1 Подшоҳон боби 21 дар бораи токзори Нобӯт нақл карда, оқибатҳои тамаъ, беадолатӣ ва сӯиистифода аз қудратро нишон медиҳад.

Сархати 1: Ин боб бо муаррифии Нобӯт, марде, ки дар наздикии қасри шоҳ Аҳъоб дар Изреил токзор дорад, оғоз мешавад. Аҳъоб мехоҳад токзори Нобӯтро ба даст орад, то онро ба боғи сабзавот табдил диҳад, аммо Нобӯт аз фурӯш ё тиҷорат худдорӣ мекунад, зеро он мероси аҷдодии ӯ аст (3 Подшоҳон 21:1-3).

Сархати 2: Аҳъоб аз рад кардани Нобӯт рӯҳафтода ва ғамгин шуда, дар қасри худ гиря мекунад ва аз хӯрок хӯрдан намехост. Занаш Изобал ғаму андӯҳи ӯро пай бурда, нақшаи бади Аҳъобро нигоҳ доштани токзорро таҳия мекунад (3 Подшоҳон 21:4-7).

Сархати 3: Изобал ба номи Аҳъоб номаҳо менависад, онҳоро бо мӯҳри худ мӯҳр мекунад ва ба пирон ва ашрофони Изреъил мефиристад. Дар ин номаҳо Нобӯт бардурӯғ айбдор карда мешавад, ки Худо ва подшоҳро лаънат хондааст. Пас аз он вай мурофиаи бардурӯғ ташкил мекунад, ки дар он ду бадхоҳ бар зидди Нобӯт ҳамчун шоҳид шаҳодат медиҳанд (3 Подшоҳон 21:8-13).

Сархати 4: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ тавр Нобӯт барои куфр ба Худо ва хиёнат ба подшоҳ беадолатона маҳкум карда мешавад. Дар натиҷа, ӯ берун аз шаҳр бурда мешавад ва мувофиқи қонуни Мусо сангсор карда мешавад (3 Подшоҳон 21;14-16).

Сархати 5: Аҳъоб пас аз шунидани марги Нобӯт токзори Нобӯтро тасарруф мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо Илёсро бо паёме мефиристад, ки Аҳъобро барои бадиаш маҳкум мекунад. Илёс пешгӯӣ мекунад, ки ҳам Аҳъоб ва ҳам Изобал ба оқибатҳои вазнин дучор хоҳанд шуд, дар ҳоле ки Аҳъоб бераҳмона мемирад, дар ҳоле ки сагҳо Изобалро дар Изреил мехӯранд (3 Подшоҳон 21;17-24).

Сархати 6: Қайдҳои ниҳоӣ эътироф мекунанд, ки вақте ки Аҳъоб пешгӯии Илёсро шунид, ӯ худро муваққатан дар назди Худо фурӯтан кард ва ҳамчун амали тавба рӯза дошт. Аз ин рӯ, Худо тасмим гирифт, ки на дар вақти ҳаёташ, балки дар замони ҳукмронии писараш ба сари ӯ мусибат оварад (3 Подшоҳон 21;25-29).

Хулоса, боби бисту яки 1 Подшоҳон хоҳиши Аҳъобро ба токзори Нобӯт тасвир мекунад, Изобал фиребро ташкил мекунад, Нобӯт бардурӯғ айбдор карда мешавад. Ӯро беадолатона қатл мекунанд, Аҳъоб токзорро забт мекунад. Ильёс пешгӯӣ мекунад доварӣ, Тавбаи муваққатӣ аз паи. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили фасод тавассути сӯиистифода аз қудрат, аҳамияти адолат ва эҳтироми ҳуқуқи моликият ва ҷазои илоҳӣ аз бадӣ омӯхтааст.

1 Подшоҳон 21:1 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Нобӯти изреъилӣ токзоре дошт, ки дар Изреъил, дар назди қасри Аҳъоб, подшоҳи Сомария буд.

Нобӯти изреъилӣ дар назди қасри подшоҳи Сомария Аҳъоб токзор дошт.

1. Қувваи ризқи Худо - Дарси токзори Нобӯт

2. Ҳукмронии Худо - Чӣ гуна Худо моро бо роҳҳои ғайричашмдошт баракат медиҳад

1. Забур 65:9-13 - Шумо ба замин меравед ва онро об медиҳед, онро хеле бой мегардонед; дарёи Худо пур аз об аст; Ту ғаллаи онҳоро таъмин мекунӣ, зеро ки онро тайёр кардай.

10 Ба ҷӯякҳои он ба таври фаровон об медиҳӣ, пуштаҳояшро ҷойгир мекунӣ, бо борон нарм мекунӣ ва нашъунамои онро баракат медиҳӣ.

11 Ту бо файзи худ солро тоҷ мекунӣ; роҳҳои вагонҳои шумо аз фаровонӣ пур мешавад.

12 Чарогоҳҳои биёбон пур мешавад, теппаҳо аз шодӣ камарбанд,

13 Марғзорҳо рамаро мепӯшонанд, водиҳо бо ғалла мепӯшанд, бо шодӣ фарёд мезананд ва суруд мехонанд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

1 Подшоҳон 21:2 Ва Аҳъоб ба Нобӯт гуфт: «Токзори худро ба ман деҳ, то ки онро барои боғи наботот дошта бошам, зеро ки он ба хонаи ман наздик аст; ва ба ту токзори беҳтар аз он медиҳам; ё агар ин ба назарат писанд ояд, ба ту пули онро медиҳам.

Аҳъоб аз Нобӯт барои токзори худ талаб мекунад ва ба ивази он ё токзори беҳтар ё пул медиҳад.

1. Халқи Худо набояд ба он чизе ки дигарон доранд, ҳасад баранд, балки бо неъматҳои худ қаноат кунанд.

2. Мо набояд бигзорем, ки хоҳишҳои мо ба дороиҳои моддӣ моро ба корҳои нодуруст водор созанд.

1. Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор касе ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба эҳтиёҷманд бидиҳад.

2. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

3 Подшоҳон 21:3 Ва Нобӯт ба Аҳъоб гуфт: «Худованд ба ман манъ кунад, ки мероси падарони худро ба ту бидиҳам».

Нобӯт аз додани мероси падаронаш, ки Аҳъоб талаб кардааст, рад мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд таваккал кунем ва аз ҳукмҳои Ӯ тарсем.

2: Муҳим аст, ки ба он чизе, ки Худо ба мо додааст, содиқ монем ва дар он созиш нашавем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

1 Подшоҳон 21:4 Ва Аҳъоб аз сухане ки Нобӯти изреъилӣ ба ӯ гуфта буд, ғамгин ва хашмгин шуда ба хонаи худ омад, зеро ки гуфта буд: "Мори падарони худро ба ту намедиҳам". Ва ӯро бар бистари худ хобонд, ва рӯй гардондааст, ва нон намехӯрд.

Вақте ки Нобӯт мероси падарони худро ба ӯ додан нахост, Аҳъоб норозӣ шуд ва ӯ бо табъи сахт ба хона рафт ва аз хӯрок хӯрдан нахост.

1. "Муҳимияти итоаткорӣ ба Худо: омӯзиши 1 Подшоҳон 21:4"

2. "Қувваи Калом: Чӣ тавр Каломҳо ба ҳаёти мо таъсир мерасонанд" дар 3 Подшоҳон 21:4

1. Ибриён 13:17 - Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва худро итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, нигоҳ доранд, то ки ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам; барои шумо фоидаовар нест.

2. Масалҳо 10:19 - Дар бисёре аз суханҳо гуноҳ намехоҳад, аммо касе ки лаби худро нигоҳ дорад, доно аст.

1 Подшоҳон 21:5 Аммо занаш Изобал назди ӯ омада, гуфт: «Чаро рӯҳат ин қадар ғамгин аст, ки нон намехӯрӣ?

Изобал аз Аҳъоб пурсид, ки чаро ӯ ин қадар ғамгин аст, ки нон нахӯрдааст.

1. Қудрати муҳаббат ва дастгирии ҳамсар - 3 Подшоҳон 21:5

2. Омӯзиши такя ба дигарон дар замонҳои душвор - 3 Подшоҳон 21:5

1. Масалҳо 31:12 - «Вай дар тамоми айёми умраш ба ӯ некӣ мекунад, на бадӣ».

2. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ мебахшам».

1 Подшоҳон 21:6 Ва ӯ ба вай гуфт: «Азбаски ман ба Нобӯти изреъилӣ гуфтам, ва ба ӯ гуфтам, ки токзори худро ба ман ба пул деҳ; вагарна, агар ба ту писанд ояд, барои он ба ту токзори дигар медиҳам; ва ӯ гуфт: «Токзори худро ба ту намедиҳам».

Подшоҳ Аҳъоб аз Нобӯт токзори худро ба ивази пул ё токзори дигар талаб кард, аммо Нобӯт рад кард.

1. Вақте ки ризқи Худо рад мешавад: Дарси Нобӯт ва подшоҳ Аҳъоб

2. Қудрати Не: устуворӣ дар имони бепоён

1. Яъқуб 4:13-17 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 21:7 Ва занаш Изобал ба ӯ гуфт: «Оё ту акнун подшоҳии Исроилро идора мекунӣ? Бархез ва нон бихӯр, ва дилат шод гардад: токзори Нобӯти изреъилиро ба ту хоҳам дод.

Изобал Аҳъобро ташвиқ мекунад, ки токзори Нобӯти изреъилиро барои худ бигирад.

1. "Итоатро бар васвасаҳо интихоб кардан"

2. «Хатари нофармонӣ»

1. Матто 6:13 - Ва моро ба васваса наандоз, балки моро аз бадӣ раҳоӣ деҳ.

2. Румиён 6:12-14 - Пас, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ ҳамчун олоти бадӣ насупоред, балки худро ба Худо пешкаш кунед, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд; ва ҳар як қисми худро ба ӯ ҳамчун олоти адолат пешкаш кунед. Зеро ки гуноҳ дигар оғои шумо нахоҳад буд, зеро ки шумо зери дасти шариат нестед, балки зери файз ҳастед.

1 Подшоҳон 21:8 Ва вай ба номи Аҳъоб номаҳо навишт, ва онҳоро бо мӯҳри ӯ мӯҳр зад, ва мактубҳоро ба пирон ва бузургони шаҳри ӯ, ки бо Нобӯт сукунат доштанд, фиристод.

Малика Изобал ба номи подшоҳ Аҳъоб мактуб навишт ва пеш аз он ки Нобӯт зиндагӣ мекард, ба пирон ва ашрофзодагон фиристад, онҳоро бо мӯҳри худ мӯҳр гузошт.

1. Ҳақиқати Худо пирӯз хоҳад шуд: Тадқиқот дар бораи қудрати фиреби Изобал

2. Фирефта нашавед: Шинохти дурӯғ аз ваъдаҳои ҳақиқӣ

1. Яъқуб 1:16-17 - Фирефта нашавед, бародарони маҳбуби ман.

2. Масалҳо 12:17 - Ҳар кӣ рост мегӯяд, далели ростқавлона медиҳад, аммо шоҳиди козиб фиреб медиҳад.

1 Подшоҳон 21:9 Ва вай дар мактубҳо навишт: «Рӯза эълон кунед ва Нобӯтро дар миёни мардум сарбаланд гардонед:

Малика Изобал фармон медиҳад, ки рӯза эълон карда шавад ва Нобӯт дар ҷои намоён дар байни мардум гузошта шавад.

1. Қувваи қудрат дар ҳаёти мо

2. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меояд

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

1 Подшоҳон 21:10 Ва ду нафарро, ки писарони иблис буданд, пеши ӯ гузоред, то бар зидди ӯ шаҳодат дода, гӯянд: «Ту ба Худо ва подшоҳ куфр гуфтӣ». Ва он гоҳ ӯро берун кунед ва сангсор кунед, то бимирад.

Гузариш Ду нафар писарони кофирон бар зидди марде барои куфр ба Худо ва подшоҳ шаҳодат медиҳанд ва ҷазои ин ҷиноят қатл бо сангсор аст.

1. Хатари куфр: Дарси итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои рад кардани қудрати Худо

1. Забур 19:13-14: Бандаи худро низ аз гуноҳҳои худсарона нигоҳ дор; Бигзор онҳо бар ман ҳукмронӣ накунанд, пас росткор бошам, ва аз гуноҳи бузург пок хоҳам буд.

2. Румиён 3:10-12: Чуноне ки навишта шудааст: "Ҳеҷ одил нест, на як кас, на як нафар: ҳеҷ кас дарк намекунад, касе нест, ки Худоро меҷӯяд". Ҳама аз роҳ рафтанд, якҷоя зиёноваранд; касе нест, ки некӣ кунад, ҳеҷ кас нест.

1 Подшоҳон 21:11 Ва мардони шаҳри ӯ, ҳатто пирон ва ашрофон, ки сокинони шаҳри ӯ буданд, ончунон ки Изобал ба онҳо фиристода буд, амал карданд, ва ончунон ки дар номаҳое ки вай ба онҳо фиристода буд.

Изобал ба пирон ва ашрофони шаҳр мактуб фиристода, аз онҳо хоҳиш кард, ки коре кунанд ва онҳо ба дастури вай амал карданд.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки итоаткории мо бояд ҳамеша ба Худо бошад, на ба хоҳишҳои одамоне, ки ба хости Худо нестанд.

2. Њатто ваќте ки аз мо чизеро хилофи хости Худо талаб мекунанд, мо бояд итоаткор бошем ва аз шунидан ва итоат кардан даст кашем.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 21:12 Онҳо рӯза эълон карданд, ва Нобӯтро дар миёни мардум сарафроз карданд.

Мардуми Изреил дар як маросими оммавӣ рӯза эълон карданд ва Нобӯтро эҳтиром карданд.

1. "Қудрати ҷомеа: эҳтироми ҳамдигар"

2. «Аҳамияти рӯза: манфиатҳои ҷисмонӣ ва маънавӣ»

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббати бародарона ба якдигар содиқ бошед; ба хамдигар ба шараф р дода.

2. Ишаъё 58:3 - "Чаро мо рӯза гирифтем" мегӯянд онҳо, "ва ту инро надидай? Чаро мо худамонро фурӯтан кардем, вале шумо пай намебаред?»

1 Подшоҳон 21:13 Ва ду мард, писарони иблис омада, ба пеши ӯ нишастанд, ва одамони кобил дар ҳузури мардум бар зидди ӯ, ҳатто бар зидди Нобӯт шаҳодат дода, мегуфтанд: «Нобут Худо ва подшоҳро дашном дод. . Ва Ӯро аз шаҳр берун бароварда, сангсор карданд, то ки мурд.

Нобӯтро ду марди иблис дар куфр ба Худо ва подшоҳ айбдор карданд ва сангсор карда кушта шуданд.

1. Адолати Худо ҳеҷ гоҳ инкор карда намешавад - 3 Подшоҳон 21:13

2. Фирефтаи шоҳидони козиб нашавед - Забур 35:11

1. 3 Подшоҳон 21:10-14

2. Забур 35:11–12

1 Подшоҳон 21:14 Ва онҳо назди Изобал кас фиристода, гуфтанд: «Нобӯт сангсор шуд ва мурд».

Нобӯтро як гурӯҳ одамон куштаанд.

1. Адолати Худо комил аст - Румиён 12:19

2. Аз ғурур эҳтиёт шавед - Масалҳо 16:18

1. Луқо 18:7-8 - Худо аз халқи худ қасос хоҳад гирифт

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд

1 Подшоҳон 21:15 Ва ҳангоме ки Изобал шунид, ки Нобӯтро сангсор кардаанд ва мурдааст, Изобал ба Аҳъоб гуфт: «Бархез, токзори Нобӯти изреъилӣ, ки ба ивази пул додан ба ту нахост, тасарруф кун». зеро Нобӯт зинда нест, балки мурда аст.

Изобал баъд аз шунидани марги ӯ Аҳъбро ташвиқ мекунад, ки токзори Нобӯтро соҳиб шавад.

1. Хавфи ғурур ва оқибати аъмоли бад

2. Оқибатҳои пайравӣ ба роҳҳои ҷаҳон, на аз роҳи Худо

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

1 Подшоҳон 21:16 Ва ҳангоме ки Аҳъоб шунид, ки Нобӯт мурдааст, бархост, то ба токзори Нобӯти изреъилӣ фурӯд ояд ва онро тасарруф кунад.

Гузаргоҳ Аҳъоб марги Нобӯтро мешунавад ва ба токзори Нобӯт меравад, то онро соҳиб шавад.

1. Адолат ва раҳмати Худо: Чӣ гуна адолати Худоро дар натиҷаи аъмоли мо дидан мумкин аст.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ: Фаҳмидани паёмадҳои ғурур ва такаббур.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад: зеро ки ғазаби инсон адолати Худоро ба амал намеоварад.

1 Подшоҳон 21:17 Ва каломи Худованд ба Илёси тишбӣ нозил шуда, гуфт:

Худованд ба Илёси тишбӣ сухан гуфт.

1. Худованд мекӯшад бо мо муошират кунад

2. Қудрати Каломи Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ибриён 4:12 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дилро мефаҳмад. .

1 Подшоҳон 21:18 Бархез ва ба пешвози Аҳъоб подшоҳи Исроил, ки дар Сомария аст, бирав; инак, вай дар токзори Нобӯт аст, ки барои тасарруфи он ба он ҷо фурӯд омадааст.

Худо ба Илёс мегӯяд, ки ба пешвози Аҳъоб, ки дар токзори Нобӯт аст, то онро соҳиб шавад.

1. Муҳимияти итоати фармудаҳои Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

Салиб-

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунед.

2. Матто 7:21 - «На ҳар кӣ ба Ман мегӯяд: "Худовандо, Худовандо", ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки он касе, ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоварад."

1 Подшоҳон 21:19 Ва ту ба ӯ сухан ронда, бигӯй: "Худованд чунин мегӯяд: "Оё ту куштай ва тасарруф кардай?" Ва ту ба ӯ сухан ронда, бигӯй: "Худованд чунин мегӯяд: "Дар ҷое ки сагон хуни Нобӯтро лесида бошанд, хуни туро низ сагҳо хоҳанд лесид.

Худо ба Аҳъоб мегӯяд, ки ӯ ҳамон ҷазоеро хоҳад гирифт, ки Нобӯт барои гуноҳҳои куштан ва тасарруфи моликияти Нобӯт гирифта буд.

1. Амалҳои мо оқибат доранд - 3 Подшоҳон 21:19

2. Адолати Худо - 3 Подшоҳон 21:19

1. Масалҳо 11:21 - «Боварӣ ҳосил кунед, ки шарир бечазо наmemонад».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

3 Подшоҳон 21:20 Ва Аҳъоб ба Илёс гуфт: «Оё маро ёфтӣ, эй душмани ман? Ва ӯ ҷавоб дод: «Туро ёфтам, зеро ки ту худро фурӯхтай, то дар назари Худованд бадӣ кардай».

Аҳъоб аз Илёс пурсид, ки оё ӯро ёфтаед, Илёс ҷавоб дод, ки ӯро ёфтам, зеро Аҳъоб худро фурӯхтааст, то дар назари Худованд бадӣ кунад.

1. Хатари хидмати бадӣ ба ҷои Худо

2. Оқибатҳои ноадолатӣ

1. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

1 Подшоҳон 21:21 Инак, Ман бар ту бадӣ хоҳам овард, ва насли туро аз байн хоҳам бурд, ва ҳар кӣ ба девор мехӯрад, ва касеро, ки дар Исроил баста ва мондааст, аз миёни Аҳъоб нест хоҳам кард,

Беитоатии Аҳъоб ба ӯ ва аҳли оилааш бадӣ оварда, ба ҳалокати комил оварда мерасонад.

1. Ба Худо итоъат кунед ва баракат бигиред

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз ҳамаи халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Подшоҳон 21:22 Ва хонаи туро мисли хонаи Ёробъом ибни Набот ва мисли хонаи Баашои ибни Аҳиё хоҳад сохт, зеро ки ту маро ба хашм овардай, ва Исроилро ба гуноҳ водор кардай.

Худо Аҳъобро огоҳ мекунад, ки хонаи ӯ барои гуноҳи ба хашм овардани Худо ва гумроҳ кардани Исроил ҷазо дода мешавад.

1. Оқибати гуноҳ воқеӣ аст ва метавонад даҳшатнок бошад.

2. Муҳаббат ва марҳамати Худо метавонад ҳатто ба торикии гуноҳҳои мо ворид шавад.

1. Ишаъё 55:6-7 Худовандро биҷӯед, то он даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Подшоҳон 21:23 Ва дар бораи Изобал низ Худованд сухан ронда, гуфт: «Сагон дар назди девори Изреъил Изобалро хоҳанд хӯрд».

Худо дар бораи Изобал сухан ронда, гуфт, ки сагҳо ӯро дар назди девори Изреъил мехӯранд.

1. Ғазаби Худо: Чӣ гуна Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ҷазо медиҳад

2. Изобал: Огоҳӣ аз хатари бутпарастӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 5:10 - Зеро ҳамаи мо бояд дар назди курсии доварии Масеҳ ҳозир шавем, то ки ҳар кас ба ивази коре, ки дар ҷисм кардааст, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, бигирад.

2. 1 Подшоҳон 15:23 - Зеро исён мисли гуноҳи фолбинӣ аст, ва гумон мисли шарорат ва бутпарастӣ аст. Азбаски каломи Худовандро рад кардӣ, Ӯ низ туро аз подшоҳ шудан рад кард.

1 Подшоҳон 21:24 Ҳар кӣ аз Аҳъоб дар шаҳр бимирад, сагон хоҳанд хӯрд; ва ҳар кӣ дар саҳро бимирад, мурғони ҳаво хоҳанд хӯрд.

Марги Аҳъобро эҳтиром намекунад ва онро ҳайвонҳо мемонанд.

1. Мо бояд аз аъмоли худ эҳтиёт бошем, зеро марги моро эҳтиром намекунад.
2. Донистани марги худамон боиси зиндагии пурмазмунтар мегардад.

1. Воиз 7:1-4 - Номи нек беҳтар аз равғани атрафшон аст; ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуди худ. 2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

3 Подшоҳон 21:25 Аммо ҳеҷ кас мисли Аҳъоб набуд, ки худро фидо карда, дар назари Худованд бадкорӣ мекард, ки занаш Изобал ӯро барангехтааст.

Аҳъоб подшоҳи шарир буд, ки зери таъсири занаш Изобал қарор гирифт, ки дар назари Худованд бадӣ кунад.

1. Хатари гуноҳи санҷиданашуда ва таъсири он

2. Қувваи фосидкунандаи ҳавасҳои дунё

1. Румиён 6:12-13, "Пас, бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ накунад, то ки ба ҳавасҳои он итоат кунед. Ва андоми худро ҳамчун олоти ноинсофӣ ба гуноҳ надиҳед; балки худро ба Худо таслим кунед, чунон ки ки аз мурдагон зиндаанд ва андоми шумо ҳамчун асбоби адолат барои Худо».

2. Яъқуб 4:7, "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

1 Подшоҳон 21:26 Ва ӯ дар пайравӣ ба бутҳо бағоят нафратовар рафтор кард, чунон ки амӯриён, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил бадар ронда буд.

Подшоҳи Исроил Аҳъоб ба бутҳои козиб пайравӣ карда, корҳои зишт мекард, ба монанди амалҳои зишткоре, ки пеш аз онҳо амӯриён буд, ки Худо онҳоро берун карда буд.

1. Пайравӣ ба бутҳои козиб: Аз хатогиҳои шоҳ Аҳъоб омӯхтан

2. Оқибатҳои бутпарастӣ: Паём аз китоби 1 Подшоҳон

1. Такрори Шариат 7:1-6 - Дастурҳои Худо дар бораи чӣ гуна муносибат кардан бо халқҳои Канъон

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке содиқ мемонаду дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва Маммон хизмат кунед.

1 Подшоҳон 21:27 Ва ҳангоме ки Аҳъоб ин суханонро шунид, либоси худро дарронд, ва палос бар ҷисми худ пӯшида, рӯза гирифт, ва палос хобида, нармӣ рафт.

Аҳъоб хабари бад шунид ва аз он чунон таъсир кард, ки бо андӯҳ ва тавба ҷавоб дод.

1. Қувваи тавба: омӯхтан аз намунаи Аҳъоб

2. Аҳамияти ҷиддӣ қабул кардани хабари бад

1. Юил 2:12-13 - "Бинобар ин, алҳол низ, мегӯяд Худованд, рӯй гардон ва бо тамоми дили худ, бо рӯза, бо гиря ва мотам назди Ман биёӣ. Ва дили худро дарида, на либоси худро, ва ба Худованд Худои худ рӯй овар..."

2. Матто 5:4 - «Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт».

1 Подшоҳон 21:28 Ва каломи Худованд ба Илёси тишбӣ нозил шуда, гуфт:

Гузариш Каломи Худованд ба Илёси тишбӣ нозил шуд.

1. Вафодории Худо дар Каломаш.

2. Муҳимияти гӯш кардани овози Худо.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

1 Подшоҳон 21:29 Оё мебинӣ, ки Аҳъоб дар пеши ман чӣ гуна фурӯтанӣ мекунад? зеро ки вай дар пеши ман фурӯтан аст, дар айёми ӯ бадӣ нахоҳам овард, балки дар айёми писараш бадӣ ба хонаи вай хоҳам овард.

Аҳъоб худро дар назди Худо фурӯтан мекунад ва Худо ваъда медиҳад, ки дар тӯли ҳаёташ бадӣ накунад, балки ба писараш.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Ҷавоби Худо ба тавбаи фурӯтанӣ

2. Ваъдаи раҳмати Худо: тавбаи Аҳъоб ва боздоштани Худо

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Луқо 18:9-14 - Масал дар бораи фарисӣ ва боҷгир

1 Подшоҳон боби 22 воқеаҳоро дар бораи иттифоқи байни подшоҳи Исроил Аҳъоб ва подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот, нақшаи бозпас гирифтани Ромот Ҷилъод ва огоҳиҳои пешгӯие, ки онҳо мегиранд, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани замони сулҳ байни Исроил ва Арам (Сурия) оғоз мешавад. Пас аз се сол, Аҳъоб ба Еҳӯшофот пешниҳод мекунад, ки онҳо ба қувваҳои худ ҳамроҳ шаванд, то Ромот Ҷилъодро аз арамиён бозпас гиранд. Еҳӯшофот розӣ аст, аммо пешниҳод мекунад, ки пеш аз идома додан роҳнамоии Худоро ҷӯед (3 Подшоҳон 22:1-5).

Сархати 2: Аҳъоб пайғамбарони худро ҷамъ мекунад, ки ҳама ӯро ба ғалаба дар ҷанг итминон медиҳанд. Бо вуҷуди ин, Еҳӯшофот исрор мекунад, ки аз пайғамбари Худованд бишнавад. Микоёро даъват мекунанд, вале дар аввал ҷавоби истеҳзоангезе медиҳад, ки барои Аҳъоб фалокат меорад (3 Подшоҳон 22:6-18).

Сархати 3: Сарфи назар аз огоҳии Микоё, Аҳъоб ба суханони ӯ эътибор намедиҳад ва нақшаҳои худро барои ҷанг идома медиҳад. Ӯ Еҳӯшофотро бовар мекунонад, ки либоси подшоҳии худро дар бар кунад, дар ҳоле ки ӯ дар либоси оддӣ пӯшида мешавад (3 Подшоҳон 22:19-30).

Сархати 4: Дар ҳикоя тасвир шудааст, ки чӣ тавр Микоё минбаъд дар бораи шӯрои осмонӣ пешгӯӣ мекунад, ки дар он рӯҳи дурӯғгӯ анбиёи Аҳъобро ба пешгӯиҳои бардурӯғ, ки ӯро гумроҳ мекунанд, водор мекунад. Пешгӯӣ бо он хотима меёбад, ки Микоё марги Аҳъобро дар ҷанг пешгӯӣ мекунад (3 Подшоҳон 22;19-40).

Сархати 5: Аҳъоб огоҳии Микоёро рад мекунад ва Исроилро ба ҷанги зидди арамиён дар Ромот Ҷилъод мебарад. Бо вуҷуди ниқобпӯш кардани худ, камонвари душман ба таври тасодуфӣ тиреро ба ҳаво мепарронад, ки Аҳъобро дар байни лавҳаҳои зиреҳи ӯ мезанад. Ӯ ба таври марговар маҷрӯҳ шуд, аммо тавонист то шом, то мурданаш дар аробаи худ такя кунад (3 Подшоҳон 22;41-49).

Сархати 6: Ин боб бо зикри он, ки чӣ тавр Аҳазё баъд аз марги падараш подшоҳи Исроил мешавад ва дар бораи ҳукмронии Еҳӯшофот бар Яҳудо ба таври мухтасар ёдовар мешавад (3 Подшоҳон 22;50-53).

Хулоса, боби бисту дувуми 1 Подшоҳон нақшаи Аҳъобро барои бозпас гирифтани Ромот Ҷилъод тасвир мекунад, пайғамбарон ғалабаро пешгӯӣ мекунанд, Микоё дар акси ҳол огоҳ мекунад. Рӯҳи дурӯғгӯ фиреfта мешавад, Аҳъоб мемирад, чунон ки пешгӯӣ шудааст. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили пешгӯии бардурӯғ ва пешгӯии ҳақиқӣ, оқибатҳои нодида гирифтани огоҳиҳои илоҳӣ ва ҳокимияти Худо бар корҳои инсониро меомӯзад.

1 Подшоҳон 22:1 Ва онҳо се сол дар байни Сурия ва Исроил ҷанг накарданд.

Пас аз се сол ҷанги Сурия ва Исроил ба поён расид.

1. Худо метавонад сулҳро барои ба вуҷуд овардани созиш ва ҳамдигарфаҳмӣ байни халқҳои ҷанганда истифода барад.

2. Ҳатто дар замонҳои низоъ, вақте ки мо ба Худо муроҷиат мекунем, сулҳ имконпазир аст.

1. Филиппиён 4:6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Юҳанно 16:33 "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

1 Подшоҳон 22:2 Ва дар соли сеюм чунин воқеъ шуд, ки Еҳӯшофот подшоҳи Яҳудо назди подшоҳи Исроил омад.

Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, дар соли сеюм ба дидани подшоҳи Исроил омад.

1. Боздиди Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил аҳамияти муошират ва муносибатҳоро нишон медиҳад.

2. Сафари Еҳӯшофот ба назди подшоҳи Исроил ҳамчун намунаи садоқат ба Худо хизмат мекунад.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

1 Подшоҳон 22:3 Ва подшоҳи Исроил ба навкарони худ гуфт: «Оё медонед, ки Ромӯт дар Ҷилъод аз они мост, ва мо ором истодаем ва онро аз дасти подшоҳи Сурия намегирем?

Подшоҳи Исроил аз хизматгорони худ пурсид, ки оё онҳо медонанд, ки Ромӯт дар Ҷилъод аз они онҳост ва ӯ пурсид, ки оё онҳо бояд бефаъол бошанд ва онро аз подшоҳи Сурия нагиранд.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр бояд ба Худо боварӣ дошта бошад, ки дар ҷангҳои мо мубориза мебарад

2. Даъвати далерӣ: Қабули мушкилоти истодагарӣ барои дурустӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

1 Подшоҳон 22:4 Ва ӯ ба Еҳӯшофот гуфт: «Оё ту ҳамроҳи ман меравӣ, то ба Ромот-Ҷилъод бирав? Ва Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил гуфт: «Ман мисли ту ҳастам, қавми ман мисли қавми туст, аспони ман мисли аспони туст».

Подшоҳи Исроил аз Еҳӯшофот пурсид, ки оё вай дар ҷанг дар Ромот-Ҷилъод ба ӯ ҳамроҳ мешавад ва Еҳӯшофот розӣ шуд.

1. Қувваи ягонагӣ: Мулоҳиза дар бораи 3 Подшоҳон 22:4

2. Зиндагӣ бо ӯҳдадориҳо: Дарсҳо аз Еҳӯшофот дар 3 Подшоҳон 22:4

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

1 Подшоҳон 22:5 Ва Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил гуфт: «Имрӯз аз ту бипурс, ки имрӯз мувофиқи каломи Худованд бипурс».

Еҳӯшофот аз подшоҳи Исроил хоҳиш кард, ки иродаи Худовандро дар бораи он рӯз пурсад.

1. Ба Парвардигор таваккал кун ва мунтазири ҳидояти Ӯ бош.

2. Дар ҳама қарорҳо иродаи Худовандро биҷӯед.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

1 Подшоҳон 22:6 Ва подшоҳи Исроил анбиёро, тақрибан чорсад нафарро ҷамъ карда, ба онҳо гуфт: «Оё барои ҷанг бар зидди Ромот-Ҷилъод биравам, ё худ таҳаммул кунам? Ва гуфтанд: «Ба боло бирав; зеро ки Худованд онро ба дасти подшоҳ хоҳад супурд.

Гузариш Подшоҳи Исроил аз анбиё пурсид, ки оё вай бояд ба ҷанги зидди Ромот-Ҷилъод биравад ва анбиё гуфтанд, ки бояд, зеро Худованд онро ба ӯ таслим хоҳад кард.

1. Худо назорат мекунад - ба худ хотиррасон кардани қудрат ва ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо ва қарорҳои мо.

2. Ба Худованд таваккал кардан - имон овардан ба ризқу дастури Худо, ҳатто вақте ки мо онро намефаҳмем.

1. Ишаъё 55:9 - Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

1 Подшоҳон 22:7 Ва Еҳӯшофот гуфт: «Оё дар ин ҷо набие аз Худованд нест, то ки аз Ӯ бипурсем?

Еҳӯшофот пурсид, ки оё дар он ҷо пайғамбари Худованд ҳаст, то аз ӯ роҳнамоӣ пурсанд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳикмати Худо

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Подшоҳон 22:8 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Боз як одам ҳаст, Микоё ибни Имло, ки мо ба воситаи ӯ аз Худованд бипурсем; лекин ман аз ӯ нафрат дорам; зеро ки вай дар ҳаққи ман на некӣ, балки бадӣ нубувват мекунад. Ва Еҳӯшофот гуфт: «Бигзор подшоҳ чунин нагӯяд».

Подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот дар бораи шахсе бо номи Микоё сӯҳбат мекунанд, ки метавонад аз Худованд барои онҳо пурсад, аммо подшоҳи Исроил аз ӯ нафрат мекунад, зеро ба ӯ танҳо хабари бад мерасонад. Еҳӯшофот бо ин фикр розӣ нест.

1. Ҳақиқати Худо аксар вақт душвор аст, аммо он ҳанӯз ҳам ҳақиқат аст.

2. Мо бояд омода бошем, ки паёми Худоро қабул кунем, ҳатто вақте ки шунидан душвор аст.

1. Яъқуб 1:19-20 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад».

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

1 Подшоҳон 22:9 Ва подшоҳи Исроил нозиреро даъват намуда, гуфт: «Шитоб ба Микоё ибни Имло ба ин ҷо биё».

Гузариш Подшоҳи Исроил ба як афсар амр дод, ки Микоё ибни Имлоро назди ӯ биёрад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Даъвати роҳбарӣ: боло рафтан дар замони мушкилот

1. Луқо 6:46 - Чаро Маро Худовандо, Худовандо мехонед ва он чиро, ки ба ту мегӯям, иҷро намекунед?

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст.

1 Подшоҳон 22:10 Ва подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, ҳар яке ҷомаҳои худро пӯшида, дар ҷои холие, ки дар даромадгоҳи дарвозаи Сомария буд, бар тахти худ нишастанд; ва ҳамаи анбиё пеш аз онҳо нубувват мекарданд.

Гузариш Подшоҳони Исроил ва Яҳудо, Еҳӯшофот ва Аҳъоб, дар дари дарвозаи Сомария бо либосҳо якҷоя нишастаанд ва анбиё дар пеши онҳо нубувват мекунанд.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр подшоҳони Исроил ва Яҳудо якҷоя шуданд

2. Пешгӯии Худо: Чӣ гуна паёмбарон пеш аз онҳо нубувват мекарданд

1 Подшоҳон 22:10

2. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Подшоҳон 22:11 Ва Сидқиё ибни Канъона барои ӯ шохҳои оҳанин сохт, ва гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: "Бо инҳо арамиёнро тела хоҳӣ дод, то даме ки онҳоро несту нобуд кунӣ".

Сидқиё аз оҳан шохҳо месохт, зеро боварӣ дошт, ки Худованд онҳоро барои мағлуб кардани арамиён истифода хоҳад кард.

1. Қувваи Худо: Часпидан ба вафодории Худо дар замонҳои душворӣ

2. Қувваи оҳан: Чӣ гуна имони мо метавонад ба мо дар бартараф кардани душвориҳои зиндагӣ кӯмак кунад

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Подшоҳон 22:12 Ва ҳамаи анбиё чунин нубувват карда, гуфтанд: «Ба РомӯтҶилъод бирав ва муваффақ шав, зеро ки Худованд онро ба дасти подшоҳ хоҳад супурд».

Анбиё подшоҳро ташвиқ карданд, ки ба Ромот-Ҷилъод биравад ва ӯро итминон доданд, ки Худованд бар душманонаш ғалаба хоҳад кард.

1. Ваъдаҳои содиқи Худо - чӣ гуна ваъдаҳои Худо ҳеҷ гоҳ моро иҷро намекунанд

2. Ба каломи Худо итоат кунед - таваккал кунед ва дастурҳои Худоро барои ҳаёти мо риоя кунед

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Еҳушаъ 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он ҷо мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, ба ҷо овар;

1 Подшоҳон 22:13 Ва фариштае, ки барои даъват кардани Микоё рафта буд, ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Инак, суханони анбиё бо як даҳон ба подшоҳ некӣ мекунанд: бигзор каломи ту мисли каломи яке аз онҳо бигӯед ва сухани нек бигӯед.

Фиристодае фиристода шуд, ки Микоёро даъват кунад ва ба ӯ фармуд, ки бо суханони анбиё розӣ шавад ва ба тарафдории подшоҳ сухан гӯяд.

1. Ҳақиқатро бо муҳаббат бигӯед - 3 Подшоҳон 22:13-ро ҳамчун дастур истифода бурда, мо метавонем бо муҳаббат сухан гуфтанро ёд гирем, ҳатто вақте ки ин душвор аст.

2. Дар муқобили фишор устувор истодан - 3 Подшоҳон 22:13 ба мо таълим медиҳад, ки дар муқобили фишор устувор истода, ба эътиқоди худ содиқ бошем.

1. Эфсӯсиён 4:15 - Агар дар муҳаббат ростӣ сухан гӯем, мо дар ҳама чиз ба Он ки Сарвар аст, яъне Масеҳ ба воя мерасем.

2. Масалҳо 16:13 - Лабҳои ростқавл шодии подшоҳ аст ва ӯ касеро дӯст медорад, ки рост мегӯяд.

1 Подшоҳон 22:14 Ва Микоё гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, он чи Худованд ба ман гӯяд, ман ҳамонро хоҳам гуфт».

Микоё содиқ будани худро ба сухан гуфтан танҳо он чизеро, ки Худо ба ӯ фармудааст, тасдиқ мекунад.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ гуна садоқатмандии мо ба каломи Худованд метавонад моро водор кунад, ки ҳақиқатро бигӯем ва аҳкоми Худоро содиқона иҷро кунем.

2. Вафо кардани Каломи мо: Муҳимияти содиқ мондан ба ваъдаҳои худ ва содиқ мондан ба каломи Худованд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

1 Подшоҳон 22:15 Ва ӯ назди подшоҳ омад. Подшоҳ ба ӯ гуфт: «Эй Микоё, оё мо бар зидди РомӯтҶилъод ба ҷанг биравем, ё худ таҳаммул кунем? Ва ба вай ҷавоб дод: «Бирав ва муваффақ шав, зеро ки Худованд онро ба дасти подшоҳ хоҳад супурд».

Подшоҳ аз Микоё пурсид, ки оё онҳо бояд ба ҷанги зидди РомотҶилъод бираванд, Микоё ҷавоб дод, ки бо баракати Худо бираванд.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна таваккал ба Худоро ба шукуфоӣ мебарад

2. Ғалаба кардани тарс: Ҷустуҷӯи ҷасорат тавассути қуввати Худованд

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 20:7 - "Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод мекунанд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем".

1 Подшоҳон 22:16 Ва подшоҳ ба ӯ гуфт: «Чанд бор туро қасам диҳам, ки ба ман ҷуз он чи ба исми Худованд рост аст, чизе нагӯй?

Подшоҳи Исроил аз Микоё-пайғамбар пурсид, ки ӯ чанд маротиба ба Худованд қасам хӯрдан лозим аст, то ки паёмбар танҳо ҳақиқатро бигӯяд.

1. Подшоҳии Худованд бо роҳи ростгӯӣ

2. Қудрати савганд ба номи Худованд

1. Забур 15:1-2 "Эй Худованд, ки дар хаймаи Ту маскан хоҳад гирифт? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд? Он ки беайб роҳ меравад ва кори нек мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд."

2. Масалҳо 12:17 "Ҳар кӣ рост мегӯяд, шаҳодати ростқавл медиҳад, аммо шоҳиди козиб фиреб медиҳад".

1 Подшоҳон 22:17 Ва ӯ гуфт: «Ман тамоми Исроилро дидам, ки мисли гӯсфандоне, ки чӯпон надоранд, бар теппаҳо пароканда шудаанд; ва Худованд гуфт: «Инҳо оғо надоранд; бигзор ҳар кас ба саломатӣ ба хонаи худ баргардад».

Дар рӯъё тамоми халқи Исроил, ки мисли гӯсфандони бе чӯпон пароканда шуда буданд, дида шуд ва Худо эълон кард, ки онҳо оғо надоранд ва бояд осоиштагӣ ба хонаҳои худ баргарданд.

1. Чӯпони хуб: Чӣ гуна Худо барои мардумаш ҳидоят ва муҳофизат мекунад

2. Қувваи сулҳ: Чӣ гуна Худо ба мо оромӣ ва барқарорсозӣ ато мекунад

1. Забур 23:1-4 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад. Ӯ маро ба хотири исми Худ бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад.

2. Ишаъё 11:6-9 - Гург бо барра сокин хоҳад шуд, ва паланг бо бузғола, ва гӯсола ва шер ва гӯсолаи фарбеҳ якҷоя хоҳанд хобид; ва кӯдаке ба онҳо роҳнамоӣ хоҳад кард. Гов ва хирс мечаранд; фарзандони онҳо якҷоя хоҳанд хобид; ва шер мисли гов коҳ хоҳад хӯрд. Кӯдаки ширдеҳ бар сӯрохи кобра бозӣ мекунад, ва кӯдаки аз шир ҷудошуда дасташро бар ҷӯги ҷӯйбор мегузорад. Онҳо дар тамоми кӯҳи муқаддаси Ман осеб нахоҳанд дод ва хароб накунанд; зеро ки замин аз дониши Худованд пур хоҳад шуд, чунон ки обҳо баҳрро фаро мегиранд.

1 Подшоҳон 22:18 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Оё ба ту нагуфтам, ки вай дар ҳаққи ман на некӣ, балки бадӣ нубувват хоҳад кард?

Подшоҳи Исроил шубҳа дорад, ки пайғамбар Микоё дар бораи ӯ башорат намедиҳад.

1. "Бадбахтии шак кардан ба паёмбарони Худо"

2. «Хатари гумонбар шудан ба Каломи Худо»

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Подшоҳон 22:19 Ва ӯ гуфт: «Пас, каломи Худовандро бишнав: Ман дидам, ки Худованд бар тахти Ӯ нишастааст, ва тамоми лашкари осмон дар паҳлӯи ӯ аз тарафи рост ва чапаш истода буданд.

Микоё, пайғамбари Худованд, дид, ки Худованд бар тахти худ нишастааст ва лашкари осмон дар паҳлӯи Ӯ дар тарафи рост ва чапи Ӯ истода буд.

1. Чӣ тавр дар ҳузури Худованд эътимод доштан мумкин аст.

2. Муҳимияти эътимод ба роҳнамоии Худованд.

1. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам: зеро ки Ӯ дар тарафи рости ман аст, ман намеҷунбонам.

2. Ишаъё 40:28 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

1 Подшоҳон 22:20 Ва Худованд гуфт: «Кӣ Аҳъобро барангехт, ки вай ба РомӯтҶилъод баромада, афтад? Яке чунин гуфту дигаре чунин гуфт.

Худо пурсид, ки кӣ метавонад Аҳъобро бовар кунонад, ки ба Ромот-Ҷилъод биравад ва ҷанг кунад.

1. Ғалаба кардани тарс тавассути имон

2. Такя ба ҳикмати Худо дар ҳолатҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

1 Подшоҳон 22:21 Ва рӯҳе берун омад, ва ба ҳузури Худованд истода, гуфт: «Ман ӯро бовар мекунонам».

Рӯҳ ба ҳузури Худованд зоҳир шуд ва пешниҳод кард, ки касеро бовар кунонад.

1. Худо барои ҳамаи мо нақшаҳо дорад ва метавонад ҳатто рӯҳи оддиро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Ҳеҷ гоҳ қудрати боваркуниро нодида нагиред; Худованд метавонад онро истифода барад, то моро дар роҳи худ ҳидоят кунад.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2. Матто 4:1-11 - Исоро иблис васваса кард, вале ба иродаи Худованд итоаткор монд.

1 Подшоҳон 22:22 Ва Худованд ба ӯ гуфт: «Бо чӣ? Ва гуфт: «Меравам, ва дар даҳони ҳамаи анбиёи ӯ рӯҳи дурӯғгӯ хоҳам буд». Ва гуфт: «Ӯро бовар кун, ва ғолиб хоҳӣ шуд; берун рафта, ҳамин тавр кун».

Худованд ба рӯҳи дурӯғгӯ фармон медиҳад, ки берун равад ва ба пайғамбарони подшоҳ Аҳъоб таъсир расонад.

1. Ҳокими Худо бар ҳама - 1 Вақоеънома 29:11

2. Хатари анбиёи козиб - Ирмиё 23:16-17

1. Ҳизқиёл 14:9 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?

2. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй дар назди Худованд зишт аст, аммо онҳое ки дар ҳақиқат муомила мекунанд, лаззати Ӯст.

1 Подшоҳон 22:23 Пас, инак, Худованд дар даҳони ҳамаи ин анбиёи ту рӯҳи дурӯғин андохтааст, ва Худованд дар ҳаққи ту сухани бад гуфтааст.

Худованд ба даҳони ҳамаи анбиёи подшоҳ Аҳъоб рӯҳи дурӯғгӯро андохта, бар зидди ӯ сухани бад гуфтааст.

1. Хатари шунидани паёмбарони козиб

2. Оқибатҳои нофармонии Худо

1. Ирмиё 23:16-18 - Худованди Қодири Мутлақ ин аст, ки мегӯяд: Ба он чи анбиё ба шумо нубувват мекунанд, гӯш накунед; шуморо бо умеди бардурӯғ пур мекунанд. Онҳо рӯъёҳоро аз ақли худ мегӯянд, на аз даҳони Худованд.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад.

1 Подшоҳон 22:24 Аммо Сидқиё ибни Канъона наздик шуда, ба рухсораи Микоё зад ва гуфт: «Чӣ роҳе аз ман Рӯҳи Худованд рафт, то ки бо ту сухан гӯяд?

Сидқиё ба рухсораи Микоя зад ва аз ӯ пурсид, ки Худованд ба ӯ дар куҷо гуфт, ки сухан гӯяд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худованд

2. Қудрати Рӯҳи Худованд

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Подшоҳон 22:25 Ва Микоё гуфт: «Инак, дар он рӯз хоҳед дид, ки барои пинҳон шудан ба ҳуҷраи дарунӣ даромада».

Микоё пешгӯӣ мекунад, ки Подшоҳи Исроил дар рӯзи муайян маҷбур мешавад, ки худро дар хонаи дарунӣ пинҳон кунад.

1. Каломи Худо ҳамеша рост аст - Пешгӯиҳои Микоё дар 3 Подшоҳон 22:25

2. Таваҷҷӯҳ ба Худованд дар замонҳои душвор - Ҷустуҷӯи бехатарӣ дар муҳофизати Худо, тавре ки дар 3 Подшоҳон 22:25 дида мешавад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳақҡи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

1 Подшоҳон 22:26 Ва подшоҳи Исроил гуфт: «Микаёро гирифта, ба назди Омӯн, ҳокими шаҳр ва ба Юош писари подшоҳ баргардон;

Гузариш Подшоҳи Исроил фармон дод, ки Микоё ба назди Амон, ҳокими шаҳр ва Юош писари подшоҳ баргардонида шавад.

1. Муҳимияти иҷрои фармонҳои шахсони мансабдор.

2. Оқибатҳои итоат накардан ба ҳокимият.

1. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст.

2. Масалҳо 24:21 - Писарам, аз Худованд ва подшоҳ битарс; Бо онҳое, ки ба тағирот дода шудаанд, муошират накунед.

1 Подшоҳон 22:27 Ва бигӯед: "Подшоҳ чунин мегӯяд: "Ин шахсро дар зиндон гузоред ва ӯро бо нони андӯҳ ва оби андӯҳ бихӯред, то даме ки ман ба саломатӣ биёям".

Подшоҳ фармуд, ки мардеро зиндонӣ кунад ва то бозгашти подшоҳ ӯро бо нону об таъмин кунад.

1. Адолати Худо комил ва одил аст.

2. Муҳимияти риояи қонунҳои замин.

1. Масалҳо 21:15 - Вақте ки адолат ба амал меояд, он барои одил шодӣ, вале бадкорон даҳшат меорад.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад, зеро ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва ҳокимияте, ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

1 Подшоҳон 22:28 Ва Микоё гуфт: «Агар ту ба саломатӣ баргардӣ, Худованд ба воситаи ман сухан нагуфтааст». Ва гуфт: «Эй мардум, ҳар яки шумо гӯш кунед».

Микоё мардумро огоҳ мекунад, ки агар онҳо ба саломатӣ баргарданд, Худованд ба воситаи ӯ сухан нагуфтааст.

1. Каломи Худо ҳақ аст ва бояд ҷиддӣ қабул карда шавад.

2. Ҳамаи мо бояд ба огоҳиҳои Худованд гӯш диҳем.

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Забур 33:4 - Зеро ки каломи Худованд рост аст, ва тамоми кори Ӯ дар вафодорӣ анҷом дода мешавад.

1 Подшоҳон 22:29 Пас, подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, ба РомӯтҶилъод рафтанд.

Подшоҳони Исроил ва Яҳудо Еҳӯшофот ва Аҳъоб ба Ромот-Ҷилъод рафтанд.

1. Аҳамияти ваҳдат: Дарсҳо аз Аҳъоб ва Еҳӯшофот

2. Қувваи имон: Намунаи Еҳӯшофот дар 3 Подшоҳон 22

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

1 Подшоҳон 22:30 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Ман либоси худро пӯшида, ба ҷанг дохил мешавам; балки ҷомаи худро бипӯш. Ва подшоҳи Исроил либоси пӯшида, ба ҷанг даромад.

Подшоҳи Исроил Аҳъоб аз подшоҳи Яҳудо аз Еҳӯшофот хоҳиш кард, ки либосҳояшро дар бар кунад, дар ҳоле ки Аҳъоб либоси худро пӯшида, ба ҷанг даромад.

1. Ҷасорати Аҳъоб ва аҳамияти таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Аҳамияти ваҳдати раҳбарон дар муқобили душвориҳо якҷоя истодан.

1. 2 Вақоеънома 20:6-12 - Еҳӯшофот мардуми Яҳудоро даъват мекунад, ки дар дуо ба Худо нидо кунанд.

2. 2 ба Қӯринтиён 6:14-7:1 - Ёдоварии Павлус ба қӯринтиён, ки юғи беимононро дар бар нагиред ва аз онҳо ҷудо нашавед.

1 Подшоҳон 22:31 Аммо подшоҳи Сурия ба сӣ ва ду мири худ, ки бар аробаҳои ӯ ҳукмронӣ мекарданд, амр фармуда, гуфт: «На бо хурду на бузург, ҷуз бо подшоҳи Исроил ҷанг накунед».

Шоҳи Сурия ба сардорони аробаҳои худ фармон дод, ки танҳо бар зидди подшоҳи Исроил ҷанг кунанд.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки пешвои сулҳ бошем ва ба ҷои такя ба зӯроварӣ ба Худо таваккал кунем.

2. Ҳатто ҳангоми дучор шудан бо вазъияти душвор, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки роҳи баландро пеш гирем ва ба зӯроварӣ даст назанем.

1. Матто 5:9 - "Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд"

2. Забур 37:39 - "Лекин наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст".

1 Подшоҳон 22:32 Ва ҳангоме ки сардорони аробаҳо Еҳӯшофотро диданд, гуфтанд: «Ба ростӣ ин подшоҳи Исроил аст». Ва онҳо ба ҷанг рафтанд, то ки бо ӯ ҷанг кунанд, ва Еҳӯшофот фарьёд зад.

Сардорони аробаҳо Еҳӯшофот, подшоҳи Исроилро шинохтанд, ва онҳо барои ҷанг бар зидди ӯ равона шуданд, ва ӯ фарьёд зад.

1. Аҳамияти имон ва ҷасорат дар баробари душвориҳо.

2. Қудрати Худо барои муҳофизат ва наҷот додани мо аз хатар.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ маро дӯст медорад, мегӯяд Худованд, Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ӯ номи маро эътироф мекунад. Ӯ Маро даъват хоҳад кард, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Бо ӯ дар тангӣ бошам, раҳонидам ва иззаташ хоҳам кард. Бо умри дароз ман ӯро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти худро ба ӯ нишон медиҳам.

1 Подшоҳон 22:33 Ва ҳангоме ки сардорони аробаҳо фаҳмиданд, ки ин подшоҳи Исроил нест, аз таъқиби ӯ баргаштанд.

Сардорони аробаҳо фаҳмиданд, ки шахсе, ки онҳоро таъқиб мекардаанд, подшоҳи Исроил нест, бинобар ин баргаштанд.

1. Худо моро дар лаҳзаҳои муҳтоҷ ҳифз мекунад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки сипар ва муҳофизи мост.

1. Забур 18:30 - "Худо, роҳи Ӯ комил аст; каломи Худованд собит аст; Ӯ барои ҳамаи онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, сипар аст".

2. Забур 33:20 - "Ҷони мо интизори Худованд аст; Ӯ мададгори мо ва сипари мост".

1 Подшоҳон 22:34 Ва марде камон кашид ва подшоҳи Исроилро дар миёни пайвандҳои камар зад; бинобар ин ӯ ба ронандаи аробаи худ гуфт: «Дасти худро гардон ва маро аз лашкар берун кун ; зеро ки ман ярадор шудаам.

Марде ба таври тасодуфӣ тире парронд ва он ба подшоҳи Исроил бархӯрд ва ӯро захмӣ кард ва бояд аз ҷанг дур карда шавад.

1. Таъмини Худо дар чизҳои хурд аст.

2. Ҳеҷ кас аз дасти Худо берун нест.

1. Забур 33:11 Маслиҳати Худованд то абад пойдор аст, Фикри дили Ӯ барои наслҳо.

2. Масалҳо 16:33 Қуръа ба домана андохта мешавад; балки тамоми ихтиёри он аз они Худованд аст.

1 Подшоҳон 22:35 Ва он рӯз ҷанг авҷ гирифт, ва подшоҳ дар аробаи худ бар зидди арамиён истода, бегоҳӣ мурд, ва хун аз захм ба миёни ароба равон шуд.

Подшоҳ Аҳъоб дар набард бо Сурия кушта шуд ва хуни захми ӯ аробаро пур кард.

1. Таълимоти Худо метавонад зуд ва сахт бошад - Масалҳо 13:24

2. Ҳатто тавоноён низ метавонанд афтоданд - Воиз 8:8

1. Масалҳо 13:24 - Ҳар кӣ асоро дареғ медорад, аз писараш нафрат мекунад, аммо касе ки ӯро дӯст медорад, саъй мекунад, ки ӯро тарбия кунад.

2. Воиз 8:8 - Ҳеҷ кас қудрати нигоҳ доштани рӯҳ ё қудрати рӯзи маргро надорад.

1 Подшоҳон 22:36 Ва дар тамоми лашкар дар бораи ғуруби офтоб овозае паҳн шуд, ки мегуфт: «Ҳар кас ба шаҳри худ, ва ҳар кас ба кишвари худ».

Дар тамоми лашкар эълон карда шуд, ки ҳар кас бояд ҳангоми ғуруби офтоб ба шаҳрҳо ва кишварҳои худ баргардад.

1. Масъулиятҳои мо ҳеҷ гоҳ тамом намешаванд, ҳатто вақте ки офтоб ғуруб мекунад.

2. Муҳимияти иҷрои ӯҳдадориҳои худ ҳатто ҳангоми ба хона рафтан.

1. Воиз 3:1-2 "Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар мақсаде дар зери осмон аст: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти шинондан ва вақти чидан ки шинонда шудааст».

2. Қӯлассиён 3:23-24 "Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон, зеро медонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

1 Подшоҳон 22:37 Ва подшоҳ мурд ва ба Сомария оварда шуд; ва подшоҳро дар Сомария дафн карданд.

Шоҳ Аҳъоб мурд ва дар Сомария дафн карда шуд.

1. Аҳамияти марг ва робитаи он бо ҳаёт

2. Қудрати мерос ва чӣ гуна он идома дорад

1. Воиз 12:7 - он гоҳ хок ба замин бармегардад ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро ато кардааст, бармегардад.

2. Масалҳо 10:7 - Хотираи одилон баракат аст, аммо номи бадкорон пӯсида хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 22:38 Ва яке аробаро дар ҳавзи Сомария шуст; ва сагон хуни ӯро лесид; ва зиреҳи Ӯро шустаанд; мувофиқи каломи Худованд, ки Ӯ гуфта буд.

Аробае дар ҳавзи Сомария шуста шуд, ва сагҳо аз рӯи каломи Худованд хуни онро лесиданд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

2. Роҳҳои ғайричашмдошт кор кардани Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Юҳанно 15:7 - Агар шумо дар Ман бимонед, ва суханони Ман дар шумо бимонанд, он чи хоҳед, бипурсед, ва он ба шумо хоҳад шуд.

1 Подшоҳон 22:39 Ва боқимондаи аъмоли Аҳъоб, ва ҳар коре, ки ӯ карда буд, ва хонаи устухони фил, ки ӯ сохтааст, ва тамоми шаҳрҳое, ки ӯ бино кардааст, дар китоби Вақоеъномаҳои подшоҳон навишта нашудааст. Исроил?

Аҳъоб дар китоби 3 Подшоҳон 22:39 зикр шудааст ва бо хонаи устухони фил, шаҳрҳои сохташуда ва дигар корҳои худ машҳур аст.

1) Бузургии ҳақиқӣ дар дороии моддӣ нест, балки дар меросе, ки мо мегузорем. 2) Мо бояд эҳтиёт бошем, ки тавре зиндагӣ кунем, ки бо сабабҳои дуруст дар хотир нигоҳ дошта шавад.

1) Воиз 12:13-14 - "Анҷоми кор; ҳамааш шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. хоҳ некӣ ва хоҳ бад». 2) Матто 6: 19-21

- "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

1 Подшоҳон 22:40 Ва Аҳъоб бо падарони худ хобид; ва ба ҷои ӯ писараш Аҳозиё подшоҳӣ кард.

Аҳъоб мурд ва писараш Аҳазё подшоҳи нав шуд.

1. Аҳамияти мероси имонӣ ба насли оянда.

2. Садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳояш сарфи назар аз камбудиҳои худамон.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

1 Подшоҳон 22:41 Ва Еҳӯшофот ибни Осо дар соли чоруми подшоҳии Аҳъоб подшоҳи Исроил бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

Еҳӯшофот дар соли чоруми подшоҳии Аҳъоб бар Исроил подшоҳ шудан гирифт.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо вақте ки моро ба роҳбарӣ даъват мекунанд.

2. Қудрати подшоҳии Худо дар таъини ҳокимон.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

1 Подшоҳон 22:42 Еҳӯшофот ҳангоми подшоҳ шуданаш сию панҷсола буд; ва бисту панҷ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Азубо духтари Шилҳӣ буд.

Еҳӯшофот 35-сола буд, вақте ки ӯ дар Ерусалим подшоҳӣ кард ва 25 сол подшоҳӣ кард. Номи модараш Азубо, духтари Шилҳӣ буд.

1. Қудрати модари худотарс: Баррасии ҳаёти Азуба

2. Ҳукмронии Худо: Ҳаёт ва салтанати Еҳӯшофот

1. Масалҳо 1:8-9 - Эй писарам, насиҳати падаратро бишнав, ва таълимоти модаратро тарк накун, зеро онҳо барои сарат гулчанбар ва гулӯлаҳои гарданат мебошанд.

2. Аъмол 17:26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи башариятро ба вуҷуд овард, ки дар тамоми рӯи замин зиндагӣ кунанд, даврaҳои ҷудошуда ва ҳудуди макони

зисти худро муайян карданд, то ки онҳо Худоро бо умед биҷӯянд. то ки рохи худро ба У хис кунанд ва Уро пайдо кунанд.

1 Подшоҳон 22:43 Ва ӯ бо тамоми роҳҳои падараш Осо мерафт; Ӯ аз он рӯй нагардонд ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале баландӣ бардошта нашудааст; зеро ки қавм ҳанӯз дар баландиҳо қурбонӣ карда, бухур сӯзонданд.

Подшоҳ Еҳӯшофот бо роҳҳои падараш Осо рафта, он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале баландӣ бардошта нашуд ва мардум давом додани қурбонӣ ва бухур бар онҳо сӯзонданд.

1. Зарурати пайравӣ аз пои Худо

2. Хатари бутпарастӣ дар ҷойҳои баланд

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди яктост!

2. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад: зеро ки ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад; вагарна ба яке часпида, дигареро хор мекунад.

1 Подшоҳон 22:44 Ва Еҳӯшофот бо подшоҳи Исроил сулҳ баст.

Еҳӯшофот ва подшоҳи Исроил бо якдигар сулҳ карданд.

1. Худо мехоҳад, ки мо дар муносибатҳоямон сулҳҷӯ бошем.

2. Муросо ва ваҳдатро метавон дар миёни низоъ пайдо кард.

1. Матто 5:9 - Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

1 Подшоҳон 22:45 Оё боқимондаи аъмоли Еҳӯшофот, ки ӯ нишон дод, ва чӣ гуна ҷанг кард, дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Аъмол ва қуввати Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо сабт шудааст.

1. Қудрати Еҳӯшофот: Дарси имон ва қувват

2. Мероси Еҳӯшофот: Навиштани достони шумо барои наслҳои оянда

1. Забур 33:12 - Хушо халқе, ки Худои ӯ Худованд аст, халқе ки Ӯ барои мероси худ баргузидааст.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

1 Подшоҳон 22:46 Ва бақияи содомиёнро, ки дар айёми падараш Осо боқӣ монда буданд, аз замин берун бурд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу дар замони ҳукмронии худ, чунон ки падараш Осо пеш аз ӯ карда буд, боқимондаи содомиёнро аз замин кӯч кард.

1. Каломи Худо возеҳ аст: Мо бояд гуноҳро аз ҳаёти худ дур кунем

2. Рад кардани гуноҳ ва қабул кардани муқаддасот дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 14:34 - "Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар қавм таҳқир аст".

2. Эфсӯсиён 5:11 - «Дар аъмоли бесамари зулмот иштирок накунед, балки онҳоро фош кунед».

1 Подшоҳон 22:47 Он вақт дар Адӯм подшоҳе набуд: ноиби подшоҳ буд.

Дар Адӯм подшоҳ набуд, ба ҷои подшоҳ як муовин ҳукмронӣ мекард.

1. Аҳамияти роҳбарӣ ва таъсири он метавонад ба миллат дошта бошад.

2. Ҳукмронии Худо дар таъини ҳокимон.

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Забур 75:6-7 - Зеро на аз шарқ ва на аз ғарб ва на аз биёбон боло бардошта меояд, балки Худост, ки доварӣ мекунад, якеро зер мекунад ва дигареро боло мебарад.

1 Подшоҳон 22:48 Еҳӯшофот киштиҳои Таршиш сохт, то ки барои тилло ба Офир бираванд, вале онҳо нарафтанд; зеро ки киштиҳо дар Эзионгебар шикаста буданд.

Еҳӯшофот кӯшиш кард, ки киштиҳоро барои тилло ба Офир фиристад, аммо онҳо дар Эзионгебар нобуд карда шуданд.

1. Нақшаи Худо бо нокомии инсон халалдор нахоҳад шуд.

2. Худованд сухани ниҳоиро дар бораи нақшаҳо ва ҳадафҳои мо мегӯяд.

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Ишаъё 14:24 - Худованди лашкарҳо қасам хӯрдааст: Чӣ тавре ки ман нақша доштам, ончунон хоҳад буд, ва ончунон ки ман нияти кардам, ҳамон тавр хоҳад монд.

1 Подшоҳон 22:49 Ва Аҳазё ибни Аҳъоб ба Еҳӯшофот гуфт: «Бандагони ман бигзоред, ки бо бандагони худ дар киштӣ бираванд». Аммо Еҳӯшофот намехост.

Еҳӯшофот хоҳиши Аҳазёро рад кард, ки хизматгоронашро дар киштиҳо ҳамроҳӣ кунанд.

1. Муҳимияти устувор истодан дар эътиқоди худ ҳатто дар муқобили фишорҳо.

2. Муҳимияти бо дуо ба назар гирифтани қарорҳои худ пеш аз амал кардан.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Подшоҳон 22:50 Ва Еҳӯшофот бо падарони худ хобид, ва бо падарони худ дар шаҳри падараш Довуд дафн карда шуд; ва писараш Еҳӯром ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, мурд ва дар шаҳри Довуд бо падарони худ дафн карда шуд. Писараш Еҳӯром ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Вафодории Худо ва мероси Еҳӯшофот

2. Аҳамияти гузаштани мерос

1. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи дар миёни шоҳидони бисьёр дар бораи ман шунидай, ба мардони мӯътамад бисупор, ки онҳо метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад.

1 Подшоҳон 22:51 Аҳазё ибни Аҳъоб дар соли ҳабдаҳумин подшоҳи Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, дар Сомария бар Исроил подшоҳӣ кард, ва ду сол бар Исроил подшоҳӣ кард.

Аҳазё ибни Аҳъоб дар соли ҳабдаҳуми подшоҳии Еҳӯшофот бар Яҳудо дар Сомария подшоҳи Исроил шуд ва ду сол ҳукмронӣ кард.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худо тавассути Салтанатҳо ва Подшоҳон кор мекунад

2. Қувваи сабр: Интизори вақти Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳабаққуқ 2:3 - Зеро ваҳй вақти муайянеро интизор аст; дар бораи охират сухан меронад ва дуругро исбот намекунад. Ҳарчанд он кашол меёбад, мунтазир бошед; албатта меояд ва таъхир намекунад.

1 Подшоҳон 22:52 Ва ӯ дар назари Худованд бадӣ кард, ва бо роҳи падар ва модари худ, ва бо роҳи Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, рафтор кард.

Аҳазё аз паи падар, модар ва Ёробъом, ки Исроилро гуноҳ карда буданд, пайравӣ кард.

1. Хатари пайравӣ кардан бо пои гунаҳкор 3 Подшоҳон 22:52

2. Қудрати пайравӣ ба намунаҳои одилона - Масалҳо 11:3

1. Масалҳо 11:3 - Беайбии одил онҳоро ҳидоят мекунад, вале каҷравии хиёнаткор онҳоро несту нобуд мекунад.

2. 3 Подшоҳон 22:52 - Ва ӯ дар назари Худованд бадӣ кард, ва бо роҳи падар, ва бо роҳи модари худ, ва бо роҳи Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба вуҷуд овард, рафтор кард. гуноҳ кардан:

1 Подшоҳон 22:53 Зеро ки ӯ Баалро ибодат мекард, ва ба ӯ саҷда мекард, ва Худованд Худои Исроилро ба хашм меовард, аз рӯи ҳар коре ки падараш карда буд.

Подшоҳи Исроил Аҳазё ба Баал хизмат мекард ва ба Баал саҷда мекард ва аз паи падари худ пайравӣ мекард ва хашми Худованд Худои Исроилро барангехт.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Чаро мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем?

1. Ром. 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Қонун. 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо тамоми дили ту хизмат кунӣ. Ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2 Подшоҳон боби 1 воқеаҳоро дар бораи вохӯрии подшоҳ Аҳазё бо Илёс-пайғамбар ва оқибатҳои аз худоёни козиб кӯмак ҷустанро нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Аҳазё, подшоҳи Исроил, ки аз як тор дар утоқи болоии худ афтода, сахт маҷрӯҳ мешавад, оғоз мешавад. Ӯ қосидонро мефиристад, то аз Баал-Забул, худои Экрӯн бипурсад, ки оё ӯ аз ҷароҳатҳояш шифо меёбад (2 Подшоҳон 1:1-4).

Сархати 2: Дар ҳамин ҳол, Худо Илёсро мефиристад, то паёмбарони Аҳазёро боздошт ва аз Ӯ хабаре расонад. Илёс мепурсад, ки чаро онҳо ба ҷои машварат бо Худо аз Баал-Забуб роҳнамоӣ меҷӯянд ва мегӯяд, ки Аҳазё аз ин амал шифо намеёбад, балки мемирад (4 Подшоҳон 1:5-8).

Параграфи 3: Фариштагон ба назди Аҳазиё бармегарданд ва паёми Илёсро мерасонанд. Вақте ки дар бораи намуди зоҳирии шахсе, ки хабарро расонидааст, пурсиданд, онҳо ӯро ҳамчун марди мӯйсафед тавсиф мекунанд, ки камарбанди чармӣ дар тан ба тасвири Илёс мувофиқат мекунад (4 Подшоҳон 1:9-13).

Сархати 4: Ҳикоя бо он идома дорад, ки Аҳазё як капитанро бо панҷоҳ сарбоз фиристод, то Илёсро дастгир кунад. Аммо, вақте ки онҳо ба ҷои Илёс дар болои теппа расиданд, ӯ дар ҷавоб ба талабҳои беэҳтиромонаи онҳо ду маротиба оташро аз осмон бар онҳо фуруд овард (4 Подшоҳон 1;9-14).

Сархати 5: Сардори сеюм бо панҷоҳ сарбоз аз ҷониби Аҳазиё фиристода мешавад, то Илёсро дастгир кунад. Аммо ин дафъа онҳо бо эҳтиром наздик мешаванд ва барои ҷони худ илтимос мекунанд. Фаришта ба Илёс дастур медиҳад, ки бо онҳо биравад ва паёми худро бевосита ба Аҳазиё шахсан расонад (4 Подшоҳон 1;15-17).

Сархати 6: Илёс бо Аҳазё рӯ ба рӯ мешавад ва ҳукми Худоро дар бораи ӯ такрор мекунад, ки ба ҷои он ки ба Худо муроҷиат кунад, аз худоёни козиб маслиҳат ҷӯяд. Чӣ тавре ки Илёс тавассути хабарҳои фиристодаи худ пешгӯӣ карда буд, Аҳазё аз сабаби аъмоли худ мемирад (4 Подшоҳон 1;17-18).

Хулоса, боби якуми 2 Подшоҳон осеби Аҳазё ва вохӯрӣ бо Илёсро тасвир мекунад, фиристодагон маслиҳати Баалро меҷӯянд, Илёс ҳукми Худоро мерасонад. Сарбозон се маротиба фиристода шуданд, оташ ду гурӯҳро фурӯ мебарад. Илёс огоҳии охиринро медиҳад, Аҳазиё мемирад, чунон ки пешгӯӣ шудааст. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили садоқат дар ҷустуҷӯи роҳнамоии танҳо аз Худо, оқибатҳои бутпарастӣ ва такя ба худоёни козиб ва қудрат ва қудратеро, ки тавассути дахолати илоҳӣ нишон дода шудааст, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 1:1 Пас аз марги Аҳъоб Мӯоб бар зидди Исроил исён кард.

Пас аз марги подшоҳ Аҳъоб, Мӯоб бар зидди Исроил исён кард.

1. Оқибатҳои исён: Дарси 2 Подшоҳон 1:1

2. Мубориза бо душвориҳо: Чӣ гуна бояд ба тағйироти ғайричашмдошт вокуниш нишон дод

1. Масалҳо 17:11 - "Шахси бад танҳо исён меҷӯяд; Бинобар ин бар зидди ӯ фариштаи бераҳм фиристода мешавад".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2 Подшоҳон 1:2 Ва Аҳазё дар хонаи болоии худ, ки дар Сомария буд, афтода, бемор шуд; ва қосидонро фиристода, ба онҳо гуфт: «Биравед ва аз Баал-Забул, худои Экрӯн бипурсед, ки оё ман аз ин шифо меёбам? беморӣ.

Аҳазё бемор шуд ва ӯ қосидонро фиристод, то аз Баалзабул, худои Экрӯн, дар бораи бемории ӯ маслиҳат пурсанд.

1. Хатари бутпарастӣ: Омӯзиши 2 Подшоҳон 1:2

2. Қувваи имон: Омӯзиши 2 Подшоҳон 1:2

1. Ирмиё 10: 5-6 "Бутҳои онҳо мисли тарсончакҳо дар майдони бодиринг ҳастанд, ва онҳо сухан гуфта наметавонанд; онҳоро бардошта бурдан лозим аст, зеро онҳо наметавонанд роҳ гарданд. Аз онҳо натарсед, зеро онҳо наметавонанд бадӣ кунанд, ва на. дар онхо некӣ кардан.

2. 1 Қӯринтиён 10:14-15 Пас, эй маҳбубони ман, аз бутпарастӣ бигрезед. Ман ба хирадмандон сухан мегӯям; худатон ҳукм кунед, ки ман чӣ мегӯям.

2 Подшоҳон 1:3 Аммо фариштаи Худованд ба Илёси тишбӣ гуфт: «Бархез ва ба пешвози фариштагони подшоҳи Сомария бирав ва ба онҳо бигӯ: «Оё ин аз он

сабаб нест, ки дар Исроил Худое нест? рафта, аз Баал-Забул, худои Экрӯн бипурсед?

Ба Илёси тишбитӣ фариштаи Худованд фармудааст, ки бо фариштагони подшоҳи Сомария рӯ ба рӯ шуда, ба онҳо мегӯяд, ки онҳо набояд аз худои Экрӯн, Баал-Забул роҳнамоӣ талаб кунанд, зеро дар Исроил Худое ҳаст.

1. Роҳнамоии Худоро биҷӯед - Илёс ба мо хотиррасон мекунад, ки на аз бутҳо роҳнамоии Худоро ҷӯем.

2. Боварӣ ба Худо - Намунаи Илёс ба мо таълим медиҳад, ки ба Худо ва қудрати Ӯ таваккал кунем.

1. Ишаъё 45:5-7 - Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест; ҷуз ман Худое нест. Туро қувват хоҳам дод, гарчанде ки маро нашинохтай, то аз тулӯи офтоб то макони ғуруби он мардум бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест. Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест. Ман нурро ташаккул медиҳам ва зулмотро меофарам, шукуфоӣ меоварам ва бало меофарам; Ман, Худованд, ҳамаи ин корҳоро мекунам.

2. Забур 118:8-9 - Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба шоҳон.

2 Подшоҳон 1:4 Бинобар ин, Худованд чунин мегӯяд: «Аз он бистари бар он боло рафтай, нафуромад, балки ҳатман хоҳӣ мурд». Ва Илёс рафт.

Худо ба подшоҳ Аҳазё амр мекунад, ки аз бистари худ набарояд ва ба ӯ мегӯяд, ки ӯ мемирад ва Илёс ба фармони Худо итоат мекунад.

1. Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва итоат кунем.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки иродаи Худоро дар ҳаёти худ қабул кунем.

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Матто 6:25-27 "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест? Ва бадан аз либос бештар аст?Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъоварӣ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад, оё шумо аз онҳо қиматтар нестед?

2 Подшоҳон 1:5 Ва ҳангоме ки фариштагон ба ӯ баргаштанд, ӯ ба онҳо гуфт: «Чаро акнун рӯй гардондаед?

Фариштагонеро, ки подшоҳ Аҳазё барои машварат бо Баалзабул фиристода буд, вақте ки онҳо баргаштанд, Илёс пурсид.

1. Ба Каломи Худо гӯш диҳед: Хатари нофармонӣ.

2. Нигоҳ доштани имон дар замонҳои душвор: таваккал ба Худованд.

1. Ишаъё 55:6-9 Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо раҳм кунад, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Румиён 8:35-39 Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? Чунон ки навишта шудааст: "Ба хотири Ту мо тамоми рӯз кушта мешавем"; моро гусфандони кушташуда хисоб мекунанд. Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2 Подшоҳон 1:6 Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Марде ба истиқболи мо баромад ва ба мо гуфт: «Бирав, боз назди подшоҳе, ки туро фиристодааст, рӯ оварда, ба ӯ бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: Дар Исроил Худое нест, ки ту барои пурсидани Баал-Забул, худои Экрӯн мефиристӣ? бинобар ин аз он бистаре ки бар он боло рафтай, поин нахоҳӣ шуд, балки ҳатман хоҳӣ мурд.

Як гурӯҳи қосидон фиристода шуданд, то аз худои Экрӯн Баал-Забул бипурсанд, ки Худованд ба онҳо ҷавоб дод, ки ба подшоҳи худ бигӯянд, ки вай аз бистари хобаш намефурояд ва мемирад, зеро дар Исроил Худое ҳаст.

1. Худованд аз ҳар худои козиб бузургтар аст ва ҳама чизро медонад.

2. Ҳатто вақте ки мо гум шудаем, Худо то ҳол дар дасти худ аст ва моро ризқ медиҳад.

1. Ишаъё 40:18-20 - "Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед ё ба Ӯ чӣ монанд мекунед? Коргар ҳайкали кандакориро гудохта, заргар онро бо тилло паҳн мекунад ва занҷирҳои нуқра меандозад. чунон камбағал аст, ки ҳеҷ ҳадяе надорад, ки дарахтеро интихоб кунад, ки пӯсида нашавад; Ӯ барои ӯ як коргари маккоре меҷӯяд, то ҳайкали кандакорӣ бисозад, ки ба ҷунбиш намеояд.

2. Забур 61:7-9 - «Наҷот ва ҷалоли ман дар Худост: санги қуввати ман ва паноҳгоҳи ман дар Худост. Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; эй мардум, дили худро ба ҳузури Ӯ рехт. Худо паноҳгоҳи мост, Село, мардуме, ки дараҷаашон ботил аст, ва мардони баланд дурӯғанд, то дар тарозу гузоранд, аз ботил сабуктаранд».

2 Подшоҳон 1:7 Ва ба онҳо гуфт: «Он чӣ гуна одам буд, ки ба пешвози шумо омада, ин суханонро ба шумо гуфт?

Ду нафар аз подшоҳ пурсиданд, ки чӣ гуна мард ба онҳо хабар додааст?

1. Худо одамонро барои паҳн кардани Каломи Худ истифода мебарад.

2. Барои ҷавоб додан ба саволҳо дар бораи имонатон омода бошед.

1. Аъмол 8:26-39 - Филиппус ва хоҷаи Эфиопия.

2. 1 Петрус 3:15 - Бо мулоимӣ ва эҳтиром ба саволҳо дар бораи имон ҷавоб диҳед.

2 Подшоҳон 1:8 Онҳо дар ҷавоби Ӯ гуфтанд: «Ӯ марди мӯйсафед буд ва камарбанди чармин дар камар дошт. Ва гуфт: «Ин Илёси тишбӣ аст».

Мардуми Исроил ин шахсияти пурасрорро Илёси тишбита муаррифӣ карданд, ки бо намуди мӯйсафед ва камарбанди чармин дар камараш машҳур буд.

1. Ҳаёти Илёс: Омӯзиш дар итоаткорӣ ва садоқат»

2. Қудрати Худо ба воситаи бандагони мӯъминаш"

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2 Подшоҳон 1:9 Ва подшоҳ як мири панҷоҳнафарароро бо панҷоҳ нафараш назди ӯ фиристод. Ва ӯ ба назди ӯ баромад, ва инак, бар болои теппа нишастааст. Ва ба вай гуфт: «Эй марди Худо, подшоҳ гуфт: «Фуруд».

Подшоҳ як мири панҷоҳнафара ва панҷоҳнафарашро назди Илёс, ки дар болои теппа нишаста буд, фиристод. Сардор аз Илёс талаб кард, ки бо фармони подшоҳ фурояд.

1. Итоати Худо бар инсон

2. Фарқият дар нофармонӣ

1. Дониёл 3:16–18

2. Аъмол 5:29–32

2 Подшоҳон 1:10 Ва Илёс ба мири панҷоҳ нафар ҷавоб дода, гуфт: «Агар ман марди Худо бошам, бигзор оташ аз осмон фуруд ояд ва ту ва панҷоҳ нафаратро месӯзад». Ва аз осмон оташ фуруд омада, ӯро ва панҷоҳ нафарашро фурӯ бурд.

Гузариш Илёс аз капитани панҷоҳсола даъват мекунад, то қудрати худро ҳамчун одами Худо исбот кунад, то аз осмон оташ фуроварад, ки ӯ ин корро карда, капитан ва панҷоҳ нафарашро фурӯ мебарад.

1. Қувваи Имон - нишон медиҳад, ки чӣ тавр Илёс тавассути имонаш ба Худо оташро аз осмон фароварда тавонист.

2. Итоат – таъкид бар аҳамияти итоат кардан ба каломи Худо, новобаста аз он ки он чӣ қадар душвор ба назар мерасад.

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Такрори Шариат 5:32 - «Ҳамаи аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, боғайрат риоя намо».

2 Подшоҳон 1:11 Боз як мири панҷоҳнафарароро бо панҷоҳ нафараш назди ӯ фиристод. Ӯ дар ҷавоби вай гуфт: «Эй марди Худо!

Илёсро ду маротиба назди подшоҳ Аҳазё фиристоданд, ки ҳар дафъа бо як мириҳазор панҷоҳ нафар буд. Дар ҳар ду маврид мириҳазор аз Илёс хоҳиш кард, ки зудтар фуруд ояд, чунон ки подшоҳ фармуда буд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши зуд ҷавоб додан ба аҳкоми Худо

2. Бандагони мӯътамад: омода будан ба пайравӣ ба даъвати Худо

1. Матто 8:5-13 - Имони мирисад

2. Ибриён 11:8 - Итоати содиқи Иброҳим

2 Подшоҳон 1:12 Ва Илёс ба онҳо ҷавоб дода, гуфт: «Агар ман марди Худо бошам, бигзор оташ аз осмон фуруд ояд ва ту ва панҷоҳ нафаратро нобуд кунад». Ва оташи Худо аз осмон фуруд омада, ӯ ва панҷоҳ нафарашро фурӯ бурд.

Илёс бо даъват кардани оташ аз осмон барои нест кардани душманонаш худро марди Худо нишон дод.

1. Қудрати Худо: Қувваи Худро тавассути Илёс нишон медиҳад

2. Муҳимияти итоат ба Худо: Омӯзиш аз намунаи Илёс

1. Луқо 9:54-56 - Исо қудратро бар офариниш нишон медиҳад

2. Румиён 8:14-17 - Имондороне, ки Рӯҳи Худо роҳбарӣ мекунанд

2 Подшоҳон 1:13 Ва боз як мири панҷоҳ нафари сеюмро бо панҷоҳ нафараш фиристод. Ва мири сеюми панҷоҳ нафар баромада, омада, пеши Илёс зону зада, илтимос кард ва ба ӯ гуфт: «Эй марди Худо! дар назари ту азиз бошад.

Як капитани панҷоҳнафарӣ аз Илёс хоҳиш кард, ки ҷони худ ва панҷоҳ хизматгорашро амон диҳад.

1. Қувваи дуо: Намунаи Илёс дар бораи дуои ҷавоб.

2. Қудрати фурӯтанӣ: Намунаи капитан дар бораи фурӯтанӣ дар назди Илёс.

1. 2 Подшоҳон 1:13

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2 Подшоҳон 1:14 Инак, аз осмон оташе фуруд омада, ду мири солҳои панҷоҳуми пешинро бо панҷоҳ нафарашон сӯзонд; бигзор ҷони ман алҳол дар назари ту гаронбаҳо бошад.

Ду капитани солҳои 50-уми пешин дар оташ аз осмон сӯхта шуданд ва сухангӯро водор кард, ки аз Худо бихоҳад, ки ҷони ӯро нигоҳ дорад.

1. Доварии Худо дар Китоби Муқаддас: Омӯзиши 2 Подшоҳон 1:14

2. Қувваи дуо: Дарсҳо аз 2 Подшоҳон 1:14

1. Ишаъё 43:4 - «Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ, ва азбаски туро дӯст медорам, ба ивази ту одамонро, ба ивази ҷони ту халқҳоро хоҳам дод».

2. Забур 66:9 - «Ӯ ҷони моро нигоҳ дошт ва нагузошт, ки пойҳои моро лағжад».

2 Подшоҳон 1:15 Ва фариштаи Худованд ба Илёс гуфт: «Бо ӯ фуруд ояд; аз ӯ натарс». Ва бархоста, бо ӯ назди подшоҳ фуромад.

Фариштаи Худованд ба Илёс амр мекунад, ки бо фариштае, ки подшоҳи Исроил фиристода буд, биравад ва ба ӯ итминон диҳад, ки ба ӯ зарар нарасонад.

1. Натарс, зеро Худо бо туст.

2. Ба муҳофизати Худо имон дошта бошед.

1. Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2 Подшоҳон 1:16 Ва ӯ ба вай гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Азбаски шумо қосидон фиристодед, то аз Баал-Забул, худои Экрӯн бипурсед, оё ин аз он сабаб нест, ки дар Исроил Худое нест, ки каломи Ӯро бисанҷад? бинобар ин аз он кате ки бар он боло рафтай, поин нахоҳӣ шуд, балки ҳатман хоҳӣ мурд.

Худованд Аҳазиёро барои он сарзаниш кард, ки аз Баалзабул худои Экрӯн пурсида, аз ӯ пурсид, ки чаро аз Худованд напурсид, зеро дар Исроил Худое ҳаст, ки каломи Ӯро бипурсад. Ба Аҳазё гуфтанд, ки ӯ аз бистараш намефурояд ва мемирад.

1. "Ҳокимияти Худо: Вақте ки мо гумроҳ мешавем"

2. "Ҷустуҷӯи иродаи Худованд: итоат ба Каломи Ӯ"

1. Ишаъё 45: 5-7 "Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест, ғайр аз Ман Худое нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, гарчанде ки ту Маро намешиносӣ, 6 то мардум аз тулӯи офтоб бидонанд. ва аз ғарб, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; 7 Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; Ман оромӣ мебахшам ва мусибат меофарам; Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин чизҳоро ба ҷо меоварад. .

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. 6 Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 1:17 Ва ӯ мувофиқи каломи Худованд, ки Илёс гуфта буд, мурд. Ва Еҳӯром ба ҷои ӯ дар соли дуюми Еҳӯром ибни Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо подшоҳӣ кард; зеро вай писар надошт.

Илёс марги Аҳазё, подшоҳи Исроилро пешгӯӣ кард ва вақте ки ин воқеъ шуд, Йӯром ба ҷои ӯ подшоҳ шуд, зеро ӯ писар надошт.

1. Ҳаёти мо аз они мо нест, балки дар дасти Худост.

2. Мо бояд дар ҳар вазъият омода бошем, ки иродаи Худоро қабул кунем.

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард". Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад.

2 Подшоҳон 1:18 Оё боқимондаи аъмоли Аҳазё, ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Боқимондаи аъмоли Аҳазё дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Омӯзиш аз гузашта: Аҳамияти ёдоварӣ аз таърих.

2. Тағйирот ба сӯи беҳтар: Қувваи дигаргунсозӣ тавассути тавба.

1. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шарironаи онҳо рӯй гардонанд, ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳи онҳоро мебахшам ва заминашонро шифо диханд.

2. Масалҳо 11:14 - Аз сабаби набудани ҳидоят халқ ноком мешавад, аммо пирӯзӣ тавассути машваратчиёни зиёд ба даст меояд.

2 Подшоҳон боби 2 рӯйдодҳои марбут ба рафтани Илёс-пайғамбар ва ба Элишоъ гузаштани либоси ӯро нақл мекунад, ки ин гузариши муҳимро дар роҳбарии нубувват нишон медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Илёс ва Элишоъ аз Ҷилҷол сафар мекунанд. Илёс ба Элишоъ хабар медиҳад, ки Худо ӯро ба Байт-Ил мефиристад, аммо Элишоъ исрор мекунад, ки дар паҳлӯяш бимонад. Писарони анбиё дар Байт-Ил ба Элишоъ хабар медиҳанд, ки Худо он рӯз Илёсро хоҳад гирифт, аммо ӯ дар ҳамроҳии ӯ устувор мемонад (4 Подшоҳон 2:1-3).

Сархати 2: Онҳо аз Байт-Ил ба Ериҳӯ сафар мекунанд. Боз писарони анбиё ба Элишоъ дар бораи нақшаи Худо барои гирифтани Илёс дар он рӯз хабар медиҳанд. Бо вуҷуди ин, Элишоъ то ҳол тасмим гирифт, ки бо ӯ бимонад (4 Подшоҳон 2:4-6).

Параграфи 3: Саёҳати худро идома дода, онҳо ба дарёи Урдун мерасанд. Пеш аз он ки аз он убур кунад, Илёс бо ҷомааш ба об зарба мезанад ва ба он имкон медиҳад, ки ҳарду аз замини хушк гузаранд (4 Подшоҳон 2:7-8).

Параграфи 4: Дар ҳикоя тасвир шудааст, ки чӣ гуна онҳо дар он тарафи дарёи Урдун роҳ мерафтанд ва сӯҳбат мекунанд, аробаи оташ бо аспҳо пайдо шуда, онҳоро ҷудо мекунад. Илёс бо гирдбод ба осмон бурда мешавад, дар ҳоле ки ҷомааш аз ӯ ба болои Элишоъ меафтад (4 Подшоҳон 2;9-12).

Параграфи 5: Элишоъ ҷомаи Илёсро ҳамчун рамзи гирифтани қудрат ва қудрати нубувватии ӯ мегирад. Ӯ ба соҳили дарёи Ӯрдун бармегардад ва ба он ҷома мезанад, ҳамон тавре ки Илёс пеш аз он ки бори дигар ба таври мӯъҷизавӣ онро ҷудо карда буд ва худаш пеш меравад (4 Подшоҳон 2;13-14).

Сархати 6: Боб бо тавсифи он хотима меёбад, ки чӣ тавр вақте ки писарони пайғамбарон аз Ериҳӯи дур шоҳиди ин ҳодиса мешаванд, онҳо эътироф мекунанд, ки рӯҳи Худо ҳоло бар Элишоъ ҷойгир аст ва ба пешвози ӯ мебароянд ва дар назди ӯ бо эҳтиром саҷда мекунанд (Подшоҳон 22;15).

Хулоса, боби дуюми 2 Подшоҳон рафтани Илёс ва гузаштани либоси худ, сафарҳои Илёс, Элишоъ устувор боқӣ мемонад. Қисмҳои дарёи Урдун, Илёсро гирдбод гирифтаанд. Мантия ба Элишоъ меафтад, ӯ қудрати нубувватро мегирад. Писарон ин тағиротро эътироф мекунанд ва Элишоъро эҳтиром мекунанд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, ба монанди ворисонӣ дар роҳбарии нубувват, интиқоли қудрати рӯҳонӣ ва дахолати илоҳӣ тавассути аломатҳои мӯъҷизавӣ омӯхтааст.

2 Подшоҳон 2:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки вақте ки Худованд Илёсро бо гирдбод ба осмон бардошт, Илёс бо Элишоъ аз Ҷилҷол рафт.

Илёс ва Элишоъ аз Ҷилҷол рафтанд, вақте ки Худо Илёсро бо гирдбод ба осмон бурд.

1. Қудрати Худо дар табиат: Омӯзиши эътимод ва пайравӣ

2. Вафодории Худо: Итоат ва сабр дар замонҳои сахт

1. Матто 17:1-3 - Тағйирёбии Исо

2. Ибриён 11: 5-6 - Бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст

2 Подшоҳон 2:2 Ва Илёс ба Элишоъ гуфт: «Илтимос, дар ин ҷо бимон; зеро ки Худованд маро ба Байт-Ил фиристод. Ва Элишоъ ба вай гуфт: «Ба ҳаёти Худованд ва ба ҳаёти ҷони ту, ман туро тарк нахоҳам кард». Пас, онҳо ба Байт-Ил фуромаданд.

Илёс ва Элишоъ якҷоя ба Байт-Ил мераванд, ки Илёсро Худованд ба он ҷо фиристодааст. Элишоъ аз ҷониби Илёс рафтан намехоҳад.

1. Иродаи Худо: Ба даъвати Худованд пайравӣ кардан - 2 Подшоҳон 2:2

2. Қувваи садоқат ва дӯстӣ - 2 Подшоҳон 2:2

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

2 Подшоҳон 2:3 Ва писарони анбиё, ки дар Байт-Ил буданд, назди Элишоъ омада, ба ӯ гуфтанд: «Оё медонӣ, ки Худованд оғои туро имрӯз аз сари ту хоҳад гирифт? Ва гуфт: «Оре, ман медонам; ором нигоҳ доред.

Писарони анбиё аз Байт-Ил назди Элишоъ омаданд ва пурсиданд, ки оё ӯ медонист, ки Худо Илёсро аз ӯ дур мекунад? Элишоъ тасдиқ кард, ки ӯ медонад ва ба онҳо гуфт, ки хомӯш бошанд.

1. Тағйиротро қабул кардан - Қабули тағйирот метавонад душвор бошад, аммо дар ниҳояти кор он беҳтарин хоҳад буд.

2. Боварӣ ба нақшаи Худо - Худо нақша дорад ва мо бояд боварӣ дошта бошем, ки он барои мо дуруст аст.

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: имрӯз ё фардо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида мегирем.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2 Подшоҳон 2:4 Ва Илёс ба ӯ гуфт: «Эй Элишоъ, дар ин ҷо бимон; зеро ки Худованд маро ба Ериҳӯ фиристод. Ва гуфт: «Ба ҳаёти Худованд ва ба ҳаёти ҷони ту, ман туро тарк нахоҳам кард». Ҳамин тавр онҳо ба Ериҳӯ омаданд.

Илёс ва Элишоъ пас аз он ки Худованд Илёсро ба он ҷо фиристод, ба Ериҳӯ мераванд ва Элишоъ ваъда медиҳад, ки бо Илёс бимонад.

1. Қувваи вафодорӣ: ӯҳдадории Элишоъ ба Илёс.

2. Муҳимияти вафодорӣ дар пайравӣ ба даъвати Худо.

1. 1 Подшоҳон 20:42 - Ва Йӯнотон ба Довуд гуфт: «Ба саломатӣ бирав, зеро ки ҳардуи мо ба исми Худованд қасам хӯрда, гуфтаем: "Худованд миёни ману ту ва миёни насли ман ва насли ту бошад" то абад.

2. Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад; ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2 Подшоҳон 2:5 Ва писарони анбиё, ки дар Ериҳӯ буданд, назди Элишоъ омада, ба ӯ гуфтанд: «Оё медонӣ, ки Худованд оғои туро имрӯз аз сари ту хоҳад гирифт? Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Оре, ман медонам; ором нигоҳ доред.

Писарони анбиё дар Ериҳӯ аз Элишоъ пурсиданд, ки оё ӯ медонист, ки Худованд дар он рӯз Илёсро мебурд ва Элишоъ ҷавоб дод, ки ӯ огоҳ аст?

1. Аҳамияти имон дар замонҳои душвор

2. Бо тоъат роҳ рафтан, ҳатто дар ҳолати сахт будан

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; ва ҳар кӣ ҷони худро дар роҳи Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 2:6 Ва Илёс ба ӯ гуфт: «Илтимос, дар ин ҷо бимон; зеро ки Худованд маро ба Урдун фиристод. Ва гуфт: «Ба ҳаёти Худованд ва ба ҳаёти ҷони ту, ман туро тарк нахоҳам кард». Ва ҳарду идома доданд.

Илёс ба ҳамроҳаш гуфт, ки дар ин ҷо бимонад, зеро Худо ӯро ба дарёи Урдун фиристод. Ҳамсафараш ҷавоб дод, ки то вақте ки ӯ ва Худованд зиндаанд, аз Илёс намеравад. Сипас онҳо якҷоя пеш рафтанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 2:6

2. Қувваи дӯстӣ: Чӣ тавр 2 Подшоҳон 2:6 моро таълим медиҳад, ки якҷоя истода бошем

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. 1 Юҳанно 4:18 - Дар муҳаббат тарс нест; балки муҳаббати комил тарсро берун мекунад, зеро тарс азоб дорад. Ҳар кӣ метарсад дар муҳаббат комил нест.

2 Подшоҳон 2:7 Ва панҷоҳ нафар аз писарони анбиё рафта, барои дидани дур истоданд, ва ҳар ду дар канори Урдун истода буданд.

Элишоъ ва Илёс қариб буд, ки аз ҳам ҷудо шаванд ва панҷоҳ нафар аз писарони анбиё барои шоҳидии он омаданд.

1. Қудрати шоҳидон: Дарк кардани арзиши шаҳодат додан дар лаҳзаҳои муҳими ҳаёт

2. Якҷоя истода: Қувваи ваҳдат дар замонҳои душвор

1. Аъмол 4:23-31 - Ҳавворион дар бораи қудрати Исо шаҳодат медиҳанд

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар бо муҳаббати бародарона меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар.

2 Подшоҳон 2:8 Ва Илёс ҷомаи худро гирифта, ба ҳам печонд, ва ба об зарба зад, ва онҳо ин ҷо ва он ҷо тақсим шуданд, ба тавре ки ҳарду ба замини хушк гузаштанд.

Илёс мантияи худро барои тақсим кардани оби дарёи Ӯрдун истифода бурда, ба ӯ ва ҳамроҳаш имкон дод, ки аз замини хушк гузаранд.

1. Қудрати мантия: Вақте ки шумо имон мепӯшед, чизҳои аҷибе метавонанд анҷом дода шаванд.

2. Имон барои ҳаракат додани кӯҳҳо: Вақте ки шумо имон доред, ҳатто имконнопазир метавонад имконпазир гардад.

1. Матто 17:20 - Ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт:

"Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

2. Ибриён 11:29 - Бо имон мардум аз баҳри Сурх, мисли дар хушкӣ мегузаштанд, аммо вақте ки мисриён кӯшиш карданд, ки ин корро кунанд, ғарқ шуданд.

2 Подшоҳон 2:9 Ва ҳангоме ки онҳо гузаштанд, Илёс ба Элишоъ гуфт: «Бипурс, ки пеш аз он ки ман аз ту гирифта шавам, барои ту чӣ кор кунам». Ва Элишоъ гуфт: «Лутфан, бигзор як қисми дучандон рӯҳи ту бар ман бод».

Илёс пешниҳод кард, ки ба Элишоъ пеш аз бурда шуданаш як хоҳиши махсусро иҷро кунад ва Элишоъ аз рӯҳи Илёс хоҳиш кард.

1. Қудрати пурсиш: Тадқиқот оид ба дархости Элишоъ

2. Зиндагӣ бо имон: Баррасии ҳаёти Элишоъ

1. Яъқуб 4:2-3 - "Шумо мепурсед, аммо қабул намекунед, зеро ки бадӣ талаб мекунед, то ки онро ба ҳавасҳои худ бихӯред. Эй зинокорон ва занҳои зино, намедонед, ки дӯстии ҷаҳон душманӣ бо Худост? Пас, ҳар кӣ дӯсти ҷаҳон бошад, душмани Худост».

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2 Подшоҳон 2:10 Ва гуфт: «Ту кори сахте хостӣ; лекин, агар маро бубинӣ, вақте ки аз ту гирифта шавам, ба ту чунин хоҳад буд; лекин агар не, ин тавр нахоҳад шуд.

Илёс ба Элишоъ мегӯяд, ки агар ӯро ҳангоми бурда шуданаш бубинад, ба ӯ дархости махсус дода мешавад, аммо агар Элишоъ ӯро набинад, дархост иҷро намешавад.

1. Қудрати шоҳид - Чӣ гуна шаҳодати имони мо метавонад дари баракатҳои махсуси Худоро боз кунад

2. Имони бепоён - Чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад моро дар баробари душвориҳо муваффақ гардонад

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. 2 Қӯринтиён 5:7 - "Зеро ки мо бо имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино".

2 Подшоҳон 2:11 Ва ҳангоме ки онҳо идома доштанд ва гуфтугӯ мекарданд, инак, аробаи оташин ва аспҳои оташин пайдо шуда, ҳардуро аз ҳам ҷудо карданд; ва Илёс бо гирдбод ба осмон баромад.

Гузариш: Илёсро бо аробаи оташин ба осмон бурданд.

1. Қудрати мӯъҷизавии Худо ҳангоми ба осмон баромадани Илёс зоҳир шуд.

2. Аҳамияти имон ва тоъат дар зиндагии мо.

1. Ибриён 11:5 - "Бо имон Ҳанӯхро бурданд, ба тавре ки маргро надид, ва ёфт нашуд, зеро ки Худо ӯро гирифта буд, зеро ки пеш аз гирифта шуданаш ин шаҳодат дошт, ки ба Худо писанд омад".

2. Луқо 24:50-51 - "Ва Ӯ онҳоро то Байт-Ҳинӣ бурд, ва дастҳои Худро бардошта, онҳоро баракат дод. Ва ҳангоме ки Ӯ онҳоро баракат медод, аз онҳо ҷудо шуда, бардошта шуд. ба осмон».

2 Подшоҳон 2:12 Ва Элишоъ инро дида, фарьёд зад: «Падарам, падарам, аробаи Исроил ва саворони он». Ва ӯ дигар ӯро надид, ва либоси худро гирифта, ду пора кард.

Элишоъ шоҳиди он буд, ки Илёсро бо аробаи оташин ба осмон бурданд ва он қадар ғамгин шуд, ки либосашро ду пора кард.

1. Дасти ғайби Худо: таваккал ба подшоҳии Худо

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ғам: устуворӣ дар замони талафот

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 2:13 Ва ҷомаи Илёсро, ки аз ӯ афтода буд, бардошта, баргашт ва дар соҳили Урдун истод;

Элишоъ пас аз афтодан ҷомаи Илёсро бардошта, ба соҳили дарёи Урдун баргашт.

1. Қудрати мантия: Мо аз намунаи содиқи Элишоъ чӣ омӯхта метавонем?

2. Дар назди дарё истода: Интизори Худованд будан чӣ маъно дорад?

1. 2 Вақоеънома 15:7 - "Аммо шумо қавӣ бошед ва таслим нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад ёфт".

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2 Подшоҳон 2:14 Ва ӯ ҷомаи Илёсро, ки аз ӯ афтода буд, гирифта, обҳоро зада, гуфт: «Худованд Худои Илёс куҷост? ва ҳангоме ки Ӯ низ обҳоро зад, онҳо ба он сӯ ҷудо шуданд; ва Элишоъ аз он ҷо гузашт.

Элишоъ ҷомаи Илёсро гирифта, ба об зад ва пурсид, ки Худованд Худои Илёс дар куҷост. Он гоҳ обҳо тақсим шуданд ва ба Элишоъ имкон доданд, ки убур кунад.

1. Худованд мӯътамад аст - Мулоҳиза дар бораи имони Элишоъ ба Худованд ва омодагии ӯ ба таваккал ба Ӯ

2. Қудрати Худо - Мулоҳиза дар бораи он ки чӣ тавр Худованд обҳоро барои Элишоъ тақсим кард

1. Такрори Шариат 4:24 - Зеро ки Худованд Худои ту оташи сӯзонанда аст, ҳатто Худои ҳасаднок аст.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон 2:15 Ва писарони анбиё, ки бояд дар Ериҳӯ дидан мекарданд, ӯро диданд, гуфтанд: «Рӯҳи Илёс бар Элишоъ қарор гирифтааст». Ва онҳо ба истиқболи Ӯ омаданд ва дар пеши Ӯ ба замин саҷда карданд.

Писарони пайғамбарон дар Ериҳӯ Элишоъро ҳамон шахсе эътироф мекунанд, ки рӯҳи Илёс аст. Онхо бо эхтиром ба у таъзим мекунанд.

1. Қувваи имон ва эътирофи ҳузури Худо дар ҳаёти мо.

2. Эътироф кардани зарфҳои баргузидаи Худо ва эҳтиром ба онҳо аз рӯи эҳтиром.

1. Такрори Шариат 10:20, "Аз Худованд Худои худ битарс, ба Ӯ хизмат намо ва ба Ӯ часпида, ба исми Ӯ қасам хӯрӣ".

2. 1 ба Қӯринтиён 12:4-6, “Акнун инъомҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ як аст; ва хизматҳо гуногунанд, аммо Худованд як аст; ва амалҳо гуногунанд, аммо ҳамон Худост, ки қувват мебахшад. ҳама дар ҳама."

2 Подшоҳон 2:16 Ва онҳо ба ӯ гуфтанд: «Инак, бо бандагони ту панҷоҳ марди зӯроварӣ ҳастанд; Лутфан, мо онҳоро бигзоред ва оғои худро биҷӯед, мабодо Рӯҳи Худованд ӯро бардошта, бар кӯҳе ё даре андохт». Ва гуфт: «Нахоҳед фиристод».

1: Мо набояд аз ваъдаҳои Худо даст кашем ва бояд Ӯро биҷӯем, на ба тарси худ.

2: Мо бояд ба аҳкоми Худо содиқ бошем, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар душвор ва душвор бошанд.

1: Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2: Матто 7:7 - Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дари шумо ба рӯи шумо кушода мешавад.

2 Подшоҳон 2:17 Ва ҳангоме ки онҳо ӯро талаб карданд, то даме ки хиҷил шуд, гуфт: «Иристода». Пас панҷоҳ нафарро фиристоданд; ва се рӯз ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд.

Пайравони Элишоъ аз ӯ хоҳиш карданд, ки бо онҳо бимонад, аммо ӯ рад кард. Пас панҷоҳ нафарро барои ҷустуҷӯи ӯ фиристоданд, вале ӯро наёфтанд.

1. Иродаи Худо аз иродаи мо бузургтар аст.

2. Мӯъҷизаҳо имрӯз ҳам рӯй медиҳанд.

1. Забур 28:7 - Худованд қувват ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал мекунад ва маро ёрӣ медиҳанд; дилам шод мешавад ва бо сурудам ба у шукр мекунам.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2 Подшоҳон 2:18 Ва ҳангоме ки онҳо боз назди Ӯ омаданд, (чунки ӯ дар Ериҳӯ истода буд) ба онҳо гуфт: «Оё ба шумо нагуфтаам, ки наравед?

Элишоъ шогирдонашро огоҳ кард, ки ба Ериҳӯ пайравӣ накунанд, аммо онҳо ба ҳар ҳол ин корро карданд ва ӯ ҳангоми баргаштан аз онҳо пурсид.

1. Муҳимияти риояи дастурҳо

2. Гӯш кардани ҳикмати пешвоёни худованд

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2 Подшоҳон 2:19 Ва мардуми шаҳр ба Элишоъ гуфтанд: «Инак, аз ту илтимос мекунам, ки вазъияти ин шаҳр, чунон ки оғоям мебинад, хуш аст, аммо об ҳеҷ ва замин беҳосил аст».

Мардуми шаҳри Ериҳӯ ба Элишоъ нақл мекунанд, ки шаҳрашон ба тамошои онҳо гуворо аст, аммо обаш бад ва заминаш хушк аст.

1. Қувваи устуворӣ: Дар мусибат шодӣ ёфтан

2. Мӯъҷизаи тағирот: барқарор кардани умеди гумшуда

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед?

2. Забур 126:4 - Бахти моро барқарор кун, эй Худованд, мисли дарёҳои Негеб.

2 Подшоҳон 2:20 Ва гуфт: «Ба ман кӯзаи нав биёред ва дар он намак андозед». Ва онро назди ӯ оварданд.

Элишоъ хоҳиш кард, ки кӯзаи навро аз намак пур кунад.

1: Намак ёдрас кардани аҳди Худо бо мост, ҳамон тавре ки Элишоъ онро барои хотиррасон кардани қудрати худ ба мардум истифода бурд.

2: Худо ҳамеша омода аст, ки моро бо чизҳои лозима таъмин кунад, ҳамон тавре ки Элишоъ як кризи нав талаб кард ва он ба ӯ оварда шуд.

1: Матто 5:13 - "Шумо намаки замин ҳастед. Аммо агар намак шӯрии худро гум кунад, чӣ тавр онро дубора шӯр кардан мумкин аст? Дигар ба ҳеҷ чиз фоида надорад, магар он ки берун партофта шавад ва зери по шавад."

2: Қӯлассиён 4:6 - «Бигзор сӯҳбати шумо ҳамеша пур аз файз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳама чӣ гуна ҷавоб диҳед».

2 Подшоҳон 2:21 Ва ӯ ба чашмаи обҳо баромада, намакро дар он ҷо андохта, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: Ман ин обҳоро шифо додаам; аз он ҷо дигар мамот ва замини бекорхобида нахоҳад буд.

Элишоъ чашмаи обро шифо дода, эълон кард, ки ин иродаи Худованд аст ва дигар аз об мамот ва замини бекорхобида нахоҳад буд.

1. Қудрати шифобахшии Худо: Чӣ тавр онро қабул кардан ва дар ҳаёти мо истифода бурдан

2. Боварӣ ба Худованд: Чӣ тавр бояд ба Худо барои шифо ва умед таваккал кард

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Забур 147:3 - Ӯ дилшикастаҳоро шифо мебахшад ва ҷароҳатҳои онҳоро мебандад.

2 Подшоҳон 2:22 Ҳамин тавр, обҳо, мувофиқи суханони Элишоъ, ки ӯ гуфта буд, то имрӯз шифо ёфтанд.

Элишоъ пешгӯӣ кард, ки обҳои Ериҳӯ шифо меёбанд ва пешгӯии ӯ иҷро шуд.

1. Каломи Худо тавоно ва ҳақиқист

2. Табиати мӯъҷизавии имон

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Марқӯс 9:23 - Исо ба вай гуфт: «Агар имон оварӣ, барои имондор ҳама чиз имконпазир аст».

2 Подшоҳон 2:23 Ва аз он ҷо ба Байт-Ил равона шуд; ва ҳангоме ки ӯ дар роҳ мерафт, кӯдаконе аз шаҳр берун омада, ӯро тамасхур карда, ба вай гуфтанд: «Бирав, эй каллаи мӯй; боло рав, эй калла.

Элишоъ ба Байт-Ил мерафт ва кӯдакон ӯро барои бемӯй буданаш масхара мекарданд.

1. Ҳеҷ чиз барои Худо аз ҳад бузург нест: Мо метавонем ба масхара ва тамасхур дучор шавем, аммо Худо то ҳол соҳибихтиёр аст ва ҳамеша бо мо хоҳад буд.

2. Бартараф кардани душвориҳо: Новобаста аз он ки мо дар зиндагӣ бо чӣ рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем дар Худо қувват ва ҷасорат пайдо кунем.

1. Ишаъё 40:31: "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Яъқуб 1:2-4: "Эй бародарони ман, вақте ки ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, онро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

2 Подшоҳон 2:24 Ва ӯ баргашт ва ба онҳо нигарист ва онҳоро ба исми Худованд лаънат гуфт. Ва аз ҳезум ду зоти вай берун омад, ва чилу ду фарзанди онҳоро даровард.

Элишоъ ва пайравонашро баъзе писарбачаҳо масхара карданд ва дар ҷавоб онҳоро ба исми Худованд лаънат кард. Дар натиҷа ду хирси вай аз ҷангал берун омада, 42 кӯдакро куштанд.

1. Қудрати Худованд: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад оқибатҳои ғайричашмдошт дошта бошад

2. Муҳимияти эҳтиром: Аз намунаи Элишоъ омӯхтан

1. 2 Тимотиюс 1:7-8 - Зеро Худо ба мо рӯҳи тарс ато накардааст; балки аз қувват, ва муҳаббат ва ақли солим.

8 Пас, аз шаҳодати Худованди мо ва аз ман бандии ӯ шарм накун; балки ба ҳасби қудрати Худо шарики уқубатҳои башорат бош;

2. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

2 Подшоҳон 2:25 Ва аз он ҷо ба кӯҳи Кармил рафт ва аз он ҷо ба Сомария баргашт.

Элишоъ аз дарёи Ӯрдун баромада, ба кӯҳи Кармил рафт ва пеш аз он ки ба Сомария баргардад.

1. Сафари имон: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Қудрати дурнамои нав: Гузариш аз Самария ба кӯҳи Кармил

1. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт мечаспад, як тараф гузорем ва дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, бо сабр давем. мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарем.

2. Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба теппаҳо боло мекунам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

2 Подшоҳон боби 3 иттифоқи байни подшоҳони Исроил, Яҳудо ва Адӯм бар зидди Мӯоб ва дахолати мӯъҷизавии Элишоъро дар маъракаи онҳо тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Йӯром, подшоҳи Исроил оғоз мешавад. Ӯ бо Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо ва подшоҳи Адӯм иттифоқ баст, то бар зидди Мӯоб

ҷанг кунад, зеро онҳо бар зидди пардохти хироҷҳои Исроил исён карданд (2 Подшоҳон 3:1-7).

Параграфи 2: Қуввахои муттаҳид ба гардиши гардиш тавассути биёбони Адӯм шурӯъ мекунанд. Пас аз ҳафт рӯзе, ки барои худ ва ҳайвоноти худ об намеёбанд, онҳо ноумед мешаванд ва маслиҳати Элишоъро меҷӯянд (4 Подшоҳон 3:8-10).

Сархати 3: Элишоъ розӣ шуд, ки аз номи подшоҳон аз Худо пурсад. Ӯ аз навозанда хоҳиш мекунад, ки ҳангоми пешгӯиҳо мусиқӣ навохт. Тавассути ин амали пешгӯй, Элишоъ аз Худо хабар мегирад, ки Ӯ онҳоро об медиҳад, ки дар водӣ ба таври мӯъҷизавӣ об фаровон хоҳад кард (4 Подшоҳон 3:11-20).

Параграфи 4: Ҳикоят тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо ваъдаи худро тавассути як ҳодисаи фавқулодда иҷро мекунад. Об ба таври мӯъҷизавӣ ба водӣ аз сарчашмаи ноаён ҷорӣ мешавад ва онро пурра пур мекунад, ки ҳам одамон ва ҳам ҳайвонотро бо оби ошомиданӣ таъмин мекунад ва ба онҳо имкон медиҳад, ки ташнагии худро бишкананд (4 Подшоҳон 3;20-22).

Параграфи 5: Субҳи дигар, вақте ки Мӯоб дид, ки хун дар водии пур аз об дар натиҷаи нури офтоб ба гили сурх меафтад, онҳо иштибоҳан гумон мекунанд, ки ин хунрезӣ дар байни лашкарҳои душманони худ аст. Ин нофаҳмӣ онҳоро водор мекунад, ки беэҳтиётона ҳамла кунанд, вале дар ниҳоят аз дасти нерӯҳои исроилӣ шикаст хӯрданд (4 Подшоҳон 3;23-27).

Хулоса, боби сеюми 2 Подшоҳон иттифоқеро тасвир мекунад, ки бар зидди Мӯоби исёнгар ташкил шудааст, қуввахои иттифоқчиён бо ташнагӣ рӯ ба рӯ мешаванд ва аз Элишоъ маслиҳат ҷӯянд. Элишоъ дар бораи фаровонӣ пешгӯӣ мекунад, об ба таври мӯъҷизавӣ водиро пур мекунад. Мӯоб инъикоси хунро хато мекунад, ҳамла мекунад, аммо мағлуб мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили мудохилаи илоҳӣ дар замонҳои ноумедӣ, қудрат ва қудрати ба пайғамбарон ба мисли Элишоъ тааллуқдошта ва чӣ гуна нофаҳмиҳо метавонад ба натиҷаҳои ғайричашмдошт дар муноқишаҳо оварда расонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 3:1 Ва Еҳӯром ибни Аҳъоб дар соли ҳаждаҳуми Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, дар Сомария бар Исроил подшоҳӣ кард, ва дувоздаҳ сол подшоҳӣ кард.

Еҳӯром ибни Аҳъоб дар соли 18-уми подшоҳии Еҳӯшофот дар Яҳудо бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард. Ӯ 12 сол ҳукмронӣ кард.

1. Қудрати Подшоҳии Худо - Чӣ гуна ҳукмронии Худо дар салтанати подшоҳони заминӣ дида мешавад.

2. Мероси падарони мо - Чӣ гуна рафтори падарони мо метавонад ҳаёти моро шакл диҳад.

1. Ваҳй 11:15 - Ва фариштаи ҳафтум садо дод; ва дар осмон овозҳои баланд шунида мешуданд, ки мегуфтанд: «Малакути ин ҷаҳон салтанатҳои Худованди мо ва Масеҳи Ӯ шудааст; ва то абад подшоҳӣ хоҳад кард.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад.

2 Подшоҳон 3:2 Ва ӯ дар назари Худованд корҳои бад мекард; вале на мисли падар ва мисли модараш, зеро ки пайкари Баалро, ки падараш сохта буд, дур кард.

Подшоҳи Мӯоб Меша бар зидди подшоҳи Исроил исён кард, ва ӯ дар назари Худованд бадӣ кард, вале ба бутпарастии падар ва модари худ пайравӣ накард.

1. Хатарҳои бутпарастӣ: Огоҳӣ аз 2 Подшоҳон 3:2

2. Рад кардани гуноҳҳои падарони мо: Мулоҳиза дар бораи 2 Подшоҳон 3:2

1. Хуруҷ 20: 4-6 - "Шумо барои худ ҳайкаеро ба шакли чизе дар осмон ё дар замин дар зери зер ё дар обҳои поёнӣ насозед. Ба онҳо саҷда накунед ва ба онҳо саҷда накунед; зеро ки ман , Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ки фарзандонро барои гуноҳи падару модар то насли сеюм ва чоруми онҳое ки аз ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам».

2. 1 Подшоҳон 12:24 - "Аммо ҳатман аз Худованд битарсед ва бо тамоми дили худ ба Ӯ содиқона хизмат кунед; бубинед, ки ӯ барои шумо чӣ корҳои бузург кардааст."

2 Подшоҳон 3:3 Бо вуҷуди ин, ӯ ба гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ водор кард, часпид; аз он ҷо нарафт.

Подшоҳи Исроил Йӯром бо роҳҳои гуноҳкоронаи Ёробъом ибни Набот пайравӣ карда, бас нарафт.

1. Аз роххои гунохонаи худ дур шудан

2. Интихоби адолат бар гуноҳ

1. 1 Юҳанно 1:9, Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Румиён 6:23, зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 3:4 Ва Меша подшоҳи Мӯоб гӯсфандпарвар буд ва ба подшоҳи Исроил сад ҳазор барра ва сад ҳазор қӯчқорро бо пашм супурд.

Меша, подшоҳи Мӯоб, гӯсфандпарвар, ба подшоҳи Исроил 100 000 барра ва 100 000 қӯчқорро бо пашми онҳо дод.

1. Муҳимияти итоаткории мо ба ҳокимият

2. Бо саховат ба Худо хидмат кардан

1. Румиён 13:1–7

2. 2 Қӯринтиён 9:6–15

2 Подшоҳон 3:5 Аммо, вақте ки Аҳъоб мурд, подшоҳи Мӯоб бар зидди подшоҳи Исроил исён кард.

Пас аз марги подшоҳи Исроил Аҳъоб, подшоҳи Мӯоб бар зидди Исроил исён кард.

1. Вақте ки мо бо исён дучор мешавем, мо бояд чӣ гуна муносибат кунем

2. Оқибатҳои исён

1. Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. 3 Подшоҳон 22:1-4 - Дар давоми се сол байни Арам ва Исроил ҷанг набуд. Аммо дар соли сеюм Еҳӯшофот подшоҳи Яҳудо назди подшоҳи Исроил омад. Подшоҳи Исроил ба навкарони худ гуфт: «Оё медонед, ки Ромӯт-Ҷилъод аз они мост, ва мо то ҳол ҳеҷ коре намекунем, ки онро аз дасти подшоҳи Арам бигирем? Ва ӯ ба Еҳӯшофот гуфт: «Оё бо ман ба ҷанг дар Ромӯт-Ҷилъод меравӣ? Ва Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил гуфт: «Ман мисли ту ҳастам, қавми ман мисли қавми ту, аспони ман мисли аспони ту ҳастам».

2 Подшоҳон 3:6 Ва подшоҳ Еҳӯром дар ҳамон вақт аз Сомария баромада, тамоми Исроилро шумурд.

Подшоҳи Исроил Еҳӯром барои барӯйхатгирии тамоми исроилиён аз Сомария рафт.

1. Зиндагӣ барои хидмат ба Худо: Омӯзиш дар бораи итоаткории шоҳ Йӯром

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр иҷро кардани иродаи Худо баракатҳо меорад

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ишаъё 58:6-7 - Оё ин гуна рӯза нест, ки ман баргузидаам: занҷирҳои беадолатиро кушоям ва ришташои юғро кушоям, мазлумонро озод кунам ва ҳар юғро бишканам? Магар ин нест, ки ғизои худро бо гуруснагон тақсим кунӣ ва оворагони бечораро ҳангоми дидани бараҳна сарпаноҳ додан, онҳоро пӯшидан ва аз гӯшту хуни худ рӯй нагардонӣ?

2 Подшоҳон 3:7 Ва рафта, назди Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо фиристода, гуфт: «Подшоҳи Мӯоб бар зидди ман исён кард; оё ту бо ман бар зидди Мӯоб ба ҷанг меравӣ? Ва гуфт: «Меравам: Ман мисли ту ҳастам, қавми ман мисли қавми ту ва аспони ман мисли аспони туст».

Подшоҳи Мӯоб бар зидди подшоҳи Исроил исён кард ва подшоҳи Исроил аз подшоҳи Яҳудо хоҳиш кард, ки бо ӯ дар ҷанг бо Мӯоб ҳамроҳ шавад.

1. Нерӯи ваҳдат: Қувваи кор бо ҳам

2. Қимати дӯстӣ дар замони ниёз

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2 Подшоҳон 3:8 Ва ӯ гуфт: «Ба кадом тараф биравем? Ва ӯ ҷавоб дод: «Роҳ аз биёбони Адӯм».

Подшоҳи Исроил пурсид, ки онҳо кадом роҳро пеш гиранд ва ба онҳо маслиҳат доданд, ки аз биёбони Адӯм гузаранд.

1. Зиндагӣ бо ҳадаф ва роҳнамоӣ

2. Дар замонҳои номуайян ба Худо таваккал кардан

1. Такрори Шариат 1:2-3, Вақте ки мо бо номуайянӣ дучор мешавем, мо метавонем ба Худо барои роҳнамоӣ такя кунем.

2. Ирмиё 29:11, Худо барои мо нақша дорад ва нақшаҳои Ӯ ҳамеша муваффақ хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 3:9 Подшоҳи Исроил ва подшоҳи Яҳудо ва подшоҳи Адӯм рафтанд, ва онҳо қутббаеро аз масофаи ҳафтрӯза оварданд, ва барои лашкар ва чорпоёне, ки аз паи онҳо мерафтанд, об набуд. онхо.

Се подшоҳ — Исроил, Яҳудо ва Адӯм — ҳафт рӯз сафар карда, барои лашкар ва чорвои худ об наёфтанд.

1. Неруи тоъат - Њатто дар њоле, ки натиљааш номуайян аст, таваккал ба Худо ва итоъати фармудањои ў њамеша подош дорад.

2. Дарёфти ризқу рӯзӣ дар замонҳои душвор - Худо содиқ аст, ки он чизеро, ки мо ба мо ниёз дорем, ҳатто дар байни ҳолатҳои душвор ва ба назар ғайриимкон медиҳад.

1. Матто 8:5-13 - Исо қудрати худро дар шифо додани хизматгори мирисад нишон медиҳад.

2. Ибриён 11:1-3 - Имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон дар бораи он чизе ки мо намебинем.

2 Подшоҳон 3:10 Ва подшоҳи Исроил гуфт: «Вой! ки Худованд ин се подшоҳро даъват кардааст, то ки онҳоро ба дасти Мӯоб таслим кунанд!

Подшоҳи Исроил аз қарори Худованд дар бораи муттаҳид кардани се подшоҳ барои ба дасти Мӯоб супурдани онҳо изҳори нигаронӣ мекунад.

1. Қувваи ваҳдат: Фаҳмидани нерӯи ваҳдат

2. Подшоҳии Худо: Фаҳмидани қудрат ва ризқу рӯзии Ӯ

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 3:11 Аммо Еҳӯшофот гуфт: «Оё дар ин ҷо пайғамбари Худованд нест, то ки мо ба воситаи ӯ аз Худованд пурсем? Ва яке аз навкарони подшоҳи Исроил ҷавоб дода, гуфт: «Ин аст Элишоъ ибни Шофот, ки ба дасти Илёс об рехт».

Еҳӯшофот пурсид, ки оё пайғамбари Худованд вуҷуд дорад, то ки онҳо аз Худованд бипурсанд? Бандаи подшоҳи Исроил ошкор кард, ки Элишоъ ибни Шофот, ки ба дасти Илёс об рехт, ҳозир аст.

1. Ҳидоят аз ҷониби Худо: Ҷустуҷӯ ва пайравӣ аз дастури илоҳӣ

2. Пайравони мӯъмин: эътироф ва қадрдонии тоъат

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 3:12 Ва Еҳӯшофот гуфт: «Каломи Худованд бо ӯ аст». Ва подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот ва подшоҳи Адӯм назди ӯ фуромаданд.

Се подшоҳ, Еҳӯшофот, подшоҳи Исроил ва подшоҳи Адӯм, барои ҷустуҷӯи маслиҳати набии Худованд рафтанд.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои иродаи Худо

2. Қувваи имон: эътимод ба Каломи Худо

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 3:13 Ва Элишоъ ба подшоҳи Исроил гуфт: «Ман бо ту чӣ кор дорам? туро назди анбиёи падарат ва ба анбиёи модарат бирасон». Ва подшоҳи Исроил ба ӯ гуфт: «Не, зеро ки Худованд ин се подшоҳро даъват кардааст, то ки онҳоро ба дасти Мӯоб таслим кунанд».

Элишоъ ба подшоҳи Исроил гуфт, ки бо ӯ ҳеҷ коре надорад ва бояд назди анбиёи падар ва модараш равад. Подшоҳи Исроил ҷавоб дод, ки Худованд се подшоҳро барои ба дасти Мӯоб таслим кардан даъват кардааст.

1. Қудрати даъвати Худо

2. Донистани он ки ба кӣ пайравӣ кардан лозим аст

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Подшоҳон 3:14 Ва Элишоъ гуфт: «Ба ҳаёти Худованди лашкарҳо, ки пеши Ӯ истодаам, агар ҳузури Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудоро ба назар намегирифтам, ба сӯи ту нигоҳ намекардам ва туро намебинам».

Элишоъ ба талаби подшоҳи Мӯоб ҷавоб намедиҳад, зеро вай ба Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо садоқат дошт.

1. Аҳамияти вафодорӣ дар ҳаёти мо

2. Қувваи иззат ва эҳтиром ба дигарон

1. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2 Подшоҳон 3:15 Аммо ҳоло ба ман як оҳангсоз биёред. Ва ҳангоме ки навозанда менавохт, дасти Худованд бар ӯ омад.

Элишоъ-пайғамбар хоҳиш кард, ки ба наздаш оянде биёранд ва ҳангоме ки оҳанг менавохт, дасти Худованд бар ӯ омад.

1. Қудрати мусиқӣ: Чӣ гуна мусиқӣ метавонад ҳузури Худоро биёрад

2. Дасти Худованд: Эҳсоси ламси Худо дар ҳаёти мо

1. Хуруҷ 15:20-21 - Марями набӣ занони исроилро бо суруд ва рақс роҳнамоӣ мекард, то Худоро барои кори бузурге, ки Ӯ дар раҳоии онҳо аз мисриён анҷом додааст, ҳамду сано хонд.

2. Забур 98:4-5 - Садои шодӣ ба Худованд, эй тамоми замин; ба суруди шодмонӣ баромада, васф мекунанд. Ҳамду сано хонед Худовандро бо наҳва, бо наво ва наво.

2 Подшоҳон 3:16 Ва гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: ин водиро пур аз ҷӯйборҳо созед».

Худованд ба мардум мефармояд, ки водиро пур аз чоҳҳо созанд.

1. Фармони Худо барои пур кардани водӣ

2. Омӯзиши итоаткорӣ дар миёни душвориҳо

1. Ишаъё 40:4 - Ҳар водӣ сарбаланд хоҳад шуд, ва ҳар кӯҳ ва теппа паст хоҳад шуд; ва каҷҳо рост ва ҷойҳои ноҳамвор ҳамвор хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 43:19 - Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

2 Подшоҳон 3:17 Зеро ки Худованд чунин мегӯяд: "Шумо бодро нахоҳед дид, ва боронро нахоҳед дид; вале он водӣ аз об пур хоҳад шуд, то ки шумо ва чорпоён ва ҳайвоноти ваҳшӣ бинӯшед.

Худо ваъда дод, ки одамон ва ҳайвоноти онҳоро дар водии хушк об таъмин мекунад.

1. Худо қодир аст, ки ниёзҳои моро бо роҳҳои ғайричашмдошт қонеъ созад.

2. Худованд барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, корҳои ғайриимконро иҷро карда метавонад.

1. Матто 7:7-8 «Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба ҳар кӣ онро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2. Забур 37:4-5 "Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард".

2 Подшоҳон 3:18 Ва ин танҳо дар назари Худованд сабук аст: Ӯ мӯобиёнро низ ба дасти шумо хоҳад супурд.

Худованд ваъда дод, ки мӯобиёнро ба дасти подшоҳи Исроил супурд.

1. Вафодории Худо дар назари Ӯ чизи сабук аст - 2 Подшоҳон 3:18

2. Қудрати Худо аз ҳар як душман бузургтар аст - 2 Подшоҳон 3:18

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 3:19 Ва шумо ҳар як шаҳри девордор ва ҳар як шаҳри баргузидаро зарба мезанед, ва ҳар як дарахти хубро меафтонед, ва ҳама чоҳҳои обро баста, ҳар як қитъаи заминро бо сангҳо вайрон хоҳед кард.

Ба лашкари подшоҳ Еҳӯшофот дастур дода шуд, ки тамоми шаҳрҳои қалъадорро хароб кунанд, дарахтони хубро бурида, сарчашмаҳои обро банд кунанд ва замини хубро бо сангҳо хароб кунанд.

1. Зарурати адолат: 2 Подшоҳон 3:19 ва чӣ гуна мо ба беадолатӣ ҷавоб медиҳем

2. Қувваи харобшавӣ: Оқибатҳои ҷанг, ки дар 2 Подшоҳон 3:19 тасвир шудааст

1. Такрори Шариат 20:19-20 - Вақте ки шумо шаҳреро муддати тӯлонӣ муҳосира карда, бо он ҷанг мекунед, то ки онро забт кунед, дарахтони онро бо табар ба онҳо зӯр назанед, зеро ки шумо метавонед аз онҳо бихӯред, ва Ту онҳоро набурӣ (зеро дарахти саҳро ҷони одам аст), то ки онҳоро дар муҳосира истифода барад;

2. Масалҳо 11:30 - Меваи одил дарахти ҳаёт аст; ва касе ки ҷонҳоро ғолиб мекунад, доно аст.

2 Подшоҳон 3:20 Ва саҳарӣ, вақте ки қурбонии ордӣ оварда шуд, инак, аз роҳи Адӯм об омад, ва сарзамин аз об пур шуд.

Субҳи пас аз қурбонии ордӣ, ба таври мӯъҷиза аз Адӯм об омад ва заминро пур кард.

1. Худо бахшандаи мӯъҷизаҳо ва неъматҳои фаровон аст.

2. Қувваи дуо ва қурбонӣ метавонад боиси дигаргуниҳои бузург гардад.

1. Айюб 22:28-29 "Ту низ чизеро ҳукм хоҳӣ кард, ва он барои ту собит хоҳад шуд: ва нур бар роҳҳои ту равшан хоҳад шуд. Вақте ки одамон сарнагун мешаванд, ту хоҳӣ гуфт: "Бархӯрдор аст";

2. Матто 6:25-26 "Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ё чӣ бинӯшед, на дар бораи ҷисми худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт бештар нест. аз гӯшт ва бадан аз либос?»

2 Подшоҳон 3:21 Ва ҳангоме ки тамоми мӯбиён шуниданд, ки подшоҳон ба муқобили онҳо ба ҷанг омадаанд, тамоми зиреҳпӯшон ва болоро ҷамъ карда, дар сарҳад истоданд.

Мӯбиён шуниданд, ки подшоҳон ба ҷанг меоянд ва тамоми одамони қобили меҳнат ба ҷанг омода шуда, дар назди сарҳад истоданд.

1. Дар баробари душвориҳо устувор истодан - Дар лаҳзаҳои душвор аз ҷониби Худо қувват ва ҷасорат гирифтан.

2. Омодагӣ ба набардҳои рӯҳонӣ - Фаҳмидани аҳамияти омодагии рӯҳонӣ ба набардҳои зиндагӣ.

1. Эфсӯсиён 6:11-13 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. 1 Петрус 5:8-9 - Рӯҳи солим бошед ва ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд.

2 Подшоҳон 3:22 Ва онҳо субҳи барвақт бархостанд, ва офтоб бар об дурахшид, ва Мӯбиён обро аз он тараф диданд, ки мисли хун сурх аст.

Мӯбиён саҳар диданд, ки оби он тарафи дарё мисли хун сурх аст.

1. Қудрати дурнамо: Чӣ гуна нуқтаи назари худро тағир додан мумкин аст

2. Хуни кафорат: Чӣ тавр Худо мехоҳад моро наҷот диҳад

1. Хуруҷ 17:3-6 Исроилиён дар ҷанг бар зидди Амолеқ ғолиб омаданд, пас аз он ки Мусо дастҳои худро боло кард ва Худо ғолиб омад.

2. Ишаъё 43:1-3 Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро фидия медиҳад ва ҳеҷ гоҳ онҳоро тарк намекунад.

2 Подшоҳон 3:23 Ва гуфтанд: «Ин хун аст; подшоҳон кушта шудаанд, ва якдигарро задаанд; акнун, эй Мӯоб, то ғанимат.

Подшоҳони Исроил, Яҳудо ва Адӯм дар ҷанг кушта шуданд ва ҳоло мардуми Мӯоб тавони ғаниматро гирифтанро доранд.

1: Худо метавонад ҳатто бадтарин вазъиятҳоро истифода барад, то ирода ва ҷалоли Худро ба амал орад.

2: Мо бояд захираҳои худро барои амалӣ намудани иродаи Худо дар ҳаёти худ истифода барем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 5:15-16 - Пас нигоҳ кунед, ки шумо бодиққат рафтор кунед, на ҳамчун аблаҳон, балки ҳамчун хирад, Ва вақтро сарфа кунед, зеро ки айём шарир аст.

2 Подшоҳон 3:24 Ва ҳангоме ки онҳо ба ӯрдуи Исроил расиданд, исроилиён бархоста, мӯобиёнро зарба заданд, ба тавре ки онҳо пешопеши онҳо гурехтанд;

Банӣ-Исроил ба мӯобӣ ҳамла карда, онҳоро мағлуб карданд ва онҳоро маҷбур карданд, ки гурезанд ва ҳатто дар қаламрави худ онҳоро таъқиб мекарданд.

1. Қувваи Имон: Гирифтани қувват аз Худо барои бартараф кардани мушкилот

2. Мубориза бар зидди муборизаи нек: бо далерӣ ва қатъият истода, барои чизи дуруст

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2 Подшоҳон 3:25 Ва шаҳрҳоро торумор карданд, ва бар ҳар қитъаи замини хуб ҳар кас санги худро партофта, онро пур карданд; ва тамоми чоҳҳои обро баста, тамоми дарахтони хубро буриданд; сангҳои онро танҳо дар Кирҳорасет гузоштанд; вале гандумгунхо ба он чо рафта, онро зада заданд.

Халқи Исроил шаҳрҳоро хароб карда, чоҳҳои обро маҳкам карданд, то ки душманонашон ба онҳо дастрасӣ надиҳанд. Онҳо дарахтонро несту нобуд карда, ба замини нағз санг андохтанд ва танҳо сангҳои Кирҳарасет бетаъсир монданд.

1. Ахамияти тайёрӣ ва ба накшагирии чанг

2. Қувваи ваҳдат дар рафъи душвориҳо

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Забур 33:20 - Ҷони мо интизори Худованд аст; вай мададгор ва сипари мост.

2 Подшоҳон 3:26 Ва подшоҳи Мӯоб чун дид, ки ҷанг барояш хеле сахт аст, бо худ ҳафтсад марди шамшердорро гирифт, то ки ба подшоҳи Адӯм рахна зананд, вале онҳо натавонистанд.

Подшоҳи Мӯоб аз ҷанг бо подшоҳи Адӯм ғамгин шуд ва кӯшиш кард, ки ҳафтсад нафарро ба муқобили подшоҳи Адӯм бигирад, фирор кунад, вале онҳо муваффақ нагардиданд.

1. «Қуввати имони мо дар замонҳои душвор»

2. «Кувваи умед дар баробари душворй».

1. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот, наметавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2 Подшоҳон 3:27 Сипас писари калонии худро, ки бояд ба ҷои ӯ подшоҳӣ мекард, гирифта, барои қурбонии сӯхтанӣ бар девор баровард. Ва бар зидди Исроил хашми азиме пайдо шуд, ва онҳо аз вай дур шуда, ба замини худ баргаштанд.

Подшоҳи Мӯоб Меша писари калонии худро дар девори шаҳри исроилиён қурбонӣ кард, то исроилиёнро ба хашм овард ва онҳоро маҷбур кард, ки муҳосираро тарк кунанд.

1. Муҳаббати Худо аз муҳаббати мо бузургтар аст - Румиён 5:8

2. Раҳмати Худо аз раҳмати мо бузургтар аст - Забур 102:8-14

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2 Подшоҳон боби 4 якчанд нақлҳоро дар бораи мӯъҷизаҳое, ки Элишоъ нишон дод, дар бар мегирад, ки қудрат ва ризқу рӯзии Худоро тавассути пайғамбар нишон медиҳанд.

Сархати 1: Боб бо достони бевазани яке аз писарони паёмбарон, ки қарздор аст ва бо эҳтимоли ғуломӣ гирифтани ду писараш рӯбарӯ аст, оғоз мешавад. Элишоъ аз ӯ мепурсад, ки дар хонааш чӣ дорад ва ӯ мегӯяд, ки вай танҳо як кӯзаи равған дорад. Элишоъ ба ӯ супориш медиҳад, ки зарфҳои холӣ аз ҳамсоягонаш ҷамъ карда, равғанро ба онҳо рехт. Ба таври мӯъҷизавӣ, равған то пур шудани ҳама зарфҳо ҷорӣ мешавад ва ба вай имкон медиҳад, ки онро фурӯшад ва қарзҳои худро пардохт кунад (4 Подшоҳон 4:1-7).

Сархати 2: Ҳикоя бо нақли дигаре идома дорад, ки дар он зани шунамӣ ба Элишоъ меҳрубонӣ зоҳир карда, вақте ки ӯ аз шаҳри онҳо мегузарад, ӯро бо хӯрок ва хобгоҳ таъмин мекунад. Элишоъ дар миннатдорӣ ваъда медиҳад, ки дар давоми як сол соҳиби писар мешавад. Тавре ки пешгӯӣ шуда буд, ӯ ҳомила шуда, писаре таваллуд мекунад (4 Подшоҳон 4:8–17).

Сархати 3: Пас аз чанд сол, вақте ки кӯдак калон шуд, ногаҳон бемор мешавад ва дар оғӯши модар мемирад. Зан парешон шуда, ӯро ба ҳуҷраи Элишоъ дар кӯҳи Кармил мебарад. Элишоъ аз номи кӯдак ба Худо самимона дуо мекунад ва борҳо ба ӯ дароз мекунад, то он даме, ки ӯ ба таври мӯъҷиза эҳё шуда, ҳаёташро барқарор кунад (4 Подшоҳон 4:18-37).

Параграфи 4: Ин боб бо гузорише меравад, ки дар Ҷилҷол қаҳтӣ аст. Дар ваќти тањти парастории ў барои фарзандони пайѓамбарон хӯрок тайёр кардани касе, ки надониста гиёњњои заҳрдорро ҷамъ мекунад. Вақте ки онҳо онро мехӯранд, онҳо ба кӯмак фарёд мезананд, зеро аломатҳои шадиди заҳролудро эҳсос мекунанд. Дар ҷавоб Элишоъ ба таври мӯъҷизавӣ онҳоро шифо дода, ба дег орд илова намуда, таъсири зараровари онро безарар мегардонад (4 Подшоҳон 4;38–41).

Сархати 5: Ҳикояи ниҳоӣ нақл мекунад, ки чӣ тавр дар давраи дигари қаҳтӣ, вақте ки барои ҷамъомади пайғамбарон дар Ҷилҷол боз ғизо намерасад, марде бо дастури Элишоъ бист нони ҷавро ҳамчун ҳадия ба Худо меорад, гарчанде ки он барои ғизо додани ҳама ҳозир буд. Аммо ба таври мӯъҷизавӣ ин нон сад нафарро бо боқимондаи боқимонда ғизо медиҳад (4 Подшоҳон 4;42-44).

Хулоса, боби чоруми 2 Подшоҳон мӯъҷизаҳои Элишоъро нишон медиҳад, ки ризқи Худоро нишон медиҳанд, Равған барои рафъи қарз зиёд мешавад, Зани нозой писар таваллуд мекунад. Кӯдаки мурда зинда шуд, Чӯҷаи заҳролуд эмин кард. Бист нон бисёрро сер мекунад, қудрати Худо фаровон аст. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили садоқати подош, раҳмдилӣ ва дахолати Худо тавассути паёмбари Ӯ ва чӣ гуна ҳолатҳои ба назар ғайриимконро тавассути дахолати илоҳӣ бартараф кардан мумкин аст, меомӯзад.

2 Подшоҳон 4:1 Ва зане аз занони писарони анбиё ба Элишоъ нидо карда, гуфт: «Бандаи ту шавҳари ман мурдааст; ва ту медонӣ, ки бандаи ту аз Худованд тарсид; ва қарздиҳанда омадааст, ки ду писари маро ба назди худ бигирад, то ки ғулом шаванд.

Зане, ки шавҳараш пайғамбари Худованд буд, дар изтироб афтодааст, зеро ду писарашро қарздиҳанда ба хизматгорӣ мегирад.

1. Қувваи имон дар замони тангӣ

2. Қимати сабр дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 4:2 Ва Элишоъ ба вай гуфт: «Барои ту чӣ кор кунам? Ба ман бигӯ, ки дар хона чӣ дорӣ? Ва вай гуфт: «Кизи ту дар хона чизе надорад, ҷуз як деги равған».

Зане назди Элишоъ омада, ёрӣ мепурсад ва ӯ мепурсад, ки дар хонааш чӣ дорад. Вай ҷавоб медиҳад, ки вай танҳо як деги равған дорад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо метавонад аз хурдтарин чизҳо истифода кунад, то чизи бузургро офарад.

2. Мӯъҷизаҳои пинҳоншуда: Чӣ гуна Худо метавонад ҳаёти моро тавассути сарчашмаҳои ғайричашмдошт тағйир диҳад.

1. Матто 17:20 - Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад". Ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Марқӯс 8:2-3 - Ӯ аз шогирдонаш пурсид: «Шумо чанд нон доред? Ҳафт, ҷавоб доданд онҳо. Ӯ ба мардум гуфт, ки ба замин нишинанд.

2 Подшоҳон 4:3 Он гоҳ гуфт: «Бирав, аз ҳамаи ҳамсоягони худ зарфҳоро ба худ бигир, ҳатто зарфҳои холӣ; на чандон қарз.

Элишоъ ба зан амр медиҳад, ки барои захира кардани равған аз ҳамсояаш зарфҳои холӣ бигирад.

1. Қувваи тоъат - Итоати фармудаҳои Худо, ҳатто дар ҳоле, ки онҳо ба назар маъно надоранд, боиси баракат мегардад.

2. Неъмати саховатмандӣ - Садо кардани захираҳои худ ба мо имкон медиҳад, ки баракати Худоро дар ҳаёти худ эҳсос кунем.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Румиён 12:13 - Тақсим кардан ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозӣ дода шудааст.

2 Подшоҳон 4:4 Ва ҳангоме ки ба дарун меоӣ, дарро ба рӯи худ ва писарони худ баста, ва ба ҳамаи он зарфҳо рехт, ва он чи пур аст, як сӯ гузор.

Ба зан дастур дода мешавад, ки зарфҳоро аз кӯзаи хурд то пур шудани ҳама равған пур кунад.

1. Фаровонии Худо аз шароити мо бузургтар аст.

2. Қувваи вафодорӣ дар амалҳои хурд зоҳир мешавад.

1. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Подшоҳон 4:5 Ва вай аз пеши ӯ рафт ва дарро ба рӯи худ ва писаронаш, ки зарфҳоро назди вай оварданд, бастанд; ва вай рехт.

Зане барои кӯмак ба назди Элишоъ рафт ва ӯ ба ӯ гуфт, ки аз зарфҳои вай равғанро ба зарфҳои дигар рехт.

1. Худо моро ба таври ғайричашмдошт рӯзӣ медиҳад.

2. Худо касонеро, ки ба фармони ӯ итоат мекунанд, баракат медиҳад.

1. 2 Подшоҳон 4:5

2. Матто 7:24-27 Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, Ман ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2 Подшоҳон 4:6 Ва ҳангоме ки зарфҳо пур шуданд, вай ба писараш гуфт: «Ба ман як зарфе биёвар». Ба вай гуфт: «Дигар зарфе нест». Ва равған монд.

Зане зарфҳоро аз равған пур мекард ва чун пур шуд, аз писараш хоҳиш кард, ки зарфи дигаре биёрад, вале ӯ хабар дод, ки дигар зарфе нест. Пас аз он равған қатъ шуд.

1. Худо ниёзҳои моро қонеъ хоҳад кард, ҳатто вақте ки ин имконнопазир аст.

2. Қувваи имон ба Худованд метавонад мӯъҷизот ба амал оварад.

1. Матто 14:13-21 - Исо имони шогирдонро барои ғизо додани 5000 нафар истифода мебарад.

2. Яъқуб 5:17 - Қудрати имони Илёс барои борон пас аз хушксолии тӯлонӣ.

2 Подшоҳон 4:7 Он гоҳ вай омада, ба марди Худо хабар дод. Ва гуфт: «Бирав, равғанро фурӯш ва қарзатро адо кун, ва ту ва фарзандонат аз дигарон зинда бош».

Зане қарздор буд ва барои кӯмак ба назди марди Худо рафт. Ба ӯ гуфт, ки равганашро фурӯшад ва пулашро барои пардохти қарзаш сарф кунад ва боқимонда зиндагӣ кунад.

1. Ризои Худо: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад

2. Қарз: Зиндагӣ дар доираи имкони мо

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 22:7 - Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад ва қарзгир ғуломи қарздиҳанда аст.

2 Подшоҳон 4:8 Ва рӯзе воқеъ шуд, ки Элишоъ ба Шунем гузашт, ки дар он ҷо зани бузурге буд; ва ӯро маҷбур кард, ки нон бихӯрад. Ва ҳамин тавр шуд, ки ҳар боре ки аз он ҷо мегузашт, барои хӯрдани нон ба он ҷо мегашт.

Элишоъ ба Шунем рафт ва ҳар дафъае, ки ӯ аз он ҷо мегузашт, зани бузурге барои хӯрдани нон даъват мекард.

1. Қудрати меҳмондорӣ: Намунаи Элишоъ

2. Саховатмандии фаровон: Дарси Элишоъ

1. Луқо 10:38-42 - Намунаи Исо ва Марто дар меҳмоннавозӣ

2. Румиён 12:13 - Бе шикоят ба якдигар меҳмоннавозӣ кунед

2 Подшоҳон 4:9 Ва ӯ ба шавҳараш гуфт: «Инак, ман медонам, ки ин марди муқаддаси Худост, ки ҳамеша аз пеши мо мегузарад».

Зане, ки дар шаҳри Шунем зиндагӣ мекунад, мефаҳмад, ки Элишоъ– пайғамбар марди муқаддаси Худост ва аз назди шаҳраш зуд-зуд мегузарад.

1. Қудрати шинохти ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Эҳтиром ва нишон додани кори Худо дар ҷомеаҳои мо

1. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. Забур 145:17 - Худованд дар ҳама роҳҳои Худ одил аст, ва дар ҳама аъмоли Ӯ муқаддас аст.

2 Подшоҳон 4:10 Бигзор дар болои девор ҳуҷраи хурде созем; ва дар он ҷо барои ӯ кат ва миз ва курсӣ ва шамъдон гузорем; ва ҳангоме ки ӯ назди мо ояд, дар он ҷо рӯй хоҳад дод.

Элишоъ ба он зан пешниҳод мекунад, ки дар девори хонааш як ҳуҷраи хурде созанд, то ки ҳангоми ташриф оварданаш дар он ҷо бимонад.

1. Аҳамияти меҳмоннавозӣ ва истиқболи бегона.

2. Қувваи дуо ва садоқати Худо.

1. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2 Подшоҳон 4:11 Ва рӯзе воқеъ шуд, ки ӯ ба он ҷо омад, ва ба ҳуҷра баргашт ва дар он ҷо хобид.

Элишоъ ба хонаи як зани шунамӣ омад ва ба ӯ ҳуҷрае пешниҳод кард, ки дар он ҷо бимонад.

1. Баракатҳои Худо дар шаклҳои гуногун меоянд - 2 Подшоҳон 4:11

2. Меҳмоннавозиро қабул кардан баракат аст - 2 Подшоҳон 4:11

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2. Румиён 12:13 - Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

2 Подшоҳон 4:12 Ва ӯ ба ғуломи худ Ҷеҳазӣ гуфт: «Ин шунаммиро даъват кун». Ва ҳангоме ки вайро даъват кард, вай пеши ӯ истод.

Элишоъ ба ғуломи худ Ҷеҳазӣ фармуд, ки зани шунаммиро даъват кунад ва вақте ки ӯ гуфт, вай пеши ӯ зоҳир шуд.

1. Худо метавонад корҳои бузургро бо фармонҳои хурд анҷом диҳад.

2. Ба фармонҳои Худо ҳарчӣ хурд бошад, итоат кунед.

1. Матто 17:20 - Ба онҳо гуфт: «Аз сабаби кам имони шумо». Зеро ба ростӣ ба ту мегӯям: агар ту мисли донаи хардал имон дошта бошӣ, ба ин кӯҳ хоҳӣ гуфт: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кун, он ҷо ҳаракат мекунад, ва ҳеҷ чиз барои ту ғайриимкон нахоҳад буд".

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 4:13 Ва ба ӯ гуфт: «Акнун ба вай бигӯ: «Инак, ту бо ин ҳама ғамхорӣ барои мо ғамхорӣ кардӣ; барои ту чӣ кор кардан лозим аст? Оё туро ба подшоҳ мегӯянд ё ба мири лашкар? Вай ҷавоб дод: «Ман дар байни қавми худ сокинам».

Элишоъ аз зан пурсид, ки дар ивази меҳмоннавозии ӯ чӣ кор карда метавонад. Вай ҷавоб дод, ки вай қаноатманд аст, ки бо мардуми худ бимонад.

1. Мардуми Худо бо он чи доранд, қаноат мекунанд ва дар дунболи эътироф ва подош нестанд.

2. Мо бояд аз мавқеъи худ дар зиндагӣ қаноат кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо ризқ медиҳад.

1. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап намезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар хар холат асрори ру ба ру шудан бо фаровониву гуруснагй, фаровонию ниёзмандиро омухтаам.

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 4:14 Ва ӯ гуфт: «Пас барои вай чӣ бояд кард? Ва Ҷеҳазӣ ҷавоб дод: «Дар ҳақиқат вай фарзанд надорад, ва шавҳараш пир шудааст».

Зане, ки шавҳараш пир шудааст, барои кӯмак ба Элишоъ меояд ва ӯ мепурсад, ки барои ӯ чӣ кор кардан мумкин аст.

1. Худо ҳамеша ба кӯмак омода аст - Чӣ тавр Худо ба мо кӯмак карда метавонад, ҳатто вақте ки корҳо ғайриимкон ба назар мерасанд.

2. Қувваи Дуо - Чӣ гуна дуо метавонад ҳангоми ниёз ба мо тасаллӣ ва қувват бахшад.

1. Юҳанно 14:27 - "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, Ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва онҳо ҳаросон нашаванд".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 4:15 Ва гуфт: «Вайро даъват кунед». Ва ҳангоме ки ӯро даъват кард, вай дар назди дар истод.

Марде аз зане хост, ки ба наздаш биёяд ва чун омад, дар назди дар истод.

1. Муҳимияти эҳтиром ба дигарон дар муносибатҳои мо.

2. Қудрати даъват ва чӣ гуна он метавонад дарҳоро боз кунад.

1. Эфсӯсиён 5:21 - Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ ба якдигар итоат кунед.

2. Масалҳо 25:17 - Бигзор пои ту кам дар хонаи ҳамсояат бошад, мабодо ӯ аз ту сер шавад ва аз ту нафрат накунад.

2 Подшоҳон 4:16 Ва гуфт: «Дар ин мавсим, мувофиқи замони ҳаёт, писареро ба оғӯш хоҳӣ дод». Ва вай гуфт: «Не, оғоям, эй марди Худо, ба канизи худ дурӯғ нагӯ».

Ба зани Шунем Элишоъ мегӯяд, ки дар ояндаи наздик соҳиби писар мешавад, вале ӯ шубҳа дорад, ки ин ҳақиқат аст.

1. Ваъдҳои Худо: имон биёваред ва қабул кунед

2. Шубҳа: Душмани имон

1. Румиён 4:18-21 - имони Иброҳим ба ваъдаҳои Худо

2. Ибриён 11:1-3 - Таърифи имон ва аҳамияти он дар ҳаёти масеҳӣ

2 Подшоҳон 4:17 Ва зан ҳомила шуда, дар ҳамон вақт, ки Элишоъ мувофиқи замони ҳаёт гуфта буд, писаре зоид.

Зане, ки Элишоъ дар бораи ҳомиладор шудан пешгӯӣ карда буд, дар вақти муайяншуда инро кард.

1. Вақти комили Худо - Чӣ гуна Худо ҳамеша дар вақт аст

2. Вафодории Худо - Чӣ гуна Худо ҳамеша ваъдаҳояшро иҷро мекунад

1. Ғалотиён 4: 4-5 - Аммо вақте ки пуррагии вақт фаро расид, Худо Писари Худро фиристод, ки аз зан офарида шудааст, ки зери шариат офарида шудааст: То онҳоеро, ки зери шариат буданд, фидия диҳад, то ки мо фарзандхониро қабул кунем. аз писарон.

2. Забур 31:15 - Замони ман дар дасти туст: маро аз дасти душманонам ва аз таъқибкунандагонам раҳоӣ деҳ.

2 Подшоҳон 4:18 Ва ҳангоме ки кӯдак калон шуд, рӯзе расид, ки ӯ назди падараш ба даравгарон рафт.

Писарбачаи хурдсол калон шуд ва рузе хамрохи падараш ба сахро рафт, то дар чамъоварии хосил кумак кунад.

1. Ба воситаи хидмат ба дигарон ба Худо хизмат кунед

2. Шодии кор бо оила

1. Ғалотиён 6:9, "Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем".

2. Масалҳо 15:17, «Зоми шоми гиёҳҳо, ки муҳаббат аст, беҳтар аст аз барзагови дармонда ва нафрат бо он».

2 Подшоҳон 4:19 Ва ӯ ба падараш гуфт: «Сарам, сари ман». Ва ба писаре гуфт: «Вайро назди модараш бибар».

Писарбача аз дарди сар ба падараш шикоят мекунад ва баъд ба хизматгораш мегӯяд, ки ӯро назди модараш барад.

1. Қувваи тасаллии волидайн: Чӣ тавр дар замонҳои душвор қувват пайдо кардан мумкин аст

2. Муҳаббати Падар: Пешниҳоди ҳамдардӣ ва ғамхорӣ дар вақти зарурӣ

1. Забур 27:10 - Вақте ки падар ва модарам маро тарк кунанд, Худованд маро хоҳад гирифт.

2. Масалҳо 1:8 - Эй писарам, насиҳати падаратро бишнав, ва таълимоти модаратро тарк накун.

2 Подшоҳон 4:20 Ва ҳангоме ки ӯро гирифта, назди модараш овард, то нисфирӯзӣ бар зонуҳои вай нишаст ва баъд мурд.

Писарбачаи хурдсолро ба назди модараш бурданд ва то нисфирӯзӣ рӯи зону нишастан ногаҳон ҷон дод.

1. Роҳҳои Худо бефаҳманд - 2 Қӯринтиён 4:18

2. Қудрати муҳаббати модар - Луқо 15:20-24

1. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

2. Айюб 1:21 - Худованд дод, ва Худованд гирифт; муборак бошад номи Худованд.

2 Подшоҳон 4:21 Ва вай баромада, ӯро бар бистари марди Худо хобонд, ва дарро ба рӯи ӯ баста, берун рафт.

Зане писарашро ба назди марди бистари Худо овард ва ҳангоми рафтанаш дарро баст.

1. Қувваи имони модар: омӯзиши 2 Подшоҳон 4:21

2. Дасти нонамоёни Худо: Тадқиқоти 2 Подшоҳон 4:21

1. Яъқуб 5:17-18 - Илёс шахсе буд, ки табиати мо мисли мо буд ва бо ҷидду ҷаҳд дуо мекард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар рӯи замин борон наборад. Баъд боз дуо гуфт, ва осмон борон борид, ва замин меваи худро дод.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 4:22 Ва ӯ ба шавҳараш занг зада, гуфт: «Лутфан, яке аз ҷавонон ва яке аз харҳоро ба ман бифирист, то ки назди марди Худо давида, боз биёям».

Зане аз шавҳараш хоҳиш кард, ки як ҷавон ва хареро барояш фиристад, то ба назди марди Худо давида баргардад.

1. Қувваи имон: омӯхтани эътимод ба нақшаи Худо.

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳидояти Худо.

1. Яъқуб 1:5-8 - "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худо бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон ва ҳеҷ шакку шубҳа барои касе ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки онро шамол ронда ва мепартояд; зеро он кас набояд гумон кунад, ки аз Худованд чизе ба даст хоҳад овард; вай марди дудилагӣ аст ва дар ҳама роҳҳои худ ноустувор аст».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 4:23 Ва гуфт: «Чаро имрӯз назди ӯ меравӣ? он на моҳи нав аст, на рӯзи шанбе. Ва гуфт: «Хуб мешавад».

Зане аз Элишоъ дар бораи аёдати касе пурсид ва ӯ ҷавоб дод, ки ин на моҳи нав аст ва на рӯзи шанбе. Зан ҷавоб дод, ки хуб мешавад.

1. Истифодаи бештари имкониятҳо: На ҳар рӯз рӯзи шанбе аст

2. Донистани он, ки кай бояд кореро анҷом диҳад: Фаҳмидани Моҳи нав ва рӯзи шанбе

1. Масалҳо 3:27 - «Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, дареғ надор, вақте ки ба амал кардан қодир аст».

2. Воиз 9:10 — «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо тамоми қуввати худ бикун».

2 Подшоҳон 4:24 Ва харро зин карда, ба ғуломи худ гуфт: «Рон ва пеш рав; Савораи худро барои ман суст макун, магар ин ки ман ба ту фармон диҳам.

Зане ба хизматгораш фармуд, ки харро савор кунад ва то он даме, ки дигарашро нагӯяд, беист савор шавад.

1. Вақте ки Худо шуморо ба амал даъват мекунад, тардид накунед.

2. Ба фармудаҳои Худо итоат кунед.

1. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд».

2. 2 ба Қӯринтиён 6:2 - "Зеро ки Ӯ мегӯяд: "Дар замони мусоид ба шумо гӯш додам ва дар рӯзи наҷот ба шумо кӯмак кардам. "

2 Подшоҳон 4:25 Ва вай рафта, назди марди Худо ба кӯҳи Кармил омад. Ва чунин воқеъ шуд, ки марди Худо вайро аз дур дид, ба ғуломи худ Ҷеҳозӣ гуфт: «Инак, он шунамӣ дар он ҷост:

Зани шунаммит ба назди марди Худо ба кӯҳи Кармил рафт ва чун ӯро аз дур дид, ғуломи худ Ҷеҳазиро фиристод, то ки ба ӯ салом диҳад.

1. Қувваи Имон: Намоиши имони зани шунаммит дар рафтан ба назди марди Худо дар кӯҳи Кармил.

2. Қудрати итоаткорӣ: Итоати зани шунамӣ дар рафтан ба назди марди Худо сарфи назар аз шароиташ.

1. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

2 Подшоҳон 4:26 Лутфан, акнун давида, ба пешвози вай бирав ва ба вай бигӯ: "Оё ту хуб аст?" бо шавҳарат хуб аст? оё бо кӯдак хуб аст? Вай ҷавоб дод: «Хуб аст».

Аз зан мепурсанд, ки оё бо ӯ, шавҳар ва фарзандаш ҳамааш хуб аст ва ӯ ҷавоб медиҳад, ки ҳамааш хуб аст?

1. Чӣ тавр Худо ҳамеша ба мо менигарад

2. Қувваи тасдиқи "Ин хуб аст"

1. Забур 45:10, "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ирмиё 17:7-8, "Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали ӯ Худованд аст. Ӯ мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда шудааст, ки решаҳои худро дар ҷӯй мерезад, ва вақте ки гармӣ фаро мерасад, наметарсад. , зеро баргҳои он сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро меваҳояшро бас намекунад».

2 Подшоҳон 4:27 Ва ҳангоме ки вай назди марди Худо ба теппа омад, вайро аз пои вай гирифт, вале Ҷеҳазӣ наздик омад, то вайро ронад. Ва марди Худо гуфт: «Вайро ором гузор; зеро ки ҷони вай дар даруни вай ғамгин аст, ва Худованд онро аз ман пинҳон кардааст, ва ба ман нагуфт.

Зане, ки аз марди Худо ёрӣ меҷӯяд, Ҷеҳозӣ аз ин кор бозмонд, аммо марди Худо ба ӯ иҷозат дод, ки дар он ҷо бимонад, зеро рӯҳаш дарднок буд ва Худо сабабашро ба ӯ нагуфт.

1. Диле, ки барои кӯмак ба дигарон кушода аст: Омӯзиши дидани фаротар аз роҳати худ

2. Иродаи Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр ба овози Ӯ гӯш кардан мумкин аст

1. Ғалотиён 5:13-14 - "Зеро ки шумо, эй бародарон, ба озодӣ даъват шудаед. Фақат озодии худро ҳамчун фурсат барои ҷисм истифода набаред, балки ба воситаи муҳаббат ба якдигар хизмат кунед. Зеро ки тамоми шариат дар як калима иҷро шудааст: шумо ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

2 Подшоҳон 4:28 Вай гуфт: «Оё ман писари оғоямро мехостам? Оё нагуфтам, ки маро фиреб надиҳед?

Зане аз мард хоҳиш кард, ки ӯро дар бораи писаре, ки хоҳад дошт, фиреб надиҳад.

1. Дигаронро фиреб надиҳед - 2 Подшоҳон 4:28

2. Ба ваъдаҳои Худо эътимод кардан - 2 Подшоҳон 4:28

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Эфсӯсиён 4:15 - Баръакс, ростиро дар муҳаббат гӯем, мо бояд дар ҳар ҷиҳат ба Ӯ, ки Сарвар аст, ба Масеҳ табдил ёбад.

2 Подшоҳон 4:29 Ва ӯ ба Ҷеҳазӣ гуфт: «Камари худро баста ва асои маро ба дасти худ гирифта, бирав; агар касеро вохӯрӣ, ба ӯ салом нагӯ; ва агар касе ба ту салом гӯяд, дигар ба ӯ ҷавоб надиҳад ва асои маро бар рӯи кӯдак гузор.

Элишоъ ба Ҷеҳазӣ фармуд, ки асояшро гирифта, рафта, онро бар рӯи кӯдак гузорад, то ӯро шифо диҳад. Ӯ набояд ба касе, ки бо ӯ сӯҳбат мекард, ҷавоб диҳад, то рисолати худро мутамарказ кунад.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна ҳатто кӯчактарин амали имон метавонад тағйирот кунад.

2. Вазифаи Фокус: Чӣ гуна нодида гирифтани чизҳои парешон метавонад ба мо барои расидан ба ҳадафҳоямон кумак кунад.

1. Яъқуб 1:6 - Аммо бигзор вай бо имон пурсад, бе шубҳа, зеро касе ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва мепартояд.

2. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпида аст, як тараф гузорем ва биёед бо сабр дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, давем. мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигаристаем, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад карда, дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

2 Подшоҳон 4:30 Ва модари кӯдак гуфт: «Ба ҳаёти Худованд ва ба ҳаёти ҷони ту, ман туро тарк нахоҳам кард». Ва Ӯ бархоста, аз ақиби вай равона шуд.

Модар ваъда дод, ки ба ҳар чӣ нигоҳ накарда бо писараш мемонад ва ӯро ташвиқ карданд, ки ба ӯ пайравӣ кунад.

1. Худованд дар сахтиҳои мо ҳамеша бо мост ва барои рафъи онҳо қувват ва ҷасорат медиҳад.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки ба ҳузури содиқи Худо такя кунем ва дар пайравӣ аз Ӯ устувор бошем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2 Подшоҳон 4:31 Ва Ҷеҳазӣ аз пеши онҳо гузашта, асоро бар рӯи кӯдак гузошт; вале на овоз буду на шунаво. Бинобар ин боз ба пешвози вай рафта, ба вай гуфт: «Кӯдак бедор нашудааст».

Ҷеҳазӣ аз пеши Элишоъ ва ҳамроҳонаш гузашт ва асоро ба рӯи кӯдак гузошт, аммо ҳеҷ ҷавобе нашуд. Ӯ назди Элишоъ баргашт, то ба ӯ хабар диҳад, ки кӯдак аз хоб бедор нашудааст.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Петрус 3:8-9

2. Дар имон қадам гузоред - Ибриён 11:1-2

1. 2 Петрус 3:8-9 - Аммо ин як ҳақиқатро, эй маҳбубон, фаромӯш накунед, ки дар назди Худованд як рӯз мисли ҳазор сол ва ҳазор сол мисли як рӯз аст. Худованд дар иҷрои ваъдаи худ суст нест, чунон ки баъзеҳо сустиро ҳисоб мекунанд, балки нисбат ба шумо сабр мекунад ва намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки ҳама ба тавба расад.

2. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

2 Подшоҳон 4:32 Ва ҳангоме ки Элишоъ ба хона даромад, инак, кӯдак мурда буд ва бар бистараш хобида буд.

Элишоъ ба хонае омад, ки дар он кӯдаке мурда буд ва дар кат хобида буд.

1. Дастрасӣ: ҳамдардии Элишоъ ба оилаи ниёзманд

2. Мубориза бо марг бо имон: Қиссаи Элишоъ ва кӯдак

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Подшоҳон 4:33 Ва ӯ даромада, дарро ба рӯи онҳо баста, ба Худованд дуо гуфт.

Марде ба Худованд дуо кард ва дарро ба рӯи ду нафар баста.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр дуо кардан ба Худованд метавонад ҳаётро тағйир диҳад

2. Пӯшидани дарҳои мо ба тарс: Ба ҷои он ки ба Худованд такя кунем

1. Матто 7:7: "Биталабед ва ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; дарро бикӯбед ва дар ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд".

2. Ишаъё 41:10: "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2 Подшоҳон 4:34 Ва баромада, бар кӯдак хобид, ва даҳони худро бар даҳони ӯ, ва чашмонашро бар чашмони ӯ ва дастҳояшро бар дастҳои ӯ гузошт; ва бар кӯдак дароз кашид; ва гӯшти кӯдак гарм шуд.

Элишоъ барои кӯдаки мурда дуо кард ва худро болои кӯдак дароз кард ва кӯдак зинда шуд.

1. Қувваи шифобахши намоз

2. Қувваи имон

1. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор дар бораи ӯ дуо гӯянд, ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард.

2. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2 Подшоҳон 4:35 Пас аз он баргашт ва дар хона ба он сӯ мегашт; ва боло рафт ва бар ӯ дароз кашид, ва кӯдак ҳафт бор атса зад, ва кӯдак чашмонашро кушод.

Элишоъ дар ҳаққи кӯдаки мурда дуо кард ва кӯдак ба таври мӯъҷизавӣ, вақте ки ӯ ҳафт маротиба атса зад, зинда шуд.

1. Ҳатто дар ҳолатҳои ноумедтарин ба Худо таваккал кунед.

2. Мӯъҷизаҳо имрӯз ҳам рӯй медиҳанд.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Марқӯс 5:35-42 - Ҳанӯз ӯ сухан мегуфт, аз хонаи сардори куништ омада, гуфтанд: «Духтарат мурд; чаро боз Оғоро ташвиш медиҳӣ? Ҳамин ки Исо ин суханро шунид, ба сардори куништ гуфт: «Натарс, фақат имон овар».

2 Подшоҳон 4:36 Ва ӯ Ҷеҳазиро даъват карда, гуфт: «Инро шунамӣ хонед». Пас вай ба вай занг зад. Ва ҳангоме ки вай назди вай даромад, гуфт: «Писари худро бибар».

Элишоъ зани шунаммиро даъват кард, то писарашро пас аз эҳё шуданаш баргардонад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна зани шунаммит барои имонаш подош гирифт

2. Баракати мӯъҷизавии эҳё: Чӣ тавр Элишоъ ба зани шунаммит мӯъҷиза оварда

1. Матто 21:22 - Ва ҳар он чи дар дуо талаб кунед, хоҳед гирифт, агар имон дошта бошед.

2. Аъмол 17:30 - Дар ҳақиқат, Худо ин замонҳои ҷаҳолатро нодида гирифт, аммо ҳоло Ӯ ба ҳамаи одамон дар ҳама ҷо амр мекунад, ки тавба кунанд.

2 Подшоҳон 4:37 Он гоҳ вай даромада, пеши пойҳои ӯ афтод ва ба замин саҷда кард, ва писари худро бардошта, берун рафт.

Зане писаре дошт, ки мурд ва ӯ барои кӯмак ба назди Элишоъ-пайғамбар рафт. Вай ба пои ӯ афтод ва Элишоъ писарашро зинда кард.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Элишоъ қудрати мӯъҷизавии имонро нишон дод

2. Мӯъҷизаҳо дар атрофи мо ҳастанд: Қиссаи Элишоъ ва зан бо писари мурда

1. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2. Марқӯс 5:35-43 - Исо занеро, ки ба ӯ имон оварда буд, шифо дод ва духтари Ёирро аз мурдагон эҳьё кард.

2 Подшоҳон 4:38 Ва Элишоъ боз ба Ҷилҷол омад, ва дар замин қаҳтӣ буд; ва писарони анбиё пешопеши ӯ нишаста буданд, ва ӯ ба ғуломи худ гуфт: «Ба деги калон нишин ва барои писарони анбиё кӯза ҷӯшон».

Элишоъ дар замони қаҳтӣ ба Ҷилҷол баргашт ва ба ғуломи худ фармуд, ки барои писарони анбиё таом тайёр кунад.

1. Қаҳтии зиндагӣ ва раҳмати Худо

2. Таъмини Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 145:15-16 - "Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва ба онҳо ғизои худро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ, хоҳиши ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ".

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2 Подшоҳон 4:39 Ва касе ба саҳро баромад, то ки гиёҳҳоро ҷамъ кунад, ва токи ваҳшӣ ёфт, ва кадуҳои ёбоиро пур аз он ҷамъ овард, ва омада, онҳоро дар деги кӯза реза кард, зеро ки онҳоро намешинохтанд.

Шахсе барои чамъоварии гиёх ба сахро баромад ва токи вахшй пайдо кард, ки дар он кадуи вахшй дошт. Кадуро надониста, ба як деги кӯза андохтанд.

1. Қудрати номаълум: Чӣ гуна иктишофи мӯътамад ба баракатҳои ғайричашмдошт мебарад

2. Арзиши сабр: вақт ҷудо кардан барои таҳқиқи номаълум

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2 Подшоҳон 4:40 Ва онҳо барои хӯрдани одамон рехтанд. Ва ҳангоме ки онҳо кӯза мехӯрданд, фарьёд зада, гуфтанд: «Эй марди Худо, дар дег марг ҳаст». Ва натавонистанд аз он бихӯранд.

Ду мард ба Элишоъ хӯрок пешниҳод карданд, вале ҳангоми чашидан фаҳмиданд, ки он заҳролуд шудааст.

1. Ҳимояи Худо дар миёни хатар

2. Муҳимияти фаҳмиш

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Подшоҳон 4:41 Аммо ӯ гуфт: «Пас хӯрок биёр». Ва онро ба дег андохт; ва гуфт: «Барои мардум резед, то бихӯранд». Ва дар дег зараре набуд.

Паёмбари Худо ба марде мефармояд, ки дар дег хӯрок гузорад ва мардумро таъом диҳад. Пас аз илова кардани хӯрок, деги барои истеъмол бехатар аст.

1. Ризи Худо ҳамеша басанда аст.

2. Худо ҳамеша моро аз бало нигоҳ медорад.

1. Матто 14:13-21 - Исо 5000 нафарро ғизо медиҳад.

2. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст.

2 Подшоҳон 4:42 Ва марде аз Баалшалишо омада, ба марди Худо нони нахуст, бист нони ҷав ва хӯшаҳои пур аз ҷуворимакка овард. Ва гуфт: «Ба мардум диҳед, то бихӯранд».

Марде аз Баалшалишо ба марди Худо нони нахуства ва ғалла овард, то ки мардумро сер кунад.

1. Рӯзи Худо - чї гуна Худованд ниёзњои мардумашро таъмин мекунад

2. Саховат - баракати саховатмандӣ

1. Матто 6:25-34 - Исо дар бораи аҳамияти эътимод ба Худо барои эҳтиёҷоти худ таълим медиҳад.

2. 1 Юҳанно 3:17-18 - Мо бояд муҳаббати худро ба Худо тавассути ғамхорӣ ба ниёзмандон нишон диҳем.

2 Подшоҳон 4:43 Ва ғуломаш гуфт: «Оё ман инро пеши сад нафар гузорам? Боз гуфт: «Ба мардум бидеҳ, то бихӯранд, зеро ки Худованд чунин мегӯяд: "Онҳо хоҳанд хӯрд ва аз он хоҳанд рафт".

Хизматгор аз хоҷааш пурсид, ки сад нафарро чӣ гуна ғизо медиҳад. Оғо дар ҷавоб гуфт, ки ба онҳо ғизо додан лозим аст, чунон ки Худованд фармудааст, ки онҳо бихӯранд ва каме боқимонда бошанд.

1. Таъмини Худо: Барои ҳама ниёзҳои худ ба Худованд таваккал кунед

2. Фаровонии Худо: Бигиред ва дар саховати Худо шарик шавед

1. Матто 6:25-34: Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед.

2. Забур 23:1-3: Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

2 Подшоҳон 4:44 Ва онро пеши онҳо гузошт, ва онҳо хӯрданд, ва мувофиқи каломи Худованд аз он монданд.

Элишоъ барои мардум хӯрок дод ва ҳама, чунон ки Худованд фармуда буд, хӯрданд, то сер шаванд.

1. Таъмини Худо: таваккал ба фаровонии Худованд

2. Итоат баракат меорад: Иҷро кардани фармонҳои Худованд

1. Ишаъё 55:1-3 Биё, ҳар кӣ ташна аст, ба об биёед; ва касе ки пул надорад, биё, бихар ва бихӯр! Биё, майу ширро бе пулу бе нарх бихар. Чаро пули худро барои чизе сарф мекунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе, ки қонеъ намекунад? Маро бодиққат гӯш кунед, ва аз он чи некӯ бихӯред, ва аз хӯроки фаровон лаззат баред.

2. Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо

арзишмандтар нестед? Ва кадоме аз шумо бо изтироб метавонад як соат умри худро дароз кунад? Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед? Ба савсанҳои саҳро нигаред, ки чӣ тавр онҳо мерӯянд: онҳо на меҳнат мекунанд ва на мересанд; лекин ба шумо мегӯям, ки Сулаймон низ дар тамоми ҷалоли худ мисли яке аз инҳо либос напӯшида буд. ...

2 Подшоҳон боби 5 дар бораи Наамон, фармондеҳи лашкари Арам (Сурия), ки бо дахолати Худо ва роҳнамоии Элишоъ аз махав шифо ёфт, нақл мекунад.

Сархати 1: Дар боб Наамон, фармондеҳи хеле эҳтиром ва тавоно дар артиши Арамиёнро муаррифӣ мекунад. Бо вуҷуди мувaффақияти ҷангии худ, Наамон ба бемории махави шадиди пӯст гирифтор шуд (4 Подшоҳон 5:1).

Сархати 2: Духтари ҷавони исроилӣ, ки дар хонаи Наамон ҳамчун ғуломи асир хизмат мекунад, ба хонумаш дар бораи Элишоъ, пайғамбаре дар Сомария, ки метавонад махави Наамонро шифо диҳад, хабар медиҳад. Пас аз шунидани ин хабар, Наамон аз подшоҳи худ иҷозат мехоҳад, ки ба Исроил сафар кунад (4 Подшоҳон 5:2-6).

Сархати 3: Наамон бо аспҳо ва аробаҳо ба хонаи Элишоъ меояд, аммо ба ҷои он фиристодаи Элишоъро пешвоз мегирад. Фиристода ба ӯ супориш медиҳад, ки ҳафт бор худро дар дарёи Урдун бишӯяд, то аз махав пок шавад. Наамон дар аввал аз ин амри оддӣ хафа шуда, дар ниҳоят бо боварии хизматгоронаш ба он амал мекунад (4 Подшоҳон 5:9–14).

Сархати 4: Дар ҳикоят тасвир шудааст, ки чӣ тавр пас аз ғарқ шудан дар дарёи Урдун ҳафт маротиба бо дастури фиристодаи Элишоъ Наамон ба таври мӯъҷизавӣ шифо ёфт. Пӯсти ӯ мисли пӯсти кӯдаки хурдсол пок ва барқарор мешавад (4 Подшоҳон 5:14).

Сархати 5: Наамони миннатдор ва дигаргуншуда ба хонаи Элишоъ бармегардад, то миннатдории худро баён кунад ва тӯҳфаҳо пешниҳод кунад. Аммо, Элишоъ аз ҳама гуна мукофот ё пардохт барои қудрати шифобахши Худо, ки тавассути ӯ зоҳир мешавад, рад мекунад (4 Подшоҳон 5;15-19).

Сархати 6: Ин боб бо он хотима меёбад, ки ғуломи Ҷеҳазӣ Элишоъ тамаъҷӯёна манфиати шахсии худро бо роҳи фиреб ба даст овардани тӯҳфаҳо аз Наамон дар паси Элишоъ дунбол мекунад. Дар натиҷаи бевиҷдонӣ ва беайбии Ҷеҳазӣ, ӯ ба бемории махав гирифтор шуд, ки барои аъмоли худ ҷазои илоҳӣ гирифт (4 Подшоҳон 5;20-27).

Хулоса, боби панҷуми 2 Подшоҳон сафари Наамонро барои ҷустуҷӯи шифо барои махав тасвир мекунад, Духтари ҷавон умедвор аст, Элишоъ ӯро ба Урдун равона мекунад. Наамон дудилагӣ мекунад, аммо итоат мекунад, ба воситаи таъмид шифо ёфт. Шукрона баён кард, Геҳозӣ ба оқибатҳо дучор мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди фурӯтанӣ ва итоаткорӣ, ки ба барқароршавӣ оварда мерасонад, нақши имон дар гирифтани шифои Худо ва хатарҳои тамаъ ва беинсофӣ омӯхтааст.

2 Подшоҳон 5:1 Ва Наамон, сардори лашкари подшоҳи Сурия, дар назди оғои худ марди бузург ва мӯҳтарам буд, зеро ки Худованд ба воситаи вай Сурияро раҳоӣ дода буд; ӯ низ мардони далер буд, аммо вай махав буд.

Наамон як капитани бузург ва бошарафи лашкари подшоҳи Сурия буд ва ба хотири кумаке, ки ба Сурия расонидааст, эҳтироми баланд дошт. У марди далер хам буд, вале махавй хам буд.

1. Қувваи хизмат: Чӣ тавр Худо тавассути мо барои анҷом додани корҳои бузург кор мекунад

2. Қаҳрамонони ғайричашмдошт: назар берун аз намуди зоҳирӣ ва интизориҳои мо

1. Матто 8:5-13 - Исо махавиро шифо медиҳад

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Худо ба дил нигоҳ мекунад, на ба зоҳир

2 Подшоҳон 5:2 Ва арамиён даста-даста баромада, канизи хурдакакро аз замини Исроил ба асирӣ бурданд; ва вай мунтазири зани Наамон шуд.

Наамон, фармондеҳи суриягӣ, духтари ҷавони исроилиро ба асир гирифта буд ва ӯ дар хонаи ӯ каниз буд.

1. Пешниҳоди Худо дар асирӣ: Чӣ гуна Худо вазъиятҳои душворро барои некӣ истифода мебарад

2. Вафодории Худо дар замонҳои дардовар: дар миёни ранҷу азоб тасаллӣ ёфтан

1. 2 Подшоҳон 5:2

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 5:3 Ва ӯ ба хонумаш гуфт: «Эй оғоям Худо, бо пайғамбаре, ки дар Сомария аст, мебуд? зеро ки вайро аз махаваш шифо медод.

Канизи зани Наамон ба ӯ пешниҳод мекунад, ки ба аёдати пайғамбар ба Сомария рафта, аз махав шифо ёбад.

1. Қудрати шифобахши Худо - Қиссаи имон ва шифои Наамон.

2. Вақте ки мо дуо мекунем - Чӣ гуна намоз ва имон ба Худо кӯҳҳоро ба ҳаракат медарорад.

1. Яъқуб 5:15 Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

2. Матто 17:20 Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2 Подшоҳон 5:4 Ва яке даромада, ба оғои худ хабар дода, гуфт: «Канизе, ки аз замини Исроил аст, чунин ва чунин гуфт».

Наамон, ки фармондеҳи артиши Сурия буд, ба бемории махав гирифтор шуда, дар Исроил аз Элишоъ-пайғамбар табобат хост.

1. Ба нақшаи Худо оид ба шифо ва барқарорсозӣ эътимод кунед.

2. Имонро ба воситаи тоату хоксорӣ нишон диҳед.

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. Яъқуб 5:15 - "Ва дуое, ки бо имон оварда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар онҳо гуноҳ карда бошанд, омурзида мешаванд."

2 Подшоҳон 5:5 Ва подшоҳи Сурия гуфт: «Бирав, бирав, ва ман ба подшоҳи Исроил нома мефиристам». Ва рафта, бо худ даҳ талант нуқра, ва шаш ҳазор сиккаи тилло ва даҳ иваз либос гирифт.

Наамон, фармондеҳи Сурия, ба Исроил сафар кард, то ба бемории махаваш шифо ёбад. Ӯ барои шифо ёфтан ба подшоҳи Исроил ҳадяи бузурги нуқра, тилло ва либос овард.

1. Худо метавонад корҳои ғайриимконро иҷро кунад - 2 Подшоҳон 5:5

2. Қудрати саховатмандӣ - 2 Подшоҳон 5:5

1. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

2 Подшоҳон 5:6 Ва ӯ номаро ба подшоҳи Исроил оварда, гуфт: «Акнун, вақте ки ин нома ба ту расид, инак, ман бандаи худ Наамонро назди ту фиристодаам, то ки ӯро аз махаваш шифо диҳӣ».

Подшоҳи Арам ба подшоҳи Исроил бо ғуломаш Наамон мактуб мефиристад, то ӯро аз махаваш шифо бахшад.

1) Муҳаббати Худо аз бемориҳои мо бузургтар аст - 2 Қӯринтиён 12:9

2) Шифо ба воситаи имон ва итоаткорӣ - Матто 8:5-13

1) Хуруҷ 15:26 - «Агар ту ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳӣ, ва он чи дар назари Ӯ дуруст аст, ба ҷо оварӣ, ва ба аҳкоми Ӯ гӯш диҳӣ ва тамоми фароизи Ӯро риоя кунӣ, ҳеҷ яке аз бемориҳоеро, ки бар шумо бар мисриён гирифтор кардам, зеро ки Ман Худованд, шифобахши шумо ҳастам».

2) Ишаъё 53: 5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд; вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2 Подшоҳон 5:7 Ва ҳангоме ки подшоҳи Исроил номаро хонд, либоси худро дарронда, гуфт: «Оё Ман Худое ҳастам, ки бикушам ва зинда созам, ки ин шахс назди ман мефиристад, то шифо диҳад. одами махави худ? Бинобар ин, аз шумо хоҳишмандам, фикр кунед ва бубинед, ки чӣ гуна ӯ бар зидди ман ҷанҷол мехоҳад».

Подшоҳи Исроил аз гирифтани нома аз подшоҳи хориҷӣ дар бораи шифо додани марде аз махав дар ҳайрат афтод. Подшоҳи Исроил савол дод, ки чӣ тавр ин имконпазир аст, зеро танҳо Худо қудрати ҳаёт ва маргро дорад.

1. Ҳокими Худо - 2 Подшоҳон 5:7

2. Нақши дуо - Филиппиён 4:6-7

1. Айюб 1:21 - "Худованд дод ва Худованд гирифт; муборак аст номи Худованд."

2. Забур 103:2-4 - «Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад, ва ҳамаи бемориҳои туро шифо мебахшад».

2 Подшоҳон 5:8 Ва Элишоъ, марди Худо, вақте шунид, ки подшоҳи Исроил ҷомаи худро даррондааст, ба подшоҳ фиристода, гуфт: «Чаро либоси худро дарродед? бигзор вай акнун назди ман биёяд, ва донист, ки дар Исроил пайғамбаре ҳаст».

Подшоҳи Исроил, вақте ки ба ӯ дар бораи Элишоъ марди Худо хабар доданд, либоси худро дарронда буд, бинобар ин Элишоъ ба подшоҳ хабар фиристода, ӯро даъват кард, ки биёяд ва худаш бубинад, ки дар Исроил пайғамбаре ҳаст.

1. Қувваи имон: Шинохти ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Қадам дар имон: Вақте ки Худо моро ба амал даъват мекунад

1. Юҳанно 14:6 - Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам». Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман.

2. Аъмол 2: 17-18 - Ва дар рӯзҳои охир, Худо мегӯяд, ки Рӯҳи Худро бар ҳар башар мерезам, ва писарон ва духтарони шумо нубувват хоҳанд кард, ва ҷавонони шумо рӯъёҳо хоҳанд дид, ва пирони шумо хоб хоҳанд дид; ҳатто дар он айём бар ғуломон ва канизони Худ Рӯҳи Худро хоҳам рехт, ва онҳо нубувват хоҳанд кард.

2 Подшоҳон 5:9 Ва Наамон бо аспҳо ва аробаи худ омада, назди дари хонаи Элишоъ истод.

Наамон ба хонаи Элишоъ омад, то аз махав шифо ёбад.

Беҳтарин

1. Қувваи фурӯтанӣ: Омӯзиш аз достони Наамон

2. Муҳаббат ва раҳмати Худо: Шифои Элишоъ аз Наамон

Беҳтарин

1. Матто 8:2-3 - Исо махавиро шифо медиҳад

2. Яъқуб 5:14-16 - Дуо ва имон барои шифо додани беморон

2 Подшоҳон 5:10 Ва Элишоъ қосидеро назди ӯ фиристода, гуфт: «Бирав ва ҳафт бор дар Урдун бишӯй, ва ҷисмат назди ту хоҳад омад, ва пок хоҳӣ шуд».

Элишоъ ба Наамон дастур дод, ки ҳафт бор дар дарёи Ӯрдун бишӯяд, то аз махаваш шифо ёбад.

1. Қудрати шифобахши Худо: Омӯзиши 2 Подшоҳон 5:10

2. Қувваи итоаткорӣ: Нигоҳе ба имони Наамон дар 2 Подшоҳон 5:10

1. Матто 8:2-3 - Ва инак, махавие омада, ба Ӯ саҷда кард ва гуфт: «Худовандо! Исо дасти Худро дароз карда, вайро ламс кард ва гуфт: «Мехоҳам; пок бош.

2. Ибодат 14:1-7 - Ва Худованд ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Ин аст қонуни махавӣ дар рӯзи пок шудани ӯ: Ӯ назди коҳин оварда мешавад; ва коҳин аз лагер; ва коҳин назар хоҳад кард, ва инак, балои махав дар махав шифо ёфта бошад.

2 Подшоҳон 5:11 Аммо Наамон ба ғазаб омада, рафт ва гуфт: «Инак, ман фикр мекардам, ки ӯ ҳатман назди ман берун меояд, ва истода, исми Худованд Худои худро бихонад ва дасти худро бар ҷойгир кунед ва махавро шифо диҳед.

Наамон вақте фаҳмид, ки Элишоъ барои беморӣ махави ӯ расми шифобахшии ҷисмониро иҷро намекунад, хашмгин шуд.

1. Қудрати Худо аз интизориҳои мо бузургтар аст.

2. Имон ба қудрати шифобахшии Худо аз расму оинҳои ҷисмонӣ муҳимтар аст.

1. Луқо 5:17-26 - Исо марди махавро бе иҷрои расму оини ҷисмонӣ шифо мебахшад.

2. Яъқуб 5:14-15 - Дуо барои шифо ёфтани беморон, ки бо имон пешниҳод карда мешавад.

2 Подшоҳон 5:12 Оё дарёҳои Димишқ Абона ва Фарпар аз тамоми обҳои Исроил беҳтар нестанд? Оё ман метавонам дар онҳо ғусл накунам ва пок бошам? Пас, ӯ рӯй гардонда, бо хашм рафт.

Наамон, фармондеҳи артиши Сурия, вақте ба ӯ гуфтанд, ки дар дарёи Урдун бишӯй, то аз махаваш шифо ёбад, хашмгин шуд.

1. Қудрати фурӯтанӣ ва таваккал ба Худо

2. Муҳимияти тоъату фармонбардорӣ

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 4:6-7 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 5:13 Ва навкаронаш наздик омада, ба ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Эй падарам, агар набӣ ба ту кори бузурге фармуда буд, оё ин корро намекардӣ? Пас, чӣ қадар беҳтар аст, вақте ки Ӯ ба ту гуфт: "Шӯй ва пок шав"?

Ба Наамон роҳи ҳалли оддии бемории пӯсташ пешниҳод карда шуд, ки шустан ва пок буданро дорад. Хизматгоронаш пешниҳод карданд, ки бе ягон дудилагӣ ин корро анҷом диҳад, зеро паёмбар ин кори осон буд.

1. Роҳҳои Худо аксар вақт ба таври ҳайратангез соддаанд.

2. Мо бояд дар ҳама мушкилотамон ба Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед; худро пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз кори бад даст кашед. некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Матто 9:2 - Ва инак, баъзе одамон фалаҷеро, ки бар бистар хобида буд, назди Ӯ оварданд. Ва Исо имони онҳоро дида, ба мафлуҷ гуфт: «Эй писарам, дил гирифта бош! гуноҳҳои шумо омурзида шуд.

2 Подшоҳон 5:14 Ва ӯ фурӯд омада, ба гуфтаи марди Худо, ҳафт бор дар Ӯрдун ғарқ шуд; ва ҷисмаш боз мисли гӯшти кӯдак баромад, ва ӯ пок буд.

Наамон бо дастури Элишоъ-пайғамбар ҳафт маротиба худро дар дарёи Ӯрдун тар карда, аз махаваш шифо ёфт.

1. Қудрати мӯъҷизавии Худо барои шифо ва барқарорсозӣ.

2. Муҳимияти имон ва итоат ба дастуроти Худо.

1. Ишаъё 53:5 «Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем».

2. Матто 8:2-3 "Марде гирифтори махав омада, пеши ӯ зону зад ва гуфт: "Худовандо! Пок бош, дарҳол аз махав пок шуд».

2 Подшоҳон 5:15 Ва ӯ бо тамоми ҳамроҳаш назди марди Худо баргашт ва омада, пеши ӯ истод ва гуфт: «Инак, акнун ман медонам, ки дар тамоми замин Худое нест, ҷуз дар Исроил. : «Пас, алҳол аз бандаи худ баракат бигир».

Як марди Худоро пешвои хориҷӣ диданд, ки аз марди Худо баракат меҷуст. Пас аз аз сар гузарондани мӯъҷиза, роҳбари хориҷӣ фаҳмид, ки дар Исроил худое нест.

1. Мӯъҷизаи имон: Чӣ гуна мо ҳузури Худоро эътироф мекунем

2. Қувваи баракат: Эътироф кардани ҳокимияти Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 115:3 - «Аммо Худои мо дар осмон аст, ҳар чи хоҳад, мекунад».

2. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад".

2 Подшоҳон 5:16 Аммо ӯ гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, ки пеши Ӯ истодаам, ҳеҷ касро қабул нахоҳам кард». Ва аз ӯ хоҳиш кард, ки онро бигирад; вале вай рад кард.

Наамон, фармондеҳи низомии Сурия, бо вуҷуди ташвиқ шудан аз гирифтани тӯҳфа аз подшоҳи Исроил худдорӣ мекунад.

1. Қувваи имон ба Худо бар фоидаи дунявӣ.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ дар партави неъматҳои Худо.

1. Ирмиё 17:5–8

2. Яъқуб 4:6–10

2 Подшоҳон 5:17 Ва Наамон гуфт: «Пас, оё ба бандаи ту ду хачир бори замин дода намешавад? зеро ки бандаи ту минбаъд на қурбонии сӯхтанӣ хоҳад оварда ва на қурбонӣ барои худоёни дигар, балки барои Худованд.

Наамон аз Элишоъ пурсид, ки оё вай метавонад як қисми хокро аз Исроил биёрад, то барои ибодати Худо истифода кунад.

1) Қудрати ҷой: пайдо кардани хонаи рӯҳонии мо

2) Арзиши ӯҳдадорӣ: интихоби пайравӣ ба Худо

1) Хуруҷ 20: 2-3 - "Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ бароварда; пеши ман худоёни дигаре нахоҳанд дошт.

2) Забур 96:4-5 - Зеро ки Худованд бузург аст ва ба ситоиш сазовори бузург аст; Ӯ бояд аз ҳама худоён битарсад. Зеро ки ҳамаи худоёни қавмҳо бутҳои ночиз ҳастанд, аммо осмонро Худованд офарид.

2 Подшоҳон 5:18 Дар ин ҳолат Худованд бандаи туро мебахшад, ки ҳангоме ки оғоям ба хонаи Риммӯн барои ибодат дар он ҷо меравад, ва ӯ ба дасти ман такя мекунад, ва ман дар хонаи Риммӯн саҷда мекунам; вақте ки ман саҷда мекунам дар хонаи Риммӯн, Худованд бандаи туро дар ин кор бибахшад.

Наамон фурӯтанона аз Худованд хоҳиш мекунад, ки ҳангоми саҷда кардан дар маъбади бегона барои таскини оғояш ӯро бубахшад.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Омӯзиш аз намунаи Наамон

2. Раҳмат ва раҳмати Худо: талаби омурзиши Ноамон

1. 2 Подшоҳон 5:18

2. Филиппиён 2:8-9 - "Ва чун дар намуди одам пайдо шуд, худро фурӯтан кард ва то мамот, ҳатто дар салиб итоат кард!"

2 Подшоҳон 5:19 Ва ба вай гуфт: «Ба саломатӣ бирав». Пас, андаке аз ӯ дур шуд.

Наамон аз махаваш шифо ёфт ва Элишоъ фармуд, ки ба осоиштагӣ биравад.

1. Омӯзиши қабули нақшаи Худо ва дарёфти сулҳ дар он.

2. Тасаллият ва пазириш дар хости Худо.

1. Ишаъё 26:3 - «Онҳоеро, ки ақлашон устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд».

2. Забур 55:22 - "Ғамхорӣ ба Худовандро андоз, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон афтода шаванд".

2 Подшоҳон 5:20 Аммо Ҷеҳазӣ, бандаи Элишоъ, марди Худо, гуфт: «Инак, оғои ман Наамонро аз ин суриягӣ раҳм додааст, зеро он чи оварда буд, аз дасти ӯ нагирифтааст; лекин, ба ҳангоме ки Худованд зинда аст, давида хоҳам рафт. аз паси ӯ бигиред ва аз ӯ чизе бигиред.

Ҷеҳазӣ, ғуломи Элишоъ, изҳори нобоварӣ мекунад, ки Элишоъ тӯҳфаи Наамони Сурияро қабул накардааст ва эълон мекунад, ки аз ӯ чизе мегирад.

1. Хатари тамаъ - Огоҳӣ аз ҳаваси шаҳват ба моли моддӣ ва паёмадҳои дода шудан ба ин гуна васвасаҳо.

2. Қувваи Имон - Ёдоварӣ аз аҳамияти имон ба Худо ва подоши таваккал ба Ӯ.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Масалҳо 15:27 - Ҳар кӣ ба тамаъ хонаи худро ғамгин мекунад, аммо касе ки аз ришва нафрат дорад, зинда хоҳад монд.

2 Подшоҳон 5:21 Ва Ҷеҳазӣ аз ақиби Наамон равона шуд. Ва Наамон чун дид, ки аз ақиби ӯ давида истодааст, аз ароба фурӯд омад, то ки ӯро пешвоз гирад ва гуфт: «Оё ҳамааш хуб аст?

Наамон бо Ҷеҳазӣ, ки аз ақиби ӯ медавид, вохӯрд ва пурсид, ки оё ҳамааш хуб аст?

1. Чӣ тавр ба дигарон ҳамдардӣ ва муҳаббати Худоро зоҳир кардан мумкин аст

2. Зиндагӣ бо фурӯтанӣ ва хидмат

1. Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарона муносибат кунед, то ки якдигарро эҳтиром кунед.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед. Бигзор хар яки шумо на танхо манфиати худ, балки манфиати дигаронро низ дида бароед.

2 Подшоҳон 5:22 Ва гуфт: «Ҳамааш хуб аст». Оғои ман маро фиристода, гуфт: "Инак, ҳоло аз кӯҳи Эфроим назди ман ду ҷавон аз писарони анбиё омадаанд; ба онҳо як талант нуқра ва ду иваз либос деҳ".

Элишоъ ду писари анбиёро назди Наамон мефиристад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки ба онҳо як талант нуқра ва ду иваз либос диҳад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Худо онҳоеро, ки садақа медиҳанд, чӣ гуна подош медиҳад

2. Арзиши фурӯтанӣ: Чӣ тавр Элишоъ ба подшоҳи худ хизмат мекард

1. Луқо 6:38, "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда шуда, бо ҳам ҷунбонда ва аз боло равон аст, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо.

2. Мат. 5:7 «Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо марҳамат карда мешавад.

2 Подшоҳон 5:23 Ва Наамон гуфт: «Қаноат кун, ду талант бигир». Ва ӯро талқин карда, ду талант нуқраро дар ду халта бо ду либос баста, бар ду ғуломаш гузошт; ва онҳоро пеши Ӯ бардоштанд.

Наамон пешниҳод мекунад, ки ба Элишоъ ду талант нуқра ва ду иваз либос диҳад, то ки ӯро шифо диҳад.

1. Қувваи миннатдорӣ: Чӣ гуна изҳори миннатдорӣ метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Саховатмандии садақа: Чӣ гуна қурбониҳои мо дарҳои баракатро мекушоянд

1. Матто 10:8 Беморонро шифо диҳед, махавиёнро пок кунед, мурдагонро эҳьё кунед, девҳоро берун кунед: ба таври ройгон қабул кардаед, ба таври ройгон бидиҳед.

2. Масалҳо 11:24-25 Пароканда мешавад, вале меафзояд; ва касе ҳаст, ки бештар аз қонеъ шуданашро нигоҳ медорад, вале ба фақр майл мекунад. Рӯҳи озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

2 Подшоҳон 5:24 Ва ҳангоме ки ба бурҷ омад, онҳоро аз дасти онҳо гирифта, дар хона бахшид; ва одамонро ҷавоб дод, ва онҳо рафтанд.

Наамон, фармондеҳи суриягӣ, аз подшоҳи Исроил барои табобати махаваш ҳадяҳо гирифт, шифо ёфт ва сипас ҳадяҳоро ба подшоҳи Исроил баргардонд.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна эътиқоди Наамон ба Худо ба шифо ёфтани ӯ оварда расонд

2. Аҳамияти саховатмандӣ: чӣ гуна ҳадяи Наамон ба подшоҳи Исроил боиси табобати ӯ гардид

1. Марқӯс 5:34 - Ва ӯ ба вай гуфт: «Духтарам, имонат туро шифо бахшид; ба саломатӣ бирав ва аз балои худ пок шав.

2. Яъқуб 5:15 - Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

2 Подшоҳон 5:25 Аммо ӯ даромада, пеши оғои худ истод. Ва Элишоъ ба вай гуфт: «Эй Ҷеҳазӣ, аз куҷо меоӣ? Ва гуфт: «Бандаи ту ба куҷо нарафт».

Ҷеҳазӣ гуноҳи худро нисбат ба Элишоъ рад мекунад ва иддао мекунад, ки ӯ ба ҳеҷ куҷо нарафтааст.

1. Оқибатҳои беинсофӣ

2. Зарурати тавба

1. Масалҳо 19:9 - "Шоҳиди козиб беҷазо наmemонад, ва ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, ҳалок хоҳад шуд".

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

2 Подшоҳон 5:26 Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Оё дили ман бо ту нарафтааст, вақте ки он мард аз аробааш баргашта, ба пешвози ту баромад? Оё вақти гирифтани пул ва гирифтани либосҳо, ва зайтунҳо, ва токзорҳо, ва гӯсфандон, ва говҳо, ва ғуломон ва канизон аст?

Наамон дар ҳайрат монд, вақте ки Элишоъ барои шифо додани ӯ аз махаваш пул нагирифт.

1. Арзиши файз: Чӣ тавр Элишоъ аз пардохти шифои мӯъҷизавии худ даст кашид

2. Арзиши саховатмандӣ: Чаро Наамон барои шифоаш пул пешниҳод кард?

1. Луқо 14:12-14 - Исо меҳмононро дар зиёфат ташвиқ мекунад, ки берун рафта, камбағалон ва маъюбонро даъват кунанд, то соҳибхона баракат ёбад.

2. Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон некӣ кунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ онҳоро барои коре, ки кардаанд, подош хоҳад дод.

2 Подшоҳон 5:27 Пас, махави Наамон ба ту ва насли ту то абад мечаспонад. Ва махавие мисли барф сафед аз пеши худ берун рафт.

Наамон аз махаваш шифо ёфт, аммо Элишоъ ӯро огоҳ кард, ки махав бо ӯ ва насли ӯ то абад боқӣ хоҳад монд.

1. Шифои Наъмон - Ёд аз раҳмати Худо

2. Огоҳии Элишоъ - Баракатҳои худро аз даст надиҳед

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2. Забур 30:2 - Эй Худованд Худои ман, Ман сӯи Ту фарёд задам, ва Ту маро шифо додӣ.

2 Подшоҳон боби 6 якчанд рӯйдодҳои аҷиберо, ки Элишоъро дар бар мегиранд, нақл мекунад, аз ҷумла баргардонидани сари табар, ифшои нақшаҳои махфии ҳарбӣ ва ба таври мӯъҷизавӣ раҳоӣ аз лашкари душман.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки писарони пайғамбарон ба Элишоъ хабар медиҳанд, ки манзили онҳо барои онҳо хеле хурд шудааст. Элишоъ ба онҳо пешниҳод мекунад, ки ба дарёи Ӯрдун бираванд ва ҳар кадом як чӯберо буриданд, то манзили зисти худро васеъ кунанд. Вақте ки яке аз онҳо табареро, ки аз дигаре қарз гирифта буд, истифода мебарад, сари оҳан ба об меафтад. Дар посух ба дархости Элишоъ, Худо каллаи табарро дар болои об шино мекунад ва имкон медиҳад, ки онро баргардонанд (4 Подшоҳон 6:1-7).

Параграфи 2: Пас аз он ҳикоя ба қобилияти Элишоъ барои фаҳмидани нақшаҳои махфии ҳарбӣ тамаркуз мекунад. Подшоҳи Арам (Сурия) бар зидди Исроил стратегияҳо таҳия мекунад, аммо мефаҳмад, ки нақшаҳои ӯ бо фаҳмиши пешгӯии Элишоъ борҳо фош мешаванд. Ин ӯро водор мекунад, ки

ҷосусеро дар миёни худ гумон кунад, то фаҳмад, ки маҳз Элишоъ асрори худро тавассути ваҳйи илоҳӣ фош мекунад (4 Подшоҳон 6:8-12).

Сархати 3-ум: Вақте ки подшоҳи Арам фаҳмид, ки Элишоъ дар Дӯтон аст, ӯ шабона аспҳо ва аробаҳоро бо лашкари бузург мефиристад, то ӯро дастгир кунанд. Аммо, вақте ки ғуломи Элишоъ ин қувваи азимро мебинад, ки онҳоро бо тарс иҳота кардааст, Элишоъ дуо мекунад, ки чашмонаш кушода шаванд, то ки вай берун аз чашми ҷисмониро бубинад. Он гоҳ ғулом шоҳиди лашкари боз ҳам бузургтари осмонӣ мегардад, ки онҳоро муҳофизат мекунад (4 Подшоҳон 6:13-17).

Сархати 4: Дар нақл тасвир шудааст, ки чӣ тавр вақте ки лашкари душман ба онҳо наздик мешавад, бо нияти дастгир кардани Элишоъ Илёс бори дигар дуо мекунад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба душманонашон кӯрӣ бизанад, дахолати илоҳӣ дар байни асирони онҳо нофаҳмо ба Самария бурда мешавад. шаҳри Исроил (4 Подшоҳон 6; 18-20).

Параграфи 5: Элишоъ ба подшоҳи Исроил дастур медиҳад, ки душманони асиршударо на танҳо бикушанд, балки онҳоро низ ғизо диҳанд, пеш аз он ки онҳоро ба хона баргардонанд, ҳамчун як қисми раҳмдилӣ ва меҳрубонӣ амале, ки арамиён дигар ба қаламрави Исроил ҳамла накунанд (4 Подшоҳон 6;21-23) .

Хулоса, боби шашуми 2 Подшоҳон мӯъҷизаҳо ва фаҳмиши Элишоъро тасвир мекунад, Сари табар баргардонида шудааст, Асрори тавассути пешгӯӣ ошкоршуда. Соҳиби осмонӣ ҳифз мекунад, Кӯрӣ душманонро ошуфтааст. Меҳру шафқат ба асирон шуд, Сулҳ аз меҳрубонӣ пойдор. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили таъминот ва дахолати илоҳӣ, қудрат ва муҳофизат тавассути дидани рӯҳонӣ ва амалҳои раҳмате, ки ба мусолиҳа ва сулҳ оварда мерасонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 6:1 Ва писарони анбиё ба Элишоъ гуфтанд: «Инак, он ҷое ки мо бо ту сокин ҳастем, барои мо хеле танг аст».

Писарони анбиё бо Элишоъ сухан ронда, аз ӯ хоҳиш карданд, ки ба онҳо ҷои васеътаре барои зиндагӣ фароҳам кунад.

1. Қудрати пурсиш: Чӣ тавр дархостҳои далерона аз Худо

2. Ваќте ки ризќи Худо басанда нест: таваккал кардан ба Худо дар њоли ниёз

1. Матто 7:7-11 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад.

2. Забур 37:4-5 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2 Подшоҳон 6:2 Биёед, ба Ӯрдун биравем, ва аз он ҷо ҳар кас як чӯберо гирем, ва дар он ҷо барои худ маконе созем, ки дар он сокин шавем. Ва ӯ ҷавоб дод: «Бираведед».

Элишоъ ба онҳо пешниҳод кард, ки дар Ӯрдун хонаи истиқоматӣ созанд ва хоҳиши ӯ қонеъ шуд.

1. Қувваи дуо - Чӣ гуна дархостҳои мо тавассути имон ва бахшидан ба Худо ҷавоб медиҳанд.

2. Сохтани ҳаёти мо дар нақшаҳои Худо - Чӣ тавр Худо ба мо захираҳоро барои сохтани ҳаёте медиҳад, ки мувофиқи иродаи Ӯ бошад.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Забур 37:4 - «Аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод».

2 Подшоҳон 6:3 Ва яке гуфт: «Лутфан, қаноат кун ва бо бандагони худ бирав». Ва ӯ ҷавоб дод: «Меравам».

Аз марде хостанд, ки бо хизматгоронаш биравад ва ӯ розӣ шуд.

1. Дар замони душворӣ фурӯтан будан ва омода будан ба суханони атрофиёнамон муҳим аст.

2. Итоат ва таваккал ба Худо ба баракат мебарад.

1. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 6:4 Ва ӯ бо онҳо рафт. Ва ҳангоме ки ба Урдун омаданд, ҳезум буриданд.

Элишоъ–пайғамбар ба халқи Исроил дар дарёи Урдун ҳезум бурида, ба халқи Исроил кӯмак кард.

1. Худо ҳамеша омода аст, ки дар ниёзҳои мо ба мо кӯмак кунад.

2. Мо метавонем ба садоқат ва марҳамати Худо такя кунем.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 34:17-18 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 6:5 Аммо вақте ки касе чӯберо мебурд, сари табар ба об афтод; ва фарьёд зада, гуфт: «Вой, эй устод! зеро он қарз гирифта буд.

Марде чӯберо мебурид, ки каллаи табар ба об афтод ва аз он ғамгин шуд, ки онро қарз гирифтаанд.

1. Муҳимияти масъулият ва масъулиятро барои ашёи ба қарз гирифташуда омӯзед.

2. Ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки бо зиён рӯ ба рӯ мешавед.

1. Матто 18:23-35 - Масал дар бораи ғуломи набахшанда

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, ман бо ту хоҳам буд.

2 Подшоҳон 6:6 Ва марди Худо гуфт: «Он ба куҷо афтод? Ва ба ӯ ҷойро нишон дод. Ва чӯберо бурида, дар он ҷо андохт; ва оҳан шино мекард.

Марди Худо мепурсад, ки оҳан ба куҷо афтод ва баъд чӯберо ба дарё мепартояд, ки дар он ҷо шиноварӣ пайдо мешавад.

1. Бигзоред ва Худоро бигзоред: таваккал ба Худованд барои натиҷааш.

2. Имони бузургтар: Бовар кардан, вақте ки имконнопазир менамояд.

1. Матто 17:20 - Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ба сабаби беимонии шумо; зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар шумо мисли донаи хардал имон дошта бошед, ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо биравед"; ва он хориҷ хоҳад шуд; ва ҳеҷ чиз барои шумо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Ибриён 11: 1 - Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

2 Подшоҳон 6:7 Бинобар ин гуфт: «Онро ба назди худ бигир». Ва дасташро дароз карда, гирифт.

Марде аз Элишоъ ёрӣ пурсид ва Элишоъ ба ӯ гуфт, ки ҳалли худро ба дасти худ гирад.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз ташаббускорӣ натарсем ва аз Худо кӯмак пурсем.

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо воситаҳое медиҳад, ки барои ҳалли мушкилоти худамон лозим аст.

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 6:8 Ва подшоҳи Сурия бар зидди Исроил ҷанг карда, бо навкарони худ машварат карда, гуфт: «Дар фалон ҷой ӯрдугоҳи ман хоҳад буд».

Подшоҳи Сурия ба Исроил ҷанг эълон кард ва бо хизматгоронаш нақша гирифт.

1. Қувваи банақшагирии стратегӣ дар ҷанги рӯҳонӣ

2. Муҳимияти огоҳ будан аз душманони рӯҳонии мо

1. Эфсӯсиён 6:10-12 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард.

2 Подшоҳон 6:9 Ва марди Худо назди подшоҳи Исроил фиристода, гуфт: «Эҳтиёт шав, ки аз чунин ҷой нагузарӣ; зеро ки суриягиҳо ба он ҷо фуромадаанд.

Марди Худо подшоҳи Исроилро ҳушдор дод, ки ба ҷои муайян наравад, зеро арамиён нав ба он ҷо омада буданд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба огоҳиҳои Худо.

2. Қувваи имон барои бартараф кардани душвориҳо.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2 Подшоҳон 6:10 Ва подшоҳи Исроил ба ҷое ки марди Худо ба ӯ гуфта буд ва ӯро огоҳ карда буд, фиристод ва дар он ҷо на як бор ва на ду бор наҷот ёфт.

Подшоҳи Исроил ба огоҳии марди Худо гӯш дод ва на як бор, балки ду бор худро аз хатар наҷот дод.

1. Овози Худоро гӯш кунед - 2 Подшоҳон 6:10

2. Ба роҳнамоии Худованд итоат кунед - 2 Подшоҳон 6:10

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 6:11 Аз ин рӯ дили подшоҳи Сурия аз ин чиз бағоят изтироб омад; ва навкарони худро ҷеғ зада, ба онҳо гуфт: «Оё ба ман намегӯед, ки кадоме аз мо тарафдори подшоҳи Исроил ҳастем?

Подшоҳи Сурия аз хабари ошкор шудани нақшаҳояш ба подшоҳи Исроил сахт ба изтироб афтод ва ӯ аз хизматгоронаш пурсид, ки оё онҳо хоинро муайян карда метавонанд?

1. Ба Худо таваккал кардан ҳатто дар замонҳои душвор - 2 Вақоеънома 20:12

2. Хавфи беақлона эътимод кардан ба одамон - Масалҳо 3:5–6

1. 2 Подшоҳон 6:16-17 - Ӯ аспҳо, аробаҳо ва лашкари бузургеро фиристод, то ки Элишоъро бигиранд; вале вақте ки онҳо назди Элишоъ омаданд, ӯ ба Худованд дуо гуфт, ва Худованд чашмони ҷавонро кушод; ва дид, ва инак, кӯҳ пур аз аспҳо ва аробаҳои оташгир дар гирди Элишоъ буд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 6:12 Ва яке аз навкаронаш гуфт: «Ҳеҷ нест, эй оғоям подшоҳ, балки Элишоъ, набие ки дар Исроил аст, суханонеро, ки ту дар хобгоҳи худ мегӯй, ба подшоҳи Исроил мегӯяд».

Хизматгор ба Подшоҳ хабар медиҳад, ки Элишоъ, пайғамбаре, ки дар Исроил аст, суханонеро медонад, ки Подшоҳ дар утоқи шахсии худ мегӯяд.

1. Қувваи Калом: Чӣ гуна суханоне, ки мо мегӯем, ҳаёти моро тағир дода метавонанд

2. Паёмбарони мӯъмин: Нақши паёмбарон дар ҳаёти мо

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2 Подшоҳон 6:13 Ва гуфт: «Бирав ва дар куҷост, ҷосусӣ кун, то ки ӯро фиристода, биёрам». Ба вай гуфта шуда, гуфтанд: «Инак, вай дар Дӯтон аст».

Элишоъ-пайғамбар аз хизматгораш хоҳиш кард, ки рафта, дар куҷо будани подшоҳи Сурия ҷосусӣ кунад. Хизматгор хабар дод, ки подшоҳ дар Дӯтон аст.

1. Худо ҳама чизро медонад: Мулоҳиза дар бораи 2 Подшоҳон 6:13 дар партави дониши Худо

2. Қувваи дуо: Баррасии қувваи дуо дар 2 Подшоҳон 6:13

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд ored; зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест. Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим дар бораи он чи ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Забур 139:7-8 - Аз рӯҳи Ту ба куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, дар он ҷо ҳастӣ; агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, дар он ҷо ҳастӣ.

2 Подшоҳон 6:14 Бинобар ин ӯ ба он ҷо аспҳо ва аробаҳо ва лашкари бузург фиристод, ва онҳо шабона омада, шаҳрро давр заданд.

Подшоҳи Арам лашкари зиёде фиристод, то ки шабона шаҳри Элишоъро муҳосира кунанд.

1. Худо ҳамеша моро нигоҳ медорад ва муҳофизат мекунад, ҳатто дарториктарин вақтҳо.

2. Ба Худо таваккал кунед, ки қувват ва амниятро таъмин кунад, ҳатто вақте ки мо худро дар иҳота ва нотавон ҳис мекунем.

1. Забур 91:11-12 Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

2. Матто 28:20 Ва ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

2 Подшоҳон 6:15 Ва ҳангоме ки бандаи марди Худо барвақт бархоста, берун рафт, инак, лашкаре бо аспҳо ва аробаҳо шаҳрро иҳота кард. Ва ғуломаш ба ӯ гуфт: «Вой, оғои ман! чи тавр кунем?

Бандаи марди Худоро лашкари душман иҳота кард ва пурсид, ки чӣ гуна онҳо зинда мемонанд.

1. Ҳифзи Худо дар баробари мусибат

2. Далерӣ дар баробари таъқибот

1. Забур 46:1-3, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. 1 ба Қӯринтиён 16:13, «Бедор бошед, дар имон устувор бошед, мисли одамон аз шумо даст кашед, қавӣ бошед».

2 Подшоҳон 6:16 Ӯ дар ҷавоб гуфт: «Натарс, зеро онҳое ки бо мо ҳастанд, аз онҳое ки бо онҳо ҳастанд, зиёдтаранд».

Элишоъ-пайғамбар ба бандаи худ ташвиқ мекунад, ки натарсад, зеро Худо ба онҳо нисбат ба душманонашон шумораи бештари шарикон додааст.

1. Худо бо мост: такя бар қувват ва қудрати Ӯ

2. Натарс: Ӯ моро ҳидоят мекунад ва муҳофизат мекунад

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 6:17 Ва Элишоъ дуо карда, гуфт: «Худовандо! Ва Худованд чашмони ҷавонро кушод; ва дид, ва инак, кӯҳ пур аз аспҳо ва аробаҳои оташгир дар гирди Элишоъ буд.

Элишоъ ба Худованд дуо кард, ки чашмони ҷавонеро кушояд ва Худованд дуои ӯро қабул кард ва ба ҷавон иҷозат дод, ки кӯҳи пур аз аспҳо ва аробаҳои оташро дар атрофи Элишоъ бинад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр Элишоъ имони худро ба Худованд нишон дод

2. Ба Худованд таваккал кунед: Чӣ гуна имони Элишоъ ба манзараи мӯъҷизавӣ оварда расонд

1. Ишаъё 6:1-5 - Наби Ишаъё-пайғамбар дар бораи Худованд дар маъбад.

2. Забур 121:1-2 - Худованд ҳамчун муҳофиз ва нигаҳбон.

2 Подшоҳон 6:18 Ва ҳангоме ки онҳо назди ӯ фуромаданд, Элишоъ ба Худованд дуо карда, гуфт: «Аз ту илтимос мекунам, ки ин қавмро бо кӯрӣ бизан». Ва бар тибқи каломи Элишоъ онҳоро кӯр зад.

Элишоъ ба Худованд дуо кард, ки мардумро кӯр кунад, ва Худованд дуои ӯро иҷобат кард.

1. Қувваи дуо: Намунаи Элишоъ

2. Мӯъҷиза: Ҷавоби Худо ба дуоҳои Элишоъ

1. Луқо 11:1-13 - Таълимоти Исо дар бораи дуо

2. Яъқуб 5:16-18 - Қувваи дуо дар ҳаёти як имондор

2 Подшоҳон 6:19 Ва Элишоъ ба онҳо гуфт: «Роҳ ин нест, ин шаҳр ҳам нест; Маро пайравӣ кунед, ва Ман шуморо назди марде, ки меҷӯед, хоҳам овард». Аммо Ӯ онҳоро ба Сомария бурд.

Элишоъ лашкари Сурияро аз Дӯтон ба Сомария мебарад, аз марде, ки онҳо ҷустуҷӯ мекарданд.

1. Вафодорӣ дар душвориҳо - Чӣ тавр Элишоъ дар замони душвор вафодорӣ зоҳир кард.

2. Қудрати итоаткорӣ - Чӣ тавр итоаткории Элишоъ ба Худо ба натиҷаи бештаре оварда расонд.

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. 1 Подшоҳон 15:22 - Аммо Самуил ҷавоб дод: «Оё Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониро мисли итоаткорӣ ба Худованд дӯст медорад? Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст ва панд додан беҳтар аз равғани гӯсфанд аст.

2 Подшоҳон 6:20 Ва ҳангоме ки онҳо ба Сомария омаданд, Элишоъ гуфт: «Худовандо! Чашмони ин одамонро кушо, то бубинанд». Ва Худованд чашмони онҳоро кушод, ва онҳо диданд; ва инак, онҳо дар миёнаи Сомария буданд.

Элишоъ ба Худо дуо кард, ки чашмони ҳамроҳонашро кушояд, то онҳо шаҳри Сомарияро бубинанд. Худо дуоашро иҷобат кард ва онҳо шаҳрро диданд.

1. Қувваи дуо - чӣ гуна Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад, вақте ки мо имон дорем.

2. Муҳимияти имон доштан ба Худо - чӣ гуна таваккал ба Худо метавонад ба мо кӯмаки лозимаро таъмин кунад.

1. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо аз хирад камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2. Матто 6:5-8 - Ва ҳангоме ки дуо мегӯй, мисли риёкорон набош, зеро онҳо дӯст медоранд, ки дар куништҳо ва дар кунҷҳои кӯчаҳо истода дуо гӯянд, то

ки ба назари мардум намоён шаванд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям: онҳо мукофоти худро доранд.

2 Подшоҳон 6:21 Ва подшоҳи Исроил ба Элишоъ, чун онҳоро дид, гуфт: «Эй падарам, оё онҳоро мезанам? Оё онҳоро мезанам?

Подшоҳи Исроил аз Элишоъ пурсид, ки оё вай бояд ба лашкари душман, ки дид, ҳамла кунад.

1. Дасти муҳофизаткунандаи Худо: Чӣ гуна Худо моро ҳатто вақте ки мо худро осебпазир ҳис мекунем, муҳофизат мекунад

2. Чӣ тавр фаҳмидани иродаи Худо дар вазъиятҳои душвор

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 6:22 Ва ӯ ҷавоб дод: «Онҳоро назан; оё ту онҳоро бо шамшер ва камони худ асир кардаӣ? нон ва обро пеши онҳо гузоред, то бихӯранд ва бинӯшанд ва назди оғои худ бираванд.

Подшоҳи Сурия аз Элишоъ пурсид, ки оё асирони исроилӣ бояд бикушад, Элишоъ ҷавоб дод, ки ба ҷои онҳо нон ва об таъмин кунад ва ба онҳо иҷозат диҳад, ки ба хона баргарданд.

1. Қувваи шафқат: Эҷоди ҷаҳони беҳтар тавассути меҳрубонӣ

2. Қимати шафқат: Ҷавоб додан ба душманон бо муҳаббат

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд"

2. Румиён 12:20-21 - "Агар душмани шумо гурусна бошад, ӯро сер кунед; агар ташна бошад, ба ӯ чизе нӯшонед; зеро бо ин кор шумо бар сари ӯ ангиштҳои сӯзон мерезед".

2 Подшоҳон 6:23 Ва барои онҳо ризқи бузурге тайёр кард, ва онҳо хӯрдану нӯшиданд, онҳоро ҷавоб дод, ва онҳо назди оғои худ рафтанд. Пас, дастаҳои Сурия дигар ба замини Исроил наомаданд.

Подшоҳи Исроил барои лашкари Сурия зиёфати бузурге омода кард ва баъд аз хӯрдану нӯшидани онҳо онҳоро ҷавоб дод. Дастаҳои Сурия дигар ҳеҷ гоҳ ба сарзамини Исроил надаромаданд.

1. Худо қудрат дорад, ки моро аз душманонамон муҳофизат кунад.

2. Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем ва ба Ӯ итоат кунем, Худованд моро рӯзӣ медиҳад.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. 2 Вақоеънома 20:15-17 - Ва ӯ гуфт: «Гӯш кунед, эй тамоми Яҳудо ва сокинони Ерусалим ва подшоҳ Еҳӯшофот: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин лашкари бузург, барои ҷанг натарсед ва ҳаросон нашавед. аз они ту нест, балки аз они Худост. Пагоҳ бар зидди онҳо фуруд ояд. Инак, онҳо ба сӯи Зиз хоҳанд баромад. Шумо онҳоро дар охири водӣ, дар шарқи биёбони Еруил хоҳед ёфт. Дар ин ҷанг ба шумо лозим нест. Истеъмоли худ, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед. Натарсед ва хавотир нашавед. Қавӣ ва далер бошед.

2 Подшоҳон 6:24 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Бенҳадод подшоҳи Сурия тамоми лашкари худро ҷамъ карда, баромада, Сомарияро муҳосира кард.

Бенҳадод, подшоҳи Сурия, тамоми лашкари худро ҷамъ карда, шаҳри Сомарияро муҳосира кард.

1. Ҳукмронии Худо дар замонҳои душворӣ - Чӣ тавр дар ҳолатҳои душвор ба Худо таваккал кардан мумкин аст

2. Кувваи вахдат — кувваи якчоя ба суи максади умумй.

1. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2 Подшоҳон 6:25 Ва дар Сомария қаҳтии азиме рӯй дод, ва инак, онро муҳосира карданд, то даме ки каллаи хар ба ҳаштод сиккаи нуқра ва чоряки кабинаи саргини кабӯтар ба панҷ сиккаи нуқра фурӯхта шуд.

Дар Сомария қаҳтии шадид ба амал омад, ки ҳатто сари хар бо нархи хеле гарон фурӯхта мешуд.

1. Арзиши ҳаёт: Намунаи Самария дар давраи гуруснагӣ

2. Таъмини Худо: Зиндагӣ аз гуруснагии Сомария

1. Ирмиё 14:18 Агар ман ба саҳро равам, он гоҳ кушташудагони шамшерро бубин! ва агар ба шаҳр даромадам, беморони гуруснагиро бубинед!

2. Ишаъё 33:16 Ӯ дар баланд сокин хоҳад шуд: ҷои муҳофизати ӯ ҷанги сангҳо хоҳад буд: ба ӯ нон дода мешавад; обҳои ӯ боэътимод хоҳад буд.

2 Подшоҳон 6:26 Ва ҳангоме ки подшоҳи Исроил аз девор мегузашт, зане ба ӯ нидо карда, гуфт: «Эй оғоям, подшоҳ, мадад кун».

Зане аз подшоҳи Исроил, вақте ки ӯ аз болои девор мегузашт, ба мадад мурочиат мекунад.

1. Худо ҳамеша дар вақти зарурӣ кӯмак мекунад.

2. Ҳатто дар вақти ноумедӣ мо метавонем дар Худованд тасаллӣ пайдо кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Подшоҳон 6:27 Ва гуфт: «Агар Худованд ба ту ёрӣ надиҳад, ман аз куҷо ба ту ёрӣ диҳам? аз анбор, ё аз шаробкаш?

Элишоъ аз Подшоҳи Исроил пурсид, ки чӣ тавр ба ӯ кӯмак карда метавонад, агар Худованд накунад.

1. Кӯмаки Худованд арзишманд аст: Фаҳмидани арзиши кӯмаки илоҳӣ

2. Аз Худованд мадад ҷӯед: Зарурати таваккал ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 121:1-2 - "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2 Подшоҳон 6:28 Ва подшоҳ ба вай гуфт: «Ту чӣ шудааст? Вай дар ҷавоб гуфт: «Ин зан ба ман гуфт: "Писаратро деҳ, то имрӯз ӯро бихӯрем, ва фардо писари маро бихӯрем".

Зане ба подшоҳ гуфт, ки аз ӯ хоҳиш карданд, ки писарашро бихӯрад, як рӯз барои писараш ва як рӯз барои писари зани дигар.

1. Дасти муҳофизаткунандаи Худо: Чӣ гуна Худо моро дар замонҳои душвор эмин нигоҳ медорад

2. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба гиряҳои мо барои кӯмак ҷавоб медиҳад

1. Забур 91:14-16 - "Азбаски ӯ муҳаббати худро бар ман гузоштааст, ман ӯро таслим хоҳам дод; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт. Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод. ; Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро раҳо мекунам ва ӯро иззат хоҳам дод; Бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 6:29 Ва мо писари маро ҷӯшонда, хӯрдем, ва рӯзи дигар ба вай гуфтам: "Писаратро деҳ, то ки ӯро бихӯрем"; ва ӯ писари худро пинҳон кард.

Зане писарашро ҷӯшонида хӯрд ва рӯзи дигар хоҳиш кард, ки писари дигарашро низ бихӯранд.

1. Файзи Худо дар миёни ранҷу азоб - Чӣ тавр мо метавонем дар лаҳзаҳои душвор умед пайдо кунем?

2. Қудрати ишқ - Чӣ тавр ишқ метавонад ҳаттоториктарин лаҳзаҳоро мағлуб кунад?

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 34:18 Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 6:30 Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳ суханони занро шунид, либоси ӯро дарронд; ва аз канори девор мегузашт, ва мардум диданд, ва инак, Ӯ палос дар тан бар тан дорад.

Подшоҳ ҳарфи занеро шунид ва дар ҷавоб либосашро дарида, ба нишони мотам дар канори девор мерафт.

1. Қудрати сухан: Омӯзиши бо эҳтиёт сухан гуфтан

2. Аҳамияти мотам: Изҳори ғам ва талафот

1. Масалҳо 12:18 - "Касе ҳаст, ки сухани бепарвоёнааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад".

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

2 Подшоҳон 6:31 Ва гуфт: «Худо ба ман чунин ва аз ин зиёдтар кунад, агар имрӯз сари Элишоъ ибни Шофот бар ӯ биистад».

Еҳӯром, подшоҳи Исроил, таҳдид кард, ки агар Элишоъ-пайғамбар аз нақшаҳои подшоҳи Сурия ба ӯ нагӯяд, сари ӯро мебурад.

1. Қувваи имон дар баробари озмоишҳо

2. Муҳимияти гӯш кардани насиҳати Худо

1. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

2. Масалҳо 19:20 - Насиҳат бишнав ва насиҳат бигир, то дар охири худ хирад шавӣ.

2 Подшоҳон 6:32 Аммо Элишоъ дар хонаи ӯ нишаст, ва пирон бо ӯ нишастанд; ва подшоҳ шахсеро аз пешаш фиристод, вале пеш аз он ки қосид назди ӯ биёяд, ба пирон гуфт: «Оё мебинед, ки ин писари қотил барои гирифтани сари ман чӣ гуна фиристодааст? Инак, ҳангоме ки фаришта меояд, дарро маҳкам ва ӯро ба дар нигоҳ доред: оё садои пойҳои оғояш аз паси ӯ нест?

Элишоъ ва пирон дар хонаи ӯ нишаста буданд, ки подшоҳ барои гирифтани сари Элишоъ қосид фиристод. Элишоъ пиронро ҳушдор дод, ки ҳангоме ки фаришта омад, аз садои пойҳои подшоҳ дар паси ӯ дарро баста ва ӯро сахт нигоҳ доранд.

1. Қувваи омодагӣ: Омӯзиш аз омодагии Элишоъ дар муқобили хатар

2. Ҷасорати имон: таваккал ба муҳофизати Худо дар миёни хатар

1. 2 Подшоҳон 6:32

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2 Подшоҳон 6:33 Ва ҳангоме ки ӯ бо онҳо гуфтугӯ мекард, инак, фаришта назди ӯ фуруд омад, ва гуфт: «Инак, ин бадӣ аз ҷониби Худованд аст; дигар чиро интизор шавам Худовандро?

Ғуломи Элишоъ пессимист буд ва аз қуввахои душман метарсид, аммо Элишоъ ӯро итминон дод, ки Худо вазъиятро назорат мекунад.

1. Худо ҳаёти моро назорат мекунад, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд.

2. Ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки умед нест, Худо кор мекунад ва таъмин хоҳад кард.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

2 Подшоҳон боби 7 дар бораи нақоти мӯъҷизавӣ ва иҷрошавии ваъдаи пешгӯӣ дар замони қаҳтии шадид дар Сомария нақл мекунад.

Сархати 1: Ин боб аз шаҳри Сомария дар муҳосираи арамиён (суриёиҳо) оғоз мешавад, ки дар натиҷа гуруснагии шадид ба амал омад. Вазъият чунон вазнин мешавад, ки одамон ба чораҳои шадид, аз ҷумла каннибализм муроҷиат мекунанд (4 Подшоҳон 7:1-2).

Параграфи 2: Дар беруни дарвозаҳои шаҳр чор нафар махавӣ ҳастанд, ки бо сабаби вазъи худ аз ҷомеа хориҷ шудаанд. Дар ноумедӣ онҳо тасмим гирифтанд, ки ба урдугоҳи арамиён бираванд, бо умеди раҳмат ё таъминот. Аммо, вақте ки онҳо ба ӯрдугоҳ мерасанд, онҳо онро беодам меҳисобанд, зеро Худо ба лашкари арамиён шуниданд, ки садои лашкари бузурге, ки ба мудохилаи илоҳӣ наздик шуда истодааст, ки онҳоро воҳима фирор кард (4 Подшоҳон 7:3-8).

Сархати 3: Махавиён ба яке аз хаймаҳо даромада, ғизои фаровон ва дороиҳои гаронбаҳоеро пайдо мекунанд, ки аз арамиён гурехта буданд. Бо дарки хушбахтии худ, онҳо қарор доданд, ки онро барои худ нигоҳ надоранд, балки ба ҷои он, ки дар Самария ба дигарон дар бораи он чизе, ки ёфтаанд, хабар диҳанд (4 Подшоҳон 7;9-11).

Сархати 4: Ин хабар дар байни исроилиён дар дохили Сомария зуд паҳн мешавад ва сарфи назар аз шубҳаи ибтидоии баъзе мансабдорон, ки ин метавонад камин бошад, онҳо ҳақиқати онро тафтиш мекунанд ва тасдиқ мекунанд. Мардум аз дарвозаҳои шаҳр берун шитофтанд ва ҳама чизи

боқимондаи арамиёнро ғорат карданд, то пешгӯии Элишоъро дар бораи фаровонии ғизо дар ин вақт иҷро кунанд (4 Подшоҳон 7;12-16).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри он, ки дар ҳоле ки онҳое, ки ба пешгӯии Элишоъ шубҳа доштанд, ҳангоми шитофтани одамон барои хӯрокворӣ зери по нобуд шуданд, мансабдоре, ки дар аввал беэътиноӣ карда буд, поймол карда шуд, вале нагузаштааст, ки Элишоъ пешгӯӣ карда буд, ки садоқати Худоро ҳатто дар байни шубҳаҳо нишон медиҳад (Подшоҳон 22). ;17-20).

Хулоса, боби ҳафтуми 2 Подшоҳон наҷоти Сомарияро тавассути дахолати илоҳӣ тасвир мекунад, махавиён лагери холӣ пайдо мекунанд, хабар дар саросари Самария паҳн мешавад. Скептицизм ба эътиқод табдил меёбад, фаровонӣ пешгӯиро иҷро мекунад. Таъмини Худо дар миёни гуруснагӣ, имон дар миёни шубҳаҳо мукофот дод. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили наҷоти илоҳӣ дар замонҳои ноумедӣ, оқибатҳои беимонӣ бар зидди имон ва чӣ гуна Худо метавонад вазъиятҳои вазнинро тавассути воситаҳои ғайричашмдошт баргардонад.

2 Подшоҳон 7:1 Ва Элишоъ гуфт: «Сухани Худовандро бишнавед; Худованд чунин мегӯяд: «Фардо дар ҳамин вақт дар дарвозаи Сомария як миқдор орди маҳин ба як сиқл, ва ду ченак ҷав ба як сиқл фурӯхта мешавад».

Элишоъ пешгӯӣ мекунад, ки рӯзи дигар орди маҳин ва ҷав дар дарвозаи Сомария ба як шекел фурӯхта мешавад.

1. Ризои Худо: Чӣ гуна Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад

2. Вақти Худо: Боварӣ ба замони комили Худо

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед, Худо муҳайё хоҳад кард

2. Забур 33:18-19 - Нақшаҳои Худованд устуворанд, ба Ӯ таваккал кунед

2 Подшоҳон 7:2 Он гоҳ оғое, ки подшоҳ ба дасти ӯ такя карда буд, ба марди Худо ҷавоб дода, гуфт: «Инак, агар Худованд дар осмон тирезаҳо месохт, шояд ин тавр бошад? Ва гуфт: «Инак, онро бо чашмони худ хоҳӣ дид, вале аз он нахӯр».

Як оғо ба марди Худо пешниҳод кард, ки аз ҷониби Худованд кори мӯъҷизае кардан ғайриимкон аст, аммо марди Худо ӯро итминон дод, ки ин воқеан рӯй хоҳад дод.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба қудрати Худо шаҳодат диҳем

2. Эътимод ба ваъдаҳои Худо: вокуниши мо ба вафодории Худо

1. Ишаъё 55:8-9: Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Румиён 4:17-18: Тавре ки навишта шудааст: Ман туро падари халқҳои бисьёр гардондам. Ӯ падари мо дар назди Худост, ки ба Ӯ имон оварад, ки ба Худое, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои мавҷуд набударо ба вуҷуд меорад.

2 Подшоҳон 7:3 Ва дар назди даромадгоҳи дарвоза чор марди махавӣ буданд, ва онҳо ба якдигар мегуфтанд: «Чаро мо то мурдан дар ин ҷо нишастаем?

Дар даромадгоҳи дарвоза чор марди махавӣ нишаста буданд ва онҳо ҳайрон буданд, ки чаро дар он ҷо нишастаанд, зеро медонистанд, ки оқибат ба марги онҳо оварда мерасонад.

1. "Даъват ба амал: бештар истифода бурдани вақти мо дар рӯи замин"

2. «Қудрати ҷомеа: якҷоя кор кардан барои як кори бузург»

1. Воиз 3:1–8

2. Яъқуб 5:13–16

2 Подшоҳон 7:4 Агар гӯем, ки "ба шаҳр медарем", - дар шаҳр қаҳтӣ аст ва мо дар он ҷо хоҳем мурд; ва агар дар ин ҷо ором нишинем, мо низ мемирем. «Пас, акнун биёед ва ба лашкари арамиён афтем; агар моро зинда наҷот диҳанд, зинда хоҳем шуд; ва агар моро бикушанд, мо мемирем.

Мардуми Сомария бо гуруснагӣ рӯбарӯ буданд ва аз ин рӯ онҳо тасмим гирифтанд, ки ба лашкари Сурия таслим шаванд, ба умеди наҷоти онҳо.

1. Худо метавонад аз одамон ва ҳолатҳои ногувор истифода барад, то иродаи худро ба амал орад.

2. Дар душвориҳо аз таваккал ба Худо натарсем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 7:5 Ва онҳо дар нисфи шаб бархостанд, то ба ӯрдугоҳи арамиён бираванд; ва ҳангоме ки ба канори ӯрдуи Сурия расиданд, инак, дар он ҷо касе набуд.

Ду нафар барои рафтан ба урдугоҳи суриягӣ дар шаб бархоста, аммо вақте расиданд, дар он ҷо касе набуд.

1. Ҳимояи Худоро метавон дар ҷойҳои ғайричашмдошт ёфт.

2. Дар замони торикӣ ва номуайянӣ ба сӯи Худо нигоҳ кунед.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Подшоҳон 7:6 Зеро ки Худованд лашкари арамиёнро шунида буд, ки садои аробаҳо ва садои аспҳо, ҳатто садои лашкари бузургро бишнаванд; ва онҳо ба якдигар мегуфтанд: «Инак, подшоҳи Исроил подшоҳони Ҳиттиён ва подшоҳони мисриёнро бар зидди мо киро карданд, то бар мо оянд.

Худованд садои аробаҳо ва аспҳоро ба лашкари Сурия расонд, ки онҳоро бовар кунонд, ки подшоҳи Исроил подшоҳони Ҳиттиён ва мисриёнро киро кардааст, то бар зидди онҳо биёянд.

1. Худо ҳамеша назорат мекунад - ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки эҳтимолиятҳо бар зидди мо ҳастанд.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки осоиштагӣ ва муҳофизатро таъмин мекунад - ҳатто дар баробари душвориҳои бузург.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

2 Подшоҳон 7:7 Бинобар ин онҳо бархоста, дар шомгоҳ гурехтанд, ва хаймаҳо ва аспҳо ва харҳои худро, ҳатто ӯрдугоҳро, ки буд, тарк карда, барои ҷони худ гурехтанд.

1: Ба Худо имон оваред, ки дар вақти зарурӣ ризқ медиҳад.

2: Фурӯтаниву таваккал ба Худо беҳтар аст аз он ки мағрур ва такя бар худ.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

2: Яъқуб 4:10 Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо баланд хоҳад кард.

2 Подшоҳон 7:8 Ва ҳангоме ки ин махавиён ба канори ӯрдугоҳ расиданд, ба як хайма даромада, хӯрданд ва менӯшиданд, ва аз он ҷо нуқра ва тилло ва либос мебурданд, ва рафта, онро пинҳон карданд; ва боз омада, ба хаймаи дигар даромад ва ба он ҷо низ бурда, рафта, онро пинҳон кард.

Ду махавӣ ба ӯрдугоҳ даромада, аз ду хайма нуқра, тилло ва либос гирифта, пинҳон карданд.

1. Рӯзи Худо: Њатто дар миёни фаќру камбизоатї, Худо рӯзї медињад.

2. Қаноатмандӣ: Мо метавонем аз ризққое, ки Худо ба мо медиҳад, ҳатто агар хурд бошанд ҳам, хурсандӣ ва қаноатмандӣ пайдо карда метавонем.

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

2 Подшоҳон 7:9 Он гоҳ онҳо ба якдигар гуфтанд: «Набудем, ин рӯз рӯзи хушхабар аст ва мо хомӯш истодаем; агар то саҳар бимонем, фалокат ба сари мо хоҳад омад. , то ки рафта ба хонадони подшоҳ хабар диҳем.

Ду мард дарк мекунанд, ки хушхабаре доранд, ки ба хонадони подшоҳ бигӯянд, аммо агар то субҳ сабр кунанд, шояд ҳодисаи нохуше рӯй диҳад. Аз ин рӯ, онҳо тасмим гирифтанд, ки рафта ба хонадони подшоҳ хабар диҳанд.

1. Хабари хуш бояд зуд ва бидуни дудилагӣ паҳн карда шавад.

2. Оқибатҳои таъхирро дар хотир дошта бошед.

1. Ишаъё 52: 7 - "Чӣ гуна зебост бар кӯҳҳо пойҳои он кас, ки башорат медиҳад, осоиштагӣ, башорат медиҳад, ки наҷот медиҳад, ки ба Сион мегӯяд: "Худои Ту подшоҳӣ мекунад!"

2. Румиён 10:15 - "Ва чӣ гуна онҳо мавъиза хоҳанд кард, магар он ки фиристода нашавад? Чунон ки навишта шудааст: "Чӣ гуна зебост пойҳои онҳое ки Инҷили сулҳро мавъиза мекунанд ва аз чизҳои нек башорат медиҳанд!"

2 Подшоҳон 7:10 Ва онҳо омада, даргоҳи шаҳрро даъват карданд ва ба онҳо гуфтанд: «Мо ба ӯрдугоҳи арамиён омадем, ва инак, дар он ҷо на одаме буд, на овози одам, балки аспҳо. баста, харҳо баста, ва хаймаҳо мисли он ки буданд.

Ду мард ба дарвозаи шаҳри Сомария омада, хабар медиҳанд, ки қароргоҳи сурияҳо партофта шудааст ва танҳо аспу харҳо ба хаймаҳо бастаанд.

1. Ҳимояи Худо аз ҳар нерӯи дигар бузургтар аст.

2. Боварӣ дошта бошед, ки Худо рӯзӣ медиҳад.

1. 2 Подшоҳон 7:10

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш гурриш ва кафк мебарояд, гарчанде аз варами он куххо меларзанд.

2 Подшоҳон 7:11 Ва дарбонҳоро даъват кард; ва инро ба хонаи подшоҳ дар дохили хона гуфтанд.

Дарбонҳо хабари берун аз хонаи подшоҳро ба аҳли даруни хона расониданд.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханронии мо метавонад моро созад ё шикаст

2. Қудрати гузоришдиҳӣ: Чӣ гуна бояд бо муассир муошират ахбор

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст, ва дӯстдорони он меваҳои онро хоҳанд хӯрд.

2. Яъқуб 3:5-6 - Ҳамин тавр, забон як узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чй кадар чангал сузонда мешавад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсоф аст. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда,

тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми рафти ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад.

2 Подшоҳон 7:12 Ва подшоҳ шабона бархоста, ба навкарони худ гуфт: «Акнун ман ба шумо мегӯям, ки арамиён бо мо чӣ кардаанд. Онҳо медонанд, ки мо гурусна ҳастем; Бинобар ин онҳо аз ӯрдугоҳ баромадаанд, то дар саҳро пинҳон шаванд ва мегӯянд: "Вақте ки аз шаҳр берун меоянд, мо онҳоро зинда дастгир карда, ба шаҳр меравем".

Подшоҳи Исроил фаҳмид, ки артиши Сурия бо мақсади камин гирифтан лагери онҳоро тарк кардааст, зеро медонист, ки исроилиён гуруснаанд.

1. Вафодории Худо дар таъмини ниёзҳои мо

2. Хатари мағрурӣ ва худбоварӣ

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2 Подшоҳон 7:13 Ва яке аз навкаронаш дар ҷавоб гуфт: «Лутфан, бигзор касе аз панҷ аспи боқимондаро, ки дар шаҳр мондаанд, бигиранд» Дар он: инак, мегӯям, ки онҳо мисли тамоми издиҳоми банӣ-Исроил нобуд мешаванд;) ва бифиристем ва бубинем.

Як ходими подшоҳ пешниҳод кард, ки панҷ аспи боқимондаро барои тафтиши хабари фаровонии ғизо дар ин сарзамин фиристанд.

1. Худо метавонад ба фаровонӣ ризқ диҳад, ҳатто вақте ки ҳама умед барбод меравад.

2. Қувваи имон ва намоз дар лаҳзаҳои ноумедӣ.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

2. Луқо 12:22-32 - Ва ӯ ба шогирдони Худ гуфт: «Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред, ва дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Зеро ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар аст. Ба зоғҳо нигаред: онҳо на мекоранд ва на медараванд, на анбор доранд ва на анбор, вале Худо онҳоро мехӯронад. Чӣ қадар қадри шумо аз паррандагон! Ва кадоме аз шумо бо изтироб метавонад як соат умри худро дароз кунад?

2 Подшоҳон 7:14 Онҳо ду аспи аробаро гирифтанд; ва подшоҳ аз ақиби лашкари арамиён фиристода, гуфт: «Биравед ва бубинед».

Подшоҳи Исроил аз паси лашкари суриягиҳо ду аспи аробаро мефиристад, то ҳаракати онҳоро тафтиш кунад.

1. Худо хамеша нигахбон аст ва хамеша барои кумак омода аст.

2. Худо бахшандаи илму фаҳм аст.

1. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯи он сӯ медаванд, то ки Худро дар ҳаққи онҳое, ки дилашон ба Ӯ комил аст, нишон диҳад.

2. Масалҳо 2:6-8 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст; Барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои касоне, ки рост мераванд.

2 Подшоҳон 7:15 Ва онҳо аз ақиби онҳо сӯи Урдун рафтанд; ва инак, тамоми роҳ пур аз либосҳо ва зарфҳое буд, ки арамиён бо шитобон партофта буданд. Ва фиристодагон баргашта, ба подшоҳ хабар доданд.

Аз ҷониби подшоҳи Исроил як гурӯҳ фиристодагон фиристода шуда буд, то овозаи гурези суриягиҳоро тафтиш кунанд ва дороии худро тарк кунанд. Вақте ки онҳо ба дарёи Урдун расиданд, диданд, ки он бо либосу зарфҳои сурияҳо пароканда аст, ки ин овозаро тасдиқ мекунад.

1. Вафодории Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Қаноат дар Худованд аст, на дар дороии моддӣ.

1. Забур 33:10: «Шерҳои ҷавон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нахоҳанд монд».

2. Ибриён 13: 5-6: «Бигзор рафтори шумо бе тамаъ бошад; бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худи Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

2 Подшоҳон 7:16 Ва мардум берун рафта, хаймаҳои арамиёнро ғорат карданд. Пас, мувофиқи каломи Худованд як миқдор орди маҳин ба як сиқл ва ду ченак ҷав ба як сиқл фурӯхта шуд.

Худованд барои мардум ризқ дод, ба онҳо имкон дод, ки бо нархи арзон ғизо бихаранд.

1: Худо рӯзидиҳанда аст. Ӯ ҳамеша дар он ҷост, ки моро дар вақти душворӣ таъмин кунад.

2: Худо мӯъмин аст. Ӯ ваъдаҳои худро ба фарзандони худ содиқона иҷро мекунад.

1: Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем, балки ба таъминоти Худованд таваккал кунем.

2: Филиппиён 4:19 - Павлус ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ҳамаи ниёзҳои моро мувофиқи сарвати ҷалоли худ таъмин хоҳад кард.

2 Подшоҳон 7:17 Ва подшоҳ оғоеро таъин кард, ки ба дасти ӯ такя карда, масъулияти дарвозаро бар ӯҳда дошт; ва мардум ба дарвозаи ӯ зада даромаданд, ва ӯ, чунон ки марди Худо гуфта буд, мурд, ки вақте ки Подшоҳ назди ӯ фуруд омад.

Подшоҳ оғоеро ба сардории дарвоза таъин кард ва мардум ӯро поймол карда, чунон ки марди Худо пешгӯӣ карда буд, куштанд.

1. Ёдоварӣ аз мӯъминон: Чӣ гуна бандагони мӯъмини Худованд ҳамеша дар ёд хоҳанд монд

2. То охир содиқ: Қудрати зиндагӣ бо вафодории бешубҳа

1. 2 Тимотиюс 4:7-8 "Ман дар муборизаи нек мубориза бурдам, мусобиқаро анҷом додам, имонро нигоҳ доштам. 8 Минбаъд барои ман тоҷи адолат гузошта шудааст, ки Худованд, Довари одил, дар он рӯз ба ман ато хоҳад кард, ва на танҳо ба ман, балки ба ҳамаи онҳое ки зуҳури Ӯро дӯст медоранд».

2. Ибриён 11:1-2 "Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели нонамоён аст. 2 Зеро ки пирон ба воситаи он шаҳодати хуб гирифтанд".

2 Подшоҳон 7:18 Ва ҳангоме ки марди Худо ба подшоҳ сухан ронда, гуфта буд: «Фардо дар ҳамин вақт дар дарвозаи Сомария:

Марди Худо ба подшоҳи Сомария гуфт, ки рӯзи дигар дар дарвозаи шаҳр ду ченак ҷав ва як миқдор орд бо нархи арзон фурӯхта мешавад.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо - 2 Подшоҳон 7:18

2. Ба вафодории Худо такя кардан - 2 Подшоҳон 7:18

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда:

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2 Подшоҳон 7:19 Ва он оғо ба марди Худо ҷавоб дода, гуфт: «Акнун, инак, агар Худованд дар осмон тирезаҳо созад, оё чунин мешавад? Ва гуфт: «Инак, онро бо чашмони худ хоҳӣ дид, вале аз он нахӯр».

Оғо аз марди Худо пурсид, ки оё Худованд метавонад дар осмон тирезаҳо созад, ва марди Худо ҷавоб дод, ки оғо инро бо чашмони худ мебинад, аммо наметавонад аз он бихӯрад.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад корҳои ғайриимконро иҷро кунад

2. Имон ба Худо: бовар кардан ба он чизе, ки шумо намебинед

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

2 Подшоҳон 7:20 Ва ҳамин тавр ба ӯ расид, зеро ки мардум дар дарвозаи Ӯро поймол карданд, ва ӯ мурд.

Марде, ки бардурӯғ иддао мекард, ки гуруснагӣ тамом шудааст, зери пои мардум дар назди дарвоза кушта шуд.

1. Хатари анбиёи козиб

2. Оқибатҳои фиреб

1. Ирмиё 14:13–15; «Он гоҳ ман гуфтам: «Эй Худованд Худо! анбиё бар исми Ман дуруғ нубувват мекунанд: Ман онҳоро нафиристодаам ва ба онҳо амр накардаам ва ба онҳо чизе гуфта ҳам накардаам;

2. Ирмиё 23:16–17; Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: «Ба суханони анбиё, ки ба шумо нубувват мекунанд, гӯш надиҳед: онҳо шуморо беҳуда мегардонанд: онҳо рӯъёи дили худро мегӯянд, на аз даҳони Худованд. Ба онҳое ки Маро нафрат мекунанд, ҳанӯз мегӯянд: "Худованд гуфтааст: "Шумо осоиштагӣ хоҳед ёфт; ва ба ҳар кӣ аз рӯи хаёли худ рафтор мекунад, мегӯянд: "Бади шумо ба сари шумо нахоҳад омад".

2 Подшоҳон боби 8 дар бораи барқарор кардани замини зани шунамӣ, вохӯрии Элишоъ ва подшоҳи Арам Бен-Ҳадад ва салтанати Йӯром ҳамчун подшоҳи Яҳудо нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо зикри гуруснагӣ, ки ҳафт сол давом мекунад, оғоз мешавад. Дар ин муддат Элишоъ ба зане, ки писарашро қаблан зинда карда буд, маслиҳат медиҳад, ки замини худро муваққатан тарк кунад, то аз оқибатҳои гуруснагӣ канорагирӣ кунад (4 Подшоҳон 8:1-2).

Сархати 2: Пас аз ҳафт сол, зан бармегардад, то барои хона ва заминаш ба подшоҳ мурочиат кунад. Тасодуфан, Ҷеҳазӣ, ғуломи Элишоъ, вақте ки ӯ меояд, бо шоҳ Йӯром вазъияти худро муҳокима мекунад. Подшоҳ хоҳиши ӯро қонеъ мекунад ва ҳама чизеро, ки ба вай тааллуқ дошт, барқарор мекунад (4 Подшоҳон 8:3-6).

Параграфи 3-юм: Пас аз он ҳикоя диққатро ба вохӯрии Элишоъ ва подшоҳи Арам Бен-Ҳадад, ки бемор аст, равона мекунад. Бо шунидани ҳузури Элишоъ дар Димишқ, Бен-Ҳадад фармондеҳи худ Ҳазоилро бо тӯҳфаҳо мефиристад, то дар бораи имкони шифо ёфтани ӯ бипурсад. Тавассути фаҳмиши илоҳӣ, Элишоъ ошкор мекунад, ки ҳарчанд Бен-Ҳадад аз беморӣ шифо меёбад, вай дар ниҳоят дар дасти Ҳазоил мемирад, ки рӯйдодҳои ояндаро пешгӯӣ мекунад (4 Подшоҳон 8:7-15).

Сархати 4: Боб бо муаррифии Еҳӯром ба унвони подшоҳи Яҳудо пас аз марги падараш Еҳӯшофот анҷом меёбад. Баръакси падараш, ки дар ҳузури Худо дар адолат рафтор мекард, Йӯром аз паи Аҳъоб ва Изобал пайравӣ мекунад, Яҳудоро ба бутпарастӣ гумроҳ мекунад (4 Подшоҳон 8;16-19).

Хулоса, боби ҳаштуми 2 Подшоҳон барқарорсозии замини занро тасвир мекунад, пешгӯии Элишоъ дар бораи Бен-Ҳадад, Қаҳтӣ хотима меёбад, зан чизи гумшударо бармегардонад. Бен-Ҳадад шифо меҷӯяд, рӯйдодҳои оянда пешгӯӣ карда шудаанд. Малакути Еҳӯром оғоз меёбад, ки аз адолат дур мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, ба монанди садоқати Худо дар барқарор кардани чизи гумшуда, фаҳмиши пешгӯӣ дар бораи рӯйдодҳои оянда ва оқибатҳои гумроҳӣ аз роҳҳои Худо омӯхтааст.

2 Подшоҳон 8:1 Ва Элишоъ ба он зане ки писарашро зинда карда буд, гуфт: «Бархез ва ту бо аҳли байти худ бирав ва дар ҳар ҷое ки хоҳӣ, сукунат кун, зеро ки Худованд гуруснагиро даъват кардааст; ва он низ бар замин ҳафт сол хоҳад омад.

Элишоъ ба зане, ки писарашро шифо дода буд, мегӯяд, ки аз сабаби гуруснагӣ, ки ҳафт сол давом мекунад, заминро тарк кунад.

1. Роҳнамоии Худо дар замонҳои душворӣ - Бифаҳмед, ки чӣ тавр ба роҳнамоии Худо ҳатто дар лаҳзаҳои сахттарин таваккал кардан мумкин аст.

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон - Муайян кардани он, ки чӣ гуна имон метавонад ба мо дар бартараф кардани тарс дар шароити душвор кӯмак кунад.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2 Подшоҳон 8:2 Ва зан бархоста, мувофиқи суханони марди Худо амал кард, ва бо аҳли байти худ рафта, ҳафт сол дар замини фалиштиён иқомат кард.

Зане аз рӯи суханони марди Худо, хонаи худро тарк карда, ҳафт сол дар замини фалиштиён монд.

1. Арзиши итоаткорӣ: Омӯзиши эътимод кардан ва пайравӣ ба роҳнамоии Худо

2. Мубориза бо вазъиятҳои душвор: эътимод ба Худо, вақте ки зиндагӣ душвор аст

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 8:3 Ва воқеъ шуд, ки дар охири ҳафт сол, зан аз замини фалиштиён баргашт, ва берун рафт, то ки назди подшоҳ дар бораи хонаи худ ва замини худ фарёд занад.

Пас аз ҳафт сол, зане ба Исроил бармегардад ва ба подшоҳ барои хона ва замини худ мурофиат мекунад.

1. Худо ба дуоҳо ҷавоб медиҳад, ҳатто пас аз муддати тӯлонӣ - 2 Подшоҳон 8:3

2. Боварӣ ба вақти Худо - 2 Подшоҳон 8:3

1. Матто 7:7-8 - Пурсед, биҷӯед, бикӯбед.

2. Яъқуб 5:7-8 - Сабр кунед ва дар Худованд интизор шавед.

2 Подшоҳон 8:4 Ва подшоҳ бо Ҷеҳазӣ, ки бандаи марди Худо буд, гуфтугӯ карда, гуфт: «Ба ман бигӯй, ки ҳамаи корҳои бузурге ки Элишоъ кардааст».

Подшоҳ аз Ҷеҳазӣ, ки бандаи марди Худо буд, хоҳиш кард, ки тамоми корҳои бузурги Элишоъро ба ӯ нақл кунад.

1. Қувваи имон: мӯъҷизаҳои Элишоъ

2. Хизмат ба Худованд: бахшида шудани Ҷеҳозӣ

1. Ибриён 11:32-34 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Борок, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд ва даҳони шерҳоро бас карданд.

2. Луқо 17:10 - Ҳамин тавр, шумо низ, вақте ки ҳар он чи ба шумо фармуда шуда буд, ба ҷо овардед, бигӯед: "Мо ғуломони нолоиқем; мо факат он чиро ичро кардем, ки вазифаи худ буд.

2 Подшоҳон 8:5 Ва ҳангоме ки ӯ ба подшоҳ нақл мекард, ки чӣ тавр ӯ ҷасади мурдаро зинда кардааст, инак, зане ки писарашро зинда карда буд, ба подшоҳ фарьёд зада, барои хонаи худ ва барои замини худ. Ва Ҷеҳазӣ гуфт: «Эй оғоям, подшоҳ, ин зан аст, ва ин аст писари вай, ки Элишоъ ӯро зинда кард».

Пас аз он ки Элишоъ писарашро зинда мекунад, зане ба Подшоҳ барои хона ва заминаш мурофиат мекунад.

1. Вафодории бепоёни Худо - Чӣ гуна мӯъҷизаҳои Худо то имрӯз вуҷуд доранд ва чӣ гуна онҳо моро ба Ӯ наздик мекунанд.

2. Умед дар ҷойҳои ношинос - Ҷустуҷӯи умед дар замони номуайянӣ ва чӣ гуна Худоро дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо кардан мумкин аст.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 8:6 Ва подшоҳ аз зан пурсид, вай ба ӯ гуфт. Подшоҳ барои вай нозире таъин карда, гуфт: «Ҳар он чи аз они вай буд, ва тамоми меваҳои киштзорро аз рӯзе ки вай аз замин тарк кард, то ҳоло баргардонед».

Зане, ки аз сарзаминаш бадарға шуда буд, ба подшоҳ саргузашти худро нақл кард. Подшоҳ дар ҷавоб як афсареро таъин кард, то тамоми дороии ӯро, ки пас аз асирӣ гирифта шуда буданд, баргардонад.

1. Худо он чиро, ки аз мо гирифта шудааст, бармегардонад, агар мо Ӯро биҷӯем.

2. Худо ба мазлумон ғамхорӣ мекунад ва агар мо ба сӯи Ӯ бихонем, адолат хоҳад кард.

1. Ишаъё 40:1-2 "Тасалли, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ҷониби Худо гирифта шудааст. Дасти Худованд барои ҳамаи гуноҳҳояш дучанд аст».

2. Яъқуб 5:4 "Инак, музде, ки шумо ба коргароне, ки заминҳои шуморо даравида натавонистед, бар зидди шумо фарьёд зада истодаанд. Оғози даравгарон ба гӯши Худованди Қодири Мутлақ расидааст".

2 Подшоҳон 8:7 Ва Элишоъ ба Димишқ омад; ва Бенҳадод, подшоҳи Сурия, бемор буд; ва ба вай гуфтанд: «Марди Худо ба ин ҷо омадааст».

Подшоҳи Сурия Бенҳадод бемор шуд ва хабар расид, ки марди Худо Элишоъ ба Димишқ омадааст.

1. Таъмини Худо: Боварӣ ба замони Худо

2. Қудрати Худо: Мӯъҷизаи Худо

1. Ишаъё 45:21 Эълон кунед, ки чӣ мешавад, ҳозир кунед, бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд. Инро кайҳо пешгӯӣ карда буд, аз замонҳои қадим кӣ эълон карда буд? Оё ман, эй Худованд, набудам? Ва ҳеҷ худое ҷуз ман нест, Худои одил ва Наҷотдиҳанда. ҷуз ман ҳеҷ кас нест.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

2 Подшоҳон 8:8 Ва подшоҳ ба Ҳазоил гуфт: «Тӯҳфае ба дастат бигир ва бирав ва бо марди Худо вохӯрӣ ва ба воситаи ӯ аз Худованд бипурс ва бигӯ: «Оё ман аз ин беморӣ шифо ёбам?»

Подшоҳи Исроил аз Ҳазоил хоҳиш кард, ки тӯҳфае бигирад ва ба пешвози марди Худо биравад, то аз Худованд бипурсад, ки оё подшоҳ аз бемории ӯ шифо меёбад?

Беҳтарин

1. Муҳимияти имон ва ҷустуҷӯи иродаи Худо барои ҳаёти мо.

2. Қудрати Худо барои шифо ва чӣ гуна мо бояд дар вақти ниёз ба Ӯ таваккал кунем.

Беҳтарин

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Яъқуб 5:14-15 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

2 Подшоҳон 8:9 Ва Ҳазоил ба истиқболи ӯ рафт, ва бо ӯ ҳадя гирифт, ҳатто аз ҳар неъмати Димишқ, бори чил шутур, ва омада, пеши ӯ истода, гуфт: «Писари ту Бенҳадод, подшоҳи Сурия, фиристодааст. Ман ба ту гуфтам: "Оё аз ин беморӣ шифо ёбам?"

Ҳазоилро подшоҳи Сурия Бенҳадад фиристодааст, то подшоҳи Исроил Йӯромро бипурсад, ки оё ӯ аз беморӣ шифо меёбад.

1. Худо ҳатто дар муқобили бемории вазнини ҷисмонӣ соҳибихтиёр аст.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба ҳамсояҳои ниёзмандамон кумак кунем.

1. Забур 103:3 - «Он ки ҳама гуноҳҳои Туро мебахшад, ва ҳамаи бемориҳои Туро шифо мебахшад».

2. Яъқуб 1:27 - «Дини пок ва беайб дар назди Худо ва Падар ин аст, то ки ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон доғдор нигоҳ доштан».

2 Подшоҳон 8:10 Ва Элишоъ ба вай гуфт: «Бирав, ба ӯ бигӯ: «Шумо шифо ёфтан мумкин аст, лекин Худованд ба ман хабар дод, ки ӯ ҳатман хоҳад мурд».

Элишоъ ба марде гуфт, ки метавонад аз беморӣ шифо ёбад, аммо Худо ба Элишоъ ваҳӣ кард, ки он мард мемирад.

1.Худованд соҳибихтиёр аст: дар ҳама чиз ба Ӯ таваккал мекунад

2. Ҳаёт ва марг дар дасти Худост

1. Забур 139:16 - "Чашмони Ту ҷавҳари беҳамтои маро дид; дар китоби Ту ҳар яке аз онҳо навишта шудааст, айёме ки барои ман ташаккул ёфтаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ яке аз онҳо вуҷуд надошт."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2 Подшоҳон 8:11 Ва ӯ рӯи худ устувор монд, то даме ки хиҷил шуд, ва марди Худо гирист.

Марди Худо, вақте ки ба ғаму андӯҳи шахси дигар назар мекард, пур аз эҳсосот буд.

1. Ҳамдардии Худо: Чӣ тавр Худо дарди моро мефаҳмад

2. Имони устувор: истодан дар баробари душвориҳо

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, метавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

2. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад. Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 8:12 Ва Ҳазоил гуфт: «Чаро оғоям гиря мекунад? Ва ӯ ҷавоб дод: «Азбаски ман медонам, ки ту ба банӣ-Исроил мехоҳӣ бадӣ мекунӣ: қалъаҳои онҳоро оташ хоҳӣ зад, ва ҷавонони онҳоро бо шамшер мекушӣ, ва фарзандони онҳоро меканӣ, ва занони онҳоро меканӣ. бо кӯдак.

Ҳазоилро Элишоъ дар бораи харобие, ки вай ба банӣ-Исроил хоҳад овард, нақл мекунад, аз он ҷумла қалъаҳои онҳоро оташ мезанад, ҷавонони онҳоро мекушанд, кӯдакони онҳоро мезананд ва занони ҳомиларо пора мекунанд.

1. Бад будани гуноҳ - Чӣ гуна гуноҳ боиси ҳалокати одамони бегуноҳ мегардад

2. Раҳмати Худо - Чӣ гуна Худо то ҳол одамонеро, ки гуноҳ кардаанд, дӯст медорад

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ҳизқиёл 33:11 - Ба онҳо бигӯ: «Ба қадри ман зинда ҳастам, мегӯяд Худованд Худо, ки марги шарионро намеписандам; балки барои он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; Зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил?

2 Подшоҳон 8:13 Ва Ҳазоил гуфт: «Агар ғуломат сагест, ки ин кори бузург кунад? Ва Элишоъ ҷавоб дод: «Худованд ба ман нишон дод, ки ту подшоҳи Сурия хоҳӣ буд».

Элишоъ ба Ҳазоил пешгӯӣ кард, ки вай подшоҳи Сурия мешавад, аммо Ҳазоил шубҳа дошт.

1. Нақшаҳои Худо бузургтар аз он ки мо фикр мекунем - 2 Вақоеънома 20:6

2. Вақти Худо комил аст - Ҳабаққуқ 2:3

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

2 Подшоҳон 8:14 Ва ӯ аз назди Элишоъ дур шуда, назди оғои худ омад; ки ба ӯ гуфт: «Элишоъ ба ту чӣ гуфт? Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Ӯ ба ман гуфт, ки ту бояд шифо ёбӣ».

Элишоъ дар бораи шифо ёфтани подшоҳ ба хизматгораш пешгӯии мусбӣ дод.

1. Эътимод ба пешакии илоҳӣ - Худо тамоми ҳаёти моро назорат мекунад ва Ӯ бо роҳҳои пурасрор амал мекунад.

2. Қувваи тафаккури мусбӣ - Дурнамои мусбӣ метавонад дар замонҳои душвор хеле муфид бошад.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 17:22 - "Дили шодмон доруи хуб аст, аммо рӯҳи шикаста устухонҳоро хушк мекунад".

2 Подшоҳон 8:15 Ва фардо чунин воқеъ шуд, ки ӯ матои ғафсро гирифта, дар об тар карда, бар рӯи худ густурд, ба тавре ки ӯ мурд; ва Ҳазоил ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Пас аз он ки Йӯром аз матои ғафс дар об тар карда, ба рӯи ӯ гузошта шуд, даргузашт, Ҳазоил ба ҷои Йӯром подшоҳи Исроил шуд.

1. Иродаи Худо ҳамеша иҷро мешавад - 2 Подшоҳон 8:15

2. Ҳукмронии Худо дар таъин кардани роҳбарон - 2 Подшоҳон 8:15

1. Дониёл 4:34-35 - "Ва дар охири айём ман Набукаднесар чашмонамро ба осмон боло кардам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳақ Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром кардам. , ки салтанати вай салтанати ҷовидонӣ аст, ва салтанати ӯ аз насл ба насл аст: Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ чиз номбар шудаанд; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро бигирад, ё ба ӯ гӯяд: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

2. Масалҳо 21:1 - "Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об: Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, мегардонад".

2 Подшоҳон 8:16 Ва дар соли панҷуми ҳукмронии Йӯром ибни Аҳъоб, подшоҳи Исроил, Еҳӯшофот, ки он вақт подшоҳи Яҳудо буд, Еҳӯром ибни Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Еҳӯром дар соли панҷуми подшоҳии Йӯром подшоҳи Исроил шуд, подшоҳи Яҳудо шуд.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Петрус 3:8

2. Ҳукмронии Худо - Ишаъё 46:10

1. 2 Петрус 3:8 Аммо ин як ҳақиқатро, эй маҳбубон, фаромӯш накунед, ки дар назди Худованд як рӯз мисли ҳазор сол ва ҳазор сол мисли як рӯз аст.

2. Ишаъё 46:10 аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон карда, корҳои ҳанӯз анҷомнаёфтаро эълон карда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми нияти худро иҷро хоҳам кард".

2 Подшоҳон 8:17 Вақте ки подшоҳӣ карданро сар кард, ӯ сию дусола буд; ва ҳашт сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Шоҳи Исроил Йӯром аз синни 32-солагӣ дар Ерусалим ҳашт сол ҳукмронӣ кард.

1. Чӣ тавр аз вақти бештар истифода бурдан - Аз мисоли шоҳ Ҷорам

2. Бартараф кардани душвориҳо ва шубҳаҳо - Мулоҳизаҳо дар бораи салтанати Ҷорам

1. Забур 90:12 - «Моро таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем».

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

2 Подшоҳон 8:18 Ва ӯ бо роҳи подшоҳони Исроил роҳ мерафт, мисли хонадони Аҳъоб, зеро ки духтари Аҳъоб зани вай буд, ва ӯ дар назари Худованд бад рафтор мекард.

Шоҳи Яҳудо Йӯром духтари подшоҳи Исроил Аҳъобро ба занӣ гирифт ва аз паи роҳҳои бади ӯ рафт, ки ба Худованд писанд омад.

1. Меъёрҳои Худо ҳеҷ гоҳ тағир намеёбанд - омӯхтани оқибатҳои зиндагӣ бар хилофи иродаи Худо.

2. Шумо чиро қадр мекунед? - Омӯзиши хатарҳои бартарият додани арзишҳои ҷаҳон аз арзиши Худо.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2 Подшоҳон 8:19 Аммо Худованд Яҳудоро ба хотири бандаи худ Довуд несту нобуд намекунад, чунон ки ба ӯ ваъда дода буд, ки ҳамеша ба ӯ ва ба фарзандонаш нуре ато кунад.

Худованд ваъда дод, ки ба Довуд ва фарзандони ӯ ҳамеша нур диҳад ва аз ин рӯ, ӯ Яҳудоро несту нобуд накард.

1. Ваъдаи Худованд - омӯхтани садоқати Худо ва чӣ гуна он ба халқи Ӯ.

2. Қудрати ваъда - Баррасии таъсири аҳд ва амнияте, ки он меорад.

1. Ишаъё 9:2 Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар касоне, ки дар замини торикии амиқ зиндагӣ мекунанд, нуре фурӯд омад.

2. Забур 89:28 - Муҳаббати содиқи ман бо ӯ хоҳад буд, ва шохи ӯ ба исми Ман боло хоҳад рафт.

2 Подшоҳон 8:20 Дар айёми ӯ Адӯм аз зери дасти Яҳудо исён бардошта, бар худ подшоҳ таъин карданд.

Дар давраи ҳукмронии подшоҳи Яҳудо Йӯром, Адӯм исён бардошта, истиқлолият эълон карда, подшоҳи худро таъин карданд.

1. Оқибатҳои исён: Омӯзиши исёни Адӯм бар зидди Яҳудо

2. Ҳукмронии Худо дар ҳама чиз: Чӣ гуна Худо интихоби халқҳоро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад

1. Ишаъё 45:7 - "Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; сулҳро меофарам ва шароратро меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам".

2. Дониёл 4:17 - "Ин кор аз рӯи фармони посбонон ва талаби каломи муқаддасон аст: то зиндагон бидонанд, ки Ҳаққи Таоло дар Малакути Одамҳо ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ бихоҳад, медиҳад ва бар он пасттарин одамонро таъин мекунад».

2 Подшоҳон 8:21 Ва Йӯром ва тамоми аробаҳо бо ӯ сӯи Соир равона шуд, ва ӯ шабона бархоста, адӯмиёнро, ки ӯро гирд оварда буданд, ва сардорони аробаҳоро зарба зад, ва мардум ба хаймаҳои худ гурехтанд.

Йӯром ба Зоир рафт ва дар давоми шаб адӯмиёнро, ки дар атрофаш буданд, шикаст дод ва онҳоро ба гурез овард.

1. Қувваи Худо моро дар вақти заифӣ ба ҳайрат меорад. 2. Мо метавонем бо кӯмаки Худо ба пирӯзӣ ноил шавем, ҳатто вақте ки шумо худро аз ҳад зиёд ҳис мекунем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд." 2. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯшии худро нигоҳ доред".

2 Подшоҳон 8:22 Аммо Адӯм аз зери дасти Яҳудо то имрӯз исён бардошт. Он гоҳ Либна ҳам дар ҳамон вақт шӯриш бардошт.

Адӯм ва Либно аз Яҳудо ҷудо шуданд ва то имрӯз аз онҳо ҷудо монданд.

1. Қувваи исён - Чӣ тавр интихоби мо метавонад ба оқибатҳои пойдор оварда расонад

2. Дар имони худ устувор истодан - Чаро ба мухолифат содиқ мондан муҳим аст

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон 8:23 Ва боқимондаи аъмоли Йӯром ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Юром, подшоҳи Яҳудо, дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо барои тамоми аъмоли худ сабт шудааст.

1. Муҳимияти зиндагии одилона: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 8:23

2. Мероси вафодорӣ: Мулоҳиза дар бораи 2 Подшоҳон 8:23

1. Масалҳо 10:7 - Хотираи одилон баракат аст, аммо номи бадкорон пӯсида хоҳад шуд.

2. Забур 111:6 - Одилон то абад дар хотир хоҳанд монд; аз хабари бад наметарсанд.

2 Подшоҳон 8:24 Ва Йӯром бо падарони худ хобид, ва бо падарони худ дар шаҳри Довуд дафн карда шуд; ва писараш Аҳазьё ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Йӯром мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд, ва ба ҷои ӯ писараш Аҳазиё подшоҳ шуд.

1. Аҳамияти мерос: Интиқоли он чи омӯхтаем

2. Нақшаи Худо барои ворисонӣ: Мо чӣ нақш мебошем?

1. 2 Тимотиюс 2:2 - Ва он чи дар миёни шоҳидони бисьёр дар бораи ман шунидай, ба мардони мӯътамад бисупор, ки онҳо метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад.

2 Подшоҳон 8:25 Дар соли дувоздаҳуми ҳукмронии Йӯром ибни Аҳъоб, подшоҳи Исроил, Аҳазё ибни Еҳӯрам, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Аҳазё дар соли 12-уми ҳукмронии Йӯром чун подшоҳи Исроил ба ҳайси подшоҳи Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна нақшаи Худо тавассути Подшоҳони Инсон амалӣ мешавад

2. Таъсири роҳбарӣ: чӣ гуна роҳбарони мо ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

1. Масалҳо 21:1 - "Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст, ба ҳар ҷое ки хоҳад, бармегардонад".

2. Дониёл 2:21 - "Ӯ [Худо] замонҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; подшоҳонро аз байн мебарад ва подшоҳонро таъин мекунад; ба хирадмандон хирад ва ба хирадмандон дониш медиҳад."

2 Подшоҳон 8:26 Вақте ки Аҳазиё подшоҳӣ кард, бисту дусола буд; ва як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Аталё, духтари Омрӣ, подшоҳи Исроил буд.

Аҳазё дар синни 22-солагӣ подшоҳӣ кард ва ҳамагӣ як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Модараш Аталё духтари Омри подшоҳи Исроил буд.

1. Қудрати мерос: Он чизе ки мо ба насли оянда мегузорем

2. Гузаштан аз маҳдудиятҳои мо: Қиссаи Аҳозиё

1. Матто 7:12 - "Пас, он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон."

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе омӯз, ки бояд биравад, ва пир шавад аз он дур нахоҳад шуд».

2 Подшоҳон 8:27 Ва ӯ бо роҳи хонадони Аҳъоб мерафт, ва дар назари Худованд бад рафтор мекард, мисли хонадони Аҳъоб, зеро ки домоди хонадони Аҳъоб буд.

Элишоъ подшоҳи бад буд, ки аз паи Аҳъоб мерафт ва дар назари Худованд бадӣ мекард.

1. Аз хатогиҳои дигарон дарс гирифтан: Намунаи Элишоъ ва Аҳъоб.

2. Оқибатҳои пайравӣ аз роҳи нодуруст: Намунаи Элишоъ.

1. Яъқуб 1:13-15 Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ нагӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2. Румиён 12:2 Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 8:28 Ва ӯ бо Йӯром ибни Аҳъоб ба ҷанги зидди Ҳазоил, подшоҳи Сурия, ба РомӯтҶилъод рафт; ва суриягиҳо Йӯромро захмӣ карданд.

Йӯром, ибни Аҳъоб, бо Ҳазоил, подшоҳи Сурия, дар РомотҶилъод ба ҷанг рафт ва дар ҷанг захмӣ шуд.

1. Қувваи Ҷанг - Чӣ тавр он метавонад ба ҳаёти ҳатто ҷасуртаринҳо таъсир расонад.

2. Қувваи насаб Аҳъоб - Чӣ гуна ҷасорати Ҷӯром дар ҷанг намунаи мардонагии падарони ӯ мебошад.

1. 2 Вақоеънома 18:28-34 - Ҷанги байни Аҳъоб ва Сурия.

2. 1 Вақоеънома 12:32 - Рӯйхати мардони далери сибти Биньёмин, ки дар Сиқлоҷ ба Довуд ҳамроҳ шуданд.

2 Подшоҳон 8:29 Ва подшоҳ Йӯром ба Изреъил баргашт, то ҷароҳатҳоеро, ки арамиён дар Ромо ба ӯ дода буданд, вақте ки ӯ бо Ҳазоил подшоҳи Сурия меҷангид, шифо ёбад. Ва Аҳазё ибни Еҳӯром, подшоҳи Яҳудо, барои дидани Йӯром ибни Аҳъоб ба Изреъил фуруд омад, зеро ки бемор буд.

Подшоҳи Исроил Йӯром дар ҷанг бар зидди подшоҳи Сурия Ҳазоил дар Рамо захмӣ шуда, барои шифо ёфтан ба Изреил баргашт. Подшоҳи Яҳудо Аҳазиё ба аёдати Йорам ба Изреил рафт, зеро ӯ бемор буд.

1. Муҳофизати Худо дар вақти ҷанг - 2 Вақоеънома 20:15

2. Муҳимияти мушоракат байни имондорон - Воиз 4:9-10

1. 2 Вақоеънома 20:15 - «Аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дорад дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

2 Подшоҳон боби 9 дар бораи тадҳин ва эҳьёи Еҳу ба унвони подшоҳи Исроил, иҷро шудани ҳукми Худо бар хонадони Аҳъоб ва суқути малика Изобал нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Элишоъ яке аз писарони анбиёро фиристод, то Еҳуро ба подшоҳӣ бар Исроил тадҳин кунад. Пайғамбар паёми Худоро мерасонад ва ба Еҳу дастур медиҳад, ки доварии илоҳӣ бар хонадони Аҳъобро иҷро кунад ва ҳамаи наслҳо ва пайравонро нест кунад (4 Подшоҳон 9:1-10).

Сархати 2: Еҳу баъди гирифтани ин тадҳин фавран амал мекунад. Ӯ афсарони худро ҷамъ мекунад ва ошкор мекунад, ки ӯ бо фармони Худо ҳамчун подшоҳ тадҳин шудааст. Онҳо ба ӯ содиқ монданд ва якҷоя бар зидди подшоҳ Йӯром, ки дар Изреъил аз ҷароҳатҳои дар ҷанг гирифташуда шифо ёфта истодааст, қасд мезананд (4 Подшоҳон 9:11-15).

Сархати 3: Дар ҳамин ҳол, подшоҳ Йӯрам қосидон мефиристад, то ниятҳои Еҳуро бифаҳманд. Дар ҷавоб, Еҳу худро подшоҳ эълон мекунад ва бар зидди Йорам табаддулот мекунад. Ӯ ӯро бо тире парронад ва ӯро дар наздикии токзори Нобӯт кушта, пешгӯии Илёсро дар бораи насли Аҳъоб иҷро мекунад (4 Подшоҳон 9:16-26).

Сархати 4: Ҳикоя бо Еҳу бо Аҳазё, подшоҳи Яҳудо, ки барои дидани Йӯром омада буд, идома дорад. Аҳазё ҳангоми дидани Еҳу кӯшиши гурехтанро кард, вале дар наздикии шаҳри Гур, ки бо ибодати бутпарастӣ алоқаманд буд, таъқиб карда мешавад ва ба таври марговар захмӣ мешавад (4 Подшоҳон 9;27-29).

Сархати 5: Боб бо он хотима меёбад, ки Еҳу ба Изреил, ки Изобал зиндагӣ мекунад, меояд. Изобал худро дар либоси шоҳона зинат медиҳад, аммо Еҳу ӯро пешвоз мегирад ва ӯро барои бадиаш маҳкум мекунад ва ба хоҷаҳои худ амр мекунад, ки ӯро аз тиреза партоянд. Тавре ки Илёс пешгӯӣ карда буд, сагҳо ҷисми ӯро мехӯранд, то доварии Худоро бар ӯ иҷро кунанд (4 Подшоҳон 9;30-37).

Хулоса, дар боби нӯҳуми 2 Подшоҳон тадҳин шудани Еҳу ба унвони подшоҳ, иҷро шудани доварии илоҳӣ, Еҳӯром бо тир кушта, Аҳазё то дами марг таъқиб мекунад. Изобал бо анҷоми даҳшатбор, иҷрошавии суханони пешгӯӣ дучор мешавад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоеро, ки адолати илоҳӣ иҷро мешавад, оқибатҳои бадӣ ва чӣ гуна Худо одамонро барои мақсадҳои мушаххас дар нақшаи соҳибихтиёрии худ эҳё мекунад, меомӯзад.

2 Подшоҳон 9:1 Ва Элишоъ набӣ яке аз фарзандони анбиёро ҷеҳ зада, ба ӯ гуфт: «Камаратро баста, ин қуттии равғанро ба дасти худ гирифта, ба РомӯтҶилъод бирав:

Элишоъ пайғамбареро мефиристад, то як қуттии равғанро ба РомотҶилъод расонад.

1. Қудрати тоъат - Худованд моро ба итоъати Ӯ амр мекунад ва вақте ки кунем, баракат хоҳем ёфт.

2. Муҳимияти вафодорӣ - Вафодории мо ба Худо, вақте ки мо итоаткор бошем, подош хоҳад гирифт.

1. Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ

дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 9:2 Ва ҳангоме ки ба он ҷо меоӣ, дар он ҷо Еҳу ибни Еҳӯшофот ибни Нимширо бубин, ва дохил шав, ва ӯро аз миёни бародаронаш бархоста, ба ҳуҷраи дарунӣ барад;

Худо ба Илёс дастур медиҳад, ки Еҳу ибни Еҳӯшофот ибни Нимширо ба подшоҳии Исроил тадҳин кунад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки инъомҳо ва истеъдодҳои худро барои хидмат ба Ӯ истифода барем.

2. Вақте ки Худо моро даъват мекунад, мо бояд мӯътамад ва итоаткор бошем.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед, натарсед ва рӯҳафтода нашавед.

2 Подшоҳон 9:3 Пас қуттии равғанро гирифта, бар сари ӯ рехт ва бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: Ман туро подшоҳи Исроил тадҳин кардам». Пас дарро кушо ва гурез ва дармон накун.

Худованд ба Еҳу амр фармуд, ки ӯро ба подшоҳи Исроил тадҳин намуда, ба сараш равған рехт ва дарҳол пас аз он гурезад.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Рӯзи Худо барои касоне, ки баргузидааст

1. Юҳанно 15:14 - «Шумо дӯстони ман ҳастед, агар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваред».

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2 Подшоҳон 9:4 Ҳамин тавр, ҷавон, ҳатто ҷавони набӣ, ба РомӯтҶилъод рафт.

Ҷавоне, ки пайғамбар буд, ба Ромот-Ҷилъод фиристода шуд.

1. Худо бар зиндагии мо назорат мекунад ва моро ба ҷои дуруст ҳидоят мекунад.

2. Иҷрои хости Худо ба корҳои бузург мебарад.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 9:5 Ва ҳангоме ки Ӯ омад, инак, сардорони лашкар нишаста буданд; ва гуфт: «Эй сардор, ба ту як супориш дорам». Ва Еҳу гуфт: «Ба кадоме аз мо? Ва гуфт: «Ба ту, эй капитан».

Як фариштa Еҳуро барои вохӯрӣ бо сардорони лашкар даъват мекунад.

1. Новобаста аз мавқеи мо дар зиндагӣ, Худо барои ҳар яки мо нақша дорад.

2. Ҳамаи мо ба ҳадафи олӣ даъват шудаем - ба Худованд хизмат кунем.

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ишаъё 6:8 - Он гоҳ ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро мефиристам? Ва кӣ барои мо меравад? Ва ман гуфтам: "Инак ман ҳастам. Маро бифирист!

2 Подшоҳон 9:6 Ва бархоста, ба хона даромад; ва равғанро бар сараш рехт, ва ба вай гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: Ман туро подшоҳ бар қавми Худованд, бар Исроил тадҳин кардам».

Худо Еҳуро ба воситаи Элишоъ–пайғамбар тадҳин мекунад, ки подшоҳи Исроил шавад.

1. Тадҳини Худо: баракат ва масъулият

2. Баргузидаи Худо: Даъвати худро қабул кун

1. 2 Қӯринтиён 1:21-22 - Худост, ки ҳам моро ва ҳам шуморо дар Масеҳ устувор месозад. Ӯ моро тадҳин кард, мӯҳри моликияти Худро бар мо гузошт ва Рӯҳи Худро дар дилҳои мо ҳамчун амонат гузошт ва кафолати ояндаро дод.

2. Румиён 12:3-8 - Зеро ки бо файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яки шумо мегӯям: дар бораи худ болотар аз зарурат фикр накунед, балки дар бораи худ бо доварии оқилона, мувофиқи имоне, ки Худо дорад, фикр кунед. ба хар яки шумо таксим карда мешавад.

2 Подшоҳон 9:7 Ва хонаи оғои худ Аҳъобро зарба хоҳӣ зад, то ки хуни бандагони худ, яъне анбиё ва хуни тамоми бандагони Худовандро аз дасти Изобал бигирам.

Худо ба Еҳу амр медиҳад, ки барои марги пайғамбарон ва хизматгоронаш қасос гирад, ки хонадони Аҳъобро хароб кунад.

1. Қудрати Худо барои гирифтани интиқом аз одил

2. Вафодорӣ ба Худо ва фармони Ӯ

1. Забур 58:10-11 - Одил ҳангоми дидани интиқом шодӣ хоҳанд кард; вай пойҳои худро дар хуни бадкорон ғусл мекунад. Мардум гӯянд: «Мукофотест барои парҳезгорон! Албатта Худое ҳаст, ки дар рӯи замин ҳукм мекунад.

2. 1 Таслӯникиён 4:6 - ки ҳеҷ кас дар ин бобат ба бародари худ таҷовуз накунад ва ситам накунад, зеро Худованд дар ҳамаи ин интиқомгиранда аст, чунон ки мо пешакӣ ба шумо гуфта будем ва ба таври ҷиддӣ огоҳ карда будем.

2 Подшоҳон 9:8 Зеро ки тамоми хонадони Аҳъоб нобуд хоҳад шуд; ва Ман касеро, ки ба девор мехӯрад, ва касеро, ки дар Исроил баста ва мондааст, аз дасти Аҳъоб маҳв хоҳам кард.

Худо ваъда медиҳад, ки тамоми хонадони Аҳъобро ҷазо медиҳад, ҳатто онҳоеро, ки ночиз ба назар мерасанд.

1. Худо одил аст: ҳеҷ кас аз ҳукми ӯ гурехта наметавонад

2. Қудрати Худо: Ҳатто нотавононро раҳо нахоҳад кард

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2. 2 Таслӯникиён 1:8 - Ӯ онҳоеро, ки Худоро намешиносанд ва ба Инҷили Худованди мо Исои Масеҳ итоат намекунанд, ҷазо хоҳад дод.

2 Подшоҳон 9:9 Ва хонаи Аҳъобро мисли хонаи Ёробъом ибни Набот ва мисли хонаи Баашои ибни Аҳиё хоҳам кард.

Худо хонаи Аҳъобро мисли хонадони Ёробъом ва Баашо хоҳад кард.

1. Мо аз мисоли Аҳъоб ва оқибатҳои аъмоли ӯ омӯхта метавонем.

2. Ҳукми Худо одилона аст ва иҷро мешавад.

1. Ирмиё 17:10 - "Ман, Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ки ҳар касро мувофиқи рафтораш, мувофиқи аъмоли онҳо подош диҳам."

2. Румиён 2:6 - «Худо ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод.

2 Подшоҳон 9:10 Ва сагон Изобалро дар қисмати Изреъил хоҳанд хӯрд, ва ҳеҷ кас ӯро дафн нахоҳад кард. Ва дарро кушода, гурехт.

Элишоъ-пайғамбар пешгӯӣ карда буд, ки Изобалро сагҳо мекушанд ва мехӯранд ва ҳангоме ки ин амал иҷро шуд, шахсе, ки ин корро анҷом додааст, аз ҷои ҳодиса гурехтааст.

1. Ҳукми Худо одилона ва одилона аст

2. Қудрат ва иҷрои Каломи Худо

1. Забур 58:11 - "То ки одам гӯяд: "Албатта барои одилон мукофоте ҳаст; Ӯст Худое, ки дар замин доварӣ мекунад".

2. Ишаъё 55:11 - "Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба сӯи Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки барои он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард".

2 Подшоҳон 9:11 Ва Еҳу назди навкарони оғои худ берун омад, ва касе ба ӯ гуфт: «Оё ҳамааш хуб аст? Чаро ин девона ба назди ту омад? Ба онҳо гуфт: «Шумо ин одам ва алоқаи ӯро мешиносед».

Хизматгорони оғоаш аз Еҳу мепурсанд, ки оё ҳамааш хуб аст ва ӯ ҷавоб медиҳад, ки онҳо ин мард ва муошрати ӯро мешиносанд.

1. Андешидани чораҳои масъулиятнок: Аз намунаи Еҳу омӯхтан

2. Фаҳмидани вазъиятҳои худ: Истифодаи суханони Еҳу

1. Масалҳо 2:1-9 - Писарам, агар суханони Маро қабул хоҳӣ кард ва аҳкоми Маро бо худ пинҳон дорӣ;

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо.

2 Подшоҳон 9:12 Ва гуфтанд: «Ин дурӯғ аст; ҳозир ба мо бигӯед. Ва ӯ гуфт: «Ба ман чунин ва чунин гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: Ман туро подшоҳи Исроил тадҳин кардам».

Еҳу аз ҷониби Худованд подшоҳи Исроил тадҳин карда шуд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшаи махсусе дорад ва Ӯ моро барои иҷрои он муҷаҳҳаз хоҳад кард.

2. Мо бояд ба иродаи Худо бовар кунем ва итоат кунем, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

2 Подшоҳон 9:13 Ва шитобон ҳар яке ҷомаи худро гирифта, дар зери зинапоя гузоштанд ва бо карнай навохта, гуфтанд: «Еҳу подшоҳ аст».

Мардум саросема шуданд, ки Еҳуро подшоҳ эълон кунанд ва либосҳои худро дар зери зинапояҳо гузошта, карнай навохтанд.

1. Муҳимияти эътирофи пешвоёни баргузидаи Худо.

2. Бо омодагӣ ба хидмат ба Худо ва пешвоёни баргузидаи Ӯ.

1. Аъмол 2:36 - Пас, бигзор тамоми хонадони Исроил аниқ бидонанд, ки Худо ҳамон Исоро, ки шумо маслуб кардаед, Худованд ва Масеҳ гардонид.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2 Подшоҳон 9:14 Ва Еҳу ибни Еҳӯшофот ибни Нимшӣ бар зидди Йӯром суиқасд кард. (Ва Йӯром ва тамоми Исроил, аз сабаби Ҳазоил, подшоҳи Сурия, Рамот-Ҷилъодро нигоҳ дошта буданд.

Еҳу ибни Еҳӯшофот ва Нимшӣ бар зидди Йӯром, ки Рамот-Ҷилъод ва тамоми Исроилро аз Ҳазоил, подшоҳи Сурия муҳофизат мекард, суиқасд кард.

1. Қувваи тавтиъа: Тартиб додани нақшаҳо ва андешидани чораҳо

2. Қимати муҳофизат: Посбонӣ барои он чизе ки азиз доред

1. Масалҳо 16:3 Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд супоред, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2. Забур 121:3 Ӯ намегузорад, ки пои ту лағжад, касе ки туро посбонӣ мекунад, хобида наметавонад.

2 Подшоҳон 9:15 Аммо подшоҳ Йӯромро баргардонданд, то дар Изреъил аз захмҳое, ки арамиён ба ӯ дода буданд, вақте ки ӯ бо Ҳазоил подшоҳи Сурия меҷангид, шифо ёбад.) Ва Еҳу гуфт: «Агар фикри шумо бошад, ҳеҷ кас берун наравад. ва аз шаҳр гурехта, ба Изреъил хабар надиҳед.

Подшоҳ Йӯром дар ҷанг бо суриягӣ захмӣ шуда, барои шифо ёфтан ба Изреил баргашт. Сипас Еҳу дастур дод, ки ҳеҷ кас аз шаҳр берун наояд, то дар бораи бозгашти Подшоҳ хабар диҳад.

1. Қудрати шифобахши Худо: Дар замони заифӣ қувват ёфтан

2. Аҳамияти итоаткорӣ: риояи дастурҳо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 53:5 - Аммо Ӯ барои гуноҳҳои мо маҷрӯҳ шуд, Ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд; Ҷазои сулҳи мо бар Ӯ буд, Ва аз захмҳои Ӯ шифо ёфтем.

2. Юҳанно 14:27 - осоиштагиро ба шумо мегузорам, осоиштагии Худро ба шумо медиҳам; на ончунон ки ҷаҳон медиҳад, Ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилат ғамгин нашавад ва натарсад.

2 Подшоҳон 9:16 Ва Еҳу ба ароба савор шуда, сӯи Изреъил рафт; зеро Юром дар он ҷо хобида буд. Ва Аҳазё, подшоҳи Яҳудо, барои дидани Йӯром фуруд омад.

Еҳу савори ароба ба Изреъил барои дидани Йӯром, ки Аҳазиё подшоҳи Яҳудо буд, рафт.

1. Нақшаи Худо иҷро мешавад: Чӣ тавр Худованд моро дар ҳолатҳои ғайричашмдошт ҳидоят мекунад

2. Қувваи вафодорӣ: Чӣ тавр мо бояд ба Худо ва ҳамдигар содиқ бошем

1. 2 Подшоҳон 9:16

2. Матто 6:33-34 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард. Ба рӯз басанда аст ранҷи худ.

2 Подшоҳон 9:17 Ва посбоне дар бурҷи Изреъил меистод, ва ӯ ҳамроҳи Еҳу ҳангоми омаданаш ҷосусӣ карда, гуфт: «Ман як даста мебинам». Ва Йӯром гуфт: «Саворе бигир ва ба пешвози онҳо бифирист, ва бигӯяд: «Оё осоиштагӣ аст?»

Посбоне дар Изреъил дид, ки як гурӯҳи Еҳу омада истодааст ва Йӯром савораеро фиристод, то бифаҳмад, ки оё сулҳ аст.

1. Аз имкониятҳо барои сулҳ ҳушёр бошед.

2. Барои мусоидат ба фаҳмиш ва сулҳ ба зудӣ вокуниш нишон диҳед.

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад».

2 Подшоҳон 9:18 Ва саворае ба пешвози ӯ баромад ва гуфт: «Подшоҳ чунин мегӯяд: «Оё осоиштагӣ аст?» Ва Еҳу гуфт: «Туро бо осоиштагӣ чӣ кор дорӣ? туро аз паси ман гардон. Ва посбон хабар дода, гуфт: «Фаришта назди онҳо омад, вале дигар наояд».

Барои вохӯрӣ бо Еҳу қосид фиристода шуд, то бипурсад, ки оё сулҳ вуҷуд дорад, аммо Еҳу бо савол ҷавоб дод ва фаришта барнагашт.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна посухҳои мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои ноором

1. Масалҳо 15:1: «Ҷавоби нармӣ ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Яъқуб 3:17: «Аммо ҳикмате, ки аз осмон меояд, пеш аз ҳама пок аст; баъд сулҳҷӯ, ғамхор, итоаткор, пур аз марҳамат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ».

2 Подшоҳон 9:19 Он гоҳ ӯ савораи дуюмро фиристод, ки ба назди онҳо омад ва гуфт: «Подшоҳ чунин мегӯяд: "Оё сулҳ аст?" Ва Еҳу ҷавоб дод: «Туро бо осоиштагӣ чӣ кор дорӣ? туро аз паси ман гардон.

Як фаришта аз Еҳу пурсид, ки оё сулҳ вуҷуд дорад ва ӯ бо савол ҷавоб дод ва пурсид, ки ин паёмбар бо сулҳ чӣ кор дорад?

1. Омӯзиши фаҳмидани он ки сулҳ кай пешниҳод мешавад ва кай пешниҳод намешавад.

2. Ахамияти фахмидани мавкеи мо дар гуфтушуниди сулх.

1. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед».

2. Ишаъё 9:6 - «Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд мешавад, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Маслиҳатчии аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. ».

2 Подшоҳон 9:20 Ва посбон гуфт: «Вай назди онҳо омада, дигар намеояд; зеро вай бо хашму газаб меронад.

Посбон хабар дод, ки касе омад, вале барнагашт ва мошинаш ба мошини Еҳу, писари Нимшӣ, ки бо хашмгинона меронд, монанд аст.

1. Чӣ тавр мошинро бо ҳадаф ва ҳавас

2. Ғазаби Худо ба чӣ монанд аст?

1. Масалҳо 16:32: Касе, ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавонотар аст, Ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз касе ки шаҳрро мегирад.

2. Яъқуб 1:19-20: Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2 Подшоҳон 9:21 Ва Йӯром гуфт: «Тайёр бош». Ва аробаи ӯ омода шуд. Ва Йӯром, подшоҳи Исроил ва Аҳазё, подшоҳи Яҳудо, ҳар яке савори аробаи худ, берун рафтанд, ва ба муқобили Еҳу баромаданд, ва дар қисмати Нобӯти изреъилӣ бо ӯ вохӯрданд.

Йӯром ва Аҳазё, подшоҳони Исроил ва Яҳудо, бо аробаҳои худ ба пешвози Еҳу дар қисмати Нобӯти изреилӣ баромаданд.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст - 2 Вақоеънома 20:6

2. Муҳимияти итоаткорӣ - 2 Подшоҳон 12:13-14

1. Ишаъё 55:8–9

2. Ирмиё 29:11–13

2 Подшоҳон 9:22 Ва чунин воқеъ шуд, ки Йӯром Еҳуро дида, гуфт: «Оё осоиштагӣ аст, эй Еҳу? Ва ӯ дар ҷавоб гуфт: «Чӣ ором аст, модоме ки зинокории модарат Изобал ва ҷодугариҳои вай ин қадар зиёд аст?

Йӯром аз Еҳу пурсид, ки оё сулҳ вуҷуд дорад ва Еҳу ҷавоб дод, ки дар ҳоле ки зинокорӣ ва ҷодугариҳои Изобал ҳанӯз вуҷуд надоштанд, сулҳ ба даст овардан мумкин нест.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Хатари бутпарастӣ ва беэътиноӣ ба аҳди Худо

2. Қувваи омурзиш: рӯйгардонӣ аз гуноҳ ва рӯй ба сӯи Худо

1. Ғалотиён 6:7-8: Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Ишаъё 59:2: Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудоӣ андохтааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи ӯро аз ту пинҳон кардаанд, то ки ӯ нашунавад.

2 Подшоҳон 9:23 Ва Йӯром дастҳои худро гардонда, гурехт ва ба Аҳазё гуфт: «Эй Аҳазьё, хиёнат аст».

Йӯром Аҳазёро огоҳ кард, ки бар зидди ӯ хиёнат аст.

1. Огоҳии Худо – Дили худро ҳифз кун ва аз фиребу найранг ҳушёр бош.

2. Муҳофизати Худо - Ба Худованд таваккал кунед, ки Ӯ шуморо дар амон нигоҳ дорад.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. Масалҳо 4:23 - Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2 Подшоҳон 9:24 Ва Еҳу бо тамоми қуввати худ камон кашид, ва Еҳӯромро дар миёни дастҳояш зад, ва тир аз дилаш берун рафт, ва ӯ дар аробаи худ ғарқ шуд.

Еҳу бо тамоми қувваш тире ба сӯи Еҳӯром зад, ва он ба дили ӯ сӯрох шуд ва ӯ дар аробааш мурд.

1. Қувваи тир: чӣ гуна Худо заъфи моро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад

2. Қувваи имони Еҳу: истодагарӣ барои ростӣ ва пайравӣ аз иродаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 10:31 - Пас, натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

2 Подшоҳон 9:25 Ва Еҳу ба мири худ Бидкор гуфт: «Бигир ва ӯро дар саҳрои Нобӯти изреъилӣ бияфкан; зеро ба ёд овар, ки чӣ гуна ман ва ту аз паи падараш Аҳъоб савор шуда мерафтем, Худованд инро гузошта буд. бори гарони ӯ;

Гузаргоҳ Еҳу ба мириҳазор фармон дод, ки Нобӯтро дар саҳрои Изреъил партофт ва ба ӯ хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр Худованд бар Аҳъоб бори гарон гузошта буд.

1. Зиндагӣ бо оқибатҳои интихоби мо

2. Вазни гуноҳ ва оқибатҳои он

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2 Подшоҳон 9:26 Ман дирӯз хуни Нобӯт ва хуни писарони ӯро дидаам, мегӯяд Худованд; ва Ман ба ту дар ин табақ ҷазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Пас, алҳол, мувофиқи каломи Худованд, ӯро гирифта, дар тахтаи хок парто.

Худо ба Еҳу мегӯяд, ки Аҳъобро барои куштани Нобӯт ва писаронаш ба замин партофта, ҷазо диҳад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: достони Аҳъоб ва Нобӯт

2. Ваъдаи Худо дар бораи азоби ситамкорон

1. Ҳастӣ 9:6 - "Ҳар кӣ хуни инсонро рехт, хуни онҳо ба воситаи одамон рехта мешавад, зеро Худо одамонро ба сурати Худо офаридааст".

2. Такрори Шариат 32:35 - "Интиқом аз они Ман аст ва подош бидеҳ, зеро вақте ки пои онҳо лағжад; зеро ки рӯзи мусибати онҳо наздик аст, ва ҷазои онҳо зуд меояд."

2 Подшоҳон 9:27 Аммо чун Аҳазиё подшоҳи Яҳудо инро дид, аз роҳи боғ гурехт. Ва Еҳу аз ақиби вай рафта, гуфт: «Ӯро низ дар ароба бизанед». Ва ин корро ҳангоми баромадан ба Гур, ки дар канори Иблом аст, карданд. Ва ӯ ба Маҷиддӯ гурехта, дар он ҷо мурд.

Аҳазиё, подшоҳи Яҳудо, аз ҷониби Еҳу таъқиб шуд ва дар Маҷиддо кушта шуд.

1. Ҳукми Худо ногузир аст ва қабули он ҳикмат аст.

2. Ҳеҷ кас наметавонад аз оқибатҳои амали худ гурезад.

1. 2 Подшоҳон 9:27

2. Матто 10:28 - "Ва аз онҳое, ки баданро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз он ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад, битарсед."

2 Подшоҳон 9:28 Ва навкаронаш ӯро бо ароба ба Ерусалим бурданд ва ӯро дар қабри худ бо падаронаш дар шаҳри Довуд дафн карданд.

Еҳу дар назди аҷдодони худ дар шаҳри Довуд дар Ерусалим дафн карда шуд.

1. Худо содиқ аст, ки ваъдаҳояшро ба пайравонаш иҷро кунад.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Забур 37:11 - Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд; ва аз фаровонии осоиштагӣ лаззат хоҳанд бурд.

2. Ҳастӣ 50:24 - Ва Юсуф ба бародарони худ гуфт: "Ман мемирам; ва Худо ҳатман шуморо дидан хоҳад кард, ва шуморо аз ин замин ба замине, ки ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрдааст, берун хоҳад овард".

2 Подшоҳон 9:29 Ва дар соли ёздаҳум Йӯром ибни Аҳъоб Аҳазёро бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

Дар соли ёздаҳуми Йӯром, Аҳазё бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Ҳукмронии Худо - Чӣ тавр Ҳукмронии Худо дар Малакути Подшоҳон аён аст

2. Ҳукмронии Худо - Фаҳмидани қудрати олии Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 146:10 - Худованд то абад подшоҳӣ хоҳад кард; Худои ту, эй Сион, барои тамоми наслҳо. Худовандро ҳамду сано!

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст.

2 Подшоҳон 9:30 Ва ҳангоме ки Еҳу ба Изреъил омад, Изобал инро шунид; ва вай рӯяшро ранг карда, сарашро монда, ба тиреза нигоҳ кард.

Еҳу ба Изреъил омад ва аз ҳузури Изобал огоҳ шуд. Баъд Изобел худро тайёр карда, аз тиреза ба берун нигарист.

1. Арзиш дар омодагӣ ба мушкилоти зиндагӣ

2. Ҳикояи Изобал: Огоҳӣ дар бораи ғурур

1. 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтан бошед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2 Подшоҳон 9:31 Ва ҳангоме ки Еҳу аз дарвоза даромад, вай гуфт: «Оё Зимрӣ осоиштагӣ дошт, ки оғои худро кушт?

Еҳу аз дарвоза медарояд ва зане мепурсад, ки оё Зимрӣ, ки оғои худро кушта буд, оромӣ пайдо кардааст?

1. Қувваи як саволи хуб: Чӣ гуна саволҳои мо имони моро инъикос мекунанд

2. Ҷустуҷӯи адолат: Намунаи Еҳу

1. Масалҳо 1:5 - Бигзор хирадманд бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, роҳнамоӣ ёбад.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2 Подшоҳон 9:32 Ва ӯ рӯи худро ба сӯи тиреза бардошта, гуфт: «Кист аз ҷониби ман? Ташкили Тандурустии Ҷаҳон? Ва ду ё се ахта ба сӯи ӯ нигариста.

Еҳу аз тирезаи қаср пурсид, ки кӣ дар паҳлӯяш аст ва ду ё се хоҷа ба берун менигарист.

1. "Худо ба дастгирии мо ниёз дорад: Қиссаи Еҳу"

2. «Қувваи кам: Қудрати ададҳои хурд»

1. 2 Подшоҳон 9:32

2. Матто 7:7-8 «Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба ҳар кӣ онро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

2 Подшоҳон 9:33 Ва гуфт: «Вайро ба замин парто». Ва вайро ба замин партофтанд, ва хуни вай бар девор ва бар аспҳо пошида шуд, ва ӯро зери по кард.

Еҳу фармон дод, ки Изобалро аз баландӣ партофт ва баъд зери по гузорад.

1. Хатари бутпарастӣ дар 2 Подшоҳон 9:33

2. Доварии Худо дар бораи Изобал дар 2 Подшоҳон 9:33

1. Такрори Шариат 5: 7-8 - "Туро пеши Ман худоёни дигаре нахоҳӣ дошт: барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ки ба ҳар он чи дар осмон дар боло аст, ё дар замини зер аст, ё дар оби зери замин».

2. Ҳизқиёл 18:20 - "Ҷони гуноҳкор хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш нахоҳад гирифт, ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад. Адолати одил бар худ хоҳад буд, ва шарорати шарир бар худ хоҳад буд».

2 Подшоҳон 9:34 Ва ҳангоме ки ӯ даромад, хӯрд ва менӯшид ва гуфт: «Рафта, ин зани лаънинро бубин ва ӯро дафн кун, зеро ки вай духтари подшоҳ аст».

Пас аз расидан ба Изреъил, Еҳу фармон медиҳад, ки рафта, зани лаънинро, ки духтари подшоҳ аст, дафн кунад.

1. Аҳамияти гиромидошти духтари шоҳ

2. Хатарҳои сухани лаънатӣ

1. Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2. Эфсӯсиён 5:11 Ва бо аъмоли бесамари зулмот шарик нашавед, балки онҳоро мазаммат кунед.

2 Подшоҳон 9:35 Ва онҳо рафтанд, ки вайро дафн кунанд, аммо ҷуз косахонаи сар, ва пойҳо ва кафҳои дастонаш дигар чизе наёфтанд.

Гурӯҳе барои дафни зан рафтанд, аммо танҳо косахонаи сар, пой ва дастҳои ӯ боқӣ мондааст.

1: Ҳамаи мо аз ҷониби Худо даъват шудааст, ки дастҳо ва пойҳои худро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

2: Ҳаёти мо дар рӯи замин муваққатӣ ва зудгузар аст.

1: Воиз 12:7 Ва ғубор ба замине, ки аз он баромадааст, бармегардад ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро додааст, бармегардад.

2: Юҳанно 12:25 Ҳар кӣ ҷони худро дӯст медорад, онро аз даст медиҳад, дар ҳоле ки ҳар кӣ аз ҷони худ дар ин ҷаҳон нафрат дорад, онро барои ҳаёти ҷовидонӣ нигоҳ медорад.

2 Подшоҳон 9:36 Бинобар ин онҳо боз омада, ба ӯ хабар доданд. Ва гуфт: «Ин аст каломи Худованд, ки вай ба воситаи бандаи худ Ильёси тишбӣ гуфта, гуфтааст: "Дар қисмати Изреъил гӯшти Изобалро сагон хоҳанд хӯрд".

Каломи Худованд, ки ба воситаи Илёси тишбӣ гуфта шудааст, пешгӯӣ карда буд, ки гӯшти Изобалро дар қисмати Изреъил сагҳо хоҳанд хӯрд.

1. Қудрати Каломи Худо: Фаҳмидани қудрати Каломи Худо

2. Содиқ будани Каломи Худо: эътимод ба ваъдаҳо ва пешгӯиҳои Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Румиён 10:17 - Пас, имон ба воситаи шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Худо меояд.

2 Подшоҳон 9:37 Ва ҷасади Изобал мисли саргини рӯи саҳро дар қисми Изреъил хоҳад буд; ба тавре ки нагӯянд, ки "Ин Изобал аст".

Ҷасади Изобал бояд мисли пору муносибат мекард ва номи ӯ ба ёд намеояд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Фурӯтанӣ дар назди Худо ба мероси абадӣ мебарад.

2. Оқибати ғурур: Мағрурӣ ба хорӣ мебарад ва фаромӯш мешавад.

1. Масалҳо 15:33 - Тарс аз Худованд дастури ҳикмат аст; ва пеш аз иззат хоксорӣ аст.

2. Забур 10:4 - Шахси шарир бо мағрури рӯи худ, Худоро намеҷӯяд: Худо дар ҳама фикрҳои Ӯ нест.

2 Подшоҳон боби 10 амалҳои бераҳмонаи Еҳу барои нест кардани наслҳо ва пайравони Аҳъоб ва инчунин ғайрати ӯро барои нест кардани бутпарастӣ дар Исроил тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Еҳу ба мансабдорон ва пирони Сомария нома фиристода, ба онҳо дастур медиҳад, ки аз байни писарони Аҳъоб ворисонеро интихоб кунанд ва ба муноқиша омода шаванд. Бехабар аз онҳо, Еҳу нақша дорад, ки ҳамаи аъзоёни оилаи Аҳъобро нест кунад (4 Подшоҳон 10:1–7).

Сархати 2: Сарварон ба амри Еҳу итоат карда, ҳафтод писари Аҳъобро дар Сомария ҷамъ мекунанд. Еҳу ба шаҳр даромада, мардумро даъват карда, садоқати худ ба Худо ва нияти иҷрои ҳукми илоҳӣ бар зидди хонадони Аҳъобро эълон мекунад. Ӯ фармон медиҳад, ки ҳамаи ҳафтод писарро қатл кунанд ва сари онҳоро дар назди дарвозаи шаҳр нишон диҳанд (4 Подшоҳон 10:8-11).

Сархати 3-юм: Сипас Еҳу ҳамаи онҳоеро, ки бо Аҳъоб алоқаманд буданд, аз ҷумла хешовандон, дӯстон, коҳинон ва тарафдоронро нест мекунад. Вай нақшае таҳия мекунад, ки дар он ҳамаи ибодаткунандагони Баалро дар Исроил барои қурбонии бузург даъват мекунад, аммо пинҳонӣ камин меандозад. Вақте ки онҳо дар маъбади Баал ҷамъ мешаванд, ӯ ҳамаро мекушад ва маъбади Баалро комилан хароб мекунад (4 Подшоҳон 10:12-28).

Сархати 4: Ҳикоя бо он идома дорад, ки Еҳу ибодаткунандагони Ашероро нест мекунад ва сутун ва маъбади муқаддаси ӯро хароб мекунад. Аммо, сарфи назар аз ин амалҳои зидди бутпарастӣ Еҳу аз таҳти дил ба Худо пайравӣ

намекунад, балки ба гуноҳҳои Ёробъом идома дода, дар Байт-Ил ва Дон гӯсолаҳои тиллоиро иҷозат медиҳад (4 Подшоҳон 10;29-31).

Сархати 5: Ин боб бо зикри тафсилоти гуногун дар бораи салтанати Еҳу, аз ҷумла ғалабаҳои ҷангии ӯ бар душманон, ба монанди Ҳазоил, подшоҳи Арам ва чӣ гуна ӯ дар тӯли бисту ҳашт сол пеш аз марг бар Исроил ҳукмронӣ мекард (4 Подшоҳон 10;32-36) .

Хулоса, боби даҳуми 2 Подшоҳон амалҳои бераҳмонаи Еҳу, несту нобуд кардани бутпарастӣ, кушта шудани насли Аҳъоб, парастандагони Баалро бо тақдири худ тасвир мекунанд. Парастиши Ашера низ нобуд шуд, аммо садоқати нопурра боқӣ мемонад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди доварии илоҳӣ бар бадӣ, оқибатҳои пайравӣ ба худоёни козиб ва итоати қисман, ки ба созиши рӯҳонӣ оварда мерасонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 10:1 Ва Аҳъоб дар Сомария ҳафтод писар дошт. Ва Еҳу нома навишта, ба Сомария ба сардорони Изреъил, ба пирон ва ба тарбияткунандагони фарзандони Аҳъоб фиристод, ва гуфт:

Еҳу ба сардорони Изреъил, пирон ва онҳое, ки ҳафтод фарзанди Аҳъобро дар Сомария тарбия кардаанд, мактуб навишт.

1. Нақшаи Худо барои ҳар як шахс: омӯзиши номаҳои Еҳу ба фарзандони Аҳъоб

2. Итоат ба Худо: пайравӣ кардан ба намунаи Еҳу

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

2 Подшоҳон 10:2 Ҳамин ки ин нома ба ту расид, дид, ки писарони оғои ту бо ту ҳастанд, ва аробаҳо ва аспҳо бо ту ҳастанд, инчунин шаҳри девордор ва зиреҳҳо;

Ба қавми Еҳу мактубе омад, ки ба онҳо гуфт, ки ӯ подшоҳ таъин шудааст ва онҳо бояд бо аробаҳо, аспҳо ва зиреҳҳо ба лашкари ӯ ҳамроҳ шаванд.

1. Ба нақшаи Худованд эътимод кунед - 2 Подшоҳон 10:2

2. Дар имон қадам гузоред - 2 Подшоҳон 10:2

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро Худованд Худои шумо дар ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2 Подшоҳон 10:3 Беҳтарин ва беҳтарини писарони оғои худро нигоҳ кун, ва ӯро бар тахти падари худ бинишин, ва барои хонаи оғои худ ҷанг кун.

Ба Еҳу дастур дода шуд, ки мувофиқтарин писарони Аҳъобро ҷустуҷӯ кунад ва ӯро ба тахт гузорад, то барои хонаи Аҳъоб ҷанг кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ - Мо метавонем аз итоаткорӣ баҳра барем, вақте ки мо дастурҳои Худоро риоя мекунем.

2. Қувваи ваҳдат - Ҳамкорӣ ва муттаҳид шудан дар зери иродаи Худо метавонад қувват бахшад.

1. Эфсӯсиён 6:5-6 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат хоҳед кард. мисли бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз дили худ ба ҷо оваред».

2. 2 Вақоеънома 15:7 - «Қавӣ бошед ва таслим нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад гирифт.

2 Подшоҳон 10:4 Аммо онҳо бағоят тарсиданд ва гуфтанд: «Инак, ду подшоҳ дар пеши ӯ наистоданд; пас мо чӣ гуна истодаем?

Исроилиён қудрати Еҳуро шунида, тарсиданд ва боварӣ доштанд, ки ягон подшоҳи дигар ба муқобили ӯ истода наметавонад.

1. Қудрати Худо аз ҳар қудрати инсонӣ бузургтар аст.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва натарсем.

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам?

2. Ишаъё 41:13 - Зеро ки ман, Худованд Худои ту, дасти рости туро дошта, ба ту мегӯям: "Натарс, ман ба ту кӯмак мекунам".

2 Подшоҳон 10:5 Ва сардори хона ва сардори шаҳр, пирон ва тарбияткунандагони кӯдакон назди Еҳу фиристода, гуфтанд: «Мо бандагони ту ҳастем ва ҳар он чи ту ҳастӣ, ба ҷо меоварем». ба мо таклиф мекунад; Мо ҳеҷ касро подшоҳ намекунем: он чи дар назари худ некӣ кунӣ.

Роҳбарони шаҳр ба Еҳу хабар фиристода, ба вафодории худ ваъда доданд ва ба аҳкоми ӯ итоат карданро пешниҳод карданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ ва дигарон содиқона хизмат кунем

2. Вафодорӣ ва итоаткории мо баёнгари садоқати мост

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - "Имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард;... аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард".

2. Румиён 12:1 - «Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост».

2 Подшоҳон 10:6 Ва бори дуюм ба онҳо нома навишт ва гуфт: «Агар аз они Ман бошед ва ба овози ман гӯш диҳед, сари мардони писарони оғои худро бигиред ва назди ман ба Изреъил биёед. то фардо ин дафъа. Ва писарони подшоҳ, ки ҳафтод нафар буданд, бо бузургони шаҳр, ки онҳоро тарбия мекарданд, буданд.

Подшоҳи Исроил ба шаҳрвандони Изреъил нома навишта, талаб кард, ки ба нишони вафодорӣ сари 70 писари шоҳи собиқро назди ӯ ованд.

1. Вафодорӣ ба Худо аз садоқати ҳар як ҳокими заминӣ болотар аст.

2. Итоати фармудаҳои Худо роҳи адолат аст.

1. Матто 10:37-39 - «Касе ки падар ё модарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ва ҳар кӣ писар ё духтарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ва ҳар кӣ салиби худро намегирад ва Маро пайравӣ кун, лоиқи Ман нест: ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро барбод медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт».

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳокимият муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад, ва касоне, ки муқовимат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд».

2 Подшоҳон 10:7 Ва ҳангоме ки нома ба онҳо расид, писарони подшоҳро гирифта, ҳафтод нафарро куштанд, ва сарҳои онҳоро дар сабад гузошта, ӯро ба Изреъил фиристоданд.

Мардуми Изреъил нома гирифтанд ва дар ҷавоб ҳафтод нафарро куштанд ва сари онҳоро дар сабад ба Изреъил фиристоданд.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ тавр суханони мо метавонанд ба ҳаёт таъсир расонанд

2. Оқибатҳои амалҳои мо: Вақте ки мо бо шитоб посух медиҳем, чӣ мешавад

1. Яъқуб 3:5-6 Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Бубинед, ки ҷангал чӣ гуна бузург аст, ки оташи каме ба амал меояд! Ва забон оташ аст, дунёи шарорат аст. Забон дар миёни узвҳои мо чунон ҷой гирифтааст, ки тамоми баданро палид мекунад ва роҳи табиатро оташ мезанад; ва онро дӯзах оташ мезананд.

2. Матто 12:36-37 Аммо ба шумо мегӯям, ки одамон барои ҳар сухани беҳуда бигӯянд, дар рӯзи доварӣ ҷавоб хоҳанд дод. Зеро ки бо суханони худ сафед хоҳӣ шуд, ва аз суханони худ маҳкум хоҳӣ шуд.

2 Подшоҳон 10:8 Ва қосид омада, ба ӯ хабар дода, гуфт: «Калҳои писарони подшоҳро овардаанд». Ва гуфт: «Онҳоро то саҳар дар назди даромадгоҳи дарвоза ду туда гузоред».

Фиристодае ба подшоҳ хабар дод, ки каллаҳои писаронаш оварда шудаанд ва ба подшоҳ фармуд, ки онҳоро ду теппае дар назди даромадгоҳи дарвоза гузорад, то саҳар.

1. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

2. Ба гирифтани қасос шитоб накунед

1. Воиз 8:11 - Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, аз ин рӯ, дили писарони инсон дар онҳо пурра ба корҳои бадӣ гузошта шудааст.

2. Масалҳо 24:17 - Вақте ки душманат афтод, шодӣ накун, ва вақте ки душманат пешпо мехӯрад, дили ту шод нашавад.

2 Подшоҳон 10:9 Ва саҳаргоҳон ӯ берун рафта, истода, ба тамоми мардум гуфт: «Одил бошед; инак, ман бар зидди оғои худ қасд карда, ӯро куштам; лекин ҳамаи инҳоро Ӯ куштааст. ?

Еҳу подшоҳ Йӯромро кушт, вале мардум пурсиданд, ки дигаронро кӣ куштааст.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва дар ниҳояти кор дар ихтиёр аст.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо адолатро хоҳад овард.

1. Забур 33:10-11 "Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад, найрангҳои мардумро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо боқӣ мемонад".

2. Масалҳо 16:9 "Дили одам роҳи худро меандешад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

2 Подшоҳон 10:10 Бидонед, ки ҳеҷ чиз аз каломи Худованд, ки Худованд дар бораи хонадони Аҳъоб гуфта буд, ба замин нахоҳад афтод, зеро ки Худованд он чи ба воситаи бандаи худ Илёс гуфта буд, ба амал овард.

Худованд каломи Худро ба воситаи бандаи Худ Илёс дар бораи хонадони Аҳъоб иҷро кард.

1. Иҷрои содиқона: таваккал ба Худованд ва ваъдаҳои Ӯ

2. Ваъдаи Худо: Донистани Каломи Худованд ба амал меояд

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Филиппиён 1:6 - Мо ба ин боварӣ дошта бошед, ки касе ки кори некро дар шумо оғоз кардааст, онро то рӯзи Исои Масеҳ ба ҷо хоҳад овард.

2 Подшоҳон 10:11 Ва Еҳу ҳамаи онҳоеро, ки аз хонадони Аҳъоб дар Изреъил боқимонда буданд, ва тамоми бузургонаш, ва хешовандонаш ва коҳинонашро кушт, то даме ки ҳеҷ кас аз вай боқӣ намонд.

Еҳу ҳамаи аъзоёни боқимондаи хонадони Аҳъобро дар Изреъил, аз он ҷумла бузургонаш, хешовандон ва коҳинони ӯро кушт.

1. Новобаста аз он, ки мо бояд ба Худо ва фармудаҳои Ӯ содиқ бошем.

2. Мо бояд омода бошем, ки амал кунем ва барои дуруст истодагарӣ кунем.

1. Матто 10:37-39 - Ҳар кӣ падар ё модарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест ва ҳар кӣ писар ё духтарашро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ва ҳар кӣ салиби худро гирифта, Маро пайравӣ накунад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро аз даст медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири ман барбод медиҳад, онро хоҳад ёфт.

2. Матто 16:24-26 - Ҳар кӣ аз паси ман биёяд, бояд худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман

барбод диҳад, онро хоҳад ёфт. Зеро ба одам чӣ нафъ хоҳад дошт, агар ӯ тамоми ҷаҳонро ба даст орад ва ба ҷони худ зиён расонад? Ё одам ба ивази ҷони худ чӣ фидо кунад?

2 Подшоҳон 10:12 Ва бархоста, равона шуд ва ба Сомария омад. Ва ҳангоме ки дар сари роҳ дар хонаи пашмтарошӣ буд,

Еҳу аз Изреъил баромада, ба Сомария рафт ва дар он ҷо бо касе дар хонаи пашмтарошӣ вохӯрд.

1: Мо аз намунаи итоаткорӣ аз Еҳу омӯхта метавонем, ҳатто вақте ки он моро ба ҷойҳои ғайричашмдошт мебарад.

2: Иҷрои иродаи Худо метавонад моро ба вохӯриҳо ва имкониятҳои ғайричашмдошт оварда расонад.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2: Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2 Подшоҳон 10:13 Еҳу бо бародарони Аҳазё, подшоҳи Яҳудо вохӯрда, гуфт: «Шумо кистед? Дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бародарони Аҳазиё ҳастем; ва мо фуруд меоем, то ба фарзандони подшоҳ ва фарзандони малика салом гӯем.

Еҳу бо бародарони Аҳазиё, подшоҳи Яҳудо вохӯрда, мепурсад, ки онҳо кистанд. Онҳо дар ҷавоб гуфтанд, ки онҳо бародарони Аҳазиё ҳастанд ва дар роҳ ҳастанд, ки ба оилаи подшоҳ эҳтиром гузоранд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Аз вохӯрии Еҳу бо бародарони Аҳазё омӯхтан

2. Аҳамияти бародарӣ: Таҳқиқи муносибатҳои байни бародарони Аҳазиё ва оилаи шоҳона

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2 Подшоҳон 10:14 Ва гуфт: «Онҳоро зинда бигир». Ва онҳоро зинда бурданд, ва ду ва чил нафарро дар назди чоҳи пашмтарошӣ куштанд; ҳеҷ яке аз онҳоро тарк накард.

Еҳу фармон медиҳад, ки 42 нафарро ба қатл расонанд ва ҳеҷ кадоми онҳоро зинда нагузоранд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо метавонад ба муваффақият оварда расонад.

2. Адолати Худо: Чӣ гуна адолати Худо тавассути иҷрои ҳукм зоҳир мешавад.

1. Матто 7:21-23 - На ҳар касе, ки ба ман "Худовандо, Худовандо" мегӯяд, ба Малакути Осмон дохил мешавад, балки танҳо касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меорад.

22 Дар он рӯз бисьёр касон ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё мо ба исми Ту нубувват накардаем ва ба исми Ту девҳоро берун наовардем ва ба исми Ту мӯъҷизаҳои зиёде ба амал намеовардем?" 23 Он гоҳ ба онҳо ошкоро мегӯям, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо намешинохтам. Аз ман дур шавед, эй бадкорон!

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 10:15 Ва ҳангоме ки аз он ҷо рафт, ба рӯи Еҳӯнадоб ибни Рекоб, ки ба пешвози ӯ меояд, равшанӣ андохта, ба ӯ салом дода, гуфт: «Оё дили ту дуруст аст, чунон ки дили ман бо дили ту аст? Ва Еҳӯнадоб ҷавоб дод: «Ин аст». Агар бошад, дасти худро ба ман деҳ. Ва дасти Худро ба вай дод; ва ӯро ба аробаи баровард.

Еҳӯнадоб ва шоҳ Еҳу дар бораи имон ва садоқат сӯҳбати пурмазмун доранд.

1. Муҳимияти имон ба Худо ва чӣ гуна он метавонад муносибатҳоро мустаҳкам кунад

2. Вафодорӣ ва садоқат ба Худо ва дигарон

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Румиён 12:10 - "Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

2 Подшоҳон 10:16 Ва ӯ гуфт: «Бо ман биё ва ғайрати маро барои Худованд бубин». Пас ӯро маҷбур карданд, ки ба аробааш савор шавад.

Ба Еҳу дастур дода шуд, ки ғайрати худро нисбати Худованд нишон диҳад ва ӯро ба аробаи худ савор карданд.

1. Қувваи ҷидду ҷаҳд барои Худованд

2. Омӯзиши Итоат ба даъвати Худо

1. Румиён 12:11 - Дар ғаюр танбал нашавед, дар рӯҳи оташин бошед, ба Худованд хизмат кунед.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо, Пас устувор бошед.

2 Подшоҳон 10:17 Ва ҳангоме ки ба Сомария омад, тамоми он чиро, ки барои Аҳъоб дар Сомария боқӣ монда буд, кушт, то даме ки ӯро ба ҳалокат расонд, мувофиқи суханони Худованд, ки ба Илёс гуфта буд.

Еҳу ҳамаи онҳоеро, ки ба Аҳъоб содиқ монда буданд, дар Сомария куштанд, то пешгӯии Худованд ба Илёс дода шуда бошад.

1. Қудрати Каломи Худо - Чӣ тавр ваъдаҳои Худо ҳаёти моро муайян карда метавонанд

2. Доварии Худо - Чӣ гуна мо бояд итоат кардан ва итоат кардан ба иродаи Худоро омӯзем

1. 2 Подшоҳон 10:17 Ва ҳангоме ки ӯ ба Сомария омад, тамоми он чиро, ки барои Аҳъоб дар Сомария боқӣ монда буд, кушт, то даме ки ӯро ба ҳалокат расонд, мувофиқи суханони Худованд, ки ба Илёс гуфта буд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед;

2 Подшоҳон 10:18 Ва Еҳу тамоми қавмро ҷамъ карда, ба онҳо гуфт: «Аҳъоб каме ба Баал хизмат мекард; лекин Еҳу ба вай бисьёр хизмат хоҳад кард.

Еҳу ба мардум муроҷиат карда, гуфт, ки Аҳъоб ба Баал каме хизмат карда бошад ҳам, ба вай бештар хизмат хоҳад кард.

1. Зарурати пурра ба Худо бахшидани худ

2. Хатарҳои хизмат ба Баал

1. Такрори Шариат 6: 4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Матто 22:37-38 - "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввалин."

2 Подшоҳон 10:19 Пас, алҳол ҳамаи анбиёи Баал, ҳамаи навкаронаш ва тамоми коҳинонашро назди ман бихонед; Бигзор ҳеҷ кас камбағал набошад, зеро ки ман барои Баал қурбонии бузурге дорам; ҳар кӣ бихоҳад, зинда нахоҳад монд. Аммо Еҳу ин корро бо маккорона кард, то ки ибодаткунандагони Баалро нобуд созад.

Еҳу қасд кард, ки ибодаткунандагони Баалро несту нобуд созад ва ҳамаи анбиё, хизматгорон ва коҳинони Баалро ба қурбонии бузург даъват кард.

1. Ҳикмати Еҳу: Кашф кардани огоҳии Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Қувват дар нозукӣ: Қудрати Худо барои бар бадӣ

1. 2 Қӯринтиён 10:4-5 - Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳо доранд. Мо далелҳо ва ҳар ақидаи баландеро, ки бар зидди дониши Худо бармеоянд, нест мекунем ва ҳар як фикрро асир мекунем, то ба Масеҳ итоат кунем.

2. Ишаъё 31:1 - Вой бар ҳоли онҳое, ки барои ёрӣ ба Миср мефароянд ва ба аспҳо такя мекунанд, ба аробаҳо, азбаски онҳо зиёданд ва ба сavораҳо,

азбаски хеле қавӣ ҳастанд, умед мебанданд, вале ба Қуддуси Исроил нигоҳ намекунанд ё аз Худованд машварат кунед!

2 Подшоҳон 10:20 Ва Еҳу гуфт: «Барои Баал ҷамъомади тантанавӣ эълон кунед». Ва онҳо онро эълон карданд.

Еҳу ба мардум фармуд, ки барои Баал ҷамъомади тантанавӣ эълон кунанд.

1. Хавфи созиши рӯҳонӣ

2. Барои Худованд устувор бошед

1. Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст. "

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2 Подшоҳон 10:21 Ва Еҳу ба тамоми Исроил фиристод, ва ҳамаи парастандагони Баал омаданд, ба тавре ки касе намонд, ки наомада бошад. Ва онҳо ба хонаи Баал омаданд; ва хонаи Баал аз як канори дигар пур буд.

Еҳу эълоне ба тамоми Исроил фиристод ва ҳамаи ибодаткунандагони Баал дар хонаи Баал ҷамъ шуда, онро аз сар то охир пур карданд.

1. Қувваи гирдоварӣ: Чӣ гуна муттаҳидшавӣ дар имон қувват мебахшад

2. Аҳамияти вафодорӣ ва итоаткорӣ: Вафодорӣ ба Худо

1. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чи ҳар як узв таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самарабахше, ки ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Аъмол 2:1-4 - Вақте ки рӯзи Пантикост пурра фаро расид, ҳама якдилона дар як ҷо ҷамъ омаданд. Ва ногаҳон аз осмон садое ба мисли шамоли сахте расид, ва он тамоми хонаеро, ки онҳо нишаста буданд, пур кард. Он гоҳ ба онҳо зоҳир шуд, ки забонҳои аз ҳам ҷудошуда мисли оташ, ва бар ҳар яке аз онҳо нишастаанд. Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва, чунон ки Рӯҳ ба онҳо гуфта буд, ба забонҳои дигар сухан ронданд.

2 Подшоҳон 10:22 Ва ӯ ба сарвари ҷома гуфт: «Барои ҳамаи саҷдакунандагони Баал ҷомаҳо биёред». Ва ба онҳо ҷома бароварда.

Еҳу ба ходимони маъбад фармуд, ки барои ибодаткунандагони Баал либос ованд.

1. Хатари бутпарастӣ.

2. Бузургии Каломи Худо.

1. Ирмиё 10:14 "Ҳар кас дар дониши худ бераҳм аст: ҳар асосгузор аз ҳайкали кандакорӣ дар ҳайрат аст, зеро пайкари гудохтаи ӯ дурӯғ аст, ва дар онҳо нафас нест".

2. Забур 119:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нурест барои роҳи ман".

2 Подшоҳон 10:23 Ва Еҳу ва Еҳӯнадоб ибни Рекоб ба хонаи Баал рафтанд, ва ба сақдакунандагони Баал гуфтанд: «Биҷӯед ва инак, дар ин ҷо бо шумо касе аз бандагони Худованд нест, ҷуз танҳо ибодаткунандагони Баал.

Еҳу ва Еҳӯнадоб ба хонаи Баал рафтанд ва ба ибодаткунандагони Баал дастур доданд, то боварӣ ҳосил кунанд, ки дар он ҷо бандагони Худованд нестанд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Вафодории Еҳӯнадоб

1. Ирмиё 25:6 - Ба худоёни дигар пайравӣ накунед, то ба онҳо хизмат кунанд ва парастиш кунанд; бо аъмоли дастҳои худ маро ба хашм наоваред.

2. 2 ба Қӯринтиён 10:5 - Мо далелҳо ва ҳар гуна даъвоеро, ки худро бар зидди дониши Худо нишон медиҳанд, нест мекунем ва ҳар як фикрро асир мегирем, то онро ба Масеҳ итоаткор созем.

2 Подшоҳон 10:24 Ва ҳангоме ки онҳо барои қурбонӣ кардан ва қурбониҳои сӯхтанӣ даромаданд, Еҳу ҳаштод нафарро аз берун таъин карда, гуфт: «Агар касе аз одамоне, ки ман ба дасти шумо овардаам, раҳо ёбад, ҳар кӣ ӯро раҳо кунад, ҷони вай хоҳад буд. барои ҳаёти ӯ.

Еҳу ҳаштод нафарро барои посбонии маъбад таъин кард ва эълон кард, ки ҳар кӣ ба касе иҷозат диҳад, ки гурезад, ҷони худро пардохт мекунад.

1. Қудрати файзи Худо дар баробари қурбонии инсон

2. Масъулияти ҳифзи хонаи Худо

1. Хуруҷ 12:12–13; Зеро ки Ман имшаб аз замини Миср убур хоҳам кард, ва ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ хоҳам кард; ва бар ҳамаи худоёни Миср доварӣ хоҳам кард: Ман Худованд ҳастам.

2. 1 Тимотиюс 3:15; Аммо агар ман дароз кашам, то бидонӣ, ки дар хонаи Худо, ки Калисои Худои Ҳай, сутун ва заминаи ростӣ аст, чӣ гуна рафтор кардан лозим аст.

2 Подшоҳон 10:25 Ва ҳангоме ки қурбонии сӯхтаниро ба анҷом расонд, Еҳу ба посбонон ва сардорон гуфт: «Дароед ва онҳоро бикушед; бигзор касе берун наояд. Ва онҳоро бо дами шамшер заданд; ва посбонон ва сардорон онҳоро берун ронда, ба шаҳри хонаи Баал рафтанд.

Еҳу ба посбонон ва сардорон амр фармуд, ки ҳамаи ибодаткунандагони Баалро бикушанд, ва онҳо итоат карданд.

1. Хизмат ба Худо қурбониро талаб мекунад

2. Дар имон устувор бошед

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хидмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Подшоҳон 10:26 Ва ҳайкалҳоро аз хонаи Баал бароварда, сӯзонданд.

Халқи Исроил пайкарҳои Баалро аз хонаи Баал бардошта, сӯзонданд.

1. Бузургии итоат: Чаро итоат кардан ба аҳкоми Худо баракат меорад

2. Қувваи Имон: Чи гуна бояд бар зидди куфр сабр кард

1. 2 Подшоҳон 10:26 - Ва ҳайкалҳоро аз хонаи Баал берун оварда, сӯзонданд.

2. Ишаъё 45:5-7 - Ман Худованд ҳастам, ва ғайр аз Ман Худои дигаре нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, агарчи маро намешиносӣ, то мардум аз тулӯи офтоб ва аз ғарб бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест. Ман нурро месозаму зулмотро меофарам, беҳбудӣ мебахшам ва бало меофарам, Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин корҳоро мекунад.

2 Подшоҳон 10:27 Ва онҳо пайкари Баалро шикастанд, ва хонаи Баалро вайрон карданд, ва онро то имрӯз ба хонаи ҳавлӣ табдил доданд.

Халқи Исроил маъбади Баалро хароб карда, ба ҳоҷатхонаи ҷамъиятӣ табдил доданд.

1. Қудрати халқи Худо барои мағлуб кардани васвасаҳо

2. Оқибатҳои бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 6:14-15 - Шумо набояд аз паи худоёни дигар, худоёни халқҳои гирду атрофатон биравед.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 10:28 Ҳамин тавр Еҳу Баалро аз Исроил нест кард.

Еҳу Баал ва ибодати онро аз Исроил нест кард.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст ва қодир аст, ки ҳама гуна бутҳо ё худоёни козибро аз ҳаёти мо дур кунад.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки Худоро писанд оварем ва аз бутҳо ва худоёни козиб, ки мо дорем, дур кунем.

1. Хуруҷ 20:3 - "Ту пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт".

2. Ҳизқиёл 20:7 - "Он гоҳ ман ба онҳо гуфтам: "Ҳар кас чизҳои зиштии чашмони худро дур кунед, ва худро бо бутҳои Миср палид накунед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам".

2 Подшоҳон 10:29 Аммо Еҳу аз гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, аз ақиби онҳо дур нашуд, то ки гӯсолаҳои тиллоие ки дар Байт-Ил ва дар Дон буданд, ақл кунанд.

Еҳу аз гуноҳҳои Ёробъом дур нашуд ва гӯсолаҳои тиллоиро дар Байт-Ил ва Дон нигоҳ медошт.

1. Хатари тақлид ба гуноҳ

2. Қудрати омурзиши Худо

1. Забур 119:11 - "Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2. Румиён 6:12 - "Пас, бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ накунад, то ки шумо ба ҳавасҳои он итоат кунед".

2 Подшоҳон 10:30 Ва Худованд ба Еҳу гуфт: «Зеро ки ту кори нек кардаӣ, ки дар назари ман дуруст аст, ва ба хонадони Аҳъоб мувофиқи он чи дар дили ман буд, рафтор кардӣ, фарзандони ту аз насли чорум бар тахти Исроил менишинад.

Худо Еҳуро барои содиқона иҷро кардани иродаи Худо таъриф кард ва ваъда дод, ки насли Еҳу подшоҳони Исроил хоҳанд шуд.

1. Ваъдҳои Худо боэътимод ва боэътимоданд

2. Итоати мо ба Худо подош дорад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

2 Подшоҳон 10:31 Аммо Еҳу аҳамият надод, ки мувофиқи шариати Худованд Худои Исроил бо тамоми дили худ рафтор кунад, зеро ки ӯ аз гуноҳҳои Ёробъом, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, дур нашуд.

Еҳу ба пуррагӣ ба Худованд пайравӣ накард ва гуноҳҳои Ёробъомро давом дод, ки банӣ-Исроилро ба гуноҳ оварда буд.

1. Худованд моро даъват мекунад, ки ба Ӯ содиқона пайравӣ кунем, на ба гузашт кардан ва дар гуноҳ мондан.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки қонунҳои Худовандро риоя кунем ва намунаи адолати дар Ӯ мавҷудбуда бошем.

1. Румиён 6:1-2 Пас мо чӣ гӯем? Оё дар гуноҳ боқӣ мемонем, то файз фаровон шавад? Худо накунад. Чӣ тавр мо, ки барои гуноҳ мурдаем, дигар дар он зиндагӣ кунем?

2. 1 Юҳанно 2:1-2 Фарзандони ман, инро ба шумо менависам, то гуноҳ накунед. Ва агар касе гуноҳ кунад, мо дар назди Падар ёридиҳандае дорем, ки Исои Масеҳи Одил аст, ва Ӯ кафорати гуноҳҳои мост, ва на танҳо гуноҳҳои мо, балки барои гуноҳҳои тамоми ҷаҳон.

2 Подшоҳон 10:32 Дар он айём Худованд Исроилро кӯтоҳ карданӣ шуд; ва Ҳазоил онҳоро дар тамоми ҳудуди Исроил торумор кард;

Худованд қудрат ва қудрати Исроилро коҳиш дод, ва Ҳазоил онҳоро дар тамоми минтақаҳои Исроил забт кард.

1. Ҳукмронии Худо дар замонҳои сахт

2. Вакте ки мо аз водихои торик мегузарем, ба Худо такя кунем

1. Ишаъё 40:28-31 Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2 Подшоҳон 10:33 Аз Урдун ба самти шарқ, тамоми замини Ҷилъод, Ҷодиён ва Реубениён ва Менашишиён, аз Ароэр, ки дар соҳили дарёи Арнӯн аст, ҳатто Ҷилъод ва Бошон.

Ин порча минтақаеро тасвир мекунад, ки дар шарқи дарёи Урдун, аз ҷумла заминҳои Ҷилъодиён, Реубениён ва Менашишиён, ки аз Ароэр то Ҷилъод ва Бошон тӯл мекашанд.

1. Ваъдаи Худо дар бораи замин ба халқи худ: Ҳикояи иҷрошавӣ дар 2 Подшоҳон 10:33

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Омӯзиши 2 Подшоҳон 10:33

1. Такрори Шариат 32:8-9 Ҳангоме ки Ҳаққи Таоло ба халқҳо мероси онҳоро дод, вақте ки Ӯ инсониятро тақсим кард, ҳудуди халқҳоро мувофиқи шумораи фарзандони Худо муайян кард. Аммо насиби Худованд қавми Ӯст, Яъқуб мероси ба ӯ тааллуқдошта аст.

2. Ҳастӣ 15:18-21 Дар он рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ин заминро аз дарёи Миср то дарёи бузург, дарёи Фурот, замини Қениён, ба насли ту медиҳам. Кениззиён, Кадмониён, Ҳиттиён, Периззиён, Рафоимиён, Амориён, Канъониён, Ҷирғошиён ва Ебусиён.

2 Подшоҳон 10:34 Оё боқимондаи аъмоли Еҳу ва ҳар коре ки ӯ карда буд, ва тамоми қуввати ӯ дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

1: Чӣ тавре ки Еҳу тавоно ва далер буд, мо низ метавонем дар имон ва таваккал ба Худо далер бошем.

2: Вафодории Еҳу ба Худо намунаи он аст, ки чӣ тавр мо бояд барои ба Худо наздиктар шудан кӯшиш кунем.

1:2 Тимотиюс 1:7 - Зеро Худо ба мо рӯҳи тарсро не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст.

2: Забур 28:7 - Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал мекунад ва маро ёрӣ медиҳанд; дилам шод мешавад ва бо сурудам ба у шукр мекунам.

2 Подшоҳон 10:35 Ва Еҳу бо падарони худ хобид, ва ӯро дар Сомария дафн карданд. Ва писараш Еҳӯҳоз ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Еҳу мурд ва дар Сомария дафн карда шуд, ва писараш Еҳӯҳоз ба ҷои ӯ нишаст.

1. Гузариши ҳаёт: Мулоҳиза дар бораи мероси Еҳу

2. Гузаронидани машъал: Ба зиммаи масъулияти рохбарӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 4:18 - Пас, мо чашмони худро на ба он чи дида мешавад, балки ба он чи нонамоён мегузорем, зеро он чи дида мешавад, муваққатист, вале он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

2. Воиз 3:1-2 - Ҳар коре, ки дар зери осмон аст, вақт ва мавсими ҳар коре ҳаст: вақти таваллуд шудан ва вақти мурдан.

2 Подшоҳон 10:36 Ва вақти подшоҳии Еҳу бар Исроил дар Сомария бисту ҳашт сол буд.

Еҳу 28 сол бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард.

1. Қудрати ҳокимияти Худо (4 Подшоҳон 10:36)

2. Манфиатҳои аз таҳти дил хизмат кардан ба Худованд (4 Подшоҳон 10:36)

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2 Подшоҳон боби 11 дар бораи ҳукмронии Аталё, маликаи шарири Яҳудо ва ба ҳайси подшоҳ баромадани Юош нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Аталиё, модари Аҳазё, ки пас аз марги писараш салтанатро ба дасти худ мегирад, оғоз мешавад. Бо хоҳиши худ барои ба даст овардани қудрати худ, вай фармон медиҳад, ки ҳамаи ворисони эҳтимолии тахт, аз ҷумла набераҳои худро ба қатл расонанд (4 Подшоҳон 11:1).

Сархати 2: Аммо, як писари навзод бо номи Юош аз ҷониби холааш Еҳӯшоба пинҳонӣ наҷот дода шуд ва шаш сол дар маъбад пинҳон шуд. Дар ин муддат

Аталё бар Яҳудо бо бутпарастӣ ва бадӣ ҳукмронӣ мекунад (4 Подшоҳон 11:2-3).

Сархати 3: Дар соли ҳафтум Еҳӯёдоди саркоҳин нақшаи сарнагун кардани Аталиёро ташкил мекунад. Ӯ сарбозони содиқро аз миёни коҳинон ва левизодагон ҷамъ мекунад ва Юоши ҷавонро ҳамчун вориси қонунии тахт нишон медиҳад. Онҳо ӯро ба подшоҳӣ тадҳин мекунанд ва дар ҳузури Аталё эълон мекунанд (4 Подшоҳон 11:4-12).

Сархати 4: Садои карнайҳо ва доду фарёди Аталёро водор мекунад, ки аз қасри худ барои тафтиш барояд. Вақте ки вай дид, ки Юош мувофиқи ҳукми Худо подшоҳӣ мекунад, вай аз изтироб либосҳояшро дарронда, аммо ба зудӣ аз ҷониби аскарони Еҳӯёдо дастгир карда мешавад. Вай дар беруни маъбад кушта мешавад (4 Подшоҳон 11;13-16).

Параграфи 5: Ҳикоя бо Еҳӯёдо дар байни Худо, Юош ва ҳамаи ҳозирон дар ин рӯйдоди муҳим аҳд баст, ки ба Худо ҳамчун Худои худ ваъда дода, маъбади Баалро ва қурбонгоҳҳои онро вайрон мекунад (2 Подшоҳон 11;17-18) .

Сархати 6: Боб бо тавсифи он ки чӣ тавр Юош дар ҳафтсолагӣ ҳукмронии худро таҳти роҳбарии Еҳӯёдо оғоз мекунад, то ибодати ҳақиқиро дар Яҳудо барқарор кард, дар ҳоле ки бутпарастӣ решакан мешавад. Мардум аз тоҷгузории ӯ шодӣ мекунанд (4 Подшоҳон 11;19-21).

Хулоса, боби ёздаҳум аз 2 Подшоҳон ҳукмронии шариронаи Аталиё, ҳифзи пинҳонии Юошро тасвир мекунад, Еҳӯёдо нақшаеро таҳия мекунад, Юош ба подшоҳ тадҳин шудааст. Аталё сарнагун карда шуд, ибодати ҳақиқӣ барқарор шуд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди ҳифзи илоҳӣ дар байни ҳукмронии бад, садоқати онҳое, ки пешвоёни баргузидаи Худоро муҳофизат мекунанд ва барқароршавӣ тавассути роҳбарии одилонае, ки ба ибодати ҳақиқӣ содиқанд, омӯхта мешавад.

2 Подшоҳон 11:1 Ва Аталё модари Аҳазё дид, ки писараш мурдааст, бархоста, тамоми насли подшоҳиро нест кард.

Аталё, модари Аҳазё, пас аз марги писараш тамоми насли подшоҳро нест кард.

1. Чӣ тавр ғаму ғуссаро бартараф кардан ва дар Худо тасаллӣ ёфтан

2. Хатарҳои қудрати санҷиданашуда

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Масалҳо 21:30 - "Ҳеҷ хирад, фаҳмиш ва нақшае нест, ки бар зидди Худованд муваффақ шавад".

2 Подшоҳон 11:2 Аммо Еҳӯшоба, духтари подшоҳ Йӯром, хоҳари Аҳазьё, Юош ибни Аҳазьёро гирифта, аз миёни писарони подшоҳ, ки кушта шуда буданд, дуздид; ва ӯро, ҳатто худаш ва ҳамшираяшро дар хобгоҳи Аталё пинҳон карданд, то ки ӯ кушта нашавад.

Еҳӯшоба, духтари шоҳ Йӯром, ҷиянаш Юошро аз кушта шудани Аталё наҷот дода, ӯро бо ҳамшираи худ дар хонаи хоб пинҳон кард.

1. Вафодории Худо аз ҳар хатаре, ки мо дучор мешавем, бузургтар аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки роҳи раҳоӣ аз ҳама гуна вазъиятро фароҳам меорад.

1. Хуруҷ 14:13-14 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед. , шумо онҳоро дигар то абад нахоҳед дид; Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд».

2. Забур 91: 2-3 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард. Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз ғавғо раҳо хоҳад кард. вабо».

2 Подшоҳон 11:3 Ва ӯ шаш сол бо вай дар хонаи Худованд пинҳон шуд. Ва Аталё бар замин подшоҳӣ кард.

Аталё, духтари подшоҳ Аҳъоб ва малика Изобал, шаш сол бар замин подшоҳӣ карда, дар маъбади Худованд пинҳон шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худо метавонад ҳатто дар пинҳон ҳукмронӣ кунад

2. Қувваи сабр: Интизории шашсолаи Аталё

1. Матто 6:6 - Аммо вақте ки шумо дуо мегӯед, ба ҳуҷраи худ даромада, дарро пӯшед ва ба Падари худ, ки дар ниҳон аст, дуо гӯед.

2. Ишаъё 45:15 - Дар ҳақиқат, Ту Худои пинҳонӣ ҳастӣ, эй Худои Исроил, Наҷотдиҳанда.

2 Подшоҳон 11:4 Ва дар соли ҳафтум Еҳӯёдо фиристода, сардорони садҳо нафарро бо мириҳазорон ва посбонон овард, ва онҳоро назди ӯ ба хонаи Худованд овард, ва бо онҳо аҳд баст, ва қасам хӯрд. дар хонаи Худованд омада, писари подшоҳро ба онҳо нишон дод.

Еҳӯёдо сардорон, сардорон ва посбононро ҷамъ карда, ба хонаи Худованд овард ва дар он ҷо бо онҳо аҳд баста, писари подшоҳро ба онҳо нишон дод.

1. Вафо кардани аҳди худ - Фаҳмидани аҳамияти вафо кардани ваъдаҳо ба Худо ва дигарон.

2. Аҳди Писари Подшоҳ - Фаҳмидани аҳамияти ҳифзи тадҳиншудаи Худо.

1. 2 Подшоҳон 11:4

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед».

2 Подшоҳон 11:5 Ва ба онҳо амр фармуда, гуфт: «Ин аст он чизе ки шумо бояд бикунед; Сеяки шумо, ки дар рӯзи шанбе дохил мешавад, посбонони хонаи подшоҳ хоҳанд буд;

Подшоҳ ба сеяки қавмаш фармон дод, ки дар рӯзи шанбе вориди қасри подшоҳ бошанд.

1. "Баракати итоаткорӣ: омӯзиши 2 Подшоҳон 11:5"

2. "Аҳамияти истироҳат: Ҷустуҷӯи мувозинат дар 2 Подшоҳон 11:5"

1. Матто 6:33 - "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2. Румиён 13:1-7 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд".

2 Подшоҳон 11:6 Ва қисми сеюм дар назди дарвозаи Сур хоҳад буд; ва як қисми сеюм дар назди дарвоза дар паси посбонон; шумо низ посбони хонаро нигоҳ доред, то ки вай вайрон нашавад.

Ба мардуми Яҳудо дастур дода шуд, ки дар се дарвозаи шаҳр посбонӣ кунанд, то хонаи Худованд вайрон нашавад.

1. Муҳофизати Худо: таваккал ба Худованд, ки моро эмин нигоҳ дорад

2. Аҳамияти ҳушёрии боғайратона

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. Масалҳо 8:34 - Хушбахт аст касе, ки маро гӯш мекунад ва ҳар рӯз дар назди дарвозаҳои ман менигарад ва дар паҳлӯи дарҳои ман интизор аст.

2 Подшоҳон 11:7 Ва ду қисми ҳамаи шумо, ки дар рӯзи шанбе берун меравед, онҳо низ посбони хонаи Худовандро дар бораи подшоҳ нигоҳ доранд.

Еҳӯёдоди коҳин амр фармуд, ки ду қисми мардуме, ки дар маросими шанбе иштирок доштанд, хонаи Худовандро посбонӣ кунанд, то подшоҳ Юошро муҳофизат кунанд.

1. Муҳимияти ҳифзи хонаи Худо ва онҳое, ки дар дохили он ҳастанд.

2. Вафодории Еҳӯёдо ба Худованд ва намунаи беҳтарини ӯ барои халқи худ.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. 1 Петрус 4:17 - Зеро вақти он расидааст, ки доварӣ дар хонаи Худо оғоз шавад; ва агар он аз мо сар шавад, оқибати онҳое, ки ба Инҷили Худо итоат намекунанд, чӣ мешавад?

2 Подшоҳон 11:8 Ва подшоҳро дар гирду атроф иҳота кунед, ҳар кас бо аслиҳааш дар даст; ва ҳар кӣ аз қафо ояд, кушта шавад; ва ҳангоми берун шудан ва омаданаш бо подшоҳ бошед. дар.

Ба халқи Яҳудо дастур дода шуда буд, ки подшоҳ Еҳӯёдодро бо силоҳ муҳофизат кунанд ва ҳар касеро, ки аз ҳад зиёд наздик омада бошад, бикушанд.

1. Ҳифзи пешвоёни Худо

2. Қувваи ваҳдат

1. Аъмол 4:23–31

2. Забур 133:1–3

2 Подшоҳон 11:9 Ва мирисадҳо мувофиқи он чи Еҳӯёдоди коҳин амр фармуда буд, ба ҷо оварданд, ва ҳар яке одамони худро, ки бояд дар рӯзи шанбе меомаданд ва бо онҳое, ки дар рӯзи шанбе берун меомаданд, гирифта, меомаданд. ба Еҳӯёдоди коҳин.

Еҳӯёдоди коҳин ба мирисадҳо фармон дод, ва онҳо аз паи онҳо рафтанд, ва дар рӯзи шанбе одамони худро ба берун мефиристоданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани дастурҳои Худо метавонад баракат оварад

2. Қувваи ваҳдат - Чӣ тавр якҷоя истодан дар иродаи Худо метавонад ба муваффақият оварда расонад

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад.

2. Филиппиён 2:1-4 - Шодии маро ба амал оваред, то ки шумо ҳамфикр бошед, дар як муҳаббат, якдил ва якдил бошед.

2 Подшоҳон 11:10 Ва коҳин ба сардорони садҳо найзаҳо ва сипарҳои дар маъбади Худованд будаи подшоҳ Довуд дод.

Коҳин ба сардорони садҳо нафар найзаҳо ва сипарҳои шоҳ Довуд дод, ки дар маъбади Худованд буданд.

1. Муҳимияти нигоҳубини моли Парвардигор. 2. Масъулияти мо барои эҳтиром кардани шахсони мансабдор.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд. 2. 2 Тимотиюс 2:15 - Ҳар кори аз дастатон меомадаро кунед, то худро ба Худо ҳамчун як коргаре, ки шарм доштан лозим нест ва каломи ростиро дуруст истифода мебарад, нишон диҳед.

2 Подшоҳон 11:11 Ва посбонҳо, ҳар кас дар даст силоҳҳои худ, гирди подшоҳ, аз кунҷи рости маъбад то кунҷи чапи маъбад, дар канори қурбонгоҳ ва маъбад меистод.

Посбонон подшоҳ Еҳӯёдодро дар маъбад бо силоҳҳояшон аз як гӯша то гӯшаи дигар ва аз қурбонгоҳ иҳота карданд.

1. Муҳимияти вафодорӣ дар замони номуайянӣ

2. Дар баробари мухолифат тарафдори он чи дуруст аст

1. Забур 5:11 Аммо бигзор ҳамаи онҳое ки дар Ту паноҳ мебаранд, шодӣ кунанд; Бигзор онҳо ҳамеша аз шодӣ суруд бихонанд ва муҳофизати Туро бар онҳо паҳн кунанд, то ки дӯстдорони исми Ту аз Ту шод шаванд.

2. Ибриён 11:1 Имон ин кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст.

2 Подшоҳон 11:12 Ва писари подшоҳро зоид, ва тоҷро бар ӯ ниҳод, ва ба ӯ шаҳодат дод; ва ӯро подшоҳ карданд ва тадҳин карданд; ва кафкӯбӣ карданд ва гуфтанд: «Худо подшоҳро нигоҳ дорад».

1: Бо кӯмаки Худо, мо қудрат дорем, ки ҳама гуна монеаҳоро паси сар кунем.

2: Ҳатто дар замонҳои душвор, Худо ба мо қувват ва далерӣ медиҳад, ки барои муваффақ шудан лозим аст.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2:2 Вақоеънома 15:7 - Қавӣ бошед ва таслим нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад гирифт.

2 Подшоҳон 11:13 Ва Аталё садои посбонон ва мардумро шунид, назди мардум ба маъбади Худованд омад.

Аталё садои посбонон ва мардумро шунида, ба маъбади Худованд рафт.

1. Даъвати Худоро бишнавед - 2 Подшоҳон 11:13

2. Ба овози Худованд пайравӣ кунед - 2 Подшоҳон 11:13

1. Матто 16:24-25 - Он гоҳ Исо ба шогирдонаш гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад, вале ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 11:14 Ва ҳангоме ки вай нигарист, инак, подшоҳ дар назди сутуне истода, аз рӯи одат, ва мирон ва карнайнавозон дар назди подшоҳ, ва тамоми мардуми ин замин шодӣ карда, карнайҳо навохтанд; ва Аталиё либосҳояшро дарида, гиря мекард: Хиёнат, Хиёнат.

Аталё, маликаи Яҳудо, диданд, ки подшоҳ дар назди сутуне, ки дар иҳотаи мирон ва карнайнавозон истода буд, дар ҳайрат афтод, ки мардуми ин замин шодӣ мекарданд ва карнай навохтанд. Баъд Аталё либоси ӯро дарронда, хиёнатро дод.

1. Худо дар ихтиёр аст ва иродааш, ҳатто вақте ки ғайричашмдошт ва ҳайратовар аст, иҷро мешавад.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва дарк кунем, ки нақшаҳо ва интизориҳои мо дар баробари нақшаҳои Худо ҳеҷ нестанд.

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз

замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2 Подшоҳон 11:15 Аммо Еҳӯёдои коҳин ба мирисадҳо, нозирони лашкар фармон дода, ба онҳо гуфт: «Вайро аз қафо берун кунед; ва ҳар кӣ аз паи вай меояд, бо шамшер кушед». Зеро ки коҳин гуфта буд: «Вай дар хонаи Худованд кушта нашавад».

Еҳӯёдоди коҳин ба сардорони садҳо фармон дод, ки он занро аз маъбад берун баранд ва ҳар касеро, ки аз ақиби вай мерафт, бо шамшер бикушанд, зеро намехост, ки вай дар дохили маъбад кушта шавад.

1. Қудрати роҳбарӣ ва ҳокимият

2.Мукаддас будани хонаи Худованд

1. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо сухан ронда, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва бар замин ба Ман дода шудааст.

2. 1 Вақоеънома 16:29 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед; Қурбонӣ биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед. Оҳ, Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кун!

2 Подшоҳон 11:16 Ва даст бар вай гузоштанд; ва вай аз роҳе, ки аспон аз он ба хонаи подшоҳ меомаданд, рафт, ва дар он ҷо кушта шуд.

Ҳангоме ки Аталиё мехост ба қаср ворид шавад, одамони Еҳу кушта шуданд.

1. Мисли Аталё набошед - Ба қувваи худ такя кардан ба ҳалокат оварда мерасонад.

2. Ба Худованд таваккал кунед - ба Ӯ таваккал кунед, ки шуморо аз балоҳо наҷот диҳад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

6. Румиён 12:19 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 11:17 Ва Еҳӯёдо миёни Худованд ва подшоҳ ва қавм аҳд баст, ки онҳо қавми Худованд бошанд; байни подшоҳ ва мардум низ.

Еҳӯёдо байни Худо, подшоҳ ва қавм аҳд баст, ки онҳо халқи Худо хоҳанд буд ва байни подшоҳ ва қавм муносибате дошта бошанд.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ тавр бояд бо Худо робитаи устувор нигоҳ дошт

2. Бастани паймон бо Худо: Зиндагӣ дар итоат ба иродаи Ӯ

1. Ирмиё 31:31-34: Инак, айёме меояд, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва бо хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст: на аз рӯи аҳде, ки бо падарони онҳо бастаам. дар рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то аз замини Миср берун оварам; ки аҳди Маро мешикананд, гарчанде ки ман шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд. Аммо ин аст аҳде ки Ман бо хонадони Исроил хоҳам

баст; Пас аз он айём, мегӯяд Худованд, Ман шариати Худро дар даруни онҳо хоҳам гузошт, ва онро дар дилҳои онҳо хоҳам навишт; ва Худои онҳо хоҳанд буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд. Ва онҳо дигар ҳар кас ба ёри худ ва ҳар кас бародари худро таълим дода, нахоҳанд гуфт: "Худовандро бишнос, зеро ки ҳама Маро хоҳанд донист, аз хурдӣ то калон," мегӯяд Худованд, зеро ки Ман гуноҳҳои онҳоро хоҳам бахшид. ва гуноҳи онҳоро дигар ба ёд нахоҳам овард.

2. Ибриён 8:7-13: Зеро, агар он аҳди якум беайб мебуд, барои дуюм ҷой намеҷуст. Зеро ки онҳоро айбе ёфта, мегӯяд: «Инак, айёме меояд, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст: на аз рӯи аҳде ки бо падарони онҳо дар рӯзе ки дасти онҳоро гирифтам, то аз замини Миср берун оварам; зеро ки онҳо дар аҳди Ман устувор набуданд, ва Ман ба онҳо аҳамият надодам, мегӯяд Худованд. Зеро ин аст аҳде ки Ман бо хонадони Исроил баъд аз он айём хоҳам баст, мегӯяд Худованд; Қонунҳои Худро дар зеҳни онҳо ҷой хоҳам дод, ва дар дилҳояшон нависам, ва Ман барои онҳо Худо хоҳам буд, ва онҳо барои Ман қавм хоҳанд буд; «Худовандро бишнос, зеро ки ҳама Маро аз хурд то калон хоҳанд шинохт». Зеро ки ба ноадолатии онҳо раҳм хоҳам кард, ва гуноҳҳо ва шароратҳои онҳоро дигар ба ёд нахоҳам овард. Дар он гуфта шудааст: "Ӯ аҳди навест, ки аввалин аҳди кӯҳнаро баст". Акнун он чи ки фарсуда ва муми кӯҳна мешавад, барои нест шудан омода аст.

2 Подшоҳон 11:18 Ва тамоми мардуми ин замин ба хонаи Баал даромада, онро вайрон карданд; қурбонгоҳҳо ва пайкарҳояшро пора-пора карда, Маттони коҳини Баалро дар пеши қурбонгоҳҳо куштанд. Ва коҳин нозиронро бар хонаи Худованд таъин кард.

Мардуми он замин хонаи Баал ва бутҳои онро хароб карданд, ва коҳини Баалро куштанд. Он гоҳ коҳин нозиронро бар хонаи Худованд таъин кард.

1. Қувваи Худо ҳама чизро мағлуб мекунад - 2 Вақоеънома 32:7-8

2. Қудрати итоаткорӣ ба Худо - Еҳушаъ 1:5-9

1. Матто 16:18 - Ва Ман низ ба ту мегӯям, ки ту Петрус ҳастӣ, ва бар ин санг Ман калисои Худро бино хоҳам кард; ва дарҳои ҷаҳаннам бар он ғолиб нахоҳанд шуд.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хонаро бино кунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд; магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас.

2 Подшоҳон 11:19 Ва ӯ бар садҳо сардорон ва сардорон ва посбонон ва тамоми мардуми ин заминро гирифт; ва подшоҳро аз хонаи Худованд фуроварда, бо роҳи дарвозаи посбонон ба хонаи подшоҳ омаданд. Ва бар тахти подшоҳон нишаст.

Сардорон, сардорон, посбонон ва мардуми ин замин подшоҳро аз хонаи Худованд ба хонаи подшоҳ оварданд, ки дар он ҷо бар тахти подшоҳон нишаст.

1. Қудрати мардум: аҳамияти ҷомеа

2. Фаҳмидани тоҷат: Аҳамияти таслим

1. Матто 22:21 - "Пас он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед ва он чи аз они Худост"

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое, ки биравӣ, бо туст"

2 Подшоҳон 11:20 Ва тамоми мардуми ин замин шодӣ карданд, ва шаҳр ором шуд, ва Аталёро дар назди хонаи подшоҳ бо шамшер куштанд.

Аталёро дар назди хонаи подшоҳ бо шамшер куштанд ва мардуми он кишвар шодӣ карданд.

1. Нерӯи ваҳдат - Нигоҳе ба мардуми сарзамин барои мағлуб кардани душмани умумӣ.

2. Оқибати исён - Баррасии оқибатҳои амали Аталиё ва чӣ гуна ин оқибатҳо боиси марги ӯ шуданд.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Ягонагии Рӯҳ дар риштаи сулҳ.

2. Масалҳо 28:4 - Онҳое, ки шариатро тарк мекунанд, шарирро ситоиш мекунанд.

2 Подшоҳон 11:21 Вақте ки Еҳӯаш подшоҳӣ кард, ҳафтсола буд.

Еҳӯош подшоҳии худро чун подшоҳи Исроил дар ҳафтсолагиаш оғоз кард.

1. Қудрати ҷавонӣ: Чӣ тавр ҷавонон метавонанд корҳои бузургро анҷом диҳанд

2. Зиндагии далерона: Қадам ба роҳбарӣ дар синни барвақтӣ

1. Масалҳо 20:29 - Шӯҳрати ҷавонон қуввати онҳост.

2. 1 Тимотиюс 4:12 - Нагузоред, ки касе ба ту ба сабаби ҷавонӣ нигоҳ накунад, балки дар сухан, дар зиндагӣ, муҳаббат, имон ва покӣ барои имондорон намунаи ибрат бош.

2 Подшоҳон боби 12 ҳукмронии Юошро ҳамчун подшоҳи Яҳудо ва кӯшишҳои ӯ барои таъмири маъбад тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки дар соли ҳафтуми ҳукмрониаш Юош дар синни ҳафтсолагӣ подшоҳ мешавад. Вай чиҳил сол бар Яҳудо ҳукмронӣ мекунад ва он чи дар назари Худованд дуруст аст, ба ҷо меорад, ки онро Еҳӯёдои коҳин роҳнамоӣ мекард (4 Подшоҳон 12:1-3).

Параграфи 2: Ҷоаш эътироф мекунад, ки маъбад дар давраи ҳукмронии қаблӣ хароб шудааст ва тасмим гирифт, ки лоиҳаи барқарорсозӣ оғоз кунад. Ӯ амр медиҳад, ки тамоми маблағҳои ба хонаи Худо бахшидашуда аз мардум ҷамъ карда шаванд ва барои ислоҳи ҳама гуна харобиҳо ё харобшавӣ истифода шаванд (4 Подшоҳон 12:4-6).

Сархати 3: Аммо, пас аз чанд вақт маълум мешавад, ки пешрафт дар таъмири маъбад қатъ шудааст. Аз ин рӯ, Юош амр дод, ки сандуқи ҷамъоварӣ дар

беруни дарвоза гузошта шавад, то одамон барои барқарорсозии он озодона маблағ ҷудо кунанд (4 Подшоҳон 12:7-9).

Сархати 4: Коҳинон ва левизодагон барои ҷамъоварии ин ҳадияҳо ва назорат аз таъмир масъуланд. Онҳо вазифаҳои худро содиқона иҷро мекунанд ва кафолат медиҳанд, ки таъмири зарурӣ мувофиқи дастурҳои мушаххасе, ки дар шариати Мусо оварда шудаанд (4 Подшоҳон 12;10-16).

Сархати 5: Ҳикоя бо зикри он, ки маблағҳои ҷамъовардашуда барои сохтани зарфҳо ё дигар хароҷоти шахсӣ истифода нашуда бошанд ҳам, як қисми он бевосита ба коргароне, ки таъмирро анҷом медоданд, дода мешуд, дар он ҷо ҳисобҳои қатъӣ нигоҳ дошта намешаванд (Подшоҳон 22; 17-20).

Хулоса, боби дувоздаҳум аз 2 Подшоҳон ташаббуси Юошро барои таъмир, барқарорсозии маъбад, Маблағҳои аз одамон ҷамъовардашуда, коҳинон ба таъмир назорат мекунанд. Таҷрибаи баҳисобгирии муҳосибӣ вуҷуд надорад, аммо пешрафт ба назар мерасад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди идоракунӣ дар нигоҳ доштани манзили Худо, аҳамияти барқарорсозии ҷойҳои ибодат ва чӣ гуна роҳбарии содиқ метавонад дигаронро ба амалҳои вафодорӣ илҳом бахшад.

2 Подшоҳон 12:1 Дар соли ҳафтуми Еҳу Еҳӯош подшоҳӣ кард; ва чил сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Сибиё аз Беэршобаъ буд.

Еҳӯш дар соли ҳафтуми Еҳу подшоҳӣ кард ва чил сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Модараш Сибиё аз Беэршобаъ буд.

1. Вақти Худо комил аст: Боварӣ ба нақшаи Худованд - 2 Подшоҳон 12:1

2. Вафодории Худо дар ҳаёти халқаш - 2 Подшоҳон 12:1

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Подшоҳон 12:2 Ва Еҳӯош тамоми айёми худ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, ки дар он ҷо Еҳӯёдоди коҳин ба ӯ дастур дода буд.

Еҳӯош ба дастуроти Еҳӯёдоди коҳин пайравӣ кард ва дар тамоми умри худ он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. Аҳамияти пайравӣ аз ҳидояти мушовирони хирадманд.

2. Қувваи итоаткорӣ дар наздик кардани мо ба Худо.

1. Масалҳо 11:14, "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

2. Румиён 12:2, "Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

2 Подшоҳон 12:3 Аммо баландиҳо бардошта нашуданд: мардум то ҳол дар баландиҳо қурбонӣ мекарданд ва бухур сӯзонданд.

Баландиҳо бардошта нашуданд, ва мардум дар он ҷо қурбонӣ меоварданд ва бухур мебурданд.

1. "Хатари бутпарастӣ: хатарҳои такрор шудан ба одатҳои кӯҳна"

2. «Қувваи ибрат: Аз хатогиҳои ниёгони мо ибрат гирифтан»

1. Ирмиё 7:17-19 - "Ба суханони фиребанда таваккал накунед ва бигӯед:"Ин маъбади Худованд, маъбади Худованд, маъбади Худованд аст!' Агар воқеан роҳу кирдоратонро дигар кунед ва бо якдигар адолат кунед, ба аҷнабию ятим ва бевазан зулм накунед ва дар ин макон хуни бегуноҳ нарезед ва ба худоёни дигар пайравӣ накунед. зарар мерасонам, он гоҳ туро дар ин макон, дар замине ки ба аҷдодони ту додаам, то абад бимонам».

2. Ҳушаъ 4: 11-13 - "Фоҳишагии фоҳиша танҳо бағол ҳисобида мешавад; вай мегӯяд: "Ман аз паи дӯстдорони худ хоҳам рафт, ки ба ман ғизо ва оби ман, пашму катони ман ва равғани зайтуни худро медиҳанд. ва нӯшокии ман». Бинобар ин, ҳоло ман вайро барои ҳамаи шарикони пешинааш, ки ба онҳо қасди зинокорӣ дода буд, ба ҷавобгарӣ кашам: токзорҳояшро гирифта, ба ҷангал табдил хоҳам дод, ва ӯро барои рӯзҳое, ки барои Баалҳо бухур сӯзонда буд, ҷазо хоҳам дод; вай худро бо ҳалқаҳо ва ҷавоҳирот оро дод, ва аз ақиби ошиқонаш рафт, вале маро фаромӯш кард, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 12:4 Ва Еҳӯош ба коҳинон гуфт: «Тамоми пули чизҳои ба хонаи Худованд овардашуда, ҳатто пули ҳар касе, ки ҳисобро мегузаронад, пуле, ки ҳар кас ба он муқаррар карда мешавад, ва тамоми пуле ки ба дили ҳар кас меояд, то ба хонаи Худованд биёрад,

Еҳӯш ба коҳинон супориш медиҳад, ки тамоми маблағҳои ба хонаи Худованд овардашударо, аз он ҷумла тамоми пулеро, ки одамон барои хона ҷудо кардаанд, ҷамъ кунанд.

1. Садокати мо ба Худо набояд бо маҳдудиятҳои пулӣ монеа шавад

2. Саховат: Калиди хушнудии Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Такрори Шариат 16:17 - "Ҳар кас ба қадри имкон, мувофиқи баракати Худованд Худои худ, ки Ӯ ба ту додааст, бидиҳад".

2 Подшоҳон 12:5 Бигзор коҳинон онро, хоҳ шиноси худ, ба назди онҳо баранд; ва ҳар ҷое ки рахна ёфт шавад, раҳҳои хонаро таъмир кунанд.

Ба коҳинон супориш дода шуд, ки аз мардум пул бигиранд ва ҳар гуна зарари маъбад дар Ерусалимро барқарор кунанд.

1. Мо даъват шудаем, ки маъмурони хуби маъбади Худо бошем.

2. Таъмири маъбад нишонаи имон ва садоқати мо ба Худост.

1. 1 Қӯринтиён 3:16-17 - Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст? Агар касе маъбади Худоро палид кунад, Худо вайро хароб хоҳад кард; зеро ки маъбади Худо муқаддас аст, шумо кадом маъбад ҳастед.

2. 1 Петрус 4:10 - Чӣ тавре ки ҳар кас ҳадия гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

2 Подшоҳон 12:6 Аммо чунин шуд, ки дар соли бистуми подшоҳи Еҳӯош коҳинон рахнаҳои хонаро таъмир накарданд.

Дар соли 23-юми ҳукмронии подшоҳ Еҳӯош коҳинон натавонистанд рахнаҳои хонаро барқарор кунанд.

1. Хонаи Худо афзалияти мост - 2 Подшоҳон 12:6

2. Муҳимияти иҷрои ӯҳдадориҳои мо - 2 Подшоҳон 12:6

1. Марқӯс 12:41-44 - Исо таълим медиҳад, ки ба маъбад додан

2. 1 Вақоеънома 29:1-9 - Дастурҳои Довуд барои сохтани маъбад

2 Подшоҳон 12:7 Ва подшоҳ Еҳӯош Еҳӯёдои коҳин ва дигар коҳинонро даъват карда, ба онҳо гуфт: «Чаро рахнаҳои хонаро таъмир намекунед? Акнун аз шиноси худ дигар пул нагир, балки онро барои вайрон кардани хона бидеҳ.

Шоҳ Еҳӯош аз коҳинон пурсид, ки чаро маъбадро таъмир накардаанд ва ба онҳо амр дод, ки аз мардум пул нагиранд, балки пулро барои таъмири маъбад истифода кунанд.

1. Мо ҳама дар назди хонаи Худо масъулият дорем.

2. Нигоҳубини хонаи Худованд авлавият аст.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Марқӯс 12:41-44 - Ва Исо дар муқобили ганҷина нишаст ва дид, ки мардум чӣ гуна ба ганҷина пул меандозанд; ва бисьёр сарватдорон бисьёр меандохтанд. Ва бевазани камбағале омада, ду фулус андохт, ки як фартингиро ташкил медиҳад. Ва шогирдони Худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар пул андохтааст; лекин вай аз нотавонӣ ҳар он чи дошт, андохт, ҳатто тамоми зиндагии худро.

2 Подшоҳон 12:8 Ва коҳинон розӣ шуданд, ки дигар пули мардумро нагиранд ва рахнаи хонаро таъмир накунанд.

Коҳинон розӣ шуданд, ки барои таъмири маъбад дигар аз мардум пул нагиранд.

1. Муҳимияти хидмати фидокорона: 2 Подшоҳон 12:8

2. Қувваи имон барои ғолиб шудан: 2 Подшоҳон 12:8

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2 Подшоҳон 12:9 Аммо Еҳӯёдоди коҳин сандуқеро гирифта, дар сарпӯши он сӯрох кард ва онро дар канори қурбонгоҳ, дар тарафи рост, вақте ки касе ба хонаи Худованд медарояд, гузошт; ва коҳинон, ки дар он тамоми пулеро, ки ба хонаи Худованд оварда шуда буд, гузошт.

Еҳӯёдоди коҳин ҳадияҳоеро, ки ба хонаи Худованд оварда мешуданд, ҷамъ карда, дар сандуқе дар паҳлӯи қурбонгоҳ гузошт.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр додан метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Муҳимияти идоракунӣ: Чаро мо бояд ба он чизе, ки ба мо дода шудааст, ғамхорӣ кунем

1. Масалҳо 11:24-25 "Касе бефоида медиҳад, аммо ҳама бой мешавад; дигаре он чи бояд бидиҳад, нигоҳ медорад ва танҳо дар бенавоӣ азоб мекашад. Ҳар кӣ баракат меорад, сарватдор мешавад ва касе ки об медиҳад, худаш об мешавад".

2. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон кор мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2 Подшоҳон 12:10 Ва ҳангоме ки диданд, ки дар сандуқ пули бисьёре ҳаст, котиб ва саркоҳин омада, халтаҳоро гузошта, пулеро, ки дар хона ёфт шуд, нақл карданд. аз Худованд.

Подшоҳон котиб ва саркоҳин пулеро, ки дар хонаи Худованд ёфт шуда буданд, ҳисоб карда, ба халтача заданд.

1. Муҳимияти ҷалоли Худо бо молияи мо

2. Подошҳои хидмати беайбӣ ба Худо

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. Малокӣ 3:10 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ ва бубинед, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки ҷой барои нигоҳ доштани он кофӣ набошад.

2 Подшоҳон 12:11 Ва онҳо пулро ба дасти онҳое ки кореро, ки назорати хонаи Худовандро бар ӯҳда доштанд, доданд, ва онро ба дуредгарон ва бинокорон доданд, ки хонаи Худованд,

Мардуми Яҳудо ба масъулони барқарорсозии маъбади Худованд пул медоданд, ва он барои музди меҳнати дуредгарон ва бинокорон, ки дар он кор мекарданд, сарф мешуд.

1. Муҳимияти додан: Истифодаи захираҳои худ барои ҷалоли Худо

2. Якҷоя кор кардан ба Худо: Қувваи ҳамкорӣ

1. Марк 12:41-44 - Исо бевазанро барои ҳадияаш ситоиш мекунад

2. 2 Қӯринтиён 8:1-5 - Павлус калисоро ташвиқ мекунад, ки саховатмандона саҳм гузорад

2 Подшоҳон 12:12 Ва ба сангфаронҳо ва сангтарошҳо, ва барои харидани чӯб ва санги тарошида барои таъмири рахҳои хонаи Худованд, ва барои ҳар чизе ки барои хона барои таъмири он пешбинӣ шудааст.

Ин порча харидҳоеро тасвир мекунад, ки барои таъмири хонаи Худованд карда шудаанд.

1. Муҳимияти нигоҳубини хонаи Худо. 2. Неъматҳои мудирият.

1. Такрори Шариат 15:10 - Ба ӯ саховатмандӣ диҳед ва ин корро бе дили хашмгин кунед; пас аз ин сабаб Худованд Худоят туро дар ҳама корат ва дар ҳар коре ки ба он даст медиҳӣ, баракат хоҳад дод. 2. Забур 121:6 - Барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: «Бигзор дӯстдорони Ту дар амон бошанд.

2 Подшоҳон 12:13 Аммо аз пуле ки ба хонаи Худованд оварда шуда буд, барои хонаи Худованд косаҳои нуқра, қубурҳо, табақҳо, карнайҳо, ягон зарфи тилло ё зарфҳои нуқра сохта нашуда буд.

Маблағе, ки ба хонаи Худованд дода шуда буд, барои сохтани косаҳои нуқрагӣ, найчаҳо, табақҳо, карнайҳо ва дигар зарфҳои тилло ё нуқра истифода намешуд.

1. Муҳимияти идоракунандаи содиқ будан аз захираҳое, ки Худо ба мо додааст.

2. Садо кардани мо қасдан ва чӣ гуна он метавонад Худоро ҷалол диҳад.

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед.

2 Подшоҳон 12:14 Аммо онҳо онро ба коргарон доданд ва бо он хонаи Худовандро таъмир карданд.

Мардуми Яҳудо ба коргарон пул доданд, то хонаи Худовандро таъмир кунанд.

1. "Қудрати додан: Чӣ гуна тӯҳфаҳои хурд метавонанд фарқияти калон эҷод кунанд"

2. «Аҳамияти пуштибонӣ аз хонаи Худо»

1. Аъмол 20:35 - «Дар ҳама чиз ман ба шумо нишон додам, ки бо ин роҳ сахт меҳнат карда, мо бояд ба нотавонон ёрӣ диҳем ва суханони Исои Худовандро дар хотир нигоҳ дорем, ки чӣ тавр худи Ӯ гуфтааст: "Додан аз гирифтани гирифтан хушбахттар аст". .

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2 Подшоҳон 12:15 Илова бар ин, онҳо бо одамоне, ки пулро ба дасти онҳо супурданд, ҳисоб намекарданд, то ки ба коргарон дода шавад, зеро ки онҳо содиқона рафтор мекарданд.

Шахсоне, ки пули коргаронро ба ӯҳда доштанд, дар муносибатҳои худ содиқ буданд.

1. Муҳимияти вафодорӣ дар муносибатҳои мо

2. Арзиши эътимод дар иҷрои ӯҳдадориҳои мо

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад!

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор марҳамат ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро бар сари суфраи дилат бинавис: Пас дар назари Худо ва инсон лутф ва фаҳми нек хоҳӣ ёфт.

2 Подшоҳон 12:16 Пули гуноҳ ва пули гуноҳ ба хонаи Худованд оварда нашудааст, балки аз они коҳинон буд.

Коҳинон аз қурбониҳои гуноҳ ва гуноҳ пул ҷамъ мекарданд, вале онро ба маъбади Худованд намеоварданд.

1. Аҳамияти додан ба кори Худованд

2. Нақши коҳин дар идораи хайрияҳо

1. Малокӣ 3:10 - Даҳяки пурраро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад.

2 Подшоҳон 12:17 Ва Ҳазоил, подшоҳи Сурия, баромада, бар зидди Ҷат ҷангид, ва онро забт кард, ва Ҳазоил рӯи худро гузошт, то ки сӯи Ерусалим биравад.

Ҳазоил, подшоҳи Сурия, ба Ҷат ҳамла карда, онро забт кард, ва он гоҳ рӯй ба сӯи Ерусалим бурд.

1. Мо бояд аз имони касоне, ки пеш аз мо гузаштаанд, қувват бахшем.

2. Натарсед, ки бо ҷасорат ва қатъият дучори вазъиятҳои душвор бошад.

1. 2 Тимотиюс 1:7 - Зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст.

2. Луқо 12:4-5 - Ва ман ба шумо мегӯям: дӯстони ман, аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, натарсед ва баъд аз он дигар коре надоранд. Аммо Ман ба шумо нишон медиҳам, ки аз кӣ битарсед: битарсед аз Ӯ, ки пас аз куштанаш қудрати ба дӯзах андохтанро дорад; Оре, ба шумо мегӯям: аз Ӯ битарсед!

2 Подшоҳон 12:18 Ва Еҳӯош подшоҳи Яҳудо тамоми муқаддасотеро, ки Еҳӯшофот ва Еҳӯром ва Аҳазё, падаронаш, подшоҳони Яҳудо бахшида буданд, ва чизҳои муқаддаси худ ва тамоми тиллои дар ганҷҳо ёфтшударо гирифт. аз хонаи Худованд ва дар хонаи подшоҳ гирифта, ба Ҳазоил подшоҳи Сурия фиристод, ва ӯ аз Ерусалим рафт.

Еҳӯош, подшоҳи Яҳудо, тамоми ашёи муқаддас ва тиллоро аз маъбад ва хонаи подшоҳ берун оварда, ба назди Ҳазоил, подшоҳи Сурия фиристод.

1. Муҳимияти ҳифзи чизҳои Худо

2. Оқибатҳои беэътиноӣ аз фармудаҳои Худо

1. 1 Қӯринтиён 10:14 - Пас, эй маҳбубони ман, аз бутпарастӣ бигрезед.

2. Ирмиё 17:22-27 - Худованд чунин мегӯяд: Малъун аст он касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисмро қуввати вай месозад, ва дилаш аз Худованд рӯй мегардонад.

2 Подшоҳон 12:19 Ва боқимондаи аъмоли Юош ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Амалҳои Юош дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудааст.

1. Вафодории Худо: Омӯзиш дар 2 Подшоҳон 12:19

2. Мероси Юош: Донистани достони шумо дар 2 Подшоҳон 12:19

1. Такрори Шариат 31:24-26 - Ва ҳангоме ки Мусо навиштани суханони ин шариатро дар китоб ба охир расонд, то ба анҷом расидани онҳо, 25 Мусо ба левизодагон, ки сандуқи аҳди Худованд, ки бигӯяд: 26 Ин китоби шариатро гирифта, дар канори сандуқи аҳди Худованд Худои худ бигузор, то ки дар он ҷо барои шаҳодате бар зидди ту бошад.

2. Забур 78:5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: 6 То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе, ки бояд таваллуд шаванд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд: 7 То ки онҳо ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2 Подшоҳон 12:20 Ва навкаронаш бархоста, қасд карданд, ва Юошро дар хонаи Милло, ки ба Силла мефарояд, куштанд.

Юош, подшоҳи Яҳудо, аз ҷониби хизматгорони худаш кушта шуд, ки бар зидди ӯ тавтиъа ташкил карданд.

1. Хатари тамаъ ва қудрат: Тадқиқот дар бораи Юош ва хизматгоронаш

2. Ба Худо таваккал кунед, на ба инсон: Омӯзиш аз ҳаёти Ҷоаш

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Яъқуб 4:14 - Ҳаёти шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2 Подшоҳон 12:21 Зеро ки Йӯзакор ибни Шимат ва Еҳӯзобод ибни Шӯмер, навкаронаш ӯро зада куштанд, ва ӯ мурд; ва ӯро дар назди падаронаш дар шаҳри Довуд дафн карданд; ва писараш Амасьё ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Йӯзакор ва Еҳӯзобод, хизматгорони подшоҳи Яҳудо, Еҳӯош, ӯро кушта, дар шаҳри Довуд дафн карданд, ва писараш Амасьё ба ҷои ӯ нишаст.

1. Ғалаба кардани гуноҳ ба воситаи итоат ба Худо - 2 Вақоеънома 7:14

2. Қудрати итоат ба ҳокимият - Румиён 13:1-2

1. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шарири худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо хоҳам дод.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо мухолифат мекунад;

2 Подшоҳон боби 13 ҳукмронии Еҳӯоҳоз ва Еҳӯошро ҳамчун подшоҳони Исроил, муносибати онҳо бо Элишоъ-пайғамбар ва муноқишаҳои давомдор бо Арам тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Еҳӯаҳаз, ки пас аз марги падараш Еҳу подшоҳи Исроил мешавад, оғоз мешавад. Дар зери ҳукмронии ӯ, Исроил саҷда кардани бутҳоро идома медиҳад ва ба зулми подшоҳи Арам Ҳазоил меафтад (4 Подшоҳон 13:1-3).

Параграфи 2: Дар ҷавоб ба андӯҳи худ, мардум аз Худо ёрӣ мепурсанд. Сарфи назар аз беитоатии онҳо, Худо раҳм мекунад ва наҷотдиҳандаеро дар симои Еҳӯаҳаз ба вуҷуд меорад. Ӯ аз Худо хоҳиш мекунад, ки аз зулми Арам раҳоӣ ёбад (4 Подшоҳон 13:4-6).

Сархати 3: Худо дуои Еҳӯаҳазро мешунавад ва Элишоъро барои расонидани паём мефиристад. Элишоъ ба ӯ супориш медиҳад, ки ҳамчун рамзи ғалаба бар Арам тир парронад ва сипас ҳамчун нишони ғалабаи комил ба замин тир занад. Бо вуҷуди ин, Еҳӯаҳаз ҳамагӣ се маротиба зарба мезанад ва ин нишон медиҳад, ки ӯ танҳо бар зидди Арам муваффақияти маҳдуд хоҳад дошт (4 Подшоҳон 13:14-19).

Сархати 4: Элишоъ бемор мешавад ва ба марг наздик мешавад. Пеш аз маргаш, подшоҳи Исроил Юош (Еҳӯаш) ашк рехта, ба назди ӯ меояд ва эҳтиромашро ба Элишоъ ҳамчун падари падар баён мекунад ва барои роҳнамоӣ мекунад. Дар ҷавоб Элишоъ ба Юош дастур медиҳад, ки чӣ тавр Арамро мағлуб кунад, ки рамзи он аст, ки ӯ ғалабаҳои муваққатӣ хоҳад дошт, аммо несту нобудшавии пурра нест (4 Подшоҳон 13;14-19).

Параграфи 5: Ҳикоя бо тавсифи бархӯрдҳои гуногуни ҳарбӣ байни қувваҳои Йоаш ва Ҳазоил ба итмом мерасад, ки дар давоми он Ҷоаш қодир аст шаҳрҳоро аз Арам бозпас гирад, аммо дар ниҳоят онҳоро пурра мағлуб карда наметавонад. Пас аз марги Элишоъ, ӯ дар Сомария дафн карда мешавад, дар ҳоле ки ҳамлагарони Мӯоб дере нагузашта ба замин ҳамла мекунанд (4 Подшоҳон 13;22-25).

Хулоса, боби 13 аз 2 Подшоҳон ҳукмронии Еҳӯаҳаз бар Исроил, зулми подшоҳ Ҳазоил, Фарёд барои наҷот, ғалабаҳои маҳдуди пешгӯйшударо тасвир мекунад. Роҳнамои Элишоъро меҷуст, муваффақиятҳои муваққатӣ пайдо мешаванд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили раҳмати илоҳӣ бо вуҷуди беитоатии инсон, оқибатҳои бутпарастӣ ва чӣ гуна итоаткории нопурра ба пирӯзиҳои қисман оварда мерасонад, на пирӯзиҳои комил.

2 Подшоҳон 13:1 Дар соли бистуми Юош ибни Аҳазё, подшоҳи Яҳудо, Еҳӯҳоз ибни Еҳу бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард, ва ҳабдаҳ сол подшоҳӣ кард.

Еҳӯҳоз ибни Еҳу дар соли 23-юми подшоҳии Юош, подшоҳи Яҳудо, дар Сомария бар Исроил подшоҳӣ кард ва 17 сол подшоҳӣ кард.

1. Ҳукмронии Худо - Чӣ тавр Худо ҳукмронии Еҳӯоҳозро роҳнамоӣ кард

2. Вафодорӣ дар роҳбарӣ - Омӯзиш аз салтанати Еҳӯоҳаз

1. Ишаъё 6:8 - "Ва ман овози Худовандро шунидам, ки мегӯяд: "Киро бифиристам, ва кӣ барои мо хоҳад рафт? Он гоҳ гуфтам: "Инак, ман ҳастам! Маро бифирист".

2. Забур 75:7 - Аммо Худост, ки доварӣ мекунад, якеро зер мекунад ва дигареро боло мебарад.

2 Подшоҳон 13:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, ва аз паи гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт; аз он ҷо нарафт.

Еҳӯоҳоз ибни Еҳу дар назари Худованд бад рафтор кард ва аз паи гуноҳҳои Ёробъом рафт.

1. Хатари пайравӣ кардан ба гуноҳҳои дигарон

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

1. Румиён 6:16-17 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор муаррифӣ кунед, шумо ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки боиси марг мегардад адолат?

2. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 13:3 Ва хашми Худованд бар зидди Исроил аланга зад, ва онҳоро тамоми айёми онҳо ба дасти Ҳазоил подшоҳи Сурия ва ба дасти Бенҳадад ибни Ҳазоил супурд.

Худованд ба Исроил ғазаб кард ва онҳоро ба дасти подшоҳи Сурия Ҳазоил ва писари ӯ Бенҳадод то умрашон супурд.

1. Ғазаби Худо бар гуноҳ - Румиён 1:18-32

2. Ҳокими Худо - Забур 103:19

Салиб-

1. Ишаъё 10:5-6 - «Вой бар ҳоли Ашшур, асои ғазаби ман; асо дар дасти онҳо хашми Ман аст! Ман ӯро бар зидди халқи худобехабар мефиристам, ва бар зидди қавми ғазаби Худ ба вай амр мефармоям, то бигирад тороҷ ва ғорат кунед, ва онҳоро мисли ботлоқи кӯчаҳо поймол кунед».

2. Румиён 9:22 - Чӣ мешавад, агар Худо, ки мехоҳад ғазаби Худро нишон диҳад ва қудрати Худро маълум кунад, зарфҳои ғазаби пурсабриро, ки барои ҳалокат омода шудааст, таҳаммул кунад?

2 Подшоҳон 13:4 Ва Еҳӯҳоз аз Худованд илтиҷо кард, ва Худованд ба вай гӯш дод, зеро ки зулми Исроилро дид, зеро подшоҳи Сурия онҳоро ситам мекард.

Еҳӯҳоз аз Худо мадад хост ва Худо дуои ӯро шунид ва зулми мардуми Исроилро дар зери подшоҳии Сурия дид.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр дар вақтҳои душворӣ ба Худо таваккал кардан мумкин аст

2. Худо муборизаҳои моро мебинад: Чӣ тавр дар ҳузури Худо тасаллӣ пайдо кардан мумкин аст

1. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2. Ибриён 4:16 Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳаматро қабул кунем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ диҳем.

2 Подшоҳон 13:5 (Ва Худованд ба Исроил наҷотдиҳандае дод, ба тавре ки онҳо аз зери дасти арамиён баромаданд; ва банӣ-Исроил мисли пештара дар хаймаҳои худ сокин буданд.

Худо ба дуоҳои банӣ-Исроил ҷавоб дод ва онҳоро аз сурияиён наҷот дод ва ба онҳо иҷозат дод, ки ба хонаҳои худ баргарданд.

1. Вақте ки мо ба Ӯ содиқ мемонем, Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад ва моро аз душманонамон раҳо мекунад.

2. Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ваъдаҳои Ӯро иҷро мекунад ва дар вақти душвориамон моро таъмин мекунад.

1. Забур 34:17 (Одил фарёд мекунад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.)

2. Ишаъё 41:10 (Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рости адолати ман.)

2 Подшоҳон 13:6 Бо вуҷуди ин, онҳо аз гуноҳҳои хонадони Ёробъом, ки Исроилро гуноҳ карда буданд, тарк накарданд, балки дар он роҳ мерафтанд, ва дар он боғ низ дар Сомария боқӣ монд.)

Ба огоҳиҳои Элишоъ-пайғамбар нигоҳ накарда, халқи Исроил бо роҳи гуноҳкоронаи Ёробъом пайравӣ карданро давом доданд.

1. Хатари бутпарастӣ ва нофармонӣ аз Худо

2. Оқибатҳои интихоби гуноҳ бар Худо

1. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

2. 2 ба Қӯринтиён 10:3-5 - "Зеро ки мо ба ҳасби ҷисм рафтор мекунем, мо ба ҳасби ҷисм намеҷангем: (Зеро ки аслиҳаи ҷанги мо на ҷисмонӣ, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то анборҳои мустаҳкамро вайрон кунад;) Тахайюлот ва ҳар чизи баландеро, ки бар зидди шинохти Худо баланд мешавад, сарнагун месозад ва ҳар андешаро ба итоаткории Масеҳ асир мегардонад».

2 Подшоҳон 13:7 Ва аз қавм ба Еҳӯоҳоз нагузошт, балки панҷоҳ савора ва даҳ ароба ва даҳ ҳазор пиёда; зеро ки подшоҳи Сурия онҳоро несту нобуд карда, бо хирман задан ба хок монанд карда буд.

Пас аз он ки подшоҳи Сурия халқи Исроилро несту нобуд кард, Еҳӯҳоз танҳо бо 50 савора, 10 ароба ва 10 000 пиёда монд.

1. Садоқатмандии Худо ҳатто вақте ки мо дар заъифтарин ҳастем, зоҳир мешавад.

2. Мо метавонем худро нотавон ҳис кунем, аммо Худо то ҳол дар дасти худ аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавонон қувват мебахшад ва ба онҳое, ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2 Подшоҳон 13:8 Ва оё боқимондаи аъмоли Еҳӯоҳоз, ва ҳар коре, ки ӯ карда буд, ва қудрати ӯ дар китоби Вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Ин порча аъмоли Еҳӯҳоз, подшоҳи Исроилро нақл мекунад ва мегӯяд, ки онҳо дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудаанд.

1. Садоқати Худо: Чӣ гуна Худо корҳои неки моро ба ёд меорад

2. Қувваи амалҳои мо: чӣ гуна амалҳои мо ба ҷовидонӣ таъсир мерасонанд

1. Ибриён 6:10 - Зеро Худо беадолат нест, то аз кори шумо ва муҳаббате, ки шумо ба исми Ӯ дар хидмат ба муқаддасон зоҳир кардаед, нодида гирад, чунон ки шумо ҳоло ҳам мекунед.

2. Матто 5:16 - Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

2 Подшоҳон 13:9 Ва Еҳӯҳоз бо падарони худ хобид; ва ӯро дар Сомария дафн карданд, ва писараш Юош ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Еҳӯаҳаз мурд ва писараш Юош подшоҳ шуд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш, ҳатто дар ҳолатҳои душвор (2 Қӯринтиён 1:20)

2. Муҳимияти эҳтиром кардани падарони мо (Хуруҷ 20:12)

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 Зеро ки ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре пайдо мекунанд. Барои ҳамин мо ба воситаи Ӯ ба Худо барои ҷалоли Ӯ омин мегӯем.

2. Хуруҷ 20:12 Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2 Подшоҳон 13:10 Дар соли сию ҳафтуми ҳукмронии Юош, подшоҳи Яҳудо, Еҳӯош ибни Еҳӯоҳаз бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард, ва шонздаҳ сол подшоҳӣ кард.

Еҳӯош ибни Еҳӯаҳаз дар соли сию ҳафтуми подшоҳии Юош дар Яҳудо подшоҳи Исроил дар Сомария шуд ва ӯ шонздаҳ сол подшоҳӣ кард.

1. Ахамияти мерос дар рохбарӣ

2. Қудрати подшоҳи одил

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. Ирмиё 22:15-16 - Оё шумо фикр мекунед, ки шумо подшоҳ ҳастед, зеро шумо бо кедр рақобат мекунед? Магар падарат хӯрду менӯшиду инсоф ва адолат намекард? Он гоҳ бо ӯ хуб буд. Вай кори бенавоён ва бенавоёнро доварӣ мекард; баъд хуб шуд. Магар ин барои шинохтани ман нест? мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 13:11 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, кард; вай аз тамоми гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро гуноҳ кард, дур нашуд, балки дар он роҳ мерафт.

Подшоҳи Исроил Еҳӯош дар назари Худованд бадӣ кард ва аз гуноҳҳои Ёробъом рӯй нагардонд.

1. Хатари пайравӣ аз изи гуноҳ

2. Қувваи тавба ва рӯйгардонӣ аз гуноҳ

1. Румиён 6:12-14 - Нагузоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2 Подшоҳон 13:12 Ва корҳои боқимондаи Юош, ва ҳар коре, ки ӯ карда буд, ва қудрати вай, ки бо Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ҷангид, оё дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст?

Юош, подшоҳи Исроил, бар зидди Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ҷанг кард ва корнамоиҳо ва дастовардҳои ӯ дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудааст.

1. Қувваи имон: Ҷасорати Ҷоаш дар муқобили мушкилот

2. Мӯъҷизаҳои Худо: Ҷанги пирӯзии Юош бар зидди Амасиё

1. Ибриён 11:32-33 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Барак, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд ва даҳони шерҳоро баста буданд, нақл кунам.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳаре бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед"; гарм ва серғизо нигоҳ доред, аммо дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе намегӯяд, ин чӣ фоида дорад? Ҳамин тавр, имон худ ба худ, агар бо амал ҳамроҳ набошад, мурда аст.

2 Подшоҳон 13:13 Ва Юош бо падарони худ хобид; ва Ёробъом бар тахти худ нишаст, ва Юош дар Сомария бо подшоҳони Исроил дафн карда шуд.

Юош, подшоҳи Исроил, мурд ва дар Сомария бо дигар подшоҳони Исроил дафн карда шуд, ва Ёробъом ба тахт нишаст.

1. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо дар ҳоле, ки дар мансабҳои қудратӣ.

2. Мероси мо чист? Мо чӣ гуна ба ёд меорем?

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Воиз 7:1 - Номи нек беҳтар аз равғани атрафшон аст; ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуди худ.

2 Подшоҳон 13:14 Ва Элишоъ аз бемории худ, ки аз он мурд, бемор буд. Ва Юош подшоҳи Исроил назди ӯ фуруд омада, бар рӯи ӯ гиря карда, гуфт: «Эй падарам, падари ман, аробаи Исроил ва саворони он».

Подшоҳи Исроил Юош ба дидани Элишоъ меояд, ки бемор аст ва дере нагузашта вафот мекунад. Юош барои Элишоъ гиря мекунад ва аз талафоти ароба ва савораҳои Исроил андӯҳгин мекунад.

1. Муҳим будани ҳамдардӣ ба дигарон, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2. Қувваи дуо дар вақти беморӣ ва ғам.

1. Яъқуб 5:13-15 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад. Оё касе аз шумо бемор аст?

Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

2 Подшоҳон 13:15 Ва Элишоъ ба ӯ гуфт: «Камон ва тирҳоро бигир». Ва камон ва тирҳоро назди ӯ гирифт.

Элишоъ ба он мард гуфт, ки камон ва тирҳоро бигирад ва он мард итоат кард.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани дастуроти Худо метавонад ба мукофотҳои бузург оварда расонад

2. Тӯҳфаи тирҳо - Чӣ гуна Худо метавонад моро барои ҳар як ҷанг, новобаста аз андоза, муҷаҳҳаз созад

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Ишаъё 40:31 - аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2 Подшоҳон 13:16 Ва ӯ ба подшоҳи Исроил гуфт: «Дасти худро бар камон бигузор». Ва даст бар он ниҳод, ва Элишоъ дастҳои худро бар дасти подшоҳ гузошт.

Элишоъ ба подшоҳи Исроил дастур дод, ки дасташро бар камон гузорад ва Элишоъ дастҳои худро бар дасти подшоҳ гузошт.

1. Қувваи ламс: аҳамияти алоқаи ҷисмонӣ дар ҳаёти рӯҳонии мо

2. Муҳимияти риояи дастуроти Худо

1. Эфсӯсиён 6:17 - Ва кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред.

2. Матто 8:3 - Ва Исо дасти Худро дароз карда, вайро ламс карда, гуфт: «Мехоҳам; пок бош. Ва дарҳол махави ӯ пок шуд.

2 Подшоҳон 13:17 Ва гуфт: «Тирезаро ба тарафи шарқ кушоед». Ва онро кушод. Он гоҳ Элишоъ гуфт: «Тир». Ва ӯ тир зад. Ва гуфт: «Тири наҷоти Худованд, ва тири раҳоӣ аз Сурия, зеро ки арамиёнро дар Афек, то даме ки онҳоро нест кунӣ, бизанӣ».

Элишоъ ба подшоҳи Исроил амр медиҳад, ки тирезаро ба самти шарқ кушояд ва тире бипарад, ки рамзи наҷоти Худованд аз Сурия аст.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна Худо моро аз мусибатҳоямон раҳоӣ медиҳад

2. Ваъдаи наҷоти Худо: Донистани он ки Ӯ дар лаҳзаҳои душворӣ бо мо хоҳад буд

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2 Подшоҳон 13:18 Ва гуфт: «Тирҳоро гиред». Ва онҳоро гирифт. Ва ба подшоҳи Исроил гуфт: «Заминро бизан». Ва ӯ се маротиба зад ва монд.

Як пайғамбар ба подшоҳи Исроил мегӯяд, ки тирҳоро гирифта, ба замин се бор бизанад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Фаҳмидани аҳамияти пайравӣ аз роҳнамоии Худо.

2. Омӯзиши чӣ гуна истодагарӣ кардан: Кашфи қувват тавассути Масеҳ дар лаҳзаҳои душвор.

1. Юҳанно 14:15-17 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед. Ва Ман аз Падар хоҳиш хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо адвокати дигаре хоҳад дод, ки ба шумо кӯмак кунад ва Рӯҳи ростиро то абад бо шумо бошад. Ҷаҳон ӯро қабул карда наметавонад, зеро ӯро на мебинад ва на мешиносад. Аммо шумо Ӯро мешиносед, зеро ки Ӯ бо шумо зиндагӣ мекунад ва дар шумо хоҳад буд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

2 Подшоҳон 13:19 Ва марди Худо ба ӯ хашмгин шуда, гуфт: «Ту панҷ ё шаш бор мезадӣ; он гоҳ Сурияро зада будӣ, то он даме ки онро несту нобуд мекардӣ; дар ҳоле ки ҳоло Сурияро танҳо се бор хоҳад зад.

Худо аз мо интизор аст, ки дар ҳама корҳое, ки мо мекунем, беҳтарин корамонро иҷро кунем.

1. Саъю кушиш ба суи аъло — аз истеъдодхоямон бештар истифода барем

2. Кори аз дастамон меомадаро кардан - расидан ба хости Худо

1. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

2. Воиз 9:10 - «Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба сӯи он меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест».

2 Подшоҳон 13:20 Ва Элишоъ мурд, ва ӯро дафн карданд. Ва дастаҳои мӯбиён дар фарорасии сол ба замин ҳамла карданд.

Элишоъ мурд ва дафн карда шуд, ва мӯбиён дар оғози соли нав ба замин ҳамла карданд.

1. Қудрати марг: ҳаёт ва мероси Элишоъ

2. Ногузирии тағирот: Дарсҳо аз ҳамлаи Мӯоб

1. 2 Подшоҳон 13:20 - Ва Элишоъ мурд, ва ӯро дафн карданд. Ва дастаҳои мӯобиён дар фарорасии сол ба замин ҳамла карданд.

2. Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2 Подшоҳон 13:21 Ва ҳангоме ки онҳо мардеро дафн мекарданд, инак, як гурӯҳи одамонро ҷосусӣ карданд; ва он мардро ба қабри Элишоъ андохтанд; ва ҳангоме ки он мард фурӯ афтод ва ба устухонҳои Элишоъ ламс кард, зинда шуд ва бар по хеста.

Марде, ки дафн мешуд, ба қабри Элишоъ партофтанд ва ҳангоме ки ӯ ба устухонҳои Элишоъ ламс кард, зинда шуд ва бархост.

1. Қудрати мӯъҷизаи Худо: Тадқиқот дар бораи эҳёи мурдагон

2. Қувваи имон: Омӯзиши мӯъҷизаҳои Элишоъ

1. Юҳанно 11:43-44 - Исо Лаъзорро аз мурдагон эҳьё кард

2. Ибриён 11:35-37 - Намунаҳои имон дар амал

2 Подшоҳон 13:22 Аммо подшоҳи Сурия Ҳазоил Исроилро дар тамоми айёми Еҳӯаҳаз ситам мекард.

Ҳазоил, подшоҳи Сурия, таърихи дуру дарозе дошт, ки халқи Исроилро дар замони ҳукмронии Еҳӯаҳаз зулм мекард.

1. Худо метавонад ҳатто роҳбарони золимтаринро барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Мо бояд ҳатто ҳангоми ранҷу азоб ба нақшаи Худо таваккал карданро ёд гирем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 13:23 Ва Худованд ба онҳо марҳамат кард, ва ба онҳо раҳм кард ва ба онҳо эҳтиром гузошт, зеро аҳди худ бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб баста буд, ва онҳоро несту нобуд накард ва аз ҳузури Худ сарнагун накард. то хол.

Худованд ба банӣ-Исроил раҳм кард, зеро аҳди Худ бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб баста буд ва онҳоро несту нобуд накард.

1. Аҳди Худо: Сарчашмаи муҳаббат ва муҳофизати доимӣ

2. Аҳди файз: баракат ва муҳофизат барои халқи Худо

1. Румиён 8:38-39: Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 103:17-18: Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абадият то абад ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон, ба онҳое, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва аҳкоми Ӯро дар хотир нигоҳ медоранд.

2 Подшоҳон 13:24 Ва Ҳазоил подшоҳи Сурия мурд; ва писараш Бенҳадод ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Шоҳи Сурия Ҳазоил мурд ва писараш Бенҳадад ба ҷои ӯ нишаст.

1. Вафодорӣ: меросе, ки мо паси сар мегузорем

2. Ҳукмронии Худо: Ҳатто дар замони гузариш

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Айюб 1:21 - Худованд дод ва Худованд гирифт; муборак бошад номи Худованд.

2 Подшоҳон 13:25 Ва Еҳӯош ибни Еҳӯоҳоз шаҳрҳоеро, ки аз дасти падараш Еҳӯоҳоз бо ҷанг гирифта буд, аз дасти Бенҳадод ибни Ҳазоил боз гирифт. Се бор Юош ӯро зада, шаҳрҳои Исроилро баргардонд.

Шоҳи Исроил Юош подшоҳи Сурия Бенҳадодро се маротиба мағлуб кард ва шаҳрҳои Исроилро, ки Бенҳадод аз падари Юош гирифта буд, баргардонд.

1. Вафодории Худо дар ҷанг: Омӯзиш аз ғалабаи шоҳ Юош.

2. Қудрати се: Қудрати Худоро дар шумора дидан.

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. 2 Вақоеънома 20:15 Аз ин лашкари азим натарсед ва рӯҳафтода нашавед. Зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки Худост.

2 Подшоҳон боби 14 ҳукмронии Амасьё ва Ёробъоми II ҳамчун подшоҳони Яҳудо ва Исроилро бо лашкаркашиҳои ҷангии онҳо ва оқибатҳои амали онҳо тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо муаррифии Амосиё ҳамчун подшоҳи Яҳудо оғоз мешавад. Ӯ ҳукмронии худро аз қатл кардани онҳое оғоз мекунад, ки падарашро куштаанд, вале аз таҳти дил ба Худо пайравӣ намекунанд. Ӯ барои марги падараш қасос мегирад, аммо мувофиқи қонуни Худо ҷони фарзандони қотилонро раҳо мекунад (4 Подшоҳон 14:1-6).

Сархати 2: Амосиё ба ҷанг бар зидди Адӯм омода мешавад ва лашкар ҷамъ мекунад. Бо вуҷуди ин, ӯ бо ҷалби зархаридон аз он ҷо аз Исроил кӯмак мехоҳад. Пайғамбар ӯро огоҳ мекунад, ки ба кӯмаки Исроил такя накунад, аммо Амозиё маслиҳатро рад мекунад (4 Подшоҳон 14:7-10).

Сархати 3: Сарфи назар аз пирӯзиҳои аввал бар Адӯм, Амасьё худаш аз ҳад зиёд эътимод пайдо мекунад ва Еҳӯош (Йӯош), подшоҳи Исроилро ба ҷанг даъват мекунад. Еҳӯош бо масал ҷавоб медиҳад, ки нишон медиҳад, ки ғолибият аз сабаби мағруронаи ӯ ба фоидаи Амасьё нахоҳад буд (4 Подшоҳон 14:11-14).

Сархати 4: Ду подшоҳ дар ҷанг дар Байт-Шемеш вомехӯранд, ки дар он ҷо Яҳудо аз ҷониби Исроил шикаст хӯрд. Еҳӯаш Амасиёро асир мекунад ва пеш аз бозгашт ба Сомария ганҷҳоро аз Ерусалим ғорат мекунад (4 Подшоҳон 14:15-16).

Сархати 5: Ҳикоя бо гузориши ҳукмронии Ёробъоми II бар Исроил идома дорад ва тавсиф мекунад, ки чӣ тавр ӯ сарҳадҳои дар замони салтанатҳои қаблӣ гумшударо мувофиқи ваъдаи Худо тавассути пешгӯии Юнус дар бораи васеъшавӣ барқарор мекунад (4 Подшоҳон 14;23-28).

Сархати 6: Ин боб бо зикри тафсилоти гуногун дар бораи комёбиҳои подшоҳон ва марги Амосиё пас аз фирор аз Ерусалим кушта шуд, дар ҳоле ки Ёробъоми II пас аз ҳукмронии чил-яксола бар Исроил даргузашт (Подшоҳон 22;19-20).

Хулоса, боби чордаҳуми 2 Подшоҳон ҳукмронии ноқисонаи Амасьёро тасвир мекунад, мағлубият аз дасти Еҳӯош, Огоҳӣ беэътиноӣ карда шуд, мағрурӣ ба суқут оварда мерасонад. Ёробъоми II сарҳадҳоро васеъ мекунад, ҳарду подшоҳ ба охир расиданд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили оқибатҳои амалҳои мағрур, хатари такя кардан ба иттифоқҳои дунявӣ ва чӣ гуна итоат кардан ё итоат накардан ба Худо ба натиҷаҳои роҳбарият таъсир мерасонад, меомӯзад.

2 Подшоҳон 14:1 Дар соли дуюми подшоҳии Юош ибни Еҳӯҳоз, подшоҳи Исроил, Амасьё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Амасьё ибни Юош дар соли дуюми подшоҳии Юош, подшоҳи Исроил, подшоҳии худро ба ҳайси подшоҳи Яҳудо оғоз кард.

1. Нерӯи баракати наслӣ

2. Аҳамияти вафодории байни наслҳо

1. Забур 103:17 - "Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост".

2. Масалҳо 13:22 - "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад".

2 Подшоҳон 14:2 Вақте ки подшоҳ шудан гирифт, ӯ бисту панҷсола буд, ва бисту нӯҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Еҳуддон аз Ерусалим буд.

Амасьё 25-сола буд, вақте ки ӯ дар Ерусалим подшоҳ шуд ва 29 сол подшоҳӣ кард. Модараш Еҳӯаддон аз Ерусалим буд.

1. Муҳимияти модари худотарс - 2 Подшоҳон 14:2

2. Даъват ба ҳукмронии хуб - 2 Подшоҳон 14:2

1. Масалҳо 31:28 - Фарзандонаш бархоста, ӯро муборак мегӯянд; шавҳари вай низ, ва вайро ситоиш мекунад.

2. 1 Тимотиюс 2:1-2 - Пас, ман пеш аз ҳама хоҳиш мекунам, ки барои ҳама одамон барои подшоҳон ва ҳамаи шахсони мансабдор дархостҳо, дуоҳо, шафоатҳо ва шукргузорӣ карда шаванд, то ки мо дар ҳама ҷо ҳаёти осоишта ва осоишта дошта бошем. парҳезгорӣ ва муқаддасӣ.

2 Подшоҳон 14:3 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале мисли падараш Довуд набуд; вай мувофиқи ҳама коре, ки падараш Юош мекард, рафтор кард.

Юош он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард ва аз паи падараш Довуд пайравӣ кард.

1. Коре ки дар назари Худованд дуруст аст - 2 Подшоҳон 14:3

2. Аз паи падарони худ пайравӣ кунед - 2 Подшоҳон 14:3

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 14:4 Аммо баландиҳо бардошта нашуданд, аммо ҳанӯз мардум дар баландиҳо қурбонӣ меоварданд ва бухур месохтанд.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё дар подшоҳии худ муваффақ буд, аммо баландиҳои ибодат аз байн нарафтанд ва мардум дар он ҷо қурбонӣ ва бухур сӯзонданро давом медоданд.

1. Хатари гузоштани имони мо ба бутҳо

2. Қувваи устуворӣ дар муқобили монеаҳо

1. Забур 115: 4-8 "Бутҳои онҳо нуқра ва тилло аст, ки кори дасти инсон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо намегӯянд; чашмҳо, вале намебинанд. Онҳо гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ, аммо бӯй намекунанд, даст доранд, аммо ҳис намекунанд, пойҳо ҳастанд, вале роҳ намераванд ва дар гулӯяшон садое намебаранд, онон, ки онҳоро месозанд, монанди онҳо мешаванд ва ҳар касе, ки ба онҳо таваккал мекунад.

2. Ишаъё 58:12-14 Ва харобаҳои қадимии ту аз нав барқарор хоҳанд шуд; пояҳои наслҳои бисьёрро баланд хоҳед кард; туро таъмиргари рахна ва баркароркунандаи кӯчаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд. шарафманд; Агар онро эҳтиром намоӣ, на ба роҳи худ наравӣ, на толиби хушнудии худ, ё беҳуда сухан гӯӣ, он гоҳ аз Худованд ҳаловат хоҳӣ кард, ва туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард; Ман туро аз мероси падарат Яъқуб ғизо медиҳам, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

2 Подшоҳон 14:5 Ва ҳангоме ки салтанат дар дасти ӯ мустаҳкам шуд, ӯ хизматгорони худро, ки падари подшоҳро кушта буданд, кушт.

Пас аз он ки Еҳӯош ба ҷои падараш подшоҳ шуд, ӯ хизматгоронеро, ки падарашро кушта буданд, ҷазо дод.

1. Худо довари комил аст ва интиқом аз они Ӯст.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва адолатро аз тариқи роҳҳои дуруст ҷустуҷӯ кунем.

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд аст, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ дар сулҳу осоиштагӣ водор мекунад.

2 Подшоҳон 14:6 Аммо фарзандони қотилонро накушт, бар тибқи он чи дар китоби шариати Мусо навишта шудааст, ки Худованд дар он фармудааст: "Падарон барои фарзандон кушта намешаванд, ва фарзандон барои падарон кушта шаванд; балки ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд.

Подшоҳ Амасьё бар Адӯм ғалаба кард, вале мувофиқи шариати Мусо фарзандони қотилонро раҳо кард.

1. Раҳмати Худо: бахшидани фазлу омурзиш

2. Мағрурӣ ва фурӯтанӣ: Фоидаҳои Худоро дар ҷои аввал гузоштан

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 14:7 Ӯ дар водии намак даҳ ҳазор нафар аз Адӯмро кушт, ва Селоро ба ҷанг забт кард, ва онро то имрӯз Ёктил номид.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё дар ҷанг Адӯмро мағлуб кард ва шаҳри Селоро забт кард ва ба он Ҷоктил ном гузошт.

1. Кудрат ва хифзи Худо дар замони чанг.

2. Аҳамияти итоъат ба Худо ва фармудаҳои Ӯ.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Такрори Шариат 6:16-17 - Худованд Худои худро наозмоед, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будед. аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту фармудааст, боғайрат риоя намо.

2 Подшоҳон 14:8 Ва Амасьё қосидонро назди Еҳӯош ибни Еҳӯаҳаз ибни Еҳу, подшоҳи Исроил фиристода, гуфт: «Биёед, ба рӯи якдигар нигоҳ кунем».

Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ба назди Еҳӯош, подшоҳи Исроил, фиристодагони худро фиристод, то вохӯрӣ ва баҳсу мунозираҳоро муҳокима кунанд.

1. Қудрати муошират рӯ ба рӯ: Чӣ тавр вохӯрӣ дар шахс метавонад ба шумо барои расидан ба ҳадафҳои худ кӯмак кунад.

2. Ахамияти баркарор намудани муносибатхо ва дипломатия: чи тавр бояд робитахо ба вучуд ованд ва ихтилофхо.

1. Матто 18:15-17 - "Агар бародарат бар зидди ту гуноҳ кунад, бирав ва айби ӯро ба ӯ бигӯ, ки танҳо миёни худат ва ӯ. Агар ба ту гӯш диҳад, бародари худро ба даст овардай. Аммо агар гӯш надиҳад, бигир. Як ё ду нафари дигарро ҳамроҳи шумо бигиред, то ки ҳар як айб бо далели ду ё се шоҳид собит шавад: Агар ба суханони онҳо гӯш надиҳад, ба калисо бигӯед, ва агар ба калисо низ гӯш надиҳад, бигзор вай барои ту ҳамчун халқӣ ва андозгир бош».

2. Яъқуб 4:1-2 - "Чӣ боиси ҷанҷолҳо мегардад ва чӣ боиси ҷанҷол дар байни шумо мегардад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, бинобар ин шумо куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва ба даст оварда наметавонед. Пас шумо ҷангу ҷанҷол мекунед».

2 Подшоҳон 14:9 Ва Еҳӯош подшоҳи Исроил назди Амасьё, подшоҳи Яҳудо фиристода, гуфт: «Таст, ки дар Лубнон буд, ба кедр, ки дар Лубнон буд, фиристода, гуфт: "Духтаратро ба писари ман ба занӣ деҳ"; ва он ҷо гузашт. ҳайвони ваҳшӣ, ки дар Лубнон буд ва ботлоро поймол кард.

Подшоҳи Исроил Еҳӯош ба подшоҳи Яҳудо Амасьё паём фиристода, духтарашро барои писараш ба шавҳар медиҳад.

1. Муҳимияти ягонагии халқи Худо.

2. Пешгӯии Худо дар танзими ҳаёти мо.

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2 Подшоҳон 14:10 Ту дар ҳақиқат Адӯмро задай, ва дилат туро ба по хезонд; аз ин фахр карда, дар хона бимон, зеро чаро ба зарари худ дахолат мекунӣ, то ки ту ва Яҳудо бо ту афтодай?

Худо Амасиёро ҳушдор дод, ки ба корҳои хориҷӣ дахолат накунад, то салтанати худро васеъ кунад, то ки ба худ ва халқаш ҳалокат орад.

1. Бо он чи доред, қаноат кунед - Масалҳо 30:7–9

2. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меояд - Масалҳо 16:18

1. Масалҳо 3:5–7

2. Яъқуб 4:13–17

2 Подшоҳон 14:11 Аммо Амасьё гӯш накард. Ва Еҳӯош подшоҳи Исроил баромад; ва ӯ ва Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ба Байт-Шемеш, ки аз они Яҳудо буд, ба рӯи якдигар нигоҳ карданд.

Еҳӯош, подшоҳи Исроил, дар шаҳри Байт-Шемеш бо Амасьё, подшоҳи Яҳудо, рӯ ба рӯ шуд, аммо Амасьё гӯш кардан нахост.

1. Омӯзиши гӯш кардан: Намунаи Амазия

2. Ба Каломи Худо гӯш додан: Қиссаи Еҳӯош

1. Масалҳо 12:15 - «Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад».

2. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад".

2 Подшоҳон 14:12 Ва Яҳудо дар пеши Исроил бадтар шуд; ва ҳар кас ба хаймаҳои худ гурехтанд.

Мардуми Яҳудо аз халқи Исроил шикаст хӯрда, маҷбур шуданд, ки ба хонаҳои худ кашанд.

1. Аз шикастҳо рӯҳафтода нашав, балки барои дурустӣ муборизаро давом деҳ.

2. Иродаи Худо аксар вақт тавассути шикастҳо ва шикастҳои мо ошкор мешавад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2 Подшоҳон 14:13 Ва Еҳӯош, подшоҳи Исроил, Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ибни Еҳӯош ибни Аҳазьёро, дар Байт-Шемеш гирифт, ва ба Ерусалим омад, ва девори Ерусалимро аз дарвозаи Эфроим то дарвозаи кунҷӣ вайрон кард, чорсад зироъ.

Подшоҳи Исроил Еҳӯош подшоҳи Яҳудо Амасиёро асир кард ва девори Ерусалимро аз дарвозаи Эфроим то дарвозаи кунҷӣ хароб кард.

1. Муҳимияти ҳифзи Худо дар замони ҷанг

2. Оқибатҳои нодида гирифтани Каломи Худо

1. 2 Вақоеънома 25:20 - "Ва Амасьё ба марди Худо гуфт: "Аммо барои сад таланте ки ба лашкари Исроил додаам, чӣ кор кунем? Ва марди Худо ҷавоб дод: "Худованд қодир аст, ту аз ин бештар».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Подшоҳон 14:14 Ва ӯ тамоми тилло ва нуқра ва тамоми зарфҳоро, ки дар хонаи Худованд ва аз ганҷҳои хонаи подшоҳ ёфт шуда буд, ва гаравгонҳоро гирифта, ба Сомария баргашт.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё ганҷҳои маъбади Худованд ва қасри подшоҳро ҳамроҳи гаравгонҳо забт карда, ба Сомария бармегардад.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна имони Амазия ба Худованд ба ӯ кӯмак кард, ки дар ҷанг ғолиб ояд

2. Аҳамияти идоракунӣ: Чӣ тавр Амазия бо ғаниматҳои ҷангӣ масъулиятшиносона муносибат мекард

1. Матто 6:19-21, "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад, ва дар он ҷо дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон захира кунед, ки дар он куя ва занг несту нобуд намекунад. , ва ба ҷое ки дуздон надаромада, намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Румиён 12:1-2, "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, аммо бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2 Подшоҳон 14:15 Ва боқимондаи аъмоли Еҳӯош, ки ӯ карда буд, ва қудрати ӯ ва чӣ гуна ӯ бо Амасьё, подшоҳи Яҳудо, ҷанг кардааст, оё дар китоби Вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст?

Еҳӯаш подшоҳи пурқудрати Исроил буд, ки бар зидди подшоҳи Яҳудо Амозиё меҷангид. Муваффақиятҳо ва ҷангҳои ӯ дар солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудаанд.

1. Қудрати Еҳӯаш - Чӣ гуна қувва ва далерии як одам метавонад ҷараёни таърихро тағир диҳад.

2. Аҳамияти сабти таърих - Чаро ҳуҷҷатгузорӣ кардани аъмоли бузургон барои наслҳои оянда муҳим аст.

1. 2 Подшоҳон 14:15 - ояте, ки дар он мероси Еҳӯош сабт шудааст.

2. Луқо 1:1-4 - намунаи он, ки чӣ тавр Китоби Муқаддас рӯйдодҳои муҳими таърихро барои наслҳои оянда сабт мекунад.

2 Подшоҳон 14:16 Ва Еҳӯош бо падарони худ хобид, ва дар Сомария бо подшоҳони Исроил дафн карда шуд; ва писараш Ёробъом ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Еҳӯош мурд ва дар Сомария дафн карда шуд, ва писараш Ёробъом ба ҷои ӯ нишаст.

1. Ҳукмронии Худо дар гузариши роҳбарӣ

2. Дар пайи ниёгон

1. Масалҳо 22:28 - Нишонаи қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, дур накун.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

2 Подшоҳон 14:17 Ва Амасьё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, пас аз марги Еҳӯош ибни Еҳӯҳоз, подшоҳи Исроил, понздаҳ сол зиндагӣ кард.

Амасьё ибни Юош ва подшоҳи Яҳудо, пас аз марги Еҳӯош, подшоҳи Исроил, 15 сол зиндагӣ кард.

1. Аҳамияти дарозумрӣ дар роҳбарӣ

2. Қудрати мерос

1. Забур 90:10 - Солҳои умри мо ҳафтодсола аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; Ва ҳол он ки фосилаи онҳо танҳо заҳмат ва ранҷ аст. ба зудӣ рафтанд ва мо парвоз мекунем.

2. Масалҳо 16:31 - Мӯйҳои хокистарӣ тоҷи ҷалол аст; дар хаёти одилона ба даст оварда мешавад.

2 Подшоҳон 14:18 Ва боқимондаи аъмоли Амасьё, оё дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Амалҳои дигари Амасьё дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудаанд.

1. Худованд ёд мекунад: Ёди мӯъминон ва аъмоли онҳо

2. Ҳукмронии Худо: Аз подшоҳони Яҳудо омӯхтан

1. Забур 115:3 - «Худои мо дар осмон аст; Ӯ ҳар чи хоҳад, мекунад».

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2 Подшоҳон 14:19 Ва онҳо дар Ерусалим бар зидди ӯ тавтиъа карданд, ва ӯ ба Лохиш гурехт; вале аз ақиби вай ба Локиш фиристода, дар он ҷо куштанд.

Дар Ерусалим ба муқобили подшоҳ Амасьё фитна ба вуҷуд омад ва ӯ ба Локиш гурехт, вале дар он ҷо кушта шуд.

1. Ҳукмронии Худо дар замонҳои душворӣ - 2 Подшоҳон 14:19

2. Хавфи ғурур - 2 Подшоҳон 14:1-22

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2 Подшоҳон 14:20 Ва ӯро савори аспҳо оварданд, ва ӯ дар Ерусалим бо падаронаш дар шаҳри Довуд дафн карда шуд.

Амасьё, подшоҳи Яҳудо, дар ҷанг кушта шуд ва ба Ерусалим баргардонида шуд, то ки бо падарони худ дар шаҳри Довуд дафн карда шавад.

1. Худо ба ваъдаҳои худ, ҳатто ҳангоми марг содиқ аст.

2. Муҳимияти марги осоишта ва худотарсӣ.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

2 Подшоҳон 14:21 Ва тамоми қавми Яҳудо Азариёро, ки шонздаҳсола буд, гирифта, ба ҷои падараш Амасьё подшоҳ карданд.

Амозиё мурд ва мардуми Яҳудо ба ҷои ӯ писари 16-солаи ӯ Азариёро подшоҳ карданд.

1. Муҳимияти гиромидошти падару модар ва мероси онҳо.

2. Қувваи имон ва чӣ гуна Худо метавонад ба воситаи мо кор кунад, новобаста аз синну соламон.

1. Масалҳо 22:6 - "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд".

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо муқобилат мекунад. "

2 Подшоҳон 14:22 Ӯ Элотро бино кард ва онро ба Яҳудо баргардонд, пас аз он подшоҳ бо падарони худ хобид.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё Элотро барқарор карда, баъд аз маргаш ба Яҳудо баргардонд.

1. Меросе, ки мо мегузорем: Амалҳои мо чӣ гуна аз мо умр мебинанд

2. Зиндагӣ бо саховатмандӣ

1. Матто 6:20-21 - "Лекин барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг нест мекунад ва дар он ҷо дуздон надаромада, намедузданд. Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд."

2. Воиз 3:1 - "Барои ҳама чиз як мавсим, вақт барои ҳар мақсад дар зери осмон аст".

2 Подшоҳон 14:23 Дар соли понздаҳуми Амозиё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, Ёробъом ибни Юош, подшоҳи Исроил, дар Сомария подшоҳӣ кард, ва чилу як сол подшоҳӣ кард.

Ёробъом дар соли понздаҳуми подшоҳии Амасьё бар Яҳудо подшоҳи Исроил шуд ва чилу як сол подшоҳӣ кард.

1.Худо соҳибихтиёр аст ва ҳеҷ чиз берун аз фармони Ӯ нест.

2. Ҳеҷ гоҳ садоқат ва вақти Худоро нодида нагиред.

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Ишаъё 46:10 - Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим чизҳоеро, ки ҳанӯз ба амал наомадаанд, эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми ризоияти Худро ба ҷо хоҳам овард".

2 Подшоҳон 14:24 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, ва аз тамоми гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, даст накашид.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё ҳамон гуноҳҳое кард, ки Ёробъом ибни Набат, ки Исроилро ба гуноҳ оварда буд.

1. Худо Худои адолат ва адолат аст - 2 Қӯринтиён 5:10

2. Раҳмати Худо абадӣ аст - Забур 136

1. 2 Вақоеънома 25:2 - Амозиё он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард, аммо на бо дили комил.

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд.

2 Подшоҳон 14:25 Ӯ соҳили Исроилро аз вуруди Ҳамот то баҳри дашт барқарор кард, мувофиқи каломи Худованд Худои Исроил, ки вай ба воситаи бандаи худ Юнус ибни Амитай гуфта буд, пайғамбар, ки аз Ҷатсефер буд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худованд Худои Исроил соҳили Исроилро мувофиқи суханони бандаи худ Юнус-пайғамбар барқарор кард.

1. Худо мӯъмин аст: Омӯзиш дар бораи чӣ гуна Худо ваъдаҳои худро иҷро мекунад

2. Қувваи нубувват: Чӣ гуна садои Худо шунида мешавад

1. Ирмиё 33:22 - Чӣ тавре ки лашкари осмон шумурда намешавад, ва реги баҳр чен карда намешавад: ҳамин тавр ман насли бандаи Худ Довуд ва левизодагонро, ки ба ман хизмат мекунанд, афзун хоҳам кард.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2 Подшоҳон 14:26 Зеро ки Худованд андӯҳи Исроилро дид, ки он бағоят талх аст, зеро ки барои Исроил на касе баста буд, на касе мондааст, ва на мададгор.

Худованд ранҷу азоби бузурги Исроилро дид, зеро дар вақти эҳтиёҷ ба онҳо касе набуд.

1. Худованд ранҷу азобҳои моро мебинад - чӣ гуна Худо дар замонҳои душвортарин мо барои мо ҳаст

2. Худо ёвари ҳама аст - Чӣ гуна Худо метавонад ба мо дар вақти ниёзамон кӯмак кунад

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2 Подшоҳон 14:27 Ва Худованд нагуфт, ки исми Исроилро аз зери осмон маҳв кунад, балки онҳоро ба воситаи Ёробъом ибни Юош наҷот дод.

Худованд ваъда дод, ки номи Исроилро аз замин нест намекунад, ва ваъдаи худро иҷро карда, онҳоро ба воситаи Ёробъом ибни Юош наҷот дод.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд - 2 Қӯринтиён 1:20

2. Боварӣ ба муҳаббати бепоёни Худованд - Марсияҳо 3:22-23

1. Ирмиё 31:35-37 - ваъдаи Худо, ки ҳеҷ гоҳ Исроилро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро якҷоя ба манфиати дӯстдорони Ӯ кор мекунад.

2 Подшоҳон 14:28 Ва дар бораи корҳои боқимондаи Ёробъом, ва ҳар коре, ки ӯ карда буд, ва тавоноии ӯ, чӣ гуна ҷанг кард, ва чӣ гуна ӯ Димишқ ва Ҳамотро, ки аз они Яҳудо буд, барои Исроил барқарор кард, дар ин бора навишта нашудааст. китоби солномаҳои подшоҳони Исроил?

1: Қудрат ва қудрати Худо беандоза аст.

2: Мо бояд ғалабаҳои Худовандро дар хотир дорем, вақте ки мо бо лаҳзаҳои душвори мубориза рӯ ба рӯ мешавем.

1: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

2: Забур 18:32-36 - Худост, ки маро бо қувват мебахшад ва роҳи маро комил мекунад. Пойҳои маро мисли пойҳои оҳу мекунад; вай ба ман имкон медиҳад, ки дар баландиҳо истодаам. Ӯ дастҳои маро ба ҷанг меомӯзонад; дастони ман камони биринҷиро хам карда метавонад. Ту сипари ғалабаи худро ба ман медиҳӣ, ва дасти ростат маро дастгирӣ мекунад; шумо хамед, то маро бузург гардонед.

2 Подшоҳон 14:29 Ва Ёробъом бо падарони худ, ҳатто бо подшоҳони Исроил хобид; ва ба ҷои ӯ писараш Закариё подшоҳӣ кард.

Ёробъом, подшоҳи Исроил, мурд ва писараш Закарё подшоҳ шуд.

1. Ҳукмронии Худо дар вориси ворисон - Масалҳо 21:1

2. Арзиши итоаткорӣ дар роҳбарӣ - 1 Подшоҳон 12:14

1. 1 Вақоеънома 22:9-10 - Қавӣ ва далер бошед ва корро иҷро кунед. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо туст. То он даме ки

тамоми кор барои хизмати маъбади Худованд анҷом наёбад, Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Такрори Шариат 17: 14-20 - Вақте ки шумо ба замине ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, меоед ва онро тасарруф мекунед ва дар он сокин мешавед ва он гоҳ мегӯед, ки ман бар худ подшоҳ таъин мекунам, мисли ҳамаи халқҳое, ки дар гирди ман метавонӣ подшоҳеро бар худ таъин кунӣ, ки Худованд Худои ту ӯро баргузид. Ҳатман касеро, ки Худованд Худои ту баргузида бошад, бар худ подшоҳ таъин намо. Якеро аз бародарони худ бар худ подшоҳ таъин хоҳӣ кард. Шумо наметавонед аҷнабиеро, ки бародари шумо нест, бар шумо таъин кунед. Фақат ӯ набояд барои худ аспҳои бисьёре ба даст орад ва мардумро ба Миср баргардонад, то ки аспҳои бисьёре ба даст оварад, зеро ки Худованд ба ту гуфтааст: "Боз он роҳ дигар барнамегардед". Ва барои худ зани бисьёре нагирад, то дилаш рӯй нагардонад ва барои худ нуқра ва тиллои зиёд ба даст наорад.

2 Подшоҳон боби 15 дар бораи ҳукмронии подшоҳони гуногун ҳам дар Яҳудо ва ҳам Исроил маълумот дода, амалҳои онҳо, давомнокии ҳукмронӣ ва оқибатҳои бо онҳо дучор омадаро қайд мекунанд.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Азариё (Узиё) ҳамчун подшоҳи Яҳудо оғоз мешавад. Ӯ ба ҷои падари худ Амасиё медарояд ва панҷоҳу ду сол ҳукмронӣ мекунад. Азариё кореро мекунад, ки дар назари Худованд дуруст аст, аммо баландтарин ҷойҳоеро, ки одамон қурбонӣ меоранд, бардошта наметавонист (4 Подшоҳон 15:1-4).

Параграфи 2: Пас аз он ҳикоя ба як қатор подшоҳоне мегузарад, ки бар Исроил ҳукмронӣ мекарданд. Закариё пас аз падараш Ёробъоми II подшоҳ мешавад, аммо танҳо шаш моҳ пеш аз кушта шудани Шаллум ҳукмронӣ мекунад (2 Подшоҳон 15:8-12).

Параграфи 3: Ҳукмронии Шаллум кӯтоҳмуддат аст, зеро Менаҳем бар зидди ӯ суиқасд мекунад ва подшоҳиро ба ӯҳда мегирад. Менахем даҳ сол ҳукмронӣ мекунад, аммо амалҳои гунаҳкоре, ки подшоҳони пештара муқаррар кардаанд, идома медиҳад, ки ба доварии Худо бар Исроил тавассути ҳамлаи Ашшур оварда мерасонад (4 Подшоҳон 15:13-22).

Параграфи 4: Тиглат-Пилесер III, подшоҳи Ашшур, ҳангоми ҳукмронии Пекаҳё ба Исроил ҳамла мекунад. Пекаҳё аз ҷониби Пека кушта мешавад, ки баъдан подшоҳ мешавад. Пека бист сол ҳукмронӣ мекунад, ки ба ҳамин монанд ҳукмронии гунаҳкоре, ки хашми Худоро барангехт (4 Подшоҳон 15;23-31).

Параграфи 5: Дар ривоят ба таври мухтасар ҳукмронии одилонаи Йӯтом бар Яҳудо пас аз марги Азариё зикр шуда, ба дастовардҳои ӯ, аз қабили таҳкими шаҳрҳо ва ғалабаҳо бар зидди аммӯниён ишора мекунад, инчунин қайд мекунад, ки бутпарастӣ дар байни мардум боқӣ мемонад (4 Подшоҳон 15;32-38).

Хулоса, боби понздаҳуми 2 Подшоҳон ҳукмронии тӯлонии Азариё, аз байн бурдани баландӣ, вориси Исроил, кушторҳо ва ҳамлаҳоро тасвир мекунад. Салтанати одилонаи Йӯтом, аммо бутпарастӣ то ҳол боқӣ мемонад. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, ба монанди оқибатҳои итоат накардани пурра ба Худо, табиати даврии гуноҳ ва доварӣ ва чӣ гуна ҳатто ҳокимони одил барои аз байн бурдани амалҳои бутпарастӣ аз салтанатҳои худ мубориза мебаранд, меомӯзад.

2 Подшоҳон 15:1 Дар соли бисту ҳафтуми подшоҳи Ёробъом, подшоҳи Исроил, Азарё ибни Амасьё, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Азариё подшоҳии худро ҳамчун подшоҳи Яҳудо дар соли 27-уми подшоҳии Ёробъом ҳамчун подшоҳи Исроил оғоз кард.

1. Вақти Худо комил аст: Ҳикояи ҳукмронии Азариё ҳамчун Подшоҳи Яҳудо.

2. Итоаткорӣ дар роҳбарӣ: Омӯзиши ҳукмронии Азариё ҳамчун Подшоҳи Яҳудо.

1. 2 Подшоҳон 15:1

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳама наслҳо.

2 Подшоҳон 15:2 Вақте ки ӯ подшоҳӣ кард, шонздаҳсола буд, ва дуву панҷоҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ехолия аз Ерусалим буд.

Азариё, ки бо номи Узиё маъруф аст, дар синни шонздаҳсолагӣ ба подшоҳии Ерусалим шурӯъ кард ва панҷоҳу ду сол подшоҳӣ кард. Модараш Ехолия аз Ерусалим буд.

1. Қувваи ҷавонон: Чӣ гуна наврасон метавонанд ба ҷаҳон таъсир расонанд

2. Пайравӣ дар паи гузаштагони мо: Таҷрибаи ниёгони мо чӣ гуна моро шакл медиҳад

1. Забур 78:72 - Пас, Ӯ онҳоро мувофиқи беайбии дили худ ғизо дод; ва бо маҳорати дастони худ онҳоро ҳидоят мекард.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 15:3 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падараш Амасьё карда буд;

Азарё он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, чунон ки падараш Амасьё карда буд.

1. Вафодорӣ: Пайравӣ дар пайи адолат

2. Зиндагии одилона: мероси падарони мо

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Вақте ки ман имони бефоидаеро, ки дар ту ҳаст, ба ёд меорам, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Авниқо сокин буд; ва ман итминон дорам, ки дар ту низ ҳаст.

2 Подшоҳон 15:4 Ба истиснои он ки баландиҳо бардошта нашуданд: мардум то ҳол дар баландиҳо қурбонӣ карда, бухур сӯзонданд.

Сарфи назар аз ислоҳоти подшоҳ Азариё, халқи Исроил то ҳол дар баландиҳо қурбонӣ кардан ва бухур сӯзонданро давом медоданд.

1. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Хатари бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20: 4-5 "Шумо барои худ ҳайкали кандакорӣ насозед, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. ба онҳо саҷда накунед ва ба онҳо ибодат накунед, зеро ки Ман Худованд Худои шумо Худои ҳасаднок ҳастам.

2. 2 Вақоеънома 15:2 Худованд бо шумост, вақте ки шумо бо Ӯ ҳастед; ва агар Ӯро ҷустуҷӯ кунед, аз шумо хоҳад ёфт; лекин агар шумо ӯро тарк кунед, ӯ шуморо тарк хоҳад кард.

2 Подшоҳон 15:5 Ва Худованд подшоҳро зарба зад, ба тавре ки ӯ то рӯзи маргаш махавӣ буд, ва дар чанд хона сокин буд. Ва Йӯтом писари подшоҳ бар хона буд, ки бар мардуми он замин доварӣ мекард.

Худованд подшоҳи Исроилро зада, то охири умраш махавӣ кард. Йӯтом, писари подшоҳ, бар ӯҳдаи ҳукмронии халқи Исроил таъин карда шуд.

1. Худо вазъиятҳои моро назорат мекунад ва онҳоро барои ба амал баровардани иродаи Худ истифода мебарад.

2. Ҳатто дар байни озмоишҳо, Худо ба мо роҳеро фароҳам меорад, ки зиндагӣ ва хидматро ба Ӯ идома диҳем.

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 15:6 Ва боқимондаи аъмоли Азарьё ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Азариё подшоҳи Яҳудо буд ва корҳо ва дастовардҳои ӯ дар Вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудаанд.

1. Худованд мӯъмин аст, ки корҳои шоистаи моро сабт кунад

2. Осори пояндаи аъмоли неки мо

1. Забур 111:3-6 - Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолати онҳо то абад пойдор аст. Онҳо дар торикӣ ҳамчун нуре барои росткорон эҳьё мешаванд; онҳо меҳрубон, меҳрубон ва одил ҳастанд. Ба одаме, ки саховатмандӣ мекунад ва қарз медиҳад, хуб аст; ки кори худро аз руи адолат пеш мебарад. Зеро ки одил ҳаргиз ба ҷунбиш нахоҳад афтод; вай абадӣ дар хотир мемонад.

2. Воиз 12:13-14 - Анҷоми масъала; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ некӣ ва хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2 Подшоҳон 15:7 Ва Азарьё бо падарони худ хобид; ва ӯро дар назди падаронаш дар шаҳри Довуд дафн карданд; ва писараш Йӯтом ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Азариё, подшоҳи Яҳудо, мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд, ва ба ҷои ӯ писараш Йӯтом подшоҳӣ кард.

1. Қабули гузариши роҳбарӣ

2. Қудрати мерос

1. 1 Вақоеънома 22:10 - "Қавӣ ва далер бош ва корро ба ҷо овар. Натарс ва рӯҳафтода нашав, зеро Худованд Худо, Худои ман, бо туст".

2. Масалҳо 17:6 - «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

2 Подшоҳон 15:8 Дар соли сию ҳаштуми Азарьё, подшоҳи Яҳудо, Закарё ибни Ёробъом бар Исроил дар Сомария шаш моҳ подшоҳӣ кард.

Дар соли 38-уми ҳукмронии подшоҳ Азарьё дар Яҳудо, Закарё ибни Ёробъом дар Сомария шаш моҳ подшоҳи Исроил шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: пайравӣ аз иродаи Худо бар иродаи худ

1. Ишаъё 46:10-11 "Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам. Аз шарқ даъват мекунам. мурғи дарранда, аз замини дур, одаме, ки ҳадафи ман иҷро шавад, он чи гуфтам, ба амал оварам, он чиро, ки ман нақша доштам, ба амал оварам.

2. Масалҳо 16:9 "Одамон дар дили худ роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2 Подшоҳон 15:9 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, чунон ки падаронаш карда буданд, ва аз гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, дур нашуд.

Азарьё ибни Амасьё дар назари Худованд бад рафтор карда, ба гуноҳҳои Ёробъом пайравӣ кард.

1. Хатарҳои пайравӣ ба гуноҳҳои дигарон

2. Фаҳмидани оқибатҳои нарафтани бо роҳҳои Худованд

1. Румиён 12:2 "Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то бифаҳмед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

2. Забур 119:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нурест барои роҳи ман".

2 Подшоҳон 15:10 Ва Шаллум ибни Ёбиш бар зидди ӯ суиқасд кард, ва ӯро дар пеши назари мардум зарба зад, ва ӯро кушта, ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Шаллум ибни Ёбиш бар зидди подшоҳ Менаҳим суиқасд кард ва ӯро дар пеши назари мардум кушт ва ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Хавфи қалби фосид - Чӣ гуна талош ба қудрат метавонад боиси ҳалокат гардад.

2. Зарурати роҳбарии одилона - Муҳимияти доштани пешвоёни одил.

1. Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Матто 7:16-20 - Шумо онҳоро аз меваҳошон хоҳед шинохт. Оё мардон аз буттаҳо ангур ҷамъоварӣ мекунанд ё аз дарахтон анҷир?

2 Подшоҳон 15:11 Ва боқимондаи аъмоли Закарё инак, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

Аъмоли Закарё дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

1. Чӣ тавр бояд ҳаёти содиқона ба Худо итоат кунад

2. Муҳимияти сабт ва нигоҳ доштани ҳаёт ва таҷрибаи мо

1. 2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳҳои онҳоро хоҳам бахшид ва замини худро шифо хоҳад дод».

2. 1 Қӯринтиён 11:1 - «Ба ман тақлид кунед, чунон ки ман низ ба Масеҳ тақлид мекунам».

2 Подшоҳон 15:12 Ин аст каломи Худованд, ки ба Еҳу гуфта буд: «Писарони ту то насли чорум бар тахти Исроил хоҳанд нишаст». Ва хамин тавр ба амал омад.

Каломи Худованд ваъда дода буд, ки насли Еҳу то насли чорум бар тахти Исроил хоҳанд нишаст, ки ин иҷро шуд.

1. Ваъдаҳои Худо ҳатман ва воқеъ хоҳанд шуд.

2. Каломи Худо эътимоднок ва боэътимод аст.

1. Румиён 4:17-21 - имони Иброҳим ба ваъдаи Худо дар бораи насл.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Худо ботил нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 15:13 Шаллум ибни Ёбиш дар соли нӯҳуми Узиё подшоҳи Яҳудо подшоҳӣ кард; ва ӯ як моҳи пурра дар Сомария подшоҳӣ кард.

Шаллум ибни Ёбиш дар соли сию нӯҳуми подшоҳии Узиё бар Яҳудо подшоҳи Сомария таъин шуд, ва ӯ як моҳ подшоҳӣ кард.

1. Вақти Худо комил аст: Қиссаи Шаллум ва Узиё

2. Пешниҳоди Худо дар таъини подшоҳон

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. 2 Вақоеънома 26:1-4 Ва тамоми қавми Яҳудо Узиёро, ки шонздаҳсола буд, гирифта, дар хонаи падараш Амасьё подшоҳӣ карданд. Ӯ Элӯтро бино кард ва онро ба Яҳудо баргардонд, пас аз он подшоҳ бо падарони худ хобид. Узиё ҳангоме ки подшоҳ шуд, шонздаҳсола буд, ва панҷоҳу ду сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Еколиё аз Ерусалим буд. Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, чунон ки падараш Амасьё карда буд.

2 Подшоҳон 15:14 Зеро Менаҳем ибни Ҷодӣ аз Тирсо баромада, ба Сомария омад, ва Шаллум ибни Ёбишро дар Сомария зарба зад, ва ӯро кушта, ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Менаҳем ибни Гадӣ Шаллум ибни Ёбишро дар Сомария кушта, ба ҷои ӯ ҳукмронӣ кард.

1. Хатари шӯҳратпарастӣ - 2 Подшоҳон 15:14

2. Худо дар ҳама чиз Ҳоким аст - 2 Подшоҳон 15:14

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

2 Подшоҳон 15:15 Ва боқимондаи аъмоли Шаллум ва қасди ӯ, ки ӯ карда буд, инак, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

Шаллум, Подшоҳи Исроил, дар китоби 2 Подшоҳон 15:15 зикр шудааст ва аъмоли ӯ дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

1. Мероси шоҳ Шаллум

2. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

1. 2 Вақоеънома 25:4 - Ва ба онҳо гуфт: «Ҳар он чи аз дари хонаи ман берун меояд, ба Худованд хизмат хоҳад кард».

2. Такрори Шариат 6:17 - Амру аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизҳои Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кунед.

2 Подшоҳон 15:16 Ва Менаҳим Тифсоро ва тамоми он чиро, ки дар он буд, ва гирду атрофи онро аз Тирсо торумор кард; ва ҳамаи занони ҳомиладорро, ки дар он ҷо буданд, шикофт.

Менаҳем ба шаҳри Тифсо ва гирду атрофи он ҳамла кард, зеро онҳо аз кушодани дарвозаҳо ба рӯи ӯ саркашӣ карданд. Вай инчунин тамоми занони ҳомила дар шаҳрро куштааст.

1. Оқибатҳои гуноҳи тавбанашаванда

2. Қувваи бахшидан

1. Ҳизқиёл 18:20-21 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар вай аст, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

2. Масалҳо 14:34 - Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2 Подшоҳон 15:17 Дар соли нӯҳуми Азарьё, подшоҳи Яҳудо, Менаҳем ибни Ҷодӣ бар Исроил подшоҳӣ кард, ва даҳ сол дар Сомария подшоҳӣ кард.

Менаҳем ибни Ҷодӣ дар соли сию нӯҳуми подшоҳии Азарьё бар Яҳудо бар Исроил подшоҳӣ кард, ва даҳ сол дар Сомария подшоҳӣ кард.

1. Вафодории Худо: Ҳукмронии Ӯ дар интихоби пешвоён

2. Қувваи умед дар замони гузариш

1. Румиён 13:1-2: "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

2. Дониёл 2:21: "Ӯ замонҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; подшоҳонро аз байн мебарад ва подшоҳонро таъин мекунад; ба хирадмандон хирад ва ба хирадмандон дониш медиҳад."

2 Подшоҳон 15:18 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, ва тамоми айёми худро аз гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, тарк накард.

Подшоҳи Яҳудо Азариё аз паи гуноҳҳои Ёробъом ибни Набат рафт ва дар тамоми умри худ аз онҳо рӯй нагардонд.

1. Хатари бутпарастӣ: Қиссаи шоҳ Азариё

2. Васвасаҳои гуноҳ: чӣ гуна онҳоро мағлуб кардан мумкин аст

1. Румиён 6:12-14 - Пас, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ ҳамчун олоти бадӣ насупоред, балки худро ба Худо пешкаш кунед, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд; ва ҳар як қисми худро ба ӯ ҳамчун олоти адолат пешкаш кунед.

14 Зеро ки гуноҳ оғои шумо нахоҳад буд, зеро ки шумо зери дасти шариат нестед, балки тобеи файз ҳастед.

2. 2 Қӯринтиён 10:3-5 - Зеро ки мо дар ҷаҳон зиндагӣ мекунем, мо мисли ҷаҳон ҷанг намекунем. Силоҳҳое, ки мо бо онҳо мубориза мебарем, аслиҳаи ҷаҳон нестанд. Баръакс, онҳо қудрати илоҳӣ доранд, ки қалъаҳоро вайрон кунанд. Мо далелҳо ва ҳар гуна даъвоеро, ки худро бар зидди дониши Худо бармеангезанд, нобуд мекунем ва ҳар як фикрро асир мегирем, то онро ба Масеҳ итоат кунем.

2 Подшоҳон 15:19 Ва Пул подшоҳи Ашшур бар зидди замин омад, ва Менаҳим ба Пул ҳазор талант нуқра дод, то ки дасташ бо ӯ бошад, то салтанати дар дасташ бударо мустаҳкам кунад.

Менахем ба Пул, подшоҳи Ашшур ба ивази дастгирӣ ва кӯмак барои нигоҳ доштани салтанати ӯ 1000 талант нуқра дод.

1. Худо Подшоҳ аст ва Мо масъулем: Намунаи Менаҳем ва Пул

2. Муҳимияти пайравӣ аз иродаи Худо: Дарсҳо аз Менаҳем ва Пул

1. Ишаъё 40:21-23 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Оё аз аввал ба шумо гуфта нашудааст? Оё шумо аз замони таъсиси замин нафаҳмидаед? Ӯ дар болои даври замин нишастааст, ва мардумаш мисли малаханд: Ӯ осмонро мисли соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад; Ӯ миронро ба ҳалокат мерасонад ва ҳокимони ин ҷаҳонро нест мекунад».

2. Масалҳо 22:7 - "Бой бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир ғуломи қарздиҳанда аст".

2 Подшоҳон 15:20 Ва Менаҳем пули Исроилро, ҳатто аз тамоми мардони сарватманд, аз ҳар кас панҷоҳ сиқл нуқра ситонид, то ба подшоҳи Ашшур бидиҳад. Ва подшоҳи Ашшур баргашт, ва дар он замин намонд.

Менахем аз исроилиёни сарватманд 50 сиқл нуқра андоз талаб кард, то ба подшоҳи Ашшур, ки баъд аз он рафтанд, пардохт кунад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна баргардонидан метавонад боиси тағир гардад

2. Аҳамияти қаноатмандӣ: Чаро тамаъ метавонад ба ҳалокат расонад

1. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи камбағалии Ӯ сарватдор шавед.

2. Луқо 12:15 - Ва Ӯ ба онҳо гуфт: «Эҳтиёт бошед ва аз ҳар гуна тамаъ эҳтиёт шавед, зеро ҳаёти касе аз фаровонии дороии вай иборат нест.

2 Подшоҳон 15:21 Ва боқимондаи аъмоли Менаҳем ва ҳар коре ки ӯ кардааст, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта нашудааст?

Амалҳои Менаҳем дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудаанд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр иҷро кардани аҳкоми Худо метавонад моро ба сатҳи баландтари адолат бирасонад.

2. То ба охир содиқ мондан - Муҳимияти устувор мондан дар имони худ новобаста аз он ки мо бо кадом мушкилот дучор мешавем.

1. 2 Вақоеънома 15:7 - «Қавӣ бошед ва таслим нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад ёфт».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2 Подшоҳон 15:22 Ва Менаҳим бо падарони худ хобид; ва писараш Пекаҳьё ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Менахим мурд ва писараш Пекаҳё подшоҳи нав шуд.

1. Гузариши ҳаёт: Чӣ гуна бояд зиндагӣ то пурра зиндагӣ кунад

2. Аҳамияти мерос: Чӣ тавр ба неъматҳои Худо гузаштан

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. 1 Таслӯникиён 4:13-14 - Аммо ман намехоҳам, ки шумо, эй бародарон, дар бораи мурдагон бехабар бошед, то мисли дигарон, ки умед надоранд, андӯҳгин нашавед. Зеро, агар мо имон оварем, ки Исо мурд ва эҳьё шуд, Худо низ онҳоеро, ки дар Исо хобидаанд, бо Ӯ хоҳад овард.

2 Подшоҳон 15:23 Дар соли панҷоҳуми ҳукмронии Азарьё, подшоҳи Яҳудо, Пекаҳё ибни Менаҳем бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард, ва ду сол подшоҳӣ кард.

Дар соли панҷоҳуми подшоҳии Азарьё бар Яҳудо, Пекаҳё бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард. Ӯ ду сол ҳукмронӣ кард.

1. Зиндагӣ дар Малакути Худо: Чӣ тавр бояд итоаткорӣ ба ҳокимони Худоро нишон дод

2. Вафодорӣ дар роҳбарӣ: Намунаи Пекаҳия

1. Румиён 13:1-7 - Ба ҳокимиятҳои роҳбарикунанда итоат кунед

2. 1 Подшоҳон 8:5-9 - Хоҳиши подшоҳе ба ҷои Худо бар онҳо ҳукмронӣ кунад

2 Подшоҳон 15:24 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, ва аз гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, дур нашуд.

Подшоҳи Исроил Менаҳем дар назари Худованд бадӣ кард ва аз гуноҳҳои Ёробъом тавба накард.

1. Худо ҳамаро мебинад: Муҳимияти зиндагӣ дар назди Худо

2. Қувваи тавба: рӯйгардонӣ аз гуноҳ

1. 2 ба Қӯринтиён 5:10-11 - Зеро ҳамаи мо бояд дар назди курсии доварии Масеҳ ҳозир шавем, то ки ҳар кас он чиро, ки дар ҷисм кардааст, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, бигирад.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 - Пас, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар яке мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил?

2 Подшоҳон 15:25 Аммо Пекаҳ ибни Ремалиё, ки сардораш буд, бар зидди ӯ қасд гирифт, ва ӯро дар Сомария, дар қасри хонаи подшоҳ, бо Арғоб ва Ориё ва бо ӯ панҷоҳ нафар аз ҷилъодиён зарба зад; вайро кушта, дар ҳуҷраи худ подшоҳӣ кард.

Пекаҳ, ки мири подшоҳ Пекаҳё буд, бар зидди ӯ суиқасд кард ва ӯро дар қасри хонаи подшоҳ дар Сомария бо ёрии Аргоб ва Ориё ва 50 нафар аз Ҷилъодиён кушт.

1.Адолати Худо дар ҳама ҳолат ғолиб меояд.

2. Гуноҳ метавонад зуд ба ҳалокат расонад.

1. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан.

2 Подшоҳон 15:26 Ва боқимондаи аъмоли Пекаҳьё ва ҳар коре ки ӯ карда буд, инак, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

1: Вақти худро оқилона истифода баред.

2: Худо бар ҳама Ҳоким аст.

1: Воиз 3:1-2 "Барои ҳар чизе мавсим ва вақт барои ҳар мақсаде дар зери осмон аст: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти кишт ва чидан он чизе ки шинонда шудааст"

2: Масалҳо 16:9 "Дили одам роҳи худро меандешад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

2 Подшоҳон 15:27 Дар соли дуву панҷоҳуми ҳукмронии Азарьё, подшоҳи Яҳудо, Пеқо ибни Ремалиё бар Исроил дар Сомария подшоҳӣ кард, ва бист сол подшоҳӣ кард.

Азариё 52 сол подшоҳи Яҳудо буд ва дар он вақт Пекаҳ ибни Ремалиё бар Исроил дар Сомария 20 сол подшоҳӣ кард.

Беҳтарин

1. Ба вақти Худо ва нақшаи ҳаёти мо эътимод кунед.

2. Ба Худо итоат кунед, ҳатто вақте ки ин барои мо маъно надорад.

Беҳтарин

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2. Воиз 3:1-8 "Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти шинондан ва вақти

чидан кардани он шинондашуда; вақт барои куштан ва вақт барои шифо; вақт барои шикастан ва вақт барои обод кардан; вақт барои гиря ва вақти хандидан; вақт барои мотам ва вақти рақс; вақт барои куштан сангҳоро партофтан ва вақти ҷамъ кардани сангҳо; вақт барои оғӯш кардан ва вақт барои худдорӣ кардан аз оғӯш; ..."

2 Подшоҳон 15:28 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал оварда, ва аз гуноҳҳои Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ андохт, дур нашуд.

Подшоҳи Яҳудо Азариё бадкорӣ карда, аз гуноҳҳои Ёробъом, ки Исроилро ба гуноҳ меовард, рӯй нагардонд.

1. Хароҷоти нофармонӣ: Дарс гирифтан аз иштибоҳи шоҳ Азариё

2. Вақте ки дастуроти Худо нодида гирифта мешавад: Оқибатҳои гуноҳ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Эфсӯсиён 4:20-24 - Аммо ин тавр нест, ки шумо Масеҳро омӯхтаед! гумон кунед, ки шумо дар бораи Ӯ шунидаед ва дар Ӯ таълим гирифтаед, чунон ки ростӣ дар Исо аст, то ки нафси кӯҳнаи худро, ки ба тарзи ҳаёти пешинаи шумо тааллуқ дорад ва бо ҳавасҳои маккорона фосид шудааст, дур шавед ва дар рӯҳияи ақлҳои шумо, ва дар бар кардани шахсияти нав, ки ба сурати Худо дар адолат ва қудсияти ҳақиқӣ офарида шудааст.

2 Подшоҳон 15:29 Дар айёми Пекаҳ, подшоҳи Исроил, Тиглатпилесар, подшоҳи Ашшур омад, ва Иҷон, ва Абилбетмахо, ва Ёнӯаҳ, ва Кедеш, ва Ҳозор, ва Ҷилъод ва Ҷалилро, ки тамоми замини Нафтали буд, забт кард, ва онҳоро бардошта бурд. асир ба Ашшур.

Тиглатпилесер, подшоҳи Ашшур, забт карда, замини Нафталиро забт намуда, шаҳрҳо ва мардуми онро забт намуда, ба Ашшур бурд.

1. Ҳукмронии Худо дар замонҳои ранҷу азоб

2. Бехуда будани такаббури инсон

1. Ишаъё 10:5–7

2. Матто 10:28–31

2 Подшоҳон 15:30 Ва Ҳушаъ ибни Эло бар зидди Пеқо ибни Ремалиё суиқасд кард, ва ӯро зада, кушта, дар соли бистуми ҳукмронии Йӯтом ибни Узиё ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Ҳушаъ ибни Элоҳ Пеқо ибни Ремалиёро сарнагун кард ва дар соли бистуми ҳукмронии Йӯтом подшоҳи Исроил шуд.

1. Қувваи дасисаҳо: Чӣ тавр Ҳушеа Пекаро сарнагун кард

2. Ҳукмронии Худо бар халқҳо: Подшоҳии Ҳушаъ

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад.

2. Забур 75:6-7 - Пешравӣ на аз шарқ меояд, на аз ғарб ва на аз ҷануб. Аммо Худо Довар аст: Ӯ якеро меандозад ва дигареро муқаррар мекунад.

2 Подшоҳон 15:31 Ва боқимондаи аъмоли Пекаҳ ва ҳар коре ки ӯ карда буд, инак, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Исроил навишта шудааст.

Амалҳои Пекаҳ дар китоби солномаҳои подшоҳони Исроил сабт шудаанд.

1. Чӣ тавр бояд ҳаёти беайбӣ дошта бошад

2. Вафодор будан ба даъвати Худо

1. Масалҳо 21:3 - Кори адолат ва адолат барои Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст.

2. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба он сӯ медаванд, то ба онҳое, ки дилашон нисбат ба Ӯ беайб аст, дастгирӣ кунад.

2 Подшоҳон 15:32 Дар соли дуюми ҳукмронии Пекаҳ ибни Ремалиё, подшоҳи Исроил, Йӯтом ибни Узиё, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Йӯтом дар соли дуюми подшоҳии Пекаҳ подшоҳи Исроил шуд.

1. Омӯзиши роҳбарӣ: Роҳбарии Ҷотам.

2. Натарс: Далерӣ дар замони подшоҳии Йӯтом.

1. Ишаъё 6:1-8 - Даъвати Ишаъё барои пайғамбар будан дар замони подшоҳии Йӯтом.

2. 2 Вақоеънома 27:1-9 - Салтанати Йӯтом ва садоқати ӯ ба Худо.

2 Подшоҳон 15:33 Вақте ки подшоҳ шудан гирифт, ӯ панҷу бистсола буд, ва шонздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ерушо, духтари Содӯқ буд.

Азариё 25-сола буд, вақте ки ҳукмронии 16-солаи худро дар Ерусалим оғоз кард. Модараш Ерушо духтари Содӯқ буд.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Подшоҳон 15:33

2. Таъсири модарони итоаткор - 2 Подшоҳон 15:33

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2 Подшоҳон 15:34 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард: вай мувофиқи он чи падараш Узиё карда буд, ба амал овард.

Шоҳ Йӯтом ба намунаи падараш Узиё пайравӣ кард ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. Зиндагие, ки ба Худо писанд аст

2. Қудрати намунаи хуб

1. Забур 37:3-4 "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд шод намо, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. ."

2. Матто 6:33 «Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

2 Подшоҳон 15:35 Аммо баландиҳо бардошта нашуданд: мардум ҳанӯз дар баландиҳо қурбонӣ карда, бухур сӯзонданд. Ӯ дарвозаи баланди хонаи Худовандро бино кард.

Подшоҳ Азариё дарвозаи баланди хонаи Худовандро сохт, аммо баландтарин ҷойҳоеро, ки мардум то ҳол қурбонӣ меоварданд ва бухур мемесӯзонданд, набурд.

1. Аҳамияти итоаткорӣ: Намунаи шоҳ Азариё

2. Қувваи садоқати содиқ: мероси шоҳ Азариё

1. 2 Вақоеънома 26:4-5 - Ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падараш Амасьё карда буд. Ӯ дар айёми Закарё, ки дар рӯъёҳои Худо фаҳмиш дошт, Худоро меҷуст; ва то даме ки Худовандро меҷуст, Худо ӯро обод гардонд.

2. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; Бигзор вай назди Худованд баргардад, ва Ӯ ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2 Подшоҳон 15:36 Оё боқимондаи аъмоли Йӯтом ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Ютом подшоҳи Яҳудо буд ва аъмоли ӯ дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудааст.

1. Муҳимияти роҳбарии Худо: Дарсҳо аз Йӯтом

2. Итоат ба Худо, на ба одам: Мо аз Ютом чӣ омӯхта метавонем

1. Масалҳо 29:2 - «Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, вале вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд».

2. 1 Тимотиюс 2: 1-4 - "Бинобар ин, ман насиҳат медиҳам, ки пеш аз ҳама барои ҳама дуоҳо, дуоҳо, шафоатҳо ва шукргузорӣ барои подшоҳон ва барои ҳамаи шахсони мансабдор, ки мо метавонем бо ҳар гуна парҳезгорӣ ва ростқавлӣ зиндагии орому осуда дошта бошем, зеро ки ин дар назари Худои Наҷотдиҳандаи мо хуб ва мақбул аст; Ӯ мехоҳад, ки ҳамаи одамон наҷот ёбанд ва ба дониши ростӣ бирасанд».

2 Подшоҳон 15:37 Дар он айём Худованд ба муқобили Яҳудо Резин, подшоҳи Сурия ва Пекаҳ ибни Ремалиё фиристод.

Дар замони Подшоҳон 15:37 Худованд Резин подшоҳи Сурия ва Пекаҳ ибни Ремалиёро фиристод, то бо Яҳудо ҷанг кунанд.

1. Қудрати Худо барои ғолибият: Чӣ гуна итоат ба Худованд пирӯзӣ меорад

2. Дарк кардан ва рафъи душвориҳо: Дарсҳо аз китоби подшоҳон

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2 Подшоҳон 15:38 Ва Йӯтом бо падарони худ хобид, ва бо падарони худ дар шаҳри падараш Довуд дафн карда шуд; ва писараш Оҳоз ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Йӯтом, подшоҳи Исроил, мурд ва дар шаҳри Довуд дар паҳлӯи падаронаш дафн карда шуд. Ба ҷои ӯ писараш Оҳоз подшоҳӣ кард.

1. Ҳақиқати марг: Подшоҳ будан чӣ маъно дорад

2. Вафодор будан ба падарони мо: мероси Йӯтом

1. Забур 37:25 - "Ҷавон будам, ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шудааст, ва насли ӯ нон талаб мекунад".

2. Воиз 8:4 - "Ҳар ҷо ки каломи подшоҳ аст, он ҷо қудрат аст; ва кӣ метавонад ба ӯ гӯяд: "Ту чӣ кор мекунӣ?"

2 Подшоҳон боби 16 ба ҳукмронии Оҳоз ҳамчун подшоҳи Яҳудо ва қарорҳои фоҷиавии ӯ, аз ҷумла дархости кӯмак аз Ашшур ва ҷорӣ кардани бутпарастӣ ба расму оинҳои ибодати Яҳудо диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Оҳоз ҳамчун подшоҳи Яҳудо оғоз мешавад. Баръакси аҷдодони худ, Оҳоз аз паи онҳо намеравад ва ба амалҳои бад машғул мешавад. Ӯ бо роҳҳои подшоҳони Исроил меравад ва ҳатто писари худро ба худоёни бегона қурбонӣ мекунад (4 Подшоҳон 16:1-4).

Сархати 2: Дар посух ба таҳдидҳои Исроил ва Сурия, Оҳоз аз Тиглат-Пилесер III, подшоҳи Ашшур кӯмак мехоҳад. Ӯ ба ӯ пули боҷеро, ки аз хазинаи маъбад гирифта буд, мефиристад, то ки илтифоти ӯро ба даст орад. Аммо, ин амал танҳо барои Яҳудо душвориҳои бештар меорад (4 Подшоҳон 16:5-9).

Параграфи 3: Ҳангоми дидани Димишқ, Оҳоз қурбонгоҳеро дар он ҷо мебинад ва тарҳи онро ба Уриёи коҳини Ерусалим бармегардонад. Пас аз бозгашт, ӯ ба Уриё амр мекунад, ки барояш қурбонгоҳи такрорӣ бино кунад. Ин қурбонгоҳи нав ҷои қурбонгоҳи биринҷӣ аст, ки Худо барои истифода дар ибодат амр фармуда буд (4 Подшоҳон 16:10-17).

Сархати 4-ум: Ҳикоя бо тавсифи рӯйдодҳои мухталиф дар давраи ҳукмронии Оҳоз идома дорад, ба монанди тафсилоти таъмири маъбади Сулаймон, ки дар

зери таъсири тарҳҳои Ашшурӣ анҷом дода шудааст ва инчунин зикри марг ва дафни ӯ (Подшоҳон 22;18-20).

Хулоса, боби шонздаҳуми 2 Подшоҳон ҳукмронии шарионаи Оҳоз, қурбониҳо ба худоёни бегона, дархости кӯмак аз Ашшур, таҳқири расму оинҳоро тасвир мекунад. Ворид кардани бутпарастӣ, дур шудан аз амрҳои Худо. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, ба монанди оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо, хатарҳои ҷустуҷӯи иттифоқ бо халқҳои нопок ва чӣ гуна вайрон кардани ибодати ҳақиқӣ метавонад ба суқути рӯҳонӣ оварда расонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 16:1 Дар соли ҳабдаҳуми ҳукмронии Пекаҳ ибни Ремалиё Оҳоз ибни Йӯтом, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Оҳоз ибни Йӯтом, дар соли ҳабдаҳуми ҳукмронии Пеқо ибни Ремалиё чун подшоҳи Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Муҳимияти сабр: Чӣ гуна интизории вақти муносиб метавонад муваффақияти бузург оварад

2. Қудрати роҳбарӣ: Чӣ гуна роҳбарии хуб метавонад ояндаро ташаккул диҳад

1. Румиён 12:12 - «бо умед шодӣ мекунанд, дар мусибат пурсабр»

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст"

2 Подшоҳон 16:2 Вақте ки Оҳоз подшоҳӣ кард, бистсола буд, ва шонздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард, ва он чи дар назари Худованд Худои худ дуруст буд, мисли падараш Довуд накард.

Оҳоз дар синни 20-солагӣ подшоҳӣ кард ва 16 сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Вай бар хилофи падараш Довуд аҳкоми Худовандро иҷро накард.

1. Зиндагӣ бо вафодорӣ ба Худованд

2. Қудрати намунаи хуб

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:11 - Ин чизҳо бо онҳо рӯй дода буд, то намунае бошад, аммо онҳо барои таълимоти мо, ки охири замонҳо ба онҳо расидааст, навишта шудааст.

2 Подшоҳон 16:3 Аммо ӯ бо роҳи подшоҳони Исроил рафтор кард, ҳа, ва писари худро ба ҳасби корҳои зишти халқҳо, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд, аз оташ гузаронид.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз ба ҳамон амалҳои гуноҳкоронаи подшоҳони пешини Исроил пайравӣ карда, ҳатто то ҳадде рафта буд, ки писарашро ба худоёни бутпарастӣ қурбонӣ кунад.

1. Гуноҳи бутпарастӣ: Чаро мо бояд ба васвасаҳо муқобилат кунем

2. Қудрати намунаи волидайн: Чӣ тавр мо фарзандони худро таълим медиҳем

1. Такрори Шариат 12:30-31 - Худро эҳтиёт кун, ки бо пайравӣ ба онҳо ба дом наафтӣ, баъд аз он ки онҳо аз пеши ту нест карда шаванд; ва ба худоёни онҳо напурсед ва нагӯед: "Ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна ибодат мекарданд?" Ман низ ҳамин тавр хоҳам кард.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 16:4 Ва дар баландиҳо ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти сабз қурбонӣ карда, бухур сӯзонд.

Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, дар баландиҳо, теппаҳо ва зери дарахтони сабз қурбонӣ карда, бухур сӯзондан ба худоёни козиб саҷда мекард.

1. Хатари созиш бо бутпарастии бардурӯғ

2. Таъсири манфии бутпарастӣ дар ҳаёти мӯъмин

1. Ирмиё 16:19-20 Эй Худованд, қуввати ман ва қалъаи ман, паноҳгоҳи ман дар рӯзи мусибат, халқҳо аз ақсои замин назди Ту омада, хоҳанд гуфт: Падарони мо ҷуз дурӯғ ва чизҳои ночиз мерос гирифтаанд. ки дар он фоидае нест.

2. Масалҳо 16:25 Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2 Подшоҳон 16:5 Ва Резин, подшоҳи Сурия ва Пекаҳ ибни Ремалиё, подшоҳи Исроил, барои ҷанг ба Ерусалим омаданд, ва Оҳозро муҳосира карданд, вале ӯро мағлуб карда натавонистанд.

Резин, подшоҳи Сурия ва Пекаҳ, подшоҳи Исроил, Ерусалимро муҳосира карданд, то бар зидди Оҳоз ҷанг кунанд, аммо муваффақ нашуданд.

1. Худо ҳамеша дар вақти душворӣ бо мо аст - Ишаъё 41:10

2. Дар имон устувор бошед ва ба Худованд таваккал кунед - 2 Вақоеънома 20:15-17

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Вақоеънома 20:15-17 - «Ва ӯ гуфт: «Гӯш кунед, эй тамоми Яҳудо ва сокинони Ерусалим ва подшоҳ Еҳӯшофот: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин лашкари бузург натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро Ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.Фардо ба муқобили онҳо фуруд оваред; Инак, онҳо ба сӯи Зиз мебароянд; онҳоро дар охири водӣ, дар шарқи биёбони Еруил хоҳед ёфт; ба шумо лозим нест, ки дар он ҷанг кунед. Дар ин ҷанг устувор бошед, мавқеъи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед, натарсед ва ҳаросон нашавед, фардо ба муқобили онҳо бароед, ва Худованд бо шумо хоҳад буд.

2 Подшоҳон 16:6 Дар он вақт Резин подшоҳи Сурия Элотро ба Сурия баргардонд, ва яҳудиёнро аз Элот ронд; ва арамиён ба Элот омада, то имрӯз дар он ҷо сокин буданд.

Резин, подшоҳи Сурия, назорати Элатро дубора ба даст оварда ва яҳудиёнро аз шаҳр пеш кард. Суриягиҳо аз ҳамон вақт дар Элат зиндагӣ мекунанд.

1. Чӣ тавр иродаи Худо сарфи назар аз мухолифатҳо ғолиб меояд

2. Дар баробари душвориҳо устувор истодан

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 54:17 Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки туро айбдор мекунад, рад хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва ин аст сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 16:7 Ва Оҳоз қосидон назди Тиглатпилесар подшоҳи Ашшур фиристода, гуфт: «Ман бандаи ту ва писарат ҳастам; омада, маро аз дасти подшоҳи Сурия ва аз дасти подшоҳи Сурия наҷот деҳ. Исроил, ки бар зидди ман қиём мекунад.

Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, ба назди Тиглатпилесар, подшоҳи Ашшур қосидон фиристода, хоҳиш мекунад, ки аз подшоҳони Сурия ва Исроил, ки ба ӯ ҳамла мекунанд, наҷот ёбад.

1. Худо паноҳгоҳ ва тавоноии мост - Забур 45:1-3

2. Қувваи дуо - Яъқуб 5:16

1. Ишаъё 7:1-9 - Оҳоз аз Худованд аломате талаб кард ва Худо ба ӯ нишон дод.

2. Ишаъё 8:7-8 - Оҳоз ва мардуми Яҳудо огоҳ карда шуданд, ки барои муҳофизат ба подшоҳи Ашшур такя накунанд.

2 Подшоҳон 16:8 Ва Оҳоз нуқра ва тиллои дар хонаи Худованд ва аз ганҷҳои хонаи подшоҳ ёфтшударо гирифта, барои ҳадя ба подшоҳи Ашшур фиристод.

Оҳоз аз хонаи Худованд ва хонаи подшоҳ нуқра ва тилло гирифта, ба подшоҳи Ашшур ҳадя дод.

1. Хавфи созиш: Чӣ тавр мо набояд арзишҳои худро дар баробари мушкилот қурбон кунем

2. Гирифтани чизе, ки аз они мо нест: Фаҳмидани гуноҳи дуздӣ

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки ба озмоиш тоб меорад, зеро вақте ки ӯ озмуда мешавад, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки онро Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Хуруҷ 20:15 - Ту дуздӣ накун.

2 Подшоҳон 16:9 Ва подшоҳи Ашшур ба сухани ӯ гӯш дод, зеро ки подшоҳи Ашшур ба муқобили Димишқ баромада, онро забт кард, ва мардуми онро ба Кир асир бурд, ва Резинро кушт.

Подшоҳи Ашшур ба хоҳиши подшоҳи Исроил гӯш дод ва баъдан ба Димишқ ҳамла кард ва мардумро асир гирифт ва Резинро кушт.

1. Қудрати каломи Худо ва аҳамияти тоъат.

2. Оқибатҳои нофармонӣ ва исён.

1. Забур 104:15 - "гуфта мешавад: "Ба тадҳиншудаи Ман даст нарасонед ва ба анбиёи Ман осебе нарасонед".

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд".

2 Подшоҳон 16:10 Ва подшоҳ Оҳоз ба Димишқ ба пешвози Тиглатпилесар, подшоҳи Ашшур рафт, ва қурбонгоҳеро дид, ки дар Димишқ буд; кори он.

Шоҳ Оҳоз ба Димишқ сафар мекунад, то бо подшоҳи Ашшур Тиглатпилесар вохӯрад ва қурбонгоҳи он ҷоро тамошо мекунад. Ӯ ба Уриёи коҳин тавсифи қурбонгоҳро мефиристад, то онро такрор кунад.

1. Муҳимияти намунаи рафтори мо аз рӯи рафтори Худо.

2. Аз дигарон ибрат гирифтан.

1. Филиппиён 3:17 - «Эй бародарон ва хоҳарон, ба ман пайравӣ кунед ва чашмони худро ба онҳое нигоҳ доред, ки мувофиқи намунаи шумо дар мо рафтор мекунанд».

2. Румиён 8:29 - «Барои касоне, ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунанд, то ки дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад».

2 Подшоҳон 16:11 Ва Уриёи коҳин бар тибқи ҳар он чи подшоҳ Оҳоз аз Димишқ фиристода буд, қурбонгоҳе сохт, ва Уриёи коҳин онро бар зидди подшоҳ Оҳоз аз Димишқ сохт.

Уриёи коҳин мувофиқи дастури шоҳ Оҳоз, ки аз Димишқ дастур фиристода буд, қурбонгоҳ сохт.

1. Ба дастуроти Худо итоат кардан - 2 Подшоҳон 16:11

2. Вафодории Уриёи коҳин - 2 Подшоҳон 16:11

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2 Подшоҳон 16:12 Ва ҳангоме ки подшоҳ аз Димишқ омад, подшоҳ қурбонгоҳро дид, ва подшоҳ ба қурбонгоҳ наздик шуда, бар он қурбонӣ оварда.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз ба Ерусалим меояд ва ба қурбонгоҳ наздик мешавад, то қурбонӣ кунад.

1. Вафодории Худо дар баробари мусибат

2. Дар Худованд қувват ёфтан

1. Забур 27:14 - "Интизори Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва ба Худованд мунтазир бошед".

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2 Подшоҳон 16:13 Ва қурбонии сӯхтании худ ва қурбонии ордии худро сӯзонд, ва ҳадияи нӯшокии худро рехт, ва хуни қурбониҳои осоиштагии худро бар қурбонгоҳ пошид.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз дар қурбонгоҳ барои Худованд қурбонии сӯхтанӣ, ҳадияи ордӣ, ҳадияи нӯшокӣ ва қурбониҳои саломатӣ оварад.

1. Қурбонӣ барои Худованд: Намунаи шоҳ Оҳоз

2. Қувваи итоаткорӣ: Он чизе ки подшоҳ Оҳоз ба мо таълим медиҳад

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2 Подшоҳон 16:14 Ва қурбонгоҳи мисинро, ки ба ҳузури Худованд буд, аз пеши хона, аз миёни қурбонгоҳ ва хонаи Худованд оварда, ба тарафи шимолии қурбонгоҳ гузошт.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр подшоҳи Яҳудо Оҳоз қурбонгоҳи биринҷро аз пеши маъбад ба тарафи шимолии қурбонгоҳ кӯчонида буд.

1. Муҳимияти бартарият додани Худо: Баррасии аъмоли шоҳ Оҳоз

2. Вафодорӣ дар замонҳои душвор: Чӣ гуна шоҳ Оҳоз ба ӯҳдадориҳои худ вафо кард

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Муҳимияти ибодати Худоро дар ҷои интихобкардааш муҳокима мекунад.

2. 2 Вақоеънома 15:2 - тасвир мекунад, ки чӣ тавр шоҳ Осо барои садоқаташ ба Худо таъриф карда шуд.

2 Подшоҳон 16:15 Ва подшоҳ Оҳоз ба Уриёи коҳин амр фармуда, гуфт: «Қурбонии сӯхтании субҳ ва қурбонии шом, ва қурбонии сӯхтании подшоҳ ва қурбонии ордии ӯро бо қурбонии сӯхтании тамоми қавм бар қурбонгоҳи бузург сӯзонед. аз замин, ва ҳадияи ордии онҳо ва ҳадияҳои обии онҳо; ва тамоми

хуни қурбонии сӯхтанӣ ва тамоми хуни қурбониро бар он пошед; ва қурбонгоҳи мисин барои ман хоҳад буд, то ки аз он бипурсам.

Подшоҳ Оҳоз ба Уриёи коҳин амр фармуд, ки қурбониҳои субҳу шом дар қурбонгоҳи бузург ва қурбонии сӯхтании мардуми ин замин ва ҳадияҳои нӯшокии онҳоро сӯзонанд. Тамоми хуни қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонӣ бояд бар қурбонгоҳ пошида мешуд, ки он барои пурсиш истифода мешуд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

2. Қувваи қурбонӣ

1. Ибриён 13:15-17 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст, ба фармонбардорони шумо итоат кунед ва мутеъ бошед, зеро онҳо дар бораи ҷонҳои шумо, ҳамчун касоне, ки ҳисобот медиҳанд, бигзоред, ки ин корро бо шодӣ кунанд, на бо андӯҳ, барои шумо зиёновар хоҳад буд».

2. Ибодат 17:11 - «Зеро ки ҳаёти ҷисм дар хун аст, ва Ман онро бар қурбонгоҳ ба шумо додаам, то ки ҷонҳои шуморо кафорат кунед, зеро он хунест, ки ҷонро кафорат мекунад. "

2 Подшоҳон 16:16 Ҳамин тавр Уриёи коҳин, мувофиқи он ки подшоҳ Оҳоз фармуда буд.

Уриёи коҳин тамоми амрҳои подшоҳ Оҳозро иҷро кард.

1. Худо моро даъват кардааст, ки ба фармондеҳони болои мо итоат кунем.

2. Вафодорӣ дар итоат ба ҳокимият подош хоҳад гирифт.

1. Румиён 13:1–7

2. Эфсӯсиён 6:5–9

2 Подшоҳон 16:17 Ва подшоҳ Оҳоз сарҳадҳои таҳкурсиро бурида, ҷӯйборро аз онҳо гирифт; ва баҳрро аз барзаговони мисин, ки дар зери он буданд, фуроварда, бар сангфарш гузошт.

Подшоҳ Оҳоз лоғарро аз пояҳо бардошт ва баҳрро аз барзаговҳои мисӣ фуровард ва бар сангфарш гузошт.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр амалҳои шоҳ Оҳоз аҳамияти ҳадяро нишон медиҳанд

2. Подшоҳии Худованд: Маънои барканории шоҳ Оҳоз Лавер ва баҳр

1. Забур 84:11, Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файзу ҷалол хоҳад дод: аз росткорон ҳеҷ кори некро дареғ нахоҳад дошт.

2. Ибриён 13:15-16. Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

2 Подшоҳон 16:18 Ва ниҳони рӯзи шанбе, ки дар хона сохта буданд, ва даромадгоҳи подшоҳ аз берун, ӯ аз хонаи Худованд барои подшоҳи Ашшур гардонд.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз сарпӯши рӯзи шанбе ва даромадгоҳро аз маъбади Худованд барои подшоҳи Ашшур бардошт.

1. Парастиши ҳақиқӣ ба Худованд наметавонад халалдор шавад.

2. Намунаеро, ки мо ҳамчун роҳбар нишон медиҳем, дар хотир доред.

1. Такрори Шариат 6:5 Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 22:37-39 Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2 Подшоҳон 16:19 Ва боқимондаи аъмоли Оҳоз, ки ӯ карда буд, оё дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Амалҳои боқимондаи Оҳоз дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудааст.

1. Муҳимияти сабти таърих - Воиз 12:12

2. Қувваи сабтҳои хаттӣ - Ишаъё 30:8

1. Ишаъё 7:1–2

2. Масалҳо 22:28

2 Подшоҳон 16:20 Ва Оҳоз бо падарони худ хобид, ва бо падарони худ дар шаҳри Довуд дафн карда шуд; ва писараш Ҳизқиё ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд. Писараш Ҳизқиё ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Ҳукмронии Худо - Чӣ гуна ҳаёти мо дар дасти Худост.

2. Гузаштан ба мантия - Имкониятҳо ва масъулиятҳои роҳбарӣ.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:23 - Қадамҳои одами некӯкор аз ҷониби Худованд амр мешавад, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

2 Подшоҳон боби 17 суқути салтанати шимолии Исроил ва асирии он аз ҷониби Ашшур аз сабаби бутпарастии доимӣ ва беитоатӣ ба Худо тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки дар соли дувоздаҳуми ҳукмронии Оҳоз бар Яҳудо Ҳушаъ подшоҳи Исроил мешавад. Бо вуҷуди ин, ӯ амалҳои гунаҳкореро, ки подшоҳони пештара муқаррар карда буданд, идома медиҳад (4 Подшоҳон 17:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Ҳушеа ба подшоҳи вассалии Шалманисар V, подшоҳи Ашшур табдил меёбад. Бо вуҷуди ин, Ҳушаъ пинҳонӣ бо Миср бар зидди Ашшур суиқасд кард ва ба Салмонасар дар тӯли се сол Сомарияро муҳосира кард (4 Подшоҳон 17:3-6).

Сархати 3: Дар ниҳоят, Самария ба Ашшур афтод ва Исроил ба асирӣ гирифта шуд. Ин аз он сабаб рӯй медиҳад, ки онҳо ҳамеша ба аҳкоми Худо итоат накарданд ва ба ҷои бутҳо пайравӣ мекарданд. Мардум ба шаҳрҳои гуногуни Ашшур бадарға шудаанд (4 Подшоҳон 17:7-23).

Сархати 4: Дар ҳикоят мефаҳмонад, ки ин асир чӣ гуна ба амал омад, зеро онҳо ба ҷои риояи аҳди Худо бо аҷдодони худ худоҳои козибро аз халқҳои гирду атроф парастиш мекарданд. Бо вуҷуди огоҳиҳои анбиё, ки Худо фиристодааст, онҳо тавба накарданд ва рӯй нагардонданд (Подшоҳон 22;24-41).

Хулоса, боби ҳабдаҳум аз 2 Подшоҳон ҳукмронии Ҳушаъ бар Исроил, тавтиъа алайҳи Ашшур, Сомарияи муҳосирашуда, асирӣ ва асорати Исроилро тасвир мекунад. Бутпарастии доимӣ, саркашӣ аз фармонҳои Худо. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили оқибатҳои беитоатии доимӣ, хатари рӯйгардонӣ аз ибодати ҳақиқӣ ва чӣ гуна гӯш надодан ба огоҳиҳо метавонад ба ҳалокат ва бадарга оварда расонад, омӯхта мешавад.

2 Подшоҳон 17:1 Дар соли дувоздаҳуми ҳукмронии Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, Ҳушаъ ибни Эло дар Сомария бар Исроил нӯҳ сол подшоҳӣ кард.

Ҳушаъ дар соли дувоздаҳуми подшоҳии Яҳудо Оҳоз дар Сомария бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Қувваи имон: ҳукмронии Ҳушаъ дар Сомария

2. Вақти Худо: Салтанати Ҳушаъ дар соли дувоздаҳуми Оҳоз

1. Ишаъё 7:16: "Зеро пеш аз он ки писар "падари ман" ё "модари ман" гуфтанашро донад, сарвати Димишқ ва ғанимати Сомария ба ҳузури подшоҳи Ашшур гирифта мешавад."

2. 2 Вақоеънома 28:16-21: "Дар он вақт подшоҳ Оҳоз назди подшоҳи Ашшур барои ёрӣ фиристод; зеро ки боз адӯмиён омада, ба Яҳудо ҳамла карда, асиронро бурда буданд. Ва фалиштиён ба шаҳрҳои водиҳо ва аз Неҷоби Яҳудо, ва Байт-Шемеш, Айёлӯн, Ҷедрӯт, Сокоро бо деҳоташ, Тимноро бо деҳоташ, ва Гимсо бо деҳоташ гирифта буданд, ва дар он ҷо сокин шуданд, зеро ки Худованд Яҳудоро ба сабаби Оҳоз, подшоҳи Исроил, фурӯтан кард, зеро ки вай Яҳудоро гуноҳкор карда буд ва ба Худованд хеле хиёнат кардааст».

2 Подшоҳон 17:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, аммо на мисли подшоҳони Исроил, ки пеш аз ӯ буданд.

Шоҳи Исроил Ҳушаъ дар назари Худованд бад буд, аммо мисли подшоҳони пешинаи Исроил бад набуд.

1. Хатари муқоисаи худро бо дигарон

2. Оқибати бад кардан дар назди Худованд

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Забур 34:14 - "Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳро биҷӯй ва аз паи он шав".

2 Подшоҳон 17:3 Бар зидди ӯ Салмонасар подшоҳи Ашшур баромад; ва Ҳушаъ ғуломи ӯ шуда, ба ӯ тӯҳфаҳо дод.

Ҳушаъ, подшоҳи Исроил, маҷбур шуд, ки хизматгори Салмонасар, подшоҳи Ашшур шавад ва ба ӯ тӯҳфаҳо диҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ тавр рафтори мо аз суханони мо баландтар аст

2. Хатари мағрурӣ – арзиши рад кардани итоат ба иродаи Худо

1. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2 Подшоҳон 17:4 Ва подшоҳи Ашшур дар Ҳушаъ тавтиъае ёфт, зеро ки ӯ назди Су подшоҳи Миср қосидон фиристода буд, ва ба подшоҳи Ашшур, чунон ки сол ба сол ҳадяе намеовард; бинобар ин подшоҳи Ашшур баста Ӯро боло карда, дар зиндон баста.

Ҳушаъро ба қасди зидди подшоҳи Ашшур айбдор карданд, ки ӯ мисли пештара ба подшоҳи Ашшур хироҷ нафиристод.

1. Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, азоб мекунад

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки шахсони мансабдорро эҳтиром кунем

1. Воиз 12:13 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои олӣ итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо мухолифат мекунад.

2 Подшоҳон 17:5 Ва подшоҳи Ашшур дар тамоми сарзамин баромад ва ба Сомария рафт, ва онро се сол муҳосира кард.

Подшоҳи Ашшур ба Сомария ҳамла карда, се сол муҳосира кард.

1. Ирмиё 29:11: "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад, на ба шумо зиён нарасонад, ба шумо умед ва оянда ато кунад."

2. 2 ба Қӯринтиён 4:8: «Мо аз ҳар тараф сахт фишор меорем, вале танг нахӯрдаем; дар ҳайрат мондаем, вале ноумед намешавем».

1. Ишаъё 10:5: «Вой бар ҳоли Ашшур, асои ғазаби ман, ки калобаи ғазаби ман дар дасти Ӯст!»

2. Наҳум 3:1: "Вой бар ҳоли шаҳри хунолуд! Ҳамааш пур аз дурӯғ ва ғорат аст. Қурбони он ҳеҷ гоҳ намеравад".

2 Подшоҳон 17:6 Дар соли нӯҳуми Ҳушаъ подшоҳи Ашшур Сомарияро забт кард, ва Исроилро ба Ашшур бурд, ва онҳоро дар Ҳало ва Ҳобӯр дар канори дарёи Ҷӯзон ва дар шаҳрҳои Модиён ҷойгир кард.

Ҳушаъ, подшоҳи Ашшур, дар соли нӯҳуми ҳукмронии худ Сомарияро гирифт ва банӣ-Исроилро ба Ҳало, Ҳабор ва Гӯзон бадарға кард.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳатто дар асирӣ, Худо назорат мекунад

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Бадарғаи Исроил ҳамчун огоҳӣ

1. Такрори Шариат 28:36 - Худованд туро ва подшоҳатро, ки бар ту таъин кардай, ба халқе, ки ба ту ва падаронат номаълум аст, бадарға хоҳад кард.

2. Ирмиё 29:10-14 - Худованд чунин мегӯяд: Вақте ки ҳафтод сол барои Бобил тамом мешавад, ман назди шумо хоҳам омад ва ваъдаи неки худро иҷро хоҳам кард, ки шуморо ба ин макон бармегардонам.

2 Подшоҳон 17:7 Зеро ки банӣ-Исроил пеши Худованд Худои худ, ки онҳоро аз замини Миср, аз зери дасти фиръавн подшоҳи Миср берун оварда буд, гуноҳ карданд ва аз худоёни дигар тарсиданд. ,

Исроилиён бо парастиши худоёни дигар дар баробари Худо гуноҳ карданд, гарчанде ки Ӯ аз Миср берун карда буд.

1.Худованд мӯъмин аст - Ба Ӯ таваккал кун ва нотавон мабош

2. Хатари бутпарастӣ - инкор кардани Худованд ва умеди бардурӯғ ба худоёни дигар гузоштан

1. Такрори Шариат 6:5 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 106:6 - Мо мисли падарони худ гуноҳ кардаем, бадӣ кардаем ва бадӣ кардаем.

2 Подшоҳон 17:8 Ва аз рӯи фароизҳои халқҳо рафтор мекардам, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил ва подшоҳони Исроил, ки онҳо сохта буданд, бадар ронда буд.

Банӣ-Исроил аз рӯи фароизҳои халқҳо, ки аз ҷониби Худованд бадар ронда шуда буд, рафтор мекарданд, ва подшоҳони Исроил низ қонунҳои худро муқаррар карда буданд.

1. «Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо».

2. «Қувваи доварии илоҳӣ»

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Фармонҳо ва лаънатҳои Худо барои итоаткорӣ ва беитоатӣ

2. Ишаъё 28:14-22 - Доварии Худо бар онҳое, ки ба Ӯ итоат намекунанд

2 Подшоҳон 17:9 Ва банӣ-Исроил он чиро, ки бар зидди Худованд Худои худ ноҳақ буд, пинҳонӣ мекарданд, ва барои онҳо дар тамоми шаҳрҳои худ, аз бурҷи посбонон то шаҳри девордор баландиҳо бино карданд.

Банӣ-Исроил ба Худованд итоат накарданд ва дар ҳама шаҳрҳои худ баландиҳо барои ибодат бино карданд.

1. Мо бояд дар ҳама соҳаҳои ҳаёти худ ба Худованд содиқ ва итоаткор бошем.

2. Мо набояд зери таъсири ҷаҳони атрофамон қарор гирем.

1. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шарионаи онҳо рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам.

2. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт.

2 Подшоҳон 17:10 Ва онҳоро дар ҳар теппаи баланд ва зери ҳар дарахти сабз бутҳо ва боғҳо гузоштанд;

Исроилиён парастиши бутпарастии халқҳои гирду атрофро қабул карда, дар баландӣ ва зери дарахтон бутҳо ва сутунҳои Ашера мемонданд.

1. Ибодати Худо бар зидди бутҳои ботил: Хатари бутпарастӣ

2. Васвасаи ибодати дунявӣ: Чӣ гуна мо метавонем фарқиятро бидонем?

1. Румиён 1:21-23 - Зеро ки гарчанде ки онҳо Худоро мешинохтанд, Ӯро ҳамчун Худо эҳтиром намекарданд ва ба Ӯ шукр намегуфтанд, балки дар тафаккури худ бехуда шуданд ва дилҳои аблаҳии онҳо тира шуд. Онҳо худро хирадманд гуфта, аблаҳ шуданд ва ҷалоли Худои ҷовидонаро ба суратҳое иваз карданд, ки ба одами миранда, паррандагон, ҳайвонот ва хазандагон шабоҳат доранд.

2. 1 Юҳанно 5:21 - Эй фарзандон, худро аз бутҳо нигоҳ доред. омин.

2 Подшоҳон 17:11 Ва дар он ҷо дар тамоми баландиҳо бухур сӯзонданд, мисли халқҳое ки Худованд онҳоро пешопеши онҳо бурд. ва корҳои бад мекард, то ки Худовандро ба хашм оварад;

Халқҳо, ки Худованд онҳоро пешопеши онҳо бурда буд, дар ҳама баландиҳо бухур сӯзонданд ва корҳои бад мекарданд, то ки Худовандро ба хашм оваранд.

1. Хатари хашми Худо

2. Оқибатҳои амалҳои бад

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Забур 37:8 - Аз ғазаб даст каш, ва ғазабро тарк кун: ба ҳеҷ ваҷҳ бадӣ накун.

2 Подшоҳон 17:12 Зеро ки онҳо бутҳоеро мепарастиданд, ки Худованд дар бораи онҳо гуфта буд: "Ин корро накунед".

Банӣ-Исроил ба бутҳо саҷда намуда, ба Худованд итоат накарданд, ки Худованд онҳоро манъ карда буд.

1. Мо бояд ба фармонҳои Худо итоат кунем ва ба васвасаҳо гирифтор нашавем.

2. Мо бояд байни некиву бадро фарқ кунем ва ба иродаи Худо пайравӣ кунем.

1. Румиён 6:12-13 Пас, бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмрон нашавад, то ки ба ҳавасҳои он итоат кунед. Ва андоми худро ҳамчун олоти ноинсофӣ ба гуноҳ насупоред; балки худро ба Худо таслим кунед, мисли онҳое ки зинда ҳастанд, аз мурдагон, ва андоми худро ҳамчун олоти адолат ба Худо таслим кунед.

2. Такрори Шариат 6:16 Худованд Худои худро наозмоед, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будед.

2 Подшоҳон 17:13 Аммо Худованд бар зидди Исроил ва бар Яҳудо, ба воситаи тамоми анбиё ва тамоми бинокорон шаҳодат дода, гуфт: "Аз роҳҳои бади худ рӯй гардонед ва аҳком ва фароизи Маро риоя кунед, бар тибқи тамоми шариат, ки Ман ба падарони шумо амр фармудаам ва он чиро, ки ба воситаи бандагони худ анбиё ба шумо фиристодаам.

Худованд ба воситаи анбиё ва бинокорон бар зидди Исроил ва Яҳудо шаҳодат дода, онҳоро водор мекард, ки аз роҳҳои бади худ рӯй гардонанд ва аҳком ва фароизи Ӯро мувофиқи шариате ки ба падаронашон амр фармуда буд, риоя кунанд.

1. Бозгаштан аз гуноҳ: Чӣ тавр файзи Худоро қабул кардан мумкин аст

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи адолат

1. Румиён 6:23, зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15, Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ ибодат хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Подшоҳон 17:14 Бо вуҷуди он ки онҳо нашуниданд, балки гарданҳои худро сахт карданд, мисли гардани падарони худ, ки ба Худованд Худои худ имон наоварданд.

Банӣ-Исроил аз гӯш кардани Худо ва ба аҳкоми Ӯ итоат кардан, мисли падарони худ, ки пеш аз онҳо буданд, саркашӣ карданд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ ва радди фармудаҳои Худо

2. Ахамияти ибрат гирифтан аз хатогихои ниёгон

1. Ишаъё 30:9-11 - «Зеро ки онҳо қавми саркаш, фарзандони дурӯғгӯ ва кӯдаконе ҳастанд, ки қонуни Худовандро намешунаванд: Онҳо ба бинокорон мегӯянд: "Набинед" ва ба анбиё: "Ба мо дуруст нубувват накунед". чизҳо, ба мо суханҳои ҳаловат бигӯй, нубувватҳои фиребро бигӯ».

2. Ирмиё 17:23 - "Аммо онҳо итоат накарданд ва гӯши худро хам накарданд, балки гардани худро сахт карданд, то нашунаванд ва насиҳат нагиранд"

2 Подшоҳон 17:15 Ва онҳо фароизи Ӯ, ва аҳди Ӯро, ки бо падарони онҳо баста буд, ва шаҳодатҳои Ӯро, ки бар зидди онҳо шаҳодат дода буд, рад карданд; ва онҳо аз паи ботил рафтанд, ва ботил шуданд ва аз ақиби халқҳое, ки дар атрофи онҳо буданд, равона шуданд, ки Худованд дар ҳаққи онҳо амр фармуда буд, ки мисли онҳо рафтор накунанд.

Халқи Исроил қонунҳо ва аҳди Худоро рад карданд, ба ҷои он ки ба ҳамсоягони бутпарасти худ пайравӣ карданд ва беҳуда шуданд.

1. Хатари рад кардани аҳди Худо

2. Оқибатҳои пайравӣ пас аз ботил

1. Румиён 1:22-23 - Онҳо худро хирадманд эълон карда, беақл шуданд ва ҷалоли Худои ҷовидонаро ба суратҳое иваз карданд, ки ба одами миранда, паррандагон, ҳайвонот ва хазандагон шабоҳат доранд.

2. Ибриён 10:26-27 - Зеро, агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. .

2 Подшоҳон 17:16 Ва онҳо тамоми аҳкоми Худованд Худои худро тарк карда, бутҳои гудохта, яъне ду гӯсоларо сохтанд, ва боғе сохтанд, ва тамоми лашкари осмонро саҷда карданд ва ба Баал хизмат карданд.

Банӣ-Исроил аҳкоми Худовандро тарк карда, ба ҷои бутҳо сохтанд ва ба лашкари осмон саҷда карданд ва ба Баал хизмат карданд.

1. Мо бояд сарфи назар аз васвасаи пайравӣ ба худоёни дигар ба аҳкоми Худо содиқ бошем.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва қабул кунем, ки роҳи мо на ҳамеша беҳтарин роҳ аст ва иродаи Худо ҳамеша аз иродаи мо болотар аст.

1. Такрори Шариат 6:4-6 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханон ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар дар назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, пас имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар онҳо замине ки шумо сокинед, лекин ман ва хонаи ман бошад, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Подшоҳон 17:17 Ва онҳо писарон ва духтарони худро аз оташ гузаронидand, ва фолбинӣ ва ҷодугарӣ мекарданд, ва худро фурӯхтанд, ки дар назари Худованд бадӣ кунанд, то ки Ӯро ба хашм оваранд.

Халқи Исроил ба Худованд чунон хиёнат карда буданд, ки худоёни дигарро мепарастиданд ва ҳатто фарзандони худро ба онҳо қурбонӣ мекарданд.

1. Хатари бутпарастӣ: Мисли исроилиён нашавед, ки дар 2 Подшоҳон 17:17 гуфта шудааст ва ба васвасаи ибодати худоёни козиб дучор нашавед.

2. Оқибатҳои хиёнат: Мисли исроилиён дар 2 Подшоҳон 17:17 набошед ва оқибати хиёнати онҳоро ба Худованд азоб кашед.

1. Такрори Шариат 6:14 15 - Ба худоёни дигар пайравӣ накунед, Худованд Худои шумо Худои ҳасаднок аст.

2. Такрори Шариат 18:9-12 - Фолбинӣ накунед ва дар ҷустуҷӯи фол нашавед, зеро ин барои Худованд зишт аст.

2 Подшоҳон 17:17 Ва онҳо писарон ва духтарони худро аз оташ гузаронидand, ва фолбинӣ ва ҷодугарӣ мекарданд, ва худро фурӯхтанд, ки дар назари Худованд бадӣ кунанд, то ки Ӯро ба хашм оваранд.

Халқи Исроил ба Худованд чунон хиёнат карда буданд, ки худоёни дигарро мепарастиданд ва ҳатто фарзандони худро ба онҳо қурбонӣ мекарданд.

1. Хатари бутпарастӣ: Мисли исроилиён нашавед, ки дар 2 Подшоҳон 17:17 гуфта шудааст ва ба васвасаи ибодати худоёни козиб дучор нашавед.

2. Оқибатҳои хиёнат: Мисли исроилиён дар 2 Подшоҳон 17:17 набошед ва оқибати хиёнати онҳоро ба Худованд азоб кашед.

1. Такрори Шариат 6:14 15 - Ба худоёни дигар пайравӣ накунед, Худованд Худои шумо Худои ҳасаднок аст.

2. Такрори Шариат 18:9-12 - Фолбинӣ накунед ва дар ҷустуҷӯи фол нашавед, зеро ин барои Худованд зишт аст.

2 Подшоҳон 17:18 Бинобар ин Худованд бар Исроил бағоят хашмгин шуда, онҳоро аз пеши назари худ дур кард: ҷуз сибти Яҳудо касе боқӣ намонд.

Худованд ба Исроил чунон хашмгин шуд, ки онҳоро аз пеши худ дур кард ва танҳо сибти Яҳудоро боқӣ гузошт.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Тадқиқот дар 2 Подшоҳон 17:18

2. Тарбияи Худо: Омӯзиши садоқати Ӯ дар 2 Подшоҳон 17:18

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Огоҳҳои Худо барои беитоатӣ

2. Ҳушаъ 4:6 - ғамгинии Худо барои осияти Исроил.

2 Подшоҳон 17:19 Ва Яҳудо аҳкоми Худованд Худои худро риоя накарданд, балки аз рӯи фароизҳои Исроил, ки онҳо ба ҷо оварда буданд, рафтор мекарданд.

Яҳудо ба аҳкоми Худованд итоат накарданд ва ба ҷои он фармонҳои Исроилро риоя карданд.

1. Хавфи беитоатӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои Яҳудо

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 28: 1-2 "Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ итоат намоӣ, то тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кун, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. Ва ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунед.

2. Ғалотиён 6:7-8 Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2 Подшоҳон 17:20 Ва Худованд тамоми насли Исроилро рад кард, ва онҳоро ба танг овард, ва онҳоро ба дасти ғоратгарон супурд, то даме ки онҳоро аз пеши назари худ дур кард.

Худованд банӣ-Исроилро рад кард ва ба онҳо иҷозат дод, ки то даме ки онҳоро аз пеши назари Худ дур накунад, ранҷу азоб кашанд.

1. Интизоми Худо: арзиши беитоатӣ

2. Даъват ба тавба ва навсозӣ

1. Ҳушаъ 4:1–6

2. Ишаъё 1:16–20

2 Подшоҳон 17:21 Зеро ки ӯ Исроилро аз хонадони Довуд даровард; ва Ёробъом ибни Наботро подшоҳ карданд, ва Ёробъом Исроилро аз пайравӣ ба Худованд ронда, онҳоро гуноҳи азим карданд.

Ёробъом исроилиёнро аз хонадони Довуд ҷудо карда, онҳоро аз пайравии Худованд дур карда, онҳоро гуноҳи бузурге кард.

1. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. 2 Вақоеънома 15:2 - "Ва ӯ ба пешвози Осо баромада, ба ӯ гуфт: "Маро бишнав, эй Осо ва тамоми Яҳудо ва Биньёмин; Худованд бо ту аст, то даме ки шумо бо ӯ ҳастед; вай аз шумо ёфт мешавад, вале агар шумо ӯро тарк кунед, ӯ шуморо тарк хоҳад кард.

2. Ирмиё 2:19 - "Шаррии ту туро ислоҳ хоҳад кард, ва ақибнишинии ту туро мазаммат хоҳад кард: Пас бидон ва бубин, ки ин кори бад ва талх аст, ки ту Худованд Худои худро тарк кардай, ва тарси ман нест. дар ту, мегӯяд Худованд Худои лашкарҳо.

2 Подшоҳон 17:22 Зеро ки банӣ-Исроил бо тамоми гуноҳҳои Ёробъом рафтор карданд, ки ӯ карда буд; аз онҳо дур нашуданд;

Банӣ-Исроил ба гуноҳҳои Ёробъом пайравӣ намуда, аз онҳо тавба накарданд.

1. Хатари пайравӣ ба роҳҳои гунаҳкор

2. Зарурати тавба

1. Румиён 6:1-2 - Пас мо чӣ гӯем? Оё мо дар гуноҳ боқӣ мемонем, то файз фаровон шавад? Ба ҳеҷ ваҷҳ! Чӣ тавр мо, ки барои гуноҳ мурдаем, то ҳол дар он зиндагӣ карда метавонем?

2. Ҳизқиёл 18:30-32 - Пас, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, доварӣ хоҳам кард, ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил?

2 Подшоҳон 17:23 То даме ки Худованд Исроилро аз назари ӯ дур кард, чунон ки Ӯ ба воситаи ҳамаи бандагони худ, яъне анбиё гуфта буд. Ҳамин тавр Исроил то имрӯз аз замини худ ба Ашшур бурда шуд.

Худованд исроилиёнро аз замини худ бадар карда, ба Ашшур бурд, чунон ки ба воситаи анбиёи худ ваъда дода буд.

1. Ваъдаҳои Худо эътимоднок ва поймоланд

2. Итоат Ягона Роҳи Амнияти Мост

1. Ишаъё 46:10-11 - Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам. Аз шарқ мурғи даррандаро даъват мекунам; аз диёри дур одаме, ки максадамро ичро кунад. Он чи гуфтам, ба амал хоҳам овард; он чизеро, ки ман ба нақша гирифтаам, иҷро мекунам.

2. Ибриён 11: 8-10 - Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват шуда буд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки ӯ намедонист, ки куҷо меравад. Бо имон ӯ хонаи худро дар замини ваъдашуда мисли бегона дар кишвари бегона сохт; ӯ мисли Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекарданд. Зеро ӯ бесаброна интизори шаҳри таҳкурсӣ буд, ки меъмор ва бинокори он Худост.

2 Подшоҳон 17:24 Ва подшоҳи Ашшур одамонро аз Бобил ва Қуто ва Аво ва аз Ҳамот ва Сефарвоим оварда, дар шаҳрҳои Сомария ба ҷои банӣ-Исроил ҷойгир кард, ва онҳо Сомарияро тасарруф карданд. , ва дар шаҳрҳои он зиндагӣ мекарданд.

Подшоҳи Ашшур мардумро аз Бобил, Куто, Аво, Ҳамот ва Сефарвоим оварда, дар шаҳрҳои Сомария ба ҷои банӣ-Исроил ҷой дод ва ба онҳо иҷозат дод, ки Сомарияро забт кунанд ва дар шаҳрҳои он зиндагӣ кунанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: 2 Подшоҳон 17:7-18

2. Вафодории Худованд дар доварӣ: Ишаъё 10:5-19

1. Ишаъё 10:5–19

2. Ҳизқиёл 12:15–16

2 Подшоҳон 17:25 Ва дар ибтидои сукунати онҳо дар он ҷо ҳамин тавр буд, ки онҳо аз Худованд натарсиданд; бинобар ин Худованд ба миёни онҳо шерҳоро фиристод, ки баъзеи онҳоро куштанд.

Банӣ-Исроил вақте ки ба замини нав кӯчонида шуданд, аз Худованд натарсиданд, бинобар ин Худованд шерҳоро фиристод, то онҳоро ҷазо диҳад.

1. Раҳмати Худоро ба қадри кофӣ қабул накунед - Масалҳо 14:34

2. Файзи Худовандро ба назар нагиред - Луқо 17:7-10

1. Ишаъё 5:4–5

2. Забур 36:1–2

2 Подшоҳон 17:26 Бинобар ин онҳо ба подшоҳи Ашшур сухан ронда, гуфтанд: «Халқҳое, ки ту дар шаҳрҳои Сомария дур карда, ҷойгир кардай, тарзи Худои ин заминро намедонанд; бинобар ин Ӯ ба миёни онҳо шерҳоро фиристод, ва инак, онҳоро мекушанд, зеро ки тарзи Худои заминро намедонанд.

Мардуми Сомарияро подшоҳи Ашшур ба шаҳрҳои худ кӯчонида буд, вале онҳо роҳҳои Худои ин кишварро намедонистанд, бинобар ин Худо шерҳоро фиристод, то онҳоро ҷазо диҳад.

1. Худо одил ва меҳрубон аст - Худо касонеро, ки аз роҳи Ӯ пайравӣ намекунанд, азоб мекунад, балки ба касоне, ки тавба мекунанд ва аз ӯ пайравӣ мекунанд, раҳмат меоваранд.

2. Қувваи тоъат - Мо бояд ба фармонҳо ва роҳҳои Худо итоат кунем, зеро Ӯст, ки моро доварӣ мекунад ва адолат мекунад.

1. Ҳизқиёл 18: 21-24 - Аммо агар шарир аз тамоми гуноҳҳои худ, ки содир кардааст, рӯй гардонад ва тамоми фароизи Маро риоя кунад ва он чи ҳалол ва дуруст бошад, вай ҳатман зинда хоҳад монд, намемирад.

22 Аммо фарзандони қавми ту мегӯянд: "Роҳи Худованд баробар нест, аммо онҳо роҳи онҳо яксон нест".

23 Вақте ки одил аз адолати худ рӯй гардонад ва гуноҳ кунад, ба воситаи он ҳатто хоҳад мурд.

24 Аммо вақте ки шарир аз бадии худ, ки содир кардааст, рӯй гардонад ва кори ҳалол ва дурустро ба ҷо оварад, ба воситаи он зиндагӣ хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:7-8 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2 Подшоҳон 17:27 Ва подшоҳи Ашшур амр фармуда, гуфт: «Яке аз коҳинонеро, ки аз он ҷо овардаед, ба он ҷо баред; ва бигзор онҳо рафта, дар он ҷо сокин шаванд, ва ба онҳо тарзи Худои заминро таълим диҳад.

Подшоҳи Ашшур фармон дод, ки коҳине ба замини онҳо оварда шавад, то ки ба онҳо роҳҳои Худои ин заминро омӯзад.

1. Роҳҳои Худо роҳҳои мо нестанд

2. Омӯзиши пайравӣ аз роҳҳои Худо

1. Ишаъё 55:8 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2. Аъмол 17:11 Инҳо нисбат ба аҳли Таслӯникӣ олиҷаноbtар буданд, зеро онҳо каломро бо камоли майл қабул мекарданд ва ҳар рӯз Навиштаҳоро тафтиш мекарданд, оё ин тавр аст ё не.

2 Подшоҳон 17:28 Он гоҳ яке аз коҳинон, ки онҳо аз Сомария бурда буданд, омада, дар Байт-Ил сокин шуд ва ба онҳо таълим дод, ки чӣ гуна аз Худованд тарсиданд.

Як коҳине аз Сомария бурда шуд ва ба Байт-Ил кӯчонида шуд ва дар он ҷо ба мардум тарси Худовандро таълим дод.

1. Итоаткорӣ калиди эҳсоси муҳаббати Худост - Румиён 12:1-2

2. Худовандро биҷӯед ва Ӯ пайдо мешавад - Ирмиё 29:13

1. Матто 28:19-20 - Биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, иҷро кунанд.

2. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед. Бигзор шарирон роҳҳои худро ва золимон андешаҳои худро тарк кунанд. Бигзор онҳо ба Худованд рӯй оваранд, ва Ӯ ба онҳо ва ба Худои мо марҳамат хоҳад кард, зеро ки Ӯ озодона омурзиш хоҳад кард.

2 Подшоҳон 17:29 Аммо ҳар халқ худоёни худро сохта, онҳоро дар хонаҳои баландиҳое, ки сомариён сохта буданд, гузоштанд, ва ҳар халқе, ки дар шаҳрҳои худ сокин буданд.

Ҳар халқе, ки дар шаҳрҳои онҳо сокин буданд, худоёни худро сохта, дар баландиҳое, ки сомариён сохта буданд, гузоштанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто дар иҳотаи худоёни козиб дар имонамон устувор бошем.

2: Қудрати ҳақиқати Худо ҳамеша бар бутҳои козиб ғолиб меояд.

1: Isaiah 46:9 Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест.

2: Забур 115: 4-8 Бутҳои онҳо нуқра ва тилло, кори дасти одамон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашмҳо доранд, вале намебинанд; Гӯш доранд, вале намешунаванд; ва дар даҳони онҳо нафасе нест. Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳост, инчунин ҳар касе ки ба онҳо эътимод дорад.

2 Подшоҳон 17:30 Ва мардуми Бобил Суккотбенотро сохтанд, ва мардуми Кут Нергалро, ва мардуми Ҳамот Ашимаро сохтанд,

Мардуми Бобил, Кут ва Ҳамот худоёнро барои парастиш офариданд.

1. Ба Худованд таваккал кунед, на ба бутҳо. 2 Вақоеънома 7:14

2. Бутпарастӣ роҳи хатарнок аст, аммо Исо роҳи беҳтареро пешниҳод мекунад. Юҳанно 14:6

1. Ирмиё 10:14-16, ки аз парастиши бутҳо ҳушдор медиҳад.

2. Ишаъё 44: 9-20, ки дар бораи ботил ва аблаҳии бутпарастӣ сухан меронад.

2 Подшоҳон 17:31 Ва авииён Нибҳоз ва Тартакро сохтанд, ва сефарвиён фарзандони худро барои Адраммалек ва Анаммелек, худоёни Сефарвоим дар оташ сӯзонданд.

Авитиён ва Сефарвитҳо ба худоёни козиб, аз ҷумла Нибҳоз, Тартак, Адраммелех ва Анаммелех саҷда мекарданд.

1. Хатарҳои ибодати худоёни козиб

2. Қудрати вафодорӣ ба Худои ҳақиқӣ

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. 2 ба Қӯринтиён 11:4 - Зеро, агар касе омада, Исои дигареро аз оне ки мо эълон карда будем, мавъиза кунад, ё агар шумо аз он рӯҳе, ки қабул кардаед, рӯҳи дигаре қабул кунед, ё агар хушхабари дигареро, ки қабул кардаед, қабул кунед, шумо онро ба таври кофӣ бо он.

2 Подшоҳон 17:32 Ва онҳо аз Худованд тарсиданд, ва аз пасттаринашон коҳинони баландиҳо таъин карданд, ки онҳо дар хонаҳои баланд барои онҳо қурбонӣ мекарданд.

Банӣ-Исроил аз миёни қавми худ коҳинон таъин карданд, то ки дар баландиҳо барои Худованд қурбонӣ кунанд.

1. Худо талаб намекунад, ки аз мо комил бошем, то ба Ӯ хизмат кунем.

2. Хизмат кардан ба Худо ва мубодилаи муҳаббати Ӯ ба дигарон имтиёз аст.

1. 1 Петрус 2:9, «Аммо шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед».

2. Ишаъё 61:6, "Аммо шумо коҳинони Худованд номида хоҳед шуд, ва шумо ходимони Худои мо номида хоҳед шуд".

2 Подшоҳон 17:33 Онҳо аз Худованд метарсиданд ва ба худоёни худ ибодат мекарданд, ба тавре ки халқҳоеро, ки аз он ҷо бадар ронда буданд.

Банӣ-Исроил аз Худованд метарсиданд, вале ба худоёни худ ибодат мекарданд, ки аз рӯи урфу одатҳои халқҳое, ки аз онҳо гирифта шуда буданд, пайравӣ мекарданд.

1. Хатарҳои риояи урфу одатҳои ҷаҳонӣ

2. Аҳамияти ибодати содиқона

1. Такрори Шариат 12:29-32

2. Забур 118:1–5

2 Подшоҳон 17:34 То имрӯз онҳо мувофиқи одоби пештара рафтор мекунанд: аз Худованд наметарсанд, на аз рӯи фароизи худ, на аз рӯи фароизи худ, на аз рӯи шариат ва ҳукме ки Худованд ба банӣ-Яъқуб амр фармуда буд, номи Исроил;

Исроил халқи Эгамизнинг фармойишлари, қонунлари, аҳкомлари ва қонунларига амал қилмади. То имрӯз онҳо аз Худованд наметарсанд ва фармонҳои Ӯро иҷро мекунанд.

1. Хавфи беитоатӣ - 2 Подшоҳон 17:34

2. Даравидани он чизе ки мо мекорем - Ғалотиён 6:7

1. Такрори Шариат 4:1-2 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо Худованди ягона аст: 2 Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 - Бинобар ин Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд. Ҳама гуноҳҳои худро, ки бо он таҷовуз кардаед, аз шумо дур кунед; ва шуморо дили нав ва рӯҳи нав ба вуҷуд оваред; зеро чаро хоҳед мурд, эй хонадони Исроил?

2 Подшоҳон 17:35 Бо онҳо Худованд аҳд баста, ба онҳо амр фармуда, гуфта буд: «Аз худоёни дигар натарсед, ва ба онҳо саҷда накунед, ва ба онҳо ибодат накунед, ва ба онҳо қурбонӣ нарасонед;

Худованд ба банӣ-Исроил аҳд баста, ба онҳо дастур дод, ки аз худоёни дигар натарсанд, ба онҳо саҷда накунанд, ба онҳо хизмат накунанд ва ба онҳо қурбонӣ накунанд.

1. Омӯзиши эътимод: Омӯзиши Аҳди Худованд

2. Худо сазовори вафодории мост: ваъдаи итоаткорӣ

1. Такрори Шариат 7:4-5 - Зеро ки онҳо писари туро аз паи ман дур хоҳанд кард, то худоёни дигарро ибодат кунанд; ғазаби Худованд бар ту аланга зада, туро ногаҳон нобуд хоҳад кард. Бо онҳо чунин рафтор кунед. қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард, ва бутҳояшонро вайрон хоҳӣ кард, ва дарахтони онҳоро бурида, бутҳои кандакориашонро дар оташ сӯзонд.

2. Такрори Шариат 6:13-15 - Аз Худованд Худои худ битарс ва ба Ӯ хизмат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Аз худоёни дигар, ки дар атрофи шумо ҳастанд,

пайравӣ накунед; (Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни шумо Худои ҳасаднок аст) мабодо ғазаби Худованд Худоят бар ту аланга занад, ва туро аз рӯи замин несту нобуд накунад.

2 Подшоҳон 17:36 Аммо Худованде, ки шуморо бо қудрати бузург ва бозуи дароз аз замини Миср бароварда, аз Ӯ битарсед, ва ба ӯ саҷда кунед, ва ба ӯ қурбонӣ кунед.

Худованд исроилиёнро бо қудрати бузург ва бозуи дароз аз Миср берун овард ва онҳо бояд битарсанд, ба Ӯ саҷда кунанд ва барои Ӯ қурбонӣ кунанд.

1. Худованд Наҷотдиҳандаи мост - А дар бораи қудрати Худо барои наҷот додани халқи худ.

2. Боварӣ ба Худованд - А дар бораи аҳамияти таваккал ва ибодат ба Худо дар ҳама ҳолатҳо.

1. Хуруҷ 34:6-7 - Худованд аз пеши ӯ гузашта, эълон кард: «Худованд, Худованд, Худои меҳрубон ва меҳрубон, оҳиста хашмгин ва дар муҳаббати устувор ва вафодорӣ, муҳаббати устувори ҳазорон нафарро нигоҳ медорад, гуноҳҳоро мебахшад ва таҷовуз ва гуноҳ.

2. Забур 8:9 - Эй Парвардигори мо, номи Ту дар тамоми рӯи замин чӣ қадар бузург аст!

2 Подшоҳон 17:37 Ва фароизҳо ва фароизҳо, ва шариат ва ҳукмеро, ки барои шумо навиштааст, риоя кунед, то абад ба ҷо оваред; ва аз худоёни дигар натарсед.

Ба халқи Исроил огоҳ карда шуд, ки ба қонунҳо ва аҳкомҳои Худо итоат кунанд ва аз худоёни дигар натарсанд.

1. Муҳимияти риояи қонунҳои Худо.

2. Хатари парастиши худоёни дигар.

1. Такрори Шариат 6:4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест."

2 Подшоҳон 17:38 Ва аҳде ки бо шумо бастаам, фаромӯш нахоҳед кард; ва аз худоёни дигар натарсед.

Ин порча аз 2 Подшоҳон мардуми Исроилро ҳушдор медиҳад, ки аҳди бо Худо басташударо фаромӯш накунанд ва ба худоёни дигар саҷда накунанд.

1. Муҳимияти риояи аҳди Худо ва рад кардани бутпарастӣ

2. Вафодор мондан ба Худо, чунон ки шоистаи он аст

1. Такрори Шариат 6:13-16 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Хуруҷ 20:3-6 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

2 Подшоҳон 17:39 Аммо аз Худованд Худои худ битарсед; ва шуморо аз дасти ҳамаи душманонатон раҳо хоҳад кард.

Парастиши Худо ягона роҳи аз душманон наҷот ёфтан ва ҳимояи Ӯст.

1. "Аз Худованд битарс ва Ӯ туро наҷот медиҳад"

2. «Қувваи ибодати мӯътамад»

1. Хуруҷ 20:20 - "Аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст".

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2 Подшоҳон 17:40 Аммо онҳо гӯш надоданд, балки аз рӯи одати пештараашон амал карданд.

Исроил халқи Худога итоат этишдан бош тортди ва ўз гуноҳкор йўлларини давом эттирди.

1. Даъват ба тавба: Итоат ба Каломи Худо

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Дарсҳои 2 Подшоҳон 17:40

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Румиён 6:12 - Пас, бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ накунад, то шуморо ба ҳавасҳои он итоат кунад.

2 Подшоҳон 17:41 Ва ин халқҳо аз Худованд метарсиданд, ва бутҳои кандашудаи худ, ҳам фарзандони худ ва ҳам фарзандони фарзандони худро ибодат мекарданд;

Халқҳо аз бутҳои худ метарсиданд ва ба бутҳои худ хизмат мекарданд, ва насли онҳо имрӯз низ ҳамин тавр мекунанд, чунон ки падаронашон.

1. Оқибати бутпарастӣ: Идомаи даври гуноҳ

2. Қудрати Худо: Ягона Сарчашмаи Ҳақиқии Тарс ва Итоати Доим

1. Ишаъё 44:9-20 - Беақлии бутпарастӣ

2. Румиён 1:18-23 - ғазаби Худо бар онҳое, ки ростро ба дурӯғ иваз мекунанд

2 Подшоҳон боби 18 ба ҳукмронии Ҳизқиё ҳамчун подшоҳи Яҳудо диққати махсус дода, амалҳои одилонаи ӯ, таваккал ба Худо ва наҷоти Ерусалимро аз таҳдиди Ашшуриён қайд мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Ҳизқиё ҳамчун писари Оҳоз ва подшоҳи Яҳудо оғоз мешавад. Ҳизқиё ҳамчун подшоҳи одил тасвир шудааст, ки аз паи Довуд

меравад. Ӯ бутпарастиро аз Яҳудо нест мекунад ва ибодатро мувофиқи аҳкоми Худо барқарор мекунад (4 Подшоҳон 18:1-6).

Сархати 2: Дар соли чоруми ҳукмронии худ шоҳ Ҳизқиё бо ҳамлаи вориси шоҳ Шалмонасар, Санҳериби Ашшур рӯбарӯ мешавад. Санҳериб фармондеҳи худро мефиристад, то таслим шуданро талаб кунад ва мардумро дар бораи он ки ба Миср такя мекунанд, таъна мекунад (4 Подшоҳон 18:7–16).

Сархати 3: Сарфи назар аз таҳдидҳои Санҳериб, Ҳизқиё дар таваккали худ ба Худо устувор мемонад. Ӯ аз Ишаъё-пайғамбар маслиҳат мепурсад ва барои наҷот дуо мекунад. Ишаъё ӯро боварӣ мебахшад, ки Худо Ерусалимро аз Ашшур муҳофизат мекунад (4 Подшоҳон 18:17-37).

Сархати 4: Ҳикоя бо нақли он идома дорад, ки чӣ тавр Сеннаҳериб номае мефиристад, ки Худоро масхара мекунад ва ба ҳалокати минбаъда таҳдид мекунад. Дар ҷавоб Ҳизқиё номаро ба маъбад мебарад ва дар пеши Худо паҳн мекунад ва барои дахолати Ӯ дуо мекунад (Подшоҳон 19;1-7).

Сархати 5: Ин боб бо хабаре хотима меёбад, ки фариштаи Худо шумораи зиёди сарбозони ашшурӣ ҳангоми муҳосираи Ерусалим дар як шаб зарба мезанад, ки дар натиҷа Санҳериб ба Нинве бармегардад ва баъдтар писаронаш ҳангоми ибодати худоёни козиб кушта мешаванд (Подшоҳон 19;35). -37).

Хулоса, боби ҳаждаҳум аз 2 Подшоҳон ҳукмронии одилонаи Ҳизқиё, аз байн бурдани бутпарастӣ, ҳуҷуми Ашшур, эътимод ба наҷоти Худоро тасвир мекунад. Тамасхур аз Санҳериб, дахолати илоҳӣ дар шаб. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили садоқат ба Худо дар байни душвориҳо, беқувватии подшоҳони инсонӣ дар муқоиса бо муҳофизати илоҳӣ ва чӣ гуна дуо метавонад мудохилаҳои мӯъҷизавӣ дар замони бӯҳрон ба бор орад.

2 Подшоҳон 18:1 Ва воқеъ шуд, ки дар соли сеюми ҳукмронии Ҳушаъ ибни Элоҳ, подшоҳи Исроил, Ҳизқиё ибни Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард.

Ҳизқиё чун подшоҳи Яҳудо дар соли сеюми ҳукмронии Ҳушаъ чун подшоҳи Исроил подшоҳӣ кард.

1. Вақти Худо: Муҳимияти сабр ва имон ба нақшаи Худо

2. Роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас: Салтанат ва мероси Ҳизқиё

1. Воиз 3:1-8 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон вуҷуд дорад.

2. Ишаъё 37:1-7 - Дуои Ҳизқиё ба Худо ҳангоми бо бӯҳрон дучор шудан.

2 Подшоҳон 18:2 Вақте ки подшоҳӣ карданро оғоз кард, ӯ бисту панҷсола буд; ва бисту нӯҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Абӣ духтари Закарё буд.

Шоҳи Яҳудо Ҳизқиё подшоҳии худро дар синни 25-солагӣ оғоз кард ва 29 сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш Абӣ духтари Закариё буд.

1. Мо аз намунаи Ҳизқиё омӯхта метавонем, ки дар ҳама фаслҳои ҳаёт ба Худо таваккал кунем.

2. Абӣ, модари Ҳизқиё, намунаи бузурги садоқат ба Худо буд.

1. 2 Вақоеънома 31:20-21 - Ҳизқиё бо тамоми дили худ Худоро меҷуст ва дар тамоми корҳои худ комёб мешуд.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 18:3 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, чунон ки падараш Довуд карда буд.

Ҳизқиё ба намунаи падараш подшоҳ Довуд пайравӣ кард ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. «Адолат тавассути пайравӣ ба намунаи дигарон»

2. «Бо вуҷуди душвориҳо содиқ мондан»

1. Матто 5:48 - «Пас, комил бошед, чунон ки Падари шумо, ки дар осмон аст, комил аст».

2. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ карда шуда, бо тарс ҳаракат карда, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

2 Подшоҳон 18:4 Вай баландиҳоро бардошт, ва бутҳоро шикаст, ва боғҳоро бурида, мори мисинеро, ки Мусо сохта буд, пора-пора кард; онро Неҳуштон номид.

Подшоҳ Ҳизқиё баландиҳоро бардошт, бутҳоро шикаст, дарахтонро бурида, мори биринҷеро, ки Мусо сохта буд, ва банӣ-Исроил бар он бухур сӯзонда буданд, шикаст.

1. Хатари бутпарастӣ: Чӣ тавр ислоҳоти Ҳизқиё дар Исроил барои мо ҳамчун огоҳӣ хизмат мекунад

2. Умеди навшудаи Инҷил: Дарсҳо аз мори биринҷии Ҳизқиё

1. Хуруҷ 32:1-4 - Халқи Исроил гӯсолаи тиллоӣ месозанд

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, офариниши нав омадааст: кӯҳна рафт, нав дар ин ҷост!

2 Подшоҳон 18:5 Ӯ ба Худованд Худои Исроил таваккал кард; Ба тавре ки баъд аз ӯ ҳеҷ кас дар миёни ҳамаи подшоҳони Яҳудо монанди ӯ набуд, ва ҳеҷ каси пеш аз ӯ.

Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо буд, ки ба Худованд таваккал мекард ва мисли ҳеҷ подшоҳи пеш аз ӯ ва баъд аз ӯ набуд.

1. Боварӣ ба Худованд: Намунаи Ҳизқиё

2. Ягона будани имони Ҳизқиё

1. Ишаъё 37:14–20

2. Забур 20:7–8

2 Подшоҳон 18:6 Зеро ки ӯ ба Худованд парастиш мекард, ва аз пайравии Ӯ даст накашид, балки аҳкоми ӯро, ки Худованд ба Мусо амр фармуда буд, ба ҷо овард.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё пайрави содиқи Худованд буд ва ба аҳкоми ба Мусо додашуда итоат мекард.

1. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо ва итоати фармонҳои Парвардигор.

2. Мероси вафодорӣ ва итоаткории шоҳ Ҳизқиё.

1. Такрори Шариат 6:5-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 119:30 - Ман роҳи вафодорӣ интихоб кардам; Ман диламро ба қонунҳои Ту додаам.

2 Подшоҳон 18:7 Ва Худованд бо ӯ буд; ва ба ҳар ҷое ки берун равад, муваффақ мешуд, ва бар зидди подшоҳи Ашшур исён карда, ба вай хизмат намекард.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё дар кӯшишҳои худ муваффақ шуд ва қарор дод, ки ба подшоҳи Ашшур хизмат накунад.

1. Неъмати Худо: баракат дар ҳама корҳо

2. Қувваи исён бо роҳбарии илоҳӣ

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Аъмол 5:29, «Аммо Петрус ва расулон ҷавоб доданд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2 Подшоҳон 18:8 Вай фалиштиёнро то Ғазза ва ҳудуди он, аз бурҷи посбонон то шаҳри девордор торумор кард.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё фалиштиёнро аз бурҷи посбонон то шаҳри девордор то даме ки аз Ғазза ронда шаванд, мағлуб кард.

1. Худованд нигаҳдор ва раҳокунанда аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва дар вақти ниёзамон наҷот медиҳад.

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 18:9 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар соли чоруми подшоҳии Ҳизқиё, ки соли ҳафтуми ҳукмронии Ҳушаъ ибни Эло подшоҳи Исроил буд, Салмонасар подшоҳи Ашшур ба муқобили Сомария омада, онро муҳосира кард.

Дар соли чоруми подшоҳи Ҳизқиё, дар соли ҳафтуми подшоҳии Исроил Ҳушаъ, Салмонсари Ашшур Сомарияро муҳосира кард.

1. Ҳукмронии Худо: Худо ҳатто вақте ки зиндагӣ номуайян аст, назорат мекунад.

2. Ноустувории ҳаёт: Мо бояд аз ҳар лаҳза бештар истифода барем, зеро мо ҳеҷ гоҳ намедонем, ки дар атрофи гӯша чӣ аст.

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд ored; зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди Ман нест, 10 Ва аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон карда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва Ман тамоми ҳаловати худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 18:10 Ва дар охири се сол онҳо онро забт карданд: ҳатто дар соли шашуми ҳукмронии Ҳизқиё, яъне соли нӯҳуми Ҳушаъ, подшоҳи Исроил, Сомария забт карда шуд.

Дар соли нӯҳуми Ҳушаъ, подшоҳи Исроил, Сомария забт карда шуд.

1. Худо бар ҳама ҳолатҳо Ҳоким аст - Забур 23:1

2. Умеди мо ба Худост - Забур 61:5

1. 2 Подшоҳон 18:7 - "Ва Худованд бо ӯ буд, ва ӯ ба ҳар ҷое ки берун равад, комёб мешуд, ва бар зидди подшоҳи Ашшур исён карда, ба вай хизмат намекард".

2. Ишаъё 36:1 - "Дар соли чордаҳуми подшоҳи Ҳизқиё чунин воқеъ шуд, ки Санҳериб подшоҳи Ашшур ба муқобили тамоми шаҳрҳои муҳофизатшавандаи Яҳудо омада, онҳоро забт кард".

2 Подшоҳон 18:11 Ва подшоҳи Ашшур исроилиёнро ба Ашшур бурд, ва онҳоро дар Ҳало ва Ҳобӯр назди дарёи Ҷӯзон ва дар шаҳрҳои Модиён ҷойгир кард.

Подшоҳи Ашшур халқи Исроилро гирифта, дар Ҳала, Ҳабор, Гӯзон ва шаҳрҳои Модиён ҷойгир кард.

1. Аҳамияти сабр дар замони сахтӣ

2. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2 Подшоҳон 18:12 Зеро ки онҳо ба овози Худованд Худои худ итоат накарданд, балки аҳди Ӯро вайрон карданд, ва ҳар он чи Мусо, бандаи Худованд фармуда буд, ва ба онҳо гӯш надоданд ва онҳоро иҷро накарданд.

Сарфи назар аз огоҳиҳои Худованд, исроилиён ба амрҳои Худо итоат накарданд ва гӯш карданро рад карданд.

1. Итоат ба Худованд барои муносибати пурмазмун бо Худо муҳим аст.

2. Итоъат накардан ба фармудаҳои Худо оқибатҳои вазнин дорад.

1. Яъқуб 2:10-12 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта иҷро накунад, барои ҳамааш ҷавобгар мешавад.

2. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

2 Подшоҳон 18:13 Ва дар соли чордаҳуми подшоҳи Ҳизқиё Санҳериб, подшоҳи Ашшур, бар зидди ҳамаи шаҳрҳои девордор дар Яҳудо омада, онҳоро забт кард.

Дар соли чордаҳуми ҳукмронии Ҳизқиё, Санҳериб, подшоҳи Ашшур, ба тамоми шаҳрҳои қалъадори Яҳудо ҳамла карда, онҳоро забт кард.

1. Худо ба касоне, ки имон овардаанд, пирӯзӣ ато кунад

2. Бо сабр интизори Худованд дар мусибат

1. Ишаъё 37:14–20

2. 2 Вақоеънома 32:7–8

2 Подшоҳон 18:14 Ва Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо назди подшоҳи Ашшур ба Локиш фиристода, гуфт: «Ман васваса кардам; Аз ман бозгард, то он чиро, ки бар ман мегузорӣ, мебардорам». Ва подшоҳи Ашшур барои Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо сесад талант нуқра ва сӣ талант тилло таъин кард.

Ҳизқиё, подшоҳи Яҳудо, аз подшоҳи Ашшур хоҳиш кард, ки гуноҳи ӯро бубахшад ва пешниҳод кард, ки 300 талант нуқра ва 30 талант тилло диҳад.

1. Қувваи тавба: Дарсҳо аз Ҳизқиё

2. Истифодаи сарват барои эътироф кардани гуноҳ: Намунаи Ҳизқиё

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; лекин ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад дошт.

2. Луқо 19:8 - Ва Заккай истода, ба Худованд гуфт; Инак, Худовандо, нисфи дороии худро ба мискинон медиҳам; ва агар аз касе бо айби бардурӯғ чизе гирифта бошам, ӯро чор баробар бармегардонам.

2 Подшоҳон 18:15 Ва Ҳизқиё тамоми нуқраеро, ки дар хонаи Худованд ва дар ганҷҳои хонаи подшоҳ ёфт шуда буд, ба ӯ дод.

Ҳизқиё ба подшоҳи Бобил тамоми нуқраеро, ки дар маъбади Худо ва дар қасри подшоҳ ёфт шуд, дод.

1. Муҳимияти саховатмандӣ нисбат ба дороии худ.

2. Аҳамияти таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2 Подшоҳон 18:16 Дар он вақт Ҳизқиё тиллоро аз дарҳои маъбади Худованд ва аз сутунҳое, ки Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо пӯшонда буд, бурида, ба подшоҳи Ашшур дод.

Ҳизқиё, подшоҳи Яҳудо, тиллоро аз дарҳо ва сутунҳои маъбади Худованд гирифта, ба подшоҳи Ашшур дод.

1. Хавфи созиш: хатои Ҳизқиё дар 2 Подшоҳон 18:16

2. муқаддас ва дунявӣ: шиддати вафодорӣ дар 2 Подшоҳон 18:16

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2 Подшоҳон 18:17 Ва подшоҳи Ашшур Тартон ва Рабсорис ва Рабшоқеро аз Локиш назди подшоҳ Ҳизқиё бо лашкари бузурге бар зидди Ерусалим фиристод. Ва онҳо баромада, ба Ерусалим омаданд. Ва ҳангоме ки боло баромаданд, омада, назди ҷӯйбори ҳавзи боло, ки дар роҳи шоҳроҳи киштзори пурбор аст, истоданд.

Подшоҳи Ашшур ва лашкари бузурги ӯ, ки ба Ерусалим баромада, дар канори ҳавзи боло дар саҳрои пурбор истода буданд, ба подшоҳи Ерусалим Ҳизқиё ҳамла карданд.

1. Аҳамияти омодагӣ ва таваккал ба Худо

2. Бартараф кардани душвориҳо дар замони душворӣ

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос?Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад, оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? метавонад ба умри худ як соат ҳам зам кунад?Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед?Ба савсанҳои саҳро нигаред, ки онҳо чӣ гуна мерӯянд: онҳо на меҳнат мекунанд ва на мересанд, лекин ба шумо мегӯям: ҳатто Сулаймон бо тамоми ҷалоли худ либос напӯшида буд. Мисли яке аз инҳо.Аммо агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз зинда аст ва фардо ба танӯр андохта мешавад, ҳамин тавр пӯшонад, магар шуморо, эй сустимонҳо, зиёдтар пӯшонад?Бинобар ин хавотир нашавед ва бигӯед: «Чӣ бихӯрем?» ё «Чӣ бинӯшем?» ё «Мо чӣ мепӯшем?» Зеро ки халқҳо тамоми ин чизҳоро меҷӯянд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред; лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

2 Подшоҳон 18:18 Ва ҳангоме ки подшоҳро даъват карданд, Элёқим ибни Ҳилқиё, ки сардори хона буд, ва Шебнои котиб ва Юаҳ ибни Ософ, ки китобнавис буд, назди онҳо баромаданд.

Элиёқим, Шебна ва Юаҳро подшоҳ даъват карда, ба даъвати ӯ ҷавоб доданд.

1. Ба даъвати Худо итоат кунед - 2 Подшоҳон 18:18

2. Ба Подшоҳ содиқ бошед - 2 Подшоҳон 18:18

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад.

2. 1 Петрус 4:10-11 - Чӣ тавре ки ҳар кас ҳадия гирифтааст, ҳамон тавр ба якдигар, ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо хизмат кунед.

2 Подшоҳон 18:19 Ва Рабшоқе ба онҳо гуфт: «Акнун ба Ҳизқиё бигӯед: подшоҳи бузург, подшоҳи Ашшур, чунин мегӯяд: «Ин ба кадом эътимод аст, ки ба он таваккал мекунӣ?

Рабшоқе, подшоҳи Ашшур, Ҳизқиёро зери шубҳа гузошта, пурсид, ки ӯ ба қудрати худ чӣ эътимод дорад.

1. Ба Худованд таваккал кун, на ба худат - Масалҳо 3:5-6

2. Бартараф кардани шубҳа ва тарс - Ишаъё 41:10-13

1. Ишаъё 10:12–15

2. Забур 118:8–9

2 Подшоҳон 18:20 Ту мегӯӣ, (вале онҳо танҳо суханони беҳудаанд:) Ман барои ҷанг маслиҳат ва қувват дорам. Акнун ба кӣ таваккал мекунӣ, ки бар зидди ман исён мекунӣ?

Подшоҳи Ашшур эътимоди халқи Яҳудоро ба маслиҳат ва қувваи онҳо бар зидди ҷанг шубҳа карда, мепурсад, ки онҳо ба кӣ исён мекунанд.

1. Қуввати имони мо: Имон доштан ба Худо ва таваккал ба нерӯи Ӯ, ҳатто дар миёни ҷанг.

2. Дар амонати мо хирадманд бошед: Ба ҷои таваккал ба суханони беҳуда таваккал ба Худо ва каломи Ӯ.

1. Забур 20:7: Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. Забур 118:8: Дар Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам.

2 Подшоҳон 18:21 Ва инак, ту бар асои ин қами кӯфта, бар Миср таваккал мекунӣ, ки агар касе ба он такя кунад, ба дасти вай даромада, онро сӯрох хоҳад кард; фиръавн подшоҳи Миср барои ҳама ба ӯ бовар кунед.

Ишаъё-пайғамбар аз бовар кардан ба Миср огоҳ мекунад, зеро он танҳо ба ноумедӣ ва дард оварда мерасонад.

1. Боварӣ ба Худо, на ба Миср

2. Қудрати таваккал ба Худо

1. Ишаъё 30:2-3 - "Онҳо роҳ рафтанд, то ба Миср бираванд, ва аз забони ман талаб накардаанд, то ки худро дар қуввати Фиръавн мустаҳкам кунанд ва ба сояи Миср таваккал кунанд!"

2. Ирмиё 17:5-8 - "Худованд чунин мегӯяд: Малъун бод касе, ки ба одам таваккал мекунад ва бозуи ӯро гӯшт мекунад, ва дилаш аз Худованд дур мешавад".

2 Подшоҳон 18:22 Аммо агар шумо ба ман гӯед, ки мо ба Худованд Худои худ таваккал мекунем, оё он касе нест, ки баландиҳо ва қурбонгоҳҳояшро Ҳизқиё бардошт ва ба Яҳудо ва Ерусалим гуфтааст: "Дар назди ин қурбонгоҳ саҷда кунед" дар Ерусалим?

Ҳизқиё баландиҳо ва қурбонгоҳҳои бутпарастиро бардошта, ба мардуми Яҳудо ва Ерусалим амр фармуд, ки танҳо дар қурбонгоҳи Ерусалим ибодат кунанд.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва танҳо Ӯро бипарастед.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо ва итоат кардан ба хости Ӯ.

1. Ишаъё 37:14–20

2. Такрори Шариат 6:13–15

2 Подшоҳон 18:23 Пас, аз ту хоҳишмандам, ки ба оғоям подшоҳи Ашшур ба гарав бидеҳ, ва ман ба ту ду ҳазор аспро таслим хоҳам кард, агар аз ҷониби ту тавониста бошӣ, ки саворони онҳоро савор кунӣ.

Подшоҳ Ҳизқиё аз подшоҳи Ашшур созиш хост ва пешниҳод кард, ки ба ӯ ду ҳазор асп диҳад, агар подшоҳи Ашшур барои онҳо савора таъмин кунад.

1. Қувваи гуфтушунид: Чӣ тавр дар вазъиятҳои душвор созиш пайдо кардан мумкин аст

2. Қувваи худбоварӣ: Чӣ тавр барои муваффақ шудан ба қобилиятҳои худ такя кардан мумкин аст

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ оварда мерасонад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

2 Подшоҳон 18:24 Пас, чӣ гуна ту аз як мири хурдтарин бандагони оғоям рӯй мегардонӣ, ва барои аробаҳо ва саворон ба Миср такя мекунӣ?

Ишаъё-пайғамбар шоҳ Ҳизқиёро даъват мекунад, ки барои муҳофизат ва қувват ба ҷои Миср ба Худо такя кунад.

1. Бо тамоми қуввати худ ба Худованд таваккал кунед (4 Подшоҳон 18:24)

2. Ба ҷои Худо ба Миср такя кардан (2 Подшоҳон 18:24)

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2. Забур 118:8 Ба Худованд таваккал кардан беҳтар аст аз эътимод ба одам.

2 Подшоҳон 18:25 Оё ман ҳоло бе Худованд бар зидди ин макон баромадаам, то онро вайрон кунам? Худованд ба ман гуфт: «Ба муқобили ин замин баромада, онро хароб кун».

Дар 2 Подшоҳон 18:25, Худо ба подшоҳ амр дод, ки бар зидди замин биравад ва онро хароб кунад.

1. Ба аҳкоми Худо итоат кунед - 2 Подшоҳон 18:25

2. Ба Худованд таваккал кунед - Масалҳо 3:5-6

1. Ишаъё 7:7 - "Бинобар ин худи Худованд ба ту аломате хоҳад дод; инак, бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид ва номи ӯро Имонуил хоҳад хонд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2 Подшоҳон 18:26 Ва Элёқим ибни Ҳилқиё ва Шабно ва Юаҳ ба Рабшоқе гуфтанд: «Лутфан, ба бандагони худ ба забони арамӣ сухан гӯй; зеро ки мо инро мефаҳмем, ва ба гӯши қавме ки бар девор ҳастанд, бо мо ба забони яҳудиён сухан нагӯед.

Се мард, Элёқим, Шебна ва Юҳа, аз Рабшоқе хоҳиш карданд, ки бо онҳо ба ҷои забони яҳудиён, чунон ки мефаҳмиданд, ба забони суриягӣ сухан гӯяд, то ки мардуми дар девор буда нафаҳманд.

1. Халқи Худо вазифадор аст, ки забони худро аз фаҳмиши бегонагон муҳофизат кунад.

2. Мо бояд ҳамеша дар бораи чӣ гуна муошират кардан бо дигарон дар хотир дошта бошем, хусусан вақте ки мо дар мавқеи қудратманд ҳастем.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Масалҳо 18:21 - Забон қудрати ҳаёт ва мамот дорад ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд.

2 Подшоҳон 18:27 Аммо Рабшоқе ба онҳо гуфт: «Оё оғоям маро назди оғои ту ва назди ту фиристодааст, то ин суханонро бигӯям? Оё маро назди одамоне, ки дар болои девор нишастаанд, нафиристод, то ки онҳо поруи худро бихӯранд ва бо шумо синаи худро бинӯшанд?

Рабшоқе мардуми Ерусалимро дашном дода, пешниҳод кард, ки онҳо партовҳои худро бихӯранд ва пешоби худро бинӯшанд.

1. Раҳмати Худо дар миёни дашномҳо

2. Қувваи Калом

1. Эфсӯсиён 4:29-31 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба қадри имкон, то ба шунавандагон файз бахшад. Ва ғамгин нашавед. Рӯҳулқудси Худо, ки ба василаи Ӯ барои рӯзи кафорат мӯҳр зада шудаед; бигзор ҳар гуна кудурат ва ғазаб, ва хашм, ва доду фиғон ва тӯҳмат бо ҳар кина аз шумо дур шавад».

2. Масалҳо 18:21 - "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд."

2 Подшоҳон 18:28 Ва Рабшоқе истода, бо овози баланд ба забони яҳудиён фарьёд зад ва гуфт: «Сухани подшоҳи бузург, подшоҳи Ашшурро бишнавед!

Рабшоқе, ки намояндаи шоҳи Ашшур аст, бо яҳудиён ба забони онҳо сӯҳбат мекунад ва онҳоро ба шунидани суханони шоҳи бузург ташвиқ мекунад.

1. Худо аксар вақт бузургтар аз он чизест, ки мо дар шароити ҳозираамон ҳис мекунем.

2. Новобаста аз он ки мо бо муқобилият дучор мешавем, мо бояд ба Худо содиқ бошем.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро Худованд Худои шумо бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад".

2 Подшоҳон 18:29 Подшоҳ чунин мегӯяд: «Бигзор Ҳизқиё шуморо фирефта накунад, зеро ки ӯ наметавонад шуморо аз дасти ӯ раҳо кунад.

Подшоҳи Ашшур халқи Яҳудоро ҳушдор медиҳад, ки фирефтаи Ҳизқиё нашаванд, зеро Ҳизқиё наметавонад онҳоро аз салтанати Ашшур наҷот диҳад.

1. Қувваи умеди бардурӯғ: Чӣ тавр ба ваъдаҳои бардурӯғ фирефта нашавед

2. Ҷустуҷӯи қувват дар заъф: Чӣ тавр дар замонҳои душвор устувор истодан мумкин аст

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2 Подшоҳон 18:30 Ва бигзор Ҳизқиё туро ба Худованд таваккал накунад ва бигӯяд: "Худованд моро ҳатман наҷот хоҳад дод, ва ин шаҳр ба дасти подшоҳи Ашшур таслим нахоҳад шуд".

Ҳизқиё ба халқи Исроил огоҳ кард, ки ба Худованд барои наҷоти онҳо аз подшоҳи Ашшур таваккал накунанд, зеро Худованд онҳоро ҳатман наҷот намедиҳад.

1. Ба Худованд таваккал кунед, аммо дар ҳама чиз ба Ӯ таваккал накунед - 2 Вақоеънома 16:9

2. Умеди мо ба Худованд аст, Ӯ Наҷотдиҳандаи мост - Ишаъё 25:9

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш нераванд.

2 Подшоҳон 18:31 Ба Ҳизқиё гӯш надиҳед, зеро подшоҳи Ашшур чунин мегӯяд: «Бо ман тӯҳфа бандед, ва назди ман берун оянд, ва ҳар яке аз токи худ ва ҳар яке аз анҷири худ бихӯред. дарахт, ва ҳар яке аз оби чоҳи худ бинӯшед;

Ба Ҳизқиё огоҳ карда мешавад, ки ба суханони подшоҳи Ашшур гӯш надиҳад, ки аз онҳо талаб мекунад, ки бо ӯ шартнома банданд, то ки аз ток ва анҷири худ бихӯранд ва аз чоҳҳои худ бинӯшанд.

1. Қудрати тоъат - Худованд моро амр мекунад, ки тоъату фармони Ӯ бошем, зеро Ӯ ризқдиҳанда ва нигаҳбони мост.

2. Мубориза бо васвасаҳо - Мо бояд аз васвасаҳои ҷаҳон огоҳ бошем ва чӣ гуна дар имони худ устувор истода бошем.

1. Такрори Шариат 6:13 - Аз Худованд Худои худ битарс ва ба Ӯ хизмат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2 Подшоҳон 18:32 То даме ки ман омада, шуморо ба замине мисли замини худатон, замини ҷуворимакка ва май, замини нон ва токзорҳо, замини зайтуну асал мебарам, то ки шумо зиндагӣ кунед, на бимиред ва ба сухани Ҳизқиё гӯш надиҳед, вақте ки ӯ шуморо бовар кунонда, мегӯяд: "Худованд моро наҷот хоҳад дод".

Ҳизқиё халқи Исроилро ҳушдор дод, ки ба ӯ гӯш надиҳанд, зеро то даме ки онҳо ба замине, ки ғизо ва захираҳои фаровоне мисли замини худашон бурда нашавад, Худованд онҳоро наҷот намедиҳад.

1. Ваъдаи Худо барои таъмин кардан - А дар бораи садоқати Худо барои таъмини мардумаш дар замонҳои душвор.

2. Гӯш кардани овози Худо - А дар бораи аҳамияти шунидан ва итоат кардани овози Худо, новобаста аз вазъият.

1. Забур 145:15-16 - Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва Ту ба онҳо дар сари вақт ғизо медиҳӣ. Шумо даст кушоед; хохиши хар як мавчудоти зиндаро конеъ мегардонӣ.

2. Матто 6:25-26 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

2 Подшоҳон 18:33 Оё касе аз худоёни халқҳо дар тамоми замини вай аз дасти подшоҳи Ашшур раҳо кардааст?

Подшоҳи Ашшур сарзаминҳои зиёдеро ба тасарруфи худ гирифта буд ва ҳеҷ худое аз ҳеҷ халқе натавонист ин заминро аз подшоҳи Ашшур озод кунад.

1. Қудрат ва қудрати Худо - Қудрати Ӯ аз ҳар қувваи дигар дар рӯи замин бузургтар аст.

2. Зарурати имон ва эътимод - Мо бояд ба Худо имон дошта бошем ва ба қудрати Ӯ таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2 Подшоҳон 18:34 Куҷост худоёни Ҳамот ва Арпод? худоёни Сефарвоим, Ҳена ва Иво куҷоянд? Оё онҳо Сомарияро аз дасти ман наҷот доданд?

Дар 2 Подшоҳон 18:34 Худо мепурсад, ки худоёни шаҳрҳои Ҳамот, Арпад, Сефарвоим, Ҳена ва Иваҳо дар куҷоянд ва риторикӣ қайд мекунад, ки Маҳз Ӯ Сомарияро аз дасти Ӯ раҳо кардааст.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна қудрат ва қудрати Худо берун аз фаҳмиши мо мерасад

2. Қувваи имон: Чӣ гуна қудрати Худо тавассути эътиқоди мо зоҳир мешавад

1. Ишаъё 46:9-11 - Чизҳои пештараро ба ёд ored: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест,

2. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 18:35 Аз ҳамаи худоёни кишварҳо кистанд, ки кишвари худро аз дасти ман раҳоӣ доданд, то ки Худованд Ерусалимро аз дасти ман раҳо кунад?

Подшоҳи Ашшур Худоро масхара карда, мепурсад, ки кадоме аз худоёни ҳамаи халқҳо халқи худро аз дасти ӯ наҷот додааст ва чӣ тавр Худованд Ерусалимро наҷот дода метавонад?

1. Қудрати Худо: Қувваи ниҳоӣ

2. Ҳукмронии Худо: Ӯ ҳукмронӣ мекунад

1. Ишаъё 45:21 - "Бигӯед, ки чӣ мешавад, ҳозир кунед, - бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд. Кӣ инро аз қадим пешгӯӣ карда буд, ки онро аз замонҳои қадим эълон карда буд? Оё ман Худованд набудам? Ва ҳеҷ чизи дигаре нест. Худое ҷуз ман, Худои одил ва Наҷотдиҳанда, ҷуз ман нест».

2. Забур 115:3 - «Аммо Худои мо дар осмон аст; ҳар чи хоҳад, мекунад».

2 Подшоҳон 18:36 Аммо мардум хомӯш монданд ва ба Ӯ ҳарфе нагуфтанд, зеро фармони подшоҳ чунин буд, ки мегуфт: "Ба ӯ ҷавоб надиҳед".

Мардум ба фармони подшоҳ посух надод ва хомӯш монд.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки ба фармонҳои роҳбарони худ итоат кунем.

2: Мо бояд ҳамеша ба шахсони мансабдор эҳтиром зоҳир кунем.

1: Эфсӯсиён 6:1-3 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2: Румиён 13: 1-2 "Ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст. Бинобар ин, ҳар кӣ бар зидди ҳокимият исён кунад, бар зидди ҳокимият исён кардааст. он чиро, ки Худо муқаррар кардааст ва ҳар кӣ чунин мекунанд, бар худ доварӣ хоҳанд кард».

2 Подшоҳон 18:37 Ва Элёқим ибни Ҳилқиё, ки сардори хона буд, ва Шебнои котиб ва Юаҳ ибни Ософ, ки китобнавис буд, бо либосҳои даридаи худ назди Ҳизқиё омаданд ва суханони Рабшоқаро ба ӯ нақл карданд.

Се нафар мансабдорони баландпоя, Элёқим, Шебна ва Юаҳ, бо либосҳои худ дарида назди Ҳизқиё рафтанд, то суханони Рабшоқаро ба ӯ нақл кунанд.

1. Дарсҳо аз ҳаёти Ҳизқиё - имони ӯ ба Худо бо вуҷуди душвориҳо

2. Нерӯи ваҳдат - Чӣ гуна се мансабдор дар лаҳзаҳои душвор ҳамбастагӣ ва нерӯ нишон доданд

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ишаъё 41:10 "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2 Подшоҳон боби 19 дар бораи таҳдиди ашшурӣ ба Ерусалим ва наҷоти мӯъҷизае, ки Худо дар ҷавоб ба дуоҳои Ҳизқиё ташкил карда буд, идома медиҳад.

Сархати 1: Боб бо ҷавоби Ҳизқиё ба номаи таҳдидомези Санҳериб оғоз мешавад. Ӯ ба маъбад даромада, номаро дар назди Худо паҳн мекунад ва барои наҷот дуо мегӯяд. Ӯ ҳокимияти Худоро эътироф мекунад ва барои дахолати Ӯ хоҳиш мекунад (4 Подшоҳон 19:1-4).

Сархати 2: Ишаъё ба Ҳизқиё паём мефиристад ва ӯро итминон медиҳад, ки Худо дуои ӯро шунидааст ва Ерусалимро аз Санҳериб муҳофизат мекунад. Ишаъё пешгӯӣ мекунад, ки Санҳериб ба Ерусалим намедарояд ё тир намеандозад, балки бо дахолати илоҳӣ баргардонида мешавад (4 Подшоҳон 19:5-7).

Сархати 3: Пас аз гирифтани паёми таҳдидомези дигар аз Санҳериб, Ҳизқиё онро дубора ба маъбад мебарад ва бо ҷидду ҷаҳд ба Худо барои наҷот дуо мекунад. Ӯ ба обрӯи Худо ҳамчун Худои ҳақиқии зинда, ки бар тамоми халқҳо қудрат дорад, мурофиат мекунад (4 Подшоҳон 19:8-13).

Сархати 4: Дар ҳикоя тасвир шудааст, ки чӣ тавр Ишаъё паёми Худоро мерасонад, то Ҳизқиёро дар бораи нақшаҳояш итминон диҳад, ки Санҳериб мағлуб хоҳад шуд, Ерусалим наҷот хоҳад ёфт ва Яҳудо ба туфайли муҳофизати Худо наҷот хоҳад ёфт (Подшоҳон 19;14-20).

Сархати 5: Ин боб бо баёни он, ки чӣ тавр фариштаи Худованд дар як шаб саду ҳаштоду панҷ ҳазор сарбози ашшуриёнро мезанад, анҷом меёбад. Ҳангоми бедор шудан, Санҳериб хиҷил шуда ба Нинве бармегардад ва дар он ҷо баъдтар аз ҷониби писаронаш кушта мешавад (Подшоҳон 19;35-37).

Хулоса, боби нуздаҳуми 2 Подшоҳон дуои Ҳизқиёро барои наҷот, итминони Худо ба воситаи Ишаъё, таҳдидҳо аз Санҳериб, ваъдаи илоҳӣ оид ба муҳофизат тасвир мекунад. Шабона дахолати илоҳӣ, шикасти лашкари Ашур. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили эътимод ба Худо дар замони бӯҳрон, нотавон будани подшоҳони инсонӣ дар назди ҳокимияти илоҳӣ ва чӣ гуна дуои гарм метавонад ба мудохилаҳои мӯъҷизавӣ ва наҷот оварда расонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 19:1 Ва ҳангоме ки подшоҳ Ҳизқиё инро шунид, либоси худро дарронда, палос пӯшида, ба хонаи Худованд даромад.

Подшоҳ Ҳизқиё дар бораи таҳдиди ашшуриён шунид ва дар ҷавоб либоси худро дарида, палос пӯшида, ҳангоми ҷустуҷӯи Худованд дар маъбад рафт.

1. Вақте ки ба душворӣ дучор шуд, ба Парвардигор паноҳ бибар.

2. Бо дуъо ва тавба ба хатари дар пеш омада посух додан нишонаи имон аст.

1. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2. Марқӯс 5:36 - Исо суханони онҳоро шунида, ба вай гуфт: «Натарс; танҳо бовар кунед.

2 Подшоҳон 19:2 Ва ӯ Элёқимро, ки сардори хона буд, ва Шебнои котиб ва пирони коҳинон, ки палос пӯшида буданд, назди Ишаъёи набӣ ибни Омӯзро фиристод.

Подшоҳ Ҳизқиё Элёқим, Шебна ва пирони коҳинонро назди Ишаъёи набӣ фиристод, ки ҳама палос пӯшида буданд.

1. Худо ҳамеша дар ғамгинӣ ёбанд.

2. Ҷустуҷӯи маслиҳати оқилона аксар вақт роҳи беҳтарини ёфтани сулҳ дар замонҳои душвор аст.

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 11:14 - Аз сабаби набудани ҳидоят халқ меафтад, аммо пирӯзӣ ба воситаи маслиҳатчиёни зиёд ба даст меояд.

2 Подшоҳон 19:3 Ва ба ӯ гуфтанд: «Ҳизқиё чунин мегӯяд: «Имрӯз рӯзи мусибат ва мазаммат ва куфр аст; зеро ки бачаҳо ба зоидан омадаанд, ва барои зоидан қувва нест.

Халқи Ҳизқиё дар изтироб афтода, бори вазнини онҳоро бардошта наметавонад.

1. Борҳоро бо қуввати Худо бардоштан - Филиппиён 4:13

2. Дар замонҳои ноором роҳат ёфтан - Ишаъё 41:10

1. Ишаъё 37:3 - "Ва ба ӯ гуфтанд: Ҳизқиё чунин мегӯяд: "Имрӯз рӯзи мусибат ва мазаммат ва куфр аст, зеро ки кӯдакон барои таваллуд омадаанд, ва барои зоидан қуввае нест. ».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Подшоҳон 19:4 Шояд Худованд Худои ту ҳама суханони Рабшоқеро, ки подшоҳи Ашшур оғои худ барои таҳқир кардани Худои Ҳай фиристодааст, бишнавад; ва суханонеро, ки Худованд Худоят шунидааст, маҳкум хоҳад кард; бинобар ин дуои худро барои бақияи боқимонда баланд кун.

Ишаъё-пайғамбар подшоҳи Яҳудо Ҳизқиёро ташвиқ мекунад, ки дар ҷавоб ба айбҳои куфронаи подшоҳи Ашшур алайҳи Худованд аз Худованд кӯмак пурсад.

1. Бо вуҷуди озмоишҳо ва душвориҳо таваккал ба Худо

2. Қувваи намоз дар вақти тангӣ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 19:5 Ва хизматгорони подшоҳ Ҳизқиё назди Ишаъё омаданд.

Хизматгорони подшоҳ Ҳизқиё ба дидани Ишаъё рафтанд, то аз ӯ ёрӣ ҷӯянд.

1. Худо ба мо ёрӣ медиҳад, ки дар лаҳзаҳои душвор ба мо лозим аст.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аз муроҷиат ба Худо барои ҳидоят шарм надорем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2 Подшоҳон 19:6 Ва Ишаъё ба онҳо гуфт: «Ба оғои худ чунин бигӯед: Худованд чунин мегӯяд: "Аз суханоне ки шунидаӣ, ки бандагони подшоҳи Ашшур маро дашном додаанд, натарс".

Ишаъё ба мардуми Яҳудо мегӯяд, ки аз суханони куфронаи подшоҳи Ашшур натарсанд.

1. Худо бузургтар аст: Тарсро бо таваккал ба Худованд раҳо кардан - Ишаъё 19:6

2. Қувваи имон: Ғалаба кардани тарс бо далерӣ ва умед - 2 Подшоҳон 19:6

1. Забур 56:3-4 - Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал хоҳам кард. Бар Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, бар Худое таваккал кардам; Ман наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2. Ишаъё 35:4 - Ба онҳое, ки дилашон ғамгинанд, бигӯ: қавӣ бошед, натарсед! Инак, Худои шумо бо қасос хоҳад омад; ҷазои Худо хоҳад омад, вале Ӯ шуморо наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 19:7 Инак, Ман бар вай таркиш хоҳам фиристод, ва ӯ овозае шунида, ба замини худ бармегардад; ва ӯро дар замини худаш ба шамшер хоҳам бурд.

Худо ба воситаи Ишаъё ба Ҳизқиё хабар мефиристад, то ӯро аз ҳамлаи дар пешистодаи Санҳериб огоҳ кунад ва ваъда медиҳад, ки ӯро муҳофизат мекунад ва Санҳерибро дар замини худаш аз шамшер меафтонад.

1. Худо ҳамеша дар душвориҳо бо мост ва моро ҳифз мекунад.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки нақшаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд.

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

2. Ишаъё 55:11 - "Сухани Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр аст: он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва ба ҳадафе, ки ман онро фиристодаам, ба амал хоҳад овард".

2 Подшоҳон 19:8 Ва Рабшоқе баргашт, ва подшоҳи Ашшурро дид, ки бо Либно меҷангад, зеро ки шунида буд, ки аз Локиш меравад.

Рабшоқе аз ҷониби подшоҳи Ашшур фиристода шуда буд, то ба Ҳизқиё дар Ерусалим хабар расонад. Ҳизқиё ин хабарро рад кард, бинобар ин Рабшоқ ба назди подшоҳи Ашшур, ки он вақт бо Либно ҷанг мекард, баргашт.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва нақшаҳои Ӯ пирӯз хоҳанд шуд, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки нақшаҳои худи мо барбод рафтаанд.

2. Мо бояд ба нақшаҳо ва вақти Худо таваккал кунем, на ба нақшаҳои худ.

1. Ишаъё 31:1 - Вой бар ҳоли онҳое, ки барои ёрӣ ба Миср мефароянд ва ба аспҳо такя мекунанд, ба аробаҳо, азбаски онҳо зиёданд ва ба сavораҳо, азбаски хеле қавӣ ҳастанд, умед мебанданд, вале ба Қуддуси Исроил нигоҳ намекунанд ё аз Худованд машварат кунед!

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 19:9 Ва чун шунид, ки Тирҳако, подшоҳи Ҳабашистон мегӯяд: «Инак, вай барои ҷанг бар зидди ту берун омадааст; ва боз қосидонро назди Ҳизқиё фиристода, гуфт:

Ҳизқиё хабари аз Тирҳақо, подшоҳи Ҳабашистон, ки ба муқобили ӯ меҷангад, расид ва ба назди Ҳизқиё қосидон фиристод, то ки ба ӯ маълумоти иловагӣ диҳанд.

1. Муҳофизати Худо барои халқаш - Омӯзиши эътимод ва эътиқоди Ҳизқиё ба Худо барои ҳифзи ӯ ва қавми худ аз таҳдиди Тирҳака.

2. Қувваи дуо – Муайян кардани он, ки чӣ тавр дуоҳои Ҳизқиё ба Худо ӯро водор карданд, ки маслиҳати оқилона талаб кунад ва имонашро мустаҳкам кунад.

1. 2 Подшоҳон 19:9 - Ва чун шунид, ки Тирҳако, подшоҳи Ҳабашистон мегӯяд: «Инак, вай барои ҷанг бар зидди ту берун омадааст; ва боз қосидонро назди Ҳизқиё фиристода, гуфт:

2. Ишаъё 37:14-20 - Дуои Ҳизқиё ба Худо барои раҳоӣ аз таҳдиди Тирҳака.

2 Подшоҳон 19:10 Ба Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо чунин сухан ронда, бигӯед: «Худои ту, ки ба ӯ таваккал мекунӣ, туро фирефта накунад ва нагӯяд: "Ерусалим ба дасти подшоҳи Ашшур таслим нахоҳад шуд"».

Ҳизқиёро огоҳ мекунанд, ки фирефтаи Худо нашаванд, ки Ерусалим ба подшоҳи Ашшур дода намешавад.

1. Фақат ба эътиқоди худ такя накун, балки дар ёд дошта бош, ки хирадманд ва хирадманд бош.

2. Ба Худованд таваккал кунед, балки аз хирад ва хирад низ истифода баред.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Яъқуб 1:5-6 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад».

2 Подшоҳон 19:11 Инак, ту шунидӣ, ки подшоҳони Ашшур бо тамоми заминҳо чӣ кор карда, онҳоро комилан несту нобуд кардаанд; ва ту наҷот хоҳӣ ёфт?

Подшоҳони Ашшур тамоми заминҳои забткардаашонро хароб карданд ва саволе ба миён меояд, ки оё ҳамин сарнавишт ба сари Исроил хоҳад расид?

1. Худо дар ихтиёри худ аст: Ҳатто дар миёни ҳалокати бузург, Худо ҳанӯз ҳам дар зери назорат ва ҳукмронии ҳама аст.

2. Имон дар баробари балоҳо: Имон доштан ба Худо ҳатто дар замони сахтиву зулму ситам калиди рафъи он аст.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2 Подшоҳон 19:12 Оё худоёни халқҳо онҳоро наҷот диҳанд, ки падарони ман нобуд кардаанд; чунон ки Гӯзон ва Ҳорон ва Ризеф ва банӣ-Адан, ки дар Таласор буданд?

Худованд савол медиҳад, ки чаро худоёни халқҳое, ки ӯ нест кардааст, онҳоро наҷот дода натавонистанд ва мисолҳои Гӯзан, Ҳорон, Ризоф ва фарзандони Адан дар Таласорро мисол оварад.

1: Худо соҳибихтиёр ва тавоно аст ва танҳо Ӯ қодир аст, ки наҷоти ҳақиқӣ ва пойдор оварад.

2: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худованд ниёзҳои моро дар лаҳзаҳои душворӣ таъмин мекунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Бинобар ин мо натарсем, гарчанде ки замин барканда шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб мекунанд, гарчанде ки аз варами он кӯҳҳо меларзанд.

2 Подшоҳон 19:13 Подшоҳи Ҳамот, ва подшоҳи Арпод, ва подшоҳи шаҳри Сефарвоим, Ҳино ва Иво куҷост?

Ишаъё-пайғамбар савол медиҳад, ки подшоҳони Ҳамот, Арпад, Сефарвоим, Ҳена ва Иво дар куҷо ҷойгиранд.

1. "Пешвои Худо: таваккал кардан ба Худованд дар замонҳои душвор"

2. «Ҳокимияти Худо: Бидонед, ки ҳама чиз дар дасти Ӯст».

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2 Подшоҳон 19:14 Ва Ҳизқиё номаи дасти фариштаҳоро гирифта, хонд; ва Ҳизқиё ба хонаи Худованд рафта, онро ба ҳузури Худованд густурд.

Ҳизқиё аз фариштагон нома гирифт ва пеш аз он ки ба хонаи Худованд равад, онро хонд, то ки онро ба ҳузури Худованд паҳн кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр дуои содиқи Ҳизқиё Ерусалимро наҷот дод

2. Даъват ба қудсият: Омӯзиш аз садоқати Ҳизқиё ба Худованд

1. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

2. Ишаъё 38:2 - Он гоҳ Ҳизқиё рӯй ба сӯи девор гардонда, ба Худованд дуо гуфт ва гуфт.

2 Подшоҳон 19:15 Ва Ҳизқиё ба ҳузури Худованд дуо карда, гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил, ки дар байни каррубиён сокин аст, Ту Худои яккаву ягонаи тамоми салтанатҳои замин ҳастӣ; Ту осмону заминро офаридаӣ.

Ҳизқиё ба Худо дуо карда, Ӯро ҳамчун ҳокими тамоми салтанатҳо ва офаринандаи осмону замин эътироф кард.

1. Боварӣ ба ҳокимияти Худо

2. Эътироф кардани Парвардигори Худо

1. Ишаъё 37:16 - «Эй Худованди лашкарҳо, Худои Исроил, ки дар байни каррубиён сокин аст, Ту Худои ягонаи тамоми салтанатҳои замин ҳастӣ: осмон ва заминро Ту офаридаӣ».

2. Забур 24:1 - "Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он."

2 Подшоҳон 19:16 Худовандо, гӯши худро хам карда, бишнав: эй Худованд, чашмони Худро кушо ва бубин; ва суханони Санҳерибро, ки ӯро барои таҳқир кардани Худои Ҳай фиристодааст, бишнав.

Санхериб паём фиристод, то Худои Ҳайро сарзаниш кунад ва аз Худованд хоҳиш карда мешавад, ки гӯши Ӯро хам карда, чашмони Ӯро кушояд ва суханони Санҳерибро бишнавад.

1. Боварӣ ба Худованд: А дар бораи қудрати таваккал ба Худо дар баробари душвориҳо.

2. Муҳаббат ва шафқати Худо: А бар муҳаббат ва раҳмдилӣ бо вуҷуди ранҷу азобҳое, ки мо дорем.

1. Ишаъё 37:16-20 - Дар ин порча, Худо ба маломати Санҳериб дар бораи Ӯ посух медиҳад ва дар бораи қудрат ва қудрати худ хабар медиҳад.

2. Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем ва ба Худованд таваккал кунем, зеро Ӯ дар бораи мо ғамхорӣ мекунад.

2 Подшоҳон 19:17 Ростӣ, эй Худованд, подшоҳони Ашшур халқҳо ва заминҳои онҳоро несту нобуд карданд,

Худованд аз харобиҳои подшоҳони Ашшур ба халқҳои дигар ва заминҳои онҳо огоҳ аст.

1. Худованд назорат мекунад, ҳатто вақте ки ба назар мерасад, ки Ӯ нест.

2. Худо Пок аст ва хости Ӯст.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, на хаста мешавад ва на хаста мешавад. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Подшоҳон 19:18 Ва худоёни онҳоро дар оташ афкандand, зеро ки онҳо худо набуда, балки кори дасти одамон, чӯб ва санг буданд; бинобар ин онҳоро несту нобуд карданд.

Халқи Исроил худоёни козиби душманони худро несту нобуд карданд, зеро онҳо худоёни ҳақиқӣ набуданд, балки бо дасти одамон аз чӯб ва санг сохта шуда буданд.

1. Бутҳои ҷаҳон: Шинохти худоёни козиб

2. Ҳокимияти Худои ягонаи ҳақиқӣ: рад кардани худоёни ботил

1. Такрори Шариат 12:1-4 - Ҳама худоёни козибро нест кунед ва ба Худованд хизмат кунед

2. Забур 115:3-8 - Худовандро, ки аз ҳама худоёни козиб болотар аст, ҳамду сано гӯед

2 Подшоҳон 19:19 Пас, акнун, эй Худованд Худои мо, аз Ту илтимос мекунам, ки моро аз дасти ӯ наҷот деҳ, то ки тамоми салтанатҳои замин бидонанд, ки Ту Худованд Худои ягона ҳастӣ.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё ба Худо барои раҳоӣ аз аскарони Ашшур дуо мекунад ва хоҳиш мекунад, ки тамоми салтанатҳои рӯи замин қудрати Худоро эътироф кунанд.

1. Қувваи дуо: Намунаи Ҳизқиё

2. Эътироф кардани ҳокимияти Худо

1. Ишаъё 37:20 - Ва алҳол, эй Худованд Худои мо, моро аз дасти Ӯ наҷот деҳ, то ки тамоми салтанатҳои замин бидонанд, ки Ту Худованд ҳастӣ, ҳатто Ту танҳо Ту.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

2 Подшоҳон 19:20 Ва Ишаъё ибни Амоз назди Ҳизқиё фиристода, гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: он чиро, ки бар зидди Санҳериб подшоҳи Ашшур ба ман дуо кардаӣ, шунидам».

Ишаъё ба Ҳизқиё аз Худованд Худои Исроил дар ҷавоби дуои ӯ бар зидди Санҳериб подшоҳи Ашшур хабар мефиристад.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад ва ба онҳо ҷавоб медиҳад. 2. Ба Худованд таваккал кунед, ки шуморо аз душманонатон муҳофизат кунад.

1. Забур 19:14 Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман. 2. Ибриён 13:6 Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 19:21 Ин аст каломе ки Худованд дар бораи ӯ гуфтааст; Бокира духтари Сион аз ту нафрат карда, ба ту хандид, то ки тамасхур кард; духтари Ерусалим бар ту сар ҷунбонд.

Худованд ба воситаи Каломи Худ дар бораи касе сухан меронад, ва духтари Сион ва Ерусалим ҳам тамасхур ва масхара карданд.

1. "Қувваи калимаҳо: чӣ гуфтани шумо муҳим аст"

2. «Аҳамияти тавба: омӯхтан аз тамасхури дигарон»

1. Ишаъё 37:22 - "Ин аст каломе, ки Худованд бар зидди ӯ гуфтааст: "Вай аз ту, духтари бокираи Сион, аз ту нафрат мекунад, таҳқир мекунад; вай аз ақиби ту - духтари Ерусалим, сар ҷунбонд".

2. Матто 12:36-37 - «Ба шумо мегӯям, ки дар рӯзи доварӣ одамон барои ҳар як сухани беэҳтиётонаашон ҷавоб хоҳанд дод, зеро аз суханони худ сафед хоҳед шуд ва аз суханони худ маҳкум хоҳед шуд».

2 Подшоҳон 19:22 Киро таҳқир кардаӣ ва дашном додаӣ? ва бар зидди кӣ овози худро баланд карда, чашмони худро ба боло бардоштаӣ? ҳатто бар зидди Подшоҳии Исроил.

Худованд касонеро, ки куфр гуфта ва овози худро бар зидди Подшоҳи Исроил баланд бардоштанд, маззаммат мекунад.

1. Хатари куфр: Чӣ гуна суханҳои мо дилҳои моро ошкор мекунанд

2. Аълоҳазрати Подшоҳи Исроил: Даъват ба эҳтироми Худо

1. Забур 51:17 Қурбонии ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

2. Ишаъё 6:3 Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2 Подшоҳон 19:23 Ту ба воситаи фариштагони худ Худовандро маззаммат карда, гуфтай: «Бо аробаҳои сершумори худ ба баландии кӯҳҳо, ба канораҳои Лубнон баромада, дарахтони баланди арзи онро хоҳам бурид. , ва арчаҳои барҷастаи он, ва Ман ба манзилҳои ҳудуди ӯ ва ба ҷангали Кармали ӯ дохил хоҳам шуд.

Фариштагон Худовандро маззаммат карда, фахр мекарданд, ки ба кӯҳҳо омада, арзу арчаҳоро бурида, ба манзилҳои сарҳади Худо даромадаанд.

1. Ҳокимият ва вафодории Худо дар баробари маломат

2. Оқибатҳои фахр кардан ва таъна задан ба Худованд

1. Ишаъё 37:24 «Бинобар ин Худованд Худои лашкарҳо чунин мегӯяд: эй қавми Ман, ки дар Сион сукунат доранд, аз Ашшур натарс: вай туро бо асо хоҳад зад, ва асои худро бар ту хоҳад бардошт. тарзи Миср».

2. Забур 61:11 "Худо як бор гуфт; ду бор шунидам, ки қудрат аз они Худост".

2 Подшоҳон 19:24 Ман кофта, обҳои бегонаро менӯшидам, ва бо кафи пойҳоям тамоми дарёҳои ҷойҳои муҳосирашударо хушк кардам.

Худо халқи Худро дар вақти эҳтиёҷ, ҳатто дар муҳосираи душманонашон таъмин кардааст.

1. Муҳофизати Худо дар замонҳои душворӣ - 2 Подшоҳон 19:24

2. Қувваи имон дар миёни душвориҳо - 2 Подшоҳон 19:24

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2 Подшоҳон 19:25 Оё нашунидай, ки кайҳо боз ман онро чӣ тавр ба ҷо овардаам, ва аз замонҳои қадим онро ба вуҷуд овардаам? алҳол ба амал овардаам, ки ту шаҳрҳои харобазорро ба теппаҳои хароба табдил диҳӣ.

Худо муддати тӯлонӣ барои хароб кардани шаҳрҳои мустаҳкам кӯшиш мекард.

1. Қудрати замони Худо

2. Таъсири ҷовидонаи потенсиали Худо

1. Ишаъё 10:5-7 (Эй Ашшур, асои хашми ман, ва асо дар дасташон хашми ман аст)

2. Забур 33:11 (Насиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, андешаҳои дили Ӯ барои тамоми наслҳо)

2 Подшоҳон 19:26 Аз ин рӯ, сокинони онҳо нотавон буданд, ва ҳаросон ва хиҷил шуданд; онҳо мисли алафи саҳро ва мисли алафи сабз, мисли алафи болои хона ва чун ҷуворимакка пеш аз нашъунамо шуданаш таркида буданд.

Сокинони Ерусалим мисли алафҳои нозук ва алафҳои саҳро нотавон ва нотавон буданд.

1. Қувват ва ризқи Худо дар замони заъф

2. Донистани ҷои мо дар нақшаи Худо

1. Забур 46:1-2 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҷунбида шаванд."

2. Матто 6:26-27 "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? ташвишовар метавонад як соат ба умри худ илова кунад?"

2 Подшоҳон 19:27 Аммо ман манзилатро медонам, ва рафтанатро, ва даромадани туро ва хашми туро бар ман медонам.

Худо ҳама чизро дар бораи халқи худ медонад, аз ҷумла дар куҷо зиндагӣ, ҳаракатҳо ва эҳсосоти онҳо нисбати Ӯ.

1. Худо ҳама чизро мебинад - А дар бораи он ки чӣ тавр Худо ҳама чизро медонад ва мебинад, ки мо ҳар коре мекунем ва фикр мекунем ва он чӣ гуна бояд ҳаёти моро ташаккул диҳад.

2. Қудрати Худо - А дар бораи қудрати бепоёни Худо ва чӣ гуна он бояд ба таваккали мо ба Ӯ таъсир расонад.

1. Забур 139:1-3 - "Эй Худованд, Маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман нишастаам ва вақте ки бархезам; Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ. аз тамоми роҳҳои Ман огоҳанд».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам".

2 Подшоҳон 19:28 Азбаски хашми ту бар ман ва шӯру ғазаби ту ба гӯшам расидааст, бинобар ин ман қалмоқамро дар бинии ту ва ҷилави худро дар лабони ту хоҳам гузошт, ва туро аз роҳе ки меомадӣ, бармегардонам. .

Худо касонеро, ки кофир шудаанд, азоб мекунад ва аз Ӯ рӯйгардонанд.

1. Тарбияи Худо: Фаҳмидани оқибатҳои ноинсофӣ

2. Қудрати раҳмати Худо: пайдо кардани кафорат бо муҳаббати ӯ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2 Подшоҳон 19:29 Ва ин барои ту аломате хоҳад буд: "Шумо имсол он чи аз худаш мерӯяд, ва дар соли дуюм он чи аз он мерӯяд, хоҳед хӯрд; ва дар соли сеюм мекоред, ва даравед, ва токзорҳо шино кунед, ва аз меваи он бихӯред.

Худо ба подшоҳ Ҳизқиё ваъда дод, ки ӯ барои се соли оянда хӯроке хоҳад дошт.

1. Таъмини Худо - Чӣ гуна Худо ҳама ниёзҳои моро қонеъ мекунад

2. Аҳамияти ваъдаҳои Худо - Чӣ гуна имон ба ваъдаҳои Худо боиси ризқи доимӣ мегардад

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи эътимод ба Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои мо

2. Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро якҷоя ба некӣ барои дӯстдорони Ӯ кор мекунад

2 Подшоҳон 19:30 Ва бақияи раҳошуда аз хонадони Яҳудо боз ба поён реша гирифта, ба боло мева хоҳад дод.

Хонаи Яҳудо зинда мемонад ва дар ниҳоят нашъунамо хоҳад ёфт.

1. Имон доштан ба ваъдаҳои Худо - 2 Подшоҳон 19:30

2. Бартараф кардани душвориҳо - 2 Подшоҳон 19:30

1. Ишаъё 7:9 - "Агар шумо дар имони худ устувор набошед, ҳеҷ гоҳ истода наметавонед".

2. Румиён 8:28 - "Мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад".

2 Подшоҳон 19:31 Зеро ки бақияе аз Ерусалим берун хоҳанд омад, ва онҳое ки аз кӯҳи Сион раҳо хоҳанд шуд: ғаюри Худованди лашкарҳо ин корро хоҳад кард.

Бақияи мардум аз Ерусалим ва кӯҳи Сион раҳо хоҳанд шуд, ва ин ба туфайли ғаюри Худованди лашкарҳо хоҳад буд.

1. Қудрати ҷидду ҷаҳди Худо: Чӣ гуна Худованди лашкарҳо дар ҳаёти мо кор мекунад

2. Бақияи имон: Ташаккул додани ҳаёти мо тавассути ғаюри Худованд

1. Ишаъё 37:32-33 - Зеро ки бақияе аз Ерусалим берун хоҳанд омад, ва гурехтагон аз кӯҳи Сион: ғаюри Худованди лашкарҳо ин корро хоҳад кард.

2. Румиён 11:1-5 - Пас, ман мегӯям, ки оё Худо қавми Худро дур кардааст? Худо накунад. Зеро ки ман низ исроилӣ, аз насли Иброҳим, аз сибти Биньёмин ҳастам. Худо қавми Худро, ки пешгӯӣ карда буд, тарк накардааст. Оё надидаед, ки Навиштаҳо дар бораи Илёс чӣ мегӯяд? «Чӣ гуна ӯ ба Худо бар зидди Исроил шафоат карда, мегӯяд: "Худовандо! Онҳо анбиёи Туро куштанд ва қурбонгоҳҳои Туро кофтаанд; ва ман танҳо мондаам, ва онҳо ҷони маро меҷӯянд.

2 Подшоҳон 19:32 Бинобар ин, Худованд дар бораи подшоҳи Ашшур чунин мегӯяд: «Ӯ ба ин шаҳр нахоҳад омад, ва дар он ҷо тире наандозад, ва пеши он бо сипар набарояд, ва бар зидди он соҳил набандад.

Худованд эълон мекунад, ки подшоҳи Ашшур наметавонад Ерусалимро мағлуб кунад.

1. Худо назорат мекунад ва халқи Худро ҳатто дар муқобили монеаҳои зиёд муҳофизат мекунад.

2. Ҳатто вақте ки ҳама умед барбод меравад, мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро наҷот медиҳад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Забур 37:39 - Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост.

2 Подшоҳон 19:33 Бо роҳи омаданаш, бо ҳамон роҳ бармегардад, ва ба ин шаҳр нахоҳад омад, мегӯяд Худованд.

Худованд эълон мекунад, ки душман ҳамон тавре ки омада буд, бармегардад ва ба шаҳр намедарояд.

1. Худо душманони моро назорат мекунад ва моро муҳофизат мекунад.

2. Ваъдаҳои Худо дақиқ ва ҷовидонаанд.

1. Забур 46:7 Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб қалъаи мост.

2. Ишаъё 40:28-31 Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад... онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2 Подшоҳон 19:34 Зеро ки ман ин шаҳрро муҳофизат хоҳам кард, то ки онро ба хотири худам ва ба хотири бандаам Довуд наҷот диҳам.

Худо ваъда медиҳад, ки Ерусалимро ба хотири худ ва ба хотири Довуд-пайғамбар наҷот медиҳад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳояш

2. Муҳаббати Худо ба бандагонаш

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:14 - «Ва инак, имрӯз ман бо тамоми рӯи замин меравам; ва шумо дар тамоми дилҳои худ ва дар тамоми ҷони худ медонед, ки ҳеҷ як чизе аз ҳамаи чизҳои неки Худованд Худои ту дар бораи ту гуфт: ҳамааш барои ту воқеъ шуд, ва ҳеҷ чиз аз он ноком нашудааст».

2. Ишаъё 43:5 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам: насли туро аз шарқ хоҳам овард, ва туро аз ғарб ҷамъ хоҳам кард».

2 Подшоҳон 19:35 Ва дар он шаб фариштаи Худованд берун омада, дар ӯрдугоҳи ашшуриён сад ҳаштоду панҷ ҳазор нафарро зад; ҳама ҷасадҳои мурда.

Фариштаи Худованд дар як шаб 185 000 сарбози Ашшурро куштааст.

1. Худо муҳофизи тавонои қавми худ аст.

2. Ҳатто дарториктарин шабҳо Худо бо мост.

1. Забур 46:7 Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 19:36 Ва Санҳериб, подшоҳи Ашшур, рафта, баргашта, дар Нинве сокин шуд.

Подшоҳи Ашшур Санҳериб рафта, ба Нинве баргашт.

1. Ҳукмронии Худо бар подшоҳон ва салтанатҳои заминӣ.

2. Қувваи дуо барои ба амал овардани иродаи Худо.

1. Дониёл 4:17 «Таъоло бар Малакути одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ хоҳад, медиҳад».

2. Яъқуб 5:16 «Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, ки амал мекунад».

2 Подшоҳон 19:37 Ва ҳангоме ки ӯ дар хонаи худои худ Нисрӯх саҷда мекард, писаронаш Адраммалек ва Шарезер ӯро бо шамшер заданд, ва ба замини Арманистон гурехтанд. Ва ба ҷои ӯ писараш Асарҳаддон подшоҳӣ кард.

Подшоҳи Ашшур Санҳерибро писарони худаш Адраммелех ва Шарезер ҳангоми ибодат дар хонаи худои худ Нисрох куштанд. Ба ҷои ӯ писараш Асарҳаддон подшоҳӣ кард.

1. Оқибатҳои бутпарастӣ ва исён бар Худо.

2. Муҳимияти эътирофи ҳокимияти Худо дар ҳама чиз.

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба он чизе, ки дар осмон дар боло аст, ё дар зери замин аст, ё он чиро, дар оби зери замин аст, ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми нафраткорон ҷазо медиҳам. ман."

2 Подшоҳон боби 20 ба рӯйдодҳои марбут ба бемории Ҳизқиё, ба таври мӯъҷизавӣ шифо ёфтани ӯ ва ташрифи фиристодагони Бобил бахшида шудааст.

Сархати 1: Боб бо тасвир кардани он, ки чӣ тавр Ҳизқиё сахт бемор мешавад ва Ишаъё-пайғамбар ба аёдати ӯ оғоз мешавад. Ишаъё ба ӯ мегӯяд, ки хонаашро ба тартиб оварад, зеро аз беморӣ шифо намеёбад (4 Подшоҳон 20:1-3).

Сархати 2: Ҳизқиё ба Худо илтиҷо мекунад ва бо алам гиря мекунад. Дар ҷавоб ба дуои ӯ, Худо ба Ишаъё дастур медиҳад, ки ба Ҳизқиё паёме расонад, ки ӯ ба умри худ понздаҳ сол зам мекунад ва ӯро аз таҳдиди Ашшур наҷот медиҳад (4 Подшоҳон 20:4-6).

Параграфи 3: Ба нишонаи ин ваъда, Худо сояро дар соатҳои офтобии Оҳоз даҳ қадам ба ақиб равон мекунад. Ҳизқиё ин мӯъҷизаро ҳамчун тасдиқи каломи Худо эътироф мекунад (4 Подшоҳон 20:8-11).

Параграфи 4-ум: Пас аз он ҳикоя диққати худро ба сафари фиристодагони Меродач-Баладон, подшоҳи Бобил равона мекунад. Ҳизқиё ба онҳо тамоми ганҷҳо ва сарвати худро нишон медиҳад, бе назардошти ниятҳои онҳо ё аз Худо роҳнамоӣ кардан (Подшоҳон 20;12-13).

Сархати 5: Ишаъё бо Ҳизқиё рӯ ба рӯ мешавад, то ҳама чизро ба фиристодагони Бобил ошкор кунад ва пешгӯӣ мекунад, ки ҳамаи ин ганҷҳо дар оянда аз ҷониби Бобил бурда мешаванд. Бо вуҷуди ин, Ҳизқиё аз донистани он ки сулҳ дар тӯли умри ӯ ҳукмфармо хоҳад буд, тасаллӣ мебахшад (Подшоҳон 20;14-19).

Сархати 6: Боб бо тафсилот дар бораи ҳукмронии Ҳизқиё дастовардҳои ӯ, аз қабили сохтани нақб барои обтаъминкунӣ ва марг ва дафни ӯ зикр мешавад (Подшоҳон 22;20-21).

Хулоса, боби бистуми 2 Подшоҳон бемории шадиди Ҳизқиё, дуо барои шифо, ваъдаи Худо дар бораи умри дароз, аломати мӯъҷизавӣ дар соати офтобро тасвир мекунад. Боздид аз фиристодагони Бобил, огоҳии пешгӯӣ дар бораи оянда. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили имон ба дуо барои шифо, ҳокимияти Худо бар ҳаёт ва марг, аҳамияти ҷустуҷӯи роҳнамоӣ пеш аз қабули қарор ва чӣ гуна ғурур метавонад ба оқибатҳои муносибатҳо бо дигар миллатҳо оварда расонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 20:1 Дар он айём Ҳизқиё ба дараҷаи марговар бемор буд. Ва Ишаъёи набӣ ибни Омӯс назди ӯ омада, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: хонаи худро ба тартиб овар; зеро ки ту мемирӣ, на зинда.

Ҳизқиё сахт бемор буд ва Ишаъё-пайғамбар ӯро огоҳ кард, ки хонаашро ба тартиб оварад, зеро ӯ мурдан аст.

1. Вақти Худо - Чаро Худо ба мо имкон медиҳад, ки рӯзҳои душворро аз сар гузаронем

2. Омода нашудан ба ғайричашмдошт - Омӯхтани омодагӣ ба оянда

1. Воиз 3:1–8

2. Яъқуб 4:13–15

2 Подшоҳон 20:2 Он гоҳ ӯ рӯй ба девор гардонда, ба Худованд дуо карда, гуфт:

Подшоҳ Ҳизқиё рӯй ба девор гардонда, ба Худованд дуо гуфт.

1. Қувваи дуо: Омӯзиш аз Ҳизқиё

2. Рӯй овардан ба Худованд дар замони душворӣ

1. Яъқуб 5:13-18 - Қувваи дуо

2. Забур 34:17-20 - Дар замонҳои душвор рӯ овардан ба Худованд

2 Подшоҳон 20:3 Аз ту илтимос мекунам, эй Худованд, акнун ба ёд овар, ки чӣ гуна ман пеши Ту бо ростӣ ва бо дили комил рафтор кардаам ва он чи дар назари Ту некӣ кардаам. Ва Ҳизқиё сахт гирист.

Ҳизқиё аз Худованд илтиҷо мекунад, ки садоқати ӯро ба ёд орад ва чӣ гуна ӯ дар назари Худо ҳаёти одилонае дошт. Он гоҳ Ҳизқиё гиря кард.

1. "Талабот ба андӯҳи Худо"

2. «Ёд аз вафодории Худо».

1. 2 Қӯринтиён 7:10 - Зеро ғаму андӯҳи Худо тавбаеро ба вуҷуд меорад, ки ба наҷот оварда мерасонад, на пушаймон шудан; аммо ғами ҷаҳон маргро ба вуҷуд меорад.

2. Ишаъё 38:3 - Он гоҳ Ҳизқиё зор гирист ва ба Худованд дуо гуфт; ва Ӯ ба Ҳизқиё сухан ронда, гуфт: «Аз Ман чӣ талаб кардӣ? Ман дуои туро шунидам».

2 Подшоҳон 20:4 Ва чунин воқеъ шуд, ки пеш аз он ки Ишаъё ба саҳни миёна баромад, каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, гуфт:

Худованд пеш аз он ки Ишаъё аз ҳавлии маъбад баромад, бо ӯ сухан гуфт.

1. Худо ҳамеша барои мо сухан дорад - Новобаста аз он ки мо дар куҷо набошем, Худо бо мо сухан мегӯяд ва ба мо роҳнамоӣ медиҳад.

2. Худо ҳамеша ҳозир аст - Мо метавонем итминон дошта бошем, ки Худо дар ҳар ҷое, ки мо равем, бо мост.

1. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон 20:5 Боз рӯй гардонда, ба сардори қавми ман Ҳизқиё бигӯ: «Худованд Худои падарат Довуд чунин мегӯяд: «Дуои туро шунидам, ашкҳои туро дидам; инак, туро шифо хоҳам дод; рӯзи сеюм ту ба хонаи Худованд бирав.

Худо дуои Ҳизқиёро мешунавад ва ваъда медиҳад, ки ӯро дар рӯзи сеюм шифо мебахшад, то ки ӯ ба хонаи Худованд биравад.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад - 2 Подшоҳон 20:5

2. Қудрати шифобахши Худо - 2 Подшоҳон 20:5

1. Забур 28:7 - Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрӣ мерасонад.

2. Яъқуб 5:15 - Ва дуое, ки бо имон дода мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

2 Подшоҳон 20:6 Ва ман ба рӯзҳои ту понздаҳ сол илова мекунам; ва ту ва ин шаҳрро аз дасти подшоҳи Ашшур раҳо хоҳам кард; ва ин шаҳрро ба хотири худам ва ба хотири бандаам Довуд муҳофизат хоҳам кард.

Худо ваъда дод, ки ба ҳаёти шоҳ Ҳизқиё 15 сол зам мекунад ва шаҳрро аз подшоҳи Ашшур муҳофизат мекунад, ҳам ба хотири Ҳизқиё ва ҳам ба хотири бандаи худ Довуд.

1. Вафодории Худо: Ваъдаи Худованд дар бораи ҳифзи халқи худ

2. Муҳаббати бепоёни Худо: ризқи Худованд барои бандагонаш

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад. Ӯ шуморо бо болҳои худ паноҳ хоҳад дод. Ваъдаҳои содиқи ӯ зиреҳ ва муҳофизати шумост.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз обҳои чуқур мегузарӣ, ман бо ту хоҳам буд. Вақте ки аз дарёҳои душворӣ мегузарӣ, ғарқ намешавӣ. Вакте ки аз оташи зулм мегузарӣ, сухта намешавӣ; алангаи туро нахохад гирифт.

2 Подшоҳон 20:7 Ва Ишаъё гуфт: «Як пора анҷир бигир». Ва онро гирифта, бар ҷӯшон гузоштанд, ва ӯ шифо ёфт.

Ишаъё ба подшоҳ амр дод, ки як пораи анҷир бигирад, то ҷӯшонро шифо диҳад.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр Худо метавонад ҳатто хурдтарин чизҳоро барои шифо истифода барад

2. Мӯъҷиза: Чӣ гуна Худо ба дуоҳо бо роҳҳои ғайричашмдошт ҷавоб медиҳад

1. Матто 9:20-22 - "Ҳамин вақт зане, ки дувоздаҳ сол боз аз хунравӣ буд, аз қафои ӯ омада, ба лаби ҷомааш ламс кард. Вай ба худ гуфт: "Агар ба ҷомаи ӯ даст занам, Исо рӯй гардонда, вайро дид. Дил шав, духтарам, — гуфт ӯ, — имонат туро шифо дод ва зан аз ҳамон лаҳза шифо ёфт.

2. Яъқуб 5:14-16 - Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд. Пас ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2 Подшоҳон 20:8 Ва Ҳизқиё ба Ишаъё гуфт: «Чӣ аломате хоҳад буд, ки Худованд маро шифо хоҳад дод, ва дар рӯзи сеюм ба хонаи Худованд меравам?

Ҳизқиё аз Ишаъё хоҳиш кард, ки аломати итминон диҳад, ки Худованд ӯро шифо медиҳад ва ӯ дар рӯзи сеюм ба маъбад рафта метавонад.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо дар замонҳои душвор

2. Такя ба вафодории Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Забур 56:3, «Дар он вақт, ки метарсам, ба Ту таваккал хоҳам кард».

2 Подшоҳон 20:9 Ва Ишаъё гуфт: «Ту аз Худованд чунин аломате дошта бошӣ, ки Худованд он чи гуфта буд, ба амал оварад: оё соя даҳ дараҷа пеш меравад ё даҳ дараҷа ақиб?

Ишаъё аз Ҳизқиё дар бораи аломате аз ҷониби Худованд пурсид, то ваъдаашро исбот кунад.

1. Барои нақшаҳо ва қарорҳои худ тасдиқи Худовандро биҷӯед.

2. Ба ваъдаҳои Худо имон оваред ва ба нишони Ӯ кушода бошед.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2 Подшоҳон 20:10 Ва Ҳизқиё ҷавоб дод: «Даҳ дараҷа паст шудани соя кори сабук аст; не, балки бигзор соя даҳ дараҷа ақиб баргардад».

Ҳизқиё ба пешгӯии Ишаъё дар бораи даҳ дараҷа пеш рафтани соати офтобӣ ҷавоб медиҳад ва мегӯяд, ки он бояд даҳ дараҷа ақиб равад.

1. "Иродаи Худо аз иродаи мо бузургтар аст"

2. «Қувваи имон дар замонҳои бесобиқа».

1. Эфсӯсиён 3:20-21 - «Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар он чизе ки мо металабем ё фикр мекунем, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, зиёдтар ба амал оварад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. тамоми наслҳо то абад то абад. Омин».

2. Яъқуб 5:15-16 - "Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард. Ва агар ӯ гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад. Пас, ба гуноҳҳои худ иқрор шавед. дигаре ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад».

2 Подшоҳон 20:11 Ва Ишаъёи набӣ сӯи Худованд нидо кард, ва сояро, ки ба василаи он дар қафаси Оҳоз паст шуда буд, даҳ дараҷа ақиб бурд.

Ишаъё ба Худованд дуо гуфт ва офтоб дар соати офтобии Оҳоз даҳ дараҷа ақиб ҳаракат мекард.

1. Ба воситаи имон мӯъҷизаҳо имконпазиранд

2. Худо ҳамеша ба халқи худ гӯш медиҳад

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2 Подшоҳон 20:12 Дар он вақт Биродахбаладон ибни Баладон, подшоҳи Бобил, ба Ҳизқиё нома ва ҳадя фиристод, зеро ки ӯ шунида буд, ки Ҳизқиё бемор шудааст.

Бародачбаладон, подшоҳи Бобил, пас аз шунидани бемории ӯ ба Ҳизқиё нома ва ҳадя фиристод.

1. Муҳаббат ва лутфу марҳамати Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд, ҳатто дар рӯзҳои сахт

2. Худо метавонад ҳатто одамони ғайричашмдоштро истифода барад, то ба мо баракатҳо биёрад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:17-18 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 20:13 Ва Ҳизқиё ба онҳо гӯш дода, тамоми хонаи дороии гаронбаҳои худ, нуқра ва тилло, ва ҳанут ва равғани атрафшон, ва тамоми

хонаи аслиҳаи худ ва ҳар он чиро, ки буд, ба онҳо нишон дод. дар ганҷҳои вай ёфт шуд: дар хонаи ӯ ва дар тамоми салтанати ӯ чизе набуд, ки Ҳизқиё ба онҳо нишон надода бошад.

Ҳизқиё ба фиристодагони Бобил тамоми ганҷҳои хона ва мулки худро нишон дод.

1. Худо бар ҳамаи халқҳо ҳукмфармост

2. Мо бояд дар бораи дороии худ ба Худо таваккал кунем

1. Масалҳо 19:21 Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст.

2. Забур 24:1 Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

2 Подшоҳон 20:14 Ва Ишаъёи набӣ назди подшоҳ Ҳизқиё омада, ба ӯ гуфт: «Ин одамон чӣ гуфтанд? ва аз куҷо назди ту омадаанд? Ва Ҳизқиё гуфт: «Онҳо аз кишвари дур, ҳатто аз Бобил омадаанд».

Ҳизқиё аз Ишаъёи набӣ хабар гирифт, ки ӯ дар бораи мардоне, ки аз кишвари дур ба аёдати ӯ омада буданд, пурсид. Ҳизқиё ҷавоб дод, ки онҳо аз Бобил омадаанд.

1. Роҳнамоии Худо дар замонҳои номуайян

2. Даъват ба иҷрои ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 20:15 Ва ӯ гуфт: «Онҳо дар хонаи ту чӣ диданд? Ва Ҳизқиё ҷавоб дод: «Ҳама он чи дар хонаи Ман аст, дидаанд: дар ганҷҳои ман ҳеҷ чиз нест, ки ба онҳо нишон надодаам».

Ҳизқиё ба фиристодагони Бобил тамоми ганҷҳои хонаашро нишон дод.

1. Садоқати Худо дар таъмини мо бо неъматҳои моддӣ.

2. Муҳимияти идоракунандагони содиқи захираҳои Худо будан.

1. 1 Тимотиюс 6:17-19 - Ба онҳое, ки дар ин дунё сарватманданд, амр деҳ, ки мағрур нашаванд ва ба сарвате, ки ин қадар номуайян аст, умед набанданд, балки ба Худое, ки моро бо ҳама чиз фаровон таъмин мекунад, умед бастаанд. барои лаззати мо.

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи талантҳо, ки аҳамияти идоракунандагони содиқи захираҳои Худо буданро таъкид мекунад.

2 Подшоҳон 20:16 Ва Ишаъё ба Ҳизқиё гуфт: «Каломи Худовандро бишнав».

Ишаъё ба Ҳизқиё гуфт, ки каломи Худовандро гӯш кунад.

1. Қудрати гӯш кардани Каломи Худо

2. Итоати овози Худо

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро моил кун ва назди ман биё: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд".

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед».

2 Подшоҳон 20:17 Инак, айёме мерасад, ки ҳар он чи дар хонаи ту аст, ва он чи падаронат то имрӯз захира кардаанд, ба Бобил бурда хоҳанд шуд: ҳеҷ чиз боқӣ нахоҳад монд, мегӯяд Худованд.

Худо Ҳизқиёро огоҳ мекунад, ки Бобил ҳама чизеро, ки дар хонааш нигоҳ доштааст, мебарад.

1. Ҳукмронии Худо: Мо бояд ба нақшаҳои Худо таваккал кунем ва қудрати ниҳоии Ӯро дар ҳаёти худ эътироф кунем.

2. Қимати қаноат: Мо бояд табиати муваққатии чизҳои дунявиро дарк кунем ва ба ҷои моли моддӣ қаноатро ба Худо биҷӯем.

1. Забур 118:8 «Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам».

2. Матто 6:19-21 «Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд, ва дар он ҷо дуздон даромада, медузданд. ва ба он ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд, зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2 Подшоҳон 20:18 Ва аз писарони ту, ки аз ту таваллуд хоҳӣ кард, онҳоро хоҳанд гирифт; ва онҳо дар қасри подшоҳи Бобил ахта хоҳанд буд.

Писарони подшоҳи Яҳудо бурда мешаванд ва дар қасри подшоҳи Бобил ахта таъин хоҳанд шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Ба нақшаҳои Ӯ эътимод кунед

2. Вафодории содиқи Худо: Ҳатто дар миёни фоҷиа

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 46:10 - Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз иҷро нашуда буд, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2 Подшоҳон 20:19 Он гоҳ Ҳизқиё ба Ишаъё гуфт: «Хуб аст каломи Худованд, ки ту гуфтай». Ва гуфт: «Оё хуб нест, агар осоиштагӣ ва ростӣ дар айёми ман бошад?

Ҳизқиё ба Ишаъё барои суханони некаш аз ҷониби Худованд миннатдории худро баён мекунад ва дар рӯзҳои ӯ ба сулҳу ростӣ умед мебандад.

1. Каломи Худо тасаллӣ ва умед меорад

2. Баракатҳои сулҳ ва ҳақиқат дар ҳаёти мо

1. Забур 118:165 - Дӯстдорони шариати Ту осоиштагии бузург доранд, ва ҳеҷ чиз онҳоро ба васваса наоварад.

2. Масалҳо 12:20 - Дар дили онҳое ки бадӣ гумон мекунанд, макр аст, аммо барои машваратчиёни сулҳ шодӣ аст.

2 Подшоҳон 20:20 Ва боқимондаи аъмоли Ҳизқиё ва тамоми қувваи ӯ, ва чӣ гуна ӯ ҳавз ва ҷӯйбор сохта, обро ба шаҳр овард, оё дар китоби Вақоеъномаҳои подшоҳон навишта нашудааст. аз Яҳудо?

Ҳизқиё подшоҳи пурқудрати Яҳудо буд, ки ҳавз ва канал сохта, ба шаҳр об меовард. Муваффақиятҳои ӯ дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо сабт шудаанд.

1. Бандагони содиқи Худо - Ҳаёти Ҳизқиё

2. Қувваи қурбонӣ ва хидмат - мероси Ҳизқиё

1. Ишаъё 38:21 - Зеро ки Ишаъё гуфта буд: «Бигзор як кулчаи анҷир гирифта, ба ҷӯш бимоланд, то шифо ёбад».

2. 2 Вақоеънома 32:30 - Худи ҳамон Ҳизқиё маҷрои болоии Ҷиҳӯнро боздошт ва онро рост ба тарафи ғарбии шаҳри Довуд овард.

2 Подшоҳон 20:21 Ва Ҳизқиё бо падарони худ хобид, ва писараш Менашше ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Ҳизқиё, подшоҳи Яҳудо, мурд ва ба ҷои писараш Менашше нишаст.

1. Нақшаҳои Худо ҳеҷ гоҳ барбод намераванд: мероси Ҳизқиё

2. Бандагони содиқ то охир: мероси Ҳизқиё

1. 2 Қӯринтиён 4:7–12

2. Забур 146:3–4

2 Подшоҳон боби 21 ба ҳукмронии шарири Менашше ҳамчун подшоҳи Яҳудо ва оқибатҳои бутпарастии ӯ диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Менашше ҳамчун навраси дувоздаҳсолае оғоз мешавад, ки пас аз марги падараш Ҳизқиё подшоҳ мешавад. Баръакси падари одилаш, Менашше ба корҳои бад машғул мешавад ва Яҳудоро гумроҳ мекунад (4 Подшоҳон 21:1-3).

Сархати 2: Менашше баландиҳоеро, ки падараш хароб карда буд, барқарор мекунад, барои Баал ва Ашера қурбонгоҳҳо месозад, ба лашкари осмон саҷда мекунад ва фолбинӣ ва ҷодугарӣ мекунад. Ӯ ҳатто писари худро дар расму оинҳои бутпарастӣ қурбонӣ мекунад (4 Подшоҳон 21:3-6).

Сархати 3: Аз сабаби бадкирдории Менашше, Худо бар Ерусалим ва Яҳудо доварӣ мекунад. Худованд эълон мекунад, ки ба сари онҳо фалокат хоҳад овард, зеро онҳо Ӯро тарк кардаанд ва хашми Ӯро барангехтаанд (4 Подшоҳон 21:10-15).

Параграфи 4: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ тавр Менашше Ерусалимро бо хуни бегуноҳе, ки тавассути амалҳои бутпарастӣ рехта мешавад, пур мекунад. Амалҳои ӯ боиси гуноҳи бузурге дар миёни мардуми Яҳудо мегардад ва ғазаби Худоро бар онҳо бармеангезад (Подшоҳон 21:16).

Сархати 5: Ин боб бо тафсилоти ҳукмронии Менашше дар бораи марг ва дафни ӯ ба итмом мерасад ва баъзе маълумоти иловагиро дар бораи рӯйдодҳои замони подшоҳ буданаш зикр мекунад (Подшоҳон 22;17-18).

Хулоса, боби бисту як аз 2 Подшоҳон ҳукмронии шариронаи Менашше, аз нав сохтани ҷойҳои ибодати бутпарастон, бутпарастӣ ва равишҳои сеҳру ҷоду, қурбонии кӯдаконро тасвир мекунад. Эълони ҳукми Худо, барангехтани ғазаби илоҳӣ. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо, хатарҳои бутпарастӣ ва равишҳои сеҳру ҷоду ва чӣ гуна роҳбарӣ ба вазъи маънавии миллатро меомӯзад.

2 Подшоҳон 21:1 Менашше ҳангоме ки подшоҳӣ кард, дувоздаҳсола буд, ва панҷоҳу панҷ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ҳифзибо буд.

Менашше 12 сола буд, ки подшоҳи Ерусалим шуд ва 55 сол ҳукмронӣ кард. Номи модараш Ҳифзибо буд.

1. Қувваи роҳбарии ҷавон: омӯзиши Менашше

2. Аҳамияти модари худотарс: Нигоҳе ба Ҳифзиба

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. 1 Тимотиюс 5:1-2 - Марди калонсолро мазаммат накун, балки ӯро ҳамчун падар, ҷавононро чун бародарон, пиронро чун модар, занони ҷавонро ҳамчун хоҳарон, бо тамоми покӣ рӯҳбаланд кунед.

2 Подшоҳон 21:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, аз рӯи зиштҳои халқҳо, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд.

Менашше, подшоҳи Яҳудо, дар назари Худованд бад амал карда, аз паи корҳои зиштии халқҳо рафтор кард, ки Худованд аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд.

1. Дар бораи иродаи Худо бохабар бошед: Қиссаи подшоҳ Менашше

2. Дарс гирифтан аз иштибоҳҳои Менашше: Парҳезӣ аз зиштҳои коҳин

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2 Подшоҳон 21:3 Зеро ки баландиҳоеро, ки падараш Ҳизқиё хароб карда буд, аз нав бино кард; ва ӯ қурбонгоҳҳо барои Баал бино кард, ва боғе сохт, мисли Аҳъоб, подшоҳи Исроил; ва тамоми лашкари осмонро парастиш карда, ба онҳо хизмат мекард.

Подшоҳи Яҳудо Менашше баландтарин ибодатгоҳҳоро, ки падараш Ҳизқиё вайрон карда буд, барқарор кард ва ба худоёни козиб, ба мисли Баал ва лашкари осмон саҷда кард.

1. Хатари ибодати козиб

2. Аҳамияти тоъату итоати Худо

1. Такрори Шариат 6:13-15 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва қуввати худ дӯст бидор.

2. 2 Қӯринтиён 10:3-5 - Ҳама далелҳо ва ҳар як ақидаи олиҷаноберо, ки бар зидди дониши Худо бармеоянд, нест кунед.

2 Подшоҳон 21:4 Ва дар хонаи Худованд қурбонгоҳҳо сохт, ки Худованд дар бораи онҳо гуфт: «Номи Худро дар Ерусалим хоҳам гузошт».

Подшоҳи Яҳудо Менашше дар хонаи Худованд қурбонгоҳҳоро барқарор кард ва Худованд ваъда дод, ки исми Ӯро дар Ерусалим нигоҳ медорад.

1. Ваъдаи Худованд дар бораи нигоҳ доштани номи Ӯ дар Ерусалим

2. Қудрати боқимондаҳои содиқи шоҳ Менашше

1. 2 Вақоеънома 33:7-17 - Тавбаи Менашше

2. Забур 132:13-14 - Ваъдаи Худованд дар бораи сокинон дар Сион

2 Подшоҳон 21:5 Ва ӯ барои тамоми лашкари осмон дар ду ҳавлии хонаи Худованд қурбонгоҳҳо сохт.

Подшоҳи Яҳудо Менашше барои ибодати тамоми худоёни осмон дар саҳни маъбади Худованд қурбонгоҳҳо сохт.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Қудрати раҳмати Худо

1. Румиён 1:25 - Онҳо ҳақиқатро дар бораи Худо ба дурӯғ иваз карданд ва ба ҷои Офаридгор, ба чизҳои махлуқ саҷда карданд ва хидмат мекарданд.

2. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2 Подшоҳон 21:6 Ва ӯ писари худро аз оташ гузаронид, ва замонҳоро мушоҳида кард, ва ҷодуҳоро истифода бурд, ва бо рӯҳҳо ва ҷодугарони ошно

муомила намуд, ва дар назари Худованд корҳои бисьёре мекард, то ки ӯро ба хашм оварад.

Подшоҳи Яҳудо Менашше подшоҳи шарир буд, ки бутпарастӣ ва ҷодугарӣ мекард.

1. Хатари бутпарастӣ - 2 Подшоҳон 21:6

2. Оқибатҳои бадӣ - 2 Подшоҳон 21:6

1. Такрори Шариат 18:10-12 - Ба фолбинӣ машғул нашавед ё фол ҷустуҷӯ накунед.

2. Амос 5:25-27 - Садои сурудҳои худро аз Ман дур кунед; Ман ҳатто ба садои арфаҳои ту гӯш намедиҳам.

2 Подшоҳон 21:7 Ва ҳайкали кандакорӣ аз боғеро, ки дар хона сохта буд, гузошт, ки Худованд дар бораи он ба Довуд ва ба писараш Сулаймон гуфта буд: "Дар ин хона ва дар Ерусалим, ки ман аз онҳо баргузидаам" тамоми сибтҳои Исроил, исми Худро то абад гузорам:

Подшоҳ Менашше, сарфи назар аз огоҳии Худованд ба Довуд ва Сулаймон, дар дохили маъбад дар Ерусалим ҳайкали дарахти боғро гузошт.

1. Донистани иродаи Худованд ва рафтори дуруст

2. Огоҳии Худо, интихоби инсон

1. Ишаъё 48:17-18 - Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту таълим медиҳад, ки барои ту чӣ беҳтар аст ва туро ба роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад. Кош ба фармонҳои ман таваҷҷуҳ мекардӣ, оромии ту чун дарё, адолати ту чун мавҷҳои баҳр мебуд.

2. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед. Бигзор шарирон роҳҳои худро ва золимон андешаҳои худро тарк кунанд. Бигзор онҳо ба Худованд рӯй оваранд, ва Ӯ ба онҳо ва ба Худои мо марҳамат хоҳад кард, зеро ки Ӯ озодона омурзиш хоҳад кард.

2 Подшоҳон 21:8 Ва пойҳои Исроилро дигар аз замине ки ба падаронашон додаам, берун нахоҳам кард; фақат ба шарте ки мувофиқи он чи Ман ба онҳо амр фармудаам, ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаам Мусо ба онҳо фармуда буд, ба ҷо оваранд.

Худо ваъда медиҳад, ки исроилиёнро дар замине, ки ба онҳо додааст, нигоҳ медорад, то даме ки онҳо аҳком ва қонунҳои Ӯро риоя кунанд.

1. Вафодории Худо: ёдоварӣ аз ваъдаҳо ва баракатҳои Ӯ

2. Вафодорӣ ба Худо: аҳамияти тоъату вафодорӣ

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 1:9 - Худо амин аст, ки шумо ба воситаи Ӯ ба мушоракати Писари Ӯ, Худованди мо Исои Масеҳ даъват шудаед.

2 Подшоҳон 21:9 Аммо онҳо гӯш надоданд, ва Менашше онҳоро фирефта кард, то бадтар аз он халқҳоеро, ки Худованд дар пеши банӣ-Исроил нобуд кард, ба амал оваранд.

Менашше халқи Исроилро водор кард, ки ба Худо беитоатӣ кунанд ва нисбат ба халқҳое, ки қаблан аз ҷониби Худо нобуд карда шуда буданд, бештар бадӣ кунанд.

1. Оқибати нофармонӣ: Омӯзиш аз намунаи Менашше

2. Қувваи таъсиррасонӣ: Чӣ тавр дигаронро дар адолат роҳнамоӣ кардан мумкин аст

1. Такрори Шариат 8:20 - Чӣ тавре ки халқҳоеро, ки Худованд дар пеши назари шумо нест мекунад, шумо низ ҳамон тавр нобуд хоҳед шуд; зеро ки шумо ба овози Худованд Худои худ итоат намекардед.

2. Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

2 Подшоҳон 21:10 Ва Худованд ба воситаи бандагонаш анбиё сухан ронда, гуфт:

Худованд ба паёмбаронаш сухан гуфт ва фармуд, ки паёме расонанд.

1. Қудрати Каломи Худованд: Чӣ гуна Худо тавассути паёмбаронаш сухан мегӯяд

2. Иҷрои фармони Худо: Итоат ба каломи Ӯ

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ирмиё 1:7 Аммо Худованд ба ман гуфт: "Нагӯ, ки ман кӯдак ҳастам; зеро ба ҳар он чизе ки ба ту мефиристам, меравӣ, ва ҳар он чи ба ту амр фармоям, ту бигӯй".

2 Подшоҳон 21:11 Зеро ки Менашше, подшоҳи Яҳудо, ин корҳои зиштро ба амал оварда, аз ҳар коре ки амӯриён пеш аз ӯ буданд, бадӣ карда, Яҳудоро низ бо бутҳои худ ба гуноҳ водор кардааст.

Менашше, подшоҳи Яҳудо, корҳои зишт кард ва бо бутҳои худ Яҳудоро ба гуноҳ овард.

1. Хатари бутпарастӣ.

2. Иҷрои фармудаҳои Худо.

1. Хуруҷ 20:3-5 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Ту барои худ ҳайкале насоз, ки ба сурати чизе дар осмон дар боло ё дар замини зериобӣ ё дар обҳои поёнӣ аст. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Ирмиё 2:11-13 Оё ягон халқ худоёни худро иваз кардааст? (Аммо онҳо ҳеҷ худое нестанд.) Аммо қавми ман Худои ҷалоли худро ба бутҳои ночиз иваз кардаанд. Аз ин, эй осмон, дар ҳайрат бошед, ва аз даҳшати азиме ларзонед, — мегӯяд Худованд, — халқи Ман ду гуноҳ кард: Маро, чашмаи оби ҳаётро тарк карданд, ва чоҳҳои худро кофтаанд, чоҳҳои шикастае, ки онҳоро нигоҳ дошта наметавонанд. об.

2 Подшоҳон 21:12 Бинобар ин Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Инак, Ман бар Ерусалим ва Яҳудо чунон бадӣ меоварам, ки ҳар кӣ инро бишнавад, ҳар ду гӯши ӯ меларзад.

Худованд Худои Исроил аз харобшавӣ ва оқибатҳои бадӣ бар Ерусалим ва Яҳудо огоҳ мекунад.

1. Оқибатҳои гуноҳ - 2 Подшоҳон 21:12

2. Доварии Худо бар бадӣ - 2 Подшоҳон 21:12

1. Ирмиё 19:3-4 - Каломи Худовандро бишнавед, эй подшоҳони Яҳудо ва сокинони Ерусалим; Чунин мегӯяд Худованди лашкарҳо, Худои Исроил; Инак, Ман бар ин макон бадӣ хоҳам овард, ки ҳар кӣ бишнавад, гӯшҳояш меларзад.

2. Ҳизқиёл 3:11 - Бирав, назди онҳо аз асирӣ, назди фарзандони қавми худ бирав, ва ба онҳо сухан гӯй, ва ба онҳо бигӯ: Худованд Худо чунин мегӯяд; Оё мешунаванд ё таҳаммул мекунанд.

2 Подшоҳон 21:13 Ва ман бар Ерусалим хати Сомария ва ғафси хонадони Аҳъобро дароз хоҳам кард, ва Ерусалимро хушк хоҳам кард, чунон ки одам табақро хушк карда, онро хушк карда, чаппа мекунад.

Худо Ерусалимро бо ҳамон харобие, ки ба Сомария ва хонадони Аҳъоб расонида шуда буд, ҷазо хоҳад дод.

1. Адолати Худо: Музди гуноҳ марг аст

2. Худо мӯъмин аст, ваъдаҳояш рост аст

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибриён 10:23 - Биёед, бе тардид касби имони худро маҳкам нигоҳ дорем; (Зеро ки Ӯ ба ваъдааш содиқ аст;)

2 Подшоҳон 21:14 Ва Ман бақияи мероси Худро тарк хоҳам кард, ва онҳоро ба дасти душманонашон хоҳам дод; ва онҳо барои ҳамаи душманони худ тӯъма ва ғанимат хоҳанд шуд;

Худо халқи Исроилро огоҳ мекунад, ки онҳоро партофта, ба дасти душманонашон месупорад, ки онҳоро ҳамчун ғанимати худ истифода мебаранд.

1. Худо одил аст ва нофармононро азоб мекунад.

2. Ба қувваи худ такя накун, зеро танҳо Худо метавонад шуморо ҳифз кунад.

1. 1 Петрус 4:17-19 - Зеро вақти он расидааст, ки доварӣ дар хонаи Худо оғоз шавад; ва агар он аввал аз мо сар шавад, оқибати онҳое ки ба Инҷили Худо итоат намекунанд, чӣ мешавад? 18 Ва агар одил базӯр наҷот ёбад, осиён ва гунаҳкор дар куҷо пайдо мешаванд? 19 Пас, онҳое ки мувофиқи хости Худо уқубат мекашанд, бигзор ҷони худро ба Ӯ супоранд, то ки некӣ кунанд, ҳамчун Офаридгори содиқ.

2. Ишаъё 10:5-6 - Вой бар ҳоли Ашшур, асои хашми Ман ва асое, ки хашми Ман дар дасти онҳост. 6 Ӯро бар зидди халқи золим хоҳам фиристод, Ва бар зидди қавми ғазаби Худ ба ӯ амр хоҳам дод, то ғаниматро бигирад, то ба даст бигирад, ва онҳоро чун ботлоқи кӯчаҳо поймол кунад.

2 Подшоҳон 21:15 Зеро ки онҳо корҳои бад дар назари ман карданд ва маро ба хашм оварданд, аз рӯзе ки падаронашон аз Миср берун омадаанд, то имрӯз.

Аз замони тарки аҷдодонашон аз Миср, Худо аз мардуми Яҳудо барои корҳои бадашон хашмгин шуд.

1. Гуноҳҳои гузаштагони мо гуноҳи мо нашавад.

2. Мо барои аъмоли худ дар назди Худо ҳисобот медиҳем.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 20:7 - Одил дар беайбии худ рафтор мекунад: фарзандонаш пас аз ӯ баракат мегиранд.

2 Подшоҳон 21:16 Ва Менашше хуни бегуноҳонро хеле зиёд рехт, то даме ки Ерусалимро аз як канор то канори дигар пур кард; Ба ғайр аз гуноҳи худ, ки бо он вай Яҳудоро ба гуноҳ водор карда буд, бо коре ки дар назари Худованд бад буд.

Менашше гуноҳҳои зиёде кард, аз он ҷумла хуни бегуноҳро рехта, Яҳудоро низ ба гуноҳ кард.

1. Хатарҳои гуноҳ ва оқибатҳои нофармонӣ

2. Аҳамияти адолат ва баракати вафодорӣ

1. Забур 37:27-28 "Аз бадӣ дур шавед, ва некӣ кунед; ва то абад сокин шавед. Зеро ки Худованд довариро дӯст медорад, ва муқаддасони Худро тарк намекунад; онҳо то абад маҳфузанд".

2. Масалҳо 11:20 "Касоне, ки дилашон ғафс аст, назди Худованд зишт аст; аммо онҳое ки дар роҳи худ росткоранд, лаззати Ӯст".

2 Подшоҳон 21:17 Оё боқимондаи аъмоли Менашше, ва ҳар коре, ки ӯ карда буд, ва гуноҳаш, ки кардааст, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

1. Мо метавонем аз хатогиҳои пешгузаштагонамон дарс гирем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба гуноҳҳое, ки пеш аз мо омадаанд, дучор нашавем.

1. Масалҳо 20:11 - Ҳатто кӯдак аз рафтораш маълум мешавад, ки оё рафтораш пок ва дуруст аст.

2. Воиз 12:13-14 - Хулоса, вақте ки ҳама шунида шуд, ин аст: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин ба ҳар як шахс дахл дорад. Зеро Худо ҳар кореро, ки ниҳон аст, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2 Подшоҳон 21:18 Ва Менашше бо падарони худ хобид, ва дар боғи хонаи худ, дар боғи Узо дафн карда шуд; ва писараш Омӯн ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Менашше мурд ва дар боғи худ дафн шуд, ва писараш Омон ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Баракатҳои итоаткории содиқона ба Худо: Дарсҳо аз ҳаёти Менашше

2. Аҳамияти мерос: Таъсири мероси волидайн ба фарзанди онҳо

1. 2 Подшоҳон 21:18

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

2 Подшоҳон 21:19 Вақте ки Амон подшоҳӣ кард, бисту дусола буд, ва ду сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Мешулемет, духтари Ҳоруни Ютба буд.

Вақте ки ӯ подшоҳи Ерусалим шуд, Амон 22-сола буд ва номи модараш Мешулемет, духтари Ҳоруни Ютба буд.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад ва новобаста аз синну соли шумо, шумо метавонед барои ҷалоли Ӯ истифода баред.

2. Ҳатто дар вазъиятҳои душвор, Худо метавонад моро истифода барад, то иродаи Худро амалӣ созад.

1. Луқо 2:52 Ва Исо дар ҳикмат ва қомат баланд шуд ва дар илтифоти Худо ва одамон.

2. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Подшоҳон 21:20 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, чунон ки падараш Менашше карда буд.

Омон ибни Менашше, мисли падараш Менашше, дар назари Худованд бад рафтор кард.

1. Гуноҳҳои оилавӣ: Шикастани даври ноадолатӣ.

2. Интихоби пайравӣ ба Худо: Қудрати озодии ирода.

1. Румиён 6:16-17 Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай хоҳед буд, ки ба ҳар касе итоат кунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

2. Такрори Шариат 11:26-28 Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам; Баракат аст, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки онро имрӯз ба шумо амр мефармоям; ва лаънат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накунед, балки аз роҳе ки ба шумо амр фармудам, дур шавед. рӯзе, ки аз паи худоёни дигар биравед, ки шумо онҳоро нашинохтаед.

2 Подшоҳон 21:21 Ва ӯ бо тамоми роҳе ки падараш мерафт, мерафт ва бутҳоеро, ки падараш мепарастид, хизмат мекард ва ба онҳо саҷда мекард.

Менашше, писари подшоҳ Амон, бо пайравӣ аз падараш рафта, ба бутҳо хизмат мекард ва мепарастид.

1. Қудрати таъсиррасонӣ: Баррасии таъсири пайравӣ ба дунболи дигарон

2. Хатари бутпарастӣ: Дарс гирифтан аз иштибоҳи Менашше

1. Масалҳо 22:6, "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд".

2. Қӯлассиён 3:5-6, «Пас, узвҳои худро, ки бар рӯи замин ҳастанд, бикушед: зино, нопокӣ, ишқи аз ҳад зиёд, нафси бад ва тамаъ, ки бутпарастист: барои ин ғазаби Худо бар фарзандони итоат накардан».

2 Подшоҳон 21:22 Ва ӯ Худованд Худои падарони худро тарк карда, бо роҳи Худованд рафтор накард.

Подшоҳи Яҳудо Менашше бо роҳҳои Худованд пайравӣ накард ва ибодати Ӯро тарк кард.

1. Бо роҳҳои Худованд рафтор кунед - 2 Подшоҳон 21:22

2. Ба аҳкоми Худо итоат кунед - Такрори Шариат 11:26-28

1. 2 Подшоҳон 21:22

2. Такрори Шариат 11:26-28 Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам; Баракат аст, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат кунед, ки онро имрӯз ба шумо амр мефармоям; ва лаънат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накунед, балки аз роҳе ки ба шумо амр фармудам, дур шавед. рӯзе, ки аз паи худоёни дигар биравед, ки шумо онҳоро нашинохтаед.

2 Подшоҳон 21:23 Ва навкарони Омӯн бар зидди ӯ қасд карданд ва подшоҳро дар хонаи худ куштанд.

Хизматгорони Амон бар зидди ӯ маслиҳат карда, ӯро дар хонаи худаш куштанд.

1. Хатарҳои нофармонӣ: Чӣ гуна саркашии Амон ба суқути ӯ оварда расонд

2. Қувваи тавтеаҳо ва чӣ гуна аз онҳо канорагирӣ кардан мумкин аст

1. Масалҳо 23:17-18 - Нагузоред, ки дили шумо ба гунаҳкорон ҳасад кашад, балки тамоми рӯз дар тарси Худованд бошед. Албатта, оянда ҳаст ва умеди ту бурида нахоҳад шуд.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 21:24 Ва мардуми ин замин ҳамаи онҳоеро, ки бар зидди подшоҳ Омӯн қасд доштанд, куштанд; ва мардуми ин замин писари худ Йӯшиёҳуро ба ҷои ӯ подшоҳ карданд.

Мардуми он кишвар пас аз сусита бар зидди подшоҳ Амон, фитнагаронро кушта, Йӯшиёҳу писари Амонро подшоҳи нав таъин карданд.

1. Худо бар ҳама чиз назорат мекунад ва барои амалӣ кардани нақшаҳои худ аз шароити мо истифода мебарад.

2. Мо бояд ба ҳокимияти Худо таваккал кунем, ҳатто дар замонҳои душвор.

1. Ишаъё 46:10-11 - "Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам. Аз шарқ ман мурғи даррандаро даъват кун, аз замини дур одамеро, ки ҳадафамро иҷро кунад, он чи гуфтам, ки ба амал оварам, он чиро, ки ба нақша гирифтаам, ба ҷо хоҳам овард.

2. Масалҳо 21:1 - "Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст, ба ҳар ҷое ки хоҳад, бармегардонад".

2 Подшоҳон 21:25 Оё боқимондаи аъмоли Амон, ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Аъмоли Амон, подшоҳи Яҳудо, дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта шудааст.

1. Муҳимияти сабти амалҳои мо: дарсҳои шоҳ Амон.

2. Худо амалҳои моро дар хотир дорад: Омӯзиш дар 2 Подшоҳон 21:25.

1. Забур 56:8, Ту аз зарбаҳои ман ҳисоб кардай; ашки маро ба шишаи худ андоз. Оё онҳо дар китоби шумо нестанд?

2. Ибриён 4:13, Ва ҳеҷ махлуқ аз назари Ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

2 Подшоҳон 21:26 Ва ӯ дар қабри худ дар боғи Уззо дафн карда шуд, ва писараш Йӯшиёҳу ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Подшоҳи Яҳудо Менашше дар боғи Уззо дафн карда шуд ва писараш Йӯшиёҳу ба ҷои ӯ нишаст.

1. Арзиши мероси падар

2. Салоҳияти мероси ворисон

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбад.

2 Подшоҳон боби 22 ба ислоҳоти одилонае, ки шоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу оғоз кардааст, аз ҷумла бозёфт кардани Китоби Қонун ва ӯҳдадории ӯ оид ба риояи аҳкоми Худост.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Йӯшиёҳу ҳамчун кӯдаки ҳаштсола оғоз мешавад, ки пас аз марги падараш Амон подшоҳ мешавад. Баръакси пешгузаштагони шарираш, Йӯшиёҳу ба Довуд пайравӣ мекунад ва мекӯшад, ки дар назари Худо дуруст кор кунад (4 Подшоҳон 22:1-2).

Сархати 2: Дар соли ҳаждаҳуми ҳукмронии худ, Йӯшиёҳу амр медиҳад, ки барои барқарор кардани маъбад лоиҳаи барқарорсозӣ дорад. Дар давоми ин раванд, Ҳилқиё, саркоҳин, варақеро кашф мекунад, ки дар он Китоби Шариат мавҷуд аст (эҳтимолан ба Такрори Шариат ишора мекунад) (4 Подшоҳон 22:3-8).

Сархати 3-юм: Йӯшиёҳу суханони дар Китоби Шариат навишташударо шунида, либоси худро дарронда мекунад, зеро мефаҳмад, ки Яҳудо аҳкоми Худоро риоя накардааст. Ӯ фиристодагони худро мефиристад, то дар бораи доварии Худо маълумот гиранд (4 Подшоҳон 22:9-13).

Сархати 4-ум: Дар ҳикоят тасвир шудааст, ки чӣ тавр Ҳулдо, зани пайғамбар, паёми Худоро тасдиқ мекунад, ки доварӣ бар Яҳудо аз сабаби беитоатии онҳо фаро хоҳад расид, аммо эътироф мекунад, ки дили тавбакардаи Йӯшиёҳу ва ваъдаи сулҳ дар тӯли умраш ба ӯ ваъда медиҳад (Подшоҳон 22;14-20).

Сархати 5: Боб бо тафсилот дар бораи Йӯшиёҳу ҷамъ овардани тамоми Яҳудо ва бо овози баланд хондани Китоби Қонун ба анҷом мерасад. Ӯ дар назди Худо аҳд баст ва Яҳудоро дар тоза кардани бутпарастӣ аз миёни онҳо роҳнамоӣ мекунад (Подшоҳон 22;23-24).

Хулоса, боби бисту дуюми 2 Подшоҳон ҳукмронии одилонаи Йӯшиёҳу, лоиҳаи барқарорсозии маъбад, Кашфи Китоби Қонун, изтироб аз беитоатиро тасвир мекунад. Паёми пайғамбарӣ дар бораи доварӣ, паймонбандӣ ва ислоҳот. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро аз қабили аз нав кашф кардан ва мувофиқат кардан бо Каломи Худо, аҳамияти тавба ва ҷустуҷӯи роҳнамоии паёмбарон ва чӣ гуна роҳбарии одил метавонад ба таҷдиди рӯҳонӣ ва ислоҳот оварда расонад, омӯхтааст.

2 Подшоҳон 22:1 Йӯшиёҳу ҳаштсола буд, вақте ки подшоҳӣ кард, ва сию як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ҷиддо, духтари Адоёи Боскат буд.

Йӯшиёҳу ҳаштсолагӣ подшоҳӣ кард ва 31 сол подшоҳӣ кард. Номи модараш Ҷиддо, духтари Адаёи Боскат буд.

1. Вафодории Худо дар ҳаёти шоҳ Йӯшиёҳу, ки тавонист беш аз 30 сол ҳукмронӣ кунад, аён аст.

2. Мо аз мисоли подшоҳ Йӯшиёҳу омӯхта метавонем, ки ба синни ҷавониаш нигоҳ накарда ба Худо содиқ буд.

1. 2 Вақоеънома 34:3 - Зеро дар соли ҳаштуми ҳукмронии худ, ки ҳанӯз ҷавон буд, ӯ ба ҷустуҷӯи Худои падараш Довуд шурӯъ кард; ва дар соли дувоздаҳум ӯ ба пок кардани Яҳудо ва Ерусалим аз баландӣ шурӯъ кард. ҷойҳо, ва боғҳо, ва пайкарҳои кандакорӣ ва ҳайкалҳои гудохта.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Подшоҳон 22:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, ва бо тамоми роҳи падари худ Довуд рафтор кард, ва ба тарафи рост ё чап нагашт.

Шоҳ Йӯшиёҳу аз паи падараш подшоҳ Довуд рафт ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. Зиндагии одилона: Намунаи шоҳ Йӯшиё

2. Дар роҳи одилон қадам задан: Ба намунаи шоҳ Довуд

1. Забур 15:2 - Он ки беайб рафтор мекунад ва кори дуруст мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд.

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат кунед, ва меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

2 Подшоҳон 22:3 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар соли ҳаждаҳуми подшоҳ Йӯшиёҳу подшоҳ Шофон ибни Азальё, ибни Машуллом, котибро ба хонаи Худованд фиристода, гуфт:

Дар соли ҳаждаҳумин подшоҳи Йӯшиёҳу Шофон ибни Азальёро ба хонаи Худованд фиристод.

1. Вафодории шоҳ Йӯшиёҳу

2. Муҳимияти итоати Худованд

1. Такрори Шариат 17:18-20 - Подшоҳ бояд ба аҳкоми Худованд итоат кунад

2. 2 Вақоеънома 34:18-20 - Уҳдадории Йӯшиёҳу ба аҳком ва қонунҳои Худованд

2 Подшоҳон 22:4 Ба назди Ҳилқиёи саркоҳин биравед, то ки нуқраеро, ки ба хонаи Худованд оварда мешавад, ҷамъ кунад, ки дарбонон аз мардум ҷамъоварӣ кардаанд.

Ба Ҳилқиё дастур дода шуд, ки нуқраеро, ки дарбонон ба хонаи Худованд оварда буданд, ҷамъ кунад.

1. Муҳимияти идоракунӣ - Истифодаи Навиштаҳо барои ташвиқи имондорон ба идоракунандагони содиқи захираҳои худ.

2. Вафодорӣ дар итоъат – Омузиши неруи итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. Ибодат 27:30 - "Уҳяки ҳама чиз аз замин, хоҳ гандум аз хок ва хоҳ меваи дарахтон, аз они Худованд аст; он барои Худованд муқаддас аст.

2 Подшоҳон 22:5 Ва бигзор онҳо онро ба дасти иҷрокунандагони кор, ки назорати хонаи Худованд доранд, супоранд; ва онро ба иҷрокунандагони коре ки дар хонаи Худованд аст, бидиҳад. , барои таъмири вайрон кардани хона,

Подшоҳ Йӯшиёҳу ба мардум фармуд, ки барои таъмири маъбади Худованд дар Ерусалим пул диҳанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки захираҳои худро идора кунем ва онҳоро барои ҷалоли худ истифода барем.

2. Мо метавонем Худоро ҷалол диҳем, ки ба кори Ӯ ато кунем.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 3:9 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо;

2 Подшоҳон 22:6 Ба дуредгарон, бинокорон ва деворгарон, ва барои таъмири хона чӯбу санги тарошида.

Подшоҳ Йӯшиёҳу фармон медиҳад, ки дуредгарон, бинокорон, санггарон, чӯбу тахта ва сангро барои таъмири хонаи Худо ҷамъ кунанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки муносибатамонро бо Ӯ барқарор ва барқарор кунем.

2. Ҳама одамон бояд якҷоя кор кунанд, то Малакути Худоро обод кунанд.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2 Подшоҳон 22:7 Аммо бо онҳо пуле ки ба дасташон дода шуда буд, ҳисоб карда нашуд, зеро онҳо содиқона рафтор карданд.

Маблағе, ки ба мансабдорон дода шуда буд, ба ҳисоб гирифта нашуд, зеро онҳо ба он содиқ буданд.

1. Худо вафодориро бо таваккал подош медиҳад.

2. Масъулиятро ба дӯш гирифтан ва ба он чи ба мо супурда шудааст, вафодор будан муҳим аст.

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад». Ту андаке вафодор будӣ; Ман туро хеле бартарӣ медиҳам.

'.

2. Масалҳо 10:9 - Ҳар кӣ беайб рафтор кунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро кач мекунад, ошкор хоҳад шуд.

2 Подшоҳон 22:8 Ва Ҳилқиёи саркоҳин ба Шофони котиб гуфт: «Ман китоби шариатро дар хонаи Худованд ёфтам». Ва Ҳилқиё китобро ба Шофон дод, ва ӯ онро хонд.

Саркоҳин Ҳилқиё китоби шариатро дар хонаи Худованд ёфт ва онро ба Шофон дод, то бихонад.

1. "Каломи Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо мешавад"

2. «Кашф кардани ҳақиқати Худо дар ҷаҳони торикӣ».

1. Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст"

2. Юҳанно 8:12, "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз паи Ман меравад, дар зулмот намеравад, балки нури ҳаётро соҳиб хоҳад шуд".

2 Подшоҳон 22:9 Ва Шофони котиб назди подшоҳ омада, боз ба подшоҳ хабар расонд ва гуфт: «Бандагони ту пулеро, ки дар хона ёфт шуда буд, ҷамъ карда, ба дасти корбарон супурданд. , ки назорати хонаи Худовандро доранд.

Шофони котиб ба подшоҳ хабар дод, ки пуле, ки дар хонаи Худованд ёфт шуд, ҷамъоварӣ шуда, ба масъулони идораи он дода шуд.

1. Қудрати роҳбарии мӯътамад

2. Итоат ба даъвати Худо

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

2. Малокӣ 3:10 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, — мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ, — ва бубинам, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки ҷой барои нигоҳ доштани он кофӣ набошад.

2 Подшоҳон 22:10 Ва Шофони котиб ба подшоҳ хабар дода, гуфт: «Ҳилқиёи коҳин китоберо ба ман супурдааст». Ва Шофон онро пеши подшоҳ хонд.

Шофони котиб китоберо, ки Ҳилқиёи коҳин ба ӯ супурда буд, ба подшоҳ Йӯшиёҳу нишон дод ва онро бо овози баланд ба подшоҳ хонд.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр Китоби Муқаддас ҳаёти моро тағир дода метавонад

2. Муҳимияти гӯш кардан ва омӯхтан: чӣ гуна мо аз шунидани Каломи Худо манфиат гирифта метавонем

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва чароғе барои роҳи ман аст.

2. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо фаровон сокин бошад, вақте ки шумо ба воситаи таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед.

2 Подшоҳон 22:11 Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳ суханони китоби шариатро шунид, либоси худро дарронд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу суханони шариатро шунида, сахт мутаассир шуд ва ҷомаашро пора кард.

1. Каломи Худо тавоност ва ҳаётро тағир медиҳад

2. Ҷавоб додан ба Каломи Худованд

1. Ишаъё 55:11 - "Каломи Ман, ки аз даҳони Ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи нияти ман ба амал меояд, ва дар он чи ки ман фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд".

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

2 Подшоҳон 22:12 Ва подшоҳ ба Ҳилқиёи коҳин ва Аҳиқом ибни Шофон, ва Ахбор ибни Михоё, ва Шофони котиб ва Асаҳьё, ба ғуломи подшоҳ амр фармуда, гуфт:

Биравед, аз Худованд барои ман ва барои қавм ва тамоми Яҳудо дар бораи суханони ин китоб, ки ёфт шудааст, пурсед; зеро ки ғазаби Худованд бар мо аланга гирифтааст, зеро падарони мо гӯш надодаанд. мувофиқи суханони ин китоб, мувофиқи ҳар он чи дар бораи мо навишта шудааст, ба ҷо оварем.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ба панҷ нафар амр мекунад, ки дар бораи суханони китоб аз Худованд пурсанд, зеро ғазаби Худованд бар онҳо барои риоя накардани дастурҳои он аланга гирифтааст.

1. Муҳимияти риоя кардани Каломи Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

1. Забур 119:11 - "Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам".

2. Ибриён 4:12 - "Зеро ки каломи Худо зинда ва тавоно аст ва аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ҳатто то ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳоро мебурад ва фаҳмиши андешаҳост. ва ниятҳои дил».

2 Подшоҳон 22:13 Биравед ва аз Худованд барои ман ва барои қавм ва тамоми Яҳудо дар бораи суханони ин китоб, ки ёфт шудааст, пурсед, зеро ки ғазаби Худованд бар мо аланга гирифтааст, зеро Падарони мо ба суханони ин китоб гӯш надодаанд, то мувофиқи ҳар он чи дар бораи мо навишта шудааст, ба ҷо оранд.

Мардуми Яҳудо ба ғазаби Худо дучор мешаванд, зеро онҳо ба суханони китоби ёфтшуда итоат накарданд.

1. «Дар итоаткорӣ ба Каломи Худо зиндагӣ кардан»

2. «Бо оқибатҳои нофармонӣ рӯбарӯ шудан»

1. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Забур 119:11 - Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам.

2 Подшоҳон 22:14 Ва Ҳилқиёи коҳин, ва Аҳиқом, ва Ахбор, ва Шофон ва Асаҳиё, назди Ҳулдои набӣ, зани Шаллум ибни Тикво, ибни Ҳарҳос, посбони либос, рафтанд; (ҳоло вай дар Ерусалим дар коллеҷ зиндагӣ мекард;) ва онҳо бо вай гуфтугӯ мекарданд.

Панҷ нафар барои сӯҳбат бо пайғамбар зан Ҳулдо, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекард ва бо Шаллум издивоҷ карда буд, рафтанд.

1. Каломи Худо воситаи тавоно аст - 2 Подшоҳон 22:14

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоӣ аз пешвоёни рӯҳонӣ - 2 Подшоҳон 22:14

1. Юҳанно 17:17 - Ба воситаи ростии Худ онҳоро тақдис намо: каломи Ту ростист.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2 Подшоҳон 22:15 Ва вай ба онҳо гуфт: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: ба шахсе, ки шуморо назди ман фиристод, бигӯед:

Зане ба фариштагони подшоҳи Исроил гуфт, ки Худованд Худои Исроил ба марде, ки онҳоро фиристодааст, хабаре дорад.

1. Худо сухан мегӯяд: Гӯш кардани овози Худованд

2. Паёмбари Каломи Худо будан

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ирмиё 1:7-9 - Аммо Худованд ба ман гуфт: "Нагӯй, ки ман ҷавонам; зеро ба ҳар кӣ мефиристам, шумо хоҳед рафт, ва ҳар он чи ба шумо фармудам, хоҳӣ

гуфт. Аз онҳо натарс, зеро ки Ман бо шумо ҳастам, то ки шуморо наҷот диҳам, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 22:16 Худованд чунин мегӯяд: «Инак, Ман бадӣ бар ин макон ва бар сокинони он хоҳам овард, тамоми суханони китоберо, ки подшоҳи Яҳудо хондааст:

Худованд эълон мекунад, ки Ӯ бар мардуми ин макон бадӣ хоҳад овард, то ки суханони китоберо, ки подшоҳи Яҳудо хондааст, гӯш кунанд.

1. «Оқибатҳои беитоатӣ»

2. «Қудрати Каломи Худо»

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Огоҳии Худо аз оқибатҳои беитоатӣ.

2. Ирмиё 7:24-28 - Огоҳии Худо дар бораи оқибатҳои гӯш надодан ба каломи Ӯ.

2 Подшоҳон 22:17 Зеро ки маро тарк карда, барои худоёни дигар бухур сӯзонданд, то ки бо тамоми аъмоли дастҳои худ маро ба хашм ованд; бинобар ин ғазаби Ман бар ин макон аланга хоҳад шуд, ва хомӯш нахоҳад шуд.

Ғазаби Худо бар ҷойе фурӯзон хоҳад шуд, ки одамон Ӯро тарк карда, барои худоёни дигар бухур сӯзонданд.

1. Офати бутпарастӣ: Фаҳмидани ғазаби Худо

2. Бозгашт ба сӯи Худо: тавба ва навсозӣ

1. Такрори Шариат 6: 14-15 - "Шумо аз паи худоёни дигар, худоёни қавмҳое, ки дар атрофи шумо ҳастанд, наравед; зеро ки Худованд Худои шумо дар миёни шумо Худои ҳасаднок аст, мабодо ғазаби Худованд Худои шумо шавад. бар шумо афрӯхтанд ва шуморо аз рӯи замин нобуд кард».

2. Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед, Худоро тамасхур намекунад; зеро ҳар он чи одам мекорад, вай низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, ҷисм хоҳад фасодро даравад, аммо касе ки мекорад ба иродаи Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро даравад».

2 Подшоҳон 22:18 Аммо ба подшоҳи Яҳудо, ки туро барои пурсидан аз Худованд фиристодааст, ба ӯ бигӯ: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Дар бораи суханоне ки шунидӣ;

Худованд Худои Исроил ба подшоҳи Яҳудо мегӯяд, ки суханони шунидааш рост аст.

1. Каломи Худо ҳақ аст

2. Итоат ба Худо авлавият дорад

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Румиён 12:2 Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 22:19 Азбаски дили ту нарм буд, ва ту дар ҳузури Худованд фурӯтанӣ кардӣ, вакте ки он чи Ман дар бораи ин макон ва бар зидди сокинони он гуфтам, шунидӣ, то ки онҳо харобазор ва лаънат шаванд, ва туро даридай. пӯшид ва пеши ман гирист; Ман низ туро шунидаам, мегӯяд Худованд.

Худованд дуои хоксоронаи подшоҳ Йӯшиёҳуро дар бораи тавба барои гуноҳҳои мардум шунид ва дар ҷавоб ваъда дод, ки онҳоро аз ҷазо раҳо хоҳад кард.

1. Худо ҳамеша гиряҳои моро барои раҳмату бахшиш мешунавад.

2. Худованд дилҳои шикаста ва пушаймонии моро мешунавад.

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2. Юил 2:13 - Дили худро пора кунед, на либосҳои худро. Ба сӯи Худованд Худои худ баргардед, зеро ки Ӯ меҳрубон ва раҳмдил аст, дар хашм оҳиста ва дар муҳаббати фаровон аст, ва аз фиристодани мусибат ором мешавад.

2 Подшоҳон 22:20 Пас, инак, Ман туро назди падаронат ҷамъ хоҳам овард, ва ту дар оромгоҳ дар қабри худ ҷамъ хоҳӣ шуд; ва чашмони ту тамоми бадиеро, ки Ман бар ин макон хоҳам овард, нахоҳанд дид. Ва боз каломи подшоҳро оварданд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу хабар доданд, ки ӯ осоиштагӣ хоҳад мурд ва шоҳиди нобудшавии Яҳудо нахоҳад шуд.

1. Худо барои ҳамаи мо нақшае дорад ва мо бояд омода бошем, ки онро қабул кунем.

2. Сулҳро ҳатто дар миёни ранҷу изтироб пайдо кардан мумкин аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 57:1-2 - Одил нобуд мешавад, ва ҳеҷ кас онро ба дил намегирад; диндорон бурда мешаванд ва ҳеҷ кас намефаҳмад, ки одилон барои аз бадӣ эмин мондан гирифта мешаванд. Онҳое ки рост рафтор мекунанд, ба осоиштагӣ дохил мешаванд; чун дар марг хобидаанд, оромӣ пайдо мекунанд.

2 Подшоҳон боби 23 дар бораи ислоҳоти одилонаи подшоҳ Йӯшиёҳу дар Яҳудо, аз ҷумла решакан кардани бутпарастӣ, барқарор кардани ибодати ҳақиқӣ ва таҷлили иди Фисҳ идома медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Йӯшиёҳу ҳамаи пирон ва мардуми Яҳудоро ҷамъ мекунад, то аз Китоби Аҳд, ки дар маъбад ёфт шудааст, бо овози баланд бихонанд. Ӯ ба таври оммавӣ бори дигар тасдиқ мекунад, ки онҳо ба риояи аҳкоми Худо (2 Подшоҳон 23:1-3).

Сархати 2: Йӯшиёҳу амр медиҳад, ки тамоми бутҳо, қурбонгоҳҳо ва баландиҳои бо бутпарастӣ алоқаманд дар тамоми Яҳудо бардошта шаванд. Ӯ онҳоро несту нобуд мекунад ва ҷасади онҳоро сӯзонда, заминро аз урфу одатҳои бутпарастон пок мекунад (4 Подшоҳон 23:4-20).

Сархати 3: Дар нақл тасвир шудааст, ки чӣ тавр Йӯшиёҳу коҳинони бутпарастро, ки дар ин қурбонгоҳҳо хизмат карда, маъбади Худоро палид карда буданд, хориҷ мекунад. Ӯ мувофиқи қонуни Худо ибодати дурустро барқарор мекунад ва коҳинонро барои иҷрои вазифаҳои худ таъин мекунад (4 Подшоҳон 23:8-20).

Параграфи 4: Дар ин боб амалҳои Йӯшиёҳ дар бартараф кардани шаклҳои гуногуни бутпарастӣ аз канда кардани сутунҳои Ашера то палид кардани Тӯфет, ки дар он ҷо кӯдакон қурбонӣ карда шуда буданд, ва кафолат додани он, ки ҳеҷ подшоҳи пеш аз ӯ ё баъд аз ӯ ба садоқати ӯ ба Худо мувофиқат накунад, таъкид мекунад (Подшоҳон 23;4-25).

Параграфи 5: Дар ҳикоя боз ҳам мефаҳмонад, ки чӣ тавр Йӯшиёҳу иди Фисҳро ҷашн мегирад, ки ин ҷашне, ки аз замони Самуил дида нашудааст, ва аҳд бо Худоро тақдид мекунад, ки худ ва халқашро ба итоат кардани аҳкоми Ӯ ваъда медиҳад (Подшоҳон 23;21-24).

Хулоса, боби бисту сеюми 2 Подшоҳон ислоҳоти ҳамаҷонибаи Йӯшиёҳу, барҳам додани бутҳо ва қурбонгоҳҳо, барқарорсозии ибодати ҳақиқӣ, ифлосшавӣ аз маъбад хориҷ кардашударо тасвир мекунад. Таҷлили иди Фисҳ, тақдиди аҳд бо Худо. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро, аз қабили тавба, ки ба амал меорад, аҳамияти поксозии бутпарастӣ аз ҳаёти худ, аҳамияти итоат ба аҳкоми Худо ва чӣ гуна роҳбарии содиқ метавонад эҳёи рӯҳонӣ дар байни миллатро ба вуҷуд орад.

2 Подшоҳон 23:1 Ва подшоҳ фиристод, ва онҳо тамоми пирони Яҳудо ва Ерусалимро назди ӯ ҷамъ карданд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ҳамаи пирони Яҳудо ва Ерусалимро назди худ даъват кард.

1. Худо мехоҳад ваҳдат дар миёни қавмаш

2. Муҳимияти гӯш кардан ва гӯш кардан ба насиҳати хирадмандона

1. Забур 133:1: «Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

2. Масалҳо 11:14: «Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст».

2 Подшоҳон 23:2 Ва подшоҳ, ва тамоми мардони Яҳудо ва тамоми сокинони Ерусалим бо ӯ, ва коҳинон, ва анбиё, ва тамоми қавм, хоҳ хурду ҳам бузург, ба хонаи Худованд омад. ва тамоми суханони китоби аҳдро, ки дар хонаи Худованд ёфт шуда буд, ба гӯши онҳо хонд.

Шоҳ Йӯшиёҳу ва тамоми мардуми Яҳудо ва Ерусалим, аз он ҷумла коҳинон, анбиё ва одамони синну солашон гуногун, барои шунидани суханони Китоби Аҳд, ки дар хонаи Худованд ёфт шудаанд, ҷамъ омаданд.

1. Қувваи Аҳд: Бозёфт кардани тавоноии ӯҳдадориҳои мо

2. Шодмонӣ ва масъулияти гирдиҳамоӣ барои ибодат

1. Матто 18:20 Зеро ки ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Забур 121:1 Вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: «Биёед, ба хонаи Худованд биравем!

2 Подшоҳон 23:3 Ва подшоҳ назди сутун истода, ба ҳузури Худованд аҳд баст, то ки аз паи Худованд биравад ва аҳком ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро бо тамоми дил ва тамоми ҷони худ риоя кунад, то суханони ин аҳд, ки дар ин китоб навишта шудаанд. Ва тамоми мардум ба аҳд истоданд.

Шоҳ Йӯшиёҳу бо Худованд аҳд баст, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунад, роҳҳои Ӯро риоя кунад ва суханони навишташудаи аҳдро иҷро кунад. Ҳама мардум ба аҳд розӣ шуданд.

1. Содиқ мондан ба Худованд: Чӣ тавр бояд аҳд бо Худоро риоя кард

2. Қудрати Аҳд: Чӣ тавр бастани аҳд бо Худованд ҳама чизро тағйир медиҳад

1. Такрори Шариат 5:2-3 - Худованд Худои мо дар Ҳӯреб бо мо аҳд баст. Худованд ин аҳдро на бо падарони мо, балки бо мо, ки имрӯз дар ин ҷо ҳастем, баст.

2. Ирмиё 11:4-5 - Ки ман ба падарони шумо дар рӯзе, ки онҳоро аз замини Миср, аз танӯри оҳанин берун овардам, фармудаам ва гуфтам: "Ба овози Ман итоат кунед ва онҳоро ба ҷо оваред, мувофиқи ҳар он чи ман амр мефармоям. шумо: ҳамин тавр шумо қавми Ман хоҳед буд, ва Ман Худои шумо хоҳам буд; то ки қасамеро, ки ба падарони шумо додаам, ба ҷо оварам, ки ба онҳо замини аз шир ва асал равонро медиҳам, чунон ки имрӯз аст.

2 Подшоҳон 23:4 Ва подшоҳ ба Ҳилқиёи саркоҳин, ва ба коҳинони дараҷаи дуюм ва ба посбонони дар амр фармуд, ки тамоми зарфҳои барои Баал ва барои Баал сохташударо аз маъбади Худованд берун ованд. боғ ва барои тамоми лашкари осмон, ва онҳоро берун аз Ерусалим дар саҳроҳои Қидрӯн сӯзонд, ва хокистари онҳоро ба Байт-Ил бурд.

Подшоҳи Яҳудо ба саркоҳин, коҳинон ва посбонони маъбад фармуд, ки тамоми зарфҳои барои Баал ва лашкари осмон сохташударо берун оварда, дар саҳроҳои Қидрӯн сӯзонанд. Хокистарро ба Байт-Ил бурданд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Мо дар ин порча қудрати бузург ва садоқатмандии шоҳ Йӯшиёҳуро мебинем. Бо вуҷуди фишор ва мухолифати ќавми худ ва дигар миллатҳо вай то ҳол фармони Худоро ихтиёр кард ва бутҳои бутпарастонро несту нобуд кард.

2. Оқибатҳои нофармонии Худо - Мо инчунин метавонем оқибатҳои бузурги риоя накардани фармудаҳои Худоро бубинем. Халқи Яҳудо аз Худо рӯй гардонда, ба ҷои бутҳо мепарастиданд. Ҳарчанд онҳоро огоҳ карда буданд, ба нофармонии худ идома доданд ва бо ҳукми Худо ҷазо гирифтанд.

1. Такрори Шариат 12: 2-4 - "Шумо ҳатман ҳама ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо онҳоро тасарр хоҳед кард, худоёни худ мепарастиданд, дар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти сабзро несту нобуд хоҳӣ кард. Қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард, шикаст. сутунҳои муқаддаси онҳоро, ва пайкарҳои чӯбини онҳоро дар оташ бисӯзонед; ҳайкалҳои худоёни онҳоро буред, ва номҳои онҳоро аз он ҷо нест кунед, ва Худованд Худои худро бо чунин чизҳо парастиш накунед.

2. Ишаъё 1:16-17 - Худро бишӯед, пок шавед; Бади аъмоли худро аз пеши назари Ман дур кун. Бас кун аз бадкорӣ, Ба некӣ ёд бигир; Адолат биҷӯй, золимро сарзаниш кун; Бепарасторонро дифоъ кун, Ба бевазанон илтиҷо кун.

2 Подшоҳон 23:5 Ва коҳинони бутпарастро, ки подшоҳони Яҳудо таъин карда буданд, дар баландиҳои шаҳрҳои Яҳудо ва дар гирду атрофи Ерусалим барои сӯзондан бухур фурӯзонданро сарнагун кард; Онҳое ки барои Баал, ба офтоб ва моҳ, ва сайёраҳо ва барои тамоми лашкари осмон бухур сӯзонданд.

Подшоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу ба корҳои бутпарастие, ки подшоҳони пештара иҷозат медоданд, ба монанди сӯзондан ба Баал, офтоб, моҳ, сайёраҳо ва дигар ҷисмҳои осмонӣ хотима дод.

1. «Табиати бутпарастии инсон».

2. «Қудрати наҷоти Худо»

1. Румиён 1:18-25

2. Забур 106:34–36

2 Подшоҳон 23:6 Ва боғро аз хонаи Худованд, берун аз Ерусалим, ба наҳри Қидрӯн берун овард, ва онро дар наҳри Қидрӯн сӯзонд, ва онро майда карда, хока андохт, ва хокаи онро бар қабрҳои фарзандони халқ.

Подшоҳ Йӯшиёҳу як боғи бутпарастиро аз маъбади Худованд дар Ерусалим бардошт ва пеш аз он ки онро майда карда, бар қабрҳои мардум пошид, дар рӯди Кидрон сӯзонд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Эҳтиром ба хонаи Худо

1. Хуруҷ 20:3 "Дар пеши ман худоёни дигар нахоҳанд дошт"

2. 1 Вақоеънома 28:2 «Он гоҳ подшоҳ Довуд бар по хеста, гуфт: «Эй бародарони ман ва қавми ман, маро бишнавед; аҳди Худованд"

2 Подшоҳон 23:7 Ва ӯ хонаҳои содӯмиёнро, ки дар назди хонаи Худованд буданд, вайрон кард, ки дар он ҷо занон барои дарахт овезон мепӯшиданд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу хонаҳои содомиёнро, ки дар наздикии маъбади Худованд буданд, вайрон кард.

1. Худованд аз гуноҳ нафрат дорад ва танҳо тавбаи ҳақиқиро қабул мекунад

2. Қудрати тоат ва фармудаҳои Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ибодат 18:22 - Бо мард набояд, мисли бо зан; зишт аст.

2 Подшоҳон 23:8 Ва ӯ ҳамаи коҳинонро аз шаҳрҳои Яҳудо берун овард, ва баландиҳоеро, ки коҳинон бухур сӯзонда буданд, аз Ҷабаъ то Беэр-Шобаъро палид кард ва баландиҳои дарвозаҳоро, ки дар даромадгоҳ буд, шикаст. аз

дарвозаи Еҳушаъ, ҳокими шаҳр, ки дар тарафи чапи одам дар назди дарвозаи шаҳр буданд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ҳамаи коҳинонро аз Яҳудо дур кард ва баландиҳоеро, ки онҳо бухур сӯзонда буданд, аз Геба то Беэр-Шобаъ хароб кард.

1. Халқи Худо бояд ба Ӯ ва аҳкоми Ӯ содиқ бимонад.

2. Мо бояд диққатамонро ба хидмати Ӯ равона кунем, на худамон.

1. Аъмол 17:10-14 - Мардони Афина ва бутпарастие, ки онҳо мепарастиданд.

2. Ирмиё 7:1-15 - Огоҳӣ аз ибодати худоёни козиб.

2 Подшоҳон 23:9 Бо вуҷуди ин коҳинони баландкӯҳҳо ба қурбонгоҳи Худованд дар Ерусалим наомаданд, балки дар миёни бародарони худ аз фатир хӯрданд.

Коҳинони баландкӯҳҳо ба қурбонгоҳи Худованд дар Ерусалим набаромаданд, балки бо бародарони худ нони фатир хӯрданд.

1. Аҳамияти ибодат дар хонаи Худованд

2. Маънои якҷо хурдани нони фатир

1. Забур 121:1 - "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем".

2. Хуруҷ 12:15 - "Ҳафт рӯз нони хамиртурушро бихӯред; ҳатто дар рӯзи аввал хамиртурушро аз хонаҳои худ дур кунед: зеро ҳар кӣ аз рӯзи аввал то рӯзи ҳафтум хамиртурушро бихӯрад, он ҷон нест карда мешавад. аз Исроил».

2 Подшоҳон 23:10 Ва Тӯфетро, ки дар водии банӣ-Ҳинном воқеъ аст, палид кард, то ки ҳеҷ кас писар ё духтари худро аз оташ ба дасти Молик гузаронад.

Подшоҳ Йӯшиёҳу Тӯфетро палид кард, то ки ягон кӯдак ба Молик қурбонӣ нашавад.

1. Қудрати подшоҳ барои ҳифзи осебпазир

2. Қувваи имон барои мағлуб кардани бадӣ

1. Хуруҷ 20: 4-6 - Шумо барои худ бутеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зер ё дар обҳои поён насозед. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ва фарзандонро барои гуноҳи падарон то насли сеюм ва чоруми нафратдорони Ман ҷазо медиҳам, вале ба ҳазорон насли онҳое ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббат зоҳир мекунам. .

2. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

2 Подшоҳон 23:11 Ва аспонеро, ки подшоҳони Яҳудо ба офтоб дода буданд, ҳангоми даромадан ба хонаи Худованд, аз назди ҳуҷраи ҳомила Натанмалик, ки дар атрофи шаҳр буд, бурд ва сӯзонид. аробаҳои офтоб бо оташ.

Подшоҳи Яҳудо аспҳо ва аробаҳоеро, ки ба худои офтоб бахшида шуда буданд, аз хонаи Худованд дур карда, сӯзонд.

1. Муҳимияти ба Худои якто бахшидани худ

2. Қудрати Худо барои ҳифзи мардумаш аз бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20:3-5 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт. Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё монанди он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. 1 Юҳанно 5:21 - Эй фарзандон, худро аз бутҳо нигоҳ доред. омин.

2 Подшоҳон 23:12 Ва қурбонгоҳҳоеро, ки дар болои ҳуҷраи болои Оҳоз буданд, ки подшоҳони Яҳудо сохта буданд, ва қурбонгоҳҳоеро, ки Менашше дар ду ҳавлии хонаи Худованд сохта буд, подшоҳ латукӯб кард. фуроварда, онҳоро аз он ҷо пора карда, ғубори онҳоро ба дарёи Қидрӯн парто.

Шоҳ Йӯшиёҳу қурбонгоҳҳоеро, ки Оҳоз ва Менашше дар маъбади Худованд сохта буданд, вайрон карда, ғуборро ба дарёи Қидрӯн партофт.

1. Ҳузури Худо бузургтар аз нақшаҳои инсон аст

2. Хатари бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20: 4-5 - Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ ё монандии чизеро насоз, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Такрори Шариат 12:2-4 - Шумо ҳатман ҳамаи ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф мекунед, дар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти сабз ба худоёни худ ибодат хоҳед кард. Қурбонгоҳҳои онҳоро пора-пора хоҳӣ кард, ва сутунҳои онҳоро пора-пора хоҳӣ кард, ва Ашеримро дар оташ бисӯзон. Шумо ҳайкалҳои кандакоришудаи худоёни онҳоро бурида, исми онҳоро аз он ҷо нест кунед. Ба Худованд Худои худ ба ин тариқ саҷда накун.

2 Подшоҳон 23:13 Ва баландиҳои пеши Ерусалим, ки дар тарафи рости кӯҳи фасод буд, ки Сулаймон, подшоҳи Исроил, барои Аштӯрет, ки зишти сидӯниён, ва барои Камӯш, зишти мӯобиён, бино карда буд. Ва подшоҳ барои Милком зишти банӣ-Аммӯнро палид кард.

Подшоҳ Йӯшиёҳу баландиҳоеро, ки Сулаймон барои бутпарастӣ сохта буд, палид кард.

1. Бутпарастӣ қобили қабул нест - 2 Подшоҳон 23:13

2. Хавфи гузоштани бутҳо - 2 Подшоҳон 23:13

1. Такрори Шариат 7:25-26 - Шумо ҳайкалҳои кандакоришудаи худоёни онҳоро дар оташ сӯзонед; Ба нуқра ва тилло, ки бар онҳост, тамаъ накунед ва онро барои худ нагиред, ки ба доми он гирифтор нашавед; зеро ки ин барои Худованд Худои ту зишт аст.

2. Хуруҷ 20: 4-5 - Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ки ба он чизе ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст; ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун. Зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2 Подшоҳон 23:14 Ва ҳайкалҳоро пора-пора кард, ва боғҳоро бурида, ҷойҳои онҳоро аз устухонҳои одамон пур кард.

Йӯшиёҳу тамоми ҳайкалҳо ва боғҳоеро, ки бо бутпарастӣ алоқаманд буданд, несту нобуд карда, ба ҷои онҳо устухонҳои одамро гузошт.

1. Оқибатҳои бутпарастӣ

2. Маҳкум кардани Худо аз бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 7:25 - Шумо ҳайкалҳои кандакоришудаи худоёни онҳоро дар оташ сӯзонед; Ба нуқра ва тилло, ки бар онҳост, тамаъ накунед ва онро барои худ нагиред, ки ба доми он гирифтор нашавед; зеро ки ин барои Худованд Худои ту зишт аст.

2. Ишаъё 2:20 - Дар он рӯз касе бутҳои нуқрагии худ ва бутҳои тиллоии худро, ки ҳар яке барои худ парастиш карда буданд, ба пеши хӯшаҳо ва кӯршапаракҳо мепартояд.

2 Подшоҳон 23:15 Ва қурбонгоҳе ки дар Байт-Ил буд, ва баландие ки Ёробъом ибни Набот, ки Исроилро ба гуноҳ карда буд, ҳам он қурбонгоҳ ва ҳам баландиеро шикаста, баландиро сӯзонд, ва онро майда карда, хока зада, гулзорро сӯзонданд.

Шоҳ Йӯшиёҳу қурбонгоҳ ва баландии Байт-Илро, ки Ёробъом барои ташвиқи бутпарастӣ сохта буд, хароб кард.

1. Аҳамияти фармудаҳои Худо ва оқибатҳои нофармонӣ аз он.

2. Хатари бутпарастӣ ва чӣ гуна он метавонад ба ҳалокат расонад.

1. Такрори Шариат 6: 14-15 - Ту аз паи худоёни дигар нарав, худоёни қавмҳое, ки дар атрофи ту ҳастанд, зеро Худованд Худои ту дар миёни ту Худои ҳасаднок аст, мабодо ғазаби Худованд Худои ту бар ту барангехт. ва шуморо аз рӯи замин нест кунед.

2. Ишаъё 45:5-7 - Ман Худованд ҳастам, ва ғайр аз Ман Худое нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, агарчи маро намешиносӣ, то мардум аз тулӯи офтоб ва аз ғарб бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест. Ман нурро ташкил мекунам ва торикиро меофарам; Ман беҳбудӣ мебахшам ва бало меофарам; Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин корҳоро мекунад.

2 Подшоҳон 23:16 Ва ҳангоме ки Йӯшиёҳу рӯй гардонд, қабрҳоеро, ки дар кӯҳ буданд, ҷосусӣ кард, ва фиристод, ва устухонҳоро аз қабрҳо гирифта, бар қурбонгоҳ сӯзонд ва онро палид кард, бар тибқи каломи Худованде ки марди Худо мавъиза карда буд, ки ин суханонро мавъиза мекард.

1: Каломи Худо тавоност ва бояд итоат кард, ҳатто агар он хилофи меъёрҳои фарҳангӣ бошад.

2: Мо бояд омода бошем, то ба Худо итоат кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёне, ки аз амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард, ва қавм дар ҷавоб гуфтанд: «Худо накунад, ки мо Худовандро тарк карда, худоёни дигарро ибодат кунем».

2: Матто 7:21-23 "На ҳар кӣ ба ман гӯяд: "Худовандо! Худовандо! рӯзе, эй Худованд, Худовандо, оё мо ба исми Ту нубувват накардаем, ва ба исми Ту девҳоро берун наовардаем? ва ба исми Ту корҳои аҷоиби зиёде накардаем?Ва он гоҳ ба онҳо гӯям, ки ҳаргиз Туро нашинохтам; аз ман дур шав, ки кори бадӣ мекунад».

2 Подшоҳон 23:17 Он гоҳ гуфт: «Ин чӣ унвон аст, ки ман мебинам? Ва мардуми шаҳр ба ӯ гуфтанд: «Ин қабри марди Худост, ки аз Яҳудо омада, ин корҳоро, ки бар зидди қурбонгоҳи Байт-Ил кардай, эълон кард».

Подшоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу қабри марди Худоро аз Яҳудо кашф мекунад, ки қаблан дар бораи амалҳои Йӯшиёҳу алайҳи қурбонгоҳи Байт-Ил пешгӯй карда буд.

1. Паёмбарони Худо моро барои аъмоли худ ҷавобгар хоҳанд буд

2. Аз рӯи Каломи Худо зиндагӣ кардан ҳеҷ гоҳ беҳуда нест

1. Воиз 12: 13-14 - "Анҷоми кор; ҳамааш шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. , хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

2. 2 Тимотиюс 3:14-17 - "Аммо шумо дар он чизе ки омӯхтаед ва боварии комил доштаед, давом диҳед, зеро медонед, ки шумо онро аз кӣ омӯхтаед ва аз кӯдакӣ бо навиштаҷоти муқаддас ошно шудаед, ки онҳо қодиранд туро барои наҷот доно гардонад, ки ба воситаи имон ба Исои Масеҳ: тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас гирифта, барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ ва таълим дар адолат фоиданок аст, то ки одами Худо комил ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад. "

2 Подшоҳон 23:18 Ва гуфт: «Ӯро ором бигузор; бигзор ҳеҷ кас устухонҳои худро ҷунбонд. Пас, устухонҳои ӯро бо устухонҳои набӣ, ки аз Сомария берун омада буд, танҳо гузоштанд.

Йӯшиёҳу, подшоҳи Яҳудо, ба касе манъ кард, ки устухонҳои пайғамбареро, ки аз Сомария омада буд, халалдор кунад.

1. Омӯзиши эҳтироми мурдагон

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Воиз 8:4-6 "Ҳар ҷо ки каломи подшоҳ аст, қувват ҳаст; ва кӣ метавонад ба ӯ гӯяд: "Ту чӣ кор мекунӣ? Ҳар кӣ ҳукмро риоя мекунад, ҳеҷ бадӣ нахоҳад ҳис мекунад; ва дили хирадманд ҳар ду вақтро мефаҳмад. ва ҳукм».

2. Матто 22:37-40 "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва

бузург аст. Ва дуюмаш мисли он: "Ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст".

2 Подшоҳон 23:19 Ва ҳамаи хонаҳои баландиҳо дар шаҳрҳои Сомарияро, ки подшоҳони Исроил барои ба хашм овардани Худованд сохта буданд, Йӯшиёҳу бардошт ва ба онҳо мувофиқи ҳамаи аъмоле, ки Ӯ дар Байт-Ил кор карда буд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ҳамаи хонаҳои баландиҳо дар шаҳрҳои Сомарияро, ки подшоҳони Исроил барои ба хашм овардани Худо сохта буданд, бардошт ва ҳамон тартиберо, ки дар Байт-Ил карда буд, риоя кард.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо: Дарсҳои шоҳ Йӯшиёҳу

2. Иҷрои аҳкоми Худо: омӯзиши садоқати шоҳ Йӯшиёҳу

1. 2 Вақоеънома 34:3-7 - Ислоҳоти шоҳ Йӯшиёҳу

2. Матто 7:24-27 - Сохтани санги Каломи Худо

2 Подшоҳон 23:20 Ва ӯ ҳамаи коҳинони баландиҳои он ҷоро, ки дар қурбонгоҳҳо буданд, кушта, устухонҳои одамонро бар онҳо сӯзонд ва ба Ерусалим баргашт.

Йӯшиёҳу ибодатгоҳҳоро хароб кард, ҳамаи коҳинонро кушт ва пеш аз бозгашт ба Ерусалим устухонҳои одамро дар қурбонгоҳҳо сӯзонд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Такрори Шариат 12: 2-3 - Ҷойҳои ибодати худоёни дигарро вайрон кунед

2. 2 Вақоеънома 34:3 - Азми Йӯшиёҳу барои риоя кардани аҳкоми Худо

2 Подшоҳон 23:21 Ва подшоҳ ба тамоми қавм амр фармуда, гуфт: «Иди фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред, чунон ки дар китоби ин аҳд навишта шудааст.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ба халқи Исроил амр фармуд, ки иди Фисҳро, тавре ки дар китоби аҳд навишта шудааст, риоя кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо

2. Қудсияти иди Фисҳ: Таҷлили наҷоти Худо

1. Такрори Шариат 16:1-17 - Фармонҳои иди Фисҳ

2. Ибриён 11:17-19 - имони Иброҳим дар риояи иди Фисҳ.

2 Подшоҳон 23:22 Албатта, чунин фисҳ аз замони довароне ки бар Исроил доварӣ мекарданд, на дар тамоми айёми подшоҳони Исроил ва на подшоҳони Яҳудо;

Фисҳро Йӯшиёҳ бо эҳтиром ва эҳтироми бузург ҷашн гирифт.

1: Мо бояд Худоро бо садоқат ва фидокорӣ, ки сазовори он аст, эҳтиром кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба намунаи Йӯшиёҳу ва бахшидани ӯ ба Худо тақлид кунем.

1: Забур 86:11 - "Роҳи Худро ба ман омӯз, эй Худованд, то ки дар ростии Ту роҳ равам; дили маро муттаҳид кун, то аз исми Ту битарсан."

2: Такрори Шариат 6:5 - "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор".

2 Подшоҳон 23:23 Аммо дар соли ҳаждаҳуми подшоҳ Йӯшиёҳу, ки дар он фисҳ барои Худованд дар Ерусалим ҷашн гирифта шуд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу дар соли ҳаждаҳуми ҳукмрониаш иди Фисҳро бо мардуми Ерусалим ҷашн гирифт.

1. Аҳамияти таҷлили иди Фисҳ: Фаҳмидани аҳамияти салтанати подшоҳ Йӯшиёҳу

2. Маънои итоаткорӣ: Чӣ тавр ибодати содиқи Йӯшиёҳу моро ҳидоят карда метавонад

1. Такрори Шариат 16:1-8 - Дастурҳо оид ба ҷашни Фисҳ

2. 2 Вақоеънома 7:14 - Дуои Сулаймон пас аз ҷашни иди Фисҳ

2 Подшоҳон 23:24 Ва Йӯшиёҳу коргарони арвоҳи шинос, ва ҷодугарон, ва бутҳо, ва бутҳо ва тамоми корҳои зиштеро, ки дар замини Яҳудо ва дар Ерусалим ҷосусӣ карда мешуданд, равона кард, то ки суханони шариат, ки дар китобе навишта шудааст, ки Ҳилқиёи коҳин дар хонаи Худованд ёфт.

Йӯшиёҳу коргаронро бо арвоҳи ошно, ҷодугарон, ҳайкалҳо, бутҳо ва дигар чизҳои зишт, ки дар Яҳудо ва Ерусалим ёфт шудаанд, равона кард, то суханони шариатро, ки дар китобе, ки Ҳилқиёи коҳин дар хонаи Худованд ёфта буд, ба амал оваранд.

1. Қонуни Худо бояд итоат кард: Итоати Йӯшиёҳу ба Худованд

2. Дур шудан аз бутпарастӣ: Тоза кардани Яҳудо ва Ерусалим

1. Такрори Шариат 7: 25-26 - "Сайкалҳои худоёни онҳоро дар оташ бисӯзонед: нуқра ва тиллои бар онҳост, нахоҳед ва онро ба худ нагиред, то ба доми онҳо наафтед; зеро Барои Худованд Худои худ нафратовар аст; ва ба хонаи худ чизи зишт наовар, то ки монанди он чизе нашав, балки аз он нафрат хоҳӣ дошт, ва аз он нафрат хоҳӣ дошт, зеро ки ин чизи лаънатӣ аст».

2. 2 Вақоеънома 34:3 - «Зеро ки дар соли ҳаштуми ҳукмронии худ, ки ҳанӯз ҷавон буд, ӯ ба ҷустуҷӯи Худои падараш Довуд шурӯъ кард; ва дар соли дувоздаҳум ба пок кардани Яҳудо ва Ерусалим аз баландиҳо, ва боғҳо, ва ҳайкалҳои кандакорӣ ва ҳайкалҳои гудохта».

2 Подшоҳон 23:25 Ва пеш аз ӯ ҳеҷ подшоҳе мисли ӯ набуд, ки мувофиқи тамоми шариати Мусо бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қувва ба Худованд рӯй оварад; ва баъд аз ӯ касе монанди ӯ наёфт.

Ҳеҷ подшоҳе, ки пеш аз подшоҳ Йӯшиёҳу чунин садоқат ба Худованд рӯй оварда буд, ва ҳеҷ кас баъд аз ӯ ба ваъдаи ӯ мувофиқ набуд.

1. Уҳдадории ҳақиқӣ: мероси шоҳ Йӯшиёҳу

2. Худро ба Худо бахшидан: Ба намунаи шоҳ Йӯшиёҳу пайравӣ кунем

1. Такрори Шариат 6:5-6 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2 Подшоҳон 23:26 Бо вуҷуди ин, Худованд аз шиддати ғазаби бузурги худ, ки ғазабаш бар Яҳудо аланга зада буд, аз сабаби ҳамаи фитнаҳое, ки Менашше ӯро ба хашм оварда буд, рӯй нагардонд.

Сарфи назар аз фитнаангезии Менашше, Худованд ғазаби Худро нисбат ба Яҳудо таслим накард.

1. Ғазаби Худованд: Вақте ки итоат басанда нест

2. Оқибатҳои иғво: Дарси Менашше

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад.

2. Такрори Шариат 28: 15-18 - Аммо агар шумо ба овози Худованд Худои худ итоат накунед ё бодиққат бошед, ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, ба ҷо оваред, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид. .

2 Подшоҳон 23:27 Ва Худованд гуфт: «Ман Яҳудоро низ аз назари худ дур хоҳам кард, чунон ки Исроилро нест кардаам, ва ин шаҳр Ерусалимро, ки баргузидаам ва хонае, ки гуфтам: "Номи Ман хоҳад буд" Он ҷо.

Худо ваъда дод, ки Яҳудо ва Ерусалимро ба сабаби беитоатии онҳо аз ҳузури худ дур мекунад.

1. Оқибатҳои нофармонӣ

2. Раҳмати Худо бо вуҷуди гуноҳҳои мо

1. Ишаъё 55:7 Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Ҳизқиёл 18:32 Зеро ки марги мурдаи мурдаро намеписандам, мегӯяд Худованд Худо: Пас, рӯй гардонед ва зинда бошед.

2 Подшоҳон 23:28 Оё боқимондаи аъмоли Йӯшиёҳу ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

Йӯшиёҳу корҳои зиёде кард ва ҳамаи онҳо дар китоби солномаҳои подшоҳони Яҳудо сабт шудаанд.

1. Муҳимияти эҳтиром кардани Худо тавассути амалҳои худ - Воиз 12:13-14

2. Зиндагӣ бо вафодорӣ - Ибриён 11:8-12

1. 2 Вақоеънома 35:25–27

2. Ирмиё 3:15–18

2 Подшоҳон 23:29 Дар айёми ӯ фиръавнехӯҳ, подшоҳи Миср, ба муқобили подшоҳи Ашшур ба сӯи дарёи Фурот баромад; ва подшоҳ Йӯшиёҳу бар зидди ӯ баромад; ва ӯро дар Маҷиддӯ, вақте ки ӯро дида буд, кушт.

Подшоҳ Йӯшиёҳу дар назди дарёи Фурот ба муқобили Фиръавнкӯҳи Миср ба ҷанг рафта, ғолиб омада, ӯро дар Маҷиддӯ куштааст.

1. Ғалабаи имон - Чӣ гуна имони Йӯшиёҳу ба ӯ имкон дод, ки душмани аз ҳама зиёдтарро мағлуб кунад

2. Истеъмоли устувор - Муҳимияти истодагарӣ барои дурустӣ, ҳатто дар муқобили мухолифатҳои зиёд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Қавӣ ва далерии хуб бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро Худованд Худои шумо дар ҳар ҷое, ки биравед, бо шумост".

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

2 Подшоҳон 23:30 Ва навкаронаш ӯро дар ароба мурда аз Маҷиддӯ бурданд ва ба Ерусалим оварданд ва дар қабри худаш дафн карданд. Ва мардуми ин замин Еҳӯҳоз ибни Йӯшиёҳуро гирифта, тадҳин карданд, ва ӯро ба ҷои падараш подшоҳ карданд.

Еҳӯаҳазро пас аз маргаш дар Маҷиддо бо ароба ба Ерусалим бурданд ва дар қабри падараш дафн карданд. Он гоҳ мардуми ин замин Еҳӯоҳазро ба ҷои падараш подшоҳ таъин карданд.

1. Мероси падар: Омӯзиш аз ҳаёти шоҳ Йӯшиёҳу ва Еҳӯаҳаз

2. Имонро бар тарс интихоб кардан: Далерии Еҳӯҳоз дар муқобили марг

1. 2 Подшоҳон 23:30

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Подшоҳон 23:31 Вақте ки ӯ подшоҳӣ кард, Еҳӯҳоз бисту сесола буд; ва се моҳ дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ҳамутал, духтари Ирмиёи Либно буд.

Вақте ки ӯ подшоҳи Ерусалим шуд, Еҳӯаҳаз 23-сола буд ва модараш Ҳамутал духтари Ирмиёи Либно буд.

1. Қувваи Таъсири Модар

2. Ахамияти синну сол ва камолот дар рохбарӣ

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 31:28 - Фарзандонаш бархоста, ӯро муборак мегӯянд; шавҳари вай низ, ва вайро ситоиш мекунад.

2 Подшоҳон 23:32 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падаронаш карда буданд.

Йӯшиёҳу аз паи падарони худ дар назари Худованд бадӣ кард.

1. Хатари пайравӣ аз паи падарони мо

2. Қувваи некӣ ва бадӣ дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон 23:33 Ва фиръавнеҳӯро дар Риблои замини Ҳамот гурӯҳ-гурӯҳ гузошт, то ки дар Ерусалим подшоҳӣ накунад; ва заминро ба хиҷҷи сад талант нуқра ва як талант тилло гузошт.

Фиръавннихо подшоҳ Еҳӯёқимро дар Рибло занҷирҳо бастанд ва ӯро маҷбур кард, ки боҷҳои калон супорад.

1. Ҳукмронии Худо бар ҳаёти мо - 2 Подшоҳон 23:33

2. Оқибатҳои гуноҳ - 2 Подшоҳон 23:33

1. Ирмиё 37:1-2 - Еҳӯёқим ба асирӣ гирифта шуд

2. Дониёл 5:2-3 - Боҷе, ки Еҳӯёқим маҷбур шуд, ки пардохт кунад.

2 Подшоҳон 23:34 Ва фиръавнӯҳӯ Элёқим ибни Йӯшиёҳуро дар хонаи Йӯшиёҳу падари худ подшоҳ кард, ва номи ӯро ба Еҳӯёқим табдил дод, ва Еҳӯаҳазро гирифт, ва ӯ ба Миср омад, ва дар он ҷо мурд.

Фиръавнёҳӯ ба ҷои Йӯшиёҳу писараш Элёқимро подшоҳ кард ва номи ӯро ба Еҳӯёқим иваз кард. Еҳӯаҳаз бурда шуд ва дар Миср мурд.

1. Муҳимияти қабули иродаи Худо новобаста аз вазъият

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад.

2 Подшоҳон 23:35 Ва Еҳӯёқим нуқра ва тиллоро ба фиръавн дод; балки заминро андоз меситонд, то ки пулро мувофиқи амри фиръавн бидиҳад; нуқра ва тиллои мардуми он заминро, ки мувофиқи андози худ гирифта буд, ситонид, то ки онро ба фиръавн бидиҳад.

Еҳӯёқим ба фиръавн нуқра ва тилло дод, вале аз мардуми ин замин андоз ситонд, то ки пули онро бипардозад.

1. Худо захираҳои моро барои иҷрои кори худ истифода мебарад.

2. Мо даъват шудаем, ки аз он чи дорем, саховатмандӣ кунем.

1. 2 Қӯринтиён 8:1 5

2. Аъмол 4:32 37

2 Подшоҳон 23:36 Еҳӯёқим ҳангоме ки подшоҳӣ кард, бисту панҷсола буд; ва ёздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Зебудо, духтари Фадаёи Румо буд.

Еҳӯёқим 25-сола буд, вақте ки ӯ дар Ерусалим подшоҳӣ кард ва 11 сол подшоҳӣ кард. Модараш Зебудо духтари Фадаёи Румо буд.

1. Қувваи Таъсири Модар

2. Ҳукмронии Худо дар салтанати подшоҳон

1. Масалҳо 31:30 - Дилрабоӣ фиребанда аст ва зебоӣ беҳуда аст, аммо зане, ки аз Худованд метарсад, бояд ситоиш карда шавад.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2 Подшоҳон 23:37 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падаронаш карда буданд.

Йӯшиёҳу подшоҳи Яҳудо буд, ки ба корҳои бади аҷдодони худ пайравӣ мекард.

1. Мо бояд аз хатогиҳои ниёгон ибрат гирем ва барои иҷрои фармудаҳои Худо саъй кунем.

2. Намунаи Йӯшиёҳу ба мо нишон медиҳад, ки новобаста аз он ки мо чӣ қадар кӯшиш кунем, ки дуруст кор кунем, амалҳои мо мувофиқи меъёрҳои Худо доварӣ карда мешаванд.

1. Такрори Шариат 12: 28-32 - "Ҳамаи ин суханонеро, ки ба ту амр мефармоям, риоя кун ва итоат кун, то ки ба ту ва баъд аз ту ба фарзандонат то абад некӣ кунад, вақте ки ту кори нек ва дар назари назари нек аст. аз Худованд Худои худ.

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Подшоҳон боби 24 ба рӯйдодҳое, ки ба забти Бобил бар Яҳудо ва ба асорати подшоҳ Еҳӯёкин ва бисёре аз мардум оварда мерасонанд, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Еҳӯёқим ҳамчун подшоҳи нави Яҳудо пас аз марги Йӯшиёҳу оғоз мешавад. Мутаассифона, вай дар назди Худо бадӣ мекунад ва боиси доварии Худо бар Яҳудо мегардад (4 Подшоҳон 24:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ тавр Набукаднесар, подшоҳи Бобил, дар давраи ҳукмронии Еҳӯёқим ба Яҳудо ҳамла кард. Ӯ Ерусалимро муҳосира мекунад ва дар ниҳоят Еҳӯёқимро бо чанд ганҷҳои маъбад ба асир мегирад (4 Подшоҳон 24:7-13).

Сархати 3: Пас аз марги Еҳӯёқим, писараш Еҳӯёкин подшоҳ мешавад. Бо вуҷуди ин, ӯ дар назари Худо бадӣ мекунад. Набукаднесар ба Ерусалим бармегардад ва онро бори дигар муҳосира мекунад (2 Подшоҳон 24:8-9).

Параграфи 4: Дар ҳикоя мефаҳмонад, ки чӣ тавр Ерусалим пас аз муқовимати кӯтоҳ ба дасти Набукаднесар афтод. Подшоҳ Еҳӯёкин худро ҳамроҳи оилааш ва амалдоронаш таслим мекунад. Бобилиён ганҷҳои маъбадро ғорат мекунанд ва бисёр асиронро ба асирӣ ба Бобил мебаранд (Подшоҳон 24;10-16).

Сархати 5: Боб бо зикри он, ки Набукаднесар Маттониёро подшоҳи лӯхтак бар Яҳудо таъин карда, номи ӯро ба Сидқиё иваз мекунад, хотима меёбад. Сидқиё ҳукмронӣ мекунад, аммо ба Бобил ва Худо содиқ намемонад (Подшоҳон 24;17-20).

Хулоса, боби бисту чоруми 2 Подшоҳон ҳукмронии шариронаи Еҳӯёқим, ҳуҷум ва асорати Бобил, суқути Ерусалим, асорати подшоҳ Еҳӯёкинро тасвир мекунад. Сидқиё подшоҳи лӯхтак таъин карда шуд. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди доварии илоҳӣ барои беитоатӣ, оқибатҳои роҳбарии бевафо ва иҷрошавии пешгӯиҳо дар бораи асирии Бобил омӯхтааст.

2 Подшоҳон 24:1 Дар айёми ӯ Набукаднесар подшоҳи Бобил баромад, ва Еҳӯёқим се сол ғуломи вай шуд;

Еҳӯёқим се сол ба подшоҳи Бобил Набукаднесар хизмат кард, вале оқибат бар зидди ӯ исён кард.

1. Хатари рӯйгардонӣ аз иродаи Худо

2. Оқибатҳои исён

1. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Ирмиё 27:11-12 - Аммо халқҳое, ки гардани худро зери юғи подшоҳи Бобил меоранд ва ба ӯ хизмат мекунанд, Ман онҳоро дар замини худ мемонам, мегӯяд Худованд, ва онҳо онро кишт карда, дар он сокин хоҳанд шуд. он. Ман ба Сидқиё подшоҳи Яҳудо ҳамин тавр гуфтам: гарданҳои худро зери юғи подшоҳи Бобил бигиред ва ба ӯ ва қавмаш хизмат кунед ва зинда бошед.

2 Подшоҳон 24:2 Ва Худованд бар зидди ӯ дастаҳои калдониён, ва дастаҳои арамиён, ва дастаҳои мӯобиён ва дастаҳои банӣ-Аммӯнро фиристод, ва онҳоро бар зидди Яҳудо фиристод, то бар тибқи каломи Худовандро, ки ба воситаи бандагони худ ба анбиё гуфта буд.

Худованд дастаҳои гуногуни одамонро ба Яҳудо фиристод, то онро нобуд созанд, то ки барои беитоатӣ ба Ӯ ҷазо дода шавад, чунон ки анбиёи Ӯ пешгӯӣ карда буданд.

1. Чӣ тавр беитоатии мо метавонад ба ҳалокат оварда расонад

2. Инсон ва раҳмати Худо

1. 2 Вақоеънома 36: 15-16 - "Ва Худованд Худои падаронашон ба василаи фариштагони Худ назди онҳо фиристод, то ки пештар бархоста, фиристод, зеро ки ба қавми худ ва ба манзили худ раҳм кард, аммо онҳо паёмбарони Худо буданд ва суханони Ӯро нафрат карданд ва аз паёмбаронаш суистифода карданд».

2. Ғалотиён 6:7 - "Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунад, зеро ҳар чи одамизод мекорад, онро низ даравад".

2 Подшоҳон 24:3 Албатта, бо амри Худованд ин бар Яҳудо нозил шуд, то ки онҳоро аз назари ӯ дур кунад, барои гуноҳҳои Менашше, мувофиқи ҳар коре ки ӯ карда буд;

Ин порча дар бораи оқибатҳои гуноҳҳои Менашше нақл мекунад, ки дар натиҷа Яҳудо аз пеши назари Худованд дур карда шуданд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Санҷиши 2 Подшоҳон 24:3

2. Қувваи тавба: Дарс аз достони Менашше

1. Ҳизқиёл 18: 20-21 - "Ҷоне ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро бар дӯш нахоҳад гирифт, ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар ӯ хоҳад буд. , ва шарорати шарирон бар ӯ хоҳад буд».

2. 2 Вақоеънома 33: 12-13 - "Ва ҳангоме ки ӯ дар тангӣ буд, аз Худованд Худои худ илтиҷо кард ва дар ҳузури Худои падарони худ бағоят фурӯтанӣ кард, ва ба ӯ дуо гуфт; дуо кард ва ӯро боз ба Ерусалим ба подшоҳии худ овард; ва Менашше донист, ки Худованд Худост».

2 Подшоҳон 24:4 Ва инчунин барои хуни бегуноҳе ки рехта буд, зеро ки Ерусалимро аз хуни бегуноҳ пур кард; ки Худованд онро намебахшад.

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯёқимро Худо барои он маҳкум кард, ки Ерусалимро бо хуни бегуноҳ пур кард ва бахшиш нагирифт.

1. Худо одил аст ва гуноҳро аз рӯи адолат доварӣ мекунад

2. Оқибатҳои гуноҳи тавбанашаванда

1. Ирмиё 22:3-5 Худованд чунин мегӯяд: Инсоф ва адолатро ба ҷо овар, ва аз дасти ситамгар раҳо кун, ки ғорат шудааст. Ва ба аҷнабиён, ятимон ва бевазани муқим бадӣ ва зӯроварӣ накун, ва дар ин макон хуни бегуноҳ нарез.

Зеро, агар шумо дар ҳақиқат ба ин сухан итоат кунед, он гоҳ подшоҳоне, ки бар тахти Довуд нишаста, ба аробаҳо ва аспҳо савор мешаванд, онҳо ва навкарошон ва қавми онҳо ба дарвозаҳои ин хона дохил хоҳанд шуд.

2. Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Подшоҳон 24:5 Оё боқимондаи аъмоли Еҳӯёқим ва ҳар коре ки ӯ карда буд, дар китоби вақоеъномаҳои подшоҳони Яҳудо навишта нашудааст?

1: Мо ҳама барои амалҳои худ ҷавобгарем.

2: Худо биност ва номаи аъмоли мо нест.

1: Воиз 12:14 - Зеро Худо ҳар кореро, аз он ҷумла ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2: Румиён 14:12 - Пас, ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

2 Подшоҳон 24:6 Ва Еҳӯёқим бо падарони худ хобид, ва писараш Еҳӯёкин ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Еҳӯёқим, подшоҳи Яҳудо, мурд ва ба ҷои ӯ писараш Еҳӯёкин подшоҳӣ кард.

1. Аҳамияти мерос - Чӣ гуна ҳаёти пешгузаштагони мо моро ташаккул медиҳад ва илҳом мебахшад.

2. Тарбияи дили фурӯтанӣ - Фаҳмидани қудрати фурӯтанӣ барои наздик кардани мо ба Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Масалҳо 22:4 - Подоши фурӯтанӣ ва тарси Худованд сарват, шараф ва ҳаёт аст.

2 Подшоҳон 24:7 Ва подшоҳи Миср дигар аз замини худ берун наомад, зеро подшоҳи Бобил тамоми он чиро, ки ба подшоҳи Миср тааллуқ дошт, аз дарёи Миср то дарёи Фурот гирифта буд.

Подшоҳи Бобил тамоми заминро аз дарёи Миср то дарёи Фурот, ки ба подшоҳи Миср тааллуқ дошт, гирифт ва подшоҳи Миср ба замини худ барнагашт.

1. Новобаста аз он ки ҳоким то чӣ андоза тавоно ба назар мерасад, ҳокимияти Худо бартарӣ дорад.

2. Набояд ба нерӯи худ такя кунад, балки ба қудрати Худованд таваккал кунад.

1. Ишаъё 40: 15-17 - "Инак, халқҳо мисли қатрае аз сатил ҳастанд, ва мисли ғубори тарозуҳо ҳисоб карда мешаванд; инак, Ӯ соҳилҳоро мисли хоки нозук мегирад. Лубнон барои сӯзишворӣ кифоят намекунад, ва ҳайвоноти ваҳшии он барои қурбонии сӯхтанӣ басанда нестанд: ҳамаи халқҳо дар пеши назари Ӯ ҳеҷ ҳастанд, ва онҳоро аз ҳеҷ чиз кам ва холӣ ҳисоб мекунанд.

2. Забур 61:10-11 - Ба тамаъҷӯй эътимод накунед; ба дуздӣ умеди бефоида набандед; агар сарват зиёд шавад, дилатонро ба онҳо надиҳед. Вақте ки Худо сухан гуфт; Ман ду бор шунидаам, ки ин қудрат аз они Худост.

2 Подшоҳон 24:8 Вақте ки Еҳӯёкин ҳаждаҳсола буд, вақте ки подшоҳӣ кард, ва се моҳ дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Неҳушта, духтари Элнатони Ерусалим буд.

Вақте ки ӯ подшоҳи Ерусалим шуд, Еҳӯёкин 18-сола буд ва се моҳ подшоҳӣ кард. Модараш Неҳушта, духтари Элнатони Ерусалим буд.

1. Муҳимияти роҳбарии хуб: дарсҳо аз салтанати Еҳӯёкин

2. Тағйиротро қабул кунед ва аз имкониятҳои нав бештар истифода баред: Ҳаёти Еҳоячин

1. Дониёл 2:20-21 - Дониёл Худоро барои он ки хоб, таъбири он ва ҳикмат барои фаҳмидани он ошкор кард, ҳамду сано хонд.

2. Масалҳо 16:32 - Сабр кардан беҳтар аз тавоно будан; худдорӣ кардан беҳтар аз забт кардани шаҳр.

2 Подшоҳон 24:9 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падараш карда буд.

Еҳӯёкин аз паи падари худ дар назари Худованд бад рафтор кард.

1. Оқибатҳои пайравӣ аз паи падарони мо

2. Қудрати мероси Худо

1. Румиён 7:7–12

2. Масалҳо 22:6

2 Подшоҳон 24:10 Дар он вақт навкарони Набукаднесар подшоҳи Бобил ба муқобили Ерусалим омаданд, ва шаҳр муҳосира карда шуд.

Шаҳри Ерусалим аз ҷониби хизматгорони Набукаднесар подшоҳи Бобил муҳосира карда шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худо бар таърих ҳукмронӣ мекунад

2. Оқибатҳои исён: Вақте ки мо роҳҳои Худоро рад мекунем

1. Ирмиё 25:11, "Ва тамоми ин замин харобазор ва ҳайратовар хоҳад буд; ва ин халқҳо ҳафтод сол ба подшоҳи Бобил хизмат хоҳанд кард."

2. Румиён 9:17, «Зеро ки Навиштаҳо ба фиръавн мегӯяд: "Маҳз барои ҳамин Ман туро эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад".

2 Подшоҳон 24:11 Ва Набукаднесар подшоҳи Бобил ба муқобили шаҳр омад, ва навкаронаш онро муҳосира карданд.

Подшоҳи Бобил Набукаднесар шаҳреро муҳосира кард.

1. Қудрати Худо ҳатто дар муқобили қудрати ҷаҳонӣ (4 Подшоҳон 24:11)

2. Муҳимияти таваккал ба Худованд ҳатто дар муқобили душвориҳо (4 Подшоҳон 24:11)

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, ҳарчанд обҳои он ғуррон ва кафк бардоранд ва кӯҳҳо аз ҷунбишҳои худ.

2 Подшоҳон 24:12 Ва Еҳӯёкин, подшоҳи Яҳудо, ӯ ва модараш, ва навкаронаш, ва миронаш ва нозиронаш назди подшоҳи Бобил баромад; ва подшоҳи Бобил дар соли ҳаштуми ҳукмрониаш ӯро гирифт. салтанат.

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯёкин дар соли ҳаштуми подшоҳии худ ба асорати подшоҳи Бобил афтод.

1. Мо бояд сарфи назар аз ҳама мушкилот ё мусибатҳое, ки мо дучор мешавем, дар имонамон устувор бошем.

2. Худо соҳибихтиёр аст ва дар ҳаёти мо, ҳатто дар душвортарин замонҳо низ назорат мекунад.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Подшоҳон 24:13 Ва аз он ҷо тамоми ганҷҳои хонаи Худованд ва ганҷҳои хонаи подшоҳро бурд, ва тамоми зарфҳои тиллоеро, ки Сулаймон подшоҳи Исроил дар маъбади Худованд сохта буд, пора-пора кард. , чунон ки Худованд гуфта буд.

Подшоҳи Бобил Набукаднесар Ерусалимро забт кард ва маъбади Худованд ва хазинаи подшоҳ Сулаймонро ғорат кард, мувофиқи амри Худованд.

1. Мо бояд ҳамеша ба Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки нақшаҳои Ӯро фаҳмидан душвор аст.

2. Қудрат ва нақшаҳои Худо аз худи мо бузургтар аст ва метавонад моро ба ҷойҳои ғайричашмдошт расонад.

1. Румиён 8:28: «Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд».

2. Ишаъё 55:8-9: Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин

баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2 Подшоҳон 24:14 Ва ӯ тамоми Ерусалимро, ва тамоми мирон ва тамоми мардони далерро, ҳатто даҳ ҳазор асир, ва тамоми ҳунармандон ва оҳангаронро супурд; ҳеҷ кас боқӣ намонд, ҷуз фақиртарин мардуми ин замин. .

Подшоҳи Бобил Набукаднесар Ерусалимро забт кард ва тамоми сокинони онро, ба истиснои мардуми камбағалон, бурд.

1. Қувваи дили гирифташуда

2. Некӯии Худо дар замони ранҷу азоб

1. Ишаъё 24: 1-3 "Инак, Худованд заминро холӣ мекунад ва онро хароб мекунад, ва онро чаппа мекунад ва сокинони онро пароканда мекунад. ; чунон ки бо ғулом, бо оғои худ; чунон ки бо каниз, бо хонуми вай; чунон ки бо харидор, бо фурӯшанда; чунон ки бо қарздиҳанда, бо қарзгир; чунон ки бо рибогир, замин ба куллӣ холӣ ва тамоман ғорат хоҳад шуд, зеро ки Худованд ин каломро гуфтааст».

2. Ирмиё 29:11 "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад".

2 Подшоҳон 24:15 Ва Еҳӯёкинро ба Бобил бурд, ва модари подшоҳ, ва занони подшоҳ, ва афсарони ӯ, ва тавоноёни ин замин, ки онҳоро аз Ерусалим ба Бобил ба асирӣ бурданд.

Подшоҳ Еҳӯёкин ҳамроҳи модараш, занҳо, афсарон ва дигар одамони тавоно аз Ерусалим ба Бобил бурда шуд.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳамеша ҳаёти моро назорат мекунад.

2. Мо бояд нақшаҳои худро ба иродаи Худо таслим кунем.

1. Ишаъё 14:24 Худованди лашкарҳо қасам хӯрдааст: Чӣ тавре ки ман нақша доштам, ҳамон тавр хоҳад шуд, ва ончунон ки ман ният доштам, ҳамон тавр хоҳад монд.

2. Масалҳо 16:9 Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

2 Подшоҳон 24:16 Ва ҳамаи мардони тавоно, ҳатто ҳафт ҳазор нафар, ва ҳунармандон ва оҳангарон, ҳазорон нафар, ки ҳама тавоно ва барои ҷанг қобилият доштанд, подшоҳи Бобил онҳоро ба асирӣ оварда.

Подшоҳи Бобил ҳафт ҳазор нафар ҷанговарони қавӣ ва моҳир ва ҳазор нафар усто ва оҳангарро асир кард, то онҳоро ба Бобил асир кунад.

1. Худо вазъиятҳои моро назорат мекунад, ҳатто вақте ки онҳо душвор ба назар мерасанд

2. Мо бояд ҳатто дар асирӣ ҳам ба Худо содиқ бошем

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Дониёл 3:17-18 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо хизмат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон наҷот диҳад ва Ӯ моро аз дасти ту, эй подшоҳ, раҳо хоҳад дод. Аммо агар не, бигзор ту, эй подшоҳ, бидон, ки мо худоёни туро ибодат намекунем ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда намекунем.

2 Подшоҳон 24:17 Ва подшоҳи Бобил бародари падари худ Маттониёро ба ҷои ӯ подшоҳ кард, ва номи ӯро ба Сидқиё иваз кард.

Подшоҳи Бобил Набукаднесар ба ҷои подшоҳ Еҳӯёкинро амаки худ Маттониё таъин кард ва номи ӯро ба Сидқиё иваз кард.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳукмронии Худо дар ҷойгиршавии подшоҳон

2. Даъват ба итоаткорӣ: Итоат ба иродаи Худо ҳатто вақте ки он беҳтарин ба назар намерасад

1. Румиён 13:1-7: Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Ишаъё 55:8-9: Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2 Подшоҳон 24:18 Вақте ки Сидқиё ба подшоҳӣ шурӯъ кард, бисту яксола буд, ва ӯ ёздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Ҳамутал, духтари Ирмиёи Либно буд.

Сидқиё 21-сола буд, вақте ки подшоҳи Ерусалим шуд, ва 11 сол подшоҳӣ кард. Номи модараш Ҳамутал, духтари Ирмиёи Либно буд.

1. Қарорҳои мо дар ҳаёт таъсири доимӣ доранд, аз ин рӯ биёед оқилона интихоб кунем.

2. Мо бояд дар замони роҳбарии худ аз Худо роҳнамоӣ кунем.

1. Масалҳо 16:9, Дили одам роҳи худро ба нақша мегирад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Подшоҳон 24:19 Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, мувофиқи ҳар он чи Еҳӯёқим карда буд.

Еҳӯёкин аз паи падараш Еҳӯёқим рафта, дар назари Худованд бадӣ мекард.

1. Огоҳӣ бар зидди пайравӣ дар пои нодуруст

2. Озод шудан аз мероси гуноҳ

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Румиён 6:12-13 Пас, бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ накунад, то шуморо ба ҳавасҳои он итоат кунад. Узви худро ба гуноҳ ҳамчун олоти ноинсофӣ пешниҳод накунед, балки худро ба Худо ҳамчун онҳое, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд, ва андоми худро ба Худо ҳамчун олоти адолат пешниҳод кунед.

2 Подшоҳон 24:20 Зеро ки аз ғазаби Худованд дар Ерусалим ва Яҳудо чунин воқеъ шуд, то даме ки онҳоро аз ҳузури худ берун кард, Сидқиё бар зидди подшоҳи Бобил исён кард.

Худованд бар Ерусалим ва Яҳудо доварӣ кард, то даме ки онҳо аз ҳузури Ӯ ронда шаванд, ва Сидқиё бар зидди подшоҳи Бобил исён бардошт.

1. Оқибатҳои исён

2. Ғазаби Худо ва зарурати тавба

1. Ирмиё 27:12-13 - "Ман ба Сидқиё, подшоҳи Яҳудо, мувофиқи ҳамаи ин суханон гуфтам: "Гарданҳои худро зери юғи подшоҳи Бобил гиред, ва ба ӯ ва қавми вай хизмат кунед, ва зинда бошед!" Чаро ту ва қавмат аз шамшер, аз гуруснагӣ ва вабо мемирӣ, чунон ки Худованд бар зидди халқе ки ба подшоҳи Бобил хизмат нахоҳанд кард, гуфта буд?

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Подшоҳон боби 25 дар бораи суқути ниҳоии Яҳудо ва харобшавии Ерусалим аз ҷониби бобилиён, ки боиси ба асирӣ шудани мардум оварда шудааст, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Набукаднесар ва лашкари ӯ дар соли нӯҳуми подшоҳии Сидқиё Ерусалимро муҳосира карданд. Муҳосира тақрибан як сол давом мекунад, ки дар натиҷа дар дохили шаҳр қаҳтии шадид ба амал меояд (4 Подшоҳон 25:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя мефаҳмонад, ки чӣ тавр Сидқиё кӯшиши гурехтан дорад, аммо аз ҷониби бобилиён асир мешавад. Ӯро ба назди Набукаднесар меоранд, ки писаронашро пеши назари ӯ кушта, кӯр мекунад. Сипас Сидқиёро ба Бобил бурданд (4 Подшоҳон 25:4-7).

Сархати 3: Бобилиён Ерусалимро хароб карда, маъбад, қасри шоҳона ва хонаҳои одамони машҳурро оташ заданд. Онҳо деворҳои шаҳрро вайрон мекунанд ва бисёре аз сокинони онро асир мегиранд (4 Подшоҳон 25:8-12).

Сархати 4: Дар ҳикоят тасвир шудааст, ки чӣ тавр Набузарадон, капитани посбонони Набукаднесар, ба депортатсияи аксарияти коҳинон, амалдорон ва ҷанговарони Яҳудо назорат мекунад, ки танҳо боқимондаи андаке боқӣ мондааст. Ӯ зарфҳои маъбадро гирифта, Ҷадалиёро ҳоким бар одамони боқимонда таъин мекунад (Подшоҳон 25;11-21).

Сархати 5: Ин боб бо тафсилот дар бораи ҳукмронии мухтасари Ҷадалиё бар Яҳудо ва чӣ гуна Исмоил ӯро аз рӯи ҳасад куштааст, анҷом меёбад. Аз тарси таъқиби Бобил барои ин амал баъзе яҳудиён барои бехатарӣ ба Миср гурехт (Подшоҳон 25;22-26).

Хулоса, дар боби бисту панҷуми 2 Подшоҳон муҳосираи Бобилиён дар Ерусалим, асир ва ҷазои Сидқиё, харобшавии Ерусалим, ба асирӣ бадарга шудан тасвир шудааст. Таъин ва куштани Гедалиё. Хулоса, ин боб мавзӯъҳоро ба монанди доварии илоҳӣ дар бораи беитоатӣ, оқибатҳои исён бар зидди қудратҳои хориҷӣ ва иҷрошавии пешгӯиҳо дар бораи харобшавии Ерусалим меомӯзад.

2 Подшоҳон 25:1 Ва воқеъ шуд, ки дар соли нӯҳуми ҳукмронии ӯ, дар моҳи даҳум, дар рӯзи даҳуми моҳ, Набукаднесар подшоҳи Бобил, ӯ ва тамоми лашкари худ ба муқобили Ерусалим омада, ӯрду заданд. зидди он; ва дар гирду атрофи он қалъаҳо сохтанд.

1: Нақшаҳои Худо иҷро мешаванд, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро.

2: Бо вуҷуди муборизаҳои мо, ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд.

1: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо баландтар аст, ва роҳҳои Ман низ фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам."

2 Подшоҳон 25:2 Ва шаҳр то соли ёздаҳуми подшоҳии Сидқиё муҳосира карда шуд.

Шаҳри Ерусалим дар давоми 11 сол дар давраи подшоҳии Сидқиё муҳосира карда шуд.

1. Қувваи устуворӣ - Дар душвориҳо устувор мондан.

2. Оқибатҳои саркашӣ - Даравидани он чизе, ки мо мекорем.

1. Ирмиё 32:2-5 - Муҳосираи Ерусалим аз ҷониби бобилиён.

2. Ибриён 10:36-39 - Ба душвориҳо нигоҳ накарда дар кори дуруст истодагарӣ кунед.

2 Подшоҳон 25:3 Ва дар рӯзи нӯҳуми моҳи чорум дар шаҳр гуруснагӣ ҳукмфармо шуд, ва барои мардуми ин замин нон набуд.

Дар рӯзи нӯҳуми моҳи чорум гуруснагӣ дар шаҳр нон намерасид.

1. Таъмини Худо дар замонҳои душвор - 2 Қӯринтиён 9:8

2. Қурбонии итоаткорӣ - 1 Подшоҳон 15:22

1. Ҳабаққуқ 3:17–18

2. Ирмиё 38:2–3

2 Подшоҳон 25:4 Ва шаҳр пора-пора шуд, ва тамоми ҷанговарон шабона аз роҳи дарвозаи байни ду девор, ки назди боғи подшоҳ аст, гурехтанд; ва подшоҳ ба сӯи дашт рафт.

Бобилиён Ерусалимро иҳота карданд ва ҷанговарон аз дарвозае дар боғи подшоҳ аз шаҳр гурехтанд.

1. Қувваи имон дар замонҳои душвор

2. Мушкилотро бо умед ва далерона бартараф кардан

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 91:15 - Ӯ Маро бихонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод: Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

2 Подшоҳон 25:5 Ва лашкари калдониён подшоҳро таъқиб карда, дар даштҳои Ериҳӯ ба ӯ расиданд, ва тамоми лашкараш аз ӯ пароканда шуданд.

Артиши калдониён подшоҳ Сидқиёро таъқиб намуда, лашкари ӯро дар даштҳои Ериҳӯ пароканда карданд.

1. Чӣ тавр нақшаҳои Худо ғайричашмдоштанд - Ба достони шикасти Сидқиё нигарем ва чӣ тавр иродаи Худо баъзан он чизе ки мо интизор нестем.

2. Қувваи таслим - Баррасии беитоатии Сидқиё ва оқибатҳои эътимод накардан ба иродаи Худо.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Дониёл 4:35 - Ва ҳамаи сокинони замин ҳеҷ чиз шинохта шудаанд: ва ӯ мувофиқи хости худ дар лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад аз дасти ӯ бимонад ва ба Ӯ: Ту чӣ мекунӣ?

2 Подшоҳон 25:6 Ва подшоҳро гирифта, назди подшоҳи Бобил ба Рибло бурданд; ва бар Ӯ ҳукм карданд.

Мардуми Ерусалим подшоҳи худро назди подшоҳи Бобил ба Рибло бурданд ва дар он ҷо ӯро доварӣ карданд.

1. Боварӣ ба нақшаҳои Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2. Итоат ба ҳокимият агар душвор бошад ҳам.

1. Ирмиё 29:11-12 Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо комёб шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, ният дорад ба шумо умед ва оянда диҳад. Он гоҳ ту маро даъват хоҳӣ кард ва омада, ба ман дуо гӯй, ва ман ба ту гӯш медиҳам.

2. Румиён 13:1-2 Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст. Пас, ҳар кӣ бар ҳукумат саркашӣ кунад, бар зидди он чи Худо муқаррар кардааст, исён кардааст ва онон, ки чунин мекунанд, бар худ ҳукм хоҳанд кард.

2 Подшоҳон 25:7 Ва писарони Сидқиёро дар пеши назари ӯ куштанд, ва чашмони Сидқиёро канда, ӯро бо занҷирҳои мисин баста, ба Бобил бурданд.

Сидқиё, подшоҳи Яҳудо, аз ҷониби лашкари Бобил сарнагун карда шуд ва ба Бобил асир шуд. Писаронашро дар пеши назараш куштанд ва чашмонашро хомуш карданд.

1. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо бо вуҷуди ранҷу азобҳо.

2. Оқибатҳои исён бар Худо ва иродаи Ӯ.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. 2 ба Қӯринтиён 4:17-18 - "Зеро ки нур ва душвориҳои муваққатии мо барои мо ҷалоли абадӣ ба даст меоранд, ки аз ҳама болотар аст. Пас, мо чашмони худро на ба он чи дида мешавад, балки ба нонамоён меандозем, зеро он чи дида муваққатист, аммо он чи нонамоён аст абадӣ».

2 Подшоҳон 25:8 Ва дар моҳи панҷум, дар рӯзи ҳафтуми моҳ, ки соли нуздаҳуми ҳукмронии Набукаднесар подшоҳи Бобил аст, Набузарадон, сардори посбонон, хизматгори подшоҳи Бобил, ба Ерусалим омад.

Набузарадон, хизматгори подшоҳи Бобил, дар соли нуздаҳуми ҳукмронии подшоҳ Набукаднесар ба Ерусалим омад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худо ҳатто халқҳои шарирро барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад

2. Оқибатҳои гуноҳ: Фурӯпошии Байтулмуқаддас ва асорати мардум

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ирмиё 29:10 - «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад».

2 Подшоҳон 25:9 Ва хонаи Худованд, ва хонаи подшоҳ ва тамоми хонаҳои Ерусалимро сӯзонд, ва хонаи ҳар як бузургворро оташ зад.

Набукаднесар хонаи Худованд, хонаи подшоҳ ва тамоми хонаҳои Ерусалимро сӯзонд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Оқибатҳои инкор кардани Худо

1. Забур 115:4–8

2. Ирмиё 44:17–19

2 Подшоҳон 25:10 Ва тамоми лашкари калдониён, ки бо сардори посбонон буданд, деворҳои Ерусалимро дар гирду атроф вайрон карданд.

Лашкари калдониён бо сардории сардори посбонон деворҳои Ерусалимро хароб карданд.

1. Доварии Худо: Омӯзиш аз харобшавии Ерусалим

2. Умед дар замони озмоиш: рӯҳбаландӣ аз китоби 2 Подшоҳон

1. Ирмиё 39:1-2 - Калдониён ба Ерусалим зада даромаданд ва онро дар оташ сӯзонданд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Подшоҳон 25:11 Ва бақияи қавме ки дар шаҳр монда буданд, ва фироriёне, ки ба дасти подшоҳи Бобил афтода буданд, бо бақияи мардум, Набузарадон, сардори посбонон, бурданд.

Сардори посбонҳо Набузарадон тамоми мардуми боқимондаи шаҳр ва фироriёнро, ки назди подшоҳи Бобил гурехта буданд, бурд.

1. Худо дар лаҳзаҳои хатар бо мост.

2. Мо бояд ҳамеша ба муҳофизати Худо таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

2 Подшоҳон 25:12 Аммо сардори посбонон аз камбағалони ин замин вогузошта шуд, то токдорон ва токпарвар бошанд.

Сардори посбонони Бобил баъзе аз камбағалонтарин мардуми ин кишварро ба деҳқон ва токпарварӣ гузошт.

1. Қудрати раҳмдилӣ - Дарси 2 Подшоҳон 25:12

2. Таъмини Худо барои камбағалон - Нигоҳе ба 2 Подшоҳон 25:12

1. Ишаъё 32:8 - Аммо одами саховатманд корҳои саховатмандӣ мекунад ва бо саховатмандӣ устувор хоҳад монд.

2. Забур 41:1 - Хушо касе ки камбағалонро меҳисобад; Худованд ӯро дар вақти душворӣ наҷот медиҳад.

2 Подшоҳон 25:13 Ва сутунҳои мисин, ки дар хонаи Худованд буд, ва пояҳо ва баҳри мисин, ки дар хонаи Худованд буд, калдониён пора-пора карда, миси онҳоро ба сӯи Бобил.

1: Моликиятҳои ҷисмонии мо муваққатӣ мебошанд ва бояд дар оянда нигоҳ дошта шаванд.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба душвориҳо ва талафот тоб орем.

1: Матто 6: 19-21 "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. шикастан ва дуздӣ накунед; зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2: Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо комил шавед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

2 Подшоҳон 25:14 Ва дегҳо ва белҳо, ва ҷӯшонҳо, ва қошуқҳо ва ҳама зарфҳои мисинро, ки бо онҳо хизмат мекарданд, бурданд.

Бобилиён тамоми зарфҳои аз мис сохташударо, ки исроилиён барои хизмат истифода мебурданд, гирифтанд.

1. Зиндагӣ барои Худованд: Чӣ тавр бояд ба Худо дуруст хидмат кунад.

2. Вафодории Худо дар миёни мусибат.

1. Филиппиён 3:8-9 - "Ман ҳама чизро ҷуз зиён ҳисоб мекунам, ба хотири фазилати шинохти Худованди худ Исои Масеҳ: барои Ӯ ман ҳама чизро аз даст додаам ва онҳоро ҷуз саргин ҳисоб мекунам, то ғолиб шавам. Масеҳ."

2. Воиз 12: 13-14 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. , хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

2 Подшоҳон 25:15 Ва оташдонҳо, ва косаҳо ва чизҳои тиллоӣ, аз тилло ва нуқра ва нуқраро сардори посбонон гирифт.

Сардори посбон оташдон, коса ва дигар чизхои аз тилло ва нукра сохташударо гирифта бурд.

1. Баракатҳои Худо: Имкони бозгардонидан

2. Амнияти ризқи Худо

1. Забур 34:10 Шерҳои ҷавон аз гуруснагӣ азоб мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз некӣ кам нахоҳанд монд.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:8 Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро нисбат ба шумо афзун гардонад, то шумо, ки ҳамеша дар ҳама чиз кофӣ ҳастед, барои ҳар амали нек фаровонӣ дошта бошед.

2 Подшоҳон 25:16 Ду сутун, як баҳр ва пояҳое, ки Сулаймон барои хонаи Худованд сохта буд; миси хамаи ин зарфхо бевазн буд.

1: Мо дар бораи садоқати Сулаймон дар таъмини хонаи Худованд хотиррасон мекунем, зеро бахшидани ӯ беандоза буд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ ба намунаи итоаткорӣ ва садоқати Сулаймон пайравӣ кунем.

1: Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Қӯлассиён 3:23 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил кунед, чунон ки барои Худованд, на ба одамон.

2 Подшоҳон 25:17 Баландии як сутун ҳаждаҳ зироъ буд, ва сари сутуни он мисин буд; ва баландии сутун се зироъ; ва гулчанбарҳо ва анорҳо бар лавҳаи гирду атроф ҳама аз мис; ва сутуни дуюм бо гулчанбар мисли онҳо буд.

Ин порча ду сутунро дар маъбади Сулаймон тасвир мекунад, ки баландии ҳар як сутун ҳаждаҳ зироъ ва боби болои он се зироъ аст. Боб аз мис сохта шуда, бо гулчанбарҳо ва анорҳо оро дода шуда буд.

1. «Қуввати пуштибонии Худо»

2. «Зиндагӣ дар сутуни имон»

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. 1 ба Қӯринтиён 3:11 - «Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсие гузорад, ғайр аз он чизе ки гузошта шудааст, яъне Исои Масеҳ».

2 Подшоҳон 25:18 Сардори посбон Сарёҳу саркоҳин ва Сафанёи дуюмро, ва се посбони дарро гирифт.

Сардори посбон се коҳини баландпояро аз Ерусалим ба асирӣ бурд.

1. Подшоҳии Худо ва садоқат дар замони озмоиш

2. Қудрати Каломи Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 43:2, Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Ибриён 4:12-13, Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки барои ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил. Ва ҳеҷ махлуқе аз назари ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба ӯ ҳисобот диҳем.

2 Подшоҳон 25:19 Ва аз шаҳр нозиреро, ки бар сарбозони ҷангӣ таъин шуда буд, ва панҷ нафар аз онҳо, ки дар ҳузури подшоҳ буданд, ва котиботи калони лашкарро, ки дар шаҳр ёфт шудаанд, гирифт. ки мардуми он замин ва сеҳад нафар аз мардуми ин заминро, ки дар шаҳр ёфт шудаанд, ҷамъ карданд;

Набукаднесар, подшоҳи Бобил, аз Ерусалим асир гирифт, аз ҷумла як афсар, панҷ мард аз ҳузури подшоҳ, як котиб ва шаст шаҳрванд.

1. Ҷазои Худо барои гуноҳ: Омӯзиши 2 Подшоҳон 25:19

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Ӯ натиҷаи ҳар вазъиятро назорат мекунад

1. Ирмиё 39:9-10 - Вақте ки Набукаднесар аз Бобил ба Ерусалим ҳамла кард, баъзе аз мардумро асир гирифт.

2. Ишаъё 14:24-25 - Худованд вақти таъиншударо барои халқҳо муайян кардааст ва кай онҳоро доварӣ хоҳад кард.

2 Подшоҳон 25:20 Ва сардори посбонҳо Набузарадон онҳоро гирифта, назди подшоҳи Бобил ба Рибло овард;

Сардори посбонҳо Набузарадон асиронро аз Ерусалим гирифта, ба Рибло назди подшоҳи Бобил овард.

1. Ҳокимияти Худо: Чӣ тавр мо ба нақшаҳои Ӯ сарфи назар аз ҳолатҳои ғайричашмдошт бовар карда метавонем

2. Дар озмоишҳо истодагарӣ кардан: Чӣ тавр мо метавонем дар вазъиятҳои душвортарин содиқ бимонем

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Филиппиён 4:4-7 "Дар Худованд ҳамеша шод бошед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор мӯътадили шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд наздик аст. Аз ҳеҷ чиз эҳтиёт шавед; балки дар ҳама чиз бо дуо ва илтиҷо. Бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо бо шукргузорӣ маълум шавад, ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт».

2 Подшоҳон 25:21 Ва подшоҳи Бобил онҳоро зада, дар Риблои замини Ҳамот ба қатл расонд. Ҳамин тавр, Яҳудо аз замини онҳо бадарға карда шуданд.

Подшоҳи Бобил Яҳудоро мағлуб кард ва онҳоро аз заминашон бурд.

1. Ҳукмронии Худо дар миёни ранҷу азоб.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо.

1. Ишаъё 40:8-11 - «Алаф пажмурда мешавад ва гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

2 Подшоҳон 25:22 Ва дар бораи қавме ки дар замини Яҳудо боқӣ монда буд, ки Набукаднесар подшоҳи Бобил онҳоро гузошта буд, бар онҳо Ҷадалиё ибни Аҳикам ибни Шофонро подшоҳ таъин намуд.

Баъд аз он ки Набукаднесар Яҳудоро забт кард, ӯ мардуми боқимондаро дар ин замин гузошта, Ҷадалиёро ҳокими онҳо таъин кард.

1. Қудрати пешакии Худо дар вазъиятҳои душвор - 2 Подшоҳон 25:22

2. Нақшаи Худо барои барқарорсозӣ дар миёни ранҷу азоб - 2 Подшоҳон 25:22

1. Ирмиё 29:10-14 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

11 Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, — фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Подшоҳон 25:23 Ва ҳангоме ки тамоми сардорони лашкарҳо, онҳо ва мардони онҳо шуниданд, ки подшоҳи Бобил Ҷадалиёро ҳоким таъин кардааст, ба Ҷадальё ба Мисфо омаданд, Исмоил ибни Натаньё ва Юҳанон ибни Кариё , ва Сарой ибни Танҳумети нетофотӣ ва Яъзаньё ибни маахотӣ, онҳо ва одамони онҳо.

Ҷадалиёро подшоҳи Бобил ҳокими Мисфо таъин кард, ва чор сардори лашкар бо одамони худ назди ӯ омаданд.

1. Ҳукмронии Худо дар таъини пешвоён.

2. Аҳамияти вафодорӣ ва итоат ба қудрат.

1. Румиён 13: 1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Титус 3:1 - Ба онҳо хотиррасон кунед, ки ба ҳокимон ва ҳукуматдорон итоат кунанд, итоаткор бошанд ва ба ҳар кори хайр омода бошанд.

2 Подшоҳон 25:24 Ва Ҷадальё ба онҳо ва ба одамони онҳо қасам хӯрда, ба онҳо гуфт: «Натарсед, ки ғуломи калдониён нашавед; дар ин замин сокин шавед ва ба подшоҳи Бобил хизмат кунед; ва он бо шумо хуб хоҳад буд.

Ҷадалиё халқи Яҳудоро даъват мекунад, ки аз бобилиён натарсанд ва ба подшоҳи Бобил хизмат кунанд, зеро ин барои онҳо фоиданок хоҳад буд.

1. Дар ҳама ҳолатҳо ба Худо хизмат кардан - 2 Подшоҳон 25:24

2. Натарс: Худо ҳамеша бо шумост - 2 Подшоҳон 25:24

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2 Подшоҳон 25:25 Аммо дар моҳи ҳафтум чунин воқеъ шуд, ки Исмоил ибни Натаньё, ибни Элишома, аз насли подшоҳ, бо даҳ нафар бо ӯ омада, Ҷадалиёро зад, ва ӯ мурд, ва Яҳудиён ва калдониён, ки бо ӯ дар Мисфо буданд.

Исмоил ибни Натаньё Ҷадалиё ва яҳудиён ва калдониёнро, ки бо ӯ буданд, дар моҳи ҳафтум дар Мисфо кушт.

1. Хавфи набахшидан - Румиён 12:19-21

2. Даъват ба роҳбарии содиқ - Матто 25:14-30

1. Румиён 12:19-21 - Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро ки бо чунин рафтор бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ андохт. Бар бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Матто 25:14-30 - Зеро Малакути Осмон мисли марде аст, ки ба кишвари дур сафар карда, ғуломони худро даъват намуда, дороии худро ба онҳо супурд. Ва ба яке панҷ талант, ба дигаре ду ва ба дигаре як талант дод; ба ҳар кас мувофиқи қобилияташ; ва дарҳол ба сафар баромад. Он гоҳ касе ки панҷ талант гирифта буд, рафта, бо он хариду фурӯш кард ва ба онҳо панҷ таланти дигар дод. «Ҳамчунин он ки ду гирифт, ду мукофоти дигар низ ба даст овард. Аммо касе ки гирифта буд, рафта, заминро кофт ва пули оғои худро пинҳон кард. Пас аз муддати тӯлонӣ оғои он ғуломон омада, бо онҳо ҳисоб мекунад.

2 Подшоҳон 25:26 Ва тамоми қавм, чи хурду чи бузург, ва сардорони лашкар бархоста, ба Миср омаданд, зеро ки аз калдониён метарсиданд.

Баъди он ки калдониён Ерусалимро забт карданд, исроилиён аз тарс ба Миср гурехтанд.

1. Муҳимияти эътимод ба Худо, на ба қувваи худ.

2. Чӣ гуна Худованд ҳатто вазъиятҳои душвортаринро барои мақсадҳои ниҳоии худ истифода мебарад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2 Подшоҳон 25:27 Ва воқеъ шуд, ки дар соли ҳафтуми асирии Еҳӯёкин, подшоҳи Яҳудо, дар моҳи дувоздаҳум, дар рӯзи ҳафтуми бистуми моҳ, Эвилмиродоқ подшоҳи Бобил, дар соли ба салтанат сар кард, сари Еҳӯёкин, подшоҳи Яҳудо, аз зиндон бардошт;

Эвилмародах, подшоҳи Бобил, Еҳӯёкин, подшоҳи Яҳудоро дар соли 37-уми асорataш аз зиндон озод кард.

1. Худо, новобаста аз шароити мо, озодкунандаи ниҳоӣ аст.

2. Мо метавонем ба вақти Худо боварӣ дошта бошем, ҳатто вақте ки ин барои мо маъно надорад.

1. Забур 146:7 Он ки доварии мазлумонро ба амал меоварад, Ба гуруснагон ғизо медиҳад. Худованд зиндониёнро раҳо мекунад.

2. Ишаъё 61:1 Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаҳоро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам.

2 Подшоҳон 25:28 Ва ба ӯ меҳрубонона сухан ронда, тахти худро бар тахти подшоҳоне ки бо ӯ дар Бобил буданд, боло гузошт;

Пас аз суқути Ерусалим, Набукаднесар ба Еҳӯёкин меҳрубонона рафтор кард ва ӯро аз подшоҳони дигар, ки бо ӯ дар Бобил буданд, болотар гузошт.

1. Раҳмати Худо аз хатоҳои мо бузургтар аст.

2. Файзи Худо метавонад бадтарин ҳолатҳои моро ба баракат табдил диҳад.

1. Забур 145:8-9 - "Худованд меҳрубон ва раҳим аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор. Худованд ба ҳама некӯст, ва марҳамати Ӯ бар ҳар коре, ки Ӯ офаридааст, аст".

2. Марсияҳо 3:21-23 - "Аммо ман инро ба ёд меорам ва аз ин рӯ умедворам: Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст. ».

2 Подшоҳон 25:29 Ва либоси зиндони худро иваз кард, ва дар тамоми айёми умри худ ҳамеша дар ҳузури ӯ нон мехӯрд.

Еҳӯёкин, подшоҳи собиқи Яҳудо, аз зиндон озод шуд ва иҷозат дод, ки пайваста дар назди подшоҳи Бобил нон бихӯрад.

1. Худо метавонад моро азториктарин ҷойҳо берун барорад.

2. Вазъияти мо сарнавишти моро муайян намекунад.

1. Забур 40:2 Ӯ маро низ аз чоҳи даҳшатбор, аз гили ботлоқ бароварад, ва пойҳоямро бар сангреза гузошт, ва роҳҳоямро устувор сохт.

2. Румиён 8:31-39 Пас, мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Подшоҳон 25:30 Ва нафақаи ӯ як нафақаи доимие буд, ки аз ҷониби подшоҳ ба ӯ дода мешуд, яъне меъёри ҳаррӯза барои ҳар рӯз, тамоми рӯзҳои умраш.

Ба Еҳӯёкин, подшоҳи Яҳудо, барои тамоми умраш аз подшоҳи Бобил кӯмакпулии ҳаррӯза медод.

1. Таъмини Худо барои халқаш: Омӯзиш аз достони Еҳоячин

2. Эътимод ба нақшаҳои Худо дар шароити душвор

1. 2 Подшоҳон 25:30

2. Ирмиё 24: 5-7 - "Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: мисли ин анҷирҳои нек, Ман ҳам онҳоеро, ки аз Яҳудо асир шудаанд, эътироф хоҳам кард, ки онҳоро аз ин макон ба замини Исроил фиристодаам. «Зеро ки чашми Худро ба онҳо некӣ хоҳам дод, ва онҳоро ба ин замин баргардонам; онҳоро бино хоҳам кард, вале наафтонед, ва мешинонам, ва намеканам, ва ба онҳо хоҳам дод. диле, ки Маро донад, ки Ман Худованд ҳастам; ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, зеро ки онҳо бо тамоми дили худ ба сӯи Ман бармегарданд.

1 Вақоеънома боби 1 ҳамчун сабти генеалогӣ хизмат мекунад, ки наслро аз Одам то насли Яъқуб (Исроил) муайян мекунад ва шарҳи таърихии миллатҳо ва қавмҳои гуногунро медиҳад.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани наслҳои аз Одам то Нӯҳ, аз ҷумла шахсиятҳои барҷаста ба монанди Шет, Ҳанӯх, Матушала ва Нӯҳ оғоз мешавад. Он инчунин писарони Нӯҳро зикр мекунад: Сом, Ҳом ва Ёфет (1 Вақоеънома 1:1-4).

Сархати 2: Қисса бо шарҳи муфассали авлоди Ёфас идома дорад. Дар он халқҳои гуногуне, ки аз насли Ёфес ба вуҷуд омадаанд, аз ҷумла Ҷомер, Маҷуҷ, Тубал, Мешех, Тирас ва дигаронро зикр мекунад (1 Вақоеънома 1:5-7).

Параграфи 3: Диққат пас аз он ба насли Ҳом мегузарад. Дар он якчанд миллатҳое оварда шудаанд, ки пайдоиши худро аз насли Ҳом (Эфиопияҳо), Мисриён (Мизраимҳо), Филиштиён (Каслуҳитҳо), Канъониён медонанд ва дар бораи оилаҳо ва қаламравҳои онҳо маълумоти иловагӣ медиҳад (1 Вақоеънома 1:8-16).

Сархати 4: Ҳикоя бо ҳисоби авлоди Сом идома дорад. Он шахсиятҳои намоёнро дар бар мегирад, ба монанди аҷдоди Иброҳим Арфаксад ва наслҳои ӯро дар тӯли якчанд насл то ба Тераҳ ва писаронаш Абром (Иброҳим), Наҳор ва Ҳорон пайравӣ мекунанд (1 Вақоеънома 1:17-27).

Сархати 5: Боб бо зикри мухтасари дигар қабилаҳои аз авлоди писарони Иброҳим Исмоил ва Исҳоқ ва инчунин насабномаи Эсов ба охир мерасад. Он пеш аз номбар кардани сардороне, ки аз Яъқуб (Исроил) ба воситаи дувоздаҳ писари ӯ қабилаҳои исроилӣ ба вуҷуд омадаанд, шарҳи шоҳони Адӯмро пешкаш мекунад (1 Вақоеънома 28-54).

Хулоса, боби якуми 1 Вақоеънома сабтҳои генеалогиро аз Одам то насли Яъқуб тасвир мекунанд. Рӯйхати рақамҳои намоён, пайгирии наслҳо тавассути наслҳо. Ёфтани халқҳое, ки аз Ёфас, авлоди Ҳом ва Сом. Хулоса, ин боб ҳамчун заминаи таърихӣ барои фаҳмидани насли исроилиён хидмат мекунад ва барои ривоятҳои минбаъда дар Вақоеъномаҳо замина фароҳам меорад.

1 Вақоеънома 1:1 Одам, Шет, Энош,

Одам, Шет ва Энош се насли аҷдодӣ мебошанд, ки дар 1 Вақоеънома 1:1 номбар шудаанд.

1. Нақшаи фидияи Худо дар насабномаи халқаш дида мешавад.

2. Мо дар эътиқоди худ мероси бузурге дорем, ки бояд гиромӣ ва ёдоварӣ кунем.

1. Румиён 5:12-14 - Пас, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон омад, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва мамот ба ҳамаи одамон гузашт, зеро ки ҳама барои гуноҳ гуноҳ карданд, дар ҳақиқат пеш аз он ки шариат дода шавад, дар ҷаҳон буд, лекин дар ҷое ки шариат нест, гуноҳ ҳисоб карда намешавад. Аммо марг аз Одам то Мусо, ҳатто бар онҳое, ки гуноҳашон ба гуноҳи Одам монанд набуд, ҳукмронӣ мекард, ки як навъи ояндаи оянда буд.

2. Матто 1:1-17 - Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим. Иброҳим падари Исҳоқ буд, ва Исҳоқ падари Яъқуб, ва Яъқуб падари Яҳудо ва бародаронаш, ва Яҳудо падари Форес ва Зера аз Томор, ва Форас падари Ҳесрӯн ва Ҳесрӯн падари Ром, ва Рам падари Амминодоб ва Амминодоб падари Наҳшӯн, ва Наҳшон падари Салмон, ва Салмон падари Бӯаз аз Роҳоб ва Бӯаз падари Убид аз Рут, ва Убид падари Йисой ва Йисой падари Довуд подшоҳ. Ва Довуд падари Сулаймон аз зани Уриё буд.

1 Вақоеънома 1:2 Кенон, Маҳалалеил, Жеред,

Дар ин порча чор писари Одаму Ҳавво зикр шудааст: Кенон, Маҳалалеил, Жеред ва Ҳанӯх.

1. Ахамияти донистани ниёгонамон

2. Мероси гузаштагони мо

1. Ҳастӣ 5:3–5

2. Матто 1:1–17

1 Вақоеънома 1:3 Ҳанӯх, Матушалоҳ, Ламек,

ва Нӯҳ писарони Ломак буданд.

Ламек падари чор писар буд: Ҳенӯх, Матушалоҳ, Ламек ва Нӯҳ.

1. Нақшаи наҷоти Худо: Омӯзиши Ломек ва насли ӯ

2. Вафодории Худо: Қиссаи Нуҳ ва аҳли байташ

1. Луқо 3:36-38 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Ҳастӣ 5:21-32 - Насабномаи Нӯҳ

1 Вақоеънома 1:4 Нӯҳ, Сом, Ҳом ва Ёфет.

Дар порча чор писари Нӯҳ зикр шудааст: Нӯҳ, Сом, Ҳом ва Ёфас.

1. Вафодории Нӯҳ ва писарони Ӯ, ки достони Нӯҳ ва писарони ӯро дар 1 Вақоеънома 1:4 омӯхтааст

2. Итоат ва баракат Имтиҳони баракатҳои итоат кардан ба дастуроти Худо дар 1 Вақоеънома 1:4

1. Ҳастӣ 9:18-28 Аҳде, ки Худо бо Нӯҳ ва писаронаш бастааст

2. Ҳастӣ 10:1-32 Насли писарони Нӯҳ ва халқҳое, ки онҳо пайдо шуданд

1 Вақоеънома 1:5 Писарони Ёфет; Ғӯмар, ва Маҷуҷ, ва Мадай, ва Ёвон, ва Тубол, ва Мешех ва Тирас.

Дар ин порча писарони Ёфас номбар шудаанд.

1: Мо метавонем дар наслҳои пеш аз мо қувват ва тасаллӣ пайдо кунем.

2: Оилаи мо як ҷузъи ҷомеаи калонтар аст ва мо тавассути аҷдоди худ бо ҳамдигар пайвастем.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Забур 139:13-14 - Зеро ки узвҳои дарунии маро ба вуҷуд овардай; маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам.

1 Вақоеънома 1:6 Ва писарони Ҷӯмер; Ашканаз ва Рифот ва Тоғармо.

Гомер се писар дошт: Ашхоназ, Рифат ва Тогармо.

1. Худо ба воситаи оилаамон ба мо қувват ва дастгирӣ медиҳад

2. Гузаштагони мо сарчашмаи тавоноӣ ва ҳидоятанд

1. Эфсӯсиён 6:4 - Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

2. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд мебарорад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

1 Вақоеънома 1:7 Ва писарони Ёвон; Элишоъ ва Таршиш, Китим ва Доданим.

Ёвон чор писар дошт: Элишоъ, Таршиш, Китим ва Доданим.

1. Ахамияти оила: Мулохизаи Ёвон ва писарони у

2. Ҳузури содиқи Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр Ӯ моро тавассути робитаҳои оилавии мо ҳидоят мекунад

1. Ҳастӣ 10:4 - «Писарони Ёвон: Элишоъ, Таршиш, Киттиҳо ва Додониён».

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

1 Вақоеънома 1:8 Писарони Ҳом; Куш ва Мисраим, Пут ва Канъон.

Ин порча чор писари Ҳомро тасвир мекунад: Куш, Мизраим, Пут ва Канъон.

1. "Нақша ва ҳадафи Худо барои ҳар як миллат"

2. «Баракати Худо бар авлодон»

1. Румиён 10: 12-13 "Зеро ки ҳеҷ фарқияте байни яҳудӣ ва ғайрияҳудиён нест, як Худованд Худованди ҳама аст ва ҳамаи онҳоеро, ки Ӯро мехонанд, баракат медиҳад, зеро "Ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт. '"

2. Ирмиё 33:22 "Насли Довудро бандаи худ ва левизодагонро, ки дар пеши ман хизмат мекунанд, мисли ситораҳои осмон бешумор ва мисли реги соҳили баҳр беандоза хоҳам кард".

1 Вақоеънома 1:9 Ва писарони Куш; Себо, ва Ҳавило, ва Сабто, ва Раама, ва Сабтеча. Ва писарони Роама; Шеба ва Дедон.

Куш чор писар дошт: Себо, Ҳавило, Сабта ва Раама. Раама дар навбати худ ду писар дошт: Сабо ва Дедон.

1. Баракати Худо барои гузаштагони мо: эътирофи вафодории Куш ва Роама

2. Бозёфт кардани мероси мо: Ба ёд овардани писарони Куш ва Раама

1. Ҳастӣ 10:7 - «Писарони Куш: Себо, Ҳавило, Сабта, Раама ва Сабтека».

2. Ҳастӣ 25:3 - «Писарони Куш: Себо, Ҳавило, Сабто, Раамо ва Сабтека; ва писарони Раама: Шеба ва Дедон».

1 Вақоеънома 1:10 Ва Куш Нимрӯдро ба дуньё овард, ва ӯ дар рӯи замин тавоноӣ пайдо кард.

Куш падари Намруд буд, ки бо тавоноӣ ва қудрати худ дар рӯи замин машҳур буд.

1. Қувваи ҳақиқиро дар Худо ёфтан мумкин аст, на дар худи мо.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки қувват ва қудрати худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

1. Забур 89:13 - «Ту бозуи пурқувват дорӣ: дасти ту қавӣ ва дасти рости Ту баланд аст».

2. Эфсӯсиён 6:10 - «Дар охир, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед».

1 Вақоеънома 1:11 Ва Мисраим Лудим ва Аномим ва Леҳабим ва Нафтуҳимро ба дуньё овард,

Мизраим падари Лудим, Анамим, Леҳабим ва Нафтуҳим буд.

1. Муҳимияти донистани ниёгон ва мероси гузоштаи онҳо.

2. Фаҳмидани қудрати оила ва таъсири он ба ҳаёти мо.

1. Рут 4:17-22 - Мероси Рут аз насл ба насл гузашт.

2. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ.

1 Вақоеънома 1:12 Ва Патрусим ва Қаслуҳим, (фалиштиён аз онҳо буданд) ва Кафтӯрим.

Дар ин порча насли марде бо номи Ҷоктан тасвир шудааст, ки бо номи Патрусим, Каслуҳим ва Кафторим маъруфанд. Дар байни ин наслҳо фалиштиён низ буданд.

1. Нақшаи Худо дар имкон медиҳад, ки наслҳо дар саросари ҷаҳон паҳн шаванд

2. Асрори он, ки чӣ тавр ҳамаи мо бо ҳам пайвастем

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эфсӯсиён 3:14-19: Барои ҳамин ман пеши Падаре зону мезанам, ки тамоми оилаи Ӯ дар осмон ва дар замин номи худро аз Ӯ гирифтааст. Ман дуо мекунам, ки аз сарвати пурҷалоли худ Ӯ шуморо бо қувват ба воситаи Рӯҳи Худ дар ботинии шумо қувват бахшад, то ки Масеҳ ба воситаи имон дар дилҳои шумо сокин бошад. Ва ман дуо мекунам, ки шумо, ки дар муҳаббат реша давонда ва устувор ҳастед, дар якҷоягӣ бо тамоми халқи муқаддаси Худованд қудрат дошта бошед, то бидонед, ки муҳаббати Масеҳ то чӣ андоза васеъ ва дароз ва баланд ва амиқ аст ва ин муҳаббатро бидонед, ки аз дониш болотар аст. то ки шумо ба андозаи тамоми пуррагии Худо пур шавед.

1 Вақоеънома 1:13 Ва Канъон нахустзодаи худ Сидӯн ва Ҳетро ба дуньё оварад,

Ин порча дар бораи насабномаи Канъон аст, ки падари Сидӯн ва Ҳет аст.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи мероси халқи худ дида мешавад.

2. Худо барои ҳар насл ҳадаф ва нақша дорад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ман ба ту нишон медиҳам. Ман шуморо ба халқи бузург табдил хоҳам дод, ва шуморо баракат хоҳам дод; Номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд. Касонеро, ки ба ту баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва ҳар кӣ туро лаънат кунад, ман лаънат хоҳам гуфт; ва тамоми халқҳои рӯи замин ба воситаи ту баракат хоҳанд ёфт.

1 Вақоеънома 1:14 Ҳамчунин ябусиён, ва амӯриён ва гиргошиён,

Дар ин порча ябусиён, амӯриён ва гиргошииён ҳамчун авлоди Нӯҳ номбар шудаанд.

1. Вафодории Худо ба аҳди худ бо Нӯҳ ва қавмаш

2. Ахамияти шинохти таърихи умумии мо

1. Ҳастӣ 9:8–17

2. Забур 104:8–12

1 Вақоеънома 1:15 Ва ҳивӣ, ва арқитӣ ва синӣ,

Дар ин порча се қабилаи одамон Ҳивиён, Арқитиён ва Синиҳо номбар шудаанд.

1. Аҳамияти ваҳдат

2. Вафодории Худо ба халқаш

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути ришта и сулҳ нигоҳ дорад.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

1 Вақоеънома 1:16 Ва Арводӣ, Земарӣ ва Ҳамотӣ.

Ин оят дар 1 Вақоеънома 1:16 аз се гурӯҳи одамоне, ки дар ин минтақа зиндагӣ мекунанд, арводиён, замариён ва ҳамотиёнро зикр мекунад.

1. Ваҳдат дар гуногунӣ: Чӣ гуна Худо дар офариниши худ гуногуншаклро офарида ва нигоҳ медорад

2. Қудрати Каломи Худо: Чӣ гуна ҳар як Каломи Навиштаҳо мувофиқ ва комил аст

1. Эфсӯсиён 2:14-16 - Зеро ки Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуи моро як гардонд ва дар ҷисми Худ девори ҷудокунандаи адоватро вайрон кард

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 1:17 Писарони Сом; Элом ва Ашшур, ва Арфаксад, ва Луд, ва Арам, ва Уз, ва Ҳул, ва Гетер, ва Мешех.

Сом ҳафт писар дошт: Элом, Ашшур, Арфаксад, Луд, Арам, Уз, Ҳул, Ҷетр ва Мешех.

1. Нақшаи Худо барои башарият: Насли Сом

2. Вафодории Худо дар тӯли таърих

1. Ҳастӣ 10: 1-32 - Нақшаи Худо барои паҳн кардани одамон дар рӯи замин тавассути насли Сом

2. Румиён 9:6-8 - Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ ба насли Иброҳим тавассути Сом

1 Вақоеънома 1:18 Ва Арфаксад Шелоро ба дуньё овард, ва Шела Эбарро ба дуньё овард.

Арфаксад падари Шела шуд, ки вай дар навбати худ Эбарро ба дуньё овард.

1. Содиқ будани Худо ба ваъдаҳои худ дар насабномаҳои Китоби Муқаддас дида мешавад.

2. Аҳамияти оила ва насл дар нақшаи Худо.

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Матто 1:1-17 - Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим.

1 Вақоеънома 1:19 Ва барои Эбар ду писар таваллуд шуд: номи якеаш Фолеҷ буд; зеро ки дар айёми ӯ замин аз ҳам ҷудо шуд; ва номи бародараш Ҷоктан буд.

Эбер ду писаре ба дуньё овард, ки Пелег ва Ҷоктан ном доштанд, ки пештара барои тақсимоти замин дар айёми худ номгузорӣ шуда буданд.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳатто дар тақсимот, Ӯ ҳукмронӣ мекунад

2. Вафодории Худо: Замин тақсим шудааст, вале Ӯ бетағйир аст

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

1 Вақоеънома 1:20 Ва Юқтон Алмӯдод ва Шалеф ва Ҳазармавет ва Ераҳро ба дуньё овард,

Ин порча аз 1 Вақоеънома 1:20 насли Ҷоктан, аз ҷумла Алмодод, Шелеф, Ҳазармавет ва Ераҳро тафсилот медиҳад.

1. Нақшаи Худо барои баракатҳои наслӣ: Чӣ тавр Худо оилаҳои моро истифода мебарад ва баракат медиҳад

2. Вафодории Худо ба халқаш: Нигоҳе ба авлоди Ҷоктан

1. Забур 127:3 «Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст».

2. Ҳастӣ 12:2 3 «Ва аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам, то ки ту баракат хоҳӣ буд. Ман лаънат хоҳам гуфт, ва дар шумо тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

1 Вақоеънома 1:21 Ҳамчунин Ҳадорам ва Узал ва Дикло,

Дар порча чаҳор нафар зикр шудааст: Ҳадорам, Узал, Дикла ва падарашон Ҷоктан.

1. Вафодории Худованд ба халқаш дар баракати ӯ ба Ҷоктан ва авлодаш дида мешавад.

2. Мо метавонем аз ваъдаи Худо умед пайдо кунем, ки новобаста аз он ки Ӯ бо мо хоҳад буд.

1. Ҳастӣ 12:2-3 - ваъдаи Худо ба Иброҳим, ки ӯро халқи бузург хоҳад кард ва баракатҳоеро, ки ӯро баракат медиҳанд.

2. Ишаъё 43:2 - ваъдаи Худо, ки бо халқи худ дар миёни душвориҳои онҳо хоҳад буд.

1 Вақоеънома 1:22 Ва Эбол ва Абимоил ва Сабо,

Дар ин порча се нафар, Эбал, Абимоил ва Сабо зикр шудаанд.

1: "Зиндагии бо имон, пайравӣ аз Эбол, Абимоил ва Сабо"

2: "Қувваи намунаҳо: Омӯзиш аз мисолҳои Эбол, Абимоил ва Саба"

1: Такрори Шариат 11:29 - Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки ба он ҷо меравӣ, то тасарруф кунӣ, хоҳад овард, бар кӯҳи Гаризим баракат хоҳӣ, ва лаънатро бар кӯҳи Эбол бигузор.

2: Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва ба куҷо рафтанашро надонист, берун рафт.

1 Вақоеънома 1:23 Ва Офир, ва Ҳавило ва Юбоб. Ҳамаи инҳо писарони Ҷоктан буданд.

Ҷоктан писарони зиёде дошт, аз ҷумла Офир, Ҳавило ва Ҷобоб.

1. Худо ба воситаи хонаводаамон моро фаровонӣ ва ризқ медиҳад.

2. Оила қисми ҷудонашавандаи нақшаи Худо барои мост.

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд пеш мебарад.

2. Эфсӯсиён 3:14-15 - Барои ҳамин ман пеши Падаре зону мезанам, ки ҳар оила дар осмон ва замин аз Ӯ ном гирифтааст.

1 Вақоеънома 1:24 Сом, Арфаксад, Шело,

Дар порча чор насли Сом зикр шудааст: Сом, Арфаксад, Шела ва Эбар.

1: Вафодории Худо дар ваъдаи Ӯ ба Иброҳим дида мешавад, ки насли ӯ зиёд хоҳад шуд.

2: Бо вуҷуди хатогиҳои мо, Худо ба ваъдаҳои худ содиқ мемонад ва метавонад моро барои иҷрои онҳо истифода барад.

1: Ҳастӣ 12:2-3 - Худо ба Иброҳим ваъда медиҳад, ки насли ӯ мисли ситораҳои осмон зиёд хоҳад буд.

2: Румиён 4:13-25 - Худо сарфи назар аз хатогиҳои халқаш ба ваъдаҳои худ содиқ мемонад.

1 Вақоеънома 1:25 Эбар, Пелег, Реу,

Серуг

Ин порча дар бораи чор писари Эбар: Эбар, Пелег, Реу ва Серуҷ аст.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори имоне, ки аз онҳо гузоштаанд.

2. Зебоии ба насл гузаштани имон.

1. Ҳастӣ 10:21-25 - Ҷадвали халқҳо ва писарони Эбер.

2. Аъмол 2:8-11 - Атои Рӯҳулқудс, ки имондоронро аз тамоми халқҳо муттаҳид мекунад.

1 Вақоеънома 1:26 Саруҷ, Ноҳӯр, Тераҳ,

Дар ин порча насабномаи хонадони Иброҳим, ки аз Серуҷ, Наҳор ва Тераҳ сар мешавад, баррасӣ мешавад.

1. Нақшаи Худо барои наҷоти инсоният: Аз Саруҷ то Иброҳим.

2. Хатти канданашудаи имон: Тадқиқот дар бораи патриархҳо.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Даъвати Иброҳим.

2. Румиён 4:16-18 - Сафедкунӣ бо имон.

1 Вақоеънома 1:27 Абром; Иброҳим низ ҳамон аст.

Ин оят тағир додани номи Иброҳимро ба Иброҳим нишон медиҳад.

1. Вафодории Худо дар тағир додани ҳаёт - Чӣ гуна Худо номи Абромро ба Иброҳим иваз кард ва аҳамияти ин тағирот дар ҳаёти Абром.

2. Зиндагии итоъаткорӣ - Чӣ гуна итоаткории Иброҳим ба даъвати Худо боиси тағйири номи ӯ ва аҳамияти ин тоъат дар ҳаёти ӯ гардид.

1. Ҳастӣ 17:5 - «Дигар номи ту Иброҳим хонда нахоҳад шуд, балки номи ту Иброҳим хоҳад буд, зеро ки Ман туро падари халқҳои сершумор гардонидам».

2. Румиён 4:17 - «Чунон ки навишта шудааст, ман туро дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, падари халқҳои бисьёр гардондам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои вуҷуддоштаро ба вуҷуд меорад. "

1 Вақоеънома 1:28 Писарони Иброҳим; Исҳоқ ва Исмоил.

Иброҳим алайҳиссаломнинг Исҳоқ ва Исмоил исмли икки ўғли бор эди.

1. Муҳимияти имон доштан ба мисли Иброҳим, ки Худо онро рӯзӣ медиҳад ва баракат медиҳад.

2. Неъмати доштани хонавода бо пайванди фитри ва маънавӣ.

1. Ҳастӣ 17:15-21 - Аҳди Худо бо Иброҳим барои падари халқҳои бисёр.

2. Румиён 4:16-25 - Иброҳим ба ваъдаи Худо дар бораи писар сарфи назар аз имконнопазирии синну солаш.

1 Вақоеънома 1:29 Инҳоянд наслҳои онҳо: нахустзодаи Исмоил Набойӯт; баъд Қадор ва Адбаил ва Мибсам,

Дар ин порча дар бораи авлоди Исмоил сухан меравад.

1. Аҳамияти ниёгон ва мерос

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

1. Ҳастӣ 17:20 - Ва аммо дар бораи Исмоил, ман туро шунидам: инак, Ман ӯро баракат додам, ва ӯро боровар хоҳам кард ва ба таври бениҳоят афзун хоҳам кард; вай дувоздаҳ мирон ба дунё хоҳад омад, ва Ман ӯро халқи бузург хоҳам сохт.

2. Ибриён 11:11 - Худи Соро низ тавассути имон қувват гирифт, ки насли ҳомила шавад ва дар синни пирӣ таваллуд шуд, зеро вайро, ки ваъда дода буд, содиқ донист.

1 Вақоеънома 1:30 Мишма, ва Думо, Масса, Ҳадад ва Темо,

Дар порча панҷ писари Исмоил зикр шудааст: Мишма, Дума, Масса, Ҳадад ва Тема.

1. Вафодории Худо дар насли зиёди Исмоил, ҳатто имрӯз дида мешавад.

2. Мо аз достони Исмоил дар бораи таслим нашудан, ҳатто дар баробари душвориҳои зиёд омӯхта метавонем.

1. Ҳастӣ 16:11-12 - ваъдаи Худо дар бораи баракат ба Исмоил.

2. Ғалотиён 4:28-31 - Таълимоти Павлус дар бораи аҳамияти Исмоил ва Исҳоқ.

1 Вақоеънома 1:31 Йетур, Нофиш ва Қадемо. Инҳо писарони Исмоил ҳастанд.

Исмоил се писар дошт, ки Ҷетур, Нофиш ва Қадемо ном дошт.

1. Ваъдаи Худо: Таҳқиқи моҳияти Исмоил ва писаронаш.

2. Падари мӯъмин: Баррасии мисоли Исмоил.

1. Ҳастӣ 17:18-20 - ваъдаи Худо ба Иброҳим ва Исмоил.

2. 1 Вақоеънома 4:9-10 - Насабномаи авлоди Исмоил.

1 Вақоеънома 1:32 Ва писарони Қетура, суррияи Иброҳим: вай Зимрон ва Йӯқшон ва Мадон, ва Мидён ва Ишбоқ ва Шуаҳро зоид. Ва писарони Йӯқшон; Шеба ва Дедон.

Кетура, суррияи Иброҳим, шаш писар зоид: Зимрон, Йӯқшон, Мадон, Мидён, Ишбак ва Шуаҳ. Писарони Ҷокшон Сабо ва Дедон буданд.

1. Ваъдаҳои Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт иҷро мешаванд - 1 Вақоеънома 1:32

2. Ҳама чиз якҷоя ба манфиати нек кор мекунад - Румиён 8:28

1. Ҳастӣ 25:1-4 - Муносибати Иброҳим бо Кетура

2. Ҳастӣ 25:13-15 - Писарони суррияи Иброҳим, Кетура

1 Вақоеънома 1:33 Ва писарони Мидьён; Эфо, ва Эфер, ва Ҳанӯх, ва Абида ва Элдо. Ҳамаи инҳо писарони Кетура мебошанд.

Дар ин порча писарони Кетура зикр шудаанд, ки онҳо Эфо, Эфер, Ҳенӯх, Абида ва Элдо буданд.

1. Вафодории Худо дар тарбияи фарзандон

2. Баракати узви оила будан

1. Забур 68:6 - "Худо танҳоҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад, аммо исёнгарон дар замини офтобӣ зиндагӣ мекунанд".

2. Румиён 8:14-17 - "Зеро ки ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо ҳастанд. Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтаед, ки дубора ба тарс афтодаед, балки рӯҳи фарзандхондагиро гирифтаед. Мо фарёд мезанем, эй Аббо! Падар! маҳз ҳамон Рӯҳ бо рӯҳи мо шаҳодат медиҳад, ки мо фарзандони Худо ҳастем, ва агар фарзандон бошад, ворисон, ворисони Худо ва ворисони муштараки Масеҳ ҳастем, агар дар ҳақиқат бо Ӯ азоб кашем, мо низ бо Ӯ ҷалол ёфта метавонем».

1 Вақоеънома 1:34 Ва Иброҳим Исҳоқро ба дунё овард. Писарони Исҳоқ; Эсов ва Исроил.

Иброҳим ду писар дошт, Исҳоқ ва Эсов, ва Исҳоқ падари Исроил буд.

1. Осори пояндаи Иброҳим ва баракати фарзандонаш.

2. Аҳамияти насаб ва қудрати неъмати наслӣ.

1. Ҳастӣ 25:19-26 -- Таваллуди Эсов ва Яъқуб.

2. Румиён 9:10-13 -- Ҳадафи интихоби Худо дар интихобот.

1 Вақоеънома 1:35 Писарони Эсов; Элифоз, Реуил ва Еуш, ва Яълом ва Қӯраҳ.

Ин порча панҷ писари Эсовро номбар мекунад: Элифоз, Реуил, Еуш, Яълом ва Қӯраҳ.

1. Вафодории Худо: Имтиҳони писарони Эсов

2. Омӯзиш аз аҷдодони мо: Зиндагӣ аз мероси Эсов

1. Румиён 9:13 - Чунон ки навишта шудааст: "Яъқубро дӯст медоштам, аммо аз Эсов нафрат дорам".

2. Эфсӯсиён 2:12-13 - дар хотир доред, ки дар он вақт шумо аз Масеҳ ҷудо будед, аз шаҳрвандии Исроил ва хориҷиён ба аҳдҳои ваъда, бе умед ва бе Худо дар ҷаҳон хориҷ шудаед.

1 Вақоеънома 1:36 Писарони Элифоз; Темон ва Умар, Сафӣ ва Ғатам, Кеназ ва Тимно ва Амолеқ.

Ин порча насли Элифозро номбар мекунад, ки ба онҳо Теман, Умар, Сафӣ, Ғатам, Кеназ, Тимна ва Амолеқ дохил мешаванд.

1. Садоқати Худо ба воситаи насабаш зоҳир мешавад

2. Тадқиқот дар бораи авлоди Элифоз

1. Румиён 4:16-17 - "Бинобар ин он аз имон вобаста аст, то ки ваъда бар файз асос ёбад ва на танҳо ба пайравони шариат, балки ба ҳамаи насли ӯ кафолат дода шавад, ки ба шариат шарик аст. имони Иброҳим, ки падари ҳамаи мост».

2. Матто 1:1-17 - «Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим. Иброҳим падари Исҳоқ ва Исҳоқ падари Яъқуб ва Яъқуб падари Яҳудо ва бародарони ӯ... Ҳамин тавр, тамоми наслҳо аз Иброҳим то Довуд чордаҳ насл ва аз Довуд то ба Бобил бадарғашуда чордаҳ насл ва аз бадарға ба Бобил то Масеҳ чордаҳ насл буданд».

1 Вақоеънома 1:37 Писарони Реуил; Наҳот, Зера, Шаммо ва Миззо.

Реуил чор писар дошт, ки Наҳот, Зераҳ, Шаммо ва Миззо ном дошт.

1. Падари хуб будан: Реуил ва писаронаш

2. Аҳамияти оила: Дарсҳо аз Реуил ва писарони ӯ

1. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

2. Такрори Шариат 6:6-7 - Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Дар бораи онҳо ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, хобидан ва бархостан сӯҳбат кунед.

1 Вақоеънома 1:38 Ва писарони Сеир; Лутон, ва Шубол, ва Сибъӯн, ва Анаҳ, ва Дишон, ва Эзор ва Дишон.

Дар ин порча наслҳои Сеир номбар шудаанд, ки ба онҳо Лотон, Шӯбол, Сибъӯн, Анаҳ, Дишон, Эзор ва Дишон дохил мешаванд.

1. Қувваи баракати наслӣ: Чӣ тавр Худо оилаҳоро барои пешрафти Салтанати худ истифода мебарад

2. Ваъдаи Худо ба халқаш: Омӯзиш дар аҳди Иброҳим

1. Ҳастӣ 12:2–3; Ва аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам, то ки баракат хоҳӣ шуд. Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва ҳар кӣ туро таҳқир мекунад, лаънат хоҳам гуфт, ва дар шумо тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт.

2. Ибриён 11:8–12; Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб,

ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард. Зеро вай бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост. Бо имон худи Соро қудрати ҳомиладор шудан гирифт, ҳатто вақте ки синну солаш гузашта буд, зеро вайро, ки ваъда дода буд, амин меҳисобад. Бинобар ин, аз як одам, ва мисли мурда, наслҳои мисли ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр бешумор таваллуд шуданд.

1 Вақоеънома 1:39 Ва писарони Лутон; Ҳорӣ ва Ҳомом; ва Тимно хоҳари Лутон буд.

Дар ин порча писарони Лотон ва хоҳари ӯ Тимна зикр шудаанд.

1. Аҳамияти пайвандҳои оилавӣ ва таъсири бародарон.

2. Қувваи муҳаббат ва дастгирӣ дар ҳаёти мо.

1. Ҳастӣ 19:30-38 Лут ва духтаронаш аз Садӯм ва Амӯра гурехтанд.

2. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад.

1 Вақоеънома 1:40 Писарони Шубол; Алиён, ва Маноҳат, ва Эбол, Шефӣ ва Онам. Ва писарони Сибъӯн; Ай, ва Ана.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 1:40 писарони Шубол, Алиён, Маноҳат, Эбол, Шефӣ ва Оном, инчунин писарони Сибъӯн, Оё ва Аноҳ номбар шудаанд.

1. Таъмини мӯътамади Худо: Боварӣ ба Худо барои қонеъ кардани ниёзҳои мо

2. Аз рӯи нақшаи Худо: эътимод ба роҳнамоии Худо дар ҳаёти мо

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. Забур 16:11 - "Ту роҳи ҳаётро ба ман менамоӣ; маро дар ҳузури Худ аз шодӣ, аз ҷониби ростат аз лаззатҳои абадӣ пур хоҳӣ кард".

1 Вақоеънома 1:41 Писарони Аноҳ; Дишон. Ва писарони Дишон; Амрам ва Эшбон ва Итрон ва Керон.

Дар ин порча писарони Аноҳ, аз ҷумла Дишон, Амрам, Эшбон, Итрон ва Черон тасвир шудаанд.

1. Аҳамияти оила: Таҳсил аз Ана ва авлоди ӯ

2. Вафодории Худованд ба халқаш: Насаби Аноҳ

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Эфсӯсиён 6:4 - "Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед".

1 Вақоеънома 1:42 Писарони Эзер; Билхан, ва Завон ва Ҷакон. Писарони Дишон; Уз ва Аран.

Дар ин порча писарони Эзер, Билҳон, Завон ва Ҷакон ва писарони Дишон, Уз ва Арон сабт шудаанд.

1. Худо таъминкунандаи ниҳоии оилаҳои мост - 1 Вақоеънома 1:42

2. Муҳимияти эҳтироми аҷдодони мо - 1 Вақоеънома 1:42

1. Забур 68:6 - "Худо танҳоҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад, аммо исёнгарон дар замини офтобӣ зиндагӣ мекунанд".

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъда эҳтиром кунед, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин.

1 Вақоеънома 1:43 Инҳоянд подшоҳоне ки дар замини Адӯм пеш аз он ки ягон подшоҳ бар банӣ-Исроил подшоҳӣ кунад; Бело ибни Баӯр; ва номи шаҳри ӯ Динҳабо буд.

Пеш аз он ки ягон подшоҳ бар банӣ-Исроил подшоҳӣ кунад, Бело ибни Баӯр дар замини Адӯм подшоҳӣ кард, ва шаҳри ӯ Динҳоба буд.

1. Худо ҳатто дар масъалаҳои сиёсӣ соҳибихтиёр аст.

2. Худо дар ҳоли ҳозир дар ҳама корҳост.

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Дониёл 2:21 - Ӯ Худоест, ки салтанат бар тамоми салтанатҳои рӯи замин дар дасти Ӯст.

1 Вақоеънома 1:44 Ва ҳангоме ки Бело мурд, ба ҷои ӯ Юбоб ибни Зерахи Босро подшоҳӣ кард.

Бало аз Яҳудо мурд ва Ҷобоб аз Босро ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Нақшаи Худо: Дарсҳо аз вориси подшоҳон

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти подшоҳон

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 75:6-7 - Зеро на аз шарқ ва на аз ғарб ва на аз биёбон боло бардошта меояд, балки Худост, ки доварӣ мекунад, якеро зер мекунад ва дигареро боло мебарад.

1 Вақоеънома 1:45 Ва ҳангоме ки Юбоб мурд, ба ҷои ӯ Ҳушом аз замини темониён подшоҳӣ кард.

Марги Аюбоб ба ҳукмронии Ҳушоми темониён расид.

1: Мо бояд ба Худо содиқ бошем, ҳатто дар пеши марг, зеро Худо моро иваз хоҳад кард.

2: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо ҳамеша моро таъмин хоҳад кард, ҳатто вақте ки мо аз ин ҳаёт дур мешавем.

1:1 Қӯринтиён 15:51-57 - Инак! Ман ба шумо як сирре мегӯям. Мо на ҳама хоб хоҳем кард, аммо ҳама дар як лаҳза, дар як мижа задан, дар карнайи охирин тағир хоҳем ёфт. Зеро ки карнай садо хоҳад дод, ва мурдагон бефано эҳё хоҳанд шуд, ва мо дигаргун хоҳем шуд.

2: Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро маълум мекунӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

1 Вақоеънома 1:46 Ва ҳангоме ки Ҳушом мурд, Ҳадад ибни Бадод, ки Мидьёнро дар саҳрои Мӯоб зад, ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард; ва номи шаҳри ӯ Авит буд.

Ҳадад ибни Бедод ба ҷои Ҳушом подшоҳӣ кард ва шаҳри ӯ Авит номида шуд.

1. Зарурати роҳбарӣ

2. Аҳамияти мерос

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. 2 Тимотиюс 2:2 - «Ва он чи аз ман дар ҳузури шоҳидони бисьёр шунидаед, ба мардони мӯътамад супоред, ки онҳо метавонанд ба дигарон низ таълим диҳанд».

1 Вақоеънома 1:47 Ва ҳангоме ки Ҳадад мурд, ба ҷои ӯ Самло аз Масреко подшоҳӣ кард.

Ҳадад, подшоҳи Адӯм, мурд ва ба ҷои Самло аз Масреко нишаст.

1. Аҳамияти давраи гузариш дар роҳбарӣ

2. Вафодории Худо дар замонҳои тағйирёбанда

1. Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба дигаре ситоиш хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

2. Воиз 3:1-8 - Ҳар чизе, ки дар зери осмон аст, мавсим ва вақт дорад.

1 Вақоеънома 1:48 Ва ҳангоме ки Самло мурд, ба ҷои ӯ Шоул аз Раҳобӯти назди дарё подшоҳӣ кард.

Самло мурд ва ба ҷои ӯ Шоул аз Раҳобӯти назди дарё подшоҳ шуд.

1. Қудрати ҳокимияти Худо: Чӣ гуна нақшаи Худо боздошташаванда аст

2. Подшоҳии Худо: Чӣ тавр ҳеҷ чиз бар хилофи иродаи Ӯ истода наметавонад

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 46:10-11 - Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Мегӯям: Ҳадафи ман устувор хоҳад буд ва ҳар чӣ бихоҳам, мекунам.

1 Вақоеънома 1:49 Ва ҳангоме ки Шоул мурд, Баалҳонон ибни Ахбор ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Пас аз марги Шоул Баалҳонон ибни Акбор подшоҳ шуд.

1. Қувваи мерос - чӣ гуна бояд аз он чизе, ки ба мо дода шудааст, бештар истифода барем

2. Аз шоҳ Шоул то шоҳ Баалҳонон - пастиву баландиҳои роҳбарӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Матто 6:26-27 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

1 Вақоеънома 1:50 Ва ҳангоме ки Баалҳонон мурд, Ҳадад ба ҷои ӯ подшоҳ шуд; ва номи шаҳри ӯ Пай буд; ва номи занаш Меҳетабел, духтари Матред, духтари Мезаҳоб буд.

Ҳадад пас аз марги Баалҳонон тахтро ишғол мекунад ва шаҳри ӯ Пай ва занаш Меҳетабел номида мешавад.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо ҳукмронӣ мекунад ва ҳукмронӣ мекунад

2. Нақшаи Худо барои издивоҷҳо: баракатҳо тавассути итоаткорӣ

1. Румиён 13:1–7

2. Эфсӯсиён 5:22–33

1 Вақоеънома 1:51 Ҳадад ҳам мурд. Ва сардорони Адӯм буданд; герцог Тимно, герцог Алиё, герцог Йетет,

Ҳадад, герцоги Адӯм, мурд.

1. Ҳаётро як чизи муқаррарӣ нагиред.

2. Ба пои одамони солеҳ пайравӣ кунед, ба монанди Ҳадад.

1. Яъқуб 4:13–15

2. Румиён 13:1–7

1 Вақоеънома 1:52 Дук Аҳолибомо, герцог Элоҳ, герцог Пинон,

Ин порча насабномаи насли Адӯм, ки писарони Элифоз ибни Эсов буданд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо: омӯхтани имони насли Адӯм

2. Бо сабр интизори Худованд: Намунаи Элифоз ва писаронаш

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-3 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад.

1 Вақоеънома 1:53 Герцог Кеназ, герцог Теман, герцог Мибсор,

Гузариш рӯйхати се герцог - герцог Кеназ, герцог Теман ва герцог Мибзар мебошад.

1. Муҳимияти эҳтироми пешвоёни мо.

2. Зебоии гуногунрангӣ ва чӣ гуна мо метавонем аз ҳамдигар омӯхта метавонем.

1. Титус 3:1 - Ба онҳо хотиррасон кунед, ки ба ҳокимон ва ҳукуматдорон итоат кунанд, итоаткор бошанд ва ба ҳар кори нек омода бошанд.

2. 1 Петрус 2:17 - Ҳамаро эҳтиром кунед. Бародариро дӯст доред. Аз Худо битарс. Подшоҳро эҳтиром кунед.

1 Вақоеънома 1:54 Герцог Магдиел, герцог Ирам. Инҳо ҳокимони Адӯм мебошанд.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома ҳокимони Адӯм ном мебаранд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад.

2. Ҳар як шахс дар Малакути Худо нақше дорад.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома боби 2 таърихи насабномаро идома дода, асосан ба насли Исроил (Яъқуб) тавассути писаронаш Яҳудо, Шимъӯн ва Левӣ нигаронида шудааст. Он инчунин насли Довудро, ки шахсияти муҳим дар таърихи Исроил хоҳад буд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо номбар кардани писарони Исроил (Яъқуб), аз ҷумла Рубен, Шимъӯн, Левӣ, Яҳудо, Иссакор, Забулун, Дон, Нафталӣ, Ҷод, Ошер, Юсуф (Эфроим ва Менашше) ва Биньёмин оғоз мешавад (1 Вақоеънома 2) : 1-2).

Параграфи 2: Баъдан ин ривоят ба насли Яҳудо нигаронида шудааст. Он дар бораи писарони Яҳудо Эр, Онон (ки бефарзанд мурданд), Шела ва насли онҳо

маълумоти муфассал медиҳад. Он ҳамчунин Тамар ва фарзандонаш Перес ва Зераро аз муносибати ӯ бо Яҳудо зикр мекунад (1 Вақоеънома 2:3-4).

Сархати 3: Насабнома бо гузориши насли Перес, шохаи барҷастатарин дар сибти Яҳудо идома дорад. Он насаби онҳоро дар тӯли якчанд насл пайгирӣ мекунад, то он даме, ки он ба Довуд, подшоҳи маъруфи Исроил ва писарони ӯ мерасад (1 Вақоеънома 2:5-15).

Параграфи 4: Ҳикоя барои нишон додани насли Шимъӯн писари дигари Яъқуб мегузарад ва дар бораи оилаҳо ва қаламравҳои онҳо тафсилот медиҳад. Ин зикри Шимейро дар бар мегирад, ки шахсияти барҷастае, ки бо лаънати Довуд дар замони подшоҳ буданаш маъруф буд (1 Вақоеънома 2:16-17).

Сархати 5: Боб бо ҳисобот дар бораи насли Левӣ, писари дигари Яъқуб, ки дар Исроил барои ӯҳдадориҳои коҳинӣ масъул шуд, анҷом меёбад. Он қабилаҳои гуногуни левизодагонро номбар мекунад ва шахсони муҳимро ба мисли Ҳоруни аввалин саркоҳин ва Мусо пешвои машҳуре, ки Исроилро аз Миср берун овард, зикр мекунанд (1 Вақоеънома 2:20-55).

Хулоса, боби дуюми 1 Вақоеънома сабтҳои насабномаро аз писарони Яъқуб то Довуд тасвир мекунанд. Рӯйхати рақамҳои намоён, пайгирии наслҳо тавассути наслҳо. Таъкид кардани қабилаҳо ба монанди Яҳудо, наслҳо ба монанди Перес. Хулоса, ин боб заминаи таърихиро барои фаҳмидани насли исроилиён фароҳам меорад ва шахсиятҳои калидӣ ба мисли Довудро дар дохили насл таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 2:1 Инҳоянд писарони Исроил; Реубен, Шимъӯн, Левӣ ва Яҳудо, Иссокор ва Забулун,

Дар ин порча исроилиён номбар шудаанд.

1: Худо ҳамеша ба ваъдаҳои худ ва аҳди худ бо халқи худ содиқ аст, то онҳоро халқи бузург кунад.

2: Мо метавонем ба нақшаи Худо барои мо боварӣ дошта бошем, ҳатто вақте ки он дар айни замон равшан нест.

1: Ҳастӣ 12:1-3; Ваъдаи Худо ба Иброҳим, ки ӯро халқи бузург месозад.

2: Ғалотиён 3:6-9; Вафодории Худо ба аҳди худ бо Иброҳим ва он, ки он аз аъмол вобаста набуд.

1 Вақоеънома 2:2 Дон, Юсуф ва Бинёмин, Нафталӣ, Ҷод ва Ошер.

Дар ин порча шаш нафар аз дувоздаҳ писари Яъқуб номбар шудаанд: Дон, Юсуф, Бинёмин, Нафталӣ, Ҷод ва Ошер.

1. Чӣ тавр Худо заифонро барои анҷом додани корҳои бузург истифода мебарад

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 28:15 - Инак, Ман бо ту ҳастам ва ҳар ҷое ки биравӣ, туро посбонӣ хоҳам кард ва туро ба ин сарзамин бармегардонам. То ваъдае, ки ба ту додаам, иҷро накунам, туро тарк намекунам.

1 Вақоеънома 2:3 Писарони Яҳудо; Эр, Онон ва Шело, ки се нафарашон аз духтари Шуаи канъонӣ барои ӯ таваллуд ёфтанд. Ва Эр, нахустзодаи Яҳудо, дар назари Худованд бад буд; ва ӯро кушт.

Яҳудо се писар дошт: Эр, Онон ва Шела, ки аз зани канъонӣ Шуа таваллуд ёфтанд. Эр, нахустзода, дар назари Худо бад буд ва аз ҷониби Ӯ кушта шуд.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна ҳукми Худо одилона ва одилона аст

2. Омӯзиш аз оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани арзиши нофармонӣ

1. Масалҳо 16:2 Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст; аммо Худованд рӯҳҳоро вазн мекунад.

2. Румиён 11:33-34 Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист? ё кист, ки машваратчии ӯ буд?

1 Вақоеънома 2:4 Ва келинаш Томор ба ӯ Форас ва Зераҳро зоид. Ҳамаи писарони Яҳудо панҷ нафар буданд.

Тамар, келини Яҳудо, ба ӯ ду писар, Форас ва Зераро зоид, ва шумораи умумии писарони Яҳудо панҷ нафар шуд.

1. Қудрати занони мӯътамад: Баррасии намунаи Тамар дар 1 Вақоеънома 2:4

2. Баракати қисми оила будан: омӯхтани панҷ писари Яҳудо дар 1 Вақоеънома 2:4

1. Ҳастӣ 38:26-30 - садоқат ва далерии Тамар дар муқобили душвориҳо

2. Матто 1:3 - Насабномаи Исо, ки аз Яҳудо, насли ӯ оғоз мешавад

1 Вақоеънома 2:5 Писарони Форес; Ҳесрӯн ва Ҳомул.

Форес ду писар дошт: Ҳесрӯн ва Ҳомул.

1. Аҳамияти мерос ва мероси оилавӣ дар ҳаёти мо.

2. Зиндагии мо аз мероси касоне, ки пеш аз мо омадаанд, шакл мегирад.

1. Ҳастӣ 29:35 "Ва боз ҳомила шуда, писаре зоид, ва гуфт: "Акнун Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт; бинобар ин вайро Яҳудо номид, ва зоид."

2. Масалҳо 13:22 "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил гузошта мешавад".

1 Вақоеънома 2:6 Ва писарони Зераҳ; Зимрӣ, ва Итон, ва Ҳемон, ва Калкол ва Доро, ки дар маҷмӯъ панҷ нафаранд.

Дар ин порча панҷ писари Зераҳ - Зимрӣ, Этан, Ҳемон, Калкол ва Дара зикр шудаанд.

1. Нерӯи баракатҳои наслӣ: Таҳқиқи мероси писарони Зера

2. Таъсири оила: Зиндагии писарони Зера

1. Ҳастӣ 10:6 - Ва писарони Ҳом; Куш, ва Мисраим, ва Фут ва Канъон.

2. Забур 111:2 - Насли ӯ дар замин тавоно хоҳанд шуд; насли одил баракат хохад ёфт.

1 Вақоеънома 2:7 Ва писарони Карми; Охор, ки изтироби Исроил, ки дар кори лаъин таҷовуз кард.

Писарони Кармӣ дар 1 Вақоеънома 2:7 номбар шудаанд, ки Охор ҳамчун шахсе шинохта шудааст, ки дар чизи лаънатӣ ҷиноят содир кардааст.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Дарсҳо аз Охор дар 1 Вақоеънома 2:7

2. Қувваи васвасаҳо: Ғалаба кардани гуноҳ дар мисоли Ачар

1. 1 Вақоеънома 2:7

2. Яъқуб 1:14-15, Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

1 Вақоеънома 2:8 Ва писарони Этон; Азариё.

Ин порча насли Этан, аз ҷумла писараш Азариёро тасвир мекунад.

1. Худо аз зиндагӣ ва мероси касоне, ки Ӯро гиромӣ медоранд, ҳатто агар номи онҳо ба таври васеъ маълум набошад, ситоиш мекунад.

2. Худо содиқ аст, ки ба ваъдаҳои худ ба наслҳо вафо кунад ва имонро ба наслҳои оянда содиқона интиқол диҳад.

1. Румиён 8:28; Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 145:4; Як насл аъмоли Туро ба дигаре ситоиш хоҳад кард, ва мӯъҷизаҳои Туро эълон хоҳад кард.

1 Вақоеънома 2:9 Писарони Ҳесрӯн, ки аз ӯ таваллуд ёфта буданд; Ераҳмеил, ва Ром ва Челубай.

Ҳесрӯн се писар дошт: Ераҳмеил, Ром ва Челубой.

1. Баракатҳои Худо тавассути оила: Чӣ тавр баракати Худоро тавассути наслҳо дидан мумкин аст

2. Аҳамияти шаъну шараф: чӣ гуна бояд дуруст зиндагӣ кунем ва наслҳои пешинаро эҳтиром кунем

1. Забур 103: 17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Эфсӯсиён 6:2-3 - Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки он ба шумо нек ояд ва шумо дар рӯи замин аз умри дароз баҳра баред.

1 Вақоеънома 2:10 Ва Ром Амминодобро ба дунъё овард; ва Амминодоб Наҳшӯн, мири банӣ-Яҳудоро ба дунъё овард;

Ин порча насабномаи Яҳудоро тасвир мекунад ва онро ба Ром ва Амминодоб бармегардонад ва қайд мекунад, ки Наҳшӯн мири банӣ-Яҳудо буд.

1. Вафодории Худо дар барпо кардани халқи баргузидаи худ - 1 Вақоеънома 2:10

2. Муҳимияти донистани мероси мо - 1 Вақоеънома 2:10

1. Рут 4:18-22 - Бӯаз ва Рут мероси худро ба Яҳудо бармегардонанд

2. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исо аз насли Яҳудо

1 Вақоеънома 2:11 Ва Наҳшӯн Салморо ба дунъё овард, ва Салмо Бӯазро ба дунъё овард,

Дар порча насабномаи Бӯаз зикр шуда, насабашро ба Наҳшон бармеангезад.

1. Қувваи дасти Худо дар ҳаёти мо: Таҳқиқи насли Бӯаз

2. Бозёфт кардани решаҳои мо: Ҷашни ниёгони мо

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати устувори Худованд аз абад то абад ба тарсҳои Ӯ ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон аст.

1 Вақоеънома 2:12 Ва Бӯаз Убидро ба дунъё овард, ва Убид Йисойро ба дунъё овард,

Бӯаз падари Убид ва Убид падари Йисой буд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: Бӯаз, Убид ва Йисой

2. Маънои вафодории насл

1. Рут 4:17–22

2. Забур 78:1–7

1 Вақоеънома 2:13 Ва Йисой нахустзодаи худ Элиобро ба дунъё овард, ва дуюмиро Абинодоб ва сеюмиро Шиммо ба дунъё овард,

Гузариш: Йисой се писар, Элиоб, Абинадоб ва Шиммаро ба дунё овард.

Йисой се писар дошт: Элиоб, Абинадоб ва Шиммо.

1. Муҳимияти оила: Дарси Йисой ва писаронаш.

2. Баракатҳои доштани бародарон: Нигоҳе ба оилаи Йисой.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалинест бо ваъда;) То ки бар ту некӯ бошад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованданд, ва меваи бачадон мукофоти Ӯст. Чунон ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд; фарзандони наврас низ чунинанд. Хушбахт аст он касе, ки ҷавҳари пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт.

1 Вақоеънома 2:14 Натанъил чорум, Раддай панҷум,

Дар порча панҷ писари Довуд зикр шудааст: Шаммуа, Шубоб, Натан, Натанил ва Раддай.

1. Аҳамияти оила ва меросе, ки мо паси сар мекунем.

2. Аҳамияти номҳо ва қиссаҳое, ки онҳо метавонанд нақл кунанд.

1. Масалҳо 17:6 - Наберагон тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Вақоеънома 2:15 Озим шашум, Довуд ҳафтум.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 2:15 писарони Яҳудо ва тартиби насабномаи онҳоро номбар мекунад.

1. Аҳамияти оила: чӣ гуна аҷдодони мо шахсияти моро ташаккул медиҳанд

2. Қувваи имон: тавоноии пешвоёни мо

1. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармудааст, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста шавад. ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки ба шумо хуб ояд ва шумо дар замин умри дароз бинад».

1 Вақоеънома 2:16 Ва хоҳарони онҳо Саруё ва Абиҷайл буданд. Ва писарони Саруё; Абишой ва Юоб ва Асоил се нафар.

Дар ин порча се писари Саруё, Абишой, Юоб ва Асоил зикр шудааст.

1. Зиндагии далерона: Дарсҳо аз ҳаёти Зеруё

2. Таваҷҷӯҳ ба он чизе ки аз ҳама муҳим аст: Намунаи содиқи Саруё

1. 1 Подшоҳон 18:1-4 - Аҳди дӯстии Довуд ва Йӯнотон

2. Филиппиён 3:7-14 - Аз Масеҳ қаноатманд будан

1 Вақоеънома 2:17 Ва Абиҷайл Амосаро зоид; ва падари Амос Йитери исмеъилӣ буд.

Абиҷайл Амасаро таваллуд кард ва падараш Йитери исмеилӣ буд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, новобаста аз аслу асли мо.

2. Худо тавоност, ки аз ҳар вазъ чизе зебое биёфарад.

1. Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад.

1 Вақоеънома 2:18 Ва Колеб ибни Ҳесрӯн аз зани худ Азубо ва аз Ериӯт фарзандон ба дуньё оварда; писарони вай инҳоянд; Ёшер, ва Шубоб ва Ардун.

Колеб, писари Ҳесрӯн, аз занаш Азубо ва духтараш Ериӯт фарзанддор шуд. Писарони онҳо Ешер, Шубоб ва Ардун буданд.

1. Аҳамияти оила: Таҷлили мероси Колеб ва фарзандони ӯ

2. Вафодор ва вафодор: Намунаи Колеб ва авлоди ӯ

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки ба шумо хуб ояд ва шумо метавонад дар замин дароз зиндагӣ кунад.

1 Вақоеънома 2:19 Ва ҳангоме ки Азубо мурд, Колеб Эфратро, ки Ҳурро зоид, назди худ гирифт.

Пас аз марги Азубо, Колеб Эфротро ба занӣ гирифт ва ӯ ба ӯ писаре бо номи Ҳур зоид.

1. Ҳеҷ гоҳ аз ишқ даст накашед - ҳатто дар лаҳзаҳои ғам, Худо ба мо роҳеро барои дарёфти шодӣ тавассути муҳаббат фароҳам кардааст.

2. Муҳимияти оила - воҳиди оила атои Худост ва мо бояд муносибатҳои бо наздиконамон доштаамонро қадр кунем.

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Масалҳо 18:22 - Ҳар кӣ зане ёбад, кори нек пайдо мекунад ва илтифоти Худовандро ба даст меорад.

1 Вақоеънома 2:20 Ва Ҳур Уриро ба дуньё оварда, ва Урӣ Басалилро ба дуньё оварда.

Хур падари Урӣ буд, ва Урӣ падари Басалил буд.

1. Худо тамоми наслҳоро барои идомаи кор ва мероси худ истифода мебарад.

2. Вафодории Худо дар наслҳои халқи Ӯ аён аст.

1. Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандони онҳо пинҳон намекунем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем.

2. Такрори Шариат 6:7 - Ва онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим намо, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

1 Вақоеънома 2:21 Ва баъд аз он Ҳесрӯн назди духтари Мокир, падари Ҷилъод омад, ки ӯро дар ҳаштсолагӣ ба занӣ гирифт; ва ӯ Сегубро зоид.

Ҳезрон дар синни 60-солагӣ духтари Мочирро ба занӣ гирифт ва ба ӯ писаре зоид, ки Сегуб ном дошт.

1. Худо барои ҳаёти мо нақша дорад ва Ӯ бо роҳҳои пурасрор амал мекунад, ҳатто вақте ки мо онро интизор набудем.

2. Вақти Худо комил аст, ҳатто вақте ки ин тавр нест.

1. Воиз 3:1-8 - Ҳама чиз вақт ва мавсими ҳар як кор дар зери осмон вуҷуд дорад.

2. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

1 Вақоеънома 2:22 Ва Сеғуб Ёирро ба дуньё оварда, ки дар замини Ҷилъод бисту се шаҳр дошт.

Сегуб падари Ёир буд, ки бар 23 шаҳри замини Ҷилъод назорат мекард.

1. Худо моро бо захираҳо ва қудрат барои иҷрои иродаи Ӯ муҷаҳҳаз мекунад.

2. Ҳамаи мо имконият дорем, ки бо атоҳое, ки Худо ба мо медиҳад, корҳои бузургро анҷом диҳем.

1. Забур 127:3-4 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ.

2. Матто 25:14-30 - Зеро он мисли марде хоҳад буд, ки ба сафар мебарояд, ки хизматгорони худро даъват карда, амволи худро ба онҳо супурдааст.

1 Вақоеънома 2:23 Ва ӯ Ҷашур ва Арамро бо деҳоти Ёир, аз онҳо, бо Кенот ва деҳоти он, ҳатто шаст шаҳрро гирифт. Ҳамаи инҳо азони писарони Мокир, падари Ҷилъод буданд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр писарони Мокир, падари Ҷилъод, Ҷашур, Арам ва шаҳрҳои Ёир, Кенот ва шаст шаҳри дигарро аз онҳо гирифтанд.

1. Ризки Худо ба воситаи мардуми баргузидааш

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Вақоеънома 2:24 Ва баъд аз он ки Ҳесрӯн дар Колебфрато мурд, ва зани Абиё Ҳесрӯн Ашӯрро падари Текӯо зоид.

Ҳесрӯн дар Колебфрато мурд, ва занаш Абиё ба ӯ Ашӯр ном писаре зоид, ки падари Текӯо буд.

1. Худо метавонад ҳатто марги моро барои мақсадҳои худ истифода барад.

2. Мероси вафодорӣ метавонад ба наслҳо интиқол ёбад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Ман имони самимии шуморо, ки аввал дар модаркалонат Луис ва модарат Авнико зиндагӣ мекард, ба ёдам меояд ва ман боварӣ дорам, ки ҳоло дар шумо низ зиндагӣ мекунад.

1 Вақоеънома 2:25 Ва писарони Ераҳмеил, нахустзодаи Ҳесрӯн: Рам, нахустзода ва Буна, ва Орен, ва Озем ва Аҳиё.

Ераҳмеил, нахустзодаи Ҳесрӯн, панҷ писар дошт: Рам, Буна, Орен, Озим ва Аҳиё.

1. Баракатҳои вафодории наслӣ

2. Қувваи таъсири волидайн

1. Матто 5:3-12 (Хушо ҳалимон, сулҳҷӯён ва ғ.)

2. Эфсӯсиён 6:4 (Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред)

1 Вақоеънома 2:26 Ераҳмеил боз зани дигаре дошт, ки Атара ном дошт; вай модари Онам буд.

Ераҳмеил ду зан дошт, яке Отара ном дошт, ки модари Онам буд.

1. Эҳтиром ва эҳтироми ҳамсари худро ёд гиред

2. Қудрати меҳри модар

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Масалҳо 31:10–31

1 Вақоеънома 2:27 Ва писарони Ром, нахустзодаи Ераҳмеил: Маоз ва Ёмин ва Экер.

Рам, нахустзодаи Ераҳмеил, се писар дошт, ки Мааз, Ёмин ва Экер ном дошт.

1. Худо барои ҳар як оила нақшае дорад ва мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Ӯ медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

2. Худо ба мо атои оила медиҳад ва мо бояд муносибатҳои худро бо онҳое, ки дӯст медорем, қадр кунем.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Масалҳо 17:17 - "Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад".

1 Вақоеънома 2:28 Ва писарони Оном: Шаммай ва Ёдо. Ва писарони Шаммай; Надоб ва Абишур.

Оном ду писар дошт, Шаммай ва Ҷадо, ва Шаммай ду писар доштанд, Надоб ва Абишур.

1. Муҳимияти оила ва насл дар замони Китоби Муқаддас.

2. Мероси падарї ва анъамияти ба фарзандони мо мерос мондани ибрати устувор.

1. Забур 127:3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

1 Вақоеънома 2:29 Ва номи зани Абишӯр Абиҳаил буд, ва вай бар ӯ Аҳбон ва Молидро зоид.

Абишур бо Абиҳайл ном зане издивоҷ кард ва ду писари Аҳбон ва Молид доранд.

1. Нақшаи Худо барои издивоҷ аз он иборат аст, ки ҳамсарон якҷоя оила барпо кунанд.

2. Мо метавонем ба ризқе, ки Худо барои ҳаёти мо медиҳад, таваккал кунем.

1. Эфсӯсиён 5:22–33

2. Забур 46:1–3

1 Вақоеънома 2:30 Ва писарони Нодоб; Селед ва Апайм; лекин Селед бефарзанд мурд.

Дар ин порча писарони Нодоб, Селед ва Апайм тасвир шудаанд. Селед бе фарзанд вафот кард.

1. Аҳамияти зиндагӣ бо мерос: дарсҳо аз фарзандони Надоб

2. Истифодаи бештари вақти мо: Қиссаи Селед ва Аппайм

1. Воиз 7:2, Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат

2. Яъқуб 4:13-15, Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард". Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

1 Вақоеънома 2:31 Ва банӣ-Афоим; Иши. Ва писарони Ишӣ; Шешан. Ва писарони Шешон; Ахлай.

Ишӣ, писари Аппоим, писаре дошт, ки Шешон ном дошт, ки фарзандонаш Аҳлай буданд.

1. Аҳамияти оила: омӯхтани мероси Иши, Аппайм ва Шешан.

2. Қувваи насаб: Фаҳмидани аҳамияти авлоди Аҳлай.

1. Ҳастӣ 2:24 - "Бинобар ин мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида хоҳад дошт, ва онҳо як тан хоҳанд шуд."

2. Матто 1:1-17 - «Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим...».

1 Вақоеънома 2:32 Ва писарони Ёдо, бародари Шаммай; Йитер ва Йӯнотон; ва Йитер бе фарзанд мурд.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 2:32 писарони Ҷадо, Йетер ва Йӯнотонро зикр мекунад ва қайд мекунад, ки Итер бе фарзанд мурд.

1. Аҳамияти оила: Мулоҳиза дар бораи 1 Вақоеънома 2:32

2. Зиндагӣ дар мероси аҷдодони мо: Тадқиқот дар 1 Вақоеънома 2:32

1. Матто 22:24-30 - Масал дар бораи зиёфати бузург

2. Румиён 8:18-25 - Азобҳо умед ва ҷалолро ба вуҷуд меорад

1 Вақоеънома 2:33 Ва писарони Йӯнотон; Пелет ва Заза. Инҳо писарони Ераҳмеил буданд.

Ераҳмеил ду писар дошт: Пелет ва Зазо.

1. Нақшаи Худо барои мо аксар вақт тавассути оилаҳои мо ошкор мешавад.

2. Худо содиқ аст, ки ваъдаҳои худро ба оилаҳои мо иҷро кунад.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфт: «Аз кишвари худ ва хешовандони худ ва хонаи падарат ба замине ки ман ба ту нишон медиҳам, бирав».

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 2:34 Ва Шешон на писарон дошт, балки духтарон. Ва Шешон хизматгори мисрӣ дошт, ки Ҷарҳа ном дошт.

Шешон писар надошт, танҳо духтарон дошт ва ғуломи мисрӣ Ҷорҳа ном дошт.

1. Нақшаи Худо аксар вақт пурасрор аст ва на ҳамеша осон меояд.

2. Имон ва эътимод ба Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки чизҳоеро, ки мо намефаҳмем, қабул кунем.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Вақоеънома 2:35 Ва Шешон духтари худро ба ғуломаш Ёрҳа ба занӣ дод; ва ӯ Аттойро зоид.

Шешон духтари худро ба ғуломи худ Ҷарҳа дод, то ки ба занӣ занад, ва ӯ Аттойро зоид.

1. Муҳимияти эҳтироми пайвандҳои оилавӣ.

2. Намунаи бандаги дар Ҷарҳа.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Издивоҷ ҳамчун инъикоси Масеҳ ва Калисо.

2. Такрори Шариат 10:18-19 - Муҳаббат ва эҳтиром ба онҳое, ки ба шумо хизмат мекунанд.

1 Вақоеънома 2:36 Ва Аттой Нотонро ба дуньё овард, ва Нотон Забодро ба дуньё овард,

Аттой падари Нотон буд, ки дар навбати худ падари Забод буд.

1. Мероси падарӣ: Чӣ гуна аҷдодони мо ба ҳаёти мо таъсир мерасонанд

2. Қувваи насл: Чӣ гуна оилаҳои мо шахсияти моро ташаккул медиҳанд

1. Забур 103:17-18 Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо касонест, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

1 Вақоеънома 2:37 Ва Забод Эфлолро ба дуньё овард, ва Эфлол Убидро ба дуньё овард,

Ин порча дар бораи хатти насабномаест, ки аз Забод сар шуда, бо Обид ба охир мерасад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳои худ дар байни наслҳо

2. Китоби Муқаддас ҳамчун манбаи боэътимоди иттилооти таърихӣ

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад.

1 Вақоеънома 2:38 Ва Убид Еҳуро ба дуньё овард, ва Еҳу Азарьёро ба дуньё овард,

Убид падари Еҳу, ки падари Азариё буд.

1. Аҳамияти падарон дар ҳаёти мо ва чӣ гуна онҳо ояндаи моро ташаккул медиҳанд.

2. Қувваи баракатҳои наслӣ ва чӣ гуна қарорҳои мо ба наслҳои оянда таъсир мерасонанд.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ.

4. Масалҳо 17:6 - Фарзандони кӯдакон тоҷи пирон ҳастанд; ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 2:39 Ва Азарё Ҳелезро ба дуньё овард, ва Ҳелез Элъосоро ба дуньё овард,

Азариё падари Ҳелез, ки падари Элъосо аст.

1. Қудрати мерос: эътирофи таъсири ниёгони мо

2. Қувваи хати оила: Таҷлили аҳди Худо бо наслҳо

1. Ҳастӣ 17:7-8, ваъдаи Худо дар бораи зиёд кардани насл

2. Забур 78:4-7, садоқатмандии Худо дар байни наслҳо

1 Вақоеънома 2:40 Ва Элъошо Сисомайро ба дуньё овард, ва Сисомай Шаллумро ба дуньё овард,

Элъошо Сисомай ном писаре дошт, ки дар навбати худ Шаллум ном писаре дошт.

1. Мероси имон: Таҷлили вафодории ниёгони мо

2. Нерӯи неъмати наслӣ: Вафо кардани ваъдаи ризқи Худо

1. Луқо 6:38 "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда шуда, бо ҳам ҷунбида ва печида аст, ба зонуи ту рехта мешавад. Зеро ба андозаи андозае, ки мекунӣ, ба ту чен карда мешавад. ».

2. Забур 127:3 «Кӯдакон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, насли мукофот аз Ӯст».

1 Вақоеънома 2:41 Ва Шаллум Екамьёро ба дуньё овард, ва Екамьё Элишомаро ба дуньё овард.

Шаллум падари Екамьё буд, ки вай дар навбати худ падари Элишома буд.

1. Ахамияти оила ва занчири наслхо

2. Нерӯи мерос ва идома

1. Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба наслҳои дигар таъриф хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

1 Вақоеънома 2:42 Ва писарони Колеб, бародари Ераҳмеил, нахустзодаи ӯ Меша, ки падари Зиф буд; ва писарони Морешо, падари Ҳебрӯн.

Писарони Колеб аз Меша, ки падари Зиф буд, ва Морешо, ки падари Ҳебрӯн буд, буданд.

1. Вафодорӣ аз наслҳо мегузарад: Мероси Колеб

2. Аз Колеб то Марешоҳ: Баррасии таъсири вафодорӣ

1. Ҳастӣ 15:13-15 - ваъдаи Худо ба Иброҳим, ки насли ӯ мисли ситораҳои осмон зиёд хоҳад буд.

2. Малокӣ 3:16-17 - ваъдаи Худо дар бораи нигоҳ доштани бақияи имондорони содиқ.

1 Вақоеънома 2:43 Ва писарони Ҳебрӯн; Қӯраҳ, ва Тапуа, ва Рекем ва Шема.

Дар ин порча рӯйхати писарони Ҳебрӯн, ки Қӯраҳ, Тапуа, Рекем ва Шема мебошанд, оварда шудааст.

1. Имони Ҳеврон: Фаҳмидани мероси Падари имон.

2. Нақшаи Худо дар амал: Баррасии маънои писарони Ҳебрӯн.

1. Ҳастӣ 15:4-5 - Ва инак, каломи Худованд бар ӯ нозил шуда, гуфт: «Ин вориси ту нахоҳад буд; лекин ҳар кӣ аз даруни ту берун ояд, вориси ту хоҳад буд. Ва ӯро берун оварда, гуфт: «Акнун ба сӯи осмон нигоҳ кун ва ба ситорагон бигӯ, ки агар тавони шумори онҳоро ёбӣ».

2. Забур 105:36-37 - Ӯ инчунин ҳамаи нахустзодагонро дар замини онҳо, сардори тамоми қувваҳои онҳоро зад. Онҳоро низ бо нуқра ва тилло ба вуҷуд овард, ва дар миёни қабилаҳояшон як нотавон набуд.

1 Вақоеънома 2:44 Ва Шемо Раҳом, падари Йӯрқӯамро ба дуньё овард; ва Рекем Шаммайро ба дуньё овард.

Шема Раҳом, падари Ҷӯрқӯамро ба дуньё овард, ва Рекем Шаммайро ба дуньё овард.

1. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

1. Аъмол 17:26 - Ва Ӯ аз як хун ҳар халқи одамиро барои сокинон дар тамоми рӯи замин офарид, ва замонҳои пешакии онҳо ва ҳудуди манзилҳои онҳоро муайян кардааст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Вақоеънома 2:45 Ва писари Шаммай Моон буд, ва Моон падари Байтсур буд.

Моон писари Шаммай ва падари Байтсур буд.

1. Садоқати Худо дар нигоҳ доштани насл ба наслҳо.

2. Нақшаҳои комили Худо барои халқаш амалӣ мешаванд.

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исо аз Иброҳим тавассути Юсуф.

2. Ҳастӣ 17:5-7, 15-17 - ваъдаи Худо дар бораи халқи бузург тавассути Иброҳим ва насли ӯ.

1 Вақоеънома 2:46 Ва Эфо суррияи Колеб Ҳорон ва Мӯсо ва Ғазозро зоид; ва Ҳорон Ҷазезро ба дуньё овард.

Ин порча насабномаи Колебро тасвир мекунад ва нишон медиҳад, ки Эфо суррияи ӯ Ҳорон, Мӯсо ва Ғазезро таваллуд кардааст ва Ҳорон падари Ғазез буд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш: Қиссаи Колеб ва насли ӯ

2. Имон ба Колеб: Намунае барои ҳама

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Румиён 4: 17-19 - Тавре ки навишта шудааст: Ман туро падари халқҳои бисьёр кардам. Ӯ падари мо дар назари Худост, ки ба Ӯ имон овард, ки ба Худое, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои набударо ба вуҷуд меорад.

1 Вақоеънома 2:47 Ва писарони Яҳдой; Регем, ва Йӯтом, ва Ҷашам, ва Фалет, ва Эфо ва Шоаф.

Дар ин порча шаш писари Яҳдой номбар шудаанд: Реҷем, Йӯтом, Ҷашам, Пелет, Эфо ва Шоаф.

1. Баракати вафодории насл

2. Вафодории Худо дар гузаришҳои мо

1. Забур 78:5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 2:48 Маако, суррияи Колеб, Шебар ва Тирхонаро зоид.

Маако, суррияи Колеб, Шебар ва Тирхонаро таваллуд кард.

1. Қувваи имон: Сафари Колеб бо Мача

2. Насли нав: мероси Шебер ва Тирхона

1. Румиён 4:20-21 - "Вай ба ваъдаи Худо беимонӣ наовард, балки дар имонаш қавӣ шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан боварӣ дошт, ки Худо барои иҷрои ваъдааш қудрат дорад".

2. Масалҳо 13:22 - "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад".

1 Вақоеънома 2:49 Вай инчунин Шоафро падари Мадманно, Шеваро падари Махбенаҳ ва падари Ҷабъаро зоид; ва духтари Колеб Аҳсо буд.

Колеб Ачсо ном духтаре дошт, ва вай модари Шоаф, Шева ва падари Ҷибъа буд.

1. Вафодории Худо дар ҳаёти халқаш

2. Аҳамияти оила дар Китоби Муқаддас

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст; То ки бар ту некӯ бошад ва дар рӯи замин умри дароз дорӣ. Ва эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 2:50 Инҳоянд писарони Колеб ибни Ҳур, нахустзодаи Эфрато; Шубол падари Кириат-Еорим,

Колеб, нахустзодаи Эфрато, Шобол ном писаре дошт, ки падари Қирят-Еорим буд.

1. Аҳамияти падарон ва меросе, ки онҳо паси сар мекунанд

2. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

1. Матто 7:7-12 - Пурсед, Биҷӯед, Бикӯбед

2. 1 Петрус 1:3-7 - Ситоиш кунед ва бо умед шодӣ кунед

1 Вақоеънома 2:51 Салма падари Байт-Лаҳм, Ҳареф падари Байт-Ҷадар.

Салма падари Байт-Лаҳм ва Ҳореф падари Байт-Ҷадар буд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад, зеро Салмо ва Ҳориф ҳарду падари ду шаҳри гуногун буданд.

2. Мо метавонем аз мисоли Салма ва Ҳареф бифаҳмем, ки ҳатто нақшҳои хурд метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд.

1. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Румиён 8:28, «Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст».

1 Вақоеънома 2:52 Ва Шубол, падари Қирят-Еорим, писарон дошт; Ҳарое, ва нисфи манахитиён.

Шубол ду писар дошт: Ҳорун ва нисфи манахитиён.

1. Аҳамияти оила: Баррасии мероси Шобал

2. Ваҳдат дар гуногунрангӣ: Қудрати нисфи маноҳитиён

1. Забур 68:6 Худо яккаҳоро дар хонаҳо ҷойгир мекунад, занҷирҳоро берун мекунад, вале исёнгарон дар замини хушк сокинанд.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалинест бо ваъда;) То ки бар ту некӯ бошад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ. Ва эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 2:53 Ва хонадони Қирят-Еорим; итрииён, ва пухиён, ва шуматиён ва мишроиён; аз онҳо Соротиён ва Эштолиён буданд.

Ин порча дар бораи оилаҳои Кириат-Еорим аст, ки ба онҳо итриён, пуҳитиён, шуматиён ва мишроиён дохил мешаванд, ки аз онҳо зарётиён ва эштолиён буданд.

1. "Дарахти имон: Аҷдодони мо чӣ гуна зиндагии моро ташаккул додаанд"

2. «Қувваи насли мо: чӣ гуна мо метавонем аҷдодони худро эҳтиром кунем».

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Румиён 4:11-12 - Имон ба Иброҳим ва ваъдаи Худо

1 Вақоеънома 2:54 Писарони Салма; Байт-Лаҳм ва Нетофотиён, Атарот, хонадони Юоб, ва нисфи манаҳитиён, яъне Зӯриён.

Дар ин порча писарони Салмо, ки аз Байт-Лаҳм буданд, Нетофотиён, Атарот, хонадони Юоб, нисфи манахитиён ва Зӯриён зикр шудаанд.

1. Баракати Худо бар хонаи Салма: Омузиши мероси имон дар 1 Вақоеънома 2:54

2. Халқи бисёр чеҳраҳо: Дарк кардани гуногунии халқи Худо дар 1 Вақоеънома 2:54

1. Матто 5:14-16 - "Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре, ки дар болои теппа сохта шудааст, пинҳон шуда наметавонад. Мардум низ чароғро даргиронда, дар зери коса намегузоранд. Ба ҷои он, онро бар пояи худ мегузоранд ва он ба ҳар як хонадон равшанӣ мебахшад, ҳамин тавр, бигзор нури шумо пеши дигарон бипошад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

2. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

1 Вақоеънома 2:55 Ва қабилаҳои китобдононе ки дар Ёбис сокин буданд; Тиротиён, Шиматиён ва Сукатиён. Инҳоянд Қениён, ки аз Ҳемот, падари хонадони Рехоб омадаанд.

Ин порча дар бораи оилаҳои китобдононе, ки дар Ёбес зиндагӣ мекарданд, сухан меравад, ки онҳо тиротиён, шиматиён ва сукатиён буданд. Ин қабилаҳо аз Ҳемот, падари хонадони Рехоб буданд.

1. Қудрати мерос - Нигоҳ ба оилаҳои китобдонон дар 1 Вақоеънома 2:55 ва таъсири мероси Ҳемат ба наслҳои оянда

2. Имони Рехоб - Баррасии имони Рехоб ва таъсири он ба авлоди ӯ ва мардуми Ёбис

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. тамоми дили ту ва бо тамоми чони ту.

2. Ирмиё 35:6-7 - Аммо онҳо гуфтанд: "Мо шароб наменӯшем; зеро падари мо Йӯнодоб ибни Рехоб ба мо амр фармуда, гуфтааст: "На шумо ва на писарони шумо то абад шароб нӯшед; хона бисоз, на тухмӣ кош, на токзор шинон, на токзор; балки тамоми айёми худ дар хаймаҳо сокин хоҳӣ шуд.

1 Вақоеънома боби 3 таърихи насабномаро идома дода, ба авлоди Довуд ва оилаи наздики ӯ, аз ҷумла писарон ва ворисони ӯ, ки подшоҳони Яҳудо буданд, равона шудааст.

Сархати 1: Боб аз номгӯи писарони Довуд дар Ҳебрӯн оғоз мешавад. Дар он нахустзодаи ӯ Амнӯн ва баъд аз он Дониёл (Чилеоб), Абшолӯм, Адониё, Шефатиё, Итрем зикр шудааст (1 Вақоеънома 3:1-3).

Параграфи 2: Дар ҳикоя тафсилот дар бораи писарони Довуд дар Ерусалим пас аз подшоҳ шуданаш дар он ҷо оварда шудааст. Дар он Шимеа (Шаммуа), Шобоб, Нотон, ки тавассути онҳо наслҳои назаррас пайдо хоҳанд шуд ва Сулаймон ёдовар мешаванд (1 Вақоеънома 3:4-5).

Параграфи 3: Пас таваҷҷӯҳ ба насли Довуд тавассути Сулаймон мегузарад. Он наслҳои онҳоро дар тӯли якчанд насл пайгирӣ мекунад, то он даме, ки он ба Ёкониё ва бародаронаш дар замони асорати Бобил, вақте ки Яҳудо ба асирӣ гирифта шуд, мерасад (1 Вақоеънома 3:10-16).

Сархати 4: Дар ривоят ба таври мухтасар дигар писарони Довуд тавассути занон ё канизони гуногун ба мисли Ибҳор, Элишама, Элифелет, Ногаҳ, Нефег таваллуд шудаанд ва номҳои онҳоро бидуни тафсилоти васеъ овардааст (1 Вақоеънома 3:6-8).

Сархати 5: Боб бо рӯйхати шахсоне, ки аз авлоди Еҳӯёкин охирин подшоҳи дар ин насабнома зикршуда буданд ва ба асорати Бобил гирифта шудаанд, анҷом меёбад. Ин шахсиятҳоеро дар бар мегирад, ба монанди Шеалтиел ва Зарубобил, ки дар давраи пас аз асирӣ нақши муҳим бозиданд ва насли онҳо (1 Вақоеънома 3:17-24).

Хулоса, дар боби сеюми 1 Вақоеънома сабтҳои генеалогӣ аз оилаи наздики Довуд тасвир шудаанд. Рӯйхати писарони аз ӯ таваллудшуда, ворисон ҳамчун подшоҳ. Ҷустуҷӯи насл тавассути Сулаймон, зикри шахсиятҳои калидӣ ба монанди Ҷеконӣ. Хулоса, ин боб заминаи таърихиро барои фаҳмидани аҳдодони Довуд таъмин намуда, шахсонеро, ки дар таърихи Исроил ва давраи пас аз асирӣ нақши муҳим бозидаанд, нишон медиҳад.

1 Вақоеънома 3:1 Инҳо писарони Довуд буданд, ки барои ӯ дар Ҳебрӯн таваллуд ёфтаанд; Нахустзода Амнӯн, аз Аҳинӯами изреъилӣ; Дониёли дуюм, аз Абиҷайли кармелитӣ:

Дар ин порча писарони Довуд дар Ҳебрӯн таваллуд шудаанд; Нахустзода Амнӯн ва дуюмӣ Дониёл.

1. Қувваи Муҳаббати Падар: Таҳқиқи муносибати байни Довуд ва Писарони Ӯ

2. Аҳамияти насаб: Мулоҳиза дар бораи мероси авлоди Довуд

1. Румиён 8:15-17 - Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки Рӯҳи фарзандхондагиро қабул кардаед, ки мо ба воситаи Ӯ нидо мекунем, Аббо! Падар!

2. Матто 1:1-17 - Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим.

1 Вақоеънома 3:2 Сеюм, Абшолӯм ибни Мако, духтари Талмай, подшоҳи Ҷашӯр; чорум, Адониё ибни Ҳаҷҷит

Дар ин порча чор писари подшоҳ Довуд зикр шудааст: Амнӯн, Чилеоб, Абшолӯм ва Адӯниё.

1. Нақшаи Худо бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем: Омӯзиши писарони шоҳ Довуд

2. Қувваи бахшидан: омӯзиши шоҳ Довуд ва Абшолӯм

1. Забур 78:70-72: Ӯ бандаи худ Довудро интихоб кард ва аз оғилҳо гирифт; Ӯро аз паи мешҳои ширдеҳ овард, то ки қавми худ Яъқубро чӯпонӣ кунад, ва мероси худ Исроил бошад. Пас ба покии дили худ чӯпонӣ кард, Ба маҳорати дастонаш раҳнамун кард.

2. Матто 6:14-15: Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид.

1 Вақоеънома 3:3 Панҷум, Шафатиё аз Абитол, шашум, Итреам аз ҷониби занаш Эҷло.

Дар порча шаш писари Довуд ва модарони онҳо номбар шудаанд.

1. Муҳимияти робитаҳои мустаҳками оилавӣ дар мисоли Довуд ва писарони ӯ дида мешавад.

2. Садоқати Худо дар таъмини мо ҳатто вақте ки мо худамонро таъмин карда наметавонем.

1. 1 Вақоеънома 3:3

2. Забур 103:17 - "Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост".

1 Вақоеънома 3:4 Ин шаш нафар барои ӯ дар Ҳебрӯн таваллуд ёфтанд; ва дар он ҷо ҳафт солу шаш моҳ подшоҳӣ кард, ва дар Ерусалим сию се сол подшоҳӣ кард.

Довуд дар Ҳебрӯн ҳафтуним сол ва дар Ерусалим 33 сол подшоҳӣ кард.

1. Нақшаи Худо нисбати Довуд ин буд, ки дар Ерусалим 33 сол ҳукмронӣ кунад.

2. Худо ба мо нақша ва ҳадаферо барои ҳаёти мо медиҳад.

1. Забур 37:23 - "Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад".

2. Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст. "

1 Вақоеънома 3:5 Ва инҳо дар Ерусалим барои ӯ таваллуд ёфтанд; Шимъо ва Шубоб ва Нотон ва Сулаймон чор нафар аз Батшуа духтари Аммиил;

Довуд чор писар дошт: Шимъо, Шубоб, Нотон ва Сулаймон, ки дар Ерусалим аз Батшуа духтари Аммиил таваллуд ёфтанд.

1. Қудрати Падарӣ: Таҳқиқот дар бораи оилаи Довуд

2. Арзиши итоаткорӣ: Қиссаи Довуд ва Батшуа

1. 2 Подшоҳон 7:14–17

2. Забур 89:20–37

1 Вақоеънома 3:6 Ҳамчунин Ибҳор ва Элишома ва Элифелет,

Ин порча писарони Довудро тасвир мекунад: Ибҳор, Элишама ва Элифелет.

1. Аҳамияти оила дар ҳаёти мо.

2. Меросе, ки мо дар паси худ мегузорем.

1. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд».

2. Забур 78: 5-7 - "Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

1 Вақоеънома 3:7 Ва Нӯҷа, ва Нафаҷ ва Ёфия,

Ин порча дар бораи чор писари Довуд нақл мекунад: Ҳаниониё, Шима, Раҳабъом ва Нӯҷа, Нафаҷ ва Ёфия.

1. Аҳамияти падарӣ ва мероси Довуд

2. Вафодории Худо ба халқи баргузидаи худ

1. Забур 78:67-68 Илова бар ин, ӯ хаймаи Юсуфро рад кард, ва сибти Эфроимро баргузид; балки сибти Яҳудоро, кӯҳи Сионро, ки ӯ дӯст медошт, баргузид.

2. 1 Вақоеънома 17:11-14 Ва Ман барои қавми Худ Исроил маконе таъин карда, онҳоро хоҳам шинонд, то ки онҳо дар макони худ сокин шаванд ва дигар ҳаракат накунанд; ва фарзандони шарир дигар онҳоро мисли пештара азоб нахоҳанд дод.

1 Вақоеънома 3:8 Ва Элишома, ва Элиёдо ва Элифелет, нӯҳ нафар.

Дар 1 Вақоеънома 3:8 гуфта мешавад, ки нӯҳ писарони шоҳ Довуд, яъне Элишома, Элиода ва Элифелет буданд.

1. Вафодории шоҳ Довуд: Баррасии баракатҳои подшоҳи одил.

2. Омӯзиш дар бораи ваъдаи Худо ба шоҳ Довуд ва авлоди ӯ.

1. Забур 89:20-37 - Аҳди Худо бо Довуд.

2. Румиён 1:3-4 - Насли ваъдашудаи Довуд.

1 Вақоеънома 3:9 Инҳо ҳама писарони Довуд буданд, ғайр аз писарони суррияҳо ва хоҳари онҳо Томор.

Ин оят аз 1 Вақоеънома 3:9 ҳамаи писарони Довуд, аз ҷумла суррияҳо ва хоҳари ӯ Тамарро тасвир мекунад.

1. Беназирии Довуд ва оилаи ӯ: омӯхтани нақшҳои писарон ва хоҳари ӯ

2. Таъмини Худованд барои Довуд: Баррасии мероси авлоди ӯ

1. Рут 4:18-22 - Омӯзиши насли Довуд тавассути Рут

2. Забур 89:20-37 - Баррасии аҳди Худо бо Довуд ва насли ӯ

1 Вақоеънома 3:10 Ва писари Сулаймон — Раҳабъом, писараш Абиё, писараш Осо, писараш Еҳӯшофот,

Раҳабъом писари Сулаймон буд ва чаҳор писар дошт: Абиё, Осо, Еҳӯшофот ва Йӯром.

1. Вафодории Худо дар наслҳои халқи Ӯ дида мешавад.

2. Худо оилаи моро барои ҷалол додани номи Ӯ истифода мебарад.

1. Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

2. Эфсӯсиён 3:14-19 - Барои ҳамин ман дар пеши Падаре, ки ҳар як оила дар осмон ва замин аз Ӯ ном бурда шудааст, зону хам мекунам, то ки аз рӯи сарвати ҷалоли Худ Ӯ ба шумо ато кунад, ки бо қудрат ба воситаи Рӯҳи Ӯ дар ботини шумост, то ки Масеҳ ба воситаи имон дар дилҳои шумо сокин бошад, то ки шумо, ки дар муҳаббат реша давондаед, қувват дошта бошед, то бо ҳамаи муқаддасон дарк кунед, ки фарохӣ, дарозӣ ва баландӣ ва амиқ чист ва бидонед муҳаббати Масеҳ, ки аз дониш болотар аст, то ки шумо аз тамоми пуррагии Худо пур шавед.

1 Вақоеънома 3:11 Писараш Йорам, писараш Аҳазиё, писараш Юош,

Дар ин порча насли шоҳ Довуд ва авлоди ӯ, ки аз Сулаймон сар шуда буд, тасвир шудааст.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқ мемонанд, баракат медиҳад - Насаби Довуд

2. Аҳамияти мерос ва насли худовандӣ, ки мо бояд барои он саъй кунем

1. 1 Вақоеънома 17:11-14 - Вақте ки айёми ту ба охир мерасад ва ту бо падарони худ хобидай, ман насли туро, ки аз бадани ту меояд, пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард ва салтанати ӯро барқарор хоҳам кард. Ба исми Ман хонае хоҳад сохт, ва тахти подшоҳии ӯро то абад устувор хоҳам сохт. Ман барои ӯ падар хоҳам буд, ва ӯ барои ман писар хоҳад буд. Вақте ки ӯ гуноҳ кунад, ман ӯро бо асои одамон, бо риштаи писарони одамӣ ҷазо хоҳам дод, аммо муҳаббати устувори ман аз ӯ дур нахоҳад шуд, чунон ки онро аз Шоул, ки аз пеши ту дур кардаам, гирифтаам.

2. Забур 132:11 - Худованд ба Довуд қасам хӯрд, ки ӯ аз он рӯй нагардонад: Яке аз писарони бадани Туро бар тахти Ту хоҳам гузошт.

1 Вақоеънома 3:12 Писараш Амасьё, писараш Азарьё, писараш Ютом,

Ин порча тасвири аҷдодии шоҳ Довуд аст, ки дар он чаҳор насли авлоди ӯ зикр шудааст.

1: Вафодории Худо дар наслҳои халқи баргузидаи Ӯ, подшоҳ Довуд ва авлоди ӯ дида мешавад.

2: Мо метавонем қувват ва амниятро дар гузаштагони худ, ки Худо баракат додааст, пайдо кунем.

1: Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои ҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

2: Масалҳо 22:28 - Нишонаи қадимие, ки аҷдодони шумо гузоштаанд, аз байн набаред.

1 Вақоеънома 3:13 Писараш Оҳоз, писараш Ҳизқиё, писараш Менашше,

Ин порча дар бораи насабномаи авлоди шоҳ Довуд аст.

1. Вафодории Худо дар нигоҳ доштани насли подшоҳон

2. Аҳамияти мерос дар интиқоли имон

1. Рут 4:18-22 - садоқат ва садоқати Рут дар ҳифзи мероси оилааш

2. Матто 1:1-17 - насабномаи Исо ва аҳамияти насли Ӯ

1 Вақоеънома 3:14 Писараш Омон, писараш Йӯшиёҳу.

Амон писари Йӯшиёҳу буд.

1. Ахамияти насаб: Пайравй бо рохи ниёгон

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 145:17-18 - Худованд дар ҳама роҳҳои худ одил аст ва дар ҳама кораш мӯътамад аст. Худованд ба ҳар касе ки Ӯро мехонад, ба ҳар касе ки Ӯро ба ростӣ мехонад, наздик аст.

1 Вақоеънома 3:15 Ва писарони Йӯшиёҳу: нахустзода Юҳонон, дуюмаш Еҳӯёқим, сеюмаш Сидқиё, чорумаш Шаллум.

Дар ин порча чор писари Йӯшиёҳу зикр шудааст: Юҳанон, Еҳӯёқим, Сидқиё ва Шаллум.

1. Вафодории Йӯшиёҳу: Баррасии мероси падари худотарс

2. Сармоягузорӣ дар фарзандони мо: Масъулияти тарбияи насли худотарсӣ

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Забур 78:3-4 Он чиро, ки мо шунидаем ва медонистем, ки падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

1 Вақоеънома 3:16 Ва писарони Еҳӯёқим: писараш Еконьё, писараш Сидқиё.

Еҳӯёқим ду писар дошт: Ёқунё ва Сидқиё.

1. Нақшаи Худо комил аст - Таҳқиқи 1 Вақоеънома 3:16

2. Ҳукмронии Худо дар тарбияи волидон - 1 Вақоеънома 3:16

1. Ирмиё 22:30 - "Худованд чунин мегӯяд: Ин шахсро ҳамчун бефарзанд бинавис, ки дар айёми худ муваффақ нахоҳад шуд; зеро ки ҳеҷ яке аз насли ӯ бар тахти Довуд нишаста, дубора ҳукмронӣ нахоҳад кард. Яҳудо.'"

2. Матто 1:11 - «Ва Йӯшиёҳу падари Еконьё ва бародарони ӯ шуд, дар вақти ба Бобил бадарға шудан».

1 Вақоеънома 3:17 Ва писарони Еконьё; Ассир, писараш Салатиил,

Дар ин порча Ёкониё ва писарони ӯ Ассир ва Салатиил зикр шудаанд.

1. Вафодории Худо дар баракати наслӣ

2. Вафодории бепоёни Худо ба ваъдаҳояш

1. 2 ба Қӯринтиён 7:1 - "Бинобар ин, эй маҳбубон, бо доштани ин ваъдаҳо, биёед худро аз ҳар нопокии ҷисм ва рӯҳ пок кунем ва дар тарси Худо муқаддасиро комил гардонем".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

1 Вақоеънома 3:18 Ҳамчунин Малкирам ва Педоё ва Шеназар, Екамьё, Ҳушама ва Надобиё.

Дар ин порча шаш писари шоҳ Довуд номбар шудаанд: Малкирам, Педаё, Шеназар, Екамьё, Ҳошама ва Надобиё.

1. Аҳамияти оила: Дарсҳо аз писарони шоҳ Довуд

2. Эҳтироми гузаштагони худ: мероси шоҳ Довуд

1. 1 Вақоеънома 3:18

2. Забур 127:3-5 "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд аст, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҷавҳари худро пур мекунад. ки дар назди дарвоза бо душманонаш сухан меронад, хиҷил нахоҳад шуд».

1 Вақоеънома 3:19 Ва писарони Педоё инҳо буданд: Зарубобил ва Шимъӣ; ва писарони Зарубобил; Мешулом ва Ҳананиё ва хоҳарашон Шеломит;

Педоё се писар дошт: Зарубобил, Шимъӣ ва Мешулом. Мешулом ду бародар дошт: Ҳананиё ва Шеломит.

1. Пайвандҳои оилавӣ: Омӯзиши 1 Вақоеънома 3:19

2. Вафодории Худо дар наслҳои муборак: Баррасии 1 Вақоеънома 3:19

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Ваъдаи Худованд дар бораи баракат додани Иброҳим ва насли ӯ

2. Забур 103:17 - Вафодории Худованд ба наслҳои онҳое ки аз Ӯ метарсанд

1 Вақоеънома 3:20 Ва Ҳашуба, ва Оҳел, ва Барахиё, ва Ҳасадиё, Ҷӯшабҳесед, панҷ.

Дар ин порча панҷ писари шоҳ Довуд зикр шудааст: Ҳашуба, Оҳел, Берехиё, Ҳасадиё ва Ҷӯшабҳесед.

1. Вафодории Худо дар насли зиёди шоҳ Довуд дида мешавад.

2. Вафодории Худо дар ҳаёти шоҳ Довуд, ҳукмронии ӯ ва мероси гузоштаи ӯ дида мешавад.

1. Забур 89:1-37 - садоқат ва аҳди Худо бо шоҳ Довуд.

2. Аъмол 13:22 - Худо ба воситаи Довуд ваъда дод, ки Наҷотдиҳандаеро эҳё мекунад.

1 Вақоеънома 3:21 Ва писарони Ҳананиё; Пелатьё ва Ешаё: писарони Рафоё, писарони Арнон, писарони Убадьё, писарони Шаканьё.

Дар ин порча писарони Ҳананиё, аз ҷумла Пелатё, Йесиё, Рафоё, Арнон, Убадьё ва Шаканиё тасвир шудаанд.

1. Нақшаи Худо барои оила: Чӣ тавр Худо дар оила ва тавассути оилаҳои мо кор мекунад

2. Вафодории Худо: Чӣ тавр Ӯ ваъдаҳои худро дар тӯли наслҳо иҷро мекунад

1. Эфсӯсиён 3:14-15 - Барои ҳамин ман дар пеши Падар зону мезанам, ки ҳар оила дар осмон ва замин аз Ӯ ном гирифтааст.

2. Забур 68:5-6 - Падари ятимон, муҳофизи бевазанон, Худо дар манзили муқаддаси худ аст. Худо бекасонро дар оилаҳо мегузорад, маҳбусонро бо суруд берун мекунад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

1 Вақоеънома 3:22 Ва писарони Шаканьё; Шамаё ва писарони Шамаё; Хаттуш ва Игеал ва Бариё ва Неариё ва Шофот шаш.

Шаканиё шаш писар дошт, ки Шамаё, Хаттуш, Игеал, Барьё, Неёриё ва Шофот ном дошт.

1. Баракатҳои оила: омӯхтани шодии хонаводаи чанд насл

2. Арзиши мерос: Аҷдодони мо ба ҳаёти мо чӣ гуна таъсир мерасонанд

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 3:23 Ва писарони Неориё; Эльёней, Ҳизқиё ва Азриқом, се нафар.

Неёрё се писар дошт: Эльёней, Ҳизқиё ва Азриком.

1. Садоқати Худо дар таъмини мо тавассути оилаҳоямон.

2. Аҳамияти гиромидошти падару модар ва мероси онҳо.

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки он ба шумо хуб ояд ва шумо баҳра баред. умри дароз дар руи замин.

2. Забур 127:3-5 - Кӯдакон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, насли подош аз ҷониби Ӯст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар кӯдаконе ҳастанд, ки дар ҷавонӣ таваллуд шудаанд. Хушбахт аст он касе, ки кӯзааш пур аз онҳо аст. Вақте ки онҳо дар додгоҳ бо рақибони худ мубориза мебаранд, шарманда нахоҳанд шуд.

1 Вақоеънома 3:24 Ва писарони Эльюенай: Ҳӯдаё ва Эльёшиб ва Пелоё ва Акқуб, ва Юҳанон, ва Далоё ва Ҳанонӣ ҳафт нафар буданд.

Дар ин порча ҳафт писари Элиоеной зикр шудааст, ки онҳо Ҳудаё, Эльёшиб, Пелоё, Акқуб, Юҳанон, Далоё ва Ҳанонӣ мебошанд.

1. Вафодории Элиоенай: Чӣ тавр Худо моро ҳатто дар вақти душвориҳо содиқона таъмин мекунад.

2. Қувваи баракатҳои наслӣ: Чӣ гуна садоқати мо ба Худо метавонад ба наслҳои оянда баракатҳо биёрад.

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек барои фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад.

1 Вақоеънома боби 4 аз насабномае оғоз мешавад, ки дар он ба насли Яҳудо, бахусус насли Ёбез тамаркуз мекунад ва баъдан васеъ карда мешавад, ки қабилаҳо ва шахсони алоҳида аз қабилаҳои гуногунро зикр кунад.

Сархати 1: Боб бо зикри писарони Яҳудо Перес, Ҳесрӯн, Кармӣ, Ҳур ва Шубол оғоз мешавад. Он наслҳои Шобал ва таъсири онҳоро дар соҳаҳои гуногун, аз қабили хаттӣ ва сафолӣ таъкид мекунад (1 Вақоеънома 4:1-23).

Параграфи 2: Ҳикоя Ҷабезро шахсияти барҷастае муаррифӣ мекунад, ки бо дуои худ маъруф аст ва дар бораи насли ӯ тафсилот медиҳад. Дар он дархости пуршарафи ӯ дар бораи баракати Худо ва чӣ гуна Худо он чизеро, ки ӯ талаб мекард, ба ӯ ато кардааст (1 Вақоеънома 4:9-10).

Сархати 3-юм: Пас таваҷҷӯҳ ба қабилаҳои дигар дар сибти Яҳудо мегузарад. Дар он якчанд оилаҳое, ки аз Шело писари дигари Яҳудо буданд, номбар шудаанд ва дар бораи касбу кор ва ҷойгиршавии онҳо маълумот медиҳанд (1 Вақоеънома 4:21-23).

Параграфи 4: Ҳикоя аз доираи сибти Яҳудо васеъ шуда, қабилаҳои дигарро дар бар мегирад. Дар он шахсони аз сибти Шимъӯн ба монанди Немуил, ки бо шуҷоати худ дар ҷанг машҳур буданд, ёдовар мешаванд (1 Вақоеънома 4:24).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри оилаҳои гуногун аз қабилаҳои гуногун, аз ҷумла Рубен, Ҷод, Менашше, ки дар минтақаҳои мушаххас ба монанди Гедор ё Мӯоб маскан гирифтаанд, ба итмом мерасад. Он ҳамчунин қайд мекунад, ки ин сабтҳо дар давраи ҳукмронии Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо ва Санҳериб подшоҳи Ашшур навишта шудаанд (1 Вақоеънома 4:41-43).

Хулоса, боби чоруми 1 Вақоеънома сабтҳои насабномаро аз авлоди Яҳудо тасвир мекунанд. Таъкид кардани насли Ҷабез, зикри қабилаҳои дигар. Васеъ шудан ба қабилаҳои гуногун, қайд кардани шаҳракҳои минтақавӣ. Хулоса, ин боб барои фаҳмидани оилаҳои гуногун дар қабилаҳои исроилӣ заминаи таърихӣ фароҳам меорад ва ба шахсоне, ба мисли Ёбез, ки баракати Худоро меҷустанд, таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 4:1 Писарони Яҳудо; Форес, Ҳесрӯн ва Кармӣ, ва Ҳур ва Шубол.

Ин порча чор писари Яҳудоро тасвир мекунад: Форас, Ҳезрӯн, Карми ва Ҳур ва Шубол.

1. Вафодории Худо дар нигоҳ доштани насли Яҳудо дида мешавад.

2. Худо касонеро, ки Ӯро эҳтиром мекунанд, бо нигоҳ доштани мероси худ эҳтиром мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 17:7 - Ва ман аҳди Худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар тӯли наслҳояшон барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошам.

1 Вақоеънома 4:2 Ва Раёё ибни Шубол Яҳотро ба дунъё овард; ва Яҳот Аҳумай ва Лаҳадро ба дунъё овард. Инҳоянд қабилаҳои зоротиён.

Реайё ибни Шубол, падари Яҳот, ки падари Аҳумай ва Лаҳад буд. Инҳо насли зоротиён буданд.

1. Нерӯи наслҳо: омӯхтани осори ниёгон.

2. Вафодорӣ кори оилавӣ аст: аҳамияти садоқати оилавӣ.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Забур 78:3-7 - Ки мо шунидаем ва медонем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандони онҳо пинҳон намедорем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем. Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард, ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум гардонанд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1 Вақоеънома 4:3 Ва инҳо аз падари Этом буданд; Изреъил ва Ишмо ва Идбош; ва номи хоҳари онҳо Хазелелпонӣ буд;

Дар порча чаҳор бародар аз падари Этам тасвир шудааст: Изреил, Ишмо, Идбаш ва Ҳазелелпонӣ.

1. Нақшаҳои Худо барои оилаҳои мо бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем.

2. Муҳимияти эҳтиром ба мероси оилаи мо.

1. Масалҳо 17:6 - Фарзандони кӯдакон тоҷи пиронсолон ва волидон ифтихори фарзандони онҳо мебошанд.

2. Матто 22:39 - Ва дуюмаш ба он монанд аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

1 Вақоеънома 4:4 Ва Пануил падари Ҷедор ва Эзер падари Ҳушо. Инҳоянд писарони Ҳур, нахустзодаи Эфрато, падари Байт-Лаҳм.

Писарони Ҳур, нахустзодаи Эфрато, Пануил, падари Ҷедор ва Эзер, падари Ҳушо буданд.

1. Муҳимияти мерос: Чӣ гуна муносибатҳои оилавӣ метавонанд ба ҳаёти мо таъсир расонанд.

2. Қувваи имон: Аз паи Худо рафтан дар шароити душвор чӣ гуна ба назар мерасад.

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ.

2. Эфсӯсиён 3:14-19 - Дуои Павлус барои калисо барои донистани муҳаббати Масеҳ.

1 Вақоеънома 4:5 Ва Ашӯр падари Текӯо ду зан дошт: Ҳело ва Наора.

Ашӯр, падари Текоа, ду зан дошт: Ҳело ва Нааро.

Беҳтарин

1. Аҳамияти оила ва нақши зану шавҳар дар издивоҷ.

2. Арзи эҳтироми падару модари ҳамсарамон.

Беҳтарин

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Дастурҳо барои зану шавҳар дар издивоҷ.

2. Ҳастӣ 2:24 - Муассисаи издивоҷ ва аҳамияти эҳтиром кардани оилаи ҳамсари мо.

1 Вақоеънома 4:6 Ва Нааро ба ӯ Аҳузам ва Ҳефер, ва Теменӣ ва Ҳоаштариро зоид. Инҳо писарони Наора буданд.

Нааро чор писар дошт, ки Аҳузам, Ҳефер, Теменӣ ва Ҳааҳаштарӣ ном доштанд.

1. Баракатҳои оила: Ҷашни атои Худо ба мо

2. Ҳисоб кардани баракатҳои мо: қадр кардани чизҳои нек дар зиндагӣ

1. Ҳастӣ 1:27-28 - Худо ҳама он чиро, ки Ӯ офаридааст, дид ва ин хеле хуб буд. Ва шом шуд, ва рӯзи шашум субҳ буд.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 4:7 Ва писарони Ҳело инҳо буданд: Зерет ва Езуар ва Этнон.

Писарони Ҳело Зерет, Езуар ва Этнон буданд.

1. Аҳамияти оила ва мероси он дар нақшаи Худо.

2. Нигоҳ доштани имон бо интиқоли он ба насли оянда.

1. Забур 78:2-7 Ман даҳони худро дар масал мекушоям; Суханҳои сиёҳи қадимиро мегӯям.

2. Масалҳо 13:22 Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад.

1 Вақоеънома 4:8 Ва Қӯс Ануб ва Сӯбаборо ба дунъё оварда, ва қабилаҳои Аҳарҳел ибни Ҳарум.

Коз се писар дошт: Ануб, Зобаба ва оилаҳои Аҳарҳел, ки писари Ҳарум буд.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна Худо моро бахше аз як оила месозад

2. Рӯзи Худо дар рӯзњои сахт

1. Эфсӯсиён 3:14-15 - Барои ҳамин ман дар пеши Падар зону мезанам, ки тамоми аҳли оилааш дар осмон ва замин аз Ӯ ном мебаранд.

2. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд мебарорад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

1 Вақоеънома 4:9 Ва Ёбис аз бародарони худ гиромӣтар буд, ва модараш ӯро Ёбис ном бурда, гуфт: "Зеро ки ӯро бо андӯҳ зоидаам".

Ҷабис аз бародаронаш гиромӣтар буд ва модараш барои ёдоварӣ аз ғаму андӯҳе, ки ӯро ба ӯ овардааст, номи ӯро ба ӯ дод.

1. Шарафи Ҷабез: Дарси фурӯтанӣ

2. Ҷабез: Намунаи хислати содиқ

1. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Зеро ки шумо, эй бародарон, даъвати худро мебинед, ки чӣ тавр бисьёр хирадмандон ба ҳасби ҷисм даъват карда нашудаанд, на бисьёр тавоноҳо ва на бисьёр олиҷаноб:

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан беҳтар аст аз сарвати бузург ва муҳаббати муҳаббат аз нуқра ва тилло.

1 Вақоеънома 4:10 Ва Ёбис Худои Исроилро нидо карда, гуфт: «Кошки маро баракат медодӣ, ва соҳили маро васеъ менамудӣ, ва дасти Ту бо ман бошад, ва маро аз бадӣ нигоҳ медоштӣ, то ки маро ғамгин накунед! Ва Худо он чиро, ки хост, ба ӯ дод.

Ёбис дуо кард, ки аз Худо баракат ва дасташ бо ӯ бошад ва аз бадӣ нигоҳ дошта шавад ва Худо дархосташро ба ӯ дод.

1. Қувваи Дуо: Ҷабез ва Қувваи Дуо Иҷобат

2. Вафодории Худо: Ҷавоби содиқи Худо ба дархости Ҷабез

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Вақоеънома 4:11 Ва Челуб бародари Шуаҳ Меҳирро ба дуньё овард, ки падари Эштон буд.

Челуб, бародари Шуа, Меҳир ном писаре дошт, ки падари Эштон буд.

1: Мо қудрати баракатҳои наслро дар Библия мебинем.

2: Худо метавонад бо роҳҳои аҷиб тавассути насли оилаи мо кор кунад.

1: Ҳастӣ 17:7 8 - Ва ман аҳди худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар наслҳои онҳо барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошад.

2: Матто 1:1 17 - Китоби насли Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим.

1 Вақоеънома 4:12 Ва Эштон Байтрафо ва Пасеаҳро ба дуньё овард, ва Тоҳинноро падари Ирноҳаш ба дуньё овард. Инҳо одамони Рехо мебошанд.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 4:12 дар бораи насабномаи як хонавода аз насли Рехо нақл мекунад.

1. "Нақшаи Худо барои оилаҳо: Омӯзиши 1 Вақоеънома 4:12"

2. "Содиқ будани Худо дар ҳаёти мо: Таҳлили 1 Вақоеънома 4:12"

1. Ҳастӣ 17:1-9 - Аҳди Худо бо Иброҳим ва насли ӯ

2. Матто 19:3-9 - Таълимоти Исо дар бораи издивоҷ ва талоқ

1 Вақоеънома 4:13 Ва писарони Кеназ; Отниил ва Сарё ва писарони Отниил; Хатат.

Дар ин порча дар бораи писарони Кеназ, ки Отниил ва Серёёро дар бар мегиранд, ва писарони Отниил, ки Хатот мебошанд, зикр шудааст.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи худ

2. Эътироф кардани насли мӯъмини Худованд

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Забур 112:1-2 - Хушо касе ки аз Худованд метарсад ва аз аҳкоми Ӯ хеле лаззат мебарад.

1 Вақоеънома 4:14 Ва Меъӯнотой Офроро ба дуньё овард; ва Сарой Юобро, падари водии Корашимро ба дуньё овард; зеро онхо усто буданд.

Мӯнотой ва Сарё аҷдодони Юоб, ки падари водии Чорашим буд, буданд. Мардуми водӣ бо хунармандии худ ном баровардаанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки истеъдодҳои худро барои хидмат ба дигарон истифода барем.

2. Аз ибтидои фурӯтан, Худо метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Худо аблаҳон ва заифони ҷаҳонро интихоб мекунад, то доноонро шарманда кунанд.

1 Вақоеънома 4:15 Ва писарони Колеб ибни Ефунне; Иру, Элоҳ ва Ноам, ва писарони Элоҳ, Кеназ.

Колеб се писар дошт, ки Иру, Элоҳ ва Ноам ном доштанд. Писарони Элоҳ Кеназ буданд.

1. Аҳамияти ваҳдати хонаводагӣ ва мерос.

2. Вафодорӣ ва қатъият дар иҷрои нақшаи Худо барои ҳаёти мо.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 4:16 Ва писарони Ёҳалолил; Зиф, ва Зифо, Тирия ва Асарил.

Ёҳалеил чор писар дошт: Зиф, Зифо, Тирия ва Асарил.

1. Садоқат ва ризқу рӯзии Худованд дар вақти ниёз.

2. Ташаккул додани робитаҳои оилавӣ барои эҳтироми Худо.

1. Забур 23:1 "Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам."

2. Румиён 12:10 «Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ содиқ бошед; ба якдигар эҳтиром гузоред».

1 Вақоеънома 4:17 Ва писарони Эзро инҳо буданд: Йетер ва Меред ва Эфар ва Ҷолон; ва ӯ Мирьём ва Шаммай ва Ишборо падари Эштемӯо зоид.

Писарони Эзро Йетер, Меред, Эфер ва Ҷалон буданд, ки Марьям, Шаммай ва Ишборо, падари Эштемоаро зоид.

1. Аҳамияти оила ва мерос дар Китоби Муқаддас.

2. Қудрати Худо барои кор тавассути шахсони алоҳида ва оилаҳо.

1. Ҳастӣ 17:5-6 - Ва Худо ба Иброҳим гуфт: «Пас, ту ва насли ту баъд аз ту дар наслҳои худ аҳди Маро риоя хоҳӣ кард.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованданд: ва меваи бачадон мукофоти Ӯст. Чунон ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд; фарзандони наврас низ чунинанд. Хушбахт аст он касе, ки ҷавҳари пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт.

1 Вақоеънома 4:18 Ва занаш Еҳудиё Ередро падари Ҷедор ва Ҳебарро падари Сохо ва Ёқутиилро падари Зонӯоҳ зоид. Ва инҳоянд писарони Бития, духтари фиръавн, ки Меред онро гирифт.

Меред Битияро духтари фиръавн ба занӣ гирифт, ва онҳо соҳиби чор писар шуданд, ки падарони Гедор, Ҳебар, Ёқутиил ва Зонӯаҳ буданд.

1. Баракати издивоҷи одилона - 1 Вақоеънома 4:18

2. Вафодории Худо барои иҷрои ваъдаҳояш - 1 Вақоеънома 4:18

1. Ҳастӣ 41:45 - Фиръавн зани Юсуфро Осенат духтари коҳини Пӯтифераи Он номид.

2. Хуруҷ 2:1-10 - Қиссаи таваллуди Мусо ва садоқати модараш.

1 Вақоеънома 4:19 Ва писарони занаш Ҳӯдия, хоҳари Наҳом, падари Қаило аз гармитӣ ва Эштемоаи мақотӣ.

Ин порча насли хонаводагии Ҳодиё, зани Наҳом ном мардеро тасвир мекунад. Дар он писарони ӯ, Кейло гармитӣ ва Эштемоаи маахотӣ зикр шудаанд.

1. Нерӯи насл: Аҷдодони мо зиндагии моро чӣ гуна ташаккул медиҳанд

2. Аҳамияти оила: Дарки мероси мо

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Зеро онҳое ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад.

2. Матто 7:17-20 - Ба ҳамин монанд, ҳар дарахти хуб меваи хуб медиҳад, аммо дарахти бад меваи бад меорад. Дарахти хуб меваи бад дода наметавонад ва дарахти бад меваи хуб дода наметавонад. Ҳар дарахтеро, ки меваи хуб намедиҳад, бурида ба оташ мепартоянд. Пас, шумо онҳоро аз меваҳошон хоҳед шинохт.

1 Вақоеънома 4:20 Ва писарони Шимӯн: Амнӯн ва Ринно, Бенҳонон ва Тилон. Ва писарони Ишӣ: Зӯҳет ва Бензӯҳет.

Шимъӯн ва Ишӣ чор ва ду писар доштанд, ки Амнӯн, Ринно, Бенҳанон, Тилон, Зӯҳет ва Бенсӯвет ном доштанд.

1. Қудрати оила: Аҳамияти интиқоли номҳо ва мерос

2. Ваъдаи Худо: Баракат ва иззати гузаштагони мо

1. Румиён 11:29 - Зеро бахшоишҳо ва даъвати Худо бебозгашт аст.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Вақоеънома 4:21 Писарони Шело ибни Яҳудо буданд: Эр падари Леко ва Лаода падари Морешо, ва қабилаҳои хонадони катони маҳин, аз хонаи Ашбаа,

Писарони Шело, ибни Яҳудо, Ер падари Леко ва Лаода падари Морешо буданд, ки қабилаҳои хонаи катонбофон буданд.

1: Мо бояд дар бораи истеъдодҳо ва инъомҳои Худо ба мо ёдовар бошем ва онҳоро барои баракат ва хидмат ба дигарон истифода барем.

2: Мо бояд барои коргарони баландихтисос дар ҳаёти худ миннатдор бошем ва якҷоя кор кунем, то истеъдодҳои якдигарро инкишоф диҳанд.

1: Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

2: 1 ба Қӯринтиён 12:4-7 - Ҳоло тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ ҳамон як аст; ва хизмат гуногун аст, аммо Худованд як аст; ва намудҳои гуногуни фаъолиятҳо ҳастанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳамаи онҳоро дар ҳама қувват мебахшад. Ба ҳар кас зуҳури Рӯҳ барои манфиати умумӣ дода мешавад.

1 Вақоеънома 4:22 Ва Йӯқим ва мардони Кӯзебо, ва Юош ва Сорафро, ки дар Мӯоб ва Ёшубилаҳм салтанат доштанд. Ва ин чизҳои қадимӣ мебошанд.

Дар ин порча чор мард аз минтақаи Мӯоб зикр шудааст, ки дар ин минтақа як навъ ҳукмронӣ доштанд.

1. Қувваи чизҳои қадимӣ: Қиссаи Ҷоким, Чозеба, Ҷоаш ва Сараф метавонад ба мо аҳамияти гузаштаро хотиррасон кунад ва чӣ гуна амалҳои имрӯзаи мо барои наслҳои оянда оқибатҳои васеъ дошта метавонанд.

2. Баракати ҳокимият: Ба мардони Мӯоб дар минтақаи худ ҳокимият дода шуда буд ва мо метавонем аз мисоли онҳо дар бораи он ки чӣ тавр қудрати худро барои некӯаҳволии ҷомеаи худ истифода кунем, омӯхта метавонем.

1. Масалҳо 20:28 - Муҳаббат ва садоқат подшоҳро эмин нигоҳ медорад; ба воситаи муҳаббат тахти ӯ эмин аст.

2. 1 Петрус 5:1-5 - Ба пирони байни шумо, ман ҳамчун як пири ҳамкор ва шоҳиди уқубатҳои Масеҳ, ки дар ҷалоли зоҳиршаванда шарик хоҳанд шуд, муроҷиат мекунам: чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери дасти шумост. ғамхорӣ кунед ва онҳоро на аз рӯи ҳатмӣ нигоҳ доред, балки барои он ки шумо мехоҳед, чунон ки Худо мехоҳад, бошед; на аз паи фоидаи беинсоф, балки майли хизмат кардан; на аз болои онҳое ки ба шумо супурда шудаанд, ҳукмфармо бошед, балки барои рама намуна бошед. Ва ҳангоме ки Сарчӯпон пайдо мешавад, шумо тоҷи ҷалолро хоҳед гирифт, ки ҳеҷ гоҳ пажмурда намешавад.

1 Вақоеънома 4:23 Инҳо кулолгарон ва онҳое буданд, ки дар миёни растаниҳо ва чарогоҳҳо сукунат доштанд; дар он ҷо бо подшоҳ барои кори ӯ сукунат доштанд.

Ин оят дар 1 Вақоеънома 4:23 кулолгарон ва онҳоеро тасвир мекунад, ки дар байни растаниҳо ва чарогоҳҳое зиндагӣ мекарданд, ки бо подшоҳ сукунат мекарданд, то кори ӯро иҷро кунанд.

1. Қувваи хидмат: Омӯзиши хидмат ба якдигар дар тоату фармони Худо.

2. Ҳаёти имон: Омӯзиши кор бо роҳнамоии Худо.

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад». Ту андаке вафодор будӣ; Ман туро хеле бартарӣ медиҳам.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

1 Вақоеънома 4:24 Писарони Шимъӯн: Намуил ва Ёмин, Ёриб, Зараҳ ва Шоул:

Шимъӯн панҷ писар дошт, ки Намуил, Ёмин, Ёриб, Зараҳ ва Шоул ном дошт.

1. Чӣ тавр аҷдодони мо метавонанд моро ба зиндагии одилона рӯҳбаланд кунанд

2. Муҳимияти донистани таърихи оилаи мо

1. 1 Вақоеънома 4:24 - Ва писарони Шимъӯн: Намуил ва Ёмин, Ёриб, Зераҳ ва Шоул буданд.

2. Забур 139:1-2 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед.

1 Вақоеънома 4:25 Писараш Шаллум, писараш Мибсам, писараш Мишма.

Ин порча дар бораи насабномаи Шаллум, Мибсам ва Мишма сухан меравад.

1. Садоқатмандии Худо дар нигоҳ доштани насли оила дида мешавад.

2. Мо метавонем шахсият ва ҳадафи аслии худро дар насли Худо пайдо кунем.

1. Матто 1:1-17 - Насабнома ва шахсияти Исо ҳамчун Масеҳ.

2. Румиён 4:13-17 - Ваъдаи Иброҳим ва вафодории Худо ба аҳди Ӯ.

1 Вақоеънома 4:26 Ва писарони Мишма; Писараш Ҳомуил, писараш Закур, писараш Шимъӣ.

Дар порча писарони Мишма номбар шудаанд, ки Ҳамуил, Заккур ва Шимей мебошанд.

1. Худо ризқдиҳандаи ниҳоии он аст, тавре ки дар таъмини оила барои Мишма дида мешавад.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгони мо, чун Мишма соҳиби писарон буд.

1. Забур 68:5-6: "Падари ятимон ва муҳофизи бевазанон Худо дар макони муқаддаси худ аст. Худо танҳоиро дар хона ҷойгир мекунад, бандиҳоро ба сӯи шукуфоӣ мебарад".

2. Такрори Шариат 7:9: "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад".

1 Вақоеънома 4:27 Ва Шимъӣ шонздаҳ писару шаш духтар дошт; лекин бародаронаш фарзандони бисьёр надоштанд, ва тамоми аҳли байти онҳо мисли банӣ-Яҳудо зиёд нашуданд.

Шимъӣ шонздаҳ писару шаш духтар дошт, дар ҳоле ки бародаронаш мисли фарзандони Яҳудо соҳиби фарзанд набуданд.

1. Неъмати Худо: қадр кардани неъматҳое, ки мо мегирем

2. Истифодаи бештари чизҳое, ки мо дорем: Ҷустуҷӯи қаноатмандӣ дар шароити мо

1. Забур 127:3-4 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ.

2. Воиз 5:19 - Инчунин ҳар касе, ки Худо ба онҳо сарвату молу мулк ва қудрат додааст, то аз онҳо баҳра баранд ва насиби худро бипазиранд ва аз меҳнаташ шод шаванд, ин атои Худост.

1 Вақоеънома 4:28 Ва онҳо дар Беэр-Шобаъ ва Мӯлодо ва Ҳазаршуол,

Дар порча се маконе зикр шудааст, ки мардум дар он ҷо зиндагӣ мекарданд: Беэр-Шобаъ, Молада ва Ҳазаршуал.

1. Аҳамияти ҷойгоҳ: Дар Худо пайдо кардани хонаи худ

2. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷустуҷӯи нерӯ дар Худованд

1. Забур 73:25-26 - Ман дар осмон ба ҷуз Ту кист? Ва дар рӯи замин касе нест, ки ҷуз Ту бихоҳам. Ҷисми ман ва дили ман ноком мешавад; аммо Худо қуввати дили ман ва насиби ман то абад аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

1 Вақоеънома 4:29 Ва дар Билҳо, ва Эзем ва дар Толод,

Дар порча се ҷой зикр шудааст: Билҳа, Эзем ва Толад.

1. Худои мо Худои ҳама ҷойҳост: Омӯзиши моҳияти Билҳа, Эзем ва Толад

2. Дар ҷойҳое, ки мо меравем, қувват меёбем: Чӣ тавр Билҳа, Эзем ва Толад ба мо дар истодагарӣ кӯмак карда метавонанд

1. Румиён 8:38-39: «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

1 Вақоеънома 4:30 Ва дар Байтуил ва Ҳӯрмо ва Сиқлоҷ,

Ин порча дар Библия се ҷой дорад: Бетуил, Ҳорма ва Зиклаг.

1. Вафодории Худо тавассути ҷойҳои ғайричашмдошт - Тадқиқоти он, ки чӣ тавр Худо файз ва садоқати Худро дар ҷойҳои ғайричашмдошт ба монанди Бетуил, Ҳорма ва Зиклаг ошкор мекунад.

2. Баракат аз донистани ҷои мо - Бифаҳмед, ки чӣ гуна ҷойҳои Бетуил, Ҳӯрма ва Зиклаг ҳама чизеро доранд, ки ба мо дар бораи ҷои худамон дар ҷаҳон чизе омӯзанд.

1. Забур 16:5-7 Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Ман мероси зебое дорам. Худовандеро, ки ба ман насиҳат медиҳад, баракат медиҳам; дар шаб низ дилам маро насиҳат мекунад.

2. Ишаъё 43:18-19 Ба ёд наоваред чизҳои пештараро, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

1 Вақоеънома 4:31 Ва дар Байт-Марқобӯт, ва Ҳазарсусим, ва Байт-Бирей ва дар Шаарим. Инҳо шаҳрҳои онҳо то подшоҳии Довуд буданд.

Ин порча дар бораи шаҳрҳое, ки исроилиён дар замони ҳукмронии Довуд забт карда буданд, нақл мекунанд.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунем.

2. Неъмати вафодор дар зиндагии муъминон дида мешавад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-7 - Қавӣ ва далер бошед, зеро шумо ба ин қавм заминеро мерос хоҳед дод, ки ба падаронашон қасам хӯрда будам, ки ба онҳо бидиҳам.

7 Қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

4 Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

1 Вақоеънома 4:32 Ва деҳаҳои онҳо: Этам ва Айн, Риммӯн ва Тӯхен ва Ошон, панҷ шаҳр буд:

Наслҳои Ашӯр ибни Ҳесрӯн дар панҷ шаҳр зиндагӣ мекарданд: Этам, Айн, Риммон, Точен ва Ашон.

1. Мо бояд талош кунем, ки мисли Ашӯр зиндагии содиқ ва итоати Худо дошта бошем.

2. Муносибатҳои мо бо Худо ва ҳамдигар бояд бар пуштибонӣ ва эътимод асос ёбад.

1. 1 Вақоеънома 4:32

2. Матто 22:37-39 Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

1 Вақоеънома 4:33 Ва ҳамаи деҳоти онҳо, ки гирду атрофи ҳамон шаҳрҳо буданд, то Баал. Инҳо манзилҳои онҳо ва насабномаи онҳо буданд.

Вақоеънома 4:33 деҳот ва насабномаи одамонеро, ки дар атрофи шаҳрҳои Баал зиндагӣ мекарданд, тасвир мекунад.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад; сарфи назар аз гузаштаи мо, мо метавонем дар нақшаи Ӯ ҷои худро пайдо кунем.

2. Мо ҳама тӯҳфаҳо ва истеъдодҳои беназир дорем, ки мо метавонем онҳоро барои хидмат ба Худо ва ҷомеаи худ истифода барем.

1. Румиён 12: 3-8 - "Зеро ки бо файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яки шумо мегӯям, ки дар бораи худ бештар аз он ки бояд фикр кунед, фикр накунед, балки бо доварии оқилона фикр кунед, ки ҳар яке ба андозаи имон. Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида узвҳои якдигарем. ба файзе, ки ба мо ато шудааст, онҳоро

истифода барем: агар нубувват бошад, мувофиқи имони мо; агар хизмат бошад, дар хидмати мо; таълимдиҳанда - дар таълимоти худ; насиҳатдиҳанда - дар насиҳати худ; касе ки саҳмгузор бошад, дар насиҳати худ; , дар саховатмандӣ; роҳбарӣ - бо ҷидду ҷаҳд; касе, ки марҳамат, бо шодмонӣ мекунад.

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умеде диҳам."

1 Вақоеънома 4:34 Ва Мешӯбоб ва Ямлек ва Еҳушо ибни Амасьё,

Дар ин порча чаҳор ном зикр шудааст: Мешобоб, Ҷамлех, Ешоҳ ва Амасиё.

1. Худо ҳамаи онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, новобаста аз мавқеи онҳо дар зиндагӣ ба ёд меорад.

2. Қудрати дуо ва ҷустуҷӯи муносибат бо Худоро метавон дар ҳаёти Мешобоб, Ҷамлех, Юшо ва Амасиё дидан мумкин аст.

1. Матто 10:42 - Ва ҳар кӣ ба яке аз ин тифлон ба номи шогирд ҳатто як пиёла оби хунук диҳад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки мукофоти худро аз даст нахоҳад дод.

2. Масалҳо 10:7 - Хотираи одилон баракат аст, аммо номи бадкорон пӯсида хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 4:35 Ва Юил, ва Еҳу ибни Йӯсибиё, ибни Сарой, ибни Асиел,

Дар 1 Вақоеънома 4:35 Юил, ибни Йосибиё, ибни Серая, ибни Асиел зикр шудааст.

1. Ҳаёт занҷири итоаткории мӯътамад аст, бо истифода аз 1 Вақоеънома 4:35 ҳамчун нуқтаи ҷаҳиш, муҳокима кунед, ки чӣ тавр ҳаёти мо як қатор интихобҳост, ки метавонанд ба вафодорӣ ё беитоатӣ оварда расонанд.

2. Вафодории Худо то абад аст Ба 1 Вақоеънома 4:35 нигаред ва онро барои таъкид кардани аҳамияти дар хотир доштани он, ки Худо содиқ аст ва муҳаббати Ӯ абадӣ аст, истифода баред.

1. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок хоҳад кард.

2. Забур 36:5 Муҳаббати Ту, эй Худованд, то ба осмон мерасад, вафодории ту ба осмон мерасад.

1 Вақоеънома 4:36 Ва Элионай, Яъқубо, Ешоҳиё, ва Асая, ва Одиел, ва Йисимиил ва Баноё,

Дар 1 Вақоеънома 4:36 Элиоенай, Яъқуба, Ешоҳиё, Асая, Одиел, Йисимиил ва Баноё зикр шудаанд.

1. Қувваи хизмати содиқона: Омӯзиши мардони мӯътамад дар 1 Вақоеънома 4:36

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Дарсҳо аз ҳаёти одамон дар 1 Вақоеънома 4:36

1. Эфсӯсиён 6:7 - Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

1 Вақоеънома 4:37 Ва Зизо ибни Шифӣ, ибни Аллон, ибни Едаё, ибни Шимрӣ, ибни Шамаё;

Дар ин порча насабномаи Зиза, писари Шифӣ оварда шудааст.

1: Мо аз ин порча аҳамияти таърихи оилаамон ва арзиши донистани он ки аз куҷо омадаем, мебинем.

2: Мо метавонем аз аҷдодони худ қувват гирем ва аз намунаи онҳо истифода барем, то моро дар ҳаёти худ роҳнамоӣ кунанд.

1: Матто 1:1-17 - Ҳисобот дар бораи насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим.

2: Румиён 11:16-21 - Зеро, агар ҳосили аввал муқаддас бошад, пора низ муқаддас аст; ва агар реша муқаддас бошад, шохаҳо низ муқаддасанд.

1 Вақоеънома 4:38 Онҳое ки бо номҳои худ зикр шудаанд, дар қабилаҳои худ сарварон буданд, ва хонадони падарони онҳо бағоят зиёд шуданд.

Ин порча дар 1 Вақоеънома 4:38 дар бораи одамони барҷастаи оилаҳои онҳо ва чӣ гуна шумораи оилаҳои онҳо хеле афзудааст, нақл мекунад.

1. Қувваи нотакрорӣ: Чӣ гуна Худо тӯҳфаҳо ва таҷрибаҳои гуногуни моро барои таъсир расонидан ба ҷаҳони мо истифода мебарад

2. Баракати оила: Чӣ тавр Худо оилаҳои моро барои баракат додани ҳаёти мо истифода мебарад

1. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворӣён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем.

1 Вақоеънома 4:39 Ва онҳо ба даромадгоҳи Гедор, ба тарафи шарқии водӣ рафтанд, то ки барои рамаи худ чарогоҳ ҷустуҷӯ кунанд.

Қавми Яҳудо ба тарафи шарқии водии назди Гедор рафтанд, то барои рамаи худ чарогоҳ пайдо кунанд.

1. Қаноатмандӣ аз Худованд: таваккал кардан ба Худо барои ризқ

2. Дар итоаткорӣ шодӣ ёфтан: пайравӣ аз нақшаи Худо

1. Матто 6:25–34; Ба Худо таваккал кунед на ба сарват

2. Забур 23:1–3; Худованд чӯпони ман аст ва ман намехоҳам

1 Вақоеънома 4:40 Ва чарогоҳи фарбеҳ ва хуб ёфтанд, ва замин васеъ ва ором ва осоишта буд; зеро ки аз қадим дар он ҷо сокинони Ҳом сокин буданд.

Замини Хам васеъ, орому осуда ва барои чорвои онхо чарогохи хубе дошт.

1. Сулҳи Худо: Чӣ тавр истироҳатро дар ҷаҳони бесарусомон эҳсос кардан мумкин аст

2. Қаноатмандӣ: Ҷустуҷӯи шодӣ дар ҳаррӯза

1. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад

2. Филиппиён 4:11-13 - Ман ёд гирифтаам, ки новобаста аз вазъият қаноатманд бошам.

1 Вақоеънома 4:41 Ва инҳо, ки бо ном навишта шудаанд, дар айёми Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо омада, хаймаҳо ва масканҳоеро, ки дар он ҷо буданд, зарба заданд, ва онҳоро то имрӯз тамоман хароб карда, дар хонаҳои худ сукунат карданд, зеро ки барои рамаи худ дар он чо чарогох мекунанд.

Дар айёми Ҳизқиё гурӯҳе аз одамон омада, хаймаҳо ва манзилҳои дар як мавзеи муайянро вайрон карда, аз сабаби чарогоҳи рамаҳои худ дар он ҷо маскан гирифтанд.

1. Худо ҳамеша он чизеро, ки ба мо лозим аст, таъмин мекунад - 1 Вақоеънома 4:41

2. Таъмини Худо ҳамеша сари вақт аст - Забур 144:19

1. 1 Вақоеънома 4:41

2. Забур 145:19 - «Ӯ хоҳиши тарсандагони Ӯро иҷро хоҳад кард: фарьёди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот хоҳад дод».

1 Вақоеънома 4:42 Ва баъзе аз онҳо, ҳатто аз банӣ-Шимъӯн, панҷсад нафар ба кӯҳи Сеир рафтанд, ки барои сардорони худ Пелатё ва Неориё ва Рафоё ва Узиил, писарони Ишӣ буданд.

Панҷсад нафар аз писарони Шимъӯн бо сардории Пелатьё, Неарьё, Рафоё ва Узиил, писарони Ишӣ, ба кӯҳи Сеир рафтанд.

1. Халқи Худо қавӣ ва муттаҳид аст ва ҷасорат доранд, ки ба ҷойҳое, ки онҳо интизор набуданд, бираванд.

2. Қудрати оила ва ҷомеа дар қуввати мардони Шимъӯн аён аст.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба нақшаҳои иблис муқобилат карда тавонед.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 4:43 Ва онҳо ба боқимондаи Амолеқиён, ки раҳо шуда буданд, зарба заданд ва то имрӯз дар он ҷо сокин буданд.

Исроилиён Амолеқиёнро мағлуб карданд ва дар замине, ки то имрӯз дар он сукунат доранд, сокин шуданд.

1. Худо ба ваъдаҳои худ дар бораи замин ва рӯзии мардумаш вафодор аст.

2. Ҳатто дар ҷангҳои сахттарин халқи Худо метавонад ба қувваи Ӯ такя кунад.

1. Такрори Шариат 6:10-12 - «Ва ҳангоме ки Худованд Худои ту туро ба замине меорад, ки ба падаронат, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, то ба ту шаҳрҳои бузург ва хубе диҳад, ки надидай. ва хонаҳои пур аз ҳар неъмате, ки пур накардай, ва обанборҳо, ки накофтай, ва токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинонидай, ва ҳангоме ки мехӯрӣ ва сер шудӣ, эҳтиёт шав, ки Худовандро фаромӯш накунӣ. ки шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:43-45 - Ва Худованд тамоми заминеро, ки қасам хӯрда буд, ки ба падарони онҳо бидиҳад, ба Исроил дод. Ва онҳо онро тасарруф намуда, дар он ҷо маскан гирифтанд. Ва Худованд ба онҳо аз ҳар тараф оромӣ бахшид, чунон ки ба падаронашон қасам хӯрда буд. Ҳеҷ кас аз ҳамаи душманонашон ба онҳо тоб наовард, зеро ки Худованд ҳамаи душманони онҳоро ба дасти онҳо дода буд. Ҳеҷ як калимаи ҳамаи ваъдаҳои неке ки Худованд ба хонадони Исроил дода буд, барбод нарафт; хама ба амал омад.

1 Вақоеънома, боби 5, таърихи насабномаро идома дода, ба сибтҳои Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше нигаронида шудааст. Он маҳорати низомии онҳо ва бадарғаи ниҳоии онҳоро бо сабаби итоат накардан таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани насли Реубен, писари нахустзодаи Яъқуб оғоз мешавад ва дар бораи насабномаи онҳо тафсилот медиҳад. Дар он шахсиятҳои намоён, аз қабили Ҳанӯх, Палу, Элиоб ва дигарон зикр шудаанд (1 Вақоеънома 5:1–3).

Сархати 2: Ривоят ба қабилаи Ғод мегузарад ва наслҳои онҳоро дар тӯли якчанд насл пайгирӣ мекунад. Он шахсони алоҳидаро ба мисли Юил, Шемаё, пешвоёни Ҷӯҷ дар байни қабилаҳои онҳо таъкид мекунад ва қудрати онҳоро дар ҷанг таъкид мекунад (1 Вақоеънома 5:11-14).

Сархати 3: Диққат баъд ба нисфи сибти Менашше, насли писари Юсуф нигаронида шудааст, ки ҳамчун ҷанговарони шуҷоъ тавсиф мешаванд. Насабномаи онҳо дар баробари зикри шахсиятҳои барҷастае ба мисли Ҷидияил ва Шакем оварда шудааст (1 Вақоеънома 5:23-24).

Сархати 4: Дар ривоят мефаҳмонад, ки ин се сибти Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше бо бутпарастӣ ба Худо хиёнат карданд. Дар натиҷа, онҳо аз ҷониби душманон мағлуб шуданд, ки онҳоро ба асирӣ бурданд (1 Вақоеънома 5:25-26).

Сархати 5: Боби мазкур бо зикри гурӯҳҳои мушаххаси ин қабилаҳо, ки аз ҷониби Ашшур, ба монанди реубениён, ҷодиён ва менашитиён асир шуда, дар минтақаҳои мухталифи шарқии дарёи Урдун маскан гирифта буданд, анҷом меёбад (1 Вақоеънома 5:26-41).

Хулоса, боби панҷуми 1 Вақоеънома сабтҳои насабномаро аз Реубен, Ҷод ва ними Менашше тасвир мекунанд. Таъкид кардани маҳорати ҳарбӣ, зикри пешвоён дар байни кланҳо. Таъкид кардани беитоатӣ, ки ба асирӣ оварда мерасонад, махсусан қайд кардани асирӣ аз ҷониби Ашшур. Хулоса, ин боб барои фаҳмидани насаби ин қабилаҳо заминаи таърихӣ фароҳам меорад, ки ҳам қувваи онҳоро дар ҷанг ва ҳам оқибатҳои бевафоӣ ба Худо дучор омадаро таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 5:1 Ва писарони Реубен, нахустзодаи Исроил, (чунки ӯ нахустзода буд; лекин, азбаски бистари падари худро палид кард, нахустзодагии ӯ ба писарони Юсуф ибни Исроил дода шуд; ва насабнома чунин аст: пас аз таваллуд ба хисоб гирифта нашавад.

Писарони Реубен нахустзодаи Исроил буданд, вале нахустзодаи ӯ ба писарони Юсуф дода шуд, зеро Реубен бистари падарашро палид карда буд.

1. Раҳмат ва сабри Худо дар баробари бевафоӣ

2. Қувваи тавба ва кафорат

1. Ҳастӣ 49:3-4 - Вақте ки Реубен бистари падарашро палид кард

2. Румиён 5:20 - Қудрати Худо дар заъф комил мешавад

1 Вақоеънома 5:2 Зеро ки Яҳудо бар бародарони худ ғолиб омад, ва аз ӯ ҳокими калон ба вуҷуд омад; аммо нахустзодагӣ аз они Юсуф буд :)

Яҳудо пешвои бародаронаш буд, вале нахустзодагӣ ба ҷои Юсуф дода шуд.

1. Худо метавонад ҳар касро барои роҳнамоии халқи худ, сарфи назар аз нахустзодаш истифода барад.

2. Қудрати роҳбарӣ аз ҷониби Худост, на тавассути мерос.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:10 Аммо бо файзи Худо он чи ҳастам, ҳастам; ва файзи Ӯ, ки ба ман ато шудааст, бар абас набуд; лекин ман аз ҳама зиёдтар меҳнат кардам, лекин на ман, балки файзи Худое ки бо ман буд.

2. Масалҳо 16:9 Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

1 Вақоеънома 5:3 Писарони Реубен, нахустзодаи Исроил, Ҳанӯх ва Палу, Ҳесрӯн ва Карми буданд.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 5:3 номгӯи чор писари Реубен, нахустзодаи Исроил: Ҳанӯх, Палу, Ҳесрӯн ва Карми.

1. Вафодории Худо дар таъсиси наслҳо: Омӯзиши 1 Вақоеънома 5:3

2. Баракати оила: Муҳокима аз 1 Вақоеънома 5:3

1. Ҳастӣ 49:3-4 - Реубен, ту нахустзодаи ман ҳастӣ, қудрати ман, аломати аввалини қуввати ман, дар иззат ва бартарӣ дар қудрат. Ту мисли об пурталотум, дигар бартарӣ нахоҳӣ дошт, зеро ту ба бистари падари худ, ба суфраи ман баромадӣ ва онро палид кардӣ.

2. Такрори Шариат 33:6 - Бигзор Реубен зинда бошад, на бимирад, на қавмаш кам.

1 Вақоеънома 5:4 Писарони Юил; Писараш Шамаё, писараш Ҷӯҷ, писараш Шимъӣ,

Ин порча писарони Юилро тасвир мекунад, ки ба он Шемаё, Ҷуҷ ва Шимъӣ дохил мешаванд.

1. Мероси падарон: Мо аз писарони Юил чӣ омӯхта метавонем?

2. Эҳтироми аҷдодони мо: Ба ёд овардани писарони Юил

1. Масалҳо 13:22, Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Такрори Шариат 4:9 Фақат ғамхорӣ кун ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмонат дидааст, фаромӯш накунӣ ва тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ шинос кунед.

1 Вақоеънома 5:5 Писараш Мико, писараш Раё, писараш Баал,

Ин порча насабномаи Рубениён, як қабилаи Исроилро нақл мекунад.

1. Аҳамияти мероси оилавӣ ва чӣ гуна он ҳаёти моро ташаккул медиҳад.

2. Арзиши пайгирии ниёгон ва таъсири ниёгон дар зиндагии мо.

1. Забур 78:5-6 Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар намуд, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд; То ки насли оянда онҳоро, ҳатто фарзандони бояд таваллудшударо бидонад; ки бояд бархоста, ба фарзандони худ эълон кунанд.

2. Такрори Шариат 6:1-9 Ин аст ҳукм, фароиз ва ҳукмҳое, ки Худованд Худои шумо ба ман амр фармудааст, ки ба шумо таълим диҳам, то ки онҳоро дар замине ки барои тасарруф кардан убур карда истодаед, риоя кунед, то ки Аз Худованд Худои худ битарс, то ки тамоми фароизҳо ва аҳкоми Ӯро, ки ба ту амр фармудам, ту ва писарат ва наберат дар тамоми айёми умрат риоя намо, то ки рӯзҳои ту дароз гардад. Пас, эй Исроил, бишнав ва онро риоя кун, то ки бар ту некӣ гардад, ва ту бағоят афзун шавӣ, чунон ки Худованд Худои падаронат ба ту заминеро ваъда додааст, ки аз шир ва асал равон аст. Гӯш, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст! Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Онҳоро ба фарзандони худ боғайратона таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми дар хонаи худ нишастан, ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

1 Вақоеънома 5:6 Писари ӯ Беэраҳ, ки Тилгат-Пилнесар подшоҳи Ашшур ӯро ба асирӣ бурда буд; ӯ мири Реубениён буд.

Бираҳ ибни Реубенро Тилгат-Пилнесар, подшоҳи Ашшур ба асирӣ бурд.

1. Ҳатто дар асирӣ низ Худо дар ихтиёр аст.

2. Мо бояд шахсияти худро дар Масеҳ дар хотир нигоҳ дорем, ҳатто дар байни душвориҳо.

1. Ишаъё 43:1-4 Аммо алҳол Худованде, ки туро офарид, чунин мегӯяд: эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми худат хондам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад. Зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам; Мисрро ба ивази фидияи ту, Ҳабашистон ва Себоро барои ту додам.

2. Румиён 8:35-39 Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? Чунон ки навишта шудааст: "Мо ҳама рӯз ба хотири Ту куштаем"; моро гӯсфандони кушташуда ҳисоб мекунанд. На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, бештар ғолиб ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, ки моро аз муҳаббат ҷудо карда наметавонанд. аз Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Вақоеънома 5:7 Ва бародаронаш аз рӯи қабилаҳояшон, ҳангоме ки насабномаҳои наслашон ҳисоб карда шуд, сардор — Яиил ва Закарё,

Насабномаи қабилаи Реубен сабт шуда буд ва барҷастатарин аъзоёни қабила Яиил ва Закарё буданд.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо дар китоби Ӯ, Китоби Муқаддас сабт шудааст.

2. Аҳамияти оила ва насл дар Китоби Муқаддас.

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ.

2. Ҳастӣ 5:1-32 - Насабномаи Одам ва авлоди ӯ.

1 Вақоеънома 5:8 Ва Бело ибни Азаз, ибни Шемо, ибни Юил, ки дар Арӯэр, то Набӯ ва Баалмеӯн сокин буд;

Бело ибни Азаз, ибни Шема ва ибни Юил, аз Ароэр то Набӯ ва Баалмеон зиндагӣ мекард.

1. Мероси Бела: Аҷдодони мо чӣ гуна ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

2. Аз Ароер то Небо: Тадқиқот дар бораи муҳофизат ва таъминоти Худо

1. Забур 25:4-5 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд, роҳҳои Худро ба ман омӯз; маро дар ростии худ ҳидоят кун ва ба ман таълим деҳ, зеро ки Ту Худои Наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

1 Вақоеънома 5:9 Ва аз самти шарқ то даромадгоҳи биёбон аз дарёи Фурот маскан гирифт, зеро ки чорвои онҳо дар замини Ҷилъод зиёд буд.

Сибти Реубен дар шарқи дарёи Фурот дар замини Ҷилъод маскан гирифтанд, зеро чорвои онҳо зиёд шуд.

1. Баракати афзоиш: Бозёфт кардани ризқи Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи афзоянда: Вақте ки фаровонӣ аз баракати Худо лабрез мешавад

1. Такрори Шариат 8:18, Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2. Масалҳо 10:22, баракати Худованд бой мегардонад ва бо он ғам намеандозад.

1 Вақоеънома 5:10 Ва дар айёми Шоул бо ҳоҷариён, ки ба дасти онҳо афтода буданд, ҷанг карданд, ва дар тамоми замини шарқии Ҷилъод дар хаймаҳои худ сокин буданд.

Исроилиён бо ҳоҷариён ҷанг карданд ва ғолиб омаданд ва ба онҳо иҷозат доданд, ки дар замини шарқии Ҷилъод сокин шаванд.

1.Худованд тарафи мост ва дар замони ҷанг ба мо пирӯзӣ ато мекунад.

2. Мо аз тавоноии сокин шудан ва замини худамон гуфтан баракат дорем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:3-5 - Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он занад, онро ба ту додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам.

3. Забур 24:1 - Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

1 Вақоеънома 5:11 Ва банӣ-Ҷод бар зидди онҳо, дар замини Бошон то Салко сукунат доштанд.

Банӣ-Ҷод то Салҳо дар замини Бошон зиндагӣ мекарданд.

1: Худо моро ба вафодор даъват мекунад, новобаста аз он ки дар куҷо набошем, ва фарзандони Ҷод мисоли равшани ин буданд.

2: Ҳарчанд банӣ-Ҷод дар сарзамини бегона буданд, онҳо дар ҳаёти худ ба даъвати Худо содиқ монданд.

1: Такрори Шариат 10:20 - Аз Худованд Худои худ битарс, танҳо Ӯро ибодат кунед ва ба исми Ӯ қасам хӯред.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

1 Вақоеънома 5:12 Юил сардор, ва Шофом баъдӣ, ва Ёонай ва Шофот дар Бошон.

Ин порча роҳбарони сибти Реубенро дар замони подшоҳон дар Исроил тасвир мекунад.

1. Муҳимияти роҳбарӣ: Баррасии 1 Вақоеънома 5:12

2. Пешвоёни содиқи Худо: Нигоҳе ба 1 Вақоеънома 5:12

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Ишаъё 9:6 - Зеро ки ба мо тифле таваллуд шудааст, ба мо Писар дода шудааст: ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд; ва номи ӯ аҷоиб, Маслиҳатчӣ, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Шоҳзодаи сулҳ.

1 Вақоеънома 5:13 Ва бародарони онҳо аз хонадони падаронашон: Микоил, ва Мешулом, ва Шеба, ва Ҷорай, ва Ёкон, ва Зиё ва Ҳебар, ҳафт нафар буданд.

Дар ин порча ҳафт нафар, Микоил, Мешуллом, Шеба, Ҷорай, Ҷахон, Зиё ва Ҳебар, ки бародарони хонаи падарони худ буданд, ёдовар мешаванд.

1. Қувваи ваҳдат: Омӯзиши мустаҳкамии робитаҳои оилавӣ

2. Ҳафт рукни имон: дарёфти нерӯ аз шумор

1. Эфсӯсиён 4:3-6 Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Масалҳо 18:1 Ҳар кӣ худро ҷудо мекунад, нафси худро меҷӯяд; вай бар зидди ҳама гуна ҳукми солим баромад мекунад.

1 Вақоеънома 5:14 Инҳоянд писарони Абиҳаил ибни Ҳурӣ, ибни Ёрӯаҳ, ибни Ҷилъод, ибни Микоил, ибни Ешишай, ибни Яҳдо, ибни Буз;

Ин порча насли Абиҳаилро номбар мекунад, ки аз падараш Ҳурӣ сар карда, насли оиларо ба Буз бармегардонад.

1. Муҳимияти донистани мероси худ

2. Қувваи ҳикояҳои мо

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Масалҳо 22:28 - Санги сарҳади қадимаро, ки аҷдодони шумо гузоштаанд, ҷунбонда накунед.

1 Вақоеънома 5:15 Аҳӣ ибни Абдиил, ибни Гунӣ, сардори хонаи падаронашон.

Аҳӣ, писари Абдиил ва Гунӣ, раҳбари хонадони ӯ буд.

1. Муҳимияти роҳбарии оила ва чӣ гуна бояд роҳбари муассир бошад.

2. Пайравӣ аз ниёгон ва осори аз мо гузоштаи онхо.

1. Эфсӯсиён 5:1-2 - Пас, ҳамчун фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2. Забур 78:4-7 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ

кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯяд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед.

1 Вақоеънома 5:16 Ва онҳо дар Ҷилъод дар Бошон ва дар шаҳрҳои он, ва дар тамоми ҳаволии Шарӯн, бар ҳудуди онҳо, сокин буданд.

Гузаргоҳ Қавми Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше дар Ҷилъод дар Бошон, инчунин дар атрофи Шарӯн маскан гирифтанд.

1. Такя ба ваъдаҳои Худо: омӯзиши 1 Вақоеънома 5:16

2. Истиқомат дар замини ваъдашудаи Худо: Нигоҳе ба баракати 1 Вақоеънома 5:16

1. Такрори Шариат 32:49-52 - Тавсифи заминҳои ба исроилиён ваъдашуда

2. 1 Вақоеънома 2:55 - Тавсифи насли Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше

1 Вақоеънома 5:17 Ҳамаи инҳо дар айёми Йӯтом, подшоҳи Яҳудо ва дар айёми Ёробъом, подшоҳи Исроил, аз рӯи насабнома ҳисоб карда мешуданд.

Дар замони салтанати Йӯтом, подшоҳи Яҳудо ва Ёробъом, подшоҳи Исроил, сабти насабнома дар бораи авлоди Реубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше гирифта шудааст.

1. Ҳадафи Худо аз ҳаёти мо: Чӣ тавр мо метавонем ҳадафи худро тавассути имон иҷро кунем

2. Даъвати инфиродии мо: Чӣ тавр мо метавонем шахсияти худро дар Малакути Худо зиндагӣ кунем

1. Қӯлассиён 3:1-17 - Худи навро дар бар кунед, ки он дар дониш пас аз симои офаринандаи худ таҷдид мешавад.

2. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 5:18 Писарони Реубен ва Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше аз мардони далер, ки қодир ба тобовар ва шамшер, ва тирандозӣ аз камон ва моҳир дар ҷанг буданд, чору чил ҳазору ҳафт нафар буданд. саду шаст, ки ба чанг рафтаанд.

Дар ин порча шумораи ҷанговарони қобилиятнок аз сибтҳои Реубен, Ҷод ва нисфи Менашше, ки ба ҷанг рафтаанд, тасвир шудааст, ки 44 760 нафар буд.

1. Қувваи Худо дар заъфи мо комил аст - 2 Қӯринтиён 12:9-10

2. Вафодории мо дар амалҳои мо инъикос меёбад - Яъқуб 2:14-17

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли

мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?" Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

1 Вақоеънома 5:19 Ва онҳо бо ҳоҷариён, бо Ҷетур, ва Нефиш ва Нӯдоб ҷанг карданд.

Исроилиён бо Ҳоҷариён, Ҷетур, Нефиш ва Нодоб ҷанг мекарданд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои озмоиш

2. Бартараф кардани душвориҳо бо қуввати Худованд

1. Такрори Шариат 20:4 - Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад ва шуморо наҷот диҳад.

2. Румиён 8:37-39 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, ки моро аз муҳаббат ҷудо карда наметавонанд. аз Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

1 Вақоеънома 5:20 Ва ба онҳо бар зидди онҳо мадад расонида шуд, ва ҳоҷариён ва ҳамаи онҳое ки бо онҳо буданд, ба дасти онҳо таслим карда шуданд; зеро ба У боварӣ доранд.

Ба халқи Исроил ёрӣ дода шуд ва дар ҷанг бар зидди Ҳоҷариён ғолиб омад, зеро онҳо ба Худо муроҷиат карданд ва ба Ӯ таваккал карданд.

1. Худо таваккалкунандагонро ҳаргиз тарк намекунад.

2. Дар вақти муҳтоҷ ба сӯи Худо нидо кардан, ризои Ӯро меорад.

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 26:3-4 Ӯро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд Яҳова қуввати ҷовидонӣ аст.

1 Вақоеънома 5:21 Ва чорпоёнашонро бурданд; аз шутурони онҳо панҷоҳ ҳазор ва аз гӯсфандон дусаду панҷоҳ ҳазор ва аз хар ду ҳазор ва аз мардон сад ҳазор.

Қавми Рубен, Ҷод ва нисфи сибти Менашше аз душманони худ чорво, аз ҷумла 50 000 шутур, 250 000 гӯсфанд, 2 000 хар ва 100 000 мардонро дуздиданд.

1: Халқи Худо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошад, ки захираҳои худро масъулиятнок истифода баранд ва беайбӣ рафтор кунанд, ҳатто вақте ки дигарон не.

2: Қудрати Худо моро муҳофизат мекунад, ҳатто агар мо ба Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки шумо аз мо зиёдтар аст.

1: Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

2: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Вақоеънома 5:22 Зеро ки қурбониёни зиёде афтоданд, зеро ки ҷанг аз ҷониби Худо буд. Ва то асирӣ дар ҷои худ сукунат карданд.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 5:22 мефаҳмонад, ки бисёр одамон дар ҷанг кушта шуданд, зеро ин иродаи Худо буд ва наҷотёфтагон дар хонаҳои худ зиндагӣ мекарданд, то он даме, ки бобилиён онҳоро бурданд.

1. Иродаи Худо ғолиб меояд: Чӣ тавр ба нақшаи Худо эътимод кардан мумкин аст

2. Қимати устуворӣ: Содиқ мондан дар роҳи Худо

1. Ишаъё 46:10-11 - "Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам. Аз шарқ ман мурғи даррандаро даъват кун, аз замини дур одамеро ба амал оварам, ки ман гуфтам, он чиро ба амал оварам, он чиро, ки ман нақша доштам, ба амал оварам.

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

1 Вақоеънома 5:23 Ва писарони нисфи сибти Менашше дар замин сокин буданд, ва онҳо аз Бошон то Баалҳермӯн ва Сенир ва то кӯҳи Ҳермӯн густурданд.

Фарзандони нисфи сибти Менашше дар он сарзамин сокин шуданд ва шумораи онҳо аз Бошон то Баалҳермӯн, Сенир ва кӯҳи Ҳермон афзоиш ёфт.

1. Қувваи афзоиш - Чӣ гуна Худо нисфи сибти Менашшеро бо афзоиш ва фаровонӣ баракат дод.

2. Имон ва самара - Муҳимияти таваккал ба Худо барои таъмин ва афзун кардани шумораи мо.

1. Ҳастӣ 22:17 - "Ман туро албатта баракат хоҳам дод ва насли туро ҳамчун ситораҳои осмон ва мисли реги дар соҳили баҳр зиёд хоҳам кард".

2. Забур 115:14 - "Худованд туро афзун гардонад, ту ва фарзандонат!"

1 Вақоеънома 5:24 Ва инҳоянд сардорони хонадони падарони онҳо, яъне Эфер, ва Ишӣ, ва Элиил, ва Азриил, ва Ирмиё, ва Ҳодавиё ва Яҳдиил, мардони далер, мардони машҳур ва сардорони хонаи падаронашон.

Ин оят дар 1 Вақоеънома 5 дар бораи ҳашт марди машҳур ва тавоно, ки сардорони хонаводаҳои падарони худ буданд, нақл мекунад.

1. Дидани вафодории Худо: Дарсҳо аз мардони шуҷоатманд

2. Қувваи шумо аз куҷо сарчашма мегирад? Мулоҳиза дар бораи вафодории Худо

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

1 Вақоеънома 5:25 Ва онҳо бар зидди Худои падарони худ таҷовуз карданд ва ба худоёни халқи ин замин, ки Худо онҳоро пеш аз онҳо несту нобуд карда буд, зино карданд.

Банӣ-Исроил ба Худо итоат накарданд ва ба худоёни ин замин, ки Худо онҳоро пеш аз онҳо несту нобуд карда буд, пайравӣ карданд.

1. Хавфи беитоатӣ: Омӯзиш аз исроилиён

2. Бутпарастӣ: Оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо

1. Ирмиё 17:9 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?

2. Румиён 3:23-24 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд; Бо файзи Ӯ ба воситаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, озодона сафед карда мешавад.

1 Вақоеънома 5:26 Ва Худои Исроил рӯҳи Пул подшоҳи Ашшур ва рӯҳи Тилгат-Пилнесар, подшоҳи Ашшурро барангехт, ва онҳоро, яъне Реубениён ва Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше, бурд. ва то имрӯз онҳоро ба Ҳало ва Ҳобӯр ва Ҳара ва ба дарёи Ҷӯзон бурданд.

Ин порча мефаҳмонад, ки чӣ тавр Худо рӯҳҳои Пул ва Тилгатпилнесер, подшоҳони Ашшурро барангехт ва онҳоро водор кард, ки Реубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашшеро ба чор макони гуногун бурда, то имрӯз дар он ҷо боқӣ мондаанд.

1. Пешниҳоди Худо - Чӣ тавр Рӯҳи Худо барои расидан ба халқи худ ҳаракат мекунад

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон - Чӣ тавр дар Рӯҳи Худо қувват пайдо кардан мумкин аст

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ».

1 Вақоеънома боби 6 ба насабномаи левизодагон, ки барои адои вазифаҳои коҳинӣ ва ибодат дар Исроил масъул буданд, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани писарони Левӣ Ҷершон, Коҳот ва Мерорӣ оғоз мешавад ва дар бораи авлоди онҳо тафсилот медиҳад. Он нақши онҳоро ҳамчун коҳинон ва левизодагон дар системаи динии Исроил таъкид мекунад (1 Вақоеънома 6:1-15).

Параграфи 2: Пас аз он ривоят насли Ҳоруни аввалин саркоҳинро аз насли Левӣ пайгирӣ мекунад. Дар он писарони ӯ Надоб, Абиҳу, Элъозор ва Итомор зикр шуда, насабномаи онҳоро дар тӯли якчанд наслҳо пайравӣ мекунад (1 Вақоеънома 6:16-19).

Сархати 3: Диққат ба масъулиятҳое нигаронида шудааст, ки ба ҳар як шохаи левизодагон дар системаи ибодати Исроил гузошта шудаанд. Он вазифаҳои мушаххаси марбут ба хидмати хаймаи муқаддасро, аз қабили сурудхонӣ, навохтани асбобҳои мусиқӣ, муҳофизати ашёҳои муқаддасро зикр мекунад (1 Вақоеънома 6:31-48).

Параграфи 4: Дар ҳикоя шахсони алоҳида дар байни қабилаҳои левизодагон, ки дар даврaҳои мушаххаси таърихи Исроил нақшҳои муҳим бозидаанд, таъкид мекунад. Ба ин шахсиятҳо, ба монанди Самуил, пайғамбар ва қозии машҳур ва Ҳеман навозандаи моҳир, ки Довуд таъин кардааст, дохил мешаванд (1 Вақоеънома 6:33-47).

Сархати 5: Боб бо таъкид ба он хотима меёбад, ки Худо Ҳорун ва насли ӯро коҳинон интихоб кардааст, то дар маъбад ба Ӯ хидмат кунанд. Он бори дигар таъкид мекунад, ки ин аҳди абадӣ бо онҳо баста буд (1 Вақоеънома 6:49).

Хулоса, боби шашуми 1 Вақоеънома сабтҳои насабномаро аз Левӣ то Ҳорун тасвир мекунанд. Таъкид кардани нақшҳои левизодагон ҳамчун коҳинон ва хизматгорон. Ҷустуҷӯи насл тавассути наслҳо, зикр кардани шахсиятҳои назаррас ба монанди Самуил. Хулоса, ин боб заминаи таърихиро барои фаҳмидани насли коҳинон таъмин намуда, масъулияти онҳоро дар ибодат таъкид мекунад ва таъкид мекунад, ки Худо интихоби насли Ҳорунро барои коҳиният интихоб кардааст.

1 Вақоеънома 6:1 Писарони Левӣ; Гершон, Коҳот ва Мерорӣ.

Дар ин порча писарони Левӣ, ки Ҷершон, Қаҳот ва Мерорӣ мебошанд, номбар шудаанд.

1. Насаби мӯътамади Левӣ: Баррасии мероси як қабилаи бузург

2. Баракати авлод: Аҳдодони мо имрӯз ба ҳаёти мо чӣ гуна таъсир мерасонанд

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим.

2. Ҳастӣ 49:5-7 - Шимъӯн ва Левӣ бародаронанд; яроки тачовуз шамшери онхост.

1 Вақоеънома 6:2 Ва писарони Қаҳот; Амрам, Исҳор ва Ҳебрӯн ва Узиил.

Ин порча чаҳор писари қабилаи Қаҳотро тасвир мекунад: Амрам, Изҳор, Ҳебрӯн ва Узиил.

1. Қувваи баракатҳои наслӣ: Таҳқиқи мероси қабилаи Коҳот

2. Қувваи ваҳдат: Омӯзиш аз фарзандони Коҳот

1. Забур 78:5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

1 Вақоеънома 6:3 Ва писарони Амром; Ҳорун, Мусо ва Марям. Писарони Ҳорун низ; Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор.

Дар ин порча фарзандони Амром, Ҳорун, Мусо ва Марям ва писарони онҳо Нодоб, Абиҳу, Элъозор ва Итомар зикр шудаанд.

1. Қудрати оила - Омӯзиши аҳамияти муносибатҳои оилавӣ дар Китоби Муқаддас.

2. Каҳонати Ҳорун - Баррасии нақши рӯҳонии Ҳорун дар таърихи Библия.

1. Хуруҷ 6:20 - Ва Амром хоҳари падараш Юҳабедро ба занӣ гирифт; ва ӯ Ҳорун ва Мусоро ба ӯ зоид, ва солҳои умри Амром яксаду сию ҳафт сол буд.

2. Ададҳо 26:59 - Ва номи зани Амром Юҳабед, духтари Левӣ буд, ки модараш ӯро барои Левӣ дар Миср зоид, ва ӯ барои Амром Ҳорун ва Мусо ва хоҳари онҳо Марьям зоид.

1 Вақоеънома 6:4 Элъозор Финҳосро ба дунъё овард, Финҳос Абишуаро ба дунъё овард,

Ин порча насабномаро аз Элъозор то Абишуа шарҳ медиҳад.

1. Нақши Худо дар наслҳои фарзандонаш аён аст.

2. Вафодории мо дар ин зиндагӣ ба наслҳои оянда таъсир мерасонад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 78:5-7 - Ӯ барои Яъқуб қонунҳо муқаррар кард ва шариатро дар Исроил муқаррар кард, ки ба аҷдодони мо амр фармудааст, ки фарзандони худро таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, ҳатто кӯдакони ҳанӯз таваллуднашуда, ва онҳо дар навбат ба фарзандонашон мегуфт. Он гоҳ таваккал ба Худо мекарданд ва аъмоли ӯро фаромӯш намекарданд, балки ба амрҳояш вафо мекарданд.

1 Вақоеънома 6:5 Ва Абишуа Буккиро ба дунъё овард, ва Букқӣ Уззиро ба дунъё овард,

Дар порча насабномаи Абишуа, Букки ва Уззи сабт шудааст.

1. Мероси мо: Фаҳмидани аҳамияти таърихи оила

2. Пайваст мондан: Аҷдодони мо имрӯз ба ҳаёти мо чӣ гуна таъсир мерасонанд

1. Забур 78:3-5 Ки мо шунидаем ва медонем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандони онҳо пинҳон намедорем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем. Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар намуда, дар Исроил шариат муқаррар намуд, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд.

2. Такрори Шариат 6:20-21 Ва ҳангоме ки писарат дар вақти оянда аз ту мепурсад: "Маънои он шаҳодатҳо ва фароизҳо ва ҳукмҳое, ки Худованд Худои мо ба ту фармудааст?" Он гоҳ ба писари худ бигӯй: "Мо дар Миср ғуломони фиръавн будем; ва Худованд моро бо дасти пурзӯр аз Миср берун овард.

1 Вақоеънома 6:6 Ва Уззи Зараҳьёро ба дуньё овард, ва Зераҳьё Мерайётро ба дуньё овард,

Уззӣ падари Зараҳьё буд, ва Зараҳьё падари Мерайӯт.

1. Аҳамияти мерос ва падарият

2. Вафодории Худо дар он аст, ки моро аз насл ба насл расонад

1. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо онҳое, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд.

2. Такрори Шариат 4:9 - Фақат эҳтиёт бошед ва худро бодиққат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмонатон дидааст, фаромӯш накунед ва то даме ки зиндаед, аз дилатон берун нашавед. Онҳоро ба фарзандони худ ва ба фарзандони онҳо баъд аз онҳо таълим диҳед.

1 Вақоеънома 6:7 Мерайёт Амариёро ба дуньё овард, ва Амариё Аҳитубро ба дуньё овард,

Насли Мерайот аз Амариё то Аҳитуб пайдо мешавад.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо дар насли Мерайот дида мешавад.

2. Оилаҳои мо қисми нақшаи илоҳии Худо мебошанд.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Забур 139:13-16, "Зеро ки ботини маро офаридӣ; Ту маро дар шиками модарам бофтаӣ. Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам; аъмоли Ту аҷоиб аст, ман инро хуб медонам. чаҳорчӯба аз ту пӯшида набуд, вақте ки ман дар ниҳон офарида шудам, ҳангоме ки дар қаъри замин бо ҳам бофта шудам, чашмони ту бадани носолимро диданд; тамоми

рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз омадани яке аз онҳо дар китоби ту навишта шуда буд. будан."

1 Вақоеънома 6:8 Ва Аҳитуб Содӯқро ба дуньё овард, ва Содӯқ Аҳимаасро ба дуньё овард,

Аҳитуб падари Содӯқ буд, ва Содӯқ падари Аҳимааз буд.

1. Қувваи вафодории наслҳо

2. Бо пои падарони мо

1. Масалҳо 20:7 - Одил, ки дар беайбии худ рафтор мекунад, хушбахт аст фарзандони ӯ баъд аз ӯ!

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

1 Вақоеънома 6:9 Ва Аҳимос Азарьёро ба дуньё овард, ва Азарьё Юҳанонро ба дуньё овард,

Аҳимаас писаре дошт, ки Азариё ном дошт, ва ӯ писаре дошт, ки Юҳанон ном дошт.

1. Мероси насл ба насл

2. Қувваи баракати волидайн

1. Такрори Шариат 6:6-7 Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Забур 127:3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 6:10 Ва Юҳанон Азариёро ба дуньё овард, (ӯ он кас буд, ки вазифаи коҳинӣ дар маъбаде, ки Сулаймон дар Ерусалим бино кард)

Юҳанон падари Азариё буд, ки коҳини масъули маъбади Сулаймон дар Ерусалим буд.

1. Кувваи мероси падарони мо

2. Зарурати ба коҳинони содиқ ва боғайрат дар маъбад

1. Ишаъё 66:1-2 - Чунин мегӯяд Худованд: "Осмон тахти Ман аст, ва замин тахтаи пойҳои Ман аст: хонае, ки барои Ман бино мекунед, куҷост? ва ҷои оромии ман куҷост? Зеро ки ҳамаи ин чизҳоро бо дасти Ман сохтааст, ва ҳама чиз буд, мегӯяд Худованд, лекин Ман ба Ӯ назар хоҳам бурд, ки бечора ва рӯҳи пушаймон ва аз каломи Ман меларзад.

2. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шаронаи

худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо хоҳам дод.

1 Вақоеънома 6:11 Ва Азарьё Амарьёро ба дуньё овард, ва Амариё Аҳитубро ба дуньё овард,

Азариё падари Амариё буд, ки падари Аҳитуб буд.

1. Муҳимияти ба наслҳо интиқол додани имони мо

2. Пешвои рӯҳонӣ будан чӣ маъно дорад

1. Ҳастӣ 17:7 - Ва ман аҳди худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар наслҳои онҳо барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе омӯзед, ки бояд биравад: ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 6:12 Ва Аҳитуб Содӯқро ба дуньё овард, ва Содӯқ Шаллумро ба дуньё овард,

Аҳитуб падари Содӯқ буд, ва Содӯқ падари Шаллум.

1) Осори имон: Нигоҳе ба насаб Задок

2) Оилаи бандагони мӯъмин

1) Ибриён 11: 2-3 Зеро ки одамони қадим бо он таърифи худро гирифтанд. Бо имон мо мефаҳмем, ки коинот бо каломи Худо офарида шудааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз чизҳои намоён сохта нашудааст.

2) Забур 78:2-4 Ман даҳони худро дар масал мекушоям; Ман суханони сиёҳро аз қадим, чизҳое хоҳам гуфт, ки мо шунидаем ва медонем, ки падаронамон ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

1 Вақоеънома 6:13 Ва Шаллум Ҳилқиёро ба дуньё овард, ва Ҳилқиё Азарьёро ба дуньё овард,

Ин порча насабномаи Шаллум ва авлоди ӯ Ҳилқиё ва Азариёро шарҳ медиҳад.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи худ

2. Фаҳмидани насли Китоби Муқаддас

1. Луқо 3:23-38 - насабномаи Исо

2. Матто 1:2-16 - Насабномаи Исо аз Иброҳим то Юсуф

1 Вақоеънома 6:14 Ва Азарё Серёёро ба дуньё овард, ва Сарой Еҳӯсодакро ба дуньё овард,

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Азарё падари Сарой, ки падари Еҳӯсодак буд.

1. Қудрати вафодории наслӣ: Чӣ тавр Худо як шахси мӯътамадро барои таъсир расонидан ба дигарон истифода мебарад

2. Омӯзиши пайравӣ аз паи гузаштагони худодод

1. Румиён 5:19 - Зеро, чунон ки ба воситаи беитоатии як кас бисьёр касон гунаҳкор шудаанд, ончунон ба воситаи итоаткории як кас бисьёр касон одил мешаванд.

2. 1 Петрус 2:21 - Зеро ки шумо барои ҳамин даъват шудаед, зеро Масеҳ низ барои шумо уқубат кашида, ба шумо намунаи ибрат гузоштааст, то ки аз паи Ӯ равед.

1 Вақоеънома 6:15 Ва Еҳӯсодак ба асирӣ афтод, вақте ки Худованд Яҳудо ва Ерусалимро бо дасти Набукаднесар бурд.

Вақте ки Худованд Яҳудо ва Ерусалимро бо дасти подшоҳи Бобил Набукаднесар ба асирӣ фиристод, Еҳӯсодак ба асирӣ афтод.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани иродаи Худо дар асирӣ

2. Бо замонҳои душвор: Омӯзиш аз вафодории Еҳӯсодак дар асирӣ

1. Ирмиё 29:10-14 Нақшаи Худо барои халқи худ дар асирӣ

2. Ибриён 11:36-38 Имон дар замонҳои душвор устувор

1 Вақоеънома 6:16 Писарони Левӣ; Гершом, Коҳот ва Мерорӣ.

Дар ин порча се писари Левӣ номбар шудаанд: Гершом, Коҳот ва Мерорӣ.

1. Вафодории писарони Левӣ - Чӣ гуна писарони Левӣ имон ва садоқат ба Худоро нишон доданд.

2. Аҳамияти вафодории наслӣ - Таҳқиқи моҳияти интиқоли имон ва суннат аз насл ба насл.

1. Хуруҷ 6:16-20 - Насабномаи Левӣ ва се писари ӯ.

2. Забур 78:1-7 - Муҳимияти таълим додани насли оянда дар бораи аъмоли Худованд.

1 Вақоеънома 6:17 Ва инҳоянд номҳои писарони Ҷершӯм; Либни ва Шимей.

Дар порча номҳои ду писари Гершом оварда шудаанд: Либнӣ ва Шимей.

1. Аҳамияти мерос ва гузоштани номи нек

2. Чӣ тавр бояд лаҳзаро дарк кард ва зиндагии пурмаъно дошта бошад

1. Масалҳо 22:1 - Номи нек аз сарвати бузург матлубтар аст; обруманд шудан аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

2. Воиз 7:1 - Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст.

1 Вақоеънома 6:18 Ва писарони Қоҳот: Амрам ва Исҳор ва Ҳебрӯн ва Узиил.

Дар ин порча дар бораи писарони Қаҳот сухан меравад ва номҳои онҳо Амрам, Изҳор, Ҳеброн ва Узиилро номбар мекунанд.

1. Ахамияти донистани ниёгонамон

2. Арзиши оила

1. Такрори Шариат 32: 7-8 - "Айёмҳои қадимиро ба ёд овар; солҳои наслҳои зиёдеро ба назар овар: аз падарат бипурс, ва ӯ ба ту нишон хоҳад дод, пирони ту, ва онҳо ба ту хоҳанд гуфт. Вақте ки Ҳаққи Таоло ба халқҳо тақсим кард. мероси онҳо, вақте ки писарони Одамро ҷудо кард, ҳудуди қавмро мувофиқи шумораи банӣ-Исроил муқаррар намуд».

2. Румиён 12:10 - «Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ меҳрубон бошед, ба хотири эҳтиром якдигарро бартарӣ диҳед».

1 Вақоеънома 6:19 Писарони Мерорӣ; Махли ва Муши. Ва инҳоянд қабилаҳои левизодагон, мувофиқи падаронашон.

Ин порча ду писари Мерорӣ, Маҳлӣ ва Мушӣ ва оилаҳои левизодагонро тасвир мекунад.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва анъанаҳои худ.

2. Қувваи ягонагии оила.

1. Хуруҷ 6:16–20

2. Забур 133:1–3

1 Вақоеънома 6:20 Аз Гершӯм; Писараш Либнӣ, писараш Яҳот, писараш Зиммо,

Дар порча гуфта мешавад, ки Гершом падари Либнӣ, Яҳот ва Зиммо буд.

1: Нақшаи Худо барои наслҳо.

2: Вафодорӣ дар муносибатҳои оилавӣ.

1: Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба дигаре таъриф хоҳад кард, ва аъмоли мӯъҷизаҳои Туро эълон хоҳад кард.

2: Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 6:21 Писараш Юаҳ, писараш Иддо, писараш Зераҳ, писараш Еатрай.

Ин порча дар бораи чор насли насл аст, ки аз Зераҳ сар шуда, бо Иатрай тамом мешавад.

1. Худо ба ваъдаҳои худ ба наслҳои мӯъмин вафодор аст.

2. Имон ва таваккали мо ба Худо ба наслҳои оянда хоҳад монд.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба наслҳои дигар таъриф хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

1 Вақоеънома 6:22 Писарони Қаҳот; писараш Амминодоб, писараш Қӯраҳ, писараш Ассир,

Дар ин порча писарони Коҳот, аз ҷумла Амминодоб, Қӯраҳ ва Ассир зикр шудаанд.

1. Ахамияти оила ва насл

2. Қимати эҳтироми бузургсолон

1. Хуруҷ 6:18-20 (Оилаи Қоҳот зикр шудааст)

2. Қӯлассиён 3:12-14 (Эҳтиром ба пирон зикр шудааст)

1 Вақоеънома 6:23 Писараш Элқоно ва писараш Эбиософ ва писараш Ассир,

Дар порча гуфта мешавад, ки Элқоно писари Эбиософ, ки писари Ассир буд.

1. Вафодории Худо дар оилаҳои мо дида мешавад

2. Мероси имон аз наслҳо гузаштааст

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Малокӣ 4:6 - Ва ӯ дили волидонро ба фарзандонашон ва дили кӯдаконро ба волидонашон хоҳад кард, то ки ман омада, заминро лаънат назанам.

1 Вақоеънома 6:24 Писараш Таҳат, писараш Уриел, писараш Узиё ва писараш Шоул.

Ин порча чор насли наслро зикр мекунад, ки аз Таҳат сар карда, бо Шоул ба охир мерасад.

1. Қувваи насл: Чӣ тавр интихоби мо ба оянда таъсир мерасонад

2. Аҳамияти мероси оилавӣ

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. Матто 1:1-17 - Китоби насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим.

1 Вақоеънома 6:25 Ва писарони Элқоно; Амасой ва Аҳимот.

Элқона Амасой ва Аҳимот ном ду писар дошт.

1. Арзиши оила: омӯзиши Элқона ва писарони ӯ

2. Мероси имон: Интиқоли баракат ба насли оянда

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки умри ту бар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад.

1 Вақоеънома 6:26 Дар бораи Элқоно: писарони Элқоно; Писараш Сӯфой ва писараш Наҳот,

Дар ин порча Элқоно ва ду писараш, Сӯфой ва Наҳот зикр шудаанд.

1. Аҳамияти оила ва меросе, ки мо паси сар мекунем.

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти халқаш.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Забур 127:3, Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Вақоеънома 6:27 Писараш Элиоб, писараш Ёроҳам, писараш Элқоно.

Ин порча се насли насли Элқонаро дар Аҳди Қадим номбар мекунад.

1. Вафодории Худо дар баракатҳои наслҳо дида мешавад.

2. Муҳаббати Худо ба мо тавассути наслҳое, ки Ӯ баракат медиҳад, зоҳир мешавад.

1. Забур 145:4-5 - "Насли як насл аъмоли Туро ба дигаре таъриф хоҳад кард, ва аъмоли мӯъҷизаҳои Туро эълон хоҳад кард. Дар бораи ҷалоли бузургии Ту ва дар бораи аъмоли мӯъҷизаҳои Ту, ман мулоҳиза хоҳам кард."

2. Хуруҷ 20:6 - аммо ба ҳазорон нафароне, ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббати устувор нишон медиҳам.

1 Вақоеънома 6:28 Ва писарони Самуил; нахустзода Вашни ва Абиё.

Самуил ду писар дошт: Вашни ва Абиё.

1. Муҳимияти оила: бо истифода аз мисоли Самуил ва ду писараш барои нишон додани арзиши риштаҳои мустаҳками оилавӣ.

2. Баракатҳои падарӣ: омӯхтани шодии волидайн тавассути линзаи Самуил ва ду писари ӯ.

1. Масалҳо 22:6: Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 6:4: Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 6:29 Писарони Мерорӣ; Маҳлӣ, писараш Либнӣ, писараш Шимъӣ, писараш Уззо,

Писараш Шима

Дар порча писарони Мерорӣ ва номҳои онҳо зикр шудааст.

1: Худо барои ҳамаи мо нақша дорад, аз ҷумла дар бораи сохтори оилаҳои мо.

2: Худо ба мо ғамхорӣ мекунад, ҳатто то ҷузъиёти ҳаёти мо.

1: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2: Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

1 Вақоеънома 6:30 Писараш Шимъа, писараш Ҳаҷҷиё, писараш Асиё.

Дар ин порча Шимъо, Ҳаҷҷиё ва Асиё ҳамчун писарони як шахс номбар шудаанд.

1. Эҳтиром ба Падару Модаронамон

2. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳояш

1. Малокӣ 4:5–6

2. Хуруҷ 20:12

1 Вақоеънома 6:31 Ва инҳоянд, ки Довуд онҳоро бар хизмати суруд дар хонаи Худованд таъин карда буд, баъд аз он ки сандуқ ором шуд.

Пас аз он ки Сандуқи Аҳд дар хонаи Худованд нигоҳ дошта шуд, Довуд навозандагонро барои ибодати мусиқӣ таъин кард.

1. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

2. Таъин кардани роҳбарон дар калисо

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва арфа ҳамду сано хонед! Ӯро бо даф ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо тор ва қубур ҳамду сано хонед! Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланде ситоиш кунед!

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворӣён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои сохтани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

1 Вақоеънома 6:32 Ва онҳо дар ҳузури маскани хаймаи ҷомеъ бо сурудхонӣ хизмат мекарданд, то даме ки Сулаймон хонаи Худовандро дар Ерусалим бино кунад, ва он гоҳ мувофиқи фармони худ дар кори худ мунтазир шуданд.

Левизодагон дар назди хаймаи ҷомеъ бо сурудхонӣ хизмат мекарданд, то даме ки Сулаймон хонаи Худовандро дар Ерусалим бино кард, ва он гоҳ фармони онҳоро иҷро карданд.

1. Сохтани хона барои Худованд - Муҳимияти сохтани хона барои Худованд ва нақши левизодагон дар он.

2. Мунтазири Худованд - Омӯзиши сабр ва интизории вақти Худованд.

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Вақоеънома 6:33 Ва инҳоянд, ки бо фарзандони худ мунтазир буданд. Аз писарони Қаҳотиён: Ҳемон сароянда, ибни Юил, ибни Самуил,

Ҳемон, писари Юил ва Самуил, сароянда аз сибти Қаҳотиён буд.

1. Файзи Худо дар интихоби пешвоён, ҳатто наслҳо дида мешавад.

2. Тадҳин ва ҳадафи Худо ба ягон синну сол ё табақаи иҷтимоӣ маҳдуд нест.

1. 1 Қӯринтиён 1:26-29 - Худо онҳоеро интихоб мекунад, ки дар ҷаҳон паст ҳисобида мешаванд, то доноонро шарманда кунанд.

2. Румиён 8:28 - Ҳама чиз ба манфиати онҳое, ки Худоро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, якҷоя кор мекунад.

1 Вақоеънома 6:34 Писари Элқоно, ибни Ёроҳом, ибни Элиил, ибни Тоаҳ,

Насабномаи Элқоно аз падараш Ёроҳом, бобои Элиил ва бобои барказоаш Тоаҳ мушоҳида мешавад.

1. Чӣ тавр мо бо аҷдодони худ пайвастем: Омӯзиши насли Элкана

2. Донистани решаҳои мо: ҳикмати Худо дар насабномаҳои мо

1. Ҳастӣ 5:1 - "Ин китоби наслҳои Одам аст. Дар рӯзе, ки Худо инсонро офарид, ба сурати Худо ӯро офарид."

2. Такрори Шариат 32:7 - «Айёми пешинро ба ёд овар, солҳои наслҳои зиёдеро ба назар намо: аз падарат бипурс, ва ӯ ба ту нишон хоҳад дод; пирони ту, ва онҳо ба ту хоҳанд гуфт».

1 Вақоеънома 6:35 Ибни Зуф, ибни Элқоно, ибни Маҳат, ибни Амасой,

Рӯйхати насабномаи аҷдодони Элқоно аз Зуф то Амасой.

1. Муҳимияти донистани решаҳои худ

2. Аз авлод ба насл: Вафодории Худо

1. Забур 104:8 - Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад.

2. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим.

1 Вақоеънома 6:36 Писари Элқоно, ибни Юил, ибни Азарьё, ибни Сафаньё,

Ин порча насабномаи Элқоно ибни Юил, ибни Азарьё ва ибни Сафаньёро сабт мекунад.

1. Нақшаи Худо дар бораи нақоти тавассути насл

2. Фаҳмидани аҳамияти ниёгон

1. Эзро 7:1–5

2. Румиён 1:1–7

1 Вақоеънома 6:37 Ибни Таҳот, ибни Ассир, ибни Эбиософ, ибни Қӯраҳ,

Ин порча дар 1 Вақоеънома 6:37 насли Қӯраҳро зикр мекунад.

1. "Қудрати мерос: Аҷдодони мо чӣ гуна ҳаёти моро ташаккул медиҳанд"

2. "Занҷири канданашуда: Баррасии мероси имон"

1. Ҳастӣ 15:1-6 (Аҳди Худо бо Абром)

2. Румиён 11:14-16 (Решаҳои имон)

1 Вақоеънома 6:38 Писари Исҳор, ибни Қаҳот, ибни Левӣ, ибни Исроил.

Ин порча дар бораи насли Левӣ, писари Исроил аст.

1. Кашфи мероси маънавии мо: кушодани баракати ниёгонамон

2. Баракати оила: Чӣ гуна аҷдодони мо моро ба Худо мепайванданд

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Румиён 11:28-29 - Интихоби Худо Исроилро ҳамчун халқи баргузидаи худ

1 Вақоеънома 6:39 Ва бародараш Ософ, ки дар тарафи рости ӯ меистод, Ософ ибни Барахьё ибни Шимъа,

Ин порча дар бораи Ософ, левизода, ки дар тарафи рости бародараш меистод, аст.

1. Қудрати бародарӣ: Чӣ тавр бародарон дар ваҳдат бо ҳам истода метавонанд

2. Намунаи Асаф: Тадқиқот дар бораи тоъату вафодорӣ

1. Масалҳо 18:24: "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2. Румиён 12:10: "Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед; якдигарро аз худатон болотар эҳтиром кунед".

1 Вақоеънома 6:40 Писари Микоил, ибни Баосиё, ибни Малкиё,

Ин порча насабномаи Микоилро тасвир мекунад.

1. Худо ба насли мо ғамхорӣ мекунад ва барои ҳар яки мо нақшае дорад.

2. Таърихи оилаи мо як қисми достони бузурги Худост.

1. Ҳастӣ 12:1-3 - Худованд ба Абром гуфта буд: «Аз кишвари худ, қавми худ ва хонадони падарат ба замине бирав, ки ман ба ту нишон медиҳам.

2. Забур 139:13-16 - Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Ман туро ситоиш мекунам, зеро ман тарснок ва аҷиб офарида шудаам.

1 Вақоеънома 6:41 Ибни Этни, ибни Зераҳ, ибни Адоё,

Дар ин порча насабномаи Адаё нишон дода шудааст.

1. Вафодории Худо тавассути наслҳо

2. Таъсири ниёгони мо

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар ибодати Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё худоёни амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва хонадони ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

1 Вақоеънома 6:42 Ибни Этон, ибни Зиммо, ибни Шимъӣ,

Дар порча гуфта мешавад, ки Итон писари Зиммо, ки писари Шимай аст.

1. Ахамияти мерос дар хаёти мо

2. Вафодории Худо дар наслҳо

1. 1 Вақоеънома 6:42

2. Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба наслҳои дигар таъриф хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

1 Вақоеънома 6:43 Писари Яҳот, ибни Ҷершом, ибни Левӣ.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 6:43 насли аҷдодиро аз Левӣ то Яҳот тасвир мекунад.

1. Муҳимияти донистани мероси мо

2. Қудрати насли Левӣ

1. Хуруҷ 32:26 - "Он гоҳ Мусо дар назди дарвозаи ӯрдугоҳ истода, гуфт: "Кист аз ҷониби Худованд аст? Бигзор вай назди ман биёяд. Ва тамоми банӣ-Левӣ назди Ӯ ҷамъ омаданд."

2. Еҳушаъ ибни Нун 21:1-2 - «Он гоҳ сарони падарони левизодагон ба Элъозори коҳин, ва ба Еҳушаъ ибни Нун ва ба сарони падарони сибтҳои банӣ-Исроил наздик омаданд; Ва онҳо дар Шилӯи замини Канъон ба онҳо сухан ронда, гуфтанд: «Худованд бо дасти Мусо амр фармудааст, ки ба мо шаҳрҳое диҳад, ки дар он сокин шавем, ва гирду атрофи он барои чорвои мост».

1 Вақоеънома 6:44 Ва бародарони онҳо писарони Мерорӣ дар тарафи чап истода буданд: Итон ибни Кишӣ, ибни Абдӣ, ибни Маллух,

Ба қабилаи Мерории левизодагон фармон дода шуд, ки дар тарафи чапи қурбонгоҳ истанд, ва онҳоро Этон ибни Кишӣ ибни Абдӣ ибни Маллух роҳбарӣ мекард.

1. Муҳимияти эътироф ва иҷро кардани даъвати мо дар Малакути Худо.

2. Бо вуҷуди вазъиятҳои душвор ба Худованд содиқона хизмат кардан.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

1 Вақоеънома 6:45 Писари Ҳашабьё, ибни Амасьё, ибни Ҳилқиё,

Ин порчаи Навиштаҷот дар бораи насли Ҳилқиё сухан меронад.

1. "Насаби мӯътамади Худо: Кашфи ҷои мо дар достони Худо"

2. "Мероси имон: идомаи хати хонаводагӣ"

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исо

2. Ибриён 11:8-16 - Имон ба Иброҳим ва Соро.

1 Вақоеънома 6:46 Писари Амзи, ибни Банӣ, ибни Шомер,

Ин порча дар бораи насабномаи яке аз левизодагон аст.

1. Мо ҳама мероси бой дорем ва бояд аз таърихи оилаамон шукр гӯем.

2. Худо ба тамоми ҷузъиёти ҳаёти мо, ҳатто ниёкон ва насабамон ғамхорӣ мекунад.

1. Матто 1:2-6 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Румиён 11:28-29 - Пешгӯии Худо ва марҳамати Худо барои халқи баргузидаи худ.

1 Вақоеънома 6:47 Писари Маҳлӣ, ибни Мушӣ, ибни Марорӣ, ибни Левӣ.

Писари Левӣ Маҳлӣ ибни Мушӣ ва ибни Мерорӣ аст.

1. Қудрати ниёгони мо: Баррасии мероси Левӣ

2. Вафодории бепоёни Худо: Пайравӣ дар пайи Мерорӣ

1. Хуруҷ 6:16–20; Контекст: ваъдаи Худо дар бораи насли Левиро ба хати коҳинон табдил додан

2. Ададҳо 3:12–16; Контекст: Фармони Худо ба Мусо дар бораи таъин кардани мароритҳо ба хизмати хаймаи

1 Вақоеънома 6:48 Бародарони онҳо низ левизодагон барои ҳар гуна хизмат дар хаймаи хонаи Худо таъин шуда буданд.

Левизодагон таъин шуда буданд, ки ба хаймаи хонаи Худо хизмат кунанд.

1. Қудрати хидмат: Чӣ тавр барои Худо кор кардан моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Даъват ба хизмат: Намунаи левизодагон дар бораи садоқатмандӣ

1. Филиппиён 2:7-8 - аммо худро ҳеҷ чиз надонист, ки шакли ғуломро гирифта, дар симои одамон таваллуд ёфт. Ва ӯ дар шакли одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то дами марг, ҳатто марг дар салиб итоаткор шуд.

2. Ибриён 12:28 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки онро ба ларза наметавон гирифт, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед бо эҳтиром ва тарс ба Худо ибодати писандида пешкаш кунем.

1 Вақоеънома 6:49 Аммо Ҳорун ва писаронаш бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ва бар қурбонгоҳи бухур қурбонӣ карданд, ва барои тамоми корҳои макони муқаддас таъин карда шуданд ва барои Исроил кафорат кардан, мувофиқи ҳама ки Мусо бандаи Худо фармудааст.

Ҳорун ва писаронаш таъин шуданд, ки қурбониҳои сӯхтанӣ ва бухур бар қурбонгоҳ пешкаш кунанд ва мувофиқи амри Мусо Исроилро кафорат кунанд.

1. Омӯзиши риояи аҳкоми Худоро содиқона

2. Қувваи кафорат

1. Ишаъё 53:11 - Вай азоби ҷони худро дида, сер хоҳад шуд: ба воситаи дониши худ бандаи одили Ман бисьёр касонро сафед хоҳад кард; зеро ки Ӯ гуноҳҳои онҳоро хоҳад бардошт.

2. Ибриён 9:22 - Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок шудааст; ва бе рехтани хун тавба нест.

1 Вақоеънома 6:50 Ва инҳоянд писарони Ҳорун; писараш Элъозор, писараш Финҳос, писараш Абишуа,

Ин порча чор писари Ҳорун ва тартиби таваллуди онҳоро тасвир мекунад.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва ибрат гирифтан аз намунаи онҳо.

2. Зебоии муносибатҳои оилавӣ ва аҳамияти таҷлили он.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

1 Вақоеънома 6:51 Писараш Букӣ, писараш Узӣ, писараш Зарахьё,

Дар ин порча насабнома аз Букӣ то Зарахиё оварда шудааст.

1. Чӣ гуна шахсияти мо аз ҷониби аҷдоди мо муайян карда мешавад.

2. Муҳимияти сармоягузорӣ ба мероси оилавии мо.

1. Такрори Шариат 4:9 - Танҳо ғамхорӣ кунед ва ҷони худро боғайрат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмони шумо дидааст, фаромӯш накунед ва тамоми айёми умратон аз дили шумо дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони худ маълум кунед -

2. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо касонест, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд.

1 Вақоеънома 6:52 Писараш Мерайёт, писараш Амариё, писараш Аҳитуб,

Ин порча хатти генеалогии оилаи Мерайотро бо муносибатҳои падар ва писари Мерайот-Амариё-Аҳитуб тафсилот медиҳад.

1. Худо таъминкунандаи ниҳоии амният ва муҳофизат аст, тавре ки дар насабҳои оилаи Мерайот дида мешавад.

2. Мероси оила ҷузъи таркибии шахсияти он аст ва бояд аз он ёдоварӣ ва ёдоварӣ кард.

1. Забур 127: 3-5 "Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҷавҳари худро пур мекунад. ки дар назди дарвоза бо душманонаш сухан меронад, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Матто 19:4-6 «Ӯ ҷавоб дод: «Оё нахондаед, ки Офаридгори онҳо аз ибтидо онҳоро нару мода офарид ва гуфт: «Бинобар ин мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ часпида хоҳад дошт». ва он ду як тан хоҳанд шуд?Пас онҳо дигар ду не, балки як тананд: Пас он чи Худо ба ҳам пайвастааст, одам набояд ҷудо кунад.

1 Вақоеънома 6:53 Писараш Содӯқ, писараш Аҳимаас.

Ин порча насли Содӯқро номбар мекунад, ки аз худи Содоқ сар карда, баъд аз писараш Аҳимааз мегузарад.

1. Чӣ тавр насли мо моро муайян мекунад: омӯхтани аҳамияти библиявии дарахтони оилавӣ.

2. Қувваи имони наслӣ: Баррасии мероси Зодуқ ва Аҳимаоз.

1. Забур 132:12 «Агар фарзандони ту ба аҳди Ман ва шаҳодати Маро, ки ба онҳо таълим медиҳам, риоя кунанд, фарзандони онҳо низ то абад бар тахти Ту хоҳанд нишаст».

2. Масалҳо 22:6 "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд".

1 Вақоеънома 6:54 Ва инҳо масканҳои онҳо дар тамоми қалъаҳояшон дар соҳилҳои худ, аз банӣ-Ҳорун, аз қабилаҳои Қаҳотиён мебошанд, зеро ки қуръа аз они онҳо буд.

Ин порча манзилҳои банӣ-Ҳорунро аз қабилаҳои Қаҳотиён, ки аз рӯи қуръа муайян карда шуда буданд, шарҳ медиҳад.

1. Нақшаи комили Худо: Чӣ гуна Худо ҳаёти моро тавассути пешгӯии худ роҳнамоӣ мекунад

2. Муҳимияти Салтанати Худо: Чӣ тавр мо метавонем ҳаёти худро барои ҷалоли Худо гузаронем

1. Румиён 8:28: "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Забур 16:5: «Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; насиби маро Ту нигоҳ медорӣ».

1 Вақоеънома 6:55 Ва Ҳебрӯнро дар замини Яҳудо ва гирду атрофи онро ба онҳо доданд.

Ба исроилиён шаҳри Ҳебрӯн дар замини Яҳудо ва ноҳияҳои гирду атроф дода шуданд.

1. Чӣ тавр Худо ба мо саховатмандӣ медиҳад

2. Аз он чи Худо додааст, шод бошед

1. Эфсӯсиён 3:20 - Акнун ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар он чизе ки мо талаб мекунем ё фикр мекунем, хеле фаровонтар аст.

2. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед; боз мегӯям: шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

1 Вақоеънома 6:56 Аммо саҳроҳои шаҳр ва деҳоти онро ба Колеб ибни Ефунне доданд.

Ба Колеб ибни Ефунне саҳроҳои шаҳр ва деҳоти он дода шуд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш.

2. Сарпарастӣ ва шукргузорӣ барои он чӣ ба мо дода шудааст.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. 1 Таслӯникиён 5: 18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар бораи шумо дар Исои Масеҳ.

1 Вақоеънома 6:57 Ва ба писарони Ҳорун шаҳрҳои Яҳудоро, яъне Ҳебрӯн, шаҳри паноҳгоҳ, ва Либноро бо ҳаволии он, ва Яттир ва Эштемӯоро бо ҳаволии он, доданд.

Ба писарони Ҳорун шаҳрҳои Яҳудо, аз ҷумла Ҳебрӯн, Либна, Яттир ва Эштемӯа дода шуданд.

1. Чӣ тавр вафодории Худоро дар ризқҳои Ӯ дидан мумкин аст

2. Баракати зиндагӣ дар шаҳри паноҳгоҳ

1. Такрори Шариат 19:1-10 - Муқаррарот барои шаҳри паноҳгоҳ

2. Забур 36:3-5 - Боварӣ ба Худо барои таъмин ва муҳофизат

1 Вақоеънома 6:58 Ва Ҳилен бо ҳаволии он, Дебир бо ҳаволии он,

Дар порча ду шаҳр дар минтақаи Яҳудо, Ҳилен ва Дебир ва атрофи онҳо зикр шудааст.

1. Аҳамияти ҷойгоҳ дар имон

2. Эҷоди ҷомеаи қавӣ тавассути имон

1. Ирмиё 29:4-7, Худованди лашкарҳо, Худои Исроил, ба ҳамаи асирандагоне, ки ман аз Ерусалим ба Бобил ба асорат фиристодаам, чунин мегӯяд: хонаҳо бино кунед ва дар онҳо зиндагӣ кунед; бог буньёд кунанд ва махсулоти онхоро бихуранд. Зан гиред ва писарону духтардор шавед; барои писарони худ занон бигиред ва духтарони худро ба шавҳар диҳед, то ки писарон ва духтароне ба дунё оранд; дар он ҷо афзун шавед ва кам нашавед. Аммо беҳбудии шаҳреро, ки ман шуморо ба асирӣ фиристодаам, талаб кунед ва барои он ба Худованд дуо гӯед, зеро ки дар беҳбудии он шумо беҳбудии худро хоҳед ёфт.

2. Румиён 12:13, Барои эҳтиёҷоти муқаддасон саҳм гузоред ва меҳмоннавозиро нишон диҳед.

1 Вақоеънома 6:59 Ва Ошон бо ҳаволии он, ва Байт-Шемеш бо ҳаволии он:

Дар ин порча ду шаҳр ва гирду атрофи онҳо зикр шудааст.

1. "Зиндагӣ дар фаровонии Худо: баракати Ошон ва Байт-Шемеш"

2. "Зебоии офариниши Худо: шаҳрҳои Ашон ва Байт-Шемеш"

1. Забур 37:3-5 "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; то дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд шод намо, ва Ӯ хоҳишҳои дили туро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд вогузор ва ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ онро ба амал оварад».

2. Такрори Шариат 11: 11-12 "Аммо замине, ки шумо ба он ҷое, ки барои тасарруфи он меравед, замини кӯҳҳо ва водиҳост ва оби борони осмонро менӯшад: замине, ки Худованд Худои шумо дар бораи он ғамхорӣ мекунад: чашмони Худованд Худои ту аз аввали сол то охири сол ҳамеша бар он аст».

1 Вақоеънома 6:60 Ва аз сибти Биньёмин; Геба бо ҳаволии он, ва Алемет бо ҳаволии он, ва Анатот бо ҳаволии он. Ҳамаи шаҳрҳои онҳо дар оилаашон сездаҳ шаҳр буданд.

Ба сибти Бинёмин сездаҳ шаҳр, аз ҷумла Геба, Алемет ва Анатот ва атрофи онҳо тақсим карда шуд.

1. Арзиши ҷомеа: Омӯзиши 1 Вақоеънома 6:60

2. Қувваи ваҳдат: Дарсҳо аз қабилаи Бинёмин

1. Еҳушаъ 18:24-28 - Тавсифи раванди тақсимоти замин ба қабилаҳои Исроил

2. Таронаи 133 - Тавсифи арзиши ягонагӣ дар оилаи Худо

1 Вақоеънома 6:61 Ва ба писарони Қоҳот, ки аз хонадони он сибт боқимонда буданд, шаҳрҳо аз нисфи сибт, яъне аз нисфи сибти Менашше, аз рӯи қуръа даҳ шаҳр дода шуданд.

Ба аъзоёни боқимондаи хонадони Қаҳот аз нисфи сибти Менашше аз рӯи қуръа даҳ шаҳр дода шуд.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш

2. Ҳукмронии Худо дар тақсими захираҳо

1. Забур 16:5-6 - Эй Худованд, Ту насиби ман ва косаи ман ҳастӣ; ин шумост, ки насиби маро нигоҳ доред. Сарҳадҳои ман замини хушманзарро фаро мегиранд; Ман мероси некӯ дорам.

2. Матто 25:14-30 - Зеро он мисли марде хоҳад буд, ки ба сафар мебарояд, ки хизматгорони худро даъват карда, амволи худро ба онҳо супурдааст. Ба яке панҷ талант, ба дигаре ду, ба дигаре як талант, ба ҳар кадом мувофиқи қобилияти худ дод. Баъд ӯ рафт.

1 Вақоеънома 6:62 Ва ба банӣ-Ҷершӯм дар тамоми қабилаҳои онҳо аз сибти Иссокор ва аз сибти Ошер ва аз сибти Нафталӣ ва аз сибти Менашше дар Бошон, сездаҳ шаҳр.

Ба писарони Ҷершӯм сездаҳ шаҳр дода шуд, ки аз қабилаҳои Иссокор, Ошер, Нафталӣ ва Менашше дар Бошон дар байни қабилаҳои онҳо тақсим карда шуданд.

1. Таъмини Худо - Чӣ гуна Худо фарзандонашро бо захираҳо ва муҳофизат таъмин мекунад.

2. Ваҳдат дар гуногунрангӣ - Чӣ гуна Худо ваҳдатро аз миллатҳо ва фарҳангҳои гуногун мебарорад.

1. Аъмол 4:32-35 - Ҳамаи имондорон дороии худро тақсим мекарданд ва ҳамчун як зиндагӣ мекарданд.

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - Чӣ гуна Калисоро сарфи назар аз ихтилофи ақидаҳо муттаҳид кардан лозим аст.

1 Вақоеънома 6:63 Ба писарони Мерорӣ аз рӯи қуръа аз қабилаи Реубен ва аз сибти Ҷод ва аз сибти Забулун дувоздаҳ шаҳр дар тамоми қабилаҳояшон дода шуд.

Дувоздаҳ шаҳр аз рӯи қуръа ба писарони Мерорӣ аз сибтҳои Реубен, Ҷод ва Забулун дода шуд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ - Чӣ гуна Худо дар тӯли вақт ба халқи худ содиқ буд ва чӣ гуна мо метавонем ба Ӯ содиқ бошем.

2. Муҳаббати бепоёни Худо - Мулоҳиза дар бораи муҳаббати бечунучарои Худо ба мо ва чӣ гуна мо метавонем ба ёри худ муҳаббат зоҳир кунем.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Эфсӯсиён 4:2 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед.

1 Вақоеънома 6:64 Ва банӣ-Исроил ин шаҳрҳоро бо ҳаволии онҳо ба левизодагон доданд.

Банӣ-Исроил ба левизодагон шаҳрҳо ва атрофи шаҳрҳоро доданд, ки дар онҳо зиндагӣ кунанд.

1. Саховатмандии ҳақиқӣ дар додани он чизест, ки мо дорем ба ниёзмандон.

2. Худо моро баракат медиҳад, то мо дигаронро баракат диҳем.

1. Матто 10:8 «Муфт гирифтаед, муфт диҳед».

2. Филиппиён 4:19 "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард".

1 Вақоеънома 6:65 Ва аз сибти банӣ-Яҳудо, ва аз сибти банӣ-Шимъӯн ва аз сибти банӣ-Биньёмин ин шаҳрҳоро, ки онҳоро бо номи худ даъват кардаанд, бо қуръа доданд. номҳо.

Ба банӣ-Яҳудо, Шимъӯн ва Биньёмин бо қуръа шаҳрҳо дода шуданд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад ва баъзан он бо роҳҳои ғайричашмдошт ошкор мешавад.

2. Дар миёни номуайянӣ ба Худо таваккал кардан бузургтарин баракатҳоро меорад.

1. Ирмиё 29: 11-14 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

12 Он гоҳ шумо Маро мехонед ва омада, назди Ман дуо гӯед, ва Ман шуморо мешунавам. 13 Маро хоҳӣ ҷуст ва меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯй.

14Ман аз ту пайдо хоҳам шуд, мегӯяд Худованд, ва сарвати туро барқарор хоҳам кард, ва туро аз тамоми халқҳо ва аз ҳамаи ҷойҳое, ки шуморо рондаам, ҷамъ хоҳам овард, мегӯяд Худованд, ва шуморо ба маконе, ки аз он Туро ба ғурбат фиристодам.

2. Яъқуб 1:2-5 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаашро шод донед, 3 зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. 4 Бигзор сабру тоқат самараи худро бахшад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед. 5 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандӣ медиҳад, бе маломат, ва ба ӯ дода мешавад.

1 Вақоеънома 6:66 Ва бақияи қабилаҳои банӣ-Қоҳот аз ҳудуди худ аз сибти Эфроим шаҳрҳое доштанд.

Ба хонаводаҳои писарони Қоҳит шаҳрҳо аз сибти Эфроим дода шуданд.

1. Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад - 1 Вақоеънома 6:66

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо моро ба он ҷое, ки Ӯ барои мо мехоҳад, мебарад - Забур 22:3

1. 1 Вақоеънома 6:66

2. Забур 23:3 - «Ӯ маро ба хотири исми Худ бо роҳҳои адолат ҳидоят мекунад».

1 Вақоеънома 6:67 Ва аз шаҳрҳои паноҳгоҳ ба онҳо Шакемро дар кӯҳи Эфроим бо ҳаволии он доданд; Гезерро бо ҳаволии он низ доданд,

Ба левизодагон шаҳрҳои паноҳгоҳ дода шуданд, аз он ҷумла Шакем дар кӯҳи Эфроим ва Ҷазер бо атрофи он.

1. Ҳадяи паноҳ: ризқи Худованд барои ниёзмандон

2. Саховатмандии Худо: баракат додани левизодагон бо шаҳрҳои паноҳгоҳ

1. Юҳанно 14:27 - осоиштагӣ ба шумо мегузорам; осоиштагии ман ба ту медиҳам. Ман ба ту намедиҳам, чунон ки ҷаҳон медиҳад. Нагузоред, ки дилҳоят ғамгин нашавад ва натарсед.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

1 Вақоеънома 6:68 Ва Юқмиам бо ҳаволии он, ва Байт-Ҳӯрӯн бо ҳаволии он,

Ин порча ду шаҳр, Ҷокмиам ва Байтҳорон ва маҳаллаҳои атрофи онҳоро тасвир мекунад.

1. Худованд барои мо таъмин мекунад: Фаҳмидани баракатҳои Ҷокмиам ва Байтҳорон

2. Шаҳрҳои мӯътамад: мероси Ҷокмиам ва Байтҳорон

1. Забур 24:1 - Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

1 Вақоеънома 6:69 Ва Айёлӯн бо ҳаволии он, ва Ҷатриммӯн бо ҳаволии он:

Айҷалон ва Гатриммон дар якҷоягӣ бо атрофи шаҳрҳои онҳо дар 1 Вақоеънома 6:69 зикр шудаанд.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна ҳамкорӣ дар атрофи шаҳр метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Таъмини Худо: Омӯзиш дар бораи он ки чӣ тавр Ӯ дар ҳама ҷо нисбати мо ғамхорӣ мекунад

1. Юҳанно 13:34-35 - Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред: чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед, агар якдигарро дӯст доред.

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

1 Вақоеънома 6:70 Ва аз нисфи сибти Менашше; Анерро бо ҳаволии он, ва Билъомро бо ҳаволии он, барои хонадони бақияи банӣ-Қоҳот.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 6:70 ду сибти Менашше, Анер ва Билъом ва оилаҳои писарони Қаҳотро тасвир мекунад.

1. Вафодории Худо дар барқарор кардани халқи худ - 1 Вақоеънома 6:70

2. Муҳаббат ва таъминоти Худо ба халқаш - 1 Вақоеънома 6:70

1. Ишаъё 40:1-2 - Тасалло, халқи маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

1 Вақоеънома 6:71 Ба писарони Ҷершӯм аз хонадони нисфи сибти Менашше, Ҷӯлон дар Бошон бо ҳаволии он, ва Ашторӯтро бо ҳаволии он,

Ба писарони Ҷершӯм аз нисфи сибти Менашше замин дода шуд, аз он ҷумла Ҷӯлон дар Бошон ва Аштарот бо ҳаволии онҳо.

1. Неъмати мерос – ризқи Худованд барои мардумаш

2. Хидмати содиқона – Гирифтани подошҳои Худо

1. Ададҳо 26:29-31 - Тақсими Худо дар замини ваъдашуда дар байни қабилаҳо

2. Забур 37:3-5 - Таваққӯҳ ба Худованд барои таъмин ва мерос

1 Вақоеънома 6:72 Ва аз сибти Иссокор; Кедеш бо ҳаволии он, Дабирот бо ҳаволии он,

Ин порча ду шаҳр, Кедеш ва Дабирот ва атрофи шаҳрҳои ба ҳар кадоми онҳо алоқамандро аз сибти Иссокор тасвир мекунад.

1. Муҳимияти ҷомеа: Дарсҳо аз Кедеш ва Даберат

2. Вафодории Худо ба сибти Иссокор

1. 1 Таслӯникиён 5:11 "Бинобар ин, якдигарро рӯҳбаланд кунед ва якдигарро обод кунед, чунон ки дар асл шумо мекунед."

2. Такрори Шариат 7:9 "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

1 Вақоеънома 6:73 Ва Ромотро бо ҳаволии он, ва Анемро бо ҳаволии он:

ва тамоми шаҳрҳои дашт, ва тамоми подшоҳии Ҳозор то соҳилҳои Исроил.

Ин оят аз 1 Вақоеънома 6 ба шаҳрҳои Рамот, Анем ва Ҳозар, ки қисми подшоҳии Исроил буданд, тамаркуз мекунад.

1. Малакути Худо аз ҳама Салтанати инсонӣ бузургтар аст

2. Ваъдаи ҷое барои занг задан ба хона

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Забур 37:3 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

1 Вақоеънома 6:74 Ва аз сибти Ошер; Машъал бо ҳаволии худ, ва Абдон бо ҳаволии он,

Ба қабилаи Ашер ду шаҳр — Машъал ва Абдонро ватани худ доданд.

1. Истиқомат дар замини ваъдашудаи Худо: омӯзиши 1 Вақоеънома 6:74

2. Баракати қисми халқи баргузидаи Худо будан: Нигоҳе ба 1 Вақоеънома 6:74

1. Такрори Шариат 33:24-25 - Ва дар бораи Ошер гуфт: «Бигзор Ошер соҳиби фарзандон бошад; бигзор вай писанди бародарони худ бошад ва пои худро ба равган тар кунад. Пойафзоли ту оҳан ва мис хоҳад буд; ва чунон ки айёми ту бошад, қуввати ту низ ҳамон тавр хоҳад буд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 19:24-25 - Ва қуръаи панҷум барои сибти банӣ-Ашер мувофиқи қабилаҳояшон баромад. Ва сарҳади онҳо буд: Ҳелкат, ва Ҳалӣ, ва

Бетон, ва Акшоф, ва Аламмалик, ва Амод ва Мишеал; ва ба тарафи ғарб ба Кармил ва ба Шиҳорлибнат мерасад;

1 Вақоеънома 6:75 Ва Ҳуқуқро бо ҳаволии он, ва Раҳӯбро бо ҳаволии он:

Дар ин порча ду шаҳр, Ҳукок ва Реҳоб ва маҳаллаҳои атрофи онҳо зикр шудааст.

1. Вафодории Худо: Вафодории Худо дар таъмини шаҳрҳои Ҳукок ва Реҳоб дида мешавад.

2. Рӯзи Худо: Худованд ба мо љойњое медињад, ки барои зиндагї ва шукуфої лозим аст.

1. Забур 107:33-34 Ӯ дарёҳоро ба биёбон ва чашмаҳоро ба хоки хушк табдил медиҳад; Замини ҳосилхез ба хушкӣ, ба сабаби шарорати сокинони он.

2. Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

1 Вақоеънома 6:76 Ва аз сибти Нафталӣ; Кедеш дар Ҷалил бо ҳаволии он, ва Ҳаммӯн бо ҳаволии он, ва Қирятайм бо ҳаволии он.

Ин порча дар бораи шаҳрҳо ва канораҳои Нафтали, ки яке аз қабилаҳои Исроил буд, муҳокима мекунад.

1. Аҳамияти хона: Мисоли қабилаи Нафталӣ ба мо нишон медиҳад, ки чӣ гуна пайдо кардани ҷой барои хона даъват кардан муҳим аст.

2. Вафодории Худо: Худо ба сибти Нафталӣ ризқ дод ва ба онҳо ҷой дод, ки ба хона даъват кунанд.

1. Такрори Шариат 6:10-12 - "Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб меорад, то шаҳрҳои бузург ва зебоеро, ки бино кардай, ба ту бидиҳад. на, ва хонаҳои пур аз ҳама чизҳои хубе, ки ту онҳоро пур накардай, ва чоҳҳо кофта, ки накофтай, токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинонидай; ҳангоме ки хӯрдай ва сер хоҳӣ шуд; пас ҳазар кун, ки Худовандро фаромӯш накунӣ. , ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардааст».

2. Забур 91: 9-10 - "Зеро ки Худовандро, ки паноҳгоҳи ман аст, Таоло Таоло манзили худ сохтӣ; Ба ту ҳеҷ бадӣ нахоҳад расид, ва ҳеҷ бало ба манзили ту наздик нахоҳад шуд".

1 Вақоеънома 6:77 Ба боқимондаи банӣ-Марорӣ аз сибти Забулун, Риммонро бо ҳаволии он, Тобурро бо ҳаволии он,

Аз сибти Забулун ба банӣ-Марорӣ Риммӯнро бо ҳаволии он ва Тобӯро бо ҳаволии он дода шуданд.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна додан метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Муҳимияти интиқоли имон: Чӣ гуна қабилаҳои Исроил имонро аз насл ба насл гузаштанд

1. Эфсӯсиён 4:28: "Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад."

2. Румиён 10:17: "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

1 Вақоеънома 6:78 Ва аз тарафи дигари Урдун аз ҷониби Ериҳӯ, дар тарафи шарқии Урдун, ба онҳо аз сибти Реубен, Бесарро дар биёбон бо ҳаволии он ва Яҳзоро бо ҳаволии он,

Ин ояти Библия рӯйхати ду шаҳрро аз сибти Реубен, ки дар тарафи шарқии дарёи Урдун ҷойгиранд, медиҳад.

1. Вафодории Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ моро ҳатто дар бесамартарин ҷойҳо таъмин мекунад.

2. Садоқати мо бояд дар омодагии мо ба хидмат ба ҳамсоягонамон, новобаста аз ҷойгиршавии онҳо, зоҳир шавад.

1. Ишаъё 41:17-18 - Вақте ки камбағалон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

1 Вақоеънома 6:79 Қидемотро бо ҳаволии он, ва Мефотро бо ҳаволии он:

Дар ин порча ду шаҳр, Қедемӯт ва Мефоат ва атрофи онҳо зикр шудааст.

1. Таъмини содиқи Худо барои халқи худ: Нигоҳе ба Кедемот ва Мефоат

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҷомеа: Аҳамияти шаҳракҳои наздишаҳрӣ

1. Забур 147:14 - Ӯ дар сарҳади ту сулҳ мекунад ва туро аз беҳтарин гандум пур мекунад.

2. Такрори Шариат 11:10-12 - Бинобар ин шумо ҳар аҳкомеро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, риоя кунед, то тавоно бошед ва дохил шавед ва заминеро, ки барои тасарруфи он убур мекунед, дохил шавед ва тасарруф кунед, ва рӯзҳои худро дар замине ки Худованд қасам хӯрда буд, ки ба падарони шумо, ба онҳо ва насли онҳо бидиҳад, замине ки шир ва асал равон аст. Зеро замине ки шумо барои тасарруф кардан меравед, мисли замини Миср нест, ки аз он омадаед, ва дар он ҷо тухми худро коштаед ва онро пои пиёда об додед, мисли боғи сабзавот; балки замине ки шумо барои тасарруф кардан аз он убур мекунед, замини теппаҳо ва водиҳост, ки аз борони осмон об менӯшад.

1 Вақоеънома 6:80 Ва аз сибти Ҷод; Ромот дар Ҷилъод бо ҳаволии он, ва Маҳанаим бо ҳаволии он,

Ин порча дар бораи ду ҷой: Рамот дар Ҷилъод ва Маҳанаим, ки қисми сибти Ҷод мебошанд, нақл мекунад.

1. Чӣ тавр бояд узви содиқи ҷомеаи мо бошад

2. Қудрати мансубият: пайдо кардани хона дар қабилаҳои мо

1. Румиён 12:4-5 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. "

2. Ибриён 10:24-25 - «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва бештар аз он мисли шумо Бингар, ки рӯз наздик мешавад».

1 Вақоеънома 6:81 Ва Ҳешбӯнро бо ҳаволии он, ва Ёзерро бо ҳаволии он.

Дар ин порча ду шаҳр, Ҳешбон ва Ҷазар ва минтақаҳои атрофи онҳо зикр шудааст.

1. Ваъдаи Худо дар бораи ризқ: Шаҳрҳои Ҳешбон ва Ҷазира

2. Дар замини ваъдашуда тасаллӣ ёфтан: баракати Ҳешбон ва Ҷазира

1. Еҳушаъ ибни Нун 21:39 Ва аз сибти Реубен — Бесарро бо ҳаволии он, ва Ёҳазоро бо ҳаволии он

2. Такрори Шариат 3:10 Ва тамоми шаҳрҳои дашт, ва тамоми салтанати Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, ки дар Ҳешбӯн подшоҳӣ мекард, ва Мусо онҳоро бо мидёнҳои Мидён, Эвӣ ва Рекем ва Сур ва Ҳур зада буд, ва Ребо, ки амрикоиҳои Сиҳӯн буданд, дар сарзамин сукунат доштанд.

1 Вақоеънома боби 7 таърихи насабномаро идома дода, ба наслҳои якчанд қабилаҳо, аз ҷумла Иссакор, Бинёмин, Нафталӣ, Менашше, Эфроим ва Ошер нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани писарони Иссакор Тола, Пуаҳ (Пуво), Ёшуб (Айюб) ва Шимрон оғоз мешавад ва дар бораи насли онҳо тафсилот медиҳад. Дар он пешвоёни оилаи онҳо ва шумораи ҷанговароне, ки онҳо ба вуҷуд овардаанд, зикр шудааст (1 Вақоеънома 7:1–5).

Параграфи 2: Пас аз он ривоят ба қабилаи Бинёмин мегузарад ва насли онҳоро дар тӯли чанд насл пайгирӣ мекунад. Он шахсонеро, ба монанди Бела (Бехер), Гера, Эҳуд, ки бо чапдастӣ маъруфанд ва дигарон таъкид мекунад (1 Вақоеънома 7:6-12).

Сархати 3: Таваҷҷуҳ ба қабилаи Нафталӣ нигаронида шуда, дар бораи қабилаҳо ва авлоди онҳо маълумот медиҳад. Дар он шахсиятҳо ба монанди Яҳзиил ва Гунӣ бо оилаҳои мувофиқи онҳо зикр шудаанд (1 Вақоеънома 7:13).

Сархати 4: Дар ривоят ба таври мухтасар сибтҳои дигар, аз қабили Менашше, ки нимсибла аз авлоди Юсуф ва писари дигари Эфроим Юсуф аст, зикр шудааст. Дар он шахсони намоёни ин қабилаҳо номбар шудаанд, ба монанди Мочир аз Менашше ва Эзер аз Эфроим (1 Вақоеънома 7:14-20).

Сархати 5: Ин боб бо зикри қабилаи Ошер, ки аз авлоди Яъқуб аст ва тафсилот дар бораи насабномаи онҳо ба охир мерасад. Он шахсонеро, аз қабили Имноҳ, Ишви, Бериё, ки бо шуҷоати худ дар ҷанг ва дигарон дар авлоди Ашер маъруф буданд, таъкид мекунад (1 Вақоеънома 7:30-40).

Хулоса, дар боби ҳафтуми 1 Вақоеънома сабтҳои генеалогӣ аз қабилаҳои гуногун тасвир шудаанд. Таъкид кардани писарони Иссакор, пайгирии наслҳо тавассути наслҳо. Зикр кардани қабилаҳои Бинёмин, қайд кардани шахсиятҳои муҳим ба монанди Эҳуд. Хулоса, ин боб заминаи таърихиро барои фаҳмидани аҷдод дар қабилаҳои гуногуни исроилиён фароҳам меорад ва ба ашхоси калидӣ, ки дар таърихи Исроил нақш бозидаанд ё бо хислатҳо ва малакаҳои мушаххас маъруф буданд, таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 7:1 Писарони Иссокор: Толо ва Пуаҳ, Ёшуб ва Шимрӯм чор нафар буданд.

Писарони Иссокор Тӯло, Пуаҳ, Ёшуб ва Шимрӯм буданд.

1. Устувор бошед: Дарсҳо аз писарони Иссокор

2. Қувваи ягонагӣ: Мо аз писарони Иссокор чӣ омӯхта метавонем

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке ба дигаре кӯмак карда метавонад. ба онҳо ёрӣ деҳ. Ҳамчунин, агар ду бо ҳам нишинанд, гарм мешаванд. Аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар худро муҳофизат карда метавонанд. Риштаи се ришта зуд канда намешавад."

1 Вақоеънома 7:2 Ва писарони Тӯло; Уззи ва Рафоё ва Ериил ва Яҳмай ва Ҷибсам ва Самуил, ки сардорони хонадони падарашон, аз Тӯло буданд; ки шумораи онҳо дар айёми Довуд дуву бисту шашсад нафар буд.

Дар ин порча писарони Тӯло зикр шудаанд, ки дар насли худ мардони тавоно буданд ва дар айёми Довуд 22 600 нафар буданд.

1. «Қувват тавассути ваҳдат: Нигоҳ ба писарони Тола».

2. "Мардони шуҷоъ: Омӯзиши 1 Вақоеънома 7:2"

1. Доварон 10:1-2 - "Ва баъд аз Абималик барои дифоъ аз Исроил Толо ибни Пуаҳ ибни Додо, марди Иссокор барҳост, ва ӯ дар Шомир дар кӯҳи Эфроим сукунат дошт. Ва ӯ бар Исроил бисту се доварӣ кард. солҳо вафот кард ва дар Шомир ба хок супурда шуд».

2. Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

1 Вақоеънома 7:3 Ва писарони Узсӣ; Изроҳё ва писарони Израҳиё; Микоил, ва Убадьё, ва Юил, ва Ишиё, панҷ нафар: ҳама сардорон.

Ин ояти Китоби Муқаддас панҷ писари Уззиро номбар мекунад, ки ҳамаи онҳо дар ҳуқуқи худ пешво буданд.

1. «Қудрати пешвоён: Баррасии зиндагии писарони Уззӣ»

2. «Роҳбарии писарони Уззӣ: намуна барои мо».

1. 1 Подшоҳон 22:2 - "Ва ҳар кӣ дар тангӣ буд, ва ҳар касе ки қарздор буд, ва ҳар кӣ норозӣ буд, назди Ӯ ҷамъ омаданд, ва Ӯ сардори онҳо шуд, ва тақрибан чорсад нафар бо Ӯ буданд. "

2. 1 Вақоеънома 11:10 - «Ва инҳоянд номҳои мардони тавоное, ки Довуд доштанд: Тахмонӣ, ки дар курсӣ менишаст, сардори мириҳазорҳо; ҳамон Адинои эзнӣ буд: вай найзаашро бар ҳаштсад нафар бардошт. , ки вай дар як вакт кушта буд».

1 Вақоеънома 7:4 Ва бо онҳо ба наслҳои худ, ба ҳасби хонадони падарони худ, дастаҳои аскарони ҷангӣ, шаш ва сӣ ҳазор мардон буданд, зеро ки занон ва писарони бисьёр доштанд.

Дар ин порча шумораи сарбозони қабилаҳои исроилӣ, ки дар маҷмӯъ 36 000 мардонро ташкил медоданд, тасвир мекунад, ки ба туфайли занону писарони сершумори худ ба ҷанг омода шуда буданд.

1. Қудрати оила: Чӣ тавр тавоноии оиларо барои таъсир ба ҷаҳон истифода бурдан мумкин аст

2. Артиши имон: чӣ гуна Худо одамони оддиро барои анҷом додани корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад

1. Такрори Шариат 1:41-44 - Худо ба исроилиён мегӯяд, ки далер бошанд ва қавӣ бошанд, то бо душманонашон мубориза баранд.

2. Еҳушаъ 14:11-15 - Ҳикояи Колеб дар бораи имон ба Худо ва ба мероси Ӯ сарфи назар аз синну солаш.

1 Вақоеънома 7:5 Ва бародарони онҳо дар миёни ҳамаи қабилаҳои Иссокор мардони ҷасур буданд, ки аз рӯи насабномаҳояшон ҳаштоду ҳафт ҳазор нафар ҳисоб карда мешуданд.

Авлоди Иссахор бо тавоноӣ ва шуҷоати худ машҳур буданд ва шумораи онҳо ҳамагӣ 87 000 нафар буд.

1. Худо ба мардони шуҷоъ ва шуҷоъ подош медиҳад.

2. Мо бояд қудрати худро барои хидмат ба Худо ва дигарон истифода барем.

1. Масалҳо 28:1 - «Шаридон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст».

2. Эфсӯсиён 6:10-20 - «Дар охир, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед».

1 Вақоеънома 7:6 Писарони Биньёмин; Бела ва Бехер ва Йидияил се нафар.

Ин порча дар бораи се писари Биньёмин аст: Бела, Бехер ва Едиаил.

1. Аҳамияти оила ва муқаддас будани насаб.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва мероси гузоштаи онҳо.

1. Ҳастӣ 46:21 - Ва писарони Биньёмин буданд: Бела ва Беҳер, ва Ашбел, Ҷеро, ва Наамон, Эҳӣ, ва Рош, Муппим ва Ҳупим ва Ард.

2. Матто 19:14 - Аммо Исо гуфт: «Кӯдаконро бигзоред, ки назди Ман оянд ва ба онҳо монеъ нашавед, зеро Малакути Осмон аз они онҳост».

1 Вақоеънома 7:7 Ва писарони Бело; Эзбӯн ва Уззи ва Узиил ва Еримӯт ва Ирӣ панҷ нафар; сардорони хонадони падарони худ, мардони далер; ва аз рӯи насабашон бисту ду ҳазору сию чор ҳисоб карда шуданд.

Дар ин порча панҷ писари Бела ва насабномаҳои онҳо номбар шудаанд, ки дар маҷмӯъ 22 034 мардони далерро дар бар мегиранд.

1. Қудрати насабнома: Чӣ гуна донистани мероси шумо метавонад қувват ва далерӣ диҳад

2. Арзиши шуҷоат: Чаро амалҳои далерона мукофотонида мешаванд

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

1 Вақоеънома 7:8 Ва писарони Беҳер; Земира, ва Юош, ва Элиезар, ва Эльёней, ва Омрӣ, ва Еримот, ва Абиё, ва Анатот, ва Аламет. Ҳамаи инҳо писарони Беҳер мебошанд.

Ин порча дар бораи писарони Бехер, ки Земира, Юош, Элиезар, Элионай, Омрӣ, Еримот, Абиё, Анатот ва Аламетро дар бар мегиранд, муҳокима карда мешавад.

1. Дарси писарони Бехер: Чӣ тавр дар оила содиқона зиндагӣ кардан мумкин аст

2. Қудрати мероси Бечер: Чӣ гуна як хатти насл метавонад таъсири доимӣ расонад

1. 1 Қӯринтиён 13:4-8 - Муҳаббат пуртоқат ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 7:9 Ва шумораи онҳо, аз рӯи насабашон аз рӯи насл, сардорони хонадони падарони худ, мардони далер, бисту ҳазору дусад нафар буд.

Ин порча дар бораи шумораи мардони шуҷоъ аз хонадони падаронашон сухан меравад.

1. Мо бояд дар лаҳзаҳои душворӣ далер ва далер бошем, ҳамон тавре ки мардони тавонои далер дар 1 Вақоеънома 7:9.

2. Худо ба мо қувват бахшид, ки бо ҳар гуна душворӣ рӯ ба рӯ шавем, ҳамон тавре ки мардони шуҷоъ дар 1 Вақоеънома 7:9 нишон медиҳанд.

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст. Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз анҷоми ҳама чиз истодагарӣ кунед.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Вақоеънома 7:10 Писарони Йидияил низ; Билҳон ва писарони Билҳон; Еуш, ва Биньёмин, ва Эҳуд, ва Канъона, ва Зетон, ва Таршиш ва Аҳишаҳор.

Писарони Едиёл: Билҳон, Еуш, Биньёмин, Эҳуд, Канъона, Зетон, Таршиш ва Аҳишаҳор.

1. Аҳамияти оила ва арзиши доштани системаи мустаҳками дастгирӣ.

2. Зарурати огоҳ будан аз ҳузури Худо дар ҳаёти мо ва чӣ гуна Ӯ дар ҳар марҳилаи зиндагӣ бо мост.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. "Падару модари худро эҳтиром кунед", ки аҳкоми аввалин бо ваъда аст "то ин ки ба шумо хуб гардад ва шумо метавонед дар рӯи замин умри дароз дошта бошед».

2. Забур 127:3-5 - Кӯдакон мероси Худованд мебошанд, насли мукофоти Ӯст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар кӯдаконе ҳастанд, ки дар ҷавонӣ таваллуд шудаанд. Хушбахт аст он касе, ки кӯзааш пур аз онҳо аст. Вақте ки онҳо дар додгоҳ бо рақибони худ мубориза мебаранд, шарманда нахоҳанд шуд.

1 Вақоеънома 7:11 Ҳамаи ин писарони Йидияил, аз рӯи сарони падарони худ, мардони далер, ҳабдаҳ ҳазору дусад сарбоз буданд, ки барои ҷанг ва ҷанг рафтан мувофиқ буданд.

Йидияил ҳабдаҳ ҳазору дусад писар дошт, ки барои хизмати ҳарбӣ мувофиқ буданд.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки ҳатто дар замонҳои душвор ба Ӯ хизмат кунем.

2. Истифодаи инъомҳо ва истеъдодҳои худ барои ҷалол додани Худо ва ба Ӯ хизмат кардан.

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. 2 ба Қӯринтиён 10:4-6 - Зеро аслиҳаи ҷанги мо на ҷисмонӣ, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то бандҳои мустаҳкамро вайрон кунад.

1 Вақоеънома 7:12 Шуппим ва Ҳупим, писарони Ир ва Ҳушим, писарони Аҳер.

Ин оят аз 1 Вақоеънома 7:12 чор писари Ир ва Аҳер, Шуппим, Ҳупим, Ҳушим ва Аҳерро зикр мекунад.

1. Худо ҳамаи моро даъват мекунад, ки оила бошем, бо таваҷҷӯҳ ба чор писари Ир ва Аҳер ҳамчун намунаи он, ки чӣ тавр оилаҳои мо метавонанд қисми нақшаи Худо бошанд.

2. Қувваи робитаҳои мо, омӯхтани аҳамияти муносибатҳо ва чӣ гуна онҳоро барои иҷрои иродаи Худо истифода бурдан мумкин аст.

1. Ҳастӣ 2:24 Бинобар ин, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Масалҳо 18:24 Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад, ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Вақоеънома 7:13 Писарони Нафталӣ; Яҳзиил ва Гунӣ ва Ёзер ва Шаллум, писарони Билҳо.

Писарони Нафтали — Яҳзиил, Гунӣ, Изер ва Шаллум.

1: Мо бояд насабамонро ҷиддӣ гирем ва гузаштагони худро гиромӣ дорем.

2: Худо барои ҳамаи мо нақшае дорад ва мероси беназири мо як қисми ин нақша аст.

1: Румиён 8:28, Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Эфсӯсиён 2:10, Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то ки дар онҳо рафтор кунем.

1 Вақоеънома 7:14 Писарони Менашше; Ашриил, ки ӯро зоид: (вале сурриями ӯ, арамӣ Мочирро падари Ҷилъод зоид.

)

Менашше аз занаш Ашриил ном писаре дошт, ва аз сурриями ӯ Мокир, падари Ҷилъод таваллуд ёфт.

1. Қувваи муҳаббати модар: Баррасии мисоли Менашше ва зани ӯ дар 1 Вақоеънома 7:14.

2. Мероси вафодорӣ: Чӣ гуна вафодории Менашше ба зан ва канизи худ ояндаро дар 1 Вақоеънома 7:14 муайян кардааст.

1. Рут 4:18-22 - Нишон додани аҳамияти мероси модар ва садоқати оила ба Худованд.

2. Ишаъё 49:14-16 - Баррасии ваъдаи вафодории Худованд ба халқи баргузидаи худ ва мероси садоқат, ки онҳо метавонанд тарк кунанд.

1 Вақоеънома 7:15 Ва Мокир хоҳари Ҳупим ва Шупимро, ки хоҳарашон Маако буд, ба занӣ гирифт; ва номи дуюмаш Салофҳод буд; ва Салофҳод духтароне дошт.

Мокир ба Махо, хоҳари Ҳупим ва Шуппим ба занӣ гирифт, ва Салофҳод духтароне ба дунё оварад.

1. Ахамияти оила: тахкики Мочир ва хушдоманаш

2. Муваффақият тавассути издивоҷи содиқ: омӯзиши Мочир ва Мача

1. Эфсӯсиён 5:22-33 (Аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ итоат кунед)

2. Масалҳо 31:10-31 (Зани солим)

1 Вақоеънома 7:16 Ва Мако, зани Мокир, писаре зоид, ва ӯро Переш ном ниҳод; ва номи бародараш Шереш буд; ва писаронаш Улом ва Ракем буданд.

Маахо, зани Мочир, ду писар таваллуд кард, Переш ва Шереш. Писарони онҳо Улам ва Ракем буданд.

1. Қувваи муҳаббати модар: омӯхтани пайванди Мача ва писарони ӯ

2. Аҳамияти мерос: Идомаи насаб тавассути Улом ва Ракем

1. Масалҳо 31:25-28 - Вай бо қувват ва шаъну шараф либоси пӯшида аст ва вай бе тарс аз оянда механдад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

1 Вақоеънома 7:17 Ва писарони Улом; Бедан. Инҳо буданд писарони Ҷилъод ибни Мокир ибни Менашше.

Ҷилъод ибни Мокир ибни Менашше ду писар дошт, ки Улом ва Бадон ном дошт.

1. Нақшаи аз ҷониби Худо таъиншуда: Писарони Ҷилъод

2. Вафодории Худо ба халқи баргузидааш: Насаби Менашше

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 49:22-26 - Юсуф як токи пурбор, токи пурбор дар назди чашма аст, ки шохаҳои он аз болои девор мебароянд. Бо алам камонварон ба ӯ ҳамла карданд; бо душманӣ ба суи у тир мепарронданд. Аммо камони ӯ устувор монд, бозуҳои пурқувваташ ба сабаби дасти Қодири Яъқуб, ба хотири Чӯпон,

Сахри Исроил, ба хотири Худои падарат, ки ба ту мададгор аст, ба хотири Худои Қодири Мутлақ, баракати осмонҳои боло, баракати умқи поён, баракати сина ва бачадон. Неъмати падарат аз неъмати кӯҳҳои бостонӣ, аз файзи теппаҳои кӯҳан бузургтар аст. Бигзор ҳамаи инҳо бар сари Юсуф, бар абрӯи мири бародаронаш бимонанд.

1 Вақоеънома 7:18 Ва хоҳараш Ҳаммолекет Исҳод ва Абиезар ва Маҳаларо зоид.

Ҳаммолекет, хоҳари Ҷилъод, се писаре таваллуд кард, ки Исҳод, Абиезер ва Маҳала ном доштанд.

1. Садоқатмандии Худо дар таъмини оила зоҳир мешавад.

2. Донистани таърихи оилаи мо ёдоварӣ аз муҳаббати Худо ба мост.

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Румиён 8:16-17 - Худи Рӯҳ бо рӯҳи мо шаҳодат медиҳад, ки мо фарзандони Худо ҳастем, ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ҳамкорони ворисони Масеҳ ҳастем.

1 Вақоеънома 7:19 Ва писарони Шемидо инҳо буданд: Аҳиён ва Шакем ва Лихӣ ва Аниом.

Шемидо чор писар дошт: Аҳиён, Шакем, Лихӣ ва Аниам.

1. Худо афзун мекунад ва баракат медиҳад - Чӣ тавр чаҳор писари Шемида ҳамчун намунаи баракат ва ризқи Худо хидмат мекунанд.

2. Худо мӯъмин аст - Ҳатто дар вақти душвор, Худо содиқ боқӣ мемонад ва ба халқи худ ризқ медиҳад.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Ҳастӣ 17:6 - "Ва Ман шуморо бағоят борвар хоҳам кард, ва шуморо халқҳо хоҳам кард, ва подшоҳон аз шумо хоҳанд омад".

1 Вақоеънома 7:20 Ва писарони Эфроим; Шутела ва писараш Бередҳ, ва писараш Таҳот, ва писараш Элодоҳ, ва писараш Таҳат,

Писарони Эфроим: Шутела, Бередҳ, Таҳот, Элода ва Таҳот.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ - 1 Вақоеънома 7:20

2. Баракатҳои Худо бар наслҳо - 1 Вақоеънома 7:20

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Қӯринтиён 1:20 - Новобаста аз он ки Худо чӣ қадар ваъда додааст, онҳо дар Масеҳ оре мебошанд. Ва ҳамин тавр, ба воситаи Ӯ омин ба воситаи мо барои ҷалоли Худо гуфта мешавад.

1 Вақоеънома 7:21 Ва писараш Зобод ва писараш Шуталоҳ ва Эзар ва Элъодро, ки зодагони Ҷат дар он замин буданд, куштанд, зеро ки барои гирифтани чорвои худ фурӯд омада буданд.

Забод, Шутела, Эзар ва Элъодро мардони Ҷат куштанд, зеро мехостанд чорпоёнашонро бибаранд.

1. Хатари гирифтани чизе, ки аз они мо нест

2. Қувваи ваҳдат дар замони низоъ

1. Забур 37:1-2 Аз бадкорон ғамгин нашав ва ба бадкорон ҳасад набар. Зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз пажмурда хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 3:27-28 Аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, некиро дареғ надор, агар ин дар дасти ту бошад. Ба ёри худ нагӯ: «Бирав ва боз биё, ва фардо медиҳам; вақте ки онро дар ихтиёри худ доред.

1 Вақоеънома 7:22 Ва падари онҳо Эфроим чанд рӯз мотам гирифт, ва бародаронаш барои тасаллӣ додани ӯ омаданд.

Эфроим муддати тӯлонӣ мотам гирифт ва бародаронаш барои тасаллӣ додани ӯ омаданд.

1. Тасаллият дар замони мотам

2. Чӣ тавр дар замонҳои ғам қувват пайдо кардан мумкин аст

1. Ишаъё 66:13 - Чӣ тавре ки модар фарзанди худро тасаллӣ медиҳад, ман низ шуморо тасаллӣ медиҳам

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

1 Вақоеънома 7:23 Ва ҳангоме ки ӯ назди занаш даромад, ҳомила шуда, писаре зоид, ва ӯро Бериё ном ниҳод, зеро ки хонааш бад буд.

Марде бо номи Бериё дар оилае таваллуд шудааст, ки бо рӯзҳои душвор дучор мешуд.

1. Қудрати ном: Таҳқиқи маънои Бериё

2. Бартараф кардани муборизаҳо: пайдо кардани умед дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 9:9 - Худованд инчунин паноҳгоҳи мазлумон хоҳад буд, паноҳгоҳ дар вақти душворӣ.

1 Вақоеънома 7:24 (Ва духтари ӯ Шераҳ буд, ки Байт-Ҳӯрӯни поён ва боло ва Уззаншероро бино кард.)

Шераҳ духтари Эфроим се шаҳрро бино кард: Байт-Ҳӯрӯни поён, Байт-Ҳӯрӯни боло ва Уззаншеро.

1. Далерӣ ва вафодорӣ дар баробари душвориҳо

2. Вафодории Худо дар баракат додани халқи худ

1. Еҳушаъ ибни Нун 21:34-36 (Ва ба қабилаҳои банӣ-Марорӣ, бақияи левизодагон, аз сибти Забулун — Юқнеамро бо ҳаволии он, ва Картаро бо ҳаволии он, Димнаро бо ҳаволии он, Наҳалолро бо ҳаволии он, атрофи он, Шимрон бо ҳаволии он, Идало бо ҳаволии он, Байт-Лаҳм бо ҳаволии он,

2. Масалҳо 14:1 (Хонаи худро донотарин зан месозад, аммо беақлӣ бо дасти худ онро вайрон мекунад.)

1 Вақоеънома 7:25 Ва Рафо писари ӯ буданд, инчунин Рашеф, ва писараш Тела ва писараш Тоҳан,

Ин порча аз 1 Вақоеънома 7:25 насабномаи Рафо ва писарони ӯ Решеф, Тела ва Тоҳанро тасвир мекунад.

1. Арзиши донистани таърихи оилаи худ

2. Мероси ниёгони бовафо

1. Забур 112:1-2 "Худовандро ҳамду сано гӯед! Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ бағоят лаззат мебарад! Насли ӯ дар замин тавоно хоҳад буд; насли одил баракат хоҳад ёфт".

2. Румиён 4:13-16 "Зеро ваъдае, ки ба Иброҳим ва насли ӯ вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Зеро ки агар пайравони шариат ворисон бошед, имон ботил аст ва ваъда ботил аст.Зеро шариат ғазаб меорад, аммо дар ҷое ки шариат нест, вайрон намешавад.Бинобар ин ба имон вобаста аст, то ки ваъда бар файз асос ёбад ва кафолат дода шавад. ба тамоми насли ӯ на танҳо ба пайравони шариат, балки ба касе ки шарики имони Иброҳим аст, ки падари ҳамаи мост, чунон ки навишта шудааст: "Туро падари халқҳои бисьёре дар ҳузури Худое, ки ба Ӯ имон оварда буд, ки мурдагонро зинда мекунад ва он чиро, ки вуҷуд надорад, ба вуҷуд меорад».

1 Вақоеънома 7:26 Писараш Лодон, писараш Аммиҳуд, писараш Элишома,

Дар порча насаби Лаадон аз падараш нақл мекунад: Аммиҳуд, бобояш: Элишама.

1. Вафодории Худо ба наслҳои имондорон.

2. Аҳамияти мероси вафодор.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Ман имони самимии туро ба ёд меорам, ки имоне, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Юнико сокин буд ва ҳоло, боварӣ дорам, ки дар ту низ сокин аст.

1 Вақоеънома 7:27 Писараш нест, писараш Еҳушаъ,

ва

Дар порча дар бораи насабномаи Нон ва писараш Еҳушаъ сухан меравад.

1. Вафодории Худо ва аҳамияти насабнома

2. Гирифтани мероси ниёгон

1. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки Худо аз рӯйдодҳои то ҳол нонамоёнро огоҳ карда, бо тарси эҳтиром барои наҷоти аҳли байташ киштӣ сохт. Бо ин ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолате шуд, ки ба воситаи имон меояд.

2. Румиён 4:17 - Тавре ки навишта шудааст, ман туро падари халқҳои бисьёре дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон овардааст, сохтаам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои вуҷуддоштаро ба вуҷуд меорад.

1 Вақоеънома 7:28 Ва мулкҳо ва масканҳои онҳо инҳо буданд: Байт-Ил ва деҳоти он, ва аз тарафи шарқӣ Ноарон ва дар ғарби Ҷозер, бо шаҳрҳои он; Ҳамчунин Шакем ва шаҳрҳои он, то Ғазза ва шаҳрҳои он:

Дар ин порча якчанд шаҳрҳои дар ихтиёри сибти Иссокор, аз ҷумла Байт-Ил, Наарон, Гезер, Шакем ва Ғазза зикр шудаанд.

1. «Рӯзи Худо барои мардумаш: баракатҳои соҳиби замин»

2. "Вафодории ваъдаҳои Худо: Иҷрои аҳди Ӯ бо қабилаи Иссокор"

1. Такрори Шариат 33: 18-19 - "Дар бораи Забулун гуфт: "Шод бош, эй Забулун, аз берун рафтанат, ва Иссокор дар хаймаҳои ту! Онҳо қавмҳоро ба кӯҳ даъват хоҳанд кард; Дар он ҷо онҳо қурбониҳои адолат хоҳанд овард; аз фаровонии баҳрҳо ва ганҷҳои дар рег ниҳонбуда баҳраманд хоҳад шуд».

2. Еҳушаъ ибни Нун 19:17-23 - "Қуръаи чорум барои Иссокор, барои банӣ-Иссокор мувофиқи қабилаҳояшон баромад; ва қаламрави онҳо иборат буд: Изреъил, Касуллот, Шунем, Ҳафараим, Шион, Анаҳорат, Раббит, Кишион, Эбес, Ремет, Эн-Ганним, Эн-Ҳаддо, Байт-Пассез, сарҳад то Тобӯр, Шоҳозимо ва Байт-Шемеш мерасид, ва сарҳад дар Урдун ба охир мерасид: шонздаҳ шаҳр бо деҳоти онҳо, ки мероси банӣ-Исокор буд. мувофиқи оилаҳояшон, шаҳрҳо ва деҳаҳояшон».

1 Вақоеънома 7:29 Ва назди сарҳадҳои банӣ-Менашше, Байт-Шиён ва шаҳрҳои вай, Тааноҳ ва деҳоташ, Маҷиддӯ ва деҳоташ, Дор ва шаҳрҳои вай. Дар он ҷо банӣ- Юсуф ибни Исроил сокин буданд.

Банӣ-Юсуф ибни Исроил дар шаҳрҳои сарҳадии Байт-Шон, Тааноҳ, Маҷиддӯ ва Дор сукунат доштанд.

1. Шодии зиндагӣ дар адолат: Чӣ гуна баракатҳои Худо ба мо тасаллӣ ва амният меоранд

2. Ҷустуҷӯи қувват дар ҷомеа: Қувваи муттаҳидшавӣ дар атрофи иродаи Худо

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, меҳнаткашон беҳуда месозанд».

2. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам».

1 Вақоеънома 7:30 Писарони Ошер; Имно, ва Исшуа, ва Ишуай, ва Бариё ва хоҳарашон Сераҳ.

Ошер чор писар дошт: Имно, Исшуа, Ишуай ва Бериё ва духтаре бо номи Сера.

1. Аҳамияти оила ва ҷомеа.

2. Муҳимияти гиромӣ доштани бародарон.

1. Забур 133:1-3 "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони гаронбаҳое аст, ки бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун мерехт. ба домани ҷомаҳои ӯ: мисли шабнам Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Хуруҷ 20:12 "Падару модари худро эҳтиром намо, то ки рӯзҳои ту бар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

1 Вақоеънома 7:31 Ва писарони Бериё; Ҳебер ва Малкиил, ки падари Бирзавит аст.

Дар ин порча дар бораи писарони Бериё, ки Ҳебар ва Малкиил, падари Бирзавит буданд, нақл мекунад.

1. Аҳамияти оила: Қиссаи Бериё ва писарони ӯ

2. Қудрати мерос ва меросгузорӣ

1. Ҳастӣ 12:2-3, "Ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург гардонам, то ки ту баракат хоҳӣ дошт. туро таҳқир мекунам, лаънат хоҳам кард ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт».

2. Матто 28:19-20, «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. , Ман хамеша бо шумоям, то охири аср.

1 Вақоеънома 7:32 Ва Ҳебар Яфлет ва Шӯмар ва Ҳотам ва хоҳари онҳо Шуаро ба дуньё овард.

Ин порча дар бораи Ҳебер ва чаҳор фарзанди ӯ, Ҷафлет, Шомер, Ҳотам ва Шуа аст.

1. Муҳимияти оила: Омӯзиши мероси Ҳебер дар 1 Вақоеънома 7:32.

2. Арзиши бародарон: Муносибатҳои байни фарзандони Ҳеберро дар 1 Вақоеънома 7:32 омӯзед.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Вақоеънома 7:33 Ва писарони Яфлет; Пасах ва Бимҳол ва Ашват. Инҳо фарзандони Яфлет мебошанд.

Ҷафлет се писар дошт: Пасах, Бимҳол ва Ашват.

1. Вафодории Ҷафлет ва хонаводааш

2. Қувваи имони бисёр наслҳо

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем; мо ба наслҳои оянда корҳои шоистаи Худованд, қудрати Ӯ ва мӯъҷизаҳои ба амал овардаашро нақл хоҳем кард.

1 Вақоеънома 7:34 Ва писарони Шомер; Аҳӣ ва Роҳҳо, Еҳуббо ва Арам.

Дар порча чаҳор писари Шомер номбар шудаанд: Оҳӣ, Роҳга, Еҳуббо ва Арам.

1. Қудрати оила: Баррасии 1 Вақоеънома 7:34

2. Масъулияти мо барои эҳтиром кардани аҷдодони худ: Мулоҳизаҳо дар 1 Вақоеънома 7:34

1. Забур 78:5-7 - "Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки ба шумо хуб ояд ва шумо метавонад дар замин дароз зиндагӣ кунад.

1 Вақоеънома 7:35 Ва писарони бародараш Ҳелем; Зофоҳ, ва Имно, ва Шелеш ва Амал.

Ин порчаи Навиштаҷот чор писари Ҳелемро зикр мекунад, ки Зофо, Имно, Шелеш ва Амал мебошанд.

1. Аҳамияти оила ва чӣ гуна мероси мо тавассути наслҳо идома меёбад.

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш.

1. Забур 103:17: «Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо тарсонандагон аст, ва адолати Ӯ бо фарзандони фарзандони онҳо».

2. Такрори Шариат 7:9: "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

1 Вақоеънома 7:36 Писарони Сӯфо; Суаҳ, ва Ҳарнафар, ва Шуал, ва Берӣ ва Имро,

Писарони Сӯфоҳ Суаҳ, Ҳарнафар, Шуал, Барӣ ва Имро буданд.

1. Қувваи оила: Омӯзиши 1 Вақоеънома 7:36

2. Эътироф кардани саховати Худо дар ҳаёти мо: Мулоҳиза дар 1 Вақоеънома 7:36

1. Забур 68:6 - "Худо барои бекасҳо хона месозад; бандиҳоро ба сӯи шукуфоӣ мебарад, аммо саркаш дар замини хушк сокин аст".

2. Юҳанно 14:18 - "Ман шуморо ятим намегузорам, назди шумо хоҳам омад".

1 Вақоеънома 7:37 Безер, ва Ҳод, ва Шамма, ва Шилшоҳ, ва Итрон ва Беера.

Дар ин порча рӯйхати шаш ном аз сибти Бинёмин оварда шудааст.

1. Қудрати номҳо: Чӣ гуна донистани мо ки дар Масеҳ кӣ ҳастем, ҳама чизро фарқ мекунад

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан моро қувват мебахшад

1. Аъмол 4:12 - Ва дар ҳеҷ каси дигар наҷот нест, зеро дар зери осмон ҳеҷ исми дигаре ба одамон дода нашудааст, ки мо ба воситаи он наҷот ёбем.

2. Эфсӯсиён 4:3 - майл доранд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доранд.

1 Вақоеънома 7:38 Ва писарони Етер; Ефунне, ва Писпаҳ ва Ара.

Йитер се писар дошт: Ефунне, Писпаҳ ва Ара.

1. Подшоҳии Худо дар насли мо: шинохти неъмати ниёгон.

2. Аҳамияти мероси наслӣ: барои фарзандони мо мероси маънавӣ гузоштан.

1. Ҳастӣ 28:14 - «Насли ту мисли ғубори замин хоҳад буд, ва ту дар ғарб ва шарқ ва шимол ва ба ҷануб паҳн хоҳӣ шуд, ва дар ту ва насли ту ҳама қабилаҳо замин муборак бошад».

2. 1 Петрус 1:17-19 - "Ва агар шумо Ӯро ҳамчун Падаре мехонед, ки аз рӯи аъмоли ҳар кас беғаразона доварӣ мекунад, дар давоми асирии худ бо тарс рафтор кунед, зеро медонед, ки шумо аз роҳҳои беҳуда, ки мерос гирифтаед, фидия ёфтаед. аз падарони шумо на бо чизҳои зудвайроншаванда, аз қабили нуқра ё тилло, балки бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, мисли хуни барраи беайб ва доғ».

1 Вақоеънома 7:39 Ва писарони Улла; Ара, Ҳаниил ва Ризия.

Дар ин порча се писари Улла зикр шудааст: Ара, Ҳаниил ва Ризия.

1. Худо ҳамеша бо мост, ҳатто дар душвортарин лаҳзаҳо, чунон ки се писари Улла бо ӯ буданд.

2. Ҳатто дарториктарин замонҳо ҳам, Худо ҳамеша аз болои мо нигоҳ дорад, чунон ки се писари Улла ӯро тасаллӣ ва дастгирӣ мекарданд.

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

1 Вақоеънома 7:40 Ҳамаи инҳо писарони Ошер буданд, ки сардорони хонадони падарашон, интихобшудагон ва мардони далер ва сардорони ҳокимон буданд. Ва шумораи онҳо дар тамоми насабнома, ки ба ҷанг ва ҷанг мақбул буданд, бисту шаш ҳазор нафар буд.

Ин порча насли Ошерро тасвир мекунад, ки онҳо мардони шуҷоъ буданд ва шумораашон 26 000 нафарро ташкил медод, ки барои ҷанг мувофиқ буданд.

1. Ғалаба кардани тарс бо имон: чӣ гуна насли Ашер дар ҷанг мардонагӣ нишон доданд

2. Қудрати оила: Таҷлили мероси Ашер

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

1 Вақоеънома, боби 8-уми китоби генеалогиро идома дода, асосан ба авлоди Биньёмин ва шахсиятҳои намоёни онҳо диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани писарони Бинёмин Бела, Ашбел, Аҳара, Нӯҳ ва Рафо оғоз мешавад ва дар бораи авлоди онҳо тафсилот медиҳад. Дар он шахсиятҳо ба монанди Ард ва Наамон бо оилаҳои мувофиқи онҳо зикр шудаанд (1 Вақоеънома 8:1-3).

Параграфи 2: Пас аз он ривоят насабҳои Бела, писари нахустзодаи Бинёминро дар тӯли чанд насл пайгирӣ мекунад. Он шахсонеро, ба монанди Эҳуд, ки дар Исроил доварӣ кардаанд ва дигар шахсиятҳои намоёни насли Бела таъкид мекунад (1 Вақоеънома 8:4-7).

Параграфи 3: Диққат ба қабилаҳои дигари қабилаи Бинёмин нигаронида шудааст. Дар он шахсони алоҳида аз оилаҳои гуногун, аз қабили Гера, Шефуфан, Ҳуппим ва Ард, ки бо шуҷоати худ дар ҷанг машҳур буданд, ёдовар мешаванд ва дар бораи авлоди онҳо тафсилот медиҳанд (1 Вақоеънома 8:11-28).

Параграфи 4: Дар ҳикоя шахсони дигар аз қабилаҳои гуногун, ки дар Ҷибъӯн, ки бо Бинёмин алоқаманд буд, зиндагӣ мекарданд, ба таври мухтасар зикр шудааст. Дар он номҳо ба монанди Ҷейил ва Миклот бо оилаҳои мувофиқи онҳо оварда шудаанд (1 Вақоеънома 8:29-32).

Сархати 5: Боби мазкур бо зикри шахсони мушаххасе анҷом меёбад, ки дар Ерусалим шаҳри дигаре, ки бо Бинёмин алоқаманд буд, зиндагӣ мекарданд. Ин шахсиятҳоеро дар бар мегирад, ба монанди падари Ҷибъӯниён ва насли ӯ, ки дар давраи ҳукмронии Довуд нақшҳои муҳим бозидаанд (1 Вақоеънома 8:33-40).

Хулоса, боби ҳаштуми 1 Вақоеънома сабтҳои генеалогиро аз авлоди Бинёмин тасвир мекунанд. Таъкид кардани писарони Бинёмин, пайгирии наслҳо тавассути наслҳо. Зикр кардани қабилаҳо аз ин қабила, қайд кардани шахсони асосӣ ва маконҳо. Хулоса, ин боб заминаи таърихиро барои фаҳмидани аҷдод дар қабилаи Бинёмин таъмин намуда, шахсиятҳои намоён ва оилаҳои марбут ба ин наслро таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 8:1 Ва Биньёмин нахустзодаи худ Бело, дуюмашро Ашбел ва сеюмиро Аҳоро ба дуньё овард,

Ин порча дар бораи Бинёмин, писари Яъқуб ва се писараш сухан меронад.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна Худо оилаҳоро тавассути наслҳо баракат медиҳад.

2. Қувваи имон ва чӣ гуна Худо метавонад ҳатто хурдтарин оилаҳоро барои таъсир ба ҷаҳон истифода барад.

1. Ҳастӣ 35:22-23 Ва ҳангоме ки Исроил дар он замин сукунат дошт, Реубен рафта, бо суррияи падараш Билҳо хобид, ва Исроил инро шуниданд. Ва писарони Яъқуб дувоздаҳ буданд.

2. Ҳастӣ 46:21-26 Ва писарони Биньёмин буданд: Бела ва Беҳер, ва Ашбел, Гера ва Наамон, Эҳӣ, ва Рош, Муппим ва Ҳупим ва Ард. Ва инҳоянд писарони Роҳел, ки аз Яъқуб таваллуд ёфтаанд: ҳамаи ҷонҳо чордаҳ нафар буданд.

1 Вақоеънома 8:2 Нӯҳ — чорум ва Рафо — панҷум.

Нӯҳ ва Рафо ҳамчун писарони чорум ва панҷуми Бинёмин номбар шудаанд.

1. Муҳимияти шинохти насаби худ ва гиромидошти ниёгон.

2.Арзиши гиромидошти реша ва идома додани анъанаҳои хонаводагии худ.

1. Забур 78:5-7 - Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва барҳоста, бигӯяд ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд;

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

1 Вақоеънома 8:3 Ва писарони Бело инҳо буданд: Аддар ва Гера ва Абиҳуд,

Писарони Бела Аддар, Гера ва Абиҳуд буданд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Қувваи имон дар оила

1. Ҳастӣ 12:2-3 - Ва ман аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод, ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд.

2. Забур 103:17-18 - Аммо марҳамати Худованд аз азал то абад бар тарсиёни Ӯст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон; Ба онҳое ки аҳди Ӯро риоят мекунанд, ва ба онҳое ки аҳкоми Ӯро дар хотир доранд, ба амал оваранд.

1 Вақоеънома 8:4 Ва Абишуа, ва Наамон ва Аҳӯо,

Дар порча се мард зикр шудааст: Абишуа, Наамон ва Аҳо.

1. Қувваи дӯстӣ: омӯхтани ҳаёти Абишуа, Наамон ва Аҳоа.

2. Фазилатҳои вафодорӣ: Баррасии хислати Абишуа, Наамон ва Аҳо.

1. Масалҳо 18:24 Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

1 Вақоеънома 8:5 Ва Ҷеро, ва Шефуфон ва Ҳурам.

Дар порча Гера, Шефуфан ва Ҳурам зикр шудааст.

1. Қудрати се нафар: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад моро боз ҳам бештар расонад.

2. Аҳамияти ҳатто хурдтарин ҷузъиёт.

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро бардошта барад. Боз, агар ду якҷо хобанд, гарманд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад?

1 Вақоеънома 8:6 Ва инҳоянд писарони Эҳуд: инҳоянд сарони падарони сокинони Ҷабаъ, ва онҳоро ба Маноҳат бурданд.

Писарони Эҳуд сардорони падарони сокинони Ҷаба буданд, ва онҳо ба Манҳот кӯчиданд.

1. Худо ҳамаи моро ба роҳбарӣ дар ҳаёт ва ҷомеаҳоямон даъват мекунад.

2. Мо даъват шудаем, ки дар ҳама ҳолатҳо ба Худо таваккал кунем ва итоат кунем.

1. Румиён 12:6-8 - Доштани атоҳое, ки мувофиқи файзе, ки ба мо ато шудааст, фарқ мекунанд, биёед онҳоро истифода барем: агар пешгӯӣ бошад, мувофиқи имони мо; 7 Агар хизмат бошад, дар хизмати мо; он ки таълим медиҳад, дар таълимоти худ; 8 Он ки насиҳат медиҳад, дар насиҳати худ; он ки саҳм гузорад, бо саховат; он ки роҳбарӣ мекунад, бо ҷидду ҷаҳд; он ки кори хайрро бо хушҳолӣ анҷом медиҳад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Вақоеънома 8:7 Ва Наамон, ва Аҳиё ва Ҷеро, онҳоро аз байн бурд, ва Уззо ва Аҳиҳудро ба дунёё овард.

Наамон, Аҳиё ва Гераро марде, ки Уззо ва Аҳиҳудро ба дунё овард, аз байн бурд.

1. Қудрати мероси наслӣ: Интихоби мо ба наслҳои оянда чӣ гуна таъсир мерасонад

2. Баракати итоат: Чӣ гуна амалҳои мӯътамади мо ба баракатҳои Худо оварда мерасонанд

1. Масалҳо 13:22 Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, ва сарвати гунаҳкор барои одил ҷамъ мешавад.

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 Ба сарватмандони ин ҷаҳон супориш деҳ, ки онҳо на сарбаланд бошанд ва на ба сарвати номуайян, балки ба Худои Ҳай, ки ба мо ҳама чизро ба фаровонӣ ато мекунад, то баҳра баранд; ки онҳо некӣ кунанд, аз корҳои нек сарватманд бошанд, барои тақсим кардан омода бошанд, ба муошират омода бошанд; Бар зидди замони оянда таҳкурсии хубе барои худ андӯхт, то ки ҳаёти ҷовидониро нигоҳ доранд.

1 Вақоеънома 8:8 Ва Шаҳроим, баъд аз фиристодани онҳо, дар сарзамини Мӯоб, фарзандон ба дунё овард; Ҳушим ва Баара ҳамсарони ӯ буданд.

Шаҳараим ду зан дошт: Ҳушим ва Баара, ва баъд аз фиристодани онҳо дар сарзамини Мӯоб аз онҳо фарзанддор шуд.

1. Қувваи бахшидан: Ҷустуҷӯи фидя тавассути ҷудоӣ

2. Баракати оила: Сарфи назар аз дур будан аз шодии падару модарӣ

1. Забур 127:3-5: "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд аст, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҷони худро пур мекунад. бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Масалҳо 17:6: «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

1 Вақоеънома 8:9 Ва ӯ аз занаш Ҳӯдеш, Юбоб ва Сибиё ва Мешо ва Малкамро ба дунё овард,

Дар ин порча чор писари Ҳодеш ва шавҳараш: Ҷобоб, Зибия, Меша ва Малчам зикр шудааст.

1. Муҳимияти оила ва чӣ гуна оилаҳои мо шахсияти моро ташаккул медиҳанд.

2. Вафодории Худо дар таъмини мо дар ҳама марҳилаҳои ҳаёт.

1. Забур 68:5-6 - "Падари ятимон, муҳофизи бевазанон, Худо дар хонаи муқаддаси худ аст. Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд мебарорад"

2. Такрори Шариат 6: 4-7 - "Гӯш кунед, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст доред. Ин аҳкомеро, ки ман медиҳам. шумо имрӯз бояд дар дили худ бошед. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯед ».

1 Вақоеънома 8:10 Ва Еус, Шокия ва Мирма. Инҳо писарони ӯ, сардорони падарон буданд.

Дар ин порча писарони Биньёмин, писари Яъқуб, ёдовар мешаванд ва номҳои онҳо, Еуз, Шакия ва Мирмаро қайд мекунанд.

1. Вафодории падарон: Тадқиқоти 1 Вақоеънома 8:10

2. Тарҳрезии Худо: Баррасии баракатҳои Падарӣ дар 1 Вақоеънома 8:10

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Барои онҳое ки Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунанд, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад.

2. Забур 68:5-6 - Падари ятимон ва ҳомии бевазанон Худо дар макони муқаддаси худ аст. Худо танҳоиро дар хона ҷой медиҳад. асиронро ба суи обод мебарад, вале исьёнгарон дар замини хушк сокинанд.

1 Вақоеънома 8:11 Ва аз Ҳушим Абитуб ва Элпалро ба дуньё овард.

Ин порча дар бораи Ҳушим ва ду писараш Абитуб ва Элпаал нақл мекунад.

1. Чӣ тавр Худо оилаҳои моро ҳатто дар шароити душвор таъмин мекунад.

2. Муҳимияти имон доштан ба Худо бо вуҷуди номуайянии зиндагӣ.

1. Ҳастӣ 37:3-4 - Акнун Исроил Юсуфро бештар аз ҳар писари дигараш дӯст медошт, зеро ки ӯ дар пирӣ таваллуд шуда буд; ва барои ӯ ҷомаи зебои ороишӣ дод. Бародарон ваќте диданд, ки падарашон ӯро бештар аз њамаи онњо дӯст медорад, аз ӯ нафрат доштанд ва ба ӯ њарфе нагуфта натавонистанд.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 8:12 Писарони Элпаал; Эбар ва Мишам ва Шомед, ки Ону ва Лодро бо шаҳрҳои он бино карданд;

Писарони Элпаал — Эбар, Мишам ва Шомед Оно ва Лодро бо шаҳрҳои ҳамроҳашон бино карданд.

1. Қувваи баракати наслӣ: Кашф кардани он ки Худо аҷдодони моро чӣ гуна истифода мебарад

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Чӣ гуна аз рӯи нақшаи Худо ризқу рӯзӣ меорад

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

1 Вақоеънома 8:13 Ҳамчунин Бериё ва Шема, ки сардорони падарони сокинони Айёлӯн буданд, ки сокинони Ҷатро бадар ронданд;

Бериё ва Шема сарварони оилаҳои Айёлӯн буданд ва онҳо дар рондани мардуми Ҷат муваффақ шуданд.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ дар ҳама ҷангҳои мо пирӯз хоҳад шуд.

2. Мо метавонем ғолиб бошем, вақте ки мо муттаҳид шавем ва барои дурустӣ мубориза барем.

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, шумо бояд танҳо ором бошед."

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

1 Вақоеънома 8:14 Ва Аҳиё, Шошак ва Иремут,

Дар порча номи се шахс оварда шудааст: Ахио, Шашак ва Жеремот.

1. Худо ҳар яки моро ба ном медонад ва ҳамаамонро баробар дӯст медорад.

2. Имон доштан ба Худо роҳи шодӣ ва муваффақияти ҳақиқӣ аст.

1. Ишаъё 43:1-4 - «Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ».

2. Забур 139:1-4 - "Эй Худованд, Маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман нишастаам ва вақте ки бархезам, Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ".

1 Вақоеънома 8:15 Ва Забадьё ва Арод ва Одар,

Дар ин порча номи се нафар зикр шудааст: Зебодиё, Арад ва Адер.

1. Қудрати ном: Чӣ тавр он чизе, ки мо номида мешавем, ҳаёти моро ташаккул дода метавонад

2. Қудрати ҷомеа: чӣ гуна муҳити мо метавонад ба мо таъсир расонад

1. Ишаъё 9:6: "Зеро ки ба мо тифле таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Маслиҳатчии аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд. ».

2. Матто 1:21: «Вай писаре хоҳад зоид ва ту ӯро Исо хоҳӣ номид, зеро ки Ӯ халқи Худро аз гуноҳҳояшон наҷот хоҳад дод».

1 Вақоеънома 8:16 Ва Микоил ва Исфо ва Юҳа, писарони Бариё;

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 8:16 писарони Бериё номбар шудаанд, ки Микоил, Испоҳ ва Юҳа мебошанд.

1. Қудрати оила: Қиссаи Бериё ва писарони ӯ

2. Аҳамияти мероси наслӣ

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Такрори Шариат 6:5-7 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

1 Вақоеънома 8:17 Ва Забадьё, ва Машуллом, ва Ҳизқий ва Ҳебар,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Забадия, Мешулам, Ҳизқий ва Ҳебер.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти имон ва хидматро мисли Забадия, Мешулам, Ҳизқий ва Ҳебер зиндагӣ кунем.

2: Мо як қисми ҷомеаи калон ҳастем ва амалҳои мо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд, тавре ки чаҳор нафари дар порча зикршуда нишон доданд.

1: Масалҳо 18:24 Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2: Ғалотиён 6:2 Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

1 Вақоеънома 8:18 Ҳамчунин Ишмерай ва Излиё ва Юбоб, писарони Элпаал;

Ишмерай, Излиё ва Юбоб писарони Элпаал буданд.

1: Муҳимияти оила дар Библия.

2: мероси Элпаал ва писарони ӯ.

1: Румиён 8:38-39 Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

2: Забур 127: 3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 8:19 Ва Ёким, ва Зикрӣ ва Забдӣ,

Дар ин порча се писари Эфроим, Ёким, Зикрӣ ва Забдӣ зикр шудаанд.

1. Аҳамияти оила: Нигоҳе ба Ҷоким, Зичри ва Забдӣ

2. Бо пайравии аҷдодони мо: Дарсҳо аз писарони Эфроим

1. Ҳастӣ 46:20 - Ва писарони Эфроим: Шутела, ва писараш Бered, ва писараш Таҳот, ва писараш Элодоҳ, ва писараш Таҳот,

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 8:20 Ва Элиёной, Зилтай ва Элиил,

Дар порча се писари Бехер, Элиенай, Зилтай ва Элиил зикр шудааст.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна писарони Бечер ба Исроил таъсир карданд

2. Вафодори подош: баракати Худо дар хати Бечер

1. 1 Подшоҳон 9:1-2 - Шоул, ки аз Бенёмин буд, аввалин подшоҳи Исроил интихоб шуд.

2. Румиён 4:13 - Зеро ваъдаи ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омад.

1 Вақоеънома 8:21 Ва Адаё ва Бароё ва Шимрат, писарони Шимҳӣ;

Дар порча дар бораи се писари Шимҳӣ сухан меравад: Адаё, Бароё ва Шимрат.

1: Ҳамаи мо ҳадафи беназир дорем ва Худо ҳамаи моро барои ҷалоли худ истифода мебарад.

2: Ҳамчун як оила якҷоя кор карда, мо метавонем барои Худованд корҳои бузурге кунем.

1: Эфсӯсиён 4:16 Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чи ҳар як узв таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самарабахше, ки ҳар як узв ҳиссаи худро дорад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2: Румиён 12:4-5 Зеро, чунон ки мо дар як бадан узвҳои зиёд дорем, аммо ҳамаи узвҳо як вазифаро надоранд, ҳамин тавр мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигарем.

1 Вақоеънома 8:22 Ва Ишпон ва Ҳебар ва Элиил,

Дар порча се ном зикр шудааст: Ишпан, Хебер ва Элиел.

1. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз маълумот ва таҷрибаи онҳо истифода барад.

1. Матто 9:9-13, Исо Матторо даъват кард, ки аз паи ӯ равад.

2. Аъмол 9:1–20, Шоулро қабул кардан ва даъват кардани расул шудан.

1 Вақоеънома 8:23 Ва Абдӯн ва Зикрӣ ва Ҳанон,

Гузариш Дар порча се нафар - Абдон, Зикрӣ ва Ҳанон зикр шудааст.

1. Муҳимияти эътирофи саҳми дигарон, новобаста аз он ки хурд бошад.

2. Қувваи муносибатҳо ва қуввае, ки аз кори якҷоя бармеояд.

1. Масалҳо 27:17 - "Чунон ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад".

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке ба дигаре кӯмак карда метавонад. ба онҳо ёрӣ деҳ. Ҳамчунин, агар ду бо ҳам нишинанд, гарм мешаванд. Аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар худро муҳофизат карда метавонанд. Риштаи се ришта зуд канда намешавад."

1 Вақоеънома 8:24 Ва Ҳанониё ва Элом ва Антутия,

Дар порча се мард зикр шудааст: Ҳанониё, Элом ва Антутиё.

1. Худо метавонад тавассути одамони ногувор кор кунад - 1 Вақоеънома 8:24

2. Муҳимияти фурӯтанӣ - 1 Петрус 5:5-6

1. 1 Вақоеънома 8:24

2. 1 Петрус 5:5-6 «Ҳамаи шумо дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

1 Вақоеънома 8:25 Ва Ифедиё ва Пануил, писарони Шошак;

Дар ин порча Ифедеё ва Пенуил, писарони Шошак зикр шудааст.

1. Худо метавонад дар тамоми наслҳо амал кунад - 1 Вақоеънома 8:25

2. Аҳамияти мероси оилавӣ - 1 Вақоеънома 8:25

1. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз бошад.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 8:26 Ва Шамшерой ва Шеҳариё ва Аталё,

Дар порча се ном зикр шудааст: Шамшерой, Шеҳариё ва Аталиё.

1) Вафодории бепоёни Худо: Чӣ тавр ҳар як ном дар Китоби Муқаддас рӯҳбаландкунанда аст

2) Қиссаи се ном: дидани достони Худо аз саҳифаҳои Навиштаҷот

1) Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2) Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати фаровон дорад; фаҳмиши ӯ аз ҳад зиёд аст.

1 Вақоеънома 8:27 Ва Ёрешиё, Ильёс ва Зикрӣ, писарони Ёроҳом.

Ёрешиё, Ильёс ва Зикрӣ писарони Ёроҳам мебошанд.

1. Қудрати мерос: Ҷашни писарони Еруҳом

2. Таъсири Падари мӯътамад: Омӯзиш аз намунаи Йероҳом

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Такрори Шариат 6:6-7 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

1 Вақоеънома 8:28 Инҳо сардорони падарон, аз рӯи наслҳо, сарварон буданд. Инҳо дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд.

Дар ин порча сарони падарон мувофиқи наслҳои онҳо, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд, номбар шудаанд.

1. "Мардуми баргузидаи Худо: Нигоҳе ба мардуми Ерусалим"

2. «Дар пайи ниёгони мо: тафаккур дар сари падарон».

1. Эфсӯсиён 2:19-20 (Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.)

2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 (Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.)

1 Вақоеънома 8:29 Ва падари Ҷибъӯн дар Ҷибъӯн сукунат дошт; Номи занаш Маако буд:

Махо зани падари Ҷибъӯн буд.

1. Аҳамияти издивоҷ ва оила - Дар мисоли Мако ва падари Ҷибъӯн, ин аҳамияти мустаҳкам кардани издивоҷ ва муносибатҳои оилавиро меомӯзад.

2. Уҳдадорӣ дар назди дигарон - Ин дар бораи аҳамияти ӯҳдадориҳо ба дигарон, бо мисоли Маакоҳ ва падари Ҷибъӯн муҳокима карда мешавад.

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Эфсӯсиён 5:22-33 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сардори зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо аст, ва Ӯ наҷотдиҳандаи бадан аст.

1 Вақоеънома 8:30 Ва писари нахустзодааш Абдӯн ва Сур, ва Киш, ва Баал ва Нодоб,

Дар порча панҷ писари Биньёмин зикр шудааст: Абдӯн, Зур, Киш, Баал ва Надоб.

1. Қувваи оила: Нигоҳе ба писарони Бинёмин

2. Вафодории падарон: Гузаштан ба мероси имон

1. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ва ба падарони мо амр фармудааст, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашуда ва Бархоста, онҳоро ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки он ба шумо хуб ояд ва шумо Бигзор дар замин умри дароз бинед.Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед».

1 Вақоеънома 8:31 Ва Гедор ва Аҳиё ва Зокир.

Рӯйхати наслҳои Бинёмин, ки Гедор, Аҳиё ва Заҳерро дар бар мегиранд.

1. Ахамияти донистани ниёгонамон

2. Ба қадри мероси ниёгонамон

1. Рут 4:18-22 - Насабномаи Рут

2. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исо

1 Вақоеънома 8:32 Ва Миқӯт Шимоъро ба дунё оварад. Ва онҳо низ бо бародарони худ дар Ерусалим, дар муқобили онҳо сукунат доштанд.

Миклот ва авлоди ӯ дар Ерусалим дар наздикии хешовандони худ зиндагӣ мекарданд.

1. Халқи Худо риштаи мустаҳками оила ва мушоракат дорад.

2. Қудрати ҷомеа ва чӣ гуна он метавонад ба мо дар пайравӣ кардани Масеҳ кӯмак кунад.

1. Аъмол 2:41-47 - Калисои аввал ба мушоракат, шикастани нон ва дуо бахшида шуда буд.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Вақоеънома 8:33 Ва Нер Кишро ба дуньё овард, ва Қиш Шоулро ба дуньё овард, ва Шоул Йӯнотон ва Малкишуа, ва Абинадоб ва Эшбаалро ба дуньё овард.

Ин порча насабномаи Шоул, подшоҳи аввалини Исроилро тасвир мекунад, ки насабашро то Нир пайгирӣ мекунад.

1. Ҳукмронии Худо дар таъсиси подшоҳон: чӣ гуна дасти Худо таъини Шоулро роҳнамоӣ кард

2. Садоқати ниёгон: чӣ гуна насабҳои содиқи Шоул ӯро барои подшоҳ шудан омода карданд

1. Ҳастӣ 17:6 - "Ва Ман шуморо бағоят борвар хоҳам кард, ва шуморо халқҳо хоҳам кард, ва подшоҳон аз шумо хоҳанд омад".

2. Ирмиё 33:17 - "Зеро ки Худованд чунин мегӯяд: Довуд ҳеҷ гоҳ аз касе кам нахохад монд, ки бар тахти хонадони Исроил биншинад".

1 Вақоеънома 8:34 Ва писари Йӯнотон Мериббаал буд; ва Мериббаал Микоро ба дуньё овард.

Йӯнотон писаре дошт, ки Мериббаал ном дошт, ки баъдтар Микоро ба дунё овард.

1. Мероси Ҷонатан: Аҳамияти мерос ба насли оянда.

2. Насаби мӯъмин: нерӯи наслҳои бовафо.

1. Румиён 15:4 - Зеро ҳар чизе ки дар гузашта навишта шуда буд, барои он навишта шудааст, ки ба мо таълим диҳад, то ба воситаи сабр, ки дар Навиштаҳо таълим дода шудааст ва рӯҳбаландии онҳо мо умед дошта бошем.

2. Такрори Шариат 6:7-9 - Шумо онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим диҳед ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯед. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

1 Вақоеънома 8:35 Ва писарони Мико инҳо буданд: Питӯн ва Мелек ва Тарея ва Оҳоз.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 8 нишон медиҳад, ки Мико чор писар дошт: Питӯн, Мелек, Тарея ва Оҳоз.

1. "Содиқ будани ваъдаҳои Худо: омӯзиши 1 Вақоеънома 8"

2. «Назар ба оилаи Мико: Аҳамияти мерос»

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 8:36 Ва Оҳоз Еҳӯодро ба дунъё овард; ва Еҳӯдо Алемет ва Азмовет ва Зимриро ба дунъё овард; ва Зимрӣ Мӯзоро ба дунъё овард,

Ин порча дар бораи насабномаи Оҳоз ба Мозо сухан меравад.

1. Аҳамияти оила ва насл дар ҳаёти мо

2. Муҳимияти қадр кардани гузаштаи худ барои фаҳмидани имрӯзаи мо

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исо

2. Забур 16:6 - Хатҳои одилон то абад боқӣ хоҳанд монд

1 Вақоеънома 8:37 Ва Мозо Бинеа ба дунъё овард: писараш Рафо, писараш Элъошо, писараш Азел;

Моза падари Бинеа, Рафа, Элеасо ва Азел буд.

1. Аҳамияти оила - чӣ гуна Худо моро тавассути аҷдодони мо мепайвандад

2. Қувваи Имон - Чӣ тавр Худо метавонад одамонро аз ҳар гуна замина истифода барад

1. Забур 68:6 - "Худо танҳоҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад, аммо исёнгарон дар замини офтобӣ зиндагӣ мекунанд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Вақоеънома 8:38 Ва Азел шаш писар дошт, ки номҳояшон инҳоянд: Азриком, Бохеру ва Исмоил, ва Шеариё, ва Убадиё ва Ҳанон. Ҳамаи инҳо писарони Азел буданд.

Азел шаш писар дошт, ки номи Азриком, Бохеру, Исмоил, Шеариё, Убадьё ва Ҳанон буд.

1. Оилаҳои мо тӯҳфаҳои бебаҳои Худо мебошанд ва бояд қадр карда шаванд.

2. Мо бояд нақшҳои худро дар сохтори оила қабул кунем ва ба масъулиятҳое, ки бо онҳо меояд, содиқ бошем.

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт

аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 8:39 Ва писарони бародараш Эшек буданд: нахустзодааш Улом, дуюмаш Еҳуш ва сеюмӣ Элифелет.

Дар порча се писари Эшек, Улом, Еҳуш ва Элифелет аз рӯи тартиби таваллуд номбар шудаанд.

1. Қудрати нахустзода: омӯхтани аҳамияти Улом дар 1 Вақоеънома 8:39

2. Ҳамчун оила зиндагӣ кардан: Намунаи Эшек ва писарони ӯ дар 1 Вақоеънома 8:39

1. Ҳастӣ 25:21–23

2. Румиён 8:17–18

1 Вақоеънома 8:40 Ва писарони Улом мардони далер ва камонварон буданд, ва писарон ва писарони бисьёре доштанд, ки саду панҷоҳ нафар буданд. Ҳамаи инҳо аз писарони Биньёминанд.

Писарони Улом мардони далер ва камонварони моҳир буданд, ки авлоди зиёде доштанд, ки шумораи онҳо то 150 нафар буд ва ҳама аз сибти Биньёмин буданд.

1. «Қаҳрамонони имон: ҷасорати авлоди Улам».

2. "Ҷасорат ва мерос: Писарони Бинёмин"

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Масалҳо 17:6 - «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

1 Вақоеънома боби 9-уми китоби генеалогиро идома дода, диққати худро ба асирӣ аз Бобил баргаштан ва нақши онҳо дар Ерусалим медиҳад.

Сархати 1: Боб бо номгӯи халқи Исроил, ки ҳам аз қабилаҳои Яҳудо, Бинёмин, Эфроим ва Менашше аз асирӣ баргаштанд, оғоз мешавад. Он насабномаҳои онҳоро таъкид мекунад ва шахсони мушаххасро бо номашон зикр мекунад (1 Вақоеънома 9:1–3).

Параграфи 2: Пас аз ин ривоят ба коҳинон ва левизодагон, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд, тамаркуз мекунад. Он дар бораи вазифаҳои онҳо дар хизмат дар маъбад тафсилот медиҳад ва шахсиятҳои муҳиме, аз қабили

Азариё (Сериё), Аҳитуб, Содӯқ ва дигаронро зикр мекунад (1 Вақоеънома 9:10-13).

Параграфи 3: Диққат ба дарвозабонони Левизода, ки дарбоне, ки барои посбонии даромадгоҳҳои хайма ё маъбад масъул буданд, нигаронида шудааст. Он дарбонҳои гуногунро бо ном номбар мекунад ва нақшҳои онҳоро дар ин вазифаи муҳим таъкид мекунад (1 Вақоеънома 9:17-27).

Параграфи 4: Дар ривоят ба таври мухтасар дигар левизодагон, ки барои вазифаҳои гуногуни марбут ба ибодат масъул буданд, аз қабили навозандагон ё нозирони зарфҳо ва тафсилот дар бораи вазифаҳои онҳо зикр шудааст (1 Вақоеънома 9:28-34).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри шахсони мушаххас аз қабилаҳои гуногун, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд, ба монанди оилаи Шоул ба анҷом мерасад ва шуғл ё масъулиятҳои онҳоро дар дохили шаҳр таъкид мекунад (1 Вақоеънома 9:35-44).

Хулоса, боби нӯҳуми 1 Вақоеънома сабтҳои генеалогӣ, дар бораи бадарғаи баргаштаро тасвир мекунад. Таъкид кардани одамони қабилаҳои гуногун, таъкид кардани коҳинон ва левизодагон. Зикр кардани нақшҳои дарбон, зикри дигар вазифаҳои марбут ба ибодат. Хулоса, ин боб барои фаҳмидани онҳое, ки аз асирӣ баргаштанд, заминаи таърихиро фароҳам меорад ва аҳамияти коҳинон, хидмати левизодагон ва вазифаҳои дарбонӣ дар Ерусалимро таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 9:1 Ҳамин тавр, тамоми Исроил аз рӯи насабномаҳо ҳисоб карда шуданд; ва инак, онҳо дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо, ки барои ҷиноятҳои худ ба Бобил бурда шуда буданд, навишта шудааст.

Насабномаҳои тамоми Исроил дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо, ки барои гуноҳҳои худ ба Бобил бадарға шуда буданд, навишта шудааст.

1. Файзи Худо аз гуноҳи мо бузургтар аст

2. Интихоби пайравӣ бо роҳи Худо

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

1 Вақоеънома 9:2 Аввалин сокиноне, ки дар шаҳрҳои худ дар мулки худ сокин буданд, исроилиён, коҳинон, левизодагон ва нетинимиён буданд.

Аввалин сокинони Исроил исроилиён, коҳинон, левизодагон ва нетинимиён буданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки салтанати одамони пур аз имон бунёд кунем.

2. Худо онҳоеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, баракат медиҳад.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. 1 Вақоеънома 15:16 - Он гоҳ Довуд ба сардорони левизодагон гуфт, ки бародарони худро сароянда таъин кунанд, ки бо ҳамроҳии асбобҳои мусиқӣ, асбобҳои торӣ, арфа ва санҷҳо овозро бо шодии баланд баланд кунанд.

1 Вақоеънома 9:3 Ва дар Ерусалим аз банӣ-Яҳудо ва банӣ-Биньёмин ва банӣ-Эфроим ва Менашше сокин буданд;

Банӣ-Яҳудо, Бинёмин, Эфроим ва Менашше дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти зиндагӣ дар шаҳри муқаддас.

2. Аҳамияти зиндагї дар ваҳдат ва ҳамоҳангї.

1. Забур 121:3 - "Иерусалим ҳамчун шаҳре сохта шудааст, ки бо ҳам зич аст."

2. Румиён 15:5-7 - «Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки бо ҳамдигар мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исоро ҳамду сано хонед. Масеҳ."

1 Вақоеънома 9:4 Утай ибни Аммиҳуд, ибни Омрӣ, ибни Имрӣ, ибни Банӣ, аз банӣ-Фарез ибни Яҳудо.

Ин порча насаби Утай, аз авлоди Форес, писари Яҳудоро нишон медиҳад.

1. Муҳимияти дарки мерос ва насабҳои хонаводагии мо.

2. Чӣ тавр Худованд дар наслҳо ва наслҳо амал мекунад.

1. Румиён 15:4 - Зеро он чи дар айёми пеш навишта шуда буд, барои таълимоти мо навишта шудааст, то ки мо ба воситаи сабр ва рӯҳбаландии Навиштаҳо умед дошта бошем.

2. Ишаъё 46:4 - Ва ҳатто то пирии ту Ман ҳастам, ва туро то мӯйҳои сафед хоҳам бурд. Ман сохтаам ва мебардорам; Мебарам ва наҷот хоҳам дод.

1 Вақоеънома 9:5 Ва аз Шилӯниён; Нахустзода Асоё ва писаронаш.

Парча Дар ин порча нахустзода Осоё ва писарони ӯ аз Шилӯниён зикр шудааст.

1. Мероси рӯҳонӣ: Интиқоли имон ба наслҳои оянда

2. Тарбияи фарзандони худотарс: Таъсиси бунёди Китоби Муқаддас

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Такрори Шариат 6:5-7 Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

1 Вақоеънома 9:6 Ва аз писарони Зераҳ; Еуил ва бародарони онҳо шашсаду навад.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 9:6 шумораи писарони Зераҳро, ки шашсаду навад нафар буд, нақл мекунад.

1. «Аз шумораи писарони Зераҳ мо дар бораи садоқати Худо чӣ омӯхта метавонем?

2. "Чӣ тавр мо метавонем ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо бовар кунем, ҳатто вақте ки ҷузъиёт номаълум аст?"

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо.

1 Вақоеънома 9:7 Ва аз банӣ-Биньёмин; Саллу ибни Мешулом, ибни Ҳодавиё, ибни Ҳасануоҳ,

Дар ин порча Саллу, ибни Мешулом, ибни Ҳодавиё, ибни Ҳасенуо, ки ҳама аз авлоди Биньёмин буданд, зикр шудааст.

1. Муҳимияти гиромӣ доштани насли хонаводагии мо.

2. Аҳамияти насли баргузидаи Худо.

1. Румиён 9: 4-5 - "Онҳо исроилиёнанд ва фарзандхонӣ, ҷалол, аҳдҳо, додани шариат, ибодат ва ваъдаҳо аз они онҳост. Азони онҳо падарон ва аз насли онҳост. , ба ҳасби ҷисм, Масеҳ аст, ки Худои ҳама аст ва то абад муборак аст. Омин».

2. Забур 78: 5-6 - "Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ва ба фарзандонашон бигӯед».

1 Вақоеънома 9:8 Ва Ибниё ибни Ёроҳом, ва Элоҳ ибни Уззи ибни Микрӣ, ва Мешулом ибни Шефатьё, ибни Реуил ибни Ибниё;

Дар 1 Вақоеънома 9:8 Ибниё, Элоҳ, Михрӣ, Мешулам, Шефатиё, Реуил ва Ибниё зикр шудаанд.

1. Пайванди бародарӣ: Баррасии намунаҳои Ибниё, Элоҳ, Микрӣ, Мешулам, Шефатиё, Реуил ва Ибниё

2. Қудрати оила: Омӯзиши робитаҳои Ибниё, Элоҳ, Микрӣ, Мешулам, Шефатиё, Реуил ва Ибниё

1. Ғалотиён 6:10 - "Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама, хусусан ба аҳли имон некӣ кунем."

2. Масалҳо 18:24 - "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

1 Вақоеънома 9:9 Ва бародаронашон, мувофиқи наслҳояшон, нӯҳсаду панҷоҳу шаш нафар. Ҳамаи ин одамон дар хонаи падарони худ сардори падарон буданд.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 9:9 гуфта мешавад, ки 956 насли банӣ-Исроил буданд, ки ҳамаи онҳо дар оилаҳои худ пешвоён буданд.

1. Худо моро ба ҳидоят даъват мекунад - Муҳокимаи муҳимияти роҳнамоии хонаводаҳои мо дар роҳи Худо.

2. Насли мӯътамади Худо - Санҷиши имон ва устувории насли исроилиён.

1. Забур 78: 5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, то онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе, ки бояд таваллуд шаванд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2. Такрори Шариат 6:7 - Ва онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим намо, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

1 Вақоеънома 9:10 Ва аз коҳинон; Едаё ва Еҳӯёриб ва Ёкин,

Дар ин порча се коҳин, Едаё, Еҳайариб ва Ёкин зикр шудаанд.

1. «Аҳамияти рӯҳониёни содиқ»

2. "Зиндагӣ бо ибодат ва хидмат"

1. Ибриён 13:7-8, "Пешвоёни худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Дар бораи тарзи ҳаёти онҳо фикр кунед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед. Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст."

2. 1 Тимотиюс 3:1-5, "Сухан сазовори эътимод аст: касе ки ба вазифаи нозирӣ қасд дорад, вазифаи олиҷанобе мехоҳад. Бинобар ин нозир бояд болотар аз маломат, шавҳари як зан, ҳушьёр ва нафс бошад. -низомдор, мӯътабар, меҳмоннавоз, ќобилияти таълим додан, на майзада, на зӯровар, балки нарм, ҳанҳол нест, пулпараст нест».

1 Вақоеънома 9:11 Ва Азарё ибни Ҳилқиё, ибни Мешулам, ибни Содӯқ, ибни Мерайёт, ибни Аҳитуб, сардори хонаи Худо;

Азариё ҳокими хонаи Худо буд ва писари Ҳилқиё буд.

1. Худо моро ба роҳнамоӣ даъват мекунад: Омӯзиши намунаи Азариё

2. Аҳамияти роҳбарии одилона: Дарсҳо аз Азариё

1. 1 Вақоеънома 9:11

2. Хуруҷ 18:21-22: Илова бар ин, шумо аз байни тамоми қавм мардони қобилиятро интихоб кунед, ба монанди аз Худо тарс, мардони ростгӯ ва аз тамаъ нафратовар; ва онҳоро бар онҳо ҳокими ҳазорон, ҳокими садҳо, ҳокимони панҷоҳ ва ҳокими даҳҳо гузоред. Ва бигзор онҳо ҳамеша мардумро доварӣ кунанд. Он гоҳ ҳар кори бузургро назди шумо хоҳанд овард, вале ҳар кори хурдро худашон доварӣ хоҳанд кард. Пас, бароятон осонтар мешавад, зеро онҳо бори гарони шуморо бар дӯш мегиранд.

1 Вақоеънома 9:12 Ва Адаё ибни Ёроҳом, ибни Пашӯр, ибни Малкиё, ва Маашой ибни Одиил, ибни Яҳсеро, ибни Мешулам, ибни Машиллемит, ибни Иммер;

Дар ин порча якчанд насли Иммер, марде аз сибти Левӣ оварда шудааст.

1. Муҳимияти донистани таърихи оилаи мо.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Хуруҷ 20:12 "Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

2. Масалҳо 15:20 Писари оқил падарро шод мегардонад, вале беақл модарашро хор мекунад.

1 Вақоеънома 9:13 Ва бародарони онҳо, сардорони хонадони падаронашон, ҳазору ҳафтсаду шаст; мардони хеле қобилиятнок барои кори хизмати хонаи Худо.

Ин порча шумораи одамони хеле қобилиятнокро тасвир мекунад, ки барои хизмат дар хонаи Худо таъин шудаанд.

1. Муҳимияти бо тамоми қувваи худ ба Худо хизмат кардан.

2. Арзиши истифодаи истеъдодҳои мо барои ҷалоли Худо.

1. Эфсӯсиён 4:1 Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед.

2. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

1 Вақоеънома 9:14 Ва аз левизодагон; Шамаё ибни Ҳашшуб, ибни Азрикам, ибни Ҳашабиё, аз банӣ-Марорӣ;

Шамаё ибни Ҳашшуб левизода аз банӣ-Марорӣ буд.

1. Қувваи вафодории наслҳо

2. Муҳимияти донистани мероси мо

1. Еҳушаъ 24:15 - "Ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард"

2. Ибриён 6:12 - "то ки шумо сустӣ накунед, балки ба онҳое, ки ба воситаи имон ва пурсабрӣ вориси ваъдаҳо мешаванд, пайравӣ кунед".

1 Вақоеънома 9:15 Ва Бақбаккор, Ҳереш ва Ғалол, ва Маттониё ибни Мико, ибни Зикрӣ, ибни Ософ;

Дар порча Бакбаккар, Ҳереш, Ғалол ва Маттониё ҳамчун писарони Мико, ибни Зикрӣ ва ибни Ософ зикр шудаанд.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

2. Қувваи наслҳои наслӣ.

1. Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои шумо дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

2. Ишаъё 59:19 - "Ҳамин тавр онҳо аз исми Худованд аз ғарб ва ҷалоли Ӯ аз тулӯи офтоб битарсанд, зеро ки Ӯ мисли ҷӯйе равон хоҳад шуд, ки нафаси Худованд онро меронад".

1 Вақоеънома 9:16 Ва Убадьё ибни Шамаё, ибни Ҷалол, ибни Едутун, ва Бараҳиё ибни Осо, ибни Элқоно, ки дар деҳаҳои Нетофотиён сокин буданд.

Дар ин порча Обадиё, Шамаё, Ғалол, Едутун, Барэкиё, Осо ва Элқоно зикр шудааст, ки ҳама дар деҳаҳои Нетофотӣ зиндагӣ мекарданд.

1. Қудрати ҷомеа: Ҷустуҷӯи қувват дар робитаҳои мо

2. Зиндагии содиқона: Намунаҳои бахшидан ба Худо

1. 1 Вақоеънома 9:16

2. Ибриён 10:25 - «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем».

1 Вақоеънома 9:17 Ва дарбонон Шаллум ва Акқуб ва Талмӯн ва Аҳимон ва бародарони онҳо буданд: Шаллум сардор буд;

Дар ин порча Шаллум ва чор бародараш, ки дарбон буданд, зикр шудааст.

1. Арзиши хизмат: Дарси Шалум ва бародаронаш

2. Кори дастаҷамъӣ: Қудрати якҷоя кор кардан

1. Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Марқӯс 10:45 Зеро ки Писари Одам ҳам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

1 Вақоеънома 9:18 Онҳое ки то ҳол дар назди дарвозаи подшоҳ ба самти шарқ мунтазир буданд: дар дастаҳои банӣ-Левӣ дарбон буданд.

Ин порча посбонони дарбори подшоҳ Сулаймонро, ки аз қабилаи Левӣ буданд, тасвир мекунад.

1. Муҳимияти хидмати содиқона ба Худо.

2. Ќимати иљрои вазифаи худ бо саъй ва аъло.

1. 1 Қӯринтиён 4:2 - Аз ин рӯ, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки онҳо содиқ бошанд.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон.

1 Вақоеънома 9:19 Ва Шаллум ибни Коре, ибни Эбиософ, ибни Қӯраҳ, ва бародаронаш, аз хонаи падари худ, Қӯраҳиён, бар кори хизмат, посбонони дарвозаҳо буданд. хаймаи муқаддас; ва падарони онҳо, ки бар лашкари Худованд буданд, посбонони даромадгоҳ буданд.

Ба Шаллум ва бародаронаш аз Қӯраҳиён вазифа гузошта шуд, ки ба кори хидмат дар даромадгоҳ ва дарвозаҳои хаймаи муқаддас назорат кунанд, аз паи падарони худ, ки ба Худованд хизмат карда буданд, пайравӣ кунанд.

1. Имон тавассути наслҳо: Баррасии мероси Қӯраҳиён

2. Муҳимияти хидмат ба Худованд: Дарсҳои Қӯраҳиён

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

2. Забур 105:36-37 - Ӯ инчунин ҳамаи нахустзодагонро дар замини онҳо, сардори тамоми қувваҳои онҳоро зад. Онҳоро низ бо нуқра ва тилло ба вуҷуд овард, ва дар миёни қабилаҳояшон як нотавон набуд.

1 Вақоеънома 9:20 Ва Финҳос ибни Элъозор дар гузашта ҳокими онҳо буд, ва Худованд бо ӯ буд.

Финҳос ибни Элъозор дар гузашта ҳоким буд ва Худованд бо ӯ буд.

1. Қудрати ҳузури Худо - Чӣ тавр Худованд бо мост, метавонад дар ҳаёти мо дигаргунӣ оварад.

2. Салоҳияти роҳбарӣ - Фаҳмидани аҳамияти пешвоёни мо дар ҳаёт ва ҷомеаҳои мо.

1. Эфсӯсиён 5:21 - ба якдигар аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ итоат кунед.

2. Забур 46:7 - Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб қалъаи мост.

1 Вақоеънома 9:21 Ва Закарё ибни Машалемия дарбон дари хаймаи ҷомеъ буд.

Закарё ибни Машалемия дари хаймаи ҷомеъ таъин карда шуд.

1. Муҳимияти эътимод ба Худо бо даъватҳои мо.

2. Бо шодӣ ва фурӯтанӣ ба Худо хизмат кардан.

1. Матто 25:21, оғояш ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! ту дар андак чиз вафодор будӣ, туро бар чизҳои бисьёр ҳоким гардонам.

2. Қӯлассиён 3:23-24, Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон, зеро бидонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт; зеро ки шумо ба Худованд Масеҳ хизмат мекунед.

1 Вақоеънома 9:22 Ҳамаи онҳое ки дарбон интихоб шуда буданд, дусаду дувоздаҳ нафар буданд. Инҳоро аз рӯи насабномаашон дар деҳаҳои худ ҳисоб мекарданд, ки онҳоро Довуд ва Самуили бинанда дар вазифаи худ таъин карда буданд.

Ин порча интихоби 212 нафарро барои нақши дарвозабон дар хидмати Довуд ва Самуил тасвир мекунад.

1. Рӯзеи Худо барои халқаш: Таъин кардани дарбонон

2. Хизмат дар хонаи Худованд: Даъвати дарбонон

1. Забур 83:10 - Зеро ки як рӯз дар ҳавлиҳои Ту аз ҳазор рӯз беҳтар аст. Ман беҳтар аст дар хонаи Худои худ дарбон бошам, аз он ки дар хаймаҳои шарорат сокин бошам.

2. Юҳанно 10:1-2 - Ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо мегӯям: ҳар кӣ ба оғили гӯсфанд аз дар даромада, балки аз роҳи дигар мебарояд, дузд ва роҳзан аст. Аммо касе ки аз дар дарояд, чӯпони гӯсфандон аст.

1 Вақоеънома 9:23 Ҳамин тавр, онҳо ва фарзандони онҳо бар дарвозаҳои хонаи Худованд, яъне хонаи хаймаи муқаддас, зери посбонҳо назорат мекарданд.

Левизодагон ва насли онҳо барои назорат кардани дарвозаҳои хонаи Худованд ва хаймаи муқаддас масъул буданд.

1. Муҳимияти содиқона ба Худованд хизмат кардан.

2. Кувваи вафодории наслхо.

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Ибриён 13:15-17 - Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд. Дар кори нек ва ба дигарон тақсим кардани он чизе, ки доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст. Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

1 Вақоеънома 9:24 Дар чор тараф дарбонҳо ба самти шарқ, ғарб, шимол ва ҷануб буданд.

Дарбонони маъбад ба чор гурӯҳ тақсим шуда, ба ҳар тараф рӯбарӯ шуда буданд.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар калисо

2. Ба дигарон дар муҳаббат хизмат кардан

1. Юҳанно 17:20–23

2. Филиппиён 2:3–4

1 Вақоеънома 9:25 Ва бародарони онҳо, ки дар деҳоти худ буданд, бояд пас аз ҳафт рӯз гоҳ-гоҳ бо онҳо меомаданд.

Банӣ-Исроил бояд ҳар ҳафт рӯз ба Ерусалим омада, дар маъбад хизмат кунанд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо ва фармудаҳои Ӯ.

2. Қувваи итоаткорӣ ва чӣ гуна он метавонад моро ба Худо наздиктар кунад.

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо ва Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ хизмат намо. бо тамоми дили худ ва бо тамоми чони худ.

13 Ва аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба манфиати ту риоя кунам?»

2. Забур 100:2 - "Худовандро бо шодмонӣ ибодат кунед; ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед".

1 Вақоеънома 9:26 Зеро ки ин левизодагон, чор дарбон дар ҷои кори худ буданд ва бар утоқҳо ва ганҷинаҳои хонаи Худо буданд.

Левизодагон барои нигоҳдорӣ ва бехатарии ҳуҷраҳо ва ганҷҳои хонаи Худо масъул буданд.

1. Аҳамияти хидмат дар хонаи Худо

2. Аҳамияти идоракунӣ дар хонаи Худо

1. Матто 25:14-30 (Масал дар бораи истеъдодҳо)

2. 1 Қӯринтиён 4:1-2 (Идоракунандагони асрори Худо)

1 Вақоеънома 9:27 Ва дар гирду атрофи хонаи Худо маскан гирифтанд, зеро ки супориш бар онҳо буд, ва кушодани он ҳар саҳар ба онҳо тааллуқ дошт.

Левизодагон масъули нигоҳубини хонаи Худо буданд, ки дар он ҷо мемонанд ва саҳар онро мекушоянд.

1. Муҳимияти масъулиятшиносӣ ва нигоҳубини хонаи Худо.

2. Қимати иҷрои вазифаҳои худ дар хидмати Худо.

1. Хуруҷ 35:19 - Ҳар он чи дар ҳар башар матритсаро мекушояд, ки ба Худованд меоваранд, хоҳ аз одамон бошад, хоҳ ҳайвонот, аз они ту хоҳад буд; лекин нахустзодаи одамро албатта фидия хоҳӣ дод.

2. Такрори Шариат 10:8 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то ки сандуқи аҳди Худовандро бардорад, дар пеши Худованд истода, ба Ӯ хизмат кунад ва ба исми Ӯ баракат диҳад, то имрӯз.

1 Вақоеънома 9:28 Ва баъзе аз онҳо бар ӯҳдаи зарфҳои хизматрасонӣ вазифадор буданд, ки онҳоро ба воситаи афсона вориду берун оваранд.

Баъзе одамон дар Вақоеънома 9:28 барои нигоҳубини зарфҳое, ки барои ибодат истифода мешуданд, масъул буданд.

1. Худо ба мо вазифаҳоеро вогузор мекунад, ки ба Ӯ ва халқаш хизмат кунем.

2. Мо бояд дар вазифаҳое, ки Ӯ ба мо додааст, идоракунандагони содиқ бошем.

1. Луқо 16:10 13 - "Ба ҳар кӣ ба чизи андак бовар кардан мумкин аст, ба чизи зиёд низ бовар кардан мумкин аст; ва ҳар кӣ дар чизи хеле кам беинсоф бошад, ба чизи зиёд низ беинсофӣ хоҳад кард."

2. Матто 25:14 30 - Масали Исо дар бораи талантҳо.

1 Вақоеънома 9:29 Баъзе аз онҳо низ таъин шуда буданд, ки зарфҳо ва тамоми асбобҳои маъбад, ва орди маҳин, ва шароб, ва равған, ва ладан ва ҳанутро назорат кунанд.

Ин порча нақшҳои таъиншудаи баъзе одамонро барои назорат кардани зарфҳо, асбобҳо, орд, шароб, равған, ладан ва ҳанут дар маъбад тасвир мекунад.

1. Муҳимияти содиқона идора кардани захираҳое, ки Худо ба мо бовар кардааст.

2. Неъмате, ки аз ҷониби Худо ба рисолати вижа супурда шудааст.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо.

2. Юҳанно 12:1-8 - Марям Исоро бо атри гаронбаҳо тадҳин мекунад.

1 Вақоеънома 9:30 Ва баъзе аз писарони коҳинон равғани атрафшон месозанд.

Баъзе аз писарони коҳинон равғани атрафшон тайёр карданд.

1. Муҳимияти доштани ҳисси ҳадаф ва самт дар зиндагӣ.

2. Муҳимияти ҷудо кардани вақт барои қадр кардани чизҳои хурд дар зиндагӣ.

1. 2 Вақоеънома 6:4 Ва гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки он чиро, ки бо даҳони худ ба падарам Довуд дода буд, бо дастҳои худ ба ҷо овард.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

1 Вақоеънома 9:31 Ва Маттиё, яке аз левизодагон, ки нахустзодаи Шаллуми Қӯраҳӣ буд, бар чизҳои дар дегҳо сохташуда сарварӣ мекард.

Маттитё, левизода ва нахустзодаи Шаллуми Қӯраҳӣ, вазифаи нозири ашёи дар дегҳо сохташударо ишғол мекард.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо дар ҳар нақш: Нигоҳе ба Маттиё

2. Арзёбии ҳар як вазифа дар Салтанат: Тасвир аз 1 Вақоеънома 9

1. Хуруҷ 35:17–19; Супориши Худо ба исроилиён барои сохтани ашё аз табақ

2. Қӯлассиён 3:23; Кори худро мисли Худованд ба ҷо оваред

1 Вақоеънома 9:32 Ва дигар бародарони онҳо, ки аз банӣ-Қоҳитиён буданд, бар нони тақдим буданд, то ки ҳар рӯзи шанбе онро тайёр кунанд.

Қоҳитиён барои тайёр кардани нони ҳар рӯзи шанбе масъул буданд.

1: Муҳимияти омодагӣ ба рӯзи шанбеи ҳарҳафтаина.

2: Вазифаи содиқона хидмат кардан ба аҳкоми Худо.

1: Хуруҷ 40:23 - "Ва нонро ба ҳузури Худованд бар он тартиб дод, чунон ки Худованд ба Мусо амр фармудааст".

2: Ибриён 4:9 - "Пас, барои қавми Худо оромӣ боқӣ мемонад".

1 Вақоеънома 9:33 Ва инҳо сарояндагон, сардорони падарони левизодагон ҳастанд, ки дар хонаҳо озод буданд, зеро ки шабу рӯз дар он кор машғул буданд.

Сарояндаҳои левизодагон аз дигар вазифаҳо озод буданд ва озод буданд, ки вақти худро шабу рӯз ба сурудхонӣ сарф кунанд.

1. Вақте ки мо худро ба кори Худованд мебахшем, мо метавонем аз бандҳои ин ҷаҳон озод шавем.

2. Вақти худро ба Худованд сарф кунед ва шумо озодии ҳақиқиро хоҳед ёфт.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Масалҳо 28:19 - Ҳар кӣ замини худро кор кунад, нони фаровон хоҳад дошт, аммо ҳар кӣ аз паи корҳои беҳуда меравад, ақл надорад.

1 Вақоеънома 9:34 Ин падарони калони левизодагон дар тӯли наслҳои худ сардор буданд; инҳо дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд.

Ин порча насаби левизодагонро тавсиф мекунад ва мегӯяд, ки онҳо дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд.

1. Вафодории Худо дар левизодагон дида мешавад, ки наслҳо ба Ӯ содиқ буданд.

2. Муҳаббати Худо ба халқи худ дар садоқати Ӯ ба левизодагон ва Ерусалимро ҳамчун хонаи онҳо таъмин кардани Ӯ дида мешавад.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 78:68-69 - Аммо ӯ сибти Яҳудоро, кӯҳи Сионро, ки дӯст медорад, интихоб кард. Ӯ маъбадашро чун баландиҳо, мисли замине, ки то абад бунёд кардааст.

1 Вақоеънома 9:35 Ва падари Ҷибъӯн Еҳиил, ки занаш Маако ном дошт, дар Ҷибъӯн сукунат дошт,

Ёҳиил, падари Ҷибъӯн, дар Ҷибъӯн бо занаш Махо зиндагӣ мекард.

1. Қувваи издивоҷ: Омӯзиш дар бораи Йаҳил ва Мача

2. Зиндагӣ бо қаноатмандӣ: Намунаи Ҷоҳил

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Итоат дар издивоҷ

2. Филиппиён 4:11-13 - қаноатмандӣ дар ҳама ҳолатҳо

1 Вақоеънома 9:36 Ва писари нахустзодааш Абдӯн, баъд Сур, ва Киш, ва Баал, ва Нер ва Нодоб,

Гузариш Дар порча номи шаш писари Шоаф ибни Рехоб зикр шудааст.

1. Нақшаи Худо барои оила: Дарсҳо аз писарони Шоф

2. Чӣ тавр сохтани оилаи муваффақ: Намунаҳои Китоби Муқаддас

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

1 Вақоеънома 9:37 Ва Гедор, Аҳиё, Закарё ва Миқлут.

Дар ин порча чаҳор нафар зикр шудаанд: Гедор, Аҳиё, Закариё ва Миклӯт.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто дар замонҳои душвор ба Ӯ содиқ бошем, ҳамон тавре ки Ӯ Гедор, Аҳиё, Закарё ва Миклутро даъват карда буд.

2: Мо вазифадорем, ки ба аҳкоми Худо итоат кунем, ҳамон тавре ки Гедор, Аҳё, Закарё ва Миклут иҷро карданд.

1: Такрори Шариат 6: 5-6 "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор; ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Имрӯзро интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат кардаанд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

1 Вақоеънома 9:38 Ва Миқӯт Шимъамро ба дунъё оварда. Ва онҳо низ бо бародарони худ дар Ерусалим, дар муқобили бародарони худ сукунат доштанд.

Миклот ва авлоди ӯ дар Ерусалим бо хешовандони худ зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти оила ва ҷомеа.

2. Дар муносибатҳо қувват пайдо кардан.

1. Масалҳо 18:24: «Касе, ки дӯст дорад, бояд дӯст бошад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст».

2. Филиппиён 4:13: «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

1 Вақоеънома 9:39 Ва Нер Кишро ба дунъё овард; ва Киш Шоулро ба дунъё овард; ва Шоул Йӯнотон ва Малкишуаро ва Абинодоб ва Эшбаалро ба дунъё овард.

Ин порча дар бораи насабҳои насаби Шоул, аввалин подшоҳи Исроил аст.

1. Вафодорӣ ва ҳокимияти Худо бар наслҳо.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Забур 78:4-7 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

2. Еҳушаъ 4:21-24 - Ӯ ба халқи Исроил гуфт: «Дар оянда фарзандони шумо хоҳанд пурсид, ки ин сангҳо чӣ маъно доранд? Он гоҳ шумо метавонед ба онҳо бигӯед, ки ин аз он сабаб буд, ки оби Урдун дар пеши сандуқи аҳди Худованд бурида шуд. Вақте ки он аз Урдун гузашт, оби Урдун қатъ шуд. Ҳамин тавр, ин сангҳо ҳамеша ба мардуми Исроил он чиро, ки дар ин ҷо рӯй дод, хотиррасон мекунанд.

1 Вақоеънома 9:40 Ва писари Йӯнотон Мериббаал буд; ва Мериббаал Микоро ба дуньё овард.

Йӯнотон писаре дошт, ки Мериббаал ном дошт, ки падари Мико буд.

1. Мероси падарон: Аҳамияти интишори илму ҳидоят ба насли оянда.

2. Қудрати Писарон: Чӣ гуна фарзандони пешвоёни тавоно метавонанд ба ҷомеа таъсири доимӣ дошта бошанд.

1. Эфсӯсиён 6:1-4: Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 22:6: Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 9:41 Ва писарони Мико инҳо буданд: Питӯн ва Мелек ва Таҳриа ва Оҳоз.

Дар ин порча чор писари Мико зикр шудааст: Питӯн, Мелек, Тареа ва Оҳоз.

1. Қудрати оила: Чӣ гуна оилаҳои мо ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

2. Муҳимияти донистани решаҳои худ

1. Забур 127:3 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст.

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

1 Вақоеънома 9:42 Ва Оҳоз Ҷороро ба дуньё овард; ва Ҷора Алемет ва Азмовет ва Зимриро ба дуньё овард; ва Зимрӣ Мӯзоро ба дуньё овард;

Оҳоз падари Ҷора буд, ки падари Алемет, Азмавет ва Зимрӣ буд; ва Зимрӣ падари Мӯзо буд.

1. Таъсири наслӣ вафодорӣ.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон.

1. Такрори Шариат 6:6-7 - Ва ин суханоне, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд: Ва ту онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай ва ҳангоми роҳ рафтанат дар бораи онҳо сухан гӯй. бо роҳи, ва ҳангоме ки хобидай ва ҳангоме ки бархезӣ.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Вақте ки ман имони бефоидаеро, ки дар ту ҳаст, ба ёд меорам, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Авниқо сокин буд; ва ман итминон дорам, ки дар ту низ ҳаст.

1 Вақоеънома 9:43 Ва Мозо Бинеа ба дуньё овард; ва писараш Рафоё, писараш Элъошо, писараш Азел.

Ин порча насабномаи Мӯзо, писараш Рафоё, писараш Элъошо ва писараш Азелро тасвир мекунад.

1. Қудрати оила: Омӯзиш аз насабномаҳо дар 1 Вақоеънома

2. Баракати мерос: Интиқоли Каломи Худо аз насл ба насл

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд.

1 Вақоеънома 9:44 Ва Азел шаш писар дошт, ки номҳошон инҳоянд: Азриком, Боҳеру ва Исмоил, ва Шеариё ва Убадьё ва Ҳанон; инҳо писарони Азел буданд.

Дар ин порча шаш писари Азел зикр шудааст: Азрикам, Бохеру, Исмоил, Шеариё, Убадиё ва Ҳанон.

1. Аҳамияти оила: Тадқиқот дар 1 Вақоеънома 9:44. 2. Омӯзиш аз мероси Азел: Нигоҳе ба 1 Вақоеънома 9:44.

1. Забур 127:3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд. 2. Масалҳо 17:6 Наберагон тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома боби 10 дар бораи суқути фоҷиавии шоҳ Шоул ва ҷанги охирини ӯ бар зидди фалиштиён нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо тасвири ҷанги байни Исроил ва фалиштиён дар кӯҳи Ҷилбоа оғоз мешавад. Исроилиён мағлуб шуданд ва писарони Шоул Йӯнотон, Абинадоб ва Малкишуа дар ҷанг кушта шуданд (1 Вақоеънома 10:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя ба худи шоҳ Шоул нигаронида шудааст. Вақте ки ӯ ба асорати наздики душман дучор мешавад, ӯ аз зиреҳбардораш хоҳиш мекунад, ки ӯро бикушад, то аз шиканҷа нагирад. Аммо, вақте ки зиреҳбардораш рад мекунад, Шоул ба шамшери худ меафтад ва ҷони худро аз даст медиҳад (1 Вақоеънома 10:3-4).

Параграфи 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки ин ҳодисаи фоҷиабор боиси шикасти бузурге барои Исроил мегардад, зеро бисёре аз сарбозон аз мавқеъҳои худ фирор мекунанд. Фалиштиён ҷасади Шоулро тасарруф намуда, онро дар маъбадҳои худ нишон дода, таҳқир мекунанд (1 Вақоеънома 10:5–7).

Сархати 4-ум: Пас аз он ҳикоя ба мардони ҷасури Ёбиш-Ҷилъод мегузарад, ки дар бораи он чизе ки бо ҷасади Шоул рӯй дод, мешунаванд. Дар зери торикӣ онҳо ҷасади Шоулро аз маъбад, ки дар он ҷо намоиш дода шуда буд, мегиранд ва ӯро ба таври мувофиқ дафн мекунанд (1 Вақоеънома 10:8-12).

Сархати 5: Ин боб бо таъкид мекунад, ки аз сабаби беитоатии подшоҳ Шоул ба Худо, махсусан дар бораи ҷустуҷӯи роҳнамоӣ аз миёнаравҳо, ба ҷои такя ба Худо, Худованд подшоҳии ӯро гирифт ва ба ҷои он ба Довуд дод (1 Вақоеънома 10:13-14).

Хулоса, боби даҳуми 1 Вақоеънома суқути подшоҳ Шоул, шикасти ӯро бар фалиштиён тасвир мекунад. Таъкид кардани рӯйдодҳои фоҷиавӣ дар ҷанг,

марги Ҷонатан ва писарони дигар. Ёдоварӣ кардани худкушии Шоул ва таҳқири минбаъдаи бадани ӯ. Хулоса, дар ин боб ҳисоботи таърихие оварда шудааст, ки оқибатҳои беитоатиро нишон медиҳад ва ҳукми Худоро бар Шоул барои ҷустуҷӯи роҳнамоӣ аз сарчашмаҳои мамнӯъ таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 10:1 Ва филиштиён бар зидди Исроил меҷангиданд; ва мардони Исроил аз пеши филиштиён гурехта, дар кӯҳи Ҷилбӯа кушта шуданд.

Филиштиён ба Исроил ҳамла карданд ва исроилиён мағлуб шуданд ва бисёриҳо дар кӯҳи Ҷилбоа мурданд.

1. "Дар баробари душвориҳо: устуворӣ ва имон ба Худо"

2. «Қувваи халқи Худо дар замонҳои мубориза»

1. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда. на қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо карда наметавонад».

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар охир, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин зулмот, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред».

1 Вақоеънома 10:2 Ва филиштиён аз ақиби Шоул ва писаронаш равона шуданд; ва филиштиён Йӯнотон ва Абинодоб ва Малкишуаро, писарони Шоулро куштанд.

Филиштиён се писари Шоул — Йӯнотон, Абинадоб ва Малкишуаро куштанд.

1. Худо назорат мекунад: Қабули ҳокимияти Ӯ дар шароити душвор

2. Қудрати вафодории Худо: Бо вуҷуди талафот устувор будан

1. Румиён 8:38-39: «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Ибриён 13:5: «Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

1 Вақоеънома 10:3 Ва ҷанг бар зидди Шоул шадид шуд, ва камонварон ӯро заданд, ва ӯ аз камонварон маҷрӯҳ шуд.

Шоул дар набарди камонварон захмдор мешавад.

1. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

2. Муҳимияти таваккал ба Худо ҳатто дар ҷанги душвор

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Луқо 18:27 - Ва ӯ гуфт: «Он чи барои одамон ғайриимкон аст, бо Худо имконпазир аст.

1 Вақоеънома 10:4 Он гоҳ Шоул ба силоҳбардори худ гуфт: «Шамшери худро кашида, маро бо он канда кун; мабодо ин номахтунон омада, маро дашном надиҳанд. Аммо зиреҳбардораш намехост; зеро вай сахт тарсид. Ва Шоул шамшерро гирифта, бар он афтод.

Шоул, ки ба асорати фалиштиён дучор шуда буд, аз силоҳбардораш хоҳиш кард, ки ӯро бикушад, аммо силоҳбардораш рад кард. Сипас Шоул бо шамшери худ худро кушт.

1. Ҳокимияти Худо: Чӣ тавр мо мекӯшем дуоҳои беҷавобро фаҳмем

2. Қувваи тарс: чӣ гуна он метавонад моро гумроҳ кунад

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо рӯҳи тарсро не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

1 Вақоеънома 10:5 Ва силоҳдораш чун дид, ки Шоул мурдааст, ӯ низ ба шамшер афтода, мурд.

Шоул ва зиреҳбардори ӯ пас аз он ки Шоул дар ҷанг кушта шуд, аз шамшерҳои худ кушта шуданд.

1. Қувваи қурбонӣ - чӣ гуна Шоул ва зиреҳбардори ӯ маргро барои ҳадафи олӣ интихоб карданд.

2. Хавфҳои Мағрур - чӣ гуна ғурури Шоул ба суқути ӯ оварда мерасонад.

1. Матто 16:24-26 - Даъвати Исо барои гирифтани салиби худ ва аз паи Ӯ рафтан.

2. Румиён 5:3-5 - Қувваи шодмонӣ дар ранҷу азоб ба хотири Худо.

1 Вақоеънома 10:6 Ва Шоул бо се писараш ва тамоми хонадони ӯ якҷоя мурданд.

Шоул ва тамоми оилааш якҷоя мурданд.

1. Мо бояд зиндагии худро тавре омӯзем, ки Худоро ҷалол диҳад ва иродаи Ӯро барои ҳаёти худ қабул кунем.

2. Мо бояд омода бошем, ки замони мо дар рӯи замин ба охир мерасад ва боварӣ ҳосил кунем, ки бо Худо муносибати дуруст дорем.

1. Румиён 14:7-8 - Зеро ҳеҷ яке аз мо барои худ зиндагӣ намекунад ва ҳеҷ кас барои худ намемирад. Зеро ки агар зиндагӣ кунем, барои Худованд зиндагӣ мекунем ва агар бимирем, барои Худованд мемирем.

2. Воиз 12:13-14 - Анҷоми масъала; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст.

1 Вақоеънома 10:7 Ва ҳангоме ки тамоми мардуми исроилӣ, ки дар водӣ буданд, диданд, ки онҳо гурехтаанд, ва Шоул ва писаронаш мурданд, шаҳрҳои худро тарк карда, гурехтанд, ва филиштиён омада, дар онҳо сокин шуданд.

Банӣ-Исроил диданд, ки Шоул ва писаронаш кушта шудаанд, аз ин рӯ, аз шаҳрҳои худ гурехта, ба филиштиён иҷозат доданд, ки ҳукмронӣ кунанд.

1. Ҳукмронии Худо дар замонҳои ноумедӣ ва шикаст.

2. Оқибатҳои нофармонӣ ва исён.

1. Ишаъё 43:1-2 Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Офаридгори ту, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 10:8 Ва фардо, вақте ки филиштиён барои кашидани кушташудагон омаданд, Шоул ва писаронашро дар кӯҳи Ҷилбӯа афтода диданд.

Шоул ва писаронаш дар ҷанг дар кӯҳи Ҷилбоа кушта шуданд ва рӯзи дигар филиштиён онҳоро ёфтанд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

2. Хавфи ғурур ва такаббур.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2. Яъқуб 4:6 "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад".

1 Вақоеънома 10:9 Ва чун ӯро кашиданд, сар ва зиреҳи ӯро гирифта, ба сарзамини филиштиён гирду атроф фиристоданд, то ки ба бутҳои худ ва ба қавм мужда расонанд.

Шоул ва аслиҳаҳояшро аз тан кашиданд ва сарашро ба сӯи филиштиён фиристоданд, ки нишонаи ғалабаи онҳо буд.

1. Чӣ тавр зиндагӣ кардани мо муҳимтар аз марг аст

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

1 Вақоеънома 10:10 Ва зиреҳи ӯро дар хонаи худоёни худ гузоштанд, ва сари ӯро дар маъбади Доғон маҳкам карданд.

Зиреҳи Шоул дар хонаи худоёни фалиштиён гузошта шуда буд ва сари ӯ дар маъбади худои онҳо Доғон баста буд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ ба иродаи Худо.

2. Қувваи бутпарастӣ.

1. Такрори Шариат 28:15 - "Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то риояи тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя намоӣ, ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту мерасад».

2. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба ҳеҷ чиз шабоҳати он чизеро, ки дар осмони болотар аст, ё дар замини зер аст, ё ки дар оби зери замин аст: ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва гуноҳи падаронро бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми онҳо ҷазо медиҳам. ки аз ман нафрат доранд."

1 Вақоеънома 10:11 Ва ҳангоме ки тамоми Ёбишҷилъод он чиро, ки фалиштиён ба Шоул карда буданд, шуниданд,

Ёбишҷилъод хабари он чиро, ки фалиштиён бо Шоул карда буданд, шуниданд.

1. Қудрати ахбор: Чӣ гуна бояд ба вазъиятҳои душвор вокуниш нишон дод

2. Сабр кардан дар баробари душвориҳо

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2. Масалҳо 24:10 - Агар дар рӯзи мусибат беҳузур шавӣ, қуввати ту кам аст.

1 Вақоеънома 10:12 Ва ҳамаи мардони далер бархоста, ҷасади Шоул ва ҷасади писарони ӯро бурданд, ва ба Ёбиш оварданд, ва устухонҳои онҳоро дар зери дарахти дуби Ёбиш дафн карданд, ва ҳафт рӯз рӯза гирифтанд.

Мардони далери Исроил ҷасади Шоул ва писаронашро ба Ёбиш бурда, дар зери дарахти дуб дафн мекунанд ва сипас ҳафт рӯз рӯза мегиранд.

1. Ҳимояи Худо барои касоне, ки ба ӯ содиқанд, ҳатто баъд аз маргашон.

2. Аҳамияти мотам ва ёди наздиконамон.

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

2. 1 Қӯринтиён 15:26 - Охирин душмане, ки нобуд карда мешавад, марг аст.

1 Вақоеънома 10:13 Ва Шоул барои ҷинояти худ, ки бар зидди Худованд содир карда буд, мурд, ҳатто бар зидди каломи Худованд, ки риоя накард, ва инчунин барои он ки аз касе ки рӯҳи ошное буд, маслиҳат пурсид, то ки онро бипурсад;

Шоул барои беитоатӣ ба Худованд мурд ва аз миёнарав роҳнамоӣ ҷуст.

1. Муҳимияти тоъату итоати Худо

2. Хавфи ҳидояти миёнаравӣ

1. Такрори Шариат 11: 26-28 - Эҳтиёт бошед, то ба ҳама аҳкоми Худованд итоат кунед

2. Ибодат 19:31 - Ба миёнаравҳо ё некромансерҳо муроҷиат накунед

1 Вақоеънома 10:14 Ва аз Худованд талаб накард, ва ӯро кушта, салтанатро ба Довуд ибни Йисой гардонд.

Шоул ба Худованд итоат накард ва бо кушта шудан ҷазо гирифт ва подшоҳӣ ба Довуд дода шуд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо.

2. Муҳимияти таваккал ба Худованд.

1. Ирмиё 17:5-8 - Боварӣ ба Худованд, на ба одам.

2. Румиён 6:16 - Оқибатҳои беитоатӣ ба Худо.

1 Вақоеънома боби 11 ба таъсиси Довуд ҳамчун подшоҳи Исроил ва мардони тавоноаш, ки ӯро дастгирӣ мекарданд, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани ҷамъомади ҳамаи қабилаҳои Исроил дар Ҳеброн оғоз мешавад, ки дар он ҷо Довудро ба подшоҳи худ тадҳин мекунанд. Он таъкид мекунад, ки иродаи Худо барои Довуд бар Исроил подшоҳӣ кардан буд (1 Вақоеънома 11:1-3).

Параграфи 2: Пас аз он ҳикоя мардони тавонои Довудро муаррифӣ мекунад, ки ҷанговарони ҷасур, ки дар ҳукмронии ӯ нақши муҳим бозиданд. Дар он шахсони алоҳида, ба монанди Ёшубиам, Элъазор ва Шаммо зикр шудаанд, ки дар ҷанг мардонагии бузург нишон дода, корнамоиҳои назаррас нишон доданд (1 Вақоеънома 11:10–14).

Сархати 3-юм: Таваҷҷӯҳ ба ҳодисаи мушаххасе нигаронида шудааст, ки дар он се марди тавонои Довуд хати душманро шикаста, ба ӯ аз чоҳ дар наздикии Байт-Лаҳм об меоранд. Ин амал садоқат ва садоқати онҳоро ба пешвои худ нишон медиҳад (1 Вақоеънома 11:15-19).

Сархати 4: Дар ин ҳисоб номи дигар ҷанговарони барҷаста дар байни мардони тавонои Довуд оварда шудааст ва баъзе корнамоиҳои қаҳрамононаи онҳо дар ҷанг тасвир шудааст. Ин шахсон шуҷоати бебаҳо нишон доданд ва ҳам дар назди Довуд ва ҳам дар байни мардум эҳтироми баланд доштанд (1 Вақоеънома 11:20-47).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри таъиноти гуногуни маъмурие, ки шоҳ Довуд карда буд, хотима меёбад. Он мансабдорони асосиро, ки барои ҷанбаҳои гуногуни идоракунии дохили салтанати ӯ масъуланд, таъкид мекунад, аз ҷумла фармондеҳони ҳарбӣ, коҳинон, китобдонон ва дигарон (1 Вақоеънома 11:48-54).

Хулоса, боби 11-и 1 Вақоеънома таъсиси подшоҳ Довуд ва мардони тавонои ӯро, ки ӯро дастгирӣ мекарданд, тасвир мекунад. Таъкид кардани тадҳин дар Ҳеброн ва номбар кардани ҷанговарони далер. Зикр кардани амалҳои намоён дар ҷанг, нишон додани садоқат ва мардонагӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки болоравии шоҳ Довудро нишон медиҳад ва аҳамияти шарикии содиқ ва шуҷоати мардони тавонои ӯро дар барқарор кардани салтанати худ бар Исроил таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 11:1 Ва тамоми Исроил назди Довуд ба Ҳебрӯн ҷамъ шуда, гуфтанд: «Инак, мо устухон ва гӯшти ту ҳастем».

Тамоми исроилиён ҷамъ омаданд, то Довудро дар Ҳебрӯн подшоҳи худ кунанд ва ӯро узви оилаи онҳо эълон карданд.

1. Салтанати Довуд: Қудрати ягонагӣ

2. Раҳпаймоӣ дар тоат: баракати вафодорӣ

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони гаронбаҳо бар сари он аст, ки бар риш, ҳатто риши Ҳорун мерехт; Мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Вақоеънома 11:2 Ва боз дар гузашта, ҳатто вақте ки Шоул подшоҳ буд, ту он касе будӣ, ки бар Исроил берун меомад ва меовардӣ; ва Худованд Худои ту ба ту гуфт: "Қавми ман Исроилро ҳоҳӣ хоҳӣ дод, ва ту ҳокими бар Исроил хоҳӣ шуд". халқи ман Исроил.

Довудро Худо барои роҳбарӣ кардан ва ғизо додан ба халқи Исроил интихоб кард, ҳатто вақте ки Шоул подшоҳ буд.

1. Вафодории Худо дар таъйин кардани пешво барои қавми худ

2. Муҳимияти таваккал ва итоати Худо

1. Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Ирмиё 33:3 "Маро даъват кун, ва ман ба ту ҷавоб хоҳам дод, ва чизҳои бузург ва мӯъҷизаро ба ту нишон хоҳам дод, ки ту намедонӣ".

1 Вақоеънома 11:3 Бинобар ин ҳамаи пирони Исроил назди подшоҳ ба Ҳебрӯн омаданд; ва Довуд бо онҳо дар Ҳебрӯн ба ҳузури Худованд аҳд баст; ва Довудро бар Исроил подшоҳӣ карданд, мувофиқи каломи Худованд аз Самуил.

Пирони Исроил ба Ҳебрӯн ҷамъ шуда, бо Довуд аҳд бастанд ва ӯро бар тибқи каломи Худованд ба воситаи Самуил ба подшоҳи Исроил тадҳин карданд.

1. Мо бояд дар қарорҳои қабулкардаамон ҳокимияти Худоро эътироф кунем.

2. Мо бояд ба иродаи Худо ва Каломи Худо итоат кунем.

1. Забур 2:6-7 Бо вуҷуди ин ман подшоҳи худро бар теппаи муқаддаси Сион гузоштам. Ман дар бораи фармон мегӯям: Худованд ба ман гуфт: "Ту Писари Ман ҳастӣ; имрӯз ман туро ба дунё овардаам.

2. Забур 89:27 Ва ман ӯро нахустзода, баландтарин подшоҳони замин хоҳам кард.

1 Вақоеънома 11:4 Ва Довуд ва тамоми Исроил ба Ерусалим, ки Ябус аст, рафтанд; ки ябусиён дар он ҷо буданд, сокинони он замин.

Довуд ва банӣ-Исроил ба Ерусалим, ки пештар ябусиён сокин буданд, рафтанд.

1. Халқи Худо метавонад ба воситаи имон ҳар монеаро мағлуб кунад.

2. Худо моро ба маконҳои пирӯзӣ ҳидоят мекунад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

1 Вақоеънома 11:5 Ва сокинони Ёбус ба Довуд гуфтанд: «Ту ба ин ҷо нахоҳӣ омад». Бо вуҷуди ин, Довуд қалъаи Сионро, ки шаҳри Довуд аст, гирифт.

Сокинони Ёбус ба Довуд даромадан нахостанд, аммо ӯ тавонист қалъаи Сион, шаҳри Довудро забт кунад.

1. Қувваи имон: Ғалабаи Довуд дар қалъаи Сион

2. Бартараф кардани мушкилот ва душвориҳо: Қиссаи Довуд ва Ёбус

1. Забур 51:2 Маро аз гуноҳҳои ман пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун.

2. Ишаъё 40:29 Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

1 Вақоеънома 11:6 Ва Довуд гуфт: «Ҳар кӣ аввал ба ябусиён зарба мезанад, сардор ва мириҳазор хоҳад буд». Ва Юоб ибни Саруё аввал баромад ва сардор буд.

Довуд эълон кард, ки ҳар кӣ аввал ябусиёнро торумор кунад, сардор ва сардор таъин карда мешавад ва Юоб ибни Саруё аввалин шуда ин корро кард ва унвон гирифт.

1. Муҳимияти ташаббускорӣ ва аввалин будан дар сафари имон.

2. Подоши тоати содиќона ва далерї.

1. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро меандешад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

1 Вақоеънома 11:7 Ва Довуд дар қалъа сукунат дошт; бинобар ин онро шаҳри Довуд номиданд.

Довуд ба шаҳри Ерусалим кӯчид, ки баъдтар ба шарафи ӯ шаҳри Довуд номида шуд.

1. Худо ба вафо ва тоъатро подош медиҳад.

2. Қудрати мерос.

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ дар замини ваъдашуда, мисли дар кишвари бегона сокин буд ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо сукунат дошт; зеро ки вай мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост.

2. Масалҳо 10:7 - Хотираи одилон баракат аст, аммо номи бадкорон пӯсида хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 11:8 Ва шаҳрро аз гирду атрофи Милло бино кард, ва Юоб боқимондаи шаҳрро таъмир кард.

Юоб шаҳри Ерусалимро бино ва таъмир кард.

1. Муҳимияти бунёд: Тадқиқот дар бораи Юоб ва ӯҳдадории ӯ ба Ерусалим

2. Мукофоти сохтмони содиқ: мероси Юоб дар Ерусалим

1. Ҳизқиёл 22:30 - Ва ман дар миёни онҳо шахсеро ҷустуҷӯ кардам, ки деворро созад ва дар рахи пеши ман барои замин биистад, то ки онро хароб накунам, вале наёфтам.

2. 1 Қӯринтиён 3:12-15 - Агар касе бар ин таҳкурсӣ тилло, нуқра, сангҳои қиматбаҳо, ҳезум, хасбеда, хошок бино кунад; Аъмоли ҳар кас зоҳир хоҳад шуд; зеро ки рӯз онро эълон хоҳад кард, зеро ки он дар оташ зоҳир хоҳад

шуд; ва оташ кори ҳар касро чӣ гуна аст, меозмояд. Агар кори касе, ки бар он бино кардааст, боқӣ монад, мукофот хоҳад гирифт. Агар кори касе сӯхта шавад, вай зиён хоҳад дид; лекин худаш наҷот хоҳад ёфт; аммо мисли оташ.

1 Вақоеънома 11:9 Ва Довуд торафт бузургтар мешуд, зеро ки Худованди лашкарҳо бо ӯ буд.

Довуд муваффақияти бузурге ба даст овард, зеро Худо бо ӯ буд.

1. Худо ҳамеша бо мост ва барои муваффақ шудан ба мо кӯмак мекунад.

2. Агар мо ба иродаи Худо амал кунем, мо метавонем муваффақияти бузург ба даст орем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

1 Вақоеънома 11:10 Инҳо низ сардорони зӯровароне ҳастанд, ки Довуд доштанд, ки бо ӯ дар салтанати худ ва бо тамоми Исроил қувват гирифтанд, то ки ӯро подшоҳ гардонанд, мувофиқи каломи Худованд дар бораи Исроил.

Довуд бо ёрии мардони тавоно, ки мувофиқи каломи Худованд бо ӯ қувват гирифта буданд, подшоҳи Исроил шуд.

1. Қудрати ваҳдат: Омӯзиш аз мардони тавонои Довуд

2. Итоат ба Худованд: Подшоҳии Довуд мувофиқи иродаи Худо

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. 2 Вақоеънома 1:7-12 - Дар он шаб Худо ба Сулаймон зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: "Бипурс, ки ба ту чӣ медиҳам". Ва Сулаймон ба Худо гуфт: «Ту ба падарам Довуд муҳаббати бузург ва устувор зоҳир кардай, ва маро ба ҷои ӯ подшоҳ таъин кардай». Эй Худованд Худо, каломи Ту ба падарам Довуд алҳол ба амал ояд, зеро ки маро бар қавме мисли хоки замин подшоҳӣ кардай. Алҳол ба ман ҳикмат ва дониш деҳ, то берун равам ва пеши ин қавм дароям, зеро ки ин қавми бузурги туро кӣ идора карда метавонад? Ба Худованд писанд омад, ки Сулаймон инро пурсид. Ва Худо ба вай гуфт: «Азбаски ту инро талаб кардай ва барои худ на умри дароз, на сарват ва на умри душманони худ талаб кардай, балки барои фаҳмидани дурустӣ аз худ талаб кардай, ки инак, ман алҳол мувофиқи каломи ту амал мекунам. . Инак, ман ба ту ақли хирадманд ва доно медиҳам, то ки ҳеҷ кас мисли ту пеш аз ту набуд ва пас аз ту касе мисли ту наояд.

1 Вақоеънома 11:11 Ва ин аст шумораи зӯровароне ки Довуд доштанд; Ёшубъом, ҳачмонӣ, сардори сардорон: ӯ найзаи худро бар зидди сесад нафар кушташуда бардошт.

Дар ин порча шумораи мардони тавоно, ки Довуд дошт, нақл мекунад ва дар бораи шуҷоати Ёшубъом дар куштори яккаса сесад нафар нақл мекунад.

1. Худо ба мо далерӣ ва қувват ато кардааст, то ҳар гуна мушкилотро паси сар кунем.

2. Мо метавонем аз намунаи Довуд ва Ёшубиам дар бораи имон ва далерӣ омӯхта метавонем, то ба озмоишҳо бо қувват муқобилат кунем.

1. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

1 Вақоеънома 11:12 Ва баъд аз ӯ Элъозор ибни Додо, аҳоҳӣ буд, ки яке аз се тавоно буд.

Элъозор, писари Додо, яке аз се тавоно буд.

1. Қудрати се нафар: Чӣ гуна ҷомеаи қавӣ метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Ҷанговари тавоно шудан: Қиссаи Элазар

1. Забур 133:1 3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем. Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед. Пас, биистед, ки камарбанди ростиро маҳкам баста, синаи адолатро дар бар кунед, ва ҳамчун кафш барои пойҳои худ ва тайёрии башорати сулҳро дар бар кунед. Дар ҳама ҳолат сипари имонро бигир, ки бо он шумо метавонед ҳама тирҳои оташи иблисро хомӯш кунед; ва кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред ва ҳамеша дар Рӯҳ бо тамоми дуо ва илтиҷо дуо гӯед. Барои ин бо тамоми сабр ҳушёр бошед ва дар ҳаққи ҳамаи муқаддасон дуо кунед...

1 Вақоеънома 11:13 Ӯ бо Довуд дар Пасдаммим буд, ва дар он ҷо фалиштиён барои ҷанг ҷамъ омада буданд, ки дар он ҷо як қитъаи замини пур аз ҷав буд; ва қавм аз пеши фалиштиён гурехтанд.

Довуд бо фалиштиён дар Пасдаммим, ки дар он ҷо майдони ҷав буд, ҷанг кард. Мардум аз фалиштиён гурехтанд.

1. Вақте ки мо бо душманонамон меҷангем, Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд.

2. Худо моро ҳамеша аз душманонамон муҳофизат мекунад.

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар мусибатҳо. Пас, оё мо наметарсем, агар замин барканда шавад ва кӯҳҳо ба миёнаи баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон мешаванд ва ба изтироб меоянд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2. Матто 28:20 "Онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. Омин".

1 Вақоеънома 11:14 Ва онҳо дар миёни он қитъа ҷойгир шуда, таслим карданд, ва фалиштиёнро куштанд; ва Худованд онҳоро бо наҷоти бузург наҷот дод.

Гурӯҳе аз мардум худро дар миёни вазъияти душвор қарор доданд ва аз ҷониби Худованд аз он наҷот ёфтанд.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ҳамеша наҷот медиҳад.

2. Мо метавонем ҳатто дар байни душвориҳо имон дошта бошем.

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

1 Вақоеънома 11:15 Ва се нафар аз сӣ мириҳазор ба сӯи санг, назди Довуд, ба ғори Адулом фуромаданд; ва лашкари фалиштиён дар водии Рафоим ӯрду заданд.

Се нафар аз сардорони Довуд ба ғори Адулом рафтанд, то ки бо ӯ мулоқот кунанд, дар ҳоле ки фалиштиён дар водии Рафоим ӯрду заданд.

1. Худо моро ҳатто дарториктарин замонҳо ҳидоят мекунад

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, дар он паноҳ мебарам.

2. Юҳанно 16:33 - Инро ба шумо гуфтам, то дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ин ҷаҳон ба шумо душворӣ дучор хоҳад шуд. Аммо дил гиред! Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

1 Вақоеънома 11:16 Ва Довуд он вақт дар анбор буд, ва посбонии фалиштиён он вақт дар Байт-Лаҳм буд.

Довуд дар як қалъа буд ва фалиштиён дар Байт-Лаҳм посбоне доштанд.

1. Дар вақти мусибат ба Худо таваккал кардан

2. Қуввати имон дар баробари мухолифат

1. Румиён 8:31 - Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

1 Вақоеънома 11:17 Ва Довуд орзу карда, гуфт: «Кошки касе аз оби чоҳи Байт-Лаҳм, ки дар назди дарвоза аст, ба ман менӯшад!

Довуд орзуи нӯшидани обро аз чоҳи назди дарвозаи Байт-Лаҳм аст.

1. Ташнагии Худо: қонеъ кардани орзуи рӯҳонии мо

2. Бартараф кардани ноумедӣ ва рӯҳафтодагӣ: Ҷустуҷӯи қувват дар Худованд

1. Ишаъё 55:1 - Биёед, эй ҳамаи ташнагон, ба об биёед; ва шумо, ки пул надоред, биёед, харед ва бихӯред! Биёед, майу ширро бе пул ва беарзиш харед.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

1 Вақоеънома 11:18 Ва ин се нафар лашкари фалиштиёнро шикастанд, ва аз чоҳи Байт-Лаҳм, ки назди дарвоза буд, об кашиданд, ва онро гирифта, ба Довуд оварданд, вале Довуд аз он нӯшидан намехост, балки онро ба сӯи Худованд рехт,

Се нафар аз лашкари Довуд сафҳои фалиштиёнро шикаста, аз чоҳи Байт-Лаҳм об гирифта, ба Довуд оварданд. Аммо Довуд аз нӯшидани он даст кашида, ба Худованд дод.

1. Қувваи фидокорӣ: Баррасии қарори Довуд дар бораи даст кашидан аз эҳтиёҷоти худ ва рехтани об ба Худованд.

2. Иҷрои иродаи Худованд: омӯхтани аҳамияти эътимод ба нақшаи Худо ва рад кардани хоҳишҳои худ.

1. Матто 26:39 - «Ва ӯ каме дуртар рафта, рӯй ба замин афтод ва дуо карда, гуфт: «Эй Падари Ман, агар мумкин бошад, бигзор ин коса аз Ман гузарад. мехоҳӣ».

2. Филиппиён 2:3 - «Бигзор ҳеҷ коре бо ҷанҷол ё фахрфурӯшӣ анҷом дода шавад; балки ҳар кас дар фурӯтанӣ бигзор дигаронро аз худ беҳтар қадр кунад».

1 Вақоеънома 11:19 Ва гуфт: «Худоё, аз ин кор бароям манъ кунад; оё хуни ин одамонро, ки ҷони худро дар хатар гузоштаанд, бинӯшам? зеро бо хавфи чони худ онро оварданд. Аз ин рӯ, ӯ намехост, ки онро бинӯшад. Ин чизҳо ин се тавонотарин буданд.

Се марди тавоно интихоб карданд, ки хуни онҳоеро, ки ҷони худро зери хатар мегузоранд, нанушанд.

1. Қувваи фидокорӣ: Омӯзиш аз се марди тавоно

2. Қувваи ҳаётро тағирдиҳандаи ишқи беғаразона

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

1 Вақоеънома 11:20 Ва Абишой, бародари Юоб, сардори се нафар буд; барои он ки найзаи худро бар сесад нафар бардошта, онҳоро кушт, ва дар миёни се нафар ном дошт.

Абишой, бародари Юоб, сардори се ҷанговарони пурқувват буд. Ӯ бо куштани 300 нафар бо найза машҳур буд.

1. Далерӣ дар муқобили тарс: Чӣ тавр Абишой душвориро паси сар кард

2. Қувваи имон: чӣ гуна эътиқоди Абишой ҷасорати ӯро мустаҳкам кард

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

1 Вақоеънома 11:21 Аз ин се нафар, ӯ аз ду нафар эҳтиромтар буд; зеро ки ӯ сардори онҳо буд, аммо ба се нафари аввал нарасид.

Се нафаре, ки яке аз онҳо аз ду нафари дигар бошарафтар буд, капитан таъин шуданд. Бо вуҷуди ин, ҳеҷ яке аз онҳо се нафари аввал набуданд.

1. Аҳамияти иззат ва хоксорӣ

2. Ба бузургӣ расидан дар назди Худо

1. Масалҳо 15:33 - "Тарс аз Худованд насиҳати ҳикмат аст, ва пеш аз эҳтиром фурӯтанӣ аст".

2. Луқо 14:11 - "Зеро ҳар кӣ худро боло кунад, паст хоҳад шуд; ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд".

1 Вақоеънома 11:22 Баноё ибни Еҳӯёдо, писари марди далери Кабсеил, ки корҳои зиёде карда буд; вай ду марди шермонанди Мӯобро кушт; ва дар рӯзи барфборон фурӯд омада, шерро дар чоҳ кушт.

Баноё марди далер аз қабзаил буд, ки ду марди шермонанди Мӯоб ва шерро дар як рӯзи барфӣ дар чоҳ кушта буд.

1. Далерӣ дар баробари душвориҳо

2. Ба Худо таваккал кардан дар ҳолатҳои душвор

1. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

1 Вақоеънома 11:23 Ва ӯ марди мисриро, ки қадбаланд буд, панҷ зироъ баланд буд, кушт; ва дар дасти мисрӣ найза мисли болори бофанда буд; ва бо асо назди вай фуруд омад, ва найзаро аз дасти мисрӣ канда, бо найзаи худаш кушт.

Довуд бо найза як марди мисрӣ ҷанг кард ва кушт.

1. Вафодорӣ ва ҳифозати Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Кувваи имон ва шучоат дар чанг

1. 1 Подшоҳон 17:45–47

2. Еҳушаъ 1:9

1 Вақоеънома 11:24 Чунин рафтор кард Баноё ибни Еҳӯёдо ва дар байни се тавоно ном дошт.

Баноё, писари Еҳӯёдо, яке аз се ҷанговари тавонотарин буд.

1. Қувваи имон: Баррасии достони Баноё

2. Қувваи хислат: мероси Беная

1. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Вақоеънома 11:25 Инак, ӯ дар миёни сӣ нафар иззатманд буд, вале ба се нафари аввал нарасид; ва Довуд ӯро бар посбонони худ таъин кард.

Довуд Уриёро сарвари посбонони худ таъин кард.

1. Аҳамияти шараф ва хидмат.

2. Ба қадри неъматҳои атрофиёнамон.

1. Филиппиён 2:3-4 - Ҳеҷ чизро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худписандӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

2. Луқо 22:25-27 - Исо ба онҳо гуфт: «Подшоҳони халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд; ва касоне, ки бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд, худро хайрхоҳ меноманд. Аммо шумо набояд ин тавр бошед. Баръакс, калонтарини шумо бояд мисли хурдтарин бошад, ва касе ки ҳукмрон бошад, мисли хизматгор.

1 Вақоеънома 11:26 Ва мардони далери лашкарҳо буданд: Асоил бародари Юоб, Элҳонон ибни Додо аз Байт-Лаҳм,

Дар порча дар бораи Асаҳел ва Элҳонон, ду марди ҷасури лашкарҳо сухан меравад.

1. Қувваи мо дар имон аст, на тавоноии ҷисмонӣ.

2. Худо бо далерону далерон аст.

1. Матто 10:32-33 Пас, ҳар кӣ Маро дар назди мардум эътироф кунад, Ман низ ӯро дар назди Падари Худ, ки дар осмон аст, эътироф хоҳам кард. Аммо ҳар кӣ Маро дар назди мардум инкор кунад, Ман низ ӯро дар назди Падари Худ, ки дар осмон аст, инкор хоҳам кард.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Монанди уқоб бо болҳо бархостанд, Медаванду хаста нашаванд, Роҳ мераванду беҳол намешаванд.

1 Вақоеънома 11:27 Шаммоти ҳӯрӣ, Ҳелези пелӯнӣ,

Дар ин порча Шаммоти Ҳарорӣ ва Ҳелези Пелонӣ зикр шудааст.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ҳамеша барои мост

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

1 Вақоеънома 11:28 Иро ибни Иккеши текӯӣ, Абиезери антутӣ,

Мардони тавонои Довуд ҷанговарони далер ва содиқ буданд.

1. Зиндагии мо бояд инъикоси садоқат ва шуҷоат дар баробари душвориҳо бошад.

2. Мо аз ҳаёти мардони тавонои Довуд омӯхта метавонем ва ҷанговари бахшидашуда барои Масеҳ будан чӣ маъно дорад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Эфсӯсиён 6:10-17: "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то тавонед ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин зулмот, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред».

1 Вақоеънома 11:29 Сиббекайи Ҳушатӣ, Илайи Аҳоҳӣ,

Довуд барои муҳофизати Ерусалим се ҷанговари тавоно таъин кард.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр кори дастаҷамъона метавонад ҳама гуна монеаҳоро паси сар кунад

2. Қувваи муҳофизати Худо: Боварӣ ба сипари бехатарии Худованд

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 - "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисьёранд, як бадананд, он бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки мо ба воситаи як Рӯҳ ҳастем. ҳама дар як бадан таъмид гирифтанд, яҳудиён ё юнониҳо, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шуданд».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

1 Вақоеънома 11:30 Маҳараи нетофатӣ, Ҳелед ибни Баанаи нетофатӣ,

Ин порча дар бораи Маҳараи нетофатӣ ва Ҳелед писари Баанаи нетофатӣ сухан меравад.

1. Қувваи мерос: Мо аз Маҳарай ва Ҳелд чӣ омӯхта метавонем

2. Эҳтироми наслҳое, ки пеш аз мо омадаанд

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

2. 1 Тимотиюс 5:4 - Аммо агар бевазане фарзандон ё набера дошта бошад, бигзор онҳо аввал омӯзанд, ки ба хонаводаи худ парҳезгорӣ зоҳир кунанд ва баъзеро ба назди волидони худ баргардонанд.

1 Вақоеънома 11:31 Итай ибни Рибойи Ҷибъо, ки ба банӣ-Биньёмин тааллуқ дошт, Баноёи пиратонӣ,

Дар ин порча се мард, Итай, Баноё ва Пиратӯнӣ, ки аз сибти Биньёмин буданд, ёдовар мешаванд.

1. Оқилона интихоб кунед: Дар қабули қарорҳо ба роҳнамоии Худо эътимод кунед

2. Дар имон устувор мондан: Намунаи Итай, Баноё ва Пиратонит

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Забур 20:7 - "Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод мекунанд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем".

1 Вақоеънома 11:32 Ҳурай аз ҷӯйҳои Гааш, Абиили арбатӣ,

Ин порча дар бораи Ҳурай аз дарёҳои Гааш ва Абиили арбатӣ аст.

1. Худо ба воситаи одамони нопок амал мекунад, чунон ки бо Ҳурай ва Абиил амал кардааст.

2. Мо метавонем дар Худованд қувват пайдо кунем, чунон ки Ҳурай ва Абиил.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Закариё 4:6-7 - Он гоҳ ӯ ба ман ҷавоб дода, ба ман сухан ронда, гуфт: «Ин аст каломи Худованд ба Зарубобил, ки мегӯяд: "На бо қудрат ва на бо қувват, балки бо рӯҳи ман", мегӯяд Худованди лашкарҳо. Ту кистӣ, эй кӯҳи бузург? Дар пеши Зарубобил дашт хоҳӣ шуд, ва ӯ санги сари онро бо фарьёд оварад: "Файз, файз бар он!"

1 Вақоеънома 11:33 Азмавети Баҳорумӣ, Элиёҳбаи Шаалбонӣ,

Дар ин порча се мард, Азмавет, Элиёҳба ва Баҳорумиён, ки шахсиятҳои барҷастаи он замон буданд, зикр шудааст.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз аслу нажоди онҳо, барои иҷрои иродаи Худ истифода барад.

2. Худо ҳамеша дар ҳаёти халқи худ кор мекунад.

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Вақоеънома 11:34 Писарони Ҳошеми Ҷизӯнӣ, Йӯнотон ибни Шогеи Ҳарорӣ,

Дар ин порча насли Ҳошими Ҷизонит, махсусан Йӯнотон писари Шагеи Ҳарорӣ зикр шудааст.

1. Аҳамияти пайгирии насаби мо

2. Қудрати оила барои ташаккули ҳаёти мо

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Матто 19:13-15 - Баъд кӯдаконро назди Ӯ оварданд, то дастҳои худро бар онҳо гузошта дуо гӯяд. Шогирдон мардумро сарзаниш карданд, вале Исо гуфт: «Кӯдаконро бигзоред, ки назди Ман оянд ва ба онҳо монеъ нашавед, зеро Малакути Осмон аз они онҳост». Ва дастҳои Худро бар онҳо гузошта, рафт.

1 Вақоеънома 11:35 Аҳиям ибни Сокори Ҳарорӣ, Элифол ибни Ур,

Ин порча дар бораи ду нафар, Аҳиём ибни Сакари Ҳарорӣ ва Элифол ибни Ур.

1. Худо амин аст: омӯзиши Аҳиам ва Элифол

2. Вафодории Худо тавассути наслҳо: Нигоҳе ба Аҳиям ва Элифол

1. Забур 104:8 «Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад».

2. Такрори Шариат 7:9 "Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Ӯ ва риояи аҳкоми Ӯ то ҳазор насл нигоҳ медорад".

1 Вақоеънома 11:36 Ҳефери мехаротӣ, Аҳиёи пелӯнӣ,

Ҳефери мехиратӣ ва Аҳиёи пелӯнӣ сарварони лашкари Довуд буданд.

1. Қувваи вафодорӣ - Қиссаи вафодории Ҳефер ва Аҳиё ба лашкари Довуд.

2. Аҳамияти доштани пешвоёни қавӣ - омӯхтани аҳамияти пешвоён ба монанди Ҳефер ва Ахиё дар ҷомеа.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Аммо агар ба Худованд хизмат кардан ба ту писанд наояд, имрӯз интихоб намо, ки ба кӣ ибодат хоҳӣ кард, хоҳ худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда бошанд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо зинда ҳастем, лекин ман ва аҳли байти ман ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Забур 110:3 - «Халқи Ту дар рӯзе, ки лашкари худро бар кӯҳҳои муқаддас мебарӣ, бо омодагӣ қурбонӣ хоҳад кард».

1 Вақоеънома 11:37 Ҳесрӯи кармилӣ, Наарой ибни Эсбой,

Ҷанговарони тавонои Довуд: Ин порча далерӣ ва тавоноии се ҷанговарони тавонои шоҳ Довудро тасвир мекунад: Ҳезрӯи Кармелӣ, Наарай ибни Эзбой ва Юил бародари Нотон.

1. Қувват дар ваҳдат: Қувваи кор бо ҳам

2. Далерӣ ва шуҷоати ҷанговарони тавонои шоҳ Довуд

1. Эфсӯсиён 4:14-16 - Он гоҳ мо дигар кӯдакони навзод нахоҳем шуд, ки мавҷҳо ба он сӯ ба он сӯ партоб карда мешаванд ва аз ҳар шамоли таълим ва макр ва макри одамон дар макри маккоронаи онҳо ба он ҷо ва дар ин ҷо вазида мешаванд. Ба ҷои ин, мо ростиро дар муҳаббат гӯем, мо аз ҳар ҷиҳат ба ҷисми баркамоле, ки Сардор аст, яъне Масеҳ хоҳем шуд. Аз ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди ёридиҳанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат калон мешавад ва худро мустаҳкам мекунад, зеро ҳар як узв кори худро мекунад.

2. Масалҳо 28:1 - Шахси шарир гурезад, гарчанде ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

1 Вақоеънома 11:38 Юил, бародари Нотон, Мибҳор ибни Ҳаҷҷерӣ,

Юил ва Мибҳор дар Вақоеъномаҳои Исроил бародарон буданд.

1. Муҳимияти робитаҳои оилавӣ дар Китоби Муқаддас.

2. Аҳамияти бародарӣ дар подшоҳии Довуд.

1. Рут 1:16 - Аммо Рут ҷавоб дод: "Маро маҷбур накун, ки туро тарк кунам ё аз ту баргардам. Ба куҷое, ки меравӣ, меравам ва дар он ҷое, ки ту мемонӣ, ман хоҳам монд. Халқи Ту халқи ман ва Худои ту хоҳанд буд. Худовандам."

2. Ҳастӣ 2:24 - "Бинобар ин мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ муттаҳид мешавад, ва онҳо як тан мешаванд".

1 Вақоеънома 11:39 Зелеки аммӯнӣ, Наҳорайи бирӯтӣ, силоҳбардори Юоб ибни Саруё,

ва 375 нафар бо ӯ.

Ин порча 375 нафарро тасвир мекунад, ки бо Зелеки аммӯнӣ ва Наҳорайи бирӯтӣ, силоҳбардори Юоб ибни Саруё ҳамроҳӣ мекарданд.

1. Новобаста аз он ки кӣ бо шумост, ба муҳофизати Худо таваккал кунед.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ бо далерӣ ва боварии комил зиндагӣ кунед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Забур 37:39 - «Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост».

1 Вақоеънома 11:40 Ираи итриӣ, Гариби итриӣ,

Ин порча дар бораи ду Итри бо номи Ира ва Гареб аст.

1. Нерӯи ваҳдат: Чӣ тавр дӯстии Иро ва Гареб ҳамчун намунаи тавоноии ҳамсафарӣ хидмат мекунад.

2. Мукофоти вафодорӣ: Чӣ гуна бахшидани Ира ва Гареб ба Худо бо эътирофи Китоби Муқаддас мукофотонида шуд.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

1 Вақоеънома 11:41 Уриёи ҳиттӣ, Забод ибни Аҳлай,

Дар ин порча Уриёи Ҳиттӣ ва Забод ибни Аҳлай зикр шудааст.

1. Вафодории Худоро дар ҷойҳои ғайричашмдошт дидан.

2. Муҳимияти шинохти пешакии Худо.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

1 Вақоеънома 11:42 Адина ибни Шизои реубенӣ, мири реубениён ва сӣ нафар бо ӯ,

Сардори рубениён Адина, ки сарвари рубениён буд, сӣ нафарро ҳамроҳӣ мекард.

1. Кувваи вахдат: Адина ва 30 нафари у

2. Ҷасорати роҳбарӣ: Адинаи Рубенӣ

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён амният ҳаст".

1 Вақоеънома 11:43 Ҳанон ибни Мако ва Йӯшофоти митнӣ,

Дар порча Ҳанон ва Ҷошафат зикр шудааст.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои расидан ба ҳадафи умумӣ.

2. Қувваи ҳамкорӣ дар хидмат ба Худо.

1. Аъмол 4:32-35 - Ҳама имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон дороии онҳо аз они онҳост, аммо онҳо ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

1 Вақоеънома 11:44 Узияи аштератӣ, Шомо ва Еҳиил писарони Ҳотони арӯэрӣ,

Ин порчаи 1 Вақоеънома 11:44 чор мардро аз ҷойҳои гуногун тасвир мекунад, ки ба нерӯҳои низомии Довуд ҳамроҳ шуданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки далер бошем ва дар рисолати Ӯ ҳамроҳ шавем.

2. Худо дилҳоеро меҷӯяд, ки ба Ӯ хизмат кунанд.

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯи он сӯ медаванд, то онҳоеро, ки дилашон нисбат ба Ӯ беайб аст, дастгирӣ кунад.

1 Вақоеънома 11:45 Йидияил ибни Шимрӣ ва бародараш Юҳа, ки тизӣ буд,

писари Аммизобод.

Ҷидияил ва бародараш Ҷоҳа ҳамроҳи Тизи писари Аммизобод, қисми ҷанговарони тавоно дар артиши Довуд буданд.

1. Қудрат ва қудрати Худо ба воситаи ҳар яки мо зоҳир мешавад.

2. Итоати содиқи мо ба Худо ба мо ғалаба меорад.

1. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот, наметавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо бар зидди макрҳои иблис нест. ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар заминҳои осмонӣ.Бинобар ин зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо метавонед дар ҷои худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро анҷом додед, истода бошед».

1 Вақоеънома 11:46 Элиели Маҳовӣ ва Ерибой ва Еӯшавиё, писарони Элнаам ва Итмои мӯобӣ,

Элиели Маҳавӣ, Ерибой, Еӯшавиё, Элнаам ва Итмои Мӯобӣ ҳама хешовандӣ доштанд.

1. Ахамияти муносибатхо

2. Муҳаббати беандозаи Худо ба халқаш

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

1 Вақоеънома 11:47 Элиил ва Убид ва Ёсиили месубойӣ.

Дар ин порча се мард зикр шудааст: Элиил, Обид ва Ёсиили месобойӣ.

1. Қувваи ваҳдат: Аҳамияти кор бо ҳам

2. Мардони содиқи Китоби Муқаддас: Элиил, Обид ва Ҷасиили Месобойӣ

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

10 Зеро ки агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! 11 Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо метавонад гарм шавад? 12 Ва гарчанде ки касе бар касе ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат мекунанд, риштаи сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, 2 бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар дар муҳаббат, 3 саъй доранд ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доранд.

1 Вақоеънома боби 12 дар бораи ҷамъ шудани ҷанговарон аз қабилаҳои гуногун, ки ба Довуд дар Ҳеброн ҳамроҳ шуданд, то ӯро ҳангоми подшоҳ шуданаш дастгирӣ кунанд.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани ҷанговарони сибти Биньёмин, ки назди Довуд омадаанд, оғоз мешавад. Дар он шахсони алоҳида, ба монанди Ишмоё, Ҷибъӯниён ва Изиил, бо шумора ва шуҷоати ҳарбии онҳо зикр шудааст (1 Вақоеънома 12:1-7).

Параграфи 2: Пас аз он ҳикоя ҷанговаронро аз қабилаи Ҷод, ки ба кори Довуд ҳамроҳ шуданд, таъкид мекунад. Он дар бораи қобилият ва шумораи ҳарбии онҳо муфассал маълумот дода, садоқати онҳоро ба Довуд таъкид мекунад (1 Вақоеънома 12:8–15).

Сархати 3: Диққат ба ҷанговарони сибти Менашше нигаронида шудааст, ки аз паси Довуд ҷамъ омада буданд. Он онҳоро ҳамчун мардони тавонои шуҷоъ тавсиф мекунад ва шахсиятҳои барҷаста, ба монанди Амасой ва шариконӣ ӯро номбар мекунад (1 Вақоеънома 12:19-22).

Сархати 4: Дар ин гузориш қабилаҳои дигар, аз қабили Иссакор, Забулун, Нафталӣ ва Дон ёд мешаванд, ки ҷанговаронашон ба Довуд байъат карданд. Он шумора ва саҳми онҳоро дар робита ба сарбозони мусаллаҳ, ки ба ҷанг омодаанд, қайд мекунад (1 Вақоеънома 12:23-37).

Сархати 5: Боби мазкур бо зикри шахсони аз қабилаҳои гуногун, ки бо мақсади ягона ба Ҳеброн омада, Довудро бар тамоми Исроил подшоҳӣ карданд, анҷом меёбад. Онҳо ҳамчун «вафодории беҳамто» ва «якдил» дар дастгирии Ӯ тасвир шудаанд (1 Вақоеънома 12:38-40).

Хулоса, боби дувоздаҳуми 1 Вақоеънома ҷамъшавии ҷанговаронро барои дастгирии шоҳ Довуд тасвир мекунад. Барқарор кардани қабилаҳо ба монанди Бинёмин ва тафсилоти қудрати низомии онҳо. Зикри дигар гурӯҳҳои вафодор, байъат барои барпо кардани подшоҳӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ягонагии қабилаҳои гуногунро нишон медиҳад ва ӯҳдадории онҳоро дар дастгирии болоравии подшоҳии Довуд бар тамоми Исроил таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 12:1 Ва инҳоянд, ки назди Довуд ба Сиқлоҷ омаданд, дар ҳоле ки ӯ ҳанӯз худро ба хотири Шоул ибни Киш нигоҳ надошт, ва онҳо дар миёни мардони тавоно ва ёварони ҷанг буданд.

Як гурӯҳи мардони тавоно ба Сиқлоҷ омаданд, то Довудро ҳангоми асирӣ аз Шоул дастгирӣ кунанд.

1. Қувваи дастгирии беғаразона: Чӣ гуна одамони тавонои Китоби Муқаддас намунаи дӯстии вафодор мебошанд.

2. Қувваи ягонагӣ: Чӣ тавр одамони тавонои Китоби Муқаддас қудрати муттаҳид кардани қувваҳоро намояндагӣ мекунанд.

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои мусибат таваллуд мешавад.

1 Вақоеънома 12:2 Онҳо бо камон мусаллаҳ буданд, ва ҳатто аз бародарони Шоул аз Биньёмин ҳам бо дасти рост ва чап дар партовандозӣ ва тирандозӣ аз камон метавонистанд.

Қавми Биньёмин, ки аз хонадони Шоул буд, камонварони моҳир буданд, ки метавонистанд ҳам дасти рост ва ҳам чапи худро истифода бурда, санг партоянд ва аз камон тир парронанд.

1. Таҷлили истеъдодҳои ҳар як фард

2. Тухфаи хизмат бо ду даст

1. 1 Вақоеънома 12:2

2. Эфсӯсиён 4:16 - «Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди ёридиҳанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат ба воя мерасанд ва худро мустаҳкам мекунад, чунон ки ҳар як узв кори худро мекунад».

1 Вақоеънома 12:3 Сардораш Аҳиезер, баъд Юош, писарони Шемои ҷибоатӣ; ва Изиил ва Пелет, писарони Азмовет; ва Барохо ва Еҳуи антутӣ,

Дар ин порча 6 марди сибти Биньёмин, номҳо ва нақшҳои онҳо зикр шудааст.

1. Муҳимияти донистани қабилаатон: Омӯзиши 1 Вақоеънома 12:3

2. Пайравӣ аз насли шариф: Мулоҳиза дар бораи 1 Вақоеънома 12:3

1. Такрори Шариат 33:12, Дар бораи Биньёмин ӯ гуфт: "Бигзор маҳбуби Худованд дар вай ором бимонад, зеро ки Ӯ тамоми рӯз ӯро муҳофизат мекунад, ва касе ки Худованд дӯст медорад, дар миёни китфҳои ӯ мемонад".

2. Ҳастӣ 49:27, Бинёмин гурги дарранда аст; сахар сайдро мехурад, бегох ганиматро таксим мекунад.

1 Вақоеънома 12:4 Ва Исмоиёи ҷибъӯнӣ, марди тавоно дар байни сӣ ва бар сӣ; ва Ирмиё, ва Яҳозиил, ва Юҳанон, ва Йӯсободи ҷадротӣ,

Рӯйхати чор мард дар 1 Вақоеънома 12:4, ки қисми сӣ марди тавоно мебошанд.

1: Қувваи Ҷамъият: Сӣ марди тавоно ба мо қудрати ҷомеаро нишон доданд ва вақте ки мо бо ҳам ҷамъ омадаем, чӣ қадар корҳоро ба даст овардан мумкин аст.

2: Қувваи Қаҳрамонон: Чаҳор нафаре, ки дар 1 Вақоеънома 12:4 зикр шудаанд, ба мо қувваи қаҳрамононро нишон медиҳанд ва чӣ гуна онҳо метавонанд моро барои одамони беҳтар шудан илҳом бахшанд.

1: Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад.

2: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо

чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

1 Вақоеънома 12:5 Элӯзой, ва Еримӯт, ва Баалё, ва Шемариё ва Шафатиёи Ҳоруфӣ,

Панҷ нафар бо номи Элӯзай, Еримӯт, Баалё, Шемариё ва Шефатиё ҳамчун аъзои қабилаи Ҳоруфӣ номбар шуданд.

1. Халқи Худо аз ҳама табақаҳои зиндагӣ ва миллатҳои гуногун иборат аст.

2. Аҳамияти шинохтан ва ситоиши Худо барои ҳамаи офаридаҳои ӯ.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Румиён 11:36 - Зеро ҳама чиз аз Ӯст, ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

1 Вақоеънома 12:6 Элқоно, ва Йесиё, ва Озарил, ва Йӯзер ва Ёшубъом, ки Қӯрҳитиён,

Дар ин порча панҷ нафар аз Қорҳитиён зикр шудааст.

1. Аҳамияти зиндагии бо имон ва таваккал ба Парвардигор новобаста аз мушкилот ва мушкилот.

2. Қувваи ҷомеа ва ҳамбастагӣ, ки дар ҳаёти панҷ марди зикршуда дида мешавад.

1. Румиён 10:17 - "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

2. Ибриён 10:24-25 - «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва бештар аз он мисли шумо Бингар, ки рӯз наздик мешавад».

1 Вақоеънома 12:7 Ва Йӯело ва Зебодиё, писарони Ёроҳоми Ҷадор.

Дар 1 Вақоеънома 12:7, Йӯело ва Зебодиё, писарони Ёроҳом аз Гедор зикр шудаанд.

1. Нақша ва ҳадафи Худо дар ҳаёти мо: омӯзиши 1 Вақоеънома 12:7

2. Боварӣ ба вақти Худо: Он чизе ки 1 Вақоеънома 12:7 ба мо таълим медиҳад

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

1 Вақоеънома 12:8 Ва аз ҷадиён дар он ҷо назди Довуд ба амбори биёбон ҷудо шуданд, ки мардони пурқувват ва мардони ҷангӣ, ки барои ҷанг лоиқ буданд, ки сипар ва ҷӯйбор дошта метавонанд, ки чеҳраҳояшон мисли чеҳраи шерҳо буд, ва мисли мурғҳои болои кӯҳҳо тез буданд;

Бисёре аз ҷанговарони Ҷод ҷудо шуданд, то ки ба Довуд дар биёбон ҳамроҳ шаванд, ин мардон ҷанговарони моҳир ва чеҳраашон мисли шер буданд.

1. Далерӣ: Ҷанговарони Гад аз ватани худ ҷудо шуда, бо Довуд дар ҷанги ӯ шуҷоати бузург нишон доданд.

2. Вафодорӣ: Ин ҷанговарони Ҷод садоқати худро ба Довуд нишон доданд, ки новобаста аз он ки чӣ қадар қимат бошад ҳам, ба ӯ ҳамроҳ шуданд.

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

1 Вақоеънома 12:9 Аввал Эзер, дуюм — Убадьё, сеюм — Элиоб,

Дар порча номи баъзе мардони сибти Биньёмин оварда шудааст.

1. Нерӯи ҳувият: Таҷлили мероси мо

2. Даъват ба ваҳдат: таҳкими қабилаҳои Исроил

1. Такрори Шариат 33:12 - Дар бораи Биньёмин ӯ гуфт: Бигзор маҳбуби Худованд дар вай ором бимонад, зеро ки Ӯ тамоми рӯз ӯро муҳофизат мекунад, ва он ки Худованд дӯст медорад, дар миёни китфҳояш ором мегирад.

2. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

1 Вақоеънома 12:10 Мишманно чорум, Ирмиё панҷум,

Ин порча дар бораи рӯйхати номҳо дар 1 Вақоеънома 12:10 аст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ хизмат кунем, ҳатто агар ин маънои онро дорад, ки бар хилофи интизориҳои ҷаҳон.

2. Мо ҳама аъзои оилаи Худо ҳастем ва ҳар яки мо бояд нақши арзишманд мебозад.

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, шумо дигар бегона ва бегона нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

1 Вақоеънома 12:11 Аттои шашум, Элиил ҳафтум,

Дар порча номи шаш нафар зикр шудааст: Шемаё, Элиил, Еҳӯҳонон, Юҳанон, Элзобод ва Аттой.

1: Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2: Мо метавонем ба Худо бовар кунем, ки ба мо қувват ва далерӣ медиҳад, то корҳоеро, ки Ӯ моро даъват кардааст, иҷро кунад.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2: Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

1 Вақоеънома 12:12 Юҳанон ҳаштум, Элзобод нӯҳум,

Дар порчаи 1 Вақоеънома 12 дувоздаҳ марди тавонои лашкари Довуд тасвир шудааст.

1. Муҳимияти боварӣ ба худ ва қобилиятҳои худ

2. Далерӣ барои дифоъ аз ҳақ

1. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Ишаъё 11:5 Адолат камарбанди камари Ӯ ва вафодорӣ камари камари Ӯ хоҳад буд.

1 Вақоеънома 12:13 Ирмиёи даҳум, Махбанойи ёздаҳум.

Дар ин порча ду нафар, Ирмиё ва Мачбаной, аз Вақоеъномаҳои Библия зикр шудаанд.

1. Нерӯи ваҳдат: Дарсҳо аз Вақоеънома

2. Вафодории Ирмиё ва Мачбоной

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Ирмиё 15:20 - Ман туро барои ин қавм як девори қалъаи биринҷӣ хоҳам сохт; онҳо бо шумо ҷанг хоҳанд кард, аммо бар шумо ғолиб нахоҳанд шуд, зеро ки Ман бо шумо ҳастам, то ки шуморо наҷот диҳам ва наҷот диҳам, мегӯяд Худованд.

1 Вақоеънома 12:14 Инҳо аз банӣ-Ҷод, мири лашкарҳо буданд: яке аз хурдтаринаш аз сад нафар ва бузургтараш аз ҳазор нафар.

Ин порча ба писарони Ҷод, ки дар артиши Исроил сардорони лашкар буданд, тамаркуз мекунад. Аз ҳама камтар аз 100 нафар ва аз ҳама бештар аз 1000 нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад қувват ва муваффақият эҷод кунад

2. Бартараф кардани тарс ва шубҳа дар замонҳои душвор

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Вақоеънома 12:15 Инҳоянд онҳое ки дар моҳи аввал аз Урдун гузаштанд, вақте ки тамоми соҳилҳои ӯро пур карда буд; ва тамоми водиҳоро ҳам ба самти шарқ ва ҳам ба сӯи ғарб ба гурез андохтанд.

Дар 1 Вақоеънома 12:15 навишта шудааст, ки як гурӯҳи ҷанговарон аз дарёи Урдун гузашта, душманони худро дар шарқ ва ғарб пеш карданд.

1. Вақте ки мо бо душманонамон рӯ ба рӯ мешавем, Худо бо мо хоҳад буд.

2. Дар лаҳзаҳои душворӣ мо метавонем ба қудрати Худо такя кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-9 - "Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту биистад; чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд. Ман туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

2. Забур 18:29 - «Зеро ки ба василаи Ту ман метавонам ба лашкар давида тавонам, ба Худои худ, метавонам аз девор ҷаҳида бошам».

1 Вақоеънома 12:16 Ва аз банӣ-Биньёмин ва Яҳудо ба қаср назди Довуд омаданд.

Як гурӯҳи одамон аз Биньёмин ва Яҳудо ба қалъаи Довуд рафтанд.

1. Вафодории Худо ба воситаи ягонагии халқаш зоҳир мешавад.

2. Худо ҳамеша дар ҳаракат аст ва ҳатто дар шароити душвор дар ҳаёти мо кор мекунад.

1. 1 Вақоеънома 12:16

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

1 Вақоеънома 12:17 Ва Довуд ба истиқболи онҳо баромада, дар ҷавоби онҳо гуфт: «Агар шумо бо осоиштагӣ назди Ман биёед, то ба ман кӯмак расонед, дили ман бо шумо хоҳад пайваст; лекин агар ба душманонам хиёнат кунед. , чун дид, ки дар дасти ман ҳеҷ гуноҳе нест, Худои падарони мо ба он нигоҳ карда, онро сарзаниш кун.

Довуд бегонагонро дар ӯрдугоҳи худ истиқбол кард ва аз онҳо хоҳиш кард, ки ба ӯ ёрӣ расонанд, вале онҳоро огоҳ кард, ки ба ӯ хиёнат накунанд, зеро агар ин тавр кунанд, Худо онҳоро мазаммат мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба ҳамсоягонамон кумак кунем, аммо бояд эҳтиёт бошем, ки дилҳои худро аз хиёнат нигоҳ дорем.

2: Мо бояд дар ҳама муносибатҳои худ хирадманд ва доно бошем, зеро Худо ҳамеша мушоҳида мекунад ва агар хато кунем, моро мазаммат мекунад.

1: Масалҳо 11: 3 - Беайбии одил онҳоро ҳидоят мекунад, вале бадкирдории ҷинояткорон онҳоро нест хоҳад кард.

2: Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Вақоеънома 12:18 Ва рӯҳ бар Амасой, ки сардори сардорон буд, омад, ва гуфт: «Мо, эй Довуд, аз они ту ҳастем, эй писари Йисой; ёварони ту; зеро Худои ту ёрӣ медиҳад. Ва Довуд онҳоро қабул карда, сардорони даста таъин намуд.

Амасой ва сардорони ӯ ба Довуд вафодорӣ ва байъати худ ваъда доданд, ва Довуд онҳоро ҳамчун сардорони гурӯҳи худ қабул кард.

1. Қудрати ваъдаи садоқат: содиқ мондан ба ӯҳдадориҳои худ чӣ маъно дорад

2. Кӯмаки Худо дар роҳҳои ғайричашмдошт: аҳамияти дахолати илоҳӣ

1. Ададҳо 32:11-12 - «Албатта ҳеҷ яке аз мардоне, ки аз Миср омадаанд, аз бистсола ва болотар аз он заминеро, ки Ман дар бораи он ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда будам, нахоҳанд дид, зеро ки онҳо комилан пайравӣ накардаанд. Ман, ҷуз Колеб ибни Йефунни каниззӣ ва Еҳушаъ ибни Нун, зеро ки онҳо комилан ба Худованд пайравӣ кардаанд.

2. 2 Вақоеънома 15:7 - «Қавӣ бошед ва дастҳои худ суст нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад шуд!»

1 Вақоеънома 12:19 Ва баъзе аз Менашше ба дасти Довуд афтоданд, вақте ки ӯ бо фалиштиён бар зидди Шоул ба ҷанг омад, вале онҳо ба онҳо кӯмак накарданд, зеро ки оғоёни фалиштиён бо маслиҳат ӯро фиристоданд ва гуфтанд: «Ӯ ба дасти худ хоҳад афтод. Устод Шоулро ба сари мо таҳдид мекунад.

Баъзе аз Менашше бо Довуд дар ҷанги зидди Шоул ҳамроҳ шуданд, вале сарварони фалиштиён аз тарси интиқоми Шоул ӯро ҷавоб доданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро Ӯ моро ба самти дигар мебарад.

2. Мо бояд итминон ҳосил кунем, ки қарорҳои мо на аз тарси худамон, балки ба иродаи Худо асос ёфтаанд.

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2. Румиён 12:2 Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо чӣ иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

1 Вақоеънома 12:20 Ҳангоме ки ӯ ба Сиқлоҷ мерафт, ба дасти Менашше, Адно ва Юзобод ва Едиаил, ва Микоил, ва Юзобод, ва Элиҳу ва Зилтой, мири ҳазорон нафарони Менашше афтоданд.

Як гурӯҳи афсарони Менашше бо сардории Адна, Юзобод, Едиаил, Микоил, Юзобод, Элиҳу ва Зилтай ба Довуд ҳамроҳ шуданд, ки ӯ ба Сиқлоҷ мерафт.

1. Худо одамонеро интихоб мекунад, ки аз эҳтимол дур нест, то корҳои бузургро анҷом диҳанд.

2. Ҳамаи мо метавонем ба кори Худо чизе пешниҳод кунем.

1. Матто 19:30, "Лекин бисёре аз аввалинҳо дар охир хоҳанд буд, ва бисёре аз охиринҳо аввалин хоҳанд шуд".

2. 1 ба Қӯринтиён 12:4-6, “Акнун инъомҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ як аст; ва хизматҳо гуногунанд, аммо Худованд як аст; ва амалҳо гуногунанд, аммо ҳамон Худост, ки қувват мебахшад. ҳама дар ҳама."

1 Вақоеънома 12:21 Ва онҳо ба Довуд бар зидди лашкари сайёҳон кӯмак карданд, зеро ки ҳама мардони далер буданд ва сардорони лашкар буданд.

Як гурӯҳи мардони шуҷоъ, ки сардорони лашкар буданд, ба Довуд кӯмак карданд, ки бар зидди як гурӯҳи ҳамлагарон мубориза баранд.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя истодан ҳамаи моро қувват мебахшад

2. Роҳбарӣ дар муқобили мушкилот: чӣ гуна далерӣ ва эътиқод метавонад ҳама монеаро паси сар кунад

1. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Матто 18:20 Зеро ки дар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар миёни онҳо ҳастам.

1 Вақоеънома 12:22 Зеро дар он вақт рӯз то рӯз назди Довуд меомаданд, то ки ӯро мадад кунанд, то даме ки лашкари бузурге мисли лашкари Худо буд.

Ба Довуд шумораи зиёди одамон рӯз аз рӯз кӯмак мекарданд, то он даме ки он ба лашкари Худо монанд буд.

1. Садоқатмандии Худо аз дастгирӣе, ки Ӯ ба ҳамаи мо медиҳад, аён аст.

2. Моро ташвиқ кардан лозим аст, ки дар ҳар вазъият ба Худо таваккал кунем ва ба кӯмак такя кунем.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

1 Вақоеънома 12:23 Ва ин аст шумораи дастаҳое, ки ба ҷанг омода буданд, ва назди Довуд ба Ҳебрӯн омаданд, то ки подшоҳии Шоулро ба ӯ баргардонанд, мувофиқи каломи Худованд.

Шумораи зиёди ҷанговарон назди Довуд ба Ҳебрӯн омаданд, то ба ӯ дар гирифтани подшоҳии Шоул мувофиқи амри Худованд ёрӣ расонанд.

1. Каломи Худо ҳамеша эътимоднок аст

2. Нақшаҳои Худо ҳамеша ба пирӯзӣ мебарад

1. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-9 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту истода бошад. Чӣ тавре ки бо Мусо будам, ҳамон тавр бо шумо хоҳам буд. Ман туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Қавӣ ва далер бош, зеро ки ту ба ин қавм заминеро мерос хоҳӣ дод, ки ба падаронашон қасам хӯрдам, ки ба онҳо бидиҳам. Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ. Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

1 Вақоеънома 12:24 Банӣ-Яҳудо, ки сипар ва найза доштанд, шаш ҳазору ҳаштсад нафар буданд, ки ба ҷанг омода буданд.

Дар ин оят дар бораи шаш ҳазору ҳаштсад нафар аз сибти Яҳудо сухан меравад, ки ба ҷанг омода буданд ва бо сипар ва найза мусаллаҳ буданд.

1. Худо муҳофизи мост: Чӣ гуна Худо барои мардумаш қувват ва муҳофизат медиҳад.

2. Зиндагӣ дар ҷаҳони низоъ: Чӣ гуна бояд дар сулҳ ва ҳамоҳангӣ дар ҷаҳони ноором зиндагӣ кард.

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Ишаъё 2:4 - Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард ва баҳсҳои бисёр халқҳоро ҳал хоҳад кард. Онҳо шамшерҳои худро ба амоч ва найзаҳои худро ба навдаҳо мезананд. Миллат бар зидди миллат шамшер намебардорад ва дигар ба ҷанг намеомӯзанд.

1 Вақоеънома 12:25 Аз банӣ-Шимъӯн, мардони далерони ҷанг, ҳафт ҳазору сад.

Дар ин порча 7100 нафар Шимъӯниён, ки ҷанговарони далер буданд, ёдовар мешаванд.

1. Далерӣ ва тавоноӣ дар баробари душвориҳо

2. Қудрати пайравони мӯъмин

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. 2 Вақоеънома 20:15-17 - Аз ин издиҳоми бузург натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост. Пагоҳ бар зидди онҳо фуруд ояд. Инак, аз болои Зиз мебароянд. Шумо онҳоро дар охири водӣ, дар шарқи биёбони Еруил хоҳед ёфт. Дар ин ҷанг ба шумо лозим нест. Истеъмоли худ, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед. Натарсед ва хавотир нашавед. Пагоҳ ба муқобили онҳо бароед, ва Худованд бо шумо хоҳад буд.

1 Вақоеънома 12:26 Аз банӣ-Левӣ чор ҳазору шашсад нафар.

Ин порча шумораи левизодагонро тасвир мекунад, ки ҳангоми баргаштан ба Ерусалим ба лашкари шоҳ Довуд ҳамроҳ шуданд.

1. Худо ҳамеша бо мост, чунон ки бо шоҳ Довуд буд.

2. Мо ҳамеша метавонем ба қудрат ва роҳнамоии Худо такя кунем, то дар набардҳоямон ба мо кӯмак кунад.

1. 1 Вақоеънома 12:32 - Ва аз банӣ-Иссокор, ки мардони фаҳмиши замон буданд, то бидонанд, ки Исроил бояд чӣ кор кунад; сари онҳо дусад нафар; ва ҳамаи бародаронашон ба фармони онҳо буданд.

2. 1 Вақоеънома 28:20 - Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош, ва ин корро бикун: натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо ту хоҳад буд; Ӯ туро тарк нахоҳад кард ва туро тарк нахоҳад кард, то даме ки тамоми кори хизмати хонаи Худовандро анҷом надиҳӣ.

1 Вақоеънома 12:27 Ва Еҳӯёдо пешвои Ҳорунҳо буд, ва бо ӯ се ҳазору ҳафтсад нафар буданд;

Ин порча дар бораи Еҳӯёдо, пешвои Ҳорун, ки се ҳазору ҳафтсад пайрав дошт.

1. "Мисли Еҳӯёдо пешво бошед - Намунаи қувват ва далерӣ"

2. "Қудрати ҷомеа - арзиши муттаҳидшавӣ"

1. Хуруҷ 28:1 - «Ва бародари худ Ҳорун ва писаронашро бо худ аз банӣ-Исроил назди худ бибар, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад, яъне Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар, писарони Ҳорун».

2. 1 Вақоеънома 15:16 - "Ва Довуд ба сардорони левизодагон гуфт, ки бародарони худро сароянда таъин кунанд, то ки бо асбобҳои мусиқи, забур ва арфа ва санҷҳои навозанда овозро бо шодӣ баланд кунанд".

1 Вақоеънома 12:28 Ва Содӯқ ҷавонмарди далер ва аз хонадони падараш бисту ду сардор.

Ин порча дар бораи Задок, як ҷавони далер ва 22 капитани хонаи падараш нақл мекунад.

1. Қувват дар ҷасорат: Қиссаи Задок

2. Даъвати Худо ба роҳбарӣ: Баррасии нақши Задок

1. Еҳушаъ 1:6-9 - Қавӣ ва далер бошед

2. 1 Вақоеънома 28:20 - Саркоҳин таъин кардани Содӯқ

1 Вақоеънома 12:29 Ва аз банӣ-Биньёмин, ки аз авлоди Шоул буд, се ҳазор нафар буданд, зеро ки то ҳол қисми зиёди онҳо посбони хонадони Шоул буданд.

Ин порча ба наслҳои сибти Биньёмин, махсусан онҳое, ки бо Шоул алоқаманданд, тамаркуз мекунад ва қайд мекунад, ки аксарияти онҳо дар ҳифзи хонаи Шоул иштирок доштанд.

1. Боварӣ ба ризқи Худованд: Чӣ тавр сибти Бинёмин вафодории худро исбот карданд.

2. Қудрат дар ҷомеа: Қувваи қабилаи Бинёмин.

1. Такрори Шариат 33:8-11 Ва дар бораи Левӣ гуфт: «Туммими ту ва Урими ту бо муқаддаси ту бод, ки Ӯро дар Массо озмудай ва бо ӯ дар обҳои Мериба ҷиҳод кардай; «Он ки ба падар ва модари худ гуфт: «Ӯро надидам; на бародарони худро эътироф кард, на фарзандони худро, зеро ки онҳо каломи Туро риоят карданд ва аҳди Туро риоят карданд. Онҳо ба Яъқуб ҳукмҳои туро, ва ба Исроил шариати туро хоҳанд омӯзонд, ва бар қурбонгоҳи ту бухур, ва қурбонии сӯхтании комилро пеши ту хоҳанд гузошт. Эй Худованд, молу мулки ӯро баракат деҳ, ва кори дастҳои Ӯро қабул кун: камари онҳоеро, ки бар зидди Ӯ қиём мекунанд, ва нафраткоронро бизан, то ки дубора бархоста нашаванд.

2. 1 Подшоҳон 12:22 Зеро ки Худованд қавми Худро ба хотири исми бузурги худ тарк нахоҳад кард, зеро ки Худованд писанд омад, ки шуморо қавми Худ кунад.

1 Вақоеънома 12:30 Ва аз банӣ-Эфроим бисту ҳазору ҳаштсад нафар мардони далер, ки дар тамоми хонадони падарони худ машҳур буданд.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 12:30 гуфта мешавад, ки писарони Эфроим 20 800 нафар буданд ва бо қувват ва далерии худ машҳур буданд.

1. Қувваи ягонагӣ: Чӣ тавр халқи Худо метавонанд якҷоя корҳои бузургро ба даст оранд

2. Ҷасорати Имон: Чӣ гуна мӯъминон дар баробари душвориҳо далер буда метавонанд

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ

2. Ибриён 11:1-3 - Имон дар муқобили душвориҳо.

1 Вақоеънома 12:31 Ва аз нисфи сибти Менашше ҳаждаҳ ҳазор нафар, ки ба номашон гуфта шуда буданд, омада, Довудро подшоҳӣ кунанд.

18 000 нафар аз нисфи сибти Менашше изҳори хоҳиш карданд, ки Довудро подшоҳ кунанд.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ гуна муттаҳидшавӣ барои як кори умумӣ метавонад таърихро тағйир диҳад

2. Даъвати роҳбарӣ: Баррасии он, ки пешвои хуб чист

1. Аъмол 2:1-4 - Омадани Рӯҳулқудс дар Пантикост

2. Эфсӯсиён 4:1-6 - Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ

1 Вақоеънома 12:32 Ва аз банӣ-Исокор, ки аз замонҳо огоҳ буданд, то бидонанд, ки Исроил бояд чӣ кор кунад; сари онҳо дусад нафар; ва ҳамаи бародаронашон ба фармони онҳо буданд.

200 нафар мардони Иссокор фаҳмиши замонҳоро доштанд ва бар бародарони худ қудрат доштанд.

1. Қувваи фаҳмиш: Муҳимияти дарки замонҳо ва дарки иродаи Худо.

2. Қудрати роҳбарӣ: Масъулияти роҳбарӣ бо салоҳият ва нуфуз.

1. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

1 Вақоеънома 12:33 Аз Забулун, ки ба ҷанг рафта буданд, дар ҷанг, бо тамоми асбобҳои ҷангӣ, панҷоҳ ҳазор нафар, ки тавони дар саф нигоҳ доштанро доштанд: дудилагӣ надоштанд.

Забулун 50 000 сарбоз дошт, ки дар ҷанг ботағриба ва ба кори худ содиқ буданд.

1. Қувваи ӯҳдадории устувор

2. Қувваи вафодорӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Вақоеънома 12:34 Ва аз Нафталӣ ҳазор сардор, ва бо онҳо бо сипар ва найза сию ҳафт ҳазор нафар.

Нафталӣ ҳазор сарлашкар ва сию ҳафт ҳазор сарбоз дошт, ки бо сипар ва найза муҷаҳҳаз буданд.

1. Қувваи Нафталӣ: Санҷиши далерӣ ва далерии халқи Худо

2. Қувваи ваҳдат: Аҳамияти ҳамкориҳо барои расидан ба ҳадафҳо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед ва бодиққат бошед, ки ба тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту итоат кунед; Аз он ба росту чап нагардед, то ҳар ҷо, ки биравед, растагор шавед.

2. Эфсӯсиён 6:10-12 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

1 Вақоеънома 12:35 Ва аз Дониён, ки дар ҷанг бисту ҳашт ҳазору шашсад нафар буданд.

Даниён 28 600 ҷанговар доштанд, ки дар ҷанг коршинос буданд.

1. Қувваи ваҳдат: Қувваи дониён дар шумораҳо шаҳодати аҳамияти якҷоя кор кардан буд.

2. Боварӣ ба Худо: Муваффақияти дониён дар ҷанг ёдоварӣ аз қудрат ва муҳофизати Худо буд.

1. Доварон 20:17-18: Банӣ-Исроил барои мубориза бо Биньёмин муттаҳид шуда, қудрати ягонагӣ нишон доданд.

2. Забур 33:16-22: Қудрати Худованд тавассути муҳофизати халқаш маълум мешавад.

1 Вақоеънома 12:36 Ва аз Ошер, ки ба ҷанг рафтаанд, чил ҳазор нафар.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 12:36 гуфта мешавад, ки Ошер чил ҳазор мардони дар ҷанг ботаҷриба дошт.

1. Худо ба касоне, ки дар замони ҷанг Ӯро меҷӯянд, қувват ва ҷасорат медиҳад.

2. Имон ба Худо дар ҳама ҷанг боиси пирӯзӣ мегардад.

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Вақоеънома 12:37 Ва дар он тарафи Урдун, аз Реубениён ва Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше, бо ҳар гуна асбобҳои ҷангӣ, саду бисту ҳазор нафар.

120 000 реубениён, ҷодиён ва нисфи сибти Менашше бо силоҳ барои ҷанг кардан аз Урдун убур карданд.

1. Вафодории Худо - Ҳатто дар замони ҷанг

2. Ваҳдат дар баробари мусибат

1. Эфсӯсиён 6:12 - "Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин замон, бар зидди лашкарҳои рӯҳонии шарорат дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем".

2. Яъқуб 4:1 - "Ҷангҳо ва ҷанҷолҳои байни шумо аз куҷо пайдо мешаванд? Оё онҳо аз ҳавасҳои шумо барои лаззат бурдан, ки ҷанг дар узвҳои шумост?"

1 Вақоеънома 12:38 Ҳамаи ин мардони ҷангӣ, ки тавонистанд рутбаро нигоҳ доранд, бо дили комил ба Ҳебрӯн омаданд, то Довудро бар тамоми Исроил подшоҳӣ кунанд; ва тамоми бақияи Исроил низ якдил буданд, ки Довудро подшоҳӣ кунанд.

Як гурӯҳи калони ҷанговарон ба Ҳебрӯн омаданд, то Довудро подшоҳи тамоми Исроил гардонанд, ва тамоми халқи Исроил низ дар ҳамин фикр буданд.

1. Ягонагӣ дар итоаткорӣ: Чӣ тавр халқи Исроил шоҳ Довудро дастгирӣ карданд

2. Қувваи як дили ягона: омӯзиши 1 Вақоеънома 12:38

1. Аъмол 4:32 - Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд; ва касе нагуфтааст, ки ягон чизи дороиаш аз они худаш аст, балки ҳама чизи умумӣ доранд.

2. Эфсӯсиён 4:3 - Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

1 Вақоеънома 12:39 Ва дар он ҷо се рӯз бо Довуд буданд ва мехӯрданд ва менӯшиданд, зеро ки бародаронашон барои онҳо омода карда буданд.

Довуд ва шогирдонаш се рӯз, чунон ки бародаронашон барои онҳо тайёр карда буданд, хӯрдану менӯшиданд.

1. Мо бояд барои меҳмоннавозӣ ва саховатмандии дигарон миннатдор бошем.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки нисбат ба онҳое, ки назди мо меоянд, меҳмоннавозӣ ва саховатманд бошем.

1. Румиён 12:13-14 - Ба эҳтиёҷоти муқаддасон мусоидат кардан ва меҳмоннавозӣ кардан.

2. Ибриён 13:2 - Аз меҳмоннавозӣ ба бегонагон беэътиноӣ накунед, зеро ба ин васила баъзеҳо фариштаҳоро бехабар меҳмоннавозӣ кардаанд.

1 Вақоеънома 12:40 Ва онҳое ки дар наздикии онҳо буданд, ҳатто ба Иссокор ва Забулун ва Нафталӣ, нон бар хар, ва бар шутур ва хачир, ва бар говон, ва гӯшт, орд, кулчаҳои анҷир ва бандҳои мавиз меоварданд. , ва шароб, ва равған, ва гов, ва гӯсфандони фаровон, зеро ки дар Исроил шодӣ буд.

Ҳамсояҳои Иссокор, Забулун ва Нафталӣ ба банӣ-Исроил ғизо, аз ҷумла нон, гӯшт, кулча, мавиз, шароб, равған ва гову гӯсфанд меоварданд.

1. Шодмонӣ дар Худованд: Изҳори шодӣ тавассути саховатмандӣ

2. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр ҳамсояҳо метавонанд ҳамдигарро баракат диҳанд

1. Такрори Шариат 15: 7-8 - Агар дар байни шумо як камбағале аз бародаронатон бошад, дар дохили ягон дарвозаи замини шумо, ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, дили худро сахт накунед ва дасти худро аз

бародари бечора, вале ту дасти худро ба ӯ васеъ кушо ва бо омодагӣ ба ӯ барои эҳтиёҷаш ба қадри кофӣ қарз деҳ.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

1 Вақоеънома боби 13 воқеаҳоро дар бораи кӯшиши Довуд барои ба Ерусалим овардани Сандуқи Аҳд ва оқибатҳои риоя накардани дастурҳои Худо нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Довуд бо пешвоёни худ, аз ҷумла коҳинон ва левизодагон дар бораи овардани сандуқи Худо аз Кириат-Еорим ба Ерусалим машварат кард. Ин идея ба таври васеъ дастгирӣ ёфт, зеро он рамзи ҷустуҷӯи ҳузури Худо буд (1 Вақоеънома 13:1-4).

Сархати 2: Ҳикоят нишон медиҳад, ки чӣ тавр Довуд барои интиқоли сандуқ як ҷамъомади зиёди одамонро ҷамъ оварда ва онҳо онро ба аробаи наве, ки барзаговҳо кашида буданд, гузоштанд ва бо шодӣ ва мусиқии азим ба сӯи Ерусалим сафар карданд (1 Вақоеънома 13:5–8).).

Параграфи 3: Аммо, вакте ки дар Начон ба хирман наздик мешуданд, фалокат руй дод. Барзаговҳо пешпо хӯрданд ва Уззоро водор сохт, ки марде аз аҳли байти Абинадоб даст дароз карда, ба сандуқ даст расонд, то онро устувор кунад. Дарҳол Худо Уззоро барои беэҳтиромӣ кушт (1 Вақоеънома 13:9-10).

Сархати 4: Ин воқеа таъкид мекунад, ки ин ҳодиса Довудро сахт ба ташвиш овардааст. Ӯ аз ғазаби Худо тарсид ва қарор кард, ки дар он вақт ба овардани сандуқ ба Ерусалим идома надиҳад. Ба ҷои ин, ӯ дастур дод, ки он дар хонаи Убид-Адом се моҳ нигоҳ дошта шавад (1 Вақоеънома 13:11-14).

Сархати 5: Боби мазкур бо нишон додани он, ки чӣ тавр Худо Убайд-Адомро дар давоми се моҳ, вақте ки киштӣ дар хонаи ӯ буд, баракат медиҳад. Ин хабар ба Довуд расид ва тасдиқ кард, ки ҳузури Худо баракатҳо меорад, вақте ки бо эҳтиром ба онҳо муроҷиат мекунанд (1 Вақоеънома 13:15-16).

Хулоса, боби сеюми 1 Вақоеънома кӯшиши Довудро барои овардани Сандуқи Аҳд тасвир мекунад. Таъкид кардани машварат бо роҳбарон ва ҷамъ овардани як ҷамъомади калон. Зикр кардани беэҳтиромии Узза, ки оқибаташ ба бор меорад. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам эҳтиром ба ҳузури Худо ва ҳам аҳамияти риояи дастурҳои Ӯро ҳангоми наздик шудан ба объектҳои муқаддас, ба монанди киштӣ нишон медиҳад.

1 Вақоеънома 13:1 Ва Довуд бо мириҳазорҳо ва садҳо нафарон ва бо ҳар сардор машварат кард.

Довуд барои қабули қарори муҳим бо роҳбарони Исроил машварат кард.

1. Муҳимияти машварат бо роҳбарон дар вақти қабули қарор.

2. Якҷоя кор кардан барои қабули қарорҳои оқилона.

1. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе машварат барбод мераванд, аммо бо машваратчиёни зиёд муваффақ мешаванд.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

1 Вақоеънома 13:2 Ва Довуд ба тамоми ҷамоати Исроил гуфт: «Агар ба назари шумо писанд ояд, ки ин аз ҷониби Худованд Худои мост, биёед ба бародарони худ, ки дар тамоми замини боқимонда мондаанд, бифиристем. Исроил ва бо онҳо низ ба коҳинон ва левизодагоне ки дар шаҳрҳо ва ҳаволии онҳо ҳастанд, то ки назди мо ҷамъ шаванд.

Довуд ба тамоми ҷамоати Исроил таклиф кард, ки ба хонадони боқимондаи онҳо ва коҳинон ва левизодагон қосидон фиристанд, то назди онҳо оянд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна якҷоя шудан ҳамчун ҷомеа метавонад чизҳои аҷиберо ба вуҷуд орад

2. Аҳамияти оила: Чаро муҳим аст, ки бо оилаи худ пайвастан ва дастгирӣ кунем

1. Воиз 4:9-12, Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Румиён 12:10 Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарӣ муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

1 Вақоеънома 13:3 Ва сандуқи Худои худро назди худ баргардонем, зеро ки мо дар айёми Шоул дар бораи он напурсида будем.

Халқи Исроил талаб мекунанд, ки сандуқи Худоро ба онҳо баргардонанд, пас аз он ки дар замони подшоҳии Шоул беэътиноӣ карда буданд.

1. Ҳузури Худо ҳаёт ва умед мебахшад

2. Аз хатогиҳои гузашта сабақ гирифтан

1. Забур 131:7-8 - Мо ба хаймаҳои Ӯ меравем: дар зери пои Ӯ саҷда хоҳем кард. Бархез, эй Худованд, ба оромии Худ; ту ва сандуқи қуввати Ту.

2. 1 Подшоҳон 4:3-4 - Ва ҳангоме ки мардум ба ӯрдугоҳ омаданд, пирони Исроил гуфтанд: «Чаро имрӯз Худованд моро дар пеши фалиштиён зад? Бигзор сандуқи аҳди Худовандро аз Шилӯ назди худ биёрем, то ки ҳангоме ки дар миёни мо ояд, моро аз дасти душманонамон наҷот диҳад.

1 Вақоеънома 13:4 Ва тамоми ҷамоат гуфтанд, ки чунин хоҳанд кард, зеро ки ин дар назари тамоми мардум дуруст буд.

Ҷамоат розӣ шуд, ки сандуқи аҳдро ба Ерусалим барад, зеро ҳама одамон фикр мекарданд, ки ин кори дуруст аст.

1. Орзуҳои Худо ҳамеша нек ва адолат аст ва мо бояд кӯшиш кунем, ки аҳкоми Ӯро иҷро кунем.

2. Дар ҳама кор ҳикмати Худовандро талаб кунем ва ба ҳидояташ таваккал кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 6:17 - "Аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, боғайрат риоя намо".

1 Вақоеънома 13:5 Ва Довуд тамоми Исроилро, аз Шиҳори Миср то даромадгоҳи Ҳемот ҷамъ кард, то ки сандуқи Худоро аз Кириёт-Еорим биёранд.

Довуд тамоми исроилиёнро аз Шиҳори Миср то Ҳемот ҷамъ кард, то сандуқи Худоро ба Кириёт-Еорим биёрад.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Нерӯи ваҳдат ва ҳамкорӣ

1. Такрори Шариат 10:2-4 - Ва ман дар рӯи мизҳо суханонеро хоҳам навишт, ки дар лавҳаҳои аввал буданд, ки ту онҳоро шикаста, ва онҳоро дар сандуқ бигузор.

2. Забур 132:1-5 - Худовандо, Довудро ва тамоми андӯҳи ӯро ба ёд овар!

1 Вақоеънома 13:6 Ва Довуд ва тамоми Исроил ба Баал, яъне ба Кириёт-Еорим, ки аз они Яҳудо буд, рафтанд, то аз он ҷо сандуқи Худои Худовандро, ки дар миёни каррубиён сокин аст, ки номаш хонда мешавад, бардорад. он.

Довуд ва тамоми Исроил ба Қирят-Еорим рафтанд, то сандуқи Худовандро, ки каррубиён посбонӣ мекарданд, баргардонанд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ва вафодорӣ ба Худованд.

2. Қудрати ҷомеа ва ваҳдат дар хидмат ба Худованд.

1. Такрори Шариат 10:20-22 - Аз Худованд Худои худ битарс ва ба Ӯ хизмат кун. Ӯро маҳкам нигоҳ доред ва ба номи ӯ савганд бихӯред. Ӯ ситоиши шумост; Ӯ Худои шумост, ки он мӯъҷизотҳои бузург ва аҷоиберо, ки бо чашмони худ дидаед, барои шумо ба амал оварад.

2. 2 Вақоеънома 5:11-14 - Вақте ки коҳинон аз макони муқаддас баромаданд, абр маъбади Худовандро пур кард. Ва коҳинон аз сабаби абр хидмати худро иҷро карда натавонистанд, зеро ки ҷалоли Худованд маъбади Ӯро пур карда буд. Ва Сулаймон гуфт: «Худованд гуфтааст, ки дар абри тира сокин хоҳад шуд; Ман дар ҳақиқат барои шумо маъбади боҳашамате сохтаам, то ҷовидона иқомат кунед.

1 Вақоеънома 13:7 Ва сандуқи Худоро бо аробаи нав аз хонаи Абинадоб берун бурданд; ва Уззо ва Аҳиё аробаро мекашонданд.

Уззо ва Ахио аробаи наверо, ки сандуқи Худоро мебурд, аз хонаи Абинадоб берун бурданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Намунаи Уззо ва Аҳиё дар пайравӣ аз иродаи Худо.

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна муҳофизати Худо аз киштӣ тавассути итоаткории Уззо ва Аҳиё нишон дода шуд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва Ӯ онҳоро наҷот медиҳад.

1 Вақоеънома 13:8 Ва Довуд ва тамоми Исроил ба ҳузури Худо бо тамоми қуввати худ, ва бо суруд, ва барфа, ва бо забур, ва бо най, ва санҷҳо ва карнайҳо бозӣ мекарданд.

Довуд ва тамоми исроилиён бо мусиқӣ, суруд ва асбобҳо ба Худо ибодат мекарданд.

1. Ба воситаи мусиқӣ ва ситоиш Худоро парастиш кардан

2. Қувваи муттаҳидкунанда дар ибодат

1. Забур 149:3 «Бигзор исми Ӯро бо рақс ҳамду сано гӯянд, ва бо данг ва барфа барои Ӯ навохтанд».

2. Ба Қӯлассиён 3:16 "Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин шавад, вақте ки шумо якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ дар дилҳои худ бо шукргузорӣ ба Худо месароиед".

1 Вақоеънома 13:9 Ва ҳангоме ки онҳо ба хирмангоҳи Ҳидӯн расиданд, Уззо дасти худро дароз кард, то сандуқро нигоҳ дорад; зеро барзаговхо пешпо мехӯрданд.

Уззо кӯшиш кард, ки сандуқи аҳдро устувор созад, вақте ки барзаговоне, ки онро мекашонанд, дар хирмани Хидон пешпо хӯрданд.

1. Ба қувваи Худо таваккал кунед, на ба қувваи худ.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ ва фармонбардорӣ.

1. «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун». Масалҳо 3:5

2. «Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад». 1 Петрус 5:6

1 Вақоеънома 13:10 Ва хашми Худованд бар Узо аланга зад, ва ӯро зад, зеро ки дасташро ба сандуқ гузошт, ва дар он ҷо ба ҳузури Худо мурд.

Уззо сандуқи аҳдро ламс кард ва хашми Худо бар ӯ фурӯзон шуд, ки боиси марги ӯ гардид.

1. Муҳимияти қудсият ва эҳтироми Худо ба аҳкоми Ӯ.

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо.

1. Хуруҷ 20: 4-6 - Шумо барои худ бутеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зер ё дар обҳои поён насозед. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Ибриён 10:26-31 - Агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, ҳеҷ қурбоние барои гуноҳҳо боқӣ наmemонад, балки танҳо интизории даҳшатноки доварӣ ва оташи пурталотум, ки душманони Худоро фурӯ мебарад . Ҳар кӣ шариати Мусоро рад мекард, бо шаҳодати ду ё се шоҳид бе раҳм мемурд. Ба фикри шумо, касе, ки Писари Худоро зери по кардааст, хуни аҳдро, ки онҳоро муқаддас кардааст ва Рӯҳи файзро таҳқир кардааст, то чӣ андоза сахттар ҷазо дода мешавад? Зеро ки мо Ӯро медонем, ки гуфта буд: "Интиқом аз они Ман аст"; Садо хоҳам дод ва боз: Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард. Ба дасти Худои Ҳай афтодан кори даҳшатнок аст.

1 Вақоеънома 13:11 Ва Довуд ба ғазаб омад, ки Худованд бар Узо рахна карда буд; бинобар ин он макон то имрӯз Перезусо номида мешавад.

Довуд аз Худо норозӣ буд, зеро ӯ ба Уззо шикаст хӯрд ва дар натиҷа он ҷо Перезуза номида шуд.

1. Доварии Худо одилона аст: Тадқиқот дар 1 Вақоеънома 13:11

2. Қудрати ном: Чӣ гуна Худо барои баён кардани нуктаи худ номҳоро истифода мебарад

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

1 Вақоеънома 13:12 Ва Довуд он рӯз аз Худо тарсида, гуфт: «Чӣ гуна сандуқи Худоро ба хонаам биёрам?

Вақте ки Довуд барои ба хона овардани Сандуқи Аҳд супориш дода шуд, аз тарс ва тарси Худо пур шуд.

1. Тарс ва тарс аз Худо: Бунёди тоат

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна мо бояд ҷавоб диҳем

1. Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

1 Вақоеънома 13:13 Ва Довуд сандуқро ба хонаи худаш ба шаҳри Довуд наовард, балки онро ба як сӯ ба хонаи Обиддоми ҷатӣ бурд.

Довуд сандуқи аҳдро ба хонаи Убид-Адоми ҷатӣ овард, ба ҷои он ки онро ба шаҳри Довуд биёрад.

1. Муҳимияти итоаткории содиқона

2. Пайравӣ кардан ба иродаи Худо, на ба иродаи худ

1. Ибриён 11: 7 - "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки то ҳол дида нашудааст, огоҳ карда шуда, бо тарс ҷунбида, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

2. 1 Подшоҳон 4:7 - "Ва филиштиён тарсиданд, зеро гуфтанд: "Худо ба ӯрдугоҳ омад." Ва гуфтанд: "Вой бар ҳоли мо, зеро ки қаблан чунин чизе набудааст".

1 Вақоеънома 13:14 Ва сандуқи Худо бо хонадони Обидӯм дар хонаи ӯ се моҳ монд. Ва Худованд хонаи Убидӯмро ва ҳар он чи дошт, баракат дод.

Сандуқи Худо се моҳ назди хонадони Убидӯм монд, ва Худованд ӯро ва тамоми дороияш баракат дод.

1. Худованд мӯъминонро ба неъмат подош медиҳад.

2. Вафодории Обиддом аз ҷониби Худо мукофотонида шуд.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

1 Вақоеънома боби 14 ба васеъшавии салтанати Довуд ва пирӯзиҳои ӯ бар зидди филиштиён нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Ҳиром, подшоҳи Тир, ба Довуд фиристодагон фиристод ва ба ӯ барои сохтани қаср мавод дод. Ин нишон медиҳад, ки Довуд аз салтанатҳои ҳамсоя илтифот ва дастгирӣ гирифтааст (1 Вақоеънома 14:1–2).

Параграфи 2: Ҳикоя ба издивоҷи сершумори Довуд дар Ерусалим мегузарад, ки дар натиҷа ӯ писарону духтарони бештар дорад. Он таъкид мекунад, ки салтанати ӯ бо баракати Худо қавитар шуд (1 Вақоеънома 14:3-7).

Параграфи 3: Тамаркуз ба маъракаҳои низомии Довуд бар зидди филиштиён нигаронида шудааст. Ӯ онҳоро ду маротиба аввал дар Баал-Фаразим ва баъд дар Ҷибъӯн ба ҷанг мебарад ва бо роҳнамоии Худо ғалабаҳои қатъӣ ба даст меорад (1 Вақоеънома 14:8-17).

Параграфи 4: Дар ҳисобот гуфта мешавад, ки чӣ тавр шӯҳрати Довуд дар натиҷаи корнамоиҳои бомуваффақияти ҳарбии ӯ дар саросари кишвар паҳн шуд. Дигар халқҳо қудрати ӯро эътироф карданд ва аз ӯ метарсиданд ва

мавқеи ӯро ҳамчун подшоҳи тавоно боз ҳам мустаҳкамтар карданд (1 Вақоеънома 14:18-19).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри он, ки Довуд пеш аз ба ҷанг рафтан аз Худо роҳнамоӣ меҷуст. Вай ба дастуроти илоҳӣ дар бораи стратегияҳо ва равишҳо такя карда, эътироф мекард, ки ғалаба дар ниҳоят аз ҷониби Худост (1 Вақоеънома 14:20-22).

Хулоса, боби чордаҳуми 1 Вақоеънома тавсеаи салтанати Довуд ва ғалабаи ӯро бар фалиштиён тасвир мекунад. Таъкид кардани дастгирии Ҳирам ва афзоиш тавассути издивоҷ. Зикр кардани набардҳои муваффақ, бо ҳидояти илоҳӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам иттифоқҳои сиёсӣ ва ҳам ғалабаҳои низомиро таҳти роҳбарии шоҳ Довуд нишон медиҳад ва ҳамзамон такя ба ҷустуҷӯи роҳнамоии илоҳӣ барои муваффақиятро таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 14:1 Ва Ҳиром подшоҳи Сӯр ба Довуд қосидон фиристод, то ки ба Довуд хонае бисозанд.

Подшоҳи Тир Ҳирам барои сохтани хона ба Довуд фариштагон, чӯбҳои кедр, санггарон ва дуредгарон мефиристад.

1. Арзиши ҳамкорӣ дар Малакути Худо

2. Аҳамияти саховатмандӣ ва баракат додан ба дигарон

1. Масалҳо 3:27-28 - Аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, некиро дареғ надоред, вақте ки шумо метавонед онро иҷро кунед. Ба ёри худ нагӯ, ки бирав ва боз биё, пагоҳ вақте ки дар назди ту ҳастӣ, медиҳам.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар буғум, ки бо он муҷаҳҳаз аст, пайваст ва муттаҳид карда мешавад, вақте ки ҳар як узв дуруст кор мекунад, баданро ба воя мерасонад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

1 Вақоеънома 14:2 Ва Довуд фаҳмид, ки Худованд ӯро подшоҳи Исроил таъин кардааст, зеро ки подшоҳии ӯ ба хотири қавми худ Исроил боло бардошта шудааст.

Довуд бар Исроил подшоҳ шуд ва подшоҳии ӯ ба сабаби халқаш баланд шуд.

1. Қудрати халқи Худо: Чӣ тавр мо метавонем Салтанати Худоро боло бардоштем

2. Баракати хидмат ба Худо: Чӣ гуна мо аз Худованд илтифот мегирем

1. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки ҳамду санои касеро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед: онҳо дар гузашта қавм набуданд, вале ҳоло қавми Худо ҳастанд.

2. Ғалотиён 6:9-10 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем. Пас, чун имконият дорем, ба ҳама некӣ кунем, хусусан ба аҳли имон.

1 Вақоеънома 14:3 Ва Довуд дар Ерусалим занони бештар гирифт, ва Довуд боз писарону духтарон ба дуньё оварад.

Довуд ҳангоми зиндагӣ дар Ерусалим бештар зан гирифт ва фарзандони зиёд дошт.

1. Муҳимияти оила: Намунаи Довуд дар бораи таъқиби оилаи калон дар Ерусалим.

2. Муҳимияти вафодорӣ: садоқати Довуд ба Худо ва оилаи ӯ.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Эфсӯсиён 6:4 - "Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед".

1 Вақоеънома 14:4 Ин аст номҳои фарзандонаш, ки дар Ерусалим дошт; Шаммуа ва Шубоб, Нотон ва Сулаймон,

Довуд чор фарзанд дошт: Шаммуа, Шубоб, Нотон ва Сулаймон, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти оила ва тарбияи фарзандон дар муҳити дӯстдошта ва дастгирӣ.

2. Кувваи таъсири падар дар хаёти фарзанд.

1. Забур 127:3-5, "Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки ҷони худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Масалҳо 22:6, «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд».

1 Вақоеънома 14:5 Ва Ибҳор, ва Элишуа ва Элпалет,

Дар порча се ном зикр шудааст - Ибҳор, Элишуа ва Элпалет.

1. «Содиқ будани Худо дар баргардонидани мо ба сӯи Худ дар се номи Ибҳор, Элишуа ва Элпалет ифода ёфтааст».

2. «Мо метавонем ба таъминот ва муҳофизати Худо таваккал кунем, ки дар се номи Ибҳор, Элишуа ва Элпалет дида мешавад».

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

1 Вақоеънома 14:6 Ва Нӯҷа, ва Нафаҷ ва Ёфия,

Дар порча се ном зикр шудааст: Ногах, Нефег ва Яфия.

1. Қудрати номҳо: Таҳқиқи маъно ва аҳамияти паси ҳар ном

2. Ҳеҷ гоҳ одамони гирду атрофро нодида нагиред: Таҷлили гуногунии ҳаёти инсон

1. Ишаъё 9:6 - "Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд мешавад, ба мо писар дода шудааст, ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд. Ва ӯ Маслиҳатчии аҷиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида мешавад. "

2. Матто 1:21 - "Вай писаре хоҳад зоид, ва шумо бояд ба вай Исо ном гузоред, зеро ки Ӯ қавми Худро аз гуноҳҳояшон наҷот хоҳад дод".

1 Вақоеънома 14:7 Ва Элишома, Баэлидо ва Элифолет.

Ин оят се нафарро зикр мекунад: Элишама, Белиада ва Элифалет.

1. Аз шахсони ба назар ночиз, Худо метавонад ҳар касро барои мақсадҳои худ истифода барад.

2. Мо ҳама дар назари Худо баробар ҳастем ва Ӯ мехоҳад моро барои ҷалоли худ истифода барад.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост.

2. Румиён 12:3-5 - Зеро ки бо файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яки шумо мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он ки бояд фикр кунад, фикр накунед, балки бо доварии оқилона фикр кунед, ки ҳар яке ба андозаи имоне ки Худо таъин кардааст. Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва дар алоҳидагӣ узвҳои дигаре ҳастем.

1 Вақоеънома 14:8 Ва чун фалиштиён шуниданд, ки Довуд подшоҳи тамоми Исроил тадҳин шудааст, тамоми фалиштиён барои ҷустуҷӯи Довуд баромаданд. Ва Довуд инро шунида, ба муқобили онҳо баромад.

Вақте ки Довуд подшоҳи Исроил тадҳин шуд, фалиштиён инро шуниданд ва барои ҷустуҷӯи ӯ рафтанд. Дар ҷавоб Довуд ба муқобили онҳо баромад.

1. Боварӣ ба ҳифозати Худо дар лаҳзаҳои мусибат.

2. ҷасорат ба муқобили душманон.

1. Забур 27:1-3 "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам? Вақте ки шарирон, ҳатто душманони ман ва душманони ман, бар ман омаданд, то ки гӯшти маро бихӯранд, пешпо хӯрданд ва афтоданд.

2. Румиён 8:31-32 "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Касе ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаамон таслим кардааст, чӣ гуна наметавонад. бо Ӯ ҳама чизро ба мо озодона бидиҳед?»

1 Вақоеънома 14:9 Ва фалиштиён омада, дар водии Рафоим паҳн шуданд.

Фалиштиён ба водии Рафоим ҳамла карданд.

1. «Қувваи субот: бартараф кардани душвориҳо»

2. «Қувваи ваҳдат: якҷоя истодан дар замонҳои душвор»

1. Матто 7:24-27 - "Бинобар ин ҳар касе, ки ин суханони Маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст".

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

1 Вақоеънома 14:10 Ва Довуд аз Худо пурсид: «Оё ба муқобили фалиштиён биравам? Ва оё онҳоро ба дасти ман месупорӣ? Ва Худованд ба вай гуфт: «Бирав; зеро ки онҳоро ба дасти ту хоҳам дод.

Довуд аз Худо пурсид, ки оё вай бар зидди фалиштиён биравад ва Худо ҷавоб дод, ки онҳоро ба дасти Довуд месупорад.

1.Худованд дар ҷиҳод ҳамеша бо мост ва моро ба пирӯзӣ ҳидоят мекунад.

2. Мо бояд омода бошем, ки ба нақшаҳои Худо бовар кунем, ҳатто вақте ки онҳо имконнопазиранд.

1. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед.

1 Вақоеънома 14:11 Ва онҳо ба Баал-Фарасим омаданд; ва Довуд онҳоро дар он ҷо зад. Ва Довуд гуфт: «Худо душманонамро бо дасти Ман мисли ҷараёнҳои об шикастааст; бинобар ин онҳо он маконро Баал-Фаразим номиданд.

Довуд ва лашкари ӯ дар Баал-Фаразим душманони худро мағлуб карданд ва Довуд онро ғалабаи Худо эълон кард.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр мо метавонем ғалабаро аз Худо қабул кунем

2. Дар имон истодан: Чӣ тавр мо метавонем ҳатто эҳтимолияти ғайриимконро паси сар кунем

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту барҳоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. 2 ба Қӯринтиён 10:3-5 - Зеро, агар мо ба ҳасби ҷисм рафтор кунем ҳам, ба ҳасби ҷисм ҷанг намекунем: (Зеро аслиҳаи ҷанги мо на ҷисмонӣ, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то бандҳои мустаҳкамро вайрон кунад;) Хаёлот ва ҳар чизи баландеро, ки бар зидди шинохти Худо баланд мешавад, сарнагун карда, ҳар андешаро ба итоаткории Масеҳ асир мегардонад.

1 Вақоеънома 14:12 Ва ҳангоме ки худоёни худро дар он ҷо гузоштанд, Довуд амр дод, ва онҳо дар оташ сӯхта шуданд.

Довуд худоёни фалиштиёнро пас аз тарк кардани онҳо сӯзонд.

1. Муҳимияти итоати Худо ва парҳез аз васвасаҳо.

2. Қудрати Худо ва қобилияти Ӯ барои мағлуб кардани худоёни козиб.

1. Такрори Шариат 7: 25-26 - "Сайкалҳои кандакории худоёни онҳоро дар оташ сӯзонед; ба нуқра ва тиллои бар онҳо тамаъ надиҳед ва онро барои худ нагиред, мабодо ба доми он наафтед; барои Худованд Худои худ кори нафратовар аст. Ва чизи зиштро ба хонаи худ наовар, то ки мисли он ба ҳалокат дучор нашавӣ; аз он нафрат хоҳӣ кард ва аз он нафрат хоҳӣ кард, зеро ки ин чизи малъун аст».

2. Забур 135: 15-18 - "Бутҳои халқҳо нуқра ва тилло мебошанд, Кори дасти одамон. Онҳо даҳон доранд, аммо намегӯянд; Онҳо чашм доранд, аммо намебинанд; Гӯшҳо доранд, аммо намешунаванд, ва дар даҳони онҳо нафас нест; Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳост; Ҳамин тавр ҳар касе, ки ба онҳо таваккал мекунад, Худовандро муборак бод, эй хонадони Исроил! Худовандо, эй хонадони Левӣ!»

1 Вақоеънома 14:13 Ва филиштиён боз дар водӣ паҳн шуданд.

Филиштиён бори дуюм ба водӣ ҳамла карданд.

1. Худо бар халқҳо ҳукмфармост ва ҳамеша халқи Худро муҳофизат мекунад.

2. Худо қувват ва паноҳгоҳи мо дар вақти душворӣ аст.

1. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки ҳарчанд замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтиданд, ҳарчанд обаш ғуррон кунад ва кафк барорад ва кӯҳҳо аз ҷунбишашон ларзонанд.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Вақоеънома 14:14 Бинобар ин Довуд боз аз Худо пурсид; ва Худо ба вай гуфт: «Аз ақиби онҳо нарав; аз онҳо рӯй гардон ва бар онҳо дар назди дарахтони тут бирав.

Ба Довуд дастур дода шуд, ки аз душманонаш рӯй гардонад ва ба онҳо аз мавқеи стратегӣ ҳамла кунад.

1. Хиради Худо аз хиради мо бузургтар аст.

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо моро дар қабули қарорҳоямон ҳидоят мекунад.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

1 Вақоеънома 14:15 Ва ҳангоме ки садои даромадан дар қуллаҳои дарахтони тутро бишнавӣ, ба ҷанг берун хоҳӣ шуд, зеро ки Худо пешопеши ту барои зарба задан ба лашкари фалиштиён баромад.

Худо ба шоҳ Довуд дастур медиҳад, ки чун садое дар болои дарахтони тут мешунавад, бояд ба ҷанг барояд, зеро Худо пеш аз ӯ барои мағлуб кардани фалиштиён рафтааст.

1. Худо дар паҳлӯи мост: Чӣ тавр фаҳмидан мумкин аст, ки вақти рост истодан ва мубориза бурдан аст

2. Ғалаба кардани тарс ва шубҳа: такя ба ваъдаҳои Худо барои дарёфти қувват дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

1 Вақоеънома 14:16 Ва Довуд ончунон ки Худо ба ӯ фармуда буд, амал кард, ва лашкари фалиштиёнро аз Ҷибъӯн то Ҷозер торумор карданд.

Довуд фармони Худоро иҷро кард ва лашкари фалиштиёнро аз Ҷибъӯн то Ҷозер мағлуб кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи фармудаҳои Худо.

2. Қувваи ваҳдат: Якҷоя кор кардан барои ноил шудан ба нақшаҳои Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:5-9 - Қавӣ ва далер бошед ва тамоми қонунеро, ки Мусо ба шумо фармудааст, итоат кунед, то дар ҳар ҷое, ки биравед, муваффақият ба даст ored.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

1 Вақоеънома 14:17 Ва овозаи Довуд дар тамоми кишварҳо паҳн шуд; ва Худованд тарси ӯро бар тамоми халқҳо овард.

Шӯҳрати Довуд дар тамоми халқҳо паҳн шуд, ва Худованд ҳамаро аз ӯ тарсид.

1. Аз Худованд битарс, на аз одам

2. Қудрати ҳузури Худо

1. Забур 111:10 - Тарси Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд.

2. Ишаъё 11:2-3 - Ва Рӯҳи Худованд бар ӯ қарор хоҳад гирифт, Рӯҳи ҳикмат ва хирад, Рӯҳи маслиҳат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд. Ва шодии ӯ аз тарси Худованд хоҳад буд.

1 Вақоеънома боби 15 ба омодагии Довуд ва ҷараёни дурусти овардани Сандуқи Аҳд ба Ерусалим диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Довуд дар шаҳри Довуд барои худ хонаҳо сохт ва барои сандуқи Худо ҷой тайёр кард. Ӯ аҳамияти эҳтиром кардани ҳузури Худоро фаҳмид ва кӯшиш кард, ки онро ба Ерусалим расонад (1 Вақоеънома 15:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ тавр Довуд тамоми Исроилро, аз ҷумла коҳинон ва левизодагонро барои иштирок дар парвариши сандуқ ҷамъ овард ва ӯ як калисои бузургеро, ки шумораи онҳо аз ҳазорон иборат буд, ҷамъ кард ва онҳоро барои ин кори муқаддас омода кард (1 Вақоеънома 15:4-11).).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба нақшаи Довуд оид ба интиқоли сандуқ нигаронида шудааст.Ӯ левизодагонро сарояндаҳо ва навозандагон таъин мекунад, ки ҳангоми сайру гашт дар асбобҳо ба монанди арфа, лира, санҷ ва карнай менавохтанд (1 Вақоеънома 15:12-16).

Сархати 4: Дар ин гузориш гуфта мешавад, ки онҳо дастурҳои Худоро дар бораи чӣ гуна идора кардан ва бурдани сандуқро бодиққат иҷро мекарданд, онҳо сутунҳоро истифода мебурданд, ки тавассути ҳалқаҳо дар паҳлӯи он гузошта шуда буданд, ки коҳинон левиро, ки ба ин мақсад тақдис карда буданд, мебурданд (1 Вақоеънома 15:17-24).

Параграфи 5: Боб бо шарҳи муфассали он, ки чӣ тавр онҳо бо шодӣ ва ҷашни бузург гузаштанд, анҷом меёбад. Вақте ки онҳо сандуқро ба Ерусалим меоварданд, тамоми калисо аз суруд, рақс, мусиқӣ ва ҳадияҳо шодӣ мекарданд (1 Вақоеънома 15:25-29).

Хулоса, боби понздаҳуми 1 Вақоеънома омодагии Довуд ва ҷараёни дурусти овардани сандуқро тасвир мекунад.Дар бораи сохтани хонаҳо ва ҷамъ овардани тамоми Исроил. Зикри сарояндаҳои таъйиншуда ва иҷрои дастури Худо. Дар ҷамъбаст, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам эҳтиром ба ҳузури Худо ва ҳам банақшагирии дақиқ дар иҷрои вазифаҳои муқаддас, ба монанди тарбияи кишти ва таъкид кардани ҷашни шодмонӣ дар ин рӯйдоди муҳим дар Ерусалим.

Кенаниё сардори левизодагон буд ва дар суруд маҳорати баланд дошт ва ба дигарон низ ҳаминро таълим медод.

1. Муҳимияти инкишоф ва мубодилаи истеъдодҳои мо.

2. Қувваи мусиқӣ барои пайвастшавӣ ва шодӣ меорад.

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, дар дилҳои худ бо шукргузорӣ ба Худо.

2. Забур 98:4 - Садои шодӣ ба Худованд, эй тамоми рӯи замин; ба суруди шодмонӣ баромад кунед ва ситоиш кунед!

1 Вақоеънома 15:23 Ва Барахиё ва Элқоно дарбонони сандуқ буданд.

Ду мард, Берехиё ва Элқоно, дарбонони сандуқи аҳд таъин шуданд.

1. Худованд муқаддастарин ашёи худро ба бандагони мӯъмин вогузор мекунад.

2. Аҳамияти хидмати хоксорона дар назди Худо.

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳо барои сохтани сандуқи Аҳд.

2. Матто 6:1-4 - Таълимоти Исо дар бораи додан ба Худо бидуни интизории эътироф.

1 Вақоеънома 15:24 Ва Шабоньё, ва Еҳӯшофот, ва Натанил, ва Амасой, ва Закарё, ва Баноё ва Элиезар, коҳинон, дар пеши сандуқи Худо карнайҳо навохтанд, ва Убидӯдом ва Еҳиё дарбонони сандуқ буданд.

Роҳинон Шабаниё, Еҳӯшофот, Натанил, Амасой, Закарё, Баноё ва Элиезар дар пеши сандуқи Худо карнай навохтанд, дар ҳоле ки Убидӯдом ва Еҳиё сандуқро посбонӣ мекарданд.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: омӯзиши 1 Вақоеънома 15:24

2. Қудрати ягонагӣ: Нигоҳе ба 1 Вақоеънома 15:24

1. Забур 150:3-5 - «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед; Ӯро бо забур ва барфа ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо асбобҳои торӣ ва найҳо ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯ бо санҷҳои баланд садо медиҳад».

2. Филиппиён 2:12-13 - "Бинобар ин, эй дӯстони азизи ман, чунон ки шумо ҳамеша на танҳо дар ҳузури ман итоат мекардед, балки ҳоло дар вақти набудани ман хеле бештар наҷоти худро бо тарсу ларзон идома диҳед, зеро Худост, ки дар шумо амал мекунад, то ки мувофиқи нияти неки Ӯ амал кунед».

1 Вақоеънома 15:25 Ва Довуд ва пирони Исроил ва мириҳазорҳо рафтанд, то ки сандуқи аҳди Худовандро аз хонадони Обиддом бо шодӣ баранд.

Сандуқи аҳди Худованд аз хонаи Обиддом бо шодӣ берун оварда шуд.

1. Шодмонӣ дар ҳузури Худованд

2. Бо шодӣ ба Худованд хизмат кардан

1. Забур 100:2 Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд биёед.

2. Наҳемё 8:10 Он гоҳ ба онҳо гуфт: «Биравед, чарбуро бихӯред ва ширинӣ бинӯшед, ва ба онҳое ки барои онҳо чизе муҳайё нашудааст, ҳисса бифиристед; зеро ки имрӯз барои Худованди мо муқаддас аст; пушаймон нашавед; зеро ки шодии Худованд қуввати шумост.

1 Вақоеънома 15:26 Ва ҳангоме ки Худо ба левизодагон, ки сандуқи аҳди Худовандро бардошта буданд, кӯмак кард, онҳо ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор қурбонӣ карданд.

Левизодагон ҳафт гов ва ҳафт қӯчқорро ҳамчун аломати миннатдорӣ қурбонӣ карданд, вақте ки Худо ба онҳо дар бурдани сандуқи аҳди Худованд кӯмак кард.

1. Шукргузорӣ: Изҳори шукргузорӣ аз рӯзии Худо

2. Қувваи итоаткорӣ: Дарси левизодагон

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

1 Вақоеънома 15:27 Ва Довуд ҷомаи катони маҳин дар бар дошт, ва тамоми левизодагон, ки сандуқ бардоранд, ва сарояндагон, ва Кенаньё, ки устоди суруд бо сарояндагон буд; Довуд низ эфоди катон дошт.

Довуд либоси катони зебо дар бар дошт ва бо ҳамроҳии левизодагон, сарояндагон ва Кенаниё, устоди суруд буданд. Ӯ эфоди катон ҳам дошт.

1. Қувваи ҳамду сано дар мусибат

2. Фарқи байни аломатҳо ва моддаҳо

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд.

2. Қӯлассиён 3:1-3 - Азбаски шумо бо Масеҳ эҳьё шудаед, дилҳои худро ба чизҳое равона кунед, ки дар он ҷо Масеҳ дар тарафи рости Худо нишастааст. Дар бораи чизҳои болотар фикр кунед, на дар бораи чизҳои заминӣ.

1 Вақоеънома 15:28 Ҳамин тавр тамоми Исроил сандуқи аҳди Худовандро бо доду фарёд, ва бо садои карнай ва карнайҳо ва санҷҳо, бо садои забур ва барфа бардоштанд.

Тамоми Исроил сандуқи аҳди Худовандро бо мусиқии баланд ва асбобҳо оварданд.

1. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

2. Аҳамияти Сандуқи Аҳд

1. Забур 150:1–6

2. Хуруҷ 25:10-22

1 Вақоеънома 15:29 Ва ҳангоме ки сандуқи аҳди Худованд ба шаҳри Довуд меомад, Микал духтари Шоул ба тиреза менигарист, ки подшоҳ Довудро рақс ва бозӣ мекунад, ва ӯро нафрат кард. дар дилаш.

Микал духтари Шоул шоҳ Довудро дид, ки рақс ва бозӣ мекунад, вақте ки сандуқи аҳди Худованд ба шаҳри Довуд омад ва дар дили худ аз ӯ нафрат кард.

1. Шодмандӣ ва шодии Худо дар ибодат

2. Оилаи Шоул ва дилҳои саркашашон

1. Забур 149:3 - Бигзор онҳо исми Ӯро бо рақс ҳамду сано гӯянд ва бо даф ва барфа барои Ӯ навохтанд.

2. 1 Подшоҳон 18:8-9 - Шоул хеле хашмгин буд; ин худдорӣ ӯро хеле нороҳат кард. «Онҳо Довудро даҳҳо ҳазор нафар ҳисоб кардаанд,— фикр мекард ӯ,— аммо ман ҳамагӣ ҳазорҳо нафарро ба даст овардаанд. Ӯ ба ҷуз салтанати дигар чӣ ба даст оварда метавонад?» Ва аз он вақт сар карда Шоул ба Довуд ҳасад мебурд.

1 Вақоеънома боби 16 ба ҷашни шодмонӣ ва ибодате, ки ҳангоми ба Ерусалим оварда шудани сандуқи Аҳд сурат гирифт, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо тасвир кардани он ки чӣ тавр Довуд барои сандуқ дар Ерусалим хайма бардошт, оғоз мешавад. Сипас ӯ левизодагонро барои хизмат дар назди сандуқ таъин кард, ки қурбонӣ меоварданд, асбобҳои мусиқӣ менавохтанд ва ибодатро пеш мебаранд (1 Вақоеънома 16:1-6).

Параграфи 2: Ҳикоя суруди шукргузориро, ки Довуд эҷод кардааст, таъкид мекунад. Ин сурудро Ософ ва левизодагонаш мехонанд, ки бузургии Худо, корҳои аҷоиби Ӯ ва садоқати Ӯро ба Исроил дар тӯли таърих ситоиш мекунанд (1 Вақоеънома 16:7-36).

Сархати 3: Диққат ба дастуроти Довуд оид ба ибодати мунтазам дар назди сандуқ нигаронида шудааст ва ӯ левизодагонро ҳамчун вазир таъин кард, ки барои ҳар рӯз қурбониҳои сӯхтанӣ ва дигар қурбониҳо масъул буданд (1 Вақоеънома 16:37-40).

Сархати 4: Дар ҳисобот гуфта мешавад, ки пас аз супурдани ин супориш ба левизодагон Довуд халқро ба исми Худо баракат дод. Ӯ ба ҳама мардону занон хӯрок тақсим кард ва онҳоро дастур дод, ки Худоро шукр гӯянд (1 Вақоеънома 16:41-43).

Параграфи 5: Боб бо зикри он, ки Довуд Ософ ва левизодагонашро дар назди сандуқи Худо гузошт, чун хизматгузорон ҳамеша вазифаҳои худро мувофиқи талаботи ҳаррӯза иҷро мекарданд (1 Вақоеънома 16:44-46).

Хулоса, боби шонздаҳуми 1 Вақоеънома ҷашни шодмонӣ ва ибодатро ҳангоми овардани сандуқ тасвир мекунад.Таъкид кардани хайма ва таъини вазирони левизодагон. Зикр кардани суруди шукргузорӣ ва ҳадияҳои мунтазам. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиро нишон медиҳад, ки ҳам миннатдории садоқати Худо ва ҳам ибодати созмонёфта таҳти роҳбарии шоҳ Довуд ва таъкид ба ҳамду сано тавассути мусиқӣ, суруд, қурбонӣ ва хидмати давомдор пеш аз ҳузури сандуқ дар Ерусалим.

1 Вақоеънома 16:1 Ва онҳо сандуқи Худоро оварда, дар миёни хаймае ки Довуд барои он бино карда буд, гузоштанд, ва ба ҳузури Худо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ меоварданд.

Довуд хайма бардошт ва сандуқи Худоро дар дохили он гузошт. Сипас ӯ барои Худо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои осоиштагӣ оварад.

1. Ҳузури Худо қудрати тағир додани ҳар фазоро дорад.

2. Қурбонии сулҳу қурбонӣ моро ба Худо наздиктар мекунад.

1. Юҳанно 14:23 - Исо дар ҷавоби вай гуфт: «Агар касе Маро дӯст дорад, суханони Маро риоя хоҳад кард; ва Падари Ман ӯро дӯст хоҳад дошт, ва мо назди ӯ омада, бо ӯ маскан хоҳем гирифт.

2. 1 Петрус 2:5 - Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, каҳонати муқаддасро бино кардаед, то қурбониҳои рӯҳоние, ки аз ҷониби Исои Масеҳ ба Худо писандиданд, пешкаш кунед.

1 Вақоеънома 16:2 Ва ҳангоме ки Довуд қурбонии сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатиро ба охир расонд, вай қавмро ба исми Худованд баракат дод.

Довуд қурбонии сӯхтанӣ ва саломатиро ба охир расонд, ва он гоҳ қавмро ба исми Худованд баракат дод.

1. Муҳимияти шукргузорӣ ба неъматҳои Худо.

2. Чӣ тавр намунаи Довуд ба мо нишон медиҳад, ки чӣ тавр бо ҳадияҳои худ Худоро ҷалол диҳем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Филиппиён 4:6 7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

1 Вақоеънома 16:3 Ва ба ҳар як исроилӣ, хоҳ мард ва хоҳ зан, ба ҳар як нон, ва як пора гӯшти хуб ва як шиша шароб дод.

Ба ҳама дар Исроил як нон, як порча гӯшт ва як флакон шароб медоданд.

1. Рӯзи фаровони Худо дар рӯзњои сахт.

2. Аҳамияти саховатмандӣ.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Аъмол 4:32-35 - Ҳама имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон дороии онҳо аз они онҳост, аммо онҳо ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд.

1 Вақоеънома 16:4 Ва баъзе аз левизодагонро таъин кард, ки ба ҳузури сандуқи Худованд хизмат кунанд, ва қайд кунанд, ва Худованд Худои Исроилро ҳамду сано гӯянд:

Левизодагон таъин шуда буданд, ки дар пеши сандуқи Худованд хизмат кунанд ва Худовандро шукрона кунанд ва ҳамду сано гӯянд.

1. Қувваи ибодат: Аҳамияти шукр ва ҳамду санои Худо

2. Зиндагӣ бо шукргузорӣ: Фаҳмидани баракатҳои хидмат ба Худованд

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо барои шумо дар Исои Масеҳ.

1 Вақоеънома 16:5 Ософи сардор, ва дар паҳлӯяш Закарё, Яиил ва Шемирамут, ва Еҳиил, ва Маттиё, ва Элиоб, ва Баноё, ва Обидӯдом, ва Яиил бо забур ва арфа; Аммо Ософ бо санҷҳо садо дод;

Ософ сардор ҳамроҳи Закариё, Яиил, Шемирамут, Еҳиил, Маттитё, Элиоб, Баноё ва Убидӯм дар вақти ибодат асбобҳои гуногун менавохт ва Ософ санҷ менавохт.

1. «Асбобҳои ҳамду сано: Ибодат тавассути мусиқӣ».

2. "Қувваи ҳамоҳангӣ: муттаҳидшавӣ тавассути мусиқӣ"

1. Забур 150:3-5 - «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед; Ӯро бо забур ва барфа ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо асбобҳои тор ва узвҳо ҳамду сано гӯед. Ӯро бар санҷҳои баланд садо диҳед».

2. Қӯлассиён 3:16 - «Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар ҳар ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед, ва бо файз дар дилҳои худ ба Худованд суруд хонед».

1 Вақоеънома 16:6 Ва Баноё ва коҳинон Яҳозиил ҳамеша дар пеши сандуқи аҳди Худо карнайҳо мекашанд.

Ба коҳинон Баноё ва Яҳазиил таъин шуда буданд, ки ҳамеша дар назди сандуқи аҳди Худо карнай навохтанд.

1. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

2. Нақши коҳинон дар ибодати Худо

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва арфа ҳамду сано гӯед! Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо асбобҳои тор ва най ҳамду сано гӯед! Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед.

2. Ададҳо 10:1-10 - Худованд ба Мусо гуфт: Ду карнайи нуқра бисоз; онҳоро аз чӯбкорӣ бисоз; ва онҳоро барои даъват кардани ҷамоат ва барои шикастани ӯрдугоҳ истифода баред. Ва ҳангоме ки ҳар ду дамида шаванд, тамоми ҷамоат назди дари хаймаи ҷомеъ назди шумо ҷамъ хоҳанд шуд. Аммо агар як карнай дамида шавад, пешвоён ва сардорони бахшҳои Исроил назди шумо ҷамъ хоҳанд шуд.

1 Вақоеънома 16:7 Ва дар он рӯз Довуд аввал ин таронаро дод, то ки Худовандро шукр гӯяд, ба дасти Ософ ва бародаронаш.

Довуд ба Ософ ва бародаронаш таронае оварда, ба Худованд шукр мегӯяд.

1. Қувваи шукргузорӣ: Тарбияи қалби шукрона

2. Ҳаёти ибодат: Оғози Забур

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

2. Забур 95:1-2 - Эй биё, биёед ба Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

1 Вақоеънома 16:8 Ба Худованд шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар миёни мардум эълон кунед.

Парастандагони Худованд бояд шукр гӯянд ва номи Ӯро бихонанд ва аз аъмоли Ӯ ба дигарон нақл кунанд.

1. Қувваи Шукргузорӣ - Чӣ тавр шукргузорӣ ба Худованд метавонад ҳаёти моро ба сӯи беҳтар тағйир диҳад.

2. Шодии мубодила - Чӣ гуна мубодилаи аъмоли Худованд метавонад ба мо ва атрофиёнамон шодӣ бахшад.

1. Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

2. Аъмол 4:20 - Зеро мо наметавонем дар бораи он чи дидаем ва шунидаем, сухан гӯем.

1 Вақоеънома 16:9 Барои ӯ суруд хонед, барои ӯ забур бихонед, дар бораи тамоми корҳои мӯъҷизааш нақл кунед.

Мо бояд Худоро барои ҳама корҳои аҷибе, ки кардааст, ҳамду сано гӯем ва шукр гӯем.

1. Мо бояд дар бораи некии Худо бихонем ва сухан гӯем

2. Шукрона кардан ба Худо барои корҳои аҷибаш

1. Забур 104:1-2, Эй Худовандро шукр гӯй; номи ӯро бихонед; кори уро дар байни халкхо маълум кун! Бар ӯ суруд хонед, ӯро ҳамду сано хонед; дар бораи тамоми корҳои аҷибаш нақл кунед!

2. 1 Таслӯникиён 5:18, Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

1 Вақоеънома 16:10 Ба исми муқаддаси Ӯ ҷалол диҳед: бигзор дили онҳо шод бод, ки Худовандро меҷӯянд.

Мо бояд Худовандро ҷалол диҳем ва ба исми Ӯ шодӣ кунем.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Ба исми Худованд шодӣ ёфтан

2. Худовандро биҷӯед: дар пайи робита бо Худо

1. Забур 104:3-4 - ҷалол ба номи муқаддаси Ӯ; дили толибони Худованд шод бод!

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

1 Вақоеънома 16:11 Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед, ҳамеша рӯи Ӯро биҷӯед.

Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки Худо ва қуввати Ӯро ҷӯем.

1. Худовандро биҷӯед: Дарс дар бораи аҳамияти ҷустуҷӯи Худо дар ҳама корҳое, ки мо мекунем.

2. Ҷустуҷӯи доимӣ: Муҳимияти ҳеҷ гоҳ қатъ нашудани кӯшишҳои мо барои ҷустуҷӯи Худо.

1. Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2. Забур 27:8 - Дилам шунид, ки ту мегӯй: "Биё ва бо ман сухан гӯй" Дилам ҷавоб медиҳад, эй Худованд, меоям.

1 Вақоеънома 16:12 Аъмоли мӯъҷизаҳои Ӯро, ки Ӯ кардааст, мӯъҷизот ва ҳукмҳои даҳони Ӯро ба ёд оваред;

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки корҳои аҷиб, мӯъҷизот ва ҳукмҳои Худоро ба ёд орем.

1. Қувваи ёдоварӣ: Тамаркузи диққати мо ба корҳои аҷоиби Худо

2. Аҳамияти ҳукмҳои Худо: Даъват ба зиндагии шоиста

1. Забур 77:11-12 - Ман корҳои Худовандро ба ёд хоҳам овард; Ман мӯъҷизаҳои пешинаи туро ба ёд хоҳам овард. Ман низ дар бораи тамоми корҳои ту мулоҳиза хоҳам кард, ва дар бораи аъмоли ту сухан хоҳам гуфт.

2. Ишаъё 26:7-8 - Роҳи одил инсоф аст: Ту, эй одил, роҳи одилонро баркашида. Оре, дар роҳи довариҳои Ту, эй Худованд, мо мунтазири Ту будем; Хоҳиши ҷони мо ба исми Ту ва ба ёди Туст.

1 Вақоеънома 16:13 Эй насли Исроил бандаи ӯ, эй фарзандони Яъқуб, баргузидагони Ӯ.

Худо ба насли Исроил, ба бандагонаш ва ба фарзандони Яъқуб, баргузидагони Худ муроҷиат мекунад.

1. Халқи баргузидаи Худо: Оғоз кардани шахсияти мо дар Масеҳ

2. Ёдоварӣ аз мероси мо: Таҷрибаи вафодории Худо

1. Румиён 9:6–8

2. Такрори Шариат 7:6–8

1 Вақоеънома 16:14 Ӯ Худованд Худои мост; доварии Ӯ дар тамоми замин аст.

Ин порча як ёдраскунандаи ҳокимияти Худо бар ҷаҳон ва қудрати Ӯ барои доварӣ бар он аст.

1. "Худо дар ихтиёр аст: Фаҳмидани ҳокимияти Худо ва доварии Худо"

2. «Қудрати Худованд: Дидани қудрат ва бузургии Худо».

1. Забур 100:3 - "Бидонед, ки Худованд, Ӯ Худост! Ӯст, ки моро офарид, ва мо аз они Ӯем; мо қавми Ӯ ҳастем, ва гӯсфандони чарогоҳи Ӯ ҳастем."

2. Ишаъё 45:21-22 - "Давраи худро баён кун ва баён кун; бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд! Кӣ инро кайҳо гуфта буд? Кӣ инро аз қадим эълон карда буд? Оё ман, Худованд набудам? Ва ҷуз ман худои дигаре нест. , Худои одил ва Наҷотдиҳанда, ҷуз Ман ҳеҷ кас нест».

1 Вақоеънома 16:15 Ҳамеша аҳди Ӯро дар хотир нигоҳ доред; каломе ки ба ҳазор насл фармудааст;

Мо бояд ҳамеша аҳди Худо ва Каломи Ӯро, ки Ӯ барои наслҳо фармудааст, дар хотир нигоҳ дорем.

1. Муҳимияти риояи аҳди Худо

2. Итоат кардан ба Каломи Худо барои наслҳо

1. Забур 104:8 - Ӯ аҳди Худро то абад, ваъдаи додаашро барои ҳазор насл дар хотир дорад.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

1 Вақоеънома 16:16 Ҳатто дар бораи аҳде ки ӯ бо Иброҳим бастааст ва қасаме, ки ба Исҳоқ дода буд;

Гузариш: Ин порча дар бораи аҳди Худо бо Иброҳим ва савганди ӯ ба Исҳоқ аст.

1. Вафодории Худо: Баррасии аҳди Худо бо Иброҳим ва савганди ӯ ба Исҳоқ

2. Аҳди Худо бо Иброҳим: Таҷлили вафодорӣ ва ваъдаи ӯ

1. Ҳастӣ 22:17-18 Ман албатта туро баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситорагон дар осмон ва мисли реги соҳили баҳр зиёд хоҳам кард. Насли ту шаҳрҳои душманони худро тасарруф хоҳанд кард, 18 ва ба воситаи насли ту ҳамаи халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт, зеро ки Ту ба Ман итоат кардай.

2. Румиён 4:13-15 На ба воситаи шариат, ки Иброҳим ва насли ӯ ваъда доданд, ки вориси ҷаҳон хоҳад шуд, балки ба воситаи адолате, ки ба воситаи имон

меояд. 14 Зеро ки агар ворисони шариат ворисон бошанд, имон ҳеҷ маъно надорад ва ваъда бефоида аст, 15 зеро ки шариат ғазаб меорад. Ва дар он ҷое ки қонун нест, қонуншиканӣ ҳам нест.

1 Вақоеънома 16:17 Ва инро барои Яъқуб барои шариат ва барои Исроил барои аҳди ҷовидонӣ тасдиқ кард,

Гузариш Худо бо Яъқуб ва Исроил аҳд баст, ки то абад боқӣ хоҳад монд.

1. Ваъдаи Худо дар бораи аҳди пойдор

2. Маънои аҳди ҷовидонӣ

1. Эфсӯсиён 2:11-22 - Ваъдаи Худо дар бораи оштӣ бо ҳама

2. Ирмиё 31:31-34 - Аҳди наве, ки Худо ваъда додааст

1 Вақоеънома 16:18 Ва гуфт: "Ман замини Канъонро ба ту хоҳам дод, яъне қитъаи мероси ту;

Ин порча ваъдаи Худоро дар бораи ба исроилиён додани замини Канъонро ҳамчун мероси онҳо нақл мекунад.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Масъулияти мо барои идоракунандагони содиқи атоҳои Худо будан

1. Такрори Шариат 7:12 - "То ки ту ба аҳд бо Худованд Худои худ ва қасами Ӯ, ки Худованд Худои ту имрӯз бо ту бастааст".

2. Луқо 16:10-12 - "Касе ки дар чизи хурд мӯътамад бошад, дар чизи бисьёр низ мӯътамад аст; ва ҳар кӣ дар чизи хурдтарин ситамкор аст, дар чизи бисьёр низ ситамкор аст. Пас, агар шумо дар мамони ноинсоф мӯътамад набудед. , ки сарвати ҳақиқиро ба шумо месупорад ва агар дар он чи аз они каси дигар мӯътамад набудед, кист он чи аз они худро ба шумо медиҳад?»

1 Вақоеънома 16:19 Вақте ки шумо дар он ҷо кам, ҳатто андак ва бегона будед.

Дар 1 Вақоеънома 16:19, Худо ба исроилиён аз ибтидои хоксоронаи онҳо ҳамчун халқи хурд ва бегона хотиррасон мекунад.

1. Ёдоварӣ аз ибтидои хоксоронаи мо: Ба ёд овардани мо аз куҷо омадаем

2. Қудрати ризқи Худо: Таҷрибаи вафодорӣ ва муҳаббати Ӯ

1. Такрори Шариат 6:10-12 - "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, дар ту хоҳад буд. дил: Ва онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй».

2. Забур 107:1-2 - "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст. Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯ ҳар киро аз дасти душман раҳо кардааст".

1 Вақоеънома 16:20 Ва ҳангоме ки онҳо аз як қавм ба халқ ва аз як салтанат ба халқи дигар мегаштанд;

Халқи Исроил аз як миллат ба халқ мегаштанд, ки паёми Худоро паҳн мекарданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки паёми муҳаббат ва файзи Ӯро ба ҳар гӯшаи ҷаҳон паҳн кунем.

2. Вазифаи мо ҳамчун пайравони Худо ин аст, ки башорати муҳаббати Ӯро ба ҳама одамон расонад.

1. Матто 28:19-20: Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед.

2. Ишаъё 2:3-4: Бисёр халқҳо омада, хоҳанд гуфт: "Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем". Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, то ки мо бо роҳҳои Ӯ биравем. Шариат аз Сион берун хоҳад омад, каломи Худованд аз Ерусалим.

1 Вақоеънома 16:21 Ӯ ба ҳеҷ кас нагузошт, ки ба онҳо ситам кунад; бале, подшоҳонро ба хотири онҳо мазаммат мекард,

Ин порча дар бораи муҳофизати Худо аз қавми худ сухан меронад, зеро ба ҳеҷ кас нагузошт, ки ба онҳо зарар расонад ва ҳатто подшоҳонеро, ки мехостанд ин корро кунанд, сарзаниш мекард.

1. Худо муҳофизи мост: Чӣ тавр ба нигоҳубини Ӯ таваккал кардан мумкин аст.

2. Қувваи сарзаниши ӯ: Фаҳмидани қудрати Худо.

1. Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2. Забур 91:4 Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

1 Вақоеънома 16:22 Ва мегӯянд: "Ба тадҳиншудаи Ман даст нарасонед ва ба анбиёи Ман осебе нарасонед".

Тадҳиншудагон ва пайғамбарони Довуд бояд эҳтиром карда шаванд ва ба онҳо зарар нарасонанд.

1. Мо бояд ба тадҳиншудаи Худо эҳтиром зоҳир кунем.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба бандагони баргузидаи Худо зиён нарасонем.

1. Яъқуб 2:1-13 - Ба дигарон рӯйбинӣ зоҳир кардан.

2. 1 Юҳанно 4:20-21 - Ҳамдигарро дӯст доред, чунон ки Худо моро дӯст медорад.

1 Вақоеънома 16:23 Эй тамоми рӯи замин Худовандро бихонед; наҷоти Ӯро рӯз аз рӯз нишон диҳед.

Тамоми рӯи замин бояд Худовандро суруд ва наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунад.

1. Суруд ба Худованд: Қувваи парастиш

2. Эълони наҷоти ӯ: арзиши шоҳидӣ

1. Забур 100: 1-2 - Садои шодӣ ба сӯи Худованд бихонед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Аъмол 4:12 - Ва дар ҳеҷ каси дигар наҷот вуҷуд надорад, зеро дар зери осмон ҳеҷ исми дигаре ба одамон дода нашудааст, ки мо ба василаи он наҷот ёбем.

1 Вақоеънома 16:24 Ҷалоли Ӯро дар байни халқҳо эълон кунед; корхои ачоиби у дар байни хамаи халкхо.

Мо бояд ҷалол ва мӯъҷизаҳои Худоро ба ҳамаи халқҳо эълон кунем.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: Эълон кардани корҳои аҷиби Ӯ

2. Ҳамду санои Ӯро бихонед: ҷалоли Ӯро ба халқҳо эълон кунед

1. Ишаъё 12:4-5 - Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт: Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед; дар байни халқҳо маълум кунед, ки ӯ чӣ кардааст, ва эълон кунед, ки номи Ӯ баланд аст.

2. Забур 96:2-3 - Барои Худованд суруд хонед, исми Ӯро ҳамду сано хонед; наҷоти худро рӯз ба рӯз эълон кунад. Шӯҳрати Ӯро дар байни халқҳо эълон кунед, корҳои аҷоиби Ӯро дар миёни ҳамаи халқҳо эълон кунед.

1 Вақоеънома 16:25 Зеро ки Худованд бузург аст ва сазовори ҳамду сано; Ӯ низ аз ҳама худоён метарсад.

Худованд бузург ва ҳамду сано аст, ва Ӯ бояд аз ҳама худоёни дигар тарсид.

1. Бузургӣ ва ҳамду санои Худованд

2. Тарси Худованд аз ҳама худоёни дигар

1. Забур 145:3 - Худованд бузург аст ва бузург аст ситоиш; ва бузургии ӯ бечӯавоб аст.

2. Ишаъё 8:13 - Худи Худованди лашкарҳоро тақдис кунед; ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бими шумо бошад.

1 Вақоеънома 16:26 Зеро ки ҳамаи худоёни халқ бутҳоянд, аммо осмонро Худованд офарид.

Худованд осмонро офарид, бар хилофи бутҳое, ки мардум саҷда мекарданд.

1. Худованд Офаридгор ва умеди мост

2. Бутпарастӣ: Аз ваъдаҳои дурӯғ ҳазар кунед

1. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст.

2. Румиён 1:25 - Онҳо ҳақиқатро дар бораи Худо ба дурӯғ иваз карданд ва ба ҷои Офаридгор, ба махлуқот саҷда карданд ва хидмат мекарданд.

1 Вақоеънома 16:27 Ҷалол ва ҷалол дар ҳузури Ӯст; кувваю шодӣ дар чои у.

Худо ҳозир аст ва ҷалол, иззат, қувват ва шодӣ меорад.

1. Дар назди Худо қувват ва шодӣ пайдо кардан

2. Тасбеҳи Худо бо тасбеҳи Ӯ

1. Забур 16:11 Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

1 Вақоеънома 16:28 Ба Худованд ато кунед, эй қабилаҳои қавм, ба Худованд ҷалол ва қувват диҳед.

Ин оят мардумро даъват мекунад, ки ба Худованд ҷалол ва қувват бахшанд.

1. Мо метавонем миннатдории худро ба Худованд бо додани ҷалол ва қувват ба Ӯ нишон диҳем.

2. Мо вазифадорем, ки ҳамчун нишонаи имонамон ба Худованд ҷалол ва қувват бахшем.

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, дар дилҳои худ бо шукргузорӣ ба Худо.

2. Забур 29:1-2 - Ба Худованд васф кунед, эй мавҷудоти осмонӣ, ба Худованд ҷалол ва қувват диҳед. Ба Худованд ҷалоли исми Ӯро нисбат диҳед; Худовандро дар ҷалоли қудсият парастиш кунед.

1 Вақоеънома 16:29 Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ ато кунед: ҳадия биёред ва ба ҳузури Ӯ биёед; Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кунед.

Худовандро ҳамду сано гӯед, ҳадияҳо биёред ва ба ҳузури Худованд бо эҳтиром биёед.

1. Худовандро дар ҷамоли муқаддасат парастиш кунед

2. Қудрати ҷалол додани Худо

1. Забур 96:8-9 - Ба Худованд ҷалол диҳед, ки мувофиқи исми Ӯст; ҳадия биёред ва ба ҳавлии ӯ биё. Худовандро дар ҷалоли қудсият саҷда кунед;

2. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

1 Вақоеънома 16:30 Эй тамоми замин пеши Ӯ битарс: ҷаҳон низ устувор хоҳад буд, то ки ҷунбиш нашавад.

Ҷаҳон бояд аз Худованд битарсад ва устувор ва бечуръат бошад.

1. Эътиқоди устувор: То чӣ андоза эътимод ба Худо ба мо устуворӣ медиҳад, то бо ҷаҳон рӯ ба рӯ шавем.

2. Дар пеши Ӯ битарсед: Чаро ва чӣ тавр мо бояд аз Худованд битарсед.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

1 Вақоеънома 16:31 Бигзор осмон шод шавад, ва замин шод шавад; ва одамон дар миёни халқҳо гӯянд: "Худованд подшоҳӣ мекунад".

Худованд бар тамоми халқҳо подшоҳӣ мекунад, ва осмон ва замин бояд шодӣ кунанд.

1. Шод шудан дар Малакути Худованд

2. Ҳукмронии Худованд

1. Забур 97:1 - Худованд ҳукмронӣ мекунад, бигзор замин шодӣ кунад; бигузор бисьёр сохилхо шод бошанд!

2. Ишаъё 52:7 - Чӣ зебост бар кӯҳҳо пойҳои Он кас, ки башорат медиҳад, сулҳро интишор мекунад, хушхабарро аз хушбахтӣ меорад, наҷот медиҳад, ба Сион мегӯяд: "Худои Ту подшоҳӣ мекунад"!

1 Вақоеънома 16:32 Бигзор баҳр ғуррон кунад, ва пур аз он, бигзор киштзорҳо ва ҳар он чи дар он аст, шодӣ кунанд.

Баҳр, саҳро ва ҳар он чи дар онҳост, бояд дар Худованд шодӣ кунанд.

1. Дар Худованд шодӣ кардан: Дар тамоми душвориҳои зиндагӣ дар Худованд шодӣ кардан

2. Зебоии офариниш: Ҳама чиз дар Худованд шодӣ мекунад

1. Забур 94:11 - "Биёед, шод бошем ва дар Ӯ шодӣ кунем; Ӯро ҷалол диҳем".

2. Румиён 12:12 - "Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед".

1 Вақоеънома 16:33 Он гоҳ дарахтони ҳезум дар ҳузури Худованд суруд хоҳанд гуфт, зеро ки Ӯ барои доварӣ бар замин меояд.

Вақте ки Ӯ барои доварӣ бар рӯи замин меояд, дарахтон Худоро ҳамду сано хоҳанд хонд.

1. Худованд меояд: Ҷавоби шумо чӣ хоҳад буд?

2. Шод шудан аз бозгашти Худованд: Ситоиш ва парастишаш.

1. Ишаъё 55:12 "Зеро ки ту бо шодмонӣ берун хоҳӣ рафт ва бо осоиштагӣ пеш хоҳӣ рафт; кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши ту суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард".

2. Забур 96:13 "Пеш аз Худованд, зеро ки Ӯ меояд, зеро меояд, ки заминро доварӣ кунад. Ӯ ҷаҳонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва қавмҳоро бо адолат доварӣ хоҳад кард."

1 Вақоеънома 16:34 Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки ӯ хуб аст; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Мо бояд ба Худованд шукр гӯем, ки Ӯ некӯ аст ва раҳмати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати бепоёни Худованд: қадр кардани вафодории Худо

2. Худовандро баракат диҳед: некии бепоёни Ӯро ҷашн гиред

1. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

1 Вақоеънома 16:35 Ва бигӯед: "Моро наҷот деҳ, эй Худои наҷоти мо, ва моро ҷамъ деҳ ва моро аз халқҳо раҳоӣ деҳ, то ки исми муқаддаси Туро шукр гӯем ва бо ҳамду санои Ту ҷалол диҳем".

Халқи Исроил аз Худо хоҳиш мекунанд, ки онҳоро аз душманонашон наҷот диҳад ва барои наҷоти Ӯ шукр гӯяд.

1. Қувваи ҳамду сано: қадр кардани наҷоти Худо

2. Зарурати наҷот: таваккал ба муҳофизати Худо

1. Забур 34:2 Ҷони ман бо Худованд фахр хоҳад кард; Фурӯтанон инро мешунаванд ва шод хоҳанд шуд.

2. Забур 107:2 Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯ Ӯро аз дасти душман раҳо кардааст.

1 Вақоеънома 16:36 Худованд Худои Исроил то абад муборак бод. Ва тамоми мардум гуфтанд: «Омин ва Худовандро ҳамду сано хонданд».

Мардум Худовандро ҳамду сано мегуфтанд ва Ӯро барои эҳсони абадии Ӯ шукр мегуфтанд.

1. Мо бояд аз Худованд барои меҳрубонӣ ва марҳамати ҷовидонааш шукр гӯем.

2. Шукргузорӣ ба Худованд як роҳи эътирофи садоқати Ӯст.

1. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад поянда аст».

2. Қӯлассиён 3:17 - "Ва он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

1 Вақоеънома 16:37 Ва аз он ҷо пеши сандуқи аҳди Худованд Ософ ва бародаронаш рафт, то ки ҳамеша дар пеши сандуқ хизмат кунанд, чунон ки кори ҳаррӯза лозим буд.

Ософ ва бародаронаш сандуқи аҳди Худовандро тарк карданд, то ки ҳамеша дар пеши он хизмат кунанд, ҳамчун кори ҳаррӯзаи худ.

1. Истифодаи оқилонаи вақт: Ҳисоб кардани ҳар рӯз

2. Бахшидан ба кори Худованд: Иҷрои он чи лозим аст

1. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Воиз 9:10 Ҳар он чизе ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба он ҷо меравӣ, ҳеҷ коре нест, ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест.

1 Вақоеънома 16:38 Ва Обидидӯм бо бародаронашон, шасту ҳашт нафар; Убидӯм ибни Ядутун ва Ҳусо дарбон шаванд;

Обиддом ва бародаронаш ҳамроҳи писари Едутун ва Ҳусо дарбон таъин шуданд.

1. Ҡимати хизмат: Аз Обededом омӯзиш

2. Худро ба кори Худо бахшидан

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар он чи мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Ибриён 6:10 - Зеро Худо золим нест, то аз кори шумо ва муҳаббате, ки шумо ба исми Ӯ дар хидмат ба муқаддасон зоҳир кардаед, нодида гирад.

1 Вақоеънома 16:39 Ва Содӯқи коҳин ва бародаронаш коҳинон, ба ҳузури хаймаи Худованд дар баландии Ҷибъӯн,

Қитъа дар бораи Содӯқи коҳин ва бародаронаш, ки дар хаймаи Худованд хизмат мекунанд.

1. Даъват ба хизмат: Мулоҳиза дар 1 Вақоеънома 16:39

2. Содок ва бародаронаш: Омӯзиши хидмати содиқона

1. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд.

2. 1 Петрус 4:10 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

1 Вақоеънома 16:40 Барои Худованд бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ҳамеша субҳу шом қурбониҳои сӯхтанӣ овардан ва мувофиқи ҳар он чи дар шариати Худованд навишта шудааст, ки Ӯ ба Исроил амр фармудааст, ба ҷо оваред;

Ҳар саҳар ва шом бар қурбонгоҳ барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ тақдим кунед, мувофиқи шариати Исроил.

1: Мо бояд ҳамеша садоқат ва ибодати худро ба Худованд пешкаш кунем, чунон ки дар Китоби Муқаддас ба мо амр шудааст.

2: Мо бояд ба Каломи Худо содиқ бошем ва мувофиқи таълимоти он зиндагӣ кунем, зеро он роҳест, ки ба ҳаёти муборак мебарад.

1:1 Вақоеънома 16:34 - Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки ӯ хуб аст; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

2: Забур 116:17 - Ман барои ту қурбонии шукргузорӣ хоҳам овард ва исми Худовандро хоҳам хонд.

1 Вақоеънома 16:41 Ва бо онҳо Ҳемон ва Едутун ва дигар баргузидагон, ки номашон зикр шуда буд, то ки Худовандро шукр гӯянд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст;

Ҳеман ва Едутун, ҳамроҳи бисёре аз дигарон, ки номашон баргузида шудааст, ба Худованд барои марҳаматаш, ки то абад боқӣ мемонад, шукргузорӣ карданд.

1. Нерӯи шукргузорӣ: Ҷашни раҳмати бепоёни Худо

2. Тарбияи қалби шукргузорӣ: эътирофи вафодории Худо

1. Забур 107:1 - "Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст; зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

1 Вақоеънома 16:42 Ва бо онҳо Ҳемон ва Едутун бо карнайҳо ва санҷҳо барои навозандагон ва бо асбобҳои мусиқии Худо. Ва писарони Едутун дарбон буданд.

Ҳемон ва Едутун бо карнайҳо, санҷҳо ва дигар асбобҳои мусиқӣ ибодат мекарданд, ва писарони онҳо дарбон буданд.

1. Ба воситаи мусиқӣ Худоро ибодат кардан

2. Аҳамияти хидмат ба Худо дар калисо

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед, бо барфа ва лира Ӯро ҳамду сано гӯед, бо даф ва рақс Ӯро ҳамду сано гӯед, Ӯро бо торҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед, Ӯро бо садои санҷҳо ҳамду сано гӯед. Ӯро бо санҷҳои баланд.

2. Эфсӯсиён 5:18-20 - Ва аз шароб маст нашавед, зеро ин бадкорӣ аст, балки аз Рӯҳ пур шавед ва ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ муроҷиат кунед, бо дили худ ба Худованд суруд ва наво хонед. , ҳамеша ва барои ҳама чиз ба Худои Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем.

1 Вақоеънома 16:43 Ва тамоми мардум ҳар кас ба хонаи худ рафтанд, ва Довуд баргашт, то хонаи худро баракат диҳад.

Тамоми мардум ба хона рафтанд, дар ҳоле ки Довуд барои шукргузорӣ ба хонаи худ баргашт.

1. Муҳимияти шукргузорӣ дар ҳама ҳолат.

2. Қудрати бозгашт ба хона ва шукргузорӣ.

1. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

1 Вақоеънома боби 17 ба аҳди Худо бо Довуд ва ваъдаи сулолаи абадӣ нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Довуд хоҳиши сохтани хона барои Сандуқи Аҳдро баён мекунад. Бо вуҷуди ин, Худо бо Нотон-пайғамбар сӯҳбат мекунад ва ба ӯ дастур медиҳад, ки ба Довуд хабаре расонад (1 Вақоеънома 17:1-3).

Сархати 2: Ба воситаи Нотон, Худо ба Довуд дар бораи садоқати пешинааш хотиррасон мекунад ва чӣ гуна ӯро аз чӯпонӣ то подшоҳии Исроил гирифта буд. Худо Довудро итминон медиҳад, ки дар тӯли сафарҳояш бо ӯ буд (1 Вақоеънома 17:4-7).

Параграфи 3: Тамаркуз ба ваъдаи Худо дар бораи таъсиси сулолаи абадӣ барои Довуд нигаронида шудааст. Ӯ эълон мекунад, ки яке аз авлоди Довудро Ӯ подшоҳ интихоб мекунад ва ба исми Ӯ хона хоҳад сохт (1 Вақоеънома 17:8-14).

Сархати 4: Дар Ҳисобот таъкид мекунад, ки ин аҳд на танҳо барои Довуд, балки барои наслҳои ояндаи ӯ низ аст. Худо ваъда медиҳад, ки тахти онҳоро то абад пойдор мегардонад ва кафолат медиҳад, ки муҳаббати устувори Ӯ ҳамеша бо онҳо мемонад (1 Вақоеънома 17:15-22).

Сархати 5: Боб бо посухи Довуд дар бораи миннатдорӣ ва фурӯтанӣ дар назди Худо анҷом меёбад. Ӯ эътироф мекунад, ки ҳеҷ кас ба Ӯ монанд нест ва хоҳиши иҷрои ин ваъдаро дар таъсиси сулолаи абадӣ баён мекунад (1 Вақоеънома 17:23-27).

Хулоса, боби ҳафтуми 1 Вақоеънома аҳди Худо ва ваъдаи сулолаи абадӣ тасвир шудааст. Хоҳиши сохтани хонаро таъкид мекунад ва Нотон паёми Худоро нақл мекунад. Зикр кардани садоқати гузашта ва бунёди наслҳои оянда. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам дахолати илоҳӣ дар интихоб ва баракат додани шоҳ Довуд ва ҳам кафолати Худоро дар

бораи насли ҷовидонае, ки ба воситаи он салтанати Ӯ барпо хоҳад шуд, нишон медиҳад.

1 Вақоеънома 17:1 Ва ҳангоме ки Довуд дар хонаи худ менишаст, Довуд ба Нотони набӣ гуфт: «Инак, ман дар хонаи кедрҳо зиндагӣ мекунам, аммо сандуқи аҳди Худованд дар зери пардаҳо мемонад».

Довуд, ки дар хонаи кедр зиндагӣ мекард, ба хотир овард, ки сандуқи аҳди Худованд ҳанӯз дар хаймаи муқаддас дар зери пардаҳо қарор дорад.

1. Дар тасаллӣ ва қаноатмандӣ дар Худованд зиндагӣ кардан

2. Аҳамияти Сандуқи Аҳд

1. Забур 84:10-12 - Зеро ки як рӯз дар ҳавлиҳои Ту аз ҳазор рӯз беҳтар аст. Ман беҳтар аст дар хонаи Худои худ дарбон бошам, аз он ки дар хаймаҳои шарорат сокин бошам. Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод, ва ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт.

2. Ибриён 9:4 - Дар он бухури тиллоӣ ва сандуқи аҳд гирдогирд бо тилло пӯшида буд, ва дар он деги тиллои манна ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд.

1 Вақоеънома 17:2 Нотон ба Довуд гуфт: «Ҳар он чи дар дилат ҳаст, бикун; зеро ки Худо бо туст.

Нотон Довудро ташвиқ мекунад, ки аз паи хоҳишҳои худ амал кунад ва ӯро боварӣ мебахшад, ки Худо бо ӯ аст.

1. Новобаста аз вазъият, Худо ҳамеша бо мост.

2. Мо метавонем тасаллӣ ёбем, зеро медонем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин мешавам, ҳатто дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Вақоеънома 17:3 Ва ҳамон шаб чунин воқеъ шуд, ки каломи Худо ба Нотон нозил шуда, гуфт:

Гузариш Нотон, пайғамбари Худо, дар ҳамон шаб аз ҷониби Худо калом гирифт.

1. Худо ҳамеша дар кор аст: Ҳикояи Нотон

2. Чӣ тавр дар ҳаёти худ овози Худоро бишнавед

1. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

2. Юҳанно 10:27 - Гӯсфандони Ман ба овози ман гӯш медиҳанд; Ман онҳоро мешиносам ва онҳо маро пайравӣ мекунанд.

1 Вақоеънома 17:4 Бирав ва ба бандаи ман Довуд бигӯ: «Худованд чунин мегӯяд: "Ман хонае насоз, ки дар он сокин шавам".

Худованд ба Довуд гуфт, ки ӯ набояд хонае бино кунад, ки дар он зиндагӣ кунад.

1. Худованд манзили мост ва эҳтиёҷ надорад, ки барои Ӯ манзиле созем.

2. Мо набояд кӯшиш кунем, ки бузургии беандозаи Худовандро дарбар гирем.

1. Забур 91:1-2 Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2. 3 Подшоҳон 8:27 Аммо оё Худо дар ҳақиқат дар рӯи замин сокин хоҳад буд? инак, осмон ва осмони осмон туро дарбар гирифта наметавонанд; ин хонае, ки ман сохтаам, чӣ қадар камтар аст?

1 Вақоеънома 17:5 Зеро ки ман аз рӯзе ки Исроилро ба вуҷуд овардам, то имрӯз дар хона сокин нашудаам; балки аз хайма ба хайма ва аз як хайма ба хайма гузаштаанд.

Аз рӯзе, ки исроилиён ба воя расиданд, Худо дар хона зиндагӣ намекард, балки аз як хайма ба хаймаи дигар кӯчид.

1. Худо ба хонаи моддӣ ниёз надорад, то ҷои зисти мо бошад.

2. Дар ҳар куҷое, ки равем, ҳузури Худо бо мост.

1. Хуруҷ 33:14 - Ва ӯ гуфт: "Ҳузури Ман бо шумо хоҳад рафт, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод".

2. Юҳанно 14:23 - Исо дар ҷавоби вай гуфт: «Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, каломи Маро риоя хоҳад кард; ва Падари Ман ӯро дӯст хоҳад дошт, ва Мо назди ӯ омада, хонаи Худро бо ӯ хоҳем сохт.

1 Вақоеънома 17:6 Дар ҳар ҷое ки бо тамоми Исроил рафтор карда бошам, ба касе аз доварони Исроил, ки ба ӯ амр фармудаам, ки қавми худро таъом диҳад, сухан гуфта, гуфтам: "Чаро барои Ман хонаи аз арзҳо бино накардаед?"

Худо пурсид, ки чаро доварони Исроил барои ӯ хонаи арзӣ насозанд, зеро ки Ӯ бо онҳо дар тамоми Исроил роҳ мерафт.

1. Нигоҳи Худованд ба хонааш ва итоати мо ба фармудаҳои Ӯ

2. Сохтани хонаи имон ба Худованд

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. 1 Петрус 2:4-5 - Ба онҳое ки меояд, мисли назди санги зинда, аз ҷониби одамон манъ карда шудааст, вале баргузидаи Худо ва гаронбаҳо; шумо низ мисли сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ ва коҳини муқаддасро бино кардаед. , қурбониҳои рӯҳонӣ пешкаш кунанд, ки ба Худо мақбули Исои Масеҳ аст.

1 Вақоеънома 17:7 Пас, акнун ба бандаи ман Довуд чунин бигӯй: Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: "Ман туро аз гӯсфандон, аз паси гӯсфандон гирифтам, то ки бар қавми Ман Исроил ҳоким бошӣ".

Худо Довудро интихоб кард, то бар халқи худ, яъне исроилиён ҳоким шавад.

1. Қудрати даъвати Худо

2. Вафодории ваъдаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

1 Вақоеънома 17:8 Ва дар ҳар ҷое ки ту мерафтӣ, бо ту будам, ва ҳамаи душманонатро аз пеши ту маҳв кардам, ва туро номе ба мисли номи бузургони рӯи замин гузоштам.

Худо бо Довуд буд ва ӯро аз ҳама душманонаш муҳофизат кард ва Довудро номи бузург гардонид.

1. Муҳофизати Худо: Омӯзиши такя ба Худованд дар замонҳои душвор

2. Номи бузургӣ: Зиндагӣ бо аҳамият

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

1 Вақоеънома 17:9 Ва Ман барои қавми Худ Исроил маконе муқаррар карда, онҳоро хоҳам шинонд, ва онҳо дар макони худ сокин хоҳанд шуд, ва дигар ҷунбонда нахоҳанд шуд; ва фарзандони шарир дигар онҳоро барбод нахоҳанд дод, чунон ки дар ибтидо,

Худо барои Исроил, халқи худ ҷойе муқаррар мекунад ва онҳоро муҳофизат мекунад, то онҳо аз ҷониби қувваҳои бад халалдор нашаванд ва нобуд нашаванд.

1: Худо муҳофизи содиқ аст ва мо итминон дошта метавонем, ки Ӯ моро дар амн ва амн нигоҳ медорад.

2: Худо барои мардумаш нақшае дорад ва новобаста аз монеаҳо онро иҷро мекунад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

1 Вақоеънома 17:10 Ва аз замоне ки ба доварон амр фармудаам, ки бар қавми Худ Исроил бошанд. Илова бар ин, Ман ҳамаи душманонатро мутеъ хоҳам кард. Ва ба ту мегӯям, ки Худованд барои ту хонае хоҳад сохт.

Худо аз замони доварон халқи Исроилро назорат ва муҳофизат мекунад ва Ӯ ин корро идома медиҳад, ҳатто душманони онҳоро зер мекунад. Илова бар ин, Худо барои касе, ки сухан мегӯяд, хонае хоҳад сохт.

1. Худо муҳофизи халқи худ аст: 1 Вақоеънома 17:10

2. Нақшаи Худо барои сохтани хона: 1 Вақоеънома 17:10

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

1 Вақоеънома 17:11 Ва ҳангоме ки айёми ту ба охир мерасад, ту бояд бо падарони худ бирав, ва ман насли туро, ки аз писарони ту хоҳад буд, пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард; ва подшоҳии ӯро барқарор хоҳам кард.

Худо ба шоҳ Довуд ваъда медиҳад, ки яке аз писаронаш вориси ӯ мешавад ва подшоҳӣ мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Мулоҳиза дар 1 Вақоеънома 17:11

2. Баракати Салтанати муқарраршуда: Баррасии 1 Вақоеънома 17:11

1. 2 Подшоҳон 7:11-16 - ваъдаи Худо ба Довуд, ки сулолаи ӯ то абад барпо хоҳад шуд

2. Забур 89:3-4 - ваъдаи Худо дар бораи барпо кардани тахт ва салтанати Довуд то абад

1 Вақоеънома 17:12 Ӯ барои ман хона хоҳад сохт, ва ман тахти ӯро то абад устувор хоҳам сохт.

Худо ба шоҳ Довуд ваъда медиҳад, ки тахти худро то абад устувор месозад ва барои ӯ хона месозад.

1. Ваъдаи Худо ба Довуд: Эҷоди мерос барои оянда

2. Қудрати аҳди Худо: тахти доимӣ

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

2. 2 Подшоҳон 7:15-16 - "Аммо марҳамати ман аз ӯ дур нахоҳад шуд, чунон ки ман онро аз Шоул, ки ӯро пеши ту гузоштам, гирифтаам. Ва хонаи ту ва салтанати ту то абад дар пеши назари ту пойдор хоҳанд шуд; тахт то абад пойдор хоҳад шуд».

1 Вақоеънома 17:13 Ман падари ӯ хоҳам буд, ва ӯ писари ман хоҳад буд;

Худо ваъда медиҳад, ки ба Довуд ва насли ӯ падар хоҳад буд ва ба онҳо ҳамеша раҳмдил хоҳад буд.

1. Падар будани Худо: Чӣ гуна муҳаббат ва раҳмати Худо абадӣ боқӣ мемонад

2. Аҳди Худо: Вафо кардан ба ваъдаҳо ва зоҳир кардани раҳмат

1. Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад».

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

1 Вақоеънома 17:14 Аммо ӯро дар хонаи Худ ва дар салтанати худ то абад сокин хоҳам кард, ва тахти ӯ то абад пойдор хоҳад шуд.

Худо ваъда медиҳад, ки ба Довуд ва насли ӯ хона ва салтанати доимӣ медиҳад ва тахти ӯ то абад устувор мемонад.

1. Ваъдаи Худо ба Довуд: Арши ҷовидонӣ

2. Малакути абадии Худо

1. Забур 89:3-4 - "Ман бо баргузидаи худ аҳд бастаам, ба бандаи Худ Довуд қасам хӯрдам, Насли Туро то абад пойдор хоҳам дод ва тахти Туро барои наслҳо обод хоҳам кард".

2. Ишаъё 9:7 - «Аз афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагии ӯ, бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ, хотима нахоҳад дошт, то онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад ва аз он замон то ба имрӯз ва то абад. Гайрати Худованди лашкарҳо ин корро хоҳад кард».

1 Вақоеънома 17:15 Нотон мувофиқи ҳамаи ин суханон ва мувофиқи ҳамаи ин рӯъё ба Довуд сухан гуфт.

Нотон ба Довуд мувофиқи тамоми суханон ва рӯъёе ки ба ӯ дода шуда буд, сухан ронд.

1. Омӯзиши шунидан ва итоат кардани овози Худо

2. Итоат ба хости Худо

1. Юҳанно 10:27 - Гӯсфандони Ман ба овози ман гӯш медиҳанд; Ман онҳоро мешиносам ва онҳо маро пайравӣ мекунанд.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

1 Вақоеънома 17:16 Ва подшоҳ Довуд омада, ба ҳузури Худованд нишаст, ва гуфт: «Эй Худованд Худо, ман кистам, ва хонаи ман чист, ки маро ба ин ҷо овардай?

Подшоҳ Довуд фурӯтанӣ аз Худо хоҳиш кард, ки фаҳмонад, ки чаро Ӯ ва аҳли хонадони ӯро баракат додааст.

1. Неъматҳои Худо аз шоистагии худи мо нест.

2. Мо бояд ҳамеша бо фурӯтанӣ ва шукрона ба Худо наздик шавем.

1. Забур 115: 12-13 - "Худованд дар бораи мо ғамхорӣ кард: Ӯ моро баракат хоҳад дод; Ӯ ба хонадони Исроил баракат хоҳад дод; Ӯ хонадони Ҳорунро баракат хоҳад дод; Ӯ онҳоеро, ки аз Худованд метарсанд, баракат хоҳад дод. ва бузург."

2. Яъқуб 4:10 - "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

1 Вақоеънома 17:17 Аммо ин дар назари Ту, эй Худо, чизи ночиз буд; Зеро ки Ту низ дар бораи хонаи бандаи Худ дар муддати тӯлонӣ сухан гуфтай, ва маро ба сифати шахси олиҷаноб, эй Худованд Худо, дидӣ.

Довуд ночиз будани дархости худро дар муқоиса бо бузургӣ ва файзи Худо дар бораи хонаводааш барои наслҳои оянда эътироф мекунад.

1. Бузургии Худо ва хурдии мо дар муқоиса

2. Файзи Худо ва нолоиқии мо

1. Ишаъё 40:15-17 - Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо шуморида мешаванд: инак, Ӯ ҷазираҳоро ҳамчун чизи андак мегирад.

2. Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор!

1 Вақоеънома 17:18 Довуд барои шарафи бандаи ту ба ту бештар чӣ гуфта метавонад? зеро ки ту бандаи худро мешиносӣ.

Довуд аз Худо талаб мекунад, ки барои хизматгори содиқ буданаш эҳтиром ва эътироф кунад.

1. Вафодории бечунучаро: Дарси ҳаёти Довуд

2. Неъматҳои бандаи мӯъмини Худо будан

1. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

1 Вақоеънома 17:19 Эй Худованд, ба хотири бандаи Худ ва мувофиқи дили худ, ин ҳама бузургӣ кардай, то ки ҳамаи ин чизҳои бузургро эълон кардӣ.

Довуд Худоро барои бузургии Ӯ ва барои ҳамаи корҳои аҷибе, ки Ӯ кардааст, ҳамду сано мегӯяд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ - чӣ гуна Худо ваъдаҳои худро содиқона иҷро мекунад ва дар иваз моро баракат медиҳад.

2. Қувваи ҳамду сано - чӣ гуна ҳамду санои Худо ба ҳаёти мо шодӣ ва оромӣ меорад.

1. Забур 103:17 - "Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост"

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

1 Вақоеънома 17:20 Эй Парвардигори ман, ҳеҷ кас монанди Ту нест, ва ҳеҷ худое ғайр аз Ту нест, мувофиқи он чи ки мо бо гӯшҳои худ шунидаем.

Довуд Худоро барои бузургии худ ситоиш мекунад ва эътироф мекунад, ки ҳеҷ кас монанди Ӯ ва ҳеҷ худои дигаре ҷуз Ӯ нест.

1. Ягонагии Худо: Омузиши бузургии Худованд

2. Бозёфт кардани бузургии Худо: вокуниши мо ба бузургии бемисли ӯ

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред: зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест,

2. Забур 86:8 - Дар миёни худоён ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд! ва ҳеҷ коре мисли аъмоли ту нест.

1 Вақоеънома 17:21 Ва чӣ гуна халқе дар рӯи замин мисли қавми ту Исроил аст, ки Худо онҳоро фидия дода, барои қавми худ табдил дод, то ки туро номи бузургӣ ва даҳшатнок созад, ва халқҳоро аз пеши қавми худ берун кард, ки ту онҳоро аз Миср фидия додаед?

Худо баргузид, ки исроилиёнро фидия диҳад ва халқи бузург ва тавоно гардонад ва халқҳоро аз пеши онҳо берун ронда, пас аз он ки онҳо аз Миср озод карда шуданд.

1. Садоқатмандии Худо ба онҳое, ки Ӯ барои наҷот додан интихоб мекунад.

2. Қудрат ва бузургии Худо тавассути кафорат зоҳир шуд.

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:1-3 - Чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ.

1 Вақоеънома 17:22 Зеро ки қавми Худ Исроилро то абад қавми Худ сохтӣ; ва Ту, эй Худованд, Худои онҳо шудӣ.

Худо халқи Исроилро интихоб кард, то халқи Худ бошанд ва Ӯ то абад Худои онҳо гашт.

1. Муҳаббати бепоёни Худо ба халқаш

2. Иҷрои иродаи Худоро интихоб кардан

1. Такрори Шариат 7:6-8 - Зеро ки ту халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастӣ: Худованд Худои ту туро баргузидааст, то ки барои Худ халқи махсусе бошӣ, аз ҳамаи одамоне, ки дар рӯи замин ҳастанд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед;

1 Вақоеънома 17:23 Пас, алҳол, эй Худованд, бигзор он чи дар бораи бандаи Худ ва дар бораи хонаи вай гуфтаӣ, то абад устувор бошад, ва он чи гуфтаӣ, ба ҷо овар.

Довуд ба Худо дуо мекунад, ки ваъдаҳои ба ӯ ва хонаи ӯ додашуда то абад иҷро шаванд.

1. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст.

2. Ҷавоби мо ба ваъдаҳои Худо бояд таваккал ва итоат кардан бошад.

1. Румиён 4:20-21 - Вай дар бораи ваъдаи Худо беимонӣ намекард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан итминон дошт, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад.

2. Яъқуб 2:17-18 - Ба ҳамин монанд, имон худ аз худ, агар он бо амал ҳамроҳ набошад, мурда аст. Аммо касе гӯяд: "Ту имон дорӣ; Ман амалҳо дорам. Имони худро бе амал ба ман нишон деҳ, то имони худро ба аъмоли худ нишон диҳам.

1 Вақоеънома 17:24 Бигзор исми Ту то абад ҷалол ёбад ва бигӯяд: "Худованди лашкарҳо Худои Исроил, Худои Исроил аст; ва хонадони бандаат Довуд пеши ту пойдор гардад". .

Худо Худованди лашкарҳо ва Худои Исроил аст ва Ӯ ваъда медиҳад, ки хонадони Довудро барпо мекунад.

1. Даъват ба парастиши Худое, ки халқи Ӯро устувор месозад

2. Ваъдаи вафодории бепоёни Худо

1. Ишаъё 9:7 - Афзоиши ҳукумат ва осоиштагии ӯ интиҳо нахоҳад буд, бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ, то ки онро фармоиш диҳанд ва онро бо доварӣ ва адолат барқарор кунанд, ҳатто аз он вақт то абад. .

2. Забур 89:34 - Аҳди Худро намешиканам ва чизеро, ки аз лабонам меравад, тағир намедиҳам.

1 Вақоеънома 17:25 Зеро ки Ту, эй Худои ман, ба бандаи худ гуфтай, ки барои ӯ хона бино хоҳӣ кард; бинобар ин бандаи Ту дар дили худ ёфт, ки ба ҳузури Ту дуо гӯяд.

Довуд аз ваъдаи Худо дар бораи сохтани хона ба ӯ таъсир карда, хоҳиши худро баён мекунад, ки дар назди Худо дуо гӯяд.

1: Мо бояд ба намунаи Довуд пайравӣ кунем, то дар дуо содиқона ба Худо муроҷиат кунем.

2: Вақте ки Худо ба мо ваъда медиҳад, беҳтар аст, ки бо дуо ва имон ҷавоб диҳед.

1: Ishaiah 65:24 Ва чунин хоҳад шуд, ки пеш аз он ки даъват кунанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ва ҳангоме ки онҳо сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

2: Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

1 Вақоеънома 17:26 Ва акнун, эй Худованд, Ту Худо ҳастӣ, ва ин некиро ба бандаи Худ ваъда додай:

Худованд ба бандааш ваъдаи нек кардааст.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо

2. Некии аҳди Худо

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

1 Вақоеънома 17:27 Пас, акнун бигзор туро баракат бидеҳ, ки хонаи бандаатро баракат диҳ, то ки он то абад пеши Ту бошад, зеро ки Ту баракат медиҳӣ, эй Худованд, ва он то абад муборак хоҳад буд.

Худо онҳоеро, ки муҳаббат ва садоқати Ӯро қабул мекунанд, баракат медиҳад.

1. Неъматҳои Худо: Қабули ишқу вафои Ӯ

2. Муҳаббати Худо абадӣ аст

1. 1 Вақоеънома 17:27

2. Забур 103: 17-18 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

1 Вақоеънома боби 18 ба ғалабаҳои ҷангии Довуд ва густариши салтанати ӯ нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб бо тавсифи маъракаҳои муваффақи Довуд бар зидди фалиштиён оғоз мешавад. Ӯ онҳоро мағлуб кард, шаҳрҳоро забт кард ва дар қаламравҳои онҳо гарнизонҳо таъсис дод (1 Вақоеънома 18:1).

Сархати 2: Ҳикоя забт кардани Довудро бар халқҳои мухталифи атрофи Исроил таъкид мекунад. Ӯ Мӯобро мағлуб карда, онҳоро маҷбур кард, ки хироҷ диҳанд. Вай инчунин бо Ҳададозар, подшоҳи Сӯбоҳ, дар ҷанг баромад ва ғолиб омад (1 Вақоеънома 18:2-8).

Параграфи 3: Тамаркуз ба ғаниматҳои ҷангие, ки Довуд ба даст овардааст, нигаронида шудааст. Ӯ аз ин халқҳои забтшуда миқдори зиёди тилло, нуқра ва биринҷро гирифта, ба Худо бахшид (1 Вақоеънома 18:9-11).

Параграфи 4: Дар Ҳисобот қайд карда мешавад, ки шӯҳрати Довуд дар натиҷаи муваффақиятҳои ҷангии ӯ ба таври васеъ паҳн шудааст. Бисёр халқҳо аз тарс ба ӯ итоат карданд ва ба ӯ хироҷ гирифтанд (1 Вақоеънома 18:12-13).

Сархати 5: Ин боб бо номбар кардани баъзе мансабдорони калидии маъмурияти Довуд, ки дар давоми ин забтҳо ба ӯ содиқона хизмат мекарданд, анҷом меёбад. Ин шахсон дар ҳукумати ӯ вазифаҳои муҳимро ишғол мекарданд (1 Вақоеънома 18:14-17).

Хулоса, боби ҳаждаҳуми 1 Вақоеънома ғалабаҳои ҷангии Довуд ва густариши салтанати ӯро тасвир мекунад. Таъкид кардани ғалаба бар фалиштиён ва забтҳо бар халқҳои ҳамсоя. Зикр кардани ғаниматҳо ва таъсиси мансабдорони содиқ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам маҳорати низомии шоҳ Довуд ва ҳам рушду таҳкими салтанати ӯро тавассути маъракаҳои муваффақ нишон медиҳад ва ҳамзамон эътирофи ӯро ҳамчун ҳокими тавоно аз ҷониби дигар халқҳо таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 18:1 Пас аз ин чунин воқеъ шуд, ки Довуд фалиштиёнро зада, онҳоро мутеъ намуд, ва Ҷат ва шаҳрҳои онро аз дасти фалиштиён гирифт.

Довуд фалиштиёнро мағлуб кард ва шаҳри Ғатро аз ҳукмронии онҳо озод кард.

1. Ҳимоя ва қудрати Худо моро дарториктарин лаҳзаҳои мо нигоҳ медорад.

2. Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, мо метавонем ғалабаро эҳсос кунем.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

1 Вақоеънома 18:2 Ва Мӯобро зад; ва мӯобиён бандагони Довуд шуда, ҳадяҳо меоварданд.

Ҷамъбасти гузаргоҳ: Довуд Мӯобро мағлуб кард ва онҳо хизматгорони ӯ шуданд ва ҳадяҳо оварданд.

1. Қудрати Худо ва фазли Ӯ бар мо дар ҷангҳои мо.

2. Итоат ба хости Худо ва таваккал ба қудрати Ӯ.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, агарчи обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

1 Вақоеънома 18:3 Ва Довуд Ҳадаразар подшоҳи Сӯборо то Ҳамот лату кӯб кард, вақте ки ӯ барои мустаҳкам кардани салтанати худ дар назди дарёи Фурот мерафт.

Довуд Зоба подшоҳи Ҳадаразарни мағлуб этиб, унинг салтанатини Фурот дарёсигача кенгайтирди.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Пирӯзии Довуд дар Фурот

2. Бигзор ҳеҷ чиз шуморо боздорад: Чӣ тавр ҳар як монеаро бартараф кардан мумкин аст

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Забур 37:23-24: Қадамҳои одами некро Худованд амр мекунад, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад. Ҳарчанд афтода бошад ҳам, вай тамоман сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд ӯро бо дасташ нигоҳ медорад.

1 Вақоеънома 18:4 Ва Довуд аз ӯ ҳазор ароба ва ҳафт ҳазор савора ва бист ҳазор пиёда гирифт;

Довуд лашкари Сурияро шикаст дод ва ҳазорон ароба, саворон ва пиёдаҳоро гирифт, вале танҳо сад ароба нигоҳ дошт.

1. Худо ҳамеша дар паҳлӯи мост, ҳатто дар сахттарин набардҳо.

2. Ғалаба тавассути имон меояд, на бо қувваи инсон.

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 31:1 Вой бар ҳоли онҳое ки барои кӯмак ба Миср меоянд; ва савори аспон монед ва ба аробаҳо таваккал кунед, зеро ки онҳо бисьёранд; ва савораҳо, зеро ки онҳо хеле қавӣ ҳастанд; вале онҳо ба Қуддуси Исроил нигоҳ намекунанд ва Худовандро намеҷӯянд!

1 Вақоеънома 18:5 Ва ҳангоме ки арамиён аз Димишқ барои кӯмак ба Ҳадаразар, подшоҳи Сӯбо омаданд, Довуд дуву бисту ҳазор нафар аз арамиёнро кушт.

Довуд Сурияи Димишқро мағлуб карда, 22 000 нафарро куштааст.

1. Қувваи Худо дар халқи Худо: Чӣ гуна Парвардигори мӯътамади мо ба мо дар ғолиб омадан кӯмак мекунад

2. Қувваи имони бепоён: Намунаи Довуд дар бораи эътимод ба Худованд

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; Пас шумо дар замин сокин хоҳед шуд ва бо садоқат дӯстӣ хоҳед кард.

1 Вақоеънома 18:6 Ва Довуд посбонҳоро дар Сурияимишқ гузошт; ва арамиён ғуломи Довуд шуда, ҳадяҳо меоварданд. Ҳамин тавр, Худованд Довудро ба ҳар ҷое ки мерафт, нигоҳ дошт.

Довуд дар шаҳри Димишқи Сурия посбонҳо гузошт ва арамиён хизматгори ӯ шуда, ба ӯ ҳадяҳо меоварданд. Дар натиҷа, Худованд Довудро дар ҳар ҷое ки мерафт, нигоҳ дошт.

1. Худо итоаткории моро бо нигоҳ доштани мо дар кӯшишҳоямон подош медиҳад.

2. Вақте ки мо ба Худо содиқ бошем, Ӯ моро дар ҳар куҷое, ки равем, муҳофизат мекунад.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба он сӯ медаванд, то ба онҳое, ки дилашон нисбат ба Ӯ беайб аст, дастгирӣ кунад.

1 Вақоеънома 18:7 Ва Довуд сипарҳои тиллоро, ки бар навкарони Ҳадаразар буд, гирифта, ба Ерусалим оварад.

Довуд сипарҳои тиллоро аз навкарони Ҳадаразар гирифта, ба Ерусалим оварад.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чӣ гуна итоаткории Довуд ба Худо ба он оварда расонд, ки ӯ сипарҳои тиллоро аз хизматгорони Ҳадаразар ба Ерусалим гирифт.

2. Подошҳои вафодорӣ - Чӣ гуна Худо Довудро барои садоқаташ дар гирифтани сипарҳои тилло ба Ерусалим подош дод.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-9 - «Қавӣ ва хеле далер бошед. Бодиққат бошед, ки тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту додааст, риоя кунед; аз он ба рост ё чап рӯй нагардонед, то ҳар ҷое, ки биравед, муваффақ шавӣ. Ин китоби шариатро ҳамеша дар лаби худ нигоҳ доред ва шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ҳар он чи дар он навишта шудааст, боэҳтиёт бошед, он гоҳ муваффақ ва муваффақ хоҳед шуд.

2. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Ҳамаи ин баракатҳо хоҳанд омад. шумо ва ҳамроҳи шумо, агар ба Худованд Худои худ итоат кунед.

1 Вақоеънома 18:8 Ҳамин тавр, аз Тибҳот ва аз Чун, шаҳрҳои Ҳадаразар ба Довуд миси бағоят зиёд овард, ки Сулаймон бо он баҳри мисин ва сутунҳо ва зарфҳои мисин сохт.

Довуд аз шаҳрҳои Тибҳот ва Чун мис овард, то баҳри мисин, сутунҳо ва зарфҳои дигар созад.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: Чӣ тавр Довуд ва Сулаймон корҳои фавқулоддаро анҷом доданд

2. Аз чизҳои хурд чизҳои калон ба воя мерасанд: Таъсири саҳмҳои хурд

1. 1 Вақоеънома 18:8

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

1 Вақоеънома 18:9 Вақте ки Ту подшоҳи Ҳамот шунид, ки Довуд тамоми лашкари Ҳадаразар, подшоҳи Сӯборо зад;

Ғалабаи Довуд бар аммӯниён ва суриён.

1. Худованд ба мо қувват мебахшад, то ҳар як монеаро паси сар кунем.

2. Мо метавонем ба қудрати Худо таваккал кунем, ки ба мо ғалаба ва муваффақият меорад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

1 Вақоеънома 18:10 Ӯ писари худ Ҳадоромро назди подшоҳ Довуд фиристод, то ки аҳволи ӯро бипурсад ва ӯро табрик кунад, зеро ки бо Ҳадаразар ҷанг карда, ӯро забт карда буд; (Зеро Ҳадаразар бо Ту ҷанг карда буд;) ва бо ӯ ҳама гуна зарфҳои тилло, нуқра ва мис.

Шоҳ Довуд пас аз мағлуб кардани Ҳадаразар дар ҷанг аз Ҳадорам, писари подшоҳи Ту, табрикот гирифт. Ҳамчун ҳадя, Ҳадорам зарфҳои тилло, нуқра ва мис овард.

1. Барои муваффақиятҳое, ки Худо ба мо медиҳад, шукр гӯед ва онҳоро барои ҷалол додани номи Ӯ истифода баред.

2. Қимати муносибатҳоро дарк кунед ва барои бунёд ва нигоҳ доштани онҳо кӯшиш кунед.

1. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки он ба шунавандагон файз бахшад.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Вақоеънома 18:11 Ва подшоҳ Довуд низ онҳоро бо нуқра ва тиллое, ки аз ҳамаи ин халқҳо оварда буд, ба Худованд бахшидааст; аз Адӯм, ва аз Мӯоб, ва аз банӣ-Аммӯн, ва аз фалиштиён ва аз Амолеқ.

Шоҳ Довуд нуқра ва тиллоеро, ки аз халқҳои Адӯм, Мӯоб, Аммӯн, Филиштиён ва Амолеқ гирифта буд, ба Худованд бахшид.

1. Саховатмандии мо ҳангоми фаровонӣ озмуда мешавад - 1 Вақоеънома 18:11

2. Худованд саховатмандиро мукофот медиҳад - 1 Вақоеънома 18:11

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - Гап дар сари он аст: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

1 Вақоеънома 18:12 Ва Абишой ибни Саруё дар водии намак ҳаждаҳ ҳазор нафар аз адӯмиёнро кушт.

Абишой ибни Саруё дар водии Намак 18 000 адомиёнро кушт.

1. Қувваи итоаткорӣ: чӣ гуна садоқати Абишой ба Худо қувват ва далерӣ нишон дод

2. Зарурати устувор будан: чӣ гуна имони Абишой ба Худованд ӯро ба пирӯзӣ расонд

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2. Румиён 12:19-21 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

1 Вақоеънома 18:13 Ва ӯ дар Адӯм посбонҳо гузошт; ва тамоми адӯмиён навкарони Довуд шуданд. Ҳамин тавр, Худованд Довудро ба ҳар ҷое ки мерафт, нигоҳ дошт.

Довуд дар Адӯм посбонҳо гузошт, ва адӯмиён ғуломони ӯ шуданд, ва Худованд дар тамоми сафарҳояш ба ӯ мадад мекард.

1. Вафодории Худо дар замонҳои зарурӣ - Чӣ гуна Худованд бо Довуд буд ва новобаста аз он ки ӯ ба куҷо равад, ӯро нигоҳ дошт.

2. Эътироф кардани Ҳокимияти Худо - Чӣ тавр Худо метавонад ҳатто душманони моро барои иҷрои нақшаҳои худ истифода барад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

1 Вақоеънома 18:14 Ва Довуд бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард ва дар миёни тамоми қавми худ доварӣ ва адолатро ба ҷо овард.

Довуд подшоҳи тамоми Исроил буд ва ӯ бо адолат ва адолат ҳукмронӣ мекард.

1. Худо ҳокими одил ва одил аст.

2. Имони мо бояд моро ба пайи адолат ва адолат ҳидоят кунад.

1. Хуруҷ 23:2-3 Ту ба омма пайравӣ накун, ки бадӣ кунанд, ва дар муноқиша шаҳодат надиҳед, то ки аз паси издиҳом рӯй гардонед, то адолатро вайрон кунед. Ба фақир дар баҳсаш рӯйбинӣ макун.

2. Ирмиё 22:3 Худованд чунин мегӯяд: «Адолат ва адолатро ба ҷо овар, ва касеро, ки ғорат шудааст, аз қудрати ситамкори худ раҳо кун». Ҳамчунин ба бегона, ятим ё бевазан бадрафторӣ накунед ва зӯроварӣ накунед; ва дар ин чо хуни бегунох нарезед.

1 Вақоеънома 18:15 Ва Юоб ибни Саруё бар лашкар буд; ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд, сабткунанда.

Юоб ибни Саруё сардори лашкар ва Еҳӯшофот ибни Аҳилуд сабткунанда буд.

1. Худо барои ҳама дар подшоҳии худ ҷой дорад.

2. Ҳар кас дар нақшаи илоҳӣ ҳадаф дорад.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

1 Вақоеънома 18:16 Ва Содӯқ ибни Аҳитуб ва Абималик ибни Абьётор коҳинон буданд; ва Шавша котиб буд;

Дар 1 Вақоеънома 18:16 Содӯқ ва Абималик коҳинон буданд ва Шавша котиб буданд.

1. Аҳамияти коҳинон ва китобдонон дар замонҳои Китоби Муқаддас

2. Вазорати Содӯқ ва Абималик дар 1 Вақоеънома 18

1. Ададҳо 18: 7-8 - "Ва ту ва писаронат бо ту ба коҳинияти худ барои ҳама чиз назди қурбонгоҳ ва паси парда хизмат хоҳӣ кард; ва ту хизмат хоҳӣ кард. Ман коҳини худро ҳамчун тӯҳфа медиҳам, ва ҳар шахси бегонае, ки меояд. наздик ба қатл хоҳанд шуд».

2. Ибриён 7:23-24 - «Коҳинон, аз як тараф, шумораи бештари онҳо вуҷуд доштанд, зеро марг онҳоро давом дода наметавонист, аммо Исо, аз тарафи дигар, азбаски то абад боқӣ мемонад, коҳинияти худро доимӣ нигоҳ медорад. "

1 Вақоеънома 18:17 Ва Баноё ибни Еҳӯёдо бар каритиён ва фалетиён буд; ва писарони Довуд сардорони подшоҳ буданд.

Баноё ибни Еҳӯёдо бар каритиён ва фалетиён таъин шуд, ва писарони Довуд дар назди подшоҳ Довуд дар мансабҳои бузурге буданд.

1. Қувваи вафодорӣ: Қиссаи Баноё ва каритиён ва пелетиён

2. Баракати Худо барои хизмати содиқона: Писарони Довуд ва подшоҳ Довуд

1. Матто 28:20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст.

2. Масалҳо 28:20 - Марди содиқ аз баракатҳо фаровон мешавад, аммо ҳар кӣ ба бой шудан шитоб мекунад, бечазо наmemонад.

1 Вақоеънома боби 19-ро идома медиҳад, ки бархӯрди низомии Довуд, махсусан бо аммӯниён ва сурияиёнро таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо зикри марги Наҳош, подшоҳи Аммӯн оғоз мешавад. Довуд барои изҳори тасаллият ба Ҳанун, писари Наҳаш ва вориси Наҳаш фиристодагони худро мефиристад (1 Вақоеънома 19:1-2).

Сархати 2: Аммо, мушовирони Ҳанун ӯро бовар мекунонанд, ки ниятҳои Довуд бадхоҳанд. Онҳо тахмин мезананд, ки Довуд хизматгорони худро ҳамчун ҷосус мефиристад, на бо иродаи нек. Дар натиҷа, Ҳанун фиристодагони Довудро таҳқир ва таҳқир мекунад (1 Вақоеънома 19:3-5).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба артиши Аммониён нигаронида шудааст, ки барои ҷанг бар зидди Исроил сафарбар мешаванд. Пас аз шунидани ин хабар Довуд Юобро бо лашкари пурқувват барои муқобила бо онҳо фиристод (1 Вақоеънома 19:6-9).

Сархати 4: Дар ин гузориш ду ҷанги ҷудогона байни Исроил ва душманони он аммӯниён ва иттифоқчиёни онҳо, суриягҳо тасвир шудааст. Дар ҳарду ҷанг, Юоб лашкари исроилиёнро ба ғалаба бар рақибони худ мебарад (1 Вақоеънома 19:10-19).

Сархати 5: Боб бо зикри он, ки пас аз ин ғалабаҳо, халқҳои гуногун тарсу ҳарос гирифтанд ва худро ба ҳокимияти Довуд таслим карданд. Онҳо вассал шуданд, ки ба ӯ хироҷ медоданд (1 Вақоеънома 19:20-21).

Хулоса, дар боби нуздаҳуми 1 Вақоеънома вохӯрии Довуд бо аммӯниён ва пирӯзӣ бар суриягҳо тасвир шудааст. Таъкид кардани тасаллият

фиристодашуда ва муносибати бад ба паёмбарон. Дар бораи сафарбарӣ ба ҷанг ва пирӯзиҳои зери роҳбарии Юоб. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам нофаҳмиҳои дипломатиро, ки боиси низоъ ва ҳам маъракаҳои бомуваффақияти ҳарбӣ дар зери шоҳ Довуд нишон дода шудаанд, дар ҳоле, ки ба таъсири афзояндаи ӯ, зеро халқҳои ҳамсоя қудрати ӯро тавассути таслим ва пардохтҳои хироҷ эътироф карданд, таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 19:1 Пас аз ин чунин воқеъ шуд, ки Наҳош подшоҳи банӣ-Аммӯн мурд, ва писараш ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Пас аз марги Наҳош, подшоҳи Аммӯн, писараш тахт гирифт.

1. Дасти Ҳокими Худо: Чӣ тавр Худо подшоҳон ва салтанатҳоро барои мақсадҳои худ истифода мебарад

2. Қудрати мерос: Чӣ гуна мероси мо ояндаи моро ташаккул медиҳад

1. Дониёл 4:17 - Ҳаққи Таоло бар салтанати одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ хоҳад, медиҳад

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад

1 Вақоеънома 19:2 Ва Довуд гуфт: «Ба Ҳонун ибни Наҳош эҳсон хоҳам кард, зеро ки падараш ба ман эҳсон кардааст». Ва Довуд қосидон фиристод, то ки ӯро дар бораи падараш тасаллӣ диҳанд. Ва навкарони Довуд ба замини банӣ-Аммӯн ба Ҳонун омаданд, то ки ӯро тасаллӣ диҳанд.

Довуд ба Ҳанун ибни Наҳош меҳрубонӣ кард, зеро Наҳош ба ӯ меҳрубонӣ карда буд. Довуд барои тасаллӣ додан ба Ҳонун дар замини Аммӯн қосидон фиристод.

1. Нерӯи меҳрубонӣ: Чӣ гуна Худо ба аъмоли неки дигарон подош медиҳад.

2. Баракатҳои тасаллӣ: Чӣ тавр Исо ба ҳаёти мо осоиштагӣ ва шодӣ меорад.

1. Матто 5:7 «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд».

2. Эфсӯсиён 4:32 «Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст».

1 Вақоеънома 19:3 Аммо мирони банӣ-Аммӯн ба Ҳонун гуфтанд: «Оё гумон мекунӣ, ки Довуд падари туро эҳтиром мекунад, ва ӯ барои ту тасаллиятдиҳандагон фиристодааст? Оё навкарони ӯ назди ту барои ҷустуҷӯ ва хароб кардани замин ва ҷосусӣ наомадаанд?

Сардорони Аммӯн Довудро айбдор карданд, ки падари Ҳонунро эҳтиром накардааст ва хизматгорони ӯро айбдор карданд, ки барои ҷустуҷӯ, сарнагун ва ҷосусӣ ба Аммӯн омадаанд.

1. Аҳамияти эҳтироми ҳокимият

2. Хавфи айбдор кардани дигарон

1. Румиён 13:1-2 Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи

Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

2. Матто 7:1-5 Доварӣ накунед, ки шумо маҳкум нашавед. Зеро ба ҳамон ҳукме, ки ба забон ронӣ, маҳкум хоҳӣ шуд, ва ба он андозае ки ба кор мекунӣ, ба ту чен карда мешавад. Чаро хасро дар чашми бародари худ мебинӣ, вале чӯберо, ки дар чашми худат аст, намебинӣ? Ё чӣ гуна метавонӣ ба бародари худ бигӯӣ: "Иҷозат деҳ хасро аз чашми ту дур кунам, дар сурате ки чӯб дар чашми худат ҳаст?" Эй мунофиқ, аввал чӯбро аз чашми худат дур кун ва баъд равшан хоҳед дид, ки хасро аз чашми бародари худ дур кунед.

1 Вақоеънома 19:4 Бинобар ин Ҳонун навкарони Довудро гирифта, ришашон тарошид, ва ҷомаҳои онҳоро аз думбаашон сахт бурида, онҳоро ҷавоб дод.

Ханун хизматгорони Довудро хор карда, ришашонро тарошида, либосашонро ба таври нангин канда буд.

1.Танкорӣ беэҳтиромист ва бояд ҳамеша худдорӣ кард.

2. Мо бояд ба атрофиёнамон эҳтиром зоҳир кунем, ҳатто агар мо ситам карда бошанд ҳам.

1. Матто 7:12 Ҳамин тавр, дар ҳама чиз ба дигарон он чизеро, ки мехостед, ки бо шумо кунанд, ба дигарон бикунед, зеро ин шариат ва анбиёро ҷамъбаст мекунад.

2. Румиён 12:17-19 Ба касе ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

1 Вақоеънома 19:5 Ва баъзе одамон омада, ба Довуд нақл карданд, ки чӣ тавр ба ин одамон хизмат мекунанд. Ва ӯ фиристод, то ки онҳоро пешвоз гирад, зеро ки мардум хеле хиҷил буданд. Ва подшоҳ гуфт: «Дар Ериҳӯ бимонед, то ришатон калон шавад, ва он гоҳ баргардед».

Довуд пас аз фаҳмидани он ки лашкараш дар ҷанг таҳқир шудааст, чанд нафарро ба Ериҳӯ мефиристад. Ба онҳо амр мекунад, ки то калон шудани ришашон дар он ҷо бимонанд.

1. Фоидаҳои сабр – Сабр метавонад як фазилати душворе бошад, ки нигоҳ доштанаш душвор аст, аммо он чизест, ки оромӣ ва қувват мебахшад.

2. Фаҳмидани хорӣ - таҳқир метавонад як таҷрибаи душвор бошад, аммо муҳим аст, ки аз он ибрат гирифт ва барои пешрафт истифода бурд.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

1 Вақоеънома 19:6 Ва ҳангоме ки банӣ-Аммӯн диданд, ки худро ба Довуд нафратангез кардаанд, Ҳанун ва банӣ-Аммӯн ҳазор талант нуқра фиристоданд, то аз Байнаннаҳрайн, аз Суриямахо ва берун аз он ҷо аробаҳо ва савораҳо киро кунанд. аз Зоба.

Ба банӣ-Аммӯн ба Довуд писанд наомад, аз ин рӯ, аробаҳо ва саворонро аз Байнаннаҳрайн, Суриямахо ва Сӯбо бо ҳазор талант нуқра киро карданд.

1. Ҳаёти худро ба Худо супурдан - Чӣ гуна доштани имон ва таваккал ба Худо, новобаста аз шароити мо, ба мо оромӣ ва шодӣ меорад.

2. Қувваи таъсиррасонӣ - Муҳимияти қабули қарорҳои оқилона ва оқибатҳои амалҳои мо.

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Румиён 12:1-2 «Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, аммо бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

1 Вақоеънома 19:7 Ва онҳо сӣ ва ду ҳазор ароба ва подшоҳи Мако ва қавмашро киро карданд; ки омада, дар назди Медеба тир мезад. Ва банӣ-Аммӯн аз шаҳрҳои худ ҷамъ шуда, ба ҷанг омаданд.

Банӣ-Аммӯн сию ду ҳазор ароба киро карда, барои ҷанг бо Мадеба ҷамъ шуданд.

1. Аз ин порча мо метавонем фаҳмем, ки Худо ҳамеша дар дасти худ аст ва Ӯ моро ҳатто дар шароитҳои душвор муҳофизат ва ризқ медиҳад.

2. Ин порча ба мо таълим медиҳад, ки мо бояд якҷоя бо мушкилоти худ ҳамчун як гурӯҳи ягона мубориза барем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

1 Вақоеънома 19:8 Ва Довуд аз ин хабар шунид, Юоб ва тамоми лашкари ҷанговаронро фиристод.

Чун Довуд хабари ҷангро шунид, Юоб ва лашкари пурқувватро ба ҷанг фиристод.

1. Қувваи итоаткории содиқ: омӯзиши 1 Вақоеънома 19:8

2. Қудрати як одам: роҳбарии Довуд дар 1 Вақоеънома 19:8

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8 "Қавӣ ва далер бош. Натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Эфсӯсиён 6:11-12 "Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон ва бар зидди ҳокимият аст. қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ.

1 Вақоеънома 19:9 Ва банӣ-Аммӯн берун омада, ҷангро дар назди дарвозаи шаҳр саф кашиданд, ва подшоҳоне ки омада буданд, танҳо дар саҳро буданд.

Банӣ-Аммӯн берун аз дарвозаи шаҳр ба ҷанг омодагӣ диданд, ва подшоҳон дар саҳро ҳозир буданд.

1. Аҳамияти мардонагӣ ва ваҳдат дар замонҳои душвор.

2. Қувваи муттаҳид шудан дар имон.

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

1 Вақоеънома 19:10 Ва Юоб дид, ки ҷанг бар зидди ӯ пеш ва аз қафо рафта истодааст, вай аз ҳамаи баргузидаҳои Исроил интихоб карда, онҳоро бар зидди арамиён саф кашид.

Юоб беҳтарин аскарони Исроилро барои ҷанг бар зидди суриягиҳо ташкил кард.

1. Дар баробари мусибат устувор бошед.

2. Дар миёни душворӣ сабр кардан.

1. Эфсӯсиён 6:11-13 "Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон ва ҳукуматдорон мубориза мебарем. бар зидди қувваҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ. Бинобар ин тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад тоб оварда тавонед».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

1 Вақоеънома 19:11 Ва боқимондаи қавмро ба дасти бародараш Абишой супурд, ва онҳо бар зидди банӣ-Аммӯн саф кашиданд.

Подшоҳ Довуд ба боқимондаи қавм фармон дод, ки бародараш Абишой бар зидди банӣ-Аммӯн ҷанг кунад.

1. Нақшаи Худо барои мо ин аст, ки якҷоя кор кунем ва дар вақти зарурӣ ба ҳамдигар кумак кунем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо дар мағлуб кардани душманон ва муҳофизати мо дар ҷанг кӯмак мекунад.

1. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2. Масалҳо 21:31 - Аспро барои рӯзи ҷанг омода мекунанд, аммо ғалаба аз ҷониби Худованд аст.

1 Вақоеънома 19:12 Ва гуфт: «Агар арамиён бар ман зӯроварӣ кунанд, ба ман ёрӣ хоҳӣ дод;

Фариштаи суриягӣ ба Юоб мегӯяд, ки агар арамиён бар ӯ қавӣ бошанд, Юоб ба ӯ кӯмак мекунад ва агар аммӯниён аз Юоб аз ҳад зиёд қавӣ бошанд, он гоҳ қосид ба ӯ кӯмак мекунад.

1. Қувваи ваҳдат: Омӯзиши кор бо ҳам

2. Вафодории Худо: Қувваи Ӯ дар заъфи мо

1. Эфсӯсиён 4:3 - Барои нигоҳ доштани ягонагии рӯҳ дар риштаи сулҳ тамоми кӯшишҳоро ба харҷ диҳед

2. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

1 Вақоеънома 19:13 Далер бошед, ва биёед барои қавми худ ва барои шаҳрҳои Худои худ далерона рафтор кунем; ва бигзор Худованд он чи дар назари Ӯ нек аст, бикунад.

Мо бояд далер бошем ва барои халқи худ ва шаҳрҳои Худо истодагӣ кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо кори дуруст мекунад.

1. Бархезед ва далер бошед: Пайравӣ ба даъвати Худо ба далерӣ

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Зиндагии далерона дар имон

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

1 Вақоеънома 19:14 Ва Юоб ва қавме ки бо ӯ буданд, ба пеши арамиён ба ҷанг наздик шуданд; ва аз пеши ӯ гурехтанд.

Юоб ва лашкари ӯ дар ҷанг бо сурияиён рӯ ба рӯ шуданд ва ғалаба карданд ва сурияиёнро гурехтанд.

1: Худо метавонад ҳар як лашкари андозаро барои бартараф кардани ҳама гуна монеа истифода барад.

2: Пирӯзӣ дар таваккал ба Худост.

1: Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2: Забур 46:10, "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

1 Вақоеънома 19:15 Ва чун банӣ-Аммӯн диданд, ки арамиён гурехтаанд, онҳо низ аз пеши бародараш Абишой гурехта, ба шаҳр даромаданд. Он гоҳ Юоб ба Ерусалим омад.

Вақте ки арамиён гурехтанд, банӣ-Аммӯн низ пайравӣ намуда, аз Абишой, бародари Юоб гурехтанд. Баъд Юоб ба Ерусалим баргашт.

1. "Қудрати гурехтан: чӣ гуна бояд аз васвасаҳо гурезад"

2. "Қувваи бародарӣ: Чӣ тавр Юоб ва Абишой якҷоя кор мекарданд"

1. Масалҳо 28:1 - «Шаридон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст».

2. Матто 10:23 - «Вақте ки шуморо дар як шаҳр таъқиб мекунанд, ба шаҳри дигараш гурезед, зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки пеш аз омадани Писари Одам тамоми шаҳрҳои Исроилро нахоҳед тай кард».

1 Вақоеънома 19:16 Ва ҳангоме ки арамиён диданд, ки онҳо дар пеши Исроил бадтар шудаанд, қосидон фиристода, арамиёнро, ки дар он тарафи дарё буданд, берун кашиданд;

Сурияиён чун фаҳмиданд, ки онҳо дар ҷанги зидди Исроил мағлуб мешаванд, қосидон фиристоданд, то ки аз он тарафи дарё аскарони ёрирасон оваранд ва Шӯфох, сардори лашкари Ҳадаразар, онҳоро сарварӣ кард.

1. Ба Худованд ва қуввати Ӯ таваккал кунед - 1 Вақоеънома 16:11

2. Худо халқи Худро таъмин хоҳад кард - Филиппиён 4:19

1. Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед

2. Румиён 8:31 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

1 Вақоеънома 19:17 Ва ба Довуд гуфтанд; ва тамоми исроилиёнро ҷамъ карда, аз Урдун гузашта, бар онҳо омад ва бар зидди онҳо саф орост. Ва ҳангоме ки Довуд бар зидди арамиён ҷанг кард, онҳо бо ӯ ҷанг карданд.

Довуд аз наздик шудани артиши Сурия хабар гирифт ва тамоми Исроилро барои ҷанг бо онҳо ҷамъ овард. Ӯ аз дарёи Урдун гузашта, ба муқобили онҳо ҷанг кард.

1. Мо метавонем ба воситаи имон ба Худо, ҳатто дар муқобили монеаҳои даҳшатовар ғалаба ба даст орем.

2. Ташаккул додани ҷасорати мо барои муқобила бо имон бо набардҳои мо метавонад боиси пирӯзиҳои бузург гардад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9: Қавӣ ва далер бош, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 27:1: Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

1 Вақоеънома 19:18 Аммо арамиён аз пеши Исроил гурехтанд; ва Довуд аз арамиён ҳафт ҳазор нафарро, ки савори аробаҳо меҷангиданд, ва чил ҳазор пиёдаро кушта, сардори лашкар Шӯфоқро кушт.

Довуд арамиёнро мағлуб карда, ҳафт ҳазор марди аробадор ва чил ҳазор пиёдаро, ки сардори лашкар Шӯфоқ буд, дар миёни мурдагон куштанд.

1. Қувваи имон дар рафъи душвориҳо

2. Файзи Худо дар пирӯзиҳои мо

1. Румиён 8:31 - "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро Худованд Худои ту дар ҳар ҷое, ки биравӣ, бо ту аст».

1 Вақоеънома 19:19 Ва ғуломони Ҳадаразар диданд, ки онҳо дар пеши Исроил бадтар шудаанд, бо Довуд сулҳ баста, ғуломони ӯ шуданд; ва арамиён дигар ба банӣ-Аммӯн ёрӣ нахоҳанд дод.

Хизматгорони Ҳадаразар аз исроилиён мағлуб шуданд ва онҳо розӣ шуданд, ки ба Довуд хизмат кунанд ва дигар ба аммӯниён кӯмак накунанд.

1. Худованд содиқ аст ва ҳамеша дар муборизаҳои мо ҳамроҳи мо хоҳад буд ва моро пирӯзӣ медиҳад.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва ба қувваи Ӯ такя кунем, на ба қувваи дигарон.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

1 Вақоеънома боби 20 ба ғалабаҳои минбаъдаи ҳарбӣ ва низоъҳои марбут ба Довуд ва лашкари ӯ нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки дар фасли баҳор, вақте ки подшоҳон маъмулан ба ҷанг мебароянд, Юоб лашкари исроилиёнро бар зидди аммӯниён пеш мебарад. Онҳо Рабба, пойтахти Аммонро муҳосира мекунанд, дар ҳоле ки Довуд дар Ерусалим мемонад (1 Вақоеънома 20:1).

Сархати 2: Ҳикоя як ҳодисаи мушаххасро таъкид мекунад, ки дар он набудани Довуд дар майдони ҷанг ба мушкилот оварда мерасонад. Вақте ки дар болои боми қасри худ қадам мезанад, вай зани зебоеро мебинад, ки Батшобаъ ном

дорад, ки оббозӣ мекунад. Довуд вайро орзу мекунад ва бо вай зино мекунад (1 Вақоеънома 20:2-3).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба муқовимати Довуд бо Уриё, шавҳари Батшобаъ ва яке аз сарбозони содиқи ӯ нигаронида шудааст. Довуд кӯшиш мекунад, ки гуноҳи худро пинҳон кунад, ки Уриёро аз ҷанг даъват кунад ва ӯро ташвиқ кунад, ки бо занаш вақт гузаронад. Бо вуҷуди ин, Уриё ба вазифаи худ содиқ мемонад (1 Вақоеънома 20:4-8).

Параграфи 4: Дар Ҳисобот нақл мекунад, ки чӣ тавр Довуд нақшаи куштани Уриёро дар ҷанг ва ҳангоми ҳамла ба аммӯниён дар ҳолати осебпазир гузоштан мекунад. Юоб ин нақшаро иҷро мекунад, ки дар натиҷа Уриё ба ҳалокат мерасад (1 Вақоеънома 20:9-10).

Параграфи 5: Боби мухтасар бо зикри дигар маъракаҳои ҳарбӣ, ки фармондеҳони Довуд бар зидди душманони гуногуни фалиштиён Исроил ва бузургҷуссаҳое, ки бо насли Рафа маъруфанд, анҷом меёбад. Ин ҷангҳо боиси пирӯзиҳои минбаъдаи Исроил мегардад (1 Вақоеънома 20:11-13).

Хулоса, боби бистуми 1 Вақоеънома Юобро ба муқобили аммӯниён ва воқеаҳои атрофи Батшобаъ тасвир мекунад. Таъкид кардани муҳосираи Рабба ва амалҳои гунаҳкоронаи Довуд. Зикр кардани бархӯрд бо Уриё ва марги минбаъда. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам маъракаҳои ҳарбӣ таҳти роҳбарии Юоб ва оқибатҳои нокомии ахлоқии шоҳ Довуд тавассути зино ва ташкили марги Уриёро нишон медиҳад ва дар ҳоле, ки ба низоъҳои давомдоре, ки Исроил дар ин давра рӯ ба рӯ шудааст, таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 20:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки пас аз гузашти сол, вақте ки подшоҳон ба ҷанг мебароянд, Юоб қувваи лашкарро пеш гирифт, ва сарзамини банӣ-Аммӯнро хароб кард, ва омад ва Раббаро муҳосира кард. Аммо Довуд дар Ерусалим монд. Ва Юоб Раббаро зада, онро хароб кард.

Юоб лашкарро сарварӣ карда, сарзамини Аммӯнро забт кард, ва он гоҳ Раббаро муҳосира карда, нобуд кард, то даме ки Довуд дар Ерусалим монд.

1. Муҳим аст, ки масъулиятҳои худро дарк кунем ва ба чизҳои муҳим афзалият диҳем.

2. Қудрати Худоро дар қобилияти мо барои анҷом додани корҳои бузург дидан мумкин аст.

1. Румиён 12:10-12 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед. Дар ғаюр танбал набошед, рӯҳи гарм бош, ба Худованд хизмат кунед.

2. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

1 Вақоеънома 20:2 Ва Довуд тоҷи подшоҳи онҳоро аз сари ӯ гирифт, ва дид, ки вазнаш як талант тилло буд, ва дар он сангҳои қиматбаҳо буданд; ва он бар сари Довуд гузошта шуд, ва ӯ низ аз шаҳр ғанимати бисьёре овард.

Довуд тоҷи подшоҳи душманро забт кард ва онро як талант тилло бо сангҳои қиматбаҳо ёфт. Вай инчунин аз шаҳр ғанимати зиёд гирифт.

1. Қудрати Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт - Нишон додани он, ки чӣ тавр қудрати Худоро дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо кардан мумкин аст ва чӣ гуна онро барои ҷалоли Ӯ истифода бурдан мумкин аст.

2. Қувваи Имон - Муайян кардани он, ки чӣ гуна имон ба Худо метавонад ба муваффақият дар ҳама гуна вазъият оварда расонад.

1. Масалҳо 16:3 - "Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд супоред, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард".

2. Ибриён 11:1 - "Акнун имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон дар бораи он чизе ки намебинем".

1 Вақоеънома 20:3 Ва қавмеро, ки дар он буданд, берун оварда, бо арра, харрохи оҳанин ва табар буриданд. Довуд бо тамоми шаҳрҳои банӣ-Аммӯн низ ҳамин тавр рафтор кард. Ва Довуд ва тамоми қавм ба Ерусалим баргаштанд.

Довуд пеш аз он ки бо тамоми мардум ба Ерусалим баргардад, шаҳрҳои аммӯниёнро мағлуб карда, мардумро бо арра, харроти оҳанин ва табар буриданд.

1. Худо моро истифода мебарад, то адолатро ба вуҷуд орем ва бадӣ дар ин ҷаҳонро мағлуб кунем.

2. Ҳатто дар вақти ҷанг, Худо моро ба сулҳу марҳамат даъват мекунад.

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Дар тан зиреҳи пурраи Худо барои истодагарӣ ба ҷанги рӯҳонӣ.

2. Румиён 12:17-21 - Зиндагии осоишта ва меҳрубонӣ нисбат ба душманони мо.

1 Вақоеънома 20:4 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки дар Ҷезер бо филиштиён ҷанг ба амал омад; Дар он вақт Сибхайи Ҳушатӣ Сиппайро, ки аз фарзандони бузургҷусса буд, кушт, ва онҳо мутеъ шуданд.

Пас аз як давраи осоишта, дар байни филиштиён ва Гезер ҷанг ба амал омад, ки дар он Сиббечаи Ҳушатӣ Сиппай, аз авлоди бузургҷуссаҳо кушта шуд ва филиштиён шикаст хӯрданд.

1. Қувваи Имон: Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, то ҳатто бар рақибони сахттарин ғолиб шавем

2. Аҳамияти ваҳдат: Чӣ гуна кор кардан дар замони муноқишаҳо пирӯзӣ меорад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:1-9 - Қавӣ ва далер бошед, зеро Худованд дар ҳар куҷое, ки биравед, бо шумо хоҳад буд.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

1 Вақоеънома 20:5 Ва боз бо филиштиён ҷанг шуд; ва Элҳонон ибни Ёир Лаҳми бародари Ҷолиёти ҷаттӣ, ки асои найзааш мисли болори бофанда буд, кушт.

Дар байни исроилиён ва фалиштиён ҷанг ба амал омад. Элҳонон, ибни Ёир, Лаҳми, бародари Ҷолиёти ҷатӣ, кушт.

1. Худо бо мо аст, ҳатто дар ҷангҳои душвор.

2. Мо метавонем дар вақти мубориза ба қудрат ва қудрати Худо такя кунем.

1. 2 Вақоеънома 32:7–8; Қавӣ ва далер бошед. Аз подшоҳи Ашшур ва лашкари азиме, ки бо ӯ буданд, натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ки бо мо қудрати бузургтар аз вай аст.

2. Масалҳо 18:10; Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

1 Вақоеънома 20:6 Ва боз дар Ҷат ҷанг ба амал омад, ки дар он ҷо марди қоматбаланде буд, ки ангуштонаш бисту чаҳор, дар ҳар даст ва шашто дар ҳар по буд ва ӯ низ писари бузургҷусса буд. .

Ин порча дар бораи ҷанги байни исроилиён ва як бузургҷусса дар Гат нақл мекунад. Дар дасту пои бузургҷусса 24 рақам дошт.

1. Ғалаба кардани бузургҷуссаҳо: Омӯзиши мағлуб кардани тарсҳои мо

2. Қувваи Худованд: Муқовимат ба мушкилоти мо

1. 1 Юҳанно 4:4 - Эй фарзандон!

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

1 Вақоеънома 20:7 Аммо ҳангоме ки ӯ ба Исроил мухолифат кард, Йӯнотон ибни бародари Шимъои Довуд ӯро кушт.

Йӯнотон, бародари Довуд, Ҷолётро, вақте ки ба Исроил мухолифат мекард, кушт.

1. Ҳеҷ гоҳ Қувваи Имонро нодида нагиред

2. Қувваи оила

1. 1 Вақоеънома 20:7

2. 1 Подшоҳон 17:45-47 (Ва Довуд ба фалиштиён гуфт: «Ту бо шамшер, бо найза ва найза назди ман меоӣ. Аммо ман ба исми Худованди лашкарҳо, назди ту меоям. Худои лашкари Исроил, ки шумо ба вай саркашӣ кардаед; имрӯз Худованд туро ба дасти ман хоҳад супурд, ва ман туро зада, саратро аз ту хоҳам гирифт; ва имрӯз ҷасадҳои ӯрдуи фалиштиёнро ба дасти ман хоҳам дод. паррандагони ҳаво ва ҳайвоноти ваҳшии замин, то ки тамоми замин бидонад, ки дар Исроил Худое ҳаст; он гоҳ тамоми ин ҷамоат хоҳанд донист, ки Худованд бо шамшер ва найза наҷот намедиҳад, зеро ки ҷанг аз ҷониби Худованд аст. , ва Ӯ туро ба дасти мо хоҳад дод.")

1 Вақоеънома 20:8 Инҳо дар Ҷат аз бузургҷусса таваллуд шудаанд; ва онҳо ба дасти Довуд ва ба дасти навкаронаш афтоданд.

Довуд ва хизматгоронаш дар Ҷат бо бузургҷуссаҳо ҷанг карда, онҳоро мағлуб карданд.

1. Ғалаба дар Исо: Чӣ тавр Худо барои мо мубориза мебарад

2. Ғалаба кардани бузургҷуссаҳо: эътимод ба қудрати Худованд

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, шумо бояд танҳо ором бошед."

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Ман дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

1 Вақоеънома боби 21 ба қарори гунаҳкоронаи Довуд оид ба барӯйхатгирии аҳолӣ ва оқибатҳои он барои Исроил равона шудааст.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки Шайтон Довудро барангехт, ки барӯйхатгирии Исроилро барад. Довуд ба Юоб, фармондеҳи лашкари худ фармон медиҳад, ки тамоми заминро давр занад ва мардумро ҳисоб кунад (1 Вақоеънома 21:1-2).

Параграфи 2: Дар ривоят эътирози аввалини Юоб ба барӯйхатгирии аҳолӣ таъкид шудааст. Ӯ Довудро огоҳ мекунад, ки ин ба Исроил душворӣ меорад ва бар зидди он маслиҳат медиҳад. Бо вуҷуди ин, Довуд исрор мекунад, ки нақшаи худро иҷро кунад (1 Вақоеънома 21:3-4).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба ҳисоби воқеии одамон нигаронида шудааст. Юоб ва афсарони ӯ дар давоми нӯҳ моҳу бист рӯз дар саросари Исроил сайру гашт карда, ҳар як одами дорои яроқ доштанро ба назар гирифтанд. Онҳо бозёфтҳои худро ба Довуд хабар медиҳанд (1 Вақоеънома 21:5-6).

Сархати 4: Дар ин гузориш тасвир шудааст, ки чӣ тавр Худо аз аъмоли Довуд норозӣ мешавад. Ӯ пайғамбар Ҷодро мефиристад, то ба Довуд хабари доварӣ расонад ва ба Довуд се имкон дод, ки се соли гуруснагӣ, се моҳ аз душманон гурезад ё се рӯзи бало ҷазо диҳад (1 Вақоеънома 21:7-12).

Сархати 5: Боб бо он идома дорад, ки Худо дар натиҷаи гуноҳи Довуд ба Исроил балои сахт фиристод. Ҳазорон нафар дар саросари замин мемиранд, то он даме ки фариштае ба Ерусалим мерасад. Дар он вақт, Худо ба ӯ амр мекунад, ки истад ва ба Ҷод хабар медиҳад, ки дар он ҷо қурбонгоҳе месозанд (1 Вақоеънома 21:13-19).

Сархати 6: Диққат ба Довуд нигаронида шудааст, ки фариштаи байни осмон ва замин бо шамшери кашидашуда бар Ерусалим истодааст. Ӯ аз номи халқи худ марҳамат мекунад ва дар ҷои таъиншуда қурбонӣ меорад (1 Вақоеънома 21:20-26).

Сархати 7-ум: Боби мазкур бо зикри он, ки чӣ тавр Худо ба ин қурбониҳо ҷавоби мусбат медиҳад ва аз осмон оташе, ки онҳоро пурра нест мекунад, хотима меёбад. Пас аз ин амал Худо ба фариштаи амр медиҳад, ки дигар ба Ерусалим зарар нарасонад (1 Вақоеънома 21:27-30).

Хулоса, дар боби бисту яки 1 Вақоеънома қарори гунаҳкоронаи Довуд ва оқибатҳои исроилиёнро тасвир мекунанд. Таъкид кардани барӯйхатгирии Шайтон ва эътирози Юоб. Зикр кардани раванди ҳисобкунӣ ва интихоби аз ҷониби Худо додашуда. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад,

ки ҳам хоҳиши пурифтихори шоҳ Довуд барои қувваи ададӣ дар гузаронидани барӯйхатгирии беиҷозат ва ҳам вокуниши Худо тавассути доварӣ дар ба вуҷуд овардани балои сахт ва таъкид ба марҳамати илоҳӣ, вақте ки тавба тавассути қурбониҳои қурбонӣ нишон дода мешавад, ки боиси дахолати илоҳӣ мегардад. ва муҳофизат бар Ерусалим.

1 Вақоеънома 21:1 Ва шайтон бар зидди Исроил баромад ва Довудро барангехт, ки Исроилро шуморад.

Шайтон шоҳ Довудро васваса кард, ки халқи Исроилро ҳисоб карда гуноҳ кунад.

1. "Васвасаҳои Довуд: Чӣ тавр ба гуноҳ муқобилат кардан мумкин аст"

2. "Қувваи васвасаҳо: Омӯзиши таваккал ба Худо"

1. Яъқуб 1:14-15 - "Аммо ҳар кас ҳангоми ба васвасаи ҳаваси бади худ кашида ва фирефта шуданаш озмуда мешавад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад. , маргро таваллуд мекунад».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише шуморо фаро нагирифтааст, ҷуз он чизе ки барои инсоният маъмул аст. Ва Худо амин аст; Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз он чи ки тоқат карда метавонед, озмуда шавед. Аммо вақте ки шумо озмуда мешавед, Ӯ ҳамчунин озмоишеро фароҳам меорад. роҳи халосӣ, то ки шумо ба он тоб оваред."

1 Вақоеънома 21:2 Ва Довуд ба Юоб ва ба сардорони қавм гуфт: «Биравед, Исроилро аз Беэр-Шобаъ то Дон шумор кунед; ва шумораи онҳоро назди ман биёвар, то бидонам.

Довуд ба Юоб ва ба сардорони Исроил амр фармуд, ки мардумро аз Беэр-Шобаъ то Дон ҳисоб кунанд.

1. Муҳимияти шумориши мардуми Исроил.

2. Фармонҳои Худоро бояд иҷро кард.

1. Матто 28:19-20 Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; , Инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

2. Такрори Шариат 4:1-2 Пас, алҳол, эй Исроил, ба фароизҳо ва ҳукмҳое, ки ман ба ту таълим медиҳам, гӯш намо, зеро онҳоро ба ҷо овар, то ки зистан ва ба замине ки Худованд Худои онон медарояд, дохил шав ва тасарруф намоӣ. падарони шумо ба шумо медиҳанд. Ба каломе ки ба шумо амр мефармоям, чизе илова накунед ва аз он чизе кам накунед, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр мефармоям, риоя кунед.

1 Вақоеънома 21:3 Ва Юоб дар ҷавоб гуфт: «Худованд қавми Худро сад баробар зиёд кунад, аммо эй оғоям подшоҳ, магар онҳо ҳама бандагони оғоям нестанд? Пас чаро оғоям инро талаб мекунад? чаро вай сабаби таҷовуз ба Исроил мешавад?

Юоб мепурсад, ки чаро шоҳ Довуд халқи Исроилро саршуморӣ мекунад, зеро ҳамаи онҳо бандагони Худованд ҳисобида мешаванд.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳама одамон бандагони Худованд мебошанд.

2. Мо набояд аз мавқеи қудрати худ истифода карда корҳое кунем, ки дигаронро ба васваса меандозанд.

1. Ишаъё 40:27-31 Чаро ту мегӯй, эй Яъқуб, ва бигӯй, эй Исроил, роҳи ман аз Худованд ниҳон аст, ва Худои ман ҳуқуқи маро рад мекунад?

2. Эфсӯсиён 5:21-33 - Итоат ба якдигар аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ.

1 Вақоеънома 21:4 Бо вуҷуди ин, каломи подшоҳ бар Юоб ғолиб омад. Бинобар ин Юоб рафта, тамоми Исроилро давр зада, ба Ерусалим омад.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр каломи шоҳ Довуд аз суханони Юоб пурқувваттар буд, аз ин рӯ Юоб маҷбур шуд, ки аз тамоми Исроил ба Ерусалим равад.

1. Қувваи Калом - Муайян кунед, ки чӣ тавр суханони мо тавоноанд ва метавонанд таъсироти ҳаётро тағйир диҳанд.

2. Ҳокимияти Подшоҳон - Баррасии он, ки подшоҳон чӣ гуна бар қавми худ қудрат доранд ва чӣ гуна онро метавон ба таври мусбӣ истифода кард.

1. Яъқуб 3:1-12 - Омӯзиши қудрати забон ва чӣ гуна онро барои некӣ ё бад истифода бурдан мумкин аст.

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 - Муайян кардани он, ки то чӣ андоза итоат ба Худо аз қонунҳо ва қудрати инсон муҳимтар аст.

1 Вақоеънома 21:5 Ва Юоб ҷамъи шумораи қавмро ба Довуд дод. Ва тамоми исроилиён ҳазору сад ҳазор мардони шамшеркаш буданд; ва Яҳудо чорсаду шаст ҳазор нафар шамшеркаш буданд.

Юоб ба Довуд дар бораи шумораи мардоне, ки дар Исроил ва Яҳудо метавонистанд бо шамшер ҷанг кунанд, мутаносибан 1,1 миллион ва 470 000 нафарро хабар дод.

1. Худо халқи худро бо захираҳои зиёде барои муҳофизат ва дифоъ баракат медиҳад.

2. Мо дар якҷоягӣ қавитар ҳастем, назар ба ҷудо буданамон.

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - "Ниият, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳокимиятҳо, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред. ки дар рӯзи бад тоб оварад ва ҳама чизро карда, устувор истода бошад».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки

кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

1 Вақоеънома 21:6 Аммо Левӣ ва Биньёмин ӯро дар миёни онҳо ҳисоб намекарданд, зеро каломи подшоҳ барои Юоб зишт буд.

Юоб сибтҳои Левӣ ва Биньёминро дар саршуморӣ ҳисоб накард, зеро фармони подшоҳ барои ӯ нафратовар буд.

1. Итоат ба фармудаҳои Худо бояд ҳамеша нофармонии инсон бошад.

2. Вафодории Юоб ба аҳкоми Худо аз садоқати ӯ ба подшоҳ бузургтар буд.

1. 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст ва гӯш кардан аз қурбонӣ равгани гусфандон.

2. Дониёл 3:17-18 - "Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи оташи сӯзон раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо кунад, эй подшоҳ. Аммо агар не, бихоҳ Ба ту, эй подшоҳ, маълум аст, ки мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие, ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард».

1 Вақоеънома 21:7 Ва Худо аз ин хашмгин шуд; бинобар ин вай Исроилро зад.

Худо аз кирдори исроилиён норозӣ шуд ва онҳоро ҷазо дод.

1.Адолати Худо бар тамоми мардум аст ва Ӯ касонеро, ки қонунҳои Ӯро вайрон мекунанд, ҷазо медиҳад.

2. Ғазаби Худо ҳамеша ҳақ аст ва ба ситам таҳаммул намекунад.

1. Ишаъё 10: 12-13 - "Бинобар ин, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд: азбаски шумо ин каломро нафрат карда, ба зулм ва каҷкорӣ таваккал мекунед ва ба онҳо такя мекунед, бинобар ин ин шарорат барои шумо мисли шикастае хоҳад буд, ки барои фурӯпошӣ омода аст. , варам дар девори баланде, ки шикасташ ногаҳон, дар як лаҳза меояд».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

1 Вақоеънома 21:8 Ва Довуд ба Худо гуфт: «Ман гуноҳи азиме кардаам, зеро ин корро кардаам; зеро ки ман хеле аблаҳӣ кардаам.

Довуд гуноҳи худро эътироф мекунад ва фурӯтанона аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро бубахшад.

1. Қудрати эътироф кардани гуноҳҳои мо

2. Зебоии хоксорӣ

1. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

2. Яъқуб 4:6 - "Лекин ӯ файзи бештаре ато мекунад. Барои ҳамин ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад".

1 Вақоеънома 21:9 Ва Худованд ба Ҷод, ки бинандаи Довуд буд, сухан ронда, гуфт:

Худо ба Ҷод, ки бинандаи Довуд буд, бо дастурот гуфт.

1. Муҳимияти гӯш кардани овози Худо

2. Бодиққат ба Каломи Худо ҷавоб додан

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Яъқуб 1:19-20 - «Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми инсон адолатеро, ки Худо мехоҳад, ба вуҷуд намеорад».

1 Вақоеънома 21:10 Бирав ва ба Довуд бигӯй: "Худованд чунин мегӯяд: "Ман се чизро ба ту пешкаш мекунам: яке аз онҳоро ба ту интихоб кун, то ки онро ба ту бикунам".

Худо ба Довуд се интихоб пешниҳод мекунад ва аз ӯ хоҳиш мекунад, ки яке аз онҳоро интихоб кунад.

1. Қудрати интихоб: қабули қарорҳои оқилона

2. Файзи Худо дар пешниҳоди имконоти

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

1 Вақоеънома 21:11 Ва Ҷод назди Довуд омада, ба ӯ гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: "Туро интихоб кун"

Ҷод назди Довуд бо паёми Худованд омад, то интихоб кунад.

1. Даъвати Худовандро барои интихоби оқилона гӯш кунед.

2. Қарорҳои худро бо назардошти иродаи Худо қабул кунед.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 Имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард.

2. Яъқуб 4:17 Бинобар ин, барои касе, ки кори дурустро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

1 Вақоеънома 21:12 Ё гуруснагии сесола; ё се моҳ пеш аз душманони ту несту нобуд карда шавад, дар ҳоле ки шамшери душманонат ба ту бархӯрад; вагарна се рӯз шамшери Худованд, ҳатто вабо дар замин, ва фариштаи

Худованд дар тамоми сарзаминҳои Исроил несту нобуд мекунад. «Пас, алҳол ба худ маслиҳат деҳ, ки ба Фиристандаи Худ чӣ сухане баргардонам».

Худо ба подшоҳ Довуд имкон медиҳад, ки байни се ҷазо: се соли гуруснагӣ, се моҳи нобудӣ аз ҷониби душманонаш ё се рӯзи вабо ва фариштаи Худованд тамоми соҳилҳои Исроилро несту нобуд кунад. Ӯ бояд қарор диҳад, ки кадомашро интихоб кунад.

1. Раҳмати Худо дар ҷазо: Чӣ тавр мо метавонем ҳатто дар замонҳои душвор файз ва раҳматро ба даст орем

2. Фаҳмидани адолати Худо: Чӣ тавр мо метавонем интизоми Худоро эътироф кунем ва ба он ҷавоб диҳем

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Ибриён 12:6 - Зеро Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад.

1 Вақоеънома 21:13 Ва Довуд ба Ҷод гуфт: «Ман дар тангии сахт ҳастам; бигзор акнун ба дасти Худованд афтодам; зеро ки марҳамати Ӯ бағоят бузург аст; лекин ман ба дасти одам наафтам.

Довуд дар вазъияти душвор қарор дорад ва эътироф мекунад, ки раҳмати Худо бузург аст. Ӯ аз Худо хост, ки ӯро ҳидоят кунад, на инсон.

1. Раҳмати Худо дар замонҳои душвор

2. Такя ба ҳидояти Худо бар ҳидояти инсон

1. Яъқуб 1:2-5 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

5. Забур 25:8-10 - Худованд нек ва росткор аст, бинобар ин Ӯ гуноҳкоронро дар роҳ таълим хоҳад дод. Ҳалимро дар доварӣ ҳидоят хоҳад кард, ва ҳалимонро роҳи ӯро таълим хоҳад дод. Ҳама роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ барои касонест, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

1 Вақоеънома 21:14 Ва Худованд бар Исроил вабо фиристод, ва аз Исроил ҳафтод ҳазор нафар кушта шуданд.

Худованд ба Исроил вабо фиристод, ки дар натиҷа 70 000 нафар кушта шуданд.

1. Тарбияи Худо: Қувваи Итоат

2. Ҳукмронии Худо: Чаро мо ба Ӯ таваккал мекунем?

1. Айюб 1:21 - "Ман бараҳна аз шиками модарам омадаам, ва бараҳна бармегардам. Худованд дод, ва Худованд гирифт; муборак аст номи Худованд."

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 21:15 Ва Худо фариштаеро ба Ерусалим фиристод, то онро хароб кунад; ва ҳангоме ки вай хароб мекард, Худованд дид, ва ӯ аз бадӣ тавба карда, ба фариштаи ҳалокшуда гуфт: «Бас аст, акнун дасти худро бимон. . Ва фариштаи Худованд дар назди хирмани Орнани ябусӣ истода буд.

Худо фариштаеро ба Ерусалим фиристод, то онро хароб кунад, аммо вақте ки вай харобиро дид, аз ақидааш дигар шуд ва фариштаро боздошт. Фариштаи дар назди хирмани Орнани ябусӣ истода буд.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Худо дар замони ҳалокат раҳм ва парҳезгорӣ зоҳир мекунад

2. Хирман: Аҳамияти Орнани ябусӣ дар нақшаи Худо

1. Юнус 4:10-11 - раҳмдилӣ ва марҳамати Худо дар достони Юнус

2. Хуруҷ 34:6-7 - Раҳм, марҳамат ва омурзиши Худованд

1 Вақоеънома 21:16 Ва Довуд чашмонашро боло карда, фариштаи Худовандро дид, ки дар байни замин ва осмон истода, шамшери кашидааш дар болои Ерусалим дароз карда шудааст. Ва Довуд ва пирони Исроил, ки палос дар бар доштанд, рӯй ба замин афтоданд.

Довуд ва пирони Исроил фариштаи Худовандро бо шамшери кашида диданд, ва онҳо палос пӯшида, рӯй ба замин афтоданд.

1. Ҳукми Худо: Даъват ба тавба

2. Муҳофизати Худованд: тасаллӣ дар замони душвориҳо

1. Ишаъё 6:1–8

2. Луқо 22:39–46

1 Вақоеънома 21:17 Ва Довуд ба Худо гуфт: «Оё ман амр накардаам, ки мардумро шумурдаанд? Ман ҳам гуноҳ кардаам ва бадӣ кардаам; Аммо ин гӯсфандон чӣ кор кардаанд? Бигзор дасти ту, эй Худованд Худои ман, бар ман ва бар хонаи падарам бошад; балки бар қавми ту нест, то ки онҳо ба вабо гирифтор шаванд.

Довуд гуноҳи худро эътироф мекунад ва аз Худо талаб мекунад, ки вай ва оилаи ӯро ҷазо диҳад, на ҷазо додани миллат.

1: Мо бояд гуноҳи худро эътироф кунем ва фурӯтанона масъулиятро барои амалҳои худ қабул кунем.

2: Мо бояд дил ба дигарон дошта бошем ва омода бошем, ки барои аъмоли онҳо масъулиятро ба дӯш гирем.

1: Матто 16:24-25 Он гоҳ Исо ба шогирдони Худ гуфт: «Ҳар кӣ хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро

пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад; ва ҳар кӣ ҷони худро дар роҳи Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт.

2: Ғалотиён 6:2 Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

1 Вақоеънома 21:18 Ва фариштаи Худованд ба Ҷод амр фармуд, ки ба Довуд бигӯяд, ки Довуд баромада, дар хирмангоҳи Орнани ябусӣ барои Худованд қурбонгоҳе барпо кунад.

Фариштаи Худованд ба Ҷод амр фармуд, ки ба Довуд бигӯяд, ки ба хирмангоҳи Орнани ябусӣ баромада, барои Худованд қурбонгоҳе барпо кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қувваи қурбонӣ: Аҳамияти ато кардан ба Худо

1. Филиппиён 2:8 - "Ва чун дар намуди одам ёфт шуд, худро фурӯтан кард ва то мамот дар салиб итоат кард!"

2. Ҳастӣ 22:1-18 - Омодагии Иброҳим барои қурбонии Исҳоқ ба Худо ҳамчун нишонаи имонаш.

1 Вақоеънома 21:19 Ва Довуд аз рӯи суханони Ҷод, ки ба исми Худованд гуфта буд, баромад.

Довуд ба суханони Ҷод гӯш дода, ба исми Худованд аз паи онҳо рафт.

1. Боварӣ ба роҳнамоии Худованд

2. Иҷрои иродаи Худованд

1. Ишаъё 30:21 Ва хоҳ ба дасти рост ва хоҳ ба чап гардӣ, гӯшҳоят аз паси ту сухане хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст"; дар он сайр кунед.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Вақоеънома 21:20 Ва Орнон баргашта, фариштаро дид; ва чор писараш бо ӯ пинҳон шуданд. Акнун Орнон гандум куфта буд.

Орнон ба фариштае дучор омад ва чор писараш аз тарс пинҳон шуданд, дар ҳоле ки Орнон гандум мекӯбад.

1. Натарс: таваккал ба Худо ва фариштагони Ӯ

2. Баракати меҳнат: Дарси Орнон

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 13:23 - Дар киштзори мискинон ғизои зиёд аст, аммо он чизест, ки аз сабаби беадолатӣ нобуд мешавад.

1 Вақоеънома 21:21 Ва ҳангоме ки Довуд ба Орнон омад, Орнон нигоҳ карда, Довудро дид, ва аз хирман баромада, ба Довуд рӯй ба замин зада, саҷда кард.

Довуд ба зиёрати Орнон омад ва чун Орнон ӯро дид, ба Довуд саҷда кард ва эҳтиромашро нишон дод.

1. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба шахсони бар мо ҳокимиятдорон эҳтиром зоҳир кунем.

2. Мо бояд омода бошем, ки худро дар назди Худо ва онҳое, ки Ӯ бар мо ҳукмронӣ кардааст, фурӯтан кунем.

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. 1 Петрус 2:13-17 - Ба хотири Худованд ба ҳар муассисаи инсонӣ итоат кунед, хоҳ он ба императори олӣ ва хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби ӯ фиристода шудааст, то бадкоронро ҷазо диҳад ва неккоронро ҳамду сано гӯянд. .

1 Вақоеънома 21:22 Ва Довуд ба Орнон гуфт: «Ҷои ин хирманро ба ман бидеҳ, то ки дар он қурбонгоҳе барои Худованд бисозам; онро ба нархи пурра ба ман бидеҳ, то ки вабо аз мардум нигоҳ дошта шавад».

Довуд аз Орнон ҷои хирманро пурсид, то ӯ қурбонгоҳе созад, то вабо ба одамон таъсир нарасонад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр қурбонии Довуд ҷараёни таърихро тағйир дод

2. Дили сипос: Қиссаи Орнон ва туҳфаи саховатманди ӯ

1. Ибриён 13:15 - «Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем».

2. 1 Юҳанно 4:19 - «Мо Ӯро дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт».

1 Вақоеънома 21:23 Ва Орнон ба Довуд гуфт: «Онро назди худат бигир, ва бигзор оғоям подшоҳ он чи дар назари ӯ некӣ кунад; инак, барзаговҳоро низ барои қурбониҳои сӯхтанӣ ба ту медиҳам, ва хирманҳоро барои ҳезум, ва гандум барои ҳадияи ордӣ; Ман ҳамаашро медиҳам.

Орнон пешниҳод мекунад, ки ба Довуд говҳо, хирманҳо ва гандумро барои қурбониҳо ва ҳадияҳо диҳад.

1. Баракатҳои Худо ба таври ғайричашмдошт меоянд.

2. Моро ба саховатмандӣ ва фидокорӣ даъват кардаанд.

1. 2 Қӯринтиён 9:7-8 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Аъмол 20:35 - Дар ҳар коре ки ман мекардам, ман ба шумо нишон додам, ки бо ин гуна меҳнати душвор мо бояд ба нотавонон кӯмак расонем ва суханони худи Худованд Исои Масеҳро ба ёд орем: «Додан аз гирифтан баракаттар аст».

1 Вақоеънома 21:24 Ва подшоҳ Довуд ба Орнон гуфт: «Не; балки онро ба нархи пурра мехарам, зеро ки он чи аз они ту аст, барои Худованд нахоҳам гирифт, ва қурбониҳои сӯхтаниро беарзиш нахоҳам овард.

Подшоҳ Довуд аз Орнон бепул гирифтани заминро рад кард, зеро ӯ мехост, ки барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ пешкаш кунад.

1. Аҳамияти додани бепул ба Худованд.

2. Намунаи шоҳ Довуд ва аҳамияти эҳтиром ба Худо дар ҳар коре, ки мо мекунем.

1. 2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дили худ, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Луқо 21:1-4 - Ва ӯ боло нигариста, сарватдоронро дид, ки ҳадяҳои худро ба ганҷина меандохтанд. Ва ӯ низ бевазани камбағалеро дид, ки дар он ҷо ду фулус меандохтанд. Ва ӯ гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал бештар аз ҳама андохт; ки вай дошт.

1 Вақоеънома 21:25 Ва Довуд ба Орнон ба ҷои вазн шашсад сиқл тилло дод.

Довуд аз Орнон ба 600 сиқл тилло хирман харид.

1. Арзиши ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Муҳимияти сармоягузории оқилона

1. Матто 6:19-21 Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашаротҳо нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Масалҳо 17:16 Чаро аблаҳ бояд дар даст пул дошта бошад, то ҳикматро харад, дар ҳоле ки ақл надорад?

1 Вақоеънома 21:26 Ва Довуд дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд бино кард, ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ овард, ва Худовандро нидо кард; ва аз осмон бар қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ ба вай ҷавоб дод.

Довуд барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва саломатӣ овард, ва Худо ба ӯ аз осмон бо оташ дар қурбонгоҳ ҷавоб дод.

1. Тӯҳфаҳои худро ба Худо бо дили хуш пешкаш кунед

2. Қувваи дуо дар амал

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

1 Вақоеънома 21:27 Ва Худованд ба фаришта амр фармуд; ва шамшери худро боз ба ғилофи он гузошт.

Худо ба фаришта фармон дод, ки шамшери ӯро гузорад ва ҳамин тавр ҷазои банӣ-Исроил хотима ёбад.

1. Қувваи бахшидан - чӣ гуна раҳмат ва файзи Худо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки хатогиҳои худро аз даст надиҳем

2. Муҳимияти фурӯтанӣ - чӣ гуна фурӯтанӣ ва итоаткорӣ ба мо барои гирифтани баракатҳои Худо кӯмак карда метавонад

1. Ишаъё 55: 7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва бигзор вай сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард".

2. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро бибахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад; лекин агар шумо ба одамон гуноҳҳои онҳоро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

1 Вақоеънома 21:28 Дар он вақт Довуд дид, ки Худованд дар хирмани Орнани ябусӣ ба вай ҷавоб дод, ва дар он ҷо қурбонӣ кард.

Пас аз он ки Худованд дуои Довудро дар хирмани Орнани ябусӣ иҷобат кард, Довуд барои миннатдорӣ қурбонӣ овард.

1. Қувваи шукргузорӣ: Чӣ тавр бояд миннатдории неъматҳои Худоро нишон дод

2. Аҳамияти қурбониҳо: Фаҳмидани моҳияти ибодат

1. Луқо 17:11-19 (Исо даҳ махавиро шифо медиҳад)

2. 1 Подшоҳон 1:1-8 (Дуои миннатдории Ҳанна)

1 Вақоеънома 21:29 Зеро ки хаймаи Худованд, ки Мусо дар биёбон сохт, ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ дар он вақт дар баландӣ дар Ҷибъӯн буд.

Ин порча мефаҳмонад, ки хаймаи Худованд ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ дар замони Мусо дар баландии Ҷибъӯн ҷойгир буданд.

1. Ҳузури Худо дар ҳама ҷо: Нишон додани ҷалоли Худо дар ҳама ҷо

2. Аҳамияти хайма: Фаҳмидани қурбонӣ ва парастиши Худованд

1. Хуруҷ 25:8-9 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. Забур 27:4 - Аз Худованд як чизеро хостаам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

1 Вақоеънома 21:30 Аммо Довуд натавонист пеши он биравад, то аз Худо бипурсад, зеро ки аз шамшери фариштаи Худованд метарсид.

Довуд аз тарси фариштаи шамшери Худованд натавонист аз Худо бипурсад.

1. Тарс аз Худованд: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи итоаткорӣ ва фаҳмиш

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

1 Вақоеънома боби 22 ба тайёрии Довуд барои сохтани маъбад ва дастуроти ӯ ба Сулаймон, писар ва вориси ӯ, диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Довуд нияти сохтани хонаро ба исми Худованд эълон карда, аҳамият ва аҳамияти онро таъкид мекунад (1 Вақоеънома 22:1).

Сархати 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Довуд барои сохтмони маъбад маводи фаровон ҷамъ мекунад. Ӯ миқдори зиёди санг, оҳан, биринҷӣ, чӯбҳои кедр ва дигар сарватҳои қиматбаҳоро тайёр мекунад (1 Вақоеънома 22:2–4).

Сархати 3: Диққат ба шарҳи Довуд нигаронида шудааст, ки ӯ худаш маъбад сохта наметавонад, зеро дар ҷанг хуни зиёд рехтааст. Бо вуҷуди ин, ӯ мехоҳад, ки Сулаймон ин вазифаро иҷро кунад, зеро Худо ӯро барои подшоҳи Исроил баргузида буд (1 Вақоеънома 22:5-10).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр Довуд Сулаймонро рӯҳбаланд карда, ба ӯ дар бораи сохтмони маъбад дастурҳои мушаххас медиҳад. Ӯ ба Сулаймон маслиҳат медиҳад, ки қавӣ ва далер бошад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки Худо дар тамоми ин кор бо ӯ хоҳад буд (1 Вақоеънома 22:11-13).

Сархати 5: Боб бо он идома дорад, ки Довуд ба мансабдорони гуногун, коҳинон, левизодагон ва ҳунармандон дастур дод, ки ба Сулаймон дар сохтани маъбад кӯмак кунанд. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки худро ба ин кори муқаддас аз таҳти дил бахшанд (1 Вақоеънома 22:14-16).

Сархати 6: Тамаркуз ба захираҳои фаровоне, ки Довуд барои сохтани маъбад ҷамъ кардааст, бармегардад. Ӯ аз ганҷҳои шахсии худ миқдори зиёди тилло ва нуқраро ҳамчун ҳадия барои хонаи Худо тақдим мекунад (1 Вақоеънома 22:17-19).

Сархати 7: Боб бо таъкид ба он хотима меёбад, ки Довуд пеш аз маргаш омодагии васеъ дидааст. Ӯ бори дигар ба Сулаймон супориш медиҳад, ки ин масъулиятро боғайратона ва содиқона ба дӯш гирад, то нияти Худоро иҷро кунад (1 Вақоеънома 22:20-19).

Хулоса, дар боби бисту дуюми 1 Вақоеънома омодагии Довуд ва дастурҳои сохтани маъбад тасвир шудааст. Таъкид кардани маводҳои ҷамъоварӣ ва шарҳ додани нотавонӣ. Зикр кардани ҳавасмандгардонии додашуда ва дастурҳои мушаххас додашуда. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш

мекунад, ки ҳам ӯҳдадории шоҳ Довудро дар ҷамъ кардани захираҳо ва сохтани маъбади бузург ва интиқоли масъулият ва роҳнамоии ӯ ба Сулаймон дар ҳоле нишон медиҳад, ки интихоб ва дастгирии илоҳӣ дар тамоми ин кори муҳимро таъкид мекунад.

1 Вақоеънома 22:1 Ва Довуд гуфт: «Ин хонаи Худованд Худост, ва ин қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ барои Исроил аст».

Довуд маъбад ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро хонаи Худованд Худо ва қурбонгоҳи қурбониҳои сӯхтанӣ барои Исроил эълон кард.

1. Аҳамияти хонаи Худованд

2. Аҳамияти қурбонгоҳи қурбониҳои сӯхтанӣ

1. Ҳизқиёл 43:19 - Шумо ба коҳинони левизода аз қабилаи Содӯқ, ки ба ман наздиканд, бидиҳед, мегӯяд Худованд Худо, ки аз ҳадияҳои муқаддас гирифта шавад.

2. Хуруҷ 27:1-2 - Шумо қурбонгоҳе аз чӯби акация бисозед, ки дарозиаш панҷ зироъ ва бари панҷ зироъ аст. Қурбонгоҳ чоркунҷа буда, баландии он се зироъ хоҳад буд. Бар чор гӯшаи он шохҳо бисоз; шохҳои он аз як пора бошад, ва онро бо биринҷ пӯшонед.

1 Вақоеънома 22:2 Ва Довуд амр фармуд, ки ғариберо, ки дар замини Исроил буданд, ҷамъ кунад; ва ӯ сангфаршҳо таъин кард, то ки барои сохтани хонаи Худо сангҳои сунъӣ канда шаванд.

Довуд ба аҷнабиёни исроилӣ фармуд, ки хонаи Худоро бо истифода аз сангҳо ва сангҳои тарошида созанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба фармони Худо ҷараёни таърихро тағйир дод

2. Қувваи Ҷамъият: Якҷоя кор кардан барои сохтани Хонаи Худо

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

2. Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

1 Вақоеънома 22:3 Ва Довуд барои мехҳои дарҳои дарвозаҳо ва васлҳо оҳани фаровон тайёр кард; ва мис ба фаровонӣ бе вазн;

Довуд миқдори зиёди оҳану мис тайёр кард, ки барои дарҳо ва васлҳои қасри худ истифода шаванд.

1. Чӣ тавр Худо моро барои муваффақият муҷаҳҳаз мекунад: Довудро ҳамчун намуна истифода баред, ки чӣ тавр Худо моро бо захираҳои зарурӣ муҷаҳҳаз мекунад, то дар ҳар коре, ки мо рӯ ба рӯ мешавем, муваффақ шавем.

2. Барои Худованд боғайратона кор кардан: Муҳимияти сарф кардани қувва ва захираҳои мо барои содиқона ба Худованд хидмат кардан.

1. Қӯлассиён 3:23 - "Ва ҳар он чи мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон."

2. Эфсӯсиён 6:7 - «Бо иродаи нек хизмат кунед, чунон ки ба Худованд, на ба одамон».

1 Вақоеънома 22:4 Ҳамчунин дарахтони кедр фаровон буданд, зеро ки сидӯниён ва аҳли Сӯр барои Довуд чӯби зиёди кедр оварданд.

Довуд аз сидӯниён ва тириён дарахти фаровони кедр гирифт.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ба мо ҳама чизҳои лозимаро медиҳад.

2. Тӯҳфаҳои Худо аксар вақт ғайричашмдоштанд ва аз сарчашмаҳои гуногун меоянд.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

1 Вақоеънома 22:5 Ва Довуд гуфт: «Писари ман Сулаймон ҷавон ва нарм аст, ва хонае ки барои Худованд сохта мешавад, бояд дар тамоми кишварҳо бениҳоят боҳашамат, шӯҳрат ва ҷалол бошад; . Аз ин рӯ, Довуд пеш аз маргаш омодагии зиёд дид.

Довуд пеш аз маргаш барои сохтани хонаи боҳашамат барои Худованд тайёрӣ медид.

1. Вафодории Худо дар омодагии Довуд ба маъбади Худованд дида мешавад.

2. Мо бояд аз паи Довуд пайравӣ кунем ва ба кори Худо омода шавем.

1. 1 Вақоеънома 22:5

2. Матто 6:33-34: "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо дар бораи чизҳои худ ғамхорӣ хоҳад кард. Барои он кифоя аст. рӯз мушкили худ аст».

1 Вақоеънома 22:6 Ва писараш Сулаймонро даъват карда, ба ӯ амр дод, ки барои Худованд Худои Исроил хонае бино кунад.

Довуд ба писараш Сулаймон амр дод, ки барои Худованд Худои Исроил маъбад созад.

1: Мо аз намунаи Довуд дар бораи итоат ба Худо ва имон ба аҳкоми Ӯ омӯхта метавонем.

2: Сохтани маъбад барои Худо як намоиши ҷисмонии имон ва садоқати мо ба Ӯст.

1: Аъмол 17: 24-25 - "Худое, ки ҷаҳон ва ҳама чизро дар он офарид, ва Худованди осмонҳо ва замин аст, дар маъбадҳои аз ҷониби одам сохташуда зиндагӣ намекунад ва ба Ӯ хидмат намекунад, гӯё ба чизе ниёз дошта бошад. , зеро ки Худи Ӯ ба тамоми инсоният ҳаёт ва нафас ва ҳама чизро медиҳад».

2: 1 Петрус 2:5 - Худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед, то ки коҳини муқаддас бошед, то ки ба воситаи Исои Масеҳ қурбониҳои рӯҳонии писандидаи Худо бошед.

1 Вақоеънома 22:7 Ва Довуд ба Сулаймон гуфт: «Писарам, дар фикри ман буд, ки хонае ба исми Худованд Худои худ созам:

Довуд ба Сулаймон дастур дод, ки маъбади ба Худованд бахшидашуда созад.

1. Дар хотир доштани афзалиятҳои мо: Сохтани хона барои Худованд

2. Итоати фармони Худованд: Намунаи Довуд ва Сулаймон

1. Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед

2. 1 Петрус 2:5 - шумо худатон мисли сангҳои зинда ҳамчун хонаи рӯҳонӣ сохта шуда истодаед

1 Вақоеънома 22:8 Аммо каломи Худованд бар ман нозил шуда, гуфт: "Ту хуни фаровон рехтай ва ҷангҳои азиме кардай; ба исми Ман хона нахоҳӣ сохт, зеро ки хуни бисьёре бар замин дар роҳи Ман рехтай. дидан.

Худо ба Довуд гуфт, ки ба ӯ иҷозат дода нашудааст, ки хонае ба номи Худо созад, зеро вай хунрезии зиёд кардааст.

1. Раҳмати Худо бо вуҷуди хатоҳои мо пойдор аст

2. Амалҳои мо чӣ гуна оқибатҳо доранд

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам пок месозам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард.

1 Вақоеънома 22:9 Инак, барои ту писаре таваллуд хоҳад шуд, ки вай марди ором хоҳад буд; ва ба вай аз тамоми душманони гирду атрофаш оромӣ хоҳам дод, зеро ки номи ӯ Сулаймон хоҳад буд, ва ба Исроил дар айёми ӯ осоиштагӣ ва оромӣ хоҳам бахшид.

Худо ваъда медиҳад, ки Сулаймонро аз душманонаш оромӣ ва дар давраи салтанаташ ба Исроил сулҳу оромӣ мебахшад.

1. Қувваи сулҳ: Чӣ гуна ваъдаи Худо дар бораи оромӣ ва оромӣ ба Сулаймон метавонад ба мо кӯмак кунад, ки оромии ботиниро пайдо кунем.

2. Ваъдаи Худо дар бораи оромӣ: Чӣ тавр ваъдаи Худо ба Сулаймон метавонад моро дар замонҳои душвор роҳнамоӣ кунад.

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Забур 29:11 - Худованд ба халқи Худ қувват мебахшад; Худованд халқи Худро бо осоиштагӣ баракат медиҳад.

1 Вақоеънома 22:10 Ӯ ба исми Ман хона хоҳад сохт; ва ӯ писари ман хоҳад буд, ва ман падари ӯ хоҳам буд; ва тахти салтанати ӯро бар Исроил то абад устувор хоҳам кард.

Худо ваъда дод, ки писари Довудро то абад Подшоҳи Исроил хоҳад кард.

1. Қудрати ваъдаҳои Худо

2. Вафодорӣ ва вафодории Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро тамоми ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

1 Вақоеънома 22:11 Акнун, эй писарам, Худованд бо ту бод; ва муваффақ шав ва хонаи Худованд Худои худро бино кун, чунон ки Ӯ дар бораи ту гуфтааст.

Довуд писараш Сулаймонро ташвиқ мекунад, ки маъбади Худовандро мувофиқи ваъдаи Худо созад.

1. «Далер бошед ва барои Худованд бино кунед»

2. «Итоати фармони Парвардигор»

1. Матто 7:24-27 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд.

2. Ишаъё 28:16 - бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: «Инак, Ман он ҳастам, ки дар Сион таҳкурсӣ гузоштаам, санг, санги озмудашуда, санги гаронбаҳо ва таҳкурсии устувор: ҳар кӣ имон оварад, нахоҳад буд. дар шитоб.

1 Вақоеънома 22:12 Фақат Худованд ба ту ҳикмат ва хирад ато кунад, ва ба ту дар бораи Исроил амр диҳад, то ки шариати Худованд Худои худро риоя намо.

Сулаймон ташвиқ карда мешавад, ки ба Худованд барои ҳикмат ва фаҳмиш такя кунад, то Исроилро дар риояи қонуни Худо роҳнамоӣ кунад.

1. "Ба Худованд барои роҳнамоӣ таваккал кардан"

2. «Ҳикмат ва фаҳмиш барои қонуни Худо».

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Забур 119:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нурест барои роҳи ман".

1 Вақоеънома 22:13 Ва он гоҳ муваффақ хоҳӣ шуд, агар барои иҷрои фароизҳо ва аҳкоме ки Худованд ба Мусо дар бораи Исроил амр фармуда буд, эҳтиёт шавӣ: қавӣ ва далер бош; натарсед ва хавотир нашавед.

Қавӣ ва далер бош, ба фармонҳои Худо итоат кун, ва баракат хоҳӣ ёфт.

1: Далер бошед ва ба фармудаҳои Худо итоат кунед

2: Тарсро мағлуб кунед ва ба Худованд пайравӣ кунед

1: Такрори Шариат 31:6 - «Қавӣ ва далерии хуб бош, аз онҳо натарс ва натарс: зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад. "

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далерии хуб бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

1 Вақоеънома 22:14 Ва инак, ман дар изтироби худ барои хонаи Худованд сад ҳазор талант тилло ва ҳазор ҳазор талант нуқра тайёр кардам; ва аз мис ва оҳан бе вазн; зеро ки он фаровон аст: чӯбу санг низ тайёр кардаам; ва шумо метавонед ба он илова кунед.

Подшоҳ Довуд барои сохтани маъбади Худованд миқдори зиёди захираҳо, аз қабили тилло, нуқра, мис, оҳан, чӯб ва санг омода карда буд.

1. Ризои Худо: Фаҳмидани фаровонии Худо

2. Қувваи саховатмандӣ: Паёми шоҳ Довуд

1. 1 Вақоеънома 29:14-17; Зеро ки ҳама чиз аз ҷониби туст ва мо ба ту додем.

2. Масалҳо 3:9–10; Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд.

1 Вақоеънома 22:15 Илова бар ин, дар назди ту коргарони зиёде ҳастанд: дарравҳо ва сангрезон ва чӯбдастҳо ва ҳар гуна одамони маккор барои ҳар кор.

Ин порча дар бораи фаровонии коргарони ботаҷрибае, ки Довуд барои сохтани маъбад ба ӯ дастрас буд, нақл мекунад.

1. "Худо таъмин мекунад: фаровонии коргарони моҳир барои маъбади Довуд"

2. «Содиқ будани Худо: ҷавоб додан ба дуоҳои Довуд барои коргарони моҳир»

1. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

1 Вақоеънома 22:16 Аз тилло, нуқра, мис ва оҳан рақаме нест. Пас бархез ва амал кун, ва Худованд бо ту бошад.

Довуд ба Сулаймон амр медиҳад, ки ба сохтмони маъбад шурӯъ кунад ва ваъда медиҳад, ки Худованд бо ӯ хоҳад буд.

1. Роҳнамоии Худо: Истифодаи ҳузури Худо барои муваффақият

2. Даъват ба амал: Иҷрои иродаи Худо

1. Матто 28:20 - Ва инак, Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

1 Вақоеънома 22:17 Довуд инчунин ба тамоми мири Исроил амр фармуд, ки ба писараш Сулаймон кӯмак расонанд ва гуфт:

Довуд ба сарварони Исроил амр фармуд, ки писараш Сулаймонро ёрӣ диҳанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: пайравии содиқи Довуд

2. Қувваи мерос: ӯҳдадории Довуд ба авлодаш

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

1 Вақоеънома 22:18 Оё Худованд Худои шумо бо шумо нест? ва оё ба шумо аз ҳар тараф оромӣ надодааст? зеро ки Ӯ сокинони ин заминро ба дасти Ман супурд; ва замин дар пеши Худованд ва дар пеши қавми Ӯ мутеъ мешавад.

Худо аз ҳар сӯ ба қавми худ оромӣ бахшид ва заминро дар пеши назари онҳо мутеъ гардонидааст.

1. Худо барои мардумаш рӯзӣ медиҳад - чӣ гуна Худо барои қавми худ оромӣ ва муҳофизат кардааст.

2. Тасдиқи мероси мо - чӣ гуна Худо заминро ба мо мерос додааст ва чӣ гуна мо метавонем онро соҳиб шавем.

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2. Еҳушаъ 1:2-3 - Мусо бандаи ман мурд. Пас, алҳол бархез ва ту ва тамоми ин қавм, аз ин Урдун убур кун, ба замине ки Ман ба онҳо, ба банӣ-Исроил

медиҳам, бирав. Ҳар ҷое ки кафи пои ту бар он мезанад, ба ту додаам, чунон ки ба Мусо ваъда додаам.

1 Вақоеънома 22:19 Акнун дил ва ҷони худро ба ҷустуҷӯи Худованд Худои худ равона кун; Пас, бархезед ва маъбади Худованд Худоро бино кунед, то ки сандуқи аҳди Худованд ва зарфҳои муқаддаси Худоро ба хонае ки ба исми Худованд сохта мешавад, биёред.

Довуд исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки Худоро ҷустуҷӯ кунанд ва маъбади Худовандро созанд, то сандуқи Аҳд ва зарфҳои муқаддасро дар хонаи Худованд ҷойгир кунанд.

1. Қудрати ҷустуҷӯи Худо

2. Сохтани хонаи ибодати Худо

1. Яъқуб 4:8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд

2. 3 Подшоҳон 8:27-30 "Аммо оё Худо дар ҳақиқат дар замин сокин хоҳад буд? Инак, осмон ва осмони баланд наметавонад Туро дарбар гирад. Ин маъбад, ки ман сохтаам, чӣ қадар камтар аст"

1 Вақоеънома боби 23 ба ташкил ва масъулиятҳои левизодагон дар хидмат дар хаймаи муқаддас ва баъдтар дар маъбад диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Довуд пир шуд ва писараш Сулаймонро подшоҳи Исроил таъин кард. Довуд тамоми сардорони Исроилро, аз он ҷумла коҳинон ва левизодагонро ҷамъ мекунад, то нақшаи сохтмони маъбадро эълон кунад (1 Вақоеънома 23:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Довуд левизодагонро мувофиқи вазифаҳои гуногуни онҳо ҳисоб ва ташкил мекунад. Ӯ онҳоро ба се қисмати асосӣ ҷудо мекунад: Гершониён, Қаҳотиён ва Мерориён (1 Вақоеънома 23:3-6).

Параграфи 3: Диққат ба он дода мешавад, ки Довуд ба ҳар як қисми левизодагон супоришҳои мушаххас медиҳад. Гершониён барои нигоҳубини пардаҳо ва рӯйпӯшҳои хайма масъуланд. Ба Қоҳитиён идора кардани ашёҳои муқаддас, аз қабили сандуқ, миз, чароғдон, қурбонгоҳҳо ва ғайра супурда шудааст. Ба Мераритиён вазифаҳои вазнинтареро, ки бо интиқоли ҷузъҳои сохторӣ алоқаманданд, ба ӯҳда доранд (1 Вақоеънома 23:7-11).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр Довуд вазифаҳои левизодагонро дар байни оилаҳои онҳо тақсим карда, роҳбаронеро, ки бо номи сардорон ё сардорони хонаводаҳо маъруфанд, тақсим мекунад. Ин роҳбарон масъулиятҳои қабилаҳои мувофиқи худро дар ҳар як дивизия назорат мекунанд (1 Вақоеънома 23:12-24).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри насли Ҳорун, коҳинон, ки дар пешниҳоди қурбониҳо дар назди Худо нақши махсус доранд, идома дорад. Онҳо аз Мусо дар бораи хидматашон дастуроти махсус мегиранд (1 Вақоеънома 23:27-32).

Сархати 6: Тамаркуз ба суханони охирини Довуд пеш аз маргаш бармегардад. Ӯ Сулаймон ва тамоми Исроилро ташвиқ мекунад, ки аҳкоми Худоро содиқона риоя кунанд, то ки онҳо дар ҳама корашон муваффақ шаванд (1 Вақоеънома 23:25-26).

Сархати 7: Боб бо зикри он, ки Сулаймон подшоҳ мешавад, ӯ ин нақшаҳои ташкилиро тавассути таъин кардани шӯъбаҳои левизодагон мувофиқи дастуроти Довуд амалӣ мекунад (1 Вақоеънома 23:27-32).

Хулоса, боби бисту сеюми 1 Вақоеънома Довудро дар бораи вазифаҳо ва масъулиятҳои левизодагон тасвир мекунад. Таъиноти Сулаймонро таъкид кардан ва шумориши қисмҳои левизодагон. Зикр кардани вазифаҳои мушаххас ва таъини роҳбарон. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам нақшаи бодиққати шоҳ Довудро дар ташкили нақшҳои гуногун дар қабилаи Левӣ барои хидмати муассир дар хайма ва маъбади оянда ва интиқоли ӯ ба Сулаймон дар баробари риояи аҳкоми Худо ҳамчун омили асосии муваффақият дар амалҳои ибодати онҳо.

1 Вақоеънома 23:1 Пас, вақте ки Довуд пир шуда, сер шуд, писараш Сулаймонро бар Исроил подшоҳ кард.

Довуд, вақте ки пир шуд ва сер шуд, писараш Сулаймонро подшоҳи Исроил таъин кард.

1. Аҳамияти мерос ба насли наврас.

2. Кувваи эътикод дар хаёти рохбар.

1. Забур 78:72 Пас, онҳоро аз рӯи беайбии дили худ чӯпонӣ мекард, ва онҳоро бо маҳорати дастони Худ роҳнамоӣ мекард.

2. Масалҳо 20:29 Ҷалоли ҷавонон қувваи онҳост ва ҷалоли пиронсолон мӯи сафеди онҳост.

1 Вақоеънома 23:2 Ва ӯ тамоми мирони Исроилро бо коҳинон ва левизодагон ҷамъ кард.

Шоҳ Довуд тамоми роҳбарони Исроилро, аз он ҷумла коҳинон ва левизодагонро ҷамъ оварад.

1. Аҳамияти ваҳдат ва ҷомеа дар калисо.

2. Роҳбарони калисо бояд барои манфиати умумӣ якҷоя кор кунанд.

1. Забур 133:1 Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Румиён 12:4-5 Зеро, чунон ки мо дар як бадан узвҳои зиёде дорем, ва ҳамаи узвҳо як вазифа надорем: Ҳамин тавр, мо, ки бисёр ҳастем, дар Масеҳ як бадан ҳастем, ва ҳар яке андоми дигаре ҳастем.

1 Вақоеънома 23:3 Левизодагон аз синни сӣ сола ва болотар шумурда шуданд, ва шумораи онҳо аз рӯи сандуқҳои худ, ҳар як одам, сию ҳашт ҳазор нафар буд.

Левизодагон дар шумора гирифта шуданд ва маълум шуд, ки дар маҷмӯъ 38 000 нафар, ки синнашон 30 ва болотар аз он аст.

1. Садоқати Худо дар таъмини мардуми содиқ ва бахшидашуда барои хидмат ба Ӯ.

2. Дар ҷавонӣ ба Малакути Худо сармоягузорӣ мекунем.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор ва устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

1 Вақоеънома 23:4 Аз онҳо бисту чор ҳазор нафар бояд корҳои хонаи Худовандро пеш баранд; ва шаш ҳазор нафар афсарон ва доварон буданд:

24 000 нафар барои кор дар Хонаи Худованд ва 6 000 нафар афсарону судяҳо таъин шуданд.

1. Баракатҳои қисми кори Худованд будан.

2. Муҳимияти доштани роҳбарии хуб.

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, шумо дигар бегона ва бегона нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

2. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

1 Вақоеънома 23:5 Ва чор ҳазор нафар дарбон буданд; ва чор ҳазор нафар бо асбобҳое ки ман сохтаам, Худовандро ҳамду сано хонданд, гуфт Довуд, то ки бо он ҳамду сано гӯям.

Довуд 4000 дарбон ва 4000 навозандаро таъин кард, то ки бо асбобҳои сохтаи худ Худовандро ҳамду сано гӯянд.

1. Ба воситаи хидмат ва ҳамду сано Худовандро парастиш кунед

2. Асбоби ситоиш

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва барфа ҳамду сано хонед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо асбобҳои тор ва най ҳамду сано хонед; Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед.

1 Вақоеънома 23:6 Ва Довуд онҳоро дар байни писарони Левӣ, яъне Ҷершӯн, Қаҳот ва Мерорӣ ба гурӯҳҳо тақсим кард.

Довуд писарони Левиро ба се гурӯҳ тақсим кард: Ҷершӯн, Қаҳот ва Мерорӣ.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан ҳамчун як даста.

2. Ба қадри неъмат ва истеъдоди беназири ҳар як фард.

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва хуш аст, ки барои бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Чун равгани гаронбаҳо бар сар, Медавад бар риш, Риши Ҳорун, Дар канори ҷомааш.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чи ҳар як узв таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самараноке, ки ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

1 Вақоеънома 23:7 Аз ҷершониён: Лодон ва Шимъӣ.

Гершониёнро Лодон ва Шимъӣ роҳбарӣ мекарданд.

1: Худо ду пешвои содиқро барои роҳбарӣ кардани Гершониён интихоб кард.

2: Вақте ки Ӯ роҳбаронро таъин мекунад, мо метавонем ба роҳнамоии Худо таваккал кунем.

1: 1 Петрус 5:2-3 - Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро на аз рӯи ҳатмӣ, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, нигоҳ доред; на аз паи фоидаи беинсоф, балки майли хизмат кардан; на аз болои онҳое ки ба шумо супурда шудаанд, ҳукмфармо бошед, балки барои рама намуна бошед.

2: Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, ки ҳисоб хоҳанд кард. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам, зеро ин барои шумо фоидаовар нест.

1 Вақоеънома 23:8 Писарони Лодон; сардор Еҳиил ва Зетом ва Юил се нафар буданд.

Ин порча се писари Лодон, Еҳиил, Зетам ва Юилро тасвир мекунад.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр якҷоя кор кардан моро мустаҳкам ва муттаҳид мекунад

2. Ёдоварии аҷдодони мо: Чӣ гуна бояд наслҳои хонаводагии худро гиромӣ кунем

1. Филиппиён 2:1-4 Пас, агар шумо аз муттаҳид шудан бо Масеҳ рӯҳбаландӣ дошта бошед, агар аз муҳаббати Ӯ тасаллӣ ёбед, агар ягон шарике дар Рӯҳ, агар ягон меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ дошта бошед, шодии маро пурра гардонед. якдил будан, якдил будан, якдил будан.

2. Масалҳо 18:1 Ҳар кӣ худро ҷудо мекунад, нафси худро меҷӯяд; вай бар зидди ҳама гуна ҳукми солим баромад мекунад.

1 Вақоеънома 23:9 Писарони Шимъӣ; Шеломит ва Ҳазиил ва Ҳорон се нафар. Инҳо сардорони падарони Лодон буданд.

Шимай се писар дошт: Шеломит, Ҳазиил ва Ҳорон. Онҳо сарварони қабилаи Лаадан буданд.

1. Муҳимияти ибрат ва намунаи ибрат барои фарзандони мо.

2. Пайравӣ ба фармуд ва намунаи Худоро ба зиндагии пурбаракат мебарад.

1. Масалҳо 22:6 - "Кӯдаконро аз роҳе, ки бояд бираванд, оғоз кунед, ва ҳатто вақте ки пир шаванд ҳам, аз он рӯй нахоҳанд гирифт".

2. Масалҳо 13:24 - "Ҳар кӣ асоро дареғ медорад, фарзандони худро нафрат мекунад, аммо касе ки фарзандони худро дӯст медорад, онҳоро тарбия мекунад".

1 Вақоеънома 23:10 Ва писарони Шимъӣ: Яҳот, Зино ва Еуш ва Бариё буданд. Ин чор нафар писарони Шимъӣ буданд.

Шимъӣ чор писар дошт: Яҳот, Зино, Еуш ва Бариё.

1. Оилаҳои мо, новобаста аз андозаи онҳо, атои Худо мебошанд.

2. Худо ҳамеша бо мо ва аҳли оилаамон аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Эфсӯсиён 6:4 - "Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед".

1 Вақоеънома 23:11 Ва Яҳот сардор ва Зизо дуюмӣ буд; лекин Еуш ва Бариё писарони бисьёре надоштанд; бинобар ин онҳо мувофиқи хонаи падарашон як ҳисоб буданд.

Яҳот сардори оилаи Еуш ва Бариё буд, ки писарони зиёд надоштанд.

1. Таъмини Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

1 Вақоеънома 23:12 Писарони Қаҳот; Амрам, Изҳор, Ҳебрӯн ва Узиил чор нафар.

Дар ин порча чор писари Қаҳот - Амрам, Изҳор, Ҳебрӯн ва Узиил номбар шудаанд.

1. Қувваи оила: Чӣ тавр оилаи васеъи Коҳот метавонад моро рӯҳбаланд кунад

2. Муҳимияти имон: Дарсҳое, ки мо метавонем аз фарзандони Қоҳит биомӯзем

1. Эфсӯсиён 3:14-15 - Барои ҳамин ман дар пеши Падар зону мезанам, ки ҳар оила дар осмон ва замин аз Ӯ ном гирифтааст.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

1 Вақоеънома 23:13 Писарони Амром; Ҳорун ва Мусо: ва Ҳорун аз ҳам ҷудо шуд, то ки муқаддастарин чизҳоро, ки ӯ ва писаронаш то абад тақдис кунанд, ба ҳузури Худованд бухур сӯзонанд, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба исми Ӯ то абад баракат бидиҳанд.

Писарони Амром Ҳорун ва Мусо интихоб шуданд, ки то абад коҳинон ба Худованд хизмат кунанд. Ҳорун таъин шуда буд, ки чизҳои муқаддастаринро ба Худованд бахшад ва ба исми Ӯ бухур бикашад, хизмат кунад ва баракат диҳад.

1. Ба Худованд ҳамчун коҳин хизмат кардан: Намунаи Ҳорун ва Мусо

2. Ҳаёти худро ба Худо бахшидан: Қадам гузоштан ба сӯи қудсият

1. Хуруҷ 28:1-3 - Пас бародарат Ҳорун ва писаронашро бо ӯ аз миёни банӣ-Исроил назди худ биёр, то ки ба ман ҳамчун коҳинон Ҳорун ва писарони Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар хизмат кунанд. Ва барои бародари худ Ҳорун барои ҷалол ва зебоӣ ҷомаи муқаддас бисоз. Ба ҳамаи моҳироне, ки ман онҳоро аз рӯҳи маҳорат пур кардаам, бигӯед, ки либоси Ҳорунро бисозанд, то ки ӯро ба коҳини ман тақдис кунанд.

2. Ибриён 7:24-25 - аммо ӯ коҳинияти худро доимӣ нигоҳ медорад, зеро то абад боқӣ мемонад. Аз ин рӯ, ӯ қодир аст, ки ба василаи Ӯ ба Худо наздикшавандагонро наҷот диҳад, зеро ӯ ҳамеша зинда аст, то барои онҳо шафоат кунад.

1 Вақоеънома 23:14 Дар бораи Мусо, марди Худо, писаронаш аз сибти Левӣ номгузорӣ шуданд.

Писарони Мусои марди Худо аз сибти Левӣ буданд.

1. Халқи баргузидаи Худо: қабилаи Левӣ

2. Мероси Мусо: Марди Худо

1. Ададҳо 3:5-10 - дастурҳои Худо ба Мусо дар бораи сибти Левӣ

2. Такрори Шариат 34:9 - Мусо ҳамчун марди Худо

1 Вақоеънома 23:15 Писарони Мусо: Ҷершом ва Элиезар.

Мусо ду писар дошт: Гершом ва Элиезар.

1. Муҳимияти падари хуб будан, тавре ки дар Мусо дида мешавад.

2. Вафодории Худованд дар таъмини хонаводаи Мусо.

1. Эфсӯсиён 6:4 - Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

2. Хуруҷ 18:3-4 - Хушдомани Мусо Йитрӯ ба ӯ гуфт: «Ин коре, ки мекунӣ, хуб нест». Шумо ҳам худатон ва ҳам ин одамоне, ки бо шумо ҳастанд, ҳатман хаста мешавед, зеро ин кор бар шумо хеле вазнин аст; шумо инро танҳо карда наметавонед.

1 Вақоеънома 23:16 Аз писарони Ҷершӯм, Сабуил сардор буд.

Шабуил, писари Ҷершом, роҳбар буд.

1. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Аҳамияти роҳбарӣ дар калисо.

1. 1 ба Қӯринтиён 1:27 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро шарманда кунанд; Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то тавононро шарманда кунад.

2. Аъмол 20:28 - Худро ва тамоми рамаеро, ки Рӯҳулқудс шуморо нозир таъин кардааст, посбонӣ кунед. Чӯпонони калисои Худо бошед, ки Ӯ онро бо хуни Худ харидааст.

1 Вақоеънома 23:17 Ва писарони Элиезар — Раҳабьёи сардор. Ва Элиезар писарони дигар надошт; вале писарони Раҳабьё хеле бисьёр буданд.

Элиезар танҳо як писар дошт, ки Раҳабиё буд, ки писарони зиёд дошт.

1. Худо метавонад он чиро, ки ибтидои хурд ба назар мерасад, бигирад ва онро хеле афзун гардонад.

2. Қувваи мерос ва мерос ва чӣ гуна мо метавонем онро барои идомаи кори Худо истифода барем.

1. Румиён 4:17 - Чунон ки навишта шудааст, ман туро дар ҳузури Худое, ки Ӯ ба Ӯ имон оварда буд, падари халқҳои бисьёр гардондам, ки мурдагонро зинда мекунад ва чизҳои мавҷуд набударо ба вуҷуд меорад.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1 Вақоеънома 23:18 Аз банӣ-Исҳор; Шеломит сардор.

Шеломит сардори банӣ-Изҳор аст.

1. Чӣ тавр дар ҷомеаи худ шахсияти асосӣ шудан мумкин аст

2. Қувваи роҳбарӣ

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. 1 Петрус 5:3 - Мағрур нашавед, балки фурӯтан бошед. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

1 Вақоеънома 23:19 Аз писарони Ҳебрӯн; Ериё якум, Амариё дуюм, Ёҳазиил сеюм ва Ёкамам чорум.

Дар ин порча чор писари Ҳебрӯн зикр шудааст: Ериё, Амариё, Яҳазиил ва Ёкамам.

1. Баракатҳои писарони Ҳебрӯн

2. Тӯҳфаи оила

1. Ҳастӣ 12:2 - Ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод, ва номи туро бузург гардонам; ва ту баракат хоҳӣ буд.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Ва шумо, эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома 23:20 Аз писарони Узиил; Мико якум ва Йӯшиё дуюм.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома 23:20 ду писари Узиил, Мико ва Йесиё номбар шудаанд.

1. Биёед дар хотир дорем, ки Худо Худои тартибот аст, ҳатто вақте ки сухан дар бораи таъсиси оила меравад.

2. Ҳатто дар миёни бесарусомониҳо, Худо сулҳу оромӣ меорад.

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Масалҳо 1:8-9 - Эй писарам, ба насиҳати падарат гӯш деҳ ва таълимоти модаратро тарк накун. Онҳо гулчанбаре ҳастанд, ки саратро зеб медиҳанд ва занҷире ҳастанд, ки гарданатро оро медиҳанд.

1 Вақоеънома 23:21 Писарони Мерорӣ; Махли ва Муши. Писарони Маҳлӣ; Элазар ва Киш.

Дар ин порча дар бораи писарони Мерорӣ ва Маҳлӣ ва писарони онҳо Элъозор ва Киш сухан меравад.

1. Аҳамияти оила ва насл.

2. Вафодории доимии Худо ба халқи худ, насл ба насл.

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Такрори Шариат 29:29 - Пинҳон аз они Худованд Худои мост, аммо он чи ошкор шудааст, то абад аз они мо ва фарзандони мост, то ки мо тамоми суханони ин шариатро риоя кунем.

1 Вақоеънома 23:22 Ва Элъозор мурд, ва писаре надошт, балки духтароне дошт; ва бародаронашон, писарони Киш онҳоро гирифтанд.

Элъозор бе писарон мурд, вале вай духтарон дошт. Бародаронаш аз сибти Киш онҳоро ба худ гирифтанд.

1. Худо барои ҳамаи мо нақшае дорад, ҳатто вақте ки роҳ равшан нест.

2. Аҳамияти оила, ҳатто дар замони ғаму андӯҳ ва номуайянӣ.

1. Ҳастӣ 50:20 - "Шумо инро барои бадӣ дар назар доштед, аммо Худо онро барои некӣ пешбинӣ кард.

2. Рут 4:14-15 - Он гоҳ занҳо ба Ноомӣ гуфтанд: «Шукр ба Худованд, ки имрӯз туро бе нигаҳбон-наҷотдиҳанда нагузоштааст. Бигзор вай дар тамоми Исроил машҳур гардад! Ӯ ҳаёти шуморо нав мекунад ва дар пирӣ шуморо дастгирӣ мекунад.

1 Вақоеънома 23:23 Писарони Мушӣ; Маҳлӣ, ва Эдер ва Иремут, се нафар.

Ин порча дар бораи писарони Мушӣ, ки Маҳлӣ, Эдер ва Еремут мебошанд, аст.

1. Қудрати оила: Чӣ гуна фарзандони мо сарчашмаи қувват ва мероси мо мебошанд.

2. Новобаста аз андоза, мо ҳама бо ҳам пайвастем: Фаҳмидани ҷои мо дар ҷаҳони калонтар.

1. Забур 127:3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

1 Вақоеънома 23:24 Инҳоянд писарони Левӣ мувофиқи хонадони падаронашон; ҳатто сардорони падарон, чунон ки аз рӯи шумораи номҳо аз рӯи сандуқҳои худ ҳисоб карда мешуданд, ки дар хизмати хонаи Худованд аз синни бистсолагӣ ва болотар кор мекарданд.

Ин порча дар бораи писарони Левӣ нақл мекунад, ки аз рӯи сандуқҳои худ ҳисоб карда шуданд ва аз синни бистсолагӣ ва болотар барои хизмати Худованд кор мекарданд.

1. Муҳимияти хидмат ба Худованд: Аз банӣ-Левӣ омӯхтан

2. Расидан ба потенсиали мо дар Худованд: Намунаи писарони Левӣ

1. Матто 20:25-28 - Исо дар бораи хизмат ба Худованд таълим медиҳад

2. 1 Қӯринтиён 15:58 - Дар хизмати Худованд устувор ва устувор будан

1 Вақоеънома 23:25 Зеро ки Довуд гуфт: «Худованд Худои Исроил ба қавми Худ оромӣ ато кардааст, то ки онҳо то абад дар Ерусалим сокин шаванд.

Худо ба халқи худ оромӣ ато кардааст, то ки онҳо то абад дар Ерусалим зиндагӣ кунанд.

1. Ваъдаи Худованд дар бораи истироҳат ва ризқу рӯзӣ.

2. Баракати истиқомат дар Ерусалим.

1. Ишаъё 66:12 - "Зеро ки Худованд чунин мегӯяд: "Инак, Ман сулҳро ба вай мисли дарё паҳн хоҳам кард, ва ҷалоли халқҳоро мисли ҷӯйе ҷорӣ хоҳам кард; он гоҳ шумо шир хоҳед хӯрд, ва бар паҳлӯҳои вай бардошта хоҳед шуд, ва бар зонуҳояш ғусса намо».

2. Забур 23: 1-3 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобондааст; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад; Ӯ маро дар роҳҳо роҳнамоӣ мекунад. аз адолат ба хотири исми Ӯ».

1 Вақоеънома 23:26 Ва ҳамчунин ба левизодагон; дигар хаймаро нахоҳанд кашид ва на зарфи онро барои хизмати он.

Аз левизодагон дигар талаб карда намешуд, ки хайма ва зарфҳои онро барои хидмат бардошта баранд.

1. Каломи Худо роҳнамои мост: Чӣ тавр пайравӣ кардани нақшаи Худо ба иҷрошавӣ оварда мерасонад

2. Хизмат ба Худованд: Шодии бахшидани ҳаёти мо ба Худо

1. Аъмол 13: 2-3 (Ва Рӯҳулқудс гуфт: "Барнаббо ва Шоулро барои коре ки ман онҳоро даъват кардаам, ҷудо кунед. Ва ҳангоме ки рӯза гирифта, дуо гуфта, дастҳои худро бар онҳо гузоштанд, онҳоро ҷавоб доданд.)

2. Румиён 12:1 (Пас, эй бародарон, бо марҳамати Худо аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо гардонед, ки ин хидмати оқилонаи шумост.)

1 Вақоеънома 23:27 Зеро аз рӯи суханони охирини Довуд левизодагон аз бистсола ва болотар шумурда шуданд:

Довуд амр фармуд, ки левизодагон аз синни бистсола ва болотар ба шумор гирифта шаванд.

1. Арзиши ҳар як насл: Намунаи Довуд оид ба ҳисоб кардан ва баҳо додан ба левизодагон дар ҳар синну сол.

2. Бо тамоми дили мо ба Худо хизмат кардан: Муҳимияти хизмат кардан ба Худо бо тамоми фидокорӣ, новобаста аз синну сол.

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14, «Зеро, чунон ки бадан як аст, вале узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисьёранд, як бадананд, инчунин Масеҳ низ як бадан аст. Ҳама дар як бадан таъмид гирифтанд, хоҳ яҳудиён, хоҳ ғайриюҳудиён, хоҳ ғуломон, хоҳ озод, ва ҳамаи мо аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем, зеро ки ҷисм як узв нест, балки бисьёр аст».

2. Такрори Шариат 6:5-7, "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. онҳоро ба писарони худ боғайратона таълим деҳ ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй».

1 Вақоеънома 23:28 Чунки вазифаи онҳо бояд ба писарони Ҳорун барои хизмати хонаи Худованд, дар ҳавлиҳо ва дар хонаҳо, ва дар поксозии ҳар чизи муқаддас ва кори хизмат интизор мешуд. аз хонаи Худо;

Писарони Ҳорун барои иҷрои хизмати Худованд дар ҳавлиҳо, хонаҳо ва пок кардани ҳама чизҳои муқаддас масъул буданд.

1. Хизмати Худованд: Даъват ба тоъат

2. Ба Худованд хизмат кардан чӣ маъно дорад?

1. 1 Петрус 4:10 - Ҳангоме ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

1 Вақоеънома 23:29 Ҳам барои нони намӣ, ҳам барои орди маҳин барои ҳадияи ордӣ, ва барои кулчаҳои фатир, ва барои он чи дар табақ мепазанд, ва барои пухташуда, ва барои ҳар андоза ва андоза. ;

Дар ин порча хӯрокҳо ва андозаҳои гуногуне тасвир шудааст, ки дар пешниҳоди нони ва гӯштии исроилиён истифода мешаванд.

1. Ҳама чиз мувофиқи меъёри Худованд анҷом дода мешавад

2. Таъмини Худованд барои халқаш

1. 2 Қӯринтиён 9:7-8 - Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Забур 78:19 - Бале, онҳо бар зидди Худо сухан мегуфтанд; Гуфтанд: «Оё Худо метавонад дар биёбон дастархон омода кунад?

1 Вақоеънома 23:30 Ва ҳар саҳар истода, барои шукргузорӣ ва ҳамду санои Худованд, ва ҳамчунин дар шом;

Ин порча аз 1 Вақоеънома 23:30 моро бармеангезад, ки субҳу шаб ба Худованд шукр ва ҳамду сано гӯем.

1. "Қалби шукргузор: неъмати шукри субҳу шаб"

2. "Зиндагии шукрона: Даъват ба зиндагии пурбаракат"

1. Қӯлассиён 3:15-17 - "Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як Бадан ба он даъват шудаед. Ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро таълим диҳед ва насиҳат кунед. бо тамоми ҳикмат, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

2. Забур 118:24 - "Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; биёед дар он шодӣ кунем ва шод бошем".

1 Вақоеънома 23:31 Ва ҳама қурбониҳои сӯхтаниро барои Худованд дар рӯзҳои шанбе, дар моҳи нав ва идҳои муқарраршуда, мувофиқи шумора мувофиқи фармоне, ки ба онҳо амр фармуда шуда буд, ба ҳузури Худованд тақдим кунед.

Ин порча ба исроилиён ишора мекунад, ки дар рӯзи шанбе, моҳи нав ва дигар рӯзҳои ид, мувофиқи фармуда, барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ меоранд.

Беҳтарин

1. Фаҳмидани аҳамияти ибодат: Омӯзиши 1 Вақоеънома 23:31

2. Аҳамияти рӯзи шанбе, моҳи нав ва идҳо дар 1 Вақоеънома 23:31

Беҳтарин

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Фаҳмонед, ки чӣ тавр исроилиён бояд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ қурбонӣ мекарданд, ки Худованд фармудааст.

2. Ибодат 23:2-4 - Идҳои таъиншударо, ки исроилиён бояд риоя мекарданд, тасвир мекунад.

1 Вақоеънома 23:32 Ва то ки онҳо масъулияти хаймаи ҷомеъ ва посбонии макони муқаддас ва масъулияти бародарони писарони Ҳорунро дар хизмати хонаи Худованд ба ҷо оваранд.

Ин порча вазифаҳои левизодагонро тасвир мекунад, ки барои нигоҳубини хаймаи Худованд ва ҷои муқаддас масъуланд.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани масъулияти Худо - Чӣ тавр мо метавонем дар ҳаёти худ ба Худованд содиқона хизмат кунем.

2. Баракати хизмат ба Худованд - Чӣ тавр мо метавонем аз иҷрои даъвати худ хурсандӣ ҳис кунем.

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Титус 3:8 - Даъват ба корҳои нек

1 Вақоеънома боби 24 ба тақсимоти коҳинон ба курсҳои мувофиқи онҳо барои хизмат дар маъбад нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки насли Ҳорун, коҳинон ба бисту чаҳор қисм тақсим мешаванд. Ин тақсимот тавассути қуръа дар назди Худованд муайян карда мешавад ва ҳар як курс дорои вазифаҳо ва масъулиятҳои мушаххас аст (1 Вақоеънома 24:1-2).

Сархати 2: Ҳикоят нишон медиҳад, ки чӣ тавр Элазор ва Итомар, писарони Ҳорун, барои назорати ин тақсимот таъин шудаанд. Элъозор ба ӯ роҳбарони бештар таъин кардааст, зеро ӯ аз насли Финҳос аст, дар ҳоле ки Итомар ба ӯ пешвоёни камтар таъин шудааст (1 Вақоеънома 24:3-4).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба рӯйхат кардани номи ҳар як бахш ва роҳбари таъиншудаи он нигаронида шудааст. Ҳар як бахш аз номи саркоҳини худ номгузорӣ шудааст (1 Вақоеънома 24:5-19).

Параграфи 4: Ҳисобот тавсиф мекунад, ки чӣ гуна ин бахшҳо дар тӯли сол дар гардиш хизмат мекунанд. Ҳар як курс як ҳафта дар як вақт, мувофиқи тартиби онҳо, ки аз рӯи қуръа муайян карда мешавад, хизмат мекунад (1 Вақоеънома 24:20-31).

Параграфи 5: Боб бо зикри он, ки ин чорабинӣ дар давраи ҳукмронии Довуд ва таҳти роҳбарии ӯ бо пешниҳоди Самуил набӣ ва дигар пешвоёни левизодагон анҷом дода шудаанд (1 Вақоеънома 24:31).

Хулоса, боби бисту чоруми 1 Вақоеънома тақсимоти коҳинон ба курсҳои хидмати маъбадро тасвир мекунад. Таъкиди қуръа рехтан ва назорат аз ҷониби Элазар ва Итамар. Зикр кардани рӯйхати бахшҳо ва ротатсия дар хидмат. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешниҳод мекунад, ки ҳам аз ҷониби шоҳ Довуд таъсиси системаи муташаккили хидмати коҳинон дар дохили маъбад тавассути тақсим кардани онҳо ба бисту чаҳор курс ва ҳамкории ӯ бо мақомоти динӣ ба монанди Самуил дар татбиқи ин сохтор ва таъкид кардани адолат дар тақсимот нишон дода шудааст. ва риояи роҳнамоии илоҳӣ дар муайян кардани таъиноти коҳинон.

1 Вақоеънома 24:1 Инҳоянд бахшҳои писарони Ҳорун. Писарони Ҳорун; Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор.

Ин порча чор писари Ҳорун, Нодоб, Абиҳу, Элъозор ва Итомарро тасвир мекунад.

1. Таъсири оила: Омӯзиши мероси Ҳорун ва чаҳор писари ӯ

2. Қудрати ваҳдат: Таҷлили пайванди Ҳорун ва писаронаш

1. Забур 133:1-2 - "Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Ибриён 7:11-14 - «Бинобар ин, агар комилият ба воситаи коҳинияти левизодагон мебуд (зеро ки мардум зери он шариат гирифтаанд), боз чӣ лозим буд, ки коҳини дигаре мувофиқи тартиби Малкисодақ эҳьё шавад, на мувофиқи фармони Ҳорун даъват карда шудааст?»

1 Вақоеънома 24:2 Аммо Нодоб ва Абиҳу пеш аз падари худ мурданд ва фарзанд надоштанд; бинобар ин Элъозор ва Итомар вазифаи коҳинро ба ҷо оварданд.

Надоб ва Абиҳу фарзанддор нашуда мурданд, бинобар ин вазифаҳои коҳинии онҳоро бародаронашон Элъозор ва Итомар иҷро карданд.

1. Аҳамияти оила: Дарсҳо аз Надоб ва Абиҳу

2. Мерос ва коҳинон: Нигоҳе ба 1 Вақоеънома 24:2

1. Ададҳо 3:4-10 - Дастурҳо дар бораи вазифаҳои коҳинии писарони Ҳорун

2. Румиён 8:28 - Кори Худо дар ҳама чиз барои некӣ

1 Вақоеънома 24:3 Ва Довуд онҳоро, Содӯқро аз банӣ-Элъозор ва Аҳималикро аз банӣ-Итомор, мувофиқи вазифаҳояшон, ки дар хидматашон буданд, тақсим кард.

Довуд писарони Элъозор ва Итомарро ба вазифаҳои худ тақсим кард.

1. Аҳамияти хидмат дар назди Худо.

2. Аҳамияти додани вазифаҳо.

1. Матто 20:25-28 - Исо гуфт: «Шумо медонед, ки сарварони ғайрияҳудиён бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва бузургони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Дар миёни шумо набояд ин тавр бошад. Аммо ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, бояд бандаи шумо бошад, ва ҳар кӣ дар байни шумо аввал бошад, бояд ғуломи шумо бошад, чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2. Румиён 12:6-8 - Доштани атоҳое, ки мувофиқи файзе, ки ба мо дода шудааст, фарқ мекунанд, биёед онҳоро истифода барем: агар пешгӯӣ бошад, мувофиқи имони мо; агар хидмат бошад, дар хидмати мо; он ки таълим медиҳад, дар таълимоти худ; он ки насиҳат мекунад, дар насиҳати худ; он ки саҳм гузорад, бо саховат; он ки роҳбарӣ мекунад, бо ҷидду ҷаҳд; он ки кори хайрро бо хушҳолӣ анҷом медиҳад.

1 Вақоеънома 24:4 Ва аз писарони Элъозор аз писарони Итомар бештар сардорон ёфт шуданд; ва ҳамин тавр тақсим шуданд. Аз писарони Элъозор шонздаҳ нафар сардорони хонадони падаронашон буданд, ва ҳашт нафар аз писарони Итомар мувофиқи хонадони падаронашон.

Сардорони писарони Элъозор аз писарони Итомар зиёдтар буданд, ва онҳо ба ду гурӯҳ тақсим шуданд. Писарони Элъозор шонздаҳ сардорон доштанд, ва писарони Итомар ҳашт нафар буданд.

1. Аҳамияти тақсимот ва низом дар подшоҳии Худо.

2. Қудрати роҳбарӣ дар оилаҳо.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-31 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

1 Вақоеънома 24:5 Ҳамин тавр онҳо аз рӯи қуръа аз як навъ ба навъ тақсим шуданд; зеро ки ҳокимони маъбад ва ҳокимони хонаи Худо аз банӣ-Элъозор ва банӣ-Итомар буданд.

Писарони Элъозор ва Итомар бо қуръа тақсим карда шуданд ва ҳокими маъбад ва хонаи Худо таъин шуданд.

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби роҳбарон

2. Пешниҳоди Худо дар тақсимоти меҳнат

1. Аъмол 1:21-26 - Интихоби Матиос ҳамчун расул

2. 1 Подшоҳон 10:17-27 - Тадҳин шудани Шоул ҳамчун Подшоҳи Исроил

1 Вақоеънома 24:6 Ва Шамаё ибни Натанъил котиб, яке аз левизодагон, онҳоро ба ҳузури подшоҳ ва мирон, ва Содӯқи коҳин, ва Аҳималик ибни Абьётор ва ба ҳузури сардорони падарони халқҳо навишт. коҳинон ва левизодагон: як хонадони асосӣ барои Элъозор ва дигаре барои Итомар гирифта мешаванд.

Шамаёи леви номгӯи оилаҳои коҳинонро дар назди подшоҳ, мирон ва дигар роҳбарон навишт.

1. Садоқатмандии Худо аз он дида мешавад, ки Ӯ дар тӯли вақт барои халқи худ таъмин кардааст.

2. Мо бояд ба ӯҳдадориҳои худ ҳам ба Худо ва ҳам ба дигарон содиқ бошем.

1. 1 Вақоеънома 24:6 - Ва Шамаё ибни Натанъил котиб, яке аз левизодагон, онҳоро ба ҳузури подшоҳ ва мирон, ва Содӯқи коҳин ва Аҳималик ибни Абьётор ва ба ҳузури сардори лашкарҳо навишт. падарони коҳинон ва левизодагон: як хонадони асосӣ барои Элъозор ва дигаре барои Итомар гирифта шуданд.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас, бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазорон насл риоя мекунад.

1 Вақоеънома 24:7 Қуръаи якум ба Еҳӯёриб, дуюмаш ба Едаё,

Ин порча тақсими вазифаҳои коҳинӣ дар байни ду мард, Еҳӯяриб ва Едаёро тасвир мекунад.

1. Нақшаи Худо барои хизмат: Қудрати тақсимот

2. Бахшида ба даъвати Худо: Намунаи Еҳояриб ва Едаё

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

14 Зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои сохтани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ, то ки мо дигар кӯдакон набошем, ки мавҷҳо ба он сӯ ва ба он сӯ партоб шаванд. ҳар боди таълимот, бо макри инсонӣ, бо макр дар макрҳои маккорона.

1 Вақоеънома 24:8 Сеюмӣ ба Ҳорим, чорум — ба Сеӯрим,

Дар ин порча чор гурӯҳи левизодагон, ки писарони Элиезар мебошанд, зикр шудааст.

1: Мисли чор гурӯҳи левизодагон, мо бояд мувофиқи қувваҳо ва қобилиятҳои худ дар хидмат ба Худо тақсим шавем.

2: Мо аз мисоли левизодагон омӯхта метавонем, ки вақте ки мо ҳамчун як бадани ягона ҷамъ мешавем, дар хидмат ба Худованд корҳои бузург карда метавонем.

1: Румиён 12: 4-5 - Чунки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигарем.

2: Эфсӯсиён 4:11-12 - Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд.

1 Вақоеънома 24:9 Панҷум — ба Малкиё, шашум — ба Миёмин,

Ин порча тақсими вазифаҳои коҳинон дар байни писарони Ҳорунро тасвир мекунад.

1. Қувваи тақсимот: Чӣ тавр Худо моро барои анҷом додани кори худ истифода мебарад

2. Зебоии ваҳдат: Ҳамкорӣ барои хидмат ба Худо

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо илтимос мекунам, ки сазовори даъвате, ки бо он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ, ба якдигар дар муҳаббат ва саъю кӯшиш рафтор кунед. ки ягонагии рУхро дар риштаи сулх нигох дорад.

1 Вақоеънома 24:10 Ҳафтум — барои Ҳаққос, ҳаштум — барои Абиё,

Дар порча вазифаҳои коҳини ҳаштуми замон Абиё тасвир шудааст.

1. Худо барои ҳар яки мо мақсад дорад, новобаста аз он ки нақши хурд бошад.

2. Ҳамаи мо даъват шудаем, ки мувофиқи иродаи Ӯ дар Малакути Худо хизмат кунем.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

2. Румиён 12:4-8 - Чӣ тавре ки ҳар яки мо як бадан дорем, ки узвҳои зиёд дорад ва ин узвҳо на ҳама вазифаҳои якхела доранд, дар Масеҳ мо, ки бисёр ҳастем, як баданро ташкил медиҳем ва ҳар як узв ба тамоми аъзои бадан тааллуқ дорем. дигарон. Мо мувофиқи файзе, ки ба мо дода шудааст, тӯҳфаҳои гуногун дорем. Агар инъоми одамӣ нубувват бошад, бигзор онро мувофиқи имонаш истифода барад. Агар хизмат бошад, бигзор вай хизмат кунад; агар таълим бошад, бигзор вай таълим диҳад; агар рӯҳбаландкунанда бошад, рӯҳбаланд кунад; агар ба ниёзҳои дигарон мусоидат кунад, саховатмандӣ диҳад; агар сарварӣ бошад, бигзор ӯ бо ҷидду ҷаҳд ҳукмронӣ кунад; агар раҳм кардан бошад, бигзор онро шодона анҷом диҳад.

1 Вақоеънома 24:11 Нӯҳум — ба Еҳушаъ, даҳум — ба Шаканьё,

Дар ин порча тақсимоти масъулиятҳои коҳинон дар байни писарони Ҳорун дар замони подшоҳ Довуд тасвир шудааст.

1: Арзёбии арзиши ҳамкорӣ

2: Таҷлили саҳми ҳар як аъзо

1: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2:1 Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

1 Вақоеънома 24:12 Ёздаҳум — барои Эльёшиб, дувоздаҳум — барои Ёқим,

Гузариш Дар ин порча дувоздаҳ гурӯҳи коҳинон аз рӯи тартиби Элиёшиб, Ҷоким ва ғайра номбар шудааст.

1. Қудрати ягонагӣ: якҷоя кор кардан барои минбаъдаи Салтанати Худо

2. Ҳисоби дақиқи Худо: Аҳамияти ҳар як ҷузъиёт

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ гуна хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ сокинанд! Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар аст, ки бар ришу риши Ҳорун мерезад ва бар риши Ҳорун мерезад. гиребони ҷомааш мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст: ҳаёти ҷовидонӣ».

2. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. , Ман хамеша бо шумоям, то охири аср.

1 Вақоеънома 24:13 Сездаҳум — барои Ҳуфо, чордаҳум — барои Ешебъоб,

Дар порча тартиби коҳинон дар хидмат ба Худованд тасвир шудааст.

1. Муҳим будан дар хидмат ба Худованд.

2. Аҳамияти тартибот дар хидмат ба Худованд.

1. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Қӯлассиён 3:23-24, "Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

1 Вақоеънома 24:14 Понздаҳум ба Билҷо, шонздаҳум то Иммер,

Дар порча тақсимоти коҳинон аз рӯи оилаҳои онҳо тасвир шудааст.

1: Худо моро даъват кардааст, ки ба Ӯ бо роҳҳои беназир ва мушаххас хизмат кунем.

2: Мо ҳама ба тӯҳфаҳои якдигар вобаста ва вобастаем.

1: 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

2: Эфсӯсиён 4:1-2 Аз ин рӯ, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар рафтор кунед. .

1 Вақоеънома 24:15 Ҳабдаҳум барои Ҳезир, ҳаждаҳум — барои Афсес,

Гузариш Дар ин порча тақсимоти гуногуни коҳинон дар замони Довуд оварда шудааст.

1. Қудрати тартибот: чӣ гуна Худо сохторро дар Салтанати худ истифода мебарад

2. Арзиши хизмат: қадр кардани нақши коҳинон дар Китоби Муқаддас

1. Забур 134:2 - "Дастҳои худро ба макони муқаддас боло бардор ва Худовандро ҳамду сано кун!"

2. 1 ба Қӯринтиён 12:28 - «Ва Худо дар калисо пеш аз ҳама ҳаввориён, анбиёи дуюм, муаллимони сеюм, баъд мӯъҷизаҳо, баъд инъомҳои шифобахш, кӯмак, роҳнамоӣ ва забонҳои гуногунро ҷой додааст».

1 Вақоеънома 24:16 Нуздаҳум — ба Петаҳиё, бистум — барои Иҳизиқел,

Дар ин порча ду ном зикр шудааст: Петахё ва Иҳизқил.

1. Муҳимияти донистани номҳои Худо.

2. Қувваи имон ва итоат ба хости Худо.

1. Ишаъё 42:8 - "Ман Худованд ҳастам; ин аст исми Ман! Ман ҷалоли Худро ба каси дигар нахоҳам дод ва ҳамду санои худро ба бутҳо."

2. 1 Петрус 1:13-16 - Аз ин рӯ, ақли худро барои амал омода кунед; худдорӣ кардан; Умеди худро пурра ба файзе, ки ҳангоми зоҳир шудани Исои Масеҳ ба шумо ато мешавад, баста бошед. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед. Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, онchунон дар ҳар корат муқаддас бош; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

1 Вақоеънома 24:17 Якум ва бистум барои Ёкин, ду ва бистум барои Ҷомул,

Шӯъбаҳои коҳинон аз рӯи тартиби сафҳои худ таъин карда шуданд, бисту як дивизия ба Ёчин ва бисту дуюм аз они Гомул буд.

1. Тартиби хизмат: Чӣ гуна Худо барои халқи худ таъмин мекунад

2. Қувваи итоаткорӣ: Қадам дар роҳи Худованд

1. Ишаъё 66:1, "Худованд чунин мегӯяд: "Осмон тахти Ман аст, ва замин тахтаи пойҳои Ман аст: хонае, ки барои Ман бино мекунед, куҷост? ва ҷои оромии Ман куҷост?"

2. Матто 6:33, "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад".

1 Вақоеънома 24:18 Сеюм ва бистум — ба Делоё, чорум — барои Маозия.

Ин оят аз 24 гурӯҳи коҳинон, ки Довуд дар китоби 1 Вақоеънома таъин карда буд, ду нафарро зикр мекунад.

1. "Нақшаи тартиботи Худо: Таъин кардани коҳинон дар 1 Вақоеънома 24:18"

2. «Содиқ будани Худо ба халқи Худ: Таъин кардани коҳинон дар 1 Вақоеънома 24:18»

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Эфсӯсиён 4:11-16 - Таъин кардани хизмати панҷгона

1 Вақоеънома 24:19 Инҳо буданд фармудаҳои онҳо дар хизмати онҳо, ки ба хонаи Худованд, мувофиқи рафторашон, зери дасти падарашон Ҳорун, чунон ки Худованд Худои Исроил ба ӯ амр фармуда буд, дохил шаванд.

Насли Ҳорун мувофиқи вазифаҳои худ ташкил карда шуданд, ки дар маъбади Худованд хизмат кунанд, мувофиқи амри Худованд Худои Исроил.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Хизмати Худоро бо ҷидду ҷаҳд ва фармонбардорӣ кардан

1. Хуруҷ 28: 1-4 - Худо ба Ҳорун ва писаронаш амр медиҳад, ки дар хаймаи муқаддас коҳинон хизмат кунанд.

2. 1 Петрус 2:13-17 - Ба Худо бо эҳтиром ва тарс дар итоат ба Ӯ хизмат кардан

1 Вақоеънома 24:20 Ва боқимондаи писарони Левӣ инҳо буданд: аз банӣ-Амром; Шубоил: аз банӣ-Шубоил; Еҳдеё.

Писарони Левӣ: Амрам, Шубаил ва Еҳдеё буданд.

1. Муҳимияти гиромидошти ниёгон ва ёдоварӣ аз мероси хонаводагии худ.

2. Аҳамияти дарки решаи худ ва ифтихор аз насабамон.

1. Такрори Шариат 4:9 - Танҳо ғамхорӣ кунед ва ҷони худро боғайрат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмони шумо дидааст, фаромӯш накунед ва тамоми айёми умратон аз дили шумо дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ маълум кунед

2. Забур 78:5-7 - Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, бигӯяд ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд

1 Вақоеънома 24:21 Дар бораи Раҳабиё: аз писарони Раҳабиё, аввалинаш Ишшиё буд.

Писари нахустини Раҳабиё Ишшиё буд.

1. Қудрати аввалин: омӯхтани аҳамияти Писари нахустини Реҳабиё

2. Баракати мерос: таҷлили идомаи наслҳо

1. Ҳаст. 5:3, Ва Одам саду сӣ сол умр дид, ва ба сурати худ писаре ба дуньё овард; ва ӯро Шет номид.

2. Мат. 1:1-17, Китоби насли Исои Масеҳ, писари Довуд, ибни Иброҳим. Иброҳим Исҳоқро ба дунё овард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дунё овард; ва Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё овард;

1 Вақоеънома 24:22 Аз исориён; Шеломут: аз писарони Шаломут; Ҷаҳат.

Дар ин порча наслҳои Изҳор номбар шудаанд, ки ба онҳо Шеломут ва писараш Яҳот дохил мешаванд.

1. Қудрати мерос: Аҷдодони мо чӣ гуна ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

2. Баракатҳои оила: Чӣ тавр хешовандони мо ба ҳаёти мо шодӣ меоранд

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар касро бахшед. дигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Вақоеънома 24:23 Ва писарони Ҳебрӯн; Ериё якум, Амариё дуюм, Ёҳазиил сеюм, Ёкамам чорум.

Ин порча писарони Ҳебрӯнро тавсиф намуда, онҳоро аз рӯи тартиби таваллуд номбар мекунад.

1. Қудрати оила: гиромидошти гузаштагони мо

2. Арзиши мерос: эътирофи мероси мо

1. Ҳастӣ 46:8-11 - Баракатҳои падарони мо

2. Забур 103:17-18 - Вафодории Худованд ба падарони мо

1 Вақоеънома 24:24 Аз писарони Узиил; Михо: аз писарони Михо; Шомир.

Дар ин порча насли Узиил номбар шудааст, ки Мико ва Шомир дар байни онҳо буданд.

1. Аҳамияти оила ва аљдод

2. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдааш

1. Румиён 4:13-16, Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст. Зеро, агар пайравони шариат ворисон бошанд, имон ботил ва ваъда ботил аст. Зеро ки шариат ғазаб меорад, аммо дар ҷое ки шариат нест, вайронкорӣ ҳам нест. Аз ин рӯ, он ба имон вобаста аст, то ки ваъда бар файз асос ёбад ва на танҳо ба пайравони шариат, балки ба ҳамаи насли ӯ, ки ба имони Иброҳим, ки падари мост, низ кафолат дода шавад. ҳама.

2. Забур 25:6-7, эй Худованд, марҳамат ва муҳаббати бузурги Туро дар ёд дор, зеро ки онҳо аз қадим аст. Гуноҳҳои ҷавонии маро ва роҳҳои саркашамро ба ёд наовар; мувофиқи муҳаббатат маро ба ёд ор, зеро ки Ту некӣ, эй Худованд.

1 Вақоеънома 24:25 Бародари Мико Ишшиё буд: аз банӣ-Ишиё; Закариё.

Бародари Мико Исшиё писаре дошт, ки Закарё ном дошт.

1. Оилаҳои мо як қисми мо ҳастанд.

2. Худо метавонад оилаи моро барои ҷалол додани номи Ӯ истифода барад.

1. 1 Вақоеънома 24:25

2. Румиён 8: 28-30 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, кор мекунад. Барои онҳое, ки Худо пешакӣ медонист, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худро, то ки дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад; ва ҳар киро, ки пешакӣ муайян карда буд, низ даъват намуд; ҳар киро даъват карда буд, низ сафед кард; ҳар киро сафед карда буд, ҷалол дод».

1 Вақоеънома 24:26 Писарони Марорӣ Маҳлӣ ва Мушӣ буданд: писарони Ёазьё; Бено.

Писарони Мерорӣ Маҳлӣ, Мушӣ ва Ёазьё буданд, ва Бено ибни Ёазьё буданд.

1. Аҳамияти оила ва насл дар Китоби Муқаддас.

2. Сармоягузорӣ ба насли оянда ва гузоштани мероси маънавӣ.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Ишаъё 43:4 - Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ, ва азбаски ман туро дӯст медорам, ман ба ивази ту одамонро медиҳам, халқҳоро ба ивази ҷони ту.

1 Вақоеънома 24:27 Писарони Марорӣ аз они Ёазьё; Бену ва Шоҳому Закур ва Ибрӣ.

Дар ин порча чаҳор писари Мерорӣ бо номи Бено, Шоҳом, Закур ва Ибрӣ зикр шудаанд.

1. Тӯҳфаи оила: Мо аз писарони Мерорӣ омӯхта метавонем, ки оила атои бузурги Худост.

2. Баракати ваҳдат: Чӣ тавре ки писарони Мерорӣ ягонагӣ доштанд, мо низ метавонем дар оилаҳои худ ягонагӣ пайдо кунем.

1. Забур 133:1: «Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

2. Эфсӯсиён 4:3: «Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар бандҳои сулҳ нигоҳ доред».

1 Вақоеънома 24:28 Аз Маҳлӣ Элъозор, ки писаре надошт, омад.

Элъозор, ки аз насли Маҳлӣ буд, писар надошт.

1. Нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо бузургтаранд.

2. Мо метавонем ҳатто дар набудани фарзандон ба Худо содиқ бошем.

1. Ғалотиён 6:9 "Ва дар кори нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем".

2. Забур 127:3 «Инак, фарзандон мероси Худованданд; ва меваи батн подоши Ӯст».

1 Вақоеънома 24:29 Дар бораи Киш: писари Киш Ераҳмеил буд.

Киш падари Ераҳмеил буд.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори онҳо.

2. Қувваи таъсири падар дар ҳаёти фарзандонаш.

1. Эфсӯсиён 6:2-3 - Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки он ба шумо нек ояд ва шумо дар рӯи замин аз умри дароз баҳра баред.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 24:30 Писарони Мушӣ низ; Маҳлӣ ва Эдар ва Еримот. Инҳо писарони левизодагон бар ҳасби хонадони падарони худ буданд.

Ин порча писарони Мушӣ, левизода ва наслҳои онҳоро тасвир мекунад.

1. Муҳимияти гиромидошти мерос ва ниёгони худ.

2. Дар тӯли наслҳо ба Худо содиқона хизмат кардан.

1. Хуруҷ 28:1 - Пас бародарат Ҳорун ва писаронашро бо ӯ аз миёни банӣ-Исроил назди худ биёр, то ки ба ман ҳамчун коҳинон, писарони Ҳорун ва Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар хизмат кунанд.

2. Забур 78:5-7 - Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад

ва бархоста, бигӯяд ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1 Вақоеънома 24:31 Инҳо низ бар зидди бародарони худ писарони Ҳорун дар ҳузури подшоҳ Довуд, Содӯқ ва Аҳималик ва сардорони падарони коҳинон ва левизодагон қуръа партофтанд, ҳатто падарони бузургон бар зидди бародарони хурдсол.

Писарони Ҳорун дар ҳузури шоҳ Довуд ва саркоҳинон ва левизодагон қуръа партофтанд, то вазифаҳои худро муайян кунанд.

1. Пешниҳоди Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт - Чӣ тавр дасти Худо дар корҳои рӯзмарра ва ҳаррӯзаи ҳаёт дида мешавад

2. Эҳтиром ба идораи коҳинон - Чӣ тавр мо метавонем кори коҳинон ва левизодагонро эҳтиром кунем

1. Хуруҷ 28:30 - "Ва ту ба синаи доварӣ Урим ва Туммимро бипӯш, ва онҳо дар дили Ҳорун, вақте ки ӯ ба ҳузури Худованд дохил мешавад, хоҳанд буд; ва Ҳорун доварии банӣ-Исроилро бар дӯш хоҳад гирифт. ҳамеша бар дили ӯ ба ҳузури Худованд».

2. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо насли баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавми хос ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед».

1 Вақоеънома боби 25 ба ташкил ва масъулиятҳои навозандагони левизода, ки барои хизмат дар маъбад таъин шуда буданд, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки Довуд ҳамроҳи фармондеҳони лашкар шахсони алоҳидаро аз писарони Ософ, Ҳемон ва Едутун барои пешгӯӣ бо асбобҳои мусиқӣ ҷудо мекунад. Ин шахсон махсусан барои хизмат дар назди сандуқи Худо интихоб шудаанд (1 Вақоеънома 25:1-3).

Параграфи 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Довуд ба ҳар як гурӯҳи навозандагон нақшҳо ва масъулиятҳои мушаххас медиҳад. Дар маҷмӯъ бисту чор бахш вуҷуд дорад, ки ба бисту чаҳор курси коҳинон, ки дар боби қаблӣ таъсис дода шудаанд, мувофиқ аст. Ҳар як дивизия роҳбари худро дорад, ки зери ҳокимияти падарашон хизмат мекунад (1 Вақоеънома 25:4-5).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба номбар кардани номҳои ин навозандагони моҳир дар якҷоягӣ бо падарон ё оилаҳои онҳо нигаронида шудааст. Номҳои зикршуда Ософ, Едутун ва Ҳемонро дар байни онҳое, ки барои хидмат интихоб шудаанд, дохил мекунанд (1 Вақоеънома 25:6-31).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр ба ин навозандагони левизодагон таълим дода шуда буданд, ки бо истифода аз асбобҳои гуногуни мусиқӣ, аз қабили арфа, лира ва санҷҳо ҳамду сано хонанд. Онҳо дар ҳунари худ моҳир буданд ва дар паҳлӯи хешовандони худ таҳти роҳбарии Довуд хизмат мекарданд (1 Вақоеънома 25:7–8).

Сархати 5: Боб бо зикри он, ки онҳо барои вазифаҳои худ қуръа мепартоянд, ҳамон тавре ки левизодагонашон барои хизмати коҳинӣ мекарданд, ба охир мерасад. Ин дар пеши назари шоҳ Довуд, амалдорони ӯ, Содӯқи коҳин, Аҳималик ибни Абьётор ва дигар пешвоёни маъруф анҷом дода шуд (1 Вақоеънома 25:9–31).

Хулоса, боби бисту панҷуми 1 Вақоеънома созмон ва масъулиятҳои навозандагони Левитаро тасвир мекунад. Баръакси интихоби Дэвид ва таъини нақшҳо. Зикр кардани номҳо ва омӯзиши мусиқӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешниҳод мекунад, ки ҳам аз ҷониби шоҳ Довуд таъсиси системаи муташаккили ибодати мусиқӣ дар дохили маъбад тавассути интихоби шахсони бомаҳорат аз оилаҳои мушаххаси левизодагон ва назорати ӯ дар таъмини таълими дуруст ва таъкид кардани илҳоми илоҳӣ тавассути пешгӯиҳо дар баробари ҳамроҳии мусиқӣ нишон дода шудааст. қисми ҷудонашавандаи расмиёти ибодати Исроил.

1 Вақоеънома 25:1 Ва Довуд ва мири лашкарҳо ба хизмати писарони Ософ ва Ҳемон ва Едутун ҷудо шуданд, ки онҳо бояд бо арфа, бо забур ва санҷҳо нубувват кунанд; ва шумораи коргарон аз рӯи хидматашон чунин буд:

Довуд ва сардорони лашкар Ософ, Ҳемон ва Едутунро таъин карданд, ки ба воситаи навохтани арфа, забур ва санҷҳо нубувват кунанд.

1. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

2. Ахамияти кори якчоя

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, дар дилҳои худ бо шукргузорӣ ба Худо.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

1 Вақоеънома 25:2 Аз писарони Ософ; Закур, ва Юсуф, ва Натаньё ва Асарело, писарони Ософ зери дасти Ософ буданд, ки мувофиқи фармони подшоҳ нубувват мекарданд.

Чор писари Ософ, Закур, Юсуф, Натаниё ва Асарело пайғамбароне буданд, ки ба подшоҳ хизмат мекарданд.

1. Қудрати ваҳдат ва хидмат ба подшоҳ

2. Муҳимияти риояи фармонҳо

1. Воиз 4:12 - Шахси танҳо истода метавонад ҳамла кунад ва мағлуб шавад, аммо ду нафар метавонанд ба пушт истода, ғалаба кунанд.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

1 Вақоеънома 25:3 Аз Едутун: писарони Едутун; Ҷадалиё, ва Сарӣ, ва Ешаё, Ҳашабьё ва Маттиё, шаш нафар, зери дасти падари худ Едутун, ки бо барфа нубувват мекард, то ки Худовандро шукр гӯянд ва ҳамду сано гӯянд.

Ин порча писарони Ҷедтунро тасвир мекунад, ки навозандагон ва пайғамбарони моҳир буданд.

1. Худоро ба воситаи мусиқӣ ва эълон

2. Кувваи ибодат ва баён

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо арфа ва лира ҳамду сано гӯед; Ӯро бо данг ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо ресмонҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед.

2. Эфсӯсиён 5:19-20 - Бо ҳам бо таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сӯҳбат кунед. Дар дили худ дар бораи Худованд суруд хонед ва навозед ва ҳамеша ба Худои Падар барои ҳама чиз ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.

1 Вақоеънома 25:4 Аз Ҳемон: писарони Ҳемон: Буққиё, Маттониё, Узиил, Шабуил ва Еримӯт, Ҳананиё, Ҳананӣ, Элиёто, Ҷиддалтӣ ва Ромтиезер, Ешбекашоҳ, Маллотӣ, Ҳотир ва Маҳазиёт:

Ҳемон падари Буққиё, Маттаниё, Узиил, Шабуил, Еримот, Ҳананиё, Ҳананӣ, Элиотоҳ, Ҷиддалтӣ, Ромтизер, Ешбекашоҳ, Маллотӣ, Ҳотир ва Маҳазиёт буд.

1. Қудрати вафодории бисёр наслҳо (1 Вақоеънома 25:4)

2. Баракат ва масъулияти мероси волидайн (1 Вақоеънома 25:4)

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Такрори Шариат 6:5-7 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

1 Вақоеънома 25:5 Ҳамаи инҳо писарони Ҳемони бинокори подшоҳ буданд, то ки шохро баланд кунанд. Ва Худо ба Ҳемон чордаҳ писару се духтар дод.

Ҳемон бинандаи подшоҳ буд ва аз ҷониби Худо соҳиби чордаҳ писару се духтар шуд.

1. Худо касонеро, ки ҷӯёи Ӯст, ба неъматҳое, ки аз ақли мо берун аст, подош медиҳад.

2. Вафодории мо ба Худо мукофотҳои бузург хоҳад оварад.

1. Забур 84:11 "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд неъмат ва иззат мебахшад. Ӯ ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ намедорад".

2. Матто 6:33 «Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

1 Вақоеънома 25:6 Ҳамаи инҳо зери дасти падари худ барои суруд дар хонаи Худованд буданд, бо санҷҳо, забурҳо ва барфаҳо, барои хизмати хонаи Худо, мувофиқи амри подшоҳ ба Ософ, Едутун, ва Ҳеман.

Писарони Ософ, Едутун ва Ҳемон аз ҷониби подшоҳ Довуд таъин шуда буданд, ки асбобҳои навохтанро барои хидмати хонаи Худо таъин карданд.

1. Истифода бурдани тӯҳфаҳои мо барои ҷалоли Худо

2. Кувваи ибодат ва ситоиш

1. Румиён 12: 6-8 - Доштани тӯҳфаҳои гуногун, ки ҳар яке мувофиқи файзе, ки ба мо дода шудааст.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Новобаста аз он ки шумо мехӯред ё менӯшед ё ҳар коре мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред.

1 Вақоеънома 25:7 Ва шумораи онҳо бо бародарони худ, ки дар сурудҳои Худованд таълим гирифта буданд, ва ҳамаи маккорон, дусаду ҳаштод нафар буд.

Дусаду ҳаштоду ҳашт нафар левизодагон барои маҳорати сурудхонӣ ва навохтани асбобҳои мусиқӣ дар хизмати Худованд интихоб шуданд.

1. Нерӯи мусиқӣ дар ибодат

2. Аҳамияти хизмат дар калисо

1. Қӯлассиён 3:16 Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

2. Забур 150:4 Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед: Ӯро бо асбобҳои тор ва узвҳо ҳамду сано гӯед.

1 Вақоеънома 25:8 Ва қуръа партофта, бар зидди парасторон, инчунин хурдро мисли бузург, муаллимро ҳамчун олим интихоб мекунанд.

Ҳама одамон новобаста аз вазъи иҷтимоии онҳо, барои вазифаҳои худ дар маъбад бо қуръапартоӣ интихоб карда шуданд.

1. Худо нисбат ба шахс эҳтиром надорад ва аз рӯи мақоми иҷтимоӣ рӯйбинӣ намекунад.

2. Ҳама дар кори Салтанат эҳтиёҷ доранд ва ҳама аз ҷониби Худо атои беназир ва даъват шудаанд.

1. Аъмол 10:34-35 - Он гоҳ Петрус ба сухан оғоз кард: Ҳоло ман фаҳмидам, ки то чӣ андоза дуруст аст, ки Худо ғамхорӣ намекунад, балки аз ҳар халқе, ки аз Ӯ метарсад ва кори дуруст мекунад, қабул мекунад.

2. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад, на ғайрияҳудӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан, зеро ҳамаи шумо дар Исои Масеҳ як ҳастед.

1 Вақоеънома 25:9 Қуръаи аввал барои Ософ назди Юсуф омад; дуюмаш ба Ҷадалиё, ки бо бародарон ва писаронаш дувоздаҳ буданд.

Ин порча дар бораи тақсими нақшҳо дар байни навозандагони левизода аст, ки ҳар кадоми Ософ ва Ҷадалиё бисёр мукофот мегиранд.

1. Қудрати тақсимот: Чӣ тавр бо ин қадар кам корҳоро анҷом додан мумкин аст

2. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои як ҳадафи бузургтар

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед.

1 Вақоеънома 25:10 Саввум ба Закур, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 25:10 писарони Закурро тасвир мекунад, ки дувоздаҳ нафарро дар бар мегирифтанд.

1. Баракати оилаи серфарзанд

2. Муҳимияти риояи нақшаи Худо

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Матто 19:14 - Аммо Исо гуфт: «Кӯдаконро бигзоред, ки назди Ман оянд ва ба онҳо монеъ нашавед, зеро Малакути Осмон аз они онҳост».

1 Вақоеънома 25:11 Чорумин ба Изрӣ, ӯ писаронаш ва бародаронаш дувоздаҳ нафар буданд.

Изри яке аз чор писари Ҳемони сароянда буд ва дувоздаҳ писар ва бародарон дошт.

1. Қудрати оила: Қиссаи Изрӣ

2. Баракати оилаи серфарзанд: Аз Изри ибрат гирифтан

1. Ҳастӣ 1:28 - "Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: "Борварӣ кунед, ва афзун кунед, ва заминро пур кунед ва онро тасарруф кунед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар паррандагони ҳаво ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад».

2. Эфсӯсиён 6:4 - «Ва эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед».

1 Вақоеънома 25:12 Панҷум барои Натаньё, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Панҷуми писарони Ҳемон Натаньё буд, ва ӯ дувоздаҳ писар ва бародарон дошт.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо ба мо оила ва дӯстони фаровон медиҳад.

2. Новобаста аз он ки вазъияти мо то чӣ андоза душвор бошад ҳам, Худо тавассути муносибатҳои мо бо дигарон ба мо тасаллӣ ва қувват мебахшад.

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд мебарорад.

2. Аъмол 2:44-47 - Ҳамаи онҳое, ки имон овардаанд, якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд; молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи ниёзе, тақсим мекарданд.

1 Вақоеънома 25:13 Шашумин барои Буккиё, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Буккиё ва писарон ва бародаронаш ҳамагӣ дувоздаҳ нафар буданд.

1. Мо ҳама метавонем аз шумораҳо қувват пайдо кунем.

2. Якҷоя мо метавонем ба дастовардҳои бузург ноил гардем.

1. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дорад Дигаре нест, ки вайро боло барад!Боз агар ду бо ҳам хобанд, гарманд, аммо чӣ гуна як кас танҳо гарм мешавад?Ва агар касе бар касе ки танҳост, ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад. "

2. Масалҳо 27:17 - "Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад".

1 Вақоеънома 25:14 Ҳафтум барои Ешарело, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Ин порча дар бораи писари ҳафтуми Ешарило ва оилаи ӯ аз дувоздаҳ нафар нақл мекунад.

1. Аҳамияти оила ва баракатҳои узви оилаи бузург будан.

2. Вафодории Худо ба халқи худ ва чӣ гуна Ӯ ба онҳо ризқ медиҳад.

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, бандиҳоро бо суруд пеш мебарад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

1 Вақоеънома 25:15 Ҳаштум барои Ешаё буд, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Ин порча насли оилаи Ешаёро тасвир мекунад, ки аз ӯ ва писарон ва бародаронаш иборат аст, ки дар маҷмӯъ дувоздаҳ нафарро ташкил медод.

1. Худо таъминкунандаи ниҳоии аст, зеро Ӯ новобаста аз андозаи оилаамон тамоми ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2. Оилаҳои мо атоҳои Худост ва бояд онҳоро гиромӣ ва парвариш кунанд.

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо муқаррар мекунад.

2. Такрори Шариат 6:5-6 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

1 Вақоеънома 25:16 Нӯҳумин барои Маттониё, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Нӯҳум ба Маттониё дувоздаҳ аъзои оилаи ӯ дода шуд.

1. Худо ба мо мувофиқи нақшаҳо ва нияти худ ризқ медиҳад.

2. Вафо ва баракати Худованд ба мо сабаби шодмонист.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Забур 91:4 - Зеро ки Ту, эй Худованд, маро аз кори худ шод кардӣ; дар кори дастони ту ман аз шодӣ месароям.

1 Вақоеънома 25:17 Даҳум барои Шимъӣ, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Дар ин порча шумораи одамон дар оилаи Шимей оварда шудааст.

1. Қувваи оила: А дар бораи аҳамияти муносибатҳои оилавӣ ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба мо тавоноӣ ва дастгирӣ кунанд.

2. Баракати рақамҳо: А дар бораи он, ки чӣ тавр шумораи одамон дар ҳаёти мо манбаи қувват ва шодӣ шуда метавонад.

1. Такрори Шариат 6:5-7: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Забур 133:1-3: Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

1 Вақоеънома 25:18 Ёздаҳум барои Озарил, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Азарил ва аъзоёни оилааш дувоздаҳ нафар буданд.

1. Нерӯи ваҳдати оила

2. Арзиши муносибатҳо

1. Забур 133:1 3

2. Масалҳо 17:17

1 Вақоеънома 25:19 Дувоздаҳум барои Ҳашабиё, вай писаронаш ва бародаронаш дувоздаҳ нафар буданд.

Гузаргоҳ Ҳашабиё, писаронаш ва бародаронаш як гурӯҳи дувоздаҳнафара буданд.

1. Нерӯи ваҳдат: Қувват аз ҳамагӣ.

2. Арзиши оила: Таҷлили тӯҳфаи муносибатҳо.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Ҳастӣ 2:18 - "Он гоҳ Худованд Худо гуфт: "Хуб нест, ки ин одам танҳо бошад; Ман ӯро ёваре барои ӯ мувофиқ хоҳам кард".

1 Вақоеънома 25:20 Сездаҳум барои Шубоил, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Шубоил ва писарону бародаронаш дувоздаҳ нафар буданд.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо барои ҳаёти мо

2. Қувваи оила ва ҷомеа

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Эфсӯсиён 6:4 «Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед».

1 Вақоеънома 25:21 Чордаҳум барои Маттиё, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Маттиё дувоздаҳ писар ва бародарон дошт.

1. Бо тамоми дил ба Худо хизмат кунед, ва бародаронатон зиёд мешаванд.

2. Ба намунаи Маттиё пайравӣ кунед ва худро бо оила иҳота кунед.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки

ба онҳо кӯмак кунад. Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

1 Вақоеънома 25:22 Понздаҳум барои Иремут, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Ҷеремот ва дувоздаҳ писарон ва бародарони ӯ қисми понздаҳуми навозандагон буданд.

1. Нақшаи Худо барои мо ин аст, ки якҷоя ҳамчун як даста барои хидмат ба Ӯ кор кунем.

2. Мо метавонем аз мисоли Иремот дарс гирем, ки барои Худованд якҷоя кор кунем.

1. Забур 100: 1-2 - Садои шодӣ ба сӯи Худованд бихонед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан ба таври мувофиқ ба ҳам пайваст ва фишурда шудааст, ки ҳар як буғум, мувофиқи кори самарабахш дар андозаи ҳар узв, баданро афзоиш медиҳад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

1 Вақоеънома 25:23 Шонздаҳум барои Ҳананиё, вай писаронаш ва бародаронаш дувоздаҳ нафар буданд.

Ҳананиё ва оилаи ӯ дувоздаҳ аъзо доштанд.

1. Худо аксар вақт аз эҳтимол дур нест, ки корҳои бузургро анҷом диҳад.

2. Қувваи оила барои иҷрои нақшаи Худо муҳим аст.

1. Матто 19:26 - Бо Худо ҳама чиз имконпазир аст.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст.

1 Вақоеънома 25:24 Ҳабдаҳум барои Ешбекашоҳ, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Ин порча ба мо мегӯяд, ки Ҷошбекашоҳ дувоздаҳ писар ва бародаронаш дошт.

1. Аҳамияти оила ва баракати доштани бародарону хоҳарони зиёд.

2. Рӯзи Худо ва баракати бузурги хонаводаи серфарзанд.

1. Забур 127:3-5 - "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст он шахсе, ки ҳаёти худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Масалҳо 17:6 - «Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост».

1 Вақоеънома 25:25 Ҳаждаҳум барои Ҳанонӣ, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Ҳананӣ ва оилаи ӯ дувоздаҳ аъзо доштанд.

1. Аҳамияти оила ва қуввае, ки дар шумораҳо пайдо мешавад.

2. Вафодории Худо ва таъмини хонавода.

1. Забур 68:6 - Худо танҳоро дар оилаҳо ҷойгир мекунад, маҳбусонро бо суруд берун мекунад; вале исьёнгарон дар сарзамини офтобсухта зиндагӣ мекунанд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

1 Вақоеънома 25:26 Нуздаҳум ба Маллотӣ, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Маллотӣ ва оилаи ӯ дувоздаҳ аъзо доштанд.

1. Аҳамияти оила: Новобаста аз он ки хурд ё калон, оила ҳамеша муҳим аст.

2. Қудрати рақамҳо: Ҳатто як гурӯҳи хурд метавонад дар сурати муттаҳид шудан тавоно бошад.

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

1 Вақоеънома 25:27 Бистум ба Элиёто, писаронаш ва бародаронаш дувоздаҳ нафар буданд.

Дар ин оят номҳо ва шумораи авлоди Элиёто, ки ҳамагӣ дувоздаҳ нафар буданд, сабт шудааст.

1. Қудрати оилаҳои мӯътамад: Баррасии нақшаи Худо барои имони бисёр наслҳо

2. Қувваи рақамҳо: Мо аз сабти Китоби Муқаддас чӣ омӯхта метавонем?

1. Забур 78: 5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, то онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе, ки бояд таваллуд шаванд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд;

2. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам. омин.

1 Вақоеънома 25:28 Якум ва бистумин барои Ҳотир, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Писари бисту якуми Ософ Ҳотир буд ва дувоздаҳ писар ва бародарон дошт.

1. Худо ба ҳамаи мо оилаҳои гуногун медиҳад, аммо ҳамоно Ӯст, ки моро ба ҳам мепайвандад.

2. Вақте ки мо соҳиби фарзандон ҳастем, мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки барои атоҳое, ки Худо ба мо додааст, миннатдор бошем.

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, шумо дигар бегона ва бегона нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

1 Вақоеънома 25:29 Ду ва бистумин барои Ҷиддалти, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Дар порча оилаи Гиддалтӣ, ки аз дувоздах нафар иборат аст, тасвир ёфтааст.

1. Муҳимияти оила: нақшаи Худо барои ваҳдат ва қувват.

2. Баракати оилаи калон: вафодории Худо дар замони фаровонӣ.

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

2. Аъмол 2: 42-47 - Ва онҳо худро ба таълим додани ҳавворион ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд. Ва ҳар касро тарсу ҳарос фаро гирифт, ва ба воситаи ҳавворион мӯъҷизот ва аломоти зиёде ба амал меомаданд. Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд. Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар миёни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

1 Вақоеънома 25:30 Се ва бистум ба Маҳазиёт, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд;

Дар 1 Вақоеънома 25:30 Маҳазиёт дувоздаҳ писар ва бародарон дошт.

1. Нерӯи оила: Таҷлили тавоноии ваҳдат

2. Неъмати фаровонӣ: Шод шудан аз саховати Худо

1. Забур 133:1 Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Яъқуб 1:17 Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

1 Вақоеънома 25:31 Ва бисту чорум ба Ромамтизер, ӯ, писаронаш ва бародаронаш, дувоздаҳ нафар буданд.

Ин порча дар бораи гурӯҳи 24-уми коҳинон, Ромтиезер ва писарон ва бародарони ӯ, ки дар маҷмӯъ дувоздаҳ нафар буданд, нақл мекунад.

1. Аҳамияти оила: Таҳқиқи 1 Вақоеънома 25:31

2. Кувваи фронти ягона: ахамияти Ромамтизер ва оилаи у

1. Масалҳо 22:6: Кӯдакро ба роҳе омӯзед, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он рӯй намегардонад.

2. Эфсӯсиён 6:4: Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред; балки онҳоро дар таълиму насиҳати Худованд тарбия кунед.

1 Вақоеънома боби 26 ба ташкил ва масъулиятҳои дарбонон ва дигар шахсони мансабдоре, ки дар даромадгоҳи маъбад хизмат мекунанд, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки дар байни посбонон, ки аз қабилаи Қӯраҳиён мебошанд, тақсимот сурат мегирад. Ба онҳо вазифаҳои мушаххас оид ба посбонӣ кардани даромадгоҳҳои хаймаи муқаддас ва баъдтар ба маъбад гузошта шудаанд (1 Вақоеънома 26:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр ин посбонон, аз ҷумла хешовандони онҳо, барои қувват ва эътимоднокии онҳо интихоб карда шуданд. Онҳо барои нигоҳ доштани тартибот дар ҳар як даромадгоҳ ва кафолат додани он буданд, ки танҳо шахсони ваколатдор ворид шаванд (1 Вақоеънома 26:3-8).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба номгӯи воҳидҳои гуногуни дарвозабон дар баробари масъулиятҳои мушаххаси онҳо нигаронида шудааст. Ба ин қисмҳо онҳое дохил мешаванд, ки дар дарвозаи шарқӣ, дар назди дарвозаи шимолӣ, дар назди дарвозаи ҷанубӣ ва онҳое, ки дар анборҳои гуногун ҷойгиранд (1 Вақоеънома 26:9-18).

Параграфи 4: Ҳисоб дигар мансабдоронро тавсиф мекунад, ки барои назорат кардани вазифаҳои гуногуни марбут ба маводҳои дар ибодат истифодашаванда масъул буданд. Ба ин вазифаҳо ҳисоб кардан ва тақсим кардани ашё, аз қабили тӯҳфаҳои бахшидашуда, ғаниматҳои ҷангӣ ва дигар захираҳои арзишманд дохил мешуданд (1 Вақоеънома 26:20-28).

Сархати 5: Боб бо зикри он, ки ҳамаи ин амалдорон дарбонон, хазинадорон ва афсарон аз ҷониби шоҳ Довуд бо кӯмаки Самуил интихоб карда шуданд. Онҳо дар тӯли ҳукмронии Довуд вазифаҳои худро содиқона иҷро мекарданд (1 Вақоеънома 26:29-32).

Хулоса, боби бисту шашуми 1 Вақоеънома созмон ва масъулиятҳои маъмурони маъбадро тасвир мекунад. Таъкид кардани тақсимот дар байни дарвозабонҳо ва интихоб дар асоси эътимоднокӣ. Зикр кардани номгӯи бахшҳои гуногун ва нақшҳои иловагии марбут ба мавод. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешниҳод мекунад, ки ҳам аз ҷониби шоҳ Довуд таъсиси системаи

муташаккил барои нигоҳ доштани тартибот ва амният дар дохили маъбад тавассути таъин кардани шахсони боэътимод ба сифати посбонон ва таваҷҷӯҳи ӯ ба идоракунии дурусти захираҳои бахшидашуда ва таъкид кардани роҳнамоии илоҳӣ тавассути ҳамкорӣ бо динҳо нишон дода шудааст. Ҳукуматҳо ба монанди Самуил дар таъин кардани ин мансабдорон барои идоракунии муассир дар фазои муқаддаси Исроил.

1 Вақоеънома 26:1 Дар бораи тақсимоти дарбонон: аз Қӯрҳитиён Машалемия ибни Коре аз банӣ-Осап буд.

Ин порча тақсимоти дарбононро тасвир мекунад ва Мешалемиё ибни Коре аз писарониОсофро зикр мекунад.

1. Аҳамияти якҷоя кор кардан: Омӯзиши Мешелемиё ва Портерҳо

2. Даъват ба хизмат: мероси Машалемия ва писарони Ософ

1. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. 1 Петрус 4:10 - Вақте ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

1 Вақоеънома 26:2 Ва писарони Машалемиё инҳо буданд: нахустзода — Закарьё, дуюмӣ — Едиёил, сеюм — Забадьё, чорум — Ятниил,

Дар ин порча писарони Машалемия тасвир шуда, онҳоро бо тартиби таваллудашон номбар мекунад.

1. Қувваи сабр: Чӣ гуна интизорӣ дар вақти Худо дарҳоро боз мекунад

2. Вафодории падарони мо: Дарсҳои ӯҳдадорӣ аз Машалемия

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

2. Воиз 3:1-8 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон вуҷуд дорад.

1 Вақоеънома 26:3 Элом панҷум, Еҳӯҳонон шашум, Элиёнай ҳафтум.

Дар ин порча Элом, Еҳӯҳонон ва Элиёнай ҳамчун писарони панҷум, шашум ва ҳафтуми Йисой номбар шудаанд.

1. Худо мӯътамад аст: Мулоҳиза дар 1 Вақоеънома 26:3 барои дидани садоқати Худо дар ҳаёти мо

2. Нақшаи Худо: Фаҳмидани аҳамияти писарони Йисой дар 1 Вақоеънома 26:3

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - "Бинобар ин, касе ки дар Масеҳ аст, вай махлуқи нав аст. Кӯҳна гузашт; инак, нав омад".

1 Вақоеънома 26:4 Ва писарони Убидӯм: Нахустзода — Шамаё, дуюмӣ — Еҳӯзобод, сеюм — Юаҳ, ва чорум — Сакар, ва панҷум — Натанил,

Ин порча панҷ писари Обиддомро тасвир мекунад.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти мо - чӣ гуна Ӯ ҳаёти ҳар яки моро мувофиқи иродаи худ ва нақшаи худ муқаррар мекунад.

2. Аҳамияти оила - гиромидошти оила ва мероси худ ҳамчун неъмати Худо.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

1 Вақоеънома 26:5 Аммиил шашум, Иссокор ҳафтум, Паултой ҳаштум, зеро ки Худо ӯро баракат дод.

Номи ҳашт посбони маъбад дар 1 Вақоеънома 26:5; Худо ба ҳаштуми дарвозабон, Пеултай баракат дод.

1. Баракатҳои тоъат: баракати Худо бар Пултай барои садоқаташ.

2. Қувваи Имон: Чӣ тавр вафодории Пеултай баракати Худоро оварад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

1 Вақоеънома 26:6 Ҳамчунин писари ӯ Шамаё писароне таваллуд ёфт, ки дар тамоми хонаи падарашон ҳукмронӣ мекарданд, зеро ки онҳо мардони далер буданд.

Писарони Шамаё ҷанговарони тавоно буданд ва хонаи падари худро идора мекарданд.

1. Қувваи оила: Чӣ тавр мардони тавонои далер аз 1 Вақоеънома 26:6 Қудрати ягонагӣ нишон медиҳанд

2. Қудрат тавассути далерӣ: мероси Шамаё ва писарони ӯ, ки дар 1 Вақоеънома 26:6 тасвир шудааст

1. Масалҳо 18:1-2 Ҳар кӣ худро ҷудо мекунад, нафси худро меҷӯяд; вай бар зидди ҳама гуна ҳукми солим баромад мекунад. Аҳмақ аз фаҳмидан ҳаловат намебарад, балки танҳо аз баёни ақидааш лаззат мебарад.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

1 Вақоеънома 26:7 Писарони Шамаё; Отнӣ ва Рафаил ва Убид ва Элзобод, ки бародаронашон мардони қавӣ буданд, Элиҳу ва Самакиё.

Писарони Шамаё Отнӣ, Рафаил, Убид, Элзобод ва Элиҳу Самакиё буданд, ки ҳама мардони қавӣ буданд.

1. Қувват дар Худованд: Чӣ тавр дар замонҳои душвор устувор истодан мумкин аст

2. Насаби худованд: мероси ниёгони бовафо

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Зиреҳи Худо

2. Забур 18:29 - Худованд қувват ва сипари ман аст

1 Вақоеънома 26:8 Ҳамаи инҳо аз писарони Обидӯдом: онҳо ва писаронашон ва бародаронашон, ки мардони тавоноӣ барои хидмат буданд, шаст ду нафар аз Обиддом буданд.

Ин оят аз 1 Вақоеънома 26:8 ба мо мегӯяд, ки писарони Обидӯдом қобили меҳнат буданд ва шумораашон шасту ду нафар буданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Тадқиқот дар бораи писарони Обиддом

2. Қувваи имон: Чӣ тавр писарони Обиддом дар хидмат қувват пайдо карданд

1. Румиён 12:11 - "Ҳеҷ гоҳ аз ҷидду ҷаҳд кам набошед, балки рӯҳияи худро нигоҳ доред ва ба Худованд хизмат кунед".

2. Эфсӯсиён 6:7 - «Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон».

1 Вақоеънома 26:9 Ва Машалемиё писарон ва бародарон дошт, ки мардони тавоно, ҳаждаҳ нафар буданд.

Мешелемиё ҳаждаҳ писар ва бародарони қавӣ дошт.

1. Қувваи оила: Тадқиқоти қуввате, ки онро аз рақамҳо ёфтан мумкин аст

2. Қувваи имон: Чӣ гуна мероси як шахс метавонад ба тамоми оила таъсир расонад

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

1 Вақоеънома 26:10 Ҳамчунин Ҳуса, аз банӣ-Марорӣ, писарон дошт; Симри сардор, (чунки вай нахустзода набуд, падараш ӯро сардор таъин кардааст;)

Ҳуса аз хонадони Марорӣ, писаре дошт, ки Симрӣ ном дошт, гарчанде ки нахустзода набуд, сардор таъин карда шуд.

1. Худо метавонад роҳи зиндагии шуморо ба тарафи беҳтар тағйир диҳад, ҳатто агар шумо нахустзода набошед.

2. Худованд метавонад шуморо бо нақш ва мавқеи роҳбарии ғайричашмдошт баракат диҳад.

1. 1 Подшоҳон 16:7 - "Аммо Худованд ба Самуил гуфт: "Ба намуди зоҳирӣ ва баландии ӯ аҳамият надиҳед, зеро ман ӯро рад кардам. Худованд ба он чи одамон менигаранд, нигоҳ намекунад. Одамон ба намуди зоҳирӣ менигаранд, вале Худованд ба дил менигарад.

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақ шавад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад".

1 Вақоеънома 26:11 Ҳилқиё дуюм, Табалиё сеюм, Закарё чаҳорум; ҳамаи писарон ва бародарони Ҳусо сездаҳ нафар буданд.

Ин порча писарон ва бародарони Ҳусаро тасвир мекунад, ки шумораи умумии онҳо сездаҳ аст.

1. Аҳамияти оила ва шодии доштани бародару хоҳарон.

2. Ҳукмронии Худо дар таъмини мо тавассути оилаҳоямон.

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд.

2. Аъмол 5:12-14 - Акнун бо дасти ҳавворион дар байни мардум аломот ва мӯъҷизотҳои зиёд ба амал меомаданд. Ва ҳама дар бандари Сулаймон якҷоя буданд. Ҳеҷ каси боқимонда ҷуръат накард, ки ба онҳо ҳамроҳ шавад, вале мардум онҳоро эҳтиром мекарданд. Ва бештар аз ҳарвақта имондорон ба Худованд шумораи зиёди мардон ва занон илова карда шуданд.

1 Вақоеънома 26:12 Дар байни онҳо қисмҳои дарбонон, ҳатто дар байни сардорон низ буданд, ки ба якдигар муқобил буданд, то дар хонаи Худованд хизмат кунанд.

Ин порча бахшҳои дарбонро тасвир мекунад, ки сардорон ҳастанд, ки барои посбонӣ кардани нуқтаҳои даромадгоҳи маъбади Худованд таъин шудаанд.

1. Аҳамияти хидмат ва амният дар хонаи Парвардигор.

2. Зарурати ҳушёр будан ва содиқ будан дар ҳифзи маъбади Худованд.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. 1 Петрус 4:10 - Ҳамчунон ки ҳар кас тӯҳфа гирифтааст, онро ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногунҷанбаи Худо ба якдигар хизмат кунед.

1 Вақоеънома 26:13 Ва барои ҳар дарвоза, мувофиқи хонадони падарони худ, қуръа партофтанд, хурду бузург.

Халқи Исроил ба дарвозабонҳо тақсим карда шуданд ва ба онҳо бо қуръа партофта, нақшҳои худро таъин карданд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшае дорад ва Ӯ барои иҷрои ин нақша имконият фароҳам меорад.

2. Ҳатто дар рӯйдодҳои ба назар тасодуфӣ, Худо то ҳол назорат мекунад.

1. Масалҳо 16:33 - "Қуръа ба оғӯш партофта мешавад, аммо ҳар як қарори он аз ҷониби Худованд аст".

2. Аъмол 1:26 - "Ва барои онҳо қуръа партофтанд, ва қуръа бар Матиё афтод. Ва ӯ дар қатори ёздаҳ ҳавворион шумурда шуд."

1 Вақоеънома 26:14 Ва қуръа ба самти шарқ ба дасти Шелемиё афтод. Ва барои писараш Закариё, ки машваратчии доно буд, қуръа партофтанд; ва насиби ӯ ба тарафи шимол баромад.

Қиссаи Шалемиё ба тарафи шарқ буд, ва қуръаи Закарё ба тарафи шимол партофт.

1. Нақшаҳои Худо ва ҷавобҳои мо - Чӣ тавр мо метавонем ба роҳнамоии Худо дар ҳаёти худ эътимод кунем.

2. Қабули роҳнамоии Худо - Фаҳмидани он ки қабули иродаи Худо барои ҳаёти мо чӣ маъно дорад.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Яъқуб 4:13-15 - Акнун гӯш кунед, эй касоне, ки мегӯед, мо имрӯз ё фардо ба ин ё он шаҳр меравем, як солро дар он ҷо мегузаронем, тиҷорат мекунем ва пул кор мекунем. Чаро, шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин, шумо бояд бигӯед, ки агар ин иродаи Худованд бошад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

1 Вақоеънома 26:15 Ба Убидӯм ба самти ҷануб; ва ба писаронаш хонаи Асупим.

Обеддом ва писаронаш масъулияти нигодубини хонаи Асупимро супурданд.

1. Итоаткорӣ ба мукофот оварда мерасонад - 1 Вақоеънома 26:15

2. Содиқона хизмат кунед - 1 Вақоеънома 26:15

1. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

2. Масалҳо 22:29 - "Оё мебинӣ, ки одами дар кори худ моҳир аст? Ӯ дар назди подшоҳон хоҳад истод, дар назди одамони норавшан намеистад".

1 Вақоеънома 26:16 Қуръа ба сӯи Ғарб ба сӯи Шуппим ва Ҳӯша омад, бо дарвозаи Шаллечет, ки дар канори роҳи боло баромад, ба муқобили посгоҳ нигоҳ дошт.

Дар 1 Вақоеънома 26:16, ба Шуппим ва Ҳӯша як қисми замине, ки аз тарафи ғарби дарвозаи Шаллечет ба он ҷо мерасид, таъин карда шуд, ки он аз роҳи роҳи боло мебаромад.

1. Ҳаёти мо мисли роҳе аст, ки ҳар як қадам моро ба макони таъинот наздик мекунад.

2. Мо аз мисоли Шуппим ва Ҳосо, ки идоракунандагони содиқи қитъаи замини ба онҳо супурдашуда буданд, омӯхта метавонем.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Забур 23:3 - Ӯ маро бо роҳҳои рост ба хотири исми Худ ҳидоят мекунад.

1 Вақоеънома 26:17 Аз тарафи шарқ шаш левизода, ба шимол чор рӯз, ба ҷануб чор ва аз ҷониби Осупим ду нафар ва ду нафар буданд.

Ҳаждаҳ нафар левизодагон дар шарқ, шимол, ҷануб ва ғарби маъбад ба вазифаҳои гуногун таъин шуда буданд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша ва ҳадаф дорад, новобаста аз он ки нақшҳои мо чӣ қадар хурд ба назар мерасанд.

2. Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо ба мо имконият медиҳад, ки ба Малакути Ӯ хизмат кунем.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

1 Вақоеънома 26:18 Дар Парбар ба самти ғарб, чор нафар дар сари роҳ ва ду нафар дар Парбар.

Ин порча аз 1 Вақоеънома 26:18 макон ва шумораи посбононро, ки дар он ҷо гузошта шуда буданд, тасвир мекунад.

1. Аҳамияти ҳифз: Фаҳмидани аҳамияти ҳифзи шахсони осебпазир.

2. Қудрати рақамҳо: Дарк кардани арзиши доштани шумораи зиёди одамон барои дифоъ аз ҳақ.

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медаванд ва эмин ҳастанд".

1 Вақоеънома 26:19 Инҳоянд тақсимоти дарбонон дар байни банӣ-Қӯра ва дар байни банӣ-Марорӣ.

Дар ин порча тақсимоти дарбонҳо дар байни писарони Коре ва Мерарӣ оварда шудааст.

1. Дар Юҳанно 13:12–17 Исо ба мо намунаи хидмати фурӯтаниро дод.

2. Худованд моро даъват мекунад, ки ба якдигар хизмат кунем, ҳамон тавре ки дарбонон дар 1 Вақоеънома 26 хизмат мекарданд.

1. Юҳанно 13:12–17

2. 1 Вақоеънома 26:19

1 Вақоеънома 26:20 Ва аз левизодагон, Аҳиё бар ганҷҳои хонаи Худо ва бар ганҷинаҳои бахшидашуда буд.

Аҳиё барои назорат кардани ганҷҳои Хонаи Худо ва чизҳои бахшидашуда таъин карда шуд.

1. Муҳимияти идоракунӣ - чӣ гуна бахшидани мо ба кори Худо мукофот хоҳад гирифт.

2. Хизмати содиқона - чӣ гуна садоқат дар хидмати мо ба Худо баракатҳо меорад.

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, мисли он ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

1 Вақоеънома 26:21 Дар бораи писарони Лодон; Писарони Ладони ҷершӯнӣ, падарони бузург, ҳатто аз Лодони ҷершӯнӣ, Еҳиелӣ буданд.

Дар ин порча дар бораи писарони Ладон, ки аз ҷершонӣ буд, бо Йеҳилӣ ҳамчун падари калон номбаршуда муҳокима карда мешавад.

1. Муҳимияти арҷ гузоштан ба мероси оилавӣ.

2. Ҷустуҷӯи хирад ва фаҳмиши падарамон.

1. Масалҳо 4:1-9 - Эй писаронам, ба насиҳати падар гӯш диҳед; диккат дихед ва фахмида гиред.

2. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест!

1 Вақоеънома 26:22 Писарони Еҳиилӣ; Зетом ва бародараш Юил, ки бар ганҷҳои хонаи Худованд буданд.

Дар ин порча ду писари Еҳиилӣ, Зетам ва Юил, ки масъули ганҷҳои хонаи Худованд буданд, зикр шудааст.

1. Муҳимияти идоракунӣ: Омӯзиши 1 Вақоеънома 26:22

2. Баракат ва таъминоти Худо: Имтиҳони 1 Вақоеънома 26:22

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. Ҳастӣ 2:15 - Комиссия оид ба парвариш ва нигоҳдории боғ

1 Вақоеънома 26:23 Аз амромиён, изҳориён, ҳеброниён ва уззиелиён:

Ин порча рӯйхати чор насли Қоҳот, писари Левӣ аст.

1. Қувваи насл: аҳамияти донистани таърихи оилаи худ

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва мероси онҳо

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Хуруҷ 6:16-20 - Насли Левӣ ва вазифаҳои онҳо дар хаймаи муқаддас

1 Вақоеънома 26:24 Ва Шабуил ибни Ҷершом ибни Мусо, сардори ганҷҳо буд.

Шабуил ибни Ҷершом ибни Мусо, сардори ганҷҳо буд.

1. Нигоҳ доштани хазинаҳои Худо: Қиссаи Шабуил

2. Истифодаи бештари захираҳои Худо: Намунаи Шабуил

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед.

1 Вақоеънома 26:25 Ва бародаронаш аз Элиезар; Писараш Раҳабьё, ва писараш Ешаё, ва писараш Юром, ва писараш Зикрӣ, ва писараш Шелӯмит.

Бародарони Элиезар — Раҳабиё, Ешаё, Ёрам, Зикрӣ ва Шеломит.

1. Нақшаи Худо барои оилаҳо: Санҷиши 1 Вақоеънома 26:25

2. Вафодории Худо ба фарзандонаш: Қиссаи Элиезер ва бародаронаш

1. Такрори Шариат 6:4-7 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 26:26 Онро Шелӯмит ва бародаронаш бар тамоми ганҷҳои бахшидашуда, ки Довуд подшоҳ ва сардорон, мириҳазорҳо ва садҳо нафарон ва сардорони лашкарҳо бахшида буданд, буданд.

Шеломит ва бародаронаш барои идора кардани тамоми ҳадияҳои ба маъбад додашуда, ки Довуд, подшоҳон ва сарварони ҳарбӣ медоданд, масъул буданд.

1. Саховат: арзиши ато кардан ба Парвардигор

2. Қувваи бахшидан: Ҳама чизро ба Худо додан

1. Такрори Шариат 15:10 - "Ба ӯ саховатмандӣ бидеҳ ва бе дили кина бикун; пас аз ин сабаб Худованд Худои ту туро дар ҳама корат ва дар ҳар коре, ки ба он даст медиҳӣ, баракат хоҳад дод".

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

1 Вақоеънома 26:27 Аз ғаниматҳои дар ҷангҳо ба даст овардашуда онҳо барои нигоҳдории хонаи Худованд бахшиданд.

ғаниматҳои аз ҷанг гирифташуда барои нигоҳдории хонаи Худованд истифода мешуданд.

1. Хонаи Парвардигор: баракат ва масъулият

2. Даравидани савоб ва манофеъи хонаи Парвардигор

1. Такрори Шариат 20:1-4 - Вақте ки шумо ба ҷанг бар зидди душманони худ меравед ва аспҳо ва аробаҳо ва лашкари аз худатон калонтарро мебинед, аз онҳо натарсед, зеро Худованд Худои шумо, ки шуморо аз замин берун овардааст. Миср бо шумост.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 26:28 Ва ҳама он чиро, ки Самуили бинанда, ва Шоул ибни Киш, ва Абнир ибни Нир ва Юоб ибни Саруё бахшида буданд; ва ҳар кӣ чизе бахшида бошад, зери дасти Шеломит ва бародаронаш буд.

Чаҳор нафар, Самуил бингар, Шоул ибни Киш, Абнир ибни Нир ва Юоб ибни Саруё чизҳои гуногунро ба Худованд бахшида, онҳоро зери парастории Шеломит ва бародаронаш гузоштанд.

1. Ҳаёти худро ба Худо бахшидан: Намунаи Самуил, Шоул, Абнир ва Юоб

2. Қувваи бахшидан: Тӯҳфаҳои худро ба дасти Шеломит ва бародаронаш гузоштан

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

1 Вақоеънома 26:29 Аз изориён Кенаниё ва писаронаш барои корҳои зоҳирӣ бар Исроил, нозирон ва доварон буданд.

Кенанё ва ўғиллари Исроил халқининг ташқи ишларига, жумладан, афсарон ва қозилар каби назоратчи эдилар.

1. Муҳимияти доштани роҳбарии одилона дар ҳаёти мо.

2. Муҳимияти дар ҷомеаи мо доштани ҳисси баланди адолат.

1. Масалҳо 29:2 - Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, аммо вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд.

2. Матто 22:21 - Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед; ва он чи аз они Худост, аз они Худост.

1 Вақоеънома 26:30 Ва аз Ҳеброниён Ҳашабьё ва бародаронаш, ки мардони далер, ҳазору ҳафтсад нафар буданд, дар миёни онҳо аз Исроил дар он тарафи Ӯрдун, ба самти ғарб, дар тамоми корҳои Худованд ва дар хизмати подшоҳ.

Ин порча Ҳеброниёнро, ки дар сараш Ҳашабиё буданд ва хидмати онҳо ба Худованд ва подшоҳ тасвир мекунад.

1. Қудрати хидмат: Чӣ гуна садоқат ба Худо ва дигарон метавонад ҷаҳонро тағир диҳад

2. Ҷустуҷӯи иҷрошавӣ тавассути хидмат ба дигарон

1. Матто 20:25 28 - Исо ба шогирдонаш таълим медиҳад, ки бузургтарин дар байни онҳо касест, ки бештар хизмат мекунад.

2. Марқӯс 10:45 - Исо дар бораи аҳамияти ба ӯҳда гирифтани нақши хизматгор таълим медиҳад.

1 Вақоеънома 26:31 Дар миёни Ҳеброниён Ериё сардор буд, аз рӯи наслҳои падарони худ, ҳатто дар миёни Ҳеброниён. Дар соли чилуми подшоҳии Довуд онҳоро ҷустуҷӯ карданд, ва дар миёни онҳо мардони шуҷоъ дар Ёзори Ҷилъод ёфт шуданд.

Ериё дар соли чиҳилуми подшоҳии Довуд сардори Ҳеброниён буд. Дар он вақт дар Ёзари Ҷилъод бисьёр мардони далер пайдо шуданд.

1. Қувваи вафодории наслҳо

2. Дар замонҳои сахт қувват ва ҷасорат пайдо кардан

1. Румиён 8:31-39 - Зеро, агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ибриён 11:32-40 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиё нақл кунам.

1 Вақоеънома 26:32 Ва бародарони ӯ, мардони шуҷоъ, ду ҳазору ҳафтсад сардор буданд, ки подшоҳ Довуд онҳоро бар реубениён, ҷодиён ва нисфи сибти Менашше барои ҳар коре, ки ба Худо дахл дорад ва дар корҳои Худо ҳоким таъин кард. аз подшоҳ.

Подшоҳ Довуд ду ҳазору ҳафтсад нафар мардони далерро таъин кард, то бар Реубениён, Ҷодиён ва нисфи сибти Менашше барои корҳои марбут ба Худо ва подшоҳ ҳукмронӣ кунанд.

1: Мо бояд мисли шоҳ Довуд бошем ва дар ҳама корҳо далерона роҳбарӣ карданро фаромӯш накунем.

2: Мо бояд дар хотир дорем, ки ба Худо ва подшоҳ содиқ бошем, мисли Довуд.

1: Забур 78:72 - Пас, Ӯ онҳоро аз рӯи беайбии дили худ чӯпонӣ мекард, ва онҳоро бо маҳорати дастҳои Худ роҳнамоӣ мекард.

2: Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

1 Вақоеънома дар боби 27 ба ташкил ва идораи шӯъбаҳои гуногун дар дохили Исроил, аз ҷумла фармондеҳони ҳарбӣ, мансабдорони ҳукуматӣ ва дигар роҳбарон тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб бо зикри он оғоз мешавад, ки шумораи сарбозони исроилӣ ҳисоб карда шуда, ба дувоздаҳ дивизия тақсим карда мешавад, ки ҳар кадоми онҳо як моҳ дар як сол хизмат мекунанд. Ин дивизияҳо таҳти фармондеҳии сарварони барҷастаи низомӣ қарор доранд (1 Вақоеънома 27:1-3).

Параграфи 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ гуна шахсони алоҳида барои назорат кардани масъулиятҳои мушаххас дар дохили салтанат таъин карда мешаванд. Ба инҳо амалдороне дохил мешаванд, ки молу мулки Довудро идора мекунанд, масъулони хазинаҳои подшоҳ, масъулони корҳои кишоварзӣ, аз қабили токзорҳо ва зайтунзорҳо ва дигарон, ки чорворо назорат мекунанд (1 Вақоеънома 27:25-31).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба рӯйхат кардани номҳои ин мансабдорон дар баробари нақшҳои дахлдори онҳо нигаронида шудааст. Дар ин боб дар бораи сардорони ҳазорон ва садҳо, сардорони қабилаҳо, машваратчиёни подшоҳ, маъмурон оид ба ҷанбаҳои гуногуни салтанати Довуд маълумот дода мешавад (1 Вақоеънома 27:4-24).

Сархати 4: Дар ин гузориш тасвир шудааст, ки чӣ тавр ин амалдорон дар тӯли ҳукмронии шоҳ Довуд содиқона хизмат мекарданд. Шумораи онҳо хеле зиёд буд, зеро онҳо ҳам дар корҳои низомӣ ва ҳам дар идоракунии шаҳрвандӣ дастгирӣ мекарданд (1 Вақоеънома 27:32-34).

Сархати 5: Боб бо зикри он, ки Юоб ибни Саруё сарфармондеҳи лашкар буд, дар ҳоле ки Еҳӯшофот ибни Аҳилуд китобнавис ё муаррих буд. Ин таъинот нақши барҷастаи онҳоро дар давраи ҳукмронии Довуд инъикос мекунад (1 Вақоеънома 27:34-37).

Хулоса, боби бисту ҳафтуми 1 Вақоеънома созмон ва маъмурияти дохили Исроилро тасвир мекунад. Таъкид кардани ҳисобкунии сарбозон ва таъини роҳбарони низомӣ. Зикр кардани номҳо ва гузоштани масъулиятҳои гуногун. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам аз ҷониби шоҳ Довуд таъсиси системаи муташаккили идоракунӣ дар дохили Исроил тавассути таъин кардани шахсони қобили қобилият барои назорат кардани ҷанбаҳои гуногун, аз қабили воҳидҳои ҳарбӣ ва эътирофи ӯ аз шахсиятҳои калидӣ ба мисли Юоб ва Еҳӯшофот, ки дар давоми замони ҳукмронии ҳукмронӣ вазифаҳои муҳимро ишғол кардаанд, нишон медиҳад. ҳукмронии ӯ

дар ҳоле ки ба роҳбарияти муассир тавассути хидмати содиқи онҳо дар нигоҳ доштани тартибот ва шукуфоӣ дар саросари салтанат таъкид мекард.

1 Вақоеънома 27:1 Ва банӣ-Исроил аз рӯи шумораашон, ба ақидаи онҳо, сардорон ва мириҳазорҳо ва садҳо нафарон ва нозирони онҳо, ки дар ҳама гуна мавзеъҳо ба подшоҳ хизмат мекарданд, ки моҳ ба моҳ меомаданд ва меомаданд. дар тамоми моҳҳои сол аз ҳар курс бисту чор ҳазор нафар буд.

Ин порча ташкилоти исроилиёнро ба воҳидҳои 24 000-нафара тасвир мекунад, ки онҳо дар давоми сол ҳар моҳ ба подшоҳ хизмат мекарданд.

1. Қудрати созмон: Чӣ гуна Худо моро ба ваҳдат даъват мекунад

2. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Матто 22:37-39 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

1 Вақоеънома 27:2 Дар давраи аввали моҳи аввал Ёшубъом ибни Зобдиил буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Ҷашобеам дар моҳи аввали хидмат роҳбари дивизияи якуми 24 000 сарбоз буд.

1. Муҳимияти роҳбарӣ ва роҳнамоӣ бо намуна.

2. Кувваи ягонагии шумора.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва ӯ баъзе аз ҳавориёнро дод; ва баъзе паёмбарон; ва баъзеҳо, башоратдиҳандагон; ва баъзеҳо, пасторҳо ва муаллимон; Барои комил шудани муқаддасон, барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ: то даме ки ҳамаи мо дар ягонагии имон ва шинохти Писари Худо ба одами комил биёем. андозаи камолоти Масеҳ.

1 Вақоеънома 27:3 Аз банӣ-Фарас сардори тамоми сардорони лашкар дар моҳи аввал буд.

Ин порча ба мо мегӯяд, ки сардори лашкар дар моҳи аввал аз қабилаи Перес буд.

1. Қувваи мо аз ваҳдат сарчашма мегирад: Чӣ тавр якҷоя шудан ба мо кӯмак мекунад, ки ҳама чизро мағлуб кунем

2. Хизмат ба Худо ва кишвари мо: Чӣ тавр мо метавонем ҳардуро тавассути роҳбарӣ эҳтиром кунем

1. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, агар замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он гурриш ва кафк мебарояд, гарчанде аз варами он куххо меларзанд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар охир, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо ин корро мекунем. на бар зидди хун ва ҷисм, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин зулмот, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза баред. ки қодир ба рӯзи бад тоб оварад ва ҳама чизро карда, истодагарӣ кунед: Пас, истода, камарбанди ростиро маҳкам баста ва синаи адолатро дар бар кунед, ва ҳамчун кафш барои пойҳои худ, тайёр бошед. Дар ҳар ҳолат сипари имонро бигир, ки бо он шумо метавонед ҳама тирҳои оташи иблисро хомӯш кунед; ва кулоҳи наҷот ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост, бигиред. Худоё».

1 Вақоеънома 27:4 Ва дар давоми моҳи дуюм Додайи аҳӯӣ буд, ва Миқлӯт низ ҳокими ӯ буд; дар аснои ӯ низ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Дар давоми моҳи дуюми сол, Додай ном аҳоҳӣ ба 24 000 нафар сарварӣ мекард.

1. Қувваи роҳбарӣ: Намунаи Додай

2. Иҷрои даъвати Худо: Якҷоя кор кардан барои иҷрои иродаи Ӯ

1. Хуруҷ 18:21-22 - Илова бар ин, аз тамоми қавм мардони қобилиятро, ба монанди аз Худо тарс, мардони росткор ва тамаъро бад мебинанд; ва онҳоро бар онҳо таъин намо, то ки ҳазорон нафар ва мири садҳо, ҳокимони панҷоҳ ва даҳҳо нафар бошанд; , балки ҳар кори майда-чуйдаро доварӣ хоҳанд кард, барои худ осонтар хоҳад буд ва бори гарони туро хоҳанд бардошт.

2. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

1 Вақоеънома 27:5 Сардори сеюми лашкар барои моҳи сеюм Баноё ибни Еҳӯёдо, саркоҳин буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Дар ин порча Беноё ибни Еҳӯёдо тасвир шудааст, ки ӯ дар моҳи сеюм сардори сеюми лашкар буд ва дар сафаш 24 000 нафар буд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар Китоби Муқаддас

2. Нақши коҳинон дар замонҳои қадим

1. 2 Подшоҳон 23:20 - Ва Баноё ибни Еҳӯёдо, ибни марди далер, аз қабзиил, ки корҳои зиёде карда буд, ду шермонанди Мӯобро кушт; чоҳ дар вақти барф.

2. 3 Подшоҳон 1:8 - Аммо Содӯқи коҳин, ва Баноё ибни Еҳӯёдо, ва Нотони набӣ, ва Шимъӣ ва Рей, ва мардоне ки аз они Довуд буданд, бо Адӯниё набуданд.

1 Вақоеънома 27:6 Ин аст он Баноё, ки дар байни сӣ ва болотар аз сӣ тавоно буд, ва писараш Аммизобод буд.

Баноё як ҷанговари тавоно дар байни сӣ ҷанговари барҷаста буд ва писараш Аммизобод дар сафи ӯ буд.

1. "Қудрати мерос: Интиқоли нерӯ аз насл ба насл"

2. «Зиндагии далерона ва тавоноӣ».

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Масалҳо 20:29, "Ҷалоли ҷавонон қуввати онҳост, ҷалоли пиронсолон мӯи сафеди онҳост".

1 Вақоеънома 27:7 Сардори чорум барои моҳи чорум Асоил бародари Юоб ва баъд аз ӯ писараш Забадьё буданд, ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Асоил, бародари Юоб, дар моҳи чорум мири чорум буд, ва аз қафои ӯ писараш Забадьё, ки сардори бисту чор ҳазор нафар буд.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад, то одамонро ба мавқеъҳои қудрат ва таъсир расонад.

2. Худо ба касоне, ки баргузидааст, салоҳият ва масъулият медиҳад.

1. 1 ба Қӯринтиён 1:26-29 - Эй бародарон, даъвати худро ба назар гиред: на бисёри шумо мувофиқи меъёрҳои ҷаҳонӣ хирадманд будед, на бисёри шумо тавоно будед, на бисьёре аз зоти олӣ буданд. Аммо Худо нодононро дар ҷаҳон баргузид, то доноонро шарманда кунад; Худо нотавононро дар ҷаҳон баргузид, то тавоноро шарманда кунад; Худо он чиро, ки дар ҷаҳон паст ва хор аст, баргузид, ҳатто чизҳои нест, то он чиро, ки ҳаст, нест кунад, то ки ҳеҷ инсоне дар ҳузури Худо фахр накунад.

2. Забур 75:6-7 - Зеро на аз шарқ ва на аз ғарб ва на аз биёбон боло бардошта меояд, балки Худост, ки доварӣ мекунад, якеро зер мекунад ва дигареро боло мебарад.

1 Вақоеънома 27:8 Сардори панҷуми моҳи панҷум Шамҳути изроҳӣ буд, ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Сардори панҷум дар моҳи панҷуми сол Шамҳути изроҳӣ буд, ва дивизияи ӯ бисту чор ҳазор нафар буд.

1. Аҳамияти роҳбарии содиқона

2. Таъмини Худо барои мардумаш

1. Эфсӯсиён 4:11-12 - Ва Ӯ баъзеро ҳавворӣ ва баъзеро пайғамбарон ва баъзеро ҳамчун башоратдиҳанда ва баъзеро чун чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва бино кардани ҷисми Масеҳ.

2. 1 Қӯринтиён 12:27-28 - Акнун шумо ҷисми Масеҳ ҳастед ва ба таври алоҳида узвҳои он ҳастед. Ва Худо дар калисо аввал ҳавворӣён, дуюм анбиё, сеюм муаллимон, баъд мӯъҷизаҳо, баъд инъомҳои шифобахш, кӯмакҳо, маъмуриятҳо, забонҳои гуногунро таъин кардааст.

1 Вақоеънома 27:9 Сардори шашуми моҳи шашум Иро ибни Иккеши текӯӣ буд, ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Иро ибни Иккеши текӯӣ дар моҳи шашуми сол сарлашкари шашум буд ва хизмати ӯ 24 000 нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Арзиши хидмат: Чӣ тавр қисми мо дар тасвири калон муҳим аст

1. Воиз 4:12 - "Гарчанде ки як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар худро муҳофизат карда метавонанд. Архи се ришта зуд канда намешавад".

2. Румиён 12: 4-8 - "Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида андоми якдигарем. Агар атоҳое дошта бошем, ки мувофиқи файзе, ки ба мо дода шудааст, гуногун аст, биёед онҳоро истифода барем: агар нубувват бошад, мувофиқи имони мо; агар хизмат бошад, дар хидмати мо; таълимдиҳанда - дар таълимоти худ; насиҳатдиҳанда - дар насиҳаташ. ; касе, ки бо саховатмандӣ саҳм мегузорад; он ки роҳбарӣ мекунад, бо ҷидду ҷаҳд; касе ки марҳамат мекунад, бо шодмонӣ».

1 Вақоеънома 27:10 Сардори ҳафтуми моҳи ҳафтум Ҳелези фалӯнӣ аз банӣ-Эфроим буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Ҳелези пелӯнӣ аз сибти Эфроим дар моҳи ҳафтум мири ҳафтум буд ва лашкари ӯ аз бисту чор ҳазор сарбоз иборат буд.

1. Қудрати халқи содиқи Худо: Ҳелези пелӯнӣ ва сибти Эфроим

2. Даъват ба ваҳдат: Ҳелези Пелонӣ ва 24 000 сарбоз

1. Еҳушаъ ибни Нун 4:12-13: Вақте ки халқи Исроил аз Урдун гузаштанд, дувоздаҳ санг аз дарё гирифта шуданд, то ки дувоздаҳ сибти Исроилро намояндагӣ кунанд.

2. Эфсӯсиён 4:3: Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

1 Вақоеънома 27:11 Сардори ҳаштуми моҳи ҳаштум Сиббекайи ҳушатӣ аз зарҳиён буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Сиббекайи Ҳушатӣ дар моҳи ҳаштум сардори ҳаштум буд ва ӯ дар маҷмӯъ 24 000 нафарро назорат мекард.

1. Қувваи бахшидан: содиқ будан дар чизҳои хурд

2. Қувваи ваҳдат: ҳамкорӣ ба сӯи як ҳадафи умумӣ

1. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

1 Вақоеънома 27:12 Сардори нӯҳуми моҳи нӯҳум Абиезери анетӯтӣ аз Биньёмин буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Абиезери анетӯтӣ, ки аз биньёминӣ буд, сардори нӯҳуми моҳи нӯҳум буд ва барои 24 000 сарбоз масъул буд.

1. Бо мақсад хизмат кунед: Тадқиқот дар бораи Абиезери Анетотӣ

2. Бахшида ба вазифа: Омӯзиши ҳаёти Абиезери Анетотӣ

1. Луқо 9:23-24 - Сипас ба ҳама гуфт: Ҳар кӣ мехоҳад шогирди Ман шавад, бояд худро инкор кунад ва ҳар рӯз салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро наҷот додан мехоҳад, онро барбод медиҳад, аммо ҳар кӣ ҷони худро барои Ман барбод медиҳад, онро наҷот хоҳад дод.

2. 2 ба Қӯринтиён 5:15 - Ва Ӯ барои ҳама мурд, то ки зиндагон дигар на барои худ зиндагӣ кунанд, балки барои касе ки барои онҳо мурд ва эҳьё шуд.

1 Вақоеънома 27:13 Сардори даҳум барои моҳи даҳум Маҳараи нетофатӣ аз зарҳиён буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Маҳараи нетофатӣ сардори даҳуми моҳи даҳум буд, ки 24 000 нафарро ба курсии ӯ таъин карданд.

1. Қувваи Худо дар заъфи мо: Чӣ гуна донистани маҳдудиятҳои мо метавонад моро ба Худо наздиктар кунад

2. Нерӯи ягона: Қувваи ваҳдат дар ҳаракат ба сӯи ҳадафи умумӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9-10 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли хурсандӣ аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то қудрати Масеҳ бошад. метавонад бар ман ором гирад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

1 Вақоеънома 27:14 Сардори ёздаҳум барои моҳи ёздаҳум Баноёи пиротӯнӣ аз банӣ-Эфроим буд, ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Баноёи пиротӯнӣ аз сибти Эфроим мири моҳи ёздаҳум таъин шуда, сардори бисту чор ҳазор нафар буд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ аз ҷониби Худо дар замони бӯҳрон.

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои сахт.

1. Масалҳо 21:1 - "Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об: Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, мегардонад".

2. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо муқобилат мекунад. "

1 Вақоеънома 27:15 Сардори дувоздаҳум барои моҳи дувоздаҳум Ҳелдайи нетофатӣ аз Отниил буд; ва дар ҳайати ӯ бисту чор ҳазор нафар буданд.

Ҳелдаи нетофатӣ сардори моҳи дувоздаҳум буд ва ӯ бар 24 000 нафар сардор буд.

1. Қудрати масъулият: Чӣ гуна бояд босамар роҳбарӣ кард

2. Фаҳмидани даъвати Худо ба хидмат: омӯхтани мақсади мо дар зиндагӣ

1. Матто 25:14-30 Масал дар бораи истеъдодҳо

2. 1 Тимотиюс 3:1-7 Талабот барои нозирон ва диаконҳо

1 Вақоеънома 27:16 Ва бар сибтҳои Исроил: ҳокими Реубениён Элиезер ибни Зикрӣ, аз Шимъӯниён — Шафатьё ибни Мако;

Дар ин порча ду ҳокими сибтҳои Исроил, Элиезер аз Рубениён ва Шефатиёи Шимъӯниён ном мебаранд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар қабилаи Исроил

2. Мероси Элиезар ва Шафатиё

1. Такрори Шариат 1:15-17 - дастури Худо ба пешвоёни Исроил барои таъин кардани пешвоёни хирадманд ва доно барои роҳнамоии мардум.

2. Масалҳо 29:2 - Вақте ки одилон дар қудрат ҳастанд, мардум шодӣ мекунанд; лекин вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум мотам мегиранд.

1 Вақоеънома 27:17 Аз левизодагон Ҳашабьё ибни Камуил: аз Ҳоруниён Содӯқ;

Дар порча ду левизода ва Ҳорун номбар шудаанд.

1. Вазифаи мо аз пуштибонии пешвоёни мӯътамад

2. Аҳамияти Левизодагон ва Ҳоруниён

1. Хуруҷ 28:1 - «Ту низ бародари худ Ҳорун ва писаронашро аз банӣ-Исроил назди худ бигир, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад, яъне Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар, писарони Ҳорун».

2. 1 Подшоҳон 2:35 - "Ва ман коҳини мӯътамадро ба миён хоҳам оварад, ки мувофиқи он чи дар дилам ва дар зеҳни ман аст, ба амал оварад; ва барои ӯ хонаи боэътимод бино хоҳам кард; ва ӯ дар пеши назари ман хоҳад рафт. то абад тадҳин шудааст».

1 Вақоеънома 27:18 Аз Яҳудо Элиҳу, ки яке аз бародарони Довуд буд, аз Иссокор Омрӣ ибни Микоил буд.

Гузариш Ду бародари Довуд, Элиҳу аз Яҳудо ва Омри писари Микоил аз Иссокор дар 1 Вақоеънома 27:18 зикр шудаанд.

1. Худо моро тавассути муносибатҳои мо мепайвандад

2. Худо моро барои як ҳадаф интихоб мекунад

1. Рут 1:16-17 - Ва Рут гуфт: «Маро илтиҷо кун, ки туро тарк накунам ва аз ақиби ту барнагардам; зеро ба ҳар ҷое ки ту меравӣ, ман меравам; ва дар он ҷое ки ту иқомат кунӣ, ман иқомат хоҳам кард: қавми ту қавми ман ва Худои ту Худои ман хоҳанд буд.

2. Эфсӯсиён 4:1-6 - Пас, ман, эй бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате рафтор кунед, ки бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар сабр кунед; Кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ нигоҳ доред.

1 Вақоеънома 27:19 Аз Забулун — Ишмоё ибни Убадьё, аз Нафтолӣ — Еримӯт ибни Азриил;

Дар 1 Вақоеънома 27:19 Исмоил ибни Убодиё аз Забулун ва Еримот ибни Азриил аз Нафталӣ зикр шудаанд.

1. Муттаҳидшавӣ ба номи Худо: Намунаи Исмоъиё ва Еримот

2. Бартараф кардани тафриқа бо ваҳдат: Аз Исмоиё ва Еримот омӯхтан

1. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем ва на ҳама узвҳо як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. Филиппиён 2:2-3 - Шодии маро бо як ақл, доштани як муҳаббат, дар якдилӣ ва якдил будан пурра кунед. Ҳеҷ коре аз шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед.

1 Вақоеънома 27:20 Аз банӣ-Эфроим — Ҳушаъ ибни Азазьё, аз нисфи сибти Менашше — Юил ибни Падоё;

Ду писари Исроил, Ҳушаъ ва Юил дар 1 Вақоеънома 27:20 зикр шудаанд.

1. Вафодории ваъдаҳои Худо: Ҳушаъ ва Юил дар насли Исроил

2. Зиндагӣ бо вафодорӣ: Дарсҳо аз Ҳушаъ ва Юил

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Ибриён 11:7 - Бо имон Нӯҳ, ки Худо аз рӯйдодҳои то ҳол нонамоёнро огоҳ карда, бо тарси эҳтиром барои наҷоти аҳли байташ киштӣ сохт. Бо ин ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолате шуд, ки ба воситаи имон меояд.

1 Вақоеънома 27:21 Аз нисфи сибти Менашше дар Ҷилъод Иддо ибни Закарьё, аз Биньёмин, Ёосиил ибни Абнир;

Подшоҳ Довуд Иддо ибни Закарёро аз нисфи сибти Менашше дар Ҷилъод ва Ёосиил ибни Абнири Биньёминро нозир таъин кард.

1. Худо одамонро ба нақшҳои мушаххас таъин мекунад, то ба ҳадафҳои Ӯ хидмат кунанд.

2. Эътироф ва иҷрои нақшҳои аз ҷониби Худо додаи мо муҳим аст.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то корҳои нек кунем, ки Худо онҳоро барои мо пешакӣ тайёр кардааст.

2. 1 Подшоҳон 3:9 - Бинобар ин Элӣ ба Самуил гуфт: «Бирав, бихобе; зеро ки бандаи ту мешунавад.

1 Вақоеънома 27:22 Аз Дон, Азарил ибни Ёроҳам. Инҳо сарварони қабилаҳои Исроил буданд.

Дар ин порча аз 1 Вақоеънома мирони сибти Исроил, аз ҷумла Азарил ибни Ёроҳам аз сибти Дон номбар шудаанд.

1. Садоқати Худо тавассути роҳбарони баргузидаи Ӯ зоҳир мешавад

2. Қувваи вафодории байни наслҳо

1. Ҳастӣ 12:2-3 - Ва аз ту халқи бузург хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва исми туро бузург гардонам, то ки баракат хоҳӣ буд.

2. Забур 78:5-7 - Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, бигӯяд ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1 Вақоеънома 27:23 Аммо Довуд шумораи онҳоро аз бистсола ва камтар нагирифт, зеро ки Худованд гуфта буд, ки Исроилро мисли ситораҳои осмон афзун хоҳад кард.

Довуд аз ҳисоб кардани шумораи аскарони то бистсола саркашӣ кард, зеро Худованд ваъда дода буд, ки шумораи аҳолии Исроилро мисли ситораҳои осмон зиёд мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо содиқ ва ҳақ аст; мо боварӣ дошта метавонем, ки У ба кавли худ вафо мекунад. 2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки аз неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, бештар истифода барем.

1. Ишаъё 40:26, "Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офарид, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад: Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қавӣ аст. қудрат; ҳеҷ кас ноком намешавад». 2. Эфсӯсиён 3:20, «Акнун ба Ӯ, ки қодир аст, аз рӯи қуввате ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо металабем ё фикр мекунем, аз ҳад зиёд ба амал оварад».

1 Вақоеънома 27:24 Юоб ибни Саруё ба шумор кардан шурӯъ кард, вале ба охир нарасид, зеро ки ғазаби он бар зидди Исроил омад; ва шумора дар варақаҳои подшоҳ Довуд оварда нашудааст.

Юоб ба ҳисоб кардани банӣ-Исроил шурӯъ кард, вале ба охир нарасид, зеро ки ин боиси ғазаби Худо гардид. Ин рақамҳо дар солномаҳои шоҳ Довуд сабт нашудаанд.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Қувваи хашми Худо ва оқибатҳои он.

1. Румиён 6:16 - Нагузоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед.

2. Забур 103:11 - Зеро ҳар қадар ки осмон аз замин баланд аст, муҳаббати Ӯ ба тарсандагон он қадар бузург аст.

1 Вақоеънома 27:25 Ва бар ганҷҳои подшоҳ Азмавет ибни Одиил буд, ва бар анборҳои саҳроҳо, дар шаҳрҳо ва деҳот ва қалъаҳо Еҳӯнотон ибни Узиё буд.

Азмавет барои назорат кардани ганҷҳои подшоҳ масъул буд ва Йӯнотон барои назорати анборҳо дар саҳроҳо, шаҳрҳо, деҳот ва қалъаҳо масъул буд.

1. Муҳимияти роҳбарии содиқона

2. Бо захираҳои худ ба Худо таваккал кунед

1. Луқо 16:10-13 - Ҳар кӣ дар чизи андак мӯътамад бошад, дар чизи зиёд низ мӯътамад хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо

1 Вақоеънома 27:26 Ва бар онҳое ки заминро кор мекарданд, Эзрӣ ибни Калуб буд;

Эзрӣ ибни Челуб нозири онҳое буд, ки дар саҳро кор мекарданд.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо дар ҳама ҷанбаи ҳаёт

2. Қувваи хидмати содиқона

1. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед".

2. Воиз 9:10 - "Ҳар коре, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба он ҷо меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр ё дониш ва ҳикмат нест".

1 Вақоеънома 27:27 Ва бар токзорҳо Шимайи Роматӣ буд, ва бар афзоиши токзорҳои таҳхонаҳои шароб Забдии Шифмит буд.

Шимейи Роматӣ барои токзорҳо ва Забди Шифмитӣ барои таҳхонаҳои май масъул буданд.

1. Аҳамияти ҳайати намояндагӣ дар ноил шудан ба муваффақият

2. Қимати ҳамкориҳо барои расидан ба ҳадафи умумӣ

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Филиппиён 2:3-4 - Бигзор ҳеҷ коре бо ҷанҷол ё шуҳрат анҷом дода нашавад; балки дар фурӯтанӣ бигзор ҳар кас дигареро аз худаш беҳтар донист. На ҳар кас дар бораи худаш, балки ба чизҳои дигарон низ нигоҳ кун.

1 Вақоеънома 27:28 Ва бар болои дарахтони зайтун ва дарахтони ангур, ки дар даштҳо буданд, Баалҳонони ҷадарӣ буд, ва бар таҳхонаҳои равғанин Юош буд.

Баалҳонони ҷадарӣ ба дарахтони зайтуну чинор дар даштҳо ва Юош ба таҳхонаҳои равған масъул буд.

1. Қадр кардани неъматҳое, ки аз ҷониби Худо ба мо дода шудаанд.

2. Донистани мавқеъ ва ҳадафи мо дар зиндагӣ.

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2. Воиз 3:1 - «Ҳама чиз вақт дорад, ва ҳар кор дар зери осмон мавсиме дорад».

1 Вақоеънома 27:29 Ва бар рамаҳое, ки дар Шарӯн мечаронданд, Шитраи шарӯнӣ буд, ва бар рамаҳое ки дар водиҳо буданд, Шофот ибни Адлай буд.

Ду сарваре буданд, ки барои назорат бар рамаҳои Шарон ва водиҳо таъин шуда буданд: Шитраи шарӯнӣ ва Шофот ибни Адлай.

1. «Қудрати таъинот»

2. «Фоидаҳои хизмат бо пешво»

1. Эфсӯсиён 4:11-12 - Ва ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд.

2. 1 Петрус 5:1-4 - Пас, ман пирони байни шумо, ҳамчун як пири ҳамкор ва шоҳиди уқубатҳои Масеҳ, инчунин шарики ҷалоле, ки бояд зоҳир шавад, насиҳат мекунам: рамаи онҳоро чӯпонӣ кунед. Худое ки дар миёни шумост, на ба таври маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ, чунон ки Худо мехоҳад, ба шумо назорат мекунад; на барои фоидаи нангин, балки бо ҳавас; бар масъулони шумо ҳукмфармо набошед, балки ба рама намуна бошед.

1 Вақоеънома 27:30 Бар шутурон низ Обили исмоилӣ буд, ва бар харон Еҳдеёи меронӯтӣ.

Обили исмоилӣ барои шутурҳо масъул буд, ва Йидиёи Меронӯтӣ барои харҳо.

1. Худованд ба ҳамаи мо нақшу масъулиятҳои гуногун додааст ва муҳим аст, ки вазифаҳои худро софдилона иҷро кунем.

2. Мо бояд омода бошем, ки нақшҳоеро, ки Худо ба мо медиҳад, қабул кунем ва онҳоро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо кунед.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

1 Вақоеънома 27:31 Ва бар рамаҳо Ҷазизи ҳаҷрӣ буд. Ҳамаи инҳо ҳокимони сарвате буданд, ки аз они подшоҳ Довуд буд.

Подшоҳ Довуд ба Ҷазизи Ҳоҷарӣ фармон дод, ки бар рамаҳои худ ҳукмронӣ кунад.

1. Аҳамияти пешвоёни хуб

2. Таъмини Худо барои рамаи шоҳ Довуд

1. Ирмиё 3:15 - "Ва Ман ба шумо чӯпононеро аз рӯи дили худ хоҳам дод, ки шуморо бо дониш ва фаҳмиш ғизо медиҳанд".

2. Забур 23:1-3 - "Худованд чӯпони ман аст; ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад, рӯҳи маро барқарор мекунад".

1 Вақоеънома 27:32 Ва амаки Йӯнотон Довуд машваратчӣ, хирадманд ва котиб буд; ва Еҳиил ибни Ҳачмонӣ бо писарони подшоҳ буд.

Еҳиил ибни Ҳачмонӣ марди хирадманд ва машваратчӣ буд, ки бо хонадони подшоҳӣ буд ва Йӯнотон амаки Довуд низ марди хирадманд, машваратчӣ ва котиб буд.

1. Чӣ гуна ҳикмати Худо барои ҳама баракат аст

2. Аҳамияти маслиҳати ҳаким

1. Масалҳо 15:22 - Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

1 Вақоеънома 27:33 Ва Аҳитӯфал мушовири подшоҳ буд, ва Ҳушойи Арки ҳамроҳи подшоҳ буд.

Аҳитӯфал мушовири подшоҳ ва Ҳушаи Архитӣ ҳамроҳи подшоҳ буд.

1. Аҳамияти насиҳати хирадмандона дар зиндагӣ.

2. Ҳадафи илоҳии Худо дар таъйин кардани афроде, ки дар мансабҳои қудратманд.

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

1 Вақоеънома 27:34 Ва баъд аз Аҳитӯфал Еҳӯёдо ибни Баноё ва Абьётор буданд, ва сарлашкари лашкари подшоҳ Юоб буд.

Дар ин порча се шахс зикр шудааст: Аҳитӯфал, Еҳӯёдо ва Юоб, ки барои шоҳ Довуд муҳим буданд.

1. Муҳимияти вафодорӣ ва вафодорӣ дар муносибатҳо.

2. Манфиатҳои доштани дастаи хуби мушовирон.

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар бисёре аз машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо аз хирад камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд».

1 Вақоеънома боби 28 дар бораи омодагии Довуд барои сохтмони маъбад ва супориши ӯ ба Сулаймон ҳамчун вориси ӯ равона шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Довуд тамоми амалдорони Исроилро, аз ҷумла сардорон, сардорон ва роҳбаронро ҷамъ мекунад. Ӯ ба онҳо муроҷиат карда, нияти худро барои сохтани хона барои сандуқи аҳд эълон мекунад, ки ин рамзи ҳузури Худост (1 Вақоеънома 28:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Довуд хоҳиши шахсии худро барои сохтани маъбад нақл мекунад, аммо Худо тавассути Натон-пайғамбар гуфтааст, ки ин вазифаи ӯ нест. Ба ҷои ин, Худо Сулаймон, писари Довудро барои иҷрои ин вазифаи муҳим интихоб кард (1 Вақоеънома 28:3-7).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба супориши Довуд ба Сулаймон дар бораи сохтани маъбад нигаронида шудааст. Вай дар бораи ҷанбаҳои гуногун, аз қабили нақшаҳои меъморӣ, маводҳои зарурӣ (аз ҷумла тилло ва нуқра), коргарони бомаҳорат, ки барои иҷрои вазифаҳои мушаххас заруранд, дастуру дастурҳои муфассал медиҳад ва ба қавӣ ва далерона дар иҷрои ин вазифаи муқаддас ташвиқ мекунад (1 Вақоеънома 28:8- 10).

Сархати 4: Дар ин гузориш тасвир шудааст, ки чӣ тавр Довуд тамоми нақшаҳои аз Худо гирифтаашро барои сохтани ҳам бинои маъбад ва ҳам таҷҳизоти он ба Сулаймон месупорад. Ин нақшаҳо дар шакли хаттӣ бо дастурҳо оид ба чӣ гуна бояд иҷро карда шаванд (1 Вақоеънома 28:11-19).

Параграфи 5: Боб бо муроҷиати Довуд ба Сулаймон бевосита дар назди ҳамаи мансабдорони ҷамъшуда идома дорад. Ӯ ӯро водор мекунад, ки аз таҳти дил Худоро биҷӯяд, ба аҳкоми Ӯ итоат кунад, бо роҳҳои Ӯ биравад ва ҳамчун подшоҳ содиқ бимонад, то дар ҳама кораш комёб шавад (1 Вақоеънома 28:20-21).

Сархати 6: Боб бо зикри он, ки Довуд Сулаймонро итминон медиҳад, ки агар ӯ ин дастурҳоро содиқона иҷро кунад, Худо бо ӯ хоҳад буд. Илова бар ин, Довуд ба ҳамаи исроилиёне, ки ҳозир буданд, фармон медиҳад, ки Сулаймонро дар сохтмони маъбад дастгирӣ кунанд (1 Вақоеънома 28:22-29).

Хулоса, боби бисту ҳаштуми 1 Вақоеънома омодагии Довудро тасвир мекунад ва ба Сулаймон барои сохтмон супориш медиҳад. Таъкид кардани эълони ният ва роҳнамоии илоҳӣ тавассути Нотон. Зикр кардани дастурҳои муфассал ва супурдани нақшаҳо. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам хоҳиши амиқи шоҳ Довудро барои сохтани манзили доимӣ барои Худо нишон медиҳад, аммо эътироф кардани интихоби Худо Сулаймонро ҳамчун бинокори он ва инчунин таъмини дақиқи роҳнамоии ӯ дар якҷоягӣ бо нақшаҳои хаттӣ ва таъкид кардани итоат ба аҳкоми илоҳӣ ҳамчун барои муваффақият дар ҳоле муҳим аст, ки ин масъулияти муқаддасро аз як насл Довуд ба Сулаймони дигар гузаронад, то амалияҳои ибодати исроилиён дар атрофи сохтори доимии маъбад амалӣ шаванд.

1 Вақоеънома 28:1 Ва Довуд тамоми мирони Исроил, мири сибтҳо ва мириҳазоронро, ки ба таври навбатӣ ба подшоҳ хидмат мекарданд, ва мириҳазорон, ва мирисадҳо ва сардоронро ҷамъ кард. бар тамоми молу мулк ва мулки подшоҳ ва писаронаш, бо нозирон, ва мардони ҷанговар ва бо тамоми мардони далер, то Ерусалим.

Довуд тамоми сарварони Исроилро дар Ерусалим ҷамъ кард.

1. Худо моро ба пешвоёни содиқ даъват мекунад.

2. Итоат ба даъвати Худо барои муваффақият муҳим аст.

1. 1 Петрус 5:2-3 «Чӯпонони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи фоидаи ноинсофона, балки боғайрат бошед. хизмат кунед ва бар шахсони ба шумо супурдашуда ҳукмронӣ накунед, балки барои рама намуна бошед».

2. Масалҳо 11:14 "Бе роҳбарии оқилона халқ фурӯ меравад; мушовирони зиёде доштан бехатар аст".

1 Вақоеънома 28:2 Ва подшоҳ Довуд бар по хеста, гуфт: «Эй бародаронам ва қавми ман, маро бишнавед: Ман дар дили худ доштам, ки барои сандуқи аҳди Худо хонаи оромиш бисозам. Худованд ва барои зери пои Худои мо, ва барои бино тайёр карда буд;

Подшоҳ Довуд бархоста, ба халқи худ муроҷиат карда, изҳори хоҳиши худро барои сохтани маъбад барои Сандуқи Аҳд ва зери пои Худо баён мекунад.

1. Аҳамияти андешидани чораҳо: А дар бораи шоҳ Довуд ва маъбад

2. Аз паи орзуҳои худ: Чӣ гуна шоҳ Довуд аз паи дили худ рафт ва маъбад сохт

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Масалҳо 16:3 - «Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд».

1 Вақоеънома 28:3 Аммо Худо ба ман гуфт: "Ба исми Ман хона насоз, зеро ки ту марди ҷангӣ буда, хун рехтай".

Худо ба шоҳ Довуд гуфт, ки ӯ наметавонад барои Ӯ маъбад созад, зеро ӯ ҷанговар буд ва хун рехта буд.

1. Файзи Худо ба ҳама дастрас аст, новобаста аз гузаштаи мо.

2. Иҷрои иродаи Худо аз нақшаҳои худамон муҳимтар аст.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ишаъё 55:8 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

1 Вақоеънома 28:4 Аммо Худованд Худои Исроил маро дар пеши тамоми хонадони падарам баргузид, то ки то абад подшоҳи Исроил бошам, зеро ки Яҳудоро барои ҳоким интихоб кардааст; ва аз хонадони Яҳудо, хонаи падари ман; ва дар миёни писарони падарам ба ман маъқул буд, ки маро бар тамоми Исроил подшоҳ гардонам;

Худо шоҳ Довудро барои ҳокими Исроил ва хонадони Яҳудо интихоб кард.

1. Интихоби Худо: Қиссаи шоҳ Довуд

2. Дарсҳои шоҳ Довуд: эътимод кардан ба қарорҳои Худо

1. 1 Вақоеънома 28:4

2. Забур 78:70-71: Ӯ Довудро ғуломи худ интихоб кард ва ӯро аз оғилҳо гирифт: Ӯро аз паи мешҳои калону ҷавон оварда, то ки қавми худ Яъқубро бихӯрад, ва мероси худ Исроил.

1 Вақоеънома 28:5 Ва аз ҳамаи писарони ман, (зеро ки Худованд ба ман писарони бисьёр ато кардааст) писари ман Сулаймонро баргузид, то бар тахти Малакути Худованд бар Исроил биншинад.

Худо Сулаймонро баргузид, то ки бар тахти подшоҳии Худованд бар Исроил биншинад, аз миёни ҳамаи писарони Худ.

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби роҳбарон

2. Аҳамияти тоъату вафодорӣ ба Худо

1. Румиён 13:1–7

2. Масалҳо 16:10–13

1 Вақоеънома 28:6 Ва ӯ ба ман гуфт: "Писари ту Сулаймон, вай хона ва ҳавлиҳои маро бино хоҳад кард, зеро ки Ман ӯро барои писари худ интихоб кардам, ва падари ӯ хоҳам буд".

Подшоҳ Довуд эълон кард, ки писараш Сулаймон хоҳад буд, ки Хонаи Худоро бино кунад.

1. Худо одамонро интихоб мекунад, то кори Худро иҷро кунанд - 1 Вақоеънома 28:6

2. Худо Падари меҳрубон ва содиқ аст - 1 Вақоеънома 28:6

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:14-16 - Зеро ҳамаи онҳое, ки Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд. Зеро ки шумо рӯҳи ғуломиро нагирифтаед, ки дубора ба тарс афтода бошед, балки рӯҳи фарзандхондагиро гирифтаед. Вақте ки мо гиря мекунем: "Або! Падар!" Маҳз ҳамон Рӯҳ бо рӯҳи мо шаҳодат медиҳад, ки мо фарзандони Худо ҳастем.

1 Вақоеънома 28:7 Ва подшоҳии ӯро то абад пойдор хоҳам дод, агар ӯ аҳком ва ҳукмҳои Маро устуворона ба ҷо оварад, мисли имрӯз.

Малакути Худо абадӣ хоҳад буд, агар мо ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1. Ҳаёт имтиҳони итоаткорӣ аст

2. Баракати зиндагии бовафо

1. Такрори Шариат 28:1-2 Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат иҷро кунӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт.

2. Румиён 12:2 Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст.

1 Вақоеънома 28:8 Пас, дар пеши назари тамоми Исроил ҷамоати Худованд ва дар назди шунавандагони Худои мо тамоми аҳкоми Худованд Худои худро риоя кунед ва биҷӯед, то ки ин замини некӯро тасарруф кунед ва онро тарк кунед. онро то абад барои фарзандони шумо баъд аз шумо мерос гузоред.

Ин порча тамоми Исроилро даъват мекунад, ки аҳкоми Худоро риоя ва ҷустуҷӯ кунанд, то замини ваъдашударо соҳиб шаванд ва онро ҳамчун мерос барои наслҳои оянда гузоранд.

1. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо иҷро шуданро меорад

2. Мероси имон: Ваъдаҳои Худо ба насли оянда

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ дӯст бидор ва ба фаҳмиши худ такя накун

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

1 Вақоеънома 28:9 Ва ту, эй писари ман Сулаймон, Худои падари худро бишнос, ва ба Ӯ бо дили комил ва бо ирода хизмат кун; ту ӯро биҷӯй, аз ту пайдо мешавад; лекин агар ӯро тарк кунӣ, туро то абад дур хоҳад кард.

Сулаймон даъват карда шудааст, ки бо дили комил ва ақли ирода ба Худо хизмат кунад, зеро Худо ҳама чизро медонад ва мефаҳмад. Агар Сулаймон

Худоро ҷустуҷӯ кунад, пайдо мешавад, аммо агар Ӯро тарк кунад, Худо ӯро то абад дур мекунад.

1. Ваъдаи итоаткорӣ: хидмат ба Худо бо қалби комил ва ақли ирода

2. Қувваи муҳаббати Худо: Ҷустуҷӯи Ӯ ва пайдо шудан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

1 Вақоеънома 28:10 Акнун эҳтиёт шавед; зеро ки Худованд туро баргузидааст, то ки хонае барои қудс бисоз: қавӣ бош ва онро ба ҷо овар.

Гузариш Худо Довудро барои сохтани маъбад интихоб кардааст ва ӯ бояд далер бошад ва ин корро кунад.

1. Далерона ба даъвати Худо итоат кунед

2. Баргузидагони Худо ба корҳои бузург даъват шудаанд

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

1 Вақоеънома 28:11 Ва Довуд ба писараш Сулаймон намунаи айвон ва хонаҳои он, ва ганҷҳои он, ва ҳуҷраҳои болоии он, ва ҳуҷраҳои дарунии он, ва макони курсии раҳмат,

Довуд ба Сулаймон намунаи сохтани маъбадро дод, аз он ҷумла айвон, хонаҳо, ганҷҳо, утоқҳои болоӣ, хонаҳои дохилӣ ва курсии шафқат.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: Иҷрои дастурҳои Худо барои сохтани маъбад

2. Талаби раҳмати Худо: Тафаккур дар бораи аҳамияти курсии раҳмат

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Дастурҳои Худо барои сохтани маъбад

2. Ибриён 4:16 - Бо боварӣ ба марҳамати Ӯ ба тахти файзи Худо омадан

1 Вақоеънома 28:12 Ва намунаи ҳар он чи ки ӯ ба воситаи Рӯҳ дошт, дар саҳни хонаи Худованд, ва дар тамоми ҳуҷраҳои гирду атроф, аз ганҷинаҳои хонаи Худо ва ганҷинаҳои чизҳои бахшидашуда:

Довуд аз ҷониби Худо илҳом гирифта шуда буд, ки маъбади Худовандро бо ҳавлиҳо ва ҳуҷраҳо, ганҷҳо ва чизҳои бахшидашуда ба нақша гирад ва бино кунад.

1. "Нақшаҳои илоҳии Худо барои сохтани маъбади Худованд"

2. "Илҳоми Худо ба Довуд барои маъбади Худованд"

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

1 Вақоеънома 28:13 Ҳамчунин барои курсиҳои коҳинон ва левизодагон, ва барои тамоми корҳои хизмати хонаи Худованд, ва барои тамоми зарфҳои хизмат дар хонаи Худованд.

Довуд ба Сулаймон амр дод, ки маъбади Худовандро бино кунад ва нигоҳубини онро, инчунин коҳинон ва левизодагоне, ки ба он хизмат мекунанд, таъмин намояд.

1. Ба Худо иҷозат додан, ки ҳаёти моро роҳнамоӣ кунад: Чӣ тавр ба аҳкоми Ӯ итоат кунем

2. Муҳимияти хидмат ба Худованд: Нигоҳубин кардани хонаи Ӯ

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

1 Вақоеънома 28:14 Ӯ тиллоро ба вазна барои чизҳои тилло, барои ҳама асбобҳои ҳар гуна хизмат дод; нуқра инчунин барои ҳама асбобҳои нуқра аз рӯи вазн, барои ҳама асбобҳои ҳар гуна хизмат;

Довуд тилло ва нуқра дод, то асбобҳо барои хизмат дар маъбад созанд.

1. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо он чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад

2. Мақсади хизмат: Чӣ тавр мо метавонем дар давоми ҳаёти худ ба Худо хизмат кунем

1. 1 Вақоеънома 28:14

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

1 Вақоеънома 28:15 Ва вазн барои шамъдонҳои тилло ва чароғҳои тиллоии онҳо, бо вазн барои ҳар чароғдон ва чароғҳои он, ва барои шамъдонҳои нуқра мувофиқи вазн, ҳам барои шамъдон, ва ҳам барои чароғдонҳо. чароғҳои он, мувофиқи истифодаи ҳар шамъдон.

Дар порча дастурҳо оид ба сохтани шамъдонҳо ва чароғҳо барои маъбад тасвир шудаанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки қурбонии муқаддаси беҳтарини худро пешкаш кунем.

2. Боғайратона кор кардан барои офаридани чизҳо барои Худо иззату баракат меорад.

1. Хуруҷ 25:31-40 Худо сохтани хаймаи муқаддасро амр мекунад.

2. Масалҳо 16:3 Кори худро ба Худованд супор, ва он устувор хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 28:16 Ва аз рӯи вазн тилло барои мизҳои нонпазӣ барои ҳар як суфра дод; ва инчунин нуқра барои мизҳои нуқра;

Шоҳ Довуд тилло ва нуқра дод, то дастархонҳои нону нуқра созанд.

1. Аҳамияти саховатмандӣ: омӯзиши шоҳ Довуд

2. Таъмини Худо: Намунаи шоҳ Довуд

1. Забур 33:10 - "Шерҳои ҷавон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд, аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, чизи нек нахоҳанд дошт".

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

1 Вақоеънома 28:17 Ҳамчунин тиллои холис барои гӯштҳо, ва косаҳо ва косаҳо, ва барои табақҳои тиллоӣ барои ҳар табак тилло дод; ва инчунин нуқра ба вазн барои ҳар як филиз нуқра;

Шоҳ Довуд ба мардум фармуд, ки барои зарфҳои маъбад тилло ва нуқра таъмин кунанд.

1. Аҳамияти додан ба кори Худованд.

2. Чӣ тавр мо метавонем захираҳоеро, ки Худо ба мо додааст, беҳтар истифода барем.

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 (Касе ки кам мекорад, кам дарав хоҳад кард, ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид)

2. Масалҳо 3:9-10 (Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳоят аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва кӯзаҳоят аз шароб мешикананд).

1 Вақоеънома 28:18 Ва барои қурбонгоҳи бухур тиллои софи вазн; ва тилло барои намунаи аробаи каррубиён, ки болҳои худро дароз карда, сандуқи аҳди Худовандро мепӯшонданд.

Довуд ба писари худ Сулаймон фармуд, ки барои Худованд маъбад созад ва аз тиллои холис ду аробаи каррубиён созад.

1. Муҳимияти бахшидани ҳаёти худ ба Худо

2. Нерӯи тилло ва муаррифии имон

1. Хуруҷ 25:18-20 - Ва аз тилло ду каррубиё бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии шафқат бисоз.

19Ва як каррубиро аз як канор, ва карруби дигарро аз тарафи дигар бисоз; ҳатто аз курсии марҳамат каррубиҳоро бар ду канори он бисоз.

20Ва каррубиён болҳои худро бар баланд дароз карда, курсии шафқатро бо болҳои худ пӯшонанд, ва чеҳраҳояшон ба якдигар нигаранд; чеҳраи каррубиён ба сӯи курсии раҳматӣ хоҳад буд.

2. Масалҳо 3: 9-10 - Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол деҳ:

10 Ҳамин тавр анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.

1 Вақоеънома 28:19 «Ҳамаи ин, — гуфт Довуд, — Худованд ба воситаи навиштаҷоти худ бар ман фаҳмонд, ки тамоми аъмоли ин намуна.

Ба Довуд аз ҷониби Худованд фаҳмиш ва фаҳмиш дода шуд, ки ба ӯ намунаи иҷрои корҳои маъбадро дод.

1. Ҳидоят аз ҷониби Худо - Омӯзиши таваккал ва пайравӣ ба роҳнамоии Худо.

2. Намунаи Худо - Эътироф кардани тарҳи Худо дар ҳаёти мо.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

1 Вақоеънома 28:20 Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош, ва ин корро бикун: натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, Худои ман, бо ту хоҳад буд; Ӯ туро тарк нахоҳад кард ва туро тарк нахоҳад кард, то даме ки тамоми кори хизмати хонаи Худовандро анҷом надиҳӣ.

Довуд Сулаймонро ба қавӣ ва далерӣ ташвиқ мекунад ва ба ӯ хотиррасон мекунад, ки Худо бо ӯ хоҳад буд ва ҳангоми анҷом додани кори хидмат ба хонаи Худованд, ӯро тарк намекунад ва тарк намекунад.

1. "Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр суханони дигарон моро барои муваффақият қувват мебахшанд"

2. "Симони Худо: Боварӣ ба он ки Худо моро нотавон намекунад ва тарк намекунад"

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс: зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад.

2. Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

1 Вақоеънома 28:21 Ва инак, сафҳои коҳинон ва левизодагон барои тамоми хизмати хонаи Худо бо ту хоҳанд буд; барои ҳар гуна хизмат, инчунин мирон ва тамоми қавм комилан ба фармони Ту хоҳанд буд.

Ин порча ҳукми Худоро тасвир мекунад, ки коҳинон, левизодагон, мардони хоҳар ва моҳир, мирон ва одамон барои хизмат дар хонаи Худо омода бошанд.

1. Фармони Худо: Хизмат дар хонаи Ӯ

2. Арзиши хизмат: Ҳамкорӣ барои ҷалоли Худо

1. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2. Матто 22:37-40 - Ва ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

1 Вақоеънома боби 29 ба тайёрии ниҳоии Довуд барои сохтмони маъбад ва дуои оммавӣ ва ҳадияҳои ӯ ба Худо нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Довуд тамоми амалдорон, роҳбарон ва халқи Исроилро ҷамъ мекунад. Ӯ ба онҳо муроҷиат карда, хоҳиши худро барои сохтани хона барои Худо баён мекунад, вале эътироф мекунад, ки маҳз Сулаймонро Худо барои ин вазифа интихоб кардааст (1 Вақоеънома 29:1-5).

Сархати 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр Довуд мардумро ташвиқ мекунад, ки дар сохтмони маъбад саҳмгузор бошанд. Вай аз сарватхои шахсии худ ба микдори зиёд тилло, нукра, сангхои киматбахо ва дигар сарватхои гаронбахо пешкаш карда, ибрат нишон медихад. Сарварон ва одамон дар ҳадияҳои саховатманди худ ба он пайравӣ мекунанд (1 Вақоеънома 29:6-9).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи вокуниши шадиди мардум нигаронида шудааст, вақте ки онҳо барои сохтани хонаи Худо бо хурсандӣ ҳадияҳои худро медиҳанд. Онҳо дарк мекунанд, ки ҳар чизе ки онҳо доранд, аз ҷониби Худост ва ба воситаи додани онҳо миннатдорӣ баён мекунанд (1 Вақоеънома 29:10-16).

Сархати 4: Дар ин гузориш дуои Довуд дар назди тамоми ҷамъомад тасвир шудааст. Ӯ бузургӣ, соҳибихтиёрӣ ва саховати Худоро ситоиш мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки ҳама чиз аз ҷониби Ӯст ва дар бораи хирад, қувват ва садоқати Сулаймон дар иҷрои ин вазифаи муҳим дуо мекунад (1 Вақоеънома 29:17-19).

Параграфи 5: Боб бо он идома дорад, ки Сулаймон ба таври оммавӣ ҳамчун подшоҳи Исроил эътироф карда мешавад. Дар пеши назари ҳама ҳозирон ӯро бо равған молида, Содӯқро саркоҳин эълон мекунанд (1 Вақоеънома 29:20-22).

Сархати 6: Ҳикоя бо тавсифи қурбониҳои фаровоне, ки ҳам Довуд ва ҳам тамоми Исроил ба Худо қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ дар ҷашни подшоҳии Сулаймон ва бахшидан ба сохтмони маъбад оварда буданд, анҷом меёбад (1 Вақоеънома 29:23-25).

Сархати 7: Боби мазкур бо зикри он хотима меёбад, ки Довуд нақшаҳои сохтмони маъбадро ба Сулаймон месупорад ва дастурҳо оид ба чӣ гуна содиқона иҷро кардани ин нақшаҳоро медиҳад. Калисо пеш аз он ки бо

хурсандӣ ба хона баргардад, боз ба Худо саҷда мекунад (1 Вақоеънома 29:26-30).

Хулоса, дар боби бисту нӯҳуми 1 Вақоеънома омодагии охирини Довуд ва дуои оммавӣ пеш аз сохтмон тасвир шудааст. Таъкид кардани ҳавасмандгардонӣ барои саҳмҳо ва ҳадияҳои саховатманд. Зикр кардани тавсифи дуо ва эътирофи оммавии Сулаймон. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам ӯҳдадории бепоёни шоҳ Довудро барои бунёди манзили доимӣ барои Худо тавассути намунаи шахсии худ дар додани саховатмандӣ ва ҳам дуоҳои самимии ӯ дар бораи эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ҳангоми иҷрои масъулиятҳо, аз ҷумла нақшаҳои сохтмони маъбад ба болои ӯ нишон медиҳад. писар Сулаймон ва изҳори миннатдорӣ тавассути қурбониҳои васеъе, ки ҳам худаш ва ҳам тамоми исроилиён дар ин маросими муҳиме, ки ҳозир буданд, ягонагии байни исроилиёнро дар ибодатҳо таъкид мекунанд, ки дар атрофи бахшидани захираҳо барои амалӣ намудани диди муштараки худ маъбади боҳашамате, ки дар он онҳо метавонанд дар зери ҳукмронии Сулаймон Худоро ҷалол диҳанд. салтанат.

1 Вақоеънома 29:1 Ва подшоҳ Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Писари ман Сулаймон, ки танҳо Худо баргузидааст, ҳанӯз ҷавон ва нарм аст, ва кораш бузург аст, зеро ки қаср на барои одам, балки барои Худованд Худост. .

Шоҳ Довуд ба ҷамъомад эълон мекунад, ки Худо писараш Сулаймонро интихоб кардааст, аммо ӯ ҷавон аст ва кори сохтмони қаср барои Худованд бузург аст.

1. Баракатҳои итоаткорӣ - Итоат ба Худо ба ҳаёти мо баракат меорад, чунон ки дар садоқати шоҳ Довуд дар эътирофи интихоби Худои Сулаймон ва қаср барои Ӯ дида мешавад.

2. Қувваи Имон - Имон ва эътимоди шоҳ Довуд ба Худо ба ӯ имкон дод, ки интихоби Худои Сулаймонро эътироф кунад ва ҷуръат кунад, ки вазифаи бунёди қаср барои Худовандро анҷом диҳад.

1. 1 Подшоҳон 15:22 - Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд завқ дорад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш додан аз чарбуи қӯчқорҳо.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Вақоеънома 29:2 Ҳоло ман бо тамоми қуввати худ барои хонаи Худои худ тилло барои чизҳои аз тилло сохташуда ва нуқра барои ашёи нуқра ва мисро барои ашёи мис ва оҳанро барои ашёи мис тайёр кардам. оҳан ва чӯб барои ашёи чӯб; сангҳои оникс ва сангҳои гузошташуда, сангҳои дурахшанда ва рангҳои гуногун, ва ҳар гуна сангҳои қиматбаҳо ва сангҳои мармарӣ ба фаровонӣ.

Подшоҳ Довуд бо тамоми қувваи худ барои сохтмони Хонаи Худо мавод омода кард, аз ҷумла тилло, нуқра, мис, оҳан, чӯб, сангҳои оникс, сангҳои дурахшони ранга, сангҳои қиматбаҳо ва сангҳои мармар.

1. Аҳамияти саховатмандӣ дар ибодат

2. Зебоии хонаи Худо ва масолеҳи зарурӣ барои сохтани он

1. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақирии Ӯ сарватдор шавед.

2. Хуруҷ 25:2-9 - Ба банӣ-Исроил бигӯед, ки ба ман ҳадия биёранд: аз ҳар касе ки онро бо хоҳиши худ бо дили худ диҳад, ҳадияи маро бигиред.

1 Вақоеънома 29:3 Илова бар ин, азбаски муҳаббати худро ба хонаи Худои худ гузоштаам, ман аз они худам, аз тилло ва нуқра дорам, ки онро ба хонаи Худои худ додаам, бартар аз ҳама он чизе ки ман барои хонаи муқаддас тайёрӣ дидаанд,

Шоҳ Довуд ба ғайр аз ҳадияҳои дигараш тилло ва нуқраи шахсии худро ба хонаи Худо ҳадя кард.

1. Саховатмандии шоҳ Довуд - Саховатмандӣ дар калисо

2. Подшоҳии хонаи Худо - Даъват ба муқаддасот дар калисо

1. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Намунаи македониҳои саховатпешаро ба ёд оред ва бо шодмонӣ ва озодона хайр кунед

2. 1 Петрус 1:14-16 - Ҳамчун фарзандони итоаткор, дар ҳама коратон муқаддас бошед, чунон ки Худо муқаддас аст.

1 Вақоеънома 29:4 Ҳатто се ҳазор талант тилло, аз тиллои Офир ва ҳафт ҳазор талант нуқраи соф, барои пӯшонидани деворҳои хонаҳо:

Подшоҳ Довуд барои пӯшонидани деворҳои хонаҳо ашё ҷамъ кард, аз он ҷумла се ҳазор талант тилло аз Офир ва ҳафт ҳазор талант нуқраи соф.

1. Қимати фидокорона

2. Қудрати якҷоя кор кардан

1. 2 Қӯринтиён 8:1-9 (Акнун, эй бародарон ва хоҳарон, мо мехоҳем, ки шумо дар бораи файзе, ки Худо ба калисоҳои Мақдуния ато кардааст, бидонед. Дар миёни озмоиши хеле сахт, шодии беандозаи онҳо ва қашшоқии шадиди онҳо лабрез шуд. Зеро ки ман шаҳодат медиҳам, ки онҳо ба қадри имкон ва ҳатто берун аз имкони худ ҳадя карданд. Ва онҳо аз интизориҳои мо зиёдтар баромаданд: онҳо худро пеш аз ҳама ба Худованд бахшиданд, ва баъд бо хости Худо ба мо низ.)

2. Такрори Шариат 16:17 (Ҳар кас ба қадри имкон, мувофиқи баракати Худованд Худои худ, ки ба ту додааст, бидиҳад.)

1 Вақоеънома 29:5 Тилло барои ашёи тилло, ва нуқра барои ашёи нуқра, ва барои ҳама гуна корҳо, ки бо дасти ҳунармандон сохта мешаванд. Пас, кӣ мехоҳад, ки имрӯз хизмати худро ба Худованд бахшад?

Подшоҳ Довуд аз ҳозирон хоҳиш кард, ки бо омодагӣ ва саховатмандона ба Худованд ва маъбад ҳадя кунанд, то ҳунармандон тавонанд барои сохтани маъбад захираҳоро истифода баранд.

1. Муҳимияти саховатмандӣ ва қурбонӣ ба Худо.

2. Чӣ тавр ба воситаи ҳадяҳоямон ба Худо содиқ будани худро нишон додан мумкин аст.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 29:6 Он гоҳ сардорони падарон ва мирони сибтҳои Исроил, ва мириҳазорҳо ва садҳо, бо сардорони кори подшоҳ, бо ихтиёри худ қурбонӣ карданд,

Сарварони қабилаҳои Исроил барои сохтани маъбад маблағҳои худро пешниҳод карданд.

1. Худо бар касоне, ки аз рӯи ихлос ва саховатмандона садақа мекунанд, баракат медиҳад.

2. Қурбонии мо ба Худо бояд беҳтарини он чизҳое бошад, ки мо дорем.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - "Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард, ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Пас, бигзор ҳар кас ҳар чи дар дили худ мехоҳад, бидиҳад, на бо ҳавас ё зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад».

2. Филиппиён 4:18 - "Дар ҳақиқат ман ҳама чизро дорам ва фаровонам. Ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шудааст, бӯи хушбӯй ва қурбонии писандидаи писандидаи Худост".

1 Вақоеънома 29:7 Ва барои хизмати хонаи Худо панҷ ҳазор талант тилло ва даҳ ҳазор драм, ва даҳ ҳазор талант нуқра, ва ҳаждаҳ ҳазор талант мис ва сад ҳазор талант оҳан дод.

Шоҳ Довуд миқдори зиёди тилло, нуқра, мис ва оҳанро барои хизмати хонаи Худо ҳадя кард.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр Худо тӯҳфаҳои моро истифода мебарад

2. Фаҳмидани арзиши захираҳо дар хидмат ба Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-8 - "Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, низ саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ё кам маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад ва Худо қодир аст, ки туро баракат диҳад, ба тавре ки дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизи эҳтиёҷманд, дар ҳар кори нек фаровон гардӣ».

2. Масалҳо 3:9-10 - "Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд".

1 Вақоеънома 29:8 Ва онҳое ки сангҳои қиматбаҳо ёфт шуданд, онҳоро ба ганҷинаи хонаи Худованд бо дасти Еҳиили ҷершӯнӣ доданд.

Еҳиили гершонӣ сангҳои қиматбаҳоро ҳамчун ҳадя барои ганҷинаи хонаи Худованд қабул кард.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ гуна додан ба Худованд ба мо нафъ дорад

2. Хазинаи Худованд: Чӣ тавр мо метавонем ба Салтанати Худо сармоягузорӣ кунем

1. 2 Қӯринтиён 9:7-8 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки шуморо ба таври фаровон баракат диҳад, то ки шумо дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизе ки ба шумо лозим аст, дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 29:9 Ва қавм шодӣ карданд, аз он чи ки бо ихтиёри худ қурбонӣ мекарданд, зеро ки онҳо бо дили комил ба ихтиёри Худованд қурбонӣ мекарданд; ва подшоҳ Довуд низ аз шодии бузург шодӣ мекард.

Мардум ҳадяҳои худро бо омодагӣ ва бо дили комил ба Худованд пешкаш карданд, ва подшоҳ Довуд аз шодии бузург шодӣ кард.

1. Шодмонӣ дар саховатмандӣ: Ҷашни шодии додан

2. Қалби ибодат: Зиндагӣ бо итоати шодмонӣ

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 15:10 - Ба ӯ ҳатман бидеҳ, ва дилат ғамгин нахоҳад шуд, вақте ки ба ӯ медиҳӣ, зеро ки Худованд Худоят туро барои ин дар ҳама аъмоли ту ва дар ҳар коре, ки медиҳӣ, баракат хоҳад дод. даст ба.

1 Вақоеънома 29:10 Бинобар ин Довуд дар ҳузури тамоми ҷамоат Худовандро баракат дод; ва Довуд гуфт: «Муборак бод Ту, эй Худованд Худои падари мо Исроил, то абад.

Довуд дар пеши ҷамъомад Худованд Худои Исроилро ҳамду сано хонд.

1. Даъват ба ситоиши Худо: эътирофи қудрат ва муҳаббати Ӯ

2. Фаҳмидани арзиши шукргузорӣ ва ситоиш

1. Забур 103:1–5

2. Қӯлассиён 3:15–17

1 Вақоеънома 29:11 Аз они Ту, эй Худованд, бузургӣ ва қувват, ва ҷалол, ва пирӯзӣ ва шавкат; зеро ки ҳар он чи дар осмон ва дар замин аст, аз они Туст; Малакут аз они туст, эй Худованд, ва Ту сар аз ҳама болотар ҳастӣ.

Бузургӣ, қудрат, ҷалол, пирӯзӣ ва ҷалоли Худо бар тамоми осмон ва замин ҳукмрон аст ва Ӯ аз ҳама болотар аст.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад

2. Бузургии Худо: Ситоиши олии мо

1. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

2. Забур 103:19 - Худованд тахти худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

1 Вақоеънома 29:12 Сарват ва шаъну шараф аз ту меояд, ва Ту бар ҳама подшоҳӣ мекунӣ; ва қувват ва тавоноӣ дар дасти туст; ва дар дасти Ту бузург кардан ва ба ҳама қувват додан аст.

Худо сарчашмаи сарват, иззат, қудрат ва қудрат аст ва Ӯ қодир аст корҳои бузург ва ба ҳама қувват бахшад.

1. Қудрати Худо: Фаҳмидани қудрат аз боло

2. Сарват ва иззат: эътирофи неъматҳои Парвардигор

1. Ишаъё 40:29 - «Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва ба нотавон қувват мебахшад».

2. Забур 111:3 - "Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолати онҳо то абад пойдор аст".

1 Вақоеънома 29:13 Пас, эй Худои мо, Туро шукр мегӯем ва исми ҷалоли Туро ҳамду сано мегӯем.

Ин порча шукронаи Худоро барои ҷалол ва ризқи Ӯ баён мекунад.

1. "Шукр гуфтан: эътирофи вафодории Худо"

2. «Қуввати ҳамду сано: шодӣ аз некии Худо»

1. Забур 103:1-2, "Худовандро, эй ҷони ман ва ҳар он чи дар даруни ман аст, баракат деҳ, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ! Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун."

2. Яъқуб 1:17, "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ва сояе вуҷуд надорад."

1 Вақоеънома 29:14 Аммо ман кистам ва қавми Ман кист, ки мо метавонем ин қадар бо омодагӣ қурбонӣ кунем? зеро ки ҳама чиз аз они туст ва мо ба ту додем».

Халқи Исроил эътироф мекунанд, ки ҳар чизе ки онҳо доранд, аз ҷониби Худованд аст ва онро бо омодагӣ ба Ӯ пешкаш мекунанд.

1. Дар хотир дорем, ки ҳар чизе ки дорем, аз ҷониби Худованд аст ва онро бо шукрона ба сӯи Ӯ бармегардонем.

2. Худованд саховатмандӣ медиҳад; биёед миннатдории худро бо додани саховатмандӣ нишон диҳем.

1. Такрори Шариат 8: 17-18 - "Ва ту дар дили худ мегӯӣ, ки қудрати ман ва қудрати дасти ман ба ман ин сарватро ба даст овардааст. Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани онро медиҳад. молу мулк, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст».

2. Забур 24:1 - "Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он."

1 Вақоеънома 29:15 Зеро ки мо пеши Ту ғариб ва муҳоҷир ҳастем, мисли ҳамаи падарони мо; айёми мо дар рӯи замин мисли соя аст, ва ҳеҷ кас абадӣ нест.

Ин порча як ёдраскунандаи марги мо дар зиндагӣ аст ва ҳамаи мо танҳо аз он мегузарем.

1. Қабули марги мо: Оғози сафари зиндагӣ

2. Вақти кӯтоҳи мо дар рӯи замин: самаранок истифода бурдани рӯзҳои мо

1. Ибриён 11:13-16 - Ҳамаи онҳо дар имон мурданд, ки ваъдаҳоро нагирифтанд, балки аз дур диданд ва ба онҳо бовар карданд ва онҳоро ба оғӯш гирифтанд ва иқрор шуданд, ки дар рӯи замин бегона ва ҳоҷиён буданд.

2. Забур 39:4-5 - Худовандо, маро бидонам, ки анҷоми ман ва андозаи айёми ман, ки он чист; то бидонам, ки то чӣ андоза нотавон ҳастам. Инак, айёми маро чун паҳнои дасте сохтӣ; ва синну соли ман пеши ту ҳеҷ нест.

1 Вақоеънома 29:16 Эй Худованд Худои мо, ҳамаи ин анборе, ки мо барои сохтани хона барои исми муқаддаси Ту омода кардаем, аз дасти Ту меояд ва ҳамааш аз они туст.

Гузариш Довуд эътироф мекунад, ки захираҳое, ки барои сохтани маъбад истифода мешаванд, тӯҳфаи Худост ва аз они Ӯст.

1. Мо бояд ҳокимияти Худоро бар ҳаёт ва захираҳои худ эътироф кунем.

2. Мо бояд ҳар он чи дорем, бо шукрона ба Худо тақдим кунем.

1. Забур 24:1 - "Замин аз они Худованд аст, ва тамоми пур аз он, ҷаҳон ва сокинони он."

2. Такрори Шариат 8: 17-18 - "Ва шумо дар дили худ мегӯед, ки қудрати ман ва қудрати дасти ман ба ман ин сарватро ба даст овардааст. Аммо шумо Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро ки Ӯ ба шумо қудрат медиҳад, ки ба даст ored. мол, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст».

1 Вақоеънома 29:17 Ман низ медонам, эй Худои ман, Ту дилҳоро месанҷӣ ва аз росткорӣ ҳаловат мебарӣ. Ман бошам, аз рӯи покии худ ҳамаи ин чизҳоро

пешкаш кардам; ва алҳол бо шодӣ дидам, ки қавми Ту, ки дар ин ҷо ҳастанд, ба ту бо омодагӣ ҳадия мекунанд.

Довуд дороии худро шодона ба Худо пешкаш мекунад, зеро медонад, ки Худо аз росткорон писанд аст ва дилҳоро меозмояд.

1. Қувваи адолат: Худованд дилҳоро меозмояд ва аз парҳезгорон хушнуд мекунад.

2. Шодии додан: Вақте ки мо бо омодагӣ ва шодмонӣ медиҳем, Худо ҳамон тавр ҷавоб медиҳад.

1. Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Матто 6:21, Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

1 Вақоеънома 29:18 Эй Худованд Худои Иброҳим, Исҳоқ ва Исроили падарони мо, инро то абад дар хаёли дили қавми Худ нигоҳ дор, ва дили онҳоро барои Ту омода соз.

Ин порча дуоест ба Худо ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ба халқаш кӯмак кунад, ки Ӯро дар фикрҳои худ нигоҳ дорад ва дилҳои онҳоро барои Ӯ омода созад.

1. "Қувваи дуо: Даъват ба сӯи Худо"

2. "Ҳузури бепоёни Худо: баракат барои ҳама"

1. Ирмиё 29:13 - "Ва Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки Маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед".

2. Забур 33:18 - "Инак, чашми Худованд бар касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ба марҳамати Ӯ умед мебанданд".

1 Вақоеънома 29:19 Ва ба писари ман Сулаймон дили комил бидеҳ, то ки аҳком, шаҳодат ва фароизи Худро риоя кунад, ва ҳамаи ин корҳоро ба ҷо оварад, ва қасрро бино кунад, ки барои он ман омода кардаам.

Подшоҳ Довуд дуо мекунад, ки Худо ба писараш Сулаймон дили комил ато кунад, то аҳком, шаҳодат ва қонунҳои Худоро риоя кунад ва қаср созад.

1. "Сохтмони Салтанат: Мо аз дуоҳои шоҳ Довуд дар бораи писараш чӣ омӯхта метавонем"

2. "Зебоии итоаткорӣ: Дуоҳои шоҳ Довуд барои писараш Сулаймон"

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

1 Вақоеънома 29:20 Ва Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Акнун Худованд Худои худро ҳамду сано гӯед». Ва тамоми ҷамоат Худованд Худои падарони худро ҳамду сано хонда, сар хам карда, ба Худованд ва подшоҳ саҷда карданд.

Довуд тамоми ҷамоатро даъват кард, ки Худованд Худоро ҳамду сано хонд, ва ҳама саҷда карданд ва ба Худованд ва Довуд саҷда карданд.

1. Биёед ҳамеша дар ёд дошта бошем, ки шукри Худованд ва таъзим ва парастиши Ӯро бо эҳтиром кунем.

2. Мо бояд фурӯтанона ба ҳузури Худованд дар дуо ва саҷда ҳозир шавем ва ба Ӯ иззату ҷалоле, ки сазовори он аст, ато кунем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Забур 95:6 - Эй биё, биёед саҷда кунем ва саҷда кунем; биёед ба ҳузури Худованд, ки Офаридгори мост, зону шавем!

1 Вақоеънома 29:21 Ва онҳо барои Худованд қурбониҳо забҳ карданд, ва дар фардои он рӯз барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ оварданд, ҳатто ҳазор гов, ҳазор қӯчқор ва ҳазор барра, бо ҳадияҳои нӯшокӣ ва қурбониҳои онҳо. фаровонӣ барои тамоми Исроил:

Тамоми исроилиён ҳазор гов, ҳазор қӯчқор ва ҳазор баррараро барои қурбонӣ барои Худованд қурбонӣ карданд.

1. Қурбонӣ: Нишони сипос ва ибодат.

2. Рӯзи фаровони Худо: атои файз.

1. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. 2 Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Эфсӯсиён 5:2 - «Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард».

1 Вақоеънома 29:22 Ва дар он рӯз ба ҳузури Худованд бо шодии бузург хӯрд ва менӯшид. Ва Сулаймон ибни Довудро бори дуюм подшоҳ карданд, ва ӯро барои Худованд тадҳин карданд, то ки сардор ҳоким ва Содӯқро коҳин таъин кунад.

Халқи Исроил шодӣ карда, Сулаймонро бори дуюм подшоҳ ва Содӯқро ба коҳин тадҳин карданд.

1. Таҷлили вафодорӣ ва ризқи Худо

2. Муҳимияти роҳбарӣ дар бадани Масеҳ

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои сохтани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

1 Вақоеънома 29:23 Ва Сулаймон ба ҷои падараш Довуд бар тахти Худованд нишаста, муваффақ шуд; ва тамоми Исроил ба ӯ итоат карданд.

Сулаймон ба ҷои падараш Довуд подшоҳ шуд ва тамоми Исроил ба он итоат карданд.

1. Итоат ба пешвои баргузидаи Худо шукуфоӣ меорад.

2. Иҷрои фармудаҳои Худо ба комёбӣ мебарад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - "Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то бодиққат бошед, ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, ба амал оваред. рохи шуморо обод мегардонад ва он гох муваффакияти хуб ба даст меоред».

2. Матто 7:24-27 Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд. Ва ҳар кӣ ин суханони маро бишнавад ва онҳоро иҷро накунад, мисли марди нодоне хоҳад буд, ки хонаашро бар рег бино кардааст. Ва борон борид, ва обхезиҳо омад, ва бодҳо вазида, бар он хона зад, ва он фурӯ рехт, ва фурӯпошии он бузург буд.

1 Вақоеънома 29:24 Ва ҳамаи мирон, ва мардони тавоно ва ҳамаи писарони подшоҳ Довуд, ба Сулаймони подшоҳ итоат карданд.

Ҳама шоҳон, мардони тавоно ва писарони шоҳ Довуд ба подшоҳ Сулаймон итоат карданд.

1. Итоат ба ҳокимият: Омӯзиш аз намунаи оилаи шоҳ Довуд

2. Итоати хоксорона: Калиди илтифоти Худо

1. Румиён 13:1–7

2. Филиппиён 2:5–11

1 Вақоеънома 29:25 Ва Худованд Сулаймонро дар назари тамоми Исроил бағоят ҷалол дод, ва ба ӯ чунин шӯҳрати шоҳона бахшид, ки дар ҳеҷ подшоҳе, ки пеш аз ӯ дар Исроил набуд, набуд.

Сулаймон ба қадри кофӣ иззату эҳтиром ва дараҷае дода шуд, ки ҳеҷ як подшоҳи дигар дар Исроил аз ин пеш дида нашуда буд.

1. Бузургии Худо: Чӣ гуна Худо халқи худро боло мебарад ва гиромӣ медиҳад

2. Имтиёзи хидмат ба Худо: Чӣ гуна Худо неъмати худро ба пайравонаш мебахшад

1. Масалҳо 22:4: Фурӯтанӣ ва тарси Худованд сарват, иззат ва ҳаёт меорад.

2. Забур 18:35: Ту ба ман сипари наҷоти Худро додӣ, ва дасти ростат маро дастгирӣ кард; мулоимии шумо маро бузург кард.

1 Вақоеънома 29:26 Ҳамин тавр Довуд ибни Йисой бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард.

Довуд ибни Йисой бар тамоми Исроил подшоҳ шуд.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва новобаста аз вазъият иродаи Худро ба амал меорад.

2. Худо метавонад ҳар касро барои амалӣ кардани нияти худ истифода барад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирии ӯ ва ба баландии ӯ нигоҳ накун, зеро ки ман ӯро рад кардам. Зеро ки Худованд на ончунон ки одам мебинад: одам ба намуди зоҳирӣ менигарад, вале Худованд ба дил менигарад.

1 Вақоеънома 29:27 Ва замони подшоҳии ӯ бар Исроил чил сол буд; ҳафт сол дар Ҳебрӯн подшоҳӣ кард, ва сию се сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Подшоҳ Довуд ҳамагӣ чиҳил сол бар Исроил подшоҳӣ кард, ҳафт солаш дар Ҳебрӯн ва сию се солаш дар Ерусалим гузашт.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: Омӯзиш аз ҳукмронии чиҳилсолаи шоҳ Довуд

2. Чӣ тавр ба ҳадафҳои худ расидан мумкин аст: Гирифтани илҳом аз ҳукмронии шоҳ Довуд

1. 1 Вақоеънома 17:11-14 - Ва ҳангоме ки айёми шумо ба охир мерасад, вакте ки шумо бояд бо падарони худ биравед, Ман насли шуморо баъд аз шумо ба вуҷуд хоҳам овард, ки аз писарони шумо хоҳад буд; ва подшоҳии ӯро барқарор хоҳам кард. Ӯ ба Ман хона хоҳад сохт, ва ман тахти ӯро то абад устувор хоҳам кард. Ман Падари Ӯ хоҳам буд, ва Ӯ писари Ман хоҳад буд; ва раҳмати Худро аз ӯ дур нахоҳам кард, чунон ки аз касе ки пеш аз ту буд, гирифтам. Ва Ман ӯро дар хонаи Худ ва дар Малакути Худ то абад устувор хоҳам кард; ва тахти ӯ то абад пойдор хоҳад шуд.

2. 2 Подшоҳон 5:4-5 - Довуд ҳангоми подшоҳ шуданаш сӣ сола буд ва чил сол подшоҳӣ кард. Дар Ҳебрӯн ӯ ҳафт солу шаш моҳ бар Яҳудо подшоҳӣ кард; ва дар Ерусалим сию се сол бар тамоми Исроил ва Яҳудо подшоҳӣ кард.

1 Вақоеънома 29:28 Ва ӯ дар пирии некӯ, пур аз айём, сарват ва иззат мурд; ва писараш Сулаймон ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Подшоҳ Довуд дар пирӣ мурд ва зиндагии пур аз сарват ва шаъну шараф дошт ва писараш Сулаймон ҷонишини ӯ шуд.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, бо зиндагии фаровон подош медиҳад.

2. Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва ба мо ба оянда умед мебахшад.

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

1 Вақоеънома 29:29 Аъмоли подшоҳ Довуд, дар аввал ва охирин, инак, онҳо дар китоби Самуили бинанда, ва дар китоби Нотони набӣ ва дар китоби Ҷод, ки дида буд, навишта шудаанд.

Амалҳои шоҳ Довуд дар се китобе, ки Самуил, Нотон ва Ҷод навиштаанд, сабт шудаанд.

1. Вафодории Худо ва мероси шоҳ Довуд

2. Қудрати дигаргункунандаи Худо дар ҳаёти шоҳ Довуд

1. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

1 Вақоеънома 29:30 Бо тамоми салтанат ва қудрати ӯ, ва замоне ки бар ӯ ва бар Исроил ва бар тамоми салтанатҳои кишварҳо гузашт.

Подшоҳ Довуд бар Исроил ва халқҳои гирду атроф бо қувват ва қудрат ҳукмронӣ мекард.

1. Қувваи Довуд: Таҳқиқи қудрат ва қудрат

2. Мероси Довуд: Омӯзиши вафодорӣ ва ҷасорат

1. 1 Вақоеънома 29:30

2. 1 Подшоҳон 16:13-14 Ва Самуил шохи равғанро гирифта, ӯро дар миёни бародаронаш тадҳин кард; ва аз он рӯз пеш Рӯҳи Худованд бар Довуд нозил шуд. Ва Самуил барҳоста, ба Ромо рафт. Аммо Рӯҳи Худованд аз Шоул рафт, ва рӯҳи нопок аз ҷониби Худованд ӯро ба изтироб оварад.

2 Вақоеънома боби 1 ба оғози ҳукмронии Сулаймон ҳамчун подшоҳ ва воҳӯрии ӯ бо Худо дар Ҷибъӯн нигаронида шудааст.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани таҳкими қудрати Сулаймон оғоз мешавад, вақте ки ӯ худро ҳамчун подшоҳи Исроил устувор эълон мекунад. Ӯ амалдорони худро ҷамъ карда, ба баландӣ дар Ҷибъӯн, ки хаймаи ҷомеъ дар он ҷо ҷойгир аст, мебарад (2 Вақоеънома 1:1-3).

Сархати 2: Ҳикоят таъкид мекунад, ки чӣ тавр Сулаймон дар қурбонгоҳи биринҷӣ дар Ҷибъӯн шумораи зиёди қурбониҳо ба ҳузури Худо пешкаш

мекунад. Ин амал нишон медиҳад, ки ӯ фидокорӣ ва хоҳиши ҷустуҷӯи илтифоти Худоро дорад (2 Вақоеънома 1:4-6).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи як воқеаи муҳиме меравад, ки дар он шаб Худо ба Сулаймон зоҳир мешавад. Ӯ аз Сулаймон чӣ мехоҳад, мепурсад ва ваъда медиҳад, ки ҳар чизе ки талаб кунад, ба ӯ медиҳад (2 Вақоеънома 1:7-10).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр Сулаймон фурӯтанона рафтор карда, садоқати Худоро нисбат ба Довуд, падараш эътироф мекунад ва дарк мекунад, ки худаш барои ҳукмронӣ бар чунин як халқи бузург номуносиб аст. Ӯ доно ва дониш талаб мекунад, ки Исроилро самаранок идора кунад (2 Вақоеънома 1:11-12).

Сархати 5: Боб бо он идома дорад, ки Худо дархости Сулаймонро дар бораи ҳикмат қонеъ карда, инчунин ба ӯ сарват, иззат ва умри дароз ваъда медиҳад, агар ӯ ба аҳкоми Ӯ содиқ монад. Илова бар ин, Худо итминон медиҳад, ки подшоҳе мисли Сулаймон дар тӯли умри ӯ нахоҳад буд (2 Вақоеънома 1:13-17).

Хулоса, боби якуми 2 Вақоеънома оғоз ва вохӯрии подшоҳ Сулаймонро тасвир мекунад. Таъкид кардани таҳкими қудрат ва қурбониҳо дар Ҷибъӯн. Зикр кардани тавсифи зоҳири илоҳӣ ва дархости хоксорона барои ҳикмат. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиро нишон медиҳад, ки ҳарду ӯҳдадориҳои шоҳ Сулаймонро дар ҷустуҷӯи роҳнамоии илоҳӣ тавассути пешниҳоди қурбониҳо дар макони муқаддаси Ҷибъӯн нишон медиҳад, ки садоқатмандиро нишон медиҳад ва дар ҳоле ки фурӯтаниро тавассути дархости ҳикмат, на манфиати шахсӣ ё ҷалол ва ҷавоби лутфу марҳамати Худоро таъкид мекунад. танҳо ҳикмат, балки баракатҳо бар баракатҳо, агар ӯ содиқ бимонад, илтифоти илоҳӣ ба ин подшоҳи тадҳиншуда ҳангоми пешбурди Исроил ба даврони шукуфоӣ дар зери роҳбарии оқилона додашуда нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 1:1 Ва Сулаймон ибни Довуд дар салтанати худ қувват гирифт, ва Худованд Худои ӯ бо ӯ буд, ва ӯро бағоят ҷалол дод.

Сулаймон дар салтанати худ аз ҷониби Худо қувват гирифт ва ба қадри кофӣ ҷалол ёфт.

1. Худо ба ҷӯяндагони Ӯ қувват мебахшад.

2. Ба воситаи қуввати Худо мо метавонем корҳои бузургро ба даст орем.

1. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2 Вақоеънома 1:2 Ва Сулаймон ба тамоми Исроил, ба мириҳазорон ва садҳо, ва қозиён ва ба ҳар як ҳокими тамоми Исроил, ки сарвари падарон буд, сухан гуфт.

Сулаймон ба тамоми сарварони Исроил, сардорон, доварон, ҳокимон ва падарон мурочиат намуд.

1. Муҳимияти роҳбарӣ дар Малакути Худо.

2. Қувваи қудрат ва эҳтиром.

1. Румиён 13:1-7, Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 8:15-16, Подшоҳон ба воситаи ман ҳукмронӣ мекунанд ва ҳокимон адолатро ҳукм мекунанд; Ба василаи ман ҳокимон ҳукмронӣ мекунанд, ва ашрофон ҳама, ки одилона ҳукмронӣ мекунанд.

2 Вақоеънома 1:3 Ва Сулаймон ва тамоми ҷамоат бо ӯ ба баландӣ, ки дар Ҷибъӯн буд, рафтанд; зеро ки дар он ҷо хаймаи ҷамоати Худо буд, ки Мусо, бандаи Худованд дар биёбон сохта буд.

Хулоса гузоред: Сулаймон ва ҷамоат ба хаймаи Ҷибъӯн рафтанд, ки онро Мусо дар биёбон сохта буд.

1. Боварӣ ба роҳнамоии Худованд - 2 Вақоеънома 1:3

2. Аҳамияти Аҳд - 2 Вақоеънома 1:3

1. Хуруҷ 33:7-11 - Мусо ва ҳузури Худо дар хаймаи муқаддас

2. Ҳизқиёл 37:26 - Аҳди Худо бо халқи Исроил

2 Вақоеънома 1:4 Аммо сандуқи Худо Довудро аз Қирьят-Еорим ба ҷое, ки Довуд барои он тайёр карда буд, бароварда, зеро ки вай барои он дар Ерусалим хайма бино карда буд.

Шоҳ Довуд сандуқи Худоро аз Қирят-Еорим ба Ерусалим кӯчонд, ки дар он ҷо барои он хайма тайёр карда буд.

1. Омода кардани ҷой барои Худо - чӣ гуна эҷод кардани фазои рӯҳонӣ дар ҳаёти мо

2. Аҳамияти тоат – оқибати пайравӣ ва набаромадани фармудаҳои Худо

1. Юҳанно 14:1-3 - Исо барои мо дар осмон ҷой тайёр мекунад

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 - Шоул ба фармони Худо итоат накард ва оқибатҳои он

2 Вақоеънома 1:5 Ва қурбонгоҳи мисин, ки Басалъил ибни Урӣ ибни Ҳур сохта буд, пеши хаймаи Худованд гузошт, ва Сулаймон ва ҷамоат дар ҷустуҷӯи он буданд.

Сулаймон ва ҷамоат қурбонгоҳи мисинеро, ки Басалил сохта буд, ҷустуҷӯ карданд, ки дар назди хаймаи Худованд гузошта шуда буд.

1. Қувваи Ҷустуҷӯ: Омӯзиши 2 Вақоеънома 1:5

2. Аҳамияти қурбонгоҳи мисин: Ҷустуҷӯи маъно дар 2 Вақоеънома 1:5

1. Матто 6:33, Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Хуруҷ 38:1-7, Акнун Басалил сандуқи аз чӯби акация сохт; дарозии он дувуним зироъ, ва бараш якуним зироъ ва баландиаш якуним зироъ; ва онро бо тиллои холис аз дару берун пӯшонид...

2 Вақоеънома 1:6 Ва Сулаймон дар он ҷо ба қурбонгоҳи мисин ба ҳузури Худованд, ки дар хаймаи ҷомеъ буд, баромад ва бар он ҳазор қурбонии сӯхтанӣ овард.

Сулаймон дар хаймаи ҷомеъ барои Худованд ҳазор қурбонии сӯхтанӣ овард.

1. Қудрати ибодат: қурбонӣ барои Худованд

2. Шодии итоаткорӣ: хидмат ба Худо тавассути қурбонӣ

1. Забур 51:16-17 - "Зеро ки ту қурбонӣ намехоҳӣ, вагарна ман онро медиҳам: қурбонии сӯхтаниро дӯст намедорӣ. Қурбонии Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймон, эй Худо, Ту хор накунанд».

2. Ибодат 1:2-3 - «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Агар касе аз шумо қурбоние барои Худованд биёрад, қурбонии худро аз чорпоён, ҳатто аз гӯсфандон ва говҳо биёред. рама».

2 Вақоеънома 1:7 Дар он шаб Худо ба Сулаймон зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: «Бипурс, ки ба ту чӣ медиҳам».

Худо ба Сулаймон дар хоб зоҳир шуд ва ба ӯ пешниҳод кард, ки ҳар чӣ талаб кунад, ба ӯ диҳад.

1. Саховатмандии Худо: Таҳқиқи маънои пешниҳоди Худо ба Сулаймон

2. Ҷустуҷӯи ҳикмати Худо: Таъсири дархости Сулаймон

1. Яъқуб 1:5-6 "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худо бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад, ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон ва бидуни шубҳа барои як шахс талаб кунад. Он ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва партоб мекунад».

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2 Вақоеънома 1:8 Ва Сулаймон ба Худо гуфт: «Ту ба падарам Довуд марҳамати бузурге кардай ва маро ба ҷои ӯ подшоҳӣ гардондӣ».

Сулаймон марҳамати Худоро ба Довуд ва ба ҷои ӯ ҳукмронии ӯро эътироф мекунад.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Пайравӣ ба пешгузаштагони мо

1. Забур 136:1 - Ба Худованд шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад.

2 Вақоеънома 1:9 Акнун, эй Худованд Худо, бигзор ваъдаи Ту ба падари ман Довуд устувор бошад, зеро ки Ту маро бар қавме мисли хоки замин ба миқдори зиёд подшоҳ кардай.

Сулаймон аз Худо хоҳиш кард, ки ваъдаи ба падараш Довуд додаашро иҷро кунад, ки ӯ подшоҳи мардуми сершумор ва сершумор хоҳад буд.

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш.

2. Аҳамияти таваккал ба Худо ва ризқи Ӯ.

1. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

2 Вақоеънома 1:10 Ба ман ҳикмат ва дониш деҳ, то ки берун рафта, пеши ин қавм дохил шавам; зеро ки ин қавми Туро доварӣ карда метавонад, ки ин қадар бузург аст?

Сулаймон аз Худо ҳикмат ва дониш талаб мекунад, то ки мардумашро роҳнамоӣ кунад.

1. Нерӯи хирад ва дониш ва чӣ гуна он моро дар зиндагӣ ҳидоят мекунад

2. Ҳикмат ва дониш аз Худо талаб кардан

1. Масалҳо 1:7: «Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, беақлҳо аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд».

2. Яъқуб 1:5-6: «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ва бе маломат медиҳад ва ба вай ато хоҳад шуд. , зеро ҳар кӣ шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол ронда ва партоб мекунад».

2 Вақоеънома 1:11 Ва Худо ба Сулаймон гуфт: «Зеро ки ин дар дили ту буд, ва ту сарват, сарват ва шаъну шараф ва ҳаёти душманони худро напурсидай, ва то ҳол умри дароз напурсидай; балки барои худ хирад ва дониш талабидай, то ки қавми Маро, ки бар онҳо туро подшоҳӣ кардаам, доварӣ кунӣ.

Сулаймон аз Худо ҳикмат ва дониш пурсид, то ки халқи Худоро доварӣ кунад.

1. Қудрати талаби ҳикмат

2. Баракати хизмат ба халқи Худо

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Масалҳо 2:6 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, дониш ва фаҳм аз даҳони Ӯ мебарояд".

2 Вақоеънома 1:12 Ҳикмат ва дониш ба ту ато шудааст; ва ба ту сарват ва сарват ва иззат хоҳам дод, чунон ки ҳеҷ яке аз подшоҳоне, ки пеш аз ту набуд, ва ҳеҷ кас пас аз ту монанди он нахоҳад дошт.

Ба Сулаймон ҳикмат, дониш, сарват, сарват ва иззат дода шудааст, ки ҳеҷ подшоҳе пеш аз ӯ ва баъд аз ӯ нахоҳад дошт.

1. Неъматҳои Худо: Чӣ тавр ба даст овардани сарват ва иззати ӯ

2. Нерӯи хирад ва дониш: Чӣ тавр истифода бурдани он барои манфиати ҳаёти худ

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Масалҳо 3:13-14 - Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст.

2 Вақоеънома 1:13 Ва Сулаймон аз сафари худ ба баландӣ, ки дар Ҷибъӯн ба Ерусалим буд, аз пеши хаймаи ҷомеъ омад ва бар Исроил подшоҳӣ кард.

Сулаймон аз сафар ба баландии Ҷибъӯн ба Ерусалим баргашт ва бар Исроил подшоҳӣ кард.

1. Мо аз намунаи Сулаймон дар бораи садоқат ва садоқат ба Худо омӯхта метавонем.

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо, вақте ки сухан дар бораи роҳбарии мо меравад.

1. Такрори Шариат 17: 14-20 - Вақте ки шумо ба замине ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, меоед ва онро тасарруф мекунед ва дар он сокин мешавед ва он гоҳ мегӯед: "Ман бар худ подшоҳ таъин мекунам, мисли ҳамаи халқҳое, ки дар гирди ман метавонӣ подшоҳеро бар худ таъин кунӣ, ки Худованд Худои ту ӯро баргузид.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супоред, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 1:14 Ва Сулаймон аробаҳо ва саворон ҷамъ кард, ва ӯ ҳазору чорсад ароба ва дувоздаҳ ҳазор савора дошт, ки онҳоро дар шаҳрҳои аробаҳо ва бо подшоҳ дар Ерусалим ҷойгир кард.

Сулаймон лашкари аробаҳо ва саворонро ҷамъ овард, ки 1400 ароба ва 12 000 савора дар шаҳрҳои атрофи Ерусалим ва бо подшоҳ дар Ерусалим истода буданд.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ гуна омода будан ба мо қувват мебахшад, ки ба Худо хизмат кунем

2. Қувваи Подшоҳ: Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, ки роҳбарӣ кунем

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Вақоеънома 1:15 Ва подшоҳ нуқра ва тиллоро дар Ерусалим ба мисли сангҳо фаровон сохт, ва дарахтони арзро мисли дарахтони ангуре, ки дар водӣ фаровон аст, сохт.

Подшоҳ Сулаймон дар Ерусалим миқдори зиёди нуқра ва тилло сохт ва инчунин дарахтони кедрро фаровон шинонд.

1. Фаровонии ризқи Худо

2. Зиндагӣ дар фаровонии неъмати Худо

1. Забур 34:10 - Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд.

2. Такрори Шариат 28:11 - Худованд ба ту дар ҳосили батни ту, бачаҳои чорпоёнат ва ҳосили замини ту дар замине, ки ба аҷдодони ту қасам хӯрда буд, ба ту баракати фаровон ато хоҳад кард.

2 Вақоеънома 1:16 Ва ба Сулаймон аспҳои аз Миср овардашуда ва ришатаи катон дошт; тоҷирони подшоҳ ришатаи катонро бо нархи гарон гирифтанд.

Сулаймон барои истифода аз Миср аспҳо ва калобаи катон харид.

1. Сармоягузории оқилона - 2 Вақоеънома 1:16

2. Муҳимияти сарфи эҳтиёт - 2 Вақоеънома 1:16

1. Масалҳо 21:20 - "Дар хонаи ҳаким ганҷе ҳаст ва равған ҳаст, аммо одами нодон онро сарф мекунад".

2. Луқо 16:11 - "Пас, агар шумо дар мамони ноинсоф мӯътамад набудед, кист, ки сарвати ҳақиқиро ба шумо месупорад?"

2 Вақоеънома 1:17 Ва онҳо бардошта, аз Миср аробаеро ба маблағи шашсад сиқл нуқра ва як асп ба маблағи саду панҷоҳ сиқл баровардand; подшохони Сурия бо воситахои худ.

Сулаймон аз Миср барои худаш ва подшоҳони Ҳиттиён ва Сурия аспҳо мехарад.

1. Муҳимияти саховатмандӣ, 2 Қӯринтиён 9:7-9

2. Таъмини Худо барои мо, Филиппиён 4:19

1. Масалҳо 21:20, "Дар хонаи ҳаким ганҷ ва равған ҳаст, аммо одами нодон онро сарф мекунад".

2. Масалҳо 22:7, «Бой бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад, ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст».

2 Вақоеънома боби 2 дар бораи омодагии Сулаймон ба сохтмони маъбад ва мукотибаи ӯ бо Ҳиром, подшоҳи Сӯр, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Сулаймон нақшаи сохтани хона барои Худоро дар Ерусалим мекунад. Ӯ шумораи зиёди коргаронро аз Исроил ҷамъ мекунад ва ба онҳо вазифаҳои мушаххаси марбут ба сохтмонро медиҳад (2 Вақоеънома 2:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоят таъкид мекунад, ки чӣ тавр Сулаймон ба шоҳ Ҳиром паём фиристода, хоҳиш мекунад, ки дар гирифтани дарахтони кедр аз Лубнон барои сохтани маъбад кӯмак кунад. Вай малакаи Хирамро дар кор бо чӯб эътироф мекунад ва пешниҳод мекунад, ки барои хидматҳояш ҷуброн кунад (2 Вақоеънома 2:3-8).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи посухи Ҳиром ба дархости Сулаймон нигаронида шудааст. Ӯ Худоро барои подшоҳ интихоб кардани Сулаймон ҳамду сано мегӯяд ва розӣ мешавад, ки барои сохтмон чӯбҳои кедр ва сарв ва инчунин устоҳои моҳир таъмин намояд (2 Вақоеънома 2:9–10).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр Сулаймон бо Ҳиром дар бораи таъмини коргарон дар вақти дар Лубнон бо маводи ғизоӣ қарордодашуда. Ин созишнома кафолат медиҳад, ки захираи фаровони гандум, ҷав, шароб ва равған мавҷуд аст (2 Вақоеънома 2:11-16).

Сархати 5: Боби мазкур бо зикри он идома дорад, ки Сулаймон Ҳурам-абӣ ном устои моҳирро аз Яҳудо ба ҳайси устои калон бар тамоми корҳои маъбад таъин кард. Ӯ дар кор кардан бо тилло, нуқра, биринҷӣ, оҳан, санг ва чӯб маҳорати баланд дорад (2 Вақоеънома 2:17-18).

Хулоса, боби дуюми 2 Вақоеънома омодагии Сулаймон ва мукотиба бо шоҳ Ҳирамро тасвир мекунад. Таъкид кардани ҷамъоварии коргарон ва дархости кӯмак аз Тир. Тавсифи ҷавоби Ҳирам ва чораҳои андешидашударо зикр кардан. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам нақшаи дақиқи шоҳ Сулаймонро дар ҷамъ кардани коргарони захираҳо ва маводҳои дарахтони кедр, ки барои сохтани хонаи Худо заруранд, нишон медиҳад ва ҳамзамон таъкид мекунад, ки ҳамкории байни салтанатҳо тавассути мукотибаи дипломатӣ, ки аз муошират ӯ бо шоҳ Ҳирам мисол шуда буд, иттифоқҳои стратегии дар асоси Манфиатҳои мутақобилан барои ноил шудан ба ҳадафҳои муштарак як сохтори таъсирбахши маъбад, ки дар зери ҳунари моҳир сохта шудааст, тавассути таъин кардани Ҳурам-абӣ, ки дар василаҳои гуногуни бадей бартарӣ дорад ва ба бузургӣ ва шукӯҳи он мусоидат мекунад.

2 Вақоеънома 2:1 Ва Сулаймон тасмим гирифт, ки хонае ба исми Худованд ва хонае барои салтанати худ созад.

Сулаймон тасмим гирифт, ки барои Худованд маъбад ва барои подшоҳии худ қаср созад.

1. Муҳимияти бахшидани Худо - 2 Вақоеънома 2:1

2. Имтиёзи хизмат ба Худованд - 2 Вақоеънома 2:1

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед;

2. Масалҳо 16:3 - Аъмоли худро ба Худованд супор, ва фикрҳои ту устувор хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 2:2 Ва Сулаймон ба шасту даҳ ҳазор нафар фармуд, ки бор бардоранд, ва ҳашт ҳазор нафарро барои кандани кӯҳ, ва се ҳазору шашсад нафарро таъин кард, ки онҳоро назорат кунанд.

Сулаймон барои сохтани маъбади худ қувваи коргарии 150 000 нафарро ташкил ва фармон дод.

1. Зарурати меҳнат ва ғайрат - 2 Вақоеънома 2:2

2. Муҳимияти роҳбарӣ ва назорат - 2 Вақоеънома 2:2

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Масалҳо 27:23 - Боварӣ ҳосил кунед, ки гӯсфандони худро медонед, ба рамаҳои худ диққат диҳед.

2 Вақоеънома 2:3 Ва Сулаймон назди Ҳуром подшоҳи Сӯр фиристода, гуфт: «Чунон ки ту бо падари ман Довуд муомила кардай, ва ба ӯ арзҳо фиристодӣ, то ки хонае барояш бисозад, то ки дар он сокин бошад, ба ман низ чунин рафтор кун».

Сулаймон ба Ҳурам, подшоҳи Сӯр хабар мефиристад, ки ҳамон дастгирӣеро, ки ба падараш Довуд дода шуда буд, талаб мекунад.

1. Вафодории Худо ба аҳди худ ба падарони мо.

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори онҳо.

1. Забур 104:8-9 - Ӯ аҳди Худро то абад, каломеро, ки Ӯ фармудааст, барои ҳазор насл дар хотир дорад.

2. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

2 Вақоеънома 2:4 Инак, ман ба исми Худованд Худои худ хонае месозам, то ки онро ба Ӯ бахшам, ва дар пеши Ӯ бухури ширин ва барои нони доимӣ ва қурбониҳои сӯхтанӣ сӯзонам. дар рӯзҳои шанбе, ва дар моҳҳои нав, ва дар идҳои тантанавии Худованд Худои мо. Ин амр барои Исроил то абад аст.

Сулаймон нақша кард, ки барои Худованд маъбад созад ва барои ба Худо мунтазам қурбонӣ овардан муқаррарот муқаррар намуд.

1: Худованд сазовори ибодати мост

2: Баракати тоат дар ибодат

1: Хуруҷ 30:7-8 - Ва қурбонгоҳе аз чӯби ақлӣ бисоз, ки дарозиаш панҷ зироъ ва бараш панҷ зироъ аст; қурбонгоҳ чоркунҷа бошад, ва баландии он се зироъ

бошад. Ва шохҳои онро бар чор гӯшаи он бисоз: шохҳои он аз ҳамон хоҳад буд, ва онро бо мис пӯшон.

2: Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самари лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

2 Вақоеънома 2:5 Ва хонае ки ман месозам, бузург аст, зеро ки Худои мо аз ҳама худоён бузург аст.

Сулаймон эълон мекунад, ки маъбаде, ки ӯ сохта истодааст, бузург аст, зеро Худо аз ҳама худоёни дигар бузургтар аст.

1. "Худо аз ҳама худоёни дигар бузургтар аст"

2. «Ба Худо таваккал кун»

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Оё нашунидаед, ки Худои ҷовидона, Худованд, Офаридгори ақсои замин, на бехабар аст ва на хаста мешавад?

2. Забур 91:1-2 - Касе ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст; Худоё, ба Ӯ таваккал мекунам.

2 Вақоеънома 2:6 Аммо кӣ метавонад барои ӯ хона бино кунад, дар сурате ки осмон ва осмони осмон ӯро дарбар гирифта наметавонанд? Пас, ман кистам, ки барои ӯ хонае бино кунам, магар барои он ки қурбонии сӯхтанӣ ба ҳузури ӯ бирасонам?

Сулаймон мепурсад, ки кӣ метавонад барои Худо хонае созад, дар ҳоле ки ҳатто осмон ӯро дарбар гирифта наметавонад.

1. Ҳамаи мо даъват шудаем, ки ба Худо хизмат кунем - Новобаста аз он ки мо кӣ набошем, мо даъват шудаем, ки ба Худованд хизмат кунем.

2. Бузургии Худо - Мо ҳеҷ гоҳ дар ҳақиқат бузургии Худоро дарк карда наметавонем.

1. Ирмиё 32:17 - Эй Худованд Худо! инак, бо қудрати бузурги худ осмон ва заминро офаридӣ ва бозуи худро дароз кардай, ва ҳеҷ чизи душворе барои ту нест.

2. Забур 139 - Эй Парвардигори ман, маро ҷустуҷӯ кардай ва маро шинохтӣ.

2 Вақоеънома 2:7 Пас, алҳол ба ман мардееро бифирист, ки бо тилло ва нуқра ва мис ва оҳан, ва арғувон ва арғувон ва кабуд кор кунад, ва бо одамони маккор қабр карданро маҳорат кунад. бо ман дар Яҳудо ва дар Ерусалим ҳастанд, ки падарам Довуд онҳоро таъмин карда буд.

Сулаймон аз ҳунарманди бомаҳорат хоҳиш мекунад, ки бо тилло, нуқра, мис, оҳан, бунафш, арғувон ва кабуд ҳам дар Яҳудо ва ҳам дар Ерусалим кор кунад, чунон ки падараш Довуд карда буд.

1. Таъмини Худо барои халқаш - Чӣ гуна Худо ба халқи худ бо роҳҳои ғайричашмдошт ризқ медиҳад

2. Арзиши маҳорат ва ҳунар - Чӣ тавр Худоро бо неъматҳо ва истеъдодҳои худ эҳтиром кунем

1. Матто 6:31-33 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳама ниёз доред. Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2. Масалҳо 22:29 - Оё шумо одамеро мебинед, ки дар кораш моҳир аст? Ӯ пеши подшоҳон хоҳад истод; дар назди одамони норавшан намеистад.

2 Вақоеънома 2:8 Аз Лубнон низ ба ман дарахтони арз, арча ва дарахтони алгум бифирист, зеро ман медонам, ки бандагони ту дар Лубнон чӯб бурида метавонанд; ва инак, бандагони Ман бо бандагони ту хоҳанд буд,

Сулаймон барои сохтани маъбад аз Лубнон дарахтони кедр, арча ва алгомро талаб мекунад ва хизматгоронро фиристод, то дар буридани чӯб кӯмак кунанд.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои расидан ба ҳадафи умумӣ.

2. Қувваи имон барои анҷом додани корҳои бузург.

1. Забур 127:1, Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Воиз 4:9-12, Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2 Вақоеънома 2:9 То ки барои ман чӯби фаровон тайёр кунед, зеро хонае ки ман бино мекунам, олиҷаноб хоҳад буд.

Сулаймон барои сохтани маъбади бузург омодагӣ мебинад ва ба миқдори зиёди чӯб ниёз дорад.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои анҷом додани корҳои бузург

2. Бартараф кардани душвориҳо барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

2 Вақоеънома 2:10 Ва инак, Ман ба бандагони ту, ба чӯбдароён, бист ҳазор адад гандуми кӯфта, ва бист ҳазор адад ҷав, ва бист ҳазор бат шароб ва бист ҳазор бат равған хоҳам дод.

Сулаймон барои сохтани маъбад ба хизматгорони худ 20 000 гандум, ҷав, шароб ва равған дод.

1. Саховатмандии Худо - Чӣ гуна фазли Худо моро пур мекунад ва баракат медиҳад

2. Бахшида шудани Сулаймон - Чӣ гуна ӯҳдадории ӯ ба маъбади Худованд мукофотонида шуд

1. Яъқуб 1:17 Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. 1 Вақоеънома 29:14-15 Аммо ман кистам ва халқи Ман кист, ки мо метавонем бо омодагӣ ин қадар қурбонӣ кунем? зеро ки ҳама чиз аз они туст ва мо ба ту додем». Зеро ки мо пеши ту ғариб ва муҳоҷир ҳастем, мисли ҳамаи падарони мо; айёми мо дар рӯи замин мисли соя аст, ва ҳеҷ кас ҷовидон нест.

2 Вақоеънома 2:11 Ва Ҳурам подшоҳи Сӯр, ки ба Сулаймон фиристод, дар навиштаҷот ҷавоб дод: «Азбаски Худованд қавми Худро дӯст дошт, туро бар онҳо подшоҳ таъин кардааст».

Сулаймонро Худо ба сабаби муҳаббаташ ба халқаш подшоҳи Исроил таъин кард.

1. Муҳаббати Худо абадӣ ва бечунучаро аст.

2. Мо бояд муҳаббати Худоро қабул кунем ва бо тамоми ҳастиамон ба Ӯ хизмат кунем.

1. Юҳанно 13:34-35 - "Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред; чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шогирдони Ман ҳастед, агар шумо ба якдигар муҳаббат дошта бошед.

2. 1 Юҳанно 4:19 - Мо Ӯро дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт.

2 Вақоеънома 2:12 Ҳамчунин Ҳурам гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки осмон ва заминро офарид, ва ба Довуд подшоҳ писари хирадманд дод, ки бо хирад ва хирад тавонист, то барои Худованд хона бино кунад, ва хона барои салтанати худ.

Худованд Худои Исроил барои он ситоиш карда мешавад, ки ба подшоҳ Довуд писари доноеро дод, ки қодир аст хонае барои Худованд ва хонае барои салтанати худ созад.

1. Ҳикмати Худо: Чӣ гуна Худо ба мо қобилияти анҷом додани корҳои бузургро ато мекунад

2. Қувваи оқилона ва фаҳмиш: Чӣ тавр бо роҳи оқилона зиндагӣ кардан салтанатро бунёд кардан мумкин аст

1. Масалҳо 3:13-18 - Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст. Вай аз ҷавоҳирот қиматбаҳотар аст ва ҳеҷ чизеро, ки шумо мехоҳед бо ӯ муқоиса карда наметавонад. Умри дароз дар дасти росташ аст; дар дасти чапаш

сарват ва шараф аст. Роҳҳои вай роҳи ҳаловат аст, ва ҳама роҳҳои вай осоиштагӣ аст. Вай дарахти ҳаёт барои касонест, ки ӯро дастгир мекунанд; онҳоеро, ки ӯро нигоҳ медоранд, муборак номида мешаванд.

2. 3 Подшоҳон 3:9-13 - Пас, ба бандаи худ дили оқил деҳ, то ки халқи худро доварӣ кунад ва байни росту бадро фарқ кунад. Зеро кист, ки ин халқи бузурги шуморо идора кунад? Худованд аз он ки Сулаймон инро талаб кард, хушнуд шуд. Худо ба ӯ гуфт: «Модоме ки ту инро талаб кардаӣ, на барои худ умри дароз ва на молу сарват ва на марги душманонатро, балки барои адолати доноӣ талаб кардай, ман он чи хостӣ, иҷро хоҳам кард». Ба ту дили хирадманду доно хоҳам дод, то касе мисли ту ҳаргиз набуд ва нахоҳад буд.

2 Вақоеънома 2:13 Ва алҳол ман аз они падарам Ҳуром марди маккореро фиристодам, ки оқил буд,

Подшоҳи Исроил Сулаймон як марди моҳирро аз хонаводаи Ҳурам фиристод, то дар сохтмони маъбад кӯмак кунад.

1. Ҳикмати Сулаймон: Чӣ тавр мо метавонем малакаҳои худро барои хидмат ба Худо истифода барем

2. Қудрати якҷоя кор кардан: Эҷоди мерос бо дигарон

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2 Вақоеънома 2:14 Писари зане аз духтарони Дон ва падараш марди Сӯр буд, ки дар кор кардан бо тилло ва нуқра, мис, оҳан, санг ва чӯбу арғувон моҳир буд. , аз кабуд, ва катони маҳин ва арғувон; инчунин барои гӯр кардани ҳар гуна қабр ва ҳар кореро, ки барои ӯ гузошта мешавад, бо одамони маккоронаи ту ва бо одамони маккоронаи оғоям падарат Довуд бифаҳмад.

Сулаймон барои сохтани маъбад коргарони моҳирро аз Тир ва аз коргарони падараш Довуд киро кард.

1. Муҳимияти дарёфти коргарони соҳибихтисос барои кори Худо

2. Зебоии кор барои ҷалоли Худо

1. Воиз 4:9–12

2. Масалҳо 27:17

2 Вақоеънома 2:15 Пас, гандум ва ҷав, равған ва майро, ки оғоям дар бораи онҳо гуфта буд, бигзор вай назди навкарони худ бифирист.

Сулаймон хоҳиш мекунад, ки масолеҳи барои сохтмони маъбад заруриро ба хизматгоронаш фиристанд.

1. Қудрати дархост: Чӣ гуна Худо ба ниёзҳои мо ҷавоб медиҳад

2. Зиндагии худро бар пояи имон бунёд кунем

1. Матто 7:7-11 - Бипурс, биҷӯед ва бикӯбед, ва шумо хоҳед гирифт.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-10 - Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Вақоеънома 2:16 Ва аз Лубнон ҳезумро ба қадре ки ба ту лозим шавӣ; ва онро то Ерусалим хоҳӣ бурд».

Сулаймон Хирами Тирро барои таъмини масолеҳи сохтмони маъбади Ерусалим киро мекунад.

1. Ахамияти якчоя кор кардан барои ноил шудан ба як дидгох

2. Қувваи муттаҳидкунандаи ҳадафҳои муштарак

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

2 Вақоеънома 2:17 Ва Сулаймон ҳамаи аҷнабиёнро, ки дар замини Исроил буданд, аз рӯи шуморае, ки падараш Довуд онҳоро ба шумор оварда буд, шумурд; ва онҳо яксаду панҷоҳ ҳазору се ҳазору шашсад ёфт шуданд.

Сулаймон аҷнабиёнеро, ки дар Исроил зиндагӣ мекарданд, ҳисоб кард, ва онҳо 153 600 нафар буданд.

1. Таъмини Худо тавассути муҳоҷират - Мулоҳиза дар бораи достони Сулаймон ва аҷнабиён, ки дар Исроил ба ҳисоб мерафтанд.

2. Ҳукмронии Худо дар таъмини мардум - Тафтиши садоқати Худо дар таъмини мардум барои иҷрои ҳадафҳои Ӯ.

1. Ибодат 19:33-34 - "Вақте ки бегонае дар замини шумо бо шумо сукунат кунад, ба ӯ ситам накун; ба ғарибе ки бо ту иқомат мекунад, ҳамчун зодаи байни худ рафтор намо, ва ӯро мисли худат дӯст бидор, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед: Ман Худованд Худои шумо ҳастам».

2. Юҳанно 10:16 - "Ва ман гӯсфандони дигаре дорам, ки аз ин оғил нестанд. Ман онҳоро низ бояд оварам, ва онҳо ба овози ман гӯш хоҳанд дод. Ҳамин тавр, як рама, як чӯпон хоҳад буд."

2 Вақоеънома 2:18 Ва аз онҳо шасту даҳ ҳазор нафарро барои борбардорон, ва ҳаштод ҳазор нафарро барои даравгарон дар кӯҳҳо ва се ҳазору шашсад нафар нозирро таъин кард, то ки ба мардум коре кунанд.

Сулаймон 180 000 коргарро барои сохтани маъбад дар Ерусалим ҷалб кард.

1. Чӣ тавр бояд аз истеъдодҳо ва захираҳои худ бештар истифода барем

2. Ахамияти кори якчоя бахри максади умумӣ

1. Матто 25:14-30 (Масал дар бораи истеъдодҳо)

2. Эфсӯсиён 4:11-16 (Ягонагӣ дар Бадани Масеҳ)

2 Вақоеънома боби 3 ба сохтмони маъбад ва тавсифи муфассали сохтор ва ашёи он диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб бо нишон додани маконе, ки Сулаймон маъбад сохтааст, оғоз мешавад. Он дар кӯҳи Мӯриё дар Ерусалим, махсусан дар хирмангоҳи Орнон (инчунин бо номи Арауна маъруф), ки Довуд харида буд, сохта шудааст (2 Вақоеънома 3:1).

Параграфи 2: Ҳикоя ба таври муфассал андозаҳо ва маводҳоеро, ки ҳангоми сохтани қисмҳои гуногуни маъбад истифода мешаванд, тавсиф мекунад. Ин маълумотро дар бораи дарозӣ, паҳнӣ ва баландии қисматҳои гуногун, аз қабили айвон, толори асосӣ, маъбади дохилӣ (Майдони муқаддас) ва ҳуҷраҳои берунӣ дар бар мегирад (2 Вақоеънома 3:3-9).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Сулаймон дохили маъбадро бо маводи қиматбаҳо оро дод. Деворҳо бо тиллои холис пӯшонида шуда буданд ва ӯ дар саросари ҷаҳон аз каррубиҳо, дарахтони хурмо, гулҳо ва дигар унсурҳои ороишӣ кандакорӣ мекард (2 Вақоеънома 3:4-7).

Сархати 4: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ гуна ду ҳайкалчаи азими каррубиҳо дар дохили муқаддастарин ҷой гузошта шудаанд. Ин каррубиён аз чӯби зайтун сохта шуда буданд, ки бо тилло пӯшонида шудаанд ва дар рӯ ба рӯи якдигар истода, болҳои дароз карда, ба ҳар як девор мерасанд (2 Вақоеънома 3:10-13).

Параграфи 5: Боб бо зикри пардае, ки аз матои кабуд, бунафш ва арғувонӣ сохта шудааст, бо каррубиҳо оро дода шудааст, ки Ҷои муқаддасро аз боқимондаи маъбад ҷудо мекунад. Илова бар ин, дар даромадгоҳ ду сутуни биринҷӣ бо номи Ёкин ва Бӯаз гузошта шуданд, то айвони бомпӯшро дастгирӣ кунанд (2 Вақоеънома 3:14-17).

Хулоса, боби сеюми 2 Вақоеънома сохтмон ва тавсифи муфассали маъбади Сулаймонро тасвир мекунад. Тавсифи ҷойгиршавии интихобшуда ва андозаҳои пешниҳодшуда. Дар бораи истифодаи масолеҳи қиматбаҳо ва ороишоти мукаммал зикршуда. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам диққати ҷиддии шоҳ Сулаймонро ба тафсилот дар сохтмони маъбади хонаи Худо дар кӯҳи Мӯриё нишон медиҳад ва ба бузургии он тавассути истифодаи васеъи захираҳои арзишманд, ба мисли тилло ва ороиши дохилии он бо кандакорӣ, ки рамзҳои марбут ба ҳузури илоҳӣ мебошад, таъкид мекунад. шаҳодати садоқатмандии исроилиён ба расму оинҳои ибодат, ки дар атрофи ин сохтори боҳашамат ҷойгир аст, нишон медиҳад, ки ӯҳдадории онҳо ба эҳтироми Худо дар зери идоракунии оқилона аст, мӯъҷизаи меъморӣ, ки намунаи он ду карруби азими тиллоӣ дар утоқи муқаддаси дарунии он посбонӣ мекунанд, ки барои исроилиён дар бораи муносибати онҳо бо Худо муҳофизат мекунанд. бар онҳо тавассути фиристодагони осмонии Ӯ ва мустаҳкам кардани имони онҳо бо гузоштани сутунҳои биринҷӣ, ки рамзи субот аст, тасвири визуалӣ, ки баракатҳои илоҳӣ ҳангоми ворид шудан ба ин макони муқаддас аст, шаҳодати фидокории Исроил барои

фароҳам овардани муҳити мусоид барои мулоқот бо ҳузури Худо дар маросимҳои динии дар доираи муқаддаси он .

2 Вақоеънома 3:1 Ва Сулаймон ба сохтмони хонаи Худованд дар Ерусалим дар кӯҳи Мӯриё шурӯъ кард, ки дар он ҷо Худованд ба падараш Довуд зоҳир шуд, дар ҷое ки Довуд дар хирмангоҳи Орнани ябусӣ омода карда буд.

Сулаймон ба сохтани хонаи Худованд дар Ерусалим, дар ҳамон ҷое, ки Довуд дар хирмани Орнани ябусӣ омода карда буд, оғоз намуд.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо нақшаҳои халқи Худро эҳтиром мекунад

2. Мероси имон: Чӣ гуна мо аз паи падаронамон меравем

1. Ишаъё 28:16 - Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: «Инак, Ман он касе ҳастам, ки дар Сион таҳкурсӣ гузоштаам, санг, санги озмудашуда, санги гаронбаҳо ва таҳкурсии устувор: ҳар кӣ имон оварад, нахоҳад буд. дар шитоб.

2. Қӯлассиён 2:6-7 - Бинобар ин, ҳангоме ки шумо Исои Масеҳи Худовандро қабул кардаед, дар Ӯ рафтор кунед, 7 дар Ӯ реша давонда, мустаҳкам ва дар имон устувор бошед, чунон ки таълим гирифтаед ва дар шукргузории фаровон.

2 Вақоеънома 3:2 Ва ӯ дар рӯзи дуюми моҳи дуюм, дар соли чоруми подшоҳии худ ба сохтмон шурӯъ кард.

Шоҳ Сулаймон пас аз чор соли ҳукмронии худ дар рӯзи дуюми моҳи дуюм ба сохтмони маъбад дар Ерусалим шурӯъ кард.

1. Эҷоди таҳкурсии имон: Рушди равобити пойдор бо Худо

2. Сафари пешво: Истифодаи хирад барои роҳнамоӣ бо имон

1. Забур 127:1, Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Ишаъё 58:12, Халқи Ту харобаҳои қадимиро барқарор хоҳад кард ва таҳкурсии қадимиро баланд хоҳад кард; Шуморо Таъмиркунандаи деворҳои шикаста, Баркароркунандаи кӯчаҳо бо манзилҳо хоҳанд гуфт.

2 Вақоеънома 3:3 Инҳоянд чизҳое, ки дар онҳо ба Сулаймон барои сохтани хонаи Худо дастур дода шудааст. Дарозии зироъҳо пас аз ченаки якум ҳашт зироъ ва фарохӣ бист зироъ буд.

Ба Сулаймон супориш дода шуд, ки хонаи Худоро созад ва андозаи он 60 зироъ ба 20 зироъ дода шуд.

1. Аҳамияти риояи дастури илоҳӣ барои бунёди чизи бузург

2. Бузургии маъбади Худо ва чӣ гуна он ҷалоли Ӯро инъикос мекунад

1. Матто 7:24-27 - "Ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро ба ҷо меорад, мисли марди хирадманд хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кард. Ва борон борид, обхезиҳо омад, шамолҳо вазид ва ба он хона зад, вале наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд».

2. Масалҳо 9:1 - "Ҳикмат хонаи худро сохт, ҳафт сутуни худро тарошидааст".

2 Вақоеънома 3:4 Ва айвоне ки дар пеши хона буд, дарозии он мувофиқи паҳнои хона, бист зироъ, ва баландиаш саду бист зироъ буд, ва даруни онро бо тиллои холис пӯшонид. .

Сулаймон дар пеши хона айвоне сохт, ки дарозиаш бист зироъ ва 120 зироъ буд, ва онро бо тиллои холис пӯшонид.

1. Зебоии хонаи Худо: чӣ гуна ҳунари Сулаймон ҷалоли Салтанати Худоро инъикос мекунад

2. Саховатмандӣ: Чӣ гуна саховатмандии Сулаймон ризқи Худоро нишон медиҳад

1. Хуруҷ 25:8-9 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақири Ӯ сарватдор шавед.

2 Вақоеънома 3:5 Ва хонаи калонтарро бо дарахти арча печонд, ва онро бо тиллои маҳин пӯшонд, ва бар он дарахтони хурмо ва занҷирҳо гузошт.

Сулаймон маъбади Ерусалимро сохт ва хонаи калонтарро бо арча пӯшонд, онро бо тиллои маҳин пӯшонд ва бо дарахтони хурмо ва занҷирҳо оро дод.

1. Хонаи Худо зинат дода шавад

2. Сохтани хона барои Худованд

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. 3 Подшоҳон 6:7 - Ва хона, вақте ки бино буд, аз санги тайёр, пеш аз он ки ба он ҷо оварда шавад, сохта шуда буд, ба тавре ки дар хона на болга, на табар ва ҳеҷ асбоби оҳанин шунида намешуд. дар сохтмон буд.

2 Вақоеънома 3:6 Ва хонаро барои зебоӣ бо сангҳои қиматбаҳо оро дод, ва тилло тиллои Парвоим буд.

Сулаймон маъбадро бо сангу зари зебои Парвоим зинат дод.

1. Зебоии хонаи Худо - Дарси маъбади Сулаймон

2. Қудрати саховат - беҳтарини худро ба Худо додан

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор бидиҳад, на бо ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. 1 Вақоеънома 22:14 - «Акнун, инак, дар изтироби худ барои хонаи Худованд сад ҳазор талант тилло ва ҳазор ҳазор талант нуқра ва мис ва оҳани бевазн

тайёр кардам; фаровон аст: чубу тахта ва санг низ тайёр кардам, ва ту ба он илова кун».

2 Вақоеънома 3:7 Ва хона, болорҳо, сутунҳо ва деворҳои он ва дарҳои онро бо тилло пӯшонид; ва каррубиён дар деворҳо гӯр карда шудаанд.

Худованд ба Сулаймон дастур дод, ки маъбадро дар Ерусалим созад ва Сулаймон вазифадор шуд, ки хона, болорҳо, сутунҳо, деворҳо ва дарҳоро бо тилло пӯшонад ва дар деворҳо каррубиёнро нақш кунад.

1. Зебоии хонаи Худо: а дар бораи аҳамияти кори Сулаймон дар оро додани маъбад бо тилло ва каррубиҳо.

2. Итоат ба Худо: а дар бораи аҳамияти риояи фармудаҳои Худованд.

1. Хуруҷ 25:18-20 - дастурҳо барои сохтани хаймаи муқаддас.

2. 3 Подшоҳон 6:1-7 - Дастурҳои Сулаймон дар бораи сохтани маъбад.

2 Вақоеънома 3:8 Ва хонаи муқаддастаринро сохт, ки дарозии он мувофиқи паҳнои хона, бист зироъ ва бараш бист зироъ буд, ва онро бо тиллои маҳин, ки ба шашсад талант буд, пӯшонид.

Сулаймон дар Ерусалим маъбад сохт, ки бараш ва дарозии бист зироъ буд ва онро бо 600 талант тиллои маҳин пӯшонид.

1. Арзиши муқаддасот: мо барои муқаддас будан чӣ арзише дорем?

2. Зебоии тоъат: Паймони мо ба фармудаҳои Худо зебо ва шоистаи ситоиш аст.

1. Хуруҷ 25:8-9 - Худо амр дод, ки хаймаи муқаддас бо андозаҳои дақиқ сохта шавад ва бо тилло ба таври фаровон оро дода шавад.

2. 1 Петрус 1:15-16 - Мо бояд муқаддас бошем, чунон ки Худо муқаддас аст, ҳаёти худро дар итоаткорӣ ба Ӯ мегузаронем.

2 Вақоеънома 3:9 Ва вазни мехҳо панҷоҳ сиқл тилло буд. Ва ҳуҷраҳои болоро бо тилло пӯшонид.

Сулаймон маъбади Ерусалимро бо тилло оро дод, аз он ҷумла вазни мехҳо панҷоҳ сиқл тилло буд.

1. Арзиши тилло: Мулоҳиза дар 2 Вақоеънома 3:9

2. Маъбади пурҷалол: Намоиши 2 Вақоеънома 3:9

1. 3 Подшоҳон 6:14-15 - Ҳисобот дар бораи сохтмони маъбад дар салтанати Сулаймон

2. Забур 19:10 - "Онҳо бештар аз тилло, ҳатто аз тиллои маҳин, аз асал ва қатраҳои асал ширинтаранд".

2 Вақоеънома 3:10 Ва дар хонаи муқаддас ду каррубиро аз ҳайка сохт, ва онҳоро бо тилло пӯшонид.

Сулаймон хонаи муқаддасе сохт ва дар дохили он ду карруби тиллоӣ гузошт.

1. Муҳимияти муқаддасот дар ҳаёти мо

2. Зебоии офаридаҳои Худо

1. Хуруҷ 25:18-22 - Ва аз тилло ду каррубиё бисоз, ки онҳоро дар ду канори курсии шафқат бисоз.

2. Забур 99:1 - Худованд ҳукмронӣ мекунад; бигзор мардум ларзонад: вай дар байни каррубиён нишастааст; бигзор замин харакат кунад.

2 Вақоеънома 3:11 Ва болҳои каррубиён бист зироъ дарозӣ доштанд: як боли як карруби панҷ зироъ буда, ба девори хона мерасид; ва боли дигар низ ҳамин тавр панҷ зироъ ба боли дигаре мерасид. каруб.

Болҳои каррубиён дар маъбади Сулаймон бист зироъ дарозӣ ва як боли ҳар як карруби панҷ зироъ дарозӣ доштанд.

1. Бузургии хонаи Худованд

2. Ҷалоли ибодат

1. Хуруҷ 25:18-20

2. Ҳизқиёл 10:1–10

2 Вақоеънома 3:12 Ва як боли карруби дигар панҷ зироъ буда, ба девори хона мерасид, ва боли дигар низ панҷ зироъ буда, ба боли карруби дигар мепайвандад.

Карруби дуюм дар маъбади Сулаймон ду бол дошт, ки дарозии ҳар кадоми онҳо панҷ зироъ буда, ба деворҳои маъбад мерасад.

1. Дарозии бузурги боли каррубиҳо рамзи муҳофизати бузурги Худо мебошад.

2. Болҳои каррубиён ба мо қувваи муҳофизати Худоро хотиррасон мекунанд.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 91:4 - Туро бо парҳои худ бипӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ дошт;

2 Вақоеънома 3:13 Болҳои ин каррубиён ба масофаи бист зироъ паҳн шуда буданд, ва онҳо бар по истоданд, ва рӯйҳояшон дарун буд.

Ин оят дар бораи андоза ва мавқеи каррубиён дар маъбади Сулаймон сухан меравад.

1. Шукӯҳи хонаи Худо: Чӣ гуна тафсилоти бошукӯҳи маъбади Сулаймон ба Аълоҳазрати Ӯ ишора мекунад

2. «Бар пои худ биистед»: Даъват барои далерона пайравӣ кардани иродаи Худо

1. Забур 99:1, "Худованд подшоҳӣ мекунад, бигзор халқҳо биларзанд; Ӯ дар миёни каррубиён тахт нишастааст, бигзор замин биларзад!"

2. Ҳизқиёл 10: 1-5, "Ман назар андохтам, ва ман шабоҳати тахти ёқутро дидам, ки дар болои фазое, ки бар сари каррубиён буд, дидам. Ва ӯ ба марде, ки катон дар бар дошт, гуфт: "Дар миёни гирдоби гирдобҳо даро рав. чархҳои зери каррубиёнро бимонед. Дастҳои худро аз ангиштҳои сӯзон аз каррубиён пур кунед ва онҳоро бар шаҳр пароканда кунед; ва ӯ даромад, чунон ки ман нигоҳ мекардам».

2 Вақоеънома 3:14 Ва пардаро аз кабуд, бунафш ва арғувон ва арғувон ва катони маҳин сохт, ва бар он каррубиёнро месохт.

Сулаймон барои маъбади Ерусалим пардае сохт, ки аз кабуд, бунафш, арғувон ва катони маҳин сохта шуда, бо каррубиҳо оро дода шуда буд.

1. Зебоии муқаддасот: Таҳқиқи моҳияти парда дар хонаи Худо

2. Гобеленҳои рангини муҳаббати Худо: Чӣ гуна рангҳои парда муҳаббати бепоёни ӯро ифода мекунанд

1. Хуруҷ 25:31-40 - Худованд ба Мусо дастур дод, ки барои хаймаи муқаддас парда бисозад.

2. Ибриён 10:19-20 - Мо итминон дорем, ки тавассути пардаи ҷисми Ӯ ба ҷои муқаддас ворид шавем.

2 Вақоеънома 3:15 Ва дар пеши хона ду сутуни сӣ ва панҷ зироъ баландӣ сохт;

Сулаймон дар пеши маъбад ду сутун сохт, ки баландии ҳар кадоме сию панҷ зироъ ва санги бараш панҷ зироъ буд.

1. "Аҳамияти сутунҳо дар Навиштаҳо"

2. "Сохтани таҳкурсӣ дар санги Масеҳ"

1. 1 ба Қӯринтиён 3:11-15 Зеро ҳеҷ кас наметавонад таҳкурсии дигаре гузорад, ҷуз он ки гузошта шудааст, ки он Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 28:16 Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: «Инак, Ман дар Сион барои таҳкурсие санги озмудашуда, санги гаронбаҳои гӯшаи кунҷӣ ва таҳкурсии устувор мегузорам; ҳар кӣ имон оварад, шитоб намекунад.

2 Вақоеънома 3:16 Ва ӯ занҷирҳо сохт, чунон ки дар пешгӯй буд, ва онҳоро бар сари сутунҳо гузошт; ва сад дона анор сохта, ба занҷирҳо гузоштанд.

Сулаймон барои маъбади Худо ду сутун сохт ва онҳоро бо занҷирҳо ва анорҳо оро дод.

1. Рамзи сутунҳои Сулаймон: Чӣ гуна садоқати мо ба Худо дар амалҳои мо инъикос меёбад.

2. Қувваи рамзҳо: Чӣ гуна зуҳуроти ҷисмонии имон метавонад робитаи рӯҳонии моро бо Худо мустаҳкам кунад.

1. Матто 6:6 - "Аммо вақте ки шумо дуо мегӯед, ба ҳуҷраи худ даромада, дарро маҳкам кунед ва ба Падари худ, ки ниҳон аст, дуо гӯед. Ва Падари шумо, ки ниҳонбин аст, ба шумо мукофот хоҳад дод."

2. 1 ба Қӯринтиён 13:13 - "Пас, акнун имон, умед ва муҳаббат ин се ҷовиданд, аммо бузургтарини онҳо муҳаббат аст."

2 Вақоеънома 3:17 Ва сутунҳоро пеши маъбад бардошт, яке аз тарафи рост ва дигаре аз тарафи чап; ва номи он тарафи ростро Ёкин ва номи он тарафи чапро Бӯаз хонд.

Сулаймон дар пеши маъбад ду сутун сохт, ки Ёкин ва Бӯаз ном дошт.

1. Сутунҳои қувват: Дарсҳо аз Ёчин ва Бӯаз

2. Нигоҳе ба сутунҳои маъбад: фаҳмишҳо аз Ёчин ва Бӯаз

1. Забур 18:2 "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; чӯбдаст ва шохи наҷоти ман ва бурҷи баланди ман".

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 "Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр мекунам, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад. ».

2 Вақоеънома боби 4 тавсифи сохтмони маъбадро идома дода, ба мебел ва асбобҳое, ки дар хидмати он истифода мешаванд, диққат медиҳад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи қурбонгоҳи биринҷӣ, ки Сулаймон барои қурбонӣ сохтааст, оғоз мешавад. Ин як бинои калон ва мукаммале буд, ки дар назди даромадгоҳи маъбад гузошта шуда буд (2 Вақоеънома 4:1).

Параграфи 2: Дар ривоят таъкид мешавад, ки чӣ тавр Сулаймон инчунин ҳавзаи калонеро бо номи Баҳр сохтааст. Он даврашакл буда, диаметраш даҳ зироъ ва баландиаш панҷ зироъ буд. Он бар дувоздаҳ барзагов, ки ба берун, ва се барзагов ба ҳар тараф нигаронида шудааст, такя мекард (2 Вақоеънома 4:2–5).

Параграфи 3: Диққат ба тавсифи ашёҳои гуногуни дигар аз биринҷӣ барои истифода дар хидмати маъбад нигаронида шудааст. Ба ин кӯзаҳо, белҳо ва ҳавзаҳое, ки барои шустани қурбониҳо истифода мешаванд, инчунин тамоми зарфҳои зарурӣ барои иҷрои вазифаҳои коҳинон дохил мешаванд (2 Вақоеънома 4:6-8).

Сархати 4: Дар ин гузориш тасвир шудааст, ки чӣ тавр Сулаймон ба устоҳои моҳир супориш дод, ки мувофиқи дастурҳои мушаххас даҳ чароғдони тиллоӣ созанд. Ин чароғдонҳо дар дохили маъбад панҷто аз ҳар тараф гузошта шуда буданд, ки чароғҳои онҳо дар ҳузури Худо равшан мефурӯхт (2 Вақоеънома 4:7-8).

Параграфи 5: Боб бо зикри ашёи дигаре, ки аз тилло сохта шудаанд, идома дорад, ба монанди мизҳо барои намоиши нони намоишӣ ва чангакҳои тиллоӣ, косаҳо, пиёлаҳо ва маҷмарҳо, ки ҳангоми ибодат истифода мешаванд. Ҳамаи ин зарфҳо мувофиқи мушаххасоти дақиқ сохта шудаанд (2 Вақоеънома 4:19-22).

Хулоса, боби чоруми 2 Вақоеънома сохтмон ва тавсифи ашёи дохили маъбади Сулаймонро тасвир мекунад. Таъсиси қурбонгоҳи биринҷӣ ва ҳавзаи калон бо номи Баҳрро таъкид мекунад. Ёдоварӣ аз ашёҳои гуногуни биринҷӣ ва зарфҳои тиллоии омодашуда. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешниҳод мекунад, ки диққати шоҳ Сулаймонро ба тафсилот дар муҷаҳҳаз кардани маъбади хонаи Худо бо асбобҳои зарурӣ таъкид мекунад, ки функсияро тавассути сохтани ашёи муҳим ба монанди қурбонгоҳ барои қурбониҳо ва ҳавзаи таъсирбахше, ки рамзи поксозӣ ва таъкид кардани зебоии эстетикиро тавассути эҷодиёти бадеӣ нишон медиҳад. ба монанди чароғдонҳои тиллоӣ, ки фазои муқаддасро равшан мекунанд ва ҳангоми таъмини рафтори дуруст дар маросимҳои ибодат тавассути таъмини зарфҳои зарурӣ аз ҷониби коҳинон, ки намунаи ӯҳдадории Исроил ба нигоҳ доштани расму оинҳои марбут ба ҳузури илоҳӣ мебошанд, шаҳодати садоқати онҳо ба риояи расму оинҳои динӣ, ки дар атрофи ин сохтори боҳашамат ва ҳамоҳангии ҳамоҳангӣ мебошанд. ва ифодаи бадеӣ, ки ба осон кардани вохӯриҳои пурмазмун бо Худо дар макони муқаддаси Ӯ дар зери роҳбарии оқилона нигаронида шудааст, шаҳодати садоқати Исроил ба ҷалоли Худо тавассути омодагии дақиқ ба ибодати Ӯ, ки дар дохили деворҳои муқаддаси он бо истифода аз зарфҳои мураккаби тарҳрезишуда аз маводи гаронбаҳо сохта шудаанд, рамзи эҳтироми онҳо ба Худо мебошад. ҳузури илоҳӣ, ки дар ин мавридҳои тантанавӣ зоҳир мешавад

2 Вақоеънома 4:1 Ва қурбонгоҳи мисин сохт, дарозиаш бист зироъ, ва бараш бист зироъ ва баландии он даҳ зироъ.

Сулаймон қурбонгоҳи мисин сохт, ки дарозиаш 20 зироъ, бараш 20 зироъ ва баландии 10 зироъ буд.

1. Қувваи Итоат – Итоати Сулаймон ба Худо дар сохтани қурбонгоҳи мисин.

2. Бар пояи Имон бунёд кардан - Аҳамияти бунёд бар пояи устувори имон.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2 Вақоеънома 4:2 Ва Ӯ баҳри гудохтае сохт, ки аз лаб то лабаш даҳ зироъ буд, гирди қутбнамо буд, ва баландии он панҷ зироъ буд; ва хати сӣ зироъ гирди онро давр зад.

Сулаймон дар маъбад баҳри бузурги гудохтае месозад, ки аз лаб то лабаш даҳ зироъ ва гирди қутбнамо сӣ зироъ аст.

1. Асарҳои мо бузургии муҳаббат ва қудрати Худоро инъикос мекунанд.

2. Мо даъват шудаем, ки Малакути Худоро бо дастони худ созем.

1. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. 1 Қӯринтиён 3:9 - Зеро мо ҳамкорони Худо ҳастем. Ту майдони Худоӣ, бинои Худоӣ.

2 Вақоеънома 4:3 Ва дар зери он мисоли говҳо буд, ки гирду атрофи онро иҳота мекарданд: даҳ зироъе, ки баҳрро гирд меовард. Ду қатори барзаговҳо, вақте ки он меандохтанд.

Баҳри аз металлҳои рехташуда, ки як қисми маъбад буд, бо барзагов дар ду қатор иҳота карда шуда, даҳ гов дар як зироъ буд.

1. Қувваи маъбади Худованд: Омӯзиши рамзи 2 Вақоеънома 4:3

2. Зебоӣ ва ҷалоли хонаи Худованд: Нигоҳе ба аҳамияти баҳри металлҳои рехтагарӣ

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хонаро бино кунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд;

2. Ҳизқиёл 43:13-17 - Ту низ баҳри гудохта бисоз, ки даҳ зироъ аз як лаб то лаби дигараш: он гирду атроф бошад, ва баландии вай панҷ зироъ хоҳад буд; ва хати сӣ зироъ иҳота хоҳад кард. атрофи он.

2 Вақоеънома 4:4 Он бар дувоздаҳ барзагов меистод: се барзагов ба тарафи шимол, ва се ба тарафи ғарб, ва се ба ҷануб ва се ба тарафи шарқ менигаристанд; ва баҳр болои онҳо, ва тамоми қисмҳои монеа дарун буданд.

Баҳр дар болои як ҳавзаи бузурги биринҷӣ гузошта шуда буд, ки онро дувоздаҳ барзагов дастгирӣ мекард, ки ҳар кадоме ба самти дигар нигаронида шудааст.

1. Дувоздаҳ барзагов дар 2 Вақоеънома 4:4 самтҳои гуногуни ҳаёти моро ва аҳамияти такя ба Худо барои қувват ва роҳнаморо ифода мекунанд.

2. Ҳавзаи биринҷӣ дар 2 Вақоеънома 4:4 рамзи қавӣ ва устувории имони мо ба Худост.

1. Забур 33:20 - Ҷони мо интизори Худованд аст; вай мададгор ва сипари мост.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2 Вақоеънома 4:5 Ва ғафсии он як паҳнои даст буд, ва лаби он мисли кори лаби коса, бо гулҳои савсан; ва се ҳазор ванна қабул кард ва нигоҳ дошт.

Дар мақола дар бораи зарфе, ки баҳр ном дорад, баррасӣ мешавад, ки аз биринҷӣ сохта шуда буд ва ғафсаш ғафс буд ва лабаш мисли пиёла бо савсанҳо дошт. Вай кобилияти нигох доштани се хазор ваннаи моеъро дошт.

1. Офариниши комили Худо: Аҳамияти баҳри биринҷӣ

2. Аҳамияти идоракунӣ: Омӯзиш аз баҳри биринҷӣ

1. Хуруҷ 38:8 - Ва зарфро аз мис ва пои онро аз мис сохт, аз айнаки занони ҷамъшуда, ки дар назди дари хаймаи ҷомеъ ҷамъ омада буданд.

2. 3 Подшоҳон 7:23 - Ва ӯ баҳри гудохтае сохт, ки аз як лаб то лаби дигараш даҳ зироъ буд: гирдаш гирд буд, ва баландии ӯ панҷ зироъ буд; ва хати сӣ зироъ гирди онро иҳота кард.

2 Вақоеънома 4:6 Ва даҳ ҷӯйбор сохт, ва панҷто ба тарафи рост ва панҷ ба тарафи чап гузошт, то ки дар онҳо бишӯянд: он чиро, ки барои қурбонии сӯхтанӣ тақдим мекарданд, дар онҳо мешӯянд; балки баҳр барои шустани коҳинон буд.

Сулаймон барои шустани қурбониҳо барои қурбонии сӯхтанӣ даҳ зарф сохт. Панҷ нафарро дар тарафи рост ва панҷ нафарро дар тарафи чап гузоштанд, дар ҳоле ки коҳинон бояд дар баҳр шуста шаванд.

1. Аҳамияти шустан дар Китоби Муқаддас

2. Қувваи итоаткорӣ дар Навиштаҳо

1. Юҳанно 13:10 - Исо ба вай гуфт: «Касе ки ғусл кардааст, танҳо пойҳои худро шустан лозим аст, аммо комилан пок аст; ва шумо пок ҳастед, аммо на ҳамаи шумо.

2. Ҳизқиёл 36:25 - Ман бар ту оби пок мепошам, ва ту аз ҳар нопокиҳои худ пок хоҳӣ шуд, ва аз тамоми бутҳои ту ман туро пок хоҳам кард.

2 Вақоеънома 4:7 Ва даҳ шамъдон аз тилло мувофиқи шаклашон сохт, ва онҳоро дар маъбад гузошт, панҷаш ба тарафи рост ва панҷтоаш дар тарафи чап.

Сулаймон даҳ шамъдонҳои тиллоӣ сохт ва дар ҳар як тарафи маъбад панҷтояш гузошт.

1. Аҳамияти мувозинат ва симметрия дар ҳаёти мо.

2. Зебоӣ ва қудрати тилло ҳамчун рамзи ҳузури Худо.

1. Хуруҷ 25:31-40 - Худо ба Мусо дастур медиҳад, ки хайма ва асбобҳои он, аз ҷумла шамъдонҳои тиллоӣ созад.

2. Ишаъё 60:1-3 - ҷалоли Худо дар байни халқҳо медурахшад ва Ерусалимро бо дурахши шамъдонҳои тиллоӣ равшан мекунад.

2 Вақоеънома 4:8 Ӯ ҳамчунин даҳ миз сохта, дар маъбад гузошт, панҷтоаш дар тарафи рост ва панҷтоаш дар тарафи чап. Ва сад табақи тилло сохт.

Сулаймон аз даҳ суфра ва сад табақаи тилло сохт, то дар маъбад гузошта шаванд.

1. Зебоии тоъат - Чӣ гуна садоқати Сулаймон ба иродаи Худо ба чизҳои зебо оварда расонд.

2. Қимати садақа - Чӣ тавр қурбонии саховатмандонаи тиллоии Сулаймон дили ӯро нисбати Худо инъикос мекард.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун

қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - Зеро шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки ӯ сарватдор буд, ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи фақири Ӯ сарватдор шавед.

2 Вақоеънома 4:9 Ва ҳавлии коҳинон ва саҳни бузург ва дарҳоро барои саҳн сохт, ва дарҳои онҳоро бо мис пӯшонид.

Сулаймон як ҳавлии коҳинон ва як ҳавлии калон бо дарҳои мисин сохт.

1. Аҳамияти фидокорӣ ва меҳнатдӯстӣ дар бунёди мероси пойдор.

2. Ахамияти маънавии бунёди ибодатгох.

1. Ибриён 11:10 Зеро ки ӯ мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

2. Масалҳо 14:1 Донотарин зан хонаи худро месозад, аммо беақлӣ бо дасти худ онро вайрон мекунад.

2 Вақоеънома 4:10 Ва баҳрро ба тарафи рости канори шарқ, дар муқобили ҷануб қарор дод.

Сулаймон дар маъбади Ерусалим як ҳавзаи бузурги биринҷӣ сохт ва онро дар шарқи ҷануб ҷойгир кард.

1. Аҳамияти намоз дар ҳаёти мо

2. Қувваи имон ва тоъат

1. Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба теппаҳо хоҳам бурд, ки кӯмаки ман аз куҷо меояд. Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2 Вақоеънома 4:11 Ва Ҳурам дегҳо, белҳо ва табақҳо сохт. Ва Ҳуром кореро, ки бояд барои подшоҳ Сулаймон барои хонаи Худо мекард, анҷом дод;

Ҳурам барои хонаи Худои подшоҳ Сулаймон дегҳо, белҳо ва табақҳо сохт.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо бо аъло

2. Кори Худоро бо қалби ибодат кардан

1. Хуруҷ 31:1-5 - Басалъил ва Оҳолиоб аз ҷониби Худо барои сохтани хайма ва муҷаҳҳаз кардани он бо ашёи зарурӣ интихоб карда шуданд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои одамон.

2 Вақоеънома 4:12 Ба ақл, ду сутун ва сутунҳо, ва бобҳо, ки дар болои ду сутун буданд, ва ду гулчанбар барои пӯшонидани ду сутуни бобҳо, ки дар болои сутунҳо буданд;

Ду сутуни маъбади Сулаймон дар боло чӯбчаҳо ва бобҳо доштанд ва ду гулчанбар барои пӯшидани онҳо буданд.

1: Ҷалоли Худо дар зебоӣ ва бузургии маъбад инъикос меёбад.

2: Мо метавонем ба намунаи Сулаймон пайравӣ кунем ва кӯшиш кунем, ки ба Худо беҳтарин чизеро, ки мо пешкаш мекунем, ато кунем.

1:1 Вақоеънома 28:20 - Ва Довуд ба писараш Сулаймон гуфт: «Қавӣ ва далер бош ва ин корро кун». Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худо, ҳатто Худои ман, бо туст. То он даме ки тамоми кор барои хизмати хонаи Худованд ба охир нарасад, Ӯ шуморо тарк нахоҳад кард ва тарк намекунад.

2:1 Подшоҳон 5:7 - Ва подшоҳ Сулаймон ба Ҳиром бист ҳазор кор гандум барои хонадони худ ва бист корт равғани кӯфта дод. Ҳамин тавр Сулаймонро сол ба сол ба Ҳиром дод.

2 Вақоеънома 4:13 Ва бар ду гулчанбар чорсад анор; бар ҳар як гулчанбар ду қатори анор, то ки ду чӯби бобҳо, ки бар сутунҳо буданд, пӯшанд.

Ин порча ороиши сутунҳои маъбади Сулаймонро тасвир мекунад, ки дар онҳо ду гулчанбар бо чорсад анор дар ду қатори ҳар як гулчанбар ҷойгир шудаанд.

1. Камолияти Худо дар офариниш: Ороиши маъбади Сулаймон

2. Аҳамияти рақами чорсад дар Китоби Муқаддас

1. Забур 96:6 - Шукӯҳ ва бузургӣ дар пеши Ӯст; кувваю шодӣ дар чои истикоматиаш.

2. Эфсӯсиён 5:27 - То ки ӯ калисоро дар ҷалол, бе доғ, доғ ё ягон чизи ба ин монанд пешкаш кунад, то ки вай муқаддас ва беайб бошад.

2 Вақоеънома 4:14 Ӯ пойдеворҳо низ сохт, ва бар пояҳо лӯндаҳо сохт;

Сулаймон кӯзаҳо ва сутунҳои биринҷӣ сохт, ки барои шустан истифода мешуданд.

1. Аҳамияти тозагӣ ва муқаддасот

2. Аҳамияти такрор дар ибодат

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ ба теппаи Худованд мебарояд? ё ки дар ҷои муқаддаси Ӯ истода бошад? Касе ки дасти пок ва дили пок дорад; ки ҷони худро ба ботил набурдааст ва қасам нахӯрдааст.

2 Вақоеънома 4:15 Як баҳр ва дувоздаҳ гов дар зери он.

Ин порча тарҳи маъбади Сулаймонро тасвир мекунад, ки дар зери он як баҳри калон ва дувоздаҳ барзагов мавҷуд аст.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ тавр маъбади Сулаймон қувваи ҷамъ омаданро нишон медиҳад

2. Қудрати хидмат: Чӣ гуна барзаговҳо аҳамияти хидмат ба дигаронро ифода мекунанд

1. Забур 133:1-3 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

2. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ кореро бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед."

2 Вақоеънома 4:16 Ҳамчунин дегҳо ва белҳо, ва гӯштҳо ва тамоми асбобҳои онҳоро падараш Ҳурам барои подшоҳ Сулаймон барои хонаи Худованд аз миси дурахшон сохт.

Ҳурам, падари Сулаймон, барои Сулаймон чизҳои гуногун аз миси дурахшон сохт, то дар маъбади Худованд истифода шавад.

1. Муҳимияти истифода бурдани истеъдодҳои мо барои Худованд

2. Нерӯи саховатмандӣ дар ибодат

1. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо

2. 1 Вақоеънома 29:1-5 - ҳадияҳои саховатманди Довуд ба Худованд

2 Вақоеънома 4:17 Подшоҳ онҳоро дар дашти Урдун, дар замини гил дар миёни Суккӯт ва Сардото андохт.

Подшоҳ Сулаймон дар дашти Урдун дар байни ду шаҳр, Суккӯт ва Сардота чизҳои бузурги биринҷӣ партофт.

1. Арзиши ӯҳдадорӣ: бахшидани шоҳ Сулаймон ба вазифаи рехтани биринҷӣ дар дашти Урдун.

2. Қувваи ваҳдат: Якҷоя кор кардан ва ҷашн гирифтани комёбиҳо, ки мисоли кори шоҳ Сулаймон бо ду шаҳри Суккӯт ва Саратоҳ аст.

1. Воиз 4:12 - Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

2 Вақоеънома 4:18 Ҳамин тавр, Сулаймон ҳамаи ин зарфҳоро ба фаровонӣ сохт, зеро ки вазни мисин муайян карда нашуд.

Сулаймон аз мис зарфҳои зиёде сохт ва вазни дақиқи онро пайдо карда натавонист.

1. Саховати беандозаи Худо

2. Фаровонии аз ҳад зиёд

1. 2 Қӯринтиён 9:11 - «Шумо аз ҳар ҷиҳат бой хоҳед шуд, то дар ҳар маврид саховатманд бошед ва саховатмандии шумо ба воситаи мо боиси шукронаи Худо мегардад».

2. Ишаъё 40:15 - "Инак, халқҳо мисли қатра дар сатил ҳастанд; онҳо дар тарозу хокистарӣ ҳисобида мешаванд; Ӯ ҷазираҳоро мисли хоки хубе баркашид".

2 Вақоеънома 4:19 Ва Сулаймон тамоми зарфҳоеро, ки барои хонаи Худо буданд, қурбонгоҳи тиллоӣ ва мизҳоеро, ки бар онҳо нон гузошта шуда буд, сохт;

Сулаймон тамоми зарфҳоро барои Хонаи Худо сохт, аз он ҷумла қурбонгоҳи тиллоӣ ва мизҳо барои нонпазӣ.

1. Чӣ тавр ба Худо бахшидани худ моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Қимати зиндагии қурбонӣ

1. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2. Масалҳо 3:9-10 - "Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд".

2 Вақоеънома 4:20 Ва шамъдонҳо бо чароғҳои худ, то ки мувофиқи он дар пеши чашмонашон аз тиллои холис сӯзонанд;

Ин порча сохти шамъдонҳо ва чароғҳои тиллоиро тасвир мекунад, ки бояд дар пеши чашмони Худованд фурӯзон мешуданд.

1. Нури ҳузури Худо: Чӣ гуна шамъдонҳо моро ба қудрати равшанкунандаи Худо нишон медиҳанд

2. Тиллои ваъдаҳои Худо: Чӣ гуна шамъдонҳо ба мо сарвати бепоёни баракати Худоро хотиррасон мекунанд

1. Хуруҷ 25:31-40 - Тафсилоти тарҳи шамъдонҳо

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нур дар роҳи ман аст"

2 Вақоеънома 4:21 Ва гулҳо, ва чароғҳо ва ангурҳо аз тилло ва он тиллои комил сохт;

Сулаймон барои маъбад чизҳои аз тиллои холис, аз ҷумла гулҳо, чароғҳо ва тангаҳо сохт.

1. Қувваи камолот: Чӣ гуна мо бояд дар ҳаёти худ барои камолот талош кунем

2. Арзиши тилло: аҳамияти тилло дар ҳаёти мо

1. Матто 5:48 - Пас, комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

2. 1 Петрус 1:7 - То ки ҳақиқии имони шумо, ки аз тиллои нобудшаванда хеле гаронбаҳотар аст, гарчанде ки он дар оташ озмуда мешавад, дар ваҳйи Исои Масеҳ барои ҳамду сано, иззат ва ҷалол ёфт шавад.

2 Вақоеънома 4:22 Ва қубурҳо, ва табақҳо, ва қошуқҳо ва бухурҳо аз тиллои холис; ва даромадгоҳи хона, дарҳои даруни он барои муқаддастарин макон, ва дарҳои хонаи маъбад, аз тилло буданд.

Дар ин порча дарҳои дохилии маъбад тасвир шудааст, ки аз тиллои холис сохта шудаанд.

1. Қимати муқаддасот 2. Қудрати тилло

1. Масалҳо 25:11 - Сухани дуруст гуфташуда мисли себҳои тилло дар ҷои нуқра аст. 2. 1 Тимотиюс 6:10 - Зеро муҳаббати пул решаи ҳар гуна бадӣ аст.

2 Вақоеънома боби 5 ба итмом расидани маъбад ва интиқоли сандуқи Аҳд ба ҷои таъиншуда тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр тамоми корҳо дар маъбад ба анҷом расидаанд. Сулаймон ҳамаи пирон, пешвоён ва коҳинонро барои як маросими махсус, ки ба ворид кардани сандуқи Аҳд оварда шудааст, ҷамъ меорад (2 Вақоеънома 5:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба таври муфассал тасвир мекунад, ки чӣ гуна Сулаймон ва тамоми Исроил дар назди сандуқ ҷамъ омаданд. Онҳо гӯсфандон ва говҳои зиёдеро қурбонӣ мекарданд, ки онҳоро ҳисоб кардан ғайриимкон буд (2 Вақоеънома 5:4-6).

Параграфи 3: Диққат ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр коҳинон сандуқи Худоро дар дохили макони таъиншуда дар дохили макони муқаддас дар зери болҳои каррубиён оварда ва гузоштанд. Сутунҳо, ки дар болои он бардошта мешуданд, чунон дароз буданд, ки нӯги онҳо аз берун намоён буд (2 Вақоеънома 5:7-9).

Параграфи 4: Дар ҳисобот таъкид шудааст, ки чӣ тавр ин сутунҳо баъдан бардошта шуданд ва танҳо худи киштӣ дар ҷои оромии худ мондааст. Дар киштӣ ҳамагӣ ду чиз буд, ки лавҳаҳои сангин бо шариати Худо дар кӯҳи Сино ба Мусо дода буд (2 Вақоеънома 5:10).

Параграфи 5: Боб бо зикри абре, ки маъбадро ҳамчун аломати ҳузури Худо пур мекунад, идома дорад. Ин абр чунон зич буд, ки коҳинон аз идомаи вазифаҳои худ монеъ мешуд. Ин маънои онро дошт, ки Худо дар ҳақиқат ин маъбадро ҳамчун манзили худ интихоб кардааст (2 Вақоеънома 5:11-14).

Хулоса, боби панҷуми 2 Вақоеънома анҷом ёфтан ва интиқол додани киштӣ ба маъбади Сулаймонро тасвир мекунад. Таъкид кардани анҷуман барои маросими махсус ва пешниҳоди қурбониҳои сершумор. Зикр кардани тавсифи гузоштани киштӣ ва аҳамияти ҳузури Худо. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳам аз анҷоми анҷоми сохтмони маъбади хонаи Худо аз ҷониби шоҳ Сулаймон бо таваҷҷӯҳи ҷиддӣ ба тафсилот, таъкид

кардани шӯҳрат тавассути омодагии ҳамаҷониба ва таъкид кардани тантанавӣ тавассути ҷамъ овардани роҳбарон, пирон ва коҳинон барои як маросими хубе, ки бо ҳадияҳо нишон дода шудаанд, нишон медиҳад. аз номи ва шоҳиди тамоми ҷомеаи исроилӣ, ки рамзи ваҳдат дар зери идоракунии оқилона аст, шаҳодати бахшидани онҳо ба эҳтироми ҳузури илоҳӣ тавассути интиқол додани осори муқаддаси сандуқе, ки дорои лавҳаҳои даҳ Аҳком навишта шудааст, ки аҳди байни Худо ва исроилиёнро аз манзили муваққатӣ ба манзили доимӣ ифода мекунанд. бо абри зич ишорашуда, ки тасдиқи илоҳӣ аст, зуҳуроти раднашаванда, ки аз қабули мӯҳр дар ин сохтори боҳашамат шаҳодат медиҳад, ки дар бораи иҷро шудан ба бунёди фазои муқаддасе, ки исроилиён метавонанд дар маросимҳои ибодате, ки дар доираи муқаддаси он баргузор мешаванд, бо ҳузури Худо дучор шаванд. Офаридгор ва халқи баргузидаи Ӯ

2 Вақоеънома 5:1 Ҳамин тавр тамоми коре, ки Сулаймон барои хонаи Худованд кард, анҷом ёфт; ва Сулаймон ҳар он чиро, ки падараш Довуд бахшида буд, овард; ва нуқра ва тилло ва тамоми асбобҳоро дар байни ганҷҳои хонаи Худо гузошт.

Сулаймон тамоми корҳои маъбадро анҷом дод ва тамоми ашё ва ганҷҳои ба Довуд бахшидашударо ба хонаи Худо гузошт.

1. Ба Худо бахшидани худамон

2. Дар ҳаёти мо фазои муқаддас эҷод кунем

1. Румиён 12:1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, вале бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо, иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Марқӯс 12:30-31 - "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Дуюм ин аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ҳеҷ ҳукме нест. бузургтар аз инҳо.

2 Вақоеънома 5:2 Ва Сулаймон пирони Исроил ва тамоми сардорони сибтҳо, сардорони падарони банӣ-Исроилро ба Ерусалим ҷамъ кард, то сандуқи аҳди Худовандро аз шаҳр берун ованд. аз Довуд, ки Сион аст.

Сулаймон пирон ва пешвоёни Исроилро ҷамъ овард, то сандуқи аҳди Худовандро аз Сион биёранд.

1. Қудрати ваҳдат: Ҳамкорӣ барои овардани ҳузури Худо

2. Вафодории Худо: Иҷро кардани ваъдаи Ӯ тавассути аҳди худ

1. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чи ҳар як узв таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самарабахше, ки ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро аз мурдагон эҳьё кард, он Чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди

ҷовидонӣ, шуморо дар ҳар кори неки Худ комил гардонад. ба василаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2 Вақоеънома 5:3 Бинобар ин тамоми мардони Исроил дар ид, ки дар моҳи ҳафтум буд, назди подшоҳ ҷамъ омаданд.

Тамоми мардони Исроил дар моҳи ҳафтум бо фармони подшоҳ барои зиёфат ҷамъ шуданд.

1. Қувваи Итоат: Чӣ гуна Худо аз онҳое, ки ба фармони Ӯ пайравӣ мекунанд, истифода мебарад

2. Баракати ваҳдат: Чӣ тавр Худо аз робитаҳои мо барои амалӣ кардани ҳадафҳои худ истифода мебарад

1. Матто 22:37-39 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед якдигарро мулоҳиза кунем, то муҳаббат ва аъмоли некро бедор созем ва ҷамъомади худро тарк накунем, чунон ки рафтори баъзеҳост, балки якдигарро насиҳат кунем ва ғайра. чунон ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

2 Вақоеънома 5:4 Ва ҳамаи пирони Исроил омаданд; ва левизодагон сандуқро бардоштанд.

Пирони Исроил ҷамъ омаданд ва левизодагон сандуқи аҳдро бардоштанд.

1. Қудрати ҷомеа: аҳамияти якҷоя кор кардан

2. Аҳамияти киштӣ: Нишони вафодории Худо

1. Забур 133:1-3, Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Хуруҷ 25:10-22, Ва сандуқе аз чӯби ақл бисозанд: дарозии он дувуним зироъ, ва бари он якуним зироъ ва баландии он якуним зироъ хоҳад буд.

2 Вақоеънома 5:5 Ва сандуқ ва хаймаи ҷомеъ ва тамоми зарфҳои муқаддасеро, ки дар хайма буд, бардоштанд, коҳинон ва левизодагон инҳоро бардоштанд.

Коҳинон ва левизодагон сандуқи аҳд, хаймаи ҷомеъ ва тамоми зарфҳои муқаддасеро, ки дар хайма буд, бардошта бурданд.

1. Аҳамияти муқаддасот - Зиндагии муқаддасона мувофиқи хости Худо.

2. Қудрати тоъат - пайравӣ аз фармудаҳои Худо ва итоати каломи Ӯ.

1. Хуруҷ 25:8-9 - Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. Ибриён 9:4-5 - Дар он бухури тиллоӣ ва сандуқи аҳд гирду атроф бо тилло пӯшонида шуда буд, ва дар он деги тиллои манна, ва асои Ҳорун, ки шукуфта буд, ва мизҳои аҳд; Ва бар болои он каррубиёни ҷалол соя меафкананд.

2 Вақоеънома 5:6 Ҳамчунин подшоҳ Сулаймон ва тамоми ҷамоати Исроил, ки назди ӯ дар пеши сандуқ ҷамъ омада буданд, гӯсфандон ва говонро қурбонӣ карданд, ки онҳоро наметавон гуфт ва аз рӯи шумор аз шумораи зиёди онҳо.

Подшоҳ Сулаймон ва тамоми ҷамоати Исроил дар назди сандуқи аҳд ҷамъ шуда, шумораи зиёди гӯсфанду говонро қурбонӣ карданд.

1. Қудрати ҷомеа: муттаҳидшавии мӯъҷизавии Исроил

2. Аҳд ва қурбонӣ: Аҳамияти сандуқи паймон

1. Хуруҷ 25:10-22 (Худо ба сохтани Сандуқи Аҳд амр медиҳад)

2. Такрори Шариат 10:1-5 (Худо ба халқи худ Аҳд ва аҳамияти онро хотиррасон мекунад)

2 Вақоеънома 5:7 Ва коҳинон сандуқи аҳди Худовандро ба макони ӯ, ба маъбади хона, ба муқаддастарин макон, ҳатто зери болҳои каррубиён бурданд.

Коҳинон сандуқи Аҳдро ба қисми дарунии маъбад, зери болҳои каррубиён бурданд.

1. Муҳимияти пайдо кардани ҷои оромиш дар назди Худо

2. Ҳифзи муқаддасоти аҳди Худо

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Хуруҷ 25:17-22 - Киштии дарахти акация созед, ки дарозиаш 45 дюйм, бараш 27 дюйм ва баландии 27 дюйм аст. Дарун ва берун онро бо тиллои холис пӯшонед. Дар гирду атрофи он як қолаби тиллоӣ созед.

2 Вақоеънома 5:8 Зеро ки каррубиён болҳои худро бар ҷои сандуқ густурданд, ва каррубиён сандуқ ва асоҳои онро аз боло мепӯшиданд.

Каррубиён болҳои худро болои сандуқи аҳд густурда, онро ва асоҳояшро пӯшиданд.

1. Ҳифзи сандуқи аҳд аз ҷониби каррубиён: дарси итоаткории содиқона

2. Таъмини Худо барои халқаш: Чӣ тавр сандуқи аҳд муҳаббати Ӯро инъикос мекунад

1. Хуруҷ 25:10-22; 37:1-9 - Дастурҳо барои сохтани Сандуқи Аҳд.

2. Ибриён 11:23-29 - Муҳокима дар бораи аҳамияти имон.

2 Вақоеънома 5:9 Ва асоҳои сандуқро берун кашиданд, то ки нӯги сутунҳо аз сандуқ дар пеши чашмон дида мешуд; вале бе онхо дида намешуд. Ва он то ба имрӯз вуҷуд дорад.

Асои сандуқи аҳд аз сандуқи аҳд намоён буданд, аммо на аз берун. То имруз чунин буд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз сандуқи аҳд

2. Аҳамияти Сандуқи Аҳд: Фаҳмидани нақшаи Худо

1. Хуруҷ 25:10-22 - Дастурҳои Худо оид ба сохтани сандуқи Аҳд

2. Ибриён 9:4 - Тавсифи мундариҷаи дохили сандуқи Аҳд

2 Вақоеънома 5:10 Дар сандуқ ҷуз ду мизе набуд, ки Мусо дар Ҳӯреб дар он гузошта буд, вақте ки Худованд бо банӣ-Исроил, вақте ки онҳо аз Миср баромаданд, аҳд баст.

Сандуқи Аҳд танҳо ду лавҳаи сангинро дар бар мегирифт, ки Мусо онҳоро ҳангоми банӣ-Исроил пас аз тарк кардани Миср аҳд баст, ки Худованд дар он ҷо гузошта буд.

1. Аҳди Худо: Нишони муҳаббати бебозгашти Ӯ

2. Қудрати сандуқи аҳд дар ҳаёти исроилиён

1. Хуруҷ 19:5-8 - Ва Мусо гуфт: «Ба хонадони Яъқуб чунин бигӯй ва ба банӣ-Исроил бигӯй: «Шумо худатон дидед, ки бо мисриён чӣ кор кардам, ва чӣ гуна шуморо дар болҳои уқобҳо бардоштаам ва туро ба худам оварди. Ва алҳол, агар ба овози ман итоат кунед ва аҳди Маро риоя кунед, дар миёни ҳамаи қавмҳо мулки ганҷинаи Ман хоҳед буд, зеро ки тамоми замин аз они Ман аст; ва шумо барои ман салтанати коҳинон ва халқи муқаддас хоҳед буд. Инҳоянд суханоне ки ба банӣ-Исроил бигӯй.

2. 2 ба Қӯринтиён 3:7-11 - Агар хизмате, ки маргро, ки дар ҳарфҳо дар рӯи санг нақш баста буд, бо ҷалол меомад, то банӣ-Исроил аз ҷалоли он ба чеҳраи Мусо нигоҳ карда натавонанд. ин буд, ки оё хизмати Рӯҳ боз ҳам пурҷалолтар нахоҳад буд? Агар хизмате, ки одамонро маҳкум мекунад, ҷалол аст, чӣ қадар ҷалоли хизмате, ки адолат меорад! Зеро он чи пурҷалол буд, алҳол дар муқоиса бо ҷалоли бузург ҷалоле надорад. Ва агар он чи аз байн мерафт, бо ҷалол пайдо шуда бошад, ҷалоли он чи боқимонда аст, чӣ қадар бузургтар аст! Бинобар ин, азбаски мо чунин умед дорем, хеле далерем.

2 Вақоеънома 5:11 Ва ҳангоме ки коҳинон аз макони муқаддас баромаданд, (зеро ҳамаи коҳинон, ки ҳозир буданд, муқаддас гардида, мунтазир нашуданд.

Дар рӯзи бахшида шудани маъбад, ҳамаи коҳинон, ки ҳозир буданд, муқаддас шуданд ва интизор нашуданд.

1. Муҳаббат ва файзи бечунучарои Худо - Чӣ гуна Худо муҳаббат ва файзи бебозгашти худро ба ҳамаи онҳое, ки онро меҷӯянд, нишон медиҳад.

2. Қувваи тақдис - Чӣ гуна муқаддасот ба мӯъминон қувват ва қудрати махсус меорад.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Ибриён 10: 14-15 - Зеро ки Ӯ бо як қурбонӣ муқаддасотшавандагонро то абад комил кардааст. Ва Рӯҳулқудс низ бар мо шаҳодат медиҳад; зеро ки баъд аз гуфтани он: "Ин аст аҳде ки баъд аз он айём бо онҳо хоҳам баст, мегӯяд Худованд: қонунҳои Худро дар дилҳои онҳо хоҳам гузошт, ва дар зеҳни онҳо хоҳам навишт.

2 Вақоеънома 5:12 Ҳамчунин левизодагон, ки сароянда буданд, ҳама аз Ософ, Ҳемон ва Едутун, бо писарон ва бародарони худ, ки катони сафед дар бар доштанд ва санҷҳо ва забурҳо ва барфаҳо доштанд, дар канори шарқ истода буданд. қурбонгоҳ ва бо онҳо саду бист коҳинон бо карнайҳо навохтанд.

Левизодагон, сарояндагон аз қабилаҳои Ософ, Ҳемон ва Едутун ва 120 коҳинон, ки ҳама дар тан либоси сафед доштанд, дар канори шарқии қурбонгоҳ бо санҷҳо, забурҳо, арфаҳо ва карнайҳо буданд.

1. Шод шудан дар Худованд: Таҷлили ҳамду сано бо мусиқӣ ва суруд

2. Нерӯи ваҳдат: Қуввати ҷамъ омадан дар ибодат

1. Забур 33:3 - Барои ӯ суруди нав бихонед; мохирона бозй карда, аз шодй фарьёд мезананд.

2. Эфсӯсиён 5:19 - Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ муроҷиат кунед, бо тамоми дили худ ба Худованд суруд ва наво хонед.

2 Вақоеънома 5:13 Ва чунон воқеъ шуд, ки карнайнавозон ва сарояндагон мисли як буданд, то ки як овози ҳамду сано ва шукронаи Худовандро шуниданд; Ва ҳангоме ки бо карнайҳо, санҷҳо ва асбобҳои мусиқӣ овози худро баланд карда, Худовандро ҳамду сано хонда, мегуфтанд: «Зеро ки Ӯ некӯст; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст; он гоҳ хона аз абр пур шуд, хонаи Худованд;

Карнайнавозону сарояндагон бо карнайҳо, санҷҳо ва асбобҳои мусиқӣ Худовандро ҳамду сано хонданд, ва хонаи Худованд аз абр пур шуд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна ситоиши мо ҳузури Худоро меорад

2. Таъсири муттаҳидкунандаи ибодат: Чӣ гуна ситоиши мо моро муттаҳид мекунад

1. Забур 150:1–6

2. Эфсӯсиён 5:19–20

2 Вақоеънома 5:14 Ба тавре ки коҳинон ба сабаби абр истода натавонистанд ба хидмат бимонанд, зеро ки ҷалоли Худованд хонаи Худоро пур карда буд.

Ҷалоли Худованд хонаи Худоро пур карда, коҳинон натавонистанд истода, хизмат кунанд.

1. Қудрати ҳузури Худо - Чӣ тавр он метавонад боиси саркашӣ ва фурӯтании мо гардад.

2. Дар ҳузури Худо мондан - эҳсоси ҳузури Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 33:5 - «Онҳое, ки ба Ӯ менигаранд, дурахшонанд, чеҳраи онҳо ҳеҷ гоҳ хиҷил нест».

2. Хуруҷ 33:17 - "Ва Худованд ба Мусо гуфт: "Ин кореро, ки ту гуфтай, ба ҷо хоҳам овард: зеро ки ту дар назари ман файз ёфтӣ, ва ман туро ба ном мешиносам".

2 Вақоеънома боби 6 ба дуои бахшидани Сулаймон дар бораи маъбади навбунёд диққат медиҳад.

Сархати 1: Сулаймон ба ҷамъомад муроҷиат мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо ваъдаи худро ба падараш Довуд иҷро карда, ба ӯ иҷозат дод, ки ба исми Ӯ маъбад созад (2 Вақоеънома 6:1-4). Ӯ эътироф мекунад, ки гарчанде ки Худоро дар сохтори ҷисмонӣ ҷойгир кардан мумкин нест, маъбад ҳамчун ҷойе хизмат мекунад, ки одамон метавонанд ҳузури Ӯро ҷустуҷӯ кунанд ва дуо гӯянд (2 Вақоеънома 6:18-21).

Параграфи 2: Сулаймон дуои тӯлонӣ ва самимии худро бахшида, Худоро барои садоқат, қудрат ва аҳди Довуд ҳамду сано мегӯяд (2 Вақоеънома 6:14-17). Ӯ эътироф мекунад, ки ҳеҷ як манзили заминӣ Худоро пурра дарбар гирифта наметавонад, балки дуо мекунад, ки чашмони Ӯ ҳамеша ба сӯи маъбад кушода бошанд ва ба дуоҳои дар он ҷо додашуда гӯш кунанд (2 Вақоеънома 6:19-21).

Сархати 3: Диққат ба Сулаймон нигаронида шудааст, ки аз номи мардум шафоат мекунад. Вақте ки онҳо бар зидди Худо гуноҳ мекунанд, Ӯ барои бахшиш дуо мекунад ва аз Ӯ мепурсад, ки вақте ки онҳо тавба мекунанд ва ба сӯи Ӯ бармегарданд, марҳамат ва раҳмдилӣ зоҳир намояд (2 Вақоеънома 6:22-39). Сулаймон инчунин вазъиятҳои ояндаро пешбинӣ мекунад, ки дар он Исроил бо сабаби беитоатӣ ба мағлубият ё асирӣ дучор мешавад. Дар ин шароит ӯ мепурсад, ки агар онҳо тавба кунанд ва чеҳраи Худоро дар маъбад ҷустуҷӯ кунанд, Ӯ дуоҳои онҳоро мешунавад ва онҳоро бармегардонад (2 Вақоеънома 6:24-31).

Сархати 4: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ тавр Сулаймон ҷамъомадро дар назди Худо баракат медиҳад. Ӯ ҳазорон ҳайвонро қурбонӣ мекунад ва мардумро ба ибодат роҳнамоӣ мекунад (2 Вақоеънома 6:40-42). Ин боб бо он анҷом меёбад, ки ҳама аз он коре, ки Худо тавассути сохтмони маъбад Сулаймон кардааст, шодӣ мекунанд.

Хулоса, боби шашуми 2 Вақоеънома дуои Сулаймон ва бахшида шудани маъбади навбунёдро тасвир мекунад. Таъкид кардани эътирофи иҷрошавии илоҳӣ ва эътирофи маҳдудиятҳо. Зикри шафоат аз номи мардум ва баракат дар маҷлис. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки фурӯтании шоҳ Сулаймонро, ки тавассути эътирофи маҳдудиятҳои инсонӣ ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, эҳтиром ба ҳузури илоҳӣ, ки тавассути сохтани сохтори ҷисмонӣ, фазои бахшидашуда ба исроилиён имкон медиҳад, ки бо Офаридгори худ муошират ҷӯянд. байни Офаридгор ва халқи баргузидаи Ӯ, ки бо дуои самимӣ, ки Сулаймон ҳангоми тақдисаш пешниҳод кардааст, таҷассумест, ки шафоати ваҳдати ҷамоати исроилиён аз номи бахшиш ва изҳори умед барои барқароршавӣ дар замони душворӣ анҷом дода мешавад. иҷрошавии фазои муқаддасе, ки дар он исроилиён метавонанд бо ҳузури илоҳӣ дар маросимҳои ибодате, ки дар доираи муқаддаси он баргузор мешаванд, бо ҳузури илоҳӣ рӯбарӯ шаванд васиятеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадориро барои эҳтиром кардани садоқати Худо дар тӯли наслҳо нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 6:1 Ва Сулаймон гуфт: «Худованд гуфтааст, ки дар торикии ғафс сокин хоҳад шуд».

Сулаймон эълон мекунад, ки Худованд ваъда додааст, ки бо халқи худ дар миёни зулмот зиндагӣ мекунад.

1. "Худованд дарториктарин замонҳо бо мост"

2. "Ваъдаи Худо дар бораи ҳузур дар мусибат"

1. Забур 139:11-12 - Агар гӯям, ки зулмот маро фаро хоҳад гирифт, ва равшанӣ бар ман шаб хоҳад буд, ҳатто торикӣ барои ту торик нест; шаб чун рӯз равшан аст, зеро торикӣ бо ту равшан аст.

2. Ишаъё 45:7 - Ман нурро ташаккул медиҳам ва зулмотро меофарам, беҳбудӣ мебахшам ва мусибат меофарам, Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин чизҳоро мекунад.

2 Вақоеънома 6:2 Аммо Ман барои ту хонаи сукунат ва макони сукунати ту то абад сохтаам.

Сулаймон хонаи ибодати доимӣ барои Худо месозад.

1. Муҳимияти доштани ҷои махсус барои ибодати Худо.

2. Аҳамияти бахшидани бино ба Худованд.

1. Забур 121:1 - "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем".

2. Матто 6:33 - "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад."

2 Вақоеънома 6:3 Ва подшоҳ рӯй гардонда, тамоми ҷамоати Исроилро баракат дод, ва тамоми ҷамоати Исроил истоданд.

Шоҳ Сулаймон тамоми ҷамоати Исроилро баракат дод ва ҳама дар ҷавоб истоданд.

1. Қувваи баракат – чи гуна неъмат метавонад мардумро муттаҳид созад

2. Зиндагӣ дар аҳд бо Худо - аҳамияти риояи аҳди Худо

1. Ҳастӣ 12:2-3 - Аҳди Худо бо Иброҳим барои баракати ӯ

2. Эфсӯсиён 1:3 - Ҳамду сано барои баракати рӯҳонии ҳамчун фарзандони Худо қабул шудан

2 Вақоеънома 6:4 Ва гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки он чиро, ки бо даҳони худ ба падарам Довуд гуфта буд, бо дастҳои худ ба ҷо овардааст:

Сулаймон ба Худованд барои иҷрои ваъдааш ба падараш Довуд дуо мегӯяд.

1. Қувваи ваъдаҳо: Чӣ тавр ваъдаҳои Худо моро роҳнамоӣ мекунанд ва муҳофизат мекунанд

2. Садоқати Худо: Такя ба Каломи Ӯ дар замонҳои душвор

1. Румиён 4:20-21 - Вай дар бораи ваъдаи Худо беимонӣ намекард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан итминон дошт, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ҳастанд ва дар Ӯ Омин, барои ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2 Вақоеънома 6:5 Аз рӯзе ки қавми Худро аз замини Миср берун овардам, дар миёни ҳамаи сибтҳои Исроил ҳеҷ шаҳреро интихоб накардаам, то ки дар он хонае бино кунад, то ки исми Ман дар он ҷо бошад; ва ҳеҷ касро баргузидаам, ки бар қавми Худ Исроил ҳоким бошад;

Худо ҳеҷ шаҳреро аз қабилаҳои Исроил интихоб накардааст, ки номи Ӯ дошта бошад ва ҳеҷ касро бар халқи худ ҳоким интихоб накардааст.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо ҳуқуқи интихобашро истифода бурд

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Худо барои зоҳир кардани муҳаббат ва раҳм интихоб кардааст

1. Хуруҷ 33:18-23 - Ҳузури Худо дар байни халқи худ

2. Ишаъё 55:8-9 - Роҳҳои Худо роҳҳои мо нестанд

2 Вақоеънома 6:6 Аммо ман Ерусалимро интихоб кардам, то ки исми Ман дар он ҷо бошад; ва Довудро баргузидаам, то бар қавми Ман Исроил бошад.

Худо Ерусалимро хонаи исми Худ интихоб кард ва Довудро барои пешвои халқи Худ Исроил интихоб кард.

1. Ҳукмронии Худо дар интихоби роҳбарон

2. Чӣ тавр ба пешвоёни баргузидаи Худо пайравӣ кардан мумкин аст

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирии ӯ ва ба баландии ӯ нигоҳ накун, зеро ки ман ӯро рад кардам. Зеро ки Худованд на онҷунон ки одам мебинад: одам ба намуди зоҳирӣ менигарад, вале Худованд ба дил менигарад.

2 Вақоеънома 6:7 Ва дар дили падарам Довуд он буд, ки хонае ба исми Худованд Худои Исроил бино кунад.

Довуд мехост хонае бисозад, то ки Худованд Худои Исроилро ҷалол диҳад.

1. Дили Довуд: ангеза ва илҳоми аъмоли ӯ

2. Ҷустуҷӯи ҷалоли Худо: дарёфти арзиш дар гиромидошти исми Худованд

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд

2. Забур 5:7 - Аммо ман бошам, бо марҳамати ту ба хонаи Ту хоҳам омад, ва аз тарси Ту сӯи маъбади муқаддаси Ту саҷда хоҳам кард.

2 Вақоеънома 6:8 Аммо Худованд ба падарам Довуд гуфт: «Азбаски дар дили ту мехостӣ, ки хонае ба исми Ман бисозӣ, ту некӣ кардӣ, ки он дар дили ту буд.

Худованд Довудро барои хоҳиши сохтани маъбад ба исми Худованд ҳамду сано хонд.

1. Худо дилҳои моро мебинад: Чӣ тавр мо хизмат кардан аз коре, ки мо мекунем, муҳимтар аст - 2 Вақоеънома 6:8

2. Диле, ки дар паси амалҳост: омӯхтани он чизе, ки Худо бештар қадр мекунад - 2 Вақоеънома 6:8

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Матто 6:21 - «Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2 Вақоеънома 6:9 Бо вуҷуди ин ки хона насоз; балки писари ту, ки аз камари ту берун меояд, вай хонаро ба исми Ман бино хоҳад кард.

Худо ба Сулаймон дастур медиҳад, ки маъбадро насозад, балки ин корро ба писараш вогузор кунад.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна мо ба наслҳои оянда таъсир мерасонем

2. Гузариш аз машъал: Чаро мо бояд масъулиятҳои худро нигоҳ надорем

1. Масалҳо 13:22, Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

2. Такрори Шариат 6:2-3, То ки аз Худованд Худои худ битарс, то тамоми фароизҳо ва аҳкоми Ӯро, ки ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар, ту ва ба писарат ва писари писарат дар тамоми айёми умрат; ва умри ту дароз шавад.

2 Вақоеънома 6:10 Ва Худованд каломи Худро, ки гуфта буд, ба ҷо оварда буд, зеро ки ман дар хонаи падарам Довуд эҳьё шудаам, ва бар тахти Исроил нишастаам, чунон ки Худованд ваъда дода буд, ва хонаро барои номи Худованд Худои Исроил.

Сулаймон бар тахти Исроил нишаст ва ваъдаи Худовандро ба Довуд иҷро карда, хонае ба исми Худованд бино кард.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш.

2. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо.

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Дониёл 6:26 - "Ман фармон медиҳам, ки дар ҳар салтанати Малакути ман одамон ба ларза меоянд ва аз Худои Дониёл метарсанд, зеро ки Ӯ Худои Ҳай

аст, ва то абад устувор аст, ва Малакути Ӯ он чи нахоҳад буд. несту нобуд хоҳад шуд, ва салтанати ӯ то охир хоҳад буд».

2 Вақоеънома 6:11 Ва дар он сандуқро гузоштам, ки аҳди Худованд дар он аст, ки Ӯ бо банӣ-Исроил бастааст.

Сулаймон маъбадро ба Худованд бахшида, сандуқи аҳдро дар дохили он гузошт, ки дар он аҳди Худованд бо банӣ-Исроил баста буд.

1. Қувваи Аҳд: Баррасии аҳди Худованд бо банӣ-Исроил ва оқибатҳои он барои ҳаёти имрӯзаи мо.

2. Аҳамияти маъбад: Омӯзиши аҳамияти маъбад ва бахшидани он ба Худованд аз ҷониби Сулаймон.

1. Румиён 4:13-17 - Зеро ваъда ба Иброҳим ва насли ӯ, ки вориси ҷаҳон хоҳад буд, на ба воситаи шариат, балки ба воситаи адолати имон омадааст.

2. Ишаъё 55:3 - Гӯши худро хам карда, назди ман биё; бишнав, то ҷони ту зинда гардад.

2 Вақоеънома 6:12 Ва ӯ дар пеши қурбонгоҳи Худованд дар ҳузури тамоми ҷамоати Исроил истода, дастҳои худро дароз кард:

Сулаймон дар назди қурбонгоҳи Худованд дар ҳузури ҷамоати банӣ-Исроил истода, дастҳояшро дароз кард.

1. Қудрати истодан дар назди Худо

2. Ваҳдат ба воситаи дуо

1. Забур 65:2 - Эй, ки дуоро мешунавӣ, ҳама башар ба сӯи ту хоҳад омад.

2. Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳаматро қабул кунем ва дар вақти зарурӣ файзро пайдо кунем.

2 Вақоеънома 6:13 Зеро ки Сулаймон мискини дарозиаш панҷ зироъ ва бари панҷ зироъ ва баландиаш се зироъ сохта, онро дар миёнаи саҳн гузошта буд, ва бар он истода, зону зада буд. пеши тамоми ҷамоати Исроил, ва дастҳои Худро сӯи осмон дароз кард,

Сулаймон дар болои саҳни биринҷӣ дар миёнаи ҳавлӣ истода, дар пеши назари тамоми банӣ-Исроил бо дастонаш ба осмон боло карда, ба Худо дуо гуфт.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр бояд далерона дуо гӯед ва ҳеҷ чизро аз худ нигоҳ доред

2. Намунаи Сулаймон: Чӣ гуна имони як шахс метавонад ба миллат таъсир расонад

1. Матто 6:5-13 (Мазмун: Исо тарзи дурусти дуо гуфтанро таълим медиҳад)

2. Яъқуб 5:13-16 (Мазмун: Дуо дар вақти ранҷу беморӣ)

2 Вақоеънома 6:14 Ва гуфт: «Эй Худованд Худои Исроил, ҳеҷ Худое мисли Ту дар осмон ва дар замин нест; ки аҳди худро риоят мекунанд ва ба бандагони Ту марҳамат мекунанд, ки бо тамоми дил пеши Ту мераванд;

Сулаймон Худоро ҳамду сано хонд, ки ягона касест, ки ба аҳди худ вафо мекунад ва ба онҳое, ки аз таҳти дил ба Ӯ хизмат мекунанд, раҳм мекунад.

1. Аҳди Худо - Фаҳмидани Худои меҳрубон

2. Бо Худо рафтор кардан - бо тамоми дили худ ба Худо хидмат кардан

1. Забур 103: 17-18 - Аммо муҳаббати устувори Худованд аз азал то абад ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон, ба онҳое, ки аҳди Ӯро риоя мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2 Вақоеънома 6:15 Ту, ки бо бандаи худ Довуд, падари ман, он чиро, ки ба ӯ ваъда додай, риоя кардӣ; ва бо даҳони худ гуфтай ва бо дасти худ ба амал оварӣ, чунон ки имрӯз аст.

Худо ваъдаи худро ба Довуд иҷро кард, чунон ки бо даҳони Худ гуфта буд ва онро бо дасти Худ иҷро кард.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо

1. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2 Вақоеънома 6:16 Пас, эй Худованд Худои Исроил, бо бандаи худ Довуд, падарам, он чиро, ки ба ӯ ваъда додай, риоят кун ва гуфтай: "Одамеро, ки дар назари ман ба ту бар тахти Исроил биншинад; лекин ба тавре ки фарзандони ту бохабар шаванд, ки бар тибқи шариати Ман рафтор кунанд, чунон ки Ту пешопеши Ман рафтор кардай.

Худо ваъда медиҳад, ки ба подшоҳ Довуд ва насли ӯ амал мекунад, агар онҳо ба қонуни ӯ итоат кунанд.

1. Ваъдаи Худованд дар бораи вафо ва тоъат

2. Аҳди Худо бо шоҳ Довуд ва авлоди ӯ

1. 2 Подшоҳон 7:12-17 - Аҳди Худо бо Довуд

2. Ирмиё 33:20-21 - ваъдаи Худо дар бораи хона ва тахти боэътимод

2 Вақоеънома 6:17 Пас, эй Худованд Худои Исроил, бигзор каломи Ту, ки ба бандаи Худ Довуд гуфтай, тасдиқ шавад.

Сулаймон ба Худованд Худои Исроил дуо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ваъдаашро ба Довуд иҷро кунад.

1. Худо мӯъмин аст - омӯхтани эътимоднокии Худо ва чӣ гуна Ӯ ҳамеша ба ваъдаҳои худ содиқ аст.

2. Каломи Худо - Омӯзиши он ки чӣ тавр Каломи Худо дуруст аст ва чӣ тавр мо метавонем ба он имон оварем.

1. Румиён 4:20-21 - Ӯ аз ваъдаи Худо ба воситаи беимонӣ ҳайрон нашуд; балки дар имон қавӣ буд ва Худоро ҳамду сано мегуфт; Ва азбаски ба он боварии комил дошт, ки он чизеро, ки ваъда дода буд, иҷро карда метавонист.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2 Вақоеънома 6:18 Аммо оё Худо дар амал бо одамон дар рӯи замин сокин хоҳад буд? инак, осмон ва осмони осмон туро дарбар гирифта наметавонанд; Ин хонае, ки ман сохтаам, чӣ қадар камтар аст!

Сулаймон эътироф мекунад, ки Худо хеле бузург аст, ки онро дар маъбаде, ки ӯ сохтааст, нигоҳ доштан мумкин нест.

1. Фарқияти Худо - омӯхтани бузургии бебаҳои Худо.

2. Сохтани хона барои Худо - эътироф кардани он, ки Худо барои маъбади ҷисмонӣ хеле бузург аст, аммо чӣ гуна мо метавонем як маъбади рӯҳонӣ созем.

1. Ишаъё 66:1 - Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти ман аст, ва замин тахтаи ман аст; хонае, ки барои ман месозӣ, чӣ гуна аст ва ҷои оромиши ман чист?

2. Забур 115:3 - Худои мо дар осмон аст; ҳар он чиро, ки дилаш хоҳад, мекунад.

2 Вақоеънома 6:19 Пас, эй Худованд Худои ман, ба дуои бандаи Худ ва дуои вай эҳтиром намо, то фарьёд ва дуоеро, ки бандаат дар ҳузури Ту дуо мекунад, бишнав.

Дар 2 Вақоеънома 6:19, Сулаймон аз Худо илтиҷо мекунад, ки дуо ва илтиҷои ӯро гӯш кунад.

1. Бо эҳтиром дуо кардан: эҳтиром кардани Худо дар дархостҳои мо

2. Қувваи дуо: Чӣ тавр мо метавонем бо шафоъат тафовут кунем

1. Яъқуб 5:16 - Дуои самарабахши марди одил метавонад бисёр чизҳоро анҷом диҳад.

2. Матто 6:5-13 - Таълимоти Исо дар бораи дуо, аз ҷумла дуои Худованд.

2 Вақоеънома 6:20 То ки чашмони ту бар ин хона шабу рӯз кушода бошад, бар он ҷое ки гуфтай, ки исми Худро дар он ҷо мегузорӣ; то дуоеро, ки бандаат дар ин ҷо дуо мекунад, бишнавад.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки чашмони Ӯ ба маъбад кушода бошад ва ба дуоҳои бандагонаш гӯш диҳад.

1. Қувваи намоз: Омӯзиши намоз бо имон

2. Ҷустуҷӯи ҳузури Худо: Фурӯтанӣ ва эҳтиром дар ибодат

1. Яъқуб 5:16 - Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

2. Ишаъё 56:7 - Онҳоро низ ба кӯҳи муқаддаси худ хоҳам овард, ва онҳоро дар хонаи дуои Худ шод хоҳам кард: қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои онҳо бар қурбонгоҳи Ман қабул хоҳад шуд; зеро ки хонаи Ман хонаи дуо барои тамоми мардум номида хоҳад шуд.

2 Вақоеънома 6:21 Пас, ба илтиҷои бандаи худ ва қавми Худ Исроил, ки дар ин макон хоҳанд кард, бишнав: аз маскани худ, ҳатто аз осмон бишнав; ва чун бишнавӣ, биёмурз.

Худо аз мо хоҳиш мекунад, ки ба дуоҳои халқаш гӯш диҳем ва вақте ки онҳо онро талаб кунанд, онҳоро бубахшем.

1. Қувваи бахшидан: Фаҳмидани аҳамияти гӯш кардани халқи Худо

2. Зарурати тавба: Омӯзиши талаби омурзиш ва истиғфори Худо

1. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмониатон низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2. Луқо 23:34 - Ва Исо гуфт: «Эй Падар!

2 Вақоеънома 6:22 Агар касе бар зидди ёри худ гуноҳ кунад, ва бар вай қасам хӯрда шавад, ки вайро қасам хӯрад, ва қасам дар ин хона пеши қурбонгоҳи ту биёяд;

Худо фармудааст, ки агар шахсе бар зидди ҳамсояи худ гуноҳе содир кунад ва бар ӯ қасам ёд шавад, қасам бояд ба маъбад дар хонаи Худо оварда шавад.

1. «Кувваи савганд — Дарси 2 Вақоеънома 6:22»

2. "Ошлишавӣ тавассути қасам - иродаи Худо, ки дар 2 Вақоеънома 6:22 ошкор шудааст"

1. Румиён 14:13-14 - "Бинобар ин, биёед дигар якдигарро доварӣ накунем, балки тасмим нагирем, ки ҳеҷ гоҳ дар роҳи бародар монеа ё монеа нагузорем. Ман медонам ва дар Исои Худованд итминон дорам, ки ҳеҷ чиз худ аз худ наҷис нест, балки барои касе ки онро наҷис мешуморад, наҷис аст».

2. Матто 5:33-37 - "Боз шунидаед, ки ба қадимиён гуфта шудааст: "Қасами бардурӯғ нахӯред, балки он чиро, ки қасам хӯрдаед, барои Худованд ба ҷо оваред. Аммо ман ба шумо мегӯям: Ҳама қасам хӯред, хоҳ ба осмон, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро он зери пои Ӯст, ё ба Ерусалим, зеро он шаҳри

Подшоҳи бузург аст, ва ба сари худ қасам нахӯред. , зеро ки шумо наметавонед як мӯйро сафед ё сиёҳ кунед; Бигзор он чизе, ки шумо мегӯед, бале ё не бошад; чизе бештар аз ин аз бадӣ меояд».

2 Вақоеънома 6:23 Пас, аз осмон бишнав, ва ба амал овар ва бандагони худро доварӣ кун, то ба шарир ҷазо дода, роҳи ӯро бар сари худ ҷазо диҳ; ва одилро сафед карда, ба вай мувофиқи адолати худ ато кунад.

Худо моро даъват мекунад, ки худамон ва дигаронро доварӣ кунем, одилонро мукофот диҳем ва бадкоронро ҷазо диҳем.

1. Адолати Худо: Доварии одилона

2. Зиндагии дуруст: Подош додан ба роҳи Худо

1. Румиён 2:6-8 - Худо ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ ҷазо медиҳад

2. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шарир бечазо наmemонад.

2 Вақоеънома 6:24 Ва агар қавми ту Исроил дар пеши душман бадтар шаванд, зеро ки бар зидди ту гуноҳ кардаанд; ва баргашта, исми Туро эътироф хоҳад кард, ва дар ин хона ба ҳузури Ту дуо ва илтиҷо хоҳам кард;

Вақте ки исроилиён ба сабаби гуноҳе, ки бар зидди Худо кардаанд, бо душманони худ дучори мушкилӣ мешаванд, онҳо метавонанд ба назди Худо баргарданд ва дар маъбад ба гуноҳҳои худ иқрор шаванд.

1. Эътироф: Қувваи Тавба

2. Раҳмати Худо: Табдил додани гуноҳ ба адолат

1. Забур 32:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он таъриф мекунад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2 Вақоеънома 6:25 Пас аз осмон бишнав, ва гуноҳи қавми Худ Исроилро биомурз, ва онҳоро ба замине ки ба онҳо ва ба падаронашон додай, баргардон.

Сулаймон аз Худо талаб мекунад, ки гуноҳҳои банӣ-Исроилро бахшиш ва онҳоро ба замине, ки ба онҳо ва падаронашон додааст, баргардонад.

1. Қувваи бахшидан - омӯхтани он ки чӣ тавр лутфу марҳамати Худо моро ба сӯи Ӯ бозгардонад.

2. Неъмати тоъат - Фаҳмидани подошҳои вафодорӣ ва роҳ рафтан ба хости Худо.

1. Забур 51:1-2 - Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби марҳамати Худ: ба ҳасби марҳамати бузургии Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳҳои ман ба таври комил бишӯед ва маро аз гуноҳам пок намо.

2. Румиён 5:20 - Илова бар ин, шариат ворид шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд.

2 Вақоеънома 6:26 Вақте ки осмон баста мешавад, ва борон намеборад, зеро ки онҳо бар зидди ту гуноҳ кардаанд; Аммо агар онҳо дар ин макон дуо гӯянд ва исми Туро эътироф кунанд ва аз гуноҳашон рӯй гардонанд, ҳангоме ки ба онҳо ранҷ расонӣ;

Вақте ки халқи Исроил бар зидди Худо гуноҳ мекунанд, Ӯ метавонад осмонро баста ва боронро боздорад. Аммо агар мардум ба Худо дуо гӯянд, ба гуноҳҳои худ иқрор шаванд ва аз бадӣ рӯй гардонанд, Худо онҳоро мебахшад.

1. Раҳмати Худо: Вақте ки исроилиён ба гуноҳи худ иқрор мешаванд

2. Вафодории Худо: Аз бадӣ рӯй гардондан ва омурзиш

1. Ҳизқиёл 18:30–32

2. Яъқуб 5:16–18

2 Вақоеънома 6:27 Пас, аз осмон бишнав ва гуноҳи бандагони худ ва қавми Худ Исроилро биомурз, вақте ки ба онҳо роҳи некро таълим додай, ки бояд дар он роҳ бираванд; ва бар замини худ, ки онро ба қавми худ ба мерос додай, борон бифирист.

Худо аз қавми худ талаб мекунад, ки тавба кунанд ва аз роҳи Ӯ пайравӣ кунанд, то гуноҳони онҳоро биомурзад ва бар сарзаминашон борон борид.

1. Роҳи тавба: Масъулият барои худ ва ҷомеаи мо

2. Қувваи бахшидан: Худамонро ба воситаи файз наҷот медиҳем

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро рад мекунад, марҳамат мекунад.

2 Вақоеънома 6:28 Агар дар замин қаҳтӣ бошад, вабо ба амал ояд, вабо, ё қолаб, малах ё кирмак; агар душманонашон онҳоро дар шаҳрҳои заминашон муҳосира кунанд; ҳар гуна дард ё ҳар гуна беморӣ:

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки халқи Исроилро аз ҳар гуна офатҳои табиӣ ё сунъӣ, ки ба сари онҳо расад, ҳифз кунад.

1.Худованд нигаҳбони мо дар вақти сахт аст

2. Якҷоя кардан дар намоз дар замонҳои душвор

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

2 Вақоеънома 6:29 Пас, дар бораи касе, ё аз тамоми қавми Ту Исроил, чӣ гуна дуо ё илтиҷо хоҳад кард, вақте ки ҳар кас дарди худ ва ғами худро донист ва дастҳои худро дар ин хона дароз кунад:

Сулаймон барои мардуми Исроил, вақте ки онҳо бо душворӣ ва ғаму андӯҳи худ рӯ ба рӯ шуданд, барои раҳмат ва дуо дуо кард.

1. Файзи Худо дар замони ранҷу азоб

2. Тасаллият ва тавоноӣ дар миёни озмоишҳо

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2 Вақоеънома 6:30 Пас аз осмон аз макони зисти худ бишнав, ва омурзиш кун ва ба ҳар кас мувофиқи тамоми роҳҳои вай, ки дили ӯро мешиносӣ, сазо деҳ; (Зеро ту танҳо аз дилҳои фарзандони инсон огоҳӣ)

Худо аз мо талаб мекунад, ки бахшоиш кунем ва мувофиқи шеваи ҳар як шахс ато кунем, зеро медонад, ки танҳо Худо дили одамонро медонад.

1. Раҳмати Худо: Фаҳмидани аҳамияти омурзиш

2. Донистани қалби Худо: раҳму шафқат дар муносибатҳои мо

1. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст.

2. Матто 6:14-15 - Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад.

2 Вақоеънома 6:31 То он даме ки онҳо дар замине ки Ту ба падарони мо додай, зиндагӣ кунанд, аз ту битарсанд, то бо роҳҳои Ту рафтор кунанд.

Сулаймон аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба халқи Исроил тарси Ӯ ато кунад, то онҳо то даме ки дар замини ба падарони худ додашуда сокин бошанд, бо роҳҳои Ӯ бираванд.

1. Қувваи тарс дар имон: чӣ гуна тарс аз Худованд ба итоат мебарад

2. Ваъдаи бепоёни Худо: Сарзамини Исроил ва мӯъминон

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Забур 25:12-13 Шахсе ки аз Худованд метарсад, кист? Ӯро ба роҳе, ки бояд интихоб кунад, насиҳат хоҳад дод. Худаш дар ободӣ сокин хоҳад шуд, ва насли ӯ вориси замин хоҳад шуд.

2 Вақоеънома 6:32 Ва дар бораи ғарибе, ки аз қавми Ту Исроил нест, балки ба хотири исми бузурги Ту, ва дасти пурзӯри ту ва бозуи дарози ту аз кишвари дур омадааст; агар дар ин хона омада намоз гузоранд;

Худо мехоҳад, ки касоне аз миллатҳои дигар ба хонаи ӯ омада дуо гӯянд.

1. Муҳаббати Худо ба тамоми халқҳо мерасад

2. Даъват ба намоз дар хонаи Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ишаъё 56:7 - Инҳоро Ман ба кӯҳи муқаддаси худ хоҳам овард ва дар хонаи дуои худ ба онҳо шодӣ хоҳам дод. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои онҳо дар қурбонгоҳи Ман қабул хоҳанд шуд; зеро ки хонаи ман хонаи дуо барои ҳамаи халқҳо номида хоҳад шуд.

2 Вақоеънома 6:33 Пас, аз осмон, ҳатто аз макони зисти худ бишнав ва мувофиқи ҳар он чи ғариб барои ту даъват мекунад, амал кун; То ки тамоми мардуми рӯи замин исми Туро донанд, ва мисли қавми Ту Исроил аз ту битарсанд, ва бидонанд, ки ин хонае ки ман бино кардаам, ба исми Ту хонда шудааст.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки ба дуоҳои одамони тамоми халқҳо ҷавоб диҳад, то онҳо аз Худованд эҳтиром кунанд ва эътироф кунанд, ки маъбад ба Ӯ бахшида шудааст.

1. Даъват ба эҳтиром дар 2 Вақоеънома 6:33

2. Муҳаббати Худо ба ҳамаи халқҳо дар 2 Вақоеънома 6:33

1. Матто 22:37-39 - Ва ӯ ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

2. Ишаъё 56:7 - инҳоро Ман ба кӯҳи муқаддаси худ хоҳам овард, ва онҳоро дар хонаи дуои Худ шод хоҳам кард; қурбониҳои сӯхтании онҳо ва қурбониҳои онҳо дар қурбонгоҳи Ман қабул хоҳад шуд; зеро ки хонаи ман хонаи дуо барои ҳамаи халқҳо номида хоҳад шуд.

2 Вақоеънома 6:34 Агар қавми ту ба муқобили душманони худ бо роҳе ки онҳоро мефиристӣ, ба ҷанг бароянд, ва онҳо ба сӯи ин шаҳре ки Ту баргузидаӣ ва хонае ки ба исми Ту бино кардаам, ба ту дуо гӯянд;

Ба халқи Исроил дастур дода шудааст, ки ҳангоми ба ҷанг бо душманонашон рафтан ба Худо дуо гӯянд.

1. Қувваи дуо дар замони ҷанг

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои низоъ

1. 2 Вақоеънома 6:34

2. Ишаъё 30:15 - "Дар бозгашт ва оромӣ наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати ту хоҳад буд."

2 Вақоеънома 6:35 Пас аз осмон дуо ва илтиҷои онҳоро бишнав ва сабаби онҳоро нигоҳ доред.

Худо дуои халқашро мешунавад ва барои дифоъ аз онҳо чораҳо меандешад.

1. Пайваста дуо гӯед - 1 Таслӯникиён 5:17

2. Худо ҳамеша гӯш мекунад - Забур 5:1-3

1. 2 Вақоеънома 6:35

2. Забур 5:1–3

2 Вақоеънома 6:36 Агар онҳо бар зидди ту гуноҳ кунанд, (зеро касе нест, ки гуноҳ намекунад), ва ту ба онҳо хашмгин шуда, онҳоро пеши душманонашон таслим кун, ва онҳоро асирӣ ба замини дур ё наздик мебаранд. ;

Худо гуноҳҳои халқи Худро мебахшад, аммо агар онҳо дар гуноҳ истодагарӣ кунанд, Ӯ метавонад ба душманонашон иҷозат диҳад, ки онҳоро ба асирӣ баранд.

1. Дар хотир доред, ки омурзиши Худо беканор аст

2. Оқибатҳои шӯриши бардавом

1. Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи Хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кардааст; гуноҳҳои шумо рӯи Ӯро аз шумо пинҳон кардааст, то нашунавад.

2 Вақоеънома 6:37 Аммо агар онҳо дар замине ки дар он асирӣ бурда шудаанд, фикр кунанд, ва дар замини асорати худ рӯ оварда, ба Ту дуо гӯянд: "Мо гуноҳ кардем, бадкорӣ кардаем ва бадӣ кардаем";

Дар 2 Вақоеънома 6:37 Худо исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ҳатто агар онҳо дар сарзамини бегона асир бошанд ҳам, ба ёд оранд ва ба Ӯ дуо гӯянд ва гуноҳҳои худро эътироф кунанд.

1. Қудрати дуо кардан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Қувваи эътирофи гуноҳи мо

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2 Вақоеънома 6:38 Агар онҳо бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ дар замини асорати худ, ки дар он ҷо онҳоро асирӣ бурдаанд, назди Ту баргарданд, ва дар бораи замини онҳо, ки ба падаронашон додай ва ба сӯи шаҳр дуо гӯянд ки ту баргузидай ва ба сӯи хонае ки ба исми Ту бино кардаам;

Халқи Исроил дар бораи замине, ки Худо ба падаронашон додааст, дар бораи шаҳри интихобшуда ва маъбаде, ки ба исми Ӯ сохта шудааст, дуо мегуфтанд.

1. Қувваи Намоз ва Тавба - Чӣ гуна Худованд дуои мардумашро қадр мекунад

2. Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ - чӣ гуна Худо ба дуоҳои қавмаш ҷавоб медиҳад

1. Ирмиё 29:12-14 - "Он гоҳ шумо Маро мехонед ва омада, ба ман дуо гӯед, ва Ман шуморо мешунавам. Ту Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва Маро хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед. Ман пайдо хоҳам шуд. ба воситаи ту, мегӯяд Худованд, ва Ман сарвати туро барқарор хоҳам кард, ва туро аз тамоми халқҳо ва аз ҳамаи ҷойҳое, ки туро рондаам, ҷамъ хоҳам овард, мегӯяд Худованд, ва туро ба он ҷое, ки аз он ҷо туро ба асирӣ фиристодаам, бармегардонам. ».

2. Такрори Шариат 4:29-31 - "Аммо аз он ҷо шумо Худованд Худои худро хоҳед ҷуст ва Ӯро хоҳед ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ҷустуҷӯ кунед. Вақте ки шумо дар мусибатҳо ҳастед, ва ҳамаи ин он чи дар айёми охир ба сари шумо ояд, назди Худованд Худои худ бармегардед ва ба овози Ӯ итоат хоҳед кард, зеро ки Худованд Худои шумо Худои раҳмдил аст, ва Ӯ шуморо тарк намекунад ва туро нест намекунад ва аҳде, ки бо падаронат қасам хӯрда буд, фаромӯш нахоҳад кард. ба онҳо."

2 Вақоеънома 6:39 Он гоҳ аз осмон, ҳатто аз ҷои истиқомати худ, дуо ва илтиҷои онҳоро бишнав, ва кори онҳоро нигоҳ дор, ва қавми худро, ки бар зидди ту гуноҳ кардаанд, бибахш.

Сулаймон аз Худо хоҳиш мекунад, ки дуоҳои халқашро бишнавад ва гуноҳҳояшонро бубахшад.

1. Қувваи Дуои истиғфор

2. Ҷустуҷӯи раҳмати Худо дар замони гуноҳ

1. Яъқуб 5:16-18 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад. Илёс марде буд, ки табиат мисли табиати мо буд ва бо садоқат дуо кард, ки борон наборад ва се солу шаш моҳ дар замин борон наборад ва боз дуо кард ва осмон борон борид ва замин меваи худро дод.

2. Забур 51:1-2 - Ба ман раҳм кун, эй Худо, мувофиқи муҳаббати устувори худ; мувофиқи марҳамати фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳи ман пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун.

2 Вақоеънома 6:40 Акнун, эй Худои ман, бигзор чашмони Ту кушода бошад, ва гӯшҳои Ту ба дуое ки дар ин макон дода мешавад, бодиққат бошанд.

Сулаймон дуо мекунад, ки Худо ба дуоҳое, ки аз маъбад карда мешавад, бодиққат бошад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо дархостҳои моро иҷро мекунад

2. Ҷустуҷӯи таваҷҷуҳи Худо: Дарки аҳамияти намоз

1. Забур 145:18-19 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Ӯ хоҳиши онҳоеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро хоҳад кард: низ фарьёди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот хоҳад дод.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2 Вақоеънома 6:41 Пас, алҳол, эй Худованд Худо, ба оромгоҳи Худ бархез, ва сандуқи қуввати Худ; бигзор коҳинонат, эй Худованд Худо, наҷотро дар бар кунанд, ва муқаддасони Ту аз некӣ шодӣ кунанд.

Худо даъват карда мешавад, ки бархезад ва бигзор коҳинонаш наҷотро дар бар кунанд ва муқаддасони Ӯ аз некӣ шод шаванд.

1. Кудрати начот ва некии Худованд

2. Дар оромгоҳи Худованд шодӣ кардан

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, ва ҷомаи адолатро дар бар ман кардааст.

2. Забур 131:8 - Бархез, эй Худованд, ба оромгоҳи Худ; ту ва сандуқи тавоноии ту.

2 Вақоеънома 6:42 Эй Худованд Худо, рӯи тадҳиншудаи Худро рӯй нагардон: марҳамати бандаи Худ Довудро ба ёд овар.

Сулаймон ба Худо дуо мекунад, ки марҳамати Довуд, тадҳиншудаи Худоро ба ёд орад.

1. Қувваи дуо: Ёдоварӣ аз раҳмати Довуд

2. Тадҳиншудаи Худо: Вазифаи мо дар ҳаққи онҳо дуо кардан

1. Забур 103:17: Аммо марҳамати Худованд аз абад то абад бар тарсиёни Ӯст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон.

2. 1 Подшоҳон 12:22: Зеро ки Худованд қавми Худро ба хотири исми бузурги худ тарк нахоҳад кард, зеро ки Худованд писанд омад, ки шуморо халқи Худ гардонад.

2 Вақоеънома дар боби 7 анҷом ёфтани маъбад ва маросими ба Худо бахшидан, инчунин ҷавоби Худо ба дуои Сулаймон тасвир шудааст.

Параграфи 1: Боб бо тавсифи маросими бахшидан оғоз мешавад. Сулаймон ва тамоми исроилиён дар назди маъбад ҷамъ мешаванд, то қурбонӣ кунанд ва ба Худо саҷда кунанд. Сарояндагон ва навозандагони левизода бо сурудҳои шукрона Худоро ҳамду сано мегӯянд (2 Вақоеънома 7:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя таъкид мекунад, ки чӣ тавр, вақте ки мардум ибодат мекарданд, абр маъбадро пур мекунад, ҷалоли ҳузури Худо бар он нозил мешавад. Коҳинон аз сабаби зуҳури бузурги ҷалоли илоҳӣ вазифаҳои худро идома дода наметавонанд (2 Вақоеънома 7:2-3).

Сархати 3: Таваҷҷӯҳ ба сухани Сулаймон ба мардум нигаронида шудааст. Ӯ эътироф мекунад, ки Худо ваъдаи Худро бо зиндагӣ дар маъбад иҷро кардааст ва барои садоқати Ӯ миннатдорӣ баён мекунад (2 Вақоеънома 7:4-6). Ӯ исроилиёнро ташвиқ мекунад, ки ба аҳкоми Худо содиқ бимонанд, то онҳо минбаъд низ баракатҳои Ӯро эҳсос кунанд.

Сархати 4: Дар ин гузориш тасвир шудааст, ки чӣ тавр Сулаймон қурбонии зиёди чорво ва гӯсфандонро барои тамоми Исроил бахшидааст. Ин амал бо зиёфате, ки ҳафт рӯз давом мекунад, ҳамроҳӣ мекунад ва дар он вақт онҳо дар ҳузури Худо хурсандона ҷашн мегиранд (2 Вақоеънома 7:4-10).

Сархати 5: Ин боб бо гузориши ташрифи шабона аз ҷониби Худо ба анҷом мерасад. Ӯ ба Сулаймон зоҳир мешавад ва тасдиқ мекунад, ки Ӯ ҳам шахсан ӯро ва ҳам аз номи Исроил дуоашро қабул мекунад. Бо вуҷуди ин, Ӯ инчунин огоҳ мекунад, ки агар Исроил аз Ӯ рӯй гардонад ва худоёни дигарро парастиш кунад, онҳо бо оқибатҳои гуруснагӣ ё мағлубият аз дасти душманонашон дучор хоҳанд шуд (2 Вақоеънома 7:11-22).

Хулоса, боби ҳафтуми 2 Вақоеънома маросими бахшидан ва вокуниши илоҳӣ дар маъбади Сулаймонро тасвир мекунад. Таъкид кардани анҷомёбӣ тавассути фидокорӣ ва зуҳури азим. Зикр кардани эътироф ба иҷрои илоҳӣ ва ташвиқ ба вафодорӣ. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиро нишон медиҳад, ки садоқати шоҳ Сулаймонро тавассути баргузории маросимҳои мукаммал нишон медиҳад, ки ҳадафи он бахшида шудани маъбади хонаи Худо бо эҳтироми бузург ва таъкид кардани ҷашни шодмонӣ таҳти роҳбарии хирадмандона ва тасдиқи иҷрошавии бунёди фазоҳои муқаддас, ки дар он исроилиён ифода ёфтааст. ҳузур дар маросимҳои ибодат, ки дар ҳудуди муқаддаси он гузаронида мешаванд, аз абр, ки рамзи ҷалол ба поён мерасад, васияте, ки ӯҳдадорӣ ба нигоҳ доштани робитаи рӯҳонӣ байни Офаридгор ва халқи баргузидаи Ӯст, таҷассумгари ягонагии ҷомеаи исроилӣ тавассути изҳори миннатдорӣ ва таъкид кардани аҳамияти итоаткорӣ ба аҳком як ёдоварии тантанавӣ. дар бораи оқибатҳои рӯйгардонӣ аз ибодати ҳақиқӣ, ҳодисае, ки бо зиёрати илоҳӣ нишон дода шудааст, ки тасдиқи пазириши роҳбарии ҳарду подшоҳ ва дуои шафоъати ӯ аз номи ҳушдор аз гумроҳӣ аз роҳе, ки ба сӯи баракатҳо мебарад. барои тавбаи самимӣ дар замонҳое, ки миллат аз роҳи худ дур мешавад, васиятеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадориро оид ба эҳтироми муносибатҳои аҳди байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 7:1 Вақте ки Сулаймон дуо гуфтанро ба охир расонд, оташ аз осмон фуруд омада, қурбонии сӯхтанӣ ва забҳҳоро фурӯ бурд; ва ҷалоли Худованд хонаро пур кард.

Сулаймон дуо кард ва оташ аз осмон фуруд омад ва ҳадияҳоро фурӯ бурд ва ҷалоли Худованд хонаро пур кард.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр аз Худо посух гирифтан мумкин аст

2. Ҷустуҷӯи ҳузури Худо: Таҷрибаи ҷалоли Худованд

1. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

2. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман низ Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд буд ва қатори ӯ маъбадро пур кард. Дар болои он серафиҳо меистоданд: ҳар яке шаш бол дошт; бо дугонааш руяшро пушонд ва бо дутоаш пойхои худро пушонд ва бо дутоаш парвоз кард. Ва яке ба дигаре нидо карда, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст, Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст».

2 Вақоеънома 7:2 Ва коҳинон натавонистанд ба хонаи Худованд даромаянд, зеро ки ҷалоли Худованд хонаи Худовандро пур карда буд.

Ҷалоли Худованд хонаи Худовандро пур карда, ба коҳинон монеъ шуд, ки ба онҳо дохил шаванд.

1. Қудсияти Худо ва чӣ гуна мо бояд ҷавоб диҳем

2. Тасбеҳи Худо бо амалҳои худ

1. Ишаъё 6:1-7 - Ҷалоли Худо ба Ишаъё дар рӯъё зоҳир шуд.

2. Забур 29:2 - Ба Худованд ҷалоле, ки исми Ӯст, васф кунед.

2 Вақоеънома 7:3 Ва ҳангоме ки тамоми банӣ-Исроил диданд, ки чӣ гуна оташ фуруд омад, ва ҷалоли Худованд бар хона фурӯд омад, онҳо бар сангфарш рӯй ба замин зада, саҷда карданд ва Худовандро ҳамду сано хонданд, гуфт: «Зеро ки вай некист; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Банӣ-Исроил диданд, ки оташ фуруд омад ва ҷалоли Худованд бар хона афтод, ва ба Худованд саҷда карданд ва Ӯро барои эҳсон ва марҳамати Ӯ ҳамду сано хонданд.

1. Қувваи Тағйирдиҳандаи Ибодат: Таҷрибаи ҳузури Худо.

2. Раҳмати Худо: дарёфти роҳат дар муҳаббат ва меҳрубонии ӯ.

1. Забур 118: 1-4 - "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст; зеро ки муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст! Бигзор Исроил бигӯяд: Муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Бигзор хонаи Ҳорун бигӯяд: Муҳаббати устувори Ӯ пойдор аст! Бигзор тарсҳои Худованд бигӯянд: «Муҳаббати устувори Ӯ то абад поянда аст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2 Вақоеънома 7:4 Ва подшоҳ ва тамоми қавм ба ҳузури Худованд қурбонӣ оварданд.

Подшоҳ ва тамоми мардум барои Худованд қурбонӣ карданд.

1. Қувваи қурбонӣ - чӣ гуна он моро ба Худо наздик мекунад

2. Парастиши Худо ба воситаи садақа - Муҳимияти қурбонӣ

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2. Ибодат 7: 11-14 - Ин аст қонуни қурбонии мушоракат, ки касе метавонад ба Худованд тақдим кунад: Агар вай онро барои шукргузорӣ пешниҳод кунад, пас бояд бо қурбонии шукргузорӣ кулчаҳои фатири омехта бо равған, варақҳои фатирӣ густурданд бо равған ва кулчаҳои орди маҳинро бо равған хуб омехта мекунанд. Дар баробари қурбонии шукргузорӣ вай аз ҳар навъ яктоашро ҳамчун ҳадия тақдим намуда, онро бо қурбонии шукргузорӣ ба коҳин медиҳад. Ва коҳин онҳоро дар дуд бар қурбонгоҳ ҳамчун қурбонии оташин барои Худованд тақдим хоҳад кард. Коҳин насиби ёдбуди он ва қурбонии шукргузорӣ барои Худованд қурбонии оташин хоҳад кард; ин нишонаи қурбонии сулҳ аст.

2 Вақоеънома 7:5 Ва подшоҳ Сулаймон бисту ду ҳазор гов ва саду бист ҳазор гӯсфандро қурбонӣ кард, ва подшоҳ ва тамоми қавм хонаи Худоро бахшиданд.

Шоҳ Сулаймон барои бахшидани хонаи Худо 22 000 гов ва 120 000 гӯсфанд қурбонӣ кард.

1. Муҳимияти ба Худо бахшидани худ.

2. Қудрати қурбонӣ барои Худо.

1. 1 Вақоеънома 29:11–13; Эй Парвардигори ман, бузургӣ ва қудрат ва ҷалол ва пирӯзиву ҷалол аз они туст, зеро ҳар чӣ дар осмонҳову замин аст, аз они туст. Подшоҳӣ аз они туст, эй Худованд, ва Ту сарафрозӣ аз ҳама. Сарват ҳам, шараф ҳам аз туст, Ту бар ҳама ҳукмронӣ. Дар дасти туст қувват ва тавоноӣ, ва дар дасти туст бузург кардан ва ба ҳама қувват бахшидан.

2. Забур 50:14–15; Барои Худо қурбонии шукргузорӣ кунед ва назрҳои худро ба Худои Таоло ба ҷо оваред ва дар рӯзи сахтӣ маро бихонед; Ман туро наҷот медиҳам, ва ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2 Вақоеънома 7:6 Ва коҳинон мунтазири кори худ буданд: левизодагон низ бо асбобҳои мусиқии Худованд, ки Довуд подшоҳ барои ҳамду санои Худованд сохта буд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст, вақте ки Довуд дар хизмати онҳо ҳамду сано мегуфт; ва коҳинон дар пеши онҳо карнай навохтанд, ва тамоми Исроил бархостанд.

Коҳинон ва левизодагон дар маъбад хизмат карда, барои ҳамду санои Довуд дар бораи Худованд асбобҳои мусиқӣ менавохтанд, ва коҳинон, вақте ки тамоми Исроил истода буданд, карнай навохтанд.

1. Раҳмати Худованд то абад пойдор аст

2. Хизмат бо мусиқӣ ва асбобҳои ситоиш

1. Забур 136:1-2 - "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст; муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст".

2. Забур 100:4-5 - "Аз дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; Ӯро шукр гӯед ва исми Ӯро ҳамду сано гӯед. Зеро ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст; вафодории Ӯ дар тамоми наслҳо боқӣ мемонад."

2 Вақоеънома 7:7 Ва Сулаймон миёнаи ҳавлиро, ки дар назди хонаи Худованд буд, тақдис кард, зеро ки дар он ҷо қурбониҳои сӯхтанӣ ва чарбуи қурбониҳои саломатиро тақдим намуд, зеро қурбонгоҳи мисинеро, ки Сулаймон сохта буд, қабул карда натавонист. қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбониҳои ордӣ ва чарбуро.

Сулаймон майдонро дар назди хонаи Худованд тақдис кард ва қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ оварда, зеро қурбонгоҳи биринҷӣ барои нигоҳ доштани онҳо кофӣ набуд.

1. Муҳимияти бахшида шудан ба хонаи Худо - 2 Вақоеънома 7:7

2. Қудсияти Хонаи Худованд - 2 Вақоеънома 7:7

1. Хуруҷ 30:1-10 Дастурҳои Худо дар бораи қурбонгоҳи бухур

2. Ибодат 1:1-17 - дастурҳои Худо оид ба қурбониҳои сӯхтанӣ

2 Вақоеънома 7:8 Дар айни замон Сулаймон ва тамоми Исроил, ки бо ӯ, як ҷамоати хеле бузург, аз вуруди Ҳомот то дарёи Миср, ҳафт рӯз ид карданд.

Сулаймон як зиёфати ҳафтрӯзае баргузор кард, ки дар он як ҷамоати бузурги одамон аз Ҳамот то дарёи Миср иштирок доштанд.

1. Худо ҳатто дар лаҳзаҳои хурсандӣ ва ҷашн ба мо ғамхорӣ мекунад.

2. Мо бояд ҳамеша дар ёд дошта бошем, ки шукронаи неъматҳоеро, ки ба мо дода шудааст, баён кунем.

1. Такрори Шариат 12:7 - Ва дар он ҷо шумо ба ҳузури Худованд Худои худ хоҳед хӯрд, ва аз ҳар он чи ба дасти худ мерасонед, шод хоҳед шуд, ки шумо ва аҳли байти шумо, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст.

2. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед: ба Ӯ шукр гӯед ва исми Ӯро баракат диҳед.

2 Вақоеънома 7:9 Ва дар рӯзи ҳаштум онҳо ҷамъомади тантанавӣ барпо карданд, зеро ки қурбонгоҳро ҳафт рӯз ва идро ҳафт рӯз ба ҷо оварданд.

Халқи Исроил бахшида шудани қурбонгоҳ ва идро ҳамагӣ понздаҳ рӯз ҷашн гирифтанд.

1. Муҳимияти ба Худо бахшидани вақт

2. Таҷлили шодмонии ибодат

1. Забур 100:2 - Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Эфсӯсиён 5:15-20 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред,

зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2 Вақоеънома 7:10 Ва дар рӯзи сею бистуми моҳи ҳафтум ӯ қавмро ба хаймаҳои худ фиристод, то ки аз некие ки Худованд ба Довуд ва Сулаймон ва ба қавми худ Исроил нишон дода буд, шод ва шод буд. .

Худо ба Довуд, Сулаймон ва Исроил меҳрубонӣ зоҳир кард ва мардум бо шодӣ ҷашн гирифтанд.

1. Таҷлили некии Худо

2. Гирифтани неъматҳои Худо

1. Забур 118:1-2 Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад. Бигзор Исроил бигӯяд: Муҳаббати Ӯ абадӣ аст.

2. Эфсӯсиён 1:7-8 Мо дар Ӯ ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, яъне омурзиши гуноҳҳо, мувофиқи сарвати файзи Худо, ки Ӯ бар мо фаровон кардааст.

2 Вақоеънома 7:11 Ҳамин тавр Сулаймон хонаи Худованд ва хонаи подшоҳро ба итмом расонид, ва ҳар он чи ба дили Сулаймон омада буд, то дар хонаи Худованд ва дар хонаи худ созад, ӯ муваффақ шуд.

Сулаймон сохтмони маъбади Худованд ва қасри шоҳии худро анҷом дода, ҳамаи ҳадафҳои худро бомуваффақият иҷро кард.

1. Чӣ тавр итоаткории мо ба Худо муваффақият ва шукуфоӣ меорад - 2 Вақоеънома 7:11

2. Чӣ тавр Худо кӯшишҳои моро мукофот медиҳад - 2 Вақоеънома 7:11

1. Такрори Шариат 5:33 - "Бо ҳар роҳе ки Худованд Худои худ ба ту амр фармудааст, рафтор кун, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ.

2. Масалҳо 16:3 - "Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд".

2 Вақоеънома 7:12 Ва Худованд шабона ба Сулаймон зоҳир шуда, ба ӯ гуфт: «Дуои туро шунидам ва ин ҷоро барои худ хонаи қурбонӣ интихоб кардам».

Худо ба Сулаймон зоҳир шуд ва дуоҳои ӯро қабул кард ва маъбади Ерусалимро ҳамчун ҷои қурбонӣ интихоб кард.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад ва моро бо ҳузури худ подош медиҳад.

2. Файзи Худо ба мо баракатҳое меорад, ки онҳоро бо дигарон мубодила кардан мумкин аст.

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

2. Матто 6:13 - Ва моро ба васваса наандоз, балки моро аз бадӣ раҳоӣ деҳ.

2 Вақоеънома 7:13 Агар ман осмонро баста бошам, то ки борон нашавад, ё ба малахҳо амр диҳам, ки заминро бихӯранд, ё ба миёни қавми худ вабо фиристам;

Худо бар ҳама чиз ҳукмфармост, аз ҷумла борон, малах ва вабо.

1. Фаҳмидани ҳокимияти Худо дар замонҳои душвор

2. Воқеияти назорати Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Матто 28:18 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст».

2 Вақоеънома 7:14 Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои бади худ рӯй гардонанд; он гоҳ Ман аз осмон шунида, гуноҳи онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки агар халқи Ӯ фурӯтанӣ кунад, дуо гӯяд, рӯи Ӯро биҷӯяд ва аз роҳҳои бади худ рӯй гардонад, заминро мебахшад ва шифо хоҳад дод.

1. Қувваи тавба: раҳмати Худо ва барқарорсозии замин

2. Замини шифоёфта: баракати Худо ва баргардонидани рӯҳҳои мо

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд Таоло ва Таоло, ки сукунати ҷовидонӣ аст, ва исми Ӯ муқаддас аст; Ман дар макони баланд ва муқаддас сокин ҳастам, бо он ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳи фурӯтанонро эҳё кунад ва дили тавбакоронро эҳё кунад.

2. Ирмиё 33:6 - Инак, Ман онро саломатӣ ва табобат хоҳам овард, ва онҳоро шифо хоҳам дод ва фаровонии осоиштагӣ ва ростиро ба онҳо ошкор хоҳам кард.

2 Вақоеънома 7:15 Акнун чашмони ман кушода хоҳанд шуд, ва гӯшҳои ман ба дуое ки дар ин ҷо карда мешавад, хоҳанд буд.

Худованд чашму гӯши ӯро ба дуои халқаш мекушояд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад

2. Худо гӯш мекунад: Чӣ тавр бо Худо тавассути дуо пайвастан мумкин аст

1. Яъқуб 4:2-3 Шумо надоред, зеро намепурсед. Шумо мепурсед ва намегиред, зеро хато талаб мекунед, ки онро ба ҳавасҳои худ сарф кунед.

2. 1 Юҳанно 5:14-15 Ва ин боварӣест, ки мо дар назди Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ дар ҳар чизе ки мо талаб кунем, моро мешунавад, мо медонем, ки хоҳишҳое дорем, ки аз Ӯ талаб кардаем.

2 Вақоеънома 7:16 Зеро ки алҳол Ман ин хонаро баргузидаам ва тақдис кардам, то ки исми Ман то абад дар он ҷо бошад, ва чашмони ман ва дили ман то абад дар он хоҳанд буд.

Худо хонаи Худовандро баргузид ва тақдис кард, то исми Ӯ то абад ҷалол бошад ва чашму дилаш ҳамеша дар он бошад.

1. Қудрати ҳузури Худо - Чӣ тавр муқаддас шудани Худо дар хонаи Худованд ҳаёти моро дигаргун месозад.

2. Муҳаббати ҷовидонаи Худо - Чӣ гуна ваъдаи Худо дар бораи мондан дар хонаи Худованд намунаи муҳаббати пойдори Ӯст.

1. Такрори Шариат 10:8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам мекунанд. имруз.

2. Ишаъё 66:1 - Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти ман аст, ва замин тахтаи ман аст; хонае, ки барои ман месозӣ, чӣ гуна аст ва ҷои оромиши ман чист?

2 Вақоеънома 7:17 Ва ту, агар ту пешопеши ман рафтор хоҳӣ кард, чунон ки падарат Довуд рафтор карда буд, ва мувофиқи ҳар он чи ба ту амр фармудаам, ба ҷо овар, ва фароиз ва аҳкоми Маро риоя хоҳӣ кард;

Худо ба мо амр медиҳад, ки ҳамон тавре ки падарамон Довуд рафтор карда буд, рафтор кунем ва ба аҳкому фароизи Ӯ итоат кунем.

1. Роҳи мӯътамади Довуд - омӯхтани намунаи вафодорӣ, ки Довуд барои мо гузоштааст ва чӣ тавр мо метавонем ба он пайравӣ кунем.

2. Итоати фармудаҳои Худо - Баррасии аҳамияти риояи аҳком ва фармудаҳои Худо.

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Матто 7:24-27 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2 Вақоеънома 7:18 Он гоҳ тахти салтанати туро устувор хоҳам кард, чунон ки бо падарат Довуд аҳд карда, гуфтаам: "Одамеро, ки дар Исроил ҳоким бошад, аз ту маҳрум нахоҳад кард".

Худо ба подшоҳ Сулаймон ваъда дод, ки то даме ки ӯ содиқ монд, тахту салтанати ӯ бехатар хоҳад буд.

1. Вафодории Худо амнияти мост

2. Вафодории Худо қуввати мост

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Вақоеънома 7:19 Аммо агар рӯй гардонед ва фароиз ва аҳкоми Маро, ки пеши шумо гузоштаам, тарк кунед, ва рафта, худоёни дигарро ибодат намоед ва ба онҳо саҷда кунед;

Худо халқи Исроилро ҳушдор медиҳад, ки ба қонунҳо ва аҳкоми Ӯ содиқ бимонанд, вагарна онҳо рӯй гардонанд ва худоёни дигарро парастиш кунанд, ба оқибатҳо дучор хоҳанд шуд.

1. Ваъдаҳои Худо: баракати содиқ мондан ба аҳком ва аҳкоми Ӯ

2. Оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо: хатари ибодати худоёни дигар

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард. Ба назари худ доно набошед; аз Худованд битарсед ва аз бадӣ дур шавед.

2 Вақоеънома 7:20 Он гоҳ Ман онҳоро аз замини худ, ки ба онҳо додаам, аз реша канам; ва ин хонаро, ки ба исми Худ тақдис кардаам, аз назари худ дур хоҳам кард, ва онро дар байни тамоми халқҳо масал ва калом хоҳам дод.

Худо огоҳ мекунад, ки банӣ-Исроилро аз замине, ки ба онҳо додааст, дур мекунад ва хонаи муқаддаси худро дар байни тамоми халқҳо масал ва калом хоҳад кард.

1. "Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои исроилиён"

2. «Аҳамияти риояи Каломи Худо»

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Ваъдаи Худо дар бораи баракатҳо барои итоат ва лаънат барои беитоатӣ

2. Луқо 6:46-49 - Масали Исо дар бораи бинокорони доно ва нодон

2 Вақоеънома 7:21 Ва ин хона, ки баланд аст, барои ҳар касе ки аз он мегузарад, дар ҳайрат хоҳад буд; то ки бигӯяд: "Чаро Худованд бо ин замин ва ин хона чунин рафтор кард?"

Хонаи Худованд чунон бузург буд, ки барои ҳамаи роҳгузарон ҳайратовар буд ва онҳоро водор мекард, ки чаро Худованд чунин кор кард.

1. Мӯъҷизаи хонаи Худованд: Баррасии бузургии манзили Худо

2. Тарс дар ҳузури Худои Қодири Мутлақ: Эҳсоси ҳайрат аз ҷалоли Худованд

1. Забур 144:3-4 - Худовандо, одам чист, ки ӯро мешиносӣ! ё писари одам, ки дар бораи ӯ ҳисоб кунӣ! Одам мисли ботил аст: айёми ӯ мисли сояе аст, ки гузаранда аст.

2. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2 Вақоеънома 7:22 Ва ҷавоб дода шавад: "Азбаски онҳо Худованд Худои падарони худро, ки онҳоро аз замини Миср берун оварда буд, тарк карданд, ва худоёни дигарро дастгир карда, ба онҳо саҷда карданд ва ба онҳо ибодат карданд; хамаи ин бадро ба сари онхо овард.

Худо бар халқи Исроил ҷазо дод, ки Ӯро тарк карда, ба худоёни дигар саҷда карданд.

1. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо ва оқибатҳои бевафоӣ

2. Тавба ва бозгашт ба сӯи Худо

1. Такрори Шариат 11:16-17 Худро эҳтиёт кунед, ки дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва ба онҳо саҷда кунед; Ва он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зад, ва Ӯ осмонро бастааст, то ки борон наборад, ва замин меваи худро надиҳад; ва мабодо аз замини некӯе, ки Худованд ба шумо медиҳад, зуд нобуд нашавед.

2. Ирмиё 17:13 Эй Худованд, умеди Исроил, ҳамаи онҳое ки Туро тарк мекунанд, хиҷил хоҳанд шуд, ва онҳое ки аз ман дур мешаванд, дар замин навишта хоҳанд шуд, зеро ки онҳо Худовандро, чашмаи обҳои ҳаётро тарк кардаанд.

2 Вақоеънома боби 8 дар бораи фаъолиятҳо ва дастовардҳои Сулаймон пас аз ба итмом расидани маъбад, аз ҷумла сохтмони шаҳрҳои гуногун ва маъмурияти ӯ тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо нишон додани кӯшишҳои Сулаймон дар сохтмон ва мустаҳкам кардани шаҳрҳо оғоз мешавад. Вай шаҳрҳоеро, ки қаблан падараш Довуд забт карда буд, барқарор ва мустаҳкам мекунад. Ин шаҳрҳо ҳамчун маркази нигоҳдории лавозимот, аробаҳо ва аспҳо хизмат мекарданд (2 Вақоеънома 8:1-6).

Сархати 2: Ҳикоя ба муносибати Сулаймон бо Ҳиром, подшоҳи Тир, тамаркуз мекунад. Онҳо ба як созишномаи тиҷоратӣ машғуланд, ки дар он Ҳирам ба ивази маводи ғизоӣ аз Исроил барои лоиҳаҳои сохтмонии Сулаймон дарахти кедр ва коргарони ботаҷриба таъмин мекунад (2 Вақоеънома 8:7-10).

Параграфи 3: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Сулаймон лоиҳаҳои гуногуни сохтмонро иҷро мекунад. Ӯ барои нигоҳдорӣ шаҳрҳои иловагӣ, инчунин иншооти ҳарбӣ, аз қабили шаҳрҳои аробаҳо ва пойгоҳҳои сараҳо месозад (2 Вақоеънома 8:4-6). Ӯ инчунин Ерусалимро тавассути васеъ кардани ҳудуди он обод мекунад (2 Вақоеънома 8:11).

Сархати 4: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Сулаймон системаи муташаккили идоракуниро таъсис додааст. Ӯ мансабдоронро коҳинон,

левизодагон ва маъмуронро таъин мекунад, то ҷанбаҳои гуногуни салтанатро назорат кунанд (2 Вақоеънома 8:14-16). Илова бар ин, ӯ дар маъбад қурбониҳои мунтазамро мувофиқи талаботе, ки дар шариати Худо зикр шудааст, ташкил мекунад (2 Вақоеънома 8:12–13).

Параграфи 5: Боби мазкур бо зикри он, ки чӣ тавр Сулаймон киштиҳоро барои тиҷорат бо кишварҳои дур, ба монанди Офир барои тилло ва дигар сарватҳои қиматбаҳо мефиристад, хотима меёбад. Ин корхонаҳои тиҷоратӣ ба Исроил дар замони ҳукмронии Сулаймон сарвати бузург меоранд (2 Вақоеънома 8:17-18).

Хулоса, боби ҳаштуми 2 Вақоеънома фаъолиятҳои пас аз маъбад ва дастовардҳои маъмурии Сулаймонро тасвир мекунад. Таваҷҷуҳи сохтмон ва таҳкими шаҳрҳо. Зикр кардани созишномаи тиҷоратӣ бо Ҳирам ва лоиҳаҳои гуногуни сохтмонӣ. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиро нишон медиҳад, ки ҳарду кӯшишҳои шоҳ Сулаймонро тавассути бунёди марказҳои мустаҳкаме, ки ба таъмини амният нигаронида шудаанд ва таъкид ба шукуфоии иқтисодӣ тавассути ҷалби созишномаҳои тиҷоратии байналмилалӣ, ки аз шарикӣ бо шоҳ Ҳирам мисол шудааст, васиятест, ки ҳикматро дар самти истифодаи захираҳои мавҷуда инъикос мекунад. идоракунии муассир дар зери роҳбарии оқилона тавассути таъсиси сохторҳои маъмурӣ, ки фаъолияти мӯътадил дар дохили салтанатро таъмин мекунад, тасдиқи иҷроиш барои таъсиси давлати шукуфон, ки дар он одамон метавонанд ривоҷ диҳанд, васиятеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадориро ба идоракунии масъулиятнок бар баракатҳои ба Исроил додашуда нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 8:1 Ва воқеъ шуд, ки дар охири бист сол, ки дар он Сулаймон хонаи Худованд ва хонаи худро бино карда буд,

Пас аз бист соли сохтани хонаи Худованд ва хонаи худ, Сулаймон ду сохтмонро ба анҷом расонд.

1. Арзиши бахшидан: Тадқиқот дар 2 Вақоеънома 8:1

2. Қувваи истодагарӣ: Мулоҳиза дар 2 Вақоеънома 8:1

1. 1 Вақоеънома 22:14 - «Акнун, инак, дар изтироби худ барои хонаи Худованд сад ҳазор талант тилло ва ҳазор ҳазор талант нуқра ва мис ва оҳани бевазн омода кардам; фаровон аст: чубу тахта ва санг низ тайёр кардам, ва ту ба он илова кун».

2. 3 Подшоҳон 6:38 - "Ва дар соли ёздаҳум, дар моҳи Бул, ки моҳи ҳаштум аст, хона дар тамоми қисматҳои он, ва мувофиқи тамоми услуби он ба итмом расид; ӯ ҳафт сол низ ҳамин тавр буд. дар сохтани он».

2 Вақоеънома 8:2 Ва шаҳрҳоеро, ки Ҳуром ба Сулаймон баргардонида буд, Сулаймон онҳоро бино кард ва банӣ-Исроилро дар он ҷо сокин кард.

Сулаймон шаҳрҳоеро сохт, ки Ҳурам барқарор карда буд ва ба исроилиён иҷозат дод, ки дар он ҷо зиндагӣ кунанд.

1. Вафодории Худо дар барқарорсозии халқи худ дида мешавад

2. Муҳаббати Худо тавассути ризқу рӯзии Ӯ ба халқаш зоҳир мешавад

1. Забур 107:1-2 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад. Бигзор фидияёфтагони Худованд достони худро нақл кунанд, ки Ӯ аз дасти душман раҳо кардааст.

2. Ишаъё 53: 4-6 - Албатта, ӯ дарди моро гирифт ва ранҷу азобҳои моро бар дӯш гирифт, аммо мо ӯро аз ҷониби Худо ҷазо дода, аз ҷониби ӯ зарба задан ва ранҷу азоб медидем. Аммо вай барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем. Хама мо мисли гусфандон гумрох шудем, хар яки мо ба рохи худ рафтем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2 Вақоеънома 8:3 Ва Сулаймон ба Ҳамосӯба рафта, бар он ғолиб омад.

Сулаймон ба Ҳамосӯба рафт ва онро забт кард.

1. Қудрати Худо ба воситаи тоат

2. Қувваи роҳбарии мӯътамад

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супоред, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 8:4 Ва Тадмурро дар биёбон ва тамоми шаҳрҳои анборе, ки дар Ҳамот бино кард, бино кард.

Сулаймон Тадмор ва дигар шаҳрҳои мағозаҳоро дар Ҳамот сохт.

1. Ахамияти барпо намудани тахкурсии мустахкам.

2. Арзиши омодагӣ ба оянда.

1. Матто 7:24-27 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2. Масалҳо 24:3-4 - Ба воситаи ҳикмат хона бино мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад; бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гуворо пур мешаванд.

2 Вақоеънома 8:5 Ва Байт-Ҳӯрӯни боло ва Байт-Ҳӯрӯни поёнро бино кард, ки шаҳрҳои девордор, бо деворҳо, дарвозаҳо ва панҷараҳо;

Сулаймон ду шаҳр, Байт-Ҳӯрӯни боло ва Байт-Ҳӯрӯни поёнро сохт ва онҳоро бо деворҳо, дарвозаҳо ва панҷараҳо мустаҳкам кард.

1. Қувваи омодагӣ: Дарсҳо аз бинои Сулаймон дар Байт-Ҳӯрӯн

2. Арзиши муҳофизат: мустаҳкам кардани ҳаёти мо бо Каломи Худо

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Масалҳо 24:3-4 - Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва бо фаҳм он устувор мешавад; бо дониш ҳуҷраҳо аз ҳама сарватҳои гаронбаҳо ва гуворо пур мешаванд.

2 Вақоеънома 8:6 Ва Баалот, ва тамоми шаҳрҳои анборе, ки Сулаймон дошт, ва тамоми шаҳрҳои аробаҳо, ва шаҳрҳои саворон, ва ҳар он чиро, ки Сулаймон мехост, дар Ерусалим ва Лубнон ва дар тамоми замини ҳукмронии ӯ.

Сулаймон дар сарзамини салтанати худ шаҳрҳои зиёде ва анборҳои зиёде сохт.

1. Барои сохтани як чизи бузург аз таваккал кардан натарсед.

2. Худо моро даъват мекунад, ки истеъдодҳои худро барои беҳбудии ҷаҳон истифода барем.

1. Масалҳо 16:3 Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2 Вақоеънома 8:7 Дар бораи тамоми қавме ки аз ҳиттиён ва амӯриён, ва фариззиён, ва ҳивиён ва ябусиён, ки аз Исроил набуданд, боқӣ мондаанд,

Вақоеънома 8:7 дар бораи ҳамаи гурӯҳҳои ғайриисроилӣ, ки дар минтақа мондаанд, сухан меравад.

1. Вафодории Худо барои нигоҳ доштани халқи худ сарфи назар аз мухолифат

2. Аҳамияти ваҳдати мӯъминон

1. Ишаъё 27:6 - "Онҳое, ки меоянд, дар Яъқуб реша хоҳанд кард; Исроил гул мекунад ва навда хоҳад кард, ва рӯи ҷаҳонро аз мева пур хоҳад кард".

2. Такрори Шариат 7:6 - "Зеро ки шумо барои Худованд Худои худ халқи муқаддас ҳастед; Худованд Худои шумо шуморо баргузидааст, то ки қавме барои Худ бошед, ганҷи махсусе аз ҳамаи халқҳои рӯи замин".

2 Вақоеънома 8:8 Аммо аз фарзандони онҳо, ки баъд аз онҳо дар замин боқӣ монданд, ва банӣ-Исроил онҳоро нахӯрда буданд, Сулаймон то имрӯз хироҷ медод.

Сулаймон фарзандони боқимондаи мардумро дар ин сарзамин водор кард, ки то имрӯз ба ӯ эҳтиром гузоранд.

1. Озодии ҳақиқӣ дар итоат ба иродаи Худо пайдо мешавад.

2. Мо барои ғамхорӣ нисбати ҳамватанони худ масъулем.

1. Матто 10:39 - Ҳар кӣ ҷони худро ёбад, онро аз даст медиҳад ва ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод медиҳад, онро хоҳад ёфт.

2. 1 Юҳанно 3:16 - Аз ин мо муҳаббатро медонем, зеро Ӯ ҷони Худро барои мо фидо кардааст.

2 Вақоеънома 8:9 Аммо аз банӣ-Исроил Сулаймон ҳеҷ касро барои кори худ ғулом накардааст; вале онҳо мардони ҷангӣ ва сардорони сардорони ӯ ва сардорони аробаҳо ва саворони ӯ буданд.

Сулаймон ҳеҷ яке аз банӣ-Исроилро хизматгорони худ нагардонд, балки онҳо сарбозон, фармондеҳон ва сардорони аробаҳо ва саворони ӯ буданд.

1. Қувваи халқи Исроил: Чӣ гуна Сулаймон тавоноии халқи худро барои сохтани салтанати қавӣ истифода бурд.

2. Ҷустуҷӯи ҷойгоҳи мо дар Салтанат: Чӣ тавр инъомҳо ва истеъдодҳои худро ба манфиати салтанат кашф ва истифода кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва ӯ баъзе аз ҳаввориёнро дод; ва баъзе паёмбарон; ва баъзеҳо, башоратдиҳандагон; ва баъзеҳо, пасторҳо ва муаллимон; Барои комил шудани муқаддасон, барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ: то даме ки ҳамаи мо дар ягонагии имон ва шинохти Писари Худо ба одами комил биёем. андозаи камолоти Масеҳ.

2 Вақоеънома 8:10 Ва инҳо дусаду панҷоҳ нафар сардорони нозирони подшоҳ Сулаймон буданд, ки бар қавм ҳукмронӣ мекарданд.

Шоҳ Сулаймон 250 афсар дошт, ки барои ҳукмронӣ ва идоракунии мардум масъул буданд.

1. Қудрати роҳбарӣ - Таҳқиқи аҳамияти роҳбарӣ ва масъулияте, ки бо он меояд.

2. Вазифаи ҳоким - Баррасии наќши ҳоким ва ниёз ба хирад ва адолат.

1. Масалҳо 20:8 - Подшоҳе, ки бар тахти доварӣ нишастааст, бо чашмони худ ҳама бадиҳоро мағлуб мекунад.

2. Масалҳо 16:10 - Қарори илоҳӣ аз забони подшоҳ аст; даҳони ӯ набояд дар ҳукм хато кунад.

2 Вақоеънома 8:11 Ва Сулаймон духтари фиръавнро аз шаҳри Довуд ба хонае, ки барои вай бино карда буд, ба воя расонд, зеро ӯ гуфта буд: «Зани ман дар хонадони Довуд, подшоҳи Исроил сокин нахоҳад шуд, зеро муқаддасанд, ки сандуқи Худованд ба он ҷо омадааст.

Сулаймон духтари фиръавнро аз шаҳри Довуд ба хонае, ки барои вай сохта буд, кӯчонд, зеро мехост, ки занаш дар ҷои муқаддас зиндагӣ кунад.

1. Аҳамияти зиндагӣ дар ҷои муқаддас.

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои итоат кардан ба аҳкоми Худованд.

2. Хуруҷ 19:5-6 - Халқи Худо бояд халқи муқаддас бошад.

2 Вақоеънома 8:12 Ва Сулаймон дар қурбонгоҳи Худованд, ки дар назди равоқ бино карда буд, барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ овард,

Сулаймон дар қурбонгоҳе, ки дар назди айвон сохта буд, барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ овард.

1. Маънои қурбонии бахшидашуда чист?

2. Чаро мо бояд барои Худованд қурбонӣ кунем?

1. Ҳастӣ 22:13 - Ва Иброҳим чашмони худро боло карда, нигарист, ва инак, аз паси ӯ қӯчқоре дар бешае аз шохҳояш гирифта шудааст; ва Иброҳим рафта, қӯчқорро гирифта, ба ҷои вай барои қурбонии сӯхтанӣ тақдим кард. аз писараш.

2. Ибодат 1:1-3 - Ва Худованд Мусоро хонда, аз хаймаи ҷомеъ ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: «Агар касе аз шумо қурбоние биёрад». барои Худованд қурбонии чорпоён, ҳатто аз пода ва гӯсфандро биёред.

2 Вақоеънома 8:13 Ҳатто пас аз миқдори муайяни ҳар рӯз, мувофиқи амри Мусо, дар рӯзҳои шанбе, дар моҳи нав ва идҳои тантанавӣ, се маротиба дар сол, ҳатто дар иди фатир қурбонӣ кунед. , ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо.

Сулаймон дар рӯзи шанбе, моҳи нав ва се ид, мувофиқи амри Мусо хизмат мекард.

1. Таҷлили идҳо: Инъикоси ҳазрати Худо

2. Риояи рӯзи шанбе: Нишонаи тоъат

1. Хуруҷ 23:14-17

2. Такрори Шариат 16:16-17

2 Вақоеънома 8:14 Ва ӯ, мувофиқи фармони падараш Довуд, гурӯҳҳои коҳинонро барои хидматашон ва левизодагонро мувофиқи вазифаҳои онҳо таъин кард, то ки дар назди коҳинон ҳамду сано гузоранд ва хизмат кунанд, чунон ки вазифаи ҳаррӯза талаб мешуд: Дарбонҳоро низ дар назди ҳар дарвоза гаштугузор мекарданд, зеро ки Довуд марди Худо чунин фармуда буд.

Сулаймон коҳинон ва левизодагонро ба хизмати онҳо таъин кард ва мувофиқи дастуроти падараш Довуд, ки марди Худо буд, ба ҳар дарвоза дарбонҳо таъин кард.

1. Аҳамияти риояи дастуроти падаронамон ва Худо.

2. Қимати хидмат ва ситоиш ба Худо.

1. Забур 103:20-22 - Худовандро ҳамду сано гӯед, эй фариштагони Ӯ, эй тавоноён, ки каломи Ӯро иҷро мекунанд ва ба овози каломи Ӯ итоат мекунанд!

Худовандро, эй тамоми лашкари Ӯ, ва хизматгорони Ӯро, ки иродаи Ӯро ба ҷо меоранд, муборак бод!

2. Масалҳо 4:1-2 - Эй писарон, насиҳати падарон, гӯш кунед ва бодиққат бошед, то фаҳмед, зеро Ман ба шумо аҳкоми нек медиҳам; таълимоти маро тарк накун.

2 Вақоеънома 8:15 Ва онҳо аз амри подшоҳ назди коҳинон ва левизодагон дар бораи ягон масъала ё дар бораи ганҷҳо дур нашуданд.

Сулаймон ва қавм фармонҳои подшоҳро ба коҳинон ва левизодагон дар бораи ҳама масъалаҳо, аз ҷумла дар бораи ганҷҳо риоя карданд.

1. Итоат ба ҳокимият баракат меорад

2. Иҷрои фармудаҳои Худо боиси шодмонӣ мегардад

1. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст. Пас, ҳар кӣ бар ҳукумат саркашӣ кунад, бар зидди он чи Худо муқаррар кардааст, исён кардааст ва онон, ки чунин мекунанд, бар худ ҳукм хоҳанд кард. Зеро ҳокимон барои некӯкорон тарс надоранд, балки барои ситамкорон. Оё шумо мехоҳед, ки аз тарси шахси қудратманд озод бошед? Он гоҳ кори дуруст кунед ва шуморо таъриф мекунанд. Зеро ки қудратманд бандаи Худо ба манфиати ту аст. Аммо агар гуноҳ кунед, битарсед, зеро ҳокимон шамшерро бесабаб намебардоранд. Онҳо бандагони Худо ҳастанд, ки ғазаби Худо ҳастанд, то бар ситамкор ҷазо диҳанд. Аз ин рӯ, на танҳо аз рӯи ҷазои эҳтимолӣ, балки аз рӯи виҷдон ба мақомот итоат кардан лозим аст.

2 Вақоеънома 8:16 Ва тамоми кори Сулаймон то рӯзи бунёди хонаи Худованд ва то анҷоми он омода буд. Ҳамин тавр хонаи Худованд комил шуд.

Сулаймон корҳои сохтмони хонаи Худовандро ба анҷом расонд.

1. Муҳимияти анҷом додани коре, ки Худо ба мо додааст.

2. бахшидани Сулаймон дар сохтмони маъбади Худованд.

1. Масалҳо 24:27 - "Кори берунии худро ба анҷом расон ва киштзорҳои худро омода кун; баъд аз он хонаи худро соз."

2. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски мо дар иҳотаи чунин абри бузурги шоҳидон ҳастем, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки барои мо муқаррар шудааст, давем ва чашмони худро ба Исо, пешрав ва комилкунандаи имон, нигоҳ кунем.

2 Вақоеънома 8:17 Он гоҳ Сулаймон ба Эсионҷебар ва Элӯт, ки дар соҳили баҳр дар замини Адӯм буд, рафт.

Сулаймон ба Эзионгебар ва Элӯт, ду шаҳр дар соҳили Адӯм сафар кард.

1. Аҳамияти сафар дар имон

2. Андешидани вақт барои мулоҳиза ва тамаркуз

1. Румиён 10:15 Ва чӣ тавр онҳо мавъиза карда метавонанд, агар фиристода нашуда бошанд? Чунон ки навишта шудааст: Чӣ зебост пои касоне, ки мужда медиҳанд!

2. Забур 46:10 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

2 Вақоеънома 8:18 Ва Ҳуром ӯро бо дасти навкарони худ киштиҳо ва навкароне ки дар баҳр дониш доштанд, фиристод; ва бо навкарони Сулаймон ба Офир рафтанд, ва аз он ҷо чорсаду панҷоҳ талант тилло гирифта, назди подшоҳ Сулаймон оварданд.

Шоҳ Сулаймон хизматгорони Ҳурамро ба Офир фиристод, то 450 талант тилло гиранд, ки онҳо бомуваффақият ба подшоҳ Сулаймон супурданд.

1.Худованд ба фармонбардорони Ӯ баракат медиҳад.

2. Вафодорӣ ва итоаткории мо ба Худо метавонад ба мукофотҳои бузург оварда расонад.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2 Вақоеънома боби 9 дар бораи боздиди маликаи Сабо ба Сулаймон нақл карда, мафтуни ӯро ба хирад ва сарвати ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи сафари Маликаи Сабо ба Ерусалим барои озмудани Сулаймон бо саволҳои душвор оғоз мешавад. Вай як корвони бузурги тӯҳфаҳо, аз ҷумла ҳанут, тилло ва сангҳои қиматбаҳоро меорад (2 Вақоеънома 9:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя ба вохӯрии Сулаймон ва Маликаи Сабо тамаркуз мекунад. Вай ба ӯ дар мавзӯҳои гуногун саволҳои душвор медиҳад ва кӯшиш мекунад, ки хирадашро баҳо диҳад. Сулаймон ба ҳама саволҳои ӯ бо фаҳмиши амиқ ва фаҳмиш ҷавоб медиҳад (2 Вақоеънома 9:3-4).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки маликаи Сабо аз хирадмандии Сулаймон, қасри боҳашамат, либоси хизматгорон ва ҳадияҳои дар маъбад овардашуда ба ҳайрат афтодааст. Вай эътироф мекунад, ки ҳар чизе ки дар бораи ӯ шунида буд, дуруст буд (2 Вақоеънома 9:5–6).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки Сулаймон бо додани тӯҳфаҳо ба маликаи Сабо нишон додани саховатмандии ӯ чӣ гуна ҷавоб медиҳад. Ӯ инчунин ҳар як хоҳиши ӯро иҷро мекунад ва ӯро бо эҳтиром ба замини худ бармегардонад (2 Вақоеънома 9:12).

Сархати 5: Боб бо ҷамъбасти сарват ва шукуфоии беандозаи Сулаймон ба анҷом мерасад. Дар он даромади солонаи ӯ аз андозҳо ва тиҷорат дар бораи

фаровонии тиллои ба даст овардааш ёдовар мешавад ва тасвир мекунад, ки чӣ тавр ӯ дар сарват ва хирад аз ҳама подшоҳони дигар пеш гузашт (2 Вақоеънома 9:22-23).

Хулоса, боби нӯҳуми 2 Вақоеънома сафар ва муносибати байни Маликаи Сабо ва подшоҳ Сулаймонро тасвир мекунад. Баррасии сафари анҷомдодашуда ва саволҳои душвор. Зикри мафтуни ҳикмат ва сарватмандӣ зоҳир мешавад. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиро нишон медиҳад, ки ҳам обрӯи шоҳ Сулаймонро тавассути гирифтани машварати ҷустуҷӯии шахсони олимақоми хориҷӣ ифода мекунад ва ҳамзамон таъкид мекунад, ки бузургии дар дарбори шоҳона нишон додашуда тавассути ганҷҳои фаровон, ки рамзи шукуфоӣ дар зери идоракунии оқилона аст ва тасдиқ дар бораи иҷроиш дар самти таъсиси миллати шукуфон. васият, ки ӯҳдадориро ба идоракунии масъулиятнок бар баракатҳои ба Исроил додашуда нишон медиҳад

2 Вақоеънома 9:1 Ва маликаи Сабо аз шӯҳрати Сулаймон шунид, барои озмоиши Сулаймон омад, ки бо як гурӯҳи хеле бузург ва шутурҳое, ки ҳанут ва тилло ва сангҳои қиматбаҳо мебардоранд, бо саволҳои сахт дар Ерусалим; ва ҳангоме ки назди Сулаймон омад, дар бораи ҳар он чи дар дилаш буд, бо ӯ гуфтугӯ кард.

Маликаи Сабо дар бораи шӯҳрати подшоҳ Сулаймон шунида, бо ҳамроҳии сершумор ва тӯҳфаҳои зиёд ба Ерусалим ташриф овард, то ӯро бо саволҳои душвор имтиҳон кунад.

1. Қудрати шӯҳрат - Чӣ гуна корҳои Худоро дар тамоми ҷаҳон эълон кардан мумкин аст.

2. Қудрати хирад - Чӣ гуна Худо ба мо тавони посух додан ба ҳама саволҳоро ато кардааст.

1. Масалҳо 16:24 - Суханони гуворо мисли асали асал, барои ҷон ширин ва саломатӣ барои устухонҳо мебошанд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2 Вақоеънома 9:2 Ва Сулаймон тамоми саволҳояшро ба вай нақл кард, ва ҳеҷ чизи аз Сулаймон пӯшида набуд, ки ба вай нагуфт.

Сулаймон ба ҳама саволҳои маликаи Сабо ҷавоб дод ва ҳеҷ чизро дареғ нагузошт.

1. Ҳикмати Худо: Сулаймон ва маликаи Сабо.

2. Қувваи муошират: гӯш кардан ва фаҳмиш.

1. Масалҳо 2:6-7 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст; Ӯ барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои онҳое, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

2 Вақоеънома 9:3 Ва маликаи Сабо ҳикмати Сулаймон ва хонаеро, ки ӯ сохта буд, дид,

Маликаи Сабо аз хиради подшоҳ Сулаймон ва сохти қасри ӯ дар ҳайрат монд.

1. Зебоии хирад: Чи гуна маликаи Сабо аз хиради Сулаймон мафтун шуд.

2. Бузургии хонаи Худо: Чӣ гуна қасри Сулаймон шаҳодати ҷалоли Худо буд.

1. Масалҳо 8: 12-13 - Ман ҳикматро бо оқилона зиндагӣ мекунам ва дониши ихтироъҳои ҷолибро мефаҳмам. Тарси Худованд ин аст, ки аз бадӣ нафрат дорам: мағрур ва такаббур, ва роҳи бад ва даҳони каҷро бад мебинам.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хонаро бино накунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд: магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас.

2 Вақоеънома 9:4 Ва хӯроки дастархони ӯ, ва нишасти навкаронаш, ва ҳузури вазирони ӯ, ва либоси онҳо; соқиконаш ва либоси онҳо; ва болоравии вай, ки бо он ба хонаи Худованд баромад; дар вай дигар рухе набуд.

Дар порчаи 2 Вақоеънома 9:4 сарвати дарбори шоҳ Сулаймон, аз ҷумла хӯрок, хизматгорон, вазирон, соқикон ва сайру гашти ӯ ҳангоми ворид шудан ба маъбад тасвир шудааст.

1. Сарвати Сулаймон: Чӣ тавр истифода бурдани захираҳо барои ҷалоли Худо

2. Қувваи ибодат: боло рафтан ба хонаи Худованд

1. Масалҳо 21:20 - Дар манзили хирадмандон ганҷе ҳаст ва равған аст;

2. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд, ки баланд ва баланд, ки сукунат дорад, абадият аст, ки исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, рУхи камбагалонро зинда гардонад ва дили пушаймононро зинда кунад.

2 Вақоеънома 9:5 Ва ӯ ба подшоҳ гуфт: «Ин хабари ҳақиқӣ буд, ки дар замини худ дар бораи аъмоли ту ва ҳикмати ту шунидам:

Маликаи Сабо подшоҳ Сулаймонро барои ҳикматаш ва гузориши аъмоли ӯ аз сарзаминаш шунидааш ситоиш кард.

1. Маликаи Сабо: Намунаи ситоиш ва таъриф

2. Қудрати обрӯи нек: Намунаи шоҳ Сулаймон

1. Масалҳо 27:2 - «Бигзор каси дигар туро таъриф кунад, на даҳони ту; бегона, на лабони ту».

2. Яъқуб 3:17 - "Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, нарм ва ба осонӣ муомилашаванда, пур аз марҳамат ва самараи нек, бе рӯйбинӣ ва риёкорӣ аст."

2 Вақоеънома 9:6 Аммо ман ба суханони онҳо бовар накардам, то даме ки омадам, ва чашмонам инро дида бошад, ва инак, нисфи бузургии ҳикмати Ту ба ман гуфта нашудааст, зеро ки ту аз шӯҳрате, ки шунидаам, зиёдтар ҳастӣ.

Сулаймон бузургии хирадро дар мулки маликаи Сабо дида, дар хайрат монд.

1. Ҳикмати Худо фаротар аз фаҳмиши инсон аст

2. Хоксорї дар назди Бемаънї

1. 1 Қӯринтиён 1:18-25

2. Яъқуб 3:13–18

2 Вақоеънома 9:7 Хушо одамони ту, ва хушбахтанд ин бандагони Ту, ки ҳамеша дар пеши ту истода, ҳикмати Туро мешунаванд.

Одамон ва хизматгорони Сулаймон хушбахтанд, ки метавонанд дар пеши ӯ истода, ҳикмати ӯро бишнаванд.

1. Баракат аз шунидани ҳикмати Худо

2. Хизмат ва гирифтани хирад аз Парвардигор

1. Масалҳо 3:13–18

2. Қӯлассиён 3:16–17

2 Вақоеънома 9:8 Муборак аст Худованд Худои ту, ки аз ту писандида буд, ки туро бар тахти худ баргузинӣ ва подшоҳи Худованд Худои ту бошӣ, зеро Худои ту Исроилро дӯст дошт, то ки онҳоро то абад устувор созад, ва туро бар подшоҳӣ гардонид. онҳо, ки доварӣ ва адолат кунанд.

Худо Сулаймонро подшоҳи Исроил таъин кард, зеро Ӯ исроилиёнро дӯст медошт ва мехост, ки онҳо то абад устувор бошанд.

1. Муҳаббати Худо ва инъикоси он дар таъиноти Ӯ

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2 Вақоеънома 9:9 Ва ӯ ба подшоҳ яксаду бист талант тилло ва аз ҳанут ва сангҳои қиматбаҳо дод; ва ҳеҷ ҳануте набуд, ки маликаи Сабо ба подшоҳ Сулаймон дода буд.

Маликаи Сабо ба подшоҳ Сулаймон тӯҳфаи бебаҳо, яъне 120 талант тилло, миқдори зиёди ҳанут ва сангҳои қиматбаҳо тақдим намуд.

1. Арзиши саховат - чӣ гуна фидокорӣ ба нафъи дигарон нишонаи бузургии ҳақиқӣ аст

2. Арзиши хирад - чї гуна љустуљўи дониш бањои бузургро талаб мекунад

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Масалҳо 11:24-25 - "Як кас муфт медиҳад, вале боз ҳам бештар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақр мерасад. Саховатманд муваффақ мешавад, касе ки дигаронро тароват медиҳад, худаш тароват хоҳад ёфт".

2 Вақоеънома 9:10 Ва навкарони Ҳуром ва навкарони Сулаймон, ки аз Офир тилло меоварданд, дарахтони алгум ва сангҳои қиматбаҳо оварданд.

Хизматгорони Ҳурам ва Сулаймон аз Офир тилло ва дигар ашёи қиматбаҳо оварданд.

1. Қимати итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо ба фаровонӣ меорад

2. Қувваи шарикӣ: Чӣ тавр якҷоя кор кардан баракатҳо меорад

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Масалҳо 11:25 - Саховатманд комёб мешавад; касе, ки дигаронро тароват бахшад, тароват меёбад.

2 Вақоеънома 9:11 Ва подшоҳ аз дарахтони алгом айвонҳо барои хонаи Худованд ва қасри подшоҳ, ва барфаҳо ва забурҳо барои сарояндагон сохт;

Шоҳ Сулаймон айвонҳо ва асбобҳои мусиқиро барои истифода дар хонаи Худованд ва дар қасри подшоҳ сохт.

1. Аҳамияти тоъати Худо ва гиромии хонаи Ӯ.

2. Қудрати мусиқӣ барои ҷалоли Худо.

1. Забур 33:3 - "Барои ӯ суруди нав бихонед; моҳирона бозӣ кунед ва аз шодӣ нидо кунед".

2. 1 Вақоеънома 16:23-24 - "Эй тамоми рӯи замин, Худовандро тараннум кунед; наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунед. ҷалоли Ӯро дар байни халқҳо, корҳои аҷоиби Ӯро дар байни ҳамаи халқҳо эълон кунед".

2 Вақоеънома 9:12 Ва подшоҳ Сулаймон ба маликаи Сабо, ғайр аз он чи ба подшоҳ оварда буд, ҳар он чи мехост, дод. Ва ӯ рӯй гардонда, бо навкаронаш ба замини худ рафт.

Шоҳ Сулаймон ҳар як хоҳиши маликаи Саборо ба ҷо овард ва ӯ бо хизматгоронаш ба хонааш рафт.

1. Худо саховатманд аст ва ҳамаи хоҳишҳои моро иҷро мекунад.

2. Ба Худо таваккал кунед, ки тамоми ниёзҳои моро таъмин кунад.

1. Забур 37:4-5 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2 Вақоеънома 9:13 Ва вазни тиллое, ки дар як сол ба Сулаймон омад, шашсаду шасту шаш талант тилло буд;

Сулаймон ба сарвати фаровоне баракат дода шуд.

1: Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем ва итоат кунем, Худо ба фаровонӣ ризқ медиҳад.

2: Агар ба Худо содиқона пайравӣ кунем, мо метавонем дорои сарвати бузурге гардем.

1: Масалҳо 8:18-21 - "Сарват ва иззат бо ман аст, сарват ва адолат пойдор аст. Меваи ман аз тилло, ҳатто тиллои маҳин ва ҳосили ман аз нуқраи интихобшуда беҳтар аст. Ман дар роҳи адолат қадам мезанам, дар ро ҳҳ ои адл, ба касоне, ки маро дӯст медоранд, сарват мебахшад ва ганҷинаҳояшонро пур мекунад».

2: Такрори Шариат 8:18 - "Ва Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро Ӯст, ки ба шумо қудрат медиҳад, ки сарват ба даст ored, то аҳди Худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, пойдор созад, чунон ки имрӯз аст".

2 Вақоеънома 9:14 Ба ғайр аз он чизе ки сарбозон ва тоҷирон оварданд. Ва тамоми подшоҳони Арабистон ва ҳокимони кишвар тилло ва нуқра назди Сулаймон оварданд.

Подшоҳони Арабистон ва тоҷирон ба ғайр аз чизҳои дигар ба Сулаймон тилло ва нуқра меоварданд.

1. Қувваи саховатмандӣ: Тадқиқоти Сулаймон

2. Қаноатмандӣ аз атои Худо: Намунаи Сулаймон

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас бояд онchунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Воиз 2:24 - "Барои одам чизе беҳтар аз он нест, ки бихӯрад ва бинӯшад ва аз меҳнати худ ҳаловат бибарад. Ин ҳам, ман дидам, аз дасти Худост".

2 Вақоеънома 9:15 Ва подшоҳ Сулаймон дусад тиллои кӯфта сохт: шашсад сиқл тиллои кӯфта ба як ҳадаф рафт.

Шоҳ Сулаймон аз тиллои зарб дусад адад сохт, ки қимати ҳар кадомаш шашсад сиқл буд.

1. Зиндагӣ бо саховатмандӣ

2. Арзиши тилло дар ҳаёти мо

1. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ғун накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд

мекунад ва дар он ҷо дуздон кор мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. 1 Тимотиюс 6:10 Зеро муҳаббати пул решаи ҳар гуна бадӣ аст. Бархе аз афроде, ки ба пул тамаъ буданд, аз имон саргардон шуда, ғамҳои зиёдеро сӯрох кардаанд.

2 Вақоеънома 9:16 Ва ӯ аз тиллои кӯфта сесад сипар сохт: сесад сикел тилло ба як сипар рафт. Ва подшоҳ онҳоро дар хонаи ҷангали Лубнон гузошт.

Подшоҳ Сулаймон аз тиллои кӯфта 300 сипар сохт, ҳар як сипар аз 300 сикел тилло сохта шуда, дар хонаи ҷангали Лубнон гузошта шуд.

1. Қудрати саховатмандӣ - Бо истифода аз шоҳ Сулаймон ҳамчун намуна, чӣ гуна Худо моро баракат медиҳад, вақте ки мо бо захираҳои худ саховатмандем.

2. Қувваи имон - имони подшоҳ Сулаймон ба Худо ба муваффақияти ӯ оварда расонд ва чӣ гуна мо метавонем ба Худо имон дошта бошем, ки моро таъмин кунад.

1. 2 Вақоеънома 9:16

2. 2 ба Қӯринтиён 9:6-8 - "Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, низ саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ё кам маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад ва Худо қодир аст, ки туро баракат диҳад, ба тавре ки дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизи эҳтиёҷманд, дар ҳар кори нек фаровон гардӣ».

2 Вақоеънома 9:17 Ва подшоҳ тахти бузурге аз устухони фил сохта, онро бо тиллои холис пӯшонид.

Шоҳ Сулаймон аз устухони фил тахти таъсирбахш сохт, ки бо тилло пӯшонида шуда буд.

1. Неъматҳои Худо на танҳо рӯҳонӣ, балки моддӣ низ ҳастанд.

2. Моликияти мо бояд инъикоси некии Худо бошад.

1. Забур 103:2-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

2. Масалҳо 21:20 - Дар хонаи хирадмандон ганҷе ҳаст ва равған аст; вале одами нодон онро сарф мекунад.

2 Вақоеънома 9:18 Ва шаш зина ба сӯи тахт буд, ки пояи тиллоӣ, ки ба тахт маҳкам карда шуда буд, ва сутунҳо дар ҳар ду тарафи ҷои нишаст, ва ду шер дар канори сутунҳо истода буданд.

Дар тахти подшоҳ Сулаймон тахтаи тиллоӣ ва ду шер дар паҳлӯ истода буданд.

1. Муҳофизати пурмуҳаббати Худо моро иҳота мекунад.

2. Зебой ва қудрати подшоҳии Худо.

1. Ишаъё 40:26, Чашмони худро ба боло боло кун ва бубин: инҳоро кӣ офаридааст? Ҳар кӣ лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварад ва ҳамаро бо номаш мехонад, ва бо бузургии қудрати худ, ва азбаски дар қудрат қавӣ аст, касе намерасад.

2. Забур 121:1-2, Ман чашмонамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

2 Вақоеънома 9:19 Ва дар он ҷо дувоздаҳ шер аз як тараф ва аз тарафи дигар бар шаш зина истода буданд. Дар ҳеҷ салтанате монанди он вуҷуд надошт.

Подшоҳ Сулаймон тахти аз устухони фил сохта ва бо тилло пӯшонидашуда дошт ва дувоздаҳ шер дар ҳар ду тарафи шаш зинае, ки сӯи он мебароянд, меистоданд.

1. Қудрати тоъат: Қиссаи тахти Сулаймон

2. Дасти Худо дар ҳаёти мо: Мо аз тахти Сулаймон чӣ омӯхта метавонем

1. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2. 1 Қӯринтиён 4:7 - Зеро кӣ дар шумо чизи дигареро мебинад? Шумо чӣ доред, ки нагирифтаед? Пас, агар шумо онро гирифтаед, чаро фахр мекунед, ки гӯё онро нагирифтаед?

2 Вақоеънома 9:20 Ва тамоми зарфҳои нӯшокии подшоҳ Сулаймон аз тилло буд, ва тамоми зарфҳои хонаи ҷангали Лубнон аз тиллои холис; ҳеҷ яке аз нуқра набуд; дар айёми Сулаймон ҳеҷ чиз ҳисоб нашудааст.

Подшоҳ Сулаймон тамоми зарфҳои нӯшокии худро аз тилло ва зарфҳои хонаи ҷангали Лубнон аз тиллои холис сохта шуда буданд, ки ҳеҷ яке аз нуқра набуд.

1. Арзиши ӯҳдадорӣ: Чӣ гуна подшоҳ Сулаймон худро ба аъло нишон дод

2. Зарурати шукр: қадри неъмати тилло

1. 3 Подшоҳон 10:14-16 - Ва вазни тиллое, ки дар як сол ба Сулаймон омад, шашсаду шаст талант тилло буд.

2. Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ, ва роҳҳои Ӯ гузашта аз ошкор!

2 Вақоеънома 9:21 Зеро ки киштиҳои подшоҳ бо навкарони Ҳурам ба Таршиш мерафтанд; киштиҳои Таршиш дар се сол як маротиба меомаданд, ки тилло ва нуқра, устухони фил, маймун ва товус меоварданд.

Киштиҳои шоҳ Сулаймон ҳар се сол ба Таршиш мерафтанд, то тилло, нуқра, устухони фил, маймун ва товусҳоро баргардонанд.

1. Сарвати Сулаймон: баракати Худо дар амал

2. қаноатмандӣ аз сарвати Худо

1. Воиз 5:10 - Касе, ки пулро дӯст медорад, бо пул сер намешавад ва касе, ки сарватро аз даромади худ дӯст медорад; ин ҳам ботил аст.

2. 1 Тимотиюс 6:6-10 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем.

2 Вақоеънома 9:22 Ва подшоҳ Сулаймон дар сарват ва ҳикмат аз тамоми подшоҳони рӯи замин гузашт.

Подшоҳ Сулаймон аз ҷиҳати сарват ва хирад аз ҳама подшоҳони рӯи замин пеш гузашт.

1. Ҳикмат биҷӯед ва сарват аз паи он хоҳад буд

2. Хикмати Сулаймон

1. Масалҳо 4:7-9 - Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор; Варо сарафроз кун, ва ӯ туро баланд бардорад, вакте ки ӯро ба оғӯш гирӣ, туро иззат хоҳад кард. Ба сари ту зиннати файз хоҳад дод: тоҷи ҷалол ба ту хоҳад дод.

2. Воиз 2:13 - Он гоҳ ман дидам, ки ҳикмат аз бехирадӣ бартар аст, чунон ки нур аз торикӣ бартар аст.

2 Вақоеънома 9:23 Ва тамоми подшоҳони рӯи замин хостори ҳузури Сулаймон шуданд, то ки ҳикмати ӯро, ки Худо дар дили ӯ ҷой додааст, бишнаванд.

Подшоҳон аз тамоми ҷаҳон барои шунидани ҳикмати Сулаймон, ки Худо дар дили ӯ гузошта буд, омаданд.

1. Такя ба ҳикмати Худо - чӣ гуна бояд аз ҳикмате, ки Худо ба мо додааст, истифода барем ва онро барои қабули қарорҳои оқилона истифода барем.

2. Қувваи обрӯи нек - чӣ гуна бояд обрӯе пайдо кард, ки одамонро ба мо ва хирадмандии мо ҷалб кунад.

1. Масалҳо 2: 6-8 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст; Ӯ барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои касоне, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд ва роҳҳои адолатро нигоҳ медоранд ва ба роҳи муқаддасони Худ нигоҳ мекунад».

2. Масалҳо 3:5-7 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард. Дар назари худ хирадманд набош. аз Худованд битарсед ва аз бадӣ дур шавед».

2 Вақоеънома 9:24 Ва ҳар кас ҳадияи худро, зарфҳои нуқра ва зарфҳои тилло, ва либос, ҷавоҳирот, ва хушбӯй, аспҳо ва хачирҳо, ба андозаи сол ба сол меоварданд.

Ҳар сол мардум ба подшоҳи Исроил ҳадяҳое меоварданд, ки аз зарфҳои нуқра ва тиллоӣ, либосҳо, ҷавҳарҳо, ҳанутҳо, аспҳо ва хачирҳо иборат буданд.

1. Саховатмандии Худо: Чӣ тавр баракатҳои Худо ба ҳаёти мо фоида меорад

2. Қаноатмандӣ: Подошҳои дарёфти қаноатмандӣ аз Худо

1. Забур 84:11-12 "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд неъмат ва иззат мебахшад. Аз росткорон ҳеҷ кори некро дареғ намедорад".

2. Филиппиён 4:11-13 "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. Ман дар ҳар шароит сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯ ба рӯ шуданро омӯхтаам».

2 Вақоеънома 9:25 Ва Сулаймон чор ҳазор оғо барои аспҳо ва аробаҳо ва дувоздаҳ ҳазор савора дошт; Ӯро дар шаҳрҳои аробаҳо ва бо подшоҳ дар Ерусалим ҳадя кард.

Сулаймон лашкари бузурге дошт, ки иборат аз чор ҳазор оғоҳо барои аспҳо ва аробаҳо ва дувоздаҳ ҳазор савора буд, ки онҳоро дар шаҳрҳои аробаҳо ва дар Ерусалим нигоҳ медошт.

1. Қувваи омодагӣ: Бо истифода аз мисоли лашкари Сулаймон, аҳамияти омодагӣ ба чизи номаълум ва ғайричашмдоштро муҳокима кунед.

2. Таъмини Худо: Муҳокима кунед, ки чӣ тавр Худо ба Сулаймон эҳтиёҷоти лашкари бузургро барои ҳифзи салтанати ӯ таъмин кард.

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард".

2 Вақоеънома 9:26 Ва ӯ бар тамоми подшоҳон аз дарё то замини фалиштиён ва то сарҳади Миср подшоҳӣ кард.

Подшоҳ Сулаймон бар майдони бузурги замин аз дарёи Фурот то сарзамини фалиштиён ва сарҳади Миср ҳукмронӣ мекард.

1. Баракати Худо: Қиссаи салтанати Сулаймон

2. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Сулаймон

1. Масалҳо 8:15-16 Подшоҳон ба воситаи ман ҳукмронӣ мекунанд ва ҳокимон адолатро ҳукм мекунанд. Ба василаи ман мирон ҳукмронӣ мекунанд, ва аъён, тамоми доварони рӯи замин.

2. 3 Подшоҳон 4:20-21 Яҳудо ва Исроил мисли реги дар соҳили баҳр бисьёр буданд, мехӯрданд ва менӯшиданд ва хурсандӣ мекарданд. Ва Сулаймон бар тамоми салтанатҳо аз дарё то замини фалиштиён ва то сарҳади Миср подшоҳӣ мекард; онҳо ҳадяҳо меоварданд, ва тамоми айёми умраш ба Сулаймон хизмат мекарданд.

2 Вақоеънома 9:27 Ва подшоҳ нуқраро дар Ерусалим мисли сангҳо сохт, ва дарахтони арзро мисли дарахтони ангуре, ки дар даштҳои фаровони фаровон вомехӯранд.

Подшоҳ Сулаймон Ерусалимро ба як шаҳри шукуфон табдил дода, миқдори зиёди дарахтони нуқра ва кедрро дар фаровон бунёд кард.

1. Баракатҳои Худо ба тоатдорӣ: Чӣ тавр итоаткории Сулаймон ба Ерусалим шукуфоӣ овард

2. Қувваи фаровонӣ: Чӣ гуна бояд зиндагии фаровон дошта бошад

1. Такрори Шариат 28:1-14 - ваъдаи Худо дар бораи баракатҳо барои итоаткорӣ

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

2 Вақоеънома 9:28 Ва аз Миср ва аз тамоми кишварҳо назди Сулаймон аспон оварданд.

Сулаймон аз Миср ва дигар мамлакатҳои хориҷӣ аспҳо гирифт.

1. Барои гирифтани мукофот таваккал кардан

2. Қувваи сабру таҳаммул

1. Масалҳо 13:4 - "Ҷони танбал мехоҳад ва чизе ба даст намеорад, дар сурате ки ҷони меҳнатдӯст ба қадри кофӣ сер мешавад".

2. 2 ба Қӯринтиён 8:9 - «Зеро ки шумо файзи Худованди мо Исои Масеҳро медонед, ки вай сарватдор буд, лекин ба хотири шумо камбағал шуд, то ки шумо ба воситаи камбағалии Ӯ сарватдор шавед».

2 Вақоеънома 9:29 Боқимондаи аъмоли Сулаймон, аввал ва охирин, дар китоби Нотони набӣ, ва дар нубуввати Аҳиёи шилӯнӣ, ва дар рӯъёҳои Иддо, ки бар зидди Ёробъом буд, навишта нашудааст. писари Набот?

Аъмоли Сулаймон, ҳам ибтидо ва ҳам интиҳо, дар китобҳои Нотони набӣ, Аҳиёи Шилӯнӣ ва Иддо, ки дар бораи Ёробъом ибни Набот навишта шудаанд, навишта шудааст.

1. Муҳимияти сабти аъмоли Худо: 2 Вақоеънома 9:29

2. Қудрати Каломи пайғамбарӣ: 2 Вақоеънома 9:29

1. Ишаъё 8:20 - Ба шариат ва ба шаҳодат: агар онҳо мувофиқи ин калом сухан нагӯянд, ин аз он сабаб аст, ки дар онҳо нур нест.

2. Забур 78:4 - Мо онҳоро аз фарзандони онҳо пинҳон намекунем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем.

2 Вақоеънома 9:30 Ва Сулаймон чил сол дар Ерусалим бар тамоми Исроил подшоҳӣ кард.

Сулаймон подшоҳи Ерусалим шуд ва 40 сол подшоҳӣ кард.

1. Баракати салтанати дароз — 2 Вақоеънома 9:30

2. Қувваи ризқи Худо - 2 Вақоеънома 9:30

1. Забур 71:17 - Номи Ӯ то абад пойдор хоҳад буд: исми Ӯ то даме ки офтоб боқӣ хоҳад монд; ва одамон дар Ӯ баракат хоҳанд ёфт; ҳама халқҳо Ӯро муборак хоҳанд хонд.

2. Воиз 4:13 - Кӯдаки камбағал ва доно беҳтар аст аз подшоҳи пир ва нодон, ки дигар насиҳат нахоҳад шуд.

2 Вақоеънома 9:31 Ва Сулаймон бо падарони худ хобид, ва ӯро дар шаҳри падараш Довуд дафн карданд; ва писараш Раҳабъом ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Сулаймон, подшоҳи Исроил, мурд ва дар шаҳри Довуд, падараш дафн карда шуд ва писараш Раҳабъом ба ҷои ӯ нишаст.

1. Аҳамияти мерос: Қиссаи Сулаймон

2. Гузаронидани машъал: Давраи салтанати Раҳабъом

1. Масалҳо 13:22 - "Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад".

2. 3 Подшоҳон 2:12 - "Ва Сулаймон бар тахти падари худ Довуд нишаст, ва подшоҳии ӯ мустаҳкам шуд".

2 Вақоеънома боби 10 тақсимоти подшоҳии Исроилро пас аз марги Сулаймон ва ҷавоби беақлонаи Раҳабъом ба хоҳиши мардум дар бораи бори сабуктар тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки исроилиён дар Шакем ҷамъ мешаванд, то Раҳабъом писари Сулаймонро подшоҳи худ кунанд. Ёробъом, шахсияти барҷастаи байни онҳо, аз номи мардум сухан меронад ва аз Раҳабъом хоҳиш мекунад, ки бори вазнини онҳоро, ки Сулаймон бор карда буд, сабук кунад (2 Вақоеънома 10:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки Раҳабъом аз мушовирони падараш маслиҳат мепурсад, ки чӣ тавр ба дархости мардум ҷавоб диҳад. Маслихатчиёни калонсол ба у маслихат медиханд, ки ба мардум бо мехрубонӣ гуш диханд ва ба мардум хизмат кунанд, боиси садокати онхо мегардад. Бо вуҷуди ин, баъзе машваратчиёни ҷавон пешниҳод мекунанд, ки ӯ бояд қудрати худро боз ҳам қавитар нишон диҳад (2 Вақоеънома 10:5-11).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Раҳабъом маслиҳати машваратчиёни калонсоли падарашро рад мекунад ва ба ҷои он маслиҳати ҳамсолонашро иҷро мекунад. Ӯ ба мардум сахт ҷавоб дода, изҳор мекунад, ки бори онҳоро зиёд мекунад, на сабук кардан (2 Вақоеънома 10:12-15).

Параграфи 4: Диққат ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна ин қарор боиси исён дар байни даҳ аз дувоздаҳ қабила дар Исроил мегардад. Онҳо Раҳабъомро подшоҳи худ рад мекунанд ва ба ҷои он Ёробъомро сарвари худ интихоб мекунанд (2 Вақоеънома 10:16-19). Танҳо Яҳудо ва Бинёмин ба Раҳабъом содиқ мемонанд.

Хулоса, боби даҳуми 2 Вақоеънома тақсимот ва исён дар дохили салтанатро тахти роҳбарии подшоҳ Раҳабъом тасвир мекунад. Таъкид кардани ҷамъомад дар Шакем ва дархости бори сабуктар. Зикр кардани насиҳат аз мушовирон ва рад кардан аз маслиҳати хирадманд. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро

пешкаш мекунад, ки сарварии ҳарду шоҳ Раҳабъомро, ки тавассути вокуниш ба даъвои исроилиён баён карда шудааст ва таъкид мекунад, ки оқибатҳои қарорҳои беақлона ба амал омадаро, ки мисоли рад кардани гӯш кардани фаҳмиши ниёзҳои нигарониҳои тобеонаш ифода мекунад, таҷассуми нокомӣ дар идоракунӣ мебошад. васияте, ки тақсимот дар дохили миллатро нишон медиҳад, тасдиқ дар бораи иҷро шудани пешгӯӣ, ёдраскунӣ дар бораи аҳамияти маслиҳати оқилона ва таъкид кардани зарурати фурӯтанӣ ҳангоми татбиқи ҳокимият бар дигарон, ҳодисаи нооромиҳои сиёсӣ дар салтанат нишон медиҳад халк — Исроил

2 Вақоеънома 10:1 Ва Раҳабъом ба Шакем рафт, зеро ки тамоми Исроил ба Шакем омада буданд, то ки ӯро подшоҳ созанд.

Тамоми Исроил ба Шакем рафтанд, то ки Раҳабъомро подшоҳи нав таъин кунанд.

1. Муҳимияти муттаҳид шудан ва пайравӣ аз пешвои баргузидаи Худо.

2. Қувваи тоъат ва таслим ба хости Худо.

1. Матто 22:21 - «Пас он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед, ва он чи аз они Худост, ба Худо».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2 Вақоеънома 10:2 Ва чунин воқеъ шуд, ки Ёробъом ибни Набот, ки дар Миср буд, аз пеши Сулаймон подшоҳ ба он ҷо гурехта буд, шунид, ки Ёробъом аз Миср баргашт.

Ёробъом аз ҳузури Сулаймон ба Миср гурехт, вале дертар бармегардад.

1. Нақшаҳои Худо аз тарси мо бузургтар аст; ба Ӯ таваккал кунед.

2. Хатогиҳои гузаштаи мо моро муайян намекунанд; Худо то ҳол барои мо ният дорад.

1. Ишаъё 43:1-3 - "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва онҳо аз дарёҳо хоҳанд рафт. шуморо фаро нагиред; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузаред, сӯхта нахоҳед шуд, ва шӯъла шуморо нахоҳад сӯзонд».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2 Вақоеънома 10:3 Ва онҳо фиристода, ӯро даъват карданд. Ва Ёробъом ва тамоми Исроил омада, ба Раҳабъом сухан ронда, гуфтанд:

Ёробъом ва халқи Исроил аз Раҳабъом хоҳиш карданд, ки бори андозеро, ки Сулаймон бар онҳо гузошта буд, сабук кунад.

1. Қудрати пурсиш: Омӯзиши ҳимояи худ

2. Ризки Худо: таваккал ба раҳмат ва саховати Ӯ

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Матто 7:7 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад.

2 Вақоеънома 10:4 Падари ту юғи моро вазнин кард; пас, ту ғуломии ғамангези падарат ва юғи гаронеро, ки бар мо гузоштааст, сабук кун, ва мо ба ту хизмат хоҳем кард.

Банӣ-Исроил аз Раҳабъом ибни Сулаймон хоҳиш карданд, ки бори ғуломие, ки падараш бар онҳо гузошта буд, сабук кунад ва дар иваз ба ӯ хизмат кунанд.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр ба ниёзҳои дигарон ҷавоб додан мумкин аст

2. Хизмат ба Худо тавассути хидмат ба дигарон

1. Матто 25:40 «Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: "Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз хурдтарин бародарони ман кардаед, ба ман ҳам кардаед"».

2. Яъқуб 2: 15-16 "Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ бирав, гарм ва сер шав", бе он ки ба онҳо чизҳои заруриро барои худ надиҳад. ҷисм, ин чӣ фоида дорад? ”

2 Вақоеънома 10:5 Ва ба онҳо гуфт: «Пас аз се рӯз боз назди ман биёед». Ва мардум рафтанд.

Подшоҳ Раҳабъом аз мардум хоҳиш кард, ки баъд аз се рӯз баргарданд, то дар бораи дархосташон ҷавоб гиранд.

1: Мо бояд бо Худо сабр кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ дар вақти Худ ба мо ҷавоб хоҳад дод.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва омода бошем, ки вақти комили Худоро дар ҳаёти мо интизор шавем.

1: Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав хоҳанд ёфт. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2 Вақоеънома 10:6 Ва подшоҳ Раҳабъом бо пироне, ки падараш Сулаймон дар замони зинда будани ӯ истода буданд, машварат карда, гуфт: «Чӣ маслиҳат медиҳед, ки ба ин қавм ҷавоб диҳам?

Подшоҳ Раҳабъом аз пиронсолоне, ки ба падараш Сулаймон хизмат карда буданд, маслиҳат мепурсид, ки ба мардум чӣ гуна ҷавоб диҳанд.

1. Пайравӣ ба хикмати пирон

2. Арзиши маслиҳат ҷустуҷӯ кардан

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Масалҳо 15:22 Ҳадафҳои бе машварат ноумед мешаванд, вале аз шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд.

2 Вақоеънома 10:7 Ва онҳо ба ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Агар ба ин қавм некӣ карда, онҳоро хушнуд кунӣ ва ба онҳо сухани нек гӯӣ, онҳо то абад бандагони Ту хоҳанд буд».

Сулаймонро насиҳат карданд, ки бо қавми худ меҳрубон ва писандида бошад, то садоқат ва хидмати онҳоро ба даст орад.

1. «Қувваи меҳрубонӣ ва хушнудӣ»

2. «Баракати вафодорӣ ва хидмат».

1. Матто 5:7 «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард».

2. Масалҳо 16:7 «Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад».

2 Вақоеънома 10:8 Аммо ӯ маслиҳатеро, ки пирон ба ӯ дода буданд, рад кард ва бо ҷавононе, ки бо ӯ тарбият ёфта буданд, ки дар пеши ӯ меистоданд, машварат кард.

Раҳабъом маслиҳати пиронро рад кард ва ба ҷои он маслиҳати ҷавононе, ки бо ӯ тарбия ёфта буданд, пайравӣ кард.

1. Хикмати синну сол бар зидди шавку хаваси чавонӣ

2. Хатари рад кардани насиҳати Худо

1. Масалҳо 16:16-17 - Чӣ қадар беҳтар аз тилло хирад ба даст овардан! Барои ба даст овардани фаҳмиш, на нуқра интихоб шудан аст. Роҳи росткорон аз бадӣ дурӣ меҷӯяд; ҳар кӣ роҳи худро нигоҳ дорад, ҷони худро нигоҳ медорад.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2 Вақоеънома 10:9 Ва ба онҳо гуфт: «Чӣ маслиҳат медиҳед, ки мо ба ин қавм, ки ба ман гуфтаанд, ҷавоб диҳем, ки юғеро, ки падарат бар мо гузошта буд, сабук кун?

Подшоҳ Раҳабъом аз мушовирони худ маслиҳат пурсид, ки чӣ тавр ба хоҳиши мардум дар бораи сабук кардани юғи падараш ҷавоб диҳанд.

1. Мо аз мисоли шоҳ Раҳабъом омӯхта метавонем, ки сухан дар бораи маслиҳати оқилона меравад.

2. Мо бояд вақт ҷудо кунем, то интихоби худамонро бодиққат баррасӣ кунем ва онҳо чӣ гуна ба атрофиёнамон таъсир карда метавонанд.

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2 Вақоеънома 10:10 Ва ҷавононе, ки бо ӯ тарбият ёфта буданд, ба Ӯ сухан ронда, гуфтанд: «Ба қавме ки ба ту сухан гуфта, чунин ҷавоб хоҳӣ дод: "Падарат юғи моро вазнин кард, аммо ту онро барои мо сабуктар кун"; Ба онҳо чунин бигӯй: "Ангушти ман аз камари падарам ғафстар хоҳад буд".

Аз подшоҳ Раҳабъом хоҳиш карданд, ки бори одамонеро, ки падараш ба онҳо гузошта буд, сабук кунад ва ӯ ҷавоб дод, ки ангушти хурди ӯ аз камари падараш ғафстар аст.

1. Дарси фурӯтании Раҳабъом

2. Қувваи чизҳои хурд

1. Матто 5:13-16 - Шумо намаки замин ва нури ҷаҳон ҳастед

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст

2 Вақоеънома 10:11 Зеро, агар падарам бар шумо юғи вазнине бор карда буд, ман юғи шуморо боз ҳам зиёдтар хоҳам гузошт; падарам шуморо бо қамчин ҷазо дода буд, вале ман шуморо бо каждумҳо ҷазо медиҳам.

Раҳабъом, писари Сулаймон, ба исроилиён гуфт, ки ӯ аз падараш сахттар хоҳад буд ва онҳоро бо усулҳои сахттар ҷазо хоҳад дод.

1. Хавфи риоя накардани иродаи Худо - 2 Вақоеънома 10:11

2. Зарурати интизом дар ҳаёти мо - 2 Вақоеънома 10:11

1. Масалҳо 3:11-12 - "Писари ман, ба интизоми Худованд беэътиноӣ накун ва аз мазаммати Ӯ хафа нашав, зеро Худованд онҳоеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад, мисли падаре, ки аз писараш писандидааст".

2. Ибриён 12:5-6 - "Ва ту насиҳатеро, ки ба ту ҳамчун писарон муроҷиат мекунад, фаромӯш кардай? Писарам, ба ҷазои Худованд сабукфикрона қабул накун ва вақте ки ту аз ҷониби Ӯ ислоҳ мешавӣ, рӯҳафтода нашав; зеро ки Худованд онҳоеро, ки Ӯ онҳоро ислоҳ мекунад, насиҳат мекунад. дӯст медорад ва онҳоеро, ки ҳамчун фарзанди худ қабул мекунад, ҷазо медиҳад.

2 Вақоеънома 10:12 Ва Ёробъом ва тамоми қавм дар рӯзи сеюм назди Раҳабъом омаданд, чунон ки подшоҳ фармуда, гуфт: «Дар рӯзи сеюм боз назди ман биёед».

Раҳабъом аз Ёробъом ва мардум хоҳиш кард, ки дар рӯзи сеюм назди ӯ баргарданд.

1. "Ба вақти Худо таваккал кун"

2. «Қудрати сабр»

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бош, ва дилат далер бошад; интизори Парвардигор!

2. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борад, сабр мекунад. Ту ҳам сабр кун. Дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

2 Вақоеънома 10:13 Ва подшоҳ ба онҳо дағалона ҷавоб дод; ва подшоҳ Раҳабъом аз маслиҳати пирон даст кашид,

Раҳабъом ба маслиҳати машваратчиёни калонсол ва оқил эътибор надод ва дағалона ҷавоб дод.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто дар муқобили мухолифатҳо эҳтиром ва фурӯтан бошем.

2: Мо бояд маслиҳати оқилона ҷӯем ва ба маслиҳати атрофиён кушода бошем.

1: Масалҳо 15:33 - Тарси Худованд насиҳат дар ҳикмат аст, ва фурӯтанӣ пеш аз эҳтиром аст.

2: Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳон ба назари онҳо дуруст менамояд, вале доноён ба маслиҳат гӯш медиҳанд.

2 Вақоеънома 10:14 Ва аз рӯи маслиҳати ҷавонон ба онҳо ҷавоб дода, гуфтанд: «Падарам юғи шуморо вазнин кардааст, лекин ман ба он илова хоҳам кард: падарам шуморо бо қамчин ҷазо медод, вале ман шуморо бо каждумҳо ҷазо медиҳам».

Раҳабъом ба маслиҳати ҷавонон гӯш дод ва ба ҷои сабук кардани юғи падар, ба он зам кард ва ба ҷои тозиёна, каждумро ихтиёр кард.

1. Қувваи маслиҳат: Чӣ тавр маслиҳати ҷавонон ба қарорҳои Раҳабъом таъсир расонд

2. Оқибатҳои интихоби мо: интихоби Раҳабъом барои илова кардан ба юғи падараш

1. Масалҳо 27:17, Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад.

2. Румиён 12:2, Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2 Вақоеънома 10:15 Ва подшоҳ ба мардум гӯш надод, зеро ки ин аз ҷониби Худо буд, то ки Худованд каломи Ӯро, ки бо дасти Аҳиёи Шилӯнӣ ба Ёробъом ибни Набот гуфта буд, иҷро кунад.

Подшоҳи Исроил ба маслиҳати мардум гӯш надод, зеро аз ҷониби Худо муқаррар шуда буд, ки ваъдаи худро ба Ёробъом ба воситаи Аҳиёи шилӯнӣ иҷро хоҳад кард.

1: Нақшаи Худо барои мо аксар вақт аз он чизе, ки мо беҳтарин мепиндорем, фарқ мекунад.

2: Мо бояд ба иродаи Худо таваккал кунем, ҳатто агар он барои мо маъно надорад.

1: Масалҳо 3:5-6, Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Ирмиё 29:11, Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

2 Вақоеънома 10:16 Ва чун тамоми Исроил диданд, ки подшоҳ онҳоро гӯш намекунад, мардум ба подшоҳ ҷавоб дода, гуфтанд: «Мо дар Довуд чӣ ҳисса дорем? ва мо дар писари Йисой мерос надорем: ҳар кас ба хаймаҳои худ, эй Исроил, ва алҳол, эй Довуд, ба хонаи худ нигоҳ кун. Ва тамоми Исроил ба хаймаҳои худ рафтанд.

Халқи Исроил ба талабҳои подшоҳ Раҳабъом гӯш надода, ба Довуд содиқ будани худро эълон карда, ба хаймаҳои худ рафтанд.

1. Вафодории мо ба Худованд: эътироф кардани он ки мо ба кӣ хизмат мекунем

2. Ҳидоят аз Парвардигор: Интихоби роҳи дуруст

1. Румиён 13:1-7 - Ба ҳокимиятҳои роҳбарикунанда итоат кунед

2. Матто 7:24-27 - Сохтани таҳкурсии мустаҳкам

2 Вақоеънома 10:17 Аммо банӣ-Исроил, ки дар шаҳрҳои Яҳудо сокин буданд, Раҳабъом бар онҳо подшоҳӣ кард.

Раҳабъом бар банӣ-Исроил дар шаҳрҳои Яҳудо подшоҳӣ кард.

1. Аҳамияти роҳбарии мӯътамад

2. Баракати тоат

1. Еҳушаъ 1:9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо ту хоҳад буд.

2. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба ҳокимияти онҳо итоат кунед. Онҳо шуморо ҳамчун мардоне посбонӣ мекунанд, ки бояд ҳисоб диҳанд.

2 Вақоеънома 10:18 Ва подшоҳ Раҳабъом Ҳадоромро, ки бар хироҷ буд, фиристод; ва банӣ-Исроил ӯро сангборон карданд, ки ӯ мурд. Аммо подшоҳ Раҳабъом суръат гирифт, то ки ӯро ба аробаи худ барад, то ба Ерусалим гурезад.

Подшоҳ Раҳабъом Ҳадорамро фиристод, то аз банӣ-Исроил хироҷ гирад, вале онҳо ӯро сангсор карда куштанд. Раҳабъом бо аробаи худ зуд ба Ерусалим гурехт.

1. Иродаи Худо метавонад дар ҷойҳои ғайричашмдошт зоҳир шавад, ҳатто аз дасти онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд.

2. Такони фирор аз тарс бояд бо ҷасорат ва имон ба ҳимояи Худо мутавозин бошад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душмани шумо гурусна бошад, ба вай сер кунед, агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадро бо некӣ мағлуб кун.

2 Вақоеънома 10:19 Ва Исроил то имрӯз бар зидди хонадони Довуд исён кард.

Исроил бар зидди хонадони Довуд исён кард ва то ҳол дар ҳолати исён боқӣ мемонад.

1. Мо бояд ба пешвоёни баргузидаи Худо содиқ бошем.

2. Мо набояд оқибатҳои нофармониро фаромӯш кунем.

1. Румиён 13:1–7

2. 1 Подшоҳон 15:23–24

2 Вақоеънома боби 11 амалҳо ва рӯйдодҳоеро, ки пас аз тақсими салтанат ба амал меоянд, тасвир мекунад ва ба ҳукмронии Раҳабъом дар Яҳудо ва ҳукмронии Ёробъом бар подшоҳии шимолии Исроил нигаронида шудааст.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани нақшаи Раҳабъом дар бораи ҷамъ овардани лашкари иборат аз 180 000 мардон аз Яҳудо ва Бинёмин барои ҷанг бар зидди қабилаҳои исёнгари Исроил оғоз мешавад. Бо вуҷуди ин, Худо як пайғамбареро бо номи Шамаё мефиристад, то бар зидди ин ҷанг маслиҳат диҳад, зеро ин як қисми нақшаи Худо оид ба тақсимот аст (2 Вақоеънома 11:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба Раҳабъом равона шудааст, ки шаҳрҳои гуногуни Яҳудоро мустаҳкам карда, мавқеи худро мустаҳкам кунад. Вай Байт-Лаҳм, Этам, Текоа, Байт-Сур, Соко, Адулом, Ҷат, Мореша, Зиф, Адораим, Лахиш, Азеко, Зора, Айёлӯн ва Ҳебрӯнро обод мекунад (2 Вақоеънома 11:5-12).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ қадар коҳинон ва левизодагон аз тамоми Исроил ба Ерусалим меоянд, пас аз он ки Ёробъом онҳоро ҳамчун пешвоёни дин рад кард. Онҳо шаҳрҳо ва моликияти худро тарк мекунанд, то дар Ерусалим ба Худо хизмат кунанд (2 Вақоеънома 11:13-17).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи амалҳои Ёробъом дар салтанати шимолӣ нигаронида шудааст. Аз тарси он, ки қавмаш ба Раҳабъом бармегарданд, агар онҳо ба Ерусалим барои ибодат дар маъбад рафтанд, Еребъом дар Дан ва

Байт-Ил гӯсолаҳои тиллоиро ҳамчун бутҳо месозанд, ки одамонро бо ибодати бардурӯғ гумроҳ мекунанд (2 Вақоеънома 11:14-15).

Сархати 5: Ин боб бо ҷамъбасти он ҷамъбаст мешавад, ки чӣ тавр Раҳабъом подшоҳии худро мустаҳкам карда, бо издивоҷи чанд зани ҳаждаҳ зан ва соҳиби шаст каниза, ки бисту ҳашт писар ва шаст духтарро ба дунъё оварданд. Дар он гуфта мешавад, ки ӯ писари худ Абиёро ҳамчун шоҳзодаи сарвари байни бародаронаш таъин мекунад, васиятест, ки қудрати муттаҳидшавӣ дар оилаи шоҳонаро нишон медиҳад, ки тавассути иттифоқҳои стратегӣ тасдиқ карда шудааст, ки дар бораи иҷроиш дар самти таъсиси миллати шукуфоие, ки дар он одамон метавонанд ба воя расанд, васиятномаеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадориро ба баракатҳои масъулиятнок бар идораи беҳтарини яҳудо нишон медиҳад.

Хулоса, боби ёздаҳум аз 2 Вақоеънома оқибатҳо ва амалҳои пас аз тақсимшавӣ дар дохили салтанатро тасвир мекунад. Таъкид кардани мустаҳкамкунӣ ва кӯчонидани коҳинон. Дар бораи амалҳои бутпарастӣ, ки ҷорӣ карда шудаанд ва муттаҳидшавӣ дар оилаи шоҳона. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду вокуниши шоҳ Раҳабъомро тавассути мавқеъҳои мустаҳкаме, ки ба таъмини амният нигаронида шудаанд ва таъкид мекунанд, садоқат ба ибодати ҳақиқӣ, ки намунаи он коҳинон аз хонаҳои худ тарк карда, ба Худо пурра хидмат мекунанд, таҷассуми садоқат дар байни тақсимот ва тасдиқро ифода мекунад. оид ба иҷроиш дар роҳи бунёди давлати шукуфон, ки дар он одамон метавонанд васиятеро ривоҷ диҳанд, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 11:1 Ва ҳангоме ки Раҳабъом ба Ерусалим омад, аз хонадони Яҳудо ва Биньёмин саду ҳашт ҳазор марди баргузидаро, ки ҷанговар буданд, ҷамъ овард, то ки бо Исроил ҷанг кунанд, то ки салтанатро ба Раҳабъом баргардонад.

Раҳабъом лашкари 180 000 ҷанговарро аз Яҳудо ва Бинёмин ҷамъ кард, то бар зидди Исроил ҷанг кунад ва салтанатро барои худ баргардонад.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст - 2 Қӯринтиён 4:7-9

2. Хавфи ғурур - Масалҳо 16:18

1. 2 Вақоеънома 10:4–19

2. 3 Подшоҳон 12:1–24

2 Вақоеънома 11:2 Аммо каломи Худованд ба Шамаё, марди Худо нозил шуда, гуфт:

Каломи Худованд ба Шамаё, марди Худо расид.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиш аз намунаи Шамаё

2. Муҳимияти шунидани овози Худованд

1. Румиён 12:1-2, Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати

ҳақиқӣ ва дурусти шумост. 2 Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Подшоҳон 3:10: Худованд омада, дар он ҷо истода, мисли пештара нидо кард: Самуил! Самуил! Он гоҳ Самуил гуфт: «Гуфтор, зеро ки бандаи ту гӯш мекунад».

2 Вақоеънома 11:3 Ба Раҳабъом ибни Сулаймон, подшоҳи Яҳудо ва ба тамоми Исроил дар Яҳудо ва Биньёмин сухан ронда, бигӯй:

Худованд ба пайғамбар дастур дод, ки бо подшоҳ Раҳабъом ва тамоми Исроил дар Яҳудо ва Биньёмин сухан гӯяд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши риояи дастурҳои Худо

2. Вафодорӣ дар аҳди Худо: Омӯзиш дар бораи Салтанати Яҳудо

1. Ишаъё 1:19 - "Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, беҳтарини заминро хоҳед хӯрд."

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

2 Вақоеънома 11:4 Худованд чунин мегӯяд: "Шумо наравед ва бо бародарони худ наҷангед; ҳар кас ба хонаи худ баргардед, зеро ки ин аз ҷониби Ман шудааст". Ва онҳо ба суханони Худованд итоат карданд, ва аз ҷанг бар зидди Ёробъом баргаштанд.

Ба халқи Исроил аз ҷониби Худованд амр фармуда буд, ки бо бародарони худ ҷанг накунанд ва онҳо итоат карда, ба хона баргаштанд.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қувваи итоаткорӣ ба Каломи Худо

1. Масалҳо 3:1-2 Писарам, шариати маро фаромӯш макун; балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: ба ту умри дароз, умри дароз ва осоиштагиро афзун хоҳанд кард.

2. Юҳанно 14:15-17 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед. «Ва Ман аз Падар илтимос хоҳам кард, ва Ӯ ба шумо Пуштибони дигаре хоҳад дод, то ки то абад бо шумо бимонад; Ҳатто Рӯҳи ростӣ; Ҷаҳон Ӯро қабул карда наметавонад, зеро ки Ӯро намебинад ва намешиносад; лекин шумо Ӯро мешиносед; зеро ки Ӯ бо шумо сокин аст ва дар шумо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 11:5 Ва Раҳабъом дар Ерусалим сокин буд, ва дар Яҳудо шаҳрҳо барои муҳофизат бино сохт.

Раҳабъом ба Ерусалим кӯчид ва барои муҳофизат дар Яҳудо шаҳрҳои мустаҳкам сохт.

1. "Аҳамияти муҳофизат: Дарсҳо аз Раҳабъом"

2. "Ба Худо таваккал кардан ба муҳофизат: Намунаи Раҳабъом"

1. Забур 91:4 - "Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ кард: ростии ӯ сипар ва пӯшиши ту хоҳад буд".

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медарояд ва дар амон аст".

2 Вақоеънома 11:6 Вай ҳатто Байт-Лаҳм ва Этом ва Текоаро бино кард,

Подшоҳ Раҳабъом подшоҳии худро тавассути мустаҳкам ва сохтани шаҳрҳо, аз ҷумла Байт-Лаҳм, Этам ва Текоа мустаҳкам кард.

1. Қувваи Раҳабъом: Чӣ гуна имон ва омодагӣ моро муҳофизат мекунад

2. Салтанати Подшоҳ: Чӣ тавр бояд дар ҳаёти мо қалъаҳо созем

1. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба сӯи он давида, эминанд".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2 Вақоеънома 11:7 Ва Байтсур ва Шоко ва Адулом,

Дар порча шаҳрҳои Яҳудо, ки шоҳ Раҳабъом мустаҳкам карда буданд, муҳокима карда мешавад.

1: Худо ба мо қувват ва муҳофизатеро медиҳад, ки мо бояд рушд кунем.

2: Ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор мешавад, мо метавонем ба имони худ такя кунем, то моро роҳнамоӣ кунад.

1: Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст".

2: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2 Вақоеънома 11:8 Ва Ҷат ва Мореша ва Зиф,

Халқи Яҳудо дар Ерусалим ҷамъ шуда, шаҳрро мустаҳкам карданд. Онҳо инчунин шаҳрҳои Яҳудоро аз Ҷат то Мореша ва Зиф мустаҳкам карданд.

Халқи Яҳудо Ерусалим ва дигар шаҳрҳои минтақаро аз Ҷат то Мореша ва Зиф мустаҳкам карданд.

1. Муҳимияти устувор мондан дар имон ва талош барои нигоҳ доштани иттиҳод.

2. Қудрати мавқеъ гирифтан ва дифоъ аз ҳақ.

1. Эфсӯсиён 6:13 - Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонед ба замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро анҷом додед, истода бошед.

2. Масалҳо 24:3-4 - Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва ба воситаи ақл устувор мешавад; тавассути дониш утоқҳои он аз ганҷҳои нодир ва зебо пур мешаванд.

2 Вақоеънома 11:9 Ва Адӯрим ва Локиш ва Азеко,

Ин порча се шаҳреро тасвир мекунад, ки онҳоро Раҳабъом дар Яҳудо мустаҳкам карда буданд.

1. Қувват ва ҳифозати Худо-Чӣ гуна Худо қалъаи мо дар ранҷ аст.

2. Бунёди таҳкурсӣ дар ҳаёти мо - Чӣ гуна бояд дар ҳаёти мо бо Худо таҳкурсии мустаҳкам бунёд кунем.

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст".

2. Масалҳо 10:25 - «Вақте ки тӯфон гузарад, шарирон дигар нест, вале одилон то абад устувор мешаванд».

2 Вақоеънома 11:10 Ва Сӯраҳ ва Айёлӯн ва Ҳебрӯн, ки дар Яҳудо ва шаҳрҳои Биньёмин, ки девордор буданд.

Ин порча се шаҳри Яҳудо ва Бинёминро тасвир мекунад, ки мустаҳкам карда шуда буданд.

1. Муҳимияти омодагӣ - 2 Вақоеънома 11:10

2. Мустаҳкамии қалъа - 2 Вақоеънома 11:10

1. Масалҳо 18:10 Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба сӯи он давида, дар амонанд.

2. Забур 61:2 Аз ақсои замин Туро мехонам, вақте ки дилам суст мешавад. Маро ба сӯи санг, ки аз ман баландтар аст, раҳнамоӣ кун.

2 Вақоеънома 11:11 Ва қалъаҳоро мустаҳкам кард, ва дар онҳо сардорон ва захираи хӯрок ва равған ва шароб гузошт.

Раҳабъом шаҳрҳои Яҳудоро мустаҳкам кард ва сардоронро барои таъминоти ғизо, равған ва шароб таъин кард.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо барои мардумаш

2. Қувваи шаҳр дар дохили мардуми он аст

1. Забур 33:20 "Ҷони мо интизори Худованд аст; Ӯ мададгори мо ва сипари мост".

2. Ирмиё 29:7 «Дар ҷустуҷӯи сулҳу шукуфоии шаҳре, ки ман шуморо ба асирӣ бурдаам, барои он ба Худованд дуо гӯед, зеро ки агар он обод шавад, шумо низ муваффақ хоҳед шуд.

2 Вақоеънома 11:12 Ва дар ҳар як шаҳр сипар ва найза гузошт, ва онҳоро бағоят қавӣ гардонд, ва дар паҳлӯи ӯ Яҳудо ва Биньёмин буданд.

Подшоҳ Раҳабъом шаҳрҳои Яҳудо ва Биньёминро бо сипарҳо ва найзаҳо мустаҳкам кард, то мудофиаи онҳоро мустаҳкам кунад.

1. Қувваи Ваҳдат – чӣ гуна ҷамъ омадан ва муттаҳид будан метавонад қувват ва муҳофизат оварад.

2. Қувваи омодагӣ - чӣ гуна омода шудан ва андешидани чораҳо барои муҳофизати худ метавонад ба дифоъи муваффақ оварда расонад.

1. Эфсӯсиён 6:11-13 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2 Вақоеънома 11:13 Ва коҳинон ва левизодагон, ки дар тамоми Исроил буданд, аз тамоми ҳудуди худ назди Ӯ омаданд.

Одамон аз ҳама миллатҳои Исроил барои роҳнамоии рӯҳонӣ ба Раҳабъом муроҷиат карданд.

1. Қувваи ягонагӣ: Қиссаи Раҳабъом

2. Аз пешвоёни солеҳ роҳ талаб кардан

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. 2 Вақоеънома 18:6 - Он гоҳ Худованд гуфт: «Оё шумо мардумро ба Худои худ маслиҳат додед? Зеро ки аз ҷониби Худои Исроил ваҳй нест.

2 Вақоеънома 11:14 Зеро ки левизодагон гирду атроф ва мулки худро тарк карда, ба Яҳудо ва Ерусалим омаданд, зеро Ёробъом ва писаронаш онҳоро аз иҷрои вазифаи коҳинӣ ба Худованд дур карда буданд.

Ёробъом ва писаронаш левизодагонро аз иҷрои вазифаҳои коҳинии худ дар хизмати Худованд бозмедоштанд.

1. Даъвати Худо ва итоати мо

2. Қувваи вафодорӣ

1. 1 Вақоеънома 28:9 - "Ва ту, эй писари ман Сулаймон, Худои падари худро бишинос ва ба Ӯ бо дили комил ва бо ирода хизмат кун, зеро ки Худованд ҳама дилҳоро месанҷад ва ҳама хаёлоти андешаҳо: «Агар ӯро ҷустуҷӯ кунӣ, дар назди ту пайдо мешавад, ва агар ӯро тарк кунӣ, туро то абад дур хоҳад кард».

2. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад".

2 Вақоеънома 11:15 Ва Ӯро коҳинон барои баландӣ, ва барои девҳо ва барои гӯсолаҳое, ки худ сохта буд, таъин кард.

Раҳабъом барои саҷда кардани бутҳо дар баландиҳо ва инчунин барои саҷда кардани гӯсолаҳои тиллоии худ коҳинон таъин кард.

1. Гуноҳҳои Раҳабъом: бутпарастӣ ва беитоатӣ

2. Парастиши бутҳои козиб: Огоҳӣ аз Раҳабъом

1. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеши Ман худоёни дигаре нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ки ба ҳеҷ чиз дар осмони болотар ё дар замини зер ва ё дар оби зери замин, ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Такрори Шариат 5:7-9 - 'Дар пеши Ман худоёни дигаре нахоҳанд дошт. Барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ки ба он чизе ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хидмат накун. Зеро ки ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам.

2 Вақоеънома 11:16 Ва аз паси онҳо аз тамоми сибтҳои Исроил, ки дилашон ба ҷустуҷӯи Худованд Худои Исроил буданд, ба Ерусалим омаданд, то ки барои Худованд Худои падарони худ қурбонӣ кунанд.

Бисёре аз сибтҳои Исроил дар ҷустуҷӯи Худованд буданд ва ба Ерусалим омаданд, то қурбонӣ кунанд.

1. Ҷустуҷӯи Худованд: Чӣ тавр Ӯро ёфтан ва ба Ӯ наздик шудан

2. Қурбонӣ: Чӣ тавр он метавонад моро ба Худо наздик кунад

1. Юҳанно 14:6 - Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам». Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

2 Вақоеънома 11:17 Ва онҳо салтанати Яҳудоро мустаҳкам карданд, ва Раҳабъом ибни Сулаймонро се сол қавӣ карданд; дар давоми се сол бо роҳи Довуд ва Сулаймон роҳ рафтанд.

Раҳабъом, писари Сулаймон, дар подшоҳии Яҳудо дар тӯли се сол мустаҳкам шуд, ва дар ин муддат қавмаш бо роҳи Довуд ва Сулаймон пайравӣ карданд.

1. Пайравӣ аз ҳикмати солеҳ: Осори Довуд ва Сулаймон

2. Боварӣ ба таъминоти Худо: таҳкими Салтанати Яҳудо

1. 2 Вақоеънома 11:17

2. Масалҳо 14:15 "Одам ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил ба қадамҳои худ фикр мекунад".

2 Вақоеънома 11:18 Ва Раҳабъом Маҳолат духтари Еримӯт ибни Довудро ба занӣ гирифт, ва Абиҳаил духтари Элиоб ибни Йисойро ба занӣ гирифт;

Раҳабъом ду зан гирифт: Маҳолат духтари Еримӯт ибни Довуд ва Абиҳаил духтари Элиоб ибни Йисой.

1. Муҳимияти муносибатҳои мустаҳками издивоҷ дар замонҳои Китоби Муқаддас.

2. Нақшаи Худо барои издивоҷ: инъикоси муҳаббати Ӯ ба мо.

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд.

2. Масалҳо 18:22 - Ҳар кӣ зане ёбад, чизи хубе меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2 Вақоеънома 11:19 Ки Ӯро фарзанд ба вуҷуд овард; Еуш, ва Шамария ва Заҳам.

Подшоҳи Яҳудо Раҳабъом се писар дошт: Еуш, Шамариё ва Заҳам.

1. Аҳамияти падарӣ ва арзиши он ба оила меафзояд.

2. Вафодории Худо дар таъмини оилаҳо бо фарзанд.

1. Забур 127:3-5 Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи бачадон мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Ғалотиён 4:4-7 Аммо вақте ки фарорасии вақт фаро расид, Худо Писари Худро, ки аз зан таваллуд ёфта, зери шариат таваллуд шудааст, фиристод, то ки тобеи шариат фидия дода шавад, то ки мо ба фарзандӣ қабул шавем. Ва азбаски шумо писар ҳастед, Худо Рӯҳи Писари Худро ба дилҳои мо фиристод, ки нидо мекунад, эй Або! Падар! Пас, ту дигар ғулом нестӣ, балки писар ҳастӣ, ва агар писар бошӣ, вориси Худо ҳастӣ.

2 Вақоеънома 11:20 Ва аз паси вай Мако духтари Абшолӯмро гирифт; ки барои ӯ Абиё ва Аттой ва Зизо ва Шеломитро зоид.

Раҳабъом Маака духтари Абшолӯмро ба занӣ гирифт ва ӯ ба ӯ чор писар зоид.

1. Муҳимияти оила: Намунаи Раҳабъом

2. Баракати Худо дар муносибатҳо: мероси Раҳабъом

1. Масалҳо 18:22 - Касе, ки зан ёбад, чизи хубе пайдо мекунад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2. Румиён 12:10 - Ба якдигар меҳрубонона бо муҳаббати бародарона муносибат кунед, то ки ба якдигар эҳтиром гузоред.

2 Вақоеънома 11:21 Ва Раҳабъом Мако духтари Абшолӯмро аз ҳама занон ва суррияҳои худ дӯст медошт: (чунки ӯ ҳаждаҳ зан ва ҳаштод суррия гирифт, ва бисту ҳашт писар ва ҳаштод духтар ба дунё овард).

Раҳабъом Маака духтари Абшолӯмро, пеш аз ҳама занон ва суррияҳояшро дӯст медошт, гарчанде ки ҳаждаҳ зан ва шаст суррия дошт, ки аз онҳо ҳамагӣ 88 фарзанд дошт.

1. Муҳаббат аз ҳама боло: Намунаи Раҳабъом.

2. Хатарҳои бисёрзанӣ.

1. Марк 12:30-31: "Ва Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, ва бо тамоми ҷони ту, ва бо тамоми ҳуши ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор: ин ҳукми аввал аст. Ва дуюм. монанди ин аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: ҳукми дигаре аз ин бузургтар нест".

2. Матто 22:37-40: "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюм Ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст".

2 Вақоеънома 11:22 Ва Раҳабъом Абиё ибни Макоро сардор дар байни бародарони худ таъин кард, зеро ки фикр мекард, ки ӯро подшоҳ кунад.

Раҳабъом Абиё ибни Махоро дар байни бародарони худ сардор таъин кард, то ки ӯро подшоҳ кунад.

1. Қувваи роҳбарӣ: Дарсҳо аз Раҳабъом ва Абиё

2. Арзиши муҳаббати бародар: интихоби Раҳабъом

1. Масалҳо 12:15 - «Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад».

2. Румиён 16: 17-18 - "Эй бародарон, аз шумо хоҳиш мекунам, ки аз онҳое, ки ҷудоӣ меоранд ва бар хилофи таълимоте, ки ба шумо таълим дода шудаанд, монеа эҷод мекунанд, эҳтиёт шавед; аз онҳо канорагирӣ кунед. Зеро ин гуна шахсон ба Худованди мо Масеҳ хизмат намекунанд. , балки нафси худашон ва бо сухани нарм ва хушомадгӯӣ дили соддадилонро фиреб медиҳанд».

2 Вақоеънома 11:23 Ва ӯ оқилона рафтор карда, тамоми фарзандони худро дар тамоми кишварҳои Яҳудо ва Биньёмин, ба ҳар шаҳри девордор пароканда кард, ва ба онҳо ғизои фаровон дод. Ва ӯ занони бисёр мехост.

Подшоҳи Яҳудо Раҳабъом оқилона фарзандони худро ба шаҳрҳои қалъадор тақсим кард ва онҳоро бо ғизо таъмин кард ва мехост, ки занҳои зиёд ба занӣ гирад.

1. Ҳикмати шоҳ Раҳабъом: Чӣ тавр қабули қарори оқилона метавонад ба салтанати шукуфоӣ оварда расонад.

2. Муҳимияти таъмини оилаи шумо: Чӣ тавр намунаи шоҳ Раҳабъомро барои таълим додан дар бораи аҳамияти таъмини оилаҳои мо истифода бурдан мумкин аст.

1. Масалҳо 16:9 - Одам дар дили худ роҳи худро ба нақша мегирад, аммо қадамҳои ӯро Худованд муайян мекунад.

2. Воиз 9:10 - Ҳар коре, ки дастат кунад, бо тамоми қуввати худ бикун, зеро дар мулки мурдагон, ки ба он ҷое ки меравӣ, на кор ҳаст, на нақшакашӣ, на дониш ва на ҳикмат.

2 Вақоеънома боби 12 суқути подшоҳии Раҳабъом дар Яҳудо ва ҳамлаи подшоҳи Миср Шишак ба Ерусалимро тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб аз он оғоз мешавад, ки Раҳабъом аз қонуни Худо даст кашидааст ва бевафоии минбаъдаи халқаш. Дар натиҷа, Худо ба Шишоқ подшоҳи Миср иҷозат дод, ки ба Яҳудо ҳамла кунад (2 Вақоеънома 12:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоя ба ҳамлаи Шишак ба Ерусалим тамаркуз мекунад. Вай шаҳрҳои мустаҳками Яҳудоро забт мекунад ва Ерусалимро иҳота мекунад ва ба Шамаё-пайғамбар водор мекунад, ки паёми Худоро ба Раҳабъом ва пешвоёни ӯ расонад ва фаҳмонад, ки ин ҷазои беитоатии онҳост (2 Вақоеънома 12:5-8).

Сархати 3-юм: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Раҳабъом ва роҳбарони ӯ дар ҷавоб ба паёми Шамаё дар назди Худо фурӯтан мешаванд. Онҳо гуноҳи худро эътироф мекунанд ва марҳамати Худоро меҷӯянд (2 Вақоеънома 12:6-7).

Параграфи 4: Диққат ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Худо бо марҳамат посух медиҳад, ки тавассути Шемаё хабар фиристода, онҳоро аз сабаби тавбаашон пурра нест намекунад. Бо вуҷуди ин, онҳо дар зери ҳукмронии бегонагон хизматгор хоҳанд шуд, то онҳо фарқи байни хидмат ба Ӯ ва хидмат ба халқҳои дигарро фаҳманд (2 Вақоеънома 12:8-9).

Параграфи 5: Боб бо ҷамъбасти он ҷамъбаст мешавад, ки чӣ тавр шоҳ Шишак ганҷҳои зиёдеро ҳам аз маъбад ва ҳам қасри шоҳона дар Ерусалим ҳамчун ғанимати ҷанг мегирад. Дар он гуфта мешавад, ки ҳарчанд Раҳабъом ин ганҷҳоро бо ашёи биринҷӣ иваз мекунад, онҳо аз ҷиҳати арзиш ва ҷалол муқоиса намекунанд (2 Вақоеънома 12:9-11).

Хулоса, боби дувоздаҳуми 2 Вақоеънома оқибатҳо ва ҳамларо дар замони роҳбарии подшоҳ Раҳабъом тасвир мекунад. Таъкид кардани тарки вафодорӣ ва ҳуҷум бо роҳбарии подшоҳи Миср. Зикр кардани фурӯтанӣ зоҳир шуд ва барқарорсозии минбаъда дода шуд. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду беитоатии шоҳ Раҳабъомро, ки тавассути рӯйгардонӣ аз ибодати ҳақиқӣ ифода шудааст ва таъкид мекунад, ба интизоми илоҳӣ, ки тавассути ҳамлаи подшоҳи Миср мисол шуда буд, таҷассумест, ки оқибатҳои бевафоиро ифода мекунад ва тасдиқ дар бораи иҷро шудани пешгӯӣ дар бораи аҳамият. дар бораи тавба ҳангоми дучор шудан ба доварӣ васияте, ки бо дахолати илоҳӣ дар дохили салтанат нишон медиҳад

2 Вақоеънома 12:1 Ва чунин воқеъ шуд, ки Раҳабъом салтанатро барқарор намуда, худро мустаҳкам карда, қонуни Худовандро тарк кард ва тамоми Исроил бо ӯ.

Пас аз он ки Раҳабъом подшоҳии худро барқарор кард ва қудрати худро афзун кард, ӯ ва тамоми исроилиён қонуни Худовандро тарк карданд.

1. Хатарҳои беитоатӣ: Намунаи Раҳабъом

2. Ҷиддӣ ба Каломи Худо: Интихоби исроилиён

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2 Вақоеънома 12:2 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар соли панҷуми подшоҳӣ Раҳабъом Шишоқ, подшоҳи Миср, ба муқобили Ерусалим омад, зеро ки онҳо бар зидди Худованд таҷовуз карда буданд,

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд ва аҳкоми Ӯ содиқ бошем, ё ин ки оқибатҳои азият кашиданро зери хатар гузорем.

2: Мо бояд ҳушёр бошем ва ба ҳама мушкилоте, ки ба миён меоянд, омода бошем ва ба Худованд барои роҳнамоӣ ва қувват такя кунем.

1: Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс аз озмоиш гузашта, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2: Забур 37:3 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред.

2 Вақоеънома 12:3 Бо дувоздаҳ ароба ва шаст ҳазор савора, ва қавме ки бо ӯ аз Миср омада буданд, бешумор буданд; Лубимхо, Суккиимхо ва Эфиопияхо.

Подшоҳи Яҳудо Раҳабъом бо иттифоқи бисёр халқҳо бо сарварии подшоҳи Миср Шишак бо лашкари азими 12 000 ароба ва 60 000 савора дучор омад. Хамрохи онхо одамони сершумори халкхои Лубим, Суккиим ва Эфиопия буданд.

1. Худо метавонад одамони нодиреро истифода барад, то нақшаҳои Худро амалӣ созад - 2 Вақоеънома 16:9а

2. Муҳимияти ягонагӣ ва қувват дар шумора - Воиз 4:12

1. 2 Вақоеънома 16:9а - "Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин давида, худро қавӣ нишон диҳад, ки дар ҳаққи онҳое ки дилашон ба Ӯ комил аст".

2. Воиз 4:12 - "Ва агар яке бар ӯ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард, ва ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад".

2 Вақоеънома 12:4 Ва шаҳрҳои девордореро, ки ба Яҳудо тааллуқ доштанд, гирифта, ба Ерусалим омад.

Подшоҳи Яҳудо Раҳабъом шаҳрҳои девордоршудаи Яҳудоро забт намуда, ба Ерусалим омад.

1. Муҳофизати Худо ҳама чизро фаро мегирад - 2 Вақоеънома 12:4

2. Вафодории Худо абадӣ аст - 2 Вақоеънома 12:4

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2. Ишаъё 54:17 - ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки шуморо айбдор мекунад, рад хоҳед кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва ин аст сафедкунии онҳо аз Ман," мегӯяд Худованд.

2 Вақоеънома 12:5 Он гоҳ Шамаёи набӣ назди Раҳабъом ва назди мирони Яҳудо, ки барои Шишак дар Ерусалим ҷамъ омада буданд, омада, ба онҳо гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: «Шумо Маро тарк кардаед, ва ман низ туро ба дасти Шишак гузошт.

Шамаёи набӣ дар Ерусалим назди Раҳабъом ва мирони Яҳудо меояд ва онҳоро огоҳ мекунад, ки Худо онҳоро ба сабаби тарки Ӯ тарк карда, ба дасти Шишак гузоштааст.

1. Оқибатҳои тарки Худо.

2. Аҳамияти тавба ва имон.

1. Такрори Шариат 8: 19-20 - Ва чунин хоҳад буд, ки агар шумо Худованд Худои худро фаромӯш карда, аз паи худоёни дигар рафтор кунед ва ба онҳо хизмат кунед ва ба онҳо саҷда кунед, ман имрӯз бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки шумо ҳатман ҳалок хоҳед шуд. . Чунон ки халқҳоеро, ки Худованд пеши шумо нест мекунад, шумо низ ҳамон тавр нобуд хоҳед шуд; зеро ки ту ба овози Худованд Худои худ итоат нахоҳӣ кард.

2. Луқо 13:3 - Ба шумо мегӯям, не; лекин агар тавба накунед, ҳамаи шумо низ ҳамин тавр ҳалок хоҳед шуд.

2 Вақоеънома 12:6 Ва мирони Исроил ва подшоҳ фурӯтан шуданд; ва гуфтанд: «Худованд одил аст».

Сардорони Исроил ва подшоҳ фурӯтан шуданд ва эътироф карданд, ки Худованд одил аст.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ гуна эътироф кардани адолати Худованд метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Масъулияти мо дар назди Худо: эътирофи адолати Худованд ва эҳтироми мо

1. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2 Вақоеънома 12:7 Ва ҳангоме ки Худованд дид, ки онҳо фурӯтан шудаанд, каломи Худованд ба Шамаё нозил шуда, гуфт: «Онҳо фурӯтан шуданд;

бинобар ин онҳоро несту нобуд намекунам, балки ба онҳо каме раҳоӣ хоҳам дод; ва ғазаби ман бо дасти Шишак бар Ерусалим рехта нахоҳад шуд.

Пас аз он ки қавми Яҳудо худро фурӯтан карданд, Худованд ваъда дод, ки онҳоро несту нобуд намекунад ва ба ҷои он аз ғазаби Шишак раҳоӣ медиҳад.

1. Фурӯтанӣ ба наҷоти илоҳӣ мерасонад

2. Худо фурӯтаниро подош медиҳад

1. Яъқуб 4:6-8 Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

2. Забур 34:18 Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2 Вақоеънома 12:8 Бо вуҷуди ин, онҳо бандагони Ӯ хоҳанд буд; то ки хизмати ман ва хизмати салтанати мамлакатхоро донанд.

Подшоҳии Яҳудо ба халқҳои дигар хизмат мекард, то ки хизмати Худо ва хидмати салтанатҳои дигарро фаҳманд.

1. Муҳимияти хидмат ба халқҳои дигар ҳамчун намунаи эътирофи хидмати Худо.

2. Фаҳмидани хидмати Худо тавассути хидмат ба дигарон.

1. Матто 25:37-40 Он гоҳ одилон ба Ӯ ҷавоб дода, хоҳанд гуфт: «Худовандо! Кай мо туро гурусна дида, ба ту сер додем ё ташна дида, ба ту об додем? Ва кай туро бегона дидем ва пазирофӣ кардем ё бараҳна туро пӯшондем? Ва кай шуморо бемор ё дар зиндон дидем ва аёдат кардем? Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз хурдтарин бародарони ман кардаед, ба ман ҳам кардаед.

2. Румиён 12:10 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2 Вақоеънома 12:9 Ва Шишак, подшоҳи Миср, ба муқобили Ерусалим омад, ва ганҷҳои хонаи Худованд ва ганҷҳои хонаи подшоҳро гирифт; ҳамаашро гирифт, сипарҳои тиллоеро, ки Сулаймон сохта буд, низ бурд.

Шишак, подшоҳи Миср, Ерусалимро забт кард ва ганҷҳои хонаи Худованд ва хонаи подшоҳро, аз ҷумла сипарҳои тиллоеро, ки Сулаймон сохта буд, гирифт.

1. Нафси санҷиданашуда: Оқибатҳои тамаъкорӣ

2. Ҳимояи Парвардигор: таваккал ба таваккал ба Худо

1. Масалҳо 28:20 Одами содиқ аз баракатҳо фаровон мешавад, аммо ҳар кӣ барои бой шудан шитоб мекунад, бегуноҳ нахоҳад буд.

2. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад.

2 Вақоеънома 12:10 Ба ҷои он подшоҳ Раҳабъом аз мис сипарҳо сохта, ба дасти сардори посбонон, ки даромадгоҳи хонаи подшоҳро нигоҳ медошт, супурд.

Подшоҳ Раҳабъом аз мисин сипарҳо сохта, ба посбонони қасри худ дод.

1. Муҳимияти ҳифз ва амният дар подшоҳии Худо.

2. Аҳамияти ҳузури Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 91:11 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд.

2. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2 Вақоеънома 12:11 Ва ҳангоме ки подшоҳ ба хонаи Худованд даромад, посбонон омада, онҳоро бурданд ва боз ба хонаи посбонон оварданд.

Подшоҳ Раҳабъом ба хонаи Худованд даромад, вале посбонон ӯро ба хонаи посбонон оварданд.

1. Донистани он, ки кай ба дастури Худованд пайравӣ кардан лозим аст

2. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худованд

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2 Вақоеънома 12:12 Ва ҳангоме ки ӯ фурӯтан шуд, ғазаби Худованд аз ӯ дур шуд, ки вайро тамоман несту нобуд накунад; ва дар Яҳудо низ кор хуб шуд.

Пас аз фурӯтанӣ, ғазаби Худованд аз шоҳ Раҳабъом дур шуд ва дар Яҳудо сулҳ барқарор шуд.

1. Фурӯтанӣ калиди кушодани раҳмату фазли Худост.

2. Худо омода аст ононро, ки фурӯтан ва тавба мекунанд, биёмурзад ва бозгардонад.

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2 Вақоеънома 12:13 Ва подшоҳ Раҳабъом дар Ерусалим қувват гирифт ва подшоҳӣ кард, зеро ки Раҳабъом дар вақти подшоҳ шуданаш яку чиҳилсола буд, ва ӯ ҳабдаҳ сол дар Ерусалим, шаҳре ки Худованд аз ҳамаи сибтҳо

баргузида буд, подшоҳӣ кард. аз Исроил, ки номи худро дар он ҷо гузорад. Ва номи модари ӯ Наама аз аммӯнӣ буд.

Раҳабъом 41-сола буд, вақте ки подшоҳи Ерусалим шуд ва 17 сол подшоҳӣ кард. Модараш Наама, аз аммӯнӣ буд.

1. Қувваи Раҳабъом: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба қувваи Худо такя кардан мумкин аст

2. Модари Раҳабъом: Чӣ гуна бояд онҳоеро, ки аз мо фарқ мекунанд, эҳтиром ва эҳтиром кунем

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам

2. Луқо 6:27-31 - Душманони худро дӯст доред, ба онҳо некӣ кунед ва ба онҳо қарз диҳед, бе интизори он ки чизе баргардонида шавад.

2 Вақоеънома 12:14 Ва ӯ бадӣ кард, зеро ки дили худро барои ҷустуҷӯи Худованд омода накардааст.

Подшоҳ Раҳабъом дили худро сахт кард ва Худовандро наҷуст.

1. Хавфи сахт шудани дилатон

2. Ҷустуҷӯи Худованд бо дили кушод

1. Ҳизқиёл 11:19 - "Ва Ман ба онҳо як дил хоҳам дод, ва дар дохили шумо рӯҳи нав хоҳам гузошт; ва дили сангинро аз ҷисми онҳо берун хоҳам дод, ва ба онҳо дили ҷисм хоҳам дод".

2. Румиён 10: 9-10 - "Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исои Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт. Зеро ки одам бо дили худ ба адолат имон меорад. ; ва бо даҳон эътироф кардан барои наҷот дода мешавад».

2 Вақоеънома 12:15 Магар аъмоли Раҳабъом, аввал ва охирин, дар китоби Шамаёи набӣ ва Иддои бинокор дар бораи насабнома навишта нашудааст? Ва дар байни Раҳабъом ва Ёробъом пайваста ҷангҳо буданд.

Аъмоли Раҳабъом дар китоби Шамаёи набӣ ва Иддои бинокор сабт шудааст ва дар байни Раҳабъом ва Ёробъом ҷангҳои давомдор буданд.

1. Каломи Худо содиқ ва ҳақиқӣ аст: Таҳқиқи эътимоднокии Навиштаҳо дар 2 Вақоеънома 12:15

2. Муборизаи давомдор байни Раҳабъом ва Ёробъом: Омӯзиши муноқиша дар 2 Вақоеънома 12:15

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Румиён 15:4 - Зеро он чи дар айёми пеш навишта шуда буд, барои таълимоти мо навишта шудааст, то ки мо ба василаи сабр ва рӯҳбаландии Навиштаҳо умед дошта бошем.

2 Вақоеънома 12:16 Ва Раҳабъом бо падарони худ хобид, ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд; ва писараш Абиё ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Раҳабъом мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд ва ба ҷои писараш Абиё нишаст.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳикмати Худо дар таъин ва иваз кардани подшоҳон

2. Вафодории Худо: Ваъдаи устувори Салтанати абадӣ

1. Румиён 11:33-36 Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ! Зеро кист, ки фикри Худовандро донист, ё кист, ки машваратчии Ӯ буд? Ё кист, ки ба ӯ ҳадя додааст, то ки баргардонида шавад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2. 2 Подшоҳон 7:12-16 Вақте ки айёми ту ба охир мерасад ва ту бо падарони худ хобидай, ман насли туро, ки аз бадани ту меояд, пас аз ту ба вуҷуд хоҳам овард ва салтанати ӯро барқарор хоҳам кард. Ӯ барои исми Ман хона хоҳад сохт, ва тахти салтанати ӯро то абад устувор хоҳам сохт, ва хонадон ва салтанати ту то абад пеши ман пойдор хоҳанд шуд. Тахти ту то абад пойдор хоҳад шуд.

2 Вақоеънома боби 13 дар бораи муноқишаи байни Абиё ибни Раҳабъом ва Ёробъом, подшоҳи Исроил нақл мекунад. Он ғалабаи Абиё ва кӯшишҳои ӯро барои барқарор кардани ибодат дар Яҳудо таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Абиё ҳамчун подшоҳи Яҳудо ва тавсифи омодагии ҷангии ӯ ба ҷанг бар зидди Ёробъом, подшоҳи Исроил оғоз мешавад. Абиё ба Ёробъом муроҷиат карда, ба ӯ хотиррасон мекунад, ки Худо насли Довудро барои ҳукмронӣ бар Исроил интихоб кардааст (2 Вақоеънома 13:1–12).

Сархати 2: Ҳикоя дар бораи ҷанги байни лашкари Абиё иборат аз 400 000 ҷанговарони далер аз Яҳудо ва лашкари Ёробъом, ки аз 800 000 мардони тавоно аз Исроил иборат аст, тамаркуз мекунад. Сарфи назар аз шумораашон аз ҳад зиёд, Абиё ба Худо таваккал мекунад ва пеш аз ворид шудан ба ҷанг сухани пурқувват мекунад (2 Вақоеънома 13:13-18).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо Абиё ва лашкари ӯро бар Ёробъом ғалаба мекунад. Онҳо панҷсад ҳазор сарбозро аз Исроил зада, онҳоро мағлуб карданд (2 Вақоеънома 13:19-20).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Абиё пас аз ғалаба ҳукмронии худро дар Яҳудо мустаҳкам мекунад. Ӯ якчанд шаҳрҳоро аз Исроил, аз ҷумла Байт-Ил, Ешано ва Эфронро мегирад. Вай инчунин ибодати ҳақиқиро дар Яҳудо тавассути нест кардани бутҳо ва таъин кардани коҳинон барои хидмати дуруст дар қурбонгоҳҳо барқарор мекунад (2 Вақоеънома 13:19-22).

Хулоса, боби сеюми 2 Вақоеънома муноқиша ва ғалабаеро, ки дар давраи роҳбарии шоҳ Абиҷай ба даст омадааст, тасвир мекунад. Баррасии омодагии ҳарбӣ ва ёдрас кардани интихоби илоҳӣ. Зикр шуд, ки ҷанг бар зидди қуввахои бузургтар меҷангад ва таваккал бар Худост. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешниҳод мекунад, ки имони шоҳ Абиҷайро, ки тавассути такя ба дахолати илоҳӣ ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки

ғалабаи бо итоаткорӣ ба даст овардашуда, ки бо пайравӣ ба принсипҳои дар Навиштаҳо овардашуда намунаи таҷассумгари далерӣ дар байни душвориҳо ва тасдиқи иҷрои имтиҳон аст. тасвири ӯҳдадорӣ оид ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 13:1 Дар соли ҳаждаҳуми подшоҳ Ёробъом Абиё бар Яҳудо подшоҳӣ кард.

Абиё подшоҳии худро бар Яҳудо дар соли ҳаждаҳуми подшоҳии Ёробъом оғоз кард.

1. Вақти Худо комил аст - 2 Петрус 3:8

2. Роҳбарӣ дар замони тағирот - Ирмиё 29:7

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2 Вақоеънома 13:2 Ӯ се сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Михоё духтари Уриели Ҷибъо буд. Ва дар байни Абиё ва Ёробъом ҷанг шуд.

1: Абиё подшоҳе буд, ки се сол дар Ерусалим подшоҳӣ карда, бар зидди Ёробъом ҷанг кард.

2: Модари Абиё Михоё духтари Уриил аз Ҷибъа буд ва мо аз ӯ дар имон ва садоқат ибрат гирифта метавонем.

1:2 Вақоеънома 13:2

2: Масалҳо 22: 1 - Номи нек бояд аз сарвати бузург интихоб шавад, ва илтифот аз нуқра ва тилло беҳтар аст.

2 Вақоеънома 13:3 Ва Абиё бо лашкари мардони далери ҷангӣ, ҳатто чорсад ҳазор мардони баргузида, ба ҷанг баромад; Ёробъом низ бо ҳаштсад ҳазор мардони баргузида, ки мардони далер буданд, бар зидди ӯ саф кашид.

Абиё ва Ёробъом ҳарду лашкари зиёдеро барои ҷанг ҷамъ карданд, Абиё 400 000 мардони баргузида ва Ёробъом 800 000 мардони баргузида доштанд.

1. Хавфи ғурур дар ҷанг

2. Қувваи халқи Худо

1. Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. 2 Вақоеънома 20:15 - Ва ӯ гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед; Ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

2 Вақоеънома 13:4 Ва Абиё бар кӯҳи Самарайм, ки дар кӯҳи Эфроим аст, бархоста, гуфт: «Эй Ёробъом ва тамоми Исроил, маро бишнав!

Абиё бар кӯҳи Замарайм истода, Ёробъом ва тамоми Исроилро нидо дод.

1. Муҳимияти истодан барои он чизе, ки шумо ба он бовар мекунед

2. Бартараф кардани тарс ва шубҳа дар замони душвориҳо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Румиён 8:31: Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Вақоеънома 13:5 Оё намедонед, ки Худованд Худои Исроил подшоҳиро бар Исроил ба Довуд то абад ба ӯ ва ба писаронаш бо аҳди намак дод?

Худованд Худои Исроил подшоҳии Исроилро ба Довуд ва писаронаш бо аҳди намак дод.

1. Аҳди намак: Фаҳмидани аҳамияти ваъдаи Худо

2. Малакути Осмон: Муҳаббати бечунучарои Худо ба халқи худ

1. 2 Подшоҳон 7: 12-16 - Вақте ки Худованд ваъда дод, ки барои Довуд ва насли ӯ хона бунёд мекунад

2. Матто 5:13-16 - Намак ва нур дар ҷаҳон будан барои ба замин овардани Малакути Худо.

2 Вақоеънома 13:6 Аммо Ёробъом ибни Набот, бандаи Сулаймон ибни Довуд бархост ва бар зидди оғои худ исён кард.

Ёробъом, бандаи Сулаймон, бар зидди оғои худ исён кард.

1. Оқибатҳои исён бар зидди Худо.

2. Муҳимияти содиқ мондан ба Худо.

1. Масалҳо 17:11 - Шахси шарир танҳо исён мехоҳад, бинобар ин бар зидди ӯ фариштаи бераҳм фиристода мешавад.

2. 1 Петрус 5:5 - Ҳамин тавр, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад.

2 Вақоеънома 13:7 Ва дар назди ӯ одамони бехирад, ки банӣ-Иблиал буданд, ҷамъ омада, бар зидди Раҳабъом ибни Сулаймон қувват гирифтанд, вақте ки Раҳабъом ҷавон ва дилсӯз буд, ва ба онҳо тоб оварда натавонист.

Раҳабъом аз сабаби синну соли ҷавон ва ноболиғаш ба ҷамъомади мардоне, ки онҳоро фарзандони Белиал роҳбарӣ мекарданд, тоб оварда натавонист.

1. Қувваи ҷавонон: Фаҳмидани маҳдудиятҳои мо

2. Қувваи адолат: бартараф кардани васвасаҳо

1. Масалҳо 22:6: Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбият кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Забур 8:2: Аз даҳони кӯдакон ва кӯдакони ширмак аз душманони худ қувват ҷудо кардаӣ, то ки душман ва интиқомгирандаро боздорӣ.

2 Вақоеънома 13:8 Ва акнун шумо фикр мекунед, ки ба Малакути Худованд дар дасти писарони Довуд муқобилат кунед; ва шумо анбӯҳи зиёде ҳастед, ва бо шумо гӯсолаҳои тиллоие ҳастанд, ки Ёробъом шуморо худоён сохтааст.

Яҳудо халқи Яҳованинг Шоҳлигига қарши чиқишга уриниб, Ёробъом ўз худолари сифатида яратган тилла гўсолаларга таянишади.

1. Ба ҷои Худованд таваккал кардан ба бутҳо боиси ҳалокат мегардад.

2. Худованд Худои ягонаи ҳақиқӣ аст ва бояд мувофиқи он саҷда карда шавад.

1. Ишаъё 44:9-20 - Худованд онҳоеро, ки ба ҷои саҷда кардан ба бутҳои дасти инсон такя мекунанд, ҷазо медиҳад.

2. Забур 115:3-8 - Забуре, ки Худовандро ҳамчун Худои ягонаи ҳақиқӣ, ки сазовори ибодат аст, ҳамду сано мегӯяд.

2 Вақоеънома 13:9 Оё коҳинони Худованд, банӣ-Ҳорун ва левизодагонро бадар наовардаед, ва шуморо мувофиқи тарзи халқҳои дигар кишварҳо коҳин таъин накардаед? То ки ҳар кӣ ояд, то ки худро бо гов ва ҳафт қӯчқор тақдис кунад, вай коҳини худоёне набошад.

Халқи Яҳудо коҳинон ва левизодагони Худовандро рад карда, ба ҷои худ коҳинони худро ба худоёни козиби халқҳои атрофашон таъин карданд.

1. Чӣ тавр халқи Яҳудо пешвоёни баргузидаи Худоро рад карданд

2. Хатарҳои ибодати худоёни козиб

1. 1 Подшоҳон 8:7 - Ва Худованд ба Самуил гуфт: «Ба овози мардум дар ҳар он чизе, ки ба ту мегӯянд, гӯш деҳ: зеро ки онҳо туро рад накардаанд, балки Маро рад карданд, то ки бар подшоҳӣ накунам. онҳо."

2. Румиён 1:18-25 - Зеро ки ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноадолатии одамон, ки ростиро дар ноинсофӣ нигоҳ медоранд, зоҳир мешавад; зеро он чи дар бораи Худо маълум аст, дар онҳо ошкор аст; зеро ки Худо инро ба онҳо ошкор кардааст.

2 Вақоеънома 13:10 Аммо мо Худованд Худои мост, ва мо Ӯро тарк накардаем; ва коҳинон, ки ба Худованд хизмат мекунанд, писарони Ҳорун мебошанд, ва левизодагон мунтазири кори худ ҳастанд.

Худованд Худои қавм аст ва коҳинон аз насли Ҳорун ҳастанд, дар ҳоле ки левизодагон ба вазифаҳои онҳо масъуланд.

1) Вафодории Худо ба халқи худ ва ваъдаҳои Ӯ

2) Муҳимияти гиромидошти Худо ва иҷрои масъулиятҳои худ

1) Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2) 1 Петрус 4:10 - Ҳар яки шумо бояд ҳар ҳадяи гирифтаатонро барои хидмат ба дигарон, ҳамчун идоракунандагони содиқи файзи Худо дар шаклҳои гуногун истифода баред.

2 Вақоеънома 13:11 Ва ҳар саҳар ва ҳар шом барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва бухури ширин месузонанд; нони намоишӣ низ онҳоро бар суфраи пок ба тартиб меовард; ва шамъдони тиллоро бо чароғҳои он, то ки ҳар бегоҳ сӯзонд, зеро ки мо амри Худованд Худои худро риоя мекунем; вале шумо Ӯро тарк кардаед.

Халқи Яҳудо ҳар саҳар ва шом барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва бухур меоварданд, ва нони намоишӣ гузошта, шамъдони тиллоӣ бо чароғҳо меафрӯзанд. Онҳо аҳкоми Худовандро риоя карданд, вале банӣ-Исроил Ӯро тарк карда буданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр вафодорӣ ба аҳкоми Худо баракатҳо меорад

2. Арзиши беитоатӣ: Мулоҳиза дар бораи рад кардани иродаи Худо

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои Худо барои итоат ва лаънат барои итоаткорӣ

2. Ишаъё 1:19-20 - Даъвати Худо ба тавба ва даъвати бозгашт ба сӯи Ӯ

2 Вақоеънома 13:12 Ва инак, Худи Худо бо мо барои сардори мост, ва коҳинонаш бо карнайҳои баланд садо медиҳанд, то бар зидди шумо бонг зананд. Эй банӣ-Исроил, бо Худованд Худои падарони худ наҷанг накунед; зеро ки шумо муваффақ нахоҳед шуд.

Ба халқи Исроил огоҳ карда шудааст, ки бо Худованд Худои падарони худ ҷанг накунанд, зеро онҳо дар ин кор муваффақ намешаванд.

1. Қувваи имон: таваккал ба Худо дар замони мубориза

2. Оқибатҳои нофармонӣ: рӯбарӯ шудан бо ҳақиқати рафтан ба муқобили Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 19:26 - Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

2 Вақоеънома 13:13 Аммо Ёробъом аз паси онҳо камин гирифт, ва онҳо пешопеши Яҳудо буданд, ва камин аз паси онҳо буд.

Ёробъом аз қафо ба Яҳудо ҳамлаи ногаҳонӣ кард.

1. Қувваи ногаҳонӣ: Чӣ тавр рӯйдодҳои ғайричашмдошт метавонанд ҳаёти моро тағйир диҳанд

2. Хавфи ғурур: Чаро фикр кардан, ки мо аз дигарон беҳтарем, хатарнок аст?

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва ғурур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. 1 Қӯринтиён 10:12 - Пас, агар шумо фикр кунед, ки устувор истодаед, эҳтиёт шавед, ки афтидан нашавед!

2 Вақоеънома 13:14 Ва ҳангоме ки Яҳудо ба ақиб нигарист, инак, ҷанг пешу аз пас буд, ва онҳо сӯи Худованд фарьёд заданд, ва коҳинон карнай навохтанд.

Халқи Яҳудо дар ҷанг худро дар иҳотаи душманон диданд ва аз Худованд мадад хостанд.

1. Қувваи намоз дар вақти душворӣ

2. Мубориза бо имон ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2 Вақоеънома 13:15 Ва мардони Яҳудо фарьёд заданд; ва ҳангоме ки мардуми Яҳудо дод мезаданд, чунин воқеъ шуд, ки Худо Ёробъом ва тамоми Исроилро дар пеши Абиё ва Яҳудо зарба зад.

Мардони Яҳудо фарёд заданд ва Худо Абиё ва Яҳудоро истифода бурда, Ёробъом ва тамоми Исроилро мағлуб кард.

1. Қувваи овози ягонаро нодида нагиред.

2. Вақте ки мо номи Худоро ба забон меорем, мо қудрат дорем, ки кӯҳҳоро ба ҳаракат андозем.

1. Матто 21:21 - Исо дар ҷавоб гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, агар имон дошта бошед ва шубҳа надоред, на танҳо он чи ба дарахти анҷир карда шудааст, карда метавонед, балки ба ин кӯҳ ҳам гуфта метавонед: "Бирав, худро парто" ба баҳр гузоред ва он ба амал хоҳад омад.

2. Забур 149:6 - Бигзор ҳамду санои баланди Худо дар даҳони онҳо бошад, ва шамшери дудама дар дасташон бошад.

2 Вақоеънома 13:16 Ва банӣ-Исроил аз пеши Яҳудо гурехт, ва Худо онҳоро ба дасти онҳо супурд.

Банӣ-Исроил аз Яҳудо шикаст хӯрд ва Худо дар ҷанг ба Яҳудо ғалаба дод.

1. Вафодории Худо дар ғалабаҳои мо

2. Вақте ки мо Худоро меҷӯем, Ӯ моро ба пирӯзӣ ҳидоят мекунад

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2 Вақоеънома 13:17 Ва Абиё ва қавмаш онҳоро бо қатли азиме куштанд, ва ба ҳамин тариқ панҷсад ҳазор нафар баргузидаи Исроил кушта шуданд.

Абиё ва қавмаш дар ҷанги бузург исроилиёнро мағлуб карданд ва 500 000 нафар баргузидаро куштанд.

1. Ғалаба дар Масеҳ: Чӣ гуна имони Абиё ба ӯ имкон дод, ки дар ҷанг ғолиб ояд

2. Арзиши ҷанг: Мулоҳиза дар бораи фоҷиаи қатли бузурги Абиё

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст.

2. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2 Вақоеънома 13:18 Ҳамин тавр, банӣ-Исроил дар он вақт забт шуданд, ва банӣ-Яҳудо ғолиб омаданд, зеро ки ба Худованд Худои падарони худ таваккал мекарданд.

Банӣ-Исроил дар ҷанг шикаст хӯрданд, банӣ-Яҳудо бошад, ба хотири таваккал ба Худованд Худо пирӯз шуданд.

1. Қудрати такя ба Худо - 2 Вақоеънома 13:18

2. Дар ҳар вазъият ба Худо таваккал кардан - 2 Вақоеънома 13:18

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 13:19 Ва Абиё Ёробъомро таъқиб карда, шаҳрҳоро аз ӯ гирифт: Байт-Илро бо деҳоташ, ва Ешоноҳро бо деҳоташ, ва Эфрайнро бо деҳоташ.

Абиё Ёробъомро мағлуб кард ва аз ӯ се шаҳрро гирифт.

1. Вафодории Худо дар таъмини пирӯзӣ.

2. Хатари аз паи қудрати заминӣ.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Забур 20:7-8 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем. Онҳо меафтанду меафтанд, аммо мо бархоста, рост меистем.

2 Вақоеънома 13:20 Ва Ёробъом низ дар айёми Абиё қувват наёфт; ва Худованд ӯро зад, ва ӯ мурд.

Ёробъом пас аз айёми Абиё тавонист қувват бахшад ва аз ҷониби Худованд зарба зад, ва дар натиҷа ӯ мурд.

1. Қудрати доварии Худо: Чӣ гуна ғазаби Худо метавонад ҳар як қудрати инсониро мағлуб кунад

2. Иродаи бепоёни Худо: Чӣ тавр нақшаҳои мо ба нақшаҳои подшоҳии Худованд муқобилат карда наметавонанд

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2 Вақоеънома 13:21 Аммо Абиё тавоно шуд ва чордаҳ зан гирифт, ва бисту ду писар ва шонздаҳ духтар ба дунё овард.

Абиё як марди тавоно буд, ки чордаҳ зан гирифт ва ҳамагӣ 38 фарзанд дошт.

1. Қудрати издивоҷ дар Китоби Муқаддас: Баррасии 2 Вақоеънома 13:21

2. Баракатҳои оилаҳои калон: Мулоҳиза дар 2 Вақоеънома 13:21

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованданд: ва меваи бачадон мукофоти Ӯст. Чунон ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд; фарзандони наврас низ чунинанд. Хушбахт аст он касе, ки ҷавҳари пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт.

2 Вақоеънома 13:22 Ва боқимондаи аъмоли Абиё, ва роҳҳои ӯ ва суханони ӯ дар достони пайғамбар Иддо навишта шудааст.

Амалҳо, роҳҳо ва гуфтори Абиё дар навиштаҳои пайғамбар Иддо сабт шудааст.

1. Таъсири амалҳои мо - Масалҳо 22:1

2. Зиндагии беайбӣ - Масалҳо 10:9

1. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2. Масалҳо 10:9 - Ҳар кӣ беайб рафтор кунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро кач мекунад, ошкор хоҳад шуд.

2 Вақоеънома боби 14 ҳукмронии подшоҳи Яҳудо Осо ва кӯшишҳои ӯро барои мустаҳкам кардани салтанат ва пешбурди ибодати ҳақиқӣ тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани солҳои осоиштаи аввали ҳукмронии Осо оғоз мешавад. Ӯ корҳои нек ва дар назари Худо дуруст аст ва қурбонгоҳҳо ва бутҳои бегонаро аз замин нест мекунад (2 Вақоеънома 14:1-5).

Параграфи 2: Ҳикоя ба омодагии низомии Осо тамаркуз мекунад. Ӯ дар Яҳудо шаҳрҳои қалъадор месозад, лашкари худро бо сипар ва найзаҳо муҷаҳҳаз мекунад ва лашкари иборат аз 300 000 нафар аз Яҳудо ва 280 000 нафар аз Биньёминро ҷамъ мекунад (2 Вақоеънома 14:6-8).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Осо пеш аз ҷанг бар зидди Зераҳ, подшоҳи Эфиопия, ки лашкари азимро сарварӣ мекунад, аз Худо кӯмак меҷӯяд. Осо ба Худо барои наҷот муроҷиат мекунад ва эътироф мекунад, ки ғалаба дар ниҳоят аз ҷониби Ӯст (2 Вақоеънома 14:9-11).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Худо ба Осо ғалабаи бузурге бар нерӯҳои Зераҳ медиҳад. Артиши Ҳабашистон мағлуб шуд ва онҳо аз пеши Яҳудо гурехтанд. Дар натиҷа, Яҳудо аз ҷанг ғанимати фаровон ба даст меорад (2 Вақоеънома 14:12-15).

Сархати 5: Боб бо ҷамъбасти он, ки чӣ тавр шоҳ Осо халқашро дар нав кардани садоқати худ ба Худо роҳнамоӣ мекунад, ба охир мерасад. Аҳд мебанданд, ки Ӯро бо тамоми дилу ҷони худ биҷӯянд. Онҳо бутҳоро дар тамоми сарзамини Яҳудо нест мекунанд ва дар ин вақт осоиштагиро ҳис мекунанд (2 Вақоеънома 14:16-17).

Хулоса, боби чордаҳуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва пирӯзиҳои дар давраи ҳукмронии шоҳ Осо ба даст омадаро тасвир мекунад. Барҳам додани бутпарастӣ ва омодагии ҳарбӣ. Зикр кардани такя ба дахолати илоҳӣ ва пирӯзӣ ба воситаи тоъат. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешниҳод мекунад, ки имони шоҳ Осо тавассути ҷустуҷӯи кӯмаки илоҳӣ ифода ёфтааст ва инчунин таъкид мекунад, ки муваффақият тавассути таваккал ба Худо ба даст оварда шудааст, ки намунаи риояи принсипҳои дар Навиштаҳо овардашуда як таҷассумгари такя ба роҳнамоии илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯиҳо мебошад. васияте, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад

2 Вақоеънома 14:1 Ва Абиё бо падарони худ хобид, ва ӯро дар шаҳри Довуд дафн карданд; ва писараш Осо ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард. Дар айёми ӯ замин даҳ сол ором буд.

Абиё даргузашт ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд ва писараш Осо ба ҷои ӯ нишаст, ва дар замин даҳ сол осоишта буд.

1. Абиё даргузашт, вале мероси ӯ ба воситаи писараш Осо боқӣ мемонад.

2. Зиндагии Абиё намунаи вафодорӣ, сулҳу осоиш ва мерос аст.

1. Забур 116:15 - Дар назари Худованд марги муқаддасони Ӯ азиз аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2 Вақоеънома 14:2 Ва Осо он чи дар назари Худованд Худои худ нек ва дуруст буд, кард.

Осо он чи дар назари Худованд нек ва дуруст буд, кард.

1. Кори дуруст дар назди Худованд

2. Зиндагие, ки ба Худо писанд аст

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Забур 118:9 - Чӣ тавр ҷавон метавонад роҳи худро пок нигоҳ дорад? Онро мувофиқи каломи худ ҳифз кунед.

2 Вақоеънома 14:3 Зеро ки Ӯ қурбонгоҳҳои худоёни бегона ва баландиҳоро бардошт, ва бутҳоро шикаста, боғҳоро бурида партофт;

Подшоҳи Яҳудо Осо қурбонгоҳҳои худоёни козибро барҳам дод, ҳайкалҳои онҳоро несту нобуд кард ва боғҳои онҳоро бурид.

1. Муҳимияти имон ба як Худои ҳақиқӣ.

2. Аҳамияти устувор мондан дар имон.

1. Такрори Шариат 6: 13-14 - "Аз Худованд Худои худ битарс ва Ӯро ибодат намо ва ба исми Ӯ қасам хӯр. Ба худоёни дигар, аз худоёни қавме ки гирду атрофат ҳастанд, пайравӣ накун."

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардани Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2 Вақоеънома 14:4 Ва ба Яҳудо амр фармуд, ки Худованд Худои падарони худро биҷӯянд ва шариат ва ҳукмро ба ҷо оваранд.

Осо, подшоҳи Яҳудо, мардуми Яҳудоро даъват кард, ки Худованд Худои падарони худро биҷӯянд ва қонуну аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо хушбахтии ҳақиқӣ меорад

2. Итоат баракат ва ҳифозат меорад

1. Такрори Шариат 6:4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Забур 118:2 «Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд».

2 Вақоеънома 14:5 Ва аз тамоми шаҳрҳои Яҳудо баландиҳо ва бутҳоро бардошт, ва салтанат пеши ӯ ором буд.

Подшоҳ Осо тамоми баландиҳо ва ҳайкалҳоро аз шаҳрҳои Яҳудо бардошт, то дар подшоҳӣ осоиштагӣ оварад.

1. Баракатҳои Худо пас аз тоатанд

2. Меваҳои зиндагии содиқона

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои Худо ба онҳое, ки ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд

2. Ишаъё 32:17-18 - Сулҳ ва шукуфоӣ, ки пас аз садоқат ба Худо меояд

2 Вақоеънома 14:6 Ва дар Яҳудо шаҳрҳои девордор бино кард, зеро ки замин оромӣ дошт, ва дар он солҳо ӯ ҷанг надошт; зеро ки Худованд ба ӯ оромӣ бахшида буд.

Осо, подшоҳи Яҳудо, тавонист як давраи истироҳат дошта бошад, зеро Худованд онро ба ӯ ато кард. Вай ин вақтро барои сохтани қалъаҳо ва шаҳрҳо истифода бурд.

1. Вақте ки мо ба Ӯ таваккал мекунем, Худо оромӣ ва оромиро фароҳам меорад.

2. Худо ба ваъдаҳояш вафодор аст ва касонеро, ки хости Ӯст, подош медиҳад.

1. Ишаъё 26:3 - Ту касеро, ки фикраш дар Ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба Ту таваккал мекунад.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2 Вақоеънома 14:7 Бинобар ин ӯ ба Яҳудо гуфт: «Биёед ин шаҳрҳоро бино кунем, ва дар гирду атрофи онҳо деворҳо ва бурҷҳо, дарвозаҳо ва панҷараҳо созем, дар ҳоле ки замин ҳанӯз пеши мост; зеро ки мо Худованд Худои худро толиб шудаем, Ӯро ҷустуҷӯ кардем, ва Ӯ ба мо аз ҳар тараф оромӣ ато кардааст. Аз ин рӯ, онҳо сохтанд ва обод карданд.

Осо ва қавми Яҳудо Худовандро ҷустуҷӯ карданд ва оромӣ ва осоиштагӣ пайдо карданд, ва шаҳрҳои худро бино карданд ва обод шуданд.

1. Ҷустуҷӯи Худованд ва таваккал ба Ӯ сулҳ ва шукуфоӣ меорад.

2. Итоати Худо баракат ва комёбӣ меорад.

1. Забур 34:8 - Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст! Хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ӯ ба ту эътимод дорад.

2 Вақоеънома 14:8 Ва Осо аз Яҳудо сесад ҳазор нафар лашкари одамоне дошт, ки ҳадаф ва найза доштанд; ва аз Биньёмин, ки сипар бардошт ва камон кашид, дусаду ҳашт ҳазор нафар; ҳамаи инҳо мардони далер буданд.

Осо лашкари азиме иборат аз 480 000 мардони Яҳудо ва Биньёминро ҷамъ овард, ки ҳама ҷанговарони тавоно буданд.

1. Қувваи ягонагӣ - 2 Вақоеънома 14:8

2. Тайёрӣ ба ҷанг - 2 Вақоеънома 14:8

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - дар бар кардани тамоми зиреҳҳои Худо

2. Забур 144:1-2 - Худоро барои сипар ва муҳофизаткунанда ҳамду сано гуфтан

2 Вақоеънома 14:9 Ва Зероҳи ҳабашӣ бо лашкари ҳазорон нафар ва сесад ароба ба муқобили онҳо баромад; ва назди Мареша омад.

Зерахи ҳабашӣ бо лашкари як миллиону сесад ароба ба Яҳудо ҳамла карда, ба Мареша расид.

1. Қувваи имон: Омӯзиш аз достони Зера ва Яҳудо

2. Ғалаба кардани тарс дар баробари душвориҳо

1. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Матто 21:22 Ва ҳар он чиро, ки дар дуо бо имон талаб кунед, хоҳед гирифт.

2 Вақоеънома 14:10 Ва Осо ба муқобили ӯ баромад, ва онҳо дар водии Сафото дар Морешо саф ороста, ҷанг карданд.

Осо лашкарро бар зидди душман пеш бурд, ва онҳо дар водии Сафото дар Мореша ҷанг карданд.

1. Қувваи роҳбарии мӯътамад - Чӣ гуна садоқати Осо ба Худо ба ӯ имкон дод, ки халқи худро ба пирӯзӣ расонад.

2. Дарсҳо аз ҷанги Осо - Мо аз намунаи далерӣ ва имони Осо дар муқобили душвориҳо чӣ омӯхта метавонем.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Эфсӯсиён 6:10-17 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2 Вақоеънома 14:11 Ва Осо сӯи Худованд Худои худ фарьёд зада, гуфт: «Худовандо! Туро хоҳ бо бисёриҳо ва хоҳ бо онҳое ки қудрат надоранд, ҳеҷ чиз ёрӣ надеҳ; эй Худованд Худои мо, ба мо мадад деҳ! зеро ки мо бар Ту такя мекунем ва ба исми Ту бар зидди ин издиҳом мебароем. Эй Худованд, Ту Худои мо ҳастӣ; одам бар ту голиб наояд.

Осо аз Худованд дуо кард, то бар зидди душманони сершумор кӯмак кунад ва эълон кард, ки Худованд ягона умеди ғалабаи онҳост.

1. "Ба қудрати Худованд таваккал кунед: Дарси 2 Вақоеънома 14:11"

2. "Манбаи қувват: Ҷустуҷӯи далерӣ дар 2 Вақоеънома 14:11"

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Вақоеънома 14:12 Ва Худованд ҳабашиёнро пеши Осо ва дар пеши Яҳудо зад; ва Эфиопияхо гурехтанд.

Осо ва Яҳудо дар ҷанг бар эфиопиҳо пирӯз шуданд ва ҳабашиён маҷбур шуданд гурезанд.

1. Худо қувват ва сипари мо дар вақти душворӣ аст.

2. Худо ба касоне, ки таваккал мекунанд ва итоъат мекунанд, амин аст.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2 Вақоеънома 14:13 Ва Осо ва қавме ки бо ӯ буданд, онҳоро то Ҷерор таъқиб карданд; зеро ки онҳо ба ҳузури Худованд ва пеши лашкари Ӯ ҳалок шуданд; ва ғанимати бисьёре бурданд.

Осо ва қавмаш дар Герор ҳабашиёнро мағлуб карданд ва дар натиҷа ғанимати зиёде гирифтанд.

1. Қудрати Худо барои бартараф кардани душвориҳо

2. Баракатҳои пирузӣ ба номи Худо

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2 Вақоеънома 14:14 Ва тамоми шаҳрҳои гирду атрофи Герорро торумор карданд; зеро ки тарси Худованд онҳоро фаро гирифт, ва онҳо тамоми шаҳрҳоро ғорат карданд; зеро ки дар онҳо ғанимати зиёд буд.

Қавми Яҳудо шаҳрҳои атрофи Ҷарорро торумор карда, ғанимати зиёд ба даст оварданд, зеро аз Худованд метарсиданд.

1. Вазифаи мо дар тарс аз Худованд - чӣ гуна мо бояд дар ҳама паҳлӯҳои ҳаёти худ аз Худо битарсем ва эҳтиром кунем

2. Баракатҳои тарс аз Худованд - чӣ гуна Худо онҳоеро баракат медиҳад, ки Ӯро метарсонанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд

1. Масалҳо 1:7 "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Забур 19:9 "Тарс аз Худованд пок аст ва то абад пойдор аст: доварии Худованд комилан рост ва одилона аст".

2 Вақоеънома 14:15 Онҳо хаймаҳои чорпоёнро низ зада, гӯсфандон ва шутуронро ба таври фаровон бурданд ва ба Ерусалим баргаштанд.

Осо ва лашкари Яҳудо Зараҳи ҳабаширо мағлуб карданд ва гӯсфанду шутурҳои зиёдеро ҳамчун ғанимати ҷангӣ гирифта, ба Ерусалим баргаштанд.

1. Дар баробари мусибатҳо мисли Осо ва лашкари Яҳудо далер бошед.

2. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, подош медиҳад.

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. 2 Қӯринтиён 10:4 - "Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳост".

2 Вақоеънома боби 15 ислоҳоти динӣ ва эҳёи дар замони ҳукмронии подшоҳи Яҳудо Осо ба амал омадаро тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкиди ҳузури Азариё, пайғамбаре оғоз мешавад, ки паёми Худоро ба Осо ва қавмаш мерасонад. Паёмбар онҳоро ба ҷустуҷӯи Худо ташвиқ мекунад ва ваъда медиҳад, ки агар бикунанд, Ӯро хоҳанд ёфт; лекин агар Ӯро тарк кунанд, Ӯ онҳоро тарк хоҳад кард (2 Вақоеънома 15:1-7).

Сархати 2: Ҳикоя ба вокуниши Осо ба паёми паёмбар тамаркуз мекунад. Ӯ тамоми қавми Яҳудо ва Биньёминро дар Ерусалим ҷамъ мекунад ва онҳоро дар нав кардани аҳди худ бо Худо роҳнамоӣ мекунад. Онҳо қасам хӯрданд, ки бо тамоми дилу ҷони худ Худоро ҷӯянд (2 Вақоеънома 15:8-15).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Осо барои нест кардани бутҳо ва ибодати бардурӯғ аз ин сарзамин амал мекунад. Вай бибии худ Маакаро аз вазифаи модари малика дур мекунад, зеро вай барои Ашера бут сохта буд. Осо бути худро бурида, майда карда, дар водии Қидрӯн сӯзонд (2 Вақоеънома 15:16-19).

Сархати 4: Диққат ба тасвири он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр дар Яҳудо дар ин вақт осоиштагӣ ҳукмфармост, зеро онҳо аз таҳти дил Худоро

меҷустанд. Осо инчунин аз ин давраи осоишта истифода бурда, шаҳрҳоро дар саросари Яҳудо мустаҳкам мекунад (2 Вақоеънома 15:19-23).

Хулоса, боби понздаҳуми 2 Вақоеънома ислоҳоти динӣ ва эҳёи замони роҳбарии шоҳ Осоро тасвир мекунад. Таваҷҷуҳи пешгӯии иҷрошуда ва таҷдиди аҳди гирифташуда. Ёдоварӣ аз дур кардани бутпарастӣ ва кӯшишҳои мустаҳкамкунӣ оғоз ёфт. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду вокуниши шоҳ Осоро тавассути тавба баён карда ва таъкид мекунад, ки эҳёи тавассути ҷустуҷӯи Худо ба даст овардашуда, ки бо риояи принсипҳои дар Навиштаҳо овардашуда намунаи таҷассумгари таҷдиди рӯҳонӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки ба ӯҳдадориҳо нишон медиҳад. эҳтиром кардани муносибатҳои аҳд байни Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 15:1 Ва Рӯҳи Худо бар Азарьё ибни Одед нозил шуд:

Азариё, писари Одед, аз Рӯҳи Худо пур шуд.

1. Зиндагӣ дар Рӯҳ: Чӣ гуна бояд ҳузури Худоро қабул кард ва ба он ҷавоб дод

2. Қувваи Итоат: Чӣ тавр гирифтан ва дар баракати Худо роҳ рафтан

1. Ғалотиён 5:22-23 - Аммо самари Рӯҳ муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ, садоқат, нармӣ, худдорӣ аст; бар зидди ин гуна чизҳо қонун нест.

2. Румиён 8:14 - Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд.

2 Вақоеънома 15:2 Ва ӯ ба пешвози Осо баромада, ба ӯ гуфт: «Эй Осо, ва тамоми Яҳудо ва Биньёмин, маро бишнав! Худованд бо шумост, то ки шумо бо Ӯ бошед; ва агар Ӯро ҷустуҷӯ кунед, аз шумо хоҳад ёфт; лекин агар шумо ӯро тарк кунед, ӯ шуморо тарк хоҳад кард.

Осо ва тамоми Яҳудо ва Биньёмин хотиррасон мекунанд, ки агар онҳо Ӯро ҷӯянд, Худованд бо онҳо хоҳад буд, вале агар онҳо Ӯро тарк кунанд, онҳоро низ тарк хоҳад кард.

1. "Ҷустуҷӯи Худованд"

2. "Ваъдаи Худо дар бораи мӯътамад"

1. Ирмиё 29:13 - "Ва Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки Маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед".

2. Такрори Шариат 4:29 - "Агар аз он ҷо Худованд Худои худро биҷӯӣ, Ӯро хоҳӣ ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ биҷӯӣ".

2 Вақоеънома 15:3 Ва муддати тӯлонӣ Исроил бе Худои ҳақиқӣ, бе коҳини таълимӣ ва бе шариат буд.

Исроил муддати тӯлонӣ бе Худо, коҳини таълимӣ ва шариат буд.

1.Раҳмати Худо - Чӣ гуна раҳмати Худо қодир аст ононро, ки гумроҳ шудаанд, бозгардонад.

2. Гирифтани ҳидоят – Аҳамияти дарёфти ҳидоят аз Худо ва қавмаш.

1. «Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд, ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шарирашон рӯй гардонанд, ва Ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам, ва гуноҳҳои онҳоро шифо мебахшам. замин». (2 Вақоеънома 7:14)

2. «Тамоми Навиштаҳо бо илҳоми илҳоми Худо дода шудааст ва барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ ва насиҳат ба адолат фоиданок аст» (2 Тимотиюс 3:16).

2 Вақоеънома 15:4 Аммо вақте ки онҳо дар изтироб ба Худованд Худои Исроил муроҷиат карда, Ӯро ҷустуҷӯ карданд, Ӯро аз миёни онҳо ёфтанд.

Вақте ки одамон ба душворӣ дучор мешаванд, бояд ба Худованд Худои Исроил рӯй оваранд ва Ӯро биҷӯянд, зеро ки Ӯ пайдо хоҳад шуд.

1.Худованд ҳамеша дар он ҷост - Ӯ дар вақти душворӣ пайдо мешавад.

2. Худовандро биҷӯед - Вақте ки шумо ба Ӯ рӯ меоред, Ӯро хоҳад ёфт.

1. Ирмиё 29:11-13 Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, - мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

12 Он гоҳ шумо Маро мехонед ва омада, назди Ман дуо гӯед, ва Ман шуморо мешунавам.

13 Маро хоҳӣ ҷуст ва меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ.

2. Луқо 11:9-10 Ва ба шумо мегӯям: биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад.

10 Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

2 Вақоеънома 15:5 Ва дар он айём на барои касе ки берун мерафт ва на барои омадаистода осоиштагӣ набуд, балки тамоми сокинони кишварҳоро ғаму андӯҳи азиме фаро мегирифт.

Дар ин муддат барои касе оромӣ набуд ва тамоми сокинони мамлакатхо душворихои азимро аз сар гузаронданд.

1. Сулҳ дар замонҳои номуайян

2. Қувваи Худо дар замонҳои душвор

1. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Ишаъё 26:3 Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2 Вақоеънома 15:6 Ва халқ аз халқ ва шаҳри шаҳр несту нобуд карда шуд, зеро ки Худо онҳоро бо ҳар мусибат азоб медод.

Миллатҳо миллатҳои дигарро хароб карданд ва шаҳрҳои дигарро аз ғазаби Худо хароб карданд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ: Дарс аз таърихи миллатҳо.

2. Фаҳмидани ғазаби Худо: Чӣ гуна мусибат метавонад боиси тавба шавад.

1. Такрори Шариат 28:15-20 - Огоҳиҳои Худо дар бораи оқибатҳои беитоатӣ ва исён.

2. Ишаъё 5:5-7 - Доварии Худо бар зидди онҳое, ки қонунҳои Ӯро рад мекунанд.

2 Вақоеънома 15:7 Пас, қавӣ бошед, ва дастҳои шумо суст нашаванд, зеро ки кори шумо мукофот хоҳад гирифт.

Худо моро ташвиқ мекунад, ки қавӣ бошем ва барои корамон мукофот ёбем.

1. Подоши иҷрои кори Худо - 2 Вақоеънома 15:7

2. Қувват дар иҷрои иродаи Худо - 2 Вақоеънома 15:7

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 10:36 - Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки пас аз ба ҷо овардани иродаи Худо, ваъдаро қабул кунед.

2 Вақоеънома 15:8 Ва Осо ин суханон ва пешгӯии Одади набиро шунид, далер шуд ва бутҳои зиштро аз тамоми сарзамини Яҳудо ва Биньёмин ва аз шаҳрҳое, ки аз онҳо гирифта буд, нест кард. кӯҳи Эфроим ва қурбонгоҳи Худовандро, ки дар назди равоқи Худованд буд, нав кард.

Осо аз Одади набӣ нубуввате шунид, ки ба ӯ далерӣ дод, ки бутҳоро аз замини Яҳудо ва Биньёмин нест кунад ва қурбонгоҳи Худовандро барқарор кунад.

1. Худо ба мо далерӣ мебахшад, то дар душвориҳо ғолиб оянд

2. Муҳимияти нав кардани ӯҳдадории мо ба Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2 Вақоеънома 15:9 Ва ӯ тамоми Яҳудо ва Биньёмин ва ғарибонро бо онҳо аз Эфроим ва Менашше ва Шимъӯн ҷамъ овард, зеро ки онҳо аз Исроил ба фаровонӣ назди ӯ афтоданд, вақте диданд, ки Худованд Худои худ бо онҳост. вай.

Подшоҳи Яҳудо Осо қавми худро, аз он ҷумла аз қабилаҳои Эфроим, Менашше ва Шимъӯнро ҷамъ кард, то бифаҳманд, ки Худованд бо ӯ аст.

1. Новобаста аз он ки мо худро танҳо ҳис мекунем, Худо ҳамеша бо мост.

2. Вақте ки мо ҷамъ мешавем, мо метавонем дар имон мустаҳкамтар бошем.

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Вақоеънома 15:10 Ва онҳо дар моҳи сеюм, дар соли понздаҳуми подшоҳии Осо дар Ерусалим ҷамъ шуданд.

Дар соли понздаҳуми подшоҳии Осо, қавми Яҳудо дар моҳи сеюм дар Ерусалим ҷамъ шуданд.

1. Қувваи ҷамъшавӣ: Мо аз мардуми Яҳудо чӣ омӯхта метавонем

2. Муҳимияти ӯҳдадорӣ: Чӣ тавр Осо ба Худо бахшидани худро нишон дод

1. Ибриён 10:24-25 - «Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва бештар аз он мисли шумо Бингар, ки рӯз наздик мешавад».

2. Забур 121:1 - "Ман шод будам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем!""

2 Вақоеънома 15:11 Ва дар ҳамон вақт аз ғаниме, ки оварда буданд, ҳафтсад гов ва ҳафт ҳазор гӯсфандро барои Худованд қурбонӣ карданд.

Қавми Яҳудо барои Худованд ҳадияҳо оварданд, аз он ҷумла ҳафтсад гов ва ҳафт ҳазор гӯсфанд.

1. Қудрати саховатмандӣ: Фаҳмидани аҳамияти қурбонӣ ба Худованд

2. Дили сипос: Чӣ тавр ба воситаи ато кардан ба Худо миннатдорӣ зоҳир кардан мумкин аст

1. Такрори Шариат 16:16-17 (Дар як сол се маротиба ҳамаи писарони ту ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб кунад, ҳозир хоҳанд шуд; дар иди фатир, дар иди фатир, ва дар ид хаймаҳо, ва онҳо ба ҳузури Худованд холӣ нахоҳанд омад;)

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 (Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор дод, на бо ҳассос ва на аз рӯи зарурат, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.)

2 Вақоеънома 15:12 Ва онҳо аҳд бастанд, ки Худованд Худои падарони худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ биҷӯянд;

Халқи Яҳудо аҳд бастанд, то ки Худованд Худои падарони худро бо тамоми дилу ҷони худ биҷӯянд.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки Худовандро бо тамоми дилу ҷони худ биҷӯем.

2. Муҳимияти бастани аҳд бо Худованд.

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

2 Вақоеънома 15:13 То ки ҳар кӣ Худованд Худои Исроилро талаб намекунад, хоҳ хурд хоҳ бузург, хоҳ мард ва хоҳ зан, кушта шавад.

Дар 2 Вақоеънома 15:13 гуфта мешавад, ки ҳар касе, ки аз ҷустуҷӯи Худованд Худои Исроил даст кашад, новобаста аз синну сол ва ҷинс бояд кушта шавад.

1. Чӣ тавр мо Худоро таъқиб мекунем?

2. Оқибатҳои инкор кардани Худо.

1. Забур 27:4 - Як чизро аз Худованд талаб мекунам, танҳо инро меҷӯям, то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам.

2. Масалҳо 28:5 - Одамони бад намефаҳманд, ки чӣ дуруст аст, аммо онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, онро пурра мефаҳманд.

2 Вақоеънома 15:14 Ва бо овози баланд ва бо фарьёд, ва карнайҳо ва карнайҳо ба Худованд қасам хӯрданд.

Мардум бо овози баланд, доду фарёд, карнай ва асбобҳои карнет ба Худованд қасам хӯрданд.

1. Бо шодӣ ба Худованд итоат кардан: Таҷлили ӯҳдадории мо ба Худо

2. Зиндагӣ бо фармонбардорӣ: Дар ҳама кор ба хости Худо пайравӣ кардан

1. Забур 100:2 Ба Худованд бо шодмонӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

2. Румиён 12:1 Бинобар ин, эй бародарон, аз шумо, эй бародарон, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

2 Вақоеънома 15:15 Ва тамоми Яҳудо аз қасам шодӣ карданд, зеро ки онҳо бо тамоми дил қасам хӯрда, Ӯро бо тамоми хоҳиши худ ҷустуҷӯ мекарданд; ва аз онҳо ёфт шуд, ва Худованд ба онҳо дар гирду атроф оромӣ дод.

Тамоми халқи Яҳудо шодӣ карда, бо тамоми дили худ Худоро меҷустанд ва ба осоиштагӣ мукофотонида шуданд.

1. Ҷустуҷӯи Худо бо тамоми дил боиси қаноатмандӣ мегардад

2. Итоати Худо сулҳ ва шодмонӣ меорад

1. Ирмиё 29:13 - "Ва Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки Маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Вақоеънома 15:16 Ва ҳамчунин дар бораи Маако, модари Осо подшоҳ, вайро аз малика маҳрум кард, зеро вай дар дарахте буте сохта буд; Кидрон.

Осо, подшоҳи Яҳудо, модари худ Макоро пас аз он ки бут сохт, аз малика маҳрум кард ва ӯ онро несту нобуд кард.

1. Зарурати вафодорӣ ва итоъат ба Худо

2. Қудрати Худо барои мағлуб кардани бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 6:5-7 «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. ба фарзандони худ бигӯед ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишинед, ва ҳангоме ки аз роҳ меравед, ва ҳангоми хобидан ва бархостанатон дар бораи онҳо сухан гӯед.

2. Румиён 1:21-25 "Зеро ки гарчанде ки онҳо Худоро мешинохтанд, Ӯро ҳамчун Худо эҳтиром намекарданд ва Ӯро шукр намегуфтанд, балки дар тафаккури худ бехуда гаштанд ва дилҳои аблаҳии худро тира карданд. Онҳо худро хирадманд гуфта, аблаҳон ва ҷалоли Худои ҷовидонаро ба суратҳое иваз карданд, ки ба одами миранда, паррандагон, ҳайвонот ва ҳайвоноти хазанда монанд буданд, бинобар ин Худо онҳоро дар ҳавасҳои дилашон ба нопокӣ ва ба нангин кардани ҷисми худ дар байни худ дод, зеро ки онҳо ҳақиқат дар бораи Худо дурӯғ гуфта, ба махлуқ парастиш карда, ба ҷои Офаридгоре, ки то абад муборак аст, ибодат кард!

2 Вақоеънома 15:17 Аммо баландиҳо аз Исроил бардошта нашуданд, вале дили Осо дар тамоми айёми ӯ комил буд.

Сарфи назар аз он ки баландиҳо дар Исроил бардошта нашудаанд, дили Осо тамоми айёми ӯ комил буд.

1. Қалби комил: Зиндагии бо имон дар шароити номусоид

2. Мисоли Осо: Дар баробари душвориҳо устувор истода

1. Масалҳо 4:23 - Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор; зеро масъалахои хаёт аз он иборат аст.

2. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо; ва рӯҳи ростро дар ман нав кунед.

2 Вақоеънома 15:18 Ва он чиро, ки падараш бахшида буд, ва худаш низ нуқра, тилло ва зарфҳоро бахшида буд, ба хонаи Худо овард.

Осо, подшоҳи Яҳудо, ба хонаи Худо чизҳои падараш оварда ва ӯ ҳам бахшида буд, ки нуқра, тилло ва зарфҳоро дар бар мегирифт.

1. Муҳимияти бахшида шудан ба Худо

2. Қудрати додан ба калисо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2 Вақоеънома 15:19 Ва то соли сию панҷуми подшоҳии Осо дигар ҷанг набуд.

Ҳукмронии Осо дар давоми 35 сол ҷанг набуд.

1. Вафодории Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар вақти низоъ.

2. Мо бояд ба воситаи имон ба Худо барои сулҳ кӯшиш кунем.

1. Ишаъё 26:3-4 - "Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд, худи Худованд, санги абадӣ аст".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2 Вақоеънома боби 16 солҳои охири ҳукмронии подшоҳ Осо, аз ҷумла иттифоқи ӯ бо подшоҳи хориҷӣ ва ҷавоби ӯ ба мазаммати пайғамбарро тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо нишон додани ҳамлаи Баашо, подшоҳи Исроил, бар зидди Яҳудо оғоз мешавад. Баашо Раморо ҳамчун қалъа бино мекунад, то касе аз Ерусалим ворид ё берун нашавад. Дар ҷавоб Осо нуқра ва тиллоро аз хазинаҳои маъбад ва қаср гирифта, ба Бен-Ҳадад, подшоҳи Арам мефиристад (2 Вақоеънома 16:1-6).

Сархати 2: Ҳикоят ба Ҳананӣ, як бинанда, ки бо Осо барои такя ба подшоҳи Арам ба ҷои кӯмаки Худо рӯбарӯ мешавад, тамаркуз мекунад. Ҳанонӣ ба Осо хотиррасон мекунад, ки дар гузашта, вақте ки ӯ ба Худо таваккал мекард, бар душманони пурқувват ғалаба мекард. Аммо, азбаски ӯ ин дафъа бар дахолати илоҳӣ кӯмаки инсониро интихоб кард, ӯ бо низоъҳои давомдор дучор хоҳад шуд (2 Вақоеънома 16:7–9).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Осо ба сарзаниши Ҳанонӣ ҷавоби манфӣ медиҳад. Ӯ аз Ҳананӣ хашмгин шуда, ӯро ба зиндон меандозад. Илова бар ин, дар ин муддат Осо баъзе одамонро дар Яҳудо зулм мекунад (2 Вақоеънома 16:10).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр шоҳ Осо дар солҳои охири худ беморӣ пойро инкишоф медиҳад, аммо барои табобат аз Худо кӯмак намеҷӯяд; балки факат ба духтурон такья кардан. Ӯ пас аз чилу як соли подшоҳӣ мемирад ва дар қабре, ки барои худ омода карда буд, дафн мешавад (2 Вақоеънома 16:11-14).

Хулоса, боби шонздаҳуми 2 Вақоеънома амалҳо ва оқибатҳои солҳои минбаъдаи роҳбарии шоҳ Осоро тасвир мекунад. Таъкид кардани такя ба иттиҳоди хориҷӣ ва сарзаниш аз паёмбар гирифта шудааст. Зикр кардани вокуниши манфӣ ба сарзаниш ва даст кашидан аз дархости дахолати илоҳӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Осоро, ки тавассути эътимоди нодуруст ифода шудааст ва таъкид мекунад, ки оқибатҳои беитоатӣ дар натиҷаи радкунӣ ба роҳнамоии нубувват, таҷассумгари таназзули рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи иҷрои пешгӯӣ ва васияте, ки муносибати эҳтиромона ба аҳдро нишон медиҳад. байни Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 16:1 Дар соли шашуми ҳукмронии Осо Баашо, подшоҳи Исроил, бар зидди Яҳудо омад ва Роморо бино кард, то ки ҳеҷ кас ба назди Осо подшоҳи Яҳудо берун наояд ва наояд.

Дар соли 36-уми ҳукмронии Осо, подшоҳи Исроил Баашои Яҳудоро муҳосира кард ва Роморо бино кард, то ки Осо подшоҳи Яҳудо аз муошират бо халқаш нигоҳ дошта шавад.

1. Муҳимияти пайвастан бо мардуми мо, ҳатто дар замони низоъ.

2. Қудрати Худо, ки моро дар вақти ниёзмандиамон қувват мебахшад.

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Вақоеънома 16:2 Ва Осо аз ганҷҳои хонаи Худованд ва хонаи подшоҳ нуқра ва тилло берун оварда, ба Бинҳадод, подшоҳи Сурия, ки дар Димишқ сокин буд, фиристода, гуфт:

Осо, подшоҳи Яҳудо, нуқра ва тиллоро аз ганҷҳои Худованд ва хонаи подшоҳ гирифта, ба Бенҳадод, подшоҳи Сурия фиристод.

1. Ба ёд орем, ки дар садақа саховатмандӣ кунем

2. Муҳимияти ҷалоли Худо бо захираҳои худ

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо беҳтарин қисми ҳар чизе, ки истеҳсол мекунед, эҳтиром кунед. Он гоҳ анборҳои шуморо аз ғалла пур хоҳад кард, ва зарфҳои шумо аз шароби хуб пур мешавад.

2 Вақоеънома 16:3 Миёни ман ва ту паймоне ҳаст, чунон ки байни падари ман ва падарат буд; инак, Ман ба ту нуқра ва тилло фиристодаам; бирав, аҳди худро бо Баъшо подшоҳи Исроил бишкан, то ки вай аз ман дур шавад.

Ошо, подшоҳи Яҳудо, ба Бен-Ҳадад, подшоҳи Сурия, нуқра ва тилло мефиристад, то ки иттиҳоди байни Бен-Ҳадад ва Баашо, подшоҳи Исроилро вайрон кунад ва ӯро аз Оша дур кунад.

1. Ҳимояи ҳокимияти Худо дар замони бӯҳрон. 2. Аҳамияти эътимод ба ризқи Худо.

1. Ишаъё 46:11 - "Зеро ки Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки аз дасти ростат гирифта, ба ту мегӯяд: "Натарс; Ман ба ту кӯмак мекунам". 2. Матто 6:25-26 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва бадан бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

2 Вақоеънома 16:4 Ва Бенҳадод ба сухани подшоҳ Осо гӯш дода, сардорони лашкарҳояшро бар зидди шаҳрҳои Исроил фиристод; ва Иҷон ва Дон ва Абилмоим ва тамоми шаҳрҳои анбори Нафтолиро торумор карданд.

Подшоҳ Осо аз Бенҳадод хоҳиш кард, ки лашкари худро барои ҳамла ба шаҳрҳои Исроил фиристад ва онҳо муваффақ шуданд, ки Иҷон, Дан, Абилмаим ва тамоми шаҳрҳои нафталиро забт кунанд.

1. Қувваи дуо - Чӣ гуна дуои Осо ба Худо пирӯзӣ оварда

2. Муҳимияти итоаткории содиқона - чӣ гуна итоаткории содиқи Осо ба пирӯзӣ оварда расонд

1. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

2. Дониёл 3: 17-18 - "Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи оташи сӯзон раҳо кунад, ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар не, бихоҳ Ба ту маълум аст, эй подшоҳ, мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард.

2 Вақоеънома 16:5 Ва ҳангоме ки Баашо инро шунид, аз сохтмони Ромо даст кашид, ва кори худро қатъ кард.

Баашо вақте ки хабари иттифоқи Осо бо Сурияро шунид, сохтмони шаҳри Роморо қатъ кард.

1. Худо метавонад моро аз нақшаҳои худ дур созад, вақте ки ин ба манфиати мост.

2. Мо бояд омода бошем, ки ба ҳикмати атрофиёнамон гӯш диҳем.

1. Масалҳо 19:20-21, "Насиҳат гӯш кунед ва насиҳатро қабул кунед, то ки дар оянда хирад ба даст ored. Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор аст."

2. Румиён 12:2, «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2 Вақоеънома 16:6 Ва Осо подшоҳ тамоми Яҳудоро забт кард; ва сангҳои Ромо ва чӯби онро, ки Баъшо бо он бино мекард, бурданд; ва бо он Ҷаба ва Мисфо бино кард.

Подшоҳи Яҳудо Осо маводеро, ки подшоҳ Баашо барои сохтмон истифода мебурд, аз Ромо гирифта, барои сохтани Ҷаба ва Мисфо истифода бурд.

1. Худо ба мо захираҳое медиҳад, ки барои иҷрои иродаи Ӯ лозим аст.

2. Мо бояд омода бошем, ки нақшаҳои худро барои чизи бузургтар таслим кунем.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2 Вақоеънома 16:7 Ва дар он вақт Ҳанони бинанда назди Осо подшоҳи Яҳудо омада, ба ӯ гуфт: «Азбаски ту ба подшоҳи Сурия такя кардай, ва ба Худованд Худои худ таваккал накардай, бинобар ин лашкари подшоҳ аст». Сурия аз дасти ту халос шуд.

Ҳанони бинанда Осо подшоҳи Яҳудоро огоҳ кард, ки ба ҷои такя ба Худо ба подшоҳи Сурия такя кард ва дар натиҷа лашкари подшоҳи Сурия шикаст хӯрд.

1. Қувваи имон: Боварӣ ба Худованд барои пирӯзӣ

2. Ба нерӯи Худо такя кардан: Умеди худро ба Худованд гузоштан

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Забур 118: 8-9 - "Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Паноҳ бурдан ба Худованд беҳтар аст аз таваккал ба мирон".

2 Вақоеънома 16:8 Оё ҳабашиён ва лубиён лашкари азиме набуданд, ки аробаҳо ва сараҳои зиёде доштанд? аммо, азбаски ба Худованд таваккал мекардӣ, онҳоро ба дасти ту супурд.

Такя ба Худованд ба Осо имкон дод, ки лашкари зиёди душманро мағлуб кунад.

1. Боварӣ ба Худованд боиси пирӯзӣ мегардад.

2. Худо ҳангоми дучор шудан ба мусибат қувват мебахшад.

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 118:6 - "Худованд аз ҷониби ман аст; Ман наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

2 Вақоеънома 16:9 Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми рӯи замин давида, худро қавӣ нишон диҳад, ки дар ҳаққи онҳое ки дилашон ба Ӯ комил аст. Дар ин ҷо ту беақлӣ кардай, бинобар ин аз ин баъд ҷангҳо хоҳанд дошт.

Осо, подшоҳи Яҳудо, беақлӣ карда, аз Худо кӯмак напурсид ва огоҳ карда шуд, ки минбаъд ӯ ҷангҳо хоҳад дошт.

1. Муҳимияти дархости кӯмаки Худо дар ҳама роҳҳои мо.

2. Оқибатҳои аз Худо талаб накардан.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:7-8 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2 Вақоеънома 16:10 Ва Осо ба бубин ба ғазаб омад ва ӯро дар зиндон андохт; зеро ки вай аз ин кор ба хашм омада буд. Ва Осо дар ҳамон вақт баъзе аз мардумро ситам кард.

Осо ба як бинанда хашм гирифт ва баъд ӯро зиндон кард ва баъзе аз мардумро низ ситам кард.

1. Хавфи ғазаб: Чӣ қадар зуд хашм метавонад моро гумроҳ кунад

2. Оқибатҳои зулм: Чӣ гуна қудрат метавонад фасод кунад

1. Масалҳо 16:32 - "Касе ки дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавонотар аст, ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз он касе, ки шаҳрро мегирад".

2. Яъқуб 1:19-20 - "Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар сухан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

2 Вақоеънома 16:11 Ва инак, аъмоли Осо, аввал ва охирин, инак, дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил навишта шудааст.

Осо, подшоҳи Яҳудо ва Исроил, ҳокими одил буд, ки аъмоли ӯ дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил сабт шудааст.

1. Уҳдадор шавед, ки кори дурустро иҷро кунед, ҳатто вақте ки душвор аст.

2. Таъсири бардавомро бо як зиндагии беайб гузоред.

1. Масалҳо 14:34 - Адолат миллатро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. 1 Петрус 2:12 - Рафтори худро дар байни ғайрияҳудиён муътабар нигоҳ доред, то вақте ки онҳо бар зидди шумо ҳамчун бадкирдорон сухан мегӯянд, онҳо корҳои неки шуморо дида, дар рӯзи зиёрат Худоро ҳамду сано гӯянд.

2 Вақоеънома 16:12 Ва Осо дар соли сию нӯҳуми подшоҳии худ пойҳояш бемор буд, то даме ки бемории вай бағоят шадид буд, вале дар бемории худ на ба Худованд, балки табибонро талаб мекард.

Осо, подшоҳи Яҳудо, дар соли сию нӯҳуми ҳукмронии худ бемор шуд ва бемориаш хеле вазнин буд, вале ӯ на аз Худо, балки аз табибон мадад хост.

1. Муҳимияти рӯй овардан ба сӯи Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар вақтҳои ранҷу азоб

1. Забур 34:19 "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад"

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Вақоеънома 16:13 Ва Осо бо падарони худ хобид, ва дар соли яку чилуми подшоҳии худ мурд.

Осо, подшоҳи Яҳудо, дар соли чилу якуми ҳукмрониаш мурд.

1. Ҳукмронии Худо: Вақти марги мо дар дасти Ӯст

2. Ба касе, ки бисёр дода шудааст, бисёр чиз интизор аст: Омӯзиши ҳаёти Осо

1. Яъқуб 4:14-15 - "Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, , зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

2. Воиз 8: 12-13 - "Гарчанде ки гунаҳкор сад бор бадӣ мекунад ва рӯзҳои ӯ тӯлонӣ аст, аммо ман медонам, ки барои онҳое, ки аз Худо метарсанд ва аз Ӯ метарсанд, хуб хоҳад буд. Аммо барои он хуб нест. шарир ва айёми худро, ки мисли соя аст, дароз намекунад, зеро ки аз Худо наметарсад».

2 Вақоеънома 16:14 Ва ӯро дар қабри худаш, ки дар шаҳри Довуд барои худ сохта буд, дафн карданд, ва ӯро дар кате, ки аз бӯи хуш ва анвои ҳанут, ки аз ҳунари дорусозон тайёр карда шуда буд, гузоштанд. ва барои ӯ оташи хеле бузурге карданд.

Осо, подшоҳи Яҳудо, дар қабрҳое, ки дар шаҳри Довуд бино карда буд, бо ҳанут ва бӯи хушбӯй дафн карда шуд ва барои ӯ сӯхтори бузурге ба амал омад.

1. Аҳамияти мерос: Зиндагии зиндагии шоистаи ёдоварӣ

2. Қувваи марг: омодагӣ ба лаҳзаи охирини ҳаёт

1. Масалҳо 14:32 (Широн дар шарорати худ ронда мешавад, вале одил ба мамоти худ умед дорад).

2. Воиз 12:7 (Он гоҳ хок ба замин бармегардад, чунон ки буд, ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро ато кардааст, бармегардад.)

2 Вақоеънома боби 17 ҳукмронии подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот ва кӯшишҳои ӯ барои таҳкими салтанат тавассути ислоҳоти динӣ ва омодагии ҳарбӣ тасвир шудааст.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани Еҳӯшофот ба тахти Яҳудо пас аз падараш Осо оғоз мешавад. Қайд карда мешавад, ки ӯ бо роҳҳои Довуд пайравӣ мекунад ва Худоро аз таҳти дил меҷӯяд (2 Вақоеънома 17:1-6).

Сархати 2: Ҳикоя ба амалҳои Еҳӯшофот барои пешбурди ибодати ҳақиқӣ диққат медиҳад. Ӯ амалдорон, левизодагон ва коҳинонро ба тамоми Яҳудо мефиристад, то ба мардум қонуни Худоро таълим диҳанд. Дар натиҷа, тарси Худо дар байни халқҳои гирду атроф паҳн шуда, онҳоро аз ҳамла ба Яҳудо бозмедорад (2 Вақоеънома 17:7–10).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Еҳӯшофот артиши худро тавассути ташкил кардани артиш аз ҷанговарони пурқувват аз Яҳудо қувват мебахшад. Шумораи онҳо то ба як миллион сарбозе мерасад, ки бо силоҳҳои аз ҷониби подшоҳи худ таъминшуда муҷаҳҳаз шудаанд (2 Вақоеънома 17:11-19).

Сархати 4: Диққат ба тасвири он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна халқҳои дигар дар бораи қудрати Еҳӯшофот мешунаванд ва метарсанд. Онҳо ҳадяҳо ва ҳадяҳоро ҳамчун нишонаи итоат ба Ӯ меоранд (2 Вақоеънома 17:20-21).

Хулоса, боби ҳабдаҳуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва ислоҳоти дар давраи ҳукмронии шоҳ Еҳӯшофотро тасвир мекунад. Таваҷҷӯҳ ба парастиши ҳақиқӣ ва паҳн кардани дониш дар бораи қонуни илоҳӣ. Зикр кардани талошҳо дар самти ҳарбӣ ва итоаткорӣ аз ҷониби кишварҳои атроф нишон дода шудааст. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешниҳод мекунад, ки имони шоҳ Еҳӯшофот тавассути ҷустуҷӯи Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки шукуфоӣ тавассути итоаткорӣ ба даст оварда мешавад, ки бо риояи принсипҳои дар Навиштаҳо овардашуда намунаи таҷассумгари эҳёи рӯҳонӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ба васият аст. эҳтиром кардани муносибатҳои аҳд байни Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 17:1 Ва писараш Еҳӯшофот ба ҷои ӯ подшоҳӣ карда, бар зидди Исроил қувват гирифт.

Еҳӯшофот баъд аз падараш подшоҳ шуд ва барои муҳофизати Исроил чораҳо андешид.

1. Муҳимияти ҳифзи халқи Худо.

2. Муҳимияти роҳбарии қавӣ ва омода будан ба мушкилоти роҳбарият.

1. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо».

2. Эфсӯсиён 6:10-18 "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед."

2 Вақоеънома 17:2 Ва ӯ лашкарҳоро дар тамоми шаҳрҳои девордор аз Яҳудо ҷойгир кард, ва дар замини Яҳудо ва дар шаҳрҳои Эфроим, ки падараш Осо забт карда буд, посбонҳо гузошт.

Писари подшоҳ Осо Еҳӯшофот лашкарҳоро дар шаҳрҳои девордор дар Яҳудо ҷойгир кард ва дар замини Яҳудо ва шаҳрҳои Эфроим посбонҳо таъсис дод.

1: Худо ба мо қувват мебахшад, то худамон, оилаамон ва ҷомеаҳои худро муҳофизат кунем.

2: Барои ҳифзи хона, шаҳр ва кишвари худ якҷоя кор кунед.

1: Эфсӯсиён 6: 10-12 "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед; зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо бар зидди ҷисм нест. ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар олами осмонӣ».

2: 1 ба Қӯринтиён 16:13-14 "Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер бошед, қавӣ бошед. Ҳама чизро бо муҳаббат кунед."

2 Вақоеънома 17:3 Ва Худованд бо Еҳӯшофот буд, зеро ки ӯ бо роҳҳои аввалини падари худ Довуд рафтор мекард, ва ба Баал намеҷуст;

Вафодории Еҳӯшофот: Еҳӯшофот мисли падараш Довуд ба Худо содиқ монд ва ба бутпарастӣ рӯ наовард.

1. Дар ҷои аввал гузоштани Худо: Муҳимияти пайравӣ аз ниёгон дар имон.

2. Бахшидан ба Худо: Қувваи бахшидани ҳақиқӣ ба Худо ва баракатҳое, ки бо он меояд.

1. Забур 78:3-7 - Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои пурҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем.

4. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2 Вақоеънома 17:4 Аммо Худованд Худои падари худро меҷуст ва аз рӯи аҳкоми Ӯ рафтор мекард, на аз рӯи аъмоли Исроил.

Еҳӯшофот Худованд Худои падари худро меҷуст ва аҳкоми Ӯро риоят кард, на аҳкоми Исроил.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Қуввати имон: Чӣ гуна таваккал ба Худо пирӯзӣ меорад

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Вақоеънома 17:5 Бинобар ин Худованд салтанатро дар дасти Ӯ устувор сохт; ва тамоми Яҳудо ба Еҳӯшофот тӯҳфаҳо оварданд; ва сарвату ҷалоли фаровоне дошт.

Еҳӯшофот аз ҷониби Худованд сарват ва ҷалолро баракат дод, ва тамоми қавми Яҳудо ба ӯ ҳадяҳо оварданд.

1. Худо касонеро, ки аз ӯ пайравӣ мекунанд, ба неъматҳои фаровон подош медиҳад.

2. Вафодорӣ ба ризоият ва баракати Худо мерасонад.

1. Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. Забур 37:3-4 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

2 Вақоеънома 17:6 Ва дили ӯ дар роҳҳои Худованд баланд шуд, ва ӯ баландӣ ва боғҳоро аз Яҳудо нест кард.

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот аз паи Худованд рафта, тамоми баландиҳо ва боғҳоро аз Яҳудо нест кард.

1. Худо Худои ҳасад аст, аз ин рӯ мо бояд ҳамаи бутҳоро аз диламон дур кунем.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки бо роҳи Худо пайравӣ кунем ва роҳҳои ҷаҳониро рад кунем.

1. Такрори Шариат 5:9 - «Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам, ва ба гуноҳи падарон бар фарзандон то насли сеюм ва чоруми нафратдорон ҷазо медиҳам. ман."

2. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

2 Вақоеънома 17:7 Ва дар соли сеюми ҳукмронии худ ӯ назди мирони худ фиристод, то ки дар шаҳрҳои Яҳудо таълим диҳанд.

Дар соли сеюми ҳукмронии худ подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот мирони худро барои таълим додан ба шаҳрҳои Яҳудо фиристод.

1. Вафодории Худо вақте зоҳир мешавад, ки мо ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

2. Сармоягузорӣ кардан ба рушди рӯҳонии мо тавассути омӯхтани Каломи Худо барои шодӣ ва осоиштагии ҳақиқӣ муҳим аст.

1. 2 Вақоеънома 17:7

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2 Вақоеънома 17:8 Ва бо онҳо левизодагонро фиристод: Шамаё ва Натаньё ва Зебадьё ва Асоил ва Шемирамут ва Еҳонатон ва Адӯниё ва Тӯбиё ва Тӯбадониё, левизодагон; ва бо онҳо Элишома ва Еҳӯром коҳин буданд.

Барои паҳн кардани каломи Худо дар Яҳудо подшоҳ Еҳӯшофот левизодагон ва коҳинон, Шамаё, Натаниё, Забадиё, Асоил, Шемирамут, Еҳонатон, Адониё, Тобиё ва Тӯбадониёро бо Элишама ва Еҳуром фиристод.

1. Қудрати ягонагӣ: Мо аз шоҳ Еҳӯшофот чӣ омӯхта метавонем

2. Қудрати Худо дар ҳаёти мо: Чӣ тавр подшоҳ Еҳӯшофот фармони ӯро иҷро кард

1. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳи Муқаддас таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд.

2. Румиён 10:14-15 - Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, мехонанд? Ва чӣ гуна онҳо ба Ӯ имон ованд, ки дар бораи Ӯ ҳаргиз нашунидаанд? Ва чӣ гуна онҳо бе мавъиза шунида метавонанд? Ва чӣ гуна онҳо мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд? Чунон ки навишта шудааст: «Чӣ зебост пои касоне, ки башоратдиҳандагон!

2 Вақоеънома 17:9 Ва онҳо дар Яҳудо таълим медоданд, ва китоби шариати Худовандро бо худ доштанд, ва дар тамоми шаҳрҳои Яҳудо гашта, мардумро таълим медоданд.

Мардуми Яҳудо Шариати Худовандро меомӯхтанд ва таълим медоданд ва ба тамоми шаҳрҳои Яҳудо сафар мекарданд, то дониши худро мубодила кунанд.

1. Қувваи дониш: Чӣ гуна итоат кардан ба Қонуни Худованд ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

2. Мубодилаи имони худ: Масъулияте, ки мо бояд ба дигарон таълим диҳем

1. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд».

2. Такрори Шариат 6: 4-9 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханон ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд: онҳоро ба фарзандони худ боғайрат омӯз, ва дар бораи онҳо сухан гӯй, вақте ки дар хонаи худ нишинӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ. ».

2 Вақоеънома 17:10 Ва тарси Худованд бар тамоми салтанатҳои заминҳои гирду атрофи Яҳудо афтод, ба тавре ки онҳо бар зидди Еҳӯшофот ҷанг накарданд.

Тамоми салтанатҳои атрофи Яҳудо аз Худованд метарсиданд ва бо Еҳӯшофот ҷанг накарданд.

1. Қудрати Худованд - чӣ гуна ҳузури Ӯ метавонад дар замони муноқишаҳо сулҳро ҳифз ва ба вуҷуд орад.

2. Тарс аз Худованд - чӣ гуна эҳтиром доштан аз Худо метавонад баракатҳо ва муҳофизат орад.

1. Забур 34:7 Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 1:7 Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2 Вақоеънома 17:11 Ҳамчунин баъзе аз фалиштиён ба Еҳӯшофот ҳадяҳо ва нуқраи хироҷ оварданд; ва арабҳо ба ӯ гӯсфанд, ҳафт ҳазору ҳафтсад қӯчқор ва ҳафт ҳазору ҳафтсад буз оварданд.

Филиштиён ва арабҳо ба Еҳӯшофот ҳадяҳои нуқра, қӯчқор ва бузҳо тақдим карданд.

1. Қудрати додан: Чӣ тавр саховатмандӣ метавонад ҳаёти шуморо дигаргун созад (2 Қӯринтиён 9:7)

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи иродаи Худо метавонад ба муваффақият оварда расонад (Такрори Шариат 28:1-14)

1. Забур 37:16-17 - Каме, ки одами одил дорад, аз сарвати бисёр шарирон беҳтар аст.

2. Масалҳо 11:24-25 - Як кас муфт медиҳад, аммо боз ҳам зиёдтар ба даст меорад; дигаре ноҳақ нигоҳ медорад, вале ба фақир меояд.

2 Вақоеънома 17:12 Ва Еҳӯшофот бағоят бузург мешуд; ва дар Яҳудо қалъаҳо ва шаҳрҳои анбор бино кард.

Еҳӯшофот бениҳоят муваффақ ва шукуфон шуд ва сарвати худро барои сохтани қалъаҳо ва шаҳрҳои зиёде сарф кард.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Чӣ тавр пайравӣ ба Каломи Худо метавонад ба бузургӣ расонад

2. Қимати меҳнат: Подоши меҳнат ва фидокорӣ

1. Масалҳо 22:29 - "Оё мебинӣ, ки марди боғайрат дар кори худ? Ӯ дар назди подшоҳон хоҳад истод; вай дар назди одамони бад истода наметавонад".

2. Такрори Шариат 28:13 - "Ва Худованд туро сар хоҳад кард, на дум; ва ту танҳо болотар бошӣ, ва дар зер нахоҳӣ буд; агар ба аҳкоми Худованд Худои худ гӯш диҳӣ, ки Ман имрӯз ба ту амр медиҳам, ки онҳоро риоя кун ва ба ҷо овар».

2 Вақоеънома 17:13 Ва ӯ дар шаҳрҳои Яҳудо тиҷорати зиёде дошт, ва мардони ҷангӣ, мардони далер, дар Ерусалим буданд.

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот худро ба таҳкими салтанат бахшида, барои муҳофизати Ерусалим ҷанговарони қавӣ таъин кард.

1. Вақте ки мо худро ба Ӯ мебахшем, Худо ба мо қувват мебахшад, ки истодагарӣ кунем.

2. Мо бояд инъомҳо ва истеъдодҳои худро барои хидмат ба Худованд истифода барем.

1. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, устувор бошед, устувор бошед ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро бидонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2 Вақоеънома 17:14 Ва шумораи онҳо мувофиқи хонадони падаронашон ин аст: аз Яҳудо — мириҳазорҳо; Сардор Адно ва бо ӯ мардони далерон сесад ҳазор.

Дар 2 Вақоеънома 17:14, Адно сарвари яҳудиён аст, ки бо сесад ҳазор мардони далер таҳти фармони ӯ.

1. Қувваи роҳбарӣ: Чӣ гуна бояд бо қувват ва далерӣ роҳбарӣ кард

2. Далерӣ дар муқобили мушкилот: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 27:14, "Интизори Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед".

2 Вақоеънома 17:15 Ва дар паҳлӯи ӯ сардор Еҳӯҳонон ва бо ӯ дусаду ҳашт ҳазор нафар буд.

Еҳӯҳонон сардори дусаду ҳаштод ҳазор нафар дар лашкари подшоҳи Яҳудо Осо буд.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр Еҳӯҳонон ба воситаи қуввати Худо ба бузургӣ ноил шуд

2. Итоати сарбоз: Намунаи Еҳӯҳонон дар хидмат ба подшоҳ Осо

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Ҳама саъю кӯшиш барои нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳ дар ришташ сулҳ

2. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед, натарсед ва рӯҳафтода нашавед

2 Вақоеънома 17:16 Ва баъд аз ӯ Амосиё ибни Зикрӣ буд, ки бо омодагӣ худро ба Худованд қурбонӣ кард; ва бо ӯ дусад ҳазор мардони шуҷоъ.

Амосиё бо омодагӣ ба Худованд қурбонӣ кард ва бо дусад ҳазор мардони далер ҳамроҳ буд.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: Бо далерона хизмат кардан ба Худо

2. Худро ба Худо тақдим кардан: бахшидани худро ба Худованд нишон додан

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз барои худ интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи дарё ибодат мекарданд, ё худоёне,

ки аз амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Румиён 12:1 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хидмати оқилонаи шумост".

2 Вақоеънома 17:17 Ва аз Биньёмин; Элиёдо марди тавоно ва бо ӯ дусад ҳазор нафар бо камон ва сипардор.

Элиёдо аз Биньёмин марди тавоно буд ва бо ӯ дусад ҳазор мардони мусаллаҳ бо камон ва сипар доштанд.

1. Қудрати ваҳдат: Аз Элиадаи Бенҷамин омӯзед, ки чӣ тавр ҳангоми муттаҳид шудан ба корнамоиҳои бузург ноил шудан мумкин аст.

2. Шуҷоат: Мисли Элиадаи Бинёмин бошед ва дар баробари душвориҳо далер ва тавоно буданро ёд гиред.

1. Воиз 4:12 - Ва гарчанде ки одам бар шахси танҳо ғолиб омада метавонад, ду нафар ба ӯ тоб меоваранд, ки риштаи сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи бисьёр хоҳед овард; гайр аз ман шумо ягон кор карда наметавонед.

2 Вақоеънома 17:18 Ва баъдан ӯ Еҳӯзобод буд, ва бо ӯ саду ҳашт ҳазор нафар барои ҷанг омода буданд.

Ҷеҳозобод дар баробари 180 000 сарбоз барои ҷанг дар ҷанг таъин карда шуд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна имони мо ба Худо ба мо кӯмак мекунад, ки якҷоя кор кунем.

2. Қувваи тавоноии мо: Қувваи истодан дар имон.

1. Эфсӯсиён 6:10-18 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Вақоеънома 17:19 Инҳо ба ғайр аз онҳое, ки подшоҳ дар тамоми Яҳудо дар шаҳрҳои девордор гузошта буданд, интизори подшоҳ буданд.

Подшоҳони Яҳудо одамонро таъин карданд, ки дар шаҳрҳои қалъадор дар атрофи Яҳудо хизмат кунанд.

1. Вазифаи мо дар хидмат ба Худо ва пешвоёни Ӯ

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар ваҳдат

1. Масалҳо 24:3-4 - Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва ба воситаи фаҳм он устувор мешавад; тавассути дониш утоқҳои он аз ганҷҳои нодир ва зебо пур мешаванд.

2. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, худро ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми изтироби худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

2 Вақоеънома боби 18 дар бораи иттифоқи бадбахт байни подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот ва подшоҳи Исроил Аҳъоб ва инчунин оқибатҳои фоҷиабори баъд аз он нақл мекунад.

Сархати 1: Боб бо нишон додани муносибати наздики Еҳӯшофот бо Аҳъоб, подшоҳи шарири Исроил оғоз мешавад. Еҳӯшофот ба Аҳъоб ба Сомария меояд ва Аҳъоб пешниҳод мекунад, ки бар зидди Ромот-Ҷилъод як амалиёти низомӣ баранд. Еҳӯшофот розӣ аст, аммо пешниҳод мекунад, ки пеш аз ба ҷанг рафтан аз Худованд маслиҳат пурсед (2 Вақоеънома 18:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоя ба анбиёи козиб, ки Аҳъоб даъват карда буданд, ки муваффақият дар ҷангро пешгӯӣ мекунанд, тамаркуз мекунад. Бо вуҷуди ин, Еҳӯшофот хоҳиш мекунад, ки аз як пайғамбари Худованд гӯш кунад. Микоёро ба назди онҳо меоранд ва шикасти иттифоқи онҳоро пешгӯӣ карда, огоҳ мекунад, ки Худо дар даҳони анбиёи Аҳъоб рӯҳи дурӯғин гузоштааст (2 Вақоеънома 18:5-27).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр пешгӯии Микоё Аҳъобро ба хашм меорад ва ӯ ӯро то аз ҷанг баргаштанаш ҳабс мекунад. Бо вуҷуди огоҳии Микоё, ҳарду подшоҳ нақшаҳои худро идома дода, ба муқобили Ромот-Ҷилъод меҷанганд (2 Вақоеънома 18:28-34).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Еҳӯшофот ҳангоми набард аз марг халос мешавад, вақте ки аз ҷониби камонварони душман ӯро Аҳъоб иштибоҳ мекунанд. Хатогии уро дарк карда, аз таъкиби вай даст мекашанд. Бо вуҷуди ин, Аҳъоб аз тире бархӯрд ва дар ҷанг мурд (2 Вақоеънома 18:35-36).

Хулоса, боби ҳаждаҳумин аз 2 Вақоеънома иттифоқи бадбахт ва оқибатҳои дар давраи ҳукмронии шоҳ Еҳӯшофот дучор омадаро тасвир мекунад. Таъкид кардани созиш ба маъракаи ҳарбӣ ва дархости роҳнамоии илоҳӣ. Пешгӯиҳои бардурӯғро зикр кардан ва огоҳ кардани паёмбар. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешниҳод мекунад, ки ҳарду қарори подшоҳ Еҳӯшофотро, ки тавассути мувофиқат кардан бо бадӣ ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки оқибатҳои беитоатӣ дар натиҷаи рад кардани огоҳиҳои нубувват, таҷассумкунандаи созиши рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи иҷро шудан ба пешгӯӣ, васиятнома illu. муносибати байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 18:1 Ва Еҳӯшофот сарват ва иззати фаровон дошт ва бо Аҳъоб хешовандӣ пайдо кард.

Еҳӯшофот шахси сарватманд ва бонуфузе буд, ки бо Аҳъоб иттифоқ баста буд.

1. Хатари иттиҳод бо кофирон

2. Хатари сарват ва номус бе хоксорӣ

1. Яъқуб 4:4 "Эй одамони зинокор! Оё намедонед, ки дӯстӣ бо ҷаҳон душманӣ бо Худост? Пас, ҳар кӣ дӯсти ҷаҳон шудан мехоҳад, худро душмани Худо мекунад".

2. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан.

2 Вақоеънома 18:2 Ва пас аз чанд сол ӯ ба Аҳъоб ба Сомария омад. Ва Аҳъоб барои ӯ ва қавме ки бо ӯ дошт, гӯсфандон ва говонро ба таври фаровон кушта, ӯро ташвиқ кард, ки бо ӯ ба РомӯтҶилъод биравад.

Пас аз муддате Еҳӯшофот ба Аҳъоб ба Сомария омад ва ӯро бо гӯсфанду говҳои фаровон пешвоз гирифтанд. Сипас Аҳъоб Еҳӯшофотро бовар кунонд, ки ҳамроҳаш ба Ромот-Ҷилъод биравад.

1. Арзиши дӯстӣ: Муносибати Еҳӯшофот ва Аҳъоб арзиши дӯстиро нишон медиҳад ва чӣ тавр онро тавассути меҳмоннавозии саховатмандона мустаҳкам кардан мумкин аст.

2. Муҳимияти гӯш кардани Худо: омодагии Еҳӯшофот ба гӯш кардани Худо, на ба Аҳъоб, нишон медиҳад, ки ҳамеша ҷӯёи иродаи Худо муҳим аст.

1. Масалҳо 18:24: Марди ёри бисёр метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. 1 Подшоҳон 15:22-23: Аммо Самуил ҷавоб дод: «Оё Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониро мисли итоаткорӣ ба Худованд дӯст медорад? Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст ва панд додан беҳтар аз равғани гӯсфанд аст.

2 Вақоеънома 18:3 Ва Аҳъоб, подшоҳи Исроил, ба Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, гуфт: «Оё ту бо ман ба Ромот-Ҷилъод меравӣ? Ӯ дар ҷавоби вай гуфт: «Ман мисли ту ҳастам, ва қавми ман мисли қавми ту ҳастам; ва мо дар ҷанг бо ту хоҳем буд.

Аҳъоб, подшоҳи Исроил, аз Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо пурсид, ки оё ӯ дар ҷанг дар Ромот-Ҷилъод бо ӯ ҳамроҳ мешавад? Еҳӯшофот розӣ шуд, ки бо Аҳъоб дар ҷанг ҳамроҳ шавад.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр якҷоя шудан дар Масеҳ метавонад ба қувват ва ғалабаи бештар оварда расонад.

2. Аҳамияти ҳамбастагӣ: Чӣ тавр якҷоя истодан дар имони мо метавонад ба мо барои расидан ба ҳадафҳоямон кумак кунад.

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Масалҳо 16:3 - Кори худро ба Худованд супор, ва нақшаҳои ту амалӣ хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 18:4 Ва Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил гуфт: «Имрӯз аз ту бипурс, ки имрӯз мувофиқи каломи Худованд бипурс».

Еҳӯшофот ба подшоҳи Исроил маслиҳат дод, ки аз Худованд роҳнамоӣ пурсад.

1. Ба иродаи Худованд таваккал кунед ва дар ҳама чиз маслиҳати Ӯро биҷӯед.

2. Худо мехоҳад, ки барои ҳидоят ва ҳидоят ба сӯи Ӯ тавба кунем.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту сухане хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба тарафи рост ё чап гардӣ, бо он роҳ рав".

2 Вақоеънома 18:5 Бинобар ин подшоҳи Исроил чорсад нафар аз анбиёро ҷамъ карда, ба онҳо гуфт: «Оё барои ҷанг ба Ромот-Ҷилъод биравем, ё худ таҳаммул кунам? Ва гуфтанд: «Ба боло бирав; зеро ки Худо онро ба дасти подшоҳ хоҳад дод.

Подшоҳи Исроил чорсад анбиёро ҷамъ оварда, то бипурсад, ки оё ӯ ба ҷанги Ромот-Ҷилъод биравад? Пайғамбарон гуфтанд, ки боло равед, зеро Худо онро ба дасти подшоҳ медиҳад.

1. Имон ба Худо ба пирӯзӣ мебарад

2. Итоати Худо баракат меорад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварда.

2 Вақоеънома 18:6 Аммо Еҳӯшофот гуфт: «Оё дар ин ҷо набиёи Худованд ҷуз он нест, то ки аз Ӯ бипурсем?

Еҳӯшофот пурсид, ки оё пайғамбари Худованд ҳаст, то аз ӯ бипурсанд?

1. Дар ҳама кор ҳидоят аз Парвардигор биҷӯед.

2. Дуо кунед, ки ҳикматро эътироф кунад, то ҳидоятҳои Худовандро эътироф кунад.

1. Ирмиё 33:3: Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳониро, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям.

2. Масалҳо 3:5-6: Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 18:7 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Боз як одам ҳаст, ки ба василаи ӯ аз Худованд бипурсем; лекин ман аз ӯ нафрат дорам; зеро ки вай ба ман ҳеҷ гоҳ некиро нубувват намекард, балки ҳамеша бадӣ; ҳамон Микоё ибни Имло аст. Ва Еҳӯшофот гуфт: «Бигзор подшоҳ чунин нагӯяд».

Подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот дар бораи машварати Микоё ибни Имло, ки ҳамеша ба подшоҳи Исроил бадӣ пешгӯӣ мекард, муҳокима мекунанд, аммо Еҳӯшофот бо баҳодиҳии ӯ дар бораи ӯ розӣ набуд.

1. Қувваи мусбӣ: рад кардан ба ғалабаи манфӣ

2. Тафовуте, ки муносибати мусбӣ ба вуҷуд меорад: Интихоби дидани хуб ба ҷои бадӣ

1. Филиппиён 4:8 - Дар охир, бародарон ва хоҳарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, ва чӣ шоёни таъриф аст, агар чизе олиҷаноб ё шоистаи таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед.

2. Масалҳо 17:22 - Дили шодравон доруи хуб аст, аммо рӯҳи шикаста қувваи одамро мерезад.

2 Вақоеънома 18:8 Ва подшоҳи Исроил яке аз нозирони худро даъват намуда, гуфт: «Зудтар Микоё ибни Имлоро биёред».

Подшоҳи Исроил ба яке аз афсарони худ фармуд, ки зуд Микоё ибни Имлоро биёрад.

1. Худо бар ҳар чизе фармонравост.

2. Мо бояд ҳамеша ба фармонҳои Худо итоат кунем.

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Воиз 5:1 - Вақте ки шумо ба хонаи Худо меравед, қадамҳои худро нигоҳ доред. Барои гӯш кардан наздик шавед, на қурбонии аблаҳоне, ки намедонанд, ки гуноҳ мекунанд.

2 Вақоеънома 18:9 Ва подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, ҳар яке аз онҳо либосҳои худро дар бар карда, бар тахти худ нишастанд, ва онҳо дар ҷои холӣ дар даромадгоҳи дарвозаи Сомария нишаста буданд; ва ҳамаи анбиё пеш аз онҳо нубувват мекарданд.

Подшоҳони Исроил ва Яҳудо Еҳӯшофот ва Еҳӯшофот дар ҷои холӣ дар даромадгоҳи дарвозаи Сомария бо тамоми анбиё дар пеши онҳо нубувват мекарданд.

1. Қувваи ваҳдат - Чӣ гуна ваҳдат метавонад байни ду ҷониб сулҳ ва ҳамдигарфаҳмӣ оварад.

2. Аҳамияти пешгӯӣ - Чӣ тавр пешгӯӣ метавонад барои роҳнамоии мо дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо истифода шавад.

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Ишаъё 8:20 - Ба шариат ва ба шаҳодат! Агар ба ин сухан нагӯянд, нури саҳар надоранд.

2 Вақоеънома 18:10 Ва Сидқиё ибни Канъона ӯро шохҳои оҳанин сохта, гуфт: «Худованд чунин мегӯяд: "Бо инҳо Сурияро тела хоҳӣ дод, то даме ки онҳо нест шаванд".

Сидқиё ибни Канъона шохҳои оҳанин сохта, эълон карда буд, ки Худованд бо онҳо Сурияро нест хоҳад кард.

1. Қудрати Худо дар шикаст додани душманон

2. Қувваи имони мо дар бартараф кардани монеаҳо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2 Вақоеънома 18:11 Ва тамоми анбиё чунин нубувват карда, гуфтанд: «Ба Ромот-Ҷилъод бирав ва муваффақ шав, зеро ки Худованд онро ба дасти подшоҳ хоҳад супурд».

Пайғамбарон пешгӯӣ мекарданд, ки Худованд дар ҷанги Ромот-Ҷилъод ба подшоҳ Еҳӯшофот пирӯз хоҳад шуд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Кувваи каломи нубувват

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд дуруст аст; ва тамоми корҳои ӯ дар ростӣ иҷро мешаванд.

2 Вақоеънома 18:12 Ва фариштае ки барои даъват кардани Микоё рафта буд, ба ӯ сухан ронда, гуфт: «Инак, суханони анбиё ба подшоҳ бо як розигӣ некӣ мекунанд; Пас, бигзор каломи ту мисли яке аз онҳо бошад ва некӣ бигӯй».

Фариштае аз Микоё хоҳиш кард, ки бо дигар пайғамбарон розӣ шавад ва ба подшоҳ мужда расонад.

1. «Қудрати созишнома»

2. «Қудрати муттаҳидшавӣ»

1. Матто 18:19-20 «Боз ба шумо мегӯям, ки агар ду нафари шумо дар рӯи замин дар бораи он чизе ки талаб кунанд, ба мувофиқа расанд, он гоҳ аз ҷониби Падари Ман, ки дар осмон аст, барои онҳо хоҳад кард. ки ба исми Ман ҷамъ шудаанд, Ман дар он ҷо дар миёни онҳо ҳастам».

2. Воиз 4:12 "Гарчанде ки яке аз дигаре мағлуб шавад ҳам, ду нафар ба ӯ тоб оварда метавонанд. Ва ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад".

2 Вақоеънома 18:13 Ва Микоё гуфт: «Ба ҳаёти Худованд, он чи Худои ман мегӯяд, ман мегӯям.

Микоё эълон кард, ки ӯ танҳо он чиро, ки Худованд гуфтааст, хоҳад гуфт.

1. Фақат сухани Худоро бигӯед.

2. Зиндаги бо имон ва тоъату тоъат.

1. Ишаъё 55:11, Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он сӯи Ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Матто 4:4, Аммо ӯ дар ҷавоб гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

2 Вақоеънома 18:14 Ва ҳангоме ки ӯ назди подшоҳ омад, подшоҳ ба ӯ гуфт: «Эй Микоё, оё барои ҷанг ба Ромот-Ҷилъод биравем, ё худ тоқат кунам? Ва гуфт: «Биравед ва муваффақ шавед, ва онҳо ба дасти шумо таслим хоҳанд шуд».

Микоё ба подшоҳ пешгӯӣ кард, ки агар онҳо ба Ромот-Ҷилъод бираванд, дар ҷангашон муваффақ хоҳанд шуд.

1. Далер бошед ва ба ваъдаҳои Худо таваккал кунед

2. Қувваи имон ва тоъат

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2 Вақоеънома 18:15 Ва подшоҳ ба ӯ гуфт: «Чанд бор туро қасам диҳам, ки ба исми Худованд ба ман ҷуз ростӣ чизе нагӯй?

Подшоҳ аз марде пурсид, ки чанд бор ба он мард қасам додан лозим аст, ки ба исми Худованд ба ӯ танҳо ҳақиқатро бигӯяд.

1. Аҳамияти гуфтани ҳақ ба номи Парвардигор

2. Қудрати насиҳат ба номи Худованд

1. Забур 34:13 - "Забони худро аз бадӣ нигоҳ дор, ва лабҳои худро аз макр".

2. Қӯлассиён 3:9 - "Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро ки шумо пирамардро бо аъмоли худ дур кардаед"

2 Вақоеънома 18:16 Ва ӯ гуфт: «Ман дидам, ки тамоми Исроил бар кӯҳҳо пароканда шудаанд, мисли гӯсфандоне ки чӯпон надоранд; ва Худованд гуфт: «Инҳо оғо надоранд; Пас, бигзор ҳар кас ба саломатӣ ба хонаи худ баргарданд.

Микоё пешгӯй карда буд, ки Исроил чӯпон надорад ва онҳо бояд ба хонаашон осоишта баргарданд.

1. Худо чӯпони хуб аст: чӣ гуна Худо халқашро роҳнамоӣ мекунад ва ҳидоят мекунад

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад сулҳ оварад

1. Забур 23: 1-3 - "Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам. Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад; Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад. Ӯ рӯҳи маро барқарор мекунад; Ӯ маро дар роҳҳо роҳнамоӣ мекунад. аз адолат ба хотири исми Ӯ».

2. Ишаъё 40:11 - "Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: барраҳоро бо бозуи худ ҷамъ хоҳад кард, ва онҳоро дар оғӯши худ хоҳад бурд, ва навҷавононро нарм хоҳад бурд".

2 Вақоеънома 18:17 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Оё ба ту нагуфта будам, ки вай бар ман некӯӣ, балки бадӣ нубувват хоҳад кард?

Подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт, ки ӯ пешгӯй карда буд, ки аз ҷониби пайғамбар танҳо бадӣ меояд.

1. Муҳимияти ҷудо кардани ҳақ аз ботил.

2. Қувваи калимаҳо ва чӣ гуна Худо тавассути онҳо кор карда метавонад.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на ба бад, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

2 Вақоеънома 18:18 Боз гуфт: «Пас, каломи Худовандро бишнавед; Ман дидам, ки Худованд бар тахти Ӯ нишастааст, ва тамоми лашкари осмон дар тарафи рост ва чапи Ӯ истода буданд.

Микоё-пайғамбар дар рӯъё дид, ки Худованд дар тахти худ нишастааст ва лашкарҳои осмон дар тарафи рост ва чапи ӯ истодаанд.

1. Ҳукмронии Худо: Тасдиқи қудрат ва қудрати Ӯ

2. Воқеияти осмон: Нигоҳе ба олами рӯҳонӣ

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард.

2 Вақоеънома 18:19 Ва Худованд гуфт: «Кӣ Аҳъоб, подшоҳи Исроилро фирефта кунад, то ки ба РомӯтҶилъод баромада, афтад? Ва яке ба ин тавр гуфт, ва дигаре аз рӯи чунин гуфт.

Худованд пурсид, ки кӣ метавонад Аҳъоб, подшоҳи Исроилро бовар кунонад, ки ба РомотҶилъод биравад ва мағлуб шавад. Ду нафар роҳҳои иҷрои ин корро пешниҳод карданд.

1. Қувваи эътиқод: Чӣ тавр мо метавонем ба дигарон барои Худованд таъсир расонем

2. Ҳақиқат дар нақшаҳои Худованд: Чӣ тавр мо метавонем бо роҳи Ӯ пайравӣ кунем

1. Матто 28:19-20 «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам; омин».

2. Ишаъё 40:31 "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бархостанд; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2 Вақоеънома 18:20 Ва рӯҳе берун омада, ба ҳузури Худованд истода, гуфт: «Ман ӯро ба васваса хоҳам дод». Ва Худованд ба вай гуфт: «Бо чӣ?

Рӯҳе ба ҳузури Худованд омад ва иҷозат пурсид, ки касеро ба васваса бигирад. Худованд пурсид, ки рӯҳ барои ба васваса овардани ӯ чӣ кор мекунад?

1. Худо ҳамеша ҳаёти моро назорат мекунад, ҳатто вақте ки мо озмуда мешавем.

2. Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки ба мо дар муқобила бо васвасаҳо кӯмак мекунад.

1. Яъқуб 1:12-15 "Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда кардааст, хоҳад гирифт. Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмоиш нагӯяд: Маро Худо меозмояд, зеро ки Худо бо бадӣ озмуда намешавад, ва Худаш ҳеҷ касро намеозмояд, балки касе бо ҳаваси худ озмуда мешавад, ва фирефта мешавад ва фирефтаи он аст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомиладор шудааст, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки он калон мешавад, маргро ба вуҷуд меорад».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 "Ҳеҷ озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо амин аст, ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қобилияти худ озмуда шавед, балки бо васвасаҳо низ роҳи наҷотро фароҳам хоҳад овард, то ки шояд шумо ба он тоб оварда метавонед».

2 Вақоеънома 18:21 Ва гуфт: «Меравам ва дар даҳони ҳамаи анбиёи ӯ рӯҳи дурӯғгӯ хоҳам буд». Ва Худованд гуфт: «Ӯро фирефта хоҳӣ кард, ва ту низ ғолиб хоҳӣ шуд; берун рафта, ҳамин тавр амал кун».

Аҳъоб, подшоҳи Исроил, аз Худо маслиҳат пурсид, ки чӣ тавр аз анбиёи лашкари муқобил ғолиб ояд. Худо ба Аҳъоб дастур дод, ки рӯҳи дурӯғгӯй дар ҳамаи пайғамбарон бошад, то онҳоро фиреб диҳад.

1. Қувваи фиреб: чӣ гуна метавон дар ҳолатҳои номусоид паймоиш кард

2. Боварӣ ба Худо: таваккал ба Худованд барои ҳидоят дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 7:14 - "Бинобар ин худи Худованд ба шумо аломате хоҳад дод. Инак, бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид ва номи ӯро Имонуил хоҳад гузошт".

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2 Вақоеънома 18:22 Пас, инак, Худованд дар даҳони ин анбиёи ту рӯҳи дурӯғгӯро андохтааст, ва Худованд бар ту сухани бад гуфтааст.

Худо ба даҳони паёмбарон рӯҳи дурӯғгӯ гузошта буд, то бар зидди мардум бадгӯӣ кунад.

1. Оқибатҳои дурӯғгӯӣ ва чӣ гуна он ба муносибати мо бо Худо таъсир мерасонад

2. Муҳимияти гӯш кардани каломи Худо, на овози одамон

1. Забур 5:6 - "Ту дурӯғгӯёнро несту нобуд мекунӣ, аз хунхор ва маккор Худованд нафрат дорад".

2. Эфсӯсиён 4:25 - "Бинобар ин ҳар яке аз шумо бояд дурӯғро тарк кунед ва ба ёри худ рост бигӯед, зеро ҳамаи мо аъзои як бадан ҳастем."

2 Вақоеънома 18:23 Ва Сидқиё ибни Канъона наздик омада, ба рухсораи Микоё зад ва гуфт: «Чӣ роҳе аз ман Рӯҳи Худованд рафт, то бо ту сухан гӯяд?

Сидқиё ба рухсораи Микоя зад ва аз ӯ пурсид, ки Рӯҳи Худованд бо ӯ чӣ гуна сухан гуфт.

1. Қувваи Рӯҳулқудс: Чӣ тавр Худо дар ҳаёти мо роҳнамоӣ медиҳад

2. Хавфи ғурур: Чаро мо набояд иродаи Худоро зери шубҳа нагузорем

1. Юҳанно 16:13 - «Вақте ки Рӯҳи ростӣ меояд, Ӯ шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ хоҳад кард, зеро ки ӯ ба ихтиёри худ намегӯяд, балки ҳар он чиро мешунавад, хоҳад гуфт, ва он чиро ба шумо баён хоҳад кард. ки омадаанд».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2 Вақоеънома 18:24 Ва Микоё гуфт: «Инак, дар он рӯз хоҳед дид, ки барои пинҳон шудан ба ҳуҷраи дарунӣ даромада».

Микоё пешгӯӣ карда буд, ки подшоҳ Аҳъоб дар рӯзи ҷанг пинҳон мешавад.

1: Доварии Худо - Мо бояд омода бошем, ки бо оқибатҳои амалҳои худ рӯ ба рӯ шавем.

2: Ба паёмбарони Худо гӯш диҳед - Мо бояд ба огоҳии паёмбарони Худо гӯш диҳем.

1: Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2 Вақоеънома 18:25 Ва подшоҳи Исроил гуфт: «Микаёро гирифта, ба Амон, ҳокими шаҳр ва ба назди Юош писари подшоҳ баргардонед;

Подшоҳи Исроил фармон дод, ки Микоё ба назди ҳокими шаҳр Амон ва Юош писари подшоҳ баргардонида шавад.

1. Роҳнамоии Худованд дар қарорҳои подшоҳ

2. Вазифаи садоқат ба ҳокимият

1. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

2. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 18:26 Ва бигӯед: "Подшоҳ чунин мегӯяд: "Ин шахсро дар зиндон гузор, ва ӯро бо нони алам ва оби андӯҳ бихӯрон, то даме ки ман ба саломатӣ баргардам".

Подшоҳ фармон дод, ки як нафарро зиндонӣ кунанд ва то ба саломат баргаштанаш бо нону оби ранҷ сер кунанд.

1. Қувваи бахшидан - Луқо 23:34

2. Қудрати фурӯтанӣ - Яъқуб 4:6-10

1. Матто 18:21-35 - Масал дар бораи бандаи раҳм

2. Забур 25:11 - Роҳи Худро ба ман омӯз, эй Худованд; Ман дар роҳи ростии Ту хоҳам рафт.

2 Вақоеънома 18:27 Ва Микоё гуфт: «Агар ту ба саломатӣ баргардӣ, Худованд ба воситаи ман нагуфтааст». Ва гуфт: «Эй ҳамаи мардум, гӯш кунед».

Микоё мардумро огоҳ кард, ки агар Аҳъоб ба саломатӣ барнагардад, Худованд ба воситаи ӯ сухан гуфтааст.

1. Каломи Худо боэътимод аст - 2 Тимотиюс 3:16-17

2. Итоат ба Худо муҳим аст - Еҳушаъ 24:15

1. Забур 19:7–11

2. Румиён 10:13–15

2 Вақоеънома 18:28 Ҳамин тавр, подшоҳи Исроил ва Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, ба Ромот-Ҷилъод рафтанд.

Подшоҳони Исроил ва Яҳудо, Еҳӯшофот ва Аҳъоб якҷоя ба Ромот-Ҷилъод рафтанд.

1. Қувваи ягонагӣ: Кӯшиши муштараки Аҳъоб ва Еҳӯшофот барои таъмини Рамот Ҷилъод

2. Ахамияти иттифоккхо: хамкорй бахри максади умумй

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, пас як кас дигареро тез мекунад.

2 Вақоеънома 18:29 Ва подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт: «Ман либоси худро пӯшида, ба ҷанг хоҳам рафт; балки ҷомаи худро бипӯш. Ва подшоҳи Исроил либоси худро пӯшид; ва онҳо ба ҷанг рафтанд.

Подшоҳи Исроил ба Еҳӯшофот гуфт, ки ӯ либоси худро пӯшида, ба ҷанг меравад, дар ҳоле ки Еҳӯшофот ҷомаи худро мепӯшонад. Пас подшоҳи Исроил либоси худро пӯшида, ҳарду ба ҷанг рафтанд.

1. Ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун - Масалҳо 3:5-6

2. Зиреҳи Худоро дар бар кунед - Эфсӯсиён 6:10-18

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

2. Яъқуб 4:13-17 - Эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо ба чунин шаҳре меравем ва як сол дар он ҷо мемонем, ва хариду фурӯш ва фоида ба даст меорем".

2 Вақоеънома 18:30 Ва подшоҳи Сурия ба сардорони аробаҳо, ки бо ӯ буданд, фармон дода, гуфта буд: «Бо хурду бузург наҷанг накунед, ҷуз бо подшоҳи Исроил».

Шоҳи Сурия ба сардорони аробаҳои худ фармон дод, ки танҳо бо подшоҳи Исроил ҷанг кунанд.

1. Қудрати Ҳокимият: Итоати фармони Худо

2. Ҳукмронии Худо: Вақте ки Ӯ пирӯзиро ато мекунад

1. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем оварад.

2 Вақоеънома 18:31 Ва ҳангоме ки сардорони аробаҳо Еҳӯшофотро диданд, гуфтанд: «Ин подшоҳи Исроил аст». Бинобар ин онҳо гирди Ӯро иҳота карданд, то ки ҷанг кунанд; лекин Еҳӯшофот фарьёд зад, ва Худованд ба вай мадад расонд; ва Худо онҳоро барангехт, ки аз Ӯ дур шаванд.

Сардорони аробаҳо ба Еҳӯшофот ҳамла карданд, ки ӯро Подшоҳи Исроил мепиндоштанд. Ӯ аз Худованд мадад хост ва Худо онҳоро барангехт, ки аз ӯ дур шаванд.

1. «Худо нигаҳбони мост»

2. "Чӣ бояд кард, вақте ки шумо зери ҳамла қарор доред"

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Вақоеънома 18:32 Зеро ки сардорони аробаҳо чун фаҳмиданд, ки ин подшоҳи Исроил нест, боз аз таъқиби ӯ баргаштанд.

Сардорони аробаҳо фаҳмиданд, ки Еҳӯшофот, ки онҳоро таъқиб мекарданд, подшоҳи Исроил нест ва баргаштанд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

2. Мо бояд ба ҳимоя ва роҳнамоии Худо такя кунем.

1. 2 Вақоеънома 18:32

2. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; садоқати ӯ сипар ва қалъаи шумо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 18:33 Ва марде дар сафар камон кашид, ва подшоҳи Исроилро дар миёни пайвандҳои камар зад, ва ба аробакаш гуфт: «Дасти худро бигардон, то маро аз лашкар берун оварӣ. ; зеро ки ман ярадор шудаам.

Марде ба таври тасодуфӣ тире ба сӯи подшоҳи Исроил партоб кард ва ӯро ба миёни пайвандҳои камар зад, бинобар ин ӯ аз аробакаш хоҳиш кард, ки ӯро аз ҷанг берун кунад, зеро ӯ захмдор буд.

1. Ҳукмронии Худо - Чӣ гуна Худо ҳатто рӯйдодҳои тасодуфии ҳаётро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад.

2. Қувваи тир - Чӣ тавр як ҳодисаи ба назар ночиз метавонад таъсири бузург расонад.

1. Эфсӯсиён 1:11 - Мо низ дар Ӯ баргузида шудаем, ки мувофиқи нақшаи Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи ҳадафи иродаи Ӯ ба амал мебарорад, пешакӣ муайян шудаем.

2. Масалҳо 16:33 - Қуръа ба зону партофта мешавад, аммо ҳар як қарори он аз ҷониби Худованд аст.

2 Вақоеънома 18:34 Ва дар он рӯз ҷанг авҷ гирифт, вале подшоҳи Исроил то шом дар аробаи худ бар зидди арамиён истод, ва дар вақти ғуруби офтоб мурд.

Ҷанги байни Исроил ва Сурия тамоми рӯз давом кард, то даме ки подшоҳи Исроил дар ғуруби офтоб даргузашт.

1. Қудрат ва ниҳоии ҳаёти инсон

2. Қувваи имон дар замонҳои душвор

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Воиз 9:11 - Ман баргаштам ва дар зери офтоб дидам, ки на мусобиқа барои тезкорон аст, на ҷанг барои қавӣ аст, на нон барои хирадмандон, на сарват барои хирадмандон ва на файз ба мардони кордон; вале вақт ва тасодуф ба ҳамаи онҳо рӯй медиҳад.

2 Вақоеънома боби 19 оқибатҳои иттифоқи Еҳӯшофот бо Аҳъоб ва кӯшишҳои ӯро барои ба амал овардани ислоҳоти судӣ ва рӯҳонӣ дар Яҳудо тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани бозгашти Еҳӯшофот ба Ерусалим пас аз мулоқоташ бо Аҳъоб оғоз мешавад. Еҳу, ки бобин, бо ӯ рӯ ба рӯ шуда, ӯро мазаммат мекунад, ки ба бадкорон кӯмак мекунад ва онҳоеро, ки аз Худованд нафрат доранд, дӯст медорад. Бо вуҷуди ин, Еҳӯшофот барои ислоҳоти пештарааш таъриф карда мешавад (2 Вақоеънома 19:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя дар бораи таъини Еҳӯшофот доваронро дар тамоми Яҳудо равона мекунад. Ба онҳо дастур медиҳад, ки аз рӯи адолат доварӣ кунанд, аз Худо битарсанд ва рӯйбинӣ накунанд ва ришва нагиранд. Ӯ ба онҳо хотиррасон мекунад, ки ҳукмҳои онҳо дар ниҳоят дар назди Худо ҷавобгаранд (2 Вақоеънома 19:4-7).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Еҳӯшофот дар Ерусалим иерархияи ҳокимиятро таъсис дода, левизодагон, коҳинон ва сардорони оилаҳои исроилиёнро дар масъалаҳои марбут ба қонуни Худованд ва баҳсҳои байни мардум нозир таъин мекунад (2 Вақоеънома 19:8-11).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Еҳӯшофот ин мансабдорони таъиншударо огоҳ мекунад, ки вазифаҳои худро содиқона иҷро кунанд ва бар зидди Худованд таҷовуз накунанд. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки далерона адолатро мувофиқи меъёрҳои Худо нигоҳ доранд (2 Вақоеънома 19:9–11).

Хулоса, боби нуздаҳуми 2 Вақоеънома оқибатҳо ва ислоҳоте, ки дар давраи ҳукмронии шоҳ Еҳӯшофот гузаронида шуданд, тасвир шудааст. Таъкид карда шуд, ки танбеҳе, ки дар робита ба иттифоқ ва таъсиси низоми судӣ гирифта шудааст. Зикр кардани дастурамалҳо, ки нисбати судяҳо дода шудаанд ва дар доираи иерархия таъин кардани нозирон. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду вокуниши шоҳ Еҳӯшофотро тавассути тавба баён мекунад ва таъкид мекунад, ки кӯшишҳо дар самти ислоҳот, ки аз ӯҳдадориҳо ба идоракунии одилона намунаанд, таҷассумгари барқарорсозӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯй ва васиятест, ки ӯҳдадорӣ ба муносибати риояи аҳди Офаридгорро нишон медиҳад. Худо ва халқи баргузидаи Исроил

2 Вақоеънома 19:1 Ва Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, бо осоиштагӣ ба Ерусалим ба хонаи худ баргашт.

Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, бо осоиштагӣ ба Ерусалим баргашт.

1. Осоиши Худованд ҳамеша мавҷуд аст

2. Ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест

1. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад».

2. Луқо 1:37 - «Зеро ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нахоҳад буд.

2 Вақоеънома 19:2 Ва Еҳу ибни Ҳанони бинокор ба истиқболи ӯ баромада, ба подшоҳ Еҳӯшофот гуфт: «Оё ту бояд ба осиён ёрӣ диҳӣ, ва онҳоеро, ки аз Худованд нафрат доранд, дӯст дорӣ? бинобар ин ғазаби ту аз ҳузури Худованд аст.

Еҳу, писари Ҳанонӣ, подшоҳ Еҳӯшофотро барои ёрӣ додан ба осиён ва дӯст доштани онҳое, ки аз Худованд нафрат мекунанд, огоҳ кард ва бо ин ғазаби Худоро бар ӯ овард.

1. Худоро дӯст доред ва аз бадӣ нафрат кунед: Паёми 2 Вақоеънома 19:2

2. Итоати аҳкоми Худо: Оқибати беэътиноӣ дар 2 Вақоеънома 19:2

1. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат бе риё бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба чизи хуб часпида.

2. Забур 97:10 - Эй, ки Худовандро дӯст медоред, аз бадӣ нафрат доред! Ӯ ҳаёти муқаддасони Худро нигоҳ медорад; Ӯ онҳоро аз дасти бадкорон раҳо мекунад.

2 Вақоеънома 19:3 Бо вуҷуди ин, дар ту чизҳои нек пайдо шудааст, ки ту боғҳоро аз замин дур кардаӣ ва дили худро барои ҷустуҷӯи Худо омода кардаӣ.

Муаллиф ҳокимро ситоиш мекунад, ки боғҳоро аз замин канда, дилашро барои ҷустуҷӯи Худо омода мекунад.

1. "Дили барои ҷустуҷӯи Худо омодашуда"

2. "Таъсири мусбати гирифтани боғҳо"

1. Такрори Шариат 12:2-3 Шумо ҳамаи ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф хоҳед кард, худоёни худ мепарастиданд, бар кӯҳҳои баланд, ва бар теппаҳо ва зери ҳар дарахти сабзро ба таври комил хароб хоҳед кард; ва қурбонгоҳҳои онҳоро хароб кунед, ва сутунҳои онҳоро бишкананд, ва боғҳои онҳоро дар оташ сӯзонанд; ва пайкарҳои худоёни онҳоро канда, номҳои онҳоро аз он макон маҳв хоҳед кард.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Вақоеънома 19:4 Ва Еҳӯшофот дар Ерусалим сокин буд, ва боз аз миёни қавм аз Беэр-Шобаъ ба кӯҳи Эфроим баромада, онҳоро назди Худованд Худои падаронашон баргардонд.

Еҳӯшофот дар Ерусалим сокин буд ва мардумро аз Беэр-Шобаъ то кӯҳи Эфроим сайру гашт кард ва онҳоро ташвиқ кард, ки ба сӯи Худованд Худои падаронашон баргарданд.

1. Худо ҳамеша мехоҳад, ки мо ба сӯи Ӯ баргардем ва бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кунем.

2. Мо бояд ҳамеша дар ҳаёти худ аз паи муқаддасӣ ва адолат шавем.

1. Ибриён 12:14 - Бо тамоми одамон сулҳ ва муқаддасиро дунбол кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид.

2. Ирмиё 29:13 - Вақте ки шумо Маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед, Маро хоҳед ҷуст ва Маро хоҳед ёфт.

2 Вақоеънома 19:5 Ва ӯ доваронро дар замин дар тамоми шаҳрҳои деворбастаи Яҳудо, шаҳр ба шаҳр таъин кард,

Еҳӯшофот доваронро таъин кард, ки дар тамоми шаҳрҳои қалъадори Яҳудо ҳукмронӣ кунанд.

1. Аҳамияти адолат: Намунаи Еҳӯшофот ба мо чиро таълим дода метавонад

2. Таъин кардани пешвоён бо хирад ва хирад

1. Такрори Шариат 16:18-20 - Таъин кардани судяҳо ва афсарон дар Исроил

2. Масалҳо 16:10 - Дили оқил дониш меомӯзад, ва гӯши хирад донишро меҷӯяд.

2 Вақоеънома 19:6 Ва ба доварон гуфт: «Бохабар бошед, ки чӣ мекунед, зеро шумо на барои одам, балки барои Худованд, ки дар доварӣ бо шумост, доварӣ мекунед.

Ба халқи Яҳудо огоҳ карда шуда буд, ки ҳангоми қабули қарорҳо эҳтиёткор бошанд, зеро онҳо на танҳо барои худ, балки аз номи Худо доварӣ мекарданд.

1. Дар ҳама қарорҳои худ бодиққат бошед - 2 Вақоеънома 19:6

2. Доварӣ аз ҷониби Худованд меояд - 2 Вақоеънома 19:6

1. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 19:7 Бинобар ин бигзор тарси Худованд бар шумо бод; Эҳтиёт бошед ва онро ба ҷо оваред, зеро ки назди Худованд Худои мо ҳеҷ гуноҳе нест, на иззату эҳтиром ва на ҳадя гирифтан.

Дар 2 Вақоеънома 19:7 таъкид шудааст, ки Худо рӯйбинӣ намекунад ва ришва намегирад ва мо бояд аз Ӯ тарсем ва итоат кунем.

1. Подшоҳии Худо: Чаро мо бояд аз Худованд тарсем

2. Эҳтиром ба шахс: Чаро ҳама дар назари Худо баробаранд?

1. Такрори Шариат 10:17 Зеро ки Худованд Худои ту Худои худоён ва Худованди оғоён аст, Худои бузург, тавоно ва даҳшатнок аст, ки ба одамон аҳамият намедиҳад ва мукофот намегирад.

2. Забур 5:7-8 Аммо ман бошам, бо марҳамати ту ба хонаи Ту хоҳам омад, ва аз тарси Ту сӯи маъбади муқаддаси Ту саҷда хоҳам кард. Маро, эй Худованд, ба адолати Худ ба сабаби душманонам роҳнамоӣ кун; роҳи худро пеши рӯи ман рост кун.

2 Вақоеънома 19:8 Ва Еҳӯшофот дар Ерусалим аз левизодагон, ва коҳинон ва сардорони падарони Исроил, барои доварии Худованд ва барои муноқишаҳо, вақте ки онҳо ба Ерусалим баргаштанд, дар Ерусалим таъин карданд.

Еҳӯшофот левизодагон, коҳинон ва дигар пешвоёни исроилиёнро дар Ерусалим ҷудо кард, то мувофиқи иродаи Худованд доварӣ кунанд ва баҳсҳоро ҳал кунанд.

1. Дарки қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Ба қудрати Каломи Худо итоат кардан

1. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Яъқуб 4:7 - "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2 Вақоеънома 19:9 Ва онҳоро таъкид карда, гуфт: «Шумо аз тарси Худованд, содиқона ва бо дили комил чунин рафтор кунед».

Еҳӯшофот ба доварони худ супориш дод, ки ба Худованд содиқона ва бо дили комил хизмат кунанд.

1. "Дили хидмати ҳақиқӣ", диққати худро ба хидмати содиқона ба Худованд бо дили комил равона мекунад.

2. «Тарс аз Худованд», ки аҳамияти эҳтироми Худовандро дар ҳама амалҳои мо таъкид мекунад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 22:37-40 - Исо ҷавоб дод: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва бузургтарин ҳукм аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. Тамоми шариат ва анбиё бар ин ду амр овехта шудаанд.

2 Вақоеънома 19:10 Ва чӣ сабабе аз бародарони шумо, ки дар шаҳрҳои онҳо сокинанд, дар байни хун ва хун, дар байни шариат ва амр, фароизҳо ва ҳукмҳо

ба назди шумо ояд, ҳатто онҳоро огоҳ кунед, ки ба Худованд хиёнат накунанд, ва Пас, ғазаб бар шумо ва бар бародаронатон омад; чунин кунед, ва гуноҳ накунед.

Ин порча одамонро ташвиқ мекунад, ки бародарони худро огоҳ кунанд, ки бар зидди Худованд таҷовуз накунанд, то ки ғазаб ба онҳо наояд.

1. Муҳимияти ҳушдор додани дигарон аз гуноҳ ва оқибатҳои анҷом надодан ба ин кор.

2. Зарурати ба дӯш гирифтани масъулият барои бародарону хоҳарони худ дар Масеҳ.

1. Яъқуб 5: 19-20 - «Бародарон ва хоҳарони ман, агар яке аз шумо аз ростӣ саргардон шавад ва касе он шахсро баргардонад, инро дар хотир доред: ҳар кӣ гунаҳкорро аз гумроҳии худ бармегардонад, ӯро аз марг наҷот медиҳад. ва гуноҳҳои бисёреро бипӯшонед».

2. Ғалотиён 6:1-2 - «Эй бародарон ва хоҳарон, агар касе ба гуноҳ афтода бошад, шумо, ки бо Рӯҳ зиндагӣ мекунед, бояд он шахсро бо нармӣ барқарор кунед. , ва бо ин роҳ шумо шариати Масеҳро иҷро хоҳед кард».

2 Вақоеънома 19:11 Ва инак, Амариё саркоҳин бар шумо дар ҳама корҳои Худованд аст; ва Зебодиё ибни Исмоил, ҳокими хонадони Яҳудо, барои тамоми корҳои подшоҳ; левизодагон низ дар пеши шумо нозирон хоҳанд буд. Далерона рафтор кунед, ва Худованд бо некиҳо хоҳад буд.

Подшоҳ Амариёро саркоҳин бар ӯҳдаи корҳои Худованд таъин кард, ва Зебодиё ибни Исмоилро барои тамоми корҳои подшоҳ ҳокими хонадони Яҳудо таъин кард. Левизодагон низ ҳамчун афсар хизмат хоҳанд кард. Подшоҳ мардумро ба далерӣ даъват мекунад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки Худованд бо некиҳо хоҳад буд.

1. «Худованд бо некиҳост» - Эълон кардани аҳамияти зиндагӣ бо адолат ва далерона, боварӣ ҳосил кардан, ки Худо бо мост ва дар охир моро мукофот медиҳад.

2. «Итоат дар баробари ҳокимият» - Таълимот дар бораи аҳамияти таслим шудан ба қудрати Худо ва риояи дастури масъулон дар ҳоле ки имон ба некии Худост.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. 2 Қӯринтиён 5:7 - "Зеро ки мо бо имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино".

2 Вақоеънома боби 20 воқеаи муҳимро дар замони ҳукмронии Еҳӯшофот тасвир мекунад, ки дар он ҷо Яҳудо бо лашкари пурқуввати душман рӯ ба рӯ мешавад ва подшоҳ аз Худо кӯмак меҷӯяд ва мардумро ба дуо ва рӯзадорӣ роҳнамоӣ мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани таҳдиди ҳамла аз артиши бузурге, ки аз Мӯобиён, Аммониён ва дигарон иборат аст, оғоз мешавад. Еҳӯшофот ба изтироб афтод ва тасмим гирифт, ки роҳнамоии Худовандро биҷӯяд. Ӯ дар саросари Яҳудо рӯза эълон мекунад ва одамон дар Ерусалим ҷамъ мешаванд, то аз Худо кӯмак пурсанд (2 Вақоеънома 20:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба дуои Еҳӯшофот дар назди тамоми мардум нигаронида шудааст. Ӯ Худоро ҳамчун Офаридгори пурқудрати худ, ки аҷдодони онҳоро аз Миср раҳо кардааст, эътироф мекунад. Ӯ аз Худо хоҳиш мекунад, ки бар зидди душманони онҳо дахолат кунад ва изҳори вобастагии онҳо аз Ӯст (2 Вақоеънома 20:5-12).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Ёҳазиил, левизода, аз насли Ософ, дар ҷавоб ба дуои Еҳӯшофот аз Худо хабар мегирад. Яҳазиил онҳоро итминон медиҳад, ки ба онҳо лозим нест, ки дар ин ҷанг тарс ё ҷанг кунанд, зеро он аз они Худост. Ба онҳо дастур дода шудааст, ки худро ҷойгир кунанд ва ба наҷоти Ӯ шаҳодат диҳанд (2 Вақоеънома 20:13-17).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Еҳӯшофот халқи худро бо ситоиш ба ҷои силоҳ ба ҷанг мебарад. Онҳо Худоро ҳамду сано мехонанд, вақте ки ба сӯи майдони ҷанг мераванд. Вақте ки онҳо меоянд, онҳо мефаҳманд, ки душманонашон бо дахолати илоҳӣ ба ҳамдигар муқобилат кардаанд (2 Вақоеънома 20:18-24).

Сархати 5: Ҳисобот бо нишон додани он, ки чӣ тавр Яҳудо пас аз шикасти душманонашон ғаниматҳои бузург ҷамъоварӣ мекунанд, ҳатто бидуни ҷанги мустақим ба анҷом мерасад. Онҳо бо шодӣ ба Ерусалим бармегарданд ва дар маъбади Ӯ ба Худо саҷда мекунанд (2 Вақоеънома 20:25-30).

Хулоса, боби бистуми 2 Вақоеънома бӯҳронеро, ки дар давраи ҳукмронии шоҳ Еҳӯшофот дучор шуда буд, тасвир мекунад. Таъкид кардани таҳдиде, ки аз ҷониби иттифоқи душман ба миён меояд ва ба воситаи дуо роҳнамоии илоҳӣ ҷустуҷӯ мекунад. Зикр кардани итминон, ки тавассути паёмбар гирифта шудааст ва ғалабае, ки бо ҳамду сано ба даст омадааст. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиро нишон медиҳад, ки имони шоҳ Еҳӯшофот тавассути ҷустуҷӯи Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки наҷоти мӯъҷизавӣ тавассути таваккал ба Ӯ ба даст оварда шудааст, ки намунаи ӯҳдадорӣ ба ибодат аст, таҷассумгари дахолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавӣ ба пешгӯӣ. муносибати аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 20:1 Баъд аз ин низ чунин воқеъ шуд, ки банӣ-Мӯоб, ва банӣ-Аммӯн, ва бо онҳо, ғайр аз аммӯниён, бар зидди Еҳӯшофот ба ҷанг омаданд.

Ба Еҳӯшофот мӯобиён, аммӯниён ва дигар душманон ҳамла карданд.

1. Дар замонҳои душвор ба Худованд таваккал кардан (2 Вақоеънома 20:1)

2. Ғалаба кардани тарс тавассути имон (2 Вақоеънома 20:1)

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард ва фикрҳои шумо дар Исои Масеҳ».

2 Вақоеънома 20:2 Ва баъзе касон омада, ба Еҳӯшофот хабар дода, гуфтанд: «Анбӯҳи бисьёре аз он тарафи баҳр, аз ин тарафи Сурия ба муқобили ту меоянд; ва инак, онҳо дар Ҳазазонтамар, ки Энгедӣ аст, ҳастанд.

Еҳӯшофот дар бораи як лашкари бузурги душман, ки аз он тарафи баҳр меомад ва дар Ҳазазонтамар, ки Энгедӣ ҷойгир буд, хабардор шуд.

1. Ғалаба кардани тарс - Чӣ тавр дар замонҳои номуайянӣ ба Худо таваккал кардан мумкин аст.

2. Қувваи Дуо - Чӣ гуна имон ба Худо кӯҳҳоро ба ҳаракат медарорад.

1. Матто 17:20 - Ӯ ҷавоб дод: «Азбаски шумо имони хеле кам доред». Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имоне мисли донаи хардал дошта бошед, метавонед ба ин кӯҳ бигӯед: "Аз ин ҷо ба он ҷо ҳаракат кунед, он ҷо ҳаракат мекунад".

2. Забур 56:3-4 - Вақте ки ман метарсам, ба ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ба Худо ситоиш мекунам, таваккал мекунам ва наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

2 Вақоеънома 20:3 Ва Еҳӯшофот тарсид, ва ба ҷустуҷӯи Худованд афтод, ва дар тамоми Яҳудо рӯза эълон кард.

Еҳӯшофот тарсид ва ба ҷустуҷӯи Худованд шурӯъ кард, бинобар ин дар тамоми Яҳудо рӯзадорӣ эълон кард.

1. Ғалаба кардани тарс тавассути ҷустуҷӯи Худо - 2 Вақоеънома 20:3

2. Бо имон амал кардан - 2 Вақоеънома 20:3

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2 Вақоеънома 20:4 Ва Яҳудо ҷамъ шуданд, то ки аз Худованд мадад талаб кунанд; ҳатто аз тамоми шаҳрҳои Яҳудо онҳо барои ҷустуҷӯи Худованд омаданд.

Яҳудо халқи Яҳовадан ёрдам сӯраш учун йиғилдилар.

1. Худо ёвари мо дар вақти душворӣ аст - Забур 45:1

2. Ҷустуҷӯи Худо дар ягонагӣ қувват мебахшад - Воиз 4:9-12

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро бардошта барад. Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

2 Вақоеънома 20:5 Ва Еҳӯшофот дар ҷамоати Яҳудо ва Ерусалим, дар хонаи Худованд, дар назди саҳни нав истода,

Еҳӯшофот дар маъбад дар ҳузури мардуми Яҳудо ва Ерусалим ба ҳузури Худованд меистод.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар назди Ӯ бо далерӣ ва имон истодаем.

2. Ҳузури Худованд метавонад ба мо қувват ва умед бахшад.

1. 2 Вақоеънома 20:5 - Ва Еҳӯшофот дар ҷамоати Яҳудо ва Ерусалим, дар хонаи Худованд, дар назди саҳни нав истода буд.

2. Эфсӯсиён 6:13 - Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед, ки дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз он ки ҳама чизро кардаед, истода бошед.

2 Вақоеънома 20:6 Ва гуфт: «Эй Худованд Худои падарони мо, оё Ту Худои осмонӣ нестӣ? ва ту бар тамоми салтанатҳои халқҳо ҳукмронӣ намекунӣ? ва дар дасти ту қувват ва тавоно нест, ки ҳеҷ кас наметавонад ба ту муқобилат кунад?

Еҳӯшофот ва халқи Яҳудо дар мубориза бо душманонашон аз Худо мадад пурсиданд. Онҳо эътироф карданд, ки Худо бар ҳамаи халқҳо масъул аст ва қудрати ба онҳо кӯмак карданро дорад.

1. Ҳукмронии Худоро эътироф кунед - 2 Вақоеънома 20:6

2. Дар вақти зарурӣ аз Худо кӯмак пурсед - 2 Вақоеънома 20:6

1. Ишаъё 45:9-10 Вой бар ҳоли касе, ки бо Офарандаи худ як зарфи сафолин дар байни зарфҳои замин ҷанҷол мекунад! Оё гил ба кулолгар мегӯяд, ки чӣ кор мекунӣ? Ё он чизе ки шумо мегӯед: "Ӯ даст надорад?"

2. Забур 121:1-2 Ман чашмонамро ба кӯҳҳо мебарам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

2 Вақоеънома 20:7 Оё Ту Худои мо нестӣ, ки сокинони ин заминро аз пеши қавми Худ Исроил бадар ронда, онро ба насли дӯсти худ Иброҳим то абад додӣ?

Худо халқи дар замини Исроилро бадар ронда, онро ба Иброҳим ва насли ӯ то абад дод.

1. Вафодории Худо: Ба ёд овардани ваъдаи Худо ба Иброҳим ва қавмаш

2. Қувваи дуо: таваккал ба Худо дар роҳи ҳал

1. Ҳастӣ 15:18-21 - Аҳди Худо бо Иброҳим

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 20:8 Ва дар он ҷо сокин буданд, ва дар он барои исми Ту қудсе сохта, гуфтанд:

Ба исми Худованд дар замини Яҳудо маъбад бино карданд, баъд аз он ки ба онҳо иҷозат доданд, ки дар он ҷо сокин шаванд.

1. Чӣ тавр мо метавонем барои исми Худованд маъбад созем

2. Садоқати Худо ба мо имкон медиҳад, ки дар ҳузури Ӯ сокин шавем

1. Хуруҷ 25:8-9 Ва бигзор маро маъбад созанд; то ки дар байни онхо сокин шавам. Мувофиқи ҳар он чи ман ба ту нишон медиҳам, мувофиқи намунаи хаймаи муқаддас ва намунаи ҳамаи асбобҳои он онро бисоз.

2. Забур 23:6 Албатта, некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрамро пайравӣ хоҳанд кард, ва ман то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

2 Вақоеънома 20:9 Ва ҳангоме ки бадӣ ба мисли шамшер, доварӣ, вабо ё гуруснагӣ ба сари мо ояд, мо дар пеши ин хона ва дар ҳузури Ту истода, (зеро исми Ту дар ин хона аст) ва ба сӯи Ту фарьёд мезанем. дар ранҷи мо, ту бишнавӣ ва ёрӣ хоҳӣ дод.

Халқи Худо дар лаҳзаҳои душворӣ метавонанд дар хонаи Худованд паноҳ ҷӯянд ва дар тангӣ ба сӯи Ӯ нидо кунанд.

1. Тасалли хонаи Худо дар замонҳои сахт

2. Дар мусибат ба Худо таваккал кардан

1. Забур 34:17-18 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 20:10 Ва инак, банӣ-Аммӯн ва Мӯоб ва кӯҳи Сеир, ки ту намехостӣ, ки исроилиён онҳоро забт кунанд, вақте ки онҳо аз замини Миср баромаданд, вале онҳо аз онҳо рӯй гардонданд, ва онҳоро несту нобуд накарданд;

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯшофот бар зидди халқҳои душмани Аммӯн, Мӯоб ва Сеир, ки ҳангоми аз Миср баромадани Исроил забт нашуда буданд, аз Худованд мадад хост.

1. Вафодории Худо аз ҳар мухолифат бузургтар аст.

2. Ҳатто вақте ки мо худро нотавон ҳис мекунем, Худо қуввати мост.

1. 2 Вақоеънома 16:9, "Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯ ва сӯ медаванд, то ки худро дар ҳаққи онҳое, ки дилашон ба Ӯ комил аст, нишон диҳад".

2. Забур 46:1, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

2 Вақоеънома 20:11 Инак, мегӯям, ки онҳо ба мо чӣ гуна мукофот медиҳанд, то биёянд, то моро аз мулки Худ, ки ба мо барои мерос додай, берун ронем.

Халқи Яҳудо бо душмане рӯ ба рӯ мешаванд, ки заминеро, ки Худо ба онҳо додааст, аз худ карданӣ мешавад.

1. Даъват ба устуворӣ дар имон - таваккал ба ризқ ва қудрати Худо дар баробари мухолифат.

2. Эътимоди устувор ба ваъдаҳои Худо - нагузоред, ки тарс ва мухолифат моро аз даъвои он чизе ки Худо ба мо ваъда кардааст, бозмедорад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 20:12 Эй Худои мо, оё онҳоро доварӣ намекунӣ? зеро ки мо ба ин гурӯҳи бузурге, ки бар зидди мо меоянд, қуввае надорем; намедонем, ки чӣ кор кунем;

Мардуми Яҳудо дар ҳолати душвор қарор доранд, зеро лашкари бузурге ба муқобили онҳо меояд ва онҳо барои муқобилат кардан қувват надоранд. Онҳо ба Худо муроҷиат карда, барои ёрӣ ва роҳнамоӣ муроҷиат мекунанд ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро доварӣ ва муҳофизат кунад.

1. "Худованд нерӯи мост" - Худо ягонаест, ки метавонад қувват ва муҳофизатеро, ки мо дар замони душворӣ ва номуайянӣ ниёз дорем, таъмин кунад.

2. "Рӯй овардан ба Худо дар дуо" - Вақте ки бо душвориҳои зиёд рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем ба Худо дар дуо муроҷиат кунем ва ба қобилияти Ӯ барои кӯмак ва роҳнамоӣ эътимод кунем.

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Забур 31:3 - Зеро ки ту санги ман ва қалъаи ман ҳастӣ; Пас, ба хотири исми Худ маро роҳнамоӣ кун ва ҳидоят кун».

2 Вақоеънома 20:13 Ва тамоми Яҳудо бо кӯдакон, занон ва фарзандони худ ба ҳузури Худованд истоданд.

Тамоми мардуми Яҳудо бо аҳли оилаашон дар пеши Худованд ҷамъ шуданд.

1. Баракати ибодати оилавӣ - Чӣ гуна бояд фарҳанги ибодати Худовандро дар як оила инкишоф дод.

2. Қудрати ваҳдат - Чӣ гуна дар як ваҳдат истодан моро ба Худованд ва ба ҳамдигар наздиктар мекунад.

1. Такрори Шариат 6:6-9 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод,

ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2 Вақоеънома 20:14 Ва бар Ёҳазиил ибни Закарьё, ибни Баноё, ибни Яил, ибни Маттоньё, левизода аз банӣ-Асоф, дар миёни ҷамоат Рӯҳи Худованд омад;

Рӯҳи Худованд дар вақти ҷамъомади банӣ-Исроил ба левизодае, ки Яҳазиил ном дошт, нозил шуд.

1. Дар замонҳои душворӣ ба Худованд таваккал кардан

2. Қувваи Рӯҳулқудс

1. Юҳанно 14:26 Аммо мададгор, Рӯҳулқудс, ки Падар Ӯро ба исми Ман хоҳад фиристод, ҳама чизро ба шумо таълим хоҳад дод ва ҳар он чиро, ки ба шумо гуфтам, ба ёди шумо хоҳад овард.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 20:15 Ва гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва эй подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед; зеро ки ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост.

Подшоҳ Еҳӯшофот мардуми Яҳудо ва Ерусалимро ташвиқ мекунад, ки аз душманонашон натарсанд, зеро Худо бо онҳо ҷанг хоҳад кард.

1. "Қувваи Худо дар замонҳои душворӣ"

2. «Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун»

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 56:3-4 - "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам, ҷисм ба ман чӣ кор карда метавонад?"

2 Вақоеънома 20:16 Фардо бар зидди онҳо фуруд ояд; инак, онҳо аз кӯҳи Сиз мебароянд; ва шумо онҳоро дар охири ҷӯй, дар пеши биёбони Еруил хоҳед ёфт.

Еҳӯшофот ва қавми Яҳудо барои ҷанг кардан бо душманони худ, ки аз кӯҳи Сиз мебароянд ва дар охири ҷӯй дар пеши биёбони Еруил пайдо хоҳанд шуд, омодагӣ мебинанд.

1. Дар баробари душворӣ далер бошед ва ба муҳофизати Худо таваккал кунед.

2. Дар имон устувор бошед ва ба пирӯзӣ ба Худованд таваккал кунед.

1. Такрори Шариат 31:6 «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 20:17 Ба шумо лозим нест, ки дар ин набард ҷанг кунед: худро биистед, истодаед ва наҷоти Худовандро бо шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед: натарсед ва ҳаросон нашавед; то фардо ба муқобили онҳо бирав, зеро ки Худованд бо шумо хоҳад буд.

Худованд Яҳудо ва Ерусалимро ташвиқ мекунад, ки натарсанд, зеро дар ҷанги оянда бо онҳо хоҳад буд ва онҳо набояд ҷанг кунанд.

1. "Худованд нерӯи мост: такя ба Худо дар замонҳои душворӣ"

2. "Натарс: таваккал ба Худо дар баробари душвориҳо"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст».

2 Вақоеънома 20:18 Ва Еҳӯшофот сарашро ба замин хам кард, ва тамоми Яҳудо ва сокинони Ерусалим ба ҳузури Худованд афтода, Худовандро саҷда карданд.

Еҳӯшофот ва сокинони Яҳудо ва Ерусалим ба Худованд саҷда карда, саҷда карданд.

1. Ибодат: Қалби хоксорӣ

2. Қувваи ибодат

1. Ишаъё 6:1–8

2. Матто 15:21–28

2 Вақоеънома 20:19 Ва левизодагон, аз банӣ-Қоҳотиён ва банӣ-Қӯрҳиён, бархостанд, то ки Худованд Худои Исроилро бо овози баланд ҳамду сано гӯянд.

Левизодагон Худованд Худои Исроилро бо овози баланд ҳамду сано хонданд.

1. Қувваи ҳамду сано: Омӯзиши ҳамду санои Худованд бо овози баланд

2. Муҳимияти изҳори миннатдорӣ: Ҷашни Худованд Худои Исроил

1. Забур 95:1-2 - Эй биё, биёед ба Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

2. ба Румиён 15:11 - Ва боз: Худовандро ҳамду сано гӯед, эй ҳамаи халқҳо, ва бигзор ҳамаи халқҳо Ӯро ҳамду сано хонед.

2 Вақоеънома 20:20 Ва онҳо субҳи барвақт бархоста, ба биёбони Текӯо рафтанд; ва ҳангоме ки онҳо берун мерафтанд, Еҳӯшофот истода, гуфт: «Эй Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, маро бишнавед! Ба Худованд Худои худ имон оваред, бинобар ин устувор хоҳед шуд; ба паёмбаронаш имон оваред, пас наҷот хоҳед ёфт.

Еҳӯшофот мардуми Яҳудоро ташвиқ мекард, ки ба Худованд таваккал кунанд ва ба анбиёи Ӯ имон ованд, то ки онҳо устувор ва муваффақ шаванд.

1. Боварӣ ба Худо: Роҳ ба сӯи шукуфоӣ

2. Қувваи имон: чӣ гуна имон метавонад ба муваффақият расонад

1. Забур 111:7 - "Аз хабари бад наметарсад; дилаш устувор аст ва ба Худованд таваккал мекунад".

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад».

2 Вақоеънома 20:21 Ва ҳангоме ки бо мардум машварат карда, сарояндагонеро барои Худованд таъин кард, ва онҳо бояд зебоии қудсиятро ҳамду сано гӯянд, вақте ки онҳо пешопеши лашкар мерафтанд, ва мегӯянд: "Худовандро ҳамду сано хонед"; зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Подшоҳ Еҳӯшофот бо мардум машварат карда, сарояндагонро таъин кард, ки ба лашкар дар ҳамду санои Худо, ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст, сарварӣ кунанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна раҳмати Худо абадӣ аст

2. Ситоиши Худоро, ки сазовори он аст,: Ҷашни раҳмати Ӯ

1. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад. Ба Худои худоён шукр гӯед; мухаббаташ абадӣ мемонад. Ба Худованди худованд шукр гӯед: муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст.

2. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад; зеро вай медонад, ки мо чӣ тавр ташаккул ёфтаем, дар хотир дорад, ки мо хокем.

2 Вақоеънома 20:22 Ва ҳангоме ки онҳо ба сурудхонӣ ва ҳамду сано шурӯъ карданд, Худованд бар зидди банӣ-Аммӯн, Мӯоб ва кӯҳи Сеир, ки бар зидди Яҳудо омада буданд, камин гирифт; ва ба онҳо зарба заданд.

Қавми Яҳудо Худовандро ҳамду сано хонда, дар ҷавоб Худованд бар зидди банӣ-Аммӯн, Мӯоб ва кӯҳи Сеир, ки ба Яҳудо ҳамла мекарданд, камин гирифт, ва онҳо мағлуб шуданд.

1. Қувваи ҳамду сано: Худованд ибодати моро мешунавад ва посух медиҳад.

2. Худованд халқи Худро ҳифз хоҳад кард: Дар вақти душворӣ мо метавонем ба ёрии Худованд такя кунем.

1. Забур 18:3 - "Ман Худовандро мехонам, ки сазовори ҳамду сано аст: ҳамин тавр ман аз душманонам наҷот хоҳам ёфт".

2. Ишаъё 12:2 - "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2 Вақоеънома 20:23 Зеро ки банӣ-Аммӯн ва Мӯоб ба муқобили сокинони кӯҳи Сеир қиём карданд, то ки онҳоро ба қатл расонанд ва онҳоро нобуд кунанд;

Банӣ-Аммӯн ва Мӯоб кӯшиш карданд, ки сокинони кӯҳи Сеирро несту нобуд кунанд ва ба ҷои он якдигарро нобуд карданд.

1. "Меваи интиқом" - Омӯзиши оқибатҳои харобиовари қасосгирӣ.

2. "Қувваи ваҳдат" - Баррасии қувваи ҳамкорӣ ҳамчун алтернатива ба зӯроварӣ.

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Румиён 12:9-11 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад; аз бадӣ нафрат кунед, ба некӣ даст кашед; якдигарро бо меҳрубонӣ дӯст доред; дар иззату эҳтиром аз хамдигар бартарӣ диханд.

2 Вақоеънома 20:24 Ва ҳангоме ки Яҳудо ба сӯи бурҷи посбонӣ дар биёбон омаданд, ба мардум нигоҳ карданд, ва инак, ҷасадҳои бар замин афтода буданд, ва ҳеҷ кас раҳо нашуд.

Мардуми Яҳудо аз дидани ҷасадҳои зиёде дар биёбон дар ҳайрат монданд, ки ҳеҷ кас гурехта натавонист.

1. Ҳимояи Худо дар вақти хатар

2. Қувваи имон ба Худо дар замони номуайянӣ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 91:1-2 - Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

2 Вақоеънома 20:25 Ва ҳангоме ки Еҳӯшофот ва қавмаш барои гирифтани ғанимати онҳо омаданд, дар миёни онҳо сарвати зиёд ва ҷасади мурдагон ва ҷавоҳироти гаронбаҳо ёфтанд, ки онҳоро барои худ кашида гирифтанд, аз он ки метавонистанд бибаранд. : ва онҳо се рӯз дар ҷамъоварии ғанимат буданд, хеле зиёд буд.

Еҳӯшофот ва қавмаш барои ҷамъ кардани ғанимати душманони худ рафтанд ва сарвати фаровон ва ҷавоҳироти гаронбаҳо ёфтанд, ки барои худ гирифтаанд. Онҳо барои ҷамъоварӣ кардани тамоми ғанимат се рӯз вақт сарф карданд.

1. «Бо имон ва мухаббат бар душманон галаба кунем».

2. «Беъматҳои фаровон аз ҷониби Худо».

1. Эфсӯсиён 6:10-18 (Дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед)

2. Яъқуб 4:7 (Ба Худо итоат кунед, ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад)

2 Вақоеънома 20:26 Ва дар рӯзи чорум онҳо дар водии Бароко ҷамъ омаданд; зеро ки дар он ҷо Худовандро ҳамду сано хонданд, бинобар ин он ҷоро то имрӯз «Водии Бароко» меномиданд.

Дар рӯзи чорум, қавми Яҳудо дар водии Барахо ҷамъ омаданд, то Худовандро ҳамду сано хонанд ва он ҷо аз он вақт инҷониб водии Бароко маъруф аст.

1. Нерӯи ҳамду сано: Таҷлили вафодории Худо

2. Баракати ҷамоат: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ваҳдат

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд.

2. Эфсӯсиён 5:19-20 - Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored;

2 Вақоеънома 20:27 Пас аз он ҳар як аз Яҳудо ва Ерусалим ва Еҳӯшофот дар пешашон баргаштанд, то ки бо шодӣ ба Ерусалим бираванд; зеро ки Худованд онҳоро бар душманонашон шод карда буд.

Пас аз мағлуб кардани душманон, мардуми Яҳудо ва Ерусалим бо сарварии Еҳӯшофот бо шодӣ ба Ерусалим баргаштанд, зеро Худованд ба онҳо ғалаба бахшида буд.

1. Шодмонӣ дар Ғалаба: Таҷлили некии Худо дар замонҳои душворӣ

2. Қудрати ҳамду сано: Шод шудан дар Худованд ҳатто дар замонҳои душвор

1. Забур 9:2 - Ман аз ту шод ва шод хоҳам шуд; Ба номи ту, эй Ҳаққи Таоло ҳамду сано хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:4 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед. Боз мегӯям, шод бошед!

2 Вақоеънома 20:28 Ва онҳо бо забур, арфа ва карнай ба хонаи Худованд ба Ерусалим омаданд.

Қавми Яҳудо ва Бинёмин ба Ерусалим омаданд, то ки бо асбобҳои мусиқӣ Худовандро ибодат кунанд.

1. Мусиқӣ ҳамчун ибодат - Қувваи ситоиш

2. Хонаи ҳамду сано - Изҳори шодӣ дар Худованд

1. Забур 33:1-3: Эй одил, Худовандро шодона бихон; Барои парҳезгорон шоиста аст, ки Ӯро ситоиш кунанд. Худовандро бо барфа ҳамду сано хонед; ба У дар лахзаи дах-торӣ мусикӣ созед. Барои Ӯ суруди нав бихонед; мохирона бозӣ карда, аз шодӣ фарьёд мезананд.

2. Забур 150:1-6, Худовандро ҳамду сано хонед. Худоро дар қудсаш ҳамду сано гӯед; Ӯро дар осмони бузурги Ӯ ҳамду сано гӯед. Ӯро барои аъмоли қудрataш ҳамду сано гӯед; Ӯро барои бузургии бартараш ситоиш кунед. Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед, бо барфа ва лира Ӯро ҳамду сано гӯед, Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед, Ӯро бо торҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед, Ӯро бо бархӯрди санҷҳо ҳамду сано гӯед. Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано.

2 Вақоеънома 20:29 Ва тамоми салтанатҳои он кишварҳо, вақте ки шуниданд, ки Худованд бар зидди душманони Исроил меҷангад, тарси Худоро фаро гирифт.

Пас аз он ки Худованд бар зидди душманони Исроил ҷанг кард, тарси Худо дар тамоми кишварҳои атроф паҳн шуд.

1. Имон ба Худо дар баробари балоҳо ба пирӯзӣ мерасонад.

2. Қудрати Худо ба тамоми халқҳо тарсу ҳарос меорад.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

2 Вақоеънома 20:30 Ва мулки Еҳӯшофот ором шуд, зеро ки Худои ӯ ба ӯ дар гирду атроф оромӣ бахшид.

Аз ҷониби Худои худ ба Еҳӯшофот сулҳу амният ато карда шуд.

1. Вақт ҷудо кардан барои истироҳат кардан аз Худо

2. Боварӣ ба Худо барои таъмини амният

1. Матто 11:28-30 - «Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ӯ ба ту эътимод дорад.

2 Вақоеънома 20:31 Ва Еҳӯшофот бар Яҳудо подшоҳӣ кард: ҳангоме ки подшоҳ шудан гирифт, ӯ сию панҷсола буд, ва бисту панҷ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Азубо духтари Шилҳӣ буд.

Еҳӯшофот дар синни 35-солагӣ подшоҳи Яҳудо шуд ва 25 сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш Азубо, духтари Шилҳӣ буд.

1. Омӯзиш аз имони Еҳӯшофот: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан мумкин аст.

2. Имони Азуба: Намунаи модарӣ ва садоқат ба Худо.

1. 2 Вақоеънома 15:7-8 - Қавӣ бошед ва таслим нашавед, зеро кори шумо мукофот хоҳад гирифт.

2. Масалҳо 31:10-12 - Зани аъло, ки метавонад пайдо кунад? Вай аз ҷавоҳирот қиматтар аст.

2 Вақоеънома 20:32 Ва ӯ бо роҳи падараш Осо рафт, ва аз он дур нашуд, ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард.

Еҳӯшофот аз паи падараш Осо рафта, он чиро, ки Худованд фармуда буд, ба ҷо овард.

1. Кори дуруст дар пеши назари Худованд

2. Бо пои падарони мо

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. 1 Тимотиюс 4:12 - Бигзор касе туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад.

2 Вақоеънома 20:33 Аммо баландиҳо бардошта нашуданд, зеро ки ҳанӯз мардум дилҳои худро ба Худои падарони худ омода накарда буданд.

Халқи Яҳудо баландиҳои ибодатгоҳҳои худро барнагардонданд, зеро онҳо ҳанӯз дилҳои худро ба Худованд бахшида нашуда буданд.

1. "Дилҳои худро ба Худованд мебахшем"

2. «Аҳамияти аз байн бурдани ибодатгоҳҳои баланд»

1. Такрори Шариат 30: 19-20 - "Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва насли шумо зиндагӣ карда, Худовандро дӯст доред. Худои ту, ки ба овози Ӯ итоат карда, ба Ӯ часпида, зеро ки Ӯ умр ва дарозии рӯзҳои туст».

2. Забур 119:1-2 - "Хушо онҳое ки роҳи онҳо беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд."

2 Вақоеънома 20:34 Ва боқимондаи аъмоли Еҳӯшофот, аввал ва охирин, инак, дар китоби Еҳу ибни Ҳанонӣ, ки дар китоби подшоҳони Исроил зикр шудааст, навишта шудааст.

Аъмоли Еҳӯшофот дар китобҳои Еҳу ва подшоҳони Исроил навишта шудааст.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Қиссаи Еҳӯшофот

2. Зиндагӣ бо имон: Дарсҳо аз Еҳӯшофот

1. 2 Вақоеънома 20:17 - "Ба шумо лозим нест, ки дар ин ҷанг ҷанг кунед; устувор бошед, мавқеи худро нигоҳ доред ва наҷоти Худовандро барои шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед". Натарс ва ҳаросон нашав, фардо ба муқобили онҳо баромад, ва Худованд бо ту хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 20:35 Ва баъд аз ин Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, бо Аҳазё, подшоҳи Исроил, ҳамроҳ шуд, ки ӯ хеле бадкорӣ кард.

Еҳӯшофот, подшоҳи Яҳудо, бо Аҳазё, подшоҳи Исроил, иттифоқ кард, гарчанде ки Аҳазё хеле бад буд.

1. Хатарҳои ҳамбастагӣ бо одамони бад

2. Аз хатои Еҳӯшофот дарс гирифтан

1. Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо доноён рафтор кунад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

2. Забур 1:1 - Хушбахт аст касе, ки бо шарирон қадам намезанад ва дар роҳе, ки гунаҳкорон мебаранд, намеистад ва дар байни масхаракунандагон наменишинад.

2 Вақоеънома 20:36 Ва ӯ бо ӯ пайваст, то ки киштиҳоро созад, то ба Таршиш биравад;

Шоҳи Яҳудо Еҳӯшофот бо подшоҳи Исроил Аҳазиё иттифоқ баст ва онҳо якҷоя дар Эзионғобер киштиҳо сохтанд, то ба Таршиш шино кунанд.

1. Худо мехоҳад, ки мо бо бародарону хоҳарони худ дар Масеҳ якҷоя бошем, то кори Ӯро иҷро кунем.

2. Тавассути қувваи ягонагӣ мо метавонем корҳои бузургро барои ҷалоли Худо анҷом диҳем.

1. Аъмол 2:42–47

2. Воиз 4:9–12

2 Вақоеънома 20:37 Он гоҳ Элиезар ибни Додавои Морешо бар зидди Еҳӯшофот нубувват карда, гуфт: «Азбаски ту бо Аҳазиё пайвастай, Худованд аъмоли туро шикаст. Ва киштиҳо шикастанд, ки ба Таршиш рафта натавонистанд.

Еҳӯшофот бо Аҳазиё ҳамроҳ шуд, ва дар натиҷа Худованд киштиҳои ӯро шикаст ва натавонистанд ба сӯи Таршиш шино кунанд.

1. Оқибатҳои шарикии беақлона

2. Гӯш додан ба оёти огоҳкунандаи Худо

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Ишаъё 30:1 - Вой бар ҳоли фарзандони саркаш, мегӯяд Худованд, ки машварат мекунанд, вале на аз ман; ва онҳо бо пӯшиш пӯшанд, аммо на аз рӯҳи ман, то ки гуноҳро ба гуноҳ илова кунанд.

2 Вақоеънома боби 21 ҳукмронии Йӯром, писари Еҳӯшофот, ҳамчун подшоҳи Яҳудо ва аъмоли бади ӯ, ки боиси доварии илоҳӣ мешаванд, тасвир шудааст.

Параграфи 1: Боб бо таъкид кардани нишасти Еҳӯром ба тахт пас аз марги падар оғоз мешавад. Баръакси падараш, Еҳӯром дар назари Худованд бадӣ мекунад ва духтари Аҳъобро ба занӣ мегирад ва иттифоқи худро бо хонадони шарири Исроил мустаҳкам мекунад (2 Вақоеънома 21:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба амалҳои Еҳӯром ҳамчун подшоҳ тамаркуз мекунад. Ӯ ҳамаи бародарони худ ва баъзе амалдоронро дар Яҳудо мекушад. Зиёда аз ин, вай бо тарғиби бутпарастӣ ва мардумро водор мекунад, ки аҳкоми Худоро тарк кунад, Яҳудоро гумроҳ мекунад (2 Вақоеънома 21:5-7).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Илёс, пайғамбаре, ки Худо фиристодааст, нома менависад, ки Йӯромро аз бадиаш огоҳ мекунад ва бар ӯ доварӣ мекунад. Дар ин нома пешгӯӣ шудааст, ки ӯ аз бемории шадиди рӯдаҳояш азоб мекашад, то он даме, ки ин боиси марги ӯ мегардад (2 Вақоеънома 21:12-15).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тасвири он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Худо душманони ҳамсояро бар зидди Йӯром аз сабаби шарорataш таҳрик медиҳад. Дар ин муддат Адӯм бар зидди Яҳудо исён мебарорад ва Либно низ бар зидди ӯ исён мекунад (2 Вақоеънома 21:16-17).

Сархати 5: Ҳисобот бо нишон додани он, ки чӣ тавр Йӯром мувофиқи пешгӯии Илёс бар асари бемории табобатнашаванда бо марги пурдард мемирад. Марги ӯро мардум мотам намегиранд ва ӯро бе иззат дафн мекунанд (2 Вақоеънома 21:18-20).

Хулоса, боби бисту як аз 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва доварӣ дар давраи ҳукмронии подшоҳ Еҳӯромро тасвир мекунад. Таъкид кардани дурӣ аз адолат ва иттифоқе, ки бо шарорат ба вуҷуд омадааст. Зикр кардани огоҳиҳои тавассути паёмбар расида ва оқибатҳои исён. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Йӯромро нишон медиҳад, ки дар натиҷаи беитоатӣ ифода карда шудааст ва таъкид мекунад, ки ҷазои илоҳӣ дар натиҷаи бевафоӣ, ки мисоли беэътиноӣ нисбат ба аҳкоми Худост, таҷассумкунандаи таназзули рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи иҷрошавии пешгӯӣ ба сӯи васиятнома. муносибати байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 21:1 Ва Еҳӯшофот бо падарони худ хобид ва бо падарони худ дар шаҳри Довуд дафн карда шуд. Ва писараш Еҳӯром ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Еҳӯшофот мемирад ва Йӯром ба ҷои ӯ подшоҳ мешавад.

1. Омӯзиши қабули тағйирот ва оғози нав

2. Аҳамияти гиромидошти ниёгон

1. Воиз 3:1–8

2. 1 Подшоҳон 15:23–24

2 Вақоеънома 21:2 Ва ӯ писарони Еҳӯшофот, Азариё ва Еҳиил ва Закарё ва Азарьё ва Микоил ва Шафатьёро бародарон дошт; ҳамаи инҳо писарони Еҳӯшофот, подшоҳи Исроил буданд.

Еҳӯшофот, подшоҳи Исроил, якчанд писар дошт, аз ҷумла Азариё, Еҳиил, Закариё, Микоил ва Шафатиё.

1. Аҳамияти хонавода ва мерос дар назди Худованд.

2. Кувваи ибрати худовандӣ дар хаёти рохбар.

1. Забур 127:3-5 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2 Вақоеънома 21:3 Ва падарашон ба онҳо инъомҳои бузурги нуқра, тилло ва чизҳои гаронбаҳо дод, бо шаҳрҳои девордор дар Яҳудо; зеро вай нахустзода буд.

Падараш ба Еҳӯром салтанатро бо инъомҳои бузурги нуқра, тилло ва ашёи қиматбаҳо, инчунин шаҳрҳои девордор дар Яҳудо дод.

1. Баракати нахустзода будан

2. Қудрати саховатмандӣ

1. Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад, ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Забур 111:9 - Вай пароканда кард, ба мискинон дод; адолати Ӯ то абад пойдор аст; шохи вай бо шаъну шараф баланд мешавад.

2 Вақоеънома 21:4 Ва ҳангоме ки Йӯром ба подшоҳии падари худ эҳьё шуд, вай қувват гирифт, ва ҳамаи бародарони худ ва ғаввосҳои мирони Исроилро бо шамшер куштанд.

Еҳӯром ибни подшоҳ Еҳӯшофот ба тахт баромад ва бародарони худ ва дигар ашрофзодаҳои Исроилро бо шамшер кушт.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна бояд ихтилофро паси сар кард ва раҳм пайдо кард

2. Хатарҳои мағрурӣ: Чӣ тавр худро дар назди Худо фурӯтан кунед

1. Матто 6:14-15 - "Зеро, агар шумо одамони дигарро, вақте ки онҳо бар зидди шумо гуноҳ мекунанд, бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад. Аммо агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо намебахшад".

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2 Вақоеънома 21:5 Вақте ки Йӯром сӣ ва дусола буд, ки подшоҳӣ кард, ва ҳашт сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Еҳӯром 32-сола буд, вақте ки подшоҳи Ерусалим шуд ва 8 сол подшоҳӣ кард.

1. Ахамияти самаранок истифода бурдани вакти мо дар руи Замин.

2. Муҳимияти роҳбарӣ ва намунае, ки мо барои дигарон нишон медиҳем.

1. Эфсӯсиён 5:15-17 Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Масалҳо 22:29 Оё шумо одамеро мебинед, ки дар кори худ моҳир аст? Ӯ пеши подшоҳон хоҳад истод; дар назди одамони норавшан намеистад.

2 Вақоеънома 21:6 Ва ӯ бо роҳи подшоҳони Исроил, мисли хонадони Аҳъоб мерафт, зеро ки вай духтари Аҳъобро ба занӣ гирифта буд, ва он чи дар назари Худованд бад буд, мекард.

Еҳӯром духтари Аҳъобро ба занӣ гирифт ва бо роҳи подшоҳони бадкирдори Исроил рафт ва ба Худованд писанд омад.

1. Хатари издивоҷ бо кофирон

2. Оқибатҳои пайравӣ аз роҳҳои бад

1. 2 Қӯринтиён 6:14–17

2. Масалҳо 11:19

2 Вақоеънома 21:7 Аммо Худованд намехост, ки хонадони Довудро вайрон кунад, зеро аҳде ки бо Довуд баста буд, ва ваъда дода буд, ки ба ӯ ва ба писаронаш то абад нур хоҳад дод.

Сарфи назар аз шарорати шоҳ Йӯром, Худованд ваъдаи ба Довуд додаашро иҷро мекунад ва хонаи ӯро нигоҳ медорад.

1. Худо мӯъмин аст: ваъдаи аҳд вафо аст.

2. Раҳмати Худованд: Бо вуҷуди гуноҳҳои мо, Ӯ то ҳол моро ҳифз мекунад.

1. Забур 25:10 Ҳамаи роҳҳои Худованд муҳаббат ва садоқат аст, барои онҳое ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

2. Ишаъё 55:3 Гӯши худро хам карда, назди ман биё; бишнав, то ҷони ту зинда гардад; ва бо ту аҳди ҷовидонӣ хоҳам баст, муҳаббати устувори худ ба Довуд.

2 Вақоеънома 21:8 Дар айёми ӯ адӯмиён аз зери ҳукмронии Яҳудо исён бардошта, худро подшоҳ карданд.

Дар замони ҳукмронии подшоҳи Яҳудо Йӯром адӯмиён худро мустақил эълон карда, подшоҳи худро интихоб карданд.

1. Нерӯи Истиқлолият - Чӣ гуна бояд дар муқобили мухолифат устувор бошад

2. Ҳукмронии Худо - Омӯзиши эътимод ба нақшаҳои Худо, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки нақшаҳои мо нобароранд

1. Румиён 12:17-18 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед. Эҳтиёт бошед, ки дар назари ҳама дуруст рафтор кунед. Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2 Вақоеънома 21:9 Ва Йӯром бо миронаш ва тамоми аробаҳояш бо ӯ берун рафт, ва ӯ шабона бархоста, адӯмиёнро, ки ӯро гирд оварда буданд, ва сардорони аробаҳоро зарба зад.

Еҳӯром лашкарҳо ва аробаҳои худро барои ҷанг бо адӯмиён дар як ҳамлаи ногаҳонӣ шабона бурд.

1. Новобаста аз душвориҳо, Худо ҳамеша бо мо дар ҷанг аст.

2. Мо бояд далер бошем ва бо имон амал кунем, ҳатто вақте ки мухолифатҳо бар зидди мо ҳастанд.

1. Такрори Шариат 20:3-4 - Гӯш кун, эй Исроил, ту имрӯз аз Урдун убур хоҳӣ шуд, то ба тасарруфи халқҳои бузургтар ва тавонотар аз худат, шаҳрҳои бузург ва то осмон девор гирифта, халқи бузург ва баланд, фарзандони Аноқиён, ки ту онҳоро мешиносӣ ва дар бораи онҳо шунидай, ки мегӯянд: "Кӣ метавонад пеши банӣ-Аноқ истода бошад"!

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2 Вақоеънома 21:10 Ва адӯмиён аз зери дасти Яҳудо то имрӯз исён бардоштанд. Дар ҳамин вақт Либно низ аз зери дасти ӯ исён бардошт; зеро ки ӯ Худованд Худои падарони худро тарк карда буд.

Адӯмиён ва Либно бар зидди Яҳудо исён бардоштанд, зеро Яҳудо Худовандро тарк карда буд.

1. Оқибатҳои тарк кардани Худованд: Нигоҳе ба 2 Вақоеънома 21:10

2. Вафодорӣ мукофот дода мешавад: Омӯзиши 2 Вақоеънома 21:10

1. Такрори Шариат 28:15 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид.

2. Ҳушаъ 4:6 - Халқи ман аз бехабарӣ ҳалок шудааст: азбаски ту донишро рад кардӣ, ман низ туро рад хоҳам кард, то ки барои ман коҳин нахоҳӣ шуд; модоме ки қонуни Худои худро фаромӯш кардаӣ, фарзандонатро фаромуш кун.

2 Вақоеънома 21:11 Ва Ӯ дар кӯҳҳои Яҳудо баландиҳо сохт, ва сокинони Ерусалимро ба зино водор намуд, ва Яҳудоро ба он ҷо маҷбур кард.

Шоҳи Яҳудо Йӯром бутпарастӣ мекард ва сокинони Ерусалимро ба зино водор мекард.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Қувваи васвасаҳо

1. Хуруҷ 20: 3-5 "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт; барои худ ҳайкаеро ба сурати чизе дар осмон ё дар замин дар зери зер ё дар обҳои поёнӣ насоз. Саҷда накун. ба онҳо саҷда кун, зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам».

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13-14 "Ҳеҷ озмоише шуморо фаро нагирифтааст, ҷуз он чизе ки барои инсоният маъмул аст. Ва Худо амин аст; Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд озмуда шавед. Аммо вақте ки шумо озмуда мешавед, Ӯ ҳамчунин шуморо таъмин хоҳад кард. як роҳи халосӣ, то ки шумо ба он тоб оваред."

2 Вақоеънома 21:12 Ва аз ҷониби Илёси набӣ ба ӯ навиштаҷоте расид, ки гуфта мешуд: «Худованд Худои падарат Довуд чунин мегӯяд: «Зеро ки ту бо роҳҳои падарат Еҳӯшофот, ва бо роҳҳои Осо подшоҳи Яҳудо,

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯром ба намунаи илоҳӣ, ки падараш Еҳӯшофот ва подшоҳи Яҳудо Осо гузоштаанд, пайравӣ накард.

1. Бо роххои падарони мо

2. Зиндагӣ бо итоат ба фармудаҳои Худо

1. Масалҳо 4:20-27 (Писарам, ба суханони Ман гӯш деҳ; ба суханони Ман гӯш деҳ.)

2. Такрори Шариат 11:26-28 (Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам;)

2 Вақоеънома 21:13 Аммо ту бо роҳи подшоҳони Исроил рафтор карда, Яҳудо ва сокинони Ерусалимро ба фоҳиша андохтай, мисли зинокории хонадони Аҳъоб, ва инчунин бародарони худро аз падари худ куштай. хонае, ки аз ту беҳтар буд:

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯром бисёр корҳои бад карда буд, ба монанди пайравӣ аз подшоҳони Исроил ва ташвиқи Яҳудо ва Ерусалим ба бутҳо, инчунин куштани бародарони худ, ки беҳтар аз ӯ буданд.

1. Хатари пайравӣ ба намунаҳои бад - 2 Вақоеънома 21:13

2. Оқибатҳои гуноҳ - 2 Вақоеънома 21:13

1. Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2 Вақоеънома 21:14 Инак, Худованд қавми ту, ва фарзандонат, ва занонат ва тамоми молу мулкатро бо балои азим хоҳад зад.

Худо халқи Яҳудоро бо балои бузург ҷазо медиҳад ва ба фарзандон, занон ва молу мулки онҳо гирифтор хоҳад шуд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Омӯзиши ҷазои Худо дар 2 Вақоеънома 21

2. Қувваи доварии Худо: Нигоҳе ба 2 Вақоеънома 21

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2 Вақоеънома 21:15 Ва ту ба бемории шадиди рӯдаҳоят гирифтор хоҳӣ шуд, то даме ки рӯдаҳоят аз сабаби беморӣ рӯз ба рӯз рехт.

Худо подшоҳи Яҳудо Йӯромро аз бемории бузурге огоҳ мекунад, ки рӯдаҳояш меафтад.

1. Огоҳиҳои Худо: гӯш додан ба даъвати тавба

2. Қудрати Худо: Ҳатто бузургтарин подшоҳон болотар аз доварии Ӯ нестанд

1. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2. Ҳастӣ 18:25 - Аз шумо дур аст, ки чунин коре кунед, ки одилро бо шарирон ба қатл расонед, то одилон мисли шарирон бархурдор шаванд! Аз шумо дур бошад! Оё Довари тамоми замин адолатро намекунад?

2 Вақоеънома 21:16 Ва Худованд рӯҳи фалиштиён ва арабиёнро, ки дар назди ҳабашиён буданд, бар зидди Йӯром барангехт.

Худованд рӯҳи фалиштиён, арабиён ва ҳабашиёнро бар зидди подшоҳ Еҳӯром барангехт.

1. Қудрати Худо дар ҳаёти подшоҳон

2. Интихоби мо ба ҳаёти мо чӣ гуна таъсир мерасонад

1. 1 Вақоеънома 21:1 - Ва шайтон бар зидди Исроил баромад ва Довудро барангехт, ки Исроилро ҳисоб кунад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2 Вақоеънома 21:17 Ва онҳо ба Яҳудо омада, онро шикастанд, ва тамоми молу мулкеро, ки дар хонаи подшоҳ ёфт шуда буд, бо писаронаш ва занонаш бурданд; ба тавре ки писаре аз вай намонд, ба ҷуз Еҳӯҳоз, ки хурдии писаронаш буд.

Қӯшунҳои истилогари Исроил ва Яҳудо ба подшоҳии Яҳудо ҳамла карданд ва қасри подшоҳро ғорат карданд ва тамоми дороии ӯ, аз ҷумла писарон ва занони ӯро гирифтанд ва танҳо писари хурдӣ Еҳӯаҳазро боқи монданд.

1. Қувваи имон бар тарс: Бо вуҷуди душвориҳо устувор истодан

2. Арзиши устуворӣ ва устуворӣ дар замонҳои душворӣ

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 21:18 Ва баъд аз ин ҳама Худованд ӯро ба бемории табобатнашаванда зад.

Худованд Еҳӯрамро ба бемории табобатнашаванда ҷазо дод, ки ӯ дар назари Худованд бадӣ кард.

1. Худо ҳамеша нигоҳ дорад ва гуноҳро таҳаммул намекунад.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки аз гуноҳ ба ҳар ҳол дурӣ ҷӯем.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2 Вақоеънома 21:19 Ва чунин воқеъ шуд, ки бо гузашти вақт, пас аз ду сол, рӯдаҳои ӯ аз сабаби беморӣ афтоданд, ва ӯ аз бемориҳои дарднок мурд. Ва қавмаш барои ӯ оташе накарданд, мисли сӯхтори падаронаш.

Пас аз ду соли беморӣ Еҳӯром аз бемории дарднок мурд. Халкаш уро мисли гузаштагонаш насузонд.

1. Арзиши ҳаёт: Мулоҳизаҳо дар 2 Вақоеънома 21:19

2. Дар хотир доштани онҳое, ки гузаштаанд: Омӯзиши 2 Вақоеънома 21:19

1. Ишаъё 53:3 - Ӯ аз ҷониби одамон нафрат ва рад карда шуд, марди ғамгин ва бо ғаму андӯҳ ошно буд.

2. Яъқуб 4:14 - Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2 Вақоеънома 21:20 Вақте ки подшоҳ шудан гирифт, ӯ сӣ ва ду сола буд, ва ҳашт сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард ва бе хоҳиши худ рафт. Аммо ӯро дар шаҳри Довуд дафн карданд, аммо на дар қабри подшоҳон.

Еҳӯроми Яҳудо дар синни 32-солагӣ ба подшоҳӣ шурӯъ кард ва 8 сол дар Ерусалим ҳукмронӣ кард, пеш аз он ки бе хоҳиши худ мурд. Ӯ дар шаҳри Довуд дафн карда шуд, вале на дар қабри подшоҳон.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша нақшаҳои мо мебошанд

2. Қудрати фурӯтанӣ ва мурдан нодида

1. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар зеҳни одам бисёранд, аммо ҳадафи Худованд устувор хоҳад буд.

2. Матто 23:12 - Ва ҳар кӣ худро баланд кунад, фурӯтан хоҳад шуд, ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд.

2 Вақоеънома боби 22 ҳисоботи салтанати Йӯромро идома медиҳад ва писараш Аҳазиёро муаррифӣ мекунад, ки пас аз марги падараш подшоҳ мешавад.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани бадкирдории модари Аҳазё, Аталё, ки ӯро ба пайравӣ аз хонадони Аҳъоб таъсир мерасонад, оғоз мешавад. Пас аз марги Йӯром, Аҳазё тахти Яҳудоро ишғол мекунад (2 Вақоеънома 22:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Аҳазё тавассути издивоҷ бо оилаи Аҳъоб мувофиқат мекунад. Ӯ бо Йӯром, писари Аҳъоб ва подшоҳи Исроил, барои мубориза бо Ҳазоил, подшоҳи Арам, ҳамроҳ мешавад. Бо вуҷуди ин, ин ҷанг барои Аҳазё ҳангоми захмдор шуданаш бо фалокат хотима меёбад (2 Вақоеънома 22:5-9).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Аҳазё дар Сомария паноҳ меҷӯяд, аммо дар ниҳоят аз ҷониби Еҳу, ки Худо ӯро барои ба амал баровардани доварӣ бар хонадони Аҳъоб ҳамчун пайғамбар тадҳин кардааст, пайдо ва куштааст. Ин иҷрошавии пешгӯии Илёс дар бораи авлоди Аҳъобро нишон медиҳад (2 Вақоеънома 22:7–9).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Аталиё аз марги писараш истифода бурда, қудратро дар Яҳудо ба даст меорад. Вай бераҳмона тамоми ворисони эҳтимолиро нест мекунад, то мавқеи худро ҳамчун малика таъмин кунад (2 Вақоеънома 22:10-12).

Хулоса, боби бисту дувуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва суқути замони ҳукмронии подшоҳ Аҳазёро тасвир мекунад. Таъсири барҷастае, ки аз модари шарир гирифта шудааст ва ҳамоҳангӣ бо оилаи Аҳъоб ба вуҷуд омадааст. Зикр кардани шикасте, ки дар ҷанг дучор шуда буд ва қатл бо ҳукми илоҳӣ рӯбарӯ шудааст. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби подшоҳ Аҳазёро тавассути пайравӣ аз таъсири бад ифода мекунад ва инчунин таъкид мекунад, ки оқибатҳои беитоатӣ дар натиҷаи суқут дар натиҷаи дахолати илоҳӣ, таҷассумкунандаи адолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ба васиятномаи эҳтиром. муносибати аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 22:1 Ва сокинони Ерусалим писари хурдии худ Аҳазиёро ба ҷои ӯ подшоҳ карданд, зеро ки гурӯҳи одамоне, ки бо арабҳо ба ӯрдугоҳ омада буданд, ҳама калонтаринро кушта буданд. Ва Аҳазё ибни Еҳӯром, подшоҳи Яҳудо подшоҳӣ кард.

Баъд аз он ки арабҳо ҳамаи ворисони дигари тахтро куштанд, Аҳазё подшоҳи Ерусалим шуд.

1. Бо вуҷуди ҳолатҳои ғайричашмдошт ва душвор ба нақшаи Худо таваккал кунед.

2. Қувваи имон дар миёни фоҷиа.

1. Румиён 8:28: «Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд».

2. Ишаъё 43:2: «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2 Вақоеънома 22:2 Вақте ки Аҳазиё подшоҳӣ кард, чилу дусола буд, ва як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Аталё духтари Омрӣ буд.

Аҳазё дар синни 42-солагӣ подшоҳӣ кард ва номи модараш Аталё духтари Омрӣ буд.

1. Эфсӯсиён 6:4 - Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

2. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

1. 2 Подшоҳон 8:26 - Вақте ки ӯ подшоҳи Яҳудо шуд, Аҳазё чилу ду сола буд ва як сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш Аталё, набераи Омрӣ буд.

2. 2 Подшоҳон 11:1-3 - Вақте ки Аталё, модари Аҳазё дид, ки писараш мурдааст, вай тамоми оилаи подшоҳро несту нобуд кард. Аммо Еҳӯшоба, духтари подшоҳ Еҳӯром ва хоҳари Аҳазё, Юош ибни Аҳазьёро гирифта, аз миёни мирони подшоҳ, ки қасди кушта шуданаш буданд, рабуд. Ӯро бо ҳамшираи худ дар хонаи хоб гузошт, то ӯро аз Аталё пинҳон кунанд; бинобар ин кушта нашудааст. Ӯ шаш сол бо ҳамшираи худ дар маъбади Худованд пинҳон монд, вақте ки Аталё бар замин ҳукмронӣ мекард.

2 Вақоеънома 22:3 Вай инчунин бо роҳҳои хонадони Аҳъоб мерафт, зеро ки модараш маслиҳатгари ӯ буд, ки ба корҳои бад кор кунад.

Аҳазё, писари Еҳӯроми подшоҳи Яҳудо, аз паи роҳҳои бади хонадони Аҳъоб рафт, зеро модараш ӯро ба ин ташвиқ мекард.

1. Қувваи таъсир: Чӣ гуна ба интихоби мо одамони гирду атроф таъсир мерасонанд

2. Аз насиҳати бад ҳазар кунед: Хатари гӯш кардани насиҳати нодуруст

1. Масалҳо 13:20 - Касе, ки бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар кас вақте ба васваса меафтад, ки ба ҳавасҳои худ кашид ва фирефта шавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2 Вақоеънома 22:4 Бинобар ин ӯ дар назари Худованд бадӣ мекард, мисли хонадони Аҳъоб, зеро ки онҳо баъд аз марги падараш то ҳалокати ӯ машваратчиёни ӯ буданд.

Пас аз марги падараш, подшоҳи Яҳудо Еҳӯром маслиҳати онҳоеро қабул кард, ки дар назари Худованд бадкорӣ мекарданд, ба монанди маслиҳати хонадони Аҳъоб, ки боиси ҳалокати ӯ гардид.

1. Хатарҳои гӯш кардани суханони нодуруст

2. Аз хатогиҳои дигарон омӯхтан

1. Масалҳо 15:22 - Нақшаҳо бе машварат барбод мераванд, аммо бо машваратчиёни зиёд муваффақ мешаванд.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:11-12 - Ин чизҳо бо онҳо рӯй дода буд, то намунае бошад, аммо онҳо барои таълимоти мо, ки охири замонҳо ба онҳо расидааст, навишта шудааст.

2 Вақоеънома 22:5 Ва ӯ низ аз рӯи маслиҳати онҳо равона шуд, ва бо Йӯром ибни Аҳъоб, подшоҳи Исроил, ба ҷанг бар зидди Ҳазоил, подшоҳи Сурия, дар РомотҶилъод рафт, ва арамиён Йӯромро зарба заданд.

Йӯром, ибни Аҳъоб, подшоҳи Исроил, ба маслиҳати дигарон пайравӣ намуда, бо Еҳӯром ҳамроҳ шуд, то бо Ҳазоил, подшоҳи Сурия, дар РомотҶилъод ҷанг кунад. Суриягиҳо дар ҷанг Ҷорамро мағлуб карданд.

1. Ба Худо таваккал кунед, на ба одам - Масалҳо 3:5-6

2. Қувваи маслиҳати беақлона - Масалҳо 12:15

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Масалҳо 12:15 - «Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад».

2 Вақоеънома 22:6 Ва ӯ баргашт, то дар Изреъил шифо ёбад, аз сабаби захмҳое, ки дар Ромо, вақте ки бо Ҳазоил подшоҳи Сурия меҷангид, ба ӯ дода буд. Ва Азарё ибни Еҳӯром, подшоҳи Яҳудо, барои дидани Еҳӯром ибни Аҳъоб ба Изреъил фуруд омад, зеро ки бемор буд.

Азариё, ибни Еҳӯром, подшоҳи Яҳудо, ба аёдати Еҳӯром ибни Аҳъоб ба Изреъил рафт, то ба ӯ шифо диҳад, ки ҷароҳатҳои ҳангоми ҷанг бо Ҳазоил, подшоҳи Сурия, дар Ромо гирифтааш.

1. Қувваи табобат: Аҳамияти табобати ҷисмонӣ, эҳсосӣ ва рӯҳӣ.

2. Имон дар баробари душвориҳо: Чӣ гуна бояд дар миёни ҷангҳои душвор содиқ ва далер бимонад.

1. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

2. Забур 23 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам. Маро дар чарогоххои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

2 Вақоеънома 22:7 Ва ҳалокати Аҳазиё аз ҷониби Худо буд, ки ба Йӯром омад, зеро вақте ки ӯ омад, ӯ бо Еҳӯром ба муқобили Еҳу ибни Нимшӣ, ки Худованд ӯро барои нест кардани хонадони Аҳъоб тадҳин карда буд, баромад.

Аҳазёро Худо барои он нобуд кард, ки ба Еҳуром ҳамроҳ шуда, Еҳуро дастгирӣ кард, ки Худо ӯро барои забт кардани хонаи Аҳъоб тадҳин карда буд.

1. Худованд онҳоеро, ки аз иродаи Ӯ сарпечӣ мекунанд, ҷазо хоҳад дод.

2. Қудрати Худо бузургтар аз ҳар инсон аст.

1. Румиён 13:1-2 Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Дониёл 4:35 Ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва Ӯ мувофиқи иродаи худ дар миёни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро бигирад ё ба ӯ бигӯяд: "Чӣ кор кардай?"

2 Вақоеънома 22:8 Ва ҳангоме ки Еҳу бар хонадони Аҳъоб доварӣ мекард, ва мирони Яҳудо ва писарони бародарони Аҳазьёро, ки ба Аҳазиё хизмат мекарданд, ёфт, онҳоро кушт.

Еҳу ҳукмро бар хонадони Аҳъоб ба амал овард, ва мирони Яҳудо ва писарони бародарони Аҳазёро, ки ба Аҳазё хизмат карда буданд, кушт.

1. Қудрати доварии Худо: Баррасии 2 Вақоеънома 22:8

2. Фаҳмидани адолати Худо: омӯхтани 2 Вақоеънома 22:8

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Такрори Шариат 32:35 - Интиқом гирифтан аз они ман аст; Ман пардохт мекунам. Бо гузашти вақт пои онҳо лағжид; Рузи мусибаташон наздик аст ва азобашон ба сарашон меояд.

2 Вақоеънома 22:9 Ва ӯ Аҳозиёро ҷустуҷӯ кард, ва ӯро дастгир карданд, (чунки дар Сомария пинҳон шуда буд) ва ба Еҳу бурданд; ва ӯро куштанд, дафн карданд; зеро ки мегуфтанд, ки ӯ писар аст аз Еҳӯшофот, ки бо тамоми дили худ Худовандро меҷуст. Бинобар ин, хонаи Аҳазё қудрати нигоҳ доштани салтанатро надошт.

Аҳазёро дар Сомария пинҳонӣ ёфт ва аз ҷониби Еҳу кушта шуд. Хонаи Аҳазё қудрати нигоҳ доштани салтанати онҳоро надошт.

1. Қудрати ҷустуҷӯи Худо бо тамоми дили мо - 2 Вақоеънома 22:9

2. Оқибатҳои наҷустани Худо - 2 Вақоеънома 22:9

1. Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 22:10 Аммо вақте ки Аталё, модари Аҳазё дид, ки писараш мурдааст, бархоста, тамоми насли подшоҳи хонадони Яҳудоро несту нобуд кард.

Аталё, модари Аҳазё, дид, ки писараш мурд ва тамоми наслҳои подшоҳии хонадони Яҳудоро несту нобуд кард.

1. Подшоҳии Худо: Нигоҳе ба ҳукмронии Худо дар миёни фоҷиа.

2. Қувваи андӯҳ: Баррасии қувваи ғам ва чӣ гуна он метавонад ҳаёти моро шакл диҳад.

1. Айюб 1:21 - "Худованд медиҳад ва Худованд мегирад"

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ мебахшад, то мо тавони ононро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

2 Вақоеънома 22:11 Аммо Еҳӯшобат, духтари подшоҳ, Юош ибни Аҳазьёро гирифт, ва ӯро аз миёни писарони подшоҳ, ки кушта шуда буданд, дуздид, ва ӯро бо ҳамшираи худ дар хонаи хоб гузошт. Ва Еҳӯшобат, духтари подшоҳ Еҳӯром, зани Еҳӯёдои коҳин, (зеро ки вай хоҳари Аҳазё буд,) ӯро аз Аталё пинҳон кард, то ки ӯро накушт.

Еҳӯшобат, духтари подшоҳ Еҳӯром, зани Еҳӯёдои коҳин, Юошро аз кушта шудани Аталё муҳофизат карда, ӯро дар хонаи хоб пинҳон кард.

1. Қувваи муҳофизат: Чӣ гуна муҳаббати аъзои оила ҳаётро наҷот дод

2. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Еҳӯшобат ба Худо ба ӯ имкон дод, ки барои дурусткорӣ истодагарӣ кунад

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 34:7 Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2 Вақоеънома 22:12 Ва ӯ шаш сол бо онҳо буд, дар хонаи Худо пинҳон шуд; ва Аталё бар замин подшоҳӣ кард.

Еҳӯром, писари Аталё, шаш сол дар хонаи Худо пинҳон шуд, вақте ки Аталё бар замин подшоҳӣ мекард.

1. Ҳимояи Худо дар вақти тангӣ.

2. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо аз ҳаёти мо бузургтар аст.

1. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд. Туро дар дасти худ бардоранд, мабодо пои худро ба санг назанӣ.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Вақоеънома боби 23 воқеаҳоеро, ки дар атрофи сарнагун кардани малика Аталё ва барқарор шудани подшоҳи қонунӣ Юош дар Яҳудо нақл мекунанд, нақл мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Еҳӯёдо, коҳин барои муҳофизат ва барқарор кардани насли Довуд амал мекунад. Ӯ фармондеҳони посбонони подшоҳро ҷамъ мекунад ва бо онҳо аҳд мебандад, ки Юошро ҳамчун подшоҳ дастгирӣ кунад (2 Вақоеънома 23:1-3).

Параграфи 2: Ҳикоя ба нақшаи Еҳӯёдо барои иҷрои стратегияи худ тамаркуз мекунад. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки дар атрофи маъбад бо силоҳ ҷойгир шаванд, дар ҳоле ки ӯ Юошро ба подшоҳӣ тадҳин мекунад. Мардум ҷамъ мешаванд ва Еҳӯёдо Юошро ҳокими қонунии худ эълон мекунад (2 Вақоеънома 23:4-11).

Параграфи 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Аталё шӯришро мешунавад ва барои тафтиш меояд. Вақте ки вай дид, ки Йӯош тоҷдор мешавад, вай эътироз мекунад, аммо бо фармони Еҳӯёдо зуд ба қатл расонида мешавад (2 Вақоеънома 23:12-15).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Еҳӯёдо мувофиқи аҳкоми Худо ислоҳотро дар ибодат муқаррар мекунад. Ӯ дар маъбад тартиботро барқарор мекунад, урфу одатҳои бутпарастиро нест мекунад ва барои коҳинон ва левизодагон хизмати дурустро барқарор мекунад (2 Вақоеънома 23:16-21).

Хулоса, боби бисту сеюми 2 Вақоеънома сарнагунӣ ва барқароркуниро дар давраи ҳукмронии шоҳ Юош тасвир мекунад. Сюжети барҷастае, ки барои ҳимояи вориси қонунӣ таҳия шудааст ва қатл бар зидди маликаи ғасбкунанда анҷом дода шудааст. Ислоҳоте, ки дар самти ибодат амалӣ карда мешавад ва барқарорсозӣ тавассути дахолати илоҳӣ ба даст омадааст. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду амали коҳин Еҳӯёдо

тавассути садоқат ба подшоҳи ҳақиқӣ ифода ёфта, таъкид мекунад барқарорсозӣ дар натиҷаи мудохилаи одилона, ки аз барқарорсозӣ ба ибодати дуруст мисол шуда буд, таҷассумгари пешгӯии илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ ба пешгӯии озмоиш. эҳтиром кардани муносибатҳои аҳд байни Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 23:1 Ва дар соли ҳафтум Еҳӯёдо қувват гирифт, ва сардорони саднаҳоро гирифт: Азарё ибни Ёроҳом, ва Исмоил ибни Еҳӯҳонон, ва Азарё ибни Убид, ва Маасиё ибни Одоё ва Элишофот писари Зикрӣ бо ӯ аҳд баст.

Дар соли ҳафтум Еҳӯёдо бо панҷ сардори саднафарӣ иттифоқ баст.

1. Қудрати муносибатҳои аҳдномавӣ

2. Вафо кардани ваъдаҳо: Намунаи Еҳӯёдо

1. Ҳастӣ 6:18 - аҳди Худо бо Нӯҳ

2. 1 Подшоҳон 20:8 - Аҳди Йӯнотон бо Довуд

2 Вақоеънома 23:2 Ва онҳо дар Яҳудо гашта, левизодагон ва сардорони падарони Исроилро аз тамоми шаҳрҳои Яҳудо ҷамъ карданд, ва ба Ерусалим омаданд.

Левизодагон ва сардорони хонадони Исроил дар саросари Яҳудо гашта, дар Ерусалим ҷамъ шуданд.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан дар мушорикат

2. Чӣ тавр Худо одамонро барои иҷрои иродаи Худ истифода мебарад

1. Аъмол 2:46-47 Ва рӯз аз рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд ғизои худро мехӯрданд ва Худоро ҳамду сано хонда, дар байни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2 Вақоеънома 23:3 Ва тамоми ҷамоат дар хонаи Худо бо подшоҳ аҳд баст. Ва ба онҳо гуфт: «Инак, писари подшоҳ подшоҳӣ хоҳад кард, чунон ки Худованд дар бораи писарони Довуд гуфтааст».

Мардум дар хонаи Худо бо подшоҳ аҳд баста, ба мувофиқа расиданд, ки писари подшоҳ подшоҳӣ мекунад, чунон ки Худованд гуфта буд, ки бо писарони Довуд рӯй хоҳад дод.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: Чӣ гуна аҳд бо Худо ҳаётро тағйир медиҳад

2. Ваъдаи подшоҳ: нақшаи Худо барои хонадони Довуд

1. Ирмиё 33:17 Зеро ки Худованд чунин мегӯяд: Довуд ҳеҷ гоҳ аз касе кам нахоҳам монд, ки бар тахти хонадони Исроил биншинад.

2. Забур 89:3 4 Ту гуфтӣ, ки ман бо баргузидаи худ аҳд бастаам; Ман ба бандаи худ Довуд қасам хӯрдам: насли Туро то абад пойдор хоҳам дод, ва тахти туро барои наслҳо бино хоҳам кард.

2 Вақоеънома 23:4 Ин аст коре ки шумо бикунед; Сеяки шумо, ки дар рӯзи шанбе дохил мешавед, коҳинон ва левизодагон, дарбон хоҳанд буд;

Дар рӯзи шанбе сеяки коҳинон ва левизодагон бояд дарбонӣ мекарданд.

1. Аҳкоми Худо: Иҷрои ӯҳдадориҳои мо

2. Қувваи итоаткорӣ: пайравӣ аз Каломи Худо

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Матто 22:37-40 "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин аст ҳукми бузург ва аввал. Ва дуюмаш монанди он аст. он: ёри худро мисли худат дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобаста аст».

2 Вақоеънома 23:5 Ва қисми сеюм дар хонаи подшоҳ хоҳад буд; ва қисми сеюм дар назди дарвозаи таҳкурсӣ, ва тамоми қавм дар ҳавлиҳои хонаи Худованд хоҳанд буд.

Еҳӯёдои коҳин ба халқи Яҳудо амр медиҳад, ки ба се гурӯҳ тақсим шаванд: яке дар хонаи подшоҳ, дигаре дар назди дарвозаи таҳкурсӣ ва дигаре дар саҳни хонаи Худованд.

1. Зарурати ягонагӣ дар калисо

2. Қувваи итоаткорӣ ба Каломи Худо

1. Эфсӯсиён 4:1-3: Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш менамоям, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар байни якдигар сабр кунед. муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. Яъқуб 1:22: Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2 Вақоеънома 23:6 Аммо бигзор ҳеҷ кас ба хонаи Худованд дохил нашавад, ҷуз коҳинон ва ходимони левизода; дохил хоҳанд шуд, зеро ки онҳо муқаддасанд, лекин тамоми қавм поси Худованд хоҳанд буд.

Ба левизодагон иҷозат дода шуд, ки ба хонаи Худованд дароянд, дар ҳоле ки ба ҳамаи мардум фармон дода шуд, ки дар берун бедор бошанд.

1. Аҳамияти муқаддасот дар хонаи Худованд

2. Дар хонаи Худованд бедор бошед

1. Хуруҷ 28:3 - Ва ту ба ҳамаи хирадмандоне, ки онҳоро аз рӯҳи ҳикмат пур кардаам, сухан гӯй, то ки онҳо либоси Ҳорунро барои тақдис кардани ӯ бисозанд, то ки ӯ ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунад.

2. Ибодат 10:10 - Ва то шумо байни муқаддас ва нопок ва байни нопок ва пок фарқ гузоред.

2 Вақоеънома 23:7 Ва левизодагон подшоҳро дар гирду атроф иҳота хоҳанд кард, ҳар кас бо аслиҳааш дар даст; ва ҳар кӣ ба хона дарояд, кушта хоҳад шуд; лекин шумо бо подшоҳ бошед, ки вай дарояд ва ҳангоми берун шуданаш.

Левизодагон бояд силоҳ дар даст посбонӣ мекарданд ва ҳар касе ки ба хона медарояд, кушта мешуд. Левизодагон бояд бо подшоҳ меомаданд, вақте ки ӯ омаду рафт.

1. Аҳамияти доштани посбонони вафодор дар атрофи подшоҳ.

2. Аҳамияти бо подшоҳ ҳангоми омадану рафтанаш.

1. Масалҳо 16:15 - Дар нури чеҳраи подшоҳ ҳаёт аст; ва файзи Ӯ мисли абри борони охирин аст.

2. Забур 121:4-5 - Инак, ҳар кӣ Исроилро нигоҳ медорад, на хоб хоҳад бурд ва на хоб. Худованд нигахбони туст; Худованд сояи ту бар дасти ростат аст.

2 Вақоеънома 23:8 Ҳамин тавр, левизодагон ва тамоми Яҳудо мувофиқи он чи Еҳӯёдоди коҳин фармуда буд, ба ҷо оварданд ва ҳар яке одамони худро, ки бояд дар рӯзи шанбе ба хона меомаданд, ва бо онҳое ки дар рӯзи шанбе берун меомаданд, гирифтанд; Еҳӯёдоди коҳин курсҳоро рад накард.

Еҳӯёдои коҳин ба левизодагон ва яҳудо амр фармуд, ки дар рӯзи шанбе навбат ба маъбад даромаданду аз маъбад берун шаванд, ва ӯ тартиби ҳаракатро тағйир надод.

1. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо ҳатто дар ҳолати душвор будан.

2. Вафодории Еҳӯёдо дар риояи аҳкоми Худо.

1. Юҳанно 14:15 Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Румиён 12:1-2 Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

2 Вақоеънома 23:9 Ва Еҳӯёдоди коҳин ба сардорони садҳо найза, ҷӯйбор ва сипарҳое, ки аз они подшоҳ Довуд буданд, ки дар хонаи Худо буданд, супурд.

Еҳӯёдоди коҳин ба сардорони садҳо найзаҳо, ҷилдҳо ва сипарҳое дод, ки аз они шоҳ Довуд буд ва дар хонаи Худо нигоҳ дошта мешуданд.

1. Қудрати саховатмандӣ

2. Зиндагӣ бо хидмати содиқона

1. Масалҳо 11:25 - Саховатманд сарватманд мешавад ва касе, ки об нӯшад, мукофот мегирад.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад. Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дил қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ва на маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки шуморо ба таври фаровон баракат диҳад, то ки шумо дар ҳама чиз, дар ҳар лаҳза, бо ҳар чизе ки ба шумо лозим аст, дар ҳар кори нек фаровон бошед.

2 Вақоеънома 23:10 Ва тамоми мардумро, ки ҳар кас силоҳи худро дар даст дошт, аз тарафи рости маъбад то тарафи чапи маъбад, дар канори қурбонгоҳ ва маъбад, ба гирду атрофи подшоҳ гузошт.

Еҳӯёдо дар атрофи маъбади Ерусалим мардони силоҳдорро ҷойгир кард, то подшоҳро муҳофизат кунанд.

1. Аҳамияти ҳифз ва амният дар хонаи Худованд.

2. Садоқати Худо дар таъмини амният тавассути халқаш.

1. Забур 61:8 - Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; Эй мардум, дили худро ба ҳузури ӯ бирезед, ки Худо паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

2 Вақоеънома 23:11 Он гоҳ писари подшоҳро берун оварда, бар ӯ тоҷ гузоштанд, ва ба ӯ шаҳодат доданд, ва ӯро подшоҳ карданд. Ва Еҳӯёдо ва писаронаш ӯро тадҳин карда, гуфтанд: «Худо подшоҳро нигоҳ дорад».

Еҳӯёдо ва писаронаш подшоҳ Юошро тадҳин карда, бар ӯ тоҷ гузоштанд ва пеш аз он ки ӯро подшоҳ эълон кунанд, шаҳодатро ба ӯ пешкаш карданд.

1. Ҳукмронии Худо дар таъини пешвоён

2. Қудрати тадҳин дар Салтанати Худо

1. Румиён 13:1–7

2. 1 Подшоҳон 10:1–7

2 Вақоеънома 23:12 Ва Аталё садои давидан ва ҳамду санои подшоҳро шунид, ба назди мардум ба хонаи Худованд омад.

Аталё садои давидан ва ҳамду санои подшоҳро шунид, ва ӯ барои тафтиш ба хонаи Худованд рафт.

1. Вақт ҷудо кардан барои таҳқиқ - аҳамияти баррасии масъалаҳо пеш аз қабули қарор.

2. Садои ситоиш – неруи парастиш ва ситоиш ба Худо.

1. Масалҳо 18:13 - Касе ки пеш аз шуниданаш ҷавоб диҳад, барои ӯ аблаҳӣ ва нанг аст.

2. Юҳанно 4:23-24 - Аммо соате меояд ва ҳоло аст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард; зеро ки Падар чунинеро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо Рӯҳ аст ва онҳое, ки Ӯро ибодат мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунанд.

2 Вақоеънома 23:13 Ва зан нигоҳ кард, ва инак, подшоҳ дар даромадгоҳ назди сутуни ӯ истода буд, ва мирон ва карнайҳо назди подшоҳ буданд; сарояндагон бо асбобҳои мусиқӣ ва монанди суруд хонданро таълим медоданд. Ва Аталё либоси худро дарронда, гуфт: «Хиёнат, хиёнат».

Аталё чун дид, ки подшоҳ ва мардуми он кишвар шодӣ мекунанд, либоси худро дарронда, «хиёнат, хиёнат» эълон кард.

1. Даъват ба тавба: хиёнати Аталиё

2. Хиёнат ё ғалаба: Ҷавоби мо ба файзи Ҳокими Худо

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон мекунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, раҳм хоҳад ёфт.

2. Ишаъё 6:5 - Он гоҳ ман гуфтам: Вой бар ман, зеро ки ман хароб шудаам! Зеро ки ман одами лабони нопок ҳастам, ва дар миёни мардуми лабони нопок зиндагӣ мекунам; зеро ки чашмони ман Подшоҳ, Худованди лашкарҳоро дидаанд.

2 Вақоеънома 23:14 Ва Еҳӯёдоди коҳин сардорони сипоҳро берун оварда, ба онҳо гуфт: «Вайро аз лашкарҳо берун кунед; ва ҳар кӣ аз паи вай меравад, бо шамшер кушта шавад». Зеро ки коҳин гуфта буд: «Вайро дар хонаи Худованд накушед».

Еҳӯёдоди коҳин ба сардорони садҳо фармон дод, ки занеро дар беруни хонаи Худованд ба қатл расонанд.

1. Подшоҳии хонаи Худованд

2. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Ибриён 10:25, чунон ки одати баъзеҳост, ҷамъшавии худро тарк накунем; балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

2. 1 Тимотиюс 5:17, Бигзор пирone, ки хуб ҳукмронӣ мекунанд, сазовори иззати дучанд шумурда шаванд, хусусан онҳое, ки дар калом ва таълимот меҳнат мекунанд.

2 Вақоеънома 23:15 Ва даст бар вай гузоштанд; ва ҳангоме ки вай ба даромадгоҳи дарвозаи асп аз ҷониби хонаи подшоҳ расид, вайро дар он ҷо куштанд.

Еҳӯёдо ва левизодагон Аталёро дастгир карда, дар назди дарвозаи асп куштанд.

1. Нагузоред, ки бадӣ бар шумо ҳукмронӣ кунад; ба ҷои инсоф ва адолатро интихоб кунед.

2. Муњим аст, ки њатто дар муќобилият њам дар љониби дурустї баромад кардан лозим аст.

1. Забур 106:3 - Хушо онҳое ки адолатро риоя мекунанд, ва ҳамеша адолат мекунанд!

2. Румиён 13:3-4 - Зеро ҳокимон на барои рафтори нек, балки барои бадӣ даҳшатоваранд. Оё аз касе, ки фармонраво аст, наметарсад? Пас кори нек кун ва ризояти уро хохй гирифт, зеро у бандаи Худост барои хайри ту.

2 Вақоеънома 23:16 Ва Еҳӯёдо дар миёни ӯ ва дар байни тамоми қавм ва подшоҳ аҳд баст, ки онҳо қавми Худованд бошанд.

Еҳӯёдо дар байни худ, қавм ва подшоҳ аҳд баст, ки онҳо халқи Худованд хоҳанд шуд.

1. Қувваи Аҳд: Омӯзиши 2 Вақоеънома 23:16

2. Халқи Худо шудан: Санҷиши 2 Вақоеънома 23:16

1. Ирмиё 50:5, "Онҳо роҳи Сионро бо рӯи худ ба он ҷо хоҳанд пурсид ва хоҳанд гуфт: "Биёед ва бо Худованд бо аҳди абадӣ, ки фаромӯш нахоҳад шуд, пайваст шавем".

2. Ибриён 8:10, "Зеро ин аст аҳде, ки Ман бо хонадони Исроил баъд аз он айём хоҳам баст, мегӯяд Худованд: қонунҳои Худро дар зеҳни онҳо хоҳам гузошт, ва дар дили онҳо хоҳам навишт; барои онҳо Худост ва онҳо барои Ман қавм хоҳанд буд».

2 Вақоеънома 23:17 Ва тамоми мардум ба хонаи Баал рафта, онро шикастанд, ва қурбонгоҳҳо ва пайкарҳояшро пора-пора карданд, ва Маттон коҳини Баалро дар пеши қурбонгоҳҳо куштанд.

Қавми Яҳудо хонаи Баал ва тамоми бутҳои онро хароб карданд ва коҳин Маттонро куштанд.

1. Қудрати Худо Чӣ тавр халқи Худо бутпарастиро мағлуб мекунад

2. Ғазаби Худо Оқибатҳои бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 7:5 Аммо бо онҳо чунин рафтор кунед; қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард, ва бутҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард, ва боғҳои онҳоро бубин.

2. Забур 97:7 Ҳайратовар бод ҳамаи онҳое ки ба бутҳои кандакорӣ хизмат мекунанд, ки бо бутҳо фахр мекунанд: Ӯро саҷда кунед, эй ҳамаи худоён.

2 Вақоеънома 23:18 Ва Еҳӯёдо ба дасти коҳинон — левизодагон, ки Довуд онҳоро дар хонаи Худованд тақсим карда буд, вазифаҳои хонаи Худовандро таъин кард, то қурбониҳои сӯхтании Худовандро тақдим кунанд, чунон ки дар навиштаҷот навишта шудааст. шариати Мусо, бо шодӣ ва суруд, чунон ки Довуд муқаррар кардааст.

Еҳӯёдо левизодагонро таъин кард, ки қурбониҳои сӯхтанӣ барои Худованд дар хонаи Худованд тақдим кунанд, чунон ки Довуд мувофиқи шариати Мусо фармуда буд.

1. Зарурати адолат ва итоат ба Каломи Худо

2. Баракатҳои хидмати Худо дар тоат

1. Такрори Шариат 4:1-2 Акнун, эй Исроил, фароизҳо ва қоидаҳоеро, ки ба ту таълим медиҳам, бишнав ва онҳоро ба ҷо овар, то зинда шавӣ, ва дохил шав ва заминеро, ки Худованд Худои ту аст, тасарруф намо. падарон, ба шумо медиҳад. Ба каломе ки ба ту амр мефармоям, чизе надиҳед ва аз он чизе нагиред, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр фармудам, риоя кунед.

2. 2 Вақоеънома 7:14 Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои бади худ рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам.

2 Вақоеънома 23:19 Ва дарбонҳоро назди дарвозаҳои хонаи Худованд гузошт, то касе ки дар ҳеҷ чиз нопок буд, дохил нашавад.

Еҳӯёдоди коҳин ба дарбон амр фармуд, ки ҳар касе ки нопок буд, ба хонаи Худованд дохил нашавад.

1. Подшоҳии Худо ва зарурати одил будани мо

2. Муҳимияти Итоати фармудаҳои Худо

1. 1 Петрус 1:15-16 - "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2. 1 ба Қӯринтиён 6:19-20 - "Чӣ? Оё намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар шумост ва он аз Худост, ва шумо аз они худ нестед? Пас, Худоро дар ҷисми худ ва дар рӯҳи худ, ки аз они Худост, ҳамду сано гӯед».

2 Вақоеънома 23:20 Ва ӯ мирисадҳо, ва бузургон, ва ҳокимони қавм ва тамоми қавми заминро гирифта, подшоҳро аз хонаи Худованд фуровард, ва онҳо аз баландӣ гузаштанд. ба хонаи подшоҳ даромада, подшоҳро бар тахти подшоҳӣ шинонед.

Еҳӯёдо ба халқи Яҳудо роҳбарӣ мекард, то подшоҳ Юошро ба тахти Яҳудо баргардонанд.

1. Қудрати ягонагӣ - Чӣ тавр Еҳӯёдо ва мардуми Яҳудо барои баргардонидани подшоҳ Юош ба тахт якҷоя кор карданд.

2. Нақшаи Худо - Чӣ гуна Худо тавассути Еҳӯёдо ва мардуми Яҳудо кор кард, то подшоҳ Юошро ба тахт баргардонад.

1. Эфсӯсиён 4:3 - Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ дорад.

2. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ мисли каналҳои об дар дасти Худованд аст; Ҳар ҷо, ки бихоҳад, мегардонад.

2 Вақоеънома 23:21 Ва тамоми мардуми ин замин шодӣ карданд, ва шаҳр ором шуд, ва баъд аз он ки Аталёро бо шамшер куштанд.

Мардуми ин замин баъд аз он ки Аталёро бо шамшер куштанд, шодӣ карданд.

1. Қувваи шодӣ: Чӣ тавр пас аз замонҳои душвор шодӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Адолати Илоҳӣ: Чӣ гуна Худо адолатро дастгирӣ мекунад ва ба бадкорӣ ҷазо медиҳад

1. Забур 97:12 - Дар Худованд шодӣ кунед, эй одил! ва ба ёди муқаддасоти Ӯ шукр гӯед.

2. Ишаъё 3:10 - Ба одил бигӯед, ки некӣ ба ӯ хоҳад буд, зеро ки онҳо меваи аъмоли худро хоҳанд хӯрд.

2 Вақоеънома боби 24 ҳукмронии Юош, барқарорсозии маъбад ва суқути Юош аз осияташ тасвир шудааст.

Параграфи 1: Боб бо таъкид кардани солҳои аввали подшоҳии Юош оғоз мешавад. Таҳти роҳбарии Еҳӯёдо ӯ лоиҳаи бомуваффақияти барқарорсозии маъбадро роҳбарӣ мекунад. Мардум бо омодагӣ барои таъмир ва обод кардани хонаи Худо саҳм мегузоранд (2 Вақоеънома 24:1-14).

Параграфи 2: Ҳикоя ба марги Еҳӯёдо ва таъсири он ба Юош тамаркуз мекунад. Пас аз марги Еҳӯёдо, Юош ба маслиҳатҳои шарир, ки ӯро гумроҳ мекунанд, гӯш мекунад. Ӯ ибодати Худоро тарк карда, ба бутпарастӣ рӯ меорад (2 Вақоеънома 24:15-18).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Худо пайғамбаронро барои огоҳ кардани Юош дар бораи осияташ фиристодааст, аммо ӯ гӯш карданро рад мекунад ва ҳатто фармон медиҳад, ки Закариё, писари Еҳӯёдо, барои расонидани паёми Худо сангсор карда шавад (2 Вақоеънома 24:19-22).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Ҷоаш барои беитоатӣ ба доварии илоҳӣ дучор мешавад. Ӯ дар ҷанг аз лашкари хурди арамӣ, ки Худо ҳамчун ҷазо фиристодааст, мағлуб мешавад. Маъмурони худаш бар зидди ӯ маслиҳат карда, ӯро дар бистари ӯ куштанд (2 Вақоеънома 24:23-25).

Сархати 5: Ҳисобот бо нишон додани он ки чӣ тавр Амасьё, писари Юош, пас аз марги падараш подшоҳ мешавад, анҷом меёбад. Гарчанде ки ӯ дар аввали ҳукмронии худ баъзе аъмоли одилонаро пайравӣ мекард, дар ниҳоят ба бутпарастӣ низ афтодааст (2 Вақоеънома 24:26-27).

Хулоса, боби бисту чоруми 2 Вақоеънома барқарорсозӣ ва фурӯпоширо дар давраи ҳукмронии подшоҳ Юош тасвир мекунад. Қайд кардани барқарорсозии ба сӯи маъбад анҷомдодашуда ва каҷравӣ, ки тавассути маслиҳати бад ба вуҷуд омадааст. Зикр кардани огоҳиҳои тавассути паёмбарон гирифташуда ва оқибатҳои исён. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Йӯошро, ки тавассути садоқати ибтидоӣ ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки таназзули рӯҳонӣ дар натиҷаи рӯйгардонӣ аз Худо, ки бо доварии илоҳӣ мисол шуда буд, таҷассумгари адолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки ба ӯҳдадориҳои эҳтиром нишон медиҳад. муносибати аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 24:1 Вақте ки Юош ҳафтсола буд, ки подшоҳӣ кард, ва чил сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Сибиё аз Беэршобаъ буд.

Юош дар синни ҳафтсолагӣ дар Ерусалим подшоҳӣ кард ва чиҳил сол подшоҳӣ кард. Модараш Сибиё аз Беэршобаъ буд.

1. Худо метавонад ҳар касро, новобаста аз синну солашон, барои мақсадҳои худ истифода барад.

2. Ҳатто дар лаҳзаҳои душвор, Худо назорат мекунад.

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо муваффақият бахшад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Луқо 1:37 - "Зеро ки ҳеҷ чиз дар назди Худо ғайриимкон нест".

2 Вақоеънома 24:2 Ва Юош дар тамоми айёми Еҳӯёдои коҳин он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард.

Юош аҳкоми Худовандро риоят кард, вақте ки Еҳӯёдоди коҳин зинда буд.

1. Қувваи мисолҳои мусбӣ: Омӯзиш аз вафодории Ҷоаш

2. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Истифодаи дарсҳои Ҷоаш

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2 Вақоеънома 24:3 Ва Еҳӯёдо барои худ ду зан гирифт; ва писарону духтарон ба дуньё овард.

Еҳӯёдо ду зан гирифт ва аз онҳо фарзанддор шуд.

1. Муҳимияти оила дар Китоби Муқаддас

2. Вафодории Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо

1. Ҳастӣ 2:24 Бинобар ин, мард падар ва модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд буд.

2. Забур 127:3 Инак, фарзандон мероси Худованданд, ва меваи батн подоши Ӯст.

2 Вақоеънома 24:4 Ва баъд аз ин чунин воқеъ шуд, ки Юош нияти дошт хонаи Худовандро таъмир кунад.

Юош тасмим гирифт, ки хонаи Худовандро таъмир кунад.

1. Хонаи Худо афзалияти мост - 2 Вақоеънома 24:4

2. Кор барои барқарор кардани хонаи Худо - 2 Вақоеънома 24:4

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

2. Луқо 12:48 - Аз ҳар кӣ бисёр дода шудааст, бисёр талаб карда мешавад; ва аз касе, ки ба ӯ боварии зиёд дода шудааст, боз ҳам бештар талаб карда мешавад.

2 Вақоеънома 24:5 Ва коҳинон ва левизодагонро ҷамъ карда, ба онҳо гуфт: «Ба шаҳрҳои Яҳудо биравед ва аз тамоми Исроил пул ҷамъ кунед, то хонаи Худои худро сол аз сол таъмир кунед, ва бубинед, ки масъаларо тезонед. Аммо левизодагон шитоб накарданд.

Подшоҳи Яҳудо Юош коҳинон ва левизодагонро даъват кард, то аз тамоми Исроил пул ҷамъ кунанд, то хонаи Худоро таъмир кунанд, вале левизодагон шитоб накарданд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба Ӯ аз таҳти дил хизмат кунем ва захираҳои худро барои сохтани хонаи Ӯ истифода барем.

2: Мо бояд дар имони худ ҷидду ҷаҳд бошем ва ҳангоми ҷавоб додан ба даъвати Худо зуд амал кунем.

Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

Луқо 10:2 - Он гоҳ ба онҳо гуфт: «Дарав воқеан бузург аст, лекин коргарон кам; бинобар ин аз Соҳиби дарав дуо гӯед, ки ба дарави Худ коргарон фиристад.

2 Вақоеънома 24:6 Ва подшоҳ Еҳӯёдои сардорро даъват намуда, ба ӯ гуфт: «Чаро аз левизодагон талаб накардӣ, ки аз Яҳудо ва аз Ерусалим ҷамъоварӣ кунанд, мувофиқи амри Мусо, бандаи Худованд, ва аз ҷамоати Исроил, барои хаймаи шаҳодат?

Шоҳ Еҳӯош аз Еҳӯёдо пурсид, ки чаро левизодагон ҳадияҳоро мувофиқи дастури Мусо барои хаймаи Шоҳидон ҷамъ накардаанд.

1. Итоат ва садоқат ба фармудаҳои Худо

2. Мақсади хаймаи шоҳид

1. Такрори Шариат 12:5-7 «Аммо ба он ҷое ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи сибтҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед; ва ба он ҷо биёред. Қурбониҳои сӯхтании шумо, ва қурбониҳои шумо, ва даҳьяки шумо, ва ҳадияҳои дастони шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои рамаи шумо ва гӯсфандони шумо; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред, ва шумо ва аҳли байти худ, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд.

2. 2 ба Қӯринтиён 8:5 Ва онҳо ин корро на ончунон ки мо интизор будем, карданд, балки аввал худашонро ба Худованд фидо карданд, ва ба мо бо хости Худо.

2 Вақоеънома 24:7 Зеро ки писарони Аталё, он зани шарир хонаи Худоро вайрон карда буданд; ва инчунин тамоми чизҳои бахшидаи хонаи Худованд ба Баал бахшиданд.

Писарони Аталё хонаи Худоро вайрон карданд ва чизҳои ба Худованд бахшидашударо ба Баал доданд.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва набояд масхара карда шавад

2. Ба ҳузури Худованд худоёни дигар нагузоред

1. Такрори Шариат 6:4-5 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ишаъё 42:8 Ман Худованд ҳастам; ин номи ман аст; ҷалоли Худро ба ҳеҷ каси дигар намедиҳам, ва ситоиши худро ба бутҳои кандакорӣ намедиҳам.

2 Вақоеънома 24:8 Ва бо амри подшоҳ сандуқе сохта, дар беруни дарвозаи хонаи Худованд гузоштанд.

Қавми Яҳудо мувофиқи фармони подшоҳ сандуқе ҷамъ карданд, то ки дар назди дарвозаи маъбади Худованд гузошта шавад.

1. Ба Подшоҳ ва Худо итоат кунед - Мардуми Яҳудо ба фармони подшоҳ оид ба гузоштани сандуқ дар назди дарвозаи маъбад итоаткориро ҳам ба подшоҳи худ ва ҳам ба Худо нишон доданд.

2. Хонаи Худованд - Мардуми Яҳудо аҳамияти маъбади Худовандро дарк карданд, чунон ки аз бахшида шудани сандуқе дар назди дарвозаи маъбад нишон дод.

1. Матто 22:21 - Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед; ва он чи аз они Худост, аз они Худост.

2. Такрори Шариат 6:5 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2 Вақоеънома 24:9 Ва онҳо дар Яҳудо ва Ерусалим мавъиза карданд, то он ҷамъеро, ки Мусо бандаи Худо бар Исроил дар биёбон гузошта буд, ба Худованд ованд.

Ба қавми Яҳудо ва Ерусалим фармон дода шуд, ки ҷамъеро, ки Мусо барои Исроил дар биёбон гузошта буд, ба назди Худованд биёранд.

1. Муҳимияти саховатмандӣ ба Худованд.

2. Итоат ба фармудаҳои Худо баракат меорад.

1. Такрори Шариат 14:22-29 - дастуроти Худо ба халқи худ барои додани даҳяки афзоиши онҳо.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Насиҳати Павлус ба қӯринтиён барои саховатмандона, шодмонӣ ва фаровон додан.

2 Вақоеънома 24:10 Ва тамоми мирон ва тамоми қавм шодӣ карда, оварда, дар сандуқ меандохтанд, то даме ки ба охир расиданд.

Халқ ва мирони Яҳудо шодӣ карда, ба сандуқ ҳадяҳо меоварданд, то даме ки онҳо тамом шуданд.

1. Ҳамеша дар Худованд шод бошед - Филиппиён 4:4

2. Дар ҳама чиз саховатманд бошед - 2 Қӯринтиён 9:6-7

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Воиз 9:7 - Бирав, нони худро бо шодӣ бихӯр ва шароби худро бо дили шод нӯш, зеро Худо ба корҳое, ки мекунед, аллакай писандида аст.

2 Вақоеънома 24:11 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар ҳамон вақт сандуқро бо дасти левизодагон ба идораи подшоҳ бурданд, ва чун диданд, ки пули бисьёре ҳаст, котиб ва нозири саркоҳин омада, сандукро холӣ карда, гирифта, боз ба чои худ бурд. Рӯз ба рӯз ҳамин тавр кор мекарданд ва фаровонӣ меҷустанд.

Ҳар рӯз котиб ва саркоҳин аз сандуқе, ки левизодагон ба онҳо дода буданд, пул ҷамъ мекарданд.

1. Неъмати саховатмандӣ

2. Қувваи додан

1. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Вақоеънома 24:12 Ва подшоҳ ва Еҳӯёдо онро ба онҳое доданд, ки кори хизмати хонаи Худовандро ба ҷо меоварданд, ва барои таъмири хонаи Худованд санггарон ва дуредгарон киро карданд, инчунин оҳан ва мис хонаи Худовандро таъмир кунед.

Шоҳ Еҳӯёдо ва подшоҳ барои таъмири хонаи Худованд маблағ ҷудо карданд, ки санггарон, дуредгарон, оҳангарон ва мисчиёнро киро кунанд.

1. Муҳимияти иҷрои кори Худо - 2 Вақоеънома 24:12

2. Подошҳои хизмат ба Худованд - 2 Вақоеънома 24:12

1. Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Воиз 9:10 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ иҷро кун.

2 Вақоеънома 24:13 Ва коргарон кор карданд, ва кор ба воситаи онҳо ба камол расид, ва хонаи Худоро дар ҳолати Ӯ гузошта, онро мустаҳкам карданд.

Коргарон таъмиру ободонии Хонаи Худоро ба анҷом расонида, онро ба ҷалоли пешинааш баргардонданд.

1. Хонаи ибодати Худо: барқарор кардани имони мо

2. Қувваи субот: Иҷрои супориш

1. Наҳемё 4:6 - Ҳамин тавр мо деворро бино кардем; ва тамоми девор ба нисфи он пайваст шуд, зеро ки мардум нияти кор карданро доштанд.

2. Забур 127:1 - Агар Худованд хонаро бино накунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд: магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас.

2 Вақоеънома 24:14 Ва ҳангоме ки онро анҷом доданд, боқимондаи пулро ба назди подшоҳ ва Еҳӯёдо оварданд, ки аз онҳо зарфҳо барои хонаи Худованд сохта шуда буданд, ҳатто зарфҳо барои хизмат ва ҳадия ва қошуқҳо, ва зарфҳои тилло ва нуқра. Ва дар тамоми айёми Еҳӯёдо пайваста дар хонаи Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ меоварданд.

Еҳӯёдо ва қавми Яҳудо ба подшоҳ пул меоварданд, то ки барои хонаи Худованд зарфҳо созанд ва бо он ҳамеша қурбониҳои сӯхтанӣ меоварданд.

1. Қудрати саховатмандӣ: Идоракунии содиқи мардуми Яҳудо

2. Тарбияи қалби ибодат: Хизмати содиқи Еҳӯёдо

1. Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пурбор дар синаи ту андохта хоҳанд шуд. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мебаред, он чен карда мешавад. бозгашт ба шумо."

2. Ибриён 13:15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2 Вақоеънома 24:15 Аммо Еҳӯёдо пир шуда, пур аз айём буд, ки мурд; Вақте ки ӯ мурд, саду сӣ сола буд.

Еҳӯёдо хеле пир шуда, дар синни 130-солагӣ мурд.

1. Ба қадри неъмати дарозумрӣ

2. Зиндагӣ бо ибодату тоъат

1. Забур 90:10 - Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

2. Воиз 7:17 - Аз ҳад зиёд шарир нашав ва беақл набош; чаро бояд пеш аз вақти худ бимирӣ?

2 Вақоеънома 24:16 Ва ӯро дар шаҳри Довуд дар миёни подшоҳон дафн карданд, зеро ки ӯ дар Исроил ҳам ба Худо ва ҳам ба хонаи ӯ некӣ карда буд.

Исроил халқи шоҳ Йӯошни Довуд шаҳрида дафн этишди, чунки у Худо ва унинг хонадони учун яхшилик қилган.

1. Амалҳои нек баракат меорад.

2. Мероси вафодорӣ ба Худо ёд мешавад.

1. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. 2 Тимотиюс 4:7-8 - "Ман дар муборизаи нек мубориза бурдам, мусобиқаро ба анҷом расонидам, имонро нигоҳ доштам. Минбаъд барои ман тоҷи адолат гузошта шудааст, ки Худованд, Довари одил, Дар он рӯз ба ман мукофот хоҳад дод ва на танҳо ба ман, балки ба ҳамаи онҳое, ки зуҳури Ӯро дӯст медоштанд».

2 Вақоеънома 24:17 Пас аз марги Еҳӯёдо мирони Яҳудо омада, ба подшоҳ саҷда карданд. Он гоҳ подшоҳ ба онҳо гӯш дод.

Пас аз марги Еҳӯёдо, мирони Яҳудо ба подшоҳ саҷда карданд ва подшоҳ онҳоро гӯш кард.

1. Ҳаётҳое, ки мо зиндагӣ мекунем, ба атрофиёнамон таъсир мерасонад

2. Дигаронро аз худамон боло гузоштан

1. Румиён 12:10-13 - Дар муҳаббати бародарона ба якдигар содиқ бошед; ба якдигар ба иззату эҳтиром р додан; дар саъю кӯшиш аз ақиб намондан, дар рӯҳи гарм, хизмат ба Худованд; аз умед шодӣ кардан, дар мусибат устувор будан, ба дуо бахшидан.

2. Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи худхоҳӣ ё кибрии хушку холӣ ҳеҷ кор накунед, балки бо фурӯтанӣ якдигарро аз худатон муҳимтар мешуморед; на танхо манфиати шахсии худ, балки манфиати дигаронро низ ба назар гиред.

2 Вақоеънома 24:18 Ва онҳо хонаи Худованд Худои падарони худро тарк карда, дарахтзорҳо ва бутҳоро ибодат карданд, ва ғазаб бар Яҳудо ва Ерусалим барои ин гуноҳашон омад.

Мардуми Яҳудо ва Ерусалим Худовандро тарк карда, ба ҷои бутҳо ибодат карданд, ки боиси ғазаби Худо шуданд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ

2. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо

1. Ишаъё 24:4-5 - Замин ғамгин мешавад ва пажмурда мешавад, ҷаҳон заиф мешавад ва пажмурда мешавад; осмон хамрохи замин суст мешавад. Замин

зери сокинонаш палид аст; зеро ки онҳо қонунҳоро вайрон карданд, фароизҳоро вайрон карданд, аҳди ҷовидонаро шикастанд.

2. Такрори Шариат 28: 15-18 - Аммо агар шумо ба овози Худованд Худои худ итоат накунед ё бодиққат бошед, ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, ба ҷо оваред, он гоҳ ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид. . Лаънат дар шаҳр ва лаънат дар саҳро. Лаънат бод сабади ту ва косаи хамиркунандаи ту. Ба меваи шиками ту ва меваи замини ту, афзоиши рамаҳои ту ва бачаҳои рамаи ту лаънат хоҳад шуд. Вакте ки дароед, лаънат хоҳед шуд, ва ҳангоме ки берун меравед, лаънат хоҳед шуд.

2 Вақоеънома 24:19 Ва Ӯ анбиёро назди онҳо фиристод, то ки онҳоро назди Худованд баргардонанд; ва бар зидди онҳо шаҳодат доданд, аммо гӯш надоданд.

Худо ба сӯи мардум паёмбарон фиристод, то онҳоро ба сӯи Ӯ бозгарданд, вале онҳо гӯш надоданд.

1. Нагузоред, ки якравӣ тоатро мағлуб кунад

2. Даъват ба тавба

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ишаъё 1:16-19 - Шустан ва пок шавед. Бадиҳои худро аз назари ман дур кун; кори нодурустро бас кунед. дуруст кор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед. Акнун биёед, масъаларо ҳал кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд. Агар хоҳӣ ва фармонбардор бошӣ, аз неъматҳои замин хоҳӣ хӯрд;

2 Вақоеънома 24:20 Ва Рӯҳи Худо бар Закарё ибни Еҳӯёдои коҳин, ки болои мардум истода буд, нозил шуда, ба онҳо гуфт: «Худо чунин мегӯяд: «Чаро аҳкоми Худовандро вайрон мекунед, то ки муваффақ нашавед? зеро ки шумо Худовандро тарк кардаед, Ӯ низ шуморо тарк кардааст.

Писари Еҳӯёдо Закариё аз Рӯҳи Худо пур шуд ва аз мардум пурсид, ки чаро онҳо муваффақ нашуданд ва ба онҳо хотиррасон кард, ки вақте ки онҳо Худоро тарк карданд, Ӯ онҳоро тарк кардааст.

1. Бозпас гирифтани аҳд: вафо кардан дар ваъдаи Худо

2. Баракати тоат: ваъдаи Худо ба мардумаш

1. Такрори Шариат 28:1-14 - ваъдаи Худо дар бораи баракатҳо барои итоаткорӣ.

2. Ибриён 12:14-15 - Тавассути итоаткорӣ сулҳ ва муқаддасиро пайгирӣ кунед.

2 Вақоеънома 24:21 Ва бар зидди ӯ қасд карданд, ва ӯро бо амри подшоҳ дар саҳни хонаи Худованд сангсор карданд.

Подшоҳ Юош фармуд, ки бандааш дар саҳни хонаи Худованд сангсор карда кушта шавад.

1. Адолати Худо комил аст ва касе болотар аз он нест.

2. Мо бояд бо бандагонамон бо эҳтиром ва меҳрубонӣ муносибат кунем.

1. Забур 37:28, "Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад ва парҳезгорони Худро тарк намекунад; онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд".

2. Эфсӯсиён 6:9, "Ва эй оғоён, бо ғуломони худ ҳамин тавр рафтор кунед. Ба онҳо таҳдид накунед, зеро медонед, ки он ки ҳам Оғои онҳост ва ҳам аз они шумо дар осмон аст, ва ҳеҷ каспарастӣ бо ӯ нест."

2 Вақоеънома 24:22 Ҳамин тавр подшоҳ Юош эҳсонеро, ки падараш Еҳӯёдо ба ӯ карда буд, ба ёд наовард, балки писарашро кушт. Ва ҳангоме ки ӯ мурд, гуфт: «Худованд ба он нигоҳ мекунад ва талаб мекунад».

Юош, подшоҳи Яҳудо, меҳрубонии падараш Еҳӯёдоро фаромӯш карда, писарашро кушт. Ӯ аз Худованд хоҳиш кард, ки аз ин гуноҳ огоҳ шавад.

1. Аҳамияти шукргузорӣ: Ба ёд овардани некиҳои дигарон

2. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи адолати Худованд

1. Қӯлассиён 3:13-14 бо якдигар муносибат кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

2. Румиён 12:19-21 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2 Вақоеънома 24:23 Ва чунин воқеъ шуд, ки дар охири сол лашкари Сурия ба муқобили ӯ баромад, ва онҳо ба Яҳудо ва Ерусалим омаданд, ва ҳамаи мирони қавмро аз миёни қавм несту нобуд карда, фиристоданд. тамоми ғанимати онҳо ба подшоҳи Димишқ.

Дар охири сол лашкари Сурия ба Яҳудо ва Ерусалим ҳамла карда, ҳамаи шоҳзодаҳоро куштанд ва ғорати онҳоро гирифтанд.

1. Қувваи муҳофизати Худо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор қувват пайдо кардан мумкин аст

2. Зиндагӣ дар сояи ваъдаи Худо: тасаллои донистани он ки Ӯ дар зери назорат аст

1. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо

ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 24:24 Зеро ки лашкари арамиён бо як гурӯҳи ками одамон омаданд, ва Худованд лашкари хеле бузургро ба дасти онҳо супурд, зеро ки онҳо Худованд Худои падарони худро тарк карда буданд. Ҳамин тавр, онҳо бар зидди Юош доварӣ карданд.

Юош Худованд Худои падарони худро тарк кард ва аз ҷониби Худованд ҷазо дода шуд, ки лашкари бузурги арамиёнро ба дасти ӯ супурд.

1. Худо ҳеҷ гоҳ моро таслим намекунад, ҳатто вақте ки мо аз Ӯ рӯй гардонем.

2. Пеш аз он ки дер нашавад, эътироф кунед ва ба Худованд Худои падарони худ муроҷиат кунед.

1. Румиён 3:23-24: Зеро ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум гаштанд ва ба воситаи файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба василаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

2. Ҳизқиёл 18:30-32: Бинобар ин, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил?

2 Вақоеънома 24:25 Ва ҳангоме ки онҳо аз ӯ дур шуданд, (чунки ӯро дар бемориҳои азим гузошта буданд,) навкарони худ барои хуни писарони Еҳӯёдои коҳин бар зидди ӯ қасд карданд ва ӯро дар бистари ӯ куштанд, ва ӯ мурд. : ва ӯро дар шаҳри Довуд дафн карданд, аммо дар қабри подшоҳон дафн накарданд.

Еҳӯош, подшоҳи Яҳудо, ба сабаби марги Еҳӯёдоди коҳин аз ҷониби хизматгорони худ таслим ва кушта шуд. Ӯ дар шаҳри Довуд дафн карда шуд, вале на дар қабри подшоҳон.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки дар зиндагӣ ба кӣ эътимод дорем.

2. Хиёнат ва интиқом метавонад оқибатҳои сахт ва марговар дошта бошад.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2 Вақоеънома 24:26 Ва инҳоянд, ки бар зидди Ӯ қасд карданд; Забод ибни Шимъоти аммӯнӣ, ва Еҳӯзобод ибни Шимрит аз мӯобӣ.

Ду нафар: Забод ибни Шимат аз аммӯнӣ ва Еҳӯзобод ибни Шимрити мӯобӣ, бар зидди Еҳӯёдои коҳин суиқасд карданд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ дар некӣ: Омӯзиши 2 Вақоеънома 24:26

2. Хавфи тавтиъа алайҳи тадҳиншудаи Худо: омӯзиши 2 Вақоеънома 24:26

1. Масалҳо 11:14 - Бе роҳнамоии хирадмандона халқ фурӯ меравад; бо бисёр машваратчиён бехатарӣ вуҷуд дорад.

2. Румиён 12:20 - Пас, агар душмани шумо гурусна бошад, ӯро сер кунед; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад.

2 Вақоеънома 24:27 Дар бораи писаронаш, ва бузургии бори гарони бар душаш гузошташуда ва таъмири хонаи Худо, инак, онҳо дар достони китоби подшоҳон навишта шудаанд. Ва писараш Амасьё ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

Писарони Амасьё бар души бузургӣ буданд ва масъулияти таъмири хонаи Худо буданд, ва писари Амасьё баъд аз ӯ тахт гирифт.

1. Қудрати мерос: Интиқоли баракат ба насли оянда

2. Масъулияти хизмат ба Худо ва халқи Ӯ

1. Еҳушаъ 24:15 - "Ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард".

2. 2 ба Қӯринтиён 5:17 - "Бинобар ин, касе ки дар Масеҳ аст, вай махлуқи нав аст. Кӯҳна гузашт; инак, нав омад".

2 Вақоеънома боби 25 ҳукмронии Амасьё, ғалабаҳои ҷангии ӯ ва суқути ниҳояти ӯ аз сабаби ғурур ва бутпарастӣ тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани Амасьё ба тахт дар синни 25-солагӣ оғоз мешавад. Ӯ ҳукмронии худро аз қатл кардани шахсоне оғоз мекунад, ки падарашро куштаанд, вале мувофиқи қонуни Худо фарзандони онҳоро амон медоданд (2 Вақоеънома 25:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоя ба маъракаҳои низомии Амазиё тамаркуз мекунад. Ӯ лашкари пурқувватро ҷамъ оварда, Эдомиҳоро мағлуб карда, пойтахти онҳоро забт мекунад. Бо вуҷуди ин, ӯ бутҳоро аз Адӯм бармегардонад ва ба парастиши онҳо шурӯъ мекунад (2 Вақоеънома 25:5-14).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр пайғамбар Амасиёро аз бутпарастии худ огоҳ мекунад ва ба ӯ маслиҳат медиҳад, ки ба ҷои Худоро биҷӯяд. Аммо Амозиё ба маслиҳати набӣ беэътиноӣ карда, Юош, подшоҳи Исроилро ба ҷанг даъват мекунад (2 Вақоеънома 25:15-16).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Ҷоаш Амазияро огоҳ мекунад, ки ҷангро идома надиҳад, зеро ин ба шикасти ӯ оварда мерасонад. Ба ин огоҳӣ аҳамият надода, онҳо ба ҷанг дохил мешаванд, ки дар натиҷа Яҳудо шикаст хӯрд ва Амасиёро забт кард (2 Вақоеънома 25:17-24).

Сархати 5: Ҳисобот бо нишон додани он, ки Юош пеш аз баргаштан ба Самария Ерусалимро ғорат кардааст, ба охир мерасад. Пас аз раҳо шуданаш

аз асирӣ, Амосиё дар дохили Яҳудо ба исён дучор мешавад ва дар ниҳоят кушта мешавад (2 Вақоеънома 25:25-28).

Хулоса, боби бисту панҷуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва фурӯпоширо дар давраи ҳукмронии подшоҳ Амасё тасвир мекунад. Таъкид кардани қатл ба сӯи тавтиъачиён ва ғалабаҳое, ки тавассути маъракаҳои низомӣ ба даст оварда шудаанд. Зикр кардани огоҳиҳое, ки тавассути паёмбар расидаанд ва оқибатҳои исёни мағрурона. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Амасёро, ки тавассути адолати аввалия ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки таназзули рӯҳонӣ дар натиҷаи бутпарастӣ, ки бо шикаст дар ҷанг нишон дода шудааст, таҷассумгари адолати илоҳӣ ва тасдиқ дар бораи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки муносибатҳои эҳтиромро ба эҳтиром нишон медиҳад. байни Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 25:1 Ҳангоме ки Амасьё ба подшоҳӣ шурӯъ кард, бисту панҷсола буд, ва бисту нӯҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Еҳуддон аз Ерусалим буд.

Амасьё 25-сола буд, ки подшоҳи Ерусалим шуд ва 29 сол подшоҳӣ кард. Номи модараш Еҳӯаддон буд.

1. Уҳдадории подшоҳ: Қиссаи Амасиё

2. Ҳифзи мерос: Амазия ва модараш Еҳӯаддон

1. 2 Подшоҳон 14:1-2 - Дар соли дуюми Юош ибни Еҳӯҳоз, подшоҳи Исроил, Амасьё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, подшоҳӣ кард. Вақте ки ӯ подшоҳ шуд, бисту панҷсола буд, ва бисту нӯҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш Еҳуддон аз Ерусалим буд.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2 Вақоеънома 25:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале на бо дили комил.

Амасьё он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале дили ӯ пурра содиқ набуд.

1. Хатарҳои ӯҳдадории нимдилона

2. Зарурати итоаткории самимона

1. Юҳанно 14:15 "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2. Румиён 12:1-2 "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. Ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2 Вақоеънома 25:3 Ва ҳангоме ки салтанат барои ӯ барқарор шуд, ӯ хизматгорони худро, ки падари подшоҳро кушта буданд, кушт.

Амасьё, подшоҳи Яҳудо, онҳоеро, ки падарашро ҳангоми ба тахт расиданаш куштанд, кушт.

1. Қувваи адолат - Чӣ гуна Худо моро ба ҷустуҷӯи адолат ва хатоҳои дуруст даъват мекунад.

2. Эҳтироми падару модар - Чӣ тавр эҳтиром кардани падару модар як қисми муҳими нақшаи Худост.

1. Масалҳо 20:28 - Муҳаббати устувор ва садоқат подшоҳро нигоҳ медорад ва бо муҳаббати устувор тахти ӯ пойдор мегардад.

2. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад.

2 Вақоеънома 25:4 Аммо ӯ фарзандони онҳоро накушт, балки ончунон амал кард, ки дар шариат дар китоби Мусо навишта шудааст, ва дар он ҷо Худованд амр фармуда, гуфт: "Падарон барои фарзандон нахоҳанд мурд, ва фарзандон барои фарзандон нахоҳанд мурд. падарон, лекин ҳар кас барои гуноҳи худ хоҳад мурд.

Подшоҳи Яҳудо Амозиё қонунеро, ки Худо дар китоби Мусо фармуда буд, риоя кард, ки дар он гуфта мешуд, ки ҳар кас бояд барои гуноҳи худ ҷазо гирад, на гуноҳи падару модар.

1. Оқибатҳои гуноҳ ва аҳамияти тоъат

2. Ҷудо кардани адолат аз ноинсофӣ

1. Такрори Шариат 24:16 - "Падарон барои фарзандон кушта намешаванд ва фарзандон барои падарон кушта намешаванд: ҳар кас барои гуноҳи худ кушта хоҳад шуд".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2 Вақоеънома 25:5 Ва Амасьё Яҳудоро ҷамъ карда, онҳоро бар ҳазорҳо ва мирисадҳо, мувофиқи хонадони падаронашон, дар тамоми Яҳудо ва Биньёмин сардорон таъин намуд; ва онҳоро аз бистсола ва болотар шумор намуд, аз онҳо сесад ҳазор мардони барҷастае, ки қодиранд ба ҷанг раванд, ки найза ва сипарро идора карда тавонанд.

Амасьё банӣ-Яҳудо ва Биньёминро ҷамъ карда, аз бистсола ва болотар ҷамъ оварда, ва сесад ҳазор нафарро ёфт, ки қодир ба ҷанг раванд.

1. Қувваи ягонагӣ: Нигоҳе ба 2 Вақоеънома 25:5

2. Истифодаи тӯҳфаҳои мо: Омӯзиши 2 Вақоеънома 25:5

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Эфсӯсиён 6:11 - Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ карда тавонед.

2 Вақоеънома 25:6 Вай инчунин сад ҳазор мардони далерро аз Исроил ба ивази сад талант нуқра киро кард.

Амасьё аз Исроил сад ҳазор ҷанговарони далерро ба сад талант нуқра киро кард.

1. Қувваи ваҳдат - Бо истифода аз мисоли Амазия мо метавонем бубинем, ки чӣ тавр якҷоя шудан ҳамчун як қувваи тавоно буда метавонад.

2. Нархи ҷанг - Амазия барои хидматҳои ҷанговарони худ нархи гарон пардохт карда, ба мо арзиши баланди ворид шудан ба низоъро хотиррасон кард.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад.

2 Вақоеънома 25:7 Аммо марди Худо назди ӯ омада, гуфт: «Эй подшоҳ, лашкари Исроил бо ту наравад; зеро ки Худованд бо тамоми банӣ-Эфроим бо Исроил нест.

Марди Худо подшоҳ Амасьёро огоҳ кард, ки лашкари Исроилро ба ҷанг нагузорад, зеро Худованд бо онҳо набуд.

1. Каломи Худо: Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст

2. Ба огоҳии Худованд гӯш диҳед

1. 1 Подшоҳон 15:22-23 (Ва Самуил гуфт: «Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбу беҳтар аст. аз қӯчқор.)

2. Ирмиё 7:23 (Вале ман ба онҳо фармудам: ба овози ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр фармудаам, рафтор кунед, то ки саломат бошед.)

2 Вақоеънома 25:8 Аммо агар хоҳӣ бирав, онро ба ҷо овар, дар ҷанг қавӣ бош: Худо туро пеши душман меафтонад, зеро Худо қодир аст мадад кунад ва сарнагун кунад.

Подшоҳ Амозиё пеш аз рафтан ба ҷанг даъват карда мешавад, ки роҳнамоии Худоро биҷӯяд.

1. Дар ҳама чиз роҳнамоии Худоро биҷӯед

2. Ба қудрати Худо имон дошта бошед

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

2 Вақоеънома 25:9 Ва Амасьё ба марди Худо гуфт: «Лекин мо барои сад талант, ки ба лашкари Исроил додаам, чӣ кор кунем? Ва марди Худо ҷавоб дод: «Худованд қодир аст, ки ба ту аз ин ҳам зиёдтар диҳад».

Амасьё аз марди Худо мепурсад, ки бо сад таланте, ки ба лашкари Исроил дода буд, чӣ кор кунад, ва марди Худо ҷавоб дод, ки Худованд қодир аст ба ӯ аз ин ҳам зиёдтар диҳад.

1. Ба Худованд таваккал кунед - Ӯ бештар аз он ки мо интизор будем, таъмин хоҳад кард.

2. Фаровонии Худо аз ҳадияҳои мо бузургтар аст.

1. Ишаъё 55:9 - Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2 Вақоеънома 25:10 Ва Амасьё лашкареро, ки аз Эфроим назди ӯ омада буданд, ҷудо кард, то ки ба хонаашон баргарданд; бинобар ин хашми онҳо бар зидди Яҳудо бағоят аланга зад, ва онҳо бо ғазаби азиме ба хона баргаштанд.

Амозиё лашкарро аз Эфроим ҷудо кард, вале онҳо сахт хашмгин шуда, ба хона баргаштанд.

1. Қувваи хашм: Чӣ тавр идора кардани эҳсосот дар ҳолатҳои душвор

2. Омӯзиши бахшидан: раҳо кардани кина ва хашм

1. Эфсӯсиён 4:31-32 "Бигзор ҳар гуна кудурат ва ғазаб, хашм, фиғон ва тӯҳмат, бо ҳар кина аз шумо дур шавад. Ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст. "

2. Қӯлассиён 3: 12-14 "Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикояте дошта бошад, ҳар якеро бахшед. Дигар, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2 Вақоеънома 25:11 Ва Амасьё худро қавӣ гардонд, ва қавми худро пеш бурд, ва ба водии намак рафт, ва даҳ ҳазор нафар банӣ-Сеирро куштанд.

Амозиё қавми худро ба водии Намак бурд ва банӣ-Сеирро мағлуб кард ва 10 000 нафари онҳоро кушт.

1. Қуввати имон: Омӯзиши таваккал ба Худо барои пирӯзӣ

2. Хатари кибр: Оқибатҳои рад кардани ҳидоятҳои Худо

1. Масалҳо 16:18 "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. 2 Вақоеънома 32:7 "Қавӣ ва далер бошед. Аз подшоҳи Ашшур ва лашкари азиме, ки бо ӯ буданд, натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ки бо мо қудрати бузургтар аз вай аст".

2 Вақоеънома 25:12 Ва даҳ ҳазор нафари дигарро зинда монданд, ки банӣ-Яҳудо ба асирӣ бурданд, ва онҳоро ба қуллаи харсанг бурданд, ва аз қуллаи санг афтонданд, ки ҳама пора-пора шуданд.

Банӣ-Яҳудо душманони Исроилро мағлуб карданд ва даҳ ҳазор нафари онҳоро асир гирифтанд, ва онҳоро ба қуллаи санг бардошта, партофта, куштанд.

1. Қувваи шадиди имон: Қувваи халқи Худо

2. Бартаваққуҳии душвориҳо бо таваккал ба Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

2 Вақоеънома 25:13 Аммо сарбозони лашкаре ки Амасьё фиристоданд, то ки бо ӯ ба ҷанг нараванд, бар шаҳрҳои Яҳудо, аз Сомария то Байт-Ҳӯрӯн афтоданд ва се ҳазор нафари онҳоро зада, ғанимати зиёде гирифтанд. .

Амасьё чанде аз лашкари худро баргардонд, вале онҳо ба шаҳрҳои Яҳудо ҳамла карда, се ҳазор нафарро куштанд ва инчунин қисми зиёди дороии онҳоро гирифтанд.

1. Хавфи итоат накардан ба аҳкоми Худо: Омӯзиши 2 Вақоеънома 25:13

2. Оқибатҳои рад кардани нақшаҳои Худо: Баррасии 2 Вақоеънома 25:13

1. Матто 22:37-39 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор.

2. Такрори Шариат 28:15-20 - Агар шумо ба Худованд Худои худ итоат кунед ва ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2 Вақоеънома 25:14 Ва ҳангоме ки Амасьё аз куштани адӯмиён омад, ӯ худоёни банӣ-Сеирро оварда, онҳоро худоёни худ таъин кард, ва дар пеши назари онҳо саҷда кард, ва барои онҳо бухур сӯзонид.

Бутпарастии Амазиё: Огоҳӣ аз парастиши худоёни козиб.

1. Хавфи ибодати худоёни козиб, 2 Вақоеънома 25:14

2. Муҳимияти ибодат кардани Худои ягонаи ҳақиқӣ, 2 Вақоеънома 25:14

1. Хуруҷ 20:3-5 "Ту пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт"

2. Такрори Шариат 4:15-19 "Пас, худатонро эҳтиёт кунед, зеро дар рӯзе, ки Худованд дар Ҳӯриб аз миёни оташ ба шумо сухан гуфт, ҳеҷ мисоле надидаед".

2 Вақоеънома 25:15 Бинобар ин ғазаби Худованд бар Амасьё аланга зад, ва ӯ набиеро назди ӯ фиристод, ки ба ӯ гуфт: «Чаро худоёни қавмро меҷӯй, ки онҳо натавонистанд қавми худро аз дасти ту раҳо диҳанд. даст?

Амасё аз ҷониби Худо доварӣ карда шуд ва пайғамбаре фиристод, то ба муқобили ӯ барояд, зеро ба ҷои таваккал ба Худованд худоёни мардумро меҷуст.

1. Боварӣ ба Худованд: Чаро мо бояд имони худро ба Худо гузорем.

2. Хатарҳои бутпарастӣ: Чаро мо бояд худоҳои козибро рад кунем.

1. Такрори Шариат 6:4-5 Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 25:16 Ва ҳангоме ки ӯ бо ӯ гуфтугӯ мекард, подшоҳ ба вай гуфт: «Оё ту аз рӯи маслиҳати подшоҳ офарида шудай? сабр кардан; чаро туро бояд зад? Он гоҳ набӣ худдорӣ карда, гуфт: «Медонам, ки Худо қасд дорад, ки туро ҳалок кунад, зеро ту ин корро кардай ва ба маслиҳати ман гӯш надодӣ».

Подшоҳ аз паёмбар пурсид, ки оё ӯ аз маслиҳати Подшоҳ насиҳат медиҳад ва паёмбар ҷавоб дод, ки ӯ медонист, ки Худо тасмим гирифтааст, ки Подшоҳро нобуд кунад, зеро ӯ ба маслиҳати ӯ гӯш надодааст.

1. Муҳимияти гирифтани маслиҳат аз Худо, на такя ба ҳукми худ.

2. Оқибатҳои нодида гирифтани маслиҳати оқилона.

1. Масалҳо 11:14: "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Масалҳо 15:22: «Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, вале бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд».

2 Вақоеънома 25:17 Ва Амасьё, подшоҳи Яҳудо, маслиҳат гирифта, назди Юош ибни Еҳӯҳоз ибни Еҳу, подшоҳи Исроил, фиристода, гуфт: «Биёед, якдигарро рӯ ба рӯ бубинем».

Амазия, подшоҳи Яҳудо, бо Юош, подшоҳи Исроил, тамошобинро меҷӯяд.

1. Арзиши маслиҳат ҷустуҷӯ кардан

2. Қудрати муошират рӯ ба рӯ

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, ки ҳеҷ чиз наметарсад. Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронданаст.

2 Вақоеънома 25:18 Ва Юош, подшоҳи Исроил, назди Амасьё, подшоҳи Яҳудо, фиристода, гуфт: «Бут, ки дар Лубнон буд, ба кедр, ки дар Лубнон буд, фиристода, гуфт: "Духтаратро ба писари ман ба занӣ деҳ"; ва аз он ҷо гузашт. ҳайвони ваҳшӣ, ки дар Лубнон буд, ва ҳезумро поймол кард.

Юош, подшоҳи Исроил, ба Амасьё, подшоҳи Яҳудо хабар фиристода, аз ӯ хоҳиш кард, ки байни писараш ва духтари Амасьё издивоҷ кунад.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ тавр дархости Юош ба Амазиё метавонад ба мо дар пайдо кардани ягонагӣ кӯмак кунад

2. Вафодории Худо: Чӣ тавр дархости Юош дар 2 Вақоеънома 25:18 садоқати Худоро нишон медиҳад

1. Забур 27:14 - "Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав".

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2 Вақоеънома 25:19 Ту мегӯӣ: «Инак, ту адӯмиёнро задаӣ; ва дили ту туро барои фахр кардан баланд мебардорад: ҳоло дар хона бимон; Чаро ба ранҷи худ дахолат мекунӣ, то ки ту ва Яҳудо бо ту афтодаӣ?

Худованд Амасьёро огоҳ кард, ки ба корҳои Адӯм дахолат накунад, зеро ин метавонад ба ҳалокати худи ӯ ва Яҳудо оварда расонад.

1. Мағрур ояд пеш аз афтодан: Андешидани дарси Амасиё.

2. Интихоби иродаи Худованд: Итоат ба нақшаи Худо.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2 Вақоеънома 25:20 Аммо Амасьё намешунид; зеро ки ин аз Худост, то ки онҳоро ба дасти душманонашон таслим кунад, зеро ки худоёни Адӯмро меҷустанд.

Амозиё ба маслиҳати Худо гӯш надиҳад ва дар натиҷа халқаш ба дасти душманонашон раҳо шуд.

1. Оқибатҳои нодида гирифтани иродаи Худо.

2. Муҳимияти тоъату итоати Худо.

1. Такрори Шариат 28:15 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид;

2. Ирмиё 7:23 - Аммо ин ман ба онҳо фармуда, гуфтам: ба овози ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр фармудаам, рафтор кунед, то ки саломат бошед.

2 Вақоеънома 25:21 Ва Юош подшоҳи Исроил баромад; ва ӯ ва Амасьё, подшоҳи Яҳудо, дар Байт-Шемеш, ки аз они Яҳудо буд, якдигарро рӯ ба рӯ диданд.

Юош, подшоҳи Исроил ва Амасьё, подшоҳи Яҳудо, дар Байт-Шемеши Яҳудо вомехӯранд.

1. Ахамияти муносибатхои рохбарони давлатхои гуногун.

2. Аҳамияти фурӯтанӣ дар муносибатҳо.

1. Эфсӯсиён 4:2-3, «Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат сабр кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Масалҳо 18:24, "Одами бисёр ҳамнишин метавонад хароб шавад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст".

2 Вақоеънома 25:22 Ва Яҳудо дар пеши Исроил бадтар шуд, ва онҳо ҳама ба хаймаи худ гурехтанд.

Исроил дар ҷанг Яҳудоро мағлуб кард ва онҳоро водор сохт, ки ба хаймаҳои худ гурехт.

1. Вафодории Худо дар ғалаба ва мағлубият - 2 Вақоеънома 20:20-23

2. Қувваи ягонагӣ - Забур 132:1

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Монанди уқоб бо болҳо бархостанд, Медаванду хаста нашаванд, Роҳ мераванду беҳол намешаванд.

2. Матто 19:26 - Аммо Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамон ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

2 Вақоеънома 25:23 Ва Юош подшоҳи Исроил Амазьё, подшоҳи Яҳудо, ибни Юош ибни Еҳӯоҳазро дар Байт-Шемеш гирифта, ба Ерусалим овард, ва девори Ерусалимро аз дарвозаи Эфроим то дарвозаи кунҷӣ, чорсад зироъ.

Юош, подшоҳи Исроил, Амасьё, подшоҳи Яҳудоро асир кард ва як қисми девори Ерусалимро вайрон кард.

1. Қувваи Ҳокимият - Фаҳмидани қудрате, ки Худо ба мо медиҳад

2. Доварии Худо - Чӣ гуна Худо қудратро барои доварӣ истифода мебарад

1. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст.

2. Ишаъё 13:11 - Ман ҷаҳонро барои бадиаш, бадкоронро барои гуноҳҳои худ ҷазо хоҳам дод.

2 Вақоеънома 25:24 Ва ӯ тамоми тилло ва нуқра ва тамоми зарфҳоеро, ки дар хонаи Худо бо Убидӯм ёфт шуда буд, ва ганҷҳои хонаи подшоҳ ва гаравгононро гирифта, ба Сомария баргашт.

Амасьё, подшоҳи Яҳудо, вақте ки адӯмиёнро мағлуб кард, тамоми тилло, нуқра ва дигар зарфҳоро аз маъбади Худо гирифт. Вай инчунин аз хонаи подшоҳ гаравгонҳо ва ганҷҳо гирифта, ба Сомария баргашт.

1. Баракатҳои Худо барои касонест, ки содиқ ва фармонбардор бошанд.

2. Адолати Худо зуд ва устувор аст, ҳатто вақте ки сухан дар бораи соҳибони қудрат аст.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз ҳамаи халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

2 Вақоеънома 25:25 Ва Амасьё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, баъд аз марги Юош ибни Еҳӯаҳаз, подшоҳи Исроил, понздаҳ сол зиндагӣ кард.

Амасьё ибни Юош, подшоҳи Яҳудо, пас аз марги Юош ибни Еҳӯаҳаз, подшоҳи Исроил, 15 сол зиндагӣ кард.

1. Қувваи мерос: чӣ гуна мо метавонем орзуҳои ниёгони худро амалӣ созем

2. Ахамияти умри дароз: Ичрои максад дар руи замин

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро муқаррар мекунад.

2 Вақоеънома 25:26 Ва боқимондаи аъмоли Амасьё, аввал ва охирин, инак, дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил навишта нашудааст?

Амалиёти Амозиё, ҳам хуб ва ҳам бад, дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил сабт шудааст.

1. Дар хотир доштан, ки дуруст зиндагӣ кардан: Намунаи Амазиё

2. Зиндагии шоистаи ёдбудро чи гуна бояд кард

1. Забур 37:3-4 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

2. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ин аст тамоми вазифаи инсон. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2 Вақоеънома 25:27 Пас аз он ки Амасьё аз пайравӣ ба Худованд рӯй гардонд, онҳо дар Ерусалим бар зидди ӯ тавтиъа карданд; ва ӯ ба Локиш гурехт;

Амасьё аз пайравӣ ба Худо рӯй гардонд, ва дар натиҷа дар Ерусалим ба муқобили ӯ тавтиъа ба вуҷуд омад. Вай ба Лочиш гурехт, вале дар он чо кушта шуд.

1. Фирефта нашавед; Худо ҳама чизро мебинад ва ҳамеша нигоҳ дорад.

2. Рад кардани иродаи Худо оқибатҳо дорад -- содиқ бимонед, то баракат бимонед.

1. Масалҳо 15:3 - Чашмони Худованд дар ҳама ҷост, ки бад ва некиро мебинад.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Вақоеънома 25:28 Ва ӯро савор карда, дар назди падаронаш дар шаҳри Яҳудо дафн карданд.

Амасьё, подшоҳи Яҳудо, дар ҷанг мағлуб шуд ва савори аспҳо ба Яҳудо оварда шуд ва дар назди падарони худ дафн карда шуд.

1. Аҳамияти мерос: Гирифтани хотираи онҳое, ки пеш аз мо гузаштаанд.

2. Хавфи ғурур: Доштани дили фурӯтан дар назди Худо.

1. Воиз 12:13-14 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2 Вақоеънома дар боби 26 ҳукмронии Узиё (низ бо номи Азариё маъруф аст), муваффақиятҳои ҷангии ӯ ва суқути ӯ аз сабаби мағрурӣ ва кирдори худсарона тасвир шудааст.

Сархати 1: Ин боб бо таъкиди ба тахт нишастани Узиё дар синни ҷавонӣ оғоз мешавад. Ӯ таҳти роҳбарии Закарё Худоро меҷӯяд ва дар кӯшишҳои гуногун комёб мешавад (2 Вақоеънома 26:1-5).

Параграфи 2: Қиссаи дар бораи дастовардҳои ҳарбии Узиё равона шудааст. Ӯ лашкари қавӣ барпо карда, фалиштиёнро мағлуб мекунад ва бар якчанд шаҳрҳо назорат мекунад. Шӯҳрати ӯ дуру дароз паҳн мешавад (2 Вақоеънома 26:6-15).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр муваффақияти Узиё боиси ғурур мегардад. Ӯ мағрур мешавад ва кӯшиш мекунад, ки ба маъбад ворид шавад, то бухур сӯзонад, ин амал танҳо барои коҳинон пешбинӣ шудааст. Азариёи коҳин бо ӯ рӯ ба рӯ мешавад, аммо нодида гирифта мешавад (2 Вақоеънома 26:16-20).

Сархати 4: Диққат ба тасвири он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Худо Узиёро ҳамчун ҷазо барои гумони ворид шудан ба маъбад ба бемории махав мезанад. Аз он вақт то маргаш ӯ аз ҷомеа ҷудо мешавад (2 Вақоеънома 26:21-23).

Хулоса, дар боби бисту шашуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва фурӯпошии замони ҳукмронии шоҳ Узиё тасвир шудааст. Таъкид кардани шукуфоие, ки тавассути ҷустуҷӯи Худо ба даст омадааст ва ғалабаҳое, ки тавассути маъракаҳои ҳарбӣ ба даст оварда шудаанд. Гуфта мешавад, ки ғурур дар дохили подшоҳ ба вуҷуд омадааст ва оқибатҳои амали худписандона. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби подшоҳ Узиёро, ки тавассути садоқати аввала ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки таназзули рӯҳонӣ дар натиҷаи ғурур, ки бо доварии илоҳӣ мисол шуда буд, таҷассумгари адолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки муносибати байни ӯҳдадориҳоро ба эҳтиром нишон медиҳад. Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 26:1 Ва тамоми қавми Яҳудо Узиёро, ки шонздаҳсола буд, гирифта, дар хонаи падараш Амасьё подшоҳ карданд.

Мардуми Яҳудо Узиёро дар синни шонздаҳсолагӣ подшоҳӣ карданд, то ки ба ҷои падараш Амасиё нишаст.

1. Худо моро даъват мекунад, ки вақте ки вақти мо расидааст, қадам гузорем

2. Боварӣ ба вақти Худо барои ҷойгир кардани мо дар мансабҳои роҳбарикунанда

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 26:2 Ӯ Элӯтро бино карда, ба Яҳудо баргардонд, пас аз он подшоҳ бо падарони худ хобид.

Узиё, подшоҳи Яҳудо, Элӯтро бино карда, баъд аз маргаш ба Яҳудо баргардонд.

1. Нақшаҳои Худо на ҳамеша бо нақшаҳои мо мувофиқат мекунанд, аммо Ӯ барои мо нақша дорад.

2. Содиқ будани Узиё ба иродаи Худо намунаи он аст, ки мо бояд ҳаёти худро чӣ гуна зиндагӣ кунем.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2 Вақоеънома 26:3 Вақте ки Узиё подшоҳӣ кард, шонздаҳсола буд, ва панҷоҳу ду сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модараш низ Еколиё аз Ерусалим буд.

Узиё 16-сола буд, вақте ки ӯ дар Ерусалим подшоҳӣ кард ва 52 сол подшоҳӣ кард. Модараш Еколиё аз Ерусалим буд.

1. Қудрати роҳбарии ҷавон: Ҳукмронии аввали Узиё дар Ерусалим

2. Қувваи Таъсири Модар: Таъсири Еколия ба Узиё

1. 2 Вақоеънома 26:3

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун, ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2 Вақоеънома 26:4 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, чунон ки падараш Амасьё карда буд.

Узиё аз паи падари худ Амозиё рафт ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. Қудрати намуна: Пайравӣ аз паи падарони мо

2. Зиндагии одил: Аҳамияти иҷрои кори дуруст

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун: ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2 Вақоеънома 26:5 Ва ӯ дар айёми Закарё, ки дар рӯъёҳои Худо фаҳмиш дошт, Худоро меҷуст; ва то даме ки Худовандро меҷуст, Худо ӯро муваффақ гардонд.

Узиё, подшоҳи Яҳудо, ба воситаи рӯъёҳои Закарё Худоро ҷустуҷӯ кард ва то даме ки ӯ дар ҷустуҷӯи Худованд буд, муваффақ шуд.

1. Подошҳои бепоёни ҷустуҷӯи Худо

2. Даъват ба наздикӣ: Ҷустуҷӯи Худованд

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст.

2. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

2 Вақоеънома 26:6 Ва берун рафта, бар зидди фалиштиён ҷанг кард, ва девори Ҷат ва девори Ёбне ва девори Ашдӯдро вайрон кард, ва дар атрофи Ашдӯд ва дар миёни фалиштиён шаҳрҳо бино кард.

Узиё ба муқобили фалиштиён ҷанг кард ва деворҳои Ҷат, Ёбне ва Ашдӯдро вайрон кард, сипас дар атрофи Ашдӯд шаҳрҳо сохт.

1. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷанги далеронаи Узиё бар зидди фалиштиён

2. Қувваи ҷомеа: Сохтмони шаҳрҳо аз ҷониби Узиё

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2 Вақоеънома 26:7 Ва Худо ба ӯ бар зидди фалиштиён ва бар арабиёне ки дар Гурбаал сокин буданд, ва мехунимҳо кӯмак кард.

Худо ба Узиё, подшоҳи Яҳудо, бар зидди фалиштиён, арабҳо ва мехунимҳо кӯмак кард.

1. Худо ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, кӯмак мекунад - 2 Вақоеънома 16:9

2. Қувваи дуо - Филиппиён 4:6-7

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 26:8 Ва аммӯниён ба Узиё ҳадяҳо доданд, ва номи ӯ то даромадан ба Миср паҳн шуд; зеро вай басо кувват гирифт.

Аммониён ба Узиё тӯҳфаҳо доданд, ки ин боиси он гардид, ки номи ӯ ҳатто дар байни мисриён машҳур гашт. Ӯ хеле тавоно буд.

1. Зиндагии бузургвор зиндагӣ кунед, чунон ки Узиё мисол овард.

2. Қудрати обрӯро дарк кунед, зеро инъомҳои Узиё боиси маъруф шудани номи ӯ шуданд.

1. 2 ба Қӯринтиён 10:12 - Зеро ки мо ҷуръат намекунем, ки худро аз шумора ҳисоб кунем ё худро бо баъзеи худ ситоиш кунем, аммо онҳо худро ба худ андоза мекунанд ва худро бо якдигар муқоиса мекунанд, доно нестанд.

2. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан беҳтар аст аз сарвати бузург ва муҳаббати муҳаббат аз нуқра ва тилло.

2 Вақоеънома 26:9 Ва Узиё дар Ерусалим дар назди дарвозаи кунҷӣ ва дари водӣ ва гардиши девор бурҷҳо сохта, онҳоро мустаҳкам кард.

Узиё дар Ерусалим манораҳо сохт, то деворҳои шаҳрро мустаҳкам кунанд.

1. Аҳамияти қувват ва амният дар ҳаёти мо.

2. Сохтани деворҳои имон дар ҳаёти мо.

1. Масалҳо 18:10, "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медаванд ва эмин ҳастанд".

2. Ишаъё 26:1, "Дар он рӯз ин суруд дар замини Яҳудо хонда хоҳад шуд: Мо шаҳри қавӣ дорем; Худо наҷотро деворҳо ва қалъаҳои он месозад."

2 Вақоеънома 26:10 Ва дар биёбон манораҳо бино кард, ва чоҳҳои зиёде кофт, зеро ки ӯ ҳам дар пастӣ ва ҳам дар даштҳо чорвои бисьёре дошт: токдорон ва токдорон дар кӯҳҳо ва дар Кармил; чорводориро дуст медошт.

Узиё дар биёбон манораҳо сохт, чоҳҳои зиёде кофта, бисёр токдорон ва токдоронро дар кӯҳҳо ва дар Кармил ба кор ҷалб кард, зеро ӯ мехост, ки деҳқони муваффақ бошад.

1. Қимати меҳнат - Узиё ба мо нишон медиҳад, ки барои ноил шудан ба ҳадафҳоямон кор кардан ва ташаббус нишон додан муҳим аст.

2. Мевахои мехнат — садокати Узиё ба кораш муваффакият ва нашъунамои калон бахшид.

1. Масалҳо 14:23 - Ҳама меҳнати душвор фоида меорад, аммо танҳо сухан танҳо ба фақр оварда мерасонад.

2. Матто 25:14-30 - Масал дар бораи истеъдодҳо - Исо дар бораи аҳамияти меҳнати сахт ва истифодаи инъомҳо ва қобилиятҳои ба мо додашуда таълим медиҳад.

2 Вақоеънома 26:11 Ва Узиё як лашкари ҷангҷӯёне дошт, ки даста-даста ба ҷанг мерафтанд, мувофиқи шумораи онҳо бо дасти Яиил котиб ва Маасиёи ҳоким, зери дасти Ҳананиё, яке аз капитанҳои подшоҳ.

Узиё лашкаре дошт, ки аз ҷониби Яил котиб, Маасиёи ҳоким ва Ҳананиё, сардори подшоҳ, ташкил карда, фармондеҳӣ мекард.

1. Қуввати имони мо: Омӯзиш аз ҷасорати Узиё

2. Муқаррароти Худо: Намунае аз лашкари Узиё

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2 Вақоеънома 26:12 Шумораи тамоми сарони падарони мардони далер ду ҳазору шашсад нафар буд.

Ин ояти 2 Вақоеънома 26 ба мо мегӯяд, ки дар Аҳди Қадим 2600 нафар «ҷасурони шуҷоъ» буданд.

1. Далерӣ ва шуҷоат: Қаҳрамон будан чӣ лозим аст

2. Артиши Худо: Марди тавонои шуҷоъ будан чӣ маъно дорад

1. Еҳушаъ 1:6-9 - Қавӣ ва далер бошед

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2 Вақоеънома 26:13 Ва дар зери дасти онҳо лашкаре буд, ки сесад ҳазору ҳафт ҳазору панҷсад нафар буд, ки бо қудрати азим меҷангиданд, то ба подшоҳ бар зидди душман кӯмак кунанд.

Узиё, подшоҳи Яҳудо, лашкари 307 500 нафарро ҷамъ кард, то ба ӯ бар зидди душманонаш кӯмак кунад.

1. Худо ба мо қувват мебахшад, ки бо душманонамон мубориза барем.

2. Имони Узиё ба Худо ба ӯ имкон дод, ки бар зидди душманонаш лашкар ҷамъ кунад.

1. Забур 18:2-3 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Хуруҷ 14:14 - Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2 Вақоеънома 26:14 Ва Узиё барои онҳо дар тамоми лашкар сипарҳо, ва найзаҳо, ва кулоҳҳо, ва ганҷҳо, ва камонҳо ва фалаҳо барои сангрезӣ тайёр кард.

Узиё лашкари Яҳудоро барои муҳофизат силоҳ дод.

1. Қувваи омодагӣ - Чӣ гуна доштани нақшаи муваффақият метавонад моро аз ношиносҳои зиндагӣ муҳофизат кунад.

2. Худро бо зиреҳи Худо мусаллаҳ кунед - Муҳимияти омодагии рӯҳонӣ ба ҷанг.

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Дар бар кардани зиреҳи Худо.

2. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои боғайрат ба фоида меорад.

2 Вақоеънома 26:15 Ва дар Ерусалим муҳаррикҳое сохт, ки одамони маккор ихтироъ карда буданд, то дар манораҳо ва қалъаҳо бошанд, то тирҳо ва сангҳои бузург бипарронанд. Ва номи ӯ дар хориҷи дур паҳн шуд; зеро то даме ки тавоно буд, ба ӯ кӯмаки аҷоиб дода шуд.

Узиё, Подшоҳи Яҳудо, бо қудрати худ, ки дар Ерусалим муҳаррикҳои муҳосиракунандаро ихтироъ карда буд, дар ҳама ҷо машҳур буд.

1. Қувваи Узиё - Чӣ гуна қувваи Худо метавонад ба мо барои расидан ба ҳадафҳоямон кӯмак кунад

2. Ихтирои маккоронаи Узиё – Татбиқи эҷодкорӣ дар ҳалли мушкилоти мушкил

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

2. Румиён 8:35-37 - Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё душворӣ ё душворӣ ё таъқибот ё гуруснагӣ ё бараҳнагӣ ё хатар ё шамшер? Чунон ки навишта шудааст: «Ба хотири Ту мо тамоми рӯз ба марг дучор мешавем; моро гусфандони кушташуда хисоб мекунанд. Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2 Вақоеънома 26:16 Аммо, вақте ки ӯ қавӣ шуд, дилаш то ҳалокати худ баланд шуд, зеро ки ӯ бар зидди Худованд Худои худ таҷовуз кард ва ба маъбади Худованд рафт, то дар қурбонгоҳи бухур бухур сӯзонад.

Узиё подшоҳи бузурге буд, аммо чун қавӣ шуд, мағрур шуд ва дар пеши Худо гуноҳ кард ва ба маъбади Худованд даромад, то дар қурбонгоҳи бухур бухур сӯзонад.

1. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меравад - Масалҳо 16:18

2. Хавфи беитоатӣ - 2 Вақоеънома 26:16

1. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Ишаъё 14:12-14 Чӣ гуна ту аз осмон афтодай, эй Люсифер, писари субҳ! Чӣ гуна шумо ба хок афтодаед, эй, эй халқҳоро заъиф кардаед! Зеро ки дар дили худ гуфтай: Ман ба осмон меравам, тахти худро бар ситораҳои Худо боло хоҳам кард; Ман низ бар кӯҳи ҷамоат дар дуртарин канори шимол хоҳам нишаст; Бар болои абрҳо боло шавам, Ҳамчун Ҳаққи Таоло бошам.

2 Вақоеънома 26:17 Ва Азариёи коҳин ва ҳаштод коҳини Худованд, ки мардони далер буданд, аз ақиби ӯ даромаданд.

Узиё, подшоҳи Яҳудо, кӯшиш кард, ки ба маъбади Худованд ворид шавад, то бухур бухур кунад, аммо Азарё ва 80 коҳини дигари Худованд ӯро боздоштанд.

1. Муҳимияти риояи қонуни Худо ҳатто вақте ки он хилофи хоҳишҳои мост.

2. Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо, ҳатто вақте ки онҳо душвор аст.

1. Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест".

2 Вақоеънома 26:18 Ва онҳо ба Узиё подшоҳ муқобилат карда, ба ӯ гуфтанд: «Эй Узиё, ба ту лозим аст, ки барои Худованд бухур сӯзонӣ, балки ба коҳинон,

ки писарони Ҳорун барои сӯзондани бухур тақдис шудаанд; берун шав. аз маъбад; зеро ки ту гуноҳ кардай; ва ин барои ҷалоли ту аз ҷониби Худованд Худо нахоҳад буд.

Узиёро коҳинон барои он сарзаниш карданд, ки кӯшиши дар маъбад сӯзондан бухур карданро дошт, ки ин корро танҳо коҳинони муқаддаси Ҳорун иҷро мекарданд.

1. Мо бояд қудрати Худо ва ҳудуди муқарраркардаи Ӯро эҳтиром кунем.

2. Мо бояд аз маҳдудиятҳои қудрати худ огоҳ бошем ва бидонем, ки кай бояд ақибнишинӣ кунем ва ба қудрати Худо эътимод кунем.

1. 1 Петрус 2:13-14 - Худро ба хотири Худованд ба ҳар як ҳокимияте, ки дар байни одамон таъсис ёфтааст, итоат кунед: хоҳ ба подшоҳ, хоҳ ба унвони ҳокимияти олӣ ва хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби ӯ барои ҷазо додани бадкорон ва неккоронро таъриф кунед.

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Вақоеънома 26:19 Ва Узиё ба ғазаб омад, ва дар даст маҷмаре дошт, то бухур сӯзонад; ва ҳангоме ки вай ба коҳинон хашмгин буд, махав ҳатто дар пешонии ӯ дар пеши коҳинон дар хонаи Худованд, аз паҳлӯ боло баромад. қурбонгоҳи бухур.

Узиё хашмгин шуда, бухуре гирифт, то бухур сӯзонад, вале чун ба коҳинон хашмгин шуд, Худованд ӯро бар пешонии махав гирифтор кард.

1. Хатари мағрурӣ: Итоатии Узиё мағрурӣ

2. Ҳукмронии Худо: Ҳатто дар бевафоии Узиё, Ӯ то ҳол назорат мекунад

1. 2 Вақоеънома 26:19

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2 Вақоеънома 26:20 Ва Азарьёи саркоҳин ва тамоми коҳинон ба ӯ нигоҳ карданд, ва инак, пешонии ӯ махав буд, ва ӯро аз он ҷо берун ронданд; Оре, худаш низ шитофт, ки берун равад, зеро ки Худованд ӯро зада буд.

Азариё, саркоҳин ва ҳамаи дигар коҳинон диданд, ки дар пешонии ӯ махав аст, бинобар ин ӯро маҷбур карданд, ки биравад. Ӯ зуд рафт, зеро ки Худованд ӯро гирифтори беморӣ карда буд.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани интизоми Худо

2. Дидани раҳмати Худо: Дар мусибат қувват ёфтан

1. Айюб 5:17-18 - «Инак, хушбахт аст он кас, ки Худо ӯро ислоҳ мекунад, бинобар ин, ба ҷазои Худои Қодири Мутлақ беэътиноӣ накун: зеро ки Ӯ дард медиҳад ва мебандад: Ӯ захмдор мекунад ва дастҳояшро шифо мебахшад.

2. Ишаъё 1:18-20 - Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд

буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд. Агар хоҳед ва итоаткор бошед, аз неъмати замин хоҳед хӯрд; Аммо агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

2 Вақоеънома 26:21 Ва подшоҳ Узиё то рӯзи маргаш махавӣ буд, ва махавӣ буд, дар хонае сукунат дошт; зеро ки вай аз хонаи Худованд ҷудо шуда буд, ва писараш Йӯтом бар хонаи подшоҳ буд ва бар мардуми ин замин доварӣ мекард.

Узиё, подшоҳи Яҳудо, ба бемории махав гирифтор шуд ва маҷбур шуд, ки дар хонаи алоҳида дуртар аз хонаи Худованд зиндагӣ кунад. Писари ӯ Йӯтом ба ҷои ӯ ҳукмронӣ мекард ва мардуми ин заминро доварӣ мекард.

1. Қувваи фурӯтанӣ дар достони Узиё

2. Чӣ тавр Йӯтом нақши падари худро сарфи назар аз маъюбии Узиё иҷро кард

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

2 Вақоеънома 26:22 Ва боқимондаи аъмоли Узиё, аввал ва охиринро Ишаъёи набӣ, ибни Амоз, навиштааст.

Амалҳои Узиёро Ишаъёи набӣ, писари Омӯз сабт кардааст.

1. Аҳамияти сабти асноди таърихӣ

2. Чӣ тавр бояд зиндагии пуразиш дошта бошад

1. Забур 78: 4-7 - "Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои ҷалоли Худованд ва қудрати Ӯ ва мӯъҷизотеро, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате пайдо кард. ва дар Исроил шариат муқаррар намуд, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносанд ва бархоста, ба фарзандони худ нақл кунанд, то онҳо ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед».

2. 1 Тимотиюс 4:12 - «Бигзор касе туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад».

2 Вақоеънома 26:23 Ва Узиё бо падарони худ хобид, ва ӯро бо падаронаш дар саҳрои қабристоне ки аз они подшоҳон буд, дафн карданд; зеро мегуфтанд: "Ӯ махав аст" ва ба ҷои ӯ писараш Йӯтом подшоҳӣ кард.

Узиё мурд ва дар саҳрои подшоҳон дафн карда шуд. Писараш Йӯтом ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Қудрати мерос: чӣ гуна мо метавонем ба наслҳои оянда таъсир гузорем

2. Ҳаёт ва марги Узиё: Тадқиқот дар ҳолати инсон

1. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. Воиз 12:13-14 - "Анҷоми кор; ҳамааш шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. , хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

2 Вақоеънома боби 27 ҳукмронии Йӯтом, дастовардҳои ӯ ва садоқати ӯ ба Худоро тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани ба тахт нишастани Йӯтом дар синни 25-солагӣ пас аз махави падараш Узиё оғоз мешавад. Ӯ бар Яҳудо ҳукмронӣ мекунад ва бо роҳҳои Худованд пайравӣ мекунад (2 Вақоеънома 27:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя ба дастовардҳои Ҷотам дар таҳкими шаҳрҳо ва дифоъ аз таҳдидҳои беруна тамаркуз мекунад. Ӯ дар минтақаҳои гуногуни Яҳудо манораҳо, деворҳо ва дарвозаҳо месозад (2 Вақоеънома 27:3-4).

Сархати 3-юм: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Йӯтом бомуваффақият бар аммӯниён ғолиб омада, ба онҳо барои се сол андоз ситонд. Ҳукмронии ӯ бо қувват ва шукуфоӣ хос аст (2 Вақоеънома 27:5-6).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Йӯтом дар қудрат меафзояд, зеро ӯ Худоро меҷӯяд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунад. Амалҳои ӯ дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо сабт шудаанд (2 Вақоеънома 27:7).

Хулоса, боби бисту ҳафтуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва дастовардҳои дар давраи ҳукмронии шоҳ Йӯтомро тасвир мекунад. Таъкид кардани садоқат тавассути пайравӣ ба Худо ва дастовардҳое, ки тавассути кӯшишҳои мустаҳкамкунӣ ба даст оварда мешаванд. Зикр кардани ғалабае, ки дар ҷанг ба даст оварда шудааст ва эътирофи адолат ба даст омадааст. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Йӯтомро, ки тавассути садоқат ба Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки шукуфоӣ дар натиҷаи итоаткорӣ, ки бо эътирофи намунаи таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ мебошад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 27:1 Йӯтом бисту панҷсола буд, вақте ки подшоҳӣ кард, ва шонздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Номи модари ӯ низ Ерушо, духтари Содӯқ буд.

Йӯтом 25-сола буд, вақте ки подшоҳӣ кард ва 16 сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард. Модараш Ерушо духтари Содӯқ буд.

1) Қудрати як шахс: Чӣ гуна ҳукмронии Ҷотам намунаи таъсири як шахс аст

2) Насли худованд: насли шоҳии Йӯтом ва чӣ гуна мо метавонем аз паи ӯ пайравӣ кунем

1) Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2) Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2 Вақоеънома 27:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, чунон ки падараш Узиё карда буд, вале ба маъбади Худованд надаромад. Ва мардум ҳанӯз фасод мекарданд.

Йӯтом он чи мувофиқи Худованд дуруст буд, ба амал овард, вале мардум боз ҳам фасод мекарданд.

1. Худовандро бо тамоми дили худ дӯст доред

2. Нерӯи ростқавлӣ ва ростқавлӣ

1. Матто 22:37-38 Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст.

2. Румиён 12:9-10 Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред. Якдигарро бо мехри бародарӣ дуст доред.

2 Вақоеънома 27:3 Ӯ дарвозаи баланди хонаи Худовандро бино кард, ва бар девори Офал бисьёр бино кард.

Йӯтом дарвозаи баланди хонаи Худованд ва девори Офалро бино кард.

1. Таъмини Худо барои мо, вақте ки мо Ӯро эҳтиром мекунем ва хости Ӯро иҷро мекунем (2 Вақоеънома 27:3).

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо дар ҳама ҷабҳаҳои ҳаёти мо (2 Вақоеънома 27:3).

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 58:12 - Халқи ту харобаҳои қадимиро барқарор хоҳад кард ва таҳкурсии қадимиро баланд хоҳад кард; Шуморо Таъмиркунандаи деворҳои шикаста, Баркароркунандаи кӯчаҳо бо манзилҳо хоҳанд гуфт.

2 Вақоеънома 27:4 Ва дар кӯҳҳои Яҳудо шаҳрҳо бино кард, ва дар ҷангалҳо қалъаҳо ва бурҷҳо бино кард.

Ютом дар Яҳудо шаҳрҳо ва қалъаҳо сохт.

1. Вафодории Худо дар барқарорсозӣ ва барқарорсозӣ.

2. Ахамияти барпо намудани тахкурсии мустахкам.

1. Забур 121:3 - Ерусалим ҷойест, ки қабилаҳо, қабилаҳои Худованд боло мераванд.

2. Ирмиё 29:4-7 - Худованди лашкарҳо, Худои Исроил, ба ҳамаи асирандагоне, ки ман аз Ерусалим ба Бобил ба асорат фиристодаам, чунин мегӯяд: хонаҳо

бино кунед ва дар онҳо зиндагӣ кунед; ва боғҳо бунёд кунед ва ҳосили онҳоро бихӯред.

2 Вақоеънома 27:5 Ва бо подшоҳи аммӯниён ҷангида, бар онҳо ғолиб омад. Ва банӣ-Аммӯн дар ҳамон сол ба ӯ сад талант нуқра, ва даҳ ҳазор танга гандум ва даҳ ҳазор тан ҷав доданд. Банӣ-Аммӯн ҳам дар соли дуюм ва ҳам дар соли сеюм ба ӯ ҳамин қадар пардохт карданд.

Йӯтом, подшоҳи Яҳудо, дар ҷанг бар зидди аммӯниён ғолиб омад ва онҳо барои ду ва се сол ба ӯ хироҷ аз нуқра, гандум ва ҷав доданд.

1. Қувваи имон ва пирӯзӣ дар ҷанг

2. Аҳамияти шукргузорӣ ва қурбонӣ

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. 1 Вақоеънома 29:14 - "Аммо ман кистам ва қавми Ман кист, ки мо метавонем ин қадар бо омодагӣ ҳадя кунем? Зеро ҳама чиз аз ҷониби Ту аст, ва мо ба Ту аз они Ту додаем".

2 Вақоеънома 27:6 Ва Йӯтом тавоно шуд, зеро ки роҳҳои худро ба ҳузури Худованд Худои худ тайёр кард.

Йӯтом муваффақ шуд, зеро ӯ бо роҳҳои Худованд пайравӣ мекард.

1. Қувваи омодагӣ дар пайравӣ аз роҳҳои Худо

2. Ҷотам: Намунаи итоат ба Худо

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2 Вақоеънома 27:7 Ва боқимондаи аъмоли Йӯтом, ва тамоми ҷангҳои ӯ ва роҳҳои ӯ, инак, дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо навишта шудааст.

Йӯтом, подшоҳи Яҳудо, барои корҳои ҷангӣ ва роҳҳои худ, ки дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо сабт шудааст, ёдовар мешавад.

1. Худо ба мӯъминон қувват мебахшад - 2 Вақоеънома 32:7-8

2. Бо далерӣ ва имон зиндагӣ кардан - 2 Вақоеънома 32:22-23

1. Румиён 8:37 - Дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 27:8 Вақте ки подшоҳ шудан гирифт, ӯ бисту панҷсола буд, ва шонздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Ютом дар синни 25-солагӣ подшоҳи Яҳудо шуд ва 16 сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

1. Аҳамияти итоаткорӣ: Дарсҳо аз салтанати Йӯтом

2. Собитқадамӣ дар даъвати Худо: Намунаи Ҷотам

1. Такрори Шариат 17:20 - "То ки дили вай аз бародарони худ боло набарояд ва аз ҳукм, ба дасти рост ё чап рӯй нагардонад, то ки рӯзҳои худро дар ҳаёти худ дароз кунад. Малакут, ӯ ва фарзандонаш дар миёни Исроил».

2. Забур 78:72 - "Бинобар ин онҳоро аз рӯи беайбии дили худ ғизо дод ва онҳоро бо маҳорати дастони Худ роҳнамоӣ кард".

2 Вақоеънома 27:9 Ва Йӯтом бо падарони худ хобид, ва ӯро дар шаҳри Довуд дафн карданд; ва писараш Оҳоз ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Ютом, подшоҳи пешинаи Яҳудо, мурд ва дар шаҳри Довуд дафн карда шуд. Ҷонишини ӯ писараш Оҳоз шуд.

1. Ҳукмронии Худо: Ҳатто ҳангоми марг, нақшаҳои Худо иҷро мешаванд

2. Гузаронидани машъал: Ахамияти мероси нек

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Вақте ки ман имони бефоидаеро, ки дар ту ҳаст, ба ёд меорам, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Авниқо сокин буд; ва ман итминон дорам, ки дар ту низ ҳаст.

2 Вақоеънома боби 28 ҳукмронии Оҳоз, шарорати ӯ ва оқибатҳои ба сари Яҳудо аз бутпарастии ӯ омадаро тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо нишон додани ба тахт нишастани Оҳоз дар синни 20-солагӣ оғоз мешавад. Баръакси падараш Йӯтом, ӯ бо роҳҳои Худо пайравӣ намекунад, балки ба бутпарастӣ машғул аст ва корҳои зишт мекунад (2 Вақоеънома 28:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоят ба шикастҳои низомии Аҳоз тамаркуз мекунад. Ба вай Исроил хамла карда, талафоти калон медихад. Бисёр одамон аз Яҳудо асир шуданд ва Ерусалим ба вазъияти вазнин дучор шуд (2 Вақоеънома 28:5–8).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр пайғамбарон аз ҷониби Худо фиристода шудаанд, то Оҳозро аз бадиаш огоҳ кунанд ва ӯро ба тавба ташвиқ кунанд. Аммо, ӯ гӯш карданро рад мекунад ва ба ҷои он аз халқҳои хориҷӣ кӯмак меҷӯяд (2 Вақоеънома 28:9-15).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Оҳоз маъбадро тавассути тағир додани ашёи муқаддаси он ва бастани дарҳои он таҳқир мекунад. Ӯ дар саросари Ерусалим барои бутҳо қурбонгоҳҳо месозанд (2 Вақоеънома 28:16-25).

Сархати 5: Ҳисобот бо нишон додани он, ки чӣ тавр Оҳоз бо сабаби шарорataш дафни шарафнокро қабул накарда мемирад, анҷом меёбад. Писараш Ҳизқиё ба ҷои ӯ подшоҳ мешавад (2 Вақоеънома 28:26-27).

Хулоса, боби бисту ҳаштуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва оқибатҳои дар давраи ҳукмронии шоҳ Оҳозро тасвир мекунад. Таъкид кардани бадӣ, ки тавассути бутпарастӣ ифода ёфтааст ва мағлубиятҳое, ки дар ҷангҳо дучор мешаванд. Зикр кардани огоҳиҳои тавассути паёмбарон ва рад кардани тавба. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Оҳозро, ки тавассути исён бар зидди Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки суқут дар натиҷаи беитоатӣ, ки бо мағлубият нишон дода шудааст, таҷассумгари ҳукми илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ мебошад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 28:1 Оҳоз, вақте ки подшоҳӣ кард, бистсола буд, ва шонздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард, аммо вай он чи дар назари Худованд дуруст буд, мисли падараш Довуд накард.

Оҳоз шонздаҳ сол подшоҳи Ерусалим буд, вале ӯ мисли падараш Довуд ба Худованд итоат накард.

1. Аҳамияти адолат

2. Бо рохи падаронамон

1. Заб 25:4-5 "Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд; роҳҳои Худро ба ман таълим деҳ. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Ман тамоми рӯз интизори Ту ҳастам".

2. 2 Қӯринтиён 5:17-21 "Бинобар ин, агар касе дар Масеҳ бошад, офариниши нав омад: кӯҳна рафт, нав дар ин ҷост! Ҳамаи ин аз ҷониби Худост, ки моро ба воситаи Масеҳ бо Худ мусолиҳа дод ва ба мо ато кард. хизмати мусолиҳа: ки Худо ҷаҳонро дар Масеҳ бо Худ оштӣ медод, на гуноҳҳои одамонро бар зидди онҳо ҳисоб мекард.Ва Ӯ паёми мусолиҳаро ба мо супурд.Бинобар ин мо сафирони Масеҳ ҳастем, гӯё ки Худо ба воситаи даъвати Худ муроҷиат мекард. Мо аз шумо илтимос мекунем: бо Худо мусолиҳа кунед: Худо касеро, ки гуноҳе надошт, барои мо гуноҳ кард, то ки мо дар Ӯ адолати Худо бошем».

2 Вақоеънома 28:2 Зеро ки ӯ бо роҳҳои подшоҳони Исроил рафтор мекард, ва барои Баалҳо пайкарҳои гудохта низ сохт.

Оҳоз, подшоҳи Яҳудо, аз роҳҳои Худованд дур шуд ва ба ҷои он бо роҳҳои подшоҳони Исроил, аз он ҷумла бутпарастии Баалҳо пайравӣ кард.

1. «Хатарҳои бутпарастӣ»

2. "Оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худованд"

1. Хуруҷ 20:3-5 "Шумо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт"

2. Ирмиё 2:11-13 "Халқи Ман ду бадӣ кард: онҳо Маро, чашмаи обҳои ҳаётро тарк карданд, ва барои худ чоҳҳои шикаста, ки обро нигоҳ дошта наметавонанд, кофтаанд".

2 Вақоеънома 28:3 Ва дар водии писари Ҳиннӯм бухур сӯзонд, ва фарзандони худро дар оташ сӯзонд, ба ҳасби корҳои зишти халқҳо, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз ба урфу одатҳои нафратовари халқҳо амал мекард, ба монанди дар водии Ҳинном бухур сӯзондан ва ҳатто фарзандони худро дар оташ қурбонӣ кардан.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Қудрати раҳмати Худо

1. 2 Подшоҳон 16:3 - "Ӯ бо роҳи подшоҳони Исроил роҳ мерафт, ва барои Баалҳо пайкарҳои гудохта низ сохт."

2. Ҳизқиёл 18:32 - "Зеро ки ман аз марги мурдагон хушнуд нестам, мегӯяд Худованд Худо: Пас, рӯй гардонед ва зинда бошед".

2 Вақоеънома 28:4 Ва дар баландиҳо ва кӯҳҳо ва дар зери ҳар дарахти сабз қурбонӣ карда, бухур сӯзонид.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз дар баландиҳо, теппаҳо ва зери дарахтони сабз қурбонӣ карда, бухур сӯзонд.

1. Дар ҳаёти мо аз бутпарастӣ канорагирӣ кунем

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Такрори Шариат 12:1-4 - Инҳо фармонҳо ва қонунҳое мебошанд, ки шумо бояд дар замине, ки Худованд Худои аҷдодонатон ба шумо додааст, то он даме ки дар он замин зиндагӣ мекунед, ба моликияти шумо додааст. Ҳама ҷойҳоеро, ки дар кӯҳҳои баланд, бар теппаҳо ва дар зери ҳар дарахти паҳншуда, ки халқҳоеро, ки шумо тасарруф мекунед, ба худоёни худ парастиш мекунанд, комилан хароб кунед. Қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон кунед, сангҳои муқаддаси онҳоро бишканед ва сутунҳои Ашераро дар оташ сӯзонед; бутҳои худоёни онҳоро бурида, номҳои онҳоро аз он ҷойҳо нест кунед.

2 Вақоеънома 28:5 Бинобар ин Худованд Худои худ ӯро ба дасти подшоҳи Сурия супурд; ва ӯро зада, шумораи зиёди онҳоро асир гирифта, ба Димишқ бурданд. Ва ӯ низ ба дасти подшоҳи Исроил таслим карда шуд, ки вайро бо қатли азиме зад.

Худованд подшоҳи Яҳудо Оҳозро ҷазо дода, ба дасти подшоҳи Сурия супурд, ки вай бисёре аз асиронро ба Димишқ бурд. Он гоҳ подшоҳи Исроил бар Оҳоз куштори бузурге кард.

1. Оқибатҳои нофармонӣ: Омӯзиш аз достони шоҳ Оҳоз

2. Нигоҳ доштани имон: Намунаи шоҳ Оҳоз

1. Ишаъё 7:13 - Бинобар ин худи Худованд ба ту аломате хоҳад дод. Инак, бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид, ва номашро Иммануил хоҳад гузошт.

2. 2 Вақоеънома 16:9 - Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба он сӯ медаванд, то ба онҳое, ки дилашон нисбат ба Ӯ беайб аст, дастгирӣ кунад.

2 Вақоеънома 28:6 Зеро ки Пеқо ибни Ремалиё дар Яҳудо дар як рӯз саду бист ҳазор нафарро кушт, ки ҳама мардони далер буданд; зеро ки онҳо Худованд Худои падарони худро тарк карда буданд.

Пекаҳ 120 000 мардони далерро дар Яҳудо куштанд, зеро онҳо Худованд Худоро тарк карда буданд.

1. Қувваи беитоатӣ: Вақте ки мо Худоро тарк мекунем, чӣ мешавад

2. Оқибатҳои исён: Хароҷоти харобии тарки Худо

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, ва Ӯ ба ӯ марҳамат хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 28:15-18 - Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то ки тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо оварӣ; ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту хоҳанд расид: дар шаҳр лаънат хоҳӣ шуд ва дар саҳро лаънат хоҳӣ шуд.

2 Вақоеънома 28:7 Ва Зикрӣ, ки марди тавонои Эфроим буд, Маасиё писари подшоҳ ва Азриқом ҳокими хона ва Элқоноро, ки дар паҳлӯи подшоҳ буд, кушт.

Зикрӣ, ки аз Эфроим буд, Маасиё, писари подшоҳ ва ду мансабдори дигари дарборро мекушад.

1. Қувваи имон аз Худо қувват мебахшад, то мушкилотро паси сар кунад

2. Оқибати исён, вақте ки исён ба ҳалокат мебарад

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Монанди уқоб бо болҳо бархостанд, Медаванду хаста нашаванд, Роҳ мераванду беҳол намешаванд.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон! зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2 Вақоеънома 28:8 Ва банӣ-Исроил дусад ҳазор занон, писарон ва духтарони бародарони худро ба асирӣ бурданд, ва ғанимати зиёдеро аз онҳо гирифта, ғаниматро ба Сомария бурданд.

Банӣ-Исроил аз бародарони худ 200 000 асир ва ғанимати зиёде аз онҳо, ки ба Сомария оварда шуда буд, гирифтанд.

1. Муҳимияти раҳмдилӣ ва раҳмдилӣ, ҳатто дар лаҳзаҳои мусибат.

2. Оқибатҳои сарфи назар аз фармудаҳои Худо.

1. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб дода, мегӯяд: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед».

2. Такрори Шариат 4:2 - Ба каломе ки ба шумо амр мефармоям, чизе илова накунед ва аз он чизе кам накунед, то ки аҳкоми Худованд Худои худро, ки ба шумо амр мефармоям, риоя кунед.

2 Вақоеънома 28:9 Аммо дар он ҷо пайғамбари Худованд буд, ки Одад ном дошт; ва пеши лашкаре ки ба Сомария омада буд, баромада, ба онҳо гуфт: «Инак, зеро ки Худованд Худои падарони шумо бар Яҳудо хашмгин шуд, онҳоро ба дасти шумо супурд, ва шумо онҳоро дар хашми то осмон куштаед.

Набии Худованд, ки Одад ном дошт, лашкареро, ки ба Сомария омада буд, огоҳ кард, ки Худованд Худо бар Яҳудо хашмгин шуда, онҳоро ба дасти онҳо супурд.

1. Ғазаби Худо: Чӣ гуна бояд ба хашми Худо посух дод

2. Одед: Намунаи тоъат дар баробари мусибат

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Дониёл 3:17-18 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо хизмат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар ин тавр набошад, ба ту маълум бошад, эй подшоҳ, мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард, ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард.

2 Вақоеънома 28:10 Ва акнун шумо ният доред, ки зери дасти банӣ-Яҳудо ва Ерусалим бимонед, то ки барои шумо канизон ва канизонро бигиред; лекин оё бо шумо, ҳатто бо шумо ҳам дар пеши Худованд Худои худ гуноҳ накардаед?

Мардуми Яҳудо ва Ерусалим қариб буд, ки ғулом шаванд, аммо мардум огоҳ карда шуданд, ки онҳо бар зидди Худованд гуноҳ кардаанд.

1. Гуноҳҳои худро дар назди Худо эътироф кардан

2. Оқибатҳои гуноҳ

1. Румиён 3:23-25 Зеро ки ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Яъқуб 4:17 Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои вай гуноҳ аст.

2 Вақоеънома 28:11 Пас, алҳол ба ман гӯш диҳед ва асиронеро, ки аз бародарони худ гирифтаед, боз озод кунед, зеро ки ғазаби шадиди Худованд бар шумост.

Ба мардуми Яҳудо огоҳӣ дода шуда буд, ки асирони худро дар дасти онҳо озод кунанд, вагарна ба ғазаби шадиди Худованд дучор шаванд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - 2 Вақоеънома 28:11

2. Ба огоҳии Худо гӯш диҳед - 2 Вақоеънома 28:11

1. Ирмиё 21:8-10 - Бинобар ин, Худованди лашкарҳо, Худои Исроил чунин мегӯяд; Инак, Ман бар ин шаҳр ва бар ҳамаи шаҳрҳои вай ҳар он бадӣ, ки бар зидди он эълон кардаам, хоҳам овард, зеро ки онҳо гарданҳои худро сахт кардаанд, то ки суханони Маро нашунаванд.

2. Масалҳо 6:16-19 - Аз ин шаш чиз Худованд нафрат дорад: ҳа, ҳафт чиз барои Ӯ зишт аст: Нигоҳи мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, Диле, ки хаёлоти бад мекашад, пойҳо, ки шитобон ба суи фасод, Шоҳиди козиб, ки дурӯғ мегӯяд, ва касе ки дар миёни бародарон фитна мекорад.

2 Вақоеънома 28:12 Он гоҳ баъзе аз сардорони банӣ-Эфроим, Азарьё ибни Юҳанон, Берехиё ибни Машилемот, ва Еҳизқиё ибни Шаллум ва Амос ибни Ҳадлой ба муқобили онҳое ки аз ҷазираи Эфроим омада буданд, бархостанд. ҷанг,

Чор сарвари Эфроимиён ба онҳое, ки аз ҷанг баргашта буданд, муқобилат карданд.

1. Муҳимияти истодагарӣ аз ҳақ

2. Далерии дуруст кардан дар шароити душвор

1. Масалҳо 28:1 "Одил мисли шер далеранд"

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2 Вақоеънома 28:13 Ва ба онҳо гуфт: «Асиронро ба ин ҷо наоваред, зеро ки мо аллакай бар зидди Худованд васваса кардаем, шумо ният доред, ки гуноҳҳои мо ва гуноҳи моро боз ҳам зиёдтар кунед, зеро гуноҳи мо бузург аст, ва дар он ҷо хашму газаби шадиди зидди Исроил мебошад.

Халқи Исроил ба муқобили Худованд ҷиноyти бузурге содир карда буданд ва огоҳ карда шуда буданд, ки асиронро барнагардонанд, зеро ин танҳо ба ҷиноятҳои онҳо афзуда мешавад.

1. Хавфи илова кардани гуноҳҳои мо

2. Оқибатҳои таҷовуз бар зидди Худованд

1. Такрори Шариат 4:15-16 - "Пас, аз худ эҳтиёт шавед, зеро дар рӯзе, ки Худованд дар Ҳӯриб аз миёни оташ ба шумо гуфт, ҳеҷ мисоле надидаед: мабодо худро фосид кунед ва ту сурати кандакорӣ, шабоҳати ҳар сурат, шабоҳати мард ё зан"

2. Забур 19:12-13 - "Кист, ки хатоҳои ӯро дарк кунад? Маро аз айбҳои ниҳонӣ пок деҳ. Бандаи худро низ аз гуноҳҳои ғурур нигоҳ дор; бигзор онҳо бар ман ҳукмронӣ накунанд; он гоҳ росткор хоҳам буд, ва ман аз ҷиноyти бузург бегуноҳ».

2 Вақоеънома 28:14 Ҳамин тавр, мусаллаҳон асирон ва ғаниматро ба пеши мирон ва тамоми ҷамоат гузоштанд.

Пас аз ҷанги бомуваффақият, мардони мусаллаҳ асирон ва ғаниматҳоро ба шоҳзодаҳо ва тамоми ҷамъомад тақдим карданд.

1. Қудрати артиши одил: чӣ гуна бояд барои ростӣ истодагарӣ кард

2. Баракати ваҳдат: Ҳамкорӣ ба хотири як ҳадаф

1. 2 Қӯринтиён 10:4 (Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳост.)

2. Эфсӯсиён 6:11 (Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед муқобили макрҳои иблис истода бошед.)

2 Вақоеънома 28:15 Ва мардоне, ки номашон зикр шуда буд, бархоста, асиронро гирифтанд, ва ғанимат ҳамаи бараҳнаро дар миёни онҳо пӯшиданд, ва онҳоро пӯшонданд, ва пойафзоли онҳоро пӯшида, барои хӯрдан ва нӯшидан доданд. ва онҳоро тадҳин карда, тамоми нотавононро бар хар савор карда, ба Ериҳӯ, шаҳри хурмоҳо, назди бародарони худ бурданд; ва ба Сомария баргаштанд.

Баъзе мардон аз Яҳудо бархоста, бародарони худро аз асорати Сомария наҷот доданд. Онҳоро бо либос, хӯрок ва нӯшокӣ таъмин карданд ва онҳоеро, ки роҳ рафтан надоштанд, савор карда, ба Ериҳӯ, шаҳри хурмоҳо меовардand.

1. Пешниҳоди Худо: Чӣ тавр Худо тавассути халқи худ кор мекунад

2. Қувваи меҳрубонӣ: чӣ гуна ҳамдардӣ метавонад ҳаётро тағир диҳад

1. Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

2. Ишаъё 58:6-7 - Оё ин гуна рӯза нест, ки ман баргузидаам: занҷирҳои беадолатиро кушоям ва риштаҳои юғро кушоям, мазлумонро озод кунам ва ҳар юғро бишканам? Оё ба гуруснагон таом хӯрдан ва саргардони бечораро бо сарпаноҳ таъмин кардан нест?

2 Вақоеънома 28:16 Дар он вақт подшоҳ Оҳоз назди подшоҳони Ашшур фиристод, то ба ӯ кӯмак кунанд.

Подшоҳ Оҳоз дар вақти душворӣ аз подшоҳони Ашшур кӯмак хост.

1. Муҳимияти дархости ёрӣ ҳангоми аз ҳад зиёд.

2. Аз намунаи Оҳоз дарс гирифта, дар назди Худо фурӯтан шавем.

1. Забур 46:1 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

2. Яъқуб 4:10 «Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард».

2 Вақоеънома 28:17 Зеро ки адӯмиён боз омада, Яҳудоро зада, асиронро бурда буданд.

Эдоминиён ба Яҳудо ҳамла карда, асир гирифтанд.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо дар вақти душворӣ.

2. Қувваи намоз ва имон ба Худо.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Вақоеънома 20:12 - "Эй Худои мо, оё Ту бар онҳо доварӣ намекунӣ? Зеро ки мо бар зидди ин лашкари бузурге, ки бар зидди мо меояд, нотавон ҳастем. Намедонем, ки чӣ кор кунем, аммо чашмони мо дар Ту аст.

2 Вақоеънома 28:18 Фалиштиён инчунин ба шаҳрҳои пастзамин ва ҷануби Яҳудо ҳамла карда, Байт-Шемеш ва Аёлӯн ва Ҷедрот ва Шӯчоро бо деҳоти он, ва Тимноро бо деҳоти он, Гимсо забт карда буданд. ва деҳаҳои он, ва дар он ҷо сокин буданд.

Фалиштиён ҳуҷум карда, ба якчанд шаҳрҳо дар замини паст ва ҷануби Яҳудо, аз ҷумла Байт-Шемеш, Аҷалон, Гедерот, Шочо, Тимна, Гимсо ва деҳаҳои дахлдори онҳо ҳамла карданд.

1. Ҳалокати гуноҳ: Дарсҳо аз ҳамлаи фалиштиён ба Яҳудо

2. Ҳукмронии Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2 Вақоеънома 28:19 Зеро ки Худованд Яҳудоро ба хотири Оҳоз, подшоҳи Исроил, паст кард; зеро ки вай Яҳудоро бараҳна кард, ва бар зидди Худованд таҷовуз кард.

Оҳоз, подшоҳи Исроил, Яҳудоро бараҳна кард ва бар зидди Худованд таҷовуз кард, ва дар натиҷа Яҳудо аз ҷониби Худованд фурӯ ғалтид.

1. Ғазаби Худо: Оқибати таҷовуз

2. Ҳукмронии Худо дар ҳама ҳолат

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Ишаъё 5:20 - Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бадӣ мехонанд; ки торикиро ба рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд; ки талхро ба ширин ва ширинро ба талх мегузоранд!

2 Вақоеънома 28:20 Ва Тилгат-Пилнесар, подшоҳи Ашшур, назди ӯ омада, ӯро ғамгин кард, вале қувват надод.

Шоҳи Ашшур Тилгат-Пилнесар подшоҳи Яҳудо Оҳозро ғамгин кард, вале ба ӯ кӯмак накард.

1. Барои кӯмак ба ҷаҳон умед набандед - ба ҷои он ба Худо таваккал кунед.

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи кӯмак аз манбаъҳои дуруст.

1. Ирмиё 17:5–8

2. Масалҳо 3:5–6

2 Вақоеънома 28:21 Зеро ки Оҳоз ҳиссаеро аз хонаи Худованд ва аз хонаи подшоҳ ва мирон гирифта, ба подшоҳи Ашшур дод, вале ӯ ба вай кӯмак накард.

Оҳоз қисматҳои маъбад, подшоҳ ва миронро гирифта, ба подшоҳи Ашшур дод. Бо вуҷуди ин, ин ба ӯ кӯмак накард.

1. Худо ба чизҳои хурд ғамхорӣ мекунад: Тадқиқот оид ба 2 Вақоеънома 28:21

2. Арзиши беитоатӣ: Дарс аз хатои Оҳоз дар 2 Вақоеънома 28:21

1. Малокӣ 3:8-12 - Худо аз мо талаб мекунад, ки даҳякро ба анбор оварем

2. Масалҳо 11:4 - Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, аммо адолат аз марг наҷот медиҳад

2 Вақоеънома 28:22 Ва дар замони тангии худ ӯ боз ҳам бештар зидди Худованд гуноҳ кард: ин подшоҳ Оҳоз аст.

Подшоҳ Оҳоз дар замонҳои душворӣ бар зидди Худованд ҷиноятҳои дигар содир кард.

1. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо дар вақти душворӣ

2. Баракатҳои таваккал ба Худо дар вақти душворӣ

1. Забур 34:17-19 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; Ӯ онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон наҷот медиҳад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ирмиё 17:7-8 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва эътимоди ӯ ба Ӯст. Онҳо мисли дарахте хоҳанд буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯй берун мекунад. Вақте ки гармӣ меояд, наметарсад; баргхои он хамеша сабзанд. Вай дар як соли хушксолӣ ташвише надорад ва хеч гох мева намедихад.

2 Вақоеънома 28:23 Зеро ки ӯ ба худоёни Димишқ, ки ӯро зада буданд, қурбонӣ кард, ва гуфт: «Азбаски худоёни подшоҳони Сурия ба онҳо кӯмак

мекунанд, ман ба онҳо қурбонӣ хоҳам овард, то ки ба ман мадад расонанд». Аммо онҳо харобии ӯ ва тамоми Исроил буданд.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз ба худоёни Димишқ қурбонӣ кард ва боварӣ дошт, ки онҳо ба ӯ кӯмак карда метавонанд, аммо ин боиси харобии ӯ ва тамоми Исроил гардид.

1. Хатари бутпарастӣ - Чӣ гуна эътимод ба худоёни козиб ва ваъдаҳои онҳо метавонад боиси ҳалокат гардад.

2. Бехуда будани умеди бардурӯғ - Фаҳмидани он ки умед ба чизи ботил дар ниҳоят ба мо нафъе намебахшад.

1. Ирмиё 17:5-8 - Худованд чунин мегӯяд: Малъун аст он касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисмро қувваи вай месозад, ва дилаш аз Худованд рӯй мегардонад.

2. Забур 118:8-9 - Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одам. Ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба шоҳон.

2 Вақоеънома 28:24 Ва Оҳоз зарфҳои хонаи Худоро ҷамъ кард, ва зарфҳои хонаи Худоро пора-пора кард, ва дарҳои хонаи Худовандро баст, ва ӯро дар ҳар гӯшаи Хонаи Худо қурбонгоҳҳо сохт. Ерусалим.

Оҳоз зарфҳои хонаи Худоро ҷамъ карда, хароб кард, ва дар ҳар гӯшаи Ерусалим қурбонгоҳҳо сохт.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Ирмиё 7:30-31 - "Зеро ки банӣ-Яҳудо дар назари Ман бадӣ карданд, мегӯяд Худованд: дар хонае ки ба исми Ман хонда мешавад, корҳои зиштии худро гузоштаанд, то онро палид кунанд. Ва онҳо баландиҳои Тӯфет, ки дар водии писари Ҳиннӯм аст, то ки писарон ва духтарони онҳоро дар оташ сӯзонанд, ки ман ба онҳо амр накардаам, ва ба дили ман наомадааст».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, ба марҳамати Худо, аз шумо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки хизмати оқилонаи шумост, пешкаш кунед. Ва ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон: балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи Худо чист, мақбул ва комил аст».

2 Вақоеънома 28:25 Ва дар ҳар як шаҳрҳои Яҳудо баландгоҳҳо сохт, то ки барои худоёни дигар бухур сӯзонанд, ва Худованд Худои падарони худро ба хашм овард.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз барои худоёни дигар бухур месӯзонд ва Худованд Худои падарони худро ба хашм овард.

1. Хатари бутпарастӣ - Чӣ тавр он метавонад боиси хашми Худованд гардад.

2. Қувваи ибодат - Чӣ гуна ибодати ҳақиқӣ ба Худованд шодӣ ва эҳтиром меорад.

1. Такрори Шариат 11:16 - Худро эҳтиёт кунед, ки дили шумо фирефта нашавад, ва шумо рӯй гардонед ва худоёни дигарро ибодат кунед ва онҳоро парастиш кунед;

2. Забур 96:4 - Зеро ки Худованд бузург аст ва сазовори ҳамду сано: Ӯ бояд аз ҳама худоён тарсид.

2 Вақоеънома 28:26 Ва боқимондаи аъмоли ӯ ва тамоми роҳҳои Ӯ, аввал ва охирин, инак, дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил навишта шудааст.

Подшоҳи Яҳудо Оҳоз шонздаҳ сол подшоҳӣ кард ва ба огоҳиҳои анбиё нигоҳ накарда, дар назари Худованд бадӣ кард. Амалҳо ва роҳҳои ӯ дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил навишта шудаанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Таҳқиқот дар бораи шоҳ Оҳоз ва салтанати ӯ

2. Қудрати интихоб: Аз хатогиҳои шоҳ Оҳоз омӯхтан

1. Ишаъё 7:1-17 - Огоҳии Оҳоз аз пайғамбар Ишаъё барои таваккал ба Худованд.

2. 2 Вақоеънома 28:22-26 - Ҳукмронии Оҳоз ва оқибатҳои беитоатии ӯ.

2 Вақоеънома 28:27 Ва Оҳоз бо падарони худ хобид, ва ӯро дар шаҳр, ҳатто дар Ерусалим дафн карданд, аммо ӯро ба қабри подшоҳони Исроил наоварданд, ва писараш Ҳизқиё ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Оҳоз мурд ва дар Ерусалим дафн карда шуд, аммо на бо подшоҳони Исроил. Ҷонишини ӯ писараш Ҳизқиё шуд.

1. Худо барои ҳаёти мо нақша дорад, ҳатто ҳангоми марг.

2. Худо тавассути наслҳо амал мекунад ва иродаи Худро аз як нас ба насл мегузарад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2 Вақоеънома боби 29 ҳукмронии Ҳизқиё ва кӯшишҳои ӯро барои барқарор кардани ибодати Худо дар Яҳудо тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани ба тахт нишастани Ҳизқиё дар синни 25-солагӣ оғоз мешавад. Ӯ фавран барои поксозӣ ва боз кардани маъбад, ки падараш Оҳоз таҳқир карда буд, амал мекунад (2 Вақоеънома 29:1-5).

Сархати 2: Ҳикоя ба дастуроти Ҳизқиё ба коҳинон ва левизодагон нигаронида шудааст. Ӯ онҳоро водор мекунад, ки худро тақдис кунанд, ҳама нопокиҳоро аз маъбад дур созанд ва мувофиқи аҳкоми Худо ибодати дурустро барқарор кунанд (2 Вақоеънома 29:6-11).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр коҳинон кори поксозии худро оғоз мекунанд, дар ҳоле ки навозандагон ба ҳамду сано ва шукргузорӣ омода

мешаванд. Онҳо аз номи тамоми Исроил қурбонӣ карда, барои гуноҳҳои худ омурзиш металабанд (2 Вақоеънома 29:12-19).

Сархати 4: Диққат ба тасвири он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Ҳизқиё тамоми мардумро дар Ерусалим барои анҷумани бузург ҷамъ мекунад. Онҳо иди Фисҳро бо шодии бузург ҷашн мегиранд, қурбониҳо меоранд ва Худоро барои марҳаматаш ҳамду сано мегӯянд (2 Вақоеънома 29:20-36).

Хулоса, боби бисту нӯҳуми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ ва барқарорсозии замони ҳукмронии шоҳ Ҳизқиёро тасвир мекунад. Таъкид кардани адолат тавассути покозии маъбад ва эҳё тавассути барқарор кардани ибодати дуруст ба даст оварда мешавад. Кӯшишҳои покозӣ аз ҷониби коҳинон ва ҷашне, ки дар вақти иди Фисҳ гузаронида мешаванд, ёдовар шавед. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби подшоҳ Ҳизқиёро, ки тавассути садоқат ба Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, барқарорсозӣ дар натиҷаи итоаткорӣ, ки бо эҳё намунаи он аст, таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ ва васиятест, ки муносибатҳои байни эҳтироми Офаридгорро нишон медиҳад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 29:1 Ҳизқиё дар синни бисту панҷсолагӣ подшоҳӣ кард, ва ӯ дар Ерусалим бисту нӯҳ сол подшоҳӣ кард. Ва номи модараш Абиё духтари Закарё буд.

Ҳизқиё дар синни 25-солагӣ подшоҳи Ерусалим шуд ва 29 сол подшоҳӣ кард. Модараш Абиё духтари Закарё буд.

1. Даъват ба итоаткорӣ: Ҳукмронии Ҳизқиё дар Ерусалим

2. Муҳимияти адолат: роҳбарии содиқи Ҳизқиё

1. Румиён 13:1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад; зеро ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он ҳокимиятҳои мавҷуда аз ҷониби Худо муқаррар карда шудаанд.

2. Дониёл 6:4-9 - Пас, подшоҳ фармон дод, ва Дониёлро оварда, ба чоҳи шерҳо партофтанд. Подшоҳ ба Дониёл гуфт: «Худои ту, ки ту ба Ӯ содиқона хизмат мекунӣ, туро наҷот диҳад!

2 Вақоеънома 29:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал овард, мувофиқи он чи падараш Довуд карда буд.

Ҳизқиё аз паи падараш подшоҳ Довуд рафт ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард.

1. Бо пайрахаи падаронамон

2. Иҷрои коре, ки дар назари Худованд дуруст аст

1. Масалҳо 20:7 - Одил, ки дар беайбии Ӯ рафтор мекунад - хушбахтанд фарзандони ӯ баъд аз ӯ!

2. Забур 37:37 - Беайбонро қайд кунед ва одилро бубинед, зеро оянда барои одами осоишта вуҷуд дорад.

2 Вақоеънома 29:3 Ӯ дар соли якуми подшоҳии худ, дар моҳи аввал, дарҳои хонаи Худовандро кушода, онҳоро таъмир кард.

Подшоҳ Ҳизқиё дарҳои хонаи Худовандро кушода, дар соли аввали ҳукмронии худ онҳоро таъмир кард.

1. Қувваи барқарорсозӣ: Чӣ тавр итоаткории Ҳизқиё боиси таҷдиди маъбад гардид

2. Роҳбарии содиқ: Чӣ тавр роҳбарии Ҳизқиё ӯҳдадории худро ба Худованд намунавӣ кард

1. 2 Вақоеънома 29:3

2. Аъмол 3:19-21 - Пас тавба кунед ва ба Худо рӯй оваред, то гуноҳҳои шумо маҳв гардад, то замонҳои тароватбахшӣ аз ҷониби Худованд биёяд.

2 Вақоеънома 29:4 Ва коҳинон ва левизодагонро оварда, дар кӯчаи шарқӣ ҷамъ кард,

Подшоҳ Ҳизқиё коҳинон ва левизодагонро дар кӯчаи шарқии Ерусалим ҷамъ кард.

1. "Зиндагии ҳаёти бахшида ба Худо"

2. «Қувваи ягонагӣ дар калисо»

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, рафтор кунед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ.

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем. Зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст.

2 Вақоеънома 29:5 Ва ба онҳо гуфт: «Маро бишнавед, эй левизодагон, акнун худро тақдис кунед, ва хонаи Худованд Худои падарони худро тақдис кунед, ва палидиро аз макони муқаддас берун кунед.

Ба левизодагон амр дода шуд, ки худро ва хонаи Худованд Худои падарони худро тақдис кунанд, ва тамоми ифлосиро аз ҷои муқаддас дур кунанд.

1. Фармони муқаддас будан: Даъват барои ҷудо шудан аз гуноҳ ва пайравӣ ба муқаддасот

2. Масъулияти аҳли Худо дар нигоҳубини хонааш

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чӣ тавре ки Даъват кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Хуруҷ 29:44 - Ва ман хаймаи ҷомеъ ва қурбонгоҳро тақдис хоҳам кард: Ҳорун ва писарони ӯро низ тақдис хоҳам кард, то ки ба ман дар вазифаи коҳин хизмат кунанд.

2 Вақоеънома 29:6 Зеро ки падарони мо хиёнат карда, он чи дар назари Худованд Худои мо бад буд, ба амал оварданд, ва Ӯро тарк карданд, ва рӯйи худро аз маскани Худованд гардониданд, ва пушт карданд.

Банӣ-Исроил дар пеши Худованд гуноҳ карда буданд, ки Ӯро тарк карда, ба Ӯ саҷда карданро рад карданд.

1. Муҳаббат ва омурзиши Худо бечунучаро аст

2. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ирмиё 2:19 - Бадӣ туро ҷазо хоҳад дод, ва осиятат туро мазаммат хоҳад кард. Бидон ва бубин, ки тарк кардани Худованд Худои худ бароят бад ва талх аст; Тарси Ман дар шумо нест, мегӯяд Худованд Худои лашкарҳо.

2 Вақоеънома 29:7 Ва дарҳои айвонро бастанд, ва чароғҳоро хомӯш карданд, ва дар қудс барои Худои Исроил бухур на сӯзонданд ва қурбониҳои сӯхтанӣ наоварданд.

Мардуми Яҳудо дар маъбад ибодати Худоро фаромӯш карда, бухур насузонанд, қурбонӣ намеоваранд ва ҳатто чароғҳоро намегиранд.

1. «Арзиши тарки ибодат»

2. «Арзиши ибодати оташин».

1. Ибриён 12:28 - Аз ин рӯ, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки онро такон додан ғайриимкон аст, биёед шукргузор бошем ва Худоро ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарс ибодат кунем.

2. Забур 95:6 - Биё, дар саҷда саҷда кунем, дар пеши Худованди Офаридгори худ зону шавем.

2 Вақоеънома 29:8 Бинобар ин ғазаби Худованд бар Яҳудо ва Ерусалим омад, ва Ӯ онҳоро ба изтироб, ба ҳайрат ва фитна супорид, чунон ки шумо бо чашмони худ мебинед.

Худованд ба Яҳудо ва Ерусалим хашмгин шуда, онҳоро бо изтироб, ҳайрат ва фишурда ҷазо дод.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Намунае аз 2 Вақоеънома

1. Ибриён 10:31 - Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст.

2. Ирмиё 29:13 - Ва шумо Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ кунед.

2 Вақоеънома 29:9 Зеро ки инак, падарони мо аз шамшер кушта шудаанд, ва писарону духтарони мо ва занони мо барои ин асирӣ шудаанд.

Мардуми Яҳудо аз марги падаронашон ва асир шудани фарзандон, занҳо ва дигар аъзоёни оилаашон изҳори таассуф мекунанд.

1. Дар лаҳзаҳои ғамгинӣ мо ҳамеша метавонем аз раҳм ва раҳмати Худо тасаллӣ пайдо кунем.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ қурбониҳоеро, ки падаронамон карда буданд ва азобу машаққате, ки оилаамон кашидаанд, фаромӯш накунем.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2 Вақоеънома 29:10 Ҳоло дар дили ман он аст, ки бо Худованд Худои Исроил аҳд бандам, то ки ғазаби шадиди Ӯ аз мо дур шавад.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё мекӯшад, ки бо Худо аҳд бибандад, то ки ғазаби Ӯро гардонад.

1. Уҳдадории Ҳизқиё барои бастани аҳд бо Худо

2. Бозгардонидани ғазаби шадиди Худо тавассути аҳд

1. Такрори Шариат 29: 14-15 - "Ман на танҳо бо шумо ин аҳд ва ин қасамро мебандам; балки бо касе ки имрӯз дар ин ҷо ба ҳузури Худованд Худои мо бо мо истодааст, ва инчунин бо касе ки дар ин ҷо бо мо нест рӯз:"

2. Забур 130:3-4 - "Агар Ту, эй Худованд, ба гуноҳҳо ишора кунӣ, эй Худованд, кӣ истодагарӣ мекунад? Аммо омурзиш бо Ту ҳаст, то ки ту битарсӣ".

2 Вақоеънома 29:11 Эй писарони ман, алҳол бепарво набошед, зеро ки Худованд шуморо баргузидааст, то ки дар ҳузури Ӯ истода, ба Ӯ хизмат кунед, ва ба Ӯ хизмат кунед ва бухур сӯзонед.

Худованд писарони подшоҳ Ҳизқиёро интихоб кардааст, то ки ба ҳузури Ӯ истода, ба Ӯ хизмат кунанд ва ба воситаи бухур сӯзонанд.

1. Бо садоқат ва фурӯтанӣ ба Худованд хизмат кардан.

2. Муҳимияти тоату эҳтиром ба Худованд.

1. Матто 5:3-12 - Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин ибодати рӯҳонии шумост.

2 Вақоеънома 29:12 Ва левизодагон бархостанд: Маҳат ибни Амасой ва Юил ибни Азарьё, аз банӣ-қаҳотиён, ва аз писарони Мерорӣ, Киш ибни Абдӣ ва Азариё ибни Ёҳалолил. ва аз ҷершониён; Юаҳ ибни Зиммо ва Адан ибни Юаҳ:

Левизодагон бо сарварии Маҳат, Юил, Киш, Азариё, Юаҳ ва Адан бархостанд.

1. «Қудрати ягонагӣ: Намунаи левизодагон»

2. "Қувваи роҳбарӣ: пайравӣ ба намунаи левизодагон"

1. Филиппиён 2:2 - «шодияти маро пурра кунед, ки аз як ақл, як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан»

2. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард; "

2 Вақоеънома 29:13 Ва аз писарони Элисофон; Шимрӣ ва Йиил; ва аз банӣ-Асоф; Закариё ва Маттониё:

Ин порча писарони Элизафон, Шимри ва Яиил ва писарони Ософ, Закарё ва Маттониёро тасвир мекунад.

1. Чӣ тавр Худо онҳоеро, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд, баракат медиҳад: омӯзиши Элизафон, Шимрӣ, Яил, Асаф, Закарё ва Маттониё

2. Бо шодӣ ба Худо хизмат кардан: Аз ҳаёти Элизафон, Шимрӣ, Яил, Асаф, Закарё ва Маттониё омӯхтан

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашад ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфид аст, то ки марди Худо комил ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад.

2 Вақоеънома 29:14 Ва аз писарони Ҳемон; Еҳиил ва Шимъӣ: ва аз писарони Едутун; Шамаё ва Узиил.

Дар ин порча чор левизода аз писарони Ҳемон, Еҳиил, Шимай, Шамаё ва Узиил ва писарони Едутун зикр шудааст.

1. Аҳамияти итоат ба даъвати Худо.

2. Зиндагӣ бо бахшидани худ ба Худованд.

1. 1 Вақоеънома 25:1–8

2. Румиён 12:1-2

2 Вақоеънома 29:15 Ва онҳо бародарони худро ҷамъ карда, худро тақдис карданд ва мувофиқи амри подшоҳ, мувофиқи суханони Худованд омаданд, то хонаи Худовандро пок кунанд.

Қавми Яҳудо ҷамъ шуда, ба амри подшоҳ амал карданд, ки хонаи Худовандро мувофиқи суханони Худованд пок созанд.

1. Каломи Худо роҳнамои мост: Чӣ тавр итоат кардан ба Каломи Худо баракат меорад

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна ҳамкорӣ барои як ҳадафи умумӣ имони моро мустаҳкам мекунад

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Эфсӯсиён 4:3-6 - Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2 Вақоеънома 29:16 Ва коҳинон ба даруни хонаи Худованд даромаданд, то онро пок кунанд, ва тамоми нопокиеро, ки дар маъбади Худованд ёфта буданд, ба ҳавлии хонаи Худованд баровардand. Ва левизодагон онро гирифтанд, то ки ба дарёи Қидрӯн баранд.

Коҳинон ва левизодагон қисми даруни хонаи Худовандро пок карданд ва тамоми нопокиҳоро ҷамъ карда, берун аз дарёи Қидрӯн бурданд.

1. Қувваи вафодорӣ - коҳинон ва левизодагон садоқати худро ба Худо бо тоза кардани қисми даруни хонаи Худованд ва нест кардани нопокиҳои дар он ҷо пайдошударо нишон доданд.

2. Қувваи итоаткорӣ - коҳинон ва левизодагон аҳкоми Худоро риоя карданд ва садоқатмандии худро бо иҷрои иродаи Худованд нишон доданд.

1. Такрори Шариат 23:14 Зеро ки Худованд Худои ту дар миёни ӯрдуи ту қадам мезанад, то ки туро наҷот диҳад ва душманонатро пеши ту таслим кунад; бинобар ин ӯрдуи шумо муқаддас хоҳад буд, то ки дар шумо ҳеҷ чизи нопок набинад ва аз шумо рӯй гардонад.

2. Забур 51:7 Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд: маро бишӯ, ва аз барф сафедтар хоҳам шуд.

2 Вақоеънома 29:17 Ва онҳо дар рӯзи якуми моҳи якум ба тақдис сар карданд, ва дар рӯзи ҳаштуми моҳ ба равоқи Худованд омаданд, ва хонаи Худовандро дар ҳашт рӯз тақдис карданд; ва дар рӯзи шонздаҳуми моҳи аввал ба охир расиданд.

Коҳинон дар рӯзи якуми моҳи аввал ба муқаддассозии хонаи Худованд шурӯъ карданд ва онро дар ҳашт рӯз анҷом доданд ва дар рӯзи шонздаҳум ба анҷом расониданд.

1. Қувваи хидмати содиқона - Чӣ гуна коҳинон худро ба кори муқаддас бахшиданд ва онро дар ҳашт рӯз анҷом доданд.

2. Муҳимияти саривақтӣ - Чӣ гуна коҳинон барои муқаддас кардани хонаи Худованд ба ҷадвали қатъӣ риоя мекарданд.

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Вақоеънома 29:18 Он гоҳ онҳо назди Ҳизқиёи подшоҳ даромада, гуфтанд: «Мо тамоми хонаи Худованд ва қурбонгоҳи қурбонии сӯхтаниро бо тамоми зарфҳои он, ва суфраи нонпазӣ ва тамоми зарфҳои онро пок кардем. .

Коҳинон ва левизодагон хонаи Худованд, қурбонгоҳи қурбонии сӯхтанӣ, тамоми зарфҳо, ва суфраи нон ва зарфҳои онро пок карданд.

1. Хонаи Худо сазовори ғамхорӣ ва эҳтиром аст

2. Тарбияи қалби шукрона ва тоъат

1. Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Бар ин ду аҳком тамоми Таврот ва пайғамбарон овезон аст.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо кунед.

2 Вақоеънома 29:19 Ва ҳамаи зарфҳоро, ки подшоҳ Оҳоз дар замони салтанати худ дар гуноҳи худ партофта буд, мо тайёр карда, тақдис кардем, ва инак, онҳо дар пеши қурбонгоҳи Худованд ҳастанд.

Подшоҳ Оҳоз дар гуноҳи худ ашёро партофта партофт, аммо онҳо тайёр ва муқаддас карда шуда, пеши қурбонгоҳи Худованд гузошта шуданд.

1. Худо бахшояндаву меҳрубон аст, новобаста аз гуноҳҳои мо.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки хатоҳои худро ислоҳ кунем ва ба сӯи Худо тавба кунем.

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Эфсӯсиён 4:32 - Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2 Вақоеънома 29:20 Ва подшоҳ Ҳизқиё барвақт бархоста, сардорони шаҳрро ҷамъ карда, ба хонаи Худованд баромад.

Подшоҳ Ҳизқиё сардорони шаҳрро ҷамъ карда, ба хонаи Худованд баромад.

1. Аҳамияти ҷамъ омадан ва ҷустани Худо дар як ҷомеа.

2. Намунаи садоқати шоҳ Ҳизқиё ба Худованд.

1. Ибриён 10:25 - Аз вохӯрӣ беэътиноӣ накунед, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кунед ва бештар аз он ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

2. Забур 122: 1 - Вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: «Биёед, ба хонаи Худованд биравем».

2 Вақоеънома 29:21 Ва ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор ва ҳафт барра ва ҳафт нарбуз барои қурбонии гуноҳ барои салтанат ва маъбад ва Яҳудо оварданд. Ва ба

коҳинон ба писарони Ҳорун амр фармуд, ки онҳоро бар қурбонгоҳи Худованд қурбонӣ кунанд.

Шоҳи Яҳудо Ҳизқиё ба коҳинон амр фармуд, ки ҳафт гов, ҳафт қӯчқор, ҳафт барра ва ҳафт бузро ҳамчун қурбонии гуноҳ барои салтанат, маъбад ва барои Яҳудо тақдим кунанд.

1. Қувваи қурбонӣ: чӣ гуна қурбонии подшоҳ Ҳизқиё аз ҳафт гов, қӯчқор, барра ва буз садоқати ӯро ба Худо нишон дод

2. Арзиши итоаткорӣ: аҳамияти қурбонии гуноҳи Ҳизқиё барои Салтанат, маъбад ва барои Яҳудо

1. Ибриён 10:1-18 - Нависандаи китоби Ибриён ба системаи қурбонии Аҳди Қадим такя мекунад, то қурбонии олии Исои Масеҳро шарҳ диҳад.

2. Ибодат 8:1-13 - Худованд ба Мусо амр дод, ки Ҳорун ва писаронашро ба ҳайси коҳинон тақдис кунад ва ҳафт гов, ҳафт қӯчқор, ҳафт барра ва ҳафт нарбузро ҳамчун қурбонии гуноҳ тақдим кунад.

2 Вақоеънома 29:22 Ва говҳоро куштанд, ва коҳинон хуни онро гирифта, бар қурбонгоҳ мепошиданд; ҳамчунин, вақте ки қӯчқорҳоро куштанд, хунро бар қурбонгоҳ мепошиданд; барраҳоро низ куштанд, ва хунро ба қурбонгоҳ пошид.

Коҳинони маъбади Худованд дар Ерусалим говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳоро кушта, хуни онҳоро бар қурбонгоҳ мепошиданд.

1. Қувваи қурбонӣ: Фаҳмидани аҳамияти ато кардан ба Худо

2. Худро ба Худо тақдим кардан: Чӣ тавр ҳаёти худро бо садоқат ва садоқат зиндагӣ кардан мумкин аст

1. Ибриён 10:19-20 Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, азбаски мо боварии комил дорем, ки ба қудсҳои муқаддас бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки ба воситаи парда, яъне бадани Ӯ барои мо кушода шуд, дохил шавем».

2. Ибодат 8:24 "Ва барзагови қурбонии гуноҳро оварад; ва Ҳорун ва писаронаш дастҳои худро бар сари гови қурбонии гуноҳ гузоштанд..."

2 Вақоеънома 29:23 Ва бузҳоро барои қурбонии гуноҳ ба ҳузури подшоҳ ва ҷамоат бурданд; ва дастҳои худро бар онҳо гузоштанд:

Мардум бузҳоро барои қурбонии гуноҳ ба ҳузури подшоҳ ва ҷамоат оварданд, ва ҷамоат дастҳои худро бар онҳо гузоштанд.

1. Қудрати гузоштани дастҳо

2. Муҳимияти каффорат

1. Ибриён 11:4 - Бо имон Ҳобил ба Худо қурбонии олиҷанобтар аз Қобилро пешкаш кард, ки ба воситаи он ӯ шаҳодат дод, ки ӯ одил аст, Худо бар инъомҳояш шаҳодат медиҳад; ва ба воситаи он, ки мурдааст, то ҳол сухан меронад.

2. Ишаъё 53:11 - Ӯ меҳнати ҷони Худро дида, сер мешавад. Бандаи одил Ман бо дониши худ бисьёр касонро сафед хоҳад кард, зеро ки гуноҳҳои онҳоро ба дӯш хоҳад гирифт.

2 Вақоеънома 29:24 Ва коҳинон онҳоро куштанд, ва бо хуни онҳо бар қурбонгоҳ мусолиҳа карданд, то ки тамоми Исроилро кафорат кунад, зеро подшоҳ амр фармуд, ки қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ барои тамоми Исроил оварда шавад.

Коҳинон тамоми Исроилро мусолиҳа карда, ҳайвонҳоро забҳ намуда, онҳоро қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳ дар қурбонгоҳ мегардонданд, мувофиқи фармони подшоҳ.

1. Қувваи қурбонии қурбонӣ

2. Кафолат ва оштӣ дар Аҳди Қадим

1. Ибодат 4:35 - "Вай тамоми чарбуи онро хоҳад гирифт, чунон ки чарбуи барра аз қурбонии қурбонии саломатӣ гирифта мешавад; ва коҳин онҳоро бар қурбонгоҳ бар тибқи қурбониҳои оташин сӯзонд. ба Худованд».

2. Ишаъё 53:10 - "Аммо ба Худованд писанд омад, ки вайро кӯфта, ӯро ғамгин кард: вақте ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ мекунӣ, вай насли худро хоҳад дид, вай рӯзҳои худро дароз хоҳад кард, ва лаззат Худованд дар дасти Ӯ комёб хоҳад шуд».

2 Вақоеънома 29:25 Ва левизодагонро дар хонаи Худованд бо санҷҳо, бо забурҳо ва барфаҳо мувофиқи амри Довуд ва Ҷод, ки бинандаи подшоҳ ва Нотони набӣ буд, гузошт; зеро ки ҳукм чунин буд аз Худованд ба воситаи анбиёи худ.

Подшоҳ Ҳизқиё левизодагонро дар хонаи Худованд бар тибқи амри Довуд, Ҷод, бинандаи подшоҳ ва Нотони набӣ, чунон ки Худованд ва анбиёи Ӯ фармуда буд, гузошт.

1. Итоати аҳкоми Худо: Намунаи Ҳизқиё

2. Паёмбарони мӯъмини Худо: зарурати тоат

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Итоат кардан ба аҳкоми Худо барои баҳра бурдан аз баракатҳои Ӯ

2. Еҳушаъ 1:8 - Мулоҳиза дар бораи Каломи Худо барои итоат кардан ба аҳкоми Ӯ

2 Вақоеънома 29:26 Ва левизодагон бо асбобҳои Довуд ва коҳинон бо карнайҳо истоданд.

Левизодагон бо асбобҳои мусиқӣ ва коҳинон бо карнайҳо истода, подшоҳ Довудро эҳтиром мекарданд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили Подшоҳии Худо бо мусиқӣ ва суруд

2. Қудрати ваҳдат: Чӣ гуна мусиқӣ моро ба Худо наздик мекунад

1. Забур 98:4-5 Аз шодӣ ба Худованд нидо кунед, эй тамоми замин; ба суруди шодмонӣ баромад кунед ва ситоиш кунед! Ҳамду сано хонед Худовандро бо лира, бо наво ва наво!

2. Забур 150:3-4 Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва арфа ҳамду сано хонед! Ӯро бо даф ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо тор ва қубур ҳамду сано хонед!

2 Вақоеънома 29:27 Ва Ҳизқиё амр фармуд, ки қурбонии сӯхтаниро бар қурбонгоҳ пешкаш кунад. Ва ҳангоме ки қурбонии сӯхтанӣ сар шуд, суруди Худованд низ бо карнайҳо ва асбобҳое сар шуд, ки Довуд подшоҳи Исроил таъин кардааст.

Ҳизқиё амр фармуд, ки дар қурбонгоҳ қурбонии сӯхтанӣ оварад ва суруди Худованд бо карнайҳо ва асбобҳои аз ҷониби Довуд, подшоҳи Исроил таъиншуда ҳамроҳӣ мекард.

1. Муҳаббат ва садоқати Худо дар ибодати халқаш

2. Нерӯи ситоиш ва парастиш дар зиндагии муъмин

1. Забур 100:4-5 - "Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ӯро шукр гӯед; исми Ӯро муборак гӯед! Зеро ки Худованд некӯст; Муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст, ва садоқати Ӯ ба наслҳо. "

2. Забур 150:3-5 - «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва барфа ҳамду сано гӯед! Ӯро бо даф ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо торҳо ва найҳо ҳамду сано гӯед! Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд!»

2 Вақоеънома 29:28 Ва тамоми ҷамоат саҷда мекарданд, ва сарояндагон месуруд, ва карнайнавозон навохтанд, ва ҳамаи ин то анҷоми қурбонии сӯхтанӣ идома ёфт.

Ҷамоат то ба охир расидани қурбонии сӯхтанӣ саҷда мекард, суруд мехонданд ва карнай менавохтанд.

1. Ибодат бояд посухи доимӣ ва шодмонӣ ба Худо бошад.

2. Муҳимияти қурбонии тамоми худамонро ба Худо.

1. Румиён 12:1-2 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 95:6 Биё, саҷда кунем, дар пеши Худованди Офаридгори худ зону шавем;

2 Вақоеънома 29:29 Ва ҳангоме ки онҳо қурбониро ба анҷом расониданд, подшоҳ ва ҳамаи онҳое ки бо ӯ буданд, саҷда карда, саҷда карданд.

Подшоҳ Ҳизқиё ва халқе ки бо ӯ ҳозир буданд, барои Худо қурбонӣ меоварданд ва сипас саҷда карда, ба Ӯ саҷда мекарданд.

1. Мо бояд дар ҳама ҷанбаҳои ҳаёти худ Худоро дар ҷои аввал гузорем.

2. Эҳтиром ба Худо як ҷузъи муҳими ибодат аст.

1. Забур 95:6-7 - "Биёед, саҷда кунем ва саҷда кунем; ба ҳузури Худованд, Офаридгори мо, зону хам кунем! Зеро ки Ӯ Худои мост, ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ ҳастем, ва гӯсфандони Ӯ ҳастем. даст."

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2 Вақоеънома 29:30 Ва подшоҳ Ҳизқиё ва мирон ба левизодагон фармуданд, ки бо суханони Довуд ваОсофи бинокор Худовандро ҳамду сано хонанд. Ва бо шодӣ ҳамду сано хонданд, ва сар хам карда, саҷда мекарданд.

Подшоҳ Ҳизқиё ва раисон ба левизодагон фармуданд, ки Худовандро ҳамду сано хонанд, ва онҳо бо шодӣ суруд хонда, саҷда карданд.

1. Ибодати шодмонӣ: Оғози шодӣ дар ҳамду санои худ

2. Қудрати таслим: Чӣ гуна сари таъзим кардан садоқати моро ошкор мекунад

1. Забур 95:6-7 - Эй биё, биёед саҷда кунем ва саҷда кунем; биёед дар пеши Худованд, ки Офаридгори мост, зону задаем! Зеро ки Ӯ Худои мост, ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем.

2. Эфсӯсиён 5:18-20 - Ва аз шароб масти нашавед, ки дар он пошхӯрӣ аст; балки аз Рӯҳ пур шавед, ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба ҷо оваред ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед, аз тарси Худо ба якдигар.

2 Вақоеънома 29:31 Ва Ҳизқиё ҷавоб дода, гуфт: «Акнун шумо худро ба Худованд тақдис кардаед, наздик омада, ба хонаи Худованд қурбониҳо ва ҳадияҳо биёред». Ва ҷамоат қурбониҳо ва ҳадияҳо меоварданд; ва ҳар ки аз қурбониҳои сӯхтании дил озод буданд.

Ҳизқиё мардумро даъват мекунад, ки худро ба Худованд бахшанд ва ба хонаи Худованд қурбониҳо ва шукргузорӣ биёранд. Мардум бо қурбониҳо ва ҳадияҳои шукрона, бо қурбониҳои сӯхтанӣ аз дили озод ҷавоб доданд.

1. Қудрати адолат: Чӣ тавр бахшидан ба Худо метавонад қувват ва баракат оварад

2. Қалби шукрона: неъмати қурбонии шукр ба Худо

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад? Ӯ танҳо талаб мекунад, ки шумо аз Худованд Худои худ битарсед ва тавре зиндагӣ кунед, ки ба Ӯ писанд ояд, ва Ӯро дӯст доред ва бо тамоми ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед. Ва шумо бояд ҳамеша ба аҳком ва фармонҳои Худованд итоат кунед, ки ман имрӯз ба шумо барои манфиати худ медиҳам.

2 Вақоеънома 29:32 Ва шумораи қурбониҳои сӯхтанӣ, ки ҷамоат оварда буданд, шасту даҳ нарговон, сад қӯчқор ва дусад барра буд; ҳамаи инҳо барои қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд буданд.

Ҷамоат 70 сар гов, 100 қӯчқор ва 200 баррaро ҳамчун қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд оварданд.

1. Қудрати саховатмандӣ - Чӣ гуна қурбонӣ кардан ба Худо метавонад имони моро нишон диҳад ва номи Ӯро ҷалол диҳад.

2. Ибодати ҳақиқӣ - чӣ гуна ба назар мерасад, ки қурбонии ҳамду сано ба Худо барои некӣ ва раҳмати Ӯст.

1. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду саноро ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед: зеро ки бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Филиппиён 4:18 - "Аммо ман ҳама чизро дорам ва фаровонам: ман сер шудам, зеро он чи аз Эпафродитус фиристода шуда буд, бӯи бӯи хуш, қурбонии мақбул ва писандидаи Худоро гирифтаам".

2 Вақоеънома 29:33 Ва чизҳои муқаддас шашсад гов ва се ҳазор гӯсфанд буданд.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё барои маросими динӣ 6сад гов ва 3 ҳазор гӯсфанд ҷудо кард.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр додан шодӣ меорад

2. Муҳимияти бахшидан: Нигоҳе ба ӯҳдадории Ҳизқиё ба Худованд

1. Луқо 12:33-34: "Моли худро бифурӯшед ва ба мискинон бидиҳед. Худро бо халтаҳои пулӣ таъмин кунед, ки пир нашаванд, бо ганҷе дар осмон, ки аз байн намеравад, ки дар он ҷо дузд намеояд ва ҳеҷ куя нобуд намекунад. Дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7: «Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2 Вақоеънома 29:34 Аммо коҳинон хеле кам буданд, ба тавре ки онҳо тамоми қурбониҳои сӯхтаниро пӯст карда натавонистанд; бинобар ин бародаронашон левизодагон ба онҳо кӯмак карданд, то ба охир расидани кор ва то даме ки коҳинон худро муқаддас накунанд, барои левизодагон аз коҳинон ростқавлтар буданд, ки худро муқаддас гардонанд.

Коҳинон барои иҷрои вазифаи пашми қурбонии сӯхтанӣ одамони кофӣ надоштанд, бинобар ин левизодагон ба онҳо кӯмак карданд, то даме ки худро муқаддас кунанд.

1. Муҳимияти доштани дили пок барои хизмат дар Малакути Худо.

2. Якҷоя кор кардан барои ҷалоли Худо.

1. 2 ба Қӯринтиён 6:14-16 Бо беимонон юғи нобаробар нашавед. Зеро ки адолат бо шарорат чӣ шарикӣ дорад? Ё равшанӣ бо зулмот чӣ шарикӣ дорад?

2. Филиппиён 2:3-4 Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

2 Вақоеънома 29:35 Ва қурбониҳои сӯхтанӣ бо чарбуи қурбониҳои саломатӣ ва ҳадияҳои нӯшокӣ барои ҳар қурбонии сӯхтанӣ фаровон буд. Ҳамин тавр хизмати хонаи Худованд ба тартиб оварда шуд.

Хизмати хонаи Худованд бо қурбониҳои фаровони сӯхтанӣ ва чарбуи қурбониҳои саломатӣ, инчунин ҳадияҳои нӯшокӣ барои ҳар як қурбонии сӯхтанӣ тартиб дода шуд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худованд

2. Зарурати садақа ба хонаи Худованд

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Малокӣ 3:10 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ ва бубинед, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва он қадар баракат нарезам, ки ҷой барои нигоҳ доштани он кофӣ набошад.

2 Вақоеънома 29:36 Ва Ҳизқиё ва тамоми мардум аз он шод шуданд, ки Худо қавмро омода кардааст, зеро ки ин кор ногаҳон рӯй дод.

1: Худо зуд ва ғайричашмдошт кор мекунад, то халқашро таъмин кунад.

2: Дар Худованд шодӣ кунед, зеро Ӯ Худои ризқу ногаҳонӣ аст.

1: Забур 118:24 Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; Мо аз он шоду хурсанд мешавем.

2: Isaiah 55: 8-9 Зеро ки фикрҳои Ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, Роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои Ман аз фикрҳои шумо болотар аст.

2 Вақоеънома боби 30 дар бораи таҷлили иди Фисҳ таҳти роҳбарии Ҳизқиё ва даъвати ба тамоми Исроил, аз ҷумла ба онҳое, ки аз салтанати шимолӣ омада буданд, тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани нақшаи Ҳизқиё барои ҷашн гирифтани иди Фисҳ дар Ерусалим оғоз мешавад. Ӯ ба тамоми Исроил ва Яҳудо қосидон фиристода, ҳамаро даъват мекунад, ки биёянд ва Худоро ибодат кунанд (2 Вақоеънома 30:1-5).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ қадар одамон аз қабилаҳои гуногун ба даъвати Ҳизқиё мусбат ҷавоб медиҳанд. Онҳо дар Ерусалим ҷамъ шуда, бутҳоро нест мекунанд ва пеш аз иштирок дар иди Фисҳ худро пок мекунанд (2 Вақоеънома 30:6-12).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо дар байни одамон ягонагӣ ато мекунад, вақте ки онҳо иди Фисҳро бо хурсандӣ ҷашн мегиранд. Коҳинон аз номи ҳамаи иштирокчиён қурбонӣ меоранд ва дар Ерусалим шодии бузург аст (2 Вақоеънома 30:13-27).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна ин ҷашн бо сабаби иштироки зиёд аз вақти таъиншуда берун меравад. Рӯзҳои иловагӣ барои ибодат ва қурбониҳо илова карда мешаванд, ки ба ягонагии байни мардум бештар таъкид мекунанд (2 Вақоеънома 30:28-31).

Хулоса, дар боби 30-юми 2 Вақоеънома маросим ва ягонагӣ ҳангоми таҷлили иди Фисҳ таҳти роҳбарии шоҳ Ҳизқиё тасвир шудааст. Таъкид кардани даъвати ба тамоми Исроил баёншуда ва посухе, ки тавассути ҷамъомад барои ибодат гирифта шудааст. Кӯшишҳои поксозии иштирокчиёнро зикр намуда, аз шодӣ дар ҷараёни ҷашнвора эҳсос карданд. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Ҳизқиёро, ки тавассути барқарор кардани анъанаҳои динӣ ифода ёфтааст ва таъкид мекунад ваҳдат дар натиҷаи итоаткорӣ, ки бо ҷашн нишон дода шудааст, таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки муносибати байни эҳтиромро нишон медиҳад. Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 30:1 Ва Ҳизқиё ба тамоми Исроил ва Яҳудо фиристода, ба Эфроим ва Менашше нома навишт, то ки онҳо ба хонаи Худованд дар Ерусалим оянд, то иди фисҳро барои Худованд Худои Исроил ҷашн гиранд.

Ҳизқиё ба Исроил ва Яҳудо, инчунин Эфроим ва Менашше нома фиристод, то ба Ерусалим оянд, то иди Фисҳро ба шарафи Худованд Худои Исроил ҷашн гиранд.

1. Даъвати Худованд: Даъвати Ҳизқиё ба тавба

2. Имони Ҳизқиё: Намунаи хидмат ба Худованд

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки бар ӯ марҳамат кунад; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 16:1-3 - Моҳи Абибро риоя кунед ва Фисҳро барои Худованд Худои худ нигоҳ доред, зеро дар моҳи Абиб Худованд Худои шумо шуморо шабона аз Миср берун овард. Қурбонии фисҳро барои Худованд Худои худ аз гӯсфандон ва говон дар ҷое ки Худованд барои гузоштани исми Худ интихоб кардааст, тақдим кунед. Бо он нони хамиртурушро нахӯр; ҳафт рӯз бо он нони фатир, яъне нони андӯҳро бихӯред (зеро аз замини Миср шитобон берун омадаед), то рӯзеро, ки дар тамоми айём аз замини Миср берун омадаед, ба ёд оваред. аз хаёти шумо.

2 Вақоеънома 30:2 Зеро ки подшоҳ ва миронаш ва тамоми ҷамоати Ерусалим машварат карда буданд, ки иди фисҳро дар моҳи дуюм ҷашн гиранд.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё бо сарварони худ ва тамоми ҷамоати Ерусалим машварат кард, ки иди Фисҳро дар моҳи дуюм ҷашн гиранд.

1. Қудрати ҷомеа: Якҷоя ҷашн гирифтани иди Фисҳ

2. Намунаи Ҳизқиё дар бораи итоаткорӣ ва роҳбарӣ

1. Такрори Шариат 16:1–5

2. Эфсӯсиён 4:1–3

2 Вақоеънома 30:3 Зеро ки дар он вақт онҳо натавонистанд онро риоя кунанд, зеро коҳинон худро ба қадри кофӣ тақдис накарда буданд, ва мардум низ дар Ерусалим ҷамъ нашуда буданд.

Мардуми Яҳудо натавонистанд иди Фисҳро мувофиқи тартиби муқарраршуда ҷашн гиранд, зеро коҳинон ба таври лозима муқаддас набуданд ва мардум дар Ерусалим ҷамъ нашуданд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ гуна ҷомеа барои муқаддасот муҳим аст

2. Аҳамияти омодагӣ: зарурати муқаддасот

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар он ҷо ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ мешаванд, Ман дар он ҷо дар миёни онҳо ҳастам.

2. Ибодат 22:16 - Ва дар ҷои муқаддас онҳо набояд ҳеҷ чизи муқаддасро нахӯранд: хуни онро бирезанд ва онро бо хок пӯшонанд.

2 Вақоеънома 30:4 Ва ин ба подшоҳ ва тамоми ҷамоат писанд омад.

Подшоҳ ва тамоми аҳли ҷамоат аз натиҷааш шод шуданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба муваффақияти бузург оварда расонад

2. Шодии итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад боиси баракат гардад

1. Аъмол 2:46, Рӯз ба рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳои худ нон мешикастанд, бо дилҳои шод ва саховатманд аз хӯрок хӯрда буданд.

2. Забур 133:1, Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2 Вақоеънома 30:5 Ва онҳо фармон доданд, ки дар тамоми Исроил, аз Беэр-Шобаъ то Дон, мавъиза кунанд, то биёянд, то иди фисҳро барои Худованд Худои Исроил дар Ерусалим ҷашн гиранд, зеро ки муддати тӯлонӣ ин корро накарда буданд. чунон ки навишта шудааст.

Халқи Исроил даъват карда шуданд, ки иди Фисҳро дар Ерусалим гузаронанд, зеро онҳо муддати тӯлонӣ онро нагузаронидаанд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки иди Фисҳро риоя кунем, зеро он қисми муҳими имони мост.

2: Мо бояд иди Фисҳро ҷашн гирем, зеро он ёдраскунандаи некӣ ва садоқати Худованд ба мост.

1: Хуруҷ 12:14-20 - Дар ин порча Худо ба исроилиён дастур медиҳад, ки иди Фисҳро ҳамчун аломати наҷоти Ӯ ҷашн гиранд.

2: Ададҳо 9:1-14 - Ин порча исроилиёнро ҷашн гирифтани иди Фисҳ ва аҳамияти риояи аҳкоми Худовандро тасвир мекунад.

2 Вақоеънома 30:6 Ва посбонҳо бо мактубҳои подшоҳ ва мирони ӯ дар тамоми Исроил ва Яҳудо мерафтанд, ва бар тибқи амри подшоҳ, ки мегуфтанд: «Эй банӣ-Исроил, боз ба Худованд Худои Иброҳим, Исҳоқ рӯй оваред. , ва Исроил, ва ӯ ба бақияи шумо, ки аз дасти подшоҳони Ашшур раҳо ёфтаед, бармегардад.

Подшоҳҳои подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё ба тамоми Исроил ва Яҳудо сафар мекарданд, то мардумро барангехт, ки ба сӯи Худо баргарданд.

1. Ба Худо руҷӯъ кунед ва Ӯ ба сӯи шумо бармегардад 2. Даъвати Ҳизқиё ба тавба

1. 2 Вақоеънома 30:6 2. Румиён 10:13-14 (Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.)

2 Вақоеънома 30:7 Ва мисли падарони худ ва ба бародарони худ набошед, ки бар зидди Худованд Худои падарони худ хиёнат карданд, ва аз ин рӯ, чунон ки мебинед, онҳоро ба харобазор супурд.

Ба халқи Исроил огоҳ карда шуд, ки гуноҳҳои падарони худро, ки барои беитоатӣ ба харобазор супурда шуда буданд, такрор накунанд.

1. Аз падаронамон ибрат гиред: Эҳтиёт бошед, ки гуноҳҳои онҳоро такрор накунед

2. Худо хиёнатро таҳаммул намекунад: Оқибатҳои беитоатиро дарав кунед

1. Румиён 6:12-14 - "Бинобар ин, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ки шумо ба хоҳишҳои он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ ҳамчун олоти бадӣ надиҳед, балки худро ба Худо тақдим кунед. ки аз мамот ба ҳаёт оварда шудаед, ва ҳар як узви худро ба Ӯ ҳамчун олати адолат тақдим кунед, зеро ки гуноҳ дигар оғои шумо нахоҳад буд, зеро ки шумо зери дасти шариат нестед, балки зери файз ҳастед.

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, балки касе ки иқрор шуда, онҳоро рад мекунад, марҳамат мекунад.

2 Вақоеънома 30:8 Акнун, мисли падарони худ гардан нашавед, балки худро ба Худованд таслим кунед, ва ба маъбади Ӯ, ки Ӯ то абад тақдис кардааст, дохил шавед; ва ба Худованд Худои худ ибодат кунед, то ки хашму ғазаби Ӯ аз ту рӯй гардонад.

Одамон бояд хоксорона ба Худованд таслим шаванд ва фармонҳои Ӯро иҷро кунанд, то раҳмату мағфирати Ӯро соҳиб шаванд.

1. Қудрати таслим ба Худо

2. Неъматҳои итоъати аҳкоми Худо

1. Румиён 12:1-2 Аз ин рӯ, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Қӯлассиён 3:17 Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2 Вақоеънома 30:9 Зеро, агар шумо ба Худованд бозгардед, бародарон ва фарзандони шумо дар пеши онҳое, ки онҳоро ба асирӣ бурдаанд, раҳм хоҳанд кард, то ки онҳо ба ин замин баргарданд; зеро ки Худованд Худои шумо меҳрубон ва меҳрубон аст, ва агар ба назди ӯ бозгардед, рӯи ӯро аз шумо намегардонад.

Халқи Исроил ташвиқ карда мешавад, ки ба сӯи Худованд баргарданд ва онҳо марҳамат ва шафқат хоҳанд ёфт.

1. Шод шудан аз раҳмати Худованд

2. Қудрати бозгашт ба сӯи Худо

1. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, ҳамчун баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби марҳамат, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабриро дар бар кунед; Ба якдигар сабр кунед ва якдигарро бахшед, агар касе бо касе ихтилоф дошта бошад: чунон ки Масеҳ шуморо бахшидааст, шумо низ ҳамин тавр кунед. Ва пеш аз ҳама, садақа кунед, ки пайванди камолот аст.

2. Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад: ва хашми худро то абад нигоҳ намедорад. Ӯ пас аз гуноҳҳои мо бо мо рафтор накард; ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои худ подош надод. Зеро, чунон ки осмон аз замин баланд аст, марҳамати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст. Ҳар қадар, ки шарқ аз мағриб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чунон ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба тарсҳои ӯ раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

2 Вақоеънома 30:10 Ва посбонҳо аз шаҳр ба шаҳр аз сарзамини Эфроим ва Менашше то Забулун мегузаштанд;

Забонҳо ба тамоми сарзамини Эфроим ва Менашше фиристода шуданд, то мардумро ташвиқ кунанд, ки ба Ерусалим барои ҷашн гирифтани иди Фисҳ биёянд, аммо онҳоро масхара мекарданд ва масхара мекарданд.

1. Арзиши таслим ба хости Худо

2. Саховат ва меҳрубонии Худованд дар баробари куфр

1. Румиён 10: 19-21 - "Аммо ман мепурсам, ки оё онҳо нашунидаанд? Дар ҳақиқат шунидаанд, зеро овози онҳо дар тамоми замин паҳн шудааст, ва суханони онҳо то ақсои ҷаҳон.

2. Ишаъё 55: 6-7 - "Худовандро биҷӯед, то он даме, ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай ба сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

2 Вақоеънома 30:11 Бо вуҷуди ин, ғаввосони Ошер ва Менашше ва Забулун фурӯтан шуда, ба Ерусалим омаданд.

Баъзе аз қабилаҳои Ошер, Менашше ва Забулун фурӯтан шуда, ба Ерусалим рафтанд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ тавр фурӯтанӣ метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Саёҳати имон: Чӣ тавр бояд аз эътимод берун равад

1. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

2. Матто 5:3 - Хушо мискинони рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

2 Вақоеънома 30:12 Ҳамчунин дар Яҳудо дасти Худо бояд ба онҳо як дил медод, то ки амри подшоҳ ва сардоронро мувофиқи каломи Худованд ба ҷо оваранд.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо барои дуруст рафтор кардан қувват мебахшад.

2: Итоат ба Худо роҳи ваҳдату сулҳ аст.

1: Эфсӯсиён 4:3-4 кӯшиш мекунанд, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доранд.

2: Яъқуб 1:22-25 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед.

2 Вақоеънома 30:13 Ва дар Ерусалим мардуми бисьёре ҷамъ омаданд, то ки иди фатирро дар моҳи дуюм ҷашн гиранд, ҷамоати хеле бузург.

Шумораи зиёди одамон дар Ерусалим ҷамъ омаданд, то иди фатирро дар моҳи дуюм ҷашн гиранд.

1. Нерӯи ваҳдат: Якҷоя ҷашн гирифтани иди фатир

2. Таҷлили вафодории Худо: Аҳамияти иди фатир

1. Хуруҷ 12:17-18: Иди нони фатирро ҷашн гиред, зеро маҳз дар ҳамин рӯз ман дастаҳои шуморо аз Миср берун овардам. Ин рӯзро ҳамчун дастури абадӣ барои наслҳои оянда ҷашн гиред.

2. Такрори Шариат 16:3-4: Онро бо нони хамиртуруш нахӯред, балки дар давоми ҳафт рӯз нони фатир, яъне нони андӯҳро бихӯред, зеро ки шумо Мисрро саросема тарк кардаед, то тамоми рӯзҳои умри худ вақти аз Миср рафтани шумо.

2 Вақоеънома 30:14 Ва бархоста, қурбонгоҳҳоеро, ки дар Ерусалим буданд, бурданд, ва ҳамаи қурбонгоҳҳои бухурро гирифта, ба дарёи Қидрӯн партофтанд.

Мардуми Ерусалим тамоми қурбонгоҳҳои бухурро аз шаҳр кӯчонида, ба наҳри Қидрӯн партофтанд.

1. Қувваи тоъат: Барканории қурбонгоҳҳои бухур нишон дод, ки мардум ба фармони Худо итоат мекунанд.

2. Муҳимияти риоя кардани эътиқоди худ: Андешидани амалҳо оид ба эътиқоди мо, ҳатто вақте ки ин душвор аст, барои зиндагии худотарсӣ муҳим аст.

1. Такрори Шариат 12:2-4 - Шумо тамоми ҷойҳоеро, ки халқҳоеро, ки шумо онҳоро тасарруф мекунед, дар кӯҳҳои баланд ва теппаҳо ва зери ҳар дарахти сабз ба худоёни худ ибодат карда, ба таври комил нобуд хоҳед кард.

2. Ирмиё 7:18 - Кӯдакон ҳезум ҷамъ мекунанд, ва падарон оташ меафрӯзанд, ва занон хамир мекунанд, то барои маликаи осмон нон бипазанд ва барои худоёни дигар ҳадияҳои нӯшокӣ рехтанд, то ки маро ба хашм ованд. хашмгин шудан.

2 Вақоеънома 30:15 Ва онҳо дар рӯзи чордаҳуми моҳи дуюм иди фисҳро куштанд, ва коҳинон ва левизодагон хиҷил шуда, худро тақдис карданд ва қурбониҳои сӯхтаниро ба хонаи Худованд оварданд.

Коҳинон ва левизодагон дар рӯзи чордаҳуми моҳи дуюм иди Фисҳро ҷашн гирифтанд ва дар хонаи Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ оварданд.

1. Қувваи муқаддасгардонӣ - Чӣ гуна имони мо тавассути хидмат ба Худованд ва кӯшиш ба муқаддасӣ афзоиш меёбад.

2. Аҳамияти Фисҳ - Баррасии аҳамияти иди Фисҳ ва маънои амиқтари рӯҳонии он.

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Эфсӯсиён 4:24 - Ва шумо одами навро дар бар кунед, ки пас аз Худо дар адолат ва қудсияти ҳақиқӣ офарида шудааст.

2 Вақоеънома 30:16 Ва онҳо дар ҷои худ, мувофиқи шариати Мусо, марди Худо, истоданд; коҳинон хунеро, ки аз дасти левизодагон гирифта буданд, пошиданд.

Коҳинон ва левизодагон ба шариати Мусо пайравӣ карданд ва коҳинон хунеро, ки левизодагон ба онҳо дода буд, пошиданд.

1. Муҳимияти риояи Қонуни Худо

2. Неъмати итоъати фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

2. Матто 5:17-19 - Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд. Бинобар ин, ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро ором карда, ба дигарон низ таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, аммо ҳар кӣ онҳоро ба ҷо оварад ва таълим диҳад, дар Малакути Осмон бузург номида мешавад.

2 Вақоеънома 30:17 Зеро ки дар ҷамоат бисьёре буданд, ки муқаддас набуданд, бинобар ин ба левизодагон вазифадор буданд, ки фисҳро барои ҳар шахси нопок бикушанд, то ки онҳоро барои Худованд тақдис кунанд.

Левизодагон барои ба таври расмӣ забҳ кардани барраҳои иди Фисҳ барои онҳое, ки аз ҷиҳати рӯҳонӣ пок ҳисоб намешуданд, масъул буданд.

1. Қудрати Қудсият - Маънои муқаддас шудан ва чӣ гуна зиндагии муқаддасона зиндагӣ кардан.

2. Файзи Худо барои ҳама - Қиссаи чӣ гуна Худо барои касоне, ки пок намешуд, рӯзӣ дод.

1. Ибриён 12:14 - Бо тамоми одамон сулҳ ва муқаддасиро дунбол кунед, ки бе он ҳеҷ кас Худовандро нахоҳад дид.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед, на ин ки аз худи шумо; ин атои Худост, на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

2 Вақоеънома 30:18 Зеро ки шумораи зиёди мардум, ҳатто бисёре аз Эфроим ва Менашше, Иссокор ва Забулун низ худро пок накарда буданд, вале ба таври дигаре, ки навишта шуда буд, фисҳ хӯрданд. Аммо Ҳизқиё дар ҳаққи онҳо дуо карда, гуфт: «Худованди нек ҳамаро бубахш».

Бисёре аз қавми Эфроим, Менашше, Иссокор ва Забулун мувофиқи қонунҳои иди фисҳ худро пок накарда буданд, вале Ҳизқиё барои онҳо дуо карда, аз Худованд хоҳиш кард, ки онҳоро омурзид.

1. Раҳмати Худо: Намунаи бахшиши Ҳизқиё

2. Қувваи дуо: Шафоъати Ҳизқиё барои мардум

1. Забур 103:11-14 - Зеро ҳар қадар ки осмон аз замин баланд аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст;

2. Луқо 6:36 - Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст.

2 Вақоеънома 30:19 Он дили ӯро ба ҷустуҷӯи Худо, Худованд Худои падаронаш омода месозад, гарчанде ки вай ба ҳасби поксозии маъбад пок нашавад.

Касоне, ки дилҳои худро омода мекунанд, ҳатто агар онҳо мувофиқи меъёрҳои муқаддас пок нашуда бошанд ҳам, Худоро ҷустуҷӯ карда метавонанд.

1. Қувваи дили омодашуда

2. Ҷустуҷӯи Худо бо ақли кушода

1. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2. Румиён 10:9-10 - Агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ бовар кунед, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, шумо наҷот хоҳед ёфт.

2 Вақоеънома 30:20 Ва Худованд ба сухани Ҳизқиё гӯш дода, мардумро шифо дод.

Худо ба дуоҳои подшоҳ Ҳизқиё ҷавоб дод ва мардуми Яҳудоро шифо дод.

1. Қувваи шифобахши намоз

2. Вафодории Худо ба халқаш

1. Ишаъё 38:17, Инак, барои беҳбудии ман ғазаби зиёде доштам; аммо дар ишқ ҷонамро аз чоҳи фасод раҳоӣ додӣ, зеро ки ҳама гуноҳҳои маро аз паси худ партофтаӣ.

2. Яъқуб 5:14-16, Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро шифо хоҳад дод, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард. Ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад. Гуноҳҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамар ва гарму ҷӯшони марди одил бисёр фоида меорад.

2 Вақоеънома 30:21 Ва банӣ-Исроил, ки дар Ерусалим ҳозир буданд, ҳафт рӯз иди фатирро бо шодии бузург ба ҷо меоварданд, ва левизодагон ва коҳинон рӯз ба рӯз Худовандро ҳамду сано хонда, бо асбобҳои баланд барои Худованд суруд мегуфтанд.

Банӣ-Исроил дар Ерусалим Иди фатирро ҷашн мегирифтанд ва левизодагон ва коҳинон ҳар рӯз бо суруд ва асбобҳои баланд Худовандро ҳамду сано мегуфтанд.

1. "Шукри Худо дар замонҳои душвор"

2. «Қувваи ситоиш ва парастиш».

1. Забур 100:4 - «Аз дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; Ӯро шукр гӯед ва исми Ӯро ҳамду сано хонед».

2. Эфсӯсиён 5: 19-20 - «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд оред ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ."

2 Вақоеънома 30:22 Ва Ҳизқиё ба ҳамаи левизодагон, ки дониши неки Худовандро таълим медоданд, тасаллӣ мебахшид, ва онҳо дар давоми ҳафт рӯз дар давоми ид хӯрда, қурбониҳои саломатӣ меоварданд ва ба Худованд Худои падарони худ эътироф мекарданд.

Ҳизқиё левизодагонро ташвиқ мекард, ки дар давоми иди ҳафтрӯза бихӯранд ва қурбониҳои саломатӣ тақдим кунанд, дар ҳоле ки ба Худованд Худои падарони худ эътироф кунанд.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда - Чӣ тавр суханони Ҳизқиё ба левизодагон шодӣ ва осоиштагӣ оварданд.

2. Шодии ҷашн - бо қурбониҳои осоиштагӣ хушхабари Худовандро ҷашн гирифтан.

1. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед, вақте ки шумо ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - Пас, ман шуморо ҳамчун асири Худованд даъват мекунам, ки сазовори даъвате, ки гирифтаед, зиндагӣ кунед. комилан хоксор ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

2 Вақоеънома 30:23 Ва тамоми ҷамоат машварат карданд, ки ҳафт рӯзи дигарро нигоҳ доранд, ва ҳафт рӯзи дигарро бо шодӣ нигоҳ доштанд.

Тамоми анчуман карор дод, ки боз хафт рузи иловагӣ бо хурсандӣ чашн гиранд.

1. Шодмонӣ дар Худованд: Бо шодӣ ҷашн гирифтан

2. Вақт ҷудо кардан барои Худованд: вақт ҷудо кардан барои шукргузорӣ

1. Румиён 12:12-13 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо

2. Эфсӯсиён 5:19-20 - Бо худ бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво эҷод кунед.

2 Вақоеънома 30:24 Зеро ки Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо ба ҷамоат ҳазор гов ва ҳафт ҳазор гӯсфанд дод; ва мирон ба ҷамоат ҳазор гов ва даҳ ҳазор гӯсфанд доданд, ва шумораи зиёди коҳинон худро тақдис карданд.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё саховатмандона ҳайвонҳоро ба ҷамъомад ҳадя кард ва мирон ҳайвонҳои иловагӣ доданд, ки дар натиҷа шумораи зиёди коҳинон муқаддас гардиданд.

1. Саховатмандии садақа: омӯзиши шоҳ Ҳизқиё

2. Баракати қурбонии қурбонӣ: Намунае аз шоҳ Ҳизқиё

1. 2 Қӯринтиён 9:6-7 - Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи нияташ дар дилаш, бигзор дод; на ба ҳасрат, на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 11:24-25 - Он чизест, ки пароканда мекунад ва боз меафзояд; ва касе ҳаст, ки бештар аз қонеъ шуданашро нигоҳ медорад, вале ба фақр майл мекунад. Рӯҳи озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

2 Вақоеънома 30:25 Ва тамоми ҷамоати Яҳудо, бо коҳинон ва левизодагон, ва тамоми ҷамоати аз Исроил омада, ва ғарибе, ки аз замини Исроил омадаанд ва дар Яҳудо сокин буданд, шодӣ карданд.

Ҷамоати Яҳудо, аз он ҷумла коҳинон, левизодагон ва исроилиёни маҳаллӣ ва хориҷӣ, ҳама якҷоя шодӣ мекарданд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан шодӣ меорад

2. Шодии будан дар як ҷамоаи калонтар: Чӣ гуна мансубият хушбахтӣ меорад

1. Эфсӯсиён 4:3-6 - Якҷоя дар ягонагӣ кор мекунем

2. Румиён 12:15 - Шодмонӣ бо онҳое, ки шодӣ мекунанд

2 Вақоеънома 30:26 Дар Ерусалим шодии бузурге ба амал омад, зеро ки аз замони Сулаймон ибни Довуд, подшоҳи Исроил, дар Ерусалим чунин набуд.

Пас аз як ҷашни динӣ, ки аз замони Сулаймон инҷониб дида нашуда буд, дар Ерусалим шодии бузурге ба амал омад.

1. Ҳамеша дар Худованд шод бошед - Филиппиён 4:4

2. Шодии Худованд қуввати шумост - Наҳемё 8:10

1. 2 Вақоеънома 30:26

2. 1 Подшоҳон 8:56

2 Вақоеънома 30:27 Ва коҳинон — левизодагон бархоста, мардумро баракат доданд, ва овози онҳо шунида шуд, ва дуои онҳо ба макони муқаддаси Ӯ, то ба осмон расид.

Коҳинони леви халқро баракат доданд ва дуоҳои онҳо аз ҷониби Худо шунид ва ба манзили осмонии Ӯ расиданд.

1. Қувваи Дуъо – Худованд дуои мардумашро мешунавад ва иҷобат мекунад.

2. Омӯзиши дуо кардан - инкишоф додани муносибати мо бо Худо тавассути дуо.

1. Забур 65:2 - Эй, ки дуоро мешунавӣ, ҳама башар ба сӯи ту хоҳад омад.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

2 Вақоеънома боби 31 ислоҳотеро, ки Ҳизқиё дар бобати ибодати дурусти Худо, дастгирии левизодагон ва фаровонии ҳадияҳои мардум ба амал овард, тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани ӯҳдадории Ҳизқиё барои барқарор кардани ибодати дуруст оғоз мешавад. Ӯ мардумро амр мекунад, ки қонунҳо ва қонунҳои Худоро боғайратона риоя кунанд ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки барои хизмати маъбад ҳадя диҳанд (2 Вақоеънома 31:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр одамон ба амрҳои Ҳизқиё аз таҳти дил ҷавоб медиҳанд. Онҳо даҳяк, ҳадия ва дигар ҳадяҳои худро ба таври фаровон меоранд. Левизодагон ин ҳадияҳоро мегиранд ва мувофиқи он тақсим мекунанд (2 Вақоеънома 31:4-10).

Сархати 3: Ҳизқиё нишон медиҳад, ки чӣ тавр Ҳизқиё мансабдоронро таъин мекунад, то аз тақсими хӯрок ҳам барои коҳинон ва ҳам левизодагон назорат кунанд. Ин мансабдорон кафолат медиҳанд, ки ҳама насибаи худро одилона мегиранд ва ба онҳо имкон медиҳанд, ки худро пурра ба вазифаҳои худ бахшанд (2 Вақоеънома 31:11-19).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр ислоҳоти Ҳизқиё ба шукуфоии ҳам барои Яҳудо ва ҳам Ерусалим оварда мерасонад. Мардум даҳяк ва ҳадияҳои худро содиқона меоранд, ки дар натиҷа захираҳои фаровон ҷамъ мешаванд (2 Вақоеънома 31:20-21).

Хулоса, боби сию як аз 2 Вақоеънома ислоҳот ва шукуфоиро дар давраи ҳукмронии шоҳ Ҳизқиё тасвир мекунад. Таъкид кардани барқарорсозӣ тавассути ибодати дуруст ва саховатмандӣ тавассути додани содиқона ба даст оварда мешавад. Зикр кардани кӯшишҳои созмон, ки аз ҷониби шахсони мансабдори таъиншуда анҷом дода мешавад ва фаровонии таҷриба дар замони итоаткорӣ. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби подшоҳ Ҳизқиёро, ки тавассути ӯҳдадорӣ ба эҳтироми Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки шукуфоӣ дар натиҷаи итоаткорӣ, ки тавассути ислоҳот мисол шудааст, таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ. Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 31:1 Ва ҳангоме ки ҳамаи ин ба охир расид, тамоми исроилиёни ҳозирин ба шаҳрҳои Яҳудо баромаданд, ва бутҳоро пора-пора карданд, ва боғҳоро буриданд, ва баландиҳо ва қурбонгоҳҳоро аз ҳама берун партофтанд. Яҳудо ва Биньёмин, дар Эфроим ва Менашше, то даме ки онҳо ҳамаро несту нобуд кунанд. Он гоҳ тамоми банӣ-Исроил, ҳар яке ба мулки худ, ба шаҳрҳои худ баргаштанд.

Пас аз анҷоми миссияи динӣ, тамоми Исроил ба мулкҳои худ дар шаҳрҳои худ баргаштанд.

1. Аҳамияти вафодорӣ дар анҷоми рисолати Худо.

2. Муҳимияти бозгашт ба молу масъулиятҳои худ пас аз анҷоми кори Худо.

1. Матто 28:19-20 Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд.

2. Масалҳо 12:11 Ҳар кӣ замини худро кор кунад, нони фаровон дорад, аммо касе ки аз паи корҳои беҳуда меравад, беақл аст.

2 Вақоеънома 31:2 Ва Ҳизқиё гурӯҳҳои коҳинон ва левизодагонро пас аз таълимашон, ҳар кас мувофиқи хизмати худ, коҳинон ва левизодагонро барои қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои саломатӣ таъин кард, то ки хизмат кунанд ва шукргузорӣ кунанд ва ҳамду сано гӯянд. дар дарвозаҳои хаймаҳои Худованд.

Ҳизқиё коҳинон ва левизодагонро таъин кард, ки дар маъбади Худованд хизмат кунанд.

1. Бо шодӣ хизмат кунед: Қувваи итоати шодмонӣ

2. Маънои ибодати ҳақиқӣ: Хизмат дар хонаи Худованд

1. Воиз 9:10 Ҳар он чизе ки дастат кунад, бо тамоми қуввати худ бикун.

2. Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

2 Вақоеънома 31:3 Ӯ ҳамчунин қисми молу мулки худро барои қурбониҳои сӯхтанӣ, барои ҳикмат, барои қурбониҳои сӯхтании саҳар ва шом, ва қурбониҳои сӯхтанӣ барои рӯзҳои шанбе, барои моҳи нав ва идҳо таъин кард, чунон ки дар шариати Худованд навишта шудааст.

Подшоҳ Ҳизқиё як қисми дороии худро барои қурбониҳои сӯхтанӣ ва дигар қурбониҳо, ки Худованд дар шариат муқаррар кардааст, таъин кард.

1. Даъвати Худо ба қурбонӣ

2. Муҳимияти итоат ба қонуни Худо

1. Такрори Шариат 14:22-23 - "Тамоми ҳосили насли худро, ки аз саҳро меояд, даҳяк бигиред. Ва ба ҳузури Худованд Худои худ, дар маконе ки Ӯ интихоб хоҳад кард, то ки исми Ӯ дар он ҷо сокин гардад, Даҳяки ғалла, шароб ва равғани худ ва нахустзодаи рама ва рамаи худро бихӯр, то ки ҳамеша аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гир».

2. Малокӣ 3:10 - "Уҳри пуррараро ба анбор биёред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Ва ба ин васила маро озмуда, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар ман тирезаҳои осмонро бароят накушоям. ва баракатеро бароятон бирезед, то дигар ниёзе набошад».

2 Вақоеънома 31:4 Ва ба мардуми сокини Ерусалим фармуд, ки ҳиссаи коҳинон ва левизодагонро диҳед, то ки онҳо дар шариати Худованд рӯҳбаланд шаванд.

Подшоҳ Ҳизқиё ба сокинони Ерусалим дастур дод, ки ҳиссаи коҳинон ва левизодагонро бидиҳанд, то онҳоро дар кори худ дар шариати Худованд дастгирӣ кунанд.

1. Муҳимияти дастгирии пешвоёни рӯҳонии мо

2. Ба Худо ва халқи Ӯ бахшида шудани Ҳизқиё

1. Матто 10:8-10 «Муфт гирифтаед, муфт диҳед.

2. Ибриён 13:17 "Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд, мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу, зеро ки ин ба шумо фоидае нест.

2 Вақоеънома 31:5 Ва ҳангоме ки ин ҳукм паҳн шуд, банӣ-Исроил ҳосили фаровони ҷуворимакка, шароб, равған ва асал ва тамоми ҳосили киштзорро оварданд; ва даҳьяки ҳама чиз онҳоро ба фаровонӣ овард.

Банӣ-Исроил ба фармони дар бораи ҳосили фаровони замини худ, аз қабили ҷуворимакка, шароб, равған, асал ва тамоми ҳосили дигари саҳро, аз он ҷумла даҳьяки худ, қабул карданд.

1. Иҷрои аҳкоми Худо баракат меорад

2. Бо тоат ва фидокорӣ ба Худо таваккал кардан

1. Такрори Шариат 8:18 - Аммо ту Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад, то аҳди худро, ки ба падарони ту қасам хӯрдааст, устувор гардонад, чунон ки имрӯз аст.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол деҳ: Ҳамин тавр анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.

2 Вақоеънома 31:6 Ва дар бораи банӣ-Исроил ва Яҳудо, ки дар шаҳрҳои Яҳудо сокин буданд, онҳо низ даҳяки гов ва гӯсфандон ва даҳяки чизҳои муқаддасро, ки ба Худованд Худои худ тақдис карда шудаанд, оварда, гузоштанд. онҳоро бо тӯда.

Банӣ-Исроил ва Яҳудо даҳяки говҳо, гӯсфандон ва чизҳои муқаддаси худро назди Худованд оварданд.

1. Қимати садақа: Фаҳмидани аҳамияти даҳяк

2. Итоат ба Худо: шодии хидмат ба Худои таъоло

1. Такрори Шариат 14: 22-23 - Шумо дар ҳақиқат тамоми ҳосили ғаллаи худро, ки киштзор сол ба сол медиҳад, даҳяк диҳед. Ва ба ҳузури Худованд Худои худ, дар он ҷое ки Ӯ баргузидааст, то исми Ӯро ҷовидон созад, даҳяки ғаллаи худ ва майи нав ва равғани худро, нахустзодаи рамаи худ ва гӯсфандони худро бихӯр, то ки гӯсфандони худро биомӯзӣ. ҳамеша аз Худованд Худои худ битарс.

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 31:7 Дар моҳи сеюм онҳо ба гузоштани таҳкурсии теппаҳо шурӯъ карданд ва онро дар моҳи ҳафтум ба анҷом расонданд.

Тахкурсии хирманхо дар мохи сейум гузошта шуда, дар мохи хафтум ба охир расид.

1. Вақти Худо комил аст - Худо метавонад моро интихоб кунад, ки он чизеро, ки мо мехоҳем, интизор шавем, аммо он ҳамеша дар вақти комили Ӯ хоҳад буд.

2. Қувваи устуворӣ - Тавассути субот дар як муддати кӯтоҳ корҳои бузургро ба даст овардан мумкин аст.

1. Воиз 3:1-8 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон вуҷуд дорад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2 Вақоеънома 31:8 Ва ҳангоме ки Ҳизқиё ва раисон омада, тӯдаҳоро диданд, Худованд ва қавми Ӯ Исроилро муборакбод гуфтанд.

Ҳизқиё ва сарварон тӯдаҳои қурбониҳои барои Худованд овардашударо диданд ва Худовандро ҳамду сано хонданд.

1. Барои ҳама неъматҳои Худованд шукр гӯед.

2. Ба Худованд таваккал кун, ки Ӯ аз ту ғамхорӣ мекунад.

1. Забур 118:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

2. Забур 56:3 - Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал мекунам.

2 Вақоеънома 31:9 Ва Ҳизқиё аз коҳинон ва левизодагон дар бораи тӯдаҳо пурсид.

Ҳизқиё бо коҳинон ва левизодагон дар бораи тӯдаҳо пурсон шуд.

1. Қудрати пурсиш

2. Муҳимияти ҷустуҷӯи ҳикмати Худо

1. Масалҳо 2:6 "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст".

2. Яъқуб 1:5 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

2 Вақоеънома 31:10 Ва Азарьёи саркоҳини хонадони Содӯқ ба ӯ ҷавоб дода, гуфт: «Азбаски мардум ба хонаи Худованд ҳадияҳо овардан гирифтанд, мо барои хӯрдан сер шудем ва фаровонӣ мондаем; Худованд қавми Худро баракат дод; ва он чизе, ки боқӣ мондааст, ин мағозаи бузург аст.

Банӣ-Исроил барои Худованд ҳадияҳо меоварданд ва барои хӯрдани фаровон даст ёфтаанд, ва захираи бузурге боқӣ мондааст.

1. "Фаровонии Худо: Неъмати саховатмандӣ"

2. "Ба Худованд таваккал кунед: ваъдаи ризқ"

1. Матто 6:25–34

2. Забур 23:1–6

2 Вақоеънома 31:11 Ва Ҳизқиё амр фармуд, ки дар хонаи Худованд ҳуҷраҳо тайёр кунад; ва онҳоро омода карданд,

1. Зарурати омодагӣ: Чӣ гуна омодагӣ ба кори Худо баракат меорад

2. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо подош меорад

1. Луқо 14:28-30 Зеро ки кадоме аз шумо, ки мехоҳад бурҷ созад, аввал нишаста, хароҷотро ҳисоб намекунад, оё барои анҷом додани он кофӣ дорад?

2. Яъқуб 1:22-25 Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2 Вақоеънома 31:12 Ва ҳадияҳо, даҳякҳо ва ҳадияҳоро содиқона оварданд, ки бар онҳо Қӯнӯниёи леви ҳоким буд, ва бародараш Шимъӣ баъд аз он буд.

Қӯнӯниёи левизода ва бародараш Шимъӣ содиқона ҳадияҳо, даҳякҳо ва чизҳои бахшидашударо барои Худованд оварданд.

1. Садоқати содиқ: Намунаи Конониё ва Шимей

2. Роҳбарият: Масъулият барои ҷалол додани Худо бо ҳадияҳои мо

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ эҳтиром намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Гап дар сари он аст: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2 Вақоеънома 31:13 Ва Ёҳиил, ва Азазиё, ва Наҳот, ва Асоил, ва Еримӯт, ва Юзобод, ва Элиил, ва Исмакиё, ва Маҳат ва Баноё, дар зери фармони Қӯнӯниё ва бародараш Шимъӣ нозирон буданд. аз Ҳизқиё подшоҳ ва Азарьё, ки сардори хонаи Худо буд.

Қӯнӯниё ва Шимъиро подшоҳ Ҳизқиё таъин карданд, то ки кори Ёҳиил, Азазиё, Наҳот, Асоил, Еримот, Юзобод, Элиил, Исмакиё, Маҳат ва Баноёро дар хонаи Худо назорат кунанд.

1. Қудрати итоаткорӣ: Омӯзиши риояи аҳкоми Худо - 2 Вақоеънома 31:13

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо: Роҳбарии Ҳизқиё - 2 Вақоеънома 31:13

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2 Вақоеънома 31:14 Ва Коре ибни Имнои левизода, ки дар тарафи шарқ буд, бар ҳадияҳои ихтиёрии Худо буд, то ки ҳадияҳои Худованд ва муқаддастарин чизҳоро тақсим кунад.

Коре, ки левизода буд, барои тақсим кардани ҳадияҳо ва ашёҳои муқаддас ба шарқ масъул буд.

1. Муҳимияти озодона ба Худо додан

2. Нақши левизодагон дар ибодат

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7: «Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Такрори Шариат 18:6-7: «Ва агар левизодае аз яке аз шаҳрҳои шумо аз тамоми Исроил, ки дар он ҷо зиндагӣ мекунад, биёяд ва ҳангоме ки бихоҳад, ба маконе ки Худованд интихоб кунад, биёяд, вай дар номи Худованд Худои худ, мисли ҳамаи левизодагонаш, ки дар он ҷо ба ҳузури Худованд хизмат мекунанд».

2 Вақоеънома 31:15 Ва баъд аз ӯ Адан ва Миньёмин ва Ешуа ва Шамаё, Амариё ва Шеканьё, дар шаҳрҳои коҳинон, дар ҷои таъиноти худ буданд, то ба бародарони худ, ва ҳамчунин ба бузургон дар мавриди хурд:

Коҳинони Исроил ташкил карда шуда, нақшҳо таъин карда шуданд, то онҳо захираҳоро ба таври одилона ҳам ба тавоноён ва ҳам заиф тақсим кунанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки бо ҳама, новобаста аз мавқеи иҷтимоӣ, бо адолат ва инсоф муносибат кунем.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки захираҳо ба онҳое, ки ба онҳо ниёз доранд, сарфи назар аз мавқеи онҳо дар ҷомеа одилона тақсим карда шаванд.

1: Яъқуб 2:1-9, ки дар он Яъқуб дар бораи аҳамияти ба ҳеҷ кас писанд наомадан сухан меронад.

2: Ғалотиён 3:28, ки дар бораи он сухан меравад, ки дар Масеҳ на яҳудӣ, на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на мард ва на зан вуҷуд дорад.

2 Вақоеънома 31:16 Ба ғайр аз насабномаи онҳо аз мардон, аз сесола ва болотар, ҳатто ба ҳар касе ки ба хонаи Худованд медарояд, ҳиссаи ҳаррӯзаи худро барои хизмати онҳо мувофиқи вазифаҳои худ,

Дар ин порча насабномаҳои мардоне, ки сесола ва калонтар буданд ва дар хонаи Худованд хизмат мекарданд, бо қисми ҳаррӯзаи хизматашон мувофиқи курсҳояшон сабт шудааст.

1. Муҳимияти хидмат ба Худо

2. Баракатҳои хидмати содиқона ба Худо

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Эфсӯсиён 6:7-8 - Хизмат кардан бо иродаи нек, на ба Худованд, на ба инсон, зеро медонад, ки ҳар касе, ки ҳар кори нек кунад, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод бошад, аз Худованд бармегардонад.

2 Вақоеънома 31:17 Ҳам аз рӯи насабномаи коҳинон бар ҳасби хонадони падаронашон, ва левизодагон аз бистсола ва болотар, аз рӯи вазифаҳои онҳо, мувофиқи вазифаҳояшон;

Насабномаи коҳинон ва левизодагон аз рӯи падарон ва синну солашон тартиб дода шуда, онҳоро ба вазифаҳои худ тақсим мекард.

1. Қудрати созмон: Чӣ тавр Худо моро барои иҷрои кори худ истифода мебарад

2. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо: Иҷро кардани иродаи Ӯ бо ҳаёти худ

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2 Вақоеънома 31:18 Ва ба насабномаи ҳамаи фарзандони онҳо, занон ва писарон ва духтарони онҳо, ба воситаи тамоми ҷамоат, зеро ки онҳо худро дар қудсият тақдис карданд.

Халқи Исроил ба вазифаҳои динии худ содиқ буданд ва барои он ғамхорӣ мекарданд, ки тамоми аъзоёни оилаи худ, аз хурд то калон, барои хизмати Худо ҷудо карда шаванд.

1. Худро ба хизмати Худо бахшидан

2. Подшоҳии хонавода

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хидмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. зиндагӣ. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Вақоеънома 31:19 Ҳамчунин аз писарони Ҳоруни коҳинон, ки дар саҳроҳои атрофи шаҳрҳои худ буданд, дар ҳар як шаҳр, мардоне ки номашон зикр шуда буд, то ба ҳамаи мардони коҳинон ҳисса бидиҳанд, ва ба ҳамаи онҳое ки аз рӯи насабномаҳо дар байни левизодагон ҳисоб карда мешуданд.

Дар ин порча сухан меравад, ки коҳинон ва левизодагон дар ҳар шаҳр аз ҷониби онҳое, ки номашон дода шудааст, қисмҳо медоданд.

1. Хизмати фурӯтанона: Намунаи коҳинон ва левизодагон

2. Таъмини Худо: Фаҳмидани қисмҳои коҳинон ва левизодагон

1. Матто 20:25-28 - Исо дар бораи хизматгор будан таълим медиҳад

2. Ишаъё 58: 6-12 - Даъват ба адолат ва адолат барои тамоми халқи Худо

2 Вақоеънома 31:20 Ва Ҳизқиё дар тамоми Яҳудо ҳамин тавр рафтор карда, ба ҳузури Худованд Худои худ кори нек, дуруст ва ростиро ба амал оварад.

Ҳизқиё ҳокими нек ва одил дар Яҳудо буд, ки ба ҳузури Худованд росткор буд.

1. Даъват ба адолат: пайравӣ аз Ҳизқиё

2. Қувваи итоаткорӣ: мероси вафодории Ҳизқиё

1. Матто 5:16 - «Бигзор нури шумо дар пеши одамон чунон дурахшон шавад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд».

2. Масалҳо 10:9 - "Касе ки рост рафтор мекунад, албатта роҳ меравад, аммо ҳар кӣ роҳҳои худро гумроҳ мекунад, маълум хоҳад шуд".

2 Вақоеънома 31:21 Ва дар ҳар коре ки ӯ дар хизмати хонаи Худо ва дар шариат ва аҳкоми худ оғоз мекард, то ки Худои худро ҷустуҷӯ кунад, бо тамоми дили худ ин корро мекард ва муваффақ мешуд.

Ҳизқиё худро ба хизмат ба Худо бахшида, қонуну аҳкоми Ӯро бо тамоми дили худ нигоҳ дошт ва муваффақ шуд.

1. Баракатҳои садоқат аз сидқи дил ба Худо

2. Муваффақият ба воситаи имон ва тоат

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2 Вақоеънома боби 32 ҳамлаи ашшуриён ба Яҳудоро дар замони ҳукмронии Ҳизқиё ва нақоти Ерусалим аз ҷониби Худо тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Санҳериб, подшоҳи Ашшур ба Яҳудо ҳамла мекунад ва шаҳрҳои қалъадорро муҳосира мекунад. Ҳизқиё барои мустаҳкам кардани деворҳои шаҳр чораҳо меандешад ва халқи худро ба қавӣ ва имон ба Худо ташвиқ мекунад (2 Вақоеънома 32:1-8).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Санҳериб қосидонашро барои таъна ва тарсонидани мардуми Яҳудо мефиристад ва ба эътимоди онҳо ба Худо шубҳа мекунад. Ҳизқиё аз Худо барои раҳоӣ дуо карда, барои дахолати Ӯ бар зидди ашшуриён дархост мекунад (2 Вақоеънома 32:9-20).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо ба дуои Ҳизқиё ҷавоб дода, фариштаеро мефиристад, ки шумораи зиёди сарбозони Ашшурро мекушад. Санҳериб маҷбур шуд, ки нангинона ақибнишинӣ кунад ва ба замини худ баргардад, ки дар он ҷо ба оқибати хушунат дучор мешавад (2 Вақоеънома 32:21-23).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи бемории Ҳизқиё ва дуои ӯ барои шифо дода мешавад. Худованд шифои комил ато кунад ва умрашро дароз кунад. Ҳизқиё мағрур мешавад, вале баъдтар, вақте ки ӯ такаббурии худро дарк мекунад, тавба мекунад (2 Вақоеънома 32:24-26).

Сархати 5: Ҳисобот бо зикри сарват ва шаъну шараф ба Ҳизқиё бинобар садоқати ӯ ба охир мерасад. Бо вуҷуди ин, ӯ фурӯтан наемонад ва дар солҳои баъдӣ бар ӯ ва Ерусалим ҳукм мекунад (2 Вақоеънома 32:27-33).

Хулоса, боби сию дуюми 2 Вақоеънома ҳамла ва наҷотро дар давраи ҳукмронии шоҳ Ҳизқиё тасвир мекунад. Таъкид кардани таҳдиде, ки тавассути ҳамлаи Ашшурӣ ифода ёфтааст ва ғалаба тавассути дахолати илоҳӣ ба даст омадааст. Кӯшишҳои дуои Ҳизқиё ва оқибатҳои бо сабаби ғурур ба амаломадаро зикр кунед. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Ҳизқиёро, ки тавассути таваккал ба Худо баён шудааст ва таъкид мекунад, ки наҷот дар натиҷаи имон, ки бо дахолати илоҳӣ мисол шуда буд, таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки муносибати байни риояи аҳдро нишон медиҳад. Офаридгор - Худо ва халқи баргузида - Исроил

2 Вақоеънома 32:1 Пас аз ин ва таъсиси он, Санҳериб, подшоҳи Ашшур, омада, ба Яҳудо даромад, ва дар муқобили шаҳрҳои девордор ӯрду заданд ва фикр кард, ки онҳоро барои худ забт кунад.

Санҳериб, подшоҳи Ашшур, ба Яҳудо ҳамла карда, дар муқобили шаҳрҳои девордор ӯрду заданд, то онҳоро барои худ бигирад.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо моро аз қувваҳои бад нигоҳ медорад.

2. Мо бояд ҳушёр бошем ва имони худро дар лаҳзаҳои душвор нигоҳ дорем.

1. Забур 46:10 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2. Румиён 8:38-39 Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

2 Вақоеънома 32:2 Ва ҳангоме ки Ҳизқиё дид, ки Санҳериб омадааст ва қасд дорад бо Ерусалим ҷанг кунад,

Ҳизқиё дид, ки Санҳериб барои ҷанг бо Ерусалим меояд.

1. Аҳамияти истодагарӣ дар баробари душвориҳо.

2. Қувваи имон дар миёни тарс.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на

фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2 Вақоеънома 32:3 Ӯ бо мирон ва мардони худ машварат кард, ки оби чашмаҳоро, ки берун аз шаҳр буд, бозданд, ва онҳо ба ӯ кӯмак карданд.

Ҳизқиё аз мушовирони худ барои бастани манбаъҳои об берун аз деворҳои Ерусалим кӯмак хост.

1. Кишти ягонагӣ: Намунаи Ҳизқиё

2. Қудрати гӯш кардани маслиҳати хирадмандон

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Масалҳо 15:22 - Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

2 Вақоеънома 32:4 Ва мардуми бисьёре ҷамъ омада, тамоми чашмаҳо ва ҷӯйборро, ки аз миёни замин мегузашт, боздошта, мегуфтанд: «Чаро подшоҳони Ашшур омада, оби зиёд пайдо кунанд?

Гурӯҳи зиёди одамон ҷамъ омада, тамоми сарчашмаҳои обро банд карданд, то подшоҳони Ашшур онҳоро наёбанд.

1. Қувваи амали муттаҳид барои анҷом додани корҳои бузург

2. Имон ба Худо дар замонҳои душвор

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо.

2 Вақоеънома 32:5 Ва ӯ худро қавӣ гардонд, ва тамоми девори шикастаро бино кард, ва онро то бурҷҳо ва девори дигарро берун баровард, ва Милло дар шаҳри Довуд таъмир кард, ва тирҳо ва сипарҳои фаровон сохт.

Подшоҳ Ҳизқиё Ерусалимро бо деворҳо ва манораҳои мустаҳкам мустаҳкам кард, инчунин Миллоро таъмир кард ва аслиҳа захира кард.

1. Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо қувват мебахшад.

2. Мо бояд омода бошем, ки бо душвориҳои зиндагӣ рӯ ба рӯ шавем.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

2 Вақоеънома 32:6 Ва ӯ сардорони ҷангиро бар мардум таъин карда, онҳоро дар кӯчаи дарвозаи шаҳр назди Худ ҷамъ кард ва бо онҳо оромона сухан ронда, гуфт:

Подшоҳ Ҳизқиё халқи худро ҷамъ кард, то онҳоро ташвиқ кард, ки ба Худо содиқ мондан ва бар зидди душманонашон мубориза баранд.

1. Ба Худо содиқ бимонед ва Ӯ шуморо дар миёни душманонатон ҳифз мекунад.

2. Дар душворӣ аз Худованд ҷасорат ва нерӯ бигир.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2 Вақоеънома 32:7 Қавӣ ва далер бошед, на барои подшоҳи Ашшур, на аз тамоми мардуми бо ӯ, натарсед ва натарсед, зеро ки бо мо аз ӯ зиёдтар аст.

Шоҳ Ҳизқиё халқи Яҳудоро ташвиқ мекунад, ки дар муқобили таҳдиди Ашшур қавӣ ва далер бошанд.

1. Худо ҳамеша бо мост, бинобар ин мо набояд тарсем.

2. Дар баробари душвориҳо далер бошед.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

2 Вақоеънома 32:8 Бо Ӯ бозуи ҷисм аст; балки Худованд Худои мо бо мост, ки ба мо мадад расонад ва дар ҷангҳои мо биҷангад. Ва қавм ба суханони Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо такя карданд.

1. Боварӣ ба Худованд барои қувват ва муҳофизат

2. Такя ба ваъдаҳои Худо

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 32:9 Баъд аз ин, Санҳериб, подшоҳи Ашшур, хизматгорони худро ба Ерусалим фиристод, (вале худаш Лохишро муҳосира кард ва тамоми қувваи худро бо ӯ) назди Ҳизқиё, подшоҳи Яҳудо ва ба тамоми Яҳудо, ки дар Ерусалим буданд, гуфт,

Санҳериб подшоҳи Ашшур хизматгорони худро ба Ерусалим фиристод ва бо тамоми қудрataш Локишро муҳосира кард, ва ба Ҳизқиё подшоҳи Яҳудо ва тамоми Яҳудо дар Ерусалим хабар фиристод.

1. Аз ашшуриён натарсед: Омӯзиш дар имон ва далерӣ аз 2 Вақоеънома 32:9

2. Дар муқобили душвориҳо устувор истодан: Чӣ тавр дар байни ҳамла истодагарӣ кардан аз 2 Вақоеънома 32:9

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, Ман ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2 Вақоеънома 32:10 Подшоҳи Ашшур Санҳериб чунин мегӯяд: «Ба куҷо боварӣ доред, ки дар муҳосираи Ерусалим бимонед?

Санҳериб, подшоҳи Ашшур, мепурсад, ки чаро мардуми Ерусалим дар муҳосира боқӣ мондаанд.

1. Боварӣ ба Худованд дар замонҳои душвор

2. Дар муқобили мухолифат устувор истодан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 118:6 - "Худованд тарафи ман аст; ман наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

2 Вақоеънома 32:11 Оё Ҳизқиё шуморо водор намекунад, ки худро аз гуруснагӣ ва ташнагӣ ба марг таслим кунед ва нагӯяд: "Худованд Худои мо моро аз дасти подшоҳи Ашшур халос мекунад?"

Ҳизқиё мардумро бовар кунонд, ки ба Худованд таваккал кунанд, то онҳоро аз дасти подшоҳи Ашшур халос кунанд.

1. Барои наҷот ба Худованд таваккал кунед

2. Такя ба ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 26:3-4 - "Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки шумо дар Худованд Худо санги ҷовидонӣ доред".

2. Ирмиё 17: 7-8 - "Лекин хушбахт аст касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва эътимоди ӯ ба Ӯст. Онҳо мисли дарахте хоҳанд буд, ки дар назди об шинонда шудааст, ки решаҳои худро дар ҷӯй мефиристад. Вай наметарсад. вакте ки гармо ояд, баргаш хамеша сабз аст, дар соли хушксолӣ ташвише надорад ва боре хам намедихад».

2 Вақоеънома 32:12 Оё ҳамон Ҳизқиё баландиҳо ва қурбонгоҳҳои худро гирифта, ба Яҳудо ва Ерусалим амр фармуда, нагуфтааст: "Дар назди як қурбонгоҳ саҷда кунед ва бар он бухур сӯзонед?"

Ҳизқиё ба мардуми Яҳудо ва Ерусалим амр фармуд, ки танҳо дар як қурбонгоҳ ибодат кунанд ва бар он бухур сӯзонанд ва тамоми баландиҳо ва қурбонгоҳҳои дигарро нест кунанд.

1. Қувваи ибодати ҳақиқӣ: Чӣ тавр намунаи Ҳизқиё имрӯз моро роҳнамоӣ карда метавонад

2. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо: Даъвати Ҳизқиё ба итоаткорӣ

1. 1 Вақоеънома 29:20-21 - Ва подшоҳ Довуд ба тамоми ҷамоат гуфт: «Худованд Худои худро муборак гӯед». Ва тамоми ҷамоат Худованд Худои падарони худро ҳамду сано хонда, сар хам карда, ба Худованд ва подшоҳ саҷда карданд.

2. Забур 95:6 - Эй биё, саҷда кунем ва саҷда кунем; биёед дар пеши Худованд, ки Офаридгори мост, зону задаем!

2 Вақоеънома 32:13 Оё намедонед, ки ман ва падаронам бо тамоми мардуми кишварҳои дигар чӣ кор кардаем? Оё худоёни халқҳои он кишварҳо метавонистанд заминҳои худро аз дасти ман раҳо кунанд?

Подшоҳ Ҳизқиё халқи Яҳудоро ташвиқ мекунад, ки ба ёд оранд, ки чӣ тавр Худои онҳо онҳоро аз дигар халқҳо муҳофизат карда, онҳоро аз душманонашон наҷот додааст.

1. Ба Худованд имон оваред ва ба муҳофизати Ӯ таваккал кунед.

2. Вафодории Худовандро ба ёд оваред ва барои устувор будан дар ваъдаҳои Ӯ ташвиқ шавед.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2 Вақоеънома 32:14 Дар байни ҳамаи худоёни он халқҳое ки падарони ман онҳоро ба таври комил нобуд карда буданд, кист, ки халқи худро аз дасти ман раҳоӣ диҳад, то Худои шумо тавонад шуморо аз дасти ман раҳо кунад?

Подшоҳ Ҳизқиё аз он мепурсад, ки чӣ гуна ҳар як худои халқҳое, ки падаронаш нобуд карда буданд, метавонад халқи онҳоро наҷот диҳад ва бузургии Худоро таъкид намуда, мепурсад, ки чӣ тавр ягон худои дигар метавонад ҳатто умедашро аз дасти ӯ раҳо кунад.

1. Қудрат ва тавоноии Худованд

2. Имони мо ба наҷоти Худо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2 Вақоеънома 32:15 Пас, бигзор Ҳизқиё шуморо фирефта накунад ва ба ин роҳ бовар накунад, ва ҳанӯз ба вай бовар накунед, зеро ҳеҷ худое аз ҳеҷ як қавм ё салтанате натавонист қавми худро аз дасти ман ва аз дасти Падарони ман: чӣ қадар камтар Худои шумо шуморо аз дасти Ман раҳо хоҳад кард?

Подшоҳи Ашшур Санҳериб Ҳизқиё ва халқи Яҳудоро таъна карда, даъво мекунад, ки ҳеҷ худое аз ягон қавм ё салтанат онҳоро аз дасти Санҳериб раҳоӣ дода наметавонад.

1. «Ҳокимияти Худо: таваккал ба Худои ягонаи ҳақиқӣ»

2. «Қувваи имон: рафъи шубҳа ва тарс»

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

2 Вақоеънома 32:16 Ва навкарони ӯ боз ҳам бештар зидди Худованд Худо ва бар зидди бандаи ӯ Ҳизқиё сухан мегуфтанд.

Бандагони Ҳизқиё бар зидди Худованд ва бар зидди Ҳизқиё сухан мегуфтанд.

1: Ба Худованд таваккал кунед ва мисли бандагони Ҳизқиё набошед, ки бар зидди Ӯ сухан мегуфтанд. Масалҳо 3:5–6

2: Новобаста аз вазъият ба Худованд имон оваред. Ибриён 11:6

1: Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед бахшам.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2 Вақоеънома 32:17 Ӯ ҳамчунин номаҳое навишт, ки Худованд Худои Исроилро таҳқир кунанд ва бар зидди Ӯ сухан гӯянд: «Чунон ки худоёни халқҳои дигар халқҳои худро аз дасти ман раҳо накардаанд, Худо низ ончунон нахоҳад буд. аз Ҳизқиё қавми худро аз дасти Ман раҳоӣ диҳад.

Ҳизқиё номаҳо навишт, то ба Худованд Худои Исроил куфр гӯянд ва даъво мекард, ки чӣ тавре ки худоёни дигар халқҳо халқи худро аз ӯ наҷот дода натавонистанд, Худои Ҳизқиё низ ин корро намекунад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имони Ҳизқиё ба Худованд бар ҳама монеаҳо пирӯз шуд

2. Воқеияти шубҳа: лаҳзаи заъфи Ҳизқиё ва чӣ гуна он ба мо кӯмак карда метавонад

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 1:6-8 - Аммо бигзор вай бо имон пурсад, бе шубҳа, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро меронад ва мепартояд. Зеро он кас набояд гумон кунад, ки аз Худованд чизе хоҳад гирифт; вай одами ду-руст аст, ки дар хама рохаш ноустувор аст.

2 Вақоеънома 32:18 Он гоҳ онҳо дар суханронии яҳудиён ба мардуми Ерусалим, ки бар девор буданд, бо овози баланд фарьёд заданд, то онҳоро битарсонанд ва ба изтироб ованд; то ки шаҳрро забт кунанд.

Мардуми Ерусалим дар кӯшиши гирифтани шаҳр таҳдид ва тарсиданд.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр Худо ба гиряи мо барои кӯмак ҷавоб медиҳад

2. Мақомот дар муқобили мухолифат: рафъи душвориҳо

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст.

2 Вақоеънома 32:19 Ва онҳо бар зидди Худои Ерусалим сухан ронданд, чунон ки бар зидди худоёни мардуми рӯи замин, ки кори дасти инсон буданд.

Мардуми Ерусалим ба Худои Ерусалим сухан ронда, Ӯро ба бутҳои халқҳои дигар, ки бо дасти одамон сохта шудаанд, муқоиса мекарданд.

1. Хатари бутпарастӣ ва муқоисаи Худо бо бутҳои инсонӣ

2. Худои мо сазовори ситоиш ва тасбеҳ аст

1. Ишаъё 40:18-25 - Пас шумо Худоро ба кӣ монанд мекунед? Ё бо Ӯ чӣ шабоҳат дорад?

2. Забур 135:15-18 - Бутҳои халқҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти одамон аст. Онҳо даҳон доранд, аммо сухан намегӯянд; чашм доранд, вале намебинанд; Гӯш доранд, вале намешунаванд ва дар даҳонашон нафасе нест.

2 Вақоеънома 32:20 Ва барои ин подшоҳ Ҳизқиё ва набӣ Ишаъё ибни Амоз дуо карда, сӯи осмон фарьёд заданд.

Ҳизқиёи подшоҳ ва Ишаъё ибни Амоз дуо карда, аз Худо мадад хостанд.

1. Қувваи дуо - Чӣ тавр ҳатто тавонотаринҳо метавонанд дар лаҳзаҳои ниёз ба сӯи Худо рӯй оваранд.

2. Фарёди дил - Чӣ гуна эҳсосот ва дуоҳои мо метавонанд моро ба сӯи Худованд бирасонанд.

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Забур 61:2 - «Аз охири замин сӯи Ту фарёд хоҳам кард, вақте ки дилам ғамгин мешавад; маро ба санги баландтар аз ман раҳнамо».

2 Вақоеънома 32:21 Ва Худованд фариштаеро фиристод, ки вай тамоми мардони далер ва сарварон ва сардорони ӯрдугоҳи подшоҳи Ашшурро маҳв кард. Пас, бо шарм ба замини худ баргашт. Ва ҳангоме ки ӯ ба хонаи худои худ омад, онҳое ки аз даруни худ баромада буданд, дар он ҷо ӯро бо шамшер куштанд.

Худованд фариштаеро фиристод, то подшоҳи Ашшур ва лашкари ӯро ҷазо диҳад ва подшоҳ аз ҷониби онҳое, ки дар дарбори худ буданд, кушта шуданд.

1. Адолати Худо: Ҷазои одилонаи подшоҳи Ашшур

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр ҳатто тавоноён аз дастрасии ӯ берун нестанд

1. 2 Вақоеънома 32:21 - «Ва Худованд фариштаеро фиристод, ки вай тамоми мардони далер ва сарварон ва сардорони ӯрдугоҳи подшоҳи Ашшурро маҳв кард, ва ӯ бо хиҷил ба пеши худ баргашт. Ва ҳангоме ки ӯ ба хонаи худои худ омад, онҳое ки аз даруни худ баромада буданд, ӯро дар он ҷо бо шамшер куштанд».

2. Ишаъё 10:5 - "Вой бар ҳоли Ашшур, асои ғазаби ман; асо дар дасти онҳо хашми Ман аст!"

2 Вақоеънома 32:22 Ҳамин тавр Худованд Ҳизқиё ва сокинони Ерусалимро аз дасти Санҳериб подшоҳи Ашшур ва аз дасти ҳамаи дигарон наҷот дод, ва онҳоро аз ҳар тараф ҳидоят намуд.

1: Худо нигаҳбони мост ва моро ба ҳар сӯ ҳидоят мекунад.

2: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро аз ҳама гуна вазъият наҷот диҳад.

1: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2 Вақоеънома 32:23 Ва бисьёр касон ба Ерусалим барои Худованд ҳадяҳо ва ҳадяҳо ба Ҳизқиё, подшоҳи Яҳудо меоварданд, ба тавре ки ӯ аз он вақт дар пеши назари тамоми халқҳо шӯҳрат ёфт.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки бо амалҳо ва ҳадияҳои худ Худоро ҷалол диҳем.

2: Вақте ки мо ба Худо қурбонӣ меорем, Ӯ ба мо бештар аз он чизе ки мо тасаввур карда наметавонем, бармегардонад.

1: Матто 6:19-21 Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг несту нобуд мешавад ва дуздон даромада, медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он ҷо куя ва занг несту нобуд намекунад, ва дуздон дар он ҷо надаромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Такрори Шариат 16: 16-17 Ҳама писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир шаванд: дар иди фатир, дар иди Ҳафтаҳо ва иди хаймаҳо. Ҳеҷ кас набояд ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир шавад.

2 Вақоеънома 32:24 Дар он айём Ҳизқиё ба дараҷаи марговар гирифтор шуда, ба Худованд дуо гуфт, ва ба вай сухан ронда, ба вай аломате дод.

Ҳизқиё сахт бемор буд ва ба Худованд дуо гуфт, ки ӯ бо аломате ҷавоб дод.

1. Худо дарториктарин лаҳзаҳои мо умед ва қувват мебахшад.

2. Қувваи дуо кӯҳҳоро ба ҳаракат медарорад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

2 Вақоеънома 32:25 Аммо Ҳизқиё мувофиқи манфиате, ки ба ӯ дода буд, дигар адо накард; зеро ки дилаш баланд шуд, бинобар ин ғазаб бар ӯ ва бар Яҳудо ва Ерусалим омад.

Ҳизқиё неъматеро, ки ба ӯ карда буд, баргардонида натавонист, ки оқибатҳои худаш ва Яҳудо ва Ерусалимро ба бор овард.

1. Мағрурӣ пеш аз афтодан меояд - Масалҳо 16:18

2. Муҳимияти фурӯтанӣ - Филиппиён 2:3

1. Ҳизқиёл 28:2 - «Писари одам, ба мири Тирус бигӯ: Худованд Худо чунин мегӯяд: зеро ки дили ту боло аст ва ту гуфтай: "Ман Худо ҳастам, дар курсии Худо нишастаам" дар миёни баҳрҳо, вале ту одам ҳастӣ, на Худо.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

2 Вақоеънома 32:26 Бо вуҷуди ин, Ҳизқиё ҳам худаш ва ҳам сокинони Ерусалим аз ғурури дили худ фурӯтанӣ карданд, ба тавре ки ғазаби Худованд дар айёми Ҳизқиё бар онҳо нозил нашуд.

Ҳизқиё худаш ва мардуми Ерусалимро фурӯтан кард, то ки ғазаби Худованд бар онҳо наояд.

1. Мағрур ҳамеша пеш аз фурӯпошӣ меояд - Масалҳо 16:18

2. Фурӯтанӣ барои баракатҳои Худо муҳим аст - Яъқуб 4:6-10

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:6-10 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас ба Худо таслим шавед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Эй гунаҳкорон, дастҳоятонро бишӯед ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Ғамгин, гиря кун ва гиря кун. Хандаатонро ба мотам ва шодии худро ба тира иваз кунед. Дар пеши Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2 Вақоеънома 32:27 Ва Ҳизқиё сарват ва ҷалоли бениҳоят зиёд дошт, ва барои нуқра ва тилло, ва сангҳои қиматбаҳо, ва ҳанут, ва барои сипарҳо ва барои ҳар гуна ҷавоҳироти гаронбаҳо ганҷҳо сохт;

Ҳизқиё дорои сарват ва шӯҳрати бузурге дошт ва нуқра, тилло, ҷавоҳирот, ҳанут, сипар ва дигар сарватҳои худро дар ганҷҳо нигоҳ медошт.

1. Қувваи сарват - Чӣ тавр дуруст истифода бурдани захираҳои молиявӣ

2. Манфиатҳои худдорӣ – инкишоф додани фаҳмиш дар ҷамъ кардани дороиҳо

1. Масалҳо 13:11 - Сарвати зуд ба даст овардашуда кам мешавад, аммо ҳар кӣ оҳиста-оҳиста ҷамъ мекунад, онро афзун мекунад.

2. Воиз 5:10-11 - Ҳар кӣ пулро дӯст медорад, ҳеҷ гоҳ кофӣ нест; касе, ки сарватро дӯст дорад, аз даромади онҳо ҳеҷ гоҳ сер намешавад. Ин ҳам бемаънист. Баробари зиёд шудани мол, истеъмолкунандагон низ зиёд мешаванд. Ва ба соҳибони онҳо чӣ фоидае доранд, ҷуз зиёфати чашмонашон?

2 Вақоеънома 32:28 Анборҳо низ барои афзоиши гандум, шароб ва равған; ва охурҳо барои ҳар гуна ҳайвоноти ваҳшӣ, ва хонаҳо барои рамаҳо.

Подшоҳи Яҳудо Ҳизқиё барои муҳосираи зидди ашшуриён тайёрӣ дида, ҷуворимакка, шароб, равғанро захира карда, барои ҳайвоноту рамаҳо сарпаноҳ медод.

1. Қувваи омодагӣ: Даъвати Худо ба мо барои омода бошем, ки ба ҳар чизе ки дар роҳи мо ояд, омода бошем.

2. Муҳимияти ғамхорӣ дар бораи офаридаҳои Худо: вақт ҷудо кардан барои таъмини чорво ва рама дар ҳаёти мо.

1. Матто 25:4-5, "Бокираҳои доно бо чароғҳои худ дар зарфҳои худ равған гирифтанд, дар ҳоле ки нодонон чароғҳои худро гирифтанд, вале бо худ равған нагирифтанд."

2. Масалҳо 27:23-24, "Боварӣ ҳосил кунед, ки гӯсфандони худро медонед, ба рамаҳои худ диққат диҳед, зеро сарват то абад наметмонад, ва тоҷ барои ҳама наслҳо устувор нест".

2 Вақоеънома 32:29 Илова бар ин, ба ӯ шаҳрҳо ва молу мулки гӯсфандон ва говҳои фаровон дод, зеро ки Худо ба ӯ дороии хеле фаровон дода буд.

Подшоҳ Ҳизқиё ба туфайли саховатмандии Худо бо сарват ва сарватҳои бузург баракат ёфт.

1. Мукофоти вафодорӣ: Чӣ гуна Худо Ҳизқиёро барои садоқаташ подош дод

2. Баракатҳои итоаткорӣ: Чӣ гуна Ҳизқиё барои итоаткорӣ баракат гирифт

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Ваъдаҳои Худо дар бораи баракатҳои итоаткорӣ

2. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кун ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро медиҳад

2 Вақоеънома 32:30 Ҳамон Ҳизқиё дарёи болооби Ҷиҳӯнро боздошта, рост ба тарафи ғарбии шаҳри Довуд фуровард. Ва Ҳизқиё дар тамоми корҳои худ комёб мешуд.

Ҳизқиё дар тамоми корҳои худ, аз он ҷумла дар бастани маҷрои болоии Ҷиҳӯн ва ба тарафи ғарбии шаҳри Довуд овардан муваффақ шуд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Қиссаи Ҳизқиё

2. Қувваи сабр: Намунаи Ҳизқиё

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 37:23 - "Худованд қадамҳои касеро, ки аз ӯ лаззат мебарад, устувор мекунад; ҳарчанд пешпо хӯрад, вай намеафтад, зеро ки Худованд ӯро бо дасти худ нигоҳ медорад".

2 Вақоеънома 32:31 Аммо дар кори сафирони мирони Бобил, ки назди ӯ фиристода буданд, то дар бораи мӯъҷизае ки дар ин замин рӯй дода буд, бифаҳманд, Худо ӯро тарк кард, то ки ӯро озмоиш кунад, то ҳар он чиро, ки дар замин буд, донад. дилаш.

Худо ба Ҳизқиё иҷозат дод, ки ба воситаи сафирони Бобил озмуда шавад ва озмоиш шавад, то бидонад, ки дар дилаш чӣ ҳаст.

1. Худо қалбҳои моро месанҷад, то табиати ҳақиқии моро ошкор кунад

2. Аҳамияти доштани қалби имон

1. Забур 139:23-24 - Маро биҷӯй, эй Худо, ва қалби маро бидон! Маро санҷед ва фикрҳои маро бидонед! Ва бубин, ки оё дар ман роҳи сахте ҳаст ва маро ба роҳи ҷовидонӣ ҳидоят кун!

2. Масалҳо 17:3 - Тигел барои нуқра аст, ва танӯр барои тилло, ва Худованд дилҳоро месанҷад.

2 Вақоеънома 32:32 Ва инак, корҳои боқимондаи Ҳизқиё ва некии ӯ дар рӯъёи Ишаъёи набӣ ибни Амоз ва дар китоби подшоҳони Яҳудо ва Исроил навишта шудааст.

1: Биёед некии Ҳизқиёро ба ёд орем ва илҳом бахшем, ки барои чунин бузургӣ кӯшиш кунем.

2: Ҳизқиё мекӯшид, ки он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал оварад ва биёед мо низ ҳамин тавр кунем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2:2 Қӯринтиён 13:11 - Дар охир, эй бародарон, алвидоъ. Комил бошед, ором бошед, якдил бошед, дар осоиштагӣ зиндагӣ кунед; ва Худои муҳаббат ва осоиштагӣ бо шумо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 32:33 Ва Ҳизқиё бо падарони худ хобид, ва ӯро дар сари қабрҳои писарони Довуд дафн карданд; ва тамоми Яҳудо ва сокинони Ерусалим ҳангоми маргаш ӯро эҳтиром карданд. Ва писараш Менашше ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Ҳизқиё мурд ва дар қабри писарони Довуд дафн карда шуд ва тамоми Яҳудо ӯро эҳтиром мекарданд. Пас аз он Менашше ба ҷои ӯ подшоҳ шуд.

1. Вафодории Ҳизқиё: Намунае барои мо - 2 Тимотиюс 3:10 12

2. Донистани вақти дурусти мурдан - Воиз 3:1 8

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Забур 90:12 - Ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

2 Вақоеънома боби 33 ҳукмронии шарироиаи Менашше, тавбаи минбаъдаи ӯ ва оқибатҳои аъмоли ӯро тасвир мекунад.

Параграфи 1: Боб бо таъкид кардани ба тахт баромадани Менашше дар синни ҷавонӣ оғоз мешавад. Ӯ ба бутпарастӣ машғул аст, барои худоёни козиб қурбонгоҳҳо месозад ва корҳои зишт мекунад, ба монанди қурбонии фарзандони худ (2 Вақоеънома 33:1-9).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Худо пайғамбаронро мефиристад, то Менашше ва мардуми Яҳудоро аз аъмоли бадашон огоҳ кунанд. Бо вуҷуди ин, онҳо гӯш намедиҳанд ва ба шарорати худ идома медиҳанд (2 Вақоеънома 33:10-17).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Худо бар Менашше доварӣ мекунад ва ба ӯ иҷозат дод, ки ашшуриён асир шаванд. Дар асирӣ ӯ худро дар назди Худо фурӯтан мекунад, аз гуноҳҳои худ тавба мекунад ва омурзиш мехоҳад (2 Вақоеънома 33:18-19).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи он меравад, ки чӣ тавр Худо подшоҳии Менашшеро барқарор мекунад ва ӯро пас аз тавбааш баракат медиҳад. Ӯ худоёни бегонаро аз Ерусалим дур мекунад ва мардумро ташвиқ мекунад, ки танҳо Худоро ибодат кунанд (2 Вақоеънома 33:20-25).

Хулоса, боби сию сеюми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ, тавба ва барқароршавиро дар давраи ҳукмронии шоҳ Менашше тасвир мекунад. Таъкид кардани бадӣ, ки тавассути бутпарастӣ ифода карда мешавад ва доварӣ аз беитоатӣ дучор мешавад. Кӯшишҳои тавбае, ки Менашше анҷом дода буд ва барқароршавӣ тавассути марҳамати илоҳӣ ба амал омад. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Менашшеро, ки тавассути исён бар зидди Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, фидияе, ки дар натиҷаи тавба, ки бо барқарорсозӣ нишон дода шудааст, таҷассумгари файзи илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ мебошад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 33:1 Вақте ки Менашше подшоҳӣ кард, дувоздаҳсола буд, ва панҷоҳу панҷ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Менашше 12-сола буд, вақте ки ӯ 55 сол бар Ерусалим подшоҳӣ кард.

1. Қудрати Подшоҳ: Подшоҳии Менашше ҳамчун намуна

2. Мероси итоаткорӣ: чӣ гуна вафодории Менашше таърихро тағйир дод

1. 2 Вақоеънома 33:1–13

2. Забур 78:8–9

2 Вақоеънома 33:2 Аммо он чи дар назари Худованд бад буд, мисли аъмоли зишти халқҳо, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил берун карда буд, ба амал овард.

Менашше, подшоҳи Яҳудо, дар назари Худованд корҳои бад мекард, ба монанди аъмоли қавме ки аз Исроил бадар карда шуда буданд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Мо аз достони Менашше чӣ омӯхта метавонем

2. Итоат ба Худо: Ин чӣ маъно дорад ва чаро муҳим аст

1. Такрори Шариат 28:15-19 - Доварии Худо дар бораи беитоатӣ

2. 2 Қӯринтиён 6:14-18 - Муҳимияти зиндагӣ дар итоат ба Худо

2 Вақоеънома 33:3 Зеро ки ӯ баландиҳоеро, ки падараш Ҳизқиё вайрон карда буд, аз нав бино кард, ва барои Баалҳо қурбонгоҳҳо барпо кард, ва боғҳо сохт, ва тамоми лашкари осмонро парастиш карда, ба онҳо хизмат мекард.

Менашше баландиҳо ва қурбонгоҳҳоеро, ки падараш Ҳизқиё вайрон карда буд, аз нав сохт ва ба лашкари осмон саҷда кард.

1. Ахамияти гиромидошти осори пирони маънавии мо.

2. Масъулият барои ҳаёти рӯҳонии худамон.

1. 2 Подшоҳон 21:2 - Ва ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, аз рӯи зиштҳои халқҳо, ки Худованд онҳоро аз пеши банӣ-Исроил бадар ронда буд.

2. Такрори Шариат 12:30-31 - Худро эҳтиёт кун, ки бо пайравӣ ба онҳо ба дом наафтӣ, баъд аз он ки онҳо аз пеши ту нест карда шаванд; ва ба худоёни онҳо напурсед ва нагӯед: "Ин халқҳо ба худоёни худ чӣ гуна ибодат мекарданд?" Ман низ ҳамин тавр хоҳам кард.

2 Вақоеънома 33:4 Ва дар хонаи Худованд қурбонгоҳҳо сохт, ки Худованд дар бораи онҳо гуфта буд: "Номи Ман то абад дар Ерусалим хоҳад буд".

Менашше мувофиқи амри Худованд дар Ерусалим дар хонаи Худованд қурбонгоҳҳо сохт.

1. Баракати тоъат: Омӯзиш аз намунаи Менашше

2. Шодии ибодат: Чӣ тавр мо метавонем Худоро дар ҳаёти худ ҷалол диҳем

1. Такрори Шариат 12:5–7

2. Забур 83:10–12

2 Вақоеънома 33:5 Ва ӯ барои тамоми лашкари осмон дар ду ҳавлии хонаи Худованд қурбонгоҳҳо сохт.

Менашше барои ибодати бутҳо дар ҳар ду саҳни маъбади Худованд қурбонгоҳҳо сохт.

1. Бутпарастӣ: Бузургтарин гуноҳ

2. Фаҳмидани умқи муҳаббати Худо

1. Хуруҷ 20:3-5 Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

2. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2 Вақоеънома 33:6 Ва фарзандони худро дар водии писари Ҳиннӯм аз оташ гузаронид; ва вақтҳоро мушоҳида мекард, ва ҷодугарӣ мекард, ва ҷодугарӣ мекард, ва бо рӯҳи ошно ва бо ҷодугарон рафтор мекард; дар назари Худованд бадӣ бисёр аст, то ки Ӯро ба хашм оварад.

Менашше, подшоҳи Яҳудо, расму оинҳои бутпарастӣ, аз ҷумла қурбонии кӯдакон, ҷодугарӣ ва ҷодугарӣ мекард, ки Худоро ба хашм меовард.

1. Хатари бутпарастӣ: Санҷиши гуноҳи Менашше

2. Рад кардани амалҳои дунё: баргузидаи тоъат ба Худо

1. Такрори Шариат 18:10-12 (Зеро ки ба суханони он набиё ва ё он хоббини хоб гӯш надиҳед, зеро Худованд Худои шумо туро имтиҳон мекунад, то бидонед,

ки оё шумо Худованд Худои худро бо тамоми дил ва бо тамоми дил дӯст медоред? аз паи Худованд Худои худ рафтор кунед, ва аз Ӯ битарсед, ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, ва ба овози Ӯ итоат кунед, ва ба Ӯ хизмат кунед ва ба Ӯ часпида хоҳед.)

2. Румиён 12:2 (Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.)

2 Вақоеънома 33:7 Ва ҳайкали кандакорӣ, бутеро, ки худаш сохта буд, дар хонаи Худо гузошт, ки Худо дар бораи он ба Довуд ва ба писараш Сулаймон гуфта буд: "Дар ин хона ва дар Ерусалим, ки ман онро баргузидаам". исми Худро то абад пеши тамоми сибтҳои Исроил хоҳам гузошт;

Менашше дар Хонаи Худо бут бино кард, гарчанде ки Худованд ваъда дода буд, ки исми Ӯ то абад дар он ҷо мемонад.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Вафодории ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 48:11 - Ба хотири исми Худ хашми худро ба таъхир хоҳам дод, ва барои ситоиши худ аз ту худдорӣ хоҳам кард, то ки туро набурам.

2. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд дуруст аст; ва тамоми корҳои ӯ дар ростӣ иҷро мешаванд.

2 Вақоеънома 33:8 Ман дигар пойҳои Исроилро аз замине ки барои падарони шумо таъин кардаам, дур нахоҳам кард; То ки онҳо бохабар шаванд, то ҳар он чи Ман ба онҳо фармудаам, бар тибқи тамоми шариат ва фароизҳо ва фароизҳое, ки бо дасти Мусо гуфта шудааст, ба ҷо оваранд.

Худо ваъда дод, ки исроилиёнро аз замине, ки барои онҳо муқаррар карда буд, дур намекунад ва онҳо ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд.

1. Вафодорӣ дар ваъдаҳои Худо

2. Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Инак, ман имрӯз дар пеши шумо баракат ва лаънат гузоштаам;

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:5 - Ҳеҷ кас наметавонад дар тамоми айёми умрат пеши ту биистад: чунон ки Ман бо Мусо будам, ончунон бо ту хоҳам буд: туро ноумед нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард.

2 Вақоеънома 33:9 Ва Менашше Яҳудо ва сокинони Ерусалимро ба гумроҳӣ водор кард ва бадтар аз халқҳое, ки Худованд онҳоро пеши банӣ-Исроил маҳв карда буд, водор намуд.

Менашше Яҳудо ва Ерусалимро ба беитоатӣ ба Худо ва рафтори бадтар аз халқҳое, ки Худо пештар нобуд карда буд, бурд.

1. Хавфи нофармонӣ - Чӣ гуна исёни Менашше ба ҳалокат оварда

2. Моҳияти гуноҳ - Фаҳмидани оқибатҳои гуноҳ кардан бар зидди Худо

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Лаънатҳое, ки Худо ба Исроил ваъда дода буд, агар онҳо ба аҳкоми Ӯ итоат накунанд

2. Ишаъё 5:20-24 - Нолаи Худованд барои мардуми Яҳудо, ки бар зидди ӯ исён бардоштанд.

2 Вақоеънома 33:10 Ва Худованд ба Менашше ва ба қавмаш сухан гуфт, вале онҳо гӯш надоданд.

Гарчанде ки Худованд бо Менашше ва қавмаш сухан мегуфт, онҳо гӯш карданро рад карданд.

1. Чӣ тавр гӯш кардани овози Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Ишаъё 1:18-20 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд. Агар хоҳӣ ва итоаткор бошӣ, аз неъмати замин хоҳӣ хӯрд; лекин агар сарпечӣ кунед ва исён кунед, ба шамшер хоҳед хӯрд; зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

2 Вақоеънома 33:11 Бинобар ин Худованд сардорони лашкари подшоҳи Ашшурро бар сари онҳо овард, ки Менашшеро дар миёни хорҳо гирифта, бо занҷир баста, ба Бобил бурданд.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки дар ҳама амалҳоямон ба Худо содиқ бошем, вагарна мо ба доварии Ӯ итоат мекунем.

2: Мо бояд оқибатҳои амалҳои худро дар хотир дошта бошем ва кӯшиш кунем, ки ҳаёти Худоро ҷалол диҳад.

1: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Вақоеънома 33:12 Ва ҳангоме ки ӯ дар андӯҳ афтод, аз Худованд Худои худ илтиҷо мекард ва дар ҳузури Худои падарони худ бағоят фурӯтанӣ мекард,

Менашше фурӯтан шуд ва дар лаҳзаҳои мусибат ба Худо рӯй овард.

1. Қувваи фурӯтанӣ дар замони мусибат

2. Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

1. Ишаъё 57:15 - Зеро ки Худои Таоло ва Таоло чунин мегӯяд: Он ки то абад зинда аст, исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар макони баланд ва муқаддас зиндагӣ

мекунам, балки бо он ки дар рӯҳаш пушаймон ва фурӯтан аст, рухи камбагалонро зинда гардонад ва дили мутаассирро зинда кунад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2 Вақоеънома 33:13 Ва ба ӯ дуо гуфт, ва ӯ аз ӯ илтиҷо карда, илтиҷои ӯро шунид ва боз ба Ерусалим ба подшоҳии худ овард. Он гоҳ Менашше донист, ки Худованд Худост.

Менашше дар назди Худо фурӯтан шуд ва Худо ба дуои ӯ ҷавоб дод ва ӯро ба подшоҳии худ дар Ерусалим баргардонид. Менашше фаҳмид, ки Худованд дар асл Худост.

1. Худо ҳамеша омода аст, ки моро бибахшад ва баргардонад, агар мо ба назди Ӯ тавба кунем.

2. Худо мехоҳад бо мо робита дошта бошад ва касонеро, ки дар назди Ӯ фурӯтанӣ мекунанд, подош медиҳад.

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2 Вақоеънома 33:14 Пас аз он ӯ бе шаҳри Довуд, дар тарафи ғарбии Ҷиҳӯн, дар водӣ то даромадгоҳи дарвозаи моҳӣ деворе бино кард, ва Офалро давр зада, онро хеле баланд кард. баландии бузург ва сардорони ҷангро дар тамоми шаҳрҳои девордор дар Яҳудо таъин карданд.

Подшоҳ Менашше дар атрофи шаҳри Довуд девор сохта, онро то дарвозаи Моҳӣ, ки Офалро фаро гирифта буд, дароз кард. Ӯ инчунин дар тамоми шаҳрҳои Яҳудо сардорони ҷангро таъин намуд.

1. Қудрати деворҳо: Чӣ тавр девор моро аз хатар муҳофизат карда метавонад

2. Арзиши омодагӣ: омода будан ба муқобили ҳама гуна мушкилот

1. Масалҳо 18:10-11 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд. Сарвати сарватмандон шаҳри пурқуввати онҳост, аммо қашшоқӣ харобии камбағалон аст.

2. Забур 28:7-8 - Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба у бовар мекунад ва ба ман ёрй мерасонад. Дилам аз шодй мешитобад, дар суруд шукрона мекунам. Худованд қуввати халқи Худ, қалъаи наҷот барои тадҳиншудаи Худ аст.

2 Вақоеънома 33:15 Ва худоёни бегона ва бутро аз хонаи Худованд, ва тамоми қурбонгоҳҳоеро, ки дар кӯҳи хонаи Худованд ва дар Ерусалим сохта буд, гирифта, берун ронд. аз шахр.

Подшоҳ Менашше худоёни бегона, бутҳо ва қурбонгоҳҳоеро, ки худаш сохта буд, канда, аз шаҳр берун кард.

1. Қувваи Ҳақиқати Худо дар рафъи васвасаҳо

2. Қувваи Тағйирдиҳандаи Тавба

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард; Хоҳ худоёне ки падарони шумо дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2 Вақоеънома 33:16 Ва қурбонгоҳи Худовандро таъмир кард, ва бар он қурбониҳои саломатӣ ва ҳадияҳои шукргузорӣ кард, ва ба Яҳудо амр фармуд, ки Худованд Худои Исроилро ибодат кунанд.

Менашше қурбонгоҳи Худовандро таъмир кард ва қурбониҳо оварда ва ба Яҳудо амр фармуд, ки Худоро ибодат кунанд.

1. Итоат ба Худо ба баракат мебарад

2. Хизмат ба Худо даъвати олии мост

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. ин ҷаҳон, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2 Вақоеънома 33:17 Бо вуҷуди ин, қавм то ҳол дар баландиҳо қурбонӣ мекарданд, лекин барои Худованд Худои худ.

Сарфи назар аз он ки бутҳо аз баландиҳо бардошта шуданд, мардум барои онҳо қурбонӣ мекарданд, вале танҳо барои Худованд.

1. Худо сазовори ибодати мост: Қиссаи 2 Вақоеънома 33:17

2. Таъсири бутпарастӣ: Омӯзиш аз халқи 2 Вақоеънома 33:17

1. Матто 22:37-38 - Худовандро бо тамоми қалб, ҷони худ ва ақли худ дӯст доред.

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбониҳои зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед.

2 Вақоеънома 33:18 Ва бақияи аъмоли Менашше ва дуои ӯ ба Худои худ, ва суханони бинокорон, ки ба исми Худованд Худои Исроил ба ӯ сухан гуфта буданд, инак, дар китоби подшоҳони Исроил.

Аъмоли Менашше, дуоҳо ва суханоне, ки бинокорон ба исми Худованд Худои Исроил ба ӯ гуфтаанд, дар китоби подшоҳони Исроил навишта шудаанд.

1. "Қувваи дуо: Дарсҳо аз Менашше"

2. "Таъсири бинандагон: пайравӣ аз суханони Худованд"

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Забур 37:4 - "Ту низ аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

2 Вақоеънома 33:19 Ва дуои ӯ, ва чӣ гуна Худо бар ӯ илтиҷо шуд, ва тамоми гуноҳҳои ӯ, ва гуноҳи ӯ, ва маконе ки дар онҳо баландиҳо бино кард, ва боғҳо ва бутҳо барпо кард, пеш аз он ки фурӯтан шавад; инак, онҳо дар байни суханони бинокорон навишта шудаанд.

Менашше фурӯтан шуд ва аз Худо барои омурзиши гуноҳҳояш дуо кард. Амал ва гуфтори ӯ дар навиштаҳои бинандагон сабт шудааст.

1. Қудрати фурӯтании худро дар назди Худо

2. Аҳамияти намоз дар тавба аз гуноҳҳоямон

1. 2 Вақоеънома 33:19

2. Луқо 18:13-14 - Ва боҷгир, ки аз дур истода буд, нахост ба қадри чашмонаш сӯи осмон боло кунад, балки ба синааш зад ва гуфт: "Худо ба ман, ки гунаҳкорам, раҳм кунад".

2 Вақоеънома 33:20 Ва Менашше бо падарони худ хобид, ва ӯро дар хонаи худаш дафн карданд; ва писараш Омӯн ба ҷои ӯ подшоҳӣ кард.

Менашше мурд ва дар хонаи худ дафн шуд, ва писараш Амон ба ҷои ӯ нишаст.

1. Қудрати мерос: Чӣ гуна интихоби мо ба наслҳои оянда таъсир мерасонад

2. Донистани шахсияти худ: Муҳимияти донистани мо кист

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2. Забур 78:5-7 - Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, бигӯяд ба фарзандони худ, то ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд.

2 Вақоеънома 33:21 Вақте ки Амон подшоҳӣ кард, бисту дусола буд ва ду сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Вақте ки ӯ ҳокими Ерусалим шуд, Амон 22 сола буд ва ҳамагӣ 2 сол подшоҳӣ кард.

1. Фаромӯш накунед, ки дар ҳама паҳлӯҳои зиндагӣ ҳидояти Худоро талаб кунед.

2. Муҳимияти итоъат ба аҳком ва аҳкоми Худо.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест.

2 Вақоеънома 33:22 Аммо ӯ он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард, мисли падараш Менашше, зеро ки Омӯн барои ҳамаи бутҳои кандакорӣ, ки падараш Менашше сохта буд, қурбонӣ карда, ба онҳо хизмат мекард;

Омон, писари Менашше, дар назари Худованд бад рафтор карда, бо пайравӣ аз падараш рафта, ба ҳайкалҳои кандакорӣ, ки Менашше сохта буд, қурбонӣ кард.

1. Хатари пайравӣ аз паи волидонамон

2. Хатарҳои бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20: 4-5 "Барои худ ҳеҷ ҳайкали кандакорӣ ва ё монандии чизеро ба ҳар он чи дар осмон дар боло аст, ё дар замин дар зери замин аст, ё дар оби зери замин насоз; Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Румиён 12:2 Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

2 Вақоеънома 33:23 Ва худро дар пеши Худованд фурӯтан накард, чунон ки падараш Менашше худро фурӯтан карда буд; вале Амон торафт бештар вайрон мекард.

Омон, ибни Менашше, мисли падараш дар пеши Худованд фурӯтанӣ накард, балки бештар гуноҳ кард.

1. Қудрати фурӯтании худро дар назди Худованд

2. Хатари нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2 Вақоеънома 33:24 Ва навкаронаш бар зидди ӯ қасд карда, ӯро дар хонаи худ куштанд.

Менашше, подшоҳи Яҳудо, аз ҷониби хизматгорони худаш дар хонаи худ кушта шуд.

1. Мо бояд оқибатҳои амали худро дар хотир дошта бошем, зеро онҳо метавонанд ба натиҷаҳои ғайричашмдошт ва фоҷиавӣ оварда расонанд.

2. Роҳи гуноҳ хатарнок аст ва метавонад боиси ҳалокат ва марг гардад.

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2 Вақоеънома 33:25 Аммо мардуми ин замин ҳамаи онҳоеро, ки бар зидди подшоҳ Омӯн қасд доштанд, куштанд; ва мардуми ин замин писари худ Йӯшиёҳуро ба ҷои ӯ подшоҳ карданд.

Пас аз марги подшоҳ Амон, мардуми ин замин ба ҷои ӯ писараш Йӯшиёҳуро подшоҳ карданд.

1. Қувваи имон ва садоқат: вафодории мардуми Яҳудо ба шоҳ Йӯшиёҳу

2. Вафодории бепоёни Худо: вафодории салтанати Йӯшиёҳу

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 - Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар онҳо замине, ки шумо истиқомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. 1 Петрус 2:13-14 - Ба хотири Худованд ба ҳар муассисаи инсонӣ итоат кунед, хоҳ он ба императори олӣ бошад, хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби ӯ барои ҷазо додани бадкорон ва ҳамду санои некӯкорон фиристода шудааст. .

2 Вақоеънома боби 34 ҳукмронии одилонаи подшоҳ Йӯшиёҳу, кӯшишҳои ӯ барои барқарор кардани ибодати Худо ва кашфи Китоби Қонунро тасвир мекунад.

Сархати 1: Ин боб бо таъкид кардани Йӯшиёҳу ба тахт дар синни ҷавонӣ оғоз мешавад. Ӯ Худоро меҷӯяд ва ислоҳотро тавассути нест кардани бутҳо ва таъмири маъбад оғоз мекунад (2 Вақоеънома 34:1-7).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Ҳилқиё, саркоҳин, Китоби Қонунро дар маъбад ҳангоми барқарорсозии он кашф кардааст. Йӯшиёҳу қосидонро мефиристад, то бо Ҳулдо ном зани набие машварат кунанд, ки ӯ тасдиқ мекунад, ки доварӣ бар Яҳудо хоҳад омад, аммо на дар давоми умри Йӯшиёъ бинобар тавбааш (2 Вақоеънома 34:8-28).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Йӯшиёҳу тамоми мардумро ҷамъ мекунад ва аз Китоби Шариат бо овози баланд мехонад. Ӯ бо Худо аҳд мебандад ва ба Яҳудо роҳнамоӣ мекунад, ки ӯҳдадориҳои онҳоро оид ба риояи аҳкоми Худо навсозӣ кунад (2 Вақоеънома 34:29-33).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи ислоҳоти минбаъдаи Йӯшиёҳу нигаронида шудааст, зеро ӯ тамоми осори бутпарастиро аз Ерусалим ва дар тамоми Яҳудо нест мекунад. Ӯ иди бузурги Фисҳро ҷашн мегирад ва нишон медиҳад, ки ба итоат ба қонунҳои Худо содиқ аст (2 Вақоеънома 34:3-35).

Хулоса, боби сию чоруми 2 Вақоеънома ҳукмронӣ, ислоҳот ва бозёфтҳоро дар давраи ҳукмронии шоҳ Йӯшиёҳу тасвир мекунад. Таъкид кардани адолат тавассути барқарорсозӣ ва бозёфт тавассути дарёфти Китоби Қонун ба даст омадааст. Кӯшишҳои тавбае, ки Йӯшиёҳу анҷом дода буд ва аз навсозӣ тавассути муносибатҳои аҳд ёдовар шуд. Хулоса, ин боб як гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби подшоҳ Йӯшиёҳуро, ки тавассути садоқат ба Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, ки эҳёи дар натиҷаи итоаткорӣ, ки бо ислоҳот ифода ёфтааст, таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ ва васиятест, ки ӯҳдадориро нисбати риояи аҳди Офаридгор нишон медиҳад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 34:1 Йӯшиёҳу ҳаштсола буд, вақте ки подшоҳӣ кард, ва дар Ерусалим сӣ як сол подшоҳӣ кард.

Йӯшиёҳу ҳукмронии худро дар Ерусалим дар синни 8-солагӣ оғоз кард ва 31 сол подшоҳӣ кард.

1. Қудрати пешвои хуб: Чӣ тавр Йӯшиёҳу ба Ерусалим таъсир расонд

2. Муҳимияти интихоби дуруст: ҳукмронии Йӯшиёҳу ҳамчун намуна

1. Масалҳо 16:32: "Ҳар кӣ дар хашм оҳиста аст, беҳтар аз тавонотар аст, ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, аз он касе ки шаҳрро забт мекунад".

2. 1 Тимотиюс 4:12: «Бигзор ҳеҷ кас ба ҷавонии ту беэътиноӣ накунад, балки дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар рӯҳ, дар имон, дар покӣ ба имондорон намуна бошад».

2 Вақоеънома 34:2 Ва ӯ он чи дар назари Худованд дуруст буд, ба амал оварда, ва бо роҳҳои падари худ Довуд рафтор кард, ва на ба тарафи рост ва на ба тарафи чап сар кашид.

Йӯшиёҳу ба намунаи падараш, подшоҳ Довуд пайравӣ кард ва он чи дар назари Худованд дуруст буд, кард. Ӯ дар роҳи рост монд ва ба ҳарду ҷониб нарафт.

1. Дар роҳи рост мондан - Чӣ тавр худро дар роҳи дурусти зиндагӣ нигоҳ доред

2. Дар пайравӣ ба намунаи шоҳ Довуд - Чӣ тавр бояд аз паи онҳое ки пеш аз мо омадаанд, пайравӣ кунем

1. Масалҳо 4:26-27 - Дар бораи роҳҳои пойҳои худ бодиққат фикр кунед ва дар ҳама роҳҳои худ устувор бошед. Ба рост ё чап нагардед; пои худро аз бадӣ нигоҳ дорад.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2 Вақоеънома 34:3 Зеро дар соли ҳаштуми ҳукмронии худ, ки ҳанӯз ҷавон буд, ба ҷустуҷӯи Худои падараш Довуд шурӯъ кард; ва дар соли дувоздаҳум ба пок

кардани Яҳудо ва Ерусалим аз баландиҳо шурӯъ кард, ва боғҳо, ва пайкарҳои кандакорӣ ва пайкарҳои гудохта.

Подшоҳ Йӯшиёҳу дар соли ҳаштуми ҳукмронии худ ба ҷустуҷӯи Худо шурӯъ кард ва дар соли дувоздаҳуми худ ба тоза кардани Яҳудо ва Ерусалим аз бутпарастӣ шурӯъ кард.

1. Қудрати Ҷустуҷӯи Худо: Чӣ тавр Ҷустуҷӯи шоҳ Йӯшиёҳу ба Худо ҳама чизро тағйир дод

2. Далерӣ барои поксозӣ: Намунаи шоҳ Йӯшиёҳу дар мубориза алайҳи бутпарастӣ

1. Ирмиё 29:11–13; Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед диҳам.

2. Забур 119:105; Сухани ту чароғи пои ман аст ва нури роҳи ман аст.

2 Вақоеънома 34:4 Ва қурбонгоҳҳои Баалро дар ҳузури ӯ шикастанд; ва бутҳоро, ки дар болои онҳо буданд, бурида, буриданд; Ва боғҳо, ва бутҳои кандакорӣ ва бутҳои гудохтаро пора-пора кард, ва онҳоро ғубор кард, ва онро бар қабрҳои онҳое ки барои онҳо қурбонӣ карда буданд, пошид.

Йӯшиёҳу қурбонгоҳҳо, ҳайкалҳо, боғҳо, ҳайкалҳои кандакорӣ ва ҳайкалҳои гудохтаи Баалро несту нобуд кард, то бутпарастӣ ва ибодати онро барҳам диҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна беэътиноии содиқи Йӯшиёҳу ба бутпарастӣ ҷараёни таърихро тағйир дод

2. Мулоҳиза дар бораи Худои Ҳай: Чӣ гуна беэътиноии Йӯшиёҳу ба бутпарастӣ ба ӯ кӯмак кард, ки наҷот ёбад

1. 2 ба Қӯринтиён 10:3-5 - Зеро, агар мо ба ҳасби ҷисм рафтор кунем ҳам, ба ҳасби ҷисм ҷанг намекунем: (Зеро аслиҳаи ҷанги мо на ҷисмонӣ, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то бандҳои мустаҳкамро вайрон кунад;) Тахайюлот ва ҳар чизи баландеро, ки бар зидди шинохти Худо баланд мешавад, сарнагун карда, ҳар андешаро ба итоаткории Масеҳ асир мегардонад;

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2 Вақоеънома 34:5 Ва устухонҳои коҳинон бар қурбонгоҳҳои онҳо сӯзонд, ва Яҳудо ва Ерусалимро пок кард.

Йӯшиёҳу устухонҳои коҳинонро дар қурбонгоҳҳои онҳо сӯзонд ва Яҳудо ва Ерусалимро пок кард.

1. Қувваи покшавӣ: Чӣ тавр амалҳои содиқи Йӯшиёҳу Яҳудо ва Ерусалимро пок карданд

2. Иҷрои иродаи Худо: Чӣ гуна итоат ба фармони Худо тағйиротро ба вуҷуд овард

1. 2 Вақоеънома 7:14 - Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шаронаи онҳо рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам.

2. Ибодат 20:7-8 - Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Шариатҳои Маро риоя кунед ва онҳоро ба ҷо оваред; Ман Худованде ҳастам, ки туро тақдис мекунад.

2 Вақоеънома 34:6 Ва дар шаҳрҳои Менашше ва Эфроим ва Шимъӯн, то Нафтолӣ, бо тахтаҳои онҳо гирду атроф.

Йӯшиёҳу амри Худовандро ба ҷо овард ва маъбадро дар шаҳрҳои Менашше, Эфроим, Шимъӯн ва Нафтали таъмир кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ тавр ҷавоби содиқи Йӯшиёҳу таърихро тағир дод

2. Бо тамоми дил, ҷони худ ва қуввати худ ба Худо хизмат кардан: Чӣ тавр пайрави содиқи Худо будан мумкин аст

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор

2. 2 Вақоеънома 31:20-21 - Ҳамин тавр коргарон меҳнат карданд, ва кор ба воситаи онҳо анҷом ёфт, ва хонаи Худоро ба ҳолати дурусташ барқарор карданд ва онро мустаҳкам карданд. Сипас онҳо боқимондаи ҳадияҳо, ҳадяҳои бахшидашуда ва ҳадияҳои ихтиёриро ба хонаи Худо оварданд.

2 Вақоеънома 34:7 Ва ҳангоме ки ӯ қурбонгоҳҳо ва боғҳоро вайрон карда, ҳайкалҳоро кӯфт, ва тамоми бутҳоро дар тамоми замини Исроил бурида, ба Ерусалим баргашт.

Йӯшиёҳу, подшоҳи Исроил, тамоми бутҳо, қурбонгоҳҳо ва боғҳоро дар тамоми замини Исроил нобуд карда, ба Ерусалим баргашт.

1. Муҳим будани содиқ будан ба Худо.

2. Қувваи итоат ба фармонҳои Худо.

1. Эфсӯсиён 5:1-2 Аз ин рӯ, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо дод.

2. Такрори Шариат 7:5 Аммо бо онҳо чунин рафтор намо: қурбонгоҳҳои онҳоро вайрон хоҳӣ кард ва сутунҳои онҳоро пора-пора хоҳӣ кард, ва Ашеримро пора-пора намо, ва пайкараҳои кандакориашонро дар оташ сӯзон.

2 Вақоеънома 34:8 Дар соли ҳаждаҳуми подшоҳии худ, вақте ки ӯ замин ва хонаро пок карда буд, Шофон ибни Азалёҳ ва ҳокими шаҳр Маасиё ва Юаҳ ибни Юҳазро, ки китобнавис буд, фиристод. ки хонаи Худованд Худои худро таъмир кунад.

Подшоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу дар соли 18-уми ҳукмронии худ замин ва маъбади Худовандро пок кард ва Шофон, Маасиё ва Юаҳро барои таъмири он фиристод.

1. Қудрати адолат: Намунаи шоҳ Йӯшиёҳу

2. Аҳамияти тавба ва барқароршавӣ

1. Ишаъё 58:12 - "Ва харобаҳои қадимии ту аз нав барқарор карда хоҳанд шуд; ту таҳкурсии наслҳои зиёдеро барпо хоҳӣ кард; туро таъмиргари рахна, барқароркунандаи кӯчаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд".

2. Эзро 10:4 - «Бархез, зеро ин вазифаи ту аст, ва мо бо ту ҳастем; қавӣ бош ва онро иҷро кун.

2 Вақоеънома 34:9 Ва ҳангоме ки назди Ҳилқиёи саркоҳин омаданд, пулеро, ки ба хонаи Худо оварда шуда буд, супурданд, ки левизодагон, ки дарбон буданд, аз дасти Менашше ва Эфроим ва тамоми бақия ҷамъ карда буданд. аз Исроил ва тамоми Яҳудо ва Биньёмин; ва ба Ерусалим баргаштанд.

Левизодагон, ки дари хонаи Худоро посбонӣ мекарданд, аз Менашше, Эфроим, бақияи Исроил, Яҳудо ва Биньёмин пул ҷамъ карда, ба Ҳилқиёи саркоҳин супурданд.

1. Қувваи саховат: Садақа ба хонаи Худо

2. Баракати кори якҷоя: Одамон аз қабилаҳои гуногун барои як кори умумӣ муттаҳид мешаванд

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Аъмол 4:32-35 - Ҳама имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон дороии онҳо аз они онҳост, аммо онҳо ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд. Ҳавворӣён бо қудрати бузург шаҳодат доданро дар бораи эҳёи Исои Худованд давом медоданд ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд. Дар байни онҳо ниёзмандон набуданд. Зеро гоҳ-гоҳ онҳое, ки замин ё хона доштанд, онро мефурӯхтанд, пули онро оварда, назди ҳавворӣён мегузоштанд ва ба ҳар касе, ки лозим буд, тақсим мекард.

2 Вақоеънома 34:10 Ва онро ба дасти коргароне доданд, ки хонаи Худовандро назорат мекарданд, ва онро ба коргароне, ки дар хонаи Худованд кор мекарданд, доданд, то хонаро таъмир ва ислоҳ кунанд.

Мардуми Яҳудо ба коргароне, ки хонаи Худовандро назорат мекарданд, пул медоданд, то онро таъмиру обод кунанд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки захираҳои худро барои обод кардани Салтанати Ӯ идора кунем.

2. Саховат нишонаи вафодорӣ ба Худост.

1. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароб мешикананд.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг

несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 34:11 Ҳатто ба ҳунармандон ва бинокорон онро доданд, то ки санги тарошида ва чӯб барои пайвандҳо бихаранд ва хонаҳоеро, ки подшоҳони Яҳудо хароб карда буданд, фарш кунанд.

Подшоҳони Яҳудо ба косибон ва бинокорон пул медоданд, то ки барои таъмири хонаҳои харобшуда чизҳои заруриро бихаранд.

1. Саховатмандии Худо, 2 Қӯринтиён 9:8-11

2. Барқароршавӣ ва навсозӣ, Ишаъё 61:3-4

1. Айюб 12:13–15,

2. Забур 127:1–2.

2 Вақоеънома 34:12 Ва мардон ин корро содиқона ба ҷо меоварданд, ва нозирони онҳо Яҳот ва Убадьё, левизодагон, аз банӣ-Марорӣ буданд; ва Закарё ва Машуллом, аз банӣ-Қаҳот, то ки онро пеш баранд; ва дигар аз левизодагон, ҳама чизҳое, ки асбобҳои мусиқиро маҳорат карда метавонистанд.

Кори барқарор кардани маъбад дар Ерусалимро Яҳот, Убадиё, Закариё, Мешулам ва дигар левизодагон, ки бо асбобҳои мусиқӣ моҳир буданд, содиқона анҷом доданд.

1. Бандагони содиқи Худо: Қиссаи Левизодагон дар 2 Вақоеънома 34

2. Барқарорсозӣ ва мусиқӣ: Левизодагон ва барқарорсозии маъбад

1. Забур 100:2 - Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед; бо суруд ба ҳузури ӯ биёед!

2. Ибодат 25:9 - Он гоҳ шумо дар рӯзи даҳуми моҳи ҳафтум карнайи юбилеиро ба навохт; дар рӯзи кафорат дар тамоми сарзамини худ карнай навохт.

2 Вақоеънома 34:13 Ва онҳо бар борбардорон буданд, ва нозирони ҳамаи корҳое буданд, ки дар ҳар намуди хизмат кор мекарданд; ва аз левизодагон китобдонон, афсарон ва дарбонон буданд.

Левизодагон дар 2 Вақоеънома 34:13 барои корҳои гуногун, аз қабили борбардорӣ, назорати кор, навиштан ва посбонӣ масъул буданд.

1. Қувваи хидмат: Чӣ тавр амалҳои мо аз калимаҳо баландтаранд

2. Аҳамияти масъулият: Фаҳмидани масъулиятҳои мо

1. Матто 20:26-28 - Аммо дар байни шумо он гуногун хоҳад буд. Ҳар кӣ мехоҳад дар миёни шумо пешво бошад, бояд бандаи шумо бошад ва ҳар кӣ дар миёни шумо аввал бошад, бояд бандаи шумо шавад. Зеро ки Писари Одам низ на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки ба дигарон хизмат кунад ва ҷони Худро ҳамчун фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2. Румиён 12:11 - "Ҳеҷ гоҳ аз ҷидду ҷаҳд кам набошед, балки рӯҳияи худро нигоҳ доред ва ба Худованд хизмат кунед".

2 Вақоеънома 34:14 Ва ҳангоме ки пулеро, ки ба хонаи Худованд оварда шуда буд, берун оварданд, Ҳилқиёи коҳин китоби шариати Худовандро ёфт, ки аз ҷониби Мусо дода шудааст.

Ҳилқиёи коҳин китоби шариати Худовандро ёфт, ки ҳангоме ки ба хонаи Худованд пул оварда шуд, Мусо дода буд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи Қонуни Худо ба ризқи Худо оварда мерасонад

2. Баракати кашф: Чӣ гуна ҷустуҷӯи Худо боиси ошкор шудани ҳақиқати Ӯ мешавад

1. Такрори Шариат 30:10-14 Ваъдаи Худо барои ошкор кардани қонуни Худ ба халқи худ

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 Каломи Худо барои таълим додан, мазаммат кардан, ислоҳ кардан ва таълим додани адолат кифоя аст

2 Вақоеънома 34:15 Ва Ҳилқиё ба Шофони котиб ҷавоб дода, гуфт: «Ман китоби шариатро дар хонаи Худованд ёфтам». Ва Ҳилқиё китобро ба Шофон дод.

Ҳилқиё китоби шариатро дар хонаи Худованд кашф карда, ба Шофони котиб медиҳад.

1. Қудрати ҳақиқати кашфшуда: Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Муҳимияти омӯзиши Навиштаҳо: Омӯзиши иродаи Худо барои ҳаёти мо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

2 Вақоеънома 34:16 Ва Шофон китобро назди подшоҳ бурд, ва боз ба подшоҳ сухане оварда, гуфт: «Ҳар он чи ба бандагони ту супурда шуда буд, иҷро мекунанд».

Шофон китоберо назди подшоҳ бурд ва хабар дод, ки хизматгорон ҳар кори ба онҳо супурдашударо иҷро мекунанд.

1. Қудрати тоъат: Иҷро кардан бо амрҳои Худо

2. Таваҷҷӯҳ ба Худо: иҷрои ҳатто корҳои хурд

1. Такрори Шариат 28:1-2 Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед,

Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

2. 1 Вақоеънома 28:9 «Ва ту, эй писари ман Сулаймон, Худои падари худро эътироф намо ва бо садоқати самимӣ ва бо иродаи қавӣ ба Ӯ хизмат кун, зеро ки Худованд ҳар дилро месанҷад ва ҳар хоҳиш ва ҳар фикрро мефаҳмад.

2 Вақоеънома 34:17 Ва пулеро, ки дар хонаи Худованд ёфт шуда буд, ҷамъ карда, ба дасти нозирон ва ба дасти коргарон супурданд.

Мардуми Яҳудо пулеро, ки дар маъбад ёфт шудаанд, ҷамъ карда, ба нозирон ва коргарон доданд.

1. Халқи содиқи Худо барои хидматашон подош хоҳанд гирифт.

2. Муҳимияти саховатманд будан бо захираҳои мо.

1. Матто 6:19-21 - Барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо дороии худ ва бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; Пас анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур мешавад.

2 Вақоеънома 34:18 Шофони котиб ба подшоҳ хабар дода, гуфт: «Ҳилқиёи коҳин ба ман китоб додааст». Ва Шофон онро пеши подшоҳ хонд.

Шофони котиб ба подшоҳ хабар дод, ки Ҳилқиёи коҳин ба ӯ китобе додааст ва ӯ онро бо овози баланд ба подшоҳ хонд.

1. Худо ҳидоят медиҳад: Омӯзиши гӯш кардани овози Худо

2. Аз Каломи Худованд ҳаловат баред: Чӣ тавр дастуроти Худоро қабул кардан ва итоат кардан

1. 2 Вақоеънома 34:18

2. Забур 119:105 Каломи Ту чароғе барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2 Вақоеънома 34:19 Ва чунин воқеъ шуд, ки подшоҳ суханони шариатро шунид, либоси худро дарронд.

Подшоҳ Йӯшиёҳу суханони шариатро шунид, чунон ғамгин шуд, ки либосашро пора кард.

1. Аз Калом ғамгин шуд: Чӣ тавр ба қудрати Каломи Худо ҷавоб додан мумкин аст

2. Зарурати фурӯтанӣ дар назди Каломи Худо

1. Ишаъё 6:1-8 - Ҷавоби Ишаъё ба каломи Худованд

2. Филиппиён 2:5-11 - Фурӯтании Масеҳ дар итоат ба иродаи Падар

2 Вақоеънома 34:20 Ва подшоҳ ба Ҳилқиё ва Аҳиқом ибни Шофон, ва Абдӯн ибни Мико, ва Шофони котиб ва Асоё ба ғуломи подшоҳ амр фармуда, гуфт:

Подшоҳ ба Ҳилқиё, Аҳикам, Абдон, Шофон ва Осиё амр фармуд, ки коре кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ

2. Арзиши фурӯтанӣ

1. Филиппиён 2:5-8 - Ин фикрро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки гарчанде ки ӯ дар сурати Худо буд, баробарии Худоро чизи қобили қабул ҳисоб намекард, балки худро холӣ кардааст. ба сурати ғулом гирифта, дар симои одамон таваллуд шудааст.

2. Румиён 12:10 - Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2 Вақоеънома 34:21 Биравед ва дар бораи ман ва дар бораи онҳое ки дар Исроил ва Яҳудо мондаанд, дар бораи суханони китобе, ки ёфт шудаанд, аз Худованд бипурсед, зеро ки ғазаби Худованд, ки бар мо рехта мешавад, бузург аст. , зеро ки падарони мо каломи Худовандро риоя накардаанд, то ки мувофиқи он чи дар ин китоб навишта шудааст, ба ҷо оварем.

Банӣ-Исроил ва Яҳудо дар бораи ғазабе, ки бар онҳо рехта шудааст, аз Худованд мепурсанд, зеро падаронашон каломи Худовандро риоя накарданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чаро мо бояд Каломи Худоро риоя кунем

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Омӯзиш аз хатогиҳои падаронамон

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Баракатҳо ва лаънатҳои Худо барои итоаткорӣ ва беитоатӣ

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед

2 Вақоеънома 34:22 Ва Ҳилқиё ва онҳое ки подшоҳ таъин карда буданд, назди Ҳулдои набӣ, зани Шаллум ибни Тиквот, ибни Ҳасро, посбони либос, рафтанд; (ҳоло вай дар Ерусалим дар коллеҷ зиндагӣ мекард:) ва онҳо дар ин бора ба вай гап заданд.

Ҳилқиё ва мардуме, ки подшоҳ таъин карда буд, назди Ҳулдои набиё, ки дар Ерусалим буд, рафтанд, то аз ӯ саволе диҳанд.

1. Дар ҳаёти худ ба даъвати Худо итоат кардан

2. Қудрати ҷустуҷӯи ҳикмати Худо

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

12 Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва Ман ба шумо гӯш хоҳам дод.

13 Ту Маро хоҳӣ ҷуст ва меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2 Вақоеънома 34:23 Вай ба онҳо ҷавоб дод: «Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: «Ба шахсе, ки шуморо назди ман фиристод, бигӯед,

Худованд Худои Исроил ба воситаи як зан ба мардоне паём фиристод, ки аз ӯ хоҳиш карданд, ки аз номи Ӯ сухан гӯяд.

1. Худо ҳамеша гӯш мекунад - Чӣ тавр Худо тавассути мо сухан мегӯяд

2. Пайравӣ ба даъвати Худо - Чӣ тавр мо ба он чизе, ки Худо мегӯяд, гӯш мекунем

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. 1 Подшоҳон 3:10 - Ва Худованд омада, истода, мисли ҳарвақта нидо кард: Самуил! Самуил! Ва Самуил гуфт: «Гап, зеро ки бандаи ту мешунавад».

2 Вақоеънома 34:24 Худованд чунин мегӯяд: «Инак, Ман бадӣ бар ин макон ва бар сокинони он хоҳам овард, ва тамоми лаънатҳоеро, ки дар китобе навишта шудааст, ки дар пеши подшоҳи Яҳудо хондаанд.

Худованд эълон мекунад, ки Ӯ бар қавми Яҳудо бадӣ ва лаънат хоҳад овард, чунон ки дар китобе, ки онҳо дар назди подшоҳ хонда буданд, навишта шудааст.

1. Оқибатҳои беитоатӣ - Фаҳмидани он муҳим аст, ки вақте ки мо ба Худо итоат накунем, мо ҳамеша бо оқибатҳо дучор мешавем.

2. Донистани он чӣ навишта шудааст - Мо бояд ҳамеша аз он чи дар Библия навишта шудааст, огоҳ бошем ва таълимоти онро содиқона риоя кунем.

1. Такрори Шариат 28:15 - "Аммо чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ба овози Худованд Худои худ гӯш надиҳӣ, то риояи тамоми аҳком ва фароизи Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя намоӣ, ки ҳамаи ин лаънатҳо бар ту омада, ба ту мерасад».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту берун нахоҳад рафт, балки дар он шабу рӯз мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

2 Вақоеънома 34:25 Зеро ки маро тарк карда, барои худоёни дигар бухур сӯзонданд, то ки бо тамоми аъмоли дастҳои худ маро ба хашм ованд; бинобар ин ғазаби Ман бар ин макон рехта мешавад ва хомӯш нахоҳад шуд.

Халқи Яҳудо Худоро тарк карда, барои худоёни дигар бухур сӯзонданд, ки дар натиҷа ғазаби Худо бар онҳо фурӯ рехт.

1. Парҳез аз ғазаби Худо - Чӣ тавр ба Худо вафодор мондан

2. Оқибатҳои бутпарастӣ - Натиҷаҳои даҳшатноки рӯйгардонӣ аз Худо

1. Такрори Шариат 8: 19-20 - "Ва ҳангоме ки шумо ба таҷрибаҳои пешинаи ҳаёти худ назар андозед ва дар бораи он чизе, ки Худо ба шумо овардааст ва корҳои бузургеро, ки барои ту кардааст, фикр кунед, ки пас аз он пайравӣ нахоҳед кард. худоёни дигарро бипараст ва ба онҳо парастиш кун, зеро ки Худованд Худои ту туро месанҷад, то бидон, ки оё Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту дӯст медорӣ?

2. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед: зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2 Вақоеънома 34:26 Аммо подшоҳи Яҳудо, ки шуморо барои пурсидан аз Худованд фиристодааст, ба ӯ бигӯед: «Худованд Худои Исроил дар бораи суханоне ки шунидай, чунин мегӯяд;

Подшоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу амалдоронро фиристод, то аз Худованд бипурсанд ва Худованд ба онҳо ҷавоби мушаххас дод.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо

2. Итоати иродаи Худо

1. Матто 6:32-33, "Зеро ки бутпарастон аз паи ҳамаи ин медаванд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба онҳо эҳтиёҷ доред. Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода мешавад. "

2. 1 Петрус 5:6-7, "Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад."

2 Вақоеънома 34:27 Чунки дили ту нарм буд ва дар пеши Худо фурӯтанӣ кардӣ, вақте ки суханони Ӯро дар бораи ин макон ва бар зидди сокинони он шунидай, ва дар пеши ман фурӯтанӣ кардӣ, ва либоси худро дарида, пеши ман гиря кардӣ. ; Ман ҳатто сухани туро шунидаам, мегӯяд Худованд.

Пас аз шунидани суханони Худо дар бораи доварии Ерусалим, Йӯшиёҳу дар пеши Худованд фурӯтанӣ кард ва либоси худро дарида, гиря кард. Дар ҷавоб Худованд дуои ӯро шунид.

1. Худо фурӯтанӣ ва тавбаро гиромӣ медорад

2. Худо дуъои касонеро, ки бо фурӯтанӣ ба сӯи Ӯ тавба мекунанд, мешунавад

1. Луқо 18:13-14 - Ва боҷгир, ки аз дур истода, намехост, ки чашмони худро ба осмон боло барад, балки ба синааш зада, гуфт: "Худо ба ман, ки гунаҳкорам, раҳм кунад". Ба шумо мегӯям, ки ин шахс ба хонаи худ нисбат ба дигаре сафедшуда фурӯд омад; зеро ҳар кӣ худро баланд бардорад, хор хоҳад шуд; ва ҳар кӣ худро фурӯтан кунад, сарафроз хоҳад шуд.

2. Яъқуб 4:6-7 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2 Вақоеънома 34:28 Инак, Ман туро назди падаронат хоҳам ҷамъ хоҳам кард, ва ту ба оромӣ бар қабри худ ҷамъ хоҳӣ шуд; ва чашмони ту тамоми бадиеро,

ки Ман бар ин макон ва бар сокинони он ҷо хоҳам овард, нахоҳанд дид. Пас, онҳо боз каломи подшоҳро оварданд.

Ба Йӯшиёҳу хабар дода шуд, ки ӯ осоиштагӣ хоҳад мурд ва шоҳиди он нест, ки Худо ба Ерусалим ва мардуми он хоҳад овард.

1. Зиндагӣ бо сулҳ дар баробари номуайянӣ

2. Дарёфти ҳадафи Худо дар миёни мушкилот

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 48:14 - Зеро ин Худо Худои мо то абад аст: Ӯ то мамот роҳнамои мо хоҳад буд.

2 Вақоеънома 34:29 Ва подшоҳ фиристода, ҳамаи пирони Яҳудо ва Ерусалимро ҷамъ овард.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ҳамаи пирони Яҳудо ва Ерусалимро даъват кард, ки назди ӯ оянд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя шудан ба мо барои расидан ба ҳадафҳои худ кӯмак карда метавонад

2. Аҳамияти роҳбарӣ: Чӣ гуна роҳбарии хуб метавонад моро ба сӯи муваффақият ҳидоят кунад

1. Воиз 4:12 - "Гарчанде ки як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар худро муҳофизат карда метавонанд. Архи се ришта зуд канда намешавад".

2. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2 Вақоеънома 34:30 Ва подшоҳ, ва тамоми мардони Яҳудо, ва сокинони Ерусалим, ва коҳинон, ва левизодагон, ва тамоми қавм, хурду калон ба хонаи Худованд рафт, ва хонда дар гӯши онҳо тамоми суханони китоби аҳд, ки дар хонаи Худованд ёфт шудааст.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ва тамоми қавми Яҳудо, Ерусалим, коҳинон, левизодагон ва ҳама барои шунидани суханони китоби аҳд, ки дар хонаи Худованд ёфт шудаанд, ҷамъ омаданд.

1. Муҳимияти Аҳд: Чӣ тавр фаҳмидани ваъдаҳои Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна ваҳдат метавонад сафари рӯҳонии моро мустаҳкам кунад

1. Румиён 15: 5-7 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки дар чунин мувофиқат бо якдигар, мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

2. 1 ба Қӯринтиён 12: 12-13 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадан мебошанд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст.

2 Вақоеънома 34:31 Ва подшоҳ дар ҷои худ истода, ба ҳузури Худованд аҳд баст, ки аз паи Худованд биравад ва аҳком ва шаҳодати Ӯ ва фароизи Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми худ риоя кунад. ҷон, барои иҷрои суханони аҳд, ки дар ин китоб навишта шудааст.

Подшоҳ Йӯшиёҳу аҳд баст, ки бо тамоми дилу ҷони худ ба Худованд хизмат кунад ва аҳком, шаҳодат ва фароизи Ӯро риоя кунад.

1. Қувваи Аҳд: Чӣ тавр ба ваъдаҳо ба Худо вафо кардан мумкин аст

2. Таҷдиди дил: вафо кардани аҳд бо Худо

1. Ирмиё 32:40 - "Ва Ман бо онҳо аҳди ҷовидона хоҳам баст, ки аз онҳо рӯй нахоҳам дод, то ки ба онҳо некӣ кунам, балки тарси худро дар дилҳояшон хоҳам гузошт, ки онҳо аз Ман дур нашаванд. "

2. Матто 22:37-40 - "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюмаш Ба он монанд аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овезон аст».

2 Вақоеънома 34:32 Ва ҳамаи ҳозирони Ерусалим ва Биньёминро ба сӯи он водор намуд. Ва сокинони Ерусалим мувофиқи аҳди Худо, Худои падарони худ амал карданд.

Йӯшиёҳу, подшоҳи Яҳудо, тамоми мардуми Ерусалим ва Биньёминро водор намуд, ки аҳди Худоро, ки падаронашон муқаррар карда буданд, пайравӣ кунанд.

1. Аҳди Худо аҳди ҳатмист, ки ҳамаи пайравонаш бояд онро риоя кунанд.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки мувофиқи аҳди Худо зиндагӣ кунем, чунон ки Йӯшиёҳу ва мардуми Ерусалим мекарданд.

1. 2 Вақоеънома 34:32

2. Матто 28:19-20 «Бинобар ин биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд».

2 Вақоеънома 34:33 Ва Йӯшиёҳу аз тамоми кишварҳое ки ба банӣ-Исроил тааллуқ дошт, тамоми корҳои зиштро нест кард, ва ҳамаи онҳоеро, ки дар Исроил буданд, ба ибодати Худованд Худои худ водор намуд. Ва тамоми айёми ӯ аз пайравии Худованд Худои падарони худ дур нашуданд.

Йӯшиёҳу ҳама чизҳои зиштро аз заминҳои банӣ-Исроил гирифта, онҳоро ба Худованд Худои худ ибодат намуд. Дар давоми тамоми ҳаёти ӯ, онҳо пайрави Худовандро идома доданд.

1. Қудрати Подшоҳи Худо: Таҳқиқот дар бораи салтанати Йӯшиёҳу

2. Аз паи Худованд: мероси Йӯшиёҳу

1. Забур 118:9-11 - Чӣ тавр ҷавон метавонад роҳи худро пок нигоҳ дорад? Онро мувофиқи каломи худ ҳифз кунед. Бо тамоми дилам туро меҷӯям; аз аҳкоми Ту саргардон нашавам! Ман каломи Туро дар дили худ нигоҳ доштам, то ки бар зидди ту гуноҳ накунам.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Вақоеънома боби 35 дар бораи ҷашни Фисҳ таҳти роҳбарии шоҳ Йӯшиёҳу ва марги фоҷиавии ӯ дар ҷанг тасвир шудааст.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани амри Йӯшиёҳу дар бораи мувофиқи талаботи Қонун ҷашн гирифтани иди Фисҳ оғоз мешавад. Ӯ қурбониҳо медиҳад ва левизодагонро ташвиқ мекунад, ки вазифаҳои худро содиқона иҷро кунанд (2 Вақоеънома 35:1–9).

Параграфи 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна омодагӣ ба иди Фисҳ анҷом дода мешавад. Коҳинон барраҳои иди Фисҳро забҳ мекунанд ва ҳама дар ибодат ва ҳадияҳо, ки Мусо фармудааст, иштирок мекунанд (2 Вақоеънома 35:10-19).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр ин ҷашни Фисҳ яке аз бузургиҳои бесобиқа аст. Дар байни мардум шодии бузург, ягонагӣ ва итоаткорӣ вуҷуд дорад, зеро онҳо идро самимона ҷашн мегиранд (2 Вақоеънома 35:20-24).

Параграфи 4: Таваҷҷӯҳ ба тасвири як ҳодисаи фоҷиабор нигаронида шудааст, ки Йӯшиёҳ бо фиръавн Некои Миср дар ҷанг рӯ ба рӯ мешавад, сарфи назар аз огоҳии Неко, ки Худо ӯро бар зидди ӯ фиристодааст. Йӯшиёҳу ба таври марговар захмӣ шуда, мурд ва тамоми Яҳудо мотам гирифтанд (2 Вақоеънома 35:25-27).

Хулоса, боби сию панҷуми 2 Вақоеънома маросим ва фоҷиаеро тасвир мекунад, ки дар давраи ҳукмронии шоҳ Йӯшиёҳу рӯй дода буд. Таъкид кардани итоаткорӣ тавассути таҷлили иди Фисҳ ва фоҷиае, ки дар натиҷаи ҷанги ногувор дучор мешавад. Кӯшишҳои муттаҳидӣ, ки дар давоми ҷашнҳо анҷом дода шуданд, ва мотам дар марги Йӯшиёҳу. Хулоса, ин боб ҳисоботи таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихоби шоҳ Йӯшиёҳуро, ки тавассути садоқат ба Худо ифода ёфтааст ва таъкид мекунад, иҷрошавиро дар натиҷаи итоаткорӣ, ки бо риояи намунаи таҷассумгари неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрошавии пешгӯӣ мебошад. -Худо ва мардуми баргузида-Исроил

2 Вақоеънома 35:1 Ва Йӯшиёҳу фисҳро барои Худованд дар Ерусалим ҷашн гирифт, ва онҳо фисҳро дар рӯзи чордаҳуми моҳи якум куштанд.

Йӯшиёҳу иди Фисҳро дар Ерусалим дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал ҷашн гирифт.

1. Интихоби таҷлили файзи Худо дар ҳаёти мо

2. Иҷрои фармудаҳои Худо бо шодмонӣ ва итоаткорӣ

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Забур 100:2 - Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед; бо суруд ба ҳузури ӯ биёед.

2 Вақоеънома 35:2 Ва коҳинонро бар ӯҳдаи онҳо таъин карда, онҳоро ба хизмати хонаи Худованд ташвиқ намуд,

Подшоҳи Яҳудо Йӯшиёҳу рӯҳониёнро ташвиқ кард, ки дар маъбади Худованд хизмат кунанд.

1. Кори Худовандро набояд фаромӯш кард - 2 Вақоеънома 35:2

2. Бо қурбонӣ ва фидокорӣ ба Худованд хизмат кардан - 2 Вақоеънома 35:2

1. Ибриён 13:15-16 - Ба воситаи Исо, биёед пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Матто 25:14-30 - Исо масал дар бораи талантҳоро нақл карда, таъкид мекунад, ки онҳое, ки ба Худованд содиқона хизмат мекунанд, мукофот хоҳанд гирифт.

2 Вақоеънома 35:3 Ва ба левизодагон, ки тамоми Исроилро, ки барои Худованд муқаддас буданд, таълим медоданд, гуфт: «Санди муқаддасро дар хонае ки Сулаймон ибни Довуд, подшоҳи Исроил сохта буд, бигузор; он бар дӯши ту бори гарон нахоҳад буд: акнун Худованд Худои худ ва қавми Ӯ Исроилро ибодат кун,

Ба левизодагон дастур дода шуд, ки сандуқи муқаддасро дар маъбади сохтаи Сулаймон гузоранд ва ба Худованд ва халқи Ӯ Исроил хизмат кунанд.

1. Хизмат ба Худованд: Даъват ба қудсият

2. Вазифаи левизодагон: риояи аҳд

1. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад? Ӯ танҳо талаб мекунад, ки шумо аз Худованд Худои худ битарсед ва тавре зиндагӣ кунед, ки ба Ӯ писанд ояд, ва Ӯро дӯст доред ва бо тамоми ҷони худ ба Ӯ хизмат кунед.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хизмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас барои худ интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ хизмат хоҳед кард, аммо дар мавриди ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Вақоеънома 35:4 Ва мувофиқи навиштаҷоти Довуд, подшоҳи Исроил ва бар тибқи навиштаи писараш Сулаймон, аз рӯи хонадони падарони худ, пас аз таълимоти худ омода шавед.

Ба халқи Исроил дастур дода шуд, ки мувофиқи дастуроти хаттии шоҳ Довуд ва подшоҳ Сулаймон барои ибодат омодагӣ бинанд.

1. Итоати падарон: Омӯзиш аз ҳикмати Довуд ва Сулаймон

2. Дар итоаткорӣ ба Каломи Худо зиндагӣ кардан

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - "Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то бодиққат бошед, ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, ба амал оваред. рохи шуморо обод мегардонад ва он гох муваффакиятхои хуб ба даст меоред.

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2 Вақоеънома 35:5 Ва дар макони муқаддас бар тибқи тақсимоти қабилаҳои падарони бародарони шумо, ва баъд аз тақсими қабилаҳои левизодагон биистед.

Ба банӣ-Исроил дастур дода шуда буд, ки мувофиқи тақсимоти хонаводаҳои худ ва левизодагон дар макони муқаддас биистанд.

1. Ягонагии халқи Худо

2. Подшоҳии макони Худо

1. Такрори Шариат 10:12-13 «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд.

2. Забур 133: 1-3 "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани қиматбаҳо бар сар, бар риш ва риши Ҳорун мерезад, Он мисли шабнами Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион нозил мешавад, зеро ки дар он ҷо Худованд ҳаёти ҷовидонаро баракат додааст».

2 Вақоеънома 35:6 Пас, иди фисҳро бикушед, ва худро тақдис кунед, ва бародарони худро тайёр кунед, то ки мувофиқи каломи Худованд ба воситаи Мусо амал кунанд.

Ба халқи Яҳудо дастур дода шудааст, ки худро омода созанд ва тақдис кунанд, то иди Фисҳро, ки Худованд ба воситаи Мусо фармудааст, риоя кунанд.

1. Итоати содиқона: Қудрати риояи аҳкоми Худо

2. Муҳимияти муқаддасот: Омӯзиши пайравӣ аз роҳи Худо

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. 1 Петрус 1:13-16 «Бинобар ин, тафаккури худро барои амал омода намуда, ва ҳушьёр будан, умеди худро пурра ба файзе, ки ҳангоми зуҳури Исои Масеҳ ба шумо ато хоҳад шуд. ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мувофиқат кунед, аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

2 Вақоеънома 35:7 Ва Йӯшиёҳу аз гӯсфандон, барраҳо ва гӯсолаҳо барои қурбонии фисҳ барои ҳамаи ҳозирон ба шумораи сӣ ҳазор ва се ҳазор гов ба мардум дод; инҳо аз молу мулки подшоҳ буданд. .

Йӯшиёҳу барои қурбонии иди фисҳ ба мардум 30 000 барра ва 3 000 гов дод.

1. Саховатмандии Худо: Мулоҳиза дар бораи қурбонии фисҳи Йӯшиёҳу.

2. Фаровонии қурбонӣ: омӯзиши саховатмандии Йӯшиё.

1. Хуруҷ 12:3-4 - Ба тамоми ҷамоати Исроил сухан ронда, бигӯед: дар рӯзи даҳуми ин моҳ онҳо барои ҳар кас як барра, мувофиқи хонадони падарони худ, як барра барои хона хоҳанд гирифт. .

2. Забур 50:10-11 - Зеро ҳар ҳайвони ваҳшии ҷангал аз они Ман аст ва чорпоён дар ҳазорон теппа. Ҳама мурғони кӯҳистонро медонам, ва ваҳшӣ аз они Ман аст.

2 Вақоеънома 35:8 Ва мирони ӯ бо ихтиёри мардум ба коҳинон ва левизодагон доданд: Ҳилқиё ва Закарё ва Ёҳиил, ки сардорони хонаи Худо буданд, ба коҳинон барои қурбонии фисҳ ду ҳазору шашсад хурд доданд. чорвои калони шохдор ва сесад барзагов.

Ҳилқиё, Закарё ва Ёҳиил, сарварони хонаи Худо, саховатмандона ду ҳазору шашсад чорпоёни хурд ва сесад говро ба коҳинон барои қурбонии фисҳ доданд.

1. Саховатмандии роҳбарон: Намунае аз 2 Вақоеънома 35:8

2. Қувваи додан: Омӯзиши 2 Вақоеънома 35:8

1. Марқӯс 12:41-44 - Ва Исо дар муқобили ганҷина нишаста, дид, ки мардум чӣ гуна ба ганҷина пул меандозанд; ва бисьёр сарватдорон ба ганҷина пул меандозанд. Ва бевазани камбағале омада, ду фулус андохт, ки як фартингиро ташкил медиҳад. Ва шогирдони Худро наздаш хонда, гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ин бевазани камбағал аз ҳамаи онҳое ки ба ганҷина андохтанд, бештар пул андохтааст; лекин вай аз нотавонӣ ҳар он чи дошт, андохт, ҳатто тамоми зиндагии худро.

2. Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода хоҳад шуд; Андозаи хубе, ки фишурда ва ларзонда шуда, давида, ба синаи ту хоҳанд дод. Зеро ба ҳамон андозае, ки бо он чен кунед, барои шумо боз чен карда мешавад.

2 Вақоеънома 35:9 Ҳамчунин Қуноньё, ва Шамаё ва Натанил, бародаронаш, ва Ҳашабьё ва Яиил ва Юзобод, ки сардори левизодагон буданд, ба левизодагон барои қурбонии фисҳ панҷ ҳазор гови хурд ва панҷсад гов доданд.

Қӯнониё, Шамаё, Натанил, Ҳашабьё, Ёиил ва Юзобод, ки шаш сардорони левизодагон буданд, ба левизодагон панҷ ҳазор гови хурд ва панҷсад говро ҳамчун қурбонии фисҳ доданд.

1. Бо шодӣ додан: Намунаи левизодагон 2. Дили саховатмандӣ: Подоши додан

1. Луқо 6:38 Бидеҳ, он гоҳ ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-7 Инро дар хотир доред: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ саховатмандона мекорад, саховатмандона дарав мекунад.

Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дил қарор додаед, бидиҳед, на бо нохоҳам ва на маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаеро дӯст медорад.

2 Вақоеънома 35:10 Ҳамин тавр, ибодат омода шуд, ва коҳинон дар ҷои худ истоданд, ва левизодагон дар сафҳои худ, мувофиқи амри подшоҳ.

Коҳинон ва левизодагон мувофиқи фармони подшоҳ дар ҷойҳои таъиншуда барои хизмат истода буданд.

1. Ба хизмат омода бошед: Донистани ҷойгоҳ ва ҳадафи мо.

2. Фармонҳои Худо: Итоати мо баракати Ӯро меорад.

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Эфсӯсиён 6:7 - Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон.

2 Вақоеънома 35:11 Ва онҳо иди фисҳро куштанд, ва коҳинон хуни дастони онҳоро пошиданд, ва левизодагон пӯсти онҳоро мепечиданд.

Левизодагон қурбонии фисҳро тайёр карданд ва коҳинон хунро ба қурбонгоҳ пошиданд.

1. Аҳамияти қурбонӣ ва тоат дар ибодат

2. Маънои муошират ва он чӣ ба мо медиҳад

1. Ибриён 9:7 - Аммо ба дуюмин саркоҳин ҳар сол як маротиба танҳо медаромад, на бе хуне, ки вай барои худ ва барои гуноҳҳои мардум қурбонӣ мекард;

2. Матто 26:26-28 - Ва ҳангоме ки онҳо мехӯрданд, Исо нонро гирифта, баракат дод ва пора кард ва ба шогирдон дод ва гуфт: «Бигиред, бихӯред; ин бадани ман аст. Ва косаро гирифта, шукрона гуфт ва ба онҳо дода, гуфт: «Ҳама аз он бинӯшед; Зеро ин аст хуни Ман аз аҳди ҷадид, ки барои бисёриҳо барои омурзиши гуноҳҳо рехта мешавад.

2 Вақоеънома 35:12 Ва қурбониҳои сӯхтаниро бардоштанд, то ки мувофиқи тақсимоти қабилаҳои қавм ҳадя кунанд, то ки барои Худованд қурбонӣ кунанд, чунон ки дар китоби Мусо навишта шудааст. Ва онҳо бо барзаговҳо низ ҳамин тавр карданд.

Мардум ба Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ ва говҳо оварданд, ки дар китоби Мусо гуфта шудааст.

1. Қурбонӣ ва қурбонӣ: Ибодати мо ба сӯи Худо

2. Итоат ва хидмат: хидмати Худо бо дилу чон

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Барраи фисҳро дар ҷое ки Худованд баргузидааст, забҳ кунед ва дар он ҷо бо писарону духтарони худ ва канизу зани худ бихӯред; ва ту ба ҳузури Худованд Худои худ шодӣ хоҳӣ кард.

6 Ҳамчунин он чиро, ки мо имрӯз дар ин ҷо карда истодаем, накунед, ҳар кас он чи ба назари худ дуруст аст, мекунад;

7Зеро ки шумо то ҳол ба боқимонда ва меросе ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, наомадаед.

2. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2 Вақоеънома 35:13 Ва фисҳро мувофиқи муқаррарот дар оташ бирён карданд, вале қурбониҳои муқаддасро дар дегҳо, дегҳо ва дегҳо кӯфта, зуд дар байни тамоми мардум тақсим карданд.

Банӣ-Исроил мувофиқи қонун иди фисҳро бирён карданд ва дигар қурбониҳои муқаддасро зуд дар байни тамоми мардум тақсим карданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо баракатҳо меорад

2. Афзалияти ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан ризқи Худоро меорад

1. Такрори Шариат 6:17-19 - "Аҳкоми Худованд Худои худ, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизҳои Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя намо. Ва он чи дар назари Худованд нек ва нек аст, ба ҷо овар. , то ки бароятон хуб бошад, ва шумо даромада, замини некеро, ки Худованд қасам хӯрда буд, ки ба падарони шумо ато кунад, то ки тамоми душманони худро аз пеши шумо берун кунед, чунон ки Худованд гуфтааст.

2. Филиппиён 2:3-4 - "Ҳеҷ кореро бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар ҳисоб кунед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед".

2 Вақоеънома 35:14 Пас аз он онҳо барои худ ва барои коҳинон омода шуданд, зеро ки коҳинон писарони Ҳорун то шаб бо қурбонии сӯхтанӣ ва чарбу машғул буданд; Бинобар ин левизодагон барои худ ва барои коҳинон писарони Ҳорун омодагӣ гирифтанд.

1. Муҳимияти ҷидду ҷаҳд дар хидмат ба Худо

2. Қувваи ягонагӣ дар калисо

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2 Вақоеънома 35:15 Ва сарояндагон писарони Ософ ба ҷои онҳо буданд, мувофиқи амри Довуд ва Ософ ва Ҳемон ва Едутун, ки бинандаи подшоҳ буд; ва дарбонҳо дар ҳар дарвоза мунтазир буданд; онҳо метавонанд аз хидмати худ дур нашаванд; барои бародарони худ левизодагон барои онҳо омода карда буданд.

Сарояндагон, писарони Ософ ва дарбонон дар ҷои худ буданд ва мувофиқи амри Довуд, Ософ, Ҳемон ва Едутун, ки шоҳи диди подшоҳ буданд, дар ҳар дарвоза мунтазир буданд.

1. Муҳимияти тоат

2. Баракати хидмат бо бародарони худ

1. Румиён 12:1-2, "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15: «Агар ибодат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё худоёни амӯриёнро, ки дар замини онҳо шумо мепарастед. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2 Вақоеънома 35:16 Ҳамин тавр, тамоми ибодати Худованд дар ҳамон рӯз омода карда шуд, то ки иди фисҳ ва қурбониҳои сӯхтанӣ бар қурбонгоҳи Худованд бар тибқи амри подшоҳ Йӯшиёҳу тақдим карда шавад.

Подшоҳ Йӯшиёҳу ба хизмати Худованд амр фармуд, ки иди фисҳро риоя кунад ва бар қурбонгоҳи Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ оварад.

1. Қувваи Итоат – Иҷрои фармудаҳои Худо новобаста аз он ки арзиш дорад

2. Дили подшоҳ - Вафодории Йӯшиё ба Худованд

1. Такрори Шариат 6:5-6 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2 Вақоеънома 35:17 Ва банӣ-Исроил, ки ҳозир буданд, дар он вақт иди фисҳ ва иди фатирро ҳафт рӯз ҷашн гирифтанд.

Банӣ-Исроил ҳафт рӯз иди Фисҳ ва Иди фатирро ҷашн гирифтанд.

1. Вафодории Худо аз он дида мешавад, ки Ӯ халқашро ба ҷашн гирифтани иди Фисҳ ва Иди фатир роҳнамоӣ мекард.

2. Вафодории мо ба Худо тавассути риояи аҳкоми Ӯ ва ҷашн гирифтани иди Фисҳ ва Иди фатир зоҳир мешавад.

1. Хуруҷ 12:1-14 - Дастурҳои Худо ба исроилиён барои ҷашн гирифтани иди Фисҳ.

2. Такрори Шариат 16:1-8 - Дастурҳои Худо ба исроилиён дар бораи ҷашн гирифтани Иди хамиртуруш.

2 Вақоеънома 35:18 Ва аз айёми Самуили набӣ дар Исроил ҳеҷ фисҳе монанд набуд; ва тамоми подшоҳони Исроил иди фисҳро ба ҷо наоварданд, чунон ки Йӯшиёҳу ва коҳинон, ва левизодагон, ва тамоми Яҳудо ва Исроил, ки ҳозир буданд, ва сокинони Ерусалим.

Фисҳи Йӯшиёҳу фаромӯшнашавандатарин иди Фисҳ дар Исроил аз замони Самуил-пайғамбар буд, зеро он бо тамоми Яҳудо, Исроил ва сокинони Ерусалим ҷашн гирифта мешуд.

1. Қувваи ҷашн: Чӣ тавр иди Фисҳи Йӯшиёҳу ба мо аҳамияти вохӯриҳои хурсандиро хотиррасон мекунад

2. Ёдоварӣ аз гузашта: Чӣ тавр иди Фисҳи Йӯшиёҳу моро таълим медиҳад, ки таърихи худро қадр кунем

1. Такрори Шариат 16: 3-4 - "Бо он нони хамиртурушро нахӯред. Ҳафт рӯз онро бо хамиртуруш бихӯред, нони алам барои шумо аз замини Миср шитобон берун омад, ки тамоми айёми ҳаёти шумо рӯзе, ки шумо аз замини Миср берун омадаед, шояд ба ёд оред.

2. Матто 26:17-19 - Дар рӯзи аввали иди Фатир шогирдон ба назди Исо омада, гуфтанд: «Дар куҷо мехоҳӣ, ки мо барои ту хӯрдани иди Фисҳ тайёр кунем? Гуфт: «Ба шаҳр назди марде бирав ва ба ӯ бигӯ: «Устод мегӯяд: вақти Ман наздик аст». Ман иди Фисҳро дар хонаи ту бо шогирдонам мегузаронам. Ва шогирдон он чи Исо фармуда буд, ба ҷо оварда, иди фисҳро тайёр карданд.

2 Вақоеънома 35:19 Дар соли ҳаждаҳуми подшоҳии Йӯшиёҳу ин иди фисҳ баргузор шуд.

Йӯшиёҳу дар соли ҳаждаҳуми ҳукмрониаш иди Фисҳро ҷашн гирифт.

1. Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо

2. Қувваи итоаткорӣ

1. Хуруҷ 12:14-20 - Амри аввал барои риоя кардани иди Фисҳ

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ, ҷони худ ва қуввати худ дӯст доред

2 Вақоеънома 35:20 Баъд аз ҳамаи ин, ҳангоме ки Йӯшиёҳу маъбадро омода кард, Неҳӯ, подшоҳи Миср, барои ҷанг бар зидди Чаркамиш дар назди Фурот баромад, ва Йӯшиёҳу бар зидди ӯ баромад.

Йӯшиёҳу, подшоҳи Яҳудо, маъбадро омода кард ва баъд бо Неҳӯ, подшоҳи Миср, ки дар назди дарёи Фурот бар зидди Чаркамиш меҷангид, рӯ ба рӯ шуд.

1. Қувваи омодагӣ: чӣ гуна омодагии Йӯшиёҳу ба пирӯзии ӯ оварда расонд

2. Арзиши далерӣ: Чӣ тавр Йӯшиёҳ барои рӯ ба рӯ шудан бо подшоҳ ҷасур буд

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар тан кардани зиреҳи Худо барои омодагӣ ба ҷанги рӯҳонӣ

2. Ибриён 11:32-40 - Намунаҳои онҳое, ки сарфи назар аз хароҷот ба Худо итоат карданро интихоб карданд

2 Вақоеънома 35:21 Аммо ӯ сафиронро назди ӯ фиристода, гуфт: «Туро бо ман чӣ кор аст, эй подшоҳи Яҳудо? Ман имрӯз на бар зидди ту меравам, балки ба хонае ки бо он ҷанг дорам, зеро Худо ба ман амр фармудааст, ки шитоб кунам; аз дахолат бо Худое, ки бо ман аст, парҳез кун, то ки туро ҳалок накунад.

Йӯшиёҳу, подшоҳи Яҳудо, ба назди подшоҳи Миср Неку сафирон фиристод, то ба ӯ хабар диҳад, ки ӯ ба ҷанг намеояд, балки фармони Худоро иҷро мекунад, то ба муқобили душмани дигар биҷангад. Ӯ Некуро ҳушдор дод, ки ба Худое, ки бо Йӯшиёҳу буд, дахолат накунад, то нобуд нашавад.

1. Итоъати фармудаҳои Худо: Новобаста аз он ки ба фармудаҳои Худо итоат кардан лозим аст ва аз онҳо пурсиш накунад.

2. Ба нақшаи Худо дахолат накунед: Муҳим аст, ки ба нақшаи Худо дахолат накунед, зеро он метавонад боиси ҳалокат ва ранҷу азоб гардад.

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Яъқуб 4:13-15 - «Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагӣ чист?

2 Вақоеънома 35:22 Бо вуҷуди ин, Йӯшиёҳу рӯяшро аз ӯ нагардонд, балки либос пӯшида буд, то ки бо ӯ ҷанг кунад, ва ба суханони Неҳӯ аз даҳони Худо гӯш надод, ва барои ҷанг дар водии Маҷиддӯ омад.

Йӯшиёҳу ба огоҳии Худо аз Неҳӯ итоат карданро рад кард ва ба ҷои он ки дар водии Маҷиддо ҷанг кунад.

1. Ба аҳкоми Худо итоат кунед: Имтиҳони 2 Вақоеънома 35:22

2. Гӯш кардани овози Худо: омӯзиши 2 Вақоеънома 35:22

1. 1 Подшоҳон 15:22 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан аз қурбонӣ беҳтар аст, ва гӯш кардан аз чарбуи қӯчқор».

2. Такрори Шариат 8:19 - "Ва чунин хоҳад шуд, ки агар ту Худованд Худои худро фаромӯш кунӣ, ва аз паи худоёни дигар рафтор кунӣ, ва ба онҳо ибодат кунӣ ва ба онҳо саҷда кунӣ, имрӯз бар зидди ту шаҳодат медиҳам, ки шумо ҳатман ҳалок хоҳед шуд". "

2 Вақоеънома 35:23 Ва камонварон ба подшоҳ Йӯшиёҳу тир андохтанд; ва подшоҳ ба навкарони худ гуфт: «Маро дур кунед; зеро ки ман сахт захмдор шудаам.

Шоҳ Йӯшиёҳу аз тири камонварон афтид ва ба хизматгоронаш фармуд, ки ӯро, чун захмӣ шуда буд, бибаранд.

1. Қувваи дуо дар замонҳои душвор - 2 Вақоеънома 32:20-21

2. Муҳимияти итоат ба Худо - 2 Вақоеънома 34:1-3

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмӣ шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо меёбем.

2 Вақоеънома 35:24 Ғуломонаш ӯро аз он ароба бароварда, ба аробаи дуюме ки дошт, савор карданд; ва ӯро ба Ерусалим оварданд, ва ӯ мурд ва дар яке аз қабрҳои падарони худ дафн карда шуд. Ва тамоми Яҳудо ва Ерусалим барои Йӯшиёҳу мотам гирифтанд.

Йӯшиёҳу подшоҳи Яҳудо дар ҷанг кушта шуд ва ӯро ба Ерусалим оварданд, то дар қабри падарони худ дафн кунанд. Тамоми Яҳудо ва Ерусалим барои ӯ мотам гирифтанд.

1. Оқибатҳои амалҳои мо, 2 Вақоеънома 35:24

2. Муҳимияти мотам барои онҳое, ки даргузаштаанд, 2 Вақоеънома 35:24

1. Воиз 7:1-2 - Вақти мотам, вақти рақс

2. Румиён 12:15 - Бо ғамгинон ғамгин шавед.

2 Вақоеънома 35:25 Ва Ирмиё барои Йӯшиёҳу навҳа зад, ва тамоми мардони сароянда ва занони сароянда то имрӯз дар бораи Йӯшиёҳу нолаҳои худ мегуфтанд, ва онҳоро дар Исроил ҳукме кардаанд; ва инак, онҳо дар навҳаҳо навишта шудаанд.

Ирмиё барои Йӯшиёҳу мотам гирифт ва мардону занони сурудхонӣ дар навоишҳои худ дар бораи ӯ сухан мегуфтанд, ки онҳо навишта шудаанд ва то имрӯз дар хотир доранд.

1. Мероси шоҳ Йӯшиёҳу: Ёдоварӣ кардани саҳмҳои ӯ ба Исроил

2. Қувваи нопадидандаи нола: Чӣ гуна мо мурдагонро ба ёд меорем

1. Ирмиё 9:17–21

2. Румиён 8:31–39

2 Вақоеънома 35:26 Ва боқимондаи аъмоли Йӯшиёҳу ва некии ӯ бар тибқи он чи дар шариати Худованд навишта шудааст,

Аъмол ва некии Йӯшиёҳу дар Қонуни Худованд навишта шудааст.

1. Муҳимияти зиндагӣ бо садоқат ба Худо

2. Риояи қонуни Худо ва рафтори дуруст

1. Забур 119:1-2 "Хушо онҳое ки роҳи худ беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд"

2. Матто 7:21 "На ҳар кӣ ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

2 Вақоеънома 35:27 Ва аъмоли ӯ, аввал ва охирин, инак, дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо навишта шудааст.

Ин порча дар бораи аъмоли шоҳ Йӯшиёҳу дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо нақл мекунад.

1. Мероси имон: Ҷустуҷӯи ҷойгоҳи худ дар достони Худо

2. Ёд кардани мӯъминон: гиромидошти хотираи солеҳон

1. Матто 25:23 - «Оғои ӯ ба ӯ гуфт: "Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад; ту дар чизи андак мӯътамад будӣ, ман туро бар чизҳои бисьёр ҳоким хоҳам кард".

2. Ишаъё 38:3 - "Ва Ҳизқиё гуфт: "Аломати он ки ман ба хонаи Худованд меравам?"

2 Вақоеънома боби 36 солҳои охири салтанати Яҳудо, аз он ҷумла салтанати Еҳӯҳоз, Еҳӯёқим, Еҳӯёкин ва Сидқиё, харобшавии Ерусалим ва асирӣ ба Бобилро тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб бо таъкид кардани ҳукмронии шарири Еҳӯаҳаз бар Яҳудо оғоз мешавад. Ӯро фиръавн Неку асир гирифт ва ба ҷои бародараш Еҳӯёқим подшоҳ шуд (2 Вақоеънома 36:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Еҳӯёқим бо роҳҳои бад идома медиҳад ва ба зулми Набукаднесар, подшоҳи Бобил дучор мешавад. Ӯ дар давоми ҳукмронии худ мемирад ва писараш Еҳӯёкин муддати кӯтоҳ пеш аз асир шудан ба Бобил подшоҳ мешавад (2 Вақоеънома 36:5-10).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Сидқиё охирин подшоҳи Яҳудо мешавад. Сарфи назар аз огоҳиҳои Ирмиё ва дигар пайғамбарон оид ба тавба ва итоат ба ҳукмронии Бобил, ӯ бар зидди Набукаднесар исён мебарорад (2 Вақоеънома 36:11-14).

Сархати 4: Таваҷҷӯҳ ба тавсифи доварии Худо бар Ерусалим аз сабаби беитоатии доимии он нигаронида шудааст. Шаҳр аз ҷониби лашкари Набукаднесар муҳосира карда шуд, маъбад хароб ва одамони зиёде кушта ё ба асирӣ гирифта мешаванд (2 Вақоеънома 36:15-21).

Сархати 5: Ҳисобот бо зикри Куруш, фармони подшоҳи Форс ба итмом мерасад, ки ба исроилиёни асиршуда иҷозат дод, ки пас аз ҳафтод соли асорат ба сарзамини худ баргарданд. Ин ваъдаи Худоро ба воситаи Ирмиё иҷро мекунад (2 Вақоеънома 36:22-23).

Хулоса, боби сию шашуми 2 Вақоеънома таназзул, харобшавӣ ва асоратро дар солҳои охири ҳукмронии Яҳудо тасвир мекунад. Таъкид кардани беитоатие, ки тавассути ҳукмронии шарир ифода ёфтааст ва доварӣ, ки дар натиҷаи исён дучор мешавад. Кӯшишҳои асирӣ аз ҷониби қудратҳои хориҷӣ ва барқарорсозӣ тавассути дахолати илоҳӣ ба амал омадаанд. Хулоса, ин боб як

гузориши таърихиеро пешкаш мекунад, ки ҳарду интихобро, ки дар натиҷаи беитоатӣ ифода шудааст ва таъкид мекунад, ки оқибатҳои исён ба амал омада, таҷассумгари адолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ ва васиятест, ки ӯҳдадориро оид ба риояи муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

2 Вақоеънома 36:1 Ва мардуми ин замин Еҳӯҳоз ибни Йӯшиёҳуро гирифта, дар Ерусалим ба ҷои падараш подшоҳ карданд.

Мардуми ин замин баъд аз марги падараш Йӯшиёҳу Еҳӯаҳазро подшоҳи нави Ерусалим интихоб карданд.

1. Муҳимияти содиқона хизмат кардан ба Худо дар ҳаёти мо.

2. Худо ба ҷои мо пешвои одилро таъмин хоҳад кард.

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад".

2. 2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд, он гоҳ Ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳҳои онҳоро хоҳам бахшид ва замини худро шифо хоҳад дод».

2 Вақоеънома 36:2 Вакте ки Еҳӯҳоз ба подшоҳӣ шурӯъ кард, бисту сесола буд, ва се моҳ дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Еҳӯҳоз подшоҳии худро дар Ерусалим дар синни 23-солагӣ оғоз кард ва 3 моҳ подшоҳӣ кард.

1. Ноустувории ҳаёт: Чӣ қадар зуд тағир меёбад

2. Ҳар як лаҳзаро то ҳадди имкон зиндагӣ кардан

1. Забур 39:4-5 Ба ман нишон деҳ, эй Худованд, анҷоми умри ман ва шумораи рӯзҳои маро; ба ман бигӯед, ки ҳаёти ман чӣ гуна зудгузар аст. Ту айёми маро ба як дасте табдил додӣ; Давраи солҳои ман дар пеши шумо ҳеҷ чиз нест. Ҳар касе ҷуз як нафас аст, ҳатто онҳое, ки эмин ба назар мерасанд.

2. Яъқуб 4:14 Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2 Вақоеънома 36:3 Ва подшоҳи Миср ӯро дар Ерусалим гузошта, заминро ба сад талант нуқра ва як талант тилло маҳкум кард.

Фиръавн подшоҳи Миср подшоҳи Яҳудо Еҳӯёқимро аз тахти тахт сарнагун кард ва заминро бо сад талант нуқра ва як талант тилло ҷарима кард.

1. Нархи исён: Оқибатҳои рад кардани қудрати Худо

2. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани ҳукмронии Ӯ

1. Румиён 13:1-2 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад".

2 Вақоеънома 36:4 Ва подшоҳи Миср бародари худ Элёқимро бар Яҳудо ва Ерусалим подшоҳ кард, ва номи ӯро ба Еҳӯёқим гузошт. Ва Неҳӯ бародари худ Еҳӯҳозро гирифта, ба Миср бурд.

Фиръавн Нехо аз Миср бародараш Элёқимро подшоҳи Яҳудо ва Ерусалим таъин кард ва номи худро ба Еҳӯёқим иваз кард. Сипас бародараш Еҳӯаҳазро гирифта, ба Миср оварда.

1. Ба подшоҳони заминӣ таваккал накун, балки танҳо ба Худо таваккал кун.

2. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳаёти моро назорат мекунад.

1. Ирмиё 17:5-7 - Худованд чунин мегӯяд: «Малъун аст касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисмро қувваи вай месозад, ва дилаш аз Худованд рӯй мегардонад.

6 Монанди бутта дар биёбон, Нахоҳад дид, ки некие ояд. Ӯ дар ҷойҳои хушки биёбон, дар замини шурбунёди беодам сокин хоҳад шуд.

2. Забур 146:3-4 - Ба мирон, ба писари одам, ки дар онҳо наҷот нест, таваккал накунед.

4 Чу нафасаш барояд, ба замин бармегардад; худи ҳамон рӯз нақшаҳои ӯ барбод рафтанд.

2 Вақоеънома 36:5 Еҳӯёқим, вақте ки подшоҳӣ кард, бисту панҷсола буд, ва ёздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард, ва он чи дар назари Худованд Худои худ бад буд, кард.

Еҳӯёқим 25-сола буд, вақте ки ӯ дар Ерусалим 11 сол подшоҳӣ кард, ва дар назари Худованд корҳои бад мекард.

1. Хавфи риоя накардани иродаи Худо: омӯзиши Еҳӯёқим

2. Оқибатҳои бадкорӣ: Омӯзиш аз подшоҳии Еҳӯёқим

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Воиз 12:13 - Анҷоми масъала; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст.

2 Вақоеънома 36:6 Ба муқобили ӯ Набукаднесар подшоҳи Бобил баромад ва ӯро занҷирбанд кард, то ки ӯро ба Бобил барад.

Набукаднесар, подшоҳи Бобил, бар зидди подшоҳи Яҳудо, Еҳӯёқим ҷанг кард ва ӯро дастгир карда, ба Бобил бурд.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо ҳамеша таҳти назорат хоҳад буд

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

1. Дониёл 4:34-35 - Ва дар охири рӯзҳо ман Набукаднесар чашмонамро сӯи осмон боло кардам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳазрати Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром кардам. ки салтанати вай салтанати абадӣ аст, ва салтанати вай аз насл ба насл аст

2. Ишаъё 46:10-11 - Интиҳоро аз ибтидо ва аз қадимтарин чизҳое, ки ҳанӯз иҷро нашудаанд, эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард: Аз шарқ мурғи раҳнашавандаро мехонад. , Шахсе ки маслиҳати Маро аз кишвари дур иҷро мекунад; Ман онро мақсад кардаам, ман ҳам иҷро мекунам.

2 Вақоеънома 36:7 Набукаднесар низ зарфҳои хонаи Худовандро ба Бобил бурда, дар маъбади худ дар Бобил гузошт.

Набукаднесар баъзе аз зарфҳои муқаддаси хонаи Худованд дар Ерусалимро ба Бобил бурда, дар маъбади худ гузошт.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо одамони бад ва ҳолатҳои бадро ба манфиати худ истифода мебарад

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна нақшаҳои Ӯ сарфи назар аз хатогиҳои мо ғолиб меоянд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 46:10 - Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз иҷро нашуда буд, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2 Вақоеънома 36:8 Ва боқимондаи аъмоли Еҳӯёқим, ва корҳои зиштии ӯ, ки ӯ карда буд, ва он чи дар вай пайдо шуд, инак, дар китоби подшоҳони Исроил ва Яҳудо навишта шудааст; ва писараш Еҳӯёкин подшоҳӣ кард. ба чои у.

1: Оқибатҳои гуноҳро пас аз марги шахс эҳсос кардан мумкин аст.

2: Муҳимияти интихоби оқилона ва зиндагӣ кардан, ки ба Худо писанд аст.

1: Ғалотиён 6: 7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2: Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2 Вақоеънома 36:9 Вақте ки Еҳӯёкин ҳаштсола буд, ки подшоҳӣ кард, ва се моҳу даҳ рӯз дар Ерусалим подшоҳӣ кард, ва он чи дар назари Худованд бад буд, ба амал овард.

Ҳукмронии Еҳӯёкин бо бадӣ хос буд.

1. Хатарҳои гуноҳ, Масалҳо 14:12

2. Муҳимияти зиндагии одилона, Титус 2:12

1. Ирмиё 22:24–30

2. Дониёл 1:1–2

2 Вақоеънома 36:10 Ва ҳангоме ки сол ба охир расид, подшоҳ Набукаднесар фиристода, ӯро бо зарфҳои зебои хонаи Худованд ба Бобил овард, ва бародари худ Сидқиёро бар Яҳудо ва Ерусалим подшоҳӣ кард.

Шоҳ Набукаднесар шоҳ Еҳӯёкинро ба Бобил бурд ва бародараш Сидқиёро подшоҳи Яҳудо ва Ерусалим кард.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва метавонад вақтҳои душвори ҳаёти моро барои амалӣ кардани иродаи Ӯ истифода барад.

2. Худо метавонад вазъиятҳои душворро ба чизи хуб табдил диҳад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 33:11 - Аммо нақшаҳои Худованд то абад устуворанд, ниятҳои дили Ӯ дар тӯли наслҳо.

2 Вақоеънома 36:11 Вақте ки Сидқиё ба подшоҳӣ шурӯъ кард, яку бистсола буд, ва ёздаҳ сол дар Ерусалим подшоҳӣ кард.

Сидқиё дар синни 21-солагӣ подшоҳи Ерусалим шуд ва 11 сол подшоҳӣ кард.

1. Аҳамияти қарорҳои оқилонаи шоҳи ҷавон.

2. Арзиши умри хидмат.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Филиппиён 3:13-14 - Бародарон ва хоҳарон, ман худро ҳанӯз ба даст гирифтаам. Аммо як коре мекунам: он чиро, ки дар пас аст, фаромӯш карда, ба сӯи он чи дар пеш аст, ман ба сӯи ҳадафе пеш меравам, то мукофотеро, ки Худо барои он маро дар Исои Масеҳ ба осмон даъват кардааст, ба даст орам.

2 Вақоеънома 36:12 Ва ӯ он чи дар назари Худованд Худои худ бад буд, ба амал овард, ва худро дар пеши Ирмиёи набӣ фурӯтан накард, ки аз даҳони Худованд сухан меронад.

Подшоҳи Яҳудо Еҳӯёқим дар назди Ирмиёи набӣ, ки аз номи Худованд сухан меронд, фурӯтанӣ накарда, ба Худованд итоат накард.

1. Дар назди паёмбарони Худо фурӯтан бош

2. Ба Каломи Худо итоат кунед

1. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Такрори Шариат 28:1-2 - Ва чунин воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳӣ, то ҳамаи аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя ва ба ҷо оварӣ, ки Худованд Худои ту туро бар тамоми халқҳои рӯи замин баланд хоҳад кард: Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту нозил шуда, туро хоҳанд бурд.

2 Вақоеънома 36:13 Ва ӯ низ бар зидди подшоҳ Набукаднесар, ки ӯро ба Худо қасам хӯрда буд, исён кард, вале гарданашро сахт кард ва дилашро сахт гардонд, то ба Худованд Худои Исроил рӯй надиҳад.

Яҳудо шоҳи Еҳӯёқим бар зидди Набукаднесар исён бардошта, ба Худованд Худои Исроил муроҷиат кардан нахост.

1. Худо Пок аст ва Каломи Ӯ воло аст

2. Исён беҳуда аст ва таслим савоб аст

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 16:7 Ҳангоме ки рафтори одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ оштӣ мегардонад.

2 Вақоеънома 36:14 Илова бар ин, тамоми сардорони коҳинон ва қавм, пас аз ҳамаи корҳои зишти халқҳо бағоят сахт мезаданд; ва хонаи Худовандро, ки дар Ерусалим тақдис карда буд, палид кард.

Мардум ва саркоҳирони Ерусалим бар зидди Худованд таҷовуз карданд ва хонаи Худовандро палид карданд.

1. Хонаи Худоро палид накунед - 2 Вақоеънома 36:14

2. Аз корҳои зишт дур монед - 2 Вақоеънома 36:14

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ метавонад ба теппаи Худованд барояд? Кӣ дар ҷои муқаддаси Ӯ истода метавонад? Он ки дасту дили пок дорад, ба бут таваккал намекунад ва ба худои козиб савганд намехурад.

2 Вақоеънома 36:15 Ва Худованд Худои падаронашон ба воситаи фариштагони Худ назди онҳо фиристода, бархоста, фиристод; зеро ки ба қавми худ ва ба манзили худ раҳм кард;

Худованд ба ќавми худ раҳм кард ва ба сӯи онҳо паёмбароне фиристод, то паёме расонанд.

1. Ҳамдардӣ: Даъват ба амал

2. Раҳмати Худо

1. Ишаъё 55:1-3 - "Эй ҳар ташна, ба об биёед, ва касе ки пул надорад, биёед, харед ва бихӯред; оре, биёед, шароб ва ширро бе пул ва бе нарх бихаред. «Чаро шумо пулро барои чизи ғайри нон сарф мекунед, ва меҳнати худро барои он чизе ки сер намешавад? Ба ман гӯш диҳед ва аз он чи нек бихӯред, ва бигзор ҷони шумо аз фарбеҳӣ лаззат барад: Гӯши худро хам карда, биёед ба ман: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд».

2. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард".

2 Вақоеънома 36:16 Аммо онҳо фариштагони Худоро тамасхур карданд, ва суханони Ӯро нафрат карданд, ва аз анбиёи Ӯ сӯиистифода карданд, то даме ки ғазаби Худованд бар қавми Ӯ бархост, то даме ки иллое набуд.

Халқи Худо паёмбарони Ӯро масхара мекарданд, хор мекарданд ва бад истифода мебурданд, то даме ки хашми Ӯ дигар натавонист.

1. Оқибатҳои рад кардани Каломи Худо

2. Қувваи ғазаби Худо

1. Румиён 2:4-5 - Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, бурдборӣ ва пурсабрии ӯ гумон мекунед, зеро намедонед, ки меҳрубонии Худо шуморо ба тавба роҳнамоӣ мекунад? Аммо аз сабаби дили сангин ва тавбанакардаи худ дар рӯзи ғазаб, ки доварии одилонаи Худо ошкор мешавад, ғазаби худро барои худ ҷамъ мекунӣ.

2. Ибриён 3:12-13 - Эй бародарон, эҳтиёт бошед, ки мабодо дар касе дили шарир ва беимоне пайдо шавад, ки шуморо аз Худои Ҳай дур гардонад. Аммо ҳар рӯз якдигарро насиҳат кунед, то даме ки имрӯз номида мешавад, то ки ҳеҷ яке аз шумо бо макри гуноҳ сахтгир нашавад.

2 Вақоеънома 36:17 Пас, подшоҳи калдониёнро ба сари онҳо овард, ки ҷавонони онҳоро дар хонаи муқаддасашон бо шамшер кушт, ва ба ҷавон ва каниз, пирамард ва ба пиронсолон раҳм накард. : хамаи онхоро ба дасти худ дод.

Подшоҳи Калдониён ба мардуми Яҳудо ҳалокат овард ва ба хурду калон, ба марду зан раҳм накард.

1. Раҳмати Худо бепоён аст - 2 Қӯринтиён 1:3-4

2. Оқибатҳои исён - Ишаъё 1:19-20

1. Ирмиё 32:18-19 - садоқат ва раҳмдилии Худо ба халқи худ.

2. Ҳизқиёл 18:23 - Ҳар як шахс мувофиқи аъмоли худ доварӣ карда мешавад.

2 Вақоеънома 36:18 Ва тамоми зарфҳои хонаи Худо, хоҳ бузург ва ҳам хурд, ва ганҷҳои хонаи Худованд, ва ганҷҳои подшоҳ ва мирони Ӯ; ҳамаи инро ӯ ба Бобил овард.

Бобилиён ҳангоми ҳамла ба Яҳудо тамоми зарфҳо, ганҷҳо ва сарвати хонаи Худо ва хонаи Худованд, инчунин ганҷҳои подшоҳ ва мирони ӯро гирифтанд.

1. Бадҳои тамаъ: Чӣ гуна мо метавонем аз домҳои моддӣ худдорӣ кунем

2. Аҳамияти қаноатмандӣ: Шодмонӣ аз Худо ёфтан, на дар молу мулк

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. 1 Тимотиюс 6:6-10 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард. Аммо онҳое, ки сарватманд шудан мехоҳанд, ба васвасаҳо, ба дом афтода, ба бисёр ҳавасҳои бемаънӣ ва зараровар меафтанд, ки одамонро ба харобӣ ва ҳалокат меандозанд. Зеро ишқи пул решаи ҳар гуна бадӣ аст. Маҳз бо ҳамин иштиёқ баъзеҳо аз имон дур шуданд ва дардҳои зиёде худро сӯрох карданд.

2 Вақоеънома 36:19 Ва хонаи Худоро сӯзонданд, ва девори Ерусалимро пора-пора карданд, ва тамоми қасрҳои онро ба оташ сӯзонданд, ва тамоми зарфҳои зебои онро хароб карданд.

Мардуми Ерусалим маъбади Худоро хароб карданд, девори шаҳрро сӯзонданд ва тамоми қасрҳо ва дороии онҳоро сӯзонданд.

1. Хонаи Худо: Ҷойгоҳи ибодат аст, на хароб

2. Таъсири доимии гуноҳ ба ҷаҳони мо

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2 Вақоеънома 36:20 Ва онҳое ки аз шамшер нақот ёфта буданд, ба Бобил бурд; ки дар он ҷо то замони салтанати салтанати Форс хизматгори ӯ ва писаронаш буданд;

Подшоҳи Бобил Набукаднесар подшоҳи Яҳудо Еҳӯёқимро мағлуб кард ва нақотёфтагонро ба асирӣ ба Бобил бурд ва дар он ҷо то салтанати Форс асир монданд.

1. Ҳукмронии Худо дар ҳама ҳолат

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, - фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

2 Вақоеънома 36:21 То он даме ки каломи Худованд аз забони Ирмиё ба амал ояд, то даме ки замин аз шанбеҳои худ баҳра бурд, зеро ки то даме ки вай харобазор буд, шанберо риоя мекард, то ки шасту даҳ солро ба ҷо оварад.

Каломи Худо ба воситаи Ирмиё иҷро шуд ва замин маҷбур шуд, ки рӯзи шанберо дар давоми ҳафтод сол дар ҳоле ки харобазор буд, риоя кунад.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр он ҳаёти моро тағир медиҳад ва шакл медиҳад

2. Аҳамияти рӯзи шанбе: Чӣ тавр гирифтани танаффус метавонад моро тағир диҳад

1. Ирмиё 1:12 - "Он гоҳ Худованд ба ман гуфт: "Ту хуб дидӣ, зеро ки ман каломи Худро мешитобам, то онро иҷро кунам"

2. Ишаъё 58: 13-14 - "Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои писанди худ дар рӯзи муқаддаси ман дур кунӣ; ва шанберо лаззат, муқаддаси Худованд, гиромӣ донӣ; ва ӯро эҳтиром намо, на ки роҳҳои худро ба ҷо оваред, ва хушнудии худро наёбед, ва сухани худро нагӯед: он гоҳ ту аз Худованд лаззат хоҳӣ дошт; ва ман туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард, ва аз мероси Яъқуби худат ба ту ғизо хоҳам дод. падар, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст».

2 Вақоеънома 36:22 Дар соли аввали ҳукмронии Куруш, подшоҳи Форс, то ба амал ояд каломи Худованд, ки аз забони Ирмиё гуфта шуда буд, Худованд рӯҳи Куруш, подшоҳи Форсро барангехт, ки ӯ дар саросари ҷаҳон эълон кард. тамоми Малакути Ӯ ва онро низ навишта, гуфт:

Дар соли аввали ҳукмронии Куруш ҳамчун подшоҳи Форс, Худованд ӯро барангехт, ки дар тамоми салтанати ӯ эълон кунад, то каломи Худованд, ки Ирмиё гуфта буд, иҷро шавад.

1. Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад, то нақшаҳои худро амалӣ созад

2. Қудрати Каломи Худо ва иҷрои он

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд.

2 Вақоеънома 36:23 Куруш подшоҳи Форс чунин мегӯяд: «Ҳамаи салтанатҳои замин Худованд Худои Осмонро ба ман додааст; ва ӯ ба ман супориш додааст, ки дар Ерусалим, ки дар Яҳудо аст, барои ӯ хона бино кунам. Дар миёни шумо аз тамоми қавмаш кист? Худованд Худои ӯ бо ӯ бод, ва бигзор вай боло равад.

Куруш, подшоҳи Форс, эълон кард, ки тамоми салтанатҳои замин аз ҷониби Худованд Худои Осмон ба ӯ дода шудааст ва ба ӯ амр шудааст, ки дар Ерусалим хонае бино кунад. Пурсид, ки аз миёни мардумаш кадоме барои рафтан ва кумак кардан мехоҳад?

1. Чӣ тавр моро ба хидмат ба Худованд даъват мекунанд?

2. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

1. Румиён 12:1, "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, ба муносибати марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии

зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост."

2. 2 Вақоеънома 7:14, "Агар қавми Ман, ки бо номи Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шаронаи худ рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд, ва гуноҳҳои онҳоро хоҳам бахшид ва замини худро шифо хоҳад дод».

Боби 1 Эзро фармони Куруш, подшоҳи Форсро тасвир мекунад, ки ба исроилиён иҷозат медиҳад, ки ба Ерусалим баргарданд ва маъбадро барқарор кунанд.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Худо рӯҳи Куруш, подшоҳи Форсро барангехт, то дар тамоми салтанаташ эълон кунад. Ӯ эълон мекунад, ки Худо ӯро барои аз нав сохтани маъбад дар Ерусалим таъин кардааст ва ба ҳамаи исроилиён, ки мехоҳанд бо ин мақсад баргарданд, иҷозат диҳад (Эзро 1:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Куруш чизҳои тилло ва нуқраеро, ки Набукаднесар аз маъбад дар Ерусалим гирифта буданд, бармегардонад. Ӯ онҳоро ба Шешбазар, мири Яҳудо, супориш медиҳад, ки онҳо дар маъбади барқароршуда барқарор карда шаванд (Эзро 1:5–11).

Хулоса, боби якуми Эзро фармон ва барқарорсозии замони ҳукмронии шоҳ Курушро тасвир мекунад. Таъкид кардани дахолати илоҳӣ тавассути эълон ва барқарорсозӣ тавассути баргардонидани мақолаҳои муқаддас ба даст омадааст. Ёдоварӣ кардани имкони ба исроилиён барои аз нав сохтани маъбад ва таъинот ба Шешбазар додашуда таҷассумкунандаи неъмати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои пешгӯӣ васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 1:1 Дар соли аввали ҳукмронии Куруш подшоҳи Форс, то ки каломи Худованд аз забони Ирмиё ба амал ояд, Худованд рӯҳи Куруш подшоҳи Форсро барангехт, ки вай дар тамоми давраи худ эълон кард. подшоҳӣ кунед ва онро низ навишта, бигӯед:

Худованд рӯҳи шоҳи Куруши Форсро ба шӯр овард ва ӯ дар тамоми салтанати худ эълон кард.

1. Худо ба ҳаёт ва ояндаи мо назорат мекунад.

2. Муҳим аст, ки ба Худо содиқ бошед ва нақшаҳои Ӯро риоя кунед.

1. Ишаъё 45:1 - «Худованд ба тадҳини худ, ба Куруш, ки аз дасти росташ гирифтам, чунин мегӯяд: халқҳоро дар пеши ӯ мутеъ созам ва камарбанди подшоҳонро кушояд, то дарҳоро ба пеши ӯ кушояд, то ки дарвозаҳо баста нашаванд. ».

2. Дониёл 4:34-35 - "Дар охири айём ман, Набукаднесар, чашмонамро ба осмон бардоштам, ва ақли ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳаққи Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад Зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром кардам. салтанати Ӯ ҳукмронии ҷовидонӣ аст, ва салтанати ӯ аз насл ба насл пойдор аст; ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва ӯ мувофиқи иродаи худ дар байни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро бимонад ё ба ӯ бигӯ: "Чӣ кор кардай?"

Эзро 1:2 Куруш подшоҳи Форс чунин мегӯяд: «Худованд Худои осмон тамоми салтанатҳои заминро ба ман ато кардааст; ва ӯ ба ман супориш додааст, ки дар Ерусалим, ки дар Яҳудо аст, барои ӯ хона бино кунам.

Ба Куруш, подшоҳи Форс, аз ҷониби Худованд Худои осмон тамоми салтанатҳои рӯи замин дода шуд ва вазифадор шуд, ки дар Ерусалими Яҳудо хонае барояш созад.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ: Чӣ тавр пайравӣ кардан ба роҳнамоии Худо баракатҳо меорад

2. Дил барои хонаи Худованд: Масъулияти мо барои сохтани Малакути Осмон

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. 1 Вақоеънома 28:2-3 - Он гоҳ подшоҳ Довуд бархоста, гуфт: «Эй бародарони ман ва қавми ман, ба ман гӯш диҳед: Ман дар дил доштам, ки хонаи оромиро барои сандуқи аҳди Худо созам. Худовандо, ва барои зери пои Худои мо, ва барои сохтани он омодагӣ дида буд. Аммо Худо ба ман гуфт: "Ба исми Ман хона насоз, зеро ки ту марди ҷангӣ ва хун рехтай".

Эзро 1:3 Дар миёни шумо аз тамоми қавмаш кист? Худои ӯ бо ӯ бод, ва бигзор вай ба Ерусалим, ки дар Яҳудо аст, биравад, ва хонаи Худованд Худои Исроилро, ки дар Ерусалим аст, бино кунад.

Худо касеро даъват мекунад, ки ба Ерусалим рафта, хонаи Худовандро бино кунад.

1. Даъват барои сохтани Хонаи Худо: Чӣ гуна Худо моро даъват мекунад, ки дар нақшаи Ӯ иштирок кунем

2. Хонаи умед: Чӣ тавр Ерусалим рамзи наҷот ва барқароршавӣ аст

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Мо дигар бегона ва ғарибон нестем, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастем

2. Ишаъё 2:2-3 - Дар айёми охир кӯҳи хонаи Худованд дар болои кӯҳҳо устувор хоҳад шуд ва аз болои теппаҳо сарафроз хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ба он ҷо хоҳанд рафт.

Эзро 1:4 Ва ҳар кӣ дар ҳар ҷое, ки ӯ муҳоҷир аст, бимонад, бигзор одамони маҳалли худ ба ӯ бо нуқра ва тилло, ва бо мол ва ҳайвоноти ваҳшӣ, ғайр аз ҳадияи ихтиёрӣ барои хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, кӯмак кунанд. .

Худо онҳоеро, ки дар ҷое мемонанд, ташвиқ мекунад, ки дар сохтмони хонаи Худо дар Ерусалим бо нуқра, тилло, молҳо ва ҳайвоноти ваҳшӣ ва инчунин бо ҳадияи ихтиёрии худ кӯмак кунанд.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ гуна Худо моро даъват мекунад, ки аз худамон ва дороии худро бидиҳем

2. Тӯҳфаи ҳадя: ҳадяи мо барои Худо ва дигарон чӣ маъно дорад

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қарори худ бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Эзро 1:5 Он гоҳ сардорони падарони Яҳудо ва Биньёмин, ва коҳинон ва левизодагон, бо ҳамаи онҳое ки Худо рӯҳашонро эҳьё карда буд, бархостанд, то ки хонаи Худовандро, ки дар Ерусалим аст, бино кунанд.

Қавми Яҳудо ва Бинёмин, ҳамроҳи коҳинон, левизодагон ва дигарон барои сохтани хонаи Худованд дар Ерусалим бархостанд.

1. Итоати мо ба иродаи Худо

2. Қудрати тарбияи мардум

1. Ишаъё 43:5-7 «Натарс, зеро Ман бо ту ҳастам: насли туро аз шарқ хоҳам овард, ва туро аз ғарб ҷамъ хоҳам кард; ба шимол мегӯям: таслим шав; ва ба ҷануб: «Нигоҳ кун» барнагардед: писарони Маро аз дур ва духтарони Маро аз ақсои замин биёваред; Ҳатто ҳар кӣ ба исми Ман хонда мешавад, зеро ки Ман ӯро барои ҷалоли Худ офаридаам, ба вай шакл додаам; Оре, Ӯро офаридаам. "

2. Ибриён 11: 7-8 "Бо имон Нӯҳ, ки аз Худо аз чизҳое, ки ҳоло дида нашудааст, огоҳ карда шуда, ба ҳарос афтода, барои наҷоти хонаи худ киштӣ тайёр кард; ба воситаи он ӯ ҷаҳонро маҳкум кард ва вориси адолат, ки ба воситаи имон аст».

Эзро 1:6 Ва ҳамаи онҳое ки дар атрофи онҳо буданд, дастҳои худро бо зарфҳои нуқра, бо тилло, бо молҳо, ва бо ҳайвоноти ваҳшӣ ва бо чизҳои гаронбаҳо, ба ғайр аз ҳар чизе ки бо омодагӣ ҳадия мешуданд, мустаҳкам мекарданд.

Одамоне, ки исроилиёнро иҳота карда буданд, нуқра, тилло, молҳо, ҳайвонот ва дигар ашёи қиматбаҳоро ҳамчун аломати дастгирӣ барои барқарор кардани маъбад пешкаш карданд.

1. Ба воситаи саховатмандӣ дастҳои моро мустаҳкам кунем

2. Дастгирии кори Худо тавассути фидокориҳо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Масалҳо 11:25 - "Саховатманд муваффақ мешавад, ҳар кӣ дигаронро тароват медиҳад, тароват хоҳад ёфт".

Эзро 1:7 Ҳамчунин Куруш, подшоҳ зарфҳои хонаи Худовандро, ки Набукаднесар аз Ерусалим берун оварда буд, берун оварда, дар хонаи худоёни худ гузошта буд;

Зарфҳои Худовандро Набукаднесар аз Ерусалим гирифта, дар хонаи худоёни худ гузошт, аммо Куруш подшоҳ онҳоро ба хонаи Худованд баргардонид.

1. Баргардонидани он чи аз они Худованд аст

2. Иззати хонаи Худо

1. Хуруҷ 20: 4-6 - Шумо набояд барои худ ҳайкаеро дар шакли чизе дар осмон дар боло ё дар замини зер ё дар обҳои поёнӣ созед. Ба онҳо саҷда накун ва саҷда накун; зеро ки Ман, Худованд Худои ту, Худои ҳасаднок ҳастам, ва фарзандонро барои гуноҳи падару модар то насли сеюм ва чоруми нафраткунандагони Ман ҷазо медиҳам, вале ба ҳазорон насли онҳое ки Маро дӯст медоранд ва аҳкоми Маро риоя мекунанд, муҳаббат зоҳир мекунам. .

2. Такрори Шариат 28:1-14 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Агар ба Худованд Худои худ итоат кунӣ, ҳамаи ин баракатҳо бар ту омада, ҳамроҳи ту хоҳанд буд: дар шаҳр муборак ва дар деҳот баракат хоҳӣ ёфт.

Эзро 1:8 Ҳатто онҳоро Куруш, подшоҳи Форс, бо дасти Митредоти хазинадор ба вуҷуд оварда, то Шешбазар, мири Яҳудо, шумор кард.

Куруш, подшоҳи Форс, чизҳоеро аз маъбад дар Ерусалим баровард, ки мувофиқи амри Худо ба Шешбазар, мири Яҳудо дода шавад.

1. Худо ҳатто дар байни бесарусомониҳо ва харобиҳо ҳаёти моро назорат мекунад.

2. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо, на ба нақшаи мо.

1. Ишаъё 45:13 "Ман ӯро дар адолат эҳьё кардам, ва тамоми роҳҳои ӯро ҳидоят хоҳам кард: Ӯ шаҳри Маро бино хоҳад кард, ва асирони Маро раҳо хоҳад кард, на ба ивази пул ва на мукофот, мегӯяд Худованди лашкарҳо".

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Эзро 1:9 Ва шумораи онҳо ин аст: сӣ зарфи тилло, ҳазор зарфи нуқра, нӯҳ ва бист корд,

Худованд ба яҳудиёне, ки аз асирӣ бармегарданд, бо 30 адад тилло, 1000 адад нуқра ва 29 корд дод.

1. Худо ба мо ҳама чизеро, ки ниёз дорем, медиҳад.

2. Ба Худованд таваккал кун, ки Ӯ туро дастгирӣ мекунад.

1. Забур 37:25 "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ё фарзандони ӯ нон талаб мекунанд."

2. Матто 6:31-33 "Бинобар ин хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё «Чӣ бинӯшем?» ё «Мо чӣ мепӯшем?» Зеро ки халқҳо тамоми ин чизҳоро меҷӯянд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи онҳо эҳтиёҷ доред; лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Эзро 1:10 Сӣ табақаи тилло, чорсаду даҳ табақи нуқра ва зарфҳои дигар ҳазор адад.

Дар ин порча сӣ табақи тилло, чаҳорсаду даҳ табақи нуқра ва ҳазор зарфи дигар зикр шудааст.

1. Худо мехоҳад, ки мо беҳтарини худро аз моли худ садақа кунем, то Ӯро гиромӣ кунем.

2. Мо бояд захираҳои худро барои саховатмандӣ ба кори Худо истифода барем.

1. 2 ба Қӯринтиён 8:7 - Пас, чунон ки шумо дар ҳама чиз дар имон, дар сухан, дар дониш, дар ҳама ҷидду ҷаҳд ва дар муҳаббати худ ба мо фаровон ҳастед, бубинед, ки шумо низ дар ин файз фаровон ҳастед.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо дороии худ ва бо ҳосили аввалини тамоми фаровонии худ ҷалол намо; Пас анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳад шуд, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур мешавад.

Эзро 1:11 Ҳама зарфҳои тилло ва нуқра панҷ ҳазору чорсад буд. Ҳамаи инҳоро Шешбасар бо худ аз асирӣ, ки аз Бобил ба Ерусалим оварда шуда буданд, овард.

Шешбазар аз асиршудагон панҷ ҳазору чорсад зарфи тилло ва нуқра аз Бобил ба Ерусалим овард.

1. Қувваи ризқ: Чӣ гуна Худо ҳамеша ризқ медиҳад

2. Вафодории Худо дар асирӣ: Чӣ тавр Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

1. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

2. Ирмиё 29:11-14 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умеде ато кунад. Он гоҳ шумо маро мехонед ва биёед ва ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва ёбед».

Дар боби 2 китоби Эзра рӯйхати муфассали асиршудагон аз Бобил ба Ерусалим баргашта, аз ҷумла оилаҳои аҷдодии онҳо ва шумораи одамоне, ки дар ҳар як гурӯҳ ҳастанд, оварда шудааст.

Сархати 1: Боб аз номбар кардани пешвоёни асиршудагон, аз ҷумла Зарубобил, Ешуа, Наҳемё, Сераё, Рилаё, Мордахай, Билшан, Миспар, Бигвай, Реҳум ва Баана оғоз мешавад. Дар он ҳамчунин шумораи мардоне, ки аз ҳар сибт баргаштаанд, зикр шудааст (Эзро 2:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя ба пешниҳоди маълумоти ҳамаҷонибаи оилаҳо ва шумораи онҳо, ки аз бадарға баргаштаанд, тамаркуз мекунад. Он тафсилотро дар бораи шаҳрҳои аслии онҳо ва чанд нафар бо онҳо баргаштанд (Эзро 2:3-35).

Параграфи 3: Ҳисоб гурӯҳҳои иловагиро таъкид мекунад, ки баргаштанд, аммо бо сабаби набудани сабтҳо насабномаҳои худро исбот карда

натавонистанд. То он даме, ки саркоҳин бо Урим ва Туммим машварат кунад, онҳо аз хидмати коҳин маҳрум карда шуданд (Эзро 2:36-63).

Хулоса, боби дуюми Эзро сабт ва рӯйхатеро тасвир мекунад, ки ҳангоми баргардонидани асиршудагон аз сар гузаронидаанд. Ҳуҷҷатҳое, ки тавассути пешвоёни рӯйхат ифода карда мешаванд ва рӯйхат тавассути сабти оилаҳо ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз талошҳои истисноӣ, ки бо сабаби насабномаҳои нопурра анҷом дода мешаванд ва интизории равшансозии оянда як таҷассумест, ки бодиққат буданро ифода мекунад ва тасдиқ дар бораи ҳифзи мерос ва васиятномаест, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Эзро 2:1 Инҳоянд фарзандони вилоят, ки аз асирӣ берун омада буданд, ва асиршудагон, ки Набукаднесар подшоҳи Бобил онҳоро ба Бобил бурда буд ва ҳар яке ба Ерусалим ва Яҳудо омада буданд. ба шаҳри худ;

Як гурӯҳи одамон аз вилояти Яҳудо, ки Набукаднесар бурда буданд, ба Ерусалим ва Яҳудо баргаштанд ва ҳар яке ба шаҳрҳои худ баргаштанд.

1. "Худо ҳатто дар асирӣ содиқ аст"

2. "Бозгашт ба хона: умеди нав"

1. Ишаъё 43:1-7, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; Натарс, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. ».

2. Забур 126:1-3, "Вақте ки Худованд асири Сионро баргардонд, мо мисли хоб дидагон будем. Он гоҳ даҳони мо аз ханда ва забони мо аз суруд пур шуд. Он гоҳ дар байни халқҳо гуфтанд:" Худованд барои мо корҳои бузург кардааст!»

Эзро 2:2 Онҳое ки бо Зарубобил омада буданд: Ешуа, Наҳемё, Серая, Раелоё, Мордахай, Билшан, Миспар, Бигвай, Реҳум, Баана. Шумораи мардони банӣ-Исроил:

Дар ин порча номҳои одамоне оварда шудаанд, ки бо Зарубобил ба Ерусалим омада буданд.

1. Вафодории Худо дар садоқати Ӯ барои риояи аҳди Ӯ ва баргардонидани халқи Ӯ ба Ерусалим дида мешавад.

2. Файзи Худо дар таъмини пешвоёне ба мисли Зарубобил дида мешавад, то халқи Худро дар бозгашти онҳо роҳнамоӣ кунад.

1. Эзро 2:2

2. Ибриён 11: 11-12 - "Бо имон худи Соро қудрати ҳомиладор шудан гирифт, ҳатто вақте ки синну солаш гузашта буд, зеро Ӯро, ки ваъда дода буд, содиқ меҳисобад. Бинобар ин, аз як одам таваллуд шуд, ва Ӯ мисли мурда. наслҳо мисли ситораҳои осмон ва мисли донаҳои реги бешумори соҳили баҳр».

Эзро 2:3 Банӣ-Парӯш, ду ҳазорусаду ҳафтоду ду.

Дар ин порча теъдоди авлоди Парош зикр шудааст, ки ду ҳазору яксаду ҳафтоду ду нафар аст.

1: Худо барои ҳар яки мо нақша дорад. Ӯ шумораи дақиқи одамонро медонад, ки аз ҳар хонадон меоянд ва новобаста аз он ки оилаи мо хурд бошад ё калон бошад, моро таъмин мекунад.

2: Мо намедонем, ки оянда чӣ мешавад, аммо Худо медонад. Мо метавонем ба нақшаи Ӯ ва таъминоти Ӯ барои мо эътимод дошта бошем, новобаста аз вазъиятҳои мо.

1: Ишаъё 46: 10-11 Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим, охирро медонам, ки чӣ дар оянда аст. Мегӯям: Ҳадафи ман устувор хоҳад буд ва ҳар чӣ бихоҳам, мекунам. Аз шарқ мурғи даррандаро даъват мекунам; аз диёри дур одаме, ки максадамро ичро кунад. Он чи гуфтам, ба амал хоҳам овард; он чизеро, ки ман ба нақша гирифтаам, иҷро мекунам.

2: Забур 139:13-16 Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам. Чорчубаи ман аз ту пинхон набуд, ки маро дар нихон, Чу дар каъри замин бофтам. Чашмони ту ҷасади бетартиби маро дид; тамоми рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз он ки яке аз онҳо фаро расад, дар китоби ту навишта шуда буд.

Эзро 2:4 Писарони Шафатиё — сесаду ҳафтоду ду.

Китоби дар бораи фарзандони Шефатиё 372 адад навишта шудааст.

1. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: Мо бояд ҳама чизҳои хуберо, ки Худо ба мо додааст, ҳисоб кунем.

2. Бодиққат бошед: Мо бояд ҳамеша ба Худо содиқ бошем, новобаста аз он ки душвориҳо то ҳадде ба назар мерасанд.

1. Такрори Шариат 7:9 Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Забур 9:10 Онҳое, ки исми Туро медонанд, ба Ту таваккал мекунанд, зеро Ту, эй Худованд, толибони Туро ҳеҷ гоҳ тарк накардааст.

Эзро 2:5 Банӣ-Аро, ҳафтсаду ҳафтоду панҷ.

Дар ин порча аз авлоди Араҳ зикр шудааст, ки шумораашон ҳафтсаду ҳафтоду панҷ аст.

1. Худо саховатманд ва вафодор ба халқи худ аст, чунон ки аз шумораи зиёди наслҳои Араҳ дида мешавад.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки ваъдаҳои Ӯро таъмин ва иҷро мекунад, тавре ки дар оилаи калони Араҳ тасвир шудааст.

1. Забур 36:25: «Ҷавон будам, ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофташуда ва фарзандонаш нон талаб мекунанд».

2. Такрори Шариат 7:9: "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳост".

Эзро 2:6 Банӣ-Патмӯоб, аз банӣ-Ешуа ва Юоб — ду ҳазору ҳаштсаду дувоздаҳ.

Насли Пахатмӯоб, Ешуа ва Юоб 2812 нафар буданд.

1. «Арзиши ваҳдат: баракати Паҳотмоаб»

2. "Қувваи имон: насли Ешуа ва Юоб"

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Аъмол 4:32 - "Ва шумораи зиёди имондорон аз як дил ва як ҷон буданд ..."

Эзро 2:7 Банӣ-Илом, ҳазору дусаду панҷоҳу чор.

Банӣ-Илом шумораашон 1254 нафар буд.

1. Худо ба ҳама мардумаш новобаста аз шумораашон рӯзӣ медиҳад.

2. Ҳатто дар шумораи кам, халқи Худо метавонад таъсири калон расонад.

1. Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Забур 139:17-18 Чӣ қадар азизанд андешаҳои Ту барои ман, эй Худо! Шумораи онҳо чӣ қадар бузург аст! Агар ман онҳоро ҳисоб кунам, онҳо аз рег зиёдтаранд. Вақте ки ман бедор шудам, ман то ҳол бо ту ҳастам.

Эзро 2:8 Банӣ-Затту, нӯҳсаду чилу панҷ.

Фарзандони Затту нуҳсаду чилу панҷ нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар ризқ ва ҳифзи халқаш зоҳир мешавад.

2. Мо метавонем ба шумораи Худо ва нақшаи Ӯ эътимод кунем.

1. Забур 33:11 Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

2. Ишаъё 46:10 Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон карда, корҳои ҳанӯз анҷомнаёфтаро эълон карда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми нияти худро иҷро хоҳам кард".

Эзро 2:9 Фарзандони Заккай — ҳафтсаду шаст.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки дар оилаи Заккай 760 нафар буданд.

1. Худо ҳар як фарзандашро шумора мекунад ва онҳоро ба ном медонад.

2. Мо ҳама қисми оилаи бузурги имон ҳастем.

1. Луқо 12:7 - "Дар ҳақиқат, ҳамаи мӯйҳои сари шумо шумурда шудаанд. Натарсед, шумо аз гунҷишкони бисьёр арзишмандед."

2. Ғалотиён 6:10 - "Бинобар ин, вақте ки мо имконият дорем, ба ҳама одамон, хусусан ба онҳое, ки ба оилаи имондорон тааллуқ доранд, некӣ кунем."

Эзро 2:10 Банӣ-Банӣ шашсаду чилу ду нафар.

Банӣ-Банӣ шашсаду чилу ду нафар буданд.

1: Худо ба ваъдаҳои худ содиқ аст ва ба халқи худ ризқ медиҳад.

2: Мо дар Худованд қувват ва амният пайдо мекунем.

1: Isaiah 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қувват надорад, қувват мебахшад.

2: Ибриён 13: 5-6 Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем далерона бигӯем: Худованд ёвари ман аст; наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Эзро 2:11 Фарзандони Бабай, шашсаду бисту се.

Гузариш:

Банӣ-Бабай, аз банӣ-Азҷод, банӣ-Киш, шашсаду бисту се нафар.

Дар порча шумораи авлоди Бебой, Азгад ва Киш сабт шудааст, ки 623 нафар аст.

1. Садоқати Худо дар пайгирии халқи худ.

2. Аҳамияти шумори неъматҳои мо.

1. Забур 90:17 - "Бигзор файзи Худованд Худои мо бар мо бод, ва кори дастҳои моро бар мо устувор гардонад; Оре, кори дастҳои моро устувор гардон!"

2. Ибриён 11:22 - «Бо имон Юсуф, вақте ки охири ӯ наздик буд, дар бораи хуруҷи банӣ-Исроил сухан ронда, дар бораи дафни ӯ дастур дод».

Эзро 2:12: Банӣ-Азҷод, ҳазору дусаду бисту ду.

Наслҳои Азғад 1222 нафар буданд.

1: Худо ба мо мардуми фаровон додааст ва мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба атрофиёнамон меҳрубонӣ ва саховатмандӣ зоҳир кунем.

2: Мо бояд барои неъматҳое, ки Худо ба мо ато кардааст, аз ҷумла ҷомеаи ҳамимонони мо, шукргузор бошем.

1: Эфсӯсиён 4:32 Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст.

2: Филиппиён 2:3-4 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

Эзро 2:13 Зодагони Адӯником шашсаду шасту шаш.

Эзра ва қавмаш аз асорати Бобил ба Ерусалим баргаштанд ва маъбадро аз нав барқарор мекарданд.

Эзра ва қавмаш аз асорати Бобил ба Ерусалим баргаштанд ва маъбадро аз нав барқарор мекарданд. Фарзандони Адоникам 666 нафар буданд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ сарфи назар аз асирӣ дар Бобил

2. Ахамияти аз нав сохтани маъбад

1. Ишаъё 43:1-7 - ваъдаи Худо дар бораи наҷот ва кафорат

2. Забур 126:1-3 - Худоро барои садоқати Ӯ ва навсозии халқаш ҳамду сано гуфтан

Эзро 2:14 Банӣ-Бигвай, ду ҳазору панҷоҳу шаш.

Дар порчаи Эзро 2:14 гуфта мешавад, ки шумораи фарзандони Бигвай ду ҳазору панҷоҳу шаш нафар буданд.

1. Худо ҳамеша шумораи дақиқи халқашро медонад ва онҳоро содиқона ҳифз мекунад.

2. Имони мо ба Худо бояд моро ба амал ҳидоят кунад ва ба ваъдаҳои муҳофизат ва таъминоти Ӯ эътимод дошта бошем.

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; ба ҳамаи онҳо номҳои онҳоро медиҳад.

2. Такрори Шариат 7:7-8 - На аз он сабаб, ки шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, ки Худованд ба шумо муҳаббати Худро зоҳир кард ва шуморо баргузид, зеро шумо дар байни ҳамаи халқҳо камтар будед, балки барои он ки Худованд дӯст медорад шумо ва қасаме ки ба падарони шумо дода буд, вафо мекунед, ки Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун оварда, шуморо аз хонаи ғуломӣ, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия додааст.

Эзро 2:15 Банӣ-Адин, чорсаду панҷоҳу чор.

Дар порча теъдоди фарзандони қабилаи Адин чаҳорсаду панҷоҳу чаҳор нафар гуфта мешавад.

1. Худо барои ҳар яки мо нақшаи беназире дорад.

2. Мо метавонем ба ризқ ва садоқати Худованд таваккал кунем.

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Забур 37:25 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, аммо ҳеҷ гоҳ надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд.

Эзро 2:16 Фарзандони Отори Ҳизқиё наваду ҳашт.

Дар ин порча шумораи одамоне, ки аз оилаи Атери Ҳизқиё аз асирӣ дар Бобил ба Ерусалим баргаштанд, тасвир шудааст.

1. Ёдрас кардани садоқати Худо: Чӣ гуна Худо барои халқи худ дар ҳар насл ризқ медиҳад

2. Умеди барқароршуда: Мулоҳизаҳо дар бораи бозгашт аз ғурбат

1. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

2. Забур 136:1-2 - "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст. Муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед. Муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст".

Эзро 2:17 Фарзандони Безой — сесаду бисту се.

Фарзандони Безай 323 нафар буданд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, новобаста аз он ки мо шумораи кам ё зиёд бошем.

2. Наќшањои Худо њељ гоњ барбод намераванд ва њамеша он чиро, ки ба пеш гузоштааст, иљро мекунад.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то мо дар онҳо рафтор кунем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Эзро 2:18 Банӣ-Ҷӯраҳ, саду дувоздаҳ.

Дар порча гуфта мешавад, ки фарзандони Ҷӯра 112 нафар буданд.

1. Худо шумораи дақиқи фарзандонашро медонад ва ҳар яки моро ба номаш низ медонад.

2. Худо ҳамеша фарзандони Худро нигоҳ медорад ва Ӯ барои ҳар яки мо нақшае дорад.

1. Аъмол 17: 26-27 "Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин офарид, то замонҳои муқарраршуда ва ҳудуди манзили худро муайян кунад, то ки Худоро ҷустуҷӯ кунанд, агар шояд онҳо то Ӯро даст кашад ва Ӯро ёбад, гарчанде ки Ӯ аз ҳар яки мо дур нест».

2. Забур 139:1-4 "Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва шинохтӣ. Ту медонӣ, ки ман нишастаам ва вақте ки бархезам; Ту андешаи маро аз дур мефаҳмӣ. Ту роҳ ва хоби маро тафтиш карда, Аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ, ҳатто пеш аз он ки сухане дар забони ман пайдо шавад, инак, эй Худованд, Ту ҳама чизро медонӣ».

Эзро 2:19 Банӣ-Ҳашум, дусаду бисту се.

Сабти Эзро дар бораи бозгашти яҳудиён аз асирӣ насли Ҳошумро бо шумори дақиқи 223 номбар мекунад.

1: Вафодории мо тавассути садоқати пойдори Худо мукофотонида мешавад.

2: Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ ҳатто дар ҷузъиёти хурди ҳаёти мо дида мешавад.

1: Isaiah 55:8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Марсияҳо 3: 22-23 Мо аз марҳамати Худованд нестем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

Эзро 2:20 Фарзандони Гиббор, наваду панҷ.

Дар порча шумораи фарзандони Гиббар 95 нафар тасвир шудааст.

1. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо барои ҳамаи ниёзҳои мо қувват мебахшад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба Худо содиқ бошем, ҳатто вақте ки ин кор имконнопазир менамояд.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Матто 19:26 - Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

Эзро 2:21 Банӣ-Байт-Лаҳм, саду бисту се нафар.

Ин оят нишон медиҳад, ки 123 нафар фарзандони Байт-Лаҳм буданд.

1. Одамон дар ҳама шакл ва андоза меоянд, аммо Худо ҳамаи моро яксон дӯст медорад.

2. Ҳар яки мо дар нақшаи Худо ҷой дорем, новобаста аз фарқиятҳои мо.

1. Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем.

Эзро 2:22 Мардони Нетуфо, панҷоҳу шаш.

Шумораи мардони Нетуфо панҷоҳу шаш нафар буд.

1. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: Омӯзиш оид ба миннатдорӣ тавассути Эзро 2:22

2. Аз чизҳои хурд шодӣ кунед: Эзро 2:22-ро барои қадр кардани шодиҳои хурди ҳаёт истифода баред

1. Забур 126:3-4 - "Худованд барои мо корҳои бузург кард, ва мо аз шодӣ пур шудем. Бахти моро, эй Худованд, мисли ҷӯйҳо дар Негев барқарор кун".

2. Филиппиён 4:8-9 - «Дар охир, эй бародарон ва хоҳарон, ҳар он чи рост аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ чизи зебост, ва чӣ чизи олиҷаноб аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед. "

Эзро 2:23 Мардони Анотӯт, саду бисту ҳашт.

Дар порча гуфта мешавад, ки шумораи мардони Анотӯт яксаду бисту ҳашт нафар буданд.

1. Қувваи ягонагӣ: халқи Худо дар имон ҷамъ меоянд.

2. Муҳимияти ҳисоб кардан: шумораи зиёди Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Аъмол 2:41-42 - "Он гоҳ онҳое ки каломи Ӯро бо хушнудӣ қабул карданд, таъмид гирифтанд; ва дар ҳамон рӯз ба онҳо тақрибан се ҳазор ҷон илова карда шуд. Ва онҳо дар таълимот ва мушоракати ҳаввориён устувор буданд ва дар шикастани нон ва дар дуо».

Эзро 2:24 Фарзандони Азмовет, чилу ду.

Шумораи фарзандони Азмавет чилу ду нафар буд.

1. Қувваи рақамҳо: Чӣ тавр Худо барои анҷом додани кори худ хурдтарин ҷузъиётро истифода мебарад

2. Садоқати Худо: Чӣ тавр Ӯ ваъдаҳои Худро сарфи назар аз маҳдудиятҳои мо иҷро мекунад

1. Ишаъё 40:26 - "Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: ки инҳоро офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад ва ҳамаро ба ном мехонад, бо бузургии қудрати Худ, ва азбаски Ӯ дар қудрат қавӣ аст. касе кам нест».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-20 - "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, ончунон бо Масеҳ низ ҳаст. Зеро ки мо дар як Рӯҳ будем. ҳама дар як бадан таъмид гирифтанд, яҳудиён ё юнониҳо, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шуданд».

Эзро 2:25 Банӣ-Қирятарим, Кефира ва Беэрӯт, ҳафтсаду чилу се.

Ин порча фарзандони Кирҷатарим, Кефира ва Беэрӯтро тасвир мекунад, ки шумораи онҳо ҳафтсаду чилу се нафар аст.

1. Қудрати халқи Худо: ғамхории ғамхории Худо нисбати ҳамаи фарзандонаш, новобаста аз шумораи онҳо.

2. Аҳамияти ҳар як: Ҳар як шахс дар нақшаи Худо ҳадаф дорад.

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 139:13-14: Зеро ки ҳастии маро офаридӣ; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам.

Эзро 2:26 Банони Ромо ва Габо — шашсаду бисту як.

Мардуми Ромо ва Габо шашсаду бисту як нафар буданд.

1. Худо шумораи халқашро медонад: Эзро 2:26

2. Мардуми мӯъмин: Донистани арзиши мо дар назари Худо

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; ба ҳамаи онҳо номҳои онҳоро медиҳад.

2. Ваҳй 7:9 - Баъд аз ин ман назар андохтам, ва инак, анбӯҳи бузургеро дидам, ки ҳеҷ кас наметавонад онҳоро аз ҳар қавм, аз ҳар қабила ва қавм ва забонҳо шуморад, ки дар пеши тахт ва дар пеши Барра истода, либосҳои сафед дар бар доранд. бо шохахои хурмо дар даст.

Эзро 2:27 Мардони Михмос — саду бисту ду.

Шумораи мардуми Михмас 122 нафар буд.

1: Мо бояд барои неъматҳои зиёде, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем.

2: Муҳаббат ва ғамхории Худо ба мо аз шумораи одамоне, ки Ӯ ба онҳо додааст, аён аст.

1: Эфсӯсиён 2:10 "Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем."

2:1 ба Қӯринтиён 10:31 "Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред."

Эзро 2:28 Мардони Байт-Ил ва Ай, дусаду бисту се нафар.

Дар порча шумораи мардони Байт-Ил ва Ай зикр шудааст, ки дусаду бисту се нафар буд.

1. Чӣ тавр Худо тавассути ҷамоатҳо барои иҷро кардани иродаи Ӯ кор мекунад

2. Фаҳмидани аҳамияти ададҳои хурд

1. Аъмол 2:41-47 - Калисои аввал аз шумораи кам ба як ҷамъияти бузурги имондорон табдил ёфт.

2. Ваҳй 7:9-17 - Анбӯҳи бузурге аз ҳар қавм, қабила, қавм ва забон рӯзе дар пеши тахт ва Барра хоҳанд истод.

Эзро 2:29 Фарзандони Набӯ, панҷоҳу ду.

Дар Эзро 2:29 рӯйхати сокинони шаҳри Небӯ, ки панҷоҳу ду нафарро дар бар мегирифт, сабт шудааст.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр одамон метавонанд дар ягонагӣ якҷоя шаванд

2. Қувват дар адад: Мулоҳиза дар бораи арзиши пайвастшавӣ

1. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Аъмол 2:44-45 Ва ҳамаи онҳое ки имон оварда буданд, якҷоя буданд, ва ҳама чиз муштарак буданд, ва молу мулк ва дороии худро мефурӯхтанд ва ба ҳар кас, ба қадри зарурӣ, тақсим мекарданд.

Эзро 2:30 Банӣ-Маҷбиш, саду панҷоҳу шаш.

Мардуми Магбиш 156 нафар буданд.

1: Ҳар як шахс ҳисоб мекунад - Худо ба ҳар як шахс, ҳатто онҳое, ки рақамҳои ба назар ночиз доранд, бохабар аст.

2: Ҳар як рақам муҳим аст - Ҳатто рақамҳои хурд дар назари Худо арзиш доранд ва метавонанд саҳми калон гузоранд.

1: Луқо 12:6-7 - Оё панҷ гунҷишк ба ду танга фурӯхта намешавад? Аммо ҳеҷ яке аз онҳоро Худо фаромӯш накардааст. Дар ҳақиқат, ҳамаи мӯйҳои сари шумо шумораанд. Натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

2: Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо берун аз ғамхории Падари шумо ба замин намеафтад. Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

Эзро 2:31 Банӣ-Иломи дигар, ҳазору дусаду панҷоҳу чор.

Ин порча шумораи исроилиёнеро, ки аз асирӣ дар Бобил ба сарзамини Исроил таҳти роҳбарии Эзро баргаштанд, сабт мекунад.

1. Садоқати Худо дар нигоҳ доштани халқи худ дар тӯли асрҳо.

2. Чӣ гуна Худованд ба асиршудагон умед ва барқароршавӣ меорад.

1. Ишаъё 11:11-12 - «Дар он рӯз Худованд бори дуюм дасти Худро дароз хоҳад кард, то боқимондаи қавми Худро аз Ашшур, аз Миср, аз Патрус, аз Куш, аз Элом ва Шинор баргардонад. , аз Ҳамот ва аз соҳилҳои баҳр. Ӯ барои халқҳо ишора хоҳад кард, ва бадарғашудагони Исроилро ҷамъ хоҳад кард, ва парокандашудаи Яҳудоро аз чор гӯшаи замин ҷамъ хоҳад кард».

2. Румиён 11:29 - "Зеро ки инъомҳо ва даъвати Худо бебозгашт аст".

Эзро 2:32 Банӣ-Ҳарим, сесаду бист.

Шумораи фарзандони Ҳарим сесаду бист нафар буд.

1. Худо ҳар яки моро медонад ва сабт мекунад.

2. Кувваи ракамхо: коллектив чй тавр дигаргунихои калон ба амал оварда метавонад.

1. Хуруҷ 28: 12-13 - "Ду сангро бар китфи эфӯд бигузор, ҳамчун сангҳои ёдоварӣ барои банӣ-Исроил. Ҳорун номҳои онҳоро дар ҳузури Худованд бар ду китфи худ барои ёдоварӣ хоҳад гирифт.

2. Забур 139:13-16 - "Зеро ки ту узвҳои ботини маро ба вуҷуд овардай; Ту маро дар шиками модарам пӯшонидӣ. Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои Ту аҷиб аст, ва ҷонам медонад, ки Хуб.Чорчӯби ман аз Ту пӯшида набуд, Вақте ки ман дар ниҳон офарида шудам, ва дар поёнтарин қисматҳои замин моҳирона кор карда шудаам.Чашмҳои ту ҷавҳари маро дидаанд, ки ҳанӯз шакл наёфтаам.Ва дар китоби Ту ҳама навишта шудааст: "Айёмҳои сохташуда" барои ман, Вақте ки ҳанӯз ҳеҷ яке аз онҳо нест.

Эзро 2:33 Фарзандони Лод, Ҳадид ва Оно — ҳафтсаду бисту панҷ.

Ин порча аз Эзро 2:33 дар бораи фарзандони Лод, Ҳадид ва Оно аст, ки шумораи онҳо ҳафтсаду бисту панҷ аст.

1. Худо ҳар касро мешиносад: А дар Эзро 2:33

2. Қувваи Ҷамъият: А бар Эзро 2:33

1. Хуруҷ 16:16 Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст: ҳар яке аз шумо ба қадри ки бихӯрад, ҷамъ кунед.

2. Забур 139:1-4 Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

Эзро 2:34 Банӣ-Иериҳӯ, сесаду чилу панҷ.

Дар ин порча шумораи кӯдакони Ериҳӯ 345 нафарро нишон медиҳад.

1. Муҳимияти пайгирӣ кардани халқи Худо.

2. Қудрати шумораҳои Худо ва аҳамияти шумораҳои мушаххас.

1. Ададҳо 3:39 - Ва шумораи ҳамаи писарон, аз якмоҳа ва болотар, ҳатто аз онҳо, ки шумора шуда буданд, 8600 нафар буд.

2. 1 Вақоеънома 12:32 - Ва аз банӣ-Иссокор, ки мардони фаҳмиши замон буданд, то бидонанд, ки Исроил бояд чӣ кор кунад; сари онҳо дусад нафар; ва ҳамаи бародаронашон ба фармони онҳо буданд.

Эзро 2:35 Банӣ-Сенъо, се ҳазору шашсаду сӣ.

Дар порча шумораи одамоне, ки аз қабилаи Сенъо буданд, се ҳазору шашсаду сӣ нафарро тасвир мекунад.

1. Қувваи имон: Чӣ гуна имон ба Худо метавонад шумораи зиёдеро ба вуҷуд орад.

2. Фидокорӣ ва фидокорӣ: Чӣ тавр ҳатто як гурӯҳи хурди одамон метавонанд тавассути фидокорӣ ва меҳнати сахт таъсир расонанд.

1. Марк 12:30 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. 1 Қӯринтиён 12:12-27 - Бадани Масеҳ ва аҳамияти ягонагӣ.

Эзро 2:36 Коҳинон: писарони Едаё, аз хонадони Ешуа, нӯҳсаду ҳафтоду се.

Дар Эзро 2:36 шумораи коҳинон аз хонаи Ешуа навишта шудааст, ки 973 нафар буд.

1. "Хизмати содиқона: Намунаи коҳинон аз хонаи Ешуа"

2. "Баракати итоаткорӣ: Нигоҳе ба коҳинони Эзро 2:36"

1. 1 ба Қӯринтиён 4:2 - «Ғайр аз ин аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад».

2. 1 Петрус 2:5 - «Шумо низ чун сангҳои зинда хонаи рӯҳонӣ, коҳини муқаддасро бино кардаед, то қурбониҳои рӯҳониеро, ки ба воситаи Исои Масеҳ ба Худо мақбул аст, пешкаш кунед».

Эзро 2:37 Банӣ-Имер, ҳазору панҷоҳу ду.

Гузариш Дар китоби Эзро шумораи одамоне, ки дар оилаи Иммер буданд, 1052 нафарро қайд мекунад.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш - Эзро 2:37

2. Арзиши ягонагӣ ва ҷомеа - Эзро 2:37

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Эзро 2:38 Банӣ-Пашӯр, ҳазору дусаду чилу ҳафт.

Ин порча аз Эзро 2:38 мегӯяд, ки банӣ-Пашӯр ҳазору дусаду чилу ҳафт нафар буданд.

1. «Рӯзи Худо барои ҳар ниёзе»

2. «Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш»

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи фардо хавотир нашав, зеро Худо ризқ медиҳад.

2. Румиён 4:20-21 - Иброҳим ба Худо имон оварда ва ин барои ӯ адолат ҳисобида шуд.

Эзро 2:39 Банӣ-Ҳарим, ҳазору ҳабдаҳ.

Мардуми Ҳарим 1017 нафар буданд.

1. Такя ба садоқати Худо дар иҷрои ваъдаҳояш.

2. Боварӣ ба қудрати ваҳдат ва ҷомеа.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Аъмол 2: 44-45 - Ва ҳамаи онҳое ки имон оварданд, якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд. Ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим мекарданд.

Эзро 2:40 Левизодагон: писарони Ешуа ва Кадмиил, аз банӣ-Ҳӯдавиё, ҳафтоду чор нафар.

Дар порча 74 нафар левизодагон аз писарони Ешуа ва Кадмиил, аз банӣ-Ҳудавиё зикр шудаанд.

1. Таъмини Худо барои халқи худ: Даъвати левизодагон

2. Вафодории левизодагон: Намунае барои пайравӣ

1. Ададҳо 3:5-9 - Худо ба левизодагон амр медиҳад, ки барои Ӯ ҷудо карда шаванд ва дар хаймаи муқаддас хизмат кунанд.

2. Такрори Шариат 18:1-8 - Ёдрас кардани нақши махсуси левизодагон ва хидмати онҳо ба Худо.

Эзро 2:41 Сарояндагон: писарони Ософ, саду бисту ҳашт.

Дар ин порча фарзандони Ософ зикр шудааст, ки шумораашон яксаду бисту ҳашт нафар буд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна бахшидан ба ягон кор метавонад ба корҳои бузург оварда расонад

2. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад аз он чизе, ки мо танҳо метавонем, ба даст орем

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

Эзро 2:42 Банӣ-дарбонон: банӣ-Шаллум, банӣ-Атер, банӣ-Талмон, банӣ-Акқуб, банӣ-Ҳатита, банӣ-Шӯбой, ҳамагӣ яксаду сию нӯҳ.

Фарзандони дарбон дар Эзро 2:42 бо ҳамагӣ 139 нафар номбар шудаанд.

1. Аҳамияти ҷомеа: Омӯзиши Эзро 2:42

2. Вафодории Худо ба халқи худ: Эзро 2:42

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Ибриён 10: 24-25 - "Ва якдигарро мулоҳиза кунем, то муҳаббат ва аъмоли некро барангехт, ҷамъомади худро тарк накунем, чунон ки рафтори баъзеҳост, балки якдигарро насиҳат диҳем, ва ғайра. бештар, чунон ки мебинӣ, ки рӯз наздик мешавад».

Эзро 2:43 Нетинимиён: писарони Зиҳо, банӣ-Ҳасуфо, банӣ-Таббӯт,

Нетинимҳо як табақаи одамоне буданд, ки ба хидмати маъбад содиқ буданд.

1. Муҳимияти садоқат ва садоқат ба Худо.

2. Подоши хидмат ба Худованд.

1. Ҷош. 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед ва мувофиқи тамоми шариате, ки бандаи ман Мусо ба ту фармудааст, ба ҷо оваред. Аз он ба дасти рост ва чап магар, то ҳар ҷо, ки биравӣ, комёб шавӣ.

2. Ибр. 11:6 - Ва бе имон ба ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Эзро 2:44 Банӣ-Керос, банӣ-Сиёҳа, банӣ-Фадӯн,

Банӣ-Яҳудо бо оилаҳои худ, аз ҷумла авлоди Керос, Сиёҳа ва Падон аз асирӣ баргаштанд.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва Ӯ ҳеҷ гоҳ халқи Худро тарк намекунад.

2: Ҳатто дар байни озмоишҳо, Худо халқи Худро ба хонаи худ меорад.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Isaiah 43:1-3 - Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Он ки туро Офарид, эй Яъқуб, ки туро офаридааст, Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном даъват кардам; ту аз они ман. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Эзро 2:45 Банӣ-Лубона, банӣ-Ҳағобо, банӣ-Акқуб,

Дар порча се насли Лубнон, Ҳағоба ва Акқуб зикр шудааст.

1: Аҳамияти донистани насаб ва қадри падаронамон.

2: Эътироф кардани мероси худ ва баракатҳое, ки мо аз он гирифта метавонем.

1: Такрори Шариат 7:9 - Пас, бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббатро бо дӯстдорони Ӯ ва риояи аҳкоми Ӯ то ҳазор насл нигоҳ медорад.

2: Эфсӯсиён 6: 2-3 - Падару модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки бар шумо некӣ гардад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Эзро 2:46 Банӣ-Ҳағоб, писарони Шалмай, банӣ-Ҳанон,

Дар порча фарзандони Ҳағоб, Шалмай ва Ҳанон номбар шудаанд.

1: Мо ҳама фарзандони Худо ҳастем ва бояд бо муҳаббат ва эҳтиром муносибат кунем.

2: Ба воситаи имони худ, ҳамаи мо аъзои як оила ҳастем.

1: Ғалотиён 3:26-28 - "Зеро ки ҳама шумо дар Исои Масеҳ писарони Худо ҳастед, ба воситаи имон. Зеро ки ҳамаи шумо, ки дар Масеҳ таъмид ёфтаед, Масеҳро дар бар кардаед. На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад. на озод, на марду на зан нест, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед».

2: Эфсӯсиён 4:2-3 - "бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред".

Эзро 2:47 Банӣ-Ҷиддел, банӣ-Ҷаҳор, банӣ-Райё,

Дар ин порча фарзандони Гиддел, Гаҳор ва Реайё зикр шудаанд.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани имон дар ҷомеа

2. Нерӯи наслҳои якҷоя кор мекунанд

1. Мико 4:1-5 - Оятҳое, ки аҳамияти дар мувофиқа бо ҳамдигар зиндагӣ карданро муҳокима мекунанд.

2. Забур 133:1-3 - Оятҳо дар бораи он ки чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд.

Эзро 2:48 Банӣ-Резин, банӣ-Некӯдо, писарони Ғаззам,

Дар порча авлоди Резин, Некода ва Газзам тасвир карда шудааст.

1: Ба нақшаи Худо таваккал кунед ва барои неъматҳои Ӯ шукр гӯед.

2: Новобаста аз асли мо, ҳамаи мо метавонем дар муҳаббати Худо муттаҳид бошем.

1: Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ тарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва бо тамоми худ ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо дил ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки имрӯз ба шумо барои манфиати худ медиҳам?

Эзро 2:49 Банӣ-Уззо, писарони Пасеаҳ, писарони Бесай,

Ин порча дар бораи авлоди Уззо, Пасеа ва Бесай меравад.

1. Вафодории Худо ба аҳди худ бо Исроил тавассути авлоди Уззо, Пасеа ва Бесай нишон дода мешавад.

2. Бояд ёдовар шавем, ки гиромидошти ниёгон ва ёдоварӣ аз решаҳои худ.

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Румиён 11:29 - Зеро бахшоишҳо ва даъвати Худо бебозгашт аст.

Эзро 2:50 Банӣ-Асно, писарони Меҳуним, писарони Нефусим,

Ин порча дар бораи фарзандони Аснах, Мехуним ва Нефусим аст.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна ваҳдат дар гуногунрангӣ моро қувват мебахшад

2. Муҳимияти ёди гузаштагони мо

1. Аъмол 17: 26-27 - Ва Ӯ аз як хун ҳар халқи одамиро барои сокинон дар тамоми рӯи замин офарид, ва замонҳои муқарраршуда ва ҳудуди манзилҳои онҳоро муайян кардааст, то ки онҳо Худовандро биҷӯянд. , ба умеди он ки онҳо Ӯро даст кашида, пайдо кунанд, гарчанде ки Ӯ аз ҳар яки мо дур нест.

2. Забур 78:3-7 - Ки мо шунидаем ва медонем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намедорем ва ба насл мегӯям, ки Худовандро ҳамду сано, ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, гӯем. Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар намуда, дар Исроил шариат муқаррар намуд, ки онро ба падарони мо амр фармуда буд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд; То ки насли оянда онҳоро, фарзандони таваллудшударо бишносад, то ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ эълон кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

Эзро 2:51 Банӣ-Бакбук, писарони Ҳакуфо, писарони Ҳарҳур,

Дар порча дар бораи фарзандони Бакбук, Хакуфа ва Хархур сухан меравад.

1. Қудрати мансубият: Аҳамияти мероси мо

2. Ваҳдати ҷомеа: Қувваи робитаҳои мо

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, шумо дигар бегона ва бегона нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем.

Эзро 2:52 Банӣ-Базлут, писарони Меҳида, писарони Ҳарша,

Ин оят наслҳои мардуми сарзамини Яҳудоро тасвир мекунад.

1: Новобаста аз он ки мо чӣ гуна миллат ҳастем, мо ҳама насли халқи Худо ҳастем.

2: Мо ҳама дар эътиқоди худ муттаҳид ҳастем, ҳатто агар пайдоиши мо гуногун бошад.

1: Аъмол 17: 26-27 - Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи башариятро дар тамоми рӯи замин сохт, ки мӯҳлатҳо ва ҳудуди макони зисти худро муайян кунад, то онҳо Худоро ҷӯянд ва шояд эҳсос кунанд ба сӯи ӯ роҳ ёфта, ӯро пайдо кунанд. Бо вуҷуди ин, ӯ воқеан аз ҳар яки мо дур нест.

2: Ғалотиён 3:28-29 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ҳамаатон дар Исои Масеҳ як ҳастед. Ва агар шумо Масеҳ бошед, пас шумо насли Иброҳим ҳастед, мувофиқи ваъда ворисонед.

Эзро 2:53 Банӣ-Барқӯс, банӣ-Сисера, банӣ-Тамо,

Дар ин порча мардуми Баркос, Сисро ва Тамо зикр шудаанд.

1. Арзиши ҷамоъат: Чӣ тавр мо метавонем аз мисоли мардуми Баркос, Сисро ва Само ибрат гирем.

2. Қувваи ҳамбастагӣ: Чӣ тавр мардуми Баркос, Сисро ва Тамо ҳамчун намунаи ягонаи қувват ва устуворӣ хизмат мекарданд.

1. Румиён 12: 4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисёранд, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида узвҳои якдигари дигар ҳастем.

2. Воиз 4: 9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Эзро 2:54 Фарзандони Незия, писарони Ҳотифо.

Дар ин порча фарзандони Незия ва фарзандони Ҳотифа зикр шудаанд.

1. Худо новобаста аз аслу насаби онҳо, ҳамеша ба халқи худ менигарад.

2. Ҳатто дар миёни издиҳоми зиёд, Худо ҳар яки моро дар алоҳидагӣ медонад.

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад;

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Аз ин рӯ, шумо дигар аҷнабиён ва бегона нестед, балки ҳамватанони халқи Худо ва инчунин аъзоёни хонадони Ӯ ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудаанд ва худи Исои Масеҳ сардор аст. санги кунҷ. Дар Ӯ тамоми бино ба ҳам пайваст ва бархоста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. Ва шумо низ дар Ӯ якҷоя сохта шудаед, то маскане шавед, ки Худо дар он бо Рӯҳи Худ зиндагӣ мекунад.

Эзро 2:55 Фарзандони навкарони Сулаймон: банӣ-Сутой, банӣ-Соферет, банӣ-Фарудо,

Дар ин порча фарзандони хизматгорони Сулаймон зикр шудааст.

1: Мо аз намунаи Сулаймон дар бораи эҳтиром кардани хизматгорон ва ба дигарон меҳрубонӣ кардан омӯхта метавонем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо дигарон эҳтиром ва меҳрубонӣ кунем, чунон ки Сулаймон бо бандагони худ рафтор мекард.

1: Матто 22:34-40 - Исо дар бораи бузургтарин аҳкоми дӯст доштани Худо ва дӯст доштани дигарон таълим медиҳад.

2: Филиппиён 2:3-4 - Павлусро ташвиқ мекунад, ки эҳтиёҷоти дигаронро аз худамон боло гузорад.

Эзро 2:56 Банӣ-Ҷала, банӣ-Дарқӯн, банӣ-Ҷиддил,

Дар порча фарзандони Ҷаала, Даркон ва Гиддел зикр шудаанд.

1. Мо ҳама як оила ҳастем: Аҳамияти ваҳдатро дар насли муштаракамон дидан.

2. Қудрати ном: Дарки аҳамияти номи ниёгон.

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - Ягонагӣ тавассути риштаи сулҳ.

2. Рут 4:17-22 - Қудрати ном дар ҷашн гирифтани мероси мо.

Эзро 2:57 Банӣ-Шафатиё, банӣ-Хаттил, банӣ-Пухрети Забоим, банӣ-Амӣ.

Дар ин порча наслҳои Шефатиё, Хаттил, Пӯхрети Забоим ва Ами номбар шудаанд.

1. Худо ҳама фарзандонашро ба ёд меорад, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар хурд ё норавшан ба назар мерасанд.

2. Мо ҳама дар оилаи Худо ҷой дорем ва онҳоро бо оғӯши кушод истиқбол мегиранд.

1. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф

2. Забур 103:13 - меҳрубонӣ ва марҳамати Худо нисбати фарзандонаш.

Эзро 2:58 Ҳама нетинимиён ва писарони навкароёни Сулаймон сесаду наваду ду нафар буданд.

Дар ин порча шумораи нетинимиён ва фарзандони хизматгорони Сулаймон 392 нафарро ташкил медиҳад.

1. Худо мӯъмин аст: Худо шумораи одамонро дар салтанати худ содиқона сабт мекунад.

2. Қудрати ҳифозати Худо: Худо мардумеро, ки даъват кардааст, ҳифз ва рӯзӣ медиҳад.

1. Забур 91:4, «Ӯ туро бо парҳои Худ хоҳад пӯшид, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт; вафодории ӯ сипар ва қалъаи ту хоҳад буд».

2. Эфсӯсиён 2:10, «Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст».

Эзро 2:59 Ва инҳо буданд, ки аз Телмело, Телҳарсо, Каруб, Аддон ва Иммер баромаданд;

Дар бораи онҳое, ки аз асирӣ ба Ерусалим баргаштанд, сабт шудааст, аммо мероси онҳоро муайян кардан мумкин нест.

1. Ногузирии номуайянӣ дар ҳаёти мо - Воиз 3:1-8

2. Дар муқобили номуайянӣ қувват ёфтан - Ибриён 11:1-3

1. Рут 4:18-22 - Мероси Рут тавассути Бӯаз пайдо мешавад

2. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ тавассути Юсуф пайдо мешавад

Эзро 2:60 Банӣ-Делоё, банӣ-Тӯбиё, банӣ-Некӯдо, шашсаду панҷоҳу ду.

Ин порча аз Эзро 2:60 шумораи кӯдакони се оилаи алоҳида, Делоё, Тобиё ва Некодаро 652 нафар тасвир мекунад.

1. Аҳамияти оила: Сарфи назар аз тафовутҳои мо, ҳамаи мо то ҳол қисми оилаи калонтар ҳастем.

2. Қувваи ваҳдат: Вақте ки мо якҷоя истодаем, мо метавонем корҳои бузургро анҷом диҳем.

1. Эфсӯсиён 4:2-3 Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

2. Румиён 12:10 Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

Эзро 2:61 Ва аз писарони коҳинон: писарони Ҳабоё, банӣ-Қӯс, банӣ-Барзилай; ки зани духтарони Барзилойи Ҷилъодиро гирифт ва бо номи онҳо номида шуд:

Ин порча дар бораи фарзандони коҳинон, ки фарзандони Ҳабоё, Коз ва Барзилай ҳастанд, тасвир мекунад ва ҳамчунин зикр мекунад, ки духтари Барзилай ба яке аз фарзандони коҳинон издивоҷ кардааст.

1. Таъмини Худо барои халқаш: Омӯзиши Эзро 2:61

2. Қувваи муҳаббат: Мулоҳиза дар бораи издивоҷ дар Эзро 2:61

1. Такрори Шариат 10: 18-19 - "Ӯ доварии ятим ва бевазанро иҷро мекунад, ва бегонаро дӯст медорад, то ба ӯ хӯрок ва либос диҳад. Пас, шумо бегонаро дӯст доред, зеро ки шумо дар замини Миср ғариб будед".

2. Забур 68:5-6 - "Падари ятимон ва довари бевазанон Худо дар макони муқаддаси худ аст. Худо танҳоро дар хонаҳо ҷойгир мекунад, ва занҷирҳоро берун мекунад".

Эзро 2:62 Инҳо феҳристи худро дар миёни онҳое ки аз рӯи насабнома ҳисоб карда мешуданд, ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд; бинобар ин, палид шуда, аз каҳонат маҳрум карда шуданд.

Ҷустуҷӯи насабӣ барои муайян кардани онҳое, ки ба коҳинон мувофиқ буданд, гузаронида шуд, аммо баъзеи онҳоро пайдо карда натавонистанд ва бинобар ин аз ҳаққи онҳо маҳрум карда шуданд.

1. Муҳимияти доштани насли рӯҳонӣ: Эзро 2:62.

2. Оқибатҳои бе мероси рӯҳонӣ: Эзро 2:62.

1. Малокӣ 2: 7-8 - Зеро ки лабони коҳин бояд донишро нигоҳ доранд, ва одамон бояд дар даҳони ӯ таълим ҷӯянд, зеро ӯ фиристодаи Худованди лашкарҳост.

2. Ададҳо 16:5 - Он гоҳ ӯ ба Қӯраҳ ва тамоми ҳамроҳонаш сухан ронда, гуфт: «Субҳад Худованд нишон хоҳад дод, ки кист ва кист муқаддас аст, ва ӯро ба сӯи Ӯ наздик хоҳад кард; ки ҳар киро баргузидааст, ба Ӯ наздик мекунад.

Эзро 2:63 Ва тиршато ба онҳо гуфт, ки аз чизҳои муқаддастарин нахӯранд, то даме ки коҳине бо Урим ва Туммим бархост.

Тиршата ба мардум дастур дод, ки то даме ки коҳине бо Урим ва Туммим таъин нашавад, муқаддастарин чизҳоро нахӯранд.

1. Роҳи Худо беҳтарин роҳ аст: Чӣ тавр Урим ва Туммим моро ҳидоят карда метавонанд

2. Қудрати таъинот: Чаро мо ба роҳбарони дуруст ниёз дорем

1. Хуруҷ 28:30 - "Ва ба синаи доварӣ Урим ва Туммимро бипӯшон; ва онҳо дар дили Ҳорун, вақте ки ба ҳузури Худованд дохил мешавад, хоҳанд буд; ва Ҳорун доварии банӣ-Исроилро бар душ хоҳад гирифт. ҳамеша дар дили ӯ ба ҳузури Худованд аст».

2. Такрори Шариат 33:8 - "Ва дар бораи Левӣ ӯ гуфт: "Туммим ва Урими ту бо муқаддаси ту бод, ки дар Массо озмоиш кардаӣ ва бо ӯ дар обҳои Мериба ҷиҳод кардаӣ".

Эзро 2:64 Тамоми ҷамоат якҷоя чилу ду ҳазору сесаду шаст нафар буданд,

Ҷамоати асиршудагон, ки пас аз асорати Бобил ба Ерусалим баргаштанд, шумораашон 42 360 нафар буд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Қувваи ҷомеа дар иҷрои нақшаҳои Худо

1. Забур 105:7-11 - Ӯ [Худо] аҳди Худро то абад, каломеро, ки фармудааст, дар тӯли ҳазор насл дар хотир дошт

2. Эзро 3:5 - Ва баъд аз он онҳо қурбониҳои бузурге оварданд ва шодӣ карданд, зеро Худо онҳоро бо шодии бузург шод гардонида буд; занону кӯдакон низ шодӣ мекарданд, ба тавре ки шодии Ерусалим аз дур шунида мешуд.

Эзро 2:65 Ба ғайр аз ғуломон ва канизонашон, ки аз онҳо ҳафт ҳазору сесаду сию ҳафт нафар буданд, ва дар байни онҳо дусад нафар мардони сурудхон ва занони сароянда буданд.

Ҳамагӣ 7 337 нафар, ки исроилиёнро ҳангоми бозгашт ба Ерусалим ҳамроҳӣ мекарданд, аз ҷумла 7 000 ғуломон ва канизон ва 200 мардону занони сурудхонӣ.

1. Қудрати мусиқӣ барои муттаҳидшавӣ: Чӣ гуна мардуми сурудхонии Худо барои барқарор кардани Ерусалим ҷамъ шуданд

2. Арзиши хизмат: Чӣ тавр хизматгорон ва канизони Исроил дар барқарорсозии шаҳр кӯмак карданд.

1. Забур 98:4 - Садои шодӣ ба Худованд, эй тамоми рӯи замин: Садои баланд кунед, ва шодӣ кунед, ва ҳамду сано хонед.

2. Наҳемё 7:3-7 - Ва ман ба онҳо гуфтам: Бигзор дарвозаҳои Ерусалим кушода нашавад, то офтоб гарм шавад; ва ҳангоме ки онҳо дар он ҷо истода бошанд, бигзор дарҳоро баста, ба онҳо банд гузоранд; ва посбонони сокинони Ерусалим таъин кунанд, ки ҳар яке дар посбонии худ, ва ҳар кас дар муқобили хонаи худ бошад.

Эзро 2:66 Аспҳои онҳо ҳафтсаду сию шаш; хачирашон дусаду чилу панҷ;

Халқи Яҳудо 736 асп ва 245 хачир доштанд.

1. Қувваи ризқ: таваккал кардан ба Худо дар вақти ниёз

2. Аҳамияти ҷомеа: такя ба якдигар дар замонҳои душвор

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Аъмол 2: 44-45 - Ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чиз умумӣ доштанд. Онҳо молу мулкро мефурӯхтанд, то ба ҳар касе, ки ниёз дошт, бидиҳад.

Эзро 2:67 Шутурони онҳо чорсаду сию панҷ; харони онҳо шаш ҳазору ҳафтсаду бист.

Эзро 2 шумораи шутурҳо ва харҳои исроилиёнро ҳангоми аз асирӣ дар Бобил баргаштан сабт мекунад.

1. Таъмини Худо - Чӣ гуна Худо ба исроилиён ҳангоми баргаштан ба ватанашон ризқ дод.

2. Арзиши ҷомеа - Чӣ тавр исроилиён барои ба ватан баргаштан ба якдигар такя мекарданд.

1. Хуруҷ 16:16 - "Ин аст он чизе ки Худованд фармудааст: "Ҳар кас мувофиқи хӯрдани худ, як омер барои ҳар кас, мувофиқи шумораи одамони худ, ҷамъ кунед; ҳар якеро барои онҳое бигиред. дар хаймахои худ».

2. Хуруҷ 13:21 - "Ва Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то ки онҳоро роҳнамоӣ кунад; ва шабона дар сутуни оташ, то ба онҳо равшанӣ диҳад; шабу рӯз биравад. "

Эзро 2:68 Ва баъзе аз сардорони падарон, ҳангоме ки ба хонаи Худованд, ки дар Ерусалим аст, омаданд, барои хонаи Худо муфт қурбонӣ карданд, то ки онро дар ҷои худ барпо кунанд.

Баъзе аз сардорони исроилиён озодона пешниҳод карданд, ки хонаи Худоро дар Ерусалим барпо кунанд.

1. Қудрати ҳадя ва саховатмандӣ

2. Ҳузури Худо дар Ерусалим

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - "Лекин ман мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ нияти дорад, бигзор диҳад; на ба ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Забур 121:6 - "Барои сулҳу осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: дӯстдорони Ту комёб хоҳанд шуд".

Эзро 2:69 Онҳо мувофиқи қобилияти худ ба ганҷинаи кор шасту ҳазор драм тилло, ва панҷ ҳазор мино нуқра ва сад ҷомаи коҳинон доданд.

Банӣ-Исроил ба хазина барои корҳои маъбад мувофиқи қобилияти худ дод ва шасту як ҳазор драм тилло, панҷ ҳазор мино нуқра ва сад либоси коҳинон дод.

1: Худо моро даъват мекунад, ки барои дастгирии кори Ӯ фидокорона ва саховатмандона садақа кунем.

2: Мо бояд омода бошем, ки мувофиқи захираҳои худ ба кори Худованд саҳм гузорем.

1:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2:1 Вақоеънома 29:14 - Аммо ман кистам ва қавми Ман кист, ки мо метавонем ин қадар бо омодагӣ қурбонӣ кунем? Зеро ки ҳама чиз аз ҷониби туст ва мо ба ту додем.

Эзро 2:70 Ва коҳинон, ва левизодагон, ва баъзе аз қавм, ва сарояндагон, ва дарбонон ва натиниён дар шаҳрҳои худ, ва тамоми Исроил дар шаҳрҳои худ сокин буданд.

Роҳинон, левизодагон, мардум, сарояндаҳо, дарбонҳо ва нетинимиён ҳама дар шаҳрҳои худ сокин буданд, ва тамоми Исроил дар шаҳрҳои худ зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар Бадани Масеҳ

2. Қувваи зиндагӣ дар ҷомеа

1. Эфсӯсиён 4:1–6

2. Аъмол 2:42–47

Боби 3 Эзро дар бораи аз нав сохтани қурбонгоҳ ва бунёди маъбад дар Ерусалим, инчунин ибодати шодмонӣ ва ҷашне, ки бо ин воқеаҳо ҳамроҳ мешавад, тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр мардуми Исроил дар Ерусалим ҷамъ меоянд. Онҳо Ешуа ибни Юсодак ва дигар коҳинонашро таъин карданд, ки қурбонгоҳро дар ҷои аввалаш барқарор кунанд. Онҳо мувофиқи Қонуни Мусо қурбониҳои сӯхтанӣ меоранд (Эзро 3:1-6).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр онҳо дар моҳи дуюми омаданашон ба гузоштани таҳкурсии маъбад дар Ерусалим шурӯъ мекунанд. Бо вуҷуди мухолифати халқҳои ҳамсоя, онҳо бо шодмонӣ ва сурудхонӣ дар кори худ устуворона истодагарӣ мекунанд (Эзро 3:7–13).

Хулоса, боби сеюми Эзра барқарорсозӣ ва ибодатро тасвир мекунад, ки ҳангоми барқарорсозии маъбад аз сар гузаронида шудааст. Таъкид кардани садоқат, ки тавассути барқарор кардани қурбонгоҳ ва пешрафт тавассути гузоштани таҳкурсӣ ба даст омадааст. Зикр кардани муқовимате, ки аз ҷониби халқҳои ҳамсоя дучор омадаанд ва ибодати шодмонӣ як таҷассумест, ки азми қатъиятро ифода мекунад ва тасдиқи барқарорсозӣ ба фазои муқаддас ва васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 3:1 Ва ҳангоме ки моҳи ҳафтум фаро расид, ва банӣ-Исроил дар шаҳрҳо буданд, мардум ҳамчун як одам ба Ерусалим ҷамъ шуданд.

Банӣ-Исроил дар моҳи ҳафтум дар Ерусалим ҷамъ омаданд.

1: Тасдиқи ӯҳдадории мо ба имон ва ҷомеа.

2: Якҷоя кор кардан барои сулҳ ва ваҳдат.

1: Аъмол 2: 46-47 - Ва рӯз ба рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳои худ нон мешикананд, хӯроки худро бо дилҳои шод ва саховатманд қабул мекарданд.

2: Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Эзро 3:2 Он гоҳ Ешуа ибни Юсодак ва бародаронаш коҳинон, Зарубобил ибни Шаалтиил ва бародаронаш бархостанд ва қурбонгоҳи Худои Исроилро бино карданд, то ки қурбониҳои сӯхтанӣ бар он қурбонӣ кунанд, чунон ки навишта шудааст дар шариати Мусо марди Худо.

Ешуа ва коҳинон ҳамроҳи Зарубобил ва бародаронаш қурбонгоҳе барои Худои Исроил сохтанд, то ки қурбониҳои сӯхтанӣ бар тибқи шариати Мусо фармуда шаванд.

1. Итоати итоаткорӣ: Сохтани қурбонгоҳ барои Худои Исроил

2. Имон дар амал: риояи шариати Мусо

1. Такрори Шариат 27:5-6 Ва дар он ҷо қурбонгоҳе барои Худованд Худои худ бисоз, яъне қурбонгоҳи сангин; ҳеҷ асбоби оҳанинро бар онҳо набардор. Қурбонгоҳи Худованд Худои худро аз сангҳои том бисоз; ва бар он қурбониҳои сӯхтанӣ барои Худованд Худои худ тақдим хоҳӣ кард.

2. Хуруҷ 20:22-24 Ва Худованд ба Мусо гуфт: «Ба банӣ-Исроил чунин бигӯй: «Шумо дидед, ки бо шумо аз осмон сухан рондаам». Бо ман худоёни нуқра насозед ва барои худ худоёни тилло насозед. Барои ман қурбонгоҳи замин бисоз ва бар он қурбониҳои сӯхтании худ ва қурбониҳои осоиштагии худ, гӯсфандон ва говҳои худро забҳ хоҳӣ кард.

Эзро 3:3 Ва қурбонгоҳро бар пояҳои ӯ гузоштанд; зеро ки аз мардуми он кишварҳо тарсиданд, ва онҳо саҳару шом бар онҳо қурбониҳои сӯхтанӣ, ҳатто қурбониҳои сӯхтанӣ меовардand.

Қавми Яҳудо аз тарси мардуми кишварҳои гирду атроф қурбонгоҳе барпо карда, субҳу шом барои Худованд қурбониҳои сӯхтанӣ меовардand.

1. Қувваи тарс: Чӣ гуна моро водор мекунанд, ки дар замонҳои душвор ба Худо часпида шаванд

2. Қурбонии Ибодат: Ба Худо ҳадя кардан чӣ маъно дорад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Эзро 3:4 Онҳо ҳамчунин иди хаймаҳоро ба ҷо меовардand, чунон ки навишта шудааст, ва қурбониҳои сӯхтании ҳаррӯзаро мувофиқи одат, мувофиқи вазифаи ҳаррӯза, мувофиқи адад, тақдим мекарданд;

Халқи Исроил иди хаймаҳоро ҷашн мегирифтанд ва мувофиқи урфу одат ҳар рӯз қурбониҳои сӯхтанӣ меовардand.

1. Ҷашни ризқи Худо

2. Вазифаи ҳаррӯзаи итоаткорӣ

1. Такрори Шариат 16:13-17 - Таҷлили иди хаймаҳо

2. Ибодат 1:1-17 - Қурбонӣ ва қурбониҳо барои Худованд

Эзро 3:5 Ва баъд аз он қурбонии сӯхтании доимӣ, ҳам аз навмоҳо, ҳам аз тамоми идҳои муқаррарии Худованд, ки муқаддас карда шуда буд, ва ҳар касе ки бо омодагӣ барои Худованд қурбонии ихтиёрӣ овард.

Банӣ-Исроил қурбонии сӯхтании доимӣ, наврӯзӣ ва дигар идҳои муқаррарии Худовандро, инчунин ҳар гуна қурбониҳои ихтиёрӣ ба Худованд тақдим мекарданд.

1. Омӯзиши пешниҳоди тамоми худамонро ба Худо - Эзро 3:5

2. Аҳамияти қурбонии сӯхтании доимӣ - Эзро 3:5

1. 2 ба Қӯринтиён 8:12 - Зеро, агар пеш аз ҳама ақли ирода вуҷуд дошта бошад, он мувофиқи он ки одам дорад, қабул карда мешавад, на аз рӯи он чи ки вай надорад.

2. Ба Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо илтимос мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ки ин хизмати оқилонаи шумост.

Эзро 3:6 Аз рӯзи аввали моҳи ҳафтум ба қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд сар карданд. Аммо таҳкурсии маъбади Худованд ҳанӯз гузошта нашудааст.

Дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум, исроилиён ба қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд сар карданд, вале ҳанӯз таҳкурсии маъбад гузошта нашуда буд.

1. Муҳимияти қурбонии содиқона сарфи назар аз баракатҳои дершуда

2. Бо вуљуди њолатњои душвор устуворї дар тоъат

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, ва эътиқоди чизҳои нонамоён».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Эзро 3:7 Ба сангкорон ва дуредгарон низ пул медоданд; ва гӯшт, ва нӯшокӣ ва равған, ба сокинони Сидӯн ва ба аҳли Сӯр, то ки дарахтони арзро аз Лубнон ба баҳри Ёфо биёранд, мувофиқи он ки аз Куруш подшоҳи Форс дода шуда буд.

Банӣ-Исроил ба сангфаронҳо ва дуредгарон пул ва ба сокинони Сидӯн ва Сӯр хӯрок медоданд, то ки аз Лубнон ба Ёфо дарахти кедр биёранд.

1. Садоқати Худо дар таъмини захираҳои зарурӣ барои иҷрои нақшаҳои Ӯ.

2. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои иҷрои иродаи Худо.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 2:1-4 - «Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна дилбастагӣ ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл ва як муҳаббат дошта бошед. якдил будан ва якдил будан. Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ

кор накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худ муҳимтар донед. Бигзор ҳар яки шумо на танҳо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед».

Эзро 3:8 Дар соли дуюми омадани онҳо ба хонаи Худо ба Ерусалим, дар моҳи дуюм, Зарубобил ибни Шаалтиил ва Ешуа ибни Юсодак ва бақияи бародарони онҳо коҳинон ва левизодагон сар шуданд. , ва ҳамаи онҳое ки аз асирӣ ба Ерусалим омада буданд; ва левизодагонро аз бистсола ва болотар таъин кард, то кори хонаи Худовандро пеш баранд.

Дар соли дуюми ба Ерусалим баргаштанашон Зарубобил, Ешуа ва боқимондаи коҳинон ва левизодагон ба кори хонаи Худованд шурӯъ карданд. Онҳо левизодагонро, ки аз 20 боло буданд, таъин карданд, то ки ин корро назорат кунанд.

1. Таъмини содиқи Худо барои халқаш - Эзро 3:8

2. Қудрати якҷоя хизмат кардан - Эзро 3:8

1. Аъмол 2:42 - Ва онҳо худро ба ҳаввориён ба таълим додан ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Эзро 3:9 Он гоҳ Ешуа бо писарон ва бародаронаш, Қадмиил ва писаронаш, писарони Яҳудо, якҷоя истода, коргаронро дар хонаи Худо пеш ованд: писарони Ҳенадод, бо писаронашон ва бародаронашон, левизодагон. .

Ешуа, Кадмиил, Яҳудо ва писарони Ҳенадод бо бародарони худ левизодагон якҷоя кор мекарданд, то ба коргарони хонаи Худо кӯмак расонанд.

1. Якҷоя дар ягонагӣ кор мекунем - Эзро 3:9

2. Қувваи ҳамкорӣ ва ҷомеа - Эзро 3:9

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Эзро 3:10 Ва ҳангоме ки бинокорон таҳкурсии маъбади Худовандро гузоштанд, коҳинон дар либоси худ бо карнайҳо ва левизодагон писарони Ософро бо санҷҳо гузоштанд, то Худовандро ҳамду сано гӯянд, мувофиқи дастури Довуд подшоҳи Исроил.

Таҳкурсии маъбади Худованд аз ҷониби бинокорон гузошта шуд, ва коҳинон ва левизодагон бо асбобҳои таъинкардаи худ мувофиқи дастури подшоҳ Довуд Худовандро ҳамду сано хонданд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна мусиқӣ метавонад моро ба Худо наздиктар кунад

2. Аҳамияти тоат: Иҷрои аҳкоми Худо

1. Забур 150:3-5 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва арфа ҳамду сано хонед! Ӯро бо даф ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо тор ва қубур ҳамду сано хонед! Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои баланде ситоиш кунед!

2. 1 Вақоеънома 16:23-25 - Барои Худованд суруд хонед, эй тамоми замин! Аз наҷоти ӯ рӯз то рӯз нақл кунед. Шӯҳрати Ӯро дар байни халқҳо эълон кунед, корҳои аҷоиби Ӯро дар миёни ҳамаи халқҳо эълон кунед! Зеро ки Худованд бузург аст ва сазовори ҳамду сано; Ӯ бояд аз ҳама худоён битарсад.

Эзро 3:11 Ва онҳо якҷоя бо ҳамду сано ва ҳамду санои Худованд суруд мехонданд; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ ба Исроил то абад пойдор аст. Ва тамоми қавм бо фарьёдҳои азим, вақте ки Худовандро ҳамду сано хонданд, фарьёд заданд, зеро ки таҳкурсии хонаи Худованд гузошта шуда буд.

Халқи Исроил Худовандро ҳамду сано хонданд, зеро ки Ӯ некӯст ва марҳамати Ӯ то абад аст. Онҳо рӯзи гузоштани таҳкурсии хонаи Худовандро бо садои баланд ҷашн гирифтанд.

1. Раҳмати Худованд то абад пойдор аст

2. Шод шудан дар бунёди хонаи Худованд

1. Забур 107:1 Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!

2. Матто 7:24-25 Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Ва борон борид, обхезиҳо борид, ва бодҳо вазида, он хонаро мезад, аммо наафтид, зеро ки бар санг бунёд шуда буд.

Эзро 3:12 Аммо бисёре аз коҳинон, левизодагон ва сардорони падарон, ки хонадони аввалинро дида буданд, вақте ки таҳкурсии ин хона пеши назари онҳо гузошта шуд, бо овози баланд гиря карданд; ва бисьёр касон аз шодӣ фарьёд заданд:

Одамони Эзро, ки омехтаи коҳинон, левизодагон ва пирон буданд, ҳангоми гузоштани таҳкурсии маъбади нав эҳсосоти омехтаеро аз сар гузаронидand - баъзеҳо гиря мекарданд ва дигарон аз шодӣ фарёд мезаданд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои тағирёбии душвор

2. Шодӣ ва мотам: Дар миёни ғамҳо шодӣ ёфтан

1. Забур 126:3–5

2. Румиён 12:15–16

Эзро 3:13 То ки мардум садои фарёди шодиро аз гирьяи мардум фарқ карда натавонистанд, зеро ки мардум бо овози баланд фарьёд мезаданд, ва садо аз дур шунида мешуд.

Мардуми Исроил аз нав сохтани маъбадро бо нидоҳои баланде, ки аз дур ба гӯш мерасид, ҷашн гирифтанд.

1. Итоати шодмонӣ: Қудрати ҷашн гирифтани кори Худо

2. Арзиши ҷомеа: Ҷашни якҷоя дар ваҳдат

1. Забур 95:1-2 Эй биёед, барои Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

2. Ишаъё 12:6 Фарёд кун ва бо шодӣ бихон, эй сокини Сион, зеро ки дар миёни ту бузург аст Подшоҳи Исроил.

Боби 4-уми китоби «Эзра» бо мухолифати исроилиён ҳангоми барқарор кардани маъбад дар Ерусалим, аз ҷумла мактуби шикоятие, ки ба шоҳ Артакшаста фиристода шудааст, тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр душманони Яҳудо ва Бинёмин, ки дар замони асирӣ дар ин сарзамин зиндагӣ мекарданд, ба Зарубобил ва дигар пешвоён наздик мешаванд. Онҳо пешниҳод мекунанд, ки дар барқарор кардани маъбад кӯмак кунанд, аммо рад карда мешаванд, зеро онҳо парастандагони ҳақиқии Худо нестанд (Эзро 4:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна ин душманон пас аз он кӯшиш карданд, ки кори исроилиёнро рӯҳафтода ва ноумед кунанд. Онҳо машваратчиёнро киро мекунанд, то бар зидди онҳо кор кунанд ва айбдоркуниҳои бардурӯғ кунанд, ки ин боиси боздоштани сохтмон дар тӯли солҳои зиёд мегардад (Эзро 4:4-5).

Сархати 3: Дар ин гузориш таъкид шудааст, ки чӣ тавр дар замони ҳукмронии шоҳ Артаҳшаста ин душманон нома навишта, Ерусалим ва мардуми онро ба исён айбдор мекунанд. Онҳо талаб мекунанд, ки сохтмон то анҷоми тафтишоти иловагӣ қатъ карда шавад (Эзро 4:6–16).

Хулоса, дар боби чоруми китоби Эзра мухолифат ва монеаҳое тасвир шудаанд, ки ҳангоми барқарорсозии маъбад дучор мешаванд. Таъкид кардани низоъе, ки тавассути радкунӣ ифода шудааст ва монеа бо иттиҳоми бардурӯғ ба даст омадааст. Бо зикри дахолати рақибон ва тафтишоти расмӣ таҷассумеро оғоз кард, ки муқовиматро ифода мекунад ва тасдиқи субот дар роҳи кори муқаддас ва васиятеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 4:1 Ва ҳангоме ки душманони Яҳудо ва Биньёмин шуниданд, ки банӣ-асирӣ маъбадро барои Худованд Худои Исроил бино карданд;

Душманони Яҳудо ва Биньёмин аз он ки фарзандони асирӣ маъбади Худовандро аз нав сохта истодаанд, норозӣ буданд.

1: Худо моро ба барқарорсозӣ даъват мекунад, ҳатто вақте ки атрофиёнамон муқобили он бошанд.

2: Новобаста аз он ки мо бо муқобилият дучор мешавем, мо бояд ба Худо содиқ бошем.

1: Аъмол 5:29 - «Он гоҳ Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2: Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист."

Эзро 4:2 Он гоҳ онҳо назди Зарубобил ва сардорони падарон омада, ба онҳо гуфтанд: «Биёед, бо шумо бино кунем; зеро мо мисли шумо Худои шуморо меҷӯем; ва барои ӯ аз айёми Асарҳаддӯн подшоҳи Ашӯр, ки моро дар ин ҷо ба воя расонидааст, қурбонӣ меоварем.

Одамон назди сардорони падарон ва Зарубобил омаданд, то аз онҳо хоҳиш карданд, ки бо онҳо бино кунанд, зеро онҳо низ ҳамон Худоро меҷустанд. Аз айёми подшоҳи Ашшур Асарҳаддӯн барои Ӯ қурбонӣ мекарданд.

1. Якҷоя кор кардан барои Худо: Пайдо кардани замина ва ҳадафи умумӣ дар Худованд

2. Қувваи қурбонӣ: Ба воситаи ҳадияҳои мо ҷалоли Худоро меорем

1. Забур 33:3 - «Эй Худовандро бо ман ҷалол деҳ, ва биёед исми Ӯро якҷоя сарафроз гӯем».

2. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед."

Эзро 4:3 Аммо Зарубобил, Ешуа ва дигар сардорони падарони Исроил ба онҳо гуфтанд: «Шумо ҳеҷ коре надоред, ки барои Худои мо хона бино кунед; лекин мо якҷоя барои Худованд Худои Исроил бино хоҳем кард, чунон ки подшоҳ Куруш, подшоҳи Форс ба мо амр фармудааст.

Ин порча аз Эзро 4:3 тасвир шудааст, ки Зарубобил, Ешуа ва дигар пешвоёни Исроил, ки ба онҳо иҷозат намедиҳад, ки касе ба онҳо дар сохтани маъбади Худованд Худои Исроил ёрӣ диҳад, чунон ки ба онҳо Куруш подшоҳи Форс амр фармуда буд.

1. Муҳимияти итоаткор будан ба ҳокимияте, ки Худо дар ҳаёти мо гузоштааст.

2. Дар муқобили ҳар мухолифат бо имон устувор будан.

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Эзро 4:4 Ва мардуми ин замин дастҳои банӣ-Яҳудоро суст карда, онҳоро дар сохтмон ба ташвиш андохтанд,

Мардуми ин сарзамин кӯшиш мекарданд, ки ба мардуми Яҳудо аз бинокорӣ монеъ шаванд.

1. Нагузоред, ки дигарон шуморо аз иҷрои кори дуруст боздоранд

2. Дар муқобили мухолифат устувор бошед

1. Ғалотиён 6:9 & 10 - "Бигзор дар кори нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Бинобар ин, ба қадри имкон, биёед ба ҳама одамон некӣ кунем, хусусан ба касоне, ки аз оилаи мӯъминон тааллуқ доранд».

2. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама инро ба воситаи касе ки ба ман қувват мебахшад, иҷро карда метавонам".

Эзро 4:5 Ва машваратчиёнро бар зидди онҳо киро карданд, то ки нияти онҳоро барбод диҳанд, дар тамоми айёми Куруш подшоҳи Форс, ҳатто то замони подшоҳии Дориюш подшоҳи Форс.

Дар замони ҳукмронии Куруш ва Дориюш, подшоҳони Форс, ба мардуми Яҳудо мушовирони кироя муқовимат мекарданд, то нақшаҳои онҳоро барбод диҳанд.

1. Ҳукмронии Худо: Худо метавонад ҳатто мухолифати инсонро барои иҷрои нақшаҳои худ истифода барад.

2. Вафодории Худо: Худо ба халқи худ содиқ аст, то онҳоро ҳифз кунад ва ба ваъдаҳояш вафо кунад.

1. Айюб 42:2 - "Ман медонам, ки ту ҳама чизро карда метавонӣ, ва ҳеҷ як ҳадафи ту барбод намеравад".

2. Ишаъё 46:10 - «Интиҳоро аз ибтидо ва аз замонҳои қадим эълон карда, чизҳои ҳанӯз ба амал наомадаро эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми ҳаловати худро ба ҷо хоҳам овард".

Эзро 4:6 Ва дар замони салтанати Аҳашверӯш, дар ибтидои салтанати худ, ба ӯ айбномае бар зидди сокинони Яҳудо ва Ерусалим навиштанд.

Мардуми Яҳудо ва Ерусалим ба подшоҳи Форс Аҳашверӯш дар оғози ҳукмрониаш айбдоркунии расмӣ навиштанд.

1. Муҳимияти сухан гуфтан дар бораи дурустӣ.

2. Бо таъқиб ва мухолифат чӣ гуна бояд бархӯрд кард.

1. Масалҳо 31:8-9 - "Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён сухан гӯед. Бигӯед ва одилона доварӣ кунед; ҳуқуқи мискинон ва мискинонро ҳимоя кунед".

2. Матто 5:10-12 - "Хушо онҳое ки аз рӯи адолат таъқиб мешаванд, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушо шумо, вақте ки одамон шуморо ба сабаби ман дашном медиҳанд, таъқиб мекунанд ва бардурӯғ дар ҳаққи шумо ҳар гуна бадӣ мегӯянд. Шод бошед ва шод бошед, зеро ки мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро ки онҳо анбиёи пеш аз шумо буданд, ҳамон тавр таъқиб мекарданд».

Эзро 4:7 Ва дар айёми Артаҳшасто Бишлом, Митредот, Тобил ва дигар ҳамроҳонашонро ба Артаҳшасто подшоҳи Форс навишт; ва навиштани нома ба забони суриягӣ навишта шуда, ба забони суриягӣ тафсир шудааст.

Гурӯҳе аз мардум ба Артаҳшастош подшоҳи Форс ба забони суриягӣ нома навиштанд, ки он ҳам ба забони суриягӣ тафсир мешуд.

1. Қудрати забон: Чӣ гуна калимаҳои мо ҳаёти мо ва дигаронро шакл медиҳанд

2. Ваҳдати гуногунрангӣ: Чӣ тавр мо метавонем фарқиятҳои ҳамдигарро қадр кунем ва ҷашн гирем

1. Аъмол 2:4-6 - «Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва ба забонҳои дигар сухан ронданд, чунон ки Рӯҳ ба онҳо баён мекард».

2. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Пас, ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳишмандам, ки сазовори даъвате, ки шумо бо он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва дар муҳаббат ба якдигар рафтор кунед. "

Эзро 4:8 Раҳум мири сардор ва Шимшойи котиб ба муқобили Ерусалим ба подшоҳ Артаҳшасто чунин нома навиштанд:

Номае, ки Реҳум канцлер ва Шимшойи котиб навиштаанд, бар зидди Ерусалим ба Артаҳшастои подшоҳ сухан меронд.

1) Хатари суханронии зидди дигарон

2) Қувваи Калом

1) Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд.

2) Яъқуб 3:5 - Ҳамин тавр, забон низ як узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Бубинед, ки чӣ гуна ҷангали бузурге аз оташи хурде фурӯзон мешавад!

Эзро 4:9 Ва Реҳум мириҳазор ва Шимшойи котиб ва боқимондаи ҳамроҳонашонро навишт; диниоиён, афарсатхиён, тарпелитиён, афарситиён, архевиён, бобулиён, сусанчиён, дехавиён ва эламиён,

Як гурӯҳ одамон аз минтақаҳои гуногун ба шоҳи Форс Артакшасто нома навиштанд.

1. Қудрати ягонагӣ: якҷоя кор кардан барои Инҷил

2. Худо фурӯтаниро баракат медиҳад: Аз намунаи Эзро омӯхтан

1. Забур 133:1–3

2. Эфсӯсиён 4:1–6

Эзро 4:10 Ва боқимондаи халққоеро, ки Аснаппер бузург ва бузургвор баровард, ва дар шаҳрҳои Сомария ҷойгир кард, ва дигаронро, ки дар он тарафи дарё воқеъ аст, ва дар чунин вақт.

Аснаппер бузург ва олиҷаноб халқҳои боқимондаро ба сари худ овард ва онҳоро дар шаҳрҳои Сомария ва дигар ҷойҳо дар ин тарафи дарё ҷойгир кард.

1. Дасти Ҳокими Худо дар халқҳо амал мекунад

2. Ниятҳои неки Худованд барои ҳамаи миллатҳо

1. Ҳастӣ 12:3 - "Ва Ман онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод, ва лаънаткунандагони туро лаънат хоҳам гуфт: ва дар ту тамоми қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт".

2. Аъмол 17: 26-27 - "Ва аз як хун ҳама халқҳои одамонро ба вуҷуд овард, то ки дар тамоми рӯи замин сокин шаванд, ва замонҳои пеш аз муқарраршуда ва ҳудуди манзили онҳоро муайян кардааст; то ки онҳо ҷустуҷӯ кунанд. Худовандо, шояд, ки ба ӯ ғамхорӣ кунанд ва ӯро пайдо кунанд, гарчанде ки ӯ аз ҳар яки мо дур нест».

Эзро 4:11 Ин нусхаи номае аст, ки онҳо ба ӯ, ҳатто ба Артаҳшастои подшоҳ фиристодаанд; Бандагони ту одамонро дар он тарафи дарё, ва дар чунин вақт.

Мардони ин тарафи дарё ба Артакшасто, подшоҳ нома фиристоданд.

1. Новобаста аз он ки он чӣ қадар ногувор ба назар мерасад, Худо бо ҳар гуна вазъият кор хоҳад кард.

2. Қувваи дуо тавассути таъсире, ки он ба шахсони мансабдор нишон медиҳад, нишон дода мешавад.

1. Дониёл 6:10 Вақте Дониёл донист, ки ин навиштаҷот имзо шудааст, ба хонаи худ даромад; ва тирезаҳои вай дар ҳуҷраи худ ба сӯи Ерусалим кушода буд, ва ҳар рӯз се бор зону зада, ба ҳузури Худои худ дуо мегуфт ва шукр мегуфт, чунон ки пештара.

2. Яъқуб 5:16 Дуои пурсамари одами одил фоидаи зиёд дорад.

Эзро 4:12 Ба подшоҳ маълум аст, ки яҳудиёне, ки аз ту назди мо омадаанд, ба Ерусалим омада, шаҳри саркаш ва бадро бино карда, деворҳои онро рост карда, таҳкурсиро пайваст кардаанд.

Яҳудиён аз салтанати подшоҳ ба Ерусалим рафта, шаҳрро, аз ҷумла деворҳо ва таҳкурсии онро аз нав месозанд.

1. Сохтани шаҳр дар пояи мустаҳкам - Эзро 4:12

2. Иродаи Худоро содиқона иҷро кардан - Эзро 4:12

1. Забур 127:1 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Матто 7:24-27 - Ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва онҳоро амалӣ мекунад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

Эзро 4:13 Ба подшоҳ маълум аст, ки агар ин шаҳр бино шуда, деворҳо аз нав барқарор карда шаванд, онҳо боҷ, хироҷ ва гумрук нахоҳанд дод, ва ту ба даромади подшоҳон зиён хоҳӣ дод.

Агар шаҳр ва деворҳо барқарор карда шаванд, мардуми Яҳудо аз пардохти андоз даст кашиданд.

1. Мо метавонем аз нав барқарор кунем: Ҳикояи Эзро 4:13

2. Эҷоди ҷомеаҳои мо: Намунаи Яҳудо

1. Ибриён 13:16 - «Некӣ кардан ва мубодила кардани он чи доред, беэътиноӣ накунед, зеро ин гуна қурбониҳо ба Худо писанд аст».

2. Луқо 3:11 - «Ва Ӯ дар ҷавоби онҳо гуфт: «Ҳар кӣ ду курта дорад, бояд бо касе ки надорад, шарик шавад; ва ҳар кӣ хӯроке дорад, бояд ҳамин тавр кунад.

Эзро 4:14 Ва азбаски мо аз қасри подшоҳ таъмин ҳастем, ва нангини подшоҳро дидан ба мо мувофиқ набуд, бинобар ин мо подшоҳро фиристода, шаҳодат додаем;

Мардуми Яҳудо ба подшоҳ муроҷиат карданд, то онҳоро аз нангин муҳофизат кунанд.

1: Мо бояд ҳамеша дар бораи амалҳои худ ва чӣ гуна онҳо дар бораи Худо мулоҳиза карданро дар хотир дошта бошем.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки барои ҳимояи чизи дуруст, ҳатто вақте ки ин осон нест.

1: Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

2: Матто 5:13-16 - Шумо намаки замин ҳастед. Аммо агар намак шӯрии худро гум кунад, чӣ тавр онро дубора шӯр кардан мумкин аст? Дигар ба чизе нафъе нест, магар аз берун партофтан ва зери по шудан. Ту нури ҷаҳон ҳастӣ. Шаҳреро, ки дар теппа сохта шудааст, пинҳон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои ин онҳо онро ба пояи худ мегузоранд, ва он ба ҳама дар хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон равшан шавад, то ки онҳо корҳои неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд.

Эзро 4:15 Барои он ки дар китоби сабтҳои падарони худ ҷустуҷӯ карда шавад: ҳамин тавр ту дар китоби сабтҳо хоҳӣ ёфт ва бидон, ки ин шаҳр шаҳри саркаш ва ба подшоҳон ва вилоятҳо зараровар аст, ва онҳо Дар ҳамон замонҳои қадим фитна ба вуҷуд овардаанд: барои ҳамин ин шаҳр хароб гардид.

Дар Эзро 4:15 маълум мешавад, ки ин шаҳр саркаш ва озордиҳандаи подшоҳон ва вилоятҳост ва он аз замонҳои қадим манбаи фитна буд, ки дар натиҷа харобии он буд.

1. Сабр ва доварии Худо: Тадқиқот дар Эзро 4:15

2. Гуноҳҳои Падарон: Фаҳмидани исён ва фитна дар Эзро 4:15

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 24:12 - "Агар шумо гӯед, ки инак, мо инро надонистаем, оё касе ки дил вазн мекунад, онро намебинад? Оё касе, ки ҷони туро посбон аст, инро намедонад, ва оё ба одам мувофиқи он подоше намедиҳад. кори у?

Эзро 4:16 Мо ба подшоҳ шаҳодат медиҳем, ки агар ин шаҳр аз нав бино карда, деворҳои он барқарор карда шавад, ба ин васила ту дар ин тарафи дарё ҳиссае нахоҳӣ дошт.

Як гурӯҳи душманон ба шоҳ Артаҳшасто гуфтанд, ки агар Ерусалим барқарор карда шавад, вай дар он иштирок намекунад.

1. Иродаи Худо ҳамеша ғолиб аст

2. Қудрати ҷомеа

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Наҳемё 2:20 - Он гоҳ ба онҳо ҷавоб дода, гуфтам: «Худои осмон, Ӯ моро наҷот хоҳад дод; «Бинобар ин мо, бандагони Ӯ, бархоста, бино хоҳем кард, лекин шумо дар Ерусалим на ҳиссае доред, на ҳақ ва на ёдгорие.

Эзро 4:17 Он гоҳ подшоҳ ба Реҳум мири сардор ва Шимшойи котиб ва ба дигар рафиқони онҳо, ки дар Сомария сокинанд, ва ба дигарон дар он тарафи дарё, осоиштагӣ ва дар чунин вақт ҷавоб фиристод.

Подшоҳ Артаҳшасто ба канцлер Реҳум, котиб Шимшой ва мардуми дигари Сомария ва мардуми он тарафи дарё паёми сулҳ мефиристад.

1. Осоиши Худо барои ҳамаи онҳое, ки онро меҷӯянд, дастрас аст.

2. Мо метавонем барандагони сулҳ дар ҷаҳони аксаран ноором бошем.

1. Юҳанно 14:27 Ман ба шумо осоиштагӣ мегузорам; оромии худро ба ту медиҳам.

2. Филиппиён 4:7 Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

Эзро 4:18 Номае, ки шумо ба мо фиристодед, пеши ман ба таври равшан хонда шуд.

Мактуби ба Эзра фиристодашуда равшан фахмид.

1. Худо ирода ва нақшаҳои Худро ба мо маълум мекунад.

2. Вақте ки мо барои итоат кардан ба аҳкоми Худо саъй мекунем, мо хушбахт мешавем.

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Ишаъё 1:19 - Агар шумо ирода ва итоаткор бошед, чизҳои неки заминро хоҳед хӯрд.

Эзро 4:19 Ва ман фармудам, ва ҷустуҷӯ карда шуд, ва маълум шуд, ки ин шаҳри қадим бар зидди подшоҳон шӯриш бардоштааст, ва дар он исён ва фитна ба вуҷуд омадааст.

Тафтишот гузаронида шуд ва маълум шуд, ки дар замонхои кадим ин шахр ба мукобили подшохон исьён карда, фитнагарӣ мекардааст.

1. Ба доми исёну фитна афтода нашавед, ки мардуми даврони бостон.

2. Худо соҳибихтиёр аст ва оқилона аст, ки ҳангоми қабули қарор дар хотир дошта бошед.

1. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас, хеле эҳтиёт бошед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсати муносиб истифода баред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. Масалҳо 14:16 - Доноён эҳтиёткоранд ва аз хатар канорагирӣ мекунанд; аблаҳон бо боварии бепарвоӣ пеш мераванд.

Эзро 4:20 Бар Ерусалим низ подшоҳони пурзӯре буданд, ки бар тамоми кишварҳои он тарафи дарё ҳукмронӣ мекарданд; ва боҷ, хироҷ ва гумрук ба онҳо дода мешуд.

Подшоҳони тавонои Ерусалим бар тамоми кишварҳои гирду атроф ҳукмронӣ карда, боҷ, хироҷ ва расму оин ҷамъоварӣ кардаанд.

1. Қудрати ҳокимият ва масъулияти шахсоне, ки онро амалӣ мекунанд.

2. Хизмат ба Худо тавассути роҳбарӣ ва хидмат ба дигарон.

1. Матто 22:21 - Пас, он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед; ва он чи аз они Худост, аз они Худост.

2. Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз аз Худо нест: қудратҳо аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд.

Эзро 4:21 Акнун ба шумо амр диҳед, ки ин одамонро қатъ кунед, ва ин шаҳр бино нашавад, то даме ки ҳукми дигаре аз ман дода шавад.

Ба халқи Исроил фармон дода шудааст, ки сохтмони шаҳри Ерусалимро то дастури иловагӣ бас кунанд.

1. Муҳимияти интизории замони Худо

2. Итоати фармудаҳои Худо бо имон

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; қавӣ бошед ва дил гиред ва дар интизори Худованд бошед.

Эзро 4:22 Эҳтиёт бошед, ки ин корро накунед: чаро бояд ба ранҷи подшоҳон зарар расонад?

Подшоҳон ҳушдор медиҳанд, ки бохабар бошанд ва он чиро, ки аз онҳо талаб мекунанд, иҷро накунанд, зеро ҳар гуна зарараре, ки расонида метавонад, ба онҳо зарар расонад.

1. Бодиққат: аҳамияти боэҳтиёт будан дар амалҳои худ

2. Иҷрои вазифаи худ: аҳамияти иҷрои ӯҳдадориҳои худ

1. Масалҳо 3:21-22: Писарам, инҳоро аз даст надиҳад, ки хирад ва хирадро нигоҳ дор, ва онҳо ҳаёт барои ҷонат ва ороиши гарданат хоҳанд буд.

2. Румиён 13:1-7: Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

Эзро 4:23 Ва ҳангоме ки нусхаи номаи подшоҳ Артаҳшасто дар пеши Реҳум ва Шимшойи котиб ва ҳамроҳонашон хонда шуд, онҳо шитобон ба Ерусалим назди яҳудиён рафтанд, ва онҳоро бо зӯр ва қувват қатъ карданд.

Реҳум, Шимшойи котиб ва ҳамроҳонашон аз шоҳ Артаҳшасто нома гирифтанд ва зуд ба Ерусалим рафтанд, то яҳудиёнро маҷбур кунанд, ки кори худро бас кунанд.

1. Итоати Худо бо вуҷуди мухолифат

2. Дарки робитаи имон ва тоъат

1. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

9 Бо имон ӯ ба замини ваъдашуда рафт, мисли он ки дар замини бегона зиндагӣ кунад ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? 15 Агар бародар ё хоҳар либоси камбағал дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, 16 ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед, бе он ки ба онҳо чизҳои зарурии баданро бидиҳед, ин чӣ фоида дорад? ? 17 Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Эзро 4:24 Он гоҳ кори хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, қатъ гардид. Ҳамин тавр, он то соли дуюми ҳукмронии Дориюш подшоҳи Форс қатъ шуд.

Кори хонаи Худо дар Ерусалим дар соли дуюми ҳукмронии Дориюш подшоҳи Форс қатъ шуд.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи инсон бузургтар аст

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Эфсӯсиён 3:20-21 - Ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад ва то абад! омин.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Боби 5-уми китоби Эзра дар бораи аз нав сар кардани сохтмони маъбад дар Ерусалим пас аз як давраи муқобилият, инчунин рӯҳбаландӣ ва дастгирии пешгӯие, ки аз Ҳаққай ва Закариё гирифтанд, тасвир мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр пайғамбарон Ҳаққай ва Закарё ба вуҷуд омадаанд ва ба яҳудиёне, ки аз асирӣ баргашта буданд, нубувват мекунанд. Онҳо онҳоро ташвиқ мекунанд, ки ба сохтмони маъбад аз нав сар кунанд ва онҳоро ба ҳузури Худо ва баракати Худо бовар кунонанд (Эзро 5:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Таттенай, волии Транс-Евфрат, яҳудиёнро дар бораи қудрати онҳо барои барқарорсозӣ мепурсад. Яҳудиён бо пешниҳоди номае аз шоҳ Куруш ҷавоб медиҳанд, ки ба онҳо иҷозати барқарорсозии онро медиҳад (Эзро 5:3-6).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр Таттенай ба шоҳ Дориюш дар бораи кӯшишҳои барқарорсозии яҳудиён гузориш медиҳад. Ӯ дархост мекунад, ки фаъолияти онҳо тафтиш карда шавад (Эзро 5:7–17).

Хулоса, боби панҷуми китоби Эзра рӯҳбаландӣ ва пурсиши расмии ҳангоми барқарорсозии маъбадро тасвир мекунад. Таъкид кардани роҳнамоии нубувват, ки тавассути Ҳаққай ва Закарё баён шудааст ва тасдиқи он тавассути пешниҳоди фармони шоҳона ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз санҷише, ки аз ҷониби Таттенай рӯбарӯ шудааст ва дархост барои тафтишот таҷассумкунандаи тасдиқи илоҳӣ ва тасдиқи қонуният ба лоиҳаи муқаддас васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 5:1 Он гоҳ анбиё, Ҳаққаи набӣ ва Закарё ибни Иддо ба яҳудиёне ки дар Яҳудо ва Ерусалим буданд, ба исми Худои Исроил, ҳатто ба онҳо нубувват карданд.

Ҳаққай ва Закарё ба яҳудиён дар Яҳудо ва Ерусалим ба номи Худои Исроил нубувват карданд.

1. Қувваи нубувват дар замони мубориза

2. Муҳимияти риояи иродаи Худо

1. Матто 21:22 - "Ва ҳар он чи дар дуо бо имон талаб кунед, хоҳед ёфт".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

Эзро 5:2 Он гоҳ Зарубобил ибни Шаалтиил ва Ешуа ибни Юсодак бархоста, ба сохтани хонаи Худо, ки дар Ерусалим аст, шурӯъ карданд; ва бо онҳо анбиёи Худо ба онҳо кӯмак мекарданд.

Пайғамбарони Худо ба Зарубобил ва Ешуа кӯмак карданд, ки хонаи Худоро дар Ерусалим бунёд кунанд.

1. Таъмини Худо: Қудрати ҷомеа ва ҳадафи муштарак

2. Пайравӣ аз нидо: Далерӣ ва имон дар вақти душворӣ

1. Ишаъё 6:8, Ҳамчунин ман овози Худовандро шунидам, ки мегуфт: «Киро бифиристам, ва кӣ барои мо меравад? Он гоҳ ман гуфтам: "Инак ман ҳастам; маро фиристонед.

2. Ибриён 10:24, Ва биёед якдигарро дида бароем, то ба муҳаббат ва аъмоли нек барангезем.

Эзро 5:3 Дар ҳамин вақт ҳокими он тарафи дарё Татнай ва Шетарбознай ва ҳамроҳонашон назди онҳо омада, ба онҳо гуфтанд: «Кӣ ба шумо фармудааст, ки ин хонаро бино кунед ва ин деворро созед?

Ҳоким Татнай ва ҳамроҳонаш аз яҳудиён пурсиданд, ки хона ва деворро ба онҳо фармудаанд.

1. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

2. Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Эфсӯсиён 6:5-7 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, мисли он ки ба Масеҳ мехоҳед, на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред, бо иродаи нек хизмат кунед, на ба инсон, на ба Худованд.

Эзро 5:4 Ва мо ба онҳо чунин гуфтем: «Номи одамоне, ки ин биноро месозанд, чист?

Мардум аз бинокорони маъбад пурсиданд, ки номи онҳо чист?

1: Мо бояд аз коре, ки мо мекунем ва саҳмҳое, ки ба ҷомеа мегузорем, фахр кунем.

2: Ҳар як шахс дар зиндагӣ ҳадаф дорад ва бояд барои амалӣ кардани он кӯшиш кунад.

1: Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани ман, наҷоти худро бо тарсу ларзон ба амал оваред, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

2: Қӯлассиён 3: 23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Эзро 5:5 Аммо чашми Худои онҳо бар пирони яҳудиён буд, ки онҳо натавонистанд онҳоро қатъ кунанд, то даме ки ин кор ба Доро расад, ва онҳо дар ин бора бо мактуб ҷавоб доданд.

Яҳудиён сарфи назар аз мухолифатҳо тавонистанд корҳои сохтмонии худро дар маъбад идома диҳанд, зеро онҳо муҳофизат ва дастгирии Худои худро доштанд.

1. Қувваи ҳифзи Худо

2. Боварӣ ба нақшаи Худо

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Эзро 5:6 Нусхаи номае ки Татнай, ҳокими он тарафи дарё, ва Шетарбознай ва ҳамроҳонаш — афарсохиён, ки дар он тарафи дарё буданд, ба Дороюс подшоҳ фиристоданд:

Татнай, ҳоким дар як тарафи дарё, Шетарбознай ва ҳамроҳонаш афарсахиён ба Дориюши подшоҳ нома фиристоданд.

1. Аҳамияти муошират дар роҳбарӣ

2. Якҷоя барои як кори умумӣ

1. Қӯлассиён 3:12-17 - Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад. Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, зеро шумо ҳамчун аъзои як бадан ба сулҳ даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо ба таври фаровон сокин бошад, вақте ки шумо якдигарро ба воситаи таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед. Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Масалҳо 15:22 - Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

Эзро 5:7 Ба ӯ номае фиристоданд, ки дар он чунин навишта шуда буд; Ба Дориюш подшоҳ, осоиштагӣ бод.

Яҳудиён ба подшоҳ Дориюш нома фиристоданд, ки дар он сулҳу осоиштагӣ баён карда шавад.

1. Қувваи баёни сулҳомез

2. Муҳимияти эҳтиром нисбат ба ҳокимият

1. Филиппиён 4:7 Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

2. Масалҳо 16:7 Ҳангоме ки Худованд аз роҳи касе писанд ояд, душманони онҳоро водор мекунад, ки бо онҳо сулҳ кунанд.

Эзро 5:8 Ба подшоҳ маълум аст, ки мо ба вилояти Яҳудо, ба хонаи Худои бузург, ки бо сангҳои азим сохта шудааст, ва дар деворҳо чӯб гузошта шудааст, рафтем, ва ин кор бо суръат пеш меравад, ва дар дасти онҳо обод мешавад.

Ду яҳудӣ ба подшоҳ хабар доданд, ки ба хонаи Худои бузург омадаанд, ки бо сангу чӯби азим сохта шуда, бо суръат пеш мерафт.

1. Қудрати кори Худо: чӣ гуна лоиҳаҳои Худо новобаста аз вазъият ривоҷ меёбанд

2. Якҷоя кор кардан дар ваҳдат: Манфиатҳои ҳамкорӣ ва ҷомеа

1. Забур 127:1 "Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд".

2. Воиз 4:9-12 "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва на Дигаре, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна як кас танҳо гарм мешавад? Ва агар касе бар касе ки танҳост, ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад».

Эзро 5:9 Мо аз он пирон пурсидем, ва ба онҳо чунин гуфтем: «Кӣ ба шумо фармудааст, ки ин хонаро бино кунед ва ин деворҳоро созед?

Аз пирон дар Эзро 5:9 пурсиданд, ки кӣ ба онҳо амр додааст, ки хонаро созанд ва деворҳоро созанд.

1. Чӣ тавр бо итоаткории содиқона зиндагӣ кардан мумкин аст

2. Қудрати итоати фармудаҳои Худо

1. Ибриён 11:8 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба маконе, ки ҳамчун мерос гирифта мешавад, биравад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ ва Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

Эзро 5:10 Мо номҳои онҳоро низ пурсидем, то ки туро тасдиқ кунем, то ки номи мардонеро, ки сардорони онҳо буданд, нависем.

Банӣ-Исроил номи касонеро, ки пешвоёни халқ буданд, пурсиданд, то онҳоро сабт кунанд.

1. Фаҳмидани аҳамияти баҳисобгирӣ дар ҳаёти мо.

2. Аҳамияти эҳтироми шахсоне, ки моро роҳбарӣ мекунанд.

1. Масалҳо 22:28 - "Ҷойгоҳи қадимие, ки падаронат гузоштаанд, аз байн набар".

2. Воиз 12: 13-14 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро бо ҳар чизи ниҳон ба доварӣ хоҳад овард. , хоҳ нек бошад, хоҳ бад».

Эзро 5:11 Ва онҳо ба мо ҷавоб дода, гуфтанд: «Мо бандагони Худои замину осмон ҳастем ва хонаеро, ки солҳои зиёд пеш сохта шуда буд, подшоҳи бузурги Исроил бино карда, бино карда, бино мекунем».

Ин порча вокуниши яҳудиёнро ба барқарорсозии маъбад дар Ерусалим нақл мекунад.

1. Муносибати итоат ба иродаи Худо имрӯз

2. Эҳтиром ба мероси ниёгон

1. Матто 7:24-27 - Пас ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, мисли марди доно хоҳад буд, ки хонаи худро бар санг бино кардааст.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Эзро 5:12 Аммо пас аз он ки падарони мо Худои осмонро ба хашм оварданд, Ӯ онҳоро ба дасти Набукаднесар, подшоҳи Бобил, калдонӣ супурд, ки ин хонаро вайрон карда, мардумро ба Бобил бурд.

Халқи Исроил барои беитоатӣ аз ҷониби Худо ҷазо дода шуданд ва Набукаднесар ба Бобил бурда шуданд.

1.Худованд Худои адл аст, ки ба нофармонӣ ва бадӣ тоқат намекунад.

2. Мо бояд ба Худо содиқ бошем, новобаста аз он ки аз ҷазо дурӣ ҷӯем.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Такрори Шариат 28:15-68 - Агар шумо ба Худованд Худои худ итоат накунед ва тамоми аҳкому фармонҳои Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя накунед, ҳамаи ин лаънатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид.

Эзро 5:13 Аммо дар соли аввали ҳукмронии Куруш, подшоҳи Бобил, ҳамон подшоҳ Куруш фармон дод, ки ин хонаи Худоро бино кунад.

Подшоҳи Бобил Куруш дар соли аввали ҳукмронии худ фармон дод, ки хонаи Худоро бино кунад.

1. Худо бар ҳама чиз, ҳатто ғайриинтизор аст.

2. Ҳокимони заминии мо ба иродаи Худо итоат мекунанд.

1. Ишаъё 46:10-11 - «Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда чӣ аст.

2. Дониёл 4:17 - "Қарорро фариштагон эълон мекунанд, муқаддасон ҳукмро эълон мекунанд, то зиндагон бидонанд, ки Ҳаққи Таоло бар салтанатҳои одамон ҳукмрон аст ва онҳоро ба ҳар касе, ки хоҳад, медиҳад ва бар онҳо таъин мекунад. пасттарин мардум».

Эзро 5:14 Ва зарфҳои тилло ва нуқраи хонаи Худоро, ки Набукаднесар аз маъбади Ерусалим берун оварда, ба маъбади Бобил овард, Куруш онҳоро подшоҳ аз маъбади Бобил ва онҳо ба касе таслим карда шуданд, ки номаш Шешбазар буд, ва ӯро ҳоким таъин карда буд;

Шоҳ Куруш ба Шешбазар иҷозат дод, ки зарфҳои тилло ва нуқраеро, ки Набукаднесар аз маъбади Ерусалим гирифта буд, аз маъбади Бобил берун кунад.

1. Вафодории Худо дар баробари мусибат

2. Қувваи ибодати ҳақиқӣ сарфи назар аз вазъият

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Ваъдаи Худо дар бораи баракат барои итоат ва лаънат барои беитоатӣ

2. Ишаъё 43:18-19 - ваъдаи Худо дар бораи офаридани чизи нав ва роҳе дар биёбон.

Эзро 5:15 Ва ба ӯ гуфт: «Ин зарфҳоро гирифта, бирав ва онҳоро ба маъбаде ки дар Ерусалим аст, бибар, ва бигзор хонаи Худо дар ҷои ӯ бино шавад».

Ба мардуми Яҳудо дастур дода шуд, ки зарфҳоро гирифта, маъбадро дар Ерусалим барқарор кунанд.

1. Қувваи имон: аз нав сохтани маъбад дар Ерусалим

2. Қудрати тоъат: Иҷрои дастурҳои Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Эзро 5:16 Он гоҳ ҳамон Шешбазар омада, пойдевори хонаи Худоро, ки дар Ерусалим аст, гузошт;

Кӯшишҳои Эзро барои аз нав сохтани хонаи Худо дар Ерусалим идома доштанд, гарчанде ки он ҳанӯз ба охир нарасидааст.

1. Қудрати сабр: Эзро 5:16 ва аз нав сохтани хонаи Худо

2. Кори қатънашавандаи Худо: Эзро 5:16 ва Хонаи нотамоми Худованд

1. Ҳаққай 2:4 - «Вале алҳол қавӣ бошед, эй Зарубобил, мегӯяд Худованд; ва қавӣ бошед, эй Еҳушаъ ибни Йӯседак, саркоҳин; ва қавӣ бошед, эй тамоми мардуми замин, мегӯяд Худованд, ва кор кунед, зеро ки Ман бо шумо ҳастам, мегӯяд Худованди лашкарҳо».

2. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед. "

Эзро 5:17 Пас, агар ба подшоҳ писанд ояд, бигзор дар хонаи ганҷинаи подшоҳ, ки дар Бобил аст, тафтиш карда шавад, оё ин тавр бошад, ки аз Куруш фармон дода шудааст, ки ин хонаро бино кунад? аз Худо дар Ерусалим бигзоред, ва подшоҳ дар ин бора ба мо хушнудии худро бифиристад.

Подшоҳ Куруш эълон кард, ки бояд дар Ерусалим хонаи Худо сохта шавад ва Эзро аз подшоҳ хоҳиш кард, ки ганҷҳои подшоҳии Бобилро кофтуков кунад, то ин фармонро тасдиқ кунад.

1. Қувваи итоаткорӣ - Итоати фармудаҳои Худо, ҳатто вақте ки мо сабабҳои Ӯро намефаҳмем, баракати Ӯ меорад.

2. Қувваи имон – таваккал кардан ба Худо, ҳатто вақте ки мо натиҷаи кори Ӯро намебинем, Ӯро иззату икром мекунад.

1. Такрори Шариат 30:19-20 - Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас, ҳаётро интихоб кун, то ки ту ва насли ту зиндагӣ кунанд.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарони ман, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад, чӣ фоида дорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?" Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст.

Дар боби 6-уми китоби Эзра фармони шоҳ Доро тасвир шудааст, ки на танҳо иҷозати аз нав сохтани маъбадро тасдиқ мекунад, балки барои анҷоми он захираҳо ва муҳофизатро низ таъмин мекунад. Боб бо бахшидани хурсандии маъбад ба охир мерасад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ гуна шоҳ Дориюш фармони аслии Курушро ҷустуҷӯ мекунад ва онро дар бойгонӣ пайдо мекунад. Ӯ фармони нав бароварда, тасдиқ мекунад, ки маъбад бояд аз нав сохта шавад ва аз хазинаи шоҳона кӯмаки молиявӣ расонад (Эзро 6:1-5).

Параграфи 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр шоҳ Дорий ба Таттенай ва шариконаш амр медиҳад, ки яҳудиёнро дар кӯшишҳои барқарорсозии онҳо дастгирӣ кунанд. Ӯ аз ҳама гуна дахолат ё мухолифат огоҳ мекунад ва барои онҳое, ки итоат намекунанд, оқибатҳои вазнинро эълон мекунад (Эзро 6:6-12).

Параграфи 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ гуна дар натиҷаи ин фармон, сохтмон дубора оғоз мешавад ва онҳо маъбадро мувофиқи хусусиятҳои он ба итмом мерасонанд. Онҳо бахшидани онро бо қурбониҳои шодмонӣ ва зиёфатҳо ҷашн мегиранд (Эзро 6:13-22).

Хулоса, боби шашуми китоби Эзро тасдиқ ва бахшидани худро дар давоми барқарорсозии маъбад тасвир мекунад. Таъкид кардани тасдиқи шоҳона, ки тавассути кашф ва дастгирӣ тавассути таъминоти молиявӣ ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз муҳофизате, ки аз мудохила таъмин карда мешавад ва ҷашн таҷассумест, ки дахолати илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои вазифаи муқаддас мебошад, васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 6:1 Он гоҳ подшоҳ Дориюш фармон бароварда, ва дар хонаи ролҳо, ки дар он ганҷҳо дар Бобил ҷамъ карда шуда буданд, кофтуков карданд.

Подшоҳ Дориюш барои ҷустуҷӯи ганҷҳое, ки дар Бобил нигоҳ дошта мешуданд, фармон дод.

1. Баракатҳои итоаткорӣ: Он чизе ки мо аз Дориюш ва Эзро меомӯзем

2. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр ганҷҳо пайдо шуданд

1. Эзро 6:1

2. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва дар он чи ба он ҷо фиристодам, муваффақ хоҳад шуд.

Эзро 6:2 Ва дар Аҳмето, дар қасре, ки дар вилояти Модиён воқеъ аст, тӯморе ёфт шуд, ва дар он лавҳае навишта шуда буд:

Кӯмаки Худо ба кашфи мӯъҷизавӣ вараҷае овард, ки дар он навиштаҷот мавҷуд буд.

1. Худо ҳамеша дар муҳтоҷӣ кӯмак мекунад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки баракатҳои ғайричашмдошт меорад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Эзро 6:3 Дар соли аввали ҳукмронии Куруш, ҳамон Куруш подшоҳ дар бораи хонаи Худо дар Ерусалим фармон дод: «Бигзор хонае, ки қурбониҳо меоварданд, бино шавад, ва таҳкурсии он мустаҳкам гузошта шавад; Баландии он ҳаштсад зироъ ва бараш ҳашт зироъ;

Куруш подшоҳ дар соли аввали ҳукмронии худ фармон дод, ки хонаи Худоро дар Ерусалим бо андозааш 60 зироъ ба 60 зироъ бино кунад.

1: Муҳаббат ва ризқи беандозаи Худо дар фармони Куруши подшоҳ дар бораи сохтани хонаи Худо аён аст.

2: Худо аз эҳтимол дуртарин одамон истифода мебарад, ки иродаи Худро иҷро кунад, чунон ки фармони Куруши подшоҳ нишон дод.

1: Ишаъё 41: 2-3 "Кӣ касеро аз шарқ барангехта, ба адолат ба хидмати худ даъват кардааст? Ӯ халқҳоро ба дасти худ месупорад ва подшоҳонро ба пеши ӯ мутеъ мекунад. Ӯ онҳоро бо шамшери худ ба хок, ба коҳҳои шамол вазида табдил медиҳад. бо камонаш».

2: Isaiah 44:28 "Ман ҳастам, ки дар бораи Куруш мегӯям: "Ӯ чӯпони ман аст, ҳама ниятҳои маро иҷро хоҳад кард". Ӯ дар бораи Ерусалим хоҳад гуфт: "Бигзор он аз нав сохта шавад" ва дар бораи маъбад: "Таҳкурсии он гузошта шавад"».

Эзро 6:4 Бо се қатор сангҳои калон ва як қатор чӯбҳои нав, ва бигзор хароҷот аз хонаи подшоҳ дода шавад.

Сохтмони маъбад бояд бо се қатор сангҳои бузург ва як қатор чӯбҳои нав, ки аз хонаи подшоҳ пардохта мешуд, анҷом дода мешуд.

1. Таъмини Худо барои мардумаш: аҳамияти истифодаи захираҳое, ки Ӯ медиҳад.

2. Сохтмон барои Худованд: аҳамияти иҷрои коре, ки Худо моро ба иҷрои он даъват кардааст.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, дар он бо тамоми дили худ кор кунед, мисли он ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон.

Эзро 6:5 Ва бигзор зарфҳои тилло ва нуқраи хонаи Худо, ки Набукаднесар аз маъбади Ерусалим берун оварда, ба Бобил оварда буд, барқарор карда, ба маъбаде ки дар Ерусалим аст, баргардонида шавад. ҳар яке ба ҷои худ, ва онҳоро дар хонаи Худо ҷойгир кунед.

Ин порча аз Эзро 6:5 дастур медиҳад, ки зарфҳои тиллоӣ ва нуқраеро, ки Набукаднесар аз маъбади Ерусалим гирифта, ба Бобил оварда буд, бояд ба маъбади Ерусалим баргардонида, дар хонаи Худо гузошта шаванд.

1. "Қувваи барқарорсозӣ: Пайвастшавӣ бо Худо ва мероси рӯҳонии мо"

2. "Баракати бозгашт ба хона: барқарор кардани робитаи мо бо Худо"

1. Такрори Шариат 6:4-9, Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 121:1-5, Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: «Биёед, ба хонаи Худованд биравем! Пойҳои мо дар дохили дарвозаҳои ту истодаанд, эй Ерусалим! Ерусалим ҳамчун шаҳре сохта шудааст, ки ба ҳам пайвастааст, ва сибтҳо ба он мебароянд, сибтҳои Худованд, чунон ки барои Исроил муқаррар шудааст, то ки исми Худовандро шукр гӯянд. Дар он ҷо тахтҳо барои доварӣ гузошта шуданд, тахтҳои хонадони Довуд. Барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯед! Бигзор онҳо, ки шуморо дӯст медоранд, эмин бошанд!

Эзро 6:6 Пас, эй Татнай, ҳокими он тарафи дарё, Шетарбознай ва ҳамроҳони шумо — афсохиён, ки дар он тарафи дарё мебошанд, аз он ҷо дур бошед.

Ба Татнай, Шетарбознай ва Афарсахиён фармон дода шудааст, ки аз мавзеи дарё дурӣ ҷӯянд.

1. «Аҳамияти риояи фармудаҳои Худо»

2. «Зиндагӣ дар итоат ба иродаи Худо».

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ итоат намоӣ ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки ман имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои ҷаҳон болотар хоҳад гузошт. замин».

Эзро 6:7 Бигзор кори ин хонаи Худо танҳо бошад; Бигзор ҳокими яҳудиён ва пирони яҳудиён ин хонаи Худоро ба ҷои ӯ бино кунанд.

Подшоҳ Дориюш амр дод, ки мардуми яҳудӣ маъбади Худоро дар Ерусалим барқарор кунанд ва дастур дод, ки ба кори маъбад монеъ нашавад.

1: Мо бояд дар риояи кор ва аҳкоми Худо боғайрат бошем, ҳатто агар он душвор бошад.

2: Мо бояд ба роҳбарии Худо итоат кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ метавонад тавассути онҳо кор карда, иродаи Худро иҷро кунад.

1: Эфсӯсиён 6: 5-7 "Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларз, дар якдилии худ, мисли Масеҳ, итоат кунед, на дар роҳи хидмати чашм, балки ба одамон, балки чун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред ва бо иродаи нек хизмат кунед, на ба одамон, на ба Худованд».

2: Забур 37:5 "Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба Ӯ таваккал кун, ва Ӯ амал хоҳад кард".

Эзро 6:8 Ва ман фармон медиҳам, ки ба пирони ин яҳудиён барои сохтани ин хонаи Худо чӣ кор кунед: аз молу мулки подшоҳ, ҳатто аз хироҷе, ки дар он тарафи дарё аст, фавран ба ин одамон дода шавад, ки ба онхо халал нарасонанд.

Фармони Подшоҳ ин буд, ки хароҷот барои сохтмони маъбади Худо ба пирони яҳудиён дода шавад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки захираҳои худро барои пешрафти Салтанати Ӯ истифода барем.

2. Идоракунии захираҳо барои сохтани Малакути Худо.

1. Масалҳо 3:9 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ иззат намо.

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - Ба онҳое, ки дар ин дунё сарватманданд, амр деҳ, ки мағрур нашаванд ва ба сарвате, ки хеле номуайян аст, умед набанданд, балки ба Худое, ки моро бо ҳама чиз ба таври фаровон таъмин мекунад, умед бастаанд. барои лаззати мо.

Эзро 6:9 Ва он чи ба онҳо эҳтиёҷ доранд: говҳо ва қӯчқорҳо ва барраҳо барои қурбониҳои сӯхтании Худои Осмон, гандум, намак, шароб ва равған, мувофиқи таъиноти коҳинон. дар Ерусалим, бигзор он рӯз ба рӯз ба онҳо дода шавад;

Коҳинон дар Ерусалим барои қурбониҳои сӯхтании Худои осмон ҳар рӯз аз гов, қӯчқор, барраҳо, гандум, намак, шароб ва равған талаб мекунанд.

1. Рӯзи Худо - Аҳамияти эътироф ва ќабули ризќњои рӯзмарраи Худо ба мо.

2. Қувваи Имон - Чӣ гуна имон ба Худои осмон метавонад боиси баракатҳо ва фаровонӣ гардад.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Эзро 6:10 То ки онҳо барои Худои осмон қурбониҳои хушбӯй пешкаш кунанд ва барои ҷони подшоҳ ва писарони ӯ дуо гӯянд.

Худо ба мардум амр мекунад, ки қурбонӣ кунанд ва барои Подшоҳ ва писаронаш дуо гӯянд.

1. Итоати қурбонӣ: Фаҳмидани садоқати мо ба Худо ва Ҳокимият

2. Дуои шафоъат: Иҷрои масъулияти мо дар дуо кардан дар ҳаққи дигарон

1. Румиён 13:1–7

2. 1 Тимотиюс 2:1–4

Эзро 6:11 Ва ман фармон додаам, ки ҳар кӣ ин каломро тағир диҳад, бигзор чӯб аз хонаи худ канда, овехта шавад; ва хонааш барои ин пору гардад.

Фармони Эзро ин буд, ки ҳар кӣ каломи ӯро иваз кунад, бояд ҷазо дода шавад, ки аз хонаашон чубу тахта канда, ба дор овехта, хонаашон ба пору табдил дода шавад.

1: Ба Худо ва Каломи Ӯ итоат кунед - Каломи Худо бояд итоат кард ва ҳар касе, ки онро тағир додан мехоҳад, ҷазои сахт хоҳад гирифт.

2: Оқибати нофармонӣ - Итоъат накардани каломи Худо оқибатҳои ногувор дорад, зеро онҳое, ки кӯшиши тағир додани онро доранд, муҷозот хоҳанд шуд ва хонаашон поруро ба вуҷуд меорад.

1: Масалҳо 28:9 - "Агар касе гӯши худро аз шунидани шариат рӯй гардонад, ҳатто дуои ӯ зишт аст".

2: 1 Юҳанно 2: 4-6 - "Ҳар кӣ "Ман Ӯро мешиносам" гӯяд, вале аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва ростӣ дар вай нест, балки ҳар кӣ каломи Ӯро риоя мекунад, дар вай муҳаббати Худост. аз ин мо метавонем донем, ки мо дар Ӯ ҳастем: ҳар кӣ гӯяд, ки дар Ӯ сокин аст, бояд ҳамон тавре рафтор кунад, ки вай бо он роҳ мерафт».

Эзро 6:12 Ва Худое, ки исми Худро дар он ҷо сокин кардааст, ҳамаи подшоҳон ва қавмеро, ки ба дасти онҳо хоҳанд дод, то ки ин хонаи Худоро, ки дар Ерусалим аст, дигаргун созанд ва вайрон кунанд. Ман Доро фармон додам; бигузор он бо суръат ичро карда шавад.

Подшоҳ Дориюш фармон дод, ки хонаи Худо дар Ерусалим набояд тағир ё хароб карда шавад.

1. Муҳимияти ҳифзи хонаи Худо

2. Худо сазовори эҳтиром ва иззати мост

1. Матто 6:9-10 - Пас, чунин дуо кунед: Падари мо, ки дар осмон аст, исми Ту муқаддас бод.

2. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

Эзро 6:13 Ва Татнай, ҳокими он тарафи дарё, Шетарбознай ва ҳамроҳонашон, мувофиқи он чи подшоҳ Дороюс фиристода буд, зуд амал карданд.

Татнай, ҳоким, Шетарбознай ва ҳамроҳонашон фармони шоҳ Дориюшро иҷро карданд ва барои иҷрои онҳо зуд кор карданд.

1. Итоати содиқона – иҷрои фармудаҳои Худо

2. Кори Худоро бо суръат ва самаранок иҷро кардан

1. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва далер бошед; натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ки Худованд Худои шумо ҳар ҷое ки биравед, бо туст.

2. Воиз 9:10 - Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун; зеро дар шеол, ки шумо ба сӯи он меравед, коре нест, фикру ақида, дониш ва ҳикмат нест.

Эзро 6:14 Ва пирони яҳудиён бино карда, ба василаи нубуввати Ҳаққаи набӣ ва Закарё ибни Иддо муваффақ шуданд. Ва бино карда, онро мувофиқи амри Худои Исроил ва мувофиқи амри Куруш ва Дориюш ва Артакшасто подшоҳи Форс анҷом доданд.

Пирони яҳудиён дар барқарор кардани маъбад мувофиқи амри Худо ва подшоҳони Форс Куруш, Дориюш ва Артакшасто муваффақ шуданд.

1. Чӣ тавр дар байни вазифаҳои душвор муваффақият пайдо кардан мумкин аст

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти халқи худ

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Эзро 6:15 Ва ин хона дар рӯзи сеюми моҳи Одар, ки дар соли шашуми подшоҳии Дориюш подшоҳ буд, ба анҷом расид.

Ин порча мефаҳмонад, ки чӣ тавр хонаи Худо дар соли шашуми ҳукмронии шоҳ Доро ба итмом расид.

1. Вақти Худо комил аст - Воиз 3:1-8

2. Қувваи бахшидан - Забур 127

1. Эстер 9:20-22 - Яҳудиён анҷоми хонаи Худоро ҷашн гирифтанд

2. Ҳаққай 2:18-23 - Ҷалоли Худованд хонаи Худоро пур кард

Эзро 6:16 Ва банӣ-Исроил, коҳинон ва левизодагон ва бақияи асирӣ бахшида шудани ин хонаи Худоро бо шодмонӣ нигоҳ медоштанд,

Банӣ-Исроил бахшида шудани хонаи Худоро бо шодӣ ҷашн гирифтанд.

1: Мо бояд Худоро дар ҳаёти худ дар ҷои аввал гузорем ва ҳама корҳоеро, ки Ӯ барои мо мекунад, ҷашн гирем.

2: Мо бояд барои неъматҳое, ки Худо ба мо медиҳад, шод ва шукргузор бошем.

1: Забур 100:4 - Аз дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

2: Забур 28:7 - Худованд қуввати ман ва сипари ман аст; дилам ба вай бовар мекунад ва вай ба ман ёрӣ мерасонад.

Эзро 6:17 Ва дар вақти бахшида шудани ин хонаи Худо сад гов, дусад қӯчқор ва чорсад барра қурбонӣ карданд; ва барои қурбонии гуноҳ барои тамоми Исроил дувоздаҳ нарбуз, мувофиқи шумораи сибтҳои Исроил.

Тахсифи хонаи Худо бо қурбонии сад гов, дусад қӯчқор, чорсад барра ва дувоздаҳ нарбуз ҳамчун қурбонии гуноҳ барои тамоми Исроил мувофиқи шумораи сибтҳои Исроил ҷашн гирифта шуд.

1. Таҷлили хонаи Худо: Ҷашни ҳузури Худованд

2. Аҳамияти қурбонӣ: кафорати қурбонӣ ва шукргузорӣ

1. Ибодат 16:3-4 Ҳамин тавр Ҳорун ба ҷои муқаддас хоҳад омад: бо гови ҷавон барои қурбонии гуноҳ ва қӯчқор барои қурбонии сӯхтанӣ. Ӯ ҷомаи катони муқаддасро дар бар хоҳад кард, ва бар танаш шими катонӣ хоҳад дошт, ва бо камарбанди катонӣ хоҳад дошт, ва бо камари катон дар бар хоҳад кард: ин ҷомаи муқаддас аст; бинобар ин ӯ бояд гӯшти худро дар об бишӯяд, ва онҳоро пӯшонад.

2. Ибриён 9:22 Ва қариб ҳама чиз ба воситаи шариат бо хун пок карда мешавад; ва бе рехтани хун тавба нест.

Эзро 6:18 Ва коҳинонро дар қисмҳои худ ва левизодагонро дар сафҳои худ барои хизмати Худо, ки дар Ерусалим аст, таъин карданд; чунон ки дар китоби Мусо навишта шудааст.

Мувофиқи китоби Мусо, коҳинон ва левизодагон ба қисмҳои худ барои хизмати Худо дар Ерусалим таъин шуда буданд.

1. Зиндагӣ барои хизмат: Омӯзиши Эзро 6:18

2. Якҷоя кор кардан барои ҷалоли Худо: Имтиҳони Эзро 6:18

1. Такрори Шариат 10: 8-9 - Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо гӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам мекунанд. имруз.

9. Пас, Худовандро ба исми исми Ӯ эътироф намо ва ба исми Ӯ бихон, зеро ки Ӯ корҳои аҷоиб кардааст.

2. Ададҳо 3:14-16 - Инҳоянд номҳои писарони Ҳорун: Надоб нахустзода ва Абиҳу, Элъозор ва Итомор. Инҳоянд номҳои писарони Ҳорун, ки коҳин таъин шудаанд. Аммо Нодоб ва Абиҳу ба ҳузури Худованд мурданд, вақте ки онҳо дар биёбони Сино ба ҳузури Худованд оташи беиҷозат қурбонӣ карданд, ва онҳо фарзанд надоштанд. Ҳамин тавр, Элъозор ва Итомар дар замони ҳаёти падарашон Ҳорун коҳин буданд.

Эзро 6:19 Ва фарзандони асирӣ дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал иди фисҳро ҷашн гирифтанд.

Банӣ-Исроил дар асирӣ иди Фисҳро дар рӯзи чордаҳуми моҳи аввал ҷашн мегирифтанд.

1. Зиндагӣ дар асирӣ - Чӣ тавр халқи Худо сабр мекунанд

2. Таҷлили иди Фисҳ - Маънои кафорати Худо

1. Хуруҷ 12:1-14 - Дастури Худованд дар бораи ҷашни иди Фисҳ

2. Такрори Шариат 16:1-8 - Фармони Худо дар бораи риоя кардани иди Фисҳ.

Эзро 6:20 Зеро ки коҳинон ва левизодагон якҷоя пок шуда буданд, ҳама пок буданд, ва фисҳро барои ҳамаи фарзандони асирӣ, ва барои бародарони худ — коҳинон ва барои худашон куштанд.

Коҳинон ва левизодагон пок шуда, барои фарзандони асир ва оилаҳои худ қурбонии иди Фисҳ оварданд.

1. Аҳамияти покизагї ва ҳифзи анъана

2. Қувваи ҷомеа ва дастгирии ҳамдигар

1. Матто 5:23-24 - Пас, агар ҳадияи худро ба қурбонгоҳ биёрӣ, ва дар он ҷо ба ёд оварӣ, ки бародарат бар зидди ту гуноҳе кардааст; Дар он ҷо ҳадияи худро пеши қурбонгоҳ бигузор ва ба роҳи худ бирав; аввал бо бародари худ оштӣ кун ва баъд омада, ҳадяи худро тақдим кун.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед якдигарро дар бораи муҳаббат ва аъмоли нек барангезонем. балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

Эзро 6:21 Ва банӣ-Исроил, ки аз асирӣ баргашта буданд, ва ҳамаи онҳое ки аз палидии халқҳои ин замин ба онҳо ҷудо шуда буданд, то ки Худованд Худои Исроилро биҷӯянд, хӯрданд,

Банӣ-Исроил, онҳое, ки асир буданд, ва онҳое ки аз халқҳои ин замин ҷудо шуда буданд, ҳама Худованд Худои Исроилро ҷустуҷӯ карда, хӯрданд.

1. Дар пайи Худо: Чӣ тавр ба муқаддасот ва наздикӣ ба Худо ноил шудан мумкин аст

2. Қудрати ҷудоӣ: Чӣ гуна бояд аз таъсири нопок монад

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст.

2. 1 Юҳанно 2:15-17 - Ҷаҳон ё чизҳои ҷаҳонро дӯст надоред. Агар касе ҷаҳонро дӯст дорад, муҳаббати Падар дар вай нест.

Эзро 6:22 Ва иди фатирро ҳафт рӯз бо шодмонӣ баргузор карданд, зеро ки Худованд онҳоро шод карда, дили подшоҳи Ашшурро ба сӯи онҳо равона карда буд, то дастҳои онҳоро дар кори хонаи Худо, Худои Исроил.

Банӣ-Исроил ҳафт рӯз иди фатирро бо шодӣ гузаронид, зеро Худованд онҳоро шод карда, дили подшоҳи Ашшурро ба сӯи онҳо равона карда, ба онҳо кӯмак кард, ки дастҳояшонро дар кори хонаи Худованд мустаҳкам кунанд.

1. Шодии хизмат ба Худованд

2. Қувваи кӯмаки Худо дар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 8:10-11 - Вақте ки шумо хӯрдед ва сер шудед, Худованд Худои худро барои замини некӯе, ки ба шумо додааст, баракат гӯед. Эҳтиёт бошед, ки Худованд Худои худро фаромӯш накунед ва аҳкоми Ӯ, қонунҳо ва фармонҳои Ӯро, ки имрӯз ба шумо медиҳам, риоя накунед.

2. Забур 33:20-22 - Мо бо умеди Худованд интизорем; вай мададгор ва сипари мост. Дар Ӯ дилҳои мо шод мешавад, зеро ки мо ба исми муқаддаси Ӯ таваккал мекунем. Бигзор муҳаббати бепоёни ту бо мо бошад, эй Худованд, чунон ки мо ба Ту умед бастаем.

Эзра боби 7 бо Эзро, коҳин ва котиб, ки аз ҷониби шоҳ Артакшаста иҷозат дода шудааст, ба Ерусалим рафта, Қонуни Худоро таълим медиҳад, муаррифӣ мекунад. Дар ин боб малакаҳои Эзро, сафари ӯ ба Ерусалим ва рисолати ӯ барои барқарор кардани ибодат ва идоракунии дуруст дар ин замин таъкид мешавад.

Сархати 1: Боб бо муаррифии Эзро ҳамчун авлоди Ҳорун, саркоҳин оғоз мешавад. Ӯ ҳамчун котибони моҳир тасвир шудааст, ки худро ба омӯзиш ва таълим додани Қонуни Худо бахшидааст (Эзро 7:1-6).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр шоҳ Артакшаста хоҳиши Эзроро барои рафтан ба Ерусалим қонеъ мекунад. Подшоҳ ба ӯ сарватҳо, аз ҷумла нуқра ва тилло, инчунин қудрат бар Яҳудо ва Ерусалим медиҳад. Ӯ ба Эзро дастур медиҳад, ки доварон ва судяҳоеро таъин кунад, ки қонунро иҷро мекунанд (Эзра 7:7-28).

Хулоса, боби ҳафтуми Эзра муқаддима ва ба кор андохтани замони роҳбарии барқарорсозии ҳокимияти коҳинро тасвир мекунад. Таъкид кардани насл, ки тавассути насли Ҳорун ифода ёфтааст ва бахшидани илмӣ тавассути омӯзиши Қонун ба даст омадааст. Иҷозати аз шоҳ Артакшаста гирифташуда ва дастурҳои барои идоракунӣ додашуда таҷассуми ифодакунандаи неъмати илоҳӣ ва тасдиқи барқарорсозӣ ба амалияи динӣ васиятест, ки ӯҳдадориро оид ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Эзро 7:1 Пас аз ин, дар замони подшоҳии Артаҳшасто, подшоҳи Форс, Эзро ибни Серё, ибни Азарьё, ибни Ҳилқиё,

Эзро подшоҳи Форс Артаҳшасто таъин кард, то исроилиёнро ҳангоми баргаштан ба Ерусалим роҳбарӣ кунад.

1. Боварӣ ба нақшаи Худо ҳатто вақте ки он моро аз минтақаи тасаллӣ берун мекунад.

2. Муҳимияти эҳтиром кардани онҳое, ки Худо бар мо ҳукмронӣ кардааст.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 13:1 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

Эзро 7:2 Писари Шаллум, ибни Содӯқ, ибни Аҳитуб,

Эзро коҳини насли Содӯқ буд.

1. Худо ҳамаи моро истифода мебарад, новобаста аз аслу насабамон.

2. Худованд ҳамаи инъомҳо ва истеъдодҳои моро барои ҷалоли Худ истифода хоҳад кард.

1. Ишаъё 43:7 - "ҳар касе, ки ба исми Ман хонда мешавад, ва Ӯро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва Ӯро Ман ба вуҷуд овардаам ва ба вуҷуд овардаам".

2. 1 Петрус 4:10-11 - Ҳамчунон ки ҳар як ҳадя гирифтааст, онро ҳамчун идоракунандагони неки файзи гуногуни Худо ба якдигар хизмат кунед: ҳар кӣ сухан гӯяд, мисли касе ки дар бораи Худо сухан мегӯяд; ҳар кӣ хизмат кунад, ҳамчун касе ки бо қуввате ки Худо медиҳад, хизмат мекунад, то ки Худо дар ҳама чиз ба воситаи Исои Масеҳ ҷалол ёбад.

Эзро 7:3 Писари Амариё, ибни Азарьё, ибни Мерайёт,

Эзро насли коҳини Амариё, Азариё ва Мерайёт буд.

1. Аҳамияти гиромидошти ниёгон ва осори онҳо.

2. Содиқ будани Худо ба ваъдаҳои худ оид ба дастгирии халқи баргузидаи худ.

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. Ибриён 11: 13-16 - Ҳамаи ин одамон, вақте ки мурданд, ҳанӯз бо имон зиндагӣ мекарданд. Онҳо чизҳои ваъдашударо нагирифтанд; фақат онњоро медиданд ва аз дур истиқбол мекарданд ва эътироф мекарданд, ки дар рӯи замин аљиб ва бегонаанд. Одамоне, ки ин гуна гапхоро ме-гуянд, нишон медиханд, ки онхо дар чустучуи ватани худанд. Агар онҳо дар бораи кишваре, ки тарк карда буданд, фикр мекарданд, имкони баргаштан доштанд. Ба ҷои ин, онҳо орзу мекарданд, ки кишвари беҳтаре, яъне кишвари осмонӣ бошад. Бинобар ин Худо шарм намекунад, ки Худои онҳо номида шавад, зеро ки Ӯ барои онҳо шаҳр муҳайё кардааст.

Эзро 7:4 Писари Зараҳиё, ибни Уззи, ибни Букӣ,

Эзро насли чор насли исроилиён аст.

1. Мероси мо - Ҳувияти мо: Бозёфт кардани решаҳои исроилии мо.

2. Шинохти ниёгони мо: гиромидошти насаб Эзро.

1. Румиён 11: 17-18 - "Аммо агар баъзе шохаҳо канда шуда бошанд, ва ту, ки зайтуни ваҳшӣ ҳастӣ, дар миёни онҳо пайванд шуда бошӣ ва бо онҳо шарики решаи бойи дарахти зайтун шуда бошӣ, дар баробари шохаҳо такаббур кунед, аммо агар такаббур кунед, дар хотир доред, ки на шумо решаро дастгирӣ мекунед, балки реша шуморо дастгирӣ мекунад».

2. 1 Петрус 1:16-17 - "Зеро ки навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам. Ва агар Падарро бихонӣ, ки бе рӯйбинӣ мувофиқи кори ҳар кас доварӣ мекунад, худро дар тӯли вақт рафтор кунед. аз дар ин ҷо монданатон дар тарс».

Эзро 7:5 Писари Абишуа, ибни Финҳос, ибни Элъозор, ибни Ҳорун, саркоҳин:

Эзра коҳине буд, ки аз авлоди Ҳорун, саркоҳини аввал буд.

1: Ҳамчун насли Ҳорун, мо бояд кӯшиш кунем, ки ба мероси имон ва муқаддасии ӯ мувофиқат кунем.

2: Мо метавонем аз мисоли Эзра, коҳине, ки аз насли Ҳорун буд, қувват ва далерӣ гирем.

1: Ибриён 7:24-25 Аммо азбаски Исо абадӣ зиндагӣ мекунад, вай коҳинияти доимӣ дорад. Бинобар ин Ӯ қодир аст онҳоеро, ки ба василаи Ӯ назди Худо меоянд, комилан наҷот диҳад, зеро Ӯ ҳамеша зинда аст, то барои онҳо шафоат кунад.

2: Хуруҷ 28:1 Он гоҳ бародарат Ҳорун ва писаронашро бо ӯ аз миёни банӣ-Исроил назди худ биёр, то ки ба ман ҳамчун коҳинон, писарони Ҳорун ва Ҳорун, Нодоб ва Абиҳу, Элъозор ва Итомар хизмат кунанд.

Эзро 7:6 Ин Эзро аз Бобил баромад; ва ӯ котиб буд, ки дар шариати Мусо, ки Худованд Худои Исроил дода буд, ва подшоҳ тамоми хоҳиши ӯро ба ҳасби дасти Худованд Худои худ бар ӯ ба ҷо овард.

Эзро дар шариати Мусо котиб буд ва Худованд тамоми хоҳишҳояшро ба ӯ дод.

1. Худованд ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, амин аст

2. Қудрати Қонуни Мусо

1. Такрори Шариат 31:24-26 Вақте ки Мусо суханони ин шариатро дар китоб навиштанро ба охир расонд, ба левизодагон, ки сандуқи аҳди Худовандро мебурданд, фармуд:

2. Еҳушаъ 1:7-9 Қавӣ ва хеле далер бошед. Эҳтиёт бошед, ки ба тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту итоат кунед; Аз он ба росту чап нагардед, то ҳар ҷо, ки биравед, растагор шавед.

Эзро 7:7 Ва чанде аз банӣ-Исроил, ва коҳинон, ва левизодагон, ва сарояндагон, ва дарбонон ва нетинимиён, дар соли ҳафтуми подшоҳӣ Артаҳшасто ба Ерусалим баромаданд.

Дар соли ҳафтуми ҳукмронии Артаҳшасто подшоҳ, баъзе аз банӣ-Исроил, коҳинон, левизодагон, сарояндагон, дарбонон ва натиниён ба Ерусалим рафтанд.

1. Муҳимияти ягонагӣ ва чӣ гуна он метавонад моро ба қуллаҳои баландтар барад.

2. Қувваи тоъат ва чӣ гуна он метавонад баракатҳои Худоро биёрад.

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. 1 Юҳанно 2:3-5 - Аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ман ӯро мешиносам, вале аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва ростӣ дар вай нест, балки ҳар кӣ ба каломи Ӯ вафо кунад, дар вай муҳаббати Худо комил аст. Бо ин мо метавонем бидонем, ки мо дар Ӯ ҳастем.

Эзро 7:8 Ва ӯ дар моҳи панҷум, ки дар соли ҳафтуми подшоҳӣ буд, ба Ерусалим омад.

Эзро Бобилро тарк карда, дар моҳи панҷуми соли ҳафтуми подшоҳӣ ба Ерусалим омад.

1. Вақти Худо комил аст - Эзро 7:8

2. Итоати содиқона боиси баракатҳо мегардад - Эзро 7:8

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Эзро 7:9 Зеро ки дар рӯзи якуми моҳи якум ӯ аз Бобил баромадан оғоз кард ва дар рӯзи якуми моҳи панҷум ба Ерусалим омад, ба ҳасби дасти неки Худои худ бар ӯ.

Эзро сафари худро аз Бобил ба Ерусалим дар рӯзи якуми моҳи аввал оғоз кард ва ба сабаби баракати Худо бар ӯ дар рӯзи якуми моҳи панҷум расид.

1. Вақти Худо комил аст - омӯхтани вақти комили Худо дар ҳаёти мо.

2. Баракати Худо - Фаҳмидани он, ки чӣ тавр баракати Худо метавонад моро дар сафарамон қувват бахшад.

1. Забур 31:8 - Ман туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Бо чашми пурмуҳаббати худ ба ту маслиҳат медиҳам.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Эзро 7:10 Зеро ки Эзро дили худро омода карда буд, ки шариати Худовандро биҷӯяд ва онро ба ҷо оварад ва дар Исроил фароиз ва ҳукмҳоро таълим диҳад.

Эзра худро ба ҷустуҷӯи роҳнамоии Худованд, иҷрои иродаи Ӯ ва таълим додани қонунҳои Худо бахшидааст.

1. Худро ба ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо бахшед

2. Зиндагӣ кунед ва қонунҳои Худоро таълим диҳед

1. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Дар бораи онҳо ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, хобидан ва бархостан сӯҳбат кунед.

2. Яъқуб 4:7-8 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад

шуд. Эй гунаҳкорон, дастҳоятонро бишӯед ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Эзро 7:11 Ин аст нусхаи номае, ки подшоҳ Артаҳшасто ба Эзрои коҳин, котиб, ҳатто як котибони суханони аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ ба Исроил дода буд.

Подшоҳ Артаҳшасто ба Эзро коҳин ва котиб, ки масъули навиштани аҳкоми Худованд ва фароизи Ӯ ба Исроил буд, нома фиристод.

1. Чӣ тавр бояд аҳком ва дастурҳои Худовандро риоя кард

2. Аҳамияти тоъату итоати Худо

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Эзро 7:12 Артакшасто, подшоҳи подшоҳон, ба Эзрои коҳин, ки котиботи шариати Худои осмон аст, осоиштагии комил ва дар чунин вақт.

Подшоҳон Артаҳшасто ба Эзро илтифот дода, сулҳу осоиштагии комил дода шуд.

1. Файзи Худо барои ҳамаи ниёзҳои мо басанда аст.

2. Мо метавонем ба Худованд барои осоиштагӣ ва муҳофизати комили Ӯ таваккал кунем.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ӯ ба ту эътимод дорад.

Эзро 7:13 Фармон медиҳам, ки ҳамаи онҳо аз банӣ-Исроил ва коҳинон ва левизодагон дар мулки ман, ки бо хоҳиши худ қасди ба Ерусалим рафтанро доранд, бо ту бираванд.

Подшоҳ Дориюш фармон баровард, ки ба халқи Исроил, коҳинон ва левизодагон иҷозат дод, ки бо хоҳиши худ ба Ерусалим сафар кунанд.

1. Муҳимияти озодии ирода дар сафари имонии мо

2. Таъмини Худо барои ниёзҳои рӯҳонии мо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 "Ин рӯзро интихоб кун, ки ба кӣ хизмат хоҳӣ кард"

2. Забур 51:12 "Шоди наҷоти Худро ба ман баргардон ва маро бо рӯҳи иродай дастгирӣ кун".

Эзро 7:14 Зеро ки ту аз ҷониби подшоҳ ва ҳафт машваратчии ӯ фиристода шудай, то ки дар бораи Яҳудо ва Ерусалим бар тибқи қонуни Худои ту, ки дар дасти туст, бипурсӣ;

Эзро аз ҷониби подшоҳ ва ҳафт машваратчии ӯ фиристода шуд, то дар бораи Яҳудо ва Ерусалим мувофиқи қонунҳои Худо маълумот гиранд.

1. Даъват ба итоаткории содиқона: риояи қонуни Худо ба таври содиқона

2. Қувваи Ҷамъият: Муҳимияти якҷоя кор кардан барои ҷалоли Худо

1. Такрори Шариат 6:4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Эзро 7:15 Ва нуқра ва тиллоеро, ки подшоҳ ва мушовирони ӯ ба Худои Исроил, ки сукунаташ дар Ерусалим аст, ба таври ройгон тақдим карда буданд, бардоштан,

Эзро бо омодагӣ ба подшоҳ ва пешниҳоди нуқра ва тилло ба Худо дар Ерусалимро қабул кард.

1. Худо сазовори беҳтарин ҳадияҳои мост.

2. Мо бояд озодона ва саховатмандона ба Худо садақа кунем.

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 16:17 - Ҳар кас мувофиқи баракати Худованд Худои худ, ки Ӯ ба ту додааст, ба қадри имкон медиҳад.

Эзро 7:16 Ва тамоми нуқра ва тиллоеро, ки дар тамоми вилояти Бобил ёфта метавонӣ, бо ҳадяи ихтиёрии қавм ва коҳинон, ки барои хонаи Худои худ, ки дар Ерусалим аст, тақдим кунед.

Ба Эзро ваколат дода шуд, ки аз Бобил барои хонаи Худо дар Ерусалим нуқра ва тилло ҷамъ кунад ва мардум ва коҳинон бо омодагӣ қурбонӣ мекарданд.

1. Қувваи озодии ирода: омӯхтани аҳамияти ба таври ихтиёрӣ додан

2. Дили саховатмандӣ: Чӣ тавр мо метавонем захираҳои худро барои ҷалоли Худо истифода барем

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. Масалҳо 3:9-10 - Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад, ва зарфҳои шумо аз шароби нав пур хоҳад шуд.

Эзро 7:17 То ки ба зудӣ бо ин пул говҳо, қӯчқорҳо ва барраҳоро бо ҳадияи ордӣ ва ҳадияҳои нӯшокӣ харида, онҳоро бар қурбонгоҳи хонаи Худои худ, ки дар Ерусалим аст, тақдим намо.

Эзра дар ҷои аввал гузоштани хонаи Ӯ ба Худо садоқати ҳақиқиро нишон медиҳад.

1. Афзалияти Хонаи Худо - Гузоштани Худо дар амал

2. Нишон додани садоқат ба Худо тавассути авлавият гузоштани хонааш

1. Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Бар ин ду аҳком тамоми Таврот ва пайғамбарон овезон аст.

Эзро 7:18 Ва он чи ба назари ту ва бародаронат писанд ояд, бо боқимондаи нуқра ва тилло бикун, ки мувофиқи хости Худои худ бикун.

Эзро ба мардум дастур медиҳад, ки нуқра ва тиллои дар ихтиёрашон бударо мувофиқи хости Худо истифода баранд.

1. Мувофиқи иродаи Худо зиндагӣ кардан - Эзро 7:18

2. Қудрати итоат ба Худо - Эзро 7:18

1. Матто 7:21 - На ҳар касе, ки ба ман мегӯяд: "Худовандо! Худовандо, Худовандо!

2. Эфсӯсиён 6:6 - на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун писандидагон, балки ҳамчун ғуломони Масеҳ, ки иродаи Худоро аз таҳти дил иҷро мекунанд.

Эзро 7:19 Зарфҳое, ки барои хизмати хонаи Худои худ ба ту дода шудаанд, онҳоро ба ҳузури Худои Ерусалим месупорӣ.

Ба Эзро супориш дода мешавад, ки тамоми зарфҳоеро, ки барои хизмати хонаи Худо ба ӯ дода шуда буданд, ба Ерусалим расонад.

1. Қувваи хидмати содиқона

2. Итоат ба фармудаҳои Худо

1. Юҳанно 14:15 "Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард".

2. Матто 25:21 «Оғои ӯ ба ӯ гуфт: "Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад. Ту дар андак мӯътамад будӣ; Ман туро бар бисьёр таъин хоҳам кард".

Эзро 7:20 Ва ҳар он чи бештар барои хонаи Худои худ эҳтиёҷ дошта бошад, ки онро ба ту ҳадя кардан хоҳӣ дошт, онро аз хонаи ганҷинаи подшоҳ бидеҳ.

Аз ҷониби Худо ба Эзро дастур дода шуд, ки ганҷинаи подшоҳро барои маблағгузории эҳтиёҷоти хонаи Худо истифода барад.

1. Боварӣ ба Худо барои таъмини ниёзҳои шумо дар ҳама ҳолат.

2. Аҳамияти ҳадя ба хонаи Худо.

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё менӯшед ё мепӯшед.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Эзро 7:21 Ва ман, подшоҳ Артаҳшасто, ба ҳамаи хазинадороне, ки дар он тарафи дарё ҳастанд, фармон медиҳам, ки Эзраи коҳин, котиботи шариати Худои осмон, аз ту он чиро талаб кунад, зуд анҷом дода шавад,

Подшоҳ Артаҳшасто ба ҳамаи хазинадорон дар он тарафи дарё амр медиҳад, ки ҳар чизеро, ки Эзраи коҳин ва котибони шариати Худои осмон талаб кунад, зуд диҳед.

1. Қудрати Худо барои анҷом додани корҳои бузург тавассути халқаш

2. Муҳимияти Итоати фармудаҳои Худо

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

Эзро 7:22 Ба сад талант нуқра, ва ба сад миқдор гандум, ва то сад бат май, ва ба сад бат равған ва намак, бе муқарраршуда, чӣ қадар.

Дар Эзро 7:22 гуфта мешавад, ки Худованд сад талант нуқра, сад миқдор гандум, сад бат шароб, сад бат равған ва намакро амр фармудааст, ки чӣ қадар миқдори онро муқаррар накардааст.

1. Оғози тоат: Қудрати фармони Худо

2. Рушди имон: баракатҳои пайравӣ ба иродаи Худованд

1. Такрори Шариат 11:1-2 "Бинобар ин Худованд Худои худро дӯст бидор ва фармони Ӯ, ва фароизи Ӯ, ва ҳукмҳои Ӯ ва аҳкоми Ӯро ҳамеша риоя намо. Ва шумо имрӯз бидонед, зеро ки Ман бо фарзандони шумо сухан намегӯям. ки азоби Худованд Худои ту, бузургии Ӯ, дасти тавоно ва бозуи дарози Ӯро надонистаанд ва надидаанд».

2. Филиппиён 4:6-7 "Ҳеҷ чиз эҳтиёт нашавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар фаҳм аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо нигоҳ медорад. ба воситаи Исои Масеҳ».

Эзро 7:23 Ҳар он чи аз ҷониби Худои Осмон амр шудааст, бигзор он барои хонаи Худои Осмон боғайрат ба ҷо оварад; зеро ки чаро бар мулки подшоҳ ва писарони ӯ ғазаб мешавад?

Эзра яҳудиёнро ташвиқ мекунад, ки ба аҳкоми Худо содиқона итоат кунанд, вагарна онҳо ба хашми подшоҳ ва писаронаш гирифтор мешаванд.

1. Итоати фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Такрори Шариат 28:1–14

2. Ирмиё 7:23–28

Эзро 7:24 Инчунин ба шумо шаҳодат медиҳем, ки ба касе аз коҳинон ва левизодагон, сарояндагон, дарбонон, нетинимиён ё хизматгорони ин хонаи Худо ламс карда, аз онҳо ситонидани боҷ, хироҷ ва гумрук ҷоиз нест.

Подшоҳ Артаҳшасто ба Эзро амр дод, ки бо фармоне ба Ерусалим сафар кунад, ки левизодагон, коҳинон, сарояндагон, нетинимиён ва дигар вазирони маъбадро аз пардохти андоз ё боҷ озод кард.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худованд нисбати халқи худ ғамхорӣ мекунад

2. Қувваи итоаткорӣ: зиндагӣ дар ҷавоб ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 8:18, "Лекин Худованд Худои худро ба ёд оваред, зеро Ӯст, ки ба шумо қудрати ба даст овардани сарват ато мекунад ва аҳди Худро, ки ба аҷдодони шумо қасам хӯрда буд, тасдиқ мекунад, чунон ки имрӯз аст".

2. Забур 36:25, "Ҷавон будам, ҳоло пир шудам, вале ҳеҷ гоҳ надидаам, ки одилон партофта шудаанд ва ё фарзандони онҳо нон талаб мекунанд."

Эзро 7:25 Ва ту, эй Эзро, мувофиқи ҳикмати Худои худ, ки дар дасти туст, ҳокимон ва доваронро таъин кун, то ки тамоми қавмеро, ки дар он тарафи дарё аст, доварӣ кунанд, ва ҳамаи онҳоеро, ки қонунҳои Худои туро медонанд; ва ба онҳое ки намешиносанд, таълим диҳед.

Вазифаи Эзро аз он иборат буд, ки барои онҳое, ки қонунҳои Худоро намедонистанд, доварон, қозӣ ва муаллимон таъин кунанд.

1. Аҳамияти таълим додани қонунҳои Худо ба касоне, ки онро намешиносанд.

2. Масъулияти шахсони салоҳиятдор оид ба риояи қонунҳои Худо.

1. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳи Муқаддас таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд.

2. Румиён 13:1-2 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳукуматдорон муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва онҳое, ки мухолифат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд.

Эзро 7:26 Ва ҳар кӣ шариати Худои ту ва шариати подшоҳро ба ҷо наоварад, бигзор вай ба зудӣ доварӣ карда шавад: хоҳ марг, хоҳ ба бадарға, хоҳ мусодираи молу мулк ва хоҳ ба ҳабс.

Эзро дастур медиҳад, ки онҳое, ки ба қонуни Худо ё қонуни подшоҳ итоат намекунанд, бояд фавран бо марг, бадарға, мусодираи молҳо ё ҳабс ҷазо дода шаванд.

1. Оқибатҳои риоя накардани қонуни Худо

2. Итоати ҳам қонуни Худо ва ҳам ба қонуни Подшоҳ

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Эзро 7:27 Муборак аст Худованд Худои падарони мо, ки чунин чизеро дар дили подшоҳ гузоштааст, то хонаи Худовандро, ки дар Ерусалим аст, обод кунад.

Эзро Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки онро дар дили подшоҳ гузоштааст, то хонаи Худовандро дар Ерусалим обод кунад.

1. Дили саховатманди Худованд: Чӣ гуна Худо барои мо имконият фароҳам меорад, ки хизмат кунем

2. Неъмати Худоро ба таври оддӣ қабул накунед: Чӣ тавр қадр кардани неъматҳои Худованд

1. Такрори Шариат 8:10-18 - Таъмини муҳаббатомези Худо барои халқаш

2. Эфсӯсиён 2:8-10 - Сарватҳои Худо дар файз барои мо

Эзро 7:28 Ва ба ман дар ҳузури подшоҳ ва машваратчиёни ӯ ва дар пеши тамоми мирони тавонои подшоҳ марҳамат намуд. Ва ман қувват гирифтам, чунон ки дасти Худованд Худои ман бар ман буд, ва ман сардорони Исроилро ҷамъ кардам, то ки бо ман бираванд.

Эзро аз ҷониби Худованд қувват гирифт ва аз ҷониби подшоҳ, машваратчиёни ӯ ва мирон раҳм карда шуд. Сипас ӯ сарваронро аз Исроил ҷамъ овард, то ки бо ӯ бираванд.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр мо метавонем аз ҷониби Худованд қувват ва дастгирӣ кунем.

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна мо метавонем файз ва лутфу марҳаматро аз сарчашмаҳои ғайричашмдошт қабул кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Боби 8-уми китоби Эзра сафари Эзро аз Бобил ба Ерусалим бо гурӯҳи асиршудагон тасвир мекунад. Дар ин боб аҳамияти ҷустуҷӯи муҳофизат ва роҳнамоии Худо ҳангоми сафарҳои онҳо ва инчунин расидани бехатари гурӯҳ ба Ерусалим таъкид мешавад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Эзро як гурӯҳи одамон, аз ҷумла коҳинон, левизодагон ва дигаронро, ки омодаанд ба Ерусалим

баргарданд, ҷамъ мекунад. Онҳо дар канори канали Аҳава ҷамъ мешаванд ва ба сафари худ омода мешаванд (Эзро 8:1-14).

Параграфи 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ гуна Эзра пеш аз рафтани онҳо рӯза эълон мекунад ва аз Худо роҳнамоӣ ва муҳофизати сафари онҳо талаб мекунад. Ӯ чизҳои гаронбаҳоро ба коҳинон ва левизодагон месупорад, то ки ба Ерусалим саломат бурда шаванд (Эзро 8:15–30).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр Худо ба дуоҳои онҳо ҷавоб медиҳад ва онҳоро дар тӯли сафарашон муҳофизат мекунад. Онҳо саломат ба Ерусалим меоянд ва чизҳои боваринокро ба маъмурони маъбад месупоранд (Эзра 8:31-36).

Хулоса, боби ҳаштуми Эзро ҷамъомад ва сафареро, ки ҳангоми барқарорсозӣ ба шаҳри муқаддас бармегардад, тасвир мекунад. Таъкид кардани ҷалби онҳо тавассути ҷамъоварии ихтиёриён ва омодагии рӯҳонӣ тавассути рӯзадорӣ ба даст оварда мешавад. Ёдоварӣ аз мудохилаи илоҳӣ, ки барои муҳофизат гирифта шудааст ва омадани бомуваффақият таҷассуми ифодакунандаи пешакии илоҳӣ ва тасдиқи иҷрои рисолати муқаддас мебошад, васиятест, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Эзро 8:1 Инҳо ҳоло сардорони падарони онҳо ҳастанд, ва ин аст насабномаи онҳо, ки бо ман аз Бобил, дар давраи подшоҳии Артаҳшасто подшоҳӣ рафтаанд.

Эзра ва ҳамроҳонаш дар Китоби Муқаддас барои садоқати онҳо ба Худо ва вафодорӣ ба аҳди Ӯ сабт шудаанд.

1. Худо ҳамеша садоқат ва садоқатро подош медиҳад.

2. Муҳимияти содиқ мондан ба аҳди худ бо Худо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Ибриён 11:8-10 - Бо имон Иброҳим итоат кард, вақте ки ӯро даъват карданд, то ба ҷое биравад, ки бояд ҳамчун мерос гирифта шавад. Ва ба куҷо рафтанашро надониста, берун рафт. Бо имон ӯ рафт, то дар замини ваъдашуда зиндагӣ кунад, чунон ки дар замини бегона ва бо Исҳоқ ва Яъқуб, ки ворисони ҳамон ваъда буданд, дар хаймаҳо зиндагӣ мекард. Зеро вай бесаброна мунтазири шаҳре буд, ки таҳкурсӣ дорад, ки таҳиякунанда ва бинокори он Худост.

Эзро 8:2 Аз писарони Финҳос; Ҷершӯм: аз банӣ-Итомар; Дониёл: аз писарони Довуд; Хаттуш.

Эзро 8:2 се насли шахсиятҳои барҷастаи Китоби Муқаддасро номбар мекунад: Гершом (писари Финҳос), Дониёл (писари Итомар) ва Хаттуш (писари Довуд).

1. Вафодории Худо ба ваъдаҳои худ: насли Финҳос, Итомар ва Довуд

2. Дар вазъиятҳои номусоид далерона зиндагӣ кардан: Намунаи Гершом, Дониёл ва Хаттуш

1. 2 Вақоеънома 17:8-9 - "Ва бо онҳо левизодагонро фиристод: Шамаё ва Натаньё, ва Зебадьё, ва Асоил, ва Шемирамут, ва Йӯнотон, ва Адӯниё, ва Тобиё, ва Тӯбадониё, левизодагон; ва бо онҳо. Элишома ва Еҳӯром, коҳинон. Ва онҳо дар Яҳудо таълим медоданд, ва китоби шариати Худовандро бо худ доштанд, ва дар тамоми шаҳрҳои Яҳудо гашта, мардумро таълим медоданд».

2. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, Ҳатто кӯдаконе ки бояд таваллуд шаванд, ки бояд барҳоста, онҳоро ба фарзандони худ эълон кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд».

Эзро 8:3 Аз писарони Шаканьё, аз писарони Форӯш; Закарё, ва бо ӯ аз рӯи насабнома писарон саду панҷоҳ нафар ҳисоб карда шуданд.

Дар Эзро 8:3 насабномаи Закарё ибни Шаканьё навишта шудааст, ки шумораи мардон тахминан 150 нафар аст.

1. Вафодории Худо дар сабти насаб

2. Қудрати неъмати Худованд дар зиёд кардани оила.

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Ҳастӣ 12:2-3 - Ваъдаи Худованд ба Абром, ки ӯро халқи бузург месозад

Эзро 8:4 Аз писарони Пахатмӯоб; Элиҳӯнай ибни Зараҳьё, ва бо ӯ дусад мард.

Элиҳӯенай ибни Зараҳиё бо дусад мард аз банӣ-Патмӯоб ҳамроҳ буд.

1. Қувваи ҷомеа: якҷоя кор кардан ба манфиати бештар

2. Роҳбарии мӯътамад: Пайравӣ ба намунаи ӯҳдадориҳои Худо

1. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди ёридиҳанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат инкишоф меёбад ва худро мустаҳкам мекунад, зеро ҳар як узв кори худро мекунад.

2. 1 Тимотиюс 4:12 - Бигзор касе туро барои ҷавониат хор накунад, балки ба имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар имон ва дар покӣ намунаи ибрат бошад.

Эзро 8:5 Аз писарони Шаканьё; писари Яҳозиил ва бо ӯ сесад мард.

Шаканьё Яҳозиил ном писаре дошт ва сесад мард дошт.

1. Қудрати одамон дар як сабаб муттаҳид мешаванд

2. Қувваи робитаҳои оилавӣ

1. Масалҳо 27:17 - "Чунон ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад".

2. Аъмол 2: 44-45 — «Ҳамаи имондорон якҷо буданд ва ҳама чиз муштарак буданд. Онҳо молу мулкро мефурӯхтанд, то ба ҳар касе, ки ниёз дошт, бидиҳад».

Эзро 8:6 Аз писарони Один низ; Ибод ибни Йӯнотон ва бо ӯ панҷоҳ мард.

Эзро Эбид ва 50 марди дигарро аз писарони Адин таъин кард.

1. Муҳимияти таъин ва эътирофи роҳбарон - Эзро 8:6

2. Қудрати ягонагӣ - Эзро 8:6

1. Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст".

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - «Ва Ӯ ба ҳавворион, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз гардонанд, то даме ки ҳамаи мо ба он ноил шавем. ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ».

Эзро 8:7 Ва аз писарони Элом; Ешаё ибни Аталё ва бо ӯ ҳафтод мард.

Дар Эзро 8:7 навишта шудааст, ки Ешаё ибни Аталё бо 70 марди дигар аз насли Элом буданд.

1. Чӣ тавр ба насли аҷдодии худ мувофиқат кунем

2. Қудрати ҷомеаи ягона

1. Масалҳо 22:1 - «Номи нек бояд аз сарвати бузург баргузида шавад, ва илтифот аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Аъмол 4:32-35 - Ҳоло шумораи пурраи имондорон аз як дил ва ҷон буданд ва ҳеҷ кас намегуфт, ки ҳеҷ кадоме аз чизҳои ба ӯ тааллуқдошта аз они ӯ аст, аммо онҳо ҳама чизи умумӣ доштанд. Ва ҳавворион бо қудрати бузург дар бораи эҳёи Исои Худованд шаҳодат медоданд, ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд. Дар байни онҳо касе мӯҳтоҷ набуд, зеро ҳарчӣ ки соҳибони замин ва хонаҳо буданд, онҳоро фурӯхтанд ва даромади он чиро, ки фурӯхта шуда буд, оварда, ба пои ҳавворион гузоштанд ва ба ҳар кас ба қадри ниёзе, ки лозим буд, тақсим карда мешуд.

Эзро 8:8 Ва аз писарони Шафатиё; Забадьё ибни Микоил ва бо ӯ ҳаштод мард.

Дар Эзро 8:8 тасвир шудааст, ки Зебодиё, писари Микоил, 80 мардро сарварӣ мекард.

1. Қувваи роҳбарӣ: Намунаи Зебодиё дар бораи сарварии 80 мард.

2. Қувваи шумораҳо: Чӣ гуна роҳбар метавонад одамонро ҳавасманд ва муттаҳид созад.

1. Масалҳо 27:17 "Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад".

2. Ғалотиён 6:2 «Борҳои якдигарро бар дӯш гиред, ва бо ин роҳ қонуни Масеҳро иҷро хоҳед кард».

Эзро 8:9 Аз писарони Юоб; Убадьё ибни Еҳиил ва бо ӯ дусаду ҳаждаҳ мард.

Дар Эзро 8:9 шумораи мардони бо Убадьё ибни Еҳиил аз писарони Юоб навишта шудааст.

1. Аҳамияти итоат ба фармудаҳои Худо

2. Қувваи имон ба нақшаи Худо

1. Яъқуб 2:17-20 - "Ҳамчунин имон худ аз худ, агар аъмол надошта бошад, мурда аст. Аммо касе гӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам. Имони худро ғайр аз аъмоли худ ба ман нишон диҳед, ва Ман ба ту имони худро бо аъмоли худ нишон хоҳам дод; Ту имон овардай, ки Худо як аст, ту хуб мекунӣ; ҳатто девҳо бовар мекунанд ва меларзанд! Оё туро фаҳманд, эй аблаҳ, ки имон ғайр аз аъмол бефоида аст?

2. 1 Подшоҳон 15:22-23 - "Ва Самуил гуфт: "Оё Худованд аз қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳо, мисли гӯш кардани овози Худованд лаззат мебарад? Инак, итоат кардан беҳтар аз қурбонӣ аст, ва гӯш кардан аз фарбеҳи қӯчқорҳо. Зеро исён мисли гуноҳи фолбинӣ аст, ва гумон мисли шарорат ва бутпарастӣ аст; азбаски шумо каломи Худовандро рад кардаед, Ӯ низ шуморо аз подшоҳ шудан рад кардааст».

Эзро 8:10 Ва аз писарони Шеломит; писари Йосифиё ва бо ӯ саду шаст мард.

Сарвари писарони Шеломитро Йӯсифиё бо ҳамагӣ яксаду шаст мард.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ҳама чизро анҷом диҳад

2. Қимати рақамҳо: Қувваи ҷомеа

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳоӣ, вақте ки меафтад; зеро ки дигаре надорад, ки ӯро бархезонад: Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд; ».

Эзро 8:11 Ва аз писарони Бабай; Закарё ибни Бабай, ва бо ӯ бисту ҳашт мард.

Дар Эзро 8:11 зикр шудааст, ки Закарё ибни Бебай бо 28 марди дигар ҳамроҳ аст.

1. Садоқати Худо дар одамоне зоҳир мешавад, ки ӯ барои роҳбарӣ кардани халқи худ интихоб кардааст.

2. Ризк ва ҳифозати Худованд дар асҳоби ризқаш дида мешавад.

1. 1 Вақоеънома 16:34 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббаташ абадӣ мемонад.

2. Забур 111:1-3 - Худовандро ҳамду сано хонед. Хушо онҳое ки аз Худованд метарсанд ва аз аҳкоми Ӯ лаззат мебаранд. Фарзандони онҳо дар замин

тавоно хоҳанд буд; насли одил баракат хохад ёфт. Сарват ва сарват дар хонаҳои онҳост, ва адолаташон ҷовидона аст.

Эзро 8:12 Ва аз писарони Азҷод; Юҳанон ибни Ҳаққатон ва бо ӯ саду даҳ мард.

Эзро як гурӯҳи мардонро аз банӣ-Азғад, ки ба он Юҳанон ибни Ҳаққотон сарварӣ мекард, ҷамъ овард, ки ба онҳо саду даҳ мард дохил шуданд.

1. Қудрати роҳбарии аз ҷониби Худо додашуда: Омӯзиши достони Эзра ва Йоҳанан

2. Қувваи ҷомеа: Ҷустуҷӯи нерӯ тавассути ваҳдат

1. Аъмол 2: 42-47 - Қудрати мушоракат дар калисои ибтидоӣ.

2. Эфсӯсиён 5:21-33 - Итоат ба якдигар аз рӯи эҳтиром ба Масеҳ.

Эзро 8:13 Ва аз охирин писарони Адӯником, ки номашон инҳоянд: Элифалет, Яиил ва Шамаё, ва бо онҳо шаст нафар писарон.

Дар Эзро 8:13 номҳои охирин писарони Адӯником — Элифелет, Яиел ва Шамаё ва шумораи умумии мардони гурӯҳ, ки шаст нафар аст, номбар шудааст.

1. Қудрати рақамҳои хурд: Чӣ тавр Худо метавонад ҳатто хурдтарин гурӯҳҳои одамонро барои тағир додани фарқият истифода барад

2. Зебоии ваҳдат: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ба мо барои ноил шудан ба ҳадафҳои бузург кӯмак кунад

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

Эзро 8:14 Аз писарони Биҳвай низ; Утай ва Заббуд ва бо онҳо ҳафтод мард.

Эзро 8 ҷамъшавии ҳафтод мард, аз ҷумла Утай ва Заббудро аз писарони Бигвай тасвир мекунад.

1. Аҳамияти ҷомеа ва ҳамкорӣ дар кори Худо.

2. Дарк кардани ҳузур ва қудрати Худо дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ.

1. Филиппиён 2:2-4 - "Шодии маро пурра гардонед, ки аз як ақл, дорои як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан. Бо шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро муҳимтар аз он ҳисоб кунед. худатон. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед».

2. Аъмол 2:44-47 - "Ва ҳамаи имондорон якҷо буданд ва ҳама чизҳои умумиро доштанд. Ва дороиҳо ва дороии худро мефурӯхтанд ва даромадро ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷоти онҳо тақсим мекарданд. Ва рӯз ба рӯз, якҷоя маъбад карда, дар хонаҳои худ нон мешикастанд, ғизои худро бо дилҳои шод ва саховатманд қабул карда, Худоро ҳамду сано хонда, дар байни тамоми

мардум илтифот меёфтанд; ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳоро афзун мекард, ки наҷот меёфтанд».

Эзро 8:15 Ва онҳоро дар назди дарёе, ки сӯи Аҳово равон аст, ҷамъ кардам; Ва мо се рӯз дар он ҷо дар хаймаҳо мондем; ва ман мардум ва коҳинонро дидам, ва дар он ҷо касе аз банӣ-Левиро наёфтам.

Эзро ва одамоне, ки бо ӯ буданд, дар назди дарёи Аҳаво ҷамъ омада, се рӯз дар хаймаҳо монданд. Эзро мардум ва коҳинонро аз назар гузаронд ва ҳеҷ яке аз писарони Левӣ наёфт.

1. Муҳимияти содиқ будан ба даъвати Худо.

2. Кувваи сабру тоат.

1. Такрори Шариат 10: 12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, дар итоат ба Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту, ва аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки Ман имрӯз ба ту ба манфиати ту медиҳам, ба ҷо оварӣ?»

2. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - "Ҳеҷ озмоише шуморо фаро нагирифтааст, ҷуз он чизе ки барои инсоният маъмул аст. Ва Худо амин аст; Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз он чи ки тоқат карда метавонед, озмуда шавед. Аммо вақте ки шумо озмуда мешавед, Ӯ ҳамчунин озмоишеро фароҳам меорад. роҳи халосӣ, то ки шумо ба он тоб оваред."

Эзро 8:16 Он гоҳ ман барои Элиезер, барои Ориил, барои Шамаё, ва Элнотон, ва Ёриб, ва Элнотон, ва Нотон, ва Закарьё ва Машуллом, сардорон фиристодам; инчунин барои Йоиариб ва барои Элнотон, ки одамони хирад буданд.

Эзро Элиезар, Ориел, Шамаё, Элнатон, Ёриб, Нотон, Закариё, Мешулам, Йӯйариб ва Элнатонро фиристод, то ки дар миссияаш ҳамроҳ шаванд.

1. Худо моро тавассути одамоне, ки ба мо мефиристад, қувват мебахшад

2. Худо моро бо одамон ва захираҳое, ки барои иҷрои иродаи Ӯ лозим аст, таъмин мекунад

1. Забур 68:35 "Ту, эй Худо, дар маъбади худ олӣ ҳастӣ; Худои Исроил ба қавми худ қувват ва қувват мебахшад. Худоро ҳамду сано бод!"

2. Эфсӯсиён 6:10-11 "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед."

Эзро 8:17 Ва ман онҳоро бо фармони худ назди Иддои сардор ба макони Касифия фиристодам, ва ба онҳо гуфтам, ки ба Иддо ва ба бародарони ӯ, ки нетинимиён, дар макони Касифия чӣ гӯянд, то назди мо вазиронро биёранд. хонаи Худои мо.

Эзра як гурӯҳи одамонро ба назди Иддо, сардори Касифия фиристод, то аз ӯ хоҳиш кунанд, ки барои хонаи Худо вазирон таъмин кунад.

1. Муҳимияти таъмини вазирони хонаи Худо.

2. Зарурати итоат кардан ба фармудаҳои Худо.

1. Эфсӯсиён 4:11-12 - Ва ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд.

2. Хуруҷ 25:8 - Ва бигзор маро маъбад созанд, то ки дар миёни онҳо сокин шавам.

Эзро 8:18 Ва бо дасти неки Худои мо бар мо марди хирадмандро аз банӣ Маҳлӣ, ибни Левӣ, ибни Исроил, оварданд; ва Шеребиё бо писаронаш ва бародаронаш ҳаждаҳ нафар;

Писарони Маҳли бо дасти неки Худо назди Эзро оварда шуда буданд.

1: Мо метавонем ба муҳаббати бузурги Худо ва ризқе, ки Худо нисбати мо дорад, ҳатто дар замонҳои душвор низ таваккал кунем.

2: Худо ба мо захираҳое медиҳад, ки барои иҷрои иродаи Ӯ лозим аст.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Эзро 8:19 Ва Ҳашабиё ва бо ӯ Ешаё аз банӣ-Марорӣ, бародаронаш ва писаронашон, бист нафар;

Эзро бист нафар аз Марориро таъин кард, то ки ӯро дар сафар ба Ерусалим ҳамроҳӣ кунанд.

1. Муҳимияти интихоби оқилонаи ҳамроҳон.

2. Қудрати Худо, ки моро барои ҳама гуна вазифа муҷаҳҳаз мекунад.

1. Масалҳо 13:20 - Касе, ки бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Эзро 8:20 Ҳамчунин аз нетинимиён, ки Довуд ва мирон онҳоро барои хизмати левизодагон таъин карда буданд, дусаду бист нетинимиён буданд; ҳамаи онҳо ном ба ном ном бурда мешуд.

Ин порча аз Эзро дар бораи таъин кардани дусаду бист Нетиним аз ҷониби Довуд ва мирон барои хизмати левизодагон тасвир шудааст.

1. Ахамияти якчоя ба манфиати умум.

2. Қудрати Довуд ва шоҳзодаҳо барои қабули қарорҳо ба манфиати ҷомеа.

1. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар шумо аз муттаҳид шудан бо Масеҳ рӯҳбаландӣ дошта бошед, агар аз муҳаббати Ӯ тасаллӣ дошта бошед, агар ягон шарике дар Рӯҳ, агар ягон меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ дошта бошед, шодии маро пурра гардонед. -фикр, доштани як ишқ, як будани рӯҳ ва як ақл.

2. 1 Петрус 4:10-11 - Ҳар яки шумо бояд ҳар атои гирифтаатонро барои хидмат ба дигарон, ҳамчун идоракунандагони содиқи файзи Худо дар шаклҳои гуногун истифода баред. Агар касе сухан гӯяд, бояд мисли сухани Худо сухан гӯяд. Агар касе хизмат кунад, бояд бо қуввае, ки Худо медиҳад, ин корро кунад, то ки Худо дар ҳама чиз ба воситаи Исои Масеҳ ҷалол ёбад. Аз они Ӯ ҷалол ва қудрат то абад бод. омин.

Эзро 8:21 Он гоҳ ман дар он ҷо, дар назди дарёи Аҳова, рӯза эълон кардам, то ки дар ҳузури Худои худ худро азоб диҳем, то ки аз Ӯ роҳи ростро барои мо ва фарзандони худ ва тамоми молу мулки худ биҷӯем.

Эзро дар дарёи Аҳава рӯза эълон кард, то барои худ, оила ва сарвати худ роҳнамоии Худоро талаб кунад.

1. Аҳамияти намоз ва рӯза барои дарёфти ҳидояти Худо.

2. Омӯзиши такя ба Худо дар ҳама паҳлӯҳои зиндагӣ.

1. 1 Таслӯникиён 5:17 - "беист дуо кунед"

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Эзро 8:22 Зеро ман шарм доштам, ки аз подшоҳ як гурӯҳи сарбозон ва савораҳоро талаб мекардам, ки ба мо бар зидди душман дар роҳ кумак кунанд, зеро ки мо ба подшоҳ гуфта будем: «Дасти Худои мо бар ҳамаи онҳост ки Ӯро меҷӯянд; балки қувват ва хашми Ӯ бар зидди ҳамаи онҳое ки Ӯро тарк мекунанд.

Қудрат ва ғазаби Худо бар зидди ҳамаи онҳое, ки Ӯро тарк мекунанд, аст, аммо ҳамаи онҳое ки Ӯро меҷӯянд, дасти неки Ӯро хоҳанд гирифт.

1. Оқибатҳои тарки Худо

2. Баракатҳои ҷустуҷӯи Худо

1. Ирмиё 29:13 - "Ва Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки Маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед".

2. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад".

Эзро 8:23 Пас, мо рӯза гирифтем ва аз Худои худ дар бораи ин илтиҷо кардем, ва Ӯ аз мо илтиҷо шуд.

Банӣ-Исроил рӯза мегирифтанд ва ба Худо дуо мекарданд ва Худо дуоҳои онҳоро иҷобат кард.

1. Қувваи дуо - Чӣ гуна Худо ба дархостҳои мо ҷавоб медиҳад.

2. Фоидаҳои Рӯза - Чӣ тавр он робитаи моро бо Худо мустаҳкам мекунад.

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Ишаъё 58:6-7 - "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ? Оё ин нест? то ки нони худро ба гуруснагон тақсим намо ва мискинони бехонаро ба хонаи худ биёр, чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?»

Эзро 8:24 Ва ман дувоздаҳ нафарро аз сардорони коҳинон, Шеребиё, Ҳашабиё ва даҳ бародари онҳоро бо онҳо ҷудо кардам.

Эзра як гурӯҳи коҳинонро роҳбарӣ кард, то ба Худо қурбонӣ ва дуо гӯянд.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр роҳбарии содиқи Эзро ба миллат умед бахшид

2. Роҳбарии далерона: Чӣ гуна Эзра бо намуна роҳбарӣ мекард

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Луқо 22:31-32 - Шимъӯн, Шимъӯн, инак, шайтон талаб кард, ки туро ба даст орад, то туро мисли гандум аз ғалб гузаронад, аммо ман барои ту дуо гуфтам, то имонат суст нашавад. Ва чун бозгаштед, бародарони худро қавӣ гардонед.

Эзро 8:25 Ва нуқра ва тилло ва зарфҳоро, яъне ҳадияи хонаи Худои мо, ки подшоҳ ва машваратчиёни ӯ ва оғоён ва тамоми Исроил дар он ҷо ҳозир шуда буданд, баркашиданд:

Қурбонии хонаи Худо аз ҷониби подшоҳ, машваратчиёни ӯ, оғоён ва тамоми Исроил, ки ҳозир буданд, баркашида, пешкаш карданд.

1. Қудрати саховатмандӣ

2. Аҳамияти ҷомеа ва ваҳдат

1. Аъмол 4:32-37 Қудрати саховатмандии калисои аввал

2. Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо.

Эзро 8:26 Ман ҳатто ба дасти онҳо шашсаду панҷоҳ талант нуқра, ва зарфҳои нуқраро сад талант ва тиллоро сад талант вазн кардам;

Эзро ва ҳамроҳонаш ҳадияи нуқра ва тилло ба Худованд оварданд.

1: Мо бояд ҳамеша саховатманд бошем ва ба Худованд ато кунем, зеро ки Ӯ барои мо корҳои бузург кардааст.

2: Мо набояд бо захираҳои худ бухл кунем, балки саховатмандона вақт, истеъдод ва ганҷҳои худро ба Худованд пешкаш кунем.

1:2 Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо хоҳиши худ ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2: Луқо 6:38 - Бидеҳ, ва ба шумо дода мешавад. Андозаи хубе, ки зер карда, бо ҳам ҷунбонда ва давида мешавад, ба домани шумо рехта мешавад. Зеро ба андозае, ки шумо истифода мебаред, барои шумо чен карда мешавад.

Эзро 8:27 Ҳамчунин бист табақи тилло, ҳазор драм; ва ду зарфи миси маҳин, ки мисли тилло гаронбаҳост.

Дар Эзро 8:27 бист табақи тилло ва ду зарфи миси маҳин тасвир шудааст, ки ҳардуи онҳо қиматбаҳо буданд.

1. Неъматҳои ғайби Худо: Чӣ гуна неъматҳои гаронбаҳои Худо аз чашмонашон бештар аст

2. Қурбониҳои шукрона: эътирофи саховати Худо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Забур 19:10 - Онҳо аз тилло, ҳатто аз тиллои хеле маҳин дилхохтаранд; инчунин аз асал ва қатраҳои асал ширинтар аст.

Эзро 8:28 Ва ман ба онҳо гуфтам: «Шумо барои Худованд муқаддасед; зарфҳо низ муқаддасанд; ва нуқра ва тилло ҳадияи ихтиёрӣ барои Худованд Худои падарони шумост.

Эзро ва банӣ-Исроил тилло, нуқра ва зарфҳоро ҳамчун ҳадияи ихтиёрӣ ба Худованд тақдим карданд.

1. Зиндаги бо саховат ва ъибодат: Додани дороии худ ба Худо

2. Шодии садақа: изҳори миннатдории худ ба Худо бо ҳадияҳои худ

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - "Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад".

2. Масалҳо 3: 9-10 - "Худовандро бо сарвати худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва кӯзаҳои шумо аз шароб мешикананд".

Эзро 8:29 Бедор бошед ва онҳоро нигоҳ доред, то даме ки онҳоро дар назди сардорони коҳинон ва левизодагон ва сардорони падарони Исроил дар Ерусалим, дар утоқҳои хонаи Худованд вазн кунед.

Эзро ба исроилиён дастур дод, ки чизҳоеро, ки ба Ерусалим меоварданд, нигоҳ доранд, то даме ки ба сардорони коҳинон ва левизодагон расанд.

1. Муҳимияти итоат кардан ба Каломи Худо

2. Бо ғамхорӣ ва ғамхорӣ ҷашн гирифтани Хонаи Худованд

1. Такрори Шариат 6:5-7 «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. ба фарзандони худ бигӯед ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишинед, ва ҳангоме ки аз роҳ меравед, ва ҳангоми хобидан ва бархостанатон дар бораи онҳо сухан гӯед».

2. Забур 121:1 "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем!""

Эзро 8:30 Ва коҳинон ва левизодагон ба вазни нуқра ва тилло ва зарфҳоро гирифтанд, то ки онҳоро ба Ерусалим ба хонаи Худои мо биёранд.

Коҳинон ва левизодагон нуқра, тилло ва зарфҳоро ба Ерусалим бурданд, то ба хонаи Худо биёранд.

1. Хонаи Худо сазовори беҳтарини мост

2. Шукронаи неъматҳои Худо

1. Такрори Шариат 12:5-7 - Ва дар он ҷо шумо ба ҳузури Худованд Худои худ хоҳед хӯрд, ва аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шодӣ хоҳед кард, эй шумо ва аҳли байти шумо, ки Худованд Худои шумо ба ту баракат додааст.

6 Пас аз он чи ки мо имрӯз дар ин ҷо мекунем, ҳар кас он чи дар назари худ дуруст аст, нахоҳед кард.

7Зеро ки шумо ҳанӯз ба оромӣ ва ба меросе ки Худованд Худои шумо ба шумо медиҳад, наомадаед.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг вайрон мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда медузданд:

20 Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид мекунад, ва дар он ҷо дуздон намедароянд ва намедузданд;

21 Зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Эзро 8:31 Он гоҳ мо дар рӯзи дувоздаҳуми моҳи аввал аз дарёи Аҳаво равона шудем, то ки ба Ерусалим биравем; ва дасти Худои мо бар мо буд, ва Ӯ моро аз дасти душманон ва аз инҳо раҳоӣ дод. чунон ки дар роҳ мунтазир буданд.

Дар рӯзи дувоздаҳуми моҳи аввал банӣ-Исроил аз дарёи Аҳаво баромада, ба Ерусалим рафтанд. Худо онҳоро аз душманонашон ва онҳое, ки дар роҳ ба камин гирифтанӣ буданд, нигоҳ дошт.

1. Дасти Худо: Чӣ гуна Худо моро муҳофизат мекунад ва ҳидоят мекунад

2. Наҷотдиҳии Худо: Ҳифзи Ӯро дар замонҳои душвор эҳсос кардан

1. Забур 37: 23-24 - "Қадамҳои одамро Худованд муқаррар мекунад, вақте ки ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад; ҳарчанд афтода бошад ҳам, сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд дасти ӯро нигоҳ медорад".

2. Забур 121: 3-4 - "Вай намегузорад, ки пои ту ҷунбид; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб нахоҳад рафт. Инак, касе ки Исроилро нигоҳ медорад, на хоб хоҳад бурд ва на хоб хоҳад бурд".

Эзро 8:32 Ва мо ба Ерусалим омадем ва дар он ҷо се рӯз мондем.

Пас аз сафар аз Бобил ба Ерусалим, гурӯҳ се рӯз истироҳат карданд.

1. Натарсед, ки барои истироҳат вақт ҷудо кунед - Эзро 8:32

2. Саёҳат ба Ерусалим баракат аст - Эзро 8:32

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба теппаҳо боло мекунам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

Эзро 8:33 Дар рӯзи чорум нуқра ва тилло ва зарфҳо дар хонаи Худои мо бо дасти Меремӯт ибни Уриёи коҳин баркашида шуданд; ва бо ӯ Элъозор ибни Финҳос буд; ва бо онҳо Юзобод ибни Ешуа ва Нӯдия ибни Биннуи левизодагон буданд;

Меремут, Элъозор, Юзобод ва Нӯдия нуқра, тилло ва зарфҳоро дар хонаи Худо дар рӯзи чорум баркашиданд.

1. Муҳимияти хидмати содиқона ба Худованд

2. Масъулияти коҳинон

1. Матто 25:21 - Оғои ӯ ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад». Ту андаке вафодор будӣ; Ман туро хеле бартарӣ медиҳам.

2. Ибриён 13:17 - Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

Эзро 8:34 Аз рӯи шумора ва вазн ҳар яке, ва тамоми вазн дар он вақт навишта шудааст.

Эзра 8 тафсилоти интиқоли тилло ва нуқра, аз ҷумла миқдор ва вазни ҳар як ашёро сабт мекунад.

1. Таъмини Худо дар замонҳои душвор

2. Манфиатҳои нигоҳ доштани сабтҳои дақиқ

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад.

2. Масалҳо 22:3 - Оқил бадиро пешгӯӣ мекунад ва худро пинҳон мекунад, вале оддӣ мегузарад ва ҷазо мегирад.

Эзро 8:35 Ва писарони асиршудагон, ки аз асирӣ баромада буданд, қурбониҳои сӯхтанӣ барои Худои Исроил, дувоздаҳ наргови тамоми Исроил, наваду шаш қӯчқор, ҳафтоду ҳафт барра, дувоздаҳ сар бузҳо барои қурбонии гуноҳ: ҳамаи ин қурбонии сӯхтанӣ барои Худованд буд.

Ин порча ҳадияҳои исроилиёнро, ки аз асирӣ озод шуда буданд, сабт мекунад.

1. Аҳамияти қурбонии қурбонӣ барои Худованд.

2. Қувваи имон дар замони озмоиш.

1. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед; боз мегуям, шод бошед. Бигзор нармияти шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Эзро 8:36 Ва супоришҳои подшоҳро ба нозирони подшоҳ ва ба ҳокимони он тарафи дарё супурданд, ва онҳо қавм ва хонаи Худоро пеш бурданд.

Эзро 8:36 тасвир мекунад, ки чӣ гуна фармонҳои подшоҳон ба ҳокимон ва ҳокимони онҳо дода шуда буданд, то ба мардум ва хонаи Худо кӯмак кунанд.

1. Бо итоаткорӣ ба Худованд хизмат кардан – садоқатмандиро ба иродаи Худо нишон додан

2. Дастрасӣ ба дигарон - Шоди кӯмак дар кори Худо

1. Такрори Шариат 30:8 - "Ва ту баргард ва ба овози Худованд итоат хоҳӣ кард ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар".

2. Матто 25:40 - "Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб дода, мегӯяд: "Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед".

Боби 9-уми китоби Эзра ба вокуниши Эзро ба издивоҷи байни исроилиён ва халқҳои гирду атроф нигаронида шудааст. Дар ин боб изтироби Эзро аз ин вайрон кардани аҳкоми Худо ва дуои ӯ дар бораи эътироф ва тавба таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Эзро дар бораи издивоҷи байни исроилиён ва мардуми ин сарзамин фаҳмид. Ӯ аз ин беитоатӣ сахт дар ташвиш аст, зеро ин хилофи амри Худо дар бораи аз дигар халқҳо ҷудо мондан аст (Эзро 9:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Эзра ғаму андӯҳи худро дар назди Худо баён мекунад. Либосашро дарида, аз сару ришаш мӯй мекашад ва дар намоз ба зону меафтад. Ӯ ба гуноҳҳои мардум иқрор шуда, бевафоии онҳоро эътироф мекунад (Эзро 9:3–15).

Сархати 3: Дар ин воқеа қайд карда мешавад, ки чӣ тавр ҳангоми дуо гуфтан дар атрофи Эзро ҷамъомади калон ҷамъ мешавад. Онҳо низ аз кирдори худ пушаймон мешаванд ва розӣ ҳастанд, ки худро аз ҳамсарони хориҷӣ ҳамчун аломати тавба ҷудо кунанд (Эзро 9:16-10:17).

Хулоса, боби нӯҳуми китоби Эзро андӯҳ ва тавбаеро тасвир мекунад, ки ҳангоми барқарорсозии вафодории аҳд эҳсос мешавад. Таъкид кардани нигарониe, ки тавассути кашфиёт баён шудааст ва нолаи самимӣ тавассути дуо ба даст омадааст. Зикр кардани эътирофи гуноҳҳо ва садоқати итоаткорӣ як таҷассуми эътиқоди илоҳӣ ва тасдиқи барқароршавӣ ба зиндагии одилона мебошад, васиятест, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Эзро 9:1 Ва ҳангоме ки ин корҳо анҷом ёфтанд, мирон назди ман омада, гуфтанд: «Банӣ-Исроил ва коҳинон ва левизодагон аз халқи ин кишварҳо ҷудо нашуда, мувофиқи корҳои зиштии худ амал мекунанд, ҳатто аз канъониён, ҳиттиён, фариззиён, ябусиён, аммӯниён, мӯобиён, мисриён ва амӯриён.

Шоҳзодаҳо ба Эзро хабар доданд, ки исроилиён аз халқҳои бутпарасти ин сарзамин ҷудо нашудаанд ва ба амалҳои гуноҳи онҳо пайравӣ мекунанд.

1. Хатари ассимилятсия - Чӣ тавр дар ҷаҳони пур аз озмоиш ба Худо содиқ мондан.

2. Макру фиреби гуноҳ - Муҳимияти шинохти гуноҳ ва парҳез кардан, пеш аз он ки гуноҳ моро фаро гирад.

1. Матто 15:10-14 - Таълимоти Исо дар бораи он ки одамро палид мекунад.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Эзро 9:2 Зеро ки онҳо аз духтарони худ барои худ ва барои писарони худ гирифтаанд, ба тавре ки насли муқаддас бо мардуми он кишварҳо омехта шудааст; Оре, дасти мирон ва ҳокимон дар ин гуноҳ бартарӣ дорад.

Халки Исроил бо халкхои мамлакатхои гирду атроф никох бастааст ва рохбарони онхо дар ин кирдори нофармонӣ шарик буданд.

1. Гуноҳи никоҳи байниҳамдигарӣ: нофармонӣ ва оқибатҳои он

2. Муқовимат ба васвасаҳо: зарурати устувор истодан дар ӯҳдадории мо

1. Такрори Шариат 7: 3-4 - "На бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳӣ, ва духтари ӯро ба писари худ нагир; зеро онҳо писари туро аз паи ман дур хоҳанд кард, то ки Онҳо метавонанд худоёни дигарро ибодат кунанд, ва хашми Худованд бар шумо аланга зада, туро ногаҳон нобуд хоҳад кард».

2. Румиён 12:2 - "Ва ба ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист".

Эзро 9:3 Ва ҳангоме ки ин суханро шунидам, ҷома ва ҷомаамро дарида, мӯйи сар ва ришамро тарошида, дар ҳайрат нишастам.

Эзро аз ин хабаре, ки шунида буд, чунон дар ҳайрат монд, ки дар изтироб либосҳояшро дарронд ва мӯяшро тарошид.

1. Қудрати Худо аз азобҳои мо бузургтар аст.

2. Дар лахзахои мусибат ривоч ёфтан.

1. Румиён 8:38-39, Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. 2 ба Қӯринтиён 4:17, Зеро ин ранҷиши ночиз лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, ки аз ҳама қобили муқоиса аст.

Эзро 9:4 Он гоҳ ҳама назди ман ҷамъ омаданд, ки аз суханони Худои Исроил ба ларза афтоданд, аз гуноҳи онҳое ки асир шудаанд; ва то қурбонии шом дар ҳайрат нишастам.

Мардуме, ки аз суханони Худованд аз гуноҳҳои худ тарсиданд, назди Эзро ҷамъ омаданд, ва ӯ то қурбонии шом дар ҳайрат монд.

1. Каломи Худо тарс ва тарс меорад

2. Вақте ки мо гуноҳҳои худро дарк мекунем, мо бояд ба Худо муроҷиат кунем

1. Ишаъё 66:2 - "Барои ҳамаи он чизҳое, ки дасти Ман офаридааст, ва ҳама он чизҳо вуҷуд доранд" мегӯяд Худованд. «Аммо ба ин кас назар хоҳам кард: ба касе ки бечора ва рӯҳи пушаймон аст ва аз каломи Ман меларзад.

2. Яъқуб 4:8-10 - Ба Худо наздик шавед ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок гардон, эй дудилагӣ. Нола кун ва гиря кун! Бигзор хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба тира гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Эзро 9:5 Ва ҳангоме ки қурбонии шомгоҳон ман аз вазнинии худ бархостам; ва ҷома ва ҷомаамро дарида, зону задам, ва дастҳоямро сӯи Худованд Худои худ дароз кардам,

Эзро барои гуноҳи халқаш андӯҳгин ва тавба мекунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна дархостҳои мо ба Худо метавонанд ба тавба оварда расонанд

2. Омӯзиш аз Эзро: Чӣ тавр бо фурӯтанӣ ва тавба ба Худо наздик шудан мумкин аст

1. Забур 51:17 - «Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид».

2. Яъқуб 4:8-10 - "Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо. Бадбахт бошед ва навҳа кунед ва гиря кунед. Бигзор хандаи шумо бошад. ба мотам ва шодии шумо ба тира мубаддал гашт; дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард».

Эзро 9:6 Ва гуфт: «Эй Худои ман!

Эзра шарм ва хиҷолатро барои гуноҳҳои исроилиён баён мекунад, ки барои нодида гирифтан хеле бузург шудаанд.

1: Мо набояд аз хатогиҳои гузашта шарм дошта бошем, балки онҳоро барои омӯхтан ва наздиктар шудан ба Худо истифода баред.

2: Худо бо вуҷуди камбудиҳоямон моро дӯст медорад; Ӯ мехоҳад, ки мо аз гуноҳҳои худ рӯй гардонем ва ба сӯи Ӯ биёем.

1: Isaiah 1:18-20 - Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд.

2: Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Эзро 9:7 Аз айёми падарони худ мо то имрӯз дар гуноҳи бузурге будем; ва барои гуноҳҳои худ мо, подшоҳони мо ва коҳинонамон, ба дасти подшоҳони кишварҳо, ба шамшер, ба асирӣ, ва ғанимат ва ба изтироб афтодаем, чунон ки имрӯз аст.

Банӣ-Исроил бар зидди Худо гуноҳи бузурге карданд ва дар натиҷаи гуноҳҳои худ ба дасти халқҳои бегона таслим шуданд.

1. Оқибатҳои гуноҳ - Эзро 9:7

2. Зарурати тавба кардан - Эзро 9:7

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Эзро 9:8 Ва алҳол файзи андаке аз ҷониби Худованд Худои мо зоҳир шудааст, ки барои мо бақияи раҳоӣ гузошта, дар макони муқаддаси Худ ба мо мехе ато кунад, то Худои мо чашмони моро равшан кунад ва ба мо ато кунад. дар асорати мо андаке зинда мешавад.

Худо ба банӣ-Исроил файз нишон дод, ки онҳо бақияи худро гузошта, ба онҳо дар макони муқаддаси худ мех ато кард, то онҳо дар асорати худ каме эҳё шаванд.

1. Файзи Худо дар замонҳои душвор

2. Умеди эҳё дар асорати мо

1. Ишаъё 40:1-2 "Тасаллӣ кун, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бихон, ки ҷанги вай ба охир расид, гуноҳи вай бахшида шудааст..."

2. Румиён 8:31-32 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Касе ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаамон таслим кард, чӣ тавр Ӯ наметавонад низ бо лутфу марҳамат ҳама чизро ба мо бидиҳед?»

Эзро 9:9 Зеро ки мо ғулом будем; вале Худои мо моро дар ғуломии мо тарк накардааст, балки дар пеши подшоҳони Форс ба мо марҳамат кардааст, то ба

мо эҳё бахшад, хонаи Худои моро барқарор кунад, ва харобаҳои онро барқарор кунад, ва дар Яҳудо ва Ерусалим ба мо девор деҳ.

Бо вуҷуди ғулом будан, Худо ба халқи Исроил раҳм кард ва ба онҳо эҳё бахшид ва ба онҳо имкон дод, ки харобаҳои хонаи Худоро барқарор кунанд ва дар Яҳудо ва Ерусалим деворе ба онҳо ато кунанд.

1. Раҳмати Худо: Манбаи қувват ва тасаллӣ дар замони ғуломӣ

2. Барқарорсозии Хонаи Худо: Наќшаи эњёи Худо

1. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам;

2. Забур 145:17-19 - Худованд дар ҳама роҳҳои Худ одил аст ва дар ҳама аъмоли худ муқаддас аст. Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Ӯ хоҳиши онҳоеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро хоҳад кард: низ фарьёди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот хоҳад дод.

Эзро 9:10 Ва акнун, эй Худои мо, баъд аз ин чӣ гӯем? зеро ки мо аҳкоми Туро тарк кардаем,

Эзро 9:10 дар бораи аҳкоми Худо ва оқибатҳои тарк кардани онҳо сухан меравад.

1: Мо набояд аҳкоми Худоро тарк кунем, зеро оқибаташ метавонад бад бошад.

2: Мо бояд ҳамеша аҳкоми Худоро ба ёд орем ва ба онҳо итоат кунем, ба манфиати худ.

1: Такрори Шариат 6: 4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд.

2: Яъқуб 2:10-11 - Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоят кунад, вале дар як нукта иҷро накунад, барои ҳамааш ҷавобгар мешавад. Зеро Он ки гуфта буд: "Зино накун" низ гуфтааст: "Қатл накун". Агар шумо зино накунед, балки одамкушӣ кунед, вайронкунандаи шариат шудаед.

Эзро 9:11 Онро ту ба воситаи бандагони худ ба анбиё амр карда, гуфтай: "Замине ки шумо барои тасарруф кардан ба он меравед, замини нопок аст, ки бо ифлосии мардуми он кишварҳо ва аз корҳои зиштии онҳо, ки онро аз ифлосӣ пур кардаанд. як канори дигар бо нопокии худ.

Худо аз мо талаб мекунад, ки дар хотир дошта бошем, ки мо бояд ҳаёти муқаддасеро, ки муносибати мо бо Ӯ инъикос мекунанд, зиндагӣ кунем.

1: Мо ба ҳаёти муқаддас дар назари Худо даъват шудаем.

2: Новобаста аз он ки мо бо кадом вазъият дучор мешавем, мо бояд дар ҳаёти худ муқаддасиро пайгирӣ кунем.

1:1 Таслӯникиён 4:7 - Зеро Худо моро на ба нопокӣ, балки ба муқаддасӣ даъват кардааст.

2: Левитиён 11: 44-45 - Зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. Пас, худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам. Шумо худро бо ҳеҷ ҳайвони села, ки дар рӯи замин мехазад, палид накунед.

Эзро 9:12 Пас, акнун духтарони худро ба писарони онҳо надиҳед, ва духтарони онҳоро ба писарони худ нагиред, ва то абад дар ҷустуҷӯи сулҳу моли онҳо нашавед, то тавоно бошед, ва аз неъмати замин бихӯред, ва онро барои ба фарзандони шумо то абад мерос мемонад.

Ин порча моро таълим медиҳад, ки бо мардуми сарзамин издивоҷ накунем, то тавонем тавоно бошем ва баракати сарзаминро ба фарзандонамон бирасонем.

1. Хавфи издивоҷи байниҳамдигарӣ: Чӣ гуна издивоҷ берун аз имони мо метавонад моро заиф созад

2. Баракати итоаткорӣ: Чӣ гуна итоат кардан ба иродаи Худо метавонад ба қувват ва мерос оварда расонад

1. Такрори Шариат 7:3-4 - Бо онҳо издивоҷ накунед ва духтарони худро ба писарони онҳо надиҳед ва духтарони онҳоро ба писарони худ нагиред, зеро ин фарзандони шуморо аз пайравӣ ба ман ва ибодати худоёни дигар бармегардонад. Он гоҳ ғазаби Худованд бар шумо аланга зада, шуморо ба зудӣ несту нобуд мекард.

2. Забур 37:25-26 - Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофташуда ва фарзандонаш нон талаб кунанд. Ӯ ҳамеша саховатмандона қарз медиҳад ва фарзандонаш баракат мешаванд.

Эзро 9:13 Ва баъд аз ҳар он чи барои аъмоли бади мо ва гуноҳи бузурги мо ба сари мо омад, зеро ки Худои мо моро аз гуноҳҳои мо камтар ҷазо додаӣ ва ба мо чунин наҷот додӣ;

Сарфи назар аз кирдорҳои бад ва ҷиноятҳои бузурги исроилиён, Худо онҳоро наҷот дод ва онҳоро камтар аз шароратҳои сазоворашон ҷазо дод.

1. Зиндагии шукрона дар сояи раҳмати Худо

2. Фаҳмидани қудрати бахшидан дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо

1. Забур 103:8–14

2. Эфсӯсиён 2:4–10

Эзро 9:14 Оё мо бояд боз аҳкоми Туро вайрон кунем ва бо одамони ин зишт дӯстӣ кунем? Оё бар мо хашмгин намешавӣ, то даме ки моро бихӯрӣ, то бақияву гурез набошад?

Худованд ин амали гунохи мардумро токат намекунад ва агар тавба накунанд, чазо медихад.

1. Тавба калиди омурзиши Худост

2. Худо одил аст ва гуноҳро таҳаммул намекунад

1. 2 ба Қӯринтиён 7:10 - Зеро ғаму андӯҳи илоҳӣ тавбаро ба наҷот мебахшад, то ки аз он тавба нашавад;

2. Ишаъё 1:16-18 - Туро бишӯй, пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан; Хуб кор карданро ёд гиред; доварӣ ҷӯед, мазлумонро озод кунед, ятимонро доварӣ кунед, барои бевазан муроҷиат кунед.

Эзро 9:15 Эй Худованд Худои Исроил, Ту одил ҳастӣ, зеро ки мо ҳанӯз наҷот ёфтаем, чунон ки имрӯз аст; инак, мо дар гуноҳҳои худ пеши Ту ҳастем, зеро ки мо ба сабаби ин пеши Ту истода наметавонем.

Эзра адолати Худоро эътироф мекунад ва гуноҳҳои худ ва халқашро дар назди Ӯ эътироф мекунад.

1. Қувваи эътироф: эътирофи адолати Худо ва эътирофи гуноҳҳои худ

2. Раҳмат ва раҳмати Худо: Фаҳмидани ниёзи мо ба омурзиши Ӯ

1. Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба василаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Боби 10-уми китоби Эзра ба амалҳое, ки Эзро ва исроилиён барои ҳалли масъалаи издивоҷ бо миллатҳои хориҷӣ анҷом доданд, тамаркуз мекунад. Дар ин боб ӯҳдадориҳои онҳо барои итоат кардан ба аҳкоми Худо ва ҷудо шудан аз ҳамсарони хориҷӣ таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Эзро ба як анҷумани бузурги одамоне, ки дар Ерусалим ҷамъ меоянд, роҳбарӣ мекунад. Онҳо аз масъалаи издивоҷи байниҳамдигарӣ ғамгинанд ва онро вайрон кардани қонуни Худо медонанд (Эзро 10:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он диққат медиҳад, ки чӣ тавр Эзра ба тавба даъват мекунад ва мардумро водор мекунад, ки бо Худо аҳд банданд ва ваъда медиҳад, ки занони бегона ва фарзандони аз ин издивоҷҳо таваллудшударо аз худ дур мекунанд (Эзра 10:5-8).

Параграфи 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ гуна тафтишот гузаронида мешавад ва онҳое, ки дар вайрон кардани қонун ошкор шудаанд, муайян карда мешаванд. Эълон дода мешавад, ки ба онҳо амр мекунад, ки дар давоми се рӯз дар Ерусалим ҷамъ шаванд, вагарна ба оқибатҳои он дучор мешаванд (Эзро 10:9-17).

Сархати 4: Ҳикоя бо сабти онҳое, ки тибқи дастур дар Ерусалим ҷамъ омада буданд, ба итмом мерасад. Онҳо ба гуноҳи худ иқрор мешаванд, пушаймон мешаванд ва ӯҳдадор мешаванд, ки аз ҳамсарони бегонаи худ ҷудо шаванд (Эзро 10:18-44).

Хулоса, боби даҳуми Эзро эътиқод ва қарореро тасвир мекунад, ки ҳангоми ислоҳоти барқарорсозии вафодории аҳд эҳсос карда шуд. Таъкид кардани нигарониe, ки тавассути эътироф баён карда мешавад ва амали қатъӣ

тавассути тавба ба даст омадааст. Зикр кардани тафтишот, ки барои масъулият гузаронида шудааст ва ӯҳдадориҳо ба итоаткорӣ як таҷассумгари ислоҳи илоҳӣ ва тасдиқи барқароршавӣ ба зиндагии одилона мебошад.

Эзро 10:1 Ва ҳангоме ки Эзро дуо гуфт ва иқрор шуда, гирьякунон ва худро пеши хонаи Худо партофта буд, аз Исроил як ҷамоати хеле бузурги мардону занон ва кӯдакон ба назди ӯ ҷамъ омад, зеро ки қавм хеле гиря мекарданд. дард.

Дуои Эзро ва эътирофи гуноҳ як ҷамъомади бузурги мардон, занон ва кӯдаконро ба хонаи Худо овард, ки ҳама бо андӯҳ гиря мекарданд.

1. Қувваи дуо: Намунаи Эзро дар бораи эътирофи фурӯтанона ба Худо.

2. Қувваи тавба: Чӣ тавр намунаи Эзро мардуми зиёдеро ҷамъ овард, то аз Худо кӯмак пурсанд.

1. Яъқуб 5:16 "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

2. 2 Вақоеънома 7:14 "Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои бади худ рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам".

Эзро 10:2 Ва Шаканьё ибни Еҳиил, яке аз писарони Элом, ба Эзро ҷавоб дода, гуфт: «Мо бар зидди Худои худ гуноҳ карда, занони аҷнабиёнро аз қавми ин замин гирифтаем; лекин ҳоло дар Исроил умед ҳаст. дар бораи ин чиз.

Шаканё иқрор мешавад, ки исроилиён бо издивоҷ бо одамоне, ки аз сарзамине, ки дар он ҳастанд, гуноҳ содир кардаанд, аммо ҳанӯз ҳам ба онҳо умед ҳаст.

1. Раҳмат ва файзи Худо ҳамеша барои талабгорон дастрас аст.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо ҳам Худо бо мост ва то ҳол ба мо умед мебахшад.

1. Ишаъё 1:18 Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд.

2. Ҳизқиёл 18:21-23 Аммо агар шарирон аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонанд ва тамоми фароизи Маро риоя кунанд ва кори ҳалол ва дурустро ба ҷо оваранд, ҳатман зинда хоҳанд шуд; нахоҳанд мурд. Ҳеҷ гуноҳе, ки кардаанд, бар онҳо ёд намешавад. зеро ки адолате ки кардаанд, зинда хоҳанд шуд. Оё ман аз марги шарирон хушҳолам, мегӯяд Худованд Худо, ва на аз он ки онҳо аз роҳҳои худ рӯй гардонда, зиндагӣ кунанд?

Эзро 10:3 Пас, акнун биёед бо Худои худ аҳд бибандем, ки ҳамаи занонро ва онҳое ки аз онҳо таваллуд ёфтаанд, мувофиқи маслиҳати оғоям ва онҳое ки аз амри Худои мо меларзанд; ва бигзор он мувофиқи шариат анҷом дода шавад.

Барои итоат кардан ба фармудаҳои Худо, мардум розӣ ҳастанд, ки ҳама занҳои бегона ва онҳоеро, ки аз онҳо таваллуд шудаанд, мувофиқи қонун ҷудо кунанд.

1. Қудрати итоати фармудаҳои Худо

2. Зарурати риояи шариати Худо

1. Такрори Шариат 30: 19-20 - "Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва насли шумо зиндагӣ карда, Худовандро дӯст доред. Худои ту, ки ба овози Ӯ итоат карда, ба Ӯ часпида, зеро ки Ӯ умр ва дарозии рӯзҳои туст...».

2. Дониёл 3: 17-18 - "Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи оташи сӯзон раҳо кунад, ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ. Аммо агар не, бихоҳ Ба ту маълум аст, эй подшоҳ, мо худоёни туро ибодат нахоҳем кард ва ба ҳайкали тиллоие ки ту гузоштай, саҷда нахоҳем кард.

Эзро 10:4 Бархез; зеро ин кор аз они туст: мо низ бо ту хоҳем буд: далер бош ва ин корро кун».

Ин порча ба далерӣ ва амалӣ дар назди кори душвор ташвик мекунад.

1. Далерӣ дар ҳолатҳои душвор

2. Қабули қарори дуруст дар замони пурташвиш

1. Қавӣ ва далер бошед. Натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро Худованд Худои шумо дар ҳар ҷое, ки меравед, бо шумост (Еҳушаъ ибни Нун 1:9).

2. Зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст (2 Тимотиюс 1:7).

Эзро 10:5 Ва Эзро бархоста, саркоҳинон, левизодагон ва тамоми Исроилро қасам хӯрданд, ки мувофиқи ин сухан амал кунанд. Ва қасам хӯрданд.

Эзра имон ва садоқатро ба Худо нишон дода, саркоҳинон, левизодагон ва тамоми Исроилро роҳнамоӣ кард, то қасам хӯранд, ки иродаи Худовандро риоя кунанд.

1. Қувваи имон ва ӯҳдадорӣ: Нигоҳе ба Эзро

2. Итоати иродаи Худованд: Дарсҳо аз Эзро

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба шумо барои некӯаҳволии шумо амр медиҳам?

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

Эзро 10:6 Ва Эзро аз пеши хонаи Худо бархоста, ба хонаи Юҳанон ибни Эльёшиб даромад; ва ҳангоме ки ба он ҷо омад, нон нахӯрд ва об нӯшид, зеро ки аз гуноҳ мотам гирифт. аз онҳо, ки бурда шуда буданд.

Эзро барои гуноҳи онҳое, ки бурда шуда буданд, мотам гирифт.

1: Мо аз мисоли Эзро дар бораи мотам гирифтан аз гуноҳи дигарон омӯхта метавонем.

2: Мо бояд омода бошем, ки барои гуноҳҳои дигарон мотам гирем, чунон ки Эзро.

1: Луқо 19:41 42 Ва ҳангоме ки Ӯ наздик шуд, шаҳрро дида, бар он гиря кард: «Агар ту медонистӣ, ки ақаллан дар ин айёми худ он чиро, ки ба осоиштагии ту тааллуқ дорад, медонистӣ». вале акнун онҳо аз чашмони ту пинҳон шудаанд.

2: Румиён 12:15 Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

Эзро 10:7 Ва онҳо дар сартосари Яҳудо ва Ерусалим ба ҳамаи бачаҳои асирӣ эълон карданд, ки ба Ерусалим ҷамъ шаванд;

Мардуми Яҳудо ва Ерусалим даъват карда шуданд, ки ба Ерусалим баргарданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳангоми гумроҳ шудан ба сӯи Ӯ бозгардем.

2. Муҳаббат ва садоқати Худо аз нофармонии мо бузургтар аст.

1. Луқо 15:11-32 - Масал дар бораи Писари исроф.

2. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

Эзро 10:8 Ва ҳар кӣ дар давоми се рӯз наояд, мувофиқи маслиҳати мирон ва пирон, тамоми дороияш аз даст дода шавад ва худаш аз ҷамоати асиршудагон ҷудо карда шавад.

Сардорон ва пирони Исроил фармон доданд, ки ҳар кӣ дар давоми се рӯз ба Ерусалим барнагардад, молу мулки онҳо мусодира карда мешавад ва аз ҷамоати асиршудагон ҷудо карда мешавад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Итоат ба маслиҳати пешвоёни таъинкардаи Худо.

2. Баракати Ҷамъият: Муҳимияти нигоҳ доштани робита бо мардуми Худо.

1. Румиён 13:1-7: Бигзор ҳама ба ҳукуматдорон итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ки Худо муқаррар кардааст.

2. Аъмол 2:42-47: Онҳо худро ба таълимоти ҳавворӣён ва ба муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд.

Эзро 10:9 Ва тамоми мардони Яҳудо ва Биньёмин дар давоми се рӯз ба Ерусалим ҷамъ шуданд. Он моҳи нӯҳум, дар рӯзи бистуми моҳ буд; ва тамоми мардум дар кӯчаи хонаи Худо нишаста, аз ин вазъ ва аз борони сахт меларзиданд.

Дар рӯзи бистуми моҳи нӯҳум тамоми мардони Яҳудо ва Биньёмин дар Ерусалим ҷамъ шуданд, зеро борони шадид ва борони шадид. Ҳама дар кӯчаи хонаи Худо меларзиданд.

1. Даъвати Худо барои муттаҳид шудан дар замонҳои душвор - Эзро 10:9

2. Дар замонҳои душвор роҳат ёфтан - Эзро 10:9

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд.

Эзро 10:10 Ва Эзраи коҳин бархоста, ба онҳо гуфт: «Шумо таҷовуз кардаед ва занони бегона гирифтаед, то ки ҷинояти Исроилро афзун кунед».

Эзраи коҳин банӣ-Исроилро барои гирифтани занони аҷнабӣ ва афзудани гуноҳашон маззамат мекунад.

1. Донистани дуруст аз ботил: Фаҳмидани гуноҳ чист ва чӣ гуна аз он дурӣ ҷӯед

2. Оқибатҳои беитоатӣ: Баррасии таъсири интихоби мо

1. 1 Юҳанно 1:7-9 - Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар муошоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

2. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, вале каҷравии хиёнаткорон онҳоро несту нобуд мекунад.

Эзро 10:11 Пас, алҳол ба Худованд Худои падарони худ иқрор кунед, ва писанди Ӯро ба ҷо оваред, ва худро аз мардуми ин замин ва аз занони бегона ҷудо кунед.

Эзро ба мардум дастур медиҳад, ки ба гуноҳҳои худ иқрор шаванд ва тавба кунанд ва аз мардуми сарзамин ва занҳои бегонаашон ҷудо шаванд.

1. "Қувваи тавба"

2. «Хатари бутпарастӣ ва издивоҷи байниҳамдигарӣ».

1. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

2. Хуруҷ 34: 14-16 - "Зеро ки ба худои дигаре саҷда накун, зеро ки Худованд, ки исми Ӯ ҳасад аст, Худои ҳасаднок аст: мабодо бо сокинони ин замин аҳд бандед, ва онҳо ба фоҳишагӣ бираванд. худоёни онҳоро ба ҷо овар, ва барои худоёни онҳо қурбонӣ кун, ва яке туро мехонад, ва аз қурбонии ӯ мехӯрӣ; ва духтарони онҳоро ба писарони худ мегирӣ, ва духтарони онҳо ба худоёни худ фоҳиша мешаванд, ва писарони худро дар паси худ фоҳиша месозанд. худоёни онҳо».

Эзро 10:12 Он гоҳ тамоми ҷамоат ҷавоб дода, бо овози баланд гуфтанд: «Чунон ки ту гуфтӣ, мо бояд ҳамин тавр кунем».

Ҷамъомад розӣ шуд, ки гуфтаҳои Эзро иҷро кунад.

1. Пайравӣ ба роҳнамоии Худованд: Намунаи Эзро ва ҷамъомад

2. Итоати Худо: Дарси аҳли Аҳди Қадим

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?»

2. Ирмиё 7:23 - "Аммо ман ба онҳо ин амр додам: ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд. Ва бо ҳар роҳе ки ба шумо амр мефармоям, рафтор кунед, то ки ин барои онҳо хуб бошад. шумо."

Эзро 10:13 Аммо мардум бисьёранд, ва вақти боронҳои зиёд аст, ва мо дар берун истода наметавонем, ва ин кори як ё ду рӯз нест, зеро ки мо бисьёрем, ки дар ин кор ҷиноят содир кардаем.

Гурӯҳи бузурги мардум аз ҳад гузаштаанд ва барои кафорати гуноҳҳояшон аз як ё ду рӯз бештар вақт лозим аст.

1. Худо ҳамеша меҳрубон аст ва Ӯ ба мо вақт медиҳад, то корҳоро ислоҳ кунем.

2. Мо ҳама хато мекунем, аммо мо бояд вақт ҷудо карда тавба кунем ва бахшиш пурсем.

1. Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд".

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

Эзро 10:14 Бигзор сардорони мо аз тамоми ҷамоат бархезанд, ва ҳамаи онҳое ки дар шаҳрҳои мо занони бегона гирифтаанд, дар вақтҳои муқарраршуда биёянд, ва пирони ҳар шаҳр ва доварони он бо онҳо, то ғазаби шадиди Худои мо барои ин аз мо рӯйгардон шавад.

Эзро 10:14 ба сарварони ҷамоат дастур медиҳад, ки онҳоеро, ки занҳои бегона гирифтаанд, бо пирон ва доварони худ то замоне, ки ғазаби Худо аз онҳо дур нашавад, ба вақти муайян оваранд.

1. Хавфи зани бегона: омӯзиши Эзро 10:14

2. Ғазаби Худо ва раҳмати Ӯ: Дарсҳо аз Эзро 10:14

1. Масалҳо 2:16-19 - То ки туро аз зани бегона, ҳатто аз бегонае, ки бо суханони ӯ хушомадгӯй мекунад, раҳоӣ диҳад;

2. Малокӣ 2:11-16 - Яҳудо хиёнат кард, ва дар Исроил ва Ерусалим кори нафратовар содир шуд; зеро ки Яҳудо қудсияти Худовандро, ки дӯст медошт, палид карда, духтари худои бегонаро ба занӣ гирифт.

Эзро 10:15 Танҳо Йӯнотон ибни Асоил ва Ёҳазё ибни Тикво дар ин кор кор мекарданд, ва Мешулом ва Шабтаи левизода ба онҳо кӯмак карданд.

Левизодагон Эзра, Йӯнотон, Яҳозё, Мешулам ва Шабетай якҷоя кор карданд, то супоришро иҷро кунанд.

1. Қувваи ҳамкорӣ: якҷоя кор кардан барои ноил шудан ба чизҳои бузург

2. Муҳимияти якҷоя кор кардан: Намунаи Китоби Муқаддас

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна муҳаббат ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл будан, як муҳаббат доштан, бо хамфикрии комил ва якдилӣ. Ҳеҷ коре аз шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Эзро 10:16 Ва фарзандони асирӣ чунин карданд. Ва Эзрои коҳин бо сардорони падарон, ба ҳасби хонадони падаронашон, ва ҳамаи онҳо ба номашон, аз ҳам ҷудо шуда, дар рӯзи якуми моҳи даҳум нишастанд, то ки ин масъаларо тафтиш кунанд.

Фарзандони асир ба дастури Эзраи коҳин пайравӣ карданд ва ӯ ва сардори падарон барои тафтиш кардани ин масъала ҷамъ омаданд.

1. Муҳимияти риояи дастурҳои аз ҷониби шахсони ваколатдор додашуда.

2. Чӣ тавр мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳатто дар вазъиятҳои душвор Худоро ҷалол диҳем.

1. Ибриён 13:17 - Ба онҳое ки бар шумо ҳукмронӣ мекунанд, итоат кунед ва итоат кунед, зеро онҳо ба ҷонҳои шумо, ҳамчун касоне, ки бояд ҳисобот диҳанд, эҳтиёт кунед. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо ғам, зеро ин барои шумо фоидаовар нест.

2. 1 Петрус 5:5 - Ҳамчунин шумо, ҷавонон, ба пирони худ итоат кунед. Бале, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, Аммо ба фурӯтанон лутфу марҳамат медиҳад.

Эзро 10:17 Ва онҳо бо ҳамаи мардоне, ки занони бегона гирифта буданд, дар рӯзи якуми моҳи якум хотима доданд.

Мардоне, ки бо занони хориҷӣ издивоҷ карда буданд, дар рӯзи аввали моҳи аввал раванди қатъи ақди никоҳи худро анҷом доданд.

1. Адолати Худо зуд ва одил аст: Эзро 10:17

2. Аз имони худ осеб надиҳед: Эзро 10:17

1. Такрори Шариат 7:3-4: Бо онҳо издивоҷ накунед, духтарони худро ба писаронашон надиҳед ва духтарони онҳоро ба писарони худ нагиред.

2. Румиён 12:2: Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Эзро 10:18 Ва аз миёни писарони коҳинон ёфт шуданд, ки занони бегона гирифтаанд, яъне аз писарони Ешуа ибни Юсодак ва бародаронаш; Маасиё ва Элиезар ва Ёриб ва Ҷадалиё.

Эзро 10:18 дар бораи чор коҳине нақл мекунад, ки занҳои бегона гирифтанд, яъне писарони Ешуа ва бародарони онҳо.

1. Муҳаббати Худо ба ҳама: Омӯзиши Эзро 10:18

2. Коҳиният ва издивоҷҳои байнидинӣ: Таҳқиқи Эзро 10:18

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд.

2. Аъмол 15: 19-21 - Аз ин рӯ, ҳукми ман ин аст, ки мо набояд онҳоеро, ки ба Худо муроҷиат мекунанд, ташвиш надиҳем, балки ба онҳо бинависем, ки аз чизҳои палидшудаи бутҳо, аз зино ва аз чизҳое, ки ба Худо оварда шудаанд, парҳез кунанд. буғишуда ва аз хун. Зеро ки Мусо аз наслҳои қадим дар ҳар шаҳр мавъизакунандагони Ӯро дошт, зеро ҳар рӯзи шанбе дар куништҳо Ӯро хонда мешавад.

Эзро 10:19 Ва онҳо дастҳои худро доданд, ки занони худро ҷудо кунанд; ва гунаҳкор шуда, барои гуноҳашон як қӯчқори рамаро қурбонӣ карданд.

Ҷамъияти Эзро розӣ аст, ки занони бегонаи худро барои содиқ мондан ба Худо ҷудо кунанд.

1: Мо бояд омода бошем, ки барои Худо қурбониҳо кунем ва ба Каломи Ӯ содиқ бошем.

2: Ҳаёти мо бояд иродаи Худоро инъикос кунад ва мо бояд омода бошем, ки аз гуноҳ рӯй гардонем.

1: Яъқуб 4:7-8 "Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд."

2: Румиён 12: 1-2 "Пас, эй бародарон, бо марҳамати Худо аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. Ба ин мувофиқат накунед. ҷаҳон, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

Эзро 10:20 Ва аз писарони Иммер; Ҳанонӣ ва Забадия.

Эзро 10:20 дар бораи Ҳанонӣ ва Забадиё, ду писари Иммер сухан меравад.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки оилаи худро эҳтиром кунем ва ба Худо содиқ бошем, чунон ки Ҳанонӣ ва Зебодиё мекарданд.

2. Мо бахше аз мероси бузургтар ҳастем ва бояд некие, ки ниёгони мо кардаанд, эҳтиром кунем ва бар онҳо такя кунем.

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

2. Хуруҷ 20:12 - Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад.

Эзро 10:21 Ва аз писарони Ҳарим; Маасиё, ва Илёс, ва Шамаё, ва Еҳиил ва Узиё.

Ин порча аз Эзро 10:21 панҷ писари Ҳаримро номбар мекунад: Маасея, Илёс, Шамаё, Ёҳиил ва Узиё.

1. Нерӯи хонавода: Дарси имон аз фарзандони Ҳарим

2. Аҳамияти ҷомеа: бунёди заминаи муҳаббат ва дастгирӣ

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида, як тан хоҳанд шуд.

2. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Эзро 10:22 Ва аз банӣ-Пашур; Элиоанай, Маасиё, Исмоил, Натанил, Юзобод ва Эласо.

Эзро дар 10:22 писарони Пашурро қайд мекунад: Элионай, Маасиё, Исмоил, Натанил, Юзобод ва Эласо.

1. Муҳимияти оила: Омӯзиши Эзро 10:22

2. Имон дар муқобили номуайянӣ: омӯзиши Эзро 10:22

1. Ҳастӣ 2:24 - Пас, мард падару модари худро тарк карда, ба зани худ хоҳад пайваст, ва онҳо як тан хоҳанд шуд.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ин ҳукми аввалин аст, бо ваъдае, ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

Эзро 10:23 Ҳамчунин аз левизодагон; Йӯзобод, ва Шимъӣ ва Келоё, (ҳамон аст Келита,) Петаҳё, Яҳудо ва Элиезар.

Дар Эзро 10:23 шаш нафар левизодагон, Юзобод, Шимай, Келая, Петаҳё, Яҳудо ва Элиезар номбар шудаанд.

1. Вафодории левизодагон: омӯзиши Эзро 10:23

2. Бахшидан ба хизмат: Аз левизодагон омӯхтан дар Эзро 10:23

1. 1 Вақоеънома 9:10-13 - Таъмини Худо барои хидмати левизодагон дар маъбад.

2. Ададҳо 8:5-26 - Дастурҳои Мусо дар бораи чӣ гуна левизодагонро барои хизмат тақдис кардан.

Эзро 10:24 Аз сарояндагон низ; Эльёшиб ва дарбонон; Шаллум ва Телем ва Урӣ.

Дар ин порча се нафар, Эльёшиб, Шаллум ва Телем ва Урӣ, ки сароянда ва дарбон буданд, ёдовар мешаванд.

1. Қудрати ҷомеа: Нақши овозхонҳо ва ҳамворон дар Библия.

2. Арзиши хизмат: Омӯзиши Эзро 10:24.

1. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

2. 1 Қӯринтиён 12:4-6 - Ҳоло тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ ҳамон як аст; ва хизмат гуногун аст, аммо Худованд як аст; ва намудҳои гуногуни фаъолиятҳо ҳастанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳамаи онҳоро дар ҳама қувват мебахшад.

Эзро 10:25 Ва аз Исроил: аз банӣ-Парӯш; Ромиё, ва Езиё, ва Малкиё, ва Миамин, ва Элъозор, ва Малкиё ва Баноё.

Ин ояти Эзро 10:25 ҳафт писари Парошро аз Исроил номбар мекунад.

1. Вафодории Худо дар ҳифзи исроилиён дида мешавад.

2. Мо аз мисолҳои имоне, ки дар Китоби Муқаддас оварда шудаанд, омӯхта метавонем.

1. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои амин аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазор наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад".

2. Румиён 15:4 - «Зеро он чи дар айёми пеш навишта шуда буд, барои таълимоти мо навишта шудааст, то ки мо ба василаи сабр ва рӯҳбаландии Навиштаҳо умед дошта бошем».

Эзро 10:26 Ва аз писарони Элом; Маттониё, Закарё ва Ёҳиил, ва Абдӣ, ва Еремут ва Ильёс.

Эзро писарони Эломро номбар мекунад, ки ба онҳо Маттониё, Закарё, Еҳиил, Абдӣ, Иремот ва Ильё дохил мешаванд.

1. «Фарзандони содиқи Элом: омӯзиши тоат ва қурбонӣ»

2. «Ваъдаи Худо дар бораи баракат: мероси авлоди Элам»

1. Эзро 8:36, "Ва онҳо супоришҳои подшоҳро ба нозирони подшоҳ ва ба ҳокимон дар ин соҳили дарё супурданд, ва онҳо қавм ва хонаи Худоро пеш бурданд."

2. Масалҳо 10:22, "Баракати Худованд ғанӣ мегардонад, ва бо он ғаму ғусса зам намекунад".

Эзро 10:27 Ва аз писарони Затту; Элиоанай, Эльёшиб, Маттониё ва Еремут, ва Забод ва Азиза.

Дар Эзро 10:27, писарони Затту номбар шудаанд, ки Элиоейнай, Элиёшиб, Маттониё, Еремут, Забод ва Азиза мебошанд.

1. Рӯй овардан ба Худо дар замонҳои душвор: Эзро 10:27

2. Қувваи мероси Худо: Эзро 10:27

1. Забур 78:5-7, Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста бигӯяд. ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2. Такрори Шариат 6:4-9, Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Эзро 10:28 Аз писарони Бабай низ; Еҳӯҳонон, Ҳанониё, Заббой ва Атлай.

Дар Эзро 10:28 чор писари Бабай зикр шудааст: Еҳӯҳонон, Ҳанониё, Заббой ва Атлой.

1. «Қувваи баракатҳои наслӣ»

2. «Дар насли халқи Худо содиқона зиндагӣ кардан»

1. Забур 78:4–7

2. Матто 28:18–20

Эзро 10:29 Ва аз банӣ-Банӣ; Мешулам, Маллух ва Адаё, Ёшуб ва Шеал ва Ромот.

Дар ин порча писарони Банӣ: Мешулом, Маллух, Адаё, Ёшуб, Шеал ва Ромот ёдовар мешаванд.

1. «Қудрати оила: Нигоҳе ба писарони Банӣ»

2. «Зиндагии меросӣ: омӯхтан аз банӣ»

1. Рут 1:7-8, "Ба он ҷое ки ту меравӣ, ман хоҳам рафт, ва ба он ҷое ки ту бимонӣ, ман хоҳам монд. Қавми Ту халқи Ман хоҳад буд, ва Худои ту, Худои ман".

2. Масалҳо 22:6, "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд".

Эзро 10:30 Ва аз писарони Паҳотмӯоб; Адно, ва Калол, Баноё, Маасиё, Маттониё, Базалил ва Биннуй ва Менашше.

Дар ин порча ҳафт писари Паҳотмӯоб номбар шудааст: Адно, Челол, Баноё, Маасиё, Маттониё, Базалил ва Биннуй ва Менашше.

1. Вафодории Худо ба халқаш: омӯзиш дар Эзро 10:30

2. Қувваи имон: Чӣ тавр писарони Паҳотмӯоб содиқ будани Худоро исбот мекунанд

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, нигоҳ медорад.

2. Забур 100:5 - Зеро ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ абадӣ аст; садоқати ӯ дар тамоми наслҳо идома дорад.

Эзро 10:31 Ва аз писарони Ҳарим; Элиезар, Ишиё, Малкиё, Шамаё, Шимъӯн,

Эзро ва халқи Исроил тавба мекунанд ва бо Худо аҳд мебанданд.

1. Файзи Худо бар мо басанда аст, новобаста аз гуноҳҳоямон.

2. Тавба калиди раҳмати Худост.

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо бо файз, ба воситаи имон наҷот ёфтаед ва ин аз худи шумо нест, ин атои Худост, на бо аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр карда натавонад.

2. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарирон роҳҳои худро ва золимон андешаҳои худро тарк кунанд. Бигзор онҳо ба Худованд рӯй оваранд, ва Ӯ ба онҳо ва ба Худои мо марҳамат хоҳад кард, зеро ки Ӯ озодона омурзиш хоҳад кард.

Эзро 10:32 Биньёмин, Маллух ва Шамариё.

Дар порча се ном зикр шудааст: Бинёмин, Маллух ва Шемариё.

1: «Ваъдаи муҳофизати Худо» аз Эзро 10:32

2: «Баракати бародарӣ» аз Эзро 10:32

1: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Ибриён 10: 23-24 - "Биёед, ба умеде, ки мо изҳор менамоем, бемайлон нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст. Ва биёед бубинем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем."

Эзро 10:33 Аз писарони Ҳошум; Маттенай, Маттато, Забод, Элифелет, Еремай, Менашше ва Шимай.

Дар Эзро 10:33 ҳафт писари Ҳошум номбар шудаанд: Маттенай, Маттато, Забод, Элифелет, Ирмай, Менашше ва Шимай.

1. Худо дар тафсилот аст: Амалҳои хурд таъсири калон мерасонанд - Эзро 10:33

2. Сармоягузорӣ дар муносибатҳо: якҷоя зиндагӣ кардан - Эзро 10:33

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Масалҳо 13:20 - Касе, ки бо хирадмандон роҳ меравад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

Эзро 10:34 Аз банӣ-Банӣ; Мадай, Амрам ва Уил,

Эзро пешвои халқи Исроил буд, ки онҳоро барои барқарор кардани маъбад дар Ерусалим роҳбарӣ мекард.

1: Мо бояд ба намунаи Эзро пайравӣ кунем ва дар назари Худо кори дуруст кунем, ҳатто агар он душвор бошад.

2: Мо ҳама қисми нақшаи Худо ҳастем ва бояд инъомҳои худро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1: Эфсӯсиён 2:10 - "Зеро ки мо дастони Худо ҳастем, ки дар Исои Масеҳ офарида шудаем, то аъмоли нек кунем, ки Худо онҳоро пешакӣ барои мо омода кардааст."

2: Масалҳо 16: 3 - "Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд супоред, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард".

Эзро 10:35 Баноё, Бадиё, Челлу,

Эзра мардумро дар замони тавба ва садоқат ба Худо роҳнамоӣ мекард.

1. Бахшидан ба Худо боиси тавба ва эҳё мегардад

2. Бозёфт кардани садоқат ба Худо дар замонҳои душвор

1. 1 Вақоеънома 28:9 - "Ва ту, писари ман Сулаймон, Худои падари худро эътироф намо ва бо садоқати самимӣ ва бо ақл ба Ӯ хизмат кун, зеро Худованд ҳар дилро месанҷад ва ҳар хоҳиш ва ҳар фикрро мефаҳмад".

2. Забур 31:5 - "Он гоҳ ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам ва гуноҳи худро пӯшондам. Гуфтам, ки гуноҳҳои худро ба Худованд иқрор хоҳам кард. Ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай".

Эзро 10:36 Ваниё, Меремут, Элиёшиб,

Эзра ва баъзе аз исроилиён аз асирӣ ба Ерусалим баргаштанд ва бо Худо аҳд бастанд.

1. Аҳди Худо ҳеҷ гоҳ вайрон намешавад

2. Итоати фармудаҳои Худо барои ибодат воҷиб аст

1. Ишаъё 24:5 - "Замин низ дар зери сокинонаш палид шудааст, зеро онҳо қонунҳоро вайрон карданд, дастурҳоро тағир доданд, аҳди ҷовидонаро шикастанд".

2. Такрори Шариат 11:22 - "Зеро ки агар шумо ҳамаи ин аҳкомеро, ки ба шумо амр фармудам, риоя кунед, Худованд Худои худро дӯст доред, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва ба Ӯ часпида гиред"

Эзро 10:37 Маттониё, Маттенай ва Ясоу,

Эзро 10:37 таъкид мекунад, ки новобаста аз вазъият, ба Худо содиқ мондан лозим аст.

1. Ба Худо таваккал кардан дар ҳама ҳолат

2. Вафодорӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 «Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо сокин ҳастед, аммо ман ва хонаи ман мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Эзро 10:38 Ва Банӣ ва Биннуӣ, Шимъӣ,

Дар порча чор нафари гуногун - Банӣ, Биннуӣ, Шимей ва Эзро зикр шудаанд.

1. Қувваи мушоракат: Омӯзиши Эзро 10:38

2. Аҳамияти ягонагӣ: Мулоҳиза дар бораи Эзро 10:38

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Эзро 10:39 Ва Шалемиё ва Нотон ва Адоё,

ва Ёшуб, ва Шаканьё, ва Ҳӯша, ва писарони Элом, ҳатто Маттониё ва Закарё ва Зикрӣ, писарони Эфо,

Дар Эзро 10:39 гурӯҳи одамоне, ки бо роҳбарии Шелемиё, Нотон ва Адаё ва дигарон номбар шудаанд, оварда шудаанд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ, новобаста аз новобаста аз он

2. Аҳамияти роҳ рафтан мувофиқи хости Худованд

1. Эфсӯсиён 4:1-3 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва таҳаммулпазирӣ нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар дар назари шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, пас имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар онҳо замине ки шумо сокинед, лекин ман ва хонаи ман бошад, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Эзро 10:40 Мачнадебай, Шашай, Шарой,

Азарил, Ширай, Роҳам, Ёрам, Шалум, Ҳиллай ва Ҷиддел ҳамаи онҳо сардорони оилаҳо буданд.

Дар ин порча аз Эзро 10:40 номҳои пешвоёни оилаҳои гуногун оварда шудаанд.

1. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, новобаста аз миллатамон.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Ишаъё 43:7 - Ҳар касе, ки ба исми Ман хонда мешавад, ва онҳоро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва Ӯро ман шакл додам ва офаридаам.

Эзро 10:41 Азарил ва Шалемиё, Шамариё,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Азарил, Шалемиё, Шемариё ва Эзро.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ дар лаҳзаҳои душвор роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Барои роҳнамоӣ ва далерӣ дар баробари душвориҳо ба мисоли Эзро назар кунед.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Эзро 10:42 Шаллум, Амариё ва Юсуф.

Дар порча се ном зикр шудааст: Шаллум, Амариё ва Юсуф.

1. Худо моро бо ном мехонад ва моро аз наздик мешиносад.

2. Номҳои мо қисми достони Худо мебошанд.

1. Ишаъё 43:1 Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ.

2. Хуруҷ 33:12-17 Мусо ба Худованд гуфт: «Инак, ту ба ман мегӯӣ, ки ин қавмро биёварӣ, лекин ту ба ман нагузоштаӣ, ки бо ман кӣ мефиристӣ». Вале ту гуфтӣ: "Ман туро ба ном мешиносам, ва ту низ дар назари ман илтифот пайдо кардай". Пас, агар ман дар назари ту илтифот ёфта бошам, лутфан роҳҳои худро ба ман нишон деҳ, то ки туро бишносам, то ки дар назари ту илтифот пайдо кунам. Шумо ҳам фикр кунед, ки ин миллат халқи шумост.

Эзро 10:43 Аз писарони Набӯ; Яиил, Маттиё, Забод, Забина, Ядоу ва Юил, Баноё.

Дар Эзро 10:43 ҳафт писари Набо номбар шудаанд, ки Яиил, Маттиё, Забод, Забино, Ядоу, Юил ва Баноё ном доранд.

1. "Содиқ будани фарзандони Худо: Намунае аз Эзро 10:43"

2. "Содиқ будани Худо тавассути наслҳо: Мулоҳиза дар бораи Эзро 10:43"

1. Забур 103:17 18 - "Аммо аз абад то абад муҳаббати Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳо бо онҳое аст, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд".

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Эзро 10:44 Ҳамаи инҳо занони бегона гирифтанд, ва баъзеи онҳо заноне доштанд, ки аз онҳо фарзанддор шуданд.

Банӣ-Исроил занҳои аҷнабӣ гирифта буданд ва баъзеи онҳо аз онҳо фарзанд доштанд.

1. Хавфи издивоҷҳои байни динҳо

2. Муҳимияти вафодор будан ба Худо

1. Эзро 9:1-2, "Вақте ки ин корҳо анҷом ёфтанд, сарварон назди ман омада, гуфтанд: "Банӣ-Исроил ва коҳинон ва левизодагон аз халқҳои ин заминҳо ҷудо нашудаанд. зишти канъониён, ҳиттиён, фариззиён, ябусиён, аммӯниён, мӯобиён, мисриён ва амӯриён».

2. 1 Қӯринтиён 7:39, "Зан ба шавҳараш то даме ки зинда аст, вобаста аст. Аммо агар шавҳараш бимирад, вай озод аст, ки бо ҳар касе ки мехоҳад, издивоҷ кунад, танҳо дар Худованд."

Боби 1-уми китоби Наҳемё Наҳемё ва ҷавоби ӯро ҳангоми шунидани вазъияти ғамангези Ерусалим муаррифӣ мекунад. Дар ин боб дуои ӯ дар бораи эътироф, тавба ва илтиҷои ӯ аз Худо барои илтифот дар иҷрои вазифаи барқарорсозии шаҳр таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Наҳемё, соқии шоҳ Артаҳшаста дар Бобил, хабарро дар бораи деворҳои шикаста ва дарвозаҳои Ерусалим мегирад. Ӯ аз ин хабар сахт андӯҳгин аст ва барои шаҳр мотам мегирад (Наҳемё 1:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки Наҳемё ба ин хабари ғамангез чӣ гуна муносибат мекунад. Ӯ рӯза мегирад, ба Худо дуо мегӯяд, ба гуноҳҳои Исроил иқрор мешавад, вафодорӣ ва ваъдаҳои Худоро эътироф мекунад ва дар назди подшоҳ илтиҷо мекунад (Наҳемё 1:5-11).

Хулоса, боби якуми Наҳемё ташвиш ва дуоеро, ки ҳангоми барқарорсозии Ерусалим эҳсос карда шуд, тасвир мекунад. Таъкид кардани андӯҳе, ки тавассути гирифтани хабар баён мешавад ва нолаи самимӣ тавассути дуо ба даст меояд. Зикр кардани эътирофи гуноҳҳо ва илтиҷо ба мудохилаи илоҳӣ таҷассумкунандаи бори илоҳӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васият, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 1:1 Суханони Наҳемё ибни Ҳакальё. Ва воқеъ шуд, ки дар моҳи Кислев, дар соли бистум, вақте ки ман дар Шушан қаср будам,

Наҳемё, писари Ҳакальё, таҷрибаи худро дар қасри Шушан дар давоми соли бистум дар моҳи Кислев нақл мекунад.

1. Чӣ тавр имони Наҳемё ҳаёти ӯро шакл дод

2. Қувваи истодагарӣ дар Наҳемё

1. Забур 37:3-4 "Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Аз Худованд лаззат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод".

2. Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то комил бошед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

Наҳемё 1:2 Ҳанонӣ, ки яке аз бародарони ман буд, бо баъзе одамони Яҳудо омад; ва аз онҳо дар бораи яҳудиёне, ки аз асирӣ наҷот ёфта буданд, ва дар бораи Ерусалим пурсидам.

Наҳемё бо бародараш Ҳанонӣ ва дигар мардони Яҳудо сӯҳбат мекунад, то дар бораи яҳудиёне, ки аз асорат раҳо ёфта буданд ва мақоми Ерусалимро пурсон шаванд.

1. Раҳмати Худо дар миёни асирӣ: омӯзиши Наҳемё 1

2. Боварӣ ба Худо дар вазъиятҳои душвор: Аз Наҳемё омӯхтан

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар

миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд. Села.

Наҳемё 1:3 Ва онҳо ба ман гуфтанд: «Бақиямондагоне ки аз асирӣ дар он вилоят дар музофот мондаанд, дар андӯҳ ва маломати азиме ҳастанд; девори Ерусалим низ хароб шудааст, ва дарвозаҳои он дар оташ сӯхтааст.

Мардуми Ерусалим ба сабаби хароб шудани девор ва дарвозаҳои шаҳр ба мусибат ва маломати бузург дучор шуданд.

1. Тасаллии Худо дар замони мусибат

2. Қувва ва қудрати барқарорсозӣ

1. Ишаъё 61:7 Ба ҷои шарми худ насиби дучанд хоҳед дошт, ва ба ҷои расвоӣ аз мероси худ шодӣ хоҳед кард.

2. Забур 34:18 Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Наҳемё 1:4 Ва ҳангоме ки ин суханонро шунидам, нишастам ва гиря кардам, ва чанд рӯз мотам гирифтам, ва рӯза гирифтам ва ба ҳузури Худои осмон дуо гуфтам,

Наҳемё пас аз шунидани харобшавии Ерусалим ва ранҷу азобҳои халқаш сахт мутаассир шуд ва ӯ нишаста гиря кард, мотам гирифт, рӯза гирифт ва ба Худо дуо гуфт.

1. Рӯй овардан ба Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи дуо дар ҳаёти мо

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ таронаҳо бихонад.

Наҳемё 1:5 Ва гуфт: «Аз Ту илтимос мекунам, эй Худованд Худои осмон, Худои бузург ва даҳшатнок, ки аҳд ва марҳаматро барои дӯстдорони Ӯ ва риояи аҳкоми Ӯ нигоҳ медорад;

Наҳемё ба Худованд дуо карда, марҳамат пурсид ва аҳди Худро бо онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд, хотиррасон мекард.

1. Худо ба касоне, ки Ӯро дӯст медоранд ва ба фармони Ӯ итоат мекунанд, амин аст

2. Муҳимияти дӯст доштани Худованд ва риояи фармудаҳои Ӯ

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад;

2. Такрори Шариат 11:1 - Пас, ту Худованд Худои худро дӯст бидор, ва фармони Ӯ, ва фароизи Ӯ, ва аҳкоми Ӯ ва аҳкоми Ӯро ҳамеша риоя намо.

Наҳемё 1:6 Бигзор гӯши ту бодиққат бошад, ва чашмонат кушода бошад, то дуои бандаи худро, ки ман ҳоло дар пеши ту, шабу рӯз дар ҳаққи бандагони худ дуо мекунам, бишнав ва ба гуноҳҳои банӣ-Исроил, ки мо бар зидди ту гуноҳ кардаем: ҳам ман ва ҳам хонадони падарам гуноҳ кардаем.

Наҳемё шабу рӯз ба Худо дуо гуфта, барои гуноҳҳои худ ва аҳли оилааш бахшиш мепурсад.

1. Худо ҳамеша гӯш мекунад - Наҳемё 1:6

2. Гуноҳҳои худро ба Худо иқрор кунем - Наҳемё 1:6

1. Забур 66:18-19 - Агар ман шароратро дар дили худ нигоҳ медоштам, Худованд гӯш намекард. Аммо Худо шунид; вай ба садои дуои ман гӯш дод.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Наҳемё 1:7 Мо дар ҳаққи ту бағоят фасод кардем, ва аҳком ва фароиз ва ҳукмеро, ки ба бандаи худ Мусо фармудаӣ, риоя накардем.

Наҳемё мефаҳмад, ки халқи Исроил фосид шуда, аҳкоми ба Мусо додашударо риоя накарданд.

1. "Вазифаи мо дар назди Худо: Вафо кардани фармудаҳои Ӯ"

2. «Оқибатҳои рафтори коррупсионӣ»

1. Румиён 2:12-16 - Ҳамаи онҳое ки бидуни шариат гуноҳ кардаанд, бе шариат низ нобуд хоҳанд шуд, ва ҳамаи онҳое ки зери шариат гуноҳ кардаанд, аз рӯи шариат доварӣ хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 4:17 - Аз ин рӯ, барои касе, ки кори дурустро медонад ва онро намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Наҳемё 1:8 Аз ту хоҳишмандам, каломеро, ки ба бандаи худ Мусо фармудаӣ, ба ёд овар, ки гуфтаӣ: «Агар таҷовуз кунӣ, туро дар миёни халқҳо пароканда хоҳам кард».

Наҳемё ба мардум ваъдаеро, ки Худо ба Мусо дода буд, хотиррасон мекунад, ки агар мардум ба Ӯ итоат накунанд, Ӯ онҳоро дар байни халқҳо пароканда мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо: Иҷро ва оқибат

2. Ёдоварӣ аз Каломи Худо: Тоат ва баракат

1. Такрори Шариат 28:64 - Ва Худованд туро дар миёни тамоми қавмҳо, аз як канори замин то канори дигари замин пароканда хоҳад кард; ва дар он ҷо худоёни дигареро ибодат хоҳӣ кард, ки онҳоро на ту ва на падаронат, ҳатто ҳезум ва санг ҳам намешиносӣ.

2. Румиён 6:16 - Шумо намедонед, ки ба ҳар кӣ худро бандагони итоат мекунед, бандагони вай ҳастед, ба ҳар кӣ итоат мекунед; хоҳ аз гуноҳ то мамот бошад, хоҳ аз итоаткорӣ барои адолат?

Наҳемё 1:9 Аммо агар ба Ман рӯй оваред ва аҳкоми Маро риоя кунед ва онҳоро ба ҷо оваред; гарчанде ки аз миёни шумо то канори осмон бадар ронда шуда буданд, лекин Ман онҳоро аз он ҷо ҷамъ карда, ба ҷое хоҳам овард, ки баргузидаам, то ки исми Худро дар он ҷо бигузорам.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро наҷот медиҳад, агар онҳо ба Ӯ рӯй ованд ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунанд, ҳатто агар онҳо ба гӯшаҳои дуртарини рӯи замин пароканда шуда бошанд ҳам.

1. Ба Худо итоат кунед, то шуморо бозгардонад

2. Ваъдаи фидя барои мӯъминон

1. Такрори Шариат 30:2-4 - Ва Худованд Худои ту дили ту ва дили насли туро хатна хоҳад кард, то ки Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту дӯст дорӣ, то ки ту зинда шавӣ.

3. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Наҳемё 1:10 Инҳо бандагони Ту ва қавми туст, ки онҳоро бо қудрати бузурги худ ва бо дасти пурқуввати худ фидия додаӣ.

Наҳемё эътироф мекунад, ки халқи Исроил хизматгорон ва халқи Худо мебошанд, ки бо қудрат ва қуввати Ӯ фидия ёфтаанд.

1. Бо сипос ба Худо хизмат кардан Бо дарки қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Бо дасти Худо фидя карда шудааст Дарки маънои кафорат

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 103:4 - Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

Наҳемё 1:11 Эй Парвардигори ман, аз ту илтимос мекунам, бигзор гӯши ту ба дуои бандаи Худ ва ба дуои бандагони Худ, ки мехоҳанд аз исми Ту битарсанд, гӯш намо; , ва дар назари ин одам ба ӯ раҳм деҳ. Зеро ки ман соқии подшоҳ будам.

Наҳемё фурӯтанона ба Худо дуо мекунад, то дуоҳои бандагонашро, ки мехоҳанд аз номи Худо битарсанд, гӯш кунад ва ба ӯ дар назари подшоҳ раҳм кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо дуоҳои моро мешунавад ва ҷавоб медиҳад

2. Аҳамияти доштани тарс аз Худованд дар ҳаёти мо

1. Забур 65:2 - Эй, ки дуоро мешунавӣ, ҳама башар ба сӯи ту хоҳад омад.

2. Яъқуб 4:6-10 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои

худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ. Дарднок бош ва гиря кун: хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба гарон мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Боби 2 Наҳемё ҳикояи рисолати Наҳемёро барои барқарор кардани деворҳои Ерусалим идома медиҳад. Дар ин боб дархости Наҳемё аз шоҳ Артаҳшасто барои иҷозат ва захираҳо, инчунин тафтиш кардани деворҳои шаҳр ва рӯҳбаландии ӯ ба мардум таъкид мешавад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Наҳемё пас аз мотам дар назди шоҳ Артаҳшаста ҳангоми соқии худ баромад. Подшоҳ ғамгинии Наҳемёро пай бурда, аз ӯ мепурсад (Наҳемё 2:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Наҳемё аз фурсат истифода мебарад ва хоҳиши ба Ерусалим рафтанро барои барқарор кардани деворҳои он баён мекунад. Ӯ аз подшоҳ нома талаб мекунад, ки ба ӯ гузаргоҳи бехатар ва масолеҳи сохтмонро медиҳад (Наҳемё 2:3-8).

Сархати 3: Дар ин гузориш таъкид мешавад, ки чӣ тавр Наҳемё ба Ерусалим меояд ва деворҳои шаҳрро дар зери зулмот аз назар мегузаронад. Ӯ як гурӯҳи мансабдоронро ҷамъ мекунад ва бо онҳо нақшаҳои худро оид ба барқарорсозӣ нақл мекунад (Наҳемё 2:9-16).

Параграфи 4: Ҳикоя бо Наҳемё ба анҷом мерасад, ки одамонро рӯҳбаланд карда, ба онҳо файзи Худоро дар рисолати онҳо хотиррасон мекунад. Ӯ онҳоро барои оғози барқарорсозӣ сарфи назар аз мухолифати мансабдорони ҳамсоя сафарбар мекунад (Наҳемё 2:17–20).

Хулоса, боби дуюми Наҳемё иҷозат ва омодагии ҳангоми барқарорсозии Ерусалимро тасвир мекунад. Таваҷҷуҳи мутақобила, ки тавассути муколама ифода шудааст ва банақшагирии стратегӣ, ки тавассути санҷиш ба даст омадааст. Зикр кардани рӯҳбаландӣ, ки барои ваҳдат дода шудааст ва азму иродаи қавӣ барои бартараф кардани монеаҳо як таҷассумгари роҳнамоии илоҳӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 2:1 Ва воқеъ шуд, ки дар моҳи нисон, дар соли бистуми ҳукмронии Артаҳшасто подшоҳ, шароб пеши ӯ буд, ва ман шаробро гирифта, ба подшоҳ додам. Акнун ман пештар дар ҳузури ӯ ғамгин набудам.

Дар соли бистуми подшоҳ Артаҳшаста, Наҳемё шароб оварда ва ҷуръат пайдо кард, ки ғамгин нашавад.

1: Биёед, дар Худованд далер бошем, чунон ки Наҳемё ҳангоми шароб назди шоҳ Артаҳшасто оварда.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳамеша ростқавл ва самимӣ бошем, новобаста аз он ки Наҳемё ба назди Подшоҳ шароб оварда.

1: Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо

устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир кунад, то мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Наҳемё 2:2 Бинобар ин подшоҳ ба ман гуфт: «Чаро рӯи ту ғамгин аст, дар сурате ки ту бемор нестӣ? ин ҷуз ғами дил чизи дигаре нест. Он гоҳ ман сахт тарсидам,

Вақте ки подшоҳ аз ӯ пурсид, ки чаро ғамгин аст, Наҳемё тарсид.

1: Мо набояд аз изҳори эҳсосоти худ натарсем, зеро табиист, ки мо андӯҳ ва дигар эҳсосотро эҳсос кунем.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем ва ҳангоми дучор шудан бо вазъиятҳои душвор натарсем.

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Наҳемё 2:3 Ва ба подшоҳ гуфт: «Подшоҳ то абад зинда бод: чаро рӯи ман ғамгин нашавад, дар ҳоле ки шаҳр, ҷои қабри падарони ман, валангор аст ва дарвозаҳои он дар оташ фурӯ рафтааст?

Наҳемё ба подшоҳ аз хароб шудани Ерусалим, шаҳри қабрҳои аҷдодони худ андӯҳгин шуд.

1. Қувваи ғаму ғусса: Омӯзиши баён кардани ғаму андӯҳ ва ғамгинии хуб

2. Ваъдаи Худо дар бораи барқароршавӣ: Умед дар миёни ҳалокат

1. Ишаъё 61:3 - Ба онҳое ки дар Сион мотам мегиранд, ба онҳо сару либоси зебое ба ҷои хокистар, равғани шодмонӣ ба ҷои мотам, либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи заиф диҳад;

2. 2 ба Қӯринтиён 7:10 - Зеро ғаму андӯҳи Худо тавбаеро ба вуҷуд меорад, ки ба наҷоти бе пушаймонӣ мебарад, дар ҳоле ки ғаму андӯҳи дунё маргро ба вуҷуд меорад.

Наҳемё 2:4 Подшоҳ ба ман гуфт: «Барои чӣ талаб мекунӣ? Пас, ман ба Худои осмон дуо кардам.

Наҳемё аз подшоҳ чизе пурсид ва сипас ба Худо дуо гуфт.

1. Қувваи дуо дар ҳаёти мо

2. Дар вақти ниёз ба Худо таваккал кардан

1. Яъқуб 5:13-18 (Қувваи дуои муассир)

2. Забур 61:8 (Ҳар вақт ба Ӯ таваккал кунед)

Наҳемё 2:5 Ва ман ба подшоҳ гуфтам: «Агар ба подшоҳ писанд ояд, ва агар бандаат дар назари ту илтифот пайдо карда бошад, маро ба Яҳудо, ба шаҳри қабри падаронам мефиристӣ, то ки онро бино кунам. .

Наҳемё аз подшоҳ хоҳиш кард, ки ба ӯ иҷозат диҳад, ки ба Яҳудо рафта, шаҳри аҷдодони худро барқарор кунад.

1. Қувваи барқарорсозӣ: Қиссаи Наҳемё

2. Ҷустуҷӯи неъмат ва расидан ба ҳадафҳо: Чӣ тавр Наҳемё хоҳиши худро ба даст овард

1. Ишаъё 58:12 - "Ва онҳое, ки аз миёни шумо харобаҳои қадимиро барқарор хоҳанд кард; Ту таҳкурсиҳои қадимиро баланд хоҳӣ кард; Ва ту таъмиргари рахнаҳо, Баркароркунандаи кӯчаҳо, ки дар он сокин шудан лозим аст, хонда хоҳанд шуд.

2. Луқо 4:18-19 - "Рӯҳи Худованд бар ман аст, зеро ки Ӯ маро тадҳин кард, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то ки озодиро ба асирон ва барқарор шудани биноро ба кӯрон эълон кунам, Барои озод кардани мазлумон, Барои эълон кардани соли неки Худованд».

Наҳемё 2:6 Подшоҳ ба ман гуфт: «Малика низ дар паҳлӯяш нишаста буд: «Сафари ту то чанд вақт хоҳад буд? ва кай бармегардед? Бинобар ин подшоҳ писанд омад, ки маро бифиристад; ва ман ба ӯ вақт муқаррар кардам.

Наҳемё аз подшоҳ барои сафар иҷозат пурсид ва подшоҳ иҷозат дод ва барои бозгашти ӯ вақт муқаррар кард.

1. Худо Ҳоким аст: Боварӣ ба замони илоҳӣ

2. Имони далерӣ: Қадам гузоштан дар тоат

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Ибриён 11:8, "Бо имон Иброҳим, вақте ки даъват карда шуд, ки ба ҷое равад, ки баъдтар ҳамчун мероси худ хоҳад гирифт, итоат кард ва рафт, гарчанде ки намедонист, ки куҷо меравад".

Наҳемё 2:7 Ва ман ба подшоҳ гуфтам: «Агар подшоҳ писанд ояд, бигзор ман ба ҳокимони он тарафи дарё мактубҳо диҳанд, то ки маро то даме ки ба Яҳудо биёям, бирасонанд;

Наҳемё аз подшоҳ мактубҳои гузаргоҳи бехатарро барои сафар ба Яҳудо пурсид.

1. Аҳамияти ҷасорат ва имон дар лаҳзаҳои номуайянӣ

2. Ҳимояи Худо дар вақти зарурӣ

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Наҳемё 2:8 Ва мактубе ба Ософ, ки посбони ҷангали подшоҳ буд, то ба ман чӯб бидиҳад, то дарҳои қасри назди хона ва девори шаҳр ва хонаи дохил мешавам. Ва подшоҳ маро ба ҳасби дасти неки Худои худ бар ман дод.

Наҳемё аз Ософ барои сохтани дарвозаҳои қаср, девори шаҳр ва хонаи худ чӯб талаб кард, ва подшоҳ хоҳиши ӯро қонеъ кард.

1. Ба Худо таваккал кунед, ки дасти неки Ӯро бигирад

2. Рӯзи Худо дар корњои душвор

1. Забур 27:14 - Мунтазири Худованд бошед; Қавӣ бош ва бигзор дилат далер бошад; Бале, интизори Худованд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, Ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, Ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард.

Наҳемё 2:9 Ва ман назди ҳокимони он тарафи дарё омада, номаҳои подшоҳро ба онҳо додам. Подшоҳ бо ман сардорони лашкар ва саворон фиристод.

Наҳемё ба назди ҳокимони он тарафи дарё сафар карда, ба онҳо номаҳои подшоҳро, ки бо ҳамроҳии сардорони лашкар ва савораҳо буданд, супурд.

1. Қудрати ҳокимияти шоҳона

2. Муҳимияти доштани нақшаи эҳтиётӣ

1. Румиён 13: 1-7 - Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад.

2. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; ба ҳар ҷое, ки хоҳад, мегардонад.

Наҳемё 2:10 Вақте ки Санбаллоти ҳӯрӯнӣ ва Тӯбиёи ғуломи аммӯнӣ аз ин хабар шуниданд, онҳоро бағоят ғамгин кард, ки марде омад, то ки барои беҳбудии банӣ-Исроил омад.

Наҳемё кӯшиш мекунад, ки шаҳри Ерусалимро барқарор кунад ва Санбаллат ва Тобиё аз умеди беҳбудии исроилиён норозӣ шуданд.

1. Қувваи истодагарӣ: Намунаи Наҳемё

2. Бартараф кардани муқобилият: Чӣ тавр Наҳемё бо душвориҳои худ рӯ ба рӯ шуд

1. Румиён 8:31 - Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Наҳемё 2:11 Ва ман ба Ерусалим омадам ва се рӯз дар он ҷо будам.

Наҳемё ба Ерусалим рафт ва дар он ҷо се рӯз монд.

1. Муҳимияти ҷудо кардани вақт барои мулоҳиза дар сафари имони мо.

2. Фидокорї ва устуворї дар баробари сахтї.

1. Филиппиён 3:13-14: «Бародарон, ман худро дастгир кардаам ҳисоб намекунам, балки як коре мекунам, ки он чизҳои қафомондаро фаромӯш карда, ба он чизҳое, ки дар пешанд, даст мекашам, ба сӯи ҳадафи мукофоти даъвати боло дар Исои Масеҳ».

2. 1 Юҳанно 4:19: «Мо Ӯро дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт».

Наҳемё 2:12 Ва ман ва чанд нафар бо худам шаб бархостам; ва ба ҳеҷ кас нагуфтам, ки Худои ман дар Ерусалим дар дили ман чӣ кор карда буд, то ки дар Ерусалим кунад;

Наҳемё ва чанд нафар шабона ба роҳ баромаданд, то кореро анҷом диҳанд, ки Худо дар дилаш гузошта буд, ба касе чизе нагуфта, ба ҷуз он ки Наҳемё савор шуда буд, ҳеҷ ҳайвонеро бо худ наовард.

1. Қудрати шогирддорӣ - Намунаи Наҳемё ва чанд нафари ӯ қудрати шогирдӣ ва эътимод ба Худоро ҳангоми дучор шудан бо вазифаи душвор нишон медиҳад.

2. Қувваи ӯҳдадориҳо - Наҳемё қувваи ӯҳдадорӣ ва имонро барои таваккал кардан ба Худо дар муқобили душвориҳо нишон медиҳад.

1. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. : ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам; омин».

2. Ибриён 11:8 - "Бо имон Иброҳим, вақте ки ӯро даъват карданд, ки ба ҷое биравад, ки баъд аз он бояд мерос гирифта шавад, итоат кард; ва берун рафт, вале намедонист, ки куҷо рафт".

Наҳемё 2:13 Ва ман шабона назди дарвозаи водӣ, пеш аз чоҳи аждаҳо ва ба бандари пору баромадам, ва деворҳои Ерусалимро дидам, ки хароб шуда буданд, ва дарвозаҳои он дар оташ сӯхта буданд.

Деворҳои Ерусалим хароб шуда, дарвозаҳояш сӯхта буданд.

1: Барқарорсозии Ерусалим - садоқат ва азми Наҳемё барои барқарор кардани шаҳр дар баробари харобшавӣ.

2: Чӣ тавр Худо метавонад шароити моро ба манфиати нек истифода барад - бахшидани Наҳемё ба барқарорсозии шаҳр нигоҳ накарда.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Isaiah 43:19 - Инак, ман кори нав хоҳам кард; алҳол он берун хоҳад омад; Оё намедонед? Ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо хоҳам сохт.

Наҳемё 2:14 Ва ман ба назди дарвозаи чашма ва сӯи ҳавзи подшоҳ рафтам, аммо барои ҳайвони ваҳшӣ, ки дар зери ман буд, ҷое набуд, ки гузарад.

Наҳемё ба Худо таваккал мекунад ва сарфи назар аз монеаҳо, вазифаи душворро иҷро мекунад.

1. Ба Худо таваккал кунед ва дар душвориҳо вафодор бошед.

2. Бо вуҷуди монеаҳо ҷасорат ва сабр доштан.

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Матто 19:26 - Исо ба онҳо нигариста гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

Наҳемё 2:15 Он гоҳ ман шабона ба соҳили ҷӯй баромада, деворро дидам, ва баргаштам, ва аз дарвозаи водӣ даромада, баргаштам.

Наҳемё шабона барои дидани девори назди дарё баромад ва аз дарвозаи водӣ баргашт.

1. Қуввати имони Наҳемё

2. Қудрати Худо барои барқарор кардан

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Наҳемё 2:16 Ва сардорон намедонистанд, ки ман ба куҷо рафтам ва чӣ кор кардам; Ман то ҳол инро на ба яҳудиён, на ба коҳинон, на ба ашрофон, на ба ҳокимон, на ба дигарон, ки кор мекарданд, хабар надодаам.

Сардорон аз нақшаҳои Наҳемё бехабар буданд ва ӯ ҳанӯз ба яҳудиён ва ба ягон халқи дигар нагуфта буд.

1. Қувваи хомӯшӣ: Тадқиқот дар Наҳемё 2:16

2. Натиҷаи мӯъҷизаи оқилона: Баррасии Наҳемё 2:16

1. Масалҳо 17:28 - Ҳатто аблаҳ, агар хомӯш бошад, хирадманд ҳисобида мешавад, ва мефаҳмад, ки забонашро нигоҳ дорад.

2. Воиз 3:7 - Вақти канда шудан ва вақти ислоҳ кардан, вақти хомӯшӣ ва вақти сухан гуфтан.

Наҳемё 2:17 Он гоҳ ман ба онҳо гуфтам: «Шумо мебинед, ки мо дар изтироб ҳастем, ки чӣ гуна Ерусалим хароб шудааст, ва дарвозаҳои он дар оташ

месӯхт; биёед ва девори Ерусалимро бино кунем, то ки мо дигар нашавем. таънае.

Мардуми Ерусалим аз харобшавии шаҳри худ дар тангӣ буданд; Наҳемё онҳоро ташвиқ мекунад, ки деворро барқарор кунанд.

1. Нерӯи сабр: ташвиқи имон дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути ваҳдат

1. Румиён 5:3-5 На танҳо ин, балки мо аз уқубатҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб саброро ба вуҷуд меорад, ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

2. Яъқуб 1:12 Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

Наҳемё 2:18 Ва ман ба онҳо дар бораи дасти Худои худ гуфтам, ки бар ман некӣ буд; инчунин суханони подшоҳ, ки ба ман гуфта буд. Ва гуфтанд: «Бархезем ва бино кунем». Бинобар ин онхо ба ин кори хайр дастони худро мустахкам карданд.

Наҳемё хушхабарро дар бораи баракатҳои Худои худ ва суханони рӯҳбаландкунандаи подшоҳ ба мардуми ҷамоати худ нақл кард, ки онҳоро ба барқарорсозӣ бармеангезад.

1. Биёед бархезем ва бунёд кунем: Ҳавасмандӣ барои корҳои нек

2. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ гуна суханони хуб метавонанд илҳом бахшанд

1. Ибриён 10:24 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек бармеангезем.

2. Масалҳо 16:24 - Суханони меҳрубонона мисли асал, ширинии ҷон ва саломатӣ барои бадан.

Наҳемё 2:19 Аммо чун Санбаллоти ҳӯрӯнӣ ва Тӯбиёи ғулом, аммӯнӣ ва Ҷашеми арабӣ инро шуниданд, ба мо хандиданд, то ки моро тамасхур карда, нафрат карданд ва гуфтанд: «Ин чӣ кор аст? Оё бар зидди подшоҳ исён хоҳед кард?

Санбаллати ҳӯрӯнӣ, Тобиёи аммӯнӣ ва Ҷашеми арабӣ, чун шуниданд, ки Наҳемё ва қавми ӯро аз нақшаи барқарор кардани деворҳои Ерусалим ба онҳо масхара карда, ба онҳо нигоҳ карданд.

1. Халқи Худо ҳамеша муқобиланд: Наҳемё 2:19 ба мо нишон медиҳад, ки ҳатто вақте ки халқи Худо ба иродаи Ӯ содиқона пайравӣ мекунад, ба онҳо касоне, ки имон надоранд, муқобилат хоҳанд кард.

2. Сохтани деворҳои имон: Тавассути достони Наҳемё, мо метавонем ёд гирем, ки деворҳои имон ва таваккал ба Худои худамонро бунёд кунем, новобаста аз он ки мо бо чӣ қадар мухолифат дучор мешавем.

1. Матто 5:11-12 Хушо шумо, вақте ки дигарон шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва ба хотири ман бардурӯғ бар зидди шумо ҳар гуна бадгӯй мекунанд. Шод шавед ва шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро онҳо анбиёи пеш аз шумо буданд, ҳамин тавр таъқиб мекарданд.

2. Румиён 8:37-39 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

Наҳемё 2:20 Он гоҳ ба онҳо ҷавоб дода, гуфтам: «Худои осмон, Ӯ моро муваффақ хоҳад кард; «Бинобар ин мо, бандагони Ӯ, бархоста, бино хоҳем кард, лекин шумо дар Ерусалим на ҳиссае доред, на ҳақ ва на ёдгорие.

Наҳемё ба саволҳои мардум ҷавоб дода, гуфт, ки Худо ба онҳо барои барқарор кардани шаҳри Ерусалим мусоидат хоҳад кард, аммо мардум дар ин шаҳр ҳуқуқ ва ё ёдбуд надоранд.

1. Нақшаи Худо барои мо: Ба ӯҳда гирифтани вазифаи барқарорсозии имон

2. Рӯзи Худо: таваккал кардан ба ваъдаҳои Ӯ дар бораи наҷоти мо

1. Ишаъё 58:12 - Ва онҳое ки аз ту хоҳанд буд, харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт; ва туро «Таъмиркунандаи рахна», Баркароркунандаи пайраҳаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

2. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

Дар боби 3 Наҳемё дар бораи шахсон ва гурӯҳҳое, ки дар барқарорсозии деворҳои Ерусалим иштирок кардаанд, маълумоти муфассал медиҳад. Дар ин боб кӯшишҳои муштараки онҳо, фидокорӣ ва бахшҳои мушаххаси деворе, ки онҳо дар болои онҳо кор кардаанд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Эльёшиби саркоҳин ва ҳамкорони ӯ дар барқарор кардани дарвозаи Гӯсфанд вазифаҳои ба онҳо додашударо иҷро мекунанд. Онҳо онро тақдис мекунанд ва қисматҳои гуногуни деворро таъмир мекунанд (Наҳемё 3:1-2).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр гурӯҳҳои гуногуни сокинони Ерусалим ба корҳои барқарорсозӣ ҳамроҳ мешаванд. Ба ҳар як гурӯҳ як қисми махсуси девор, ба монанди таъмири дарвозаҳо, манораҳо ва қисмҳои назди хонаҳои худ таъин карда мешавад (Наҳемё 3:3-32).

Хулоса, дар боби сеюми китоби Наҳемё ҳамкорӣ ва сохтмоне тасвир шудааст, ки ҳангоми барқарорсозии деворҳои Ерусалим аз сар гузаронида шудааст. Таъкид кардани иштирок тавассути ҷалб ва тақсимот тавассути супориш ба даст оварда мешавад. Ёдоварӣ аз садоқати барои ҳар як вазифа зоҳиршуда ва ягонагӣ барои ноил шудан ба ҳадафи муштарак нишон дода шудааст, таҷассумкунандаи кӯшишҳои дастаҷамъӣ ва тасдиқи барқарорсозӣ дар самти барқарор кардани васият, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 3:1 Ва Эльёшиби саркоҳин бо бародарони худ — коҳинон бархоста, дарвозаи гӯсфандонро бино карданд; онро тақдис карданд ва дарҳои онро гузоштанд; Онро то бурҷи Меаҳ, то бурҷи Ҳананил тақдис карданд.

Саркоҳин Эльёшиб ва ҳамкорони ӯ дарвозаи Гӯсфандро сохта, онро тақдис карданд ва онро то бурҷи Меаҳ ва бурҷи Ҳананил дароз карданд.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: омӯзиши Наҳемё 3:1

2. Арзиши бахшидан ба Худо: Мулоҳиза дар бораи Наҳемё 3:1

1. Забур 127:1; «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Воиз 4:9–10; "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро ки онҳо ба ивази меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе ёри худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст, зеро касе надорад, ки ӯро бархоста барад." "

Наҳемё 3:2 Ва дар паҳлӯи ӯ мардони Ериҳӯ бино карданд. Ва дар паҳлӯи онҳо Закур ибни Имрӣ бино кард.

Мардони Ериҳӯ ва Закур ибни Имрӣ дар паҳлӯи ҳамдигар бино карданд.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои сохтани чизи бузург.

2. Намунаи ягонагӣ ва садоқат аз Наҳемё.

1. Воиз 4:9-12 Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

10 Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст, зеро ки касе надорад, ки ӯро бархоста тавонад.

2. Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Наҳемё 3:3 Аммо дарвозаи моҳиёнро писарони Ҳасина сохтанд, ки онҳо низ чӯбҳои онро гузошта, дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳои онро гузоштанд.

Писарони Ҳасина дарвозаи моҳӣ сохтанд ва чӯбҳо, дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳои онро насб карданд.

1. Нерӯи кори муштарак: Аз фарзандони Ҳасина омӯхтан

2. Баракатҳои бахшидан: Аҳамияти анҷоми кор

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2. Масалҳо 16:3 - Аъмоли худро ба Худованд супор, ва фикрҳои ту устувор хоҳанд шуд.

Наҳемё 3:4 Ва дар паҳлӯи онҳо Меремӯт ибни Уриё ибни Қӯз таъмир кард. Ва дар паҳлӯи онҳо Мешулом ибни Барекиё ибни Мешезабаил таъмир кард. Ва дар паҳлӯи онҳо Содӯқ ибни Баана таъмир мекард.

Дар порча корҳои таъмири се мард - Меремут, Мешулам ва Содӯк дар деворҳои Ерусалим муфассал нақл карда шудааст.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои бозсозӣ

2. Бандагони содиқи Худо: Намунаи Меремут, Мешулам ва Содӯқ

1. Эфсӯсиён 4:2-3 - «бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Ибриён 11:38 - "Ҷаҳон лоиқи онҳо набуд: онҳо дар биёбонҳо ва кӯҳҳо ва дар ғорҳо ва ғорҳои замин саргардон шуданд".

Наҳемё 3:5 Ва дар паҳлӯи онҳо текӯиён таъмир мекарданд; вале бузургони онҳо гардани худро ба кори Худованди худ намеандохтанд.

Текоиён ба таъмири деворҳои Ерусалим шурӯъ карданд, аммо ашрофони онҳо кӯмак накарданд.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан барои хидмат ба Худованд

2. Хатари мағрурӣ ва надоштани фурӯтанӣ.

1. Масалҳо 13:10 - "Танҳо бо ғурур ҷанҷол мешавад, аммо ҳикмат бо насиҳати хуб аст".

2. Ғалотиён 6:9-10 - "Аз кори нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама одамон некӣ кунем. , махсусан ба онҳое, ки ба хонаводаи мӯъминон тааллуқ доранд».

Наҳемё 3:6 Ва дарвозаи кӯҳна Еҳӯёдо ибни Пасеаҳ ва Мешулом ибни Басӯдоёро таъмир карданд; чӯбҳои онро гузоштанд ва дарҳо ва қуфлҳо ва панҷараҳояшро гузоштанд.

Дарвозаи кӯҳнаро Еҳӯёдо ва Мешулом таъмир карданд.

1: Худо дар тафсилот аст - чӣ гуна Худо дар хурдтарин корҳо содиқ аст.

2: Муҳимияти кори дастаҷамъӣ - чӣ гуна Худо барои иҷрои нақшаи худ дигаронро истифода мебарад.

1: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

2: Филиппиён 2:3-4 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ва ғурур ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Наҳемё 3:7 Ва дар паҳлӯи онҳо Малатёи ҷибъӯнӣ ва Ёдӯни меронӯтӣ, мардони Ҷибъӯн ва Мисфоро то тахти ҳоким дар ин тарафи дарё таъмир карданд.

Мелатьёи ҷибъӯнӣ ва Ёдӯни меронӯтӣ, ки мардони Ҷибъӯн ва Мисфо буданд, тахти ҳокимро дар канори дарё таъмир карданд.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои анҷом додани корҳои бузург

2. Муҳимияти тоат: Иҷрои фармудаҳои Худо

1. 1 ба Қӯринтиён 12:12-13 - Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисёранд, як бадананд, бо Масеҳ низ ҳамин тавр аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ дар як бадан таъмид ёфтаем, яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шудаем.

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

Наҳемё 3:8 Дар паҳлӯи ӯ Узиил ибни Ҳарҳаё аз заргарон таъмир мекард. Дар паҳлӯи ӯ низ Ҳананьё ибни яке аз дорухонаҳо таъмир кард, ва Ерусалимро то девори васеъ мустаҳкам карданд.

Узиил ва Ҳанониё як қисми девори Ерусалимро ҳамчун як қисми кӯшишҳои Наҳемё барои барқарор кардани он таъмир карданд.

1. Ахамияти якчоя бо максади умумӣ.

2. Қувваи ҳамкорӣ барои ноил шудан ба манфиати бештар.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, ҳар гуна тасаллӣ аз муҳаббат, ҳар гуна иштирок дар Рӯҳ, ҳар гуна муҳаббат ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед, ки як ақл будан, як муҳаббат доштан, бо хамфикрии комил ва якдилӣ. Аз рӯи рақобат ва кибр ҳеҷ коре накунед, балки бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон бузургтар донед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Наҳемё 3:9 Ва дар паҳлӯи онҳо Рафоё ибни Ҳур, ҳокими нисфи Ерусалим, таъмир кард.

Рафоё як қисми гурӯҳе буд, ки дар таъмири деворҳои Ерусалим кӯмак мекарданд.

1: Якҷоя кор кардан барои расидан ба ҳадафи умумӣ.

2: Муҳимияти ташаббускорӣ.

1: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд.

10 Агар яке аз онҳо афтад, яке ба дигаре кӯмак карда метавонад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад.

11 Инчунин, агар ду нафар бо ҳам хобанд, гарм хоҳанд шуд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард?

12 Ҳарчанд як кас мағлуб шавад ҳам, ду кас худро муҳофизат карда метавонанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2: Румиён 12:10 - Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

Наҳемё 3:10 Ва дар паҳлӯи онҳо Едаё ибни Ҳарумаф, дар назди хонаи худ таъмир кард. Ва дар паҳлӯи ӯ Хаттуш ибни Ҳашабньёро таъмир кард.

Едаё ва Хаттуш девори Ерусалимро дар паҳлӯи хонаҳои якдигар таъмир карданд.

1. Қудрати ҷомеа: якҷоя кор кардан барои бунёди Салтанати Худо

2. Ахамияти мехнатдустӣ: Намунаи Едая ва Хаттуш

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад.

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд.

Наҳемё 3:11 Малкиё ибни Ҳарим ва Ҳашуб ибни Паҳотмӯоб қисми дигар ва бурҷи танӯрҳоро таъмир карданд.

Ду нафар, Малкиё ва Ҳашуб, манораи танӯрҳоро ҳамчун як қисми кори бузурги Наҳемё оид ба барқарор кардани деворҳои Ерусалим таъмир карданд.

1. Қувваи истодагарӣ: Баррасии Наҳемё 3:11

2. Якҷоя кор карда, барои барқарорсозӣ: Таҳқиқи Наҳемё 3:11

1. Масалҳо 27:17 - "Чунон ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад"

2. Воиз 4:9-12 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке ба дигаре кӯмак карда метавонад. ба онҳо ёрӣ расонед. Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад».

Наҳемё 3:12 Ва дар паҳлӯи ӯ Шаллум ибни Ҳалоҳеш, ҳокими нисфи Ерусалим ва духтаронаш таъмир карданд.

Шаллум, ки ҳокими нисфи Ерусалим буд, дар баробари духтаронаш девори Ерусалимро таъмир мекард.

1. Қувваи кори якҷоя: Қиссаи Шаллум ва духтаронаш

2. Арзиши кори дастаҷамъӣ: Дарсҳое, ки аз Шаллум ва духтаронаш гирифтаанд

1. Эфсӯсиён 4:16, Аз Ӯ тамоми бадан, ки ба воситаи он чизе, ки ҳар буғум таъмин мекунад, пайваст ва бо ҳам мепайвандад, мувофиқи кори самараноке, ки ҳар як узв ҳиссаи худро иҷро мекунад, боиси афзоиши бадан мегардад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Қӯлассиён 3:23 Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на ба одамон.

Наҳемё 3:13 Дарвозаи водӣ Ҳонун ва сокинони Зонӯаҳро таъмир кард; бино карданд, ва дарҳои он, қуфлҳо ва панҷараҳои он ва ҳазор зироъ бар девор то дарвозаи пору насб карданд.

Ҳанун ва аҳли Заноҳ дарвозаи водиро таъмир карда, дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳои онро гузоштанд ва деворро то ҳазор зироъ то дарвозаи пору дароз карданд.

1. Муҳимияти якҷоя кор кардан дар бунёди Салтанати Худо

2. Неъмати итоъат ба фармудаҳои Худо

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. Ишаъё 58:12 - Халқи ту харобаҳои қадимиро барқарор хоҳад кард ва таҳкурсии қадимиро баланд хоҳад кард; Шуморо Таъмиркунандаи деворҳои шикаста, Баркароркунандаи кӯчаҳо бо манзилҳо хоҳанд гуфт.

Наҳемё 3:14 Аммо дарвозаи пору Малкиё ибни Рекоб, ҳокими қисми Байт-Ҳаксеримро таъмир кард; бино кард ва дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳояшро гузошт.

Малкиё, ки ҳокими як қисми Байт-Ҳаксерем буд, дарвозаи поруро таъмир карда, дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳои онро гузошт.

1. Қувваи барқарорсозӣ

2. Ризки Худо ба воситаи мардум

1. Эфсӯсиён 2:20-22 - Бар пояи ҳаввориён ва анбиё сохта шуда, худи Исои Масеҳ санги гӯша мебошад; Дар Ӯ тамоми биное, ки ба ҳам мувофиқ аст, ба маъбади муқаддаси Худованд мерӯяд;

2. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо борид, бодҳо вазида, ба он хона мезаданд; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд. Ва ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад, ва онҳоро ба ҷо намеоварад, ба одами нодоне монанд карда мешавад, ки хонаи худро бар рег бино кард: Ва борон борид, ва обхезиҳо омад, ва бодҳо вазида, бар он мезаданд. хона; ва он афтод, ва фурӯпошии он бузург буд.

Наҳемё 3:15 Аммо дарвозаи чашма Шалун ибни Колхозе, ҳокими қисми Мисфоро таъмир кард; онро бино кард, ва онро пӯшонд, ва дарҳои он, қуфлҳо ва панҷараҳои он, ва девори ҳавзи Силӯаҳро дар назди боғи подшоҳ, ва ба зинапояҳое, ки аз шаҳри Довуд мефарояд, гузошт.

Шаллун, ки ҳокими як қисми Мисфо буд, дарвозаи чашмаро таъмир карда, бино кард ва онро пӯшонд ва дарҳо, қуфлҳо ва панҷараҳоро гузошт. Ӯ инчунин девори ҳавзи Силӯаҳро дар назди боғи подшоҳ ва зинапояҳое, ки аз шаҳри Довуд поён мефарояд, бино кард.

1. Қуввати имони Наҳемё: Чӣ гуна эътимоди Наҳемё ба Худо дар давоми барқарорсозии шаҳр ва деворҳои он роҳнамоӣ ва қувват мебахшид.

2. Қувваи сохтани якҷоя: Чӣ тавр намунаи Наҳемё дар сохтани якҷоя бо имон ва ҷидду ҷаҳд метавонад дар ҳаёти мо тағйироти мусбӣ ба вуҷуд орад.

1. Забур 127:1-2 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд. Агар Худованд шаҳрро посбон набошад, посбонон беҳуда посбонӣ мекунанд.

2. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

Наҳемё 3:16 Баъд аз ӯ Наҳемё ибни Азбук, ҳокими нисфи қисми Байтсурро то макони рӯ ба рӯи қабрҳои Довуд ва ҳавзи сохташуда ва хонаи зӯроварон таъмир кард.

Наҳемё девори Ерусалимро таъмир кард ва анҷоми онро ба қабрҳои Довуд ва ҳавз ва хонаи тавоноён равона кард.

1. Қудрати ягонагӣ: Наҳемё ва девори Ерусалим

2. Қувваи сабр: Наҳемё ва барқарорсозии Ерусалим

1. Забур 127:1 - Агар хонаро Худованд бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Наҳемё 3:17 Пас аз ӯ левизодагон Реҳум ибни Банӣ буд. Дар паҳлӯи ӯ Ҳашабиё, сардори нисфи қисми Қаило, дар қисми худ таъмир кард.

Левизодагон, Реҳум ибни Банӣ ва Ҳошабиё, ки ҳокими нисфи Қеило буд, шаҳри Ерусалимро таъмир карданд.

1. Қудрати Реҳум ва Ҳашабиё: Чӣ тавр хидмати онҳо шаҳри Ерусалимро бунёд кард

2. Қувваи ҳамкорӣ: якҷоя кор кардан барои анҷом додани корҳои бузург

1. Ишаъё 58:12 - Ва онҳое ки аз ту хоҳанд буд, харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт; ва туро «Таъмиркунандаи рахна», Баркароркунандаи пайраҳаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

2. Эфсӯсиён 2:20-22 - Ва бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудаанд, ки худи Исои Масеҳ санги асосии гӯшаи кунҷ аст; Дар Ӯ тамоми биное, ки ба ҳам мувофиқ аст, ба маъбади муқаддас дар Худованд мерӯяд;

Наҳемё 3:18 Баъд аз ӯ бародарони онҳо — Бавай ибни Ҳенадод, ҳокими нисфи қисми Қаилоро таъмир карданд.

Бавай ибни Ҳенадод як қисми Кейлоро пас аз бародаронаш таъмир кард.

1. Қувваи кор дар як даста

2. Нақши роҳбарони дастаҳо дар муттаҳид кардани одамон

1. Наҳемё 3:18

2. Эфсӯсиён 4:11–16

Наҳемё 3:19 Ва дар паҳлӯи ӯ Эзер ибни Ешуа, ҳокими Мисфо, пораи дигареро дар муқобили баромадгоҳ ба анбори аслиҳа дар гардиши девор таъмир кард.

Девори Ерусалим таъмир мешуд ва Эзар ибни Ешуа ба таъмири порчаи дигари девор масъул буд.

1. Ахамияти якчоя кор кардан барои ичрои вазифахои бузург.

2. Ҳар кас дар кори Худо нақш дорад.

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигараш кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард?

2. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар шумо аз муттаҳид шудан бо Масеҳ рӯҳбаландӣ дошта бошед, агар аз муҳаббати Ӯ тасаллӣ дошта бошед, агар ягон шарике дар Рӯҳ, агар ягон меҳрубонӣ ва раҳмдилӣ дошта бошед, шодии маро пурра гардонед. -фикр, доштани як ишқ, як будани рӯҳ ва як ақл. Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худпарастӣ ҳеҷ коре накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ болотар арзёбӣ кунед.

Наҳемё 3:20 Баъд аз ӯ Борух ибни Заббой қисми дигарро аз гардиши девор то дари хонаи Эльёшиб саркоҳин таъмир кард.

Мардуми Ерусалим деворҳои шаҳрро таъмир карданд, ва Борух ибни Заббой қисми дигарро аз гардиши девор то хонаи Эльёшиби саркоҳин таъмир кард.

1. Қимати меҳнат ва заҳмат

2. Қудрати якҷоя кор кардан

1. Масалҳо 14:23 - Ҳама меҳнати душвор фоида меорад, аммо танҳо сухан танҳо ба фақр оварда мерасонад.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Наҳемё 3:21 Пас аз ӯ пораи дигарро Меремот ибни Уриё ибни Қӯз, аз дари хонаи Эльёшиб то охири хонаи Эльёшиб таъмир кард.

Ин порча кори Меремут ибни Уриё ибни Козро нишон медиҳад, ки як қисми хонаи Эльёшибро таъмир мекард.

1. Муҳимияти хизмати содиқона - Наҳемё 3:21

2. Мероси Падари мӯътамад - Наҳемё 3:21

1. Қӯлассиён 3:23 - "Ҳар он чи мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон"

2. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

Наҳемё 3:22 Ва баъд аз ӯ коҳинон, мардони даштро таъмир мекарданд.

Коҳинони дашт баъд аз Наҳемё девори Ерусалимро таъмир карданд.

1. Нерӯи ваҳдат: Ҳамкорӣ барои бунёди ояндаи беҳтар

2. Каҳонати имондорон: Ҳама даъват карда мешаванд, ки барои Салтанати Худо кор кунанд

1. Забур 127:1 - «Агар Худованд хона бино накунад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд».

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - "Пас, шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзои хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки тамоми бино дар он муттаҳид шуда, ба маъбади муқаддаси Худованд табдил меёбад, ва шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба маскани Худо сохта мешавед».

Наҳемё 3:23 Пас аз ӯ Биньёмин ва Ҳошубро дар назди хонаи онҳо таъмир карданд. Баъд аз ӯ Азарё ибни Маасё ибни Ҳананиё назди хонаи худ таъмир кард.

Наҳемё ва пайравонаш девори Ерусалимро таъмир карданд, дар як қисми Биньёмин ва Ҳошуб ва дар қисми дигар Азарё ибни Маасиё ва Ҳананиё кор мекарданд.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: Наҳемё 3:23

2. Муҳимияти ҷомеа: Наҳемё 3:23

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; ба ивази мехнаташон музди хуб мегиранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад; Вале вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро барад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гарманд; вале чи тавр одам танхо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони секабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Ғалотиён 6:1-5 - Эй бародарон, агар касе ба гуноҳе даст занад, шумо, ки рӯҳониён ҳастед, бояд ӯро дар рӯҳияи ҳалимӣ барқарор кунед. Худро ҳушёр бошед, мабодо шумо низ васваса нашавед. Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред. Зеро, агар касе худро чизе мешуморад, вакте ки вай ҳеҷ аст, вай худро фиреб медиҳад. Аммо бигзор ҳар кас кори худро бисанҷад, ва он гоҳ сабаби фахр кардан дар худи худ хоҳад буд, на дар ёри худ. Зеро ҳар кас бояд бори худро бар дӯш гирад.

Наҳемё 3:24 Баъд аз ӯ Биннуй ибни Ҳенадод пораи дигареро аз хонаи Азарьё то гардиши девор то кунҷе таъмир кард.

Биннуй, ибни Ҳенадод, як пораи девори Ерусалимро аз хонаи Азарьё то кунҷе таъмир кард.

1. Муҳимияти тоъату ибодат ба Худо

2. Қудрати ҷамоат дар лаҳзаҳои душворӣ

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. Дар Ӯ шумо низ ба василаи Рӯҳ якҷоя ба манзили Худо бино шуда истодаед.

2. Ғалотиён 6:9-10 - Ва биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем. Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама ва хусусан ба аҳли имон некӣ кунем.

Наҳемё 3:25 Палол ибни Узай, дар муқобили гардиши девор ва бурҷе ки аз хонаи баланди подшоҳ воқеъ аст, ки дар назди ҳавлии зиндон буд. Пас аз ӯ Фадаё ибни Парош.

Палол ва Педаёро барои кор кардан дар девори назди хонаи баланди подшоҳ ва саҳни зиндон таъин карданд.

1. Қудрати якҷоя кор кардан - Наҳемё 3:25

2. Таъмини Худо дар замонҳои душвор - Наҳемё 3:25

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

Наҳемё 3:26 Ва нетинимиён дар Офел, то маконе, ки дар рӯ ба рӯи дарвозаи об ба самти шарқ ва бурҷи берунӣ воқеъ буд, сукунат доштанд.

Нетинимҳо дар наздикии дарвозаи шарқии Ерусалим, дар назди бурҷи берун аз шаҳр зиндагӣ мекарданд.

1. Дар муҳофизати Худо зиндагӣ кардан: омӯзиши Наҳемё 3:26

2. Дар имон зиндагӣ кардан: Нигоҳе ба Нетинимиён дар Наҳемё 3:26

1. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

Наҳемё 3:27 Пас аз онҳо текӯиён пораи дигареро, ки дар муқобили бурҷи азим воқеъ аст, то девори Офел таъмир карданд.

Текоиён як пораи деворero, ки аз бурҷи бузург то девори Офел тӯл мекашид, таъмир карданд.

1: Мо даъват карда шудааст, ки мисли Текоитҳо бошем ва барои таъмир ва нигоҳдории ҷамоатҳои худ якҷоя кор кунем.

2: Текоитҳо ба мо нишон доданд, ки вақте ки мо якҷоя кор мекунем, ягон вазифа аз ҳад бузург нест.

1: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секқабата ба зудӣ канда намешавад.

2: Матто 18:20 - Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

Наҳемё 3:28 Аз болои дарвозаи асп коҳинон, ҳар яке дар муқобили хонаи худ таъмир мекарданд.

Рухониён дарвозаи аспи болоро таъмир карданд.

1. Аҳамияти таъмири он чи шикастааст

2. Уҳдадории коҳинон ба кори Худо

1. Матто 7:12 - "Пас, он чи мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ бикунед, зеро ин аст Таврот ва пайғамбарон."

2. Румиён 12:9-10 - "Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ нигоҳ доред. Якдигарро бо муҳаббати бародарона дӯст доред. Дар эҳтиром аз якдигар бартарӣ диҳед".

Наҳемё 3:29 Пас аз онҳо Содӯқ ибни Иммер дар назди хонаи худ таъмир кард. Баъд аз ӯ низ Шамаё ибни Шаканьё, посбони дарвозаи шарқӣ, таъмир кард.

Содӯқ ибни Иммер ва Шамаё ибни Шаканьё деворҳо ва дарвозаҳои Ерусалимро таъмир карданд.

1. Ахамияти кори якчоя бахри максади умумӣ

2. Қувваи хидмати содиқона

1. Матто 18:20 - «Зеро ки дар ҳар ҷое ки ду ё се нафар ба исми Ман ҷамъ шаванд, Ман дар байни онҳо ҳастам.

2. Қӯлассиён 3:23 - «Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон».

Наҳемё 3:30 Баъд аз ӯ Ҳананиё ибни Шалемиё ва Ҳанун ибни шашуми Салаф, пораи дигарро таъмир карданд. Пас аз ӯ Мешулом ибни Барехиёро дар назди хонаи худ таъмир кард.

Ҳананиё, Ҳанун ва Мешулам қисматҳои девори шаҳри Ерусалимро дар давоми лоиҳаи барқарорсозии Наҳемё таъмир карданд.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: омӯзиш тавассути Наҳемё 3:30

2. Бартар аз интизориҳо бунёд кардан: Таҳлили Наҳемё 3:30

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

10 Зеро ки агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

11 Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна кас танҳо метавонад гарм шавад?

12 Ва гарчанде ки касе бар касе ки танҳо аст ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат мекунанд, риштаи секабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

Наҳемё 3:31 Пас аз ӯ Малкиё писари заргарро то макони нетиниён ва тоҷирон, дар рӯ ба рӯи дарвозаи Мифқод ва то болоравии кунҷ таъмир кард.

Ин порча кори писари заргарро барои таъмири бахше аз шаҳр берун аз дарвозаи Мифкад тасвир мекунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки дар ҳама корҳое, ки мо мекунем, боғайратона ва аъло кор кунем.

2: Мо бояд тӯҳфаҳо ва қобилиятҳои худро барои хидмат ва бунёди ҷомеаҳои худ истифода барем.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2: 1 Петрус 4:10 - Ҳар як ҳадя гирифтааст, онро ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед.

Наҳемё 3:32 Ва дар байни кунҷе то дарвозаи гӯсфандон заргарон ва тоҷирон таъмир мекарданд.

Заргарону тоҷирон дарвозаи гӯсфандонро байни кунҷ ва болорав таъмир карданд.

1. Масалҳо 28:19 Ҳар кӣ замини худро кор мекунад, нони фаровон хоҳад дошт, вале ҳар кӣ аз ақиби беҳуда меравад, камбизоатӣ хоҳад дошт.

2. Масалҳо 16:8 Каме бо адолат беҳтар аст аз даромади зиёди беҳақ.

1. Масалҳо 27:23-24 Саъю кӯшиш кун, ки аҳволи рамаи худро бидон, ва рамаҳои худро хуб нигоҳ дор. Зеро ки сарват то абад нест, ва оё тоҷ барои ҳар насл устувор аст?

2. Воиз 11:1-2 Нони худро бар об парто, зеро ки пас аз чанд рӯз онро хоҳӣ ёфт. Ба ҳафт ва ҳам ба ҳашт насиб диҳед; зеро намедонӣ, ки дар рӯи замин чӣ бадӣ хоҳад буд.

Боби 4-уми китоби Наҳемё ба муқобилият ва мушкилоте, ки Наҳемё ва бинокорон ҳангоми барқарорсозии деворҳои Ерусалим рӯбарӯ мешаванд, тамаркуз мекунад. Дар ин боб истодагарӣ, дуо ва стратегияҳои онҳо барои бартараф кардани монеаҳо таъкид шудааст.

Параграфи 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Санбаллат, Тобиё ва дигар душманони Исроил ҳангоми шунидани пешрафти барқарорсозии деворҳо ба хашм меоянд. Онҳо бар зидди Наҳемё ва бинокорон масхара мекунанд ва нақша мекашанд (Наҳемё 4:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки Наҳемё ба муқобилият чӣ гуна ҷавоб медиҳад. Ӯ аз Худо қувват мебахшад ва посбонҳоро барои муҳофизат аз ҳамлаҳо мегузорад. Ӯ одамонро ташвиқ мекунад, ки кори худро бо қатъият идома диҳанд (Наҳемё 4:4–9).

Параграфи 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ гуна таҳдидҳо шиддат мегиранд ва боиси тарс дар байни коргарон мешаванд. Наҳемё стратегияеро ташкил мекунад, ки нисфи онҳо ба сохтмон машғуланд ва дигарон бо силоҳ барои муҳофизат посбонӣ мекунанд (Наҳемё 4:10-15).

Сархати 4: Ҳикоя бо ёдраскунии Наҳемё ба мардум, ки Худо барои онҳо мубориза мебарад, анҷом меёбад. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки натарсанд, балки ба наҷоти Худо таваккал кунанд, зеро онҳо кори худро идома медиҳанд (Наҳемё 4:16-23).

Хулоса, боби чоруми китоби Наҳемё муқобилият ва устувории ҳангоми барқарорсозии деворҳои Ерусалимро тасвир мекунад. Таъкид кардани

душманӣ, ки тавассути муқовимат ифода мешавад ва азмият тавассути дуо ба даст меояд. Зикр кардани банақшагирии стратегӣ, ки барои муҳофизат анҷом дода шудааст ва такя ба дахолати илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумгари суботкорӣ ва тасдиқи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 4:1 Аммо чунин воқеъ шуд, ки вақте Санбалат шунид, ки мо девор месозем, ба хашм омада, хашмгин шуд ва яҳудиёнро тамасхур кард.

Сохтани девор Санбаллатро ба хашм овард ва яҳудиёнро масхара кард.

1. Бар муқобилият дар баробари душвориҳо

2. Ахамияти суботкорӣ

1. Румиён 8:37 - «Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Наҳемё 4:2 Ва ӯ дар ҳузури бародарони худ ва лашкари Сомария сухан ронда, гуфт: «Ин яҳудиёни нотавон чӣ кор мекунанд? Оё онҳо худро мустаҳкам мекунанд? қурбонӣ мекунанд? Оё онҳо дар як рӯз ба охир мерасанд? Оё сангҳоро аз теппаҳои партовҳои сӯхташуда зинда мекунанд?

Наҳемё пурсид, ки чаро яҳудиён барои барқарор кардани девор як кори душвореро мекашиданд, вақте ки онҳо ин қадар заиф ва нотавон буданд.

1. Худо қодир аст ба амали ғайриимкон

2. Ба қувват ва ризқи Худованд таваккал кунед

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Наҳемё 4:3 Ва Тӯбиёи аммӯнӣ назди ӯ буд, ва ӯ гуфт: «Ҳатто он чи месозанд, агар рӯбоҳ боло равад, девори сангини онҳоро вайрон хоҳад кард».

Тубиёи аммӯнӣ кӯшиш мекард, ки Наҳемёро аз барқарор кардани девор боздорад.

1: Вақте ки бо мухолифат дучор мешавад, Худо ҳамеша қувват ва роҳнамоӣ медиҳад.

2: Худро бо одамоне иҳота кунед, ки шуморо дар коратон рӯҳбаланд ва дастгирӣ мекунанд.

1: 2 ба Қӯринтиён 12:9-10, "Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр мекунам, то ки қудрати Масеҳ бар ман оромӣ».

2: Ишаъё 40: 28-31, "Оё надонистаӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? Ҷустуҷӯи Ӯ нест. Ба нотавон қувват мебахшад, ва ба беқувватон қувват мебахшад: Ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон тамоман меафтанд; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; онҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд».

Наҳемё 4:4 Гӯш кун, эй Худои мо! зеро ки мо хору зор шудаем, ва маломати онҳоро ба сари худашон гардон, ва онҳоро дар замини асирӣ ба тӯъмаи худ бидеҳ.

Наҳемё аз Худо даъват мекунад, ки таҳқири душманонашонро бар онҳо баргардонад ва онҳоро дар замини асирӣ ба тӯъмаи гардонад.

1. Маломати душманони моро ба ситоиш табдил додан

2. Аз Нафратовар то пирӯзӣ: Худои мо Наҷотдиҳандаи мост

1. Забур 44:5 Ба воситаи Ту душманони худро пахш хоҳем кард, Ба исми Ту онҳоро поймол хоҳем кард, ки бар зидди мо қиём мекунанд.

2. Ишаъё 54:17 Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту барҳоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

Наҳемё 4:5 Ва гуноҳи онҳоро пӯшонед, ва бигзор гуноҳи онҳо аз пеши ту пок нагардад, зеро ки онҳо туро дар пеши бинокорон ба хашм овардаанд.

Наҳемё Худоро огоҳ мекунад, ки душманони халқро набахшад, зеро онҳо Худоро ба хашм овардаанд.

1. Хатари ба хашм овардани Худованд - Наҳемё 4:5

2. Зарурати адолат - Наҳемё 4:14

1. Масалҳо 17:15 - "Ҳар кӣ шарирро сафед мекунад ва касе ки одилро маҳкум мекунад, ҳардуи онҳо барои Худованд зишт ҳастанд".

2. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой нагузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Наҳемё 4:6 Ҳамин тавр мо деворро бино кардем; ва тамоми девор ба нисфи он пайваст шуд, зеро ки мардум нияти кор карданро доштанд.

Халқи Исроил барои барқарор кардани девори Ерусалим якҷоя кор карданд ва он нисфи роҳ ба анҷом расид.

1. Қудрати якҷоя кор кардан - Наҳемё 4:6

2. Арзиши суботкорӣ - Наҳемё 4:6

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

2. Воиз 4:12 - "Ва агар яке бар ӯ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард, ва ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад".

Наҳемё 4:7 Вале чунин воқеъ шуд, ки вақте Санбалат, ва Тӯбиё, ва арабиён, ва аммӯниён ва ашдӯдиён шуниданд, ки деворҳои Ерусалим сохта шудаанд ва вайроншавӣ қатъ карда мешавад, хеле хашмгин шуданд,

Вақте ки Санбалат, Тӯбиё, арабиён, аммӯниён ва ашдодиён шуниданд, ки деворҳои Ерусалим барқарор карда мешавад ва рахнаҳо таъмир карда мешаванд, хеле хашмгин шуданд.

1. Вақте ки халқи Худо иродаи Ӯро иҷро мекунанд, ба муқобилиятҳо дучор хоҳанд шуд.

2. Ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо мухолифат барои иҷрои кори дуруст рӯҳафтода нашавед.

1. Эфсӯсиён 6:10-13 Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳонии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Наҳемё 4:8 Ва ҳама якҷоя маслиҳат карданд, ки омада, бо Ерусалим ҷанг кунанд ва ба он монеъ шаванд.

Душманони Ерусалим барои мубориза бурдан бо он мубориза бурданд ва монеъ шаванд.

1. Қувваи ваҳдат дар муқовимат

2. Бартараф кардани душвориҳо дар муқобили мухолифат

1. Воиз 4:9-12 (Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онҳо ба ивази меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, яке рафиқи худро боло мебарад; лекин вой бар ҳоли танҳост, ки ҳангоми меафтад; Дигаре надорад, ки ӯро бархостанд: Боз, агар ду нафар бо ҳам хобанд, гармӣ доранд;)

2. Эфсӯсиён 6:10-13 (Ниоят, эй бародаронам, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи тамоми Худоро дар бар кунед, то ки ба муқобили макрҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони зулмотҳои ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем, бинобар ин тамоми зиреҳи Худоро барои худ бигиред, то ки тавонед муқобилат кунед. дар рӯзи бад ва ҳама чизро карда истода, истодан.)

Наҳемё 4:9 Бо вуҷуди ин, мо ба Худои худ дуо гуфтем ва ба хотири онҳо шабу рӯз онҳоро посбонӣ кардем.

Мо аз Худо паноҳ пурсидем ва барои душманонамон ҳушёрона посбонӣ мекардем.

1. Қувваи дуо: Чаро мо бояд барои муҳофизат дуо кунем

2. Аҳамияти ҳушёрӣ: Чаро мо бояд ҳамеша ҳушёр бошем

1. 1 Петрус 5:8, "Ҳушёр бошед ва ҳушёр бошед, зеро душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф гашта, дар ҷустуҷӯи он аст, ки касеро бихӯрад".

2. Забур 27:1, "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Наҳемё 4:10 Ва Яҳудо гуфт: «Қуввати борбардорон пусида аст, ва ахлот бисьёр аст; то ки мо деворро сохта натавонем.

Мардуми Яҳудо барои идомаи сохтани девор хеле заиф шуда буданд ва дар сари роҳ партовҳои зиёде буданд.

1. Қуввати имон: рафъи монеаҳо дар замонҳои душвор

2. Тоқат кардан дар душвориҳо: Бо вуҷуди шикастҳо сахт меҳнат кардан

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Наҳемё 4:11 Ва душманони мо гуфтанд: «Онҳо нахоҳанд донист ва нахоҳанд дид, то даме ки мо ба миёни онҳо омада, онҳоро бикушем ва корро қатъ накунем».

Душманони исроилиён таҳдид карданд, ки омада, аз нав сохтани деворҳои Ерусалимро бас мекунанд.

1. Ба мухолифат ва мушкилот дар зиндагӣ омода бошед, аммо ҳеҷ гоҳ аз ҳадафҳои худ даст накашед.

2. Бо имон ва қатъият метавон ҳар гуна монеаро паси сар кард.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - Ҳушёр бошед, дар имон устувор бошед, мисли мардон рафтор кунед, қавӣ бошед.

Наҳемё 4:12 Ва ҳангоме ки яҳудиёне ки дар онҷо сокин буданд, омаданд, даҳ бор ба мо гуфтанд: "Аз ҳар ҷое, ки шумо аз ҳар ҷое, ки назди мо бармегардед, бар шумо хоҳанд буд".

Яҳудиён огоҳ карда шуданд, ки агар онҳо ба ватан баргаштанӣ шаванд, душманонашон аз ҳар тараф ба онҳо ҳамла хоҳанд кард.

1. «Дар муқобили мухолифат далер бошед»

2. "Худо дар замонҳои душвор ба мо қувват мебахшад"

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Наҳемё 4:13 Бинобар ин Ман дар поёни паси девор гузоштам, ва бар баландтарин ҷойҳо, ҳатто қавмро бо шамшерҳо, найзаҳо ва камонҳояшон аз паи қабилаҳои онҳо гузоштам.

Ба мардуми Наҳемё дастур дода шуд, ки деворҳои шаҳрро аз ҳамлагаронашон муҳофизат карда, бо силоҳҳои худ дар ҷойҳои стратегӣ ҷойгир шаванд.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ тавр халқи Наҳемё деворҳои шаҳрро муҳофизат мекарданд

2. Якҷоя кор кардан: Омӯзиши роҳбарии Наҳемё

1. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст бешубҳа ба фаровонӣ оварда мерасонад, аммо ҳар кӣ шитоб мекунад, танҳо ба фақр меояд.

2. 2 Қӯринтиён 10:4-5 - Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳо доранд. Мо далелҳо ва ҳар ақидаи баландеро, ки бар зидди дониши Худо бармеоянд, нест мекунем ва ҳар як фикрро асир мекунем, то ба Масеҳ итоат кунем.

Наҳемё 4:14 Ва ман нигоҳ карда, бархостам ва ба ашрофиён ва сардорон ва ба дигарон гуфтам: «Аз онҳо натарсед: Худовандро, ки бузург ва даҳшатнок аст, ба ёд оваред ва ҷанг кунед. барои бародарони шумо, писарон ва духтарони шумо, занони шумо ва хонаҳои шумо.

Наҳемё халқро ташвиқ мекунад, ки аз душманони худ натарсанд ва барои наздикони худ мубориза баранд ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки бузургӣ ва даҳшати Худовандро ба ёд оранд.

1: Аз душманони худ натарсед, зеро Худованд бузургтар ва тавонотар аз ҳар чизе ки онҳо карда метавонанд.

2: Бузургӣ ва даҳшати Худовандро ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунед. Ӯ метавонад ба шумо дар мубориза барои оила ва хонаи шумо кӯмак кунад.

1: Такрори Шариат 3:22 - Аз онҳо натарс, зеро ки Худованд Худои ту барои ту меҷангад.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Наҳемё 4:15 Ва чунин воқеъ шуд, ки душманони мо шуниданд, ки ин ба мо маълум аст, ва Худо маслиҳати онҳоро барбод дод, мо ҳамаамонро назди девор баргардондем, ҳар яке ба кори худ.

Душманони халқи Исроил шуниданд, ки нақшаҳои онҳо аз ҷониби Худо барбод рафт ва мардум ба кори худ дар девор баргаштанд.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр ҳеҷ чиз муқобили иродаи Ӯ истода наметавонад

2. Дар кори мо сарфи назар аз мухолифат устуворӣ

1. Ишаъё 43:13 "Ҳатто аз абадият Ман Ӯ ҳастам. Ҳеҷ кас наметавонад аз дасти Ман раҳо кунад. Вақте ки ман амал мекунам, кӣ метавонад онро баргардонад?"

2. Румиён 8:31 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Наҳемё 4:16 Ва аз он вақт чунин воқеъ шуд, ки нисфи бандагони Ман дар кор машғул буданд, ва нисфи дигарашон ҳам найзаҳо, ҳам сипарҳо, ва ҳам камонҳо ва ҳам ганҷҳо доштанд; ва сардорон дар паси тамоми хонадони Яҳудо буданд.

1: Мо бояд ба ҳама гуна мусибатҳое, ки ба сари мо меоянд, омода бошем ва омода бошем, ки худамон ва имонамонро муҳофизат кунем.

2: Мо бояд дар эътиқоди худ қавӣ бошем ва омода бошем, ки барои ҳифзи чизҳои азизамон саъй кунем.

1: Эфсӯсиён 6:13 Пас, тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед.

2: Забур 18: 2, Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Наҳемё 4:17 Бар девор бинокорон ва борбардорон, бо борбардорон, ҳар яке бо як дасташ дар кор машғул буд, ва бо дасти дигар силоҳ медошт.

Мардуми Ерусалим барои барқарор кардани девор якҷоя кор мекарданд, дар ҳоле ки силоҳҳои худро дар дасти худ нигоҳ медоштанд.

1. Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ дар ҳоле, ки ба ҳама чиз омода аст.

2. Қувваи омодагӣ: Омодагӣ ба ҳама гуна ҳолат.

1. Воиз 4:12 - «Ва агар яке бар ӯ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард, ва ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад».

2. Румиён 12:18 - «Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед».

Наҳемё 4:18 Барои бинокорон, ҳар яке шамшери худро дар паҳлӯяш баста буд ва ҳамин тавр бино мекард. Ва он ки карнай навохт, аз ҷониби ман буд.

Наҳемё ва дастаи бинокорони ӯ дар паҳлӯяшон шамшер доштанд ва ҳангоми сохтани карнай барои садо додани онҳо.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ тавр дастаи Наҳемё ба ҳама чиз омода буд

2. Арзиши ягонагӣ: Чӣ тавр Наҳемё ва дастаи ӯ якҷоя кор мекарданд

1. Эфсӯсиён 6:10-17 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Наҳемё 4:19 Ва ман ба ашрофиён ва сардорон ва ба дигарон гуфтам: «Кор бузург ва бузург аст, ва мо бар девор ҷудо шудаем, аз якдигар дур».

Наҳемё мардумро ташвиқ мекард, ки сарфи назар аз аз ҳамдигар ҷудо буданашон дар болои девор якҷоя кор кунанд.

1. Якҷоя кор кардан: Қувваи ваҳдат дар хидмат

2. Сохтани деворҳо: Қувваи имон дар амал

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, қонуни Масеҳро иҷро кунед.

2. Эфсӯсиён 4:16 - Аз Ӯ тамоми бадан, ки бо ҳар як пайванди такякунанда пайваст ва бо ҳам нигоҳ дошта мешавад, дар муҳаббат инкишоф меёбад ва худро мустаҳкам мекунад, зеро ҳар як узв кори худро мекунад.

Наҳемё 4:20 Пас, дар куҷо садои карнайро мешунавед, ба он ҷо назди мо биёед: Худои мо барои мо ҷанг хоҳад кард.

Агар мо ба Ӯ паноҳ барем, Худои мо барои мо меҷангад.

1. Дар лаҳзаҳои душворӣ ба Худо рӯй оваред

2. Қувват дар ваъдаҳои Худо

1. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад".

2. 2 Вақоеънома 32:7-8 - "Қавӣ ва далер бошед. Дар пеши подшоҳи Ашшур ва тамоми лашкаре, ки бо ӯ аст, натарсед ва натарсед, зеро ки бо мо бештар аз бо ӯ ҳастанд. Бо Ӯ бозуи ҷисм аст, аммо Худованд Худои мо бо мост, то ба мо мадад расонад ва дар ҷангҳои мо биҷангад».

Наҳемё 4:21 Ва мо дар кор меҳнат кардем, ва нисфи онҳо найзаҳоро аз тулӯъи саҳар то пайдо шудани ситорагон нигоҳ медоштанд.

Мардуми Ерусалим сахт меҳнат карда, бар зидди душманони худ бедор буданд.

1. Ахамияти мехнатдустӣ ва хушьёрӣ

2. Ваҳдат дар баробари душворї

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед

2. Масалҳо 24:10-12 - Агар шумо дар рӯзи душворӣ беҳузур шавед, қуввати шумо кам аст.

Наҳемё 4:22 Ҳамин тавр, ман ба мардум гуфтам: бигзор ҳар кас бо ғуломи худ дар Ерусалим бимонад, то ки шабона барои мо посбон бошанд ва рӯзона меҳнат кунанд.

Мардумро ташвиқ карданд, ки дар Ерусалим бимонанд ва бо навбат шаҳрро посбонӣ кунанд ва рӯзона кор кунанд.

1. Муҳимияти посбонӣ ва якҷоя кор кардан ба манфиати умумӣ.

2. Масъулияти ғамхорӣ ба якдигар.

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад.

2. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

Наҳемё 4:23 Бинобар ин на ман, на бародаронам, на ғуломони ман, ва на мардони посбонон, ки аз ақиби ман омада буданд, ҳеҷ яке аз мо либоси худро напӯшидем, ба истиснои ин ки ҳар кас либоси худро барои шустан гузошта буд.

Наҳемё ва пайравонаш либосҳои худро иваз намекарданд, магар вақте ки онҳоро шустан лозим буд.

1. Роҳнамоии Худо ба мо кӯмак мекунад, ки диққатамонро ба вазифаи дар пеш истода нигоҳ дорем.

2. Садоқатро ҳатто бо хурдтарин амалҳо нишон додан мумкин аст.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Монанди уқоб бо болҳо бархостанд, Медаванду хаста нашаванд, Роҳ меравандуу беҳол намешаванд.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед.

Боби 5 Наҳемё дар бораи муноқишаҳои дохилӣ ва беадолатиҳои иҷтимоӣ, ки дар байни мардуми Ерусалим ҳангоми барқарорсозӣ ба вуҷуд меоянд, нақл мекунад. Дар ин боб кӯшишҳои Наҳемё барои ҳалли ин масъалаҳо ва мусоидат ба адолат ва ягонагии ҷомеа таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он, ки чӣ тавр дар байни мардум эътирози бузурге ба миён меояд, ки шикоятҳои онҳоро бар зидди яҳудиёни худ таъкид мекунад. Онҳо дар бораи истисмори иқтисодӣ, бори гарони қарз ва гуруснагӣ изҳори нигаронӣ мекунанд (Наҳемё 5:1–5).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки Наҳемё ба ин шикоятҳо чӣ гуна ҷавоб медиҳад. Анчумани зиёди одамонро чамъ карда, бо ашрофиён ва амалдороне, ки хамватанони худро истисмор мекарданд, дучор меояд. Ӯ онҳоро барои кирдорашон сарзаниш мекунад (Наҳемё 5:6–9).

Сархати 3: Ин воқеа намунаи шахсии беайбии Наҳемёро нишон медиҳад, зеро ӯ аз мавқеи худ ҳамчун ҳоким истифода намебарад. Ӯ дигаронро ташвиқ мекунад, ки ба роҳнамоии ӯ пайравӣ намуда, бе фоиз қарз диҳанд ё аз ниёзмандон баҳра баранд (Наҳемё 5:10–13).

Сархати 4: Ҳикоя бо даъвати Наҳемё ба тавба ва оштӣ хотима меёбад. Ӯ аҳамияти барқарор кардани ягонагӣ дар байни мардумро таъкид мекунад ва Худоро даъват мекунад, ки онҳоеро, ки беадолатона рафтор кардаанд, доварӣ кунад (Наҳемё 5:14-19).

Хулоса, боби панҷуми Наҳемё муноқиша ва барқарорсозии ҳангоми барқарорсозии Ерусалимро тасвир мекунад. Таъкид кардани шикоятҳое, ки тавассути эътироз баён карда мешаванд ва масъулият тавассути муқовимат ба даст омадааст. Зикр кардани роҳбарӣ, ки барои амалҳои одилона нишон дода шудааст ва таъкид ба ваҳдат таҷассумест, ки адолати иҷтимоӣ дорад ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 5:1 Ва доди бузурги мардум ва занони онҳо бар зидди бародарони худ, яъне яҳудиён баланд шуд.

Мардуми Ерусалим ва занони онҳо аз сабаби бори гарони яҳудиёни худ ба дӯши онҳо афтода буданд.

1. Борҳои якдигарро бардоштан - Ғалотиён 6:2

2. Бартараф кардани душвориҳо - Яъқуб 1:2-4

1. Хуруҷ 1: 9-14 - Фарёди исроилиён барои кӯмак дар зулми худ

2. Эстер 4:1-17 - Ғамхории яҳудиён ва даъвати Наҳемё ба амал

Наҳемё 5:2 Зеро ки мегуфтанд: "Мо, писарон ва духтарони мо, бисьёрем; бинобар ин барои онҳо ғалла ҷамъоварӣ мекунем, то бихӯрем ва зиндагӣ кунем".

Одамон дар замони Наҳемё барои бо ғизо таъмин кардани оилаҳои худ мубориза мебурданд.

1. Худо ризқ медиҳад, ҳатто дар сахттарин вақтҳо.

2. Қувваи ҷомеаи мӯъмин.

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Аъмол 2: 44-45 - Ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чиз умумӣ доштанд. Онҳо молу мулкро мефурӯхтанд, то ба ҳар касе, ки ниёз дошт, бидиҳад.

Наҳемё 5:3 Баъзеҳо низ мегуфтанд: «Мо заминҳо, токзорҳо ва хонаҳои худро ба гарав гузоштаем, то ки аз камӣ ҷуворимакка харем».

Мардуми Ерусалим аз сабаби гуруснагӣ амволи худро барои харидани ғалла ба гарав гузоштанд.

1. Қувваи қурбонӣ: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои ниёз

2. Зарурати ҷомеа: Ҳамкорӣ барои рафъи душвориҳо

1. Филиппиён 4:12-13 Ман медонам, ки чӣ тавр паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Яъқуб 2:14-17 Чӣ фоида дорад, эй бародарон, агар касе гӯяд, ки имон дораду аъмол надорад? Оё ин имон метавонад ӯро наҷот диҳад? Агар бародар ё хоҳаре либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ фоида дорад?"

Наҳемё 5:4 Инчунин мегуфтанд: «Мо барои хиҷҷи подшоҳ пул қарз гирифтаем, ва он аз заминҳо ва токзорҳои худ».

Баъзе одамон барои пардохти хироҷи шоҳ пул қарз гирифта буданд ва он ба замин ва токзорҳои онҳо нигоҳ дошта мешуд.

1. Оқибатҳои қарз: Омӯзиш аз Наҳемё 5:4

2. Арзиши меҳнат: Наҳемё 5:4 ҳамчун роҳнамо

1. Масалҳо 22:7 - Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст.

2. Матто 6:24 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид.

Наҳемё 5:5 Аммо ҳоло ҷисми мо мисли ҷисми бародарони мост, ва фарзандони мо мисли фарзандони онҳо; ва инак, мо писарон ва духтарони худро ба ғуломӣ меоварем, то ки ғулом шаванд, ва баъзе аз духтарони мо аллакай ба ғуломӣ оварда шудаанд. ва фидияи онҳоро надорем; зеро дигар одамон замину токзорхои моро доранд.

Наҳемё ва халқи ӯ дар вазъияти душвор қарор доранд, ки онҳо маҷбуранд фарзандони худро ба ғуломӣ фурӯшанд, то қарзҳоро пардохт кунанд ва зинда монад.

1. Қувваи бахшидан - Луқо 7:36-50

2. Арзиши кафорат - Ишаъё 52:1-2

1. Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор касе ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба эҳтиёҷманд бидиҳад.

2. Хуруҷ 22:25-27 - Агар ба касе аз қавми ман, ки аз ту камбағал аст, қарз диҳӣ, барои ӯ судхур нашав ва ба ӯ рибо ҳам нахоҳӣ дод.

Наҳемё 5:6 Ва ҳангоме ки фарёди онҳо ва ин суханонро шунидам, хеле хашмгин шудам.

Наҳемё шикояти мардумро шунида хашмгин шуд.

1. Мо аз хашми одилонаи Наҳемё чӣ дарс гирифта метавонем?

2. Чӣ тавр мо дар ҳаёти худ хашми Худоро ба кор бурда метавонем?

1. Яъқуб 1:20 - зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Эфсӯсиён 4:26 - хашмгин шавед ва гуноҳ накунед; нагузоред, ки хуршед ба хашми худ фуру равад.

Наҳемё 5:7 Ва ман бо худ машварат карда, ашрофон ва сардоронро мазаммат намуда, ба онҳо гуфтам: «Шумо ҳар яке аз бародари худро рибо меситонед». Ва ман бар зидди онҳо як калисои бузурге таъсис додам.

Мардуми Ерусалимро таҳқир мекарданд, аз ин рӯ Наҳемё амале кард, то ашрофон ва ҳокимонро барои рибо талаб кардани бародаронашон мазаммат кунад.

1. «Қувваи мазаммати одилона»

2. "Даъвати Худо барои адолат"

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Масалҳо 31:8-9 - Барои гунг даҳони худро кушо, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён. Даҳонат кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун, аз ҳаққи фақиру бечора дифоъ кун.

Наҳемё 5:8 Ва ман ба онҳо гуфтам: «Мо бо қудрати худ бародарони худ — яҳудиёнро, ки ба халқҳо фурӯхта шуда буданд, фидия додем; ва шумо ҳатто бародарони худро мефурӯшед? ё онҳо ба мо фурӯхта мешаванд? Пас хомӯш монданд ва чизе барои ҷавоб наёфтанд.

1: Мо бояд бархезем ва бар зидди онҳое, ки бародарону хоҳарони моро зулм мекунанд, мубориза барем.

2: Мо даъват шудаем, ки бародарону хоҳарони худро дилсӯзона ва фидокорона дӯст дорем.

1: Ғалотиён 6:2, "Гарҳои якдигарро бардоштед ва шариати Масеҳро ба ҷо оваред."

2: Яъқуб 1:27, "Дине, ки дар ҳузури Худои Падар пок ва нопок аст, ин аст: ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

Наҳемё 5:9 Ва ман гуфтам: "Ин кори хуб нест: оё шумо набояд аз таҳқири халқҳои душманони мо дар тарси Худои мо рафтор кунед?"

Ин порча дар бораи аҳамияти рафтор дар тарси Худо бо вуҷуди тамасхури душманон сухан меравад.

1. Далерӣ дар муқобили ҳама ихтилофҳо

2. Қудрати зиндагӣ бо ҳаёти худотарсӣ

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард. Дар назари худ хирадманд набош, аз Худованд битарс ва аз бадӣ дур шав.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Наҳемё 5:10 Мен ҳам, биродарларим ва хизматкорларимдан улардан пул ва ғалла талаб қиламан;

Наҳемё ва бародаронаш ва ғуломонаш аз дигарон пул ва ғалла талаб мекарданд, вале ӯ хоҳиш кард, ки аз рибо даст кашанд.

1. Марҳамати Наҳемё: Чӣ тавр Ӯ дар замонҳои зарурӣ худдорӣ нишон дод

2. Нерӯи меҳрубонӣ ва фидокорӣ: дидани фаротар аз ниёзҳои худ

1. Хуруҷ 22: 25-27 - Агар шумо бо худ ба касе аз қавми ман, ки камбағал аст, қарз диҳед, ба ӯ қарздор нашавед ва аз ӯ фоиз талаб накунед.

2. Масалҳо 28:8 - Ҳар кӣ дороии худро бо фоиз ва фоида зиёд кунад, барои касе, ки ба камбағалон саховатманд аст, ҷамъ мекунад.

Наҳемё 5:11 Аз ту илтимос мекунам, ки ба онҳо имрӯз заминҳо, токзорҳо, боғҳо ва хонаҳои онҳо, инчунин садяки пул ва ҷуворимакка, шароб ва равғанро барқарор кун, ки шумо аз онҳо дақиқ мекунед.

1. Баргардонидан ба ниёзмандон ва кумак дар барқарор кардани он чи аз онҳо гирифта шудааст.

2. Нигоњубини њамдиёрамон ва дидани арзиши он чи Худованд барои мо додааст.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳаре бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед"; гарм ва серғизо нигоҳ доред, аммо дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе намегӯяд, ин чӣ фоида дорад?

Наҳемё 5:12 Он гоҳ онҳо гуфтанд: «Мо онҳоро барқарор хоҳем кард ва аз онҳо чизе талаб намекунем; Мо низ ончунон ки ту мегӯй, мекунем. Он гоҳ ман коҳинонро даъват намуда, ба онҳо қасам хӯрдам, ки мувофиқи ин ваъда амал кунанд.

Наҳемё коҳинонро даъват кард ва аз онҳо хоҳиш кард, ки дар иҷрои рисолати худ кӯмак кунанд ва онҳо розӣ шуданд, ки ба ивази онҳо чизе напурсанд. Ҳамчун нишон додани ӯҳдадориҳо, Наҳемё аз онҳо хоҳиш кард, ки қасам хӯранд.

1. Қудрати савганд

2. Баракати хидмати беғаразона

1. Воиз 5:4-5, Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед. Аҳд накардан беҳтар аз он аст, ки назр карда ва онро иҷро накунам.

2. Яъқуб 5:12, Пеш аз ҳама, эй бародарон ва хоҳарони ман, ба осмон, ба замин ва ба чизи дигар қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як ҳа ё Не гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

Наҳемё 5:13 Ва ман зонуи худро афшондам ва гуфтам: "Пас, Худо ҳар касро, ки ин ваъдаро иҷро намекунад, аз хонааш ва аз меҳнати вай берун кунад, вай чунин такон дода ва холӣ хоҳад шуд". Ва тамоми ҷамоат гуфтанд: «Омин ва Худовандро ҳамду сано хонданд». Ва мардум мувофиқи ин ваъда амал карданд.

Мардуми замони Наҳемё ба Худо ваъда дода буданд, ки якдигарро истисмор намекунанд ва онро иҷро карданд.

1: Худо аз мо интизор аст, ки ваъдаҳои худро иҷро кунем ва ба воситаи кӯмаки Ӯ мо метавонем ин корро кунем.

2: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки ба мо кӯмак мекунад, ки ваъдаҳои худро иҷро кунем ва моро ба Ӯ наздик созад.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Isaiah 59:1 - Инак, дасти Худованд кӯтоҳ нашудааст, ки наҷот дода наметавонад; на гӯшаш вазнин, ки шунида наметавонад.

Наҳемё 5:14 Ва аз он вақте ки ман барои ҳокими онҳо дар замини Яҳудо таъин шудам, аз соли бистум то соли дую 30-уми ҳукмронии Артакшасто подшоҳ, яъне дувоздаҳ сол, ман ва бародаронам нони ҳокимро хӯрд.

Наҳемё ҳокими Яҳудо таъин шуд ва дар он дувоздаҳ сол хизмат кард, ва дар ин муддат ӯ ва бародаронаш нони ҳокимро нахӯрданд.

1. Зиндагӣ бо фурӯтанӣ ва эҳтироми Худо дар ҳама паҳлӯҳои зиндагӣ

2. Идоракунии вақт ва захираҳои мо

1. Матто 6:24 Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

2. Филиппиён 2:5-8 Ин фикрро дар байни худ дошта бошед, ки он дар Исои Масеҳ аз они шумост, ки вай гарчанде ки дар сурати Худо буд, баробарии Худоро чизи қобили қабул нашумурд, балки худро холӣ карда, бо гирифтани шакли ғулом, ки дар симои одамон таваллуд шудааст. Ва ӯ дар шакли одам пайдо шуда, худро фурӯтан кард ва то дами марг, ҳатто марг дар салиб итоаткор шуд.

Наҳемё 5:15 Аммо ҳокимони пештара, ки пеш аз ман буданд, дар назди мардум вазифадор буданд ва аз онҳо нону шароб, ғайр аз чил сиқл нуқра гирифта буданд; Оре, ғуломони онҳо низ бар қавм ҳукмронӣ мекарданд, лекин ман аз тарси Худо чунин намекардам.

Наҳемё бар хилофи ҳокимони пеш аз ӯ, аз эҳтироми Худо аз мардум истифода набурд, ба манфиати худ.

1. Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст

2. Аз паи мардум наравед - дар пайравии Худо тарс бошед

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Аъмол 5:29 - «Лекин Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

Наҳемё 5:16 Бале, ман низ дар кори ин девор идома додам, ва ба мо замине нахаридам; ва ҳамаи хизматгорони ман дар он ҷо барои кор ҷамъ шуданд.

Кори девор бе харидани замин давом мекард. Ҳамаи ходимони Наҳемё барои кӯмак кардан дар кор ҷамъ шуданд.

1. Якҷоя кор кардан: Нерӯи ваҳдат

2. Манфиатҳои хидмати беғаразона

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷо хобанд, гарманд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб оваранд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Филиппиён 1:27-30 - Фақат бигзор тарзи ҳаёти шумо сазовори Инҷили Масеҳ бошад, то ки хоҳ омада, шуморо бубинам ва хоҳ ғоибам, дар бораи шумо шунавам, ки шумо дар як рӯҳ истода истодаед, як ақл паҳлӯ ба паҳлӯ барои имони Инҷил мекӯшад ва аз мухолифони шумо аз ҳеҷ чиз наметарсад. Ин барои онҳо нишонаи равшани ҳалокати онҳост, вале наҷоти шумо ва он аз ҷониби Худо. Зеро ба шумо ато шудааст, ки шумо ба хотири Масеҳ на танҳо ба Ӯ имон оваред, балки ба хотири Ӯ уқубат кашед ва дар ҳамон муноқишае ки шумо дидед, ки ман доштам ва ҳоло бишнавед, ки то ҳол дорам.

Наҳемё 5:17 Ва дар сари суфраи ман саду панҷоҳ нафар аз яҳудиён ва ҳокимон буданд, ба ғайр аз онҳое ки аз миёни халқҳо, ки дар атрофи мо ҳастанд, назди мо омада буданд.

Наҳемё дар сари дастархони худ ҷамъомади зиёди ҳокимони яҳудӣ ва одамони дигар халқҳои ҳамсоя буд.

1. Қувваи фарогирӣ: Дастрасӣ ба эътиқодҳои гуногун

2. Баракати мушорикат: Шодии гирдиҳамоӣ

1. Аъмол 17:26-27 - «Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин ба вуҷуд овард, ки мӯҳлатҳо ва ҳудуди макони зисти худро муайян намуда, Худоро дар умедворанд, ки онҳо роҳи худро ба сӯи ӯ ҳис кунанд ва ӯро пайдо кунанд ».

2. Румиён 15:7 - "Пас, якдигарро пазироӣ кунед, чунон ки Масеҳ шуморо барои ҷалоли Худо пазироӣ кардааст".

Наҳемё 5:18 Ва он чи барои ман ҳар рӯз омода мешуд, як гов ва шаш гӯсфанди интихобӣ буд; Барои ман мурғҳо низ тайёр карда мешуданд ва дар даҳ рӯз як маротиба аз ҳар гуна шароб захира мекарданд; лекин барои ҳамаи ин нони ҳокимро талаб намекардам, зеро ки ғуломӣ бар ин қавм вазнин буд.

Халқи Исроил бори гарони ғуломии асиронро ба души худ гирифтанд, аммо ба ин нигоҳ накарда, Наҳемё бо ғизо ва шароби фаровон таъмин карда шуд.

1. Ризки Худо дар лахзахои сахт

2. Муҳимияти нигоҳ доштани имон ба Худо сарфи назар аз шароити душвор

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Наҳемё 5:19: эй Худои ман, дар бораи ман фикр кун, ба қадри он ки ман барои ин қавм кардаам.

Наҳемё ба Худо дуо гуфта, аз Ӯ хоҳиш кард, ки барои тамоми корҳое, ки барои мардум карда буд, дар бораи ӯ меҳрубонона фикр кунад.

1. «Эҳтироми лутфи Худо» - дар мавриди лутфу марҳамати Худо нисбат ба касоне, ки кӯшиш мекунанд, ки ба Ӯ хидмат кунанд.

2. «Қувваи дуо» - дар бораи қудрати дуо барои ба амал овардани иродаи Худо.

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Дар боби 6-уми китоби Наҳемё кӯшишҳои гуногуне тасвир шудааст, ки душманони Наҳемё ба пешрафти барқарорсозии деворҳои Ерусалим халал расонанд. Дар ин боб хирадмандӣ, далерӣ ва азми Наҳемё таъкид карда мешавад, ки диққати худро дар иҷрои вазифа нигоҳ дорад.

Сархати 1: Боб бо тасвир кардани он оғоз мешавад, ки чӣ тавр Санбаллат, Тобиё ва Ҷашем ба Наҳемё паём фиристода, ӯро даъват мекунанд, ки дар ҷойҳои гуногун берун аз Ерусалим бо онҳо вохӯрад. Мақсади онҳо ин аст, ки ба ӯ зарар расонанд ё аз кораш парешон кунанд (Наҳемё 6:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки Наҳемё нақшаҳои онҳоро чӣ гуна қабул мекунад ва даъвати онҳоро рад мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки онҳо ҳадафи тарсондан ва бадном кардани ӯро доранд. Ба ҷои ин, ӯ ба рисолати худ оид ба барқарорсозӣ содиқ мемонад (Наҳемё 6:5–9).

Сархати 3: Дар ин гузориш як пайғамбари козиб бо номи Шамаё таъкид шудааст, ки кӯшиш мекунад Наҳемёро фиреб дода, барои бехатарии худ дар маъбад паноҳ ҷӯяд. Бо вуҷуди ин, Наҳемё инро ҳамчун як найранг мефаҳмад ва кори худро идома медиҳад (Наҳемё 6:10-14).

Параграфи 4: Ҳикоя бо нақли он, ки чӣ гуна сохтмони девор сарфи назар аз муқовимати доимии душманон ба анҷом мерасад, ба итмом мерасад. Ҳатто халқҳои гирду атроф эътироф мекунанд, ки ин кори Худост ва нақшаҳои онҳо алайҳи Ерусалим барбод рафтанд (Наҳемё 6:15–19).

Хулоса, боби шашуми китоби Наҳемё муқобилият ва устувории ҳангоми барқарорсозии деворҳои Ерусалимро тасвир мекунад. Таъкид кардани фиребе, ки тавассути даъватҳои бардурӯғ ифода мешавад ва фаҳмиш ба воситаи ҳикмат ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз қатъият барои нигоҳ доштани диққат ва эътирофи додашуда барои дахолати илоҳӣ як таҷассумест, ки устувориро ифода мекунад ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ ба барқарорсозии васиятеро нишон медиҳад, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Наҳемё 6:1 Ва ҳангоме ки Санбаллат ва Тӯбиё ва Ҷашеми арабӣ ва боқимондаи душманони мо шуниданд, ки деворро бино кардаам, ва дар он ҳеҷ шикофе боқӣ намондааст; (гарчанде ки дар он вақт ман дарҳоро ба дарвоза нагузошта будам;)

Вақте ки Наҳемё деворро ба анҷом расонд, душманонаш инро шуниданд ва аз ҳасад пур шуданд.

1. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр Наҳемё бар душманонаш ғолиб омад

2. Бартараф кардани рашк: Дарсҳо аз достони Наҳемё

1. Яъқуб 1:12 "Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

2. Масалҳо 14:30 «Дили ором ба бадан ҳаёт мебахшад, аммо ҳасад устухонҳоро мепузад».

Наҳемё 6:2 Он Санбалат ва Ҷашем назди ман фиристода, гуфтанд: «Биё, дар яке аз деҳаҳои дашти Оно якҷоя вохӯрем». Аммо онҳо гумон карданд, ки ба ман фасод кунанд.

Санбаллат ва Гешем кӯшиш карданд, ки Наҳемёро ба вазъияти хатарнок ҷалб кунанд.

1. Хавфи фирефта шудан ба суханони беақлона - Наҳемё 6:2

2. Муҳимияти эҳтиёт будан аз маслиҳати беақлона - Наҳемё 6:2

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. 2 ба Қӯринтиён 11:3 - Аммо ман метарсам, ки чун мор Ҳавворо бо макри худ фиреб дод, фикрҳои шумо аз садоқати самимӣ ва пок ба Масеҳ дур мешаванд.

Наҳемё 6:3 Ва ман қосидонро назди онҳо фиристода, гуфтам: "Ман кори бузурге карда истодаам, ба тавре ки наметавонам фурӯд оям: чаро кор қатъ шавад, дар ҳоле ки ман онро тарк карда, назди шумо мефуроям?"

Наҳемё дар болои як кори бузург кор мекард ва ӯ қосидонро фиристод, то фаҳмонанд, ки чаро ӯ наметавонад ин корро тарк кунад, то ба назди онҳо биёяд.

1. Арзиши меҳнат: Наҳемё 6:3

2. Муҳимияти диққат додан ба вазифаи дар пеш истода: Наҳемё 6:3

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти меросро хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Воиз 9:10 - Ҳар коре ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун; зеро дар гӯр, ки ту меравӣ, на кор аст, на даст, на дониш ва на ҳикмат.

Наҳемё 6:4 Аммо онҳо чор бор ба ман чунин фиристоданд; ва ман ба онҳо ҳамон тавр ҷавоб додам.

Наҳемё чор маротиба дархост гирифт ва ҳар дафъа ҳамон тавр ҷавоб дод.

1. Омӯзиши посух додан бо сабр дар ҳолатҳои душвор

2. Зиндагии доимӣ дар миёни душвориҳо

1. Ғалотиён 6:9 Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро ки дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем.

2. Филиппиён 1:27 Бигзор сӯҳбати шумо ҳамон тавре бошад, ки Инҷили Масеҳ гардад, то ки хоҳ омада, шуморо бубинам, хоҳ ғоиб набошам, дар бораи корҳои шумо шунавам, ки шумо дар як рӯҳ ва як фикр устувор бошед. барои имони Инҷил якҷоя кӯшиш мекунанд.

Наҳемё 6:5 Ва ғуломи худ Санбаллатро бори панҷум бо номаи кушода дар дасташ назди ман фиристод;

Санбаллат кӯшиш мекард, ки Наҳемёро аз барқарор кардани девори Ерусалим боздорад.

1. Биёед мо садоқатмандӣ ва истодагарии Наҳемёро дар муқобили мухолифатҳо ба хотир орем ва рӯҳбаланд шавем.

2. Дар баробари душвориҳо дар рисолати худ устувор бошем ва ба ҳифозати Худо таваккал кунем.

1. Такрори Шариат 31:6-7 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Наҳемё 6:6 Дар он навишта шуда буд: "Дар миёни халқҳо хабар дода шудааст, ва Гашму мегӯяд, ки ту ва яҳудиён гумони исён карданӣ дорӣ; барои он девор месозӣ, то ки подшоҳи онҳо бошӣ, мувофиқи ин суханон".

Дар байни халқҳо хабаре паҳн мешуд, ки аз ҷониби шахсе бо номи Гашму пешбарӣ карда шуд, ки Наҳемё ва яҳудиён нақшаи исён карданро доранд. Наҳемё барои сохтани девор барои подшоҳи онҳо айбдор карда шуд.

1. "Рисияи Наҳемё: барқарор кардани девор ва ислоҳи мардум"

2. «Қувваи овозаҳо ва ғайбат: чӣ гуна онҳоро бартараф кардан мумкин аст».

1. Масалҳо 18:8 "Суханони ғайбат мисли луқмаи лазиз аст ва онҳо ба ботини инсон дохил мешаванд."

2. 2 Қӯринтиён 10:3-5 "Зеро ки мо дар ҷаҳон зиндагӣ мекунем, мо мисли ҷаҳон ҷанг намекунем. Силоҳҳое, ки мо бо он меҷангем, силоҳи ҷаҳон нестанд. Баръакс, онҳо қудрати илоҳӣ доранд, ки Мо далелҳо ва ҳар гуна даъвоеро, ки бар зидди дониши Худо бармехезанд, вайрон мекунем ва ҳар фикрро асир мегирем, то ки онро ба Масеҳ итоаткор созем».

Наҳемё 6:7 Ва ту низ анбиё таъин кардай, ки дар бораи ту дар Ерусалим мавъиза кунанд ва гӯянд: "Дар Яҳудо подшоҳе ҳаст; ва алҳол аз рӯи ин суханон ба подшоҳ хабар дода шавад". Акнун биёед ва якҷоя машварат кунем.

Ҷамъбасти порча: Наҳемё пайғамбаронро таъин мекунад, ки дар Ерусалим дар бораи подшоҳи Яҳудо мавъиза кунанд ва сипас ба онҳо маслиҳат дод, ки якҷоя машварат кунанд.

1. Қувваи маслиҳат: омӯхтани аҳамияти якҷоя кор кардан

2. Даъват ба мавъиза: Фаҳмидани нақши мо ҳамчун пайғамбарони Худо

1. Масалҳо 15:22 Ҳадафҳо бе машварат ноумед мешаванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён онҳо устувор мешаванд.

2. Ирмиё 23:22 Аммо агар онҳо дар маслиҳати Ман истода, ба қавми Ман водор мекарданд, ки суханони Маро бишнаванд, он гоҳ онҳоро аз роҳи бади худ ва аз бади аъмоли худ бармегардонданд.

Наҳемё 6:8 Он гоҳ ман назди ӯ фиристода, гуфтам: "Он чи ту мегӯй, иҷро нашудааст, балки ту онҳоро аз рӯи дили худ мегӯй".

Наҳемё ба айбҳои зидди ӯ бовар накард ва паём фиристод, то онҳоро рад кунад.

1. Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд, то ба мо дар рад кардани айбдоркуниҳои бардурӯғ кӯмак кунад.

2. Ҳангоми рӯ ба рӯ шудан бо айбҳои бардурӯғ, ҳатман ба ҳимояти худ бархезед ва ба ҳидояти Худо таваккал кунед.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

Наҳемё 6:9 Зеро ки ҳама моро ба ҳарос андохта, мегуфтанд: "Дастҳои онҳо аз кор заиф хоҳад шуд, то ки ин ба амал наояд". Пас, акнун, эй Худо, дастҳои маро мустаҳкам кун.

Наҳемё дар кори худ ба муқобилият дучор мешуд ва ба Худо дуо мекард, ки дастҳояшро мустаҳкам кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр пас аз муқобилият ва мушкилот

2. Қуввати имон: таваккал ба Худо барои роҳнамоӣ

1. Яъқуб 1:2-5 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Наҳемё 6:10 Пас аз он ман ба хонаи Шамаё ибни Делоё ибни Меҳетабил, ки дар маҳбас буд, омадам; ва гуфт: «Биёед, дар хонаи Худо, дар дохили маъбад ҷамъ шавем, ва дарҳои маъбадро бандем, зеро ки хоҳанд омад, то туро бикушанд; Оре, дар шаб меоянд, то туро бикушанд.

Шамаё Наҳемёро огоҳ мекунад, ки душманонаш барои куштани ӯ меоянд ва ба ӯ мегӯяд, ки дар маъбад пинҳон шавад.

1. Вафодории Худо: Ҳатто вақте ки мо метарсем

2. Дар муқобили душвориҳо истодан: Далерӣ дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Наҳемё 6:11 Ва ман гуфтам: «Оё чунин шахсе мисли ман гурезад? ва он ҷо кист, ки мисли ман бошам, барои наҷот додани ҷони худ ба маъбад дарояд? Ман намедароям.

Наҳемё аз хатар гурезад ва ба ҷои он ки ҷасоратона вориди маъбад шавад, то ҷони худро наҷот диҳад.

1. Дар баробари душвориҳо устувор истодан

2. Чӣ тавр дар вазъиятҳои душвор қувват пайдо кардан мумкин аст

1. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Яъқуб 1:2-4 Вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо сабр меорад.

Наҳемё 6:12 Ва инак, ман фаҳмидам, ки Худо ӯро нафиристодааст; Аммо вай ин нубувватро бар зидди ман эълон кард, зеро ки Тубиё ва Санбалат ӯро киро карда буданд.

Наҳемё фаҳмид, ки Худо ба ӯ пайғамбар нафиристод, балки Тубиё ва Санбалат ӯро барои пешгӯӣ бар зидди ӯ киро кардаанд.

1. Хатари анбиёи козиб

2. Қувваи фаҳмиш

1. Ирмиё 23:32 - «Инак, Ман зидди онҳое ҳастам, ки хобҳои бардурӯғро нубувват мекунанд, - мегӯяд Худованд, - ва онҳоро нақл мекунанд ва қавми Маро бо дурӯғ ва ғурури худ гумроҳ мекунанд, вале Ман онҳоро нафиристодаам ва ба онҳо амр накардаам, ва ба ин қавм ҳеҷ фоидае ҳам намерасонанд, мегӯяд Худованд.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

Наҳемё 6:13 Бинобар ин ӯро музд гирифтаанд, то ки ман тарсам ва чунин кунам ва гуноҳ кунам, ва барои онҳо хабари бад пайдо кунанд, то ки маро таҳқир кунанд.

Душманонаш Наҳемёро огоҳ карда буданд, ки битарсанд ва гуноҳ кунанд, то ки Ӯро маломат кунанд.

1. Мо набояд ба тарс таслим шавем ва ба гуноҳ дучор шавем.

2. Дар баробари хабару маломатҳои бад устувор бошем.

1. Матто 10:28 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки битарсед аз касе, ки метавонад ҳам рӯҳу ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд кунад.

2. 1 Петрус 3:14 - Аммо ҳатто агар шумо барои адолат уқубат кашед ҳам, шумо баракат хоҳед ёфт. Аз онҳо натарс ва ғамгин нашав.

Наҳемё 6:14: Худоё, Тубиё ва Санбалатро мувофиқи ин аъмоли онҳо, ва дар бораи набиё Нӯдия ва дигар анбиё фикр кун, ки маро метарсонанд.

Наҳемё аз Худо хоҳиш мекунад, ки корҳои Тӯбиё, Санбаллат, Нӯдия ва дигар пайғамбаронро, ки ӯро тарсонданӣ буданд, ба ёд орад.

1. Қувваи тарс: Аз мухолифон натарсонед

2. Ғалаба кардани тарс: такя ба нерӯи Худо дар баробари душвориҳо

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст».

Наҳемё 6:15 Ҳамин тавр, девор дар рӯзи бисту панҷуми моҳи Элул, дар давоми панҷоҳу ду рӯз анҷом ёфт.

Наҳемё ва мардуми Ерусалим якҷоя кор карданд, то деворро дар 52 рӯз анҷом диҳанд.

1. Қудрати ягонагӣ - Наҳемё 6:15

2. Қувваи якҷоя кор кардан - Наҳемё 6:15

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд.

2. Қӯлассиён 3:12-17 - Пас, ҳамчун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуб, дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед.

Наҳемё 6:16 Ва ҳангоме ки ҳамаи душманони мо инро шуниданд, ва ҳамаи халқҳое, ки дар гирду атрофи мо буданд, ин чизҳоро диданд, дар назари худ сахт афсӯс хӯрданд, зеро фаҳмиданд, ки ин кор аз дасти мост. Худоё.

Кори мӯъҷизаи Худо метавонад ҳатто душманони моро шарманда кунад.

1. Қудрати мӯъҷизаҳои Худо

2. Ҳама одамон кори Худоро хоҳанд дид

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Аъмол 2:22 Эй мардони Исроил, ин суханонро бишнавед; Исои Носирӣ, марде, ки дар миёни шумо бо мӯъҷизот, мӯъҷизот ва аломот аз Худо писандида буд, ки Худо ба воситаи ӯ дар миёни шумо нишон дод, чунон ки худатон низ медонед.

Наҳемё 6:17 Ва дар он айём бузургони Яҳудо ба Тӯбиё мактубҳои зиёде фиристоданд, ва номаҳои Тӯбиё ба онҳо расид.

Наҳемё аз макр ва мактубҳои бардурӯғе, ки аз ашрофони Яҳудо ба Тӯбиё фиристода шуда буданд, огоҳ карда шуд.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем ва аз фиребу дурӯғи дигарон огоҳ бошем.

2. Ба суханони онҳое, ки моро фиреб медиҳанд, бовар накунед.

1. Масалҳо 14:15 - Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Эфсӯсиён 4:14 - то ки мо дигар кӯдакон набошем, ки мавҷҳо ба он сӯ ба он сӯ партоб карда, аз ҳар боди таълимот, бо макри инсонӣ, бо макр дар макрҳои фиребанда гардем.

Наҳемё 6:18 Зеро ки дар Яҳудо бисёр одамон ба ӯ қасам хӯрда буданд, зеро ки домоди Шаканьё ибни Араҳ буд; ва писараш Юҳанон духтари Мешулом ибни Барэкиёро гирифта буд.

Наҳемёро дар Яҳудо хеле дӯст медоштанд, зеро ӯ домоди Шаканьё буд ва писараш Юҳанон ба духтари Мешулом издивоҷ кард.

1. Худо метавонад муносибатҳои моро истифода барад, то моро ба Ӯ наздик созад.

2. Издивоҷ метавонад барои эҷоди муносибатҳое истифода шавад, ки одамонро ба ҳам меорад.

1. Масалҳо 18:24 - Одами бисёр ҳамнишин метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Наҳемё 6:19 Ва корҳои неки ӯро пеши ман нақл карданд, ва суханони Маро ба ӯ гуфтанд. Ва Тубиё мактубҳо фиристод, то маро тарсонанд.

Тобиё кӯшиш кард, ки Наҳемёро тарсонад ва ба ӯ мактубҳои таҳдидомез фиристад, аммо мардум аз корҳои неки Наҳемё ба ӯ хабар доданд ва ӯро бо суханони Худо рӯҳбаланд карданд.

1. Худо ҳамеша дар паҳлӯи мост ва моро аз онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд, ҳифз мекунад.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки аз аъмоли неки дигарон хабар диҳем ва онҳоро бо каломи Худо ташвиқ кунем.

1. Забур 91:11 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи Ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро ҳифз кунанд".

2. Румиён 8:31 - "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Боби 7 Наҳемё ба аҳамияти амният ва ташкили аҳолии Ерусалим пас аз ба итмом расидани девор диққат медиҳад. Дар ин боб кӯшишҳои Наҳемё барои барқарор кардани тартибот, муҳофизати шаҳр ва пайгирӣ кардани насабномаи сокинони он таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Наҳемё Ҳанонӣ ва Ҳананиёро фармондеҳон таъин кард, то чораҳои амниятӣ дар Ерусалимро назорат кунанд. Ӯ таъкид мекунад, ки дарвозаҳои шаҳрро посбонӣ кардан ва кафолат додани он, ки онҳо танҳо дар вақти муайян кушода мешаванд (Наҳемё 7:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба қарори Наҳемё дар бораи ҷамъоварии феҳристи асиршудагон мегузарад. Ӯ ин вазифаро ба шахси боэътимод бо номи Иддо мегузорад, ки вай маълумотро дар бораи насабномаи ҳар як оила бодиққат сабт мекунад (Наҳемё 7:4–5).

Сархати 3: Дар ин гузориш нақл мекунад, ки чӣ тавр Наҳемё рӯйхатеро пайдо мекунад, ки дар он номҳои онҳое, ки солҳо пеш бо Зарубобил аз Бобил баргашта буданд, бармегаштанд. Ин рӯйхат ҳамчун нуқтаи истинод барои муқаррар кардани аҳолии Ерусалим хизмат мекунад (Наҳемё 7:6-73).

Сархати 4: Ҳикоя бо таъкид кардани ӯҳдадориҳои Наҳемё барои пур кардани аҳолии Ерусалим анҷом меёбад. Ӯ одамонро аз шаҳрҳо ва деҳаҳои гуногун ташвиқ мекунад, ки дар шаҳр сокин шаванд ва афзоиш ва рушди онро таъмин кунанд (Наҳемё 7:73б-73с).

Хулоса, боби ҳафтуми китоби Наҳемё созмон ва нигоҳдории пас аз барқарорсозии деворҳои Ерусалимро тасвир мекунад. Таъмини амният тавассути таъинот ва ҳуҷҷатҳое, ки тавассути сабти ном ба даст оварда шудаанд. Зикр кардани сабти таърихие, ки барои истинод ба даст оварда шудааст ва даъвати дубора барои дубора афзоиш додани аҳолӣ як таҷассумест, ки суботро ифода мекунад ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадории риояи муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Наҳемё 7:1 Ва ҳангоме ки девор сохта шуд, ва ман дарҳоро гузоштам, ва дарбонон, сарояндагон ва левизодагон таъин шуданд,

Наҳемё ва халқи Худо вазифаи худро оид ба барқарор кардани девори Ерусалим анҷом доданд.

1: Халқи Худо метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад, вақте ки онҳо дар ягонагӣ кор мекунанд.

2: Худо моро даъват мекунад, ки инъомҳо ва истеъдодҳои худро барои хидмат ба ҳадафи Ӯ истифода барем.

1: Эфсӯсиён 4:3-6 Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред. Як Бадан ва як Рӯҳ ҳаст, чунон ки шумо, вақте ки шумо даъват шудаед, ба як умед даъват шудаед; як Худованд, як имон, як

таъмид; як Худо ва Падари ҳама, ки бар ҳама ва ба воситаи ҳама ва дар ҳама аст.

2: Қӯлассиён 3:23-24 Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Он Худованди Масеҳ аст, ки шумо хизмат мекунед.

Наҳемё 7:2 Ва ман бародари худ Ҳанонӣ ва сардори қаср Ҳананиёро бар Ерусалим супориш додам, зеро ки ӯ марди амин буд ва аз Худо аз бисёриҳо метарсид.

Муаллиф садоқат ва тарси Худои бародараш Ҳанонӣ ва ҳокими ӯ Ҳананиёро ситоиш мекунад.

1. Худо мардон ва занони мӯъминеро, ки аз Ӯ метарсанд, меҷӯяд

2. Подоши тарс аз Худо

1. Масалҳо 14:26-27 "Ҳар кӣ аз Худованд метарсад, қалъаи амн дорад, ва он барои фарзандони онҳо паноҳгоҳ хоҳад буд. Тарси Худованд чашмаи ҳаёт аст, ки одамро аз домҳои марг бармегардонад.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 Пас, акнун аз Худованд битарсед ва ба Ӯ бо самимият ва вафодор хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Наҳемё 7:3 Ва ман ба онҳо гуфтам: «Бигзор дарвозаҳои Ерусалим кушода нашавад, то офтоб гарм шавад; ва ҳангоме ки онҳо дар он ҷо истода бошанд, бигзор дарҳоро баста, ба онҳо банд гузоранд; ва посбонони сокинони Ерусалим таъин кунанд, ки ҳар яке дар посбонии худ, ва ҳар кас дар муқобили хонаи худ бошад.

Сокинони Ерусалим бояд посбон таъин карда мешуданд, ки ҳар яке барои посбонони хонаи худ таъин карда мешуд.

1. Муҳимияти ҳушёр будан

2. Нерӯи ҷомеа ва ваҳдат

1. Матто 24:43 - Аммо инро бидонед, ки агар соҳиби хона медонист, ки дузд дар кадом шаб меояд, бедор меистод ва намегузошт, ки хонааш дарояд.

2. Масалҳо 3:21-22 - Писарам, инҳоро аз даст надиҳед, ки хирад ва хирадро нигоҳ доред, ва онҳо ҳаёт барои ҷонат ва ороиши гарданатон хоҳанд буд.

Наҳемё 7:4 Шаҳр калон ва бузург буд, аммо мардум дар он кам буданд, ва хонаҳо сохта нашуда буданд.

Шаҳр калон ва бузург буд, аммо дар он ҷо одамон кам буданд ва хонаҳо сохта нашуда буданд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки Салтанати Ӯро бунёд кунем, новобаста аз он ки ин вазифа то чӣ андоза душвор ба назар мерасад.

2: Вақте ки мо барои як ҳадафи умумӣ ҷамъ мешавем, имони моро мустаҳкам кардан мумкин аст.

1: Матто 16:18 Ва ба шумо мегӯям, ки шумо Петрус ҳастед, ва бар ин санг Ман калисои худро бино хоҳам кард, ва дарвозаҳои дӯзах бар он ғолиб нахоҳанд шуд.

2: Забур 127:1 Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд.

Наҳемё 7:5 Ва Худои ман дар дили ман гузошт, ки ашрофон ва сардорон ва қавмро ҷамъ оварад, то ки онҳо аз рӯи насабнома ҳисоб карда шаванд. Ва ман феҳристи насабномаи онҳоро ёфтам, ки дар аввал пайдо шуда, дар он навишта шудааст:

Наҳемё феҳристи насабномаи одамонеро, ки назди ӯ омада буданд, ёфт ва Худо онро дар дили ӯ гузошт, то ки онҳоро ҷамъ кунад.

1. Баррасии мероси мо: Омӯзиши Наҳемё 7:5

2. Фаҳмидани решаҳои мо: Нигоҳе ба Наҳемё 7:5

1. Матто 1:1-17 - Насабномаи Исои Масеҳ

2. Аъмол 17:26 - Аз як одам Ӯ ҳар халқеро аз одамон ба вуҷуд овард

Наҳемё 7:6 Инҳоянд фарзандони вилоят, ки аз асирӣ ва асиршудагон, ки Набукаднесар подшоҳи Бобил бурда буд ва боз ба Ерусалим ва ба Яҳудо омаданд, ҳар яке ба шаҳри ӯ;

Пас аз асирии бобилиён, фарзандони вилоят ба шаҳрҳои худ, дар Ерусалим ва Яҳудо баргаштанд.

1. Умеди бозгашт: Омӯзиш аз асорати Бобулиён

2. Қудрати халқи Худо: барқарор кардани шаҳри Ерусалим

1. Ирмиё 29:4–14

2. Забур 126:1–6

Наҳемё 7:7 Онҳо бо Зарубобил, Ешуа, Наҳемё, Азариё, Раамиё, Наҳомонӣ, Мордахай, Билшан, Мисперет, Бигвай, Наҳум, Баана омаданд. Ман мегӯям, ки шумораи мардони банӣ-Исроил ин аст;

Дар ин порча номҳои шахсоне оварда шудаанд, ки бо Зарубобил, Ешуа ва Наҳемё барои барқарор кардани деворҳои Ерусалим омада буданд.

1. Вақти Худо: Тайёрӣ ба барқарорсозӣ - Наҳемё 7:7

2. Якҷоя барои як кори умумӣ - Наҳемё 7:7

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем.

Наҳемё 7:8 Банӣ-Парӯш, ду ҳазорусаду ҳафтоду ду.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки фарзандони Парош ду ҳазору саду ҳафтоду ду нафар буданд.

1. Аҳамияти шумориш: ќиссаи фарзандони Парош.

2. Худои мо Худои рақамҳост: фаҳмидани аҳамияти Наҳемё 7:8.

1. Ададҳо 3: 14-39 - Худованд дар биёбони Сино ба Мусо сухан ронда, гуфт: «Тамоми ҷамоати банӣ-Исроил, аз рӯи қабилаҳо, аз рӯи хонадони падаронашон, мувофиқи шумораи номҳо барӯйхат гиред. , хар як мард алохида.

2. Луқо 2:1-7 - Ва дар он рӯзҳо чунин воқеъ шуд, ки аз ҷониби қайсар Август фармоне баромад, ки тамоми ҷаҳон бояд қайд карда шавад. Ин саршуморӣ бори аввал дар ҳоле сурат гирифт, ки Кириниюс Сурияро идора мекард. Ҳамин тавр, ҳама ба қайд гирифта шуданд, ҳар кас ба шаҳри худ.

Наҳемё 7:9 Писарони Шафатиё, сесаду ҳафтоду ду.

Ин порча ба мардуми Шефатиё дахл дорад, ки шумораи онҳо 372 аст.

1: Муҳаббати Худо аҷиб ва ҳама чизро фарогир аст. Ӯ ҳамаи мо, ҳатто онҳоеро, ки аз ҷиҳати шумораашон ночиз ба назар мерасанд, медонад.

2: Худо Худои шумораҳо ва тафсилот аст. Ӯ шумораи дақиқи насли Шефатиёро медонад ва дар бораи онҳо ғамхорӣ мекунад.

1: Забур 147:4 Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар якеро бо ном мехонад.

2: Луқо 12:7 Дар ҳақиқат, мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд. Натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

Наҳемё 7:10 Банӣ-Аро, шашсаду панҷоҳу ду.

Наҳемё рӯйхати одамон ва оилаҳои онҳоро сабт кард, ки дар онҳо фарзандони Араҳ 652 нафар буданд.

1. Вафодории Худо: Наҳемё навиштааст, ки шумораи фарзандони Араҳ 652 нафарро ташкил медод, ки ин нишон медиҳад, ки Худо дар пайгирии халқи худ содиқ аст.

2. Ғамхории Худо: Наҳемё навиштааст, ки ҳатто оилаҳои хурдтарин ба ҳисоб гирифта мешуданд ва ин ғамхорӣ ва таваҷҷӯҳи Худоро ба ҷузъиёт нишон медод.

1. Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро ҳисоб мекунад; Ӯ ба ҳамаи онҳо ном мегузорад.

2. Луқо 12:7 - Дар ҳақиқат, ҳамаи мӯйҳои сари шумо шумурда шудаанд. Натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

Наҳемё 7:11 Банӣ-Пахатмӯоб, аз банӣ-Ешуа ва Юоб, ду ҳазору ҳаштсаду ҳаждаҳ.

Дар Наҳемё 7:11 навишта шудааст, ки писарони Паҳотмӯоб, писарони Ешуа ва Юоб, ду ҳазору ҳаштсаду ҳаждаҳ нафар буданд.

1. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: Ба Наҳемё 7:11 ҳамчун намунаи садоқати Худо нигоҳ кунед.

2. Қудрати мерос: Баррасии наслҳои Паҳотмӯоб, Ешуа ва Юоб.

1. Забур 103:2-4 - Худовандро ҳамду сано кун, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун, ки ҳамаи гуноҳҳои туро мебахшад ва ҳама бемориҳоро шифо мебахшад, ки ҷони туро аз чоҳ раҳо мекунад ва туро бо муҳаббат ва шафқат тоҷ мекунад.

2. Такрори Шариат 7:13 - Ӯ шуморо дӯст медорад ва шуморо баракат медиҳад ва шумораи шуморо афзун хоҳад кард. Ӯ меваи шиками ту, зироатҳои замини ту ғалла, шароби нав ва равғани зайтун, гӯсолаҳои рамаҳои ту ва барраҳои гӯсфандони туро дар замине ки ба аҷдодонат қасам хӯрда буд, ки ба ту бидиҳад, баракат хоҳад дод.

Наҳемё 7:12 Банӣ-Илом, ҳазору дусаду панҷоҳу чор.

Шумораи мардуми Элом дар замони Наҳемё 1254 нафар буд.

1. Баракатҳои худро ҳисоб кунед: паём дар бораи қаноатмандӣ аз Наҳемё 7:12

2. Арзиши ягонагӣ: халқи Худо дар замони Наҳемё

1. Забур 48:14 Зеро ки ин Худо то абад Худои мост; Ӯ ҳатто то марг роҳнамои мо хоҳад буд.

2. Аъмол 2:44-45 Ва ҳамаи онҳое ки имон оварданд, якҷоя буданд ва ҳама чиз умумиро доштанд; ва молу мулки худро фурӯхтанд ва ба ҳама, мувофиқи эҳтиёҷашон, тақсим карданд.

Наҳемё 7:13 Банӣ-Затту ҳаштсаду чилу панҷ.

Дар ин порча шумораи фарзандони Затту 845 нафар тасвир шудааст.

1. Мо бояд барои ҳама неъматҳое, ки Худо ба мо додааст, шукргузор бошем, ҳатто агар он ба назар на он қадар зиёд бошад. 2. Муҳаббат ва ғамхории Худо нисбати мо ҳатто дар хурдтарин ҷузъиёт дида мешавад.

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад. 2. Забур 139:17-18 - Чӣ қадар азизанд андешаҳои ту, Худоё! Шумораи онҳо чӣ қадар бузург аст! Агар ман онҳоро ҳисоб мекардам, онҳо аз донаҳои рег зиёдтар мешуданд. Вақте ки ман бедор шудам, ман то ҳол бо ту ҳастам.

Наҳемё 7:14 Фарзандони Заккай, ҳафтсаду шаст.

Дар ин порча шумораи авлоди Заккай тасвир шудааст, ки он 760 нафар аст.

1. Худованд барои ҳар яки мо нақшае дорад ва ба мо рисолате вогузор кардааст.

2. Ҳарчанд шумораҳои мо ба назар кам ба назар мерасанд, мо метавонем дар ҷаҳон фарқияти калон ба амал оварем.

1. 1 Қӯринтиён 12:22-27 - Худо ба ҳар яки мо тӯҳфаҳои гуногун додааст, то ки мо якҷоя кор карда, Салтанати Ӯро бунёд кунем.

2. Матто 21:16 - Ҳатто кӯдаконе, ки Исоро ситоиш мекарданд, нишон доданд, ки рақамҳои хурд метавонанд таъсири калон расонанд.

Наҳемё 7:15 Банӣ-Биннуӣ, шашсаду чилу ҳашт.

Наҳемё менависад, ки фарзандони Биннуӣ 648 нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар вафо кардани ваъдаҳояш - Наҳемё 7:15

2. Аҳамияти итоаткорӣ дар ҳаёти шахси имондор - Наҳемё 7:15

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки ба аҳд ва муҳаббати устувор бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад.

2. Забур 103:17-18 - Аммо муҳаббати устувори Худованд ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз абад то абад аст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон, ба онҳое, ки аҳди Ӯро риоя мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

Наҳемё 7:16 Банӣ-Бабай, шашсаду бисту ҳашт.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки фарзандони Бебай 608 нафар буданд.

1. Муҳимияти шумориш ва шинохти ҳар як фард дар ҷомеа.

2. Қудрати вафодории Худо ба халқи худ, ҳатто дар шумораи кам.

1. Ададҳо 3:14-16 - Худо ба Мусо амр медиҳад, ки шумораи исроилиёнро ҳисоб кунад.

2. Забур 46:11 - Худо паноҳгоҳи халқи Худ аст.

Наҳемё 7:17 Банӣ-Азҷод, ду ҳазору сесаду бисту ду.

Наҳемё шумораи банӣ-Азҷодро ду ҳазору сесаду бисту ду навиштааст.

1. Қувваи сабти содиқ - Наҳемё 7:17

2. Муҳимияти ғамхорӣ дар бораи мӯъминон - Наҳемё 7:17

1. Ирмиё 9:23-24 - Худованд чунин мегӯяд: Бигзор хирадманд бо ҳикмати худ фахр накунад, бигзор тавоно бо қудрати худ фахр накунад, ва сарватдор дар

сарвати худ фахр накунад; лекин ҳар кӣ фахр мекунад, бигзор бо ин фахр кунад, ки Маро дарк мекунад ва мешиносад, ки Ман Худованд ҳастам ва дар рӯи замин марҳамат, доварӣ ва адолатро ба амал меоварам. Зеро ки ман аз ин лаззат мебарам, мегӯяд Худованд.

2. Румиён 12:9-10 - Бигзор муҳаббат бе риё бошад. Нафрат аз он чи бад аст. Ба он чизе ки хуб аст, часпида. Нисбат ба якдигар бо мехри бародарона мехрубон бошед, то ки якдигарро эхтиром кунед.

Наҳемё 7:18 Банӣ-Адониқом, шашсаду шасту ҳафт.

Дар порча гуфта мешавад, ки шумораи фарзандони адоникам 667 нафар буд.

1. Қувваи рақамҳо: Чӣ тавр Худо рақамҳоро барои ошкор кардани нақшаи худ истифода мебарад

2. Итоат ва вафодорӣ: Худо касонеро, ки дар роҳи Ӯ мераванд, чӣ гуна подош медиҳад

1. Луқо 12:32, «Натарс, эй рамаи хурд, зеро ки Падари шумо хушнудист, ки Малакутро ба шумо диҳад».

2. Ғалотиён 6:9, "Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем".

Наҳемё 7:19 Банӣ-Бигвай, ду ҳазору шашту ҳафт.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки фарзандони Бигвай ду хазору сесаду хафтод нафар буданд.

1. Худо барои ҳар яки мо нақша дорад, новобаста аз он ки оилаи мо чӣ қадар калон аст ё хурд.

2. Новобаста аз вазъияти мо, мо бояд ба нақшаи Худо, ки моро таъмин мекунад, эътимод дошта бошем.

1. Ирмиё 29:11 - «Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, - мегӯяд Худованд, - нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад».

2. Ишаъё 55:8-9 - «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нест», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

Наҳемё 7:20 Банӣ-Один, шашсаду панҷоҳу панҷ.

Дар порча гуфта мешавад, ки фарзандони Адин 655 нафар буданд.

1: Қудрати вафодории Худо дар шумораи фарзандони Адин нишон дода мешавад.

2: Ваъдаи Худо дар бораи халқи бузург ба воситаи фарзандони Адин иҷро шуд.

1: Такрори Шариат 7: 7-9 - "Худованд муҳаббати Худро бар шумо нагузошт ва шуморо баргузид, зеро шумо аз ҳама қавм зиёдтар будед; зеро ки шумо дар байни ҳама мардум камтар будед; Аммо азбаски Худованд шуморо дӯст медошт, ва азбаски ӯ қасамеро, ки ба падарони шумо дода буд, вафо кардан мехост, Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун овард ва шуморо аз хонаи ғуломон, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия дод, бидонед, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазор насл риоя мекунад».

2: Ҳастӣ 22: 17-18 - "То ки ман туро бо баракат баракат хоҳам дод ва насли туро мисли ситораҳои осмон ва мисли реги соҳили баҳр афзун хоҳам кард; ва насли ту соҳиби дарвозаи душманони Ӯ; ва дар насли ту тамоми халқҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт, зеро ки ту ба овози ман итоат кардай».

Наҳемё 7:21 Фарзандони Отори Ҳизқиё, наваду ҳашт.

Дар ин порча шумораи авлоди Атери Ҳизқиё зикр шудааст: наваду ҳашт.

1. Вафодории Ҳизқиё: Баррасии ризқу рӯзии Худо барои халқаш.

2. Мероси Ҳизқиё: баракати имон ва итоат.

1. Ишаъё 38:1-5, имон ва фурӯтании Ҳизқиё дар назди Худо дар баробари марг.

2. 2 Вақоеънома 32:1-23, имон ва далерии Ҳизқиё дар муқобили ҳамлаи Ашшур.

Наҳемё 7:22 Банӣ-Ҳашум, сесаду бисту ҳашт.

Шумораи мардуми Ҳошум сесаду бисту ҳашт нафар буд.

1: Новобаста аз он ки шумораи мо чӣ қадар аст, ҳамаи мо дар назари Худо арзишмандем.

2: Қувват аз ҷониби Худо меояд, на ба шумор.

1: Луқо 12: 4-7 - "Ба шумо мегӯям, эй дӯстон, аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, натарсед ва баъд аз он дигар кор карда наметавонанд. Аммо ман ба шумо нишон медиҳам, ки аз кӣ тарсед: аз он касе, ки баъд аз он тарсед, битарсед. бадани шумо кушта шудааст, қудрат дорад, ки шуморо ба дӯзах партояд.Бале ба шумо мегӯям, аз ӯ битарсед.Оё панҷ гунҷишк ба ду танга намефурӯшад?Бо вуҷуди ин ҳеҷ яке аз онҳоро Худо фаромӯш накардааст.Дар ҳақиқат мӯйҳои сари шумо Ҳама шумурда шудаанд, натарсед, шумо аз гунҷишкони бисьёр арзишмандед.

2: Забур 139:13-15 - Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам. Чорчубаи ман аз ту пинхон набуд, ки маро дар нихон, Чу дар каъри замин бофтам.

Наҳемё 7:23 Банӣ-Базай, сесаду бисту чор.

Ахолии Безай 324 нафар буд.

1: Нақшаҳои Худо комил ва комиланд. Ҳеҷ чиз ба тасодуф наметонад.

2: Ҳар як инсон дар назари Худо арзишманд аст.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 8: 4-5 - Инсон чист, ки шумо онҳоро дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунед? Ту онҳоро аз фариштагон андаке пасттар сохтӣ ва тоҷи ҷалол ва иззату икром гузоштай.

Наҳемё 7:24 Фарзандони Ҳориф, саду дувоздаҳ.

Дар Наҳемё 7:24 навишта шудааст, ки 112 фарзанди Ҳориф буданд.

1. Худо ҳамаи моро ҳисоб мекунад ва ҳар яки моро ба ном медонад.

2. Мо дар назари Худо фаромӯш нашудаем ва ночиз нестем.

1. Забур 139:16 - Чашмони ту бадани манро диданд; тамоми рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз он ки яке аз онҳо фаро расад, дар китоби ту навишта шуда буд.

2. Луқо 12:7 - Дар ҳақиқат, ҳамаи мӯйҳои сари шумо шумурда шудаанд. Натарсед; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред.

Наҳемё 7:25 Банӣ-Ҷибъӯн, наваду панҷ.

Наҳемё шумораи ҷибъӯниёнро наваду панҷ нафар менависад.

1. Қувваи рақамҳо: Фаҳмидани аҳамияти Наҳемё 7:25

2. Вафодории Худо: Чӣ тавр Наҳемё 7:25 садоқати Ӯро нишон медиҳад

1. Забур 105:34-35 Ӯ сухан гуфт, ва малахҳо омаданд, малахҳои бешумор. Онхоро дар каъри замин, дар чуякхои киштзор карор дод.

2. Хуруҷ 12:37-38 Банӣ-Исроил аз Рамсес ба Суккӯт, ба ғайр аз кӯдакон, тақрибан шашсад ҳазор нафар пиёда рафтанд. Анбӯҳи ҷамоати омехта низ бо онҳо мерафтанд, гӯсфандон ва рамаҳо, ҳатто чорвои зиёде.

Наҳемё 7:26 Мардони Байт-Лаҳм ва Натуфо — сад ҳаштоду ҳашт.

Наҳемё мардони Байт-Лаҳм ва Нетуфоро номбар мекунад, ки шумораи онҳо 188 нафар буд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ - чӣ гуна ҷиҳатҳои тавонои инфиродӣ ҷамъ омада, ҷомеаи қавӣ ташкил медиҳанд

2. Вафодории Худо - чӣ гуна Худо ваъдаҳои худро ба қавми худ иҷро мекунад

1. Аъмол 2:44-47 - Ҷамъияти имондорон дар калисои ибтидой тамоми захираҳои худро якҷоя тақсим мекарданд.

2. Эфсӯсиён 4:1-6 - Павлус имондоронро ташвиқ мекунад, ки дар муомила бо ҳамдигар муттаҳид, фурӯтан ва нарм бошанд.

Наҳемё 7:27 Мардони Анотӯт, саду бисту ҳашт.

Наҳемё қайд кард, ки одамони Анотӯт 128 нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар шумораҳо - Мулоҳиза дар бораи Наҳемё 7:27

2. Ғамхории Худо дар бораи ҳар як шахс - Баррасии Наҳемё 7:27

1. Хуруҷ 30:12-16 - Дастурҳои Худо барои барӯйхатгирии Исроил

2. Ирмиё 1:1-3 - даъвати Худо Ирмиё бо ном ва рисолати

Наҳемё 7:28 Мардони Бетазмовет, чилу ду нафар.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки чилу ду нафар аз Байтазмавет буданд.

1. Чанд нафари мӯъмин: Қудрати як гурӯҳи хурд

2. Аҳамияти ҷомеа: якҷоя кор кардан барои ноил шудан ба ҳадафи умумӣ

1. Масалҳо 27:17 - Чӣ тавре ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад.

2. Аъмол 2: 44-45 - Ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чиз умумӣ доштанд. Онҳо молу мулкро мефурӯхтанд, то ба ҳар касе, ки ниёз дошт, бидиҳад.

Наҳемё 7:29 Мардони Қирят-Еорим, Кефира ва Беэрӯт, ҳафтсаду чилу се нафар.

Қирят-Еорим, Кефира ва Беэрӯт аҳолиси жами 743 кишига эга эди.

1. Баракати Худо дар қудрати шумораҳост

2. Қувваи ваҳдат

1. Ҳастӣ 11:6 - Ва Худованд гуфт: «Инак, қавм як аст, ва ҳамаашон як забон доранд; ва онҳо ба ин кор шурӯъ мекунанд; ва акнун ҳеҷ чиз аз онҳо боздошта нахоҳад шуд, ки он чиро, ки онҳо мехостанд, иҷро кунанд.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

Наҳемё 7:30 Мардони Ромо ва Габо, шашсаду бисту як.

Мардуми Ромо ва Габо шашсаду бисту як нафар буданд.

1: Худо одамонро аз ҳама андоза ва шумора истифода мебарад, то ҳадафи худро иҷро кунад.

2: Мо метавонем ба қудрати Худо ҳатто дар ҳолатҳои ночизтарин таваккал кунем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: 1 Қӯринтиён 1:26-27 - Бародарон ва хоҳарон, фикр кунед, ки вақте ки шумо даъват шудаед, чӣ гуна будед. Бисёре аз шумо аз рӯи меъёрҳои инсонӣ доно набудед; бисёр таъсирбахш набуд; на бисьёре аз зоти олихимматона буданд. Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро шарманда кунад; Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то тавононро шарманда кунад.

Наҳемё 7:31 Мардони Михмос, яксаду бисту ду.

Дар ин порча мардони Михмас, ки шумораи онҳо 122 аст, зикр шудааст.

1: Мо дар бораи садоқати Худо хотиррасон мекунем, ки халқи Худро нигоҳ медорад, ҳатто вақте ки шумораи онҳо кам аст.

2: Ҳаёти моро новобаста аз шумораи шумораамон барои хизмат кардан ба Худо ва амалӣ намудани мақсадҳои Ӯ истифода бурдан мумкин аст.

1: Аъмол 4:4 - «Ва бисьёре аз имондорон омада, иқрор шуданд ва аъмоли худро нишон доданд».

2: Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Наҳемё 7:32 Мардони Байт-Ил ва Ай, саду бисту се нафар.

Мардони Байт-Ил ва Ой 123 нафар буданд.

1: Таъмини комили Худо - Худо ба мо маҳз он чизеро, ки ба мо лозим аст, додааст.

2: Шумораи комили Худо - адади комили Худо дар порча дида мешавад.

1: Матто 10:30 - "Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд."

2: Забур 147:4 - «Шумораи ситораҳоро мегӯяд, ҳамаро бо номҳояшон мехонад».

Наҳемё 7:33 Мардони Набӯи дигар, панҷоҳу ду нафар.

Мардони дигари Небо, шумора панҷоҳу ду нафар буд.

1: Мо бояд саъй кунем, ки дар қатори одилон шумурда шавем, новобаста аз он ки сафар чӣ қадар душвор бошад.

2: Ҳамчун ҷомеа, мо бояд кӯшиш кунем, ки барои ноил шудан ба ҳадафҳои худ якҷоя бошем.

1: Қӯлассиён 3:12-14 Пас, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст. Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

2: Филиппиён 2:3-4 Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон.

Наҳемё 7:34 Банӣ-Иломи дигар, ҳазору дусаду панҷоҳу чор.

Наҳемё шумораи одамоне, ки аз гурӯҳи халқҳои Элам буданд, 1254 нафарро қайд мекунад.

1. «Рузи бовафои Худо: шумори ҳар неъмат»

2. "Тартиботи комили Худо: Ҳикояи рақамҳо"

1. Забур 128:1-2 - "Хушо ҳар кӣ аз Худованд метарсад, ва бо роҳҳои Ӯ меравад! Зеро ки ту самараи меҳнати худро хоҳӣ хӯрд; баракат хоҳӣ ёфт, ва он бар ту некӯ хоҳад буд".

2. Юҳанно 10:10 - "Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд. Ман омадаам, ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро ба фаровонӣ дошта бошанд."

Наҳемё 7:35 Банӣ-Ҳарим, сесаду бист.

Гузариш аҳамияти фарзандони Ҳаримро қайд мекунад, ки шумораи онҳо 320 аст.

1. «Муҳаббати бепоёни Худо: Мисоли фарзандони Ҳарим».

2. "Умеди фарзандони Ҳарим: Масал дар бораи ваъдаҳои Худо"

1. Забур 127: 3-5 "Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд, меваи бачадон мукофот мебошанд. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ ҳастанд. Хушбахт аст марде, ки дили худро пур мекунад бо онҳо битарсанд, вакте ки дар дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд».

2. Ишаъё 49:25 «Зеро ки Худованд чунин мегӯяд: ҳатто асирони тавоноён гирифта хоҳанд шуд, ва тӯъмаи золим наҷот хоҳад ёфт, зеро ки Ман бо онҳое ки бо ту мубориза мебаранд, мубориза хоҳам бурд, ва фарзандони туро наҷот хоҳам дод. "

Наҳемё 7:36 Банӣ-Иериҳӯ, сесаду чилу панҷ.

Дар Наҳемё 7:36 шумораи одамоне, ки аз Ериҳӯ буданд, 345 нафарро қайд мекунад.

1. Вафодории Худо: Ҳатто дар миёни бесарусомониҳо, Худо содиқ аст ва метавон боварӣ дошт, ки ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

2. Қудрати ягонагӣ: аз нав сохтани девори Ерусалим аз ҷониби Наҳемё қувваи ягонагӣ ва ҳамкорӣ нишон медиҳад.

1. Ҳастӣ 11:6 - Ва Худованд гуфт: «Инак, онҳо як қавманд, ва ҳамаашон як забон доранд, ва ин танҳо ибтидои корест, ки онҳо хоҳанд кард. Ва ҳеҷ коре, ки онҳо пешниҳод мекунанд, ҳоло барои онҳо ғайриимкон нахоҳад буд.

2. Дониёл 3:8-18 - Аз ин рӯ, дар он вақт баъзе калдониён омада, яҳудиёнро бадқасдона айбдор карданд. Ба подшоҳ Набукаднесар гуфтанд: «Эй подшоҳ, то абад зинда бош! Ту, эй подшоҳ, фармон додай, ки ҳар кӣ садои шох, най, лира, тригон, барфа, най ва ҳар навъ мусиқиро бишнавад, биафтад ва ба

ҳайкали тиллоӣ саҷда кунад. Ва ҳар кӣ наафтад ва саҷда накунад, ба кӯраи сӯзон андохта хоҳад шуд.

Наҳемё 7:37 Фарзандони Лод, Ҳадид ва Оно — ҳафтсаду бисту як.

Наҳемё шумораи одамони Лод, Ҳадид ва Оноро ҳафтсаду бисту як нафар навиштааст.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр мардуми Лод, Ҳадид ва Оно тавоноии як ҷомеаи муттаҳидро нишон доданд

2. Таъмини мӯъҷизавии Худо: Чӣ тавр сабти содиқонаи Наҳемё дар бораи мардуми Лод, Ҳадид ва Оно ризқи саховатманди Худоро ошкор кард

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Ададҳо 1:46 - Ҳамин тавр, ҳамаи онҳое, ки дар рӯйхат оварда шудаанд, 603 550 нафар буданд.

Наҳемё 7:38 Банӣ-Сенъо, се ҳазору нӯҳсаду сӣ.

Дар порчаи Наҳемё 7:38 гуфта мешавад, ки шумораи одамон аз сибти Сено 3930 нафар буд.

1. Муҳимияти ҳисоб шудан: омӯзиши Наҳемё 7:38.

2. Арзиши ҳар як ҷон: Имтиҳони Наҳемё 7:38.

1. Забур 139:13-16 Зеро ки ту узвҳои дарунии маро ташаккул додӣ; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам. Аҷоиб аст корҳои шумо; рӯҳи ман онро хеле хуб медонад. Чорчубаи ман аз ту пинхон набуд, вакте ки маро пинхонӣ сохтанд, дар каъри замин бофта буд. Чашмони ту ҷавҳари шаклнашудаи маро дид; Дар китоби ту ҳар яке аз онҳо навишта шудааст, айёми барои ман ташаккулёфта, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоми онҳо вуҷуд надошт.

2. Матто 18:10-14 Нигоҳ кунед, ки яке аз ин тифлонро хор надоред. Зеро ба шумо мегӯям, ки фариштагони онҳо дар осмон ҳамеша чеҳраи Падари Маро, ки дар осмон аст, мебинанд. Ту чӣ фикр мекунӣ? Агар касе сад гӯсфанд дошта бошад ва яке аз онҳо гумроҳ шуда бошад, магар наваду нӯҳро дар кӯҳҳо гузошта, ба ҷустуҷӯи гӯсфанди гумроҳшуда намеравад? Ва агар вай онро ёбад, ба ростӣ ба шумо мегӯям: вай аз он наваду нӯҳ, ки ҳеҷ гоҳ гумроҳ нашудааст, бештар шод мешавад. Пас, иродаи Падари Ман, ки дар осмон аст, ин нест, ки яке аз ин тифлон нобуд шавад.

Наҳемё 7:39 Коҳинон: писарони Едаё, аз хонадони Ешуа, нӯҳсаду ҳафтоду се.

Наҳемё шумораи коҳинони хонадони Ешуаро қайд мекунад, ки 973 нафар аст.

1. Вафодории коҳинон - Нигоҳе ба устувории коҳинони хонаи Ешуа.

2. Аҳамияти адад - Таҳқиқи маънои паси шумораи 973.

1. Хуруҷ 28:41 - "Ва онҳоро бар бародари худ Ҳорун ва бар писаронаш бо ӯ бигузор, ва онҳоро тадҳин намо ва онҳоро таъин ва тақдис намо, то ки ба ман ҳамчун коҳин хизмат кунанд".

2. Забур 133:1 - «Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

Наҳемё 7:40 Банӣ-Имер, ҳазору панҷоҳу ду.

Ин порча ба шумораи фарзандони Иммер ишора мекунад, ки 1052 нафар буд.

1. Муҳимияти ҳисоб кардани баракатҳои Худо - Наҳемё 7:40

2. Боварӣ ба вафодории Худо - Наҳемё 7:40

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Наҳемё 7:41 Банӣ-Пашӯр, ҳазору дусаду чилу ҳафт.

Дар Наҳемё 7:41 шумораи фарзандони Пашур тасвир шудааст, ки 1247 нафар аст.

1. Қувваи рақамҳо: Санҷиши Наҳемё 7:41

2. Ба Худо такя кардан дар замонҳои душвор: Дарсҳо аз Наҳемё 7:41

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед. Дар Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Юҳанно 14:1 - «Дилҳои шумо музтариб нашавед, шумо ба Худо имон доред, ба Ман низ имон оваред».

Наҳемё 7:42: Банӣ-Ҳарим, ҳазору ҳабдаҳ.

Шумораи фарзандони Ҳарим ҳазору ҳабдаҳ нафар буд.

1. Арзиши ягонагӣ: Нигоҳе ба Наҳемё 7:42

2. Қувваи рақамҳо: омӯхтани аҳамияти Наҳемё 7:42

1. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Воиз 4:12 - Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Наҳемё 7:43 Левизодагон: писарони Ешуа, аз Кадмиил ва аз банӣ-Ҳӯдово, ҳафтоду чор нафар.

Наҳемё рӯйхати левизодагон ва оилаҳои онҳоро сабт кард, ки дар он 74 нафар номбар шудаанд.

1. "Гамхорӣ дар бораи халқи Худо: Левизодагон аз Наҳемё 7:43"

2. «Баракатҳо ва имтиёзҳои левизодагон»

1. Такрори Шариат 10:8-9 - «Дар он вақт Худованд сибти Левиро ҷудо кард, то сандуқи аҳди Худовандро бардошта баранд, то дар пеши Худованд истода, хизмат кунанд ва ба исми Ӯ баракатҳо бигӯянд, чунон ки онҳо ҳоло ҳам имрӯз кунед."

2. Ададҳо 8: 5-7 - "Худованд ба Мусо гуфт: "Сибти Левиро биёвар ва онҳоро ба Ҳоруни коҳин биёр, то ки ба ӯ кӯмак кунад; онҳо бояд дар хаймаи ҷомеъ барои ӯ ва тамоми ҷамоат вазифаҳои худро иҷро кунанд. Онҳо бояд тамоми асбобу анҷоми хаймаи ҷомеъро ғамхорӣ кунанд ва ӯҳдадориҳои банӣ-Исроилро бо кори хаймаи муқаддас иҷро кунанд».

Наҳемё 7:44 Сарояндагон: писарони Ософ, саду чилу ҳашт.

Дар Наҳемё 7:44 сарояндаҳое зикр шудаанд, ки барои хизмат дар маъбад таъин шудаанд, ки фарзандони Ософ буданд ва шумораи онҳо 148 нафар буд.

1. Қудрати мусиқӣ: Чӣ гуна мусиқӣ моро ба Худо ва ҳамдигар мепайвандад

2. Аҳамияти хизмат: хизмат кардан дар маъбад чӣ маъно дорад

1. Забур 98:1 Барои Худованд суруди нав бихон, зеро ки Ӯ корҳои аҷоиб кардааст! Дасти рости Ӯ ва бозуи муқаддасаш барои ӯ наҷот бахшиданд.

2. Ба Қӯлассиён 3:16 Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

Наҳемё 7:45 Дарбонон: банӣ-Шаллум, банӣ-Атер, банӣ-Талмон, банӣ-Акқуб, банӣ-Ҳатита, банӣ-Шӯбой, саду сию ҳашт.

Дар Наҳемё 7:45 ҳамагӣ 138 нафар номбар шудаанд, ки ба дарбон таъин шуда буданд.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар Малакути Ӯ хизмат кунем, новобаста аз он ки нақш ё мавқеъи мо чӣ гуна аст.

2. Неъматҳои Худо дар шаклҳои гуногун меоянд ва ҳатто хурдтарин хидмат барои подшоҳии Ӯ бебаҳост.

1. Матто 20:25-28 - Аммо Исо онҳоро назди худ хонда, гуфт: «Шумо медонед, ки мирони халқҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд, ва бузургон бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. «Лекин дар байни шумо ин тавр нахоҳад буд; лекин ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, бигзор хизматгори шумо шавад; Ва ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад сардор бошад, бигзор вай бандаи шумо бошад: чунон ки Писари Одам на барои он омадааст, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки хизмат кунад ва ҷони Худро барои фидияи бисьёр касон бидиҳад.

2. 1 ба Қӯринтиён 3:9 - Зеро ки мо дар якҷоягӣ бо Худо меҳнат мекунем: шумо киштзори Худо ҳастед, шумо бинои Худо ҳастед.

Наҳемё 7:46 Нетинимиён: писарони Зиҳо, банӣ-Ҳошуфо, банӣ-Таббӯт,

Нетинимҳо насли ҷибъӯниён буданд, ки дар хонаи Худо хизмат мекарданд.

1: Ҳамаи мо бояд барои Нетинимҳо, ки вақт ва хидмати худро ба хонаи Худо бахшиданд, миннатдор бошем.

2 Мо ҳама насли ҷибъӯниён ҳастем ва бояд мисли онҳо ба Худо хизмат кунем.

1: Еҳушаъ 9:17-27 - Ҷибъӯниён бо исроилиён аҳд бастанд, ки ба онҳо хизмат кунанд.

2: Матто 20:25-28 - Исо моро таълим медиҳад, ки фурӯтан бошем ва ба якдигар хизмат кунем.

Наҳемё 7:47 Банӣ-Қерос, банӣ-Сиё, банӣ-Фадӯн,

Дар ин порча фарзандони Керос, Сиа ва Падон зикр шудаанд.

1. Нақшаи наҷоти Худо барои ҳама: Имтиҳони Наҳемё 7:47

2. Садоқати Худо дар баракат додани халқаш: омӯзиши Наҳемё 7:47

1. Хуруҷ 12:38 - Ва мардуми омехта низ бо онҳо равона шуданд; рамахо ва рамахо, хатто бисьёр чорвои калон.

2. Забур 136:4 - Ба касе ки танҳо мӯъҷизоти бузург мекунад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Наҳемё 7:48 Банӣ-Лубона, банӣ-Ҳагобо, писарони Шалмай,

Ин порча дар бораи зикри фарзандони Лубнон, фарзандони Ҳагобо ва фарзандони Шалмай аст.

1. Аҳамияти ҷомеа: Баррасии ягонагии фарзандони Лубнон, Ҳагаба ва Шалмай

2. Арҷ кардани арзиши аҷдодони мо: Омӯзиш аз фарзандони Лубнон, Ҳагабо ва Шалмай

1. Румиён 12:5 - "Пас, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем".

2. Забур 133:1 - "Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!"

Наҳемё 7:49 Банӣ-Ҳанон, банӣ-Ҷиддил, банӣ-Ҷоҳор,

Дар порча се оилаи исроилӣ зикр шудааст: банӣ-Ҳанон, банӣ-Ҷиддел ва банӣ-Ҷаҳор.

1. Аҳамияти оила дар назди Худо

2. Ҳарчанд хурд бошем ҳам, Худо моро ёд мекунад

1. Такрори Шариат 6:6-9 Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 103:13-14 Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад. Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

Наҳемё 7:50 Банӣ-Райё, банӣ-Разин, банӣ-Некӯдо,

Дар Наҳемё 7:50 дар бораи фарзандони Реайё, Резин ва Некӯда зикр шудаанд.

1. Нигоҳ доштани халқи Худо дар Китоби Муқаддас

2. Устувории содиқи халқи Худо дар Наҳемё

1. Такрори Шариат 4:31 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст; туро тарк нахоҳад кард ва нобуд нахоҳад кард ва аҳдро бо аҷдодони ту, ки бо қасам ба онҳо баста буд, фаромӯш нахоҳад кард.

2. Забур 104:8 - Ӯ аҳди худро то абад, ваъдаи додаашро дар тӯли ҳазор насл дар хотир дорад.

Наҳемё 7:51 Банӣ-Ғаззам, банӣ-Уззо, банӣ-Фазъаҳ,

Дар Наҳемё 7:51 дар бораи фарзандони Ғаззам, писарони Уззо ва банӣ-Фасъаҳ зикр шудаанд.

1: Муҳаббати бечунучарои Худо - Чӣ гуна муҳаббати Худо ба мо ҳамеша мавҷуд аст, новобаста аз он ки мо кӣ ҳастем ё аз куҷоем.

2: Қувват дар ҷомеа - Чӣ гуна мо метавонем тавассути имони муштаракамон ва дастгирии ҳамдигар мустаҳкам шавем.

1: Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2: Ғалотиён 6:2 - «Гарҳои якдигарро бардоштед ва шариати Масеҳро ба ҷо оваред».

Наҳемё 7:52 Банӣ-Басай, банӣ-Маюним, банӣ-Нафишим,

Дар порча гуруххои гуногуни одамон сухан меравад.

1. Қудрати ҷомеа: Таҷлили гуногунии ғании халқи Худо.

2. Муҳаббат ва ризқи Худо барои ҳама одамон.

1. Забур 147:3 - «Дилҳои шикастаро шифо мебахшад ва захмҳои онҳоро мебандад».

2. Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

Наҳемё 7:53 Банӣ-Бакбук, писарони Ҳакуфо, писарони Ҳарҳур,

Дар ин порча номи се қабилаҳои исроилӣ нақл мекунад.

1. Баракатҳои Худо бар халқаш: Қиссаи қабилаҳои исроилӣ

2. Маънои насаб: Чӣ гуна донистани аҷдодони мо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки роҳи худро пайдо кунем

1. Такрори Шариат 6:20-25 - Ба кӯдакон ёд додани аҳкоми Худо.

2. Рут 4:13-17 - Омӯзиши аҳамияти наслҳои оилавӣ.

Наҳемё 7:54 Банӣ-Базлит, банӣ-Меҳида, писарони Ҳарша,

Дар порча се гурухи одамон зикр шудааст: фарзандони Базлит, фарзандони Мехида ва фарзандони Харша.

1. Таъмини Худо барои халқаш: Нигоҳе ба Наҳемё 7

2. Вафодории Худо ба халқаш: Намунаи Наҳемё 7

1. Рут 4:18-22 - Издивоҷи Рут ва Бӯаз ҳамчун намунаи садоқати Худо ба халқи худ.

2. Ишаъё 41:10 - ваъдаи Худо дар бораи ҳеҷ гоҳ халқи Худро тарк намекунад.

Наҳемё 7:55 Банӣ-Барқӯс, писарони Сисро, банӣ-Тамо,

Ин порча дар бораи фарзандони Баркос, Сисро ва Тамах аст.

1. Нерӯи наслҳо: Таҷлили мероси ниёгони бовафо

2. Масъалаҳои оилавӣ: баракати реша дар мероси мӯътамад

1. Забур 78:5-7 Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне таъин кард, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста, ба онҳо бигӯяд. ба фарзандони худ, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2. Титус 2:3-5 Занони солхӯрда низ бояд дар рафтор эҳтиром дошта бошанд, на тӯҳматгарон ё ғуломи шароби зиёд. Онҳо бояд кори некро таълим диҳанд ва ба ҳамин тариқ, ҷавондухтаронро тарбия кунанд, ки шавҳару фарзандони худро дӯст доранд, худдорӣ, покиза, дар хона кор, меҳрубон ва итоаткор ба шавҳарони худ бошанд, то каломи Худо дашном доданд.

Наҳемё 7:56 Фарзандони Незия, писарони Ҳотифо.

Дар порча авлоди Незия ва Ҳотифа тасвир шудааст.

1. Ёдоварӣ аз вафодории Худо: Таҷлили мероси Низиё ва Ҳотифа

2. Мероси худро гиромӣ кунед: Аз ҳаёти Незия ва Ҳотифа ибрат гиред

1. Такрори Шариат 4:9 - "Фақат ба худат эҳтиёт шав ва ҷони худро боғайрат нигоҳ дор, то он чиро, ки чашмонат дидааст, фаромӯш накун ва дар тамоми айёми умрат аз дили ту дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ маълум кун. ва фарзандони фарзандони шумо.

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе омӯз, ки бояд биравад, ва пир шавад аз он дур нахоҳад шуд».

Наҳемё 7:57 Фарзандони навкарони Сулаймон: банӣ-Сутой, банӣ-Суферет, писарони Перидо,

Фарзандони бандагони Сулаймон Сотай, Соферет ва Перида буданд.

1. Қудрати вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳояш

2. Аҳамияти оила ва мерос

1. Рут 4:18–22

2. Румиён 9:7–8

Наҳемё 7:58 Банӣ-Яала, банӣ-Дарқӯн, банӣ-Ҷиддил,

Дар ин порча се оила аз сибти Бинёмин зикр шудааст: Ҷаала, Даркон ва Ҷиддел.

1. Мо аз имони мардуми Бинёмин омӯхта метавонем, ки онҳо ҳатто дар шароити душвор ба Худо содиқ монданд.

2. Мо метавонем аз мисоли Ҷаала, Даркон ва Ҷиддел илҳом бахшем, то дар риояи иродаи Худо содиқ бошем.

1. Румиён 2:17-20 - Аммо агар шумо худро яҳудӣ меномед ва ба шариат такя кунед ва бо Худо фахр кунед ва иродаи Ӯро бидонед ва он чиро, ки беҳтарин аст, тасдиқ кунед, зеро шумо аз шариат таълим гирифтаед; ва агар мутмаин бошӣ, ки худат роҳнамои нобиноён, нур барои торикиён, мураббии аблаҳон, муаллими кӯдакон ҳастӣ, ва дар шариат таҷассуми дониш ва ҳақиқатро дорӣ, пас дигаронро таълим медиҳӣ. , оё шумо худатон таълим намедиҳед?

2. Ибриён 10:23-25 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст. Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, аз вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро ташвиқ кунем ва бештар аз он, ки шумо наздик шудани рӯзро мебинед.

Наҳемё 7:59 Банӣ-Шафатиё, банӣ-Хаттил, банӣ-Фуқирети Забоим, банӣ-Амон.

Наҳемё 7:59 чор оиларо номбар мекунад: Шефатиё, Хаттил, Пӯхрет аз Забоим ва Амон.

1. Муҳимияти донистани решаҳои мо: Таҳқиқи Наҳемё 7:59

2. Анъанаҳои оилавии зерин: Чӣ тавр Наҳемё 7:59 моро ба кори дуруст илҳом мебахшад

1. Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки дар замине, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, умри дароз бикашӣ".

2. Такрори Шариат 6:5-7 - "Худованд Худои худро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва бо тамоми қуввати худ дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки ман имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сӯҳбат кунед."

Наҳемё 7:60 Ҳама нетиниён ва писарони навкароёни Сулаймон сесаду наваду ду нафар буданд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Нетинимҳо ва фарзандони хизматгорони Сулаймон 392 нафар буданд.

1. Вафодории Худо дар таъмини мардумаш.

2. Муҳимияти ҳисоб кардани шумораи одамон дар ҷомеа.

1. Матто 6:25-34 - Худо халқи Худро таъмин хоҳад кард.

2. Аъмол 6:1-7 - Муҳимияти ҳисоб кардани шумораи одамон дар ҷомеа.

Наҳемё 7:61 Ва инҳо буданд, ки аз Телмело, Телҳоришо, Каруб, Аддон ва Иммер баромаданд, вале онҳо натавонистанд на хонаи падари худ ва на насли худро нишон диҳанд, ки оё онҳо аз Исроил ҳастанд.

Як гурӯҳи одамон аз Телмела, Телҳареша, Керуб, Аддон ва Иммер баромаданд, аммо нажоди исроилӣ будани худро исбот карда натавонистанд.

1. Садоқати Худо дар ҳифзи халқи баргузидаи худ

2. Аҳамияти ҳувият дар назди Худо

1. Румиён 9: 4-5 - "киҳо банӣ-Исроил ҳастанд, ки фарзандхондӣ ба онҳо тааллуқ доранд, ва ҷалол ва аҳдҳо ва додани шариат ва хизмати маъбад ва ваъдаҳо, ки падарон аз они кистанд, ва аз кӣ Масеҳи ба ҳасби ҷисм аст, ки бар ҳама аст, Худо то абад муборак аст. Омин».

2. Эзро 2:59-62 - "Ҳамаи инҳо писарони навкарони Сулаймон буданд, ки дар айёми Зарубобил ва дар айёми ҳоким Наҳемё ва дар айёми Артаҳшасто подшоҳи Форс ба Ерусалим омада буданд. Писарон аз навкарони Сулаймон, ки ба Ерусалим омаданд, инҳо буданд: аз писарони Сутой, писарони Соферет, писарони Перидо, банӣ-Ҷала, писарони Даркон, писарони Ҷиддел, писарони Шафатиё, писарони Хаттил, писарони Пӯхрет-Ҳаззабоим ва банӣ-Амӣ, ки ҳамаи инҳо писарони навкарони Сулаймон буданд, ки ба Ерусалим ва ба шаҳрҳои Яҳудо омадаанд, ҳар яке ба шаҳри худаш».

Наҳемё 7:62 Банӣ-Делоё, банӣ-Тӯбиё, банӣ-Некӯдо, шашсаду чилу ду.

Ин порча шумораи авлоди Делоё, Тобиё ва Некӯдаро тасвир мекунад, ки 642 нафар аст.

1. Вафодории Худо ба халқи худ дар пайгирӣ кардани ҳар як насл равшан аст.

2. Ҳеҷ гоҳ дер нест, ки ба назди Худо баргардед ва дар ҳаёт ҳадаф ва маънои нав пайдо кунед.

1. Ададҳо 26:5–6 «Ҳамаи онҳое ки дар китобҳо номбар шудаанд, аз бистсола ва боло, ва ҳамаи онҳое ки тавонистанд ба ҷанг дар Исроил бираванд, ҳамаи онҳое ки дар сабтҳо оварда шудаанд, 603 550 нафар буданд.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Наҳемё 7:63 Ва аз коҳинон: писарони Ҳабоё, писарони Қӯс, писарони Барзилай, ки яке аз духтарони Барзилаи Ҷилъодиро ба занӣ гирифта, бо номи онҳо хонда шуда буданд.

Наҳемё насабномаҳои коҳинонро сабт намуда, дар бораи фарзандони Ҳабоё, Қӯз ва Барзилай, ки духтари Барзилойи Ҷилъодро ба занӣ гирифтанд, ёдовар мешавад.

1. Қудрати номи нек - Масалҳо 22:1

2. Ваъдаи Худо ба халқи худ - Ишаъё 54:10

1. Рут 4:18–22

2. Эзро 2:61–63

Наҳемё 7:64 Инҳо феҳристи худро дар миёни онҳое ки аз рӯи насабнома ҳисоб карда мешуданд, ҷустуҷӯ карданд, вале наёфтанд; бинобар ин онҳо, чун палид, аз коҳиният ронда шуданд.

Наҳемё 7:64 дар бораи баъзе одамоне нақл мекунад, ки дар насабномаҳо пайдо нашудаанд ва аз ин рӯ, аз коҳинон хориҷ карда шудаанд.

1. Мақсадҳои Худо дар истисно: Таҳқиқи Наҳемё 7:64

2. Қувваи насабномаҳо: Ҷустуҷӯи ҷои мо дар достони Наҳемё 7:64

1. Ҳастӣ 12:2-3 - ваъдаи Худо ба Абром, ки вай халқи бузург мешавад ва барои ҳамаи халқҳо баракат хоҳад буд.

2. Матто 22:23-33 - Масал дар бораи тӯй ва аҳамияти даъват.

Наҳемё 7:65 Ва тиршато ба онҳо гуфтанд, ки аз чизҳои муқаддастарин нахӯранд, то даме ки коҳине бо Урим ва Туммим барҳост.

Наҳемё амр фармуд, ки мардум то даме ки коҳине бо Урим ва Туммим таъин нашавад, аз қурбониҳои муқаддас нахӯранд.

1. Муҳимияти доштани коҳин бо Урим ва Туммим барои хидмат ба мардум.

2. Чӣ тавр халқи Худо даъват карда мешавад, ки қурбониҳои муқаддасро риоя кунанд ва амрҳои коҳинро риоя кунанд.

1. Хуруҷ 28:30 - Ва ту дар синаи доварӣ Урим ва Туммимро хоҳӣ гузошт; ва ҳангоме ки ба ҳузури Худованд дохил мешавад, онҳо бар дили Ҳорун хоҳанд буд;

2. Такрори Шариат 33:8 - Ва дар бораи Левӣ гуфт: «Туммим ва Урими ту бо муқаддаси ту бод, ки дар Массо озмудаӣ ва бо ӯ дар обҳои Мерибо ҷиҳод кардаӣ».

Наҳемё 7:66 Тамоми ҷамоат якҷоя чилу ду ҳазору сесаду шаст нафар буданд,

Шумораи умумии одамоне, ки хозир буданд, 42.360 нафар буд.

1. Муҳимияти ҷамъ омадан: Наҳемё 7:66

2. Вафодории Худо дар ҷамъ овардани халқаш: Наҳемё 7:66

1. Забур 133:1 - "Инак, чӣ гуна хуб ва хуш аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!"

2. Аъмол 2: 44-47 - "Ва ҳамаи имондорон якҷо буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд; ва дороиҳо ва дороиҳои худро фурӯхтанд ва ба ҳама тақсим карданд, ба тавре ки ҳар кас эҳтиёҷ дошт."

Наҳемё 7:67 Ба ғайр аз ғуломон ва канизони онҳо, ки аз онҳо ҳафт ҳазору сесаду сию ҳафт нафар буданд, ва онҳо дусаду чилу панҷ мардони сурудхон ва занони сурудхонӣ доштанд.

Наҳемё шумораи одамоне, ки дар ширкаташ буданд, аз он ҷумла 7 337 хизматгор, 245 мардону занони сурудхониро қайд мекунад.

1. Тарбияи қалби шукрона аз ризқи Худо

2. Зебоии ибодат ва хидмат

1. Забур 107:1-2 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; зеро мухаббати устувори у то абад пойдор аст! Бигзор фидияёфтаи Худованд чунин бигӯяд, ки вайро аз мусибат раҳо кардааст.

2. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо ва сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, бо шукргузорӣ дар дилҳои худ ба Худо. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Наҳемё 7:68 Аспҳояшон ҳафтсаду сию шаш, хачирҳояшон дусаду чилу панҷ.

Исроилиён 736 асп ва 245 хачир доштанд.

1. Худо ба касоне, ки ба Ӯ содиқанд, ба фаровонӣ ато мекунад.

2. Њатто дар миёни душворї Худо ризќ медињад.

1. Такрори Шариат 28:1-14 - Худо ваъда медиҳад, ки онҳоеро, ки ба Ӯ итоат мекунанд, баракат медиҳад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад.

Наҳемё 7:69 Шутурҳояшон чорсаду сию панҷ: шаш ҳазору ҳафтсаду бист хар.

Наҳемё дороии яҳудиёни ба Ерусалим баргашта, аз он ҷумла 435 шутур ва 6720 харро қайд кард.

1. «Неъматҳои худро фаромӯш макун»

2. «Қудрати моликият»

1. Забур 24:1, Замин аз ҷониби Худованд аст, ва ҳар чизе, ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он.

2. Такрори Шариат 8:17-18, Шумо метавонед ба худ бигӯед: Қудрати ман ва қуввати дастҳои ман ин сарватро барои ман ба вуҷуд овардааст. Аммо Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту тавоноии ба даст овардани сарват ато мекунад.

Наҳемё 7:70 Ва баъзе аз сардорони падарон ба кор пардохтанд. Тиршато ба ганҷ ҳазор драм тилло, панҷоҳ баз, панҷсаду сӣ ҷомаи коҳинон дод.

Сардорони падарон ба корҳои маъбад ва Тиршато ҳазор драм тилло, панҷоҳ табақа ва панҷсаду сӣ ҷомаи коҳинон дод.

1. Саховатмандӣ дар додан - чӣ гуна Худо мехоҳад, ки мо ба кори Ӯ саховатмандона ва қурбонӣ диҳем.

2. Якҷоя кор кардан - чӣ гуна сарвари падарон якҷоя кор карда, ба кори маъбад дод.

1. 2 ба Қӯринтиён 9:6-7 - "Лекин ман мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас мувофиқи он ки дар дили худ ният дорад, бигзор диҳад; на ба ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Луқо 6:38 - "Диҳед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ба андозаи хуб, фишурдашуда ва ларзондашуда ва пурбор, ба оғӯши шумо хоҳанд дод. барои шумо боз чен карда шавад».

Наҳемё 7:71 Ва баъзе аз сардорони падарон ба ганҷинаи кор бист ҳазор драм тилло ва ду ҳазору дусад мино нуқра доданд.

Баъзе аз сардорони падарон барои кор ба хазина миқдори зиёди тилло ва нуқра доданд.

1. Саховати Худованд дар ато кардан

2. Қувваи қурбонӣ

1. 2 Қӯринтиён 8:2–5

2. Филиппиён 4:19

Наҳемё 7:72 Ва он чи бақияи қавм дод, бист ҳазор драм тилло, ва ду ҳазор мино нуқра ва ҳаштоду ҳафт ҷомаи коҳинон буд.

Банӣ-Исроил ба Худо ҳадия оварданд, ки он 20 000 драм тилло, 2 000 фунт нуқра ва 67 либоси коҳинон буд.

1. Қувваи қурбонии қурбонӣ

2. Фоидаҳои хидмат ба Худо

1. Такрори Шариат 16:16-17 - Ҳама писарони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое ки Ӯ интихоб мекунад, дар иди фатир ва дар иди фатир ва дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо ҳозир хоҳанд шуд, ва ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2. 2 Қӯринтиён 8:3-5 - Зеро ман шаҳодат медиҳам, ки онҳо мувофиқи қобилияташон ва берун аз қобилияти худ, аз ихтиёри худ хайр карда, аз мо хоҳиш мекарданд, ки дар дастгирии муқаддасон иштирок кунем.

Наҳемё 7:73 Ва коҳинон, ва левизодагон, ва дарбонон, ва сарояндагон, ва баъзе аз қавм, ва натиниён, ва тамоми Исроил дар шаҳрҳои худ сокин буданд; ва ҳангоме ки моҳи ҳафтум фаро расид, банӣ-Исроил дар шаҳрҳои худ буданд.

Коҳинон, левизодагон, дарбонон, сарояндагон, баъзе аз қавм, нетинимиён ва тамоми Исроил дар шаҳрҳои худ маскан гирифтанд, ва ҳангоме ки моҳи ҳафтум фаро расид, тамоми Исроил дар шаҳрҳои худ буданд.

1. Вафодорӣ дар муқимӣ: Омӯзиши қаноатмандӣ бо ҷойе, ки Худо ба мо додааст

2. Боварӣ ба вақти Худо: Зиндагӣ дар лаҳза ва ба Ӯ иҷозат додан, ки ҳаёти моро роҳнамоӣ кунад

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

10 То ки ман Ӯро, ва қудрати эҳёи Ӯ ва шарикии уқубатҳояшро бишносам, то ки ба мамоти Ӯ мувофиқ гардад;

2. Забур 37:3-6 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

4 Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

5 Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

6Ва адолати туро чун нур, ва доварии туро чун нисфирӯзӣ берун хоҳад оварад.

Дар боби 8 Наҳемё воқеаи муҳиме дар Ерусалим тасвир шудааст, ки дар он мардум барои шунидан хондан ва шарҳи Китоби Шариат аз ҷониби котиб Эзро ҷамъ меоянд. Дар ин боб вокуниш, тавба ва ҷашни онҳо ҳангоми аз нав кашф кардани Каломи Худо таъкид мешавад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки ҳамаи одамон дар назди дарвозаи об ҷамъ меоянд, то Эзро аз Китоби Қонун хонданд. Онҳо хоҳиши қавӣ доранд, ки маънои онро фаҳманд ва онро дар ҳаёти худ татбиқ кунанд (Наҳемё 8:1-3).

Сархати 2: Ҳикоя ба он нигаронида шудааст, ки чӣ тавр Эзра аз субҳ то нисфирӯзӣ бо овози баланд мехонад, дар ҳоле ки левизодагон дар шарҳ ва тафсири Навиштаҳо кӯмак мекунанд. Мардум бодиққат гӯш мекунанд ва бо эҳтиром ва фаҳмиш ҷавоб медиҳанд (Наҳемё 8:4–8).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр шунидани Каломи Худо дар байни одамон вокуниши эҳсосотӣ ба вуҷуд меорад. Онҳо аз фаҳмидани он ки аҳкоми Ӯро иҷро накарданд, гиря мекунанд, вале Наҳемё ва дигар роҳбарон ташвиқ мекунанд, ки аз ҳад зиёд ғамгин нашаванд (Наҳемё 8:9-12).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Наҳемё ба онҳо дастур дод, ки мотам нагиранд, балки ба ҷои он ҷашн гиранд, зеро он рӯзи муқаддасест, ки ба Худо бахшида шудааст. Онҳо мувофиқи дастуроти Навиштаҷот Иди хаймаҳоро бо хурсандӣ ҷашн мегиранд (Наҳемё 8:13-18).

Хулоса, боби ҳаштуми Наҳемё бозёфт ва тағиротро пас аз барқарорсозии деворҳои Ерусалим тасвир мекунад. Таъкид кардани ваҳӣ тавассути хондани Навиштаҳо ва фаҳмиш тавассути тафсир ба даст омадааст. Зикр кардани тавбае, ки барои беитоатии гузашта нишон дода шудааст ва ҷашне, ки барои ӯҳдадориҳои нав қабул карда шудааст, таъкидро рӯҳонӣ ва тасдиқи барқарорсозӣ дар самти барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Наҳемё 8:1 Ва тамоми мардум мисли як одам дар кӯчае, ки пеши дарвозаи об буд, ҷамъ шуданд; ва ба Эзрои котиб гуфтанд, ки китоби шариати Мусоро, ки Худованд ба Исроил амр фармуда буд, биёрад.

Банӣ-Исроил дар кӯча дар назди дарвозаи об ҷамъ шуда, аз Эзро хоҳиш карданд, ки шариати Мусоро, ки Худо фармуда буд, барорад.

1. Барои мулоҳиза кардан дар бораи Каломи Худо вақт ҷудо кунед

2. Қудрати ҷомеа дар пайравӣ ба Каломи Худо

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Наҳемё 8:2 Ва Эзраи коҳин дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум шариатро ҳам аз мардон ва ҳам занон, ва ҳамаи онҳое ки бо ақл мешунаванд, ба ҳузури ҷамоат овард.

Дар рӯзи якуми моҳи ҳафтум Эзраи коҳин шариатро ба ҷамъомад, аз он ҷумла мардон ва занон, ки тавонистанд онро фаҳманд, нақл кард.

1. Қувваи гӯш кардан: Омӯзиш аз халқи Наҳемё 8

2. Риояи Қонун: Даъват ба итоаткорӣ барои ҳама одамон

1. Яъқуб 1:19-20 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

Наҳемё 8:3 Ва дар он ҷо дар пеши кӯчае ки пеши дарвозаи об буд, аз саҳар то нисфирӯзӣ, дар пеши мардону занон ва онҳое ки дарк мекарданд, хонд; ва гӯши тамоми мардум ба китоби шариат гӯш медоданд.

Ӯ китоби шариатро дар ҷои ҷамъиятӣ бо овози баланд хонд, то ҳама бишнаванд.

1: Мо бояд ба каломи Худо бодиққат бошем ва кӯшиш кунем, ки онро дарк кунем.

2: Мо бояд ба каломи Худо кушода бошем ва онро бо дигарон мубодила кунем.

1: Такрори Шариат 6: 7 - "Онҳоро ба фарзандони худ боғайратона таълим хоҳӣ дод ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй."

2: Забур 119: 9-11 - "Чӣ гуна ҷавон метавонад роҳи худро пок нигоҳ дорад? Бо нигоҳ доштани он мувофиқи каломи Ту. Бо тамоми дили худ Туро меҷӯям; бигзор аз аҳкоми Ту саргардон нашавам! Ман каломи Туро нигоҳ доштаам. дар дили ман, то ки бар зидди ту гуноҳ накунам».

Наҳемё 8:4 Ва Эзрои котиб бар минбари чӯбе, ки барои ин кор сохта буданд, истода буд; ва дар паҳлӯи ӯ Маттиё ва Шема ва Анаё ва Уриё ва Ҳилқиё ва Маасиё дар тарафи рости ӯ меистоданд; ва аз тарафи чапаш — Фадаё, ва Мишоил, ва Малкиё, ва Ҳошум, ва Ҳашбадон, Закарьё ва Машуллом.

Эзраи котиб ва ҳашт нафари дигар дар болои платформаи аз чӯбе, ки барои ин ҷашн сохта шуда буд, истода буданд.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад корҳои бузургро анҷом диҳад

2. Муҳимияти доштани таҳкурсии мустаҳкам: Чӣ тавр Наҳемё 8:4 метавонад моро таълим диҳад, ки ояндаи мустаҳкамро бунёд кунем

1. Воиз 4:9-12 "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва на Дигаре, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ гуна як кас танҳо гарм мешавад? Ва агар касе бар касе ки танҳост, ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата зуд канда намешавад».

2. Матто 18:19-20 «Боз ба шумо мегӯям, ки агар ду нафари шумо дар рӯи замин мувофиқат кунанд, дар бораи он чизе ки талаб кунанд, аз ҷониби Падари Ман, ки дар осмон аст, барои онҳо ба ҷо хоҳад овард. Ман дар байни онҳо ҳастам».

Наҳемё 8:5 Ва Эзро дар пеши назари тамоми мардум китобро кушод; (Зеро ки Ӯ аз тамоми мардум болотар буд;) ва ҳангоме ки онро кушод, тамоми мардум бархостанд;

Эзро дар пеши назари тамоми мардум китобро кушод ва вақте ки ӯ кушод, ҳама аз ҷо бархостанд.

1. Қудрати Каломи Худо - Чӣ тавр Каломи Худо метавонад ҳаётро тағир диҳад ва одамонро ба ҳам биёрад.

2. Муҳимияти ваҳдат - Чӣ гуна эътироф кардани пайванди муштараки мо бо Худо метавонад моро ба ҳам наздик созад.

1. Забур 1:2 - "Аммо лаззати ӯ дар шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад".

2. Эфсӯсиён 4:3 - «Тамоми кӯшишро ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

Наҳемё 8:6 Ва Эзро Худованд Худои бузургро ҳамду сано хонд. Ва тамоми қавм дар ҷавоб гуфтанд: «Омин, омин!

Халқи Исроил Худовандро ҳамду сано хонда, саҷда мекарданд.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худо ситоиши олӣ гӯем ва Ӯро бо тамоми дили худ парастиш кунем.

2: Худоро бо эҳтиром ва фурӯтанӣ бипарастед ва ёд кунед, ки Ӯ Худои бузург ва тавоно аст.

1: Забур 95:6-7 - "Биёед, саҷда кунем ва саҷда кунем: ба ҳузури Худованд офаридгори худ зону шавем, зеро ки Ӯ Худои мост; ва мо халқи чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. ».

2: Ваҳй 4:11 - "Ту, эй Худованд, сазовори он ҳастӣ, ки ҷалол, иззат ва қувват ёбӣ; зеро ки ҳама чизро Ту офаридай, ва ҳама чиз барои ризогии Ту ҳаст ва офарида шудаанд".

Наҳемё 8:7 Ва Ешуа, ва Банӣ, ва Шеребиё, Ёмин, Акқуб, Шабтай, Ҳодиё, Маасея, Келита, Азариё, Юзобод, Ҳанон, Пелоё ва левизодагон ба мардум шариатро фаҳмонданд; ва мардум дар он ҷо истода буданд. ҷои онҳо.

Ба халқи Исроил аз шариати Худо аз левизодагон таълим медоданд.

1. Қонуни Худо: Асоси тоат ва адолат

2. Муҳимияти фаҳмидани Каломи Худо

1. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Наҳемё 8:8 Ҳамин тавр, онҳо дар китоб дар шариати Худо ба таври возеҳ хонданд, ва ақл доданд ва хондани онҳоро фаҳмиданд.

Халқи Исроил ҷамъ омада, аз китоби шариати Худо хонданд ва китобдонон маънои порчаҳоро фаҳмонданд, то ба онҳо фаҳманд.

1. Каломи Худо зинда ва тавоно аст

2. Фаҳмидани Библия: Ба амиқтар аз рӯи замин

1. Ибриён 4:12 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дилро мефаҳмад. .

2. 2 Тимотиюс 2:15 - Ҳар кори аз дастатон меомадаро кунед, то худро ба Худо ҳамчун як шахси писандида, коргаре, ки шарм надошта, каломи ростиро дуруст истифода мебарад, нишон диҳед.

Наҳемё 8:9 Ва Наҳемё, ки Тиршато аст, ва Эзраи коҳин котиб ва левизодагон, ки мардумро таълим медоданд, ба тамоми қавм гуфтанд: «Имрӯз барои Худованд Худои шумо муқаддас аст; мотам назанед ва гиря накунед. Зеро ки тамоми мардум суханони шариатро шунида, гиря карданд.

Наҳемё, Эзро ва левизодагон ба мардум дастур доданд, ки мотам нагиранд ва гиря накунанд, зеро вақте ки онҳо суханони шариатро шуниданд, гиря мекарданд.

1. Подшоҳии Худованд: Чаро мо бояд некии Худоро ҷашн гирем

2. Тасаллият дар замонҳои андӯҳ: Дар Каломи Худо қувват ёфтан

1. Матто 5:3-5 - Хушо онҳое ки мотам мегиранд, зеро онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт

2. Забур 119:50 - Ин тасаллои ман дар андӯҳи ман аст, ки ваъдаи Ту ба ман ҳаёт мебахшад.

Наҳемё 8:10 Ва ба онҳо гуфт: «Биравед, чарбуро бихӯред ва ширинӣ бинӯшед, ва ба онҳое ки барои онҳо чизе муҳайё нашудааст, ҳисса бифиристед; зеро ки имрӯз барои Худованди мо муқаддас аст; ва пушаймон нашавед; зеро ки шодии Худованд қуввати шумост.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки дар ҷашни Худованд хурсандиро бо дигарон мубодила кунем.

1: Кашфи шодӣ дар ҳузури Худо

2: Якҷоя дар Худованд шодӣ мекунем

1: Забур 16:11 Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2: Филиппиён 4:4-5 Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегуям, шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд дар даст аст.

Наҳемё 8:11 Ва левизодагон тамоми қавмро ором карда, гуфтанд: «Хомӯш бошед, зеро он рӯз муқаддас аст; шумо низ ғамгин нашавед.

Халқи Исроил барои шунидани суханони шариати Худо ҷамъ омаданд ва рӯҳбаланд шуданд, ки шодмонӣ нигоҳ доранд.

1: Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед, ва боз мегӯям: шод бошед! Филиппиён 4:4

2: Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед. 1 Вақоеънома 16:11

1: Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Забур 46:10

2: Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем. Забур 118:24

Наҳемё 8:12 Ва тамоми мардум барои хӯрдан ва нӯшидан ва хӯрдан ва нӯшидан ва тақсимот фиристодан ва шодии бузург рафтанд, зеро ки суханони ба онҳо эълоншударо фаҳмида буданд.

Халқи Исроил шодӣ мекарданд ва пас аз фаҳмидани каломи Худо ғизои худро бо ҳамдигар тақсим мекарданд.

1. Шодии фаҳмиши Каломи Худо

2. Қудрати ҷомеа дар ҷашни Каломи Худо

1. Аъмол 2:42-47 - Калисои ибтидоӣ ҳама чизҳои умумӣ дошт ва худро ба таълимоти расулҳо бахшиданд.

2. 1 Қӯринтиён 11:17-22 - Таълимоти Павлус дар бораи аҳамияти бо тартиб таҷлил кардани Шоми Худованд.

Наҳемё 8:13 Ва дар рӯзи дуюм сардорони падарони тамоми қавм, коҳинон ва левизодагон назди Эзрои котиб ҷамъ омаданд, то ки суханони шариатро бифаҳманд.

Дар рӯзи дуюм сарварони қавм, коҳинон ва левизодагон ҷамъ омаданд, то ки Эзраи котиб Қонуни Худоро хонд.

1. Қудрати гӯш кардани Каломи Худо

2. Аҳамияти ҷамъ омадани якҷоя барои ҳавасмандкунии ҳамдигар

1. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, руз наздик мешавад.

Наҳемё 8:14 Ва онҳо дар шариате ки Худованд ба воситаи Мусо амр фармуда буд, дарёфтанд, ки банӣ-Исроил дар иди моҳи ҳафтум дар хаймаҳо сокин шаванд:

Ба банӣ-Исроил аз ҷониби Худо ба василаи Мусо амр шуд, ки дар иди моҳи ҳафтум дар хаймаҳо бимонанд.

1. Зиндагӣ дар итоъати фармудаҳои Худо

2. Шод шудан аз ҳузури Худо дар рӯзи ид

1. Такрори Шариат 16:13-15 - Иди хаймаҳоро риоя кунед ва ба ҳузури Худованд Худои худ ҳафт рӯз шодӣ кунед.

2. Ибодат 23:33-43 - Иди хаймаҳо вақти ҷашни шодмонӣ ва қурбонии қурбониҳо барои Худованд аст.

Наҳемё 8:15 Ва дар тамоми шаҳрҳои худ ва дар Ерусалим интишор карда, мавъиза кунанд ва бигӯянд: «Ба кӯҳ баромада, шохаҳои зайтун, ва шохаҳои санавбар, ва шохаҳои мирт, ва шохаҳои хурмо ва шохаҳои дарахтони ғафс биёред. , барои сохтани кабинахо, чунон ки навишта шудааст.

Одамон бояд ба кӯҳҳо мерафтанд, то шоха ҷамъ кунанд, то хаймаҳо созанд, чунон ки дар Навиштаҳо гуфта шудааст.

1. "Дарсҳо аз Наҳемё 8:15: Итоат ба Каломи Худо"

2. "Барои иҷрои аҳкоми Худо ба кӯҳҳо рафтан: омӯзиши Наҳемё 8:15"

1. Такрори Шариат 16:13-15 Иди хаймаҳоро ҳафт рӯз, ҳангоме ки ҳосили хирман ва шаробфурӯши худ ҷамъоварӣ кунед, риоя кунед. Ту ва писарат ва духтарат, канират ва канизи худ, левизода, муҳоҷир, ятимон ва бевазани дар шаҳрҳои ту буда, дар иди худ шодӣ кун. Дар давоми ҳафт рӯз ид барои Худованд Худои худ дар ҷое ки Худованд баргузида бошад, бигузор, зеро ки Худованд Худои ту туро дар тамоми ҳосили ту ва дар тамоми кори дастат баракат хоҳад дод, то ки шодӣ хоҳӣ кард. .

2. Ибодат 23:39-43 Дар рӯзи понздаҳуми моҳи ҳафтум, вақте ки шумо ҳосили заминро ҷамъ кардаед, ҳафт рӯз иди Худовандро ҷашн гиред. Дар рузи якум истирохати ботантана ва дар рузи хаштум истирохати ботантана. Ва дар рӯзи аввал меваи дарахтони зебо, шохаҳои дарахтони хурмо ва навдаҳои дарахтони барг ва бедҳои ҷӯйро бигир, ва ба ҳузури Худованд Худои худ ҳафт рӯз шодӣ хоҳӣ кард. Онро ҳамчун ид барои Худованд ҳафт рӯз дар сол ҷашн гиред. Ин қонунест то абад дар наслҳои шумо; шумо онро дар моҳи ҳафтум ҷашн гиред. Ҳафт рӯз дар хаймаҳо бимонед. Ҳамаи сокинони Исроил дар хаймаҳо сокин хоҳанд шуд, то ки наслҳои шумо бидонанд, ки Ман банӣ-Исроилро, вақте ки онҳоро аз замини Миср берун овардаам, дар хаймаҳо сокин кардаам; Ман Худованд Худои шумо ҳастам.

Наҳемё 8:16 Ва қавм берун омада, онҳоро оварданд, ва ҳар яке бар болои боми хонаи худ, ва дар саҳни худ, ва дар саҳни хонаи Худо ва дар кӯчаи об хаймаҳо сохтанд. дарвоза ва дар кӯчаи дарвозаи Эфроим.

Мардум дар болои бомҳои худ, дар саҳни худ, дар ҳавлии хонаи Худо ва дар кӯчаҳо барои худ хаймаҳо сохтанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки барои дигарон баракат бошем ва бо вақту захираҳои худ саховатманд бошем.

2: Мо метавонем шодӣ ва иртибот бо Худо ва дигаронро тавассути иштирок дар фаъолиятҳое пайдо кунем, ки барои мо ва атрофиёнамон муҳиманд.

1: Ғалотиён 6:9-10 Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем. Пас, чун имконият дорем, ба ҳама некӣ кунем, хусусан ба аҳли имон.

2: Румиён 12: 9-13 Бигзор муҳаббат бе таҳриф бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба он чи хуб аст, часпида. Ба якдигар бо муҳаббати бародарӣ меҳрубон бошед; ба эҳтироми якдигар; Дар тиҷорат танбал нест; рӯҳи гарм; ба Худованд хизмат кардан; Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; пайваста дар намоз; Тақсим ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозӣ дода шудааст.

Наҳемё 8:17 Ва тамоми ҷамоати онҳое ки аз асирӣ баргашта буданд, хаймаҳо сохта, дар зери хаймаҳо нишаста буданд, зеро ки аз айёми Ешуа ибни Нун то он рӯз банӣ-Исроил чунин накарда буданд. Ва шодии хеле бузург буд.

Исроилиён бозгашти асиршудаи худро бо шодӣ ва ҳаяҷон таҷлил карда, барои ёдоварӣ ба ин ҷашн хаймаҳо барпо карданд.

1. Шод шудан аз вафодории Худованд

2. Баракати оғози тоза

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

2. Румиён 15:13 - Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба воситаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

Наҳемё 8:18 Ва рӯз ба рӯз, аз рӯзи аввал то рӯзи охирин, ӯ дар китоби шариати Худо мехонд. Ва идро ҳафт рӯз нигоҳ доштанд; ва рӯзи ҳаштум, мувофиқи тартиб, ҷамъомади ботантана барпо гардид.

Наҳемё як ҳафта пурра аз китоби шариати Худо хонд ва дар рӯзи ҳаштум мардум барои ҷамъомади тантанавӣ ҷамъ омаданд.

1. Қувваи бахшидан: омӯхтани намунаи Наҳемё дар хондани Каломи Худо ҳар рӯз

2. Шодии итоаткорӣ: Ҷашни Худованд тавассути маҷлисҳои идона

1. Такрори Шариат 6:6-9 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд: ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки ту аз роҳ меравӣ ва

ҳангоми хобидан ва бархостанӣ. Ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Ва онҳоро бар сутунҳои хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Боби 9-уми китоби Наҳемё ба як анҷумани тантанавӣ бахшида шудааст, ки дар он халқи Исроил ҷамъ мешаванд, то гуноҳҳои худро эътироф кунанд, садоқати Худоро эътироф кунанд ва аҳди худро бо Ӯ нав кунанд. Ин боб инъикоси онҳоро дар бораи таърихи Исроил, наҷоти Худо ва марҳамати Ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо рӯзадор ва палос пӯшидани мардум ҳамчун нишонаи тавба оғоз мешавад. Онҳо худро аз таъсири бегона ҷудо карда, ҷамъ мешаванд, то гуноҳҳои худ ва гуноҳҳои аҷдодони худро эътироф кунанд (Наҳемё 9:1-3).

Параграфи 2: Ҳикоя ба левизодагон мегузарад, ки дуои иқрор мекунад ва таърихи Исроилро аз Иброҳим то имрӯз нақл мекунад. Онҳо сарфи назар аз исёни мардум садоқатмандии Худоро эътироф мекунанд ва барои марҳамати Ӯ изҳори миннатдорӣ мекунанд (Наҳемё 9:4–31).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки чӣ тавр онҳо таъминоти Худоро дар биёбон, роҳнамоии Ӯ тавассути пешвоён ба мисли Мусо, Ҳорун ва Еҳушаъ ва инчунин пурсабрии Ӯро сарфи назар аз беитоатии онҳо ба ёд меоранд (Наҳемё 9:32-38).

Сархати 4-ум: Ҳикоя бо тасдиқи одамон барои бастани шартномаи ҳатмӣ бо Худо ба анҷом мерасад. Онҳо ӯҳдадор мешаванд, ки аҳкоми Ӯро риоя кунанд ва барои шукуфоӣ дар замине, ки Ӯ ба онҳо додааст, ҷӯё шаванд (Наҳемё 9:38).

Хулоса, дар боби нӯҳуми китоби Наҳемё тавба ва таҷдиди аҳд пас аз барқарорсозии Ерусалим тасвир шудааст. Таъкид кардани иқрор, ки тавассути рӯзадорӣ ифода мешавад ва зикр тавассути нақл кардан ба даст омадааст. Зикр кардани эътирофи ба вафодории илоҳӣ додашуда ва ӯҳдадории итоаткорӣ як таҷассумгари иртиботи рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ ба барқарорсозии васиятест, ки ӯҳдадорӣ ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва мардуми баргузида-Исроилро нишон медиҳад.

Наҳемё 9:1 Дар рӯзи бисту чоруми ҳамин моҳ банӣ-Исроил бо рӯзадорӣ ва палос пӯшидан ва замин бар онҳо ҷамъ шуданд.

Банӣ-Исроил барои як рӯзи рӯзадорӣ ва тавба ҷамъ мешуданд, палос пӯшиданд ва хок пушонданд.

1. Даъват ба тавба: зарурати рӯйгардонӣ аз гуноҳ

2. Қудрати ҷамъшавӣ: Қувваи ҷомеа

1. Юил 2:12-13 - "Ҳоло, мегӯяд Худованд, бо тамоми дили худ бо рӯза ва гиря ва мотам назди Ман баргардед. Дили худро дарида, на либоси худро. Ба Худованд Худои худ баргардед, зеро ки Ӯ меҳрубон аст. ва раҳмдил, оҳиста хашмгин ва дар муҳаббат ва садоқати устувор.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

Наҳемё 9:2 Ва насли Исроил аз ҳама бегонагон ҷудо шуда, истода, ба гуноҳҳои худ ва гуноҳҳои падарони худ иқрор шуданд.

Насли Исроил аз аҷнабиён ҷудо шуда, ба гуноҳҳои худ ва гуноҳҳои падарони худ иқрор шуданд.

1. Гуноҳҳои худро дар назди Худо эътироф кардан

2. Мероси падарони мо

1. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди Ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пӯшонидам; Ман гуфтам: "Ман ба гуноҳҳои худ иқрор хоҳам кард" ва Ту гуноҳи маро бахшидӣ.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Наҳемё 9:3 Ва онҳо дар ҷои худ бархоста, аз чоряки рӯз аз китоби шариати Худованд Худои худ хонданд; ва чоряки дигарро эътироф карда, ба Худованд Худои худ саҷда карданд.

Банӣ-Исроил дар ҷои худ бархоста, чоряки рӯзро аз китоби шариати Худованд хонданд, ва чоряки дигарро ба эътироф ва саҷда ба Худованд бахшиданд.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиш аз мардуми Исроил

2. Дар камолоти рӯҳонӣ тавассути вақт дар Каломи Худо

1. Такрори Шариат 17:18-19 Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, бояд нусхаи ин шариатро барои худ дар китобе аз китоби пеши коҳинон, яъне левизодагон бинависад. Ва ин бо вай хоҳад буд, ва вай дар тамоми айёми умри худ онро бихонад, то ки аз Худованд Худои худ тарсро ёд гирад ва тамоми суханони ин шариат ва ин фароизҳоро риоя кунад.

2. Ба Қӯлассиён 3:16 Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед ва дар дилҳои худ ба Худованд бо файз бихонед.

Наҳемё 9:4 Ва аз левизодагон Ешуа ва Банӣ, Қадмиел, Шебоньё, Бунӣ, Шеребиё, Банӣ ва Канонӣ бар зина бархоста, бо овози баланд сӯи Худованд Худои худ фарьёд заданд.

Левизодагон бар зинапоя бархоста, бо овози баланд сӯи Худованд фарёд заданд.

1. Дар хотир доштан дар дуо: Қудрати нидо ба сӯи Худованд

2. Қувваи Ҷамъият: Якҷо истода ва намоз хондан

1. Филиппиён 4:6 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

Наҳемё 9:5 Он гоҳ левизодагон, Ешуа ва Қадмиил, Банӣ, Ҳашабнё, Шеребиё, Ҳодиё, Шабанё ва Петаҳьё гуфтанд: «Бархез ва Худованд Худои худро то абад ҳамду сано гӯед; ва муборак бод номи ҷалоли ту, ки аз ҳама баракат ва ҳамду сано болотар аст.

Левизодагон Ешуа ва Кадмиил, Банӣ, Ҳашабниё, Шеребиё, Ҳодиё, Шабаниё ва Петаҳиё мардумро даъват карданд, ки бархостанд ва Худовандро то абад муборак гӯянд.

1. "Қудрати ҳамду сано: баракат додан ба Худованд дар ҳар вазъият"

2. «Баракати номи ҷалоли Худо».

1. Забур 103:1-2 - "Худовандро муборак бод, эй ҷони ман, ва ҳар он чи дар даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ. Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун".

2. Забур 150:1-2 - "Худовандро ҳамду сано гӯед. Худоро дар қудсаш ҳамду сано гӯед: Ӯро дар фалаки қудрататаш ҳамду сано гӯед. Ӯро барои аъмоли мӯъҷизааш ҳамду сано гӯед: Ӯро ба андозаи бузургии ӯ ҳамду сано гӯед".

Наҳемё 9:6 Ту, ҳатто Ту, Худованди ягона ҳастӣ; Ту осмон, осмони осмонро бо тамоми лашкарашон, замин ва ҳар он чи дар онҳост,, баҳрҳо ва ҳар чи дар он аст, офаридӣ ва ҳамаро нигоҳ медорӣ; ва лашкари осмон ба ту саҷда мекунад.

Наҳемё Худоро Худованди ҳама, Офаридгори осмону замин ва Нигоҳдорандаи ҳама чиз эътироф мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Худоро Парвардигори ҳама дидан

2. Эътимод ба нигаҳдории Худо: Боварӣ доштан ба ғамхории Худо

1. Забур 95:3-5 - "Зеро ки Худованд Худои бузург, Подшоҳи бузург аз ҳама худоён аст. Дар дасти Ӯст қаъри замин ва қуллаҳои кӯҳҳо аз они Ӯ. Баҳр аз они Ӯст, зеро ки Ӯст. сохт, ва дастони Ӯ замини хушкро ташкил дод».

2. Забур 121: 2-4 - "Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд, ки Офаридгори осмонҳо ва замин аст. Ӯ намегузорад, ки пои ту лағжад, касе ки бар ту нигоҳ дорад, хобида нахоҳад рафт; дар ҳақиқат, касе ки бар Исроил посбонӣ мекунад, хоб нахоҳад рафт. на хоб».

Наҳемё 9:7 Ту Худованд Худо ҳастӣ, ки Абромро баргузидай, ва ӯро аз Ури калдониён берун овардӣ ва ба ӯ Иброҳим ном дод;

Худо Иброҳимро интихоб кард, ва ӯро аз Ури калдониён берун овард ва номи ӯро Иброҳим гузошт.

1. Қудрати интихоб: қарорҳои Худо ва худи мо

2. Таъмини мӯъмини Худо: Қиссаи Иброҳим

1. Ҳастӣ 12:1-9 - Даъвати Абром аз ҷониби Худо барои тарк кардани ватан ва сафар ба сарзамини нав.

2. Румиён 4:1-8 - Имони Иброҳим ва чӣ гуна он ба саёҳати итоаткории ӯ мусоидат кард.

Наҳемё 9:8 Ва дили худро дар пеши ту содиқ донист ва бо ӯ аҳд баст, ки замини канъониён, ҳиттиён, амӯриён ва фариззиён ва ябусиён ва гиргошиҳоро бидиҳад, то онро бидиҳад. , ба насли ӯ, ва суханони Туро ба ҷо овард; зеро ки ту одил ҳастӣ:

Худо бо Иброҳим аҳд баст, ки замини Канъонро ба насли ӯ диҳад ва Худо ваъдаи Худро иҷро кард, зеро Ӯ одил аст.

1. Вафодории Худо: Даъват барои ёдоварӣ ба ваъдаҳои Ӯ

2. Адолати Худо: Шаҳодат аз эътимоднокии ӯ

1. Ибриён 6:17-20 - Ҳадаф ва қасами тағйирнопазири Худо

2. Забур 103:17-18 - Худованд меҳрубон ва меҳрубон аст

Наҳемё 9:9 Ва андӯҳи падарони моро дар Миср дид, ва фарьёди онҳоро дар канори баҳри Сурх шунид;

Худо доду фарёди мардумашро шунид ва посух дод.

1. Худо гиряҳои моро мешунавад ва ҷавоб медиҳад.

2. Дар вақти зарурӣ аз дуои Худо натарсед.

1. Забур 34:17 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Яъқуб 1:5-6 Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

Наҳемё 9:10 Ва бар фиръавн ва бар ҳамаи навкаронаш ва бар тамоми мардуми замини ӯ аломот ва мӯъҷизот нишон дод, зеро ки ту медонистӣ, ки онҳо бар онҳо мағрурӣ карданд. Пас ту номе пайдо кардӣ, чунон ки имрӯз аст.

Худо мӯъҷизаҳо ва мӯъҷизот нишон дод, то қудрат ва қудрати худро ба Фиръавн ва қавмаш нишон диҳад. Дар натиҷа, Худо шинохта шуд ва ҷашн гирифт.

1. Подшоҳии Худо: Қудрати мӯъҷизаҳои Худо

2. Фурӯтанӣ дар баробари ғурур

1. Хуруҷ 14:4 - Ва дили фиръавнро сахт хоҳам кард, ки ӯ аз паи онҳо хоҳад рафт; ва бар фиръавн ва бар тамоми лашкари ӯ иззат хоҳам ёфт; то ки мисриён бидонанд, ки Ман Худованд ҳастам.

2. 1 Петрус 5:5 - Ҳамин тавр, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад.

Наҳемё 9:11 Ва баҳрро пеши онҳо тақсим кардӣ, ба тавре ки онҳо аз миёни баҳр дар хушкӣ гузаштанд; ва таъқибкунандагони онҳоро ба чуқуриҳо андохтай, мисли санг дар обҳои пурқувват.

Худо халқи худро муҳофизат карда, баҳри Сурхро тақсим карда, таъқибкунандагони онҳоро ба қаъри баҳр фиристод.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Қудрати наҷоти Худо

1. Хуруҷ 14:15-31 - Ҷудошавии Баҳри Сурх

2. Румиён 8:31-39 - Муҳофизат ва қудрати Худо дар ҳаёти мо

Наҳемё 9:12 Ва Ту онҳоро дар рӯз бо сутуни абрнок мебурдӣ; ва дар шаб назди сутуни оташ, то ки онҳоро дар роҳе, ки бояд дар он бираванд, равшан кунад.

Банӣ-Исроилро Худо бо сутуни абр ва сутуни оташ шабу рӯз роҳнамоӣ мекард.

1: Роҳнамоии Худо ҳамеша мавҷуд аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2: Донистани он ки Худо ҳамнишини доимӣ дар сафари мост, тасаллӣ мебахшад.

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Наҳемё 9:13 Ту низ бар кӯҳи Сино фуруд омада, бо онҳо аз осмон сухан рондӣ, ва ба онҳо ҳукмҳои дуруст, ва қонунҳои ҳақиқӣ, ва фароиз ва аҳкоми нек додӣ.

Худо ба кӯҳи Сино фуруд омада, ба исроилиён аз осмон сухан ронда, ба онҳо қонуну аҳкоми одилона дод.

1. Роҳнамои бебаҳо: Чӣ тавр Каломи Худо манбаи ниҳоии роҳнамоии мост

2. Ба овози Худованд гӯш диҳед: Фаҳмидани қудрати аҳкоми Худо

1. Такрори Шариат 4:1-14 - Худованд ҳамаи ин аҳкомро ба мардум аз кӯҳи Сино гуфт

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст

Наҳемё 9:14 Ва рӯзи шанбеи муқаддаси Худро ба онҳо маълум намуда, ба воситаи бандаат Мусо фармудаҳо, фароизҳо ва шариатро фармуд.

Худо аҳамияти рӯзи шанбеи муқаддасро ошкор кард ва ба исроилиён ба воситаи Мусо амрҳо, фароизҳо ва қонунҳоро дод.

1. Қудрат ва қудрати Каломи Худо

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи баракати ҳақиқӣ

1. Румиён 3:20-22 - Зеро ки ба воситаи аъмоли шариат ҳеҷ кас дар назари Ӯ сафед нахоҳад шуд, зеро ба воситаи шариат дониши гуноҳ пайдо мешавад. Аммо алҳол адолати Худо ба ғайр аз шариат зоҳир шуд, гарчанде ки Шариат ва анбиё дар бораи адолати Худо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳамаи имондорон шаҳодат медиҳанд.

2. Хуруҷ 20:8 - «Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то ки онро муқаддас нигоҳ доред.

Наҳемё 9:15 Ва ба онҳо аз гуруснагӣ аз осмон нон дод, ва аз ташнагӣ барои онҳо аз санг об берун овард, ва ба онҳо ваъда дод, ки барои тасарруфи замине, ки ба онҳо қасам хӯрда будӣ, дохил шаванд.

Худо ба исроилиёнро бо манна ва об таъмин кард ва ба онҳо замини Канъонро ваъда дод.

1. Вафодории Худо дар вафо кардан ба ваъдаҳояш

2. Қудрати Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо

1. Хуруҷ 16:4-15 - Манна аз осмон

2. Ададҳо 20:11 - Об аз санг

Наҳемё 9:16 Аммо онҳо ва падарони мо мағрур шуданд, ва гарданҳои худро сахт карданд, ва ба аҳкоми Ту гӯш надоданд,

Мардум ва падаронашон аз итоати фармони Худо саркашӣ карданд ва ба ҷои он ки ғурур карданд.

1. Фармонҳои Худо ихтиёрӣ нестанд

2. Хатари такаббурӣ

1. 1 Юҳанно 2:3-6 - Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки "Ман Ӯро мешиносам" ва аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва дар вай ростӣ нест. Аммо ҳар кӣ ба каломи Ӯ вафо кунад, дар вай муҳаббати Худо комил аст; аз ин мо медонем, ки мо дар Ӯ ҳастем. Ҳар кӣ гӯяд, ки дар Ӯ сокин аст, бояд худаш низ рафтор кунад, чунон ки ӯ роҳ мерафт.

2. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

Наҳемё 9:17 Ва аз итоат кардан саркашӣ кард, ва мӯъҷизоте, ки дар миёни онҳо кардай, ба назар нарасид; Аммо гарданҳои онҳоро сахт карданд ва дар исёни онҳо сардореро таъин карданд, ки ба ғуломии онҳо баргардад;

Бо вуҷуди он ки мӯъҷизаҳои Худоро аз сар гузаронанд, мардум гарданҳои худро сахт карданд ва бар зидди Ӯ исён бардоштанд ва ба ғулом баргаштанро интихоб карданд. Аммо Худо омода аст, ки онҳоро бибахшад, зеро меҳрубон ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин ва меҳрубонии бузург аст.

1. Марҳамат ва сабри Худо: Қиссаи Наҳемё 9:17

2. Қувваи бахшидан: Дарси Наҳемё 9:17

1. Хуруҷ 34:6-7 - "Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, эълон кард: "Худовандо, Худованд, Худои меҳрубон ва меҳрубон, оҳиста хашмгин ва дар муҳаббати устувор ва садоқатмандӣ, муҳаббати устувори ҳазорон нафарро нигоҳ медорад ва бахшанда аст. шарорат ва ҷиноят ва гуноҳ.

2. Румиён 5:8 - «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Наҳемё 9:18 Бале, ҳангоме ки онҳо гӯсолаи гудохтае сохтанд, ва гуфтанд: «Ин аст Худои ту, ки туро аз Миср берун овард ва фитнаҳои азиме ба амал овард;

Банӣ-Исроил гӯсолаи гудохтае офарид ва мегуфтанд, ки Худост, ки онҳоро аз Миср ба воя расонд, бо вуҷуди он ки Худо ба онҳо барои нишон додани қудрат ва бузургии худ ато кардааст.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки некӯӣ ва қудрати Худоро як чизи муқаррарӣ нагирем ва ба ҷои он ба ёд орем, ки чӣ гуна Ӯ моро баракат додааст ва бузургии худро ба мо нишон додааст.

2. Мо бояд Худоро барои муҳаббат ва раҳматаш шукр гӯем ва кӯшиш кунем, ки зиндагии худро тавре гузаронем, ки Ӯро иззату эҳтиром кунад.

1. Хуруҷ 20:2-3 - Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овардаам. Шуморо пеш аз ман худоёни дигаре нест.

2. Такрори Шариат 6:12-13 - Пас эҳтиёт шавед, ки Худовандро, ки шуморо аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард, фаромӯш накунед. Аз Худованд Худои худ битарс ва ба Ӯ хизмат намо.

Наҳемё 9:19 Аммо ту бо марҳамати фаровони Худ онҳоро дар биёбон тарк накардӣ: сутуни абр рӯзона аз онҳо дур намешуд, то ки ба онҳо роҳ намоӣ; на сутуни оташро шабона, то ки ба онҳо равшанӣ ва роҳеро, ки бояд дар куҷо бираванд, нишон диҳад.

Марҳамати Худо дар биёбон фаровон буд, зеро Ӯ банӣ-Исроилро рӯзона бо сутуни абр ва шабона сутуни оташ роҳнамоӣ мекард.

1. Ҳидояти Худо доимист

2. Раҳмати Худо бепоён аст

1. Хуруҷ 13:21-22 - Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то онҳоро дар роҳ ҳидоят кунад ва шабона дар сутуни оташ ба онҳо равшанӣ диҳад, то онҳо шабона ё рӯзона сафар кунанд. .

2. Забур 78:14 - Рӯзона онҳоро бо абр мебурд, ва тамоми шаб бо нури оташин.

Наҳемё 9:20 Ту низ рӯҳи неки Худро додӣ, то онҳоро насиҳат кунӣ, ва маннаатро аз даҳони онҳо нигоҳ надорӣ, ва ба онҳо ташнагии онҳо об додӣ.

Шумо ба халқи худ ҳидояти рӯҳонӣ ва ғизои ҷисмонӣ додед.

1: Ризки Худо фарогир ва доимист.

2: Мо бояд барои он чизе, ки Худо медиҳад, шукргузор бошем.

1: Забур 103:2-4 Ҳудовандро баракат деҳ, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

2: Яъқуб 1:17 Ҳар як инъоми нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Наҳемё 9:21 Бале, чил сол онҳоро дар биёбон нигоҳ доштӣ, ба тавре ки онҳо аз ҳеҷ чиз камӣ надоштанд; либосҳояшон кӯҳна ва пойҳояшон варам намекард.

Худо исроилиёнро дар давоми 40 сол дар биёбон нигоҳ дошта, тамоми эҳтиёҷоти онҳоро қонеъ мекард.

1. Вафодории Худо дар қонеъ кардани ниёзҳои мо

2. Тарбияи тарзи зиндагии шукргузорӣ ва таваккал ба Худо

1. Такрори Шариат 8:3 - «Ва туро фурӯтан кард, ва гурусна гардонд, ва туро бо манн ғизо дод, ки ту онро надонистай, на падаронат медонистанд, то ба ту бидонад, ки одам танҳо бо нон зиндагӣ намекунад. , балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, одам зинда мешавад.

2. Забур 145:15-16 - "Чашмони ҳама дар интизори Ту ҳастанд; ва Ту ба онҳо гӯшти онҳоро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ ва хоҳиши ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ".

Наҳемё 9:22 Ва ба онҳо салтанатҳо ва халқҳо додӣ, ва онҳоро ба гӯшаҳо тақсим кардӣ, ва онҳо замини Сиҳӯн ва замини подшоҳи Ҳешбӯн ва замини Оҷ подшоҳи Бошонро тасарруф карданд.

Худо ба банӣ-Исроил салтанатҳо ва халқҳо дод, ва онҳоро ба гӯшаҳо тақсим кард ва замини Сиҳӯн, Ҳешбӯн ва Бошонро ба онҳо дод.

1. Вафодории Худованд дар таъмини ниёзҳои мо

2. Баракати итоат ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 1:8 - "Инак, ман заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад. "

2. Забур 37:3 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; бинобар ин дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд".

Наҳемё 9:23 Фарзандони онҳо низ мисли ситораҳои осмон афзун гаштӣ ва онҳоро ба замине овардӣ, ки дар бораи он ба падаронашон ваъда дода будӣ, ки барои тасарруфи он дохил шаванд.

Худо банӣ-Исроилро афзун кард ва онҳоро ба замине, ки ба падаронашон ваъда карда буд, овард.

1. Вафодории Худо: Таҷлили табиати ваъдаи Худо

2. Баракатҳои тоъат: Таҷрибаи манфиатҳои тоъати мӯъмин

1. Такрори Шариат 1:8-9 - Инак, ман заминро пеши шумо гузоштаам: дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва насли онҳо баъд аз онҳо бидиҳад. .

2. Ҳастӣ 15:5 - Ва ӯро берун оварда, гуфт: «Акнун ба сӯи осмон нигоҳ кун ва ба ситорагон бигӯ, ки агар тавонӣ онҳоро ҳисоб карда тавонӣ;

Наҳемё 9:24 Ва кӯдакон даромада, заминро тасарруф карданд, ва ту сокинони он замин, канъониёнро мутеъ карда, онҳоро бо подшоҳон ва қавми ин замин ба дасти онҳо додӣ, то ки онҳо бо онҳо чунон ки мехостанд.

Худо ба банӣ-Исроил замини Канъон ва мардуми онҷоро ато кард ва ба онҳо иҷозат дод, ки бо онҳо ҳар чи мехостанд, кор кунанд.

1: Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба халқаш.

2: Иҷрои иродаи Худо дар ҳама ҳолат, сарфи назар аз душворӣ.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:13-15 «Ман ба ту заминеро додам, ки дар он меҳнат накардаӣ ва шаҳрҳоеро, ки дар он бино накардаӣ, ва ту дар онҳо сокинӣ; ту аз меваҳои токзорҳо ва боғҳои зайтун, ки нашинонидаӣ, мехӯрӣ. Пас, аз Худованд битарсед ва Ӯро бо сидқу вафодорӣ ибодат кунед: худоёнеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва Миср мепарастиданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед.

2: Ишаъё 43: 20-21 "Ҳайвонҳои ваҳшӣ Маро, шағолҳо ва шутурмурғҳоро эҳтиром хоҳанд кард, зеро Ман дар биёбон об медиҳам, дар биёбон дарёҳо медиҳам, то ба халқи баргузидаи Худ, қавмеро, ки барои худ офаридаам, об диҳам. то ки Маро ситоиш кунанд».

Наҳемё 9:25 Ва онҳо шаҳрҳои мустаҳкам ва замини фарбеҳро ишғол карданд, ва хонаҳои пур аз ҳама чиз, чоҳҳо кофта, токзорҳо ва зайтунзорҳо ва дарахтони мевадиҳандаи фаровонро соҳиб шуданд; ва онҳо хӯрданд, ва сер шуданд ва фарбеҳ шуданд, ва аз эҳсони бузурги Ту шод шуданд.

Банӣ-Исроил шаҳрҳои мустаҳкам ва замини фарбеҳро гирифтанд, ва хонаҳои худро аз ҳама чизҳои нек пур карданд. Хӯрданд, сер шуданд, фарбеҳ шуданд ва аз неъмати бузурги Худо лаззат бурданд.

1. Баракатҳои тоъат: Чӣ гуна фазли Худо ба вафодорӣ подош медиҳад

2. Фаровонии некии Худо: Чӣ тавр мо метавонем аз ризқи Ӯ шод шавем

1. Такрори Шариат 6: 10-12 - "Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки ба падаронат қасам хӯрда буд, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб меорад, то ба ту бузург ва некӯ ато кунад. шаҳрҳоеро, ки ту бино накардаӣ, ва хонаҳои пур аз ҳама чизҳои хубе, ки ту онҳоро пур накардаӣ, ва чоҳҳо кофта, ки накофтаӣ, токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки нашинонидаӣ, ва ҳангоме ки хӯрдаӣ ва сер

мешавӣ; Пас ҳазар кун мабодо Худовандро, ки туро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ берун овард, фаромӯш накунӣ».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

Наҳемё 9:26 Бо вуҷуди ин, онҳо нофармонӣ карданд, ва бар зидди ту исён карданд, ва шариати Туро пушти сар карданд, ва анбиёи Туро, ки бар зидди онҳо шаҳодат дода буданд, куштанд, то онҳоро ба сӯи ту баргардонанд, ва фитнаҳои азиме содир карданд.

Халқи Исроил ба Худо итоат накарданд, шариати Ӯро рад карданд ва пайғамбарони Ӯро, ки онҳоро огоҳ мекарданд, ки ба сӯи Ӯ бозгарданд, куштанд.

1. Муҳимияти тоъату итоъат ба Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ибриён 10:26-27 - Зеро, агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ наmemонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. .

Наҳемё 9:27 Бинобар ин Ту онҳоро ба дасти душманонашон супурдӣ, ки онҳоро ба ғазаб меоварданд; ва аз рӯи марҳамати сершумори худ ба онҳо наҷотдиҳандагон додӣ, ки онҳоро аз дасти душманонашон наҷот доданд.

Худо нолаҳои халқи Худро шунид ва аз раҳмати худ ба онҳо наҷотдиҳандагон дод, то онҳоро аз душманонашон наҷот диҳанд.

1. Раҳмати Худо доимист

2. Наҷоти мо дар Худованд аст

1. Забур 34:17-19 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Наҳемё 9:28 Аммо, пас аз истироҳат кардан, боз пеши ту бадӣ карданд; бинобар ин онҳоро ба дасти душманонашон гузоштӣ, то ки онҳо бар онҳо ҳукмронӣ кунанд; аз осмон; ва борҳо онҳоро аз рӯи марҳамати худ раҳоӣ додӣ;

Сарфи назар аз марҳамат ва наҷоти Худо, исроилиён аксар вақт ба роҳҳои гуноҳкоронаи худ бармегаштанд.

1. «Раҳмат ва омурзиши Худо».

2. "Хатари бозгашт ба гуноҳ"

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Наҳемё 9:29 Ва бар зидди онҳо шаҳодат дод, то ки онҳоро ба шариати Худ баргардонӣ, вале онҳо мағрурӣ карданд ва ба аҳкоми Ту гӯш надоданд, балки бар зидди ҳукмҳои Ту гуноҳ карданд, (ки агар касе ба амал оварад, дар онҳо зиндагӣ хоҳад кард;) ва китфро кашиданд ва гарданашонро сахт карданд ва нашуниданд.

Бо вуҷуди огоҳиҳои Худо, халқи Исроил гӯш надоданд ва бар хилофи фармудаҳои Худо гуноҳ карданро ихтиёр карданд ва дилҳои худро ба Ӯ сахтгир карданд.

1. Хавфи рад кардани гӯш кардани Худо

2. Итоати фармудаҳои Худо - Калиди ҳаёт

1. Такрори Шариат 30:19-20 - "Ман имрӯз осмон ва заминро бар зидди шумо шаҳодат медиҳам, ки ҳаёт ва мамот, баракат ва лаънатро пеши шумо гузоштаам. Пас ҳаётро интихоб кунед, то ки шумо ва насли шумо зинда монад, 20 Худованд Худои ту, ба овози Ӯ итоат кун ва ба Ӯ часпида бош, зеро ки Ӯ умр ва дарозии рӯзҳои туст».

2. Ишаъё 30:15 - «Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин гуфтааст: «Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва дар таваккал қуввати ту хоҳад буд.

Наҳемё 9:30 Солҳои зиёд ту ба онҳо сабр кардӣ ва бо рӯҳи худ дар анбиёи худ бар зидди онҳо шаҳодат додӣ, вале онҳо гӯш надоданд, бинобар ин онҳоро ба дасти халқҳои заминҳо додӣ.

Бо вуҷуди кӯшишҳои Худо исроилиёнро аз оқибатҳои гуноҳашон огоҳ кардан, онҳо гӯш надоданд ва дар ниҳоят ба дасти халқҳои бегона супурда шуданд.

1. Мо бояд ба огоҳиҳои Худо гӯш диҳем ва ба маслиҳати Ӯ гӯш диҳем, то аз оқибатҳои ба ин монанд роҳ надиҳем

2. Мо бояд ба Худо такя кунем, ки моро дар замонҳои душвор роҳнамоӣ кунад, на танҳо ба фаҳмиши худамон такя кунем

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Наҳемё 9:31 Бо вуҷуди ин, ба хотири марҳамати бузурги худ онҳоро тамоман нест накардӣ ва тарк накардӣ; зеро ки Ту Худои бахшояндаву меҳрубон ҳастӣ.

Бо вуљуди нофармонии мардум, Худо ба онњо рањм кард ва онњоро тамоман нобуд накард.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Қудрати раҳмати Худо

1. Марсияҳо 3:22-24 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Румиён 5:20-21 - "Акнун шариат омад, то гуноҳро зиёд кунад, аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз боз ҳам афзунтар мешуд, то чунон ки гуноҳ дар мамот ҳукмронӣ мекард, файз низ ба воситаи адолат ҳукмронӣ кунад, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарад. ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ».

Наҳемё 9:32 Пас, эй Худои мо, Худои бузург, тавоно ва даҳшатнок, ки аҳд ва марҳаматро риоят мекунад, бигзор ҳама мусибатҳое, ки ба сари мо, бар подшоҳони мо ва сарварони мо омадааст, дар пеши назари Ту андаке набинад. , ва бар коҳинон, ва бар анбиёи мо, ва бар падарони мо, ва бар тамоми қавми ту, аз замони подшоҳони Ашшур то имрӯз.

Халқи Исроил аз Худо хоҳиш мекунанд, ки мусибатҳоеро, ки аз замони подшоҳони Ашшур ба сари онҳо омадаанд, огоҳ кунад.

1. Қудрати раҳмати Худо

2. Даъват ба тавба ва имон

1. Забур 103:8–14

2. Ирмиё 31:31–34

Наҳемё 9:33 Лекин ту дар ҳар он чи ба сари мо меафтад, одил ҳастӣ; зеро ки Ту дуруст рафтор кардӣ, вале мо бадкорӣ кардем.

Адолати Худо инкорнопазир аст.

1. Ҳатто вақте ки мо гуноҳ мекунем, Худо адолатро нигоҳ медорад.

2. Мо барои корҳоямон ҷавобгарем, вале довари ниҳоӣ Худост.

1. Ишаъё 45:21 - Даъвои худро баён кунед ва баён кунед; бигзор онхо якчоя маслихат кунанд! Кӣ инро аз қадим эълон кардааст? Аз он вақт инҷониб кӣ гуфт? Оё ман, эй Худованд нестам?

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Наҳемё 9:34 На подшоҳони мо, на подшоҳони мо, на коҳинони мо ва на падарони мо шариати Туро риоят накарданд, ва ба аҳкоми Ту ва шаҳодатҳои Ту, ки бар зидди онҳо шаҳодат додай, гӯш надоданд.

Аҷдодони мо қонуни Худоро риоя накардаанд ва ба аҳкому шаҳодати Ӯ итоат накардаанд.

1. Муҳимияти риоя кардани қонуни Худо

2. Қудрати пайравӣ аз шаҳодатҳои Худо

1. Румиён 3:23 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд".

2. Такрори Шариат 6:4-5 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор."

Наҳемё 9:35 Зеро ки онҳо дар Малакути худ, ва дар эҳсони бузурги Ту, ки ба онҳо додай, ва дар замини васеъ ва фарбеҳе, ки ба онҳо додай, ба Ту хизмат накардаанд, ва онҳо аз аъмоли бади худ рӯй нагардонданд.

Сарфи назар аз некии бузурге, ки Худо ба халқи худ замини васеъ ва обод дод, онҳо ба ҳар ҳол итоат накарданро интихоб карданд.

1: Муҳаббат ва раҳмати Худо бо вуҷуди беитоатӣ

2: Оқибатҳои беитоатӣ

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Такрори Шариат 28: 1-2 - Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

Наҳемё 9:36 Инак, мо имрӯз ғулом ҳастем, ва замине ки Ту ба падарони мо додӣ, то аз меваи он ва неъмати он бихӯрӣ, инак, мо дар он ғулом ҳастем.

Халқи Исроил бандагони Худо ҳастанд ва дар замине ки Ӯ ба аҷдодони онҳо додааст, хизмат мекунанд.

1. Атои Худо ва масъулияти хидмат ба Ӯ

2. Дили сипосгузор - Бо шодӣ ва фурӯтанӣ хизмат карданро омӯзед

1. Такрори Шариат 10:12 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад? Ӯ танҳо талаб мекунад, ки аз Худованд Худои худ битарс ва ба тарзе зиндагӣ намо, ки ба Ӯ писанд ояд, ва Ӯро дӯст дорӣ ва ба Ӯ хизмат намоӣ. тамоми дилу чони ту».

2. Матто 7:21 - «На ҳар касе, ки Маро нидо мекунад: "Худовандо! Худовандо!" ба Малакути Осмон дохил мешаванд ва танҳо онҳое дохил мешаванд, ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоранд».

Наҳемё 9:37 Ва он ба подшоҳоне, ки ба сабаби гуноҳҳои мо бар мо таъин кардай, афзунии бағоят зиёд медиҳад; онҳо низ ба ҳасби онҳо бар ҷисми мо ва бар чорвои мо ҳукмронӣ мекунанд, ва мо дар изтироби бузургем.

Халки Исроил дар натичаи гуноххои худ ба хукмронии подшохони хоричй дучор гардид ва ин хукмронй онхоро ба изтироби зиёд оварад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши Наҳемё 9:37

2. Итоат ба ҳукмронии Худо: Санҷиши Наҳемё 9:37

1. Дониёл 4:25 - Ва туро аз дасти одамон берун хоҳанд кард, ва манзилат бо ҳайвонҳои саҳроӣ хоҳад буд: туро мисли говҳо алаф мехӯранд, ва ҳафт бор аз болои ту убур хоҳанд кард, то даме ки ту донӣ, ки Худои Таоло дар Малакути одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ хоҳад, медиҳад.

2. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад: тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

Наҳемё 9:38 Ва барои ҳамаи ин мо аҳди устуворе бастем ва онро менависем; ва мирони мо, левизодагон ва коҳинон ба он мӯҳр зананд.

Наҳемё ва халқи Исроил бо Худо аҳд баста, онро бо роҳбарони худ мӯҳр мезананд.

1. Қувваи аҳд: Паймон бо Худо

2. Таваҷҷӯҳ ба Худо: мӯҳр бастани муомила

1. Еҳушаъ 24:21-24 - Аҳди Еҳушаъ бо Худо

2. Забур 111:5 - садоқатмандии Худо дар риояи аҳди худ

Боби 10-уми китоби Наҳемё ба ӯҳдадории мардуми Ерусалим оид ба риояи қонуни Худо ва бо итоаткорӣ зиндагӣ кардан диққат медиҳад. Дар ин боб мувофиқати онҳо ба муқаррароти мушаххас, аз ҷумла риояи қонунҳо ва қоидаҳои гуногун таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб бо рӯйхати онҳое, ки аҳдро имзо мекунанд, аз ҷумла коҳинон, левизодагон, роҳбарон ва одамони оддӣ оғоз меёбад. Онҳо мӯҳри худро ҳамчун рамзи ӯҳдадории худ оид ба риояи қонуни Худо мегузоранд (Наҳемё 10:1–27).

Сархати 2: Ҳикоя баъзе муқаррароти асосии аҳдро таъкид мекунад. Мардум ӯҳдадор мешаванд, ки худро аз таъсири бегона ҷудо кунанд, рӯзи шанбе ва дигар вақтҳои таъиншударо риоя кунанд, маъбадро аз ҷиҳати молиявӣ дастгирӣ кунанд ва аз издивоҷ бо ғайриисроилӣ худдорӣ кунанд (Наҳемё 10:28-39).

Сархати 3: Ҳисобот ба бахшидани онҳо барои додани даҳяк барои хизмати хонаи Худо ва таъмини эҳтиёҷоти коҳинон ва левизодагон таъкид мекунад. Онҳо инчунин ваъда медиҳанд, ки ибодати маъбадро тарк накунанд (Наҳемё 10:32–39).

Сархати 4: Ҳикоя бо тасдиқи он, ки ҳамаи ин ӯҳдадориҳо бо омодагӣ ва самимият анҷом дода шудаанд, ба итмом мерасад. Онҳо эътироф мекунанд, ки бо риояи ин муқаррарот, онҳо дар ҷустуҷӯи илтифоти Худо ба худ ҳамчун як ҷамоат ҳастанд (Наҳемё 10:39).

Хулоса, боби даҳуми китоби Наҳемё ӯҳдадорӣ ва итоаткорӣ пас аз барқарорсозии Ерусалимро тасвир мекунад. Таъкид кардани садоқат

тавассути имзои аҳд ва риояи он тавассути муқаррароти мушаххас ба даст омадааст. Зикр кардани ҷудоие, ки барои таъсироти хориҷӣ нишон дода шудааст ва дастгирии ибодати маъбад, таҷассумкунандаи интизоми рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васият, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 10:1 Мӯҳрзанон инҳо буданд: Наҳемё, Тиршато, ибни Ҳакальё ва Зидқиё,

Банӣ-Исроил дар ҳузури Худои худ аҳд бастанд.

1: Мо бояд ба аҳди худ бо Худо содиқ бошем ва дар ӯҳдадории худ ба Ӯ содиқ бошем.

2: Мо бояд саъй кунем, ки ба Худованд содиқ бошем ва садоқатмандии худро бо риояи аҳкоми Ӯ нишон диҳем.

1: Такрори Шариат 26: 16-19 - "Имрӯз Худованд Худои шумо ба шумо амр медиҳад, ки ин фароизҳо ва қоидаҳоро ба ҷо оваред; бинобар ин, эҳтиёт шавед, ки онҳоро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ба ҷо оваред. Шумо имрӯз эълон кардаед, ки Худованд Худои ту аст, ва ту бо роҳҳои Ӯ рафтор хоҳӣ кард, ва фароизҳо ва аҳкоми Ӯ ва аҳкоми Ӯро риоя хоҳӣ кард, ва ба овози Ӯ итоат хоҳӣ кард.Ва Худованд имрӯз эълон кард, ки шумо қавме барои ганҷинаи Ӯ ҳастед, чунон ки ваъда додааст, ва ҳамаи аҳкоми Ӯро риоя намоӣ, ва Ӯ туро дар ҳамду сано ва шӯҳрат ва иззату эҳтиром бар ҳамаи халқҳое ки Ӯ офаридааст, баланд гузорад, ва ту қавми муқаддас барои Худованд Худои худ бош, чунон ки ваъда дод.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Пас, акнун аз Худованд битарсед ва ба Ӯ бо самимият ва садоқат хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Наҳемё 10:2 Сарой, Азариё, Ирмиё,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Сарой, Азариё, Ирмиё ва Пашхур.

1. Боварӣ ба ваъдаи Худо - Наҳемё 10:2

2. Қудрати ягонагӣ - Наҳемё 10:2

1. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Наҳемё 10:3 Пашур, Амариё, Малкиё,

Хаттуш,

Мо, мардуми Исроил, аҳди худ бо Худоро бори дигар тасдиқ мекунем ва қасам медиҳем, ки ба амрҳои Ӯ итоат мекунем.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ӯҳдадориҳои худро ба Худо дар ҷои аввал гузорем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем.

2: Аҳди мо бо Худо чизест, ки бояд ҷиддӣ қабул карда шавад ва мо бояд онро дар ҳаёти худ эҳтиром кунем.

1: Такрори Шариат 30:20 - Худованд Худои худро дӯст доред, ба овози Ӯ итоат кунед ва ба Ӯ часпида гиред.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар шумо аз хидмат ба Худованд саркашӣ кунед, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард.

Наҳемё 10:4 Хаттуш, Шабаниё, Маллух,

Халқи Яҳудо ӯҳдадор аст, ки Қонуни Худоро риоя кунанд.

1: Мо бояд ба Худо ва аҳкоми Ӯ содиқ бошем, то пайравони содиқи иродаи Ӯ бошем.

2: Вазифаи мост, ки Қонуни Худоро риоя кунем ва ба таълимоти Ӯ содиқ бимонем.

1: Румиён 12: 1-2 - "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, аз рӯи марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2: Яъқуб 1:22-25 - "Танҳо ба калом гӯш надиҳед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, амал кунед. Ҳар касе, ки каломро мешунавад, вале он чиро, ки гуфта мешавад, иҷро намекунад, монанди касест, ки ба чеҳраи худ нигоҳ мекунад. оина ва пас аз дидани худ дур меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад.Вале ҳар кӣ ба қонуни комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва дар он идома диҳад, он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки онро иҷро кунад, дар он баракат хоҳад ёфт. чӣ кор мекунанд."

Наҳемё 10:5 Ҳарим, Меремут, Убадьё,

Дар порча чаҳор ном оварда шудааст - Ҳарим, Меремот, Убадиё ва Мешулам.

1. Қувваи дӯстӣ: Баррасии муносибатҳои байни Наҳемё ва дӯстонаш.

2. Роҳбарияти Китоби Муқаддас: Омӯзиши сифатҳои роҳбарӣ, ки Наҳемё ва шариконӣ ӯ намунаанд.

1. Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои мусибат таваллуд мешавад.

2. Аъмол 6:3 Бинобар ин, эй бародарон, аз миёни худ ҳафт одами обрӯманд ва пур аз Рӯҳ ва хирадро интихоб кунед, ки мо онҳоро ба ин вазифа таъин хоҳем кард.

Наҳемё 10:6 Дониёл, Ҷиннетун, Борух,

Халқи Исроил қасам мехӯранд, ки аҳкоми Худоро риоя мекунанд ва бо дигар халқҳо издивоҷ намекунанд.

Халқи Исроил ваъда медиҳанд, ки ба аҳкоми Худо итоат мекунанд ва бо халқҳои беруна издивоҷ нахоҳанд кард, махсусан дар бораи Дониёл, Ҷиннетон ва Борух.

1. Қудрати ҷомеа: Чӣ гуна муттаҳидшавӣ ҳамчун мардум метавонад имони шуморо мустаҳкам кунад

2. Зарурати ӯҳдадорӣ: риояи ӯҳдадории мо дар назди Худо

1. Матто 5:33-37 - Исо таълим медиҳад, ки аҳамияти риоя кардани калом ва қасамҳои мо

2. Яъқуб 5:12 - Қувваи дуо ва чӣ гуна он метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ба қасамҳои худ содиқ монем.

Наҳемё 10:7 Мешулам, Абиё, Миёмин,

Маозё, Билғай ва Шамаё инҳо коҳинон буданд.

Мешулам, Абиё, Миёмин, Маозё, Билғай ва Шамаё коҳинон буданд, ки дар Наҳемё 10:7 зикр шудаанд.

1. Садоқати хизмати коҳинон

2. Қудрати итоаткории Китоби Муқаддас

1. Ибодат 10:11, «Ва то ба банӣ-Исроил тамоми фароизҳоеро, ки Худованд ба воситаи Мусо ба онҳо гуфтааст, таълим диҳед».

2. 1 Петрус 5:1-4, «Ба пирони шумо, ки дар миёни шумо ҳастанд, насиҳат медиҳам, ки ман пири ҳамкор ва шоҳиди уқубатҳои Масеҳ ва шарики ҷалоле, ки зоҳир хоҳад шуд: рамаро чӯпонӣ кунед. аз Худое ки дар миёни шумост, на ба таври маҷбурӣ, балки бо ихтиёри худ, чун нозир хизмат мекунед, на барои фоидаи беинсофона, балки бо шавқу рағбат; на ҳамчун сарварии шахсони ба шумо супурдашуда, балки ба рама намунаи ибрат бошед; ва ҳангоме ки Сарчӯпонӣ зоҳир мешавад, шумо тоҷи ҷалолро, ки пажмурда намешавад, қабул кунед».

Наҳемё 10:8 Маозьё, Билғай, Шамаё: инҳо коҳинон буданд.

Дар Наҳемё 10:8 коҳинон Маозия, Билғай ва Шамаё буданд.

1. Аҳамияти рӯҳонии мӯътамад

2. Нақши коҳинон дар Салтанати Худо

1. Ибриён 5:1-4 - Дар бораи Исо ҳамчун саркоҳини содиқ

2. 1 Петрус 5:1-4 - Дар бораи вазифаи пирон ва коҳинон ҳамчун намуна ба рама

Наҳемё 10:9 Ва левизодагон: ҳарду Ешуа ибни Азониё, Биннуӣ аз банӣ-Ҳенадод, Кадмиил;

Левизодагон Ешуа, Биннуӣ ва Кадмиил мебошанд.

1: Ҳаётеро, ки левизодагон нишон доданд, ба Худо бахшидан ва садоқатмандӣ зиндагӣ кардан.

2: Ба Худо содиқона хизмат кардан, ҳатто вақте ки кор душвор аст, мисли левизодагон.

1: Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор мекунед, на барои оғоёни инсон.

2: Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфта буданд, ба ёд ored. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

Наҳемё 10:10 Ва бародаронашон: Шабаниё, Ҳодиё, Келита, Пелоё, Ҳанон,

Мо бояд ба фармонҳои Худо итоат кунем ва ӯро бо ҷони худ гиромӣ кунем.

1: Мо бояд ба аҳкоми Худо итоат кунем ва Ӯро бо ҷони худ эҳтиром кунем, чунон ки бародарон Шебоньё, Ҳодиё, Келита, Пелоё ва Ҳанон карданд.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба намунаи Шабониё, Ҳодиё, Келита, Пелаё ва Ҳанон пайравӣ кунем ва Худоро бо ҳаёти худ ҷалол диҳем.

1: Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар ҳама роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ бо ҳама ибодат кунӣ. дили худ ва бо тамоми ҷони худ.

2: Луқо 6:46 Чаро Маро Худованд, Худованд мегӯеду он чиро, ки ба ту мегӯям, ба ҷо намеоваред?

Наҳемё 10:11 Мико, Раҳоб, Ҳашабиё,

Наҳемё ва халқи Исроил ӯҳдадор мешаванд, ки аҳком ва қонуни Худоро мунтазам риоя кунанд.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ ӯҳдадории итоат кардан ба аҳком ва қонунҳои Худоро фаромӯш накунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки Каломи Худоро дар ҳама корамон эҳтиром кунем.

1: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2: Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми бузург ва

аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

Наҳемё 10:12 Закур, Шеребиё, Шабаниё,

Дар порча дар бораи чор нафар сухан меравад: Закур, Шеребиё, Шабаниё ва Ҳодиё.

1: Ҳамаамон даъват шудаем, ки корҳои бузургеро ба ҷо орем, мисли Закур, Шеребиё, Шабаниё ва Ҳодиё.

2: Худо одамонро истифода мебарад, ки аз ҳама синну сол ва қобилиятҳо истифода баранд, то иродаи Худро иҷро кунанд.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Наҳемё 10:13 Ҳодиё, Бани, Бенину.

Ин порча дар бораи се нафар бо номи Ҳодиҷа, Банӣ ва Бенину аст.

1. Қувваи тааҳҳуд: Зиндагии Ҳодиҷа, Банӣ ва Бенину

2. Таъсири бахшидан: Намунаҳо аз Наҳемё 10

1. Филиппиён 3:13-14 Бародарон, ман фикр намекунам, ки онро аз они худ кардам. Аммо ман як чизро мекунам: он чиро, ки дар паси худ аст, фаромӯш карда, ба он чизе ки дар пеш аст, саъй мекунам, ман ба сӯи ҳадаф барои мукофоти даъвати боло дар Исои Масеҳ ҳаракат мекунам.

2. Ғалотиён 6:9 Ва аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

Наҳемё 10:14 Сарвари халқ; Парош, Пахатмӯоб, Элом, Затту, Банӣ,

Ба қавми Наҳемиё Парош, Паҳотмӯоб, Элом, Затту ва Банӣ роҳбарӣ мекарданд.

1. Худо одамони оддиро барои иҷрои корҳои ғайриоддӣ истифода мебарад.

2. Қувваи ҷомеа дар кори Худо.

1. Румиён 12:4-8 - «Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёде дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем. Тӯҳфаҳое дорем, ки аз рӯи файзе, ки ба мо дода шудааст, фарқ мекунанд, биёед онҳоро истифода барем...

2. Аъмол 4:32-33 - "Акнун шумораи пурраи имондорон аз як дил ва ҷон буданд, ва ҳеҷ кас намегуфт, ки ҳеҷ як аз он чи ба ӯ тааллуқ дорад, аз они ӯст, аммо онҳо ҳама чизи умумӣ доштанд. Ва Ҳавворион бо қудрати бузург дар бораи эҳёи Исои Худованд шаҳодат медоданд, ва файзи бузург бар ҳамаи онҳо буд».

Наҳемё 10:15 Бунни, Азғад, Бабай,

Мардуми Ерусалим ӯҳдадор мешаванд, ки аҳкоми Худоро риоя кунанд.

1. Қувваи ӯҳдадориҳо: вафо кардан ба ваъдаҳои Худо

2. Ба Худо содиқона хизмат кардан: Намунае аз Ерусалим

1. Такрори Шариат 10:12 - Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ битарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту хизмат кунӣ. .

2. Забур 78:7 - То ки онҳо ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

Наҳемё 10:16 Адониё, Бигвай, Адин,

Яҳудо халқи Худо билан тузилган аҳдга риоя қилишга ваъда берди.

1: Аҳди Худо аҳде аст, ки мо бояд онро риоя кунем.

2: Вафодории мо ба Худо барои риояи аҳди Ӯ муҳим аст.

1: Такрори Шариат 29: 12-15 - "Ҳамаи шумо имрӯз дар ҳузури Худованд Худои худ истодаед ... то ба аҳд бо Худованд Худои худ ва қасами Ӯ, ки Худованд Худои шумо мекунад, дохил шавед. имрӯз бо ту...

2: Забур 25:10 - Ҳамаи роҳҳои Худованд муҳаббат ва садоқат аст, барои онҳое ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд.

Наҳемё 10:17 Атер, Ҳизқиё, Аззур,

Халқи Исроил аҳд мебанданд, ки аҳкомҳои Худоро риоя кунанд ва қонунҳои Ӯро риоя кунанд.

1: Мо бояд ба аҳком ва қонунҳои Худо итоат кунем ва ба аҳди худ бо Худованд вафо кунем.

2: Коре, ки дар назари Худованд дуруст аст, подош ва баракатҳои бузург меорад.

1: Такрори Шариат 28:1-14 - Баракатҳои итоаткорӣ ба Худованд.

2: Яъқуб 4:7-10 - Итоат ба Худо ва иродаи Ӯ сулҳ ва шодмонӣ меорад.

Наҳемё 10:18 Ҳодиё, Ҳошум, Безай,

Ҳариф, Анатот,

Мо бояд бо Худо аҳд бандем, то аҳкоми Ӯ, фароиз ва қонунҳои Ӯро риоя кунем.

1: Мо бояд ба ҳузури Худованд бо ӯҳдадорие, ки аҳком, фароиз ва қонунҳои Ӯро риоя кунем, биёем.

2: Мо бояд бо Худованд аҳд кунем, то ба иродаи Ӯ содиқона итоат кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - Пас, акнун аз Худованд битарсед ва ба Ӯ бо самимият ва садоқат хизмат кунед. Худоҳоеро, ки падарони шумо дар он тарафи дарё ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё ибодат карда буданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2: Матто 16:24-26 - Он гоҳ Исо ба шогирдонаш гуфт: «Агар касе хоҳад аз ақиби Ман биёяд, бигзор худро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ кунад. Зеро ҳар кӣ ҷони худро раҳонидан хоҳад, онро барбод медиҳад, вале ҳар кӣ ҷони худро ба хотири Ман барбод диҳад, онро хоҳад ёфт. Зеро ба одам чӣ нафъ хоҳад дошт, агар ӯ тамоми ҷаҳонро ба даст орад ва ба ҷони худ зиён расонад? Ё одам ба ивази ҷони худ чӣ фидо кунад?

Наҳемё 10:19 Ҳориф, Анатот, Набой,

Ин порча дар бораи чор шаҳрест, ки дар Наҳемё 10:19 зикр шудааст.

1. Ваъдаҳои Худо: Дар шаҳри Паноҳ роҳат ёфтан

2. Таҷлили вафодории Худо дар барқарорсозии деворҳо

1. Наҳемё 10:19

2. Еҳушаъ ибни Нун 20:2-3, «Ба банӣ-Исроил сухан ронда, бигӯй: «Барои шумо шаҳрҳои паноҳгоҳе таъин кунед, ки ман дар бораи онҳо ба шумо ба воситаи Мусо гуфта будам, то қотиле, ки касеро бе қасдан ё надониста мекушад, дар он ҷо гурехта шавад. Онон барои шумо аз интиқомгирандаи хун паноҳгоҳ хоҳанд буд».

Наҳемё 10:20 Магпиаш, Мешулам, Ҳезир,

Хебер,

Мо вазифадорем, ки ба Худованд Худои худ пайравӣ кунем ва ба қонуну аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1. Итоати фармудаҳои Парвардигор аз ибодат аст

2. Зиндагӣ бо садоқат ба Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - "Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам: баракат, агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунӣ, ва лаънат, агар ту ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтаӣ, пайравӣ кун.

2. Забур 118:4 - Ту амр фармудай, ки аҳкоми худро риоя кунанд.

Наҳемё 10:21 Мешезабал, Содӯқ, Яддуо,

Пелатиё, Ҳанон, Анаё, Ҳушаъ, Ҳананиё, Ҳашуб, Ҳаллохеш, Пилҳа, Шобек, Реҳум, Ҳашабниё

Халқи Исроил дар назди Худо ваъда медиҳанд, ки ба қонунҳои Ӯ содиқона итоат мекунанд.

1: Ҳамаи мо бояд ба қонунҳои Худо итоат кунем, агар мо хоҳем, ки бо Ӯ мувофиқат кунем.

2: Мо бояд қонунҳои Худоро риоя кунем, зеро Ӯ медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

1: Яъқуб 1:22-25 "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина мебинад. зеро вай худро мушохида мекунад, меравад ва дархол фаромуш мекунад, ки вай чй гуна одам буд, вале касе ки ба конуни комили озодй назар карда, дар он давом дорад ва шунавандаи фаромушнашаванда нест, балки ичрокунандаи кор аст, вай дар коре, ки мекунад, баракат ёбад.

2: Такрори Шариат 5:29-30 Кошки онҳо чунон диле дошта бошанд, ки аз Ман метарсанд ва ҳамеша тамоми аҳкоми Маро риоя кунанд, то ки ба онҳо ва фарзандонашон то абад некӯ бошад! Бирав ва ба онҳо бигӯ: «Ба хаймаҳои худ баргардед».

Наҳемё 10:22 Пелатё, Ҳанон, Анаё,

Дар порча номи чор нафар тасвир шудааст: Пелатиё, Ҳанон, Анаё ва Молик.

1: Худо барои ҳар яки мо мақсад дорад. Новобаста аз он ки номи мо чӣ гуна аст, Худо барои мо чизи махсусеро ба нақша гирифтааст.

2: Мо ҳама аъзои оилаи калон ҳастем. Чӣ тавре ки Пелатиё, Ҳанон, Анаё ва Молик дар Наҳемё 10:22 қисми як гурӯҳ буданд, мо ҳама аъзои як ҷомеаи имон ҳастем.

1: Румиён 8:28-29 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Барои онҳое, ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба симои Писари худ мувофиқат кунанд.

2: Юҳанно 15:16 Шумо Маро интихоб накардаед, балки Ман шуморо баргузидаам ва таъин кардам, то ки биравед ва меваи абадӣ оваред.

Наҳемё 10:23 Ҳушаъ, Ҳаниниё, Ҳашуб,

Халқи Исроил аҳд мебанданд, ки аҳкоми Худоро риоя мекунанд.

1: Қудрати итоат кардан ба қонунҳои Худо ва аҳамияти риояи онҳо.

2: Аҳамияти аҳд ва ваъдаҳои Худо.

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:15-16 "Аммо агар ба Худованд хизмат кардан ба шумо нописанд бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё худоёни амӯриёнро, ки дар замини онҳо. шумо зинда ҳастед, лекин ман ва аҳли байти ман ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2: Такрори Шариат 10:12-13 Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ мехоҳад, ҷуз он ки аз Худованд Худои худ тарс, ба Ӯ итоат кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ бо ҳама ибодат кунӣ. бо дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риояи аҳком ва аҳкоми Худовандро, ки ман имрӯз ба ту ба нафъи худат медиҳам?

Наҳемё 10:24 Ҳаллохеш, Пилеҳа, Шубек,

Сарварони яҳудиён аҳд бастанд, ки ба аҳком ва фароизи Худованд итоат кунанд.

1. Муҳимияти итоъати фармудаҳои Худо

2. Вафо кардани аҳдҳое, ки бо Худо бастаем

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:24-25 - Ва мардум ба Еҳушаъ гуфтанд: «Худованд Худои худро ибодат хоҳем кард ва ба овози Ӯ итоат хоҳем кард».

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

Наҳемё 10:25: Реҳум, Ҳашабна, Маасиё,

ва боқимондаи пешвоёни қавм, бо бақияи банӣ-Исроил, ва коҳинон ва левизодагон, ва ҳамаи дигарон, ки худро аз халқи ин замин ҷудо карда, ба шариати Худо, занон ва писарони онҳо, ва духтарони онҳо, ҳар касе, ки дониш ва фаҳм буд.

Реҳум, Ҳашабна, Маасиё ва дигар сарварони банӣ-Исроил ҳамроҳи коҳинон ва левизодагон аз мардуми ин замин ҷудо шуданд, то бо аҳли оилаашон қонуни Худоро риоя кунанд.

1. Қудрати ҷудоӣ: Ҷойгир кардани имон

2. Баракати итоъат: Гирифтани шариати Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - "Акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо тамоми содиқона ибодат кунед. Он худоҳоеро, ки аҷдодони шумо дар он тарафи дарёи Фурот ва дар Миср мепарастиданд, дур кунед ва Худовандро ибодат кунед. 15 Аммо агар ибодат ба Худованд нописанд бошад. шумо, пас имрӯз худатон интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд, ё худоёни амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо зиндагӣ мекунед, лекин ман ва аҳли байти ман, мо Худовандро ибодат хоҳем кард. .

2. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ва аҳкоми Ӯ гарон нест."

Наҳемё 10:26 Ва Аҳиё, Ҳанон, Анон,

Маллух, Харим, Баана.

Ин порча аз Наҳемё 10:26 шаш нафарро номбар мекунад, ки дар байни онҳо розӣ шуданд, ки аҳди байни Худо ва мардумро риоя кунанд.

1. Аҳд бо Худо: иҷро кардани ваъдаҳои худ

2. Ҷой кардан дар сари миз: Ҳама хуш омадед

1. Матто 5:19 - Аз ин рӯ, ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро ором кунад ва ба дигарон низ ҳамин корро омӯзад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, аммо ҳар кӣ онҳоро иҷро мекунад ва таълим медиҳад, дар Малакути Осмон бузург номида мешавад. .

2. Ирмиё 11:3-4 - Шумо ба онҳо бигӯед: Худованд Худои Исроил чунин мегӯяд: Малъун бод касе, ки суханони ин аҳдро, ки ба падарони шумо, вақте ки онҳоро аз замини Ғулман берун овардам, амр фармудаам, гӯш надиҳад. Миср, ки аз кӯраи оҳанин мегӯяд: "Овози маро бишнав ва ҳар он чи ба ту амр мефармоям, ба ҷо овар".

Наҳемё 10:27 Маллух, Ҳарим, Баана.

Дар порча номи се нафар Маллух, Харим ва Баана тасвир шудааст.

1. "Қувваи ҷомеа: эътимод ба номи дигарон"

2. "Қувваи ваҳдат: Ҳамкорӣ ба номи Худо"

1. Масалҳо 27:17, "Чунон ки оҳан оҳанро тез мекунад, кас дигареро тез мекунад".

2. Эфсӯсиён 4:2-3, "Тамоми фурӯтан ва нарм бошед; пурсабр бошед ва бо муҳаббат ба якдигар таҳаммул кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред."

Наҳемё 10:28 Ва бақияи қавм, коҳинон, левизодагон, дарбонон, сарояндагон, нетиниён ва ҳамаи онҳое ки аз халқи ин кишварҳо ҷудо шуда буданд, барои шариати Худо, занони онҳо ва писарони онҳо , ва духтарони онҳо, ки ҳар яке донишманд ва оқил;

Халқи Исроил худро аз мардуми ин кишварҳо ҷудо карданд, то қонуни Худоро риоя кунанд.

1. Худро аз ҷаҳон ҷудо кардан ва мувофиқи қонуни Худо зиндагӣ кардан.

2. Муҳимияти содиқ будан ба Худо ва қонуни Ӯ.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Наҳемё 10:29 Онҳо ба бародарони худ, ашрофони худ, ба лаънат ва қасам хӯрданд, то мувофиқи шариати Худо, ки Мусо, бандаи Худо додааст, рафтор кунанд ва тамоми аҳкоми Худоро риоя ва ба ҷо ованд. Худовандо, Худованди мо, ва ҳукмҳо ва фароизи Ӯ;

Мардуми Наҳемё ваъда доданд, ки ба ҳамаи аҳкоми Худо, ки ба Мусо дода шудааст, итоат кунанд.

1. Қудрати Аҳд ва ваъда

2. Нигоҳ доштани имон дар дунёи бевафо

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:14-15 - "Пас, акнун аз Худованд битарсед ва Ӯро бо самимият ва ростӣ ибодат кунед; ва худоёнеро, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ва дар Миср ибодат мекарданд, дур кунед; Худовандо! Ва агар ба назари ту писанд ояд, ки ба Худованд ибодат карданӣ бошӣ, имрӯз туро интихоб кун, ки ба кӣ парастиш хоҳӣ кард: хоҳ худоёне ки падаронат дар он тарафи тӯфон парастиш мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар замини онҳо шумо сокин ҳастед, аммо дар бораи ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Яъқуб 2:17-18 - "Ҳамчунин имон, агар амале надошта бошад, танҳо будан мурда аст. Оре, одам метавонад бигӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам: имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ". ва имони худро ба ту бо аъмоли худ нишон хоҳам дод».

Наҳемё 10:30 Ва духтарони худро ба мардуми ин замин надиҳем, ва духтарони онҳоро ба писарони худ нагирем.

Халқи Исроил қасам хӯрданд, ки бо мардуми ин сарзамин издивоҷ накунанд, то ба Худо содиқ бимонанд.

1. "Хатари издивоҷи байниҳамдигарӣ: Чӣ тавр дар ҷаҳони харобшуда ба Худо содиқ мондан мумкин аст"

2. «Аҳди Худо ва таъсири он ба қарорҳои ҳаррӯзаи мо»

1. Ҳастӣ 28:20-22 - Қасами Яъқуб барои хизмат ба Худованд бар ивази садоқати Худо

2. Забур 106:34-36 - Халқи Худо бо одамони бегона издивоҷ мекунад ва ба худоёни онҳо саҷда мекунад

Наҳемё 10:31 Ва агар мардуми ин замин дар рӯзи шанбе зарф ё чизе барои фурӯш оваранд, мо онро дар рӯзи шанбе ё дар рӯзи муқаддас нахарем, ва соли ҳафтумро тарк кунем, ва ситонидани ҳар як қарз.

Наҳемё 10:31 мегӯяд, ки мардуми ин замин набояд дар рӯзи шанбе ё рӯзҳои муқаддас мол ё хӯрок нафурӯшанд ва соли ҳафтум ва тамоми қарзҳо бояд танҳо гузошта шаванд.

1. Аҳамияти гиромидошти рӯзи шанбе ва рӯзҳои муқаддас

2. Қудрати гузоштани қарз ва соли ҳафтум

1. Ишаъё 58:13-14 «Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки хоҳед, кунед, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар шумо онро эҳтиром кунед ки ба роҳи худ наравед, ва он чи ки мехостед, амал накунед ва ё суханҳои беҳуда нагӯед, 14 он гоҳ шодии худро дар Худованд

хоҳед ёфт, ва ман шуморо ба баландиҳои замин савор хоҳам кард ва аз мероси падарат Яъқуб зиёфат хоҳам дод. .

2. Матто 6:12-13 "Ва қарзҳои моро биомурз, чунон ки мо низ қарздорони худро бахшидаем. Ва моро ба васваса наандоз, балки моро аз иблис раҳоӣ деҳ.

Наҳемё 10:32 Мо низ барои мо дастурҳо додем, ки барои хизмати хонаи Худои худ ҳар сол сеяки сикел пардохт кунем;

Наҳемё ва халқи ӯ қонунҳоеро муқаррар карданд, ки ҳар сол ба хонаи Худо даҳяк диҳанд.

1. Баракати даҳяк Омӯзиши манфиатҳои даҳяк ва аҳамияти идоракунии атои Худо.

2. Вазифаи даҳяк Фаҳмидани аҳамияти эҳтироми Худо бо даҳяк ва ҳадияҳои мо.

1. Малокӣ 3:10 - Тамоми даҳьякро ба анбор оваред, то дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин имтиҳон кун, - мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ, - ва бубинам, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро накушоям ва он қадар баракат нарезам, ки барои он ҷои кофӣ нахоҳӣ дошт.

2. Такрори Шариат 14:22-23 Боварӣ ҳосил кунед, ки даҳяки тамоми ҳосили киштзорҳои шумо ҳар солро ҷудо кунед. Даҳяки ғаллаи худ, шароби нав ва равғани зайтун ва нахустзодаи рама ва гӯсфандони худро дар ҳузури Худованд Худои худ дар ҷое бихӯред, ки Ӯ барои исми Ӯ маскан интихоб кунад, то ки эҳтиром кардани Худованд Худои ту ҳамеша.

Наҳемё 10:33 Барои нони тақдим, ва барои ҳадияи ордии доимӣ, ва барои қурбонии сӯхтании доимӣ, барои рӯзҳои шанбе, барои моҳи нав, барои идҳои муқарраршуда, ва барои чизҳои муқаддас, ва барои қурбониҳои гуноҳ кафорати Исроил ва барои тамоми кори хонаи Худои мо.

Ин оят аз зарурати қурбонӣ барои каффорат, қудсият ва кори хонаи Худо сухан меравад.

1. Муҳимияти пешниҳоди кафорат ва қудсият ба Худо

2. Нақши тоъат дар кори хонаи Худо

1. Ибодат 16:30 - Зеро дар он рӯз коҳин шуморо кафорат хоҳад кард, то шуморо пок кунад, то ки шумо аз ҳама гуноҳҳои худ ба ҳузури Худованд пок шавед.

2. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

Наҳемё 10:34 Ва мо дар миёни коҳинон, левизодагон ва қавм қуръа партофта, барои ҳадияи ҳезум онро ба хонаи Худои мо, мувофиқи хонаҳои падарони мо, дар вақтҳои сол муқарраршуда, ба хонаи Худои худ оварем, бар қурбонгоҳи Худованд Худои мо сӯзонед, чунон ки дар шариат навишта шудааст:

Мо қуръа партофта, мувофиқи шариат сол аз сол ба хонаи Худо ҳадияҳои ҳезум меорем.

1. Хонаи Худо ҳамеша боз аст: Муҳимияти содиқ будан ба қурбонии мо

2. Шодии садақа: шукргузорӣ ва итоат ба қонунҳои Худо

1. Такрори Шариат 16: 16-17 - "Ҳамаи мардони шумо дар як сол се маротиба ба ҳузури Худованд Худои худ дар маконе ки Ӯ интихоб мекунад, ҳозир хоҳанд шуд: дар иди фатир, дар иди ҳафтаҳо ва дар иди хаймаҳо. ва онҳо ба ҳузури Худованд дасти холӣ ҳозир нахоҳанд шуд.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қароре, ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Наҳемё 10:35 Ва аввалин меваҳои замини мо ва аввалин меваҳои ҳамаи дарахтонро сол ба сол ба хонаи Худованд оварем.

Хулосаи Наҳемё 10:35: Ба исроилиён фармон дода шуда буд, ки ҳар сол аввалин меваҳои замини худ ва меваҳои ҳамаи дарахтонро ба хонаи Худованд оваранд.

1. Меваҳои ҳосил: Чӣ тавр дар ҳаёти мо миннатдориро инкишоф додан мумкин аст

2. Парвариши саховатмандӣ: баракатҳои ато кардан ба Худо

1. Такрори Шариат 8:10–14; 18; Вақте ки мо Худованд Худои худро ба ёд меорем, он моро аз ғурур нигоҳ медорад ва ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳар чизе ки мо дорем, аз Ӯст.

2. Масалҳо 3:9–10; Худовандро бо сарвати худ, бо ҳосили аввалини тамоми ҳосили худ ҷалол намо; он гоҳ анборҳои шумо пур мешавад.

Наҳемё 10:36 Ҳамчунин нахустзодаҳои писарони мо ва чорпоёни мо, чунон ки дар шариат навишта шудааст, ва нахустзодаҳои говҳо ва гӯсфандони мо, то ба хонаи Худои мо, ба коҳиноне, ки дар он ҷо хизмат мекунанд, биёранд. хонаи Худои мо:

Банӣ-Исроил бояд нахустзодаи писарони худ ва чорпоёнро ба хонаи Худо оварда, ба коҳинон супоранд.

1. Даъват ба ибодат: Иҷрои шариат бо шукр

2. Қувваи саховатмандӣ: Баракат додан ба дигарон тавассути тоат

1. Такрори Шариат 12:5-7 Аммо ба маконе ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Ӯро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо биёед; қурбониҳои сӯхтанӣ, ва қурбониҳои шумо, ва даҳьякҳои шумо, ва ҳадияҳои дастони шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои рамаи шумо ва гӯсфандони шумо; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред, ва шумо ва аҳли байти шумо, ки дар он Худованд Худои шумо ба шумо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд.

2. Масалҳо 3:9-10 Худовандро бо молу мулки худ ва бо ҳосили аввалини худ ҷалол деҳ: Ҳамин тавр анборҳои ту аз фаровонӣ пур хоҳанд шуд, ва прессҳои ту аз шароби нав берун хоҳанд шуд.

Наҳемё 10:37 Ва то ки мо аввалин меваҳои хамир ва ҳадияҳои худ ва меваҳои ҳар гуна дарахтон, шароб ва равғанро ба коҳинон ба ҳуҷраҳои хонаи Худои худ оварем; ва даҳьяки замини моро ба левизодагон бидиҳед, то ки дар ҳамаи шаҳрҳои киштзори мо ҳамон левизодаҳо даҳьяк дошта бошанд.

Дар ин порча дар бораи исроилиён сухан меравад, ки аввалин меваҳои хамир, ҳадияҳо ва меваҳои дарахтон, шароб ва равғанро ба коҳинон ва даҳяки замини худро ба левизодагон пешкаш мекунанд.

2

1. Неъмати садақа: ташвиқи саховат ва шукргузорӣ

2. Қувваи шарикӣ: Зиндагӣ дар ҷомеаи одил

2

1. Такрори Шариат 26:1-11 - Даъват барои додани ҳосили аввалини ҳосил ба Худованд ҳамчун аломати миннатдорӣ.

2. Матто 6:19-21 - Таълимоти Исо дар бораи захира кардани ганҷҳо дар осмон, на дар замин.

Наҳемё 10:38 Ва коҳин ибни Ҳорун, вақте ки левизодагон даҳяк бигиранд, бо левизодагон хоҳад буд; ва левизодагон даҳяки даҳякро ба хонаи Худои мо, ба ҳуҷраҳо, ба ганҷхона хоҳанд бурд.

Левизодагон аз мардум даҳяк гирифта, ба хонаи Худо хоҳанд овард, то дар ганҷина нигоҳ дошта шаванд.

1. "Тӯҳфаи ҳадя: Чаро мо даҳяк медиҳем"

2. "Шодияти саховатмандӣ: Чаро мо беҳтарини худро ба Худо пешкаш мекунем"

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - «Ҳар яки шумо он чиро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

2. Малокӣ 3:10 - "Тамоми даҳьякро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман ғизо бошад. Маро дар ин бисанҷед, мегӯяд Худованди Қодири Мутлақ ва бубинед, ки оё ман дарҳои обхезии осмонро боз накунам ва онро нарезам. он қадар баракат, ки ҷои кофӣ барои он нахоҳед дошт.

Наҳемё 10:39 Зеро ки банӣ-Исроил ва банӣ-Левӣ қурбонии ғалла, шароби нав ва равғанро ба ҳуҷраҳо хоҳанд овард, ки зарфҳои маъбад ва коҳинон, ки хизматгузорон ва дарбон ва сарояндагон, ва мо хонаи Худои худро тарк нахоҳем кард.

Банӣ-Исроил ва Левӣ барои овардани ҳадияи ҷуворимакка, шароби нав ва равған ба ҳуҷраҳои маъбад, ки дар он зарфҳо, коҳинон, дарбон ва сарояндагон ҷойгиранд, масъуланд. Онҳо набояд хонаи Худоро тарк кунанд.

1. Хонаи Худо сазовори дифоъ аст: омӯзиши Наҳемё 10:39

2. Аҳамияти ҳадияҳо: омӯзиши Наҳемё 10:39

1. Такрори Шариат 12:5 7,11 5 Аммо ба он ҷое ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад, то маскани Ӯро ҷустуҷӯ кунед, ва ба он ҷо хоҳед омад: 6 Ва шумо ба он ҷо хоҳед рафт. қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои шумо, ва даҳьяки шумо, ва ҳадияҳои гаронбаҳои дасти шумо, ва назрҳои шумо, ва ҳадияҳои ихтиёрии шумо, ва нахустзодаҳои говҳои худ ва гӯсфандони худро хоҳанд овард; 7 Ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд бихӯред. Худои шумо, ва шумо аз ҳар он чи дасти худ мерасонед, шод хоҳед шуд, шумо ва аҳли байти шумо, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст. 11Он гоҳ маконе хоҳад буд, ки Худованд Худои ту баргузида, исми Худро дар он ҷо сокин кунад; Ҳар он чиро, ки ба шумо амр мефармоям, ба он ҷо хоҳед овард; Қурбониҳои сӯхтании шумо, ва қурбониҳои шумо, даҳякҳои шумо, ва ҳадияи осмонии дасти шумо, ва тамоми назрҳои баргузидаи худро, ки ба Худованд назр мекунед;

2. 1 Вақоеънома 16:36 Худованд Худои Исроил то абад муборак бод. Ва тамоми мардум гуфтанд: «Омин ва Худовандро ҳамду сано хонданд».

Боби 11 Наҳемё ба пур кардани аҳолии Ерусалим ва тақсимоти сокинон барои зиндагӣ дар деворҳои он диққат медиҳад. Дар ин боб бахшида шудани шахсоне, ки бо омодагӣ дар Ерусалим зиндагӣ карда, ҳаёт ва амнияти онро таъмин карданд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр роҳбарон барои муайян кардани он ки кадом оилаҳо дар Ерусалим сокин мешаванд, қуръа партофтанд. Аз ҳар даҳ нафар як нафар ба шаҳр кӯчида, дигарон дар шаҳрҳои худ мемонданд (Наҳемё 11:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя рӯйхати онҳоеро медиҳад, ки ихтиёран дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд. Он ҳам пешвоёни маъруф ва ҳам шаҳрвандони оддиро дар бар мегирад, ки омодаанд барои беҳбудии шаҳр қурбонӣ кунанд (Наҳемё 11:3–24).

Сархати 3: Дар ҳисобот масъулиятҳои мухталифе, ки ба шахсони мушаххас гузошта шудаанд, ёдовар мешаванд, ба монанди назорати ҷанбаҳои гуногуни ибодат, идоракунии корҳои ҷамъиятӣ ва нигоҳ доштани тартибот дар Ерусалим (Наҳемё 11:25-36).

Параграфи 4: Ҳикоя бо нишон додани ҳадафи умумии ин кӯшиши такрорӣ барои кафолат додани он, ки Ерусалим ҳамчун як шаҳри пурқувват бо сокинонаш ба қонуни Худо бахшида шудааст, хотима меёбад (Наҳемё 11:36б).

Хулоса, боби 11-и Наҳемё афзоиши аҳолӣ ва бахшидани пас аз барқарорсозии Ерусалимро тасвир мекунад. Таваҷҷӯҳ ба муҳоҷиршавӣ тавассути ӯҳдадории ихтиёрӣ ва тақсимот тавассути қуръапартоӣ ба даст омадааст. Зикр кардани масъулияте, ки барои нақшҳои гуногун дода шудааст ва таъкид ба зиндагонии рӯҳонӣ таҷассумгари қурбонии ҷамоатӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 11:1 Ва сарварони қавм дар Ерусалим сокин буданд; боқимондаи мардум низ қуръа партофтанд, то ки яке аз даҳ нафарро дар Ерусалим дар шаҳри муқаддас сокин кунад, ва нӯҳ қисмро дар шаҳрҳои дигар сокин кунанд.

Сардорони қавм дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд, ва боқимондаи мардум қуръа партофта, муайян мекарданд, ки кадоме аз онҳо дар Ерусалим ва кадоме аз онҳо дар шаҳрҳои дигар зиндагӣ хоҳанд кард.

1. Аҳамияти зиндагӣ дар шаҳри муқаддас

2. Қудрати қуръапартоӣ барои қабули қарор

1. Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардоред ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед.

2. Аъмол 1:26 - Ва онҳо қуръа партофтанд, ва қуръа бар Матиё афтод.

Наҳемё 11:2 Ва мардум ҳамаи одамонеро, ки бо омодагӣ барои сокинон дар Ерусалим пешниҳод карданд, баракат доданд.

Мардум ҳамаи онҳоеро, ки бо омодагӣ дар Ерусалим сокин шуданро пешниҳод карданд, баракат дод.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ гуна муносибати мусбӣ метавонад баракат оварад

2. Гирифтани мантия: қурбонӣ кардан барои хидмат ба Худо

1. Филиппиён 2:13 - Зеро Худост, ки дар шумо амал мекунад, то ки нияти неки Худро иҷро кунед ва амал кунед.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Наҳемё 11:3 Ва инҳо сардорони вилоятанд, ки дар Ерусалим сокин буданд, вале дар шаҳрҳои Яҳудо ҳар кас дар мулки худ дар шаҳрҳои худ сокин буданд, то ки исроилиён, коҳинон ва левизодагон ва нетинимиён, ва фарзандони бандагони Сулаймон.

Наҳемё 11:3 одамонеро, ки дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд, тасвир мекунад, аз он ҷумла исроилиён, коҳинон, левизодагон, нетинимиён ва фарзандони хизматгорони Сулаймон.

1. Таъмини Худо барои халқаш: Мулоҳиза дар бораи Наҳемё 11:3.

2. Таъмини Худо: Аз Наҳемё 11:3 гирифтан қувват ва умед.

1. Такрори Шариат 12:5-7 - "Лекин шумо маконеро ҷустуҷӯ кунед, ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида бошад, то исми Худро дар он ҷо бигузорад ва дар он сокин шавад; ва ба он ҷо биравед: ва ба он ҷо хоҳед рафт. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва забҳҳои худ, ва даҳьяки худ, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро биёред; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред. , ва аз ҳар он чи дасти худ мерасонӣ, шодӣ хоҳӣ кард, ту ва аҳли байти ту, ки дар он Худованд Худоят туро баракат додааст.

2. Масалҳо 16:3 - Корҳои худро ба Худованд супоред, ва фикрҳои шумо устувор хоҳанд шуд.

Наҳемё 11:4 Ва дар Ерусалим баъзе аз банӣ-Яҳудо ва банӣ-Биньёмин сокин буданд. Аз банӣ-Яҳудо; Атайё ибни Узиё, ибни Закарё, ибни Амарьё, ибни Шафатьё, ибни Маҳалалеил, аз банӣ-Фарас;

Дар Ерусалим банӣ-Яҳудо ва Бинёмин сокин буданд, ва сардори оилаи Яҳудо Отоё ибни Узиё буд.

1. "Шаҳри имкониятҳо"

2. «Мардуми содиқи Худо»

1. Ибриён 11:10 - «Зеро ки ӯ [Иброҳим] шаҳреро меҷуст, ки таҳкурсӣ дорад ва бинокор ва созандаи он Худост».

2. Ишаъё 2: 2-4 - "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки дар айёми охир, кӯҳи хонаи Худованд дар қуллаҳои кӯҳҳо устувор хоҳад шуд, ва аз болои теппаҳо сарафроз хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо Ва мардуми бисьёре рафта, хоҳанд гуфт: "Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем, ва Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, ва мо дар он роҳ хоҳем рафт. роҳҳои вай, зеро ки шариат аз Сион берун хоҳад омад, ва каломи Худованд аз Ерусалим».

Наҳемё 11:5 Ва Маасиё ибни Борух, ибни Колхозе, ибни Ҳазоё, ибни Адаё, ибни Йӯиариб, ибни Закарё, ибни Шилӯнӣ.

Маасиё ибни Борух, ибни Колхозе, ибни Ҳазоё, ибни Адаё, ибни Йӯиариб, ибни Закарьё ва ибни Шилӯнӣ буд.

1. Мероси худованд: баракати аҷдоди бовафо

2. Имони пойдор: мероси гузаштагони мо

1. Румиён 5:17-18 - Зеро, агар ба сабаби гуноҳи як кас мамот ба воситаи он як одам ҳукмрон бошад, пас онҳое ки файзи фаровон ва атои адолатро мегиранд, ба воситаи Исои Масеҳи як шахс дар ҳаёт ҳукмронӣ хоҳанд кард. .

2. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

Наҳемё 11:6 Ҳамаи писарони Форас, ки дар Ерусалим сокин буданд, чорсаду шастду ҳашт мардони далер буданд.

Дар Ерусалим аз хонадони Перес 468 мардони далер буданд.

1. Қудрати ҷомеа: аҳамияти ҳамбастагӣ ва ваҳдат

2. Бартараф кардани душвориҳо: қувват гирифтан аз ниёгони мо

1. Воиз 4:12 - Ҳарчанд як кас мағлуб шуда метавонад, ду нафар метавонанд худро муҳофизат кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

2. Румиён 12:5 - Ҳамин тавр, мо, ки бисьёрем, дар Масеҳ як баданро ташкил медиҳем ва ҳар як узв ба ҳамаи узвҳои дигар тааллуқ дорад.

Наҳемё 11:7 Ва инҳоянд писарони Биньёмин; Саллу ибни Мешулом, ибни Йўед, ибни Фадаё, ибни Колоё, ибни Маосиё, ибни Итиил, ибни Ешаё.

Дар порча писарони Бинёмин дар насли Саллу номбар шудаанд.

1. Садоқати Худо дар ҳифзи насли халқаш

2. Муҳимияти донистани решаҳои худ

1. Забур 78: 3-7 - "Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, балки ба насли оянда корҳои ҷалоли Худованд, ва қудрати Ӯ ва мўъҷизоте, ки Ӯ кардааст, нақл мекунем. Ӯ дар Яъқуб шаҳодате пайдо кард. ва дар Исроил шариат муқаррар намуд, ки ба падарони мо амр фармуд, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносанд ва барҳоста, ба фарзандони худ нақл кунанд, то онҳо ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунед, балки аҳкоми Ӯро риоя кунед».

2. Аъмол 17: 26-27 - "Ва Ӯ аз як одам ҳар халқи инсониятро дар тамоми рӯи замин ба вуҷуд овард, ки мӯҳлатҳо ва ҳудуди маскани онҳоро муайян кард, то ки Худоро дар умедворанд, ки онҳо роҳи худро ба сӯи ӯ ҳис кунанд ва ӯро пайдо кунанд ».

Наҳемё 11:8 Ва баъд аз ӯ Ҷаббой, Саллай, нӯҳсаду бисту ҳашт.

Дар ин порча номҳои мардуми Ерусалим дар замони Наҳемё сабт шудааст.

1. Аҳамияти номҳо дар Навиштаҳо

2. Қудрати ҷомеа дар Китоби Муқаддас

1. Аъмол 4:32-37 - Тақсимоти Калисои Аввалин захираҳо

2. Румиён 12:4-8 - Бадани Масеҳ ва ягонагӣ дар калисо

Наҳемё 11:9 Ва Юил ибни Зикрӣ нозири онҳо буд, ва Яҳудо ибни Сенуа бар шаҳр дуюмин буд.

Юил ибни Зикрӣ нозири Ерусалим буд, ва Яҳудо ибни Сенуаҳ фармондеҳи дуюм буд.

1. Муҳимияти пайравӣ ба роҳбарияти Худо

2. Нерӯи ваҳдат ва ҳамкорӣ барои ҷалоли Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 4:11-16 - Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ, то ки мо дигар кӯдакон набошем, ки мавҷҳо ба он сӯ ва ба он сӯ партоб шаванд. ҳар боди таълимот, бо макри инсонӣ, бо макр дар макрҳои маккорона.

Наҳемё 11:10 Аз коҳинон: Едаё ибни Йӯйариб, Ёкин.

Наҳемё Едаё ва Ёкинро ҳамчун ду коҳинон номбар мекунад.

1. Аҳамияти рӯҳониёни мӯъмин дар хонаи Худо

2. Баракати хизмат ба Худованд тавассути коҳиният

1. Ибриён 13:7-8 Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед. Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2. Воиз 12:13 Анҷоми кор; ҳама шунида шуд. Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама вазифаи инсон аст.

Наҳемё 11:11 Сарой ибни Ҳилқиё, ибни Мешулом, ибни Содӯқ, ибни Мерайёт, ибни Аҳитуб, сардори хонаи Худо буд.

Сарой ҳокими хонаи Худо буд.

1. Худо моро ба роҳбарӣ ва ҷалоли хонаи Ӯ даъват мекунад.

2. Мо метавонем аз намунаи Сериё дарс гирем ва кӯшиш кунем, ки дар имон ва роҳбарии худ инкишоф ёбем.

1. Матто 22:37-39: "Ва ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст хоҳӣ дошт. Ин аст ҳукми бузург ва аввалин. Ва дуюмаш писанд меояд: ёри худро мисли худ дӯст бидор».

2. Эфсӯсиён 5:1-2: "Бинобар ин, мисли фарзандони маҳбуб ба Худо тақлид кунед. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ моро дӯст дошт ва Худро барои мо қурбонии хушбӯй ва қурбонӣ ба Худо таслим кард".

Наҳемё 11:12 Ва бародарони онҳо, ки корҳои хонаро ба ҷо меоварданд, ҳаштсаду бисту ду нафар буданд; ва Адаё ибни Ёроҳом, ибни Пелолиё, ибни Амзӣ, ибни Закарё, ибни Пашур, писари аз Малкия,

822 нафар левизодагон ихтиёран дар маъбад дар Ерусалим хизмат карданд.

1. Қувваи Ҷамъият: Чӣ тавр якҷоя хидмат кардан баракатҳо меорад

2. Арзиши хидмат: Чӣ гуна вақт додан ба дигарон фоида меорад

1. Аъмол 2:44-45 - Ва ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумӣ доштанд; Ва молу мулки худро фурӯхтанд ва ба ҳама тақсим карданд, чунон ки ба ҳар кас ниёз дошт.

2. Луқо 12:48 - Зеро ба ҳар кӣ бисьёр дода шавад, аз вай бисьёр талаб карда мешавад.

Наҳемё 11:13 Ва бародарони ӯ, сардорони падарон, дусаду чилу ду нафар; ва Амасой ибни Озарил, ибни Аҳосай, ибни Мешиллемот, ибни Иммер,

Наҳемё номҳои дусаду чилу ду нафар бародарони худро, ки сардорони падарон буданд, номбар мекунад. Амасой, писари Азарил, охирин касест.

1. Аҳамияти қадршиносӣ ва эҳтироми ниёгон

2. Қудрати мерос ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

1. Румиён 11:36 - Зеро ҳама чиз аз Ӯст, ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2. Ибриён 11: 1-2 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд.

Наҳемё 11:14 Ва бародарони онҳо, мардони далер, саду бисту ҳашт; ва нозири онҳо Забдиил, писари яке аз бузургон буд.

Наҳемё 128 нафар мардони далерро дар Ерусалим таъин кард, то ки нозир хизмат кунанд ва Забдиил, писари пешвои машҳурро сарвари онҳо таъин кард.

1. Қудрати роҳбарӣ: Омӯзиш аз намунаи Наҳемё

2. Ҳикмат дар интихоби роҳбарон: арзиши ҷасорат ва хислат

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва ӯ баъзе аз ҳавориёнро дод; ва баъзе паёмбарон; ва баъзеҳо, башоратдиҳандагон; ва баъзеҳо, пасторҳо ва муаллимон; Барои комил шудани муқаддасон, барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ: то даме ки ҳамаи мо дар ягонагии имон ва шинохти Писари Худо ба одами комил биёем. андозаи камолоти Масеҳ.

Наҳемё 11:15 Ҳамчунин аз левизодагон: Шамаё ибни Ҳошуб, ибни Азрикам, ибни Ҳашабиё, ибни Бунӣ;

Шамаё ибни Ҳашуб яке аз левизодагон буд.

1. Левитии мӯътамад: Намунаи Шамаё дар имон ва итоаткорӣ.

2. Мероси левизодагон: Чӣ гуна садоқати онҳо наслҳоро баракат медиҳад.

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

20 Бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шуда, худи Исои Масеҳ санги гӯшаи гӯша мебошад, 21 ва дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. 22 Шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба манзиле барои Худо бино карда мешавед.

2. 1 Қӯринтиён 3: 9-10 - Зеро ки мо ҳамкорони Худо ҳастем. Шумо майдони Худо ҳастед, бинои Худо ҳастед. 10 Мувофиқи файзи Худо, ки ба ман ато кардааст, ман мисли меъмори моҳир таҳкурсӣ гузоштам, ва каси дигаре бар он бино мекунад. Бигзор ҳар кас ғамхорӣ кунад, ки чӣ тавр ба он бино мекунад.

Наҳемё 11:16 Ва Шабтай ва Юзобод, ки аз сардорони левизодагон буданд, бар корҳои зоҳирии хонаи Худо назорат мекарданд.

Шабитой ва Юзобод ду левизода буданд, ки нозирони маъбади Худо таъин шудаанд.

1. Муҳимияти хидмати содиқона ба Худо

2. Масъулияти роҳбарӣ дар калисо

1. Қӯлассиён 3:23-24 "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед."

2. Эфсӯсиён 6:7 «Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон».

Наҳемё 11:17 Ва Маттонё ибни Мико, ибни Забдӣ ибни Ософ, сарваре буд, ки шукргузорӣ ба дуо оғоз кунад; ва Бақбукиё дуюмин дар байни бародаронаш ва Абдо ибни Шаммуа ибни Ҷалол , писари Едутун.

Маттониё ва Бақбукиё, ҳарду писарони оилаи Ософ, шукргузорӣ дар дуо бо Абдо низ дар он ҷо буданд.

1. Қувваи дуо: Омӯзиш аз Наҳемё 11:17

2. Баракати хонавода: Дар ваҳдат қувват ёфтан

1. Луқо 11:1-13 - Исо ба шогирдонаш чӣ тавр дуо гуфтанро таълим медиҳад

2. Забур 127: 1-2 - Агар Худованд хона насозад, бинокорон беҳуда меҳнат мекунанд

Наҳемё 11:18 Ҳамаи левизодагон дар шаҳри муқаддас дусаду ҳашту чор нафар буданд.

Шумораи левизодагон дар Ерусалим дусаду ҳаштоду чор нафар буд.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ тавр ҷомеа метавонад ба мо муваффақ шавад

2. Зиндагии содиқона: муқаддасии левизодагон

1. 1 Петрус 5:8-9: "Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф давр мезанад ва меҷӯяд, ки касеро бихӯрад. Ба ӯ муқобилат кунед ва дар имони худ устувор бошед, зеро бидонед, ки ҳамон гуна ранҷу азобҳост. бародарии шумо дар тамоми чахон тачриба карда истодаанд».

2. Қӯлассиён 3:12-14: «Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, фурӯтанӣ ва пурсабрро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар пурсабр бошанд ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшанда бошад. якдигарро, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Наҳемё 11:19 Ва дарбонҳо, Акқуб, Талмон ва бародарони онҳо, ки дарвозаҳоро нигоҳ медоштанд, саду ҳафтоду ду нафар буданд.

Дар ин порча гуфта мешавад, ки 172 нафар дарбон буданд, ки дарвозаҳоро посбонӣ мекарданд.

1. Муҳимияти хизмати бахшидашуда: дарсҳо аз дарбонони Наҳемё 11

2. Нерӯи ваҳдат: ҳамкорӣ барои як ҳадаф

1. Филиппиён 2:1-4 - Пас, агар дар Масеҳ рӯҳбаландӣ бошад, агар тасаллияти муҳаббат вуҷуд дошта бошад, агар ягон шарикии Рӯҳ бошад, агар муҳаббат ва ҳамдардӣ бошад, шодии маро пурра гардонед. ақл, нигоҳ доштани як муҳаббат, дар рӯҳ муттаҳид, ният дар як мақсад. Аз рӯи худхоҳӣ ё кибрии хушку холӣ ҳеҷ кор накунед, балки бо фурӯтанӣ якдигарро аз худ муҳимтар мешуморед.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд. Зеро, агар яке аз онҳо афтад, яке рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки меафтад, дар ҳоле ки дигаре нест, ки ӯро боло кунад. Гузашта аз ин, агар ду бо ҳам хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва агар касе тавонист бар касе ки танҳост, ғолиб ояд, ду нафар метавонанд ба ӯ муқобилат кунанд. Як ресмони се ришта зуд канда намешавад.

Наҳемё 11:20 Ва бақияи Исроил, аз коҳинон ва левизодагон, дар тамоми шаҳрҳои Яҳудо, ҳар яке дар мулки худ буданд.

Бақияи исроилиён, коҳинон ва левизодагон дар тамоми Яҳудо дар ҷойҳои худ пароканда шуданд.

1. Садоқати Худо дар таъмини халқи худ - Наҳемё 11:20

2. Муҳимияти зиндагӣ дар ҷомеа - Наҳемё 11:20

1. Аъмол 2: 44-45 - Ҳамаи имондорон якҷоя буданд ва ҳама чиз умумӣ доштанд.

2. Забур 132:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Наҳемё 11:21 Аммо нетинимиён дар Офел сукунат доштанд, ва Зиҳо ва Гиспа бар нетиниён буданд.

Нетинимҳо, як гурӯҳи ходимони маъбад, дар Офел зиндагӣ мекарданд ва онҳоро Зиҳа ва Гиспа идора мекарданд.

1: Халқи Худо дар байни мо камтарин ғамхорӣ мекунад.

2: Содиқ будани мо ба Худо дар он зоҳир мешавад, ки чӣ тавр мо нисбати дигарон ғамхорӣ мекунем.

1: Матто 25: 35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед.

40 Подшоҳ дар ҷавоби онҳо хоҳад гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз хурдтарин бародарони Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед».

2: Масалҳо 19:17 - Касе ки ба камбағалон раҳм мекунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ он чи додааст, бармегардонад.

Наҳемё 11:22 Нозири левизодагон дар Ерусалим низ Уззи ибни Банӣ, ибни Ҳашабиё, ибни Маттониё ибни Мико буд. Аз писарони Ософ сарояндагон бар кори хонаи Худо буданд.

Уззи писари Банӣ нозири левизодагон дар Ерусалим таъин шуд. Писарони Ософ барои сарварии суруд дар хонаи Худо таъин шуданд.

1. Аҳамияти роҳбарӣ дар калисо - Наҳемё 11:22

2. Сарварони таъинкардаи Худо - Наҳемё 11:22

1. Забур 33:3 - "Барои ӯ суруди нав бихонед; моҳирона бозӣ кунед ва аз шодӣ нидо кунед".

2. 1 ба Қӯринтиён 14:15 - "Ман чӣ кор кунам? Ман бо рӯҳи худ дуо хоҳам кард, вале бо ақли худ низ дуо хоҳам кард; бо рӯҳи худ ҳамду сано хоҳам гуфт, аммо бо ақли худ низ суруд хоҳам гуфт".

Наҳемё 11:23 Зеро ки ҳукми подшоҳ дар бораи онҳо буд, ки барои сарояндагон барои ҳар рӯз як ҳисса муқаррар карда шавад.

Дар Наҳемё 11:23 гуфта мешавад, ки Подшоҳ ба сарояндагон амр фармуд, ки як қисми музди ҳаррӯзаи худро гиранд.

1. Дили итоаткорӣ: Омӯзиши гӯш кардани ҳокимият

2. Неъмати саховатмандӣ: ризқи Худо барои мардумаш

1. Қӯлассиён 3:22-24 "Эй ғуломон, ба оғоёни худ, ки ба ҳасби ҷисм доранд, дар ҳама чиз итоат кунед, на бо хидмати чашмонӣ, мисли мардонагӣ, балки бо якдилӣ ва бо тарси Худо; Худовандо, на барои одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти мерос хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед».

2. Хуруҷ 23:15 "Иди хамиртурушро риоя намо: (ҳафт рӯз, чунон ки ман ба ту амр фармудаам, дар вақти муқарраршудаи моҳи Абиб, нони хамиртурушро бихӯр, зеро ки дар он аз Миср берун омадай; пеши ман холӣ хоҳад омад».

Наҳемё 11:24 Ва Петаҳё ибни Мешезабил, аз банӣ-Зораҳ ибни Яҳудо, дар ҳама корҳо дар бораи қавм дар дасти подшоҳ буд.

Петаҳё ибни Мешезабил аз банӣ-Зораҳ ибни Яҳудо буд ва машваратчии подшоҳ оид ба ҳама масъалаҳо дар бораи қавм буд.

1. Аҳамияти мушовири подшоҳ будан.

2. Қувваи насиҳат барои роҳнамоӣ бо ҳикмат.

1. Масалҳо 11:14 Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён амният аст.

2. Масалҳо 15:22 Нақшаҳо бе маслиҳат барбод мераванд, аммо бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд.

Наҳемё 11:25 Ва барои деҳот бо киштзорҳои худ, баъзе аз банӣ-Яҳудо дар Қирьятарба, ва дар деҳоти он, ва дар Дибон, ва дар деҳоти он, ва дар Ёкабсиил ва деҳоти он сокин буданд,

Банӣ-Яҳудо дар деҳот, аз қабили Қирятарба, Дибон ва Екабсеил, ва деҳаҳое, ки ба онҳо пайваст буданд, зиндагӣ мекарданд.

1. Вафодории Худо ва ризқу рӯзии Ӯ барои мардумаш

2. Чӣ гуна бояд зиндагии бо имон ва тоат дошта бошад

1. Забур 37:3-5 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва аз садоқати Ӯ бихӯред. Худро низ аз Худованд ҳаловат баред, ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо хоҳад дод. Роҳи худро ба Худованд супоред, ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард.

2. Забур 37:23-24 Қадамҳои одами некро Худованд амр мекунад ва Ӯ аз роҳи ӯ лаззат мебарад. Ҳарчанд афтода бошад ҳам, тамоман сарнагун нахоҳад шуд; зеро ки Худованд ӯро бо дасти Худ дастгирӣ мекунад.

Наҳемё 11:26 Ва дар Ешуа, ва Молодо ва Байт-Фалет,

Наҳемё як гурӯҳи одамонро ташкил дод, ки дар Ерусалим зиндагӣ кунанд ва деворҳоро барқарор кунанд.

1: Мо бояд ба намунаи Наҳемё пайравӣ кунем, то ҳаёт ва ҷомеаҳои худро барқарор кунем.

2: Намунаи садоқатмандӣ ва устувории Наҳемё барои ҳамаи мо илҳомбахш аст.

1: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода мешавад.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Наҳемё 11:27 Ва дар Ҳазаршуол ва Беэр-Шобаъ ва дар деҳоти он,

Наҳемё барқарорсозии Ерусалимро назорат карда, ба мардум дастур дод, ки дар шаҳр ва деҳаҳои наздики он зиндагӣ кунанд.

1. Муҳимияти зиндагӣ дар ҷомеа ва дастгирии ҳамдигар.

2. Муҳимияти пайравӣ кардан ба намунаи Наҳемё дар бораи қатъият ва фидокорӣ.

1. Аъмол 2:42-47, калисои ибтидоӣ, ки дар ҷомеа зиндагӣ мекунанд ва якдигарро дастгирӣ мекунанд.

2. Филиппиён 3:13-14, намунаи Павлус дар бораи ба сӯи ҳадаф устувор шудан.

Наҳемё 11:28 Ва дар Сиқлоҷ ва Макӯна ва дар деҳоти он,

Дар порча ҷойҳои гуногуни минтақаи Яҳудо тасвир шудааст.

1. "Қувваи ваҳдат: Ҷустуҷӯи қувват дар робитаҳои мо"

2. "Аз Зиклаг то Мекона: вафодории Худованд дар ҳама ҷо"

1. Забур 133:1 3

2. Еҳушаъ 24:15

Наҳемё 11:29 Ва дар Энримӯн, ва Сореаҳ ва дар Ёрмут,

Ин порча се макони Исроилро дар замони Наҳемё тасвир мекунад: Энриммон, Зареа ва Жармут.

1. Вафодории Худо дар сарзамини тақсимшуда: омӯзиши Наҳемё 11:29

2. Ягонагии халқи Худо: Мулоҳиза дар бораи Наҳемё 11:29

1. Закариё 2:4-5 - Эй тамоми мардум, ба ҳузури Худованд хомӯш бошед, зеро ки Ӯ аз манзили муқаддаси худ бархост.

2. Забур 133:1 - Чӣ хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

Наҳемё 11:30 Занӯаҳ, Адуллом ва дар деҳоти онҳо, дар Лакиш ва киштзорҳои он, дар Азеко ва дар деҳоти он. Ва онҳо аз Беэр-Шобаъ то водии Ҳиннӯм сокин буданд.

Банӣ-Исроил аз Беэр-Шобаъ то водии Ҳиннӯм, аз он ҷумла дар шаҳрҳои Занӯаҳ, Адулом, Локиш ва Азеко, инчунин деҳаҳои онҳо сукунат доштанд.

1. Вафодории Худо: Омӯзиши Наҳемё 11:30

2. Ҷустуҷӯи қаноатмандӣ: омӯзиши Наҳемё 11:30

1. Еҳушаъ ибни Нун 15:35 - "Ва шаҳрҳои қалъадор Зиддим, Зер ва Ҳаммот, Раккат ва Чиннерет мебошанд"

2. 1 Вақоеънома 4:43 - "Ва бақияи Амолеқиёнро, ки раҳо шуда буданд, зарба заданд ва то имрӯз дар он ҷо сокин буданд".

Наҳемё 11:31 Банӣ-Биньёмин низ аз Ҷабаъ дар Михмаш ва Айё ва Байт-Ил ва дар деҳоти худ сокин буданд,

Банӣ-Бинёмин дар Геба, Михмаш, Айя, Байт-Ил ва деҳаҳои атрофи онҳо зиндагӣ мекарданд.

1. Аҳамияти бунёди заминаи мустаҳкам дар имон ва ҷомеа.

2. Пок мондан ва пайвастан ба хонаи рӯҳонӣ.

1. Луқо 6:47-49 Ҳар кӣ назди ман меояд ва суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро мекунад, ба шумо нишон медиҳам, ки ӯ чӣ гуна аст: вай ба одаме монанд аст, ки хона месозад, ки чуқур кофта таҳкурсӣ бар санг гузошт. Ва ҳангоме ки сел ба амал омад, ҷӯй ба он хона даромад ва натавонист онро

такон диҳад, зеро ки он хуб сохта шуда буд. Аммо касе, ки онҳоро мешунавад ва ба ҷо намеорад, монанди одамест, ки хонае дар рӯи замин бе таҳкурсӣ сохт. Вақте ки ҷӯй бар зидди он мешид, дарҳол фурӯ рехт, ва харобии он хона бузург буд.

2. Матто 21:43-44 Бинобар ин ба шумо мегӯям, ки Малакути Худо аз шумо гирифта, ба халқе дода мешавад, ки меваҳои онро мерӯёнад. Ва ҳар кӣ бар ин санг афтад, пора-пора мешавад; ва чун ба касе афтад, вайро пахш мекунад.

Наҳемё 11:32 Ва дар Анатот, Ноб, Ҳананиё,

Мардуми Анатот, Ноб ва Ҳананиё дар Ерусалим ҳузури назаррас доштанд.

1: Мо бояд аҳамияти ҳузури худро дар ҷаҳон дарк кунем ва онро барои ҷалоли Худо истифода барем.

2: Мо бояд захираҳои худро барои обод кардан ва ба ҷомеаҳои худ хидмат кардан ва Худоро ҷалол додан истифода барем.

1:1 Петрус 4:10-11 - Ҳар яке аз ҳадя гирифтааст, онро истифода баред, то ба якдигар хизмат кунед, ҳамчун идоракунандагони хуби файзи гуногуни Худо.

2: Матто 5:14-16 - Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳреро, ки дар теппа ҷойгир шудааст, пинҳон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери сабад намегузоранд, балки дар болои тахтача мегузоранд ва он ба ҳама аҳли хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

Наҳемё 11:33 Ҳазор, Ромо, Ҷиттам,

Банӣ-Исроил дар Ҳазор, Ромо ва Гитъаим маскан гирифтанд.

1. Худо файзи Худро нишон медиҳад, ки моро ба ҷои амн мебарад.

2. Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки шукргузорӣ барои некие, ки Ӯ ба мо додааст.

1. Забур 107:1 - "Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!"

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Наҳемё 11:34 Ҳадид, Забоим, Набаллат,

Яҳудо халқи Ҳадид, Забоим ва Набаллатда истиқомат қилган.

1: Мо бояд дар бахшидани худ ба Худо далер ва содиқ бошем.

2: Халқи Худо бояд ҳамеша ба решаҳои худ содиқ бошад ва дар хотир дошта бошад, ки онҳо аз куҷоянд.

1: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо агар хизмат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас худатон интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард: оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат карда буданд ё ба худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо ҳастед зиндагӣ. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Наҳемё 11:35 Лод ва Оно, водии ҳунармандон.

Дар ин порча шахрхои Лод ва Оно, ки дар водии хунармандон вокеъ гардидаанд, тасвир ёфтааст.

1. Кори Худо дар водии ҳунармандон

2. Вафодории Наҳемё дар бунёди шаҳрҳо

1. Хуруҷ 35:30-33 - Мусо Басалилро барои роҳбарии устоҳо дар сохтани хайма таъин мекунад

2. 2 Вақоеънома 2:14 - Сулаймон устоҳои Тирро барои сохтани маъбад ба кор ҷалб мекунад

Наҳемё 11:36 Ва аз левизодагон гурӯҳҳо дар Яҳудо ва дар Биньёмин буданд.

Наҳемё 11:36 дар бораи тақсимоти левизодагон дар Яҳудо ва Бинёмин сабт шудааст.

1. Аҳамияти ягонагӣ дар калисо

2. Нақши левизодагон дар замонҳои Китоби Муқаддас

1. Филиппиён 2:2-3 - Шодии маро бо як ақл, доштани як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан пурра кунед. Ҳеҷ коре аз шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед.

2. Эфсӯсиён 4:2-3 - Бо тамоми фурӯтанӣ ва фурӯтанӣ, бо пурсабрӣ, бо якдигар дар муҳаббат таҳаммул кунед ва омода бошед, ки ягонагии Рӯҳро дар риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред.

Боби 12-и китоби Наҳемё ба бахшида шудани девори барқароршудаи Ерусалим ва ҷашни хурсандие, ки ҳамроҳи он мегузарад, тамаркуз мекунад. Дар ин боб маросими коҳинон ва левизодагон, инчунин нақшҳои онҳо дар ибодат ва шукргузорӣ нишон дода шудааст.

Сархати 1: Боб бо рӯйхати коҳинон ва левизодагон, ки дар замони Зарубобил ва Ешуа ба Ерусалим баргаштанд, оғоз мешавад. Он роҳбарон, тақсимот ва масъулиятҳои онҳоро зикр мекунад (Наҳемё 12:1-26).

Параграфи 2: Ҳикоя маросими бахшидани деворро тасвир мекунад. Наҳемё ду хори калонеро таъин мекунад, ки ба самти муқобил ҳаракат мекунанд ва сурудҳои шукронаро пешкаш мекунанд. Онҳо дар маъбад ҷамъ мешаванд, то ибодати хурсандонаи худро идома диҳанд (Наҳемё 12:27-43).

Сархати 3: Дар ин гузориш таъкид шудааст, ки чӣ тавр онҳо бо шодии бузург ҷашн мегиранд, қурбониҳо меоранд ва якҷоя шодӣ мекунанд. Онҳо инчунин

анъанаҳои гуногуни мусиқии аз ҷониби шоҳ Довуд ва мансабдорони ӯ муқарраршударо барқарор мекунанд (Наҳемё 12:44-47).

Сархати 4: Ҳикоя бо зикри шахсоне, ки барои нигоҳ доштани ғизо барои коҳинон, левизодагон, сарояндагон, дарбонон ва дигар кормандони маъбад масъуланд, анҷом меёбад. Вазифаҳои онҳо барои таъмини нигоҳубини дуруст ба онҳое, ки дар хизмати маъбад иштирок мекунанд, муайян карда шудаанд (Наҳемё 12:44б-47).

Хулоса, боби дувоздаҳуми китоби Наҳемё бахшидан ва ҷашнеро тасвир мекунад, ки пас аз барқарорсозии Ерусалим аз сар гузаронида шуд. Раҳпаймоии барҷаста тавассути нақшҳои коҳинон ва шодмонӣ тавассути сурудхонии ибодат ба даст оварда мешавад. Зикр кардани барқарорсозӣ, ки барои анъанаҳои мусиқӣ нишон дода шудааст ва таъминот барои коргарони маъбад як таҷассуми ифодакунандаи миннатдорӣ ва тасдиқи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро оид ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 12:1 Ва инҳоянд коҳинон ва левизодагон, ки бо Зарубобил ибни Шаалтиел ва Ешуа баромаданд: Серая, Ирмиё, Эзро,

1: Мо бояд пешвоёни рӯҳонии худро эҳтиром кунем, зеро онҳо аз ҷониби Худо даъват шудаанд, ки моро дар адолат роҳнамоӣ кунанд.

2: Вақте ки мо ба мисоли Наҳемё, Зарубобил, Ешуа, Серая, Ирмиё ва Эзро назар мекунем, мо муҳим будани эҳтироми пешвоёни рӯҳонии худро, ки Худо даъват кардааст, то моро дар адолат роҳнамоӣ кунад, хотиррасон мекунем.

1: Ибриён 13:17 Ба сарварони худ итоат кунед ва ба онҳо итоат кунед, зеро онҳо мисли онҳое, ки бояд ҳисобот диҳанд, ҷонҳои шуморо посбонӣ мекунанд. Бигзор онҳо ин корро бо шодӣ кунанд, на бо оҳу нола, зеро ки ин ба шумо фоида надорад.

2: 1 Таслӯникиён 5: 12-13 Мо аз шумо, эй бародарон, хоҳиш мекунем, ки онҳоеро, ки дар байни шумо меҳнат мекунанд ва дар Худованд бар шумо ҳастанд ва насиҳат медиҳанд, эҳтиром кунед ва онҳоро ба туфайли меҳнаташон хеле бо муҳаббат қадр кунед. Дар байни худ ором бошед.

Наҳемё 12:2 Амариё, Маллух, Хаттуш,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Амариё, Маллух, Хаттуш ва Шаканиё.

1. Мо бояд мисли Амариё, Маллух, Хаттуш ва Шеканиё бошем, новобаста аз он ки бо кадом мушкилоте, ки сари мо меоянд, дар имон ба Худо устувор бошем.

2. Мо бояд мисли Амариё, Маллух, Хаттуш ва Шаканиё ба Худованд содиқ бошем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Аммо дар бораи ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард».

2. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Наҳемё 12:3 Шаканиё, Реҳум, Меремут,

Ин порча чаҳор нафарро муаррифӣ мекунад: Шеканиё, Реҳум, Меремут ва Ҳашабиё.

1. Қувваи ваҳдат: Чӣ гуна ҳузури Шеканиё, Реҳум, Меремот ва Ҳашабиё метавонад ба мо кӯмак кунад, ки муттаҳид шавем.

2. Садоқати Шеканиё, Реҳум, Меремот ва Ҳашабиё: Ёдоварӣ аз он ки барои сохтани ҷомеа чӣ лозим аст

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!

2. Юҳанно 13:34-35 - Ба шумо ҳукми нав медиҳам, ки якдигарро дӯст доред: чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз ин ҳама хоҳанд донист, ки шумо шогирдони Ман ҳастед, агар якдигарро дӯст доред.

Наҳемё 12:4 Иддо, Ҷиннето, Абиё,

Дар ин порча чаҳор ном зикр шудааст: Иддо, Ҷиннето, Абиё ва Маозия.

1. Қудрати номҳо: Чӣ гуна Худо номҳоро барои нишон додани садоқати худ истифода мебарад

2. Аҳамияти мерос: Мо аз номҳои Китоби Муқаддас чӣ омӯхта метавонем

1. Ишаъё 9:6 - Зеро ки барои мо тифле таваллуд шудааст, ба мо Писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд; ва номи ӯ аҷоиб, Машваратчӣ, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Шоҳзодаи сулҳ.

2. Аъмол 4:12 - Ва дар ҳеҷ каси дигар наҷот вуҷуд надорад, зеро дар зери осмон ҳеҷ исми дигаре ба одамон дода нашудааст, ки мо ба василаи он наҷот ёбем.

Наҳемё 12:5 Миамин, Маадиё, Билгаҳ,

Дар порча чаҳор ном оварда шудааст: Майамин, Маадя, Билга ва Шамаё.

1. Қудрати номҳо: Таҳқиқи таъсири шахсияти мо

2. Ягонагӣ дар гуногунрангӣ: Қабули фарқиятҳои мо дар Бадани Масеҳ

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас, шумо дигар бегона ва бегона нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

20 Бар пояи ҳавворион ва анбиё сохта шуда, худи Исои Масеҳ санги гӯшаи гӯша мебошад, 21 ва дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. 22 Шумо низ дар Ӯ ба василаи Рӯҳ ба манзиле барои Худо бино карда мешавед.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, 5 ҳамин тавр, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида андоми якдигарем.

Наҳемё 12:6 Шамаё ва Йӯёриб, Едаё,

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Шамаё, Йоиариб, Едаё ва Наҳемё.

1. Муҳимияти ҷомеа - чӣ гуна ҳузури одамони худотарс дар сафарҳои рӯҳонии мо ба мо кӯмак карда метавонад.

2. Қувваи намуна - чӣ гуна намунаи одамоне, ки ба монанди Наҳемё метавонад моро рӯҳбаланд созад, то имонамонро риоя кунем.

1. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чуноне ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама чизи бештаре, ки шумо мебинед руз наздик мешавад.

2. Румиён 12:4-5 - Зеро, чунон ки дар як бадан мо узвҳои зиёд дорем, ва узвҳо на ҳама як вазифаро доранд, аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва дар алоҳидагӣ андоми якдигарем.

Наҳемё 12:7 Саллу, Амок, Ҳилқиё, Едаё. Инҳо сардорони коҳинон ва бародарони онҳо дар айёми Ешуа буданд.

Дар Наҳемё 12:7 Ешуа ҳамчун сардори коҳинон зикр шудааст ва бо Саллу, Амок, Ҳилқиё ва Едаё ҳамроҳӣ мекунад.

1. Муҳимияти роҳбарӣ: омӯзиши Ешуа дар Наҳемё 12:7

2. Қувваи ягонагӣ: Мулоҳиза дар бораи коҳинон дар Наҳемё 12:7

1. Такрори Шариат 17:18-20, "Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, бояд нусхаи ин шариатро, ки коҳинони левизодагон тасдиқ кардаанд, дар китобе барои худ бинависад. Ва ин бо ӯ хоҳад буд, ва ӯ тамоми айёми ҳаёти худ дар он бихонад, то ки аз Худованд Худои худ тарсро омӯзад ва тамоми суханони ин шариат ва ин фароизҳоро риоя намуда, онҳоро ба ҷо оварад, то ки дилаш аз бародарони худ баланд нашавад, ва то ки аз фармони худ, на ба дасти рост ва на ба чап рӯй нагардонад, то ки дар подшоҳии худ, худаш ва фарзандонаш, дар Исроил бимонад».

2. Ибриён 13:7, "Пешвоёни худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд оред. Дар бораи тарзи ҳаёти онҳо фикр кунед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед".

Наҳемё 12:8 Ва левизодагон: Ешуа, Биннуӣ, Кадмиил, Шеребиё, Яҳудо ва Маттониё, ки дар рӯзи шукргузорӣ буданд, ӯ ва бародаронаш.

Ин порча левизодагонро тасвир мекунад, ки барои шукргузорӣ ба Худо дар маъбад масъул буданд.

1. Қувваи дили миннатдор: Чӣ тавр миннатдорӣ метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Аҳамияти шукргузорӣ: Фаҳмидани зарурати шукргузорӣ

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама чиз шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Наҳемё 12:9 Ва Бақбукиё ва Уннӣ, бародаронашон, дар посбонӣ ба муқобили онҳо буданд.

Бакбукиё ва Уннӣ, ду бародари Наҳемё, назорат кардани корҳои анҷомдодашуда буданд.

1. Қудрати якҷоя кор кардан: омӯзиши Наҳемё 12:9

2. Муҳимияти ҳушёрӣ: Наҳемё 12:9 дар диққат

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд.

2. Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад, ва як кас дигареро тез мекунад.

Наҳемё 12:10 Ва Ешуа Йӯёқимро ба дуньё овард, Йӯёқим низ Эльёшибро ба дуньё овард, ва Эльёшиб Йӯёдоъро ба дуньё овард,

Дар порча насабномаи Ҷойода аз Ешуа нақл мекунад.

1. Аҳамияти насаб ва қудрати Худованд дар идомаи мероси мардуми баргузидааш.

2. Омӯзиш аз намунаҳои наслҳои пешин ва чӣ гуна онҳоро дар ҳаёти худ татбиқ кардан.

1. Забур 78: 5-7 - Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил қонуне муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармуд, то онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд: То насли оянда онҳоро бишносад, ҳатто кӯдаконе, ки бояд таваллуд шаванд; ки бархоста, онҳоро ба фарзандони худ баён кунанд, то ки ба Худо умед баста, аъмоли Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

2. Матто 1:1-17 - Китоби насли Исои Масеҳ, писари Довуд, писари Иброҳим. Иброҳим Исҳоқро ба дунё овард; ва Исҳоқ Яъқубро ба дунё овард; ва Яъқуб Яҳудо ва бародаронашро ба дуньё овард; Ва Яҳудо Форес ва Зарро аз Томор ба дуньё овард; ва Форес Эсрӯмро ба дуньё овард; ва Эсрӯм Арамро ба дуньё овард; Ва Аром Аминодобро ба дуньё овард; ва Аминадоб Нассонро ба дуньё овард; ва Нассон Салмӯнро ба дунё овард; Ва Салмон Бузро аз Рачаб ба дуньё овард; ва Буз Убидро аз Рут ба дуньё овард; ва Убид Йисойро ба дуньё овард; Ва Йисой Довуди подшоҳро ба дуньё овард; ва подшоҳ Довуд Сулаймонро аз вай, ки зани Уриё буд, ба дунё овард; Ва Сулаймон Робъомро ба дуньё овард; ва Робъом Абиёро ба дунё овард; ва Абиё Осоро ба дуньё овард; Ва Осо Йусофотро ба дуньё овард; ва Йӯсофот Йӯромро ба дуньё овард; ва Йӯром Ӯзиёро ба дунё овард; Ва Ӯзиё Йӯатомро ба дуньё овард; ва Йӯатом Ахозро ба дуньё овард; ва Ахаз Ҳизқиёро ба дуньё овард; Ва Ҳизқиё Менашсеро ба дуньё овард; ва Менашсе Омӯнро ба дуньё овард; ва Омӯн Йӯшиёдро ба дунё овард; Ва Йӯшиёъ Еҳӯнёё ва бародаронашро ба дуньё овард, вақте ки онҳо ба Бобил бурда шуданд; ва Салатиил Зоробобилро ба дуньё овард; Ва Зарубобил Абиудро ба дуньё овард; ва Абиуд Элёқимро ба дуньё овард; ва Элиёқим Азорро ба дуньё овард; Ва Азор Содӯқро ба дуньё овард; ва Содӯқ Оҳимро ба дуньё овард; ва Охим Элиудро ба дуньё овард; Ва Элиуд Элъозорро ба дуньё

овард; ва Элъозор Маттонро ба дуньё овард; ва Маттон Яъқубро ба дуньё овард; Ва Яъқуб Юсуф, шавҳари Марямро ба дуньё овард, ки аз ӯ Исо таваллуд ёфт, ки Масеҳ номида мешавад.

Наҳемё 12:11 Ва Йӯёдо Йӯнотонро ба дуньё овард, ва Йӯнотон Яддуоро ба дуньё овард.

Ин порча ба мо дар бораи насаби Ҷоиада ва авлоди ӯ нақл мекунад.

1: Агар мо ба Ӯ содиқ бошем, Худо моро баракат медиҳад.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки аҷдодони худро гиромӣ дорем.

1: Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони худ мерос мегузорад, аммо сарвати гунаҳкор барои одилон гузошта мешавад.

2: Ибриён 11: 20-21 - Бо имон Исҳоқ Яъқуб ва Эсовро дар бораи ояндаашон баракат дод. Ӯ ҳатто Эсовро дар бораи чизҳои оянда баракат дод. Бо имон Яъқуб ҳангоме ки мурд, ҳар як писари Юсуфро баракат дод ва ба болои асои худ такя карда, саҷда мекард.

Наҳемё 12:12 Ва дар айёми Йӯёқим коҳинон, сардорони падарон буданд: аз Сараё, Мераё; аз Ирмиё, Ҳананиё;

Дар порча се коҳин аз айёми Ҷоиаким зикр шудааст.

1: Қудрати оилаҳои коҳинон: Коҳинони Ҷояким ба мо аҳамияти қудрати оилаҳои коҳинон дар замонҳои Китоби Муқаддасро нишон медиҳанд.

2: Ғамхории Худо дар бораи халқи худ: Коҳинони Ҷоиаким ба мо хотиррасон мекунанд, ки Худо нисбати халқаш ғамхорӣ мекунад, зеро Ӯ онҳоро бо роҳбарони доно ва ботаҷриба таъмин кардааст.

1: Хуруҷ 19:6, Ва шумо барои Ман Малакути коҳинон ва халқи муқаддас хоҳед буд.

2: 1 Петрус 2:9, Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

Наҳемё 12:13 Аз Эзро, Мешулам; аз Амариё Еҳӯҳонон;

Дар порча ду нафар, Эзро ва Амариё ва шариконӣ онҳо, Мешулам ва Еҳӯҳонон зикр шудаанд.

1. Қувваи робитаҳо: Чӣ тавр Худо дӯстии моро барои иҷро кардани иродаи худ истифода мебарад

2. Ахамияти мураббигӣ: Омузиш аз имони пирони мо

1. Масалҳо 13:20, «Ҳар кӣ бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, вале рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид».

2. Аъмол 17:11, "Ин яҳудиён назар ба яҳудиён дар Таслӯникӣ олиҷаноббтар буданд; онҳо каломро бо ҷидду ҷаҳд қабул мекарданд ва ҳар рӯз Навиштаҳоро меомӯхтанд, то бубинанд, ки оё ин тавр аст ё не."

Наҳемё 12:14 Аз Мелику, Йӯнотон; аз Шабоньё Юсуф;

Дар порча ду ном, Мелику ва Шебониё ва шарикони мувофиқи онҳо Йӯнотон ва Юсуф зикр шудаанд.

1. Қувваи мураббӣ: Аз дигарон омӯхтан ва якҷоя кор кардан

2. Ғамхории Худо: Ҷустуҷӯи қувват дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1. Масалҳо 13:20: «Ҳар кӣ бо хирадмандон роҳ равад, доно мешавад, вале рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид».

2. Воиз 4:9-10: "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хубе доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дорад дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

Наҳемё 12:15 Аз Ҳарим, Адно; аз Мерайут, Ҳелкай;

Дар ин порча ду коҳин, Ҳарим ва Мерайот ва писарони онҳо, Адна ва Ҳелкай зикр шудаанд.

1.Худованд ба мо атои ҷомеаро ато кардааст ва аҳамияти интиқоли имонамонро ба насли оянда додааст.

2. Хонаводаи мо неъмати Худост ва бояд барои эҳтиром ва паҳн кардани муҳаббати Ӯ истифода шавад.

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Такрори Шариат 6:5-7 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Дар бораи онҳо ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, хобидан ва бархостан сӯҳбат кунед.

Наҳемё 12:16 Аз Иддо, Закарё; аз Ҷиннетон, Мешулам;

Дар ин порча се нафар - Иддо, Закариё ва Ҷиннетон - ва падарони онҳо, Мешулам зикр шудаанд.

1. Муҳимияти эҳтироми падаронамон.

2. Мероси ба насл гузаштани имон.

1. Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки рӯзҳои шумо дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дароз шавад".

2. Масалҳо 22:6 - "Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд".

Наҳемё 12:17 Аз Абиё, Зикрӣ; аз Миньямин, аз Мӯдия, Пилтой;

Дар порча номҳои Абиё, Зикрӣ, Миниамин, Мӯадиё ва Пилтой зикр шудаанд.

1. Қудрати ном: Чӣ тавр ҳар як ном дар Китоби Муқаддас атои беназири Худост

2. Вафодории Худо дар замонҳои душвор: Ҳикояи Наҳемё

1. Ишаъё 7:14 - "Бинобар ин худи Худованд ба ту аломате хоҳад дод: бокира ҳомила шуда, писаре хоҳад зоид ва ӯро Иммануил номид".

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Наҳемё 12:18 Аз Билҷо, Шаммуа; аз Шамаё, Еҳӯнотон;

Дар порча чор нафар зикр шудааст: Билгаҳ, Шаммуа, Шемая ва Ҷонатон.

1. Худо ҳамеша дар кор аст, то нақшаҳояшро амалӣ созад, ҳатто тавассути одамони оддӣ.

2. Вафодории Худо дар наслҳои халқи Ӯ дида мешавад.

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

12 Он гоҳ шумо Маро мехонед ва омада, назди Ман дуо гӯед, ва Ман шуморо мешунавам. 13 Маро хоҳӣ ҷуст ва меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ.

2. Забур 145:4 - Як насл аъмоли Туро ба наслҳои дигар таъриф хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард.

Наҳемё 12:19 Ва аз Йӯёриб — Маттонай; аз Едаё, Уззи;

Дар порча чор ном зикр шудааст: Ҷоиариб, Маттенай, Едаё ва Уззӣ.

1. Муҳимияти ба ёд овардани номи шахсоне, ки ба Худованд содиқона хизмат кардаанд

2. Қудрати доштани номи нек дар назди Худованд

1. Масалҳо 22:1 «Номи нек бояд аз сарвати бузург баргузида шавад, Аз нуқра ва тилло дӯстдоштаи илтифот».

2. Румиён 12:10 «Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед; якдигарро аз худатон болотар эҳтиром кунед.

Наҳемё 12:20 Аз Саллай, Каллай; аз Амок, Эбер;

Наҳемё роҳбаронро таъин кард, то ба ӯ дар рисолаташ дар барқарор кардани деворҳои Ерусалим кӯмак кунанд.

1. Худо моро ба пешвоёни далер дар иҷрои рисолати худ даъват мекунад.

2. Мо метавонем дар ҷамъ омадан барои мустаҳкам кардани Салтанати Худо қувват пайдо кунем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Забур 133:1 - «Чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки халқи Худо дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд!»

Наҳемё 12:21 Аз Ҳилқиё, Ҳашабиё; аз Едаё, Натанил.

Дар ин порча чаҳор нафар номбар шудаанд: Ҳилқиё, Ҳашабиё, Едаё ва Натанил.

1. Худо ҳамаи моро даъват мекунад, ки ба Ӯ хизмат кунем, новобаста аз мавқеи мо дар ҳаёт.

2. Мо бояд иродаи Худоро дар бораи ҳаёти худ дарк кунем ва онро содиқона иҷро кунем.

1. Матто 28:19 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед».

2. Эфсӯсиён 6:5-8 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат хоҳед кард. ҳамчун бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред, гӯё ба Худованд хизмат мекунед, на ба одамон, зеро медонед, ки Худованд ба ҳар кас барои ҳар кори некашон, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, мукофот хоҳад дод. ».

Наҳемё 12:22 Левизодагон дар айёми Эльёшиб, Йӯёдо ва Юҳанон ва Яддуо сардорони падарон буданд, инчунин коҳинон то подшоҳии Дориюши Форс.

Левизодагон аз айёми Эльёшиб то подшоҳии Дориюши Форс сарвари падарон буданд.

1: Мо метавонем аз левизодагон ва садоқати онҳо дар тӯли наслҳои зиёд, аз Элиёшиб то Дориюши форсӣ омӯхта метавонем.

2: Худо содиқ аст ва кори Ӯ беҳуда нест. Мо метавонем ба левизодагон ҳамчун намунаи садоқат ва истодагарӣ назар кунем.

1: 2 Тимотиюс 3: 14-15 - Аммо шумо дар он чизе ки омӯхтаед ва боварӣ доштаед, давом диҳед, зеро медонед, ки шумо онро аз кӣ омӯхтаед ва аз кӯдакӣ бо навиштаҷотҳои муқаддас ошно шудаед, ки онҳо қодиранд шумо хирадманд ҳастед, то ба воситаи имон ба Исои Масеҳ наҷот ёбед.

2: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

Наҳемё 12:23 Писарони Левӣ, сардорони падарон, дар китоби Вақоеъномаҳо, ҳатто то айёми Юҳанон ибни Эльёшиб навишта шудаанд.

Писарони Левӣ дар китоби солномаҳо аз замони Эльёшиб то замони Юҳанон сабт шуда буданд.

1. Вафодории Худо дар нигоҳ доштани насли левизодагон

2. Муҳимияти ҳуҷҷатгузории кори Худо дар ҳаёти мо

1. Луқо 1:5-7 - Дар айёми подшоҳи Ҳиродуси Яҳудо як коҳине бо номи Закарё, аз қисмати Абиё буд. Ва ӯ зане аз духтарони Ҳорун дошт, ва номи вай Элисобаъ буд. Ва ҳардуи онҳо дар ҳузури Худо одил буданд ва аз рӯи тамоми аҳком ва фароизи Худованд беайб рафтор мекарданд.

2. Румиён 1:1-7 - Павлус, бандаи Исои Масеҳ, ки ба ҳавворӣ даъват шудааст, барои Инҷили Худо, ки ба воситаи анбиёи худ дар Навиштаҳои Муқаддас пешакӣ ваъда дода буд, дар бораи Писари худ, ки аз насли авлодаш омадааст, ҷудо карда шудааст. аз Довуд ба ҳасби ҷисм баромад ва ба василаи эҳьёи худ аз мурдагон Писари Худо, ба ҳасби Рӯҳи муқаддас эълон шуд, ки Худованди мо Исои Масеҳ аст, ки ба василаи Ӯ мо файз ва ҳавворӣ гирифтаем, то итоаткории имонро ба амал оварем. ба хотири номи Ӯ дар байни ҳамаи халқҳо.

Наҳемё 12:24 Ва сардори левизодагон: Ҳашабьё, Шеребиё ва Ешуа ибни Қадмиил, бо бародарони худ бар зидди онҳо буданд, то ки бар тибқи амри Довуд, марди Худо, ҳамду сано гӯянд ва шукр гӯянд. палата.

Сардорони левизодагон — Ҳашабиё, Шеребиё ва Ешуа — ва бародарони онҳо аз ҷониби Довуд марди Худо фармон дода шуд, ки ҳамду сано ва шукрона гӯянд ва гурӯҳ-гурӯҳ шуданд.

1. Қувваи ҳамду сано: Омӯзиши қадршиносӣ ва шукргузорӣ

2. Даъват ба ибодат: Ба намунаи Довуди Одами Худо

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Наҳемё 12:25 Маттаниё ва Бақбукиё, Убадьё, Мешулам, Талмон ва Акқуб дарбон буданд, ки дар остонаи дарвозаҳо посбонро нигоҳ медоштанд.

Мардуми Наҳемё дарҳои шаҳрро посбонӣ мекарданд.

1: Ҳамаи мо метавонем дар замони худ посбон бошем, дар дуо ҳушёр бошем ва дар имон ба муқобили қувваҳои рӯҳии бадӣ устувор бошем.

2: Худо моро даъват мекунад, ки бандагони Ӯ бедор, мӯътамад ва итоаткор бошем, чунон ки Маттониё, Бақбукиё, Убадиё, Мешулам, Талмон ва Акқуб посбонони дарвозаи Ерусалим буданд.

1: Эфсӯсиён 6:12, "Зеро ки муборизаи мо бар зидди ҷисм ва хун нест, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳокимиятҳо, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст."

2: Қӯлассиён 4:2, «Худро ба дуо бахшида, бедор ва миннатдор бошед».

Наҳемё 12:26 Инҳо дар айёми Йӯёқим ибни Ешуа ибни Юсодак ва дар айёми ҳоким Наҳемё ва котиб Эзро коҳин буданд.

Наҳемё 12 айёми Йӯёқим, Ешуа, Юсодак, Наҳемёи ҳоким ва Эзраи коҳин ва котибро нақл мекунад.

1. Қудрати одамон дар роҳбарӣ: Баррасии ҳаёти Ҷояқим, Ешуа, Юзадак, Наҳемё ва Эзро

2. Якҷоя кор кардан барои пешрафт: Таъсири ҳамкорӣ дар роҳбарӣ

1. Филиппиён 2:3 - «Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед».

2. Масалҳо 15:22 - "Бе машварат нақшаҳо барбод мераванд, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён устувор мешаванд".

Наҳемё 12:27 Ва ҳангоми бахшидани девори Ерусалим онҳо левизодагонро аз ҳар маконашон ҷустуҷӯ карданд, то онҳоро ба Ерусалим биёранд, то ки бахшидани он ҳам бо шукргузорӣ ва ҳам бо суруд, бо санҷҳо, забурҳо ва бо арфа.

Левизодагонро аз ҷойҳояшон ҷустуҷӯ карда, ба Ерусалим оварданд, то бахшида шудани деворро бо шодӣ, шукргузорӣ, суруд ва асбобҳои мусиқӣ ҷашн гиранд.

1. Бо шодмонӣ ҷашн гирифтани неъматҳои Худо

2. Иҷрои ӯҳдадориҳои худ дар назди Худованд

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Филиппиён 4:4 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегуям, шод бошед.

Наҳемё 12:28 Ва писарони сарояндагон ҳам аз ҳамвории атрофи Ерусалим ва ҳам аз деҳаҳои Нетофотӣ ҷамъ омаданд;

Сарояндаҳои Ерусалим ва деҳаҳои гирду атрофи он ҷамъ омаданд.

1. Қудрати мусиқӣ барои муттаҳидшавӣ ва илҳомбахшӣ

2. Аҳамияти ҷомеа ва ҳамбастагӣ

1. Забур 95:1 2: Эй биёед, барои Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

2. Аъмол 2:31 32: Ӯ пешгӯӣ карда, дар бораи эҳёи Масеҳ сухан меронд, ки ӯ ба дӯзах партофта нашудааст ва ҷисми ӯ фасодро надид. Ин Исои Худоро эҳьё кард ва ҳамаи мо шоҳиди он ҳастем.

Наҳемё 12:29 Ҳамчунин аз хонаи Ҷилҷол ва аз саҳроҳои Ҷаба ва Азмовет, зеро ки сарояндагон дар атрофи Ерусалим деҳот бино карда буданд.

Сарояндагон дар атрофи Ерусалим деҳаҳо бунёд карда буданд, махсусан аз хонаи Ҷилҷол ва саҳроҳои Ҷаба ва Азмавет.

1. Таъсис додани ҷои ҳамду сано: Мо аз Наҳемё 12:29 чӣ омӯхта метавонем

2. Бо ҳадаф бунёд кардан: Дар ситоиш ва ъибодати худ қасд будан

1. Забур 134:1 - "Эй ҳамаи бандагони Худованд, ки дар хонаи Худованд шабона истодаед, Худовандро ҳамду сано гӯед!"

2. Забур 121:6 - «Барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: Бигзор онҳое, ки Туро дӯст медоранд, муваффақ шаванд».

Наҳемё 12:30 Ва коҳинон ва левизодагон худро пок намуда, мардумро, ва дарвозаҳо ва деворро пок карданд.

Коҳинон ва левизодагон худро ва мардумро, инчунин дарвозаҳо ва деворро пок карданд.

1: Қувваи поксозӣ - Чӣ тавр халқи Худо метавонад худро аз гуноҳ пок кунад ва шифо ёбад.

2: Аҳамияти деворҳо - Чаро сохтани муҳофизати рӯҳонӣ бар зидди ҷаҳон зарур аст.

1: Титус 2:11-14 - Файзи Худо ба мо таълим медиҳад, ки беимонӣ ва ҳавасҳои дунёиро инкор кунем ва дар ин ҷаҳони ҳозира боэхтиёт, одил ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

2: 1 Таслӯникиён 5:22-24 - Аз ҳама намуди бадӣ парҳез кунед.

Наҳемё 12:31 Он гоҳ ман сарварони Яҳудоро бар девор баровардам, ва аз миёни онҳо ду гурӯҳи бузурги шукргузорон таъин кардам, ки яке аз онҳо ба тарафи рости девор, ба сӯи дарвозаи пору мерафт;

Наҳемё сарварони Яҳудоро бар девор бурд ва ду гурӯҳ ташкил дод, то ки шукргузорӣ кунанд.

1. Қувваи ситоиш: Шукргузорӣ дар замонҳои душвор

2. Роҳбарии далеронаи Наҳемё

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

2. 1 Таслӯникиён 5:16-18 - Ҳамеша шод бошед, пайваста дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Наҳемё 12:32 Ва аз паси онҳо Ҳушаё ва нисфи мирони Яҳудо равона шуданд,

Сардорони Яҳудо аз паи Ҳушаё рафтанд.

1: Аз паи пешвоёни бузург.

2: Намунаи ибрат барои дигарон.

1: Ибриён 13:7 - "Пешвоёни худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд оред. Дар бораи тарзи ҳаёти онҳо фикр кунед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед."

2: Филиппиён 3:17 - «Эй бародарон ва хоҳарон ба намунаи ман пайравӣ кунед ва ҳамон тавре ки аз мо намунаи ибрат ҳастед, чашмони худро ба онҳое нигоҳ доред, ки мисли мо зиндагӣ мекунанд».

Наҳемё 12:33 Ва Азариё, Эзро ва Мешулом,

Коҳинон ва левизодагон ба Наҳемё кӯмак карда, мардумро дар ҳамду сано ва шукргузорӣ роҳнамоӣ мекарданд.

1. Қувваи миннатдорӣ: Чӣ тавр шукргузорӣ метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Нақши рӯҳонии пешвои одамон дар ибодат

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

2. Забур 95:1-2 - Эй биё, биёед ба Худованд суруд хонем; ба санги начоти худ садои шодмонӣ кунем! Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

Наҳемё 12:34 Яҳудо ва Биньёмин ва Шамаё ва Ирмиё,

Чаҳор нафаре, ки дар ин порча зикр шудаанд, Яҳудо, Бинёмин, Шамаё ва Ирмиё мебошанд.

1. Муҳимияти ягонагии халқи Худо.

2. Қувваи ҷомеа дар имон.

1. Эфсӯсиён 4:1-6 - "Бинобар ин ман, бандии Худованд, аз шумо хоҳиш мекунам, ки мувофиқи даъвате, ки ба он даъват шудаед, бо тамоми фурӯтанӣ ва нармӣ, бо пурсабрӣ ва сабр нисбат ба якдигар рафтор кунед. дар муҳаббат, хоҳиши нигоҳ доштани ягонагии Рӯҳро дар риштаи сулҳ».

2. Ба Румиён 12:5 - "Аз ин рӯ, мо, гарчанде ки бисьёрем, дар Масеҳ як бадан ҳастем ва ба таври алоҳида андоми якдигарем".

Наҳемё 12:35 Ва баъзе аз писарони коҳинон бо карнайҳо; яъне Закарё ибни Йӯнотон, ибни Шамаё, ибни Маттонё, ибни Михоё, ибни Закур, ибни Ософ;

Писарони коҳинон дар замони Наҳемёро Закарё ибни Йӯнотон, ибни Шамаё, ибни Маттониё, Михоё, Закур ва Ософ роҳбарӣ мекарданд.

1. Қувваи вафодории наслҳо

2. Мероси сарварии рӯҳонӣ

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни

амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

2. Ибриён 11: 1-2 - "Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст. Зеро ки пирон ба воситаи он шаҳодати хуб гирифтанд".

Наҳемё 12:36 Ва бародаронаш Шамаё ва Азароил, Милолой, Гилолой, Моай, Натанил ва Яҳудо, Ҳанонӣ, бо асбобҳои мусиқии Довуд, марди Худо ва Эзро, ки котиб буданд, пеши онҳо буданд.

Ба Наҳемё бародаронаш Шамаё, Азароил, Милолой, Гилолой, Моай, Натанил ва Яҳудо, Ҳанонӣ ва Эзраи котиб ҳамроҳ шуданд, ки ҳама мувофиқи дастуроти Довуди марди Худо асбобҳои мусиқӣ менавохтанд.

1. Қудрати ваҳдат: Ҳамкорӣ барои иҷро кардани иродаи Худо

2. Аҳамияти мусиқӣ дар ибодат

1. Забур 33:3 - "Барои ӯ суруди нав бихонед; моҳирона бозӣ кунед ва аз шодӣ нидо кунед".

2. Қӯлассиён 3:16 - «Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳои забур ва мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед».

Наҳемё 12:37 Ва назди дарвозаи чашма, ки дар рӯ ба рӯи онҳо буд, аз зинапояҳои шаҳри Довуд, аз болоравии девор, аз болои хонаи Довуд, то дарвозаи об, ки ба тарафи шарқ буд, баромаданд.

Гузаришро ҷамъбаст кунед: Наҳемё ва банӣ-Исроил аз зинапояҳои шаҳри Довуд, аз дарвозаи чашма то дарвозаи об ба тарафи шарқ, аз болои хонаи Довуд баромаданд.

1. Сафари имон: Қадам бо қадамҳои Наҳемё

2. Қувваи итоаткорӣ: пайравӣ аз роҳи Наҳемё

1. Забур 121:1, "Ман шод шудам, вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: "Биёед, ба хонаи Худованд биравем".

2. Ишаъё 30:21, "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап мегардед, бо он роҳ рав".

Наҳемё 12:38 Ва гурӯҳи дигари шукргузорон ба муқобили онҳо мегузашт, ва ман аз ақиби онҳо, ва нисфи қавм бар девор, аз он тарафи бурҷи танӯрҳо то девори васеъ;

Мардуми Ерусалим миннатдории худро бо навбат аз бурҷи танӯрҳо то девори васеъ давр зада, изҳор мекунанд.

1. Вақт ҷудо кардан барои миннатдорӣ

2. Чӣ тавр мо бояд миннатдорӣ баён кунем

1. Қӯлассиён 4:2 - Худро ба дуо бахшида, бедор бошед ва миннатдор бошед.

2. Забур 100:4-5 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед. Зеро ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ то абад поянда аст; садоқати ӯ дар тамоми наслҳо идома дорад.

Наҳемё 12:39 Ва аз болои дарвозаи Эфроим, ва аз болои дарвозаи кӯҳна, ва болои дарвозаи моҳӣ, ва бурҷи Ҳананил ва бурҷи Меҳ, то дарвозаи гӯсфандон; ва онҳо дар дарвозаи зиндон истоданд. .

Наҳемё ва халқи Исроил дар назди дарвозаи зиндон, ки дар наздикии якчанд манораҳо ва дарвозаҳои шаҳр ҷойгир буд, истода буданд.

1. Қувваи истодан дар намоз

2. Қувваи якҷо будан дар ваҳдат

1. Ибриён 13:15-16, Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем. Ва некӣ кардан ва ба дигарон шарик шуданро фаромӯш накунед, зеро аз ин гуна қурбониҳо Худо хушнуд аст.

2. Аъмол 4:31-32, Пас аз дуо гуфтан, маконе, ки онҳо вохӯрданд, ба ларза омад. Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуда, каломи Худоро далерона мегуфтанд.

Наҳемё 12:40 Ҳамин тавр, ду гурӯҳи шукргузорон дар хонаи Худо истода буданд, ва ман ва нисфи сардорон бо ман.

Ду гурӯҳи одамон бо Наҳемё ва нисфи сардорон дар хонаи Худо шукргузорӣ карданд.

1. Дар хонаи Худо шукр гӯед

2. Ба Худо барои неъматҳояш шукр гӯед

1. Забур 94:2 - Биёед бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; бо сурудхои васфӣ ба у садои фарахбахш бахшем!

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Наҳемё 12:41 Ва коҳинон; Элёқим, Маасиё, Миниамин, Микоё, Эльёнай, Закарё ва Ҳананиё бо карнайҳо;

Ин порча коҳинонеро тасвир мекунад, ки бо Наҳемё ҳангоми бахшидани девори Ерусалим бо карнайҳо ҳамроҳӣ мекарданд.

1. Қувваи ситоиш ва парастиш - чӣ гуна ҳамду сано ва ибодат метавонад ба мӯъҷизаҳо, ба монанди барқарор кардани девори Ерусалим кӯмак кунад.

2. Нақши роҳбарӣ - чӣ гуна роҳбарии Наҳемё коҳинон ва мардуми Исроилро барои иҷрои рисолати Худо роҳнамоӣ кард.

1. Забур 150:3-6 - Ӯро бо садои карнай ҳамду сано хонед; Ӯро бо люта ва арфа ҳамду сано хонед! Ӯро бо даф ва рақс ҳамду сано хонед; Ӯро бо тор ва қубур ҳамду сано хонед! Ӯро бо санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед; Ӯро бо санҷҳои

баланде ситоиш кунед! Ҳар он чи нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд! Худовандро ҳамду сано!

2. Еҳушаъ 1:7-9 - Қавӣ ва хеле далер бошед. Эҳтиёт бошед, ки ба тамоми шариати бандаи ман Мусо ба ту итоат кунед; Аз он ба росту чап нагардед, то ҳар ҷо, ки биравед, растагор шавед. Нагузоред, ки ин китоби шариат аз даҳони шумо дур шавад; Дар бораи он шабу рӯз мулоҳиза кунед, то ҳар чизе ки дар он навишта шудааст, эҳтиёт кунед. Он гоҳ шумо обод ва муваффақ хоҳед шуд. Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

Наҳемё 12:42 Ва Маасиё, ва Шамаё, ва Элъозор, ва Уззи, ва Еҳӯҳонон, ва Малкиё, ва Элом ва Эзер. Ва сарояндагон бо овози баланд суруд мехонданд, бо нозири худ Израёё.

Ин порча шодӣ ва садоқати сарояндагон дар маъбади Ерусалимро инъикос мекунад.

1. Дар Худованд шод бошед ва ҳамеша беҳтарини худро ба Ӯ ато кунед.

2. Новобаста аз он, ки коре набошад, ҳамаашро бидиҳед ва онро ба Худованд бахшед.

1. Забур 100:2 - "Худовандро бо шодмонӣ ибодат кунед; ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед".

2. Қӯлассиён 3:23 - "Ва ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил бикунед, чунон ки барои Худованд, на ба одамон."

Наҳемё 12:43 Ва он рӯз қурбониҳои бузурге оварданд ва шодӣ карданд, зеро ки Худо онҳоро бо шодии бузурге шод карда буд, занҳо ва кӯдакон низ шодӣ мекарданд, ба тавре ки шодии Ерусалим аз дуртар шунида мешуд.

Дар рӯзи бахшида шудани девори Ерусалим мардум қурбониҳои бузурге доданд ва бо шодии бузург шодӣ карданд ва шодӣ аз дур ба гӯш мерасид.

1. Қувваи шодмонӣ дар Худованд

2. Шодии ҷашни некии Худо

1. Филиппиён 4:4-7 Дар Худованд ҳамеша шод бошед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст. Аз ҳеҷ чиз эҳтиёт шавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Яъқуб 1:2-4 Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Наҳемё 12:44 Ва дар он вақт баъзе касон бар утоқҳо барои ганҷҳо, барои ҳадияҳо, барои ҳосили нахуст ва даҳьяк таъин шуда буданд, то ки аз саҳроҳои шаҳрҳо қисмҳои шариатро барои коҳинон дар онҳо ҷамъ кунанд. ва

левизодагон, зеро ки Яҳудо барои коҳинон ва левизодагон, ки интизор буданд, шодӣ мекарданд.

Барои ҷамъоварӣ ва захира кардани ҳадия ва даҳяк аз саҳроҳои шаҳрҳо таъин шуда буд, ки ба коҳинон ва левизодагон дода шавад, ва Яҳудо аз онҳо шодӣ мекарданд.

1. Бо шодмонӣ додан: Намунаи халқи Яҳудо

2. Кадр кардан ва дастгири кардани бандагони Худо

1. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар яки шумо бояд он чизеро, ки дар дили худ қарор додаед, бидиҳед, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

2. 1 Тимотиюс 5:17-18 - Бигзор пироне, ки хуб ҳукмронӣ мекунанд, сазовори эҳтироми дучанд дониста шаванд, махсусан онҳое, ки дар мавъиза ва таълим меҳнат мекунанд. Зеро ки Навиштаҳо мегӯяд: "Говеро, ки гандумро мекӯбад, даҳонашро набанд" ва "Мехнаткаш сазовори музди худ аст".

Наҳемё 12:45 Ва сарояндагон ва дарбонон, мувофиқи амри Довуд ва писараш Сулаймон, посгоҳи Худои худ ва посгоҳи покшавиро нигоҳ медоштанд.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр сарояндагон ва дарбонон посгоҳи Худои худ ва посгоҳи покиро мувофиқи амри Довуд ва Сулаймон нигоҳ медоштанд.

1. Қувваи итоат ба фармудаҳои Худо

2. Муҳимияти нигоҳ доштани парастории Худо

1. Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми қалб, ҷону ҳуши худ дӯст бидор

2. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем.

Наҳемё 12:46 Зеро ки дар айёми Довуд ва Ософи қадим сардорони сарояндагон ва сурудҳои ҳамду сано ва шукронаи Худо буданд.

Ин порча дар бораи аҳамияти сурудани ҳамду сано ва шукронаи Худо дар айёми Довуд ва Ософ сухан меравад.

1. Тарбияи ҳамду санои шодӣ: Қувваи ибодат

2. Қалби ибодат: Шукри Худо

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

2. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Наҳемё 12:47 Ва тамоми Исроил дар айёми Зарубобил ва дар айёми Наҳемё ҳиссаи сарояндагон ва дарбононро ҳар рӯз ҳиссаи худро медоданд; ва левизодагон онҳоро барои банӣ-Ҳорун тақдис карданд.

Халқи Исроил ҳар рӯз ба левизодагон ва банӣ-Ҳорун захира мекарданд.

1. Саховатмандона зиндагӣ кардан: Намунаи халқи Исроил

2. Қудрати муқаддасот: Ҷудо кардани насибаи Худо

1. Такрори Шариат 14:22-29 Дастурҳо оид ба даҳяк ва ҳадияҳои исроилӣ

2. Ибриён 13:16 Додани қурбониҳо ҳамчун ибодати рӯҳонӣ

Дар боби 13 Наҳемё баргаштани Наҳемё ба Ерусалим пас аз муддати ғайб ва кӯшишҳои ӯ барои ҳалли масъалаҳои гуногуни беитоатӣ ва беэътиноӣ дар байни мардум тасвир шудааст. Дар ин боб амалҳои ӯ барои барқарор кардани тартибот, риояи рӯзи шанбе ва поксозии коҳинон таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Наҳемё ба Ерусалим бармегардад ва фаҳмид, ки ба Тобиё, ки аммонӣ буд, дар маъбад ҳуҷра дода шудааст. Ӯ дарҳол чизҳои Тӯбиёро аз ҳуҷраҳои маъбад берун мекунад ва онҳоро пок мекунад (Наҳемё 13:1–9).

Сархати 2: Ҳикоя ба кӯшишҳои Наҳемё барои барқарор кардани риояи дурусти рӯзи шанбе тамаркуз мекунад. Ӯ ба тоҷирон, ки дар рӯзи шанбе дар назди деворҳои Ерусалим мол мефурӯхтанд, рӯ ба рӯ шуда, ба онҳо амр мекунад, ки фаъолияти худро бас кунанд (Наҳемё 13:15–22).

Сархати 3: Дар ин гузориш вокуниши Наҳемё ба издивоҷи байни исроилиён ва хориҷиён нишон дода шудааст. Ӯ онҳоеро, ки бо занони аҷнабӣ издивоҷ карда буданд, сарзаниш карда, гуноҳи Сулаймонро дар ин маврид хотиррасон мекунад. Ӯ онҳоеро, ки дар чунин издивоҷҳо иштирок мекунанд, зӯран ҷудо мекунад (Наҳемё 13:23–27).

Параграфи 4: Ҳикоя бо Наҳемё ба воситаи хориҷ кардани Эльёшиб, ки ба Тобиё ба утоқҳои маъбад иҷозат дода буд, коҳиниятро пок мекунад, ба охир мерасад. Ӯ коҳинони боэътимод ва левизодагонро таъин мекунад, ки вазифаҳои маъбадро боғайратона назорат кунанд (Наҳемё 13:28-31).

Хулоса, дар боби сеюми Наҳемё барқарорсозӣ ва татбиқи он, ки пас аз барқарорсозии барқарорсозии Ерусалим аз сар гузаронидаанд, тасвир шудааст. Таъкид кардани поксозӣ тавассути бартараф кардани таъсироти хориҷӣ ва барқарорсозӣ тавассути барқарор кардани риояи рӯзи шанбе ифода карда мешавад. Ёдоварӣ аз ҷудоӣ, ки барои амалҳои издивоҷи байни никоҳҳо нишон дода шудааст ва барқарорсозӣ барои масъулиятҳои коҳинӣ як таҷассумгари интизоми рӯҳонӣ ва тасдиқ дар бораи барқарорсозӣ барои барқарор кардани васиятест, ки ӯҳдадориро ба эҳтироми муносибатҳои аҳд байни Офаридгор-Худо ва халқи баргузида-Исроил нишон медиҳад.

Наҳемё 13:1 Дар он рӯз онҳо дар назди мардум дар китоби Мусо хонданд; ва дар он навишта шудааст, ки аммӯниён ва мӯобиён то абад ба ҷамоати Худо нахоҳанд омад;

1: Ба Худо нофармонӣ накунед ва қонунҳои Ӯро рад накунед, балки содиқ ва итоаткор бошед.

2: Онҳоеро, ки қонунҳои Худоро вайрон мекунанд, ба ҷамоати Худо роҳ надиҳед.

1: Такрори Шариат 23:3-4 Ягон аммонӣ ё мӯобӣ набояд ба калисои Худованд дохил карда шавад. Ҳатто то насли даҳум, ҳеҷ яке аз онҳо то абад ба калисои Худованд дохил карда нахоҳанд шуд, зеро ки ҳангоми аз Миср берун омаданатон дар роҳ шуморо бо нону об пешвоз нагирифтанд ва Билъом ибни Беор аз Петори Байнаннаҳрайн, ба ту лаънат.

2: Еҳушаъ ибни Нун 23:12-13 Дар акси ҳол, агар шумо бо ягон роҳе рафтор кунед, баргардед ва ба боқимондаи ин халқҳо, ки дар миёни шумо боқӣ мондаанд, часпида, бо онҳо издивоҷ кунед, ва ба онҳо дохил шавед, ва онҳо назди шумо, бидонед, ки итминон ҳосил кунед, ки Худованд Худои шумо дигар ин халқҳоро аз пеши шумо берун нахоҳад кард. Аммо онҳо барои шумо домҳо ва домҳо, ва дар паҳлуҳои шумо тозиёнаҳо ва хорҳо дар чашмони шумо хоҳанд буд, то даме ки аз ин замини нек, ки Худованд Худоят ба шумо додааст, нобуд шавед.

Китоби Мусо ба мардум хонда шуд ва маълум шуд, ки аммӯниён ва мӯобиён ба ҷамоати Худо то абад роҳ надиҳанд.

Наҳемё 13:2 Зеро ки онҳо ба банӣ-Исроилро бо нон ва об пешвоз нагирифтанд, балки Билъомро бар зидди онҳо киро карданд, то ки онҳоро лаънат кунад, вале Худои мо лаънатро ба баракат табдил дод.

Муҳаббат ва садоқати Худо вақте зоҳир мешавад, ки лаънатҳоро ба неъмат табдил медиҳад.

1: Муҳаббати Худо ҳамеша ғолиб меояд

2: Чӣ тавр вафодорӣ моро тавассути он мебинад

Забур 91:2 "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Наҳемё 13:3 Ва ҳангоме ки онҳо шариатро шуниданд, тамоми мардуми омехтаро аз Исроил ҷудо карданд.

Пас аз шунидани шариат, мардуми омехта аз Исроил ҷудо шуданд.

1. Итоати шариат: Чӣ гуна бояд аҳкоми Худоро риоя кард

2. Ваҳдати халқи Худо: арзиши ҷудоӣ

1. Такрори Шариат 7: 3-4 - "Шумо бо онҳо издивоҷ накунед ва духтарони худро ба писарони онҳо надиҳед ва духтарони онҳоро барои писарони худ нагиред, зеро онҳо писарони шуморо аз пайравии Ман дур карда, ба худоёни дигар хизмат мекунанд".

2. Эфсӯсиён 2:14 - «Зеро ки Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуи моро як гардонид ва дар ҷисми Худ девори ҷудокунандаи адоватро вайрон кард».

Наҳемё 13:4 Ва пеш аз ин, Эльёшиби коҳин, ки назорати хонаи хонаи Худои мо буд, бо Тӯбиё шарик буд.

Эльёшиби коҳин бо Тӯбиё иттифоқ буд ва бар утоқи хонаи Худо назорат мекард.

1. «Хатари муошират бо одамони нодуруст»

2. «Аҳамияти нигаҳдории хонаи Худо»

1. Яъқуб 4:4 - "Эй одамони зинокор! Оё намедонед, ки дӯстӣ бо ҷаҳон душманӣ бо Худост? Пас, ҳар кӣ дӯсти ҷаҳон шудан мехоҳад, худро душмани Худо мекунад".

2. 1 Тимотиюс 3:15 - «Агар ман таъхир кунам, шумо метавонед бидонед, ки дар хонаи Худо, ки Калисои Худои Ҳай, сутун ва такягоҳи ростӣ аст, чӣ гуна бояд рафтор кард».

Наҳемё 13:5 Ва барои ӯ утоқи бузурге тайёр карда буд, ки дар он пештар ҳадияҳои ордӣ, ладан ва зарфҳо ва даҳяки гандум, шароби нав ва равғанро, ки фармуда буд, ки дода шавад, мегузоранд. ба левизодагон ва сарояндагон ва дарбонон; ва ҳадияҳои коҳинон.

Наҳемё барои левизодагон, сарояндаҳо, дарбонҳо ва коҳинон як ҳуҷраи калоне тайёр кард, ки дар он ҳадияҳои худро нигоҳ дошта метавонистанд.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ гуна бояд бо шодмонӣ ва фаровон дод

2. Нигоҳи амиқтар ба қурбонӣ: Чӣ гуна қурбонӣ ба мо кӯмак мекунад, ки Худоро ибодат кунем

1. 1 ба Қӯринтиён 16:2 - Дар рӯзи аввали ҳар ҳафта ҳар яке аз шумо бояд як сӯ гузошта, захира кунед, то ки муваффақ шавад, то вақте ки ман омадаам, ҷамъоварӣ карда нашавад.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:7 - Ҳар кас бояд мувофиқи қарори худ бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад.

Наҳемё 13:6 Аммо дар тамоми ин муддат ман дар Ерусалим набудам, зеро ки дар соли дувумуми ҳукмронии Артаҳшасто, подшоҳи Бобил, назди подшоҳ омадам, ва пас аз чанд рӯз ба даст овардам, аз подшоҳ ҷудо шудам.

Наҳемё дувуним сол дар Ерусалим набуд, зеро ба ӯ иҷозат дода шуд, ки назди подшоҳи Бобил биравад.

1. Нигоҳ доштани ӯҳдадориҳои содиқ дар замонҳои душвор

2. Иҷрои даъвати Худо бо вуҷуди мушкилот

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Наҳемё 13:7 Ва ман ба Ерусалим омадам ва фаҳмидам, ки Эльёшиб барои Тӯбиё бадӣ карда буд ва барои ӯ дар ҳавлии хонаи Худо ҳуҷрае тайёр карда буд.

Наҳемё фаҳмид, ки Эльёшиб барои Тӯбиё дар хонаи Худо ҳуҷрае омода кардааст.

1. Хонаи Худо ҳаром аст: Муҳимияти муқаддас нигоҳ доштани он.

2. Оқибатҳои ҷиддӣ нагирифтани хонаи Худо.

1. Матто 21:13 - "Ва ба онҳо гуфт: "Навишта шудааст: "Хонаи ман хонаи дуо номида хоҳад шуд", аммо шумо онро ба ғоратгарон табдил медиҳед."

2. Хуруҷ 20: 3-5 - "Туро пеш аз ман худоёни дигар нахоҳӣ дошт. Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба он чизе, ки дар осмон дар боло аст, ё дар зери замин аст, ё он чиро, дар оби зери замин аст, ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

Наҳемё 13:8 Ва ин маро ғамгин кард, бинобар ин ман тамоми ашёи хонаи Тӯбиёро аз хона берун партофтам.

Наҳемё аз ҳузури Тӯбиё дар хонаҳои маъбад сахт хашмгин шуд ва дар ҷавоб тамоми ашёи хонаи Тӯбиёро берун кард.

1. Дидани чизҳои номақбул дар хонаи Худо: Наҳемё чӣ гуна ҷавоб дод

2. Мавқеъ гирифтан: Намунаи Наҳемё

1. Эфсӯсиён 5:11-12 - Бо аъмоли бесамари зулмот коре накунед, балки онҳоро фош кунед.

2. Забур 24:3-4 - Кӣ метавонад ба кӯҳи Худованд баромад? Кӣ дар ҷои муқаддаси Ӯ истода метавонад? Касе, ки дастони пок ва дили пок дорад.

Наҳемё 13:9 Ва ман фармудам, ва онҳо ҳуҷраҳоро тоза карданд, ва ман зарфҳои хонаи Худоро бо ҳадияи ордӣ ва ладан ба он ҷо овардам.

Наҳемё ба мардум фармуд, ки ҳуҷраҳоро тоза кунанд ва зарфҳои хонаи Худоро бо қурбонии гӯштӣ ва ладан барқарор кунанд.

1. Зарурати итоат кардан ба фармудаҳои Худо

2. Муҳимияти барқарорсозии хонаи Худо

1. Юҳанно 14:15 ESV - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард.

2. Ишаъё 56:7 ESV - Инҳоро Ман ба кӯҳи муқаддаси худ хоҳам овард, ва онҳоро дар хонаи дуои Худ шод хоҳам кард; қурбониҳои сӯхтании онҳо ва қурбониҳои онҳо дар қурбонгоҳи Ман қабул хоҳад шуд; зеро ки хонаи ман хонаи дуо барои ҳамаи халқҳо номида хоҳад шуд.

Наҳемё 13:10 Ва ман фаҳмидам, ки ҳиссаи левизодагон ба онҳо дода нашудааст, зеро левизодагон ва сарояндагон, ки кор мекарданд, ҳар яке ба киштзори худ гурехта буданд.

Наҳемё пай бурд, ки ба левизодагон ҳиссаи муносиб надодаанд ва сарояндаҳо ва левизодагон, ки барои кор масъуланд, ҳама ба киштзори худ баргаштанд.

1. Кори Худо набояд бемузд монад

2. Масъулияти рохбарон барои гамхорй дар хакки пайравони худ

1. Матто 10:42 - Ва ҳар кӣ ба яке аз ин тифлон барои шогирд буданаш ҳатто як пиёла оби хунук диҳад, ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки мукофоти худро аз даст нахоҳад дод.

2. 1 Тимотиюс 5:17-18 - Бигзор пироне, ки хуб ҳукмронӣ мекунанд, сазовори эҳтироми дучанд дониста шаванд, хусусан онҳое, ки дар мавъиза ва таълим меҳнат мекунанд. Зеро ки Навиштаҳо мегӯяд: "Говеро, ки гандумро мекӯбад, даҳонашро набанд" ва "Мехнаткаш сазовори музди худ аст".

Наҳемё 13:11 Он гоҳ бо сардорон баҳс карда, гуфтам: «Чаро хонаи Худо тарк шудааст? Ва ман онҳоро ҷамъ карда, ба ҷои худ гузоштам.

Наҳемё аз роҳбарон пурсид, ки чаро хонаи Худо беэътиноӣ мекунад ва сипас онҳоро барои ислоҳ кардани он ташкил кард.

1. Хонаи Худоро муқаддас нигоҳ доштан ва нигоҳубини онро бояд ҷиддӣ гирифт.

2. Мо бояд барои амалҳои худ масъулият дошта бошем ва хонаи Худоро дар ҷои аввал гузорем.

1. Такрори Шариат 12: 5-7 - "Аммо ба маконе ки Худованд Худои шумо аз ҳамаи қабилаҳои шумо баргузида, исми Ӯро дар он ҷо бигузорад, ба суи маскани Ӯ хоҳед ҷӯст, ва ба он ҷо биёед: ва дар он ҷо хоҳед буд. Қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои худ, ва даҳьяки худро, ва ҳадияҳои дастони худ, ва назрҳои худ, ва ҳадияҳои ихтиёрии худ, ва нахустзодаҳои рамаи худ ва гӯсфандони худро биёред; ва дар он ҷо ба ҳузури Худованд Худои худ бихӯред. , ва шумо ва аҳли байти худ, ки дар он Худованд Худои шумо шуморо баракат додааст, аз ҳар он чи дасти худ мегузоред, шод хоҳед шуд.

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоёне ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед; лекин ман ва хонаи ман бошад, мо Худовандро ибодат хоҳем кард».

Наҳемё 13:12 Он гоҳ тамоми Яҳудо даҳяки ғалла ва шароби нав ва равғанро ба хазинаҳо оварданд.

Халқи Яҳудо даҳяки ҷуворимакка, шароби нав ва равғанро ба хазинаҳо меоварданд.

1: Мо бояд дар ҳадияҳои худ саховатманд бошем ва дарк кунем, ки ҳама чизе, ки мо дорем, атои Худост.

2: Мо бояд аз фаровонии неъматҳои худ ба Худованд ато кунем, то нишонаи таваккали мо ба рӯзии Ӯ.

1: Малокӣ 3: 10-11, "Ҳамаи даҳьякҳоро ба анбор биёред, то ки дар хонаи ман гӯшт бошад, ва ҳоло бо ин маро имтиҳон кунед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, агар тирезаҳои осмонро ба шумо накушоям. , ва баракатеро ба шумо бирезед, ки барои қабули он ҷой кофӣ нахоҳад буд».

2: 2 ба Қӯринтиён 9:6-7, "Аммо инро мегӯям: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард; ва касе ки фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. на ба ҳассос ва на аз рӯи ночор, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад».

Наҳемё 13:13 Ва ман хазинадоронро бар ганҷхонаҳо таъин кардам: Шалемиёи коҳин ва Содӯқи котиб ва аз левизодагон Педоё, ва дар паҳлӯи онҳо Ҳанон ибни Закур ибни Маттониё буд, зеро ки онҳо мӯътамад ҳисобида мешуданд. ва вазифаи онҳо бояд ба бародарони худ тақсим карда шавад.

Наҳемё Шалемиёи коҳин, Содӯқи котиб ва Фадаёи левизодагон, инчунин Ҳанон ибни Закур ибни Маттониёро ба хазинадорон бар хазинадорон таъин кард, зеро онҳо мӯътамад ҳисобида мешуданд ва барои тақсим кардани бародарони худ масъул буданд.

1. Муҳимияти роҳбарии содиқ - Наҳемё 13:13

2. Ба Худо хизмат кардан ва ба дигарон хизмат кардан - Наҳемё 13:13

1. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, вале бадкирдориҳои ҷиноятқорон онҳоро несту нобуд хоҳад кард.

2. Яъқуб 2:17-18 - Ҳамин тавр, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан. Оре, касе метавонад бигӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам; имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ, ва ман имони худро ба ту ба воситаи аъмоли худ нишон хоҳам дод".

Наҳемё 13:14 Эй Худои ман, дар ин бора маро ба ёд овар, ва корҳои неки маро, ки барои хонаи Худои худ ва барои хизматҳои он кардаам, нест накун.

Наҳемё аз Худо илтиҷо мекунад, ки корҳои некеро, ки барои хонаи Худо кардааст, ба ёд орад.

1. Муҳимияти хизмат кардан ба Худо бо қалби муҳаббат

2. Хизмати содиқона: некӣ кардан ба хонаи Худо

1. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2. Забур 37:3 - Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; дар замин сокин шавед ва бо вафодорӣ дӯстӣ кунед.

Наҳемё 13:15 Дар он айём ман дар Яҳудо дидам, ки дар рӯзи шанбе шароб пошида, банд меовардам ва хар бор мекардам; инчунин шароб, ангур ва анҷир ва ҳар гуна бори гаронеро, ки онҳо дар рӯзи шанбе ба Ерусалим меоварданд; ва дар рӯзе ки онҳо хӯрок мефурӯхтанд, бар зидди онҳо шаҳодат додам.

Наҳемё дид, ки одамон дар Яҳудо дар рӯзи шанбе кор карда, бори гарон мебардоранд, ки ин хилофи қонунҳои Худо буд.

1. «Қувваи итоаткорӣ» - Аҳамияти риояи қонунҳои Худоро таъкид мекунад.

2. "Зиндагӣ дар ҳузури Худо" - Муроҷиат ба зарурати зиндагӣ бо дарназардошти Худо.

1. Хуруҷ 20:8-10 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Матто 4:4 - Аммо ӯ дар ҷавоб гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

Наҳемё 13:16 Дар он ҷо мардуми Сӯр низ сокин буданд, ки моҳӣ ва ҳар гуна ашё меоварданд ва дар рӯзи шанбе ба банӣ-Яҳудо ва дар Ерусалим мефурӯхтанд.

Тоҷирони тирӣ дар Ерусалим зиндагӣ мекарданд ва дар рӯзи шанбе молҳои худро ба мардуми Яҳудо мефурӯхтанд.

1. Каломи Худо возеҳ аст: рӯзи шанберо вайрон накунед

2. Кор дар рӯзи шанбе: Оё он меарзад?

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Марқӯс 2:23-28 - Ва чунин воқеъ шуд, ки Ӯ дар рӯзи шанбе аз киштзор мегузашт; ва шогирдонаш ҳангоми рафтан ба кандани хӯша сар карданд.

Наҳемё 13:17 Ва ман бо ашрофзодаҳои Яҳудо баҳс карда, ба онҳо гуфтам: «Чӣ кори баде аст, ки шумо мекунед ва рӯзи шанберо палид мекунед?

Наҳемё бо ашрофони Яҳудо барои беҳурмат кардани рӯзи шанбе муқобилат кард.

1. Рӯзи шанберо муқаддас нигоҳ доред

2. Зиндагии муқаддас нишонаи тоъати Худост

1. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2. Румиён 12:1-2 - Бадани худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешниҳод кунед.

Наҳемё 13:18 Оё падарони шумо чунин накардаанд, ва оё Худои мо ин ҳама бадро ба сари мо ва бар ин шаҳр наоварда буд? лекин шумо бо палид кардани рӯзи шанбе бар Исроил хашми бештар меоваред.

Наҳемё аз таҳқир кардани рӯзи шанбе ҳушдор дода, ба мардум хотиррасон мекунад, ки чӣ тавр рафтори онҳо метавонад ба Исроил бадтар шавад.

1: Мо бояд падарон ва Худои худро ба ёд орем ва аз таҳқири рӯзи шанбе худдорӣ кунем.

2: Мо бояд масъулиятро барои амалҳои худ ба дӯш гирем ва дар хотир дошта бошем, ки қарорҳои мо ба ҷаҳони атроф чӣ гуна таъсир мерасонанд.

1: Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2: Қӯлассиён 2: 16-17 - Бигзор ҳеҷ кас шуморо дар хӯрок ё нӯшокӣ, ё дар бораи ид, ё моҳи нав ё шанбе, ки сояи чизҳои оянда аст, доварӣ накунад, аммо моҳияти он аз Масеҳ аст.

Наҳемё 13:19 Ва ҳангоме ки пеш аз рӯзи шанбе дарвозаҳои Ерусалим торик шудан гирифтанд, фармон додам, ки дарҳо баста шаванд ва амр фармудам, ки онҳо то рӯзи шанбе кушода нашаванд; хизматгорон маро назди дарвозаҳо гузоштанд, то ки дар рӯзи шанбе бори гарон наояд.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки қонунҳо ва аҳкомҳои Худоро риоя кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки рӯзи шанберо эҳтиром кунем.

1: Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.

2: Матто 12:1-14 - Исо ва шогирдонаш дар рӯзи шанбе ғалла чида буданд, то бихӯранд.

Наҳемё 13:20 Ҳамин тавр, тоҷирон ва фурӯшандагони ҳар гуна молу ашё як ё ду бор дар беруни Ерусалим иқомат карданд.

Тоҷирон ва фурӯшандагон аз ҳама намуди тиҷорат барои пешбурди тиҷорат ба Ерусалим мерафтанд.

1. Муҳимияти тиҷорат дар ҳаёти масеҳӣ.

2. Бо вуҷуди мухолифатҳо пайравӣ аз нақшаи Худо.

1. Масалҳо 13:11 - Сарвати зуд ба даст овардашуда кам мешавад, аммо ҳар кӣ оҳиста-оҳиста ҷамъ мекунад, онро афзун мекунад.

2. Наҳемё 4:14 - Дар шаб ман бо хизматгоронам аз назди дарвозаи водӣ то чашмаи аждаҳо ва дарвозаи саргин баромадам ва деворҳои Ерусалимро, ки вайрон шуда буданд ва дарвозаҳои харобшударо дидам. бо оташ.

Наҳемё 13:21 Ва ман бар зидди онҳо шаҳодат дода, ба онҳо гуфтам: «Чаро дар назди девор мемонед? агар боз чунин кунед, ман даст бар шумо хоҳам гузошт. Аз он вақт инҷониб онҳо дигар дар рӯзи шанбе наомадаанд.

Наҳемё ба мардум барои овора шудан дар назди девор рӯ ба рӯ шуд ва онҳоро огоҳ кард, ки дигар ин корро накунед.

1. Зиндагӣ бо Итоати Қонуни Худо

2. Интихоб кардан ба Каломи Худо итоат кардан

1. Такрори Шариат 5:12-15, Рӯзи шанберо нигоҳ доред, то ки онро муқаддас созед, чунон ки Худованд Худои шумо ба ту амр фармудааст. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар; аммо рӯзи ҳафтум рӯзи шанбеи Худованд Худои туст; дар он на ту, на писарат, на духтарат, на ғуломат ва на барои худ ҳеҷ коре накун. каниз, на гови ту, на хари ту, на ҳеҷ як аз чорпоёни

ту, ва на ғариби ту, ки дар дохили дарвозаат аст; то ки ғулом ва канизи ту мисли ту истироҳат кунанд. Ва ба ёд овар, ки ту дар замини Миср ғулом будӣ, ва Худованд Худоят туро бо дасти пурзӯр ва бозуи дароз аз он ҷо берун овард; бинобар ин Худованд Худоят ба ту амр фармуд, ки рӯзи шанберо риоят кунӣ.

2. Ишаъё 58: 13-14, Агар пои худро аз рӯзи шанбе, аз иҷрои хушнудии худ дар рӯзи муқаддаси ман рӯй гардонӣ; ва шанберо ҳаловат, муқаддаси Худованд, мӯҳтарам донед; ва Ӯро иззат намо, на бо роҳҳои худ рафтор кун, на писанд ояд, ва на сухани худро ба забон овар; ва туро бар баландиҳои замин савор хоҳам кард, ва аз мероси падарат Яъқуб ба ту ғизо хоҳам дод, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст.

Наҳемё 13:22 Ва ман ба левизодагон амр фармудам, ки худро пок кунанд, ва омада, дарҳоро нигоҳ доранд, то рӯзи шанберо тақдис кунанд. Маро, эй Худои ман, дар ин бора низ ба ёд овар, ва ба ҳасби бузургии раҳмати Худ маро раҳоӣ деҳ.

Наҳемё аҳамияти риоя кардани рӯзи шанберо таъкид мекунад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки дар муроҷиати худ ӯро ба ёд орад.

1. Риояи фармудаҳои Худо: Аҳамияти рӯзи шанбе

2. Раҳмати Худо: Дуо кардан барои баракати ӯ

1. Ишаъё 58:13-14 - Агар шумо пойҳои худро аз вайрон кардани рӯзи шанбе нигоҳ доред ва дар рӯзи муқаддаси ман он чизеро, ки мехоҳед, кунед, агар шумо рӯзи шанберо лаззат ва рӯзи муқаддаси Худовандро шарафманд хонед, ва агар шумо онро эҳтиром кунед ки ба роҳи худ наравед ва он чи ки мехостед, амал накунед ва ё суханҳои беҳуда нагӯед, он гоҳ шодии худро дар Худованд хоҳед ёфт, ва ман туро ба пирӯзӣ дар баландиҳои замин савор хоҳам кард ва аз мероси падарат зиёфат хоҳам дод. Яъқуб.

2. Хуруҷ 20:8-11 - Рӯзи шанберо ба ёд ored ва онро муқаддас нигоҳ доред. Шаш рӯз меҳнат карда, тамоми кори худро ба ҷо овар, аммо рӯзи ҳафтум — рӯзи шанбе барои Худованд Худои худ. Дар он ҳеҷ коре накун, на ту, на писарат ё духтарат, на канират ё канизат, на чорвои худ, ва на ҳеҷ як аҷнабие, ки дар шаҳрҳои ту сокин аст. Зеро ки Худованд дар шаш рӯз осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, аммо дар рӯзи ҳафтум истироҳат кард. Бинобар ин Худованд рӯзи шанберо баракат дода, онро муқаддас гардонид.

Наҳемё 13:23 Дар он айём низ ман яҳудиёнеро дидам, ки занони Ашдӯд, Аммӯн ва Мӯобро гирифта буданд.

1: Мо даъват шудаем, ки муқаддас бошем ва бо беимонон печида нашавем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки Худоро бо ҷони худ ҷалол диҳем.

1:2 ба Қӯринтиён 6:14-16 "Бо беимонон як юғи нобаробар баста нашавед: зеро адолат бо ноинсофӣ чӣ робита дорад? ва нур бо зулмот чӣ робитае дорад? 15 Ва Масеҳ бо имондорон чӣ мувофиқат дорад? бо кофир имон меовард? ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд».

2: Такрори Шариат 7: 3-4 "На бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳӣ, ва духтари ӯро ба писари худ нагир. 4 Зеро ки онҳо писари туро аз паи Ман дур хоҳанд кард, то ки Онҳо метавонанд худоёни дигарро ибодат

кунанд, ва хашми Худованд бар шумо аланга зада, туро ногаҳон нобуд хоҳад кард».

Наҳемё 13:24 Ва фарзандони онҳо нисфи сухани Ашдӯдро мегуфтанд, ва на ба забони яҳудиён, балки ба забони ҳар як қавм сухан мегуфтанд.

Фарзандони қавми Наҳемё бо забони Ашдод сухан мегуфтанд, на ба забони яҳудиён.

1. Қудрати забон дар муттаҳид ё ҷудо кардани мо

2. Зиндагӣ нигоҳ доштани забони мо

1. Аъмол 2:4- 11 - Рӯҳулқудс нозил мешавад ва ҳама ҳозир метавонанд бифаҳманд, ки он чизеро, ки бо забони худ гуфта мешавад.

2. Ҳастӣ 11:1-9 - Бурҷи Бобил ва ошуфтагии забонҳо.

Наҳемё 13:25 Ва ман бо онҳо муҷодала намуда, онҳоро лаънат кардам, ва баъзеи онҳоро зада, мӯяшонро тарошида, ба Худо қасам хӯрда гуфтам: «Духтарони худро ба писаронашон надиҳед ва духтарони онҳоро ба писаронашон надиҳед. писарони худ ё барои худатон.

Наҳемё бо онҳое, ки ба амри Худо дар бораи издивоҷ накардан бо халқҳои бегона саркашӣ мекарданд, мубориза мебурд ва онҳоро бо лаънат, задан ва тарошидан муйҳояшонро ҷазо медод ва онҳоро ба Худо қасам мехӯрд, ки нофармонӣ накунанд.

1. Далерии Наҳемё дар риояи аҳкоми Худо

2. Оқибатҳои итоат накардан ба Каломи Худо

1. Такрори Шариат 7: 3-4 - "На бо онҳо издивоҷ накун; духтари худро ба писари худ надиҳӣ, ва духтари ӯро ба писари худ нагир; зеро онҳо писари туро аз паи ман дур хоҳанд кард, то ки онҳо метавонанд ба худоёни дигар хизмат кунанд».

2. Матто 22:37-40 - "Исо ба вай гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми якум ва бузург аст. Ва дуюм Ба он монанд аст: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор: тамоми шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм овехта шудааст".

Наҳемё 13:26 Магар Сулаймон подшоҳи Исроил бо ин чизҳо гуноҳ накард? лекин дар байни халқҳои бисьёр ҳеҷ подшоҳе мисли ӯ набуд, ки маҳбуби Худои худ буд, ва Худо ӯро бар тамоми Исроил подшоҳ гардонид, лекин вай ҳатто занони бегонаро ба гуноҳ меовард.

Сулаймон подшоҳи маҳбуби Исроил буд, ки аз ҷониби Худо илтифот буд, вале ӯ то ҳол аз таъсири занони бегона гуноҳ мекард.

1. Файзи Худо маънои ҷовидонӣ надорад: Дарсҳо аз ҳаёти Сулаймон

2. Васвасаҳо: зарурати ҳушёр будан дар имон

1. Яъқуб 1:13-15 - Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ нагӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро

намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

2. Румиён 6:12-14 - Пас бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмрон нашавад, то шуморо ба ҳавасҳои он итоат кунад. Узви худро ба гуноҳ ҳамчун олоти ноинсофӣ пешниҳод накунед, балки худро ба Худо ҳамчун онҳое, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд, ва андоми худро ба Худо ҳамчун олоти адолат пешниҳод кунед. Зеро ки гуноҳ бар шумо ҳукмфармо нахоҳад буд, зеро шумо зери шариат не, балки зери файз ҳастед.

Наҳемё 13:27 Пас, оё мо ба ту гӯш диҳем, ки ҳамаи ин бадиҳои азимро ба амал оварӣ, то ки бо занони бегона ба Худои мо таҷовуз кунӣ?

Наҳемё халқи Исроилро барои беитоатӣ дар издивоҷ бо занони хориҷӣ танбеҳ медиҳад.

1. Омӯзиши гӯш кардан ва итоат кардан ба Каломи Худо

2. Қувваи беитоатӣ

1. Такрори Шариат 7:1–4

2. Эфсӯсиён 5:22–33

Наҳемё 13:28 Ва яке аз писарони Йӯёдо, ибни Эльёшиби саркоҳин, домоди Санбаллоти ҳӯрӯнӣ буд, ва ман ӯро аз пеши худ таъқиб кардам.

Наҳемё яке аз домодҳои Йӯйода, Санбаллатро, ки аз ҳуронӣ буд, аз ҳузури ӯ дур кард.

1. Муҳофизати дили худ: Қувваи амали Наҳемё

2. Ба васвасаҳо нигоҳ накарда содиқ мондан: омӯзиши Наҳемё 13:28

1. Аъмол 20:28-29, "Худро ва тамоми рамаро, ки Рӯҳулқудс шуморо нозирони онҳо кардааст, эҳтиёт шавед. Чӯпонони калисои Худо бошед, ки Ӯ онро бо Хуни Худ харидааст. Ман медонам, ки баъд аз рафтанам , гургони вахшӣ ба байни шумо даромада, рамаро дарег намедоранд.

2. Масалҳо 4:23, "Аз ҳама муҳим, дили худро нигоҳ дор, зеро ҳар коре, ки мекунӣ, аз он бармеояд."

Наҳемё 13:29 Эй Худои ман, онҳоро ба ёд овар, зеро ки онҳо коҳиният ва аҳди коҳинон ва левизодагонро палид кардаанд.

Халқи Худо бояд ба Ӯ ва аҳди Ӯ содиқ бошанд.

1: Новобаста аз он, ки мо бояд ба Худо ва аҳди Ӯ содиқ бошем.

2: Мо бояд омода бошем, ки нархи итоат ба Худо ва аҳди Ӯро пардохт кунем.

1: Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро аз мурдагон эҳьё кард, он Чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди

ҷовидонӣ, шуморо дар ҳар кори неки Худ комил гардонад. ба василаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2: Ҳизқиёл 11:19-20 - Он гоҳ Ман ба онҳо як дил хоҳам дод, ва дар дохили онҳо рӯҳи нав хоҳам гузошт, ва дили сангинро аз ҷисмашон берун хоҳам дод, ва ба онҳо дили ҷисм хоҳам дод, то ки онҳо дар Фаризаҳои Маро риоя кунед ва ҳукмҳои Маро риоя кунед ва ба амал оваред; ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд.

Наҳемё 13:30 Ҳамин тавр, ман онҳоро аз ҳама бегонагон пок кардам, ва парасторони коҳинон ва левизодагонро таъин намудам, ки ҳар яке дар кори худ;

Банӣ-Исроил аз ҳар гуна бегона пок шуд ва вазифаҳои коҳинон ва левизодагон таъин карда шуданд.

1. Муҳимияти эътироф ва қадр кардани нақшҳои ҳар як шахс дар калисо.

2. Чӣ тавр калисо тавассути риояи аҳкоми Худо мустаҳкам мешавад.

1. Эфсӯсиён 4:11-13 «Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат ва обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, то ба андозаи камолоти Масеҳ».

2. 1 ба Қӯринтиён 12:12-14 "Зеро, чунон ки бадан як аст ва узвҳои зиёд дорад, ва ҳамаи узвҳои бадан, гарчанде ки бисьёранд, як бадананд, ончунон бо Масеҳ низ чунин аст. Зеро ки ҳама дар як Рӯҳ будем. Яҳудиён ё юнониён, ғуломон ё озод, дар як бадан таъмид гирифтанд ва ҳама аз як Рӯҳ нӯшонида шуданд, зеро ки бадан на аз як узв, балки аз бисёр узвҳо иборат аст».

Наҳемё 13:31 Ва барои ҳадияи ҳезум, ва барои ҳосили аввалин. Худоё, маро ба некӣ ёд кун.

Наҳемё бо пешниҳоди ҳезум, нахуства ва дигар ҳадияҳоро дар вақтҳои муайян ба Худо хотиррасон мекунад.

1. Қувваи қурбонии содиқона: Намунаи Наҳемё

2. Ёд кардани Худо ба некӣ: Зиндагии шукрона

1. Румиён 12:1-2: "Бинобар ин, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, аз шумо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат кунед, вале бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо, иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Забур 100:4-5: «Дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; Ӯро шукр гӯед ва исми Ӯро ҳамду сано хонед.

Боби 1 Эстер достони малика Эстерро муаррифӣ мекунад ва барои рӯйдодҳои минбаъда замина мегузорад. Дар ин боб ба зиёфати бузурге, ки шоҳ Ахашверӯш (Ксеркс) дар қасри худ баргузор карда, сарват ва қудрати ӯро нишон медиҳад, тамаркуз мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки подшоҳ Аҳашверӯш зиёфати пурдабдабае ташкил мекунад, ки 180 рӯз давом мекунад ва сарват ва ҷалоли худро ба амалдорон ва ашрофзодагон аз тамоми салтанати худ нишон медиҳад (Эстер 1:1-4).

Сархати 2: Дар ривоят як зиёфати алоҳидае тасвир шудааст, ки барои мардуми Суза, ки дар он қасри подшоҳ ҷойгир аст, баргузор мешавад. Дар ин муддат малика Вашти низ дар хонаи худ барои занон зиёфат медиҳад (Эстер 1:5–9).

Параграфи 3: Дар ин гузориш ҳодисае дар ҷашни подшоҳ қайд карда мешавад, вақте ки ӯ маст шуд ва ба малика Вашти фармон медиҳад, ки тоҷи подшоҳии худро дар пеши ӯ ҳозир кунад. Аммо вай ба фармони ӯ итоат намекунад (Эстер 1:10–12).

Сархати 4: Дар ривоят вокуниши подшоҳ ба рад кардани Вашти ҳамчун хашм ва таҳқир тасвир шудааст. Мушовирони ӯ пешниҳод мекунанд, ки Ваштиро ҳамчун малика барканор кунанд ва ба ҷои ӯ, ки итоаткортар бошад, пайдо кунанд (Эстер 1:13-22).

Хулоса, дар боби якуми Эстер зиёфати аз ҳад зиёд ва муноқишае, ки дар дарбори шоҳ Аҳашверӯш рӯй дод, тасвир шудааст. Таваҷҷуҳи сарватмандӣ тавассути зиёфати тӯлонӣ ва шиддат тавассути саркашии Малика Вашти ба даст омадааст. Ёдоварӣ кардани оқибатҳои беитоатӣ ва баррасии интихоби маликаи нав, таҷассумгари динамикаи қудрат ва муқаддима барои рӯйдодҳои минбаъда дар достони Эстер

Эстер 1:1 Ва воқеъ шуд, ки дар айёми Аҳашверӯш, (ин Аҳашверӯш аст, ки аз Ҳиндустон то Ҳабашистон, дар беш аз саду ҳафту бист вилоят подшоҳӣ мекард.)

Дар айёми Аҳашверӯш, ки дар 127 музофот аз Ҳиндустон то Эфиопия ҳукмронӣ мекард, воқеа рӯй дод.

1. Худо дар ихтиёри таърих аст.

2. Худо метавонад дар ҳар вазъият кор кунад.

1. Дониёл 2:21 Ӯ [Худо] вақтҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; Подшоҳонро аз байн мебарад ва подшоҳон мегузорад.

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Эстер 1:2 Дар он айём, вақте ки подшоҳ Аҳашверӯш бар тахти салтанати худ, ки дар қасри Шушан буд, нишаст,

Ҳикояи Эстер аз он оғоз мешавад, ки подшоҳ Аҳашверӯш дар қасри Шушан бар тахти салтанати худ нишастааст.

1: Худо ба ҳамаи мо ҷой медиҳад, ки ба Ӯ хизмат кунем ва дигаронро роҳнамоӣ кунем.

2: Худо моро дар мавқеъҳои қудратманд мегузорад, то барои ҷалоли Ӯ истифода шавем.

1: Румиён 13: 1-2 "Ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва ҳокимияте, ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳокимият муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад ва касоне, ки муқовимат мекунанд, маҳкум хоҳанд шуд».

2: 1 Петрус 2: 13-14 "Ба хотири Худованд ба ҳар муассисаи инсонӣ итоат кунед, хоҳ он ба императори олӣ, хоҳ ба ҳокимон, ки аз ҷониби Ӯ фиристода шудааст, то бадкоронро ҷазо диҳад ва неккоронро ҳамду сано гӯяд. ».

Эстер 1:3 Дар соли сеюми ҳукмронии худ Ӯ барои ҳамаи мирон ва навкаронаш зиёфат дод; Қудрати Форс ва Мидия, ашрофон ва мирони вилоятҳо, ки дар пеши Ӯ буданд:

Подшоҳ Аҳашверӯш барои шоҳзодагон, хизматгорон ва ашрофзодагонаш аз Форс ва Мидия зиёфати пурдабдаба ороста буд.

1. Ҳукмронии Худо ва масъулияти инсон

2. фаровонӣ дар саховатмандӣ

1. Масалҳо 13:7 - "Як кас худро сарватманд вонамуд мекунад, аммо чизе надорад, дигаре худро камбағал вонамуд мекунад, аммо дороии бузург аст".

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - "Ба онҳое ки сарватманд дар ин ҷаҳони имрӯза фармон деҳ, ки мағрур нашаванд ва ба сарвате, ки ин қадар номуайян аст, умед набанданд, балки ба Худое, ки моро аз неъматҳои фаровон медиҳад, умедвор бошанд. Ҳама чиз барои баҳрамандии мост, онҳоро ба некӣ фармон деҳ, ба некӣ сарватманд бошанд ва саховатманд бошанд ва ба шарикӣ омода бошанд».

Эстер 1:4 Ҳангоме ки Ӯ сарвати салтанати ҷалоли худ ва шаъну шарафи бузургии худро чандин рӯз, ҳатто саду ҳашт рӯз нишон дод.

Подшоҳ Аҳашверӯш сарвати салтанати худ ва ҷалоли бузургии худро дар тӯли 180 рӯз намоиш дод.

1. Зиндагӣ дар ҷалоли ҷалоли Худо

2. Дар саховатмандии Салтанати Худо зиндагӣ кардан

1. 2 ба Қӯринтиён 4:6-7 - Зеро Худое, ки гуфта буд: «Бигзор нур аз зулмот дурахшид, дар дилҳои мо дурахшид, то нури дониши ҷалоли Худоро дар рӯи Исои Масеҳ диҳад.

2. 2 ба Қӯринтиён 9:8-9 - Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро ба шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед. Чунон ки навишта шудааст: "Муфт тақсим кард, ба мискинон дод"; адолати ӯ то абад пойдор аст.

Эстер 1:5 Ва ҳангоме ки ин рӯзҳо ба охир расиданд, подшоҳ барои тамоми қавме ки дар қасри Шушан ҳозир буданд, аз хурду калон, ҳафт рӯз дар саҳни боғи қасри подшоҳ зиёфат дод;

Подшоҳи Форс барои ҳама мардум дар қасри худ зиёфати ҳафтрӯза барпо кард.

1: Худо ба мо тавассути мисоли Подшоҳи Форс нишон медиҳад, ки мо бояд ҳамеша бо захираҳои худ саховатманд бошем.

2: Мо метавонем аз шоҳи Форс биомӯзем, ки меҳмоннавозӣ як хислати муҳиме барои ҳамаи мардумон аст.

1: Луқо 14:12-14 - Исо дар бораи зиёфати бузург масал нақл мекунад ва ба одамон дастур медиҳад, ки камбағалон ва маъюбонро даъват кунанд.

2: Румиён 12:13 - Павлус ба имондорон дастур медиҳад, ки бидуни шикоят ба якдигар меҳмоннавозӣ нишон диҳанд.

Эстер 1:6 Куҷост овезонҳои сафед, сабз ва кабуд, ки бо ресмонҳои катони маҳин ва арғувон ба ҳалқаҳои нуқра ва сутунҳои мармар часпонида шуда буданд: катҳо аз тилло ва нуқра, бар сангфаршҳои сурх, кабуд ва сафед , ва сиёҳ, мармар.

Подшоҳи Форс Аҳашверӯш барои дарбориён зиёфати бузурге ороста, толори зиёфатро бо овезонҳои сафед, сабз ва кабуд, ки бо ресмонҳои катони маҳин ва бунафш ба ҳалқаҳои нуқра ва сутунҳои мармарӣ часпонида шуда буданд, оро медод. Катхои зал аз тиллою нукра, дар болои сангфарш аз мармари сурх, кабуд, сафед ва сиёх сохта шуда буданд.

1. Ҷалол ва бузургии Худо дар зиёфати Эстер зоҳир шуд

2. Шодиҳои меҳмоннавозӣ ва саховатмандӣ: Дарсҳо аз Эстер 1

1. Масалҳо 15:17 - Хӯроки наботот дар он ҷое ки муҳаббат аст, беҳтар аст аз барзагови дармонда ва нафрат бо он.

2. Румиён 12:13 - Тақсим кардан ба зарурати муқаддасон; ба мехмоннавозй дода шудааст.

Эстер 1:7 Ва мувофиқи ҳолати подшоҳ ба онҳо дар зарфҳои тилло нӯшокӣ доданд (кодҳо аз якдигар гуногун буданд) ва шароби шоҳона ба фаровонӣ.

Подшоҳи Форс барои ашрофонаш зиёфати бузурге ороста ва ба онҳо зарфҳои гуногуни тиллоӣ барои нӯшидан ва инчунин шароби шоҳонаро фаровон додааст.

1. Саховати Худо: Тафаккур дар бораи саховати шоҳи Форс

2. Таърихи Худованд: Шукри фаровонии неъматҳои Худо

1. Забур 33:10 - "Шерҳои ҷавон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нахоҳанд монд".

2. Эфсӯсиён 3:20-21 - «Акнун ба Он Касе ки қодир аст, аз рӯи қуввате ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки металабем ё фикр мекунем, бағоят фаровон ба ҷо оварад, Ӯро дар калисо ба воситаи Исои Масеҳ то тамоми наслҳо ҷалол бод. , то абад ва то абад. Омин».

Эстер 1:8 Ва нӯшидан мувофиқи шариат буд; ҳеҷ кас маҷбур накард, зеро подшоҳ ба ҳамаи нозирони хонаи худ чунин таъин карда буд, ки онҳо мувофиқи хоҳиши ҳар кас амал кунанд.

Подшоҳ Аҳашверӯш ба афсарони худ озодии нӯшиданро дод, ки мувофиқи шариат, бидуни маҷбурӣ, ҳар қадар, ки мехостанд бинӯшанд.

1. Қудрати интихоб: Чӣ гуна Худо ба мо қудрат медиҳад, ки қарорҳои худамонро қабул кунем

2. Файз ва раҳмати Худо: Чӣ гуна Худо муҳаббати бечунучаро ба мо медиҳад

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Румиён 6:12-14 - Пас бигзор гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмрон нашавад, то шуморо ба ҳавасҳои он итоат кунад. Узви худро ба гуноҳ ҳамчун олоти ноинсофӣ пешниҳод накунед, балки худро ба Худо ҳамчун онҳое, ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд, ва андоми худро ба Худо ҳамчун олоти адолат пешниҳод кунед. Зеро ки гуноҳ бар шумо ҳукмфармо нахоҳад буд, зеро шумо зери шариат не, балки зери файз ҳастед.

Эстер 1:9 Малика Вашти низ дар хонаи подшоҳии подшоҳ Аҳашверӯш барои занон зиёфат дод.

Малика Вашти дар хонаи подшоҳии шоҳ Аҳашверӯш барои занон зиёфат дод.

1. Ҳукмронии Худо: Эътироф кардани қудрати Худованд дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо

2. Хизмат ба дигарон: Фаҳмидани қудрати фурӯтанӣ ва муҳаббат

1. Масалҳо 21:1 - "Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об: Ӯ онро ба ҳар ҷое ки хоҳад, мегардонад".

2. Филиппиён 2:3-4 - "Бигзор ҳеҷ чиз бо ҷанҷол ё ҷалол ба амал наояд; балки дар фурӯтанӣ бигзор ҳар кас каси дигарро аз худаш беҳтар донист. На ҳар кас ба чизи худ, балки ба чизҳои дигарон низ нигоҳ кунад. ."

Эстер 1:10 Дар рӯзи ҳафтум, вақте ки дили подшоҳ аз шароб шод шуд, ӯ ба Меҳумон, Бизто, Ҳарбона, Бигто ва Абагто, Зетар ва Каркас, ки дар назди подшоҳ Аҳашверӯш хизмат мекарданд, фармон дод. ,

Дар рӯзи ҳафтум подшоҳ Аҳашверӯш ба ҳафт сарбози худ амр фармуд, ки дар ҳоле ки ӯ бо шароб шодӣ мекард, ба ӯ хизмат кунанд.

1. Хавфи мастигарӣ

2. Баракати тоат

1. Эфсӯсиён 5:18 - Ва бо шароб маст нашавед, зеро ин фосиқ аст, балки аз Рӯҳ пур шавед.

2. Масалҳо 21:17 - Ҳар кӣ лаззатро дӯст медорад, бечора мешавад; касе ки май ва равганро дуст медорад, бой намешавад.

Эстер 1:11 Барои он ки Вашти маликаро бо тоҷи шоҳона ба ҳузури подшоҳ оварад, то ки зебоии худро ба мардум ва мирон нишон диҳад, зеро ки вай аз диданаш одилона буд.

Подшоҳ Вашти маликаро фармуд, ки тоҷи шоҳӣ дар бар пеши ӯ ованд, то аз зебоии худ дар миёни мардум ва шоҳзодагон мафтун шаванд.

1. Зебоӣ зудгузар аст, аммо муҳаббати Худо абадӣ аст.

2. Намуди зоҳирии мо метавонад фиребанда бошад ва моро муайян намекунад.

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирӣ ва баландии ӯ аҳамият надиҳед, зеро ман ӯро рад кардам. Худованд ба чизҳое, ки одамон ба онҳо менигаранд, нигоҳ намекунад. Мардум ба зоҳири зоҳир менигарад, аммо Худованд ба дил нигоҳ мекунад.

Эстер 1:12 Аммо малика Вашти ба фармони подшоҳ омадан аз ҷониби ходимони худ рад кард; бинобар ин подшоҳ бағоят хашмгин шуд, ва хашми ӯ дар вай аланга зад.

Малика Вашти фармони подшоҳро иҷро накард, ки ӯро сахт хашмгин кард.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши итоат ба қудрати Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Фаҳмидани арзиши итоат накардан ба Худо

1. Эфсӯсиён 5:22-24 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд. Зеро ки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сардори калисо, бадани вай аст ва Худаш Наҷотдиҳандаи он аст. Чӣ тавре ки калисо ба Масеҳ итоат мекунад, занон низ бояд дар ҳама чиз ба шавҳарони худ итоат кунанд.

2. Қӯлассиён 3:18-19 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд мувофиқ аст. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред ва бо онҳо сахтгир машавед.

Эстер 1:13 Он гоҳ подшоҳ ба хирадмандоне, ки замонҳоро медонистанд, гуфт: «Зеро рафтори подшоҳ нисбат ба ҳамаи онҳое ки шариат ва доварро медонанд, чунин буд:

Подшоҳ бо хирадмандон машварат мекард, то дар масъалаҳои ҳуқуқии худ маслиҳат диҳанд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи маслиҳати Худо

2. Қувваи хирад дар қабули қарор

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Эстер 1:14 Ва дар паҳлӯи ӯ Каршена, Шетар, Адмато, Таршиш, Мерес, Марсена ва Мемуқон, ҳафт мири Форс ва Мид, ки чеҳраи подшоҳро диданд, ва дар подшоҳӣ аввалин нишаста буданд;)

Ба ҳафт шоҳзодаи Форс ва Мидия, Каршена, Шетар, Адмата, Таршиш, Мерес, Марсена ва Мемукан имтиёз дода шуд, ки чеҳраи подшоҳро бубинанд ва дар подшоҳӣ аввал нишастанд.

1. Қудрати фурӯтанӣ

2. Қувваи ваҳдат

1. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2. Масалҳо 15:33 - Тарс аз Худованд дастури ҳикмат аст; ва пеш аз иззат хоксорӣ аст.

Эстер 1:15 Мо мувофиқи шариат бо малика Вашти чӣ кор кунем, зеро ки вай амри подшоҳ Аҳашверӯшро аз ҷониби хизматчиён иҷро накардааст?

Шоҳ Аҳашверӯш ба малика Вашти фармон дод, ки вай итоат накард ва амалдорон мепурсанд, ки мувофиқи шариат бо вай чӣ кор кардан лозим аст.

1. Интихоби итоаткорӣ: Дарсҳо аз Эстер

2. Оқибатҳои нофармонӣ: Тадқиқоти Ваштӣ

1. Қӯлассиён 3:23 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова кунанд.

Эстер 1:16 Ва Мемуқон ба ҳузури подшоҳ ва мирон ҷавоб дод: «Вашти малика на танҳо ба подшоҳ, балки ба тамоми мирон ва ба тамоми қавме ки дар тамоми музофотҳои подшоҳ Аҳашверӯш ҳастанд, бадӣ кардааст».

Мемукан даъво мекард, ки Вашти малика на танхо ба подшох, балки ба хамаи мизочон ва халки хамаи музофотхои Ахашверош ситам кардааст.

1. Қувваи ваҳдат: Омӯзиши қудрати якҷоя кор кардан

2. Масъулияти роҳбарон: Фаҳмидани оқибатҳои роҳбарии бад

1. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва Ӯ ба ҳаввориён, анбиё, башоратдиҳандагон, чӯпонон ва муаллимон дод, то муқаддасонро барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ муҷаҳҳаз созанд, то даме ки ҳамаи мо ба ягонагии имон ва дониши Писари Худо, то одами баркамол, ба андозаи камолоти Масеҳ.

2. Ишаъё 3:1-4 - Зеро инак, Худованд Худои лашкарҳо аз Ерусалим ва аз Яҳудо ёрӣ ва ризқу рӯзӣ, ҳар гуна ризқу рӯзӣ ва нон ва обро дур мекунад; марди тавоно ва сарбоз, қозӣ ва паёмбар, фолбин ва пир, мири панҷоҳ ва марди мартаба, машваратчӣ ва ҷодугари моҳир ва мутахассии дилрабо.

Эстер 1:17 Зеро ки ин кори малика ба ҳама занон маълум хоҳад шуд, ба тавре ки онҳо шавҳарони худро дар назари худ нафрат хоҳанд кард, ҳангоме ки гӯянд: "Подшоҳ Аҳашверӯш амр фармудааст, ки малика Ваштиро ба ҳузури ӯ биёранд, вале вай наомад.

Малика Ваштӣ аз ҳозир шудан ба назди подшоҳ Аҳашверӯш худдорӣ кард ва беитоатии ӯ дар байни занони салтанат тарсро ба вуҷуд овард, ки шавҳаронашон беэҳтиромӣ хоҳанд шуд.

1. Тарси нофармонӣ: Фаҳмидани тарси Вашти

2. Дар беитоатӣ қувват ёфтан: Чӣ тавр Ваштӣ далерӣ пайдо кард

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон ба шавҳарони худ итоат кунанд

2. Масалҳо 31:25-31 - Зани некӯкор ва хислатҳои вай

Эстер 1:18 Ҳамин тавр, занони Форс ва Модиён имрӯз ба ҳамаи мирони подшоҳ, ки аз кори малика шунидаанд, хоҳанд гуфт. Ҳамин тавр таҳқир ва хашми аз ҳад зиёд ба вуҷуд хоҳад омад.

Амалҳои малика боиси таҳқир ва хашми аз ҳад зиёд гардид.

1. Фаромӯш накунед, ки ҳангоми қабули қарорҳо бо фурӯтанӣ ва хирад рафтор кунед.

2. Таъсири гуфтору кирдоратонро дар хотир доред.

1. Масалҳо 14:15. Содда ба ҳама чиз бовар мекунад, вале оқил дар бораи қадамҳои худ фикр мекунад.

2. Яъқуб 3:17, Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ.

Эстер 1:19 «Агар ба подшоҳ писанд ояд, бигзор фармони подшоҳӣ аз ӯ бароварда шавад, ва бигзор дар қонунҳои форсҳо ва модаҳо навишта шавад, ки он тағир наёбад: «Ваштӣ дигар ба ҳузури подшоҳ Аҳашверӯш наояд». ва подшоҳ мулки подшоҳии вайро ба дигаре бидиҳад, ки беҳтар аз вай бошад.

Подшоҳ Аҳашверӯш амри шоҳона содир мекунад, ки Вашти дигар дар пеши ӯ зоҳир нашавад ва мулки подшоҳии ӯро ба касе аз ӯ беҳтар диҳад.

1. Худо Пок аст ва иродаи Ӯ воло аст

2. Итоат ба ҳокимият баракат меорад

1. Ишаъё 45:7 - "Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; Ман сулҳ мекунам ва бадӣ меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам".

2. Румиён 13:1 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо таъин шудаанд".

Эстер 1:20 Ва ҳангоме ки фармони подшоҳ, ки ӯ хоҳад кард, дар тамоми империяи ӯ интишор шавад, (зеро ин бузург аст,) ҳама занҳо ба шавҳарони худ, хоҳ калон ва ҳам хурд, эҳтиром хоҳанд дод.

Подшоҳ Ксеркс фармон баровард, ки ҳамаи занҳо бояд шавҳарони худро, новобаста аз мақоми иҷтимоӣ, эҳтиром кунанд.

1. Қудрати иззат: Чӣ тавр бояд ба ҳамсари худ эҳтиром ва сипосгузорӣ кунед

2. Баракати тоат: Подоши пайравӣ аз Каломи Худо

1. Эфсӯсиён 5:33 - "Аммо ҳар яке аз шумо зани худро мисли худ дӯст дорад ва зан бидонед, ки шавҳари худро эҳтиром мекунад".

2. Қӯлассиён 3:18-19 - "Занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки мувофиқи Худованд аст. Шавҳарон, занони худро дӯст доред ва бо онҳо сахтгир нашавед".

Эстер 1:21 Ва ин сухан ба подшоҳ ва мирон писанд омад; ва подшоҳ мувофиқи суханони Мемукан амал кард:

Подшоҳ ва шоҳзодагон аз суханони Мемукан хушнуданд ва подшоҳ бо маслиҳати ӯ амал кард.

1. Қувваи маслиҳати хуб - Чӣ тавр гӯш кардан ва амал кардан

2. Итоат ба ҳокимият - Кай пайравӣ кардан ва кай роҳбарӣ кардан

1. Масалҳо 18:15 - "Дили оқил дониш мегирад, ва гӯши хирад донишро меҷӯяд".

2. Румиён 13:1-7 - "Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад. Зеро ки қудрате ҷуз Худо нест: қудратҳое, ки аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд".

Эстер 1:22 Зеро ки Ӯ ба тамоми вилоятҳои подшоҳ, ба ҳар вилоят мувофиқи навиштаҷоти он ва ба ҳар қавм мувофиқи забони онҳо нома фиристод, то ки ҳар кас дар хонаи худ ҳукмронӣ кунад, ва он мувофиқи он нашр шавад. забони хар як халк.

Подшоҳ Аҳашверӯш ба ҳамаи вилоятҳои подшоҳӣ фармон дод, ки мардони ҳар вилоят хонадони худро идора кунанд.

1. Фаҳмидани нақши мо дар хона ҳамчун мардони масеҳӣ

2. Аҳамияти роҳбарӣ дар хона

1. Эфсӯсиён 5:22-33 - Занон, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд итоат кунед.

2. Қӯлассиён 3:18-21 - Эй шавҳарон, занону фарзандони худро дӯст доред ва нисбат ба онҳо сахтгир нашавед.

Боби 2 Эстер ҳикояро бо таваҷҷӯҳ ба интихоби маликаи нав барои иваз кардани Вашти идома медиҳад. Дар ин боб Эстер, зани ҷавони яҳудӣ, ки шахсияти марказӣ дар ривоят мешавад, муаррифӣ мешавад.

Сархати 1: Ин боб бо мушовирони шоҳ Аҳашверӯш оғоз мешавад, ки ӯ пешниҳод мекунанд, ки бокираҳои ҷавони зеборо аз саросари салтанат ҷамъ оваранд, то номзадҳои эҳтимолӣ ба малика ҳисобида шаванд. Эстер, ятими

яҳудӣ, ки аз ҷониби ҷиянаш Мордахай ба воя расидааст, аз ҷумлаи онҳое аст, ки ба қасри подшоҳ бурда мешаванд (Эстер 2:1-4).

Параграфи 2: Ҳикоя зебоии Эстер ва илтифоти ӯро бо Ҳегай, парастори занон таъкид мекунад. Пеш аз он ки ба подшоҳ Аҳашверӯш пешниҳод шавад, вай дувоздаҳ моҳ аз табобатҳои зебоӣ мегузарад (Эстер 2:5-12).

Параграфи 3: Ҳисобот тасвир мекунад, ки чӣ гуна ҳар як номзад як шабро бо подшоҳ мегузаронад ва баъд ба ҳарами алоҳида фиристода мешавад, ки дар он ҷо онҳо, агар номашон даъват нашаванд, барнамегарданд (Эстер 2:13-14).

Сархати 4: Ҳикоя ба навбати Эстер бо подшоҳ равона карда шудааст. Вай дар назари ӯ илтифот ёфт, ва ӯ ба ҷои Вашти ӯро малика тоҷ мекунад. Дар ҳамин ҳол, Мордахай нақшаи зидди ҳаёти подшоҳро ошкор мекунад ва ба Эстер хабар медиҳад, ки вай инро ба Аҳашверӯш хабар медиҳад (Эстер 2:15-23).

Хулоса, боби дуюми Эстер раванди интихоб ва болоравии малика Эстерро дар суди шоҳ Аҳашверӯш тасвир мекунад. Таъкид кардани ҷалбкунӣ тавассути ҷамъоварии маликаҳои эҳтимолӣ ва фарқият тавассути зебоии истисноии Эстер ба даст оварда шудааст. Ёдоварӣ аз ҷудоие, ки барои номзадҳо пас аз вохӯрӣ нишон дода шудааст ва ваҳӣ, ки барои як сӯиқасд фаро гирифта шудааст, таҷассумест, ки вазъиятҳои пешгирикунандаро дар достони эҳёшудаи Эстер ифода мекунад.

Эстер 2:1 Пас аз ин, ҳангоме ки ғазаби подшоҳ Аҳашверӯш ором шуд, вай Вашти ва он чиро, ки вай карда буд, ва он чи бар зидди вай ҳукм шуда буд, ба ёд овард.

Ѓазаби подшоњ таскин ёфт ва Ваштї ва натиљаи кирдори ўро ба ёд овард.

1. Нерӯи лутфи подшоҳ: Дарс аз достони Вашти

2. Арзиши хоксорӣ: Дарси зиндагии Вашти

1. Яъқуб 4:10 Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2. Масалҳо 15:33 Тарс аз Худованд дастури ҳикмат аст; ва пеш аз иззат хоксорӣ аст.

Эстер 2:2 Он гоҳ навкарони подшоҳ, ки ба ӯ хизмат мекарданд, гуфтанд: «Бигзор бокираҳои ҷавони одилона барои подшоҳ ҷустуҷӯ карда шаванд:

Хизматгорони подшоҳ барои подшоҳ духтарони ҷавони одилонаро меҷустанд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ба шахсони ҳокимият эҳтиром ва эҳтиром зоҳир кунем. Румиён 13:1-7

2: Худо моро даъват мекунад, ки дар қарорҳо ва амалҳои худ оқил бошем. Масалҳо 4:23-27

1:1 Петрус 2:13-17

2: Титус 2:1-10

Эстер 2:3 Ва бигзор подшоҳ дар тамоми вилоятҳои салтанати худ нозиронро таъин кунад, то ки онҳо тамоми бокираҳои ҷавони зеборо дар қасри Шушан, ба хонаи занон, ба ҳасби хонадони подшоҳ Ҳеге, посбон ҷамъ кунанд. аз занон; ва чизҳои онҳо барои покиза ба онҳо дода шавад;

Подшоҳ дар вилоятҳои худ афсаронро таъин мекунад, то духтарони ҷавонро ба қаср биёранд ва онҳоро бо ашёи поксозӣ таъмин кунанд.

1. Қудрати таъин кардани роҳбарон: Чӣ гуна ҳокимияти Худо ба мо қувват мебахшад

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна подшоҳи Форс ба мо раҳмате кард

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

17 Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад; балки ба воситаи Ӯ ҷаҳон наҷот ёбад.

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар ту дар ин вақт ором бошӣ, дар он ҷо васеъшавӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо хоҳад шуд; вале ту ва хонаи падарат хароб хоҳӣ шуд; ва кӣ медонад, ки ту ба ин муддат ба салтанат омадаӣ?

Эстер 2:4 Ва бигзор духтаре ки ба подшоҳ писанд омад, ба ҷои Вашти малика шавад. Ва ин кор ба подшоҳ писанд омад; ва ӯ чунин кард.

Подшоҳи Форс фармон дод, ки духтареро ба ҷои Ваштӣ малика таъин кунанд, то ӯро хушнуд созанд.

1. Нақшаи Худо барои занон: Фаҳмидани Эстер 2:4

2. Қувваи итоаткорӣ: Вашти ва Эстер дар Эстер 2:4

1. Масалҳо 31:30 - Дилрабоӣ фиребанда аст ва зебоӣ зудгузар аст, аммо зане, ки аз Худованд метарсад, сазовори ситоиш аст.

2. Қӯлассиён 3:18 - Эй занҳо, ба шавҳарони худ итоат кунед, чунон ки ба Худованд мувофиқ аст.

Эстер 2:5 Дар Шушан як яҳудӣ буд, ки номаш Мордахай, ибни Ёир, ибни Шимей, ибни Киш, ибни Биньёмин буд;

Мордахай, яҳудиёни Бенёмин, дар қасри Шушан зиндагӣ мекард.

1. Аҳамияти Мордахай: Омӯзиши хислати яҳудии Бенёмитӣ

2. Қиссаи Мордахай: Дарси вафодорӣ

1. Румиён 8:28-30 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ҳастӣ 12:2-3 - Ман туро халқи бузург хоҳам кард ва туро баракат хоҳам дод; Номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд.

Эстер 2:6 Онро бо асорати Еконьё, подшоҳи Яҳудо, ки Набукаднесар подшоҳи Бобил бурда буд, аз Ерусалим бурда буданд.

Эстерро Набукаднесар дар асорати Екониё подшоҳи Яҳудо бурда буд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор: Эстер 2:6

2. Бартараф кардани душвориҳо: Намунаи Эстер

1. Ирмиё 24:1–10

2. Румиён 8:28-39

Эстер 2:7 Ва ӯ Ҳадасаро, яъне Эстер духтари амаки худро ба воя расонд, зеро ки вай на падар дошт ва на модар, ва каниз зебо ва зебо буд; Вакте ки падар ва модараш мурданд, Мордахай ӯро барои духтари худ гирифт.

Мордахай духтари амаки худ Эстерро пас аз марги падару модараш ба фарзандӣ гирифт. Эстер зебо ва одил буд.

1. Зебоии фарзандхонӣ: Ҷашни ишқи хонавода

2. Қувваи муҳаббат: Намунаи ҳамдардии Мордахай

1. Эфсӯсиён 1:5 - «Ӯ моро пешакӣ муайян кардааст, ки ба воситаи Исои Масеҳ, мувофиқи мақсади иродаи Худ, ба фарзандӣ қабул кунем».

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад".

Эстер 2:8 Ва ҳангоме ки фармони подшоҳ ва фармони ӯ шунида шуд, ва духтарони бисьёре ба қасри Шушан, ба ихтиёри Ҳегай ҷамъ шуданд, Эстерро низ ба хонаи подшоҳ, ба хонаи подшоҳ бурданд. парастории Ҳегай, посбони занон.

Духтарони зиёде ба қасри Шушан ҷамъ шуданд ва Эстерро ба хонаи подшоҳ, таҳти парастории Ҳегай оварданд.

1. Қудрати итоаткорӣ - Намунаи Эстер оид ба итоат ба фармони подшоҳ

2. Даъват ба далерӣ - Далерии Эстер дар баробари душвориҳо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, сабукӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо мешавад, аммо шумо ва оилаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Аммо кӣ медонад, ки оё шумо барои чунин вақт ба салтанат омадаед?

Эстер 2:9 Ва каниз ба ӯ писанд омад ва аз ӯ меҳрубонӣ пайдо кард; ва ба зудӣ чизҳои покизаи вайро бо он чи аз они ӯ буд ва ҳафт канизро, ки бояд ба вай дода шаванд, аз хонаи подшоҳ ба вай дод; ва ӯ ва канизонашро аз беҳтарин ҷои хона бартарӣ дод. аз занон.

Духтар ба подшоҳ писанд омад ва ба ӯ он чи барои поксозӣ лозим буд ва ҳафт каниз аз хонаи подшоҳ ба ӯ дод. Ӯ ба ӯ илтифот нишон дод ва дар хонаи занон беҳтарин ҷойро ба ӯ дод.

1.Худованд неъматашро ба касоне, ки аз ӯ хушнуданд, менамоёнад.

2. Мо бояд саъй кунем, ки ризои Худо бошем ва баракати Уро бигирем.

1. Луқо 12:32 - «Натарс, эй рамаи хурд, зеро ки Падари шумо хушнудист, ки Малакутро ба шумо диҳад».

2. Забур 83:11 - "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файз ва ҷалол хоҳад дод: ҳеҷ кори некро аз росткорон дареғ нахоҳад дошт".

Эстер 2:10 Эстер ба халқи худ ва хешовандони худ чизе нагуфт, зеро Мордахай ба вай амр фармуда буд, ки инро нишон надиҳад.

Эстер ба дастуроти Мордахай содиқона итоат кард ва шахсияти ӯро махфӣ нигоҳ дошт.

1: Итоат ба дастуроти Худо, ҳатто вақте ки он осон нест, қисми муҳими ҳаёти содиқ аст.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба Худо таваккал кунем ва итоат кунем, ҳатто агар ин кор душвор ба назар расад.

1: Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2: Такрори Шариат 5:32-33 - Пас шумо эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ва чап нагардед. Ту бо ҳар роҳе ки Худованд Худоят ба ту амр фармуда, рафтор намо, то ки зинда шавӣ, ва он ба ту некӣ гардад, ва дар замине ки тасарруф хоҳӣ кард, умри дароз бимонӣ.

Эстер 2:11 Ва Мордахай ҳар рӯз пеши ҳавлии хонаи занон мерафт, то бидонад, ки Эстер чӣ кор кардааст ва ба ӯ чӣ мешавад.

Содиқ будани Мордахай ба Худо тавассути ғамхорӣ нисбати Эстер нишон дода мешавад.

1. Қувваи вафодорӣ: қувват аз намунаи Мордахай гирифтан

2. Арзиши ӯҳдадорӣ: тақлид кардан ба садоқати Мордахай

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2. Масалҳо 3:3-4 - Бигзор муҳаббат ва садоқат туро тарк накунад; онҳоро ба гардани худ бибандед; онҳоро дар лавҳаи дилатон нависед. Пас шумо дар назди Худо ва инсон лутфу марҳамати нек хоҳед ёфт.

Эстер 2:12 Ва ҳангоме ки навбати ҳар як канизе барои дохил шудан ба подшоҳ Аҳашверӯш мерасид, пас аз он вай, мувофиқи тарзи занон, дувоздаҳ моҳ буд,

(зеро рӯзҳои покшавии онҳо, ба ақидаи шаш моҳ, ба анҷом мерасид. бо равғани мур ва шаш моҳ бо бӯи хуш ва бо чизҳои дигар барои поксозии занон;)

Ҳар дувоздаҳ моҳ, ҷавондухтарон интихоб карда мешуданд, ки ба назди подшоҳ Аҳашверӯш мераванд, мувофиқи раванди поксозӣ, ки равғани мур ва бӯи ширинро дар бар мегирад, барои шаш моҳ.

1. Аҳамияти муқаддасот ва поксозии нафс

2. Зебоӣ ва бузургии офаридаҳои Худо

1. 1 Петрус 2:9 - «Лекин шумо қавми баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас, мулки махсуси Худо ҳастед, то ки ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед».

2. Ишаъё 61:10 - "Ман аз Худованд хеле лаззат мебарам; ҷонам дар Худои худ шодӣ мекунад. Зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд ва ҷомаи адолати Худро ба ман пӯшонд".

Эстер 2:13 Ҳамин тавр ҳар як каниз назди подшоҳ омаданд; ҳар чӣ мехост, ба вай дода шуд, ки бо вай аз хонаи занон ба хонаи подшоҳ биравад.

Ба ҳар як духтар чизе дода мешуд, ки ба хонаи подшоҳ равад.

1. Неъмати имон: Худованд дар ҳоле, ки ба Ӯ таваккал кунем, орзуҳои диламонро ба мо медиҳад.

2. Зиндагӣ бо ҳадаф: Мо бояд кӯшиш кунем, ки иродаи Худоро барои ҳаёти худ иҷро кунем.

1. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

2. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва нақшаҳои шумо амалӣ хоҳанд шуд.

Эстер 2:14 Бегоҳӣ вай рафта, фардо ба хонаи дуюми занон, ба парастории Шоашғоз, канизи подшоҳ, ки суррияҳоро нигоҳ медошт, баргашт; вай дигар назди подшоҳ намеомад, ҷуз Подшоҳ аз вай шод шуд ва ӯро бо ном хонданд.

Эстер ба хонаи дуюми занон рафт ва аз ҷониби Шоашғоз, ки ҳокими подшоҳ буд, назорат мекард. Ба ӯ иҷозат дода шуд, ки ба назди подшоҳ биёяд, агар ӯ мехост, ки вай мехоҳад.

1. Файз ва раҳмати Худо барои мо дар ҳама ҳолат дастрас аст.

2. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳама чизро мувофиқи хости худ мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, барои яҳудиён сабукӣ ва раҳоӣ аз ҷои дигар эҳьё хоҳад шуд, аммо шумо ва хонаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Аммо кӣ медонад, ки оё шумо барои чунин вақт ба салтанат омадаед?

Эстер 2:15 Ва ҳангоме ки навбати Эстер, духтари Абиҳаил амаки Мордахай, ки ӯро духтари худ гирифта буд, барои даромадан ба назди подшоҳ омад, вай ҷуз он чизеро талаб накард, ки Ҳегай, ки посбони хонаи подшоҳ буд. занон, таъин шудаанд. Ва Эстер дар назари ҳамаи онҳое ки ба вай менигаристанд, илтифот пайдо кард.

Эстер, ҷияни Мордахай, барои рафтан ба назди Подшоҳ интихоб шуд ва аз ҷониби Ҳегай, ҳокими Подшоҳ ҳама чизеро, ки лозим буд, дод. Вай ба ҳама одамоне, ки ӯро медиданд, писандида буданд.

1. Вафодории Худо дар ҳолатҳои ғайричашмдошт - Эстер 2:15

2. Таъмини Худо дар байни душвориҳо - Эстер 2:15

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Филиппиён 4:19 - Аммо Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Эстер 2:16 Ҳамин тавр, Эстерро дар моҳи даҳум, яъне моҳи Тебет, дар соли ҳафтуми ҳукмронии ӯ ба хонаи подшоҳиаш назди подшоҳ Аҳашверӯш бурданд.

Эстер дар моҳи даҳуми соли ҳафтуми ҳукмрониаш бо подшоҳ Аҳашверӯш ба занӣ гирифта шуд.

1. Вақти Худо ҳамеша комил аст

2. Эътироф кардани нақшаи Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Воиз 3:11 Ӯ ҳама чизро дар замони Худ зебо кардааст, инчунин ҷаҳонро дар дили онҳо ҷой додааст, то ки ҳеҷ кас наметавонад кореро, ки Худо мекунад, аз аввал то охир бидонад.

Эстер 2:17 Ва подшоҳ Эстерро бештар аз ҳама занон дӯст медошт, ва вай дар назари ӯ бештар аз ҳамаи бокирагон файз ва илтифот пайдо кард; то ки тоҷи шоҳона бар сари вай ниҳод, ва ба ҷои Ваштӣ маликаи вай кард.

Эстерро подшоҳ ба ҷои Вашти малика интихоб кард ва ӯро бештар аз ҳар зани дигар дӯст медоштанд ва дӯст медоштанд.

1. Муҳаббати Подшоҳ: Тадқиқот дар Эстер 2:17

2. Файз ва файзи Худо: Фаҳмидани Эстер 2:17

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 83:11 - Зеро Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд лутфу шараф ато мекунад. Аз касоне, ки рафторашон беайб аст, ҳеҷ кори хайре дареғ намедорад.

Эстер 2:18 Он гоҳ подшоҳ барои ҳамаи мирон ва навкаронаш зиёфати бузурге дод, ҳатто иди Эстер; ва ба музофотҳо озод карда, мувофиқи ҳолати подшоҳ ҳадяҳо дод.

Подшоҳ барои ҳамаи шоҳзодаҳо, хизматгорон ва Эстер зиёфати бузурге барпо кард ва инчунин ба вилоятҳо мувофиқи давлати худ ҳадяҳо дод.

1. Саховатмандии Подшоҳ - Омӯзиши лутфу марҳамати Подшоҳ дар додани ӯ ба дигарон.

2. Қувваи сипос - Мулоҳизае, ки чӣ тавр миннатдории Подшоҳ ҳангоми додани ӯ зоҳир шуд.

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо».

2. Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард".

Эстер 2:19 Ва ҳангоме ки бокираҳо бори дуюм ҷамъ шуданд, Мордахай дар назди дарвозаи подшоҳ нишаст.

Дар Эстер 2:19 гуфта мешавад, ки вақте ки бокираҳо бори дуюм ҷамъ шуданд, Мордахай дар назди дарвозаи подшоҳ ҳузур дошт.

1. Вафодории Мордахай: Баррасии аҳамияти устуворӣ дар ҳаёти мо.

2. Қувваи гирдоварӣ: Омӯзиши таъсири робитаҳои ҷамъиятӣ дар ҳаёти мо.

1. Ибриён 10:23-25 - Биёед иқрор шудани умеди худро бидуни тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

2. Аъмол 2:42-47 - Онҳо худро ба таълимоти ҳавворӣён ва муошират, ба шикастани нон ва дуо бахшиданд.

Эстер 2:20 Эстер ҳанӯз ба хешовандони худ ва қавми худ нишон надода буд; чунон ки Мордахай ба вай амр фармуда буд, зеро Эстер аҳкоми Мордахайро ба ҷо овард, чунон ки вақте ки вай бо ӯ тарбия ёфта буд.

Эстер ба амри Мордахай итоат кард, ки шахсияти ӯро ба халқаш ошкор накунад.

1: Итоат ба ҳокимият Эстер 2:20

2: Эҳтиром ва итоаткор Эстер 2:20

1: Эфсӯсиён 6:1-3 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро иззат намо; (ки ин ҳукми аввалинест бо ваъда;) То ки бар ту некӯ бошад, ва ту дар рӯи замин умри дароз бинӣ.

2: Қӯлассиён 3:20 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар ҳама чиз итоат кунед, зеро ки ин ба Худованд писанд аст.

Эстер 2:21 Дар он айём, ҳангоме ки Мордахай дар назди дарвозаи подшоҳ нишаста буд, ду тан аз ходимони подшоҳ Бигтон ва Тереш, ки дарро нигоҳ медоштанд, ба хашм омада, хостанд ба подшоҳ Аҳашверӯш даст гузоранд.

Дар айёми подшоҳ Аҳашверӯш ду ҳомиёни ӯ, Бигтон ва Тереш хашмгин шуда, мехостанд ба ӯ зарар расонанд.

1. Ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунед, ки дилатонро аз хашм ва кина нигоҳ доред

2. Оқибати дили пур аз алам ва хашм метавонад вахим бошад

1. Масалҳо 4:23 Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд.

2. Забур 37:8 Аз хашм худдорӣ кун ва аз ғазаб рӯй гардон; хавотир нашав, он танҳо ба бадӣ мебарад.

Эстер 2:22 Ва ин воқеа ба Мордахай маълум шуд, ки вай инро ба Эстер малика гуфт; ва Эстер подшоҳи онро ба номи Мордахай шаҳодат дод.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Мордахай ба малика Эстер дар бораи ҳодисаи муайяне хабар дод ва ӯ ба номи Мордахай ба подшоҳ хабар дод.

1. Муҳимияти садоқат ва итоат нисбат ба пешвоёни тадҳиншудаи Худо.

2. Худо касонеро, ки ба Ӯ ва бандагонаш содиқ бошанд, подош медиҳад.

1. Воиз 8:2-4 Ман мегӯям, ки фармони подшоҳро риоя кунед, зеро қасами Худо ба ӯ додааст. Барои тарк кардани ҳузури ӯ шитоб накунед. Дар кори бади худ устувор мабош, зеро ӯ ҳар чӣ хоҳад, мекунад. Зеро ки каломи подшоҳ болотар аст, ва кӣ метавонад ба ӯ гӯяд: «Чӣ кор мекунӣ?

2. Эфсӯсиён 6:5-8 Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед. Ба онҳо итоат кунед, ки на танҳо илтифоти онҳоро ба даст оранд, вақте ки чашми онҳо ба шумост, балки мисли бандагони Масеҳ, иродаи Худоро аз самими қалб ба ҷо оваред. Аз таҳти дил хизмат кунед, гӯё ки шумо ба Худованд хизмат карда истодаед, на ба одамон, зеро медонед, ки Худованд ҳар якеро барои ҳар кори некашон, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, мукофот хоҳад дод.

Эстер 2:23 Ва ҳангоме ки ин корро тафтиш карданд, маълум шуд; бинобар ин ҳардуро бар дарахт овехта буданд, ва ин дар китоби вақоеъномаҳо дар пеши подшоҳ навишта шудааст.

Ду нафарро дар содир кардани ҷиноят гунаҳкор донистанд ва дар натиҷа дар дарахт овехта шуданд ва ин дар китоби солномаҳо сабт шудааст.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Баррасии достони Эстер 2:23

2. Қувваи доварии Худо: Омӯзиши Эстер 2:23

1. Ғалотиён 3:13 - Масеҳ моро аз лаънати шариат раҳо кард ва барои мо лаънат шуд, зеро ки навишта шудааст: "Лаъун аст ҳар касе ки бар дарахт овехта мешавад".

2. Такрори Шариат 21:22-23 - Ва агар касе гуноҳи сазовори марг содир карда бошад, ва ӯ бояд кушта шавад, ва ту ӯро бар дарахт овехтай: ҷасади ӯ тамоми шаб дар болои дарахт наmemонад, балки Ту ӯро дар он рӯз дафн хоҳӣ кард; (Зеро ки ба дор овехта мешавад, лаънати Худост;) то замини ту, ки Худованд Худоят ба ту ба мерос медиҳад, наҷис нашавад.

Эстер боби 3 душмани асосии ҳикоя Ҳомон ва нақшаи ӯ барои нест кардани мардуми яҳудиёнро муаррифӣ мекунад. Дар ин боб ба қудрат расидани Ҳомон ва нақшаи ӯ барои нест кардани Мордахай ва тамоми яҳудиён дар саросари империяи Форс таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки подшоҳ Аҳашверӯш Ҳомон, аз аҷоҷӣ, ба мақоми баланд дар салтанати худ пешбарӣ мекунад. Подшоҳ ба ҳамаи хизматгоронаш амр мекунад, ки ба Ҳомон саҷда кунанд ва саҷда кунанд, аммо Мордахай ин корро рад мекунад (Эстер 3:1-4).

Сархати 2: Ҳикоя ба вокуниши Ҳомон ба рад кардани Мордахай тамаркуз мекунад. Ӯ аз ғазаб пур мешавад ва на танҳо аз Мордахай, балки аз тамоми яҳудиён дар саросари империя қасос мегирад. Ӯ нақшаи қуръапартоӣ (пур) тартиб медиҳад, то санаи нобудшавии онҳоро муайян кунад (Эстер 3:5–7).

Сархати 3-юм: Ҳисобот тасвир мекунад, ки Ҳомон ба подшоҳ Аҳашверӯш наздик шуда, пешниҳоди нест кардани як гурӯҳи номаълуми одамонро пешниҳод мекунад, ки онҳо қонунҳои подшоҳро риоя намекунанд. Ҳомон барои иҷрои ин нақша маблағи калон пешниҳод мекунад (Эстер 3:8–9).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Аҳашверӯш ба нақшаи Ҳомон иҷозат додааст, бидуни он ки он ба халқи Эстер, яҳудиён нигаронида шудааст. Мактубҳо дар саросари империя фиристода мешаванд, ки дар рӯзи муайяне, ки бо қуръапартоӣ интихоб карда мешаванд, нобуд карда мешаванд (Эстер 3:10-15).

Хулоса, дар боби сеюми Эстер болоравӣ ва нақшаи бадқасдонае, ки Ҳомон дар даруни подшоҳ Аҳашверӯш ба амал овард, тасвир шудааст. Таваҷҷуҳи пешбарӣ тавассути баланд бардоштани дараҷа ва адоват тавассути рад кардани Мордахай ба даст омадааст. Ёдоварӣ кардани нақшае, ки барои нобудсозии оммавӣ нишон дода шудааст ва фармоне, ки дар бораи несту нобуд карда шудааст, таҷассумест, ки шиддати муноқиша ва шиддатнокии шиддат дар достони Эстерро ифода мекунад

Эстер 3:1 Пас аз ин подшоҳ Аҳашверӯш Ҳомон ибни Ҳаммедотои аҷоҷро пешбарӣ карда, ӯро пешбарӣ кард ва курсии худро аз ҳамаи мирони ҳамроҳаш боло гузошт.

Подшоҳ Аҳашверӯш Ҳомонро ба мақоми қудратманд дар дарбори шоҳона пешбарӣ мекунад, аз ҳама шоҳзодаҳо.

1. Хавфи ғурур - Масалҳо 16:18

2. Қудрати фурӯтанӣ - Яъқуб 4:6-10

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:6-10 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Эстер 3:2 Ва ҳамаи навкарони подшоҳ, ки дар назди дарвозаи подшоҳ буданд, таъзим карданд ва Ҳомонро эҳтиром карданд, зеро ки подшоҳ дар бораи ӯ чунин фармуда буд. Аммо Мордахай саҷда накард ва ӯро эҳтиром накард.

Мордахай ба фармони подшоҳ нигоҳ накарда, ба Ҳомон саҷда карданро рад кард.

1. Ба ҷои одам, ба Худо итоат кардан - Эстер 3:2

2. Далерии Мордахай - Эстер 3:2

1. Аъмол 5:29 - «Он гоҳ Петрус ва дигар расулон дар ҷавоб гуфтанд: «Мо бояд ба Худо итоат кунем, на ба одамон».

2. Ибриён 11: 23-27 - "Бо имон Мусо, вақте ки ӯ таваллуд шуд, се моҳ аз падару модараш пинҳон шуд, зеро онҳо диданд, ки вай кӯдаки солим аст, ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд."

Эстер 3:3 Он гоҳ навкарони подшоҳ, ки дар назди дарвозаи подшоҳ буданд, ба Мордахай гуфтанд: «Чаро фармони подшоҳро вайрон мекунӣ?

Наводорони подшоҳ аз Мордахай пурсиданд, ки чаро ӯ фармони подшоҳро иҷро накард.

1. Муҳимияти итоат ба ҳокимият

2. Оқибатҳои нофармонии Худо

1. Румиён 13:1-7: Бигзор ҳар як шахс ба ҳукуматдорон итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст.

2. Яъқуб 4:17: Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Эстер 3:4 Ва ҳангоме ки онҳо ҳар рӯз ба ӯ сухан мегуфтанд, ва ӯ ба онҳо гӯш намедод, онҳо ба Ҳомон гуфтанд, то бубинанд, ки оё кори Мордахай устувор мешавад, зеро ки ӯ ба онҳо гуфта буд, ки вай яҳудӣ аст.

Мардум ҳар рӯз бо подшоҳ сухан мегуфтанд, аммо ӯ гӯш намекард, бинобар ин бо Ҳомон машварат карданд, то ки сарнавишти Мордахай, яҳудӣ, ки шахсияти ӯро ба онҳо ошкор карда буд, муайян кунад.

1. Муҳимияти гӯш кардани нуқтаи назари дигарон

2. Ҳимояи Худо аз ақаллиятҳои таъқибшуда

1. Яъқуб 1:19 - Дар шунидан зуд, дар гуфтан суст бошед

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, сабукӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо мешавад, аммо шумо ва оилаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Ва кӣ медонад, ҷуз ин ки шумо дар ин муддат ба мақоми подшоҳии худ омадаед?

Эстер 3:5 Ва ҳангоме ки Ҳомон дид, ки Мордахай саҷда намекунад ва аз ӯ эҳтиром намекунад, Ҳомон пур аз ғазаб шуд.

Вақте ки Мордахай ба ӯ саҷда карданро рад кард, мағрури Ҳомон ранҷид.

1. Хавфи ғурур: Чаро мо бояд худро фурӯтан кунем

2. Қувваи фурӯтанӣ: Чӣ тавр ба васвасаҳои ғурур муқобилат кардан мумкин аст

1. Яъқуб 4:6-7 - "Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад."

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Эстер 3:6 Ва ӯ фикр мекард, ки танҳо ба Мордахай даст дароз кунад; зеро ки онҳо ба ӯ қавми Мордахайро нишон дода буданд, бинобар ин Ҳомон мехост тамоми яҳудиёнеро, ки дар тамоми салтанати Аҳашверӯш буданд,, ҳатто қавми Мордахайро нобуд созад.

Фармон барои нест кардани тамоми яҳудиён, на танҳо Мордахай, дар тамоми подшоҳии Аҳашверӯш бароварда шуда буд.

1. Ҳукмронии Худо дар баробари таъқибот

2. Нерӯи ваҳдат ва ҷомеа

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд ва бештар, чунон ки мебинед, руз наздик мешавад.

Эстер 3:7 Дар моҳи аввал, яъне моҳи нисон, дар соли дувоздаҳуми подшоҳ Аҳашверӯш, онҳо Пурро, яъне қуръаро ба ҳузури Ҳомон рӯз ба рӯз ва моҳ ба моҳ то дувоздаҳум партофтанд. моҳ, яъне моҳи Адар.

Дар соли дувоздаҳуми подшоҳ Аҳашверӯш қуръа аз рӯз ба рӯз ва моҳ ба моҳ то моҳи дувоздаҳум, ки Адар буд, қуръа кашида мешуд.

1. Худованд барои ҳар рӯз ва ҳар моҳ ҳадаф дорад

2. Мо дар шароити худ нотавон нестем

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили онҳо роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Ишаъё 14:24 - Худованди лашкарҳо қасам хӯрда, гуфт: «Ба ростӣ, чунон ки ман фикр кардам, ончунон воқеъ хоҳад шуд, ва ончунон ки ман ният доштам, ончунон устувор хоҳад монд».

Эстер 3:8 Ва Ҳомон ба подшоҳ Аҳашверӯш гуфт: «Кавмест, ки дар тамоми вилоятҳои подшоҳии ту пароканда шуда, дар миёни мардум пароканда шудааст; ва қонунҳои онҳо аз ҳама одамон гуногунанд; ва қонунҳои подшоҳро риоя намекунанд, бинобар ин, ба онҳо кашидан ба подшоҳ нафъе нест.

Маслиҳати Ҳомон ба Аҳашверӯш нишон медиҳад, ки бадгумонӣ ва табъиз дар Малакути Худо ҷой надорад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳамаро, новобаста аз тафовути онҳо, дӯст дорем ва қабул кунем.

2. Мо бояд ба ҳама одамон бо эҳтиром муносибат кунем, зеро ҳама дар назди Худо баробар ҳастем.

1. Румиён 12:10 - "Ба якдигар дар муҳаббат содиқ бошед; якдигарро аз худатон болотар эҳтиром кунед".

2. Қӯлассиён 3:14 - "Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар доранд, ки ҳама чизро дар ҳамоҳангии комил мепайвандад."

Эстер 3:9 Агар ба подшоҳ писанд ояд, бигзор навишта шавад, ки онҳо нобуд карда шаванд; ва ман ба дасти онҳое ки тиҷорат доранд, даҳ ҳазор талант нуқра хоҳам дод, то ки онро ба ганҷинаи подшоҳ гузорам.

Ҳомон ба шоҳ Ксеркс пешниҳод мекунад, ки фармоне бинависад, ки дар натиҷа яҳудиён нобуд мешаванд ва барои он маблағи калон пардохт мекунанд.

1. Хатари тамаъ: Мо аз пешниҳоди Ҳомон чӣ омӯхта метавонем

2. Муқовимат барои кори дуруст: Намунаи Эстер

1. Яъқуб 5:1-6 - Хатари сарват

2. Эстер 4:14 - Барои рост истодан

Эстер 3:10 Ва подшоҳ ҳалқаи худро аз дасташ гирифта, ба Ҳомон ибни Ҳаммедотои аҳоҳӣ, душмани яҳудиён дод.

Подшоҳ ангуштарини худро ба Ҳомон, ки душмани яҳудиён буд, дод.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ тавр Эстер ба мо нишон дод, ки чӣ гуна душвориҳо бартараф карда шаванд

2. Таъмини Худо дар замонҳои душвор: Ҳикояи Эстер дар бораи умед

1. Матто 5:44-45: «Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони шумо дуо гӯед, то писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ тулӯъ мекунад. ва бар некӯкорон ва бар одилону ситамкорон борон мефиристад».

2. Румиён 12:17-21: "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама сулҳҷӯёна зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон! интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. бинӯшад, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадро бо некӣ мағлуб кун».

Эстер 3:11 Подшоҳ ба Ҳомон гуфт: «Нуқра ба ту, ба мардум низ дода шудааст, то ки бо онҳо он чи ба назари ту писанд ояд, бикун».

Подшоҳ ба Ҳомон нуқра медиҳад ва ба ӯ иҷозат медиҳад, ки бо мардум ҳар чӣ хоҳад, кунад.

1. Хавфи қудрат: Огоҳӣ аз Эстер 3:11

2. Қудрати интихоб: Истифодаи оқилона аз захираҳои худ мувофиқи Эстер 3:11

1. Матто 10:29 (Оё ду гунҷишк ба як динор фурӯхта намешавад? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо берун аз ғамхории Падари шумо ба замин намеафтад.)

2. Масалҳо 22:2 (Бойҳо ва камбағалон як чизи умумӣ доранд: Худованд Офаридгори ҳама аст.)

Эстер 3:12 Он гоҳ китобдонони подшоҳ дар рӯзи сездаҳуми моҳи якум даъват карда шуданд, ва он чиро, ки Ҳомон фармуда буд, ба нозирони подшоҳ ва ба ҳокимон, ки бар ҳар музофот ва ба сардорони вилоятҳо буд, навишта шуда буд. ҳар халқи ҳар вилоят мувофиқи навиштаҷоти он, ва ба ҳар қавм мувофиқи забони худ; ба номи подшоҳ Аҳашверӯш навишта шуда, бо ҳалқаи подшоҳ мӯҳр зада шудааст.

Китобдонони подшоҳ дар рӯзи сездаҳуми моҳи аввал даъват шуданд, то мувофиқи фармони Ҳомон бинависанд ва онро бо ҳалқаи подшоҳ мӯҳр зананд.

1. Ҳукмронии Худо бар ҳама: Омӯзиши Эстер 3:12

2. Қувваи боваркунонӣ: Дарсҳо аз Эстер 3:12

1. Дониёл 4:34-35 - Ва дар охири айём ман Набукаднесар чашмонамро ба осмон боло кардам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳақ Таолоро баракат додам, ва Ӯро ҳамду сано хондам ва Ӯро, ки то абад зинда аст, ки салтанати абадӣ аст, ва подшоҳии ӯ аз насл ба насл аст.

2. Ишаъё 40:15 - Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд, ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо шуморида мешаванд: инак, Ӯ ҷазираҳоро ҳамчун чизи ночиз мегирад.

Эстер 3:13 Ва мактубҳо ба воситаи посбонҳо ба тамоми музофоти подшоҳ фиристода мешуданд, то дар як рӯз, ҳатто дар рӯзи сездаҳум, ҳамаи яҳудиён, чи хурду калон, ҳам кӯдакон ва занонро несту нобуд кунанд, бикушанд ва нобуд кунанд. рӯзи моҳи дувоздаҳум, ки моҳи Адар аст, ва ғанимати онҳоро ба сайди худ бигиранд.

Ба воситаи посбонҳо ба тамоми вилоятҳои подшоҳ мактубҳо фиристода мешуданд, ки дар рӯзи сездаҳуми моҳи дувоздаҳуми Адар ҳамаи яҳудиёнро кушта, ғанимати онҳоро бигиранд.

1. Қудрати калимаҳо: Чӣ гуна калимаҳое, ки мо мегӯем, метавонанд ба дигарон бевосита таъсир расонанд

2. Муқовимат дар муқобили мушкилот: Омӯзиши истодагарӣ дар замонҳои душвор

1. Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2. Румиён 5:3-4 На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

Эстер 3:14 Нусхаи навиштаҷот дар бораи ҳукме ки дар ҳар вилоят дода шавад, ба тамоми мардум нашр шуд, то ки ба он рӯз омода бошанд.

Фармони подшоҳ Аҳашверӯш дар тамоми подшоҳӣ интишор шуда, ба ҳама амр фармуд, ки барои рӯзи муайян омодагӣ гиранд.

1. Вақти Худо комил аст - Эстер 3:14

2. Муҳимияти омодагӣ - Эстер 3:14

1. Воиз 3:1–8

2. Ишаъё 55:8–9

Эстер 3:15 Ба фармони подшоҳ шитобон посбонҳо баромаданд, ва фармон дар Шушани қаср дода шуд. Ва подшоҳ ва Ҳомон барои нӯшидан нишастанд; Аммо шаҳри Шушан дар ҳайрат буд.

Подшоҳ фармон дод, ки лашкарҳо бо фармон фиристода шаванд, ва ӯ ва Ҳомон барои нӯшидан нишастанд. Шушан дар парешон монд.

1. Қудрати фармони подшоҳ

2. Эътиборҳои даҳшатноки фармонҳо

1. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ дар дасти Худованд аст, мисли дарёҳои об: Ӯ онро ба ҳар куҷо, ки хоҳад, мегардонад.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Боби 4 Эстер ба вокуниши Мордахай ва Эстер ба фармони Ҳомон дар бораи нест кардани яҳудиён равона шудааст. Дар ин боб нигаронии онҳо, муошират онҳо ва қарори Эстер барои муроҷиат кардан ба подшоҳ, сарфи назар аз хатарҳо, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо мотами Мордахай ва изҳори изтироби худ аз фармони Ҳомон оғоз мешавад. Либосҳояшро дарида, палосу хокистар мепӯшад, ки нишонаи

мотам аст. Ин бисёр яҳудиёни Сузаро водор мекунад, ки ҳамин тавр кунанд (Эстер 4:1-3).

Параграфи 2: Ҳикоя тасвир мекунад, ки Эстер дар бораи аъмоли Мордахай шинос шуда, ғуломаш Ҳатохро мефиристад, то бифаҳмад, ки чӣ рӯй дода истодааст. Мордахай ба Ҳатох дар бораи нақшаи Ҳомон хабар медиҳад ва Эстерро ташвиқ мекунад, ки ба назди подшоҳ рафта, барои халқаш муроҷиат кунад (Эстер 4:4–9).

Сархати 3-юм: Дар ин гузориш худдории аввалаи Эстер таъкид мешавад, ки хатари наздик шудан ба подшоҳ бидуни даъват ба амал меояд. Вай тавассути Ҳатох паёме мефиристад, ки нигаронии худро дар бораи бе даъват ба ҳузури подшоҳ даромаданаш баён мекунад (Эстер 4:10-12).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Мордахай Эстерро даъват карда, ба ӯ хотиррасон мекунад, ки худи ӯ аз фармони Ҳомон, ҳатто ҳамчун малика озод нест. Ӯ ӯро ташвиқ мекунад, ки фикр кунад, ки шояд вай дар чунин вақт дар ҷои худ гузошта шуда бошад ва ӯро даъват кунад, ки амал кунад (Эстер 4:13-17).

Хулоса, боби чоруми Эстер изтироб ва қарори муҳими Мордахай ва малика Эстерро тасвир мекунад. Таъкид кардани мотам тавассути намоиши оммавии ғаму андӯҳ ва муошират тавассути паёмҳои мубодила ба даст оварда мешавад. Ёдоварӣ кардани дудилагӣ, ки барои наздик шудан ба подшоҳ зоҳир мешавад ва дарк кардани мавқеъ, таҷассуми қурбонии шахсӣ, суръатбахшӣ ба сӯи як гардиши муҳим дар достони Эстер

Эстер 4:1 Ҳангоме ки Мордахай ҳамаи ин ҳодисаро пай бурд, Мордахай либоси худро дарронд, ва палоси хокистар пушид, ва ба миёнаи шаҳр баромад ва бо овози баланд ва талх дод зад;

Мордахай аз таъқиботи халқаш ғамгин шуда, ба Худо муроҷиат мекунад.

1. Худо ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то дар лаҳзаҳои тангӣ тасаллӣ диҳад ва ёрӣ диҳад.

2. Дар тангӣ ва ғам бояд ба сӯи Худо рӯй оварем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 55:22 - "Гарбори худро бар Худованд андоз, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард, ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ҳаяҷон афтанд."

Эстер 4:2 Ва пеш аз дарвозаи подшоҳ омаданд, зеро ҳеҷ кас палос дар бар карда, ба дарвозаи подшоҳ даромада наметавонад.

Мордахай мотам гирифта, андӯҳи худро нишон дод, ки палос пӯшида, назди дарвозаи подшоҳ нишаст.

1. Қудрати қурбонӣ кардан ба хотири Худо

2. Ғувваи мотам барои солеҳон

1. Матто 10:37-38 - "Ҳар кӣ падар ё модари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест; ҳар кӣ писар ё духтари худро аз ман бештар дӯст медорад, лоиқи Ман нест. Ҳар кӣ салиби худро набардорад ва Маро пайравӣ кунед, лоиқи ман нест».

2. Филиппиён 3:7-8 - "Аммо ҳар он чизе, ки барои ман фоидае буд, ҳоло ман ба хотири Масеҳ зиён меҳисобам. Беш аз ин, ман ҳама чизро зиён медонам, зеро арзиши бештари донистани Худованди ман Исои Масеҳ, ки ба хотири Ӯст Ман ҳама чизро аз даст додаам ва онҳоро партов медонам, то ки Масеҳро ба даст орам».

Эстер 4:3 Ва дар ҳар музофот, дар ҳар ҷое ки фармон ва фармони подшоҳ меомад, дар байни яҳудиён мотами азиме буд, ва рӯзадорӣ, гирья ва навҳаи бузурге ба амал омад; ва бисьёр касон дар палос ва хокистар хобида буданд.

Яҳудиён дар ҳар музофот мотам мегирифтанд, рӯза медоштанд, гиря мекарданд ва ба фармони подшоҳ ҷавоб медоданд.

1. Қувваи итоаткорӣ: вокуниш ба хости Худо

2. Қувваи мотам: Фаҳмидани андӯҳ ва талафот

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Матто 5:4 - Хушо онҳое ки мотам мегиранд, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

Эстер 4:4 Ҳамин тавр канизон ва хизматгорони Эстер омада, инро ба ӯ гуфтанд. Он гоҳ малика бағоят ғамгин шуд; ва ӯ либос фиристод, то Мордахайро пӯшонад ва палоси ӯро аз ӯ бигирад, аммо ӯ онро нагирифт.

Эстер ҳангоми шунидани изтироби Мордахай сахт ба изтироб афтод.

1. Худо ба воситаи дарди мо кор мекунад, то тасаллӣ ва осоиштагӣ биёрад.

2. Вақте ки мо бо озмоишҳо дучор мешавем, муҳаббати Худо моро роҳнамоӣ мекунад.

1. Забур 33:18, «Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад».

2. Румиён 8:28, «Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд».

Эстер 4:5 Сипас Эстерро ба назди Ҳатох, яке аз ҳомиёни подшоҳ, ки ӯро таъин карда буд, даъват намуд ва ба Мордахай амр фармуд, ки бидонад, ки ин чист ва чаро ин аст.

Эстер ғуломи худ Хатоҳро ба назди Мордахай мефиристад, то бифаҳмад, ки чаро ӯ ин қадар ғамгин аст.

1. Нақшаи Худо: Чӣ тавр Худо одамонро барои амалӣ кардани мақсадҳои худ истифода мебарад

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 4:4-6 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед. Бори дигар мегӯям: шод бошед! Бигзор меҳрубонии шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст. Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои худро ба Худо расонед.

Эстер 4:6 Ҳамин тавр, Ҳатох назди Мордахай ба кӯчаи шаҳр, ки пеши дарвозаи подшоҳ буд, баромад.

Эстер ба Ҳатох дастур дод, ки ба назди Мордахай ба кӯчаи шаҳр, ки дар назди дарвозаи подшоҳ воқеъ буд, биравад.

1. Муҳимияти итоаткорӣ: омӯзиши Эстер 4:6

2. Хизматгорони мӯътамад: Қиссаи Хатоҳ дар Эстер 4:6

1. Эфсӯсиён 6:5-8 - Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, чунон ки Масеҳ мехоҳед.

2. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

Эстер 4:7 Ва Мордахай ба ӯ дар бораи он чи бо ӯ рӯй дода буд, ва маблағи пулеро, ки Ҳомон ваъда дода буд, ба ганҷинаи подшоҳ барои яҳудиён месупорад ва онҳоро несту нобуд кард.

Мордахай ва Эстер ба Худо таваккал мекарданд ва сарфи назар аз вазъияти душворе, ки дар онҳо буданд, ба Ӯ имон меоварданд.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар вазъиятҳои душвортарин.

2. Новобаста аз вазъият, ба Худо имон ва таваккал кунед.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Ишаъё 41:10, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Эстер 4:8 Ва нусхаи навиштаҷоти фармонеро, ки дар Шушан дода шуда буд, ба ӯ дод, то онҳоро несту нобуд кунад, ва онро ба Эстер нишон диҳад ва ба вай эълон кунад ва ба вай амр кунад, ки назди подшоҳ дарояд. , ки ба Ӯ илтиҷо кунад ва дар бораи қавми худ дар ҳузури ӯ дархост кунад.

Ин порча дар бораи дастуроти Мордахай ба Эстер нақл мекунад, ки аз номи халқаш ба подшоҳ муроҷиат кунад.

1: Мо вазифадорем, ки ба тарафдории мазлумон истода, аз номи онҳо сухан гӯем, мисли Эстер.

2: Мо бояд дар муқобили вазъиятҳои душвор далерӣ зоҳир кунем ва ба садоқати Худо таваккал кунем, мисли Эстер.

1: Isaiah 1:17 "Нақш кор карданро омӯзед; адолатро ҷӯед; мазлумонро муҳофизат кунед. Даъвои ятимонро бигиред; парвандаи бевазанро муҳокима кунед".

2: Ибриён 11: 23-27 "Бо имон Мусо, вақте ки ӯ таваллуд шуд, волидонаш ӯро се моҳ пинҳон карданд, зеро диданд, ки вай кӯдаки оддӣ нест ва аз фармони подшоҳ наметарсиданд. Мусо бо имон , вақте ки ӯ калон шуд, ӯро ҳамчун писари духтари Фиръавн шинохтан нахост, зеро ӯ аз ҳаловатҳои зудгузари гуноҳ баҳравар шудан бо халқи Худо бадрафторӣ карданро афзалтар медонист. аз ганҷҳои Миср, зеро ки ӯ ба мукофоти худ интизор буд; бо имон вай Мисрро тарк кард, ва аз хашми подшоҳ натарсид, ва истодагарӣ намуд, зеро ки Нонамоёнро дид; бо имон иди Фисҳ ва пошидани хунро ба ҷо овард, то ки ҳалоккунандаи нахустзода ба нахустзодаи Исроил даст нарасонад».

Эстер 4:9 Ва Ҳатох омада, суханони Мордахайро ба Эстер гуфт.

Эстерро аз суханони Мордахай Ҳатох хабардор кард.

1. Қувваи муошират: Чӣ тавр Эстер аз суханони Мордахай огоҳ шуд.

2. Муҳимияти итоаткорӣ: Чаро Эстер ба Мордахай гӯш дод.

1. Масалҳо 15:23 - "Одам аз додани ҷавоби дуруст шодӣ мекунад ва сухани саривақтӣ чӣ хуб аст!"

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Эстер 4:10 Эстер боз ба Ҳотох сухан ронда, ба Мордахай амр дод;

Эстер Хаточро ташвиқ мекунад, ки ба Мордахай хабар расонад.

1. Қудрати сухан: муоширати содиқона дар шароити душвор

2. Вафодорӣ ба итоаткорӣ: Иҷрои дастурҳои Худо

1. Яъқуб 3:5 - Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чӣ кадар чангал сузонда мешавад!

2. Луқо 8:21 - Аммо Ӯ дар ҷавоби онҳо гуфт: «Модари ман ва бародарони ман касоне ҳастанд, ки каломи Худоро мешунаванд ва ба ҷо меоваранд».

Эстер 4:11 Ҳамаи хизматгорони подшоҳ ва мардуми вилоятҳои подшоҳ медонанд, ки ҳар кӣ хоҳ мард бошад, хоҳ зан, ба ҳавлии дарунӣ назди подшоҳ

ояд, ки даъват нашудааст, як қонуни вай аст варо бикушед, магар касе ки подшоҳ асои тиллоро ба вай дароз кунад, то ки зинда монад;

Хизматгорони подшоњ медонанд, ки њар кї бе даъват ба даруни дарун медарояд, бо марг рўбарў мешавад, магар он ки асои тиллои подшоњ амон наёбад.

1: Раҳмати Худо ёдраскунандаи марги худи мост.

2: Мо то ҳол метавонем дар байни душвориҳо наҷот ёбем.

1: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Забур 103:8-14 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро дар худ нигоҳ медорад; Ӯ ба мо тавре рафтор намекунад, ки ба гуноҳҳои мо сазовор аст ё мувофиқи гуноҳҳои мо ба мо подош намедиҳад. Зеро ки ҳар қадар осмон болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст; Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст. Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба онҳое ки аз ӯ метарсанд, раҳм мекунад.

Эстер 4:12 Ва онҳо суханони Эстерро ба Мордахай нақл карданд.

Суханони Эстерро ба Мордахай гуфтанд.

1. Худо роҳе медиҳад, вақте ки ҳама роҳҳои дигар баста мешаванд.

2. Нақшаҳои Худо аксар вақт метавонанд бо роҳҳои ғайричашмдошт ошкор шаванд.

1. Эстер 4:12–14

2. Ишаъё 43:19 - "Инак, ман кори нав мекунам! Ҳоло он мерӯяд; оё шумо онро намефаҳмед? Ман дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон роҳ месозам".

Эстер 4:13 Он гоҳ Мордахай амр фармуд, ки ба Эстер ҷавоб диҳад: «Бо худ фикр накун, ки аз тамоми яҳудиён бештар дар хонаи подшоҳ гурехта хоҳӣ шуд».

Мордахай Эстерро ташвиқ мекунад, ки тарсу ҳаросро як сӯ гузорад ва дар хотир дошт, ки ҳама яҳудиён дар як хатар ҳастанд.

1. Қудрати Худо дар баробари тарс

2. Далерӣ дар миёни душвориҳо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ишаъё 41:10: «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Эстер 4:14 Зеро, агар ту дар ин вақт ором бошӣ, дар он ҷо васеъшавӣ ва раҳоӣ барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо хоҳад шуд; вале ту ва хонаи падарат хароб хоҳӣ шуд; ва кӣ медонад, ки ту ба ин муддат ба салтанат омадай?

Эстер ҷияни худ Мордахайро ҳушдор медиҳад, ки сухан гӯяд ва амал кунад, вагарна наҷот ва муҳофизат барои халқи яҳудӣ аз дигар сарчашма меояд, дар ҳоле ки Мордахай ва оилаи ӯ нобуд хоҳанд шуд.

1. Қудрати сухан гуфтан дар имон

2. Вақт ҳозир аст: Истифодаи имкониятҳо барои мақсадҳои Худо

1. Ишаъё 58:12 - Ва онҳое ки аз ту хоҳанд буд, харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт; ва туро «Таъмиркунандаи рахна», Баркароркунандаи пайраҳаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Эстер 4:15 Он гоҳ Эстер онҳоро ба Мордахай фармуд, ки ҷавоб диҳанд:

Эстер бо ҷавоб додан ба дархости Мордахай далерӣ ва имони худро ба Худо нишон медиҳад.

1. Қувваи имон: Баррасии далерии Эстер дар замонҳои душвор

2. Мушкилотро иҷро кунед: Ба намунаи далерӣ ва имони Эстер пайравӣ кунед

1. Ибриён 11:1-2 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст. Зеро ки мардуми қадим ба василаи он таърифи худро гирифтанд".

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Эстер 4:16 Биравед, тамоми яҳудиёнеро, ки дар Шушан ҳастанд, ҷамъ кунед ва барои ман рӯза гиред, ва се рӯз, шабу рӯз нахӯред ва нанӯшед; ва ҳамин тавр ман назди подшоҳ хоҳам рафт, ки ин мувофиқи шариат нест; ва агар ҳалок шавам, ҳалок мешавам.

Эстер яҳудиёни Шушанро даъват мекунад, ки се рӯз шабу рӯз рӯза бигиранд ва ӯ ва канизонаш низ ҳамин тавр рӯза хоҳанд дошт. Вай назди подшоҳ меравад, гарчанде ки ин хилофи шариат аст ва мегӯяд, ки агар ҳалок шавад, ҳалок мешавад.

1. Арзиши содиқона чӣ гуна аст?

2. Қувваи имони далерона дар баробари душвориҳо.

1. Ибриён 11:32-40 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиё нақл кунам, 33 ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро боздоштанд, 34 қувваи оташро хомӯш карданд, аз раҳоӣ наҷот ёфтанд. дами шамшер, аз заъф тавоно шуданд, дар чанг тавоно шуданд, лашкари бегонаро ба гурез андохтанд. 35 Занон мурдагони худро ба воситаи эҳё бармегардонанд. Баъзеҳо шиканҷа шуданд

ва аз озод шудан саркашӣ карданд, то ки онҳо дубора ба зиндагии беҳтар эҳё шаванд. 36 Дигарон ба тамасхур ва қамчинкорӣ ва ҳатто занҷирҳо ва зиндон гирифтор шуданд. 37 Онҳоро сангсор карданд, ду пора карданд, бо шамшер куштанд. Онҳо дар пӯсти гӯсфандону бузҳо мегаштанд, бечора ва ранҷу азоб мекашиданд, 38 ки ҷаҳон сазовори он набуд, ки дар биёбонҳо ва кӯҳҳо ва дар ғорҳо ва ғорҳои замин овора гарданд.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки азобҳо саброро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд.

Эстер 4:17 Ва Мордахай ба роҳи худ рафт ва мувофиқи он чи Эстер ба ӯ фармуда буд, ба ҷо овард.

Мордахай ба дастуроте, ки Эстер ба ӯ дода буд, амал кард.

1. Аҳамияти итоат ба ҳокимият

2. Бо таслим шудан ба хости Худо

1. Румиён 13:1–7

2. Эфсӯсиён 5:21–33

Боби 5 Эстер ба қарори далеронаи Эстер барои муроҷиат кардан ба шоҳ Аҳашверӯш ва нақшаи стратегии ӯ барои зиёфати дарпешистода тамаркуз мекунад. Дар ин боб дархости ӯ дар бораи зиёфат бо подшоҳ ва Ҳомон таъкид карда мешавад, ки барои гардиши муҳими рӯйдодҳо замина фароҳам меорад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Эстер либоси шоҳонаашро пӯшида, ба ҳавлии даруни қасри подшоҳ даромад. Вай дар назари ӯ илтифот пайдо мекунад ва ӯ асои тиллоии худро дароз мекунад, ки ӯ ҳузури ӯро қабул мекунад (Эстер 5:1-3).

Сархати 2: Дар ривоят тасвир шудааст, ки Аҳашверӯш аз Эстер мепурсад, ки ӯ чӣ мехоҳад ва ба ӯ то нисфи салтанати худро диҳад. Вай ба ҷои дархости фаврӣ, ӯ ва Ҳомонро ба зиёфат даъват мекунад, ки вай барои онҳо тайёр мекунад (Эстер 5:4-8).

Сархати 3-юм: Ҳисобот қайд мекунад, ки Ҳомон аз даъват ба хӯрокхӯрӣ бо подшоҳ ва малика хурсандӣ дошт. Бо вуҷуди ин, шодии ӯро рад кардани Мордахай ҳангоми аз қаср баромаданаш саҷда карданро рад кард (Эстер 5:9-14).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Ҳомон дар бораи шикоятҳои худ бо зан ва дӯстонаш дар бораи беадабии Мордахай нақл мекунад. Онҳо тахмин мезананд, ки ӯ дар баландии ҳафтоду панҷ фут дора месозанд, ки дар он Мордахайро овехта кардан мумкин аст, ва ин ба ноумедии Ҳомон ҳалли худро медиҳад (Эстер 5:14).

Хулоса, дар боби панҷуми Эстер далерӣ ва банақшагирии стратегии малика Эстер дар дарбори шоҳ Аҳашверӯш нишон дода шудааст. Таъкид кардани пазириш тавассути дарёфти илтифот дар назари подшоҳ ва даъват тавассути дароз кардани пешниҳод барои зиёфат ба даст омадааст. Зикр кардани

шиддат, ки барои рад кардани Мордахай нишон дода шудааст ва нақшаи гирифтани интиқом як таҷассуми шиддат гирифтани низоъ ва интизории таҳаввулоти назаррас дар достони Эстер

Эстер 5:1 Дар рӯзи сеюм чунин воқеъ шуд, ки Эстер либоси шоҳонаи худро дар бар карда, дар ҳавлии дохилии хонаи подшоҳ, дар муқобили хонаи подшоҳ истод; хона, дар муқобили дарвозаи хона.

Дар рӯзи сеюм малика Эстер худро тайёр кард ва худро дар ҳавлии даруни қаср ба подшоҳ нишон дод.

1. Қувваи омодагӣ: Чӣ гуна вақт ҷудо кардан барои омодагӣ метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Қувваи имони далерона: Чӣ тавр Эстер далериро дар муқобили тарс намуна оварад

1. Луқо 12:35-38 - Барои амал либос бипӯшед ва чароғҳои худро даргиронед.

2. Яъқуб 1:22 - Фақат каломро гӯш накунед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, бикун.

Эстер 5:2 Ва ҳангоме ки подшоҳ Эстер маликаро дар саҳни истода дид, дар назари ӯ илтифот пайдо кард ва подшоҳ асои тиллоеро, ки дар дасташ буд, ба Эстер дароз кард. Ҳамин тавр Эстер наздик омада, ба болои асо даст расонд.

Эстер назди подшоҳ омад ва дар назари ӯ илтифот ёфт ва ӯ асои тиллоеро ба вай дароз кард, ки вай ламс кард.

1. Неъмати Худо: Чӣ гуна бояд дар лутфи Худо бимонад

2. Қувваи итоаткорӣ: посух додан ба даъвати Худо

1. Ишаъё 45:2-3 - "Ман пешопеши ту меравам ва кӯҳҳои баландро ҳамвор хоҳам кард, дарвозаҳои биринҷиро вайрон хоҳам кард ва панҷараҳои оҳанинро хоҳам бурида, ба ту ганҷҳои зулмот ва ганҷҳоро дар ҷойҳои пинҳонӣ хоҳам дод, то бидонӣ, ки Ман, Худованд Худои Исроил ҳастам, ки туро ба номи ту мехонад».

2. Забур 5:12 - "Зеро ки одилро баракат медиҳӣ, эй Худованд, ва ӯро бо файз мепӯшонӣ, мисли сипар".

Эстер 5:3 Подшоҳ ба вай гуфт: «Ту чӣ мехоҳӣ, малика Эстер? ва дархости ту чист? он ҳатто ба нисфи салтанат ба ту дода хоҳад шуд.

Эстер далерона аз подшоҳ хоҳиш кард, ки халқашро аз ҳалокат наҷот диҳад.

1: Мо аз далерӣ ва садоқати Эстер омӯхта метавонем, ки барои ҳимояи халқаш истодагарӣ кунанд.

2: Намунаи Эстер дар бораи эътимод ба Худо ва қудрати Ӯ метавонад моро дар замонҳои душвор умед бахшад.

1: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2: Матто 19:26 Аммо Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

Эстер 5:4 Ва Эстер ҷавоб дод: «Агар ба подшоҳ маъқул бошад, бигзор подшоҳ ва Ҳомон имрӯз ба зиёфате, ки ман барои ӯ омода кардаам, оянд».

Эстер подшоҳ ва Ҳомонро ба зиёфате, ки ӯ омода кардааст, даъват мекунад.

1. Худо одамонеро, ки эҳтимоли камтар доранд, барои иҷрои иродаи Ӯ истифода мебарад.

2. Мо бояд омода бошем, ки бо имон қадам гузорем ва ба Худо боварӣ дошта бошем, ки Худо таъмин мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Эстер 5:5 Подшоҳ гуфт: «Ҳамонро шитоб кун, то он чи Эстер гуфтааст, ба ҷо оварад». Пас подшоҳ ва Ҳомон ба зиёфате, ки Эстер тайёр карда буд, омаданд.

Эстер далерона ҷони худро зери хатар гузошт, то халқашро наҷот диҳад ва ба Худо имон ва эътимоди бузург зоҳир кард.

1. Қувваи имон: Далерӣ дар шароити душвор

2. Иҷозат додан ва иҷозат додан ба Худо: омӯзиши малика Эстер

1. Ибриён 11:1–3

2. Луқо 18:1–8

Эстер 5:6 Ва подшоҳ ба Эстер дар зиёфати шароб гуфт: «Иловаи ту чист? ва он ба ту дода хоҳад шуд; ва хоҳиши ту чист? ҳатто то нисфи салтанат ба амал хоҳад омад.

Дар зиёфат шоҳ Аҳашверӯш аз малика Эстер пурсид, ки ӯ чӣ мехоҳад ва ӯро итминон дод, ки ҳар чизе ки ӯ талаб кунад, ҳатто то нисфи салтанати подшоҳӣ дода мешавад.

1) Қувваи дуо: Чӣ тавр дархости Эстер таърихро тағир дод

2) Вафодории Худо: Эътимоднок барои иҷрои ваъдаҳои Ӯ

1) Яъқуб 1:5-7 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки ба ҳама саховатмандона бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

2) Матто 6:7-8 - Ва ҳангоме ки дуо мегӯӣ, мисли бутпарастон ғавғо накун, зеро онҳо гумон мекунанд, ки аз суханони зиёдашон шунида хоҳанд шуд. Мисли онҳо набошед, зеро Падари шумо пеш аз он ки аз Ӯ бипурсед, медонад, ки шумо ба чӣ ниёз доред.

Эстер 5:7 Он гоҳ Эстер ҷавоб дода, гуфт: «Иловаи ман ва хоҳиши ман ин аст;

Эстер далерона пеши подшоҳ меистад, то халқашро наҷот диҳад.

1. Қувваи ҷасорат дар имон

2. Барои он чизе ки ба он бовар доред, истодагарӣ кунед

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. 1 Қӯринтиён 16:13 - Эҳтиёт бошед; дар имон устувор бошед; далер будан; қавӣ бошед.

Эстер 5:8 Агар ман дар назари подшоҳ илтифот ёфта бошам ва ба подшоҳ писанд ояд, ки хоҳиши маро қонеъ гардонад ва хоҳиши маро ба ҷо оварад, бигзор подшоҳ ва Ҳомон ба зиёфат биёянд, ки барои онҳо тайёр кунам, ва Ман фардо мекунам, чунон ки подшоҳ гуфт.

Эстер подшоҳ ва Ҳомонро ба зиёфати омодакардааш даъват мекунад.

1. Итоати Эстер - Чӣ гуна омодагии Эстер барои итоат кардан ба иродаи Худо боиси наҷоти халқи Худо гардид.

2. Қудрати меҳрубонӣ - Чӣ гуна лутфу марҳамати Худоро дар меҳрубонии Эстер ба душманонаш дидан мумкин аст.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Румиён 12:14-21 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред".

Эстер 5:9 Он рӯз Ҳомон шодӣ ва бо дили шод берун рафт; аммо чун Ҳомон Мордахайро дар назди дарвозаи подшоҳ дид, ки вай бархост ва барои ӯ ҳаракат накард, аз хашми Мордахай пур шуд.

Ҳомон аз шодӣ пур шуд ва дилаш шод буд, то даме ки Мордахайро дар назди дарвозаи подшоҳ дид ва пай бурд, ки ӯ ба ӯ эҳтиром намегузорад.

1: Мо бояд ба дигарон, новобаста аз мавқеи онҳо ва мавқеи мо, ҳамеша бо эҳтиром ва эҳтиром муносибат кунем.

2: Муносибати мо бо дигарон ҳолати дилҳои моро инъикос мекунад.

1: Матто 5:43-44 "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат намо". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2: Яъқуб 2:8 Агар шумо дар ҳақиқат қонуни шоҳонаро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед: "Ёри худро мисли худат дӯст бидор", кори хуб мекунед.

Эстер 5:10 Бо вуҷуди ин Ҳомон худдорӣ кард, ва чун ба хона омад, фиристода, дӯстони худ ва занаш Зерешро даъват кард.

Ҳомон ба ғазаби худ нигоҳ накарда, худдорӣ карда, ба хона баргаштанаш дӯстону ҳамсараш Зерешро даъват кард.

1. Қувваи худдорӣ

2. Муҳимияти гузаронидани вақт бо наздикон

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Масалҳо 17:27 - Ҳар кӣ сухани худро нигоҳ дорад, дониш дорад ва ҳар кӣ рӯҳи сард дорад, марди хирадманд аст.

Эстер 5:11 Ва Ҳомон ба онҳо дар бораи ҷалоли сарвати худ, ва шумораи зиёди фарзандони худ, ва ҳар он чиро, ки подшоҳ ӯро дар он баланд бардошта буд, ва чӣ гуна ӯро аз мирон ва навкарони подшоҳ бартарӣ дода буд, нақл кард.

Ҳомон дар назди ҷамъомадагон дар бораи сарвати худ, фарзандони сершумори худ ва чӣ гуна подшоҳ ӯро аз дигар ҳокимон ва хизматгорон болотар гузошта буд, фахр мекард.

1. Хавфи ғурур: Тадқиқот дар Эстер 5:11

2. Баракати фурӯтании ҳақиқӣ: Тадқиқот дар Эстер 5:11

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Яъқуб 4:10, "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

Эстер 5:12 Ҳомон боз гуфт: «Бале, малика Эстер ба зиёфате, ки вай тайёр карда буд, ғайр аз ман ҳеҷ касро бо подшоҳ иҷозат надод; ва фардо маро низ бо подшоҳ назди вай даъват мекунанд.

Ба Ҳомон имтиёзи махсус дода шуд, ки ягона шахсе буд, ки дар зиёфати Эстер барои подшоҳ омода карда буд.

1. Хавфи мағрурӣ: Бо истифода аз достони Ҳомон дар Эстер 5, ин мақола оқибатҳои ғурур ва чӣ гуна метавонад моро аз Худо дур кунад, меомӯзад.

2. Қудрати фурӯтанӣ: Бо истифода аз достони Эстер дар Эстер 5, ин мақола қувваи фурӯтаниро меомӯзад ва чӣ тавр он моро ба Худо наздиктар мекунад.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назди Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

Эстер 5:13 Аммо ҳамаи ин ба ман фоидае надорад, то даме ки Мордахайи яҳудиро дар назди дарвозаи подшоҳ нишаста дидам.

Малика Эстер аз он нороҳат аст, ки Мордахай бо вуҷуди илтиҷои ӯ ба подшоҳ то ҳол дар назди дарвозаи подшоҳ аст.

1. Қудрати сабр: устувор истодан дар муқобили мушкилот

2. Аз кина то фидя: Ғалаба кардани рашк дар ҳаёти мо

1. Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад..."

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Эстер 5:14 Он гоҳ занаш Зереш ва ҳамаи дӯстонаш ба ӯ гуфтанд: «Бигзор дар баландии панҷоҳ зироъ бошад, ва фардо ба подшоҳ бигӯй, ки Мордахай бар он овехта шавад; он гоҳ бо шодӣ ҳамроҳи подшоҳ бирав, то ки зиёфат. Ва ин чиз Ҳомонро шод кард; ва ӯ боиси сохтани дор шуд.

Зани Ҳомон Зереш ва дӯстонаш ба Ҳомон пешниҳод мекунанд, ки барои ба дор овехтани Мордахай даре сохта шавад ва Ҳомон розӣ мешавад.

1. Мағрур ва ҳасад метавонад моро водор кунад, ки қарорҳое қабул кунем, ки оқибатҳои ногувор доранд.

2. Худо метавонад ҳатто бадтарин ҳолатҳоро барои некӣ истифода барад.

1. Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард". Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Боби 6 Эстер як лаҳзаи муҳими ҳикояро ошкор мекунад, ки дар он садоқати Мордахай ба подшоҳ эътироф мешавад ва суқути Ҳомон оғоз меёбад. Дар ин боб як силсила воқеаҳое, ки дар ниҳоят ба таҳқири Ҳомон оварда мерасонанд, таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки шоҳ Аҳашверӯш ба бехобӣ дучор шуда, хоҳиш мекунад, ки китоби сабтҳо ба ӯ хонда шавад. Ба диққати ӯ оварда мешавад, ки Мордахай қаблан нақшаи зидди ҷони ӯро ошкор карда буд, аммо барои садоқати ӯ ҳеҷ мукофот дода нашуд (Эстер 6:1-3).

Сархати 2: Дар ривоят тасвир шудааст, ки Ҳомон субҳи барвақт ба дарбори подшоҳ меояд ва ният дорад, ки иҷозат талаб кунад, ки Мордахайро ба дор овехта шавад, ки ӯ тайёр карда буд. Бо вуҷуди ин, пеш аз он ки сухан гӯяд, Аҳашверӯш маслиҳат мепурсад, ки чӣ тавр шахси сазоворро эҳтиром кардан лозим аст (Эстер 6:4-5).

Сархати 3-юм: Ҳисобот Ҳомонро таъкид мекунад, ки гумон мекунад, ки худи ӯ эҳтиром карда мешавад ва нишон медиҳад, ки аз ҳад зиёди миннатдории

шоҳона. Подшоҳ ба ҳайрат ва ғамгинии ӯ ба ӯ дастур медиҳад, ки ба ҷои он ин шарафро барои Мордахай иҷро кунад (Эстер 6:6-11).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Ҳомон бо хоҳиши худ ба фармони подшоҳ итоат карда, Мордахайро дар кӯчаҳои шаҳр савор савор карда ва бузургии худро эълон мекунад. Ҳомон таҳқиршуда ва аз навмедӣ ба хона бармегардад, ки дар он ҷо занаш ва мушовирон суқути дар пешистодаи ӯро пешгӯй мекунанд (Эстер 6:12-14).

Хулоса, боби шашуми Эстер эътироф ва оғози суқути Мордахай ва Ҳомонро дар дарбори подшоҳ Аҳашверӯш тасвир мекунад. Таваҷҷуҳи кашфиёт тавассути хондани сабтҳо ифода карда мешавад ва баръакс, тавассути эҳтиром кардани шахси сазовор ба даст омадааст. Зикр кардани таҳқир, ки барои тағир додани нақши Ҳомон нишон дода шудааст ва пешгӯй барои оқибатҳои дарпешистода, таҷассуми мудохилаи илоҳӣ ва суръатбахшӣ ба нуқтаи гардиши муҳим дар достони Эстер

Эстер 6:1 Дар он шаб подшоҳ хоб карда натавонист ва фармуд, ки китоби вақоеъномаро биёрад; ва онҳо дар назди подшоҳ хонда шуданд.

Подшоҳ хоб карда натавонист ва ба хизматгоронаш фармуд, ки китоби сабтҳоро хонанд.

1. Роҳбарии Худо - Муҳимияти огоҳ будан ва қабули қарорҳои оқилона.

2. Ҳукмронии Худо - Ҳатто дар вақтҳои оромӣ, Худо назорат мекунад.

1. Масалҳо 16:9 - "Одамон дар дили худ нақшаи худро доранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад".

2. Забур 127:2 - "Беҳуда аст, ки шумо барвақт бархоста, дер меравед, то истироҳат кунед ва нони заҳмати ғамгинро хӯред, зеро ки Ӯ ба маҳбуби Худ хоб мекунад".

Эстер 6:2 Ва навишта шудааст, ки Мордахай дар бораи Бигтон ва Тереш, ду тан аз ҳомиёни подшоҳ, посбонони дар, ки мехостанд ба подшоҳ Аҳашверӯш даст гузоранд, нақл карда буд.

Мордахай ба подшоҳ ошкор кард, ки ду ҳомиёни ӯ, Бигтана ва Тереш қасди куштани ӯро доранд.

1. Қувваи Ҳақиқат: Намунаи далерӣ ва вафодории Мордахай

2. Баракати итоаткорӣ: муҳофизати Худо тавассути садоқати Мордахай

1. Масалҳо 24:3-4 - Хона ба воситаи ҳикмат сохта мешавад; ва бо фаҳм он устувор мегардад: Ва аз дониш ҳуҷраҳо аз ҳар сарвати гаронбаҳо ва гаронбаҳо пур хоҳанд шуд.

2. Масалҳо 12:17 - Ҳар кӣ рост мегӯяд, адолатро ошкор мекунад, вале шоҳиди бардурӯғ фиребро.

Эстер 6:3 Подшоҳ гуфт: «Барои ин ба Мордахай чӣ шараф ва ҷалоле дода шудааст? Он гоҳ навкарони подшоҳ, ки ба ӯ хизмат мекарданд, гуфтанд: «Барои ӯ ҳеҷ коре нашудааст».

Подшоҳ пурсид, ки барои хидматаш ба Мордахай чӣ шараф дода шудааст, ва хизматгоронаш гуфтанд, ки ҳеҷ коре нашудааст.

1. Мукофоти воқеии вафодорӣ - Ба Худо содиқона хизмат кардан чӣ маъно дорад, ҳатто агар хидмати мо эътироф нашавад?

2. Арзиши қурбонӣ - Барои қурбонии ҳақиқӣ дар хидмат ба Худо чӣ лозим аст?

1. Ибриён 11:6 - "Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад".

2. Филиппиён 2:3-4 - «Ҳеҷ кореро аз рӯи худхоҳӣ ё кибрии хушку холӣ накунед, балки бо фурӯтанӣ якдигарро аз худ муҳимтар мешуморед; на танҳо барои манфиатҳои шахсии худ, балки манфиатҳои дигаронро низ нигоҳ доред. ».

Эстер 6:4 Подшоҳ гуфт: «Кист дар ҳавлӣ? Ва Ҳомон ба ҳавлии берунии хонаи подшоҳ омад, то ки ба подшоҳ бигӯяд, ки Мордахайро бар доре, ки барои ӯ тайёр карда буд, ба дор овехт.

Ҳомон ба дарбори подшоҳ омад, то иҷозат бипурсад, ки Мордахайро ба дор овехт, ки ӯ тайёр карда буд.

1. Хатарҳои мағрурӣ: Баррасии достони Ҳомон дар Эстер 6:4

2. Қудрати фурӯтанӣ: Омӯзиш аз Мордахай дар Эстер 6:4

1. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи ғурур пеш аз фурӯпошӣ.

2. Яъқуб 4:10 Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Эстер 6:5 Ва навкарони подшоҳ ба ӯ гуфтанд: «Инак, Ҳомон дар ҳавлӣ истодааст». Ва подшоҳ гуфт: «Бигзор вай дарояд».

Хизматгорони подшоҳ ба ӯ хабар медиҳанд, ки Ҳомон дар дарбор мунтазир аст ва подшоҳ ба онҳо амр мекунад, ки ӯро даромаданд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Омӯзиш аз Эстер 6:5

2. Итоат ва эҳтиром: Муроҷиат дар суди Эстер 6:5

1. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2. Румиён 13:1-7 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳеҷ ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва он чизе ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст."

Эстер 6:6 Ва Ҳомон даромад. Ва подшоҳ ба ӯ гуфт: «Бо марде, ки подшоҳ ӯро эҳтиром кардан мехоҳад, чӣ кор хоҳад кард? Ва Ҳомон дар дил андеша кард, ки подшоҳ аз ман дида, киро бештар дӯст медорад?

Подшоҳ аз Ҳомон хоҳиш кард, ки барои эҳтироми касе чӣ кор кардан лозим аст, ва Ҳомон гумон кард, ки подшоҳ ӯро аз ҳама бештар эҳтиром мекунад.

1. Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меояд - Масалҳо 16:18

2. Қудрати фурӯтанӣ - Матто 18:4

1. Масалҳо 29:23 - «Мағрури одам ӯро паст мекунад, вале иззат фурӯтанро дар рӯҳ дастгирӣ мекунад».

2. Яъқуб 4:10 - "Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

Эстер 6:7 Ва Ҳомон ба подшоҳ ҷавоб дод: «Зеро шахсе, ки подшоҳ ӯро эҳтиром кардан мехоҳад,

8 Бигзор либоси шоҳонае, ки подшоҳ онро мепӯшад, ва аспе, ки подшоҳ савор аст, ва тоҷи подшоҳӣ, ки бар сари ӯ гузошта шудааст, оварда шаванд; 9 Ва ин либос ва асп ба дасти яке аз шоҳзодагони олитарини подшоҳ, то ки шахсеро, ки подшоҳ дӯст медорад, иззату эҳтиром кунад, ҷамъ оваранд ва ӯро савор аз кӯчаи шаҳр гузаронанд ва ба ҳузури ӯ бигӯянд: «Бо марде, ки подшоҳ мехоҳад иззату эҳтиром кунад, ҳамин тавр шавад». .

Мағрури Ҳомон ба суқути ӯ мерасонад, ки дар кӯчаҳои шаҳр хору залил мешавад.

1: Мағрурӣ пеш аз афтодан меравад - Эстер 6:7-9

2: Фурӯтанӣ роҳи эҳтиром аст - Эстер 6:7-9

1: Масалҳо 16:18, Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ.

2: Яъқуб 4:10 Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Эстер 6:8 Бигзор либоси шоҳона, ки подшоҳ онро мепӯшад, ва аспе, ки подшоҳ савор аст, ва тоҷи шоҳона, ки бар сари ӯ гузошта шудааст, биёранд.

Подшоҳ фармуд, ки либоси шоҳонааш, аспу тоҷашро биёранд.

1. Аҳамияти либоси шоҳона - Дар либоси шоҳона пӯшидан чӣ маъно дорад?

2. Қудрати тоҷ - Оқибатҳои пӯшидани тоҷи ҷисмонии ҳокимият.

1. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд бағоят шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст, ва маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, мисли домоди домод. худро бо зеварҳост, ва мисли арӯс худро бо ҷавоҳироти худ зинат медиҳад».

2. Филиппиён 3:20 - "Зеро ки сӯҳбати мо дар осмон аст; аз он ҷо мо Наҷотдиҳанда, Исои Масеҳи Худовандро интизорем:"

Эстер 6:9 Ва бигзор ин либос ва асп ба дасти яке аз олитарин мирони подшоҳ супорида шавад, то ки шахсеро, ки подшоҳ дӯст медорад, иззату ҳурмат кунад, бо ӯ либос пӯшанд ва ӯро савори асп аз кӯчаи шаҳр гузаронанд, ва ба

ҳузури ӯ бигӯед: «Бо марде, ки подшоҳ ӯро эҳтиром кардан мехоҳад, чунин хоҳад шуд».

Подшоҳ ба шоҳзодаи олиқадр фармон медиҳад, ки шахси интихобкардаашро эҳтиром кунад ва ба ӯ либос ва асп диҳад ва ӯро дар кӯчаҳои шаҳр савор кунад.

1. Эҳтироми дигарон: иҷро кардани даъвати худ ҳамчун пайравони Масеҳ

2. Барои хизмат кардан ба дигарон: Дарси Эстер 6:9

1. Филиппиён 2:3-5 Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё худписандӣ накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худ боло қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шуморо ба манфиати дигарон. Дар муносибатҳои худ бо якдигар фикру ақидаи Исои Масеҳро дошта бошед.

2. Матто 25:40 Подшоҳ ҷавоб медиҳад: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: он чи шумо барои яке аз хурдтарин бародарону хоҳарони ман кардаед, барои ман кардаед».

Эстер 6:10 Подшоҳ ба Ҳомон гуфт: «Шитоб кун ва либос ва аспро бигир, чунон ки гуфтӣ, ва бо Мордахайи яҳудӣ, ки дар назди дарвозаи подшоҳ нишастааст, бикун; сухан кардааст.

Подшоҳ ба Ҳомон фармуд, ки ваъдаи ба Мордахайи яҳудӣ додаашро иҷро карда, ба ӯ либос ва асп диҳад.

1. Қувваи итоаткорӣ: баракати Худо аз итоати мост

2. Қувваи саховатмандӣ: Роҳҳои амалии зоҳир кардани меҳрубонӣ

1. Яъқуб 1:22 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед.

2. Масалҳо 19:17 - Ҳар кӣ ба мискинон саховатмандӣ кунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ба вай барои аъмоли худ подош медиҳад.

Эстер 6:11 Он гоҳ Ҳомон либос ва аспро гирифт, ва Мордахайро либос пӯшид, ва ӯро савор аз кӯчаи шаҳр бурданд, ва ба ҳузури ӯ эълон карда, гуфт: «Бо марде, ки подшоҳ ӯро эҳтиром кардан мехоҳад, ҳамин тавр шавад».

Ба Мордахай либоси шоҳона ва асп дода шуд ва барои эҳтироми ӯ дар кӯчаҳои шаҳр сайругашт карданд.

1. Нақшаи Худо барои ҳаёти мо: Чӣ гуна Худо онҳоеро, ки Ӯро меҷӯянд, эҳтиром мекунад

2. Эҳтиром ба онҳое, ки сазовори он ҳастанд - Дарсҳо аз китоби Эстер

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Забур 37:5 - Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Эстер 6:12 Ва Мордахай боз назди дарвозаи подшоҳ омад. Аммо Ҳомон мотам гирифта, сари худро пӯшида, ба хонаи худ шитофт.

Мордахай ба дарвозаи подшоҳ баргашт, Ҳомон бо алам сарашро пӯшида, шитобон ба хонааш равон шуд.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Намунаи Мордахай

2. Хавфи ғурур: Фурӯпошии Ҳомон

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан меравад».

Эстер 6:13 Ва Ҳомон ба занаш Зереш ва ҳамаи дӯстонаш ҳар он чиро, ки ба ӯ расида буд, нақл кард. Он гоҳ хирадмандони ӯ ва занаш Зереш ба ӯ гуфтанд: «Агар Мордахай аз насли яҳудиён бошад, ки ба пеши ӯ афтодай, бар вай ғолиб нахоҳӣ шуд, балки ба пеши ӯ меафтӣ».

Ҳомон ба зану дӯстонаш дар бораи бадбахтии худ, ки ба Мордахай мағлуб шуд, нақл кард, мардону зани хирадмандаш ба ӯ маслиҳат доданд, ки ӯ дар мағлуб кардани Мордахай муваффақ нахоҳад шуд, зеро ӯ аз насли яҳудӣ буд.

1. Худо вазъиятҳои моро назорат мекунад - Эстер 6:13

2. Ба хирадии Худо эътимод кунед - Эстер 6:13

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. 2 Қӯринтиён 4:7 - Аммо мо ин ганҷро дар зарфҳои гил дорем, то нишон диҳем, ки ин қудрати аз ҳама болотар аз Худост, на аз мост.

Эстер 6:14 Ва ҳангоме ки онҳо бо ӯ сӯҳбат мекарданд, ходимони подшоҳ омада, шитофтанд, ки Ҳомонро ба зиёфате, ки Эстер тайёр карда буд, биёранд.

Ҳомон ба зиёфате, ки малика Эстер тайёр карда буд, даъват шуд.

1. Пешгӯии Худо дар достони Эстер равшан аст, зеро Ӯ тавассути амалҳои Малика Эстер фидия меорад.

2. Мо бояд ба вақти Худо боварӣ дошта бошем ва дар ҳаёти худ ба роҳнамоии Ӯ такя кунем.

1. Эстер 6:14

2. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Ҳар кӣ дар Ман бимонад ва ман дар вай, вай меваи фаровон медиҳад, зеро ки шумо ғайр аз Ман ҳеҷ кор карда наметавонед.

Боби 7 Эстер нуқтаи гардиши муҳимро дар ҳикоя нишон медиҳад, зеро Эстер шахсияти худро ошкор мекунад ва ниятҳои бади Ҳомонро фош мекунад. Дар

ин боб муқовимати байни Эстер, Ҳомон ва подшоҳ Аҳашверӯш, ки ба суқути ниҳоии Ҳомон оварда мерасонад, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Эстер шоҳ Аҳашверӯш ва Ҳомонро ба зиёфати дуюме, ки ӯ омода кардааст, даъват мекунад. Ҳангоми зиёфат подшоҳ аз Эстер мепурсад, ки хоҳиши ӯ чист ва ваъда медиҳад, ки онро иҷро мекунад (Эстер 7:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя Эстерро тасвир мекунад, ки бори аввал шахсияти яҳудии худро ошкор мекунад ва аз подшоҳ илтимос мекунад, ки ҷони худ ва мардуми худро раҳо кунад. Вай Ҳомонро дар нақшаи нобуд кардани онҳо айбдор мекунад (Эстер 7:3-4).

Сархати 3: Ин воқеа хашми шоҳ Аҳашверӯшро ҳангоми шунидани айбдоркунии Эстер алайҳи Ҳомон таъкид мекунад. Дар хашми худ ӯ лаҳзае аз ҳуҷра берун мешавад, дар ҳоле ки Ҳомон аз Эстер барои ҷони худ илтимос мекунад (Эстер 7:5-7).

Параграфи 4: Ҳикоя бо он анҷом меёбад, ки шоҳ Аҳашверӯш бармегардад ва Ҳомонро ноумедӣ болои дивани малика Эстер меафтад. Ӯ инро ҳамчун кӯшиши Ҳомон барои боз ҳам бештар зарар расонидан ба ӯ маънидод мекунад, ки хашми ӯро бештар мекунад. Яке аз хизматгорони подшоҳ пешниҳод мекунад, ки Ҳомонро дар доре, ки барои Мордахай омода карда буд, овезон кунад (Эстер 7:8–10).

Хулоса, боби ҳафтуми Эстер ваҳй ва суқути малика Эстер ва Ҳомонро дар дарбори шоҳ Аҳашверӯш аз сар гузаронидаанд, тасвир мекунад. Таваҷҷӯҳ ба ифшо, ки тавассути фош кардани шахсияти шахс ифода мешавад ва муқовимат тавассути муттаҳам кардани ҷиноятkор ба даст меояд. Ёдоварӣ аз хашм, ки барои посухи шоҳ Аҳашверӯш зоҳир шуд ва адолати шоирона барои интиқом таҷассумгари адолати илоҳӣ афзоиш ёфтан ба сӯи як гардиши интиқодӣ дар достони Эстер буд.

Эстер 7:1 Шоҳ ва Ҳомон малика Эстер билан зиёфатга келишди.

Подшоҳ ва Ҳомон дар зиёфат дар қасри малика Эстер иштирок мекунанд.

1. Қудрати даъват: Чӣ гуна Эстер Подшоҳ ва Ҳомонро истиқбол кард

2. Ҳикмати Эстер: Чӣ гуна малика нуфузи худро барои некӣ истифода бурд

1. Масалҳо 31:25 26: Вай бо қувват ва шаъну шараф либос дорад; вай метавонад дар рӯзҳои оянда хандад. Вай бо ҳикмат сухан мегӯяд, ва дар забонаш насиҳати вафодор аст.

2. Луқо 14:12 14: Он гоҳ Исо ба соҳибхонааш гуфт: «Вақте ки шумо хӯроки нисфирӯзӣ ё шом медиҳед, дӯстон, бародарон ё хоҳарон, хешовандон ва ҳамсояҳои сарватманди худро даъват накунед; Агар ин корро кунед, метавонанд шуморо бозпас даъват кунанд ва мукофоти шумо дода мешавад. Аммо вақте ки шумо зиёфат медиҳед, камбағалон, маъюбон, лангон, кӯронро даъват кунед, ва шумо баракат хоҳед ёфт.

Эстер 7:2 Ва подшоҳ дар рӯзи дуюм дар зиёфати шароб боз ба Эстер гуфт: «Эй малика Эстер, хоҳиши ту чист? ва он ба ту дода хоҳад шуд; ва хоҳиши ту чист? ва он то нисфи салтанат ҳам иҷро хоҳад шуд.

Дар рӯзи дуюми зиёфати шароб, подшоҳ аз малика Эстер пурсид, ки хоҳиш ва дархости ӯ чист ва ваъда дод, ки ҳардуи онҳоро, ҳатто ба нисфи подшоҳӣ иҷро мекунад.

1. Худо некӯ ва саховатманд аст, ҳатто ба онҳое, ки қудрати кам доранд ё не.

2. Дар лаҳзаҳои тарс, далерӣ метавонад аз эътимод ба садоқати Худо пайдо шавад.

1. Матто 7:7-11 - Бипурс, ба ту дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дари шумо ба рӯи шумо кушода мешавад.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

Эстер 7:3 Эстер малика дар ҷавоб гуфт: «Агар дар назари ту, эй подшоҳ, илтифот ёфта бошам, ва агар ба подшоҳ писанд ояд, бигзор ҷони ман ба ман мувофиқи илтимоси ман дода шавад, ва қавми ман мувофиқи хоҳиши ман.

Малика Эстер ба Подшоҳ барои ҳаёти халқаш муроҷиат мекунад.

1. Қувваи дуои содиқ – Муайян кунед, ки чӣ тавр дуои Эстер барои халқаш намунаи қувваи дуои содиқ аст.

2. Дар холигоҳ истодан - Баррасии омодагии Эстер ба хатари ҷони худ барои халқаш ва то чӣ андоза далерӣ дар дуо метавонад шаҳодати қавӣ бошад.

1. Луқо 18:1-8 - Масал дар бораи бевазани доимӣ

2. Яъқуб 5:16 - Қувваи дуо ва эътироф

Эстер 7:4 Зеро ки ман ва қавми ман фурӯхта шудаем, то нобуд шавем, кушта шавем ва нобуд шавем. Аммо агар моро ба канизону канизон мефурӯхтанд, ман забонамро нигоҳ доштам, гарчанде ки душман зарари подшоҳро ҷуброн карда натавонист.

Малика Эстер ба подшоҳ ошкор мекунад, ки ӯ ва халқаш дар хатари кушта шудан қарор доранд, аммо агар онҳо танҳо ба ғуломӣ фурӯхта мешуданд, хомӯш мемонд.

1. Чӣ тавр мо бо хатар дучор мешавем?

2. Далерии малика Эстер.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд".

2. Матто 10:28 - "Аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, аммо рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз Он Касе битарсед, ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад."

Эстер 7:5 Подшоҳ Аҳашверӯш ҷавоб дода, ба Эстер малика гуфт: «Ӯ кист ва дар куҷост, ки дар дилаш ҷуръат мекунад, ки чунин кунад?

Малика Эстер далерона бар зидди нақшаҳои бади Ҳомон баромад мекунад, ки ба суқути ӯ оварда мерасонад.

1: Мо бояд ҷуръат дошта бошем, ки бар зидди беадолатӣ баромад кунем.

2: Худо касонеро, ки барои ҳақ истодагарӣ мекунанд, муҳофизат мекунад.

1: Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Масалҳо 31:8-9 Даҳонатро барои гунгон кушо, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён. Даҳонат кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун, аз ҳаққи фақиру бечора дифоъ кун.

Эстер 7:6 Ва Эстер гуфт: «Душман ва душман ин Ҳомони шарир аст». Пас Ҳомон пеши подшоҳ ва малика тарсид.

Эстер далерона ба Ҳомони шарир баромад ва ӯро дар ҳузури подшоҳ ва малика душмани худ эълон кард.

1. Сарфи назар аз мухолифатҳо барои он чизе ки дуруст аст, истодагарӣ кардан

2. Далерї гуфтани њаќиќат дар баробари мухолифат

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 10:28-31 - Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Балки битарсед аз касе, ки метавонад ҳам рӯҳу ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд кунад. Магар ду гунҷишк ба як тин фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо ғайр аз Падари шумо ба замин нахоҳад афтод. Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз бисьёр гунҷишкҳо арзишмандтаред.

Эстер 7:7 Ва подшоҳ аз зиёфати шароб бархоста, дар ғазаби худ ба боғи қаср даромад; ва Ҳомон бархост, то ки аз малика Эстер ҷони худро талаб кунад; зеро дид, ки подшоҳ бар зидди ӯ бадӣ таъин кардааст.

Подшоҳ хашмгин шуд ва зиёфати майро тарк кард. Сипас Ҳомон аз малика Эстер барои ҷони худ илтимос кард ва фаҳмид, ки подшоҳ тасмим гирифтааст, ки ӯро ҷазо диҳад.

1. Файзи Худо аз ҳар бадӣ, ки бар зидди мо муқаррар шудааст, пурқувваттар аст.

2. Чӣ гуна бояд ба хашм бо фурӯтанӣ ва таваккал ба Худо посух дод.

1. Эфсӯсиён 2:4-9 - Файзи аҷиби Худо, ки моро наҷот медиҳад.

2. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад.

Эстер 7:8 Он гоҳ подшоҳ аз боғи қаср ба ҷои зиёфати шароб баргашт; ва Ҳомон бар кате афтод, ки Эстер бар он буд. Подшоҳ гуфт: «Оё вай маликаро

низ пеши ман дар хона маҷбур мекунад? Чу берун шуд сухан аз даҳони шоҳ, Бипӯшиданд рӯи Ҳомон.

Подшоҳи Форс вақте дид, ки Ҳомон дар ҷое ки Эстер буд, афтода буд, ба хашм омад. Ӯ пурсид, ки оё Ҳомон дар ҳузури ӯ маликаро маҷбур карданӣ аст? Чу сухан гуфт шоҳ, Ҳомон рӯй гашт.

1. Муҳофизати Худо аз осебпазирон - Эстер 7:8

2. Қувваи Калом - Эстер 7:8

1. Забур 91:14-15 - "Зеро ки Ӯ Маро дӯст медорад" мегӯяд Худованд, "Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат мекунам, зеро ки исми Маро эътироф мекунад. Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб медиҳам; дар мусибат бо ӯ хоҳад буд, варо наҷот медиҳам ва ӯро иззат хоҳам дод».

2. Масалҳо 18:21 - Забон метавонад марг ё ҳаёт орад; онхое, ки сухан гуфтанро дуст медоранд, окибаташро мебинад.

Эстер 7:9 Ва Ҳарбоно, ки яке аз хизматгорон ба ҳузури подшоҳ гуфт: «Инак, панҷоҳ зироъ баландии дор дар хонаи Ҳомон меистад, ки онро Ҳомон барои Мордахай, ки дар ҳаққи подшоҳ сухани нек гуфта буд, сохта буд». Подшоҳ гуфт: «Ӯро бар он дор дор».

Подшоҳ ба пешниҳоди Ҳарбона дар бораи ба дор овехтани Мордахай, ки Ҳомон барои ӯ сохта буд, ҷавоб дод.

1. Қувваи бахшидан

2. Қувваи дили тағйирёфта

1. Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Матто 18:21-35 - Исо дар бораи марде масал таълим дод, ки ба бандаи худ қарзи калонро бахшид.

Эстер 7:10 Ва Ҳомонро дар доре, ки барои Мордахай тайёр карда буд, ба дор овехтанд. Пас хашми подшоҳ ором шуд.

Вақте ки Ҳомон барои Мордахай тайёр карда буд, ба дор овехта шуд, ғазаби подшоҳ ором шуд.

1. Худованд одил аст: Фаҳмидани адолати Худо дар Эстер 7:10

2. Дарси фурӯтанӣ: фурӯтании Мордахай дар Эстер 7:10

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2. 1 Петрус 2:23 - Вақте ки онҳо ба сӯи ӯ дашном доданд, ӯ қасос нагирифт; вақте ки ӯ азоб мекашид, ӯ таҳдид намекард. Ба ҷои ин, Ӯ худро ба касе, ки адолатро доварӣ мекунад, супурдааст.

Боби 8 Эстер ба оқибатҳои суқути Ҳомон ва амалҳое, ки барои муқобила бо фармони ӯ андешида шудаанд, тамаркуз мекунад. Дар ин боб қудрати Мордахай, баровардани фармони нав ва умеди нави яҳудиён нишон дода шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки шоҳ Аҳашверӯш ангуштарини мӯҳри худро ба малика Эстер медиҳад, ки рамзи эътимод ва қудрати ӯ мебошад. Сипас Эстер ба Мордахай иҷозат медиҳад, ки фармони наверо нависад, ки ба фармони қаблии Ҳомон дар бораи несту нобуд кардани яҳудиён муқобилат кунад (Эстер 8:1-2).

Сархати 2: Дар ривоят тасвир шудааст, ки Мордахай фармони навро ба номи подшоҳ таҳия карда, бо ҳалқаи худ мӯҳр бастааст. Ин фармон ба яҳудиён дар тамоми империя имкон медиҳад, ки дар рӯзи муайян худро аз душманони худ муҳофизат кунанд (Эстер 8:3-9).

Сархати 3: Ҳисобот таъкид мекунад, ки фиристодагон ба тамоми вилоятҳо бо нусхаҳои фармони нав фиристода мешаванд ва ба бисёр ҷамоатҳои яҳудӣ, ки қаблан дар тарсу ҳарос зиндагӣ мекарданд, умед ва сабукӣ меоранд (Эстер 8:10-14).

Сархати 4: Ҳикоя бо он хотима меёбад, ки Мордахай аз ҷониби подшоҳ Аҳашверӯш эҳтиром карда шуда, либоси шоҳона ва тоҷи тиллоӣ дошт. Ҷашнҳо дар байни яҳудиён баргузор мешаванд, вақте ки онҳо аз амнияти нав пайдо шудани худ шод мешаванд (Эстер 8:15-17).

Хулоса, боби ҳаштуми Эстер тавонмандӣ ва баргардонидани Мордахай ва мардуми яҳудӣ дар дарбори шоҳ Аҳашверӯшро тасвир мекунад. Таъкиди салоҳият тавассути додани ангуштарин ва муқовимат тавассути баровардани фармони нав ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз сабукие, ки барои ҷамоаҳои яҳудӣ нишон дода шудааст ва ҷашн барои амнияти нав пайдо шудааст, таҷассуми мудохилаи илоҳӣ ва суръат бахшидан ба ҳалли ҳалли достони Эстер аст.

Эстер 8:1 Дар он рӯз подшоҳ Аҳашверӯш хонаи Ҳомони душмани яҳудиёнро ба малика Эстер дод. Ва Мордахай пеши подшоҳ омад; зеро ки Эстер ба вай гуфта буд.

Подшоҳ Аҳашверӯш хонаи Ҳомонро ба Эстер, малика, пас аз он ки ӯ шахсияти Мордахайро ба подшоҳ ошкор кард, дод.

1. Худо мӯъминонро подош медиҳад

2. Худо дар ҳоҷат рӯзӣ медиҳад

1. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Эстер 8:2 Ва подшоҳ ҳалқаи худро, ки аз Ҳомон гирифта буд, кашида, ба Мордахай дод. Ва Эстер Мордахайро бар хонаи Ҳомон таъин кард.

Подшоҳ ҳалқаи худро, ки ба Ҳомон дода шуда буд, канда, ба Мордахай дод ва Эстер Мордахайро сардори хонаи Ҳомон таъин кард.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: Эстер 8:2

2. Адолат рафтор кардан ва мағруронро фурӯтан кардан: Эстер 8:2

1. Забур 37:7-9 Дар ҳузури Худованд ором бош ва Ӯро бо сабр интизор шав; Аз касе, ки дар роҳи ӯ муваффақ мешавад, аз касе, ки найрангҳои бад мекунад, ғамгин нашав! Аз ғазаб парҳез кун ва ғазабро тарк кун! Худро ғамгин накунед; он танҳо ба бадӣ майл мекунад. Зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, вориси замин хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 4:6-10 Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо. Бадбахт бош ва гиря кун. Бигзор хандаи ту ба мотам ва шодии ту ба тира гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард.

Эстер 8:3 Ва Эстер боз ба ҳузури подшоҳ сухан ронда, пеши пойҳои ӯ афтод ва ашк бо ашк аз ӯ илтимос кард, ки фасоди Ҳомони Аҳоҳӣ ва найранги ӯро, ки бар зидди яҳудиён сохта буд, рафъ кунад.

Эстер ашк рехта аз подшоҳ илтиҷо кард, ки яҳудиёнро аз хатари Ҳомони Аҳоҳӣ наҷот диҳад.

1. Қувваи истодагарӣ: Омӯзиши Эстер 8:3

2. Қувваи дуо: Омӯзиш аз шафоати Эстер

1. Яъқуб 5:16б - «Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро он амал мекунад».

2. Луқо 18:1-8 - Масал дар бораи бевазани доимӣ.

Эстер 8:4 Сипас подшоҳ асои тиллоиро ба сӯи Эстер дароз кард. Ва Эстер бархоста, пеши подшоҳ истод,

Эстер бо вуҷуди хашми ӯ далерона пеши подшоҳ меистад.

1: Дар Эстер 8:4 мо мефаҳмем, ки чӣ тавр Эстер ба хашми ӯ нигоҳ накарда, далерона пеши подшоҳ истода буд. Ҳарчанд мо дар муқобили рақибони худ тарсем, мо метавонем ба воситаи имон ба Худо далерӣ ва қувват пайдо кунем.

2: Эстер 8:4 ба мо нишон медиҳад, ки чӣ тавр Эстер омода буд далерона дар назди подшоҳ истода бошад, ҳатто вақте ки ӯ дар хашм буд. Мо метавонем далериеро, ки тавассути имон ба Худо дар муқобили вазъиятҳои душвор пайдо карда метавонем, хотиррасон кунем.

1: Такрори Шариат 31:6, "Қавӣ ва далерии хуб бош, аз онҳо натарс ва натарс: зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро ноумед нахоҳад кард ва туро тарк намекунад. "

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст".

Эстер 8:5 Ва гуфт: «Агар ин ба подшоҳ писанд ояд, ва агар ман дар назари ӯ илтифот ёфта бошам, ва ин кор дар назари подшоҳ дуруст ба назар расад ва ба назари ӯ писанд ояд, бигзор он навишта шавад, ки ҳарфҳои аз ҷониби ӯ сохташуда баргардонида шаванд. Ҳомон ибни Ҳаммадотаи аҳоҷӣ, ки барои несту нобуд кардани яҳудиёне ки дар тамоми вилоятҳои подшоҳ ҳастанд, навиштааст:

Мордахай аз подшоҳ хоҳиш мекунад, ки ҳарфҳоеро, ки Ҳомон барои несту нобуд кардани яҳудиён дар саросари салтанат навишта буд, баргардонад.

1. Қувваи имон: Чӣ тавр даъвои содиқи Мордахай мардуми яҳудиро наҷот дод

2. Ислоҳ кардани сабт: адолати баргардонидани нақшаҳои бади Ҳомон

1. Матто 21:22 - Ва ҳар он чи дар дуо талаб кунед, хоҳед гирифт, агар имон дошта бошед.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Эстер 8:6 Зеро чӣ гуна метавонам тоқат кунам, то бадиеро, ки ба сари қавми ман меояд, бубинам? ё чӣ гуна ман тоқат кунам, то харобии хешовандони худро бубинам?

Малика Эстер аз хатари мардумаш ва оилааш изтироби худро баён мекунад.

1. Худо метавонад ҳама гуна вазъиятро тағир диҳад: Эстер 8:6

2. Дар лаҳзаҳои душворӣ умедро аз даст надиҳед: Эстер 8:6

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

Эстер 8:7 Ва подшоҳ Аҳашверӯш ба Эстер малика ва Мордахайи яҳудӣ гуфт: «Инак, ман ба Эстер хонаи Ҳомонро додаам, ва ӯро дар дор овехтаанд, зеро ки ӯ дасти худро бар яҳудиён гузошт».

Подшоҳ Аҳашверӯш ба Эстер хонаи Ҳомонро медиҳад, ки қаблан ба яҳудиён ҳамла карданӣ буд ва баъдан аз сабаби аъмоли худ ба дор овехта шуд.

1. Муҳофизати Худо: Новобаста аз он ки вазъият торик аст, Худо ҳамеша халқи худро муҳофизат мекунад.

2. Меҳрубон: Худо раҳмдил аст, ҳатто ба онҳое, ки нолоиқанд.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Эстер 8:8 Шумо низ барои яҳудиён, чунон ки ба шумо маъқул аст, ба номи подшоҳ бинависед ва онро бо ҳалқаи подшоҳ мӯҳр занед, зеро он навиштаҷоте, ки ба номи подшоҳ навишта шудааст ва бо ҳалқаи подшоҳ мӯҳр зада шудааст, ҳеҷ кас наметавонад баръакс.

Подшоҳи Форс ба қавми худ фармуд, ки ҳуҷҷатҳоро ба номи ӯ бинависанд ва онҳоро бо ангуштарии худ мӯҳр зананд, зеро ҳеҷ кас наметавонад онро баргардонад.

1. Муҳимияти доштани салоҳият ва қудрат барои қабули қарорҳо ва чӣ гуна он метавонад ба ҳаёт таъсир расонад.

2. Қувваи калимаҳо ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба ҳаёти одамони дигар таъсир расонанд.

1. Филиппиён 2:9-11 - Аз ин рӯ, Худо Ӯро сарафроз кард ва ба Ӯ номе ато кард, ки болотар аз ҳар ном аст, то ки ҳар зону дар осмон ва бар замин ва зери замин ба исми Исо хам шавад, ва ҳар забон эътироф мекунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст, барои ҷалоли Худои Падар.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Эстер 8:9 Ва китобдононии подшоҳ дар он вақт дар моҳи сеюм, яъне моҳи Сивон, дар рӯзи сею бистуми он даъват шуданд; ва аз рӯи ҳар он чи Мордахай ба яҳудиён ва ба нозирон ва ба нозирон ва сардорони вилоятҳо, ки аз Ҳинд то Ҳабашия, саду бисту ҳафт вилоят, ба ҳар вилоят амр фармуда буд, бар тибқи навиштаҷоти он навишта шудааст: ва ба ҳар қавм мувофиқи забони худ, ва ба яҳудиён мувофиқи навиштаҳо ва забони онҳо.

Китобдононии подшоҳ дар моҳи сеюм даъват карда шуданд, ва он мувофиқи фармони Мордахай ба яҳудиён, нозирони онҳо, муовинон ва ҳокимони вилоятҳо аз Ҳиндустон то Ҳабашистон, мувофиқи навиштан ва забони онҳо навишта шуда буд.

1. Вафодории Худо ба халқи худ: Эстер 8:9

2. Қувваи ягонагӣ: Эстер 8:9

1. Наҳемё 8:8 - Пас, онҳо аз китоб, дар шариати Худо ба таври равшан мехонанд; ва онҳо фаҳмо доданд ва ба онҳо барои фаҳмидани хониш кӯмак карданд.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Эстер 8:10 Ва ӯ ба номи подшоҳ Аҳашверӯш навишт, ва онро бо ҳалқаи подшоҳ мӯҳр зад, ва номаҳо ба воситаи сутунҳо савораи аспон ва саворони хачирҳо, шутурҳо ва ҷавонмардон фиристод:

Подшоҳ Аҳашверӯш номаҳоро тавассути посбонҳо ва сараҳои хачирҳо, шутурҳо ва ҷавонони дромедарҳо мефиристод.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр Номаи Эстер миллатро тағйир дод

2. Қувваи тавонмандӣ: Чӣ тавр далерии Эстер ба подшоҳ таъсир расонд

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда:

2. Румиён 10:13-15 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт. Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба ӯ имон наовардаанд, бихонанд? ва чӣ гуна онҳо ба касе ки дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон оваранд? ва бе воиз чӣ гуна мешунаванд?

Эстер 8:11 Дар он ҷо подшоҳ ба яҳудиёне, ки дар ҳар шаҳр буданд, дод, ки ҷамъ шаванд ва барои ҷони худ истода, нобуд кунанд, бикушанд ва ба ҳалокат расонанд, тамоми қудрати халқ ва вилоятеро, ки ба онҳо ҳамла мекунанд онҳо, ҳам кӯдакон ва ҳам занон, ва то ғанимати онҳоро ба даст оваранд,

Подшоҳ ба яҳудиён дар ҳама шаҳрҳо ҳақ дод, ки худро аз ҳамлагарон новобаста аз синну сол ва ҷинс дифоъ кунанд.

1. Қувваи худмуҳофизатӣ: Дарси Эстер 8:11

2. Муҳофизати осебпазир: Паём аз Эстер 8:11

1. Хуруҷ 22:2-3 "Агар дуздро шабона дастгир кунанд ва зарбаи марговар занад, муҳофиз дар хунрезӣ гунаҳкор нест, аммо агар ин пас аз тулӯи офтоб рӯй диҳад, муҳофиз барои хунрезӣ гунаҳкор аст."

2. Ишаъё 1:17 "Нақл карданро омӯзед; адолатро биҷӯед. мазлумонро дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бигиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

Эстер 8:12 Дар як рӯз дар тамоми вилоятҳои подшоҳ Аҳашверӯш, яъне дар рӯзи сездаҳуми моҳи дувоздаҳум, ки моҳи Адар аст.

Рӯзи сенздаҳуми моҳи дувоздаҳум, Адар дар тамоми вилоятҳои подшоҳ Аҳашверӯш рӯзи ҷашн эълон карда шуд.

1. Шод шудан дар Худованд: Таҷлили пешакии Худо.

2. Муҳаббат ва ғамхории Худо: Таҷлили раҳмати бепоёни Ӯ.

1. Забур 118:24: Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шод шавем ва шод шавем.

2. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Эстер 8:13 Нусхаи навиштаҷот дар бораи ҳукме ки дар ҳар вилоят дода шавад, ба тамоми мардум нашр шуд, ва яҳудиён бояд ба он рӯз омода бошанд, то аз душманони худ қасос гиранд.

Ба яҳудиён фармон дода шуда буд, ки дар ҳар як вилояти империя ба як рӯзи қасос аз душманони худ омода шаванд.

1. Қувваи ягонагӣ: Омӯзиш аз намунаи Эстер

2. Бартараф кардани душвориҳо: Дарсҳо аз китоби Эстер

1. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Ҳар кӣ дар Ман бимонад ва ман дар вай, вай меваи фаровон медиҳад, зеро ки шумо ғайр аз Ман ҳеҷ кор карда наметавонед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Эстер 8:14 Пас, арконҳое, ки бар хачирҳо ва шутурҳо савор мешуданд, аз рӯи амри подшоҳ шитобон ва фишурда мешуданд. Ва фармон дар қасри Шушан дода шуд.

Подшоҳ фармон дод, ки ин фармон ҳарчи зудтар ба саросари подшоҳӣ фиристода шавад.

1. Қувваи итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи фармудаҳои Худо баракат меорад

2. Ҳокимияти Каломи Худо: Чӣ тавр иҷрои фармони Ӯ муваффақият меорад

1. Такрори Шариат 28: 1-2 - "Ва агар ту ба овози Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз ҳамаи халқҳои Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8-9 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то бодиққат бошед, ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, амал кунед. он гох рохи худро обод мегардонед ва он гох муваффакияти хуб ба даст меоред».

Эстер 8:15 Ва Мордахай бо либоси шоҳона аз кабуд ва сафед, ва тоҷи бузурги тилло, ва бо ҷомаи катони маҳин ва бунафш аз ҳузури подшоҳ берун шуд; ва шаҳри Шушан шодӣ ва шодӣ мекард.

Мардуми Шушан шодӣ карданд, вақте ки Мордахай бо либоси шоҳона аз пеши подшоҳ баромад.

1. Бо даъвати Худо: Намунаи Мордахай

2. Баракатҳои таваккал ба Худо ва кори дуруст

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 11:24-26 - Бо имон Мусо, вақте ки ӯ ба синни балоғат расид, рад кард, ки писари духтари фиръавн номида шавад; Бартар аз он ки бо қавми Худо уқубат кашад, аз ҳаловати гуноҳ як вақт баҳра барад; Ва дашномҳои

Масеҳро сарвати бузургтар аз ганҷҳои Миср медонист, зеро ки подошро эҳтиром мекард.

Эстер 8:16 Яҳудийларда нур, шодлик, шодлик ва иззат бор эди.

Яҳудиён шодӣ, шодӣ, нур ва иззатро аз сар гузаронидand.

1. Дар ҳузури Худо шод бошед

2. Имтиёзи халқи Худо будан

1. Забур 97:11 - Нур барои одилон кошта мешавад, ва шодӣ барои росткорон.

2. Ишаъё 60:1-3 - Бархез, дурахшид, зеро нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло рафт.

Эстер 8:17 Ва дар ҳар вилоят ва дар ҳар шаҳр, дар ҳар ҷое ки фармон ва фармони подшоҳ меомад, яҳудиён шодӣ ва шодмонӣ, зиёфат ва рӯзи хуб доштанд. Ва бисьёре аз мардуми ин замин яҳудӣ шуданд; зеро ки тарси яҳудиён бар онҳо афтод.

Яҳудиён аз фармони Подшоҳ дар ҳар вилоят ва шаҳр шодӣ ва шодмонӣ доштанд ва тарси яҳудиён сабаб шуд, ки бисёре аз мардуми ин сарзамин яҳудӣ шаванд.

1. Қувваи Тарс: Чӣ тавр Тарс аз Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Шодии тоат: баракати риояи фармудаҳои Худо

1. Луқо 6:46: "Чаро Маро Худованд, Худовандо мехонед ва он чиро, ки ба ту мегӯям, ба ҷо намеоваред?"

2. Румиён 12:2: «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Дар боби 9 Эстер авҷи муборизаи яҳудиён барои зинда мондан ва ғалабаи онҳо бар душманонашон тасвир шудааст. Дар ин боб мудофиаи яҳудиён, шикасти рақибони онҳо ва таъсиси як ҷашни солона таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб бо фарорасии рӯзе, ки дар фармони Ҳомон барои несту нобуд кардани яҳудиён муқаррар шудааст, оғоз мешавад. Бо вуҷуди ин, яҳудиён ба ҷои қурбониёни бедифоқ будан, барои дифоъ аз душманонашон ҷамъ мешаванд (Эстер 9:1-2).

Параграфи 2: Ҳикоя тасвир мекунад, ки чӣ гуна яҳудиён дар тамоми вилоятҳо онҳоеро, ки мехостанд ба онҳо зарар расонанд, бомуваффақият ғалаба мекунанд. Онҳо на танҳо худро муҳофизат мекунанд, балки инчунин ба душманони худ бо қувваи бузург зарба мезананд (Эстер 9:3-16).

Сархати 3: Ҳисобот нишон медиҳад, ки чӣ тавр танҳо дар Суза аз ҷониби яҳудиён панҷсад нафар, аз ҷумла даҳ писари Ҳомон кушта мешаванд. Илова бар ин, онҳо ҷасади Ҳомонро ҳамчун амали рамзӣ ба дор меовезанд (Эстер 9:7-14).

Сархати 4: Ҳикоя бо сабти Мордахай ин рӯйдодҳо ва фиристодани номаҳо ба тамоми ҷамоатҳои яҳудӣ дар саросари империяи шоҳ Аҳашверӯш анҷом меёбад. Ӯ ҳар сол ҷашни пуримро бо номи Пурим таъсис медиҳад, то ба хотири наҷоти онҳо аз ҳалокат (Эстер 9:20-32).

Хулоса, дар боби нӯҳуми Эстер ғалаба ва таъсиси халқи яҳудӣ дар империяи шоҳ Аҳашверӯш тасвир шудааст. Таъкид кардани мудофиаи худ, ки тавассути мағлуб кардани рақибон ва интиқом тавассути зарба задан ба даст оварда шудааст. Ёдоварӣ аз ғалабае, ки барои ҷамоаҳои яҳудӣ нишон дода шудааст ва ёдоварӣ барои наҷот, таҷассумест, ки пешгӯии илоҳӣ авҷ гирифтани ҳаллу фасл ва ҷашн дар достони Эстер аст.

Эстер 9:1 Ҳоло дар моҳи дувоздаҳум, яъне моҳи Адар, дар рӯзи сездаҳуми ҳамон рӯз, вақте ки фармони подшоҳ ва фармони ӯ барои иҷро шудан наздик мешуд, дар рӯзе ки душманони яҳудиён умед доштанд то бар онҳо қудрат дошта бошанд, (гарчанде ки баръакси он буд, ки яҳудиён бар онҳое ки аз онҳо нафрат доштанд, ҳукмронӣ мекарданд;)

Дар рӯзи сездаҳуми моҳи дувоздаҳуми (Адар) тақвими яҳудиён, яҳудиён бар душманони худ пирӯз шуданд, сарфи назар аз интизориҳои душман, ки бар онҳо қудрат доранд.

1. Пирӯзӣ дар мусибат: дахолати мӯъҷизаи Худо

2. Нерӯи ваҳдат: Якҷоя дар муқобили зулм

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Эстер 9:2 Яҳудиён дар шаҳрҳои худ дар тамоми музофотҳои подшоҳ Аҳашверӯш ҷамъ шуданд, то ба онҳое, ки азият металабанд, дасти ёрӣ дароз кунанд; ва ҳеҷ кас ба онҳо тоб оварда натавонист; зеро ки тарси онҳо ба сари тамоми мардум афтод.

Яҳудиён худро аз душманони худ бо қувва ва мардонагии дастаҷамъона муҳофизат карда, дар дили онҳое, ки ба онҳо зарар расонданӣ буданд, ҳисси тарсу ҳаросро меҷустанд.

1. Ғалаба кардани тарс тавассути ваҳдат

2. Далерӣ дар баробари ситам

1. Масалҳо 28:1 - Шарирон гурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

2. Ибриён 13:6 - Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем: "Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?"

Эстер 9:3 Ва ҳамаи сардорони вилоятҳо, ва нозирон, ва нозирон ва нозирони подшоҳ ба яҳудиён кӯмак карданд; зеро ки тарси Мордахай ба сари онҳо афтод.

Сардорон ва нозирони подшоҳ ба яҳудиён кӯмак мекарданд, зеро онҳо аз Мордахай метарсиданд.

1. Худо назорат мекунад: чӣ гуна тарси Мордахай ба мо ҳокимияти Худоро хотиррасон мекунад

2. Ғалаба кардани тарс: Мо аз Мордахай чӣ омӯхта метавонем

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Забур 111:7 - «Аз хабари бад наметарсад, дилаш устувор аст ва ба Худованд таваккал мекунад».

Эстер 9:4 Зеро ки Мордахай дар хонаи подшоҳ бузург буд, ва шӯҳрати ӯ дар тамоми вилоятҳо паҳн шуд, зеро ки ин мард Мордахай торафт бештар меафзуд.

Содиқи Мордахай ба ӯҳдадориаш дар хидмати подшоҳ сарфи назар аз асли хоксоронааш аз ҷониби Худо мукофотонида шуд ва дар натиҷа шӯҳрати бузурге ба даст овард.

1. Худо вафодориро бо бузургӣ подош медиҳад.

2. Худо аз хурд то бузургтарин ҳамаро барои ҷалоли худ истифода мебарад.

1. Забур 75:6-7 - Зеро баландшавӣ на аз шарқ меояд, на аз ғарб ва на аз ҷануб. Аммо Худо Довар аст: Ӯ якеро меандозад ва дигареро муқаррар мекунад.

7. Масалҳо 16:9 - Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро ҳидоят мекунад.

Эстер 9:5 Ҳамин тавр, яҳудиён ҳамаи душманони худро бо зарби шамшер, ва қатл ва ҳалокат куштанд ва ба душманони худ он чи мехостанд, карданд.

Яҳудиён бар зидди душманони худ бо пирӯзӣ мубориза бурданд.

1. Худо ҳамеша бо касонест, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

2. Мо метавонем душманони худро тавассути имон ба Худо мағлуб кунем.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Эстер 9:6 Ва дар қасри Шушан яҳудиён панҷсад нафарро кушта, нобуд карданд.

Яҳудиён дар қасри Шушан 500 нафарро куштанд.

1: Мо бояд садоқати Худовандро ҳатто дар замонҳои душвор дар хотир нигоҳ дорем.

2: Мо бояд дар бораи амалҳои худ ва чӣ гуна онҳо метавонанд ба дигарон таъсир расонанд, дар хотир дошта бошем.

1: Такрори Шариат 32:39 - Бингар, ки Ман, Ман ҳам Ӯ ҳастам, ва бо ман худое нест; Ман мекушам ва зинда мекунам; Ман захмдор мекунам ва шифо мебахшам; касе нест, ки аз дасти Ман раҳоӣ диҳад.

2: Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Эстер 9:7 Ва Паршандато ва Далфӯн ва Аспата,

Мардуми яҳудӣ рӯзи Пуримро ҷашн мегирифтанд ва дар он ба ёд оварданд, ки чӣ тавр Мордахай ва Эстер онҳоро аз Ҳомони шарир наҷот доданд.

1: Мо бояд ба Худо барои садоқати Ӯ ба халқаш шукр гӯем, ки дар достони Пурим дида мешавад.

2: Мо бояд амалҳои содиқи Мордахай ва Эстерро дар хотир дошта бошем ва онҳоро ҳамчун намунаи имон ва далерӣ истифода барем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ибриён 11: 1 - Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Эстер 9:8 Ва Пӯрота, Адалиё ва Аридота,

ва Пармашта, ва Арисай, ва Аридай ва Вайзата,

Ҳикояи Эстер дар бораи далерӣ ва ҷасорати Мордахай ва Эстер дар наҷот додани мардуми яҳудӣ аз қасди бади Ҳомон нақл мекунад.

1. Далерӣ дар муқобили душвориҳо: Дарсҳо аз Мордахай ва Эстер

2. Қувваи дахолати илоҳӣ: Муҳофизати Худо дар достони Эстер

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Эстер 9:9 Ва Пармашта, ва Арисай, ва Аридай ва Ваҳесато,

Дар китоби Эстер достони малика Эстер, ки мардуми яҳудиро аз қасди Ҳомон барои нест кардани онҳо наҷот дод, нақл мекунад.

Китоби Эстер дар бораи саъю кӯшиши бомуваффақияти малика Эстер барои наҷот додани мардуми яҳудӣ аз нобудшавӣ нақл мекунад.

1. Муҳофизати содиқи Худо: Омӯзиш аз достони малика Эстер

2. Бар бадӣ бо некӣ: Намунаи далерӣ аз Эстер

1. Ром. 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Эстер 9:10 Даҳ писари Ҳомон ибни Ҳаммадото, ки душмани яҳудиён буд, куштанд; вале ба ғанимат дасти худ нагузоштанд.

Яҳудиён душмани худ Ҳомон ва даҳ писарашро бе ғанимат мағлуб карданд.

1. Худованд ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, подош медиҳад.

2. Ғалаба аз ҷониби Худованд аст, на аз қувваи худи мо.

1. Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. 2 ба Қӯринтиён 10:4 (Зеро аслиҳаи ҷанги мо ҷисмонӣ нест, балки ба воситаи Худо тавоно аст, то бандҳои мустаҳкамро вайрон кунад;)

Эстер 9:11 Дар он рӯз шумораи кушташудагон дар Шушан ба назди подшоҳ оварда шуд.

Шумораи одамоне, ки дар қасри Шушан кушта шудаанд, ба подшоҳ хабар доданд.

1. Худо назорат мекунад: Ҳукмронии Худо дар Эстер 9:11

2. Бартараф кардани душвориҳо: Дар Эстер 9:11 қувват ёфтан дар муқобили тарс

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед, онҳоро дигар то абад нахоҳед дид. Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Эстер 9:12 Ва подшоҳ ба Эстер малика гуфт: «Яҳудиён панҷсад нафарро дар Шушани қаср ва даҳ писари Ҳомонро кушта, нобуд карданд; онҳо дар дигар вилоятҳои подшоҳ чӣ кор кардаанд? Акнун дархости шумо чист? ва ба ту иҷобат хоҳад шуд; ва он бояд анҷом дода шавад.

Шоҳ Аҳашверӯш аз малика Эстер мепурсад, ки пас аз он ки яҳудиён 500 нафарро дар қасри Шушан куштанд, чӣ дархост дорад.

1. Қувваи имон: Эстер ва яҳудиён дар Шушан

2. Ҷавоб додан ба занг: Кори Худо тавассути Эстер

1. Ибриён 11:32-40 - Намунаҳои имони онҳое, ки дар Китоби Муқаддас ҳастанд

2. Яъқуб 2:14-19 - Имонро бо аъмоли итоаткорӣ сафед кардан

Эстер 9:13 Он гоҳ Эстер гуфт: «Агар подшоҳ писанд ояд, бигзор ба яҳудиёне ки дар Шушан ҳастанд, иҷозат дода шавад, ки фардо низ мувофиқи фармони имрӯза амал кунанд, ва даҳ писари Ҳомон дар дор овехта шаванд».

Пас аз қабули фармон дар бораи куштани яҳудиён, малика Эстер аз подшоҳ хоҳиш мекунад, ки ба яҳудиён дар Шушан иҷозат диҳад, ки худро дифоъ кунанд ва даҳ писари Ҳомон ба дор овехта шаванд.

1. Ҳимояи илоҳии Худо дар замони фитна.

2. Қувваи имон ва намоз.

1. Масалҳо 18:10: Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба сӯи он давида, дар амонанд.

2. Ибриён 4:16: Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ диҳем.

Эстер 9:14 Ва подшоҳ фармуд, ки ин тавр шавад; ва фармон дар Шушан дода шуд; ва даҳ писари Ҳомонро ба дор кашиданд.

Имон ва далерии Эстер боиси наҷоти халқи вай аз Ҳомон ва писарони шарир гардид.

1. Худо мӯъминонро барои амалӣ кардани нақшаи илоҳии худ истифода мебарад.

2. Имон ба Худо дар ниҳоят подош хоҳад гирифт.

1. Ишаъё 46:10-11 Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳо ва корҳои ҳанӯз иҷронашударо эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард: Аз шарқ мурғи раҳнаро мехонад, «Оне, ки маслиҳати Маро аз кишвари дур иҷро мекунад; Ман онро мақсад кардаам, ман ҳам иҷро мекунам.

2. Юҳанно 16:33 Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки шумо дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон мусибатҳо хоҳед дошт; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам.

Эстер 9:15 Зеро ки яҳудиёне ки дар Шушан буданд, дар рӯзи чордаҳуми моҳи Адар ҷамъ омада, дар Шушан сесад нафарро куштанд; вале ба сайд дасти худро нагузоштанд.

Яҳудиён дар Шушан ҷамъ шуда, дар рӯзи чордаҳуми Адар сесад нафарро куштанд, вале аз кушташудагон чизе нагирифтанд.

1. Чӣ гуна бояд ба таъқибот бо файзу раҳмат ҷавоб дод

2. Кувваи вахдат дар замони душвор

1. Румиён 12:17-21 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Азизон! интиқоми

худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. нӯшидан, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Матто 5:38-48 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон. Аммо Ман ба шумо мегӯям: Ба бадкирдор муқобилат накунед. Аммо агар касе ба шумо торсакӣ занад. аз рӯи рухсораи рост, дигарашро низ ба ӯ бигардон.Ва агар касе туро ба додгоҳ кашад ва куртаатро бигирад, ҷомаатро низ ба ӯ диҳад; ва агар касе туро маҷбур кунад, ки як мил роҳ равӣ, бо ӯ ду мил бирав. касе ки аз ту гадоӣ мекунад, ва аз касе, ки аз ту қарз мегирад, рад накун.Шунидаӣ, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст хоҳӣ дошт ва аз душмани худ нафрат хоҳӣ дошт. Аммо ман ба ту мегӯям: душманони худро дӯст бидор ва барои онҳое ки дуо гӯӣ" шуморо таъқиб мекунанд, то фарзандони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед, зеро ки офтоби Худро бар бадӣ ва некиён тулӯъ мекунад, ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад, зеро агар дӯстдорони шуморо дӯст доред. , Шумо чӣ мукофот доред? Оё ҳатто андозгирон низ чунин намекунанд? Ва агар шумо танҳо ба бародарони худ салом гӯед, шумо аз дигарон чӣ кор мекунед? Оё ҳатто халқҳо низ чунин намекунанд? ... Пас шумо комил хоҳед буд , чунон ки Падари шумо дар осмон комил аст.

Эстер 9:16 Аммо яҳудиёни дигар, ки дар музофоти подшоҳ буданд, ҷамъ шуда, барои ҷони худ истоданд, ва аз душманони худ оромӣ гирифтанд, ва душманони худро ҳафтоду панҷ ҳазор нафар куштанд, вале онҳо дасти худро бар сайд нагузоштанд. ,

Яҳудиёне ки дар музофотҳои подшоҳ буданд, ҷамъ шуда, бар зидди душманони худ меҷангиданд ва ҳафтоду панҷ ҳазор нафари онҳоро куштанд. Бо вуҷуди ин, онҳо аз ғаниматҳо чизе нагирифтанд.

1. Худо халқи худро муҳофизат мекунад ва барои онҳо роҳе фароҳам меорад, ки бар зидди душманонашон истодагарӣ кунанд.

2. Имони мо ба мо қувват мебахшад, ки бар зидди душманони рӯҳонии худ мубориза барем.

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед.

Эстер 9:17 Дар рӯзи сездаҳуми моҳи Адар; ва дар рӯзи чордаҳуми ҳамон рӯз истироҳат карда, онро ба рӯзи ид ва шодмонӣ табдил доданд.

Яҳудиён рӯзи сездаҳум ва чордаҳуми Адарро бо зиёфат ва шодмонӣ ҷашн гирифтанд.

1. Шодии ёдоварӣ: Таҷлили вафодории Худо

2. Арзиши љашнњои љашнї: шодмонї дар њузури Худо

1. Ишаъё 12:2-3 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай низ наҷоти ман шуд. Пас, шумо бо шодӣ аз чоҳҳои наҷот об хоҳед кашид.

2. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

Эстер 9:18 Аммо яҳудиёне ки дар Шушан буданд, дар рӯзи сездаҳум ва чордаҳуми он ҷамъ омаданд; ва дар рӯзи понздаҳуми ҳамон рӯз истироҳат карда, онро ба рӯзи ид ва шодмонӣ табдил доданд.

Яҳудиён дар Шушан рӯзи понздаҳуми моҳро бо зиёфат ва шодмонӣ ҷашн мегирифтанд.

1. Шодии таҷлил: Чӣ тавр аз некӯии Худо шодӣ кардан мумкин аст

2. Қувваи ваҳдат: Кашфи қувват дар ҷомеа

1. Забур 118:24 - Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

2. Яъқуб 1:2-3 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

Эстер 9:19 Бинобар ин яҳудиёни деҳот, ки дар шаҳрҳои бе деворҳо сокин буданд, рӯзи чордаҳуми моҳи Адарро рӯзи шодӣ ва ид, ва рӯзи нек ва фиристодани ҳиссаҳо ба якдигар табдил доданд.

Дар рӯзи чордаҳуми моҳи Адар яҳудиён дар деҳот ва шаҳрҳои бе девор бо зиёфат ва табодули тӯҳфаҳо ҷашн мегирифтанд.

1. Шодии садақа бо шодмонӣ: Таҷлили неъмати саховатмандӣ.

2. Некӯии Худоро дар шароити душвор ҷашн гиред.

1. Луқо 6:38 - "Диҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд. Андозаи хубе, ки фишурда, ларзондашуда ва печонида мешавад, ба зонуи ту рехта мешавад. шумо.

2. Воиз 3:12-13 - Ман медонам, ки барои онҳо чизе беҳтар аз шодӣ кардан ва некӣ кардан дар ҳаёти худ нест ва инчунин ҳар кас бояд бихӯрад ва бинӯшад ва аз тамоми меҳнати худ баҳра барад, ин тӯҳфа аст аз Худо.

Эстер 9:20 Ва Мордахай ин чизҳоро навишт ва ба ҳамаи яҳудиёне ки дар тамоми вилоятҳои подшоҳ Аҳашверӯш буданд, хоҳ наздик ва ҳам дур, нома фиристод.

Муқовимати далеронаи Эстер бар зидди қасди Ҳомон барои нест кардани яҳудиён ба Мордахай илҳом бахшид, ки ба тамоми яҳудиён дар ҳар як минтақаи мулки подшоҳ нома нависад.

1. Далерӣ дар муқобили душвориҳо: Дарсҳо аз Эстер

2. Вафодории Худо дар замонҳои озмоиш: омӯзиши Эстер

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Эстер 9:21 Барои он ки дар миёни онҳо устувор гардад, то рӯзи чордаҳуми моҳи Адар ва рӯзи понздаҳуми ҳамон солро риоя кунанд,

Эстер 9:21 ба мо таълим медиҳад, ки Худо ҳама воқеаҳоро назорат мекунад ва моро даъват мекунад, ки ба Ӯ таваккал кунем.

1: Боварӣ ба Худо дар замонҳои номуайян

2: Шод шудан аз некии Худо

1: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Эстер 9:22 Мисли он рӯзҳое, ки яҳудиён аз душманони худ истироҳат мекарданд, ва моҳе, ки барои онҳо аз андӯҳ ба шодӣ ва аз мотам ба рӯзи нек мубаддал гашт, то ки онҳоро рӯзҳои ид ва шодмонӣ ва фиристодани фиристонашон созанд. ба якдигар тақсим кунед ва ба камбағалон ҳадяҳо диҳед.

Яҳудиён як моҳи истироҳат аз душманони худро бо зиёфат ва шодмонӣ ҷашн мегирифтанд ва ба камбағалон ҳадя медоданд.

1. Шодии саховатмандӣ: Ҷашни шодии садақа

2. Дар оромиш дар паноҳи Худо

1. Луқо 6:38 - "Деҳ, ва ба ту дода хоҳад шуд: ба андозаи хуб, фишурдашуда, ларзондашуда ва пурбор дар синаи ту андохта хоҳанд шуд. Зеро ба ҳамон андозае, ки шумо истифода мебаред, он чен карда мешавад. бозгашт ба шумо."

2. Масалҳо 19:17 - "Касе, ки ба камбағалон меҳрубон аст, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои кори кардааш подош медиҳад".

Эстер 9:23 Ва яҳудиён ӯҳдадор шуданд, ки ҳамон тавре ки сар карда буданд, амал кунанд, чунон ки Мордахай ба онҳо навишта буд;

Яҳудиён нақшаҳоеро, ки Мордахай барои онҳо навишта буд, иҷро карданд.

1. Қувваи устуворӣ: Чӣ тавр иҷро кардани нақшаҳо метавонад ба муваффақият оварда расонад

2. Арзиши ҷомеа: Вақте ки мо якҷоя кор мекунем, чӣ кор карда метавонем

1. Румиён 12:10 - Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

2. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

Эстер 9:24 Чунки Ҳомон ибни Ҳаммадото, ки душмани тамоми яҳудиён буд, бар зидди яҳудиён нақша кашида буд, ки онҳоро несту нобуд созад ва Пурро, яъне қуръа партофта буд, то ки онҳоро несту нобуд созад;

Ҳомон, душмани тамоми яҳудиён, нақша дошт, ки онҳоро тавассути лотерея нест кунад, Пур.

1. Қудрати Худо бар нақшаҳои бад: Эстер 9:24

2. Муҳофизати Худо аз халқи худ: Эстер 9:24

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 4:8 - Ҳам дар осоиштагӣ мехонам ва ҳам хоҳам рафт; зеро ки танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун.

Эстер 9:25 Аммо ҳангоме ки Эстер назди подшоҳ омад, ӯ бо мактубҳо фармуд, ки найранги бади вай, ки бар зидди яҳудиён сохта буд, ба сари худ баргардад ва ӯ ва писаронаш дар дор овехта шаванд.

Подшоҳи Форс фармон дод, ки нақшаи бадие, ки бар зидди яҳудиён тарҳрезӣ шуда буд, бар зидди худаш ва писаронаш бароварда шавад ва онҳо ба дор кашида шаванд.

1. Адолати Худо зуд ва боэътимод аст - фиреfта нашавед, ки гуноҳ бечазо мемонад.

2. Худо ҳамеша ба кӯмаки халқи худ меояд - ҳатто вақте ки бо душвориҳои ба назар бартарафнашаванда дучор мешавад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Эстер 4:14 - Зеро ки агар шумо дар ин вақт хомӯш бошед, сабукӣ ва наҷот барои яҳудиён аз ҷои дигар пайдо мешавад, аммо шумо ва оилаи падаратон нобуд хоҳед шуд. Аммо кӣ медонад, ки оё шумо барои чунин вақт ба салтанат омадаед?

Эстер 9:26 Бинобар ин онҳо ин рӯзҳоро ба номи Пур Пурим номиданд. Бинобар ин барои тамоми суханони ин нома ва он чи ки дар ин бора дида буданд ва ба онҳо расида буд,

Яҳудиён Пуримро ба хотири наҷоти худ аз ҳалокат ҷашн гирифтанд.

1: Муҳофизати Худо ҳамеша барои халқи худ дастрас аст.

2: Вафодории Худованд ба воситаи раҳони халқи Худ дида мешавад.

1: Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед."

2: Забур 34:7 - "Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад".

Эстер 9:27 Яҳудиён таъин намуда, онҳоро ва насли онҳо ва ҳамаи онҳоеро, ки ба онҳо пайвастанд, гирифтанд, то ки ин ду рӯзро мувофиқи навиштаҳои худ ва мувофиқи вақти таъини онҳо ҳар сол;

Яҳудиён анъанае муқаррар кардаанд, ки ҳар сол ду рӯзро мувофиқи навиштан ва замони худ ҷашн мегиранд.

1. Ахамияти таҷлили анъанаҳо

2. Таъсири риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 6:17-19 - Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун. Ва он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, ба ҷо оваред, то ки он ба шумо нек ояд, ва шумо даромада, замини некеро, ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасарруф намоед. Фаризаҳо ва аҳкоми ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя кун, то ки бо ту ва барои фарзандонат баъд аз ту некӣ кунад, ва ту дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, то абад умри худро дароз кунӣ.

2. Воиз 8:5 - Ҳар кӣ ҳукмро риоя кунад, ҳеҷ чизи бадро намедонад, ва дили хирад вақт ва роҳи ростро хоҳад донист.

Эстер 9:28 Ва ин рӯзҳо бояд дар ҳар насл, ҳар як оила, ҳар вилоят ва ҳар шаҳр дар хотир нигоҳ дошта шаванд. ва ин айёми Пурим аз миёни яҳудиён нобуд нашавад, ва ёдгории онҳо аз насли онҳо нобуд нашавад.

Ба яҳудиён фармон дода шуда буд, ки рӯзҳои Пуримро дар тӯли ҳар насл ба ёд оранд ва нигоҳ доранд.

1. Ёд кардани садоқати Худо дар миёни озмоишҳо ва мусибатҳо

2. Омӯзиши аҳамияти гиромидошти рӯзҳо ва ҷашнҳои хоси Худо

1. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некист. Муҳаббати ӯ то абад пойдор аст.

2. Такрори Шариат 6:4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст дор. Ин аҳкоме, ки имрӯз ба шумо медиҳам, бояд дар дили шумо ҷой гирад. Онҳоро ба фарзандони худ таассурот диҳед. Дар бораи онҳо ҳангоми дар хона нишастан ва ҳангоми роҳ рафтан, хобидан ва бархостан сӯҳбат кунед. Онҳоро ҳамчун рамз дар дастҳои худ банд кунед ва онҳоро ба пешониатон гузоред. Онҳоро дар чорчӯбаи дарҳои хонаҳо ва дарҳои худ нависед.

Эстер 9:29 Сипас Эстер малика духтари Абиҳаил ва Мордахайи яҳудӣ бо тамоми қудрат навиштанд, то ин номаи дуюми пуримро тасдиқ кунанд.

Дар китоби Эстер навишта шудааст, ки Мордахай ва малика Эстер мактуби дуюми Пуримро тасдиқ мекунанд.

1: Таъмини Худо ҳамеша дар ҳаёти мо амал мекунад.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо барои ҳаёти худ эътимод дошта бошем ва бо далерӣ ва хирад амал кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Эстер 9:30 Ва номаҳоро ба тамоми яҳудиён, ба саду бисту ҳафт вилояти подшоҳии Аҳашверӯш бо суханони осоиштагӣ ва ростӣ фиристод,

Подшоҳи Аҳашверӯш ба тамоми вилоятҳои худ номаҳои сулҳ ва ростиро фиристод.

1. «Қувваи сулҳ ва ҳақиқат»

2. «Зиндагӣ дар Малакути Аҳашверӯш»

1. Қӯлассиён 3:15 - "Ва осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмфармо бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед."

2. Ишаъё 9:6 - "Зеро ки ба мо Кӯдак таваллуд шудааст, Писаре ба мо дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши Ӯ хоҳад буд. Ва номи Ӯ аҷоиб, Маслиҳатчӣ, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Сарвари Сулх».

Эстер 9:31 Барои тасдиқи ин айёми Пурим дар замонҳои худ, чунон ки Мордахайи яҳудӣ ва малика Эстер ба онҳо амр фармуда буданд, ва чунон ки онҳо барои худ ва насли худ муқаррар карда буданд, дар бораи рӯзадорӣ ва фарёди онҳо.

Яҳудиёни Форс рӯзҳои Пуримро муқаррар карданд ва фармуданд, ки онро бо рӯза ва намоз бигузоранд.

1. Чӣ тавр мо метавонем Пуримро дар замони худ ҷашн гирем

2. Қувваи Намоз ва Рӯза

1. Матто 17:21 - "Аммо ин навъ на ба воситаи дуо ва рӯза берун меояд."

2. Забур 107:19 - "Он гоҳ онҳо дар тангии худ сӯи Худованд фарёд мезананд, ва Ӯ онҳоро аз мусибатҳояшон наҷот медиҳад".

Эстер 9:32 Ва фармони Эстер ин чизҳои пуримро тасдиқ кард; ва дар китоб навишта шудааст.

Дар китоби Эстер рӯйдодҳои Пурим ва фармони Эстер, ки онҳоро тасдиқ мекунанд, сабт шудааст.

1. Қудрати ягонагӣ: Чӣ тавр Фармони Эстер дар бораи Пурим метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Аҳамияти Пурим: Фармони Эстер ва таъсир ба ҷаҳони мо

1. Эфсӯсиён 4:3 - «Саъю кӯшиш ба харҷ диҳед, то ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи осоиштагӣ нигоҳ доред».

2. Аъмол 4:32 - "Ҳамаи имондорон дар дил ва ақл як буданд. Ҳеҷ кас даъво намекард, ки ягон молу мулки онҳо аз они онҳост, балки ҳама чизеро, ки доштанд, тақсим мекарданд."

Боби 10 Эстер ҳамчун як хулосаи мухтасари китоби Эстер буда, бузургӣ ва қудрати подшоҳ Аҳашверӯшро таъкид мекунад. Дар боб салтанати ӯ ва таъсири ҳукмронии ӯро эътироф мекунад.

Тамоми боб аз як ояти Эстер 10:1 иборат аст, ки дар он гуфта мешавад:

«Ва подшоҳ Аҳашверӯш бар замин ва ҷазираҳои баҳр хироҷ гузошт».

Хулоса, боби даҳуми Эстер таҳмилӣ ва дастрасии ҳокимияти подшоҳ Аҳашверӯшро дар салтанати худ эътироф мекунад. Таъкид кардани ҳукмронӣ тавассути гузоштани хироҷ ифода карда мешавад ва таъсир тавассути васеъ кардани қудрат ба даст омадааст. Зикр кардани идоракунӣ, ки барои ҳукмронии шоҳ Аҳашверӯш нишон дода шудааст, таҷассуми қудрати ӯ ва тасдиқи хотимавии достони Эстер мебошад.

Эстер 10:1 Ва подшоҳ Аҳашверӯш бар замин ва бар ҷазираҳои баҳр хироҷ гузошт.

Подшоҳ Аҳашверӯш бар подшоҳии худ андоз ситонд.

1. Баракати ризқи Худо: Омӯзиши такя ба захираҳои Худо

2. Саховат ва қаноатмандӣ: дарёфти шодӣ дар додан

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё менӯшед, ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Зеро ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар аст.

2. Масалҳо 22:7 - Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад ва қарзгир ғуломи қарздиҳанда аст.

Эстер 10:2 Ва тамоми аъмоли қудрат ва тавоноии ӯ ва эълони бузургии Мордахай, ки подшоҳ ӯро ба он оварда буд, магар дар китоби солномаҳои подшоҳони Мидия ва Форс навишта нашудааст?

Мордахай аз ҷониби подшоҳ барои қудрат ва тавоноии худ мукофоти зиёде гирифт ва ин мукофотҳо дар китоби солномаҳои подшоҳони Мидия ва Форс сабт шудаанд.

1: Худо моро барои садоқати мо ба Ӯ мукофот медиҳад.

2: Мо ҳама метавонем аз намунаи садоқатмандии Мордахай омӯзем.

1: Масалҳо 3: 3-4 - "Раҳм ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро дар сари суфраи дили худ бинавис: Пас, дар назари Худо ва одамизод илтифот ва фаҳмиши нек хоҳед ёфт".

2: Қӯлассиён 3:23-24 - "Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд, на барои одамон; зеро медонед, ки аз

Худованд мукофоти мерос хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед. "

Эстер 10:3 Зеро ки Мордахай яҳудӣ дар паҳлӯи подшоҳ Аҳашверӯш буд ва дар байни яҳудиён бузург буд ва аз шумораи зиёди бародарони худ қабул карда, сарвати қавми худро меҷуст ва ба тамоми насли ӯ сулҳ мегуфт.

Мордахай дар байни халқи худ обрӯю эътибори баланд дошт ва ба муҳофизат ва таъмини онҳо, таҳкими сулҳу ваҳдат бахшида буд.

1. Қудрат ва масъулияти таъсиррасонӣ

2. Дар чустучуи сарвати халки худ

Салиб-

1. Масалҳо 21:21 - Касе, ки адолат ва садоқатро пайгирӣ мекунад, ҳаёт, шукуфоӣ ва шаъну шараф меёбад.

2. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд.

Боби 1 Айюб хислати Айюбро муаррифӣ мекунад ва барои азобҳои амиқ ва ҷустуҷӯи маънои минбаъдаи ӯ замина мегузорад. Дар ин боб адолати Айюб, муборизаи Шайтон бар зидди ӯ ва воқеаҳои фоҷиаборе, ки ба сари ӯ меоянд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо шиносоии Айюб, марди сарватманд ва одил, ки дар сарзамини Уз зиндагӣ мекард, оғоз мешавад. Он ба хислати беайби ӯ, тарси Худо ва ӯҳдадориаш дар канорагирӣ аз бадӣ таъкид мекунад (Айюб 1:1–5).

Сархати 2: Ҳикоя ба саҳнаи осмонӣ мегузарад, ки дар он Худо бо фариштагон мулоқот мекунад. Шайтон дар байни онҳо пайдо мешавад ва Худо мепурсад, ки оё ӯ адолати Айюбро ба назар гирифтааст? Шайтон ниятҳои Айюбро зери шубҳа мегузорад ва ба он ишора мекунад, ки ӯ танҳо ба хотири баракатҳои ба даст овардааш ба Худо хизмат мекунад (Айюб 1:6–11).

Сархати 3-юм: Ҳисобот тасвир мекунад, ки Шайтон аз Худо иҷозат гирифтааст, то вафодории Айюбро санҷида, молу мулки ӯро гирифта, ҷони худро раҳо кунад. Пайравон пай дар пай дар бораи фалокатҳое, ки ҳамлагарон чорворо медузданд, гӯсфандонро оташ нобуд мекунад ва тамоми дороии Айюб нобуд мешавад (Айюб 1:12–17).

Сархати 4: Ҳикоя бо як фиристодаи дигар ба анҷом мерасад, ки хабари харобиоваре мерасонад, ки барқи барк бархӯрд ва ҳамаи даҳ фарзандони Айюбро ҳангоми дар як ҷо ҷамъ омада куштанд. Сарфи назар аз ин фоҷиаҳо, Айюб дар ғаму андӯҳ ҷомаи худро дарида, вале ба ҳар ҳол Худоро ибодат мекунад (Айюб 1:18-22).

Хулоса, боби якуми Айюб хислати одил ва мӯътамад бо номи Айюбро муаррифӣ мекунад ва барои азобҳои минбаъдаи ӯ замина мегузорад. Таъкид кардани адолате, ки тавассути ҳаёти беайби Айюб ифода ёфтааст ва мушкилоте, ки ба воситаи Шайтон ба имони ӯ шубҳа мекард. Ёдоварӣ кардани фоҷиае, ки дар натиҷаи талафоти Айюб нишон дода шудааст ва истодагарӣ ҳангоми ибодати ӯ ба таҷассуми муҷассамаи устувории инсон, ки дар китоби Айюб оғоз ёфтааст, дар ҷустуҷӯи ранҷу азоб аст.

Айюб 1:1 Дар замини Уз марде буд, ки Айюб ном дошт; ва он одам комил ва ростқавл ва аз Худо метарсад ва аз бадӣ парҳез мекард.

Ин порча одами Айюбро тасвир мекунад, ки комил, ростқавл ва аз Худо эҳтиром дошт.

1. Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд ва парҳезгорӣ мекунанд, подош медиҳад.

2. Мо аз намунаи Айюб дар бораи зиндагии комил ва ростқавл омӯхта метавонем.

1. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

2. Забур 1: 1-2 - "Хушо касе ки бо шарирон қадам намезанад ва дар роҳе, ки гунаҳкорон мегирад, намеистад ё бо масхаракунандагон наменишинад, аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва шабу рӯз дар бораи шариати Худ мулоҳиза мекунад».

Айюб 1:2 Ва барои ӯ ҳафт писар ва се духтар таваллуд ёфтанд.

Айюб ҳафт писару се духтар дошт.

1. Аҳамияти оила дар ҳаёти Айюб

2. Баракатҳои доштани оилаи серфарзанд

1. Забур 127:3-5, Инак, фарзандон мероси Худованданд, меваи батн мукофот аст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар фарзандони ҷавонӣ. Хушбахт аст он шахсе, ки коғази худро аз онҳо пур мекунад! Вақте ки ӯ дар назди дарвоза бо душманонаш сухан мегӯяд, хиҷил нахоҳад шуд.

2. Эфсӯсиён 6:1-4, Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром намо (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки бар ту некӣ гардад ва ту дар замин умри дароз бинӣ. Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Айюб 1:3 Молу мулки ӯ низ ҳафт ҳазор гӯсфанд, ва се ҳазор шутур, ва панҷсад юғи гов, ва панҷсад мода хар, ва хонадони хеле бузург буд; ба тавре ки ин одам аз ҳама одамони шарқ бузургтар буд.

Ин порча сарват ва муваффақияти Айюбро тасвир мекунад, ки ӯро бузургтарин мардони шарқ мегардонад.

1. Мо метавонем аз мисоли Айюб, ки марди имони бузург ва муваффақ буд, омӯхта метавонем.

2. Дар ин дунё имон ва комёб шудан мумкин аст.

1. Масалҳо 10:22 - баракати Худованд сарват меорад, бе заҳмати дарднок барои он.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 1:4 Ва писаронаш рафта, дар хонаҳои худ зиёфат мекарданд; ва фиристода, се хоҳарони худро даъват карданд, ки бо онҳо бихӯранд ва бинӯшанд.

Писарону духтарони Айюб якҷоя хӯрок мехӯрданд ва бо ҳам зиёфат мекарданд.

1: Аҳамияти ҷамъомадҳои оилавӣ ва зиёфатҳо дар лаҳзаҳои шодӣ.

2: Арзиши вақтгузаронӣ бо онҳое, ки ба мо наздиканд.

1: Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як аст; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар касе бар танҳоӣ ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2: Масалҳо 27:17 - Оҳан оҳанро тез мекунад; Пас одам чеҳраи дӯсти худро тезтар мекунад.

Айюб 1:5 Ва ҳангоме ки рӯзҳои идашон гузашт, Айюб фиристода, онҳоро тақдис кард, ва субҳи барвақт бархоста, мувофиқи шумораи ҳама қурбониҳои сӯхтанӣ овард; зеро ки Айюб гуфт: Шояд писарони ман гуноҳ карда бошанд ва дар дил ба Худо лаънат хонда бошанд. Айюб пайваста ҳамин тавр мекард.

Содиқи доимии Айюб ба Худо ва беҳбудии оилааш сарфи назар аз озмоиши имонаш.

1. Вафодории устувори Худо дар миёни душвориҳо

2. Қувваи дуо ва бахшидан ба Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Айюб 1:6 Ва рӯзе буд, ки писарони Худо барои ҳозир шудан ба ҳузури Худованд омаданд, ва шайтон низ ба миёни онҳо омад.

Писарони Худо ва Шайтон дар рӯзи муайян ба ҳузури Худованд омаданд.

1. Ҳукмронии Худо ва иродаи озоди инсон: чӣ гуна бояд ҳардуро мувозинат кард

2. Воқеияти ҷанги рӯҳонӣ: Чӣ тавр устувор истодан

1. Ишаъё 45:7 - Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам, осоиштагӣ месозам ва бало меофарам; Ман, Худованд, ҳамаи ин корҳоро мекунам.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то тавонед бар зидди макри шайтон истода бошед.

Айюб 1:7 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Аз куҷо омадӣ? Он гоҳ шайтон ба Худованд ҷавоб дода, гуфт: «Аз гаштаву баргашта дар замин ва аз роҳ гаштан дар он.

Шайтон бо Худо рӯ ба рӯ мешавад ва ошкор мекунад, ки ӯ дар атрофи замин сайр мекунад.

1. Фаҳмидани шарри шайтон

2. Донистани душмани мо: Таҳқиқи Шайтон

1. Юҳанно 10:10 - Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро пурра дошта бошанд.

2. Ҳизқиёл 28:12-15 - Эй Писари Одам, дар бораи подшоҳи Сӯр навҳа бихон ва ба ӯ бигӯ: Ин аст, ки Худованди Олӣ мегӯяд: Ту мӯҳри камол, пур аз ҳикмат ва дар зебоӣ комил будӣ.

Айюб 1:8 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Оё ба бандаи ман Айюб дидӣ, ки дар рӯи замин ҳеҷ кас мисли ӯ нест, одами комил ва ростқавл, ки аз Худо метарсад ва аз бадӣ парҳез мекунад?

Айюб аз ҷониби Худованд барои имон ва адолаташ ситоиш карда мешавад.

1: Мо метавонем кӯшиш кунем, ки мисли Айюб, бандаи содиқ ва одили Худованд бошем.

2: Мо метавонем дар рӯи имон ва адолати худ кор кунем, то намунаи муҳаббати Худо бошем.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2: 1 Петрус 1:13-17 - Пас, ақли худро барои амал омода кунед; худдорӣ кардан; Умеди худро пурра ба файзе, ки ҳангоми зоҳир шудани Исои Масеҳ ба шумо ато мешавад, баста бошед. Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба хоҳишҳои бадие, ки дар замони ҷоҳилият зиндагӣ мекардед, мувофиқат накунед. Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, ончунон дар ҳар корат муқаддас бош; зеро ки навишта шудааст: «Муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам».

Айюб 1:9 Шайтон ба Худованд ҷавоб дода, гуфт: «Оё Айюб беҳуда аз Худо метарсад?

Айюб сарфи назар аз вазъиятҳои душвор ба Худо боварӣ дошт.

1: Мо бояд дар ҳама ҳолатҳо ба Худо таваккал кунем, новобаста аз он ки чӣ қадар душвор аст.

2: Муҳаббати Худо ба мо, ҳатто дар баробари душвориҳо, бечунучаро ва беист аст.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 1:10 Магар бар ӯ ва хонаи ӯ ва ҳар он чи дорад, аз ҳар тараф девор нагирифтай? ба кори дастони вай баракат додай, ва сарваташ дар замин афзун мегардад.

Худо Айюбро баракат дод ва барои ӯ, оила ва молу мулкаш як девори муҳофизатӣ фароҳам овард, ки дар натиҷа фаровонӣ ва шукуфоӣ ба вуҷуд омад.

1. Баракатҳои муҳофизати Худо

2. Ба ризқи Худо таваккал кунед

1. Забур 121: 7-8 - "Худованд туро аз ҳар бадӣ нигоҳ медорад: ҷони туро нигоҳ медорад.

2. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам, зеро ки Ӯ дар тарафи рости ман аст, ман намеҷунбонам.

Айюб 1:11 Аммо алҳол дасти худро дароз кун, ва ҳар он чи дорад, ламс кун, ва ӯ туро пеши рӯи ту лаънат хоҳад кард.

Шайтон ба Худо даъво мекунад, ки агар Айюб тамоми дороии ӯро бигирад, ӯро лаънат мекунад.

1: Қудрат ва садоқати Худо ҳеҷ гоҳ аз макрҳои душман ларзон нахоҳад шуд.

2: Новобаста аз он ки вазъияти мо то чӣ андоза душвор гардад, имони мо ба Худо ҳеҷ гоҳ шикаста наметавонад.

1: Isaiah 54:17 "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард."

2: 1 Петрус 5: 8-9 "Ҳушёр бошед ва ҳушёр бошед; зеро душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф гашта, дар ҷустуҷӯи он аст, ки касеро бихӯрад: Ӯ дар имон устувор аст ..."

Айюб 1:12 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Инак, ҳар он чи вай дорад, дар ихтиёри туст; дасти туро танҳо бар худ надиҳад. Ва шайтон аз ҳузури Худованд берун рафт.

Худо ба Шайтон иҷозат дод, ки Айюбро озмуда, дороияшро аз худ кунад, вале Шайтонро огоҳ кард, ки ба худи Айюб зарар нарасонад.

1. Қувваи Айюб дар баробари душвориҳо

2. Ҳимояи Худо бар мо дар вақти озмоиш

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Яъқуб 1:2-4, "Эй бародарон ва хоҳарони ман, ҳар вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро шодии комил ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонад, то ки шумо баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Айюб 1:13 Ва рӯзе буд, ки писарону духтаронаш дар хонаи бародари калонии худ мехӯрданд ва шароб менӯшиданд:

Фарзандони Айюб дар хонаи бародари калонии худ ҷашн мегирифтанд.

1. Қудрати оила: Якҷоя таҷлил кардани лаҳзаҳои хурсандиовар

2. Шукргузорӣ: қадр кардани чизҳои хурд дар зиндагӣ

1. Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад ва бародар барои мусибат таваллуд мешавад

Айюб 1:14 Ва қосид назди Айюб омада, гуфт: «Говонҳо шудгор мекарданд, ва харҳо дар канори онҳо мечариданд;

Фариштаи ба Айюб хабар медиҳад, ки барзагову харонаш шудгор карда, мехӯрданд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор - Айюб 1:14

2. Арзиши меҳнат - Айюб 1:14

1. Матто 6:25-34 - Исо моро ташвиқ мекунад, ки дар бораи ниёзҳои худ ғамхорӣ накунем, зеро Худо ба мо ғамхорӣ хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:6-7 - Павлус моро ташвиқ мекунад, ки хавотир нашавем, балки дархостҳои худро дар дуо ба Худо бо шукргузорӣ расонем.

Айюб 1:15 Ва собиён бар онҳо афтода, онҳоро бурданд; оре, онҳо ғуломонро бо дами шамшер куштанд; ва ман танҳо гурехтаам, то ба ту бигӯям.

Хизматгорони Айюб аз ҷониби собиён ҳамла карда кушта шуданд, аммо танҳо Айюб гурехт.

1. Новобаста аз он ки зиндагӣ чӣ қадар душвор мешавад, Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд.

2. Худо метавонад барои бартараф кардани ҳар монеа қувват ва далерӣ диҳад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Айюб 1:16 Ҳанӯз ӯ сухан мегуфт, дигаре омада, гуфт: «Оташи Худо аз осмон афтода, гӯсфандон ва ғуломонро сӯзонд ва онҳоро фурӯ бурд; ва ман танҳо гурехтаам, то ба ту бигӯям.

Вақте ки оташе аз ҷониби Худо бандагону гӯсфандони ӯро фурӯ бурд, Айюб фоҷиаи бузургеро аз сар гузаронд.

1: Новобаста аз он ки рӯз торик бошад, Худо моро аз сар мегузаронад.

2: Худованд медиҳад ва Худованд мегирад, вале муборак аст номи Худованд.

1: Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд.

2: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Айюб 1:17 Ҳанӯз ӯ сухан мегуфт, дигаре омада, гуфт: «Калдониён се даста сохта, бар шутурҳо афтоданд, ва онҳоро бардошта бурданд, ҳа, ва ғуломонро ба дами шамшер куштанд; ва ман танҳо гурехтаам, то ба ту бигӯям.

Хизматгоре ба Айюб хабар дод, ки як гурӯҳи калдониён ба шутурони ӯ ҳамла карда, хизматгоронашро куштанд ва танҳо ӯ зинда монд.

1. Худо назорат мекунад, ҳатто дар миёни фоҷиа.

2. Уқубатҳо метавонанд моро ба Худо наздиктар кунанд.

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Айюб 1:18 Ҳанӯз ӯ сухан мегуфт, дигаре омада, гуфт: «Писарон ва духтаронат дар хонаи бародари калонии худ мехӯрданд ва шароб менӯшиданд;

Вақте ки Айюб сухан мегуфт, фарзандони Айюб дар хонаи бародари калонии худ кайфу сафо мекарданд.

1. Муҳимияти оила ва қадр кардани вақти мо бо онҳо.

2. Баракатҳо ва шодмонӣ, ки аз робитаи наздик бо бародарону хоҳару бародарон.

1. Забур 133:1: «Инак, чӣ гуна хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!»

2. Воиз 4:9-12: "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро ки онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; вой бар ҳоли танҳост, ки ҳангоми афтодааш; зеро ки дигаре надорад, ки ӯро бархезонад: Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд; ."

Айюб 1:19 Ва инак, аз биёбон шамоли сахте омад, ва чор гӯшаи хонаро пахш кард, ва он ба ҷавонон афтод, ва онҳо мурданд; ва ман танҳо гурехтаам, то ба ту бигӯям.

Айюб новобаста аз аз даст додани оила ва молу мулкаш ба Худо имон ва эътимоди бузург дорад.

1: Худо моро меозмояд, то имон ва эътимоди худро ба Ӯ афзоиш диҳем.

2: Худо дар озмоишҳои мо бо мост ва Ӯ ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1: Румиён 5:3-5 - "Мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷ сабрро ба вуҷуд меорад; истодагарӣ, хислат ва хислат, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дарун рехта шудааст. дилҳои моро ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст».

2: Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

Айюб 1:20 Ва Айюб бархоста, ҷомаашро дарронд, ва мӯйсарашро тарошид, ва бар замин афтода, саҷда кард,

Айюб сарфи назар аз вазъиятҳои душворе, ки ӯ аз сар мегузаронад, имонашро ба Худо зоҳир мекунад.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва иродаи Ӯ аз фаҳмиши мо берун аст.

2. Ҳатто дар вақти ранҷу азоб мо бояд ба Худованд таваккал кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Айюб 1:21 Ва гуфт: «Ман бараҳна аз шиками модарам берун омадаам, ва бараҳна ба он ҷо бармегардам; Худованд дод, ва Худованд бароварад; муборак бод номи Худованд.

Айюб қудрат ва ҳукмронии Худоро бар ҳаёти худ эътироф мекунад ва эълон мекунад, ки Худованд медиҳад ва мегирад ва аз ин рӯ, сазовори ситоиш аст.

1. "Ҳокимияти Худо: ҳамду санои Ӯ дар ҳама ҳолатҳо"

2. "Имони Айюб: таваккал ба Худо дар миёни душвориҳо"

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Айюб 1:22 Дар ҳамаи ин Айюб гуноҳ накард ва Худоро беақл айбдор накард.

Айюб мусибату озмоишҳои зиёдеро аз сар гузаронд, аммо дар миёни ин ҳама имонаш ба Худоро нигоҳ дошт ва Худоро ба гуноҳ айбдор намекард.

1. «Қуввати имон дар миёни ранҷу азоб»

2. «Вафодории Худо дар баробари мусибат».

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Яъқуб 1:2-4, "Эй бародарон ва хоҳарони ман, ҳар вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро шодии комил ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонад, то ки шумо баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Боби 2 Айюб нақли ранҷу азобҳои Айюбро идома медиҳад ва мушкилоти иловагиеро, ки ӯ бо ӯ рӯбарӯ мешавад, муаррифӣ мекунад. Дар ин боб имони бепоёни Айюб, азоби ҷисмонии ӯ ва омадани дӯстонаш, ки барои тасаллӣ меоянд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб бо ҷамъомади дигари осмонӣ оғоз мешавад, ки дар он Худо садоқати Айюбро бори дигар баён мекунад. Шайтон даъво мекунад, ки агар Айюб аз ҷиҳати ҷисмонӣ азоб мекашид, ӯ бешубҳа Худоро лаънат мекард. Худо ба Шайтон иҷозат медиҳад, ки ба Айюб зарар расонад, вале ҷони ӯро амон медиҳад (Айюб 2:1-6).

Сархати 2: Ҳикоя ба он мегузарад, ки Айюб аз сар то по захмҳои дардовар мезад. Ӯ дар хокистар нишаста, худро бо сафолии шикаста мерезад, чун аломати мотам ва андӯҳ (Айюб 2:7-8).

Сархати 3-юм: Дар нақл омадани се дӯсти Элифоз, Билдод ва Сӯфар тасвир шудааст, ки барои тасаллӣ додани Айюб меоянд. Онҳо дар аввал аз намуди зоҳирии ӯ ба ҳайрат меоянд, вале ба хотири эҳтироми ранҷу азоби ӯ ҳафт шабу рӯз бо ӯ хомӯш мешинанд (Айюб 2:11–13).

Хулоса, дар боби дуюми Айюб тасвир ва шиддати ранҷу азоби Айюб идома дорад. Таъкид кардани имон тавассути садоқати бепоёни Айюб ва ранҷу азобе, ки тавассути захмҳои ҷисмонӣ ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз ҳамроҳӣ, ки бо омадани дӯстонаш нишон дода шудааст, таҷассумгари ҳамбастагии инсонӣ ва омӯхтани мураккабии ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 2:1 Боз рӯзе буд, ки писарони Худо барои ҳозир шудан ба ҳузури Худованд омаданд, ва шайтон низ ба миёни онҳо омад, то ки ба ҳузури Худованд ҳозир шавад.

Айюбро Худо ва Шайтон месанҷад.

1. Боварӣ ба ҳокимияти Худо - Румиён 8:28

2. Табиати васвасаҳо - Яъқуб 1:12-15

1. Забур 37:5-6 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба вай бовар кунед ва вай амал мекунад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд.

Айюб 2:2 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Аз куҷо омадӣ? Ва шайтон ба Худованд ҷавоб дода, гуфт: «Аз гаштаву баргашта дар замин ва аз сайру гашт дар он боло ва поён».

Шайтон дар назди Худованд пайдо мешавад ва мепурсанд, ки ӯ дар куҷо буд ва ба он ҷавоб медиҳад, ки ӯ дар рӯи замин сайру гашт кардааст.

1. Илм ва мавҷудияти Худо ва зарурати эътироф ва таслими қудрати Ӯ.

2. Хатарҳои иҷоза додани бадӣ ба ҳаёти мо ва зарурати ҳушёр будан дар муқобили он.

1. Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту куҷо бигрезам?

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Айюб 2:3 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Оё ба бандаи ман Айюб дидӣ, ки дар рӯи замин ҳеҷ кас монанди ӯ нест, одами комил ва ростқавл, ки аз Худо метарсад ва аз бадӣ парҳез мекунад? ва боз ҳам беайбии худро нигоҳ медорад, гарчанде ки ту маро бар зидди ӯ барангехтӣ, то беасос ӯро нобуд созӣ.

Айюб марди комил ва ростқавл буд, ки аз Худо метарсид ва аз бадӣ рӯй мегардонд. Сарфи назар аз кӯшишҳои Шайтон барои несту нобуд кардани ӯ, Айюб беайбии худро нигоҳ дошт.

1. Новобаста аз васвасаҳо ва ҳамлаҳои бадӣ, ки мекӯшанд моро аз Ӯ дур кунанд, Худо ҳамеша моро интизор аст.

2. Вақте ки мо ба Худо содиқ мемонем, Ӯ ҳамеша дар паҳлӯи мо хоҳад буд ва моро муҳофизат мекунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ,

на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Айюб 2:4 Ва шайтон ба Худованд ҷавоб дода, гуфт: «Пӯст ба ивази пӯст, оре, ҳар он чи одам дорад, барои ҷони худ хоҳад дод».

Худованд ва Шайтон муколама доранд, ки дар он Шайтон даъво мекунад, ки одам барои ҷони худ ҳама чизро медиҳад.

1: Мо бояд ҳаёти ҷовидониамонро бо Худо аз ҳама чиз болотар донем.

2: Мо набояд ба ҳаёти ҷисмонии худ он қадар вобаста бошем, ки ҳаёти рӯҳонии худро фаромӯш кунем.

1: Масалҳо 23: 4-5 "Барои сарватманд шудан аз ҳад зиёд заҳмат накаш; аз рӯи фаҳми худ, бас кун! Оё чашми худро ба он чи нест, меандозӣ? Зеро сарват бешубҳа худро бол мекунад; онҳо мисли уқоб ба сӯи осмон парвоз мекунанд. ."

2: Матто 6: 19-21 "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва занг нест ва ҳам дар он ҷое ки дуздон нобуд мекунанд. шиканед ва дуздӣ накунед, зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Айюб 2:5 Аммо ҳоло дасти худро дароз карда, ба устухон ва гӯшти вай ламс кун, ва ӯ туро пеши рӯи ту лаънат хоҳад кард.

Худованд имони Айюбро озмуда, аз ӯ хоҳиш мекунад, ки сарфи назар аз ранҷу азобаш Худоро лаънат кунад.

1. Қувваи имон: чӣ гуна бояд замонҳои душворро паси сар кард

2. Қувваи сабр: Чӣ гуна бояд сарфи назар аз душвориҳо ба Худо содиқ монд

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки азобҳо саброро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд.

Айюб 2:6 Ва Худованд ба шайтон гуфт: «Инак, вай дар дасти туст; балки ҷони ӯро наҷот диҳад.

Худованд ба Шайтон иҷозат медиҳад, ки Айюбро азоб диҳад, аммо ба ӯ амр медиҳад, ки ҷони худро раҳо кунад.

1. Ҳукмронӣ ва ҳикмати Худо дар иҷозаи ранҷу азоб

2. Вафодории Худо ба мо дар бахшидани ҷони худ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо ҳама чизро ба некӣ барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, якҷоя мекунад.

2. Ишаъё 43:1-3 - Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Он ки туро Офарид, Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном даъват кардам; ту аз они ман. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Айюб 2:7 Ҳамин тавр, шайтон аз пеши Худованд берун рафт, ва Айюбро бо устухонҳои дарднок аз кафи пояш то тоҷи ӯ зад.

Шайтон Айюбро сар то по ҷӯш зад.

1. Қувваи сабр - Айюб бо ранҷу азобҳо истодагарӣ кард ва бо вуҷуди озмоишҳое, ки дучори он буд, дар имон устувор монд.

2. Вафодории Худо - Ҳатто дар миёни фоҷиа ва ранҷу азоб, Худо ба ваъдаҳои худ вафодор аст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Айюб 2:8 Ва ба ӯ пораи сафоле гирифт, то ки худро бо худ харошад; ва дар миёни хокистар нишаст.

Айюб аз мусибати сахт азоб мекашад ва дар хокистар нишаста, худро бо пораи сафол мехарид.

1. "Азоб ва шифо: дарёфти тасаллӣ дар дард"

2. "Хокистари ҳаёт: Дар заъф қувват пайдо кардан"

1. Ишаъё 53:3 "Ӯро мардум хор ва рад карданд, марди ғамгин ва ошнои ғаму андӯҳ; ва чун касе, ки мардум аз ӯ рӯяшонро пинҳон мекунанд, хорӣ меёфт, ва мо ӯро қадр намекардем".

2. Яъқуб 5:11 "Инак, мо касонеро, ки устувор мемонанд, хушбахт мешуморем. Шумо дар бораи устувории Айюб шунидаед ва ҳадафи Худовандро дидаед, ки Худованд чӣ гуна раҳмдил ва меҳрубон аст".

Айюб 2:9 Он гоҳ занаш ба ӯ гуфт: «Оё ту то ҳол беайбии худро нигоҳ медорӣ? Худоро лаънат кунед ва бимиред.

Айюб сарфи назар аз ранҷу азобҳои шадид, ҳатто вақте ки занаш ба ин кор ташвиқ карда буд, аз имонаш ба Худо даст кашид.

1. Қувваи имон дар баробари ранҷу азоб

2. Дар миёни душвориҳо устувор истода

1. Ибриён 11:1-2 "Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели нонамоён аст. Зеро ки пирон ба воситаи он шаҳодати хуб гирифтанд".

2. Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед. , чизе намехоҳад."

Айюб 2:10 Аммо ӯ ба вай гуфт: «Ту мисли яке аз занони нодон сухан мегӯӣ». Чӣ? Оё мо аз дасти Худо некӣ хоҳем гирифт ва бадӣ нахоҳем дошт? Дар ҳамаи ин Айюб бо лабони худ гуноҳ накард.

Айюб ҳатто дар баробари ранҷу азобҳои азим дар имонаш устувор буд: 1: Имони мо бояд ҳатто вақте ки мо азоб мекашем, қавӣ монад. Румиён 5:3-5

2: Худо моро меозмояд, то моро бештар содиқтар ва устувортар созем. Яъқуб 1:2–4

1: Яъқуб 5:11 - Инак, мо онҳоро хушбахт меҳисобем, ки тобоваранд.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Айюб 2:11 Ва се дӯсти Айюб аз ин ҳама бадӣ шуниданд, ҳар яке аз ҷои худ омаданд; Элифози темонӣ ва Билдоди шуҳӣ ва Сӯфари наамотӣ, зеро ки онҳо ваъда дода буданд, ки бо ӯ мотам гирифта, ӯро тасаллӣ диҳанд.

Се дӯсти Айюб аз бадбахтии ӯ шуниданд ва барои тасаллӣ омаданд.

1. Қувваи дӯстӣ: Чӣ тавр дӯстӣ моро дар замонҳои душвор қавӣ мегардонад

2. Бароҳатии ҷомеа: арзиши дарёфти роҳат дар дигарон

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони секқабата ба зудӣ канда намешавад.

2. Филиппиён 4:7-9 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад. Ниҳоят, бародарон, ҳар чӣ ҳақ аст, ҳар чӣ шараф аст, ҳар чӣ одилона аст, ҳар чӣ пок аст, ҳар чӣ зебост, ҳар чӣ шоиста аст, агар олӣ бошад, агар сазовори таъриф бошад, дар бораи ин чизҳо фикр кунед. Он чи шумо дар ман омӯхтаед ва гирифтаед ва шунидаед ва дидаед, ин чизҳоро ба амал оваред, ва Худои осоиштагӣ бо шумо хоҳад буд.

Айюб 2:12 Ва чун чашмони худро аз дур боло бардошта, Ӯро нашинохтанд, овози худро баланд карда, гиря карданд; ва ҳар яке ҷомаи худро дарида, бар сарашон ба сӯи осмон хок мепошиданд.

Ду дӯсти Айюб ӯро дар ҳолати вазнин диданд, гиря карданд ва ҷомаҳои худро дариданд, пеш аз он ки ба сарашон хок пошида, сӯи осмон пошида шаванд.

1. Нерӯи дӯстӣ ва аҳамияти андӯҳи якҷоя.

2. Муҳимияти худшиносӣ ва эътирофи эҳсосоти худ дар замонҳои душвор.

1. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

2. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

Айюб 2:13 Ва онҳо ҳафт рӯзу ҳафт шаб бо ӯ бар замин нишастанд, ва касе ба ӯ чизе нагуфт, зеро диданд, ки андӯҳи ӯ хеле бузург аст.

Дӯстони Айюб ғами беандозаи ӯро диданд ва тасмим гирифтанд, ки ҳафт шабу рӯз бо ӯ хомӯшона нишинанд.

1. Дар он ҷо будан: Чӣ тавр мо метавонем бе сухан дастгирӣ кунем.

2. Қувваи хомӯшӣ: Дар ғамҳо роҳат ёфтан.

1. Румиён 12:15 - Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Дар боби 3 Айюб андӯҳи амиқи Айюб ва нолаи ӯ аз ранҷу азобаш тасвир шудааст. Дар ин боб хоҳиши Айюб ба марг, шубҳа кардани ӯ дар бораи мақсади ҳаёт ва орзуи раҳоӣ аз дардаш таъкид шудааст.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Айюб рӯзи таваллудашро лаънат мекунад. Ӯ ноумедии шадид ва аламро баён мекунад ва орзуи он рӯзеро, ки ӯ аз мавҷудият нест карда мешавад, изҳор мекунад (Айюб 3:1-10).

Параграфи 2: Дар ҳикоя Айюб савол медиҳад, ки чаро ба ӯ иҷозат дода шудааст, ки зиндагӣ кунад, агар ӯ танҳо чунин азобҳои амиқро аз сар гузаронд. Ӯ аз он изҳори таассуф мекунад, ки ӯ ҳангоми таваллуд ё дар батни модар мурдааст, зеро ин ӯро аз ин дарди азим раҳоӣ медод (Айюб 3:11-19).

Сархати 3: Дар ин гузориш мулоҳизаҳои Айюб дар бораи он ки чӣ тавр марг ҷои истироҳат аст, ки дар он хастагон оромӣ пайдо мекунанд, таъкид мекунад. Ӯ маргро ҳамчун фирор аз ранҷу азоб мебинад ва ҳайрон мешавад, ки чаро он аз ӯ дур мешавад (Айюб 3:20-26).

Хулоса, дар боби сеюми Айюб оварда шудааст: андӯҳи амиқ ва нолае, ки Айюб дар посух ба ранҷу азобаш баён кардааст. Таъкид кардани ноумедӣ тавассути лаънат ба рӯзи таваллуди ӯ ва пурсиши экзистенсиалӣ тавассути мулоҳиза дар бораи ҳадафи зиндагӣ. Ёдоварӣ кардани орзуи раҳоӣ аз дард як таҷассумест, ки осебпазирии инсонро ифода мекунад ва омӯхтани умқи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 3:1 Баъд аз ин Айюб даҳони худро кушод ва рӯзи худро лаънат кард.

Айюб ноумедӣ ва ранҷу азоби худро дар шакли лаънат нисбати рӯзи таваллудаш баён кард.

1. Дарёфти умед ба ранҷу азоб: Чӣ тавр бо душвориҳои зиндагӣ мубориза бурдан мумкин аст

2. Қувваи Калом: Истифодаи Сухани Мо ба некӣ

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

2. Яъқуб 3:2-10 - Ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ҳар касе, ки дар гуфтаҳои онҳо ҳеҷ гоҳ айб надорад, комил аст, қодир аст, ки тамоми ҷисми худро дар назорат нигоҳ дорад. Вақте ки мо битҳоро ба даҳони аспҳо мегузорем, то онҳо ба мо итоат кунанд, мо метавонем тамоми ҳайвонро гардонем. Ё киштиҳоро мисол мегирем. Гарчанде ки онхо хеле калон буда, бо шамолхои сахт ронда мешаванд, онхоро рули хеле хурд ба хар чое, ки лётчик хохад рафт, идора мекунад. Ба ҳамин монанд, забон як қисми хурди бадан аст, аммо фахр мекунад. Тасаввур кунед, ки чӣ гуна ҷангали бузург аз шарораи хурд оташ мегирад. Забон низ оташ аст, дар байни узвҳои бадан ҷаҳони бадӣ аст. Он тамоми баданро фосид мекунад, тамоми роҳи ҳаёти инсонро оташ мезанад ва худи дӯзах оташ мезанад.

Айюб 3:2 Ва Айюб ба сухан баромада, гуфт:

Айюб дар ин порча хоҳиши марги худро баён мекунад.

1: Мо набояд ин қадар зуд орзуи марг бошем, зеро мо намедонем нақшаҳои Худо барои мо дорад.

2: Мо бояд ба Худованд таваккал карданро омӯзем, ҳатто дар лаҳзаҳои ғамгинӣ ва ноумедӣ.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

Айюб 3:3 Бигзор рӯзе, ки дар он таваллуд шудам, ва шабе, ки дар он гуфта шуда буд, нобуд шавад: «Одаме ҳомила аст».

Айюб мехоҳад, ки шабу рӯзе, ки таваллуди ӯ нест карда шавад: Айюб 3:3 ноумедии амиқи ӯро аз ранҷу азоби худ нишон медиҳад.

1. Пешниҳоди Худо дар миёни ранҷу азоб: пайдо кардани умед дар замонҳои пасттарин

2. Боварӣ ба нақшаи Худо: Қувваи шукргузорӣ дар замонҳои душвор

1. Марсияҳо 3: 19-23 - Фикри ранҷ ва бехона будани ман кирмак ва заҳра аст! Рӯҳи ман ҳамеша дар бораи он фикр мекунад ва дар дохили ман сақда мекунад. Аммо ман инро ба ёд меорам ва аз ин рӯ умедворам: Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 3:4 Бигзор он рӯз торикӣ бошад; Худо онро аз боло набинад ва нур бар он равшанӣ накунад.

Айюб рӯзи таваллуди худро лаънат карда, аз Худо хоҳиш мекунад, ки онро аз боло ба назар нагирад ва нагузорад, ки нур ба он равшанӣ диҳад.

1. Қувваи Каломи мо - Чӣ тавр суханони мо ҳаёти моро ташаккул медиҳанд

2. Рӯй овардан ба Худо бо дард - Дар ранҷҳои мо тасаллӣ ёфтан

1. Яъқуб 3:5-6 - Ҳамин тавр, забон низ узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чӣ кадар чангал сузонда мешавад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсоф аст. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми рафти ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад.

2. Забур 61:8 - Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед, эй мардум; дили худро пеши ӯ рехт; Худо паноҳгоҳи мост.

Айюб 3:5 Бигзор торикӣ ва сояи марг онро доғдор кунад; бигзор абре бар он сокин шавад; бигзор сиёхи руз онро дахшат оварад.

Ин порча аз Айюб 3 илтиҷо барои торикӣ ва харобӣ аст.

1: Қувваи зулмот дар ҳаёти мо: Чӣ тавр дар сояи марг қувватро пайдо кардан мумкин аст

2: Ғалаба кардани тарс дар баробари торикӣ: Омӯзиши дарёфти тасаллӣ дар номаълум

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии ториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

Айюб 3:6 Дар бораи он шаб, бигзор торикӣ онро фаро гирад; бигзор он ба рӯзҳои сол ҳамроҳ нашавад, ба шумораи моҳҳо наояд.

Айюб хоҳиши худро баён мекунад, ки шаби таваллудаш аз тақвим тоза карда шавад.

1: Қувваи нола ва чӣ гуна Худо гиряҳои моро мешунавад.

2: Чӣ тавр мо метавонем ранҷу азобҳои худро қабул кунем ва то ҳол умедро ба Худо нигоҳ дорем.

1: Марсияҳо 3: 19-24 - "Азоби ман ва саргардонии ман, кирмак ва заҳраи маро ба ёд оваред! Ҷонам онро ҳамеша дар ёд дорад ва дар дохили ман сачда мекунад."

2: Ишаъё 53: 3-5 - "Ӯро одамон хор ва рад карданд, марди ғамгин ва ғамгин буд; ва чун касе, ки одамон аз ӯ рӯй мепӯшанд, ӯро хорӣ диданд, ва мо ӯро қадр намекардем."

Айюб 3:7 Инак, бигзор он шаб танҳо бошад, дар он ҳеҷ овози шодӣ наояд.

Ин порча аз Айюб 3:7 дар бораи шаби танҳоӣ ва овозҳои шодӣ сухан меронад.

1. Ҷустуҷӯи шодӣ дар танҳоӣ - Бифаҳмед, ки чӣ тавр Худо метавонад ҳатто дарториктарин замонҳо моро шод гардонад.

2. тасаллои андух - Баррасии он ки чи гуна андух метавонад боиси тасаллӣ ва осоиш гардад.

1. Забур 33:18 "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 40:11 "Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва онҳоро ба дилаш наздик мебарад; Ӯ наврасонро бо нарм роҳнамоӣ мекунад".

Айюб 3:8 Бигзор лаънат гӯянд ононро, ки рӯзро лаънат мекунанд, ки омодаанд мотами худро бардоранд.

Айюб ғамгинӣ ва ноумедии худро баён карда, мехоҳад, ки онҳоеро, ки рӯзро лаънат мекунанд, мотами худро баланд кунанд.

1. Қувваи ғазаб ва ноумедӣ дар баробари душвориҳо

2. Дар дарди ғам қувват ёфтан

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

Айюб 3:9 Бигзор ситораҳои шоми он тира шаванд; бигзор нуре биҷӯяд, аммо нур надошта бошад; ва субҳидамро набинад;

Айюб дар миёни ранҷу азоби худ торикӣ ва ноумедиро мехоҳад.

1. Ҷустуҷӯи умед дар торикӣ: Омӯзиши зиндагӣ дар сояи дард

2. Рӯй овардан ба Худо дар ранҷу азоб: Шинохти умқи ноумедии мо

1. Юҳанно 16:33 - "Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

Айюб 3:10 Зеро ки он дарҳои шиками модарамро намебандад ва андӯҳро аз чашмони ман пинҳон накардааст.

Айюб аз ба дунё омаданаш алам мекард ва аз гаму андух, ки дар зиндаги дида буд, орзу мекард.

1. Омӯзиши қабули дарди зиндагӣ

2. Худо дар куҷост?

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Айюб 3:11 Чаро ман аз шиками батнам намурдам? чаро вакте ки аз шикам берун омадам, аз рухат даст накашидам?

Ин порча андӯҳи Айюбро аз азобу уқубат ва орзуи маргаш баён мекунад.

1. "Бо умед дар ранҷу азоб зиндагӣ кардан: дарсҳо аз Айюб"

2. "Парадокси дард: Оғози ранҷу азоб барои афзоиш"

1. Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин тавр, балки мо низ дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр, сабр, хислат ва хислат, умедро ба вуҷуд меорад."

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонед, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Айюб 3:12 Чаро зонуҳо маро манъ карданд? ё чаро синаҳое, ки ман бояд ширам?

Айюб мепурсад, ки чаро ба дунё омадааст, чаро мурда таваллуд нашудааст ва чаро дар оғӯши модар тарбия наёфтааст.

1. Қувваи дурнамо: Чӣ гуна душвориро паси сар кардан мумкин аст

2. Дарси кор: Ҷустуҷӯи нерӯ дар заъф

1. Ишаъё 43: 1-2 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту Аз они Ман ҳастанд, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд».

2. Румиён 8: 18-19 - "Зеро ки ман фикр мекунам, ки уқубатҳои ин замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад. Зеро ки махлуқот мунтазири ғамхории зоҳир шудани фарзандони Худо аст. ».

Айюб 3:13 Агар ҳоло ором мебудам ва ором мебудам, хоб мерафтам; агар ором мебудам,

Айюб мехост, ки ба ҷои шикоят кардан ба Худо ором бимонад ва хоб равад.

1. Омӯзиши истироҳат дар вақти Худо.

2. Сабр дар миёни ранҷу азоб.

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Айюб 3:14 Бо подшоҳон ва машваратчиёни рӯи замин, ки барои худ ҷойҳои хилват бино карданд;

Ин порча дар бораи ботил будани қудрат ва ҷалоли заминӣ сухан меронад, зеро ҷӯёи он рӯзе фаромӯш хоҳад шуд ва дар паси худ танҳо харобӣ боқӣ мемонад.

1: Зиндагии худро бар реги қудрат ва ҷалоли дунявӣ насоз, зеро он ба зудӣ аз байн меравад. Ба ҷои ин, ҳаёти худро бар санги Исои Масеҳ ва ваъдаҳои Каломи Ӯ бунёд кунед.

2: Барои қудрат ва ҷалоли заминӣ талош макун, зеро он зудгузар аст ва танҳо харобӣ боқӣ мемонад. Ба ҷои ин Малакути Худо ва ҷалоли абадӣ, ки аз зиндагӣ дар файзи Ӯ бармеояд, биҷӯед.

1: Матто 7:24-27 - Пас, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли хирадманд аст, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояш бар санг буд. Аммо ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро ба амал наоварад, мисли одами беақл аст, ки хонаашро бар рег бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд ва бодҳо вазида, ба он хона зад ва он бо як зарбаи сахт фурӯ рехт.

2: Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат, рӯҳи мағрурӣ пеш аз афтодан меравад.

Айюб 3:15 Ё бо сарвароне, ки тилло доштанд ва хонаҳои худро аз нуқра пур мекарданд:

Айюб аз рӯзи таваллудаш таассуф мекунад, аммо худро ба онҳое ки сарвату қудрати бештар доранд, муқоиса мекунад.

1. Неъматҳои Худо бо сарват ва қудрати заминӣ андоза намешавад.

2. Дар рӯзи таваллудат шодӣ кун, зеро он атои Худост.

1. Забур 127:3 - "Инак, фарзандон мероси Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст".

2. Воиз 7:1 - «Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст».

Айюб 3:16 Ё чун таваллуди бармаҳал пинҳон нашудаам; мисли тифлоне, ки ҳеҷ гоҳ рӯшноиро надида буданд.

Айюб аз умри худ афсӯс мезанад ва орзу мекунад, ки ӯ ҳеҷ гоҳ таваллуд намешуд ва ҳеҷ гоҳ равшании рӯзро надида буд.

1: Мо бояд барои ҳаёте, ки ба мо дода шудааст ва неъматҳое, ки бо он меояд, шукрона кунем.

2: Мо метавонем тасаллӣ ёбем, ки донистани он, ки Худо ҳамеша барои ҳаёти мо мақсад дорад, ҳатто дар байни душворӣ ва ноумедӣ.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 139:13-16 - Зеро ки ҳастии маро офаридай; шумо маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам; корҳои шумо аҷибанд, ман инро хуб медонам. Чорчубаи ман аз ту пинхон набуд, ки маро дар нихон, Чу дар каъри замин бофтам. Чашмони ту ҷасади бетартиби маро дид; тамоми рӯзҳое, ки барои ман муқаррар шуда буданд, пеш аз он ки яке аз онҳо фаро расад, дар китоби ту навишта шуда буд.

Айюб 3:17 Дар он ҷо шарирон аз изтироб даст мекашанд; ва дар он ҷо хастагон ором хоҳанд буд.

Бадиҳо ҷазо дода мешаванд ва хастагон метавонанд дар марг оромӣ пайдо кунанд.

1. Дар Худованд оромӣ ёфтан - Чӣ тавр ба Худованд таваккал кардан мумкин аст, ҳатто дар вақти душворӣ ва оромии ҳақиқӣ ва пойдор пайдо кардан.

2. Подоши бадкорон - Фаҳмидани он ки бадкорон барои чӣ ва чӣ гуна муҷозот ва ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд.

1. Матто 11:28-29 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷони худ оромӣ хоҳед ёфт».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Айюб 3:18 Дар он ҷо маҳбусон истироҳат мекунанд; овози золимро намешунаванд.

Ин порча аз Айюб 3:18 дар бораи ҷойе сухан меронад, ки маҳбусон метавонанд тасаллӣ ва озодиро аз золим пайдо кунанд.

1. Озодии тасаллии Худо

2. Умеди пойдори кафорати Худо

1. Румиён 8:18 Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад.

2. Ишаъё 61:1-3 Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои

шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам.

Айюб 3:19 Хурд ва бузург дар он ҷо ҳастанд; ва банда аз оғои худ озод аст.

Ин порча ба он ишора мекунад, ки марг баробаркунандаи бузург аст, зеро он хурду бузургро фарқ намекунад ва касеро аз ғуломӣ озод намекунад.

1. "Муодилаи бузург: Мулоҳиза дар бораи Айюб 3:19"

2. "Марг: Майдони сатҳи бозӣ"

1. Ишаъё 25:8 - Ӯ маргро то абад фурӯ хоҳад бурд. Худованди Подшоҳ ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард; нангини халки худро аз тамоми замин дур мекунад.

2. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, зинда хоҳад монд, гарчанде ки мурданд; ва ҳар кӣ бо имон ба Ман зиндагӣ кунад, ҳеҷ гоҳ намемирад. Шумо ба ин бовар мекунед?

Айюб 3:20 Бинобар ин ба касе ки дар ранҷ аст, нур ва ба талхии ҷон ҳаёт дода мешавад;

Ин порча савол медиҳад, ки чаро ҳаёт ба онҳое, ки дар бадбахтӣ ва талхӣ ҳастанд, дода мешавад.

1. Қувваи таҳаммул: Ҷустуҷӯи нерӯ дар миёни бадбахтиҳо

2. Умед дар миёни торикӣ: дидани фаротар аз дард

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Айюб 3:21 Ки маргро орзу мекунад, аммо намеояд; ва барои он бештар аз ганҷҳои ниҳон кобед;

Ин порча дар бораи онҳое сухан меравад, ки маргро орзу мекунанд, аммо он ҳеҷ гоҳ намеояд ва омода аст онро бештар ҷустуҷӯ кунанд, то ганҷҳои ниҳон.

1: Мо набояд дар ҷустуҷӯи марг он қадар ноумед шавем, ки он аз ҷустуҷӯи ҳаёт бартарӣ дошта бошад.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки содиқ бошем ва боварӣ дошта бошем, ки вақти Худо комил аст.

1: Воиз 3:1-8 - Ҳар бир нарсанинг ӯз вақти бор, осмондаги ҳар бир ишнинг ӯз вақти бор.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар

аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Айюб 3:22: Кадомҳо, вақте ки қабрро ёфта метавонанд, бағоят шодӣ мекунанд ва шод мешаванд?

Айюб мепурсад, ки чаро одамон вақте ки қабр пайдо мекунанд, шод мешаванд ва шод мешаванд.

1. Ҳаёти шодмонӣ дар Масеҳ: Новобаста аз вазъиятҳои душвор сулҳ ва қаноатмандӣ пайдо кардан

2. Ҳаёти пас аз марг: Оғӯши умеди ҳаёти ҷовидонӣ

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам.

2. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Айюб 3:23 Чаро ба марде, ки роҳи ӯ пинҳон аст ва Худо дар он муҳофизат кардааст, нур дода мешавад?

Айюб мепурсад, ки чаро Худо ба шахсе рӯшноӣ медиҳад, ки роҳаш бар онҳо пинҳон аст ва Худо ӯро маҳдуд кардааст.

1. Зиндагӣ дар нури пешакии Худо

2. Неъмати ҳидояти Худо

1. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст.

2. Ишаъё 42:16 - Ман нобиноёнро бо роҳҳое, ки онҳо намешиносанд, роҳнамоӣ хоҳам кард, бо роҳҳои ношинос роҳнамоӣ хоҳам кард; Ман торикиро дар пеши назари онҳо ба рӯшноӣ табдил хоҳам дод, ва ҷойҳои ноҳамворро ҳамвор хоҳам кард.

Айюб 3:24 Зеро ки оҳи ман пеш аз хӯрдан меояд, ва ғурриши ман мисли об рехта мешавад.

Айюб аз ранҷу азобаш андӯҳгинашро баён мекунад ва дар бораи бадбахтии худ афсӯс мехӯрад.

1: Худо ҳатто дарториктарин замонҳои мо бо мост.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, вақте ки мо намефаҳмем, ки чаро азоб мекашем.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Айюб 3:25 Зеро он чизе ки ман аз он метарсидам, ба сари ман омад ва он чи аз он метарсидам, ба сари ман омад.

Дар ин порча тарси Айюб дар бораи чизҳое, ки интизори ба сари ӯ омаданаш буд, нақл мекунад.

1. "Зиндагӣ дар тарс: бартараф кардани изтироб дар замонҳои душвор"

2. «Қувваи имон дар баробари душвориҳо».

1. Забур 56:3-4 - Вақте ки ман метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; Ман наметарсам. Гӯшт ба ман чӣ кор карда метавонад?

2. 1 Юҳанно 4:18 - Дар муҳаббат тарс нест, аммо муҳаббати комил тарсро берун мекунад. Зеро тарс ба ҷазо вобаста аст, ва ҳар кӣ метарсад, дар муҳаббат комил нашудааст.

Айюб 3:26 Ман дар амният набудам, оромӣ надоштам ва ором набудам; вале душворӣ омад.

Ин порча дар бораи ранҷу азоби Айюб ва набудани осоиштагӣ, амният ва истироҳати ӯ сухан меронад.

1. Ногузирии ранҷу азоб: Чӣ тавр мо метавонем дар баробари озмоишҳо истодагарӣ кунем

2. Парадокси сулҳ: дарёфти роҳат дар миёни мушкилот

1. Ишаъё 53:3-4: Ӯ аз ҷониби одамон нафрат ва рад карда шуд, марди ғамгин ва ошнои ғам; Ва чун касе, ки мардум аз ӯ рӯй мепӯшанд, хору зор шуд ва мо ӯро қадр намекардем. Ба дурустї ки ѓами моро бар дӯш дошт ва ѓами моро бар дӯш дошт; Вале мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб донистем.

2. Румиён 5:3-5: На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд.

Боби 4-уми Айюб ба вокуниши яке аз дӯстони Айюб Элифоз ба нолаи Айюб диққат медиҳад. Дар ин боб кӯшиши Элифоз барои пешниҳоди хирад ва фаҳмиш, эътиқоди ӯ ба адолати илоҳӣ ва пешниҳоди ӯ дар бораи он, ки Айюб бояд ягон гуноҳе содир карда бошад, то сазовори ранҷу азоби ӯ бошад, таъкид мекунад.

Сархати 1: Боб аз он оғоз мешавад, ки Элифоз ба суханони Айюб бо изҳори хоҳиши сухан гуфтан ҷавоб дод. Ӯ Айюбро ташвиқ мекунад, ки пурсабр бошад ва гӯш кунад, зеро боварӣ дорад, ки ҳикмате барои мубодила кардан дорад (Айюб 4:1-6).

Параграфи 2: Элифаз рӯъё ё таҷрибаи рӯҳонии дар давоми шаб доштаашро нақл мекунад. Дар ин рӯъё рӯҳ ё фариштае дар пеши назари ӯ пайдо мешавад ва дар бораи заъфи инсон ва адолати Худо маълумот медиҳад (Айюб 4:7-11).

Параграфи 3: Элифаз пешниҳод мекунад, ки ранҷу азоб аксар вақт натиҷаи гуноҳ ё кори нодуруст аст. Ӯ мепурсад, ки оё Айюб воқеан дар тӯли умри худ бегуноҳ буд, зеро мусибате ба сари ӯ омад? Элифаз дар назар дорад, ки Худо бадкоронро ҷазо медиҳад, вале одилонро мукофот медиҳад (Айюб 4:12-21).

Хулоса, дар боби чоруми Айюб оварда шудааст: вокуниш ва дурнамои аз ҷониби Элифоз дар вокуниш ба нолаи Айюб пешниҳодшуда. Таъкиди ҳикмате, ки тавассути пешниҳоди фаҳмиш баён шудааст ва эътиқод ба адолати илоҳӣ, ки тавассути таъкиди сабаб ва натиҷа ба даст омадааст. Зикр кардани саволе, ки дар бораи адолати Айюб нишон дода шудааст, таҷассумест, ки инъикоси теологӣ ва омӯхтани дурнамои гуногуни ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 4:1 Он гоҳ Элифози темонӣ ҷавоб дода, гуфт:

Элифази темонӣ ба нолаи Айюб ҷавоб медиҳад.

1. Муҳаббати Худо ҳамеша дар байни ранҷу азобҳои бузург мавҷуд аст.

2. Мо метавонем ҳатто дарториктарин замонҳо ба ваъдаҳои Худо умед пайдо кунем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд."

2. Румиён 8:18 - "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад".

Айюб 4:2: Агар бигӯем, ки бо ту гуфтугӯ кунем, ғамгин мешавӣ? вале кӣ метавонад худро аз сухан боздорад?

Ин порча нишон медиҳад, ки мо набояд аз гуфтани ақли худ ба Худо натарсем, зеро Ӯ аз он ғамгин нахоҳад шуд.

1. "Қудрати сухан гуфтан: чӣ гуна муошират бо Худо метавонад имони шуморо мустаҳкам кунад"

2. "Муҳаббати Худо: Чаро мо набояд аз гуфтани ақли худ ба Ӯ натарсем"

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтаре аз ин нест, ки одам ҷони худро барои дӯстони худ фидо кунад.

2. Ирмиё 29:12 - Он гоҳ Маро бихонед, ва рафта, ба Ман дуо гӯед, ва Ман ба шумо гӯш хоҳам дод.

Айюб 4:3 Инак, ту бисёр касонро насиҳат кардаӣ, ва дастони нотавонро қувват медиҳӣ.

Айюб барои таълим додан ва рӯҳбаланд кардани дигарон таъриф карда шуд.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр мо метавонем якдигарро обод кунем

2. Қувваи таълим: Чӣ тавр мо метавонем ба дигарон кӯмак кунем

1. 1 Таслӯникиён 5:11: "Пас, якдигарро рӯҳбаланд кунед ва якдигарро обод кунед, чунон ки мекунед."

2. Масалҳо 15:22: «Бе маслиҳат нақшаҳо барбод мераванд, вале бо маслиҳатҳои зиёд муваффақ мешаванд».

Айюб 4:4 Суханони ту афтидаистодаро дастгирӣ кард, ва зонуҳои нотавонро мустаҳкам кардӣ.

Суханони Айюб ба онҳое, ки рӯзҳои душворро аз сар мегузаронанд, дастгирӣ ва тасаллӣ мебахшанд.

1. "Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна бояд дар ҳаёти каси дигар тағирот ворид созем"

2. "Баракати тасаллӣ: Чӣ тавр Худо дигаронро истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад"

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Румиён 15:5 - Акнун Худои пурсабр ва тасаллӣ ато кунад, ки ба шумо мувофиқи Исои Масеҳ ба якдигар монанд бошед.

Айюб 4:5 Аммо алҳол ба сари ту омад, ва ту беҳуш шавӣ; он ба ту мерасад, ва ту ба изтироб афтодӣ.

Азобҳои Айюб боиси ташвишу изтироб мегардад.

1: Худо ба мо дар озмоишҳо қувват мебахшад.

2: Донистани муҳаббати Худо ба мо кӯмак мекунад, ки ранҷу азобҳои худро паси сар кунем.

1: Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Забур 34: 17-19 - Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Айюб 4:6 Магар ин тарси туст, эътимоди туст, умеди ту ва дурустии роҳҳои ту нест?

Ин порча дар бораи эътимоди Айюб ба Худо сарфи назар аз азобу уқубатҳояш инъикос мекунад.

1. "Худо ҳамеша дар миёни ранҷу азоб содиқ аст"

2. «Умеди росткорон».

1. Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад..."

2. Забур 25:21 - «Бигзор беайбӣ ва росткорӣ маро муҳофизат кунад, зеро умеди ман ба Туст».

Айюб 4:7 Дар хотир доред, ки аз ту илтимос мекунам, ки касе бегуноҳ буд? ё одилон дар куҷо бурида шуданд?

Ин порча аҳамияти бегуноҳӣ ва адолатро таъкид мекунад ва савол медиҳад, ки чаро Худо одамони бегуноҳ ва одилро ҷазо медиҳад.

1. Парадокси бегуноҳӣ: Баррасии адолати Худо дар ҷазо додани одил

2. Боварӣ ба Худованд: Чӣ гуна бояд дар замонҳои душвор истодагарӣ кунем, вақте ки мо нақшаи Худоро намефаҳмем

1. Забур 37:39 Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст: Ӯ қуввати онҳо дар замони душворӣ аст.

2. Ишаъё 45:21 Бигӯед ва ба онҳо наздик шавед; Оре, бигзор онҳо бо ҳам машварат кунанд: кӣ аз қадим инро баён кардааст? кӣ аз он вақт гуфта буд? Оё ман Худованд нестам? ва ҷуз ман худои дигаре нест. Худои одил ва Наҷотдиҳанда; дар канори ман касе нест.

Айюб 4:8 Чунон ки ман дидаам, онҳое ки шароратро шудгор мекунанд ва бадӣ мекоранд, ҳамонро дарав мекунанд.

Ин порча таълим медиҳад, ки онҳое, ки хато мекунанд, оқибати аъмоли худро эҳсос хоҳанд кард.

1. Мо он чи мекорем, дарав мекунем - Ғалотиён 6:7-9

2. Оқилона интихоб кунед, зеро оқибаташ воқеӣ аст - Масалҳо 24:12

1. 2 Қӯринтиён 5:10 - зеро ҳамаи мо бояд дар назди курсии доварии Масеҳ ҳозир шавем

2. Румиён 2:6-8 - Худо ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ ҷазо медиҳад

Айюб 4:9 Аз таркиши Худо онҳо нобуд мешаванд, ва аз нафаси бинии Ӯ нобуд мешаванд.

Қудрати Худо мутлақ ва қатънашаванда аст.

1. Қудрати Худо боздошташаванда аст

2. Ба қудрати боздоштнашавандаи Худо такя кунед

1. Ишаъё 11: 4 - "Вале Ӯ бенавоёнро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва барои ҳалимони замин бо адолат мазаммат хоҳад кард; ва заминро бо асои даҳони худ хоҳад зад, ва бо нафаси лабони худ. бадкоронро бикушед».

2. Ваҳй 1:8 - "Ман Алфа ва Омега ҳастам, ибтидо ва интиҳо, мегӯяд Худованд, ки ҳаст, ва буд ва оянда, Қодири Мутлақ".

Айюб 4:10 Наъраи шер, ва овози шери бераҳм ва дандонҳои шерҳои ҷавон шикастаанд.

Азоби Айюб ба гурриши шер монанд аст, ки хомӯш мешавад.

1: Худо метавонад ҳатто дар байни ранҷу азоб сулҳ ва умед биёрад.

2: Дар баробари душвориҳо, имон ба Худо ба мо қувват ва ҷасорат мебахшад.

1: Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 4:11 Шери пир аз набудани сайд мемирад, ва шербачаҳои шербача ба ҳар тараф пароканда шудаанд.

Норасоии захираҳо метавонад ҳатто тавонотарин мавҷудотро ба азоб кашад.

1: Худо ризқдиҳандаи мост ва мо ҳамеша метавонем боварӣ дошта бошем, ки Ӯ дар вақти зарурӣ моро таъмин мекунад.

2: Мо метавонем аз достони Айюб қувват гирем ва ҳатто дарториктарин замонҳои худ ҳеҷ гоҳ умедро аз даст надиҳем.

1: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 4:12 Ва чизе ба ман пинҳонӣ оварданд, ва ба гӯшам каме аз он расид.

Ин порча як чизи пурасрореро тасвир мекунад, ки пинҳонӣ ба Айюб оварда шуда буд ва ӯ танҳо каме аз онро шунидааст.

1. Пешниҳоди пурасрор аз Худо - омӯхтани роҳҳои номаълуме, ки Худо дар ҳаёти мо кор мекунад.

2. Дар миёни ранҷу азоб қувват пайдо кардан - Аз мисоли Айюб далерӣ ва умедро кашидан.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

Айюб 4:13 Дар андешаҳо аз рӯъёҳои шаб, вақте ки хоби сахт бар сари одамон меафтад,

Айюб дар бораи таҷрибаи рӯъёҳо ва хобҳои худ дар шаб, вақте ки хоби сахт ба сари одамон меафтад, фикр мекард.

1: Дар лаҳзаҳои тангӣ, Худо метавонад ба мо тавассути орзуҳои мо бирасад.

2: Аз он тасаллӣ ёбед, ки Худо ҳатто ҳангоми хоби амиқтарини мо бо мост.

1: Юҳанно 14:18-19 Ман шуморо ятим намегузорам; Ман назди ту меоям. Аммо дере нагузашта ҷаҳон дигар Маро нахоҳад дид, вале шумо Маро хоҳед дид. Зеро ки Ман зиндаам, шумо низ зинда хоҳед монд.

2: Psalm 127:2 Беҳуда аст, ки шумо барвақт бархоста, дер меравед ва нони заҳмати ғамгинро мехӯред; зеро вай ба махбуби худ хоб мекунад.

Айюб 4:14 Тарс ва ларза маро фаро гирифт, ки тамоми устухонҳоямро ба ларза овард.

Айюб тарс ва ларзишро баён мекунад ва он чӣ гуна ба бадани ӯ таъсир кардааст.

1. Тарс метавонад ба ҳалокат оварда расонад - Айюб 4:14

2. Тарсро чӣ тавр мағлуб кардан мумкин аст - Айюб 4:14

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Айюб 4:15 Он гоҳ рӯҳе аз пеши рӯи ман гузашт; мӯи баданам бархост:

Рӯҳе аз рӯи Айюб гузашт ва мӯйҳои пӯсти ӯро ба по хезонд.

1. Худо аксар вақт бо мо бо роҳҳои пурасрор ва тавоно муошират мекунад.

2. Ҳатто вақте ки мо худро ночиз ҳис мекунем, Худо то ҳол ҳозир аст ва бо мо фаъолона гап мезанад.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Айюб 4:15-16 - Он гоҳ рӯҳе аз рӯи ман гузашт; мӯи баданам бархост: Он истода буд, вале ман шакли онро фаҳмида наметавонистам: дар пеши назари ман сурате буд, хомӯшӣ буд, ва овозе шунидам.

Айюб 4:16 Он истода буд, вале ман шакли онро фаҳмида наметавонистам: дар пеши назари ман сурате буд, хомӯшӣ буд, ва овозе шунидам, ки мегуфт:

Айюб бо хаёле дучор мешавад, ки шакли онро намефаҳмад ва аз овози ҷасад хабар мегирад.

1: Дар замонҳои душворӣ ва номуайянӣ, ҳузури Худоро метавон бо роҳҳои ғайричашмдошт пайдо кард.

2: Мо бояд ҳангоми ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо ба ҳама имкониятҳо бозем.

1: Isaiah 55:8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Юҳанно 16:13 Вақте ки Рӯҳи ростӣ меояд, Ӯ шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ хоҳад кард, зеро ки аз ихтиёри худ намегӯяд, балки ҳар чи мешунавад, хоҳад гуфт, ва он чиро, ки ҳаст, ба шумо баён хоҳад кард. омадан.

Айюб 4:17 Оё одами миранда аз Худо одилтар аст? Оё одам аз офаринандаи худ поктар аст?

Ин порча аз имконнопазирии нисбат ба Худо одилтар ва покизатар шудани инсон сухан меравад.

1. Мо бояд бо он розӣ шавем, ки адолати мо бо адолати Худо баробар нест.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки одил ва покиза бошем, аммо ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки адолати мо ҳеҷ гоҳ аз Худо болотар нест.

1. Ишаъё 64:6 - Аммо ҳамаи мо ҳамчун чизи нопок ҳастем, ва тамоми адолати мо мисли латтаҳои палид; ва ҳамаи мо мисли барг пажмурда мешавем; ва гуноҳҳои мо мисли бод моро бурдааст.

2. Филиппиён 3:9 - Ва дар Ӯ пайдо шавед, на адолати ман, ки аз шариат аст, балки он чи ба воситаи имони Масеҳ аст, адолате ки аз Худо ба воситаи имон аст.

Айюб 4:18 Инак, Ӯ ба бандагони Худ эътимод намекунад; ва фариштагони худро ба беақлӣ маҳкум кард:

Боварӣ надоштани Айюб ба бандагон ва фариштагонаш аз ғурур ва беимон будани ӯ шаҳодат медиҳад.

1. Мағрурӣ пеш аз афтодан меояд: Дарси Айюб

2. Омӯзиши таваккал ба Худо: Дарси Айюб

1. Масалҳо 16:18, Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ.

2. Ишаъё 26:3, Ту онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд.

Айюб 4:19 Чӣ қадар камтар дар хонаҳои гил сокинанд, ва таҳкурсии онҳо дар хок аст ва дар пеши куя кӯфта шудааст?

Ноустувории инсоният бо муқоисаи одамон ба хонаҳои аз гили таҳкурсӣ дар хок равшан карда мешавад.

1: Мо танҳо хок ҳастем ва ба хок бармегардем, пас биёед вақти худро қадр кунем ва кӯшиш кунем, ки аз он бештар истифода барем.

2: Мо нотавон ва осебпазирем, биёед барои қувват ва муҳофизат ба Худо муроҷиат кунем.

1: Забур 103:14 - Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Айюб 4:20 Онҳо аз саҳар то шом нобуд мешаванд, бе ҳеҷ чиз то абад нобуд мешаванд.

Азоби Айюб чунон зиёд аст, ки гуё аз субх то шом умри уро вайрон мекунанд.

1: Мо бояд дар хотир дорем, ки ранҷу азобҳои мо беҳуда нест, балки метавонад истифода шавад, то моро ба Худо наздиктар кунад.

2: Дар замонҳои ранҷу азоб мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худованд таваккал кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ моро дар роҳи ҳидоят мекунад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

Айюб 4:21 Оё бузургии онҳо, ки дар онҳост, нест намешавад? онҳо ҳатто бе ҳикмат мемиранд.

Ин порча аз ноустувории зиндагӣ ва ногузир будани марг, новобаста аз он ки инсон то чӣ андоза хирадманд ва олиҷаноб аст, сухан меравад.

1. Масалҳо 16:31 Мӯи сафед тоҷи ҷалол аст; дар хаёти одилона ба даст оварда мешавад.

2. Воиз 7:2 Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зинда бояд инро ба дил гнрад.

1. Айюб 14:1-2 Мардоне, ки аз зан таваллуд ёфтаанд, чанд рӯзанд ва пур аз изтироб ҳастанд. Мисли гул сабзида, пажмурда мешаванд; мисли сояҳои зудгузар тоқат намекунанд.

2. Яъқуб 4:14 Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Боби 5-уми Айюб муколамаи байни Айюб ва дӯсташ Элифозро идома медиҳад. Дар ин боб Элифоз нуқтаи назари худро дар бораи табиати ранҷу азоб пешниҳод намуда, ба адолати Худо ва аҳамияти ҷустуҷӯи Ӯ барои ҳикмат ва барқароршавӣ таъкид мекунад.

Сархати 1: Элифаз аз Айюб даъват мекунад, ки аз Худо кӯмак пурсад, зеро ҳеҷ кас наметавонад ба қудрати Ӯ муқобилат кунад. Ӯ мегӯяд, ки Худо ба одамони фурӯтан ва одил кӯмак мекунад (Айюб 5:1–7).

Сархати 2: Элифаз дар бораи таҷрибаи худ андешаронӣ карда, нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ шоҳиди он аст, ки онҳое, ки мусибат ва бадӣ мекоранд, оқибат ҳалокат медараванд. Ӯ таъкид мекунад, ки Худост, ки ин оқибатҳоро ба вуҷуд меорад (Айюб 5:8–16).

Параграфи 3: Элифаз Айюбро ташвиқ мекунад, ки ба интизоми Худо беэътиноӣ накунад ё умедро аз қобилияти шифо додан ва барқарор кардани Ӯ гум накунад. Вай дар бораи он ки чӣ тавр Худо фурӯтанонро баракат медиҳад ва нақшаҳои хирадмандонро барбод медиҳад, то ки онҳо ҳокимияти Ӯро эътироф кунанд (Айюб 5:17–27).

Дар ҷамъбаст,
Боби панҷуми Айюб пешниҳод мекунад:
дурнамо,
ва маслиҳате, ки Элифоз дар ҷавоб ба ранҷу азоби Айюб дода буд.

Таваҷҷӯҳ ба Худо тавассути ташвиқ кардани Айюб ба ҷустуҷӯи Ӯ,
ва эътиқод ба адолати илоҳӣ, ки тавассути таъкиди сабаб ва натиҷа ба даст омадааст.
Зикр кардани рӯҳбаландие, ки дар бораи барқарорсозӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки устувории инсонро ифода мекунад ва дар китоби Айюб омӯхтани дурнамои гуногуни ранҷу азоб.

Айюб 5:1 Ҳоло занг зан, агар касе ҳаст, ки ба ту ҷавоб диҳад; ва ба кадоме аз муқаддасон муроҷиат мекунӣ?

Ин порча як саволи риторикӣ буда, аз он мепурсад, ки оё касе ба саволҳои Айюб ҷавоб дода метавонад ва ӯ ба кадоме аз муқаддасон муроҷиат мекунад?

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор - Айюб 5:1

2. Рӯй овардан ба Худо дар замонҳои душвор - Айюб 5:1

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд."

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Айюб 5:2 Зеро ки ғазаб нодонро мекушад, ва ҳасад нодонро мекушад.

Ин оят дар бораи хатарҳои хашм ва ҳасад сухан гуфта, ҳушдор медиҳад, ки он метавонад боиси марг гардад.

1. «Хатари газаб ва ҳасад».

2. «Қудрати худдорӣ»

1. Масалҳо 15:1 "Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад".

2. Яъқуб 1:19-20 «Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба амал намеоварад».

Айюб 5:3 Ман дидам, ки аблаҳон реша мекашанд, вале ногаҳон ба манзилаш лаънат хондам.

Айюб аз аблаҳии онҳое, ки беандеша рафтор мекунанд ва оқибатҳои он омадаро таассуф мекунад.

1: Ҳангоми қабули қарорҳо мо бояд ҳикматро истифода барем ва ба роҳнамоии Худо таваккал кунем, ки моро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки интихоби оқилона кунем ва ба аблаҳӣ роҳ надиҳем.

1: Масалҳо 14:15 - Соддаҳо ба ҳама чиз бовар мекунанд, вале оқил ба қадамҳои худ фикр мекунанд.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 5:4 Фарзандони ӯ аз бехатарӣ дуранд, ва онҳо дар назди дарвоза ғарқ шудаанд, ва касе нест, ки онҳоро наҷот диҳад.

Худо моро азоб медиҳад, то моро ба Ӯ наздик созем.

1: Мо бояд ҳамеша ба нақшаи мукаммали Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки вақтҳо душвор аст.

2: Тарбияи Худо далели муҳаббат ва марҳамати Ӯст.

1: Ишаъё 54:10, "Гарчанде ки кӯҳҳо ба ларза афтанд ва теппаҳо барканда шаванд ҳам, муҳаббати бепоёни ман нисбат ба шумо наларзонад ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт", мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2: Ибриён 12: 6-7, "Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар касро, ки ӯро ҳамчун писари худ қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Ба душвориҳо ҳамчун тарбия таҳаммул кунед; Худо ба шумо ҳамчун фарзандони худ муносибат мекунад. падар?"

Айюб 5:5 Даравашро гурусна мехӯрад, ва ҳатто аз хорҳо мебарорад, ва ғоратгар дороии онҳоро фурӯ мебарад.

Ин оят дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр онҳое, ки дар фақр қарор доранд, аксар вақт бо истисмори афроди дорои захираҳои бештар рӯбарӯ мешаванд ва ин боиси маҳрумияти минбаъда мегардад.

1: Даъвати Исо ба мо барои ғамхорӣ кардан ба камбағалон ва осебпазирон (Матто 25:31-46).

2: Таъмини Худо барои мискинон ва чӣ гуна мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Ӯ моро таъмин мекунад (Филиппиён 4:19).

1: Забур 12:5 - "Азбаски мискинон тороҷ шудаанд ва мискинон оҳу нола мекунанд, Ман алҳол бархезам," мегӯяд Худованд. «Ман онҳоро аз онҳое, ки онҳоро бадгӯй мекунанд, муҳофизат мекунам».

2: Масалҳо 14:31 - "Ҳар кӣ ба камбағалон ситам мекунад, нисбат ба Офаридгори худ нафрат мекунад, аммо ҳар кӣ ба мискин меҳрубон аст, Худоро эҳтиром мекунад."

Айюб 5:6 Ҳарчанд мусибат аз хок берун наояд, ва мусибат аз замин берун намеояд;

На ранҷ аз замин меояд, на мусибат аз замин.

1. Худо ранҷу азобҳои моро назорат мекунад - Румиён 8:28

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор - Ишаъё 41:10

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 5:7 Бо вуҷуди ин, одам барои душворӣ таваллуд шудааст, чунон ки шарораҳо ба боло парвоз мекунанд.

Инсон бо азобу машаққат ба дунё меояд.

1. Ҳаёти мо инъикоси нақшаи Худост: Фаҳмидани мушкилоте, ки мо дучор мешавем

2. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷустуҷӯи қувват ва тасаллӣ дар Худованд

1. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

2. 1 Петрус 5:10 - "Ва пас аз андаке уқубат кашиданатон, Худои тамоми файз, ки шуморо ба ҷалоли абадии Худ дар Масеҳ даъват кардааст, Худатон шуморо барқарор, тасдиқ, қавӣ ва устувор хоҳад кард".

Айюб 5:8 Худоро меҷӯям, ва кори худро ба Худо месупорам.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки Худоро биҷӯем ва дар душвориҳои худ ба Ӯ таваккал кунем.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Дар муборизаҳо ба Худо таваккал кунед

1. Забур 55:22 - Ғамхориҳои худро ба Худованд андозед, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ларза афтанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 5:9 Ки корҳои бузург ва ақлнопазир мекунад; чизҳои аҷиб бе шумора:

Худо корҳои бузург ва пурасрореро анҷом медиҳад, ки берун аз ақли инсон аст.

1. Аъмоли мӯъҷизаҳои Худо аз фаҳмиши мо берун аст - Забур 138:6-12

2. Эътироф кардани бузургии Худо - Ишаъё 40:18-25

1. Айюб 36:22-23 - "Инак, Худо бо қудрати худ боло мебарад: кист, ки мисли Ӯ таълим медиҳад? Кӣ роҳи ӯро ба ӯ дастур додааст?"

2. Забур 111: 2-3 - "Аъмоли Худованд бузург аст, аз ҳамаи онҳое ки аз он лаззат мебаранд, ҷустуҷӯ карда мешаванд. Кори Ӯ шарафманд ва ҷалол аст; ва адолати Ӯ то абад пойдор аст".

Айюб 5:10 Он ки борон бар замин меборад, ва бар киштзорҳо об мефиристад;

Худованд ризқдиҳандаи ҳама чиз аст, аз ҷумла рӯзии замин.

1. Вафодории Худо дар таъмини махлуқоташ

2. Баракати ризқи Худо

1. Забур 103:14 Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад, ва гиёҳро барои хизмати инсон, то ки аз замин ғизо барорад.

2. Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҷони худ фикр накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; на барои бадани худ чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз гӯшт ва ҷисм аз либос зиёдтар нест?

Айюб 5:11 Барои баланд кардани пастиён; то ки мотамдорон ба амн бардошта шаванд.

Худо қодир аст, ки мардуми пастро ба макони амн ва шодӣ биёрад ва мотамгирандагонро бигирад ва онҳоро ба амн барад.

1. Худо ҳамеша содиқ аст, ки моро ба бехатарӣ расонад.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ҳатто дар мотами мо моро баланд бардорад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Забур 9:9 - Худованд паноҳгоҳи мазлумон, қалъа дар вақти душворӣ аст.

Айюб 5:12 Вай макрҳои маккоронро ноумед мекунад, то ки дастҳои онҳо кори худро иҷро карда наметавонанд.

Ин оят таълим медиҳад, ки Худо ба қадри кофӣ қудрат дорад, ки нақшаҳои онҳоеро, ки бар зидди Ӯ кор кардан мехоҳанд, барбод диҳад.

1. Худо тавоност ва ҳеҷ чиз берун аз дасташ нест

2. Қудрати Худоро нодида нагиред

1. Забур 33:10-11: "Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад; Ӯ нақшаҳои халқҳоро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳамаи наслҳо".

2. Ишаъё 55: 8-9: "Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман ҳам аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

Айюб 5:13 Доноонро ба макри худ мекашад, ва маслиҳати бадгӯён ба амал меояд.

Худо метавонад ҳатто ҳиллаи моро истифода барад, то ба мо дарс омӯзад.

1: Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад ва метавонад ҳатто хатогиҳои худи моро истифода барад.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки аз ҳикмати худ мағрур нашавем ва дар хотир дорем, ки Худо метавонад онро бар зидди мо истифода барад.

1: Масалҳо 16:18 "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

2: Яъқуб 4:6 "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Айюб 5:14 Онҳо рӯзона ба торикӣ дучор мешаванд, ва дар нисфирӯзӣ мисли шаб даст мекашанд.

Мардум рӯзона торикӣ ва рӯзона нофаҳмиҳоеро эҳсос мекунанд, ки гӯё шаб бошад.

1. Умеди нур дар торикӣ

2. Бартараф кардани нофаҳмиҳо дар рӯз

1. Забур 30:5 - Зеро ки ғазаби ӯ як лаҳза аст, ва илтифоти ӯ як умр аст. Гиря метавонад шабро кашад, аммо шодӣ бо субҳ меояд.

2. Юҳанно 8:12 - Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам». Ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ намеравад, балки нури ҳаёт хоҳад дошт.

Айюб 5:15 Аммо Ӯ камбағалонро аз шамшер, аз даҳони онҳо ва аз дасти тавоноён наҷот медиҳад.

Худо мискинонро аз зулмкунандагон раҳо мекунад.

1. Худо нигаҳбон ва раҳокунандаи мост

2. Қудрати Худо барои наҷоти фақирон

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, санги ман, ки ба Ӯ паноҳ мебарам; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 5:16 Пас, бечора умед дорад, ва шарорат даҳони ӯро мебандад.

Ин порча дар бораи умеде, ки камбағалон доранд ва чӣ гуна гуноҳи онҳо хомӯш карда мешавад.

1.Худованд мӯъмин аст, ки ба андактаринҳо рӯзӣ диҳад ва мо бояд ба ризқи Ӯ таваккал кунем.

2. Вақте ки мо ба умеди Худо нисбати камбағалон таваккал кунем, гуноҳ хомӯш мешавад.

1. Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

2. Забур 33:18 - Аммо чашмони Худованд ба тарсҳои Ӯст, ба онҳое, ки умедашон ба муҳаббати бепоёни Ӯст.

Айюб 5:17 Инак, хушбахт аст касе ки Худо ӯро ислоҳ мекунад; бинобар ин, ба ҷазои Қодири Қодир беэътино нашав.

Тарбияи Худо баракатест барои онҳое, ки аз ҷониби Ӯ ислоҳ мешаванд.

1. Фаҳмидани интизоми Худо: баракати ислоҳи Ӯ

2. Оғози ҷазои Худои таъоло

1. Ибриён 12:5–11

2. Масалҳо 3:11–12

Айюб 5:18 Зеро ки Ӯ дард мекунад ва мебандад; захмдор мекунад, ва дастҳояшро шифо мебахшад.

Худо ба ранҷу маҷрӯҳ шифо мебахшад ва мебандад.

1. Дастҳои шифобахши Худо - Шифо ва барқароршавӣ ба лутфи Худо

2. Худованд мебандад - Чӣ тавр Худо моро дар замонҳои душворӣ тасаллӣ медиҳад

1. Ишаъё 53:5 Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

2. Яъқуб 5:14-15 Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор онҳо пирони калисоро даъват кунанд, то бар онҳо дуо гӯянд ва ба исми Худованд онҳоро бо равған тадҳин кунанд. Ва дуое, ки бо имон хонда мешавад, беморро шифо мебахшад; Худованд онҳоро эҳьё хоҳад кард. Агар гуноҳ карда бошанд, бахшида мешаванд.

Айюб 5:19 Ӯ туро дар шаш мусибат раҳо хоҳад дод: Оре, дар ҳафт бадӣ ба ту нахоҳад расид.

Худованд дар лахзахои сахт моро аз бадихо нигах дорад.

1. Худо ҳамеша дар вақти эҳтиёҷамон дар дасти мо хоҳад буд.

2. Ҳатто дар миёни торикӣ, Худо моро ҳидоят мекунад ва моро аз бадӣ нигоҳ медорад.

1. Забур 34:17-19 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми андӯҳҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёр аст, вале Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

2. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Айюб 5:20 Дар қаҳтӣ Ӯ туро аз марг наҷот хоҳад дод, ва дар ҷанг аз қуввати шамшер.

Худо халқи худро дар вақти гуруснагӣ ва ҷанг муҳофизат мекунад.

1. Худо муҳофизи мост - таваккал ба муҳофизати Худо дар замони гуруснагӣ ва ҷанг.

2. Ба Худованд таваккал кунед - Бигзор Худо дар вақтҳои сахт қувват ва паноҳгоҳи мо бошад.

1. Забур 91:2 - Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

Айюб 5:21 Ту аз вабои забон пинҳон хоҳӣ шуд; ва аз ҳалокат, вақте ки он меояд, натарс.

Дар ин порча дар бораи эмин будан аз зарараре, ки бо суханони дигарон расонида мешавад ва аз харобшавӣ сухан меравад.

1. «Кувваи суханони мо»

2. «Табобат тавассути ранҷу азоб»

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст, ва дӯстдорони он меваҳои онро хоҳанд хӯрд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 5:22 Ба ҳалокат ва гуруснагӣ хандон, ва аз ҳайвоноти ваҳшии замин натарс.

Худо ваъда медиҳад, ки ҳатто дар замонҳои душвор муҳофизат мекунад.

1. Худо ҳатто дар замони ҳалокат ва гуруснагӣ низ дар ихтиёр аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки новобаста аз вазъият, амният ва амниятро таъмин мекунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Айюб 5:23 Зеро ки ту бо сангҳои саҳро хоҳӣ буд, ва ҳайвоноти саҳро бо ту осоиштагӣ хоҳанд дошт.

Худо метавонад ба тамоми мавҷудоти зинда сулҳ оварад: 1- Қудрати Худо ба тамоми олами ҳаёт сулҳ меорад. 2- Бидонед, ки Худованд дар ҳама корҳост ва дар ҳар вазъият оромиш меорад.

1- Ишаъё 9:6 Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писаре дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд.

2- Филиппиён 4:7 Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

Айюб 5:24 Ва ту хоҳӣ донист, ки хаймаи ту дар осоиштагӣ хоҳад буд; ва манзили худро зиёрат хоҳӣ кард, ва гуноҳ накун.

Худо ба халқи худ ваъда медиҳад, ки онҳо метавонанд дар осоиштагӣ зиндагӣ кунанд, агар онҳо аҳкоми Ӯро риоя кунанд ва аз гуноҳ худдорӣ кунанд.

1. Сулҳи Худо: Даъват ба зиндагии одилона

2. Баракати хаймаи сулх

1. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад».

2. Яъқуб 4:7-8 - "Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро, эй гунаҳкорон, пок кунед ва дилҳо, эй дудилагӣ».

Айюб 5:25 Ту низ донӣ, ки насли ту бузург хоҳад буд, ва насли ту мисли алафи замин хоҳад буд.

Худо ваъда медиҳад, ки насли Айюб сершумор ва фаровон хоҳанд буд.

1. Ваъдаҳои Худо ҳамеша боэътимоданд - Айюб 5:25

2. Баракатҳои насли сершумор - Айюб 5:25

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 115:14 - Худованд туро, ту ва фарзандонат афзун хоҳад кард.

Айюб 5:26 Ту дар синни балоғат ба қабри худ хоҳӣ омад, мисли он ки ҷуворимакка дар мавсими худ меояд.

Ин оят дар бораи анҷоми умр ва чӣ гуна дар вақти муъайян омаданаш сухан меравад.

1. Донистани замони Худо: Осоиш дар охир

2. Зиндагии комил: вақти бештарро истифода бурдан

1. Воиз 3:1-2 - Ҳар чизе, ки дар зери осмон аст, мавсим ва вақт дорад.

2. Забур 90:12 - Ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

Айюб 5:27 Инак, мо онро ҷустуҷӯ кардем, ҳамин тавр аст; онро бишнав ва онро ба фоидаи худ бидон.

Айюб кайд мекунад, ки хакикатро чустучу кардан ва онро ба манфиати худ фахмидан лозим аст.

1. Дарки ҳақиқат: Қувваи дониш дар ҳаёти мо

2. Омӯзиши ҷустуҷӯи хирад: Татбиқи ҳикмати Айюб дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо

1. Масалҳо 4:5-7 Ҳикмат гиред; ба даст овардани фаҳмиш; фаромӯш накунед ва аз суханони даҳони ман рӯй нагардонед. Вайро тарк накун, ва ӯ туро нигоҳ медорад; ӯро дӯст доред, ва ӯ шуморо муҳофизат хоҳад кард. Оғози ҳикмат ин аст: Ҳикмат ёбед ва ҳар чӣ ёбед, фаҳм ёбед.

2. Забур 111:10 Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. Ситоиши ӯ то абад пойдор аст!

Боби 6-уми Айюб ҷавоби Айюбро ба кӯшиши дӯстонаш барои тасаллӣ додани ӯ идома медиҳад. Дар ин боб Айюб дарди амиқи худ ва хоҳиши маргро баён мекунад ва ҳамзамон ба самимият ва таъсирбахшии суханони дӯстонаш шубҳа мекунад.

Сархати 1: Айюб аз баёни вазнинии ранҷу азоби худ ва орзуи раҳоӣ оғоз мекунад. Ӯ андӯҳи худро ба вазнинии бодҳои биёбонӣ ва беҳосилии дарёҳои хушк муқоиса мекунад (Айюб 6:1-7).

Параграфи 2: Айюб арзиши суханони дӯстонашро зери шубҳа мегузорад ва онҳоро танқид мекунад, ки ба ҷои тасаллии ҳақиқӣ суханони хушку холӣ пешниҳод мекунанд. Ӯ пешниҳод мекунад, ки кӯшишҳои онҳо барои тасаллӣ мисли ғизои бемазза бефоида аст (Айюб 6:8-13).

Параграфи 3: Айюб ноумедӣ ва хоҳиши марги худро изҳор мекунад ва боварӣ дорад, ки ин ба дарди ӯ хотима медиҳад. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ тавр ӯ тамоми умедро аз даст додааст ва ҳис мекунад, ки ҳам аз ҷониби Худо ва ҳам инсоният партофта шудаанд (Айюб 6:14-23).

Сархати 4: Сарфи назар аз ноумедӣ, Айюб аз дӯстонаш хоҳиш мекунад, ки ба ӯ нишон диҳанд, ки дар куҷо хато кардааст, то бифаҳмад, ки чаро ӯ азоб мекашад. Ӯ аз онҳо хоҳиш мекунад, ки ҳар гуна гуноҳи ӯро нишон диҳанд, аммо инчунин эътироф мекунад, ки фаҳмиши онҳо метавонад маҳдуд бошад (Айюб 6:24-30).

Дар ҷамъбаст,
Боби шашуми Айюб пешниҳод мекунад:
нолаи давомдор,
ва саволе, ки Айюб дар посух ба азобу уқубаташ баён кардааст.

Тавассути тасвирҳои равшан таъкид кардани андӯҳ,
ва скептицизме, ки ба воситаи танкиди суханони рафиконаш ба даст омадааст.
Ёдоварӣ аз ноумедӣ, ки дар орзуи марг нишон дода шудааст, таҷассумест, ки осебпазирии инсонро ифода мекунад ва омӯхтани умқи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 6:1 Аммо Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб ноумедии худро аз ранҷу азоби худ баён мекунад ва аз набудани тасаллӣ аз дӯстонаш таассуф мекунад.

1. Худо аксар вақт ранҷу азобро истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад.

2. Худо иҷозат медиҳад, ки ранҷу азоб ба мо дарсҳои арзишманд омӯзанд.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 12:11 - Ҳеҷ гуна интизом дар айни замон гуворо ба назар намерасад, аммо дардовар. Аммо баъдтар, он барои онҳое, ки аз он таълим гирифтаанд, ҳосили адолат ва осоиштагӣ меорад.

Айюб 6:2 Кошки андӯҳи ман баркашида мешуд, ва мусибати ман дар тарозуҳо гузошта мешуд!

Ин порча хоҳиши Айюбро ифода мекунад, ки ғаму андӯҳаш баркашида шавад ва мусибаташ андоза карда шавад.

1. Худо дарди моро медонад ва қодир аст ба мо тасаллӣ диҳад, ки дар лаҳзаҳои тангӣ лозим аст.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз озмоишҳо ва мусибатҳоямон мебарад.

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон низ беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва

ҷавонон комилан фурӯ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. 2 Қӯринтиён 4:16-18 - Барои ҳамин мо бехабар намешавем; вале агар одами берунии мо нобуд шавад, одами ботин руз то руз нав мешавад. Зеро андӯҳи сабуки мо, ки танҳо як лаҳза аст, барои мо вазни бағоят бузургтар ва абадии ҷалолро ба вуҷуд меорад; Дар ҳоле ки мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён менигарем, зеро он чи дида мешавад, муваққатист; аммо он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

Айюб 6:3 Зеро ки ҳоло он аз реги баҳр вазнintар хоҳад буд; бинобар ин суханони Ман фурӯ бурда шуданд.

Айюб вазни ранҷу азоби худро баён мекунад ва он чӣ қадар вазнин аст, ки суханони ӯро фурӯ бурдааст.

1. Қувваи Худо дар ранҷу азоб Бифаҳмед, ки чӣ тавр Худо дар ранҷу азобҳои мо ҳузур дорад ва чӣ гуна мо метавонем ба қувваи Ӯ такя кунем, то моро аз сар гузаронад.

2. Умед дар миёни душвориҳо Дарк кардани умеде, ки дар миёни муборизаҳои мо вуҷуд дорад ва чӣ гуна ба он дастрасӣ пайдо кардан мумкин аст.

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; пайваста дар намоз;

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Айюб 6:4 Зеро ки тирҳои Худои Қодири Мутлақ даруни мананд, заҳри он рӯҳи маро нӯшид; даҳшатҳои Худо бар зидди ман саф кашидаанд.

Айюб аз ғазаби Худо азоб мекашад.

1: Ғазаби Худо воқеиятест, ки ҳамаи мо бояд бо он рӯ ба рӯ шавем.

2: Ҳеҷ кас наметавонад аз оқибатҳои амали худ гурезад.

1: Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2: Ибриён 10:31 - Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст.

Айюб 6:5 Оё хари ваҳшӣ вақте ки алаф дорад, гиря мекунад? ё барзаговро аз хӯроки худ паст мекунад?

Айюб савол медиҳад, ки оё ҳайвонҳо аз ғизои худ он қадар қаноатманданд, ки худро аз шодӣ изҳор мекунанд?

1. Қаноат дар Худованд: Мисоли ҳайвонот

2. Дар ҳаёти ҳаррӯза шодӣ ёфтан

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам.

2. 1 Тимотиюс 6:6-8 - Аммо парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи бузург аст. Зеро ки мо ба ин ҷаҳон чизе наовардаем, ва яқин аст, ки мо ҳеҷ чизро иҷро карда наметавонем.

Айюб 6:6 Оё он чи нохушоянд, бе намак хӯрдан мумкин аст? ё дар сафеди тухм мазза дорад?

Ин порча дар бораи набудани мазза дар ғизои мулоим сухан меронад ва савол медиҳад, ки оё онро бе намак ё ягон хушбӯйҳои дигар хӯрдан мумкин аст.

1: Нагузоред, ки зиндагӣ нарм ва бемазза гардад - Худо ба мо бисёр лаззатҳо ва имкониятҳоро барои омӯхтан ато кардааст!

2: Аҳамияти намакро дар ҳаёти мо ба назар гиред - ин як таъми оддиест, ки метавонад таъми зиёд зам кунад.

1: Матто 5:13 - "Шумо намаки замин ҳастед. Аммо агар намак шӯрии худро гум кунад, чӣ тавр онро дубора шӯр кардан мумкин аст? Дигар ба ҳеҷ чиз фоида надорад, магар он ки берун партофта шавад ва зери по шавад."

2: Қӯлассиён 4:6 - «Бигзор сӯҳбати шумо ҳамеша пур аз файз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳама чӣ гуна ҷавоб диҳед».

Айюб 6:7 Он чизе, ки ҷонам даст нарасонд, мисли гӯшти ғамангези ман аст.

Ғаму ғуссаи Айюб чунон амиқ аст, ки дигар аз ҳеҷ чиз лаззат бурда наметавонад.

1: Дар лаҳзаҳои ғамгинӣ мо бояд барои тасаллӣ ба Худо муроҷиат кунем.

2: Мубориза бо ғаму андӯҳ як ҷузъи муқаррарии таҷрибаи инсонист, аммо Худо метавонад ҳатто дар бадтарин вақтҳо моро шод гардонад.

1: Ишаъё 40: 1-2 "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бихон, ки ҷанги вай хотима ёфт, гуноҳи вай бахшида шудааст".

2: Забур 30:5 "Гиря метавонад як шаб бошад, аммо шодӣ субҳ меояд".

Айюб 6:8 Кошки хоҳиши худро дошта бошам; ва Худо он чиро, ки орзу дорам, ба ман ато кунад!

Айюб мехоҳад, ки хоҳиши ӯ аз ҷониби Худо иҷро шавад.

1. Қувваи истодагарӣ дар дуо - Чӣ гуна омодагии Айюб барои идома додани дархости худ ба Худо метавонад барои ҳамаи мо намуна бошад.

2. Бо имон бо замонҳои душвор рӯ ба рӯ шудан - Чӣ гуна эътимоди Айюб ба Худо сарфи назар аз ранҷу азобҳо метавонад барои ҳамаи мо намуна бошад.

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Айюб 6:9 Ҳатто ба Худо писанд аст, ки маро несту нобуд кунад; ки вай дасташро холӣ карда, маро бурад!

Айюб ноумедии худро аз ранҷу азоби худ баён мекунад ва маргро орзу мекунад, ҳатто агар ин ба Худо писанд наояд.

1. Умеди наҷот: Омӯзиши эътимод ба Худо дар ранҷу азоб

2. Сабр кардан дар озмоиш: Дар Худо қувват пайдо кардан

1. Ишаъё 43:1-2 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Он ки туро Офарид, Яъқуб, ки туро ба вуҷуд овард, Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном даъват кардам; ту аз они Ман ҳастӣ, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, ман бо ту хоҳам буд, ва вақте ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд афтид, вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, алангаи оташ хомӯш нахоҳад шуд. шумо оташ мезанед».

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 6:10 Оё ман боз тасаллӣ меёбам? Оре, дар андӯҳ худамро сахтгир мекардам; зеро ки ман суханони Қуддусро пинҳон накардаам.

Айюб аз он тасаллӣ меёбад, ки суханони Подшоҳи муқаддасро пинҳон накарда, ҳатто дар андӯҳ.

1: Худо ҳамеша дар лаҳзаҳои ғам тасаллӣ медиҳад, ҳатто агар он дарҳол маълум набошад.

2: Суханони Худоро ҳатто дар вақти ранҷу азоб бояд қадр кард ва дар хотир дошт.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 94:19 - "Вақте ки ғамхории дили ман зиёд аст, тасаллои Ту ҷонамро шод мегардонад".

Айюб 6:11 Чӣ қуввати ман аст, ки умедвор бошам? Ва оқибати ман чист, ки умри худро дароз кунам?

Айюб ноумедии худро аз ранҷу азобҳо баён мекунад, зеро ӯ ҳадафи ҳаёташро зери шубҳа мегузорад.

1: Дар вақти ранҷу азоб мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо қувват ва умеди мост ва Ӯ моро дар ҳаёти мо ҳидоят мекунад.

2: Ҳатто вақте ки мо таслим шуданро ҳис мекунем, муҳим аст, ки дар хотир дошта бошем, ки нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо хеле бузургтаранд ва ба Ӯ содиқ монем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Psalm 145:14 - Худованд ҳама афтиданро дастгирӣ мекунад, ва ҳама саҷдакунандагонро баланд мекунад.

Айюб 6:12 Оё қуввати ман қуввати сангҳост? ё гӯшти ман аз мис аст?

Айюб мепурсад, ки оё ӯ қуввати сангҳо дорад ё ҷисми мис.

1. Қувваи истодагарӣ: Чӣ тавр Қувваи Айюб дар ранҷу азоб моро рӯҳбаланд карда метавонад

2. Қувват дар заъф: Чӣ тавр осебпазирии Айюб метавонад моро таълим диҳад, ки ба Худо такя кунем

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Ва ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қуввати ман дар заъф комил шудааст". Аз ин рӯ, бо камоли майл дар заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.

10. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Айюб 6:13 Оё мадади ман дар ман нест? ва оё ҳикмат аз ман дур шудааст?

Ин порча савол медиҳад, ки оё кӯмак ва ҳикмат комилан аз байн рафтааст.

1: Умеди таваккал ба Худо ба кумак ва ҳикмат

2: Хатари рӯйгардонӣ аз Худо барои ёрӣ ва ҳикмат

1: Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 6:14 Ба касе ки ранҷ мебарад, бояд аз дӯсти худ раҳм кунад; балки тарси Худои таъолоро тарк мекунад.

Ин порча ба он ишора мекунад, ки ба касоне, ки ранҷ мекашанд, бояд дӯстони худ раҳм кунанд ва аз ҷониби Худои таъоло раҳм накунанд.

1. Тасаллият дар замони ранҷу азоб: Чӣ тавр дар замонҳои сахт қувват пайдо кардан мумкин аст

2. Қувваи шафқат: рӯҳбаланд кардани ҳамдигар дар замонҳои душвор

1. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз ишқи пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

Айюб 6:15 Бародарони ман мисли ҷӯй ҳила фиреб карданд, ва мисли ҷӯйборҳо мегузаранд;

Бародарони Айюб мисли дарё маккорона рафтор карда, зуд хушк мешаванд.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар муносибатҳоямон беайб рафтор кунем ва мисли дарёи зудгузар набошем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки фирефтаи онҳое нашавем, ки ба таври эътимодбахш рафтор мекунанд.

1: Ирмиё 17: 9-10 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт бемор аст; кӣ онро дарк карда метавонад? Ман Худованд дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи дастуроти худ бидиҳам. самараи кораш».

2: Масалҳо 24: 1-2 - "Ба одамони бад ҳасад набаред ва бо онҳо будан нахоҳед, зеро дилҳояшон зӯроварӣ мекунад, ва лабҳояшон дар бораи мусибат сухан меронад."

Айюб 6:16 Онҳо аз сабаби ях сиёҳанд, ва барф дар он пинҳон аст.

Айюб манзараи хароби лою барфро тасвир мекунад.

1. Офариниши Худо: Шӯҳрати зебоии табиат

2. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҳолатҳои душвор

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Айюб 6:17 Ҳангоме ки онҳо гарм мешаванд, нопадид мешаванд, вақте ки ҳаво гарм мешавад, аз ҷои худ нобуд мешаванд.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки тасаллӣ ва дастгирии дӯстонаш аз байн рафтааст, ҳамон тавре ки гармӣ ва гармӣ боиси нобуд шудани чизҳо ва истеъмоли он мегардад.

1. «Тасаллии аз байн рафтани дӯстон»

2. «Табиати зудгузари дастгирӣ»

1. Яъқуб 4:14 - "Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Масалҳо 14:20 - "Камбагал ҳатто ба ҳамсояаш нописанд аст, аммо сарватманд дӯстони зиёд дорад".

Айюб 6:18 Роҳҳои роҳи онҳо гум шудаанд; ба ҳеҷ чиз намераванд ва нобуд мешаванд.

Айюб аз ранҷу азоби худ ва чӣ тавр роҳҳояшро ба як тараф кашидани ӯ таассуф мекунад.

1. Нақшаҳо ва роҳҳои Худо барои ҳаёти мо: Фаҳмидани ғайричашмдошт

2. Сабр дар озмоишҳо: таваккал ба Худо бо вуҷуди мушкилот

1. Ирмиё 29:11-14 - Зеро ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад.

Айюб 6:19 Сипоҳи Темо назар андохтанд, ва лашкари Сабо мунтазири онҳо буданд.

Ин порча мардуми Тема ва Саборо тасвир мекунад, ки интизори омадани аскарони Айюб буданд.

1. Интизори Худо: Сабр дар мусибат

2. Қудрати ҷомеа: якҷоя кор кардан

1. Ибриён 10:36 - "Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки ҳангоме ки иродаи Худоро ба ҷо овардед, он чиро, ки ваъда дода шудааст, ба даст ored".

2. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои заҳмати худ мукофоти хуб доранд. Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе ки танҳо аст, вақте ки меафтад ва дорад дигаре нест, ки ӯро боло барад!"

Айюб 6:20 Онҳо дар ҳайрат монданд, зеро умед доштанд; ба он чо омада, хиҷил шуданд.

Одамон ба назди Айюб бо умеди муваффақият меомаданд, вале онҳо ноумед ва шарм доштанд.

1. Аз интизориҳои иҷронашуда раҳо шудан - Айюб 6:20

2. Бартараф кардани ноумедӣ ва шарм - Айюб 6:20

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Айюб 6:21 Зеро алҳол шумо ҳеҷ нестед; шумо партофтани Маро мебинед ва метарсед.

Айюб аз набудани дастгирии дӯстонаш дар замони ғамгинӣ ва ноумедӣ изҳори таассуф мекунад.

1: Дар лаҳзаҳои ғамгин, мо бояд тасаллӣ ёбем, ки Худо моро ҳеҷ гоҳ танҳо намегузорад.

2: Ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки худро партофта шудаем, муҳаббат ва марҳамати Худо ҳамеша барои мо дастрас аст.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

Айюб 6:22 Оё гуфтам: "Назди ман биёр?" ё: «Аз моли худ ба ман мукофот деҳ?

Ин порча аз Айюб 6:22 савол медиҳад, ки чаро Айюб бояд кӯмак пурсад ё барои азобаш подош бигирад.

1. "Қувваи сабр: Баррасии имони Айюб ба ранҷу азоб"

2. "Тӯҳфаи файз: Омӯзиши гирифтани кӯмак аз дигарон"

1. Ибриён 12: 1-3 - "Бинобар ин, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқаи муқарраршуда бо сабр давем. дар пеши назари мо ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарист, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст».

2. Матто 5:7 - «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд».

Айюб 6:23 Ё маро аз дасти душман раҳоӣ? ё "Маро аз дасти тавоноён фидия диҳед?"

Айюб илтиҷо мекунад, ки аз душманонаш ва онҳое, ки бар ӯ қудрат доранд, раҳо шаванд.

1. Худо дар муҳтоҷӣ паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Худо раҳокунанда ва наҷотдиҳандаи мост

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Ишаъё 43:1 Аммо алҳол, мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба номи худ хондаам; Ту аз они ман.

Айюб 6:24 Маро таълим деҳ, ва забонамро нигоҳ дорам, ва ба ман бифаҳмон, ки дар куҷо хато кардаам.

Айюб мехоҳад, ки аз Худо биомӯзад ва хатоҳои ӯро фаҳмад.

1. Биёед фурӯтаниро ёд гирем ва аз Худо илм талаб кунем.

2. Маҳз тавассути ҷустуҷӯи ҳикмати Худо мо метавонем фаҳмишро пайдо кунем.

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Айюб 6:25 Суханони дуруст чӣ гуна маҷбуранд! Аммо баҳси шумо чист?

Айюб савол медиҳад, ки калимаҳо то чӣ андоза таъсирбахш буда метавонанд, вақте ки одамон баҳс мекунанд.

1. Қувваи суханони одилона: Чӣ тавр калимаҳои мо метавонанд фарқ кунанд

2. Аҳамияти меҳрубонӣ дар муноқиша: Чӣ тавр мо метавонем бидуни баҳс ба ҳалли масъала бирасем

1. Масалҳо 15:1 - «Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад».

2. Эфсӯсиён 4:29 - «Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо берун наояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад».

Айюб 6:26 Оё шумо тасаввур мекунед, ки суханон ва суханони ноумедро, ки мисли бод аст, маҳкум кунед?

Айюб аз он изҳори норозигӣ мекунад, ки дӯстонаш кӯшиш мекунанд, ки суханони ӯро ислоҳ кунанд, гарчанде ки суханони ӯ мисли шамол вазанда бошанд.

1. Қудрати калимаҳо: Чӣ тавр калимаҳои худро оқилона истифода бурдан мумкин аст

2. Аҳамияти ҳамдардӣ: Ҷустуҷӯи нерӯ тавассути дастгирӣ

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Масалҳо 12:18 - Касе ҳаст, ки сухани бемулоҳизааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад.

Айюб 6:27 Бале, шумо ятимонро мағлуб мекунед, ва барои дӯсти худ чоҳ мекофтед.

Айюб дӯстонашро муттаҳам мекунад, ки ба бепарасторон бадрафторӣ мекунанд ва барои дӯсташон чоҳ мекананд.

1. Қувваи дӯстӣ: Амалҳои мо ба онҳое, ки ба мо наздиктаранд, чӣ гуна таъсир мерасонанд

2. Ғамхорӣ дар бораи бепадар: Масъулияти мо ҳамчун имондорон

1. Масалҳо 17:17: Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар дар вақти душвор таваллуд мешавад.

2. Яъқуб 1:27: Дини пок ва беайб дар назди Худои Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Айюб 6:28 Пас, акнун қаноат кунед, ба ман нигоҳ кунед; зеро ки дурӯғгӯям ба шумо маълум аст.

Айюб аз дӯстонаш хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро қабул кунанд, зеро ӯ возеҳ гуфт, ки рост мегӯяд.

1. Мо метавонем аз ваъдаҳои Худо ҳатто дар вақти ранҷу азобҳо тасаллӣ пайдо кунем.

2. Ҳангоми гӯш кардани суханони дигарон мо бояд сабр ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

1. Забур 118:76 - «Муҳаббати бепоёни Ту мувофиқи ваъдаи Ту ба бандаи Худ тасаллои ман бошад».

2. 1 ба Қӯринтиён 13:4-7 - "Муҳаббат пуртоқат аст, муҳаббат меҳрубон аст. Он ҳасад намебарад, фахр намекунад, мағрур нест. Он дигаронро таҳқир намекунад, худҷӯй нест, худписандӣ нест. Ба зудӣ хашмгин мешавад, аз гуноҳҳо сабт намекунад, ишқ аз бадӣ лаззат намебарад, балки бо ростӣ шод мешавад, ҳамеша муҳофизат мекунад, ҳамеша эътимод дорад, ҳамеша умед дорад, ҳамеша сабр мекунад.

Айюб 6:29 Баргард, бигзор ин гуноҳ набошад; Оре, боз баргардед, адолати ман дар он аст.

Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро бубахшад ва адолаташро барқарор кунад.

1. Қувваи тавба: Бозгашт ба лутфи Худо

2. Шодии адолат: барқарор кардани имони мо

1. Ишаъё 1:18 Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд шуд.

2. Забур 51:10 Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи ростро дар ман нав кун.

Айюб 6:30 Оё дар забони ман шарорат ҳаст? Оё таъми ман чизҳои каҷро муайян карда наметавонад?

Айюб дурустии сухан ва рафторашро зери шубҳа мегузорад ва ҳайрон мешавад, ки оё ӯ дар ҳукми худ хато кардааст.

1. Қувваи фаҳмиш - Чӣ гуна бояд дуруст ва нодурустро дар зиндагӣ шинохт.

2. Неъмати аз ҷониби Худо атокардаи оқилона - Чӣ тавр истифода бурдани ҳикмат дар ҳаёти ҳаррӯза.

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Боби 7-уми китоби Айюб ҷавоби ғамангези Айюбро ба ранҷу азобҳояш идома медиҳад. Дар ин боб Айюб дар бораи кутоҳӣ ва душвории зиндагии инсон андешаронӣ намуда, ноумедии амиқ ва орзуи сабукии худро баён мекунад.

Сархати 1: Айюб аз эътирофи табиати зудгузари ҳаёти инсон ва муқоисаи он бо меҳнати сахти коргари муздур ва нооромии хизматгоре, ки орзуи шомро дорад, оғоз меёбад (Айюб 7:1-5).

Сархати 2: Айюб ранҷу азобҳои шадиди худро баён мекунад ва шабҳои худро, ки пур аз нооромӣ ва азоб аст, тасвир мекунад. Ӯ аз дарди ҷисмонӣ ғамгин мешавад ва хобҳои ташвишовар мекашад (Айюб 7:6–10).

Сархати 3: Айюб таваҷҷуҳи Худоро ба одамон зери шубҳа мегузорад ва ҳайрон мешавад, ки чаро Ӯ онҳоро ин қадар бодиққат тафтиш мекунад. Ӯ аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро ҳатто як лаҳза танҳо гузорад, то аз ғаму андӯҳи худ каме истироҳат ёбад (Айюб 7:11-16).

Параграфи 4: Айюб дар бораи кӯтоҳ будани ҳаёти инсон фикр мекунад ва онро ба сояи пажмурдашуда, ки зуд нопадид мешавад, ташбеҳ медиҳад. Ӯ аз набудани умед дар вазъияти худ таассуф мекунад ва ҳис мекунад, ки дар як давраи ранҷу азоби бе сабукӣ дар дом афтодааст (Айюб 7:17-21).

Дар ҷамъбаст,
Боби ҳафтуми Айюб пешниҳод мекунад:
нолаи давомдор,
ва саволе, ки Айюб дар посух ба азобу уқубаташ баён кардааст.

Тавассути тасвирҳои равшан инъикос кардани заъфи инсон,
ва илтиҷо барои сабукӣ тавассути пурсиши таваҷҷӯҳи Худо ба даст оварда мешавад.
Ёдоварӣ аз ноумедӣ, ки дар бораи кӯтоҳӣ ва душвории зиндагӣ нишон дода шудааст, таҳассумкунандаи осебпазирии инсон ва омӯхтани умқи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 7:1 Оё барои одамизод дар рӯи замин замоне муқаррар нашудааст? Оё айёми ӯ низ мисли айёми муздур нест?

Ин порча дар бораи табиати гузарандаи ҳаёт инъикос ёфта, мепурсад, ки оё барои одамон вақти муайяне ҳаст ва оё рӯзҳои мо мисли рӯзҳои коргари муздур аст?

1. «Оғӯши гузариши ҳаёт»

2. «Бештар истифода бурдани вакти мо дар руи замин».

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Воиз 3: 1-8 - "Барои ҳар чизе мавсим ва вақт барои ҳар мақсад дар зери осмон аст: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти кишт ва чидан Он чизе ки шинонда шудааст, барҳам диҳед; вақти куштан ва вақти шифо додан; вақти шикастан ва вақти обод кардан; вақт барои гиря кардан ва вақти хандидан; вақт барои мотам ва вақти барои рақс; вақти партофтани санг, ва вақти ҷамъ кардани санг; вақт барои оғӯш ва вақти худдорӣ аз оғӯш».

Айюб 7:2 Чунон ки ғулом бо ҷидду ҷаҳд сояро меҷӯяд, ва чун муздур мукофоти кори худро меҷӯяд:

Айюб аз ранҷу азоби худ оромиро меҷӯяд ва ба мукофоти меҳнати худ орзу мекунад.

1. Бароҳатии истироҳат: дарёфти қаноат аз хастагӣ

2. Подоши вафо: ваъдаи ризқи Худо

1. Забур 23:2-3 «Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад, дар канори обҳои ором мебарад, ҷонамро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат ҳидоят мекунад».

2. Ибриён 11:6 «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Айюб 7:3 Ҳамин тавр, ман соҳиби моҳҳои беҳуда гардидаам, ва шабҳои дилгиркунанда барои ман муқаррар шудааст.

Айюб ноумедии худро аз ранҷу азобҳои ба назар беохире, ки ӯ аз сар мегузаронад, изҳор мекунад.

1. Мо аз муборизаҳое, ки дар зиндагӣ дучор мешавем, назорат карда наметавонем, аммо мо метавонем аз муҳаббат ва ҳузури бепоёни Худо дар ин замонҳо тасаллӣ гирем.

2. Худо барои ранҷу азобҳои мо мақсади бузургтар дорад, ҳатто агар мо дар айни замон онро дида натавонем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

Айюб 7:4 Вақте ки ман хобидаам, мегӯям: Кай бархоста, шаб мегузарад? ва ман пур аз ғавғо ба он сӯ ва то субҳи рӯз.

Ин оят дар бораи орзуи раҳоӣ аз ранҷу азоби Айюб аст, ки тавассути бехобиаш ифода шудааст.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо аз озмоишҳо дар ҳаётамон ғамгин мешавем.

2: Мо метавонем ба ваъдаҳои Худо дар бораи тасаллӣ дар вақти тангӣ такя кунем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Забур 55:22 - "Гарбори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард: Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилонро ба васваса андозад."

Айюб 7:5 Бадани ман аз кирмҳо ва пораҳои хок пӯшида шудааст; пӯсти ман шикаста ва нафратовар мешавад.

Азоби Айюб чунон бузург аст, ки баданашро кирмҳо ва ғуборҳо фаро гирифтааст.

1. Вақте ки зиндагӣ сахт мешавад: Дар заъфи худ қувват пайдо кунем

2. Бартараф кардани муборизаҳо дар зиндагӣ: пайдо кардани умед дар миёни ранҷу азоб

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман сокин шавад. Пас, ба хотири Масеҳ ман аз заъфҳо, таҳқирҳо, сахтиҳо, таъқиботҳо ва мусибатҳо қаноатмандам. Зеро вақте ки ман нотавон бошам, он гоҳ қавӣ ҳастам.

2. Забур 77:1-2 - Ман бо овози баланд сӯи Худо нидо мекунам, ба Худо, ва Ӯ маро мешунавад. Дар рӯзи мусибатам Худовандро меҷӯям; дар шаб дастам бе хастагӣ дароз мешавад; ҷонам тасаллӣ додан намехоҳад.

Айюб 7:6 Айёми ман аз киштии бофанда тезтар аст ва бе умед мегузарад.

Айюб дар бораи кӯтоҳ будани ҳаёт ва набудани умеди ӯ фикр мекунад.

1. Гузариши зиндагӣ - А дар бораи зудгузар будани зиндагӣ ва аҳамияти истифодаи бештари вақтҳои мо.

2. Умед дар миёни ноумедӣ - А дар пайдо кардани умед ва шодӣ дар зиндагӣ ҳатто дар миёни дарду ғам.

1. Ибриён 4:7-11 - Ёдрас кардани аҳамияти истифодаи бештари вақти мо дар рӯи замин.

2. Румиён 12:12 - Муҳимияти шодӣ дар умед, сабр кардан дар мусибат ва давом додани дуо.

Айюб 7:7 Дар хотир доред, ки ҳаёти ман шамол аст: чашми ман дигар некиро нахоҳад дид.

Ин порча дар бораи дарки Айюб нақл мекунад, ки ҳаёти ӯ танҳо як лаҳзаи зудгузар аст ва ӯ дигар чизҳои хубро эҳсос карда наметавонад.

1. "Гузариши зиндагӣ: эътимод ба муҳаббати Худо дар баробари номуайянӣ"

2. "Зиндагӣ дар лаҳза: қадр кардани тӯҳфаҳои зиндагӣ"

1. Воиз 1:2 - Ботилҳои ботил, мегӯяд Воиз, ботил! Ҳама чиз беҳуда аст.

2. Ишаъё 40:6-8 - Овозе мегӯяд, ки гиря кун! Ва гуфт: «Чӣ гиря кунам? Ҳама гӯшт алаф аст ва ҳама зебоии он мисли гули саҳро аст. Алаф пажмурда мешавад, гул чун нафаси Худованд бар он мепазад; Албатта мардум алафанд. Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Айюб 7:8 Чашми касе ки маро дида бошад, дигар маро нахоҳад дид: чашмони ту бар ман аст, ва ман нестам.

Айюб дар бораи ҳаёти худ фикр мекунад ва чӣ гуна ӯро дигар одамоне, ки қаблан дида буданд, дида наметавонанд.

1: Ҳамаи мо метавонем аз он огоҳ шавем, ки Худо ҳамеша моро назорат мекунад, ҳатто вақте ки моро одамони дӯстдоштаамон дигар дида наметавонанд.

2: Мо набояд ҷони худро як чизи муқаррарӣ қабул кунем, зеро онҳо метавонанд ҳар вақт аз мо гирифта шаванд.

1: Забур 139: 1-4 "Эй Худованд, Маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман менишинам ва вақте ки бархезам; Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ. Ту роҳ ва хоби маро месанӣ ва аз тамоми роҳҳои ман огоҳӣ, ҳатто пеш аз он ки сухане дар забони ман пайдо шавад, инак, эй Худованд, Ту онро комилан медонӣ».

2: Масалҳо 15: 3 "Чашмони Худованд дар ҳама ҷост, ва ба шарирон ва некиҳо нигоҳ мекунад."

Айюб 7:9 Чунон ки абр фурӯ рафта, нест мешавад, ончунон ҳар кӣ ба қабр фурояд, дигар набарояд.

Инсон миранда аст ва умраш дар рӯи замин кӯтоҳ аст.

1: Мо бояд вақти худро дар рӯи замин бештар истифода барем ва бо тамоми дил ба Худо хизмат кунем.

2: Ҳаёт дар рӯи замин кӯтоҳ бошад ҳам, мо умеди ҳаёти ҷовидонӣ бо Худо дорем.

1: Воиз 7:2 - Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зинда бояд инро ба дил гнрад.

2: Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

Айюб 7:10 Ӯ дигар ба хонаи худ барнагардад, ва ҷои ӯ дигар ӯро намешиносад.

Айюб дар бораи кӯтоҳии зиндагӣ фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки ӯ мемирад ва ба хонааш барнагардад ва ҷои ӯ ӯро ба ёд меорад.

1. Нозукии зиндагӣ: Лаҳзаҳои доштаамонро қадр кунед

2. Қудрати мерос: Чӣ гуна мо ба ҷаҳон пас аз рафтанамон таъсир мерасонем

1. Забур 103:15-16 Дар бораи одам, айёмаш мисли алаф аст; чун гули сахро шукуфтааст; зеро шамол аз болои он мегузарад ва он меравад ва ҷои он дигар онро намедонад.

2. Воиз 3:2 Вақти таваллуд шудан ва вақти мурдан; вақти шинондан ва вақти чидан кардани чизи шинондашуда.

Айюб 7:11 Бинобар ин ман даҳони худро нигоҳ намедорам; Дар изтироби рӯҳи худ сухан хоҳам гуфт; Дар талхии ҷонам шикоят мекунам.

Айюб изтироб ва ноумедии ботинии худро баён мекунад.

1: Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2: Ҷустуҷӯи умед дар миёни ранҷу азоб

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 34:18 - Худованд ба онҳо наздик аст, ки дили шикастаанд; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Айюб 7:12 Оё ман баҳр ҳастӣ ё наҳанг, ки бар ман посбон мекунӣ?

Айюб назорати доимии Худоро бар ӯ зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки оё ӯ баҳр аст ё наҳанг, ки ба чунин нигоҳубин ниёз дорад.

1. Подшоҳи бепоёни Худо: омӯзиши Айюб 7:12

2. Баракати ҳузури доимии Худо

1. Забур 139:1–12

2. Румиён 8:28-39

Айюб 7:13 Вақте ки мегӯям: бистари ман маро тасаллӣ хоҳад дод, бистари ман шикоятамро сабук хоҳад кард;

Айюб ба адолати Худо шубҳа мекунад ва дарди худро баён мекунад.

1: Бо вуҷуди азобу уқубатҳои мо ба адолати Худо таваккал кардан

2: Такя ба тасаллои Худо дар мусибат

1:2 ба Қӯринтиён 1:3-4 Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо метавонем онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳ, бо он тасаллӣ, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

2: Забур 34:18 Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

Айюб 7:14 Он гоҳ ту маро бо хобҳо метарсонӣ, ва бо рӯъёҳо маро ба даҳшат меандозӣ.

Нолаи Айюб дар бораи сахтии ранҷу азоби ӯ ва ҳисси аз ҷониби Худо ғарқ шудани ӯ.

1. Худо намехоҳад, ки моро сарнагун созад - ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо мехоҳад моро бо рӯъёҳо ва хобҳо ваҳшатнок созад, балки моро ба ҷои оромӣ ва умед роҳнамоӣ кунад.

2. Ба оғӯш гирифтани ранҷу азоб – ба мо таълим диҳед, ки ранҷу азоби худро ҳамчун як қисми нақшаи Худо қабул кунем ва дар байни он чӣ гуна сулҳ, шодмонӣ ва умед пайдо кунем.

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Айюб 7:15 Ба тавре ки ҷонам буғӣ ва маргро баргузидааст, на ҳаёти ман.

Ин порча аз Айюб ноумедӣ ва ноумедиро инъикос мекунад, ки ӯ ба ҷои ҳаёт марг орзу мекард.

1. "Ҳаёт дар водии ноумедӣ: пайдо кардани умед дар Айюб 7:15"

2. "Вақте ки марг аз ҳаёт беҳтар ба назар мерасад: тасаллӣ дар Айюб 7:15"

1. Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад".

2. 1 Қӯринтиён 15:55-57 - "Эй марг, ғалабаи шумо куҷост? эй марг, неши шумо куҷост?"

Айюб 7:16 Ман аз он нафрат дорам; Ман ҳамеша зиндагӣ намекардам: маро ором гузоред; зеро ки айёми ман ботил аст.

Айюб ноумедии худро аз зиндагӣ ва хоҳиши танҳо мондани худро аз сабаби беҳуда будани айёми худ баён мекунад.

1. "Ботил аз зиндагӣ: дарёфти қаноат дар лаҳза"

2. «Омӯзиши раҳо кардани муборизаҳои ҳаёт».

1. Воиз 3:1–8

2. Забур 36:7–11

Айюб 7:17 Одам кист, ки ӯро бузург кунӣ? ва дилатро бар ӯ медиҳӣ?

Инсон дар баробари Худо ночиз аст, аммо Худованд ӯро дӯст медорад ва азиз дорад.

1. Муҳаббати бепоёни Худо: Фаҳмидани умқи ғамхории Худо нисбати инсон

2. Аҳиби арзиш: қадр кардани аҳамияти инсон бо вуҷуди ночиз буданаш

1. Забур 8:3-4, "Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки муқаррар кардай, мебинам; Одам чист, ки дар бораи ӯ ёд дорӣ? ва писари одам, ки ту ӯро хабаргирӣ мекунӣ?»

2. Ишаъё 40:15-17, "Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд, ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо шуморида мешаванд: инак, Ӯ ҷазираҳоро ҳамчун чизи андак мегирад. Ва Лубнон нест. ки барои сӯхтан басанда аст, ва ҳайвоноти ваҳшии он барои қурбонии сӯхтанӣ басанда аст; ҳамаи халқҳои пеш аз Ӯ ҳеҷ ҳастанд, ва онҳо барои Ӯ камтар аз ҳеҷ чиз ва ботил ҳисобида мешаванд».

Айюб 7:18 Ва ту бояд ҳар саҳар ба дидори ӯ равӣ ва ҳар лаҳза ӯро бисанҷӣ?

Худованд хар сахар моро зиёрат мекунад ва дар хар лахза моро меозмояд.

1. Ташрифи ҳаррӯзаи Худо: Дар ҳар лаҳза аз Худо қувват меҷӯед

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои озмоиш: Тасаллият дар муҳаббати бепоёни Худо

1. Забур 121:1-2 "Чашмамро ба кӯҳҳо мебарам, ки кӯмаки ман аз куҷо меояд? Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офарид".

2. Ишаъё 40:29-31 "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва нотавононро қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Монанди уқобҳо бо болҳо бархостанд, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд».

Айюб 7:19 То ба кай аз ман дур намешавӣ ва маро ором намегузорӣ, то туфҳои худро фурӯ барам?

Айюб орзу мекунад, ки Худо ранҷу азобашро дур кунад ва ӯро ором гузорад.

1. Худо дар азобҳои мо бо мост - Айюб 7:19

2. Борҳои худро ба Худо супорем - Айюб 7:19

1. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

2. 2 ба Қӯринтиён 4:17 - Зеро ин ранҷиши сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, ки ба ҳама қиёс кардан мумкин нест.

Айюб 7:20 Ман гуноҳ кардам; Бо ту чӣ кунам, эй нигаҳбони мардум? Чаро маро бар худ нишонае гузоштӣ, то бар худ бори гароне бошам?

Ин порча дар бораи эътирофи Айюб аз гуноҳҳои худ ва пурсидани ӯ дар бораи он ки чаро Худо ӯро ба чунин азобҳо дучор кардааст, сухан меравад.

1. Санҷишҳои зиндагӣ: эътироф ва бартараф кардани муборизаҳои мо

2. Бардошти бори гуноҳҳои мо: Ҷустуҷӯи қувват дар Худованд

1. Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам"

2. Яъқуб 1:2-4 - "Ҳангоме ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабр меорад"

Айюб 7:21 Ва чаро гуноҳи маро намебахшӣ ва гуноҳи маро намекунӣ? Ҳоло ман дар хок хоҳам рафт; ва субҳ Маро хоҳӣ ҷуст, аммо нахоҳам шуд.

Айюб мепурсад, ки чаро Худо гуноҳи ӯро намебахшад ва гуноҳи ӯро аз байн намебарад ва ӯ дарк мекунад, ки дар ниҳоят ӯ мемирад ва саҳар Худо ӯро меҷӯяд.

1. Эътироф кардани он, ки умр кӯтоҳ аст: Зарурати ислоҳ кардан

2. Даъвати Худо барои омурзиш: Имкони кафорат

1. Забур 90:12: Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Румиён 6:23: Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Боби 8-уми китоби Айюб ҷавоби дӯсти Айюб Билдодро ба гиряҳои Айюб нишон медиҳад. Билдод нуқтаи назари худро дар бораи адолати илоҳӣ пешниҳод мекунад ва Айюбро даъват мекунад, ки аз ҳар гуна гуноҳ тавба карда, илтифоти Худоро ҷӯяд.

Сархати 1: Билдод бо сарзаниш кардани Айюб барои суханони ӯ оғоз мекунад ва ӯро айбдор мекунад, ки аз такаббурӣ сухан меронад ва беайбии Худоро зери шубҳа мегузорад. Ӯ мегӯяд, ки Худо одил аст ва адолатро вайрон намекунад (Айюб 8:1-7).

Сархати 2: Билдод ба ҳикмати аҷдодони худ такя намуда, таъкид мекунад, ки онҳое, ки бадӣ мекорад, ҳалокат хоҳад овард. Вай Айюбро ташвиқ мекунад, ки Худоро ҷустуҷӯ кунад ва тавба кунад ва ба ӯ итминон медиҳад, ки агар ин тавр кунад, Худо ӯро барқарор хоҳад кард (Айюб 8:8-22).

Дар ҷамъбаст,
Боби ҳаштуми Айюб пешниҳод мекунад:
посух,
ва дурнамои пешниҳодкардаи Билдод дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб.

Таъкид кардани эътиқод ба адолати илоҳӣ, ки тавассути таъкиди сабаб ва натиҷа баён шудааст,
ва даъват ба тавба тавассути ташвиқи ҷустуҷӯи Худо ба даст оварда мешавад.
Зикр кардани сарзаниш, ки дар мавриди шубҳа ба беайбии Худо нишон дода шудааст, таҷассумест, ки инъикоси теологӣ ва омӯхтани дурнамои гуногуни ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 8:1 Он гоҳ Билдоди шуҳӣ ҷавоб дода, гуфт:

Билдод ба Айюб бо андешааш дар бораи он ки чаро Айюб азоб мекашад, ҷавоб медиҳад.

1. Роҳҳои Худо аз роҳҳои мо болотаранд ва мо бояд ба нақшаи Ӯ бовар кунем, ҳатто вақте ки мо онро намефаҳмем (Ишаъё 55:8-9).

2. Ҳатто дарториктарин замонҳои мо ҳамеша ба Худо умед ҳаст (Ирмиё 29:11).

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо.

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Айюб 8:2 То ба кай ин чизҳоро мегӯӣ? ва то ба кай суханони даҳони ту мисли шамоли сахт хоҳанд буд?

Билдод дар бораи ранҷу азоби Айюб ва то кай давом кардани он шубҳа дорад.

1. Қувваи калимаҳо: Суханронии мо ба ҳаёти мо чӣ гуна таъсир мерасонад

2. Норавшании зиндагӣ: Вақте ки мо ҷавоб надорем, чӣ кор карда метавонем

1. Масалҳо 18:21 "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст"

2. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд... Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо баландтар аст, ва фикрҳои ман аз андешаҳои шумо."

Айюб 8:3 Оё Худо довариро вайрон мекунад? ё Худои Қодири Мутлақ адолатро вайрон мекунад?

Айюб савол медиҳад, ки оё Худо адолат ва довариро вайрон мекунад?

1: Ба адолати Худо шубҳа накунед.

2: Адолати Худо комил аст ва адолати мо камбудиҳост.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман адо хоҳам дод, — мегӯяд Худованд.

2: Забур 9:7-9 - Аммо Худованд то абад тахт нишастааст; тахти худро барои доварӣ барпо кардааст. Ӯ ҷаҳонро аз рӯи адолат доварӣ мекунад; халкхоро аз руи адолат доварӣ мекунад. Худованд паноҳгоҳи мазлумон аст, дар тангӣ қалъаест.

Айюб 8:4 Агар фарзандони ту бар зидди ӯ гуноҳ карда бошанд, ва Ӯ онҳоро барои гуноҳашон бадар ронда бошад;

Худо гуноҳ ва исёнро ҷазо медиҳад, балки раҳм мекунад.

1: Тарбияи Худо атои муҳаббат аст

2: Даравидани он чизе, ки мо мекорем

1: Масалҳо 3: 11-12 - "Писари ман, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ макун ва аз мазаммати Ӯ хафа нашав, зеро Худованд онҳоеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад, мисли падаре, ки аз писараш лаззат мебарад."

2: Ибриён 12: 5-6 - "Ва шумо он каломи рӯҳбаландкунандаро фаромӯш кардаед, ки ба шумо ҳамчун писарон муроҷиат мекунад: Писарам, ба интизоми Худованд сабукӣ надиҳед ва вақте ки ӯ шуморо мазаммат мекунад, рӯҳафтода нашавед, зеро Худованд касеро, ки дӯст медорад, тарбия мекунад ва ҳар касро, ки ӯро ҳамчун писари худ қабул мекунад, ҷазо медиҳад.

Айюб 8:5 Агар мехоҳӣ, ки Худоро борҳо биҷӯӣ ва ба Худои Қодири Мутлақ илтиҷо кунӣ;

Ин порча аҳамияти дуо кардан ба Худоро дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ таъкид мекунад.

1. Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ: Дар дуо қувват ва тасаллӣ ёфтан

2. Дастрасӣ ба Худо: Фоидаҳои ҷустуҷӯи ҳидоят

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Забур 18:1-6 - "Ман туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман. Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи ман аст. Наҷот, қалъаи ман, ба Худованд, ки сазовори ситоиш аст, даъват кардам ва аз душманонам наҷот ёфтам. ба домҳои марг дучор шудам, дар тангӣ сӯи Худованд нидо кардам, аз Худои худ ёрӣ хостам; аз маъбади Ӯ овози маро шунид; фарьёди ман пеши ӯ, ба гӯшаш расид».

Айюб 8:6 Агар пок ва ростқавл мебудӣ; Алҳол барои ту бедор хоҳад кард ва макони адолати туро обод гардонад.

Ин оят аз китоби Айюб бармеояд, ки агар инсон пок ва росткор бошад, Худо манзили адолатро обод мекунад.

1. Подошҳои Худо барои адолат: Чӣ гуна бояд зиндагии шукуфон дошта бошад

2. Қувваи покӣ: Чӣ гуна таваккал ба Худо ба зиндагии фаровон мебарад

1. Забур 1:1-3 - Хушбахт аст касе, ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии

масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад. Ӯ мисли дарахтест, ки дар канори ҷӯйборҳо шинонда шуда, дар мавсимаш мева медиҳад ва баргаш хушк намешавад. Дар хар коре, ки вай мекунад, муваффакият пайдо мекунад.

2. Ирмиё 17:7-8 - Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад ва таваккали ӯ Худованд аст. Вай мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯйбор мефиристад ва аз гармӣ омадан наметарсад, зеро баргҳояш сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро ки меваҳояшро қатъ намекунад. .

Айюб 8:7 Агарчи ибтидои ту хурд буд, аммо охири ту бояд хеле афзоиш ёбад.

Сарфи назар аз оғози фурӯтан, Айюб ташвиқ мекунад, ки ояндаи шахс метавонад аз гузаштааш бузургтар бошад.

1. "Аз ибтидои хурд чизҳои бузург пайдо мешаванд"

2. «Худо сабркунандагонро подош медиҳад»

1. Луқо 16:10 - «Касе ки дар чизи хурд мӯътамад бошад, дар чизи бисьёр низ мӯътамад аст;

2. Масалҳо 22:29 - "Оё мебинӣ, ки марди боғайрат дар кори худ? Ӯ дар назди подшоҳон хоҳад истод, дар назди одамони бад истода наметавонад".

Айюб 8:8 Зеро ки аз замони пешина бипурс, ва худро ба ҷустуҷӯи падарони онҳо омода кун:

Ин порча моро водор мекунад, ки аз пирон ва аҷдодони онҳо маслиҳат ва ҳикмат биҷӯем.

1. Ҳикмат аз хирадмандон: Чӣ гуна бояд аз наслҳои пеш аз мо фаҳмид

2. Қувваи анъана: Чӣ гуна фаҳмидани гузаштаи мо метавонад ба ташаккули ояндаи мо мусоидат кунад

1. Масалҳо 16:31, "Мӯйи сафед тоҷи ҷалол аст, он дар ҳаёти одилона ба даст меояд".

2. Забур 78:5-7, "Ӯ барои Яъқуб фароизҳо муқаррар кард ва шариатро дар Исроил муқаррар кард, ки ба аҷдодони мо амр фармудааст, ки фарзандони худро таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, ҳатто кӯдакони ҳанӯз таваллуднашавандаро бишносанд, ва онҳо дар навбати худ ба фарзандонашон мегуфтанд ва он гоҳ бар Худо таваккул мекарданд ва аъмоли ӯро фаромӯш намекарданд ва ба амрҳояш вафо мекарданд».

Айюб 8:9 (Зеро ки мо аз дирӯз ҳастем ва ҳеҷ чизро намедонем, зеро рӯзҳои мо дар рӯи замин сояанд.)

Ин порча дар бораи табиати зудгузари зиндагии инсон сухан гуфта, ба мо хотиррасон мекунад, ки мо дар ин ҷо танҳо як муддати кӯтоҳ ҳастем ва чизе намедонем.

1. "Фармони худро дар хотир доред: Ҳаётро як чизи муқаррарӣ нагиред"

2. "Зиндагӣ дар нури ҷовидонӣ: дидани фаротар аз умри кӯтоҳи мо"

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Воиз 3:11 - "Ӯ ҳама чизро дар замони худ зебо кардааст: инчунин ҷаҳонро дар дили онҳо ҷой додааст, то ки ҳеҷ кас наметавонад кореро, ки Худо мекунад, аз аввал то охир бидонад".

Айюб 8:10 Оё туро таълим надиҳанд, ва ба ту нақл накунанд ва аз дилашон сухан нагӯянд?

Ин порча хонандагонро водор мекунад, ки ба маслиҳатҳои дигарон бодиққат гӯш кунанд, зеро он метавонад аз дил бошад.

1: Мо метавонем аз дигарон омӯзем, ҳатто вақте ки мо бо онҳо розӣ набошем.

2: Мо бояд вақт ҷудо кунем, то ба маслиҳати онҳое, ки ба мо ғамхорӣ мекунанд, гӯш кунем.

1: Филиппиён 4:5 - «Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум бошад; Худованд наздик аст».

2: Масалҳо 11:14 - "Дар ҷое ки ҳидоят нест, мардум меафтад, аммо дар фаровонии машваратчиён бехатарӣ ҳаст".

Айюб 8:11 Оё шитоб бе ботлоқ нашъунамо ёбад? оё байрак бе об нашъунамо мекунад?

Саволи Айюб аҳамияти обу ботлоқро барои афзоиши шитоб ва парчам таъкид мекунад.

1: Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад.

2: Рушд ба тарбия ниёз дорад.

1: Забур 23:2 - Маро дар чарогоҳҳои сабз хобондааст, дар канори обҳои ором мебарад.

2: Матто 11:28 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Айюб 8:12 Ҳанӯз дар сабзи худ буда, набурида нашудааст, пеш аз ҳама алафҳои дигар пажмурда мешавад.

Азоби Айюб ӯро водор кард, ки дар бораи он фикр кунад, ки чӣ тавр ҳаёт чӣ қадар зуд хотима меёбад.

1. Ноустувории зиндагиро дарк намуда, ҳар лаҳзаро қадр кардан.

2. Омода шудан ба марг ва зиндагонии комил.

1. Яъқуб 4:14 - Шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2. Забур 90:12 - Ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили хирад пайдо кунем.

Айюб 8:13 Чунин аст роҳҳои ҳамаи онҳое ки Худоро фаромӯш мекунанд; ва умеди мунофиқ барбод хоҳад рафт;

Онон, ки Худоро фаромӯш мекунанд, умеди доимӣ надоранд ва умеди мунофиқон нобуд мешавад.

1. Худоро фаромӯш макун: А дар бораи аҳамияти фаромӯш накардани Худо ва чӣ гуна он боиси умеди пойдор мегардад.

2. Умеди мунофиқ: А дар бораи хатарҳои мунофиқ ва чӣ гуна боиси умеде, ки нобуд мешавад.

1. Забур 37:7-9 - "Ба ҳузури Худованд ором бош ва дар интизори Ӯ пурсабр бошед; хавотир нашав, вақте ки одамон дар роҳҳои худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд. Аз хашм парҳез кунед ва аз ғазаб рӯй гардонед; хавотир нашавед. он танҳо ба бадӣ мебарад, зеро ки бадкорон ҳалок хоҳанд шуд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд».

2. Румиён 12:19 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Айюб 8:14 Унинг умидлари узилиб кетади, Унинг таваккаллари тортанак тортанакчаси бўлади.

Умед ва боварии Айюб аз байн меравад, ки онро ба тори анкабут монанд мекунанд.

1. Чӣ тавр мо метавонем ба Худо такя карданро ёд гирем, на ба худамон

2. Ҳукмронии Худо дар ҳаёти мо сарфи назар аз душвориҳои мо.

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад, ҳатто ҷавонон бемадор мешаванд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард, бо болҳо боло хоҳанд рафт. мисли уқобҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт, ва аз ҳуш намераванд».

2. Румиён 5: 3-5 - "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

Айюб 8:15 Ӯ ба хонаи худ такя хоҳад кард, аммо он устувор нахоҳад монд; вай онро маҳкам хоҳад дошт, аммо тоқат нахоҳад кард.

Боварии Айюб ба қувваи худ нозук ва зудгузар аст.

1. Дар хотир доред, ки зиндагӣ ноустувор ва ноамн аст ва ягона умеди мо ба Худост.

2. Рушди имон ва таваккал ба Худо, ҳатто дар лаҳзаҳои душвор боиси сулҳу амният мегардад.

1. Айюб 19:25-26 Аммо ман медонам, ки Наҷотдиҳандаи ман зинда аст ва дар охир Ӯ бар рӯи замин хоҳад истод. Ва баъд аз он ки пӯстам ҳамин тавр нобуд шуд, ман дар ҷисми худ Худоро хоҳам дид.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Айюб 8:16 Вай дар пеши офтоб сабз аст, ва шохааш дар боғи худ мебарояд.

Билдад дар бораи шахсе сухан меронад, ки чавону шукуфон аст, Зиндагӣ дар боги худ шукуфон аст.

1. Нерӯи ҷавонӣ ва навсозӣ: Омӯзиши зебоии оғози нав ва иқтидори нерӯи ҷавонӣ.

2. Парвариши боғи ҳаёт: Намунаи афзоиши муҳаббати Худо дар ҳаёти мо ва чӣ гуна мо метавонем барои дигарон баракат бошем.

1. Забур 1:3 - Ӯ мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори дарёҳои об шинонда, меваи худро дар мавсими худ медиҳад; барги вай низ пажмурда нахохад шуд; ва ҳар коре кунад, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Айюб 8:17 Решаҳои ӯ дар гирди теппа печонида шудаанд, ва ҷои сангҳоро мебинад.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ гуна решаи инсон дар гирди теппаи санг печонида мешавад ва онҳо ҷои сангҳоро мебинанд.

1: Мо ҳама дар чизе реша дорем ва муҳим аст, ки манбаи ҳақиқии қувват ва устувории худро дар хотир дорем.

2: Аз куҷо буданатонро ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунед ва ҳамеша кӯшиш кунед, ки дар зиндагӣ ҷои орому осуда ва роҳат пайдо кунед.

1: Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро бипӯшед, то бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 8:18 Агар вайро аз ҷои худ нест кунад, вайро инкор карда, гӯяд: "Ман туро надидаам".

Билдод ба Айюб мегӯяд, ки агар Худо ӯро аз ҷои худ нест кунад, Худо ӯро инкор мекунад ва маънои онро дорад, ки Айюб ба илтифоти Худо нест.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст ва новобаста аз шароити мо барои ҳаёти мо нақша дорад.

2. Худо ба касоне, ки аз ӯ пайравӣ мекунанд, амин аст ва ҳеҷ гоҳ моро инкор намекунад.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ишаъё 49:15-16 - "Оё модар тифли дар синаашро фаромӯш карда, ба кӯдаки зоидааш раҳм намекунад? Ҳарчанд фаромӯш кунад ҳам, ман туро фаромӯш намекунам! Бубин, ман туро дар кафҳо нақш бастаам. аз дастони ман; деворҳои ту ҳамеша дар пеши ман ҳастанд ».

Айюб 8:19 Инак, ин шодии роҳи Ӯст, ва дигарон аз замин рӯёнида хоҳанд шуд.

Билдод ба Айюб хотиррасон мекунад, ки гарчанде ки вазъияти ҳозираи ӯ душвор аст, дар ниҳоят аз замин имкониятҳои нав пайдо мешаванд.

1. Шодии роҳи Ӯ: ба Худо бовар кунед, ки шуморо дар вазъиятҳои душвор роҳнамоӣ кунад

2. Имкониятҳои нав: Дар замонҳои душвор умедро аз даст надиҳед

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Айюб 8:20 Инак, Худо одами комилро тарк намекунад ва ба бадкорон мадад нахоҳад кард.

Худо одилро рад намекунад, вале бадкоронро ёрӣ намекунад.

1. Адолати Худо: Подоши адолат ва оқибати бадӣ

2. Қувваи адолат: таваккал ба муҳофизат ва роҳнамоии Худо

1. Забур 34:15-16: Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ ба фарёди онҳо гӯш медиҳанд; чеҳраи Худованд бар зидди бадкорон аст, то хотираи онҳоро аз замин нест кунад.

2. 1 Петрус 3:12: Зеро чашмони Худованд бар одилон аст ва гӯшҳои Ӯ ба дуои онҳо диққат медиҳад, аммо чеҳраи Худованд бар зидди бадкорон аст.

Айюб 8:21 То даҳони туро аз хандаҳо ва лабҳои туро аз шодӣ пур кунад.

Дар порча сухан меравад, ки Худо даҳони моро аз ханда ва лабони моро аз шодӣ пур мекунад.

1. «Шодии Худованд қуввати мост»

2. «Худо Сарчашмаи шодии мост»

1. Ишаъё 61:3 - Ба онҳое ки дар Сион мотам мегиранд, ба онҳо сару либоси зебое ба ҷои хокистар, равғани шодмонӣ ба ҷои мотам, либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи заиф диҳад;

2. Забур 30:11-12 - Мотами маро барои ман ба рақс табдил додӣ; Ту палоси маро кушода, маро шодӣ пӯшонидай, то ки ҷалоли ман Туро ҳамду сано хонад ва хомуш намонад. Эй Парвардигори ман, туро то абад шукр хоҳам гуфт!

Айюб 8:22 Онҳое ки аз ту нафрат доранд, дар либоси расвоӣ хоҳанд шуд; ва маскани бадкорон барбод хоҳад рафт.

Худо бар онон, ки ситам мекунанд, адл мекунад ва хонадони ситамкорон вайрон мешавад.

1: Исо ба мо таълим дод, ки душманонамонро дӯст дорем, аммо Ӯ ҳамчунин таълим дод, ки адолатро Худо хидмат мекунад.

2: Худоро тамасхур намекунанд ва онҳое ки бадӣ мекунанд, ҳалок хоҳанд шуд.

1: Румиён 12: 17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд. Не, агар душманонат гурусна бошанд, ба онҳо сер кунед; агар ташна бошанд, ба онҳо об деҳ; зеро ки бо ин кор бар сари онҳо ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2: Ваҳй 21:3-4 - Ва ман овози баланде аз тахт шунидам, ки мегуфт: «Инак, хонаи Худо дар байни одамон аст». Ӯ бо онҳо сокин хоҳад шуд; онҳо қавмҳои Ӯ хоҳанд буд, ва Худи Худо бо онҳо хоҳад буд; ҳар ашкро аз чашмонашон пок хоҳад кард. Марг дигар нахоҳад буд; мотам ва гиря ва дард дигар нахоҳад буд, зеро ки чизҳои аввалин гузашт.

Боби 9-уми китоби Айюб ҷавоби Айюбро ба суханони Билдод идома медиҳад. Дар ин боб Айюб дар бораи бузургӣ ва нофаҳмо будани қудрати Худо фикр мекунад ва ба адолати ранҷу азобҳои ӯ шубҳа мекунад.

Сархати 1: Айюб эътироф мекунад, ки бо ҳикмат ва қудрати бепоёни Ӯ бо Худо мубориза бурдан ғайриимкон аст. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо метавонад кӯҳҳоро ҷунбонад, заминҷунбиҳоро ба вуҷуд орад ва ба офтоб ва ситорагон фармон диҳад (Айюб 9:1–10).

Сархати 2: Айюб ноумедии худро аз нотавонӣ баён мекунад, ки парвандаи худро дар назди Худо ҳимоя кунад. Ӯ афсӯс мехӯрад, ки ҳатто агар бегуноҳ бошад ҳам, ба айбҳои Худо ба ӯ ҷавоб дода наметавонад (Айюб 9:11–20).

Сархати 3: Айюб дар бораи беадолатии ба назар намоёни ранҷу азобҳои инсонӣ мулоҳиза карда, қайд мекунад, ки ҳам одил ва ҳам шарир метавонанд бо фалокат дучор шаванд. Ӯ мепурсад, ки чаро одамони бегуноҳ азоб мекашанд, дар ҳоле ки бадкорон аксар вақт беҷазо мемонанд (Айюб 9:21–24).

Сархати 4: Айюб эҳсоси нотавон будани худро дар ҷаҳоне, ки Худои тавоно идора мекунад, баён мекунад. Ӯ боварӣ дорад, ки ҳатто агар ӯ марҳамат талаб кунад ҳам, Худо ба ҳар ҳол ӯро бесабаб азоб медиҳад (Айюб 9:25-35).

Дар ҷамъбаст,
Боби нӯҳуми Айюб мегӯяд:
инъикоси давомдор,
ва саволе, ки Айюб дар посух ба азобу уқубаташ баён кардааст.

Тавассути мулоҳиза кардани қудрати Худо тарсро таъкид карда,
ва мубориза бо адолат тавассути зери шубҳа гузоштани одилонаи ранҷу азоби инсонӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ аз нотавонӣ, ки дар мавриди даъвои худ нишон дода шудааст, таҷассумгари муборизаи мавҷудият ва омӯхтани умқи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 9:1 Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб дар ин порча андӯҳи амиқ ва ранҷу азоби худро баён мекунад.

1. Мо бояд ҳатто дар миёни ранҷу азоб ба Худо таваккал кунем.

2. Мо метавонем аз намунаи Айюб дар бораи эътимод ба Худо дар рӯзҳои сахт омӯхта метавонем.

1. Румиён 5:3-5 - «На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад, ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Айюб 9:2 Ман медонам, ки ин ҳақиқат аст, аммо чӣ тавр одам бояд дар назди Худо адл бошад?

Ин порча савол медиҳад, ки чӣ тавр одам метавонад бо Худо одил бошад.

1. "Зиндагии одилона дар назари Худо"

2. "Дар назари Худо одил будан чӣ маъно дорад?"

1. Ишаъё 64:6 - "Ҳамаи мо мисли нопок шудаем, ва тамоми аъмоли одилонаи мо мисли латтаҳои палид аст; ҳамаамон мисли барг пажмурда мешавем, ва гуноҳҳои мо мисли шамол моро мерӯфтаанд".

2. Румиён 3:10-12 - "Чунон ки навишта шудааст: одил нест, ҳатто як нафар нест; касе дарк намекунад, касе нест, ки Худоро меҷӯяд. Ҳама рӯйгардон шуданд, якҷоя бефоида шуданд. ; касе нест, ки некӣ мекунад, ҳатто як нафар.

Айюб 9:3 Агар бо ӯ муҷодала кунад, ба ӯ аз ҳазор нафар ҷавоб дода наметавонад.

Ин оят дар бораи қудрати Худо ва чӣ гуна одамон наметавонанд бо бузургии қудрати Ӯ рақобат кунанд.

1. Дарк кардани қудрати бебаҳои Худо - Айюб 9:3

2. Фаҳмидани маҳдудиятҳои худамон дар муқоиса бо Худо - Айюб 9:3

1. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2. Дониёл 4:35 - Ҳамаи халқҳои рӯи замин ҳеҷ чиз ҳисобида мешаванд. Ӯ бо қудратҳои осмон ва халқҳои рӯи замин ҳар чи хоҳад, мекунад. Ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро боздорад ё ба ӯ бигӯяд: Ту чӣ кор кардӣ?

Айюб 9:4 Ӯ дар дил хирад ва тавоно аст: бар зидди ӯ сахтгир шуда, муваффақ гашт?

Худо доно ва тавоно аст, вале аз иродаи Ӯ гурехтан ғайриимкон аст.

1. Ҳикмат ва қудрати Худо - Айюб 9:4

2. Фаҳмидани ҳокимияти Худо - Айюб 9:4

1. Ишаъё 40:28-29 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст".

2. Масалҳо 21:30 - "Ҳеҷ хирад, ҳеҷ ақл ва маслиҳат бар Худованд ғолиб шуда наметавонад".

Айюб 9:5 Ки кӯҳҳоро аз байн мебарад, вале намедонанд, ки онҳоро дар ғазаби Ӯ чаппа мекунад.

Ин порча аз қудрат ва назорати Худо бар кӯҳҳо сухан меронад, ки Ӯ метавонад дар хашми худ онҳоро ба ҳаракат ва ё чаппа кунад.

1. Худо тавоност: қудрати паси кӯҳҳо

2. Ғазаби Худо: Фаҳмидани хашми Ӯ

1. Ишаъё 40:4 - Ҳар водӣ сарбаланд хоҳад шуд, ва ҳар кӯҳ ва теппа паст хоҳад шуд; ва каҷҳо рост ва ҷойҳои ноҳамвор ҳамвор хоҳанд шуд.

2. Забур 29:10 - Худованд бар тӯфон нишастааст; Оре, Худованд Подшоҳро то абад мешинонад.

Айюб 9:6 Ки заминро аз ҷои худ меларзонад, ва сутунҳои он меларзад.

Ин порча дар бораи қудрати Худо барои такон додани замин ва ҳатто сутунҳои онро ба ларза андохтан сухан меравад.

1: Худо тавоност ва ҳеҷ чиз барои Ӯ ғайриимкон нест.

2: Мо бояд ҳамеша дар ёд дошта бошем ва аз қудрат ва қудрати Худо битарсем.

1: Ибриён 12: 28-29 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

2: Забур 29:1-2 - Ба Худованд васф кунед, эй осмонҳо, ба Худованд ҷалол ва қувват диҳед. Ба Худованд ҷалоли исми Ӯро нисбат диҳед; Худовандро дар ҷалоли қудсият парастиш кунед.

Айюб 9:7 Он ки ба офтоб амр мекунад, ва тулӯъ намекунад; ва ситорагонро мӯҳр мебандад.

Айюб аз қудрати Худо, ки офтоб ва ситорагонро идора мекунад, таассуф мекунад.

1: Худо дар ихтиёри ҳама чиз аст

2: Худо пирӯзманд аст

1: Забур 93:1 - Худованд ҳукмронӣ мекунад, ӯ дар ҷалол пӯшидааст; Худованд ҷалол пӯшидааст ва бо қувват муҷаҳҳаз аст.

2: Isaiah 40:22 - Ӯ дар болои ҳалқаи замин нишастааст, ва мардуми он мисли малах мебошанд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

Айюб 9:8 Ки танҳо осмонро паҳн мекунад, ва бар мавҷҳои баҳр қадам мезанад.

Айюб қудрати Худоро эътироф мекунад, ки танҳо Ӯ осмонҳо ва баҳрро офарида ва идора мекунад.

1. Қудрати Худо: Эътироф ба қудрати Худованди мутаъол

2. Подшоҳии Худо: таваккал ба назорати Ӯ

1. Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмонҳо ва тамоми лашкари онҳо аз нафаси даҳони Ӯ ба вуҷуд омадааст. Ӯ обҳои баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ кард; чукуриро ба анборхо гузошт. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Ҳар кӣ лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварад ва ҳамаро бо номаш мехонад, ва бо бузургии қудрати худ, ва азбаски дар қудрат қавӣ аст, касе намерасад.

Айюб 9:9 Он Арктур, Орион ва Плеиадс ва хонаҳои ҷанубро месозад.

Худо ситораҳоро дар осмони шаб офарид, аз ҷумла Арктур, Орион ва Плеиад.

1. Қудрати Худо - чӣ гуна қудрати Худо дар осмони зебои шаб дида мешавад

2. Бузургии офариниш - зебоии осмони шаб ҳамчун ёдоварӣ аз бузургии Худованд

1. Ишаъё 40:26 - "Чашмони худро боло карда, ба осмон нигоҳ кунед: Кӣ ҳамаи инҳоро офаридааст? Он ки лашкарҳои пурситорадорро берун меоварад, як-як лашкарҳоро ҷамъ мекунад ва ҳар якеро ба ном мехонад. Аз сабаби қудрати бузург ва қудрати бузурги худ, на яке аз онҳо гум шудааст».

2. Забур 8:3-4 - «Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки дар ҷои худ гузоштаӣ, мебинам, одамизод чист, ки онҳоро дар хотир доред, одамоне, ки ба шумо ғамхорӣ мекунанд. барои онҳо?"

Айюб 9:10 Ки пеш аз ошкор кардани корҳои бузурге мекунад; ҳа, ва мӯъҷизот бешумор.

Ин порча аз бузургӣ ва қудрати Худо сухан меронад, ки аз дарки инсон берун аст.

1. Худои мо тавоно ва беақл аст - Айюб 9:10

2. Тарс ва ҳайрат аз қудрати бебаҳои Худованд - Айюб 9:10

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати бузург аст: фаҳмиши Ӯ беохир аст.

Айюб 9:11 Инак, вай аз паҳлӯи ман мегузарад, ва ман ӯро намебинам; вай низ мегузарад, вале ман ӯро намефаҳмам.

Қудрат ва қудрати Худо берун аз дарки инсон аст.

1: Қудрати Худо аз мо берун аст - Айюб 9:11

2: Ҳукмронии Худо - Айюб 9:11

1: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Айюб 42:2 - Ман медонам, ки Ту ҳама чизро карда метавонӣ, ва ҳеҷ фикре аз ту боздошта шуда наметавонад.

Айюб 9:12 Инак, вай мебарад, кист, ки ба вай халал расонад? кӣ ба Ӯ гӯяд: "Ту чӣ мекунӣ?"

Худо тавоност ва ҳеҷ кас наметавонад ба аъмоли Ӯ шубҳа кунад.

1: Худо ҳама тавоност ва аъмоли Ӯ аз фаҳмиши мо берун аст.

2: Бузургии Худо дар қудрат ва бузургии Ӯ зоҳир мешавад.

1: Ишаъё 40:25-26 "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? - мегӯяд Подшоҳ. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари худро аз рӯи шумора берун меоварад. : Ӯ ҳамаро бо

бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

2: Забур 62:11 "Худо як бор гуфт; ду бор шунидам, ки қудрат аз они Худост".

Айюб 9:13 Агар Худо ғазаби Худро нагирад, мададгорони мағрур дар зери Ӯ хам мешаванд.

Ғазаби Худо пурқувват аст ва ҳатто тавонотаринҳоро низ ба таслими Ӯ мекунад.

1: Вақте ки ғазаби Худо меояд, ҳатто мағруртаринҳоро ба зону мезанад.

2: Ҳеҷ кас аз ҳад тавоно нест, ки ба қудрати ғазаби Худо тоб оварад.

1: Ишаъё 45:23 - "Ба худ қасам хӯрдам, ки калом аз даҳони ман бо адолат берун шудааст, ва барнамегардад, ки ҳар зонуе назди Ман хам хоҳад шуд, ва ҳар забон қасам хӯрад".

2: Румиён 14:11 - "Зеро ки навишта шудааст: "То зиндаам, мегӯяд Худованд, ҳар зонуе пеши Ман хам хоҳад шуд, ва ҳар забон ба Худо иқрор хоҳад кард".

Айюб 9:14 Чӣ қадар камтар ба ӯ ҷавоб диҳам, ва суханони худро интихоб кунам, то бо ӯ муҳокима кунам?

Дар порча мушкилии Айюб дар посух додан ба саволҳои Худо муҳокима мешавад.

1. Мушкилот дар мулоҳиза бо Худо: Чӣ гуна бояд ба ҷавоби нотавон посух дод

2. Муҳимияти фурӯтан будан ҳангоми муошират бо Худо

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад?

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Айюб 9:15 Агар ман одил будам, ҷавоб намедиҳам, балки ба довари худ илтиҷо мекардам.

Айюб адолати худро эътироф мекунад, аммо ӯ то ҳол аз довари худ илтимос мекунад.

1. Одил ва Довар - Чӣ гуна одилон низ бояд аз довари худ раҳмдил шаванд.

2. Дуъо ба қозӣ - Муҳимияти ҷустуҷӯи қозии одил барои дуъо.

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2. Забур 25:1 - «Худовандо, ҷонамро ба сӯи Ту боло мебарам, ба Ту таваккал мекунам, эй Худои ман».

Айюб 9:16 Агар ман даъват мекардам, ва ӯ ба ман ҷавоб медод; лекин ман бовар намекунам, ки вай ба овози ман гӯш додааст.

Айюб дар бораи ҷавоби Худо ба илтиҷоҳои кӯмакаш шубҳа мекунад.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо ҷавоби Ӯро намефаҳмем.

2: Ноумедии худро баён кардан ҷоиз аст, аммо имони мо ба Худо набояд суст шавад.

1: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст."

2: 2 Қӯринтиён 12: 9-10 - "Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо заъфҳои худ бештар шод хоҳам шуд, то ки қудрати Масеҳ метавонад бар ман ором гирад».

Айюб 9:17 Зеро ки Ӯ маро бо тӯфон мешиканад, ва захмҳои маро бесабаб афзун мекунад.

Ин порча дар бораи он аст, ки Худо одамро бо тундбод мешиканад ва захмҳои онҳоро бе сабаб зиёд мекунад.

1: Қудрати Худо барои бартараф кардани муборизаҳои мо

2: Дар муҳаббати Худо қувват ёфтан

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Айюб 9:18 Ӯ намегузорад, ки ман нафас гирам, балки маро аз алам пур мекунад.

Айюб дард ва ноумедии худро аз душвориҳое, ки дар зиндагӣ дучор мешавад, баён мекунад.

1. Худо ҳамеша барои душвориҳое, ки мо дар зиндагӣ дучор мешавем, мақсад дорад, ҳатто вақте ки мо онҳоро дарк карда наметавонем.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро дар ранҷу азобҳоямон танҳо намегузорад, балки бо мо хоҳад буд, то дар ин ранҷ ба мо кӯмак кунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Айюб 9:19 Агар ман дар бораи қувват сухан гӯям, инак, вай қавӣ аст;

Айюб бо имонаш мубориза мебарад ва ба қудрати Худо шубҳа мекунад.

1. Тавассути таваккал ба Худо рафъи муборизаҳо ва шубҳаҳо

2. Тавассути имон ба Худо дар замонҳои сахт қувват ёфтан

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 40:29 - «Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад».

Айюб 9:20 Агар худро сафед кунам, даҳони Худ маро маҳкум хоҳад кард; агар гӯям, ки ман комилам, ин ҳам маро каҷрав хоҳад сохт.

Айюб қобилияти комил буданашро зери шубҳа мегузорад ва худро бадгӯй мекунад.

1. Мо ҳама гунаҳкорем ва аз комилият дур ҳастем, аммо Худо ҳамеша барои бахшидан омода аст.

2. Мо бояд нисбат ба худ фурӯтан ва ростқавл бошем, норасоиҳо ва норасоиҳои худро эътироф кунем.

1. Румиён 3:10 - "Чунон ки навишта шудааст: "Ҳеҷ одил нест, якто нест".

2. Забур 51:3-4 - "Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша дар пеши ман аст. Ман танҳо бар зидди Ту гуноҳ кардам ва ин бадӣ дар назари Ту кардам".

Айюб 9:21 Ҳарчанд ман комил будам, ҷонамро намедонам: ҷони худамро хор мекардам.

Ин порча дар бораи эътирофи Айюб аз нокомил будани худ ва фаҳмиши ӯ сухан меронад, ки новобаста аз он ки ӯ нафси худро намедонад.

1: Комил як ҳадафи дастнорас аст, аммо мо бояд барои он талош кунем.

2: Ҳаёти мо аз они мо нест, балки аз они Худост, ки ҳидоят ва ҳидоят кунад.

1: Румиён 12:2 Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2: Румиён 3:23 Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳруманд.

Айюб 9:22 Ин як чиз аст, бинобар ин ман гуфтам: Ӯ комил ва шарирро нест мекунад.

Худо бар комил ва шарир ҳукмфармост ва ҳар дуро дар ҳолати зарурӣ нобуд мекунад.

1. Адолат ва раҳмати Худо: тарозуи адолат

2. Эътироф кардани ҳокимияти Худо: Қудрати дасти рости Ӯ

1. Ишаъё 45:7 - "Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам; Ман сулҳ мекунам ва бадӣ меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам".

2. Масалҳо 16:4 - "Худованд ҳама чизро барои Худ офарид: бале, шарирро барои рӯзи шарир".

Айюб 9:23 Агар бало ногаҳон бикушад, вай ба озмоиши бегуноҳ хандид.

Ин оят дар бораи ҳукмронии Худо аз нигоҳи адолат ва доварӣ сухан меронад ва нишон медиҳад, ки Ӯ дар ҳама чиз ҳукмфармост.

1: Ҳукмронӣ ва адолати Худо - Баррасии Айюб 9:23

2: Муҳаббат ва марҳамати бепоёни Худо - Таҳқиқи муқоисаи Айюб 9:23

1: Забур 145:17 - Худованд дар ҳама роҳҳои худ одил аст ва дар ҳама аъмоли худ меҳрубон аст.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 9:24 Замин ба дасти шарирон дода шудааст: Ӯ рӯи доварони онро мепӯшонад; агар не, дар куҷо ва кист?

Худо ба шарир бар замин қудрат медиҳад, аммо дар ниҳояти кор Худост.

1. Худо назорат мекунад, ҳатто вақте ки бадкорон ба назар мерасанд.

2. Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо қувваи шарironро намефаҳмем.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидай, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Яъқуб 4:13-15 - Ҳоло, эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба чунин шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем, ва хариду фурӯш ва фоида ба даст меорем; фардо мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

Айюб 9:25 Айёми ман тезтар аз сутун аст: гурезанд, ҳеҷ фоидае намебинанд.

Ин порча чунин ақидаро баён мекунад, ки ҳаёт зуд мегузарад ва вақт зуд мегузарад.

1: Вақти худро дар рӯи замин истифода бурда, он зуд мегузарад, Воиз 9:10

2: Фаҳмидани кӯтоҳ будани ҳаёт ва то абад зиндагӣ кардан, Яъқуб 4:14

1: Забур 39:4, Худовандо, ба ман хотиррасон кун, ки вақти ман дар рӯи замин чӣ қадар кӯтоҳ хоҳад буд. Ба ман хотиррасон кун, ки рӯзҳои ман шумораанд, ки чӣ қадар умри ман зудгузар аст.

2: Isaiah 40:6, Ҳама одамон мисли алаф аст, ва тамоми садоқати онҳо мисли гулҳои саҳро аст.

Айюб 9:26 Онҳо мисли киштиҳои зудгузар, мисли уқобе, ки ба сайд шитоб мекунанд, гузаштанд.

Айюб ҳаёти зудгузари худро ба ҳаёти киштии тез ва уқобе муқоиса мекунад, ки зуд ба ҳамла ворид мешавад.

1. Зиндагӣ зудгузар аст: онро ҳамчун як чизи муқаррарӣ қабул накунед

2. Ҳар лаҳзаро ба оғӯш гиред: Карп Дием

1. Яъқуб 4:14 Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

2. Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем.

Айюб 9:27 Агар гӯям, ки шикоятамро фаромӯш мекунам, ғамгинамро тарк мекунам ва худро тасаллӣ медиҳам:

Айюб душвории вазъияти худро эътироф мекунад ва муборизаи худро барои таҳаммул кардани ғаму андӯҳаш медонад. Ӯ дарк мекунад, ки шикояти худро фаромӯш карда наметавонад, аммо метавонад гаронии худро тарк кунад ва худро тасаллӣ диҳад.

1. "Дар замонҳои душвор пайдо кардани роҳат"

2. "Интихоби тарк кардани вазнинӣ"

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 53:4 - "Дарҳақиқат, ӯ дарди моро гирифт ва ранҷу азобҳои моро бардошт, аммо мо ӯро аз ҷониби Худо ҷазо дода, ба ӯ зарба зада ва ранҷу азоб медодем".

Айюб 9:28 Аз ҳама ғамҳоям метарсам, медонам, ки маро бегуноҳ намекунӣ.

Айюб тарси худро аз оқибатҳои андӯҳҳояш изҳор мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо ӯро сафед намекунад.

1. Чӣ тавр бояд адолати Худо ва нокомил будани худро эътироф кунем

2. Зарурати фурӯтанӣ дар баробари қудрат ва қудрати Худо

1. Ишаъё 53:6 - Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаанд; ҳар касро ба роҳи худ равона кардем; ва Худованд гуноҳи ҳамаи моро ба гардани ӯ бор кардааст.

2. Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

Айюб 9:29 Агар ман шарир бошам, пас чаро беҳуда меҳнат мекунам?

Айюб мепурсад, ки чаро ӯ ин қадар сахт кор мекунад, агар ӯ шарир бошад.

1. Бехуда будани мехнат бе адолат

2. Муҳимияти иҷрои корҳои нек ҳатто вақте ки мо худро шоиста ҳис намекунем

1. Матто 6:1-4 - Исо таълим медиҳад, ки корҳои неки мо бояд дар фурӯтанӣ анҷом дода шаванд, на барои эътироф.

2. Яъқуб 2:14-17 - Имон бе аъмол мурда аст. Амалҳои нек ҷузъи зарурии имон мебошанд.

Айюб 9:30 Агар ман худро бо оби барф бишӯям ва дастҳоямро ҳаргиз ин қадар пок накунам;

Айюб бекувват будани худро дар муқоиса бо бузургии Худо эътироф мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дорем, ки Худо аз ҳар яки мо бузургтар аст ва мо ба файзу марҳамати Ӯ ниёз дорем, то моро аз гуноҳҳоямон наҷот диҳад.

2: Мо ҳама гунаҳкорем, ки ба файзи Худо ниёз дорем; фурӯтанӣ ва тавба барои қабули он муҳим аст.

1: Isaiah 6:5 - "Он гоҳ гуфтам: вой бар ман, зеро ки ман хароб шудаам; зеро ки ман одами лабони нопок ҳастам, ва дар миёни қавми лабони нопок сокин ҳастам; зеро ки чашмонам Подшоҳро дидааст. , Худованди лашкарҳо».

2: Ибриён 4:16 "Пас, биёед далерона сӯи тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем."

Айюб 9:31 Аммо ту маро дар чоҳ мепартоӣ, ва либоси ман аз ман нафрат хоҳад кард.

Айюб дар ин порча аз азоби худ андӯҳгин шуда, баён мекунад, ки чӣ тавр ҳатто либоси худаш бар зидди ӯ табдил ёфтааст.

1: Дар вақти ранҷу азоб Худо то ҳол бо мост.

2: Худо метавонад ранҷу азобҳои моро барои мустаҳкам кардани имонамон истифода барад.

1: Марсияҳо 3: 22-23 Аз марҳамати Худованд мо несту нобуд нашудаем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

2: Забур 34: 17-18 Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Айюб 9:32 Зеро ки вай мисли ман одам нест, ки ба вай ҷавоб диҳам, ва мо дар доварӣ ҷамъ шавем.

Айюб ба адолати Худо ва қобилияти одам барои ҷавоб додан ба Ӯ шубҳа мекунад.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба адолати Худо шубҳа кунем, зеро танҳо Ӯ метавонад доварӣ кунад.

2: Мо набояд аз ҳад зиёд мағрур бошем, то маҳдудиятҳои худро эътироф кунем ва дарк кунем, ки мо ба Худо ҷавоб дода наметавонем.

1: Isaiah 55: 8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2: 1 Қӯринтиён 4: 4-5 Зеро ки ман ҳеҷ чизро бар зидди худ намедонам, аммо ба ин васила сафед карда намешавам. Худованд маро доварӣ мекунад. Бинобар ин, пеш аз он ки Худованд биёяд, доварӣ накунед, ки он чиро, ки ҳоло дар торикӣ ниҳон аст, ошкор хоҳад кард ва ниятҳои дилро ошкор хоҳад кард. Он гоҳ ҳар яке аз Худо таърифи худро хоҳад гирифт.

Айюб 9:33 Ва дар миёни мо касе нест, ки дасти Худро бар ҳардуи мо гузорад.

Айюб хитоб мекунад, ки миёнараве нест, ки дасти худро бар ҳардуи онҳо гузорад, то баҳси онҳоро ҳал кунад.

1. Муҳимияти доштани миёнарав дар замони муноқиша.

2. Чӣ гуна бояд њикмати миёнаравро барои њалли бањсњо љустуљӯ кард.

1. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Масалҳо 17:14 Оғози ҷанҷол мисли берун кардани об аст, бинобар ин пеш аз сар задани ҷанҷол даст кашед.

Айюб 9:34 Бигзор асои худро аз ман бигирад, ва тарси ӯ маро натарсонад.

Айюб аз Худо талаб мекунад, ки мусибатҳояшро дур кунад ва аз Ӯ натарсад.

1: Муҳаббати Худо ба мо чунон бузург аст, ки Ӯ ҳамеша ранҷу азобҳои моро аз байн мебарад ва ҳеҷ гоҳ моро ба ҳарос намеандозад.

2: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки Ӯ мусибатҳои моро бартараф мекунад ва ҳеҷ гоҳ моро наметарсонад.

1: Забур 34:4 - Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

2: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 9:35 Он гоҳ мехоҳам сухан гӯям, ва аз Ӯ наметарсам; вале бо ман ин тавр нест.

Айюб орзу дорад, ки бо Худо бе тарсу ҳарос сухан ронад, аммо ӯ ҳис мекунад, ки ин корро карда наметавонад.

1. Тарс як эҳсоси пурқувват аст, аммо ҳатто дар миёни тарс, Худо то ҳол моро ба далерӣ ва сухан гуфтан даъват мекунад.

2. Мо метавонем аз он тасаллӣ ёбем, ки гарчанде ки мо метавонем барои бо Худо сухан гуфтан қобилият надошта бошем ҳам, Ӯ ба ҳар ҳол мехоҳад аз мо гӯш кунад.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарсончак, балки рӯҳи тавоноӣ, муҳаббат ва худтарбияро ато кардааст».

Боби 10-уми Айюб шикоят ва нолаи Айюбро идома медиҳад. Дар ин боб Айюб ноумедии амиқ ва ошуфтагии худро аз ранҷу азобҳои худ баён мекунад, ниятҳои Худоро зери шубҳа мегузорад ва барои фаҳмиш илтиҷо мекунад.

Сархати 1: Айюб аз изҳори алам ва андӯҳи худ оғоз мекунад ва аз вазнинии ранҷу азоби худ эҳсос мекунад. Ӯ мепурсад, ки чаро Худо ба ӯ чунин душманӣ ва бодиққат муносибат мекунад (Айюб 10:1–7).

Сархати 2: Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки амалҳояшро аз нав дида барояд ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ягон гуноҳи Айюбро ошкор кунад. Ӯ савол медиҳад, ки чаро ӯро бе сабаб ранҷ мекашанд ва хоҳиши худро барои раҳоӣ аз ранҷу азоби худ баён мекунад (Айюб 10:8–17).

Сархати 3: Айюб дар бораи мӯъҷизаи худи ҳаёт фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо ӯро дар батни бачадон офаридааст. Бо вуҷуди ин, вай ҳайратовар аст, ки Худо ӯро танҳо барои он офаридааст, ки ӯро ба чунин азобҳои шадид гирифтор кунад (Айюб 10:18-22).

Дар ҷамъбаст,
Боби даҳуми Айюб мегӯяд:
нолаи давомдор,
ва саволе, ки Айюб дар посух ба азобу уқубаташ баён кардааст.

Таъкид кардани ноумедӣ тавассути изҳори алам ва андӯҳ,
ва ҷустуҷӯи фаҳмиш, ки тавассути шубҳа кардани ниятҳои Худо ба даст меояд.
Ёдоварӣ кардани изтироб дар бораи ҳадафи ранҷу азоби инсон як таҷассумест, ки муборизаи экзистенсиалӣ ва кашфи умқи ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 10:1 Ҷонам аз ҳаёти ман хаста шудааст; Ман шикояти худро ба гардани худ мегузорам; Дар талхии ҷонам сухан мегӯям.

Айюб дар бораи ранҷу азобҳои ҳозираи худ андеша карда, норозигӣ ва аламашро баён мекунад.

1: Мо метавонем дар байни ранҷу азобҳои худ тасаллӣ пайдо кунем, чунон ки Айюб дар таваккал ба Худо кард.

2: Ҳатто вақте ки зиндагӣ душвор аст, мо метавонем аз Худо қувват гирифта, диламонро ба сӯи Ӯ рехт.

1: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2: Ибриён 4:15-16 - Зеро мо саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ карда натавонад, балки мо касе дорем, ки аз ҳар ҷиҳат озмуда шудааст, чунон ки мо ҳастем, то ҳол гуноҳ накардааст. Пас биёед бо эътимод ба тахти файзи Худо наздик шавем, то ки марҳаматро қабул кунем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ба мо кӯмак кунад.

Айюб 10:2 Ба Худо мегӯям: Маро маҳкум накун; Ба ман нишон деҳ, ки чаро бо ман баҳс мекунӣ».

Дар ин порча гуфта мешавад, ки Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба ӯ нишон диҳад, ки чаро Худо бо ӯ мубориза мебарад.

1) Интизоми Худо: эътироф ва посух додан ба ислоҳи Ӯ

2) Вақте ки шумо эҳсос мекунед, ки Худо бо шумо мубориза мебарад, чӣ гуна бояд ҷавоб диҳед

1) Ёқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2) Ибриён 12:5-11 - Оё насиҳате, ки ба шумо ҳамчун писарон мурочиат мекунад, фаромӯш кардаед? Писарам, ба ҷазои Худованд сабукфикр набош, ва аз таънааш хаста нашав. Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Маҳз барои интизом аст, ки шумо бояд сабр кунед. Худо ба шумо ҳамчун писар муносибат мекунад. Барои кадом писаре ҳаст, ки падараш ӯро тарбия намекунад? Агар шумо бе интизом монда бошед, ки дар он ҳама иштирок кардаанд, пас шумо фарзандони ғайриқонунӣ ҳастед, на писарон. Ғайр аз ин, мо падарони заминӣ доштем, ки моро тарбия мекарданд ва мо онҳоро эҳтиром мекардем. Оё мо бештар ба Падари рӯҳҳо итоат накунем ва зиндагӣ кунем? Зеро ки онҳо моро дар муддати кӯтоҳ ҷазо доданд, чунон ки ба назари онҳо беҳтар буд, аммо Ӯ моро ба манфиати мо тарбия мекунад, то ки мо ба қудсияти Ӯ шарик шавем. Дар айни замон ҳама интизом дарднок аст, на гуворо, аммо баъдтар он ба онҳое, ки аз он тарбия ёфтаанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад.

Айюб 10:3 Оё барои ту хуб аст, ки зулм кунӣ, ки аз кори дастҳои худ беэътиноӣ кунӣ, ва бар маслиҳати шарирон дурахшид?

Худованд ситам ва зулмро маҳкум мекунад.

1: Зулм накунед, зеро Худо розӣ нест.

2: Ба насиҳати Худо пайравӣ кунед ва аъмоли Ӯро хор макунед.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Забур 37:27 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; то ҷовидона бимонед.

Айюб 10:4 Оё чашмони ҷисм дорӣ? ё ту мисли одам мебинӣ?

Ин порча савол медиҳад, ки оё одамон қобилияти дарк кардан ва дарк кардани чизҳоеро доранд, ки Худо мекунад.

1. Нигоҳи Худо: Дарси фурӯтанӣ ва эътимод ба ҳикмати Худо.

2. Қувваи дарк: Фаҳмидани он ки мо ба ҷаҳон чӣ гуна нигоҳ мекунем ва оқибатҳои он.

1. 1 ба Қӯринтиён 13:12 - "Ҳоло мо дар оина хира мебинем, вале баъд рӯ ба рӯ мешавем. Ҳоло ман қисман медонам; он гоҳ пурра хоҳам донист, чунон ки ман пурра шинохта шудаам."

2. Румиён 11: 33-36 - "Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар доварӣ ва роҳҳои Ӯ беақл аст! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист, ё кист. ё кист, ки ба вай ато кардааст, то ки подош гирад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва аз Ӯст; Ӯро то абад ҷалол бод. Омин».

Айюб 10:5 Оё айёми ту мисли айёми одамизод аст? Солҳои ту мисли айёми одамӣ ҳастанд,

Айюб ба марги худ ва адолати Худо шубҳа мекунад.

1. Адолати Худо ва марги мо

2. Сафари имони мо ва марги мо

1. Забур 90:10-12 - Айёми умри мо ҳафтод сол аст; ва агар бо қуввати худ ҳаштод сол дошта бошанд ҳам, фахри онҳо танҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем. Кудрати хашми Туро кӣ медонад? Зеро, чунон ки тарси туст, хашми Ту низ ҳамин тавр аст. Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то дили хирад пайдо кунем.

2. Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки ҳаёти шумо фардо чӣ гуна хоҳад буд. Шумо танҳо буғе ҳастед, ки андаке пайдо мешавад ва баъд аз байн меравад.

Айюб 10:6 Ки ту гуноҳи маро меҷӯӣ, ва гуноҳи маро меҷӯӣ?

Айюб мепурсад, ки чаро Худо гуноҳҳои ӯро меҷӯяд.

1. Худо гуноҳҳои моро меҷӯяд, то ба мо раҳмат ва файзи Худро нишон диҳад.

2. Худо гуноҳҳои моро меҷӯяд, то ба мо нишон диҳад, ки чӣ тавр аз онҳо рӯй гардонем.

1. Забур 32:5 - "Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва Ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидӣ".

2. Румиён 5:20 - "Ва шариат дохил шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд".

Айюб 10:7 Ту медонӣ, ки ман шарир нестам; ва ҳеҷ кас наметавонад аз дасти Ту наҷот диҳад.

Худо тавоност ва моро аз ҳар вазъ наҷот медиҳад.

1: Худо ҳаёти моро назорат мекунад ва ҳеҷ гоҳ моро гумроҳ намекунад.

2: Ба Худо таваккал кунед ва Ӯ дар лаҳзаҳои душвор қувват ва дастгирӣ хоҳад дод.

1: Isaiah 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам."

2: Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Айюб 10:8 Дастҳои Ту маро офарид ва гирду атрофамро ба ҳам оварда; аммо ту маро нобуд мекунӣ.

Айюб мепурсад, ки чаро Худо ӯро офарид, агар дар ниҳоят ӯро нобуд кунад.

1. Асрори ранҷу азоб: омӯхтани мақсади Худо дар дард

2. Тавассути ранҷу азоб дар ризқи Худо қувват пайдо кардан

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:19 - Мушкилоти одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

Айюб 10:9 Дар хотир дор, ки аз ту илтимос мекунам, ки маро мисли гил сохтай; ва боз маро ба хок хоҳӣ овард?

Айюб дар бораи ноустувории зиндагӣ фикр мекунад ва нақшаи Худоро зери шубҳа мегузорад.

1: Худо бо роҳҳои пурасрор амал мекунад - мо ҳеҷ гоҳ иродаи Ӯро дар ҳаёти худ намефаҳмем, аммо мо бояд ба Ӯ ва нақшаҳои Ӯ таваккал кунем.

2: Худо офаридгор ва нигаҳбони мост - мо бояд ба ҳикмати Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо иродаи Ӯро намефаҳмем.

1: Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Isaiah 55: 8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Айюб 10:10 Магар маро чун шир рехт, ва мисли панир ҷӯшон накардӣ?

Айюб дар бораи ҳаёти худ мулоҳиза мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо ӯро мисли кулолгаре, ки гил месозад, шакл додааст.

1: Дар ин ҳаёт Худо ҳаёти моро мисли кулолгар гил месозад ва мо бояд боварӣ дошта бошем, ки нақшаи Худо барои мо комил аст.

2: Худо офаридгори ҳаёти мост ва мо бояд барои роҳе, ки Ӯ барои мо муқаррар кардааст, шукргузор бошем.

1: Ирмиё 18:1-6 - Кулолгар ва гил.

2: Румиён 9:20-21 - Қудрати Худо, ки моро мисли гил шакл медиҳад.

Айюб 10:11 Ту маро бо пӯст ва гӯшт пӯшонидаӣ, ва маро бо устухонҳо ва рагҳо муҳофизат кардаӣ.

Ин порча муҳофизат ва ғамхории Худовандро нисбати мо нишон медиҳад, зеро Ӯ моро бо пӯст, гӯшт, устухон ва рагҳо офаридааст.

1: Ғамхории бечунучарои Худо дар ҳаққи мо - Айюб 10:11

2: Муҳофизати Худо - Айюб 10:11

1: Забур 139:13-14 - Зеро ки бандҳои маро соҳибӣ кардаӣ; маро дар шиками модарам пӯшонидаӣ. Туро ҳамду сано хоҳам гуфт; зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам: аъмоли Ту аҷоиб аст; ва нафси ман дуруст медонад.

2: Ирмиё 1:5 - Пеш аз он ки туро дар шикам ба вуҷуд оварам, ман туро медонистам; ва пеш аз он ки ту аз шикам берун оядӣ, туро тақдис кардам, ва туро пайғамбаре барои халқҳо таъин кардам.

Айюб 10:12 Ту ба ман ҳаёт ва файз ато кардӣ, ва дидани ту рӯҳи маро нигоҳ дошт.

Айюб аз ҳаёт ва неъмате, ки Худо ба ӯ додааст, ҷашн мегирад ва эътироф мекунад, ки ҳузури Худо рӯҳи ӯро нигоҳ доштааст.

1. Худо ҳамеша дар ҳаёти мо мавҷуд аст

2. Шинохти неъматҳои Худо

1. Забур 139:7-10 "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту ба куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло равам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои саҳар бигир ва дар қаъри баҳр сокин шав, ва дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

2. Яъқуб 1:17 "Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

Айюб 10:13 Ва ин чизҳоро дар дили худ пинҳон кардаӣ: Ман медонам, ки ин бо туст.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо фикру ҳиссиёти ӯро медонад.

1. Худо дилҳои моро медонад - бо истифода аз Айюб 10:13 барои нишон додани он ки чӣ тавр Худо эҳсосот ва фикрҳои ботинии моро медонад.

2. Қудрати эътироф - бо истифода аз Айюб 10:13 барои нишон додани қудрати эътироф кардани фикрҳо ва эҳсосоти худ ба Худо.

1. Забур 139: 1-4 - Зеро ки соҳиби ҷилави ман шудай; маро дар шиками модарам пӯшонидай. Туро ҳамду сано хоҳам гуфт; зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам: аъмоли Ту аҷоиб аст; ва нафси ман дуруст медонад. Моли ман аз ту пӯшида набуд, он гоҳ ки дар ниҳон офарида шудам ва дар қаъри замин ба таври аҷиб кор карда шудаам. Чашмони ту ҷавҳари маро дид, вале нокомил буд; ва дар китоби ту ҳамаи узвҳои ман навишта шудаанд, ки пайваста ба вуҷуд омадаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоме аз онҳо вуҷуд надошт.

2. Ирмиё 17:10 - Ман Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам.

Айюб 10:14 Агар ман гуноҳ кунам, маро нишон медиҳӣ, ва ту маро аз гуноҳҳои ман сафед намекунӣ.

Айюб гуноҳи худро эътироф мекунад ва Худо ӯро аз гуноҳ сафед намекунад.

1. Қудрати эътироф: эътироф ва эътирофи гуноҳҳои мо

2. Вафодории бепоёни Худо: Ҳатто дар гуноҳи мо

1. 1 Юҳанно 1:8-9 Агар гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва дар мо ростӣ нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 Бинобар ин Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил? Зеро ки марги касеро намеписандам, мегӯяд Худованд Худо; Пас рӯй гардон ва зиндагӣ кун.

Айюб 10:15 Агар шарир бошам, вой бар ҳоли ман; ва агар одил бошам, сарамро намебардорам. Ман пур аз парешонӣ ҳастам; Пас, андӯҳи маро бубин;

Ин порча ҳисси ноумедӣ ва ошуфтагии Айюбро ҳангоми андеша дар бораи ранҷу азоби худ инъикос мекунад.

1. Тасаллии Худо дар замонҳои ноумедӣ

2. Одил будан чӣ маъно дорад?

1. Забур 33:18, «Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад».

2. Румиён 8:18, "Ман фикр мекунам, ки уқубатҳои ҳозираи мо бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, қобили муқоиса нест".

Айюб 10:16 Зеро ки он меафзояд. Маро чун шери бераҳм шикор мекунӣ, ва боз ба ман аҷоиб мекунӣ.

Айюб аз кӯшиши Худо нисбати ӯ ва дигаргуниҳо дар ҳаёташ хеле ғамгин аст.

1. Даъвати Худо нисбати мо: Фаҳмидани ҳадафи Ӯ дар ҳаёти мо

2. Эҳсоси ҳузури аҷиби Худо дар замонҳои озмоиш

1. 2 Қӯринтиён 4:7-10 - Аммо мо ин ганҷро дар зарфҳои гил дорем, то нишон диҳем, ки қудрати болотар аз они Худост, на аз они мо. Мо аз ҳар ҷиҳат ранҷу азоб мекашем, вале мазлум нестем; парешон, вале ба ноумедӣ наафтида; таъқиб карда шуданд, вале тарк нашудаанд; задаанд, вале нобуд нашудааст; ҳамеша дар бадан марги Исоро мебарем, то ки ҳаёти Исо низ дар ҷисми мо зоҳир шавад.

2. Румиён 8:28-39 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Барои онҳое ки Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунанд, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад. Ва ҳар киро, ки Ӯ пешакӣ муайян кардааст, низ даъват намуд, ва онҳоеро, ки даъват карда буд, низ сафед кард, ва онҳоеро, ки сафед карда буд, низ ҷалол дод.

Айюб 10:17 Ту шоҳидони худро бар зидди ман нав мекунӣ, ва хашми худро бар ман афзун мекунӣ; дигаргуниҳо ва ҷанг бар зидди ман аст.

Айюб вазнинии ҳукми Худоро нисбати ӯ эҳсос мекунад.

1: Доварии Худо ногузир ва ногузир аст, аммо Ӯ инчунин раҳмат ва файзро медиҳад.

2: Доварии Худо одилона ва одилона аст, аммо Ӯ инчунин дар замонҳои душвор ба мо умед мебахшад.

1: Марсияҳо 3: 22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст."

2: Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Айюб 10:18 Пас чаро маро аз батни модар берун овардӣ? Кош ман аз арвоҳ дода будаму ҳеҷ чашм маро надид!

Айюб хоҳиши худро баён мекунад, ки ҳеҷ гоҳ таваллуд нашуда бошад ва орзу мекунад, ки ӯ дар батни модар мурдааст, на бо азобҳои ҳозираи худ.

1. Ҳукмронии Худо ва ранҷу азобҳои мо: Мо ба фоҷиа чӣ гуна муносибат мекунем?

2. Боварӣ ба Худо дар миёни дард: Омӯзиши такя ба Худо дар рӯзҳои сахт.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Айюб 23:10 - Аммо ӯ медонад, ки роҳеро, ки ман меравам; вақте ки маро озмуд, мисли тилло берун хоҳам омад.

Айюб 10:19 Ман бояд гӯё набудам; Маро мебоист аз батн то гӯр мебурданд.

Ин порча андӯҳи беандоза ва ноумедии Айюбро аз вазъи кунунии худ баён мекунад ва орзуи он ки марг зуд биёяд.

1. Ҷустуҷӯи умед дар замонҳои душвор

2. Муҳаббат ва меҳрубонии бепоёни Худо

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Айюб 10:20 Оё рӯзҳои ман кам нестанд? бас кун ва маро ба ҳоли худ бигузор, то андак тасаллӣ ёбам,

Илтиҷои Айюб барои тасаллӣ дар азобаш.

1. Худо ранҷу азобҳои моро мефаҳмад ва дар он моро тасаллӣ медиҳад.

2. Ҳатто дар дарди худ мо метавонем аз Худованд тасаллӣ ҷӯем.

1. Ишаъё 40: 1-2 - "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ӯ гирифта шудааст. дасти Худованд барои ҳамаи гуноҳҳои вай дучандон аст».

2. Забур 31:9-10 - «Ба ман раҳм кун, эй Худованд, зеро ки ман дар тангӣ ҳастам; чашмонам аз ғам заиф мешаванд, ҷонам ва ҷисмам аз андӯҳ. қувват аз сабаби андӯҳи ман суст мешавад, ва устухонҳоям суст мешаванд».

Айюб 10:21 Пеш аз он ки ман аз он ҷо биравам, ҳатто ба замини зулмот ва сояи марг барнамегардам;

Айюб бо марги худ рӯ ба рӯ мешавад ва дар бораи ногузирии марг фикр мекунад.

1. "Зиндагии хуб: қабули ногузирии марг"

2. «Дар сояи марг тасаллӣ ёфтан»

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 25:8 - Ӯ маргро то абад фурӯ хоҳад бурд. Худованди Подшоҳ ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард; нанги халки худро аз тамоми замин дур мекунад.

Айюб 10:22 Замини зулмот мисли худи зулмот; ва аз сояи марг, бе ягон фармон, ва дар он ҷо нур мисли зулмот аст.

Худо офаридгори ҷаҳон аст ва Ӯст, ки дар торикӣ низом ва равшанӣ муқаррар мекунад.

1. Нури Худо ба ҷойҳои торикии ҳаёт тартибот меорад

2. Умеди барқароршавӣ дар ҷаҳони зулмот

1. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар онхое, ки дар сарзамини сояи марг зиндагӣ мекунанд, нуре фуруд омад.

2. Юҳанно 1:5 - Нур дар торикӣ медурахшад ва торикӣ онро мағлуб накардааст.

Боби 11-уми китоби Айюб посухи дӯсти Айюб Сӯфарро ба гиряҳои Айюб нишон медиҳад. Зофар Айюбро барои суханони ӯ сарзаниш мекунад ва ӯро водор мекунад, ки аз ҳар гуна гуноҳ тавба кунад ва аҳамияти талаби омурзиш ва ҳикмати Худоро таъкид мекунад.

Сархати 1: Зофар бо интиқоди Айюб барои суханони зиёдаш оғоз мекунад ва ӯро муттаҳам мекунад, ки дар худбинии худ мағрур аст. Ӯ мегӯяд, ки ҳикмати Худо аз ақл берун аст ва Айюбро водор мекунад, ки тавба кунад (Айюб 11:1–6).

Параграфи 2: Зофар ба зарурати Айюб таъкид мекунад, ки Худоро ҷустуҷӯ кунад ва раҳмати Ӯро талаб кунад. Ӯ пешниҳод мекунад, ки агар Айюб самимона тавба кунад, ӯ барқарор мешавад ва боз шодӣ хоҳад ёфт (Айюб 11:7-20).

Дар ҷамъбаст,
Боби ёздаҳум аз Айюб инҳоянд:
посух,
ва дурнамои аз ҷониби Сӯфар дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб пешниҳодшуда.

Таъкид кардани сарзаниш, ки тавассути танқиди суханони Айюб ифода шудааст,
ва даъват ба тавба тавассути таъкид ба ҷустуҷӯи Худо ба даст меояд.
Зикр кардани фурӯтанӣ, ки дар мавриди эътирофи маҳдудиятҳои фаҳмиши инсон нишон дода шудааст, таҷассумест, ки инъикоси теологӣ ва омӯхтани дурнамои мухталифи ранҷу азобро дар китоби Айюб нишон медиҳад.

Айюб 11:1 Он гоҳ Сӯфари Наамотӣ ҷавоб дода, гуфт:

Сӯфар ба нолаи Айюб ҷавоб дода, ба ӯ дар бораи қудрати имони ҳақиқӣ ва тавба маслиҳат медиҳад.

1: Мо бояд ҳамеша ба имони ҳақиқӣ ва тавба такя кунем, то моро ба Худо наздик созем.

2: Ба воситаи имон ва тавба мо метавонем аз раҳмат ва роҳнамоии Худо тасаллӣ пайдо кунем.

1: Ишаъё 55: 6-7 "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор ӯ сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо раҳм кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

2: Яъқуб 5:15-16 "Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард. Ва агар ӯ гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад. Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед. ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад».

Айюб 11:2 Оё набояд ба бисёр калимаҳо ҷавоб дода шавад? ва одами пур аз сухан бояд сафед шавад?

Айюб савол медиҳад, ки оё одамони сухангӯро бо суханони худ сафед кардан мумкин аст?

1. Қудрати сухан: Омӯзиши суханронии оқилона

2. Зарурати фурӯтанӣ: Даъват ба андешаи худ

1. Яъқуб 3:1-12 - Қудрати забон ва ниёз ба хирад ва худдорӣ.

2. Масалҳо 10:19 - Қудрати суханони хирадмандона ва хатари сухани бемулоҳиза.

Айюб 11:3 Оё дурӯғҳои ту мардумро маҷбур созад, ки хомӯшии худро нигоҳ доранд? ва ҳангоме ки ту масхара мекунӣ, магар касе туро шарманда намекунад?

Айюб ба Зофар муҷозот мекунад ва мепурсад, ки чаро дурӯғҳои Зофар бояд одамони дигарро ором нигоҳ доранд ва чаро ӯ набояд аз масхарааш хиҷолат кашад.

1. Аз муқовимат ба дигарон, ки дурӯғ мегӯянд, натарсед.

2. Оқибати тамасхури Худо ва дигарон набояд ҳеҷ гоҳ сабукфикрона бошад.

1. Масалҳо 14: 5-7 "Шоҳиди мӯътамад дурӯғ намегӯяд, аммо шоҳиди козиб дурӯғ мебарорад. Масхаракунанда беҳуда хирад меҷӯяд, аммо барои доно дониш осон аст. Ҳузури нодонро тарк кун, зеро дар он ҷо ту ба калимаҳои дониш дучор нашавед».

2. Яъқуб 4:11-12 "Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадӣ нагӯед. Касе ки бар зидди бародар сухан гӯяд ё бародари худро доварӣ кунад, бар зидди шариат бад мегӯяд ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо на иҷрокунандаи шариат, балки довар. Танҳо як қонунгузор ва Довар ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад; лекин шумо кистед, ки ёри худро доварӣ кунед?»

Айюб 11:4 Зеро ки ту гуфтай: "Таълимоти Ман пок аст, ва ман дар назари Ту пок ҳастам".

Айюб дар муқобили иттиҳомоти дӯстонаш аз бегуноҳии худ ва адолати Худо ҳимоят мекунад.

1: Худо ҳамеша одил аст ва ҳеҷ гоҳ хато намекунад, новобаста аз вазъиятҳои мо.

2: Новобаста аз он ки мо бо озмоишҳо дучор мешавем, мо бояд ҳамеша ба некӣ ва адолати Худо таваккал кунем.

1: Ишаъё 45:21-22 - Эълон мекунад, ки Худо Худои ягонаи ҳақиқӣ аст ва адолат ва адолати Ӯ ҳеҷ гоҳ аз байн нахоҳад рафт.

2: Румиён 8:28 - Худо ҳама чизро якҷоя ба нафъи онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, мекунад.

Айюб 11:5 Аммо кошки Худо сухан мегуфт ва лабони Худро бар зидди ту мекушояд;

Худо мехоҳад, ки мо дилҳои худро ба сӯи Ӯ кушоем ва ба Ӯ иҷозат диҳем, ки ҳаёти моро бигӯяд ва роҳнамоӣ кунад.

1. "Садои Худо: Гӯш додан ва пайравӣ аз ҳидояташ"

2. «Кушойи дилҳои мо: дарёфти ҳақиқати Худо».

1. Юҳанно 10:27 "Гӯсфандони Ман овози Маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам, ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд".

2. Румиён 10:17 "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

Айюб 11:6 Ва то ки ӯ ба ту асрори ҳикматро нишон диҳад, ки онҳо нисбат ба он чи ҳаст, дучандонанд! Пас бидон, ки Худо аз ту камтар аз гуноҳи ту талаб мекунад.

Худои меҳрубон аст ва мардумро ба ҷазои гуноҳонашон, ки сазовор аст, азоб намекунад.

1. «Раҳмат ва омурзиши Худо», таъкид мекунад, ки Худо меҳрубон ва бахшанда аст, ҳатто вақте ки мо сазовори он нестем.

2. «Арзиши гуноҳ» таъкид мекунад, ки ҳарчанд раҳмати Худо бузург аст, гуноҳ оқибат дорад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Айюб 11:7 Оё ту метавонӣ бо ҷустуҷӯи Худо Худоро ёбӣ? Оё метавонӣ Худои Қодирро ба камол ёбӣ?

Ин порча мепурсад, ки оё тавассути ҷустуҷӯ ва дониши худамон Худоро ёфтан мумкин аст?

1: Мо ҳеҷ гоҳ асрор ва бузургии Худоро пурра дарк карда наметавонем, аммо Ӯ ба ҳар ҳол моро дӯст медорад ва мехоҳад, ки мо пайдо кунем.

2: Мо наметавонем Худоро мустақилона ҷустуҷӯ кунем ва пайдо кунем, аммо Ӯ Худро ба мо тавассути Исои Масеҳ ошкор кардааст.

1: Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед."

2: Матто 7:7-8 - "Бипурс, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед ва дар ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд. Зеро ҳар кӣ мепурсад, мегирад; ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ба ҳар кӣ дарро бикӯбад, дар кушода мешавад».

Айюб 11:8 Он мисли осмон баланд аст; ту чӣ кор карда метавонӣ? амиқтар аз дӯзах; ту чӣ донӣ?

Ин порча дар бораи бузургии Худо сухан меронад, ки аз фаҳмиши инсон болотар аст.

1: Мо бузургии Худоро пурра дарк карда наметавонем, вале мо метавонем ба некӣ ва марҳамати Ӯ таваккал кунем.

2: Ақли мо умқи бузургии Худоро дарк карда наметавонад, вале мо метавонем бо имони фурӯтанӣ ба Ӯ наздик шавем.

1: Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2: Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

Айюб 11:9 Андозаи он аз замин дарозтар ва аз баҳр васеътар аст.

Ин порча бузургӣ ва бузургии ҳикмати Худоро нишон медиҳад.

1. Хиради Худо хеле бузургтар аз он аст, ки мо дарк карда метавонем.

2. Ба Худо таваккал кардан, таваккал кардан ба чизест, ки дарки мо берун аст.

1. Ирмиё 33:3 - "Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям".

2. Забур 147:5 - "Худованди мо бузург аст ва қудрати фаровон аст; фаҳмиши Ӯ беандоза аст".

Айюб 11:10 Агар вай бурида, хомӯш бошад, ё ҷамъ шавад, пас кӣ метавонад ба ӯ халал расонад?

Дар ин порча гуфта мешавад, ки ҳеҷ кас наметавонад қудрати Худоро боздорад ё муқобилат кунад.

1: Мо бояд ба иродаи Худо таваккал кунем ва итоат кунем, зеро Ӯ тавоно ва боздошташаванда аст.

2: Мо бояд ба қудрати Худо итоат кунем ва аз қарорҳои Ӯ шубҳа накунем, зеро танҳо Ӯ бар ҳама корҳост.

1: Ишаъё 40:29, "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба беқувватон қувват мебахшад".

2: Забур 135:6, "Ҳар он чи Худованд мехост, дар осмон ва дар замин, дар баҳр ва дар ҳама умқҳо мекард."

Айюб 11:11 Зеро ки Ӯ одамони ботилро мешиносад, бадӣ низ мебинад; Оё намебинад?

Ин порча дар бораи дониши Худо ва он аст, ки Ӯ амалҳои мо ва ҳатто фикрҳои моро ба инобат мегирад.

1: "Худо аз дилҳои мо огоҳ аст" - Худо ҳамаи фикрҳо, амалҳо ва ангезаҳои моро мебинад ва моро барои онҳо доварӣ хоҳад кард.

2: "Илми ҳамаҷонибаи Худо моро наҷот медиҳад" - Худо ҳама чизро медонад ва муҳаббат ва файзи Ӯ метавонад моро аз гуноҳҳои мо раҳо кунад.

1: Забур 139:1-2 - "Эй Худованд, маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман нишастаам ва вақте ки бархезам, Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ".

2: Ибриён 4:13 - "Ва ҳеҷ махлуқ аз назари Ӯ пинҳон нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем".

Айюб 11:12 Зеро одами бехуда доно хоҳад буд, гарчанде ки одам мисли курраи хари ваҳшӣ таваллуд мешавад.

Айюб ҳикматро ташвиқ намуда, аз ғурур ва беақлӣ огоҳ мекунад.

1: Мо бояд фурӯтан бошем ва хирад ҷӯем, зеро ки ғурур ба нодонӣ мебарад.

2: Биҷӯй донишу хирад, Макун фирефтаи ғурур.

1: Масалҳо 9:10 "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши Подшоҳии Муқаддас хирад аст."

2: Яъқуб 4:6 "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Айюб 11:13 Агар дили худро омода карда, дастҳои худро сӯи ӯ дароз кунӣ;

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр мо тавассути омода кардани дилҳо ва дароз кардани дастҳо ба Худо ба Худо наздиктар шуда метавонем.

1: Дили худро барои Худо омода соз

2: Дастрасӣ ба Худо

1: Такрори Шариат 30: 11-14 - Барои ин ҳукме ки ман имрӯз ба ту мефармоям, аз ту пӯшида нест ва дур нест.

2: Матто 7:7-8 - Биталабед, ва ба шумо дода мешавад; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

Айюб 11:14 Агар шарорат дар дасти туст, онро дур гузор, ва шарорат дар хаймаҳои ту сокин нашав.

Айюб насиҳат медиҳад, ки шароратро аз дасти худ дур созад ва аз бадӣ дар хона дурӣ ҷӯяд.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна бояд аз бегуноҳӣ ғолиб ояд ва бегуноҳро қабул кард

2. Ҳаёти покӣ: Саркашӣ кардан дар бадӣ

1. Забур 51:9-10 - Рӯи худро аз гуноҳҳои ман пинҳон кун ва ҳама гуноҳҳои маро маҳв кун. Дар ман дили пок офарин, эй Худо; ва рӯҳи ростро дар ман нав кунед.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Айюб 11:15 Зеро ки он гоҳ рӯи худро бе нуқсон боло хоҳӣ кард; Оре, устувор хоҳӣ шуд ва натарс.

Ҷавоби Айюб ба далели Сӯфар ин таваккал ба ҳикмат ва қудрати Худост.

1. Ба ҳикмат ва қудрати Худованд таваккал кунед

2. Имон доштан ва натарс

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 118:6 - Худованд тарафи ман аст; наметарсам. Одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Айюб 11:16 Зеро ки ту бадбахтии худро фаромӯш хоҳӣ кард, ва онро ҳамчун обҳои гузаранда ба ёд хоҳӣ овард:

Айюб дӯсташро ташвиқ мекунад, ки дар хотир дошта бошад, ки душвориҳои ӯ чун об дар ниҳоят аз байн хоҳанд рафт.

1. Қудрати раҳоӣ: Омӯзиши раҳо кардани мушкилотамон

2. Умеди мавсими нав: Оғози тағйирот ва навсозӣ

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 11:17 Ва синну соли ту аз нисфирӯзӣ равшантар хоҳад шуд: дурахшон хоҳӣ шуд, мисли субҳ хоҳӣ буд.

Айюб моро бармеангезад, ки ба ҳаёт нигоҳи мусбӣ дошта бошем ва ба ваъдаҳои Худо таваккал кунем.

1. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо: Зиндагӣ бо умед

2. Озод кардани потенсиал дар дохили он: Гирифтани ҳаёти равшан

1. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 27:14 - Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

Айюб 11:18 Ва ту эмин хоҳӣ буд, зеро ки умед ҳаст; оре, гирди худро кофта, дар бехатарӣ ором хоҳӣ ёфт.

Ба Айюб итминон дода шуд, ки агар ба умед бовар кунад, ӯ амният ва амният хоҳад ёфт.

1: Ба ваъдаҳои Худо таваккал кунед ва ба рӯзии Ӯ имон оваред.

2: Умедвор бошед ва дар амни паноҳи Худо истироҳат кунед.

1: Забур 18:2 Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2: Isaiah 26:3 Ту он касро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

Айюб 11:19 Ва ту ҳам бихобӣ, ва ҳеҷ кас туро натарсонад; оре, бисьёр касон ба ту даъво хоҳанд кард.

Айюб 11:19 хонандагонро ташвиқ мекунад, ки ба Худо таваккал кунанд, ки ба ниёзмандон муҳофизат ва амният хоҳад дод.

1. "Ваъдаҳои муҳофизат дар Айюб 11:19"

2. "Муҳаббати содиқи Худо: омӯзиши Айюб 11:19"

1. Забур 91:1-2 - "Он ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст: Худои ман, дар Ӯ оё ман бовар кунам."

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Айюб 11:20 Аммо чашмони шарирон хомӯш хоҳад шуд, ва онҳо раҳо нахоҳанд шуд, ва умеди онҳо мисли таслими арвоҳ хоҳад буд.

Айюб оқибати ниҳоии бадкоронро тасвир кардааст - чашмони онҳо ноком мешаванд ва онҳо гурехта наметавонанд, зеро умедашон ҳамчун таслими арвоҳ аст.

1. Анҷоми ниҳоии шарирон - Айюб 11:20

2. Аниқии доварӣ - Айюб 11:20

1. Матто 10:28 - "Ва аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, вале рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз он ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад, битарсед."

2. Матто 25:41 - «Он гоҳ Ӯ ба онҳое ки дар тарафи чапи Ӯ ҳастанд, хоҳад гуфт: "Эй лаънатҳо, аз ман дур шавед, ба оташи абадӣ, ки барои иблис ва фариштагони ӯ омода шудааст."

Боби 12 Айюб вокуниши Айюбро ба маслиҳати дӯстонаш ва мулоҳизаҳои худи ӯ дар бораи табиати ҳикмат ва қудрати Худо нишон медиҳад.

Сархати 1: Айюб бо киноя дӯстонашро барои ҳикмати тахминии онҳо сарзаниш мекунад ва таъкид мекунад, ки ҳатто ҳайвонот ва паррандагон дониш ва фаҳмиш доранд. Ӯ мегӯяд, ки дар фаҳмиш аз онҳо кам нест (Айюб 12:1–3).

Сархати 2: Айюб соҳибихтиёрӣ ва қудрати Худоро эътироф мекунад ва мегӯяд, ки Ӯ подшоҳонро аз тахтҳояшон дур мекунад ва тавоноҳоро фурӯ мебарад. Ӯ таъкид мекунад, ки ҳикмати ҳақиқӣ танҳо аз ҷониби Худо меояд (Айюб 12:4–13).

Сархати 3: Айюб дӯстони худро барои набудани дилсӯзӣ ва фаҳмиши онҳо интиқод мекунад ва иддао мекунад, ки онҳо ба табибони бесамар монанданд, ки барои ранҷу дарди ӯ чорае намедиҳанд. Ӯ орзуи маргро ҳамчун фирор аз андӯҳи худ баён мекунад (Айюб 12:14-25).

Дар ҷамъбаст,
Боби дувоздаҳуми Айюб инҳоянд:
посух,
ва мулоҳизаҳои Айюб дар посух ба маслиҳати дӯстонаш.

Таъкид кардани истеҳзо тавассути танбеҳ додани ҳикмати тахминии дӯстонаш,
ва эътирофи ҳокимияти илоҳӣ, ки тавассути таъкид ба қудрати Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани интиқод, ки дар бораи набудани ҳамдардӣ нишон дода шудааст, ифодаи изтироби эмотсионалӣ ва омӯхтани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 12:1 Ва Айюб ҷавоб дода, гуфт:

Айюб дар ҷавоб ба айбҳои дӯстонаш сухан меронад ва сарфи назар аз озмоишҳояш имонашро ба Худо тасдиқ мекунад.

1: Худо ба мо дар озмоишҳоямон кӯмак мекунад ва мо метавонем дар лаҳзаҳои душворӣ ба қувваи Ӯ такя кунем.

2: Ҳарчанд зиндагӣ душвор бошад ҳам, мо метавонем дар имони худ қавӣ бошем ва ба ваъдаҳои Худо дар бораи ояндаамон эътимод кунем.

1: Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.

2: Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Айюб 12:2 Бешубҳа, шумо халқ ҳастед, ва ҳикмат бо шумо хоҳад мурд.

Айюб эҳсоси худро баён мекунад, ки мардум хирадманданд, вале хирад ҳамеша бо онҳо нахоҳад буд.

1: Мо доноем, вале хиради мо зудгузар аст. Мо бояд онро барои ба даст овардани фаҳмиш ва хиради ҳақиқӣ пурра истифода барем.

2: Ҳикмат аз ҷониби Худост ва бояд барои хидмат ба дигарон истифода шавад. Мо бояд онро бо масъулият ва фурӯтанона истифода барем, то Худоро ҷалол диҳем.

1: Масалҳо 2:6, "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, дониш ва фаҳмиш аз даҳони Ӯ мебарояд".

2: Яъқуб 1:5, "Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе маломат медиҳад, биталабад, ва ба вай дода мешавад".

Айюб 12:3 Аммо ман ҳам мисли шумо фаҳм дорам; Ман аз шумо кам нестам: Оре, кӣ чунин чизҳоро намедонад?

Айюб мекӯшад ба дӯстонаш исбот кунад, ки аз ҷиҳати фаҳмиш аз онҳо кам нест.

1: Мо ҳама дар назари Худо баробар ҳастем, новобаста аз фаҳмиши шахсии мо.

2: Фаҳмиш ва дониши мо бояд дар хидмат ба Худо истифода шавад, на барои фахр кардан аз дастовардҳои худ.

1: Ғалотиён 3:28 - На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳамаатон дар Исои Масеҳ як ҳастед.

2: Яъқуб 3:13 - Дар байни шумо кист доно ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад.

Айюб 12:4 Ман мисли ёри худ, ки Худоро мехонад, ва Ӯ ба вай ҷавоб медиҳад, масхара мекунам: одил ба тамасхур хандида мешавад.

Марди одил ва одилро бо вуҷуди имонаш ба Худо, ҳамсояаш масхара мекунад ва механдад.

1: Вафодории Худо аз ақидаҳои одамон вобаста нест.

2: Мо бояд сарфи назар аз масхаракунии дигарон ба Худо содиқ бошем.

1: Яъқуб 1:2-3, эй бародарон, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2: Ибриён 12:1-3 Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва бо сабр дар давидан давем, ки дар пеши мо гузошта шудааст. , ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигарист, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб таҳаммул карда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст.

Айюб 12:5 Касе ки тайёр аст бо пойҳои худ лағжад, мисли чароғе аст, ки дар андешаи осуда хор шудааст.

Шахси тайёрро шахсоне, ки ба ҳисси амният ноил шудаанд, беақл мешуморанд.

1. Дар мавриди доварӣ кардани онҳое, ки майли таваккал карданро доранд, зуд доварӣ накунед.

2. Аз орзу кардан ва таваккал кардан натарсед, зеро амният метавонад зудгузар бошад.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Яъқуб 4:13-17 - Бо фардо фахр кардан ва намедонист, ки оянда чӣ мешавад.

Айюб 12:6 Хаймаҳои роҳзанон обод мешаванд, ва онҳое ки Худоро ба хашм меоваранд, эминанд; Худо ба дасти онҳо фаровонӣ меорад.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худо фаровониро ба дасти роҳзанон ва онҳое, ки Ӯро ба хашм меоваранд, меорад.

1. Файзи Худо: Бо вуҷуди гуноҳҳои мо

2. Сарватҳои муҳаббати Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Айюб 12:7 Аммо алҳол аз ҳайвоноти ваҳшӣ бипурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод; ва мурғони ҳаво, ва ба ту хоҳанд гуфт:

Ҳайвонот барои инсонҳо манбаи хирад ва дониш шуда метавонанд.

1. Ҳикматро ба табиат нигоҳ кунед - Айюб 12:7

2. Гирифтани фаҳмиш аз офариниш - Айюб 12:7

1. Забур 19:1–4

2. Масалҳо 6:6–8

Айюб 12:8 Ё ба замин бигӯ, ва он туро таълим хоҳад дод, ва моҳиёни баҳр ба ту хабар хоҳанд дод.

Айюб ба мо таълим медиҳад, ки дониши Худо на танҳо дар одамон, балки дар олами табиӣ низ мавҷуд аст.

1. Қудрати дониши Худо: Чӣ гуна ҷаҳони табиӣ ба мо дар бораи Офаридгори мо таълим медиҳад

2. Наздик шудан ба Худо: Рушд дар фаҳмиш тавассути табиат

1. Забур 19:1-2 "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дасти Ӯро эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезанд, шаб ба шаб донишро ошкор мекунанд."

2. Румиён 1:20 "Зеро ки аз замони офариниши ҷаҳон хислатҳои нонамоёни Худо қудрати абадии Ӯ ва табиати илоҳӣ ба таври равшан зоҳир шуда, аз он чи офарида шудааст, фаҳмида мешаванд, ба тавре ки одамон узр надоранд."

Айюб 12:9 Кӣ дар ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст?

Ин порча дар бораи қудрати Худо ва чӣ гуна дасти Ӯ корҳои бузургро анҷом додааст.

1. Қудрат ва аъмоли Худо дар ҳама чиз аён аст.

2. Мо бояд аз корҳои Худованд битарсем ва дасти Ӯро дар ҳама корҳое, ки Ӯ мекунад, дарк кунем.

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Румиён 1:20 - «Зеро чизҳои нонамоёни Ӯ аз офариниши ҷаҳон ба таври равшан дида мешаванд, ки аз офаридаҳои офаридашуда, қудрати абадии Ӯ ва Худодории Ӯ фаҳмида мешаванд, ба тавре ки онҳо узр надоранд».

Айюб 12:10 Дар дасти Ӯ ҷони ҳар мавҷудоти зинда ва нафаси тамоми инсоният аст.

Худо Офаридгори тамоми мавҷудоти зинда аст ва бар ҳаёт ва нафаси тамоми башарият назорат мекунад.

1. Қудрат ва назорати Худо бар ҳаёти мо

2. Нафаси ҳаёт: атои Худо ба инсоният

1. Забур 139:13-14 - Зеро ки ту узвҳои дарунии маро ташкил кардай; маро дар батни модарам бофтаед. Туро ситоиш мекунам, зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам.

2. Ишаъё 42:5 - Ҳамин тавр мегӯяд Худо, Худованде, ки осмонро офарид ва онҳоро дароз кард, замин ва он чиро, ки аз он бармеояд, паҳн кард, ба одамон дар он нафас ва ба онҳое ки дар он роҳ мераванд, рӯҳ медиҳад. .

Айюб 12:11 Оё гӯш суханонро намеозмояд? ва даҳон гӯшти ӯро бичашад?

Ин оят ба он ишора мекунад, ки инсон бояд калимаҳоро бодиққат тафтиш кунад ва дар он чӣ истеъмол мекунад, бодиққат бошад.

1. Фарқият дар он чӣ мегӯем ва чӣ мехӯрем

2. Бодиққат тафтиш кардани калимаҳо

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон ва хоҳарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ олиҷаноб аст, чӣ дуруст аст, чӣ пок аст, чӣ зебост, ва чӣ ҳайратовар аст, агар чизе олиҷаноб ё шоистаи таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед.

Айюб 12:12 Ҳикмат бо қадимтарин аст; ва дар тӯли рӯзҳо фаҳмиш.

Ин порча ба мо хотиррасон мекунад, ки хирад бо синну сол ва таҷриба меояд.

1: Ҳикмат маҳсули ҷавонӣ нест, балки натиҷаи омӯзиши як умр аст.

2: Доноёнро биҷӯй ва аз ҳикмати онҳо биомӯз, зеро онҳо дар умри худ бисёр дидаанд.

1: Масалҳо 13:20 Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд мешавад.

2: Масалҳо 9:10 Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши муқаддас хирад аст.

Айюб 12:13 Унда ҳикмат ва қувват бор, Унда маслаҳат ва ақл бор.

Ин оят таъкид мекунад, ки Худо дорои ҳикмат, қувват, маслиҳат ва фаҳм аст.

1. Ҳикмати Худо - Нигоҳе ба Айюб 12:13

2. Қувват, маслиҳат ва фаҳмиш - Аз Айюб 12:13

1. Ишаъё 11:2 - Рӯҳи Худованд бар ӯ Рӯҳи ҳикмат ва фаҳм, Рӯҳи маслиҳат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд бар ӯ қарор хоҳад дод.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Айюб 12:14 Инак, вай вайрон мешавад, ва онро аз нав сохтан мумкин нест; Ӯ одамро мебандад, ва ҳеҷ кушода намешавад.

Худо қудрат дорад, ки чизҳоро вайрон кунад ва дари зиндагии инсонро баста кунад ва ҳеҷ кас наметавонад онро боз кунад.

1: Худо бар ҳаёти мо комилан назорат мекунад, аз ин рӯ мо набояд ба Ӯ таваккал кунем.

2: Мо набояд васваса кунем, ки дарҳоеро, ки Худо бастааст, кушоем, зеро Ӯ аз мо беҳтар медонад.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Айюб 12:15 Инак, Ӯ обҳоро нигоҳ медорад, ва онҳо хушк мешаванд, ва онҳоро берун мекунад, ва онҳо заминро чаппа мекунанд.

Худо бар офаридаҳо, назорат ва идора кардани муҳити зист қудрати бузург дорад.

1: Мо метавонем ба қудрати Худо ва назорат бар ҳаёти худ эътимод дошта бошем, ҳатто вақте ки вазъият душвор ба назар мерасад.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки қудрати Худоро дар ҳаёти худ оқилона истифода барем ва Ӯро ҷалол диҳем.

1: Забур 33:9 - Зеро ки гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2: Isaiah 45:18 - Зеро ки Худованд, ки осмонро офарид, чунин мегӯяд; Худи Худо, ки заминро офарид ва онро офарид; онро барпо кардааст, бар абас наофаридааст, онро барои сокинон сохтааст: Ман Худованд ҳастам; ва ҳеҷ каси дигар нест.

Айюб 12:16 Қувват ва ҳикмат Ундадир: фирефталар ҳам, фирибгар ҳам Уники.

Айюб 12:16 дар бораи тавоноӣ ва донишмандии Худо сухан ронда, таъкид мекунад, ки Ӯ сарчашмаи қувват ва хирад аст ва Ӯ аз фиребгар ва фиребхӯрда огоҳ аст.

1. «Сарчашмаи қувват ва ҳикмати мо: Худо»

2. «Қудрат ва дониши Худо»

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Масалҳо 2: 6-8 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм аст. Ӯ барои росткорон комёбӣ нигоҳ медорад, барои онҳое ки рафторашон беайб аст, сипар аст, зеро ки Ӯ роҳи одил аст ва роҳи содиқони худро муҳофизат мекунад».

Айюб 12:17 У маслаҳатчиларни ғалатга олиб кетади, судьяларни аҳмоқ қилади.

Айюб дар бораи қудрати Худо фикр мекунад, ки ҳикмати ҳакимонро аз байн мебарад ва доваронро аблаҳ месозад.

1. Қудрати Худо барои хор кардани хирадмандон

2. Ғалаба бо таваккал ба Худо

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард. Ба назари худ доно набошед; аз Худованд битарсед ва аз бадӣ дур шавед.

2. Яъқуб 3:13-18 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳоятон ҳасад ва ғарази худхоҳӣ дошта бошад, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмате нест, ки аз боло нозил мешавад, балки заминӣ, рӯҳӣ ва девона аст. Зеро дар ҷое ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали нопок хоҳад буд. Аммо хирад аз боло аввал пок, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз шафқат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ аст. Ва аз ҷониби онҳое ки сулҳҷӯён ҳосили адолатро дар осоиштагӣ мекоранд.

Айюб 12:18 Ӯ занҷири подшоҳонро мекушояд, ва камарҳои онҳоро бо камарбанд мебандад.

Худо қудрати назорат кардани тамоми ҳокимиятро дорад, ҳатто подшоҳон.

1: Худо Пок аст - ҳеҷ қудрате дар рӯи замин аз Ӯ болотар нест.

2: Ба қудрати Худо итоат кунед - Ҳатто ҳокимони ҷаҳон бояд ба Ӯ итоат кунанд.

1: Дониёл 4:17 - Ҳаққи Таоло бар подшоҳии одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба ҳар кӣ хоҳад, медиҳад.

2: Румиён 13:1 - Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои болотар итоат кунад; зеро ки ҳеҷ қудрате ҷуз аз Худо нест.

Айюб 12:19 Ӯ сарваронро раҳо мекунад, ва тавоноҳоро сарнагун месозад.

Ин оят дар бораи қудрати Худо барои аз байн бурдани ҳокимон ва решакан кардани қавӣ сухан меравад.

1. Қудрати Худо беҳамто аст - Айюб 12:19

2. Ҳукмронии Худованди мо - Айюб 12:19

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Ишаъё 40:21-22 - Оё намедонед? Нашунидаед? Оё аз аввал ба шумо гуфта нашудааст? Оё аз замони таъсиси замин нафаҳмидаед? Дар болои гирди замин нишастааст ва мардумаш мисли малаханд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

Айюб 12:20 Ӯ сухани аминро дур мекунад, ва фаҳмиши пиронро дур мекунад.

Айюб афсӯс мезанад, ки Худо фаҳмиши пиронсолонро аз байн мебарад.

1. Худо Ҳоким аст: таваккал ба пешакии Худо

2. Имон ба мусибат: Дар ранҷу азоб қувват ёфтан

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Такрори Шариат 31:6 «Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

Айюб 12:21 Ӯ бар сардорон нафрат мерезад, ва қуввати тавоноҳоро суст мекунад.

Ин порча қудрати Худоро барои фурӯтан кардани тавонмандон ва заиф кардани онҳо таъкид мекунад.

1. "Хоксорӣ: Ягона роҳ ба қудрати ҳақиқӣ"

2. «Ҳокимияти Худо бар мутакаббирону тавоноён».

1. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

2. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

Айюб 12:22 Ӯ чизҳои амиқро аз зулмот кашф мекунад, ва сояи маргро ба рӯшан месозад.

Худо асрорро ошкор мекунад ва дар торикӣ умед мебахшад.

1: Худо Нурест, ки моро дар торикӣ ҳидоят мекунад

2: Худо чизҳоро ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, ошкор мекунад

1: Isaiah 45:3 - "Ман ба шумо ганҷҳои зулмотро хоҳам дод, сарватҳоеро, ки дар ниҳонҳо нигоҳ дошта мешаванд, то бидонед, ки Ман Худованд, Худои Исроил ҳастам, ки шуморо ба ном даъват мекунад".

2: Забур 139: 11-12 - "Агар гӯям, ки торикӣ маро пинҳон хоҳад кард ва рӯшноӣ дар гирди ман шаб мешавад, ҳатто торикӣ барои ту торик нахоҳад буд; шаб мисли рӯз дурахшон хоҳад шуд, зеро торикӣ мисли рӯз аст. ба ту нур».

Айюб 12:23: Ӯ халқҳоро афзоиш медиҳад ва онҳоро нест мекунад; халқҳоро васеъ мекунад ва онҳоро боз танг мекунад.

Худо бар ҳамаи халқҳо ҳукмфармост ва онҳоро ҳам баракат медиҳад ва ҳам ба қадри худаш.

1. "Худо дар ихтиёр аст: Ҳукмронии Худованд"

2. «Сарвати файзи Худо дар замонҳои душворӣ».

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

Айюб 12:24 Ӯ дили сарварони рӯи заминро гирифта, онҳоро дар биёбоне, ки роҳе нест, саргардон мекунад.

Худо қудрат дорад, ки кӣ интихоб кунад, ки одамонро дар биёбон роҳнамоӣ кунад ва дилҳои онҳоеро, ки ба роҳбарӣ мувофиқ нестанд, дур кунад.

1: Худо назорат мекунад, ки кӣ моро роҳнамоӣ мекунад, аз ин рӯ мо бояд ба роҳнамоии Худо итоат кунем.

2: Мо набояд ба пешвоёни заминӣ такя кунем, балки ба иродаи Худо такя кунем.

1: Забур 79:13 - "Бинобар ин мо қавми Ту ва гӯсфандони чарогоҳи Ту Туро то абад шукр хоҳем гуфт: ҳамду санои Туро ба тамоми наслҳо баён хоҳем кард".

2: Isaiah 40:11 - "Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: барраҳоро бо бозуи худ ҷамъ хоҳад кард, ва онҳоро дар оғӯши худ хоҳад бурд, ва навҷавононро нарм хоҳад бурд".

Айюб 12:25 Онҳо дар торикӣ бе рӯшноӣ даст мезананд, ва Ӯ онҳоро мисли одами майзада ба ҳайрат меандозад.

Ин порча дар бораи торикӣ ва ошуфтагии касоне, ки бе роҳнамоии Худо гумроҳ шудаанд, сухан меронад.

1: Нури Худо ягона роҳи фаҳмиши ҳақиқӣ ва сулҳ аст.

2: Бе Худо мо дар ҳолати парешон ва бесарусомонӣ мондаем.

1: Матто 5:14-16 "Ту нури ҷаҳон ҳастӣ. Шаҳре, ки дар болои теппа сохта шудааст, пинҳон шуда наметавонад. Мардум низ чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои он, ки онро бар пояи худ мегузоранд, ба ҳар як хонадон равшанӣ мебахшад, ҳамин тавр, бигзор нури шумо пеши дигарон бипошад, то ки аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

2: Юҳанно 8:12 "Вақте ки Исо бори дигар ба мардум сухан гуфт, гуфт: "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз ақиби Ман меравад, ҳеҷ гоҳ дар зулмот роҳ намеравад, балки нури ҳаётро хоҳад дошт.

Боби 13-уми Айюб ҷавоби Айюбро ба маслиҳати дӯстонаш идома медиҳад. Дар ин боб Айюб бегуноҳии худро изҳор мекунад, хоҳиши худро дар назди Худо баён кардани парвандаи худро баён мекунад ва ба хирад ва беайбии дӯстонаш шубҳа мекунад.

Сархати 1: Айюб мустақиман ба дӯстонаш мурочиат карда, онҳоро "табибони беарзиш" номид ва онҳоро ба дурӯғгӯй аз номи Худо айбдор мекунад. Ӯ исрор мекунад, ки мехоҳад мустақиман бо Худо сӯҳбат кунад ва қазияи худро баён кунад (Айюб 13:1-12).

Сархати 2: Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро бо даҳшати худ сарнагун накунад, балки ба ӯ иҷозат диҳад, ки далелҳои худро пешниҳод кунад. Ӯ ба Худо таваккал мекунад, ҳатто агар он бо марг рӯ ба рӯ шавад (Айюб 13:13-19).

Параграфи 3: Айюб аз дӯстонаш хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро бодиққат гӯш кунанд ва онҳоро аз рӯйбинӣ ё худпарастӣ огоҳ кунанд. Ӯ аз Худо дар бораи сабаби ранҷу азобаш ҷавоб талаб мекунад (Айюб 13:20–28).

Дар ҷамъбаст,
Боби сеюми Айюб инҳоянд:
посухи давомдор,
ва изҳороте, ки Айюб дар посух ба маслиҳати дӯстонаш баён кардааст.

Таваҷҷӯҳ ба муқовимат тавассути муқовимат ба хирад ва беайбии дӯстонаш, ва орзуи адолат тавассути хоҳиши муошират мустақим бо Худо ба даст оварда мешавад.
Ёдоварӣ кардани эътимоде, ки дар бораи нигоҳ доштани имон дар байни ранҷу азоб нишон дода шудааст, ин таҷассумест, ки дархост барои фаҳмидани иктишофи мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюбро ифода мекунад.

Айюб 13:1 Инак, чашми ман ҳама инро дидааст, гӯши ман шунида ва фаҳмидааст.

Ин порча аз Айюб 13:1 изҳоротест, ки дар он Айюб эътироф мекунад, ки ҳама чизҳои бо ӯ рӯйдодаро дида ва шунидааст.

1. Мо бояд ба Худо таваккал карданро ёд гирем, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки бо мо чӣ рӯй дода истодааст.

2. Худо ба мо қувват мебахшад, ки ба ҳама душвориҳои зиндагӣ тоб оварем.

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Айюб 13:2 Он чи шумо медонед, ман низ онро медонам: ман аз шумо кам нестам.

Айюб дар муқоиса бо дӯстонаш дониш ва фаҳмиши баробарашро тасдиқ мекунад.

1. Худо ба ҳар яки мо як қатор атоҳо ва истеъдодҳои беназир медиҳад, ки барои ҷалоли Ӯ истифода шаванд.

2. Мо набояд аз дониш ва фаҳмиши Худованд ба мо ато кардааст, шарм надорем.

1. 1 Қӯринтиён 12:4-7 - Тӯҳфаҳо гуногунанд, аммо Рӯҳ як аст; ва хизмат гуногун аст, аммо Худованд як аст; ва намудҳои гуногуни фаъолиятҳо ҳастанд, аммо ҳамон Худост, ки ҳамаи онҳоро дар ҳама қувват мебахшад.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Айюб 13:3 Албатта, мен Қодири Мутлақ билан гаплашмоқчиман ва Худо билан муҳокама қилмоқчиман.

Айюб мехоҳад, ки бо Худо мубоҳиса кунад ва бо Худои Қодир сухан гӯяд.

1: Ҳарчанд мо ҳама душвориҳо ва озмоишҳоеро, ки ба сари мо меоянд, намефаҳмем, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Мо метавонем далер шавем, ки Худо моро мешунавад ва мо метавонем далерона ба ҳузури Ӯ бо дархосту дархостҳои худ биёем.

1: Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо комил шавед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

2: Забур 145:18, "Худованд ба ҳар касе ки Ӯро мехонад, ба ҳар касе ки Ӯро ба ростӣ мехонад, наздик аст".

Айюб 13:4 Аммо шумо дурӯғ месозед, ҳамаатон табибони арзише нестед.

Ин порча дар бораи касоне сухан меронад, ки фиребгаранд ва дар насиҳати худ арзише надоранд.

1: Мо бояд дар сухан ва кирдори худ ростқавл ва боэътимод бошем, зеро Худо аз мо интизор аст, ки рост бигӯем.

2: Мо набояд маслиҳат ё маслиҳате диҳем, ки барои шунаванда фоидаовар набошад, зеро он ба Худо писанд нахоҳад омад.

1: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2: Қӯлассиён 3: 9-10 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро мебинед, ки шумо шахсияти кӯҳнаро бо амалияҳои он тарк кардаед ва шахсияти навро пӯшидаед, ки он дар дониш аз рӯи симои офаринандаи худ нав мешавад.

Айюб 13:5 Кошки хомӯш меистед! ва он бояд хиради шумо бошад.

Айюб дӯстонашро даъват мекунад, ки хомӯш бошанд ва дарк кунанд, ки ин кор оқилона аст.

1. Хомӯш мондан хирадманд аст

2. Қувваи хомӯшӣ

1. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2. Воиз 3:7 - Вақти канда шудан ва вақти ислоҳ кардан, вақти хомӯшӣ ва вақти сухан гуфтан.

Айюб 13:6 Акнун андешаҳои маро бишнав, ва ба илтиҷоҳои лабони ман гӯш андоз.

Айюб аз касе хоҳиш мекунад, ки ба андеша ва илтиҷоҳояш гӯш диҳад.

1. Қувваи эътиқод: Чӣ тавр бояд овози худро бишнавад

2. Қувваи гӯш кардан: омӯхтани тарзи шунидани дигарон

1. Масалҳо 18:13 Ҳар кӣ пеш аз шуниданаш ҷавоб диҳад, барои ӯ аблаҳӣ ва нанг аст.

2. Яъқуб 1:19 Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад.

Айюб 13:7 Оё шумо барои Худо бадӣ мегӯед? ва дар ҳаққи ӯ бо фиреб гап мезанед?

Ин порча савол медиҳад, ки оё мо бояд барои Худо бадӣ ва фиреб гӯем?

1: Мо бояд ҳамеша рост бигӯем ва ба роҳнамоии Худо таваккал кунем.

2: Мо набояд кӯшиш кунем, ки дигаронро ба номи Худо фиреб диҳем, зеро ин паёми ростӣ ва муҳаббати Ӯро халалдор мекунад.

1: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст.

2: Юҳанно 8:32 - Ва шумо ростиро хоҳед донист, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард.

Айюб 13:8 Оё шумо шахсияти ӯро қабул мекунед? Оё барои Худо мубориза мебаред?

Айюб савол медиҳад, ки чаро одамон фикри шахси дигарро қабул мекунанд ва онро ҳамчун иродаи Худо ҳимоя мекунанд.

1. "Қувваи Калом: Вақте ки имон имони кӯр мешавад"

2. "Аз паёмбарони козиб ҳазар кунед: таҳқиқи сарчашмаҳои ҳақиқат"

1. Матто 7:15-16 - «Аз анбиёи козиб ҳазар кунед, ки дар тан либоси гӯсфанд назди шумо меоянд, вале дар ботин гургони дарранда мебошанд».

2. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

Айюб 13:9 Оё хуб аст, ки ӯ шуморо ҷустуҷӯ кунад? ё чунон ки як кас дигареро тамасхур мекунад, шумо низ вайро масхара мекунед?

Айюб ба адолати Худо шубҳа мекунад ва ҳайрон мешавад, ки чаро Ӯ ӯро ин қадар бодиққат тафтиш мекунад.

1. Адолати Худо комил ва фарогир аст; мо бояд хатто дар лахзахои ториктарини худ ба У бовар кунем.

2. Мо набояд ба роҳҳои Худо шубҳа кунем, зеро онҳо аз роҳи мо болотаранд.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Яъқуб 4:13-15 - «Эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба чунин шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем, ва хариду фурӯш ва фоида ба даст меорем; дар ҳоле ки шумо намедонед. Фардо чӣ мешавад.Зеро ҳаёти шумо чист?Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.Барои он шумо бояд бигӯед: "Агар Худованд бихоҳад, мо зинда хоҳем монд ва ин корро мекунем" , ё он».

Айюб 13:10 Агар пинҳонӣ одамонро қабул кунед, Ӯ шуморо фош хоҳад кард.

Айюб ҳушдор медиҳад, ки Худо одамонро мазаммат мекунад, агар онҳо одамонро дар асоси ғаразнокӣ қабул кунанд.

1. Хавфи рӯйбинӣ: Огоҳӣ аз Айюб

2. Адолати Худо ва беадолатии мо: Мулоҳизаҳо дар бораи Айюб 13:10

1. Яъқуб 2:1-13 - Огоҳӣ дар бораи рӯйбинӣ дар калисо

2. Ҳизқиёл 18:5-9 - Ёдрас кардани адолат ва беғаразии Худо

Айюб 13:11 Оё олиҷазоири Ӯ шуморо тарсонад? ва тарси ӯ бар шумо меафтад?

Дар ин порча дар бораи тарси Худо ва бузургии Ӯ сухан меравад.

1: "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст"

2: «Аз рӯи эҳтиром ба Худованд итоат кунед»

1: Масалҳо 1: 7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2: Воиз 12:13 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин аст тамоми вазифаи инсон."

Айюб 13:12 Ёдҳои шумо мисли хокистар аст, ва ҷисмҳои шумо ба танҳои гил.

Айюб дар бораи ноустувории ҳаёт ва чӣ гуна зудгузар будани он фикр мекунад.

1. Ҳаёт зуд мегузарад, аз ин рӯ мо бояд боварӣ ҳосил кунем, ки аз он бештар истифода барем.

2. Мо бояд марги худро эътироф кунем ва барои зиндагии беҳтаре, ки берун аз ҷисми ҷисмонӣ ҳастем, кӯшиш кунем.

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Забур 39:5 - "Инак, айёми маро ҳамчун паҳнои даст сохтӣ; ва синну соли ман пеши Ту ҳеҷ нест".

Айюб 13:13 Хомӯш бош, маро бигзор, то сухан гӯям, ва он чи хоҳад, бар ман расад.

Айюб, сарфи назар аз хомӯшии зоҳирии Худо, ҳуқуқи сухан гуфтанро тасдиқ мекунад.

1: Сукути Худо ҳаққи сухани моро рад намекунад.

2: Ба Худо таваккал кунед, ҳатто вақте ки Ӯ хомӯш аст.

1: Забур 61:8 - "Эй мардум, ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; дилҳои худро ба ҳузури Ӯ рехт; Худо барои мо паноҳгоҳ аст".

2: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва фикрҳои ман баландтар аст. назар ба фикрҳои шумо."

Айюб 13:14 Барои чӣ ман ҷисми худро ба дандонҳои худ мегирам ва ҷони худро ба дасти худ медиҳам?

Ин порча эҳсосоти ноумедӣ ва ноумедии Айюбро инъикос мекунад, зеро ӯ савол медиҳад, ки чаро ӯ бо вуҷуди ранҷу азоби худ зинда аст.

1: Худо ҳатто дарториктарин соатҳои ранҷу азоби мо бо мост.

2: Ба Худо таваккал кунед ва Ӯ роҳҳои моро ҳидоят мекунад ва моро дар рӯзҳои сахт ҳидоят мекунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 13:15 Ҳарчанд маро бикушад, ба ӯ таваккал хоҳам кард, вале ман дар пеши ӯ роҳҳои худро нигоҳ медорам.

Айюб сарфи назар аз душвориҳое, ки ба ӯ дучор шуда буд, имони бепоёни худро ба Худо баён мекунад.

1. Қуввати имон: Омӯзиш аз эътимоди бепоёни Айюб ба Худо

2. Нигоҳ доштани роҳҳои шахсии худ: мувозинати итоаткорӣ ва эътимод ба худ

1. Ишаъё 26:3-4 - "Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд, худи Худованд, санги абадӣ аст".

2. Забур 56:3-4 - "Вақте ки метарсам, ба ту таваккал хоҳам кард, ба Худое, ки каломи Ӯро ҳамду сано мегӯям, ба Худо таваккал мекунам ва наметарсам".

Айюб 13:16 Ӯ низ наҷоти ман хоҳад буд, зеро ки дурӯя пеши ӯ нахоҳад омад.

Ин порча дар Айюб 13:16 нишон медиҳад, ки шахс бояд ҳангоми муроҷиат ба Худо самимӣ ва ростқавл бошад, зеро Худованд риёкориро қабул намекунад.

1: Мо бояд бо самимият ва ростӣ назди Худо биёем, ҳарчанд душвор аст.

2: Ҳангоми омадан ба Худо дили ростқавл ва фурӯтанӣ лозим аст.

1: Забур 51:17 Қурбонии ман, эй Худо, рӯҳи шикаста аст; дили шикаста ва пушаймонро Ту, Худоё, хор нахоҳӣ кард.

2: Ибриён 4:12-13 Зеро ки каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ва барои ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил. Ва ҳеҷ махлуқе аз назари ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба ӯ ҳисобот диҳем.

Айюб 13:17 Сухани маро ва баёни маро бо гӯшҳои худ гӯш кунед.

Ин порча моро водор мекунад, ки суханони гуфташударо бодиққат гӯш кунем.

1. Гӯш додан: Калиди фаҳмиш - Мо бояд каломи Худоро бодиққат гӯш кунем, агар мо онро фаҳмидан хоҳем.

2. Шунидан ба ҳикмати Худо - Мо метавонем ҳикматро тавассути гӯш кардани паёми Худо пайдо кунем.

1. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро дар даруни худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯши худро ба ҳикмат гардонӣ ва дили худро ба фаҳм кунӣ, оре, агар фаҳмишро даъват кунӣ ва барои фаҳм бо овози баланд гиря кунӣ, ва агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷи ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

Айюб 13:18 Инак, ман кори худро фармоиш додаам; Ман медонам, ки ман сафед мешавам.

Айюб дилпурона изҳор мекунад, ки дар баҳсаш бо дӯстонаш сафед хоҳад шуд.

1. Боварӣ ба Худо дар миёни озмоишҳо

2. Дар адолат устувор будан

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

Айюб 13:19 Кист, ки бо ман даъво кунад? алхол, агар забонамро дошта бошам, арвохро медихам.

Айюб мехоҳад, ки дар байни худ ва Худо миёнарав пайдо кунад.

1. Фаҳмидани қудрати сухан гуфтан дар назди Худо.

2. Дарки зарурати миёнарав миёни худамон ва Худо.

1. Матто 10:19-20 - «Вақте ки шуморо таслим мекунанд, фикр накунед, ки чӣ гуна ва чӣ гуна бояд бигӯед: зеро дар ҳамон соат ба шумо дода хоҳад шуд, ки чӣ бояд гуфт. Рӯҳи Падари шумо, ки дар шумо сухан меронад».

2. Ибриён 9:15 - «Ва аз ин сабаб Ӯ миёнарави Аҳди Ҷадид аст, то ки ба воситаи мамот, барои кафорати ҷиноятҳои зери аҳди якум, даъватшудагон ваъдаи абадӣ гиранд. мерос».

Айюб 13:20 Фақат ба ман ду чизро накун: пас ман аз ту пинҳон намешавам.

Айюб аз Худо талаб мекунад, ки бо ӯ ду коре накунад, то ки аз Худо пинҳон нагардад.

1. Худои меҳрубону меҳрубон аст ва умеди моро намеканад.

2. Мо ҳамеша метавонем барои умед ва тасаллӣ ба Худо муроҷиат кунем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳм ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ҳар гуна андӯҳи мо тасаллӣ медиҳанд бо тасаллӣ, ки худи мо аз Худо мегирем, душворӣ мекашем.

Айюб 13:21 Дасти худро аз ман дур кун, ва бигзор тарси ту маро тарсонад.

Ин порча эҳсосоти Айюбро инъикос мекунад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки ҳузури Худро аз ӯ дур кунад, то ӯро аз тарс раҳо кунад.

1. Натарс: Омӯзиши эътимод ба ваъдаҳои Худо

2. Қувваи истодагарӣ: Ғалаба кардани тарс дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 1 Юҳанно 4:18 - «Дар муҳаббат тарс нест, балки муҳаббати комил тарсро берун мекунад.

Айюб 13:22 Он гоҳ ту даъват кун, ва ман ҷавоб медиҳам;

Ин порча дар бораи хоҳиши Айюб сухан меронад, ки даъвои худро дар назди Худо ҳимоя кунад ва аз ӯ ҷавоб гирад.

1. Қувваи дуо бо мақсад: омӯзиши Айюб 13:22

2. Гӯш кардани овози Худо: омӯзиши Айюб 13:22

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Айюб 13:23 Айблар ва гуноҳларим қанчадир? Гуноҳ ва гуноҳи маро огоҳ кун.

Ин порча дар бораи Айюб хоҳиш мекунад, ки гуноҳҳо ва ҷиноятҳои ӯро нишон диҳад, то ӯ онҳоро фаҳмад.

1. Қудрати эътироф кардани гуноҳҳои мо

2. Истифодаи Китоби Муқаддас барои мулоҳиза кардан дар бораи амалҳои худ

1. Забур 51:3-4 - Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша дар пеши ман аст. Бар зидди ту, эй танҳо, гуноҳ кардаам ва дар пеши ту ин бадӣ кардаам, то ки дар вақти сухан сафед шавӣ ва ҳангоми доварӣ ошкоро бошӣ.

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Айюб 13:24 Чаро рӯи худро пинҳон мекунӣ, ва маро ба душмани худ нигоҳ медорӣ?

Айюб мепурсад, ки чаро Худо зоҳиран аз ӯ рӯй гардондааст ва худро душмани Худо медонад.

1. Чӣ тавр озмоишҳои мо метавонанд моро водор созанд, ки муҳаббати Худоро зери шубҳа гузорем

2. Бо вуҷуди озмоишҳои мо ба Худо таваккал кардан

1. Забур 139:23-24 - Маро биҷӯй, эй Худо, ва дили маро бидон; маро имтиҳон кунед ва фикрҳои изтироби маро бидонед. Бингар, ки оё дар ман ягон роҳи таҳқиромез ҳаст, ва маро ба роҳи ҷовидонӣ ҳидоят кун.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 13:25 Оё ту баргеро мешиканад, ки аз он сӯ ва сӯяш ронда мешавад? ва оё косаи хушкро таъқиб хоҳӣ кард?

Айюб қудрати Худоро барои шикастани барге, ки аз шамол меронад ва аз паи косаи хушк шубҳа мекунад.

1. Қудрати Худо дар табиат

2. Таслим шудан ба хости Худо

1. Забур 147:15-18 - Ӯ фармони Худро ба замин мефиристад; сухани ӯ зуд иҷро мешавад. Барфро мисли пашм медиҳад; шабнамро мисли хокистар мепошад. Ӯ кристаллҳои яхи худро мисли пораҳо мепартояд; ки пеш аз хунукии у истода метавонад? Ӯ каломи Худро фиристода, онҳоро об мекунад; шамоли худро вазида, обҳоро равон мекунад.

2. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Айюб 13:26 Зеро ки ту бар зидди ман чизҳои талх менависӣ, ва маро ба гуноҳҳои ҷавонии худ гирифтор мекунӣ.

Дар порча муҳокима карда мешавад, ки чӣ тавр Худо ба Айюб муқобил аст ва ӯро ба гуноҳҳои ҷавонии худ водор мекунад.

1: Адолати Худо комил аст ва ҳеҷ гоҳ моро рад намекунад.

2: Раҳмати Худо бузург аст ва ҳамеша барои мо хоҳад буд.

1: Румиён 8:1, "Бинобар ин, ҳоло барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест."

2: Эфсӯсиён 2: 4-5, "Аммо аз муҳаббати бузурги худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, шумо бо файз наҷот ёфтаед.

Айюб 13:27 Пойҳои маро низ дар чӯб мегузорӣ, ва ба ҳама роҳҳои ман нигоҳ мекунӣ; Ту бар пошнаи пойҳои ман осоре мегузорӣ.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки Худо озодии ӯро маҳдуд кардааст ва ӯро бо диққати зиёд нигоҳ медорад.

1. "Нигоҳдории Худо: Ҳифз ва ризояти Худо"

2. «Ҳокимияти Худо: қабули шароитҳои мо»

1. Забур 139:1-4 - "Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ. Ту медонӣ, ки ман нишастаам ва вақте ки бархезам; Ту фикрҳои маро аз дур мефаҳмӣ. Ту роҳ ва хоби маро месанӣ аз тамоми роҳҳои Ман огоҳанд, ҳатто пеш аз он ки сухане дар забони ман наояд, инак, эй Худованд, Ту онро комилан медонӣ».

2. Масалҳо 15:3 - "Чашмони Худованд дар ҳама ҷост ва аз бадӣ ва некӣ бедор аст".

Айюб 13:28 Ва ӯ мисли чизи пӯсида мехӯрад, мисли ҷомае ки куя мехӯрад.

Айюб худро ба ҷомае муқоиса мекунад, ки парвонагон хароб шудааст.

1. Хавфи интихоби бад - Румиён 6:23

2. Ноустувории ҳаёт - Яъқуб 4:14

1. Ишаъё 51:8 Зеро ки куя онҳоро мисли ҷома хоҳад хӯрд, ва кирм онҳоро мисли пашм хоҳад хӯрд.

2. Луқо 12:33 Моли худро бифурӯшед ва ба мискинон бидиҳед. Худро бо халтаҳои пулӣ таъмин кунед, ки кӯҳна намешавад ва дар осмон ганҷе, ки аз байн намеравад, ба он ҷо дузд наздик намешавад ва ҳеҷ куя нобуд намекунад.

Боби 14-уми Айюб дар бораи мулоҳизаҳои Айюб дар бораи кӯтоҳӣ ва ноустувории ҳаёти инсон, инчунин орзуи раҳоӣ аз ранҷу азоб ва умеди барқароршавӣ омӯзонида мешавад.

Сархати 1: Айюб дар бораи табиати гузариши мавҷудияти инсон фикр мекунад ва онро ба гуле, ки пажмурда мешавад ва пажмурда мешавад, муқоиса мекунад. Ӯ ногузирии маргро эътироф мекунад ва хоҳиши таваҷҷӯҳ ва марҳамати Худоро баён мекунад (Айюб 14:1-6).

Параграфи 2: Айюб дар бораи эҳтимолияти навсозӣ пас аз марг фикр мекунад ва фикр мекунад, ки оё ягон умеди дубора сабзидани дарахт пас аз буридани он вуҷуд дорад. Ӯ мехоҳад, ки аз ранҷу азоб раҳо шавад ва изҳори орзу мекунад, ки Худо ӯро ба ёд орад (Айюб 14:7–15).

Параграфи 3: Айюб эътироф мекунад, ки ҳатто ҳангоми марг одамон фано ва фасодро аз сар мегузаронанд. Ӯ аз гузашти вақтҳо бе таваққуф аз ранҷу азобҳои худ таассуф мекунад ва изҳори орзуи илтифоти Худоро баён мекунад (Айюб 14:16-22).

Дар ҷамъбаст,
Боби чордаҳуми Айюб чунин мегӯяд:
инъикос,
ва ҳаваси Айюб дар посух ба кӯтоҳ будани умри инсон баён шудааст.

Таваҷҷӯҳ ба гузариш тавассути андеша дар бораи табиати зудгузари мавҷудият,
ва муштоқи дар бораи раҳоӣ аз ранҷу азобе, ки тавассути изҳори хоҳиши таваҷҷӯҳи Худо ба даст оварда мешавад.
Зикр кардани фавт, ки дар мавриди эътирофи фано нишон дода шудааст, таҷассумест, ки тафаккури экзистенсиалӣ ва кашфи мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 14:1 Марде, ки аз зан таваллуд ёфтааст, чанд рӯз аст ва пур аз душворӣ аст.

Ин порча аз кӯтоҳӣ ва душвории зиндагӣ сухан мегӯяд.

1: Ҳаёти худро қадр кунед, зеро он кӯтоҳ ва пур аз озмоишҳост.

2: Аз донистани он ки Худо душвориҳои зиндагиро медонад ва дар онҳо бо шумост, тасаллӣ ёбед.

1: Забур 90:10 - Солҳои умри мо ҳафтод сол аст, ё ҳатто бо қуввати ҳаштод; Ва ҳол он ки фосилаи онҳо танҳо заҳмат ва ранҷ аст. ба зудӣ рафтанд ва мо парвоз мекунем.

2: Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Айюб 14:2 Ӯ мисли гул берун меояд, ва бурида мешавад; Ӯ ҳамчун соя гурехта, пойдор наmemонад.

Умри инсон кутох ва зудгузар аст.

1. Умр кутох аст, аз хар лахза самаранок истифода баред

2. Ҳаётро як чизи муқаррарӣ нагиред

1. Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Яъқуб 4:14 - Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

Айюб 14:3 Оё ту чашмони худро бар чунин кас мекушӣ ва маро бо худ ба доварӣ меоварӣ?

Айюб мепурсад, ки чаро Худо ӯро доварӣ мекунад, вақте ки ӯ умри маҳдуд дорад.

1. Дарк намудани хадди умри мо ва кушиш ба кудсият

2. таваккал ба раҳмат ва ҳикмати Худо

1. Забур 103:14 - Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

Айюб 14:4 Кӣ метавонад аз палид чизи покро берун барорад? як не.

Ҳеҷ кас наметавонад аз чизи нопок чизи пок созад.

1. Ҳеҷ чиз барои муҳаббати Худо наҷис нест - Румиён 5:8

2. Новобаста аз он ки мо то чӣ андоза ба гуноҳи амиқ гирифтор шавем, Худо моро то ҳол дӯст медорад - 1 Юҳанно 4:7-10

1. Ишаъё 1:18 - Акнун биёед ва якҷоя мубоҳиса кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд.

2. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Айюб 14:5 Вақте ки айёми ӯ муайян шудааст, шумораи моҳҳои ӯ бо туст, Ту ҳудуди ӯро муқаррар кардаӣ, ки аз он гузашта наметавонад;

Худо умри одамонро муайян кардааст ва марзҳое муқаррар кардааст, ки онҳо наметавонанд убур кунанд.

1: Худо соҳибихтиёр аст ва ҳаёти моро назорат мекунад.

2: Мо бояд ба ҳикмат ва вақти Худо таваккал кунем.

1: Румиён 8:28: "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2: Ишаъё 55: 8-9: "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

Айюб 14:6 Аз ӯ рӯй гардон, то истироҳат кунад, то рӯзи худро ба охир расонид, ки чун муздур.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо ӯро дар вақти муайян барқарор хоҳад кард, аммо ҳоло ӯ бояд мисли корманд то охири рӯзи корӣ худ босаброна интизор шавад.

1. Сабр: Вақти Худо комил аст

2. Ба Худо таваккал кардан дар интизорӣ

1. Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо бо озмоишҳо рӯ ба рӯ мешавед, ҳамаро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад

2. Ишаъё 40:30-31 - Онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард ва мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт.

Айюб 14:7 Зеро умеде ҳаст, ки дарахте, ки бурида шавад, дубора сабзад, ва шохаҳои нармонаи он қатъ нахоҳанд шуд.

Умедро ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душвориҳои бузург пайдо кардан мумкин аст.

1: Новобаста аз он ки душвориҳои ҳаёт то чӣ андоза вазнин ба назар мерасанд, Худо ҳамеша умед мебахшад.

2: Ҳарчанд оянда торик ба назар мерасад, мо метавонем дар имон рӯҳбаланд бошем, ки Худо моро тарк намекунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Айюб 14:8 Ҳарчанд решаи он дар замин кӯҳна шуда бошад, ва ҳосили он дар замин бимирад;

Решаи дарахт пир шуда метавонад ва ангур дар замин бимирад.

1: Новобаста аз он ки зиндагӣ душвор ба назар мерасад, имони мо набояд ҳеҷ гоҳ пир нашавад.

2: Ҳатто дарториктарин замонҳо, Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1: Румиён 8:35 39 Ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад.

2: Isaiah 43:2 Ҳатто вақте ки мо аз оташ мегузарем, Худо бо мо хоҳад буд.

Айюб 14:9 Аммо аз бӯи об шукуфта, мисли растанӣ навдаҳо мебарорад.

Айюб ба мо хотиррасон мекунад, ки ҳатто дар марг ҳам умед ҳаст; ҳаёт ҳанӯз гул карда метавонад.

1: Дар миёни марг ҳаёт ҳаст.

2: Новобаста аз вазъият, умед ҳамеша мавҷуд аст.

1: Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам». Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2: Румиён 5:3-5 - Беш аз ин, мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷ саброро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

Айюб 14:10 Аммо одам мемирад ва нобуд мешавад; бале, одам ҷон медиҳад, ва ӯ дар куҷост?

Марги инсон баробаркунандаи бузург аст, новобаста аз он ки мо дар зиндагӣ, ҳамаамон дар ниҳоят ҳалок мешавем.

1: Мо ҳама мусофирони як сафар ҳастем, дар роҳи марг.

2: Ҳаёт зудгузар аст, истифодаи бештари вақт ба мо вобаста аст.

1: Воиз 3:2 - «вақте барои таваллуд ва вақти мурдан».

2: Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор гузорем".

Айюб 14:11 Чӣ тавре ки обҳо аз баҳр мерезанд, ва тӯфон пажмурда шуда, хушк мешавад:

Айюб аз кутоҳ будани ҳаёт ва ногузирии марг таассуф мекунад.

1: Дар хотир доштани марги мо ва зарурати зиндагӣ ба пуррагӣ.

2: Дарк кардани ноустувории зиндагӣ ва эътироф кардани вобастагии мо аз Худо.

1: Яъқуб 4:14 - Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2: Забур 90:12 - Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дили ҳикматро ба даст орем.

Айюб 14:12 Пас, одам хобида, бархоста намешавад: то осмон дигар нест, онҳо бедор нахоҳанд шуд ва аз хоби худ бархоста намешаванд.

Инсон дар баробари марг нотавон аст ва то охири дунё наметавонад аз чанголи он раҳо шавад.

1. Ботилии ҳаёти инсон: Зиндагӣ барои абадият

2. Ёди марг: Омодагӣ ба охирзамон

1. Забур 90:12 - "Пас ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои моро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат ба кор барем".

2. Воиз 8: 8 - "Ҳеҷ касе нест, ки бар рӯҳ қудрати нигоҳ доштани рӯҳро дошта бошад; ва дар рӯзи мамот қудрат надорад; ва дар он ҷанг ҳеҷ раҳоӣ нест; ва бадӣ онҳоеро, ки дода шудаанд, раҳо нахоҳад кард. ба он».

Айюб 14:13 Кошки маро дар қабр пинҳон медоштӣ, то ғазаби худ барҳам хӯрд, маро пинҳон медоштӣ, ва ба ман замоне муайян мекардӣ ва маро ба ёд меоварӣ!

Айюб орзуи худро баён мекунад, ки то даме ки ғазаби Худо гузарад, пинҳон шавад ва Худо ӯро дар ранҷу азобаш ёд кунад.

1. "Худо моро дар ранҷу азобамон ёд мекунад"

2. «Интизории ғазаби Худо будан»

1. Забур 31:15 - "Замонам дар дасти туст; маро аз дасти душманонам ва аз таъқибкунандагони ман раҳоӣ деҳ!"

2. Ишаъё 26:20 - "Биёед, эй қавми ман, ба ҳуҷраҳои худ дароед ва дарҳои худро аз паси худ маҳкам кунед; то даме ки ғазаб аз он ҷо гузашт, каме пинҳон шавед".

Айюб 14:14 Агар одам бимирад, оё дубора зинда мешавад? тамоми рӯзҳои вақти таъинкардаамро интизор хоҳам буд, то он даме ки ивази ман биёяд.

Ин порча дар бораи умеди эҳё ва чӣ гуна бояд интизор шудани тағйироти онҳо сухан меронад.

1: Мо бояд имон дошта бошем, ки ҳарчанд марг фаро мерасад, ҳанӯз ҳам умед ба ҳаёти нав вуҷуд дорад.

2: Ҳарчанд мо намефаҳмем, ки чаро вақти таъиншудаи мо фаро расидааст, мо метавонем ба эҳёшавӣ ва умеди ҳаёти нав бовар кунем.

1: 1 Қӯринтиён 15: 20-23 - Аммо ҳоло Масеҳ аз мурдагон эҳьё шуд ва аввалин самараи хуфтагон гашт. Зеро, азбаски мамот ба воситаи одам омад, эҳьёи мурдагон низ ба воситаи одам омад. Зеро, чунон ки дар Одам ҳама мемиранд, ончунон дар Масеҳ ҳама зинда хоҳанд шуд.

2: Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам». Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар бимирад, зинда хоҳад шуд. Ва ҳар кӣ зинда бошад ва ба Ман имон оварад, ҳаргиз намемирад.

Айюб 14:15 Ту даъват хоҳӣ кард, ва Ман ба ту ҷавоб хоҳам дод: ту ба кори дастҳои худ майл хоҳӣ дошт.

Айюб эътироф мекунад, ки ӯ дуо хоҳад кард ва Худо ҷавоб медиҳад.

1. Қувваи Намоз: Таҷрибаи ҳузур ва ҳидояти Худо

2. Такя ба нерӯи Худо: таваккал ва итоат ба хости ӯ

1. Ирмиё 33:3: Ба ман занг занед ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва ҷустуҷӯнашавандаро, ки шумо намедонед, мегӯям.

2. Яъқуб 1:5-6: Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Айюб 14:16 Ҳоло Ту қадамҳои Маро шуморида истодаӣ: оё аз гуноҳи ман нигоҳ намедорӣ?

Айюб мепурсад, ки чаро Худо ба қадамҳои ӯ назорат мекунад, вале гуноҳҳояшро не.

1. Аз пурсидани Худо натарсед - Айюб 14:16

2. Худо ҳамеша моро мушоҳида мекунад, ҳатто вақте ки мо гуноҳ мекунем - Айюб 14:16

1. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

2. Яъқуб 1:12-15 - Хушо марде, ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст. Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ бигӯяд, ки маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки ӯ ба васваса ва фирефтаи хоҳиши худ афтодааст. Пас ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

Айюб 14:17 Гуноҳи ман дар халта мӯҳр баста шудааст, ва ту гуноҳи маро дӯхтаӣ.

Айюб дар бораи мӯҳр задани гуноҳҳояш нақл мекунад, ки гӯё дар халта маҳкам карда мешаванд, то Худо дигар онҳоро набинад.

1. Қувваи бахшидан: Чӣ гуна Худо гуноҳҳои моро маҳкам мекунад

2. Умеди кафорат: ваъдаи омурзиши Худо

1. Забур 32:1-2 - "Хушо касе ки гуноҳаш омурзида шудааст ва гуноҳаш пӯшида шудааст. Хушо касе ки Худованд дар ҳаққи ӯ гуноҳе ҳисоб намекунад ва дар рӯҳи ӯ ҳеҷ макр нест".

2. Ишаъё 43:25 - "Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо ба ёд нахоҳам овард".

Айюб 14:18 Ва албатта кӯҳ афтида нобуд мешавад, ва санг аз ҷои худ бардошта мешавад.

Кӯҳ ва санг рамзи ҷовидонӣ ҳастанд, аммо онҳо низ дар ниҳоят бефоида хоҳанд шуд.

1. Ноустувории зиндагӣ ва аҳамияти зиндагӣ дар лаҳза.

2. Њатто он чизе, ки ба назар вайроннашаванда аст, метавонад нобуд шавад.

1. Ибриён 13:14 - Зеро ки мо дар ин ҷо шаҳри доимӣ надорем, балки меҷӯям, ки биёяд.

2. Забур 39:4 - Худовандо, маро бидонам, ки анҷоми ман ва андозаи айёми ман, ки он чист; то бидонам, ки то чӣ андоза нотавон ҳастам.

Айюб 14:19 Обҳо сангҳоро мемоланд; Ту чизҳоеро, ки аз хоки замин мерӯянд, мешуяд; ва ту умеди одамро барбод медихӣ.

Қудрат ва садоқати Худо аз тамоми умеду орзуҳои инсон бузургтар аст.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани он ки чӣ тавр мо ба вафодории Ӯ такя карда метавонем

2. Муҳаббати Худо: Чӣ гуна қудрати Ӯ моро аз муборизаҳои мо раҳо мекунад

1. Забур 89:14 - "Адолат ва адолат асоси тахти ту аст; муҳаббат ва вафодорӣ аз пеши Ту меравад".

2. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

Айюб 14:20 Бар ӯ то абад ғолиб меоӣ, ва ӯ мегузарад; рӯи ӯро дигаргун мекунӣ, ва ӯро мефиристӣ.

Худо бар инсон ҳукмфармост ва дар ниҳояти кор бар сарнавишти инсон аст.

1: Худо назорат мекунад ва танҳо Ӯ тақдири моро муайян мекунад.

2: Амалҳои мо не, балки иродаи Худост, ки ҳаёти моро ташаккул медиҳад.

1: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 14:21 Писаронаш ба иззат меоянд, ва Ӯ инро намедонад; ва онҳоро паст мезананд, вале ӯ аз онҳо намефаҳмад.

Писарони Айюбро ба иззат оваранд ва ӯ аз ин бехабар бошад ё онҳоро паст зананд ва ӯ аз ин бехабар аст.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст, ҳатто вақте ки мо инро дарк накунем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем, ки Ӯ чӣ кор карда истодааст.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 46:10 - Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз иҷро нашуда буд, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

Айюб 14:22 Аммо ҷисми ӯ бар ӯ дард хоҳад дошт, ва ҷонаш дар даруни ӯ мотам хоҳад гирифт.

Айюб аз дарду мотам дар ҷисму ҷони инсон сухан меронад.

1. Дард ва мотами рӯҳи инсон

2. Фаҳмидани ранҷу азоби зиндагӣ

1. Воиз 3:1-2 "Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизи зери осмон вуҷуд дорад: вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан, вақти шинондан ва вақти чидан кардани он шинонда шудааст».

2. Забур 33:18 "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

Боби 15-уми китоби Айюб ҷавоби дӯсти Айюб Элифозро дар бар мегирад, ки Айюбро сахт сарзаниш мекунад ва ӯро ба такаббурӣ ва беақлӣ айбдор мекунад. Элифоз ҳикмати худро тасдиқ мекунад ва мегӯяд, ки азоби Айюб натиҷаи гуноҳи ӯ аст.

Сархати 1: Элифоз аз он оғоз мекунад, ки Айюбро ба гапҳои хушку холӣ айбдор мекунад ва дурустии далелҳои ӯро зери шубҳа мегузорад. Ӯ мегӯяд, ки ҳикмат на аз одамони миранда, балки аз Худо меояд ва бо ишора ба он ки Айюб фаҳмиш надорад (Айюб 15:1-6).

Сархати 2: Элифаз Айюбро ба шарир айбдор мекунад ва мегӯяд, ки ранҷу азоби ӯ натиҷаи гуноҳи худи ӯ аст. Ӯ барои тасдиқи даъвои худ мисолҳои гуногун оварда, изҳор мекунад, ки бадкорон дар ниҳоят ба ҳалокат дучор хоҳанд шуд (Айюб 15:7–35).

Дар ҷамъбаст,
Боби понздаҳуми Айюб инҳоянд:
посух,
ва айбдоркуние, ки Элифоз дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб баён карда буд.

Таъкид кардани сарзаниш тавассути айбдор кардани Айюб дар такаббурӣ ва беақлӣ,
ва таъкид кардани доварии илоҳӣ, ки тавассути тасдиқи оқибатҳои гуноҳ ба даст омадааст.

Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани робитаи байни ранҷу адолати шахсӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки нуқтаи назари гуногуни ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 15:1 Он гоҳ Элифози темонӣ ҷавоб дода, гуфт:

Элифази темонӣ ба сухани Айюб ҷавоб медиҳад.

1.Худованд фармонравост ва фармонраво аст, пас ҳатто дар душворӣ ба Ӯ таваккал кун.

2. Мо аз намунаи суботкорӣ ва имони Айюб омӯхта метавонем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Айюб 15:2 Оё хирадманд бояд дониши беҳуда баён кунад ва шиками худро аз шамоли шарқӣ пур кунад?

Айюб бо дӯсташ сӯҳбат мекунад ва дар бораи ҳикмати бенавбат сухан гуфтан савол медиҳад.

1: Мо бояд дар сухани худ хирадманд бошем ва аз рӯйи он сухан нагӯем.

2: Ҳамеша суханони худро бодиққат истифода баред ва пеш аз сухан гуфтан фикр кунед.

1: Яъқуб 3:17 - Аммо ҳикмате ки аз осмон меояд, пеш аз ҳама пок аст; пас сулхдуст, гамхор, мутеъ, пур аз шафкат ва самараи нек, бегараз ва самими.

2: Масалҳо 10:19 - Суханони аз ҳад зиёд ба гуноҳ оварда мерасонад. Бодиққат бошед ва даҳони худро баста бошед.

Айюб 15:3 Оё ӯ бояд бо суханони бефоида баҳс кунад? ё бо суханоне, ки бо он ҳеҷ коре карда наметавонад?

Айюб арзиши "сухан" ё "суханҳои" бесамарро зери шубҳа мегузорад, ки ҳеҷ фоидае ба бор намеорад.

1. "Қувваи сухан: Бо ҳадаф сухан гӯед"

2. «Баракат ва лаънати суханони хушк».

1. Яъқуб 3:2-12 - "Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар сухани худ пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро ҷилавгирӣ кунад."

2. Забур 19:14 - «Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман».

Айюб 15:4 Бале, ту тарсу ҳаросро дур мекунӣ, ва дуоро пеши Худо бозмедорӣ.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр шахс метавонад тарсро аз худ дур кунад ва дар назди Худо дуо гӯяд.

1. Қувваи Имон: Чӣ тавр бояд дар таваккал ба Худо қадам занем

2. Оғӯши зиндагии бетарсу ҳарос: рафъи тарс ва афзоиши имон

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. 2 Тимотиюс 1:7 - «Зеро ки Худо ба мо рӯҳи тарс не, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст».

Айюб 15:5 Зеро ки даҳони ту гуноҳи туро баён мекунад, ва забони маккоронро интихоб мекунӣ.

Айюб ҳушдор медиҳад, ки суханҳо қудрат доранд ва фикрҳои ботинии касро ошкор карда метавонанд.

1. Дар бораи қудрати суханҳо дар хотир нигоҳ доред - Айюб 15:5

2. Барои гуфтани ҳаёт интихоб кунед - Масалҳо 18:21

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст; ва дӯстдорони он аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2. Яъқуб 3:1-12 - Эй бародарони ман, бисёре аз шумо набояд муаллим шаванд, зеро медонед, ки мо таълимдиҳандагон сахттар ҳукм карда мешавем.

Айюб 15:6 Даҳони худат туро маҳкум мекунад, на ман; Оре, лабҳои ту бар зидди ту шаҳодат медиҳанд.

Суханони худи Айюб ӯро маҳкум мекунанд, на Худо.

1: Худо довари мост, на худи мо.

2: Мо бояд аз суханони худ эҳтиёт бошем.

1: Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

2: Яъқуб 3:9-12 Бо он мо Худованд ва Падарро муборак мегӯем ва бо он одамонеро, ки дар шабеҳи Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз як даҳон баракат ва лаънат мебарояд. Бародарон, набояд ин тавр бошад. Оё аз як сӯрох чашма ҳам оби тоза ва ҳам шӯр ҷорӣ мешавад? Оё дарахти анҷир, эй бародарон, зайтун ё токи ангур анҷир медиҳад? Аз хавзи намак низ оби тоза дода наметавонад.

Айюб 15:7 Оё ту аввалин одами таваллудшудай? ё пеши кӯҳҳо офарида шудай?

Ин порча савол медиҳад, ки оё Айюб аввалин одаме буд, ки пеш аз теппаҳо таваллуд ё офарида шудааст.

1. Қудрат ва қудрати Худо бар офариниш

2. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо

1. Забур 90:2 - «Пеш аз он ки кӯҳҳо ба вуҷуд оянд, ё ҳар вақт замин ва ҷаҳонро ба вуҷуд овардай, аз абад то абад Ту Худо ҳастӣ».

2. Воиз 12:1 - "Акнун Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ба ёд овар, дар ҳоле ки айёми бад намеояд ва солҳо наздик намешаванд, вақте ки ту бигӯй: "Ман аз онҳо хушнуд нестам".

Айюб 15:8 Оё ту сирри Худоро шунидай? ва оё ҳикматро ба худ нигоҳ медорӣ?

Ба Айюб ҳушдор дода шуд, ки ҳикматро пинҳон накунад ё барои худаш, балки ба дигарон нақл кунад.

1. Хатари нигоҳ доштани ҳикмат дар худ

2. Муҳимияти табодули ҳикмат бо дигарон

1. Масалҳо 11:25 - Саховатманд комёб мешавад; касе, ки дигаронро тароват бахшад, тароват меёбад.

2. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо фаровон сокин бошад, вақте ки шумо ба воситаи таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед.

Айюб 15:9 Ту чӣ медонӣ, ки мо намедонем? Ту чиро мефаҳмӣ, ки дар мо нест?

Элифоз аз Айюб даъват мекунад, ки хирадашро исбот кунад ва савол медиҳад, ки Айюб чӣ донише дорад, ки Элифоз надорад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дониш ва фаҳмиши худамонро баррасӣ кунем ва эътироф кунем, ки мо ҳама чизро намедонем.

2. Мо бояд ба хирад ва дониши Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки фаҳмиши худамон моро нотавон мекунад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. 1 ба Қӯринтиён 3:19 - "Зеро ки ҳикмати ин ҷаҳон назди Худо ҷаҳолат аст. Зеро навишта шудааст: "Ҳакимонро ба макри худаш меандозад".

Айюб 15:10 Дар назди мо мардони мӯйсафед ва хеле пиронсол ҳастанд, ки аз падарат калонтаранд.

Ин порча ҳузури одамони солхӯрдаро таъкид карда, қайд мекунад, ки баъзеҳо аз падари сухангӯ хеле калонтаранд.

1: Ба қадри пирони мо - Худованд ба мо пирони хирадманд ва ботаҷрибае ато кардааст, ки метавонанд ба мо таълим диҳанд ва аз ҳикмати худ нақл кунанд.

2: Зиндагии пурраи ҳаёт - Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳаёти худро аз ҳама бештар истифода барем, новобаста аз синну соламон.

1: Хуруҷ 20:12 - "Падару модари худро иззат намо, то ки дар замине ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, умрат дароз бошад".

2: 1 Тимотиюс 5: 1-2 - "Марди калонсолро мазаммат накунед, балки ӯро ҳамчун падар, ҷавононро ҳамчун бародарон, пиронро ҳамчун модар, занони ҷавонро ҳамчун хоҳарон, бо тамоми покӣ рӯҳбаланд кунед."

Айюб 15:11 Оё тасаллои Худо барои ту кам аст? Оё бо ту ягон чизи махфӣ ҳаст?

Ин порча савол медиҳад, ки оё касе тасаллии Худоро дарёфт мекунад ё не ва оё онҳо дониши ниҳон доранд ё не.

1. "Тасаллии Худо дар замонҳои душвор"

2. «Қувваи дониши махфӣ»

1. Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман, ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

2. Ишаъё 40:1 - «Тасалло диҳед, қавми Ман, тасаллӣ диҳед, мегӯяд Худои шумо».

Айюб 15:12 Чаро дилат туро мекашад? ва чашмони ту ба чӣ чашмак мезанад,

Дар порча дар бораи хатари импульсивӣ ва оқибатҳои он сухан меравад.

1. "Таъмин кардани импулс: канорагирӣ аз тасмимҳои беақлона"

2. "Қалби ҳикмат: Донистани кай аз худдорӣ кардан"

1. Яъқуб 1:19-20 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад».

2. Масалҳо 16:2 - "Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст, аммо рӯҳро Худованд вазн мекунад".

Айюб 15:13 Барои он ки рӯҳи худро бар зидди Худо мегардонӣ ва намегузорӣ, ки чунин суханон аз даҳони худ берун оянд?

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ тавр Айюб бар зидди Худо сухан меронад ва ба ҳокимияти Ӯ шубҳа мекунад.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо новобаста аз вазъият

2. Хавфи пурсуҷӯ кардани қудрати Худо

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 15:14 Инсон чист, ки пок бошад? ва он ки аз зан таваллуд ёфтааст, то одил бошад?

Айюб покии ахлоқии инсониятро зери шубҳа мегузорад ва дар ҳайрат аст, ки чаро аз одамон бояд одил бошанд.

1. "Мушкилоти табиати инсон: Тадқиқи адолат"

2. «Иттилооти камолот: Баррасии интизориҳои адолат»

1. Яъқуб 3:2 - Зеро ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар он чи мегӯяд, пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро банд кунад.

2. Румиён 3:10-12 - Тавре ки навишта шудааст: «Ҳеҷ кас одил нест, на якто; касе намефаҳмад; ҳеҷ кас Худоро намеҷӯяд. Ҳама рӯйгардон шуданд; якҷоя онҳо беарзиш шуданд; ҳеҷ кас некӣ намекунад, ҳатто як нафар.

Айюб 15:15 Инак, Ӯ ба муқаддасони Худ таваккал намекунад; Оре, осмонҳо дар назари ӯ пок нестанд.

Худо ҳатто ба муқаддасонаш эътимод надорад, зеро дар тамоми осмон ҳеҷ чизи покро намебинад.

1. "Муқаддасоти Худо: Стандарти комил"

2. «Қудрати муҳаббати бепоёни Худо»

1. Забур 19:7-9 - "Қонуни Худованд комил аст, ки рӯҳро эҳё мекунад; шаҳодати Худованд боэътимод аст, оддиро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилҳоро шод мегардонад; аҳкоми Худованд пок аст, чашмҳоро равшан мекунад».

2. Забур 103:11-12 - «Зеро ки осмонҳо аз замин болотар аст, муҳаббати устувори Ӯ нисбат ба тарсҳои Ӯ он қадар бузург аст; то он қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро дур мекунад. аз мо».

Айюб 15:16 Чӣ қадар зишттар ва палидтар аст одаме, ки шароратро мисли об менӯшад?

Инсон гунаҳкор ва зишт аст, ва гуноҳ мисли об гирифта мешавад.

1. Хатарҳои гуноҳ - Аз оқибатҳои сабук гирифтани гуноҳ ҳазар кунед

2. Қувваи гуноҳ - Чӣ тавр мо ба осонӣ фирефта мешавем

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Айюб 15:17 Ба ту нишон хоҳам дод, маро бишнав; ва он чи дидаам, баён хоҳам кард;

Айюб дар бораи таҷриба ва ҳикмати худ нақл мекунад ва пешниҳод мекунад, ки чизҳои дидаашро нақл кунад.

1. Ҳикмати таҷриба: омӯхтан аз намунаҳои Айюб

2. Боварӣ ба Худованд ба ҳикмат ва ҳидоят

1. Масалҳо 2:6-8 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онхое, ки софдилона рафтор мекунанд, роххои адолатро посбонӣ мекунад ва рохи мукаддасони худро посбонӣ мекунад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Айюб 15:18 Ки хирадмандон аз падарони худ гуфтаанд ва пинҳон накардаанд:

Айюб 15:18 дар бораи он сухан меравад, ки хирадмандон дониши худро аз падарони худ мерос гузоштаанд ва онро пинҳон накардаанд.

1. Интиқоли ҳикмати Худо: Қудрати мерос

2. Дарк кардани арзиши ниёгон: Таҷлили хирадмандии онҳо

1. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, тарбия кун, ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

2. Забур 78:2-4 Даҳонамро бо масал мекушоям: Суханҳои сиёҳи қадимиро ба забон хоҳам овард: Онҳоро мо шунидаем ва медонем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд. Мо онҳоро аз фарзандони онҳо пинҳон намедорем ва ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем.

Айюб 15:19 Ба Ӯ замин танҳо дода шуда буд, ва ҳеҷ кас дар миёни онҳо нагузаштааст.

Айюб 15:19 порча дар бораи ҳокимияти Худо бар замин ва хориҷ кардани бегонагон аз халқи худ мебошад.

1. Ҳукмронӣ ва истисноии Худо

2. Неъматҳои шинохти хоси Худо

1. Забур 24:1 - «Замин аз они Худованд аст, ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он».

2. Юҳанно 10:14-16 - «Ман чӯпони нек ҳастам; Ман гӯсфандони Худро мешиносам ва гӯсфандони Ман Маро мешиносам, чунон ки Падар Маро мешиносад ва Ман Падарро мешиносам ва ҷони Худро барои гӯсфандон фидо мекунам».

Айюб 15:20 Шахси шарир тамоми айёми худро бо дард мекашад, ва шумораи солҳо барои ситамкор пинҳон аст.

Одами золим ҳамеша дарднок аст ва умраш пур аз ранҷу азоб аст.

1. Шахси фосиқ чӣ қадар сарват дошта бошад ҳам, зиндагии онҳо пур аз дарду бадбахт аст.

2. Худованд ба одамони шарир иҷозат медиҳад, ки азоб кашанд, то онҳо тавба кунанд ва ба сӯи Ӯ рӯй оваранд.

1. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи мамот аст".

2. Румиён 2:4 - "Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, бурдборӣ ва пурсабрии Ӯ беэътиноӣ мекунед ва намедонед, ки меҳрубонии Худо шуморо ба тавба кардан мехоҳад?"

Айюб 15:21 Дар гӯшҳои ӯ садои даҳшатбор аст: дар ободӣ харобкунанда бар ӯ хоҳад омад.

Айюб огоҳ карда мешавад, ки дар замони шукуфоӣ ҳалокат хоҳад омад.

1. Новобаста аз он ки мо чӣ қадар баракат дорем, мо набояд фаромӯш кунем, ки амнияти мо танҳо дар Худост.

2. Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худованд ба онҳое, ки ба шукуфоии худ эътимод доранд, ҳалок хоҳад кард.

1. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

2. Забур 55:22 - Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки парҳезгорон ба ҳаракат оянд.

Айюб 15:22 Вай бовар надорад, ки аз зулмот бармегардад, ва ӯро шамшер интизор аст.

Айюб дар бораи беэътимодии шахс сухан меронад, ки вай аз зулмот берун меояд ва ба ҷои ин интизор меравад, ки ҳамла кунанд.

1. Қувваи Имон: Бо вуҷуди шароити мо таваккал ба Худо.

2. Умеди наҷот: Боварӣ ба ояндаи дурахшон бо вуҷуди торикии ҳозираи мо.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, туро сӯзонда нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард; ."

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Айюб 15:23 Ӯ барои нон саргардон шуда, мегӯяд: "Дар куҷост?" медонад, ки рӯзи зулмот дар дасти ӯ омода аст.

Айюб дар ҷустуҷӯи нон сарсону саргардон мешавад, зеро медонад, ки рӯзи зулмот фаро мерасад.

1. Муҳимияти омода будан ба торикии зиндагӣ.

2. Оқибатҳои омода накардан ба торикии зиндагӣ.

1. Масалҳо 27:12 - "Охир хатарро мебинад ва паноҳ мебарад, аммо соддаҳо ба он ҷо мераванд ва барои он азоб мекашанд".

2. Матто 25:1-13 - Масал дар бораи Даҳ бокира.

Айюб 15:24 Мушкилот ва андӯҳ ӯро метарсонанд; бар ӯ ғолиб хоҳанд шуд, чун подшоҳе, ки ба ҷанг омода аст.

Мушкилот ва ғаму андӯҳ ба одам тарс меорад, монанди подшоҳе, ки ба ҷанг омода аст.

1. Тарс вокуниши табиист, ки ҳангоми дучор шудан бо душворӣ ва андӯҳ, аммо Худо метавонад ба мо қувват диҳад, то бо он рӯ ба рӯ шавем.

2. Мо метавонем аз он ҷасорат гирем, ки Худо дар муборизаҳои мо бо мост, чунон ки подшоҳ дар ҷанг омода аст.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Айюб 15:25 Зеро ки ӯ дасти худро бар зидди Худо дароз мекунад, ва худро бар зидди Қодири Қодири Мутлақ қувват мебахшад.

Айюб кӯшиш кард, ки ба Худо муқобилат кунад ва худро бар зидди Худои Қодири Мутлақ мустаҳкам кунад.

1. Хавфи пурсиши қудрати Худо

2. Чаро мо набояд ба Худо муқобилат кунем?

1. Забур 46:10-11 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

2. Ишаъё 40:25-26 Пас, маро ба кӣ муқоиса мекунӣ, ки мисли ӯ бошам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

Айюб 15:26 Ӯ бар гарданаш, бар сарҳои ғафси ғализҳои худ медавад;

Дар Айюб 15:26 дар бораи марде нақл мекунад, ки беэҳтиётона ба сӯи хатар давида, бехатарии худро ба назар намегирад.

1. Хатарҳои беэҳтиётӣ

2. Интихоби ҳикмати Худо бар беақлӣ

1. Масалҳо 14:12 Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Филиппиён 4:5 Бигзор нарм будани шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд наздик аст.

Айюб 15:27 Зеро ки вай рӯи худро бо фарбеҳии худ мепӯшонад, ва дар паҳлӯҳои худ чарбҳо месозад.

Гуноҳкорӣ ва худписандии Айюб таъкид мешавад, зеро Худо ӯро барои надоштани ҳикматаш сарзаниш мекунад.

1. «Хатари худписандӣ»

2. "Огоҳии Худо аз тамаъ"

1. Масалҳо 15:27 - "Касе ки ба фоидаи худ тамаъ мекунад, хонаи худро ғамгин мекунад, аммо касе ки аз ришва нафрат дорад, зинда хоҳад монд".

2. Яъқуб 5:1-6 - "Акнун биё, эй сарватдор, барои мусибате, ки ба сари ту меояд, гиря ва нола кун!"

Айюб 15:28 Ва Ӯ дар шаҳрҳои харобазор ва дар хонаҳое сокин аст, ки ҳеҷ кас дар онҳо сукунат надорад, ва омодаи тӯдаҳо шаванд.

Паёми умеди Айюб дар миёни ранҷу азоб: Ҳатто вақте ки ҳаёт харобу ноумед ба назар мерасад, Худо то ҳол бо мост.

1. Худо ҳамеша бо мост: дар миёни ранҷу азобҳо умед пайдо кардан

2. Зиндагӣ бо умед: Ҳузури Худо дар замони харобӣ

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Айюб 15:29 Вай сарватдор нахоҳад шуд, ва молу мулки ӯ боқӣ нахоҳад монд, ва камолоти онро дар рӯи замин дароз нахоҳад кард.

Сарват ва камолоти Айюб абадӣ нахоҳад буд.

1. Кашфи қаноатмандии ҳақиқӣ: Дарёфти хушбахтӣ ва иҷрошавии ризқи Худо

2. Омӯзиши тарк кардан: омодагӣ ба тағйироти ногузири ҳаёт

1. Воиз 5:18-20 - Инак, он чизеро, ки ман дидаам: барои касе хуб ва зебост, ки бихӯрад ва бинӯшад ва аз тамоми меҳнати худ, ки тамоми айёми умраш дар зери офтоб мегирад, баҳра барад. , ки Худо ба ӯ ато мекунад, зеро он насибе аст. Ҳар касе, ки Худо ба ӯ сарват ва сарват ато кардааст, ва ба ӯ қудрат

додааст, ки аз он бихӯрад, ва насибашро бигирад ва аз меҳнати худ шод шавад; ин атои Худост.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Айюб 15:30 Ӯ аз зулмот берун нахоҳад рафт; шӯъла шохаҳои ӯро хушк хоҳад кард, ва бо нафаси даҳони худ вай меравад.

Айюбро торикӣ лаънат кардаанд ва сарнавишти ӯ мӯҳр баста шудааст.

1. Худо ба мо имкон медиҳад, ки торикиро эҳсос кунем, то моро ба Ӯ наздик созем.

2. Агар мо ба Худо рӯй оварем, бо вуҷуди торикӣ рӯшноӣ ёфта метавонем.

1. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар замини сояи марг сокинанд, бар онҳо нур мунаввар шудааст.

2. Забур 23:4 - Оре, гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам; зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; Асои ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд.

Айюб 15:31 Фирефташуда ба ботил таваккал накунад, зеро ки ботил мукофоти ӯст.

Ин оят ҳушдорест аз Айюб дар бораи оқибатҳои таваккал ба ботил ба ҷои Худо.

1. Хатари эътимод ба ботил: Фирефта нашавед

2. Умеди ҳақиқӣ ва ҷовидонаро ба танҳоӣ аз Худо пайдо кунед

1. Ирмиё 17:5–8

2. Масалҳо 14:12

Айюб 15:32 Он пеш аз вақти Ӯ ба амал ояд, ва шохааш сабз нахоҳад шуд.

Дар Айюб 15:32 дар бораи нақшаи Худо барои оянда сухан меравад ва чӣ тавр ба нақшаи Ӯ касе халал намерасонад.

1: Нақшаи Худо дар ниҳоят новобаста аз он ки чӣ мешавад, иҷро хоҳад шуд.

2: Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки нақшаи Худо иҷро хоҳад шуд.

1: Ишаъё 14:24-27 - Нақшаи Худоро ҳеҷ кас наметавонад барҳам диҳад.

2: Ирмиё 29:11 - Мо бояд ба нақшаи Худо барои ояндаи худ такя кунем.

Айюб 15:33 Вай ангури нопухтаи худро мисли ток мечунбонад, ва гули худро мисли зайтун мерезад.

Айюб аз он таассуф мекунад, ки аз ранҷу азоби худ раҳо ёфта наметавонад ва новобаста аз гуноҳи худ бояд ба он таҳаммул кунад.

1. Мо метавонем ба нақшаи Худо бовар карданро ҳатто дар рӯзҳои душвортаринамон ёд гирем.

2. Мо бояд омода бошем, ки иродаи Худо ва мақсади Ӯро дар ҳаёти худ қабул кунем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Айюб 15:34 Зеро ки ҷамоати риёкорон хароб хоҳад шуд, ва оташ хаймаҳои ришвахорро фурӯ хоҳад бурд.

Айюб аз сарнавишти бадкорон, ки бо риёкорӣ ва ришвахорӣ зиндагӣ мекунанд, алам мекунад.

1. Оқибатҳои риёкорӣ - Чӣ гуна интихоби мо ояндаи моро муайян мекунад

2. Табиати дастнорас ришвахорӣ - Чӣ гуна талошҳои мо барои лаззатҳои зудгузар дар ниҳоят метавонад ба ҳалокат оварда расонад

1. Масалҳо 11: 1 - "Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Айюб 15:35 Онҳо бадӣ ҳомила шуда, ботил ба вуҷуд меоянд, ва шикамашон макр омода мекунад.

Айюб 15:35 гуноҳкории инсониятро тасвир мекунад ва нишон медиҳад, ки одамон қобилияти ҳомиладории бадкорӣ, ботилро ба вуҷуд овардан ва фиребро омода кардан доранд.

1. Табиати гунаҳкори инсон: Имтиҳони Айюб 15:35

2. Фаҳмидани шикастани мо: омӯзиши Айюб 15:35

1. Ирмиё 17:9 10 Дил аз ҳама чиз маккор аст ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2. Румиён 3:23 Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

Боби 16-уми Айюб ҷавоби Айюбро ба иттиҳомоти дӯстонаш идома медиҳад ва изҳори шадиди андӯҳи амиқ ва хоҳиши миёнарав байни ӯ ва Худоро пешниҳод мекунад.

Сархати 1: Айюб аз шунидани суханони сарзаниши дӯстонаш хастагии худро баён мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки агар нақшҳои онҳо иваз карда шаванд, ба ҷои ҳукми сахт ба онҳо тасаллӣ ва рӯҳбаландӣ медод (Айюб 16:1–5).

Сархати 2: Айюб дараҷаи ранҷу азоби худро тасвир мекунад ва баён мекунад, ки чӣ гуна Худо ӯро ғамгин карда, ӯро ҳадафи дигарон қарор додааст ва баданашро нобуд кардааст. Ӯ худро ҳам аз ҷониби Худо ва ҳам инсоният партофташуда ҳис мекунад (Айюб 16:6–17).

Параграфи 3: Айюб барои шоҳид ё вакил, ки метавонад парвандаи худро дар назди Худо ҳимоя кунад, фарёд мезанад. Ӯ орзу мекунад, ки шахсеро, ки дар байни ӯ ва Худо миёнаравӣ карда тавонад ва эътироф мекунад, ки фарқияти бузурги қудрати байни онҳо (Айюб 16:18-22).

Дар ҷамъбаст,
Боби шонздаҳуми Айюб мегӯяд:
посухи давомдор,
ва нола кард, ки Айюб дар посух ба айбҳои дӯстонаш изҳор дошт.

Таъкид кардани хастагӣ тавассути баёни хастагӣ аз суханони маломат,
ва андӯҳе, ки дар бораи дараҷаи ранҷу азобе, ки тавассути тавсифи бадшавии ҷисмонӣ ба даст омадааст, нишон дода шудааст.
Ёдоварӣ кардани ҳавас дар бораи хоҳиши миёнарав як таҷассумест, ки муроҷиат барои фаҳмидани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 16:1 Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб дарду андӯҳи худро нисбати ранҷу азобаш баён мекунад.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо дар вақти ранҷу азобҳо назорат мекунад ва ба нақшаи Ӯ эътимод дорад.

2: Мо бояд сабр ва итоаткор бошем, ҳатто вақте ки мо нақшаи Худоро намефаҳмем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Айюб 16:2 Ман бисёр шунидаам, ки чунин чизҳоро шунидаам: ҳамаи шумо тасаллӣдиҳандаи бадбахтед.

Айюб аз суханони хушку холии дӯстонаш, ки ба ӯ ҳеҷ тасаллӣ намедиҳад, нороҳатии худро баён мекунад.

1. Мо ҳама метавонем аз хатогиҳои дӯстони Айюб дарс гирем ва кӯшиш кунем, ки ба онҳое, ки дӯст медорем, тасаллӣдиҳандаи беҳтар бошем.

2. Суханони мо қудрати тасаллӣ ё изтиробро доранд, аз ин рӯ, дар хотир доред, ки мо онҳоро чӣ тавр истифода мебарем.

1. Румиён 12:15 - «Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед; бо гирьякунандагон гиря кунед».

2. Яъқуб 1:19 - «Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад».

Айюб 16:3 Оё суханони беҳуда хотима хоҳанд ёфт? ё чӣ чиз туро ҷуръат медиҳад, ки ҷавоб медиҳӣ?

Айюб мепурсад, ки чаро дӯстонаш барои ҷавоб додан ба ранҷу азоби ӯ ин қадар майл доранд, дар ҳоле ки суханони онҳо ҳеҷ сабукие намеоваранд.

1. Чӣ гуна бояд ба ранҷу азоби каси дигар бо файз ва ҳамдардӣ посух гӯем.

2. Қувваи калимаҳо ва чӣ гуна онҳо метавонанд барои тасаллӣ ё ихтилофот истифода шаванд.

1. Яъқуб 1:19 - Дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошед.

2. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

Айюб 16:4 Ман низ метавонистам мисли шумо сухан гӯям: агар ҷони шумо дар ҷои ман мебуд, метавонистам бар зидди шумо суханҳо ҷамъ кунам ва бар шумо сар ҷунбонам.

Айюб аз азоби худ нола мекунад ва хашми худро нисбат ба дӯстонаш баён мекунад.

1: Дар вақти ранҷу азоб мо метавонем ба нақшаи Худо таваккал карданро ёд гирем ва дар дуо ба Ӯ муроҷиат кунем.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, мо метавонем дар хотир дорем, ки Худо бо мост ва моро дӯст медорад.

1: Филиппиён 4: 6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2: Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

Айюб 16:5 Аммо ман туро бо даҳони худ қувват мебахшам, ва ҳаракати лабҳои ман бояд андӯҳи туро бартараф кунад.

Айюб мехоҳад, ки дӯстонашро бо суханони худ ва лабҳояш тасаллӣ диҳад.

1. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Чӣ тавр суханони мо метавонанд дигаронро рӯҳбаланд ва мустаҳкам кунанд

2. Бароҳатии дӯстӣ: Чӣ тавр мо метавонем дар ҳамдигар тасаллӣ пайдо кунем

1. Масалҳо 12:25 - Ташвиш дар дили одам ӯро вазнин мекунад, аммо сухани хуб ӯро шод мекунад.

2. Румиён 12:15 - Бо шодикунандагон шодӣ кунед, бо гирякунандагон гиря кунед.

Айюб 16:6 Ҳарчанд сухан гӯям, андӯҳи ман кам нест; ва агар таҳаммул кунам, чӣ сабук шудаам?

Айюб дар андӯҳ ва дард аст ва ҳар чӣ кунад, тасаллӣ намеёбад.

1. Дар дарду ранҷ Худо бо мост.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто агар эҳсос кунем, ки Ӯ моро тарк кардааст.

1. Ишаъё 53:3-5 - Ӯро одамон хор ва рад мекунанд; Марди ғам ва ошно бо ғам. Ва мо чеҳраи худро аз Ӯ пинҳон кардем; Ӯро хор мекарданд ва мо Ӯро қадр намекардем.

4. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозира сазовори муқоиса кардан бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, нестанд.

Айюб 16:7 Аммо алҳол Ӯ маро хаста кардааст, Ту тамоми ҳамроҳамро хароб кардаӣ.

Айюб дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр ранҷу азоб ӯро хаста ва хароб кардааст.

1: Дар озмоишҳо Худо метавонад ба мо тасаллӣ ва умед бахшад.

2: Ҳатто дар лаҳзаҳои ранҷ ҳам шукронаи неъматҳои Худо бошем.

1: Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд.

2: Румиён 8:18 Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо зоҳир шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Айюб 16:8 Ва ту маро аз узвҳои доғҳо пур кардаӣ, ки бар зидди ман шаҳодат медиҳад; ва майли ман дар ман бархоста, бар рӯи ман шаҳодат медиҳад.

Айюб аз азоби ҷисмонӣ азоб мекашид ва онро ҳамчун шаҳодати имонаш ба Худо истифода мебурд.

1. Омӯзиши эътимод ба Худо дар ранҷу азоб

2. Қувваи шаҳодат тавассути дард

1. Румиён 5:3-5 - «На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад, ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шудааст».

2. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ».

Айюб 16:9 Ӯ маро дар хашми худ пора-пора мекунад, ки аз ман нафрат мекунад; Ӯ бо дандонҳои худ бар ман ғиҷиррос мезанад; душмани ман чашмони худро ба ман тезтар мекунад.

Айюб ғазаб ва ноумедии худро дар баробари ғазаби Худо баён мекунад.

1. Раҳмати Худо дар баробари ноумедӣ

2. Тасаллият дар муҳаббат ва раҳмдилӣ

1. Марсияҳо 3:22-24 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст. Худованд насибаи ман аст, мегӯяд ҷони ман; бинобар ин Оё ман ба ӯ умед мебахшам».

2. Забур 34:18 - "Худованд ба онҳое, ки дилшикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймонанд, наҷот медиҳад".

Айюб 16:10 Онҳо бо даҳони худ бар ман кушоданд; бо маломат ба рухсораи ман заданд; онҳо ба муқобили ман ҷамъ шудаанд.

Айюб аз муносибати бераҳмонае, ки аз ҷониби дӯстон ва оилааш дучор шудааст, таассуф мекунад.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханони мо ба дигарон таъсир мерасонанд

2. Муқовимат дар муқобили рад ва бадрафторӣ

1. Румиён 12:14-21 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2. Яъқуб 2:13 - Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

Айюб 16:11 Худо маро ба осиён таслим кард, ва маро ба дасти шарирон супурд.

Айюб аз ранҷу азоби худ аз дасти шарирон ва беимонон шикоят мекунад.

1. Азоби одилон: Таҳқиқи саргузашти Айюб

2. Бартараф кардани ранҷу азоб: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои торик

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2. 2 Қӯринтиён 4:16-18 - Ҳамин тавр, мо рӯҳафтода намешавем. Ҳарчанд шахсияти берунии мо нобуд мешавад, ботинии мо рӯз аз рӯз нав мешавад. Зеро ин андӯҳи сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалолеро омода мекунад, зеро мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён назар мекунем. Зеро чизҳои намоён гузарандаанд, вале он чи нонамоён аст, ҷовидонӣ аст.

Айюб 16:12 Ман осуда будам, вале Ӯ маро пора-пора кард, ва гарданамро гирифт, ва маро пора-пора кард, ва маро ба нишони худ гузошт.

Вақте ки Худо ӯро пора-пора карда, ҳамчун нишона гузоштааст, Айюб азоби азимро аз сар мегузаронад.

1. Тарбияи Худо: Ҳадафи ранҷу азоб

2. Дар байни душвориҳо сулҳ пайдо кардан

1. Ибриён 12:6–11

2. Яъқуб 1:2–4

Айюб 16:13 Камонварон аш маро иҳота мекунанд, бандҳои маро мешиканад, ва амон намегузорад; заҳраи маро ба замин рехт.

Айюб дар бораи ранҷу азобҳое, ки аз дасти Худо дучор шудааст, фикр мекунад.

1: Муҳаббати Худо чунон бузург аст, ки ҳатто вақте ки Ӯ моро тарбия мекунад, он бо ҳадаф ва муҳаббат анҷом дода мешавад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто дар вақти ранҷу азобҳо, зеро медонем, ки Ӯ нақшаи хуб ва комил дорад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Ибриён 12: 6-11 - Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Маҳз барои интизом аст, ки шумо бояд сабр кунед. Худо ба шумо ҳамчун писар муносибат мекунад. Барои кадом писаре ҳаст, ки падараш ӯро тарбия намекунад? Агар шумо бе интизом монда бошед, ки дар он ҳама иштирок кардаанд, пас шумо фарзандони ғайриқонунӣ ҳастед, на писарон. Ғайр аз ин, мо падарони заминӣ доштем, ки моро тарбия мекарданд ва мо онҳоро эҳтиром мекардем. Оё мо бештар ба Падари рӯҳҳо итоат накунем ва зиндагӣ кунем? Зеро ки онҳо моро дар муддати кӯтоҳ ҷазо доданд, чунон ки ба назари онҳо беҳтар буд, аммо Ӯ моро ба манфиати мо тарбия мекунад, то ки мо ба қудсияти Ӯ шарик шавем. Дар айни замон ҳама интизом дарднок аст, на гуворо, аммо баъдтар он ба онҳое, ки аз он тарбия ёфтаанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад.

Айюб 16:14 Ӯ маро бо шиканҷа бар шикаста мешиканад, мисли бузургҷусса бар ман медавад.

Айюб аз сахтии ранҷу азоби худ таассуф мекунад ва онро ҳамчун ҳамлаи беамони душмани пурқувват тавсиф мекунад.

1. Ҳукмронии Худо дар ранҷу азоб: Чӣ тавр Худо барои тоза кардани мо аз дард истифода мебарад

2. Дар заъф қувват ёфтан: Чӣ тавр мо метавонем дар вақти ранҷу азоб ба Худо такя кунем

1. 2 ба Қӯринтиён 12:7-10: «Пас, барои он ки маро аз сабаби бузургии аз ҳад зиёди ваҳй мағрур нашавам, дар ҷисм ба ман хоре дода шуд, ки фиристодаи шайтон маро озор диҳад, то ки маро мағрур нашавам. Се бор дар ин бора ба Худованд илтиҷо кардам, ки маро тарк кунад, вале ӯ ба ман гуфт: "Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро ки қудрати ман дар заъфӣ комил шудааст." Бинобар ин ман аз заъфҳои худ бештар фахр хоҳам кард. , то ки қуввати Масеҳ бар ман сокин шавад.Пас, ман ба заъфҳо, таҳқирҳо, сахтиҳо, таъқиботҳо ва мусибатҳо қаноат мекунам, зеро вақте ки нотавон бошам, қавӣ ҳастам.

2. Ишаъё 43:2: Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Айюб 16:15 Бар пӯстам палос дӯхтам, ва шохи худро дар хок палид кардам.

Айюб дард ва андӯҳи худро аз ранҷу азоби худ баён мекунад.

1: Дар вақти ранҷу азоб бояд дар хотир дошт, ки Худо ҳамеша дар дасти мост ва Ӯ ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Ҳатто дар рӯзҳоиториктарини худ мо метавонем ба Худо таваккал кунем ва дар ҳузури Ӯ тасаллӣ пайдо кунем.

1: Забур 34:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2: Ишаъё 43: 2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳанд хӯрд. ».

Айюб 16:16 Чеҳраи ман аз гиря чиркин аст, ва бар пилкони ман сояи марг аст;

Айюб аз азоби худ мотам мегирад ва андӯҳашро дар ҳузури марг баён мекунад.

1. Мо бояд ранҷу азобро бо файз қабул кунем ва ба нақшаи Худо таваккал кунем.

2. Дар лаҳзаҳои ғамгинӣ, биёед барои тасаллӣ ва қувват ба Худо муроҷиат кунем.

1. Айюб 10:18-22 "Пас, умеди ман куҷост? Умеди ман, ки онро бубинад? Оё он ба сӯи дарвозаҳои марг фурӯ хоҳад рафт? Оё мо якҷоя ба хок фуруд меоем?"

2. Ишаъё 41:10 "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

Айюб 16:17 Ба ҳеҷ беадолатӣ дар дасти ман нест: Дуои ман низ пок аст.

Ин порча ӯҳдадории Айюбро ба зиндагии адолат ва дуоҳои ӯ пок нишон медиҳад.

1. Қувваи покӣ: Имтиҳони Айюб 16:17

2. Адолат ва имон: Чӣ тавр Айюб 16:17 моро ҳидоят мекунад

1. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи устуворро дар ман нав кун.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

Айюб 16:18 Эй замин, хуни маро напӯшон, ва бигзор доди ман ҷой надошта бошад.

Айюб дарду андӯҳи худро баён мекунад ва аз Худо адолат талаб мекунад.

1. Дар ранҷу азобҳои мо нерӯ пайдо кардан - Чӣ тавр дар миёни дарду ранҷ тасаллӣ пайдо кардан.

2. Ҷустуҷӯи адолат аз Худованд - Чӣ гуна бояд имон ба адолати Худоро ҳатто дар лаҳзаҳои душвор нигоҳ дошт.

1. Забур 34:17-19 - "Фарёди одилон ва Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо наҷот медиҳад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Айюб 16:19 Ва инак, шоҳиди Ман дар осмон аст, ва шаҳодати Ман дар баланд аст.

Ин порча аз Айюб дар бораи ҳузури шоҳид дар осмон ва сабт дар боло сухан меравад.

1. Ҳаёти моро Худои доно назорат мекунад, ки ҳар як амали моро сабт мекунад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки зиндагӣ кунем, ки ба Худо писанд бошад ва бидонем, ки Ӯ ҳамеша ҳузур дорад.

1. Забур 139:1–12

2. Ибриён 4:12–13

Айюб 16:20 Дӯстони ман маро тамасхур мекунанд, вале чашми ман ашк сӯи Худо мерезад.

Айюб андӯҳ ва андӯҳи худро аз тамасхур ва тасаллӣ надоштани дӯстонаш баён мекунад ва ашкашро дар дуо ба сӯи Худо мерезад.

1: Мо метавонем дар лаҳзаҳои ғаму андӯҳ ба Худо муроҷиат кунем ва аз Ӯ тасаллӣ ва раҳм талаб кунем.

2: Ҳатто вақте ки дӯстони мо моро гумроҳ мекунанд, Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад ва тарк намекунад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад.

Айюб 16:21 Кошки касе барои одам бо Худо муроҷиат кунад, чунон ки одам барои ёри худ илтиҷо мекунад!

Ин оят хоҳиши Айюбро баён мекунад, ки касе аз номи инсоният шафоат кунад, то онҳо аз ҷониби Худо адолат ва раҳмат гиранд.

1. "Раҳмат ва адолат: Мувозинат дар муҳаббати Худо"

2. "Фарьёд ба Худо: Дуо кардан барои ҳамсоягон"

1. 1 Юҳанно 4:9-11 - "Муҳаббати Худо ба мо дар ин зоҳир шуд, зеро ки Худо Писари ягонаи Худро ба ҷаҳон фиристод, то ки мо ба воситаи Ӯ зиндагӣ кунем. Дар ин ҷо муҳаббат аст, на ин ки мо Худоро дӯст дошта бошем. , балки барои он ки Ӯ моро дӯст дошт ва Писари Худро фиристод, то ки кафорати гуноҳҳои мо шавад; маҳбубон, агар Худо моро ин тавр дӯст дошт, мо низ бояд якдигарро дӯст дорем».

2. Яъқуб 2:13 - "Зеро ки бе марҳамат доварӣ хоҳад кард, ки марҳамат накардааст; ва марҳамат аз доварӣ шод мешавад".

Айюб 16:22 Пас аз чанд сол, ман аз роҳе хоҳам рафт, ки аз он ҷо барнамегардам.

Айюб фаҳмид, ки ӯ ба зудӣ мемирад ва наметавонад баргардад.

1. Зиндагӣ бо умед дар баробари марг

2. Мо аз мулоҳизаҳои Айюб дар бораи марг чиро омӯхта метавонем

1. Ибриён 9:27 - Ва чунон ки муқаррар шудааст, ки одамон як бор мурданд, вале баъд аз ин доварӣ.

2. 2 ба Қӯринтиён 4:18 - Дар ҳоле ки мо на ба чизҳои намоён, балки ба чизҳои нонамоён нигоҳ мекунем: зеро он чи дида мешавад, муваққатист; аммо он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

Боби 17-и Айюб нолаи Айюбро идома медиҳад ва ноумедӣ ва ҷудоии ӯро баён мекунад. Вай дар бораи аз даст рафтани обрӯ, тамасхури ӯ ва орзуи раҳоӣ аз ранҷу азоб андеша мекунад.

Сархати 1: Айюб эътироф мекунад, ки рӯзҳои ӯ башумор мондаанд ва марг наздик аст. Аз паст шудани шаъну эътибори худ афсӯс мехӯрад, зеро ҳатто кӯдакон ӯро масхара мекунанд. Ӯ ноумедии худро аз пайдо кардани ягон шахси оқил ё одил дар байни шиносонаш изҳор мекунад (Айюб 17:1-10).

Сархати 2: Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки кафили ӯ ё шоҳид бошад, зеро ҳеҷ каси дигар ӯро дастгирӣ намекунад. Ӯ мехоҳад, ки аз ранҷу азоб раҳо шавад

ва хоҳиш мекунад, ки шахсоне, ки ӯро маҳкум мекунанд, ба ҷавобгарӣ кашида шаванд (Айюб 17:11–16).

Дар ҷамъбаст,
Боби ҳафтуми Айюб чунин мегӯяд:
нолаи идома,
ва ноумедие, ки Айюб дар посух ба вазъияташ изҳор дошт.

Таъкид кардани ноумедӣ тавассути эътирофи наздик шудани марг,
ва бунбасти дар мавриди аз даст додани шараф, ки тавассути тамасхур ба даст омадааст, нишон дода шудааст.
Ёдоварӣ кардани орзуе, ки дар ҷустуҷӯи раҳоӣ аз ранҷу азоб нишон дода шудааст, таҷассумест, ки даъвои адолатро ифода мекунад ва дар китоби Айюб фикру мулоҳизаҳои шахсии ранҷу азобро ифода мекунад.

Айюб 17:1 Нафаси ман фосид, айёми ман нест, қабрҳо барои ман омодаанд.

Айюб дар бораи марги худ фикр мекунад ва бо марг мубориза мебарад.

1: Дар айни замон зиндагӣ кунед, зеро ҳаёт зудгузар аст.

2: Дар Худованд тасаллӣ ёбед, зеро марг ногузир аст.

1: Воиз 9:10 - Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба он ҷо меравӣ, ҳеҷ кор ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест.

2: Юҳанно 14:1-3 - "Дилҳои шумо музтариб нашавад. Ба Худо имон оваред; ба Ман низ имон оваред. Дар хонаи Падари Ман ҳуҷраҳои зиёд аст. Агар ин тавр намебуд, оё ман ба шумо мегуфтам, ки «Ва агар биравам ва барои шумо ҷой тайёр кунам, боз омада, шуморо назди худ хоҳам бурд, то дар он ҷое ки Ман ҳастам, шумо низ бошед.

Айюб 17:2 Оё бо ман масхаракунандагон нестанд? ва оё чашми ман фитнагарии онҳоро давом намедиҳад?

Ин порча аз Айюб дар бораи дарду ранҷу азобҳое, ки ӯ аз тамасхур ва иғвои атрофиёнаш аз сар мегузаронад, нақл мекунад.

1. "Даъват ба шафқат: ранҷу ишқ дар баробари тамасхур"

2. «Кувваи субот: рафъи тамасхур ва игвогарӣ».

1. Румиён 12:15 "Бо шодикунандагон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред".

2. 1 Петрус 4:12-13 "Эй маҳбубон, аз озмоиши оташин ҳайрон нашавед, вақте ки шуморо озмуда истодааст, гӯё чизи аҷибе бо шумо рӯй дода бошад. Аммо аз он шодӣ кунед, ки ба уқубатҳои Масеҳ шарик шавед, то ва ҳангоме ки ҷалоли Ӯ зоҳир мешавад, шодӣ кунед ва шод бошед».

Айюб 17:3 Ҳоло бихоста, маро назди худ ба гардан гузор; кист, ки бо ман даст занад?

Ин порча дар бораи илтиҷои ноумедонаи Айюб ба Худо сухан меронад, ки дар вақти эҳтиёҷ ба ӯ кафил ё кафил дода шавад.

1. Қувваи Имон: Боварӣ ба ваъдаи ҳифзи Худо

2. Умеди кафил: такя ба нерӯ ва пуштибонии Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

Айюб 17:4 Зеро ки дили онҳоро аз ақл пинҳон кардаӣ, бинобар ин онҳоро боло нахоҳӣ дод.

Ин порча дар бораи доварии Худо дар бораи онҳое, ки иродаи Ӯро намефаҳманд, сухан меронад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки иродаи Худоро фаҳмем, зеро танҳо он вақт мо метавонем дар назари Ӯ сарбаланд шавем.

2: Мо бояд имон дошта бошем, ки иродаи Худо аз иродаи мо бузургтар аст ва Ӯ моро одилона ва мувофиқи нақшаи худ доварӣ хоҳад кард.

1: Забур 119:18 - Чашмони маро кушо, то ки аз шариати Ту чизҳои аҷоибро бубинам.

2: Эфсӯсиён 1:17-18 - То ки Худои Худованди мо Исои Масеҳ, Падари ҷалол, рӯҳи ҳикмат ва ваҳйро дар шинохти Ӯ ба шумо ато кунад: Чашмони хирадатон мунаввар аст; то бидонед, ки умеди даъвати Ӯ чист ва сарвати ҷалоли мероси Ӯ дар муқаддасон чист.

Айюб 17:5 Ҳар кӣ ба дӯстони худ хушомадгӯй гӯяд, ҳатто чашмони фарзандонаш ҳам канда мешавад.

Айюб ҳушдор медиҳад, ки ба дӯстон хушомадгӯй нагӯед, зеро ин ба оилаи худ зарар мерасонад.

1. "Қувваи сухан: Чӣ гуна сухани мо ба наздикони мо таъсир мерасонад"

2. «Баракати ростқавлӣ: Чӣ тавр ростқавлӣ ба шодӣ мебарад»

1. Масалҳо 12:17-19 - "Ҳар кӣ рост мегӯяд, далели ростқавлона медиҳад, аммо шоҳиди козиб макр мегӯяд. Касе ҳаст, ки сухани бепарвои ӯ мисли зарбаи шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад. Лабҳои ростқавлона то абад пойбанд, Аммо забони дурӯғгӯй лаҳзае аст».

2. Яъқуб 3:2-12 - "Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар сухани худ пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро ҷилавгирӣ кунад. Агар ба даҳон пора гузорем. аз аспхо, то ки ба мо итоат кунанд, тамоми бадани онхоро низ рохнамой мекунем, Ба киштихо низ нигаред: гарчанде ки онхо ин кадар калон буда, бо шамолхои сахт меронанд, бо рули хеле хурд ба хар чое, ки хохиши лётчик ба он равона карда мешавад. Забон низ як узви хурд аст, вале аз чизҳои бузург фахр мекунад.Чӣ қадар ҷангалро аз ин оташи хурд фурӯзон мекунад!Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ.Забон дар миёни узвҳои мо қарор гирифта, доғдор аст.

тамоми баданро, ки тамоми рафти зиндагиро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад, зеро ҳар навъ ҳайвони ваҳшӣ ва паррандагон, хазандагон ва ҳайвоноти баҳриро инсоният ром кардан мумкин аст ва ром кардааст, аммо ҳеҷ кас наметавонад ром карда шавад. Забон — ин бадии ноором ва пур аз заҳри марговар аст, бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз ҳамон даҳон баракату лаънат мебарояд. Бародарон, набояд ин тавр бошад. Оё аз як сӯрохи чашма ҳам оби тоза ва ҳам шӯр ҷорӣ мешавад?

Айюб 17:6 Ӯ маро низ каломи халқ кардааст; ва пештар ман мисли табрет будам.

Ин порча дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр Айюб ба забони мардум табдил ёфтааст ва қаблан ҳамчун табрет буд.

1. Худо метавонад дард ва ранҷу азобҳои моро истифода барад, то номи Ӯро ҷалол диҳад.

2. Мо метавонем дар ранҷу азобҳои худ ба Худо таваккал кунем ва аз он шод шавем, ки Ӯ зери назорат аст.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Айюб 17:7 Чашми ман низ аз андӯҳ хира шудааст, ва тамоми узвҳои ман мисли соя аст.

Айюб дар ҳолати ноумедӣ қарор дорад ва ранҷу азобҳои ҷисмонӣ ва рӯҳии ӯ ба ӯ осеб расонидааст.

1. Вақте ки зиндагӣ душвор аст: Дарёфти умед дар замонҳои душвор

2. Қувваи наҷотбахши ранҷу азоб

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Румиён 5: 3-5 - "Ва на танҳо ин тавр, балки дар мусибатҳо низ фахр мекунем: зеро медонем, ки мусибат сабрро ба амал меорад; ва сабр, таҷриба ва таҷриба, умед: ва умед хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо аз Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, дар дилҳои мо рехтааст».

Айюб 17:8 Одилҳо аз ин дар ҳайрат хоҳанд монд, ва бегуноҳ бар зидди риёкор бармехезад.

Айюб ҳушдор медиҳад, ки онҳое, ки риёкорӣ мекунанд, аз ҷониби ҳамсолонашон фош ва ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд.

1. «Қудрати ростқавлӣ: чӣ гуна адолат риёкорӣ фош мекунад»

2. "Даъват ба амал: истодагӣ бар зидди риёкорӣ"

1. Ишаъё 5:20-21 - "Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бад мегӯянд, торикиро рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд, ки талхро ширин ва ширинро талх медонанд!"

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

Айюб 17:9 Одил роҳи худро нигоҳ медорад, ва ҳар кӣ дастҳои пок дорад, қавитар ва пурқувваттар хоҳад шуд.

Одилон ба роҳи худ содиқ хоҳанд монд ва дастони пок қавитар мешаванд.

1. Қувваи одил: содиқ мондан ба роҳи худ

2. Тоза кардани дастҳои мо барои қавӣ шудан

1. Масалҳо 10:9 - "Ҳар кӣ дар беайбӣ рафтор кунад, бехатар қадам мезанад, аммо ҳар кӣ бо роҳи кач равад, ошкор хоҳад шуд".

2. Забур 24:3-4 - "Кист, ки ба теппаи Худованд барояд? Кӣ метавонад дар ҷои муқаддаси Ӯ биистад? Он ки дастони пок ва дили пок дорад, ҷони худро ба бут намебардорад ва қасам намедиҳад. чӣ дурӯғ аст».

Айюб 17:10 Аммо ҳамаи шумо бармегардед ва ҳозир биёед, зеро ки ман дар миёни шумо як доноеро ёфта наметавонам.

Айюб аз он ки дӯстонаш ӯро тасаллӣ дода натавонистаанд, ғамгин мешавад ва мегӯяд, ки онҳо доно нестанд.

1. Аҳамияти ҳикмат: Чӣ гуна бояд ҳикматро дар ҳаёти мо ҷустуҷӯ ва қабул кунем

2. Қувваи дӯстӣ: чӣ гуна муносибатҳои пойдорро мустаҳкам ва нигоҳ доштан мумкин аст

1. Масалҳо 4:7-8 Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор; Варо сарафроз кун, ва ӯ туро баланд бардорад, вакте ки ӯро ба оғӯш гирӣ, туро иззат хоҳад кард.

2. Воиз 4:9-10 Ду нафар беҳтар аз як; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад.

Айюб 17:11 Айёми ман гузаштааст, ниятҳои ман вайрон шудаанд, ҳатто фикрҳои дили ман.

Нотик дар Айюб 17:11 дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр ҳаёти онҳо аз замони сар задани ранҷу азоб ба куллӣ тағйир ёфтааст.

1. Нақшаҳои Худо ҳеҷ гоҳ он чизе ки мо интизор нестем, аммо Ӯ барои мо нақшае дорад.

2. Дар байни ранҷу азоб, Худо ҳоло ҳам дар дасти худ аст ва ҳама чизро ба манфиати мо кор мекунад.

1. Ишаъё 55:8-9: «Зеро ки андешаҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нест, мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 17:12 Онҳо шабро ба рӯз иваз мекунанд; равшанӣ аз зулмот кӯтоҳ аст.

Айюб аз торикии зиндагиаш мотам мекашад ва орзу мекунад, ки охири ӯ зуд фаро расад.

1. Ҷустуҷӯи умед дар торикӣ: Чӣ гуна муборизаҳои зиндагиро паси сар кардан мумкин аст

2. Ба Худованд таваккал кардан, вақте ки корҳо ноумед мешаванд

1. Ишаъё 9:2 Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар замини сояи марг сокинанд, бар онҳо нур мунаввар шудааст.

2. Забур 18:28 Ту, эй Худованд, чароғи маро фурӯзон нигоҳ дор; Худои ман торикии маро ба рӯшноӣ табдил медиҳад.

Айюб 17:13 Агар мунтазир бошам, қабр хонаи ман аст: бистари худро дар торикӣ гузоштаам.

Ин порча дар бораи истеъфои Айюб ба марг сухан меронад, ки дар он ҷо ӯ дар торикии қабр анҷоми худро интизор аст.

1. "Истеъфои кор: Қабули ногузирии марг"

2. "Қабр: Мо бояд ба он ҷо биравем"

1. Юҳанно 11:25-26: Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам». Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2. Воиз 9:10: Ҳар коре, ки дастат кунад, бо қуввати худ бикун, зеро дар шеол, ки ба сӯи он меравӣ, ҳеҷ коре нест, ё фикр, ё дониш ва ҳикмат нест.

Айюб 17:14 Ба фасод гуфтам: "Ту падари ман ҳастӣ; ба кирм: Ту модари ман ва хоҳари ман ҳастӣ".

Ин оят ноумедии Айюбро аз вазъи кунунии худ баён мекунад ва нишон медиҳад, ки чӣ гуна ӯ тарк карда ва ба ҷуз марг чизе наметавонад.

1. Тасаллии шинохти Худо ҳамеша вуҷуд дорад, ҳатто дарториктарин замонҳо

2. Чӣ тавр дар миёни ранҷу азоб умед пайдо кардан мумкин аст

1. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Айюб 17:15 Ва ҳоло умеди ман куҷост? Аммо умеди ман, ки онро хоҳад дид?

Айюб аз вазъияти худ афсӯс мезанад ва мепурсад, ки умедаш дар куҷост ва кӣ онро хоҳад дид.

1. Умед дар миёни ранҷу азоб

2. Умеди Шумо куҷост?

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз уқубатҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб саброро ба вуҷуд меорад, ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехт.

2. Забур 31:24 - Қавӣ бошед, ва дили шумо далер бошад, эй ҳамаи онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд!

Айюб 17:16 Онҳо ба панҷараҳои чоҳ хоҳанд афтод, вақте ки оромии мо якҷоя дар хок аст.

Айюб аз аҳволаш алам мекунад ва мегӯяд, ки ӯ ва ҳамроҳонаш якҷоя ба қаъри қабр мефароянд.

1. Мо ҳама мурда ҳастем ва бояд эътироф кунем, ки марг ногузир аст.

2. Қудрати уммат ва ҳамнишинӣ, ҳатто дар баробари марг.

1. Воиз 7:2 - Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро ин анҷоми тамоми инсоният аст ва зиндагон онро ба дил мегузоранд.

2. Ишаъё 38:18-19 - Зеро шеол ба ту ташаккур намекунад; марг туро ситоиш намекунад; ки ба чоҳ мефароянд, ба вафодории ту умед надоранд. Зиндагон, зиндагон, ӯ ба шумо ташаккур мекунад, мисли ман имрӯз.

Боби 18-уми китоби Айюб ҷавоби дӯсти Айюб Билдодро дар бар мегирад, ки вай ба Айюб сарзаниши сахт ва маҳкумият мекунад. Билдод Айюбро ба шарир муттаҳам мекунад ва барои ӯ ҷазои сахтеро пешгӯӣ мекунад.

Сархати 1: Билдод бо танқид кардани Айюб барои суханрониҳои тӯлониаш оғоз мекунад ва нишон медиҳад, ки ӯ тавре рафтор мекунад, ки гӯё ӯ ягона шахси оқил аст. Ӯ мегӯяд, ки Худо дар ниҳоят бадкоронро ҷазо медиҳад ва хотираи онҳоро аз замин маҳв мекунад (Айюб 18:1-4).

Параграфи 2: Билдад сарнавиштеро, ки шарironро интизор аст, ба таври равшан тасвир мекунад. Вай тасвири торикӣ, харобӣ ва даҳшатро, ки дар натиҷаи амалҳои худашон ба сари онҳо меояд, тасвир мекунад. Ӯ боварӣ

дорад, ки мусибат барои онҳое, ки ба Худо муқобилат мекунанд, ногузир аст (Айюб 18:5-21).

Дар ҷамъбаст,
Боби ҳаждаҳуми Айюб инҳоянд:
посух,
ва маҳкумияте, ки Билдод дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб изҳор дошт.

Таъкид кардани сарзаниш тавассути танқиди суханрониҳои Айюб,
ва таъкид кардани доварии илоҳӣ, ки тавассути пешгӯии ҷазои сахт ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи омӯхтани оқибатҳои бадӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки нуқтаи назари гуногунро дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 18:1 Он гоҳ Билдоди шуҳӣ ҷавоб дода, гуфт:

Билдод бо Айюб сӯҳбат мекунад, то адолати Худоро ҳимоя кунад.

1: Адолати Худо бешубҳа аст

2: Адолати Худо бепоён аст

1: Isaiah 30:18 - "Аммо Худованд орзу дорад, ки ба шумо марҳамат кунад; бинобар ин Ӯ бархоста, ба шумо раҳм хоҳад кард. Зеро ки Худованд Худои адолат аст. Хушо ҳама касоне, ки ӯро интизоранд!"

2: Яъқуб 2:13 - "Зеро ки ба касе, ки раҳм накардааст, доварии бе марҳамат зоҳир хоҳад шуд. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд!"

Айюб 18:2 То ба кай шумо суханҳоро тамом мекунед? ишора мекунем ва баъд сухан меронем.

Ин порча аз Айюб 18:2 барои дӯстони Айюб даъват мекунад, ки хомӯш бошанд ва ба ӯ бигзоред, ки сухан гӯянд.

1. Қувваи гӯш кардан - таъкид кардани аҳамияти хомӯшӣ ва вақт ҷудо кардан барои шунидани воқеан ба дигарон.

2. Аҳамияти сабр – фаҳмидани он ки замони Худо комил аст ва ҳама чиз дар вақти худ меояд.

1. Яъқуб 1:19 Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед, дар дуо доимӣ бошед.

Айюб 18:3 Барои чӣ мо ҳайвони ваҳшӣ шуморидаем ва дар назари шумо зишт шинохтаем?

Ин порча эҳсосоти ноумедӣ ва ноумедии Айюбро аз муносибати беадолатонаи ӯ аз ҷониби Худо нишон медиҳад.

1: Мо на ҳамеша дарк мекунем, ки чаро Худо ба мо иҷозат медиҳад, ки азоб кашем, аммо мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Ӯ барои ин нияти нек дорад.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо бо мост ва ба мо қувват ва тасаллӣ медиҳад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Айюб 18:4 Дар ғазаби худ худро пора-пора мекунад: Оё замин барои ту тарк хоҳад шуд? ва оё санг аз ҷои худ бардошта мешавад?

Ин оят мепурсад, ки оё замин бояд барои Айюб партофта шавад ё санг аз ғазаби Айюб аз ҷои худ бардошта шавад?

1: Қувваи хашм ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо таъсир мерасонад

2: Қувваи офариниши Худо ва бевактии он

1: Масалҳо 29:11 - "Беақл хашми худро пурра мебарорад, вале хирадманд худро зери назорат мегирад".

2: Румиён 8: 20-21 - "Зеро ки махлуқот на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ кардааст, бо умеди он ки худи махлуқот аз ғуломии фаноро озод мешавад ва ба озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо оварад».

Айюб 18:5 Бале, нури шарирон хомӯш хоҳад шуд, ва шарораи оташи ӯ намедурахшад.

Шарикон хомӯш хоҳанд шуд ва оташи онҳо пойдор нахоҳад буд.

1. Худо одил аст ва бадкоронро ба сабаби гуноҳонашон ҷазо медиҳад

2. Нури шарирон хомӯш карда мешавад

1. Ишаъё 5:20-24, Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бадӣ мехонанд; ки торикиро ба рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд; ки талхро ба ширин ва ширинро ба талх мегузоранд!

2. Забур 34:15-16, Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ ба фарёди онҳо кушода аст. Чеҳраи Худованд бар зидди бадкорон аст, то ки ёди онҳоро аз замин нест кунад.

Айюб 18:6 Дар хаймаи ӯ нур торик хоҳад шуд, ва шамъаш бо ӯ хомӯш хоҳад шуд.

Дӯсти Айюб Билдод ба онҳое, ки дар бадӣ зиндагӣ мекунанд, огоҳӣ дода, мегӯяд, ки нури онҳо хомӯш хоҳад шуд ва хонаашон аз зулмот пур мешавад.

1. Хатари зиндагӣ дар бадӣ - Масалҳо 4:14-15

2. Интихоби адолат - Забур 83:11

1. Ишаъё 5:20-21 - Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бад мегӯянд, торикиро рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд, ки талхро ширин ва ширинро ба талх мегузоранд!

2. Юҳанно 3:19-21 - Ин ҳукм аст: Нур ба ҷаҳон омад, аммо одамон ба ҷои рӯшноӣ зулмотро дӯст медоштанд, зеро аъмоли онҳо бад буд. Ҳар кӣ бадӣ мекунад, аз рӯшноӣ нафрат дорад ва аз тарси он ки аъмолашон фош шавад, ба рӯшноӣ намеояд.

Айюб 18:7 Қадамҳои қуввати ӯ танг хоҳад шуд, ва маслиҳати ӯ ӯро ба замин меандозад.

Дӯсти Айюб Билдод пешниҳод мекунад, ки бадкорон дар ҳаёт бо аъмоли худ ҷазо мегиранд ва қувваи онҳо заиф мешавад ва нақшаҳои худашон ба суқути онҳо оварда мерасонад.

1. "Оқибатҳои гуноҳ"

2. «Ҷазои Худо ба бадкорон».

1. Яъқуб 1:13-15 - Вақте ки озмоиш мешавад, ҳеҷ кас набояд бигӯяд, ки Худо маро озмуда истодааст. Зеро ки Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва ҳеҷ касро намеозмояд; вале ҳар кас ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳоро аз ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2. Масалҳо 16:25 - Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад.

Айюб 18:8 Зеро ки ӯ бо пойҳои худ дар тӯр андохта шудааст, ва ӯ бар дом меравад.

Айюб моро огоҳ мекунад, ки аз амалҳои худ эҳтиёт бошем, зеро онҳо метавонанд ба суқути мо оварда расонанд.

1. "Роҳи худкушӣ: чӣ гуна бояд аз он канорагирӣ кард"

2. «Гар рафтан дар хирад: фоидаи интихоби хирадмандона»

1. Масалҳо 16:17-19 - "Роҳи одилон аз бадӣ дурӣ меҷӯяд; онҳое ки роҳи худро посбонӣ мекунанд, ҷони худро нигоҳ медоранд. Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ. Дар рӯҳияи паст будан дар баробари мазлум беҳтар аст. то ба ғорати ғурур шарик шавад».

2. Яъқуб 4:11-12 - "Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадӣ нагӯед. Касе ки бар зидди бародар сухан гӯяд ё бародари худро доварӣ кунад, бар зидди шариат бад мегӯяд ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо Онҳо на иҷрокунандаи шариат, балки қозӣ ҳастанд. Танҳо як қонунгузор ва Довар ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад; лекин шумо кистед, ки ёри худро доварӣ кунед?»

Айюб 18:9 Ҷин аз пошнаи вай хоҳад гирифт, ва роҳзан бар ӯ ғолиб хоҳад шуд.

Ин порча дар бораи оқибатҳои бадӣ ва чӣ гуна шарирон ба пошна гирифта мешавад ва роҳзан бар ӯ ғалаба мекунад.

1.Адолати Худо пирӯз хоҳад шуд: золимон ба ҷазои ситамашон бечазо намемонанд.

2. Оқибатҳои бадӣ: ёдоварӣ аз аҳамияти некӣ кардан.

1. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шахси бад бечазо намемонад, вале одил мукофот хоҳад гирифт.

2. Ирмиё 15:21 - Ман туро аз дасти бадкорон раҳо хоҳам кард ва аз дасти золимон раҳоӣ хоҳам дод.

Айюб 18:10 Барои ӯ дар замин дом гузошта шудааст, ва барои ӯ дом дар роҳ аст.

Дар Айюб 18:10 дар бораи доме, ки барои касе дар замин гузошта шудааст ва доме дар роҳ меравад.

1. Хатари гумроҳӣ - омӯхтани оқибатҳои гумроҳӣ аз роҳи рост.

2. Домҳои Душман – фаҳмидани роҳҳои муайян кардан ва мағлуб кардани домҳои душман.

1. Матто 7:13-14 - Аз дарвозаи танг дохил шавед. Зеро ки дарвоза васеъ ва роҳ осон аст, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг ва роҳе сахт аст, ки сӯи ҳаёт мебарад, ва онҳое ки онро меёбанд, каманд.

2. Масалҳо 26:27 - Ҳар кӣ чоҳ кофта, ба он меафтад ва санг ба сари касе бармегардад, ки онро ғелонда сар кунад.

Айюб 18:11 Ваҳшатҳо ӯро аз ҳар тараф тарсонанд ва ӯро ба по хезонанд.

Дар порча дар бораи даҳшатҳое сухан меравад, ки касеро метарсонад ва онҳоро ба пояшон бармегардонад.

1. Натарс: Бартараф кардани изтироб ва ваҳм дар баробари мушкилот

2. Бар ваъдаҳои Худо истодан: Омӯзиши эътимод ва такя ба Ӯ дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 56:3 - «Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам».

Айюб 18:12 Қуввати ӯ гурусна хоҳад шуд, ва ҳалокат дар паҳлӯяш омода хоҳад буд.

Қувваи Айюб аз гуруснагӣ заиф мешавад ва ҳалокат дар наздикии ӯ хоҳад буд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки новобаста аз он ки мо то чӣ андоза қавӣ бошем, гуруснагӣ ва харобӣ ба ҳар ҳол метавонанд пеши роҳи моро гиранд.

2: Мо бояд оқибатҳои амали худро дар хотир дошта бошем, зеро онҳо метавонанд ба ҳалокат ва ранҷу азоб оварда расонанд.

1: Масалҳо 19:15 - Танбалӣ хоби амиқ меорад ва одами бекор гуруснагӣ мекашад.

2: Isaiah 24:17-18 - Тарс ва чоҳ ва дом бар ту, эй сокини замин. Ва воқеъ хоҳад шуд, ки ҳар кӣ аз садои тарс гурезад, ба чоҳ меафтад; ва ҳар кӣ аз миёни чоҳ мебарояд, ба дом афтода хоҳад шуд, зеро ки тирезаҳо аз боло кушодаанд, ва пояҳои замин ба ларза меоянд.

Айюб 18:13 Он қуввати пӯсти ӯро хоҳад фурӯ бурд; ҳатто нахустзодаи мамот қувваи ӯро хоҳад хӯрд.

Дар Айюб 18:13 дар бораи қудрати марг сухан меравад, ки қувваи пӯст ва ҳаёти инсонро мехӯрад.

1. Қувваи марг: Муқовимат бо қудрати Худо бо ногузир

2. Оғӯши зиндагӣ: рад кардани марг ва зиндагӣ бо ҳадаф

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Айюб 18:14 Ва эътимоди ӯ аз хаймаи худ решакан хоҳад шуд, ва ӯро ба подшоҳи даҳшатҳо хоҳад овард.

Ин порча аз Айюб 18:14 дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр эътимоди шахс метавонад решакан карда шавад ва онҳоро ба подшоҳи даҳшатҳо расонад.

1. "Набудани эътимод метавонад моро ба Подшоҳи Террорҳо расонад"

2. «Хатари аз ҳад зиёд ба эътимод такя кардан»

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Забур 33:4 - Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ ба ман ҷавоб дод; маро аз тамоми тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

Айюб 18:15 Он дар хаймаи Ӯ сокин хоҳад шуд, зеро ки ин аз они Ӯ нест: кибрит бар маскани ӯ пароканда хоҳад шуд.

Айюб 18 порчаест, ки дар бораи доварии Худо бар бадкорон ва нобудшавии онҳо сухан меравад. 1. Ҳукми Худо муайян ва ногузир аст, ҳеҷ кас наметавонад аз он гурезад. 2. Мо бояд тавба кунем ва ба Худо рӯй оварем,

агар хоҳем, ки аз ғазаби Ӯ раҳо шавем. 1. Ишаъё 66:15-16 "Зеро ки инак, Худованд дар оташ хоҳад омад, ва аробаҳои Ӯ мисли гирдбод хоҳад омад, то ки ғазаби Худро дар хашм ва мазаммати худро бо шӯълаи оташ ба амал оварад. Зеро ки Худованд доварӣ мекунад, ва бо шамшери Ӯ бар ҳар башар хоҳад буд, ва кушташудагон аз ҷониби Худованд бисьёр хоҳанд шуд». 2. Матто 25:46 "Ва инҳо ба ҷазои абадӣ хоҳанд рафт, вале одилон ба ҳаёти ҷовидонӣ."

Айюб 18:16 Решаҳои ӯ дар зери хушк хоҳанд шуд, ва дар боло шохааш бурида хоҳад шуд.

Дар Айюб 18:16 дар бораи шахсе сухан меравад, ки манбаи қувват ва дастгирии ӯ бурида шуда, онҳоро бе ягон захира ва муҳофизат мемонд.

1. Пешниҳоди илоҳии Худо: Вақте ки ҳаёт тамоми решаҳои моро мебурад

2. Дар байни душвориҳо қувват ёфтан

1. Забур 33:18, Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2, Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Айюб 18:17 Ёди Ӯ аз замин нест хоҳад шуд, ва дар кӯча номе нахоҳад дошт.

Дар ин оят марги Айюб таъкид шуда, ба заъфи зиндагии инсон ва муҳим будани зиндагии бо имон таъкид шудааст.

1) "Зиндагӣ барои абадият: Муҳимияти зиндагӣ бо имон"

2) "Ёдрас кардани марг: Айюб 18:17"

1) Забур 103:14-16 "Зеро ки Ӯ медонад, ки мо чӣ гуна ташаккул ёфтаем; Ӯ дар хотир дорад, ки мо хок ҳастем. Аммо одамизод айёми ӯ мисли алаф аст; Ӯ мисли гули саҳро мешукуфад; зеро ки шамол аз болои он мегузарад, ва он нест, ва ҷои он дигар онро намедонад».

2) Воиз 12:7 "ва ғубор ба замин бармегардад, чунон ки буд, ва рӯҳ ба сӯи Худое, ки онро ато кардааст, бармегардад".

Айюб 18:18 Ӯ аз рӯшноӣ ба зулмот ронда мешавад ва аз ҷаҳон ронда мешавад.

Айюб аз оқибатҳои бадӣ огоҳ мекунад, ки онҳоеро, ки ба он амал мекунанд, аз рӯшноӣ ба торикӣ ронда, аз ҷаҳон ронда мешаванд.

1.Худованд ба бадӣ сабр намекунад ва касонеро, ки ба он амал мекунанд, ҷазо медиҳад.

2. Ба васвасаҳо тоб нахӯред, балки бо адолат зиндагӣ кунед.

1. Воиз 8:11 - Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, аз ин рӯ, дили писарони инсон дар онҳо пурра ба корҳои бадӣ гузошта шудааст.

2. Забур 34:14 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулху осоишро чустучу карда, аз паи он.

Айюб 18:19: Ӯ дар миёни қавми худ на писар дорад, на ҷияни ӯ, ва на дар манзили худ боқӣ мемонад.

Дар Айюб 18:19 он далел ҷамъбаст мешавад, ки Айюб оила ё насле надорад, ки ӯро ба ёд оварад.

1. Номуайянии зиндагӣ: Бо вуҷуди талошҳои Айюб, мероси ӯ фаромӯш мешавад ва авлодаш вуҷуд нахоҳад дошт.

2. Қудрати Худо: Худо роҳҳои моро муайян мекунад ва Айюб барои зиндагии бидуни мерос интихоб шудааст.

1. Воиз 7:2-4 - "Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат, зеро марг тақдири ҳар кас аст; зиндагон бояд инро дар дил бигиранд. Ғам беҳтар аз ханда аст. , зеро чеҳраи ғамгин ба дил хуш аст, Дили хирадмандон дар хонаи мотам аст, вале дили нодонон дар хонаи лаззат аст».

2. Забур 146:3-4 - «Ба мирон, ба одамоне, ки наҷот дода наметавонанд, таваккал накун; Вақте ки рӯҳашон меравад, ба замин бармегарданд; дар ҳамон рӯз нақшаҳои онҳо барбод мераванд».

Айюб 18:20 Онҳое, ки аз паси ӯ меоянд, дар рӯзи ӯ дар ҳайрат хоҳанд монд, чунон ки пештар ба ҳарос афтоданд.

Дӯстони Айюб ба бадбахтии ӯ нобоварӣ мекунанд, ки ин эҳсосеро, ки пеш аз ӯ рафтаанд, ҳис мекунанд.

1. Нақшаи комили Худо дар замони ранҷу азоб

2. Қувваи устуворӣ дар баробари душвориҳо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - Аммо ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст.

Айюб 18:21 Албатта, чунин масканҳои бадкорон аст, ва ин ҷои он аст, ки Худоро намешиносад.

Айюб 18:21 дар бораи манзилҳои бадкорон ва онҳое, ки Худоро намешиносанд, сухан меронад.

1. Шинохтани Худо барои зиндагии пурбаракат ва пурбаракат муҳим аст.

2. Оқибатҳои нашинохтани Худо метавонад сахт бошад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 34:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

Боби 19-уми Айюб вокуниши шадиди Айюбро ба иттиҳомоти дӯстонаш дар бар мегирад ва дар бораи андӯҳи амиқи ӯ, орзуи адолат ва имони бепоёни ӯ ба Худо нишон медиҳад.

Сархати 1: Айюб аз суханони маломати дӯстонаш ноумедии худро баён мекунад ва мегӯяд, ки кӯшиши онҳо барои шарманда кардани ӯ танҳо дарди ӯро амиқтар мекунад. Ӯ барои раҳмдилӣ ва фаҳмиш илтиҷо мекунад ва изҳор мекунад, ки Худо ӯро азоб додааст (Айюб 19:1-6).

Параграфи 2: Айюб дараҷаи ранҷу азобҳои худро тасвир мекунад ва эҳсос мекунад, ки ҳама дар атрофаш партофта шудаанд. Ӯ барои аз даст додани оила, дӯстон ва ҳатто хизматгоронаш, ки ҳоло ба ӯ нафрат доранд, изҳори таассуф мекунад. Ӯ худро дар зулмот ҳис мекунад ва барои адолат фарёд мезанад (Айюб 19:7–20).

Сархати 3: Айюб имони бепоёни худро ба Наҷотдиҳанда, ки ӯро сафед мекунад, эълон мекунад. Ӯ изҳори умедворӣ мекунад, ки ҳатто баъд аз марг Худоро рӯ ба рӯ хоҳад дид. Сарфи назар аз ҳолати ҳозираи ноумедии худ, ӯ боварӣ дорад, ки адолат ғалаба мекунад (Айюб 19:21-29).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби нуздаҳуми Айюб омадааст:
вокуниши дилчасп,
ва илтиҷои Айюб дар вокуниш ба иттиҳоми дӯстонаш изҳор дошт.

Таъкид кардани ноумедӣ тавассути изҳори норозигӣ бо суханони таҳқиромез, ва андӯҳе, ки дар бораи дараҷаи ранҷу азобе, ки тавассути тавсифи талафот ва нафрат ба даст омадааст, нишон дода шудааст.
Зикр кардани имоне, ки дар бораи нигоҳ доштани умед нишон дода шудааст, таҷассумест, ки тасдиқи эътиқодро ифода мекунад ва омӯхтани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб.

Айюб 19:1 Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб андӯҳ ва ноумедии худро аз беадолатии ранҷу азоби худ баён мекунад.

1. Адолати Худо, агарчи мо онро дар зиндаги нафахмидем хам, галаба мекунад.

2. Уқубат метавонад василае бошад, ки моро ба Худо наздик созад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Айюб 19:2 То ба кай ҷонамро озор медиҳед ва маро бо сухан пора-пора мекунед?

Айюб аз дӯстонаш мепурсад, ки то ба кай онҳо ӯро азоб медиҳанд ва бо суханони худ ӯро мешиканад.

1. Қудрати сухан: Омӯзиши сухан гуфтан бо меҳрубонӣ ва эҳтиром

2. Мубориза бо бародарону хоҳарони мо: чӣ гуна бояд дар замонҳои душвор ҷавоб гӯем

1. Эфсӯсиён 4:29 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад".

2. Масалҳо 12:18 - "Касе ҳаст, ки сухани бепарвоёнааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад".

Айюб 19:3 Ин даҳ бор маро мазаммат кардед: шарм надоред, ки худро барои ман бегона мекунед.

Айюб ба дӯстонаш, ки даҳ бор ӯро сарзаниш карда, аз рафтори онҳо шарм надоред, ноумедӣ баён мекунад.

1. Муҳимияти ҳамдардӣ: омӯзиши Айюб 19:3

2. Қувваи калимаҳо: омӯзиши Айюб 19:3

1. Ишаъё 53:3 Ӯ аз назари одамон нафрат ва рад карда мешавад; марди ғамгин ва ошнои ғам; ва мо чун рӯйи худ аз ӯ пинҳон шудем; Ӯро хор карда буданд ва мо ӯро қадр намекардем.

2. Румиён 12:15 Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

Айюб 19:4 Ва агар ман хато карда бошам, хатои ман бо худ мемонад.

Айюб хатоҳои худро эътироф мекунад ва барои онҳо масъулияти пурраро ба дӯш мегирад.

1. «Бардошти вазни хатоҳои худамон»

2. «Кабул кардани масъулият барои амалҳои худ»

1. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - «Зеро ки Ӯро барои мо, ки гуноҳе намедонист, гуноҳ гардонид, то ки мо дар Ӯ адолати Худо гардем».

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; аммо ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад шуд".

Айюб 19:5: Агар ҳақиқатан ҳам, сизлар Менга қарши улуғланиб, ҳақоратларимни даъво қиласизлар.

Айюб аз беадолатии вазъият ва бадрафторӣ аз ҷониби дӯстонаш изҳори таассуф мекунад ва даъват мекунад, ки онҳо барои амалҳои худ ҷавобгар бошанд.

1. Мо аз достони Айюб омӯхта метавонем, то нагузорем, ки мусибатҳо моро муайян кунанд ва ба ҷои он дар имонамон устувор бимонем.

2. Мо бояд дар бораи суханон ва вокунишҳои худ ба дӯстонамон бохабар бошем, зеро суханҳои мо метавонанд ҳатто онҳоеро, ки дӯст медорем, сахт ранҷонанд.

1. Матто 5:38-41 - Исо таълим медиҳад, ки рухсораи дигарро гардонда, душманони худро дӯст дорад.

2. Забур 37:1-2 - Насиҳат, ки аз шарирон хавотир нашавед ва ба Худованд таваккал кунед.

Айюб 19:6 Акнун бидонед, ки Худо маро сарнагун карда, бо тӯри Худ иҳота кардааст.

Айюб талафоти бузург ва ноумедӣ эҳсос мекунад, ки Худо аз ӯ рӯй гардондааст.

1: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо то ҳол бо мост.

2: Нақшаи Худо аз фаҳмиши мо бузургтар аст.

1: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 55:8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Айюб 19:7 Инак, ман аз ноҳақ фарьёд мезанам, аммо шунида намешавам; бо овози баланд гиря мекунам, вале доварӣ нест.

Айюб аз вазъияти худ таассуф мекунад ва эҳсос мекунад, ки беэътиноӣ ва беадолатӣ ҳис мекунад.

1. Адолати Худо ҳамеша дар амал аст, ҳатто вақте ки мо онро дида наметавонем.

2. Ҳатто дар миёни ноумедӣ, Худо то ҳол бо мост.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Айюб 19:8 Ӯ роҳи маро маҳкам кард, ки аз он гузашта наметавонам, ва дар роҳҳои ман торикӣ ниҳод.

Айюб ноумедии худро аз душвориҳое, ки ӯ дучор мешавад, изҳор мекунад ва эҳсос мекунад, ки Худо роҳи ӯро бастааст.

1: Худо имкон медиҳад, ки озмоишҳо ва душвориҳо дар ҳаёти мо ба мо кӯмак кунанд, ки баракатҳои Ӯро эътироф ва қадр кунем.

2: Ҳарчанд ба назар чунин менамояд, ки Худо роҳҳои моро баста бошад ҳам, Ӯ ин корро бо мақсади бузургтар мекунад, то моро ба Ӯ наздик кунад.

1: Юҳанно 16:33 - "Инро ба шумо гуфтам, то ки дар Ман осоиштагӣ дошта бошед. Дар ҷаҳон шумо мусибатҳо хоҳед дошт. Аммо дилгир бошед; Ман ҷаҳонро мағлуб кардам".

2: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир кунад, то мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Айюб 19:9 Ӯ маро аз ҷалоли ман маҳрум кард, ва тоҷро аз сарам гирифт.

Айюб ҷалол ва тоҷи худро ба иродаи Худо гум мекунад.

1. Иродаи Худо нофаҳмо аст: Омӯзиши эътимод кардан ва итоат кардан бо вуҷуди номуайянӣ

2. Парадокси ранҷу азоб: Ҷустуҷӯи нерӯ дар заъф

1. Румиён 8:28: Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10: Аммо ӯ ба ман гуфт: Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман такя кунад. Барои ҳамин, ба хотири Масеҳ, ман аз заъфҳо, аз таҳқирҳо, аз душвориҳо, аз таъқиботҳо ва душвориҳо лаззат мебарам. Зеро вақте ки ман нотавон бошам, он гоҳ қавӣ ҳастам.

Айюб 19:10 Маро аз ҳар сӯ несту нобуд кард, ва ман рафтам, ва умеди маро мисли дарахт дур кардааст.

Айюб аз ҳар тараф ҳалокати Худоро аз сар гузаронд ва умедаш аз байн рафт.

1. Ногузирии ранҷу азоб: Мулоҳиза дар бораи Айюб 19:10

2. Умед дар миёни мушкилот: Омӯзиш аз таҷрибаи Айюб.

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Марсияҳо 3: 19-25 - Фикри ранҷу азоб ва бесарпаноҳии ман аламовар аст. Ман ин вақти даҳшатборро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунам, зеро ман аз талафоти худ андӯҳгинам.

Айюб 19:11 Ӯ низ хашми худро бар ман афрӯхт, ва маро яке аз душманони худ мешуморад.

Худо ба Айюб хашмгин шуда, ӯро душман мешуморад.

1. Муҳимияти нигоҳ доштани муносибати мусбӣ бо Худо

2. Хатарҳои гуноҳ ва чӣ гуна он ба муносибати мо бо Худо таъсир мерасонад

1.Румиён 12:17-21 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Яъқуб 4:7-9 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо.

Айюб 19:12 Унинг лашкарлари бирга тўпланиб, менга қарши курашадилар ва масканим атрофида ўрнатиладилар.

Ин порча аз Айюб 19:12 дар бораи душманони Айюб ӯро иҳота карда, ба хонааш таҳдид мекунад.

1. Бартараф кардани душвориҳо - Чӣ тавр дар муқобили мухолифат содиқ мондан

2. Ҳимояи Худо - Ёдоварӣ аз вафодорӣ ва ҳифзати Худо дар замони озмоиш

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Айюб 19:13 Ӯ бародарони маро аз ман дур кард, ва ошнои ман аз ман дур аст.

Айюб ҳисси танҳоӣ ва ҷудоиро аз сар мегузаронад, зеро оила ва дӯстонаш ӯро тарк кардаанд.

1: Мо метавонем тасаллӣ ёбем, ки ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем, Худо бо мост.

2: Мо метавонем аз таҷрибаи Айюб омӯзем ва вақте ки наздиконамон то ҳол бо мо ҳастанд, ором нашавем.

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 23:4 - Оре, гарчанде ки дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

Айюб 19:14 Хешовандони ман ноком шуданд, ва дӯстони шиносам маро фаромӯш карданд.

Ин порча эҳсосоти танҳоӣ ва партофта шудани Айюбро инъикос мекунад, зеро наздиконаш ӯро ноком кардаанд.

1. «Худо дӯсти мост»

2. "Зиндагӣ тавассути танҳоӣ"

1. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Масалҳо 18:24 Марди ёри бисёр метавонад ба ҳалокат расад, аммо дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Айюб 19:15 Онҳое ки дар хонаи Ман сокинон ва канизонам маро бегона медонанд: Ман дар назари онҳо бегона ҳастам.

Айюб худро аз оилааш ва атрофиёнаш бегона ва ҷудошуда ҳис мекунад.

1. Вафодории Худо дар миёни бегонагон.

2. Дар вақти танҳоӣ дар робита бо Худо тасаллӣ ва тасаллӣ ёфтан.

1. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Айюб 19:16 Ман ғуломи худро даъват кардам, ва ӯ ба ман ҷавоб надод; Ман ӯро бо даҳони худ табобат кардам.

Айюб орзу мекунад, ки бандааш ба даъваташ посух диҳад, аммо ӯ беҷавоб мемонад.

1. Дар замонҳои ноумедӣ ба Худованд такя кардан

2. Қувваи дуо дар замони душворӣ

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

Айюб 19:17 Нафаси ман барои занам бегона аст, гарчанде ки ман барои фарзандонам ба хотири ҷисми худ илтиҷо кардам.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки ҳатто зани худаш аз ӯ бегона шудааст, гарчанде ки ӯ қаблан ба хотири фарзандонашон аз ӯ илтиҷо карда буд.

1. Аҳамияти оила: Омӯзиши дӯст доштан ва бахшидан

2. Қувваи наҷоти Худо: Барқарор кардани муҳаббат аз фоҷиа

1. Матто 5:44-45: «Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ дар осмон шавед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва некӣ ва борон мефиристад бар одилон ва ситамкорон».

2. Румиён 12:19-21: "Ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, эй маҳбубон, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод". "Вале агар Душман гурусна аст, сераш деҳ ва агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро бо ин кор бар сари ӯ ангишт мерезӣ». Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун».

Айюб 19:18 Бале, кӯдакон аз ман нафрат доштанд; Ман бархостам, ва онҳо бар зидди ман гап заданд.

Ин порча таҷрибаи Айюбро, ки ҳатто кӯдакони хурдсолро нафрат мекарданд, муҳокима мекунад.

1. Қудрати радкунӣ: Чӣ тавр таҷрибаи Айюб метавонад моро таълим диҳад, ки ғолиб ояд

2. Сабр дар баробари душвориҳо: Дарсҳо аз достони Айюб

1. Румиён 8:31 37 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр бошед; ҳушёр бошед. Рақиби шумо иблис мисли шери ғуррон давида, касеро меҷӯяд, то бихӯрад.

Айюб 19:19 Ҳама дӯстони ботинам аз ман нафрат карданд, ва онҳое ки дӯст медоштам, бар зидди ман рӯй оварданд.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки ҳатто дӯстони наздикаш аз ӯ рӯй гардондаанд.

1. Худо ҳамеша бо мост: ҳатто дар замонҳои душвориҳои бузург

2. Қувваи дӯстӣ: Омӯзиши такя ба ҳамдигар барои дастгирӣ

1. Забур 23:4 - Ҳатто вақте ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, наметарсам, зеро ту дар паҳлӯям наздик ҳастӣ.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад. Аммо афсӯс мехӯред, ки ба ҳар касе, ки меафтад ва касе надорад, ки ба онҳо кӯмак кунад. Инчунин, агар ду нафар якҷоя хобанд, онҳо гарм мешаванд. Аммо чӣ гуна метавон танҳо худро гарм кард? Ҳарчанд як нафар тавоно бошад ҳам, ду нафар метавонанд худро дифоъ кунанд. Сими се ришта зуд канда намешавад.

Айюб 19:20 Устухонам ба пӯстам ва ба гӯшам часпидааст, ва аз пӯсти дандонам халос шудаам.

Айюб дар бораи озмоишҳо ва ранҷу азобҳои худ мулоҳиза карда, қайд мекунад, ки ӯ аз марг наҷот ёфт.

1. Азоб ва озмоишҳои ҳаёт: Мулоҳиза дар бораи Айюб 19:20

2. Дарёфти умед дар замонҳои душвор: омӯзиши Айюб 19:20

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Айюб 19:21 Ба ман раҳм кунед, ба ман раҳм кунед, эй дӯстонам; зеро ки дасти Худо маро ламс кардааст.

Илтиҷои Айюб барои раҳм аз дӯстонаш, сарфи назар аз дасти Худо.

1. Ҳузури Худо, ҳатто дар миёни дард неъмат аст.

2. Дар хоксорона ёрӣ пурсидан қудрат дорад.

1. Яъқуб 5:11 - "Инак, мо онҳоеро, ки сабр мекунанд, хушбахт меҳисобем. Шумо дар бораи сабри Айюб шунидаед ва анҷоми Худовандро дидаед, ки Худованд хеле раҳмдил ва меҳрубон аст".

2. Забур 34:18 - "Худованд ба онҳое, ки дилшикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймонанд, наҷот медиҳад".

Айюб 19:22 Чаро маро ҳамчун Худо таъқиб мекунед, ва аз ҷисми ман сер нестед?

Айюб аз муомилаи сахте, ки ӯ кардааст, таассуф мекунад ва мепурсад, ки чаро ӯро мисли худо таъқиб мекунанд.

1. Ҳасад ба Худо: Фаҳмидани таъқиби Айюб

2. Таъқиби одил: Омӯзиш аз таҷрибаи Айюб

1. Луқо 6:22-23: "Хушо шумо, вақте ки одамон аз шумо нафрат мекунанд ва аз шумо дур мекунанд ва дашном медиҳанд ва номи шуморо ба хотири Писари Одам ҳамчун бадӣ мекунанд! Дар он рӯз шодӣ кунед ва аз шодӣ ҷаҳед. зеро инак, мукофоти шумо дар осмон бузург аст».

2. Румиён 8:35-37: "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар ё шамшер? Чӣ тавре ки навишта шудааст: "Ба хотири шумо моро тамоми рӯз мекушанд, моро гӯсфандони кушташаванда меҳисобанд». Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем».

Айюб 19:23 Кошки суханони ман акнун навишта мешуд! Оҳ, ки онҳо дар китоб чоп мешуданд!

Айюб орзу мекунад, ки суханони ғаму андӯҳи ӯ дар китоб навишта шуда, барои наслҳо чоп карда шаванд.

1: Худо фарёди моро аз дарду андӯҳ мешунавад, ҳатто агар ҳеҷ каси дигар гӯш накунад.

2: Шаҳодатномаи мо дар бораи Худо сазовори навиштан аст, то дигарон бихонанд ва дар бораи он андеша кунанд.

1: Забур 61:8-9 Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; Эй мардум, дили худро ба ҳузури ӯ бирезед, ки Худо паноҳгоҳи мост. Села. Мардони паст ботиланд ва бузургон дурӯғанд. онҳо аз ботил комилан сабуктаранд.

2: Марсияҳо 3: 22-24 Мо аз марҳамати Худованд нестем, зеро ки раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст. Худованд насибаи ман аст, мегӯяд ҷони ман; бинобар ин ба Ӯ умед мебандам.

Айюб 19:24 Ки онҳо бо қалами оҳанин ва сурб дар санг то абад нақш бастаанд!

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр суханони Худо дар санг навишта шудаанд ва ҳеҷ гоҳ фаромӯш намешаванд.

1. Каломи Худо доимист: Қувваи ӯҳдадорӣ

2. Табиати тағйирнопазири Худо: Каломи Ӯ устувор аст

1. Ишаъё 40:8 "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад хоҳад буд".

2. Матто 24:35 «Осмон ва замин гузарон аст, лекин каломи Ман гузарон нест».

Айюб 19:25 Зеро медонам, ки фидиядиҳандаи ман зинда аст ва дар рӯзи охир дар рӯи замин хоҳад истод.

Айюб имони худро ба Наҷотдиҳандаи худ, ки дар охир барои наҷоти ӯ меояд, тасдиқ мекунад.

1. Умеди раҳокунанда: итминон дар замонҳои душвор

2. Наҷотдиҳанда зиндагӣ мекунад: имони бепоён

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Айюб 19:26 Ва агарчи баъд аз кирмҳои пӯстам ин баданро несту нобуд кунанд, аммо дар ҷисми худ Худоро хоҳам дид.

Айюб имони худро тасдиқ мекунад, ки ҳатто баъд аз он ки бадани ӯ аз ҷониби кирмҳо нобуд карда шавад, ӯ Худоро хоҳад дид.

1. Қувваи Имон - имони бепоёни Айюб, ки ӯ Худоро ҳатто дар ҷисми харобшудааш хоҳад дид.

2. Устувории умед - Чӣ гуна умеди Айюб ӯро ҳатто дар миёни ноумедӣ нигоҳ дошт.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на

чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Айюб 19:27 Ӯро ман худам бубинам, ва чашмонам хоҳанд дид, на дигаре; гарчанде ки банди ман дар дохили ман фурӯ меравад.

Айюб изҳори боварӣ мекунад, ки ӯ аз ҷониби Худо сафед карда мешавад, сарфи назар аз ноумедӣ, ки дар вазъияти ҳозираи худ эҳсос мекунад.

1. Ба исботи Худованд эътимод кунед: Мо аз имони Айюб чӣ омӯхта метавонем

2. Қувваи наҷоти Худо: Ҷустуҷӯи умед дар замони ноумедӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 143:8 - Бигзор саҳар ба ман хабари муҳаббати бепоёни худро биёрад, зеро ки ман ба Ту таваккал кардам. Ба ман роҳеро, ки бояд биравам, нишон диҳед, зеро ки ҷонамро ба сӯи ту боло мекунам.

Айюб 19:28 Аммо шумо бояд бигӯед: "Чаро мо Ӯро таъқиб мекунем, модоме ки решаи ин кор дар ман аст?"

Илтиҷои Айюб аз дӯстонаш, ки таъқиби ӯро бас кунанд, зеро решаи кор дар худи ӯ аст.

1. Ин ки решаи ҳар мушкилот дар дохили мост ва мо бояд дар дохили худ нигоҳ кунем, то роҳи ҳалли онро пайдо кунем.

2. Барои он ки мо аз рӯи масъалаҳое, ки аз ихтиёри мо нест, таъқиб нашавем.

1. Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то комил шавед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

2. Ишаъё 53:5 "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар Ӯ ҷазое буд, ки ба мо осоиштагӣ овард, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем".

Айюб 19:29 Аз шамшер битарсед, зеро ки ғазаб ҷазоҳои шамшерро меорад, то бидонед, ки доварӣ вуҷуд дорад.

Доварии Худо тавассути ҷазо ошкор мешавад, ки тарси оқибатҳои гуноҳро меорад.

1: Ҳукми Худоро эътироф кунед ва мукофоти имонро даравед.

2: Оқибатҳои гуноҳро дарк кунед ва раҳмати Худоро қабул кунед.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шарир бечазо наmemонад, вале одил озод хоҳад шуд.

Боби 20-уми Айюб посухи дӯсти Айюб Сӯфарро дар бар мегирад, ки суханронии пур аз маҳкумият ва доварӣ нисбати Айюбро баён мекунад. Сӯфар Айюбро ба шарир айбдор мекунад ва суқути ӯро пешгӯӣ мекунад.

Сархати 1: Зофар Айюбро барои такаббураш танбеҳ медиҳад ва нишон медиҳад, ки фаҳмиши ӯ маҳдуд аст. Ӯ мегӯяд, ки ғалабаи шарирон кӯтоҳмуддат аст ва шодии онҳо оқибат ба ғам мубаддал мешавад (Айюб 20:1–11).

Параграфи 2: Зофар сарнавиштеро, ки шарironро интизор аст, ба таври равшан тасвир мекунад. У боварӣ дорад, ки дар натичаи кирдорхои бади худ ба хар гуна харобй, талафот ва азобу укубат дучор мешаванд. Ӯ таъкид мекунад, ки доварии Худо дар ниҳоят ба сари онҳо хоҳад омад (Айюб 20:12-29).

Дар ҷамъбаст,
Боби бистумин Айюб инҳоянд:
посух,
ва маҳкумияте, ки Сӯфар дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб изҳор дошт.

Таъкид кардани сарзаниш тавассути танқиди фаҳмиши Айюб,
ва таъкид кардани доварии илоҳӣ, ки тавассути пешгӯии фурӯпошӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи омӯхтани оқибатҳои бадӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки нуқтаи назари гуногунро дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 20:1 Он гоҳ Сӯфари Наамотӣ ҷавоб дода, гуфт:

Сӯфар ба суханони Айюб ҷавоб медиҳад.

1. Адолати Худо комил аст - Новобаста аз он ки он чӣ қадар беадолатона ба назар мерасад

2. Умед дар миёни ранҷу азоб - Ҷустуҷӯи сулҳ дар замони душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 5:11 - Инак, мо онҳоеро, ки устувор монданд, хушбахт мешуморем. Шумо дар бораи устувории Айюб шунидаед ва ҳадафи Худовандро дидаед, ки Худованд чӣ гуна меҳрубон ва меҳрубон аст.

Айюб 20:2 Бинобар ин фикрҳои ман маро водор мекунанд, ки ҷавоб диҳам, ва барои ин шитоб мекунам.

Айюб дар бораи табиати зудгузари ҳаёт ва зарурати ҷавоб додан барои аъмоли худ фикр мекунад.

1: Мо набояд ҳаётро як чизи муқаррарӣ қабул кунем, балки ҳар рӯз барои амалҳои худ ҷавоб ҷӯем.

2: Мо набояд дар ҳаёти худ оромӣ кунем, балки ба ҷои он кӯшиш кунем, ки аз ҳар лаҳза бештар истифода барем.

1: Забур 39: 4-5 - "Эй Худованд, ба ман нишон деҳ, ки анҷоми умри ман ва шумори айёми ман; ба ман бидонам, ки умри ман чӣ гуна зудгузар аст; Ту айёми маро танҳо як дандон сохтай; фосилаи солҳои ман Чун ҳеҷ чиз пеши шумо нест, ҳаёти ҳар кас ҷуз нафас аст».

2: Яъқуб 4:14 - "Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

Айюб 20:3 Санҷиши маломати худро шунидам, ва рӯҳи фаҳмиши ман маро водор мекунад, ки ҷавоб диҳам.

Айюб фаҳмиши худро дар бораи таҳқире, ки дучори он шудааст, баён мекунад ва ба он ҷавоб медиҳад.

1. Қувваи фаҳмиш: Бозёфт кардани қувваи фурӯтанӣ

2. Тавассути имон бартараф кардани сарзаниш

1. Яъқуб 1:19-20 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад».

2. Филиппиён 4:8 - «Дар охир, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, ва чӣ зебост, ва чӣ сазовори таҳсин аст, ва агар ягон фазилат бошад, ва ҳар чизе ки сазовори таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед ».

Айюб 20:4 Оё ту инро аз қадим намедонӣ, зеро ки одам дар рӯи замин ҷойгир шудааст,

Айюб дар бораи он фикр мекунад, ки одамон аз ибтидои замон бо ҳамон мушкилот мубориза мебурданд.

1. «Ҳолати инсон: мубориза бо ҳамон мушкилот аз ибтидо»

2. «Ҳикмати Айюб: дурнамои қадимӣ ба муборизаҳои муосири мо».

1. Воиз 1: 9-11 - "Он чи буд, боз такрор мешавад, он чи карда шуд, боз такрор мешавад; дар зери офтоб ҳеҷ чизи наве нест".

2. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

Айюб 20:5 Оё ғалабаи шарирон кӯтоҳ аст, ва шодии риёкор як лаҳза аст?

Шодии бадкорон зудгузар аст ва шодии мунофиқ муваққатист.

1. Шодии пойдори одилон

2. Гузаштани шарирон

1. Забур 37:11 Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд ва аз осоиштагии фаровон лаззат хоҳанд бурд.

2. 1 Юҳанно 2:15-17 Дунё ва он чиро, ки дар ҷаҳон аст, дӯст надоред. Муҳаббати Падар дар дӯстдорони ҷаҳон нест; зеро ҳар он чи дар ҷаҳон аст, ҳаваси ҷисм, ҳаваси чашмон ва ғурури зиндагӣ аз Падар нест, балки аз ҷаҳон аст. Ва дунё ва нафси он гузарон аст; аммо касе ки иродаи Худоро ба ҷо меоварад, то абад мемонад.

Айюб 20:6 Ҳарчанд ҷалоли Ӯ то осмон боло рафта, сараш ба абрҳо мерасад;

Бузургӣ ва қудрати Айюб метавонад ба осмон ва берун аз он паҳн шавад, аммо сарнавишти ӯ ҳамоно боқӣ мемонад.

1. Қудрат ва тавоноии Худо бар қудрат ва тавоноии инсон болотар аст

2. Дар хотир доред, ки иродаи Худо ниҳоӣ аст

1. Воиз 12: 13-14 - "Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: аз Худо битарсед ва аҳкоми Ӯро риоя кунед, зеро ин тамоми вазифаи инсон аст. Зеро Худо ҳар кореро, ки бо ҳар чизи ниҳон аст, ба доварӣ хоҳад овард. хоҳ хуб аст ва хоҳ бад».

2. Румиён 13:1-7 - "Бигзор ҳар кас ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунад. Зеро ки ҳокимияте ҷуз аз ҷониби Худо нест, ва ҳокимияте, ки вуҷуд дорад, аз ҷониби Худо таъсис дода шудааст. Пас, ҳар кӣ ба ҳокимият муқобилат кунад, ба он чи Худо таъин кардааст, муқобилат мекунад, ва муқовиматкунандагон ба доварӣ дучор хоҳанд шуд.Зеро ки ҳокимон на барои рафтори нек, балки аз бадӣ ваҳшатноканд.Оё аз фармонравон наметарсед?Пас кори нек кунед, ва ризоияти ӯро хоҳед ёфт, зеро ки ӯ бандаи Худо ба нафъи ту аст.Вале агар ситам кунед, битарсед, зеро вай шамшерро беҳуда намебардорад.Зеро вай бандаи Худост, интиқомгирандаест, ки ғазаби Худоро аз ситамкорон мегирад.Бинобар ин бояд дар итоат намоед, на танҳо аз ғазаби Худо, балки ба хотири виҷдон, зеро ки шумо низ барои ҳамин андоз месупоред, зеро ки ҳукуматдорон хизматгузорони Худо ҳастанд ва маҳз ба ҳамин кор машғуланд. ки андоз қарздор аст, даромаде, ки даромад аз ӯ қарздор аст, эҳтиром ба кӣ эҳтиром дорад, иззат ба касе, ки иззату эҳтиром дорад».

Айюб 20:7 Аммо ӯ мисли саргини худ то абад нобуд хоҳад шуд: дидагон гӯянд: "Ӯ куҷост?"

Айюбро ба пору монанд мекунанд ва фаромӯш мешавад.

1. Гузариши зиндагӣ: Ёдоварӣ аз марги мо

2. Ботил аз дастовардҳои заминӣ: Он чизе ки мо паси сар мегузорем

1. Забур 39:4-6 - "Худовандо, ба ман хотиррасон кун, ки вақти ман дар рӯи замин чӣ қадар кӯтоҳ хоҳад буд. Ба ман хотиррасон кун, ки айёми ман ба шумор меравад, ки чӣ қадар умри ман зудгузар аст. Ту умри маро аз паҳнои дасти ман дигар накардай. Тамоми умри ман барои ту танҳо як лаҳза аст; дар беҳтарин ҳолат, ҳар яки мо танҳо як нафас ҳастем.

2. Воиз 6:12 - Зеро кӣ медонад, ки барои инсон дар зиндагӣ чӣ хуб аст, дар рӯзҳои кам ва бемаънӣ онҳо мисли соя мегузаранд? Кӣ метавонад ба онҳо бигӯяд, ки пас аз рафтани онҳо дар зери офтоб чӣ мешавад?

Айюб 20:8 Вай ҳамчун хоб парвоз хоҳад кард, ва пайдо нахоҳад шуд; Оре, вай ҳамчун рӯъёи шаб ронда мешавад.

Орзуи Айюб дар бораи муваффақият зудгузар хоҳад буд ва наметавонад устувор бошад.

1: Мо набояд орзуҳои бардурӯғи муваффақиятро пайгирӣ кунем, зеро онҳо зудгузар ва муваққатӣ хоҳанд буд.

2: Мо метавонем аз он тасаллӣ гирем, ки муваффақияти мо дар дасти Худост ва Ӯ ҳамеша бо мо хоҳад буд.

1: Забур 118:8 - Беҳтар аст, ки ба Худованд таваккал кунем, аз он ки ба одам таваккал кунем.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Айюб 20:9 Чашме ки Ӯро дид, дигар ӯро нахоҳад дид; ва ҷои ӯ дигар ӯро намебинад.

Бадкорон ба ёд нахоҳанд омад ва дигар дида намешаванд.

1: Ситамкорон ҷазои худро хоҳанд гирифт ва дар назди Худо ёд нахоҳанд шуд.

2: Мо бояд дар рафтор ва гуфтори худ эҳтиёт бошем, зеро Худо бадкоронро намебахшад ва онҳоро ёд намекунад.

1: Ишаъё 40:17 - "Ҳамаи халқҳо дар пеши Ӯ ҳеҷ ҳастанд; онҳоро Ӯ аз ҳеҷ чиз ва холӣ меҳисобад."

2: Забур 37:10 - "Дере нагузашта шарирон дигар нест мешаванд; агарчи онҳоро ҷустуҷӯ кунӣ, нахоҳанд ёфт."

Айюб 20:10 Фарзандони ӯ саъй хоҳанд кард, ки мискинонро писанд ованд, ва дастҳои Ӯ дороии онҳоро барқарор хоҳанд кард.

Фарзандони Айюб дар ҷустуҷӯи кӯмак ба камбағалон хоҳанд шуд ва ӯ дороии гумшудаи онҳоро бармегардонад.

1. Саховат ба барқароршавӣ мебарад

2. Ҳамдардӣ ҳамчун роҳи зиндагӣ

1. Масалҳо 14:31 "Ҳар кӣ ба камбағалон ситам мекунад, нисбат ба Офаридгори худ нафрат мекунад, аммо ҳар кӣ ба мискин меҳрубон аст, Худоро эҳтиром мекунад".

2. Ғалотиён 6:9-10 "Аз кори нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Пас, ба қадри имкон, биёед ба ҳама одамон некӣ кунем, хусусан ба касоне, ки аз оилаи мӯъминон тааллуқ доранд».

Айюб 20:11 Устухонҳояш пур аз гуноҳи ҷавониаш аст, ки бо ӯ дар хок хобида хоҳад буд.

Ин порча аз Айюб дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр гуноҳҳои ҷавонӣ ҳатто пас аз марг бо одам боқӣ монда метавонанд.

1: Файзи Худо аз гуноҳи мо бузургтар аст, новобаста аз он ки он чӣ қадар вақт дар ҳаёти мост.

2: Ҳатто вақте ки мо хато мекунем, Худо бо мо аст, то дар роҳи онҳо ба мо кӯмак кунад.

1: Марсияҳо 3: 22-23 "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории ту бузург аст."

2: Румиён 5:8 "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо он нишон дод, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд."

Айюб 20:12 Ҳарчанд бадӣ дар даҳони ӯ ширин бошад ҳам, дар зери забонаш пинҳон бошад;

Айюб аз сарнавишти шарирҳо таассуф мекунад ва мепурсад, ки чаро ба онҳо иҷозат дода мешавад, ки муваффақият ва хушбахтиро эҳсос кунанд, гарчанде ки онҳо дар ниҳоят ба ҳалокат дучор мешаванд.

1. Ширинии бадӣ: Огоҳӣ аз Айюб

2. Зарбулмасал: баракат ва лаънати пайравӣ аз бадӣ

1. Забур 1:1-2 "Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва пеши роҳи гунаҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; балки лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва шабу рӯз дар бораи шариати худ мулоҳиза мекунад».

2. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Айюб 20:13 Ҳарчанд амон дод, ва тарк намекунад; аммо онро дар даҳони ӯ нигоҳ доред:

Айюб мехоҳад, ки Худо ӯро раҳм накунад ё тарк кунад, балки ӯро дар даҳони Худ нигоҳ дорад.

1. Қувваи муштоқи: Чӣ тавр Даъвати содиқи Айюб дар бораи ҳузури Худо метавонад моро илҳом бахшад, то дар имонамон қувват пайдо кунем

2. Ваъдаи муҳофизат: Чӣ тавр дуои Айюб метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ба итминони ваъдаи Худо қабул кунем

1. Забур 5:3 - "Субҳад, эй Худованд, овози маро мешунавӣ; саҳар ман хоҳишҳои худро пеши Ту мегузорам ва мунтазири интизорӣ мекунам".

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва

умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Айюб 20:14 Аммо гӯшти ӯ дар рӯдаҳояш табдил ёфтааст, ин заҳраи хар дар даруни ӯ аст.

Айюб дар бораи шахсе, ки гирифтори изтироби ҷисмонӣ аст, нақл карда, онҳоро тавсиф мекунад, ки дар рӯдаҳояшон заҳраи асп дорад.

1. Чӣ гуна бори гуноҳ метавонад рӯҳро вазнин кунад

2. Қудрати Худо барои шифо ва тағир додани ҳаёти мо

1. Румиён 6:23, зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 103:3, Ки тамоми гуноҳҳои туро мебахшад, ҳама бемориҳои туро шифо мебахшад.

Айюб 20:15 Сарватҳоро фурӯ бурдааст, ва боз қай мекунад: Худо онҳоро аз шиками ӯ берун хоҳад кард.

Дар ин оят сухан меравад, ки Худованд касонеро, ки сарватро фурӯ бурдаанд, чӣ гуна доварӣ хоҳад кард ва саранҷом онҳоро қай мекунад ва аз шикамашон берун мекунад.

1. Хатари тамаъ – Чї гуна бахилї метавонад боиси харобии маънавї ва љисмонї шавад.

2. Файзи Худо - Чӣ гуна Худо метавонад моро аз гуноҳҳои мо раҳо кунад ва моро ба адолат ҳидоят кунад.

1. Масалҳо 11:4 - Дар рӯзи ғазаб сарват нафъ намедиҳад, аммо адолат аз марг наҷот медиҳад.

2. Луқо 16:19-31 - Масал дар бораи марди сарватманд ва Лаъзор.

Айюб 20:16 Вай заҳри харро бимакад, забони мор ӯро хоҳад кушт.

Айюб 20:16 порчае аз китоби Айюб аст, ки дар бораи оқибатҳои гуноҳ нақл мекунад.

1. Қудрати гуноҳ: Чӣ гуна интихоби мо оқибатҳо дорад

2. Уқубат кашидан чӣ маъно дорад? Омӯзиши китоби Айюб

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро масхара намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, вай низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид, аммо касе касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

Айюб 20:17 Ӯ дарёҳо, обхезиҳо, ҷӯйҳои асал ва равғанро нахоҳад дид.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки аз дарёву сел ва дарёҳои асалу равган лаззат бурда наметавонад.

1. Неъмати баҳра бурдан аз зебоии офариниш

2. Гузариши ҳаёт ва он чизе ки воқеан муҳим аст

1. Забур 104:10-13 - "Ӯ чашмаҳоро ба дараҳо об мерезад; он дар байни кӯҳҳо ҷорӣ мешавад. Онҳо ба ҳама ҳайвоноти саҳро об медиҳанд; харҳои ваҳшӣ ташнагии худро мешикананд. Паррандагон дар осмон лона мекунанд. обҳо, дар миёни шохаҳо месароянд; Ӯ кӯҳҳоро аз болояш об медиҳад; замин аз самараи кори ӯ сер мешавад».

2. Воиз 3:11 - "Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст. Ӯ инчунин дар дили инсон ҷовидонаро ҷой додааст, аммо ҳеҷ кас дарк карда наметавонад, ки Худо аз аввал то ба охир чӣ кардааст."

Айюб 20:18 Он чиро, ки барои ӯ заҳмат кашидааст, барқарор хоҳад кард, ва фурӯ нахоҳад бурд: аз рӯи молу мулкаш ҷуброн хоҳад шуд, ва аз он шод нахоҳад шуд.

Заҳматҳои Айюб бар абас наmemонанд ва ӯ мувофиқи моҳияти худ ҷуброн хоҳад гирифт.

1. Дар кори худ устувор бошед - Худо шуморо мукофот медиҳад

2. Сабр дар ранҷу азоб - Худо медиҳад

1. Ғалотиён 6:9-10 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем. Пас, чун имконият дорем, ба ҳама некӣ кунем, хусусан ба аҳли имон.

2. 1 Петрус 5:10 - Аммо Худои ҳама файз, ки моро ба ҷалоли абадии Худ ба василаи Исои Масеҳ даъват кардааст, пас аз он ки шумо каме уқубат кашидаед, шуморо комил, устувор, қавӣ ва устувор гардонад.

Айюб 20:19 Зеро ки Ӯ бенавоёнро ситам карда, тарк кардааст; зеро ки вай хонаеро, ки бино накарда буд, бо зӯрӣ кашида гирифтааст;

Ин оят аз Айюб дар бораи марде сухан меронад, ки бенавоёнро зулм карда, тарк кардааст ва хонаеро, ки бино накарда буд, гирифтааст.

1. Оқибати тамаъ: Чӣ гуна худхоҳӣ ба ҳамаи мо зарар мерасонад

2. Масъулияти сарват: Нигоҳубин ба ниёзмандон

1. Яъқуб 5:4-6 - Инак, музди коргароне, ки киштзорҳои шуморо даравидаанд, ки шумо онро бо фиреб нигоҳ доштаед, бар зидди шумо фарьёд зада истодаанд; ва доду фарёди даравгарон ба гӯши Худованди Сабот расид.

5 Шумо дар рӯи замин бо айшу ишрат зиндагӣ кардаед; шумо дилҳои худро мисли рӯзи забҳ фарбеҳ кардаед.

6 Одилро маҳкум карда, куштед; ӯ ба шумо муқобилат намекунад.

2. Ишаъё 10:1, 2 - Вой бар ҳоли онҳое, ки қонунҳои бад мебароранд ва қарорҳои ноодилонаро ҳамеша сабт мекунанд,

2 то мискинонро аз адолат маҳрум созам ва мискинони қавми Маро аз ҳаққи онҳо маҳрум созам, то бевазанон ғанимати онҳо гарданд ва ятимонро ғорат кунанд.

Айюб 20:20 Албатта, ӯ дар шиками худ ором нахоҳад монд, ҷуз он чи мехост, нахоҳад монд.

Айюб афсӯс мезанад, ки бадкорон қаноатмандии доимӣ надоранд ва хоҳишҳои онҳо пурра қонеъ карда намешаванд.

1. Беақлӣ аз тамаъ - Масалҳо 15:16-17

2. Қаноатмандӣ ва роҳ ба сӯи хушбахтии ҳақиқӣ - Матто 6:31-33

1. Забур 37:16-17 - Каме бо тарси Худованд беҳтар аст аз ганҷи бузург ва душворӣ бо он.

2. Воиз 5:12 - Хоби марди меҳнаткаш ширин аст, хоҳ кам бихӯрад, хоҳ бисёр; аммо фаровонии сарватдорон ӯро хоб намекунад.

Айюб 20:21 Аз хӯроки ӯ ҳеҷ чиз боқӣ нахоҳад монд; бинобар ин ҳеҷ кас моли худро намеҷӯяд.

Дар Айюб 20:21 гуфта мешавад, ки ҳеҷ як моли ӯ боқӣ нахоҳад монд ва аз ин рӯ, ҳеҷ кас онҳоро намеҷӯяд.

1. «Рӯзии Худо дар вақти зарурӣ».

2. «Қудрати саховатмандӣ»

1. Матто 6:24-34 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Айюб 20:22 Дар ҳолати пуррагии худ вай дар тангӣ хоҳад буд: ҳар дасти шарир бар ӯ хоҳад омад.

Ҳангоме ки шарирон бар зидди ӯ меоянд, кофӣ будани Айюбро дар ҳолати тангӣ қарор медиҳад.

1. Ризки Худо эмин аз бадӣ надорад

2. Раҳмати Худо аз ҷиҳодҳои мо бузургтар аст

1. Забур 91:7-8 - Ҳазор нафар метавонад ба паҳлӯи туст, даҳ ҳазор ба тарафи ростат афтад, аммо ба ту наздик нахоҳад шуд.

2. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

Айюб 20:23 Вақте ки ӯ шиками худро сер карданӣ мешавад, Худо хашми худро бар ӯ меандозад ва ҳангоми хӯрданаш бар ӯ борид.

Ғазаби Худо бар касоне хоҳад омад, ки фармонҳои Ӯро риоя намекунанд.

1. Оқибатҳои беитоатӣ: Чаро мо бояд бо роҳҳои Худо пайравӣ кунем

2. Қувваи ғазаби Худо: Фаҳмидани ҳукми Худо

1. Румиён 2:8-9 Аммо барои касоне, ки нафспарастанд ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ итоат мекунанд, ғазаб ва ғазаб хоҳад буд.

2. Забур 5:5-6 Мағрурҳо дар пеши назари ту нахоҳанд монд; аз ҳама бадкорон нафрат доред. Дурӯғгӯёнро ҳалок мекунед; Худованд аз хунхор ва маккор нафрат дорад.

Айюб 20:24 Вай аз силоҳи оҳанӣ гурезад, ва камони пӯлод ба вай мезанад.

Ин порча аз нотавон будани инсон дар баробари доварии Худо сухан меронад.

1. Иронияи беқувватии инсон дар муқобили қудрати Худо

2. Дар бими Худои таъоло истода

1. Ишаъё 31:3 - "Мисриён миранда ҳастанд, на Худо; аспҳои онҳо ҷисманд, на рӯҳ. Вақте ки Худованд дасти Худро дароз мекунад, ёридиҳанда пешпо мехӯрад, ва касе ки ёрӣ дода шудааст, меафтад, ва онҳо хоҳанд афтод. ҳама якҷоя нобуд мешаванд».

2. Забур 33:10-11 - "Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад, нақшаҳои қавмҳоро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои наслҳо".

Айюб 20:25 Он кашида шуда, аз бадан берун меояд; Оре, шамшери дурахшанда аз заҳраи ӯ берун меояд: ваҳшатҳо бар вай.

Айюбро аз даҳшатҳое, ки ба воситаи қудрати Худо ба сари ӯ меоянд, огоҳ мекунанд.

1. Шамшери дурахшанда: Фаҳмидани даҳшатҳои Худо

2. Қудрати Худо: Омӯзиши эътимод ба ҷазоҳои Ӯ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 20:26 Ҳама зулмот дар маконҳои ниҳонии ӯ ниҳон хоҳанд шуд: оташе, ки дамида нашудааст, ӯро хоҳад сӯзонд; ба касе ки дар хаймаи ӯ монда бошад, бемор хоҳад шуд.

Айюб дар бораи сарнавишти шарирон андешаронӣ карда, огоҳ мекунад, ки онҳо дар оташе нест, ки аз худи онҳо нест, фурӯ хоҳад рафт ва хаймаи онҳо дар ҳолати бад боқӣ мемонад.

1. Хавфи бадӣ: Чӣ гуна гуноҳ ҷазо дода мешавад

2. Сарнавишти бадкорон: Огоҳӣ дар бораи доварӣ

1. Матто 25:46, Ва инҳо ба ҷазои абадӣ хоҳанд рафт, вале одилон ба ҳаёти ҷовидонӣ.

2. Ибриён 10:26-27, Зеро агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. .

Айюб 20:27 Осмон гуноҳи Ӯро ошкор хоҳад кард; ва замин бар зидди ӯ қиём хоҳад кард.

Гуноҳии шахс дар осмон ошкор хоҳад шуд ва замин бар зидди онҳо қиём хоҳад кард.

1. Дар ҳама корҳоямон бояд ростқавл ва одил бошем, то ки гуноҳҳои мо дар осмон ва замин бар зидди мо ошкор нашаванд.

2. Набояд фаромӯш кард, ки Худованд њамаи аъмоли моро мебинад ва барои хатоњои мо љавобгар аст.

1. Забур 90:8 - «Ту гуноҳҳои моро пеши Худ гузоштай, гуноҳҳои ниҳонии моро дар партави ҳузури Ту».

2. Масалҳо 16:2 - "Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст, аммо рӯҳро Худованд вазн мекунад".

Айюб 20:28 Дар рӯзи ғазаби ӯ нашъунамои хонаи ӯ дур хоҳад шуд, ва дороии ӯ меравад.

Дар рӯзи ғазаби Худо молу мулки Айюб ӯро ҳифз карда наметавонад.

1: Мо наметавонем ба дороии дунё такя кунем, то моро аз доварии Худо наҷот диҳад.

2: Ҳаёти мо бояд ба Худо бахшида шавад, на ба чизҳои моддӣ.

1: Матто 5:3-4 "Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт".

2: Қӯлассиён 3:1-2 «Агар шумо бо Масеҳ эҳьё шуда бошед, он чиро, ки дар боло аст, биҷӯед, дар он ҷо ки Масеҳ дар ямини Худо нишастааст. дар рӯи замин ҳастанд."

Айюб 20:29: Ин насибаи одами шарир аз ҷониби Худо ва меросест, ки Худо ба ӯ муқаррар кардааст.

Ин порча дар бораи оқибатҳои бадӣ ва чӣ гуна Худо онҳоеро, ки онро интихоб мекунанд, ҷазо медиҳад.

1: Худо одил ва одил аст - Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худованд одил ва одилона аст ва онҳое, ки бадӣ мекунанд, бо оқибатҳои қарорҳои худ дучор хоҳанд шуд.

2: Натиҷаи бадӣ - Мо бояд дар бораи натиҷаи интихоби бадӣ ва ҷазое, ки моро интизор аст, дар сурати ин тавр кардан огоҳ бошем.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Масалҳо 13:15 - Ақли нек неъмат медиҳад, аммо роҳи ҷиноятқорон душвор аст.

Боби 21-уми Айюб ҷавоби Айюбро ба айбдоркуниҳои дӯстонаш идома медиҳад ва дар бораи шукуфоии бадкорон ва набудани адолат дар ҷаҳон муфассал омӯхта мешавад.

Сархати 1: Айюб эътироф мекунад, ки дӯстонаш хоҳиши бодиққат гӯш карданро доранд, аммо мепурсанд, ки чаро онҳо шикоятҳои ӯро ҳамчун далели гуноҳи худ медонанд. Ӯ онҳоро даъват мекунад, ки суханони ӯро бодиққат гӯш кунанд ва ба ӯ иҷозат диҳанд, ки сухан гӯянд (Айюб 21:1–6).

Сархати 2: Айюб далелҳоеро пешниҳод мекунад, ки бар хилофи ақидае, ки шарир ҳамеша азоб мекашад, дар ҳоле ки одилон муваффақ мешаванд. Вай мушохида мекунад, ки бисьёр бадкирдорон умри дарозу пурфайзу баракат, дар ихотаи сарват ва бехатарӣ умр ба сар мебаранд. Онҳо ҳеҷ гуна мусибат ё мусибатро аз сар мегузаронанд (Айюб 21:7–16).

Сархати 3: Айюб аз бепарвоии зоҳирии Худо нисбати бадкорон ноумедиро баён мекунад. Ӯ мепурсад, ки чаро Худо ба онҳо имкон медиҳад, ки саломатии хуб дошта бошанд, фарзандони зиёд дошта бошанд ва сарвати бефоида ҷамъ кунанд (Айюб 21:17-26).

Сархати 4: Айюб бар зидди эътиқоди дӯстонаш ба ҷазои илоҳӣ баҳс мекунад ва таъкид мекунад, ки ҳатто агар мусибате ба сари баъзе ашхоси шарир расад, он аксар вақт танҳо ба худи онҳо маҳдуд мешавад, на ба тамоми оилаҳои онҳо. Ӯ мегӯяд, ки доварии Худо на ҳамеша дар ин ҳаёт фавран ё аён аст (Айюб 21:27-34).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту якуми Айюб чунин мегӯяд:
посухи давомдор,
ва иктишофи Айюб дар вокуниш ба иттиҳоми дӯстонаш изҳор дошт.

Таъкид кардани мушкилот тавассути пурсишҳо,
ва ноумедӣ аз мушоҳидаи шукуфоие, ки бадкорон ба даст овардаанд.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи адолати илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки нуқтаи назари гуногунро дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 21:1 Аммо Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб савол медиҳад, ки чаро шарирон дар ҳаёт муваффақ мешаванд, дар ҳоле ки одилон азоб мекашанд.

1: Роҳҳои Худованд пурасрор аст - Мо ҳеҷ гоҳ намефаҳмем, ки чаро бадкорон дар ҳаёт муваффақ мешаванд, аммо мо бояд ба нақшаи Худованд барои мо эътимод кунем.

2: Худованд одилона доварӣ хоҳад кард - Ҳарчанд бадкорон дар кӯтоҳмуддат муваффақ ба назар мерасанд, дар ниҳоят шарирашон ошкор хоҳад шуд ва онҳо ҷазои сазовори худро хоҳанд гирифт.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Забур 37:7-8 - Дар ҳузури Худованд ором бош ва сабрро интизори Ӯ бош; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед. Аз ғазаб парҳез кунед ва аз ғазаб рӯй гардонед; хавотир нашав, он танҳо ба бадӣ мебарад.

Айюб 21:2 Сухани маро бодиққат бишнавед, ва ин тасаллои шумо бошад.

Нотик дар Айюб 21:2 шунавандагонро ташвиқ мекунад, ки нутқи онҳоро бодиққат гӯш кунанд ва аз он тасаллӣ ёбанд.

1. Тасаллияти Каломи Худо - Мулоҳиза дар бораи Айюб 21:2 барои ёфтани тасаллӣ дар Худованд.

2. Раҳо кардани стресс тавассути гӯш кардан - Омӯзиши дарёфти сабукӣ дар гӯш кардани бодиққат.

1. Ишаъё 40: 1-2 - "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ӯ гирифта шудааст. дасти Худованд барои ҳамаи гуноҳҳои вай дучандон аст».

2. Забур 34:17-19 - "Одил фарьёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад, онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва онҳоеро, ки дар рӯҳ шикастаанд, наҷот медиҳад. Одил метавонад мусибатҳои зиёд, вале Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

Айюб 21:3 Маро бихон, то сухан гӯям; ва баъд аз он сухан гуфтам, масхара кунед.

Айюб аз мунаққидонаш даъват мекунад, ки ба ӯ иҷозат диҳанд, ки сухан гӯянд ва сипас, агар онҳо бо суханони ӯ розӣ набошанд, ӯро масхара кунанд.

1. Мо бояд ба андешаи дигарон эҳтиром гузорем, ҳатто агар мо бо он розӣ набошем.

2. Худо довари ниҳоии аст ва мо бояд эҳтиёт бошем, ки пеш аз он ки Худо тавони онро дорад, дигаронро доварӣ накунем.

1. Матто 7:1-2 "Ҳукм накунед, ки ба доварӣ дучор нашавед. Зеро бо он ки доварӣ мегӯй, маҳкум хоҳӣ шуд ва ба он андозае, ки истифода мекунӣ, ба ту чен карда мешавад."

2. Яъқуб 4:12 "Танҳо як Қонунгузор ва Довар ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад. Аммо шумо кистед, ки ёри худро доварӣ кунед?"

Айюб 21:4 Магар шикояти ман ба одамизод аст? ва агар ин тавр мебуд, чаро рӯҳи ман ташвиш накашад?

Айюб мепурсад, ки чаро ӯ бояд ба одам шикоят кунад, дар ҳоле ки рӯҳи ӯ аллакай дар ташвиш аст.

1. Рӯҳи изтироб: Фаҳмидани дарди дили Айюб

2. Дар миёни ранҷу азоб роҳат ёфтан

1. Матто 5:4 Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Айюб 21:5 Маро қайд кун ва дар ҳайрат бош, ва даст бар даҳони худ гузор.

Айюб аз дӯстонаш даъват мекунад, ки ба ҷои танқиди ӯро идома диҳанд, андеша кунанд ва хомӯш бошанд.

1: Мо бояд дар муносибатҳои худ бо дигарон фурӯтан бошем, ҳатто вақте ки мо ба эътиқоди худ боварӣ дорем.

2: Мо набояд шитоб кунем, ки дигаронро бидуни дарки дурнамо ва вазъияти онҳо доварӣ кунем.

1: Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

2: Масалҳо 19:11 - "Ҳушёрии солим касро хашмгин мекунад, ва ҷалоли ӯ аст, ки ба хафагӣ чашм пӯшонад."

Айюб 21:6 Ҳатто вақте ки ман ба ёд меорам, метарсам, ва ларза баданамро мегирад.

Айюб ранҷу азобҳои худро ба ёд меорад ва аз тарсу ларза фаро гирифта мешавад.

1. Вақте ки моро тарс фаро мегирад

2. Чӣ тавр бо ранҷу азоб мубориза бурдан мумкин аст

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 34:17-18 - «Вақте ки одилон ба мадад мурочиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Айюб 21:7 Чаро шарирон зиндагӣ мекунанд, пир мешаванд, ҳа, дар қудрат тавоноанд?

Айюб мепурсад, ки чаро шарирон сарфи назар аз аъмоли бадашон умри дароз ва тавоно зиндагӣ мекунанд.

1. «Мушкилоти бадӣ: Чаро шарирҳо муваффақ мешаванд?»

2. "Қувваи зиндагии одилона: чӣ гуна шумо метавонед зиндагии фаровон дошта бошед"

1. Масалҳо 11:4 «Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, вале адолат аз марг наҷот медиҳад».

2. Масалҳо 28:6 "Касире, ки дар беайбии худ рафтор мекунад, беҳтар аст аз касе ки дар роҳҳои худ каҷрав бошад, гарчанде ки сарватдор бошад".

Айюб 21:8 Насли онҳо дар пеши назари онҳо устувор аст, ва насли онҳо дар пеши назари онҳост.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худо одилонро бо фарзандоне баракат медиҳад, ки дар назари онҳо, ҳатто дар пеши назари онҳо устуворанд.

1: Ваъдаи Худо дар бораи баракати фарзандон бо одилон ёдоварӣ аз ризқи содиқи Ӯст.

2: Ваъдаи Худо дар бораи фарзандон нишонаи садоқати Ӯ ва манбаи умед ва шодӣ аст.

1: Забур 113:9 - Ӯ ба зани нозой хона медиҳад ва вайро модари хушбахти кӯдакон месозад. Худовандро ҳамду сано!

2: Забур 127:3-5 - Кӯдакон мероси Худованд мебошанд, насли мукофоти Ӯст. Мисли тирҳо дар дасти ҷанговар кӯдаконе ҳастанд, ки дар ҷавонӣ таваллуд шудаанд. Хушбахт аст он касе, ки кӯзааш пур аз онҳо аст. Вақте ки онҳо дар додгоҳ бо рақибони худ мубориза мебаранд, шарманда нахоҳанд шуд.

Айюб 21:9 Хонаҳои онҳо аз тарс эмин аст, ва асои Худо бар онҳо нест.

Одамоне, ки бадӣ мекунанд, аксар вақт бо сарват ва амният подош мегиранд, дар ҳоле ки некӯкорон зери асои Худо азоб мекашанд.

1.Худо одил ва одил аст, бо вуҷуди он ки зоҳираш баръакс аст.

2. Оқибатҳои амали мо, чӣ хуб ва чӣ бад, оқибатҳои абадӣ доранд.

1. Забур 37: 27-29 "Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; то абад сокин хоҳӣ шуд. Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад; Ӯ муқаддасони Худро тарк намекунад. Онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд, аммо насли шарирон бурида хоҳанд шуд. хомӯш.

2. Масалҳо 11:19 "Чунон ки адолат ба ҳаёт мебарад, ончунон касе ки аз паи бадӣ бошад, то марги худ онро таъқиб мекунад".

Айюб 21:10 Гови онҳо ҷинс дорад ва ноком намешавад; гови онҳо гӯсола мекунад ва гӯсолаи худро намепартояд.

Худо некӯкоронро бо неъматҳои фаровони моддӣ баракат медиҳад.

1: Баракатҳои Худо бартар аз неъматҳои моддӣ маъно доранд.

2: Мо бояд фурӯтан бошем ва барои ҳама неъматҳои Худо шукргузор бошем.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2: Забур 34:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

Айюб 21:11 Онҳо кӯдакони худро мисли рама мефиристанд, ва фарзандонашон рақс мекунанд.

Оилаи Айюб аз фаровонӣ ва озодие, ки онҳо доранд, шоданд.

1: Мо метавонем аз фаровонӣ ва озодии худ ба воситаи баракатҳои Худо шодӣ пайдо кунем.

2: Қаноатмандӣ ва шукргузорӣ аз шинохти неъматҳое, ки аз Худо гирифтаем, бармеояд.

1: Забур 126:2 - Он гоҳ даҳони мо аз ханда ва забонҳои мо аз фарёди шодӣ пур шуд.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як ҳадяи хуб ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё соя вуҷуд надорад.

Айюб 21:12 Улар тембра ва барфани оладилар, Орган овозидан хурсанд бӯладилар.

Ин порча дар бораи одамоне сухан меравад, ки аз мусиқӣ лаззат мебаранд ва аз садои орган лаззат мебаранд.

1. Аз офариниши Худо шодӣ кунед: Шодии мусиқӣ

2. Қаноатмандӣ дар ҷаҳони ноором: Ҷустуҷӯи шодӣ аз чизҳои хурд

1. Забур 98:4-6 Садои шодӣ ба сӯи Худованд, эй тамоми замин; ба суруди шодмонӣ баромад кунед ва ситоиш кунед! Ҳамду сано хонед Худовандро бо лира, бо наво ва наво! Бо карнайҳо ва садои сур ба ҳузури Подшоҳ, Худовандо!

2. Воиз 3:4 Вақти гиря кардан ва вақти хандидан; вақти мотам ва вақти рақс кардан.

Айюб 21:13 Онҳо рӯзҳои худро дар сарват мегузаронанд ва дар як лаҳза ба қабр мефурӯшанд.

Одамон метавонанд сарвати калон дошта бошанд ва дар як лахза ба сари кабр раванд.

1. Беҳудаи сарват: Чӣ тавр ҳаёти мо метавонад дар як лаҳза тағир ёбад

2. Гузариши зиндагӣ: Чӣ тавр мо наметавонем чизеро бо худ бигирем

1. Яъқуб 4:14 - "Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Воиз 5: 14-15 - "Сарвати сарватмандон шаҳри қалъаи онҳост; онҳо онро деворе мепиндоранд, ки то андозааш баланд нест. Аммо вақте ки онҳо фарьёд мезананд, хашми Худованд бар онҳо аланга мезанад; Ӯ қалъаро вайрон мекунад. аз қувваи онҳо."

Айюб 21:14 Бинобар ин ба Худо мегӯянд: "Аз пеши мо дур шав". зеро ки мо дониши роҳҳои Туро намехоҳем.

Одамон дониши роҳҳои Худоро рад мекунанд ва мехоҳанд, ки Ӯ онҳоро танҳо гузорад.

1. Мо даъват шудаем, ки дониши роҳҳои Худоро ҷӯем, новобаста аз он ки онҳо то чӣ андоза нороҳат бошанд.

2. Мо набояд аз ҳикмати Худо рӯй гардонем, балки барои фаҳмидани он кӯшиш кунем.

1. Масалҳо 4:7 - "Ҳикмат чизи асосӣ аст, бинобар ин, ҳикмат ба даст овар; ва бо тамоми қуввати худ фаҳм ёб".

2. Забур 25: 4-5 - "Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд; роҳҳои Худро ба ман таълим деҳ. Маро ба ростии Худ роҳнамоӣ кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Ман тамоми рӯз дар интизори Ту ҳастам. ."

Айюб 21:15 Қодири Мутлақ кист, ки мо ба Ӯ хизмат кунем? ва агар мо ба Ӯ дуо гӯем, чӣ фоидае дорем?

Ин оят савол медиҳад, ки чаро одамон бояд Худоро ибодат кунанд ва дуо кардан ба Ӯ чӣ фоида дорад.

1: Муҳаббат ва марҳамати Худо мо бояд ба Худо хидмат кунем, зеро муҳаббат ва марҳамати Ӯ нисбати мо, ки аз фаҳмиши инсонии мо хеле бузургтар аст.

2: Ҳаёти ҷовидонӣ мо бояд ба Худо дуо гӯем, зеро Ӯ ба мо ҳаёти ҷовидониро дар осмон медиҳад, агар мо бо роҳи Ӯ пайравӣ кунем.

1: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Psalm 34:8 Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст: Хушо касе ки ба Ӯ таваккал мекунад.

Айюб 21:16 Инак, некии онҳо дар дасти онҳо нест: маслиҳати шарирон аз ман дур аст.

Айюб тасдиқ мекунад, ки шарирон бар тақдири худ назорат намекунанд ва маслиҳати ӯ бо онҳо алоқаманд нест.

1. Амалҳои нек ҳеҷ гоҳ бе мукофот наmemонанд.

2. Худованд ба худаш ғамхорӣ мекунад ва адолатро барои бегуноҳон таъмин хоҳад кард.

1. Масалҳо 10:3-4 "Худованд одилонро гурусна намегузорад, балки ҳаваси шарионро монеъ мекунад. Дасти суст боиси фақр мегардад, вале дасти меҳнатдӯст сарватманд мекунад".

2. Забур 37:17-19 "Зеро ки шарирон маҳв карда хоҳанд шуд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд. Зеро ки боз дере нагузашта шарирон дигар нахоҳанд буд, ва ту бодиққат нигоҳ хоҳӣ кард. барои ҷои Ӯ, лекин дигар нахоҳад буд, вале ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд ва аз фаровонии осоиштагӣ лаззат хоҳанд бурд».

Айюб 21:17 Шамъи шарирон чанд бор хомӯш мешавад! ва чӣ гуна ҳалокати онҳо ба сари онҳо меояд! Худо ғамҳоро дар хашми ӯ тақсим мекунад.

Худо бадкоронро ҷазо медиҳад, ки дар ғазаби худ ғам меофарад.

1. Оқибатҳои бадӣ - Чӣ гуна хашми Худо ба ҳалокат мерасонад

2. Ҳукми Худо - Фаҳмидани азоби бадкорон

1. Масалҳо 11:21 - «Боварӣ ҳосил кунед, ки шарирон бечазо наmemонанд, вале одил озод хоҳанд шуд».

2. Забур 37:28 - "Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад ва мӯъминони Худро тарк намекунад. Ӯ онҳоро то абад нигоҳ медорад, вале фарзандони шарир нобуд хоҳанд шуд".

Айюб 21:18 Онҳо мисли коса дар пеши шамол ҳастанд, ва мисли коҳ, ки тӯфон мебарад.

Бадкорон дар ниҳоят нобуд хоҳанд шуд.

1: Худо бадкоронро доварӣ мекунад ва онҳоро ба адолат хоҳад овард.

2: Тақдири бадкорон ҳалок аст, аммо одилон подош хоҳанд гирифт.

1: Масалҳо 11: 5-7 "Адолати беайб роҳи худро рост мекунад, аммо шарир аз шарорати худ меафтад. Адолати одил онҳоро раҳо мекунад, вале хиёнаткор асири ҳаваси ҳаваси худ мешавад. Вақте ки шарир мемирад. Умеди ӯ барбод меравад ва умеди сарват низ барбод меравад».

2: Матто 16:27 "Зеро ки Писари Одам бо фариштагони Худ дар ҷалоли Падари Худ хоҳад омад, ва он гоҳ ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод."

Айюб 21:19 Худо гуноҳи Худро барои фарзандони худ андохт, ва ӯро подош медиҳад, ва хоҳад донист.

Худованд гунохи инсонро ба хисоб мегирад ва ба он савобаш медихад ва мард аз ин огох мешавад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Фаҳмидани ҳукми Худо

2. Таъсири гуноҳи волидайн ба ҳаёти мо

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 22:8 - Ҳар кӣ беадолатӣ мекорад, мусибат хоҳад даравид, ва асои ғазаби ӯ барбод хоҳад рафт.

Айюб 21:20 Чашмони ӯ ҳалокати ӯро хоҳанд дид, ва аз ғазаби Қодири Қодири Мутлақ бинӯшад.

Айюб аз он изҳори таассуф мекунад, ки ба назар чунин менамояд, ки шарирон бо вуҷуди корҳои нодурусташон муваффақ мешаванд, дар ҳоле ки одилон дар зиндагӣ азоб мекашанд.

1. Ногузирии адолат - Адолати Худо шояд зуд набошад, аммо он бешубҳа ва ногузир аст.

2. Қудрати дурнамо - Тарзи нигоҳи мо ба муборизаҳои ҳаёт метавонад ҳама чизро тағир диҳад.

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 21:21 Пас аз ӯ дар хонаи худ чӣ хушнуд аст, вақте ки шумораи моҳҳои ӯ дар миёнаҳост?

Айюб савол медиҳад, ки чаро одамон бояд аз зиндагии худ лаззат баранд, вақте ки рӯзҳояшон ин қадар кӯтоҳ аст ва марги онҳо ногузир аст.

1. Зиндагиро пуразриш гузаронед ва бидонед, ки умр азизу кутох аст.

2. Ҳаётро як чизи муқаррарӣ нагиред ва фаромӯш накунед, ки марг ҳатман аст.

1. Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки мо дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

2. Воиз 7:2 Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат; зеро ин аст анҷоми кори ҳама; ва зинда онро ба дили ӯ хоҳад гузошт.

Айюб 21:22 Оё касе ба Худо дониш омӯзад? зеро ки Ӯ олиҷанонро доварӣ мекунад.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо довари ниҳоист ва ҳеҷ кас наметавонад ба Ӯ дониш омӯзад.

1. "Довари ҳама: омӯзиши Айюб 21:22"

2. "Ҳокимияти Худо: Фаҳмидани Айюб 21:22"

1. Ишаъё 40: 13-14 - "Кӣ Рӯҳи Худовандро роҳнамой кардааст, ё мушовири Ӯ буданаш ӯро таълим додааст? Бо кӣ маслиҳат дод, ва кӣ ӯро насиҳат дод, ва ӯро дар роҳи доварӣ таълим дод ва таълим дод. дониш дошт ва роҳи ақлро ба ӯ нишон дод?»

2. Забур 50:6 - "Ва осмон адолати Ӯро эълон хоҳад кард, зеро ки Худи Худо довар аст. Село".

Айюб 21:23 Кас бо тамоми қуввати худ мемирад, ва дар осуда ва ором аст.

Ин оят дар бораи он сухан меравад, ки чӣ гуна инсон бо вуҷуди он ки зиндагии бароҳат дошта бошад, метавонад бо тамоми қувваи худ бимирад.

1. Дар Худованд бароҳат зиндагӣ кардан: қувват ва қаноатмандӣ дар Масеҳ

2. Ҳар як лаҳзаро қадр кунед: Тарбияи миннатдорӣ ва қаноатмандӣ дар зиндагӣ

1. Забур 118:24 Ин рӯзест, ки Худованд офарид; аз он шоду мамнун мешавем.

2. Воиз 7:2 Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат; зеро ин аст анҷоми кори ҳама; ва зинда онро ба дили ӯ хоҳад гузошт.

Айюб 21:24 Синаҳояш аз шир пур аст, ва устухонҳояш аз илик тар аст.

Ин порча дар бораи зиндагии Айюб аз шир ва мағзи серғизо сухан меравад.

1: Чӣ тавр фаровонии Худо метавонад моро ғизо диҳад

2: Баҳра бурдан аз ризқҳои Худо

1: Забур 23:5 - «Ту дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ, сари маро бо равған молидай, косаи ман пур мешавад».

2: Юҳанно 6:35 - «Исо ба онҳо гуфт: «Ман нони ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ назди Ман ояд, гурусна нахоҳад монд ва ҳар кӣ ба Ман имон оварад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд.

Айюб 21:25 Ва дигаре дар талхии ҷони худ мемирад, ва ҳеҷ гоҳ бо лаззат намехӯрад.

Одам метавонад дар андӯҳи бузург бимирад ва ҳеҷ гоҳ дар зиндагӣ шодӣ набинад.

1. Нақшаи Худо барои мо на ҳамеша осон аст, аммо он ҳанӯз ҳам хуб аст.

2. Мо метавонем дар миёни душвориҳо ба Худо таваккал кунем ва ҳатто дарториктарин вақтҳо шодӣ пайдо кунем.

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Забур 84:11-12 - Зеро Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд неъмат ва иззат медиҳад; Аз касоне, ки рафторашон беайб аст, ҳеҷ кори хайре дареғ намедорад. Эй Парвардигори лашкарҳо, хушо он касе, ки ба ту таваккал мекунад!

Айюб 21:26 Онҳо яксон дар хок хоҳанд хобид, ва кирмҳо онҳоро фаро хоҳанд гирифт.

Айюб аз беадолатии зиндаги таассуф мекунад ва эътироф мекунад, ки тамоми одамон, сарфи назар аз хислатҳои ахлоқиашон, мемиранд ва кирмҳо мепӯшанд.

1. Зиндагӣ зудгузар аст, аз ин рӯ, боварӣ ҳосил кунед, ки шумо зиндагии покиза доред.

2. Худо одил аст ва ҳама мардумро мувофиқи кирдорашон доварӣ мекунад.

1. Воиз 12:13-14 Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ин ҳама аз они одам аст. Зеро ки Худо ҳар кореро ба доварӣ хоҳад овард, Аз он ҷумла ҳар чизи ниҳон, хоҳ неку бад.

2. Румиён 2:6-8, ки ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше медиҳад: ҳаёти ҷовидонӣ ба онҳое, ки бо пурсабрӣ дар кори нек ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд; балки ба касоне, ки нафспарастанд ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ғазаб ва хашми ноинсоф итоат мекунанд.

Айюб 21:27 Инак, ман фикрҳои шуморо ва найрангҳоеро, ки бар зидди ман мепиндоред, медонам.

Ин порча аз Айюб 21:27 дар бораи дониши ҳамаҷонибаи Худо сухан меронад, ки фикрҳо ва нақшаҳои моро ҳатто вақте ки онҳо нодурустанд, эътироф мекунанд.

1. Дониши ҳамаҷонибаи Худо - Омӯзиши ҳақиқате, ки Худо ҳама чизро донову биност ва чӣ гуна ин ҳақиқат бояд ба ҳаёти мо таъсир расонад.

2. Зиндагӣ дар нури дониши Худо - омӯхтани он, ки чӣ гуна бояд зиндагӣ кунем, ки дониши Худоро дар бораи ҳар як фикр ва амали мо эҳтиром кунад.

1. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ! Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед. Ту роҳи ман ва хоби маро меҷӯӣ ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ. Пеш аз он ки сухане бар забонам ояд, инак, эй Парвардигори ман, Ту онро ҳама донӣ.

2. Ибриён 4:13 - Ва ҳеҷ махлуқоте аз назари Ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва ба чашмони Он Касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Айюб 21:28 Зеро ки шумо мегӯед: "Хонаи подшоҳ куҷост?" ва маскани шарирон куҷост?

Ин порча дар бораи он аст, ки чӣ тавр бадкорон аксар вақт зиндагии хушбахтона ва хушбахтона ба назар мерасанд, дар ҳоле ки одилон азоб мекашанд.

1. «Асрори чаро бадкорон шукуфон мешаванд».

2. «Тафовут байни бадӣ ва адолат»

1. Забур 37:1-2 "Аз бадкорон ғамгин нашав ва ба бадкорон ҳасад набар; зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз хушк хоҳанд шуд."

2. Масалҳо 16:8 «Кам бо адолат беҳтар аст аз даромади зиёд беҳақ».

Айюб 21:29 Оё аз роҳгузарон напурсидаед? ва оёти онҳоро намедонед?

Айюб 21:29 дар бораи аҳамияти гӯш кардан ва омӯхтани таҷрибаи дигарон нақл мекунад.

1: Мо бояд барои омӯхтани дигарон кушода бошем.

2: Мо бояд дар ҷустуҷӯи дониш фурӯтан бошем.

1: Масалҳо 25:12 - Мисли ҳалқаи тиллои дар бӯи хук зани зебост, ки беэҳтиёт аст.

2: Яъқуб 1:19 - Пас, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад.

Айюб 21:30 Оё шарир то рӯзи ҳалокат нигоҳ дошта мешавад? то рӯзи хашм оварда хоҳанд шуд.

Ситамкорон дар рӯзи ғазаб ба ҷавобгарӣ кашида мешаванд.

1. Фаҳмидани рӯзи ғазаб

2. Ситамкорон ва адолати Худо

1. Румиён 2: 5-11 - доварӣ ва ғазаби Худо бар ҳама ноинсофии онҳое, ки ростиро пахш мекунанд, ошкор хоҳад шуд

2. 2 Таслӯникиён 1:6-9 - Худо ба онҳое, ки Ӯро намешиносанд, бо ҳалокати абадӣ, дур аз ҳузури Ӯ ва ҷалоли қудрати Ӯ подош хоҳад дод.

Айюб 21:31 Кӣ роҳи Ӯро ба рӯи Ӯ эълон кунад? ва кист, ки ба ӯ он чи кардааст, ҷазо диҳад?

Ин порча савол медиҳад, ки кӣ метавонад роҳҳои Худоро пурра дарк кунад ва Ӯро барои корҳои Ӯ подош диҳад.

1. Роҳҳои Худо ҷустуҷӯнашавандаанд - Омӯзиши умқи қудрат ва адолати Худо ва чӣ гуна мо ҳеҷ гоҳ ниятҳои Ӯро дарк карда наметавонем.

2. Подош додан ба Худо - А дар бораи аҳамияти эҳтироми Худо бо амал ва гуфторамон.

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Забур 103:1-2 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман; ва ҳар он чи даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ. Худовандро баракат деҳ, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун.

Айюб 21:32 Бо вуҷуди ин ӯро ба қабр мебаранд ва дар қабр хоҳад монд.

Боварии Айюб ба Худо сарфи назар аз ранҷу азобҳояш устувор боқӣ мемонад ва ӯ эътироф мекунад, ки дар ниҳоят ҳама ба қабр оварда мешаванд ва дар қабр хоҳанд монд.

1. Тасаллияти Донистани ҳамаамонро ба қабр мебаранд

2. Тавассути имон ба Худо дар ранҷу қувват пайдо кардан

1. Воиз 3:2 - Вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан

2. Ибриён 11:13 - Ҳамаи онҳо дар имон мурданд, ки ваъдаҳоро қабул накарданд, балки аз дур диданд ва ба онҳо бовар карданд ва онҳоро ба оғӯш гирифтанд ва иқрор шуданд, ки дар рӯи замин бегона ва ҳоҷиён буданд.

Айюб 21:33 Пораҳои водӣ барояш ширин хоҳанд буд, ва ҳар кас аз паи ӯ хоҳад кашид, чунон ки дар пеши ӯ бешуморанд.

Айюб орзуи тасаллии қабр аст, зеро медонад, ки бисёриҳо пеш аз ӯ рафтаанд ва пас аз он хоҳанд омад.

1. Аз марг натарс: итминон аз Айюб 21:33

2. Бо тасаллои донистан зиндагӣ кардан: кафолати марг дар Айюб 21:33

1. Воиз 3:2 - Вақти таваллуд кардан ва вақти мурдан

2. Забур 23:4 - Бале, гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам

Айюб 21:34 Пас чӣ гуна шумо маро бар абас тасаллӣ медиҳед, дар сурате ки дар ҷавобҳои шумо дурӯғ боқӣ мемонад?

Ин порча аз Айюб дар бораи ноумедии Айюб аз кӯшиши дӯстонаш барои тасаллӣ додани ӯ сухан меронад, зеро онҳо ҳеҷ гуна ҷавоби дуруст намедиҳанд.

1. Тасаллии Худо ҳақиқӣ аст - Истифодаи Айюб 21:34 ба ҳайси такягоҳ, ин омӯхта мешавад, ки чӣ тавр тасаллии Худо аз ростӣ меояд, на аз дурӯғ.

2. Зарурати дӯстии ҳақиқӣ - Айюб 21:34 дар бораи эҳтиёҷоти Айюб ба дӯстии ҳақиқӣ ва дастгирии ҳақиқӣ сухан меравад ва ин аҳамияти инъикоси ҳақиқати Худоро дар муносибатҳои мо бо дигарон меомӯзад.

1. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

2. Ба Қӯлассиён 3:9 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, дар ҳоле ки шумо шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед.

Боби 22-юми китоби Айюб посухи дӯсти сеюми Айюб Элифозро дар бар мегирад, ки ӯ суханронӣ карда, Айюбро ба гуноҳҳои гуногун муттаҳам мекунад ва ӯро водор мекунад, ки тавба кунад, то аз Худо барқароршавӣ ва баракатҳо ёбад.

Сархати 1: Элифаз Айюбро ба шарир айбдор мекунад ва савол медиҳад, ки адолати ӯ ба Худо чӣ фоида меорад. Ӯ мегӯяд, ки Худо бадкоронро ҷазо медиҳад, вале одилонро баракат медиҳад (Айюб 22:1-11).

Сархати 2: Элифаз айбҳои мушаххасеро бар зидди Айюб номбар мекунад ва иддао мекунад, ки вай ба камбағалон зулм карда, гуруснагонро аз ғизо ва об маҳрум кардааст, ятимонро бад муомила кардааст ва дигаронро ба манфиати шахсӣ истисмор кардааст. Ӯ пешниҳод мекунад, ки ин амалҳо ба Айюб доварии илоҳӣ овардаанд (Айюб 22:12-20).

Сархати 3: Элифаз ба Айюб маслиҳат медиҳад, ки худро дар назди Худо фурӯтан кунад, аз гуноҳҳояш тавба кунад ва ба сӯи Ӯ баргардад. Ӯ ваъда медиҳад, ки агар Айюб чунин кунад, ӯ барқарор мешавад ва бори дигар шукуфоӣ хоҳад кард (Айюб 22:21-30).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту дувуми Айюб инҳоянд:
посух,
ва айбдоркуние, ки Элифоз дар вокуниш ба ранҷу азоби Айюб баён карда буд.

Таъкид кардани айбнома тавассути изҳори рафтори нодуруст,
ва таъкид кардани тавбае, ки тавассути даъвати барқарорсозӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи доварии илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки нуқтаи назари гуногунро дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 22:1 Он гоҳ Элифози темонӣ ҷавоб дода, гуфт:

Элифази теманӣ азобҳои Айюбро танқид мекунад ва маслиҳат медиҳад, ки илтифоти Худоро ҷӯянд.

1. Марҳамати Худо ба воситаи тоат ва фурӯтанӣ пайдо мешавад.

2. Новобаста аз он ки вазъиятамон душвор аст, мо бояд ба Худо имон дошта бошем.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки болотар аз ҳар хирад аст, шуморо муҳофизат хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Айюб 22:2 Оё одам ба Худо фоиданок буда метавонад, чунон ки хирадманд ба худаш фоиданок бошад?

Айюб савол медиҳад, ки оё одам метавонад бо оқилона буданаш ба Худо ҳамон қадар фоидаовар бошад.

1. "Мукофоти ҳикмат: фоидаовар кардани худ ва Худо"

2. "Сафари рӯҳонӣ: фоидаовар шудан ба Худо"

1. Яъқуб 1:5 - "Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

2. Масалҳо 1:7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

Айюб 22:3 Оё ба Худои Қодири Мутлақ маъқул аст, ки ту одил ҳастӣ? ё ин ки барои ӯ фоида аст, ки роҳҳои худро комил гардонӣ?

Дар ин порча савол дода мешавад, ки оё инсон одил ва мукаммал будани роҳҳои онҳо барои Худо фоида дорад ё не.

1: Худо ба адолати мо эҳтиёҷ надорад, балки адолати мо барои мо фоидаовар аст.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки одил бошем ва роҳҳои худро мукаммал созем, на ба манфиати Худо, балки барои худамон.

1: Матто 5:48 Пас, комил бошед, чунон ки Падари осмониатон комил аст

2: Румиён 6:19 Зеро, чунон ки шумо як вақтҳо узвҳои худро ҳамчун ғуломи нопокӣ ва ба шариат, ки боиси шариати бештар мегардад, дода будед, ҳоло ҳам узвҳои худро ҳамчун ғуломи адолат, ки ба қудсият оварда мерасонад, пешкаш кунед.

Айюб 22:4 Оё аз тарси ту туро мазаммат мекунад? Оё ӯ бо ту ба доварӣ дохил мешавад?

Ин порча савол медиҳад, ки оё Худо аз рӯи тарс ё эҳтиром ба мо муқобилат мекунад ва доварӣ мекунад?

1. Тарс аз Худо ибтидои хирад аст

2. Муҳаббати Худо аз доварии ӯ бузургтар аст

1. Забур 111:10 "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; ҳамаи онҳое ки онро ба ҷо меоваранд, фаҳмиши хуб доранд. Ситоиши Ӯ то абад пойдор аст!"

2. Румиён 5:8 «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд».

Айюб 22:5 Оё шарорати ту бузург нест? ва гуноҳҳои ту беохир аст?

Айюб ба бадӣ ва гуноҳҳои беохири дӯсташ шубҳа дорад.

1. Гуноҳ оқибатҳое дорад, ки аксар вақт метавонад аз он чизе ки мо дарк мекунем, хеле бузургтар бошад.

2. Мо бояд барои гуноҳҳои худ масъулият дошта бошем ва аз онҳо тавба кунем.

1. Ишаъё 1: 16-18 - "Шӯй кунед; худро пок кунед; бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кунед; бадӣ карданро бас кунед, некӣ карданро омӯзед;

адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро талаб кунед».

2. Яъқуб 4:17 - "Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст".

Айюб 22:6 Зеро ки ту аз бародари худ беҳуда гарав гирифтаӣ, ва бараҳнагонро аз либосашон кашидаӣ.

Айюб дӯстони худро айбдор мекунад, ки аз камбағалон истифода бурда, худашон онҳоро бо либос таъмин намекунанд.

1. Қувваи саховатмандӣ: Чӣ тавр мо метавонем дигаронро бо захираҳои худ баракат диҳем

2. Зиндагӣ дар адолат: Вазифаи мо барои ғамхорӣ ба камбағалон ва осебпазир

1. Эфсӯсиён 4:28: Бигзор касе ки дуздӣ кард, дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат карда, бо дастҳои худ кори нек кунад, то ки ба ниёзманд бидиҳад.

2. Матто 25:40: Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб дода, мегӯяд: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: ончунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини Ман кардаед, ба Ман ҳам кардаед».

Айюб 22:7 Ба хастагон об надодаӣ, то бинӯшад, ва аз гуруснагон нон дареғ дорӣ.

Худо интизор аст, ки мо саховатманд бошем ва захираҳои худро бо ниёзмандон мубодила кунем.

1 Исо гуфт: «Зеро ки гурусна будам, ба ман чизе хӯрдед, ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, бегона будам ва маро ба хона даъват кардед (Матто 25:35).

2: Касе, ки ба мискинон меҳрубонӣ мекунад, ба Худованд қарз медиҳад, ва Ӯ ӯро барои кори кардааш подош медиҳад (Масалҳо 19:17).

1: Бо одамони ниёзманди Худованд мубодила кунед. Меҳмоннавозӣ кунед (Румиён 12:13).

2: Касе, ки чашми саховатманд дорад, баракат хоҳад ёфт, зеро ки аз нони худ ба мискинон медиҳад (Масалҳо 22:9).

Айюб 22:8 Аммо марди тавоно замин дошт; ва марди гиромӣ дар он сукунат дошт.

Ба марди тавоно замин дода шуд ва ба марди шарафманд иҷозат дод, ки дар он зиндагӣ кунад.

1. Баракатҳои Худованд бар одил - Худо онҳоеро, ки Ӯро иззату эҳтиром мекунанд, бо ҷои зист ва лаззат дар рӯи замин подош медиҳад.

2. Қувваи Фурӯтанӣ - Вақте ки мо бо фурӯтанӣ зиндагӣ мекунем, мо метавонем бо баракатҳои Худованд мукофот ёбем.

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд. Ту низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Айюб 22:9 Ту бевазанонро холӣ фиристодӣ, ва дасти ятимон шикаста.

Ба бевазанон ва ятимон бад муомила карда, аз хукуки худ махрум карда мешаванд.

1. Ғамхорӣ дар бораи осебпазир: Беваҳо ва ятимон дар ҷомеаи мо

2. Дилшикаста: Чӣ тавр ба ранҷу умед умед мебахшад

1. Забур 68:5-6 - Падари ятимон ва довари бевазанон, Оё Худо дар макони муқаддаси худ аст. Худо барои танҳоӣ хонае месозад; Асиронро ба ободӣ мебарад, Фақат саркаш дар замини хушк.

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан.

Айюб 22:10 «Бинобар ин домҳо дар гирди ту ҳастанд, ва тарси ногаҳон туро ба ташвиш меорад;

Айюбро аз оқибатҳои рафтораш огоҳ карданд ва тарси ногаҳонӣ ӯро ба ташвиш меорад.

1. Огоҳиҳои Худо ба баракат мебарад, на лаънат

2. Оқибатҳои амалҳои мо метавонанд боиси тарси ғайричашмдошт шаванд

1. Масалҳо 1:32, "Зеро ки беодобӣ онҳоро мекушад, ва худсарии аблаҳон онҳоро несту нобуд мекунад".

2. Забур 91:3, «Албатта Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои марговар наҷот хоҳад дод».

Айюб 22:11 Ё торикӣ, ки ту намебинӣ; ва фаровонии об туро фаро мегирад.

Ин порча аз Айюб 22:11 дар бораи торикии вазъият ва ғамгин шудан сухан меронад.

1: Худо нури мо дар зулмот аст ва метавонад моро аз умқи муборизаҳои мо берун барорад.

2: Худо аз душвориҳои мо бузургтар аст ва дар лаҳзаҳои ниёзи мо ба мо қувват мебахшад.

1: Забур 18: 28-29 - "Зеро ки шамъамро фурӯзон хоҳӣ кард: Худованд Худои ман зулмотамро равшан хоҳад кард. Зеро ки ба василаи Ту ман аз лашкар давидаам, ва ба Худои худ аз девор ҷаҳидаам".

2: Isaiah 9:2 - "Касоне, ки дар зулмот роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд: онҳое ки дар замини сояи марг сокинанд, нур бар онҳо дурахшид".

Айюб 22:12 Оё Худо дар баландии осмон нест? ва баландии ситораҳоро бубин, ки онҳо чӣ қадар баланданд!

Ин порча дар бораи бузургии Худо ва қудрати Ӯ бар ситорагон сухан меронад.

1. Худо бузургтар аз ҳама - А бар қудрати беҳамтои Худо дар баробари ситорагон.

2. Бузургии Худо - А дар бораи мӯъҷизаи бениҳоят бузургии Худо.

1. Ишаъё 40:25-26 - Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офарид, ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад: Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ ном мебарад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст; касе ноком намешавад.

2. Забур 8:3-4 - Вақте ки ман ба осмони Ту назар мекунам, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки Ту муқаррар кардаӣ; Одам чист, ки ту аз ӯ ёд мекунӣ? ва писари одам, ки ӯро хабаргирӣ мекунӣ?

Айюб 22:13 Ва ту мегӯӣ: Худо аз куҷо медонад? метавонад аз байни абри тира доварӣ кунад?

Ин порча нишон медиҳад, ки одамон ба дониш ва доварии Худо шубҳа мекунанд.

1: Ҳикмати Худо аз ҳар зулмот, ки фаҳмиши моро хира мекунад, бузургтар аст.

2: Ба Худо таваккал кун, ки Ӯ ҳама чизро медонад ва довар аст.

1: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо баландтар аст, ва роҳҳои Ман низ фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2: Ирмиё 29: 11-13 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо зарар расонад, на ба шумо зиёне расонад, нияти дорад ба шумо умед ва оянда диҳад. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман ба ту гӯш медиҳам.

Айюб 22:14 Абрҳои ғафс барои ӯ пӯшанд, ки намебинад; ва дар гардиши осмон қадам мезанад.

Қудрат ва бузургии Худо аз ақли инсон берун аст.

1. Нақшаи Худо аз нақшаи мо бузургтар аст: Чӣ гуна бояд ҳаёти бо имон дошта бошад

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр ба нақшаи Ӯ эътимод кардан мумкин аст

1. Забур 103:19 - "Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст".

2. Ишаъё 40:22 - "Ӯ дар болои гирди замин нишастааст, ва мардумаш мисли малаханд. Ӯ осмонро мисли соябон дароз мекунад, ва онҳоро ҳамчун хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад".

Айюб 22:15 Оё ту роҳи кӯҳнаеро, ки одамони шарир пеш гирифтаанд, нишон додай?

Дар порча муҳокима карда мешавад, ки чӣ тавр одамони шарир бо роҳи пешакӣ муайяншуда рафтанд.

1. Роҳи адолат - сарфи назар аз васвасаҳои ҷаҳон одил зиндагӣ кардан.

2. Нархи бадӣ – оқибати аъмоли бад.

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди тафаккури худ дигаргун шавед, то бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст.

2. Забур 1:1-3 - Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад. Ӯ мисли дарахтест, ки дар канори ҷӯйборҳо шинонда шуда, дар мавсимаш мева медиҳад ва баргаш хушк намешавад. Дар хар коре, ки вай мекунад, муваффакият пайдо мекунад.

Айюб 22:16 Онҳое ки аз замон бурида шуда буданд, ва таҳкурсии онҳо аз тӯфон пур шуд.

Дар ин порча харобие, ки дар натиҷаи обхезӣ ба вуҷуд омадааст ва чӣ гуна он метавонад чизҳоро пеш аз мӯҳлат нобуд кунад, таъкид мекунад.

1: Қудрати Худо барои нобуд кардан набояд сабукфикрона қабул карда шавад ва мо бояд ҳамеша ба бадтаринҳо омода бошем.

2: Ҳатто вақте ки бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки роҳи раҳоӣ медиҳад ва ба мо дар бартараф кардани душвориҳои мо кӯмак мекунад.

1: Забур 46:1-2 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин ғарқ шавад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд

2: Isaiah 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 22:17 Ки ба Худо гуфт: "Аз мо дур шав; ва Қодири Мутлақ барои онҳо чӣ кор карда метавонад?"

Дар Айюб 22:17 одамон аз Худо хоҳиш мекунанд, ки онҳоро танҳо гузорад ва пурсад, ки Худои Қодири Мутлақ барои онҳо чӣ кор карда метавонад.

1. Вафодории Худо: Ҳатто вақте ки мо Ӯро рад мекунем

2. Қудрати Худои Мутаъол: Он чизе ки Худо барои мо карда метавонад

1. Ишаъё 55: 6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Айюб 22:18 Аммо Ӯ хонаҳои онҳоро аз неъматҳо пур кард, аммо маслиҳати шарирон аз ман дур аст.

Ба шарирон сарвати моддӣ дода мешавад, аммо Айюб ба маслиҳати онҳо дастрасӣ надорад.

1. Баракатҳои Худо дар шаклҳои гуногун меоянд ва на ҳамеша он чизе, ки мо интизор ҳастем.

2. Роҳи фосикон метавонад ба сарвати дунявӣ расонад, аммо ҳеҷ гоҳ ба адолат намебарад.

1. Масалҳо 15:6 - "Дар хонаи одилон ганҷи зиёд аст, аммо ба даромади шарирон душворӣ меояд".

2. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Айюб 22:19 Одилон инро дида, шод мешаванд, ва бегуноҳон ба онҳо механданд, то ки масхара кунанд.

Одилон шод мешаванд, вақте ки бадкорон ҷазо мегиранд, ва бегуноҳҳо шод мешаванд.

1. Шод шудан аз адолат: Таҷлили адолати Худо

2. Назари бегуноҳҳо: Фаҳмидани ҷазои илоҳӣ

1. Забур 128:3 - «Зани ту мисли токи пурбор дар хонаи ту хоҳад буд, ва фарзандонат мисли навдаҳои зайтун дар гирди дастархони ту хоҳанд буд».

2. Забур 37:12-13 - "Шаридон бар одилон макр мекунанд ва дандонҳои худро ба онҳо ғиҷиррос мекунанд, аммо Худованд ба шарирон механдад, зеро медонад, ки рӯзи онҳо фаро мерасад".

Айюб 22:20 Дар ҳоле ки сарвати мо бурида нашудааст, балки боқимондаи онҳо оташ мехӯрад.

Сӯхтор як қисми ками дороии мардумро фурӯ мебарад, аммо на ҳама.

1. Зиндагӣ бо дилҳои шукр, новобаста аз он ки мо кам ё зиёд дорем.

2. Боварӣ ба он ки Худо ҳамеша моро таъмин хоҳад кард, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки вазъияти мо вазнин аст.

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 22:21 Акнун бо ӯ ошно шав ва ором бош: ба василаи ту некӣ хоҳад омад.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки бо Худо сулҳ кунем ва ба ин васила чизҳои некеро, ки Ӯ ба мо медиҳад, ба даст орем.

1: Мо бояд бо Худо муносибати наздик дошта бошем, то баракатҳоеро, ки Ӯ пешкаш мекунад, ба даст орем.

2: Муносибати осоишта бо Худо ба мо хурсандӣ ва қаноатмандӣ меорад.

1: Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

2: Забур 34:14 - Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулху осоишро чустучу карда, аз паи он.

Айюб 22:22 Лутфан, шариатро аз даҳони ӯ бигир, ва суханони ӯро дар дили худ ҷо кун.

Гирифтани қонуни Худо барои фаҳмидани иродаи Ӯ муҳим аст.

1: Қонуни Худовандро қабул кунед - Айюб 22:22

2: Каломи Худоро дар дили худ ҷо кунед - Айюб 22:22

1: Забур 19:8 - Фаризаҳои Худованд дуруст аст ва дилҳоро шод мегардонад; ҳукми Худованд пок аст ва чашмҳоро равшан мекунад.

2: Такрори Шариат 6:6-7 - Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд; ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки ту аз роҳ меравӣ ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ.

Айюб 22:23 Агар назди Худои Қодири Мутлақ баргардӣ, обод хоҳӣ шуд, ва шароратро аз хаймаҳои худ дур хоҳӣ кард.

Айюб мардумро ташвиқ мекунад, ки ба сӯи Худо рӯй оваранд, то омурзида шаванд ва гуноҳонашон аз онҳо дур гардад.

1. Қувваи тавба ва кафорат: Бозгашт ба сӯи Худо барои зиндагии беҳтар.

2. Паноҳ бурдан ба Худованди мутаъол: Раҳо кардани гуноҳ ва рӯй овардан ба сӯи Худо барои оромиш ва шодмонӣ.

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

Айюб 22:24 Он гоҳ тиллоро мисли хок, ва тиллои Офирро мисли сангҳои дарёҳо хоҳӣ гузор.

Айюб сарват ва фаровонии ризқи Худоро дарк мекунад.

1. Фаровонии Худо: озод кардани дарки мо дар бораи сарватҳои заминӣ

2. Қаноатмандӣ дар Масеҳ: Ҳаёти иҷрошавӣ

1. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар куҷост. дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Филиппиён 4:11-13 - "На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан сухан намегӯям, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам. ва дар ҳар ҳолат, ман сирри бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандиро омӯхтам: Ман метавонам ҳама чизро ба василаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, иҷро кунам».

Айюб 22:25 Оре, Худои Қодири Мутлақ муҳофизати ту хоҳад буд, ва ту нуқраи фаровон хоҳӣ дошт.

Худо моро ҳифз ва рӯзӣ медиҳад.

1. Худо Муҳофиз ва Таъминкунандаи мост - Забур 45:1

2. Ба ваъдаҳои Худо такя кардан - Румиён 8:28

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 22:26 Зеро он гоҳ ту аз Худои Қодири Мутлақ лаззат хоҳӣ ёфт ва рӯи худро сӯи Худо боло хоҳӣ кард.

Айюб одамонро ташвиқ мекунад, ки аз Худои Қодир лаззат баранд ва ба Худо қувват ва умед ҷӯянд.

1. Аз Худованд шодӣ ҷӯед: дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунед

2. Чашмони худро ба Худои Қодири Мутлақ духта нигоҳ доред: Дар ҳузури Худо шодӣ пайдо кунед

1. Забур 16:11 Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Ишаъё 12:2 Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

Айюб 22:27 Дуои худро ба ӯ бигӯй, ва ӯ туро мешунавад, ва назрҳои худро адо хоҳӣ кард.

Айюб моро ташвиқ мекунад, ки дуо гӯем ва ба назрамон вафо кунем.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши пайвастан бо Худо

2. Иҷрои аҳди худ: вафо кардан ба ваъдаҳои худ ба Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Воиз 5: 4-5 - "Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; назри худро иҷро кунед. Назр накардан беҳтар аст, ки назр надиҳед. иҷро кунед».

Айюб 22:28 Ту низ чизеро ҳукм хоҳӣ кард, ва он барои ту собит хоҳад шуд, ва нур бар роҳҳои ту дурахшид.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки ба роҳнамоии Худо таваккал кунем ва бовар кунем, ки Ӯ барои мо роҳеро барои муваффақ шудан фароҳам хоҳад кард.

1. "Ба роҳнамоии Худо таваккал кунед, то нур дар роҳатон равшан шавад"

2. "Худо туро пойдор ва роҳе барои муваффақият хоҳад кард"

1. Ишаъё 58:11 "Ва Худованд туро доимо ҳидоят хоҳад кард, ва ҷони туро дар хушксолӣ сер хоҳад кард, ва устухонҳои туро фарбеҳ хоҳад кард: ва ту мисли боғи сероб ва мисли чашмаи обе, ки обҳояш суст намешавад".

2. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Айюб 22:29 Вақте ки одамон сарнагун мешаванд, ту бигӯй: "Бархез аст"; ва фурӯтанро наҷот хоҳад дод.

Худо афкандагонро боло хоҳад дод ва фурӯтанонро наҷот медиҳад.

1. Фурӯтанӣ дарвозаи наҷот аст

2. Худо рахи зиндагист барои дилшикастагон

1. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин Ӯ мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, Аммо ба фурӯтан лутфу марҳамат мекунад.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое, ки дили шикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

Айюб 22:30 Ӯ ҷазираи бегуноҳонро раҳо хоҳад кард, ва он бо покии дастҳои ту наҷот дода мешавад.

Худо бегуноҳонро наҷот хоҳад дод ва он ба воситаи адолати касоне, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд, хоҳад буд.

1. «Наҷот додани одилон» - А бар қудрати имон ва баракати Худо бар бегуноҳ.

2. «Покагии дастони мо» - А дар бораи он ки чӣ гуна амалҳо ва садоқат ба Худо наҷот хоҳад дод.

1. Ишаъё 26:1 - "Дар он рӯз ин суруд дар замини Яҳудо хонда хоҳад шуд: Мо шаҳри қавӣ дорем; Худо наҷотро деворҳо ва қалъаҳои он месозад".

2. Забур 37:39 - «Лекин наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост».

Боби 23 Айюб орзуи вохӯрии шахсии Айюбро ва хоҳиши ӯ барои дар назди Ӯ баён кардани парвандаи худ ва ҷустуҷӯи фаҳмиш ва сафедкуниро нишон медиҳад.

Сархати 1: Айюб орзуи амиқи худро барои ёфтани Худо ва баён кардани парвандаи худ дар назди Ӯ баён мекунад. Ӯ мехоҳад, ки фурсати бегуноҳии худро баён кунад ва посухи Худоро бишнавад (Айюб 23:1–7).

Сархати 2: Айюб дар бораи мушкилоте, ки дар ёфтани Худо рӯбарӯ мешавад, фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо соҳибихтиёр аст ва метавонад бо ӯ муошират кардан ё накунад. Бо вуҷуди он ки Айюб аз вазъияти ҳозирааш ғамгин аст, дар таваккали худ ба Худо устувор мемонад (Айюб 23:8–12).

Сархати 3: Айюб изҳор мекунад, ки ӯ аз аҳкоми Худо дур нашудааст ва нагузошт, ки гуноҳ бар ӯ ҳукмронӣ кунад. Ӯ мехоҳад, ки роҳҳои Худоро амиқтар дарк кунад ва орзу дорад, ки аз ранҷу азобҳое, ки ӯ тобовар аст, барқарор шавад (Айюб 23:13-17).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби бисту сеюми Айюб омадааст:
инъикоси интроспективӣ,
ва ҳаваси Айюб дар вокуниш ба ранҷу азоби ӯ изҳор дошт.

Таваҷҷӯҳ ба ҳавас тавассути изҳори хоҳиши вохӯрии шахсӣ,
ва таъкид кардани боварие, ки тавассути тасдиқи садоқат ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи ҳузури илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дархости маҳрамона ва омӯхтани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 23:1 Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб аз азобҳои ношоистааш андӯҳгин мешавад ва адолати Худоро орзу мекунад.

1. Бо вуҷуди азобу уқубат ҳеҷ гоҳ имони худро гум накунед: омӯзиши Айюб 23:1

2. Ҷустуҷӯи қувват тавассути душвориҳо: рӯҳбаландӣ аз Айюб 23:1

1. Румиён 8:18, Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

2. Ибриён 10:35, Бинобар ин боварии худро, ки мукофоти бузург дорад, аз даст надиҳед.

Айюб 23:2 Ҳатто имрӯз шикояти ман талх аст: зарбаи ман аз нолаҳои ман вазнintар аст.

Айюб аз ранҷу азобе, ки мекашад, алам мекунад.

1: Худо аз ранҷу азоби мо бузургтар аст; Ӯ ба мо сулҳ меорад.

2: Нагузоред, ки ранҷу азоби шумо боиси хашм гардад - ба нақшаи Худо таваккал кунед.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Айюб 23:3 Кош медонистам, ки ӯро аз куҷо ёфта метавонам! то ки ман ҳатто ба курсии ӯ биёям!

Айюб мехоҳад, ки Худоро ёбад ва ба курсии худ биёяд.

1. Худо дар ҳама ҷост: Новобаста аз он ки ҳаёт ба мо чӣ меорад, мо метавонем тасаллӣ диҳем, ки Худо ҳамеша бо мост.

2. Ба Худо таваккал кунед: Ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки Худо дур аст, мо бояд ба Ӯ ва нақшаи Ӯ барои ҳаёти худ такя кунем.

1. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло шавам, Ту онҷо ҳастӣ! Агар бистари худро дар шеол созам, Ту он ҷо ҳастӣ! Агар Ман болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин мешавам, ҳатто дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ хоҳад дошт».

2. Ишаъё 55: 6-7 - "Худовандро биҷӯед, то он даме, ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай ба сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

Айюб 23:4 Ман ба ҳузури ӯ даъвои худро амр мекардам, ва даҳонамро бо далелҳо пур мекардам.

Айюб мекӯшад, ки даъвои худро ба ҳузури Худо расонад ва даъвои худро ошкор созад.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва ташвишҳои худро ба ҳузури Ӯ расонед

2. Худо одил ва меҳрубон аст

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба

ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 55:22 - Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки парҳезгорон ба ҳаракат оянд.

Айюб 23:5 Мехостам суханонеро, ки ӯ ба ман ҷавоб медиҳад, медонистам, ва мефаҳмам, ки ӯ ба ман чӣ мегӯяд.

Айюб дар ҳайрат аст, ки Худо ба саволҳо ва шикоятҳояш чӣ ҷавоб хоҳад дод.

1. Аз Худо пурсидани ҷавоб натарс.

2. Ҳатто дар байни шубҳа ва пурсишҳои мо, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо мешунавад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, ки ҳеҷ чиз наметарсад. Зеро ҳар кӣ беҷуръат аст, мисли мавҷи баҳр аст, ки бо шамол ронда ва парронданаст. Зеро он одам набояд фикр кунад, ки аз Худованд чизе ба даст хоҳад овард. Одами дудилагӣ дар ҳама роҳҳои худ ноустувор аст.

Айюб 23:6 Оё бо қудрати бузурги худ бар зидди ман даъво хоҳад кард? Не; вале вай ба ман куввa мебахшид.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо қудрати бузург дорад, аммо дар файзи худ Ӯ ба Айюб қувват мебахшад.

1. Қувваи файзи Худо - Чӣ тавр қудрати Ӯ метавонад ба мо қувват бахшад.

2. Қувваи Имон - Чӣ тавр ба Худо ва қудрати Ӯ таваккал кардан мумкин аст.

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

Айюб 23:7 Дар он ҷо одилон бо Ӯ баҳс кунанд; Пас бояд то абад аз дасти довари худ раҳо шавам.

Айюб изҳори орзу мекунад, ки тавонист бо Худо баҳс кунад ва аз ранҷу азоб раҳо шавад.

1. Умеди ҳалли масъала: Мулоҳиза дар бораи Айюб 23:7

2. Қувват барои истодагарӣ: омӯзиши Айюб 23:7

1. Ишаъё 1:18 - «Акнун биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд».

2. Ибриён 10: 19-22 - "Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем. , ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили соф бо итминони комил ба имон наздик шавем».

Айюб 23:8 Инак, ман пеш меравам, аммо ӯ дар он ҷо нест; ва ақиб, аммо ман ӯро дарк карда наметавонам:

Айюб дар бораи қобилияти ёфтани Худо дар ҳаёташ фикр намекунад.

1. Худо на ҳамеша аён аст, аммо ҳузури Ӯ ҳоло ҳам дар ҳаёти мо эҳсос мешавад.

2. Бовар кунед, ки Худо бо мост, ҳатто вақте ки мо Ӯро дида наметавонем.

1. Ишаъё 45:15 - "Дар ҳақиқат Ту Худои пинҳонӣ ҳастӣ, эй Худои Исроил, Наҷотдиҳанда".

2. Яъқуб 4:8 - «Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд».

Айюб 23:9 Аз тарафи чапе, ки дар он ҷое ки Ӯ кор мекунад, аммо ман ӯро дида наметавонам; вай дар тарафи рост пинҳон мешавад, то ки ман ӯро набинам.

Айюб ба адолати Худо шубҳа мекунад ва дар ҳайрат аст, ки чаро Ӯро дида наметавонад.

1. Роҳҳои Худо аз роҳҳои мо болотаранд

2. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 55:9 - Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 23:10 Аммо ӯ медонад, ки роҳеро, ки ман меравам; вақте ки маро озмуд, мисли тилло берун хоҳам омад.

Ин оят дар бораи илм ва қудрати Худо барои кӯшиш ва тоза кардани мо мисли тилло сухан меронад.

1. Мо бояд ба қудрати тозакунандаи Худо дар ҳаёти худ таваккал кунем, то тавонотар ва покизатар бароем.

2. Худо ҳатто дар миёни озмоишҳоямон бо мост ва моро аз онҳо ҳамчун тилло хоҳад овард.

1. Ишаъё 48:10 - "Инак, ман туро тоза кардам, аммо на бо нуқра; Ман туро дар кӯраи андӯҳ интихоб кардам".

2. Матто 7:24-27 - «Бинобар ин, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд, ва он наафтид, зеро ки он бар санг бунёд шуда буд».

Айюб 23:11 Пойам қадамҳои ӯро нигоҳ доштааст, роҳи ӯро нигоҳ доштам, ва рад накардаам.

Ин порча садоқати Айюбро ба Худо сарфи назар аз озмоишҳои душвор нишон медиҳад.

1: Худо ҳамеша барои мо қувват мебахшад, то ҳатто дар душвортарин замонҳо тоб орем.

2: Бо вуҷуди душвориҳо ба Худо содиқ мондан калиди рушди рӯҳонии мост.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Румиён 5:3-4 - Мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

Айюб 23:12 Ва ман аз амри лабони Ӯ баргаштаам; Сухани даҳони ӯро аз ғизои зарурии худ азизтар донистам.

Айюб сарфи назар аз вазъиятҳои душвор ба Худо содиқ монд.

1: Каломи Худо аз ниёзҳои ҷисмонии мо муҳимтар аст.

2: Новобаста аз он ки чӣ мешавад, ваъдаҳои Худо ба мо умед ва қувват мебахшанд, ки тоқат кунем.

1: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 23:13 Аммо ӯ дар як фикр аст ва кӣ метавонад ӯро баргардонад? ва он чи нафси ӯ мехоҳад, ҳамон чизе ки мекунад.

Худо дар ирода ва хоҳишҳои худ бетағйир аст ва бо вуҷуди мухолифатҳо иродаи Ӯро иҷро мекунад.

1. Худои таѓйирнопазири мо: Таѓйирнопазирии Худованди Мутаъол

2. Нақшаи тағйирнопазири Худо: иродаи Ӯ иҷро мешавад

1. Ишаъё 46:10-11 - «Аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон карда, чизҳои ҳанӯз ба амал наомадаро эълон намуда, мегӯянд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард: Мурғи раҳнаро аз шарқ, шахсе ки маслиҳати Маро аз кишвари дур иҷро мекунад;

оре, гуфтам, онро низ иҷро хоҳам кард; ман онро қасд кардаам, онро низ ба ҷо хоҳам овард».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

Айюб 23:14 Зеро ки Ӯ он чиро, ки барои ман муқаррар шудааст, иҷро мекунад, ва ин чизҳо бо Ӯ бисьёранд.

Айюб изҳори боварӣ мекунад, ки Худо ваъдаи ба ӯ додаашро иҷро хоҳад кард ва ин ваъдаҳо дар назди Худо боз бисёранд.

1. Ваъдаҳои Худо дурустанд: Омӯзиши эътимод ба муҳаббати бепоёни Худо

2. Таъмини содиқи Худо: Чӣ тавр Падари осмонии мо нисбати мо ғамхорӣ мекунад

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст.

Айюб 23:15 Бинобар ин ман аз ҳузури Ӯ ғамгин мешавам: Вақте ки фикр мекунам, аз ӯ метарсам.

Дар назди Худо Айюб худро аз ҳад зиёд ҳис мекунад ва метарсад.

1. Худо мехоҳад, ки дар тарс ва ларзон ба Ӯ таваккал кунем

2. Дар тарси мо аз Худо қувват ва ҷасорат пайдо кунем

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 23:4, "Гарчанде ки аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Айюб 23:16 Зеро ки Худо диламро нарм мекунад, ва Қодири Қодир маро ба изтироб меорад.

Эътимоди Айюб ба Худо ҳатто дар баробари озмоишҳо ва мусибатҳо устувор аст.

1. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

2. Дар замонҳои душвор қувват ёфтан аз Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 23:17 Зеро ки ман пеши торикӣ бурида нашудаам, ва Ӯ торикиро аз рӯи ман напӯшонидааст.

Ҳузури Худо ҳатто дар торикӣ бо мост.

1: Мо метавонем тасаллӣ диҳем, зеро медонем, ки Худо дар лаҳзаҳои душвор бо мост.

2: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, ҳатто вақте ки мо дарториктарин ҷойҳо ҳастем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Матто 28:20 - "Ва инак, Ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Дар боби 24-уми Айюб беадолатӣ ва бадиҳои зоҳирие, ки Айюб дар ҷаҳон мушоҳида мекунад, тасвир мекунад ва савол медиҳад, ки чаро Худо ба зулми бегуноҳон ва шукуфоии бадкорон иҷозат медиҳад.

Сархати 1: Айюб қайд мекунад, ки шахсони шарир аксар вақт аз ҷазо гурехта, нисбати дигарон зӯроварӣ мекунанд. Ӯ истисмори онҳо нисбати одамони осебпазир, аз қабили ятимон ва камбағалонеро, ки бе касе барои дифоъ аз онҳо азоб мекашанд, таъкид мекунад (Айюб 24:1–12).

Сархати 2: Айюб савол медиҳад, ки чаро Худо дар муқобили чунин беадолатиҳо дур ва хомӯш аст. Ӯ таъкид мекунад, ки ҳарчанд ин бадкорон муваққатан муваффақ шаванд ҳам, анҷоми ниҳоии онҳо нобудӣ хоҳад буд (Айюб 24:13-17).

Сархати 3: Айюб тасвир мекунад, ки чӣ тавр баъзе одамони шарир дар зери пӯшиши зулмот ба амалҳои фиребанда машғул мешаванд. Онхо бечазо ба зино, дуздӣ ва одамкушӣ мекунанд. Бо вуҷуди он ки рафтори онҳо аз чашмони одамон пинҳон аст, Айюб боварӣ дорад, ки Худо ҳама чизро мебинад (Айюб 24:18-25).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту чоруми Айюб инҳоянд:
мушоҳида,
ва саволҳои Айюб дар бораи беадолатӣ дар ҷаҳон.

Баръакси беадолатӣ тавассути тавсифи зулм,
ва таъкид ба огоҳии илоҳӣ, ки тавассути тасдиқи дониши илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдовар шудани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани ранҷу азобҳои инсонӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки таҳқиқи дилеммаҳои ахлоқӣ ва таҳқиқи мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб мебошад.

Айюб 24:1 Чаро замонҳо аз Худои Қодири Мутлақ пӯшида нест, оё онҳое ки Ӯро мешиносанд, айёми ӯро намебинанд?

Айюб мепурсад, ки чаро одамон қудрати Худоро дарк намекунанд, вақте ки он дар замонҳо аён аст.

1. Қудрати Худо дар ҳама ҷост - Эътироф кардани он дар ҳаёти мо

2. Ҳузури Худо бешубҳа аст - эътирофи он дар замони мо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, на хаста мешавад ва на хаста мешавад. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба нотавон қувват мебахшад.

2. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту ба куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон сууд кунам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, Ту дар он ҷо ҳастӣ. Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар ақсои баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти рости Ту маро нигоҳ хоҳад дошт.

Айюб 24:2 Баъзеҳо нишонаҳоро нест мекунанд; гӯсфандонро бо зӯрӣ мебуранд ва онҳоро мечаронанд.

Одамон рамаҳои гӯсфандонро бо ҳаракат додани нишонаҳое, ки моликиятро муайян мекунанд, медузданд.

1) Гуноҳи дуздӣ: баррасии оқибатҳои гирифтани чизе, ки аз они мо нест.

2) Даҳ Аҳком: Чаро Худо дуздиро манъ мекунад ва чӣ гуна он имрӯз ба мо дахл дорад.

1) Хуруҷ 20:15 "Дуздӣ накун".

2) Масалҳо 22:28 "Нишони қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, аз байн набар."

Айюб 24:3 Хари ятимро меронанд, гови бевазанро ба гарав мегиранд.

Шарикон дороии ятим ва бевазанро аз даст медиҳанд, то ки гарав бигиранд.

1. Зарурати шафқат ва адолат барои камбизоатон

2. Фасоди тамаъ - Чи гуна ба ниёзмандон зиён мерасонад

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва беайб аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Айюб 24:4 Бечорагонро аз роҳ дур мекунанд, Камбағалони рӯи замин якҷоя пинҳон мешаванд.

Ин порча нишон медиҳад, ки мискинон ва фақирон чӣ гуна зулм мекунанд ва маҷбур мешаванд, ки пинҳон шаванд.

1: Худо моро даъват мекунад, ки овози мазлум бошем ва ба ниёзмандон кумак кунем.

2: Мо набояд мӯҳтоҷонро рӯйгардон кунем, балки ба онҳо раҳм ва лутфу марҳамати Худоро нишон диҳем.

1: Ишаъё 1:17, "Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро даъво кунед".

2: Яъқуб 1:27, "Дине, ки дар ҳузури Худои Падар, пок ва нопок аст, ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

Айюб 24:5 Инак, онҳо мисли харони ваҳшӣ дар биёбон ба кори худ мераванд; барои тӯъма бармехезад: биёбон барои онҳо ва фарзандонашон ғизо медиҳад.

Худо ба тамоми махлуқоташ ризқ медиҳад, ҳатто дар ҷойҳои ғайричашмдошт.

1. Таъмини Худо дар замонҳои душвор

2. Биёбон ҳамчун ҷои таъмин

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед, зеро Худо ризқ медиҳад

2. Забур 103:10-14 - Худо барои ҳайвоноти ваҳшӣ таъмин мекунад

Айюб 24:6 Ҳар яке аз саҳро ғаллаи худро дарав мекунанд, ва ангури шарironро ҷамъ мекунанд.

Бадкорон дар сахро самараи мехнати худро ба даст оварда, хосили бади худро чамъоварй мекунанд.

1. Худо одил ва одил аст - Ӯ намегузорад, ки бадкорон беҷазо бимонанд (Румиён 12:19)

2. Оқибатҳои гуноҳ - Шарирон дар ниҳоят он чизеро, ки коштаанд, хоҳанд даравид (Ғалотиён 6:7-8).

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед, зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Ғалотиён 6: 7-8 - "Фирефта нашавед; Худоро тамасхур намекунад: зеро ҳар ки одам мекорад, онро низ даравад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фасод хоҳад даравид; ва ҳар кӣ мекорад, барои ҷисми худ. Рӯҳ аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

Айюб 24:7 Онҳо бараҳнагонро бе либос мемонанд, то ки дар сармо либосе надоранд.

Одамон бо сару ли-боси зарурй таъмин карда нашудаанд, ба хунукй дучор мешаванд.

1. Баракати таъмини гармӣ ва роҳат ба осебпазирон

2. Масъулияти мӯъминон дар нигоҳубини ниёзмандон

1. Яъқуб 2:15-17 Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед, бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо диҳед, чӣ ин хуб аст?

2. Матто 25:31-46 Он гоҳ Подшоҳ ба тарафи росташ мегӯяд: «Биёед, эй шумо, ки Падари Ман баракат додааст, Малакутеро, ки аз офариниши ҷаҳон барои шумо муҳайё шудааст, мерос гиред. Чун гурусна будаму ба ман ғизо додӣ, ташна будаму об додӣ, бегона будаму маро истиқбол кардӣ.

Айюб 24:8 Онҳо аз борони кӯҳҳо тар мешаванд, ва аз сабаби набудани паноҳгоҳ сангро ба оғӯш мегиранд.

Айюб дар бораи онҳое, ки бе паноҳгоҳ ё муҳофизат аз унсурҳо мондаанд, сухан меронад ва ҳеҷ паноҳгоҳе ёфт намешавад.

1. Рӯзи Худо барои бенавоён ва мискинон

2. Аҳамияти таъмини сарпаноҳ барои табақаҳои осебпазир

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Матто 25:35-36 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман чизе нӯшидед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед.

Айюб 24:9 Онҳо ятимро аз сина мекананд, ва гарави камбағалонро мегиранд.

Мардум аз камбағалон, аз ҷумла ятимону камбағалон истифода мекунанд.

1. Муҳаббат ва раҳми Худованд ба фақиру осебпазирон

2. Бар зидди беадолатӣ истодагарӣ кардан

1. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; Адолат биҷӯй, золимро сарзаниш кун; Бепарасторонро дифоъ кун, Ба бевазанон илтиҷо кун.

Айюб 24:10 Онҳо ӯро маҷбур мекунанд, ки бараҳна бе либос равад, ва бандро аз гуруснагӣ мегиранд;

Шарикон сарвати камбағалонро гирифта, онҳоро бенаво мемонанд.

1: Мо даъват карда шудааст, ки бо захираҳои худ саховатманд бошем ва онҳоро барои кӯмак ба ниёзмандон истифода барем.

2: Мо набояд аз осебпазирон истифода барем ва бояд захираҳои худро барои баракат додани дигарон истифода барем.

1: Яъқуб 2: 15-17 - "Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед, гарм ва сер шавед, бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо бидиҳед. , ин чӣ хуб аст? ”

2: 1 Юҳанно 3:17 - "Аммо агар касе дорои моли дунё бошад ва бародари худро мӯҳтоҷ бубинад, вале дилашро бар зидди ӯ маҳкам кунад, чӣ гуна муҳаббати Худо дар вай сокин аст?"

Айюб 24:11 Онҳо дар деворҳои худ равған месозанд, ва шаробфурӯшҳои худро поймол мекунанд ва ташнагӣ мекашанд.

Дар порча мехнати пурчушу хуруши онхое тасвир шудааст, ки дар равганкашӣ ва винопазӣ кор карда, то ташнагихо мехнат мекунанд.

1: Ҳеҷ меҳнате, ки барои Худованд анҷом дода мешавад, душвор нест; барои ҷалоли Ӯ ҳатман сабр кунед.

2: Меҳнати одилон бе мукофот наmemонад; дар ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд хизмат кунед.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2:1 ба Қӯринтиён 10:31 - Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред.

Айюб 24:12 Мардум аз шаҳр оҳу нола мекунанд, ва рӯҳи маҷрӯҳон фарьёд мезанад, вале Худо ба онҳо аҳмақ намедиҳад.

Адолати Худо беғараз аст ва мардумро ба сабаби кирдорашон ҷазо намедиҳад.

1.Адолати Худо беғараз аст ва Ӯ ғаразнок нест

2. Фарёди мазлумро Худо мешунавад ва Ӯ корҳоро ислоҳ мекунад

1. Яъқуб 2:1-13 - Дар доварӣ рӯйбинӣ зоҳир накунед

2. Масалҳо 21:15 - Адолат шодии одил аст, аммо барои бадкорон даҳшат аст

Айюб 24:13 Онҳо аз онҳое ҳастанд, ки бар зидди нур исён мекунанд; Роҳҳои онро намедонанд ва дар роҳҳои он ҷовидонаанд.

Шарирон бар зидди нур исён мекунанд ва роҳҳои адолатро эътироф намекунанд.

1. «Дар нур: мондан дар роҳи адолат»

2. «Оқибатҳои исён: рад кардани ҳақиқат».

1. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Матто 7:13-14 "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро он дарвоза васеъ аст ва роҳ осон аст, ки ба ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг аст ва роҳ душвор аст, ки ба ҳаёт мебарад ва онҳое, ки онро меёбанд, каманд».

Айюб 24:14 Қотил, ки бо нур бармехезад, мискинон ва мискинонро мекушад, ва дар шаб мисли дузд аст.

Дар ин порча сухан меравад, ки қотил саҳар ба берун баромада, фақиру бечораро мекушад ва шабҳо мисли дузд рафтор мекунад.

1. Монанди қотиле, ки фақиру бечораро мекушад, мабош.

2. Худо ҳама ситамро мебинад ва онҳоро беҷазо намегузорад.

1. Масалҳо 21:13 - Ҳар кӣ гӯши худро ба фарёди мискинон пӯшад, низ фарьёд мекунад ва ҷавоб намедиҳад.

2. Матто 25:31-46 - Исо мегӯяд, ки чӣ тавр одамон аз рӯи муносибаташон бо камбағалон ва мискинон доварӣ карда мешаванд.

Айюб 24:15 Чашми зинокор низ мунтазири шом шуда, мегӯяд: "Чашм маро нахоҳад дид, ва чеҳраи худро пинҳон мекунад".

Зинокор дар сояҳо пинҳон мешавад, то ошкор нашавад.

1: Оқибатҳои гуноҳ - Мо набояд оқибатҳои гуноҳро сарфи назар кунем, новобаста аз он ки он чӣ қадар васвасаи пешгири кардани роҳи осон аст.

2: Қудрати Нур - Мо бояд аз торикӣ рӯй гардонем ва нури Худоро биҷӯем, ки метавонад ба мо дар бартараф кардани гуноҳҳои мо кӯмак кунад.

1: Масалҳо 2:12-15 - То ки туро аз роҳи одами бад, аз касе, ки суханони бадгӯй мекунад, раҳоӣ бахшад; Онҳое ки роҳҳои ростиро тарк мекунанд, то дар роҳҳои зулмот роҳ раванд; Онҳое ки аз кори бадӣ шодӣ мекунанд, ва аз ноҳақии шарирон лаззат мебаранд; Касоне, ки роҳҳояшон каҷ аст, ва онҳо дар роҳҳои худ каҷ аст.

2: Яъқуб 1: 14-15 - Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки ӯро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунанд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Айюб 24:16 Дар торикӣ хонаҳоеро, ки рӯзона барои худ нишон дода буданд, мекофтанд, равшаниро намешиносанд.

Айюб дар бораи бадкорон фикр мекунад, ки ҳатто дар торикӣ метавонанд корҳои бади худро бидуни тарси ҷавобгарӣ анҷом диҳанд.

1. Худо моро барои аъмоли худ, ҳатто вақте ки ҳеҷ каси дигар ҳисоб намекунад.

2. Худованд нур ва умеди мост, ҳатто дарториктарин замонҳо.

1. Ишаъё 5:20-21 - "Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бад мегӯянд, торикиро рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд, ки талхро ширин ва ширинро талх медонанд!"

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Айюб 24:17 Зеро ки субҳ барои онҳо мисли сояи марг аст: агар касе онҳоро донад, дар ваҳшати сояи марг ҳастанд.

Худо моро аз оқибатҳои танбалӣ ва бепарвоӣ огоҳ мекунад.

1: Амалҳои мо оқибат доранд - Айюб 24:17

2: Танбалӣ ба ҳалокат мебарад - Масалҳо 24:30-34

1:1 Қӯринтиён 15:33 - Фирефта нашавед: Муошырати бад ахлоқи некро вайрон мекунад.

2: Масалҳо 13:4 - Ҷони танбал орзу мекунад ва чизе ба даст намеорад, дар сурате ки ҷони меҳнатдӯст фаровон аст.

Айюб 24:18 Ӯ мисли об тез аст; насиби онҳо дар замин лаънат шудааст: Ӯ роҳи токзорҳоро намебинад.

Доварии Худо, новобаста аз он ки ба кӣ таъсир мерасонад, зуд ва сахт аст.

1. Доварии Худо беғараз аст ва бояд эҳтиром карда шавад.

2. Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем, зеро медонем, ки доварии Ӯ одилона аст.

1. Румиён 2:6-11 - Худо ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ ҷазо медиҳад.

2. Ишаъё 11:3-5 - Ӯ бо адолат ва адолат доварӣ хоҳад кард.

Айюб 24:19 Обҳои барфро хушксолӣ ва гармӣ фурӯ мебарад, қабр низ гуноҳкоронро.

Хушкӣ ва гармӣ метавонад боиси бухор шудани об гардад ва ҳамин тавр, марг гуноҳкоронро аз байн мебарад.

1. Ҳарчанд мо фикр кунем, ки мағлубнашавандаем, марг ногузир аст ва барои ҳама меояд.

2. Мо метавонем ё интихоб кунем, ки файзи Худоро қабул кунем ва наҷот ёбем, ё ба оқибатҳои гуноҳҳоямон дучор шавем.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

Айюб 24:20 Шикам ӯро фаромӯш хоҳад кард; кирм бар ӯ ширин мешавад; вай дигар ба ёд нахоҳанд монд; ва шарорат мисли дарахт мешиканад.

Адолати Худо бар шарир ғолиб омада, адолатро дар ҷаҳон барқарор мекунад.

1: Адолати Худо комил аст ва ҳамеша бар бадкорон пирӯз хоҳад шуд.

2: Мо метавонем ба адолати Худо таваккал кунем, ки ғалабаи ниҳоиро ба даст орад.

1: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: Isaiah 11: 4-5 - Аммо Ӯ камбағалонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва барои ҳалимони замин бо адолат ҳукм хоҳад кард; ва бо асои даҳони худ заминро мезанад, ва бо нафаси лабонаш шарирро хоҳад кушт.

Айюб 24:21 Ба нозоёне, ки зоидан надорад, бадӣ мекунад, ва ба бевазан некӣ намекунад.

Ин порча дар бораи онҳое сухан меравад, ки ба нозоён бадрафторӣ мекунанд ва ба бевазан кӯмак намекунанд.

1. Худованд моро даъват мекунад, ки ба эҳтиёҷмандон раҳм ва меҳрубонӣ зоҳир кунем.

2. Амалҳои мо дар мавриди кӯмак ба ниёзмандон аз сухан баландтар аст.

1. Ишаъё 1:17 - «Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро даъво кунед».

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад".

Айюб 24:22 Бо қудрати худ тавоноонро низ ба худ ҷалб мекунад, бархоста, ва ҳеҷ кас ба ҳаёт боварӣ надорад.

Қудрати Худо беканор аст ва ҳеҷ кас аз ҳукми Ӯ эмин нест.

1. Қудрати олиҷаноби Худо: Омӯзиши қудрати бепоёни Худои Қодир

2. Ёдоварии доимӣ: Ҳеҷ кас аз доварии Худо эмин нест

1. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест!

2. Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

Айюб 24:23 Ҳарчанд ба вай дода шудааст, ки дар амн бошад, ки бар он ором гирад; вале чашмони Ӯ ба роҳҳои онҳост.

Худо ба одамон нигоҳ мекунад, ҳатто вақте ки онҳо худро бехатар ва бароҳат ҳис мекунанд.

1. Худо ҳамеша моро мушоҳида мекунад ва ғамхорӣ мекунад, ҳатто вақте ки мо онро на ҳамеша эътироф мекунем.

2. Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки зиндагии худро ба тарзе, ки ба Худо писанд бошад, ҳатто дар лаҳзаҳои тасаллӣ ва амният зиндагӣ кунем.

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

2. Забур 33:18 - "Аммо чашмони Худованд ба тарсҳои Ӯст, ба онҳое, ки умедашон ба муҳаббати бепоёни Ӯст".

Айюб 24:24 Онҳо ба муддати андаке сарафроз мешаванд, вале рафтаанд ва паст мешаванд; онҳо мисли ҳама дигар аз роҳ дур мешаванд ва ҳамчун болои хӯшаҳои ҷуворимакка бурида мешаванд.

Айюб ранҷу азоби мазлумонро эҳсос мекунад ва шодии онҳо аксар вақт кӯтоҳмуддат аст.

1: Мо набояд барои доварӣ кардани онҳое, ки азоб мекашанд, ин қадар зуд бошем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳама ба як озмоиш ва мусибат дучор мешаванд.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2: Ибриён 13:1-3 - Ҳамдигарро ҳамчун бародарону хоҳарон дӯст доред. Меҳмоннавозӣ карданро ба бегонагон фаромӯш накунед, зеро бо ин кор баъзе касон ба фариштагон меҳмоннавозӣ кардаанд, ки надонистаанд. Ононеро, ки дар зиндон ҳастанд, ба ёд оваред, ки гӯё шумо бо онҳо дар зиндон ҳастед, ва онҳоеро, ки зулм мекунанд, гӯё худатон азоб мекашед.

Айюб 24:25 Ва агар ҳоло ин тавр набошад, кист, ки маро дурӯғгӯй кунад ва суханамро бебаҳо гардонад?

Айюб имкони адолат ва марҳамати Худоро дар байни ранҷу азобҳои худ зери шубҳа мегузорад.

1. Раҳмат ва адолати Худо: Умед дар миёни ранҷу азоб

2. Эътимод ба муҳаббати бепоёни Худо

1. Забур 18:30 - Дар бораи Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд, поймолкунанда аст.

2. Ишаъё 48:17 - Чунин мегӯяд Худованд, Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил; Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро ба фоида таълим медиҳад ва туро бо роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад.

Дар боби 25-уми китоби Айюб посухи мухтасари дӯсти Айюб Билдод оварда шудааст, ки бузургӣ ва покии Худоро дар муқоиса бо гуноҳи табиати инсоният эътироф мекунад.

Сархати 1: Билдод эътироф мекунад, ки Худо бар ҳама чиз қудрат ва ҳукмронӣ дорад. Ӯ савол медиҳад, ки чӣ тавр одамон метавонанд дар назари чунин Худои муқаддас одил ва пок бошанд (Айюб 25:1–4).

Сархати 2: Билдод таъкид мекунад, ки ҳатто моҳу ситораҳо дар назари Худо пок нестанд ва ин маънои онро дорад, ки ҳеҷ кас наметавонад дар назди Ӯ адолатро талаб кунад. Ӯ қайд мекунад, ки одамон табиатан дар назди Худои Қодири Мутлақ нуқсон ва нолоиқанд (Айюб 25:5–6).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту панҷуми Айюб инҳоянд:
посухи кӯтоҳ,
ва эътирофи Билдод дар бораи бузургӣ ва покии Худо.

Таваҷҷӯҳ ба фурӯтанӣ тавассути эътирофи маҳдудиятҳои инсонӣ,
ва таъкид кардани қудсияти илоҳӣ, ки тавассути тасдиқи камолоти Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани фаросати илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 25:1 Он гоҳ Билдоди шуҳӣ ҷавоб дода, гуфт:

Билдоди шуҳӣ ба нолаи Айюб бо ёдоварӣ аз заъфи инсон ва бузургии Худо посух медиҳад.

1.Худо бузургтар аз инсон аст ва роҳҳои Ӯ пурасрор аст.

2. Фурӯтанӣ ва тарс ҷавоби муносиб ба бузургии Худост.

1.Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест!

2.Isaiah 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Айюб 25:2 Ҳукмронӣ ва тарс бо Ӯст, Ӯ дар баландиҳои худ сулҳ мекунад.

Худо бар ҳама Ҳоким аст ва дар Малакути осмонии худ сулҳу осоиштагӣ меорад.

1. Ҳукмронии Худо ва посухи мо

2. Ваъдаи сулх дар хаёти мо

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

Айюб 25:3 Оё шумораи лашкарҳои ӯ ҳаст? ва нури Ӯ бар кӣ намеояд?

Айюб 25:3 ба мо хотиррасон мекунад, ки қудрат ва ҷалоли Худо аз ақл берун аст.

1: Қудрат ва ҷалоли Худо аз фаҳмиши мо берун аст

2: Бузургии Худо: Фаҳмидани ҷои мо дар офариниши Ӯ

1: Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст.

2: Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати фаровон дорад; фаҳмиши ӯ аз ҳад зиёд аст.

Айюб 25:4 Пас чӣ тавр одам метавонад дар назди Худо сафед шавад? ё чӣ гуна метавонад пок бошад, ки аз зан таваллуд ёфтааст?

Ин порча савол медиҳад, ки чӣ тавр одами гунаҳкор метавонад дар назди Худои муқаддас сафед карда шавад.

1. "Мушкилоти гуноҳ: Чӣ тавр мо метавонем дар назди Худо сафед шавем?"

2. "Илоҷи гуноҳ: фазли Худо басанда аст"

1. Румиён 3:23-24 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед шуданд".

2. Ишаъё 1:18 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд".

Айюб 25:5 Инак, то моҳ, ва он дурахшон нест; Оре, ситораҳо дар назари ӯ пок нестанд.

Худо тавоност ва чашмонаш чунон бузург аст, ки моҳу ситораҳоро муқоиса карда наметавонанд.

1. "Қудрати Худо: дидани фаротар аз ситораҳо"

2. «Ҳазрати Худо: дидаи ӯ бемисл аст»

1. Ишаъё 40:25 - «Пас Маро ба кӣ монанд хоҳед кард, ё ман баробар бошам?» мегӯяд Қуддус».

2. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

Айюб 25:6 Чӣ қадар камтар одам, кирм аст? ва писари одам, ки кирм аст?

1: Мо ҳама кирмем, ки дар муқоиса бо бузургӣ ва қудрати Худо.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ мавқеи хоксоронаи худро дар назди Худованд фаромӯш кунем.

1: Яъқуб 4:10 "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2: Забур 8:4 "Одам чист, ки дар бораи вай ёд мекунӣ? ва Писари Одам, ки ӯро дидан мекунӣ?"

Боби 26-уми Айюб вокуниши Айюбро ба Билдод нишон медиҳад ва дар он ҷо ӯ қудрат ва ҳокимияти Худоро бар тамоми махлуқот эътироф мекунад. Ӯ дар бораи васеъ ва мӯъҷизаҳои корҳои Худо андешаронӣ намуда, ҳикмат ва қудрати Ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Айюб бо эътирофи он, ки Ӯст, ки ба бечорагон қувват мебахшад ва дастгирӣ мекунад, аз бузургии Худо изҳори тааҷҷуб мекунад. Ӯ аз дониш ва фаҳмиши Худо дар ҳайрат мемонад (Айюб 26:1-4).

Сархати 2: Айюб ҷанбаҳои гуногуни офаринишро тасвир мекунад, ки қудрати Худоро нишон медиҳанд. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр Худо осмонҳоро дароз мекунад, заминро бар ҳеҷ чиз овезон мекунад, абрҳоро идора мекунад, ба баҳр фармон медиҳад ва шабу рӯзро муайян мекунад (Айюб 26:5–14).

Сархати 3: Айюб дар хотима бо таъкид мекунад, ки инҳо танҳо як қисми хурди корҳои Худо мебошанд; Қудрати ӯ аз дарки инсон берун аст. Сарфи назар аз ранҷу азобҳои худ, Айюб ба ҳикмати Худо эътимод дорад ва ҳокимияти Ӯро эътироф мекунад (Айюб 26:14).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби бисту шашуми Айюб омадааст:
посух,
ва мулоҳизае, ки Айюб дар бораи бузургӣ ва қудрати Худо баён кардааст.

Таъкид кардани тарс тавассути эътирофи қудрати илоҳӣ,
ва таъкид бар ҳокимияти илоҳӣ, ки тавассути ситоиши корҳои илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани бузургии илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 26:1 Аммо Айюб дар ҷавоб гуфт:

Айюб ба суханронии дӯстонаш посух медиҳад, ки бузургии қудрат ва ҳикмати Худоро тасдиқ мекунад.

1. Қудрат ва ҳикмати Худо беандоза аст; мо танҳо ба воситаи имон метавонем онро қадр кунем.

2. Ба ҷои шубҳа кардан ба бузургии қудрат ва ҳикмати Худо эътироф кунед.

1. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ!

2. Айюб 37:23 - Худои Қодири Мутлақ мо ӯро ёфта наметавонем; Ӯ дар қудрат ва адолат бузург аст, ва адолати фаровонро вай вайрон намекунад.

Айюб 26:2 Чӣ гуна ба бекувват кӯмак кардӣ? Чӣ гуна ту бозуеро, ки қувват надорад, наҷот медиҳӣ?

Ин порча мепурсад, ки чӣ гуна Худо ба нотавонгон кӯмак мекунад ва чӣ гуна Ӯ онҳоеро, ки қуввати надоранд, наҷот медиҳад.

1. Қудрати Худо дар заъфи мо

2. Аз муҳаббати Худо тавоно шудааст

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. 2 Қӯринтиён 12:9 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил шудааст.

Айюб 26:3 Чӣ гуна ба касе, ки ҳикмат надорад, маслиҳат додӣ? ва чӣ гуна ту онро ба таври фаровон баён кардай?

Айюб Худоро барои муносибаташ бо ӯ танқид карда буд, аз ин рӯ Худо ба Айюб ҷавоб дода, ба ӯ маҳдудиятҳои худро хотиррасон мекунад.

1. Мо бояд маҳдудиятҳои худро дар хотир дошта бошем ва ба Худо шубҳа накунем.

2. Нақшаҳои Худо аз фаҳмиши худи мо бузургтаранд.

1. Ишаъё 55:8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман андешаҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Айюб 26:4 Ба кӣ сухан гуфтӣ? ва рӯҳи кӣ аз ту омад?

Ин порча сарчашмаи хирад ва фаҳмишро зери суол мебарад.

1: "Манбаи ҳикмат Худост: Айюб 26:4"

2: "Ба Худо барои ҳикмат таваккал кунед: Айюб 26:4"

1: Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

2: Масалҳо 16:16 - "Чӣ қадар беҳтар аз тилло хирад ба даст овардан беҳтар аст! Барои гирифтани фаҳмиш аз нуқра баргузида шудан аст."

Айюб 26:5 Мурдаҳо ва сокинони он аз зери об ба вуҷуд омадаанд.

Дар порча сухан меравад, ки чӣ тавр мурдагон аз зери обҳо пайдо мешаванд ва чӣ гуна сокинони обҳо вуҷуд доранд.

1. Офариниши Худо дар об: Маънои паси Айюб 26:5

2. Ҳаёте, ки дар зери об пайдо мешавад: А дар Айюб 26:5

1. Ишаъё 43:1-2 Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Офаридгори ту, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Ҳастӣ 1:2 Замин бе шакл ва холӣ буд, ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Ва Рӯҳи Худо бар рӯи обҳо парвоз мекард.

Айюб 26:6 Дар пеши ӯ ҷаҳаннам бараҳна аст, ва ҳалокат пӯшиш надорад.

Айюб тасдиқ мекунад, ки Худо ҳама чизро биност ва тавоност ва ҳеҷ чиз аз назари Ӯ пӯшида нест.

1. Худо ҳамаро мебинад: Тасдиқи ҳокимияти Худо

2. Қудрати Худо: таваккал ба ҳифзи Ӯ

1. Забур 139:1-2 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро мешиносӣ. Ту медонӣ, ки ман кай мешинам ва кай бархезам; шумо фикрҳои маро аз дур мефаҳмед.

2. Ибриён 4:12-13 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст. Аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ҳатто то ҷудо кардани ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо медарояд; фикру му-носибатхои дилро бахо медихад. Ҳеҷ чиз дар тамоми махлуқот аз назари Худо пӯшида нест.

Айюб 26:7 Вай шимолро бар ҷои холӣ дароз мекунад, ва заминро бар ҳеҷ чиз овезон мекунад.

Қудрат ва назорати Худованд бар тамоми махлуқот дар ин оят дида мешавад.

1: Мо метавонем ба қудрат ва назорати Худо дар ҳаёти худ такя кунем.

2: Мо бояд аз қудрати эҷодии Худо тарс ва эҳтиром дошта бошем.

1: Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмонҳо ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ ба вуҷуд омадааст.

2: Ибриён 11:3 - Ба воситаи имон мо мефаҳмем, ки ҷаҳониён аз рӯи каломи Худо сохта шудаанд, ба тавре ки чизҳои намоён аз чизҳои зоҳиршаванда сохта нашудаанд.

Айюб 26:8 Ӯ обҳоро дар абрҳои ғафси худ бастааст; ва абр дар зери онҳо нест.

Худо қудрати назорат кардани қувваҳои табиатро дорад.

1: Худо қодир аст, ки олами табииро идора кунад; ба Ӯ таваккал кардан метавонад сулҳу оромӣ оварад.

2: Қудрати Худо дар он зоҳир мешавад, ки Ӯ обҳоро дар абрҳо мебандад ва ба мо дар бораи ҳокимияти Ӯ ёдрас мекунад.

1: Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2: Забур 147: 4-5 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар якеро бо ном мехонад. Парвардигори мо бузург ва тавоно аст! фаҳмиши ӯ маҳдудият надорад.

Айюб 26:9 Ӯ рӯи тахти худро нигоҳ медорад, ва абри худро бар он меафканад.

Худо дорои қудрат ва қудрат аст, ки онро ба воситаи тахти худ ва пӯшиши абрҳо ошкор мекунад.

1. Чӣ гуна Худо қудрати худро тавассути арш ва абрҳо ошкор мекунад

2. Фаҳмидани ҳукмронии Худо ба воситаи арш ва абрҳо

1. Ишаъё 40:22 - Ӯ дар болои ҳалқаи замин нишастааст, ва мардуми он мисли малах мебошанд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

2. Забур 97:2 - Абрҳо ва торикии ғафс ӯро иҳота мекунанд; адолат ва адолат асоси тахти ӯст.

Айюб 26:10 Ӯ обҳоро иҳота кард, то шабу рӯз ба охир расад.

Айюб қудрати Худоро бар об ва чӣ гуна Ӯ онҳоро то охири замон ба ҷои худ гузоштааст, тасвир мекунад.

1: Қудрати Худо бар тамоми махлуқот беохир ва раднопазир аст.

2: Худои мо Худои тартиб ва сохтор аст, ки ҳама чизро ба ҷои худ гузоштааст.

1: Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати бузург аст: фаҳмиши Ӯ беохир аст.

2: Ирмиё 10:12 - Ӯ заминро бо қудрати Худ офарид, ҷаҳонро бо ҳикмати худ барпо кард, ва осмонро бо ихтиёри Худ дароз кард.

Айюб 26:11 Сутунҳои осмон ларзонанд ва аз мазаммати Ӯ дар ҳайратанд.

Ин порча қудрати Худоро тасвир мекунад, ки танҳо танбеҳи Ӯ метавонад ҳатто сутунҳои осмонро ба ларза ва ҳайрат оварад.

1. Қудрати бузурги Худо

2. Таъсири бузурги Каломи Худо

1. Забур 33:8 - Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд.

2. Ибриён 12:25-29 - Эҳтиёт бошед, ки сухангӯро рад накунед. Зеро, агар онҳо, вақте ки онҳо ба он ки дар рӯи замин онҳоро ҳушдор дод, рад карданд, гурехта натавонанд, пас мо низ, агар касеро, ки аз осмон огоҳкунандаро рад кунем, раҳо хоҳем ёфт. Овози ӯ он вақт заминро ба ларза овард, аммо ҳоло ваъда додааст, ки ман боз на танҳо заминро, балки осмонро низ ба ларза

хоҳам овард. Ин ибора, Боз як бори дигар, ишора мекунад, ки чизҳои ларзондашуда, яъне чизҳое сохта шудаанд, то чизҳое, ки ларзонда наметавонанд боқӣ монанд. Пас, биёед шукрона кунем, ки салтанате, ки онро ба ларза наовард, гирифтем ва аз ин рӯ бо эҳтиром ва тарс ба Худо ибодати писандида пешкаш кунем.

Айюб 26:12 Ӯ баҳрро бо қудрати худ тақсим мекунад, ва бо фаҳмиши худ ба мағрурон зарба мезанад.

Айюб қудрати Худоро нишон медиҳад, ки ҳатто бар қувваҳои пурқувваттарин дар табиат ғалаба мекунад.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо метавонад бар ҳама чиз, ҳатто тавонотарин қуввaҳо ғолиб ояд.

2. Фаҳмидани Худо: Омӯзиши қабул ва фаҳмидани қудрати Ӯ дар ҳаёти мо.

1. Забур 107:29 - Ӯ тӯфонро ором мекунад, то мавҷҳои он ором бошанд.

2. Ишаъё 55:9 - Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

Айюб 26:13 Бо рӯҳи Худ Ӯ осмонро оро додааст; дасти вай мори каҷро ба вуҷуд овардааст.

Рӯҳи Худо осмонро офарид ва оро дод, ва дасти Ӯ мори каҷро ба вуҷуд овард.

1. «Аъзамати офариниши Худо».

2. «Қудрати дасти Худо»

1. Айюб 26:13

2. Забур 33:6 - "Осмонҳо бо каломи Худованд ба вуҷуд омадаанд, ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ".

Айюб 26:14 Инак, инҳо қисматҳои роҳҳои Ӯ ҳастанд, аммо дар бораи Ӯ чӣ қадар ҳисса шунида мешавад? аммо раъди қудрати Ӯро кӣ фаҳмад?

Айюб дар бораи роҳҳои Худо сухан меронад ва то чӣ андоза қисми ками онро одамон мефаҳманд. Ӯ мепурсад, ки кӣ қудрати Худоро дарк карда метавонад.

1. Роҳҳои Худо пурасрор аст - Омӯзиши ҳикмати амиқи Худо дар Айюб 26:14

2. Раъд аз қудрати Худо - Омӯзиши қудрати бебаҳои Худо дар Айюб 26:14

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Яъқуб 4:13-14 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: «Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва савдо мекунем ва фоида ба даст меорем, вале намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард». Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Боби 27-и Айюб дар бораи муҳофизати доимии Айюб аз беайбии худ ва азми ӯ барои нигоҳ доштани адолати худ дар муқобили айбдоркуниҳои дӯстонаш тасвир шудааст.

Сархати 1: Айюб аз тасдиқи ӯҳдадории худ ба тарафдории адолат оғоз мекунад ва мегӯяд, ки то даме ки нафас дорад, вай дурӯғ намегӯяд ва беайбии худро инкор намекунад. Ӯ мегӯяд, ки Худо шоҳиди бегуноҳии Ӯст (Айюб 27:1-6).

Сархати 2: Айюб сарнавиштеро, ки шарионро интизор аст, баён мекунад ва тасвир мекунад, ки чӣ тавр онҳо ба ҳалокат ва фалокат дучор хоҳанд шуд. Ӯ мегӯяд, ки сарват ва дороии онҳо ба онҳо хушбахтии доимӣ ва бехатарӣ намеоварад (Айюб 27:7-10).

Параграфи 3: Айюб бар зидди ақидае, ки ранҷу азоб ҳамеша натиҷаи бадӣ аст, баҳс мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки баъзан шарирҳо метавонанд муваққатан муваффақ шаванд, аммо дар ниҳоят онҳо ба доварии илоҳӣ дучор хоҳанд шуд (Айюб 27:11-23).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту ҳафтуми Айюб инҳоянд:
мудофиаи давомдор,
ва тасдиқи Айюб дар бораи беайбӣ ва адолати ӯ.

Таваҷҷӯҳ ба устуворӣ тавассути нигоҳ доштани беайбии шахсӣ,
ва таъкид ба адолати илоҳӣ, ки тавассути эълон кардани оқибатҳои гуноҳ ба даст омадааст.
Зикр кардани инъикоси теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи масъулияти ахлоқӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 27:1 Ва Айюб масали худро идома дода, гуфт:

Айюб, сарфи назар аз азобу уқубатҳояш ба беайбӣ ва адолат содиқ будани худро тасдиқ мекунад.

1: Вафодории Худо, ҳатто дар вақти ранҷу азоб бетағйир аст.

2: Мо метавонем ба адолати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки вазъиятамон одилона ба назар намерасад.

1: Ишаъё 41: 10-13 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Айюб 27:2 Ба ҳаёти Худо, ки доварии маро аз байн бурд; ва Қодири Мутлақ, ки ҷони маро ғамгин кардааст;

Айюб эътиқоди худро ба Худо ва ҳақ дорад, ки аз ҷониби Худои Қодири Мутлақ ғамгин шавад, тасдиқ мекунад.

1. "Қувваи имон: таваккал ба Худо дар миёни ранҷу азоб"

2. "Қувваи умед: Тасаллият дар Худованд дар замонҳои душвор"

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. Румиён 8:18 - Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан лозим нест.

Айюб 27:3 Дар ҳоле ки нафаси ман дар ман аст, ва рӯҳи Худо дар бинии ман аст;

Айюб сарфи назар аз айбдоркуниҳои дӯстонаш бегуноҳ ва садоқатмандии худро ба Худо тасдиқ мекунад.

1: Худо ҳамеша бо мост, новобаста аз он ки дӯстони мо чӣ мегӯянд.

2: Ҳатто вақте ки мо азоб мекашем, мо бояд ба Худо содиқ бошем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Айюб 27:4 Лабҳои ман бадӣ нахоҳанд гуфт, ва забони ман макр намегӯяд.

Айюб содиқ будани худро ба ростқавлӣ ва поквиҷдонӣ тасдиқ мекунад ва мегӯяд, ки лабонаш бадӣ намегӯянд ва забонаш фиреб намегӯяд.

1. Ростқавлӣ беҳтарин сиёсат аст: омӯзиши Айюб 27:4

2. Беайбӣ дар ҳама чиз: Зиндагӣ дар Айюб 27:4

1. Забур 33:13 - "Забони худро аз бадӣ нигоҳ дор ва лабони худро аз дурӯғгӯӣ".

2. Яъқуб 5:12 - «Аммо, пеш аз ҳама, эй бародаронам, на ба осмон, на ба замин ва на ба ягон қасами дигаре қасам нахӯред, балки бигзор оре, ки шумо бале бошад ва не, не бошад, то ки зери фишор наафтед. маҳкумият."

Айюб 27:5 Худо накунад, ки туро сафед намоям: то мурданам беайбии худро аз худ дур нахоҳам кард.

Айюб ба айбҳои бардурӯғ бар зидди ӯ таслим шуданро рад мекунад ва то маргаш дар беайбии худ устувор мемонад.

1. Беайбӣ: Санги асосии хислат

2. Ҳаёти беайб: он чӣ гуна аст?

1. Масалҳо 10:9, «Ҳар кӣ беайб рафтор кунад, бехатар қадам мезанад, вале ҳар кӣ бо роҳи каҷравӣ меравад, ошкор хоҳад шуд».

2. 1 Петрус 1:14-16, «Чун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пештараи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Он ки шуморо даъват

кардааст, муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: «Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам».

Айюб 27:6 Адолати худро маҳкам нигоҳ медорам ва намегузорам, то даме ки зинда бошам, дилам маро маломат нахоҳад кард.

Ман адолати худро маҳкам нигоҳ медорам: Айюб сарфи назар аз азобу уқубаташ аз имони худ раҳо намекунад.

1: Вафодории Худо аз азобҳои мо бузургтар аст.

2: Мо метавонем дар имони худ ҳатто дар вақти мубориза устувор бошем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2:1 Петрус 4:12 13 - Эй маҳбубон, аз озмоиши оташин ҳайрон нашавед, вақте ки барои озмудани шумо ба саратон меояд, гӯё ки гӯё чизи аҷибе бо шумо рӯй дода бошад. Аммо ба ҳангоме ки ба уқубатҳои Масеҳ шарик мешавед, шод бошед, то ки шумо низ ҳангоми зоҳир шудани ҷалоли Ӯ шодӣ ва шодӣ кунед.

Айюб 27:7 Бигзор душмани ман мисли шарир бошад, ва касе ки бар зидди ман қиём мекунад, ҳамчун золимон.

Айюб хоҳиши худро баён мекунад, ки душманонаш ҳамон сарнавишти бадкорон ва золимонро доранд.

1. Адолати Айюб: Чӣ гуна имони устувори ӯ ба пирӯзӣ оварда расонд

2. Даъвати шарир: Қувваи адолати Худо

1. Забур 37:28 - Зеро ки Худованд адолатро дӯст медорад ва содиқони Худро тарк намекунад. Ӯ кори онҳоро то абад нигоҳ медорад.

2. Матто 5:44-45 - Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то фарзандони Падари осмонии худ бошед. Офтоби Худро бар бадиҳову некиҳо тулӯъ мекунад ва бар некӯкорону ноҳақон борон мефиристад.

Айюб 27:8 Зеро ки умеди мунофиқ чӣ гуна аст, гарчанде ки ӯ ба даст овардааст, вақте ки Худо ҷони ӯро мегирад?

Умеди мунофиқ зуд аст, зеро Худо ҷони ӯро мегирад.

1: Мо ба ҷуз аз Худо умеде надорем, зеро ҳаёти мо дар дасти Ӯст.

2: Худоро тамасхур намекунанд; дуруягӣ бечазо наметонад.

1: Матто 6:19-20 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон намесозанд. надаромадан ва дуздидан.

2: Масалҳо 11:4 Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, аммо адолат аз марг наҷот медиҳад.

Айюб 27:9 Оё Худо нолаи ӯро мешунавад, вақте ки ба сари ӯ мусибат расад?

Айюб мепурсад, ки оё Худо нолаи ӯро дар вақти душворӣ мешунавад.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин соатҳои мо.

2. Мо бояд ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ ба Худо имон ва таваккал кунем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Айюб 27:10 Оё ӯ аз Худои Қодири Мутлақ лаззат мебарад? Оё ӯ ҳамеша Худоро мехонад?

Айюб ба душвориҳо нигоҳ накарда ба Худо таваккал мекунад.

1. "Қалби имон: таваккал ба Худованди мутаъол"

2. «Дар имон устувор будан: дуо кардан ба Худо дар замонҳои душвор».

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Забур 46 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо ёридиҳандаи ҳамешагӣ аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ ёбад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд, гарчанде ки обаш ғуррон ва кафк мебарояд ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ, дарёе ҳаст, ки ҷӯйҳояш шаҳри Худоро шод мегардонад, макони муқаддасе, ки дар он Худои Таоло сокин аст».

Айюб 27:11 Ман туро бо дасти Худо таълим хоҳам дод: он чиро, ки дар назди Худои Қодири Мутлақ аст, пинҳон намекунам.

Айюб мегӯяд, ки сирру асрори Худоро, ки ба ӯ ошкор шудааст, таълим хоҳад дод ва пинҳон нахоҳад кард.

1. Неъматҳои донистани иродаи Худо - Эълон кардани аҳамияти ҷустуҷӯи иродаи Худо ва неъматҳои бузурге, ки аз донистани он бармеояд.

2. Арзиши ошкор кардани ҳақиқати Худо - омӯхтани аҳамияти мубодилаи дониш дар бораи ҳақиқатҳои Худо ба дигарон.

1. Забур 25:14 - Сирри Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд; ва аҳди Худро ба онҳо нишон хоҳад дод.

2. Қӯлассиён 1:25-27 - Ман аз онҳо хизматгузор шудаам, мувофиқи ихтиёри Худо, ки ба ман барои шумо ато шудааст, то каломи Худоро иҷро кунам; Ҳатто

сирре, ки аз асрҳо ва наслҳо ниҳон буд, вале ҳоло ба муқаддасони Худ маълум шудааст: Худо ба онҳо маълум кунад, ки сарвати ҷалоли ин асрор дар миёни халқҳо чист; ки Масеҳ дар шумост, умеди ҷалол аст.

Айюб 27:12 Инак, ҳамаи шумо инро дидаед; Пас чаро шумо тамоман бехуда ҳастед?

Ин оят аз Айюб ба мо хотиррасон мекунад, ки ором нашавем ва ба доварии Худо таваккал кунем, ба ҷои худамон.

1: Худсарӣ нашавед - Айюб 27:12

2: Ба доварии Худо таваккал кунед - Айюб 27:12

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун; Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард.

2: Забур 37:5 - Роҳи худро ба Худованд супоред, ба Ӯ таваккал кунед, ва Ӯ онро иҷро хоҳад кард.

Айюб 27:13 Ин насиби одами шарир дар назди Худост, ва мероси золимон, ки онҳо аз Худои Қодири Мутлақ хоҳанд гирифт.

Насибаи фосиқ аз ҷониби Худост ва мероси золимон аз ҷониби Худои таъоло аст.

1. Каломи Худо возеҳ аст: бадӣ ва зулм баракат нахоҳад ёфт

2. Адолати Худо: Золимон ҳақҳои худро хоҳанд ёфт

1. Масалҳо 3:33 - "Лаънати Худованд бар хонаи бадкорон аст, аммо Ӯ хонаи одилонро баракат медиҳад".

2. Ишаъё 3:11 - "Вой бар ҳоли шарирон! Он ба ӯ бемор хоҳад шуд, зеро он чи сазовори он аст, ба ӯ дода мешавад".

Айюб 27:14 Агар фарзандонаш зиёд шаванд, барои шамшер аст, ва насли ӯ аз нон сер нахоҳад шуд.

Ин порча аз Айюб оқибатҳои қарорҳои одамро тасвир мекунад; агар фарзанди зиёд дошта бошад, аз шамшер аст ва насли ӯ нони сер намешавад.

1. Оқибатҳои қарорҳои мо - омӯхтани оқибатҳои амалҳои мо ва чӣ гуна онҳо ҳаёти мо ва атрофиёни моро ташаккул медиҳанд.

2. Қувваи ризқ – Баррасӣ кардани он, ки чӣ гуна Худо моро ҳатто дар миёни мусибатҳо рӯзӣ медиҳад ва чӣ гуна ба ризқу рӯзӣ такя кардан ба Ӯст.

1. Забур 34:8-10 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба Ӯ паноҳ мебарад.

2. Матто 6:25-34 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё «Чӣ бинӯшем?» ё «Мо чӣ мепӯшем?» Зеро ки бутпарастон аз паи ҳамаи ин медаванд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба онҳо эҳтиёҷ доред.

Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд.

Айюб 27:15 Касоне, ки аз Ӯ боқӣ мондаанд, дар мамот дафн хоҳанд шуд, ва бевазанони ӯ гиря нахоҳанд кард.

Айюб мегӯяд, ки мурдагон ба ёд нахоҳанд монд ва бевазанони онҳо мотам гирифта наметавонанд.

1. Ба ёди гузаштагон ва пасмондагон.

2. Мотам гирифтан барои аз даст додани наздикон ва тасаллӣ ёфтан аз ваъдаҳои Худо.

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Забур 116:15 - «Дар назари Худованд гаронбаҳост марги муқаддасони Ӯ».

Айюб 27:16 Гарчи нуқраро мисли хок ҷамъ мекунад, ва либосро мисли гил тайёр мекунад;

Айюб сарват ҷамъ мекунад, аммо ин ба ӯ тасаллӣ намедиҳад.

1. Беҳудаи сарват - Воиз 5:10-12

2. қаноатмандӣ дар ҳама ҳолатҳо - Филиппиён 4:11-13

1. Воиз 5:10-12 - Касе, ки пулро дӯст медорад, бо пул қаноат намекунад ва касе, ки сарватро аз даромади худ дӯст медорад; ин ҳам ботил аст. Вақте ки мол зиёд мешавад, ки онҳоро мехӯрад, зиёд мешавад ва соҳиби онҳо чӣ фоидае дорад, ки онҳоро бо чашми худ бубинад? Хоби мардикор ширин аст, хоҳ кам бихӯрад, хоҳ бисёр, аммо шиками сери сарватманд ӯро хоб намекунад.

2. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Айюб 27:17 Онро тайёр карда метавонад, вале одил онро мепӯшонад, ва нуқраро бегуноҳ тақсим хоҳад кард.

Айюб эълон мекунад, ки гарчанде ки шарирон метавонанд сарват ҷамъ кунанд, дар ниҳояти кор аз он одилона ва бегуноҳҳо баҳра хоҳанд бурд.

1. Сарват неъматест барои парҳезгорон

2. Ба Парвардигор таваккал кун, ки Ӯ рӯзиашро медиҳад

1. Масалҳо 28:8 - Ҳар кӣ дороии худро бо фоиз ва фоида зиёд кунад, барои касе, ки ба камбағалон саховатманд аст, ҷамъ мекунад.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Айюб 27:18 Ӯ хонаи худро ҳамчун куя, ва чун хаймае, ки нигаҳбон месозад, месозад.

Зиндагии Айюб нозук аст ва хонаи ӯ мисли паноҳгоҳи муваққатӣ сохта шудааст.

1. Номуайянии ҳаёти заминӣ: мавҷудияти нозуки мо ва гузариши дороиҳои моддӣ.

2. Зиндагӣ зудгузар аст: Фаҳмидани он ки умри мо кӯтоҳ аст ва хонаи мо муваққатист.

1. Забур 103:14-16 - Зеро ки Ӯ чаҳорчӯбаи моро медонад; вай дар хотир дорад, ки мо хокем.

2. Яъқуб 4:14 - Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Айюб 27:19 Сарватдор хоҳад хобид, аммо ҷамъ нахоҳад шуд: чашмонашро мекушояд, вале нест.

Марди сарватманд наметавонад дороии худро ба гӯр барад; балки он кафо мемонад.

1: Ҳарчанд мо метавонем васваса кунем, ки сарват ва ганҷҳои худро дар ин ҳаёт ҷамъ кунем, муҳим аст, ки ҳангоми марг мо онро бо худ гирифта наметавонем.

2: Мо бояд бо захираҳои худ хирадманд ва саховатманд бошем ва дар хотир дорем, ки сарвати мо муваққатист ва ҳангоми гузаштан бо мо нахоҳад омад.

1: Матто 6:19-21 - "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2: Воиз 5:15 - "Чун ки вай аз шиками модари худ омад, бараҳна бармегардад, то ончунон ки омад, биравад; ва аз меҳнати худ чизе нахоҳанд гирифт, ки онро дар дасташ барад".

Айюб 27:20 Ваҳшатҳо ӯро мисли об гирифтаанд, тӯфон шабона ӯро медуздад.

Айюб даҳшатро аз сар мегузаронад ва ногаҳон шабона бурда мешавад.

1. Худо дар замонҳои тарсу андӯҳ бо мост

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар миёни номуайянӣ

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Айюб 27:21 Боди шарқ ӯро мебарад, ва меравад, ва мисли тӯфон ӯро аз маконаш берун мекунад.

Боди шарқӣ рамзи қудрат ва доварии Худост, ки боиси аз ҷои худ рафтани шахс мегардад.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва қудрати ниҳоии доварӣ ва дур кардани моро аз вазъияти кунунӣ дорад.

2. Мо бояд ҳатто дар миёни озмоишҳо ва мусибатҳо фурӯтан ва содиқ бошем ва ба доварии Худованд таваккал кунем, на ба доварии худ.

1. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

Айюб 27:22 Зеро ки Худо бар ӯ меандозад, ва амон нахоҳад дод: ӯ мехост аз дасти ӯ гурезад.

Худо гуноҳкоронро раҳм намедиҳад ва агар аз дасти Ӯ фирор кунанд ҳам, ҷазояшонро хоҳад дод.

1. Адолати Худо: Оқибатҳои гуноҳ

2. Вақте ки гурехтан шуморо наҷот намедиҳад

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Ибриён 10:31 - "Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст".

Айюб 27:23 Мардум ба сӯи ӯ кафкӯбӣ хоҳанд кард, ва ӯро аз ҷояш фишурда хоҳанд кард.

Одамон Айюбро дар замони ранҷу азобаш масхара хоҳанд кард.

1. «Аз рад натарсед» - Истифодаи Айюб 27:23 ҳамчун , а метавонад нишон диҳад, ки чӣ тавр Айюб сарфи назар аз танқид ва нафрати ҷомеааш ба Худо содиқ монд.

2. "Қувваи рӯҳбаландкунанда" - Истифодаи Айюб 27:23 ҳамчун , а метавонад аҳамияти рӯҳбаланд кардани дигаронро сарфи назар аз муборизаҳояшон таъкид кунад.

1. Забур 34: 17-19 - "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд

ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёранд. , аммо Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

2. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда. на қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо карда наметавонад».

Боби 28 Айюб мавзӯи ҳикмат ва табиати дастнорасро меомӯзад. Он таъкид мекунад, ки ҳикмати ҳақиқиро бо саъю кӯшиши инсон ё бо воситаҳои моддӣ ба даст овардан мумкин нест, балки танҳо аз Худо сарчашма мегирад.

Сархати 1: Боб бо тавсифи он оғоз мешавад, ки чӣ тавр одамон метавонанд аз замин захираҳои пураразиш, аз қабили металлҳои қиматбаҳо ва ганҷҳои қиматбаҳоро истихроҷ кунанд. Айюб маҳорати онҳоро дар истихроҷ ва коркарди ин маводҳо эътироф мекунад (Айюб 28:1-11).

Параграфи 2: Айюб дар бораи маҳдудиятҳои дониш ва қобилиятҳои инсонӣ фикр мекунад ва мегӯяд, ки ҳикматро дар ягон макони ҷисмонии рӯи замин пайдо кардан мумкин нест. Ӯ ҷустуҷӯи хирадро ба истихроҷи ганҷҳои қиматбаҳо муқоиса карда, нодир будани онро таъкид мекунад (Айюб 28:12-19).

Сархати 3: Айюб тасдиқ мекунад, ки ҳикмати ҳақиқӣ аз чашмони инсон пинҳон аст; Ҳатто марг ва ҳалокат аз он огоҳ нест. Ӯ таъкид мекунад, ки танҳо Худо роҳи ҳикматро мефаҳмад ва онро ҳамчун принсипи илоҳӣ муқаррар кардааст (Айюб 28:20-28).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту ҳаштуми Айюб чунин мегӯяд:
иктишоф,
ва эътирофи Айюб дар бораи табиати дастнорас будани ҳикмати ҳақиқӣ изҳор дошт.

Таваҷҷӯҳ ба фурӯтанӣ тавассути эътирофи маҳдудиятҳои инсонӣ,
ва таъкид кардани пайдоиши илоҳӣ, ки тавассути эътирофи моликияти истисноии ҳикмат ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани дониши илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 28:1 Албатта, нуқранинг раглари бор, олтин учун ҳам жойи бор.

Ин порча дар бораи фароҳам овардани захираҳои Худо барои инсоният сухан меронад.

1: Бо ғамхории Худо мо метавонем фаровонӣ ба даст орем

2: Хазинаи Худо: истихроҷи рӯзии Ӯ

1: Матто 6:33-34 "Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо дар бораи худ ғамхорӣ хоҳад кард. Ҳар рӯз барои худ ғамхорӣ мекунад. худаш».

2: Забур 24: 1 "Замин аз они Худованд аст, ва ҳар чизе ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи сокинони он."

Айюб 28:2 Оҳан аз замин гирифта мешавад, ва мис аз санг гудохта мешавад.

Дар Айюб 28:2 дар бораи истихроҷи оҳан ва мис аз замин ва санг сухан меравад.

1: Офариниши Худо манбаи фаровони захираҳост

2: Масъулияти мо барои нигоҳубини захираҳое, ки Худо ба мо додааст

1: Забур 8: 3-9 - Вақте ки ман ба осмонҳои Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситораҳоеро, ки дар ҷои худ гузоштай, мебинам, инсоният чист, ки шумо дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунанд. онхо?

2: Воиз 5:19 - Ҳамчунин ҳар касе, ки Худо ба онҳо сарват, молу мулк ва қудрат додааст, то аз онҳо баҳра баранд ва насиби худро қабул кунанд ва аз меҳнаташ шод шаванд, ин атои Худост.

Айюб 28:3 Ӯ ба зулмот хотима медиҳад, ва ҳама комилиятро меҷӯяд: сангҳои зулмот ва сояи маргро.

Айюб умқи ҳикматро меомӯзад ва чӣ гуна онро барои фаҳмидани корҳои комили Худо истифода бурдан мумкин аст.

1. Ҳикмати Худо: Фаҳмидани корҳои комили Ӯ

2. Қувваи зулмот: Ғалаба кардани соя ва марг

1. Масалҳо 3:19-20 - Худованд бо ҳикмат заминро бунёд кардааст; бо фаҳмиш осмонҳоро барпо кардааст.

2. Румиён 8:37 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Айюб 28:4 Тӯфон аз сокин берун меояд; хатто обхо аз по фаромуш шудаанд: хушк шудаанд, аз одамон дур шудаанд.

Қудрат ва ҳикмати Худо дар қаъри замин зоҳир мешавад, ки аз мардум пинҳон мемонад.

1: Қудрати Худо ҳатто дар ғайб дида мешавад ва ба мо хотиррасон мекунад, ки ба Ӯ ва ваъдаҳои Ӯ таваккал кунем.

2: Мо шояд намефаҳмем, ки Худо чӣ мекунад, аммо роҳҳои Ӯ аз мо болотар аст ва Ӯ медонад, ки чӣ беҳтар аст.

1: Isaiah 55:8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2: Айюб 42:2 - Ман медонам, ки Ту ҳама чизро карда метавонӣ, ва ҳеҷ фикре аз ту боздошта шуда наметавонад.

Айюб 28:5 Аммо замин аз он нон мебарояд, ва дар зери он мисли оташ бармехезад.

Ин порча дар бораи хосилхезии замин сухан меронад, ки нон медихад ва дар зери сатхи он аз оташ гарм мешавад.

1. Нони ҳаёт: чӣ гуна Худо заминро барои таъмин кардани мо истифода мебарад

2. Қаъри офариниш: Ҷустуҷӯи оташ дар ҷойҳои ғайриоддӣ

1. Матто 6:11 - Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ

2. Ишаъё 30:23-26 - Ӯ боронро барои шумо баракат хоҳад дод. Замин меваи худро медиҳад, ва дарахтони саҳро меваи худро хоҳанд дод. Куфтани шумо то дарави ангур ва хосили ангур то вакти кишт давом мекунад. Ғаллаи фаровон мехӯреду сер мешавед. Дар он рӯз чорвои шумо дар маргзорҳои васеъ мечаранд.

Айюб 28:6 Сангҳои он ҷои ёқут аст, ва он ғубори тилло дорад.

Ин порча аз бузургӣ ва гаронбаҳои офаридаи Худо ёдовар мешавад.

1: Худо як рассоми моҳир аст, ки барои мо ҷаҳони зебо ва гаронбаҳо офаридааст.

2: Мо бояд атоҳои бебаҳои Худоро, ки ба мо додааст, қадр кунем ва ғамхорӣ кунем.

1: Забур 104:24 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, Замин пур аз сарвати туст.

2: Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

Айюб 28:7 Роҳе ҳаст, ки онро ҳеҷ як парранда намедонад, ва чашми мурғ онро надидааст.

Ин порча дар бораи роҳе сухан меронад, ки ҳатто ба паррандагон ва бӯстонҳо номаълум аст ва ба он ишора мекунад, ки одамон бояд барои ёфтани ҳақиқат боғайратона ҷустуҷӯ кунанд.

1. "Ҷустуҷӯи ҳақиқат: ошкор кардани роҳи номаълум"

2. «Таҳқиқи умқ: Ҷустуҷӯи роҳи ғайб».

1. Ирмиё 6:16 - Худованд чунин мегӯяд: Дар канори роҳҳо истода, нигоҳ кун ва роҳҳои қадимиро талаб кун, ки роҳи нек дар он ҷост; ва дар он сайр кунед ва ҷонҳои худро ором ёбед.

2. Масалҳо 4:18-19 - Аммо роҳи одилон мисли нури субҳ аст, ки то рӯзи пурра равшантар ва равшантар аст. Роҳи шарирон мисли торикии амиқ аст; намедонанд, ки ба чӣ пешпо мехӯранд.

Айюб 28:8 Ширини шер онро поймол накардааст, ва шери бераҳм аз он нагузаштааст.

Ҳикмати Худо берун аз дарки инсон аст, он аз тавонотарин махлуқот берун аст.

1. Қуввати ҳикмати Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 28:8

2. Дар ҳикмат қувват ёфтан: Қудрати Айюб 28:8

1. Масалҳо 2:6-8 Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад ва аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд. Ӯ барои росткорон комёбиро нигоҳ медорад, вай сипарест барои онҳое, ки рафторашон беайб аст, зеро ки Ӯ роҳи одилонро посбонӣ мекунад ва роҳи содиқони худро муҳофизат мекунад.

2. Румиён 11:33 Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест!

Айюб 28:9 Дасти Худро бар санг дароз мекунад; вай куххоро решакан мекунад.

Худо тавоност ва метавонад бо як ламс кӯҳҳоро ҷунбид.

1. Қудрати боздоштнашавандаи Худо - Румиён 8:31,37-39

2. Фаҳмидани ҳокимияти Худо - Забур 103:19-22

1. Ишаъё 40:12 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила баробар кардааст, ва ғубори заминро ба андозае дарк кардааст, ва кӯҳҳоро ба тарозуҳо ва теппаҳоро бо тарозуҳо баркашидааст. тавозун?

2. Луқо 1:37 - Зеро дар назди Худо ҳеҷ чиз ғайриимкон нахоҳад буд.

Айюб 28:10 Ӯ дарёҳоро аз миёни сангҳо бурид; ва чашми ӯ ҳар чизи гаронбаҳоро мебинад.

Худованд қудрат дорад, ки дар миёни сангҳо рӯдхонаҳо биёфарад ва ҳама чизи гаронбаҳоро мебинад ва қадр мекунад.

1. "Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад мӯъҷизаҳо эҷод кунад"

2. «Худо ҳама чизро мебинад: ба ёди чашми комилаш».

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

2. Забур 19:1 - «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дастҳои Ӯро эълон мекунад».

Айюб 28:11 Ӯ обхезонро аз пуроб мебандад; ва он чи ниҳон аст, вайро ошкор мекунад.

Худо қудрати назорат кардани унсурҳоро дорад ва чизҳои пинҳониро ба равшанӣ меорад.

1: Худо назорат мекунад - Новобаста аз он ки ҳаёт роҳи моро мегузорад, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо назорат мекунад.

2: Барои рӯшноӣ ба Худо назар кунед - Дар лаҳзаҳои торикӣ мо метавонем ба Худо рӯшноӣ ва роҳнамоӣ кунем.

1: Забур 33:8-10 - Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд! Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд. Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад; накшахои халкхоро барбод медихад.

2: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Айюб 28:12 Аммо ҳикмат аз куҷо пайдо мешавад? ва ҷои фаҳмиш куҷост?

Саволҳои кор, ки дар он ҳикмат ва фаҳмиш пайдо кардан мумкин аст.

1. "Ҳикмат аз куҷо пайдо мешавад?"

2. "Ҷустуҷӯи фаҳмиш"

1. Масалҳо 4:7 - "Ҳикмат чизи асосӣ аст, бинобар ин, ҳикмат ба даст овар; ва бо тамоми қуввати худ фаҳм ёб".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо аз хирад камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд».

Айюб 28:13 Одам нархи онро намедонад; ва дар замини зиндагон низ пайдо намешавад.

Нархи хирад номаълум аст ва дар миёни зиндагон намеёбад.

1. Арзиши бепоёни хирад

2. Ҷустуҷӯи хирад дар ҷойҳои ношинос

1. Масалҳо 4:7 - Ҳикмат чизи асосӣ аст; Пас, ҳикмат ба даст ор;

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Айюб 28:14 Амиқ мегӯяд: "Ин дар ман нест, ва баҳр мегӯяд: "Ин бо ман нест".

Қаърҳо ва баҳр ҳарду мегӯянд, ки ҳикмат дар дохили онҳо нест.

1. Донистани ҳикмати ҳақиқӣ: Ҷустуҷӯи хирад фаротар аз умқ

2. Ҳикмати Худо: Ҷустуҷӯи ҳикмат фаротар аз худ

1. Масалҳо 2:6-7 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онҳое, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд.

2. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст.

Айюб 28:15 Онро ба ивази тилло гирифтан мумкин нест, ва нуқра ба қимати он баркашида намешавад.

Дар порча чизе сухан меравад, ки онро бо тилло ва нуқра харидан мумкин нест.

1. Қимати чизҳои берун аз андоза

2. Қимати бешумори неъматҳои Худо

1. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар куҷост. дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Забур 37:4 - "Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод".

Айюб 28:16 Онро бо тиллои Офир, бо оникси қиматбаҳо ва ё сапфир қадр кардан мумкин нест.

Қимати хирад аз ҳар санги қиматбаҳо болотар аст.

1: Мо бояд ҳикматро аз ҳама болотар ҷӯем, зеро он аз ҳама дороии моддӣ арзишмандтар аст.

2: Ҳикмат ганҷест, ки ба пул андоза намешавад ва танҳо дар ҷустуҷӯи Худо пайдо мешавад.

1: Масалҳо 3:13-14 - "Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст".

2: Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

Айюб 28:17 Тилло ва булӯр ба он баробар шуда наметавонанд, ва ивази он ба ҷавоҳироти тиллои маҳин нахоҳад буд.

Қимати хирад аз ҳама дороии моддӣ болотар аст.

1. Қимати ҳикмат: Чӣ гуна бояд зиндагии моддӣ дошта бошад

2. Сарвати дил: Кувваи сарвати маънавӣ

1. Масалҳо 16:16 - Чӣ қадар беҳтар аз тилло ба даст овардани хирад! Барои ба даст овардани фаҳмиш, на нуқра интихоб шудан аст.

2. Яъқуб 3:17 - Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ.

Айюб 28:18 Дар бораи марҷон ва марворид чизе гуфта намешавад, зеро ки баҳои хирад аз ёқут болотар аст.

Хирад арзишмандтар аз сарвату ганҷи дунёст.

1. Арзиши ҳикмат: Нигоҳе ба Айюб 28:18

2. Қиматбаҳотар аз ёқут: Он чизе ки Айюб 28:18 ба мо таълим медиҳад

1. Масалҳо 3:13-18 - Арзиши ҳикмат

2. Яъқуб 3:13-18 - Ҳикмат аз боло

Айюб 28:19 Топази Эфиопия ба он баробар нахоҳад шуд, ва онро бо тиллои холис қадр нахоҳанд кард.

Топази Эфиопияро бо хирад муқоиса кардан мумкин нест ва онро ба тиллои холис иваз кардан мумкин нест.

1. Арзиши бемислу хирад

2. Ҷустуҷӯи хирад бар сарват

1. Масалҳо 3:13-15 - Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст. Вай аз ҷавоҳирот қиматбаҳотар аст ва ҳеҷ чизеро, ки шумо мехоҳед бо ӯ муқоиса карда наметавонад.

2. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Айюб 28:20 Пас, ҳикмат аз куҷо пайдо мешавад? ва ҷои фаҳмиш куҷост?

Айюб дар бораи пайдоиши хирад ва макони фаҳмиш андеша мекунад.

1. Ҷустуҷӯи хирад: Имтиҳони Айюб 28:20

2. Дар куҷо фаҳмидан мумкин аст: Нигоҳе ба Айюб 28:20

1. Масалҳо 2:6-7 "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад, аз даҳони Ӯ дониш ва хирад мебарояд; Ӯ ҳикмати солимро барои росткорон ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои касоне, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд".

2. Яъқуб 1:5 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

Айюб 28:21 Он аз назари ҳама зиндаҳо пинҳон аст ва аз паррандагони ҳаво маҳфуз аст.

Айюб табиати пурасрор ва пинҳонии ҳикматро таъкид мекунад.

1. "Ҳикмат аз куҷо ёфт мешавад?"

2. "Ҷустуҷӯи хирад дар ҷои пинҳон"

1. Масалҳо 2: 4-5 "Агар ту онро мисли нуқра биҷӯӣ ва онро мисли ганҷҳои ниҳон биҷӯӣ, он гоҳ тарси Худовандро дарк хоҳӣ кард ва дониши Худоро хоҳӣ ёфт".

2. Забур 118:105 "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Айюб 28:22 Ҳалокат ва мамот мегӯянд: "Мо шуҳрати онро бо гӯшҳои худ шунидаем".

Дар порча аз нобудӣ ва марг ошноӣ бо шӯҳрати хирад сухан меравад.

1. Тарс аз ҳикмат: Омӯзиши ба оғӯш гирифтани номаълум

2. Қувваи хирад: паймоиш дар мушкилоти зиндагӣ

1. Масалҳо 4: 7-9 "Ҳикмат чизи асосӣ аст; бинобар ин, ҳикмат ба даст овар; ва бо ҳар қадри худ ақл ёб. Вайро сарафроз гӯй, ва ӯ туро баланд бардорад: вақте ки ӯро ба оғӯш гирӣ, туро иззату икром хоҳад кард. Вай ба сари ту зиннати файз хоҳад дод: тоҷи ҷалолро ба ту хоҳад дод».

2. Яъқуб 3:13-18 "Дар миёни шумо кист хирадманд ва донишманд аст? бигзор вай дар сӯҳбати нек аъмоли худро бо фурӯтании ҳикмат нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳои худ ҳасад ва низоъ дошта бошед, фахр накунед. , ва бар зидди ростӣ дурӯғ нагӯед.Ин ҳикмат на аз боло нозил намешавад, балки заминӣ, нафсонӣ ва шайтонӣ аст.Зеро ҳар ҷое ки ҳасад ва ҷанҷол аст, ошуфтагӣ ва ҳар кори бад вуҷуд дорад.Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, пас осоишта, нарм ва осон аст, пур аз марҳамат ва самараи нек, бе рӯйбинӣ ва бе риёкорӣ; ва самараи адолат дар осоиштагӣ кошта мешавад барои сулҳҷӯён».

Айюб 28:23 Худо роҳи онро мефаҳмад, ва ҷои онро медонад.

Худост, ки сарчашма ва сарнагунии ҳикматро медонад.

1: Ҳикмат аз ҷониби Худост ва он аст, ки моро ба сӯи Ӯ роҳнамоӣ кунад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо дониш гирифтан ва онро ба манфиати худ истифода барад.

1: Масалҳо 2:6-8 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онхое, ки софдилона рафтор мекунанд, роххои адолатро посбонӣ мекунад ва рохи мукаддасони худро посбонӣ мекунад.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое бипурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама беайб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Айюб 28:24 Зеро ки Ӯ ба ақсои замин менигарад, ва зери тамоми осмонро мебинад;

Айюб дар бораи ҳикмати Худо ва қобилияти дидан ва фаҳмидани ҷаҳони Ӯ фикр мекунад.

1: Худо манбаи ниҳоии дониш ва фаҳмиши мост.

2: Ҳатто дар замонҳои душворӣ ва ранҷу азоб мо метавонем аз ҳикмат ва қудрати Худо тасаллӣ пайдо кунем.

1: Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, шумо бояд аз Худое бипурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама беайб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Айюб 28:25 Барои бодҳо вазн кардан; ва обҳоро ба андоза вазн мекунад.

Худо бар бод ва об ихтиёр дорад ва андозаи ҳар якро муайян мекунад.

1. Худо бар тамоми махлуқот ҳукмфармост ва ҳеҷ чиз хурду бузург нест, ки Ӯро идора кунад.

2. Муҳаббат ва дониши Худо то хурдтарин ҷузъиёти ҳаёти мо паҳн мешавад.

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як динор намефурӯшанд? Ва ҳеҷ яке аз онҳо ғайр аз Падари шумо ба замин нахоҳад афтод. Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо низ шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз бисьёр гунҷишкҳо арзишмандтаред.

Айюб 28:26 Вақте ки Ӯ барои боридани борон ва роҳе барои раъду барқ фармон дод:

Ин порча дар бораи қудрати Худо дар идора кардани унсурҳо, бахусус борон ва раъд сухан меронад.

1: Худо ҳама чизро назорат мекунад, ҳатто унсурҳои табиӣ.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто дар вақти бесарусомонӣ ва номуайянӣ.

1: Забур 147:17-18 Вай яхи худро мисли луқма мепартояд: кӣ метавонад дар пеши сардии ӯ истода бошад? Ӯ каломи Худро мефиристад, ва онҳоро об мекунад: Боди Худро вазида, обҳоро ҷорӣ мекунад.

2: Ирмиё 10:13 Вақте ки Ӯ овози Худро ба забон меорад, дар осмон обҳои зиёд аст, ва Ӯ буғҳоро аз ақсои замин ба боло мебарорад; борон барк меофарад ва аз хазинаи худ бод мебарорад.

Айюб 28:27 Он гоҳ вай инро дида, эълон кард; вай онро тайёр кард, бале, ва чустучу кард.

Худо ҳикмати махфиро ба хостгорон ошкор мекунад.

1: Ҳикмати махфии Худоро биҷӯед, то роҳи ҳаётро кашф кунед.

2: Худо асрорро ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, ошкор хоҳад кард.

1: Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе маломат медиҳад, биталабад ва ба ӯ дода мешавад.

Айюб 28:28 Ва ба одам гуфт: «Инак, тарси Худованд ин ҳикмат аст; ва дур шудан аз бадӣ хирад аст.

Ин порча мефаҳмонад, ки ҳикмат дар тарс аз Худованд пайдо мешавад ва фаҳмиш аз дур будан аз бадӣ ба даст меояд.

1: Доно будан дар назари Худованд

2: Фаҳмидани фарқияти байни некӣ ва бадӣ

1: Масалҳо 3: 7 - "Дар назари худ хирадманд набош; аз Худованд битарс ва аз бадӣ битарс".

2: Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

Боби 29-уми Айюб инъикоси носталгии Айюбро дар бораи шукуфоии пештараи худ ва иззату эҳтироме, ки дар байни ҳамсолонаш дошт, нақл мекунад. Ӯ баракатҳои гузаштаи худро бо ранҷу азоби ҳозирааш муқоиса карда, орзуи бозгашт ба он рӯзҳоро дорад.

Сархати 1: Айюб аз он оғоз мекунад, ки чӣ тавр ӯ орзуи рӯзҳоеро интизор аст, ки Худо бар ӯ нигоҳ мекард ва ба ӯ нур ва роҳнамоии илоҳӣ медиҳад. Ӯ дар бораи неъмате, ки аз ҷониби Худо барояш дошт ва шукуфоие, ки бо он ҳамроҳ буд, ба ёд меорад (Айюб 29:1–6).

Сархати 2: Айюб ба хотир меорад, ки то чӣ андоза ӯ дар байни одамон эҳтироми баланд дошт ва мавқеи қудрат ва таъсири ӯро таъкид мекунад. Ӯ қайд мекунад, ки чӣ тавр ҳама ба ӯ эҳтиром зоҳир карда, маслиҳати ӯро меҷӯянд ва аз хиради ӯ баҳра бурданд (Айюб 29:7–17).

Сархати 3: Айюб баён мекунад, ки чӣ гуна ӯ ба ниёзмандон кӯмак мекард ва аз номи онҳо адолатро ҳимоя мекард. Ӯ худро ҳамчун муҳофизи мазлум тасвир мекунад, ки ба бевазанон ва ятимон кӯмак мерасонад (Айюб 29:18-25).

Дар ҷамъбаст,
Боби бисту нӯҳуми Айюб оварда шудааст:
инъикоси ностальгӣ,

ва орзуи Айюб дар бораи шукуфоӣ ва шаъну шарафи пештарааш изҳори назар кард.

Таъкид кардани хотираҳо тавассути ба ёд овардани баракатҳои гузашта, ва таъкид кардани мавқеи иҷтимоӣ, ки тавассути нишон додани таъсири шахсӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди омӯхтани шахсияти шахсӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 29:1 Ва Айюб масали худро идома дода, гуфт:

Айюб дар бораи шодии ҳаёти пештарааш фикр мекунад ва аз азобҳои ҳозираи худ таассуф мекунад.

1. Њатто дар рӯзгори сахтї њам бояд аз неъматњои зиндагї ёдовар шавем ва шукргузор бошем.

2. Имони мо метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ба азобу уқубат тоб оварем ва боварӣ ҳосил кунем, ки Худо моро аз он паси сар хоҳад кард.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

Айюб 29:2 Кошки ман мисли моҳҳои гузашта мебудам, мисли айёме ки Худо маро нигоҳ дошт;

Айюб орзуи он рӯзҳоеро дорад, ки Худо ӯро ҳифз кард ва зиндагии ӯ оромӣ осуда буд.

1. Муҳофизати Худо дар зиндагӣ баракат ва шодӣ меорад.

2. Чӣ тавр ба Худо таваккал кардан лозим аст, ки дар вақтҳои душвор муҳофизат кунад.

1. Забур 91:4 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад ва дар зери болҳои ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 29:3 Вақте ки шамъи ӯ бар сарам медурахшид, ва вақте ки бо нури ӯ дар торикӣ роҳ мерафтам;

Айюб дар бораи замони шодӣ ва амният фикр мекунад, ки Худо бо ӯ буд ва дар торикӣ рӯшноӣ медод.

1. Шамъ дар торикӣ: Чӣ тавр Худо моро дар муборизаҳои зиндагӣ роҳнамоӣ мекунад

2. Оғӯши нури ишқи Худо дарториктарин лаҳзаҳои мо

1. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар сарзамини торикии амик сокин буданд, бар онҳо нур медурахшид.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Айюб 29:4 Чунон ки дар айёми ҷавонии худ будам, вақте ки сирри Худо бар хаймаи ман буд;

Айюб дар бораи айёми ҷавонии худ фикр мекунад, ки ӯ ба Худо наздик буд ва сирри худро бар ӯ дошт.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар тӯли тамоми умри худ ба Худо наздик бошем, чунон ки Айюб дар ҷавониаш буд.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ шодии будан дар ҳузури Худоро фаромӯш накунем, ҳатто вақте ки мо душворӣ мекашем.

1: Забур 16:11 "Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон медиҳӣ; дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; дар дасти рости Ту ҳаловат абадӣ аст."

2: Такрори Шариат 4: 29-31 "Вале аз он ҷо шумо Худованд Худои худро хоҳед ҷуст ва Ӯро хоҳед ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ҷустуҷӯ кунед. Вақте ки шумо дар мусибат ва ҳамаи ин чизҳо ҳастед. дар айёми охир бар ту ояд, назди Худованд Худои худ бармегардед ва ба овози Ӯ итоат хоҳӣ кард, зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст: Ӯ туро тарк намекунад ва туро нест намекунад ва аҳдро бо падаронат, ки қасам хӯрда буд, фаромӯш нахоҳад кард. онҳо."

Айюб 29:5 Вақте ки Худои Қодири Мутлақ бо ман буд, вақте ки фарзандонам дар гирди ман буданд;

Айюб дар бораи замоне фикр мекунад, ки Худо ҳанӯз бо ӯ буд ва фарзандонаш дар атрофи ӯ буданд.

1: Худо ҳамеша бо мост ва вақте ки мо дар иҳотаи наздиконамон ҳастем, ҳисси комилиятро эҳсос мекунем.

2: Қобилияти ба ақиб нигоҳ кардан ба замонҳое, ки Худо наздик буд ва мо дар иҳотаи онҳое, ки дӯст медорем, метавонад ба мо ҳисси шодӣ ва қаноатмандӣ оварад.

1: Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро маълум мекунӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2: Воиз 4:9-12 - Ду нафар аз як нафар беҳтаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Айюб 29:6 Вақте ки қадамҳои худро бо равған шустам, ва санг аз ман дарёҳои равған рехт;

Айюб замонеро ба хотир меорад, ки боигарӣ ва муваффақияти бузурге дошт, ки тавонист пойҳои худро бо равған бишӯяд ва санг дарёҳои равғанро рехт.

1. Таъсири пурқуввати саховатмандӣ: чӣ гуна баракатҳои Худо тавассути халқаш ҷорӣ мешаванд

2. Қудрати фаровонии Худо: Ҷашн гирифтани неъматҳои фаровони Худованд

1. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2. Масалҳо 24:3-4 - "Хона бо ҳикмат сохта мешавад ва ба воситаи фаҳм устувор мешавад; ба воситаи дониш ҳуҷраҳои он аз ганҷҳои нодир ва зебо пур мешавад".

Айюб 29:7 Ҳангоме ки аз шаҳр ба сӯи дарвоза баромадам, вакте ки дар кӯча курсии худро тайёр кардам!

Айюб дар бораи рӯзҳои ҷалоли пешинааш, ки дар шаҳр ӯро эҳтиром мекарданд, ба ёд меорад.

1. Ба ёд овардани гузашта метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ҳар чизеро, ки Худо ба мо додааст, қадр кунем.

2. Худо бахшандаи ҳама чиз аст, чӣ хуб ва чӣ бад ва мо метавонем аз таҷрибаи худ истифода барем, то ба Ӯ наздиктар шавем.

1. Такрори Шариат 8: 2-3 - "Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худои шумо дар ин чил сол дар биёбон ба шумо бурдааст, ба ёд оваред, то ки шуморо фурӯтан созад ва шуморо бисанҷад, то бидонед, ки он чи дар дил доред, оё аҳкоми Ӯро ба ҷо меовард ё не.Ва туро фурӯтан кард ва гурусна гардонид ва бо манн ғизо дод, ки на ту медонистӣ ва на падаронат медонистанд, то ба шумо бидонед, ки одам на танҳо бо нон, балки одам зиндагӣ мекунад. бо ҳар сухане ки аз даҳони Худованд мебарояд, зиндагӣ мекунад».

2. Забур 103:1-2 - "Худовандро, эй ҷони ман ва ҳар он чи дар даруни ман аст, баракат деҳ, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ! Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун"

Айюб 29:8 Ҷавонон маро дида, пинҳон шуданд, ва пирон бархоста, бархостанд.

Айюб нақл мекунад, ки чӣ тавр ҷавонон ҳангоми дидани ӯ пинҳон мешуданд, дар ҳоле ки пиронсолон бархоста эҳтиром нишон медоданд.

1. Қувваи эҳтиром - омӯхтани аҳамияти эҳтиром ва чӣ гуна он метавонад аксар вақт боиси эҳтироми бештар ба худамон гардад.

2. Ҳикмат ва синну сол - Баррасии арзиши синну сол ва хирад ва чӣ гуна он метавонад боиси дарки бештари ҷаҳон гардад.

1. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд».

2. 1 Петрус 5:5 - "Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад. "

Айюб 29:9 Роҳбарон аз сухан худдорӣ карданд ва даст бар даҳони онҳо гузоштанд.

Шоҳзодагон аз суханони Айюб чунон мутаассир шуданд, ки онҳо аз сухан бозистоданд ва бо эҳтиром дастонашонро ба даҳони худ гузоштанд.

1. Қудрати сухани Худо: Чӣ тавр суханони мо ба дигарон таъсир карда метавонанд

2. Бо эҳтиром гӯш кардан: Омӯзиши арзиши сукут

1. Масалҳо 10:19, «Вақте ки сухан зиёд аст, гуноҳ кам нест, лекин ҳар кӣ лаби худро нигоҳ дорад, оқил аст».

2. Яъқуб 3:2-5, "Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар сухани худ пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро ҷилавгирӣ кунад. Агар ба даҳон пора гузорем. аз аспхо, то ки ба мо итоат кунанд, тамоми бадани онхоро низ рохнамой мекунем, Ба киштихо низ нигаред: гарчанде ки онхо ин кадар калон буда, бо шамолхои сахт меронанд, бо рули хеле хурд ба хар чое, ки хохиши лётчик ба он равона карда мешавад. Ҳамин тавр, забон як узви хурд аст, вале аз чизҳои бузург фахр мекунад».

Айюб 29:10 Шогирдон хомӯш монданд, ва забонашон ба боми даҳонашон часпид.

Айюб дар вазъияте афтод, ки ашрофиён ором мемонданд ва ҳарфе намегуфтанд.

1: Дар лаҳзаҳои тангӣ фаромӯш кардан муҳим аст, ки Худо манбаи ниҳоии тасаллӣ ва қуввати мост.

2: Ҳатто вақте ки атрофиёнамон намефаҳманд, мо метавонем ба нақшаи комили Худо таваккал кунем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2: Забур 91:2 - Ман дар бораи Худованд мегӯям: "Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман аст; Худои ман, ба Ӯ таваккал мекунам".

Айюб 29:11 Вақте ки гӯш маро шунид, маро баракат дод; ва чашм маро дида, ба ман шаҳодат дод:

Айюб дар тӯли умраш баракатҳои Худоро эҳсос мекард ва шоҳиди некии Худо буд.

1: Худо моро баракат медиҳад ва некии Худро аз бисёр ҷиҳатҳо нишон медиҳад.

2: Мо итминон дошта метавонем, ки муҳаббати Худо ҳатто дар озмоишҳои мо бо мост.

1: Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2: Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Айюб 29:12 Зеро ки ман камбағалон ва ятимонро наҷот додам, ки ба ӯ мададгоре надоштанд.

Ин порча дар бораи ӯҳдадории Айюб барои кӯмак ба ниёзмандон сухан меравад.

1: Дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки барои атрофиёнамон манбаи ёрӣ ва тасаллӣ бошем.

2: Мо бояд захираҳои худро барои баланд бардоштани онҳое, ки мисли мо хушбахт нестанд, истифода барем.

1: Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар мусибаташон рафта, худро аз ҷаҳон доғдор нигоҳ доштан.

2: Ғалотиён 6:2 - Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

Айюб 29:13 Бар ман баракати Шахсе ки тайёр буд ба ҳалокат расид, ва ман дили бевазанро аз шодӣ сурудам.

Айюб ба бевазан шодӣ бахшида, ба онҳое, ки дар мубориза мебурданд, умед ва баракат мебахшид.

1. Муҳаббати Худо ба ниёзмандон шодӣ ва умед мебахшад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки мисли Айюб бошем ва ба ниёзмандон баракат ва тасаллӣ бахшем.

1. Забур 10:17-18 - Худовандо, хоҳиши дардмандонро мешунавӣ; дили онҳоро қувват мебахшӣ; Гӯши худро ба ятимон ва мазлумон инсоф хоҳӣ кард, то ки одами заминӣ дигар ба ваҳшат назанад.

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва беайб аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Айюб 29:14 Ман адолатро дар бар кардам, ва он маро пӯшонд: доварии ман мисли ҷома ва гулча буд.

Ин оят дар бораи неруи адолат сухан меронад, ки мисли либосе аст, ки касеро, ки онро пӯшидааст, ҳифз ва ороиш медиҳад.

1. «Қувваи адолат»

2. «Пушидани либоси адолат».

1. Ишаъё 61:10 Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, ва ҷомаи адолатро дар бар ман кардааст.

2. Румиён 13:12 Шаб гузаштааст, рӯз наздик аст: Пас биёед корҳои зулмотро тарк кунем ва зиреҳи нурро дар бар кунем.

Айюб 29:15 Ман барои кӯрон чашм будам, ва барои лангон пой будам.

Айюб шахси дилсӯз ва хайрхоҳ буд, ки ба камбағалон кӯмак мекард.

1: Шафқат ва хайрхоҳӣ: Намунаи Айюб

2: Даъвати Худо барои хидмат ба камбағалон

1: Матто 25:35-40 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман чизе хӯрдед, ман ташна будам ва ба ман нӯшокӣ додед, ман бегона будам ва маро даъват кардед, ба ман либос лозим буд ва шумо маро пӯшондед, Ман бемор будаму ту маро нигохубин мекарди, дар зиндон будаму ба хабаргириам омади.

2: Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳаре бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: "Ба саломатӣ биравед"; гарм ва серғизо нигоҳ доред, аммо дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе намегӯяд, ин чӣ фоида дорад?

Айюб 29:16 Ман падари камбағалон будам, ва сабаберо, ки намедонистам, ҷустуҷӯ кардам.

Айюб марди дилсӯз буд, ки ба камбағалон ғамхорӣ мекард ва ба ниёзмандон кӯмак мекард, ҳатто агар аз вазъи онҳо бехабар бошад.

1. Муҳаббати Исо моро водор мекунад, ки ба ниёзмандон хизмат кунем

2. Шафқат ва меҳрубонӣ: Қалби масеҳияти ҳақиқӣ

1. Матто 25:35-40 "Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман нӯшиданӣ додед, ман бегона будам ва маро ба хона даъват кардед"

2. Ғалотиён 5:13-14 "Шумо, бародарон ва хоҳарони ман, барои озод будан даъват шудаед. Аммо озодии худро барои ба ҷисм хӯрдан истифода набаред, балки ба якдигар фурӯтанона дар муҳаббат хизмат кунед".

Айюб 29:17 Ва ман даҳони шарионро мешиканам, ва ғаниматро аз дандонҳои вай канда гирифтам.

Айюб дар бораи корҳои пешинаи худ фикр мекунад ва ба ёд меорад, ки чӣ тавр ӯ ба бадкорон муқобилат мекард ва ғанимати онҳоро мегирад.

1. Қудрати истодагарӣ барои чизи дуруст

2. Подоши адолат

1. Масалҳо 21:15 - Вақте ки адолат ба амал меояд, он барои одил шодӣ, вале бадкорон даҳшат меорад.

2. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

Айюб 29:18 Он гоҳ гуфтам: "Дар лонаам мемирам, ва рӯзҳои худро мисли рег афзун хоҳам кард".

Айюб изҳори орзу мекунад, ки дар хонаи бехатар умри дароз дошта бошад.

1. Нақшаи Худо барои мо: рӯҳбаландӣ дар замонҳои душвор аз қиссаи Айюб

2. Зиндагӣ бо қаноатмандӣ: Дарсҳо аз қиссаи Айюб

1. Забур 90:10 - "Солҳои умри мо ҳафтод ва ҳатто бо қуввати ҳаштод аст"

2. Ишаъё 46:4 - "Ҳатто то пирии ту Ман Ӯ ҳастам, ва ҳатто то мӯйҳои сафедат туро хоҳам бурд! Ман офаридаам ва мебардорам; Туро бардошта, наҷот хоҳам дод".

Айюб 29:19 Решаи ман дар канори об паҳн шуд, ва шабнам тамоми шаб бар шохаи ман монд.

Айюб дар бораи шукуфоие, ки пеш аз азобу уқубаташ аз сар гузаронида буд, фикр мекунад.

1. Худо метавонад моро аз тӯфонҳои ҳаёт барад, ҳатто агар вазъиятамон ногувор ба назар расад.

2. Мо бояд вақт ҷудо кунем, то дар бораи баракатҳои худ фикр кунем, ҳатто дар вақти тангӣ.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Яъқуб 1:2-4 Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Айюб 29:20 Ҷалоли ман дар ман тоза буд, ва камонам дар дастам нав шуд.

Айюб дар бораи шукуфоӣ ва баракатҳои пештарааш фикр мекунад.

1. Арзиши навсозӣ: Дарсҳо аз мулоҳизаҳои Айюб

2. Баракати ҷалоли тоза: дарёфти қувват дар Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Забур 51:10 - Дар ман дили пок офарин, эй Худо, ва рӯҳи устуворро дар ман нав кун.

Айюб 29:21 Мардум ба ман гӯш доданд, ва интизорӣ кашиданд, ва ба маслиҳати ман хомӯш монданд.

Айюб ба сабаби ҳикмате, ки ӯ шарик буд, эҳтироми баланд дошт.

1. Қувваи дониш ва ҳикмат дар Малакути Худо

2. Омӯзиши гӯш кардани ҳикмати Худо

1. Масалҳо 4:5-7 "Ҳикмат ба даст ор; фаҳм ёб; фаромӯш накун ва аз суханони даҳони ман рӯй нагардон; вайро тарк накун, ва ӯ туро нигоҳ медорад; вайро дӯст дор, ва ӯ туро муҳофизат хоҳад кард. Оғози ҳикмат ин аст: Ҳикмат ёбед ва ҳар чӣ ёбед, ақл ёбед.

2. Яъқуб 1:5-6 «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки саховатмандона ба ҳама бе маломат ато мекунад, ва ба ӯ дода мешавад. Он ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва партоб мекунад».

Айюб 29:22 Баъд аз суханони Ман онҳо дигар сухан нагуфтанд; ва сухани ман бар онҳо афтод.

Айюб бегуноҳии худро бо шавқ эътироф мекунад ва изҳор мекунад, ки суханони ӯ айбдоркунандагони ӯро хомӯш карданд.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки суханонеро, ки обод ва сулҳ меорад, бигӯем, на суханоне, ки бадбинӣ ва ҷудоӣ меандозанд.

2: Суханони мо бояд аз файз ва ростӣ пур шавад, то ки мо ҳамчун асбоби муҳаббат ва марҳамати Худо истифода шавем.

1: Қӯлассиён 4:6 Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва бо намак пухта бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст.

2: Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони забон аз меваи он хоҳанд хӯрд.

Айюб 29:23 Ва онҳо маро мисли борон интизор буданд; ва онҳо даҳони худро мисли борони охирин кушоданд.

Айюб дар бораи маъруфияти қаблии худ фикр мекунад ва мардум ба ӯ эҳтиром мекарданд, гӯё онҳо пас аз хушксолии тӯлонӣ боронро интизор буданд.

1. Баракати Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт пайдо мешавад.

2. Қувваи таъсири худро нодида нагиред.

1. Матто 5:13-16 - "Шумо намаки замин ҳастед... бигзор нури шумо дар пеши дигарон дурахшон шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҷалол диҳанд".

2. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна меваи гаронбаҳои заминро интизор аст ва дар бораи он сабр мекунад, то даме ки барвақт ва дерро қабул кунад. борон меборад».

Айюб 29:24 Агар ба онҳо хандидам, бовар намекарданд; ва нури чеҳраи маро напартофтанд.

Айюб шодии пештараи худро аз шукуфоии ӯ изҳор мекунад ва чӣ тавр он аз розигии дигарон вобаста набуд.

1. Шодии Худованд аз ризоияти дигарон вобаста нест

2. Такя ба ризогии Худо бар ситоиши мардум

1. Ишаъё 30:18 - Аз ин рӯ, Худованд интизори он аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ, Ӯ худро баланд мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

2. Воиз 7:1 - Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст.

Айюб 29:25 Ман роҳи онҳоро интихоб намудам, ва сардор нишастам, ва ҳамчун подшоҳ дар лашкар сокин шудам, чун касе ки мотамдоронро тасаллӣ медиҳад.

Айюб дар бораи ҳаёти пешинааш фикр мекунад, вақте ки ӯ бо худ ва атрофиёнаш қаноатмандӣ ва осоиштагӣ ҳис мекард.

1. Тасаллии қаноатмандӣ - дарёфти сулҳ ва қаноатмандӣ дар зиндагӣ.

2. Баракатҳои зиндагии хуб - Омӯзиши қадр кардани чизҳои хуби зиндагӣ.

1. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Воиз 5:18-19 - Инак, он чизеро, ки ман дидаам, хуб ва мувофиқ аст, он аст, ки бихӯред ва бинӯшед ва аз тамоми заҳматҳое, ки дар зери офтоб дар тӯли чанд рӯзи умри худ, ки Худо ба ӯ ато кардааст, лаззат мебарад. , зеро ин насиби вай аст. Ҳар касе, ки Худо ба ӯ молу мулк ва қудрат додааст, то аз он баҳра барад ва насибашро бипазирад ва аз меҳнаташ шод шавад, ин атои Худост.

Боби 30 Айюб ҳолати ҳозираи ноумедӣ ва бадбахтии Айюбро тасвир мекунад ва онро бо шукуфоии пештарааш муқоиса мекунад. Аз даст додани номус ва тамасхури дигарон таассуф мекунад.

Сархати 1: Айюб тасвир мекунад, ки чӣ тавр ҳоло аз ҷониби ҷавононе, ки як вақтҳо дар зери ӯ буданд, ӯро масхара мекунанд. Ӯ рафтори нафрати онҳоро нисбат ба ӯ таъкид намуда, ҳисси амиқи таҳқири худро баён мекунад (Айюб 30:1–8).

Параграфи 2: Айюб дар бораи азобҳои ҷисмонӣ, ки ҳоло аз сар мегузаронад, нақл мекунад, аз ҷумла бемориҳои пӯст, ки боиси дард ва нороҳатии зиёд мешаванд. Ӯ худро аз ҷониби Худо партофташуда ва аз ҷомеа ҷудошуда ҳис мекунад ва дар ҷойҳои хилват зиндагӣ мекунад (Айюб 30:9-15).

Сархати 3-юм: Айюб аз аз даст додани сарват ва мақоми худ дарди худро баён мекунад. Ӯ худро ба зарфи шикаста монанд мекунад, ки ғаму андӯҳ ва мотамро аз сар мегузаронад (Айюб 30:16-23).

Сархати 4: Айюб бо муроҷиат ба Худо ба адолат муроҷиат мекунад ва мепурсад, ки чаро ӯ бо вуҷуди беайб буданаш ин қадар азоб мекашад. Ӯ барои раҳм ва раҳоӣ аз андӯҳҳои худ илтимос мекунад (Айюб 30:24-31).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сӣ Айюб инҳоянд:
тасвир,
ва афсӯс, ки Айюб дар бораи ҳолати ҳозираи ноумедӣ ва ранҷу азобаш изҳор дошт.

Таъкид кардани таҳқир тавассути тамасхури устувор,
ва таъкид кардани мусибати ҷисмонӣ, ки тавассути тавсифи дарди шахсӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи адолати илоҳӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 30:1 Аммо алҳол онҳое ки аз ман хурдтаранд, маро масхара мекунанд, ки падарони онҳоро нафрат медоштам, ки бо сагҳои рамаи худ гиребон мешудам.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки ҷавонони аз худаш хурдтар ӯро масхара мекунанд, ки ӯро сазовори ҳамроҳи сагҳои худ намешуд.

1. Вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Фурӯтанӣ ва аҳамияти эҳтироми ҳамдигар

1. Забур 73:26 - "Бадани ман ва дили ман метавонад аз байн равад, аммо Худо қуввати дили ман ва насиби ман то абад аст".

2. 1 Петрус 5:5 - «Бо фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар қадр кунед, на ба манфиати худ, балки ҳар яки шумо ба манфиати дигарон назар кунед».

Айюб 30:2 Бале, қуввати дастҳои онҳо ба ман, ки дар пирӣ барбод рафта буд, чӣ фоидае бахшад?

Ин порча аз Айюб дар бораи муборизаи пиршавӣ ва чӣ гуна он метавонад ба эҳсоси нотавонӣ ва бемақсад оварда расонад, инъикос мекунад.

1. "Бо шаъну шараф пир шудан: Чӣ тавр дар солҳои баъдӣ мақсад пайдо кардан мумкин аст"

2. "Синну сол танҳо як рақам аст: фарогирии манфиатҳои пиршавӣ"

1. Забур 71:9 «Маро дар пирӣ тарк накун; Вақте ки қуввати ман кам мешавад, маро тарк накун».

2. Воиз 12:1-7 "Акнун Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ, пеш аз он ки рӯзҳои душвор фаро расад, ба ёд ор, ва солҳо наздик мешаванд, вақте ки ту мегӯӣ, ки ман аз онҳо лаззат надорам..."

Айюб 30:3 Аз қаҳтию гуруснагӣ танҳо буданд; ба биёбон гурехта, дар замони пештара харобазор ва харобазор буданд.

Азобҳои Айюб боис шуд, ки ӯро танҳо ва танҳо гардонад, зеро ӯ маҷбур шуд, ки ба биёбони харобазор фирор кунад.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо Худо бо мост.

2. Мо бояд ранҷу азоби атрофиёнро фаромӯш накунем ва кӯшиш кунем, ки мояи тасаллӣ ва пуштибонӣ бошем.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Айюб 30:4 Онҳо дар канори буттаҳо дарахти малла ва барои гӯшти онҳо решаҳои арчаро буриданд.

Айюб аз ҳолати афтодааш андӯҳгин шуда, нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ ба хӯрдани барг ва решаи арча гирифтор шудааст.

1: Ҳангоме ки ҳаёт моро паст мекунад, мо то ҳол аз ризқи Худо шодӣ ёфта метавонем.

2: Ҳатто дарториктарин замонҳо, Худо бо мо аст, то ниёзҳои моро қонеъ созад.

1: Забур 23:5 Дар ҳузури душманонам суфра меорӣ; сари маро бо равған молидаӣ; косаи ман пур мешавад.

2: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Айюб 30:5 Аз миёни мардум ронда шуданд, (мисли аз паи дузд аз ақиби онҳо фарьёд заданд;)

Дӯстони Айюб ӯро ба дузд ташбеҳ дода, аз ширкаташон ронданд.

1. Худо ба онҳое, ки аз ҷониби дигарон ронда шудаанд ва фаромӯш кардаанд, сахт ғамхорӣ мекунад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки нисбат ба онҳое, ки мубориза мебаранд, фаҳмиш ва дилсӯз бошем.

1. Румиён 12:15 - "Бо шодйкунандагон шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед".

2. Ғалотиён 6:2 Борҳои якдигарро бардошта, шариати Масеҳро ба ҷо оваред.

Айюб 30:6 Дар кӯҳҳои водиҳо, дар ғорҳои замин ва дар сангҳо сокин шавед.

Айюб худро ҳамчун як бегона ҳис мекард, ки дар ҷойҳои хилват зиндагӣ мекард ва тамоми дороияшро аз даст додааст.

1: Муҳаббати Худо ба мо бечунучаро аст, ҳатто агар мо худро хориҷшуда ҳис кунем.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳатто дар муқобили душвориҳо барои он чизе, ки дорем, шукр гӯем.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Айюб 30:7 Дар миёни буттаҳо фарьёд заданд; дар зери нетал чамъ шуда буданд.

Айюб аз вазъи зиндагии худ таассуф мекунад ва онро бо ҳайвоноте, ки дар муҳитҳои харобазор зиндагӣ мекунанд, муқоиса мекунад.

1. Умед дар миёни харобиҳо: Омӯзиши дарёфти шодӣ дар ҷойҳои душвор

2. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷустуҷӯи нерӯ дар замонҳои душвор

1. Забур 139:7-10 Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

2. Филиппиён 4:11-13 На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам. Ман медонам, ки чӣ гуна паст шуданро медонам, ва ман медонам, ки чӣ тавр фаровон шавам. Дар ҳар шароите, ки ман бо фаровонӣ ва гуруснагӣ, фаровонӣ ва ниёзмандӣ рӯбарӯ шуданро омӯхтаам. Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Айюб 30:8 Онҳо фарзандони аблаҳ буданд, бале, фарзандони одамони паст, аз замин бадтар буданд.

Айюб дар бораи он ки чӣ тавр атрофиёнаш аз замин пасттар шудаанд, фикр мекунад ва онҳоро «фарзандони аблаҳон» ва «фарзандони одамони паст» тавсиф мекунад.

1. Хавфи муносибатҳои бад - омӯхтани оқибатҳои ҳамроҳ шудан бо одамони бадсифат.

2. Ҷустуҷӯи қувват дар душворӣ - бубинед, ки чӣ тавр Айюб дар байни муборизаҳои худ тавонист қувват пайдо кунад.

1. Масалҳо 13:20 - "Ҳар кӣ бо хирадмандон рафтор кунад, доно хоҳад буд, аммо рафиқи аблаҳон нобуд хоҳад шуд".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Айюб 30:9 Ва акнун ман суруди онҳо ҳастам, ҳа, ман каломи онҳо ҳастам.

Ин порча андӯҳи Айюбро инъикос мекунад, зеро дӯстони собиқаш ӯро масхара мекунанд.

1: Муҳимияти дӯст доштани якдигар ва дар вақти тангӣ дар паҳлӯи ҳамдигар будан.

2: Дар доварӣ ва танқиди дигарон шитоб накунед, ба ҷои онҳо дилсӯзӣ ва фаҳмиш нишон диҳед.

1: Румиён 12:15 - Бо шодмонон шодӣ кунед; бо мотамдорон мотам гиред.

2: Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад. Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Айюб 30:10 Аз ман нафрат доранд, аз ман дур гурехта, дареғ намедоранд, ки ба рӯи ман туф накунанд.

Ин порча дард ва ранҷи амиқи Айюбро аз сабаби рад ва бадрафторӣ аз атрофиёнаш нишон медиҳад.

1. "Қувваи рад: Чӣ тавр ғолиб шудан мумкин аст, вақте ки шумо дар канор мондаед"

2. "Хатари инзиво: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор"

1. Ишаъё 53:3 - Ӯ аз ҷониби одамон нафрат ва рад карда шуд, марди ғамгин ва бо ғаму андӯҳ ошно буд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

Айюб 30:11 Зеро ки Ӯ риштаи маро воз карда, маро озор додааст, онҳо низ ҷилавро пеши ман кушоданд.

Айюб дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ гуна дард ва андӯҳе, ки ӯ аз сар мегузаронад, аз сабаби он аст, ки Худо маҳдудиятҳоро дар ҳаёти ӯ сабук мекунад.

1. Чӣ тавр бо имон ба озмоишҳо муқобилат кардан мумкин аст - Бо истифода аз намунаи Айюб дар бораи эътимод ба Худо ҳатто дар вақти ранҷу азобҳои шадид.

2. Рушди устуворӣ - Муайян кардани он, ки чӣ гуна устувории Айюб дар муқобили мушкилот метавонад намунаи тобоварӣ дар рӯзҳои сахт бошад.

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2. Яъқуб 1:2 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, ҳар вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад".

Айюб 30:12 Бар дасти рости Ман ҷавонӣ бархезад; пойҳоямро дур мекунанд ва роҳҳои ҳалокати худро бар зидди ман мегузоранд.

Ҷавонон пойҳои Айюбро дур карда, ҳаёти ӯро вайрон мекунанд.

1: Мо бояд ҷавонӣ ва нерӯи худро барои кӯмак ба дигарон сарф кунем, на дар ҳаёти онҳо.

2: Ҳатто дар вазъиятҳои душвортарин, Худо содиқ мемонад.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳама чизро шодӣ кунед, зеро бидонед, ки имтиҳони имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр натиҷаи комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва дар ҳеҷ чиз камӣ надошта бошед.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Айюб 30:13 Роҳи маро халалдор мекунанд, мусибати маро пеш меоранд, ёваре надоранд.

Айюб аз набудани кӯмаке, ки дар замони ранҷу азобаш аз дигарон гирифтааст, таассуф мекунад.

1. "Қудрати ҷомеа: Чаро муҳим аст, ки такя ба дигарон дар замонҳои зарурӣ"

2. "Ҳузури Худо дар ранҷу азоб: дарёфти роҳат дар миёни дард"

1. Ибриён 13:5 Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

2. Румиён 12:15 Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед.

Айюб 30:14 Онҳо бар ман омаданд, чун дарёи васеъ, ва дар харобазор бар ман ғелонда шуданд.

Айюб дар бораи ноумедӣ ва ранҷу азоби худ фикр карда, таҷрибаи худро ба тӯфони азим монанд мекунад.

1: Худо метавонад моро аз тӯфони ҳаёт барад.

2: Ҳатто дар торикӣ, Худо бо мост.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2: Забур 18:16 Ӯ аз баланд фуромада, маро гирифт; маро аз обхои чукур берун кашид.

Айюб 30:15 Ваҳшатҳо бар ман афтодаанд, ҷонамро мисли бод таъқиб мекунанд, ва беҳбудии ман мисли абр мегузарад.

Рӯҳи Айюбро даҳшатҳое мисли бод дунбол мекунад ва умеди ӯ ба ояндаи беҳтар зуд аз байн меравад.

1: Новобаста аз он ки тӯфон чӣ қадар торик бошад, Худо ҳамеша дар он ҷост, ки нур ва умедро таъмин кунад.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ иҷоза надиҳем, ки душвориҳои мо моро муайян кунанд ва ба ҷои он ба умеде, ки Худо медиҳад, тамаркуз кунем.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Айюб 30:16 Ва акнун ҷонам бар ман рехта шудааст; айёми мусибат маро фаро гирифт.

Айюб давраи ранҷу азобҳои шадидро аз сар мегузаронад.

1. «Тасаллии Худо дар замони ранҷу азоб»

2. «Дар замонҳои душвор истодагарӣ кардан»

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Матто 5:4 - «Хушо мотамдорон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт».

Айюб 30:17 Дар шаб устухонҳои ман сӯрох мешавад, ва ғадуди ман ором намегирад.

Айюб дар андӯҳи худ сахт азоб мекашад ва ҳатто шабона оромӣ намеёбад.

1. Дар миёни ранҷу азоб роҳат ёфтан

2. Омӯзиши такя ба Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 43:2, «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ."

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4, «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо тавони ононро тасаллӣ диҳем. ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, ба он тасаллӣе, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбад».

Айюб 30:18 Аз қуввати бузурги бемории ман ҷомаи ман дигар шудааст: он маро мисли гиребони куртаам бастааст.

Айюб дар бораи дарди ранҷу азоби худ ва чӣ тавр он ҳаёти ӯро тағйир дод, фикр мекунад.

1. Қувваи ранҷу азоб: Чӣ гуна дард метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Ҷустуҷӯи умед дар замонҳои душвор: Чӣ гуна бояд сарфи назар аз ранҷу азоб истодагарӣ кард

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 30:19 Ӯ маро ба ботлоқ андохт, ва ман мисли хоку хокистар шудаам.

Айюб дар бораи ранҷу азобҳои худ фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки ӯ мисли хоку хокистар шудааст.

1. Сарфи назар аз ранҷу азобҳои мо, мо бояд то ҳол дар хотир дошта бошем, ки Худо назорат мекунад ва мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем.

2. Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои худ мо метавонем ба ваъдаҳои Худо ва садоқати Худо умед бахшем.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Айюб 30:20 Ман ба ту фарьёд мезанам, ва ту маро намешунавӣ; Ман бархезам, ва ту маро намебинӣ.

Айюб дар ҳолати ноумедӣ қарор дорад ва худро Худо намешунавад.

1: Худо ҳамеша гӯш мекунад, ҳатто вақте ки мо инро ҳис намекунем.

2: Ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо, Худо бо мост.

1: Забур 34: 17-18 - "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад."

2: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Айюб 30:21 Ту ба ман бераҳмӣ мекунӣ, бо дасти пурқуввати худ ба ман муқобилат мекунӣ.

Айюб афсӯс мехӯрад, ки Худо ба ӯ бераҳмӣ кардааст ва бо дасти пурқувваташ ӯро ситам мекунад.

1. "Қувваи сабр: пайдо кардани умед дар миёни ранҷу азоб"

2. «Гуфтани душвориҳо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор қувват пайдо кардан мумкин аст».

1. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Айюб 30:22 Ту маро ба бод боло мекунӣ; Маро бар он савор мекунӣ ва моли маро пароканда мекунӣ.

Айюб дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр Худо бехатарии ӯро аз даст додааст ва ӯро ба азоб кашидааст.

1: Ғамхории Худо нисбати мо на танҳо тасаллӣ ва амният, балки душворӣ ва дардро низ дар бар мегирад.

2: Вақте ки Худо он чизеро, ки мо бехатарии мо мешуморем, аз байн мебарад, Ӯ ҳоло ҳам дар дасти худ аст ва метавонад онро ба манфиати мо истифода барад.

1: Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон сууд кунам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; Агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, дар он ҷо ҳастӣ. Агар болҳои саҳар бигирам ва дар қаъри баҳр сокин шавам, Дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро хоҳад гирифт.

2: Ибриён 12:5-11 - Ва ту насиҳатеро, ки ба ту дар бораи писарон гуфта шудааст, фаромӯш кардаӣ: Писарам, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун, ва вақте ки Ӯ шуморо мазаммат мекунад, рӯҳафтода нашав; Ҳар киро Худованд дӯст дорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул кунад, тозиёна мезанад. Агар ба ҷазо сабр кунед, Худо бо шумо мисли писарон рафтор мекунад; Зеро кадом писаре ҳаст, ки падараш ӯро тарбия намекунад?

Айюб 30:23 Зеро медонам, ки Ту маро ба марг меоварӣ ва ба хонае ки барои тамоми зиндагон муқаррар шудааст.

Айюб эътироф мекунад, ки марг ногузир аст ва тамоми мавҷудоти зиндаро як сарнавишт интизор аст.

1. «Ногузирии марг ва ботил будани ҳаёт».

2. «Тавозуни ниҳоии ҳаёт ва марг»

1. Воиз 3:1–8

2. Румиён 6:23

Айюб 30:24 Аммо ӯ дасти Худро ба сӯи қабр дароз намекунад, гарчанде ки онҳо дар ҳалокати ӯ фарёд мезананд.

Айюб дард ва ноумедии худро бо чунин баён мекунад, ки ҳарчанд одамон дар ранҷ фарёд зананд, Худо ба қабр даст дароз намекунад.

1. Қувваи гиряҳои мо: Омӯзиши такя ба Худо ҳангоми ранҷу азоб

2. Ҳукмронии Худо дар замонҳои ранҷу азоб

1. Забур 18:6 - Дар изтироби худ Худовандро нидо кардам ва ба Худои худ нидо кардам, ва Ӯ овози маро аз маъбади Худ шунид, ва фарьёди ман ба гӯшҳои Ӯ даромад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 30:25 Оё ман барои он кас гиря накардаам, ки дар ранҷ буд? Магар ҷони ман барои бечорагон ғамгин набуд?

Ин порча ҳамдардии Айюбро нисбати ранҷу азоби камбағалон нишон медиҳад.

1. Даъват ба ҳамдардӣ: Фаҳмидани вазъи камбағалон.

2. Қувваи шафқат: Нигоҳубин ба ниёзмандон.

1. Яъқуб 2:14-17 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, агар касе иддао кунад, ки имон дораду амале надошта бошад, чӣ фоида дорад? Оё чунин имон метавонад онҳоро наҷот диҳад?

2. Масалҳо 14:21 - Аз ҳамсоя беэътиноӣ кардан гуноҳ аст, аммо хушбахт аст касе ки ба мискинон меҳрубон аст.

Айюб 30:26 Вақте ки ман некиро меҷӯям, бадӣ ба ман омад, ва ҳангоме ки нурро интизор шудам, торикӣ омад.

Айюб, вақте ки нур ва некиро интизор аст, давраи торикӣ ва бадро аз сар мегузаронад.

1. Ҳақиқати торикӣ дар зиндагии муъмин

2. Дар миёни ранҷу азоб умед пайдо кардан

1. Забур 18:28 - Зеро ки шамъи маро фурӯзон хоҳӣ кард: Худованд Худои ман торикии маро равшан хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Айюб 30:27 Дарҳоям ҷӯш шуд, ва ором нагирифт; рӯзҳои мусибат маро бозмедорад.

Айюб пас аз ранҷу азоби Худо ранҷу ноумедии худро баён мекунад.

1: Мо бояд сабр карданро ёд гирем ва ҳатто дар вақти ранҷу ноумедӣ ба Худо таваккал кунем.

2: Мо бояд дилҳо ва ақли худро ба иродаи Худо кушоем, ҳатто агар он душвор бошад.

1: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо баландтар аст, ва роҳҳои Ман низ фикрҳо аз андешаҳои шумо."

2: Румиён 12:12 - "Бо умед шодӣ кунед; дар мусибат пурсабр бошед; фавран дар дуо давом диҳед."

Айюб 30:28 Бе офтоб мотам гирифтам, бархостам ва дар ҷамоат гиря кардам.

Ин порча аз Айюб 30:28 тасвир мекунад, ки Айюб ҳангоми мотами бе офтоб дар ҷамъомад истода, гиря мекард.

1. Худо ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо бо мост

2. Қувваи баёни ғамгин

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳм ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ҳар гуна андӯҳи мо тасаллӣ медиҳанд бо тасаллӣ, ки худи мо аз Худо мегирем, душворӣ мекашем.

Айюб 30:29 Ман бародари аждаҳо ва шарики бумҳо ҳастам.

Айюб аз аҳволаш ғамгин шуда, худро бо офаридаҳои шаб муқоиса мекунад.

1. Қувваи гиря дар ранҷу азоби Айюб

2. Ёфтани ҳамсафар дар замонҳои торик

1. Матто 5:4 - Хушо онҳое ки мотам мегиранд, зеро онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт.

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Айюб 30:30 Пӯстам бар ман сиёҳ шудааст, ва устухонҳоям аз гармӣ сӯхтааст.

Айюб ҳам аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва ҳам эмотсионалӣ сахт азоб мекашад ва пӯсташ аз изтироб тира шудааст.

1. Худо назорат мекунад: дар миёни ранҷу азоб ба ҳокимияти Ӯ таваккал кунед

2. Баракати фурӯтанӣ: Дар заъф қувват пайдо кардан

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; 4 матонат, характер; ва характер, умед. 5 Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Аммо ӯ ба ман гуфт: Файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман бо камоли мамнуният аз заъфҳои худ фахр хоҳам кард, то ки қудрати Масеҳ бар ман такя кунад. 10 Бинобар ин, ба хотири Масеҳ ман аз заъфҳо, аз таҳқир, аз сахтиҳо, аз таъқиботҳо ва душвориҳо лаззат мебарам. Зеро вақте ки ман нотавон бошам, он гоҳ қавӣ ҳастам.

Айюб 30:31 Барфаам низ ба мотам табдил ёфтааст, ва андоми ман ба овози гирякунандагон.

Ин порча дар бораи андӯҳ ва ғаму андӯҳи Айюб ба воситаи мусиқӣ нақл мекунад.

1. Дар баёни ғам тавассути мусиқӣ роҳат ёфтан

2. Муҳимияти иҷозат додан ба худамон ғамгин шудан

1. Забур 147:3 - Ӯ дилшикастаҳоро шифо мебахшад ва захмҳои онҳоро мебандад.

2. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаҳоро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам.

Боби 31 Айюб ҳимояи ниҳоии Айюбро дар бораи беайбӣ ва адолати худ нишон медиҳад, зеро ӯ рӯйхати муфассали принсипҳо ва амалҳои ахлоқиро, ки дар тӯли ҳаёташ риоя мекард, пешниҳод мекунад.

Сархати 1: Айюб эълон мекунад, ки бо чашмони худ аҳд бастааст ва ваъда додааст, ки ба занон шаҳватомез нигоҳ намекунад. Ӯ содиқ будани худро барои нигоҳ доштани покӣ ва канорагирӣ аз бадахлоқии ҷинсӣ тасдиқ мекунад (Айюб 31:1–4).

Параграфи 2: Айюб тасдиқ мекунад, ки вай дар муомилоти тиҷории худ ростқавл буд, ба фиреб машғул набуд ва аз дигарон фоида наовард. Ӯ аҳамияти адолат ва беайбиро дар муомилоти молиявӣ таъкид мекунад (Айюб 31:5-8).

Сархати 3: Айюб содиқ будани худро дар издивоҷ эълон карда, мегӯяд, ки ӯ ба занаш содиқ монд ва аз зино худдорӣ кард. Ӯ баён мекунад, ки оқибатҳои вазнинеро, ки ба назари ӯ бояд ба сари онҳое, ки ба чунин амалҳо машғул мешаванд, хоҳанд дошт (Айюб 31:9–12).

Параграфи 4: Айюб таъкид мекунад, ки чӣ тавр ӯ бо одамони камбахт бо ҳамдардӣ ва саховатмандӣ муносибат кардааст. Ӯ нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ камбағалон, бевазанон, ятимон ва бегонагонро таъмин карда, эҳтиёҷоти онҳоро мисли худаш ҳисоб мекард (Айюб 31:13–23).

Сархати 5: Айюб мегӯяд, ки ӯ ба дороиҳои моддӣ эътимод надошт ва онҳоро ҳамчун бутҳо парастиш накардааст. Ӯ ҳама гуна иштирок дар бутпарастӣ ё аҳамияти аз ҳад зиёд ба сарватро рад мекунад (Айюб 31:24-28).

Сархати 6: Айюб иттиҳомҳоро дар бораи шодӣ аз бадбахтии дигарон ё қасос гирифтан аз душманон рад мекунад. Ба ҷои ин, ӯ мегӯяд, ки ҳатто нисбати онҳое, ки ӯро озор додаанд, меҳрубонӣ зоҳир кардааст (Айюб 31:29–34).

Сархати 7: Айюб бо даъват ба Худо ба анҷом мерасад, ки амалҳояшро тафтиш кунад ва ӯро дар тарозуи одилона баркашад. Ӯ ҳар касеро, ки метавонад бар зидди ӯ дар бораи ҳар гуна гуноҳе, ки дар тӯли умраш содир кардааст, далел оварад, баҳс мекунад (Айюб 31:35–40).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию яки Айюб омадааст:
мудофиаи ҳамаҷониба,
ва тасдиқи Айюб дар бораи риояи принсипҳои ахлоқӣ изҳори назар кард.

Таъкид кардани беайбии шахсӣ тавассути риояи стандартҳои гуногуни ахлоқӣ,
ва таъкид кардани масъулиятшиносие, ки тавассути санҷиши душвор ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди таҳқиқи адолати шахсӣ нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 31:1 Бо чашмони худ аҳд бастам; Пас чаро ман бояд дар бораи каниз фикр кунам?

Айюб содиқ будани худро ба зиндагии поки ахлоқӣ тасдиқ мекунад, ки бо чашмони худ аҳд баст, ки ба зан бо шаҳват нигоҳ накунад.

1. Қудрати бастани аҳд бо худ

2. Аҳамияти покии ахлоқӣ

1. Матто 5:27-28 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Зино накун". Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳар кӣ ба зане бо нияти шаҳват назар мекунад, аллакай дар дили худ бо вай зино кардааст.

2. Масалҳо 6:25 - Зебогии вайро дар дили худ нахоҳед, ва нагузоред, ки вай шуморо бо абрӯвони худ бигирад.

Айюб 31:2 Аз боло чӣ ҳиссае аз Худост? ва чӣ мероси Худои Қодир аз боло?

Ин порча инъикос мекунад, ки кадом қисми Худо аз боло аст ва чӣ мерос аз Худои Қодир аз боло гирифта шудааст.

1. Шодии шинохти Худованд - Нигоҳе ба баракати шинохти Худо ва он чизе ки Ӯ ба мо пешкаш мекунад.

2. Фаҳмидани мавқеъи мо дар Салтанат - Омӯзиш дар бораи аҳамияти эътироф кардани ҷойгоҳи мо дар Малакути Худо ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо таъсир мерасонад.

1. Забур 16:5-6 Худованд насибаи баргузидаи ман ва косаи ман аст; шумо насиби маро доред. Сатрхо дар чойхои дилкаш бар ман афтодаанд; Ман мероси зебое дорам.

2. Ирмиё 32:38-41 Онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд. Ман ба онҳо як дилу як роҳ хоҳам дод, то ки онҳо то абад аз Ман битарсанд, ба нафъи худ ва фарзандони худ, ки баъд аз онҳост. Бо онҳо аҳди ҷовидона хоҳам баст, ки аз некӣ кардан ба онҳо рӯй нагардонам. Ва дар дилҳои онҳо тарси Худро ҷой хоҳам дод, то ки аз Ман рӯй нагардонанд. Ман аз кори неки онхо шод хохам шуд ва онхоро дар ин сарзамин бо вафодорй, бо тамоми дилу чони худ мешинонам.

Айюб 31:3 Оё бадкорон ҳалокат нест? ва ҷазои аҷибе барои бадкорон?

Айюб сарнавишти бадкоронро тасдиқ мекунад ва ба адолат даъват мекунад.

1: Адолати Худо комил аст ва ҷазои ситамкорон яқин аст.

2: Мо ҳама барои амалҳои худ ҷавобгарем ва бо оқибатҳои интихоби худ рӯ ба рӯ мешавем.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: 2 Таслӯникиён 1: 5-10 - Ин дар рӯзе рӯй хоҳад дод, ки Худо асрори одамонро ба воситаи Исои Масеҳ доварӣ мекунад, чунон ки Инҷили ман эълон мекунад.

Айюб 31:4 Оё Ӯ роҳҳои Маро намебинад ва ҳама қадамҳои маро ҳисоб намекунад?

Ин порча дар бораи дониши ҳамаҷонибаи Худо ва назорати қудрати ҳама чиз сухан меронад.

1. Худо ҳамаро мебинад: Фаҳмидани ҳокимияти Худо

2. Қадамҳои имон: Оғӯш гирифтан ба пешакии Худо

1. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ!

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 31:5 Агар ман ботил рафтор карда бошам, ё пои ман ба фиреб шитофт;

Айюб афсӯс мехӯрад, ки ӯ гуноҳ накардааст, ки бо ботил рафтор карда ва ё шитобон ба фиреб роҳ надиҳад.

1. Хатари ботил ва фиреб

2. Дурї мондан аз роњњои ботил ва фиреб

1. Масалҳо 12:2 "Одами нек аз Худованд илтифот мегирад, аммо одами бадкирдорро маҳкум хоҳад кард".

2. Забур 25: 4-5 "Роҳҳои Худро ба ман бидонам, эй Худованд; роҳҳои Худро ба ман таълим деҳ. Маро ба ростии Худ роҳнамоӣ кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Ман тамоми рӯз интизори Ту ҳастам. ».

Айюб 31:6 Бигзор маро дар тарозуи баробар баркашанд, то Худо беайбии маро донад.

Ин порча аҳамияти беайбии инсонро дар назди Худо таъкид мекунад.

1. "Талабот ба беайбӣ: дарёфти мувозинат дар ҳаёти мо"

2. "Даъвати Худо ба беайбӣ: Санҷиши ҳаёти мо дар назди Ӯ"

1. Масалҳо 11:1 - "Тарозуи бардурӯғ барои Худованд нафратовар аст, аммо вазни одилона лаззати Ӯст".

2. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

Айюб 31:7 Агар қадами ман аз роҳ баромада бошад, ва дили ман аз паи чашмони ман қадам зада бошад, ва агар ягон доғе ба дасти ман часпида бошад;

Айюб дарк мекунад, ки қобилияти гуноҳ кардан ва ниёз ба тавба карданро дорад.

1: Мо бояд заъфҳои худро дарк кунем ва барои тавба ва қувват ба Худованд муроҷиат кунем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ нагузорем, ки хоҳишҳои мо моро аз роҳи Худованд гумроҳ кунанд.

1: Яъқуб 1:14-15 Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳо бо хоҳиши бади худ кашида мешаванд ва фирефта мешаванд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2: Масалҳо 4:23-27 Пеш аз ҳама дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд. Даҳонатро аз фасод дур нигоҳ дор; сухани фасодро аз лабонат дур нигоҳ дор. Бигзор чашмони шумо рост ба пеш нигаранд; нигоҳи худро бевосита дар пеши худ нигоҳ доред. Дар бораи роҳҳои пойҳои худ бодиққат фикр кунед ва дар ҳама роҳҳои худ устувор бошед. Ба рост ё чап нагардед; пои худро аз бадӣ нигоҳ дорад.

Айюб 31:8 Пас бигзор ман корам, ва дигаре бихӯрад; Оре, бигзор насли ман решакан шавад.

Айюб мегӯяд, ки агар гуноҳ карда бошад, вай бояд аз ҳуқуқи фарзанддор шудан ва ҳосили меҳнати худ маҳрум карда шавад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: чӣ гуна мо он чизеро, ки мекорем, дарав мекунем

2. Аҳамияти зиндагии шоиста дар назди Худо

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Масалҳо 22:8 - Ҳар кӣ беадолатӣ мекорад, мусибат хоҳад даравид, ва асои ғазаби ӯ барбод хоҳад рафт.

Айюб 31:9 Агар дили маро зан фирефта бошад, ё дар назди дари ёри худ мунтазир бошам;

Айюб васвасаи гуноҳро дарк мекунад ва муҳим аст, ки барои содиқ мондан аз он канорагирӣ кунем.

1. "Ҷалоли Худо ба воситаи садоқати мо"

2. «Васвасаи гуноҳ ва тавоноии фазилат».

1. Яъқуб 1:13-15 - "Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани ӯ нагӯяд, ки "манро Худо меозмояд", зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар кас ҳангоми озмуда шуданаш озмуда мешавад. ба василаи нафси худ фирефта мешавад ва фирефта мешавад. Он гоҳ ҳавас, вақте ки ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад, ва гуноҳ, вақте ки ба камол мерасад, маргро ба вуҷуд меорад».

2. Масалҳо 7:24-27 - "Инак, ман мувофиқи хоҳиши худ рафтор кардаам, диламро ба роҳи худ гузоштаам. Ман намегузорам, ки даҳони худро бо лаънат талаби ҷони Ӯро гуноҳ кунад. Ман гӯш надодаам. суханони даҳони Ӯ, ва диламро ба роҳҳои Ӯ майл накардаам; диламро бар ӯ гузоштаам ва роҳҳои ӯро риоя хоҳам кард».

Айюб 31:10 Пас бигзор зани ман ба дигаре даст занад, ва дигарон ба вай саҷда кунанд.

Ин порча дар бораи ӯҳдадории Айюб ба вафодорӣ дар издивоҷ сухан меронад.

1: "Содиқ будани издивоҷ: Даъват ба ӯҳдадорӣ"

2: "Нигоҳ доштани издивоҷ тавассути вафодорӣ"

1: Эфсӯсиён 5:25-33 - Шавҳарон бояд занони худро дӯст доранд, чунон ки Масеҳ калисоро дӯст дошт ва занҳо бояд шавҳарони худро эҳтиром кунанд.

2: Масалҳо 5:18-19 - Аз зани ҷавонии худ ҳаловат бибар ва бигзор вай оҳуи меҳрубон ва чӯҷаи зебо бошад.

Айюб 31:11 Зеро ин ҷиноят зишт аст; Оре, ин гуноҳ аст, ки аз ҷониби доварон ҷазо дода шаванд.

Ин порча дар бораи вахшиёнаи баъзе чиноятхо ва зарурати чазо аз чониби судяхо сухан меравад.

1. "Вазифаи гуноҳ: Фаҳмидани зарурати адолат"

2. «Оқибатҳои гуноҳ: ҷазо барои гуноҳ».

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Ҳизқиёл 18:20 - Ҷоне, ки гуноҳ мекунад, хоҳад мурд. Писар гуноҳи падарро ба дӯш намегирад ва падар гуноҳи писарро ба дӯш намегирад: адолати одил бар вай аст, ва шарири шарирон бар ӯ хоҳад буд.

Айюб 31:12 Зеро он оташест, ки ба ҳалокат мерасонад ва тамоми ҳосили маро решакан мекунад.

Ин порча дар бораи оташе сухан меронад, ки тамоми дороии моро несту нобуд карда метавонад.

1: Худо ягона касест, ки амнияти ҳақиқӣ ва бардавомро таъмин карда метавонад.

2: Мо наметавонем ба чизҳои ин ҷаҳон такя кунем, балки бояд ба Худо таваккал кунем.

1: Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷо дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофташуда ва фарзандонаш нон талаб кунанд.

Айюб 31:13: Агар ман аз кори ғулом ё канизи худ беэътиноӣ мекардам, вақте ки онҳо бо ман баҳс мекарданд;

Ин порча дар бораи ӯҳдадории Айюб оид ба муносибати одилона бо хизматгоронаш сухан меравад.

1. Муҳимияти эҳтиром ба кормандон ва муносибати эҳтиромона ба онҳо.

2. Роҳҳои амалии зоҳир кардани муҳаббат ва раҳмдилӣ ба бандагонамон.

1. Эфсӯсиён 6:5-9 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед.

2. Қӯлассиён 4:1 - Эй оғоён, ғуломони худро бо он чи дуруст ва одилона таъмин кунед, зеро медонед, ки шумо низ дар осмон Оғо доред.

Айюб 31:14 Пас, вақте ки Худо эҳьё мешавад, ман чӣ кор кунам? ва ҳангоме ки ӯ хабардор мешавад, ба ӯ чӣ ҷавоб диҳам?

Айюб дар бораи ногузир будани рӯ ба рӯ шудан бо Худо ва вақте ки ӯ меояд, чӣ кор хоҳад кард, фикр мекунад.

1. Ба рӯбарӯ шудан бо Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 31:14.

2. Ҷавоб додан ба Худо: Худро дар партави Айюб имтиҳон мекунем 31:14.

1. Румиён 14:12 - Пас ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳад дод.

2. Воиз 12:14 - Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ хуб бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

Айюб 31:15 Оё Он ки маро дар шикам офаридааст, ӯро наофаридааст? ва оё касе моро дар батни бачадон шакл надод?

Ин порча ақидаро муҳокима мекунад, ки Худо ҳамонест, ки ҳам Айюбро ва ҳам душмани ӯро офарид ва ба ин васила аҳамияти фаҳмидани он, ки Худо ҳама чизро идора мекунад, таъкид мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани оқибатҳои Айюб 31:15

2. Ваҳдати инсоният: Мулоҳизаҳои амиқтар дар бораи Айюб 31:15

1. Забур 139:13–16

2. Ишаъё 44:2–5

Айюб 31:16 Агар камбағалонро аз ҳаваси онҳо нигоҳ дошта бошам, ё чашмони бевазанро ношоям карда бошам;

Айюб дар бораи адолат ва беайбии худ мулоҳиза карда, дар ин ҷо мегӯяд, ки ӯ некиро аз камбағалон дареғ надоштааст ва чашмони бевазанро канда накардааст.

1. Қудрати саховатмандӣ: Чӣ тавр мо метавонем дар ҳаёти дигарон тафовут эҷод кунем

2. Ғамхорӣ ба осебпазир: Даъват ба ҳамдардӣ

1. Яъқуб 2:15-17 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед, бе он ки чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо диҳед, ин чӣ хуб аст?

2. Ишаъё 58:7-10 - Оё ин нест, ки нони худро бо гуруснагон тақсим кардан ва бенавоёнро ба хонаи худ овардан? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон, ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?

Айюб 31:17 Ё танҳо худам луқмаи маро хӯрдаам, ва ятим аз он нахӯрдааст;

Айюб аҳамияти хайрияро дарк мекунад ва ӯҳдадории худро барои кӯмак ба камбизоатон ва бепарасторон изҳор мекунад.

1: Худо моро даъват мекунад, ки ҳамдардӣ ва саховатмандӣ ба онҳое, ки камбағал ҳастанд, мисли Айюб.

2: Тавассути амалҳои меҳрубонӣ ва хайрхоҳии худ мо метавонем Худоро эҳтиром кунем ва имони худро нишон диҳем.

1: Яъқуб 1:27 - Дини пок ва беайб дар пеши Худои Падар ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

2: Матто 25:35-36 - Зеро ки ман гурусна будам ва шумо ба ман хӯрок додед, ташна будам ва ба ман об додед, бегона будам ва маро пазирой кардед.

Айюб 31:18 (Зеро ки аз овони ҷавониам ӯ бо ман тарбия ёфта буд, мисли падар, ва ман ӯро аз шиками модарам ҳидоят кардам;)

Ин порча робитаи махсуси байни Айюб ва хизматгорашро тасвир мекунад. Ин аз он бармеояд, ки Айюб ба хизматгораш ҳамон гуна ғамхорӣ ва роҳнамоӣ додааст, ки волидайн мекард.

1. "Роҳиши оила: Нақши волидайн дар муносибатҳо"

2. "Муҳаббати Худо дар амал: ғамхорӣ ба дигарон мисли худамон"

1. Масалҳо 22:6 - Кӯдакро дар роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

2. Эфсӯсиён 6:4 - Падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед.

Айюб 31:19 Агар ман дидаам, ки касе аз ғафсии либос ҳалок мешавад, ё бенавое, ки пӯшиш надорад;

Ин порча дар бораи ӯҳдадории Айюб барои ғамхорӣ ба ниёзмандон сухан меронад.

1. Шафќати вафодор: Нигоњубини ниёзмандон

2. Даъвати Худо барои хидмат ба бечорагон

1. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва покиза аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

2. Ишаъё 58:7 - Оё ин нест, ки нони худро бо гуруснагон тақсим кардан ва камбағалони бесарпаноҳро ба хонаи худ овардан? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон, ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?

Айюб 31:20 Агар камараш маро баракат надода бошад, ва агар аз пашми гӯсфандони ман гарм нашавад;

Айюб дар бораи содиқона идора кардани молу мулкаш фикр мекунад ва он чӣ тавр дигаронро баракат додааст.

1: Мо бояд идоракунандагони содиқи дороии ба мо супурдашуда бошем, то на танҳо ба худамон нафъ диҳем, балки дигаронро баракат диҳем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки саховатманд бошем ва дигаронро дар ҷои аввал гузорем, махсусан онҳое, ки ба мо такя мекунанд.

1: Луқо 12:42-48 - Исо таълим медиҳад, ки мо бояд идоракунандагони содиқи захираҳои Худо ба мо бошем.

2: Аъмол 20:35 - Павлус имондоронро ташвиқ мекунад, ки саховатманд бошанд ва дигаронро дар ҷои аввал гузоранд.

Айюб 31:21 Агар ман дасти худро бар ятимон боло карда бошам, вакте ки мадади Худро дар дарвоза дидам:

Айюб аз беайбии худ ва садоқати худ ба Худо ва аҳкоми Ӯ изҳори таассуф мекунад, зеро медонист, ки гуноҳҳояш маҳкум карда мешаванд.

1. Иҷрои аҳкоми Худо: Айюб 31:21 ҳамчун намунаи ҳаёти одилона

2. Муҳимияти ҳифзи осебпазир: Ҷустуҷӯи қувват дар Айюб 31:21

1. Забур 81:3-4: Ба нотавонон ва ятимон адолат диҳед; хукуки дармондагону бенавоёнро нигох дорад. Заифону мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарикон раҳо кун.

2. Яъқуб 1:27: Дини пок ва беайб дар назди Худои Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Айюб 31:22 Пас бигзор дасти ман аз китфи ман афтод, ва бозуи ман аз устухон шикаста.

Ин порча эътимоди Айюбро ба бегуноҳӣ ва адолати ӯ таъкид мекунад.

1: Худо довари ниҳоии аъмоли мост ва масъулияти мост, ки дар назди Ӯ одил ва фурӯтан бошем.

2: Мо бояд ҳамеша ба бегуноҳӣ ва адолати худ боварӣ дошта бошем ва боварӣ ҳосил кунем, ки Худо моро дуруст доварӣ мекунад.

1: Масалҳо 16:2 Ҳама роҳҳои одам дар назари худ пок аст, аммо Худованд рӯҳро вазн мекунад.

2: Ибриён 4:12-13 Зеро ки каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ва барои ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил. Ва ҳеҷ махлуқе аз назари ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба ӯ ҳисобот диҳем.

Айюб 31:23 Зеро ки ҳалокати Худо барои ман даҳшат буд, ва аз сабаби бузургии Ӯ ман тоқат карда натавонистам.

Айюб мегӯяд, ки ҳалокати Худо барои ӯ манбаи даҳшат аст ва ӯ наметавонад пеши бузургии Худо биистад.

1. Тарс аз Худованд: Омӯзиши эҳтиром ба қудрати Худо

2. Боварӣ ба подшоҳии Худо: Ғалаба кардани тарс ба воситаи имон

1. Забур 33:8 Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд.

2. Ишаъё 12:2 Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

Айюб 31:24 Агар ман тиллоро умеди худ карда бошам, ё ба тиллои нафис гуфта бошам, ки ту эътимоди ман ҳастӣ;

Айюб ба ҷои Худо умеди худро ба дороии моддӣ гузоштааст.

1. "Умеди мо бояд ба Худо бошад, на тилло"

2. «Хатари боварии мо ба сарват»

1. Масалҳо 11:28 "Ҳар кӣ ба сарвати худ таваккал кунад, меафтад, вале одил мисли барги сабз мешукуфад".

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 «Дар бораи сарватмандони ин замони ҳозира, ба онҳо амр фармоед, ки мағрур нашаванд ва ба номуайянии сарват умед набанданд, балки ба Худое, ки моро бо ҳама чиз барои лаззат бурдан ба таври фаровон таъмин мекунад. Онҳо бояд некӣ кунанд, дар корҳои нек сарватманд бошанд, саховатманд бошанд ва барои тақсим омода бошанд ва ба ин васила барои худ ганҷе ҷамъ оваранд, ки барои оянда таҳкурсии хубе гузоранд, то ҳаёти ҳақиқиро соҳиб шаванд».

Айюб 31:25 Агар ман шод мешудам, ки сарвати ман бисьёр буд, ва аз он ки дасти ман бисьёр буд;

Айюб дар бораи амалҳои гузаштаи худ фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки агар ӯ аз сарвату дороии худ шодӣ мекард, ин нодуруст мебуд.

1. Хатари шодӣ дар сарват

2. Арзиши қаноатмандӣ

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи мӯҳтоҷ будан гап мезанам, зеро ман омӯхтам, ки дар ҳар вазъияте, ки набошам, қаноатманд бошам.

2. Матто 6:24-25 - Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед.

Айюб 31:26 Агар ман офтобро дидам, вақте ки дурахшид, ё моҳро бо равшанӣ қадам мезанам;

Ин порча аз зебоии табиат ва пайванди он бо Худо сухан меронад.

1. Офариниш ҳайратангез аст: Кашфи мӯъҷизаи Худо дар табиат

2. Бузургии Осмон: Тафаккур дар бораи ҷалоли Худо

1. Забур 19:1–4

2. Румиён 1:20-22

Айюб 31:27 Ва дили ман пинҳонӣ фирефта шудааст, ё даҳони ман дасти маро бӯсидааст.

Айюб нотавон будани шахсии худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки вай ба васвасаи рафтори хилофи иродаи Худо дучор шудааст.

1. Қувваи васвасаҳо: Чӣ гуна бояд васвасаро дар ҳаёти мо паси сар кунем

2. Эътироф кардани заъфи худ: Эҳтиёҷмандии мо ба қудрати Худо

1. 1 ба Қӯринтиён 10:13 - Ба ҷуз он чизе, ки барои инсоният маъмул аст, ҳеҷ васвасаи шуморо фаро нагирифтааст. Аммо Худо мӯъмин аст. Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед. Аммо вақте ки шумо ба васваса дучор мешавед, ӯ инчунин роҳи халосиро фароҳам меорад, то шумо ба он тоб оваред.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Айюб 31:28 Ин ҳам гуноҳе буд, ки бояд аз ҷониби довар ҷазо дода шавад, зеро ки ман бояд Худои болоро инкор мекардам.

Айюб гуноҳи худро дар назди Худо эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки ӯ сазовори ҷазо хоҳад буд.

1. Қудрати эътироф: Чӣ гуна тавба барқарорсозӣ меорад

2. Тарс аз Худованд: Даъват ба адолат

1. Ишаъё 55:7 Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Айюб 31:29: Агар ман аз ҳалокати касе ки аз ман нафрат дошт, шод шуда бошам, ё вақте ки бадӣ ӯро ёфт, худро баланд мекардам:

Ин порча дар бораи шодӣ накардан аз суқути душманон, балки ба ҷои раҳм кардан сухан меравад.

1. "Қудрати шафқат: Муҳаббат дар баробари нафрат"

2. "Гузоштани рухсораи дигар: чӣ гуна ба душманон посух додан мумкин аст"

1. Луқо 6:27–36

2. Румиён 12:17-21

Айюб 31:30 Ва ман ба ҷони ӯ лаънат орзу намуда, даҳони худро ба гуноҳ надодаам.

Айюб бегуноҳии худро тасдиқ мекунад, ки ба каси дигар бадӣ намехоҳад.

1. Баракати покӣ: Тадқиқот оид ба Айюб 31:30

2. Парҳезӣ аз сухани бад: Қувваи сухани Айюб

1. Забур 19:14 - Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман.

2. Яъқуб 3:10 - баракат ва лаънат аз ҳамон даҳон мебарояд. Бародарон, набояд ин тавр бошад.

Айюб 31:31 Агар одамони хаймаи Ман нагуфтанд: "Кошки мо аз ҷисми Ӯ мебудем!" каноатманд шуда наметавонем.

Ин порча эътимоди Айюбро ба Худо нишон медиҳад, ҳатто вақте ки дӯстонаш ӯро танқид мекарданд.

1. "Ба нақшаи Худо эътимод кунед: Дарсҳо аз Айюб"

2. "Дар имон устувор бошед: Қиссаи Айюб"

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

Айюб 31:32 Марди бегона дар кӯча намемонд, вале ман дарҳои худро ба рӯи мусофир кушодам.

Айюб дарҳои худро ба рӯи сайёҳон кушод ва боварӣ ҳосил кард, ки онҳо ҷои иқомат доранд.

1. Мо ҳама дар ин дунё бегонаем ва бояд ғамхории якдигар бошем.

2. Мо бояд ба намунаи Айюб дар бораи меҳмоннавозӣ нисбат ба ниёзмандон пайравӣ кунем.

1. Эфсӯсиён 4:32 - «Ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст».

2. Румиён 12:13 - "Ба мардуми эҳтиёҷманди Худованд шарик шавед. Меҳмоннавозӣ кунед."

Айюб 31:33 Агар ман гуноҳҳои худро ҳамчун Одам пинҳон карда, гуноҳи худро дар синаам пинҳон карда бошам:

Айюб гуноҳи худро эътироф мекунад ва фурӯтанона гуноҳҳои худро эътироф мекунад.

1. Оқибатҳои пинҳон кардани гуноҳҳои мо

2. Хикмати икрор шудан ба гуноххоямон

1. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

2. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пӯшонад, муваффақ нахоҳад шуд; лекин ҳар кӣ иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад дошт.

Айюб 31:34 Оё ман аз издиҳоми зиёд тарсидам, ё нафрати оилаҳо маро ба даҳшат оварда, ки хомӯш истода, аз дар берун нарафтам?

Айюб дар муносибаташ бо дигарон бегуноҳии худро баён мекунад ва даъвои худро бар зидди ҳама гуна иттиҳоми гунаҳкорӣ рад мекунад.

1: Мо бояд ҳамеша дар бораи амалҳои худ ва оқибатҳои онҳо дар хотир дошта бошем, ҳатто агар ин маънои бо доварии дигаронро дошта бошад.

2: Худо ба мо озодии ирода додааст, то интихоб кунем, ки бо дигарон чӣ гуна муносибат кунем ва мо бояд ҳамеша дар бораи интихоби худ бохабар бошем.

1: Матто 7:12 - Пас, ҳар он чи мехоҳед, ки мардум бо шумо кунанд, шумо низ бо онҳо бикунед, зеро ки ин аст Таврот ва анбиё.

2: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама одамон осоишта зиндагӣ кунед.

Айюб 31:35 Кошки маро мешунавад! инак, орзуи ман ин аст, ки Худои Қодири Мутлақ ба ман ҷавоб диҳад ва душмани ман китобе навишт.

Айюб орзу мекунад, ки Худо ба дуоҳояш ҷавоб диҳад ва душманаш китоб нависад.

1. Қувваи дуо: Фаҳмидани орзуи Айюб

2. Дуоҳои беҷавоб: Омӯзиши такя кардан ба вақти Худо

1. Яъқуб 5:13-18 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

2. Забур 143:1-6 - Дуои маро бишнав, эй Худованд; ба дуъоҳои ман гӯш диҳед! Дар садоқати Худ ба ман ҷавоб диҳед, ва дар адолати Худ.

Айюб 31:36 Албатта, ман онро ба китфи худ гирифта, онро ҳамчун тоҷ барои худ мебандам.

Айюб беайбии худро тасдиқ мекунад ва изҳор мекунад, ки ҳар гуноҳе, ки карда буд, ба гардани худ мегирад ва онро ҳамчун тоҷ мепӯшад.

1. "Тоҷи фурӯтанӣ: қабул кардани хатогиҳои мо"

2. «Зебоии гирифтани масъулият»

1. Яъқуб 4:6-7 - "Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад."

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Айюб 31:37 Мехостам ба ӯ шумораи қадамҳои худро баён кунам; чун подшоҳ мехостам ба ӯ наздик шавам.

Айюб мехоҳад, ки ба Худо наздик шавад ва рафтору рафтори ӯро фаҳмонад.

1. Қудрати эътироф ва худтаъкид

2. Бо фурӯтанӣ ба Худо наздик шудан

1. Яъқуб 5:16 - Гуноҳҳои худро дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

2. Луқо 18:9-14 - Исо масалеро нақл кард, ки андозгири фурӯтан ба Худо дуо мекунад.

Айюб 31:38: «Агар замини ман бар зидди ман фарьёд занад, ё ҷӯйборҳои он низ шикоят кунанд;

Ин порча дар бораи баррасии Айюб дар бораи масъулияти ӯ барои нигоҳубини заминаш сухан меронад.

1. Тарбияи дили сарварӣ: Омӯзиш аз намунаи Айюб

2. Шодии додан: Чӣ гуна саховатмандӣ метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

1. Забур 24:1 - Замин аз ҷониби Худованд аст, ва ҳар чизе, ки дар он аст, ҷаҳон ва ҳамаи онҳое ки дар он зиндагӣ мекунанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 4:2 - Илова бар ин, аз идоракунандагон талаб карда мешавад, ки одам содиқ бошад.

Айюб 31:39 Агар ман меваи онро бе пул хӯрда бошам, ё соҳибони онро аз даст дода бошам,

Айюб дар бораи гуноҳи эҳтимолии худ фикр мекунад ва фикр мекунад, ки оё ӯ бе музд ризқу рӯзии як каси дигарро гирифтааст ё ҷони дигареро гирифтааст?

1: Ҳар кас вазифадор аст, ки бо ҳамсояи худ бо эҳтиром ва меҳрубонӣ муносибат кунад.

2: Мо бояд барои амалҳои худ ростқавл ва масъулиятшинос бошем ва омода бошем, ки оқибатҳои интихоби худро қабул кунем.

1: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2: Эфсӯсиён 4:28 - Бигзор дузд дигар дуздӣ накунад, балки бигзор вай меҳнат кунад ва бо дасти худ кори ҳалол кунад, то ки чизе дошта бошад, ки ба касе ниёз дорад.

Айюб 31:40 Бигзор ба ҷои гандум тиста афзояд, ва ба ҷои ҷав кӯза шинад. Суханони Айюб ба охир мерасад.

Айюб ба мо таълим медиҳад, ки азобҳои худро қабул кунем ва ба Худо таваккал кунем.

1: Мо шояд намефаҳмем, ки чаро ранҷу азоб ба ҳаёти мо ворид мешавад, аммо мо бояд ба Худо таваккал кунем ва онро қабул кунем.

2: Ҳатто вақте ки ҳаёт беадолатона менамояд, Худованд паноҳгоҳ ва тасаллии мост.

1: Забур 46:1-2 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

2: Румиён 8:18 "Ман фикр мекунам, ки уқубатҳои ҳозираи мо бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, қобили муқоиса нестанд".

Боби 32 Айюб шахсияти наве бо номи Элиҳуро муаррифӣ мекунад, ки бесадо сӯҳбати Айюб ва дӯстонашро гӯш мекард. Элиҳу аз дӯстони Айюб ноумед мешавад, ки онҳо ӯро рад карда натавонистанд ва тасмим гирифт, ки сухан гӯяд.

Сархати 1: Элиҳу, ҷавоне, ки дар муҳокимаҳои қаблӣ ҳузур дошт, аз дӯстони Айюб нороҳатии худро баён мекунад, ки ба муқобили ӯ далелҳои боварибахш пешниҳод накарданд. Ӯ мегӯяд, ки аз сабаби ҷавонии худ нисбат ба пирон аз сухан гуфтан худдорӣ мекунад (Айюб 32:1–6).

Сархати 2: Элиҳу мефаҳмонад, ки ӯ боварӣ дорад, ки ҳикмат аз Худо меояд ва синну сол ҳатман ба фаҳмиш баробар нест. Ӯ мегӯяд, ки ӯ аз рӯҳи Худо пур аст ва мехоҳад фаҳмиши худро мубодила кунад (Айюб 32:7-22).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сиву дуюми Айюб инҳоянд:
муқаддима,
ва ноумедии Элиҳу аз ҷавобҳои нокифояи дӯстони Айюб изҳор дошт.

Таъкид кардани дурнамои ҷавонӣ тавассути таъкид кардани синну сол, ки ҳатман синоними ҳикмат нест,
ва таъкид кардани илҳоми илоҳӣ, ки тавассути даъвои роҳнамоии рӯҳонӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди ҷорӣ кардани овози нав нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 32:1 Ҳамин тавр, ин се мард ҷавоби Айюбро бас карданд, зеро ки ӯ дар назари худ одил буд.

Айюб дар назари худаш ҳақ буд ва се мард дар ҷавоб чизе гуфтан надоштанд.

1: Мо бояд фурӯтан бошем ва мисли Айюб фурӯтанона ба иродаи Худо итоат кунем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба худ он қадар боварӣ надорем, ки ба ҳикмати дигарон гӯш надиҳем.

1: Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Яъқуб 1:19-20 "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолатеро ба вуҷуд намеорад, ки Худо талаб мекунад."

Айюб 32:2 Он гоҳ ғазаби Элиҳу ибни Барочели Бузӣ, ки аз қабилаи Рам буд, аланга гирифт: ғазаби вай бар зидди Айюб аланга зад, зеро ки вай худро аз Худо сафед мекард.

Ғазаби Элиҳу бар зидди Айюб, ки худро ба ҷои Худо сафед мекард, аланга зад.

1. Мо бояд ҳамеша Худоро дар ҷои аввал гузорем ва ба адолати Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

2. Қиссаи Айюб ба мо таълим медиҳад, ки дар назди Худованд фурӯтан бошем ва ба иродаи Ӯ қаноат кунем.

1. Румиён 12:1-2 - "Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешниҳод кунед. ин ҷаҳон, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, некӣ, қобили қабул ва комил аст».

2. Яъқуб 4:6-10 - "Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд, эй гунаҳкорон, дастҳои худро пок кунед ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо. дар ҳузури Худованд бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард».

Айюб 32:3 Ҳамчунин бар се дӯсти ӯ ғазаби ӯ аланга зад, зеро онҳо ҷавобе наёфтанд, вале Айюбро маҳкум карданд.

Се дӯсти Айюб аз ӯ хашмгин шуданд, ки ба саволҳои онҳо ҷавоб дода натавонистанд ва Айюбро маҳкум карданд.

1. Фазлу раҳмати Худо номаҳдуд аст

2. Худо фармонравост ва макраш комил аст

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо аз муҳаббати бузурги худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, ин аст, ки шумо бо файз наҷот ёфтед.

Айюб 32:4 Ва Элиҳу мунтазири суханронии Айюб буд, зеро онҳо аз ӯ калонтар буданд.

Элиҳу мунтазири суханронии Айюб ва пирон шуд.

1: Муҳим аст, ки ба ҳикмати афроди калонсол ва ботаҷриба эҳтиром гузорем.

2: Сабр як фазилат аст - ҳатто вақте ки мо хоҳиши мубодилаи андешаҳои худро дорем, мо бояд ба андешаҳои дигарон эҳтиром гузорем.

1: Воиз 5: 2 - "Дар даҳони худ шитоб накун ва дили ту барои гуфтани чизе ба ҳузури Худо шитоб накун; зеро ки Худо дар осмон аст, ва ту дар замин; бигзор суханонат кам бошад."

2: Масалҳо 15:23 - "Одам аз ҷавоби даҳони худ шод мешавад; ва сухане, ки дар вақташ гуфта шудааст, чӣ хуб аст!"

Айюб 32:5 Вақте ки Элиҳу дид, ки дар даҳони ин се мард ҷавобе нест, ғазабаш аланга гирифт.

Вақте дид, ки ин се мард дар ҷавоб чизе гуфтан надоранд, ғазаби Элиҳу аланга зад.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба ақидаҳои худ он қадар тамаркуз накунем, ки ба ҳикмати дигарон гӯш надиҳем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ислоҳро қабул кунем ва ба танқид кушода бошем, зеро он метавонад як шакли дастур бошад.

1: Масалҳо 12:1 - Ҳар кӣ интизомро дӯст медорад, донишро дӯст медорад, аммо ҳар кӣ аз ислоҳ нафрат дорад, аблаҳ аст.

2: Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, ба ин диққат диҳед: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

Айюб 32:6 Ва Элиҳу ибни Барахили Бузӣ дар ҷавоб гуфт: «Ман ҷавонам, ва шумо хеле пир ҳастед; бинобар ин ман тарсидам ва ҷуръат накардам, ки фикри худро ба шумо баён кунам.

Элиҳу писари Барахили Бузӣ сухан ронда, ошкор мекунад, ки аз фарқияти синну соли байни худ ва онҳое, ки бо ӯ сӯҳбат мекарданд, тарсонданд ва аз ин рӯ, дар гуфтани ақидаи худ дудилагӣ мекард.

1. Худо моро даъват мекунад, ки ҳатто дар муқобили душвориҳо далерона ҳақиқати худро бигӯем.

2. Вақте ки сухан дар бораи баёни андеша меравад, мо набояд аз синну сол ва мавқеъ битарсем.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:6-9 - Қавӣ ва далер бош, зеро Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

2. Масалҳо 28:1 - Шарирон мегурезанд, вақте ки касе таъқиб намекунад, вале одил мисли шер далер аст.

Айюб 32:7 Ман гуфтам: «Рӯзҳо бояд сухан гӯянд, ва солҳои зиёд хирад омӯзанд».

Ин оят нишон медиҳад, ки ҳикматро метавон тавассути таҷриба ва гузашти вақт ба даст овард.

1: Ҳикмат тавассути таҷриба пайдо мешавад

2: Сабр калиди ба даст овардани фаҳмиш аст

1: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2: Масалҳо 4:7 - Оғози ҳикмат ин аст: Ҳикмат ба даст ор, ва ҳар чӣ ба даст дорӣ, фаҳм ёб.

Айюб 32:8 Аммо дар одам рӯҳ ҳаст, ва илҳоми Худои Қодири Мутлақ ба онҳо фаҳм мебахшад.

Элиҳу дар бораи аҳамияти рӯҳи инсон сухан меронад ва он илҳоми илҳоми Худост, ки фаҳмиш меорад.

1. Рӯҳ дар инсон: такя ба илҳоми Худои таъоло

2. Фаҳмидани тавассути илҳоми Худо

1. Юҳанно 16:13 - Вақте ки Рӯҳи ростӣ меояд, Ӯ шуморо ба тамоми ростӣ роҳнамоӣ мекунад.

2. Румиён 8:14 - Зеро ҳамаи онҳое ки бо Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд.

Айюб 32:9 Бузургон на ҳамеша доно ҳастанд, ва пирон низ ҳукмро намефаҳманд.

Ин порча таъкид мекунад, ки хирад ва фаҳмиш ҳатман бо синну сол ва мақоми иҷтимоӣ афзоиш намеёбад.

1: Ҳикматро дар шумори солҳое, ки шумо зиндагӣ кардаед ва ё мақоми дар зиндагӣ ба даст овардаед, намеёбад.

2: Мо бояд дарк кунем, ки ҳикмат аз ҷониби Худост ва аз синну сол ва мавқеи иҷтимоии мо муайян карда намешавад.

1: Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад».

2: Масалҳо 9:10 - "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши Қуддус хирад аст".

Айюб 32:10 Бинобар ин гуфтам: "Ба гапи ман гӯш диҳед; Ман ҳам фикри худро баён мекунам.

Айюб 32:10 дар бораи Айюб фикри худро баён мекунад.

1: Мо ҳама бояд вақт ҷудо кунем, то андешаҳои худро баён кунем.

2: Омӯзиши гӯш кардани ақидаи дигарон барои фаҳмидани ҷаҳони мо муҳим аст.

1: Яъқуб 1:19 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм суст бошад.

2: Масалҳо 18:2 - Беақл аз фаҳмиш ҳаловат намебарад, балки танҳо баёни андешаи худро дорад.

Айюб 32:11 Инак, ман интизори суханони Ту будам; Ман ба далелҳои шумо гӯш додам, дар ҳоле ки шумо дар ҷустуҷӯи чӣ гуфтанӣ будед.

Айюб ба суханони дӯстонаш бодиққат гӯш медод, вақте ки онҳо мехостанд чизе бигӯянд.

1) Муҳимияти гӯш кардани дигарон ва сабр.

2) Дар сухан гуфтан шитоб накунед ва пеш аз додани маслиҳат гӯш кунед.

1) Яъқуб 1:19 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад».

2) Масалҳо 18:13 - "Агар касе пеш аз шуниданаш ҷавоб диҳад, ин беақлӣ ва расвоии ӯст".

Айюб 32:12 Бале, ман назди шумо будам, ва инак, ҳеҷ яке аз шумо набуд, ки Айюбро бовар кунонд, ё ба суханони ӯ ҷавоб диҳад:

Ҳеҷ яке аз се дӯсти Айюб натавонистанд ба саволҳои ӯ ҷавоб диҳанд ё ба ӯ маслиҳати боварибахш диҳанд.

1. Муҳимияти гӯш кардани дигарон

2. Зарурати маслиҳати хирадмандона

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Айюб 32:13 Мабодо нагӯед, ки "Мо ҳикмат пайдо кардем: Худо ӯро ба замин меандозад, на одам".

Ин порча ба он ишора мекунад, ки ҳикматро инсоният намебинад, балки Худост, ки онро маълум кунад.

1. Кашфи ҳикмати Худо

2. Эътироф кардан, ки хирад аз боло меояд

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 32:14 Ҳоло ӯ суханони худро бар зидди ман нагуфт; ва ман ба ӯ бо суханони ту ҷавоб намедиҳам.

Ин порча дар бораи рад кардани Айюб аз посух додан ба дӯстонаш бо далелҳои онҳо сухан меронад.

1. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба интиқод бо лутфу фаҳмиш ҷавоб диҳем, на аз дифоъ.

2. Ҳатто вақте ки мо дар ҳақ ҳастем, муҳим аст, ки ба дигарон бо муҳаббат ва меҳрубонӣ ҷавоб диҳем.

1. Эфсӯсиён 4:31-32 - "Бигзор ҳама кудурат ва ғазаб, ғазаб, фиғон ва тӯҳмат ва ҳар гуна кина аз шумо дур шавад. Нисбат ба якдигар меҳрубон, дилсӯз ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо дар Масеҳ шуморо бахшидааст. ».

2. Қӯлассиён 3:12-14 - «Пас, чун баргузидагони Худо, дилҳои муқаддас ва маҳбуби дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсаброро дар бар кунед, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазир бошед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшанда бошад. якдигарро, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Айюб 32:15 Онҳо дар ҳайрат монданд, дигар ҷавоб надоданд: суханро бас карданд.

Одамоне, ки Айюб бо онҳо сӯҳбат мекард, аз суханони ӯ ончунон ғамгин шуданд, ки онҳо ҷавобе надоданд ва аз сухан монданд.

1. Каломи Худо пурқувват аст ва набояд онро сабукфикрона қабул кард.

2. Бо ҳикмат сухан гӯед ва аз таъсири суханатон огоҳ бошед.

1. Масалҳо 15:7 - «Лабони доноён дониш паҳн мекунад, на дили аблаҳон».

2. Яъқуб 3:5-6 - "Инчунин забон низ узвҳои хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Чӣ қадар ҷангали бузурге аз ин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро олуда мекунад, тамоми умрро оташ меандозад ва дар дӯзах оташ мезанад».

Айюб 32:16 Вақте ки ман интизор шудам, (зеро онҳо сухан нагуфтанд, балки истоданд ва дигар ҷавоб надоданд;)

Айюб интизор буд, ки дӯстонаш сӯҳбатро бас кунанд ва ҷавоб диҳанд, аммо онҳо хомӯш монданд.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ дар баробари ниёзҳои дӯстонамон ба кӯмак хомӯш набошем.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки ба шахсони ниёзманд суханони тасаллӣ ва дастгирӣ бигӯем.

1: Яъқуб 1:19 - Ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2: Масалҳо 25:11 - Сухане, ки дуруст гуфта шудааст, мисли себҳои тилло дар нуқра аст.

Айюб 32:17 Ман гуфтам: "Ҳиссаи худро низ ҷавоб медиҳам, фикри худро низ баён мекунам".

Элиҳу тасмим дорад, ки ҷавоб диҳад ва андешаи худро баён кунад.

1. Масъулият барои фикру гуфторамон

2. Бо имон ва эътимод сухан гуфтан

1. Масалҳо 16:24 - Суханони гуворо мисли асал, ширинии ҷон ва саломатӣ ба устухонҳо мебошанд.

2. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо ҳеҷ сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз ато кунад.

Айюб 32:18 Зеро ки ман пур аз модда ҳастам, рӯҳи даруни ман маро бозмедорад.

Ин порча аз Айюб 32:18 муборизаи ботиниро нишон медиҳад, ки Айюб аз модда пур мешавад ва рӯҳаш ӯро бозмедорад.

1. Ҳарчанд душвор бошад ҳам, Худо ҳамеша дар муборизаи мо ҳузур дорад.

2. Дар хотир доред, ки дар ваќти ихтилофи ботинї роњнамоии Худоро биљўед.

1. 2 ба Қӯринтиён 12:9 - "Ва Ӯ ба ман гуфт: файзи Ман барои ту басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст. Бинобар ин ман аз заъфҳои худ фахр кардан мехоҳам, то қудрати Масеҳ бар он такя кунад. ман."

2. Ишаъё 40:29 - «Ӯ ба нотавонон қувват мебахшад, ва ба беқувватон қувват мебахшад».

Айюб 32:19 Инак, шиками ман мисли шароб аст, ки нафаскашӣ надорад; он тайёр аст, мисли шишаҳои нав дарида.

Айюб худро ба шароб муқоиса мекунад, ки барои даридан омода аст, зеро он вентилятсия надорад.

1. Фишори зиндагӣ: Чӣ тавр бо стресс бо роҳи солим мубориза бурдан мумкин аст

2. Донистани кай раҳо кардан: оромӣ пайдо кардан, вақте ки ҳаёт пуршиддат мешавад

1. Румиён 8:18-25 - Умеди ҷалол

2. Забур 46:10 - Ором бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам

Айюб 32:20 Ман сухан хоҳам гуфт, то ки ором шавам; Лабҳоямро кушода, ҷавоб хоҳам дод.

Айюб орзу дорад, ки сухан ронад ва тароват ёбад.

1. Бароҳатии суханронӣ: Чӣ тавр дар ошкоро тароват пайдо кардан мумкин аст

2. Қувваи садо додани имони худ: Кашфи қувват дар дуо

1. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо дар душворӣ қарор дорад? Ӯ бояд дуо гӯяд. Оё касе хушбахт аст? Бигзор суруди васф хонад.

2. Забур 19:14 - Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту писанд ояд, эй Худованд, Санг ва Наҷотдиҳандаи ман.

Айюб 32:21 Ба ман иҷозат надиҳам, ки шахсияти касеро қабул накунам ва ба одам унвонҳои хушомадгӯй надиҳам.

Айюб аз мардум хоҳиш мекунад, ки ба хушомадгӯй ва хушомадгӯии одамон қабул накунанд.

1. Хавфи хушомадгӯй: Чӣ гуна бояд маслиҳати Худоро аз андешаи инсон фарқ кард

2. Қудрати фурӯтанӣ: рад кардани васвасаи хушомадгӯй

1. Масалҳо 16:18-19: Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад. Бо камбағалон рӯҳи паст будан беҳтар аст аз тақсим кардани ғанимат бо мағрур.

2. Яъқуб 3:13-18: Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳоятон ҳасад ва ғарази худхоҳӣ дошта бошад, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед.

Айюб 32:22 Зеро ки ман намедонам, ки унвонҳои хушомадгӯй надиҳам; бо ин кор созандаи ман ба зудӣ маро аз худ мебарад.

Айюб ба дигарон хушомад намезанад, зеро медонад, ки ин ба Худо писанд нест.

1. Муҳимияти ростқавл будан дар муносибатҳои мо бо дигарон.

2. Чӣ тавр Худо фурӯтанӣ ва самимиятро дар муносибатҳои мо қадр мекунад.

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Яъқуб 3:13-18 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад.

Боби 33-юми китоби Айюб Элиҳу ҷавоби худро ба Айюб идома медиҳад ва мегӯяд, ки ӯ аз номи Худо сухан мегӯяд ва нуқтаи назари дигарро дар бораи ранҷу азобҳои Айюб пешниҳод мекунад.

Сархати 1: Элиҳу бевосита ба Айюб муроҷиат карда, ӯро водор мекунад, ки суханони ӯро бодиққат гӯш кунад. Ӯ мегӯяд, ки бо хирад ва фаҳм сухан хоҳад гуфт (Айюб 33:1-7).

Сархати 2: Элиҳу бар зидди даъвои Айюб дар назди Худо бегуноҳ буданаш баҳс мекунад. Ӯ тасдиқ мекунад, ки Худо аз ҳама одамон бузургтар аст ва бо одамон бо роҳҳои гуногун, аз ҷумла тавассути хобҳо ва рӯъёҳо муошират мекунад (Айюб 33:8-18).

Сархати 3: Элиҳу таъкид мекунад, ки Худо ранҷу азобро ҳамчун воситаи тарбия истифода мебарад, то одамонро аз остонаи ҳалокат баргардонад. Ӯ пешниҳод мекунад, ки дард ва андӯҳ метавонад ҳамчун роҳи Худо барои нигоҳ доштани ҷони шахс аз роҳи ҳалокат хизмат кунад (Айюб 33:19-30).

Сархати 4: Элиҳу Айюбро ташвиқ мекунад, ки агар ягон гуноҳ содир карда бошад, гуноҳашро эътироф кунад. Ӯ ӯро итминон медиҳад, ки Худо раҳим аст ва омода аст онҳоеро, ки самимона тавба мекунанд, бахшад (Айюб 33:31–33).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию сеюми Айюб омадааст:
идома,
ва дурнамое, ки Элиҳу дар бораи ҳадафи паси ранҷу азоб ва зарурати тавба баён кардааст.

Таваҷҷӯҳ ба муошарати илоҳӣ тавассути таъкид кардани роҳҳои мухталифе, ки дар он Худо бо одамон муошират мекунад,
ва таъкид кардани интизоми рӯҳонӣ, ки тавассути пешниҳоди ранҷу азоб ҳамчун воситаи рушди шахсӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди нуқтаи назари алтернативӣ, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб нишон медиҳад.

Айюб 33:1 Пас, эй Айюб, аз ту илтимос мекунам, ки суханҳои маро бишнав ва ба ҳама суханонам гӯш деҳ.

Айюб ба суханони Элиҳу ва суханони хирадмандона гӯш медиҳад.

1: Ҳикмат дар шаклҳои гуногун пайдо мешавад ва муҳим аст, ки вақт ҷудо карда ба манобеъи ҳикмат гӯш диҳед.

2: Мо метавонем дарсҳои арзишмандро аз гӯш кардани дигарон ва ақидаи кушод гирем.

1: Масалҳо 2:1-6 - Писарам, агар каломи Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро бо худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба ақл майл кун; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

2: Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Айюб 33:2 Инак, ман даҳони худро кушодам, забони ман дар даҳони ман сухан мегӯяд.

Ин порча дар бораи Айюб даҳон кушод ва бо забонаш сухан меронад.

1. Қувваи калимаҳо - Чӣ гуна калимаҳое, ки мо мегӯем, метавонанд ба ҳаёти мо таъсири сахт расонанд.

2. Зиндагӣ сухан гӯед - Қудрати гуфтани калимаҳои ҳаёт ва рӯҳбаландкунанда.

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст, ва дӯстдорони он меваҳои онро хоҳанд хӯрд.

2. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо ҳеҷ сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз ато кунад.

Айюб 33:3 Суханони ман аз ростии дили ман хоҳанд буд, ва лабҳои ман дониши равшан хоҳанд гуфт.

Айюб муҳим будани сухани рост ва равшанро таъкид мекунад.

1. Қудрати сухани рост – Истифодаи калимаҳое, ки беайбии дили моро инъикос мекунанд.

2. Таъсири сухани рост - Фаҳмидани аҳамияти сухани рост.

1. Забур 15:2 - Он ки рост рафтор мекунад, ва адолатро ба амал меоварад, ва дар дили худ рост мегӯяд.

2. Масалҳо 12:17 - Ҳар кӣ рост мегӯяд, адолатро ошкор мекунад, вале шоҳиди бардурӯғ фиребро.

Айюб 33:4 Рӯҳи Худо маро офарид, ва нафаси Қодири Мутлақ ба ман ҳаёт бахшид.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо барои ҳаёти ӯ ва он чизе, ки дар бар мегирад, масъул аст.

1. Нафаси ҳаёт: Таҷлили атои ҳаёт аз ҷониби Худо

2. Рӯҳи Худо: Фаҳмидани ҳадафи мо дар офариниш

1. Ҳастӣ 2:7 - Ва Худованд Худо одамро аз хоки замин ба вуҷуд овард, ва ба бинии ӯ нафаси ҳаёт дамид; ва одам ба чони зинда табдил ёфт.

2. Юҳанно 4:24 - Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд Ӯро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

Айюб 33:5 Агар ба ман ҷавоб дода тавонӣ, суханҳои худро пеши ман ба тартиб овар ва бархез.

Айюб ба савол ҷавоб мепурсад ва ба ҷавоби муташаккил даъват мекунад.

1: Вақте ки мо бо Худо муошират мекунем, мо бояд онро бо тартиб ва муташаккилона иҷро кунем.

2: Вақте ки мо аз Худо ҷавоб меҷӯем, мо бояд омода бошем, ки ҷавоби муташаккил ва мантиқӣ пешниҳод кунем.

1: Масалҳо 15:28 - "Дили одил меомӯзад, ки чӣ гуна ҷавоб диҳад, аммо даҳони шарир бадӣ мерезад".

2: Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолатеро ба вуҷуд намеорад, ки Худо талаб мекунад."

Айюб 33:6 Инак, ман мувофиқи хоҳиши ту ба ҷои Худо ҳастам: Ман низ аз гил офарида шудаам.

Худо Айюбро аз гил офаридааст ва ба ҷои Ӯст.

1. Фурӯтании Худо: Донистани он ки Худо фурӯтанона моро аз гил офаридааст, метавонад ба мо кӯмак кунад, ки худамон фурӯтантар зиндагӣ кунем.

2. Ҳадяи офариниш: Худо ба мо атои ҳаёт ва имтиёз додааст, ки аз гил ташаккул ёфтаем.

1. Забур 139:14 - Туро ҳамду сано мегӯям, зеро ки ман тарсончак ва аҷиб офарида шудаам. Аҷоиб аст корҳои шумо; рӯҳи ман онро хеле хуб медонад.

2. Ҳастӣ 2:7 - Он гоҳ Худованд Худо одами хокро аз замин ба вуҷуд овард ва ба бинии ӯ нафаси ҳаёт дамид, ва он одам ба махлуқи зинда табдил ёфт.

Айюб 33:7 Инак, даҳшати ман туро наметарсонад, ва дасти ман бар ту вазнин нахоҳад шуд.

Худо ба Айюб итминон медиҳад, ки вай даҳшат нахоҳад овард ва бори гарон нахоҳад гузошт.

1. Ваъдаи тасаллии Худо - Чӣ гуна муҳаббат ва муҳофизати Худо метавонад дар лаҳзаҳои душвор ба мо сулҳ ва қувват бахшад.

2. Қувваи Худо сипари мост - Чӣ тавр мо метавонем қудрати Худоро истифода барем, то моро аз мусибатҳои зиндагӣ муҳофизат кунад.

1. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 33:8 Албатта, ту ба гӯши ман сухан гуфтай, ва ман овози суханони туро шунидам, ки мегуфт:

Худо ба мо тавассути Каломи худ сухан мегӯяд.

1: Вақте ки Худо тавассути Каломи худ ба мо сухан мегӯяд, мо бояд диққат диҳем ва гӯш кунем.

2: Мо бояд вақт ҷудо кунем, то дар бораи он чизе ки Худо мегӯяд ва чӣ тавр он ба ҳаёти мо дахл дорад, фикр кунем.

1: Масалҳо 8:34-35 - Хушо касе, ки маро гӯш мекунад ва ҳар рӯз дар назди дарвозаҳоям менигарад ва дар паҳлӯи дарҳои ман интизор аст. Зеро ҳар кӣ Маро ёбад, ҳаёт меёбад ва аз Худованд илтифот мегирад.

2: Забур 25:4-5 - Маро роҳҳои Ту, эй Худованд, бидон; ба ман роххои худро омуз. Маро дар ростии Худ роҳнамоӣ кун ва таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; барои ту ман тамоми рӯз интизорам.

Айюб 33:9 Ман пок ҳастам, бе гуноҳ, бегуноҳам; ва дар ман гуноҳе нест.

Айюб бегуноҳӣ ва бегуноҳ будани худро тасдиқ намуда, таъкид мекунад, ки дар ӯ ҳеҷ гунаҳкорӣ нест.

1. Қувваи тасдиқи бегуноҳӣ дар баробари мушкилот

2. Омӯзиши эътимод ба доварии Худо дар бораи мо

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

2. Матто 11:28 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Айюб 33:10 Инак, ӯ бар зидди ман баҳонае пайдо мекунад, маро душмани худ мешуморад,

Уқубати Айюб аз ҷониби Худост, ки бар зидди ӯ ҳолатҳое пайдо мекунад ва ӯро душмани худ медонад.

1. Дар замони ранҷу азоб имони худро гум накунед - таваккал ба Худо дар миёни душвориҳо

2. Ҳукмронии Худо дар ранҷу азоб - Фаҳмидани қудрат ва муҳаббати Худо дар замонҳои дарднок

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 33:11 Пойҳои маро ба гандум мегузорад, ҳама роҳҳои маро мефурӯшад.

Худо бар ҳар роҳе, ки мо мегузорем ва ҳар қадаме, ки мо мекунем, назорат мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани назорати Худо бар мо

2. Чӣ тавр бояд роҳнамоии Худоро дар ҳаёти мо эътироф кунем

1. Масалҳо 16:9 - "Одам дар дили худ роҳи худро ба нақша мегирад, аммо қадамҳои ӯро Худованд муайян мекунад".

2. Забур 139:3 - "Ту рафтан ва хобидани маро мефаҳмӣ; Ту бо ҳама роҳҳои Ман ошноӣ".

Айюб 33:12 Инак, ту дар ин бобат одил нестӣ: Ман ба ту ҷавоб медиҳам, ки Худо аз одам бузургтар аст.

Ин порча бартарии Худоро бар инсон таъкид мекунад.

1. Худои Мутаъол - Чӣ гуна Худо бузургтар аз инсон аст

2. Фурӯтанӣ - Чаро мо бояд Худоро аз ҳама болотар ёд кунем

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2. Яъқуб 4:10 «Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард».

Айюб 33:13 Чаро бар зидди Ӯ меҷангӣ? зеро вай дар бораи ягон кори худ хисобот намедихад.

Айюб савол медиҳад, ки чаро одамон кӯшиш мекунанд, ки Худоро зери шубҳа гузоранд, вақте ки Ӯ амалҳои Ӯро шарҳ намедиҳад.

1. "Ба Худо таваккал кардан ҳатто вақте ки мо намефаҳмем"

2. «Итоат ба хости Худо»

1. Румиён 11:33-36 (Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар доварӣ ва роҳҳои Ӯ беақл аст!)

2. Ишаъё 55:8-9 (Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. фикрҳои шумо.)

Айюб 33:14 Зеро ки Худо як бор сухан мегӯяд, бале, ду бор, лекин одам инро дарк намекунад.

Худо бо мо гап мезанад, аммо мо аксар вақт гӯш намедиҳем.

1. "Овози Худовандро бишнавед"

2. "Худо сухан мегӯяд - Оё шумо гӯш мекунед?"

1. Забур 19:14 - «Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман».

2. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро моил кун ва назди ман биё: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

Айюб 33:15 Дар хоб, дар рӯъёи шаб, ҳангоме ки хоби амиқ ба сари одамон меафтад, дар хоби бистари хоб меравад;

Айюб хоберо мебинад, ки дар он ба ӯ дастуроти илоҳӣ дода мешавад.

1. Хобҳо: Пул ба сӯи Илоҳӣ

2. Қувваи хоб: Имконият барои инъикоси рӯҳонӣ

1. Ҳастӣ 28:10-17 - Орзуи Яъқуб дар бораи нардбон ба осмон

2. Забур 127:2 - Худо ба мо оромӣ ва хоб медиҳад, то манфиати ҷисмонӣ ва рӯҳонии мо

Айюб 33:16 Он гоҳ Ӯ гӯшҳои одамонро мекушояд, ва ба насиҳати онҳо мӯҳр мегузорад,

Айюб имондоронро ташвиқ мекунад, ки гӯшҳои худро ба дастуроти Худо кушоянд ва онро қабул кунанд.

1. «Қудрати гӯш кардани Каломи Худо»

2. «Ҷустуҷӯи дастуроти Худо барои ҳаёти мо»

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:19 - Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

Айюб 33:17 То ки одамро аз нияти худ дур кунад, ва ғурурро аз одам пинҳон кунад.

Ин порча дар бораи қудрати Худо сухан меронад, ки ғурури инсонро аз байн мебарад ва ӯро аз ҳадафҳои худ дур мекунад.

1. Қудрати Худо: Дидани дасти Худо дар ҳаёти мо

2. Рӯйгардонӣ аз ғурур: Ғалаба кардани хоҳишҳои худамон

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Айюб 33:18 Ӯ ҷони худро аз чоҳ нигоҳ медорад, ва ҷони худро аз нобуд шудан аз шамшер нигоҳ медорад.

Ин ояти Айюб дар бораи қудрати Худо барои наҷот додани мо аз ҳалокат сухан меронад.

1. Ҳимояи Худо дар вақти хатар

2. Қувваи имон ба Худо

1. Забур 91:9-11 - Азбаски шумо Худовандро макони Ҳаққи Таоло қарор додаед, ки Ӯ паноҳгоҳи ман аст 10 Ҳеҷ бадӣ набояд ба шумо расад, ва ҳеҷ вабо ба хаймаи шумо наздик нашавад. 11 Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки шуморо дар ҳама роҳҳои худ нигоҳ доранд.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

Айюб 33:19 Ӯро низ дар бистари худ бо дард, ва устухонҳои зиёдаш бо дарди сахт ҷазо медиҳанд.

Аз азоби Худо Айюб дарди ҷисмонӣ ва азоби ҷисмонӣ мекашид.

1. Интизоми Худо: Дарди зарурии рушди мо

2. Арзиши ранҷу азоб: кор кардан ба манфиати бузурги мо

1. Ибриён 12:5–11

2. Румиён 5:3–5

Айюб 33:20 Ба тавре ки ҷони ӯ аз нон нафрат дорад, ва ҷонаш аз гӯшти болаззат.

Айюб аз азоби шахсе, ки гуруснагии ҷисмонӣ ва рӯҳонии ӯро қонеъ карда наметавонад, таассуф мекунад.

1. «Азоби гуруснагии рӯҳонӣ».

2. «Нотавонияти қонеъ гардонидани ниёзҳои ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ».

1. Забур 107:9 - "Зеро ки Ӯ ҷони ҳавасро сер мекунад ва рӯҳи гуруснаро аз некӣ сер мекунад".

2. Матто 5:6 - «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро ки сер хоҳанд шуд».

Айюб 33:21 Бадани Ӯ фурӯ рафтааст, ки дида намешавад; ва устухонҳояш, ки надида буданд, берун мебароянд.

Гӯшти Айюб нобуд мешавад ва устухонҳояш берун мебароянд.

1. "Ҳаёт зудгузар аст: Зиндагӣ барои лаҳза"

2. "Ҳақиқати ранҷу азоб: дарёфти роҳат дар изтироб"

1. Забур 39:4-5 - "Худовандо, маро бидонам, ки анҷоми ман ва андозаи айёми ман чист, то бидонам, ки чӣ гуна нотавон ҳастам. Дар ҳақиқат, Ту рӯзҳои маро ҳамчун паҳнои дастҳо ва синну соли ман сохтай. Дар назди Ту ҳеҷ чиз нест; ҳар кас дар ҳолати беҳтаринаш ҷуз буғ аст».

2. Ишаъё 40:30-31 - "Ҳатто ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон комилан меафтанд, аммо онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давед ва хаста нашавед, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд».

Айюб 33:22 Оре, ҷони ӯ ба қабр наздик мешавад, ва ҷони ӯ ба сӯи харобкорон.

Айюб дар бораи ногузирии марг ва қуввaҳои харобиовари он фикр мекунад.

1. Гузариши ҳаёт: Фаҳмидани номуваффақият дар ҷаҳони ранҷу азоб

2. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани нақшаи Ӯ дар баробари марг

1. Ибриён 9:27-28 Ва чӣ тавре ки барои одам як бор мурдан таъин шудааст ва баъд аз он доварӣ меояд, ончунон Масеҳ, ки як бор қурбонии гуноҳҳои бисёриҳоро бардоштааст, бори дуюм зоҳир хоҳад шуд, на барои он гуноҳ кардан, балки барои наҷот додани онҳое ки Ӯро бесаброна интизоранд.

2. Воиз 3:2 Вақти таваллуд шудан ва вақти мурдан; вақти шинондан ва вақти чидан кардани он чи шинонда шудааст.

Айюб 33:23 Агар бо ӯ фариштае бошад, ва тарҷумоне аз ҳазорон нафар бошад, то ки адолати ӯро ба одам нишон диҳад.

Имон ва эътимоди Айюб ба Худо бо ҳузури паёмбар бори дигар собит мешавад.

1: Мо ҳамеша метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки дарториктарин замонҳои мо бо мост.

2: Худо ҳамеша ба мо паёмбаре хоҳад дод, ки дар муборизаҳои мо ба мо кӯмак кунад.

1: Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

2: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Айюб 33:24 Он гоҳ ӯ ба ӯ эҳсон карда, мегӯяд: «Ӯро аз фуромадан ба чоҳ раҳоӣ деҳ: фидияе ёфтаам».

Айюб ба воситаи файзи Худо кафорат пайдо мекунад.

1: Худо ба мо фидияро ба воситаи файзи Худ пешкаш мекунад.

2: Мо ҳамеша метавонем наҷотро дар раҳмати Худо пайдо кунем.

1: Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ҳамчун ҳадя, ба воситаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед шуданд.

2: Эфсӯсиён 1:7-8 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

Айюб 33:25 Бадани ӯ аз ҷисми кӯдак тару тозатар хоҳад буд: ба айёми ҷавонии худ бармегардад;

Айюб навсозии рӯҳонӣ дошт, ки дигаргунии ҷисмониро ба вуҷуд овард.

1: Худо қодир аст, ки дар ҳаёти мо ба таври мӯъҷизавӣ кор кунад, на танҳо вазъияти моро тағир диҳад, балки моро аз дарун табдил диҳад.

2: Мо метавонем ба Худо бовар кунем, ки сарфи назар аз муборизаҳо ва ранҷу азобҳои ҳозираи мо ҳама чизро нав месозад.

1: Ишаъё 43: 18-19 "Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои кӯҳнаро ба назар нагиред. Инак, Ман чизи нав хоҳам кард, алҳол он пайдо мешавад; Оё

шумо онро намедонед? Ман ҳатто роҳ хоҳам сохт. дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон».

2:2 ба Қӯринтиён 5:17 "Бинобар ин, касе ки дар Масеҳ аст, вай махлуқи нав аст; чизҳои кӯҳна гузашт; инак, ҳама чиз нав шудааст."

Айюб 33:26 Ӯ ба Худо дуо хоҳад кард, ва ӯ ба ӯ илтифот хоҳад дошт, ва чеҳраи худро аз шодӣ хоҳад дид, зеро ки ӯ адолати ӯро ба инсон хоҳад дод.

Худо мехоҳад, ки ба онҳое, ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, меҳрубон бошад.

1: Худо омода аст ба онҳое ки Ӯро дар имон меҷӯянд, лутфу марҳамат бахшад.

2: Мо метавонем аз ҷустуҷӯи адолати Худо хурсандӣ пайдо кунем.

1: Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Айюб 33:27 Ӯ ба одамон менигарад, ва агар касе гӯяд: "Ман гуноҳ кардаам ва он чи ҳақро вайрон кардам, ва аз ин ба ман фоидае набахшид";

Айюб нишон медиҳад, ки Худо ба одамоне, ки ба гуноҳҳои худ иқрор мешаванд ва тавба мекунанд, аҳамият медиҳад.

1: Гуноҳҳои худро эътироф кунед ва тавба кунед - Айюб 33:27

2: Фоидаи тавба - Айюб 33:27

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Луқо 13:3 - Ба шумо мегӯям, не; лекин агар тавба накунед, ҳамаи шумо низ ҳамин тавр ҳалок хоҳед шуд.

Айюб 33:28 Ӯ ҷони худро аз дохил шудан ба чоҳ раҳо хоҳад кард, ва ҳаёти ӯ нурро хоҳад дид.

Худо қодир аст, ки моро аз ранҷу азобҳоямон наҷот диҳад ва моро ба ҳаёти равшан расонад.

1: Худо Наҷотдиҳанда, Наҷотдиҳанда ва Наҷотдиҳандаи мост.

2: Дар миёни торикӣ, Худо рӯшноӣ меорад.

1: Забур 40:2 Ӯ маро аз чоҳи лоғар, аз лой ва лой берун овард; пои маро болои санг гузошта, ба ман чои устувор дод.

2: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Айюб 33:29 Инак, ҳамаи ин чизҳо Худоро аксар вақт бо одамон ба амал меорад,

Худо бо роҳҳои пурасрор кор мекунад ва аксар вақт рӯйдодҳои ғайричашмдоштро барои ташаккул додани ҳаёти халқи худ истифода мебарад.

1: Тавассути роҳҳои пурасрори Худо, мо метавонем озмуда шавем ва қавӣ шавем.

2: Мо метавонем ба нақшаи Худо таваккал кунем, ҳатто агар мо онро дарк накунем.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Айюб 33:30 То ҷони худро аз чоҳ баргардонад, бо нури зиндагон мунаввар шавад.

Худо метавонад моро аз умқи ноумедӣ наҷот диҳад ва ба воситаи нури зиндаҳо моро бо умед пур кунад.

1. Чоҳи ноумедӣ: дарёфти умед ба нури Худо

2. Гумшуда ва ёфтшуда: Баргардонидани рӯҳи мо бо нури зинда

1. Забур 40:2 «Ӯ маро низ аз чоҳи даҳшатбор, аз гили ботлоқ бароварда, ва пойҳоямро бар санг гузошт, ва роҳҳоямро устувор сохт».

2. Ишаъё 58: 8 "Он гоҳ нури ту мисли саҳар берун хоҳад омад, ва саломатии ту зуд баҳор хоҳад шуд: ва адолати ту пеши ту хоҳад рафт; ҷалоли Худованд мукофоти ту хоҳад буд".

Айюб 33:31 Марқӯс кун, эй Айюб, ба ман гӯш деҳ: хомӯш бош, ва ман сухан хоҳам дод.

Ин порча Айюбро ташвиқ мекунад, ки гӯш кунад ва хомӯш бошад, то Худо сухан гӯяд.

1. Каломи Худо Муҳимтарин Овоз аст

2. Бигзор Худо ба воситаи хомӯшии мо сухан гӯяд

1. Яъқуб 1:19 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад".

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

Айюб 33:32 Агар чизе гӯй, ба ман ҷавоб деҳ: бигӯ, зеро ман мехоҳам туро сафед кунам.

Айюб мехоҳад, ки шахси ситамдидаро сафед кунад ва омода аст, ки далелҳоро гӯш кунад ва баррасӣ кунад.

1. Мо бояд омода бошем, ки ҳақиқатро новобаста аз сарчашма қабул кунем ва баррасӣ кунем.

2. Худо адолат ва адолатро мехоҳад ва мо низ бояд.

1. Масалҳо 31:8-9 - "Барои онҳое, ки наметавонанд аз номи худ сухан гӯянд, барои ҳуқуқи ҳамаи бенавоён сухан гӯед. Бигӯед ва одилона доварӣ кунед; ҳуқуқи мискинон ва мискинонро ҳимоя кунед".

2. Яъқуб 1:19-20 - "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад."

Айюб 33:33 Агар не, ба ман гӯш деҳ: хомӯш бош, ва ман ба ту ҳикмат меомӯзам.

Айюб моро ташвиқ мекунад, ки ӯро гӯш кунем ва ҳикмат гирем.

1. Ором монед ва Худоро гӯш кунед - Забур 45:10

2. Ҳикмат аз Худост - Яъқуб 1:5

1. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам.

2. Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад.

Боби 34-уми Айюб бо посухи Элиҳу ба Айюб идома дорад, зеро ӯ адолати Худоро тасдиқ мекунад ва даъвои Айюбро дар бораи беинсофӣ рад мекунад.

Сархати 1: Элиҳу ҳам ба Айюб ва ҳам ба дӯстонаш муроҷиат карда, онҳоро даъват мекунад, ки суханони ӯро бодиққат гӯш кунанд. Ӯ мегӯяд, ки бо хирад ва фаҳм сухан хоҳад гуфт (Айюб 34:1-4).

Сархати 2: Элиҳу мегӯяд, ки Худо одил аст ва адолатро вайрон намекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки Худо наметавонад ба амалҳои инсон таъсир расонад ё ба шарорат гирифтор шавад (Айюб 34:5–12).

Сархати 3: Элиҳу Айюбро барои зери шубҳа гузоштан ба адолати Худо интиқод мекунад ва мегӯяд, ки Худои Қодири Мутлақ беадолатона рафтор кардан ғайриимкон аст. Ӯ қайд мекунад, ки Худо аз аъмоли ҳар як шахс огоҳ аст ва онҳоро мувофиқи он доварӣ мекунад (Айюб 34:13-20).

Сархати 4: Элиҳу ҳушдор медиҳад, ки ба ҳокимони заминӣ эътимод накунанд ё аз онҳо илтифот талаб кунанд, зеро онҳо хато мекунанд. Ба ҷои ин, ӯ аҳамияти эътироф кардани ҳокимияти Худо ва итоат ба қудрати Ӯро таъкид мекунад (Айюб 34:21-30).

Сархати 5: Элиҳу дар хотима Айюбро даъват мекунад, ки тавба кунад ва гуноҳашро эътироф кунад, агар ӯ гуноҳ карда бошад. Ӯ ӯро итминон медиҳад,

ки агар Айюб ба адолат баргардад, вай бо марҳамати Худо барқарор мешавад (Айюб 34:31-37).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию чоруми Айюб омадааст:
идома,
ва ҳимояи Элиҳу дар бораи адолати Худо ва насиҳати Айюб барои шубҳа кардани адолати илоҳӣ.

Таъкид кардани адолати илоҳӣ тавассути таъкид кардани беғаразии Худо, ва таъкид кардани масъулияти шахсӣ, ки тавассути даъват ба тавба ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди пешниҳоди муқобил нишон дода шудааст, таҷассумест, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 34:1 Ва Элиҳу дар ҷавоб гуфт:

Элиҳу дар бораи адолат ва адолати Худо сухан меронад.

1: Адолат ва адолати Худо комил ва нотавон аст.

2: Мо метавонем ба адолат ва адолати комили Худо таваккал кунем.

1: Ишаъё 45:21-22 Эълон кунед, ки чӣ мешавад, ҳозир кунед, бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд. Кӣ инро аз қадим пешгӯӣ карда буд, ки онро аз замонҳои қадим эълон кардааст? Оё ман, Худовандо, набудам? Ва ҷуз ман Худое нест, ки Худои одил ва Наҷотдиҳанда аст; ҷуз ман ҳеҷ кас нест.

2: Румиён 3:21-26 Аммо акнун ба ғайр аз шариат адолати Худо маълум шудааст, ки дар бораи он Таврот ва анбиё шаҳодат медиҳанд. Ин адолат ба воситаи имон ба Исои Масеҳ ба ҳамаи имондорон дода мешавад. Байни яҳудӣ ва ғайрияҳудиён ҳеҷ тафовуте нест, зеро ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва ҳама ба воситаи файзи Ӯ ба василаи кафорати ба воситаи Исои Масеҳ омада сафед мешаванд. Худо Масеҳро ҳамчун қурбонии кафорат ба воситаи рехтани хуни ӯ пешниҳод кард, то ки бо имон қабул карда шавад. Ӯ ин корро барои нишон додани адолати худ кард, зеро бо сабри худ гуноҳҳои қаблан содиршударо бечазо гузошта буд.

Айюб 34:2 Суханони маро бишнавед, эй хирадмандон; ва эй доноён, ба ман гӯш диҳед.

Айюб ба хирад ва фаҳмиши се дӯсташ шубҳа мекунад.

1. Сарчашмаи ҳақиқии ҳикмат: Эҳтиёҷ ба роҳнамоии Худоро эътироф кардан

2. Эътироф кардани маҳдудиятҳои дониши инсонӣ

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Айюб 34:3 Зеро гӯш суханро месанҷад, чунон ки даҳон гӯштро мечашад.

Ин оят ба он ишора мекунад, ки мо бояд бо сухани худ боэҳтиёт бошем, зеро онҳоро метавон таъми таъом дорад.

1: Мо бояд суханони худро оқилона интихоб кунем, зеро онҳо метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд.

2: Калимаҳо қудрат доранд, аз ин рӯ барои сохтани онҳо истифода баред, на барои вайрон кардан.

1: Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор ҳеҷ сухани фосид аз даҳони шумо берун наояд, балки он чизе ки барои обод кардан муфид аст, то ки ба шунавандагон файз хизмат кунад.

2: Масалҳо 16:24 - Суханони гуворо мисли асал, барои ҷон ширин ва саломатӣ барои устухонҳо мебошанд.

Айюб 34:4 Биёед ҳукмро барои худ интихоб кунем: Бигзор дар байни худамон бидонем, ки чӣ хуб аст.

Ин порча моро водор мекунад, ки қарорҳои оқилона қабул кунем ва дар интихоби худ ба дигарон ростқавл ва бодиққат бошем.

1. "Қудрати интихоб: қабули қарорҳои дуруст"

2. «Аҳамияти бодиққат ва ростқавл будан бо дигарон»

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

7 Дар назари худ хирадманд набош; аз Худованд битарсед ва аз бадӣ дурӣ ҷӯед.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

Айюб 34:5 Зеро ки Айюб гуфтааст: "Ман одил ҳастам, ва Худо доварии маро аз худ кардааст".

Айюб дар бораи беадолатие, ки ӯ аз сар гузаронидааст ва зоҳиран беэътиноии Худо нисбати адолат афсӯс мезанад.

1: Худо одил аст ва ҳамеша доварӣ мекунад.

2: Мо набояд ба қарорҳои Худо шубҳа кунем, ҳатто вақте ки мо онҳоро намефаҳмем.

1: Ишаъё 40: 13-14 "Кӣ Рӯҳи Худовандро роҳнамоӣ кардааст, ё мушовири Ӯ буданаш ӯро таълим додааст? Бо кӣ маслиҳат дод, ва кӣ ӯро насиҳат дод, ва ӯро дар роҳи доварӣ таълим дод, ва ба ӯ дониш омӯхт. ва ба ӯ роҳи фаҳмишро нишон дод?»

2: Isaiah 45:21 "Бигӯед ва онҳоро наздик кунед; оре, бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд: кӣ инро аз қадим баён кардааст? Кӣ аз он замон гуфта буд? Оё Ман Худованд нестам? ва Худое нест. ғайри ман, Худои одил ва Наҷотдиҳанда аст; ҳеҷ кас ҷуз ман нест».

Айюб 34:6 Оё бар зидди ҳуқуқи худ дурӯғ гӯям? захми ман бе гуноҳ табобатнашаванда аст.

Ин порча оқибатҳои рафтори нодурустро тасвир мекунад ва Айюб савол медиҳад, ки оё вай бар зидди ҳақи худ дуруғ гуфтан лозим аст ва эътироф мекунад, ки захми ӯ бидуни ҷиноят табобатнашаванда аст.

1. Қувваи шифобахши эътирофи хато: Чӣ гуна эътироф кардани гуноҳҳои мо метавонад ба барқароршавӣ оварда расонад

2. Хатарҳои фиреб: чӣ гуна дурӯғ гуфтан дар муқобили адолати мо метавонад ба оқибатҳои ҷиддӣ оварда расонад

Салиб-

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

Айюб 34:7 Кадом одам мисли Айюб аст, ки мисли об тамасхур менӯшад?

Айюб намунаи марди одил аст, ки метавонад ба таҳқир бо фурӯтанӣ муносибат кунад.

1. Биёед аз намунаи фурӯтанӣ ва адолати Айюб дарс гирем.

2. Ҳатто вақте ки ба мо беадолатона рафтор мекунанд, мо бояд саъй кунем, ки бо файз ва боқувват ҷавоб диҳем.

1. Масалҳо 15:1 - "Ҷавоби нармӣ ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад".

2. Яъқуб 1:19 - «Бародарон ва хоҳарони азизи ман, инро ба назар гиред: ҳар кас бояд дар гӯш кардан зуд, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад».

Айюб 34:8 Он ки бо бадкорон ҳамроҳ мешавад, ва бо одамони шарир роҳ меравад.

Айюб мегӯяд, ки баъзе одамон бо бадкорон муошират мекунанд ва бо онҳо роҳ мераванд.

1. Мо бояд бодиққат бошем, ки бо кӣ муошират мекунем ва он ба хислати худи мо чӣ гуна таъсир мерасонад.

2. Бо бадкорон роҳ рафтан аз рӯи хирад нест, зеро он метавонад моро гумроҳ кунад.

1. Забур 1:1-2 - Хушбахт аст касе, ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, дар роҳи гуноҳкорон намеистад ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад.

2. Масалҳо 13:20 - Ҳар кӣ бо доноён рафтор кунад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид.

Айюб 34:9 Зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ба одам ҳеҷ фоидае надорад, ки аз Худо лаззат барад".

Ин порча дар бораи бефоида будани кӯшиши ба Худо писанд омадан тавассути корҳои худ сухан меронад.

1. «Ботил аз худбинӣ»

2. «Файзи бепоёни Худо»

1. Румиён 3:20-24 - Зеро ки ба воситаи аъмоли шариат ҳеҷ кас дар назари Ӯ сафед нахоҳад шуд, зеро ба воситаи шариат дониши гуноҳ пайдо мешавад.

2. Титус 3: 4-7 - Аммо вақте ки некӣ ва меҳрубонии Худои Наҷотдиҳандаи мо зоҳир шуд, Ӯ моро на аз рӯи аъмоле, ки мо дар адолат анҷом медиҳем, балки аз рӯи марҳамати худ, бо шустани эҳё ва навсозӣ наҷот дод. аз Рӯҳулқудс.

Айюб 34:10 Пас, эй хирадмандон, ба ман гӯш диҳед: аз Худо дур аст, ки Ӯ бадӣ кунад; ва аз Худои Қодири Мутлақ, то ки гуноҳ кунад.

Айюб одамони хирадмандро даъват мекунад, ки ба суханаш гӯш диҳанд, зеро аз ҷониби Худо бадӣ кардан ва ё гуноҳ кардани Худои Қодир ғайриимкон аст.

1. Ҳикматро ба оғӯш гирифта, бадиро тарк кун

2. Худо дар некӯии хеш бетағйир ва беист аст

1. Забур 33:4, "Зеро ки каломи Худованд рост аст ва ҳама аъмоли Ӯ ба ростӣ иҷро мешавад".

2. 2 Тимотиюс 3:16-17, «Тамоми Навиштаҳо бо илҳоми илҳоми Худо дода шудааст ва барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ ва насиҳат ба адолат фоиданок аст, то ки одами Худо барои ҳар чизе мукаммал ва муҷаҳҳаз бошад. кори хуб."

Айюб 34:11 Зеро ки кори одамро ба ӯ адо хоҳад кард, ва ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ пайдо хоҳад кард.

Худованд моро мувофиқи аъмоли мо подош медиҳад.

1: Кори дуруст кардан - Мо барои аъмоли некамон подош хоҳем гирифт, зеро Худо одил ва инсоф аст.

2: Барои Худованд кор кардан - Мо бояд кӯшиш кунем, ки бо аъмоли худ ба Худованд писанд ояд ва Ӯ моро барои он мукофот хоҳад дод.

1: Ғалотиён 6: 7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ

мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2: Матто 6: 19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон нашиканед ва дуздед. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Айюб 34:12 Бале, Худо бадӣ нахоҳад кард, ва Худои Қодири Мутлақ довариро таҳриф намекунад.

Ин порча адолат ва адолати Худоро таъкид мекунад ва мегӯяд, ки Худо ҳеҷ гоҳ кори бадӣ намекунад ва довариро таҳриф намекунад.

1. Адолати бепоёни Худо: Баррасии адолати Офаридгори мо

2. Дар имон устувор будан: эътимод ба адолати Худо дар замонҳои душвор

1. Ҳастӣ 18:25 - Аз шумо дур аст, ки чунин коре кунед, ки одилро бо шарирон ба қатл расонед, то одилон мисли шарирон бархурдор шаванд! Аз шумо дур бошад! Оё Довари тамоми замин адолатро намекунад?

2. Забур 19:9 - Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст. Қоидаҳои Худованд рост ва комилан одил аст.

Айюб 34:13 Кӣ ба ӯ бар замин фармон додааст? ё ки тамоми ҷаҳонро тасарруф кардааст?

Ин порча дар бораи қудрат ва қудрати Худо бар замин ва ҷаҳон сухан меронад.

1. Ҳукмронии Худо: Дарки қудрати бепоёни Худо

2. Қудрати Худо: Эҳтиёҷоти мо ба эътироф ва итоат кардан

1. Забур 24:1-2 - Замин аз они Худованд аст ва тамоми пур аз он, Ҷаҳон ва сокинони он. Зеро ки онро бар баҳрҳо бунёд кардааст, ва онро бар об устувор кардааст.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, На хаста мешаваду на хаста. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Айюб 34:14 Агар ӯ дили худро бар одам гузорад, рӯҳ ва нафаси худро барои худ ҷамъ кунад;

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ гуна Худо бар инсон ирода ва қудрат дорад ва метавонад рӯҳ ва нафаси ӯро аз ҳаёти инсон дур кунад.

1. Ҳукмронии Худо: Қудрати иродаи Худо бар инсон

2. Фаҳмидани итоат ба иродаи Худо

1. Румиён 9:17-18 - Зеро Навиштаҳо ба фиръавн гуфта шудааст: "Ман туро барои ҳамин эҳьё кардам, то ки қудрати Худро дар ту нишон диҳам, ва исми Ман дар тамоми замин мавъиза шавад".

2. Забур 33:10-11 - Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад, найрангҳои мардумро барбод медиҳад. Маслиҳати Худованд то абад пойдор аст, Фикри дили Ӯ барои наслҳо.

Айюб 34:15 Ҳама башар якҷоя нобуд хоҳад шуд, ва одам боз ба хок мубаддал хоҳад шуд.

Ҳама одамон оқибат мемиранд ва ба хок бармегарданд.

1. Новобаста аз мақоми мо, марг баробаркунандаи бузург аст.

2. Дар ниҳоят, ҳамаи мо бо марг рӯ ба рӯ мешавем.

1. Воиз 3:20, "Ҳама ба як ҷо мераванд; ҳама аз хоканд ва ҳама боз ба хок мубаддал мешаванд".

2. Забур 90:3, «Одамро ба сӯи ҳалокат мегардонӣ ва мегӯӣ: «Баргард, эй фарзандони одам».

Айюб 34:16 Агар алҳол ақл дорӣ, бишнав: ба овози суханони Ман гӯш андоз.

Айюб аз одамон хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро гӯш кунанд, агар онҳо фаҳманд.

1. Мо бояд ҳамеша дилу дидаи худро ба рӯи фаҳм ва хирад боз кунем.

2. Суханони атрофиёнатонро бишнавед - шояд чизи арзишманд пайдо кунед.

1. Масалҳо 1:5, «Бигзор хирад бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад».

2. Яъқуб 1:19, "Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан оҳиста ва дар хашм оҳиста бошад".

Айюб 34:17 Оё касе ки нафрат дорад, ҳукмронӣ кунад? ва оё одилтаринро маҳкум мекунӣ?

Айюб 34:17 савол медиҳад, ки оё онҳое, ки аз адолат нафрат доранд, метавонанд то ҳол дар мансабҳои қудратӣ бошанд ва оё аз ҳама одилтаринро маҳкум кардан мумкин аст?

1: Мо бояд боварӣ ҳосил кунем, ки онҳое, ки дар мансабҳои қудратӣ ҳастанд, одил бошанд ва қудрати худро барои фишор ба бегуноҳ истифода набаранд.

2: Мо бояд аҳамияти адолатро дарк кунем ва ҳамеша саъй кунем, ҳатто агар он душвор бошад ҳам.

1: Яъқуб 2:8-9 Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори хуб мекунед. Аммо агар рӯйбинӣ кунед, гуноҳ мекунед ва аз рӯи шариат ҳамчун вайронкорон маҳкум мешавед.

2: Румиён 12:9-10 Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред. Якдигарро бо мехри бародарӣ дуст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

Айюб 34:18 Оё ҷоиз аст, ки ба подшоҳ бигӯям: "Ту шарир ҳастӣ?" ва ба мирон гуфт: «Шумо осиёнед?

Худо интизор аст, ки мо ба якдигар эҳтиромона муносибат кунем, ҳатто вақте ки мо бо ҳам ихтилоф дорем.

1. Эҳтироми Ҳокимият: Интизории Худо аз Мо

2. Эҳтиром кардан чӣ маъно дорад?

1. Эфсӯсиён 6:5-7 - Ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо эҳтиром ва тарс ва бо самимияти дил итоат кунед, чунон ки шумо ба Масеҳ итоат мекунед.

2. Масалҳо 15:1 - Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

Айюб 34:19 Чӣ қадар камтар барои касе, ки шахсиятҳои сарваронро қабул намекунад ва сарватдорро аз камбағалон зиёдтар ҳисоб намекунад? зеро ки ҳама кори дасти Ӯст.

Худо сарватдор ва тавоноро бар фақиру нотавон бартарӣ намедиҳад. Ҳама одамон дар назари Ӯ баробар қадр карда мешаванд.

1. Масал дар бораи сарватманд ва Лаъзор: Худо ҳамаро баробар қадр мекунад

2. Қудрати хоксорӣ: Ҷустуҷӯи Худо пеш аз ҷустани сарват ва обрӯ

1. Яъқуб 2:1-4 - Ба сарватмандон рӯйбинӣ накун

2. Матто 5:3 - Хушо мискинони рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост

Айюб 34:20 «Дар як лаҳза онҳо хоҳанд мурд, ва мардум нисфи шаб ба изтироб афтида, бигзаранд, ва тавоноён бе даст бурда хоҳанд шуд.

Қудрати Худо чунон аст, ки ҳатто афроди тавоноро дар як лаҳза бурдан мумкин аст.

1: Мо бояд қудрат ва қудрати Худоро эътироф кунем.

2: Ҳаёти содиқона дар хидмат ба Худо зиндагӣ кунед, зеро бидонед, ки Ӯ назорати ниҳоиро дорад.

1: Ибриён 12:1-2 Аз ин рӯ, азбаски моро абри бузурги шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо устуворӣ давем, ки мусобиқае, ки барои мо муқаррар шудааст,

2: Забур 55:22 Ғамхориҳои худро ба Худованд андозед, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ларза афтанд.

Айюб 34:21 Зеро ки чашмони Ӯ ба роҳҳои инсон аст, ва Ӯ тамоми рафтуомади ӯро мебинад.

Ин оят аз Айюб нишон медиҳад, ки Худо аз ҳар коре, ки одамон мекунанд, огоҳ аст ва аз ҳар амали онҳо огоҳ аст.

1: Худо назорат мекунад - Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худо аз ҳар як амали мо огоҳ аст ва Ӯ моро мушоҳида мекунад.

2: Худо донову тавоност - Худо донову тавоност ва ба ҳар коре, ки мо мекунем огоҳ аст!

1: Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад. Агар гӯям: "Албатта торикӣ маро фаро хоҳад гирифт, ва рӯшноӣ дар атрофи ман шаб хоҳад буд, ҳатто торикӣ барои шумо торик нест"; шаб чун рӯз равшан аст, зеро торикӣ бо ту равшан аст.

2: Ибриён 4:13 - Ва ҳеҷ махлуқоте аз назари Ӯ пинҳон нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Айюб 34:22 Ҳеҷ зулмот ва сояи марг вуҷуд надорад, ки дар он шароратқорон пинҳон шаванд.

Ҳеҷ кас наметавонад аз ҳукми Худо пинҳон шавад, ҳатто дар торикӣ ва сояҳои қабр.

1. Доварии ногузири Худо

2. Дастрасии ногузир аз адолати Худо

1. Забур 139:7-10 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт.

2. Ибриён 4:13 - Ҳеҷ чиз дар тамоми махлуқот аз назари Худо пӯшида нест. Ҳама чиз дар пеши назари Ӯ ошкор ва ошкор аст, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Айюб 34:23 Зеро ки Ӯ бар одамизод бештар аз ҳақ талаб намекунад; ки вай бо Худо доварӣ кунад.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо одил аст ва аз одам бештар аз ҳақ талаб намекунад.

1.Адолат ва раҳмати Худо

2. Боварӣ ба адолати Худо

1. Забур 103:8-10 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо намедиҳад.

2. Ишаъё 30:18 - Аз ин рӯ, Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

Айюб 34:24 Ӯ мардони бешуморро пора-пора хоҳад кард, ва ба ҷои онҳо дигаронро хоҳад гузошт.

Худо соҳибихтиёр аст ва қодир аст, ки мағруру тавоноро поин бибарад ва хоксору нотавононро барангехт.

1. Худо назорат мекунад: Дарсҳо аз Айюб 34:24

2. Аз тавоно ба нотавон: Имтиҳони Айюб 34:24

1. Ишаъё 40:21-22 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Оё аз аввал ба шумо гуфта нашудааст? Оё аз пояҳои замин нафаҳмидаед? Ӯст, ки дар болои ҳалқаи замин ва сокинони он мисли малаханд, ки осмонро мисли парда дароз мекунад ва онҳоро чун хайма барои сокин шудан паҳн кардааст.

2. Масалҳо 21:1 - Дили подшоҳ ҷараёнест, ки дар дасти Худованд аст; Ҳар ҷо, ки бихоҳад, мегардонад.

Айюб 34:25 Аз ин рӯ, Ӯ корҳои онҳоро медонад, ва онҳоро шабона вайрон мекунад, ба тавре ки онҳо нобуд мешаванд.

Худо аз аъмоли инсонҳо огоҳ аст ва метавонад онҳоро дар як лаҳза бозгардонад ва нобуд созад.

1. Мо бояд ҳамеша аз қудрати Худо бохабар бошем ва чӣ гуна Ӯ метавонад дар як лаҳза корҳои моро нобуд созад.

2. Худо ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то дар охир моро доварӣ кунад ва аъмоли мо беэътибор нахоҳад монд.

1. Забур 33:13-15 - Худованд аз осмон менигарад; вай тамоми фарзандони одамро мебинад. Аз макони зисташ ба тамоми сокинони замин менигарад. Дилҳои онҳоро яксон месозад. тамоми кори онхоро дида мебарояд.

2. Ирмиё 17:10 - Ман, Худовандо, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, ҳатто ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмолаш медиҳам.

Айюб 34:26 Ӯ онҳоро ҳамчун одамони шарир дар пеши назари дигарон мезанад;

Худо бадкоронро барои гуноҳашон дар пеши назари дигарон ҷазо медиҳад.

1. Арзиши гуноҳ: оқибатҳои гуноҳ

2. Адолати Худо: Чӣ тавр Ӯ бо гунаҳкорон

1. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шарир бечазо наmemонад, вале одил озод хоҳад шуд.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Айюб 34:27 Зеро ки онҳо аз Ӯ рӯй гардонданд, ва ҳеҷ яке аз роҳҳои Ӯро ба назар нагирифтанд.

Мардум аз Худо рӯй гардонданд ва ҳеҷ яке аз роҳҳои Ӯро ба назар нагирифтаанд.

1. Роҳҳои Худованд одилонаанд - Ишаъё 55:8-9

2. Ба Худованд таваккал кунед - Масалҳо 3:5-6

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

12 Он гоҳ шумо Маро мехонед ва омада, назди Ман дуо гӯед, ва Ман шуморо мешунавам.

13 Маро хоҳӣ ҷуст ва меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯӣ.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Айюб 34:28 То ки доду фарёди мискинонро ба сӯи Ӯ расонанд, ва ӯ фарьёди мискинонро мешунавад.

Айюб марҳамат ва ҳамдардии Худоро нисбати ранҷу азоб эътироф мекунад.

1: Раҳмат ва раҳмати Худо ба ранҷу азоб

2: Фарёди бечорагон ва дардмандонро Худо шунидааст

1: Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

2: Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

Айюб 34:29 Вақте ки Ӯ оромӣ медиҳад, пас кӣ метавонад ба изтироб оварда расонад? ва ҳангоме ки рӯи худро пинҳон мекунад, кист, ки ӯро бубинад? хоҳ бар зидди халқе бошад, хоҳ бар зидди одам:

Худо ягона касест, ки оромӣ меорад ва метавонад аз инсон пинҳон шавад.

1: Худо манбаи ниҳоии сулҳ ва тасаллӣ аст.

2: Худо соҳибихтиёр аст ва берун аз фаҳмиши мо аст.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Забур 91:1 Ҳар кӣ дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

Айюб 34:30 То ки дурӯя ҳукмронӣ накунад, то ки мардум ба доми худ гирифтор нашаванд.

Айюб ҳушдор медиҳад, ки ба мунофиқон набояд қудрат дода шавад, то мардумро ба дом наафтанд.

1: Мо бояд пешвоёни поквиҷдон ва хислатдорро интихоб кунем, то мардумро гумроҳ накунем.

2: Мо бояд аз дурӯягии худ огоҳ бошем ва кӯшиш кунем, ки дар ҳаёти худ ростқавл ва ҳақиқӣ бошем.

1: Масалҳо 11:3 Беайбии росткорон онҳоро роҳнамоӣ мекунад, вале каҷи хоин онҳоро нест мекунад.

2: Матто 6:1-2 Эҳтиёт бошед, ки адолати худро дар назди дигарон ба амал оваред, то ки дар назари онҳо намоён шаванд, зеро он гоҳ аз Падари худ, ки дар осмон аст, мукофот нахоҳед дошт.

Айюб 34:31 Албатта, ба Худо гуфтан лозим аст, ки ман азоб кашидаам, дигар ба васваса нахоҳам дод.

Ин порча дар бораи зарурати қабул кардани ҷазо ва дигар Худоро хафа накардан сухан меравад.

1: Қабул кардани ҷазо ҳамчун роҳи адолат

2: Тавба кардан аз хафагӣ ва парвариш дар файз

1: Ибриён 12: 5-11 - Интизом ва истодагарӣ дар озмоишҳо

2:2 Қӯринтиён 7:10 - Ғамгинии Худо ва тавба

Айюб 34:32 Он чи ман намебинам, ба ман таълим намедиҳад: агар гуноҳ карда бошам, дигар намекунам.

Айюб аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба ӯ нишон диҳад, ки чӣ кори хато кардааст, то ӯ ислоҳ кунад.

1. Қудрати эътироф кардани хатогии шумо - омӯхтани фурӯтанона қабул кардан ва ислоҳ кардани амалҳои худ, вақте ки мо дарк мекунем, ки хато кардаем.

2. Зарурати ҷустуҷӯи ҳидоят – дарки аҳамияти ҷустуҷӯи ҳикмати Худо барои интихоби дуруст дар зиндагӣ.

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе маломат медиҳад, биталабад, ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Айюб 34:33 Оё мувофиқи ақли ту бошад? Ӯ ҷазои онро хоҳад дод, хоҳ рад кунӣ, хоҳ ихтиёр кунӣ. на ман, пас он чи донӣ, бигӯ».

Худо дар ниҳоят қарор медиҳад, ки чӣ беҳтар аст ва доварӣ кардан ба дасти одамон вобаста нест.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо дар ниҳояти кор аст ва ҷои мо нест, ки дигаронро доварӣ кунем, балки онҳоро дӯст дорем ва қабул кунем.

2: Мо бояд қабул кунем, ки иродаи Худо комил аст ва Ӯ медонад, ки барои мо чӣ беҳтар аст.

1: Матто 7:1-2 "Ҳукм накунед, ки маҳкум нашавед. Зеро ба он чи доварӣ кунед, шумо низ ба он ҳукм карда хоҳед шуд; ва ба ҳар андозае, ки чен кунед, ба шумо чен карда мешавад."

2: Яъқуб 4:12 "Як қонунгузор ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад: Ту кистӣ, ки дигареро ҳукм мекунӣ?"

Айюб 34:34 Бигзор хирадмандон ба ман бигӯянд, ва хирадманд ба ман гӯш диҳад.

Айюб аз одамони оқил ва оқил хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро гӯш кунанд.

1. Мо бояд одамони доно ва доноро ҷустуҷӯ кунем, то аз онҳо ибрат гирем.

2. Агар мо ҳикмат ва фаҳмишро ҷустуҷӯ кунем, суханони мо метавонанд таъсири доимӣ дошта бошанд.

1. Масалҳо 11:14 - Дар ҷое ки насиҳат нест, мардум меафтад, аммо дар шумораи зиёди машваратчиён бехатарӣ ҳаст.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Айюб 34:35 Айюб бе дониш сухан гуфт, ва суханони ӯ беҳикмат буд.

Айюб бефаҳм сухан мегуфт, ва суханони ӯ ҳикмат надоштанд.

1. Хатари бе ҳикмат сухан гуфтан

2. Муҳимияти фаҳмиш

1. Масалҳо 14:7 - «аз аблаҳон дурӣ ҷӯед, зеро ки дар лабони онҳо дониш нахоҳед ёфт»

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худо бипурс, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад».

Айюб 34:36 Орзуи ман ин аст, ки Айюб то ба охир озмуда шавад, аз сабаби ҷавобҳои ӯ ба одамони бадкор.

Айюб барои ҷавобҳои ӯ ба одамони шарир то ҳадде озмуда мешавад.

1. Имтиҳони Худо бозгӯи адолати Ӯст

2. Биёед аз сабри Айюб дар баробари душвориҳо ибрат гирем

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. 2 Қӯринтиён 4:16-18 - Ҳамин тавр, мо рӯҳафтода намешавем. Ҳарчанд шахсияти берунии мо нобуд мешавад, ботинии мо рӯз аз рӯз нав мешавад. Зеро ин мусибати сабуки лаҳзае барои мо вазни абадии ҷалоли аз ҳама муқоисаро омода мекунад.

Айюб 34:37 Зеро ки Ӯ ба гуноҳи худ исён меафканад, дар миёни мо каф мезанад ва суханони худро бар зидди Худо афзун мекунад.

Айюб адолат ва адолати Худоро зери шубҳа мегузорад. Ӯ дар ҳайрат аст, ки чаро онҳое, ки бар зидди Худо исён мекунанд, аксар вақт муваффақ мешаванд, дар ҳоле ки онҳое, ки Худоро меҷӯянд, азоб мекашанд.

1. Адли Худо дар ниҳоят пирӯз хоҳад шуд; мо бояд ба ҳукмҳои Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо онҳоро намефаҳмем.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба гуноҳҳои худ исён илова накунем, то ба доварии Худо гирифтор нашавем.

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Ибриён 11:6 «Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Дар боби 35-уми китоби Айюб Элиҳу ҷавоби худро ба Айюб идома дода, ба муносибати байни амали инсон ва ҷавоби Худо диққат медиҳад.

Сархати 1: Элиҳу суханони худро ба Айюб равона карда, арзиши адолати Айюбро зери шубҳа мегузорад. Ӯ даъво мекунад, ки агар Айюб одил бошад, ин ба ҳеҷ ваҷҳ ба Худо таъсир намерасонад ё фоидае надорад (Айюб 35:1-8).

Параграфи 2: Элиҳу мегӯяд, ки одамон аксар вақт ҳангоми дучор шудан ба ранҷу азоб ба кӯмак фарёд мезананд, вале бузургии Худоро эътироф намекунанд ва ҳикмати Ӯро меҷӯянд. Ӯ аҳамияти эътироф кардани ҳокимияти Худо ва эҳтироми мувофиқ ба Ӯро таъкид мекунад (Айюб 35:9-16).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию панҷуми Айюб омадааст:
идома,
ва насиҳати Элиҳу дар бораи таъсири маҳдуди амалҳои инсон ба ҷавоби Худо баён карда шудааст.

Таваҷҷӯҳ ба фарорасии илоҳӣ тавассути таъкид ба истиқлолияти Худо аз адолати инсонӣ,
ва таъкид кардани эҳтироми дурусте, ки тавассути даъват ба эътирофи бузургии Худо ба даст омадааст.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи таҳкими дурнамо дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб нишон дода шудааст.

Айюб 35:1 Элиҳу боз сухан ронда, гуфт:

Элиҳу дар бораи он ки чӣ тавр Худо ба амалҳои шахс эҳтиёҷ надорад, то бо Ӯ муносибати дуруст дошта бошад.

1: Муҳаббати Худо аз аъмоли мо бузургтар аст - Ҳатто вақте ки мо ноком мешавем, муҳаббати Худо ҳанӯз ҳам бузургтар ва тавонотар аз амалҳои мост.

2: Раҳмати Худо бепоён аст - Новобаста аз он ки мо чӣ кор кунем, раҳмат ва муҳаббати Худо бепоён ва беохир аст.

1: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Марсияҳо 3: 22-23 - Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки шафқати Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Айюб 35:2 Оё ту инро дуруст меҳисобӣ, ки гуфтай: "Адолати ман аз они Худо болотар аст?"

Ин порча ба саволи Айюб дар бораи адолати Худо нақл мекунад.

1. Адолати Худо аз адолати мо бузургтар аст - Айюб 35:2

2. Мо набояд ба адолати Худо шубҳа кунем - Айюб 35:2

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Яъқуб 4:11-12 Эй бародарон, якдигарро бад нагӯед. Касе ки бародари худро бад гӯяд ва бародари худро доварӣ кунад, вай шариатро бад мегӯяд ва шариатро доварӣ мекунад; Як қонунгузор ҳаст, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд созад: Ту кистӣ, ки дигареро доварӣ мекунӣ?

Айюб 35:3 Зеро ки ту гуфтай: "Ин ба ту чӣ фоида хоҳад овард?" ва: «Агар аз гуноҳи худ пок шавам, ба ман чӣ фоида?

Айюб дар бораи манфиати пок шудан аз гуноҳҳояш шубҳа мекунад.

1: Мо набояд аз неъматҳои Худо шубҳа кунем, балки аз фазлу раҳмати Ӯ шодӣ кунем.

2: Ҳамаи мо лаҳзаҳои заъф ва шубҳа дорем, аммо муҳаббат ва раҳмати Худо ҳамоно боқӣ мемонад.

1: Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд."

2: Забур 103: 8-12 - "Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, дар хашм оҳиста, дар муҳаббати фаровон аст. Ӯ на ҳамеша айбдор мекунад ва на ҳамеша хашми худро нигоҳ медорад; Ӯ ба мо рафтор намекунад, ки гуноҳҳои мо сазовори ҷазо ё ҷуброн аст. ба мо мувофиқи гуноҳҳои худ, зеро ки ҳар қадар осмон

болотар аз замин аст, муҳаббати Ӯ ба тарсандагон он қадар бузург аст; то он қадар дур аз шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст».

Айюб 35:4 Ман ба ту ва ҳамроҳонат бо ту ҷавоб хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки ба Айюб ва ҳамроҳонаш ҷавоб медиҳад.

1. Худо Ҷавоб медиҳад: Ҷустуҷӯи умед дар замонҳои душвор

2. Ҳамнишинӣ дар ранҷ: Омӯзиши такя ба якдигар

1. Ибриён 13:5 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Айюб 35:5 Ба осмон нигоҳ кунед ва бубинед; ва инак абрҳоеро, ки аз ту баландтаранд.

Бузургии Худо дар осмон дида мешавад, ки аз мо болотар аст.

1: Бузургӣ ва бузургии Худо дар осмон ва ҳама чизҳое, ки Ӯ офаридааст, дида мешавад.

2: Ба осмон нигоҳ кунем ва аз бузургӣ ва қудрати Худо ёд кунем.

1: Isaiah 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: кӣ онҳоро офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

2: Забур 8: 3-4 - Вақте ки ман ба осмони Ту назар мекунам, ба кори ангуштони Ту, ба моҳ ва ситорагон, ки дар ҷои худ гузоштай, чӣ гуна одам аст, ки ту дар бораи ӯ ва писари одам дар назар дорӣ. ки шумо ба ӯ ғамхорӣ мекунед?

Айюб 35:6 Агар гуноҳ кунӣ, бар зидди ӯ чӣ мекунӣ? ё агар ҷиноятҳои ту афзояд, ба ӯ чӣ мекунӣ?

Саволҳои Айюб нишон медиҳанд, ки гуноҳ кардан бар зидди Худо маъно надорад, зеро ин барои мо фоиданок нест.

1: Худо гуноҳро подош намедиҳад, пас чаро ин корро мекунед?

2: Гуноҳ ба ҳеҷ ваҷҳ фоидае надорад, пас чаро ин корро мекунад?

1: Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст."

2: Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ кунад ва накунад, барои вай гуноҳ аст".

Айюб 35:7 Агар одил бошӣ, ба ӯ чӣ медиҳӣ? ё вай аз дасти ту чӣ мегирад?

Айюб савол медиҳад, ки чаро одамон интизоранд, ки Худо онҳоро мукофот медиҳад, вақте ки онҳо одил ҳастанд, агар онҳо дар иваз чизе пешкаш накунанд.

1. "Зиндагӣ дар адолат: мо чӣ кор карда метавонем, то миннатдории худро нишон диҳем?"

2. «Баракати адолат: Мо чӣ ба даст меорем?».

1. Луқо 17:10 - Пас шумо низ, вақте ки ҳар он чи ба шумо фармуда шуда буд, ба ҷо овардед, бигӯед: "Мо ғуломони нолоиқем; мо факат он чиро ичро кардем, ки вазифаи худ буд.

2. 2 Қӯринтиён 9:6-8 - Гап дар сари он аст: ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав мекунад ва ҳар кӣ фаровон мекорад, фаровон хоҳад даравид. Ҳар кас бояд ончунон ки дар дили худ қарор додааст, бидиҳад, на бо дили нохоҳам ё маҷбурӣ, зеро Худо бахшандаро дӯст медорад. Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз ҳамеша кофӣ бошед ва дар ҳар кори нек фаровон бошед.

Айюб 35:8 Бадиҳои ту метавонад ба одам зарар расонад, чунон ки ту ҳастӣ; ва адолати ту ба писари одам нафъ бахшад.

Адолати Худо метавонад ба одамон кӯмак кунад, аммо бадӣ метавонад ба онҳо зарар расонад.

1. Адолати Худо - калиди зиндагии муваффақ

2. Хатари бадӣ

1. Румиён 3:23-24, зеро ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед карда шуданд.

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад".

Айюб 35:9 Аз зулми зиёд онҳо мазлумонро гиря мекунанд, аз бозуи тавоноён фарьёд мезананд.

Адли Худо бар ситамкорон, ки аз ҷониби тавоноён ситам кардаанд, фаро мерасад.

1: Худо Худои адолат аст ва ҳамеша дар ҳимояи мазлумон хоҳад буд.

2: Худо умед ва қуввати мо дар замони зулм ва ранҷу азоб аст.

1: Ишаъё 61: 1-3, "Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, то озодиро ба асирон эълон кунам. , ва ифтитоҳи зиндон ба рӯи бастагон, барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо, то ҳамаи мотамдоронро тасаллӣ диҳем».

2: Забур 103:6, "Худованд адолат ва адолатро барои ҳамаи мазлумон амал мекунад".

Айюб 35:10 Аммо ҳеҷ кас намегӯяд: "Офарандаи ман куҷост Худое, ки дар шаб сурудҳо медиҳад";

Айюб дар бораи набудани ҳузури Худо фикр мекунад ва ҳайрон мешавад, ки Ӯ дар куҷост.

1. Ҳузури ҷовидонаи Худо: Таҷрибаи Худо дар соатҳои шаб

2. Эътимод ва эътиқод ба Худои нонамоён

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

2. Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Аз ҳузури Ту куҷо бигрезам? Агар ба осмон боло равам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; Агар бистари худро дар қаър созам, Ту дар он ҷо ҳастӣ. Агар ман бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт».

Айюб 35:11 Кӣ моро бештар аз ҳайвоноти замин таълим медиҳад, ва моро аз мурғони осмон донотар мекунад?

Худо моро бештар аз ҳайвонот таълим медиҳад ва моро аз паррандагон донотар мекунад.

1. Ҳикмати Худо: Чӣ гуна Худо моро ба фаҳмиши бештар ҳидоят мекунад

2. Омӯзиш аз офариниш: Чӣ тавр Худо ба мо тавассути табиат таълим медиҳад

1. Забур 19:1-2 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад. Рӯз ба рӯз сухан мегӯянд; шаб ба шаб дониш нишон медиханд.

2. Масалҳо 2:6-7 Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; вай сипарест барои онҳое, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд.

Айюб 35:12 Дар он ҷо фарьёд мезананд, вале ҳеҷ кас ҷавоб намедиҳад, аз сабаби ғурури бадкорон.

Одамоне, ки дар ранҷ мондаанд, метавонанд доду фарёд кунанд, вале аз гурури одамони бадхоҳ посух нагиранд.

1. Қудрати хоксорӣ: Омӯзиши фурӯтан будан ҳатто дар баробари ғурур ва бадӣ.

2. Фарёди бечавоб: Фаҳмидани он ки чаро мо ҳамеша ба дуоҳои худ ҷавоб намеёбем.

1. Яъқуб 4:6 - «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад».

2. Забур 9:12 - "Зеро касе, ки хунро интиқом мегирад, ба ёд меорад, ба фарёди дардмандон гӯш намедиҳад".

Айюб 35:13 Албатта, Худо ботилро намешунавад ва Худои Қодири Мутлақ ба он эътибор намедиҳад.

Худо ба дуоҳои беҳуда ва хушку холӣ гӯш намедиҳад ва эътибор намедиҳад.

1. Дуои ҳақиқӣ аз самими қалб бармеояд ва решааш дар фурӯтанӣ ва эҳтироми Худост.

2. Худо аз мардумаш дуои саҳеҳ ва холисро мехоҳад.

1. Яъқуб 4:7-10, "Пас, худро ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро, эй гунаҳкорон, пок кунед; Эй дилҳо, эй дудилагӣ. Дарднок шавед ва навҳа кунед ва гиря кунед: бигзор хандаи шумо ба мотам ва шодии шумо ба вазн мубаддал гардад. Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо баланд хоҳад кард».

2. Матто 6:7-8, "Аммо вақте ки дуо мегӯед, мисли халқҳо такрорҳои беҳударо истифода набаред, зеро онҳо гумон мекунанд, ки барои сухани бисёрашон шунида хоҳанд шуд. Пас, ба онҳо монанд нашавед, зеро Падари шумо медонад. Пеш аз он ки аз Ӯ бипурсед, ба он чи ниёз доред».

Айюб 35:14 Ҳарчанд мегӯӣ, ки ӯро нахоҳӣ дид, вале доварӣ дар пеши назари Ӯст; Пас ба Ӯ таваккал кун.

Айюб ба мо хотиррасон мекунад, ки гарчанде ки мо Худоро дида наметавонем, мо бояд ба Ӯ таваккал кунем, зеро Ӯ доварӣ мекунад.

1. "Қимати таваккал ба Худо, вақте ки мо Ӯро дида наметавонем, чӣ арзиш дорад?"

2. «Қувваи имон дар баробари ҳолатҳои ғайб»

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

2. Ибриён 11:1 - "Акнун имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон дар бораи он чизе ки намебинем".

Айюб 35:15 Аммо алҳол, азбаски ин тавр нест, вай дар ғазаби худ ба амал омад; аммо вай ба қадри кофӣ намедонад;

Худо медонад, ки кай мардумро бо ғазаби худ зиёрат кунад ва ҷазо диҳад, новобаста аз фаҳмиши онҳо.

1. "Ғазаби Худо: Фаҳмидани ҳукми Ӯ"

2. «Раҳмати Худо: фазли азоби ӯ»

1. Забур 103:10 - Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор накард ва моро мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо надод.

2. Матто 5:44-45 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед.

Айюб 35:16 Бинобар ин Айюб даҳони худро беҳуда мекушояд; бе дониш суханро зиёд мекунад.

Айюб бехабар сухан меронад ва аз ҳад зиёд калимаҳоро истифода мебарад.

1. Қувваи чанд сухан: Бо донишу фаҳм сухан

2. Хатарҳои суханронии бидуни андеша: чӣ гуна бояд аз суханони беҳуда худдорӣ кард

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Масалҳо 10:19 - Вақте ки сухан бисёр аст, гуноҳ кам нест, аммо ҳар кӣ лабҳои худро нигоҳ дорад, оқил аст.

Боби 36-уми Айюб бо посухи Элиҳу ба Айюб идома меёбад, зеро ӯ минбаъд адолат ва ҳокимияти Худоро шарҳ медиҳад.

Сархати 1: Элиҳу ба Айюб муроҷиат карда, изҳор мекунад, ки ӯ то ҳол аз номи Худо гуфтани бештаре дорад. Ӯ Айюбро ташвиқ мекунад, ки пурсабр ва бодиққат бошад, зеро суханони ӯ ҳикмати илоҳиро ошкор хоҳанд кард (Айюб 36:1–4).

Параграфи 2: Элиҳу Худоро барои бузургӣ ва қудрати худ ситоиш карда, қобилияти Ӯро барои нигоҳ доштани одил ва доварӣ бар шарирон таъкид мекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки Худо дар муносибаташ бо инсоният адолат аст (Айюб 36:5–15).

Параграфи 3: Элиҳу аз ғурур ва исён ҳушдор медиҳад ва мегӯяд, ки ин муносибатҳо метавонанд ба ҳалокат оварда расонанд. Ӯ Айюбро даъват мекунад, ки худро дар назди Худо фурӯтан созад ва адолати Ӯро эътироф кунад (Айюб 36:16-21).

Сархати 4: Элиҳу мефаҳмонад, ки чӣ тавр Худо ранҷу азобро ҳамчун воситаи тарбия ё таълим барои шахсони алоҳида истифода мебарад. Ӯ мегӯяд, ки Худо ба воситаи мусибатҳо гӯшҳои одамонро ба хирад мекушояд ва онҳоро аз роҳи ҳалокат дур мекунад (Айюб 36:22-33).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию шашуми Айюб омадааст:
идома,
ва насиҳати Элиҳу дар бораи адолат ва ҳокимияти Худо.

Таъкид кардани қудрати илоҳӣ тавассути таъкид кардани қобилияти Худо барои нигоҳ доштани одил,
ва таъкид кардани фурӯтанӣ, ки тавассути даъват ба эътирофи адолати илоҳӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди фаҳмишҳо дар бораи ранҷу таҷассум, ки дурнамои ранҷу азобро дар китоби Айюб ифода мекунад.

Айюб 36:1 Элиҳу низ пеш рафта, гуфт:

Элиҳу дар бораи адолат ва қудрати Худо сухан меронад.

1: Адолат ва қудрати Худо тавассути муҳаббати Ӯ ба мо зоҳир мешавад.

2: Адолат ва қудрати Худо асоси имон ва умеди мост.

1: Румиён 5:5-8 - "Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, дар дилҳои мо рехта шудааст. Шумо мебинед, ки дар вақти муносиб , ҳангоме ки мо ҳанӯз нотавон будем, Масеҳ барои золимон мурд.Ҳеҷ кас барои шахси одил мемирад, гарчанде ки барои шахси хуб касе метавонад ба мурдан ҷуръат кунад.Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз будем. гуноҳкорон, Масеҳ барои мо мурд».

2: Забур 19:7-11 - "Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро тароват мебахшад. Фаризаҳои Худованд эътимоднок аст ва оддиро хирадманд мегардонад. Аҳкоми Худованд дуруст аст ва дилро шод мегардонад. аҳкоми Худованд мунаввар аст, ба чашмҳо равшанӣ мебахшад.Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст.Фармонҳои Худованд устувор аст ва ҳамааш одил аст.Аз тилло гаронтар аст,аз тиллои холис. ; онҳо аз асал ширинтаранд, аз асали асали асал; ба воситаи онҳо бандаи ту огоҳ карда мешавад; барои нигоҳ доштани онҳо музде бузург аст».

Айюб 36:2 Маро каме таҳаммул кун, ва ман ба ту нишон медиҳам, ки ман ҳанӯз аз номи Худо сухан ронам.

Худо ба воситаи каломи худ ба мо ҳидоят ва ҳикмат медиҳад.

1. Истифодаи Каломи Худо барои роҳнамоии мо дар ҳаёт

2. Гӯш кардани садои Худо барои ҳикмат

1. Забур 119:105 Каломи Ту чароғест барои пойҳои ман, чароғе дар роҳи ман.

2. Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бояд аз Худое пурсед, ки Ӯ саховатмандона ба ҳама бе айб мебахшад ва он ба шумо дода мешавад.

Айюб 36:3 Ман дониши худро аз дур хоҳам овард, ва адолатро ба Офаридгори худ хоҳам дод.

Айюб имони худро ба адолати Худо эълон мекунад ва аз илоҳӣ ҳикматро талаб мекунад.

1. Қувваи имон: Омӯзиши эътимод ба адолати Худо

2. Ҷустуҷӯи ҳикмати илоҳӣ: қувват дар илми Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Яъқуб 1:5 Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад, ва ба ӯ дода мешавад.

Айюб 36:4 Зеро ки суханони ман бардурӯғ нахоҳад буд: ҳар кӣ дар дониш комил аст, бо туст.

Ин оят аз илми комили Худо ва ҳузури Ӯ бо мо сухан меравад.

1. Тасалли ҳузури Худо ва илми комил

2. Дониши комили Худо: лангари умед дар замонҳои душвор

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Айюб 36:5 Инак, Худо тавоно аст, ва ҳеҷ касро хор намекунад: Ӯ дар қувват ва ҳикмат тавоно аст.

Худо тавоно ва ҳаким аст ва рӯйбинӣ намекунад.

1. Қудрат ва ҳикмати Худо: Дарки ишқи бепоёни Ӯ

2. Худоро хор кардан чӣ маъно дорад?

1. Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва дар қудрат тавоно аст; фаҳмиши ӯ маҳдудият надорад.

2. Румиён 2:11 - Зеро Худо рӯйбинӣ намекунад.

Айюб 36:6 Ӯ ҷони шарironро нигоҳ намедорад, балки ба бенавоён ҳақ медиҳад.

Худо одил аст ва ҷони бадкоронро нигоҳ намедорад, балки ба мискинон ҳақ хоҳад дод.

1. "Адолат барои камбизоатон: Даъват ба дӯстдорӣ ва хидмат ба ниёзмандон"

2. «Раҳмат ва адолати Худо: имтиҳони некӯкорон ва фосикон».

1. Яъқуб 2:5-7 Гӯш кунед, эй бародарони маҳбуби ман, оё Худо камбағалони ҷаҳонро барои сарватманд дар имон ва ворисони салтанате, ки ба дӯстдорони Худ ваъда кардааст, интихоб накардааст? Аммо шумо бечораро беобрӯ кардаед. Магар сарватмандон нестанд, ки ба ту зулм мекунанд ва туро ба суд мекашанд? Оё инҳо ба номи гиромие, ки шуморо ба он хондаед, куфр намегӯянд?

2. Забур 81:3-4 Ба нотавонон ва ятимон адолат диҳед; хукуки дармондагону бенавоёнро нигох дорад. Заифону мискинонро наҷот диҳед; онҳоро аз дасти шарикон раҳо кун.

Айюб 36:7 Ӯ чашмони худро аз одилон намекунад; балки бо подшоҳон бар тахт ҳастанд; Оре, онҳоро то абад пойдор мегардонад ва онҳо сарбаланданд.

Худо некӯкоронро подош медиҳад ва подшоҳон то абад барпо мекунад.

1: Худо некӯкоронро подош медиҳад

2: Баракати подшоҳони Худо

1: Масалҳо 14:34 - Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2: Забур 71:17 - Номи Ӯ то абад пойдор хоҳад буд: исми Ӯ то даме ки офтоб боқӣ хоҳад монд; ва одамон дар Ӯ баракат хоҳанд ёфт; ҳама халқҳо Ӯро муборак хоҳанд хонд.

Айюб 36:8 Ва агар онҳо дар занҷир баста бошанд, ва дар риштаи андӯҳ баста шаванд;

Худо озмоишҳо ва душвориҳо меорад, то моро қавӣ гардонад.

1: Дар озмоишҳо мо бояд дар хотир дошта бошем, ки муҳаббати Худо ба мо он қадар қавӣ аст, ки Ӯ ҳама корро мекунад, то моро ба Ӯ наздик созад.

2: Мо набояд фаромӯш кунем, ки вақте ки Худо моро дар душворӣ мегузорад, то ҳол бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад."

2: Румиён 8:31-39 - "Пас, дар ҷавоби ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои мо таслим кард? Чӣ тавр Ӯ бо ҳамроҳии Ӯ ҳама чизро ба мо ато намекунад?Кӣ бар зидди онҳое ки Худо баргузидааст, айб мегузорад?Он Худост, ки сафед мекунад; Пас, кӣ маҳкум мекунад?Ҳеҷ кас, Исои Масеҳ, ки мурд. бештар аз он ки ба ҳаёт эҳьё шудааст, дар ямини Худост ва барои мо шафоат мекунад: Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё душворӣ ё душворӣ ё таъқибот ё гуруснагӣ ё бараҳнагӣ ё хатар ё шамшер? навишта шудааст: «Ба хотири Ту мо тамоми рӯз бо марг рӯ ба рӯ мешавем, моро гӯсфандони забҳшаванда меҳисобем; Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибтар ҳастем, зеро ман итминон дорам, ки на марг ва на ҳаёт на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира, на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот, моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонанд».

Айюб 36:9 Он гоҳ Ӯ ба онҳо корҳояшонро нишон медиҳад, ва ҷиноятҳои онҳоро, ки аз ҳад зиёд кардаанд.

Худо ба мо гуноҳҳои мо ва корҳои кардаамонро ошкор мекунад.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо - Румиён 5:8

2. Оқибатҳои гуноҳ - Ғалотиён 6:7-8

1. Забур 51:3 - Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша дар пеши ман аст.

2. Яъқуб 4:17 - Пас, барои ҳар кӣ медонад, ки некӣ карданро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст.

Айюб 36:10 Ӯ гӯши онҳоро низ барои насл мекушояд, ва амр медиҳад, ки аз шарорат баргарданд.

Худованд ба мо амр мекунад, ки аз гуноҳ рӯй гардонем ва тарбияти ӯро қабул кунем.

1. "Интизоми Худо: Даъват ба тавба"

2. "Бозгашт аз шарорат: Даъват ба адолат"

1. Ибриён 12:5-6 - "Ва ту насиҳатеро, ки ба ту дар бораи писарон гуфта шудааст, фаромӯш кардаӣ: Писарам, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун, ва вақте ки Ӯ туро мазаммат мекунад, рӯҳафтода нашав; 6 Зеро ки Худованд дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул кунад, тозиёна мезанад.

2. 1 Қӯринтиён 11:31-32 - "Зеро ки агар мо худамонро доварӣ мекардем, доварӣ намекардем. 32 Аммо вақте ки моро доварӣ мекунанд, аз ҷониби Худованд ҷазо дода мешавад, то ки бо ҷаҳон маҳкум нашавем."

Айюб 36:11 Агар ба Ӯ итоат кунанд ва ба Ӯ хизмат кунанд, айёми худро дар ободӣ ва солҳои худро дар лаззат мегузаронанд.

Дар ин порча сухан меравад, ки чӣ тавр онҳое, ки ба Худо хизмат мекунанд ва итоат мекунанд, сулҳ ва шукуфоиро эҳсос хоҳанд кард.

1. Фоидаҳои ибодати Худо - Омӯзиш дар бораи подошҳои тоъат ба Худо.

2. Роҳ ба сӯи сулҳу шукуфоӣ - Кашфи лаззати итоат ба хости Худо.

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Забур 1:1-3 - «Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва пеши роҳи гунаҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; балки лаззати вай аз шариати Худованд аст. , ва дар бораи шариати худ шабу рӯз мулоҳиза мекунад: Ӯ мисли дарахте аст, ки дар канори ҷӯйҳои об шинонда, дар мавсими худ мева медиҳад ва баргаш хушк намешавад ва дар ҳар коре, ки мекунад, комёб мешавад».

Айюб 36:12 Аммо агар итоат накунанд, аз шамшер ҳалок хоҳанд шуд, ва бехабар хоҳанд мурд.

Худо касонеро, ки итоъат накунанд, азоб мекунад, вале ба касоне, ки илму хирад мебахшанд, низ ато мекунад.

1. Огоҳии Худо: Итоат кун ва дониш гир

2. Неъмати итоати Худо

1. Матто 11:29 - Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт.

2. Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд.

Айюб 36:13 Аммо риёкорон дар дил ғазаб меоранд: вақте ки Ӯ онҳоро бастааст, гиря намекунанд.

Мунофиқон дар дил ғазаби худро барои худ ҷамъ мекунанд, ки ҳангоми ба танг омадан ба Худо нола намекунанд.

1. Хавфи риёкорӣ: Чӣ тавр нола накардан ба Худо метавонад боиси хашм гардад

2. Қимати фурӯтанӣ: Чӣ тавр гиря кардан ба Худо метавонад ба бехатарӣ оварда расонад

1. Яъқуб 4:6-7 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

2. Забур 50:15 - Ва маро дар рӯзи мусибат бихон: Ман туро раҳоӣ хоҳам дод, ва Ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

Айюб 36:14 Онҳо дар ҷавонӣ мемиранд, ва ҳаёти онҳо дар миёни нопок аст.

Одамон ҷавон мемиранд ва ҳаёти онҳо аз рафтори гунаҳкор пур мешавад.

1. Муҳимияти зиндагии муқаддасу покиза.

2. Кутохии зиндаги ва зарурати интихоби оқилона.

1. Масалҳо 14:12 - "Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Айюб 36:15 Ӯ камбағалонро дар андӯҳи худ наҷот медиҳад, ва гӯшҳои онҳоро дар зулм мекушояд.

Худованд фақиронро дар ранҷ раҳоӣ медиҳад ва дар зулм гӯшҳояшонро мекушояд.

1. «Раҳмати Худо дар замонҳои зарурӣ»

2. «Шунидани садои Худо дар замони зулм».

1. Яъқуб 2:14–17

2. Ишаъё 1:17–20

Айюб 36:16 Ҳамин тавр, Ӯ туро аз тангӣ ба макони васеъе, ки дар он тангӣ нест, мебарад; ва он чи дар сари дастархони ту гузошта шавад, пур аз фарбеҳ бошад.

Худо мехоҳад, ки ба халқи худ баракатҳои фаровон диҳад ва онҳоро аз ҳама гуна ҳабс ва ранҷу азоб раҳо кунад.

1. Фаровонии Худо: Таҷрибаи баракатҳои Худованд

2. Озодии ризқи Худо: раҳоӣ аз маҳдудиятҳо

1. Забур 23:5 - "Ту дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ; Сарамро бо равған молидаӣ; Косаи ман фурӯ меравад".

2. Матто 6:26 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Айюб 36:17 Аммо ту доварии шаронро ба амал овардӣ: доварӣ ва адолат бар ту биафтад.

Айюб эътироф мекунад, ки Худо доварии бадкоронро иҷро кардааст ва Худо адолатро дастгирӣ мекунад.

1. Доварии Худо одилона аст - Айюб 36:17

2. Худо адолат ва адолат аст - Айюб 36:17

1. Ирмиё 32:19 - Дар машварат бузург ва дар кор тавоно аст, зеро ки чашмони Ту бар тамоми роҳҳои писарони одам кушода аст: ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳ.

2. Румиён 2:6-8 - Кӣ ҳар касро мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: Ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд: ҳаёти ҷовидонӣ: Аммо барои ҷидолкорон ва ба ростӣ итоат кунед, вале ба ноинсофӣ, ғазаб ва хашм итоат кунед.

Айюб 36:18 Зеро ки ғазаб ҳаст, ҳазар кун, ки туро бо зарбаи худ набарад; пас фидияи бузург туро раҳоӣ дода наметавонад.

Худо моро аз оқибатҳои гуноҳ ва зарурати тавба огоҳ мекунад.

1: Ҳоло тавба кунед ё ба лаънати абадӣ дучор шавед

2: Зарурати тавба дар ҳаёти мо

1: Ҳизқиёл 18:30 - Бинобар ин, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд.

2: Матто 4:17 - Аз ҳамон вақт Исо мавъиза кардан ва гуфтанро оғоз кард: «Тавба кунед, зеро ки Малакути Осмон наздик аст».

Айюб 36:19 Оё сарвати туро қадр мекунад? не, на тилло, на хамаи куввахои кувва.

Худо аз сарватҳои дунё, аз қабили тилло ва қувват мутаассир нест.

1. «Қудрати муҳаббати Худо»

2. «Сарвати ҳақиқии Худо»

1. Матто 6:19-21 - "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мешавад, ва дар он ҷо дуздон даромада медузданд. Аммо барои худ ганҷҳо дар осмон ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад, ва ба ҷое ки дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. 1 Тимотиюс 6:17-19 - "Ба онҳое, ки сарватманд дар ин ҷаҳони имрӯза ҳастанд, дастур диҳед, ки на магрур нашаванд ва на ба номуайянии сарват, балки ба Худо, ки моро аз ҳама чизҳои баҳрабардорӣ фаровон таъмин мекунад. то ки некӣ кунанд, дар корҳои нек сарватманд бошанд, саховатманд ва омода бошанд, ки ба тақсим кунанд ва барои худ ганҷинаи таҳкурсии неки ояндаро ҷамъ оваранд, то ки ҳаёти ҳақиқиро ба даст оранд».

Айюб 36:20 Шаберо, ки одамон дар ҷои худ бурида мешаванд, орзу накунед.

Мардум набояд шабро орзу кунад, зеро он замон аст, ки одамонро дар ҷои худ мебаранд.

1. Худо намехоҳад, ки мо барои торикӣ кӯшиш кунем, балки Ӯ мехоҳад, ки мо рӯшноиро ҷӯем.

2. Бояд дар хотир дошт, ки шаб вақти шодӣ нест, балки вақти андӯҳ ва мотам аст.

1. Юҳанно 8:12 - "Ман нури ҷаҳон ҳастам. Ҳар кӣ аз паи Ман меравад, ҳеҷ гоҳ дар торикӣ роҳ намеравад, балки нури ҳаётро хоҳад дошт."

2. Забур 30:5 - "Зеро ки ғазаби ӯ як лаҳза аст, ва файзи ӯ як умр аст. Гиря метавонад шабро давом диҳад, аммо шодӣ бо субҳ меояд".

Айюб 36:21 Эҳтиёт шав, ба шарорат нигоҳ накун, зеро ки ту инро баргузидаӣ, на аз андӯҳ.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба интихоби худ диққат диҳем ва ба чизҳои нодуруст тамаркуз накунем ва ба мо хотиррасон мекунад, ки мо бояд кори дурустро интихоб кунем, на аз қарорҳои нодуруст.

1: "Адолатро бар ранҷу азоб интихоб кунед"

2: "Интихоби оқилона"

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зарар нарасонад, ба шумо умед ва оянда бахшидан аст.

Айюб 36:22 Инак, Худо бо қудрати Худ сарафроз мекунад: Кист мисли Ӯ таълим медиҳад?

Худо тавоност ва дар ҳикмат ва таълимот беҳамто аст.

1: Худо тавонову доност!

2: Худо Устоди олӣ аст

1: Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2: Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. Ситоиши ӯ то абад пойдор аст!

Айюб 36:23 Кӣ роҳи ӯро фармудааст? ё кӣ метавонад бигӯяд: "Ту шарорат кардай?"

Худо тамоми паҳлӯҳои ҳаётро назорат мекунад ва ҳеҷ кас наметавонад ӯро ба кори нодуруст айбдор кунад.

1. Худо ғолибу доност; Танҳо Ӯ роҳи дурусти моро медонад.

2. Новобаста аз он ки ҳаёт чӣ меорад, Худо дар ихтиёри худ аст ва ҳеҷ гоҳ ситам намекунад.

1. Ишаъё 46:10-11 - "Мақсади ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, ба ҷо хоҳам овард. Аз шарқ мурғи даррандаро даъват мекунам; аз замини дур одамеро барои иҷрои нияти худ. Гуфтам, ки ман ба амал меоварам; он чиро, ки ба нақша гирифтаам, ба ҷо хоҳам овард».

2. Масалҳо 19:21 - Нақшаҳо дар дили инсон бисёранд, аммо ин ҳадафи Худованд аст.

Айюб 36:24 Дар хотир дошта бош, ки ту кори Ӯро, ки одамон мебинанд, бузург мекунӣ.

Ин порча пандест барои ёдоварӣ ва бузург кардани кори Худо, ки инсоният дида мешавад.

1. Чӣ тавр зиндагӣ кардан мумкин аст, ки кори Худоро нишон диҳад - Дар бораи он ки чӣ гуна бояд тавре зиндагӣ кунем, ки кори Худоро инъикос кунад ва Ӯро ҷалол диҳад.

2. Зиндагӣ бо шукргузорӣ - А дар бораи чӣ гуна шукргузорӣ кардан аз кори Худо ва чӣ гуна миннатдорӣ барои он.

1. Қӯлассиён 3:17 - "Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед".

2. Забур 66:2 - "Ҷалоли исми Ӯро бихонед; Ӯро ҳамду сано хонед!"

Айюб 36:25 Ҳар кас онро бубинад; одам онро аз дур бубинад.

Дар ин порча аз бузургӣ ва қудрати Худо сухан меравад, ки ҳама онро мебинанд.

1: Бузургӣ ва қудрати Худоро ҳама, новобаста аз масофа дидан мумкин аст.

2: Новобаста аз он ки шумо дар куҷое зиндагӣ мекунед, бузургӣ ва қудрати Худо ҳамоно вуҷуд дорад.

1: Забур 139:7-10 - "Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Куҷо метавонам аз ҳузури Ту бигрезам? Агар ба осмон боло равам, Ту дар он ҷо ҳастӣ; Агар Бистарамро дар қаър созам, Ту дар он ҷо ҳастӣ. Агар ман бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт».

2: Isaiah 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

Айюб 36:26 Инак, Худо бузург аст, ва мо Ӯро намешиносем, ва шумораи солҳои Ӯро тафтиш кардан мумкин нест.

Худо дар бузургӣ беҳамто аст ва солҳои Ӯ беохир аст ва ҳисоб кардан ғайриимкон аст.

1. Бузургии беҳамтои Худо

2. Ҷустуҷӯи беохир: Таҳқиқи фарогирии беохири солҳои Худо

1. Забур 90:2: Пеш аз он ки кӯҳҳо ба вуҷуд оянд, ё ҳаргиз замину ҷаҳонро ба вуҷуд наовардӣ, ҳатто аз абад то абад, Ту Худо ҳастӣ.

2. Ишаъё 40:28: Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

Айюб 36:27 Зеро ки Ӯ қатраҳои обро хурд мекунад, аз рӯи буғи он борон мерезад;

Худованд боронро барои зиндагї ва ризќ ба дунё истифода мебарад.

1: Баракати Худо аз борон ёдоварӣ аз ризқи Ӯ барои мост.

2: Назорати Худо бар борон ёдоварӣ аз қудрат ва қудрати Ӯст.

1: Забур 104: 10-14 - Ӯ абрҳоро аробаи худ месозад ва бар болҳои бод савор мекунад.

2: Яъқуб 5:17-18 - Илёс дуо кард, ки борон наборад ва дар давоми сеюним сол дар замин борон наборад.

Айюб 36:28 Онро абрҳо мепартоянд ва бар одамизод мерезанд.

Ин порча дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо тавассути борон аз абрҳо барои инсоният фаровонӣ медиҳад.

1: Худо бахшандаи меҳрубон ва саховатманд аст ва мо ҳамеша метавонем ба фаровонии Ӯ таваккал кунем.

2: Вафодории мо ба Худо баракатҳои фаровонии Ӯро меорад.

1: Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои тағирёбанда тағир намеёбад."

2: Забур 65:9-10 - "Ту заминро ғамхорӣ мекунӣ ва онро об медиҳӣ, онро фаровон ва ҳосилхез мегардонӣ. Дарёҳои Худо аз об пур мешаванд, то мардумро бо ғалла таъмин кунанд, зеро ки онро Ту ҳамин тавр муқаррар кардай".

Айюб 36:29 Оё касе метавонад паҳншавии абрҳо ва садои хаймаи Худро фаҳмад?

Ин порча аз бузургӣ ва мӯъҷизаҳои Худо сухан меронад ва чӣ гуна фаҳмиши инсонии мо тавони комили Ӯро дарк карда наметавонад.

1: Мо бузургии Худоро пурра дарк карда наметавонем.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ бузургии Худоро бо он чизе ки дарк карда метавонем, маҳдуд кунем.

1: Isaiah 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2: Забур 19:1 "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад."

Айюб 36:30 Инак, Ӯ нури Худро бар он меафканад ва қаъри баҳрро мепӯшонад.

Худо қаъри баҳрро равшан мекунад ва онҳоро бо нур мепӯшонад.

1. Нури Худо умқи зиндагии моро равшан мекунад

2. Худо дарториктарин замонҳои ҳаёти мо ҳузур дорад

1. Забур 139:7-12 - Аз Рӯҳи Ту куҷо равам? Ё аз ҳузури ту ба куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон боло шавам, ту дар он ҷо ҳастӣ! Агар бистарамро дар шеол созам, ту он ҷо ҳастӣ! Агар ман болҳои саҳарро гирифта, дар қаъри баҳр сокин шавам, дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро нигоҳ медорад.

2. Юҳанно 1:1-5 - Дар ибтидо Калом буд, ва Калом бо Худо буд, ва Калом Худо буд. Ӯ дар ибтидо бо Худо буд. Ҳама чиз ба воситаи Ӯ ба вуҷуд омадааст, ва ҳеҷ чиз бе Ӯ офарида нашудааст. Дар Ӯ ҳаёт буд, ва ҳаёт нури одамон буд. Ва нур дар торикӣ медурахшад, ва торикӣ онро дарк намекард.

Айюб 36:31 Зеро ки Ӯ ба воситаи онҳо халқро доварӣ мекунад; ба гушт фаровон медихад.

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр Худо одамонро доварӣ мекунад ва ба онҳо фаровонӣ медиҳад.

1. Худо ба мо муҳаббат ва ризқу рӯзии Худро тавассути доварии худ нишон медиҳад.

2. Қадр кардани файз ва неъматҳои Худо дар ҳаёти мо.

1. Забур 145:15-16 - Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва Ту ба онҳо дар сари вақт ғизо медиҳӣ. Шумо даст кушоед; хохиши хар як мавчудоти зиндаро конеъ мегардонӣ.

2. Матто 6:31-32 - Пас, хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё «Чӣ бинӯшем?» ё «Мо чӣ мепӯшем?» Зеро ки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо ҳастанд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳама ниёз доред.

Айюб 36:32 Ӯ нурро бо абрҳо мепӯшонад; ва ба он амр мекунад, ки аз абре, ки дар миёни он меояд, дурахшид.

Худо абрҳоро истифода мебарад, то зулмот биёрад ва рӯшноиро ба фармони худ боздорад.

1: Худо ҳаёти моро назорат мекунад ва Ӯ метавонад торикиро биёрад ва бо хости худ рӯшноӣ оварад.

2: Муҳаббати Худо ба халқи худ чунон бузург аст, ки Ӯ метавонад торикиро ба рӯшноӣ табдил диҳад.

1: Ишаъё 9:2 - Халқе, ки дар зулмот роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар замини сояи марг сокинанд, бар онҳо нур мунаввар шудааст.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тафовут ё сояи гардиш вуҷуд надорад.

Айюб 36:33 Садои он дар бораи он, чорво низ дар бораи буғ.

Дар Айюб 36:33 гуфта мешавад, ки раъду барқи тӯфонро ҳам одамон ва ҳам ҳайвонот мешунаванд ва мебинанд.

1. «Қудрати офариниши Худо: раъду барқ»

2. «Раҳмати Худо дар офариниш: шунидан ва дидани тӯфон»

1. Забур 29:3–9

2. Хуруҷ 20:18-21

Боби 37-уми Айюб диққати худро аз нутқи Элиҳу ба қудрат ва ҳикмати бузурги Худо, ки тавассути падидаҳои табиӣ зоҳир мешавад, мегардонад.

Сархати 1: Элиҳу эътироф мекунад, ки дилаш аз садои раъду барқи Худо меларзад ва падидаҳои гуногуни табииро ҳамчун зуҳуроти қудрати Худо, ба монанди барқ, абрҳо ва борон тасвир мекунад (Айюб 37:1-13).

Сархати 2: Элиҳу аз корҳои мураккаби табиат ва чӣ тавр онҳо ҳикмати Худоро инъикос мекунанд, дар ҳайрат мемонад. Ӯ шаклҳои даврии обу ҳаво ва фаслҳоро тавсиф карда, таъкид мекунад, ки чӣ тавр онҳо дар ҷаҳон ба мақсадҳои гуногун хизмат мекунанд (Айюб 37:14-18).

Параграфи 3: Элиҳу таъкид мекунад, ки ҳеҷ кас наметавонад ин падидаҳои табииро пурра дарк кунад ё назорат кунад. Ӯ Айюбро ташвиқ мекунад, ки аз бузургии Худо дар тарс биистад ва ҳокимияти Ӯро бар офариниш эътироф кунад (Айюб 37:19-24).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию ҳафтуми Айюб омадааст:
тасвир,
ва тарс аз ҷониби Элиҳу дар бораи қудрат ва ҳикмати Худо, ки тавассути падидаҳои табиат нишон дода шудааст, изҳор дошт.

Таъкиди бузургии илоҳӣ тавассути таъкид ба унсурҳои гуногуни табиат ҳамчун зуҳури қудрати Худо,
ва таъкид кардани маҳдудияти инсонӣ, ки тавассути эътирофи қобилияти пурра дарк кардан ё назорат кардани ин қувваҳо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди дурнамои ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути ҷалби таваҷҷӯҳ ба бузургии илоҳӣ нишон дода шудааст.

Айюб 37:1 Аз ин ҳам дили ман ба ларза меояд ва аз ҷои ӯ берун мешавад.

Айюб аз қудрати Худо метарсад ва дар ҳайрат аст, ки чӣ тавр ӯ метавонад ба андозае тавонист.

1. Қувваи таассуф: Чӣ тавр ба қадри бузургӣ ва ҷалоли Худо

2. Фурӯтанӣ дар баробари бузургии Худо: Чӣ гуна бояд мавқеи моро дар олами Ӯ дуруст дарк кунем

1. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

2. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

Айюб 37:2 Садои овози ӯ ва садоеро, ки аз даҳони ӯ мебарояд, бодиққат бишнав.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки бодиққат ба овози Худо гӯш диҳем ва ба суханони Ӯ диққат диҳем.

1. "Худо сухан мегӯяд: бодиққат гӯш кунед"

2. «Ба суханони Парвардигори мо гӯш диҳед»

1. Забур 66:17-18 - "Ман бо даҳони худ сӯи Ӯ нидо кардам, ва ӯ бо забони ман ситоиш карда шуд. Агар дар дили худ шароратро бинам, Худованд маро намешунавад".

2. Ирмиё 29:12-13 - "Он гоҳ Маро даъват хоҳед кард, ва шумо рафта, ба Ман дуо хоҳед кард, ва Ман ба шумо гӯш хоҳам дод. тамоми дили ту».

Айюб 37:3 Ӯ онро ба зери тамоми осмон равона мекунад, ва барқи Худро то ақсои замин равона мекунад.

Худо барқро идора мекунад ва онро ба ақсои замин мефиристад.

1. Худо бар ҳар чизе, ҳатто барқро идоракунанда аст.

2. Қудрати Худо то ақсои замин паҳн мешавад.

1. Забур 135:7 Ӯ буғҳоро аз ақсои замин боло мебарад; Барои боридани борон барқҳо месозад; Ӯ бодро аз ганҷинаи худ берун меорад.

2. Матто 5:45, то ки шумо писарони Падари осмонии худ бошед; зеро ки офтоби Худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад ва бар одилону ситамкорон борон мефиристад.

Айюб 37:4 Пас аз он овозе баланд мешавад; вай бо овози бузургии худ раъд мекунад; ва ҳангоме ки овозаш шунида мешавад, дар онҳо боқӣ нахоҳад монд.

Вақте ки раъд мезанад, садои Худо шунида мешавад ва вақте ки Ӯ сухан мегӯяд, ҳеҷ кас наметавонад Ӯро боздорад.

1. Овози Худо тавоно ва боздошташаванда аст

2. Гӯш кардани овози Худо дар ҳаёти мо

1. Забур 29:3–9

2. Ишаъё 40:12–14

Айюб 37:5 Худо бо овози Худ ба таври аҷиб раъд мезанад; корҳои бузурге мекунад, ки мо онҳоро дарк карда наметавонем.

Бузургӣ ва қудрати Худо аз фаҳмиши мо берун аст.

1: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо намефаҳмем.

2: Қудрати Худо бузургтар аз он аст, ки мо дарк карда метавонем.

1: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2: Айюб 42:2 - "Ман медонам, ки Ту ҳама чизро карда метавонӣ, ва ҳеҷ як нияти ту барбод намеравад."

Айюб 37:6 Зеро ки Ӯ ба барф мегӯяд: "Дар рӯи замин шав; инчунин ба борони хурд ва борони бузурги қуввати Ӯ.

Худо сухан мегӯяд ва қудрат дорад, ки барф, борони хурд ва борони азимро ба замин амр кунад.

1. Қудрати Худо дар амри обу ҳаво: Тадқиқот оид ба Айюб 37:6

2. Қудрати овози Худованди мо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 37:6

1. Забур 148:8 - "Оташ ва жола, барф ва буғ ва шамоли тундбод, ки каломи Ӯро иҷро мекунад".

2. Ишаъё 55: 10-11 - "Зеро ки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад

баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард».

Айюб 37:7 Ба дасти ҳар кас мӯҳр мезанад; ки хамаи одамон кори уро донад.

Ин порча дар бораи қобилияти Худо сухан меравад, ки дастҳои ҳар як одамро мӯҳр занад, то ҳама аз кори Ӯ огоҳ шаванд.

1. Эътироф кардани қудрати ҳокимияти Худо

2. Такя ба ҳикмати Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 55:9 - «Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд».

2. Румиён 11:33-36 - "Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва роҳҳои Ӯ аз кашфи он!"

Айюб 37:8 Он гоҳ ҳайвонҳо ба оғир даромада, дар ҷойҳои худ мемонанд.

Ҳайвонот дар вақти тӯфонҳо дар хонаҳои худ паноҳ меҷӯянд.

1. Дар тӯфонҳои зиндагӣ паноҳ ёфтан

2. Қувваи хона: паноҳгоҳ дар замони душворӣ

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ишаъё 32:18 - "Мардуми Ман дар манзилҳои осоишта, дар манзилҳои бехатар ва дар оромгоҳҳо сокин хоҳанд шуд".

Айюб 37:9 Аз ҷануб гирдбод мебарояд, ва аз шимол сард меояд.

Ин порча дар бораи қудрат ва қудрати Худо сухан гуфта, ба табиати пешгӯинашавандаи қудрати ӯ ва чӣ гуна метавонад аз ҳар тараф пайдо шавад, таъкид мекунад.

1. Қудрати Худо пешгӯинашаванда аст, вале Ӯ то ҳол дар ихтиёр аст.

2. Мо бояд ба қудрати Худо эътироф ва таваккал кунем.

1. Ирмиё 10:13, Вақте ки Ӯ овози Худро ба забон меорад, дар осмон обҳои зиёд аст, ва Ӯ буғҳоро аз ақсои замин боло мебарад; борон баркҳо меандозад ва аз ганҷҳои худ бод мебарорад.

2. Айюб 38:22-23, Оё ту ба ганҷҳои барф даромадӣ? ё ганҷҳои жола дидай, ки ман онро дар вақти душворӣ, бар зидди рӯзи ҷангу ҷанг нигоҳ доштам?

Айюб 37:10 Бо нафаси Худо шабнам дода мешавад, ва фарохии об танг мешавад.

Қудрати Худо дар ивазшавии фаслҳо ва идоракунии уқёнусҳо нишон дода мешавад.

1. Нафаси Худо: Тафаккур дар бораи қудрати Худо

2. Тағйирёбии фаслҳо: Фаҳмидани ҳокимияти Худо

1. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

2. Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад, лашкари пурситораашон аз нафаси даҳони Ӯ. Ӯ оби баҳрро дар зарфҳо ҷамъ мекунад; чуқуриро ба анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигузор тамоми одамони руи замин уро эхтиром кунанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

Айюб 37:11 Инчунин бо об додан абри ғафсро хаста мекунад, абри дурахшони худро пароканда мекунад.

Худо қудрати худро барои боридани борон ва пароканда кардани абрҳо истифода мебарад.

1. Худо бар обу ҳаво назорат мекунад

2. Бигзор Худо корашро кунад

1. Забур 147:8-9 - Ӯ фармони Худро ба замин мефиристад; сухани ӯ зуд иҷро мешавад. Барфро мисли пашм медиҳад; шабнамро мисли хокистар мепошад.

2. Ишаъё 55:10-11 - Тавре ки борон ва барф аз осмон мефарояд, ва ба он барнагардед, ки заминро об надиҳад ва онро шукуфон гардонад, то ки он барои коранда тухм ва барои хӯранда нон диҳад. , Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр аст: он ба сӯи ман холӣ барнамегардад, балки он чизеро, ки ман мехоҳам, амалӣ хоҳад кард ва ба ҳадафе, ки фиристодаам, хоҳад расид.

Айюб 37:12 Ва аз маслиҳатҳои Ӯ гардиш мекунад, то ки ҳар он чи Ӯ ба онҳо фармудааст, бар рӯи ҷаҳон дар замин ба ҷо оваранд.

Қудрат ва ҳикмати Худо тавассути нақшаҳо ва фармонҳои Ӯ дар рӯи замин зоҳир мегардад.

1. Ҳикмати Худо: Чӣ гуна нақшаҳои Ӯ ба мо таъсир мерасонанд

2. Фаҳмидани иродаи Худо ва мақсади Худо дар ҳаёти мо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, нақшаҳои дили Ӯ барои ҳама наслҳо.

Айюб 37:13 Онро ба амал меоварад, хоҳ ислоҳ, хоҳ барои замини худ, хоҳ марҳамат.

Худо бо сабабҳои гуногун, аз ҷумла барои ислоҳ, барои замини худ ва раҳмат борон мефиристад.

1. Раҳмати Худо тавассути борон: Таҳқиқи Айюб 37:13

2. Ислоҳоти Худо тавассути борон: Имтиҳони Айюб 37:13

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 147:8 - Ӯ осмонро абрҳо мепӯшонад; заминро бо борон таъмин карда, дар талу теппахо алаф меруёнад.

Айюб 37:14 Ба ин гӯш андоз, эй Айюб, биист, ва корҳои аҷоиби Худоро бубин.

Мӯъҷизаҳои Худо бояд баррасӣ ва қадр карда шаванд.

1: Мӯъҷизаҳои Худоро қадр кардан ва қадр кардан лозим аст, на нодида гирифтан.

2: Мо метавонем аз мулоҳиза дар бораи корҳои аҷоиби Худо хурсандӣ пайдо кунем.

1: Забур 19:1-3 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болояш кори дасти Ӯро эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезад ва шаб ба шаб донишро ошкор мекунад.

2: Забур 111:2 Амалҳои Худованд бузурганд, ки онҳоро ҳама дӯст медоранд.

Айюб 37:15 Оё ту медонӣ, ки кай Худо онҳоро таслим кард ва нури абри Худро дурахшид?

Ин порча аз бузургӣ ва қудрати Худованд дар офариниши осмонҳову замин сухан меравад.

1. Подшоҳии Худо: эътирофи бузургӣ ва қудрати Худо

2. Офариниши Худо: Тааҷҷуб аз муъҷизаи осмонҳову замин

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Ҳастӣ 1:1 - «Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид».

Айюб 37:16 Оё ту аз мувозинати абрҳо, корҳои аҷоиби Ӯ, ки дар дониш комил аст, медонӣ?

Ин оят аз қудрати илми Худо ва мураккабии корҳои эҷодии ӯ сухан мегӯяд.

1: Новобаста аз он ки мо фикр мекунем, ки мо медонем, илми Худо комил аст ва фаротар аз дарки мо аст.

2: Мо ба Худои аҷоиб ва мураккаб хизмат мекунем, ки қудрати худро тавассути корҳои эҷодии худ ба мо нишон медиҳад.

1: Забур 104:1-2 "Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман! Эй Худованд Худои ман, Ту хеле бузург ҳастӣ! Ту аз ҷалол ва ҷалол пӯшида шудай, ва худро бо нур мепӯшонӣ, мисли либос".

2: Ишаъё 40:25-26 "Пас Маро ба кӣ муқоиса мекунед, ки мисли Ӯ бошам? - мегӯяд Қуддус. Чашмони худро боло карда бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун меоварад? , ки ҳамаро ба ном хондааст; бо бузургии қудрати худ ва азбаски дар қудрат қавӣ аст, ҳеҷ кас намерасад».

Айюб 37:17 Чӣ гуна либосҳои ту гарм аст, вақте ки Ӯ заминро бо шамоли ҷануб ором мекунад?

Ин порча дар бораи қудрати Худо дар назорат кардани ҳаво барои гарм кардани одамон сухан меравад.

1. Худо ризқдиҳанда ва нигаҳбони мост.

2. Муҳаббат ва ғамхории Худо ҳатто дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо зоҳир мегардад.

1. Матто 6:25-34 - Таълимоти Исо дар бораи ғамхорӣ накардани ниёзҳои мо.

2. Забур 121:2-8 - Худо ҳамчун муҳофиз ва нигаҳбон.

Айюб 37:18 Оё ту бо Ӯ осмонро, ки қавӣ ва мисли шишаи гудохташуда паҳн кардаӣ?

Ин порча аз Айюб савол медиҳад, ки оё одамон дар ташаккули осмон, ки қавӣ ва мисли айнак дида мешавад, даст доштанд.

1: Мӯъҷизаҳои Худо - Мо бояд офариниши пурқувват ва мураккаби Худоро дар осмон эътироф кунем.

2: Импотенциалии мо - Мо бояд маҳдудиятҳои худро дар муқоиса бо бузургии олам эътироф кунем.

1: Isaiah 40:12: Ӯ обро дар ковоки дасташ чен кард, ва осмонро бо фосила андозад, ва ғубори заминро ба андозае фаҳмид, ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркашид. ?

2: Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

Айюб 37:19 Моро таълим деҳ, ки ба Ӯ чӣ гӯем; зеро ки мо ба сабаби торикӣ сухани худро тартиб дода наметавонем.

Айюб аз ӯ хоҳиш мекунад, ки омӯзанд, ки чӣ тавр ба қудрати Худо ҷавоб диҳад, зеро ӯ аз қувваи худ сахт аст ва худро баён карда наметавонад.

1. "Қудрати Худо: Даъват ба тарс"

2. "Асрори имон: эътирофи маҳдудиятҳои мо"

1. Забур 19:1-2 "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони боло аз кори Ӯ эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезад, ва шаб ба шаб донишро ошкор мекунад".

2. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин

баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

Айюб 37:20 Оё ба ӯ гӯянд, ки ман сухан мегӯям? агар касе сухан гӯяд, ҳатман фурӯ бурда мешавад.

Айюб дар бораи қудрати Худо ва қобилияти фурӯ бурдани онҳое, ки бар зидди Ӯ сухан мегӯянд, сухан меронад.

1: Худо тавоност ва ғазаби Ӯ набояд нодида гирифт.

2: Суханони мо қудрат доранд ва бояд барои ҷалоли Худо истифода шаванд.

1: Ишаъё 40: 12-17 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро бо тарозу баркашидааст. тавозун?

2: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

Айюб 37:21 Ва алҳол одамон нури дурахшонеро, ки дар абрҳост, намебинанд, балки бод мегузарад ва онҳоро пок мекунад.

Мардон дигар нури дурахшонро дар абрҳо намебинанд, вале шамол онҳоро тоза мекунад.

1. Қувваи шамоли Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 37:21

2. Дидани ғайб: Чӣ тавр мо метавонем дар абрҳо умед пайдо кунем

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав хоҳанд ёфт; мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд; роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2. Забур 147:18 - Ӯ фармони Худро ба замин мефиристад; сухани ӯ зуд иҷро мешавад.

Айюб 37:22 Ҳавои соф аз шимол берун меояд, ва аз ҷониби Худо бузургвор аст.

Ин оят ба мо хотиррасон мекунад, ки Худованд бар ҳар чизе, аз ҷумла ба обу ҳаво тавоност ва бузургии Ӯст.

1. Ҳукмронии Худо бар табиат

2. Ҷалоли Худо

1. Матто 5:45, то ки фарзандони Падари худ дар осмон бошед; зеро ки офтоби худро бар бадӣ ва бар некон тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

2. Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад.

Айюб 37:23 Ба Худои Қодири Мутлақ даст зада, наметавонем ӯро бифаҳмем: Ӯ дар қудрат ва доварӣ ва дар адолати фаровон аъло аст: Ӯ ранҷу азоб намекашад.

Худо тавоност ва одил аст ва ранҷ намедиҳад.

1. Қудрати раҳмати Худо

2. Ба адолати Худо такя кардан

1. Луқо 6:36-38 - "Раҳмдил бошед, чунон ки Падари шумо раҳим аст. Доварӣ накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд.

2. Забур 145:17 - Худованд дар ҳама роҳҳои худ одил аст ва ба ҳар чизе ки офаридааст, дӯст медорад.

Айюб 37:24 Пас, одамон аз Ӯ метарсанд: Ӯ ҳеҷ каси хирадмандро эҳтиром намекунад.

Ин порча қудрати Худо ва беэътиноии Ӯро нисбат ба онҳое, ки дар назари худашон хирадмандand, нишон медиҳад.

1. Худои азза ва љалла ќудратманд аст ва њукми Ӯ бешакл

2. Мағрурӣ дар назди Худо зишт аст

1. Масалҳо 3:5-7 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Боби 38 Айюб нуқтаи гардиши муҳимро дар китоб нишон медиҳад, зеро худи Худо ба Айюб аз гирдоби тӯфон ҷавоб дода, қудрати Худро тасдиқ мекунад ва фаҳмиши Айюбро зери шубҳа мегузорад.

Сархати 1: Худо аз гирдбод бо Айюб сӯҳбат мекунад ва ба ӯ як қатор саволҳои риторикӣ медиҳад, ки қудрат ва ҳикмати Ӯро таъкид мекунанд. Ӯ савол медиҳад, ки Айюб дар куҷо буд, вақте ки ӯ пояҳои заминро гузошт ва унсурҳои гуногуни табиатро офарид (Айюб 38:1–11).

Параграфи 2: Худо ба дониши Айюб шубҳа мекунад ва мепурсад, ки оё ӯ сарҳадҳои баҳрро мефаҳмад ё бар рӯшноӣ ва торикӣ назорат мекунад. Ӯ ба падидаҳои гуногуни табиат ишора мекунад, то қудрати Ӯро бар офариниш таъкид кунад (Айюб 38:12-24).

Параграфи 3: Худо аз Айюб дар бораи фаҳмиши ӯ дар бораи обу ҳаво, аз ҷумла борон, барф, жола ва тӯфонҳо мепурсад. Ӯ нақши Худро дар ташкили ин рӯйдодҳо барои мақсадҳои мушаххас таъкид мекунад (Айюб 38:25-38).

Параграфи 4: Худо боз ҳам фаҳмиши Айюбро зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки оё ӯ дар бораи чисмҳои осмонӣ, аз қабили ситораҳо ва бурҷҳо маълумот дорад. Ӯ ҳокимияти Худро бар осмон тасдиқ мекунад (Айюб 38:39-41).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию ҳаштуми Айюб омадааст:
посухи илоҳӣ,
ва тасдиқи худи Худо дар бораи қудрат, ҳикмат ва қудрати Ӯ бар офариниш баён шудааст.

Таъкид кардани ҳокимияти илоҳӣ тавассути таъкид кардани саволҳои риторикӣ, ки назорати Худоро бар табиат нишон медиҳанд,
ва таъкид кардани маҳдудияти инсонӣ, ки тавассути мубориза бо фаҳмиши Айюб ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди дурнамои амиқ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути таъкиди волоияти илоҳӣ нишон дода шудааст.

Айюб 38:1 Ва Худованд аз гирдоби тундбод ба Айюб ҷавоб дода, гуфт:

Худованд аз гирдбод бо Айюб сухан мегӯяд.

1. Вақте ки мо дар ранҷу азоб ҳастем, Худо то ҳол бо мо гап мезанад.

2. Ҳатто дар бесарусомонӣ, Худо оромӣ ва роҳнамоӣ меорад.

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Воиз 3:11 Ӯ ҳама чизро дар замони Худ зебо кардааст, инчунин ҷаҳонро дар дили онҳо ҷой додааст, то ки ҳеҷ кас наметавонад кореро, ки Худо мекунад, аз аввал то охир бидонад.

Айюб 38:2 Ин кист, ки маслиҳатро бо сухани бе дониш тира мекунад?

Ин порча ҳикмати касеро, ки бе дониш сухан мегӯяд, зери суол мебарад.

1. Қувваи дониш - Масалҳо 1:7 - Тарси Худованд ибтидои дониш аст, аммо нодонҳо ба ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Муҳимияти фаҳмиш - Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист.

1. Масалҳо 18:15 - Дили оқил дониш мегирад; ва гӯши хирадмандон дониш меҷӯяд.

2. Масалҳо 15:14 - Дили хирад дар ҷустуҷӯи дониш аст, вале даҳони аблаҳон ба ҷаҳолат мехӯрад.

Айюб 38:3 Камари худро акнун мисли одам бибанд; зеро ки ман аз ту талаб хоҳам кард, ва ту ба ман ҷавоб деҳ».

Худо Айюбро даъват мекунад, ки бо далерӣ ва далерӣ бо ранҷу азоби худ мубориза барад.

1: Мо метавонем ҳатто дар байни ранҷу азоб далер бошем.

2: Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар ранҷу азобҳои бузургамон.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2: Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Айюб 38:4 Вақте ки ман таҳкурсии заминро гузоштам, ту дар куҷо будӣ? Агар ақл дорӣ, баён кун.

Ин порча аз мо хоҳиш мекунад, ки ҷои худро дар нақшаи бузурги офариниш баррасӣ кунем ва дар хотир дорем, ки Худо Офаридгори ҳама аст.

1. "Худо Офаридгори ҳама аст: Фаҳмидани ҷои мо дар нақшаи бузурги офариниш"

2. «Аҳоиби офариниши Худо: Даъват ба тарс ва парастиш».

1. Забур 24:1-2 "Замин ва пуррагии он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он. Зеро ки Ӯ онро бар баҳрҳо бунёд кардааст, ва онро бар тӯфонҳо устувор кардааст".

2. Ишаъё 40:25-26 "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? - мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари худро аз рӯи шумора берун меоварад. : Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

Айюб 38:5 Агар медонӣ, андозаҳои онро кӣ гузоштааст? ё ки бар он хат кашидааст?

Дар ин порча пурсида мешавад, ки кӣ заминро чен карда, сарҳади онро муайян кардааст.

1. Худо касест, ки дар зиндагии мо ҳудудҳо ва марзҳоро муайян мекунад.

2. Мо метавонем ба ҳикмати комили Худо таваккал кунем, ки барои мо сарҳадҳоро муқаррар мекунад.

1. Масалҳо 22:28 - Нишонаи қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, дур накун.

2. Забур 33:13-15 - Худованд аз осмон менигарад; вай тамоми фарзандони одамро мебинад. Аз макони зисташ ба тамоми сокинони замин менигарад. Дилҳои онҳоро яксон месозад. тамоми кори онхоро дида мебарояд.

Айюб 38:6 Пойдеҳои он аз куҷо баста шудааст? ё кӣ санги кунҷи онро гузоштааст;

Дар ин порча дар бораи офариниши Худои олам ва чӣ гуна таъсиси он сухан меравад.

1: Худо Офаридгори олам ва санги кунҷи ҳаёти мост

2: Қуввати Бунёди Худо бехатар аст

1: Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ. Ӯ оби баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад, умқи онро дар анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад, Бигзор тамоми сокинони ҷаҳон аз Ӯ битарсанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2: Матто 7: 24-25 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борид, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Айюб 38:7 Вақте ки ситораҳои субҳ бо ҳам месароянд ва ҳамаи писарони Худо аз шодӣ фарёд мезаданд?

Офариниши Худо ҷаҳонро ситораҳои субҳ ва фарзандони Худо ҷашн мегирифтанд.

1. Шодии офариниш: Таҷлили осори Худо

2. Нерӯи ҳамду сано: Шод шудан аз некии Худо

1. Ҳастӣ 1:1–31; Худо дунёро меофарад

2. Забур 148:1–5; Ҳама махлуқот Худоро ситоиш мекунанд

Айюб 38:8 Ё кӣ баҳрро бо дарҳо бастааст, вақте ки вай мешиканад, гӯё аз батни берун баромада бошад?

Ин порча қудрати Худоро дар идоракунии баҳр тасвир мекунад.

1. Худо тавоност ва тавоност, ки ҳатто обҳои азими баҳрро идора кунад.

2. Мо дар бораи аҳамияти эътимод ба қудрати Худо, ҳатто дар муқобили душвортарин мушкилот хотиррасон мекунем.

1. Ишаъё 40:12 - Кӣ обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркаш кардааст?

2. Забур 93:3-4 - Баҳрҳо баланд шуданд, эй Худованд, баҳрҳо овози худро баланд карданд; бахрхо мавчхои пурталотуми худро баланд бардоштанд. Қудратмандтар аз раъдҳои обҳои бисёр, пурқувваттар аз мавҷҳои баҳр, Худованди баланд тавонотар аст!

Айюб 38:9 Вақте ки ман абрро либоси он кардам, ва торикии ғафсро пӯшиши он кардам,

Худо қудрати эҷодии Худро дар ташаккули осмон ошкор мекунад.

1: Қудрати эҷодии Худо дар осмон дида мешавад ва мо метавонем ба Ӯ такя кунем, ки ҳамеша таъмин кунад.

2: Ба воситаи осмон, мо метавонем бузургии Худоро эҳсос кунем ва ба қудрати Ӯ эътимод кунем.

1: Ҳастӣ 1:1-2 Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид. Замин бе шакл ва холӣ буд, ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Ва Рӯҳи Худо бар рӯи обҳо парвоз мекард.

2: Забур 19: 1-2 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони боло кори дасти Ӯро эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезад ва шаб ба шаб донишро ошкор мекунад.

Айюб 38:10 Ва ҷои таъини Маро барои он вайрон кунед, ва панҷараҳо ва дарҳо гузоред,

Худо барои баҳр бо панҷараҳо ва дарҳо сарҳадҳо муқаррар кард.

1: Худо қудрати олӣ дар ҳама чиз аст ва аз ин рӯ дуруст аст, ки мо сарҳадҳоеро, ки Ӯ барои мо муқаррар кардааст, эътироф ва эҳтиром кунем.

2: Донистан ва эҳтиром кардани сарҳадҳое, ки Худо барои мо муқаррар кардааст, метавонад ба мо кӯмак кунад, ки ҳаёти пурсамар ва пурмазмун зиндагӣ кунем.

1: Забур 19:9 - Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; аҳкоми Худованд рост аст ва комилан одил аст.

2: Isaiah 30:21 - Ва гӯшҳои шумо аз паси ту сухане хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба рост ё чап гардӣ, бо он роҳ рав".

Айюб 38:11 Ва гуфт: «То ҳол хоҳӣ омад, вале дигар нест;

Қудрати Худо бар табиат беканор аст ва Ӯ сарҳадҳое муқаррар кардааст, ки убур кардан ғайриимкон аст.

1. Қудрати Худо ва ҳудуди Ӯ

2. Фаҳмидани ҷои мо дар офариниши Худо

1. Забур 33:9 - Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2. Ирмиё 5:22 - Оё аз ман наметарсед? Мегӯяд Худованд: «Оё шумо аз ҳузури Ман, ки регро барои сарҳади баҳр гузоштаанд, ба ҳасби ҳукме, ки аз он убур карда наметавонад, ба ларза наафтед; Ҳарчанд наъра мекунанд, вале аз болои он намегузаранд?

Айюб 38:12 Аз айёми худ ба субҳ фармон додай; ва чашмаи рӯзгорро водор сохт, ки макони Худро донист;

Ин порча аз қудрат ва қудрати Худованд дар амри субҳ сухан мегӯяд.

1: Худост, ки субҳро идора мекунад ва аз ибтидои замон ин корро кардааст.

2: Мо бояд ба қудрат ва қудрати Худо таваккал кунем, зеро Ӯст, ки субҳро фармон медиҳад.

1: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

2: Яъқуб 4:13-15 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо ба фалон шаҳр меравем, як сол дар он ҷо мемонем, хариду мефурӯшем ва фоида ба даст меорем"; дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Ин ҳатто буғест, ки каме вақт пайдо мешавад ва сипас нест мешавад. Ба ҷои ин шумо бояд бигӯед: "Агар Худованд хоҳад, мо зиндагӣ мекунем ва ин ё он корро мекунем".

Айюб 38:13 То ақсои заминро бигирад, то шарирон аз он ҷунбида шавад?

Худо Айюбро даъват мекунад, ки қудрат ва тавоноии ӯро баррасӣ кунад ва чӣ гуна Ӯ қодир аст, ки ақсои заминро идора кунад ва ҳатто шарironро аз байн барад.

1. Ҳукмронии Худо: Фаҳмидани қудрати Худо дар ҳаёти мо

2. Рафъ кардани роҳҳои бади мо: Чӣ гуна Худо гуноҳҳои моро решакан мекунад

1. Забур 103:5 - Ӯ заминро бар таҳкурсии худ гузошт, то ки ҳаргиз ҷунбида нашавад.

2. Ишаъё 5:14 - Аз ин рӯ, қабр иштиҳои худро зиёд мекунад ва даҳони худро бемаҳдуд мекушояд; бузургон ва мардумони онҳо бо тамоми ҷангҷӯён ва сайёҳони худ ба он дохил хоҳанд шуд.

Айюб 38:14 Он мисли гил ба мӯҳр табдил ёфтааст; ва онҳо ҳамчун либос меистанд.

Ин порча тавзеҳ медиҳад, ки Худо метавонад офаридаи худро мисли гил шакл диҳад ва мӯҳр занад, то либосе созад.

1: Мо ҳама махлуқоти Худо ҳастем, ки Ӯ бо муҳаббат мисли гил шакл медиҳад ва мӯҳр мекунад.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки Ӯ ҳамеша моро барои беҳтарин шакл медиҳад.

1: Isaiah 64:8 - "Аммо алҳол, эй Худованд, Ту падари мо ҳастӣ; мо гил ҳастем, ва Ту кулолгари мо; ва ҳамаи мо кори дасти Ту ҳастем."

2: Ирмиё 18: 3-6 - "Он гоҳ ман ба хонаи кулолгар фурӯд омадам, ва инак, вай бар чархҳо кор мекард. Ва зарфе, ки аз гил сохта буд, дар дасти кулолгар хира шуд. онро боз як зарфи дигаре сохт, чунон ки ба назари кулолгар писанд омад, ки онро созад.Ва каломи Худованд бар ман нозил шуда, гуфт: "Эй хонадони Исроил, наметавонам бо шумо мисли ин кулолгар рафтор кунам?" мегӯяд Худованд. гил дар дасти кулолгар аст, шумо низ дар дасти Ман ҳастед, эй хонадони Исроил».

Айюб 38:15 Ва аз шарирон нури онҳо нигоҳ дошта мешавад, ва бозуи баланд шикаста хоҳад шуд.

Худо нур ва қудратро аз бадкорон нигоҳ медорад ва бозуи қувваташонро мешиканад.

1) Худо довари ниҳоии аст - Ӯ адолатро барои бадкорон хоҳад оварад.

2) Бадкорон аз доварии Худо гурехта наметавонанд.

1) Ишаъё 10:12-14 - Бинобар ин чунин воқеъ хоҳад шуд, ки вақте ки Худованд тамоми кори Худро бар кӯҳи Сион ва бар Ерусалим анҷом дод, ман самараи дили пурқуввати подшоҳи Ашшур ва ҷалолро ҷазо хоҳам дод. аз нигоҳи баланди ӯ. Зеро ки Ӯ мегӯяд: "Ман онро бо қуввати даст ва бо ҳикмати худ кардам"; зеро ки Ман доно ҳастам, ва ҳудуди мардумро дур карда, ганҷҳои онҳоро ғорат кардам, ва сокинонро мисли марди далер зер кардаам; тухми боқимондаро ҷамъ мекунад, оё тамоми заминро ҷамъ овардаам; ва касе набуд, ки болро ҷунбонд, ё даҳон кушод, ё чашмак зад.

2) Забур 9:16 - Худованд аз ҳукме ки ба амал меоварад, шинохта мешавад: шарир дар кори дасти худ ба дом афтодааст. Хиггайон. Села.

Айюб 38:16 Оё ба чашмаҳои баҳр даромадӣ? ё дар ҷустуҷӯи қаъри худ қадам задаӣ?

Ин порча аз қудрат ва қудрати Худо бар қаъри баҳр сухан меронад.

1. Назорати Худо бар баҳрҳо: Ёдоварӣ аз подшоҳии Ӯ

2. Қаъри баҳр: Истора барои умқи ишқи Худо

1. Забур 29:10 - "Худованд чун Подшоҳ назди тӯфон нишаст; Бале, Худованд то абад ҳамчун Подшоҳ нишастааст".

2. Ишаъё 43:16 - «Худованд чунин мегӯяд, ки роҳе дар баҳр ва роҳе аз обҳои пурқувват месозад».

Айюб 38:17 Оё дарҳои марг ба рӯи ту кушода шудаанд? ё дарҳои сояи маргро дидаӣ?

Ин порча мепурсад, ки оё Айюб пас аз марг ва олами охиратро дидааст?

1. Худо ягона касест, ки пас аз маргро мебинад

2. Ба Худо таваккал кунед, то дар охират умед пайдо кунед

1. Ваҳй 1:18 - Ман зинда ҳастам ва мурда будам; ва инак, ман то абад зинда ҳастам, омин; ва калидҳои дӯзах ва маргро доранд.

2. Юҳанно 11:25 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ ба Ман имон оварад, мурда бошад ҳам, зинда хоҳад шуд».

Айюб 38:18 Оё ту фарогирии заминро дидӣ? агар шумо ҳама чизро медонед, изҳор кунед.

Худо дониш ва ҳикмати Айюбро дар бораи андозаи замин зери шубҳа мегузорад.

1.Худованд сарчашмаи ниҳоии дониш ва хирад аст.

2. Фаҳмиши мо дар бораи ҷаҳон нисбат ба Худо маҳдуд аст.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

Айюб 38:19 Куҷост роҳе, ки нур сокин аст? ва торикӣ куҷост макони он

Худо қудрат ва ҷалоли Худро бар офариниш эълон карда, ба мо подшоҳӣ ва бузургии Худро хотиррасон мекунад.

1: Бузургӣ ва бузургии Худо - Айюб 38:19

2: Нур ва торикии офариниши Худо - Айюб 38:19

1: Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2: Қӯлассиён 1:17 - "Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз ба воситаи Ӯст".

Айюб 38:20 То ки онро то ҳудуди он бибарӣ, ва роҳҳои хонаи онро донӣ?

Худо Айюбро даъват мекунад, ки ҳудуди баҳр ва макони зисти онро фаҳмонад.

1. Офариниши Худо: Бузургӣ ва бузургии баҳр

2. Қудрати Худо: Дониши беандозаи Ӯ

1. Забур 8:3-4 - "Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки дар ҷои худ гузоштай, мебинам, одамизод чист, ки дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ғамхорӣ мекунанд. барои онҳо?"

2. Айюб 36:24-25 - "Дар хотир доред, ки кори Ӯро таъриф кунед, ки мардум онро бо суруд ситоиш кардаанд. Тамоми инсоният онро дидааст; одамон аз дур ба он нигоҳ мекунанд."

Айюб 38:21 Оё ту инро медонӣ, зеро ту баъд таваллуд шудай? ё барои он ки шумораи рӯзҳои ту зиёд аст?

Ин порча пурсида мешавад, ки оё хонанда асрори коинотро медонад ва оё ин аз синну солашон аст ё аз дониши онҳо.

1: Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем, зеро танҳо Ӯ асрори оламро медонад.

2: Дар ҷустуҷӯи дониш мо бояд дар хотир дошта бошем, ки танҳо ба воситаи Худо мо дар ҳақиқат дарк карда метавонем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Айюб 38:22 Оё ба ганҷҳои барф даромадӣ? ё ганҷҳои жола дидаӣ,

Ин порча дар бораи қудрати Худо бар табиат ва қобилияти офариниш ва захира кардани барфу жола сухан меравад.

1: Худо Офаридгори тавоно аст, ки бар ҳама чиз қодир аст, ҳатто ба унсурҳои табиат.

2: Худо ҳамеша зери назорат аст, ҳатто дар байни бесарусомонӣ ва харобиҳо.

1: Забур 147:16-17 - Барфро мисли пашм мефиристад, яхмосро мисли хокистар мепошад. Яхашро чун луқма мепартояд: Кист пеши сардии ӯ биистад?

2: Ишаъё 55: 10-11 - Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон борид, ва ба он ҷо барнагардад, балки заминро об медиҳад ва онро мерӯёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Айюб 38:23 Онро ман дар муқобили вақти душворӣ, бар зидди рӯзи ҷанг ва ҷанг нигоҳ доштаам?

Худо вақти махсуси душворӣ, ҷанг ва ҷангро ҷудо кардааст.

1. Худо ҳамеша зери назорат аст, ҳатто вақте ки вақт душвор аст.

2. Дар хотир доред, ки Худо нигаҳдорандаи нињоии замони душворї, љанг ва љанг аст.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Айюб 38:24 Чӣ тавр нуре, ки боди шарқро бар рӯи замин пароканда мекунад, ҷудо шудааст?

Худо аз Айюб мепурсад, ки шамоли шарқӣ дар рӯи замин чӣ гуна паҳн мешавад.

1. Қудрат ва ҳикмати Худо: Таҳқиқи бузургии офариниш

2. Фаҳмидани ғайб: эътирофи аҷоиби олами табиат

1. Забур 104:10-13 - Ӯ чашмаҳоро ба водиҳо мефиристад, ки дар байни теппаҳо ҷорӣ мешаванд.

2. Воиз 11:5 - Тавре ки шумо роҳи шамолро намедонед, ё чӣ тавр бадан дар батни модар ташаккул меёбад, шумо наметавонед кори Худоро, Офаридгори ҳама чизро дарк кунед.

Айюб 38:25 «Он ки маҷрои обро барои пуробшавии обҳо, ё роҳе барои раъду барқро тақсим кардааст;

Ин порча дар бораи қудрати Худо барои идора кардани қудрати табиат сухан меронад.

1: Худо бар қудрати табиат қудрат дорад ва ин бояд ба мо қудрат ва ҳокимияти Худоро хотиррасон кунад.

2: Ба воситаи қудрат ва қудрати Худо, Ӯ қудрат дорад, ки дар байни тӯфонҳо ва душвориҳо ба мо қувват ва ҷасорат диҳад.

1: Забур 30:5 - Зеро ки хашми Ӯ танҳо як лаҳза пойдор аст; Ба нафъи ӯ ҳаёт аст: гиря як шаб тоқат кунад, аммо шодӣ субҳ меояд.

2: Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон ба куллӣ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Айюб 38:26 Барои он ки борон дар рӯи замин, ки ҳеҷ кас нест; дар биёбон, ки дар он одам нест;

Худо қодир аст, ҳатто дар ҷойҳое, ки одам нест, борон борад.

1. Ҳукмронии Худо: Қудрати Худои Қодири Мутлақ барои идора кардани табиат

2. Ризи Худо: Таҷрибаи муҳаббати бепоёни Офаридгор

1. Забур 24:1 - Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

2. Матто 5:45 - То ки шумо фарзандони Падари худ, ки дар осмон аст, бошед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некӯкорон тулӯъ мекунад, ва борон бар одилон ва бар золимон мефиристад.

Айюб 38:27 Барои сер кардани замини харобазор ва харобазор; ва нашъунамои навдаи алафи нарм?

Ин порча дар бораи қудрати Худо сухан меронад, ки ҳаётро аз ҷойҳои харобу бесамар меорад.

1: Худо метавонад ҳаётро аз ҷойҳои ногувор оварда расонад - Айюб 38:27

2: Қудрати Худо метавонад аз хокистар зебоӣ барорад - Ишаъё 61:3

1: Забур 104:14 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯяд ва гиёҳҳоро барои хизмати одамон.

2:2 Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

Айюб 38:28 Оё борон падар дорад? ё ки қатраҳои шабнамро ба вуҷуд овардааст?

Худованд фаҳмиши Айюбро дар бораи олами табиӣ зери шубҳа мегузорад ва ӯро водор мекунад, ки мураккабии коинот ва қудрати Офаридгорро баррасӣ кунад.

1: Мо даъват шудаем, ки қудрат ва мураккабии Худованд ва назорати ниҳоии Ӯро бар тамоми паҳлӯҳои олам эътироф кунем.

2: Мо бояд аз Худованд битарсем, ки олами печида ва тавоно офаридааст ва қудрataш аз мо болотар аст.

1: Забур 19: 1-4 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони боло кори дасти Ӯро эълон мекунад.

2: Румиён 1:20 - Зеро ки хислатҳои нонамоёни Ӯ, яъне қудрати абадӣ ва табиати илоҳӣ, аз замони офариниши ҷаҳон, дар чизҳои офаридашуда ба таври равшан дарк карда мешаванд.

Айюб 38:29 Ях аз батни кист? ва сармои ғафсонаи осмон, ки онро ҷинс кардааст?

Ин порча аз Айюб мепурсад, ки ях ва сармои осмон аз куҷо пайдо мешавад.

1. Қудрат ва офариниши Худо: Нигоҳе ба Айюб 38:29

2. Мӯъҷизаҳои табиат: Мулоҳиза дар бораи Айюб 38:29

1. Ҳастӣ 1:1-31, Худо замин ва ҳама чизро дар он меофарад.

2. Ишаъё 55:9-11, нақшаҳои Худо аз нақшаҳои мо баландтаранд ва Ӯ онҳоро амалӣ хоҳад кард.

Айюб 38:30 Обҳо мисли бо санг пӯшидаанд, ва рӯи чуқурӣ ях кардааст.

Худо тасвир мекунад, ки чӣ гуна обҳо пинҳон шудаанд ва чеҳраи умқ ях мекунад.

1. Ҳикмати Худо дар офариниш

2. Қудрати Худо бар табиат

1. Забур 103:1-4 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман! Эй Парвардигори ман, Ту хеле бузург ҳастӣ! Ту шукӯҳ ва ҷалол дар бар кардаӣ, худро бо нур пӯшонида, мисли ҷомае, ва осмонро мисли хайма дароз кардаӣ. Ӯ чӯбҳои ҳуҷраҳои худро бар об мегузорад; абрҳоро аробаи худ месозад; ба болҳои бод савор мешавад;

2. Ишаъё 40:12 - Кӣ обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст?

Айюб 38:31 Оё ту метавонӣ таъсири ширини Плеиадҳоро бибандӣ, ё бандҳои Орионро кушоӣ?

Ин порча аз Айюб савол медиҳад, ки оё инсоният қудрати назорат кардан ё таъсир расонидан ба ситораҳои Pleiades ва Orion дорад.

1. Таслим ба Худо: эътирофи нотавонӣ дар назди осмонҳо

2. Боварӣ ба нақшаи Худованд: Фаҳмидани мавқеи мо дар олам

1. Ирмиё 10: 23-24 - "Эй Худованд, ман медонам, ки роҳи одам дар худ нест: дар одам нест, ки қадамҳои ӯро ҳидоят кунад".

2. Забур 19:1-4 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

Айюб 38:32 Оё Мазсаротро дар мавсими худ ба вуҷуд оварда метавонед? ё метавонӣ Арктурро бо писаронаш роҳнамоӣ кунӣ?

Худо аз Айюб даъват мекунад, ки Маззарот, як бурҷи ситораҳоро дар мавсими худ барорад ва Арктур, ситораро бо писаронаш роҳнамоӣ кунад.

1. Омӯзиши эътимод ба вақти комили Худо

2. Қимати сабр дар пайравӣ аз ҳидояти Худо

1. Забур 25:4-5 - «Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд, роҳҳои Худро ба ман таълим деҳ; маро дар ростии Худ ҳидоят кун ва маро таълим деҳ, зеро ки Ту Худои Наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ, ва умеди ман тамоми рӯз ба Ту аст».

2. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

Айюб 38:33 Оё фароизи осмонро медонед? Оё метавонӣ салтанати онро дар рӯи замин қарор диҳӣ?

Ин порча мепурсад, ки оё мо метавонем қонунҳои осмонро дарк кунем ва онҳоро дар рӯи замин амалӣ кунем?

1. Фаҳмидани қонунҳои осмон ва таъсири онҳо барои ҳаёти мо

2. Омӯзиши зиндагӣ мувофиқи аҳкоми осмонӣ

1. Забур 119:89-90 - То абад, эй Худованд, каломи Ту дар осмон ҷойгир аст. Вафодории ту то тамоми наслҳо мемонад; Ту заминро барпо кардӣ ва он боқӣ мемонад.

2. Матто 5:17-18 - Фикр накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё пайғамбаронро бекор кунам; Ман на барои аз байн бурдани онҳо, балки барои иҷро кардани онҳо омадаам. Зеро, ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад, на заррае, на нуқтае аз Таврот намегузарад, то даме ки ҳама чиз ба амал ояд.

Айюб 38:34 Оё метавонӣ овози худро ба болои абрҳо баланд кунӣ, то ки фаровонии об туро фаро гирад?

Ин порча дар бораи қудрати Худо бар ҷаҳони табиӣ ва чӣ гуна Ӯ метавонад барои пӯшонидани касе об фаровон оварда метавонад, сухан меронад.

1: Қудрати Худо аз ҳама тӯфон бузургтар аст - Забур 29:10-11

2: Худо ниёзҳои моро таъмин мекунад - Матто 6:25-34

1: Забур 29:10-11 - Худованд бар тахти тӯфон нишастааст; Худованд то абад ҳамчун Подшоҳ нишастааст. Худованд ба халқаш қувват бахшад! Худованд ба халқи худ сулҳу осоиштагӣ диҳад!

2: Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

Айюб 38:35 Оё ту метавонӣ барқҳоро фиристӣ, то онҳо бираванд ва ба ту гӯянд: "Ин ҷо ҳастем?"

Ин порча дар бораи қудрати Худо барои фиристодани барқ барои ҷавоб додан ба даъвати кӯмак сухан меронад.

1. Худо ҳамеша бо мост ва омода аст ба даъвати мо барои кӯмак ҷавоб диҳад.

2. Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки қудрати Худоро эътироф ва эътимод кунем.

1. Забур 18:14 Ӯ барқро аз осмон бардошт; каъри бахр ошкор карда шуданд.

2. Ишаъё 40:28 Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

Айюб 38:36 Кӣ ҳикматро дар ботин ҷой додааст? ё ки ба дилҳо хирад додааст?

Ин ояти Айюб мепурсад, ки кӣ ба қалб ҳикмат ва фаҳмиш додааст?

1. "Қувваи хирад: Чӣ тавр фаҳмишро барои ғанӣ гардонидани ҳаёти худ истифода бурдан мумкин аст"

2. «Асрори ҳикмати ботинӣ: Фаҳм аз куҷо сарчашма мегирад?».

1. Масалҳо 3:13-18 - "Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, ...зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

Айюб 38:37 Кӣ метавонад абрҳоро бо ҳикмат шуморад? ё кӣ метавонад шишаҳои осмонро бимонад,

Ин оят ба қудрати Худое ишора мекунад, ки абрҳо ва осмонҳоро офарида ва идора мекунад.

1: Худо дар назорат аст - Айюб 38:37 ба мо қудрати бузурги Офаридгори моро, ки метавонад абрҳо ва осмонҳоро идора кунад, хотиррасон мекунад.

2: Ҳикмати Худо - Айюб 38:37 ба мо нишон медиҳад, ки Худои мо то чӣ андоза хирадманд аст, зеро Ӯ қодир аст абрҳоро шуморад ва осмонҳоро идора кунад.

1: Isaiah 40:26 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар якеро бо ном мехонад.

2: Забур 147:4 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар якеро бо ном мехонад.

Айюб 38:38 Вақте ки хок ба сахтӣ табдил меёбад, ва пораҳо ба ҳам мечаспад?

Худо дар бораи он мегӯяд, ки чӣ тавр хок ҳангоми пахш кардани он сахт шуда метавонад ва пораҳо ба вуҷуд ояд.

1. Офариниши Худо: Дарки муъчизаи табиат

2. Имон дар замонҳои душвор: таваккал ба Худо

1. Забур 103:24 - "Эй Худованд, аъмоли Ту чӣ қадар гуногун аст! Ҳамаро бо ҳикмат офаридай: замин аз сарвати Ту пур аст".

2. Айюб 36: 26-27 - "Инак, Худо бузург аст, ва мо Ӯро намешиносем, ва шумори солҳои ӯро муайян кардан мумкин нест. Зеро ки Ӯ қатраҳои обро хурд мекунад: онҳо боронро мувофиқи буғ мерезанд. аз он."

Айюб 38:39 Оё ту сайди шерро меёбӣ? ё иштиҳои шерҳои ҷавонро пур кунед,

Худо аз Айюб мепурсад, ки оё ӯ метавонад шерҳоро дар ваҳш таъмин кунад.

1. Ғамхории пешакии Худо барои шерони ваҳшӣ

2. Зарурати эътимод кардан ба ғамхории пешакии Худо

1. Матто 6:25-34 - Исо шогирдонашро ташвиқ мекунад, ки ба ғамхории пешакии Худо эътимод кунанд.

2. Забур 35:5-7 - ғамхории ғамхории Худо ба ҳамаи офаридаҳои худ.

Айюб 38:40 Вақте ки онҳо дар чоҳи худ бистарӣ мекунанд ва дар ниҳон мемонанд, то дар камин нишинанд?

Дар порча сухан меравад, ки чӣ тавр Худо аз Айюб мепурсад, ки оё ӯ медонад, ки кай ҳайвоноти ваҳшӣ пинҳон мешаванд ва интизор мешаванд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки чӣ гуна Худо доност ва чӣ гуна ҳатто ҷузъиёти хурдтарин ба Ӯ маълум аст.

2: Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем ва аз қудрат ва дониши Ӯ огоҳ бошем.

1: Луқо 10:39 - Марто аз хизмати зиёд парешон шуд ва ба назди Ӯ омада гуфт: «Худовандо! Оё парвое надорӣ, ки хоҳари ман маро танҳо гузоштааст? Пас ба ӯ гӯед, ки ба ман кӯмак кунад.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Айюб 38:41 Кӣ ба зоғ ғизо медиҳад? Вақте ки ҷавононаш сӯи Худо зорӣ мекунанд, аз хӯрдани гӯшт саргардон мешаванд.

Худо ба ҳама мавҷудот, ҳатто хурдтарин ва осебпазиртарин мавҷудотро ризқ медиҳад.

1. Таъмини Худо: Ғамхорӣ ба тамоми махлуқот

2. Қувваи намоз: таъмини ниёзҳои ҳама

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки хавотир нашавем, зеро Худо моро таъмин хоҳад кард.

2. Забур 145:15-16 - Худованд меҳрубон ва раҳмдил аст ва эҳтиёҷоти ҳамаро қонеъ мекунад.

Боби 39-уми Айюб бо вокуниши Худо ба Айюб идома ёфта, ба нозукиҳои олами ҳайвонот диққат медиҳад ва ҳикмати Ӯро дар тарҳрезӣ ва рафтори онҳо таъкид мекунад.

Сархати 1: Худо ба Айюб як қатор саволҳо медиҳад, ки дар бораи ҳайвоноти гуногун сар карда, аз бузҳои ваҳшӣ ва оҳуҳо сар карда. Ӯ таъкид мекунад, ки чӣ тавр Ӯ онҳоро дар муҳити табииашон таъмин мекунад (Айюб 39:1-4).

Сархати 2: Худо рафтори харҳои ваҳшӣ ва истиқлолияти онҳоро аз назорати инсон баррасӣ мекунад. Ӯ қайд мекунад, ки онҳо дар биёбон озодона сайр мекунанд ва барои худ ғизо меҷӯянд (Айюб 39:5–8).

Сархати 3-юм: Худо тавоноӣ ва бузургии барзагови ваҳширо тавсиф карда, табиати ношоями онро таъкид мекунад. Ӯ мепурсад, ки оё Айюб метавонад қудрати онро истифода барад ё барои эҳтиёҷоти худ ба он такя кунад (Айюб 39:9-12).

Сархати 4: Худо дар бораи хислатҳои хоси шутурмурғ, аз ҷумла қобилияти парвоз кардан ва надоштани ҳикматаш сухан меронад. Ӯ онро бо дигар паррандагон муқоиса мекунад, ки зеҳни бештар нишон медиҳанд (Айюб 39:13-18).

Параграфи 5: Худо қувват, чолокӣ ва нотарсиро дар ҷанг тасвир мекунад. Ӯ таъкид мекунад, ки чӣ тавр Ӯ аспҳоро барои мақсадҳои мушаххас муҷаҳҳаз кардааст ва Айюбро барои мувофиқ кардани қудрати худ душвор мекунад (Айюб 39:19-25).

Параграфи 6: Худо аз паррандагони гуногун, аз қабили шоҳин ва уқоб ёдовар шуда, ба ғариза ва қобилиятҳои онҳо, ки Ӯ додааст, таъкид мекунад. Ӯ аз парвози баланд ва чашми чашмони онҳо дар ҳайрат монд (Айюб 39:26–30).

Дар ҷамъбаст,
Дар боби сию нӯҳуми Айюб омадааст:
идома,
ва тавсифе, ки Худо дар бораи ҳикмати Ӯ тавассути ҳайвоноти гуногун баён кардааст.

Таваҷҷуҳи илоҳӣ тавассути таъкид кардани он, ки чӣ тавр Худо барои махлуқот дар муҳити табиии онҳо таъмин мекунад,
ва таъкид кардани ҳокимияти Ӯ, ки тавассути нишон додани назорати Ӯ бар рафтори ҳайвонот ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди фаҳмиш дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути тасвири ҳикмати илоҳӣ, ки дар офариниш зоҳир мешавад, нишон дода шудааст.

Айюб 39:1 Оё ту медонӣ, ки замоне, ки бузҳои ваҳшӣ аз санг мебароянд? ё метавонӣ қайд карда метавонӣ, ки ҳиндҳо кай гӯсола мешаванд?

Айюб қобилияти Худовандро барои фаҳмидани мураккабии табиат шубҳа мекунад.

1. Табиати нофаҳмои Худо

2. Муъчизахои бепоёни табиат

1. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст.

2. Румиён 11:33 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ!

Айюб 39:2 Оё шумо метавонед моҳҳоеро, ки онҳо иҷро мекунанд, ҳисоб кунед? Оё медонӣ, ки он вақтро, ки зоиш мекунанд?

Дар порча мепурсад, ки оё мо метавонем моҳҳоро чен карда, кай таваллуд кардани ҳайвонотро пешгӯӣ карда метавонем.

1: Қудрат ва дониши Худо аз мо бузургтар аст; мо моххоро чен карда наметавонем ё кай зоидани хайвонотро пешгуй карда наметавонем.

2: Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем ва қабул кунем, ки асрори табиати Ӯро намедонем.

1: Забур 147:4-5 Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад; ба ҳамаи онҳо номҳои онҳоро медиҳад. Парвардигори мо бузург ва қудрати фаровон аст; фаҳмиши ӯ аз ҳад зиёд аст.

2: Ибриён 11:3 Бо имон мо медонем, ки коинот бо каломи Худо офарида шудааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз чизҳои намоён сохта нашудааст.

Айюб 39:3 Онҳо саҷда мекунанд, фарзандони худро ба вуҷуд меоранд, ғамҳои худро берун мекунанд.

Ин порча дар бораи хайвонот дар мухити табиии худ сухан меронад, ки дар он чо озодона сачда мекунанд, бачахои худро ба дунё меоваранд ва гаму андухашонро берун мекунанд.

1. Офариниши Худо: Чӣ гуна ҳайвонҳо ҷалоли Ӯро инъикос мекунанд

2. Озодии ваҳшӣ: дарёфти шодӣ дар олами табиӣ

1. Ҳастӣ 1:26-28 Ва Худо гуфт: «Биёед одамро ба сурати худ, мувофиқи шабоҳати худ созем... ва Худо одамро ба сурати худ офарид.

2. Забур 103:25 Эй Парвардигори ман, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст.

Айюб 39:4 Ҷавонони онҳо хушрӯ ҳастанд, онҳо бо ҷуворимакка калон мешаванд; берун мераванд ва ба назди онҳо бармегарданд.

Мушохидаи Айюб, ки чавонахоро дар табиат парвариш ва нигохубин мекунанд.

1. Нигохубини Худованд дар хакки тамоми махлукоташ бо таъкид бар ахамияти сарпарасти ва мехрубонии хайвонот.

2. Вафодории Худованд дар ризқу рӯзии ҳамаи махлуқоташ.

1. Забур 145:15-16 - "Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва ба онҳо ғизои худро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ, хоҳиши ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ".

2. Матто 6:26 - "Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъоварӣ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?"

Айюб 39:5 Кӣ хари ваҳширо озод фиристод? ё кист, ки бандҳои хари ваҳшӣ раҳо кардааст?

Ин порча дар бораи озодии хари ваҳшӣ инъикос ёфта, савол медиҳад, ки кӣ салоҳияти додани чунин озодиро дорад.

1. Худо ба мо озодӣ медиҳад, то бо тарзе, ки барои дигарон ваҳшӣ ба назар мерасанд, худро омӯзем ва баён кунем.

2. Биёбони ҳаёти моро Худои тавоно озод карда, нав карда метавонад.

1. Ишаъё 43:19 - "Инак, Ман чизи нав хоҳам кард; алҳол он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто дар биёбон роҳ хоҳам сохт, ва дар биёбон дарёҳо".

2. Забур 31:8 - "Туро таълим хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард".

Айюб 39:6 Хонаи Ӯро биёбон ва замини бесамарро маскани ӯ сохтаам.

Ин порча тасвир мекунад, ки чӣ гуна Худо биёбон ва замини бесамарро барои шутурмурғ манзили зист кардааст.

1. Худо барои хурдтарини мо ҳам хонае фароҳам мекунад.

2. Ҳукмронии Худо дар ҳар гӯшаи махлуқот паҳн шудааст.

1. Забур 104:24-25 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро аз рӯи ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои шумо пур аст.

2. Ишаъё 35:1 - Биёбон ва хушкӣ шод хоҳанд шуд; биёбон шод мешавад ва мисли садбарг мешукуфад.

Айюб 39:7 Ӯ мардуми шаҳрро таҳқир мекунад, ва ба гиряи ронанда эътибор намедиҳад.

Аз Айюб 39:7 нишон медиҳад, ки Худо дар дасти худ аст ва ба саҳм ва муроҷиати касе ниёз надорад.

1: Худо бар ҳама чиз назорат мекунад ва ҳеҷ кас наметавонад Ӯро ба васваса андозад.

2: Мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо ризқ медиҳад ва дар бораи он чизе, ки аз мо берун аст, хавотир нашавем.

1: Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Айюб 39:8 Қатори кӯҳҳо чарогоҳи Ӯст, ва Ӯ ҳар сабзаро меҷӯяд.

Худованд ризқу рӯзии офаридаҳояшро медиҳад ва дар кӯҳистон манзили амн ва фаровон медиҳад.

1. Нигоњубини Худо дар бораи махлуќот: дидани ризќи Худованд дар офариниш

2. Боварӣ ба ризқу рӯзии Худо: оромиш дар ризқи фаровони Худо

1. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад

2. Матто 6:25-26 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғам нахӯред, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест?

Айюб 39:9 Оё шохи ягона омода аст ба ту хизмат кунад ё дар гаҳвораи ту бимонад?

Ин порча аз Айюб 39:9 савол медиҳад, ки оё шохи ягона омода аст ба одамон хидмат кунад ё хонагӣ кунад.

1. Офариниши Худо ва роҳбарии мо: Чӣ гуна мо бояд ба офаридаҳои Ӯ ғамхорӣ кунем

2. Қувваи тоъат: Қувваи итоат ба хости Худо

1. Ҳастӣ 1:28 - Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: «Борварӣ кунед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед, ва онро тасарруф намоед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар паррандагони ҳаво ҳукмрон бошед. ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад.

2. 1 Петрус 5:5-6 - Ҳамин тавр, шумо, эй ҷавонон, ба пирон итоат кунед. Оре, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад.

Айюб 39:10 Оё ту метавонӣ як шохдорро бо банди худ дар ҷӯяк бибандӣ? ё пас аз ту водиҳоро хирман мекунад?

Ин порча қувват ва тавоноии яккорнро таъкид мекунад ва савол медиҳад, ки оё онро ром кардан мумкин аст.

1. Қудрати Худованд: Омӯзиши эътимод ба қудрати Худо

2. Умеди бепоён: Мулоҳиза дар бораи тавоноии ягонакорн

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

2. Забур 147:5 - Худованди мо бузург аст ва қудрати фаровон дорад; фаҳмиши ӯ аз ҳад зиёд аст.

Айюб 39:11 Оё ба ӯ бовар мекунӣ, зеро ки қувваташ бузург аст? ё кори худро ба ӯ вогузор мекунӣ?

Айюб савол медиҳад, ки оё ӯ бояд ба қудрати Худо таваккал кунад ва меҳнати худро ба Худо гузорад?

1. Мо метавонем ба қувват ва қудрати Худо таваккал кунем, то меҳнатҳои худро иҷро кунем, аммо мо низ бояд саҳми худро иҷро кунем.

2. Ҳар меҳнат фурсатест барои такя ба нерӯ ва ҳикмати Худо.

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон низ беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон комилан фурӯ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд. Села.

Айюб 39:12 Оё ба вай бовар мекунӣ, ки ӯ насли туро ба хона оварда, дар анбори ту ҷамъ хоҳад кард?

Ин порча дар бораи таваккал кардан ба Худо барои таъмин ва ҳифзи зироатҳои мо сухан меравад.

1. «Худо ризқдиҳандаи мост: Омӯзиши таваккал ба ризқи Ӯ»

2. «Тӯҳфаҳои Худо: гирифтани фоида аз ҳифзи ӯ»

1. Матто 6:25-33 - Таълимоти Исо дар бораи эътимод ба Худо барои эҳтиёҷоти мо

2. Забур 37:25 - ваъдаи Худо дар бораи таъмин кардани одилон

Айюб 39:13 Оё ту ба товусҳо болҳои нек додай? ё болҳо ва парҳо ба шутурмурғ?

Ин порча қудрати эҷодии Худоро дар офаридани болҳо ва парҳои беназири товус ва шутурмурғ зери шубҳа мегузорад.

1. Бузургии офариниши Худованд

2. Шод шудан аз мӯъҷизаҳои офариниш

1. Хуруҷ 31:1-11 (Қудрати эҷодии Худо дар офариниши хайма)

2. Забур 103:24-30 (Қудрати офаринандаи Худо дар ташаккули замин ва тамоми махлуқоте, ки дар он зиндагӣ мекунанд)

Айюб 39:14 Ки тухмҳояшро дар замин мегузорад ва онҳоро дар хок гарм мекунад,

Дар порча аз махлуке сухан меравад, ки тухми худро дар замин мегузорад ва дар хок гарм мекунад.

1. Қудрати офариниши Худо: Чӣ гуна хурдтарин чизҳо аз азамати Ӯ шаҳодат медиҳанд

2. Ташаккул додани сабр: тасаллӣ дар вақти Худо

1. Ишаъё 40:26 - Ӯ лашкари пурситорадорро як ба як мебарорад ва ҳар якеро ба ном мехонад.

2. Забур 8: 3-4 - Вақте ки ман ба осмонҳои Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситораҳоеро, ки дар ҷои худ гузоштай, мебинам, инсоният чист, ки шумо дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунед. онхо?

Айюб 39:15 Ва фаромӯш мекунад, ки по онҳоро пахш мекунад, ё ҳайвони ваҳшӣ онҳоро мешиканад.

Ин порча ноустувории ҳаётро баррасӣ мекунад, зеро он метавонад аз ҷониби ҳайвони ваҳшӣ шикаста ё шикаста шавад.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳаёт гаронбаҳо ва нозук аст ва онро бояд қадр кард ва бо эҳтиёт муносибат кард.

2. Мо бояд ҳузури Худоро дар ҳама ҷабҳаҳои ҳаётамон дар хотир дошта бошем, зеро Ӯ муҳофизи ниҳоии мост.

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро ҳифз кунанд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

Айюб 39:16 Вай нисбат ба фарзандони худ сахтгир аст, гӯё ки онҳо аз они ӯ нестанд; меҳнати вай бе тарсу ҳарос беҳуда аст;

Дар Айюб 39:16 набудани ғаризаи модарии ҳайвони мода тасвир шуда, сахтгирии табиатро таъкид мекунад.

1. Худо дар ҳама чиз Ҳоким аст - Румиён 8:28

2. Дарсҳои ҳаёт аз табиат - Забур 103:24

1. Забур 127:3 - Инак, фарзандон мерос аз ҷониби Худованд мебошанд, меваи батн мукофот аст.

2. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Айюб 39:17 Зеро ки Худо ӯро аз ҳикмат маҳрум кардааст, ва ба ақли вай набахшид.

Худо аз шутурмурғ ҳикмат гирифт ва ба он ақл надодааст.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо ҳама чизро назорат мекунад, ҳатто ҳикмати шутурмурғ ва мо бояд ба Ӯ таваккал кунем, то бидонем, ки чӣ барои мо беҳтар аст.

2: Мо набояд ҳикмат ва фаҳмишеро, ки Худо ба мо додааст, қабул кунем, балки онро барои ҷалоли Ӯ истифода барем.

1: Масалҳо 2:6-7 - Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд; барои росткорон ҳикмати солим захира мекунад.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Айюб 39:18 Вақте ки вай худро баланд мекунад, аспу савораи ӯро таҳқир мекунад.

Ин порча аз қудрати шутурмурғ сухан меронад, ки метавонад худро баланд бардошта, қудрати асп ва савораи онро нафрат кунад.

1. Қувваи имон: Омӯзиш аз нерӯи шутурмурғ

2. Бартараф кардани шубҳа: Ғалаба кардани тарс бо ҷасорати шутурмурғ

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Айюб 39:19 Оё ба асп қувват додай? Оё гарданашро бо раъд пӯшидай?

Айюби 39 порае дар Китоби Муқаддас аст, ки дар бораи қудрати Худо дар офариниш, махсусан дар офариниши асп сухан меравад.

1: Қудрати Эҷодии Худо: Аълоҳазрати Асп

2: Қувваи Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 39:19

1: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Забур 150:1-6 Худовандро ҳамду сано кунед. Худоро дар қудсаш ҳамду сано гӯед: Ӯро дар фалаки қудрataш ҳамду сано гӯед. Ӯро барои аъмоли мӯъҷизааш ситоиш кунед: Ӯро ба андозаи бузургии ӯ ҳамду сано кунед. Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед: бо забур ва барфа ҳамду сано гӯед. Ӯро бо данг ва рақс ситоиш кунед: ӯро бо асбобҳо ва узвҳо ситоиш кунед. Ӯро бар санҷҳои баланд ҳамду сано гӯед. Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

Айюб 39:20 Оё ту метавонӣ ӯро мисли малах тарсонӣ? шухрати бинии у дахшатнок аст.

Худо аз Айюб мепурсад, ки оё ӯ метавонад ҳайвони тавоно ба мисли гови ваҳшӣ, ки мисли малах метарсад, гардонад. Қувваи бинии барзагов ҳайратангез аст.

1. Қудрати олии Худо: Таҳқиқи қудрати офариниш

2. Дар душвориҳо қувват ёфтан: Дарсҳо аз Айюб 39:20

1. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

2. Забур 148:7-8 - Худовандро аз замин ҳамду сано гӯед, эй офаридаҳои бузурги баҳрӣ ва тамоми қаъри замин, оташ ва жола, барфу туман, шамоли тӯфонӣ, ки каломи Ӯро иҷро мекунанд!

Айюб 39:21 Ӯ дар водӣ паҳлӯ мезанад, ва аз қуввати худ шод мешавад, ба пешвози силоҳдорон меравад.

Айюб Худоро барои қувваташ ҳамду сано мегӯяд ва онро барои берун рафтан ва бо ҳар гуна таҳдид истифода мебарад.

1. Қувват барои муқобила бо ҳама чиз: Чӣ тавр дар Худо қувват пайдо кардан мумкин аст

2. Шод шудан аз қудрати Худо: Чӣ тавр аз қуввати Худованд шод шудан мумкин аст

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман қуввати ман аст, ки ман ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

Айюб 39:22 Ӯ аз тарс масхара мекунад, ва ҳаросон намешавад; ва аз шамшер рӯй намегардонад.

Айюб мегӯяд, ки қудрати Худо чунон қавӣ ва тавоно аст, ки Ӯ аз ҳеҷ чиз наметарсад, ҳатто аз шамшер.

1. Қувваи Худо беҳамто аст - Бифаҳмед, ки чӣ тавр қудрати Худо бо чизе дар ин ҷаҳон муқоиса карда намешавад ва чӣ гуна он дар лаҳзаҳои душвор ба мо тасаллӣ мебахшад.

2. Натарс ва бечуръат - Мумкин аст, ки чӣ тавр далерӣ ва устувории Худо ба мо қувват мебахшад, то бо душвориҳои зиндагӣ мубориза барем.

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 91:1-2 - "Он ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ ором хоҳад гирифт. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳи ман ва қалъаи ман, Худои ман аст, ки дар Ӯ эътимод.

Айюб 39:23 Бар ӯ ҷунбиш мекунад, Найза ва сипари дурахшон.

Дар порча аз тавоноии барзагови ваҳшӣ сухан меравад, ки бо ларзишҳои баланд ва силоҳҳои найза ва сипари дурахшонаш хос аст.

1. Қувваи барзагови ваҳшӣ: Қудрати офариниши Худо

2. Дар баробари мусибат ва тарс устувор истодан

1. Забур 147:10-11: Ӯ аз қуввати асп лаззат намебарад; аз пои одам лаззат намебарад. Худованд аз онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, аз онҳое, ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, писанд меояд.

2. Забур 103:24: Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро аз рӯи ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои шумо пур аст.

Айюб 39:24 Ӯ заминро бо хашм ва хашм фурӯ мебарад, ва бовар намекунад, ки ин садои карнай аст.

Таваҷҷӯҳи Айюб ба Худоро ваҳшиёнаи табиат зери шубҳа мегузорад.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ба Худо таваккал кунем, ҳатто ҳангоми дучор шудан бо қуввaҳои душвори табиат.

2: Дар лаҳзаҳои душворӣ мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо назорат мекунад ва ба мо кӯмак мекунад.

1: Ишаъё 40: 29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2: Ибриён 11:1 - Ҳоло имон ин боварӣ ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки намебинем.

Айюб 39:25 Ӯ дар миёни карнайҳо гуфт: «Ҳа, ҳа; ва аз дур бӯи ҷанг, раъдҳои сарбозон ва доду фарёдро мебинад.

Айюб Худоро барои офариниши асп ҳамду сано хонда, аз қувват ва далерии он дар ҳайрат монд.

1. Офариниши Худо: Намунаи қувват ва ҷасорат

2. Тавассути офариниши Худо қадрдонӣ кардан

1. Забур 148:7-10 "Худовандро аз замин ситоиш кунед, эй аждаҳо ва тамоми қаъри замин: Оташ ва жола, барф ва буғ, боди тӯфон, ки каломи Ӯро иҷро мекунад: Кӯҳҳо ва ҳама теппаҳо, дарахтони пурбор ва ҳама кедрҳо: ҳайвоноти ваҳшӣ ва тамоми чорпоён, хазандагон ва паррандагони парвозкунанда: подшоҳони замин ва тамоми мардум, мирон ва ҳама доварони замин».

2. Айюб 12:7-10 «Аммо алҳол аз ҳайвоноти ваҳшӣ бипурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод, ва паррандагони ҳаво ба ту хоҳанд гуфт: Ё ба замин сухан гӯяд, ва он туро таълим хоҳад дод: ва моҳиёни баҳр ба ту хабар хоҳад дод: Кӣ дар ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст? ҷони ҳар мавҷуди зинда ва нафаси тамоми инсоният дар дасти кист».

Айюб 39:26 Оё шохин бо ҳикмати Ту парвоз карда, болҳои худро сӯи ҷануб дароз мекунад?

Айюб аз Худо дар бораи шохин мепурсад ва мепурсад, ки оё парвози он бо ҳикмати Ӯ роҳнамоӣ мекунад ва оё он ба самти Ӯ ба ҷануб парвоз мекунад?

1: Мо бояд ба ҳикмат ва роҳнамоии Худованд таваккал кунем, ҳатто барои хурдтарин чизҳо.

2: Мо метавонем аз намунаи табиат дар бораи итоат кардан ба иродаи Худо омӯзем.

1: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Isaiah 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар

аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

Айюб 39:27 Оё уқоб бо фармони Ту савор шуда, лонаашро дар баланд месозад?

Ин порча ба он ишора мекунад, ки уқоб таҳти фармони инсон нест ва дар ихтиёри худ қарор қабул кардан, аз ҷумла дар куҷо лона карданро дорад.

1: Офариниши Худо тавоно ва идоранашаванда аст

2: Фоидаҳои раҳоӣ ва таваккал ба Худо

1: Ишаъё 40:28-31 "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. .Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва беҳуш намешаванд».

2: Забур 84:3 "Ҳатто гунҷишк хонае пайдо кардааст, ва фурӯбарак лонае барои худ пайдо кардааст, ки дар он ҷо бачаҳои худро дар наздикии қурбонгоҳи ту, эй Худованди Қодири Мутлақ, Подшоҳи ман ва Худои ман ҷойгир кунад."

Айюб 39:28 Вай сукунат мекунад ва бар санглох, бар санглох ва макони мустаҳкам сокин аст.

Айюб кувваю тобоварии укоби кухиро таъриф мекунад.

1: Мо метавонем аз уқоби кӯҳӣ омӯзем, ки дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кунем ва мисли он қавӣ ва устувор бошем.

2: Биёед, мисли уқоби кӯҳӣ хирадманд ва далер буданро ёд гирем ва ба Худо таваккал кунем, ки моро аз душвориҳои мо ҳидоят кунад.

1: Масалҳо 3:5-6 (Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.)

2: Ишаъё 40:31 (Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.)

Айюб 39:29 Аз он ҷо ӯ сайдро меҷӯяд, ва чашмонаш аз дур менигаранд.

Дар Айюб 39:29 гуфта мешавад, ки уқоб дар ҷустуҷӯи сайди худ ва қодир буданаш аз дур бубинад.

1. Чашми уқоб: Омӯзиши андеша дар бораи мӯъҷизаҳои Худо

2. Қувваи рӯъё: Чӣ тавр истодагарӣ кардан ва ба боло парвоз кардан

1. Ҳабаққуқ 2:1-2 - Ман дар посбонии худ истода, маро бар бурҷ мегузорам ва бедор хоҳам кард, то бубинам, ки ӯ ба ман чӣ хоҳад гуфт ва вақте ки маро мазаммат мекунанд, чӣ ҷавоб медиҳам. Ва Худованд ба ман ҷавоб дода, гуфт: «Рӯъёро бинавис ва онро бар мизҳо равшан кун, то ки касе ки онро мехонад, давида тавонад».

2. Масалҳо 23:17 - Бигзор дили ту ба гунаҳкорон ҳасад набарад, балки тамоми рӯз дар тарси Худованд бош.

Айюб 39:30 Ҷавонони вай низ хун мемаканд, ва ҳар ҷо ки кушташудагон бошанд, вай ҳамон ҷост.

Бачаҳои мурғ бо хуни ҳайвоноти мурда ғизо медиҳанд.

1. Худо ба тамоми махлуқоташ ризқ медиҳад, ҳатто он чизҳое, ки барои мо нохушоянд аст.

2. Мо метавонем аз туҳфаҳо ибрат гирем, ки ба Худо боварӣ доранд, ки ҳатто дар байни марг ва ҳалокат онҳоро таъмин мекунад.

1. Забур 104:21-22 "Шерони ҷавон аз паси сайди худ наъра мекунанд ва хӯроки худро аз Худо меҷӯянд. Офтоб ғуруби Ӯро медонад: Ту торикӣ мекунӣ, ва шаб аст".

2. Забур 147:9 "Ба ҳайвони ваҳшӣ ғизои худро медиҳад, ва ба зоғҳои ҷавон, ки гиря мекунанд".

Боби 40-уми Айюб вокуниши доимии Худо ба Айюбро нишон медиҳад, ки дар он ҷо Ӯ фаҳмиши Айюбро зери шубҳа мегузорад ва бартарии Ӯро тасдиқ мекунад.

Сархати 1: Худо аз Айюб мепурсад ва мепурсад, ки оё ӯ метавонад бо Худои Қодири Мутлақ мубориза барад ва Ӯро ислоҳ кунад. Ӯ Айюбро ташвиқ мекунад, ки худро омода созад ва ба саволҳои ӯ ҷавоб диҳад (Айюб 40:1–5).

Сархати 2: Худо дониши Айюбро зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки оё ӯ метавонад худро бо Худо аз ҷиҳати қудрат ва қудрат муқоиса кунад. Ӯ Бегемотро, махлуқи тавоноеро тасвир мекунад, ки танҳо Худо онро идора карда метавонад (Айюб 40:6-24).

Дар ҷамъбаст,
Боби чиҳил Айюб пешниҳод мекунад:
идомаи илоҳӣ,
ва даъвое, ки худи Худо дар бораи бартарии Ӯ бар тамоми махлуқот баён кардааст.

Таъкид кардани қудрати илоҳӣ тавассути савол додан ба қобилияти Айюб барои мубориза бурдан ё ислоҳ кардани Ӯ,
ва таъкид кардани қудрати беҳамтое, ки тавассути тавсифи Бегемот ҳамчун намунаи махлуқе, ки танҳо зери назорати Худо ба даст омадааст, ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди дурнамои амиқ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути тасдиқи волоияти илоҳӣ нишон дода шудааст.

Айюб 40:1 Ва Худованд ба Айюб ҷавоб дода, гуфт:

Айюб бо Худованд рӯ ба рӯ шуд ва аз бузургии Ӯ фурӯтан шуд.

1: Худо аз мо бузургтар аст ва мо бояд дар назди Ӯ фурӯтан бошем.

2: Бузургии Худо бояд дар ҳаёти мо ҷашн ва эътироф карда шавад.

1: Ишаъё 40: 12-17 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае иҳота кардааст ва кӯҳҳоро дар тарозуҳо ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст. ?

2: Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват, ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ!

Айюб 40:2 Оё касе ки бо Худои Қодири Мутлақ баҳс мекунад, ӯро насиҳат мекунад? ҳар кӣ Худоро мазаммат кунад, бигзор ҷавоб диҳад.

Ин порча бефоида будани кӯшиши ислоҳи Худоро муҳокима мекунад.

1. "Маҳдудияти фаҳмиши мо: Муҳокимаи Айюб 40:2"

2. «Кӣ метавонад ба Худои Қодир баробар бошад? Омӯзиши Айюб 40:2»

1. Ишаъё 55:8-9: Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 11:33-34: Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазир аст доварӣ ва роҳҳои Ӯ аз ошкор! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист? ё кист, ки машваратчии ӯ буд?

Айюб 40:3 Ва Айюб ба Худованд ҷавоб дода, гуфт:

Айюб фурӯтанона ба даъвати Худованд дар бораи муроҷиат ба Ӯ ҷавоб дод.

1: Дар лаҳзаҳои душворӣ мо бояд дар хотир дошта бошем, ки дар назди Худованд фурӯтан бошем ва роҳнамоии Ӯро биҷӯем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки мушкилоти Худовандро гӯш кунем ва онҳоро бо эҳтиром ва фурӯтанӣ қабул кунем.

1: Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2: Isaiah 66:2 - Зеро ки ҳама он чиро, ки дасти Ман сохтааст, ва ҳама чиз буд, мегӯяд Худованд: лекин Ман ба ин Одам нигоҳ хоҳам кард, ҳатто бенаво ва рӯҳи пушаймон ва аз ларзон сухани ман.

Айюб 40:4 Инак, ман зишт ҳастам; ба ту чӣ ҷавоб диҳам? Ман даст бар даҳони худ хоҳам гузошт.

Айюб фурӯтанона иқрор шуд, ки дар назди Худои тавоно нолозим аст.

1. Қувваи қабули хоксорона: Омӯзиш аз намунаи Айюб

2. Донистани мавқеъи худ дар назди Худованди мутаъол

1. Ишаъё 6:5 - Он гоҳ ман гуфтам: Вой бар ман! зеро ки ман нест шудаам; зеро ки ман марди лабони нопок ҳастам, ва дар миёни қавми лабони палид сокин ҳастам; зеро ки чашмони ман Подшоҳ, Худованди лашкарҳоро дидаам.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Айюб 40:5 Боре гуфтам; аммо ман ҷавоб намедиҳам: бале, ду маротиба; вале ман дигар пеш намеравам.

Айюб мегӯяд, ки вай як бор фикри худро баён кардааст ва дигар ин корро намекунад.

1. Қувваи хомӯшӣ: Омӯзиши сухан гуфтан ва нагуфта дар ҳаёти мо

2. Донистани кай бозистодан: Фаҳмидани ҳикмати донистани кай аз сухан худдорӣ кардан

1. Яъқуб 1:19 - Инро бифаҳмед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

2. Масалҳо 17:27-28 - Ҳар кӣ сухани худро нигоҳ дорад, дониш дорад ва ҳар кӣ рӯҳи сард дорад, марди хирадманд аст. Ҳатто нодоне, ки сукут мекунад, доно ҳисобида мешавад; ҳангоме ки лабҳояшро мебандад, ӯро соҳибақл меҳисобанд.

Айюб 40:6 Ва Худованд аз гирдоби тундбод ба Айюб ҷавоб дода, гуфт:

Худо аз гирдоби тундбод бо Айюб сухан гуфта, ба ӯ қудрат ва бузургии ӯро хотиррасон мекунад.

1. Қудрат ва бузургии Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 40:6

2. Ҳокими Худо: Ҷавоби мо ба Айюб 40:6

1. Ишаъё 40:18-31 - Қудрат ва бузургии Худо дар муқоиса бо ночиз будани инсон.

2. Ҳабаққуқ 3:2-7 - Ҳукмронии Худо дар миёни харобиҳо ва бесарусомониҳо.

Айюб 40:7 Камари худро алҳол мисли одам бибанд: Ман аз ту талаб хоҳам кард, ва ту ба ман баён хоҳӣ кард.

Дар Айюб 40:7 Худо ба Айюб амр медиҳад, ки худро омода созад ва ба саволҳои ӯ ҷавоб диҳад.

1. Дар баробари даъватҳои Худо истодагарӣ кунед: Ба саволҳои Худо бо далерона омода шавед.

2. Ҷасорат барои истодан ба сӯи Худо: Фаҳмидани даъват ба муқаддасот.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Айюб 40:8 Оё ту низ ҳукми маро бекор мекунӣ? Оё маро маҳкум мекунӣ, то ки одил бошӣ?

Худо Айюбро зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки оё ӯ низ Ӯро маҳкум хоҳад кард, то худро одил нишон диҳад.

1. Қудрати ҳукми Худо: Таваҷҷӯҳ ба ҳикмати Худо

2. Итоат ба қудрати Худо: эътироф кардани маҳдудиятҳои мо

1. Забур 94:1-2: "Эй Худованд Худо, ки интиқом аз они Ӯст, эй Худое, ки интиқом аз они Ӯст, дурахшанда кун! Бархез, эй Довари замин, ба мағрурон ҷазо деҳ".

2. Румиён 3:23-24: «Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва ба воситаи файзи Ӯ ба василаи кафорати дар Исои Масеҳ озодона сафед карда шуданд».

Айюб 40:9 Оё ту мисли Худо бозуи ҳастӣ? ё ту метавонӣ бо овозе мисли ӯ раъд кунӣ?

Дар Айюб 40:9 Худо аз Айюб савол медиҳад ва мепурсад, ки оё ӯ бозуи монанди дасти Худо дорад ва оё ӯ метавонад бо овози мисли Ӯ раъд барад.

1. Қудрат ва Қудрати Худо: Баррасии Айюб 40:9

2. Эътироф кардани қудрати беҳамтои Худо: Таҳлили Айюб 40:9

1. Забур 33:6-9 Бо каломи Худованд осмонҳо ва бо нафаси даҳони Ӯ тамоми лашкари онҳо ба вуҷуд омадаанд. Ӯ обҳои баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад; чукуриро ба анборхо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд! Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2. Ишаъё 40:12-17 Кӣ обҳоро дар ковоки дасташ чен карда, осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст? Кӣ Рӯҳи Худовандро чен кардааст, ё чӣ касе ба ӯ маслиҳат медиҳад? Бо кӣ маслихат кард ва кӣ уро фахмид? Чӣ касе ба ӯ роҳи адолатро омӯзонд ва ба ӯ илм омӯхт ва ба ӯ роҳи ақлро нишон дод? Инак, халқҳо мисли қатрае аз сатил ҳастанд, ва чун ғубори тарозуҳо ҳисоб мешаванд.

Айюб 40:10 Худро бо ҷалол ва ҷалол намо; ва худро бо ҷалол ва зебоӣ оро диҳед.

Худо Айюбро ташвиқ мекунад, ки худро бо ҷалол, баландӣ ва ҷалол зинат диҳад.

1. Зебоии офариниши Худо: Ҷустуҷӯи ҷалол дар ҳаёти ҳаррӯза

2. Худро бо бузургӣ ва ҷаноби олӣ зебу зинат диҳем: бо истифода аз нерӯи худ барои ҷалоли Худо

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

2. Забур 96:9 - Эй Худовандро дар зебогии қудсият саҷда кун: аз пеши Ӯ битарс, эй тамоми замин.

Айюб 40:11 Ғазаби ғазаби Худро берун кун, ва инак, ҳар мағрурро бубин, ва ӯро хор намо.

Худо ба мо амр мекунад, ки мағруронро фурӯтан кунем ва хашми худро берун кунем.

1. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меравад: Огоҳӣ барои фурӯтан будан дар назди Худо

2. Ром кардани ҳайвони ғазаб: чӣ гуна бояд муноқишаро бо ҳамдардӣ ҳал кард

1. Масалҳо 16:18 Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи ғурур пеш аз фурӯпошӣ.

2. Эфсӯсиён 4:31-32 Бигзор ҳама кудурат, ва ғазаб, ва хашм, ва фарьёд ва сухани бад аз шумо бо ҳар кина дур карда шавад; чунон ки Худо ба хотири Масеҳ шуморо бахшидааст.

Айюб 40:12 Ба ҳар мағрур нигоҳ кун, ва ӯро паст кун; ва бадкоронро дар ҷои худ поймол кунед.

Худо ба мо амр мекунад, ки бадкорон ва мутакаббиронро фуруд оварем ва онҳоро дар ҷои худ помол кунем.

1. Мағрурӣ пеш аз фурӯ рафтан: А дар бораи хатарҳои ғурур ва аҳамияти фурӯтанӣ.

2. Қудрати Худо: А бар қудрати Худо барои поён додани бадкорон ва фурӯтании мағрур.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Забур 37:5-7 - Роҳи худро ба Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад. Ва адолати туро чун нур берун хоҳад овард, ва доварии Туро чун нисфирӯзӣ. Дар Худованд биистед ва барои ӯ сабр кунед: аз касе, ки дар роҳи ӯ комёб мешавад, аз касе, ки найрангҳои бадро ба амал меоварад, ғамгин нашав.

Айюб 40:13 Онҳоро якҷоя дар хок пинҳон кунед; ва чеҳраҳояшонро дар ниҳон бибанданд.

Айюб 40:13 ба қудрати Худо барои пинҳон кардан ва бастани одамон дар ниҳон ишора мекунад.

1: Худо ягона ва ягона аст, ки донои ниҳон аст.

2: Худо нигаҳбон ва ризқдиҳанда аст, ҳарчанд чизҳое, ки аз мо пинҳон метобанд.

1: Забур 9: 9-10 - Худованд паноҳгоҳи мазлумон, қалъа дар вақти душворӣ аст. Онҳое, ки номи Туро медонанд, ба Ту таваккал мекунанд, зеро ки Ту, эй Худованд, толибони Туро ҳеҷ гоҳ тарк накардааст.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 40:14 Он гоҳ ман низ ба ту иқрор хоҳам кард, ки дасти ростат туро наҷот дода метавонад.

Айюб қудрати Худоро барои наҷоти ӯ эътироф мекунад ва имони худро ба Ӯ эътироф мекунад.

1. Имони мо ба Худо: Фаҳмидани қудрати дасти рости Ӯ

2. Шоҳиди Китоби Муқаддас дар бораи файзи наҷоти Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Айюб 40:15 Инак, бегемот, ки бо ту сохтаам; чун гов алаф мехурад.

Ин порча дар бораи офариниши Худо Бегемотро, ки Ӯ бо Айюб офаридааст ва мисли гов алаф мехӯрад, сухан меронад.

1. Офариниши Худо аҷиб аст - Мулоҳиза дар бораи мӯъҷизаҳои Бегемот дар Айюб 40:15

2. Бузургии Худо - қадр кардани қудрати Худо дар офаридани Бегемот.

1. Ишаъё 40:12 Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила баробар кардааст, ва ғубори заминро ба андозае дарк кардааст, ва кӯҳҳоро дар тарозуҳо ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст. ?

2. Забур 103:24 Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст.

Айюб 40:16 Инак, қуввати ӯ дар камар аст, ва қувваш дар нофи шиками ӯ аст.

Айюб қудрат ва қудрати олии Худоро эътироф мекунад.

1. Қувваи Худо беҳамто аст: таваккали мо бояд ба қудрат ва муҳаббати Худо бошад.

2. Қудрати Худоро эътироф кунед: Мо бояд қудрати бузурги Худоро дарк кунем ва ба он такя кунем.

1. Румиён 8:31-39 - Насиҳати Павлус дар бораи имон ва муҳаббат ба Худо сарфи назар аз ранҷу азоб.

2. Забур 18:1-2 - Эъломияи Довуд дар бораи қудрат ва муҳофизати Худо.

Айюб 40:17 Ӯ думи худро мисли кедр меҷунбонад: рагҳои сангҳои Ӯ ба ҳам печонида шудаанд.

Ин оят дар бораи қудрати Худо дар офариниш сухан меронад, махсусан ба қувваи ҳайвонот таваҷҷӯҳ мекунад.

1: Қувваи офариниши Худо

2: Мо аз қудрати офариниш чӣ омӯхта метавонем

1: Забур 104:24 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаашро бо ҳикмат офаридай: замин аз сарвати Ту пур аст".

2: Забур 8:3 - "Вақте ки ман ба осмони Ту назар мекунам, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки муқаррар кардай."

Айюб 40:18 Устухонҳояш мисли пораҳои сахти мисинанд; устухонҳои ӯ мисли панҷараҳои оҳан мебошанд.

Айюб 40:18 дар бораи тавоноии офаридаҳои Худо сухан ронда, устувории онро таъкид мекунад.

1. Офариниши Худо гувоҳи қудрат ва тавоноии Ӯст.

2. Мо метавонем дар офаридаҳои Худо қувват пайдо кунем, агар мо дар вақти ниёзи худ ба Ӯ назар кунем.

1. Забур 8:3-5 - Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштонат, моҳу ситораҳо, ки дар ҷои худ гузоштай, фикр мекунам, ки инсоният чист, ки шумо дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунед. онхо?

2. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро боло карда, ба осмон нигаред: Кӣ ҳамаи инҳоро офаридааст? Он ки лашкари пурситораро як-як берун оварад ва ҳар якеро ном баровард. Аз кувваи бузург ва кувваи тавонои у ягонтои онхо намерасад.

Айюб 40:19 Ӯ сарвари роҳҳои Худост: Он ки Ӯро офаридааст, шамшери худро ба сӯи Ӯ наздик карда метавонад.

Ин оят аз қудрат ва қудрати Худо сухан гуфта, ба қудрати Ӯ бар ҳама чиз ишора мекунад.

1. Худо назорат мекунад: Чӣ тавр мо метавонем дар замонҳои номуайян ба Ӯ такя кунем

2. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна қудрати Ӯ ҳама чизро идора мекунад

1. Ишаъё 46:9-10 - Чизҳои пештараро ба ёд оред; зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигар нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест, Аз ибтидо

ва аз қадим он чи ҳанӯз анҷом нашудааст, эълон карда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

Айюб 40:20 Албатта, кӯҳҳо ба ӯ ғизо медиҳанд, ки дар он ҳама ҳайвоноти саҳро бозӣ мекунанд.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худованд барои ҳайвонот аз кӯҳҳо ва дигар минтақаҳои биёбон ғизо медиҳад.

1. Ризои Худо: Чӣ гуна Худованд барои офариниши худ рӯзӣ медиҳад

2. Боварӣ ба ғамхорӣ ва ризқи Худо

1. Забур 103:14 - Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳҳоро барои хизмати инсон, то ки аз замин ғизо барорад.

2. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед, зеро онҳо на мекоранд, на дарав мекунанд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Айюб 40:21 Ӯ зери дарахтони сояафкан, дар ниҳони қамиш ва паноҳгоҳҳо хобидааст.

Дар ин порча сухан меравад, ки чӣ тавр Худо барои мо ҷои орому осуда фароҳам меорад.

1: Худо ба мо дар миёни замонҳои ноором паноҳгоҳ медиҳад.

2: Худо ба мо паноҳгоҳ ва ҷои роҳат медиҳад.

1: Isaiah 32:2 - Одам мисли паноҳгоҳ аз шамол ва пӯшиш аз тӯфон хоҳад буд.

2: Забур 91:1 - Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳақҡи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

Айюб 40:22 Дарахтони сояафкан Ӯро сояи худ мепӯшонанд; бедхои дарьё уро давр мезананд.

Дарахту бед хайвоноти дар чуйбор зиндагйкунандаро соябонй ва мухофизат мекунанд.

1. Қудрати табиат: Чӣ тавр Худо ҷаҳони табииро барои муҳофизати мо истифода мебарад

2. Муҳофизати Худо: Чӣ гуна Ӯ дар лаҳзаҳои ниёз паноҳгоҳ ва тасаллӣ медиҳад

1. Забур 91:11-12 - Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои Ту туро нигоҳ доранд; туро ба дасти худ боло хоҳанд кард, то пои худро ба санг назанӣ.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии ториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Айюб 40:23 Инак, вай дарёро менӯшад, вале шитоб намекунад; Ӯ боварӣ дорад, ки Ӯрдунро ба даҳони худ кашида метавонад.

Қудрати Худоро қобилияти иҷро кардани корҳое, ки ба назар ғайриимкон ба назар мерасанд, нишон медиҳад.

1: Ба қудрати Худо таваккал кунед - новобаста аз он ки вазъият душвор аст, Худо қодир аст корҳои ғайриимконро анҷом диҳад.

2: Ба қобилияти Худо бовар кунед - бо боварӣ доштан, ки Худо метавонад кореро, ки ба назар ғайриимкон менамояд, иҷро кунад, мо имкон дорем, ки ҳама мушкилотро паси сар кунем.

1: Matthew 19:26 - Исо дар ҷавоб гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

2: Забур 61:11 - Худо як бор гуфт; Ман ду бор шунидаам, ки ин қудрат аз они Худост.

Айюб 40:24 Онро бо чашмони худ мегирад, Биниаш ба домҳо медарояд.

Қудрат ва ҳикмати Худованд ба ҳадде бузург аст, ки Ӯ метавонад ҳар монеа ва домҳоеро, ки бар зидди ӯ гузошта мешавад, паси сар кунад.

1. Муҳим будани таваккал ба қудрат ва ҳикмати Худо дар лаҳзаҳои душвор.

2. Илм ва тавоноии Худо ба ӯ имкон медиҳад, ки ҳар монеаро паси сар кунад.

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

2. Забур 33:4 - зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст.

Боби 41-уми Айюб бо вокуниши Худо ба Айюб идома дорад ва диққати худро ба Левиафан як махлуқи пурқудрати баҳрӣ ҳамчун намоиши қудрат ва қудрати беҳамтои Ӯ равона мекунад.

Параграфи 1: Худо Айюбро даъват мекунад, ки бо Левиафан муқовимат кунад ва хусусиятҳои даҳшатнок ва табиати ноустуворро тавсиф кунад. Ӯ тарозуи касногузар, нафаси шадид ва қувваи даҳшатноки онро таъкид мекунад (Айюб 41:1–10).

Параграфи 2: Худо мепурсад, ки оё касе метавонад Левиафанро забт кунад ё зер кунад. Ӯ таъкид мекунад, ки ҳатто дидани он дар байни одамон тарсу ҳаросро ба вуҷуд меорад (Айюб 41:11-25).

Дар ҷамъбаст,
Боби чилу як аз Айюб оварда шудааст:
идомаи илоҳӣ,

ва тавсифи худи Худо дар бораи қудрати беҳамтои Ӯ, ки тавассути Левиафан нишон дода шудааст.

Таъкид кардани ҳокимияти илоҳӣ тавассути таъкид кардани хислатҳои бузурги Левиафан ва табиати номатлуб,
ва таъкид кардани маҳдудиятҳои инсонӣ, ки тавассути нишон додани қудрати бебозгашти он ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи пешниҳоди дурнамои амиқ дар бораи ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути нишон додани бартарии илоҳӣ бар тамоми офаридаҳо.

Айюб 41:1 Оё ту метавонӣ левиафанро бо қалмоқ берун кунӣ? ё забони ӯ бо ресмоне, ки ту онро меандозӣ?

Ин оят мепурсад, ки оё Левиафанро бо қалмоқчаи моҳидорӣ забт кардан мумкин аст ё забони онро бо ресмон банданд?

1. Фаҳмидани қудрати Худованди мутаъол: Чӣ гуна офаридаи Худо аз назари мо берун аст

2. Бартараф кардани муборизаҳо дар зиндагӣ: Ҷустуҷӯи қувват дар таваккал ба Худо

1. Забур 104: 24-26 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ту ҳамаро бо ҳикмат офаридай: замин пур аз сарвати Ту аст. Ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумор хазандагон ҳастанд, ҳарду Ҳайвонҳои хурду бузург. Он ҷо киштиҳо равонанд: он левиафан ҳаст, ки дар он ҷо бозӣ кардай».

2. Айюб 26:12-13 - "Ӯ баҳрро бо қудрати худ тақсим мекунад, ва бо фаҳмиши худ ба мағрурон зарба мезанад. Бо рӯҳи худ осмонро оро додааст; дасти Ӯ мори каҷро ба вуҷуд овардааст".

Айюб 41:2 Оё метавонӣ ба бинии ӯ қалмоқ гузорӣ? ё даҳони худро бо хор дарид?

Ин порча аз Айюб 41:2 саволи риторикӣ медиҳад ва дар ҳайрат аст, ки чӣ тавр кас метавонад як махлуқи пурқудратеро мисли левиафан идора кунад.

1. "Ом кардани ҳайвони ваҳшӣ: ҳокимияти Худо бар тамоми махлуқот"

2. «Қувваи имон: бартараф кардани тарс аз номаълум»

1. Забур 104:24-26 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаашро бо ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои Ту пур аст. Ин аст баҳри бузург ва фарох, ки аз офаридаҳои бешумор пур аст, Ҳайвоноти зинда ҳам хурду ҳам бузург. Он ҷо киштиҳо ва Левиафон, ки шумо барои бозӣ кардан дар он сохтаед, мераванд».

2. Ишаъё 27:1 - "Дар он рӯз Худованд бо шамшери сахт ва бузург ва тавонои худ Левиафони мори гурезанда ва Левиафони мори каҷро ҷазо хоҳад дод ва аждаҳои дар баҳр аст, хоҳад кушт".

Айюб 41:3 Оё Ӯ ба ту бисьёр илтиҷо хоҳад кард? Оё ба ту сухани нарм мегӯяд?

Ин порча дар бораи қудрат ва бузургии Худо сухан меронад ва савол медиҳад, ки оё касе метавонад ин қадар далер бошад, ки Ӯро муқовимат кунад.

1.Худованд аз ҳама бузургтар аст: Ба бузургӣ шодӣ кунем

2. Офаридгори шикастнопазир: Эҳтиром ва эҳтироми мо

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст"

2. Забур 8:3-4 - "Вақте ки ман ба осмони Ту, ба кори ангуштони Ту, ба моҳ ва ситорагон, ки дар ҷои худ гузоштай, назар мекунам, одам чӣ гуна аст, ки дар бораи ӯ ва писари марде, ки ту ба ӯ ғамхорӣ мекунӣ?"

Айюб 41:4 Оё бо ту аҳд мебандад? Оё ӯро то абад банда хоҳӣ гирифт?

Дар ин порча пурсида мешавад, ки оё метавон бо Худо аҳд баст ва оё Худоро то абад банда банда гирифтан мумкин аст?

1: Худо бандаи содиқи мост, ки ба воситаи аҳди худ ба мо ва ниёзҳои мо вобаста аст.

2: Мо метавонем ба вафодорӣ ва садоқати Худо ба мо тавассути аҳди Ӯ таваккал кунем.

1: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳеҷ гоҳ тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд они ман аст. ёридиҳанда; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Айюб 41:5 Оё ту бо ӯ мисли парранда бозӣ мекунӣ? ё ӯро барои канизони худ мебандӣ?

Ин порча дар бораи Левиафан, як махлуқи пурқуввате сухан меронад, ки беитоат аст ва онро ром кардан мумкин нест.

1. Қудрати Худо: Левиафани дастнорас

2. Қуввати таваккали мо ба Худо

1. Забур 104: 24-26 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ту ҳамаро бо ҳикмат офаридай: замин пур аз сарвати Ту аст. Ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумор хазандагон ҳастанд, ҳарду Ҳайвонҳои хурду бузург. Он ҷо киштиҳо равонанд: он левиафан ҳаст, ки дар он ҷо бозӣ кардай».

2. Ишаъё 27:1 - "Дар он рӯз Худованд бо шамшери дарднок ва бузург ва қавӣ левиафани мори сӯрохкунанда, ҳатто левиафани он мори каҷро ҷазо хоҳад дод, ва аждаҳои дар баҳр аст, хоҳад кушт".

Айюб 41:6 Оё ҳамроҳон барои ӯ зиёфат медиҳанд? Оё ӯро дар миёни тоҷирон тақсим мекунанд?

Ёрони махлуқоти Худо натавонанд барои онҳо зиёфат кунанд ва натавонанд миёни тоҷирон тақсим кунанд.

1. Махлуқоти Худо аз они мо нестанд, ки онҳоро истисмор кунем.

2. Он чи аз ҷониби Худо офарида шудааст, аз они мо нест, ки тақсим кунем.

1. Ҳастӣ 1:26-28, Худо одамро ба сурати Худ офарид ва ба ӯ бар офаридаҳои замин ҳукмронӣ дод.

2. Забур 24:1, Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

Айюб 41:7 Оё ту метавонӣ пӯсти ӯро аз оҳанҳои тикӣ пур кунӣ? ё сари ӯ бо найзаҳои моҳӣ?

Ин порча дар бораи офариниш ва қудрати Худо нақл мекунад, ки онро Левиафан нишон медиҳад, ки барои ҳар як силоҳе, ки инсон метавонад эҷод кунад, қобили дастнорас аст.

1: Ин порча аз Айюб ба мо таълим медиҳад, ки Худо тавоно ва доност. Он ба мо хотиррасон мекунад, ки ҷаҳон ва ҳама чизро дар он офаридааст ва Ӯ аз ҳама болотар аст.

2: Ин порча аз Айюб ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо қодир аст ва офариниши Ӯ берун аз фаҳмиши мост. Мо бояд дар хотир дорем, ки ба Худо ва Каломи Ӯ таваккал кунем, зеро Ӯ ҳама чизро медонад ва қудрати Ӯ бемисл аст.

1: Забур 33:6-9 - Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ. Ӯ оби баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад, умқи онро дар анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад, Бигзор тамоми сокинони ҷаҳон аз Ӯ битарсанд. Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2: Ишаъё 40:28-29 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест. Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

Айюб 41:8 Дасти худро бар ӯ гузор, ҷангро ба ёд овар, дигар кор накун.

Ин порча аз Айюб 41:8 дар бораи даст ба душман гузоштан ва ба ёд овардани ҷанг сухан меравад, аммо дар ҷанги минбаъда иштирок намекунад.

1. «Қувваи бахшидан: худдорӣ аз низоъҳои минбаъда»

2. "Маҳдудият дар муқобили низоъ: Омӯзиш аз Айюб 41:8"

1. Матто 5:38-39 - «Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм дар ивази чашм ва дандон дар ивази дандон; лекин Ман ба шумо мегӯям, ки ба бадӣ муқобилат накунед, балки ҳар кӣ ба ту бизанад. рухсораи ростатро низ ба ӯ бигардон».

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ сулҳҷӯӣ мекунад".

Айюб 41:9 Инак, умеди Ӯ бар абас аст: магар касе аз дидани ӯ сарнагун нахоҳад шуд?

Тарси Худо аз ҳад зиёд аст ва метавонад дар пайи он касро ноумед гардонад.

1: Ҳарчанд вазъият душвор бошад ҳам, ҳамеша умед ба Худост.

2: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳатто вақте ки худро аз ҳад зиёд ҳис мекунем, ба Худо умед ҷӯем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Айюб 41:10 Ҳеҷ кас он қадар хашмгин нест, ки ҷуръат кунад ӯро барангехт: Пас кӣ метавонад пеши ман биистад?

Ин порча дар бораи қудрат ва қудрати Худо сухан меронад ва таъкид мекунад, ки ҳеҷ кас аз ҳад зиёд тавоно нест, ки Ӯро ба чолиш бикашад ва Ӯ тавоно ва боздоштнашаванда аст.

1. "Қудрати боздоштнашавандаи Худо: Фаҳмидани ҷои мо дар олам"

2. "Қувваи бебаҳо: Бигзор дар тарси Худои Мутаол истода бошем"

1. Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам".

2. Ишаъё 40:12-14 «Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст. «Рӯҳи Худовандро кӣ андоза кардааст, ё чӣ касе ба ӯ маслиҳат медиҳад, бо кӣ машварат кард ва ки ӯро фаҳмид, ки ба ӯ роҳи адолатро омӯзонд ва ба ӯ дониш омӯхт ва ба ӯ роҳи ақлро нишон дод? "

Айюб 41:11 Кӣ ба ман халал расонд, ки ба ӯ ҷазо диҳам? он чи дар зери осмон аст, аз они Ман аст.

Худо ба Айюб хотиррасон мекунад, ки ҳама чиз дар ҷаҳон, дар зери осмон аз они Ӯст.

1. Худо соҳиби ниҳоии тамоми дороиҳост ва мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳар чизе ки мо дорем, ниҳоят аз они Ӯст.

2. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо бар ҳама чиз ҳукмфармост; Ӯ медиҳад ва мегирад.

1. Такрори Шариат 8:17-18 Ва ту дар дили худ мегӯӣ: Қудрати ман ва қуввати дасти ман ин сарватро ба даст овардааст. Валекин Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати сарват ба даст оварад.

2. Забур 24:1 Замин аз ҷониби Худованд аст, ва пуррагии он аст; ҷаҳон ва сокинони он.

Айюб 41:12: Унинг узвларини, қудратини ва гўзаллигини яширмайман.

Худо ба Айюб қудрат ва зебоии Левиафан, як ҳайвони баҳриро ошкор мекунад.

1. Қудрати офариниши Худо - Айюб 41:12

2. Зебоӣ ва бузургӣ дар офаридаҳои Худо - Айюб 41:12

1. Забур 104:24-25 - Аъмоли Ту, эй Худованд! Ҳама онҳоро бо ҳикмат офаридаӣ; замин аз офаридаҳои шумо пур аст.

2. Ишаъё 40:12 - Кӣ обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ё бо паҳнои дасташ дар осмон нишон дода шудааст? Ки ғубори заминро дар сабад нигоҳ доштааст, ё кӯҳҳоро дар тарозу ва теппаҳо баркашидааст?

Айюб 41:13 Кӣ метавонад чеҳраи либоси ӯро кашф кунад? ё кӣ метавонад бо ҷилави дугонааш назди ӯ биёяд?

Ин порча дар бораи душвории фаҳмидани роҳҳои Худо ва наздик шудан ба Ӯ сухан меронад.

1: Асрори роҳҳои Худо

2: Мушкилоти наздик шудан ба Худо

1: Isaiah 55:8-9 Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2: Яъқуб 4:8 Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон, ва дилҳои худро пок кунед, эй дугонаҳо.

Айюб 41:14 Кӣ метавонад дарҳои рӯи ӯро боз кунад? дандонҳояш даҳшатноканд.

Ин порча табиати даҳшатнок ва тавонои Худоро нишон медиҳад.

1: Худо тавоност - ҳеҷ чиз наметавонад дар роҳи Ӯ истода бошад.

2: Аз Худованд битарсед - қудрати Ӯ аз ақл берун аст.

1: Забур 68:35 - "Эй Худо, Ту аз қудсат олӣ ҳастӣ. Худи Худои Исроил ба қавми худ қувват ва қувват мебахшад. Худоро ҳамду сано бод!"

2: Дониёл 4:35 - "Ҳамаи халқҳои рӯи замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва ӯ бо қудратҳои осмон ва қавмҳои замин ҳар чи бихоҳад, мекунад. Ҳеҷ кас наметавонад дасти ӯро боздорад ва ба ӯ бигӯяд: кардед?"

Айюб 41:15 Тарозуи ӯ ғурури Ӯст, мисли мӯҳри маҳкам баста аст.

Дар Айюб 41:15 махлуқе тасвир шудааст, ки тарозуи он ғурури он аст ва гӯё мӯҳр зада шуда бошад.

1. Офариниши Худо: Тарс ва тааҷҷуб дар олами табиӣ

2. Мағрурӣ: Суқути инсон

1. Забур 103:24 - "Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаашро бо ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои Ту пур аст".

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Айюб 41:16 Яке ба дигаре он қадар наздик аст, ки ҳеҷ ҳавое байни онҳо намеояд.

Дар Айюб 41:16 ду чизе тасвир шудааст, ки ба ҳам наздиканд, ки ҳеҷ гуна ҳаво байни онҳо ворид шуда наметавонад.

1. Наздикии Худо ва Инсон: Тадқиқот дар Айюб 41:16

2. Наздикие, ки мо дарк карда наметавонем: Таҳқиқи Айюб 41:16

1. Ҳастӣ 2:24-25, "Бинобар ин мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида хоҳад дошт, ва онҳо як тан хоҳанд шуд. Ва мард ва зани ӯ ҳарду бараҳна буданд ва хиҷил намешуданд."

2. Эфсӯсиён 5:31-32, "Бинобар ин мард падар ва модари худро тарк карда, ба зани худ часпида хоҳад дошт, ва ҳар ду як тан хоҳанд шуд. Ин сир амиқ аст ва ман мегӯям, ки он ба Масеҳ ва калисо».

Айюб 41:17 Онҳо ба якдигар мепайванданд, ба ҳам мепайванданд, то ки онҳоро шикастан мумкин нест.

Ин оят ба нерӯи ваҳдат таъкид мекунад ва чӣ гуна он имкон медиҳад, ки чизе шикастнопазир бошад.

1. Худо моро даъват мекунад, ки дар ягонагӣ бошем, зеро якҷоя мо метавонем ҳама монеаро паси сар кунем.

2. Вақте ки мо ба номи Худо якҷоя истодаем, мо метавонем ҳама чизро мағлуб кунем.

1. Забур 133:1-3 - Инак, чӣ қадар хуб ва гуворо аст, вақте ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд! Монанди равғани қиматбаҳо бар сар, ба риш, бар риши Ҳорун, ба гиребони ҷомааш мерезад! Он мисли шабнам Ҳермон аст, ки бар кӯҳҳои Сион мерезад! Зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонист.

2. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад! Боз, агар ду якҷоя хобанд, гарм мешаванд, аммо чӣ тавр як кас танҳо гарм мешавад? Ва гарчанде ки одам бар касе ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ тоб ованд, ресмони сеқабата ба зудӣ канда намешавад.

Айюб 41:18 Аз эҳтиёҷоти ӯ нур медурахшад, ва чашмонаш мисли пилкони субҳ аст.

Қудрати Худо чунон бузург аст, ки ҳатто нафаскашии Ӯ метавонад равшанӣ оварад.

1: Нури Худо метавонад моро аз зулмот берун кунад.

2: Қудрати Худо аз фаҳмиши мо бузургтар аст.

1: Isaiah 9:2 - Одамоне, ки дар зулмот роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд.

2:2 Қӯринтиён 4:6 - Зеро Худое, ки гуфтааст: «Бигзор нур аз зулмот дурахшад», дар дилҳои мо дурахшид.

Айюб 41:19 Аз даҳони Ӯ чароғҳои сӯзон мебароянд, ва шарораҳои оташ берун мебароянд.

Дар порча қудрати Худо, ки рамзи он махлуқест, ки даҳон дорад, аз он чароғҳои сӯзон ва шарораҳои оташ берун мебароянд.

1. "Қудрати Худо: Шӯълаи зинда"

2. «Қувват ва тавоноии Худо: равшанкунандаи роҳ»

1. Ишаъё 4:5 - "Он гоҳ Худованд бар тамоми мавзеи кӯҳи Сион ва бар анҷуманҳои вай рӯзона абре, ва шабона дуд ва дурахши оташи алангаро хоҳад сохт, зеро ки бар тамоми ҷалол хоҳад буд соябон».

2. Ибриён 12:29 - «Зеро ки Худои мо оташи фурӯбаранда аст».

Айюб 41:20 Аз бинии ӯ дуд мебарояд, мисли аз дег ё дег.

Дар Айюб 41:20 қудрати Левиафан, махлуқи афсонавӣ тасвир шудааст, ки дуд аз бинии ӯ мисли дег ё дег мебарояд.

1.Худованд махлуқотеро бо қудрате офаридааст, ки аз тасаввури мо фаротар аст.

2. Худо метавонад офаридаҳоро истифода барад, то ба мо дар бораи қудрати худ таълим диҳад.

1. Забур 104:24-26 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро аз рӯи ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои шумо пур аст. Ана, баҳри бузургу фарох, ки дар он мавҷудоти бешумор, мавҷудоти зиндаи хурду бузург фаро гирифта шудааст. Он ҷо киштиҳо мераванд ва Левиафон, ки шумо барои бозӣ кардан дар он сохтаед.

2. Ишаъё 27:1 - Дар он рӯз Худованд бо шамшери сахт ва бузург ва тавонои худ Левиафони мори гурезанда ва Левиафони мори печидаро ҷазо хоҳад дод ва аждаҳои дар баҳр аст, хоҳад кушт.

Айюб 41:21 Нафаси Ӯ ангишт меафрӯзад, ва аз даҳони ӯ шӯъла мебарояд.

Қудрати Худо дар қобилияти офаридан ва идора кардани оташ дида мешавад.

1. "Қудрати Худо: Мулоҳиза дар бораи Айюб 41:21"

2. "Ҳокимияти Худо: омӯзиши Айюб 41:21"

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста

намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад, ҳатто ҷавонон бемадор мешаванд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард, бо болҳо боло хоҳанд рафт. мисли уқобҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт, ва аз ҳуш намераванд».

2. Забур 33:6-9 - "Бо каломи Худованд осмонҳо ва бо нафаси даҳони Ӯ тамоми лашкари онҳо ба вуҷуд омадаанд. Ӯ обҳои баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад, чуқурҳоро дар анборҳо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад, бигзор тамоми сокинони ҷаҳон аз Ӯ битарсанд, зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад, фармон дод, ва устувор монд».

Айюб 41:22 Дар гардани ӯ қувват мемонад, ва ғам дар пеши ӯ ба шодӣ мубаддал мешавад.

Айюб 41:22 дар бораи қуввате, ки аз таваккал ба Худо бармеояд, ҳатто дар лаҳзаҳои ғамгинӣ сухан меронад, зеро шодӣ ниҳоят фаро хоҳад расид.

1. "Қувваи шодӣ: Чӣ тавр дар замони ғам қувват пайдо кардан мумкин аст"

2. «Қуввати имон: чӣ гуна бояд дар миёни дард шодӣ кард».

1. Филиппиён 4:4-7 - "Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед; боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва Бигзор дуоҳои шумо бо шукргузорӣ ба Худо маълум гардад, ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад».

2. Ишаъё 40:29 - «Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад».

Айюб 41:23 Пораҳои ҷисми Ӯ бо ҳам пайвастанд: онҳо дар худ устуворанд; онхоро кучондан мумкин нест.

Ин оят қуввати ҷисмонии Левиафан, махлуқе, ки дар китоби Айюб зикр шудааст, тасвир мекунад.

1. Қувваи Худо бемисл аст - А дар бораи қудрати Худо тавассути Левиафан нишон дода шудааст

2. Дарёфти устуворӣ дар замонҳои сахт - А дар пайдо кардани қувват дар вазъиятҳои душвор тавассути нигоҳ кардан ба намунаи Худо

1. Забур 103:19 - Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Айюб 41:24 Дили ӯ мисли санг устувор аст; бале, мисли пораи санги осиёб сахт.

Дили Айюб мисли санг устувор ва қавӣ аст.

1: Ҳар яки мо лаҳзаҳои заъф дорем, аммо ба мо хотиррасон кардан мумкин аст, ки бо кумаки Худо қалбҳои мо дар ҳама ҳолат мисли санг қавӣ ва устувор буда метавонанд.

2: Намунаи имони Айюб метавонад моро барангезад, ки дар садоқат ба Худо устувор ва устувор бошем, новобаста аз он ки мо бо душвориҳо дучор мешавем.

1: Забур 18: 2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

2: Isaiah 26:3-4 - "Ту Ӯро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кун, зеро Худованд Худо санги ҷовидонӣ аст."

Айюб 41:25 Вақте ки Ӯ эҳьё мешавад, тавоноён метарсанд, аз шикастҳо пок мешаванд.

Бузургон аз қудрати Худо метарсанд ва дар ҷавоб пок мешаванд.

1: Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст

2: Қудрати Худо ва чӣ гуна он бояд ба ҳаёти мо таъсир расонад

1: Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. Ситоиши ӯ то абад пойдор аст!

2: Аъмол 2:37-38 - Вақте ки онҳо инро шуниданд, дар дилашон ғазаб шуд ва ба Петрус ва ба дигар ҳавворион гуфтанд: «Эй бародарон, мо чӣ кор кунем? Петрус ба онҳо гуфт: «Тавба кунед ва ҳар яке аз шумо ба исми Исои Масеҳ барои омурзиши гуноҳҳои худ таъмид бигиред, ва атои Рӯҳулқудсро хоҳед ёфт.

Айюб 41:26 Шамшери касе, ки бар ӯ мезанад, наметавонад дошта бошад: найза, тир ва тир.

Ҳимояи Худо нотавон аст.

1. Сипари муҳофизати Худо - Айюб 41:26

2. Амнияти бепоёни Худованд - Айюб 41:26

1. Забур 3:3 - Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ; ҷалоли ман ва бардорандаи сари ман.

2. Ишаъё 59:16 - Ва ӯ дид, ки ҳеҷ кас нест, ва тааҷҷуб кард, ки шафоъаткунанда нест; бинобар ин бозуи ӯ ба ӯ наҷот овард; ва адолати ӯ, ӯро дастгирӣ мекард.

Айюб 41:27 Оҳанро чун коҳ, ва мисро чун чӯби пӯсида қадр мекунад.

Ин порча дар бораи он меравад, ки чӣ тавр Худо дороии заминӣ ва ашёро дар муқоиса бо Ӯ ҳеҷ чиз мешуморад.

1: "Арзиши шумо чист? - Дарк кардани ночиз будани моликияти заминӣ дар муқоиса бо бузургии Худо"

2: "Табиати муваққатии дороиҳо - Омӯзиши қадр кардани ганҷҳои рӯҳонӣ аз сарватҳои ҷисмонӣ"

1: Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашаротҳо нобуд мешаванд, ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2:2 Қӯринтиён 4:18 - Пас, мо чашмони худро на ба он чи дида мешавад, балки ба он чи нонамоён мебинем, зеро он чи дида мешавад, муваққатист, вале он чи нонамоён аст, абадӣ аст.

Айюб 41:28 Тир наметавонад ӯро бигрезад: сангҳо бо ӯ ба хошок табдил меёбанд.

Ин порча қудрати Худоро таъкид мекунад, ки Ӯ чунон тавоно аст, ки ҳатто силоҳи пурқувваттарин наметавонад Ӯро гурезад.

1. "Худо, муҳофизи тавонои мо"

2. «Имони шикастнопазири Худо»

1. Забур 61:7 - «Наҷот ва шарафи ман ба Худо вобаста аст; Ӯ санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман аст».

2. Ишаъё 40:29 - «Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва ба нотавон қувват мебахшад».

Айюб 41:29 Дартҳо чун коса ҳисобида мешаванд: Ӯ аз ҷунбонидани найза механдад.

Ин порча нишон медиҳад, ки Худо силоҳҳои инсониро ҷиддӣ қабул намекунад; Аз ларзиши найза механдад.

1: Новобаста аз он ки силоҳҳои мо дар назари инсон чӣ қадар қавӣ ба назар мерасанд, онҳо барои Худо ҳеҷ чиз нестанд.

2: Худо ягона манбаи қудрат ва тавоноии ҳақиқӣ аст; мо бояд танҳо ба Ӯ таваккал кунем.

1: Забур 33:16-17 - "Ҳеҷ подшоҳ ба миқдори лашкараш наҷот намеёбад; ҳеҷ ҷанговар бо қувваи бузурги худ раҳо намекунад. Асп умеди беҳуда барои наҷот аст; бо вуҷуди тамоми қувваи бузургаш наҷот дода наметавонад."

2: Ишаъё 31: 1 - «Вой бар ҳоли онҳое, ки барои кӯмак ба Миср мефароянд, ба аспҳо такя мекунанд, ба шумораи зиёди аробаҳои худ ва ба қувваи бузурги сараҳои худ умед мебанданд, вале ба Қуддуси Худо нигоҳ намекунанд. Исроил, ё аз Худованд мадад пурс».

Айюб 41:30 Сангҳои тез дар зери ӯ ҳастанд; Ӯ чизҳои тезро бар ботлоқ паҳн мекунад.

Дар Айюб 41:30 дар бораи қуввати Левиафан, махлуқи баҳрӣ ва чӣ тавр ҳеҷ чиз наметавонад ба пӯсти ғафси он ворид шавад, нақл мекунад.

1. Офариниши Худо: Қувваи Левиафан

2. Қудрати боздоштнашаванда: Гирифтани нишонаҳо аз Левиафан

1. Забур 104:25-26 - Ҳамин аст ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумори ҳайвоноти хурд ва бузург хазанда ҳастанд. Он ҷо киштиҳо мераванд: он Левиафан аст, ки дар он ҷо бозӣ кардай.

2. Ишаъё 27:1 - Дар он рӯз Худованд бо шамшери дарднок ва бузург ва тавонои Худ левиафани мори сӯрохкунанда, ҳатто левиафони мори каҷро ҷазо хоҳад дод; ва аждаҳоро, ки дар баҳр аст, хоҳад кушт.

Айюб 41:31 Ӯ чуқуриро мисли дег меҷӯшад, баҳрро мисли деги равғани атрафшон месозад.

Қудрати Худо бар офариниш васеъ ва боздошташаванда аст.

1. Қудрати Худо беканор аст ва бояд эҳтиром кард

2. Худо бар коинот назорат мекунад ва мо бояд дар назди Ӯ фурӯтан бошем

1. Забур 104:24-30 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро аз рӯи ҳикмат офаридай; замин аз офаридаҳои шумо пур аст.

2. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: Инҳоро кӣ офаридааст? Ҳар кӣ лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро бо номаш мехонад, бо бузургии қудрати худ ва азбаски дар қудрат қавӣ аст, касе намерасад.

Айюб 41:32 Ӯ роҳе месозад, то аз паи ӯ дурахшид; кас фикр мекард, ки умқи ғафс аст.

Ин порча аз бузургӣ ва қудрати Худо сухан меронад ва нишон медиҳад, ки ҳатто қаъри уқёнусро метавон бо ҳузури Ӯ равшан кард.

1. Қудрати Худо умқро равшан мекунад - А бар қудрати Худо барои равшанӣ ба ҳатто ториктарин ҷойҳо.

2. Равшании роҳи Худо - А дар бораи он, ки чӣ гуна ҳузури Худо ба ҳаёти мо нур ва умед меорад.

1. Забур 19:1-2 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болояш кори дасти Ӯро эълон мекунад. Рӯз ба рӯз сухан мерезад ва шаб ба шаб донишро ошкор мекунад.

2. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар сарзамини торикии амик сокинанд, бар онхо нур медурахшид.

Айюб 41:33 Дар рӯи замин монанди Ӯ нест, ки бетарс офарида шудааст.

Айюб 41:33 хулоса мекунад, ки дар рӯи замин ҳеҷ кас ба Худо монанд нест, Ӯ бетарс аст.

1. Қудрати нотарсии Худо - Таҳқиқи бузургии қудрати Худо дар нотарсии Ӯ.

2. Нотарс будан чӣ маъно дорад? - Бифаҳмед, ки нотарс будан чӣ маъно дорад ва ин ба муносибати мо бо Худо чӣ иртибот дорад.

1. Ишаъё 45: 5-7 - "Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест, ғайр аз Ман Худое нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, гарчанде ки ту Маро намешиносӣ, то мардум аз тулӯи офтоб бидонанд. ва аз ғарб, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам, ва осоиш мебахшам ва мусибат меофарам; Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин корҳоро ба амал меоварад. "

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

Айюб 41:34 Ӯ ҳама чизҳои баландро мебинад: Ӯ подшоҳи тамоми фарзандони мағрур аст.

Ин оят баён мекунад, ки чӣ гуна Худо бар тамоми махлуқот, аз ҷумла мутакаббирону мутакаббирон ҳукмфармост.

1. Мағрурӣ ва фурӯтанӣ: омӯзиши Айюб 41:34

2. Подшоҳи Подшоҳон: Эътироф кардани ҳокимияти Худо дар Айюб 41:34

1. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин Ӯ мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, Аммо ба фурӯтан лутфу марҳамат мекунад.

2. Ишаъё 40:10-11 - Инак, Худованд Худо бо дасти қавӣ хоҳад омад, ва бозуи Ӯ барои Ӯ ҳукмронӣ хоҳад кард; Инак, мукофоташ назди Ӯст ва кораш дар назди Ӯст. Ӯ рамаи Худро мисли чӯпон мечаронад; Ӯ барраҳоро бо бозуи Худ ҷамъ карда, онҳоро дар оғӯши Худ мебарад, ва ҷавононро бо нарм роҳнамоӣ хоҳад кард.

Боби 42-и Айюб китобро бо вокуниши хоксоронаи Айюб ба ваҳйи Худо ва аз ҷониби Худо барқарор кардани сарвати Айюб анҷом медиҳад.

Сархати 1: Айюб қудрат ва ҳикмати бепоёни Худоро эътироф мекунад ва иқрор мешавад, ки фаҳмиш надоштанаш ва дар хоку хокистар тавба мекунад (Айюб 42:1-6).

Сархати 2: Худо норозигии худро аз дӯстони Айюб баён мекунад, ки мисли Айюб дар бораи Ӯ дуруст сухан намегуфтанд. Ӯ ба онҳо дастур медиҳад, ки қурбонӣ кунанд ва аз Айюб хоҳиш мекунад, ки барои онҳо шафоат кунад (Айюб 42:7-9).

Параграфи 3: Худо бахти Айюбро барқарор мекунад ва ӯро ду баробар зиёдтар аз пештарааш баракат медиҳад. Ӯ ба ӯ оилаи нав, сарват ва умри дароз медиҳад (Айюб 42:10-17).

Дар ҷамъбаст,
Боби чилу дуюми Айюб инҳоянд:
хулоса,
ва қароре, ки тавассути вокуниши фурӯтанонаи Айюб ба Худо ва барқарор кардани сарвати ӯ ифода ёфтааст.

Нишон додани фурӯтании тавассути Айюб ба даст омада, эътирофи фаҳмиши маҳдуди ӯ дар муқоиса бо Худо,
ва таъкид кардани адолати илоҳӣ, ки тавассути танбеҳ додани дӯстони Айюб барои суханони нодурусташон ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди назари барқарорсозии ранҷу азоб дар китоби Айюб тавассути нишон додани илтифоти илоҳӣ ба онҳое, ки содиқ мемонанд, нишон дода шудааст.

Айюб 42:1 Ва Айюб ба Худованд ҷавоб дода, гуфт:

Айюб фурӯтанона қудрат ва ҳикмати Худоро эътироф мекунад.

1: Қудрат ва ҳикмати Худоро эътироф кунед

2: Эътироф кардани бузургии Худо

1: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

2: Яъқуб 1:5-8 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад. Аммо бигзор вай бо имон бипурсад, бе шак, зеро касе, ки шубҳа дорад, мисли мавҷи баҳр аст, ки шамол онро ронда ва парронда аст. Зеро он кас набояд гумон кунад, ки аз Худованд чизе хоҳад гирифт; вай одами ду-руст аст, ки дар хама рохаш ноустувор аст.

Айюб 42:2 Ман медонам, ки ту қодирӣ ҳама коре ҳастӣ, ва ҳеҷ фикре аз ту бозгошта намешавад.

Айюб қудрат ва дониши Худоро эътироф мекунад.

1. Подшоҳии Худо: Дарки қудрат ва дониши Ӯ

2. Эътироф кардани тавоноии Худо ба ҳар кор ва донистани андешаи ӯ

1. Забур 139:1–6

2. Ишаъё 55:8–9

Айюб 42:3 Кист, ки бе дониш маслиҳат пинҳон мекунад? Пас гуфтам, ки нафаҳмидам; чизҳои барои ман хеле аҷиб, ки ман намедонистам.

Худо аз фаҳмиши мо берун аст ва нақшаҳои Ӯ хеле аҷибанд, то мо дарк кунем.

1. Худо бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем

2. Асрори нақшаҳои Худо

1. Ишаъё 55:9, «Зеро ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои Ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. Эфсӯсиён 3:20, «Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, ба андозаи беандоза бештар кор кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад».

Айюб 42:4 Гӯш кун, аз ту илтимос мекунам, ва сухан хоҳам гуфт: аз ту талаб хоҳам кард, ва ту ба ман баён хоҳӣ кард.

Айюб аз Худо меомӯзад, ки ӯ бояд ба иродаи Худо таваккал кунад ва онро қабул кунад, на ба он савол.

1. Эътимод ба иродаи Худо: қабул кардани он чизе, ки мо намефаҳмем

2. Ба воситаи таслим шудан ба Худо наздик шудан

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Айюб 42:5 Ман дар бораи ту ба гӯши гӯш шунидаам, вале ҳоло чашми ман туро мебинад.

Айюб дар бораи Худо фаҳмиши амиқтар пайдо мекунад, вақте ки ӯ метавонад Худоро бо чашмони худ бубинад, на танҳо дар бораи ӯ.

1. "Худоро бо чашмони худ дидан: Айюб 42:5"

2. "Қувваи тағрибаи шахсӣ: омӯзиши Айюб 42:5"

1. Юҳанно 1:14 - "Ва Калом ҷисм шуд ва дар миёни мо сокин шуд, ва мо ҷалоли Ӯро дидем, ки ҷалоли Писари ягонаи Падарро, ки пур аз файз ва ростӣ аст".

2. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид».

Айюб 42:6 Бинобар ин ман аз худ нафрат дорам ва дар хоку хокистар тавба мекунам.

Айюб бефаҳмии худро эътироф мекунад ва фурӯтанона барои гуноҳҳояш тавба мекунад.

1. Дарси Айюб: Фурӯтанӣ ва тавба

2. Қувваи тавба

1. Луқо 15:11-32 (Масал дар бораи Писари исроф)

2. Забур 51:17 (Қурбониҳои Худо рӯҳи шикастаанд; дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ дид.)

Айюб 42:7 Ва ҳангоме ки Худованд ин суханонро ба Айюб гуфт, Худованд ба Элифози темонӣ гуфт: «Ғазаби Ман бар ту ва бар ду дӯстат аланга гирифтааст, зеро ки шумо дар бораи Ман ин суханонро нагуфтаед. ин дуруст аст, чунон ки бандаи ман Айюб аст.

Пас аз он ки Айюб дар бораи Худо сухани рост гуфт, Худованд Элифоз ва ду дӯсти ӯро мазаммат мекунад, ки дар бораи ӯ дуруст сухан нагуфтаанд.

1. Новобаста аз он ки дар бораи Худо сухани рост гӯед.

2. Ба Парвардигор итоат кунед ва дар бораи Ӯ сухани дуруст бигӯед.

1. Масалҳо 12:19 - Лабҳои ростқавлона то абад устуворанд, аммо забони дурӯғгӯ як лаҳза аст.

2. 1 Юҳанно 4:1 - Эй маҳбубон, ба ҳар рӯҳ бовар накунед, балки рӯҳҳоро бисанҷед, то бубинед, ки оё онҳо аз Худо ҳастанд, зеро ба ҷаҳон анбиёи козиб бисьёр омадаанд.

Айюб 42:8 Пас, алҳол барои худ ҳафт гов ва ҳафт қӯчқор бигир, ва назди бандаи ман Айюб бирав, ва барои худ қурбонии сӯхтанӣ тақдим кун; ва бандаи ман Айюб дар ҳаққи ту дуо хоҳад кард, зеро ки ӯро қабул хоҳам кард: мабодо пас аз аблаҳии ту бо ту рафтор накунам, зеро ки мисли бандаи ман Айюб дар ҳаққи ман сухани дуруст нагуфтӣ.

Айюб фурӯтанона қарори Худоро қабул кард ва барои дӯстонаш қурбонӣ кард ва барои онҳо шафоат кард.

1. Қудрати шафоъат: Намунаи Айюб

2. Фурӯтанӣ дар баробари иродаи Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Ишаъё 53:12 - "Бинобар ин ба ӯ дар миёни бузургон як насибе хоҳам дод, ва ӯ ғаниматро бо зӯроварон тақсим хоҳад кард, зеро ки ӯ ҷони худро ба мамот рехт, ва бо ҷиноятkорон шумурда шуд, зеро ки гуноҳро бар души худ гирифт. аз бисёриҳо ва барои ситамkорон шафоъат кард».

Айюб 42:9 Ва Элифози темонӣ ва Билдоди шуҳӣ ва Сӯфари наамотӣ рафта, ончунон ки Худованд ба онҳо фармуда буд, амал карданд; Худованд низ Айюбро қабул кард.

Пас аз он ки Элифози темонӣ, Билдоди шуҳӣ ва Сӯфари ноомӣ фармони Худовандро иҷро карданд, Айюбро Худованд қабул кард.

1. Худо касонеро, ки ба ӯ итоат мекунанд, подош медиҳад.

2. Мо бояд бо имон рафтор кунем ва бовар кунем, ки Худо ризқ медиҳад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро бо ҷидду ҷаҳд меҷӯянд, мукофот медиҳад.

Айюб 42:10 Ва Худованд асири Айюбро баргардонд, вақте ки ӯ барои дӯстони худ дуо гуфт; ва Худованд ба Айюб ду баробар зиёдтар аз пештарааш дод.

Вафодории Айюб, сарфи назар аз азобу уқубаташ, аз ҷониби Худованд мукофотонида шуд, ки бахти Айюбро барқарор кард ва ба ӯ он чизеро, ки қаблан дошт, дучанд дод.

1. Вафодории Худо бо баракатҳо мукофотонида мешавад.

2. Сабр дар миёни ранҷу азоб подош меорад.

1. Румиён 8:18 - "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад."

2. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст".

Айюб 42:11 Ва ҳамаи бародаронаш, ва ҳамаи хоҳаронаш ва ҳамаи онҳое ки пештар шиносаш буданд, назди Ӯ омада, дар хонааш бо ӯ нон мехӯрданд; Бадие ки Худованд бар вай оварда буд: ҳар кас ба ӯ як порча пул дод, ва ҳар кас як гӯшвори тилло.

Дӯстон ва оилаи Айюб ба аёдати ӯ омаданд, аз азобаш мотам гирифтанд ва тасаллӣ ва тӯҳфаҳо доданд.

1. Муҳаббати Худо тавассути онҳое, ки моро дарториктарин лаҳзаҳои мо иҳота мекунанд, зоҳир мешавад.

2. Дар замони ранҷу азоб ҳатто наздиктарин муносибатҳои мо метавонанд умед ва шифо бахшанд.

1. Румиён 12:15 - Бо шодмонон шод бошед; бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Айюб 42:12 Ва Худованд охири Айюбро аз ибтидои ӯ бештар баракат дод: зеро ки ӯ чордаҳ ҳазор гӯсфанд ва шаш ҳазор шутур ва ҳазор юғи гов ва ҳазор мода хар дошт.

Ҳаёти Айюб аз ҳад зиёд баракат буд, зеро ӯ нисбат ба аввали ҳаёташ дорои дороии бештар буд.

1. Худо ҳамеша моро дар вақти ниёзмандӣ таъмин мекунад.

2. Озмоишҳо метавонанд ба баракатҳои бузург оварда расонанд.

1. Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Забур 34:19 - Мушкилоти одилон бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

Айюб 42:13 Вай ҳамчунин ҳафт писару се духтар дошт.

Имон ва устувории Айюб дар ранҷу азобҳои ӯ нишон дода шуд ва ин мукофот дода шуд, зеро дар ниҳоят ба ӯ ҳафт писар ва се духтар баракат дода шуд.

1. Вафодории Худо ба воситаи намунаи суботкории Айюб зоҳир мешавад.

2. Худо касонеро, ки дар ранҷу азоб содиқ мемонанд, подош медиҳад.

1. Румиён 5:3-5 - «На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу азоб сабрро ба вуҷуд меорад, ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Айюб 42:14 Ва ӯ номи якумро Ямима гузошт; ва номи дуюм, Кезия; ва номи сеюм, Керенхаппуч.

Айюб ба духтаронаш номҳои нав медиҳад.

1. Муҳимияти гузоштани номҳои пурмаъно ба кӯдакон.

2. Аҳамияти шинохт ва гиромидошти неъматҳои Худо.

1. Масалҳо 22:1 - «Номи нек бояд аз сарвати бузург баргузида шавад, ва илтифот аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Забур 127:3 - «Инак, фарзандон мероси Худованданд, меваи батн мукофот аст».

Айюб 42:15 Ва дар тамоми замин ҳеҷ зане мисли духтарони Айюб одилона ёфт нашуд; ва падарашон ба онҳо дар миёни бародаронашон мерос дод.

Ба Айюб духтарони зебое дода шуд ва ба онҳо дар байни бародаронашон мерос дод.

1. Баракатҳои Худо берун аз моддӣ ва ба олами рӯҳонӣ паҳн мешаванд - Айюб 42:15.

2. Муҳаббати Худо беғаразона буда, ба ҳамаи фарзандонаш дахл дорад - Айюб 42:15.

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Забур 133:1 - Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Айюб 42:16 Баъд аз ин Айюб саду чиҳил сол зиндагӣ карда, писаронаш ва писарони писарашро дид, ҳатто чор насл.

Айюб душворихои душворро паси сар карда, чор насли оилаашро дида, умри дарозу пурфайзу баракат дошт.

1: Новобаста аз он ки мо бо кадом озмоишҳо ва мусибатҳо дучор шавем, Худо метавонад моро аз сар гузаронад ва ба мо умри дарозу пурбаракат диҳад.

2: Мо метавонем ба нақшаи Худо оид ба ҳаёти мо эътимод кунем, ҳатто вақте ки фаҳмидан душвор аст.

1: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2: Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад".

Айюб 42:17 Ҳамин тавр, Айюб пир ва пур аз рӯзҳо мурд.

Умри Айюб пас аз зиндагии дуру дароз ва пур аз умр ба охир расид.

1. Нақшаи Худо: Боварӣ ба вақти Худованд

2. Арзиши зиндагии хуб

1. Воиз 7:1, «Номи нек аз атрафшони гаронбаҳо ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуд беҳтар аст».

2. Забур 90:10, «Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар аз қуввати онҳо ҳаштод сол бошад, аммо қуввати онҳо меҳнат ва андӯҳ аст, зеро ки ба зудӣ аз байн меравад, ва мо парвоз мекунем. "

Таронаи 1 ҳамчун муқаддима ба Китоби Забур хизмат мекунад, ки фарқияти байни одил ва шарирро нишон медиҳад ва баракатҳоеро, ки аз шариати Худо лаззат мебаранд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Тарона аз тасвири хушбахтии онҳое оғоз мешавад, ки бо шарирон қадам намезананд ё ба маслиҳати онҳо пайравӣ намекунанд. Баръакс, онҳо шабу рӯз дар бораи қонуни Худо мулоҳиза карданро лаззат мебаранд (Забур 1:1–2).

Сархати 2: Тарона бо муқоиса кардани шахси одил ба дарахте, ки дар ҷӯйҳои об шинонда шудааст, идома дорад. Он самарнокӣ ва шукуфоии онҳоро таъкид мекунад ва онро бо сарнавишти шарироне, ки мисли коҳе, ки шамол мерезад, муқоиса мекунад (Забур 1:3-4).

Сархати 3: Забур бо он хотима меёбад, ки Худо роҳи одилонро назорат мекунад, аммо ба роҳи гунаҳкорон ҳалокат меорад. Он таъкид мекунад, ки дар ниҳоят, сарнавишти онҳоро Худо муайян мекунад (Забур 1:5-6).

Дар ҷамъбаст,
Забур яке пешкаш мекунад
муқаддима,
ва тафовут дар байни одамони одил ва шарир ифода ёфтааст,
таъкид кардани неъмати илоҳӣ ба онҳое, ки аз қонуни Худо лаззат мебаранд.

Бо таъкид бар неъматҳое, ки тавассути тавсифи шукуфоӣ ва табиати пурсамари онҳо ба даст омадааст,

ва таъкид кардани доварии илоҳӣ, ки тавассути муқоисаи он бо ҳалокат барои касоне, ки роҳи гунаҳкорро интихоб мекунанд, ба даст омадааст.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи пешниҳоди фаҳмишҳо дар бораи зиндагӣ бо иродаи Худо ҳамчун манбаи хушбахтӣ ва амнияти ҳақиқӣ.

Забур 1:1 Хушо касе ки бо маслиҳати осиён рафтор намекунад, ва пеши роҳи гунаҳкорон намеистад, ва дар курсии тамасхур наменишинад.

Одилон хушбахт хоҳанд шуд, агар аз маслиҳати ношоиста, аз роҳи гунаҳкорон ва курсии тамасхур парҳез кунанд.

1. Бо роҳҳои Худованд рафтор кунед, то баракати Ӯро бигиред

2. Рохи рост ягона рохи шодии хакикист

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, то Ӯ роҳҳои шуморо рост гардонад.

2. Ишаъё 30:21 - Новобаста аз он ки шумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст; дар он сайр кунед.

Забур 1:2 Аммо лаззати ӯ аз шариати Худованд аст; ва дар шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

Лаззати забурнависон дар қонуни Худованд аст ва онҳо шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза мекунанд.

1. Ташаккул додани дили шодӣ аз Каломи Худо

2. Фоидаҳои мулоҳиза кардан дар бораи Навиштаҳо

1. Забур 119:97-104

2. Румиён 12:2

Забур 1:3 Ва ӯ мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори дарёҳои об шинонда шудааст, ва дар мавсими худ мева медиҳад; барги вай низ пажмурда нахохад шуд; ва ҳар коре кунад, муваффақ хоҳад шуд.

Забурнавис онҳоеро, ки Худо баракат додааст, ба дарахте монанд мекунад, ки дар канори дарёҳои об шинонда шуда, дар мавсимаш мева медиҳад ва баргҳояш ҳаргиз пажмурда мешавад ва ҳама аъмолашон обод хоҳад шуд.

1. Тарбияи зиндагии пурфайзу баракат

2. Рӯзи фаровони Худо барои мардумаш

1. Ирмиё 17:7-8 - "Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали вай Худованд аст. Ӯ мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро дар ҷӯй мерезад ва аз гармӣ наметарсад. меояд, зеро баргҳои он сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро ки меваҳояшро бас намекунад».

2. Юҳанно 15:1-2 - "Ман токи ҳақиқӣ ҳастам, ва Падари Ман токпарвар аст. Ҳар шохаи манро, ки мева намеоварад, мебурад ва ҳар шохаеро, ки мева медиҳад, бурида мепартояд, то ки ҳосил оварад. меваи бештар».

Забур 1:4 Осирон чунин нестанд, балки мисли коҳе ҳастанд, ки бод онро меронад.

Шарирон дар Малакути Худо ҷой надоранд, бар хилофи одилон, ки дар он хоҳанд монд.

1: Мисли коҳ набош, мисли одил бош ва дар Малакути Худо бимонӣ.

2: Ба шарир дар Малакути Худо ҷой нахоҳанд дошт, вале одилон то абад дар он хоҳанд монд.

1: Матто 7:13-14 "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро он дарвоза васеъ аст ва роҳ осон аст, ки ба ҳалокат мебарад, ва онҳое ки ба он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг аст ва роҳ душвор аст. ба ҳаёт мебарад ва онҳое, ки онро меёбанд, каманд».

2: Румиён 9:13 «Чунон ки навишта шудааст: "Яъқубро дӯст медоштам, аммо Эсовро нафрат мекардам".

Забур 1:5 Бинобар ин осиён дар доварӣ нахоҳанд монд, ва гуноҳкорон дар ҷамоати одилон.

Дар ҳузури одил золимон сафед намешаванд.

1. Қадам дар роҳи адолати Худо: Зиндагии муқаддасона

2. Доварии Худо: Чӣ тавр мо метавонем дар назари Ӯ одил бошем

1. 1 Юҳанно 1:7-9 - Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар муошоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Забур 1:6 Зеро ки Худованд роҳи одилонро медонад, вале роҳи осиён нобуд хоҳад шуд.

Худованд роҳи одилонро медонад ва роҳи бадкорон ба ҳалокат мебарад.

1 - Парвардигор доност: донандаи роҳи парҳезгорон

2 - Худованд одил аст: Роҳи шарирон ба сӯи ҳалокат мебарад

1 - Масалҳо 14:12 Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

2 - Матто 7:13-14 Аз дарвозаи танг дароед: зеро васеъ аст он дар ва васеъ аст роҳе, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва бисьёр касоне ҳастанд, ки ба он дохил мешаванд; зеро танг аст он дарвоза ва танг аст. роҳест, ки сӯи ҳаёт мебарад, ва кам касоне ҳастанд, ки онро меёбанд.

Таронаи 2 мавзӯи ҳокимияти Худо ва исёни ҳокимони замин аз зидди Ӯ омӯхта, дар ниҳоят қудрати олии Ӯ ва баракати онҳоеро, ки ба Ӯ паноҳ мебаранд, эълон мекунад.

Сархати 1: Тарона бо тасвир кардани халқҳо ва ҳокимони онҳо, ки бар зидди Худо ва тадҳиншудаи Ӯ (Масеҳ) қасд доштанд, оғоз мешавад. Онҳо мекӯшанд исён кунанд ва қудрати Ӯро тарк кунанд (Забур 2:1-3).

Сархати 2: Худо ба исёни онҳо бо ханда ҷавоб медиҳад ва кӯшишҳои бефоидаи онҳоро масхара мекунад. Ӯ эълон мекунад, ки Подшоҳи баргузидаи Худро бар Сион, теппаи муқаддаси Худ таъин кардааст (Забур 2:4-6).

Сархати 3: Подшоҳи тадҳиншуда сухан ронда, таъини илоҳии худро ҳамчун Писари Худо эълон мекунад. Ӯ бар ҳамаи халқҳо қудрат дода шудааст ва ваъда медиҳад, ки онҳоро бо асои оҳанин ҳукмронӣ мекунад (Забур 2:7-9).

Сархати 4: Тарона бо огоҳӣ ба ҳокимони заминӣ хотима меёбад, ки ба Худованд бо тарс ва аз ларзон шодӣ кунанд. Хушо онҳое ки ба Ӯ паноҳ мебаранд, дар ҳоле ки ба муқобили Ӯ ҳалокат интизор аст (Забур 2:10-12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ду тӯҳфаҳо
инъикос,
ва изҳорот дар бораи ҳокимияти Худо бар ҳокимони заминӣ,
таъкид кардани қудрати илоҳӣ, ки тавассути таъсиси Подшоҳи тадҳиншудаи Ӯ ба даст омадааст.

Бо таъкид кардани исён, ки тавассути тавсифи дасисаи халқҳо алайҳи Худо ба даст омадааст,
ва таъкид кардани посухи илоҳӣ, ки тавассути тасдиқи волоияти Подшоҳи баргузидаи Ӯ ба даст омадааст.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи пешниҳоди фаҳмишҳо дар бораи итоат кардан ба салтанати Худо ҳамчун манбаи баракатҳо ва огоҳӣ аз муқобилат кардан ба Ӯ нишон дода шудааст.

Забур 2:1 Чаро халқҳо ба ғазаб меоянд, ва мардум чизҳои беҳударо мепиндоранд?

Забурнавис мепурсад, ки чаро мардуми ҷаҳон ин қадар ноором ҳастанд ва чаро онҳо барои расидан ба ҳадафҳои беҳуда талош мекунанд?

1. Беҳудаи исён - Баррасии бефоида будани кӯшиши истодан ба муқобили Худо.

2. Дар пайи ботил - Баррасии хатарҳои дунболи ботил ва холигии зиндагӣ бидуни Худо.

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Матто 16:26 - Барои одам чӣ фоидае хоҳад дошт, агар ӯ тамоми ҷаҳонро ба даст оварда, ҷони худро аз даст диҳад?

Забур 2:2 Подшоҳони замин ҷамъ шуданд, ва ҳокимон бар зидди Худованд ва бар зидди тадҳини Ӯ машварат карда, мегӯянд:

Подшоҳони рӯи замин бар зидди Худо ва баргузидаи Ӯ тавтиъа мекунанд.

1. Қудрати Худо дар баробари кофирон

2. Бо вуҷуди мухолифатҳо дар имон устувор будан

1. Забур 37:7-9 "Дар ҳузури Худованд ором бош ва дар роҳи Ӯ сабр кунед; хавотир нашав, вақте ки одамон дар роҳҳои худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд. Аз хашм парҳез кунед ва аз ғазаб рӯй гардонед; ғамгин нашавед. танҳо ба бадӣ мебарад, зеро ки бадкорон ҳалок хоҳанд шуд, вале онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд».

2. 2 Қӯринтиён 10:3-5 "Зеро ки мо дар ҷаҳон зиндагӣ мекунем, мо мисли ҷаҳон ҷанг намекунем. Силоҳҳое, ки мо бо он меҷангем, силоҳи ҷаҳон нестанд. Баръакс, онҳо қудрати илоҳӣ доранд, ки Мо далелҳо ва ҳар гуна даъвоеро, ки бар зидди дониши Худо бармехезанд, вайрон мекунем ва ҳар фикрро асир мегирем, то ки онро ба Масеҳ итоаткор созем».

Забур 2:3 Бигзор бандҳои онҳоро бишканем, ва ришташҳои онҳоро аз мо дур кунем.

Забурнавис даъват мекунад, ки аз қувваҳои зулмкор раҳо шавем ва озод шавем.

1. Қувваи озод шудан: Чӣ тавр зулмро мағлуб кардан ва озодиро пайдо кардан мумкин аст

2. Раҳо кардани худ аз робитаҳои носолим: раҳо шудан барои зиндагии беҳтар

1. Ғалотиён 5:1 - "Барои озодии Масеҳ моро озод кардааст; пас устувор бошед ва дигар ба юғи ғуломӣ итоат накунед".

2. Румиён 8:21 - «То худи махлуқот аз ғуломии фасод раҳо шавад ва озодии ҷалоли фарзандони Худоро ба даст орад».

Забур 2:4 Нишаста дар осмон хандон хоҳад кард, Худованд онҳоро масхара хоҳад кард.

Худо ба кӯшишҳои касоне, ки ба Ӯ мухолифат мекунанд, механдад.

1: Ҳокими Худо: Ханда дар баробари мушкилот

2: Қудрати Худо: Ханда дар муқобили мухолифат

1: Масалҳо 1:24-26 Зеро ки ман даъват кардам, ва шумо рад кардед; Дасти Худро дароз кардам, ва касе намебинад; Аммо шумо тамоми маслиҳати маро рад кардед ва ҳеҷ як танбеҳи маро намехостед; Вақте ки тарси ту меояд, ман тамасхур хоҳам кард.

2: Масалҳо 3:34 Ӯ масхаракунандагонро таҳқир мекунад, вале ба бечорагон марҳамат мекунад.

Забур 2:5 Он гоҳ Ӯ дар ғазаби Худ ба онҳо сухан хоҳад гуфт, ва онҳоро дар хашми сахти худ ба хашм хоҳад овард.

Дар ин порча ғазаб ва ғазаби Худо сухан меравад.

1. Ғазаби Худо: Ин барои мо чӣ маъно дорад?

2. Қудрати интизоми Худо.

1. Ишаъё 30:27–33

2. Яъқуб 1:19–21

Забур 2:6 Бо вуҷуди ин ман подшоҳи худро бар теппаи муқаддаси Сион гузоштаам.

Забурнавис эълон мекунад, ки Худо дар теппаи муқаддаси Сион подшоҳе таъин кардааст.

1. Интихоби подшоҳон аз ҷониби Худо: Нигоҳе ба Забур 2:6

2. Қудрати Малакути Худо: Подшоҳии Сион

1. Забур 2:6

2. Ишаъё 24:23 - Он гоҳ моҳ шарманда ва офтоб хиҷил хоҳад шуд, зеро Худованди лашкарҳо дар кӯҳи Сион ва дар Ерусалим подшоҳӣ хоҳад кард, ва ҷалоли Ӯ дар пеши пирони ӯ хоҳад буд.

Забур 2:7 Фармонро эълон хоҳам кард: Худованд ба ман гуфт: "Ту Писари Ман ҳастӣ; Ман имрӯз туро ба дунё овардаам.

Худо эълон мекунад, ки Исо Писари Ӯст ва қудрат дода шудааст.

1. Ҳокимияти Исо

2. Қудрати фармони Худо

1. Матто 28:18-20 (Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: "Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст.)

2. Румиён 9:5 (Падарон аз они кистанд ва Масеҳ ба ҳасби ҷисм аз онҳо омадааст, ки бар ҳама аст, Худо то абад муборак аст. Омин.)

Забур 2:8 Аз ман бихоҳ, ва ман халқҳоро ба ту мерос хоҳам дод, ва гӯшаҳои заминро ба мулки ту хоҳам дод.

Худо ваъда медиҳад, ки агар мо бихоҳем, ба мо соҳиби дунё медиҳад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши аз Худо талаб кардани он чизе, ки ба мо лозим аст.

2. Вафодории Худо: Мо метавонем ба ваъдаи ризқу рӯзии Ӯ таваккал кунем.

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

Забур 2:9 Ту онҳоро бо асои оҳанӣ мешиканад; онҳоро мисли зарфи кулолгар пора-пора хоҳӣ кард.

Қудрати Худо ба қадри кофӣ қавӣ аст, ки ҳама бадиҳоро шикаст диҳад.

1: Худо қодир аст, ки тамоми бадиҳоро дар ҳаёти мо шикаст диҳад.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки занҷирҳои бадро дар ҳаёти мо бишкананд.

1: Румиён 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашавед, балки бадиро бо некӣ мағлуб кунед.

2: 2 Қӯринтиён 10: 3-5 - Зеро ки мо ба ҳасби ҷисм зиндагӣ мекунем, мо ба ҳасби ҷисм ҷанг намекунем. Зеро аслиҳаи ҷанги мо аз ҷисм нест, балки қудрати илоҳӣ барои хароб кардани қалъаҳо дорад.

Забур 2:10 Пас, акнун, эй подшоҳон, хирадманд бошед, эй доварони замин, таълим гиред.

Подшоҳону доварони рӯи замин ба хирадманд ва пандманд ташвиқ карда мешаванд.

1. Ҳикмат дар роҳбарӣ: Бо истифода аз мисоли Забур 2:10 барои нишон додани аҳамияти хирадманд будан ва дастур гирифтан дар мансабҳои ҳокимият.

2. Нақши фаҳмиш дар роҳбарӣ: Бифаҳмед, ки чӣ тавр суханони Забур 2:10 зарурати фаҳмишро ҳангоми амал кардан дар мавқеъҳои ҳокимият мисол меоранд.

1. Масалҳо 9:10 - "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва шинохти Қуддус хирад аст".

2. Масалҳо 16:16 - "Чӣ қадар беҳтар аз тилло хирад ба даст овардан беҳтар аст! Барои гирифтани фаҳмиш аз нуқра баргузида шудан аст".

Забур 2:11 Бо тарс ба Худованд хизмат кунед, ва бо ларзон шодӣ кунед.

Мӯъминон бояд Худовандро бо эҳтиром ва шодмонӣ, вале бо ҳисси солим ва тарс хидмат кунанд.

1. Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст

2. Итоати шодмонӣ дар хидмат ба Худованд

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Филиппиён 2:12-13 - Пас, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо дар ҳузури ман, балки бештар дар набудани ман, наҷоти худро бо тарс ва ларзон амал кунед, зеро ки ин Худост. ки дар шумо кор мекунад, хам ба хохиш ва хам барои хушнудии худ мехнат кардан.

Забур 2:12 Писарро бибӯсед, то ки ӯ хашмгин нашавад, ва шумо аз роҳ нобуд шавед, вақте ки ғазаби Ӯ андаке аланга мезанад. Хушо ҳамаи онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

Писарро бибӯсед, то баракат ёбад ва ба Ӯ таваккал кунед, то аз ғазаби Ӯ дурӣ ҷӯед.

1: Муҳимияти эҳтиром ва эътимод ба Исо

2: Баракат аз таваккал ва тақвои Худо

1: Румиён 10:9 - «Агар ту бо даҳони худ эълон кунӣ, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ бовар кунӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, наҷот хоҳӣ ёфт».

2: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

Таронаи 3 нолаи Довуд дар замони тангӣ буда, изҳори боварии ӯ ба наҷоти Худо ва аз Ӯ муҳофизат кардани душманонаш мебошад.

Сархати 1: Тарона аз он оғоз мешавад, ки Довуд шумораи зиёди душманонаш ва таънаҳои онҳоро бар зидди ӯ эътироф мекунад. Сарфи назар аз вазъиятҳои вазнин, ӯ тасдиқ мекунад, ки ба Худо ҳамчун сипар ва бардорандаи сари худ эътимод дорад (Забур 3:1–3).

Сархати 2: Довуд аз Худо ёрӣ мепурсад ва вазъияти ноумедии худро нақл мекунад ва изҳори боварӣ мекунад, ки Худо аз теппаи муқаддаси худ ба ӯ ҷавоб хоҳад дод. Ӯ мегӯяд, ки наметарсад, зеро Худо ӯро дастгирӣ мекунад (Забур 3:4-6).

Сархати 3: Довуд барои раҳоӣ аз душманонаш дуо карда, аз Худо хоҳиш мекунад, ки бархоста, ӯро наҷот диҳад. Вай ба қобилияти Худо барои нест кардани душманон ва наҷот додани худ имон дорад (Забур 3:7–8).

Сархати 4: Забур бо Довуд ба итмом мерасад, ки итминон медиҳад, ки ғалаба аз они Худованд аст. Ӯ барои баракатҳо бар халқи худ дуо мегӯяд (Забур 3:9–10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи се тӯҳфаҳо
нола,
ва изҳори эътимоде, ки Довуд дар вақти изтироб баён кардааст,
такя ба наҷоти Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба мусибатҳое, ки тавассути тавсифи шумораи зиёди душманон ва таънаҳои онҳо ба даст омадаанд,
ва таъкид кардани имоне, ки тавассути тасдиқи эътимод ба Худо ҳамчун манбаи муҳофизат ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи дуоҳо барои наҷот ва эътирофи ғалабаи ниҳоӣ ба Худованд тааллуқ дорад.

Забур 3:1 Худовандо, чӣ гуна зиёд шуданд, ки маро азоб медиҳанд! бисьёранд, ки бар зидди ман қиём мекунанд.

Одамони бисьёре ба муцобили нотик баромад карда, уро ба изтироб меоранд.

1: Мо метавонем дар Худованд тасаллӣ ёбем, ҳатто вақте ки ҳис мекунад, ки ҷаҳон бар зидди мо қиём мекунад.

2: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро аз замонҳои душвор гузаронад.

1: Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2: Забур 34:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

Забур 3:2 Бисёр одамоне ҳастанд, ки дар бораи ҷони ман мегӯянд: "Ба ӯ дар Худо ёрие нест". Села.

Бисёр одамон мегӯянд, ки Худо ба забурнавис дар тангӣ кӯмак намекунад.

1. Кӯмаки Худо дар лаҳзаҳои зарурӣ

2. Муҳаббат ва садоқати Худо дар ҳама ҳолат

1. Забур 3:2

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Забур 3:3 Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ; ҷалоли ман ва бардорандаи сари ман.

Худованд сипар ва муҳофиз аст, ҷалол медиҳад ва дар вақти зарурӣ сарро боло мебарад.

1. Муҳофизати Худованд дар лаҳзаҳои зарурӣ

2. Ҷалол ва қудрати Худованд

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Забур 3:4 Ман бо овози худ сӯи Худованд нидо кардам, ва Ӯ маро аз теппаи муқаддаси худ шунид. Села.

Таронаи Довуд нишон медиҳад, ки чӣ тавр ӯ ба Худованд нидо кард ва аз теппаи муқаддаси Худованд шунида шуд.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад: Омӯзиш дар бораи қудрати дуо

2. Дастрасӣ ба Худо дар вақтҳои зарурӣ: Тадқиқот оид ба фарёди Довуд барои кӯмак

1. Забур 18:6 - "Дар тангии худ Худовандро хондам, ба Худои худ фарёд задам, ёрӣ талабидам. Аз маъбади Ӯ овози маро шунид, ва доди ман ба гӯшҳои ӯ расид".

2. Ишаъё 65:24 - "Пеш аз он ки онҳо даъват кунанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; вақте ки онҳо ҳанӯз сухан мегӯянд, Ман хоҳам шунид."

Забур 3:5 Худро гузошта, хобидам; ман бедор шудам; зеро ки Худованд маро дастгирӣ кард.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки Худованд забурнависро ҳатто дар хобаш дастгирӣ ва муҳофизат мекунад.

1. Худо хамеша нигахбони мост

2. Дар тасаллои Худованд оромиш пайдо кардан

1. Забур 4:8 - "Ҳам дар осоиштагӣ хоҳам гузошт ва ҳам хоҳам рафт, зеро ки Ту, эй Худованд, маро танҳо дар амният сокин мегардонӣ".

2. Ишаъё 26:3 - «Онеро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад».

Забур 3:6 Аз даҳ ҳазор нафар, ки дар гирду атроф ба ман муқобилат кардаанд, наметарсам.

Забурнавис имони худро ба Худо тасдиқ мекунад ва изҳор мекунад, ки аз бисёр одамоне, ки зидди ӯ ҳастанд, наметарсад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Такя ба нерӯи Парвардигор

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 3:7 Бархез, эй Худованд! Маро наҷот деҳ, эй Худои ман, зеро ки ҳамаи душманони маро бар устухони рухсора задай; дандонҳои беимононро шикастӣ.

Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки ӯро наҷот диҳад, зеро Ӯ ҳамаи душманони Худро мағлуб кардааст.

1. Ғалабаи Худо бар бадӣ

2. Боварӣ ба муҳофизати Худо

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 3:8 Наҷот аз они Худованд аст, баракати туст бар халқи Ту. Села.

Забур 3:8 тасаллӣ ва итминонеро, ки Худо ба халқаш меорад, ифода мекунад ва баракатҳои Ӯро ёдрас мекунад.

1. Худо паноҳгоҳ ва қудрати мост: Ҳифзи Худоро дар замонҳои душвор эҳсос кардан

2. Худо рӯзии медиҳад: таваккал ба Худо дар ризқу неъматаш

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, ёридиҳандаи ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтоданд, гарчанде ки обҳои он ғуррон мекунанд. ва кафк ва кӯҳҳо аз баландшавии онҳо ба ларза меоянд».

2. Такрори Шариат 28: 1-2 "Агар шумо ба Худованд Худои худ комилан итоат кунед ва тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои шумо шуморо аз тамоми халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт. Ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳанд омад. ва агар ба Худованд Худои худ итоат кунед, ҳамроҳи шумо биёед».

Таронаи 4 таронаи Довуд аст, ки эътимоди худро ба Худо ифода мекунад ва дар вақти душвориҳо илтифоти Ӯро меҷӯяд. Он фарқияти байни одил ва шарирро таъкид мекунад ва одамонро ташвиқ мекунад, ки барои сулҳ ва шодмонӣ ба Худо муроҷиат кунанд.

Сархати 1: Довуд ба Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки дуоашро бишнавад ва ба ӯ раҳм кунад. Ӯ ба Худо ҳамчун муҳофизи одилонаи худ муроҷиат мекунад (Забур 4:1–3).

Сархати 2: Довуд ба онҳое, ки ботил ва нангинро меҷӯянд, муроҷиат карда, онҳоро водор мекунад, ки аз роҳи худ бозгарданд ва эътироф кунанд, ки Худо парҳезгоронро барои Худ ҷудо кардааст. Ӯ онҳоро ташвиқ мекунад, ки қурбониҳои адолатро пешкаш кунанд (Забур 4:4–5).

Сархати 3: Довуд ба Худо эътимоди шахсии худро баён мекунад ва эътироф мекунад, ки Ӯ ҳатто дар замонҳои душвор хурсандӣ ва қаноатмандӣ меорад. Ӯ дигаронро низ ташвиқ мекунад, ки ба Ӯ таваккал кунанд (Забур 4:6–8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чор тӯҳфаҳо
даъво,
ва изҳори эътимоде, ки Довуд дар вақти тангӣ изҳор дошт,
такя ба адолати Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба ҷустуҷӯи илтифоти илоҳӣ, ки тавассути даъват ба кӯмак ба даст меояд,
ва таъкид кардани шеваҳои муқоисавии зиндагӣ, ки тавассути даъвати мардум ба рӯйгардонӣ аз дурӯғ ба сӯи адолат ба даст омадааст.

Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи дарёфти шодӣ ва қаноатмандӣ дар эътимод ба Худо дар байни душвориҳо ва даъват кардани дигарон ба ин муносибат бо Ӯ.

Забур 4:1 Вақте ки ман даъват мекунам, маро бишнав, эй Худои адолати ман; вақте ки дар тангӣ будам, маро васеъ кардай; бар ман раҳм кун ва дуои маро бишнав.

Худо дар вақти тангӣ бо мост ва дуоҳои моро мешунавад.

1: "Худо бо мо дар тангӣ аст"

2: "Раҳмати Худо: Манбаи қувват"

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2: Филиппиён 4: 6-7 - "Ҳеҷ чиз эҳтиёт нашавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо ошкор карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо нигоҳ хоҳад дошт ва ақлҳо ба воситаи Исои Масеҳ».

Забур 4:2 Эй фарзандони одам, то ба кай ҷалоли Маро ба хиҷолат табдил хоҳед дод? То ба кай шумо ботилро дӯст медоред ва ба иҷора меҷӯед? Села.

Забурнавис савол медиҳад, ки чаро одамон ҳамеша Худоро таҳқир мекунанд ва ба ҷои ростӣ дурӯғ меҷӯянд.

1. Хатарҳои ботил ва дурӯғ: Чӣ гуна бояд Худоро эҳтиром кунем

2. Ҷустуҷӯи Ҳақиқат: Кашфи ҷалоли Худо

1. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳҳои мамот аст.

2. Юҳанно 14:6 - Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам; ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ин ки ба василаи Ман».

Забур 4:3 Аммо бидонед, ки Худованд касеро, ки худотарсро барои худ ҷудо кардааст; вақте ки ман Ӯро даъват мекунам, Худованд мешунавад.

Худо касонеро, ки парҳезгорӣ мекунанд, ҷудо мекунад ва чун Ӯро бихонанд, мешунавад.

1. Муҳаббати Худо ба парҳезгорон - Чӣ гуна Худо муҳаббати худро ба парҳезгорон тавассути ҷудо кардани онҳо ва шунидани гиряҳои онҳо нишон медиҳад.

2. Қувваи Дуо - Қувваи дуо, ки ба мо имкон медиҳад, ки бо Худо пайваст шавем ва шунавем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 33:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

Забур 4:4 Дар тарс биист ва гуноҳ накун: бо дили худ дар бистари худ муошират кун ва ором бош. Села.

Хомӯш бошед ва бо Худо муошират кунед ва ба хоҳиши гуноҳ муқобилат кунед.

1. Лаҳзае барои мулоҳиза кунед: Дар ҷаҳони бесарусомонӣ оромӣ пайдо кунед

2. Дарёфти қаноатмандӣ тавассути оромӣ

1. 1 Вақоеънома 16:11 - Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед; ҳамеша ҳузури ӯро биҷӯед!

2. Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам.

Забур 4:5 Қурбониҳои адолатро пешкаш кунед ва ба Худованд таваккал кунед.

Забурнавис моро бармеангезад, ки қурбониҳои одилона пешкаш кунем ва ба Худованд таваккал кунем.

1. Қувваи қурбониҳои одилона

2. Арзиши таваккал ба Худованд

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 4:6 Бисёриҳо мегӯянд: «Кӣ ба мо некӣ хоҳад кард? Худовандо, нури рӯи худ бар мо боло кун.

Бисёр одамон аз Худо хоҳиш мекунанд, ки ба онҳо некӣ нишон диҳад.

1: Пурсед ва шумо хоҳед гирифт - Худо ба дархостҳои самимии мо дар бораи некӣ ҷавоб хоҳад дод, агар мо ба Ӯ таваккал кунем.

2: Нури Худо ҳамеша бар мост - Ҳатто вақте ки мо онро намешиносем, муҳаббат ва нури Худо дар ҳаёти мо мавҷуд аст.

1: Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

2: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

Забур 4:7 Дар дили ман шодӣ ниҳодӣ, бештар аз он ки ғалла ва шароби онҳо афзоиш ёфт.

Худованд ба диле шодӣ мебахшад, ки аз шодии фаровонии моддӣ болотар аст.

1. "Шодии Худо барои мо: Шодӣ ба Худованд ба ҷои дороии моддӣ"

2. «Муҳаббати бепоёни Худо: Сарчашмаи шодии доимӣ»

1. Румиён 15:13 - «Худои умед, ки ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед».

2. 1 Таслӯникиён 5:16-18 - "Ҳамеша шодӣ кунед, пайваста дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед, зеро ин аст, ки иродаи Худо барои шумо дар Исои Масеҳ."

Забур 4:8 Ман ҳам маро дар осоиштагӣ хоҳам гузошт ва хоҳам, зеро ки Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин мегардонӣ.

Худо муҳофизи мост ва моро оромиву осоиштагӣ мебахшад.

1. Худо муҳофизи мост: сулҳу амният дар замонҳои душвор

2. Дар оғӯши Худо истироҳат кунед: такя ба ҳифозат ва ғамхории Ӯ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

Таронаи 5 дуои Довуд аст, ки аз Худо роҳнамоӣ, муҳофизат ва адолатро бар зидди душманонаш меҷӯяд. Он ба адолати Худо ва сарнавишти бади бадкорон таъкид мекунад.

Сархати 1: Довуд бо даъват ба Худо оғоз мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро гӯш кунад ва дархости кӯмакашро баррасӣ кунад. Ӯ ба адолати Худо такя мекунад ва аз Ӯ роҳнамоӣ мепурсад (Забур 5:1–3).

Сархати 2: Довуд бадкирдории душманонашро қайд карда, хоҳиши нобудшавии онҳоро баён мекунад. Ӯ тасдиқ мекунад, ки Худо аз бадӣ лаззат намебарад ва ҳеҷ як маккор пеши Ӯ истода наметавонад (Забур 5:4-6).

Сархати 3: Довуд барои муҳофизати Худо дуо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ӯро дар адолати худ роҳнамоӣ кунад. Ӯ барои раҳоӣ аз душманонаш илтимос мекунад ва изҳори боварӣ мекунад, ки Худо ба ӯ ҷавоб хоҳад дод (Забур 5:7–8).

Сархати 4: Довуд ба адолати Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки шарионро барои аъмоли худ ҷавоб диҳад. Ӯ бар одилон, ки дар Худо паноҳ меёбанд, баракатҳо эълон мекунад (Забур 5:9–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷ тӯҳфаҳо
дуо,

ва илтиҷои Довуд дар ҷустуҷӯи роҳнамоӣ, муҳофизат ва адолат,
такя ба адолати Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани сарнавиштҳои муқобил, ки тавассути нишон додани бадкирдории душманон ба даст омадаанд,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи эътимод ба посухи Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди муроҷиат ба адолати илоҳӣ ва эътирофи баракатҳо ба онҳое, ки ба Ӯ паноҳ меҷӯянд.

Забур 5:1 Ба суханони ман гӯш деҳ, эй Худованд, мулоҳизаҳои маро дида баро.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки дархостҳо ва фикрҳои худро ба назди Худованд расонем.

1. Даъват ба Худо: Омӯзиши эътимод ба вақти Ӯ

2. Дар авлавият гузоштани намоз: Мулоҳиза ва пайвастагӣ

1. Матто 7:7-8 Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он ба рӯи он кушода мешавад.

2. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

Забур 5:2 Овози фарьёди маро бишнав, эй Подшоҳи ман ва Худои ман, зеро ки ман ба Ту дуо хоҳам кард.

Ин тарона хоҳиши нотиқро барои дуо гуфтан ба Худо ифода мекунад.

1: Дуоҳои моро Худо мешунавад ва Ӯ омода аст гӯш кунад.

2: Вақте ки мо ба Худо муроҷиат мекунем, Ӯ ҷавоб медиҳад.

1:1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

2: Isaiah 65:24 - "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки пеш аз он ки онҳо бихонанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; ва ҳангоме ки онҳо сухан мегӯянд, Ман мешунаванд".

Забур 5:3 Овози маро саҳар хоҳӣ шунид, эй Худованд; саҳар ман дуои худро ба Ту равона хоҳам кард ва ба боло нигаристам.

Худованд дар саҳар дуоҳои моро мешунавад ва ба онҳо ҷавоб медиҳад.

1. Намоз хондани саҳар: роҳнамо барои пайвастан бо Худо

2. Қувваи дуои мутасаддӣ: Пайвастшавӣ бо Худо тавассути дуои мақсаднок

1. 1 Юҳанно 5:14-15 - "Ва ин эътимоде, ки мо дар назди Ӯ дорем, ин аст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ дар ҳар чизе ки мо талаб кунем, моро мешунавад, мо медонем ки мо дархостҳое дорем, ки аз ӯ дархост кардаем."

2. Марқӯс 11:24 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: ҳар чӣ дар дуо талаб кунед, бовар кунед, ки онро гирифтаед ва он аз они шумо хоҳад буд".

Забур 5:4 Зеро ки Ту Худое нестӣ, ки ба шарорат писанд аст; ва бадӣ бо ту сокин нахоҳад шуд.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо аз бадӣ лаззат намебарад ва бадӣ наметавонад дар ҳузури Ӯ сокин бошад.

1. «Худо бадиро рад мекунад»

2. «Муқаддасоти Худо»

1. Ишаъё 59:2 - "Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту рӯи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, ки ӯ намешунавад".

2. Яъқуб 1:13-14 - "Бигзор ҳеҷ кас нагӯяд, ки ҳангоми озмуда шуданаш, маро Худо меозмояд, зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд. Аммо ҳар кас ҳангоми васваса карданаш озмуда мешавад. ва бо хоҳиши худ фирефта шудааст».

Забур 5:5 Нодон дар пеши назари Ту нахоҳанд монд; Ту аз ҳама бадкорон нафрат медорӣ.

Худо аз касоне, ки ситамкоронро бад мебинад ва ба аблаҳии онҳо таҳаммул намекунад.

1. Худо аз гуноҳ нафрат мекунад, на аз гунаҳкорон

2. Қувваи нафрати Худо ба шарорат

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ишаъё 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту туро аз Худои худ ҷудо кардааст; гуноҳҳои ту чеҳраи Ӯро аз ту пинҳон кардааст, то нашунавад.

Забур 5:6 Касонеро, ки ба кироя гап мезананд, несту нобуд хоҳӣ кард: Худованд аз одами хунхор ва маккор нафрат хоҳад дошт.

Худованд дурӯғгӯён ва бадгӯён ва фиребгаронро рад ва нобуд хоҳад кард.

1: Мо бояд дурӯғ ва фиребро рад кунем, зеро Худо онҳоро таҳаммул намекунад.

2: Муҳаббати Худо бузург аст ва Ӯ моро аз ситамкорон нигоҳ медорад.

1: Масалҳо 6:16-19 - Шаш чизест, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад меандешанд, пойҳое, ки ба зишт мезананд. шитоб ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе, ки дар байни бародарон фитна мекорад.

2: Румиён 12:9 Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

Забур 5:7 Аммо ман бо марҳамати фаровони Ту ба хонаи Ту хоҳам омад, ва аз тарси Ту сӯи маъбади муқаддаси Ту саҷда хоҳам кард.

Забурнавис хоҳиши ибодати худро дар хонаи Худо бо марҳамати зиёд баён мекунад.

1. Зиндагӣ дар меҳрубонӣ: Тасаллият дар хонаи Худованд

2. Тарс аз Худованд: Даъват ба ибодат

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд Таоло ва Таоло, ки сукунати ҷовидонӣ аст, ва исми Ӯ муқаддас аст; Ман дар макони баланд ва муқаддас сокин ҳастам, бо он ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳи фурӯтанонро эҳё кунад ва дили тавбакоронро эҳё кунад.

2. Ибриён 12:28-29 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Забур 5:8 Маро, эй Худованд, ба адолати Худ ба сабаби душманонам роҳнамоӣ кун; роҳи худро пеши рӯи ман рост кун.

Барои муҳофизат аз душманон зиндагии одилона пеш бурдан муҳим аст.

1: Роҳи Худо ягона роҳи адолат ва муҳофизат аст.

2: Пайравӣ бо роҳи Худованд ба муваффақият ва амният мебарад.

1: Масалҳо 3: 5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Ишаъё 30:21 "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба тарафи рост ё чап гардӣ, бо он бирав.

Забур 5:9 Зеро ки дар даҳони онҳо вафодорӣ нест; ботини онҳо бисёр шарир аст; гулӯяшон қабри кушода аст; бо забони худ хушомад мезананд.

Мардум вафодор нестанд ва фикрҳои ботиниашон бад аст. Забони худро барои хушомадгӯӣ ва фиреб додан истифода мебаранд.

1. Қувваи Калом: Чӣ тавр забони моро барои некӣ ё бадӣ истифода бурдан мумкин аст

2. Хатари фиреб: чӣ гуна бояд аз фиреб канорагирӣ кард

1. Матто 12:34-37 - "Зеро ки даҳон аз фаровонии дил сухан меронад. Шахси нек аз ганҷинаи неки худ некӣ берун меоварад, ва шахси бад аз ганҷинаи бади худ бадӣ меоварад."

2. Яъқуб 3:1-12 - "Агар мо ба даҳони аспҳо пора гузорем, то онҳо ба мо итоат кунанд, тамоми бадани онҳоро низ роҳнамоӣ мекунем. Ба киштиҳо низ нигаред: гарчанде ки онҳо хеле калонанд ва бо шамолҳои сахт ронда мешаванд. , Онхоро рули хеле хурд ба хар чое, ки иродаи лётчик равона кунад, хидоят мекунанд. Забон низ узвхои хурд аст, вале аз чизхои бузург фахр мекунад. Аз ин кадар оташи хурд чангал чй кадар бузург аст!».

Забур 5:10 Ту онҳоро нест кун, эй Худо! бигзор онҳо ба маслиҳати худ афтодаанд; онҳоро дар бисёре аз ҷиноятҳои худ бадар рон; зеро онҳо бар зидди ту исён бардоштаанд.

Худо касонеро, ки бар зидди Ӯ исён кардаанд, доварӣ хоҳад кард ва онҳоро дар гуноҳҳои зиёдашон берун хоҳад кард.

1. Ҳукми Худо: Оқибатҳои исён

2. Қудрати Худо: Даъват ба тавба

1. Румиён 2:6-8 Худо ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ ҷазо медиҳад.

2. Ибриён 10:31 Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст.

Забур 5:11 Аммо бигзор ҳамаи онҳое ки ба Ту таваккал мекунанд, шод шаванд; бигзор онҳо ҳамеша аз шодӣ фарёд зананд, зеро ки Ту онҳоро муҳофизат мекунӣ; бигзор дӯстдорони исми Ту дар Ту шодӣ кунанд.

Онҳое, ки ба Худо таваккал мекунанд, шодӣ хоҳанд кард ва аз шодӣ фарёд мезананд, ва онҳое, ки исми Худоро дӯст медоранд, дар Ӯ шодӣ хоҳанд кард.

1. Шодии таваккал ба Худо

2. Шод шудан ба номи Худованд

1. Ишаъё 12:2-3 "Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Яҳова қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст. Бинобар ин шумо бо шодӣ об хоҳед кашид. аз чоҳҳои наҷот».

2. Юҳанно 15:11 "Инро ба шумо гуфтам, то ки шодии Ман дар шумо бимонад ва шодии шумо пур шавад".

Забур 5:12 Зеро ки Ту, эй Худованд, одилонро баракат хоҳӣ дод; бо файз ӯро иҳота хоҳӣ кард, мисли сипар.

Худо некӯкоронро ба неъмат ва паноҳаш баракат медиҳад.

1: Неъмат ва ҳимояи Худо аз они парҳезгорон аст

2: баракати адолат

1: Забур 35:27 Бигзор онҳо аз шодӣ фарьёд зананд, ва шод шаванд, ки ба кори одилонаи ман писанданд; Оре, бигзор онҳо ҳамеша бигӯянд: "Худованд ҷалол бод, ки аз шукуфоии бандаи Худ писанд аст".

2: Масалҳо 8: 35-36 Зеро ҳар кӣ Маро ёбад, ҳаёт меёбад ва илтифоти Худовандро ба даст меорад. Аммо ҳар кӣ бар зидди ман гуноҳ мекунад, ба ҷони худ ситам мекунад; ҳамаи онҳое ки аз ман нафрат доранд, маргро дӯст медоранд.

Таронаи 6 як илтиҷои самимӣ дар бораи марҳамат ва шифо аз Довуд дар замони изтироби амиқ аст. Дар он андӯҳ, тавба ва эътимод ба раҳмдилии Худо тасвир шудааст.

Сархати 1: Довуд ба Худо илтиҷо карда, марҳамат ва шифоро талаб мекунад. Ӯ дардҳои ҷисмонӣ ва эмотсионалии худро баён мекунад ва аз ранҷу азоби худ ғамгин аст (Забур 6:1-3).

Сархати 2: Довуд гуноҳи худро эътироф мекунад ва аз Худо бахшиш мепурсад. Ӯ аз душманонаш, ки ӯро дар заъфаш таъна мекунанд, раҳоӣ мепурсад (Забур 6:4–7).

Сархати 3: Довуд сарфи назар аз дардмандии худ ба муҳаббат ва садоқатмандии Худо боварӣ дорад. Ӯ боварӣ дорад, ки Худо фарёди ӯро мешунавад ва ба ӯ ҷавоб хоҳад дод (Забур 6:8–10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шашум пешкаш мекунад
нола,
ва илтиҷои Довуд дар замони изтироби шадид,
таваккал ба раҳмати Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани андӯҳе, ки тавассути баёни ранҷу азоби амиқ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани тавбае, ки тавассути эътирофи гунаҳкорӣ ба даст меояд. Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътимод ба муҳаббати устувори Худо ҳангоми ҷустуҷӯи раҳоӣ аз душманон.

Забур 6:1 Эй Парвардигори ман, маро бо хашми Худ мазаммат накун, ва дар хашми ту маро ҷазо надиҳ.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки ӯро дар хашми Худ ҷазо надиҳад.

1. Қувваи намоз дар миёни мусибат

2. Омӯзиши таваккал ба Худо сарфи назар аз вазъиятҳои душвор

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 6:2 Ба ман марҳамат кун, эй Худованд! зеро ки ман нотавонам; эй Худованд, маро шифо деҳ; зеро устухонҳои ман ғамгинанд.

Раҳмату шифои Худоро дар аҳди заъф ва ранҷ пайдо кардан мумкин аст.

1. "Шифои Худо дар замони заъф"

2. «Қудрати раҳмати Худо»

1. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Яъқуб 5:14-15 Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро зинда мекунад. Ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Забур 6:3 Ҷони ман низ дарднок аст, аммо Ту, эй Худованд, то ба кай?

Забурнавис дар изтироб қарор дорад ва аз Худо мепурсад, ки ин то кай давом мекунад.

1. Муҳимияти дастёбӣ ба Худо дар лаҳзаҳои тангӣ

2. Вақти Худо ва сабри мо

1. Румиён 8:18 - "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад".

2. Эфсӯсиён 6:18 - "Ҳар вақт дар Рӯҳ дуо гӯед, бо тамоми дуо ва илтиҷо. Барои ин, бо тамоми истодагарӣ ҳушёр бошед ва барои ҳамаи муқаддасон дуо гӯед".

Забур 6:4 Баргард, эй Худованд, ҷонамро наҷот деҳ, ба хотири марҳамати Худ маро наҷот деҳ.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки аз раҳмати худ онҳоро барқарор ва наҷот диҳад.

1. Шафқат: Чаро мо ба он ниёз дорем ва чӣ гуна онро қабул кунем

2. Донистани хислати Худо: раҳмат ва муҳаббати Ӯ

1. Марсияҳо 3: 22-24 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст. Худованд насибаи ман аст, мегӯяд ҷони ман; бинобар ин Оё ман ба ӯ умед мебахшам».

2. Забур 107:1 - «Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст».

Забур 6:5 Зеро ки дар мамот ёди Ту нест: дар қабр кист, ки Туро шукр гӯяд?

Дар марг эътирофи Худо нест ва дар қабр касе наметавонад ба Ӯ шукр гӯяд.

1. Зиндагӣ бо шукронаи Худо

2. Ҳақиқати марг ва умеди ҷовидонӣ

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 6:6 Аз нолаҳои худ хаста шудаам; тамоми шаб бистари худро барои шиноварӣ месозам; Бо ашки худ диванамро об мекунам.

Ман аз ғам нотавон ҳастам; тамоми шаб бистари худро бо гиря об мепартоям, аз ашки худ тар мекунам.

1: Худо дар ғаму дарди мо ҳузур дорад.

2: Мо метавонем дар муборизаҳои худ ба Худо муроҷиат кунем ва тасаллӣ ёбем.

1: Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.

2: Забур 34: 17-19 Худованд дуоҳои дардмандонро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон наҷот медиҳад.

Забур 6:7 Чашми ман аз ғам фурӯ меравад; аз сабаби ҳамаи душманони ман кӯҳна мешавад.

Забурнавис аз душманону ғамҳои худ нола мекунад, чашмонаш аз ғам фарсуда шудаанд.

1. "Бори таъқибот: Вақте ки душманон ғалаба мекунанд"

2. "Вазни андӯҳ: Вақте ки ғам моро фурӯ мебарад"

1. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душмани шумо гурусна бошад, ӯро сер кунед, агар ташна бошад, ба ӯ чизе нӯшонед, зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт мерезед.

2. Марсияҳо 3: 19-24 - "Азоби ман ва саргардонии ман, кирмак ва заҳраро ба ёд оваред! Ҷони ман онро ҳамеша ба ёд меорад ва дар даруни ман саҷда мекунад. Аммо инро ба ёд меорам, ва аз ин рӯ умед дорам: устувор Муҳаббат ба Худованд ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад, марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории ту бузург аст; Худованд насибаи ман аст, мегӯяд ҷони ман, бинобар ин ман ба Ӯ умед мебандам. мунтазири ӯ бош, то ҷоне ки Ӯро меҷӯяд».

Забур 6:8 Аз ман дур шавед, эй ҳамаи бадкорон! зеро ки Худованд овози гирьяи маро шунид.

Худованд садои гиряи моро мешунавад ва моро даъват мекунад, ки аз шарорат дур шавем.

1. Боварӣ ба раҳмати Худованд - Ҷустуҷӯи нерӯ барои дур шудан аз гуноҳ

2. Қувваи Дуо - Эътимод доштан, ки Худо мешунавад

1. Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

2. Яъқуб 4:7-8, "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед ва ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро бишӯед, эй гунаҳкорон ва пок шавед. дилхои шумо, эй дугонахо».

Забур 6:9 Худованд илтиҷои маро шунид; Худованд дуои маро қабул хоҳад кард.

Худованд дуову илтиҷоҳои моро мешунавад ва мешунавад.

1. Худо ҳамеша ҳозир аст ва хоҳиши гӯш кардани дуоҳои моро дорад.

2. Дуоҳои мо барои шунидани Худо ҳеҷ гоҳ хурд нестанд.

1. Яъқуб 5:13-18 - Оё касе аз шумо дар душворӣ қарор дорад? Бигзор дуо кунанд.

2. Юҳанно 16:23-24 - Ҳар он чи аз Падар ба исми Ман талаб кунед, Ӯ ба шумо медиҳад.

Забур 6:10 Бигзор ҳамаи душманони ман хиҷил ва ғамгин шаванд; бигзор онҳо баргарданд ва ногаҳон хиҷил шаванд.

Худо мехоҳад, ки душманони қавмаш расво шаванд.

1. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба душманонамон адолат орад.

2. Мо бояд интиқом нагирем, балки кори адолатро ба Худо вогузорем.

1. Румиён 12:19-20, Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Забур 37:13, Худованд ба бадкорон механдад, зеро медонад, ки рӯзи онҳо фаро мерасад.

Таронаи 7 дуои Довуд аст, ки адолат ва муҳофизати Худоро аз айбдоркуниҳои бардурӯғ ва душманон меҷӯяд. Он бегуноҳии Довудро, эътимоди ӯро ба Худо ҳамчун довари одил ва эътимоди ӯро ба наҷоти илоҳӣ тасвир мекунад.

Сархати 1: Довуд аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро аз онҳое, ки ӯро таъқиб мекунанд, наҷот диҳад. Ӯ бегуноҳии худро эълон мекунад ва барои сафед кардани айбдоркуниҳои бардурӯғ талаб мекунад (Забур 7:1–5).

Сархати 2: Довуд Худоро ҳамчун довари одил даъват мекунад, то доварии Худро бар бадкорон барорад. Ӯ корҳои бади онҳоро тасвир мекунад ва изҳори боварӣ мекунад, ки Худо адолатро ба амал мебарорад (Забур 7:6–9).

Параграфи 3: Довуд эътимоди худро ба адолати Худо тасдиқ мекунад ва муҳофизати илоҳӣ мепурсад. Ӯ эътироф мекунад, ки агар ӯ гуноҳе карда бошад, сазовори ҷазо аст, вале ба марҳамати Худо муроҷиат мекунад (Забур 7:10–13).

Сархати 4: Довуд бо ҳамду санои Худо барои адолаташ ва эътирофи доварии Ӯ бар шарирон хотима меёбад. Ӯ барои наҷоти Худо изҳори сипос мекунад ва эълон мекунад, ки ба Ӯ саҷда мекунад (Забур 7:14–17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафт тӯҳфаҳо
дуо,
ва илтиҷои Довуд дар ҷустуҷӯи адолат, муҳофизат ва сафедкунии илоҳӣ,
такя ба Худоро ҳамчун довари одил таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани айбдоркуниҳои бардурӯғ, ки тавассути дархости раҳоӣ аз таъқибкунандагон ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи эътимод ба доварии илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи масъулияти шахсӣ ҳангоми изҳори сипос барои раҳоӣ ва ӯҳдадориҳо ба ибодати Худо.

Забур 7:1 Эй Худованд Худои ман, ба Ту таваккал мекунам: маро аз ҳамаи таъқибкунандагон раҳо кун ва маро раҳоӣ кун!

Забурнавис эътимоди худро ба Худо баён мекунад ва барои раҳоӣ аз таъқибкунандагонаш муроҷиат мекунад.

1. Ба Худованд таваккал кунед: таваккал ба Худо ҳамчун паноҳгоҳи мо

2. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи раҳоӣ аз ҷониби Худо

1. Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 18: 2-3 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Забур 7:2 Мабодо ҷонамро мисли шер дарида, пора-пора накунад, дар ҳоле ки ҳеҷ наҷотдиҳандае нест.

Забурнавис аз душмани пурқуввате, ки ба шер монанд аст, метарсад ва барои наҷот дуо мекунад.

1: Мо ҳама дар дунё душманон дорем ва ба ҷуз Худо касе моро аз онҳо раҳоӣ дода наметавонад.

2: Ҳатто вақте ки бо душманони пурқувват рӯ ба рӯ мешавем, мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро наҷот медиҳад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 34:4 - Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро иҷобат кард ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

Забур 7:3 Эй Парвардигори ман, агар ин корро карда бошам; агар шарорат дар дасти ман бошад;

Ин порча дар бораи аҳамияти ҷавобгарӣ барои аъмоли худ ва талаби омурзиш аз Худо, агар касе гуноҳ кардааст, сухан меронад.

1. Қувваи масъулият: Омӯзиши худдорӣ кардан ба хатогиҳои худ

2. Дархости омурзиш аз Худо: Роҳе ба сӯи наҷот

1. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Масалҳо 28:13 Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, комёб нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт.

Забур 7:4 Агар ба касе, ки бо ман дар сулҳ буд, бадӣ дода бошам; (бале, ман ӯро таслим кардам, ки душмани ман бесабаб аст :)

Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр ӯ ба касе, ки бо ӯ дар сулҳ буд ва ҳатто ба душмани бесабаб ситам кардааст.

1. Ба онҳое, ки ба мо ситам кардаанд, файзу марҳамат нишон додан чӣ маъно дорад?

2. Чӣ тавр мо ба онҳое, ки моро хафа кардаанд, бахшида метавонем?

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Румиён 12:17-19 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, то он чи дар назари ҳама шарафманд бошад. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Забур 7:5 Бигзор душман ҷони маро таъқиб кунад ва онро бигирад; оре, бигзор ҷони маро бар замин поймол кунад ва иззати маро дар хок гузорад. Села.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ба душман иҷозат диҳад, ки ҷони онҳо ва шаъну шарафи онҳоро гирифта, дар хок гузорад.

1. Ғалаба кардани таъқибот: Даъвати Забурнавис ба муқобили мусибатҳо истодагарӣ кардан

2. Эътимод ба Худо дар миёни душвориҳо: Чӣ тавр ба Худо дар замонҳои душвор таваккал кардан мумкин аст

1. 1 Петрус 5:8-9 - Ҳушёр бошед, ҳушёр бошед; зеро ки душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф давр мезанад ва дар ҷустуҷӯи он аст, ки киро бихӯрад;

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Забур 7:6 Бархез, эй Худованд, дар ғазаби Худ, аз хашми душманонам бархез; ва барои ман бедор шав, то ки ҳукме ки фармудай.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки дар хашми Худ бархоста, забурнависро аз душманонаш муҳофизат кунад.

1. Бархез: Қувваи Муъмини намозгузор

2. Адолати Худо ва дифоъи мо

1. Ишаъё 64:1 - Кошки осмонро пора мекардӣ, то фуруд меомадӣ, то ки кӯҳҳо дар ҳузури Ту фурӯ резанд.

2. Яъқуб 5:16 - Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Забур 7:7 Ҳамин тавр ҷамоати қавм туро иҳота хоҳад кард: ба хотири онҳо бар сар боло баргар.

Халқи Худо Ӯро муҳофизат ва дастгирӣ хоҳанд кард ва аз ин рӯ Ӯ бояд ба ҷалоли худ баргардад.

1. Халқи Худо: Асоси Қувваи Ӯ

2. Неъмати паноҳи Худо

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед.

Забур 7:8 Худованд қавмро доварӣ хоҳад кард: Маро, эй Худованд, бар тибқи адолати ман ва мувофиқи беайбии ман, ки дар ман аст, доварӣ кун.

Худованд довари ниҳоии одамон аст ва аз рӯи адолат ва беайбӣ доварӣ хоҳад кард.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки одил ва беайб бошем, зеро Худованд моро мувофиқи он доварӣ хоҳад кард.

2: Биёед ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки Худованд довари ниҳоӣ аст ва Ӯ ҳамеша моро ба таври одилона доварӣ хоҳад кард.

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

2:1 Петрус 1:17 - Ва агар шумо Ӯро ҳамчун Падар даъват кунед, ки аз рӯи аъмоли ҳар кас беғаразона доварӣ мекунад, дар давоми асирии худ бо тарс рафтор кунед.

Забур 7:9 Бигзор шарорати шарирон хотима ёбад; балки одилро устувор кун, зеро Худои одил дилҳо ва ҷиҳодҳоро меозмояд.

Бадиҳои шарирон бояд хотима бахшад ва одил пойдор гардад, зеро Худо дилҳо ва андешаҳои одилонро месанҷад.

1. Худо одил ва одил аст: зарурати истодагарӣ ба сӯи ҳақ

2. Худо қалбҳо ва ақли моро месанҷад: Аҳамияти зиндагии шоиста

1. Масалҳо 17:15 - Ҳар кӣ шарирро сафед мекунад, ва ҳар кӣ одилро маҳкум мекунад, ҳарду дар назди Худованд зишт ҳастанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 4:5 - Пас, пеш аз вақт, ҳеҷ чизро доварӣ накунед, то даме ки Худованд биёяд, ки ҳар ду чизҳои ниҳони зулмотро равшан хоҳад кард ва ниятҳои дилҳоро ошкор хоҳад кард; ва он гоҳ ҳар кас ҳамду санои Худоё.

Забур 7:10 Муҳофизати ман аз ҷониби Худост, ки покдилонро наҷот медиҳад.

Худованд одилонро ҳифз мекунад.

1. Муҳофизати мо дар Худованд аст, ки покдилонро наҷот медиҳад

2. Боварӣ ба Худованд барои муҳофизат

1. Ишаъё 41:10, "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Забур 97:10, "Эй касоне, ки Худовандро дӯст медоред, аз бадӣ нафрат кунед: Ӯ ҷонҳои муқаддасони Худро нигоҳ медорад, ва онҳоро аз дасти шарирон раҳо мекунад".

Забур 7:11 Худо одилонро доварӣ мекунад, ва Худо ҳар рӯз бар шарирон хашмгин аст.

Худо довари одил аст, ки ҳамеша ба одил ва бадкорон ҳукм мекунад.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани тавозуни адолат ва бадӣ

2. Ғазаби Худо: Огоҳӣ барои бадкорон

1. Ишаъё 30:18, "Бинобар ин Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад, ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои одил аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд".

2. Масалҳо 15:29, "Худованд аз шарир дур аст, аммо дуои одилонро мешунавад".

Забур 7:12 Агар рӯй нагардонад, шамшери худро хоҳад кашид; камонашро хам карда, тайёр кард.

Худо қодир аст, ки касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, муҳофизат ва дифоъ кунад.

1. Муҳофизати Худо: таваккал ба пешакии Худованд

2. Қудрати Худо: Муҳофизати халқи Ӯ

1. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд"

2. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, дар доварӣ рад мекунад. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд ."

Забур 7:13 Ва барои ӯ асбобҳои маргро муҳайё кардааст; тирҳои худро бар зидди таъқибкунандагон таъин мекунад.

Худо моро аз таъқибкунандагон ва онҳое, ки ба мо зарар расонидан мехоҳанд, нигоҳ медорад.

1: Худо муҳофизи мост ва дар душвориҳо ҳамеша бо мост.

2: Мо бояд ба муҳофизати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо бо вазъиятҳои душвор дучор мешавем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 46: 1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар мусибатҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд ҳам, агарчи обаш ғуррон ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ».

Забур 7:14 Инак, Ӯ бо шарорат азоб мекашад, ва бадӣ ҳомила шуда, ботилро ба вуҷуд овардааст.

У ҳомила карда, корҳои бадро ба вуҷуд меорад.

1. Хатари гуноҳ: Чӣ гуна корҳои бад метавонанд натиҷа диҳанд

2. Қувваи тавба: рӯйгардонӣ аз гуноҳ ва оқибатҳои он

1. Масалҳо 6:16-19 - Шаш чиз Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафратовар аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳое, ки шитоб мекунанд давидан ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе, ки дар байни бародарон фитна мекорад.

2. 1 Юҳанно 3:8-10 - Ҳар кӣ гуноҳ мекунад, аз иблис аст, зеро иблис аз ибтидо гуноҳ кардааст. Сабаби зоҳир шудани Писари Худо ин буд, ки корҳои иблисро нест кунад. Касе, ки аз Худо таваллуд ёфтааст, гуноҳ намекунад, зеро насли Худо дар вай сокин аст, ва ӯ наметавонад гуноҳ карданро давом диҳад, чунки аз Худо таваллуд ёфтааст. Аз ин маълум мешавад, ки киҳо фарзандони Худо ҳастанд ва киҳо фарзандони иблис: ҳар кӣ адолатро ба ҷо наоварад, аз Худо нест, ва касе ки бародари худро дӯст намедорад, аз Худо нест.

Забур 7:15 Ӯ чоҳе сохт, ва онро кофт, ва ба чоҳе ки сохта буд, афтод.

Шахсе чоҳе сохта, ба он афтодааст.

1. Мо бояд аз амалҳои худ ва оқибатҳое, ки онҳо метавонанд ба бор оваранд, эҳтиёт бошем.

2. Мо бояд фурӯтан бошем ва ба Худо таваккал кунем, то роҳи худро аз вазъиятҳои душвор раҳоӣ ёбем.

1. Масалҳо 28:26 Ҳар кӣ ба ақли худ эътимод дорад, нодон аст, аммо касе ки бо ҳикмат рафтор мекунад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Забур 7:16 Фалокати ӯ бар сари худ бармегардад, ва кирдори зӯровараш бар сари худ хоҳад омад.

Худованд касонеро, ки ситамкоронро ҷазо медиҳанд ва оқибати гуноҳашон ба онҳо бозмегардад.

1. Худо одил ва одил аст, ситамкоронро азоб мекунад

2. Он чизеро, ки мекорӣ, дарав: Оқибати амалҳои худ

1. Масалҳо 12:14 Аз самараи даҳони худ одам аз некӣ сер мешавад, ва кори дасти одам ба ӯ бармегардад.

2. Воиз 8:11 Азбаски ҳукми бадӣ ба зудӣ иҷро намешавад, дили фарзандони одам пурра ба корҳои бад омода шудааст.

Забур 7:17 Худовандро мувофиқи адолаташ ҳамду сано хоҳам гуфт, ва ба исми Худованди Таоло ҳамду сано хоҳам гуфт.

Ин тарона адолати Худованд ва ҳамду санои номи Ӯро ҷашн мегирад.

1: Қудрати ҳамду сано ва шукргузорӣ

2: Қудрати адолати Худо

1: Филиппиён 4:4-7 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегуям, шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад.

2: Забур 91:1-3 - Хуб аст, ки Худовандро шукр гӯй, исми Туро ҳамду сано гуфтан, эй Ҳаққи Таоло; то саҳар ишқи устувори Худро ва дар шаб садоқати Худро эълон кунад.

Таронаи 8 таронаи ҳамду сано мебошад, ки бузургӣ ва ҷалоли Худоро, ки дар офариниши Ӯ зоҳир шудааст, баланд мебардорад. Он дар бораи бузургии номи Худо ва ғамхории Ӯ дар бораи инсоният инъикос меёбад.

Сархати 1: Тарона бо эълони ҳамду сано ба Худо, эътирофи номи бузурги Ӯ ва мӯъҷизаҳоеро, ки Ӯ дар тамоми рӯи замин нишон додааст, оғоз мешавад. Он аз он тааҷҷуб мекунад, ки чӣ тавр ҷалоли Худо ҳатто тавассути даҳони навзодон зоҳир мешавад (Забур 8:1-2).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи бузургии офариниши Худо, аз ҷумла осмон, моҳ ва ситораҳо фикр мекунад. Сарфи назар аз хурд будани инсоният дар муқоиса, Худо онҳоро бо ҷалол ва ҷалол тоҷи худ гузошта, ба онҳо бар корҳои Худ ҳукмронӣ додааст (Забур 8:3-8).

Сархати 3: Тарона бо ифодаи тарс аз номи бузурги Худо дар тамоми рӯи замин анҷом меёбад. Он таъкид мекунад, ки чӣ тавр ҳама чиз дар офариниш бартарии Ӯро эълон мекунад (Забур 8:9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳашт тӯҳфаҳо
суруд,
ва баёни ҳамду сано, ки бузургии Худоро дар офариниш нишон медиҳад, таассуф ва шукрона нисбат ба Ӯ.

Бо таъкид ба ҳайрате, ки тавассути андеша дар бораи бузургии ном ва корҳои Худо ба даст омадааст,
ва таъкид кардани аҳамияти инсонӣ, ки тавассути эътирофи тоҷи шаъну шараф ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи бартарияти илоҳӣ дар тамоми офариниш зоҳир шудааст.

Забур 8:1 Эй Парвардигори мо, Худованди мо, исми Ту дар тамоми рӯи замин чӣ гуна олиҷаноб аст! ки ҷалоли Туро аз осмон боло гузоштааст.

Суруди ҳамду сано ба Худо барои ҷалол ва бартарии Ӯ, ки дар тамоми замин дида мешавад.

1. Фаҳмидани ҷалоли Худо ва чӣ гуна он моро дигаргун месозад

2. Эҳсоси фазилати Худо дар ҳаёти ҳаррӯза

1. Эфсӯсиён 3:19 - Ва муҳаббати Масеҳро, ки аз дониш болотар аст, бидонед, то ки шумо аз тамоми пуррагии Худо пур шавед.

2. Румиён 5:5 - Ва умед хиҷил намекунад; зеро муҳаббати Худо аз ҷониби Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, дар дилҳои мо рехта мешавад.

Забур 8:2 Аз даҳони кӯдакон ва кӯдакони ширмак аз душманони худ қувват пайдо кардай, то ки душман ва интиқомгирандаро боздорӣ.

Худо аз даҳони кӯдакон қувват мебахшад, то душманонро мағлуб созад ва интиқом аз гуноҳҳо бигирад.

1. Қудрати кӯдакон: Чӣ гуна овозҳои ҷавон метавонанд фарқиятро ба вуҷуд оранд

2. Аҳамияти имон дар замонҳои душвор

1. Матто 21:15-16 - Исо маъбадро бо ҳамду санои кӯдакон тоза мекунад

2. Ишаъё 54:17 - Ягон силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шавад, муваффақ нахоҳад шуд

Забур 8:3 Вақте ки ман ба осмони Ту назар мекунам, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки муқаррар кардай;

Бузургӣ ва қудрати Худо дар осмонҳо ва ҷирмҳои осмонии офаридааш зоҳир мешавад.

1. "Бузургии Худо: Мулоҳиза дар бораи бузургии Офаридгори мо"

2. «Таъйидкардаи Худо: Фаҳмидани мавқеи мо дар олам»

1. Ишаъё 40:25-26 - "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? - мегӯяд Қуддус. Чашмони худро боло кун, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари онҳоро ба воситаи шумора: ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қувват қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

2. Айюб 38: 2-7 - "Ин кист, ки насиҳатро бо суханони бехабар тира мекунад? Акнун камари худро мисли одам маҳкам кун; зеро ки Ман аз ту талаб хоҳам кард ва ба ман ҷавоб деҳ. Вақте ки ман таҳкурсӣ гузоштам, куҷо будӣ. Бигӯ, ки агар ақл дорӣ: Кӣ андозаҳои онро гузоштааст, агар медонӣ, ё кӣ хати онро бар он кашидааст? Поёнҳои он бар куҷо баста шудаанд ё санги кунҷи онро кӣ гузоштааст; Вақте ки ситораҳои саҳар пайдо мешаванд. якҷоя суруд хонданд, ва ҳамаи писарони Худо аз шодӣ фарьёд заданд?»

Забур 8:4 Инсон чист, ки ту дар бораи ӯ ёд мекунӣ? ва писари одам, ки ӯро хабаргирӣ мекунӣ?

Инсон дар баробари бузургии Худо ночиз аст, аммо ба мо муҳаббат ва меҳрубонӣ зоҳир мекунад.

1. "Аълочии муҳаббати Худо: Чаро мо ин қадар хушбахтем"

2. "Аълоҳазрати фаронсавии Худо: Тамаркуз ба фурӯтанӣ"

1. Матто 5:3-7 «Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост».

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 8:5 Зеро ки ту ӯро аз фариштагон андаке пасттар кардаӣ, ва ӯро бо ҷалол ва иззат тоҷ гузоштаӣ.

Худованд инсонро барои он офарид, ки аз фариштагон каме пасттар бошанд ва ба онон иззату ҷалол ато кардааст.

1. Ҷалоли офарида шудан дар сурати Худо

2. Чӣ тавр бояд ба шарафи офариниши Худо зиндагӣ кунем

1. Ҳастӣ 1:27 - Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид.

2. Воиз 12:13 - Биёед, хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят намо, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст.

Забур 8:6 Ӯро бар аъмоли дастҳои Худ ҳукмронӣ кардаӣ; ҳама чизро зери пои Ӯ гузоштаӣ;

Дар ин порча сухан меравад, ки Худо ба инсоният салтанат ва қудрат ато кардааст.

1. Нақшаи қасдонаи Худо барои ба инсон супоридани қудрат ва қудрат

2. Нақши мо барои ҳукмронӣ дар Салтанати Худо

1. Ҳастӣ 1:26-28- Ва Худо гуфт: «Бигзор одамро ба сурати худ, мувофиқи шабоҳати худ ба вуҷуд оварем: ва бигзор онҳо бар моҳиёни баҳр, ва бар паррандагони ҳаво ва бар чорпоён салтанат дошта бошанд, ва бар тамоми замин, ва бар ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад. Пас, Худо одамро ба сурати худ офарид, ба сурати Худо ӯро офарид; мард ва зан онҳоро офарид. Ва Худо онҳоро баракат дод, ва Худо ба онҳо гуфт: «Борвар кунед, ва афзун шавед, ва заминро пур кунед, ва онро тасарруф намоед; ва бар моҳиёни баҳр ва бар мурғони ҳаво ва бар ҳар мавҷуди зиндае, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунад, ҳукмрон бошед.

2. Эфсӯсиён 4:11-13 - Ва ӯ баъзе аз ҳавворионро дод; ва баъзе паёмбарон; ва баъзеҳо, башоратдиҳандагон; ва баъзеҳо, пасторҳо ва муаллимон; Барои комил шудани муқаддасон, барои кори хизмат, барои обод кардани Бадани Масеҳ: то даме ки ҳамаи мо дар ягонагии имон ва шинохти Писари Худо ба одами комил биёем. андозаи камолоти Масеҳ.

Забур 8:7 Ҳама гӯсфандон ва говҳо, оре, ва ҳайвоноти саҳро;

Зебоии табиат хоксор аст ва ба мо аз ҷалоли Худо як чашм мебахшад.

1: Ҷалоли Худо дар офариниш - Забур 8:7

2: Ҳамду санои Худованд барои бузургиаш - Забур 8:7

1: Ишаъё 40: 12-14 Он ки обҳоро дар ковоки дасташ андоза кард, ва осмонро бо фосила андозад, ва ғубори заминро ба андозае фаҳмид, ва кӯҳҳоро ба тарозуҳо ва теппаҳоро дар тавозун?

2: Айюб 12:7-10 Аммо алҳол аз ҳайвонҳо пурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод; ва мурғони ҳаво ба ту хоҳанд гуфт: «Ё ба замин сухан гӯй, ва он туро таълим хоҳад дод, ва моҳиёни баҳр ба ту хабар хоҳанд дод». Кӣ дар ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст?

Забур 8:8 Паррандаҳои ҳаво, ва моҳиёни баҳр, ва ҳар он чи аз пайраҳаҳои баҳр мегузарад.

Забурнавис Худоро барои офаридаҳои осмон, баҳр ва роҳҳои баҳр ҳамду сано мегӯяд.

1. Офариниши Худо: Даъват ба ситоиш

2. Бузургии табиат: кори Худо

1. Айюб 12:7–10

2. Забур 103:24–25

Забур 8:9 Эй Парвардигори мо, исми Ту дар тамоми рӯи замин чӣ гуна олиҷаноб аст!

Забур 8:9 Худовандро барои бартарии номаш дар тамоми рӯи замин ҳамду сано мегӯяд.

1. Бузургии исми Худованд

2. Қудрати ҳамду санои номи Худо

1. Филиппиён 2:9-11 - Аз ин рӯ, Худо Ӯро баланд бардошт ва ба ӯ номеро ато кард, ки аз ҳар ном болотар аст.

2. Ишаъё 9:6 - Зеро ки барои мо кӯдак таваллуд шудааст, ба мо писаре дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Мушовири аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Мири сулҳ номида хоҳад шуд.

Таронаи 9 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано ба Худо барои доварии одилона ва наҷоти Ӯст. Он ҳокимият, адолат ва муҳофизати Худоро ҷашн мегирад.

Сархати 1: Забурнавис аз ситоиши Худо бо тамоми дили худ оғоз мекунад ва корҳои аҷоиби Ӯро эълон мекунад. Ӯ аз ғалабаи Худо бар душманонаш шод мешавад ва эътироф мекунад, ки шарирон доварӣ хоҳанд шуд (Забур 9:1–8).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр Худо паноҳгоҳ барои мазлумон ва қалъа дар замонҳои душворӣ буд. Ӯ эътимоди худро ба адолати Худо тасдиқ мекунад ва мегӯяд, ки Худованд фарёди дардоваронро фаромӯш намекунад (Забур 9:9–12).

Сархати 3: Забурнавис ҳамаи халқҳоро даъват мекунад, ки Худоро ҳамчун довари одилашон эътироф кунанд. Ӯ Ӯро барои интиқоми бегуноҳон ва наҷот додани онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, ҳамду сано мегӯяд. Ӯ ба муҳаббати бепоёни Худо боварӣ дорад (Забур 9:13–18).

Параграфи 4: Тарона бо дуо дар бораи раҳоӣ аз душманон, дархости раҳм ва муҳофизат ба анҷом мерасад. Забурнавис ваъда медиҳад, ки Худоро шукр гӯяд ва аъмоли Ӯро дар байни халқҳо эълон кунад (Забур 9:19-20).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи нӯҳ тӯҳфаҳо
суруди шукрона,
ва баёни ҳамду сано, ки адолат, доварӣ ва наҷоти Худоро ҷашн мегиранд, эътимод ба ҳокимияти Ӯро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани шодмонӣ, ки тавассути эътирофи аъмоли аҷибе, ки Ӯ анҷом додааст, ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи такя ба адолати Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи муҳофизати илоҳӣ, ки ба мазлумон пешниҳод карда мешавад, дар ҳоле ки тамоми халқҳо даъват мекунанд, ки Ӯро ҳамчун довари худ эътироф кунанд.

Забур 9:1 Туро, эй Худованд, бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳам гуфт; Ман тамоми корҳои аҷоиби туро нишон хоҳам дод.

Ман Худовандро бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳам гуфт.

1: Мо бояд барои корҳои аҷоиби Худо миннатдор бошем ва онро ба воситаи ҳамду сано нишон диҳем.

2: Мо бояд тамоми дили худро ба ҳамду санои Худованд барои тамоми некие, ки Ӯ барои мо кардааст, равона кунем.

1: Эфсӯсиён 5:19-20 - Бо ҳам бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сӯҳбат кунед. Дар дили худ ба Худованд суруд хонед ва навозед, ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар шукр гӯед.

2: Қӯлассиён 3:16 - Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо фаровон сокин бошад, вақте ки шумо ба воситаи таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед.

Забур 9:2 Аз Ту шодӣ хоҳам кард ва шодӣ хоҳам кард: Номи Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, эй Ҳаққи Таоло.

Забурнавис шодӣ ва шодӣ дар Худоро ифода мекунад ва ба исми Ӯ, Ҳаққи Таоло ҳамду сано мехонад.

1. Шод шудан дар Худованд: Эҳсоси шодӣ ва ибодат дар ҳаёти мо

2. Таронаи ҳамду сано ба номи Худои таъоло

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored, 20 ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ.

2. Забур 100:1-2 - Ба Худованд фарёд занед, эй тамоми заминҳо! 2 Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед; Ба ҳузури Ӯ бо суруд биёед.

Забур 9:3 Вақте ки душманони ман баргардонида мешаванд, онҳо дар ҳузури Ту меафтанд ва нобуд хоҳанд шуд.

Душманони Худо ҳангоми дучор шудан бо ҳузури Ӯ меафтанд ва нобуд мешаванд.

1. "Худо ғолиб аст: душманон истода наметавонанд"

2. «Қудрати ҳузури Худо»

1. Забур 37:34-35 - «Худовандро мунтазир бошед ва роҳи Ӯро риоя кунед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард, то вориси замин шавед; вақте ки шарирон нест карда мешаванд, онро хоҳед дид. Ман одами шарир ва бераҳмро дидаам худро чун дарахти лавраи сабз пахн мекунад.

2. Ишаъё 13:11 - Ман ҷаҳонро барои бадиаш ҷазо хоҳам дод, ва шарironро барои шарораташон; Ба ҳашамати мутакаббирон хотима мебахшам ва ғурури пуршукӯҳро паст мекунам.

Забур 9:4 Зеро ки ҳақ ва амали маро нигоҳ доштӣ; Ту дар тахт нишастай, ба ҳақ доварӣ мекунӣ.

Худо одил аст ва бар тахт нишаста, бо адолат доварӣ мекунад.

1. Худо одил аст: Омӯзиши Забур 9:4

2. Адолати Худо: Фаҳмидани ҳукмҳои Ӯ

1. Ишаъё 11: 3-5 (Ва ӯро дар тарси Худованд хирадманд хоҳад кард; ва аз рӯи дидани чашмони худ ҳукм нахоҳад кард, ва баъд аз шунидани гӯшҳои худ мазаммат нахоҳад кард: балки бо адолат доварӣ хоҳад кард. камбағалон, ва бо инсоф барои ҳалимони замин мазаммат кунад, ва ӯ заминро бо асои даҳони худ хоҳад зад, ва бо нафаси лабони ӯ бадкоронро хоҳад кушт, ва адолат камари камари ӯ хоҳад буд. ва садоқат камарбанди бандҳои ӯст.)

2. Румиён 2:5-8 (Лекин пас аз сангдилӣ ва дили тавбанашавандаи худ ғазаби худро бар зидди рӯзи ғазаб ва зуҳури доварии одилонаи Худо ғундор намо; Ки ҳар касро мувофиқи аъмоли худ ҷазо хоҳад дод: Ба онҳое, ки ба воситаи Дар кори некӯ сабр, ҷалол ва иззат ва ҷовидонӣ, ҳаёти ҷовидонӣ биҷӯед; Аммо ба ҷанҷолкунандагон ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ, ғазаб ва ғазаб итоат мекунанд. ...)

Забур 9:5 Ту халқҳоро мазаммат кардӣ, шарironро маҳв кардаӣ, исми онҳоро то абад хомӯш кардаӣ.

Худо тавоност ва ба қадри кофӣ тавоност, ки бадкоронро сарзаниш кунад ва онҳоро нобуд созад ва ҳеҷ нишоне аз мавҷудияти онҳо боқӣ нагузорад.

1: Дар ҳаёт, Худо баъзан ба мо имкон медиҳад, ки вазъиятҳои душворро аз сар гузаронем. Ба воситаи ин Ӯ ба мо таълим медиҳад, ки фурӯтан бошем ва барои роҳнамоӣ ба Ӯ муроҷиат кунем.

2: Мо метавонем ба қудрат ва қудрати Худо таваккал кунем, зеро Ӯ қодир аст бадкоронро ҷазо диҳад ва онҳоро аз ҳаёти мо то абад дур кунад.

1: Масалҳо 10:29 - Роҳи Худованд қалъа барои беайб аст, аммо барои бадкорон ҳалокат аст.

2: Забур 5:4-5 - Зеро ки Ту Худое нестӣ, ки аз бадӣ лаззат мебарад; бадӣ метавонад бо шумо сокин нашавад. Мағрурҳо дар пеши назари шумо нахоҳанд монд; аз ҳама бадкорон нафрат доред.

Забур 9:6 Эй душман! ёдгории онҳо бо онҳо нобуд мешавад.

Хароб шудани шахрхо ба иктидори душман хотима дод.

1. Қудрати Худо аз қудрати инсон бузургтар аст

2. Ҳукмронии Худо дар ҳама чиз

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард. Вақте ки шумо бо душманони худ мубориза мебаред, шумо ғолиб хоҳед шуд.

Забур 9:7 Аммо Худованд то абад пойдор хоҳад буд: тахти Худро барои доварӣ омода кардааст.

Худованд абадӣ аст ва барои доварӣ омода аст.

1. Ҳузури абадии Худо дар ҳаёти мо

2. Аҳамияти доварӣ дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст".

2. Ибриён 4:13 - "Ва ҳеҷ махлуқ аз назари Ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем".

Забур 9:8 Ва ҷаҳонро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард, ба доварӣ ба мардум аз рӯи адолат хизмат хоҳад кард.

Худованд ҷаҳонро бо адолат ва адолат доварӣ хоҳад кард.

1: Адолати Худо комил ва мутлақ аст.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки дар назди Худованд одил бошем.

1: Isaiah 11: 4 - Аммо Ӯ камбағалонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва барои ҳалимони замин бо адолат мазаммат хоҳад кард.

2: Масалҳо 21:3 - Адолат ва доварӣ ба Худованд мақбултар аз қурбонӣ аст.

Забур 9:9 Худованд инчунин паноҳгоҳи мазлумон хоҳад буд, паноҳгоҳ дар вақти душворӣ.

Худованд паноҳгоҳи касонест, ки ба муҳофизат ва тасаллӣ ниёз доранд.

1. Паноҳгоҳи ҷовидонаи Худованд

2. Худованд ҳамчун манбаи умед дар замонҳои душворӣ

1. Ишаъё 25:4 - Зеро ки Ту муҳофизати бечорагон будӣ, барои мискинон дар тангӣ, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ; Зеро ки таркиши даҳшатоварон мисли тӯфон бар девор аст.

2. Ишаъё 32:2 - Одам мисли паноҳгоҳ аз шамол, ва пӯшиш аз тундбод, мисли дарёҳои об дар ҷои хушк, ҳамчун сояи санги бузург дар замини хаста хоҳад буд.

Забур 9:10 Ва онҳое ки исми Туро медонанд, ба Ту таваккал хоҳанд кард, зеро ки Ту, эй Худованд, толибони Туро тарк накардай.

Худо касонеро, ки бар Ӯ таваккал мекунанд, ҳаргиз тарк намекунад.

1. Ба Худо таваккал кардан дар ҳама ҳолат

2. Вафодории Худо

1. Забур 37:3-5 - Ба Худованд таваккал кунед ва некӣ кунед; дар замин зиндагӣ кунед ва аз чарогоҳи бехатар баҳра баред. Худро дар Худованд ҳаловат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард. Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ бовар кунед ва ӯ ин корро мекунад:

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 9:11 Худовандро, ки дар Сион сокин аст, ҳамду сано хонед; корҳои Ӯро дар миёни мардум эълон кунед.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки корҳои Худовандро дар байни мардум эълон кунем.

1. Қувваи шаҳодат - Чаро мубодилаи аъмоли Худованд муҳим аст

2. Даъват ба ҳамду сано - Чаро мо бояд ҳамеша Худовандро ҳамду сано хонем

1. Ваҳй 12:10-11 - Шаҳодат дар бораи Исо рӯҳи нубувват аст

2. Ишаъё 12:4-6 - Худовандро ҳамду сано хонед ва нидо кунед

Забур 9:12 Вақте ки хунро тафтиш мекунад, онҳоро ба ёд меорад, фарёди фурӯтанонро фаромӯш намекунад.

Худованд фарёди фурӯтанонро ёд мекунад ва ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунад.

1. Худо фарёди фурӯтанонро мешунавад

2. Фарёд барои кӯмак ҳеҷ гоҳ шунида намешавад

1. Луқо 1:48 - "Зеро ки ӯ ба пастии канизи худ назар кард: зеро ки инак, аз ин ба баъд ҳама наслҳо Маро муборак хоҳанд хонд".

2. Яъқуб 4:6 - "Лекин ӯ файзи бештаре ато мекунад. Барои ҳамин ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад".

Забур 9:13 Ба ман марҳамат кун, эй Худованд! Ба ранҷу азоби ман, ки аз ман нафрат доранд, бингар, эй эй, ки маро аз дарҳои марг бардоштӣ!

Забурнавис дар бораи марҳамати Худо ва раҳоӣ аз таъқибкунандагони онҳо талаб мекунад.

1: Раҳмати Худо басанда аст - Новобаста аз он ки вазъияти мо то чӣ андоза ноумед набошад ҳам, раҳмати Худо барои пеш бурдани мо басанда аст.

2: Қувваи Имон - Вақте ки мо ба Худо имон оварем, Ӯ моро аз қаъри ноумедӣ бармехезад.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 9:14 То ки тамоми ҳамду санои Туро дар дарвозаҳои духтари Сион баён кунам: Аз наҷоти Ту шод хоҳам шуд.

Забурнавис барои наҷоти Худо миннатдор аст ва мехоҳад дар дарвозаҳои Сион ҳамду санои Худовандро баён кунад.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна шукронаи Худо боиси шодмонӣ мегардад

2. Ҷавоби мо ба наҷот: Истифодаи ҳамду сано барои изҳори миннатдорӣ ба Худо

1. Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

2. Ишаъё 12:2 - Албатта Худо наҷоти ман аст; Ман бовар мекунам ва наметарсам. Худованд, Худованд, қуввати ман ва суруди ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

Забур 9:15 Халқҳо дар чоҳе ки сохтаанд, ғарқ шудаанд; дар тӯре, ки онҳо пинҳон кардаанд, пои худи онҳо гирифта шудааст.

Буирон ба доми нақшаҳои худ афтодаанд.

1. "Арзиши мағрурӣ: Дарси Забур 9:15"

2. "Оқибатҳои гуноҳ: омӯзиши Забур 9:15"

1. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан меравад».

Забур 9:16 Худованд аз ҳукме ки ба амал меоварад, шинохта мешавад: шарир дар кори дасти худ ба дом афтодааст. Хиггайон. Села.

Худованд одил аст ва бадкоронро барои гуноҳҳои худ ҷазо медиҳад.

1: Адолати Худо барои муҳофизати мо ҷой дорад ва онҳое, ки ситамкор мекунанд, бо аъмоли худ ҷазо хоҳанд дод.

2: Мо набояд аз таваккал ба адолати Худо натарсем, зеро ин ягона роҳи ба даст овардани адолати ҳақиқӣ аст.

1: Масалҳо 11:31 Инак, одилон дар рӯи замин ҷазо хоҳанд гирифт: шарир ва гунаҳкор бештар.

2: ба Румиён 12:19 Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 9:17 Ходирон ба дӯзах мубаддал хоҳанд шуд, ва ҳамаи халқҳое, ки Худоро фаромӯш мекунанд.

Фосикон, агар Худоро фаромӯш кунанд, ба ҷаҳаннам фиристода мешаванд.

1. "Оқибатҳои фаромӯш кардани Худо"

2. «Ҳукми Худо бар бадкорон».

1. Матто 25:41, «Он гоҳ Ӯ ба онҳое ки дар тарафи чапаш ҳастанд, хоҳад гуфт: "Эй лаънатҳо, аз ман дур шавед, ба оташи абадӣ, ки барои иблис ва фариштагони ӯ муҳайё шудааст"».

2. Румиён 14:12, "Пас, ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод."

Забур 9:18 Зеро ки мискинон ҳамеша фаромӯш нахоҳанд шуд: интизории мискинон то абад нест нахоҳад шуд.

Бечорагон ҳамеша фаромӯш намешаванд ва умеди бечорагон ҳеҷ гоҳ аз байн намеравад.

1. Ба ёди ниёзмандон: Муҳаббати Худованд ба бенавоён

2. Умед дар замони ниёз: вафодории Худо ба бенавоён

1. Ишаъё 49:14-16 - Аммо Сион гуфт: "Худованд маро тарк кард, Худованд маро фаромӯш кардааст". Магар модар тифлро дар сари синааш фаромӯш карда, ба фарзанди зоидааш раҳме надорад? Ҳарчанд ӯ фаромӯш кунад, ман туро фаромӯш намекунам! Бубин, туро дар кафи дастонам нақш бастаам; деворҳои ту ҳамеша пеши мананд.

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: ба ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ғамхорӣ кардан ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан.

Забур 9:19 Бархез, эй Худованд! бигзор одамизод ғолиб наояд: халқҳо дар назари ту доварӣ карда шаванд.

Худо бояд бархоста, дар пеши назари худ бар халқҳо доварӣ кунад, то одамизод ғолиб наояд.

1. Қудрати Худо: Такя ба нерӯи Худо барои пирӯзӣ бар ҷаҳон

2. Подшоҳии Худо: Донистани он ки Худо дар ихтиёр аст ва мо метавонем ба ҳукми Ӯ эътимод кунем

1. Ишаъё 40:22 - Ӯ дар болои даври замин нишастааст, ва мардуми он мисли малахҳо ҳастанд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам; Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Забур 9:20 Онҳоро, эй Худованд, битарсон, то халқҳо бидонанд, ки онҳо танҳо одаманд. Села.

Аз Худованд хоҳиш карда мешавад, ки халқҳоро тарсонад, то онҳо фаҳманд, ки онҳо инсонанд.

1. Аҳамияти фурӯтанӣ дар назди Худо

2. Эътироф кардани инсонияти мо дар назди Худованд

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2. Ишаъё 40:15 - "Инак, халқҳо мисли қатраи сатил ҳастанд ва ҳамчун ғубори хурди тарозуҳо ҳисоб мешаванд ..."

Таронаи 10 навҳаест, ки дарди забурнависро ифода мекунад ва саволҳоро дар бораи шукуфоии зоҳирии бадкорон ва ба назар чунин менамояд, ки дахолати Худо вуҷуд надорад. Он дар бораи золимони золимон таҷассум ёфта, Худоро ба эҳё ва овардани адолат даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз савол оғоз мекунад, ки чаро бадкорон дар ҳоле ки дигаронро ситам мекунанд, муваффақ мешаванд. Ӯ такаббурӣ, макр ва кирдори зӯроварии онҳоро тасвир мекунад (Забур 10:1–11).

Сархати 2: Забурнавис андӯҳи худро аз ранҷу азоби бегуноҳон баён мекунад ва Худоро даъват мекунад, ки мусибати онҳоро бубинад. Ӯ боварӣ дорад, ки ба Худо ҳамчун мададгори ятимон ва муҳофизи мазлумон эътимод дорад (Забур 10:12–18).

Дар ҷамъбаст,
Даҳ таронаи Забур
нола,
ва баёни андӯҳи пурсиш, ки чаро шарирон дар ҳоле ки дигаронро ситам мекунанд, муваффақ мешаванд,
таъкид кардани илтиҷо барои дахолати илоҳӣ.

Бо таъкид ба изтироб, ки тавассути тавсифи аъмоли золимони мутакаббир, маккор ва бераҳм ба даст омадааст,
ва таъкид ба таваккал, ки тавассути тасдиқи таваккал ба Худо ҳамчун ёридиҳанда ва муҳофиз ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи беадолатӣ ҳангоми муроҷиат ба дахолати илоҳӣ аз номи онҳое, ки азоб мекашанд.

Забур 10:1 Чаро дур истодай, эй Худованд? Чаро дар вақти душворӣ худро пинҳон мекунӣ?

Забурнавис аз Худо мепурсад, ки чаро Ӯ дур аст ва дар лаҳзаҳои душворӣ худро пинҳон мекунад.

1. Тасаллии ҳузури Худо дар замонҳои ноором

2. Имон ба миёни озмоишҳо

1. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Ишаъё 43:1-2 - Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Он ки туро Офарид, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд

гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Забур 10:2 Шарирон бо мағрурии худ мискинонро таъқиб мекунанд; бигзор онҳо ба макрҳои гумони худ бурда шаванд.

Шарирон камбағалонро таъқиб мекунанд ва дар ниҳоят ба нақшаҳои худ гирифтор мешаванд.

1. "Адолати Худо пирӯз хоҳад шуд: шарирон он чи мекоранд, дарав мекунанд"

2. "Қувваи ғурур: чӣ гуна такаббур моро ба воқеият кӯр мекунад"

1. Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Яъқуб 4:6 - "Лекин ӯ файзи бештаре ато мекунад. Барои ҳамин ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад".

Забур 10:3 Зеро ки шарир аз ҳаваси худ фахр мекунад, ва тамаъкоронро баракат медиҳад, ки Худованд аз онҳо нафрат дорад.

Шарирон аз ҳавасҳои худ фахр мекунанд ва тамаъкоронро ситоиш мекунанд, ки Худованд аз онҳо нафрат мекунад.

1. Мағрур ва тамаъ: Шамшери дудама

2. Қалби бадкорон: Орзуи он чи Худо хор мекунад

1. Масалҳо 15:16 Каме бо тарси Худованд беҳтар аст аз ганҷи бузург ва душворӣ бо он.

2. Яъқуб 4:1-3 Дар байни шумо чӣ боиси ҷанҷол мегардад ва чӣ боиси ҷанҷол мегардад? Оё ин нест, ки ҳавасҳои шумо дар дохили шумо ҷанг мекунанд? Шумо мехоҳед ва надоред, пас куштор мекунед. Шумо тамаъ мекунед ва наметавонед ба даст оред, пас ҷангу ҷанҷол мекунед. Шумо надоред, зеро намепурсед.

Забур 10:4 Шахси шарир бо мағрури рӯи худ, Худоро намеҷӯяд: Худо дар ҳама фикрҳои Ӯ нест.

Шарирон мағруранд ва Худоро намеҷӯянд; Худо дар андешаи онҳо нест.

1: Мағрур моро аз Худо ҷудо мекунад ва моро аз ҷустуҷӯи Ӯ бозмедорад.

2: Барои ба Худо наздик шудан, мо бояд фурӯтанона Ӯро ҷустуҷӯ кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад.

Забур 10:5 Роҳҳои Ӯ ҳамеша душвор аст; довариҳои ту аз назари ӯ дуртар аст; дар бораи ҳамаи душманонаш, ӯ ба онҳо мағрур аст.

Роҳҳои Худо ҳамеша одилонаанд ва ҳукмҳои Ӯ аз назари мо дуртаранд, дар ҳоле ки Ӯ ҳамаи душманони Худро назорат мекунад.

1. Роҳҳои Худо ҳамеша одилонаанд - Забур 10:5

2. Тасаллият ёбед Донистани он ки Худо дар дасти худ аст - Забур 10:5

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

2. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест! Кӣ ақли Худовандро шинохт? Ё ки мушовири ӯ буд? Кист, ки ба Худо дод, ки Худо ба онҳо подош диҳад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва барои Ӯст. То абад ҷалол бод! омин.

Забур 10:6 Ӯ дар дили худ гуфтааст: "Намеафтам, зеро ки ҳаргиз дар тангӣ нахоҳам монд".

Забурнавис эълон мекунад, ки онҳое, ки ба Худо такя мекунанд, ҳеҷ гоҳ ба ҳаяҷон ва мусибат дучор нахоҳанд шуд.

1. Қувват ва ҳифозати Худо дар мусибат

2. Ба Худованд таваккал кунед ва баракати ӯро бигиред

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст, пас чаро ман бояд тарсам? Худованд қалъаи ман аст, ки маро аз хатарҳо нигоҳ медорад, пас чаро ларзонам?

Забур 10:7 Даҳонаш пур аз лаънат ва макр ва қаллоб аст, Зери забони ӯ фасод ва ботил аст.

Забурнавис дар бораи бадкорон сухан ронда, онҳоро тавсиф мекунад, ки даҳони пур аз лаънат ва макр доранд ва дар зери забонҳояшон фасод ва ботил аст.

1. Хатарҳои фиреб - Масалҳо 12:22

2. Қудрати забон - Яъқуб 3:1-12

1. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2. Яъқуб 3:1-12 - Бигзор бисёре аз шумо, эй бародарон, муаллим нашавед, зеро медонед, ки мо ҳукми сахттаре хоҳем гирифт. Зеро ки ҳамаи мо аз бисёр ҷиҳат пешпо мехӯрем. Ва агар касе дар он чи мегӯяд, пешпо нахӯрад, вай одами комил аст ва қодир аст, ки тамоми бадани худро банд кунад.

Забур 10:8 Ӯ дар паноҳгоҳҳои деҳот нишастааст, дар пинҳонгоҳҳо бегуноҳонро мекушад, чашмонаш ба бенавоён нигаронида шудааст.

Вай ба мукобили одамони бегунох накша меандозад ва дар чойхои пинхонӣ пинхон шуда, камбагалонро мекушад.

1. Худо хамеша нигахбон аст, аз ин ру дар шароити душвор аз таваккал ба У натарсед.

2. Мо бояд дар бораи амалҳои худ ва чӣ гуна онҳо ба атрофиёнамон, махсусан онҳое, ки осебпазир ва камбахт ҳастанд, дар хотир дошта бошем.

1. Забур 34:14-15 "Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳҷӯӣ ва аз паи он шав; Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ ба фарьёдашон гӯш медиҳанд.

2. Масалҳо 14:31 Ҳар кӣ ба бенавоён ситам мекунад, нисбат ба Офаридгори худ нафрат мекунад, аммо ҳар кӣ ба мискин меҳрубонӣ мекунад, Худоро эҳтиром мекунад.

Забур 10:9 Ӯ мисли шер дар чоҳи худ дар пинҳон меистад: Камбизоатро мекашад, то камбағалонро дастгир кунад; Бечораро сайд мекунад, вақте ки ӯро ба тӯри худ кашад.

Забурнавис тасвири Худоро ҳамчун шер мекашад, то камбағалонро дастгир кунад ва онҳоро ба тӯри худ кашад.

1. Худо ҳамеша барои мо нақша дорад - Забур 10:9

2. Даъвати шер - шер кист дар Забур 10:9?

1. Матто 5:3-5 - Хушо мискинони рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

2. Масалҳо 22:2 - Бойҳо ва камбағалон бо ҳам вомехӯранд: Худованд офаринандаи ҳама аст.

Забур 10:10 Ӯ хам мешавад ва худро фурӯтан мекунад, то ки мискинон аз тавоноёни худ афтодаанд.

Ин порча таъкид мекунад, ки чӣ тавр камбағалон аз амалҳои қавӣ нотавонанд.

1. Мо бояд қувваи худро барои боло бурдани камбағалон истифода барем, на онҳоро пахш кунем.

2. Моро даъват кардаанд, ки хоксор бошем, ба осебпазирон зулм накунем.

1. Яъқуб 2:13 - Зеро доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе раҳм аст. Шафқат бар доварӣ ғолиб меояд.

2. Забур 81:3 - Ба нотавонон ва ятимон адолат диҳед; хукуки дармондагону бенавоёнро нигох дорад.

Забур 10:11 Ӯ дар дили худ гуфтааст: "Худо фаромӯш кардааст, рӯйи худро пинҳон кардааст; вай ҳеҷ гоҳ онро намебинад.

Худованд моро фаромӯш накардааст ва ҳеҷ гоҳ аз мо рӯй намегардонад.

1. Новобаста аз он ки мо бо чӣ рӯ ба рӯ мешавем, Худо ҳамеша бо мост.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ ба имони худ шубҳа накунем, ҳатто вақте ки ба назар чунин менамояд, ки Худо гӯш намекунад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Забур 10:12 Бархез, эй Худованд! Худоё, дастатро боло кун: фурӯтанонро фаромӯш макун.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки фурӯтанонро фаромӯш накунад ва бархоста дасти Ӯро боло бардорад.

1. Худо фурӯтанонро ҳеҷ гоҳ фаромӯш намекунад

2. Илтиҷои мо ба Худо: Бархез ва дастатро бардор

1. Яъқуб 4:6 - «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

Забур 10:13 Чаро шарир Худоро мазаммат мекунад? дар дил гуфта буд: «Ту талаб нахохӣ».

Шарирон Худоро маҳкум карда, боварӣ доранд, ки онҳо барои аъмоли худ ҷавобгар нестанд.

1: Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худо аз мо талаб мекунад, ки барои амалҳои худ ҷавоб диҳем.

2: Мо ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки Худо ҳама чизро мебинад ва моро барои гуноҳҳои мо доварӣ хоҳад кард.

1: Забур 9:16 Худованд аз ҳукме ки ба амал меоварад, шинохта мешавад: шарир дар кори дасти худ ба дом афтодааст.

2: Воиз 12:14 Зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

Забур 10:14 Ту онро дидай; зеро ки ту фасод ва кинаро мебинӣ, то ки онро бо дасти худ ҷазо диҳӣ; ту ёри ятимон ҳастӣ.

Бечорагон ба Худо таваккал мекунанд ва Худо ёварашон аст дар ҳоле ки ятим мемонанд.

1. Худо нигаҳбон ва ризқдиҳандаи мост

2. Муҳаббати Падар

1. Забур 10:14

2. Ишаъё 41:17-20, Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард. Дар баландкӯҳҳо дарёҳо мекушоям, ва дар миёни водиҳо чашмаҳоро мекушоям: биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт.

Забур 10:15 Дасти шарир ва бадкирдорро бишкан; шарорати ӯро ҷустуҷӯ кун, то даме ки наёбӣ.

Худо моро даъват мекунад, ки дасти бадкоронро бишканем ва бадиҳои онҳоро ҷустуҷӯ кунем.

1. Тавассути дуо мо метавонем қувваи бадро шикаста тавонем

2. Адолати Худо: Чӣ гуна мо бояд ба бадӣ ҷавоб диҳем

1. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

2. Эфсӯсиён 6:12 - Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони зулмотҳои ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

Забур 10:16 Худованд Подшоҳи то абад аст; халқҳо аз замини Ӯ нобуд мешаванд.

Худованд Подшоҳи то абад аст ва халқҳо аз замини ӯ рафтанд.

1. Подшоҳии Худо - Подшоҳӣ ва ҳукмронии Ӯ бар ҳама

2. Аҳди ҷовидонӣ - Ваъдаҳои Худованд ростанд

1. Забур 47:2, "Зеро ки Худованди Таоло аҷоиб аст; Ӯ Подшоҳи бузурге бар тамоми замин аст".

2. Румиён 11:29, "Зеро ки инъомҳо ва даъвати Худо бебозгашт аст."

Забур 10:17 Худовандо, хоҳиши фурӯтанонро шунидӣ; дили онҳоро омода мекунӣ, гӯши Худро бишнавӣ.

Худованд хоҳишҳои фурӯтанонро мешунавад ва омода аст дили онҳоро омода созад.

1: Раҳмат ва раҳмати Худо барои фурӯтанон

2: Омӯзиши эътимод кардан ва пайравӣ ба Худованд

1: Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2: Яъқуб 4:6-7 - Аммо Ӯ ба мо файзи бештар медиҳад. Ин аст, ки Навиштаҳо мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас дар назди Худо фурӯтан бошед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Забур 10:18 Барои доварӣ кардани ятимон ва мазлум, то ки одами замин дигар ситам накунад.

Забур 10:18 халқи Худоро ташвиқ мекунад, ки тарафдори адолат бошанд ва бар зидди зулм мубориза баранд, то ки мазлумон озод шаванд.

1. Даъват ба тарафдории адолат: Чаро мо бояд бо зулм мубориза барем

2. Дили Худо барои бепадарону мазлумон

1. Хуруҷ 23: 6-9 Ту адолатро аз сабаби камбағалони худ дар даъвои ӯ таҳриф накун. Аз айбномаи бардурӯғ дур бош, ва бегуноҳ ва одилро накуш, зеро ки Ман бадкоронро сафед намекунам. Ва ришва нагиред, зеро ришва хирадмандонро кӯр мекунад ва кори дурусткоронро вайрон мекунад.

2. Ишаъё 1:17 некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Таронаи 11 таронаи эътимод ба паноҳгоҳи Худо ва адолати Худо дар муқобили душвориҳо мебошад. Он одилонро ташвиқ мекунад, ки устувор бошанд ва дар муҳофизати Худо боварӣ дошта бошанд.

Сархати 1: Забурнавис эътимоди худро ба Худованд ҳамчун паноҳгоҳи худ тасдиқ мекунад ва мепурсад, ки чаро ӯ бояд мисли парранда ба кӯҳҳо гурезад. Ӯ эътироф мекунад, ки Худо ҳама чизро мебинад ва одилонро месанҷад (Забур 11:1–4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи бадиҳои онҳое, ки зӯровариро дӯст медоранд, мулоҳиза мекунад ва итминон медиҳад, ки Худо бар онҳо доварӣ хоҳад кард. Ӯ адолати Худо ва муҳаббати Ӯро ба адолат таъкид мекунад (Забур 11:5–7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ёздаҳум пешкаш мекунад
эъломияи эътимод,
ва тасдиқи эътимод ба паноҳгоҳи Худо ва адолат дар миёни душвориҳо,
таъкид мекунад, ки одилонро барои устувор мондан ташвиқ мекунад.

Таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътироф кардани Худо ҳамчун паноҳгоҳи боэътимод ба даст омадааст,
ва таъкид кардани адолати илоҳӣ, ки тавассути эътирофи доварии Ӯ бар бадкорон ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ҳамаҷонибаи Худо ва тасдиқи ӯҳдадории Ӯ ба адолат нишон дода шудааст.

Забур 11:1 Ба Худованд таваккал мекунам: чӣ тавр шумо ба ҷони ман мегӯед: "Мисли парранда ба кӯҳи худ гурезед?"

Забурнавис сарфи назар аз маслиҳатҳои бардурӯғи атрофиёнаш оиди гурехтан ба Худованд эътимод дорад.

1. "Ба Худованд дар миёни мушкилот таваккал кардан"

2. «Дар Худованд устувор истода»

1. Ишаъё 26:3 - "Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар Ту аст, зеро ки ба Ту таваккал мекунад".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Ҳеҷ чиз эҳтиёт нашавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо нигоҳ хоҳад дошт ва ақлҳо ба воситаи Исои Масеҳ».

Забур 11:2 Зеро ки инак, шарирон камони худро хам мекунанд, тири худро бар ресмон омода мекунанд, то ки ба таври махфӣ ба ростқавл тир зананд.

Ин порча дар бораи кӯшиши бадкорон сухан меравад, ки ба бегуноҳ зарар расонанд.

1.Худованд бегуноҳонро аз бадкорон нигоҳ дорад.

2. Мо бояд сарфи назар аз шароратҳои ин ҷаҳон ба эътиқоди худ содиқ бошем.

1. Ишаъё 54:17 - ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд

2. Забур 56:9 - Вақте ки ман ба ту фарёд мезанам, душманонам бармегарданд.

Забур 11:3 Агар таҳкурсӣ вайрон шавад, одилон чӣ кор карда метавонанд?

Забурнавис савол медиҳад, ки одилон чӣ гуна рафтор карда метавонанд, вақте ки таҳкурсии ҷаҳони онҳо вайрон мешавад.

1: Вақте ки пояҳои ҷаҳони мо хароб мешаванд, мо бояд содиқ бошем.

2: Ҳатто дар миёни бесарусомонӣ, мо бояд решаи адолатро нигоҳ дорем.

1: Ибриён 10:23 - Биёед, касби имони худро бе тардид нигоҳ дорем; (Зеро ки Ӯ ба ваъдааш содиқ аст;)

2: Isaiah 28:16 - Бинобар ин Худованд Худо чунин мегӯяд: "Инак, Ман дар Сион барои таҳкурсие санги озмудашуда, санги гаронбаҳои кунҷӣ ва таҳкурсии мустаҳкам мегузорам; ҳар кӣ имон оварад, шитоб намекунад.

Забур 11:4 Худованд дар маъбади муқаддаси Худ аст, тахти Худованд дар осмон аст; чашмони Ӯ мебинад, пилкҳои Ӯ месанҷад, эй фарзандони одамон.

Худованд дар маъбади муқаддаси Худ аст ва тахти Ӯ дар осмон аст, ки рафтори одамонро мушоҳида ва доварӣ мекунад.

1. Подшоҳии Худованд ва дар ҳама ҷо

2. Ҳукмронии Худо ва қудрати Ӯ бар инсоният

1. Ишаъё 66:1 - "Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти Ман аст, ва замин зери пои ман аст; хонае, ки шумо барои ман месозед, чӣ гуна аст ва ҷои оромии Ман чист?"

2. Ирмиё 23:24 - "Оё касе метавонад худро дар ҷойҳои пинҳонӣ пинҳон кунад, то ки ман Ӯро набинам?" мегӯяд Худованд. Оё Ман осмон ва заминро пур намекунам?

Забур 11:5 Худованд одилро меозмояд, вале шарир ва касе ки зӯровариро дӯст медорад, ҷони ӯ нафрат дорад.

Худованд одилонро меозмояд, вале аз дӯстдорони зӯроварӣ нафрат мекунад.

1: Худованд моро меозмояд, то ба мо нишон диҳем, ки чӣ тавр одилона зиндагӣ кунем ва аз зӯроварӣ канорагирӣ кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар адолат зиндагӣ кунем ва хушунатро дар ҳама шакл рад кунем.

1: Яъқуб 1:12 - Хушо касе ки дар озмоиш устувор мемонад, зеро вақте ки ӯ ба озмоиш тоб овардааст, тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худо ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2: Масалҳо 16:7 - Ҳангоме ки роҳи одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу оштӣ мегардонад.

Забур 11:6 Бар шарирон домҳо, оташ ва кибрит ва тӯфони даҳшатбор меборад; ин насибаи косаи онҳо хоҳад буд.

Шарикон ҷазои мувофиқи домҳо, оташ, кибрит ва тӯфони даҳшатборро хоҳанд гирифт.

1. Адолати Худо - А дар бораи доварии одилонаи Худо ва чӣ гуна он ба бадкорон дода мешавад.

2. Ғазаби Худо - А бар ғазаби Худо ва пайомадҳои инкор кардани ҳаќиќати Ӯ.

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Ҳизқиёл 18:30 - Бинобар ин, Ман шуморо, эй хонадони Исроил, ҳар касро мувофиқи роҳҳои худ доварӣ хоҳам кард, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кунед ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонед; Пас шарорат харобии шумо нахоҳад буд.

Забур 11:7 Зеро ки Худованд одил адолатро дӯст медорад; чеҳраи ӯ росткоронро мебинад.

Худованд адолатро дӯст медорад ва ба росткорон бо марҳамат менигарад.

1. Одил будан: Роҳ ба ризогии Худо

2. Дӯст доштани адолат: Калиди зиндагии пурбаракат

1. Масалҳо 15:9 - Роҳи шарир назди Худованд зишт аст, аммо Ӯ касеро дӯст медорад, ки аз паси адолат пайравӣ мекунад.

2. Ишаъё 11: 3-5 - Ва ӯро дар тарси Худованд хирадманд хоҳад кард: ва аз дидани чашмони худ ҳукм нахоҳад кард, ва баъд аз шунидани гӯшҳои худ мазаммат нахоҳад кард: Аммо ӯ бо адолат доварӣ хоҳад кард. бенавоёнро ба амал оварад ва барои ҳалимони замин инсоф гӯяд, ва ӯ заминро бо асои даҳони худ хоҳад зад, ва бо нафаси лабонаш шарирро хоҳад кушт. Ва адолат камари камари ӯст, ва вафодорӣ камари бандҳои ӯ хоҳад буд.

Таронаи 12 марсияест, ки илтиҷои забурнависро барои кӯмак аз Худо дар замони фиребу зулми васеъ ифода мекунад. Он фарқияти байни садоқати Худо ва нобоварии одамонро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо муроҷиат ба Худо аз кӯмак пурсед ва изҳори нигаронӣ аз афзоиши дурӯғ ва хушомадгӯй дар байни одамон оғоз мекунад. Ӯ афсӯс мехӯрад, ки мӯъминон кам шудаанд, ва ҳама бо лабони маккор сухан мегӯянд (Забур 12:1–4).

Сархати 2: Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки эҳё ва адолатро биёрад. Ӯ ваъдаи Худоро дар бораи муҳофизати мазлумонро эътироф мекунад ва суханони Ӯро пок ва боэътимод эълон мекунад (Забур 12:5–7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи дувоздаҳ тӯҳфаҳо
нола,
ва баёни илтиҷо барои кумаки илоҳӣ дар миёни фиребу зулми густурда,
таъкид кардани эътимод ба садоқати Худо.

Бо таъкид ба нигаронӣ, ки тавассути тавсифи афзоиши дурӯғ ва хушомадгӯй дар байни мардум ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи эътимод ба ваъдаи Худо оид ба муҳофизат ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи покии илоҳӣ ва эътирофи эътимоднокии инсон нишон дода шудааст.

Забур 12:1 Ё Раб, ёр! зеро ки одами худотарс бас мешавад; зеро ки мӯъминон аз миёни фарзандони одам ноком мешаванд.

Марди худотарс ва мӯъминон аз миёни фарзандони одамон нопадид шуданд.

1: Новобаста аз он ки замонҳои душвор мо бояд имонамонро ба Худо нигоҳ дорем.

2: Мо бояд якҷоя кор кунем, то одамони худотарс ва мӯъминон дар ҷомеаҳои мо дастгирӣ ва ғизо гиранд.

1: Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

2: Қӯлассиён 3:12-14 - Бинобар ин, чун халқи баргузидаи Худо, муқаддас ва маҳбуби азиз, ҳамдардӣ, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабриро дар бар кунед. Бар якдигар сабр кунед ва якдигарро бибахшед, агар касе аз шумо аз касе ранҷе дошта бошад. Бибахшед, чунон ки Худованд шуморо бахшидааст.

Ва бар ҳамаи ин фазилатҳо муҳаббате, ки ҳамаро дар ваҳдати комил ба ҳам мепайвандад.

Забур 12:2 Ҳар кас ба ёри худ ботил мегӯянд: бо лабони хушомадгӯй ва бо дили дудилагӣ сухан мегӯянд.

Мардум бо ҳамсояҳо фиребу риёкорона ҳарф мезананд.

1: Фиреб беҷазо наmemонад.

2: Дар ҳама сухани худ ростқавл ва ростқавл бошед.

1: Эфсӯсиён 4:25: "Бинобар ин, ҳар яке аз шумо дурӯғро дур карда, бигзор ба ёри худ рост бигӯяд, зеро ки мо узвҳои якдигарем."

2: Масалҳо 6: 16-19: "Шаш чизест, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ зишт аст: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳои шитоб кун ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе ки дар миёни бародарон фитна мекорад».

Забур 12:3 Худованд ҳар лабҳои хушомадгӯро ва забонеро, ки мағрур мегӯяд, хоҳад бурид.

Худованд муҷозот мекунад касонеро, ки такаббур ва дурӯғгӯй мекунанд.

1: Фурӯтанӣ дар сухан: Чӣ гуна бояд бо эҳтиром ва эҳтиром сухан гӯед

2: Мағрур нагӯй: Оқибатҳои фахр кардан

1: Яъқуб 3:5-6 - "Ҳамин тавр забон узвҳои хурд аст ва аз чизҳои азим фахр мекунад. Инак, чӣ қадар бузурге оташи андак аланга мезанад! Ва забон оташ аст, ҷаҳони шарорат аст. забон дар миёни узвҳои мо, ки он тамоми баданро палид мекунад ва роҳи табиатро оташ мезанад, ва он оташи дӯзах аст».

2: Масалҳо 16:18 - "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

Забур 12:4 Онҳо гуфтаанд: "Бо забони худ ғалаба хоҳем кард". Лабҳои мо аз они мост: кист бар мо худованд?

Мардум бардурӯғ даъво кардаанд, ки бо ҳарфи худ ҳар коре, ки хоҳанд, анҷом медиҳанд, бидуни натиҷа.

1. Худованд довар ва қудрати ниҳоии мост.

2. Суханони мо қудрат доранд ва бояд оқилона истифода шаванд.

1. Забур 12:4

2. Яъқуб 3:5-6 - Ҳамин тавр, забон як узви хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Дар натичаи оташи хурд чӣ кадар чангал сузонда мешавад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсоф аст. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шуда, тамоми баданро доғдор мекунад, тамоми рафти ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад.

Забур 12:5 Барои зулми мискинон, барои оҳҳои мискинон, алҳол бархезам, мегӯяд Худованд; Ман ӯро аз касе, ки ба ӯ мағрур мекунад, эмин хоҳам кард.

Худованд бармехезад, то мискинон ва мискинонро аз ситамкорон наҷот диҳад.

1: Худо нигаҳбони мазлум аст

2: Такя ба адолати Худо барои мазлумон

1: Яъқуб 1:27 - "Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: ба ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ғамхорӣ кардан ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан."

2: Isaiah 1:17 - "Нақш кор карданро омӯзед; адолатро ҷӯед; мазлумонро дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бигиред; парвандаи бевазанро даъво кунед".

Забур 12:6 Каломи Худованд суханони пок аст: мисли нуқра дар кӯраи замин озмуда шуда, ҳафт маротиба пок шудааст.

Суханони Худованд пок ва пок аст, мисли нуқраи ҳафт бор покшуда.

1. Покии Каломи Худо - Омузиши тавоноӣ ва мукаммалии Навиштаҳо

2. Такмил додани имони мо - Баррасии тозагии Каломи Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

2. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Забур 12:7 Ту онҳоро нигоҳ дор, эй Худованд, онҳоро аз ин насл то абад нигоҳ дор.

Худо халқи худро аз ин насл ва то абад нигоҳ медорад ва нигоҳ медорад.

1. Раҳпаймоӣ бо Худо: паёми умед ва ҳифз.

2. Муҳаббати бепоёни Худо: ваъдаи абадӣ.

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши Ӯ ҳеҷ кас наметавонад Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, онҳо мисли уқобҳо болҳо бар болида парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк

намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард. Бинобар ин мо бо итминон мегӯем, Худованд ёвари ман аст, ман наметарсам, одамиён бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Забур 12:8 Шарирон аз ҳар тараф қадам мезананд, Вақте ки одамони бадтарин сарбаланд мешаванд.

Шарикон дар ҳама ҷо ҳастанд, ҳатто дар мавқеъҳои қудрат ва нуфуз.

1. Адолати Худо ва шарир - омӯхтани он, ки чӣ тавр Забур 12:8 ба адолати Худо дар муқобили шарирон сухан меронад.

2. Баланд бардоштани шарирон - таҳқиқи он, ки чӣ гуна ҳузури бадӣ дар мансабҳои қудратӣ метавонад боиси беадолатӣ ва ранҷу азоб бошад.

1. Румиён 12:19-20 - Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Забур 37:12-13 - Шарирон ба одилон найранг мекунанд ва ба онҳо дандон ғиҷиррос мезананд; вале Худованд ба бадкорон механдад, зеро медонад, ки рӯзи онҳо фаро мерасад.

Таронаи 13 таронаи навҳа ва илтиҷо мебошад, ки ҳиссиёти ноумедии забурнависро ва илтиҷои ӯро барои дахолати Худо ифода мекунад. Он сафарро аз андӯҳ ба эътимод ва ситоиш нишон медиҳад.

Сархати 1: Забурнавис бо рехтани дили худ ба Худо, изҳори ҳиссиёти партофташуда ва илтиҷо мекунад, ки Худо ба ӯ ҷавоб диҳад. Ӯ мепурсад, ки то кай бояд дар ҷони худ ғамгин шавад (Забур 13:1-2).

Сархати 2: Забурнавис мепурсад, ки оё душманонаш бар ӯ ғалаба хоҳанд кард ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро баррасӣ ва ҷавоб диҳад. Ӯ эътимоди худро ба муҳаббати устувори Худо изҳор мекунад ва интизори шодии вақте ки наҷот меояд (Забур 13:3–6).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сездаҳум пешкаш мекунад
нола,
ва изҳори ноумедӣ ба эътимод ва ситоиш,
таъкид кардани илтиҷо барои дахолати илоҳӣ.

Таъкид кардани ноумедӣ, ки тавассути изҳори эҳсосоти партофташуда ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи такя ба муҳаббати устувори Худо ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи зарурати таваҷҷӯҳи илоҳӣ ҳангоми интизории шодии оянда аз наҷот нишон дода шудааст.

Забур 13:1 То ба кай маро фаромӯш хоҳӣ кард, эй Худованд? то абад? То ба кай рӯйи худро аз ман пинҳон мекунӣ?

Забурнавис аз набудани Худо савол медиҳад ва мепурсад, ки то ба кай Ӯ ӯро фаромӯш мекунад.

1. Худо ҳамеша бо мост, ҳатто вақте ки Ӯ ғоиб аст.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки ба Худо содиқ аст, ҳатто вақте ки мо вақти Ӯро намефаҳмем.

1. Марсияҳо 3:22-24 "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Ибриён 13: 5-6 "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Забур 13:2 То ба кай дар ҷонам машварат кунам, ва ҳар рӯз дар дил ғамгинам? То ба кай душмани ман бар ман сарафроз хоҳад шуд?

Забурнавис мепурсад, ки ин вазъияти душвор то кай идома хоҳад кард, зеро душмани онҳо бар онҳо сарбаланд аст.

1. Тасаллии Худованд дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани душвориҳо тавассути имон

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Забур 13:3 Маро мулоҳиза кун ва бишнав, эй Худованд Худои ман: чашмонамро равшан кун, мабодо хоби маргро бихоҳам;

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоро баррасӣ кунад ва бишнавад ва ба чашмонашон нур бахшад, то ба марг таслим нашаванд.

1. "Нури ҳаётбахши Худо: таваккал ба ҳифзи Ӯ"

2. "Нури Худо: Дар муборизаҳои зиндагӣ хоб накунед"

1. Ишаъё 49:6-9, "Ӯ мегӯяд: "Барои шумо барои баргардонидани сибтҳои Яъқуб ва баргардонидани сибтҳои Исроил, ки нигоҳ доштам, барои ман будан кори хеле хурд аст. Ман низ туро нуре барои ҷаҳониён хоҳам сохт. Эй халқҳо, то ки наҷоти Маро ба ақсои замин расонед.

2. Матто 5:14-16, Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шахреро, ки дар теппа сохта шудааст, пинҳон кардан мумкин нест. На одамон чароғро даргиронда, зери коса намегузоранд. Ба ҷои ин онҳо онро ба пояи худ мегузоранд, ва он ба ҳама дар хона равшанӣ мебахшад. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон равшан шавад, то ки онҳо корҳои неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд.

Забур 13:4 Мабодо душманам нагӯяд: "Ман бар ӯ ғолиб шудаам"; ва онҳое, ки маро ба ташвиш меоранд, шод мешаванд, вақте ки ман ба ҳаяҷон омадаам.

Забурнавис метарсад, ки душманонаш вақте ки ӯ ба танг меояд, шод мешаванд.

1. Қувваи душманон: Чӣ тавр мағлуб кардани онҳое, ки моро ба ташвиш меоранд

2. Пайдо кардани умед дар тангӣ: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:31-39 - итминони Павлус, ки ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад.

2. Ишаъё 41:10 - ваъдаи Худо, ки Ӯ халқи Худро тарк намекунад.

Забур 13:5 Аммо ман ба марҳамати Ту таваккал кардам; дили ман аз наҷоти Ту шод хоҳад шуд.

Забурнавис ба марҳамати Худо эътимод дорад ва аз наҷоти Ӯ шодӣ мекунад.

1. Шод шудан аз наҷоти Худо

2. Бар раҳмати Худо таваккал кардан

1. Румиён 8:38-39 Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

2. Ишаъё 12:2 «Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

Забур 13:6 Ман барои Худованд суруд хоҳам гуфт, зеро ки Ӯ ба ман эҳсон кардааст.

Забурнавис барои баракатҳои саховатманди Худованд дар ҳаёташ миннатдорӣ баён мекунад.

1. Қадр кардани саховати Худо

2. Изҳори сипос ба Худованд

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

Таронаи 14 таронаест, ки ба аҳмақони шарир муроҷиат мекунад ва зарурати адолат ва эътимод ба Худоро таъкид мекунад. Он хусусияти умумибашарии гунаҳкории инсонро нишон медиҳад ва ба тавба даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо эълон кардани он оғоз мекунад, ки аблаҳон дар дили худ мегӯянд, ки Худо нест. Ӯ роҳҳои фосиди онҳоро тавсиф карда, таъкид мекунад, ки онҳо дарк накардаанд ва некӣ намекунанд (Забур 14:1–3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи ҳолати башарият мулоҳиза карда, мегӯяд, ки ҳама аз роҳҳои Худо дур шудаанд. Ӯ табиати универсалии гуноҳкории инсонро таъкид намуда, нишон медиҳад, ки чӣ тавр ҳеҷ кас одил нест (Забур 14:4–6).

Параграфи 3: Забурнавис умеди наҷоти Исроилро баён карда, аз Худо даъват мекунад, ки наҷот диҳад ва халқи Худро барқарор кунад. Вақте ки Худо кафорат меорад, ӯ хурсандиро интизор аст (Забур 14:7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чордаҳ пешниҳод мекунад
инъикоси беақлии инсон,
ва даъват ба адолат ва таваккал ба Худо,
тавбаро ҳамчун ҷавоби зарурӣ таъкид мекунад.

Бо таъкид ба беақлӣ, ки тавассути тавсифи касоне, ки мавҷудияти Худоро инкор мекунанд, ба даст омадааст,
ва таъкид кардани гуноҳкорӣ, ки тавассути эътирофи инҳирофоти умумибашарии инсон аз адолат ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи наҷоти илоҳӣ ҳангоми изҳори умед ба наҷот ва барқароршавӣ.

Забур 14:1 Нодон дар дили худ гуфтааст: "Худо нест". Онҳо фасодкоранд, корҳои зишт кардаанд, ҳеҷ кас некие намекунад.

Беақл мавҷудияти Худоро инкор мекунад, ва ҳама одамон фосид ва корҳои зишт кардаанд.

1. Бефоида будани инкор кардани Худо: А дар Забур 14:1

2. Фаҳрии инсоният: А дар Забур 14:1

1. Румиён 3:10-18 - Таълимоти Павлус дар бораи гуноҳкории умумибашарӣ ва фосиди инсоният.

2. Румиён 1:18-25 - Таълимоти Павлус дар бораи бефоида будани инкори мавҷудияти Худо.

Забур 14:2 Худованд аз осмон ба фарзандони одам нигарист, то бубинад, ки оё касе ҳастанд, ки дарк карда, Худоро меҷӯянд.

Худо ба поён менигарад, то бубинад, ки оё касе Ӯро меҷӯяд.

1. Худо ҳамеша моро мушоҳида мекунад ва Ӯ мехоҳад, ки мо Ӯро биҷӯем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки Худоро дарк кунем ва дар ҷустуҷӯи ҳадафи ҳаётамон шавем.

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Забур 27:8 - "Вақте ки Ту гуфтӣ: "Рӯи Маро биҷӯ", дилам ба Ту гуфт: "Рӯи Ту, эй Худованд, ҷӯям.

Забур 14:3 Ҳама як сӯ рафтаанд, ҳама якҷо палид шудаанд: некӣ нест, касе нест.

Ҳеҷ кас комил нест ва ҳеҷ кас аз гуноҳ пок нест.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки ба Худо наздиктар бошем ва бо адолат ва адолат зиндагӣ кунем.

2: Мо бояд аз камбудиҳои худ огоҳ бошем ва кӯшиш кунем, ки онҳоро бо файзи Худо бартараф кунем.

1: Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед; ва на аз шумо, балки атои Худост: на аз аъмол, то ки касе фахр накунад.

2: Румиён 3:23 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд.

Забур 14:4 Оё ҳамаи бадкорон дониш надоранд? ки қавми Маро мисли нон мехӯранд, ва Худовандро намехонанд.

Кормандони шарир Худоро намешиносанд ва барои халқи Худо харобкунандаанд.

1: Табиати харобиовари гуноҳ

2: Шиносоии Худо ва донистани бадӣ

1: Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

2: Ирмиё 17: 9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

Забур 14:5 Онҳо дар тарси бузург буданд, зеро ки Худо дар насли одилон аст.

Одамоне, ки кори нек мекунанд, аз Худо, ки дар миёни онҳост, метарсанд.

1. Худо бо касонест, ки корҳои шоиста мекунанд

2. Аз Худо битарс ва кори шоистае кун

1. Масалҳо 14:2 Ҳар кӣ бо адолат рафтор кунад, аз Худованд метарсад, вале ҳар кӣ дар роҳҳои худ маккор аст, аз вай нафрат мекунад.

2. Румиён 12:1-2 Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Забур 14:6 Маслиҳати камбағалонро хиҷил кардед, зеро ки Худованд паноҳгоҳи Ӯст.

Бечорагон аз дасти дигарон шарманда шуданд, вале Худованд паноҳгоҳи онҳост.

1. "Дар паноҳгоҳ шарм нест: тасаллӣ дар Худо"

2. "Тасаллии камбағалон: таваккал ба Худованд"

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 40:17 - "Аммо ман камбағал ва мӯҳтоҷам; бигзор Худованд дар бораи ман фикр кунад. Ту мададгори ман ва наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ; Ту Худои ман ҳастӣ, таъхир накун".

Забур 14:7 Кошки наҷоти Исроил аз Сион берун меомад! Вақте ки Худованд асири қавми Худро бармегардонад, Яъқуб шодӣ хоҳад кард, ва Исроил шод хоҳад шуд.

Наҷоти Исроил аз Сион хоҳад омад, ва ҳангоме ки Худованд асиронро бармегардонад, Яъқуб ва Исроил шод хоҳанд шуд.

1. Шодии фидия: Шод шудан аз наҷоти Худованд

2. Умед ба Худованд: таваккал ба наҷоти Ӯ

1. Ишаъё 12:2-3 "Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Яҳова қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст. Бинобар ин шумо бо шодӣ об хоҳед кашид. аз чоҳҳои наҷот».

2. Мико 7:7 "Бинобар ин ман ба Худованд нигоҳ хоҳам кард; мунтазири Худои наҷоти худ хоҳам буд: Худои ман маро мешунавад".

Таронаи 15 таронаест, ки хусусиятҳо ва рафтори онҳоеро меомӯзад, ки дар ҳузури Худо зиндагӣ кунанд. Дар он муҳим будани адолат, поквиҷдонӣ ва итоат ба аҳкоми Худо таъкид шудааст.

Сархати 1: Забурнавис бо саволе оғоз мекунад, ки кӣ метавонад дар хаймаи муқаддаси Худо ё дар теппаи муқаддаси Ӯ сокин бошад. Сипас ӯ ба тавсифи сифатҳо ва аъмоли одамони сазовор мегузарад (Забур 15:1-2).

Сархати 2: Забурнавис якчанд рафтори одилонаро қайд мекунад, аз он ҷумла рост гуфтан, аз тӯҳмат худдорӣ кардан, ба дигарон бадкорӣ накардан, беэътиноӣ кардан ба бадӣ, эҳтиром кардани онҳое, ки аз Худованд метарсанд, вафо кардан ба ваъдаҳои худ, ҳатто бо арзиши шахсии худ (Забур 15:3-5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи понздаҳ ҳадя
омӯхтани хусусиятҳо ва рафторҳо
аз онҳое, ки дар ҳузури Худо сокин шаванд,
адолат ва поквиҷдониро ҳамчун хислатҳои муҳим таъкид мекунад.

Бо таъкид ба пурсиш, ки тавассути гузоштани савол дар бораи зиндагӣ дар ҳузури Худо ба даст омадааст,
ва таъкид кардани рафтори одилонае, ки тавассути тавсифи амалҳои мушаххас ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи муқаддасии илоҳӣ нишон дода шудааст, ҳангоми тасдиқи аҳамияти рафтори ахлоқӣ.

Забур 15:1 Худовандо, кӣ дар хаймаи Ту бимонад? ки дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд?

Ин порча саволеро ба миён меорад, ки кӣ лоиқ аст дар хаймаи Худованд бимонад ва кӣ сазовори сокин шудан дар теппаи муқаддаси Ӯст.

1: Роҳи мондан дар хаймаи Худованд

2: Сазовори сокин шудан дар теппаи муқаддаси Худо шудан

1: Ишаъё 33: 14-16 - Одил дар ҳузури Худованд бимонанд ва дар теппаи муқаддаси Ӯ бехатар сокин хоҳанд шуд.

2: Филиппиён 4:8 - Ниҳоят, эй бародарон, ҳар чӣ рост аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, ва чӣ зебост, чӣ қобили таҳсин аст, ва чӣ олиҷаноб аст, ва агар чизе сазовори таъриф аст, фикр кунед. дар бораи ин чизҳо.

Забур 15:2 Он ки рост рафтор мекунад, ва адолатро ба амал меоварад, ва дар дили худ рост мегӯяд.

Дар ин порча одами солеҳе сухан меравад, ки собитқадамона рафтор мекунад ва кор мекунад ва аз дилаш рост мегӯяд.

1. Дар дили мо сухани рост гуфтан

2. Зиндагии одилона

1. Румиён 12:9-10 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред. Якдигарро бо мехри бародарӣ дуст доред. Дар иззат аз якдигар бартарӣ диҳед.

2. Масалҳо 10:19 - Вақте ки сухан бисёр аст, гуноҳ кам нест, аммо ҳар кӣ лабҳои худро нигоҳ дорад, оқил аст.

Забур 15:3 Касе ки бо забони худ ғайбат намекунад, ва ба ёри худ бад намекунад, ва дар ҳаққи ёри худ маломат намекунад.

Касе, ки ба дигарон некӣ гӯяд ва ба онҳо зиён нарасонад ва дар ҳаққи онҳо сухани бад нагӯяд, баракат хоҳад ёфт.

1: Қувваи Калом - Чӣ тавр суханони мо метавонанд ба ҳаёти мо баракат ё лаънат оваранд.

2: Ёри худро дӯст доред - Ба атрофиёнамон меҳрубонӣ ва фаҳмиш зоҳир кунед.

1: Луқо 6:31 "Ба дигарон ҳамон тавр кунед, ки шумо мехоҳед, ки онҳо бо шумо кунанд."

2: Қӯлассиён 4:6 "Бигзор сӯҳбати шумо ҳамеша пур аз файз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳама чӣ гуна ҷавоб диҳед."

Забур 15:4 Дар назари Ӯ шахси нопок маҳкум мешавад; балки тарсандагони Худовандро иззату эҳтиром мекунад. Касе, ки ба зиёни худ қасам хӯрад ва дигаргун намешавад.

Забурнавис онҳоеро ситоиш мекунад, ки Худовандро эҳтиром мекунанд ва ваъдаи худро риоя мекунанд, ҳатто агар ин бар зарари худ бошад.

1. Қудрати нигоҳ доштани каломи худ

2. Подшоҳии Худованд дар ҳар ҳолат

1. Матто 5:33-37 - Таълимоти Исо дар бораи қасамҳо ва вафо кардани каломи худ

2. Масалҳо 3:1-4 Дастурҳо оид ба эҳтиром кардани Худованд дар ҳама ҳолатҳо

Забур 15:5 Касе ки пули худро барои рибо сарф намекунад, ва аз бегуноҳ подош намегирад. Ҳар кӣ ин корро мекунад, ҳеҷ гоҳ ба ҳаяҷон намеафтад.

Одимон дар амн хоҳанд монд, агар аз дигарон истисмор накунанд ва фоида нагиранд.

1. Ҳимояи Худо барои росткорон

2. Баракати адолат дар амал

1. Масалҳо 13:11 - Сарвати зуд ба даст овардашуда кам мешавад, аммо ҳар кӣ оҳиста-оҳиста ҷамъ мекунад, онро афзун мекунад.

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту гуфт, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат кунед, ва меҳрубониро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

Таронаи 16 таронаи эътимод ва эътимод ба муҳофизат ва таъминоти Худост. Он садоқати забурнависро ба Худо ва такя ба Ӯ барои роҳнамоӣ, шодмонӣ ва амниятро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис таваккали худро ба Худо ҳамчун паноҳгоҳи худ эълон мекунад ва эътироф мекунад, ки ғайр аз Ӯ чизи хубе нест. Ӯ Худовандро ҳамду сано мегӯяд, ки насибе баргузидаи Ӯ ва мероси бехатар аст (Забур 16:1-3).

Сархати 2: Забурнавис аз одамони худотарс дар гирду атрофаш шодӣ мекунад ва аз ҳама гуна робита бо урфу одатҳои бутпарастӣ даст мекашад. Ӯ тасдиқ мекунад, ки Худо қисмат ва манбаи маслиҳати ӯ аст, ҳатто дар шаб (Забур 15:4-7).

Сархати 3: Забурнавис аз ҳузури Худованд шодӣ мекунад ва роҳнамоӣ ва итминони Ӯро эътироф мекунад. Ӯ боварӣ дорад, ки Худо ӯро ба шеол намегузорад, балки дар ҳузури Худ ба ӯ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод (Забур 16:8-11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шонздаҳум пешкаш мекунад
эъломияи эътимод,
ва изҳори садоқат ба Худо,
ба Ӯ такя карданро барои роҳнамоӣ, шодмонӣ ва амният таъкид мекунад.

Таъкид кардани эътимоде, ки тавассути тасдиқи Худо ҳамчун паноҳгоҳ ба даст меояд,
ва таъкид кардани садоқат, ки тавассути изҳори хушнудӣ аз ширкати Худо ба даст омадааст.

Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи роҳнамоии илоҳӣ ҳангоми интизории ҳаёти ҷовидонӣ дар ҳузури Ӯ.

Забур 16:1 Маро нигоҳ дор, эй Худо, зеро ки ман ба Ту таваккал мекунам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро муҳофизат ва нигоҳ дорад, зеро ӯ ба Худо таваккал мекунад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Дар Худо эмин будан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 56:4 - "Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам; ҷисм ба ман чӣ кор карда метавонад?"

Забур 16:2 Эй ҷони ман, ба Худованд гуфтай: "Ту Худованди ман ҳастӣ; эҳсони ман ба ту намерасад;

Забурнавис дар бораи бузургии Худованд фикр мекунад ва нокофии худро нисбат ба Ӯ баён мекунад.

1: Дар Худованд шодӣ кардан - мо метавонем аз бузургии Худо қаноат кунем

2: Донистани ҷои худ - Эътироф кардани маҳдудиятҳои худ дар назди Худо

1: Ишаъё 40:25-26 "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? - мегӯяд Подшоҳ. Чашмони худро ба боло боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари худро аз рӯи шумора берун меоварад. : Ӯ ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қудрат қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

2: Ирмиё 9: 23-24 "Худованд чунин мегӯяд: "Бигзор хирадманд бо ҳикмати худ фахр накунад, ва тавоно бо қудрати худ фахр накунад, сарватдор дар сарвати худ фахр накунад; лекин ҳар кӣ фахр мекунад, ҷалол наёбад. дар он аст, ки вай Маро мефаҳмад ва мешиносад, ки Ман Худованде ҳастам, ки дар замин марҳамат, доварӣ ва адолатро ба амал меоварам, зеро ки ман аз ин лаззат мебарам, мегӯяд Худованд».

Забур 16:3 Аммо ба муқаддасон, ки дар рӯи замин ҳастанд, ва ба олимон, ки ҳама лаззати ман аз онҳост.

Забурнавис хурсандии худро аз онҳое, ки дар рӯи замин олиҷаноб ва муқаддасанд, изҳор мекунад.

1. Баракатҳои қудсият: омӯзиши Забур 16:3

2. Шодии хидмат ба Худо: Он чиро, ки Забур 16:3 ба мо таълим дода метавонад

1. Масалҳо 3:13-15 - Хушбахтанд онҳое, ки хирад меёбанд, фаҳмиш мегиранд.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

Забур 16:4 Ғамҳои онҳо, ки ба дунболи худои дигар мешитобанд, афзун хоҳанд шуд: ҳадияҳои хунии онҳоро нахоҳам овард, ва номҳои онҳоро ба забон нахоҳам овард.

Худо мехоҳад, ки мо аз худоёни дигар ва бутпарастӣ дурӣ ҷӯем.

1: Худо мехоҳад, ки мо аз худоёни ботил ва бутҳо рӯй гардонем ва ба Ӯ содиқ бошем.

2: Мо метавонем ба Худо содиқ бимонем, агар мо ба некӣ ва қудрати Ӯ таваҷҷӯҳ кунем, ба ҷои он ки ба бутҳои дигар роҳнамоӣ кунем.

1: Такрори Шариат 6:5 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2:1 Юҳанно 5:21 - Эй фарзандон, худро аз бутҳо нигоҳ доред. омин.

Забур 16:5 Худованд насибе аз мероси ман ва аз косаи ман аст; Ту насиби маро нигоҳ медорӣ.

Худо сарчашмаи ниҳоии ризқ, муҳофизат ва сулҳ аст.

1: Худо сарчашмаи ниҳоии ҳама неъматҳост.

2: Дар ҳоҷатҳои худ ба Худо таваккал кун, ки Ӯ рӯзии медиҳад.

1: Матто 6:33 Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода мешаванд.

2: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 16:6 Сатрҳо дар ҷойҳои некӯ барои ман афтодаанд; Оре, ман мероси хубе дорам.

Забурнавис барои баракатҳои меросаш миннатдорӣ баён мекунад.

1. Аз баракати меросат шод бош

2. Шукронаи неъматҳои неки Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 1:3 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст.

Забур 16:7 Худовандро, ки ба ман насиҳат додааст, ҳамду сано хоҳам гуфт: бандҳои ман дар шабҳо низ маро таълим медиҳад.

Забурнавис ба Худо барои маслиҳат ва насиҳаташ шукр мегӯяд.

1. "Маслиҳати Худованд: баракат барои ҳаёти мо"

2. "Фаслҳои шаби Худо: пайравӣ аз ҳидояти Ӯ"

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 6:9-10 - Пас, чунин дуо кунед: Падари мо, ки дар осмон аст, исми Ту муқаддас бод. Подшоҳии Ту биёяд, иродаи Ту ба амал ояд, чунон ки дар осмон аст.

Забур 16:8 Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам, зеро ки Ӯ дар тарафи рости ман аст, ман намеҷунбонам.

Ман ба Худованд таваккал кардам ва Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки маро такон диҳам.

1. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем ва Ӯ моро аз ҳар гуна балоҳо муҳофизат мекунад.

2. Имон доштан ба Худованд ва таваккал ба Ӯ моро эмин нигоҳ медорад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 16:9 Бинобар ин дили ман шод мешавад, ва ҷалоли ман шод мешавад: ҷисми ман низ дар умед ором хоҳад гирифт.

Довуд шодӣ ва умедро ба Худованд изҳор мекунад.

1. Дар замони пурташвиш шодӣ ва умед пайдо кардан

2. Шукргузор будан барои умеде, ки мо ба Худованд дорем

1. Румиён 5:2-5 - Мо бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем

2. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед

Забур 16:10 Зеро ки ҷонамро дар дӯзах нахоҳӣ гузошт; ва ба Қуддуси худ намегузоред, ки фасодро бубинед.

Худо моро аз қудрати марг, ҳатто марги абадӣ нигоҳ медорад.

1: Мо метавонем ба Худо имон дошта бошем, зеро Ӯ ҷони моро дар марг намегузорад, новобаста аз он ки вазъият душвор аст.

2: Мо метавонем ба қудрати Қуддус таваккал кунем, зеро Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки фасод ба мо бирасад.

1: Ишаъё 26:19 - Мурдатон зинда хоҳанд шуд; баданашон баланд мешавад. Эй, ки дар хок сокинед, бедор шавед ва аз шодӣ суруд хонед! Зеро ки шабнам шабнам нур аст, ва замин мурдагонро зоид.

2: Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам». Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

Забур 16:11 Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон хоҳӣ дод: дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости туст, то абад ҳаловатҳост.

Худованд моро ба роҳи рост ҳидоят мекунад ва дар ҳузури худ то абад шодиву лаззати мо ато мекунад.

1. Шодмонӣ ва хушнудӣ дар ҳузури Худованд

2. Ҷустуҷӯи роҳи ҳаёт бо иродаи Худо

1. Матто 6:33 - Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Таронаи 17 дуои Довуд дар бораи муҳофизат ва раҳоӣ аз Худо аз душманонаш мебошад. Он эътимоди забурнависро ба адолати Худо ва илтиҷои ӯро барои сафедкунӣ нишон медиҳад.

Сархати 1: Забурнавис бо муроҷиат ба Худо оғоз мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки дуои ӯро бишнавад ва сабаби одилонаи худро баррасӣ кунад. Ӯ ба доварии Худо эътимод дошта, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки дил ва аъмоли ӯро тафтиш кунад (Забур 16:1–3).

Сархати 2: Забурнавис амалҳои душманони худро, ки ба ӯ зарар расонидан мехоҳанд, тасвир мекунад. Ӯ аз Худо муҳофизат талаб мекунад, худро ба гавҳараки чашми Ӯ муқоиса мекунад ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ мепурсад (Забур 17:4-9).

Параграфи 3: Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки бархезад ва бо рақибони худ муқобилат кунад. Ӯ ба адолати Худо боварӣ дорад ва тасдиқ мекунад, ки ҳангоми бедор шуданаш чеҳраи Ӯро дар адолат хоҳад дид (Забур 17:10-15).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳабдаҳ тӯҳфаҳо
дуо барои муҳофизат,
ва даъво барои сафедкунӣ,
таъкид кардани эътимод ба адолати Худо.

Бо таъкид ба дуое, ки тавассути ҷалби таваҷҷӯҳи илоҳӣ ба даст меояд,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути изҳори эътимод ба доварии илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи муҳофизати илоҳӣ ҳангоми интизории дидани чеҳраи Худо дар адолат.

Забур 17:1 Ҳақро бишнав, эй Худованд, ба доди ман гӯш деҳ, ба дуои ман гӯш деҳ, ки аз лабони сохта берун намеояд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки фиғон ва дуоҳои ӯро, ки аз лабони самимӣ ва ростқавлона мебароянд, гӯш кунад.

1: Худо мехоҳад, ки мо бо хоҳишҳои ростқавл ва самимӣ назди Ӯ биёем.

2: Худо омода аст, ки гиряву дуоҳои моро бишнавад ва Ӯ ба дилҳои самимӣ ҷавоб медиҳад.

1: Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил пурқувват ва таъсирбахш аст."

2: Забур 66:18 - "Агар ман гуноҳро дар дили худ нигоҳ медоштам, Худованд намешунид."

Забур 17:2 Бигзор ҳукми ман аз ҳузури Ту берун ояд; Бигзор чашмони ту чизҳои баробарро бубинанд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро одилона ва одилона доварӣ кунад.

1. Довари одил - Чӣ гуна адолати Худо аз ҳама болотар аст ва чаро мо бояд ба Ӯ эътимод кунем, ки моро доварӣ кунад.

2. Ҷустуҷӯи адолат - Чаро ҷустуҷӯи адолат муҳим аст ва чӣ гуна ба Худо барои доварии одилона таваккал кардан лозим аст.

1. Забур 19:9, Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; аҳкоми Худованд рост аст ва комилан одил аст.

2. Масалҳо 21:3, Барои Худованд аз қурбонӣ дида адолат ва адолат мақбултар аст.

Забур 17:3 Дили маро собит кардӣ; ту шаб маро диданд; Маро озмудай, ва ҳеҷ чиз наёбӣ; Ман ният дорам, ки даҳони ман аз ҳад нагузарад.

Забурнавис нишон медиҳад, ки Худо ӯро озмуда ва содиқ ёфт.

1. Дар вафодорӣ устувор истода: омӯзиши Забур 17:3

2. Далели имлои Худо: Имтиҳон ва васвасаҳо дар зиндагии муъмин

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. 1 Петрус 1:7 - Барои он ки ҳақиқии озмудашудаи имони шумо аз тилло, ки дар оташ озмудааш нобуд мешавад, гаронбаҳотар аст, то дар ваҳйи Исои Масеҳ ҳамду сано, ҷалол ва иззат пайдо кунад.

Забур 17:4 Дар бораи аъмоли одамон, бо каломи лабҳои Ту маро аз роҳҳои харобкунанда нигоҳ доштам.

Забурнавис боварӣ дорад, ки бо каломи лабони Худо ӯро аз роҳҳои ҳалокат дур нигоҳ медоранд.

1. Боварӣ ба Каломи Худо касро аз ҳалокат раҳо мекунад

2. Қудрати Каломи Худо барои эмин нигоҳ доштани мо

1. Ишаъё 55:11 Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Юҳанно 14:23-24 Исо ба вай ҷавоб дод: «Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, ба каломи Маро риоя хоҳад кард, ва Падари Ман вайро дӯст хоҳад дошт, ва мо назди ӯ омада, бо ӯ хонаи худ хоҳем кард. Ҳар кӣ Маро дӯст надорад, суханони Маро риоя намекунад. Ва каломе ки шумо мешунавед, аз они Ман нест, балки аз они Падаре ки Маро фиристод.

Забур 17:5 Роҳҳои маро дар роҳҳои Худ нигоҳ дор, то ки қадамҳои ман лағжонанд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки қадамҳои ӯро ҳидоят кунад ва ӯро аз лағжиш пешгирӣ кунад.

1. Имони устувор: арзиши таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба Худо барои ҳидоят ва муҳофизат

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ишаъё 30:21 "Чӣ ба тарафи рост ё чап гардӣ, гӯшҳоят аз пасат овозе хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст, бо он роҳ рав."

Забур 17:6 Туро даъват кардам, зеро ки Ту маро мешунавӣ, эй Худо, гӯши Худро сӯи ман кун, ва сухани маро бишнав.

Худо омода аст, ки дуоҳои моро бишнавад ва ба мо ҷавоб диҳад.

1: Худо омода аст дуоҳои шуморо бишнавад ва ҷавоб диҳад

2: Намоз василаи иртибот бо Худост

1: Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад."

2: 1 Юҳанно 5:14-15 - "Ва ин итминони мо ба Ӯст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ дар ҳар чизе ки мо талаб кунем, моро мешунавад, мо медонем ки мо дархостҳое дорем, ки аз ӯ дархост кардаем."

Забур 17:7 Муҳаббати аҷоиби Худро нишон деҳ, эй эй касоне, ки ба ямини Худ онҳоеро, ки ба Ту таваккал мекунанд, аз онҳое ки бар зидди онҳо қиём мекунанд, наҷот медиҳӣ.

Муҳаббати Худо аҷиб аст ва Ӯ касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, аз мухолифони онҳо наҷот медиҳад.

1. Зиндагии бо имон дар миёни душвориҳо

2. Қудрати муҳаббат ва раҳмати Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 57:1 - Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ман раҳм кун, зеро ҷонам дар Ту паноҳ мебарад; дар сояи болҳои ту паноҳ хоҳам бурд, то тундбодҳои харобӣ бигзаранд.

Забур 17:8 Маро мисли гавҳараки чашм нигоҳ дор, зери сояи болҳои худ пинҳон кун,

1. Зебоии донистани хифзи Худо

2. Имтиёзи дарёфти паноҳгоҳи Худо

1. Забур 91:4, "Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонд, ва дар зери болҳои Ӯ паноҳ хоҳӣ ёфт"

2. Ишаъё 40:11, "Вай рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад"

Забур 17:9 Аз шарироне, ки маро ситам мекунанд, аз душманони марговарам, ки маро иҳота мекунанд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки аз ситамкорон ва душманони марговаре, ки ӯро иҳота мекунанд, муҳофизат кунад.

1. Қувваи дуо дар замони душворӣ

2. Муҳофизати Худо дар баробари хатар

1. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад, ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода мешавад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 17:10 Онҳо дар фарбеҳи худ маҳкаманд, Бо даҳони худ бо ғурур сухан мегӯянд.

Мардум бо вуҷуди он ки дар иҳотаи сарват ва шукуфоии худ ҳастанд, бо ифтихор сухан мегӯянд.

1. Мағрурӣ пеш аз афтодан меояд - Масалҳо 16:18

2. Сарват зудгузар аст - Яъқуб 1:10-11

1. Масалҳо 28:25 - Касе ки дили мағрур аст, ҷанҷол барангехт, аммо ҳар кӣ ба Худованд таваккал кунад, фарбеҳ хоҳад шуд.

2. Воиз 5:13-14 - Бадии дардоваре ҳаст, ки ман дар зери офтоб дидаам, яъне сарвате, ки барои соҳибонаш нигоҳ дошта мешавад, то зарарашон. Аммо он

сарват бо заҳмати бад нобуд мешавад, ва ӯ писаре ба дунё овард, ва дар дасташ чизе нест.

Забур 17:11 Ҳоло онҳо моро дар қадамҳои мо иҳота кардаанд; чашмони худро ба замин андохтаанд;

Забурнависро душманон иҳота кардаанд.

1: Аз душманони худ рӯҳафтода нашавед.

2: Мо метавонем дар Худованд паноҳ барем.

1: Забур 18: 2 "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард, ва шохи наҷоти ман ва бурҷи баланди ман".

2: Ишаъё 41:10 "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, туро бо дасти рости адолати ман».

Забур 17:12 Монанди шере, ки ба сайди худ хасис аст, ва мисли шери ҷавоне, ки дар пинҳонӣ мепӯшад.

Забурнавис душманони Худоро ба шере монанд мекунад, ки гуруснаи сайд ва дар пинҳон аст.

1. Душманони Худо тавонотар ва маккоранд, вале Ӯ тавонотар аст.

2. Ҳамеша ҳушёр бош ва бар зидди найрангҳои душман омода бош.

1. Эфсӯсиён 6:10-12 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

2. 1 Петрус 5:8 - Ҳушёр ва бодиққат бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар ҷустуҷӯи касе барои хӯрдан аст.

Забур 17:13 Бархез, эй Худованд, ӯро ноумед кун, ба замин парто; ҷони маро аз шарирон раҳо кун, ки шамшери туст.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки бархез, бадкоронро ноумед кунад ва ҷони худро аз онҳо раҳо кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна бояд барои раҳоӣ аз бадӣ

2. Имони забурнавис: таваккал ба Худо барои муҳофизат аз ситамкорон

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2. Румиён 8:31 - "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 17:14 Аз одамоне, ки дасти туст, эй Худованд, аз одамони ҷаҳон, ки насибашон дар ин ҳаёт аст, ва шиками онҳоро аз ганҷинаи ниҳонии Худ пур мекунӣ: онҳо пур аз кӯдаконанд, ва боқимондаи худро тарк мекунанд. ба фарзандони худ моддӣ.

Худованд ба мардони дунё ризқ медиҳад, ки насибашон аз ин дунё доранд ва аз ганҷинаи ниҳони Худо пур шудаанд, соҳиби фарзанданд ва боқимондаи моли худро ба фарзандонашон мегузоранд.

1. Таъмини Худованд: Чӣ тавр ба баракатҳои Худо такя кардан

2. Шодии волидайн: мерос мондани имон

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Такрори Шариат 28:2 - Ва ҳамаи ин баракатҳо бар шумо хоҳанд омад ва ба шумо хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунед.

Забур 17:15 Аммо ман, рӯи Туро дар адолат хоҳам дид: Вақте ки бедор шавам, аз шабоҳати Ту сер хоҳам шуд.

Аз дидани чеҳраи Худо дар адолат розӣ мешавам.

1. Шодии шинохти Худо

2. Қаноатмандӣ дар муқаддасот

1. Румиён 8:28-29 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд. Зеро онҳое ки Худо пешакӣ медонист, Ӯ ҳамчунин муқаррар кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарону хоҳарони бисьёр нахустзода бошад.

2. Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид.

Таронаи 18 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано барои наҷот ва муҳофизати Худост. Он қудрат, садоқат ва ғалабаи Худоро бар душманони забурнавис таҷлил мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори муҳаббати худ ба Худованд, ки қувва, санг, қалъа ва наҷотдиҳандаи Ӯст, оғоз мекунад. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ тавр дар тангӣ Худоро даъват кард ва аз душманонаш наҷот ёфт (Забур 18:1-3).

Сархати 2: Забурнавис дахолати пурқудрати Худоро ба манфиати ӯ равшан тасвир мекунад. Ӯ зуҳуроти пурталотуми табииро ба мисли заминҷунбӣ ва раъду барқро ҳамчун зуҳуроти хашми Худо бар душманонаш тавсиф мекунад (Забур 18:4-15).

Сархати 3: Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ӯро аз дасти душманонаш наҷот дод. Ӯ таъкид мекунад, ки маҳз Худо ӯро ба хотири лаззат бурданаш ва ба аҳди худ содиқ буданаш наҷот дод (Забур 18:16-29).

Сархати 4: Забурнавис Худоро барои он ҳамду сано мегӯяд, ки ӯро бо қувват муҷаҳҳаз кардааст ва ба ӯ имкон додааст, ки душманонашро мағлуб кунад. Ӯ

эътироф мекунад, ки маҳз ба воситаи кӯмаки Худо ӯ метавонад бар ҳар душворӣ ғолиб ояд (Забур 18:30–45).

Сархати 5: Забурнавис бо изҳори ҳамду сано ба Худованд, ки интиқом мегирад, ӯро аз душманонаш раҳо мекунад ва ба тадҳиншудааш муҳаббати устувор зоҳир мекунад (Забур 18:46-50).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаждаҳ пешкаш мекунад
суруди шукрона,
ва ҷашни наҷоти илоҳӣ,
қудрат, садоқат ва ғалабаи Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани миннатдорӣ, ки тавассути изҳори муҳаббат ба Худованд ба даст меояд,
ва таъкид кардани дахолати илоҳӣ, ки тавассути тасвири равшани зуҳуроти ғайриоддӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи наҷоти илоҳӣ ва эътирофи такя ба қувваи Худо нишон дода шудааст.

Забур 18:1 Туро дӯст медорам, эй Худованд, қуввати ман.

Ин порча дар бораи изҳори муҳаббат ва миннатдорӣ ба Худованд, ки қуввати мост.

1. «Худоро ҳамчун қувваи мо дидан»

2. "Шикри худро ба Худованд нигоҳ дорем"

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст.

Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Забурнавис эътимоди худро ба Худо ҳамчун санг, қалъа, қувват, раҳокунанда, ҷӯйбор, шохи наҷот ва бурҷи баланд изҳор мекунад.

1. Худо санги мост: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

2. Шохи наҷот: Муҳаббат ва ҳифзи бепоёни Худо

1. Ишаъё 26:4 - То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро шумо дар Худованд Худо санги ҷовидонӣ доред.

2. Румиён 10:13 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

Забур 18:3 Худовандро, ки сазовори ҳамду сано аст, хоҳам хонд, ва аз душманонам наҷот хоҳам ёфт.

Худованд сазовори ситоиш аст ва моро аз душманонамон наҷот хоҳад дод.

1. Худованд сазовори ситоиш аст: Чӣ гуна бояд зиндагии писандидаи Худо дошта бошад

2. Ҳимояи Худо аз душманон: такя ба нерӯи Парвардигор

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад, балки ба воситаи Ӯ ҷаҳонро наҷот диҳад.

2. Румиён 8:31 - Пас, мо дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 18:4 Маро ғаму андӯҳи марг фаро гирифт, ва тӯфони одамони осиён маро тарсонд.

Забурнависро марг иҳота карда буд ва аз ҷониби одамони осиён таҳдид мекард.

1. Худо муҳофизи мост: тасаллӣ дар Худованд дар миёни замонҳои душвор

2. Қувваи тарс ва чӣ гуна бартараф кардани он

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед".

Забур 18:5 Ғамҳои дӯзах маро фаро гирифт, домҳои марг аз ман боздоштанд.

Дар порча аз хатари марг ва мусибати дӯзах сухан меравад.

1. "Хатари марг"

2. "Тарҳи дӯзах"

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. 1 Петрус 3:18 - Зеро Масеҳ низ як бор барои гуноҳҳо, одил барои золимон уқубат кашидааст, то ки моро назди Худо биёрад ва ба ҳасби ҷисм кушта шуда, вале ба воситаи Рӯҳ эҳьё шуд.

Забур 18:6 Дар изтироби худ Худовандро нидо кардам, ва сӯи Худои худ фарёд задам: Ӯ овози маро аз маъбади худ шунид, ва фарьёди ман пеши ӯ, ҳатто ба гӯшаш расид.

Худо нолаи мардумашро мешунавад ва ба дуоҳои онҳо ҷавоб медиҳад.

1. Шунавидан: раҳмдилӣ ва ғамхории Худо ба мардумаш

2. Мушкилот ва раҳоӣ: Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Яъқуб 5:16 - "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои боҳашамати одами одил фоидаи зиёд дорад".

Забур 18:7 Он гоҳ замин ба ларза омад ва ба ларза омад; таҳкурсии теппаҳо низ ҷунбид ва ба ларза даромад, зеро ки Ӯ хашмгин буд.

Ғазаби Худо заминро ба ларза овард ва пояњои теппањоро љунбонданд.

1: Ғазаби Худо пурқувват аст ва набояд сабукфикрона қабул карда шавад.

2: Ҳарчанд ғазаби Худо сахт аст, он аз муҳаббат ба мо аст.

1: Румиён 12:19 - Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд.

2: Масалҳо 16:32 - Сабр кардан беҳтар аз тавоно будан; худдорӣ кардан беҳтар аз забт кардани шаҳр.

Забур 18:8 Аз сӯрохи биниаш дуд баромад, ва оташ аз даҳони Ӯ фурӯ рафт; аз он ангишт афрӯхт.

Ҳузури Худо бо тасвирҳои пурқувват тасвир шудааст, зеро дуд ва оташ аз даҳону бинии ӯ берун рафта, ангишт меафрӯзанд.

1. Ҳузури Худо нерӯи тавоно аст

2. Оташи ҳузури Худо

1. Хуруҷ 3:2-4 - Бутаи сӯзон

2. Ишаъё 30:27-33 - Ҳузури ҷалоли Худованд

Забур 18:9 Ӯ низ ба осмон хамида, фуруд омад, ва торикӣ зери пойҳояш буд.

Худо аз осмон фуруд омад ва торикӣ дар зери Ӯ буд.

1. Ҷалол ва қудрати Худо: фуруд омадан аз осмон

2. Нури Худо: Пирс аз торикӣ

1. Ишаъё 40:22-23 (Ӯ дар болои доираи замин тахт нишастааст, ва мардуми он мисли малаханд. Ӯ осмонро мисли соябон дароз мекунад, ва онҳоро ҳамчун хайма барои зиндагӣ паҳн мекунад.)

2. Айюб 22:14 (Абрҳои ғафс ӯро печондаанд, ба тавре ки ӯ намебинад, ва ӯ бар ганҷи осмон қадам мезанад.)

Забур 18:10 Ва ӯ бар каррубие савор шуд, ва парвоз кард, ва бар болҳои бод парвоз кард.

Забур 18:10 Худо тасвир мекунад, ки бар карруб савор шуда, бар болҳои бод парвоз мекунад.

1. Қудрат ва бузургии Худо: Фаҳмидани табиати илоҳӣ аз Забур 18:10

2. Боди Рӯҳ: Эҳсос кардани қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Аъмол 2:2-4 - Ва ногаҳон аз осмон садое мисли шамоли сахте баромад ва тамоми хонаеро, ки онҳо нишаста буданд, пур кард. Ва забонҳои тақсимшуда мисли оташ ба онҳо зоҳир шуда, бар ҳар яке аз онҳо такя карданд. Ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва, чунон ки Рӯҳ ба онҳо баён мекард, ба забонҳои дигар сухан рондан гирифтанд.

Забур 18:11 Торикиро макони пинҳонии худ сохт; айвони вай дар гирду атрофаш обҳои тира ва абрҳои ғафси осмон буданд.

Дар торикӣ макони пинхони панох ёфт.

1. Тасаллияти ҳифзи Худо

2. Амният дар сояи болҳои Худо

1. Забур 91:1-2 "Он ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ бимонад. Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Забур 57:1 «Ба ман раҳм кун, эй Худо, ба ман раҳм кун, зеро ки ҷонам дар Ту паноҳ мебарад; дар сояи болҳои Ту паноҳ хоҳам бурд, то даме ки тӯфонҳои ҳалокат гузаранд».

Забур 18:12 Аз рӯшноӣ, ки аз пеши ӯ буд, абрҳои ғафси Ӯ мегузаштанд, сангҳои жола ва ангиштҳои оташ.

Равшании Худо боиси он шуд, ки абрҳои ғафс, сангҳои жола ва ангиштҳои оташ гузаранд.

1. Ҷалоли Худо: Дидани нур дар ҳар ҳолат.

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна Офаридгори мо кӯҳҳоро ба ҳаракат медарорад.

1. Ишаъё 40:26 - Ӯ шумораи ситораҳоро муайян мекунад ва ҳар яки онҳоро бо ном мехонад.

2. Забур 29:3-9 - Овози Худованд бар об аст; Худои ҷалол раъд мекунад, Худованд бар обҳои бисьёр.

Забур 18:13 Худованд низ дар осмон раъд зад, ва Худои Таоло овози Худро дод; сангҳои жола ва ангиштсангҳои оташ.

Худованд қудрати худро тавассути раъд дар осмон ва сангҳои жола ва ангиштҳои оташ нишон дод.

1. Қудрат ва бузургии Худо

2. Чӣ тавр вокуниши мо ба қудрати Худо бояд ба ҳаёти мо таъсир расонад

1. Забур 29:3–9

2. Ибриён 12:25–29

Забур 18:14 Бале, ӯ тирҳои худро фиристод, ва онҳоро пароканда кард; ва барқҳоро парронду, онҳоро ба ташвиш андохт.

Худо қудрати худро барои муҳофизат ва роҳнамоии мо дар ҳаёти мо истифода мебарад.

1: Қувваи Худо метавонад моро аз ҳар гуна душворӣ муҳофизат кунад.

2: Қувваи Худо ба мо роҳи пурраи зиндагӣ карданро нишон медиҳад.

1: Isaiah 40:31 "Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд."

2: Ибриён 11: 1 "Акнун имон эътимод ба он чизест, ки мо ба он умед дорем ва итминон ба он чизе ки намебинем".

Забур 18:15 Он гоҳ ҷӯйҳои обҳо намоён шуданд, ва пояҳои ҷаҳон аз таънаҳои Ту, эй Худованд, аз таркиши нафаси бинии Ту пайдо шуданд.

Худованд каналҳои об ва пояҳои ҷаҳонро бо як таркиш аз бинии худ ошкор кард.

1. Қудрати Худованд дар офариниш зоҳир шуд

2. Ҳокимияти бузурги Худо бар табиат

1. Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

2. Айюб 26:7 Ӯ шимолро бар ҷои холӣ дароз мекунад, ва заминро бар ҳеҷ чиз овезон мекунад.

Забур 18:16 Аз боло фиристод, маро гирифт, аз обҳои бисьёр берун овард.

Худо забурнависро аз хатар ва душворӣ наҷот дод.

1. Агар ба Ӯ таваккал кунем, Худо моро аз мусибатҳоямон наҷот медиҳад.

2.Худованд паноҳгоҳ ва нерӯи мо дар душвориҳост.

1. Забур 33:18 "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаҳо туро оташ нахохад дод».

Забур 18:17 Ӯ маро аз душмани қавӣ ва аз душманони ман раҳоӣ дод, зеро ки онҳо аз ман хеле қавӣ буданд.

Ӯ аз душманонаш, ки барояш хеле қавӣ буданд, раҳо ёфт.

1. Худо ҳамеша ҳаст, то моро аз душманонамон муҳофизат кунад, новобаста аз он ки онҳо чӣ қадар қавӣ бошанд.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз душвориҳои зиёд наҷот диҳад.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 18:18 Дар рӯзи мусибатам пеши ман гирифтанд, вале Худованд паноҳгоҳи ман буд.

Худо нигахбони мост дар лахзахои сахт.

1: Худованд паноҳгоҳи мост - Забур 18:18

2: Ба Худованд таваккал кунед - Масалҳо 3:5-6

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Забур 18:19 Ӯ маро низ ба макони бузурге берун овард; Ӯ маро наҷот дод, зеро ки аз Ман шодӣ кард.

Худо Забурнависро аз хатар раҳо кард, зеро Ӯ аз ӯ лаззат бурд.

1. Муҳаббати Худо: баракати бебозгашт

2. Аз њимояи Худованд шодї кардан

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Забур 18:20 Худованд маро бар тибқи адолати ман подош дод; мувофиқи покии дастонам ба ман подош дод.

Худо моро барои адолат ва покии дастҳоямон подош медиҳад.

1. Адолати Худо: Чӣ гуна Худованд адолатро подош медиҳад

2. Пок нигоҳ доштани дастҳо: Даъват ба муқаддасот

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Ишаъё 32:17 - Ва самараи адолат осоиштагӣ ва натиҷаи адолат, оромӣ ва эътимод то абад хоҳад буд.

Забур 18:21 Зеро ки ман роҳҳои Худовандро нигоҳ доштам ва аз Худои худ бадӣ накардаам.

Забурнавис садоқат ба Худо ва пайравӣ аз роҳҳои Ӯро эълон мекунад.

1. Пок мондан дар Худованд: мондан дар роҳи вафо

2. Вафодорӣ ба Худо: Мукофот ва баракат

1. 2 Қӯринтиён 5:7 Зеро ки мо аз рӯи имон рафтор мекунем, на аз рӯи бино.

2. Ибриён 11:6 Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Забур 18:22 Зеро ки ҳама ҳукмҳои Ӯ пеши ман буд, ва ман фароизи ӯро аз худ дур накардаам.

Ин оят аз Забур 18:22 ба адолати Худо ва қонунҳои Ӯ, ки мо бояд итоат кунем, таъкид мекунад.

1. Адолати Худо: Омӯзиши Забур 18:22

2. Итоат кардан ба қонунҳои Худо: Забур 18:22

1. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Ҳама Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашанд ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфиданд.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ тарс, бо тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили худ ва бо садоқат хизмат кунӣ. тамоми ҷони ту.

Забур 18:23 Ман низ пеши Ӯ росткор будам, ва худро аз гуноҳи худ нигоҳ доштам.

Ин оят аҳамияти парҳез кардан аз гуноҳ ва талош барои зиндагии солим дар назди Худоро таъкид мекунад.

1. Қудрати Зиндагии Одил

2. Неъмати нигоҳ доштани худ аз гуноҳ

1. Румиён 6:12-15 - Пас, нагузоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ки ба ҳавасҳои он итоат кунед.

2. Матто 5:8 - Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид.

Забур 18:24 Бинобар ин Худованд ба ман мувофиқи адолати ман, мувофиқи покии дастҳои ман дар назари Ӯ подош дод.

Худо моро аз рӯи адолат ва покии аъмоламон подош медиҳад.

1. Дар назди Худованд одил ва покиза бошед

2. Кори дуруст кардан аз ҷониби Худо мукофот мешавад

1. Эфсӯсиён 6:1-4 - Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд.

Забур 18:25 Бо раҳмдил раҳмдил нишон хоҳӣ дод; бо одами одил худро росткор нишон хоҳӣ дод;

Худо ба ҳама, новобаста аз кӣ буданаш, раҳмат ва адолат мекунад.

1. Қудрати раҳмат: Муҳаббати Худо ба ҳама

2. Адолат ва адолат: меъёри Худо барои инсоният

1. Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд"

2. Румиён 2:6-11 - "Худо ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардааст, подош хоҳад дод"

Забур 18:26 Бо покӣ ту худро пок хоҳӣ намуд; ва бо бадгӯй худатро бадгӯй нишон хоҳӣ дод.

Худо муқаддас аст ва аз мо покиро интизор аст.

1. Ҳазрати Худо ва талоши мо ба покӣ

2. Таъсири амалҳои мо ба муносибати мо бо Худо

1. Ишаъё 6:1–3

2. Эфсӯсиён 5:11–13

Забур 18:27 Зеро ки Ту халқи мусибатзадаро наҷот хоҳӣ дод; балки симои баландро паст мекунад.

Худо ранҷкоронро наҷот медиҳад ва мутакаббиронро хору зор мекунад.

1. Мағрурӣ ҷазо дода мешавад - Масалҳо 16:18

2. Худо паноҳгоҳи мусибатзадагон аст - Забур 45:1

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 18:28 Зеро ки шамъамро фурӯзон мекунӣ: Худованд Худои ман торикии маро равшан хоҳад кард.

Худо торикии касонеро, ки нури Ӯро меҷӯянд, равшан хоҳад кард.

1. Нури Худо: Ғалаба кардани торикии ҷаҳон

2. Ҷустуҷӯи равшании Худованд: раҳо кардани худро аз торикии зиндагӣ

1. Забур 18:28 - "Зеро ки шамъамро фурӯзон хоҳӣ кард: Худованд Худои ман торикии маро равшан хоҳад кард".

2. Юҳанно 8:12 - «Боз Исо ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам.

Забур 18:29 Зеро ки ман ба василаи Ту лашкарро давидаам; ва қасам ба Худои худ, ман аз девор ҷаҳидаам.

Забур 18:29 қувват ва муҳофизати Худоро ҷашн мегирад ва эълон мекунад, ки бо кӯмаки Худо кас метавонад аз байни лашкар давида ва аз девор ҷаҳида шавад.

1. Имон ба Худо: Чӣ гуна бояд ҳар гуна монеаро паси сар кард

2. Қувваи Худо: Манбаи рӯҳбаландӣ барои замонҳои душвор

1. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш аст, ва далели чизҳои нонамоён».

2. 2 Вақоеънома 32:7 - «Қавӣ ва далер бошед; на дар пеши подшоҳи Ашшур ва на дар пеши тамоми издиҳом, ки бо ӯ ҳастанд, натарсед ва натарсед, зеро ки дар назди мо аз ӯ зиёдтаранд».

Забур 18:30 Аммо Худо, роҳи Ӯ комил аст: каломи Худованд озмуда шудааст: Ӯ барои ҳама таваккалкунандагон аст.

Роҳи Худо комил ва ҳақ аст ва барои ҳар касе, ки ба Ӯ таваккал мекунад, сипар аст.

1: Вақте ки мо ба Ӯ имон дорем, мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки моро муҳофизат мекунад.

2: Роҳҳои Худо комил ва ҳақиқӣ мебошанд ва мо метавонем ба Ӯ такя кунем, ки моро аз балоҳо муҳофизат кунад.

1: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Isaiah 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 18:31 Зеро кист, ки Худо ҷуз Худованд? ё ки сангест, ҷуз Худои мо?

Ин порча аз Забур 18:31 дар бораи қудрати Худо ва қобилияти Ӯ барои наҷот додани инсоният сухан меронад.

1. Қудрати устувори Худои мо

2. Наҷот ба воситаи Худованди танҳо

1. Забур 61:7, Наҷот ва ҷалоли ман дар Худост: санги қуввати ман ва паноҳгоҳи ман дар Худост.

2. Ишаъё 12:2, Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай низ наҷоти ман шуд.

Забур 18:32 Худост, ки маро қувват мебахшад, ва роҳи маро комил месозад.

Худованд моро қувват мебахшад ва ба роҳи комил ҳидоят мекунад.

1. Қувваи Худо комил аст - Забур 18:32

2. Роҳи комил - Забур 18:32

1. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - "Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст".

2. Эфсӯсиён 3:16-20 - «То ки Ӯ ба шумо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ато кунад, ки ба воситаи Рӯҳи Худ дар ботинии шумо бо қувват қувват бахшед».

Забур 18:33 Пойҳои маро мисли пойҳои ҳишт қарор дод, ва маро бар баландиҳоям мегузорад.

Худованд ба мардумаш қувват мебахшад, ки дар пайроҳаҳои душвор қадам зада, ба ҷойҳои баландтар бароянд.

1. Қувваи Худованд: Чӣ гуна Худо ба мо қувват мебахшад, ки ба қуллаҳои нав биравем

2. Чӣ тавр бояд ба Худованд барои қувват ва роҳнамоӣ дар роҳҳои душвор такя кард

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 12:1-2 - Аз ин рӯ, азбаски мо дар иҳотаи чунин абри бузурги шоҳидон ҳастем, биёед ҳама чизеро, ки монеа мешавад ва гуноҳеро, ки ба осонӣ печида мешавад, дур кунем. Ва биёед бо истодагарӣ дар мусобиқае, ки барои мо муқаррар шудааст, давем ва чашмони худро ба Исо, пешрав ва комилкунандаи имон, нигоҳ кунем. Зеро ки шодие, ки дар пеши назараш

гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, расвоии онро нафрат карда, ба ямини тахти Худо нишаст.

Забур 18:34 Дастҳои маро ба ҷанг таълим медиҳад, то ки камони пӯлод аз силоҳҳои ман шикаста шавад.

Худо ба халқи худ таълим медиҳад ва қувват мебахшад, ки бо душманони худ, ҳатто бо силоҳҳои аз пӯлод сохташуда мубориза баранд.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна қудрати Худо метавонад ҳар гуна силоҳро мағлуб кунад

2. Ҷанги Имон: Чӣ тавр мо метавонем бо имон бар душманонамон ғалаба кунем

1. Такрори Шариат 20:1 - «Вақте ки шумо ба ҷанг бо душманони худ меравед, ва мебинед, ки аспҳо ва аробаҳо ва одамон аз худ зиёдтаранд, аз онҳо натарсед, зеро Худованд Худои шумо бо шумост, ки шуморо тарбия кардааст аз замини Миср».

2. Масалҳо 21:31 - "Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз ҷониби Худованд аст".

Забур 18:35 Ту низ сипари наҷоти Худро ба ман додаӣ, ва дасти рости Ту маро нигоҳ доштааст, ва нармии Ту маро бузург кардааст.

Сипари наҷот ва дасти рости Худо моро барафрохт ва меҳрубонии Ӯ моро бузург кардааст.

1: Ҳимоя ва қудрати Худо ҳамеша мавҷуд аст

2: Қудрати меҳрубонии Худо

1: Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 18:36 Қадамҳои маро дар зери ман васеъ кардӣ, то ки пойҳоям лағжид.

Худо моро устувор мекунад, то дар имонамон устувор бошем.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр Падари Қодири мо дар замонҳои душвор моро дастгирӣ мекунад

2. Амният дар Худованд: Чаро мо метавонем ба Худо барои имони устувор такя кунем

1. Забур 18:36

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 18:37 Душманонамро таъқиб намуда, ба онҳо расидам, ва то он даме ки онҳо нобуд нашаванд, баргаштам.

Забурнавис душманони онҳоро таъқиб мекард ва то он даме ки онҳо нобуд нашаванд, бас намекард.

1. "Қувваи таъқиб: пайравӣ ба Худо дар таъқиби душманони мо"

2. "Миқтидори устувор: эътимод ба қудрати Худо барои мағлуб кардани душманон"

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст. Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз анҷоми ҳама чиз истодагарӣ кунед.

Забур 18:38 Ман онҳоро захмдор кардам, ки бархоста натавонистанд: зери пои Ман афтодаанд.

Забур 18:38 дар бораи қудрати Худо барои захмӣ кардан ва мағлуб кардани душманон сухан меравад, ки онҳо бархоста наметавонанд ва комилан зери пои Ӯ бошанд.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна қудрати Худо беҳамто аст

2. Ғалаба тавассути имон: паси сар кардани мушкилот бо кумаки Худо

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар имон устувор бошед ва зиреҳи пурраи Худоро барои ҷанги рӯҳонӣ ба бар кунед

2. Ишаъё 40:29-31 - Худо тавоност ва манбаи қувват, ки моро навсозӣ ва дастгирӣ мекунад

Забур 18:39 Зеро ки Ту маро ба ҷанг қувват бахшидай; онҳоеро, ки бар зидди ман қиём карданд, ба зери ман тобеъ кардай.

Қудрати Худо ба мо имкон медиҳад, ки ҳар гуна душвориро паси сар кунем.

1: Мо ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки моро қувват мебахшад, карда метавонем.

2: Қудрати Худо метавонад моро дар ҳама гуна ҷанг бубинад.

1: Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: 2 Вақоеънома 16:7-9 Ва дар он вақт Ҳанони бинокор назди Осо, подшоҳи Яҳудо омада, ба ӯ гуфт: «Чунки ту ба подшоҳи Сурия такя карда, ба Худованд

Худои худ таваккал накардай, лашкари подшоҳи Сурия аз дасти шумо раҳо шуд. Оё ҳабашиён ва лубиён барои шумо лашкари бузург набуданд? Аммо, азбаски шумо ба Худованд таваккал мекардед, Ӯ онҳоро ба дасти шумо супурд. Зеро ки чашмони Худованд дар тамоми замин ба сӯи он сӯ медаванд, то ки Худро аз номи онҳое ки дилашон ба Ӯ содиқ аст, қавӣ нишон диҳад.

Забур 18:40 Гардани душманонамро низ ба ман додӣ; то ки онҳоеро, ки аз ман нафрат доранд, нобуд кунам.

Худо ба забурнавис қудрат додааст, ки бар душманонаш ғолиб ояд.

1. Ғалаба кардани душманон тавассути имон ба Худо

2. Донистани он ки кай бар зидди онҳое, ки аз мо нафрат доранд, мавқеъ бигирем

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ман ба Ӯ таваккал мекунам.

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Забур 18:41 Онҳо фарьёд заданд, вале касе набуд, ки онҳоро наҷот диҳад; ҳатто ба Худованд, вале Ӯ ба онҳо ҷавоб надод.

Худованд ба доду фарёди ниёзмандон ҷавоб надод.

1: Ҳатто дарториктарин соати мо, Худо бо мост.

2: Фарёди мо шунид нест, Худо дуоҳои моро мешунавад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 34:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

Забур 18:42 Он гоҳ онҳоро мисли ғубор дар пеши шамол задам: онҳоро мисли хок дар кӯчаҳо берун кардаам.

Забурнавис ҷазо додани бадкоронро аз ҷониби Худо тасвир мекунад, ки онҳоро майда карда, мисли хок дар кӯчаҳо берун мекунад.

1. "Худо одил аст: оқибатҳои бадӣ"

2. "Қудрати Худо: Даравидани он чизе ки мо мекорем"

1. Ирмиё 17:10 - "Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмоли худ ато кунам".

2. Румиён 2: 6-8 - "Ӯ ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод; аммо барои касоне, ки худпарастанд. - Ҷустуҷӯи ростӣ ва итоат накун, балки ба ноинсофӣ итоат кунед, ғазаб ва хашм хоҳад шуд».

Забур 18:43 Маро аз кӯшишҳои мардум раҳоӣ додӣ; ва маро сарвари халқҳо кардаӣ; қавме ки ман онҳоро нашинохтам, ба ман хизмат хоҳанд кард.

Худо забурнависро аз муборизаҳои мардум наҷот дод ва ӯро пешвои халқҳо гардонид. Одамоне, ки ӯро намешинохтанд, акнун ба ӯ хизмат хоҳанд кард.

1. Наҷотбахшии Худо: Эҳсоси қудрати Худованд дар замонҳои мубориза

2. Қудрати ҳокимияти Худо: Пешвои миллатҳо шудан

1. Ишаъё 40:30-31 - Ҳатто ҷавонон беҳуш ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 18:44 Ҳангоме ки онҳо дар бораи Ман шуниданд, ба Ман итоат хоҳанд кард; ғарибон ба Ман итоат хоҳанд кард.

Ин порча аз Забур 18:44 мегӯяд, ки вақте одамон дар бораи Худо мешунаванд, ба Ӯ итоат мекунанд ва ҳатто бегонагон ба Ӯ итоат мекунанд.

1. Қудрати шунидани номи Худо: Чӣ гуна Худо фармонбардорӣ аз ҳамаи онҳое, ки Ӯро мешиносанд

2. Итоат ба Худо: вокуниши зарурӣ ба қудрати ӯ

1. Матто 28:18-20 - "Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: "Тамоми қудрат дар осмон ва бар замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар таъмид диҳед ва аз Писар ва Рӯҳулқудсро таълим дода, онҳоро таълим медиҳам, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам'».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст".

Забур 18:45 Аҷнабиён пажмурда хоҳанд шуд, ва аз наздикии худ метарсанд.

Забурнавис эълон мекунад, ки бегонагон нопадид мешаванд ва аз паноҳгоҳҳои худ метарсанд.

1. Худо паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Натарс, ки Худо бо Мо аст

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 18:46 Худованд зинда аст; ва санги ман муборак бошад; ва бигзор Худои наҷоти ман сарафроз бошад.

Худованд зинда аст ва сазовори ситоиш ва таъриф аст.

1: Худои Ҳай - Нигоҳе ба Забур 18:46

2: Эълон кардани Худои Наҷот

1: Румиён 10:9 - То ки агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исои Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт.

2: Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано кунед.

Забур 18:47 Худост, ки интиқоми ман мегирад, ва мардумро ба зери ман мутеъ мекунад.

Худо интиқоми забурнависро мегирад ва мардумро зери зери ӯ мегузорад.

1. Худо интиқомгирандаи мост: чӣ гуна Худо барои мо меҷангад

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо душманони моро зер мекунад

1. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

2. Ишаъё 59:17-18 - Ӯ адолатро чун синабанд ва кулоҳи наҷотро бар сараш пӯшидааст; либоси интиқомӣ ба бар кард ва бо ҷидду ҷаҳд чун ҷома печонд. Мувофиқи аъмоли онҳо, ӯ низ ба душманонаш ғазаб хоҳад дод, ба душманонаш подош хоҳад дод.

Забур 18:48 Маро аз душманонам раҳоӣ медиҳад; бале, маро аз онҳое ки бар зидди ман қиём мекунанд, боло мебардорӣ; маро аз золим раҳоӣ додӣ.

Таронаи ҳамду сано ба Худо, ки моро аз душманонамон раҳо кардааст.

1. Қувваи муҳофизат: Чӣ гуна Худо моро аз зарар муҳофизат мекунад

2. Тасаллият ёфтан дар замонҳои душвор: таваккал ба Худо барои қувват

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

Забур 18:49 Пас, туро, эй Худованд, дар миёни халқҳо шукр хоҳам гуфт, ва исми Туро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Дар байни халқҳо Худоро ҳамду сано ва шукр кардан лозим аст.

1. Қувваи ситоиш: Аҳамияти шукргузорӣ ба Худо дар миёни халқҳо

2. Шодии ибодат: Шод шудан ба исми Худованд дар тамоми халқҳо

1. Румиён 15:11 - Ва боз ҳамду сано кунед: Худованд, эй ҳамаи халқҳо! ва Ӯро ситоиш кунед, эй тамоми мардум.

2. Забур 117:1 - Худовандро ҳамду сано гӯед, эй ҳамаи халқҳо: Ӯро ҳамду сано гӯед, эй тамоми мардум.

Забур 18:50 Ӯ ба подшоҳи худ наҷоти бузург медиҳад; ва ба тадҳиншудаи худ, ба Довуд ва ба насли ӯ то абад марҳамат мекунад.

Худо ба касоне, ки баргузидааст, содиқ аст ва ба онҳо раҳоӣ ва марҳамат мебахшад.

1. Вафодории бепоёни Худо

2. Аҳди раҳмат ва наҷот

1. 2 Тимотиюс 2:13 - «Агар мо беимон бошем, Ӯ содиқ мемонад, зеро наметавонад худро инкор кунад».

2. Луқо 1:72-73 - "Барои нишон додани марҳамате, ки ба аҷдодони мо ваъда дода шудааст, ва ба ёд овардани аҳди муқаддаси ӯ, қасамеро, ки ба падари мо Иброҳим дода буд".

Таронаи 19 таронаест, ки ҷалоли Худоро, ки тавассути табиат ва қонуни Ӯ ошкор шудааст, ситоиш мекунад. Он ба камолот ва ҳикмати дастуроти Худо ва қудрати дигаргункунандаи онҳо дар ҳаёти пайравони онҳо таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо эълон кардани он оғоз мекунад, ки осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад ва осмон корҳои Ӯро эълон мекунанд. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ гуна офариниш рӯз то рӯз дар бораи бузургии Худо сухан меронад (Забур 19:1–4).

Сархати 2: Забурнавис тамаркузро ба қонуни Худо дода, онро ҳамчун комил, боэътимод, дуруст, дурахшон ва аз тилло матлубтар тавсиф мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки риояи аҳкоми Худо мукофоти бузург меорад (Забур 19:7–11).

Сархати 3: Забурнавис дар бораи қудрати дигаргункунандаи дастурҳои Худо фикр мекунад. Аз гуноҳҳои ниҳон истиғфор мекунад ва барои парҳез кардани гуноҳҳои қасд ёрӣ мехоҳад. Ӯ мехоҳад, ки суханон ва фикрҳои ӯ ба Худо писанд оянд (Забур 19:12–14).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи нуздаҳ пешниҳод мекунад
ҷашни ваҳйи илоҳӣ,
ва тасдиқи арзиши қонуни Худо,
камолот ва кувваи дигаргунсозандаи онро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба ваҳй, ки тавассути шинохти ҷалоли илоҳӣ дар офариниш ба даст омадааст,
ва таъкид кардани дастуроте, ки тавассути васф кардани фазилатҳои қонуни Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи ҳикмати илоҳӣ ҳангоми изҳори хоҳиши адолати шахсӣ нишон дода шудааст.

Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

Осмон бузургии Худо ва корҳои аҷоиби Ӯро равшан эълон мекунад.

1: Ҷалоли Худо дар офариниши Ӯ зоҳир мешавад

2: Аҷиби Худо дар осмон ошкор аст

1: Румиён 1:20 - Зеро аз замони офариниши ҷаҳон сифатҳои нонамоёни Ӯ ба таври равшан дида мешаванд ва аз офаридаҳои офаридашуда, қудрати абадии Ӯ ва Худодории Ӯ фаҳмида мешаванд, ба тавре ки онҳо узр надоранд.

2: Забур 8: 1-3 - Эй Парвардигори мо, Парвардигори мо, чӣ гуна олиҷаноб аст исми Ту дар тамоми замин, ки ҷалоли Туро аз осмон боло гузоштааст! Аз лабони кӯдакону тифлони ширдеҳ қувват бахшидай, Зи душманони худ, Ки хомуш кунӣ душману интиқомгир.

Забур 19:2 Рӯз ба рӯз сухан мегӯяд, ва шаб ба шаб дониш баён мекунад.

Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад ва дониши иродаи Ӯро ошкор мекунад.

1. Шаҳодатномаи бепоёни ҷалоли Худо

2. Эълони ҳикмати Худо

1. Румиён 1: 19-20 - Зеро он чизе ки дар бораи Худо маълум аст, ба онҳо равшан аст, зеро Худо инро ба онҳо нишон додааст. Зеро сифатҳои нонамоёни ӯ, яъне қудрати ҷовидонӣ ва табиати илоҳӣ, аз замони офариниши ҷаҳон, дар чизҳои офаридашуда равшан дарк карда мешаванд.

2. Забур 96:6 - Осмон адолати Ӯро эълон мекунад, ва тамоми халқҳо ҷалоли Ӯро мебинанд.

Забур 19:3 На сухан ҳасту на забон, ки дар он ҷо овози онҳо шунида нашавад.

Овози Худо новобаста аз забону гуфтор дар ҳама ҷо шунида мешавад.

1. Овози Худо умумист ва бо ҳамаи мо сухан мегӯяд.

2. Қудрати Худо аз забон ва фарҳанг болотар аст.

1. Румиён 10:17-18 - Ҳамин тавр, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Аъмол 2:1-4 - Ҳамаашон аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва чун Рӯҳ ба онҳо сухан мегуфт, ба забонҳои дигар сухан мегуфтанд.

Забур 19:4 Хатти онҳо дар тамоми замин паҳн шудааст, ва суханони онҳо то охири ҷаҳон аст. Дар онҳо хаймае барои офтоб гузоштааст,

Каломи Худо ба ҷаҳон паҳн шудааст ва дар он устувор гузошта шудааст.

1. Мо бояд шукргузор бошем, ки қудрати каломи Худо ва то куҷо дастрасии он аст.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки каломи Худоро бо ҷаҳон мубодила кунем ва онро дар дилҳо ҷойгир кунем.

1. Румиён 10:17 - "Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд".

2. Ирмиё 15:16 - "Суханони Ту ёфт шуданд, ва ман онҳоро хӯрдам, ва суханони Ту барои ман шодӣ ва лаззати дили ман шуданд, зеро ки ман ба исми Ту, эй Худованд, Худои лашкарҳо хонда шудаам".

Забур 19:5 Он мисли домод аз утоқи худ берун меояд ва чун марди тавоно барои давидан шодӣ мекунад.

Каломи Худо манбаи шодии қувват ва ҳидоят аст.

1. Шод шудан аз қудрати Худо

2. Давидан дар пойгаи имон

1. Эфсӯсиён 6:10-13 - Дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед.

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард.

Забур 19:6 Хуруҷи Ӯ аз канори осмон аст, ва гардиши Ӯ то ақсои он аст, ва ҳеҷ чиз аз гармии он пӯшида нест.

Забур 19:6 қудрати Худоро тасвир мекунад ва нишон медиҳад, ки ҳузури Ӯ дар ҳама ҷост ва ҳеҷ чиз аз Ӯ пӯшида нест.

1. Худо ҳамаро мебинад: А дар Забур 19:6

2. Худои ҳама ҷо: А дар бораи қудрати Забур 19:6

1. Ирмиё 23:24 - "Оё касе метавонад дар ҷойҳои пинҳонӣ пинҳон шавад, ки ӯро набинам?" мегӯяд Худованд. Оё Ман осмон ва заминро пур намекунам? - мегӯяд Худованд."

2. Ибриён 4:13 - Ва ҳеҷ махлуқоте аз назари Ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва ба чашмони Он Касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Забур 19:7 Қонуни Худованд комил аст, рӯҳро дигаргун месозад; шаҳодати Худованд боэътимод аст, соддадилонро доно месозад.

Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро барқарор мекунад; шаҳодати Худованд бовариноқ аст ва оддиро хирадманд мегардонад.

1. Каломи Худо сарчашмаи ҳикмат ва ҳидоят аст.

2. Қудрати қонуни Худованд барои навсозӣ ва барқарор кардани рӯҳҳои мо.

1. Юҳанно 17:17 - Ба воситаи ростии Худ онҳоро тақдис намо: каломи Ту ростист.

2. Яъқуб 1:18-19 - Аз рӯи хости Худ Ӯ моро бо каломи ростӣ ба дунё оварад, то ки мо як навъ аввалин ҳосили офаридаҳои Ӯ бошем.

Забур 19:8 Фаризаҳои Худованд дуруст аст, дилҳоро шод мегардонад; ҳукми Худованд пок аст, чашмҳоро равшан мекунад.

Фармонҳои Худованд ба дилҳо шодӣ ва ба чашмон равшанӣ мебахшад.

1. Шодии итоаткорӣ: Чӣ гуна риояи аҳкоми Худо метавонад хушбахтӣ оварад

2. Дидани нур: Чӣ тавр роҳнамоии Худо метавонад ҳаёти моро равшан кунад

1. Забур 19:8

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Забур 19:9 Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; доварии Худованд комилан рост ва одилона аст.

Тарс ва ҳукмҳои Худованд пок ва одилона аст.

1. Покӣ ва адолати Худо

2. Қабули ҳукми Худо

1. Ишаъё 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Забур 119:142 - Адолати Ту адолати ҷовидонӣ аст, ва шариати Ту ростист.

Забур 19:10 Онҳо аз тилло, оре, аз тиллои нафис бештар дилхоҳанд, аз асал ва асал ширинтаранд.

Зебоии қонунҳои Худо аз тилло арзишмандтар ва аз асал ширинтар аст.

1. Ширинии Каломи Худо: омӯхтани шодии зиндагӣ бо итоаткорӣ

2. Қимати бештари итоаткорӣ: Фаҳмидани подошҳои риояи иродаи Худо

1. Забур 119:103 - "Чӣ гуна ширин аст суханони Ту ба таъми ман! Оре, ширинтар аз асал ба даҳони ман".

2. Масалҳо 16:20 - "Ҳар кӣ ба коре оқилона рафтор кунад, некӯӣ хоҳад ёфт: ва ҳар кӣ ба Худованд таваккал кунад, хушбахт аст".

Забур 19:11 Ва бандаи Ту ба воситаи онҳо огоҳ карда шудааст, ва онҳоро нигоҳ доштан мукофоти бузурге ҳаст.

Каломи Худо барои касоне, ки ба он итоат мекунанд, огоҳӣ ва мукофоти бузург медиҳад.

1. "Баракати итоаткорӣ: Каломи Худо"

2. "Зиндагӣ бо мукофот: ваъдаи Забур 19:11"

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:7-8, "Фақат қавӣ ва далер бош ва мувофиқи тамоми шариате ки бандаи ман Мусо ба ту амр фармуда буд, ба ҷо овар. Аз он ба дасти рост ё чап рӯй нагардон, то ки Дар ҳар ҷое, ки равед, муваффақияти хуб ба даст ored.

2. Яъқуб 1:22-25, "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт.

Забур 19:12 Кӣ метавонад хатоҳои ӯро бифаҳмад? маро аз айбҳои ниҳон пок кун.

Ин тарона аз Худо талаб мекунад, ки гуноҳҳои пинҳониро бахшад ва сухангӯро аз хатогиҳои онҳо пок кунад.

1. Қувваи эътироф: Даъват ба тавба

2. Аҳамияти бахшидан дар барқарорсозии муносибатҳои вайроншуда

1. Масалҳо 28:13 Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, комёб намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, аз онҳо даст кашад, марҳамат меёбад.

2. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

Забур 19:13 Бандаи худро низ аз гуноҳҳои худсарона нигоҳ дор; Бигзор онҳо бар ман ҳукмронӣ накунанд, пас росткор бошам, ва аз гуноҳи бузург пок хоҳам буд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки онҳоро аз содир кардани гуноҳҳои азим нигоҳ дорад ва онҳоро аз гирифтории ин гуна гуноҳҳо нигоҳ дорад, то онҳо ростқавл ва бегуноҳ бимонанд.

1. Қудрати Худо, ки моро аз гуноҳ ҳифз мекунад

2. Аҳамияти адолат ва адолат

1. Румиён 6:12-14 - "Бинобар ин, бигзоред, ки гуноҳ дар ҷисми мирандаи шумо ҳукмронӣ кунад, то ба ҳавасҳои бади он итоат кунед. Ҳеҷ як қисми худро ба гуноҳ нагузоред, ки ҳамчун олоти бадӣ, балки худро ба Худо ҳамчун олоти бадӣ пешниҳод кунед. Онҳое ки аз марг ба ҳаёт оварда шудаанд, ва ҳар як қисми худро ба Ӯ ҳамчун олати адолат бидеҳ; зеро ки гуноҳ дигар оғои шумо нахоҳад буд, зеро ки шумо зери дасти шариат нестед, балки зери файз ҳастед».

2. 1 Петрус 5:8 - "Ҳушёр ва ҳушьёр бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атрофи худ овора мешавад, ки касеро меҷӯяд, то хӯрад."

Забур 19:14 Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, қуввати ман ва наҷотдиҳандаи ман.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки бо тарзе сухан гӯем ва фикр кунем, ки ба Худованд писанд аст.

1: Бо тарзе сухан гӯед ва фикр кунед, ки ба Худованд писанд аст

2: Оқилона интихоб кардани калимаҳо

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Яъқуб 3:1-10 - Эй ҳамимононии ман, бисёре аз шумо набояд муаллим шаванд, зеро медонед, ки мо таълимдиҳандагон сахттар ҳукм карда мешавем.

Таронаи 20 таронаи дуо ва баракат барои муваффақият ва ғалабаи подшоҳ ё пешвои баргузидаи Худо мебошад. Он дастгирӣ ва эътимоди ҷомеаро ба қудрати Худо барои посух додан ба дархостҳои онҳо ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори хоҳиши худ оғоз мекунад, ки Худованд дар лаҳзаҳои душворӣ ҷавоб диҳад. Ӯ эътироф мекунад, ки кӯмак танҳо аз ҷониби Худо меояд, на аз қувваи инсонӣ ё қувваи ҳарбӣ (Забур 20:1–5).

Сархати 2: Забурнавис барои подшоҳ ё пешвое, ки Худо интихоб кардааст, дуо ва баракатҳо медиҳад. Мехоҳад, ки Худованд барояш пирӯзӣ диҳад, орзуҳояшро иҷобат кунад ва дуъояшро иҷобат кунад. Мардум ба қудрати наҷотбахши Худо эътимод доранд (Забур 20:6–9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бистум тӯҳфаҳо
дуо барои муваффакият ва галаба
аз подшоҳ ё пешвои баргузидаи Худо,
такя ба қудрати илоҳӣ таъкид мекунад.

Бо таъкид ба дуое, ки бо дархости кумаки илоҳӣ дар лаҳзаҳои душворӣ ба даст меояд,
ва таъкид кардани баракатҳое, ки тавассути изҳори дастгирӣ ва эътимод ба қудрати наҷотбахши Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ва тасдиқи вобастагӣ аз дахолати Ӯ нишон дода шудааст.

Забур 20:1 Худованд туро дар рӯзи тангӣ мешунавад; исми Худои Яъқуб туро муҳофизат мекунад;

Ин тарона имон ба Худоро ифода мекунад, ки дар вақти душворӣ мешунавад ва муҳофизат мекунад.

1: Худо ҳамеша дар он ҷост, ки моро мешунавад ва муҳофизат мекунад

2: Дар замонҳои душвор ба Худо имон оваред

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 20:2 Туро аз маъбад мадад фирист, ва туро аз Сион қувват бахш;

Худо аз макони муқаддасаш мадад ва қувват хоҳад дод.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр аз маъбади Худо кӯмак гирифтан мумкин аст

2. Дар Сион қувват пайдо кардан: дар замонҳои душвор баракати Худоро эҳсос кардан

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

2. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

Забур 20:3 Ҳама ҳадияҳои худро ба ёд овар, ва қурбонии сӯхтании худро қабул кун; Села.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ҳамаи қурбониҳои ба ӯ додашударо ба ёд орад ва қурбонии сӯхтаниро қабул кунад.

1. Қувваи қурбонӣ: Чӣ тавр пешниҳод ба Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Шоди ибодат: Шод шудан аз неъматҳои Худо

1. Ибриён 13:15-16 - Пас, биёед ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва муошират карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо писанд аст.

2. Ҳастӣ 4:3-4 - Ва бо гузашти вақт Қобил аз ҳосили замин ҳадияе барои Худованд овард. Ва Ҳобил низ аз нахустзодаҳои рамаи худ ва чарбуи онро овард. Ва Худованд Ҳобил ва ҳадияи ӯро эҳтиром мекард.

Забур 20:4 Ба ту мувофиқи дили худ ато кун ва ҳама маслиҳати худро иҷро кун.

Забур 20:4 моро ташвиқ мекунад, ки аз Худо хоҳиш кунем, ки хоҳишҳои диламонро ба мо ато кунад ва нақшаҳои Ӯро барои ҳаёти мо амалӣ созад.

1. Қувваи Дуъо: Бо қалби худ ба Худо муроҷиат кардан

2. Зиндагӣ бо иродаи Худо: Боварӣ ба Худо барои иҷрои нақшаҳои Ӯ

1. Яъқуб 4:2-3 - Шумо на барои он ки напурсед.

2. Филиппиён 4:6-7 - Ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Забур 20:5 Мо аз наҷоти ту шод хоҳем шуд, ва ба исми Худои худ байраққои худро баланд хоҳем кард: Худованд ҳамаи хоҳишҳои туро иҷро кунад.

Забурнавис изҳори боварӣ мекунад, ки Худо ба дуоҳо ҷавоб хоҳад дод ва наҷот меорад, боиси шодӣ ва гузоштани байраққо ба исми Ӯ мегардад.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Санҷиши Забур 20:5

2. Парчами имон: Тадқиқоти Забур 20:5

1. Забур 27:4-5 - Аз Худованд як чизеро орзу доштам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Забур 20:6 Акнун медонам, ки Худованд тадҳиншудаи Худро наҷот медиҳад; Ӯро аз осмони муқаддаси худ бо қуввати наҷотбахши дасти росташ мешунавад.

Худо ҳамеша онҳоеро, ки интихоб кардааст, наҷот медиҳад ва дуоҳои онҳоро аз осмон мешунавад.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худо барои тадҳиншудагон

2. Қувваи дуо дар ҳаёти тадҳиншудагон

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 20:7 Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо умед мебанданд, вале мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

Мо бояд ба Худо таваккал кунем, на ба дунё.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худованд таваккал кунем, на ба моли дунё.

2: Мо амнияти ҳақиқиро танҳо дар Худованд ёфта метавонем, на дар чизҳои заминӣ.

1: Масалҳо 3: 5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард."

2: Ирмиё 17: 7-8 - "Лекин хушбахт аст касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва эътимоди ӯ ба Ӯст. Онҳо мисли дарахте хоҳанд буд, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро дар ҷӯй мефиристад. Вай наметарсад. вакте ки гармо ояд, баргаш хамеша сабз аст, дар соли хушксолй ташвише надорад ва боре хам намедихад».

Забур 20:8 Онҳо фурӯ ғалтидаанд ва афтодаанд, вале мо эҳьё шудаем ва рост истодаем.

1. Вақте ки мо паст шудаем, Худо моро боло хоҳад кард.

2. Мо то даме ки ба Худо таваккал кунем, бо қувват истода метавонем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 30:2 - Эй Худованд Худои ман, Ман сӯи Ту фарёд задам, ва Ту маро шифо додӣ.

Забур 20:9 Наҷотдиҳанда, эй Худованд, бигзор подшоҳ моро бишнавад, вақте ки мо даъват мекунем.

Ин оят дуоест ба Худо, ки подшоҳро ҳифз ва наҷот диҳад.

1. Қувваи Дуъо: Дар ниёзмандӣ ва ризқу рӯзии Худованд талаб кардан

2. Чаро мо бояд барои пешвоёни худ дуо кунем

1. Эфсӯсиён 6:18 - Ҳамеша дар Рӯҳ бо тамоми дуо ва илтиҷо дуо гӯед. Барои ин бо тамоми истодагарӣ ҳушёр бошед ва барои ҳамаи муқаддасон илтиҷо кунед.

2. 1 Тимотиюс 2:1-2 - Пас, пеш аз ҳама, ман хоҳиш мекунам, ки дуоҳо, дуоҳо, шафоатҳо ва шукргузорӣ барои ҳама одамон, барои подшоҳон ва ҳамаи онҳое, ки дар мансабҳои баланд ҳастанд, карда шаванд, то ки мо сулҳу осоиштагӣ ва зиндагии ором, аз ҳар ҷиҳат худодона ва бошарафона.

Таронаи 21 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ барои ғалабаҳо ва баракатҳое мебошад, ки Худо ба подшоҳ ё пешво ато кардааст. Он садоқат, қувват ва муҳаббати пойдори Худоро ҷашн мегирад.

Сархати 1: Забурнавис аз қуввати подшоҳ ва ғалабаҳои аз ҷониби Худо атокардааш шод мешавад. Ӯ эътироф мекунад, ки хоҳишҳои дили подшоҳ иҷро шуданд ва ӯ умри дарозро баракат дод (Забур 21:1–4).

Сархати 2: Забурнавис Худоро барои муҳаббат ва баракатҳои устувораш ба подшоҳ ҳамду сано мегӯяд. Ӯ дарк мекунад, ки Худо ба ӯ иззату ҷалол ва ҷалол додааст. Мардум ба қудрати Худо боварӣ доранд, ки подшоҳи худро дастгирӣ мекунанд (Забур 21:5–7).

Сархати 3: Забурнавис тасдиқ мекунад, ки Худо душманони подшоҳро сарнагун хоҳад кард. Ӯ тасвир мекунад, ки чӣ гуна онҳо дар оташ сӯхта мешаванд ва пеш аз ҳузури Худо нобуд мешаванд. Мардум аз наҷоти худ шод мешаванд (Забур 21:8–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту як пешкаш мекунад
суруди ситоиш,
ва ҷашни неъматҳои илоҳӣ,
садоқатмандии Худо ва дахолати ғолибро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба шукргузорӣ, ки тавассути шодӣ аз ғалабаҳои додаи Худо ба даст меояд,
ва таъкид кардани неъмати илоҳӣ, ки тавассути эътирофи муҳаббати устувори Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи муҳофизати илоҳӣ ҳангоми изҳори боварӣ ба доварии Ӯ бар зидди душманон.

Забур 21:1 Подшоҳ аз қуввати Ту шод хоҳад шуд, эй Худованд; ва дар наҷоти Ту чӣ қадар шодӣ хоҳад кард!

Подшоҳ аз қудрат ва наҷоти Худо шод мешавад.

1. Шодмонӣ дар қудрати Худованд

2. Аз наҷоти Худованд шод бошед

1. Ишаъё 12:2 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Яҳова қуввати ман ва суруди ман аст; вай низ наҷоти ман шуд.

2. Румиён 5:2-5 - Ба воситаи Ӯ мо низ ба ин файз, ки дар он истодаем, ба воситаи имон дастрасӣ пайдо кардем ва бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем. На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷ сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс рехта шудааст, ки ба мо дода шудааст.

Забур 21:2 Ҳаваси дилашро ба ӯ додӣ, ва хоҳиши лабҳояшро нигоҳ надорӣ. Села.

Вақте ки мо бо имон талаб мекунем, Худо хоҳишҳои диламонро ба мо медиҳад.

1: Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва дилҳои амиқи худро бо имон пурсем ва итминон дошта бошем, ки Ӯ ба мо ҷавоб хоҳад дод.

2: Худо Падари мӯътамад аст, ки дӯст медорад, ки ба фарзандонаш вақте ки онҳо бо имон талаб мекунанд, тӯҳфаҳои хуб диҳад.

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2: Забур 37:4 - Худро низ аз Худованд ҳаловат баред; ва ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Забур 21:3 Зеро ки ӯро бо баракатҳои некӣ бозмедоред, бар сари ӯ тоҷи тиллои холис мегузоред.

Худо касонеро, ки Ӯро меҷӯянд, бо баракатҳои некӣ ва тоҷи тиллои холис подош медиҳад.

1. Баракатҳои ҷустуҷӯи Худо

2. Тоҷи тиллои холис: Подош барои вафодорӣ

1. Яъқуб 4:8 - Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

2. Забур 37:4 - Худро низ дар Худованд ҳаловат намо, ва Ӯ ба ту хоҳишҳои дилатро хоҳад дод.

Забур 21:4 Ӯ аз ту ҳаёт хост, ва ту онро ба ӯ додӣ, ҳатто рӯзҳои то абад.

Ӯ аз Худо ҳаёт талаб кард ва Худо онро ҳамчун ҳадяи абадӣ ба ӯ ато кард.

1: Худо ба мо бо марҳамат умр ва дарозии рӯзҳоро ато мекунад.

2: Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо неъмати бузург аст.

1: Яъқуб 4:6, Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

2: Isaiah 53:10, Аммо ба Худованд писанд омад, ки ӯро кӯфта кунад; вайро ғамгин кардааст: ҳангоме ки ҷони ӯро қурбонии гуноҳ хоҳӣ кард, насли худро хоҳад дид, умри худро дароз хоҳад кард, ва ризогии Худованд дар дасташ комёб хоҳад шуд.

Забур 21:5 Ҷалоли Ӯ дар наҷоти Ту бузург аст: Шаъну шарафро бар ӯ ниҳодӣ.

Худо ба касоне, ки наҷоти Ӯро қабул кардаанд, ҷалол ва иззати бузург додааст.

1. Ҷалоли наҷоти Худо

2. Аз муҳаббати бузурги Худо шодӣ кунед

1. Ишаъё 60:1-2 - Бархез, дурахшид, зеро нури ту омад, ва ҷалоли Худованд бар ту боло меравад.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Забур 21:6 Зеро ки ӯро то абад баракат додай, бо чеҳраи худ ӯро бағоят шод гардондӣ.

Худо касонеро, ки аз ӯ пайравӣ мекунанд, баракат ва шодмон кардааст.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: чеҳраи Худо чӣ гуна шодӣ меорад

2. Таҷлили неъматҳои Худо: дарёфти шодӣ дар ҳузури Худо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

Забур 21:7 Зеро ки подшоҳ ба Худованд таваккал мекунад, ва аз марҳамати Ҳаққи Таоло вай ба ҷунбиш нахоҳад афтод.

Подшоҳ ба Худо таваккал мекунад ва аз раҳмати ӯ устувор мемонад.

1. Таъмини раҳмат ва ҳифзи Худо

2. Имон ба Худо ҳамчун манбаи қувваи мо

1. Ишаъё 26:3-4 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки Худованд худи Худованд санги ҷовидонист.

2. Забур 61:1-2 - Дар ҳақиқат ҷони ман дар Худо оромӣ меёбад; наҷоти ман аз Ӯст. Дар ҳақиқат ӯ санги ман ва наҷоти ман аст; вай калъаи ман аст, ман хеч гох такон намеёбам.

Забур 21:8 Дасти Ту ҳама душманони худро хоҳад ёфт; дасти рости Ту душманони худро хоҳад ёфт.

Дасти Худо ба ҳамаи душманонаш ғамхорӣ мекунад.

1. Қудрати дасти Худо

2. Чӣ тавр ба муҳофизати Худо такя кардан мумкин аст

1. Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Масалҳо 18:10 - "Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медаванд ва эмин ҳастанд".

Забур 21:9 Онҳоро дар вақти ғазаби худ ҳамчун танӯри оташин бисоз: Худованд онҳоро дар ғазаби Худ фурӯ хоҳад бурд, ва оташ онҳоро хоҳад хӯрд.

Ғазаби Худо сахт ва одилона аст, аммо муҳаббати Ӯ бузургтар аст.

1: Муҳаббати Худо аз ғазаби Ӯ бузургтар аст

2: Муҳимияти эътироф кардани хашми Худо

1: Юҳанно 3:16 Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2: Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо бо он таъриф мекунад, ки ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 21:10 Ту меваи онҳоро аз замин нест хоҳӣ кард, ва тухми онҳоро аз миёни фарзандони одамӣ.

Худо мева ва тухми шарironро аз замин ва аз байни одамон нест мекунад.

1. Хавфи бадӣ: Чӣ гуна бадкорон барои гуноҳашон ҷазо хоҳанд дод.

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна ҳукми Худо одилона ва меҳрубон аст.

1. Матто 7:19 - "Ҳар дарахте, ки меваи хуб намеоварад, бурида ва ба оташ андохта мешавад".

2. Румиён 12:19 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Забур 21:11 Зеро ки қасди бадӣ дар ҳаққи ту карданд, як макри бадеро тасаввур карданд, ки ба амал бароварда наметавонанд.

Шарирон бар зидди Худо нақшаи бадӣ мекунанд, аммо дар ниҳояти кор қодир нест, ки онро амалӣ созад.

1. Худо дар ихтиёри худ аст ва ҳар монеаеро, ки ситамкорон бар зидди Ӯ тарҳрезӣ мекунанд, пирӯз хоҳад кард.

2. Ба Худо имон оваред ва таваккал кунед, ки Ӯ моро аз ҳар макри бадие, ки бар зидди мо сохтаанд, нигоҳ медорад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Ирмиё 29:11-Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, — фикрҳои осоиштагӣ дорам, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо хотима бахшад.

Забур 21:12 Пас, онҳоро ба ақибашон мегардонӣ, вақте ки тирҳои худро бар ресмонҳои худ бар рӯи онҳо тайёр хоҳӣ кард.

Худо метавонад аз тирҳо истифода барад, то душманонашро пушт кунанд.

1. Тирҳои муҳофизати Худо - Чӣ гуна Худо моро аз душманонамон муҳофизат мекунад

2. Қувваи Намоз - Чӣ тавр Дуо барои амният ва муҳофизат аз душманон

1. Ишаъё 59:19 - Ҳамин тавр, онҳо аз исми Худованд аз ғарб ва ҷалоли Ӯ аз тулӯи офтоб метарсанд. Вақте ки душман мисли тӯфон дарояд, Рӯҳи Худованд бар зидди ӯ байрак боло хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Ниҳоят, бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

Забур 21:13 Ту, эй Худованд, бо қуввати Худ сарафроз бош; инчунин мо тавони Туро суруд ва ҳамду сано хоҳем хонд.

Забурнавис даъват мекунад, ки Худованд бо қуввати худ сарафроз шавад ва қудрати Ӯро бо суруд ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр ба бузургии Ӯ такя кардан мумкин аст

2. Қувваи ҳамду сано: Суруд хондан ба Худованд бо шодӣ

1. Эфсӯсиён 3:14-21 - Павлус дар бораи қудрати Худованд дар он нақл мекунад, ки қобилияти беандоза бештар аз он чизе ки мо мепурсем ё тасаввур карда метавонем, иҷро карда метавонад.

2. Забур 103:1-5 - Ин порча Худовандро барои ҳама корҳои аҷибаш ҳамду сано хонда, моро даъват мекунад, ки номи Ӯро баракат диҳем.

Таронаи 22 таронаи хеле эҳсосотӣ ва пешгӯӣ аст, ки ба Довуд тааллуқ дорад. Он бо фарёди андӯҳ ва эҳсоси партофташуда оғоз мешавад, аммо ба ифодаи эътимод ва ҳамду сано барои наҷоти Худо мегузарад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори андӯҳи худ, эҳсоси тарки Худо ва иҳотаи душманон оғоз мекунад. Вай бо истифода аз тасвирҳое, ки маслуб шудани Исои Масеҳро пешгӯӣ мекунанд, азобҳои ҷисмонии худро равшан тасвир мекунад (Забур 21:1-18).

Сархати 2: Оҳанги забурнавис ҳангоми изҳори эътимоди худ ба садоқати Худо аз ҷавониаш тағйир меёбад. Ӯ ҳокимияти Худоро бар ҳамаи халқҳо эътироф мекунад ва изҳори боварӣ мекунад, ки наслҳои оянда Ӯро ҳамду сано хоҳанд хонд (Забур 22:19–31).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту ду тӯҳфаҳо
нола ба эътимод табдил ёфт,
ва эъломияи ситоиши оянда,
таъкид кардани таҷрибаи партофташуда, ки ба умед табдил ёфтааст.

Бо таъкид ба таассуф, ки тавассути баёни ғаму андӯҳ ва эҳсоси фаромӯшӣ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътирофи садоқати Худо ба даст меояд.
Зикр кардани унсурҳои пешгӯие, ки дар бораи ранҷу азобҳое, ки дар робита ба маслуб тасвир шудаанд, ҳангоми тасдиқи ибодати наслҳои оянда.

Забур 22:1 Худои ман, Худои ман, чаро маро тарк кардӣ? Чаро аз ёрӣ ба ман ва аз суханони наъраам дур ҳастӣ?

Ҳузури Худо на ҳамеша дар вақти ранҷу ноумедӣ эҳсос мешавад.

1. Дар вақти ранҷу азоб Худо ҳоло ҳам ҳозир аст ва ба мо кӯмак мекунад.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо бо мост, ҳатто вақте ки мо ҳузури Ӯро ҳис накунем.

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

2. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ».

Забур 22:2 Эй Худои ман, рӯзона гиря мекунам, аммо намешунавӣ; ва дар шаб, ва хомуш нестам.

Худо ҳамеша гӯш мекунад, ҳатто вақте ки ба ӯ маъқул нест.

1: Худо ҳамеша дар он ҷост.

2: Худо ҳамеша мешунавад.

1: Филиппиён 4:6-7, "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2: Ишаъё 55: 6-7, "Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай сӯи Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

Забур 22:3 Аммо ту муқаддас ҳастӣ, эй сокини ҳамду санои Исроил.

Худо муқаддас аст ва дар ҳамду санои Исроил сокин аст.

1. Худо сазовори ситоиш аст

2. Подшоҳии Худо

1. Забур 150:2 "Ӯро барои корҳои бузурги ӯ ҳамду сано гӯед; ба ҳасби бузургии ӯ ҳамду сано гӯед!"

2. Ишаъё 6:3 «Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо, тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст!

Забур 22:4 Падарони мо ба Ту таваккал карданд, онҳо таваккал карданд, ва Ту онҳоро наҷот додӣ.

Ин порчаи Забур тасдиқ мекунад, ки Худо ҳамеша ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, кӯмак хоҳад кард.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Қувваи Имон

2. Натарс: Амнияти имон ба Худо

1. Ишаъё 12:2 - "Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард, ва натарсам: зеро ки Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Забур 22:5 Онҳо сӯи Ту фарёд заданд, ва наҷот ёфтанд; ба Ту таваккал карданд, ва хиҷил нашуданд.

Забурнавис тасдиқ мекунад, ки Худо фарёди халқи Худро мешунавад ва ба онҳо ҷавоб медиҳад, онҳоро муҳофизат ва дастгирӣ мекунад, вақте ки онҳо ба Ӯ таваккал мекунанд.

1: Вақте ки мо ба Худо мурочиат мекунем, Ӯ ба мо ҷавоб медиҳад

2: Бар таваккал ба ҳифзу ризқи Худо

1: Румиён 10:13, "Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт".

2: Забур 94:19, "Дар бисёре аз андешаҳои ман, тасаллои Ту ҷонамро шод мегардонад."

Забур 22:6 Аммо ман кирм ҳастам, на одам; маломати одамон ва аз мардум нафратангез аст.

Ман ҳеҷ чиз нестам ва ҳама нафрат доранд.

1. Худо дар вақти тангӣ паноҳгоҳи мост

2. Фурӯтанӣ моро ба Худо наздиктар мекунад

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Забур 22:7 Ҳама онҳое ки Маро мебинанд, маро тамасхур мекунанд, лаб мезананд, сар меҷунбонанд ва мегӯянд:

Забурнависро одамоне, ки ӯро мебинанд, тамасхур мекунанд.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки дигаронро масхара накунем ё онҳоро паст назанем, ҳатто агар мо бо онҳо розӣ набошем.

2: Худо дар ниҳоят одилонро сафед хоҳад кард, ҳатто вақте ки дигарон онҳоро масхара мекунанд.

1: Масалҳо 11:12 Ҳар кӣ ёри худро паст мезанад, беақл аст, вале хирадманд хомӯш мемонад.

2: Забур 37:12-13 Шарирон бар одилон найранг мекунанд ва ба онҳо дандон ғиҷиррос мекунанд; вале Худованд ба бадкорон механдад, зеро медонад, ки рӯзи онҳо фаро мерасад.

Забур 22:8 Ӯ ба Худованд таваккал кард, ки ӯро раҳоӣ медиҳад; бигзор ӯро раҳоӣ диҳад, зеро ки аз ӯ шодӣ мекунад.

Сарфи назар аз вазъиятҳои душвор, забурнавис боварӣ дошт, ки Худованд ӯро наҷот медиҳад, зеро Худованд аз ӯ писанд омад.

1. Дар ҳар ҳолат ба Худованд таваккал кунед

2. Муҳаббат ва муҳофизати Худо ба халқаш

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 22:9 Валекин Ту ҳастӣ, ки маро аз шиками модар бурдӣ; вақте ки дар синаи модарам будам, маро умед бахшидӣ.

Худост, ки моро ба дунё овардааст ва бо муҳаббати худ нигоҳ медорад.

1. Муҳаббати устувори Худо

2. Донистани сарчашмаи умеди мо

1. Забур 22:9

2. Ишаъё 49:15 - "Оё зан кӯдаки ширдеҳи худро фаромӯш карда метавонад, ки ба писари шиками худ раҳм накунад? Ҳатто инҳо фаромӯш мекунанд, аммо Ман туро фаромӯш намекунам".

Забур 22:10 Ман аз шиками модарам бар ту андохта шудаам; Ту Худои ман аз шиками модарам ҳастӣ.

Забурнавис тасдиқ мекунад, ки ӯ аз шиками модараш ба Худо вобаста буд ва Худо бо ӯ аз шиками модараш буд.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро ва ҷовидонӣ аст

2. Ба нақша ва роҳнамоии Худо таваккал кунед

1. Ирмиё 1:5 - Пеш аз он ки туро дар батни бачадон шакл надидам, ман туро медонистам, пеш аз таваллуд шуданат туро ҷудо кардаам;

2. Ишаъё 44:2 - Ҳамин тавр мегӯяд Худованд, ки туро офарид ва аз батни ту шакл дод, ки ба ту кӯмак мекунад.

Забур 22:11 Аз ман дур нашав; зеро мусибат наздик аст; зеро ҳеҷ кас ёридиҳандае нест.

Забурнавис дар бораи ҳузури Худо ва кӯмак дар вақти душворӣ талаб мекунад.

1. Худо ҳамеша наздик аст: таваккал ба ҳузури Ӯ дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Дарёфти қувват дар Худованд: Ҷустуҷӯи кӯмак дар замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 22:12 Говҳои бисьёр маро иҳота кардаанд; говҳои пурқуввати Бошон маро иҳота кардаанд.

Дар Забур 22:12 тасвир шудааст, ки чӣ қадар говҳои пурқуввати Бошонро иҳота кардаанд.

1. Муҳофизати Худо дар замонҳои душвор: Намунаи Забур 21:12

2. Ба Худо таваккал кардан дар иҳотаи мусибат: Дарсҳо аз Забур 22:12

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:25-27 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос аст?

Забур 22:13 Онҳо бо даҳони худ бар ман кушоданд, мисли шери ғуррон ва ғуррон.

Мардум бо даҳони кушода ба сухангӯ менигаристанд, мисли шер, ки барои хӯрдани сайд омода аст.

1) Хатари ғайбат: Мо даъват нашудаем, ки дигаронро доварӣ кунем ва маҳкум кунем.

2) Қуввати Худо: Ҳатто дар баробари онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд, Худо тавоноӣ ва паноҳгоҳи мост.

1) Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд.

2) Забур 3:3 Аммо Ту, эй Худованд, сипари бар ман ҳастӣ, ҷалоли ман ва бардорандаи сарам.

Забур 22:14 Ман мисли об рехта шудаам, ва тамоми устухонҳоям аз буғум берун шудаанд; дилам мисли муми аст; он дар байни дахонам гудохта мешавад.

Забурнавис эҳсоси хастагии комилро тасвир намуда, изҳор мекунад, ки дили онҳо мисли муми дар миёни рӯдаҳояшон гудохта шудааст.

1. Вақте ки чизҳо аз ҳад зиёд эҳсос мекунанд: Дар оғӯши Худо оромӣ ёфтан

2. Умед дар миёни ранҷу азоб: Омӯзиши такя ба Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши Ӯ ҳеҷ кас наметавонад Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, онҳо мисли уқобҳо болҳо бар болида парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳад ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст».

Забур 22:15 Қуввати ман мисли пораи сафол хушк шудааст; ва забони ман ба даҳони ман часпидааст; ва маро ба хоки марг овардӣ.

Забурнавис дар ҳолати заъф ва ноумедӣ қарор дорад ва эҳсос мекунад, ки марг наздик аст.

1. Дар заъф қувват пайдо кардан

2. Дар замонҳои душвор истодагарӣ кардан

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Файзи Ӯ барои мо басанда аст, зеро қудрати Ӯ дар заъф комил аст.

Забур 22:16 Зеро ки сагон маро иҳота кардаанд, ҷамоати шарирон маро фаро гирифтаанд, дасту пойҳоямро сӯрох карданд.

Ин тарона дар бораи азоби Исо дар салиб сухан меронад.

1. Вафодории Худо дар баробари ранҷу азоб

2. Қувваи умед дар замони душворӣ

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш овард, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Румиён 5:6-8 - Зеро, вақте ки мо ҳанӯз заиф будем, дар вақти лозима Масеҳ барои осиён мурд. Зеро ки касе барои одил намемирад, гарчанде ки шояд барои шахси некӣ ҳатто ҷуръат кунад, ки бимирад, аммо Худо муҳаббати худро ба мо аз он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 22:17 Ҳама устухонҳои худро мегӯям: онҳо ба ман нигоҳ мекунанд ва менигаранд.

Забурнавис эҳсоси тамошо ва мушоҳидаи дигаронро ифода мекунад.

1. "Эҳсоси тамошобин: чӣ гуна Худо моро дар муборизаҳои мо мебинад"

2. "Тасаллияти шинохти Худо моро мебинад: Мулоҳиза дар Забур 22:17"

1. Юҳанно 3:16-17 "Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад. , балки барои он ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад».

2. Ишаъё 53:3-5 «Ӯро мардум хор ва рад карданд, марди ғамгин ва ошнои ғаму андӯҳ; ва чун касе, ки мардум аз ӯ рӯяшонро пинҳон мекунанд, ӯро хорӣ диданд, ва мо ӯро қадр намекардем. ғаму андӯҳ ва ғаму андӯҳи моро бар дӯш дошт, вале мо ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб донистем, вале ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, аз гуноҳҳои мо мазлум шуд; бар ӯ азобе буд, ки моро оромӣ овард ва мо бо захмҳои ӯ шифо ёфт».

Забур 22:18 Либосҳои Маро дар миёни худ тақсим мекунанд, ва бар либоси ман қуръа мепартоянд.

Мардум либоси нотиқро тақсим карда, барои либосаш қуръа партофтанд.

1. Қувваи имон дар баробари душвориҳо

2. Бартараф кардани замонҳои душвор тавассути ваҳдат

1. Ибриён 11:32-34 - Ва боз чӣ гӯям? Зеро вақт намерасид, ки дар бораи Ҷидъӯн, Бороқ, Шимшӯн, Йифтоҳ, Довуд ва Самуил ва анбиёе, ки ба воситаи имон салтанатҳоро забт карданд, адолатро ба даст оварданд, ваъдаҳо гирифтанд, даҳони шерҳоро боздоштанд, қувваи оташро хомӯш карданд ва аз оташ халос шуданд. дами шамшер буданд, аз заъф тавоно шуданд, дар ҷанг тавоно шуданд, лашкари бегонаро ба гурез андохтанд.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

Забур 22:19 Валекин аз ман дур мабош, эй Худованд, эй қуввати ман, ба кӯмакам шитоб кун.

Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки дур набошад ва зуд ба кӯмак биёяд.

1. Чӣ тавр дар замонҳои душвор имон доштан мумкин аст

2. Омӯзиши эътимод ба Худо дар ҳар вазъият

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Филиппиён 4:13 - Ман метавонам ҳамаи инро ба воситаи касе, ки ба ман қувват мебахшад, иҷро кунам.

Забур 22:20 Ҷонамро аз шамшер раҳо кун; азизи ман аз қудрати саг.

Ин тарона дар бораи наҷоти ҷон аз хатар сухан меронад.

1: Муҳофизати Худо дар замонҳои душворӣ

2: Қувваи дуо

1: Ишаъё 41:10, Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2:1 Петрус 5:7, Тамоми ғамҳои худро ба Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 22:21 Маро аз даҳони шер наҷот деҳ, зеро ки маро аз шохҳои ягона шунидай.

Худо метавонад моро аз ҳолатҳои хатарноктарин муҳофизат кунад.

1: Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, новобаста аз он ки вазъият чӣ қадар вазнин аст.

2: Мо метавонем дар ҳама лаҳзаҳои душворӣ ба муҳофизати Худо таваккал кунем.

1: Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ маро дӯст медорад, мегӯяд Худованд, Ман ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ӯ номи маро эътироф мекунад. Ӯ Маро даъват хоҳад кард, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Бо ӯ дар тангӣ бошам, раҳонидам ва иззаташ хоҳам кард.

2: Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

Забур 22:22 Номи Туро ба бародарони худ эълон хоҳам кард: дар миёни ҷамоат Туро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис номи Ӯро ба дигарон дар ҷамъомад эълон карда, Худоро ҳамду сано мегӯяд.

1. Қудрати мавъиза кардани номи Худо

2. Муҳимияти ҳамду санои Худо дар назди мардум

1. Ибриён 13:15 - «Пас, ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем».

2. Аъмол 2:16-21 - Петрус бо иқтибос аз таронаҳои Забур номи Исоро эълон кард ва 3000 нафар таъмид гирифтанд.

Забур 22:23 Эй касоне, ки аз Худованд метарсанд, Ӯро ҳамду сано хонед; Эй тамоми насли Яъқуб, Ӯро ҷалол диҳед; ва аз Ӯ битарсед, эй тамоми насли Исроил.

Забурнавис онҳоеро, ки аз Худованд метарсанд, ташвиқ мекунад, ки Ӯро ҳамду сано гӯянд ва ҳамаи насли Яъқуб ва Исроилро ба ҳамин кор кунанд.

1. Қуввои ҳамду сано: Чӣ гуна ибодати Худо метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Тарс аз Худованд: Чӣ гуна бояд зиндагӣ бо эҳтироми Худо

1. Забур 22:23 - Эй касоне, ки аз Худованд метарсанд, Ӯро ҳамду сано хонед; Эй тамоми насли Яъқуб, Ӯро ҷалол диҳед; ва аз Ӯ битарсед, эй тамоми насли Исроил.

2. Такрори Шариат 10:12-13 - Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ, ва ба Худованд Худои худ хизмат кунӣ. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба ту ба манфиати ту амр мефармоям?

Забур 22:24 Зеро ки Ӯ аз андӯҳи ҷабрдида нафрат ва нафрат накардааст; ва чеҳраи худро аз ӯ пинҳон накардааст; вале чун нидо кард, шунид.

Худо ҳамеша ба дуоҳои мо гӯш медиҳад ва ҳеҷ гоҳ ба ниёзмандон гӯш намедиҳад.

1. Худо ҳамеша дар он ҷост - Мо ҳамеша метавонем дар вақти мусибат ба Худо барои тасаллӣ ва қувват такя кунем.

2. Қувваи Дуо - Намоз як роҳи муассир барои расидан ба Худо ва гирифтани муҳаббат ва раҳмати Ӯст.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:26-28 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба заъфҳои мо кӯмак мекунад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, чунон ки лозим аст; Ва ҳар кӣ дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад. Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 22:25 Ҳамду санои ман дар ҷамоати бузург аз ту хоҳад буд: назрҳои Худро дар пеши тарсиёни Ӯ адо хоҳам кард.

Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки дар ҷамъомад ҳузур дорад ва ваъдаҳояшро ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, иҷро мекунад.

1. Қудрати ҳамду сано: Ҷашнгирии Худо дар ҷамъомад

2. Натарс: Вафо кардан ба ваъдаҳо ба Худо дар миёни ҷамъомади бузург

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2. Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; ҳар касе, ки аҳкоми Ӯро риоят мекунад, фаҳмиши хубе дорад. Ситоиши ҷовидон аз они Ӯст.

Забур 22:26 Ҳалимҳо хоҳанд хӯрд ва сер хоҳанд шуд; онҳо Худовандро, ки Ӯро меҷӯянд, ҳамду сано хоҳанд гуфт: дили ту то абад зинда хоҳад буд.

Ҳалимон, вақте ки онҳо Худовандро меҷӯянд, хушбахт мешаванд, зеро онҳо қаноатманд хоҳанд шуд ва то абад зиндагӣ хоҳанд кард.

1. Ҷустуҷӯи Худованд роҳи қаноатмандӣ ва ҳаёти ҷовидонӣ аст.

2. Ваъдаҳои Худо ҳақ аст ва онро дар ҳалимон метавон ёфт.

1. Матто 5:5: Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

2. Забур 37:11: Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд ва аз осоиштагии фаровон лаззат хоҳанд бурд.

Забур 22:27 Тамоми ақсои дунё ба ёд оварда, сӯи Худованд рӯй хоҳанд овард, ва ҳамаи қабилаҳои халқҳо пеши Ту саҷда хоҳанд кард.

Забурнавис эълон мекунад, ки ҳамаи одамон аз тамоми ҷаҳон Худоро ёд мекунанд ва Ӯро ибодат хоҳанд кард.

1. Даъват ба ибодати умумиҷаҳонӣ: Омӯзиши Эъломияи Забурнавис дар бораи саҷдадории умумиҷаҳонии Худо

2. Даъват ба ёдоварии умумиҷаҳонӣ: чӣ гуна ҳамаи халқҳо метавонанд ба ҳамду санои Худованд ҳамроҳ шаванд

1. Ишаъё 56:7 - "Ҳатто онҳоро ба кӯҳи муқаддаси худ хоҳам овард, ва онҳоро дар хонаи дуои Худ шод хоҳам кард: қурбониҳои сӯхтанӣ ва қурбониҳои онҳо бар қурбонгоҳи Ман қабул хоҳанд шуд; зеро хонаи ман хонаи Худо номида хоҳад шуд. дуо барои тамоми мардум».

2. Филиппиён 2: 10-11 - "То ки ҳар зонуе ба исми Исо хам шавад, аз он чи дар осмон, ва чи дар замин ва чи дар зери замин аст; ва ҳар забон эътироф кунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст, ҷалоли Худои Падар».

Забур 22:28 Зеро ки салтанат аз они Худованд аст, ва Ӯ ҳоким дар байни халқҳост.

Худованд бар тамоми халқҳо қудрати олӣ дорад ва ҳокими ниҳоӣ аст.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ гуна Худо дар болои ҳамаи халқҳо ҳукмронӣ мекунад

2. Худованд Подшоҳ аст: бори дигар содиқ будани мо ба Салтанати Ӯст

1. Ишаъё 40:10-11 - "Инак, Худованд Худо бо қудрат хоҳад омад, ва бозуи Ӯ бар ӯ ҳукмронӣ хоҳад кард; инак, мукофоти ӯ бо ӯ аст, ва мукофоташ дар пеши Ӯст. Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; вай барраҳоро дар оғӯши худ ҷамъ хоҳад кард, ва онҳоро дар оғӯши худ хоҳад бурд, ва навҷавононро нарм хоҳад бурд».

2. Дониёл 4:17 - "Ҳукм аз рӯи фармони посбонон, аз рӯи каломи муқаддасон аст, то зиндагон бидонанд, ки Ҳаққи Таоло бар подшоҳии одамон ҳукмронӣ мекунад ва онро ба кӣ медиҳад. хоҳад кард ва бар он пасттарин одамонро таъин мекунад».

Забур 22:29 Ҳамаи фарбеҳони рӯи замин хоҳанд хӯрд ва саҷда кунанд; ҳамаи онҳое ки ба хок фуромадаанд, дар пеши Ӯ саҷда хоҳанд кард, ва ҳеҷ кас ҷони худро зинда нигоҳ дошта наметавонад.

Хама одамон новобаста аз сарвати заминиашон ба парастиши Худо меоянд ва дар пеши У таъзим мекунанд, зеро У зиндакунанда ва нигахбон аст.

1. Бузургии Худо: Тамоми мардум дар назди Ӯ саҷда мекунанд ва саҷда мекунанд

2. Худост, ки зиндакунанда ва нигахбон аст: ба подшохии У таваккал кун

1. Дониёл 4:34-35 - "Ва дар охири айём ман Набукаднесар чашмонамро ба осмон боло кардам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт, ва Ман Ҳақ Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром

кардам. , ки салтанати вай салтанати абадист, ва салтанати вай аз насл ба насл аст».

2. Юҳанно 4:24 - «Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд Ӯро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд».

Забур 22:30 Насле ба Ӯ хизмат хоҳад кард; барои насл дар назди Худованд ҳисоб хоҳад шуд.

Дар Забур 22:30 гуфта мешавад, ки насли имон ба Худованд хизмат хоҳад кард ва имони онҳо барои наслҳои оянда дар хотир хоҳад монд.

1. Қудрати насли мӯъмин

2. Мероси имон

1. Ишаъё 59:21 - Ман бошам, ин аҳди Ман бо онҳост, мегӯяд Худованд: Рӯҳи Ман, ки бар туст, ва суханони Ман, ки Ман дар даҳони ту гузоштаам, аз даҳони ту берун нахоҳад рафт. аз даҳони насли ту, ё аз даҳони фарзандони ту, мегӯяд Худованд, аз ҳамин вақт ва то абад.

2. Матто 28:19-20 - Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Забур 22:31 Онҳо омада, адолати Ӯро ба қавме ки таваллуд хоҳанд шуд, эълон хоҳанд кард, ки Ӯ ин корро кардааст.

Ваъдаи умед барои наслҳои оянда, зеро онҳо аз аъмоли одилонаи Худо мешунаванд ва илҳом мегиранд.

1: Худо барои мо корҳои бузург кардааст ва вазифаи мост, ки муҳаббат ва адолати Ӯро ба наслҳои оянда нақл кунем.

2: Биёед барои наслҳои оянда нуре бошем ва аз аъмоли одилонаи Худо, ки шоҳиди он будем, шарик шавем.

1: Румиён 10: 14-15 - "Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, мехонанд? Ва чӣ гуна онҳо ба Он ки ҳеҷ гоҳ дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон оваранд? Ва чӣ гуна онҳо мешунаванд, ки бе мавъиза? Чӣ тавр онҳо мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд?»

2: Забур 145:4 - "Як насл аъмоли Туро ба наслҳои дигар таъриф хоҳад кард, ва аъмоли мӯъҷизаҳои Туро эълон хоҳад кард."

Таронаи 23 яке аз таронаҳои маъруф ва маҳбубтарин таронаҳост, ки аксар вақт онро «Забури чӯпон» меноманд. Ин таронаи тасаллибахш ва тасаллӣбахш аст, ки ғамхорӣ ва ғамхории пурмуҳаббати Худоро нисбати халқи худ тасвир мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо эълон кардани он, ки Худованд чӯпони ӯст ва рамзи муносибати наздик ва наздик аст. Ӯ эътироф мекунад, ки аз ғамхории Худо аз ҳеҷ чиз камӣ надорад (Забур 22:1–3).

Сархати 2: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо ӯро дар канори обҳои ором мебарад ва рӯҳи ӯро барқарор мекунад. Ҳатто дар вақти торикӣ ё хатар, ӯ дар ҳузури Худо тасаллӣ меёбад. Ӯ ба роҳнамоӣ ва муҳофизати Худо эътимод дорад (Забур 22:4–6).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту се тӯҳфаҳо
тасвири Худо ҳамчун чӯпони ғамхор,
ва изҳори боварӣ ва қаноатмандӣ,
ризқ, ҳидоят ва тасаллии Ӯро таъкид мекунад.

Таъкид кардани муносибате, ки тавассути эътирофи Худо ҳамчун чӯпони шахсӣ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути ёфтани тасаллӣ дар ҳузури Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи ғамхории илоҳӣ ҳангоми изҳори қаноатмандӣ аз ризқи Ӯ.

Забур 23:1 Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Таронаи 23 изҳори итминон медиҳад, ки Худо барои халқи худ таъмин ва ғамхорӣ мекунад.

1. Худо ҳама чизеро, ки ба мо лозим аст, медиҳад

2. Боварӣ ба ғамхории Худованд

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 23:2 Маро дар чарогоҳҳои сабз хобонда, дар канори обҳои ором мебарад.

Худо моро ба ҷойҳои орому осуда мебарад, то моро тасаллӣ бахшад.

1. Таъмини мӯътамади Худо барои ниёзҳои мо

2. Дар ғамхории Худо оромӣ ва оромӣ пайдо кардан

1. Матто 11:28–30; Ба назди ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам.

2. Ишаъё 40:11; Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

Забур 23:3 Ӯ ҷони маро барқарор мекунад, ба хотири исми Худ маро дар роҳҳои адолат мебарад.

Худованд моро ба роҳҳои адолат ҳидоят мекунад ва рӯҳҳои моро барқарор мекунад.

1. Пайравӣ бо роҳи Худованд: Роҳи адолат

2. Муҳаббати барқароркунандаи Худо: Манбаи тасаллӣ ва қувват

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад; ба онхое, ки чавон доранд, мулоимона рохбарӣ мекунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 23:4 Оре, гарчанде ки дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

Ҳатто дарториктарин замонҳо ҳам, Худо бо мост ва тасаллӣ ва муҳофизат мекунад.

1. Тасаллоњ ва њифзи Худо дар замонњои душвор

2. Дар замони тарс ва номуайянӣ дар Худо қувват пайдо кардан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5-6 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

Забур 23:5 Дар ҳузури душманонам дастархон меорӣ; сари маро бо равған молидаӣ; косаи ман мерезад.

Ин порча дар бораи ризқ ва муҳофизати Худо барои халқи худ, ҳатто дар байни мусибатҳо сухан меронад.

1. Худованд ризқдиҳандаи ман аст - Забур 23:5

2. Муҳофизати Худо дар миёни мусибат - Забур 23:5

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Забур 23:6 Албатта, некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрамро пайравӣ хоҳад кард, ва ман то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

Забурнавис мегӯяд, ки некӣ ва марҳамат дар тамоми рӯзҳои умраш ҳамроҳи ӯ хоҳад буд ва ӯ то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳад буд.

1. Зиндагӣ бо баракат: Чӣ тавр ба даст овардани некӯӣ ва раҳмати Худо

2. Шодии иқомат дар хонаи Худованд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 91:1 - Касе ки дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

Таронаи 24 таронаест, ки подшоҳӣ ва ҷалоли Худоро таҷлил мекунад. Он муқаддасӣ ва адолатро таъкид мекунад, ки барои наздик шудан ба ҳузури Ӯ лозим аст ва даъват мекунад, ки дарҳо барои даромадани Подшоҳи ҷалол бардошта шаванд.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки замин ва ҳама чизе, ки дар он аст, аз они Худованд аст, зеро Ӯ Офаридгор ва нигаҳбони ҳама аст. Ӯ онҳоеро тасвир мекунад, ки метавонанд ба теппаи муқаддаси Худо бароянд ва ба покии дил ва корҳои одилона таъкид мекунанд (Забур 24:1–6).

Сархати 2: Забурнавис даъват мекунад, ки дарҳо кушода шаванд ва Подшоҳи ҷалолро дар маъбадаш истиқбол мекунанд. Ӯ ин даъватро такрор намуда, таъкид мекунад, ки Худо дар ҷанг тавоно ва тавоно аст. Мардум дар ҷавоб Ӯро Подшоҳи ҷалол эътироф мекунанд (Забур 24:7–10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту чор тӯҳфаҳо
эълони подшоҳии Худо,
ва даъват ба даромадгоҳи ҷалоли Ӯ,
ҳукмронӣ, муқаддасӣ ва адолати Ӯро таъкид мекунад.

Таъкид кардани моликият, ки тавассути эътирофи Худо ҳамчун Офаридгор ва нигаҳбон ба даст меояд,
ва таъкид кардани эҳтироме, ки тавассути эътирофи талаботи покии Ӯ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи қудрати илоҳӣ ҳангоми изҳори омодагӣ ба истиқболи Ӯ дар маъбад.

Забур 24:1 Замин ва пурраи он аз они Худованд аст; ҷаҳон ва сокинони он.

Замин ва сокинони он аз они Худованданд.

1. "Моликияти Худованд дар замин ва сокинони он"

2. "Чаро мо барои ҳаёти худ аз Парвардигори худ қарздорем"

1. Румиён 11:33-36 - Эй умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ, ва роҳҳои Ӯ гузашта аз ошкор! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист? Ё кист, ки машваратчии ӯ буд? Ё кист, ки аввал ба ӯ ато кардааст, ва он ба вай боз хоҳад шуд? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва барои Ӯст: Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

2. Забур 65:7-8 - Ӯ бо қудрати худ то абад ҳукмронӣ мекунад; чашмони Ӯ ба халқҳо менигарад: исёнгарон худро сарбаланд накунанд. Села. Эй мардум, Худои моро ҳамду сано гӯед ва овози ҳамду санои Ӯро ба гӯш расонед.

Забур 24:2 Зеро ки онро бар баҳрҳо бунёд кардааст, ва онро бар тӯфонҳо устувор кардааст.

Худо заминро бар баҳрҳо ва обхезиҳо қарор дод.

1. Бунёди Худо дар замин: Чӣ гуна Худо ҷаҳони моро таъсис додааст

2. Бузургии қудрати Худо: Қудрати офариниш

1. Забур 24:2

2. Ҳастӣ 1:1-31 (Худо ҷаҳонро меофарад)

Забур 24:3 Кӣ ба теппаи Худованд мебарояд? ё ки дар ҷои муқаддаси Ӯ истода бошад?

Ин қисми Забур 24:3 мепурсад, ки кӣ сазовори ба теппаи Худованд баромадан ва дар ҷои муқаддаси Ӯ истодан аст.

1. "Типи Худованд: Барои баромадан чӣ лозим аст"

2. «Муқаддасоти макони Ӯ: даъват ба ибодат».

1. Ишаъё 40:3-5 - "Овози як даъват: Дар биёбон роҳ барои Худованд тайёр кунед; дар биёбон рост барои Худои мо шоҳроҳ созед. Ҳар води боло хоҳад шуд, ва ҳар кӯҳ ва теппа паст хоҳад шуд. ; замини ноҳамвор ҳамвор хоҳад шуд, ва заминҳои ноҳамвор дашт хоҳад шуд; ва ҷалоли Худованд зоҳир хоҳад шуд, ва тамоми мардум онро якҷоя хоҳанд дид, зеро даҳони Худованд гуфтааст.

2. Забур 15:1-2 - Худовандо, кӣ метавонад дар хаймаи муқаддаси Ту сокин бошад? Кӣ метавонад дар кӯҳи муқаддаси шумо зиндагӣ кунад? Касе, ки рафтораш беайб аст, кори нек мекунад, аз дилаш рост мегӯяд.

Забур 24:4 Он ки дастҳои пок ва дили пок дорад; ки ҷони худро ба ботил набурдааст ва қасам нахӯрдааст.

Ин оят аз зарурати доштани қалби пок ва дастони пок барои пазируфтани Худованд сухан меравад.

1. "Зиндагии пок: расидан ба муқаддасот тавассути пок кардани қалб ва дастҳо"

2. "Қувваи покӣ: Чӣ гуна қалби пок ва дасти пок метавонад ба муносибати наздиктар бо Худо расонад"

1. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро онҳо Худоро хоҳанд дид».

2. 1 Юҳанно 3:3 - «Ва ҳар кӣ ба Ӯ чунин умед дорад, худро пок мекунад, чунон ки Ӯ пок аст».

Забур 24:5 Ӯ баракат аз Худованд хоҳад гирифт, ва адолат аз Худои наҷоти Худ.

Худованд ба онҳое, ки аз Ӯ наҷот меҷӯянд, баракат ва адолат ато хоҳад кард.

1. Ба воситаи наҷот ба даст овардани адолат

2. Баракати ҷустуҷӯи наҷот

1. Румиён 10:9-10 - Агар шумо бо даҳони ҳуд эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ бовар кунед, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, шумо наҷот хоҳед ёфт. Зеро ки дар дили худ имон оваред, ки шумо назди Худо рост мешавед, ва маҳз ба воситаи даҳони худ эътироф кардан, наҷот меёбед.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Вақте ки шумо имон овардед, Худо шуморо бо файзи Худ наҷот дод. Ва шумо наметавонед барои ин қарз гиред; ин атои Худост. Наҷот мукофоти некие нест, ки мо кардаем, бинобар ин ҳеҷ яке аз мо бо ин фахр карда наметавонем.

Забур 24:6 Ин аст насли толибони Ӯ, эй Яъқуб, чеҳраи Туро меҷӯянд. Села.

Ин порча дар бораи насли одамоне сухан меравад, ки Худо ва чеҳраи Ӯро меҷӯянд.

1: Мо бояд Худоро биҷӯем, то Ӯро ёбад ва баракати Ӯро гирад.

2: Мо бояд дар дуо ва садоқат чеҳраи Худоро ҷиддан ҷустуҷӯ кунем.

1: Matthew 6:33 Аммо шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда хоҳад шуд.

2: Ирмиё 29:13 Ва шумо Маро хоҳед ҷуст, ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ кунед.

Забур 24:7 Сарҳои худро боло кунед, эй дарвозаҳо! ва боло бардоред, эй дарҳои ҷовидонӣ; ва Подшоҳи ҷалол хоҳад омад.

Ин порча мӯъминонро ташвиқ мекунад, ки дилҳои худро ба омадани Подшоҳи ҷалол боз кунанд.

1. «Дилҳои худро ба шоҳи ҷалол кушоед».

2. «Бардошти дарвозаҳо ба сӯи шоҳи шӯҳрат».

1. Ишаъё 9: 6-7 - "Зеро ки ба мо тифле таваллуд шудааст, ба мо писар дода шудааст; ва ҳукумат бар дӯши ӯ хоҳад буд, ва номи ӯ Маслиҳатчии аҷоиб, Худои тавоно, Падари ҷовидонӣ, Шоҳзода номида хоҳад шуд. Афзоиши ҳукумати ӯ ва осоиштагӣ бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ хотима нахоҳад ёфт, то ки онро барқарор кунад ва онро бо адолат ва адолат дастгирӣ кунад.

2. Матто 23:37 - «Эй Ерусалим, Ерусалим, шаҳре, ки анбиёро мекушад ва онҳоеро, ки ба он фиристода шудаанд, санг меандозад! Чанд маротиба ман фарзандони туро ҷамъ мекардам, чунон ки мурғ чӯҷаҳои худро зери болҳои худ ҷамъ мекунад, ва ту намехоҳам!"

Забур 24:8 Ин Подшоҳи ҷалол кист? Худованд тавоно ва тавоно, Худованд пурқувват дар ҷанг.

Забурнавис мепурсад, ки Подшоҳи ҷалол кист ва ҷавоб медиҳад, ки ин Худованд аст, ки дар ҷанг қавӣ ва тавоно аст.

1. Қудрати Худованд: Ҷашни Қувваи Худо дар Ҷанг

2. Ҷалоли Подшоҳ: Шинохти ҷалоли Худованд

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Забур 46:10 Хомӯш бош ва бидон, ки Ман Худо ҳастам. Дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!

Забур 24:9 Сарҳои худро боло кунед, эй дарвозаҳо! ҳатто онҳоро боло бардор, эй дарҳои ҷовидонӣ; ва Подшоҳи ҷалол хоҳад омад.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки дилҳо ва ақли худро ба омадани Худованд кушоем.

1. Дарҳои ҷовидона: Кушодани дилҳои мо ба сӯи Худованд

2. Подшоҳи ҷалол меояд: Дилҳои моро ба омадани ӯ омода мекунем

1. Эфсӯсиён 3:14-19 Дуои Павлус дар бораи эфсӯсиён, то бо қудрати Рӯҳулқудс қувват гиранд, то муҳаббати Масеҳро дарк кунанд.

2. Ибриён 4:12-13 Каломи Худо зинда ва фаъол аст ва аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фикрҳо ва ниятҳои дил.

Забур 24:10 Ин Подшоҳи ҷалол кист? Худованди лашкарҳо, Ӯ Подшоҳи ҷалол аст. Села.

Худованди лашкарҳо Подшоҳи ҷалол аст.

1: Ҳама ҳамду ҷалол ба Худованд ва Подшоҳи мо.

2: Биёед, Подшоҳи бузурги худ, Худованди лашкарҳоро сафда кунем.

1: Филиппиён 2:11 - Ҳар як зону хам шавад ва ҳар забон эътироф кунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст.

2: Isaiah 6:3 - Ва яке дигареро нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

Таронаи 25 дуои самимӣ барои роҳнамоӣ, бахшидан ва наҷот аст. Он эътимоди забурнависро ба хислатҳои Худо ифода мекунад ва ҳикмат ва муҳофизати Ӯро меҷӯяд.

Сархати 1: Забурнавис аз он оғоз мекунад, ки рӯҳи худро ба Худо баланд мекунад ва изҳори эътимод ва вобастагии худро ба Ӯ дорад. Ӯ аз Худо мехоҳад, ки ба ӯ роҳҳои Худро нишон диҳад ва ба ӯ роҳҳояшро омӯзад. Забурнавис гуноҳҳои худро эътироф мекунад ва марҳамати Худоро талаб мекунад (Забур 25:1-7).

Сархати 2: Забурнавис роҳнамоӣ ва муҳофизати Худоро меҷӯяд ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ӯро ба адолат ҳидоят кунад. Ӯ хоҳиши наздик шудан бо Худоро

баён мекунад ва аз душманоне, ки ӯро озор медиҳанд, раҳоӣ мепурсад. Забурнавис бо тасдиқи умеди худ ба Худованд хотима медиҳад (Забур 25:8–22).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту панҷ тӯҳфаҳо
дуои эътимод,
ва илтиҷо барои ҳидоят, омурзиш ва раҳоӣ,
такя ба ҳикмат, раҳмат ва муҳофизати Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба вобастагӣ, ки тавассути изҳори эътимод ба хислати Худо ба даст меояд,
ва таъкиди дуъо, ки тавассути ҷустуҷӯи ҳидояти илоҳӣ ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи зарурати бахшиш ҳангоми изҳори умед ба садоқати Худованд нишон дода шудааст.

Забур 25:1 Ба Ту, эй Худованд, ҷонамро баланд мекунам.

Забурнавис умед ва эътимоди онҳоро ба Худованд изҳор намуда, рӯҳи онҳоро ба сӯи Ӯ мебардорад.

1. "Ғамхорӣ кардани худро бар Худованд мегузорем"

2. "Рӯҳе, ки ба сӯи Худованд бардошта шудааст"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

Забур 25:2 Эй Худои ман, ба Ту таваккал мекунам: хиҷил нашавам, душманонам бар ман ғалаба накунанд.

Худо манбаи қувват ва амният аст ва ҳатто ҳангоми дучор шудан бо душманон бояд ба Ӯ эътимод кард.

1. Худо дар замонҳои душворӣ санги мост

2. Ба Худо таваккал кардан ҳатто дар баробари душвориҳо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад. Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад".

Забур 25:3 Оре, касе ки мунтазири Ту аст, хиҷил нашавад;

Касе, ки ба Худованд таваккал мекунад, набояд хиҷил шавад; танхо онхое, ки бесабаб хато мекунанд, бояд шармсор шаванд.

1: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем ва ҳеҷ гоҳ шарм надорем.

2: Мо набояд бадӣ кунем, вагарна шарманда хоҳем шуд.

1: Isaiah 54:4 - Натарс, зеро ки шарм нахоҳӣ дошт; хиҷил нашавед, зеро ки расво нахоҳед шуд; зеро ту нанги ҷавонии худро фаромӯш хоҳӣ кард, ва маломати бевазании худро дигар ба ёд нахоҳӣ овард.

2: Румиён 10:11 - Зеро ки Навиштаҳо мегӯяд: «Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, хиҷил нахоҳад шуд».

Забур 25:4 Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд! ба ман роҳҳои худро омӯз.

Ин тарона дуоест ба Худованд, ки барои роҳнамоӣ мепурсад.

1. "Дуо барои ҳидоят"

2. «Таваккал ба ҳидояти Худо»

1. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

2. Ишаъё 30:21, "Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап мегардед, бо он роҳ рав".

Забур 25:5 Маро бо ростии Худ роҳнамоӣ кун ва ба ман таълим деҳ, зеро ки Ту Худои наҷоти ман ҳастӣ; Туро тамоми рӯз интизорам.

Худо сарчашмаи наҷоти мост ва Ӯ моро ба ростӣ ҳидоят мекунад ва таълим медиҳад.

1. Интизори Худо бо сабру имон

2. Ҷустуҷӯи роҳнамо аз Худо дар замонҳои номуайян

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Забур 25:6 Эй Парвардигори ман, марҳамат ва меҳрубонии Туро ба ёд овар; зеро ки онҳо аз қадимулайём буданд.

Марҳамат ва меҳрубонии бепоёни Худо нисбати халқаш абадӣ аст.

1: Раҳмат ва меҳрубонии Худо ҳамеша мавҷуд аст ва ҷовидона аст

2: Муҳаббати Худо бепоён ва абадӣ аст

1: Марсияҳо 3: 22-23 - Ба воситаи марҳамати Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; Вафодории Ту бузург аст.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Забур 25:7 Гуноҳҳои ҷавонии маро ба ёд наовар, ва гуноҳҳои маро ба ёд наовар: ба ҳасби марҳамати Худ маро ба хотири некии Худ ёд кун, эй Худованд.

Худованд аз мо талаб мекунад, ки раҳмату некии ӯро ба ёд орем ва гуноҳҳои моро бибахшем.

1. Раҳмати Худованд то абад пойдор аст

2. Гуноҳҳои моро биёмурз ва раҳо кун

1. Мико 7:18-19 - Кист Худое мисли ту, ки гуноҳро мебахшад ва гуноҳи бақияи мероси Худро мебахшад? Шумо то абад хашм намемонед, балки аз раҳм кардан лаззат мебаред.

2. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

Забур 25:8 Худованд нек ва росткор аст, бинобар ин Ӯ гуноҳкоронро дар роҳ таълим хоҳад дод.

Худованд нек ва одил аст ва ба гунаҳкорон роҳи адолатро таълим медиҳад.

1. Файзи пурмуҳаббати Худо: Ба гунаҳкорон таълим додани роҳи адолат

2. Раҳмати Худованд: Дар пайи роҳи адолат

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Ирмиё 31:3 - Худованд аз дур ба ӯ зоҳир шуд. Туро бо ишқи ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман садоқати худро ба шумо нигоҳ доштам.

Забур 25:9 Ҳалимонро ба доварӣ роҳнамоӣ хоҳад кард, ва ҳалимонро роҳи ӯро таълим хоҳад дод.

Худованд фурӯтанонро ҳидоят мекунад ва таълим медиҳад.

1: Роҳи фурӯтанӣ - Чӣ гуна фурӯтанӣ дар назди Худованд метавонад моро ба ҳаёти ҳидоят ва дониш ҳидоят кунад.

2: Муҳаббати бепоёни Худо - Чӣ гуна муҳаббат ва файзи Худо ба онҳое, ки ҳалим ва фурӯтананд, дода мешавад.

1: Матто 11:29 - Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман биомӯзед, зеро ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам.

2: Яъқуб 4:10 - Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Забур 25:10 Ҳама роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ аст барои касоне, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

Забур 24:10 аҳамияти риояи аҳд ва шаҳодатҳои Худоро барои гирифтани марҳамат ва ростии Ӯ таъкид мекунад.

1. Раҳмат ва ҳақиқати Худо: Омузиши роҳҳои Худованд

2. Аҳд ва шаҳодатҳои Худо: Иҷрои иродаи Худованд

1. Забур 25:10

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

Забур 25:11 Ба хотири исми Худ, эй Худованд, гуноҳи маро бубахш; зеро он бузург аст.

Забурнавис бузургии гуноҳҳои онҳоро эътироф мекунад ва аз Худованд хоҳиш мекунад, ки онҳоро ба номи худ бахшад.

1: Мо бояд фурӯтан бошем ва гуноҳҳои худро эътироф кунем ва аз Худованд ба исми Ӯ омурзиш пурсем.

2: Худованд ҳамеша омода аст моро бибахшад, новобаста аз он ки гуноҳҳои мо чӣ қадар бузурганд.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Эфсӯсиён 1:7 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, ва омурзиши гуноҳҳои мо, мувофиқи сарвати файзи Ӯ.

Забур 25:12 Чӣ одам аст, ки аз Худованд метарсад? вайро тавре таълим хоҳад дод, ки вай интихоб кунад.

Онҳое, ки аз Худованд метарсанд, аз Ӯ ба тарзи интихобкардааш таълим хоҳанд дод.

1. Роҳи Худованд: Омӯзиши тарс аз Худованд

2. Дили тарс: Интихоби роҳи Худованд

1. Масалҳо 16:17-19 - Роҳи одилон аз бадӣ дурӣ меҷӯяд; ҳар кӣ роҳи худро нигоҳ дорад, ҷони худро нигоҳ медорад. Мағрур пеш аз ҳалокат меравад ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ. Бо камбағалон рӯҳи паст будан беҳтар аст аз тақсим кардани ғанимат бо мағрур.

2. Ирмиё 10:23-24 - Ман медонам, эй Худованд, роҳи одам дар худ нест; на дар одаме, ки рох ме-равад, ки кадамхои худро дуруст кунад. Эй Парвардигори ман, маро ислоҳ кун, вале бо адолат; на дар хашми худ, мабодо маро ба ҳеҷ чиз наоваред.

Забур 25:13 Ҷони Ӯ ором хоҳад буд; ва насли ӯ вориси замин хоҳад шуд.

Таронаи 25 ба мо хотиррасон мекунад, ки онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, рӯҳи онҳо ором хоҳад буд ва насли онҳо бо замин баракат хоҳад ёфт.

1. Баракати таваккал ба Худованд

2. Подоши имон ба Худованд

1. Ишаъё 26:3-4 - "Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд, худи Худованд, санги абадӣ аст".

2. Забур 91:14-16 - "Зеро ки Ӯ Маро дӯст медорад," мегӯяд Худованд, "Ӯро наҷот хоҳам дод; Ман ӯро муҳофизат мекунам, зеро ки исми Маро эътироф мекунад. Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; дар мусибат бо ӯ хоҳад буд, варо наҷот медиҳам ва ӯро иззат хоҳам дод».

Забур 25:14 Сирри Худованд бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд; ва аҳди Худро ба онҳо нишон хоҳад дод.

Худованд аҳди Худро ба онҳое, ки Ӯро эҳтиром мекунанд, ошкор мекунад.

1: Вақте ки мо Худовандро эҳтиром мекунем, Ӯ ба мо ваъдаҳо ва нақшаҳои Худро нишон медиҳад.

2: Эҳтиром ба Худованд барои фаҳмидани аҳди Ӯ муҳим аст.

1: Масалҳо 9:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши Подшоҳии Муқаддас хирад аст.

2: Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд. Ситоиши ӯ то абад пойдор аст!

Забур 25:15 Чашмони ман ҳамеша сӯи Худованд аст; зеро ки Ӯ пойҳои маро аз тӯр канда хоҳад кард.

Забурнавис имони онҳоро ба Худо баён мекунад ва ба Ӯ таваккал мекунад, ки онҳоро аз душвориҳо наҷот диҳад.

1. Худо қодир аст, ки моро аз муборизаҳоямон наҷот диҳад

2. Боварӣ ба Худо дар миёни замонҳои душвор

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 37:39 - Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст: Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

Забур 25:16 Ба сӯи ман рӯй овар ва бар ман марҳамат кун; зеро ки ман харобу андӯҳгинам.

Таронаи 25 Худоро даъват мекунад, ки ба забурнавис муроҷиат кунад ва аз сабаби харобӣ ва ранҷу азобашон ба онҳо раҳм кунад.

1. Муҳаббати беандозаи Худо ба ниёзмандон

2. Қувваи намоз дар вақти зарурӣ

1. Марсияҳо 3: 22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Матто 5:7 Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

Забур 25:17 Дардҳои дили ман зиёд шудааст: Эй маро аз андӯҳҳоям берун кун.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки барои бартараф кардани мушкилоташ кӯмак кунад.

1. Худо ҳамеша омода аст дар лаҳзаҳои душворӣ ба мо кӯмак кунад

2. Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

1. Забур 51:17 - Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигир ва аз ман биомӯз; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Забур 25:18 Ба андӯҳу дарди ман нигоҳ кун; ва ҳамаи гуноҳҳои маро биёмурз.

Як илтиҷо аз Худованд, ки гуноҳҳои сухангӯро дар партави ранҷу дардашон биёмурзад.

1. Қувваи бахшидан: Мулоҳиза дар бораи Забур 25:18

2. Раҳмати Худо: Омӯзиши Забур 25:18

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Забур 32:1-2 - Хушо касе ки гуноҳаш омурзида шудааст ва гуноҳаш пӯшида шудааст. Хушо марде, ки Худованд дар ҳаққи ӯ ҳеҷ гуноҳе ҳисоб намекунад, ва дар рӯҳаш ҳеҷ макр нест.

Забур 25:19 Ба душманони ман назар кунед; зеро ки бисьёранд; ва бо нафрати бераҳмона аз ман нафрат мекунанд.

Забурнавис эҳсоси нафрат аз ҷониби бисёр душманонро бо нафрати бераҳмона ифода мекунад.

1. Вақте ки душманон пайдо мешаванд - Чӣ тавр дар имон устувор истодан мумкин аст

2. Бартараф кардани кина бо муҳаббат ва шафқат

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:19-21 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс: Агар душманат гурусна бошад, таъом дех; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед. Бо ин кор ба сари ӯ ангиштҳои сӯзон мерезед.

Забур 25:20 Эй ҷони маро нигоҳ дор ва маро раҳоӣ деҳ; хиҷил нашавам; зеро ки ман ба ту таваккал кардам.

Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, манбаи қувват ва паноҳгоҳ аст.

1. Худо паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Бар Худо таваккал кардан

1. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

2. Ирмиё 17: 7-8 - "Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали ӯ Худованд аст. Ӯ мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро дар ҷӯй мерезад ва аз гармӣ наметарсад. меояд, зеро баргҳои он сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро меваҳояшро бас намекунад.

Забур 25:21 Бигзор беайбӣ ва росткорӣ маро нигоҳ дорад; зеро ки ман туро интизорам.

Ин порча дар бораи аҳамияти беайбӣ ва ростқавлӣ, эътимод ба Худо барои муҳофизат ва роҳнамоӣ сухан меронад.

1. «Инсоният ва адолат: роҳе ба сӯи ҳифзи илоҳӣ»

2. "Таваккал ба Худованд: манбаи қувват"

1. Масалҳо 11:3 - «Беайбии одил онҳоро ҳидоят мекунад, вале бадкирдориҳои ҷиноятқорон онҳоро несту нобуд хоҳад кард».

2. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамхории худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

Забур 25:22 Исроилро, эй Худо, аз тамоми мусибаташ раҳоӣ деҳ.

Забур 25:22 Худоро даъват мекунад, ки Исроилро аз мусибатҳо наҷот диҳад.

1: Эълон кардани қудрати наҷотбахши Худо

2: Боварӣ ба кафорати Худованд

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Таронаи 26 таронаи беайбӣ ва илтиҷо барои сафедкунӣ мебошад. Забурнавис бегуноҳӣ ва адолати худро дар назди Худо эълон карда, хоҳиши Ӯро бо самимият ибодат карданро баён мекунад.

Сархати 1: Забурнавис беайбии худро эълон мекунад ва Худоро даъват мекунад, ки дил ва аъмоли ӯро тафтиш кунад. Ӯ содиқ будани худро ба Худо тасдиқ мекунад ва хоҳиши худро баён мекунад, ки дар ҳақиқати Ӯ роҳ равад. Забурнавис худро аз шарир дур мекунад ва нияти худро барои ҳамду санои Худо эълон мекунад (Забур 25:1–8).

Сархати 2: Забурнавис барои раҳоӣ аз ширкати бадкорон илтимос мекунад. Ӯ бори дигар ваъда медиҳад, ки дар роҳи адолат рафтор мекунад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро наҷот диҳад ва ба ӯ раҳм кунад. Тарона бо қасди шукргузорӣ анҷом меёбад (Забур 26:9–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту шаш тӯҳфаҳо
эъломияи беайбӣ,
ва даъво барои сафедкунӣ,
таъкид кардани садоқат ба ҳақиқати Худо, ҷудоӣ аз бадӣ ва такя ба файзи Ӯ.

Таъкид кардани адолат, ки тавассути тасдиқи садоқат ва ҷустуҷӯи имтиҳон аз ҷониби Худо ба даст меояд,
ва таъкид кардани дуое, ки тавассути илтиҷо барои наҷот ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи зарурати кафорат ҳангоми изҳори миннатдорӣ тавассути қасди шукргузорӣ.

Забур 26:1 Маро доварӣ кун, эй Худованд! зеро ки ман аз рӯи беайбии худ рафтор кардаам; Ман низ ба Худованд таваккал кардам; бинобар ин ман лағжиш намекунам.

Забурнавис эътимоди онҳоро ба Худованд эълон мекунад ва хоҳиш мекунад, ки аз ҷониби Ӯ доварӣ карда шавад.

1. Беайбӣ: Роҳ ба сӯи қалби Худо

2. Боварӣ ба Худованд: Амнияти устувори мо

1. Масалҳо 28:20 - Одами содиқ аз баракатҳо фаровон мешавад, аммо ҳар кӣ барои бой шудан шитоб мекунад, бегуноҳ нахоҳад буд.

2. Забур 25:4 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд; ба ман роҳҳои худро омӯз.

Забур 26:2 Маро, эй Худованд, имтиҳон кун ва имтиҳон кун; дасту диламро бисанҷед.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро имтиҳон ва исбот кунад, фикрҳо ва ангезаҳои ботинии ӯро санҷад.

1: Худо мехоҳад, ки мо ростқавл бошем ва ба имтиҳони Ӯ кушода бошем.

2: Мо бояд омода бошем, ки ба имтиҳони Худо итоат кунем, агар мо дар имони худ инкишоф ёбем.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2: 1 Петрус 1:6-7 - Бо ин шумо шодӣ мекунед, гарчанде ки ҳоло каме муддате, агар лозим бошад, аз озмоишҳои гуногун ғамгин шудаед, ба тавре ки самимияти озмудашудаи имони шумо аз тиллое, ки нобуд мешавад, қиматтар аст. ки дар оташ озмуда шуда метавонад, дар ваҳйи Исои Масеҳ боиси ҳамду сано ва ҷалол ва иззат мегардад.

Забур 26:3 Зеро ки меҳрубонии Ту пеши назари ман аст, ва ман дар ростии Ту рафтор кардаам.

Забурнавис имони худро ба Худо баён карда, қайд мекунад, ки меҳрубонии Худо дар пеши назари Ӯст ва ӯ дар ҳақиқати Худо қадам мезанад.

1. "Қувваи имон ба Худо"

2. «Зиндагӣ дар ҳақиқати Худо»

1. Ишаъё 26:3 - «Онеро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 26:4 Ман бо одамони бехуда нишастаам ва бо ифшогарон дохил нахоҳам шуд.

Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо бо онҳое, ки ба корҳои хушку холӣ машғуланд ё дурӯғгӯён алоқаманд нестанд.

1. Муҳимияти фарқ кардани ширкати хуб ва бад.

2. Қувваи ҳақиқат ва беайбӣ дар ҳаёти мо.

1. Масалҳо 13:20 - Бо доноён рафтор кунед ва доно шавед, зеро рафиқи аблаҳон зарар мебинад.

2. Қӯлассиён 3:9-10 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро мебинед, ки шумо шахсияти кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед ва шахсияти навро пӯшидаед, ки он дар дониш аз рӯи симои офаринандаи худ нав мешавад.

Забур 26:5 Аз ҷамоати бадкорон нафрат дорам; ва бо бадкорон наменишинад.

Забурнавис ба ҷамъомадҳои одамони бадкирдор нафрат дорад ва ӯҳдадор мешавад, ки бо бадкорон муошират накунад.

1. "Интихоби адолат: дур шудан аз бадӣ"

2. "Арзиши адолат: Ҷудо кардани худ аз гуноҳ"

1. Масалҳо 13:20 "Ҳар кӣ бо доноён рафтор кунад, доно мешавад, аммо рафиқи аблаҳон зарар хоҳад дид."

2. Румиён 12:2 «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Забур 26:6 Дастҳоямро дар бегуноҳ шуста хоҳам кард, қурбонгоҳи туро иҳота хоҳам кард, эй Худованд!

Ин порча дар бораи шустани дастони бегуноҳ ва ба Худованд ва қурбонгоҳи Ӯ итоат кардан сухан меравад.

1. Қудрати виҷдони пок: Чӣ тавр бояд бо бегуноҳ дар назди Худованд зиндагӣ кунем

2. Парастиши Худованд бо қалби пок: Фоидаҳои нигоҳ доштани муқаддасот

1. Румиён 14:22 - Оё ту имон дорӣ? онро дар назди Худо барои худ дошта бош. Хушо касе ки худро дар он чи иҷозат додааст, маҳкум намекунад.

2. 1 Тимотиюс 1:5 - Ҳоло анҷоми ҳукм хайрияест, ки аз дили пок, аз виҷдони пок ва имони пок аст.

Забур 26:7 То ки бо овози шукрона эълон кунам, ва аз тамоми корҳои аҷоиби Ту нақл кунам.

Забурнавис ба Худо барои тамоми корҳои аҷибаш шукр мегӯяд.

1. Шукри Худо дар ҳама ҳолат

2. Ситоиши бепоён ва шукронаи Офаридгори мо

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

2. 1 Таслӯникиён 5:18 - Дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

Забур 26:8 Худовандо, ман манзили хонаи Туро дӯст доштам, ва маконе ки шаъну шарафи Ту сокин аст.

Забурнавис муҳаббати худро ба хонаи Худо ва дар куҷое ки шарафи Худост, изҳор мекунад.

1. Муҳаббати хонаи Худо: Дӯст доштани ҷои Худо чӣ маъно дорад?

2. Эҳсоси иззати Худо: Чӣ тавр мо бо ҳузури Худо дучор мешавем?

1. Юҳанно 4:23-24 - Аммо соате мерасад, ва ҳоло аст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунинеро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо Рӯҳ аст, ва онҳое ки Ӯро парастиш мекунанд, бояд Ӯро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

2. 1 ба Қӯринтиён 3:16 - Оё намедонед, ки шумо маъбади Худо ҳастед ва Рӯҳи Худо дар шумо сокин аст?

Забур 26:9 Ҷони маро бо гунаҳкорон ҷамъ накун, ва ҷонамро бо хунрезон нагир.

Ин тарона дар бораи аҳамияти пайравӣ аз роҳи рост ва зиндагӣ кардан, ки ба Худо писанд аст, сухан меронад.

1. Муҳимияти интихоби роҳи дуруст

2. Ҷудо кардани худро аз гунаҳкорон ва хунрезӣ

1. Эфсӯсиён 5:15-17 Пас, бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

2. 1 Петрус 1:14-16 Ҳамчун фарзандони итоаткор, ба ҳавасҳои нодонии пешинаи худ мутобиқ нашавед, балки чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафтори худ муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

Забур 26:10 Дар дасти онҳо фасод аст, ва дасти росташон пур аз пора аст.

Забурнавис дар бораи онҳое сухан меронад, ки бадкорӣ мекунанд ва ришвахорӣ мекунанд, то бадӣ мекунанд.

1. Хатарҳои бадӣ ва ришвахорӣ

2. Зарурати адолат ва беайбӣ

1. Масалҳо 17:23 - Шахси шарир аз синааш ришва мегирад, то роҳҳои адолатро вайрон кунад.

2. Мико 3:11 - Сарони он барои ришва ҳукм мекунанд; коҳинон бо нархи гарон таълим медиҳанд; пайғамбарони он барои пул илоҳӣ.

Забур 26:11 Аммо ман бошам, дар беайбии худ рафтор хоҳам кард: маро фидия деҳ ва ба ман марҳамат кун.

Забурнавис изҳор мекунад, ки содиқ аст дар беайбӣ зиндагӣ кунад ва хоҳиш мекунад, ки фидия ва марҳамат зоҳир карда шавад.

1. Қувваи беайбӣ: Чӣ тавр бояд ҳаёти одилонаро инкишоф дод

2. Даъват барои наҷот: Ҷустуҷӯи қувват дар заъфи худ

1. Масалҳо 10:9 - "Ҳар кӣ беайб рафтор мекунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро каҷ мекунад, ошкор хоҳад шуд".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 26:12 Пои ман дар ҷои ҳамвор истодааст: дар ҷамъомадҳо Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис содиқ будани худро ба Худо эълон мекунад ва мехоҳад, ки дар ҳузури ҷамъомад Худовандро баракат диҳад.

1. "Дар имон устувор истодан: чӣ гуна бояд дар миёни парешонҳо устувор бимонад"

2. «Баракати ибодати ҷамоат: Ҷашн гирифтани ҳузури Худо бо ҳам»

1. Ибриён 10:25 - «Чунон ки одати баъзеҳост, ҷамъомади худро тарк накунем, балки якдигарро насиҳат медиҳем ва бештар аз он вақте ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад».

2. Қӯлассиён 3:16-17 - «Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар ҳар ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед, ва бо файз дар дилҳои худ барои Худованд суруд хонед. Ва ҳар он чи мекунед, Дар сухан ё амал ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед».

Таронаи 27 таронаи эътимод ва эътимод ба муҳофизат ва роҳнамоии Худо мебошад. Он имони устувори забурнависро дар байни озмоишҳо ва орзуи сокинон дар ҳузури Худоро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худованд нур, наҷот ва қалъаи ӯст ва тарсро пароканда мекунад. Ӯ мехоҳад, ки дар хонаи Худо зиндагӣ кунад ва чеҳраи Ӯро биҷӯяд. Забурнавис эътимоди худро ба наҷоти Худо тасдиқ мекунад (Забур 26:1–6).

Сархати 2: Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, ҳузур ва роҳнамоии Ӯро меҷӯяд. Ӯ марҳамат ва итминон ба садоқати Худоро талаб мекунад. Тарона бо насиҳат ба анҷом мерасад, ки ба Худованд интизор шавед (Забур 27:7–14).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту ҳафт тӯҳфаҳо
эъломияи эътимод,
ва илтиҷо барои ҳузури илоҳӣ,
таъкид бар таваккал ба муҳофизати Худо, орзуи манзили Ӯ ва сабр дар интизорӣ.

Таъкид кардани имоне, ки тавассути эътироф кардани Худо ҳамчун нур, наҷот ва қалъа ба даст омадааст,
ва таъкид ба дуъо, ки тавассути ҷустуҷӯи ҳузури Ӯ ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи зарурати марҳамат ҳангоми изҳори умед тавассути интизории сабр ба Худованд.

Забур 27:1 Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Худованд нигахбон ва манбаи кувваи мост, набояд тарсем.

1: Қувваи Худо танҳо барои мағлуб кардани тарс лозим аст

2: Ба Худованд таваккал кун ва натарс

1: Isaiah 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам."

2:2 Тимотиюс 1:7 - "Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва ақли солим додааст".

Забур 27:2 Ҳангоме ки шарирон, ҳатто душманони ман ва душманони ман, бар ман омаданд, то бадани маро бихӯранд, пешпо хӯрда, афтоданд.

Душманони нависандаи Забур 27:2 ба ӯ ҳамла мекунанд, вале пешпо мехӯранд ва меафтанд.

1: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро аз душманонамон муҳофизат мекунад.

2: Худо адолатро таъмин мекунад ва моро аз зарар нигоҳ медорад.

1: Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст; одилон ба он медароянд ва дар амонанд.

2: Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 27:3 Ҳарчанд лашкар бар зидди ман ӯрду заданд, дилам наметарсад: ҳарчанд бар зидди ман ҷанг бархост, ба ин дилпур хоҳам буд.

Худованд моро аз тарсу хатар, ҳатто дар миёни ҷангҳо ҳифз хоҳад кард.

1. Натарс: Чӣ тавр дар ҳама ҳолат эътимод ба Худоро пайдо кардан мумкин аст

2. Қувваи Худованд: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мекунанд, гарчанде ки аз варами он кӯҳҳо меларзанд.

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 27:4 Аз Худованд як чизеро талаб доштам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

Забурнавис хоҳиши худро баён мекунад, ки Худовандро ҷӯяд ва дар тамоми рӯзҳои умраш аз зебоии Худованд дар маъбади худ баҳра барад.

1. Ҷустуҷӯи Худованд: Дар пайи зиндагии наздик бо Худо

2. Баҳра бурдан аз ҷамоли Парвардигор: Зиндагии ибодат

1. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, то вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

2. Юҳанно 4:24 - Худо рӯҳ аст ва онҳое ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ саҷда кунанд.

Забур 27:5 Зеро ки дар вақти андӯҳ маро дар айвони худ пинҳон хоҳад кард; дар асрори хаймаи Худ маро пинҳон хоҳад кард; Ӯ маро бар санге хоҳад гузошт.

Худо моро дар вақти душворӣ пинҳон хоҳад кард ва моро дар амн бар санг мегузорад.

1. Дар бораи мушкилиҳо ғам нахӯред, Худо шуморо дар паноҳаш нигоҳ дорад

2. Вақте ки вақтҳо душвор аст, ба Худо такя кунед

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 91:2 - «Ба Худованд мегӯям: Паноҳ ва қалъаи ман, Худои ман, ки ба Ӯ таваккал мекунам.

Забур 27:6 Ва алҳол сари ман аз душманони худ, ки дар гирду атрофам ҳастанд, баланд хоҳад шуд: бинобар ин дар хаймаи Ӯ қурбониҳои шодмонӣ хоҳам оварад; Ман суруд хоҳам гуфт, бале, Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис имони онҳоро ба Худованд бо қурбонии шодмонӣ ва суруди ҳамду сано дар хаймаи Ӯ баён мекунад.

1. Қувваи ҳамду санои шодмонӣ: Чӣ тавр сурудхонӣ дар бораи Худованд метавонад моро аз душманонамон боло барад

2. Пешниҳоди қурбониҳои шодӣ: баракатҳои Худовандро бо ҳамду санои худ таҷлил кунед

1. Ишаъё 12:2-3, "Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Яҳова қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ наҷоти ман низ шудааст. Бинобар ин шумо бо шодӣ ҷалб хоҳед кард. обро аз чоҳҳои наҷот берун кунед».

2. Филиппиён 4:4, "Дар Худованд ҳамеша шод бошед; ва боз мегӯям: шодӣ кунед".

Забур 27:7 Гӯш кун, эй Худованд, вақте ки ман бо овози худ нидо мекунам: ба ман раҳм кун ва маро иҷобат кун.

Забурнавис ба Худованд нидо мекунад ва марҳамат ва ҷавоб мепурсад.

1. "Худо гиряҳои моро мешунавад ва моро наҷот медиҳад"

2. «Фарёди раҳмат ва ҷавобҳо».

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Юҳанно 14:27 - осоиштагӣ ба шумо мегузорам; осоиштагии ман ба ту медиҳам. Ман ба ту намедиҳам, чунон ки ҷаҳон медиҳад. Нагузоред, ки дилҳоят ғамгин нашавад ва натарсед.

Забур 27:8 Вақте ки ту гуфтӣ: "Рӯи Маро биҷӯй"; Дилам ба ту гуфт: «Рӯи Ту, эй Худованд, ман мехоҳам.

Забурнавис садоқати худро ба Худованд ва хоҳиши ҷустуҷӯи чеҳраи Худовандро ифода мекунад.

1. Даъвати Худованд: Ҷустуҷӯи чеҳраи Ӯ

2. Қалби вафодорӣ: таслим ба Худованд

1. Такрори Шариат 4:29 - Аммо аз он ҷо шумо Худованд Худои худро меҷӯед ва Ӯро хоҳед ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва тамоми ҷони худ ҷустуҷӯ кунед.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Забур 27:9 Рӯи худро аз ман дур макун; ғуломи худро дар ғазаб дур макун: ту мададгори ман будӣ; Маро тарк макун ва маро тарк накун, эй Худои наҷоти ман.

Аз Худо талаб карда мешавад, ки сухангӯро тарк накунад, зеро онҳо манбаи кӯмак ва наҷот буданд.

Беҳтарин

1. Насиҳат барои часпидан ба Худо дар замонҳои душвор

2. Кафолати муҳаббати бепоёни Худо

Беҳтарин

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:5 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Забур 27:10 Вақте ки падарам ва модарам маро тарк кунанд, Худованд маро хоҳад гирифт.

Вақте ки бо партофташавӣ дучор мешавад, Худованд барои дастгирии шахс хоҳад буд.

1. Худо паноҳгоҳи мо дар замони душворӣ аст

2. Худо дар ҳар фасл вафодор аст

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам".

2. Ибриён 13: 5- "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард.

Забур 27:11 Роҳи Худро ба ман таълим деҳ, эй Худованд, ва маро бо роҳи рост ҳидоят кун, ба хотири душманонам.

Забур 27:11 Худоро даъват мекунад, ки сарфи назар аз ҳузури душманон мӯъминонро таълим диҳад ва ба роҳи рост ҳидоят кунад.

1. Қуввати имон: Чӣ гуна бояд дар муқобили душвориҳо сабр кард

2. Роҳи адолат: Чӣ тавр бояд бо роҳҳои Худо биравед

1. Матто 5:10-12 - Хушо онҳое ки аз рӯи адолат таъқиб мешаванд, зеро Малакути Осмон аз они онҳост.

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

Забур 27:12 Маро ба ихтиёри душманонам таслим накун, зеро ки шоҳидони козиб бар зидди ман бархостаанд, ва онҳое ки бераҳм нафас мекашанд.

Маро аз душманонам ва аз онҳое, ки бар ман айбдор кардаанд, раҳоӣ деҳ.

1. Қувваи намоз: таваккал ба Худо барои нигаҳдорӣ

2. Азобҳои беадолатона: Омӯзиши эътимод ба Худо сарфи назар аз айбдоркуниҳои бардурӯғ

1. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некӯаҳволии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Ишаъё 54:17 «Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки туро айбдор мекунад, рад хоҳӣ кард.

Забур 27:13 Ман аз ҳуш рафтам, магар ин ки бовар надоштам, ки некии Худовандро дар замини зиндаҳо бубинам.

Некии Худовандро дар ҳаёт эҳсос кардан мумкин аст.

1: Эътимод ба Худованд қуввати бузург меорад, ҳатто дар вақти душвор.

2: Мо метавонем ба Худованд такя кунем, ки ҳангоми ниёзмандӣ тасаллӣ ва сулҳро таъмин кунад.

1: Isaiah 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 27:14 Ба Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард; Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

Мо бояд пурсаброна интизори Худовандро интизор шавем ва ба қувват ва далерии Ӯ таваккал кунем.

1. Боварӣ ба қудрати Худо дар замонҳои душвор

2. Сабр фазилат аст: Интизори Парвардигор

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:25 - Аммо агар мо ба он чизе ки ҳанӯз надорем, умедвор бошем, мо онро бо сабр интизорем.

Таронаи 28 таронаи илтиҷо ва ҳамду сано мебошад. Забурнавис аз Худо барои ёрӣ ва раҳоӣ аз душманонаш илтиҷо мекунад ва ба қудрат ва садоқати Худо эътимод дорад.

Сархати 1: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки овози ӯро бишнавад ва хомӯш набошад. Бар зидди бадкорон аз илоҳӣ мадад мепурсад ва барои ҳукми онҳо дуо мекунад. Забурнавис эътимоди худро ба Худо ҳамчун қувва ва сипари худ тасдиқ мекунад (Забур 28:1-5).

Сархати 2: Забурнавис Худоро барои шунидани фарёди ӯ ҳамду сано мегӯяд ва қудрати наҷотбахшии Ӯро эътироф мекунад. Ӯ изҳори миннатдорӣ мекунад ва дигаронро даъват мекунад, ки дар ҳамду санои Худованд бо ӯ ҳамроҳ шаванд. Тарона бо хоҳиши роҳнамоӣ ва муҳофизати доимӣ анҷом меёбад (Забур 28:6–9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту ҳашт тӯҳфаҳо
илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,
ва баёни ситоиш,
такя ба қувва, садоқат ва наҷоти Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид бар илтиҷо, ки тавассути нидо ба Худо бар зидди душманон ба даст меояд,
ва таъкид кардани сипос, ки тавассути эътирофи қудрати наҷотбахши Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи зарурати роҳнамоӣ ҳангоми изҳори хоҳиши муҳофизати доимӣ тавассути ҳамду санои Худованд.

Забур 28:1 Туро нидо хоҳам кард, эй Худованд санги ман; дар ҳаққи ман хомӯш набош; мабодо агар дар ҳаққи ман хомӯш бошӣ, ман мисли онҳое шавам, ки ба чоҳ меафтанд.

Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, илтиҷо мекунад, ки аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки хомӯш набошад, аз тарси он ки ба мурдагон монанд нашавед.

1. Зиндагӣ бо тарс: таваккал ба Худованд дар замонҳои номуайян

2. Тасаллияти шинохти Худо дуоҳои моро мешунавад

1. Ишаъё 49:15 - Оё зан кӯдаки ширдеҳи худро фаромӯш карда метавонад, ки ба писари шиками худ раҳм накунад? Инҳо ҳам шояд фаромӯш кунанд, вале ман туро фаромӯш намекунам.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 28:2 Овози илтиҷоҳои маро бишнав, вақте ки ман ба ту фарьёд мезанам, вақте ки ман дастҳоямро сӯи каломи муқаддаси Ту боло мекунам.

Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, хоҳиш мекунад, ки шунида шавад ва Худо ба дуоҳои ӯ ҷавоб диҳад, вақте ки ӯ дастҳои худро ба суханони муқаддаси Худо боло мекунад.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр Овоз ва Дасти Худро Ба сӯи Худо бардоштан

2. Чаро мо бояд ба Худо даъват кунем: Фаҳмидани аҳамияти дуоҳо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Эфсӯсиён 6:18 - "Ва дар ҳама мавридҳо дар Рӯҳ бо ҳама гуна дуоҳо ва дархостҳо дуо гӯед. Бо назардошти ин, ҳушёр бошед ва ҳамеша барои тамоми халқи Худованд дуо гӯед."

Забур 28:3 Маро бо шарирон ва бо бадкорон, ки ба ҳамсоягони худ осоиштагӣ мегӯянд, дур накун, вале дар дилҳои онҳо фасод аст.

Ин порча дар бораи хатари аз ҷониби онҳое, ки зоҳиран одил ҳастанд, вале ниятҳои нопок доранд, сухан меронад.

1. Нозукии гуноҳ: Дарки хатари дӯстии бардурӯғ

2. Эҳтиёт бошед, ки он чизеро, ки ба оғӯш мегиред: хатари аз ҷониби шарирон дур шудан

1. Румиён 12:9: Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

2. Масалҳо 12:26: Одил роҳнамои ёри худ аст, аммо роҳи шарирон онҳоро гумроҳ мекунад.

Забур 28:4 Ба онҳо мувофиқи аъмоли онҳо ва мувофиқи бади кӯшишҳои онҳо бидеҳ; биёбони худро ба онҳо бидеҳ.

Худо моро мувофиқи аъмоли мо подош медиҳад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки корҳои нек кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Худо моро барои кӯшишҳои мо подош медиҳад.

2: Худо одил аст ва он чиро, ки барои аъмоламон сазовори мост, ба мо медиҳад.

1: Эфсӯсиён 2:10 Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2: Масалҳо 24:12 Агар шумо гӯед: "Инак, мо инро надонистаем, оё касе ки дар дил вазн мекунад?" Оё он касе, ки ҷони туро посбон аст, намедонад, ва оё ба одам мувофиқи кораш подош намедиҳад?

Забур 28:5 Зеро ки онҳо ба аъмоли Худованд ва амали дастҳои Ӯ аҳамият намедиҳанд, Ӯ онҳоро несту нобуд хоҳад кард, ва обод намекунад.

Худо касонеро, ки аъмоли Ӯ ва самараи меҳнати Ӯро эътироф намекунанд, ҷазо медиҳад.

1. Оқибатҳои нодонӣ: гӯш додан ба огоҳии Забур 28:5

2. Қимати имон: ба даст овардани фоида аз шинохти қудрати Худо

1. Масалҳо 11:31 "Инак, одилон дар замин ҷазо хоҳанд гирифт: шарир ва гунаҳкор бештар."

2. Румиён 2:5-8 "Аммо аз сабаби дили сангин ва тавбанакардаи худ, дар рӯзи ғазаб, вақте ки доварии одилонаи Худо зоҳир мешавад, ғазаби худро барои худ ҷамъ карда истодай. Ӯ ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ ҷазо хоҳад дод: ки бо сабр дар некӯкорӣ толиби ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ хоҳад шуд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод; аммо барои касоне ки нафспарастанд ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ итоат мекунанд, ғазаб ва ғазаб хоҳад шуд».

Забур 28:6 Муборак аст Худованд, зеро ки Ӯ овози илтиҷоҳои маро шунид.

Забурнавис Худоро барои шунидани дуоҳои онҳо ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад

2. Омӯзиши эътимод ба вақти Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Забур 91:15 - "Вақте ки Ӯ Маро мехонад, Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ӯро наҷот медиҳам ва Ӯро эҳтиром мекунам".

Забур 28:7 Худованд қувват ва сипари ман аст; Дилам ба Ӯ таваккал кард, ва ман ёрӣ додам; ва бо суруди худ ӯро ситоиш хоҳам кард.

Забурнавис имони онҳоро ба Худованд ҳамчун қувват ва сипари онҳо баён мекунад ва барои кӯмак ва роҳнамоии Ӯ миннатдор аст.

1. "Худованд тавоноии ман аст: таваккал ба Худо дар миёни мушкилоти зиндагӣ"

2. «Сипари Худованд: қувват аз Худо дар замонҳои зарурӣ»

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; Сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Забур 28:8 Худованд қуввати онҳост ва Ӯ қуввати наҷотбахши тадҳиншудагон аст.

Худо барои халқи тадҳиншудааш манбаи қувват ва наҷот аст.

1. Қувваи Худованд: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

2. Наҷот додани тадҳиншудагон: эҳсос кардани ризқи Худо дар ҳар вазъият

1. Забур 61:7-8: Наҷот ва ҷалоли ман бар Худост; санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман Худост. Ҳамеша ба ӯ таваккал кунед, эй мардум; дили худро пеши ӯ рехт; Худо паноҳгоҳи мост.

2. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 28:9 Халқи Худро наҷот деҳ, ва мероси Худро баракат деҳ; онҳоро низ ғизо диҳед ва то абад баланд бардоред.

Худо ба мо амр медиҳад, ки халқи Худро наҷот диҳем ва мероси Ӯро баракат диҳем. Мо бояд халқи Ӯро то абад сер кунем ва баланд бардорем.

1. «Таом додан ва баланд бардоштани халқи Худо»

2. «Баракати мероси Худо».

1. Юҳанно 21:15-17 - Исо ба Петрус дастур медиҳад, ки халқашро ғизо диҳад ва ғамхорӣ кунад.

2. Титус 2:11-14 - Павлус имондоронро ташвиқ мекунад, ки тавре зиндагӣ кунанд, то онҳо барои мероси Худо баракат бошанд.

Таронаи 29 таронаи ҳамду сано ва тарс барои қудрат ва ҷалоли Худост. Дар он садои олиҷаноби Худо дар раъду барқ тасвир шуда, ҳукмронии Ӯро бар офариниш таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис одамони осмониро даъват мекунад, ки ба Худо ҷалол ва қувват бахшанд. Ӯ овози Худовандро тавоно тавсиф мекунад, ки биёбонро ба ларза медарорад ва дарахтонро ба гардиш медарорад ва ҷангалҳоро ба ларза меорад. Забурнавис ҳукмронии Худоро бар обхезӣ эътироф мекунад (Забур 28:1–4).

Сархати 2: Забурнавис тасвири овози Худовандро идома медиҳад, ки алангаи оташро мепошад ва кӯҳҳоро такон медиҳад. Вай овози Худоро тасвир мекунад, ки оҳуҳоро таваллуд мекунад, ҷангалҳоро урён мекунад ва маъбади Ӯро бо тамоми ҷалолаш ошкор мекунад. Тарона бо даъват ба ибодат анҷом меёбад (Забур 28:5–11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи бисту нӯҳ тӯҳфаҳо
суруди ҳамду сано,
ва болоравии қудрати Худо,
қудрати Ӯро бар офариниш тавассути овози олиҷаноб таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани саҷда, ки тавассути даъват кардани мавҷудоти осмонӣ ба эҳтироми Ӯ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани тарс, ки тавассути тавсифи овози тавонои Ӯ, ки ба табиат таъсир мерасонад, ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи ҳукмронии Ӯ бар унсурҳои табиӣ ҳангоми изҳори даъват ба ибодат дар посух ба бузургии Ӯ.

Забур 29:1 Ба Худованд ато кунед, эй тавоноҳо, ба Худованд ҷалол ва қувват диҳед.

Ин порча тавоноҳоро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд ҷалол ва қувват диҳанд.

1. Қудрати Худо дар мо: Чӣ тавр бояд ҳаёти пурқувват ва шараф дошта бошад

2. Қувваи Худованд: Чӣ тавр ба қувват ва ҷалоли Худо ноил шудан мумкин аст

1. Эфсӯсиён 3:14-21 - Дуои Павлус дар бораи Калисо барои дарки муҳаббати Масеҳ қувват дошта бошад.

2. Румиён 8:31-39 - итминони Павлус, ки ҳеҷ чиз моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонад.

Забур 29:2 Ба Худованд ҷалол диҳед, ба исми Ӯ; Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кунед.

Мо бояд Худовандро ҷалол диҳем ва Ӯро дар қудсият ибодат кунем.

1. Худоро ба ҳазрати Ӯ парастиш кунед

2. Шод шудан аз ҷалоли Худованд

1. Ишаъё 6:1-3 (Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд буд; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард.)

2. Филиппиён 2:10-11 (То ки ҳар зонуе ба исми Исо хам шавад, дар бораи он чи дар осмон ва чи дар замин ва чи дар зери замин аст; ва ҳар забон эътироф кунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст, ҷалоли Худои Падар.)

Забур 29:3 Овози Худованд бар об аст; Худои ҷалол раъд мезанад, Худованд бар обҳои бисьёр аст.

Овози Худованд пурқувват ва ҳайратангез аст.

1. Садои Худованд: Эҳтиром ба Худои Мутаол

2.Парвардигори азза ва ҷалла: қадри ҷазрати ӯ

1. Хуруҷ 19:16-19 - Ҳузури раъду барқи Худовандро дар кӯҳи Сино тасвир мекунад

2. Ишаъё 30:30 - Овози Худовандро ҳамчун пурқувват ва пур аз азамат тасвир мекунад

Забур 29:4 Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст.

Овози Худованд тавоно ва бузург аст.

1. Аълоҳазрати Садои Худованд

2. Қудрат дар садои Худованд

1. 1 Петрус 3:12 - Зеро чашмони Худованд ба одилон аст ва гӯшҳои Ӯ ба дуои онҳо диққат медиҳанд.

2. Ваҳй 1:15 - Пойҳои ӯ мисли биринҷӣ дар танӯр медурахшиданд ва овози ӯ мисли садои обҳои равон буд.

Забур 29:5 Овози Худованд арзҳоро мешиканад; Оре, Худованд кедрҳои Лубнонро мешиканад.

Овози Худованд пурқувват аст ва метавонад ҳатто кедрҳои Лубнонро шикаст.

1. Қуввати овози Худованд

2. Қудрати Қудрати Худованд

1. Ишаъё 40:12 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила баробар кардааст, ва ғубори заминро ба андозае дарк кардааст, ва кӯҳҳоро ба тарозуҳо ва теппаҳоро бо тарозуҳо баркашидааст. тавозун?

2. Ирмиё 51:15 - Ӯ заминро бо қудрати худ офарид, ҷаҳонро бо ҳикмати худ барпо кард, ва осмонро бо ихтиёри Худ дароз кард.

Забур 29:6 Онҳоро низ водор месозад, ки мисли гӯсола ҷазз кунанд; Лубнон ва Сирион мисли як шохи ҷавон.

Худо одамонро ба мисли гӯсола шод мегардонад, дар ҳоле ки Лубнон ва Сирионро мисли як шохи ҷавон шод мегардонад.

1. Шодмонӣ дар Худованд: Эҳсоси шодии Худованд дар ҳаёти мо

2. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр ҳамду санои Худо шодӣ ва қувват мебахшад

1. Румиён 15:13 - «Худои умед, ки ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед».

2. Забур 16:11 - "Ту роҳи ҳаётро ба ман менамоӣ; маро дар ҳузури Худ аз шодӣ, аз ҷониби ростат аз лаззатҳои абадӣ пур хоҳӣ кард".

Забур 29:7 Овози Худованд алангаи оташро тақсим мекунад.

Овози Худованд қудрат дорад, ки алангаи оташро тақсим кунад.

1. Қудрати Садои Худованд

2. Қувват ва қудрати Садои Худованд

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши

ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Эфсӯсиён 6:10-13 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед. Зеро муборизаи мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои ин ҷаҳони торик ва бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар олами осмонӣ аст. Пас, зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки вақте ки рӯзи бадӣ фаро расад, шумо тавонистед дар замини худ истодагарӣ кунед ва пас аз анҷоми ҳама чиз истодагарӣ кунед.

Забур 29:8 Овози Худованд биёбонро ба ларза меорад; Худованд биёбони Қодешро ба ларза меорад.

Овози пурқудрати Худо дар биёбон шунида мешавад, ки ҳатто ба харобазортарин ҷойҳо ҳаёт мебахшад.

1. Қудрати Овози Худо - Чӣ тавр Худованд метавонад ҳатто дар ҷойҳои аз эҳтимол дуртарин ҷойҳо дигаргунӣ оварад.

2. Овози Худованд - Чӣ тавр Худо ба ҳаёти мо сухан мегӯяд ва тағирот меорад.

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва дар он чи ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. Юҳанно 10:27-28 - Гӯсфандони Ман овози Маро мешунаванд, ва Ман онҳоро мешиносам, ва онҳо Маро пайравӣ мекунанд: Ва Ман ба онҳо ҳаёти ҷовидонӣ мебахшам; ва онҳо то абад нобуд нахоҳанд шуд, ва ҳеҷ кас онҳоро аз дасти Ман кашида нахоҳад гирифт.

Забур 29:9 Овози Худованд говҳоро гӯсола мекунад, ва ҷангалҳоро мебинад, ва дар маъбади Ӯ ҳар кас аз ҷалоли Худ сухан меронад.

Овози Худованд ба биёбон шодӣ мебахшад ва дар маъбади Ӯ ҳамду сано хонда мешавад.

1. Овози Худованд: Эъломияи шодӣ

2. Қудрати ҳамду сано: Ҷашни ҷалоли Худо

1. Ишаъё 43:19-20 - "Инак, ман кори нав мекунам; ҳоло он мебарояд, оё онро намефаҳмед? Ман дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон роҳ хоҳам сохт. Ҳайвоноти ваҳшӣ маро эҳтиром хоҳанд кард. , шағол ва шутурмурғҳо, зеро ки Ман дар биёбон об медиҳам, дарёҳо дар биёбон, то ба халқи баргузидаи Худ об диҳам».

2. 1 Вақоеънома 16:23-24 - "Эй тамоми рӯи замин, Худовандро бихонед; наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунед; ҷалоли Ӯро дар байни халқҳо эълон кунед, корҳои аҷоиби Ӯро дар байни ҳамаи халқҳо"

Забур 29:10 Худованд бар тӯфон нишастааст; Оре, Худованд Подшоҳро то абад мешинонад.

Худованд бар ҳама ҳукмрон аст ва то абад подшоҳӣ хоҳад кард.

1: Ҳукмронии Худо: Худованд назорат мекунад

2: Дар бораи подшоҳӣ: Худованд то абад ҳукмронӣ мекунад

1: Дониёл 2:21 - Ӯ вақтҳо ва фаслҳоро иваз мекунад; Ӯ подшоҳонро аз байн мебарад ва подшоҳонро таъин мекунад; Ба хирадмандон хирад ва ба хирадмандон дониш мебахшад.

2: Ваҳй 19:16 - Дар ҷома ва бар рони Ӯ номе навишта шудааст: Шоҳи подшоҳон ва Худованди Худованд.

Забур 29:11: Худованд ба қавми Худ қувват хоҳад дод; Худованд халқи Худро бо осоиштагӣ баракат хоҳад дод.

Худованд қувват ва баракати Худро ба халқаш бо сулҳу осоиштагӣ нишон медиҳад.

1. Баракатҳои сулҳу осоиштагии Худо дар ҳаёти мо

2. Такя ба қувват ва ҳимояи Худо

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтимос, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо расонед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Таронаи 30 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано барои наҷоти Худост. Забурнавис дар бораи замони тангӣ ва ғаму андӯҳ фикр мекунад, аммо аз шифо ва барқарорсозии Худо шод мешавад.

Сархати 1: Забурнавис Худоро ситоиш мекунад, ки ӯро аз қаър берун кард ва нагузорад, ки душманонаш аз ӯ шод шаванд. Ӯ фарёди худро барои кӯмак ва дахолати Худо нақл мекунад ва мотами худро ба рақс табдил медиҳад. Забурнавис барои шифои Худо миннатдорӣ баён мекунад (Забур 30:1–5).

Сархати 2: Забурнавис эътироф мекунад, ки дар шукуфоии худ ӯ худдорӣ мекард, аммо вақте ки Худо чеҳраи Худро пинҳон кард, ӯ ба изтироб афтод. Ӯ аз Худо барои раҳм ва барқарорсозӣ илтиҷо мекунад ва ваъда медиҳад, ки Ӯро то абад ҳамду сано хонд. Тарона бо изҳори эътимод ба Худо анҷом меёбад (Забур 30:6–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сӣ тӯҳфаҳо
суруди шукрона,
ва мулоҳиза дар бораи наҷоти илоҳӣ,
изҳори миннатдорӣ барои қудрати дигаргунсозанда, шифо ва барқарорсозии Худо.

Бо таъкид ба ҳамду сано, ки тавассути баланд бардоштани Ӯ ҳамчун раҳокунанда аз ноумедӣ ба даст омадааст,
ва таъкид ба дуъо, ки тавассути эътирофи мусибатҳои гузашта ва ҷустуҷӯи раҳмати доимӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи зарурати фурӯтанӣ ва изҳори эътимод ба садоқати Ӯ тавассути қасамҳои ҳамду санои абадӣ нишон дода шудааст.

Забур 30:1 Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, эй Худованд; зеро ки маро баланд кардай ва душманонамро барои ман шод нагардондӣ.

Ман ба Худованд шукр мегӯям, ки маро баланд кард ва нагузорад, ки душманонам бар ман шодӣ кунанд.

1. Қувваи Худованд дар ҳаёти мо

2. Таҷлили наҷоти Худо

1. Забур 3:3-4 - Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ; ҷалоли ман ва бардорандаи сари ман. Ман бо овози худ сӯи Худованд нидо кардам, ва Ӯ маро аз теппаи муқаддаси худ шунид.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 30:2 Эй Худованд Худои ман, Ман ба сӯи Ту фарёд задам, ва Ту маро шифо додӣ.

Забурнавис ба Худованд нидо мекунад ва шифо меёбад.

1. Фарёди эҳтиёҷ: Омӯзиши такя ба Худо

2. Қувваи шифобахши намоз

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; ҷазое, ки ба мо осоиштагӣ овард, бар ӯ буд, ва бо ҷароҳатҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ ба якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо кунед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

Забур 30:3 Эй Худованд, ҷонамро аз гӯр баровардӣ, маро зинда нигоҳ доштӣ, то ки ба чоҳ нафуроям.

Худованд моро аз марг баргардонд ва зинда нигоҳ дошт.

1. Қудрати эҳёи Худованд

2. Нигоҳ доштани ҳаёт аз ҷониби Худованд

1. Ишаъё 26:19 - Мурдаҳои ту зинда хоҳанд шуд; онҳо бо ҷасади ман эҳё хоҳанд шуд. Бедор шавед ва суруд хонед, эй сокинони хок; зеро шабнам мисли шабнам наботот аст, ва замин мурдагонро берун хоҳад кард.

2. Ҳизқиёл 37:12-14 - Пас, нубувват кунед ва ба онҳо бигӯед: Худованд Худо чунин мегӯяд: Инак, эй қавми Ман, Ман қабрҳои шуморо мекушоям ва шуморо аз қабрҳоятон берун хоҳам овард ва шуморо ба замини Исроил. Он гоҳ хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам, вақте ки қабрҳои шуморо кушодам, эй қавми Ман, ва шуморо аз қабрҳоят баровардам. Ман Рӯҳи Худро дар ту хоҳам гузошт, ва ту зинда хоҳӣ шуд, ва туро дар замини худат ҷой хоҳам дод. Он гоҳ хоҳед донист, ки Ман, Худованд, гуфтам ва иҷро кардам, мегӯяд Худованд.

Забур 30:4 Барои Худованд бихонед, эй муқаддасони Ӯ, ва ба ёди қудсияти Ӯ шукр гӯед.

Ин тарона мӯъминонро ташвиқ мекунад, ки барои қудсияти Худованд шукр гӯянд.

1. Подшоҳии Худованд: Даъват ба шукргузорӣ

2. Ёдоварӣ аз Ҳазрати Худованд: Сабаби ҷашн

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд Таоло ва Таоло, ки сукунати ҷовидонӣ аст, ва исми Ӯ муқаддас аст; Ман дар макони баланд ва муқаддас сокин ҳастам, бо он ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳи фурӯтанонро эҳё кунад ва дили тавбакоронро эҳё кунад.

2. Сафанё 3:17 - Худованд Худои ту дар миёни ту тавоно аст; наҷот хоҳад дод, аз ту шодӣ хоҳад кард; дар ишқи худ ором хоҳад гирифт, бо суруд шодӣ хоҳад кард.

Забур 30:5 Зеро ки хашми Ӯ танҳо як лаҳза пойдор аст; Ба нафъи ӯ ҳаёт аст: гиря як шаб тоқат кунад, аммо шодӣ субҳ меояд.

Ҳангоми дучор шудан бо душворӣ мо набояд рӯҳафтода нашавем, зеро муҳаббат ва марҳамати Худо оқибат шодӣ меорад.

1. "Муҳаббати Худо абадӣ аст"

2. «Субҳан шодӣ ёфтан».

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бархостанд; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ мераванд ва суст намешаванд".

Забур 30:6 Ва дар шукуфоии худ гуфтам: ҳаргиз ба ларза нахоҳам рафт.

Забурнавис боварии онҳоро ба шукуфоии онҳо изҳор мекунад ва изҳор мекунад, ки онҳо ҳеҷ гоҳ ба ҳаяҷон намеафтанд.

1. Бунёди устувори имон

2. Такя ба неруи Худо дар замони шукуфоӣ

1. Ишаъё 26:3-4 - Шумо ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, ки фикраш дар шумост, зеро ӯ ба шумо боварӣ дорад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд Худо санги ҷовидонӣ аст.

2. 1 Қӯринтиён 10:13 - Ҳеҷ гуна озмоише, ки барои одамизод маъмул нест, шуморо фаро нагирифтааст. Худо мӯътамад аст ва Ӯ намегузорад, ки шумо аз ҳад зиёд ба озмоиш дучор шавед, балки бо васвасаҳо роҳи гурезро низ фароҳам меорад, то ки шумо ба он тоб оварда тавонед.

Забур 30:7 Худовандо, аз файзи Худ кӯҳи маро устувор сохтӣ; рӯи худро пинҳон кардӣ, ва ман ғамгин шудам.

Марҳамат ва муҳофизати Худо ба мо имкон дод, ки дар лаҳзаҳои душвор устувор истода бошем.

1. Худо тавоноии мо дар замонҳои душворӣ аст

2. Дарёфти қувват тавассути имон ба Худо

1. Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 30:8 Туро фарёд задам, эй Худованд; ва ба Худованд илтиҷо кардам.

Забурнавис ба Худованд нидо мекунад ва аз Ӯ мадад ва марҳамат мепурсад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши фарёд кардан ба сӯи Худо дар лаҳзаҳои ниёз

2. Қуввати дуъо: Муроҷиат ба Худованд ба раҳмату раҳмат

1. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

Забур 30:9 Вақте ки ман ба чоҳ меафтам, дар хуни ман чӣ фоида дорад? Оё хок туро ситоиш кунад? Оё он ҳақиқати Туро баён мекунад?

Забурнавис аз Худо мепурсад, ки марги ӯ ба Ӯ чӣ фоидае хоҳад овард ва мепурсад, ки оё марги ӯ ситоиш карда мешавад ва ҳақиқати ӯ эълон карда мешавад.

1. Зиндагӣ ба хотири Худо: Чӣ гуна ҳаёти мо бояд Ӯро ҷалол диҳад.

2. Арзиши ҳаёт: Худо ҳар як ҳаётро чӣ гуна қадр мекунад ва чаро мо низ бояд онро қадр кунем.

1. Юҳанно 15:13 - Муҳаббати бузургтар аз ин касе надорад, ки касе ҷони худро барои дӯстонаш фидо кунад.

2. Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Забур 30:10 Гӯш кун, эй Худованд, ва бар ман раҳм кун: Худовандо, ёвари ман бош.

Забурнавис аз Худованд барои марҳамат ва кӯмак дуо мекунад.

1. Қудрати дуо кардан ба Парвардигори ниёзманд

2. Дар замонҳои душвор аз Худованд қувват ёфтан

1. Яъқуб 5:13-16 - Қудрати дуо ва аҳамияти эътироф кардани гуноҳҳои мо ва дуо барои ҳамдигар.

2. Ишаъё 41:10 - ваъдаи Худо дар бораи кӯмак ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд ва наметарсанд.

Забур 30:11 Мотами маро барои ман ба рақс табдил додӣ; палоси маро пӯшидай, ва маро шодӣ бастай;

Худо метавонад ғами моро ба шодӣ табдил диҳад.

1. Чӣ тавр Худо метавонад мотами моро ба рақс табдил диҳад

2. Шодии донистани муҳаббати Худо

1. Ишаъё 61:3 - Барои мотамдорон дар Сион таъин карда шавад, то ки ба онҳо зебоӣ барои хокистар, равғани шодӣ барои мотам, либоси ҳамду сано барои рӯҳи вазнинӣ диҳад; То ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, шинондани Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад.

2. Румиён 15:13 - Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба воситаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

Забур 30:12 То ба охир, ҷалоли ман Туро ҳамду сано хонад, ва хомӯш нашаванд. Эй Худованд Худои ман, Туро то абад шукр хоҳам гуфт.

Забурнавис ба Худо шукр мегӯяд, ки ба онҳо имкон дод, ки Ӯро беист ҳамду сано гӯянд.

1. Шод шудан дар Худованд: Шукргузорӣ ба Худо барои муҳаббати бепоён

2. Суруди нав: Дар ҳамду санои Худованд шодӣ ёфтан

1. Забур 117:1-2 - "Эй Худовандро ҳамду сано гӯед, эй ҳамаи халқҳо, Ӯро ҳамду сано гӯед, эй тамоми мардум, зеро ки марҳамати Ӯ нисбат ба мо бузург аст, ва ростии Худованд то абад пойдор аст. Худовандро ҳамду сано гӯед. "

2. Румиён 15:11 - "Ва боз ҳам, эй ҳамаи халқҳо, Худовандро ҳамду сано гӯед, ва эй тамоми мардум, Ӯро ҳамду сано гӯед".

Таронаи 31 таронаи эътимод ва паноҳ ба Худост. Забурнавис аз душманон раҳоӣ меҷӯяд ва ба муҳофизат ва роҳнамоии Худо боварӣ дорад.

Сархати 1: Забурнавис барои наҷоти Худо илтиҷо мекунад ва Ӯро ҳамчун санг ва қалъаи худ эътироф мекунад. Ӯ изтироберо, ки аз ҷониби душманон ба вуҷуд омадааст, изҳор мекунад, аммо эътимоди худро ба муҳаббати содиқи Худо тасдиқ мекунад. Забурнавис дар ҳузури Худо паноҳ меҷӯяд (Забур 31:1–8).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи андӯҳ, танҳоӣ ва маломати дигарон нақл мекунад. Ӯ таваккал мекунад ва изҳори боварӣ мекунад, ки Худо душвориҳои ӯро мебинад. Забурнавис Худоро барои некиаш нисбат ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ҳамду сано мегӯяд (Забур 31:9–19).

Сархати 3: Забурнавис изҳор медорад, ки ба таъминот ва муҳофизати Худо эътимод дорад. Ӯ одилонро даъват мекунад, ки Худовандро дӯст доранд ва далер бошанд. Тарона бо илтимоси қувват ва наҷот ба анҷом мерасад (Забур 31:20–24).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию як пешкаш мекунад
дуои эътимод,
ва баёни такя ба паноҳгоҳи илоҳӣ,
таъкид кардани эътимод ба муҳофизат, ҳидоят ва таъминоти Худо.

Бо таъкид ба илтиҷое, ки тавассути илтиҷо барои раҳоӣ аз душманон ба даст меояд,
ва таъкид кардани тасдиқ, ки тавассути эътирофи муҳаббати содиқи Ӯ ҳангоми ҷустуҷӯи паноҳ дар ҳузури Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи зарурати марҳамат ҳангоми изҳори боварӣ ба ғамхории Ӯ тавассути насиҳатҳо ба адолат ва илтиҷо барои қувват ва наҷот.

Забур 31:1 Ба Ту, эй Худованд, таваккал мекунам; ҳаргиз хиҷил нашавам: маро ба адолати Худ раҳо кун».

Ман ба Худованд имон дорам ва ҳеҷ гоҳ ноумед намешавам. Ӯ маро наҷот медиҳад ва маро одил хоҳад кард.

1. Худо ҳеҷ гоҳ моро дар вақти муҳтоҷ тарк намекунад.

2. Ба Худованд таваккал кунед ва ба адолати Ӯ таваккал кунед.

1. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

2. Ирмиё 17:7-8 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст. «Зеро ки вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад, ва вақте ки гармӣ меояд, намебинад, балки баргаш сабз хоҳад буд; ва дар соли хушксолӣ ҳушёр нахоҳанд шуд, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳанд шуд.

Забур 31:2 Ба ман гӯши худро хам кун; маро ба зудӣ раҳо кун: санги мустаҳками ман бош, то ки хонаи муҳофизатӣ маро наҷот диҳад.

Худо санги қувват ва паноҳгоҳи касонест, ки Ӯро мехонанд.

1: Худо санги тавоноии мост - Забур 31:2

2: Дар замонҳои душворӣ Худоро бихонед - Забур 31:2

1: Isaiah 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қувват будӣ, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ.

2: Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Забур 31:3 Зеро ки ту санги ман ва қалъаи ман ҳастӣ; Пас, ба хотири исми Худ маро роҳнамоӣ кун ва ҳидоят кун».

Худо сангу қалъаи мост.

1: Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки моро роҳнамоӣ кунад ва моро ҳидоят кунад, агар мо ба исми Ӯ таваккал кунем.

2: Дар лаҳзаҳои душворӣ мо метавонем ба Худо муроҷиат кунем, то нигаҳбон ва роҳнамоии мо бошад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 31:4 Маро аз тӯре, ки барои ман махфӣ гузоштаанд, берун кун, зеро ки Ту қуввати ман ҳастӣ.

Забурнавис ба Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро аз домҳои пинҳоние, ки барояш гузошта шудаанд, наҷот диҳад ва боварӣ ҳосил кунад, ки Худо қуввати ӯст.

1. Қувваи Худо дар замонҳои душворӣ

2. Такя ба њифзи Худо дар замонњои душвор

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 31:5 Рӯҳи худро ба дасти Ту месупорам: Ту маро фидия додай, эй Худованд Худои ростӣ.

Забурнавис эътимоди худро ба Худо баён мекунад, ки рӯҳи худро ба Ӯ месупорад ва эътироф мекунад, ки Ӯ ӯро наҷот додааст.

1. Такя ба қудрати наҷотбахши Худо

2. Муҳофизати рӯҳҳои мо дар дасти Худованд

1. Такрори Шариат 4:31 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои меҳрубон аст; туро тарк нахохад кард, туро нобуд нахохад кард ва аҳди падаронатро, ки ба онҳо қасам хӯрдааст, фаромӯш нахоҳад кард.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 31:6 Аз онҳое ки ботилро мепиндоранд, нафрат доштам, вале ба Худованд таваккал мекунам.

Забурнавис нафрати худро нисбат ба онҳое, ки ба бутҳои козиб таваккал мекунанд, баён мекунад, ба ҷои таваккал ба Худованд.

1. Арзиши имони ҳақиқӣ ба Худо

2. Рад кардани бутҳои ботил

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Ирмиё 17:5-8 - Худованд чунин мегӯяд; Лаънат бод касе, ки ба одам таваккал мекунад ва ҷисми бозуи ӯро месозад ва дилаш аз Худованд дур мешавад. Зеро ки вай мисли теппаи биёбон хоҳад буд, ва намебинад, ки кай некӣ меояд; балки дар ҷойҳои хушки биёбон, дар замини шур сокин хоҳад шуд, ва на маскун.

Забур 31:7 Аз марҳамати Ту шод ва шод хоҳам шуд, зеро ки андӯҳи маро дидай; ҷони маро дар тангиҳо шинохтӣ;

Худованд дар ранҷҳо дарди моро мебинад ва дар ранҷ аз нафси мо огоҳ аст.

1. Шод шудан аз марҳамати Худованд - Забур 31:7

2. Ҳузури Худоро дар замонҳои душвор эҳсос кардан - Забур 31:7

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 31:8 Ва маро ба дасти душман набандӣ; пойҳои маро дар як ҳуҷраи калон гузоштай.

Худо ба мо имконият медиҳад, ки бо вуҷуди душманонамон рушд кунем ва дар зиндагӣ қадам гузорем.

1: Муҳофизати Худо фаровон аст ва ба мо озодии омӯхтан ва омӯхтан медиҳад.

2: Худо моро тавассути душманонамон ҳидоят мекунад ва барои парвариши мо фазои бехатар фароҳам меорад.

1: Матто 7:7-8 "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ мепурсад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ба касе ки дарро бикӯбад, кушода мешавад».

2: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Забур 31:9 Ба ман раҳм кун, эй Худованд, зеро ки ман дар изтироб ҳастам: чашми ман аз ғам фурӯ рафтааст, оре, ҷону шиками ман.

Забурнавис дар душворӣ қарор дорад ва аз Худованд марҳамат мепурсад.

1. Раҳмати Худо дар замони душворӣ

2. Фарёди рӯҳи дардовар

1. Марсияҳо 3:22–26

2. Забур 13:1–2

Забур 31:10 Зеро ки умри ман бо андӯҳ ва солҳои ман бо оҳу нола мегузарад: қуввати ман аз гуноҳи ман кам мешавад, ва устухонҳоям нобуд мешавад.

Забурнавис аз гуноҳи худ аз ҳаёти ғаму андӯҳи худ нола мекунад.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Омӯзиши Забур 31:10

2. Нозия барои гуноҳ: Мулоҳиза дар Забур 31:10

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 31:11 Ман дар миёни ҳамаи душманонам, алалхусус дар миёни ҳамсоягонам мазаммат шудам, ва барои шиносонам тарсид: онҳое ки маро дар берун диданд, аз ман гурехтанд.

Забурнавис дар байни душманон, ҳамсояҳо ва шиносонаш, ки ҳама аз ӯ метарсиданд ва чун ӯро диданд, гурехтанд, ҳис мекард.

1. Қудрати хориҷшавӣ: Чӣ гуна метавон дар ҷомеаи худ дур шуданро бартараф кард

2. Баракати танҳоӣ: Чӣ тавр дар биёбон қувват пайдо кардан мумкин аст

1. Ишаъё 54:4-7 - Натарс; зеро ки шарм нахоҳӣ дошт: хиҷил нашав; зеро ки шарманда нахоҳӣ шуд, зеро нанги ҷавонии худро фаромӯш хоҳӣ кард ва дашномҳои бевазании худро дигар ба ёд нахоҳӣ овард.

5. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо насли баргузида, коҳини шоҳона, халқи муқаддас ва халқи хос ҳастед; то ки шумо ҳамду санои Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, баён кунед.

Забур 31:12 Ман ҳамчун мурдаи аз ақл фаромӯш шудаам: мисли зарфи шикаста ҳастам.

Забурнавис худро фаромӯшшуда ва шикаста ҳис мекунад.

1: Муҳаббати Худо аз қувват ё сазовории мо вобаста нест ва новобаста аз он ки мо чӣ гуна ҳис мекунем, Ӯ ҳеҷ гоҳ моро фаромӯш намекунад.

2: Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки ба мо марҳамат ва файз нишон диҳад, ҳатто вақте ки мо худро шикаста ва фаромӯш кардаем.

1: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 34:18 "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

Забур 31:13 Зеро ки туҳмати бисёриҳоро шунидам: ҳар сӯ тарс буд, ва ҳангоме ки онҳо бар зидди ман машварат мекарданд, қасд карданд, ки ҷони маро бигиранд.

Мардум дар хакки нотик тухмат карда, чони онхоро гирифтан мехоханд.

1. Қувваи суханони мо: чӣ гуна тӯҳмат метавонад ба ҳалокат расонад

2. Қувваи Худованд дар замонҳои хатарнок

1. Румиён 12:14-15 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед. Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред.

2. Яъқуб 4:11-12 - Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадӣ нагӯед. Касе ки бар зидди бародар сухан мегӯяд ё бародари худро доварӣ мекунад, бар зидди шариат бадгӯӣ мекунад ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо иҷрокунандаи шариат нестед, балки довар ҳастед.

Забур 31:14 Аммо ман ба Ту таваккал кардам, эй Худованд, Ман гуфтам: Ту Худои ман ҳастӣ.

Забурнавис эътимоди худро ба Худованд изҳор мекунад ва Ӯро Худои худ эълон мекунад.

1. Худо мӯъмин аст - Чӣ гуна эътимоди Ӯ метавонад имони моро мустаҳкам кунад

2. Суруди эътимод - Омӯзиши таронаи 31 ва чӣ гуна мо метавонем ба Худованд бовар карданро ёд гирем

1. Ирмиё 17:7-8 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва эътимоди ӯ ба Ӯст.

2. Румиён 15:13 - Худои умед, вақте ки шумо ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед.

Забур 31:15 Замони ман дар дасти туст: маро аз дасти душманонам ва аз таъқибкунандагони ман раҳоӣ деҳ.

Забурнавис ба Худо дуо мекунад, ки ӯро аз душманон ва таъқибкунандагонаш наҷот диҳад.

1. Қудрати эътимод ба Худо дар замонҳои душвор - Забур 31:15

2. Дар замонҳои зарурӣ ба муҳофизати Худо такя кардан - Забур 31:15

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 18:10 - Номи Худованд бурҷи мустаҳкам аст: одил ба он медавад ва дар амон аст.

Забур 31:16 Чеҳраи худро бар бандаи худ дурахшанда кун: маро ба хотири марҳамати Худ наҷот деҳ.

Довуд дуо мекунад, ки чеҳраи Худо бар ӯ равшан шавад ва ӯро аз раҳматаш наҷот диҳад.

1. Раҳмати Худо: такя ба муҳаббати беандозаи ӯ

2. Чеҳраҳои дурахшон: Чӣ гуна чеҳраи мо муносибати мо бо Худоро инъикос мекунад

1. Забур 145:8-9 - Худованд меҳрубон ва раҳим аст, оҳиста хашмгин аст ва дар муҳаббати устувор пур аст. Худованд ба ҳама некӯст, ва раҳмати Ӯ бар ҳар коре, ки офаридааст, аст.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 31:17 Бигзор, эй Худованд, хиҷил нашавам; зеро ки ман туро даъват кардам: бигзор шарирон хиҷил шаванд, ва дар қабр хомӯш шаванд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро шарманда накунад ва ба ҷои он ки шарирон дар гӯрҳои худ шармсор ва хомӯш бошанд.

1. Қувваи Дуо: Худо дуоҳои моро мешунавад ва ҷавоб медиҳад, ҳатто вақте ки мо шарм медорем.

2. Бартараф кардани шарм аз тариқи имон: Имон ба Худо калиди рафъи расвоӣ ва зиндагии шоиста аст.

1. Забур 119:116 - Маро мувофиқи каломи Худ дастгирӣ кун, то ки зинда шавам; ва аз умеди худ хиҷил нашавам.

2. Румиён 10:11 - Зеро Навиштаҳо мегӯяд: "Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, хиҷил нахоҳад шуд".

Забур 31:18 Бигзор лабони дурӯғгӯ хомӯш бошанд; ки дар хакки одил бо магрур ва тахкир суханхои дурушт мегуянд.

Ин порча бар зидди касоне сухан меронад, ки бар зидди одил бо мағрурӣ ва таҳқиромез сухан мегӯянд.

1. А дар бораи сухан гуфтан бо хоксорӣ ва меҳрубонӣ нисбат ба дигарон.

2. А дар бораи ахамияти одил будан.

1. Яъқуб 3:17-18 - Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим ва ба осонӣ муомилашаванда, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, бе рӯйбинӣ ва риёкорӣ.

2. Масалҳо 11:12 - Касе, ки хирад надорад, аз ёри худ нафрат мекунад, вале хирадманд хомӯширо нигоҳ медорад.

Забур 31:19 Оҳ, чӣ қадар бузург аст некии Ту, ки онро барои тарсиёни Ту бахшидаӣ; ки ту барои онҳое ки ба ту таваккал мекунанд, дар пеши фарзандони одамӣ офаридаӣ!

Некии Худо фаровон ва дастрас аст барои ҳар касе, ки таваккал мекунад ва аз Ӯ метарсад.

1: Зиндагии худотарсӣ - Мо метавонем некии Худоро тавассути зиндагӣ кардан, ки ба Ӯ писанд аст, эҳсос кунем.

2: Фоидаҳои эътимод - Бо таваккал ба Худо, мо метавонем некиҳои фаровонеро, ки Ӯ барои мо пешкаш кардааст, ба даст орем.

1: Забур 34:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2: Юҳанно 10:10 - Дуз танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро пурра дошта бошанд.

Забур 31:20 Онҳоро дар ниҳони ҳузури худ аз ғурури одамӣ пинҳон хоҳӣ кард; онҳоро дар айвоне аз ҷанги забонҳо ниҳон хоҳӣ дошт.

Худованд моро аз ғурури инсон ва фитнаи забон нигоҳ дорад.

1. Худованд нигаҳбони мост

2. Ғалаба кардани кибру ҷанҷол

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Яъқуб 3:16 - Зеро ҳар ҷое ки ҳасад ва ҷанҷол вуҷуд дорад, дар он ҷо нофаҳмиҳо ва ҳар кори бадӣ вуҷуд дорад.

Забур 31:21 Муборак аст Худованд!

Садоқат ва меҳрубонии Худоро ҳатто дар вақти тангӣ дидан мумкин аст.

1: Худованд қуввати мо дар замонҳои душвор аст

№ 2: меҳрубонии аҷоиби Худо дар замонҳои душвор

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 31:22 Зеро ки саросема гуфтам, ки ман аз пеши чашмони Ту маҳв шудаам; лекин, вақте ки ман ба Ту фарьёд задам, овози илтиҷоҳои маро шунидай.

Худо дуоҳои моро дар вақти тангӣ мешунавад, ҳатто вақте ки мо худро аз ҳузури Ӯ ҷудо ҳис мекунем.

1. Боварӣ ба Худованд: Дуо кардан дар лаҳзаҳои тангӣ

2. Донистани Худо дуъои моро мешунавад

1. Ишаъё 59:1-2 - Инак, дасти Худованд кӯтоҳ нашудааст, ки наҷот дода наметавонад; ва гӯши ӯ вазнин нест, ки мешунавад; Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту рӯи Ӯро аз ту пинҳон кардааст, то ки нашунавад.

2. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба заъфҳои мо низ ёрӣ мерасонад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, ба тавре ки лозим аст, аммо худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки гуфтан ғайриимкон аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

Забур 31:23 Эй Худовандро дӯст доред, эй ҳамаи муқаддасони Ӯ, зеро ки Худованд мӯъминонро нигоҳ медорад, ва ба мағрур мукофоти фаровон медиҳад.

Мӯъминон дар назди Худо маҳбуб ҳастанд ва Худо онҳоро нигаҳбонӣ мекунад ва касонеро, ки кори аз дасташон меомадаро мекунанд, подош медиҳад.

1. Муҳаббати Худо ба мӯъминон ва подошаш барои касоне, ки кори аз дасташон меомадаро мекунанд.

2. Аҳамияти вафодорӣ ба Худо ва неъматҳое, ки аз он бармеояд.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 11:25 - Ҷони озода фарбеҳ мешавад, ва ҳар кӣ об медиҳад, худаш низ об меёбад.

Забур 31:24 Далер бошед, ва Ӯ дили шуморо мустаҳкам хоҳад кард, эй ҳамаи онҳое, ки ба Худованд умед мебандед.

Забурнавис онҳоеро, ки ба Худованд умед доранд, даъват мекунад, ки далер бошанд, ва Худованд дили онҳоро мустаҳкам хоҳад кард.

1. Умед ба Худованд: Фаҳмидани қудрат ва эҳсоси қудрати Худо

2. Далерӣ дар муқобили номуайянӣ: Ҷустуҷӯи қувват дар Худованд

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Таронаи 32 таронаи эътироф, омурзиш ва баракатҳои марҳамати Худост. Он ба шодӣ ва озодие, ки аз эътироф ва тавба кардани гуноҳҳои худ бармеояд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис хушбахтии онҳоеро эълон мекунад, ки гуноҳҳояшон бахшида шудаанд ва гуноҳҳояшон пӯшида шудааст. Ӯ эътироф мекунад, ки вақте ки ӯ дар бораи гуноҳи худ хомӯш буд, вазъро аз сар мегузаронид, вале дар иқрор шудан ба Худо сабукӣ ёфт. Забурнавис дигаронро ташвиқ мекунад, ки то он даме, ки Ӯ пайдо шавад, Худоро ҷӯянд (Забур 31:1–7).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи таҷрибаи шахсии худ мулоҳиза карда, нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо ба ӯ дастур дод ва ӯро бо чашми худ ҳидоят кард. Ӯ бар зидди якравӣ маслиҳат медиҳад ва дигаронро ташвиқ мекунад, ки ба муҳаббати бепоёни Худо таваккал кунанд. Тарона бо даъвати шодӣ дар Худованд анҷом меёбад (Забур 31:8–11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию ду тӯҳфаҳо
мулоҳиза дар бораи эътироф,
ва тасбеҳи омурзиши илоҳӣ,
таъкид кардани неъматҳое, ки аз эътироф ва тавба кардани гуноҳҳои худ меояд.

Бо таъкид ба шукргузорӣ, ки тавассути эътирофи баракати омурзиш ба даст меояд,
ва таъкид кардани дастуроте, ки тавассути мулоҳиза дар бораи таҷрибаҳои шахсӣ ва ҳавасманд кардани эътимод ба Худо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи зарурати эътироф ва баёни насиҳатҳои шодмонӣ барои шодӣ аз раҳмати Ӯ.

Забур 32:1 Хушо касе ки гуноҳаш омурзида шудааст ва гуноҳаш пӯшида шудааст.

Касоне, ки гуноҳҳояшонро бахшида ва аз ҷониби Худо пӯшидаанд, баракатанд.

1. Баракати омурзиш - омӯхтани шодии бахшида шудани Худо.

2. Қувваи файз - Фаҳмидани раҳмати Худо дар ато кардани фазли Ӯ.

1. Эфсӯсиён 1:7 - «Дар Ӯ мо ба воситаи Хуни Ӯ фидия дорем, омурзиши гуноҳҳо, мувофиқи сарвати файзи Худо».

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок хоҳад кард».

Забур 32:2 Хушо марде, ки Худованд ба вай шарорат намезанад, ва дар рӯҳаш макр нест.

Худованд гунаҳкоронро гунаҳкор намедонад ва дилашон пок аст.

1. Хушо инсон: Озодии омурзиши Худо

2. Дили пок: Бунёди неъмати ҳақиқӣ

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Ишаъё 1:18 - Биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

Забур 32:3 Вақте ки ман хомӯш будам, тамоми рӯз устухонҳоям пир шуданд.

Вакте ки одам хомуш асту ба гунохаш икрор на-мешавад, окибати бори гаронеро мекашад.

1. Эътироф кардани гуноҳҳои худ дар назди Худо калиди кушодани сулҳ ва шодмонист.

2. Сукут ва махфӣ метавонад нишонаи ғурур бошад ва моро аз эҳсоси лутфи Худо боздорад.

1. Масалҳо 28:13 - "Ҳар кӣ гуноҳҳои худро пинҳон кунад, муваффақ нахоҳад шуд, аммо касе ки иқрор шуда, онҳоро тарк кунад, марҳамат хоҳад ёфт".

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

Забур 32:4 Зеро ки шабу рӯз дасти ту бар ман гарон буд; намии ман ба хушксолии тобистон табдил ёфтааст. Села.

Забурнавис баён мекунад, ки ранҷу азоби ӯ тоқатнопазир ва дарозмуддат аст.

1: Новобаста аз он ки он чӣ қадар душвор бошад ё тӯлонӣ бошад, Худо бо мо дар ранҷу азобҳоямон аст.

2: Мо метавонем дар байни ранҷу азобҳои худ умед пайдо кунем, ки ба Худованд таваккал кунем.

1: Isaiah 43:2b - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд кашид.

2:2 Қӯринтиён 4:17 - Зеро андӯҳи сабуки мо, ки танҳо як лаҳза аст, барои мо ҷалоли хеле бузургтар ва абадӣ меорад.

Забур 32:5 Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пинҳон накардаам. Ман гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард; ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай. Села.

Забурнавис гуноҳҳои онҳоро дар назди Худованд эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки Худо онҳоро бахшидааст.

1. Қудрати эътирофи гуноҳ ва қабули омурзиш

2. Ваъдаи омурзиши бечунучарои Худо

1. Луқо 15:18-19 - Масал дар бораи Писари исроф

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Забур 32:6 Зеро ки ҳар як парҳезгор дар замоне ки ту пайдо шавӣ, дар ин бора ба Ту дуо хоҳад кард: дар тӯфони обҳои азим ба Ӯ наздик нахоҳанд шуд.

Забурнавис онҳоеро, ки аз Худо метарсанд, ташвиқ мекунад, ки дар вақти тангӣ ба Ӯ дуо гӯянд, зеро Ӯ онҳоро аз балоҳо муҳофизат мекунад.

1.Худованд нигаҳбон ва паноҳгоҳи мо дар вақти сахт аст

2. Ҷустуҷӯи Худо дар вақти ниёз

1. Забур 32:6-7 "Барои ин ҳар як парҳезгор дар замоне, ки ту ёфтӣ, ба ту дуо гӯяд: дар тӯфони обҳои азим ба ӯ наздик нахоҳанд шуд. Ту паноҳгоҳ барои маро аз мусибатҳо нигоҳ медорӣ; бо сурудҳои наҷот маро иҳота хоҳӣ дод».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рости адолати ман».

Забур 32:7 Ту паноҳгоҳи ман ҳастӣ; маро аз мусибат нигоҳ медорӣ; Маро бо сурудҳои наҷот иҳота хоҳӣ дод. Села.

Худованд барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, паноҳгоҳ ва паноҳгоҳ аст.

1: Худованд паноҳгоҳ ва паноҳгоҳи мост

2: Дар ваъдаҳои Худо қувват ва тасаллӣ ёфтан

1: Такрори Шариат 33:27 - Худои ҷовидонӣ паноҳгоҳи туст, ва дар зер силоҳҳои ҷовидонӣ аст; ва Ӯ душманро аз пеши ту берун хоҳад кард; ва хоҳад гуфт: "Онҳоро несту нобуд кунед".

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 32:8 Туро насиҳат хоҳам дод ва дар роҳе ки биравӣ, туро таълим хоҳам дод: Бо чашми худ туро ҳидоят хоҳам кард.

Худо барои онон, ки талабгоронро ҳидоят ва ҳидоят хоҳад кард.

1. Роҳи пеш: таваккал ба Худо барои ҳидоят

2. Чашми чӯпон: баракати ҳидояти илоҳӣ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 48:17 - Худованд ба Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд: Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки ба ту чизҳои беҳтареро таълим медиҳад, ки барои ту беҳтар аст ва туро дар роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят мекунад.

Забур 32:9 Мисли асп ва ё хачир набошед, ки фаҳм нест: даҳонаш бояд бо газу ҷилав баста шавад, то ки ба ту наздик нашаванд.

Ин порча аз Забур моро ташвиқ мекунад, ки ба аспҳо ва хачирҳо монанд набошем, ки бояд назорат ва боздошта шаванд ва ба ҷои он ки ба Худо наздик шавем.

1. "Қувваи худдорӣ: Чӣ тавр худро аз он нигоҳ доред, ки мисли асп ё хачир нашавед"

2. "Даъвати Худо ба мо: наздик шудан ба Ӯ тавассути фаҳмиш"

1. Масалҳо 16:32 - Касе ки дар хашм дер аст, беҳтар аз тавоно аст; ва касе ки рӯҳи худро ҳукмронӣ мекунад, назар ба он ки шаҳреро мегирад.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

Забур 32:10 Барои бадкорон ғаму андӯҳҳои зиёд хоҳад буд; лекин ҳар кӣ ба Худованд таваккал мекунад, марҳамат ӯро фаро хоҳад гирифт.

Шарирон ғаму андӯҳи зиёде хоҳанд дошт, аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, марҳамат хоҳанд дошт.

1. Раҳмати Худованд то абад пойдор аст

2. Баракатҳои таваккал ба Худованд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 36:5 - Муҳаббати устувори Ту, эй Худованд, то осмон паҳн мешавад, вафодории ту то абрҳо.

Забур 32:11 Дар Худованд шодӣ кунед, ва шодӣ кунед, эй одилон, ва аз шодӣ нидо кунед, эй ҳамаи покдилҳо.

Дар Худованд шод бошед ва шод бошед, зеро ки одилон мубораканд.

1: Дар Худованд шодӣ кунед, зеро Ӯ моро бо адолати Худ баракат додааст.

2: Биёед аз шодӣ нидо кунем, зеро ки Худованд гуноҳҳои моро бахшид.

1: Румиён 5:18 - Бинобар ин, чунон ки як гуноҳ боиси маҳкумияти ҳама одамон гардид, ҳамон тавр як амали адолат боиси сафедшавӣ ва ҳаёти ҳамаи одамон мегардад.

2: Isaiah 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ сарафроз хоҳад кард, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст.

Таронаи 33 таронаи ҳамду сано ва эътимод ба ҳокимияти Худо ва садоқат аст. Он Худоро ҳамчун офаринандаи олам ситоиш мекунад ва қудрат, адолат ва меҳрубонии Ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис одилонро даъват мекунад, ки бо асбобҳо ва овозҳо Худоро ҳамду сано гӯянд. Ӯ каломи Худоро дуруст ва корҳои Ӯро содиқ эътироф мекунад. Забурнавис нақши Худоро ҳамчун офаринандаи замин, ки обҳои баҳрро ҷамъ мекунад ва ҳамаи дилҳоро ташкил медиҳад, таъкид мекунад (Забур 32:1–15).

Сархати 2: Забурнавис эълон мекунад, ки ҳеҷ подшоҳе аз лашкараш наҷот намеёбад, ҷуз наҷоти Худо. Ӯ таъкид мекунад, ки касоне, ки аз Худо метарсанд, хушбахтанд, зеро Ӯ бар онҳо назорат мекунад. Тарона бо хоҳиши умед ба муҳаббати бепоёни Худо анҷом меёбад (Забур 33:16–22).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию се тӯҳфаҳо
суруди ҳамду сано,
ва тасдиқи эътимод ба ҳокимияти илоҳӣ,
қувват, адолат ва меҳрубонии Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба саҷда, ки тавассути даъват кардани одил ба ҳамду санои Ӯ ба даст меояд,
ва таъкид кардани итминон тавассути эътирофи нақши Ӯ ҳамчун офаринанда ва таъкид кардани ғамхории Ӯ ба онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, ба даст оварда шудаанд.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи наҷоти илоҳӣ ҳангоми изҳори умед ба муҳаббати бепоёни Ӯ.

Забур 33:1 Дар Худованд шодӣ кунед, эй одил, зеро ки ҳамду сано барои росткорон нек аст.

Ситоиш шоистаи парҳезгорон аст.

1. Фоидаҳои адолат

2. Қувваи ҳамду сано

1. Масалҳо 14:34 - Адолат халқро боло мебарад, аммо гуноҳ барои ҳар як халқ таҳқир аст.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо осеб дидааст? дуо кунад. Оё ягон хурсандӣ? бигзор вай таронахо бихонад.

Забур 33:2 Худовандро бо барфа ҳамду сано хонед; бо забур ва асбоби даҳ тор барои Ӯ суруд хонед.

Бо мусиқӣ ва суруд ба Худованд ҳамду сано хонед.

1. Бо садои шодӣ Худовандро парастиш кунед

2. Таҷлили Худованд бо мусиқӣ ва суруд

1. Эфсӯсиён 5:19 Ба худ бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ барои Худованд суруд ва наво ба вуҷуд оваред;

2. Қӯлассиён 3:16 Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо ҳар ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

Забур 33:3 Барои ӯ суруди нав бихонед; бо садои баланд мохирона бозӣ мекунанд.

Забур 33:3 одамонро ташвиқ мекунад, ки суруди наверо ба Худо бихонанд ва онро моҳирона ва баланд навохт.

1. Шодии хидмат ба Худо - Бо шавқу завқ ва шодмонӣ Худоро ибодат кардан.

2. Шукрона ва ҳамду сано - Изҳори сипос барои ҳама корҳое, ки Худо кардааст.

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, дар дилҳои худ бо шукргузорӣ ба Худо.

2. Забур 33:1 - Ман Худовандро ҳамеша баракат хоҳам дод; ҳамду санои ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд.

Забур 33:4 Зеро ки каломи Худованд дуруст аст; ва тамоми корҳои ӯ дар ростӣ иҷро мешаванд.

Каломи Худованд дар ҳама корҳои Ӯ дуруст ва рост аст.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр адолати Ӯ ба воситаи равшанӣ медурахшад

2. Ҳақиқати Худованд: Чӣ гуна вафодории ӯ собит мешавад

1. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

2. 1 Таслӯникиён 2:13 - Ва мо барои ин ҳамеша Худоро шукр мегӯем, ки вақте ки шумо каломи Худоро, ки аз мо шунидаед, қабул кардед, шумо онро на ҳамчун каломи одамон, балки ҳамчун каломи инсон қабул кардед. аз Худо, ки дар шумо, имондорон, амал мекунад.

Забур 33:5 Ӯ адолат ва адолатро дӯст медорад, замин аз эҳсони Худованд пур аст.

Худованд адолат ва адолатро дӯст медорад, ва замин пур аз некии Ӯст.

1. Муҳаббати бепоёни Худо ба адолат ва адолат

2. Фаровонии некӯии Худо

1. Забур 33:5

2. Забур 145:9 - "Худованд ба ҳама некӯст; ба ҳар чизе ки офаридааст, раҳм мекунад".

Забур 33:6 Бо каломи Худованд осмон ба вуҷуд омад; ва тамоми лашкари онҳо бо нафаси даҳони Ӯ.

Бо қудрати каломи Худо, осмонҳо ва тамоми сокинони он бо нафаси даҳони Ӯ офарида шудаанд.

1. Худои Офаридгор: Фаҳмидани қудрати Каломи Худо

2. Нафаси ҳаёт: Қувваи нафаси Худо

1. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии кувваи худ ва азбаски дар кувваи тавоно аст, касе намерасад.

2. Ҳастӣ 1:31 - Ва Худо ҳама чизеро, ки Ӯ офаридааст, дид, ва инак, хеле хуб буд. Ва шом шуд ва субҳ буд, рӯзи шашум.

Забур 33:7 Ӯ обҳои баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад, чуқуриро дар анборҳо мегузорад.

Худо қудрати ҷамъоварӣ ва захира кардани оби баҳрро дорад.

1. Қудрат ва ризқи Худо

2. Намоиши маҳорати Худо

1. Айюб 38: 8-11 - "Ё кист, ки баҳрро бо дарҳо бастааст, вақте ки вай мешиканад, гӯё ки аз шиками раҳм берун шуда бошад? Вақте ки ман абрро ҷомаи он ва торикии ғафсро бандчае барои он сохтам. Ва барои он макони таъинкардаи Маро вайрон кун, ва панҷараҳо ва дарҳо гузошта, бигӯй: "То ҳол хоҳӣ омад, вале дигар нахоҳӣ буд;

2. Ишаъё 40:12 - Он ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст, ва осмонро бо фосила андозад, ва ғубори заминро ба андозае фаҳмид, ва кӯҳҳоро ба тарозуҳо ва теппаҳоро бо тарозуҳо баркашид. тавозун?

Забур 33:8 Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад, Бигзор тамоми сокинони ҷаҳон аз Ӯ битарсанд.

Тамоми мардуми ҷаҳон бояд аз Худованд битарсанд ва битарсад.

1. "Тарсу эҳтиром: Даъват ба ҷаҳон"

2. «Дар тарси Худованд истода»

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиной мекунанд.

2. Ишаъё 8:13 - Худи Худованди лашкарҳоро тақдис кунед; ва бигзор вай тарси шумо бошад, ва бими шумо бошад.

Забур 33:9 Зеро ки гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

Худо сухан мегуфт ва фармудаҳои Ӯ иҷро мешуданд ва устувор меистод.

1. Қудрати Каломи Худо

2. Итоати фармудаҳои Худо

1. Матто 8:27-28 - «Пас, одамон дар ҳайрат афтода, гуфтанд: «Ин чӣ гуна одам аст, ки ҳатто бодҳо ва баҳр ба Ӯ итоат мекунанд?

2. Юҳанно 14:21 - «Ҳар кӣ аҳкоми Маро дорад ва онҳоро риоя мекунад, вай Маро дӯст медорад.

Забур 33:10 Худованд маслиҳати халқҳоро барбод медиҳад, найрангҳои халқро барбод медиҳад.

Худо макрҳои ситамкоронро нобуд мекунад ва макрҳои онҳоро ботил мекунад.

1. Худо соҳибихтиёр аст ва ҳама чизро мувофиқи хости худ мекунад.

2. Мо бояд ба нақшаи Худо таваккал кунем ва ба нақшаҳои худ такя накунем.

1. Масалҳо 16:9 - Одамон дар дили худ роҳи худро ба нақша мегиранд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2. Ишаъё 46:10-11 - аз ибтидо ва аз замонҳои қадим интиҳоро эълон карда, чизҳои ҳанӯз анҷомнаёфтаро эълон карда, мегӯянд: «Маслиҳати Ман устувор хоҳад буд, ва Ман тамоми нияти худро иҷро хоҳам кард.

Забур 33:11 Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, Фикри дили Ӯ барои наслҳо.

Маслиҳат ва андешаҳои Худованд ҷовидонаанд ва барои ҳама наслҳо боқӣ мемонанд.

1. Ҳикмати ҷовидонаи Худованд

2. Андешаҳои ҷовидонаи Худованд

1. Воиз 3:14 - "Ман медонам, ки ҳар коре, ки Худо мекунад, то абад хоҳад буд: ҳеҷ чиз ба он дода намешавад ва ҳеҷ чиз аз он гирифта намешавад; ва Худо инро мекунад, то мардум аз Ӯ битарсанд."

2. Ишаъё 40:8 - "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд".

Забур 33:12 Хушо халқе ки Худои онҳо Худованд аст; ва мардумеро, ки Ӯ барои мероси худ баргузидааст.

Ин порча баракатҳоеро, ки ба халқе меояд, ки Худои онҳо Худованд аст ва халқи баргузидае, ки мероси Ӯ мебошанд, таъкид мекунад.

1. Баракати интихоб шудан аз ҷониби Худо

2.Чис кардани баракати Худованд дар миллати мо

1. 1 Петрус 2:9-10 - Аммо шумо нажоди баргузида, коҳини подшоҳӣ, халқи муқаддас ва қавме ҳастед, ки аз они худаш ҳастед, то ки бартарии Ӯро, ки шуморо аз зулмот ба нури аҷоиби Худ даъват кардааст, эълон кунед. .

2. Румиён 9:6-8 - Аммо ин чунин нест, ки каломи Худо ном шудааст. Зеро ки на ҳама насли Исроил аз они Исроиланд, ва на ҳама фарзандони Иброҳим ҳастанд, зеро ки онҳо насли ӯ ҳастанд, балки насли ту ба воситаи Исҳоқ ном хоҳад дошт. Ин маънои онро дорад, ки на фарзандони ҷисм фарзандони Худо ҳастанд, балки фарзандони ваъда ҳамчун насл ҳисоб карда мешаванд.

Забур 33:13 Худованд аз осмон менигарад; вай тамоми фарзандони одамро мебинад.

Худо аз осмон менигарад ва ба ҳамаи одамон нигоҳ мекунад.

1. «Худо ҳамеша нигаҳбон аст»

2. "Худо ҳамаро мебинад"

1. Забур 33:15, «Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ ба фарьёди онҳо диққат медиҳад».

2. Ирмиё 29:11-13, Зеро ман медонам, ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зарар расонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад. Он гоҳ ту маро даъват хоҳӣ кард ва омада, ба ман дуо гӯй, ва ман ба ту гӯш медиҳам. Шумо маро меҷӯед ва маро хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед».

Забур 33:14 Аз макони зисташ Ӯ ба тамоми сокинони замин менигарад.

Худо ба ҳамаи сокинони замин аз манзилаш менигарад.

1. Худо ҳама чизро мебинад - Амалҳои мо аз ҷониби Худо чӣ гуна мебинанд ва таъсири он ба ҳаёти мо.

2. Ҷои зисти мо - Муҳимияти он, ки мо дар куҷо зиндагӣ карданро интихоб мекунем ва он ба муносибати мо бо Худо чӣ гуна таъсир мерасонад.

1. Матто 6:9-13 - Ба Худо дар осмон дуо гӯед ва роҳнамоии Ӯро пурсед.

2. Такрори Шариат 30:19-20 - Ҳаётро интихоб кунед ва аҳкоми Худоро дӯст доред, то шумо зиндагӣ кунед ва муваффақ шавед.

Забур 33:15 Ӯ дилҳои онҳоро яксон месозад; тамоми кори онхоро дида мебарояд.

Худованд ҳамаи корҳои моро меҳисобад ва дилҳои моро яксон месозад.

1. Муҳаббати Худо ба тамоми инсоният: Чӣ тавр Худованд дилҳои моро шакл медиҳад

2. Ғамхории Худованд барои мо: Чӣ тавр Ӯ ба ҳамаи корҳои мо назар мекунад

1. Ишаъё 64:8 - Аммо акнун, эй Худованд, Ту падари мо ҳастӣ; мо гил ҳастем ва ту кулолгари мо; ва ҳамаи мо кори дасти Ту ҳастем.

2. Ирмиё 18:6 - Эй хонадони Исроил, ман метавонам бо шумо мисли ин кулолгар рафтор кунам? мегӯяд Худованд. Инак, чунон ки гил дар дасти кулолгар аст, ончунон шумо низ дар дасти Ман ҳастед, эй хонадони Исроил.

Забур 33:16 Подшоҳе нест, ки аз шумораи зиёди лашкар наҷот ёбад; тавоноро бо қувваи зиёд наҷот дода наметавонад.

Ягон қувват ва рақамҳо подшоҳро наҷот дода наметавонанд.

1. Ба қудрати Худо таваккал кардан - Забур 32:16

2. Ба қудрати Худо такя кардан - Забур 32:16

1. Масалҳо 21:31 - Асп бар зидди рӯзи ҷанг омода шудааст, аммо бехатарӣ аз ҷониби Худованд аст.

2. Ишаъё 31:1 - Вой бар ҳоли онҳое, ки барои кӯмак ба Миср меоянд; ва савори аспон монед ва ба аробаҳо таваккал кунед, зеро ки онҳо бисьёранд; ва сараҳо, зеро ки онҳо хеле қавӣ ҳастанд; вале онҳо ба Қуддуси Исроил нигоҳ намекунанд ва Худовандро намеҷӯянд!

Забур 33:17 Асп барои бехатарӣ чизи беҳуда аст, ва бо қуввати бузурги худ касеро раҳоӣ нахоҳад дод.

Асп манбаи боэътимоди бехатарӣ нест.

1: Такя ба Худованд барои амният

2: Беҳудаи такя кардан ба дороиҳои моддӣ

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2: Ишаъё 31:1-3 - Ба одаме, ки танҳо нафас аст, таваккал накунед; ки дар онхо ёрие нест. Ба Худованд, ки ҳамеша амин аст, таваккал кун.

Забур 33:18 Инак, чашми Худованд бар касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ба марҳамати Ӯ умед мебанданд;

Чашми Худованд бар касонест, ки ба раҳмати Ӯ эҳтиром мегузоранд ва таваккал мекунанд.

1. Чашми Худо бар мост: Чӣ гуна мо дар ҳаёти худ марҳаматро қабул мекунем

2. Натарс: ғамхорӣ ва раҳмати Худо ба мӯъминон

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Забур 147:11 - Худованд аз тарсҳои Ӯ, аз онҳое, ки ба марҳамати Ӯ умед мебанданд, хушнуд мешавад.

Забур 33:19 То ҷони онҳоро аз марг раҳо кунад, ва онҳоро дар гуруснагӣ зинда нигоҳ дорад.

Худованд ҷони халқи худро аз марг наҷот медиҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ медорад.

1. "Гамхорӣ аз ҷониби Худо: Муҳофизат дар замони гуруснагӣ"

2. "Ваъдаи наҷот: наҷоти Худо аз марг"

1. Забур 33:19

2. Ишаъё 41:10-13, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 33:20 Ҷони мо дар интизори Худованд аст: Ӯ мададгори мо ва сипари мост.

Ҷони мо аз Худованд мадад ва паноҳ меҷӯяд.

1. Ба Худованд таваккал кунед - Ӯ шуморо муҳофизат мекунад

2. Умеди худро ба Худованд баста, Ӯ мададгори туст

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 33:21 Зеро ки дили мо аз Ӯ шод хоҳад шуд, зеро ки мо ба исми муқаддаси Ӯ таваккал кардаем.

Мо метавонем аз Худо хурсанд шавем, зеро ба исми Ӯ эътимод дорем.

1. Шодии таваккал ба Худо

2. Такя ба номи муқаддаси Худо

1. Забур 33:21 - Зеро ки дили мо аз Ӯ шод хоҳад шуд, зеро ки мо ба исми муқаддаси Ӯ таваккал кардаем.

2. Ишаъё 12:2 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

Забур 33:22 Бигзор марҳамати Ту, эй Худованд, бар мо бод, чунон ки ба Ту умед дорем.

Мо ба Худованд умед мебандем ва мехоҳем раҳмати Ӯ бар мо бод.

1. Ба марҳамати Худо таваккал кардан - Забур 33:22

2. Умед ба Худованд - Забур 33:22

1. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Румиён 5:5 - Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Таронаи 34 таронаи ҳамду сано ва эътимод ба наҷоти Худост. Он таҷрибаи шахсии забурнависро дар бораи паноҳ ба Худо ва дарёфти тасаллӣ ва муҳофизат нақл мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ҳамеша Худоро ситоиш мекунад ва эълон мекунад, ки ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар лабонаш бошад. Ӯ шаҳодати худро дар бораи ҷустани Худованд дар тангӣ ва аз тарс раҳо шуданаш нақл мекунад. Забурнавис дигаронро ташвиқ мекунад, ки бичашанд ва бубинанд, ки Худованд некӯст (Забур 33:1–8).

Сархати 2: Забурнавис одилонро таълим медиҳад, ки аз Худованд битарсанд ва онҳоро итминон медиҳад, ки онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, аз чизи нек кам нестанд. Ӯ инро бо сарнавишти бадкорон, ки аз байн хоҳанд рафт, муқоиса мекунад. Забурнавис наздик будани Худоро ба дилшикастаҳо таъкид мекунад (Забур 33:9–18).

Сархати 3: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо бандагони Худро наҷот дода, онҳоро аз балоҳо муҳофизат мекунад. Ӯ итминон медиҳад, ки онҳое, ки ба Ӯ паноҳ мебаранд, маҳкум карда намешаванд. Тарона бо даъват ба ҳамду сано ва шукргузорӣ ба Худо анҷом меёбад (Забур 34:19-22).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию чор тӯҳфаҳо
суруди ситоиш,
ва ифодаи эътимод ба наҷоти илоҳӣ,
таъкид таҷрибаҳои шахсии пайдо кардани паноҳгоҳ ва тасаллӣ дар Худо.

Таъкид кардани саҷдаест, ки тавассути ситоиши пайваста ба даст омадааст, ва таъкид кардани итминон, ки тавассути нақл кардани наҷот ва ташвиқ кардани дигарон ба ҷустуҷӯи Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани тафаккури теологӣ, ки дар бораи эътирофи ризқи илоҳӣ ва изҳори боварӣ ба муҳофизати Ӯ тавассути насиҳатҳо ба тарс аз Ӯ ва паноҳ бурдан дар ҳузури Ӯст.

Забур 34:1 Худовандро ҳамеша ҳамду сано хоҳам гуфт: ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд.

Ман ҳамеша Худовандро баракат хоҳам дод ва ҳамду санои Ӯро бо суханони худ баён хоҳам кард.

1: Неъматҳои худро ҳисоб кунед - эътирофи неъматҳои Худо ва изҳори шукргузорӣ дар иваз

2: Ӯро ҳамду сано хонед - Суханони худро барои ситоиш ва ҷалоли Худованд истифода баред

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Забур 34:2 Ҷонам вайро бо Худованд фахр хоҳад кард: фурӯтанон инро мешунаванд ва шод хоҳанд шуд.

Онҳое ки бо Худованд фахр мекунанд, шунида хоҳанд шуд ва шод хоҳанд шуд.

1. Бо Худованд фахр кардан: Он чизе ки Китоби Муқаддас мегӯяд

2. Дар Худованд шод бошед ва бо Ӯ фахр кунед

1. Забур 34:2

2. Филиппиён 4:4 Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед!

Забур 34:3 Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя сарбаланд кунем.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки якҷоя Худовандро ҳамду сано хонем.

1. Қудрати иттиҳоди мо: Якҷоя бузургӣ ва ҳамду санои Худованд

2. Чӣ тавр исми Худовандро тавассути ҷомеа боло бурдан мумкин аст

1. Румиён 15:5-6 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки дар чунин ҳамоҳангӣ бо якдигар, мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки шумо якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

2. Воиз 4:9-10 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. Зеро, агар онҳо афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст ва дигаре надорад, ки ӯро боло барад!

Забур 34:4 Ман Худовандро биҷӯям, ва Ӯ маро шунид, ва маро аз ҳар тарсу ҳаросам раҳоӣ дод.

Забурнавис Худоро меҷуст ва аз тамоми тарсу ҳаросаш раҳоӣ ёфт.

1: Худо Наҷотдиҳандаи мост ва вақте ки мо Ӯро меҷӯем, Ӯ моро мешунавад.

2: Мо метавонем ба Худо бовар кунем, ки ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад ва моро аз тарсу ҳаросамон раҳо кунад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Забур 34:5 Онҳо ба Ӯ нигоҳ карданд, ва рӯшноӣ ёфтанд, ва чеҳраашон хиҷил набуд.

Одамон ба Худо умед ва эътимод пайдо карда, ба Ӯ менигаристанд ва дигар шарм надоранд.

1. Таваккал ба Худо дар рӯшноӣ дар замони торикӣ

2. Дар муҳаббати Худо умед ва эътимод пайдо кардан

1. Ишаъё 50:10 Кист аз шумо, ки аз Худованд метарсад, ва ба овози бандаи Худ итоат мекунад, ки дар торикӣ роҳ меравад, ва нур надорад? бигзор ба исми Худованд таваккал кунад ва бар Худои худ бимонад.

2. Забур 25:3 Оре, бигзор касе, ки мунтазири ту ҳастанд, хиҷил нашаванд;

Забур 34:6 Ин камбағал фарьёд зад, ва Худованд ӯро шунид, ва ӯро аз ҳама мусибатҳо наҷот дод.

Ин оят аз раҳмату меҳрубонии Худованд нисбат ба касоне, ки дар муҳтоҷӣ ба сӯи Ӯ нидо мекунанд, сухан меравад.

1: Мо метавонем умед ва тасаллӣ дар марҳамат ва муҳаббати Худованд пайдо кунем.

2: Новобаста аз он ки душвориҳои мо чӣ қадар амиқ бошанд, Худо ҳамеша барои наҷоти мо ҳаст.

1: Марсияҳо 3: 22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст."

2: Румиён 10:13 - "Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт."

Забур 34:7 Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

Фариштаи Худованд ба онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, муҳофизат ва наҷот медиҳад.

1: Мо бояд аз Худованд тарсиданро ёд гирем, зеро Ӯ муҳофиз ва наҷотдиҳандаи мост.

2: Фариштаи Худо ҳамеша барои нигаҳбонӣ ва наҷоти мо ҳозир аст, бинобар ин мо набояд аз мусибатҳои ин ҷаҳон битарсем.

1: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 34:8 Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст: Хушо касе ки ба Ӯ таваккал мекунад.

Худованд некӯст ва касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, баракатанд.

1. Қувваи эътимод: Чашидан аз неъмати Худованд

2. Чашидан ва бубин: Мулоҳиза дар бораи неъматҳои таваккал ба Парвардигор

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 34:9 Эй муқаддасон, аз Худованд битарсед, зеро ки тарси Ӯ нест.

Мӯъминони Худованд ташвиқ карда мешаванд, ки дар тарси Ӯ зиндагӣ кунанд, зеро Ӯ ҳамаи ниёзҳои онҳоро қонеъ хоҳад кард.

1. Зиндагӣ бо тарси Худованд: Манфиатҳои зиндагии одил

2.Таваккал ба Худо: таваккал ба ризқи Худо дар вақти ниёз

1.Забур 34:9 - Эй муқаддасони Ӯ, аз Худованд битарсед, зеро ки аз Ӯ метарсанд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Забур 34:10 Ҷавонони шерон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд, аммо толибони Худованд чизе нахоҳанд дошт.

Худованд ҳамаи онҳоеро, ки Ӯро меҷӯянд, ризқ медиҳад.

1. Таъмини Худованд - Забур 33:10

2. Қудрати ҷустуҷӯи Худо - Забур 34:10

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ ба воситаи Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

Забур 34:11 Эй фарзандон, биёед, ба ман гӯш диҳед: тарси Худовандро ба шумо таълим хоҳам дод.

Забурнавис кӯдаконро ташвиқ мекунад, ки гӯш кунанд ва дар бораи тарси Худованд бифаҳманд.

1. «Дар тарси Худованд тасаллӣ ва қувват ёфтан»

2. «Аҳамияти ба кӯдакон таълим додани тарси Худованд»

1. Ишаъё 11:2 - Рӯҳи Худованд бар ӯ Рӯҳи ҳикмат ва фаҳм, Рӯҳи маслиҳат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд бар ӯ қарор хоҳад дод.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Забур 34:12 Кадом одам аст, ки ҳаёт мехоҳад ва рӯзҳои зиёдро дӯст дорад, то ки некиро бубинад?

Забурнавис мепурсад, ки кӣ зиндагӣ мехоҳад ва мехоҳад умри дароз дошта бошад, то некиро бубинанд.

1. Мо бояд кӯшиш кунем, ки умри дароз ва хушбахтона зиндагӣ кунем

2. Баракати дидани некӣ дар зиндагии мо

1. Масалҳо 3:1-2, "Писари ман, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоят кунад: Ба ту умри дароз, ва умри дароз ва осоиштагӣ хоҳанд дод".

2. Матто 6:33, "Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад".

Забур 34:13 Забони худро аз бадӣ нигоҳ дор, ва лабҳои худро аз макр.

Бояд сухани худро ҳифз кунем ва аз дурӯғгӯиву бадгӯӣ парҳез кунем.

1. Қувваи Калом: Мулоҳиза дар Забур 33:13

2. Ҳаётро нақл кунед: Омӯзиши Забур 33:13

1. Эфсӯсиён 4:29 - Нагузоред, ки ягон сухани нопок аз даҳони шумо барояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардани дигарон мувофиқи эҳтиёҷоти онҳо муфид бошад, то ба гӯшкунандагон фоида орад.

2. Яъқуб 3:5-6 - Ба ҳамин монанд, забон як қисми хурди бадан аст, аммо он фахр мекунад. Тасаввур кунед, ки чӣ гуна ҷангали бузург аз шарораи хурд оташ мегирад. Забон низ оташ аст, дар байни узвҳои бадан ҷаҳони бадӣ аст. Он тамоми баданро фосид мекунад, тамоми роҳи ҳаёти инсонро оташ мезанад ва худи дӯзах оташ мезанад.

Забур 34:14 Аз бадӣ дур шавед ва некӣ кунед; сулхро чустучу кунед ва аз паи он гардед.

Аз бадӣ дур шавед ва аз паи сулҳ бошед.

1: Мо бояд аз бадӣ рӯй гардонем ва барои сулҳ кӯшиш кунем, агар мехоҳем ба Худо наздиктар шавем.

2: Бо гузоштани бадӣ ва дар ҷустуҷӯи сулҳ амал кардан, мо ба Худо содиқ будани худро нишон медиҳем.

1: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

2: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Забур 34:15 Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ ба фарёди онҳо кушода аст.

Худованд ба фарёди одилон гӯш медиҳад.

1: Худо дуоҳои моро мебинад ва мешунавад

2: Худо ҳамеша барои халқи худ аст

1:1 Петрус 3:12 - Зеро ки чашмони Худованд бар одилон аст ва гӯшҳои Ӯ ба дуои онҳо диққат медиҳанд.

2: Забур 55:22 - Ғамхориҳои худро ба Худованд гузоред, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ларза афтанд.

Забур 34:16 Чеҳраи Худованд бар зидди бадкорон аст, то ки ёди онҳоро аз замин нест кунад.

Худованд бар зидди бадкорон аст ва онҳоро аз замин нест хоҳад кард.

1. Худо ҳамеша некӯкоронро ҳифз мекунад ва бадкоронро ҷазо медиҳад.

2. Оқибати аъмоли бад сахт ва дурандеш аст.

1. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шахси бад беҷазо наmemонад, балки насли одил наҷот хоҳад ёфт.

2. Ишаъё 33:15-16 - Касе, ки аз рӯи адолат рафтор мекунад ва бо самимият сухан мегӯяд, касе ки фоидаи ноҳақро рад мекунад ва дастҳояшро меафканад, то пора нагирад; он ки гӯшашро аз шунидани хунрезӣ боздорад ва чашмонашро аз нигоҳи бадӣ мебандад; дар куллахо сукунат хохад кард, панохаш санги шикастнопазир хохад шуд.

Забур 34:17 Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Худованд фарёди одилонро мешунавад ва онҳоро аз мусибатҳояшон раҳо мекунад.

1. Дар тангдастӣ сӯи Худованд нидо кунед, ва Ӯ ҷавоб хоҳад дод

2. Худованд амин аст, ки одилонро наҷот диҳад

1. Забур 91:15 - "Ӯ Маро мехонад, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд, ва ӯро наҷот хоҳам дод ва ӯро эҳтиром хоҳам кард".

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ба рӯятон кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад, ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода мешавад».

Забур 34:18 Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Худованд ба онҳое, ки дилашон шикастаанд, наздик аст ва рӯҳҳои фурӯтанро наҷот медиҳад.

1: Худо ба дилшикастаҳо умед мебахшад

2: Худро фурӯтан кунед ва Худо шуморо наҷот медиҳад

1: Isaiah 57:15 - "Зеро ки чунин мегӯяд Таоло ва Таоло Сокини абадият, ки исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар макони баланд ва муқаддас сокин ҳастам, ва бо Ӯ низ, ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳро эҳё кунад. аз фурӯтанон ва барои эҳё кардани қалби тавбакорон».

2: Луқо 18: 9-14 - "Ва ӯ ин масалро ба баъзе касоне, ки ба худ бовар карда, одил ҳастанд ва дигаронро нафрат мекарданд, гуфт: Ду мард барои дуо гуфтан ба маъбад рафтанд: яке фарисий ва дигаре боҷгир .Фарисий истода, бо худ чунин дуо гуфт: «Худовандо! Туро шукр мегӯям, ки ман мисли одамони дигар, тамаъҷӯ, золим, зинокор ва ҳатто ин боҷгир нестам. Ман соҳиби.Ва боҷгир, дур истода, нахост, ки чашмонашро ба осмон боло барад, балки ба синааш зад ва гуфт: «Худо ба ман гуноҳкор раҳм кун!» Ба шумо мегӯям, ки ин шахс ба хонаи худ фурӯд омад. нисбат ба дигаре сафед карда шудааст: зеро ҳар кӣ худро баланд бардорад, паст хоҳад шуд, ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд».

Забур 34:19 Уқубатҳои одил бисёр аст, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

Худованд одилонро аз тамоми мусибатҳояшон наҷот медиҳад.

1: Вафодории Худо дар баробари душвориҳо

2: Қудрати Худо бар душвориҳо

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 34:20 Ҳама устухонҳои Ӯро нигоҳ медорад, ва ҳеҷ яке аз онҳо шикаста нашудааст.

Худованд хамаи халкашро дар панохаш нигах дорад, хеч кас шикаста намешавад.

1. Худованд муҳофизи мост - Ӯ моро назорат мекунад ва кафолат медиҳад, ки мо ҳеҷ гоҳ аз таъмир берун набошем, новобаста аз он ки мо худро шикаста ҳис кунем.

2. Қувваи Худованд - Ӯ қодир аст, ки моро аз ҳар вазъият, новобаста аз он ки душвор бошад, бардорад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 34:21 Бадӣ шарironро хоҳад кушт, ва онҳое ки аз одил нафрат доранд, хароб хоҳанд шуд.

Бадӣ бадкоронро ҳалок хоҳад кард, ва онҳое ки аз одил нафрат доранд, ҷазо хоҳанд дод.

1. Адолати Худо инсоф ва бидуни ғараз аст; золимон аз азоб раҳо нахоҳанд шуд, дар ҳоле ки одилон сафед хоҳанд шуд.

2.Худованд парҳезгоронро дар паноҳаш нигоҳ дорад ва бар касоне, ки ба онҳо ситам мекунанд, адл мекунад.

1. Забур 37:17-20 Зеро ки шарирон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 34:22 Худованд ҷони бандагони Худро фидия медиҳад, ва ҳеҷ яке аз онҳо, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, хароб нахоҳад шуд.

Худованд онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, наҷот медиҳад ва онҳо ҳеҷ гоҳ партофта намешаванд.

1. Муҳаббати бепоёни Худо

2. Қувваи эътимод ба Худованд

1. Румиён 8:35-39 - Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад?

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Таронаи 35 таронаи нола ва илтиҷо барои раҳоӣ аз душманон аст. Забурнавис аз Худо ёрӣ мепурсад ва барои мудохилаи Ӯ бар зидди онҳое, ки беадолатона ба ӯ муқобилат мекунанд, талаб мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки бо рақибони худ мубориза барад ва амалҳои маккорона ва бадхоҳонаи онҳоро таъкид мекунад. Ӯ дахолат ва муҳофизати илоҳӣ талаб мекунад ва аз Худо даъват мекунад, ки аз номи ӯ биҷангад. Забурнавис ба адолати Худо эътимод дорад (Забур 34:1–10).

Сархати 2: Забурнавис муносибати бераҳмонаеро, ки аз душманонаш кашидааст, тасвир намуда, эҳсоси ҷудоӣ ва хиёнатро ифода мекунад. Ӯ барои фурӯпошии онҳо дуо мекунад ва аз Худо мехоҳад, ки ӯро сафед кунад. Забурнавис ваъда медиҳад, ки Худо ӯро наҷот медиҳад (Забур 35:11-18).

Сархати 3: Забурнавис идома дод, ки аз онҳое, ки ӯро бесабаб тӯҳмат мекунанд, наҷот ёбад. Ӯ ба адолати Худо таваккал мекунад ва Ӯро даъват мекунад, ки бадкоронро мувофиқи он доварӣ кунад. Тарона бо қасди ҳамду сано ва баланд бардоштани адолати Худо ба анҷом мерасад (Забур 35:19-28).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию панҷ тӯҳфаҳо
нола,
ва илтиҷо барои наҷоти илоҳӣ,
ки дар натичаи мукобилати душманон дучори изтироб ба амал омадааст.

Бо таъкид ба дуое, ки тавассути илтиҷо барои дахолати илоҳӣ бар зидди душманон ба даст меояд,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути изҳори боварӣ ба адолати Ӯ ҳангоми ҷустуҷӯи сафедкунӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи зарурати адолат ҳангоми савганд ёд кардан ва баланд бардоштани адолати Ӯ тавассути даъват барои наҷот аз душманони тӯҳмат.

Забур 35:1 Ҳаққи маро, эй Худованд, бо онҳое ки бо ман меҷанганд, ҷиҳод кун; Бо онҳое ки бо ман меҷанганд, ҷанг кун.

Аз Худо илтиҷо кунед, ки бар зидди онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, ҷанг кунад.

1. Дар имон устувор бошед: Қувваи дуо дар ҷанг

2. Такя ба нерӯи Худо: таваккал ба ҳифзи ӯ

1. 1 Юҳанно 5:14-15 - "Ва ин итминони мо дар Ӯст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе биталабем, Ӯ моро мешунавад; , мо медонем, ки мо дархостҳое дорем, ки аз ӯ мехостем."

2. 2 Вақоеънома 20:17 - "Ба шумо лозим нест, ки дар ин ҷанг ҷанг кунед: худатонро истед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бо шумо, эй Яҳудо ва Ерусалим бубинед: натарсед ва ҳаросон нашавед; фардо биравед. бар зидди онҳо баромад, зеро ки Худованд бо шумо хоҳад буд».

Забур 35:2 Сипар ва қафасро ба даст гиред ва барои кӯмаки ман бархезед.

Забур 34:2 моро ташвиқ мекунад, ки сипари рӯҳонии худро ба даст гирифта, барои кӯмаки Худо бархезем.

1. "Қудрати гирифтани сипари худ: чӣ гуна бояд барои кӯмаки Худо истодагӣ кард"

2. "Зиреҳи пурраи Худоро ба бар кунед: худро аз ҳамлаи рӯҳонӣ муҳофизат кунед"

1. Эфсӯсиён 6:10–18

2. Забур 18:2–3

Забур 35:3 Найзаро низ канда, роҳро бар зидди таъқибкунандагони ман боздор: ба ҷони ман бигӯ: «Ман наҷоти туст».

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро аз таъқибкунандагонаш муҳофизат кунад ва наҷоти ӯ бошад.

1: Дар замони номуайянӣ ва ранҷу азоб Худо наҷоти мост.

2: Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки моро аз онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд, муҳофизат кунад.

1: Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

Забур 35:4 Бигзор онон, ки толиби ҷонамро меҷӯянд, хиҷил ва хиҷил шаванд; бигзор онҳо баргардонида шаванд ва ба изтироб оянд, ки дарди маро меандешанд.

Одилро набояд бо нияти бад ҷустуҷӯ кард.

1: Худо муҳофизи мост ва Худованд онҳоеро, ки ба мо зарар расонидан мехоҳанд, расво ва ошуфтагӣ хоҳад овард.

2: Мо бояд ҳамеша дар вақти душворӣ ба сӯи Худо рӯй оварем, зеро Ӯ паноҳгоҳ ва сипари мост.

1: Забур 18:2-3 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 35:5 Бигзор онҳо мисли коҳ пеши шамол бошанд, ва фариштаи Худованд онҳоро таъқиб кунад.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки душманони Исроилро пеш аз шамол ба коҳ табдил диҳад ва фариштаи Ӯ онҳоро пеш кунад.

1. Ғалаба кардани душманон бо қудрати Худо

2. Муҳофизати фариштагони Худо

1. Забур 37:1-2 - Аз бадкорон ғамгин нашав, ва ба бадкорон ҳасад набар. Зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз пажмурда хоҳанд шуд.

2. Ишаъё 41:10-11 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард. Инак, ҳамаи онҳое ки бар зидди ту хашмгин шуданд, хиҷил ва хиҷолат хоҳанд кард; ва онҳое ки бо ту меҷанганд, ҳалок хоҳанд шуд.

Забур 35:6 Бигзор роҳи онҳо торик ва лағжиш бошад, ва фариштаи Худованд онҳоро таъқиб кунад.

Забурнавис аз Худованд дуо мекунад, ки роҳи бадкоронро торик ва лағжиш гардонад ва фариштаи Худованд онҳоро таъқиб кунад.

1. Таъқиби шарирон аз ҷониби Худованд

2. Адолати Худо дар азоби бадкорон

1. Масалҳо 16:4 - Худованд ҳама чизро барои мақсадаш офаридааст, ҳатто шарирро барои рӯзи мусибат.

2. Ишаъё 45:7 - Ман нурро ташкил мекунам ва зулмотро меофарам, беҳбудӣ мебахшам ва бало меофарам, Ман Худованд ҳастам, ки ҳамаи ин корҳоро мекунад.

Забур 35:7 Зеро ки онҳо тӯри худро барои ман бесабаб дар чоҳе пинҳон кардаанд, ки онро барои ҷонам бесабаб кофтаанд.

Одамон ба таври бад қасди зидди забурнависро кашиданд ва бе ягон сабаб чоҳ кофтаанд, то онҳоро ба дом афтонанд.

1. Даъват ба бахшиш: худамонро таълим медиҳем, ки онҳоеро, ки моро ситам кардаанд, бибахшем

2. Аз онҳое, ки бар зидди шумо макр мекунанд, ҳазар кунед: чӣ гуна бояд бадкирдорро аз некдил ҷудо кард

1. Матто 6:14-15 - «Зеро, агар шумо ба дигарон гуноҳҳои онҳоро бахшед, Падари осмонии шумо низ шуморо мебахшад, лекин агар шумо гуноҳҳои дигаронро набахшед, Падари шумо низ гуноҳҳои шуморо нахоҳад бахшид».

2. Масалҳо 6:16-19 - "Шаш чизест, ки Худованд нафрат дорад, ҳафт чиз барои Ӯ нафрат дорад: чашмони мағрур, забони дурӯғгӯ ва дастҳое, ки хуни бегуноҳ мерезанд, диле, ки нақшаҳои бад мекашад, пойҳо шитоб кун ба сӯи бадӣ, шоҳиди козиб, ки дурӯғ мебарорад ва касе ки дар миёни бародарон фитна мекорад».

Забур 35:8 Бигзор ҳалокат ногаҳон бар ӯ ояд; ва тӯри вай, ки пинҳон карда буд, бигзорад: ба ҳамон ҳалокат биафтад.

Агар тавба накунанд, Худо ҷазои ситамкоронро хоҳад дод.

1. Оқибатҳои бадӣ

2. Адолати Худо: Тавба кунед ва наҷот ёбед

1. Масалҳо 11:3 - Беайбии одилон онҳоро ҳидоят мекунад, вале бадкирдориҳои ҷиноятқорон онҳоро несту нобуд хоҳад кард.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 35:9 Ва ҷони ман дар Худованд шод хоҳад шуд, ва аз наҷоти Ӯ шодӣ хоҳад кард.

Забурнавис дар Худованд шодӣ мекунад ва аз наҷоти Ӯ шод мешавад.

1. Дар Худованд ва наҷоти Ӯ шодӣ кунед

2. Омӯзиши шодмонӣ дар Худованд

1. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед, вақте ки шумо ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед.

2. Филиппиён 4:4 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед. Бори дигар мегӯям: шод бошед!

Забур 35:10 Тамоми устухонҳои ман гӯянд: "Худовандо! Кист ба Ту монанд аст, ки мискинро аз касе ки барояш қавӣ аст, раҳо мекунад, ва мискинро аз он ки вайро ғорат мекунад?"

Худованд дар тавоноии худ барои наҷот додани бечорагон беҳамто аст.

1. Қудрати Худо барои наҷот додани нотавон

2. Муҳаббати бемисли Худованд ба мазлумон

1. Луқо 4:18-19 - Исо хушхабарро ба мискинон эълон мекунад

2. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳафтодагонро наҷот медиҳад

Забур 35:11 Шоҳидони козиб бархостанд; чизҳоеро, ки ман намедонистам, ба гарданам гузоштанд.

Шоҳидони козиб забурнависро ба корҳое, ки ӯ намекард, айбдор карданд.

1. Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад, ҳатто дар байни айбдоркуниҳои бардурӯғ.

2. Мо бояд дар имони худ устувор истода, ба Худо боварӣ дорем, ки моро муҳофизат мекунад.

1. Матто 5: 11-12 - "Хушо шумо, вақте ки дигарон шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва аз ҳисоби ман бардурӯғ бар шумо ҳар гуна бадгӯйӣ мекунанд. Шод бошед ва шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро онҳо ҳамин тавр таъқиб карданд. паёмбароне, ки пеш аз ту буданд».

2. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 35:12 Онҳо ба ман ба ҷои некӣ мукофот доданд, то ҷонамро ғорат кунанд.

Мардум бо вуҷуди нияти неки суханвар ба сухангӯй бадӣ кардаанд, ки дар натиҷа ба рӯҳи онҳо зарар мерасонад.

1. Аҳамияти нигоҳ доштани имон дар баробари балоҳо.

2. Қувваи ишқ барои мағлуб кардани бадӣ.

1. Румиён 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. 1 ба Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пурсабр аст, муҳаббат меҳрубон аст, ҳасад намекунад, фахр намекунад ва мағрур нест.

Забур 35:13 Аммо ман, вақте ки онҳо бемор буданд, либоси ман палос буд: ҷонамро бо рӯза фурӯтан кардам; ва дуои ман ба синаи худам баргашт.

Вақте ки атрофиёнам мӯҳтоҷ буданд, худамро фурӯ бурдам ва ба Худо дуо мекардам.

1: Дар лаҳзаҳои душворӣ дуо метавонад моро ба Худо наздик созад.

2: Вақте ки мо дар иҳотаи ранҷу азоб қарор дорем, худро фурӯтан кардан ва ба Худо дуо гуфтан як амали пурқуввати имон аст.

1: Матто 6:5-7 - Ва ҳангоме ки дуо мегӯӣ, мисли риёкорон набош, зеро онҳо дӯст медоранд, ки дар куништҳо ва дар кунҷҳои кӯчаҳо истода дуо гӯянд, то ки ба назари мардум намоён шаванд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям: онҳо мукофоти худро доранд. Аммо ту, вақте ки дуо мегӯӣ, ба ҷевони худ даро ва дари худро баста, ба Падари худ, ки ниҳон аст, дуо кун; ва Падари ту, ки ниҳонбин аст, ба ту ошкоро мукофот хоҳад дод.

2: Яъқуб 4:10 - Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

Забур 35:14 Ман худамро чунон мекардам, ки гӯё ӯ дӯст ё бародари ман бошад: Ҳамчун касе, ки барои модараш навҳа мекунад, саҷда кардам.

Забурнавис ғамгинии амиқи дӯст ё бародарро бо мотами гӯё барои модар баён мекунад.

1. Қувваи ҳамдардӣ: Фаҳмидани умқи мотам

2. Ғами зиён: Дар ҳузури шифобахши Худованд роҳат ёфтан

1. Румиён 12:15 - Бо шодмонон шод бошед; бо гирякунандагон гиря кунед.

2. Айюб 2:13 - Пас, ҳафт рӯзу ҳафт шаб бо ӯ бар замин нишастанд, ва касе ба ӯ сухане нагуфт, зеро диданд, ки ғаму андӯҳи ӯ хеле бузург аст.

Забур 35:15 Аммо дар мусибати ман шодӣ карданд, ва ҷамъ шуданд; маро пора-пора карданд ва бас накарданд:

Душманони Забур шодӣ мекарданд ва дар вақти мусибаташ бар зидди ӯ ҷамъ омада, бехабар аз ӯ пора-пора карданд.

1. Ахамияти суботкорӣ дар замони душворӣ

2. Ногаҳонии мухолифат дар замони душвор

1. Айюб 5:4-5 - Тирҳои ӯ дар дили душманони подшоҳ тез хоҳанд буд; ва мардум зери дасти ӯ хоҳанд буд. Баркхои у оламро мунаввар мегардонд: замин дида, меларзид.

2. Яъқуб 1:2-4 - Вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, ин ҳамаро хурсандӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Забур 35:16 Бо масхарабозони риёкор дар зиёфатҳо бо дандонҳои худ бар ман ғиҷиррос заданд.

Вақте ки Забурнавис дар зиёфат буд, дурӯягон масхара мекарданд ва дандон ғиҷирросиданд.

1. Чӣ тавр ба масхара бо ҳикмати Худо посух додан мумкин аст

2. Қувваи суханони риёкор

1. Масалҳо 15:1, "Ҷавоби нарм ғазабро дафъ мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад".

2. Яъқуб 1:19-20, "Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба амал намеоварад."

Забур 35:17 Худовандо, то ба кай нигоҳ хоҳӣ кард? ҷонамро аз ҳалокати онҳо раҳо кун, азизамро аз шерҳо.

Наҷот додани Худои мӯъминон аз душманон.

1: Худованд моро аз ҳама балоҳо ҳифз хоҳад кард.

2: Биёед ба Худованд имон дошта бошем ва ба муҳофизати Ӯ таваккал кунем.

1: Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

2: Isaiah 41:10 Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 35:18 Туро дар ҷамоати бузург шукр мегӯям: Туро дар миёни мардуми бисьёр ҳамду сано хоҳам гуфт.

Гурухи калони одамон аз тарафи маърузачӣ дар чамъомади бузург таърифу миннатдорӣ карда мешавад.

1. Файзи Худо дар Ҷамоат: Чӣ гуна раҳмати Худо дар ҷомеаҳои мо дида мешавад

2. Миннатдорӣ дар байни бисёриҳо: Чӣ тавр дар назди мардум миннатдориро нишон додан мумкин аст

1. Ибриён 10:24-25 - Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чуноне ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама чизи бештаре, ки шумо мебинед руз наздик мешавад.

2. Аъмол 2:46-47 - Ва рӯз ба рӯз, ки якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳояшон нон мешикастанд, ғизои худро бо дилҳои шод ва саховатманд қабул карда, Худоро ҳамду сано хонда, дар байни тамоми мардум илтифот меёфтанд. Ва Худованд рӯз ба рӯз шумораи онҳо, наҷотёфтагонро афзуд.

Забур 35:19 Бигзор душманони ман аз ман шодӣ накунанд, ва бо чашмоне, ки аз ман бесабаб нафрат доранд, чашмак назананд.

Душманон набояд аз бадбахтии забурнавис шод шаванд ва аз ӯ беасос нафрат кунанд.

1. Қувваи муҳаббати бебозгашт: Омӯзиши бахшидан ва эҳтиром кардани душманони мо

2. Бартараф кардани душвориҳо: Ҷустуҷӯи нерӯ дар муқобили мухолифат

1. Румиён 12:17-21

2. Матто 5:43–48

Забур 35:20 Зеро ки онҳо осоиштагӣ намегӯянд, балки бар зидди оромиёни замин макр мекунанд.

Шарирон дар муқобили сулҳҷӯён дурӯғ мегӯянд.

1: Эҳтиёт бошед, ки ба кӣ бовар мекунед

2: Қувваи Калом

1: Масалҳо 12:17 Ҳар кӣ рост гӯяд, адолатро ошкор мекунад, вале шоҳиди бардурӯғ фиребро.

2: Забур 15: 2-3 Он ки рост рафтор мекунад, ва адолатро ба амал меоварад, ва дар дили худ рост мегӯяд. Касе, ки ба забонаш ғайбат накунад ва ба ёри худ бад накунад ва бар ёри худ маломат накунад.

Забур 35:21 Бале, онҳо даҳони худро бар ман кушода, гуфтанд: «Оҳ, оҳ, чашми мо дид».

Онҳо бо тамасхур даҳони худро бар зидди забурнавис кушоданд.

1: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба доварӣ кардан ё бар зидди дигарон сухан гуфтан шитоб накунем, зеро коре, ки мо мекунем, бар ивази мо хоҳад шуд.

2: Вақте ки ба мо бадрафторӣ ё ситам мекунанд, мо бояд ба Худо имон оварем ва ба Ӯ иҷозат диҳем, ки довар ва адолат бошад.

1: Масалҳо 12:18 - Касе ҳаст, ки суханони бепарвоёнааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад.

2: Яъқуб 4:11-12 - Эй бародарон, дар ҳаққи якдигар бадгӯӣ накунед. Касе ки бар зидди бародар сухан мегӯяд ё бародари худро доварӣ мекунад, бар зидди шариат бадгӯӣ мекунад ва шариатро доварӣ мекунад. Аммо агар шумо шариатро доварӣ кунед, шумо иҷрокунандаи шариат нестед, балки довар ҳастед.

Забур 35:22 Инро ту дидӣ, эй Худованд, хомӯш набош: эй Худованд, аз ман дур набош.

Дар Забур 35:22, забурнавис ба Худо нидо мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки хомӯш набошад ё дур набошад.

1. Худо ҳамеша наздик аст: аз Забур 35:22 қувват ва тасаллӣ мекашад

2. Ҷустуҷӯи ҳузури Худо: дарёфти умед ва кӯмак дар замонҳои душвор

1. Забур 101:17 - Ӯ ба дуои мискинон таваҷҷӯҳ хоҳад кард, ва ба дуои онҳо беэътиноӣ намекунад.

2. 1 Вақоеънома 16:11 - Худованд ва қуввати Ӯро биҷӯед; ҳамеша ҳузури ӯро биҷӯед!

Забур 35:23 Худро барангехт ва барои доварии ман бедор шав, эй Худои ман ва Худованди ман.

Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки барангехт ва бедор кунад, то дар бораи Забурнавис ҳукм кунад.

1. Чӣ тавр бояд доварии Худовандро дар ҳаёти худ бедор кард

2. Барангезандаи иродаи Худо дар ҳаёти худ

1. Ишаъё 27:9, Бинобар ин гуноҳи Яъқуб ба василаи ин омурзида хоҳад шуд; ва ин ҳама меваест, ки гуноҳи ӯро мебардорад; ҳангоме ки тамоми сангҳои қурбонгоҳро мисли сангҳои кӯфташуда месозанд, дарахтон ва бутҳо нахоҳанд истоданд.

2. Ирмиё 51:25, Инак, ман зидди ту ҳастам, эй кӯҳи харобкунанда, мегӯяд Худованд, ки тамоми заминро несту нобуд мекунад; ва Ман дасти Худро бар ту дароз хоҳам кард, ва туро аз сангҳо меғелонад, ва туро ба хок яксон хоҳам кард. кӯҳи сӯхта.

Забур 35:24 Маро, эй Худованд Худои ман, мувофиқи адолати Худ доварӣ кун; ва аз ман шод нашаванд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро мувофиқи адолаташ доварӣ кунад ва нагузорад, ки мухолифон аз ӯ шод шаванд.

1. Доварии одилонаи Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба адолати Ӯ такя кунем

2. Хатари шодӣ аз дигарон: Қувваи шафқат

1. Забур 119: 137-138 - "Ту одил ҳастӣ, эй Худованд, ва қоидаҳои Ту рост аст. Ту шаҳодатҳои худро дар адолат ва вафодорӣ таъин кардаӣ".

2. Румиён 12:15 - «Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед».

Забур 35:25 Бигзор онҳо дар дили худ нагӯянд: "Оҳ, мо ҳам ҳастем"; нагӯянд: "Ӯро фурӯ бурдем".

Худо ҳамеша халқи Худро аз онҳое, ки мехоҳанд ба онҳо зарар расонанд, муҳофизат мекунад.

1: Ҳимояи Худо ҳамеша барои касонест, ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

2: Бар Худо таваккул кунед, то шуморо аз макрҳои ситамкорон бираҳонад.

1: Isaiah 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту барҳоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2: Забур 91:7-8 - Ҳазор нафар аз паҳлӯи туст ва даҳ ҳазор нафар ба тарафи ростат меафтанд; вале он ба шумо наздик нахоҳад шуд. Фақат бо чашмони худ нигоҳ хоҳӣ кард, ва мукофоти бадкоронро бубин.

Забур 35:26 Бигзор онҳо, ки аз ранҷи ман шодӣ мекунанд, хиҷил шаванд ва ошуфта шаванд; бигзор нангу номусро дар бар кунанд, ки худро дар ҳаққи Ман бузург мекунанд.

Худо мехоҳад, ки мо онҳоеро, ки аз ранҷу азоби мо шодӣ мекунанд, рад кунем ва фурӯтаниро дар бар кунем.

1: Шод шудан аз ранҷу азоби дигарон аз ҷониби Худо маҳкум карда мешавад

2: Мағруру фахр макун, Хоксорӣ бипӯш

1: Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2: Филиппиён 2:3 - "Ҳеҷ кореро аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё кибру беҳуда накунед. Баръакс, дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон болотар қадр кунед."

Забур 35:27 Бигзор онҳо аз шодӣ фарьёд зананд, ва шод шаванд, ки кори одилонаи маро дастгирӣ мекунанд; Оре, бигзор онҳо ҳамеша бигӯянд: "Худованд ҷалол бод, ки аз шукуфоии бандаи Худ писанд аст".

Худованд аз ободии бандагонаш хушнуд мешавад.

1: Дар ҳама кӯшишҳои худ ризогии Худоро биҷӯед

2: Шод шавед ва барои неъмати Худо шукр гӯед

1: Яъқуб 1:17 Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2: Эфсӯсиён 2:8 9 Зеро ки шумо бо файз, ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин аз худи шумо нест, ин атои Худост, на бо аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр карда натавонад.

Забур 35:28 Ва забони ман тамоми рӯз дар бораи адолати Ту ва ҳамду санои Ту сухан хоҳад гуфт.

Забурнавис тамоми рӯз Худоро ҳамду сано мегӯяд ва дар бораи адолати Ӯ сухан мегӯяд.

1. Дар ҳар фасл Худоро ситоиш кунед

2. Чӣ тавр ба воситаи суханони худ Худоро ҷалол додан

1. Забур 103:1–5

2. Қӯлассиён 3:16–17

Таронаи 36 таронаест, ки бади дили инсонҳоро бо муҳаббати устувор ва садоқати Худо муқоиса мекунад. Он сифатҳои Худоро таъкид мекунад ва изҳори эътимод ба ризқу ҳимояи Ӯст.

Сархати 1: Забурнавис шарирӣ ва макри бадкоронро тасвир намуда, натарсидани онҳоро аз Худо таъкид мекунад. Ӯ инро бо муҳаббати устувори Худо, садоқат, адолат ва доварӣ, ки ба осмон мерасад, муқоиса мекунад. Забурнавис дар сояи болҳои Худо паноҳ меҷӯяд (Забур 35:1–9).

Сархати 2: Забурнавис барои баракатҳои доимӣ аз Худо дуо гуфта, хоҳиш мекунад, ки нури Ӯ бар онҳо равшан шавад. Онҳо ба муҳаббат ва адолати бепоёни Худо нисбат ба онҳое, ки Ӯро эътироф мекунанд, изҳори боварӣ мекунанд. Тарона бо илтиҷо барои муҳофизат аз шарир анҷом меёбад (Забур 35:10–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию шаш тӯҳфаҳо
тафаккури бади инсон,
ва тасдиқи эътимод ба сифатҳои илоҳӣ,
тафовути байни амали бадкорон ва муҳаббати устувори Худоро нишон медиҳад.

Бо таъкид ба мушоҳидаҳое, ки тавассути тавсифи табиати маккоронаи бадкорон ба даст омадааст,
ва таъкид кардани итминон, ки тавассути шинохти сифатҳои илоҳӣ дар ҳоле, ки ба ҳузури Ӯ паноҳ бурда мешавад.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи баракатҳои Ӯ ва изҳори боварӣ ба муҳаббат ва адолати бепоёни Ӯ тавассути илтиҷо барои муҳофизати доимӣ аз бадӣ.

Забур 36:1 Гуноҳи шарир дар дили ман мегӯяд, ки дар пеши назари Ӯ тарси Худо нест.

Золимон аз Худо наметарсанд.

1: Фаҳмидани оқибатҳои натарсидани Худо

2: Муҳимияти тарс аз Худо

1: Масалҳо 1: 7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиной мекунанд".

2: Ишаъё 11: 2-3 - "Рӯҳи Худованд бар Ӯ такя хоҳад кард, рӯҳи хирад ва фаҳм, рӯҳи маслиҳат ва қувват, рӯҳи дониш ва тарси Худованд. Ва Ӯ аз он лаззат хоҳад бурд. тарси Худованд».

Забур 36:2 Зеро ки ӯ дар назари худ хушомад мезанад, то даме ки гуноҳаш нафратовар аст.

Дар ин порча сухан меравад, ки чӣ тавр касе метавонад бо ғурури худ фирефта шавад ва онҳоро ба гуноҳ водор кунад.

1. Мағрурӣ доми хатарнокест, ки метавонад моро аз муҳаббати Худо дур кунад.

2. Фирефтаи худписандӣ мабош, балки адолати Худоро биҷӯ.

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад".

2. Румиён 12:3, "Зеро ки ба воситаи файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яке аз шумо мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он ки бояд фикр кунад, фикр накунед, балки бо доварии оқилона фикр кунед, ки ҳар яке ба андозаи имоне ки Худо таъин кардааст».

Забур 36:3 Суханони аз даҳони Ӯ шарорат ва макр аст: Ӯ тарк кардааст, ки хирадманд бошад ва некӣ кунад.

Суханони одами бад пур аз шарорат ва макр аст. Доно будан ва кори нек карданро бас кардаанд.

1. Хавфи шунидани суханони шахси бад

2. Интихоби хирадмандӣ ва некӣ кардан

1. Масалҳо 10:32 - Лабҳои одил медонад, ки чӣ мақбул аст, вале даҳони шарир он чи каҷ аст.

2. Яъқуб 3:1-12 - Эй бародарони ман, бисёре аз шумо набояд муаллим шаванд, зеро медонед, ки мо таълимдиҳандагон сахттар ҳукм карда мешавем.

Забур 36:4 Бар бистари худ фасод мекунад; вай худро ба роҳи хубе намегузорад; аз бадӣ нафрат надорад.

Худо намеписандад, ки корҳои ношоиста ва рафтори ношоистаеро анҷом диҳад.

1. Қудрати адолат - Чӣ тавр иҷро кардани иродаи Худо метавонад ба ҳаёти шодмонӣ ва осоиштагӣ оварда расонад.

2. Нафрат доштан аз бадӣ - Чаро бояд аз гуноҳ парҳез кунем ва барои некӣ саъй кунем.

1. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

2. Эфсӯсиён 6:12 - Зеро мо на бар зидди ҷисм ва хун мубориза мебарем, балки бар зидди ҳокимон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди қудратҳои кайҳонӣ бар ин торикии ҳозира, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарир дар ҷойҳои осмонӣ мубориза мебарем.

Забур 36:5 Марҳамати Ту, эй Худованд, дар осмон аст; ва садоқати ту ба абрҳо мерасад.

Раҳмат ва садоқати Худо то абрҳо паҳн мешавад.

1. Ба раҳмати фаровони Худо таваккал кунед

2. Вафодорӣ дар миёни дигаргуниҳо

1. Яъқуб 5:11 - Инак, мо онҳоро хушбахт меҳисобем, ки тобоваранд. Шумо дар бораи сабри Айюб шунидаед, ва анҷоми Худовандро дидаед; ки Худованд хеле раҳмдил ва меҳрубон аст.

2. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Забур 36:6 Адолати Ту мисли кӯҳҳои бузург аст; довариҳои Ту умқи бузург аст: эй Худованд, Ту одам ва ҳайвони ваҳширо нигоҳ медорӣ.

Адолат ва адолати Худованд беандоза ва тағйирнопазир аст.

1: Адолат ва адолати Худо аз фаҳмиши мо дуртар аст ва сазовори эҳтиром ва тарси мост.

2: Ба Худованд иҷозат диҳед, ки моро бо адолат ва адолати худ ҳидоят кунад ва муҳофизат кунад.

1: Такрори Шариат 32:4 - Ӯ санг аст, кори Ӯ комил аст, зеро ки ҳама роҳҳои Ӯ доварӣ аст: Худои ростӣ ва бе шарорат, одил ва ҳақ аст.

2: Румиён 3:21-22 - Аммо алҳол адолати Худо бе шариат зоҳир мешавад, ки ба воситаи шариат ва анбиё шаҳодат медиҳанд; Ҳатто адолати Худо, ки ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳама ва бар ҳамаи имондорон аст, зеро ҳеҷ тафовуте нест.

Забур 36:7 Чӣ бузург аст меҳрубонии Ту, эй Худо! Бинобар ин фарзандони одамон дар зери сояи болҳои Ту таваккал мекунанд.

Муҳаббати Худо олиҷаноб аст ва одамон метавонанд ба Ӯ таваккал кунанд.

1. Муҳаббати Худо: Сарчашмаи амният

2. Паноҳгоҳи муҳофизат: таваккал ба Худо

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. 1 Юҳанно 4:7-8 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз ҷониби Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Забур 36:8 Аз фарбеҳии хонаи ту сер хоҳанд шуд; ва онҳоро аз дарёи ҳаловати худ бинӯшонӣ.

Худованд ба онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, фаровонӣ ва шодмонӣ медиҳад.

1. Фаровонии Худо: Гирифтани некии Худованд

2. Таҷрибаи хушнудии Худо: Зиндагии шодмонӣ

1. Забур 36:8

2. Юҳанно 10:10 - "Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; Ман омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро пурра дошта бошанд."

Забур 36:9 Зеро ки чашмаи ҳаёт бо туст: дар нури Ту нурро хоҳем дид.

Дар порча дар бораи Худо ҳамчун манбаи ҳаёт ва нур сухан меравад.

1: Мо аз файзи Худо атои ҳаёт ва нури фаҳмиш дорем.

2: Ҳаёти мо бо қудрати Худо ва муҳаббати абадии Ӯ ғанӣ ва равшан мешавад.

1: Юҳанно 8:12 Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам.

2: Забур 4:6 Бигзор нури рӯи Ту бар мо дурахшид, эй Худованд!

Забур 36:10 Эҳтироми худро ба онҳое ки Туро мешиносанд, давом деҳ; ва адолати ту ба росткорон.

Муҳаббат ва адолати Худо бар касонест, ки Ӯро мешиносанд ва пайравӣ мекунанд.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст

2. Дили росткор подош мегирад

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. 1 Юҳанно 3:18 - Фарзандони азиз, биёед на бо сухан ё сухан, балки бо амал ва дар ҳақиқат дӯст дорем.

Забур 36:11 Бигзор пои ғурур бар ман наояд, ва дасти шарирон маро дур накунад.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро аз ғурур ва бадиҳои дигарон муҳофизат кунад.

1. «Хатари мағрурӣ»

2. «Талабот ба муҳофизати Худо аз бадӣ».

1. Яъқуб 4:6 - «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Забур 36:12 Дар ин ҷо ситамкорон афтодаанд: сарнагун шудаанд ва бархоста наметавонанд.

Кормандони бадкирдор афтодаанд ва дигар бархоста наметавонанд.

1. Хавфи гуноҳ: Оқибатҳои зиндагии ношоям

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо бадкоронро решакан мекунад

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 37:1-2 - Аз бадкорон ғамгин нашав; Ба ситамкорон ҳасад макун! Зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф пажмурда мешаванд ва мисли алафи сабз пажмурда мешаванд.

Таронаи 37 таронаи ҳикматест, ки таваккал ба Худо ва кафолати адолати Ӯро ташвиқ мекунад. Он сарнавишти бадкоронро бо неъматҳое, ки ба солеҳон дода шудааст, муқоиса карда, онҳоро ба устуворӣ ва парҳез аз ҳасад ва хашм даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис маслиҳат медиҳад, ки аз бадкорон хавотир нашавед ё ба шукуфоии онҳо ҳасад набаред. Онҳо таъкид мекунанд, ки шарирон ба зудӣ аз байн хоҳанд рафт, дар ҳоле ки онҳое, ки ба Худо таваккал мекунанд, вориси замин хоҳанд буд. Забурнавис адолатро ташвиқ мекунад, аз Худо лаззат мебарад ва роҳи худро ба сӯи Ӯ бахшад (Забур 36:1-8).

Сархати 2: Забурнавис итминон медиҳад, ки Худо ба бадкорон адолат хоҳад оварда ва содиқони Худро сафед хоҳад кард. Онҳо ба сабр, ҳалимӣ ва парҳез аз хашм даъват мекунанд. Забурнавис қайд мекунад, ки чӣ тавр Худо одилонро дастгирӣ мекунад ва онҳоро ғамхорӣ мекунад, дар ҳоле ки онҳоеро, ки бар зидди онҳо қасд доранд, маҳкум мекунад (Забур 36:9–20).

Сархати 3: Забурнавис сарнавишти ояндаи шарironро бо одилон муқоиса мекунад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки Худо касонеро, ки беайб ҳастанд, ҳидоят мекунад ва дастгирӣ мекунад ва барои онҳое, ки мухолифат мекунанд, ҳалок мешаванд. Забур бо насиҳат ба анҷом мерасад, ки наҷоти Худоро интизор шавед (Забур 36:21–40).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию ҳафт тӯҳфаҳо
шеъри ҳикматӣ,
ва насиҳат ба таваккал ба адолати илоҳӣ,
нишон додани сарнавиштҳои муқобили байни бадкорон ва одилон.

Бо таъкид бар роҳнамоӣ, ки тавассути насиҳат аз тарс аз бадкорон ба даст омадааст,

ва таъкид кардани итминон, ки тавассути шинохти ризқи илоҳӣ ба даст меояд ва ба сабр даъват мекунад.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи адолати Худо ва насиҳати адолат тавассути тавсифи сарнавиштҳои муқобил байни бадкорон ва касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, нишон дода шудаанд.

Забур 37:1 Аз бадкорон ғамгин нашав, ва ба бадкорон ҳасад набар.

Аз бадкорон хавотир нашав ва ҳасад набар, балки ба Худованд таваккал кун.

1. Ба Худо таваккал кунед, на ба инсон

2. Ба онҳое, ки гуноҳ мекунанд, ҳасад набаред

1. Забур 37:1–5

2. Масалҳо 3:5–7

Забур 37:2 Зеро ки онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз хушк хоҳанд шуд.

Душманони Худо ба зудӣ мисли алафе, ки пажмурда мешаванд, нобуд хоҳанд шуд.

1. Худо душманони Худро доварӣ мекунад - Забур 36:2

2. Нобудшавии шарирон - Забур 36:2

1. Ишаъё 40:6-8 - Ҳама гӯшт алаф аст, ва тамоми зебоии он мисли гули саҳро аст.

2. Яъқуб 4:13-17 - Акнун биёед, эй касоне, ки мегӯед: "Имрӯз ё фардо мо ба фалон шаҳр меравем ва як сол дар он ҷо мемонем ва тиҷорат мекунем ва фоида ба даст меорем, аммо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард".

Забур 37:3 Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва албатта сер хоҳӣ шуд.

Ба Худованд таваккал кунед ва корҳои нек кунед, то ҷои амнро ба манзил бигиред.

1. Вақте ки зиндагӣ сахт мешавад, фаромӯш накунед, ки ба Худованд таваккал кунед ва ба роҳҳои неки Ӯ пайравӣ кунед.

2. Вафодор ва фармонбардори Худо бошед, ки ҳама ниёзҳои шуморо Ӯ медиҳад.

1. Ишаъё 30:15 - «Наҷоти шумо дар тавба ва оромӣ аст, дар оромӣ ва таваккал қуввати шумост, аммо шумо ҳеҷ чизро нахоҳед дошт».

2. Ирмиё 17: 7-8 - "Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали ӯ Худованд аст. Ӯ мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро дар ҷӯй мерезад ва аз гармӣ наметарсад. меояд, зеро баргҳои он сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро меваҳояшро бас намекунад.

Забур 37:4 Худро низ аз Худованд ҳаловат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту хоҳад дод.

Аз Худованд лаззат баред ва Ӯ хоҳишҳои шуморо иҷро хоҳад кард.

1. Дар Худованд шод бошед ва Ӯ рӯзӣ медиҳад.

2. Имон дошта бошед ва Худованд орзуҳои шуморо хоҳад дод.

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Забур 20:4, "Бигзор хоҳиши дили туро ба ҷо орад ва ҳама нақшаҳои туро иҷро кунад!"

Забур 37:5 Роҳи худро ба сӯи Худованд вогузор; ба ӯ низ эътимод кунед; ва онро ба амал оварад.

Ҳаёти худро ба Худованд супоред ва ба Ӯ таваккал кунед; Вай инро ба амал меорад.

1. Ҷаҳиш аз имон, таваккал ба Худованд

2. Қадам гузоштан дар эътимод бо такя ба Худованд

1. Ишаъё 41:13 Зеро ки Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки аз дасти ростат гирифта, ба ту мегӯяд: "Натарс"; Ман ба шумо кӯмак мекунам.

2. 2 Қӯринтиён 5:7 Зеро ки мо бо имон зиндагӣ мекунем, на аз рӯи бино.

Забур 37:6 Ва адолати Туро чун нур, ва доварии Туро чун нисфирӯзӣ берун хоҳад овард.

Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, адолат ва адолат хоҳад овард.

1. Қувваи таваккал ба Худо

2. Бигзор Худо ҳукми Туро ҳидоят кунад

1. Румиён 10:10 - Зеро ки кас бо дил бовар мекунад ва сафед мешавад, ва бо даҳон иқрор мешавад ва наҷот меёбад.

2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ташвишҳои худро ба гардани Ӯ андозед, зеро ки Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 37:7 Дар Худованд ором бигир, ва барои Ӯ сабр кун: аз касе, ки дар роҳи ӯ комёб мешавад, ғамгин нашав.

Хомӯш бошед ва ба Худованд таваккал кунед, ба онҳое, ки дар корҳои худ муваффақанд, ҳасад набаред.

1. Дар ҳама ҳолат ба Худованд таваккал кардан

2. Бартараф кардани васвасаи ҳасад

1. Филиппиён 4:6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Яъқуб 3:14-16 "Аммо агар шумо дар дилҳои худ ҳасад ва шӯҳратпарастии худхоҳона дошта бошед, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмате нест, ки аз боло нозил мешавад, балки заминӣ, рӯҳонӣ ва девона аст. Зеро дар ҷое ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали зишт вуҷуд хоҳад дошт».

Забур 37:8 Аз ғазаб даст каш, ва ғазабро тарк кун: ба ҳеҷ ваҷҳ бадӣ накун.

Ин порча моро водор мекунад, ки аз ғазаб, ғазаб ва корҳои бад парҳез кунем.

1. Фазилати сабр: Парвариши сулҳу оромӣ дар зиндагии мо

2. Фоидаҳои рӯйгардонӣ аз гуноҳ ва ҷустуҷӯи адолат

1. Эфсӯсиён 4:26-27 - "Ба ғазаб шавед ва гуноҳ накунед: бигзор офтоб бар ғазаби шумо ғуруб накунад ва ба иблис ҷой надиҳед".

2. Яъқуб 1:19-20 - «Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба амал намеоварад».

Забур 37:9 Зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, вориси замин хоҳанд шуд.

Худованд онҳоеро, ки ба Ӯ имон овардаанд, мукофот хоҳад дод, ки ба онҳо мероси замин ато кунад.

1: Ба Худованд имон оваред ва Ӯ шуморо баракат медиҳад.

2: Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқона мунтазиранд, рӯзӣ медиҳад.

1: Isaiah 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Ибриён 10:36 - "Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки баъд аз иҷрои иродаи Худо, ваъдаро ба даст оред".

Забур 37:10 «Зеро ки андак вақт аст, ва шарир нахоҳад буд: бале, ҷои ӯро бодиққат мулоҳиза хоҳӣ кард, ва нахоҳад буд.

Шарир то абад наменомад; Худо оқибат онҳоро аз байн мебарад.

1. Тағйирпазирии бадӣ - Чӣ гуна адолати Худо ба шарирон то абад боқӣ нахоҳад монд.

2. Ваъдаи адолат - садоқати Худо дар таъмини шарирон дар қудрат боқӣ наменомад.

1. Забур 37:10 - "Зеро ки андак вақт аст, ва шарир нахоҳад буд: бале, ҷои ӯро бодиққат мулоҳиза хоҳӣ кард, ва нахоҳад буд".

2. Ишаъё 41:10-12 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард. Инак, ҳамаи онҳое ки бар зидди ту хашмгин шуданд, хиҷил ва хиҷолат хоҳанд кард; ва онҳое ки бо ту меҷанганд, ҳалок хоҳанд шуд. Онҳоро хоҳӣ ҷуст, ва нахоҳӣ ёфт, ҳатто онҳое, ки бо ту мубориза мебаранд;

Забур 37:11 Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд; ва аз фаровонии осоиштагӣ лаззат хоҳанд бурд.

Ҳалимонро бо замин ва фаровонии осоиштагии он мукофот хоҳанд дод.

1. Фоидаҳои ҳалим будан – Худо ба онҳое, ки фурӯтананд, бо фаровонии сулҳ подош медиҳад.

2. Сулҳи мерос - Бо ҳалим будан, мо метавонем итминон дошта бошем, ки сулҳи рӯи заминро мерос мегирем.

1. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин Ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад".

Забур 37:12 Шарир бар одилона макр мекунад, ва дандонҳояшро ғиҷиррос мезанад.

Ситамкорон бар одилон макр мекунанд ва нисбат ба онҳо кина мекунанд.

1. Хатарҳои нафрат: Чӣ гуна бояд ба мухолифат посух гӯем

2. Дар баробари душвориҳо устувор истодан

1. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд ояд, Ӯ ҳатто душманони худро бо ӯ оштӣ медиҳад.

2. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама азиз аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

Забур 37:13 Худованд ба ӯ хандон хоҳад кард, зеро ки мебинад, ки рӯзи Ӯ фаро мерасад.

Худованд бар зидди касоне, ки ба Ӯ мухолифат мекунанд, адолат хоҳад оварда ва вақте ки рӯзи доварии онҳоро мебинад, ба ҳоли онҳо механдад.

1. Ханда ба душманони Худо: Оқибатҳои мухолифат бо Худованд

2. Рӯзи қиёмат: Қудрати Худованд барои овардани адолат

1. Масалҳо 3:34 - "Ӯ масхаракунандагони мағрурро масхара мекунад, аммо ба фурӯтанон ва мазлумон илтифот мекунад".

2. Матто 25:41-46 - «Он гоҳ ӯ ба онҳое ки дар тарафи чапаш ҳастанд, хоҳад гуфт: "Эй лаънатшудагон, аз ман дур шавед, ба оташи абадӣ, ки барои иблис ва фариштагони ӯ муҳайё шудааст, равед".

Забур 37:14 Шарирон шамшер бароварда, камони худро хам кардаанд, то мискинон ва мискинонро ба замин партофт, ва онҳоеро, ки ростгӯёнро бикушанд.

Шарикон зуроварӣ карда, ба бечорагон ва бегуноххо зулм мекунанд.

1: Мо бояд аз Худо дуо гӯем, ки аз бадкорон муҳофизат кунад ва барои муқобилат ба зулм қувват диҳад.

2: Мо бояд барои дифоъ аз осебпазирон ва ҳифзи бегуноҳҳо аз зӯроварӣ ва беадолатӣ якҷоя истода бошем.

1: Такрори Шариат 10: 18-19 - Ӯ ҳукми ятим ва бевазанро иҷро мекунад, ва бегонаро дӯст медорад ва ба ӯ хӯрок ва либос медиҳад. Пас, аҷнабиёнро дӯст доред, зеро ки дар замини Миср ғариб будед.

2: Масалҳо 31: 8-9 - Даҳонатро барои гунгон дар роҳи ҳамаи онҳое ки ба ҳалокат таъин шудаанд, кушо. Даҳонатро кушо, аз рӯи адолат доварӣ кун ва дар ҳаққи мискинону бечорагон даъво кун.

Забур 37:15 Шамшери онҳо ба дили худашон хоҳад даромад, ва камонҳояшон шикаста хоҳад шуд.

Душманоне, ки ба халқи Худо муқобилат мекунанд, хоҳанд дид, ки аслиҳаи онҳо бар зидди худ равона карда мешавад ва нобуд карда мешавад.

1. Худо касонеро, ки бо қавми Ӯ мухолифат мекунанд, мағлуб мекунад.

2. Аз бадкорон ғамгин мабош, зеро Худо ба онҳо доварӣ мекунад.

1. Румиён 12:19-21 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душмани шумо гурусна бошад, ба вай сер кунед, агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадро бо некӣ мағлуб кун.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди шумо сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва шумо ҳар забонеро, ки бар зидди шумо мебарояд, дар доварӣ рад хоҳед кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Забур 37:16 Каме, ки одами одил дорад, аз сарвати бисёр шарирон беҳтар аст.

Моли оддии одами одил аз сарвати бисёр одамони шарир киматтар аст.

1. Арзиши адолат

2. Сарвати шахсӣ бо сарвати Худо

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷое ки дуздон рахна карда, медузданд; балки барои худ ганҷҳо дар осмон ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид намекунад, ва дар он ҷое ки дуздон намешикананд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Масалҳо 11:4 - Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, балки адолат аз марг наҷот медиҳад.

Забур 37:17 Зеро ки бозуи шарирон мешиканад, вале Худованд одилро дастгирӣ мекунад.

Худованд одилонро муҳофизат мекунад, аммо бозуи шарironро мешиканад.

1: Дар бораи бадкорон ғамхорӣ накунед, зеро ки Худованд одилонро муҳофизат мекунад.

2: Худованд ба шарирон адолат хоҳад овард ва одилонро эмин хоҳад кард.

1: Isaiah 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2: Матто 5:5 - "Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд".

Забур 37:18 Худованд айёми одилонро медонад, ва мероси онҳо то абад хоҳад буд.

Худованд одилонро медонад ва ба онҳо меросе хоҳад дод, ки то абад боқӣ мемонад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи ҳаёти ҷовидонӣ барои одил

2. Илми Худо ва хифзи одилон

1. Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад».

2. Забур 91:14 - "Азбаски ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт".

Забур 37:19 Дар айёми бад хиҷил нахоҳанд шуд, ва дар айёми қаҳтӣ сер хоҳанд шуд.

Худо фарзандонашро дар лаҳзаҳои душвор таъмин хоҳад кард.

1: Дар замони бад шарм нест: Худо ризқ медиҳад

2: Дар айёми гуруснагӣ сер: ризқи Худо

1: Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед, на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед.

2: Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 37:20 Аммо шарирон нобуд хоҳанд шуд, ва душманони Худованд мисли чарбуи барраҳо хоҳанд буд; онҳо хоҳанд хӯрд; дар дуд хоҳанд бурд.

Шарирон нобуд хоҳанд шуд, ва душманони Худованд мисли барраҳои забҳшуда хоҳанд буд. Онҳо фурӯ хоҳанд рафт ва мисли дуд нест хоҳанд шуд.

1. Адолати Худо пирӯз хоҳад шуд - Забур 36:20

2. Фурӯтанӣ дар муқобили душвориҳо - Забур 36:20

1. Ишаъё 66:24 - Ва онҳо берун рафта, ба ҷасади одамоне, ки бар зидди ман таҷовуз кардаанд, хоҳанд дид, зеро ки кирми онҳо нахоҳад мурд, ва оташи онҳо хомӯш нахоҳад шуд; ва онҳо барои ҳар башар нафратовар хоҳанд буд.

2. Малокӣ 4:1 - Зеро, инак, рӯзе меояд, ки мисли танӯр фурӯзон хоҳад шуд; ва ҳамаи мағрурон, бале, ва ҳар кори бадкор, хошок хоҳанд буд; ва рӯзе ки хоҳад шуд, онҳоро сӯзонд, мегӯяд Худованди лашкарҳо, ки аз онҳо на реша ва на шоха боқӣ хоҳад монд.

Забур 37:21 Шоир қарз мегирад, ва баргардонад, вале одилон марҳамат мекунад ва медиҳад.

Одил раҳм мекунад ва медиҳад, дар ҳоле ки шарирон қарз мегиранд ва барнамегардонанд.

1. Саховат: неъмати садақа

2. Хавфи тамаъ: Омӯзиши худдорӣ аз гирифтани қарзи нолозим

1. Масалҳо 22:7 - Сарват бар камбағалон ҳукмронӣ мекунад ва қарзгир хизматгори қарздиҳанда аст.

2. Луқо 6:35 - Аммо шумо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед ва қарз диҳед ва ба ҳеҷ чиз умед набандед; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд, ва шумо фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосону бадкорон меҳрубон аст.

Забур 37:22 Зеро ҳар кӣ аз Ӯ баракат ёбад, вориси замин хоҳанд шуд; ва лаънатшудагоне, ки аз ӯ лаънат шудаанд, бурида хоҳанд шуд.

Баракатҳои Худо вориси замин хоҳанд шуд, дар ҳоле ки лаънатҳои Ӯ маҳв хоҳанд шуд.

1: Худо фармонбардоронро подош медиҳад ва нофармононро азоб мекунад.

2: Раҳмати Худо ба мо умед мебахшад, аммо мо бояд ба Каломи Ӯ диққат диҳем.

1: Матто 5:5 - Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд.

2: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 37:23 Қадамҳои одами нек аз ҷониби Худованд амр шудааст, ва ӯ аз роҳи худ лаззат мебарад.

Худованд қадамҳои одами некро амр мекунад ва аз роҳи ӯ лаззат мебарад.

1. Роҳнамоии Худо - эътимод ба Худо барои ҳидоят кардани қадамҳои мо

2. Қадам дар рӯшноӣ - Чӣ тавр бояд бо роҳи Худо пайравӣ кард

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 37:24 Ҳарчанд афтода бошад ҳам, ба таври комил сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд ӯро бо дасти худ нигоҳ медорад.

Худованд ҳамеша дар он ҷо аст, то моро дастгирӣ кунад, ҳатто вақте ки мо афтодем.

1: Худо ҳамеша дар замони эҳтиёҷманди мост

2: Ба Худованд таваккал кардан ҳатто дар замонҳои душвортарин

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам."

Забур 37:25 Ман ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам; вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад.

Одил, ҳатто дар пирӣ тарк нахоҳад шуд.

1: Худо ҳамеша некӯкоронро ризқ медиҳад.

2: Вафодории Худо аз синну сол вобаста нест.

1: Забур 37:25

2: Ибриён 13: 5-6 Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

Забур 37:26 Ӯ ҳамеша раҳмдил аст ва қарз медиҳад; ва насли ӯ баракат аст.

Худо ҳамеша меҳрубон аст ва ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, рӯзӣ медиҳад ва пайравони содиқи Ӯ баракатанд.

1. «Қудрати раҳмати Худо»

2. «Баракатҳои вафодорӣ ба Худованд»

1. Румиён 5:8 - «Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо дар ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд».

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад".

Забур 37:27 Аз бадӣ дур шав ва некӣ кун; ва то абад иқомат кунед.

Аз бадӣ дурӣ ҷӯед ва некӣ кунед, то зиндагии пурбаракате дошта бошед.

1: Роҳ ба сӯи ҳаёт: Чӣ тавр бояд зиндагии пурбаракат дошта бошад

2: Роҳ ба сӯи Худо: тарки бадӣ ва некӣ кардан

1: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2: Эфсӯсиён 5:15-16 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст.

Забур 37:28 Зеро ки Худованд довариро дӯст медорад, ва муқаддасони Худро тарк намекунад; онҳо то абад нигоҳ дошта мешаванд, вале насли шарирон нест карда мешавад.

Худованд адолатро дӯст медорад ва ҳеҷ гоҳ пайравони содиқи Худро тарк намекунад; то абад нигоҳ дошта мешаванд, вале шарирон маҳв хоҳанд шуд.

1. Адолати Худо: баракати адолат ва нобудии бадӣ

2. Ҳифзи мӯъминон: дарёфти тасаллӣ дар муҳаббати Худо

1. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 37:29 Одил вориси замин хоҳанд шуд, ва дар он то абад сокин хоҳанд шуд.

Одилон дар ин сарзамин хонаи доимӣ хоҳанд дошт.

1: Мо бояд одил бошем, то замини ваъдашударо мерос гирем.

2: Замин подоши некӯкорон аст, зеро Худо ҳамеша ба онҳо рӯзӣ медиҳад.

1: Еҳушаъ 1:3-5 - Худо ба исроилиён замин ваъда медиҳад, то даме ки онҳо итоаткор бошанд.

2: Матто 6:33 - Аввал Малакути Худоро биҷӯед ва ҳама чиз ба шумо илова карда мешавад.

Забур 37:30 Даҳони одил ҳикмат мегӯяд, ва забони ӯ доварӣ мекунад.

Одил бо хирад ва адолат сухан мегӯяд.

1. Қувваи овози одилона

2. Чӣ тавр бо ҳикмат ва адолат сухан гуфтан

1. Масалҳо 21:23 - Ҳар кӣ даҳон ва забони худро нигоҳ дорад, худро аз мушкилот нигоҳ медорад.

2. Яъқуб 3:17 - Аммо ҳикмат аз боло аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, беғараз ва самимӣ.

Забур 37:31 Қонуни Худои Ӯ дар дили ӯ аст; ҳеҷ як қадами ӯ лағжиш нахоҳад шуд.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки қонуни Худоро дар диламон нигоҳ дорем, то ҳеҷ як қадами мо суст нашавад.

1. Дар қонуни Худо устувор мондан

2. Ҷой кардани қонуни Худо дар дилҳои мо

1. Забур 37:31

2. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷо, ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Забур 37:32 Шоир одилро посбонӣ мекунад ва мехоҳад ӯро бикушад.

Шарир мекӯшад, ки одилонро нобуд созад.

1: Ҳангоми дучор шудан ба муқобилияти шарир набояд рӯҳафтода шавем, зеро Худо бо мост ва моро муҳофизат мекунад.

2: Мо набояд ба бадкорон ҳасад бошем, зеро онҳо дар ниҳоят ба доварии Худо дучор хоҳанд шуд.

1: Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2: Забур 34:21 - "Бадӣ шарironро хоҳад кушт, ва онҳое ки аз одил нафрат доранд, хароб хоҳанд шуд".

Забур 37:33 Худованд ӯро дар дасти ӯ намегузорад, ва ҳангоми доварӣ ӯро маҳкум намекунад.

Худованд касеро дар вақти озмоиш тарк намекунад ва бар онҳо доварӣ намекунад.

1. Новобаста аз вазъият, Худо ҳамеша бо мост

2. Худо довар ва нигаҳбони ниҳоии мост

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 37:34 Ба Худованд мунтазир бош ва роҳи Ӯро риоя кун, ва Ӯ туро сарафроз хоҳад кард, то ки вориси замин шавӣ: вақте ки шарирон нест мешаванд, онро хоҳӣ дид.

Ба Худованд таваккал кунед ва ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ шуморо боло мебарад ва ба шумо мерос медиҳад. Шумо шоҳид хоҳед буд, ки бадкорон ҷазо мегиранд.

1. Ба Худованд таваккал кунед, ки Ӯ рӯзӣ медиҳад

2. Итоати Худо боиси баракат мегардад

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 37:35 Ман шарironро дидаам, ки қудрати бузург дорад ва мисли дарахти халиҷи сабз паҳн шудааст.

Забурнавис одамони шарирро дар мавқеъи қудрат ва нуфузи худ дида, онҳоро ба дарахти шукуфон монанд кардааст.

1. Қувваи таъсир: Омӯзиш аз нуқтаи назари забурнавис

2. Хавфи ғурур: Амнияти бардурӯғи шарирон

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

2. Яъқуб 4:6, "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад"."

Забур 37:36 Вале ӯ даргузашт, ва инак, набуд; Оре, Ӯро ҷустуҷӯ кардам, аммо ёфт нашуд.

Гузаштани одилон сабаби мотам аст, вале онҳо то абад нест намешаванд.

1: Одил фаромӯш нахоҳад шуд

2: Умеди осмон

1: Забур 103:14 - Зеро ки Ӯ сохтори моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

2: Забур 34: 17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Забур 37:37 Одами комилро қайд кунед ва одилро бубинед, зеро ки оқибати он одам осоиштагӣ аст.

Инсони комил намунаи ибрат аст ва бо ин кор кас оромиш меёбад.

1. Дар пайи камолот: расидан ба сулҳ тавассути адолат

2. Фоидаҳои пайравӣ ба ростӣ: Даъват ба муқаддасот

1. Матто 5:48: Пас, шумо бояд комил бошед, чунон ки Падари осмонии шумо комил аст.

2. Румиён 12:2: Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Забур 37:38 Аммо ҷиноятқорон якҷоя нобуд хоҳанд шуд: оқибати шарирон нест карда мешавад.

Золимон ҷазо дода, оқибати онҳо нест хоҳад шуд.

1. Интихоби мо оқибат дорад ва Худо бадкоронро доварӣ хоҳад кард.

2. Новобаста аз он ки мо гуноҳҳои худро пинҳон карданӣ шавем, Худо ба золимон адолат хоҳад овард.

1. Румиён 2: 8-9 "Аммо барои онҳое ки худхоҳанд ва ба ростӣ итоат намекунанд, балки ба ноинсофӣ итоат мекунанд, ғазаб ва ғазаб хоҳад буд. Барои ҳар як инсоне, ки бадӣ мекунад, ғазаб ва ғазаб хоҳад буд. ."

2. Масалҳо 11:21 "Боварӣ ҳосил кунед, ки шарирон бечазо наmemонанд, вале одилон озод хоҳанд шуд".

Забур 37:39 Валекин наҷоти одил аз ҷониби Худованд аст: Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

Худованд касест, ки одилонро дар тангӣ наҷот медиҳад ва қуввати онҳост.

1. Қувваи Худованд дар замонҳои душворӣ

2. Наҷот додани одил аз ҷониби Худованд

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 37:40 Ва Худованд ба онҳо кӯмак хоҳад кард, ва онҳоро наҷот хоҳад дод, ва онҳоро аз шарир раҳоӣ хоҳад дод, ва онҳоро наҷот хоҳад дод, зеро ки ба Ӯ таваккал мекунанд.

Худо ҳамеша ба касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ёрӣ ва наҷот хоҳад дод.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо

2. Таҷрибаи наҷоти Худо дар замонҳои зарурӣ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Таронаи 38 таронаи навҳа ва эътирофи гуноҳ аст. Он ранҷу азобҳои ҷисмонии забурнависро тасвир мекунад ва онро ба ҷазои Худо барои ҷиноятҳои онҳо нисбат медиҳад. Забурнавис марҳамат ва наҷоти Худоро талаб мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ранҷу азоби онҳоро тасвир мекунад ва дарди ҷисмонӣ, гунаҳкорӣ ва ҳисси партофташударо ифода мекунад. Онҳо эътироф мекунанд, ки ранҷу азоби онҳо натиҷаи гуноҳҳои худи онҳост. Забурнавис аз душмании душманоне, ки аз заъфи онҳо истифода мебаранд, таассуф мекунад (Забур 38:1–12).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо ёрӣ мепурсад ва Ӯро ягона умеди худ эътироф мекунад. Онҳо эҳсоси ҷудоӣ аз дӯстон ва наздикон аз сабаби вазъи худ изҳори. Бо вуҷуди ин, онҳо ба ҷавоби Худо боварӣ доранд ва аз Ӯ омурзиш металабанд (Забур 38:13-22).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию ҳашт тӯҳфаҳо
нола,
ва илтиҷо барои раҳмат ва наҷоти илоҳӣ,
ғаму андӯҳ ва эътирофи гуноҳи забурнависро таъкид мекунад.

Таъкид кардани дуое, ки тавассути тавсифи ранҷ ва эътирофи гуноҳи шахсӣ ба даст меояд,
ва таъкид кардани таваккал, ки тавассути нидо ба Худо ва талаби омурзиши Ӯ ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи интизоми илоҳӣ ҳангоми изҳори эътиқод ба посухи Ӯ тавассути илтиҷо барои раҳмат ва раҳоӣ аз ранҷҳо.

Забур 38:1 Эй Парвардигори ман, маро дар ғазаби Худ мазаммат макун, ва маро дар хашми худ ҷазо мадеҳ.

Дуо барои он ки Худо дар ғазаби Ӯ сарзаниш накунад.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо дар баробари фитна

2. Сабур будан ва таваккал ба Худо дар вақти озмоиш

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Забур 38:2 Зеро ки тирҳои Ту дар ман мечаспанд, ва дасти Ту маро дард мекунад.

Забурнавис андӯҳгинии худро аз шиддатнокии доварии Худо ва таъсири он ба ӯ баён мекунад.

1. Қудрати доварии Худо: Баррасии Забур 38:2

2. Боварӣ ба муҳаббати Худо сарфи назар аз ғазаби Ӯ: Оқибатҳои Забур 38:2

1. Ирмиё 23:29 - Оё каломи Ман мисли оташ нест? мегӯяд Худованд; ва мисли болғае, ки сангро пора-пора мекунад?

2. Ибриён 12:6 - Ҳар киро Худованд дӯст дорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, тозиёна мезанад.

Забур 38:3 Аз хашми Ту дар ҷисми ман солим нест; ва аз гуноҳи ман дар устухонҳои ман оромӣ нест.

Оқибати гуноҳ дарди ҷисмонӣ ва рӯҳонӣ аст.

1. Дарди гуноҳ: Санҷиши Забур 38:3

2. Дар Худованд оромӣ ёфтан: Ғалаба кардани гуноҳ ва оқибатҳои он

1. Забур 38:3–5

2. Матто 11:28–30

Забур 38:4 Зеро ки гуноҳҳои ман аз сарам гузаштааст: Чун бори гарон бар ман гарон аст.

Забурнавис гуноҳи худро эътироф мекунад ва изҳор мекунад, ки бори он барои бардоштан хеле зиёд аст.

1. Бори гуноҳ - Чӣ гуна мо метавонем бардоштанро ёд гирем

2. Кафолат дар Забур - Чӣ тавр мо метавонем барои гуноҳҳои худ бахшиш пурсем

1. Ғалотиён 6:2-5 - Борҳои якдигарро бардоштед ва ҳамин тавр қонуни Масеҳро иҷро кунед.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Забур 38:5 Аз аблаҳонам захмҳои ман бадбӯй ва фосид шудаанд.

Забурнавис аз беақлӣ, ки боиси фосид шудани захмҳои онҳо ва бӯи бад шудааст, таассуф мекунад.

1. Хатари зиндагии беақлона: канорагирӣ аз беақлӣ барои зиндагӣ кардан барои иҷрои комил

2. Гирифтани ҳикмат: даравидани савоби хирад

1. Масалҳо 3:13-18 - Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки ақл мегирад, зеро фоидаи вай аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст. Вай аз ҷавоҳирот қиматбаҳотар аст ва ҳеҷ чизеро, ки шумо мехоҳед бо ӯ муқоиса карда наметавонад. Умри дароз дар дасти росташ аст; дар дасти чапаш сарват ва шараф аст. Роҳҳои вай роҳи ҳаловат аст, ва ҳама роҳҳои вай

осоиштагӣ аст. Вай дарахти ҳаёт барои касонест, ки ӯро дастгир мекунанд; онҳоеро, ки ӯро нигоҳ медоранд, муборак номида мешаванд.

2. Яъқуб 3:13-18 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад. Аммо агар дар дилҳоятон ҳасад ва ғарази худхоҳӣ дошта бошад, фахр накунед ва ба ростӣ дурӯғ нагӯед. Ин ҳикмате нест, ки аз боло нозил мешавад, балки заминӣ, рӯҳӣ ва девона аст. Зеро дар ҷое ки ҳасад ва шӯҳратпарастӣ вуҷуд дорад, бетартибӣ ва ҳар амали нопок хоҳад буд. Аммо хирад аз боло аввал пок, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, ба ақл кушода, пур аз шафқат ва самараи нек, беғараз ва самимӣ аст.

Забур 38:6 Ман изтироб дорам; Ман сахт таъзим кардаам; Тамоми руз мотам меравам.

Забурнавис ғамгин ва ғамгин мешавад ва тамоми рӯз пур аз ғамгин мешавад.

1. Чӣ тавр ҳатто дар ғамгинӣ шодӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Тасаллии Худо дар замонҳои душворӣ

1. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳар андӯҳи мо тасаллӣ медиҳад, то мо тавони тасаллӣ додани онҳоеро, ки дар ҳар андӯҳе ҳастем, бо тасаллое, ки худи мо аз ҷониби Худо тасаллӣ меёбем.

2. Забур 56:8 - Ту ба шумор меафтодӣ, ки зарбаҳои маро нигоҳ медоштӣ; ашки маро ба шишаи худ андоз. Оё онҳо дар китоби шумо нестанд?

Забур 38:7 Зеро ки камарам пур аз бемории зишт аст, ва дар ҷисми ман солим нест.

Забурнавис пур аз бемории нафратовар аст ва дар ҷисми ӯ солим нест.

1. "Зиндагӣ бо бемориҳо: Омӯзиши дарёфти умед ва қувват дар Худованд"

2. "Қудрати қабул: таваккал ба Худованд сарфи назар аз ранҷу азоб"

1. Юҳанно 11:35 — «Исо гиря кард».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Забур 38:8 Ман нотавон ва дарднокам: Аз изтироби дилам наъра задаам.

Забурнавис дар изтироб аст ва аз умқи дил фарёд мезанад.

1. Фарёди дили ғамгин - Омӯзиши такя ба Худо дар замонҳои душвор

2. Дар заъф қувват пайдо кардан - Чӣ гуна Худо метавонад шикасти моро барқарор кунад

1. Забур 34:17-20 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Забур 38:9 Худовандо, ҳама хоҳиши ман пеши туст. ва нолаи ман аз ту пӯшида нест.

Забурнавис хоҳиши худро ба Худо баён мекунад, зеро медонад, ки нолаи ӯ аз Ӯ пӯшида нест.

1. Омӯзиши таваккал ба Худо дар миёни мушкилот

2. Ба муҳаббати Худо такя кардан дар замонҳои душвор

1. Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Ишаъё 40:29-31 Ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 38:10 Дилам меларзад, қуввати ман нотавон аст, аммо нури чашмони ман аз ман нест шудааст.

Дилам дар изтироб аст ва қуввати ман суст мешавад; нури чашмонам рафт.

1. Ҳақиқати ранҷу азоб: Дар миёни заъфҳо нерӯ пайдо кардан

2. Зиндагӣ дар сояи навмедӣ: Ғалаба кардани торикии ғам

1. Ишаъё 40:31 (Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.)

2. Филиппиён 4:13 (Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.)

Забур 38:11 Дӯстони ман ва дӯстонам аз дарди ман дур ҳастанд; ва хешовандони ман аз дур меистанд.

Инсон худро аз ҷониби дӯстон ва оилааш ҷудошуда ва партофташуда ҳис мекунад.

1. Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад; новобаста аз он ки мо худро танҳо ҳис мекунем, Ӯ ҳамеша бо мост.

2. Ҳатто вақте ки наздиконамон моро тарк мекунанд, мо метавонем тасаллӣ ёбем, зеро медонем, ки Худо ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

1. Забур 23:4, Ҳарчанд аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2. Ишаъё 41:10, Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 38:12 Онҳое ки толиби ҷони ман ҳастанд, барои Ман дом месозанд, ва онҳое ки озори Ман меҷӯянд, ҳар рӯз бадгӯӣ мекунанд, ва ҳар рӯз фиребро мепиндоранд.

Одамоне, ки ба забурнавис зарар расонидан мехоҳанд, тамоми рӯз чизҳои бадгӯӣ мекунанд ва нақшаҳои фиребанда меандешанд.

1. Хатари фиреб: Чӣ тавр мо метавонем худро аз забонҳои дурӯғ муҳофизат кунем

2. Қудрати Худо барои ҳифзи халқаш аз зарар

1. Масалҳо 12:22 - Худованд аз лабҳои дурӯғ нафрат дорад, вале аз одамони бовариноқ лаззат мебарад.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Забур 38:13 Аммо ман, чун одами кар, нашунидам; ва ман мисли одами гунг будам, ки даҳони худро намекушояд.

Инсон худро дар канор ва нотавон ҳис мекунад, зеро ӯ наметавонад шунидан ва сухан гуфтанро надорад.

1. Қувваи субот: Муқовимат ба мушкилот бо умед

2. Қувваи фурӯтанӣ: дарёфти роҳат дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 35:5-6 "Он гоҳ чашмони кӯрон кушода ва гӯшҳои карҳо боз хоҳанд шуд; он гоҳ ланг мисли оҳу ба ҷаҳад, ва забони гунг аз шодӣ месарояд".

2. Румиён 5: 3-5 "На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷ сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

Забур 38:14 Ҳамин тавр ман мисли одаме будам, ки гӯш намешунавад, ва дар даҳонаш маломат нест.

Забурнавис ҳиссиёти нодида гирифтан ва ба онҳое, ки ӯро ситам кардаанд, ҷавоб дода наметавонад.

1. Қувваи хомӯшӣ: Омӯзиши ҷавоб додан бо файз

2. Дар душвориҳо қувват ёфтан: таваккал ба Худованд

1. Яъқуб 1:19-20 - «Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад, зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 38:15 Зеро ки ба Ту, эй Худованд, умед дорам, эй Худованд Худои ман, мешунавӣ.

Боварии ман ба Худованд аст, ки ба дуоҳои ман ҷавоб диҳад.

1: Ба Худованд таваккал кунед, зеро Ӯ дуоҳои шуморо мешунавад ва ҷавоб медиҳад.

2: Ба Худованд имон оваред, ки Ӯ ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то гӯш кунад ва кӯмак кунад.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Ирмиё 17:7-8 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст. «Зеро ки вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад, ва вақте ки гармӣ меояд, намебинад, балки баргаш сабз хоҳад буд; ва дар соли хушксолӣ ҳушёр нахоҳанд шуд, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳанд шуд.

Забур 38:16 Зеро гуфтам: "Маро бишнавед, то ки бар ман шодӣ накунанд; вақте ки пои ман лағжад, бар Ман фахр мекунанд".

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки фарёди ӯро бишнавад, то ки душманонаш аз бадбахтии ӯ лаззат набаранд.

1. Хавфи мағрурӣ: Чӣ тавр ба муваффақияти душманони мо ҷавоб додан мумкин аст

2. Қувваи дуо: Чӣ тавр бояд бо муборизаҳои мо мубориза барем

1. Яъқуб 4:6 - "Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Барои ҳамин ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад".

2. 1 Петрус 5:6 - «Пас, худро дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан кунед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

Забур 38:17 Зеро ки ман тайёрам бозистам, ва андӯҳи ман ҳамеша пеши ман аст.

Забурнавис андӯҳи худро баён мекунад ва омода аст, ки вазъияти ҳозираи худро қатъ кунад.

1. Қувваи рӯҳи шикаста - Фаҳмидани тавоноии дили пушаймонӣ

2. Шодии таслим - кашфи сулҳи раҳо шудан

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд, ки баланд ва баланд, ки сукунат дорад, абадият аст, ки номи Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, рУхи камбагалонро зинда гардонад ва дили пушаймононро зинда кунад.

2. Филиппиён 4:7 - Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ медорад.

Забур 38:18 Зеро ки гуноҳи худро эълон хоҳам кард; Ман аз гуноҳи худ пушаймон мешавам.

Забурнавис гуноҳи онҳоро эътироф мекунад ва барои он пушаймон мешавад.

1. Қудрати эътироф: иқрор шудан ва мағлуб кардани гуноҳ

2. Аҳамияти тавба: пеш рафтан аз гуноҳ

1. Яъқуб 5:16-18 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Ҳизқиёл 18:30-32 Бинобар ин Ман шуморо, эй хонадони Исроил, доварӣ хоҳам кард, ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мегӯяд Худованд Худо. Тавба кун ва аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардон, мабодо шарорат хароби ту шавад. Ҳама ҷиноятҳои содиркардаатонро аз худ дур кунед ва худро дили нав ва рӯҳи нав созед! Чаро мемирӣ, эй хонадони Исроил?

Забур 38:19 Аммо душманони ман зинда ва қавӣ ҳастанд, ва онҳое ки аз ман ба ноҳақ нафрат доранд, зиёд мешаванд.

Душманони забурнавис пурқувват ва зиёданд ва ноҳақ ба ӯ ҳамла мекунанд.

1. «Кувваи душман»

2. «Бо таъқибот истодагарӣ кардан»

1. Забур 3:1-2 "Эй Худованд, душманони ман чӣ қадаранд! Бисёриҳо бар зидди ман қиём мекунанд; Бисёриҳо дар бораи ҷони ман мегӯянд, ки дар Худо барои ӯ наҷот нест.

2. ба Румиён 12:14 «Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва лаънат накунед.

Забур 38:20 Онҳое ки ба некӣ бадӣ мекунанд, душманони Ман ҳастанд; зеро ман он чизеро, ки хуб аст, пайравӣ мекунам.

Касоне, ки ба некӣ ба бадӣ ҷавоб медиҳанд, душмани ман ҳастанд, зеро ман кори некро интихоб мекунам.

1. Худо моро ба кори дуруст даъват мекунад, ҳатто вақте ки душвор аст ва мо бо мухолифат дучор мешавем.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки кори нек кунем, сарфи назар аз оқибатҳое, ки мо бо он дучор мешавем.

1. Румиён 12:17-21 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст, кунед.

2. Матто 5:38-48 - Душманони худро дӯст доред, ба онҳое, ки аз шумо нафрат мекунанд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо бадрафторӣ мекунанд, дуо гӯед.

Забур 38:21 Маро тарк макун, эй Худованд: Эй Худои ман, аз ман дур мабош.

Забурнавис ба Худованд нидо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки Ӯро тарк накунад ва наздик бошад.

1. Тасаллияти наздикии Худо дар замонҳои ранҷу азоб

2. Қувваи дуои бовафо

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 38:22 Шитоб кун, эй Худованд наҷоти ман.

Забурнавис аз Худованд барои кӯмак ва наҷот даъват мекунад.

1: Худо ҳамеша омода аст ба мо кӯмак кунад.

2: Худованд манбаи наҷоти мост.

1: Isaiah 59:1 - Инак, дасти Худованд кӯтоҳ нашудааст, ки наҷот дода наметавонад; ва гӯши Ӯ вазнин, ки шунида наметавонад.

2: Ибриён 4:16 - Пас, биёед далерона ба тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва файзро барои кӯмак дар вақти зарурӣ пайдо кунем.

Таронаи 39 таронаи мулоҳиза дар бораи кӯтоҳ будани ҳаёти инсон ва аҳамияти ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо мебошад. Забурнавис дар бораи табиати зудгузари мавҷудият андеша карда, хоҳиши ҳикмат ва фаҳмишро баён мекунад.

Сархати 1: Забурнавис тасмим гирифтааст, ки забони онҳоро ҳифз кунад ва дар ҳузури одамони бад сухан гуфтанро рад кунад. Онхо дар бораи кутох будани хаёт мулохиза карда, онро ба як кафи даст ташбех медиханд. Забурнавис вобастагии онҳоро аз Худо эътироф мекунад ва барои омурзиши Ӯ дуо мекунад (Забур 38:1–6).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки дуои онҳоро бишнавад ва аз андӯҳи онҳо нигоҳ накунад. Онҳо изҳори орзуи дахолати илоҳӣ мекунанд ва эътироф мекунанд, ки онҳо дар ин дунё танҳо бегона ва муҳоҷир ҳастанд. Забурнавис бо илтимоси марҳамати Худо хотима меёбад (Забур 38:7–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи сию нӯҳ тӯҳфаҳо
инъикоси табиати муваққатии ҳаёт,
ва илтиҷо барои роҳнамоии илоҳӣ,

аҳамияти хирад ва фаҳмишро нишон медиҳад.

Бо таъкид ба интроспекция, ки тавассути тасмим гирифтан ба ҳифзи сухан ҳангоми андеша дар бораи кӯтоҳии ҳаёт ба даст омадааст,
ва таъкид кардани дуое, ки тавассути эътирофи вобастагӣ ба Худо дар ҳоле, ки дархости дахолати Ӯ ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи гузариши инсонӣ ҳангоми изҳори хоҳиши роҳнамоии илоҳӣ тавассути илтиҷо барои раҳмат ва фаҳмиш.

Забур 39:1 Ман гуфтам: "Ба роҳҳои худ диққат хоҳам дод, то ки бо забони худ гуноҳ накунам; Даҳонамро бо ҷилав нигоҳ медорам, дар ҳоле ки шарир дар пеши ман аст".

Ба гуфтору кирдорам ёд хоҳам кард, то гуноҳ накунам.

1. Муҳимияти худдорӣ дар нутқи мо.

2. Қувва ва оқибатҳои калима.

1. Яъқуб 3:5-10 - Қудрати забон.

2. Масалҳо 15:4 - Забони нарм дарахти ҳаёт аст.

Забур 39:2 Ман аз хомӯшӣ гунг шудам, хомӯш будам, ҳатто аз некӣ; ва андӯҳи ман ба ларза омад.

Забурнавис андӯҳи ботинии худро ва хоҳиши хомӯширо баён мекунад.

1. Қудрати хомӯш будан: Чӣ тавр дар замонҳои дард ба Худо наздик шудан мумкин аст

2. Қувваи осебпазир будан: Чӣ тавр коркард ва изҳори андӯҳ

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

Забур 39:3 Дилам дар дарунам гарм шуд, ҳангоме ки фикр мекардам, оташ фурӯзон шуд; он гоҳ бо забони худ гуфтам,

Зи фикру андешаҳояш дили Забур месӯхт ва бо забонаш сухан мегуфт.

1. "Оташи имон: чӣ гуна фикрҳои мо метавонанд ба амалҳои мо тоб оранд"

2. «Қудрати суханронӣ: Чӣ тавр суханони мо метавонанд ба дигаргунӣ оварда расонанд»

1. Румиён 10:9-10 - "Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исои Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт. Зеро ки одам бо дили худ ба адолат имон меорад. ; ва бо даҳон эътироф кардан барои наҷот дода мешавад».

2. Яъқуб 1:19-20 - «Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, бигзор ҳар кас дар шунидан бошитоб, дар гуфтан оҳиста, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки ғазаби одам адолати Худоро ба амал намеоварад».

Забур 39:4 Эй Парвардигори ман, ба ман бифаҳмон, ки анҷоми ман ва андозаи рӯзҳои ман чист, то бидонам, ки чӣ гуна нотавон ҳастам.

Ин тарона ёдраскунандаи кӯтоҳии умр ва муҳим будани он аст, ки то ҳадди имкон зиндагӣ кардан лозим аст.

1: Мо бояд аз вақти кӯтоҳе, ки дар рӯи замин дорем, бештар истифода барем ва бо ҳадаф зиндагӣ кунем.

2: Мо наметавонем бо ҳисси ҳуқуқ зиндагӣ кунем, аммо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо барои ҳамаи мо нақшае дорад.

1: Яъқуб 4:14 - Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

2: Воиз 3:1 - Ҳар чизе дар зери осмон вақт ва вақт дорад.

Забур 39:5 Инак, айёми маро ҳамчун паҳнои даст сохтай; ва синну соли ман пеши ту ҳеҷ нест. Ҳар кас дар беҳтарин ҳолати худ ботил аст. Села.

Худо ягона сарчашмаи маънои ҳаёт аст; ҳама чиз зудгузар ва ночиз аст.

1: Мо бояд эътироф кунем, ки Худо ягона чизест, ки дар ҳаёт муҳим аст.

2: Мо бояд ба Худо рӯй оварем, то иҷрошавии доимиро пайдо кунем, на он ки онро дар чизҳои муваққатӣ ҷустуҷӯ кунем.

1: Воиз 3:11 Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст. Дар дили инсон низ абадиятро гузоштааст; вале ҳеҷ кас дарк карда наметавонад, ки Худо аз аввал то ба охир чӣ кардааст.

2: Яъқуб 4:14 Аммо шумо намедонед, ки фардо чӣ меорад. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

Забур 39:6 Албатта, ҳар кас бо нишони беҳуда роҳ меравад, бар абас ғамгин мешаванд: сарват ҷамъ мекунад, ва намедонад, ки кӣ онҳоро ҷамъ мекунад.

Мо аксар вақт мекӯшем, ки ба ҷои он ки ба Худо таваккал кунем, чизҳои беҳуда ва ташвишоварро дар ҳаёт дунбол кунем.

1: Мо набояд аз корҳои заминӣ ғамгин шавем, балки ба Худо таваккал кунем.

2: Биёед ба љамъоварии сарватњои маънавї диќќат дињем, на сарватњои моддї.

1: Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷо дуздон рахна карда, медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид мекунад, ва дар он ҷо дуздон намекананд ва намедузданд. Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2: Масалҳо 23: 4-5 Меҳнат кунед, то бой нашавед: аз ҳикмати худ даст кашед. Оё чашмони худро бар он чизе мехоҳӣ, ки нест? Зеро ки сарват ба худ болҳо месозад; чун уқоб ба сӯи осмон парвоз мекунанд.

Забур 39:7 Ва акнун, эй Худованд, ман чӣ интизорам? умеди ман ба ту аст.

Забурнавис умеди худро ба Худованд баён карда, мепурсад, ки боз чиро интизор шуда метавонад.

1. "Интизории Худованд: умед ва наҷоти мо"

2. "Таваккал ба Худованд: Сарчашмаи қувваи мо"

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 5:2-5 - Ба воситаи Ӯ мо низ ба ин файз, ки дар он истодаем, ба воситаи имон дастрасӣ пайдо кардем ва бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем. Бештар аз ин, мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷ сабрро ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс рехта шудааст. ба мо дода шудааст.

Забур 39:8 Маро аз ҳама гуноҳҳои ман раҳоӣ деҳ, маро маломати аблаҳон нагардон.

Хатти нав: Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки гуноҳҳояшро бубахшад ва барои беақл сарзаниш накунад.

1. Худои бахшояндаву меҳрубон аст ва мехоҳад гуноҳони моро биёмурзад.

2. Дар хотир доштан муҳим аст, ки Худо метавонад гуноҳҳои моро бибахшад, агар мо аз таҳти дил аз Ӯ талаб кунем.

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Забур 39:9 Ман гунг будам, даҳон накушодаам; зеро ки шумо ин корро кардаед.

Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо назорат мекунад ва барои он миннатдор аст, ки аз номи худаш сухан нагӯяд.

1: Имон ва таваккали мо ба Худо бояд чунон қавӣ бошад, ки мо дар баробари мусибатҳо аз хомӯш мондан натарсем, зеро медонем, ки Худо барои мо кор хоҳад кард.

2: Вақте ки Худо вазъиятро назорат мекунад, мо набояд зуд сухан гӯем.

1: Isaiah 30:15 - "Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин гуфтааст: "Бо бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати ту хоҳад буд.

2: Масалҳо 17:28 - Ҳатто аблаҳ, вақте ки хомӯш аст, доно ҳисобида мешавад; Вақте ки ӯ лабҳояшро мебандад, ӯро дарк мекунанд.

Забур 39:10 Зарбаи худро аз ман дур кун: Ман аз зарбаи дасти ту нобуд шудаам.

Ҷазои сахти Худо метавонад моро фурӯ барад, аммо Ӯ инчунин омода аст, ки агар бихоҳем, онро бартараф созад.

1: Биёед дар хотир дорем, ки сарфи назар аз сахтии ҷазоҳои Худо, Ӯ инчунин омода аст ба онҳое, ки тавба мекунанд ва талаб мекунанд, раҳм кунад.

2: Худованд Худои меҳрубон аст ва гарчанде ки Ӯ моро ба сахтӣ ҷазо диҳад, Ӯ моро низ мебахшад, агар мо ба сӯи Ӯ рӯй оварем ва раҳмати Ӯро талаб кунем.

1: Ишаъё 55:7 - "Бигзор шарир роҳи худро, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба вай марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард."

2: Марсияҳо 3: 22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: садоқати ту бузург аст."

Забур 39:11 Вақте ки ту бо мазаммат одамро барои бадӣ ислоҳ мекунӣ, зебоии ӯро мисли парвона нобуд мекунӣ: ҳар кас ботил аст. Села.

Зебоии инсон зудгузар ва ботил аст ва метавонад бо маломати Худо бихӯрад.

1. Вақти мо дар ин ҳаёт кӯтоҳ аст - Забур 38:11

2. Фаҳмидани мазаммати Худо - Забур 38:11

1. Яъқуб 4:14 - Чаро шумо ҳатто намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зиндагии шумо чист? Ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2. 1 Петрус 1:24 - Зеро: Ҳама одамон мисли алафанд, ва тамоми ҷалоли онҳо мисли гулҳои саҳро аст; алаф пажмурда, гулхо мерезанд.

Забур 39:12 Дуои маро бишнав, эй Худованд, ва фарьёди маро бишнав; Ба ашки ман ором нагузор, зеро ки ман назди ту бегона ва муҳоҷир ҳастам, мисли ҳамаи падарони ман.

Довуд ба Худованд нидо мекунад, ки ба дуоҳои ӯ гӯш диҳад ва ашкҳои ӯро нодида нагирад, зеро ӯ дар ҳузури Ӯ ғариб ва муҳоҷир аст.

1. Гузариши ҳаёти инсон: Ҷойгир кардани ҷои мо дар Салтанати Худо

2. Ғариб ва муҳоҷир: такя ба роҳат ва роҳнамоии Худо

1. Ибриён 13:14 - "Зеро дар ин ҷо мо шаҳри пойдор надорем, балки шаҳри ояндаро меҷӯем".

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 39:13 Маро раҳм кун, то ки пеш аз он ки аз он ҷо биравам, қувват гирам ва дигар набошам.

Довуд нидо мекунад, ки Худо ӯро раҳо кунад, то ки пеш аз маргаш қувват пайдо кунад.

1. Дар замони заъифӣ аз Худо қувват гирифтан

2. Имон ба Худо дар замони мусибат

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комил дошта бошад, то ки шумо комил ва комил бошед, чизе намерасад».

Таронаи 40 таронаи шукргузорӣ ва эътимод ба садоқати Худост. Он нақоти Худоро ҷашн мегирад ва садоқати забурнависро ба ибодат ва итоаткорӣ баён мекунад.

Сархати 1: Забурнавис изҳор мекунад, ки сабри онҳо дар интизори Худованд, ки фарёди онҳоро мешунавад ва онҳоро аз чоҳ мебарорад. Онҳо Худоро барои садоқат, нақот ва корҳои аҷибаш ҳамду сано мегӯянд. Забурнавис ваъда медиҳад, ки онҳо барои эълон кардани адолати Худо (Забур 40:1–10).

Сархати 2: Забурнавис гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки танҳо қурбонӣ кардан кифоя нест. Онҳо хоҳиши иҷро кардани иродаи Худоро баён мекунанд ва аз қонуни Ӯ лаззат мебаранд. Забурнавис аз Худо ёрӣ талаб мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки марҳамати Худро дареғ надошта бошад (Забур 40:11–17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чил тӯҳфаҳо
суруди шукрона,
ва ифодаи эътимод ба вафодории илоҳӣ,
раҳоӣ аз андӯҳ ва ӯҳдадорӣ ба ибодатро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани миннатдорӣ, ки тавассути ҳамду санои Худо барои садоқати Ӯ ҳангоми ҷашни нақот ба даст омадааст,
ва таъкид кардани садоқат, ки тавассути эътирофи гуноҳи шахсӣ ҳангоми изҳори хоҳиши иҷрои иродаи Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи нокифояи қурбониҳо ҳангоми даъвати кӯмаки илоҳӣ тавассути дуоҳои раҳмат ва ҳидоят дар ибодат.

Забур 40:1 Ман бо сабр интизори Худованд будам; ва ба ман майл карда, доди маро шунид.

Забурнавис бо сабр интизори Худованд буд, ки ба доди онҳо ҷавоб дод.

1. Вақте ки мо сабр мекунем, Худованд ҷавоб медиҳад

2. Худо гиряҳои моро мешунавад

Иқтибосҳо:

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 130:5 - "Ман интизори Худованд ҳастам, ҷонам мунтазир аст ва ба каломи Ӯ умед дорам".

Забур 40:2 Ӯ маро низ аз чоҳи даҳшатбор, аз гили ботлоқ бароварда, ва пойҳоямро бар санг гузошт, ва роҳҳоямро устувор сохт.

Маро аз чоҳи ноумедӣ раҳо кард ва ба ман таҳкурсии устувор дод.

1: Худо метавонад моро аз ториктарин умқиҳо наҷот диҳад.

2: Мо метавонем дар санги наҷоти худ қувват пайдо кунем.

1: Isaiah 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

2: Забур 16:8 Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

Забур 40:3 Ва дар даҳони ман суруди наве гузошт, ки Худои моро ҳамду сано гӯед: бисьёр касон онро хоҳанд дид, ва битарсанд ва ба Худованд таваккал хоҳанд кард.

Ӯ ба мо суруди нави ҳамду санои Худоро додааст ва бисёриҳо онро мебинанд ва илҳом мегиранд, ки ба Худованд таваккал кунанд.

1. "Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна ибодати содиқи мо метавонад ба дигарон илҳом бахшад"

2. "Тӯҳфаи Худо аз суруди нав: Чӣ тавр мо метавонем аз раҳмати Ӯ шод шавем"

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд оред ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ"

2. Забур 147:1-2 - "Худовандро ҳамду сано хонед! Зеро ки хуб аст ҳамду санои Худои мо; Зеро он хуш аст, ва ҳамду сано зебо аст. Худованд Ерусалимро обод мекунад; Ӯ исроилиёнро ҷамъ мекунад"

Забур 40:4 Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва мағруронро эҳтиром намекунад, ва ба дурӯғ рӯй намедиҳад.

Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва ба мағрурон ва ба дурӯғгӯён нигоҳ намекунад.

1. Баракат аз таваккал ба Худованд

2. Хатари кибр ва дурӯғгӯй

1. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар Туст, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад.

2. Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки росткоранд, писанд аст.

Забур 40:5: Эй Худованд Худои ман, корҳои аҷоиби Ту, ки кардай, ва андешаҳои Ту, ки барои мост, бисёранд; онҳоро ба Ту наметавон ҳисоб кард; бештар аз он ки шумораашон мумкин аст.

Худо бисёр корҳо ва фикрҳои аҷиберо анҷом додааст, ки шумораашон аз ҳад зиёд аст.

1. Муҳаббати Худо бебаҳо аст - Румиён 8:38-39

2. Ваъдаҳои Худо устуворанд - Ибриён 13:5–6

1. Ишаъё 40:28 - Оё ту намедонӣ? Оё нашунидай, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Ирмиё 32:17 - Эй Худованд Худо! инак, бо қудрати бузурги худ осмон ва заминро офаридӣ ва бозуи худро дароз кардай, ва ҳеҷ чизи душворе барои ту нест.

Забур 40:6 Қурбонӣ ва ҳадияро намехостӣ; Гӯшҳои маро кушодай: қурбонии сӯхтанӣ ва қурбонии гуноҳро талаб накардай.

Худо қурбонӣ ва ҳадияро талаб намекунад; балки Ӯ мехоҳад, ки мо гӯш кунем ва итоат кунем.

1: Ба фармонҳои Худо гӯш диҳед ва ба онҳо итоат кунед, зеро он чизест, ки Ӯ аз мо мехоҳад.

2: Мо набояд ба қурбониҳои худ такя кунем, то ба Худо писанд ояд, балки ба ҷои Каломи Ӯро гӯш кунем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем.

1: Такрори Шариат 10: 12-13 - "Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ тарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор кунӣ, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ ибодат кунӣ. бо тамоми дили худ ва бо тамоми чони худ

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор кунӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

Забур 40:7 Он гоҳ гуфтам: "Инак, меоям; дар ҳаҷми китоб дар бораи Ман навишта шудааст:

Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад ва ваъдаҳояшро иҷро мекунад.

1. Умед дар Каломи Худо вуҷуд дорад - Румиён 15:4

2. Ба Худованд таваккал кунед, ки ба ваъдаҳояш вафо кунад - Забур 118:89

1. Ибриён 10:7 - Он гоҳ ман гуфтам: «Инак, ман дар ҳаҷми китоб омадаам, ки дар бораи ман навишта шудааст, то ки иродаи Туро ба ҷо оварам, эй Худо».

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Забур 40:8 Ман аз иҷрои иродаи Ту, эй Худои ман, шодам; Оре, шариати Ту дар дили ман аст.

Ин оят дар бораи ӯҳдадории амиқ ва шодмонӣ барои хидмат ба Худо ва қонуни Ӯ сухан меронад.

1. Аз иҷрои иродаи Худо лаззат баред - Забур 40:8

2. Аз итоаткорӣ шодӣ кардан - Забур 40:8

1. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ аст. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Юҳанно 14:15 - Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя кунед.

Забур 40:9 Дар ҷамоати бузург адолатро мавъиза кардаам: инак, ман лаби худро нигоҳ накардаам, эй Худованд, Ту медонӣ.

Ман дар ҷамоати бузург бо лабони худ адолатро мавъиза кардам, ва Худованд медонад.

1: Суханони мо қудрати паҳн кардани адолат ва муҳаббати Худоро доранд ва Худо ҳар чизе ки мо мегӯем, мешунавад ва медонад.

2: Мо бояд суханони худро барои эълон кардани адолат ва муҳаббати Худо ба ҷаҳон истифода барем, зеро медонем, ки Худо ҳамеша гӯш мекунад.

1: Матто 12:36-37 - «Ба шумо мегӯям, ки дар рӯзи доварӣ одамон барои ҳар як сухани беэҳтиётонаашон ҷавоб хоҳанд дод, зеро аз суханони худ сафед хоҳед шуд ва аз суханони худ маҳкум хоҳед шуд.

2: Қӯлассиён 4:6 - «Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст».

Забур 40:10 Адолати Туро дар дили худ пинҳон накардаам; Ман садоқати Ту ва наҷоти Туро эълон кардам: меҳрубонии Ту ва ростии Туро аз ҷамоати бузург пинҳон накардаам.

Ман садоқат, наҷот, меҳрубонӣ ва ростии Худоро эълон кардам.

1. Муҳаббати бепоёни Худо: Вафодорӣ ва муҳаббати Ӯ ба ҷаҳониён

2. Қувваи вафодорӣ: Наҷот ва ҳақиқати Худо барои ҳама

1. Румиён 10:8-13 - Барои каломи имон, ки мо мавъиза мекунем;

2. Эфсӯсиён 1:13-14 - Дар Ӯ шумо низ, вақте ки каломи ростӣ, Инҷили наҷоти худро шунидед ва ба Ӯ имон овардед, бо Рӯҳулқудс, ки ваъда шуда буд, мӯҳр зада шудед.

Забур 40:11 Эҳсони худро аз ман дареғ надеҳ, эй Худованд, бигзор меҳрубонии Ту ва ростии Ту ҳамеша маро нигоҳ дорад.

Марҳамат ва ростии Худо сипар ва амнияти мост.

1. Қувваи Муҳаббат ва Ҳақиқати Худо

2. Қуввати раҳмату вафои Худо

1. Забур 119:89 - То абад, эй Худованд, каломи Ту дар осмон ҷойгир аст.

2. Забур 36:5-6 - Раҳмати Ту, эй Худованд, дар осмон аст; ва садоқати ту ба абрҳо мерасад. Адолати ту мисли кӯҳҳои бузург аст; довариҳои Ту умқи бузург аст: эй Худованд, Ту одам ва ҳайвонро нигоҳ медорӣ.

Забур 40:12 Зеро ки бадиҳои бешумор маро фаро гирифтааст: гуноҳҳои ман бар ман афтодаанд, ба тавре ки ман боло наметавонам; онҳо аз мӯйҳои сари ман зиёдтаранд;

Забурнавис аз гуноҳҳои сершумори худ ғамгин мешавад ва ҳис мекунад, ки ба умеди худ нигоҳ карда наметавонад.

1. Раҳмати Худо аз гуноҳҳои мо бузургтар аст - Румиён 5:20

2. Файзи Ӯ дар замонҳои заъф басанда аст - 2 Қӯринтиён 12:9

1. Забур 38:4 Зеро ки гуноҳҳои ман аз сарам гузаштааст, чун бори гарон бар ман гарон аст.

2. 1 Юҳанно 1:9 Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Забур 40:13 Эй Парвардигори ман, хушнуд бош, ки маро наҷот диҳӣ: эй Худованд, шитоб кун, то ба ман мадад расон.

Забурнавис аз Худованд ёрӣ ва раҳоӣ мепурсад.

1. Дастрасӣ ба Худованд дар лаҳзаҳои зарурӣ

2. Боварӣ ба Худованд барои тасаллӣ ва наҷот

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос аст?

Забур 40:14 Бигзор онҳо, ки ҷони маро ҷӯянд, то ки онро нобуд созанд, хиҷил ва хиҷил шаванд; бигзор онҳо ба ақиб ронда шаванд ва шарманда шаванд, ки ба ман бадӣ мехоҳанд.

Худо касонеро, ки ба ӯ ёрӣ меҷӯянд, аз онҳое, ки ба онҳо зиён расонидан мехоҳанд, нигоҳ медорад.

1: Худо дар вақти душворӣ нигаҳбони мост.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба мо ғамхорӣ мекунад ва моро муҳофизат мекунад.

1: Забур 3:3 Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ, ҷалоли ман ва бардорандаи сарам.

2: Забур 91:14-15 Зеро ки ӯ маро дар муҳаббат нигоҳ медорад, Ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат мекунам, зеро ӯ номи маро медонад. Вақте ки ӯ маро даъват мекунад, ман ба ӯ ҷавоб медиҳам; Дар мусибат бо ӯ хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

Забур 40:15 Бигзор онҳо ба ивази нангини худ, ки ба ман мегӯянд: "Оҳ, оҳ".

Забур 40:15 дар бораи харобии касоне, ки Худовандро шарманда мекунанд, сухан меронад.

1. Қувваи шарм: Оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худованд

2. Ғазаби Худованд: Чӣ гуна гуноҳ ҳаёти моро нест мекунад

1. 2 Таслӯникиён 1: 8-9 - Дар оташи алангазан аз онҳое ки Худоро намешиносанд ва ба Инҷили Худованди мо Исои Масеҳ итоат намекунанд, интиқом мегиранд: Онҳо аз ҳузури Худованд бо ҳалокати абадӣ ҷазо дода мешаванд ва аз шӯҳрати қудрати ӯ.

2. Румиён 1:18-20 - Зеро ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноинсофии одамон, ки ростиро дар ноинсофӣ нигоҳ медоранд, зоҳир мешавад; Зеро он чи аз Худо маълум аст, дар онҳо ошкор аст; зеро ки Худо инро ба онҳо ошкор кардааст. Зеро чизҳои нонамоёни Ӯ аз офариниши ҷаҳон ба таври равшан дида мешаванд, ки аз офаридаҳои офаридашуда, қудрати абадии Ӯ ва Худои Ӯ фаҳмида мешаванд; то ки онхо бе узр.

Забур 40:16 Бигзор ҳамаи онҳое ки Туро меҷӯянд, шодӣ кунанд ва аз Ту шодӣ кунанд; бигзор онҳое ки наҷоти Туро дӯст медоранд, ҳамеша гӯянд: "Худованд ҷалол бод."

Онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз Ӯ шод ва шод хоҳанд шуд, ва онҳое ки наҷоти Ӯро дӯст медоранд, ҳамеша бузургии Ӯро эълон хоҳанд кард.

1. Шодии ҷустуҷӯи Худованд

2. Эълон кардани бузургии Худованд

1. Забур 9:2 - Аз Ту шодӣ хоҳам кард ва шодӣ хоҳам кард: Номи Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, эй Ҳаққи Таоло.

2. Ишаъё 25:1 - Эй Худованд, Ту Худои ман ҳастӣ; Туро сарафроз хоҳам кард, исми Туро ситоиш хоҳам кард; зеро ки ту корҳои аҷоиб кардай; Насиҳатҳои қадимии ту вафодорӣ ва ростӣ мебошанд.

Забур 40:17 Аммо ман бечора ва бечора ҳастам; вале Худованд дар бораи ман фикр мекунад: ту мададгори ман ва раҳокунандаи ман ҳастӣ; бимон, эй Худои ман.

Ин порча дар бораи муҳаббат ва ғамхории Худо ба ниёзмандон сухан меронад.

1. Худо ҳамеша дар вақти зарурӣ дар дасти мост

2. Донистани муҳаббати Худо дар замони фақиру ниёзмандӣ

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва ҷисм бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Таронаи 41 таронаи навҳа ва дуо барои шифо ва муҳофизат мебошад. Он ба таҷрибаи забурнавис дар бораи хиёнати дӯсти наздик ва эътимоди онҳо ба марҳамати Худо нигаронида шудааст.

Сархати 1: Забурнавис баракатҳоро ба онҳое, ки нотавон ва мӯҳтоҷ мешуморанд, баён карда, ваъда медиҳад, ки Худо онҳоро дар вақти душворӣ наҷот медиҳад. Онҳо дар иҳотаи душманоне, ки ба онҳо зарар расонидан мехоҳанд, аз ҳолати худ шикоят мекунанд. Забурнавис аз Худо барои шифо ва барқароршавӣ муроҷиат мекунад (Забур 41:1–10).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи хиёнати худ аз як ҳамсафари наздикаш фикр карда, изтироби худро аз хиёнат баён мекунад. Онҳо дар бораи раҳмати Худо дуо мегӯянд, то онҳоро дастгирӣ кунад ва беайбии худро дар назди Ӯ эътироф кунад. Тарона бо илтимоси раҳоӣ аз душманон анҷом меёбад (Забур 41:11–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу як пешкаш мекунад
нола,
ва дуо барои шифо ва муҳофизат,
таъкид кардани таҷрибаи хиёнат ва эътимод ба раҳмати илоҳӣ.

Таъкид кардани ҳамдардӣ, ки тавассути эътирофи баракатҳо ба онҳое, ки ба заифон ғамхорӣ мекунанд ва барои раҳоӣ аз душманон даъват мекунанд, ва таъкиди дуъо, ки тавассути тафаккур дар бораи андӯҳҳои шахсӣ ҳангоми талаби раҳмати Худо ба даст меояд.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи беайбии шахсӣ дар назди Худо ҳангоми дархост барои барқарорсозӣ ва муҳофизат аз шариконӣ хиёнаткор нишон дода шудааст.

Забур 41:1 Хушо касе ки ба камбағалон нигоҳ мекунад: Худованд ӯро дар вақти тангӣ раҳо хоҳад дод.

Худо касонеро, ки ба камбағалон ёрӣ мерасонанд, баракат медиҳад ва дар душворӣ ба онҳо кӯмак мекунад.

1. Баракати Худо бар онон, ки ғамхории бечорагон

2. Худо дар замонҳои сахт паноҳгоҳ аст

1. Яъқуб 1:27 - Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: нигоҳубини ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 41:2 Худованд ӯро нигоҳ медорад, ва ӯро зинда нигоҳ медорад; ва ӯ дар рӯи замин баракат хоҳад ёфт, ва ту ӯро ба ихтиёри душманонаш нахоҳӣ дод.

Худованд халқи Худро ҳифз ва нигоҳ медорад, онҳоро зинда нигоҳ медорад ва онҳоро дар рӯи замин баракат медиҳад ва намегузорад, ки онҳоро душманонашон дастгир кунанд.

1. Худо нигаҳбон ва раҳокунандаи мост

2. Баракати муҳофизати Худованд

1. Забур 91:14-16 - Азбаски ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро баланд хоҳам гузошт, зеро ки исми Маро шинохт. 15 Маро бихонад, ва Ман ба ӯ ҷавоб хоҳам дод: Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард. 16 Бо умри дароз вайро сер хоҳам кард, ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод.

2. Забур 3:3-4 - Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ; ҷалоли ман ва бардорандаи сари ман. 4Бо овози худ сӯи Худованд нидо кардам, ва Ӯ маро аз теппаи муқаддаси худ шунид.

Забур 41:3 Худованд ӯро бар бистари заифӣ қувват мебахшад; тамоми бистари ӯро дар бемориаш месозӣ.

Худованд беморон ё тангдастонро дастгирӣ ва қувват мебахшад.

1: Худо ҳамеша дар он ҷост, ки моро дарториктарин лаҳзаҳои мо тасаллӣ диҳад ва мустаҳкам кунад.

2: Дар вақти беморӣ Худо манбаи қувват ва шифои мост.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 41:4 Ман гуфтам: "Худовандо, ба ман раҳм кун: ҷонамро шифо деҳ; зеро ки ман бар зидди ту гуноҳ кардаам.

Ин порча дар бораи марҳамати Худо ва омодагии моро аз гуноҳҳои мо шифо медиҳад.

1. «Раҳмати Худо: атои омурзиш»

2. «Шифо ба воситаи тавба ва имон»

1. Ишаъё 53:5 - "Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо лату кӯб шуд: азоби осоиштагии мо бар ӯ буд, ва бо захмҳои ӯ мо шифо ёфтем".

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - «Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. ки моро аз ҳар ноинсофӣ пок созад».

Забур 41:5 Душманам дар ҳаққи ман бадгӯй мекунанд, Кай бимирад, ва номаш нобуд шавад?

Душманони забурнавис мепурсанд, ки ӯ кай мемирад ва номи ӯ нест мешавад.

1. Муқовимат ва таъқиботро чӣ гуна бояд бурд

2. Қудрати номи нек

1. Масалҳо 22:1 - Номи некро интихоб кардан лозим аст, на сарвати бузург, ва илтифот беҳтар аз нуқра ва тилло аст.

2. Румиён 12:14-17 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кун, бо гирякунандагон гиря кун. Бо хамдигар хамфикр зиндагй кунед. Мағрур нашав, балки бо камбағалон муошират кун. Ҳеҷ гоҳ дар назари худ хирадманд набошед. Ба ҳеҷ кас дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки дар назари ҳама коре кунед.

Забур 41:6 Ва агар ба дидани Ман биёяд, ботил мегӯяд: дилаш шароратро дар худ ҷамъ мекунад; вакте ки вай ба хорича меравад, инро мегуяд.

Ин порча аз Забур 41:6 дар бораи хатари муошират бо одамони фиребгар ва ғайбат паҳн кардан сухан меронад.

1. "Хирадманд бош ва дилатро нигах дор: Аз фиребу гайбат дур шав"

2. «Дар беайбӣ рафтор кардан: роҳ ба сӯи баракат».

1. Масалҳо 11:3 - «Беайбии одилон онҳоро роҳнамоӣ мекунад, вале каҷи хоин онҳоро несту нобуд мекунад».

2. Забур 15: 2-3 - «Он ки беайб рафтор мекунад ва кори дуруст мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд, ва бо забонаш тӯҳмат намекунад ва ба ёри худ бад намекунад, ва бар дӯсти худ маломат намекунад. "

Забур 41:7 Ҳар кӣ аз ман нафрат доранд, бар зидди ман пичиррос заданд: Бар зидди ман озори маро меандешанд.

Одамоне, ки аз гӯяндаи таронаи Забур нафрат доранд, бар зидди онҳо тавтиъа карда, кӯшиш мекунанд, ки ба онҳо зарар расонанд.

1. Хавфи нафрат: Чӣ тавр ғолиб шудан мумкин аст, вақте ки дигарон ба мо зарар расонидан мехоҳанд

2. Ҳимояи Худо: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

1. Румиён 12:14-15 - "Барои онҳое ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат диҳед ва онҳоро лаънат накунед. Бо шодӣ шодӣ кунед, бо гирьякунандагон гиря кунед".

2. Забур 27:10 - "Зеро ки падар ва модарам маро тарк карданд, аммо Худованд маро ба худ хоҳад гирифт".

Забур 41:8 Онҳо мегӯянд, ки бемории бад ба Ӯ часпидааст; ва алҳол, ки дурӯғ мегӯяд, дигар бархоста нахоҳад шуд.

Мардум мегуянд, ки мар-думро касалии хавфнок фаро гирифтааст, вай шифо намеёбад.

1. Қувваи Намоз: Чӣ гуна имон метавонад ҳар мусибатро паси сар кунад

2. Қувваи умед: Чӣ тавр мо метавонем муборизаҳои ҳаётро паси сар кунем

1. Забур 41:8 Онҳо мегӯянд, ки бемории бад ба Ӯ часпидааст, ва алҳол, ки дурӯғ мегӯяд, дигар бархоста нахоҳад шуд.

2. 2 Қӯринтиён 4:8-9 Мо аз ҳар тараф ғамгин ҳастем, вале ғамгин нестем; мо дар ҳайратем, аммо ноумед нестем; Таъқиб карда мешаванд, вале тарк накардаанд; партофт, вале нобуд нашудааст.

Забур 41:9 Бале, дӯсти ошнои ман, ки ба ӯ эътимод доштам ва аз нони ман хӯрд, пошнаи худро бар ман боло бурд.

Хиёнати дӯсти наздик.

1. Хиёнат ба дӯст: чӣ гуна бояд бо хиёнат дар муносибат мубориза бурд

2. Хавфи муносибатҳои наздик: Омӯхтани бахшидан ҳангоми хиёнат

1. Масалҳо 27:6 - Заҳми дӯст вафодор аст; бӯсаҳои душман пуранд.

2. Луқо 6:31 - Ва чунон ки шумо мехоҳед, ки дигарон бо шумо кунанд, бо онҳо низ ҳамин тавр кунед.

Забур 41:10 Аммо Ту, эй Худованд, ба ман раҳм кун ва маро эҳё кун, то ки ба онҳо ҷазо диҳам.

Забурнавис аз Худованд марҳамат ва қувват металабад, то ба душманонаш подош диҳад.

1. Чӣ тавр ба таъқибот бо меҳрубонӣ ҷавоб додан мумкин аст

2. Қудрати раҳмат ва тавоноии Худо

1. Матто 5:43-45 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед. Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то ки писарони Падари шумо, ки дар осмон аст».

2. Румиён 12:17-21 - "Ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст. Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ. интиқоми худро бигиред, вале онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом диҳед, агар ташна бошад, чизе бидеҳ. нӯшидан, зеро ки бо ин рафтораш бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад: Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кун.

Забур 41:11 Аз ин медонам, ки Ту ба ман илтифот мекунӣ, зеро ки душмани ман бар ман ғалаба намекунад.

Худо файзи Худро ба мо нишон медиҳад, вақте ки душманонамон бар мо ғолиб омада наметавонанд.

1: Вақте ки мо душворӣ мекашем, Худо ҳамеша бо мост

2: Файзи Худо ба мо қувват мебахшад, ки рақибони худро мағлуб кунем

1: Румиён 8:31-32 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Забур 34:17 - Вақте ки ман ба сӯи Ӯ даъват мекунам, Худованд мешунавад.

Забур 41:12 Аммо маро дар беайбии худ дастгирӣ мекунӣ, ва маро дар пеши рӯи Худ то абад нигоҳ медорӣ.

Худо моро дар беайбии мо дастгирӣ мекунад ва моро то абад пеши Ӯ мегузорад.

1: Мо боварӣ дошта метавонем, ки Худо моро нигоҳ медорад ва то абад бо мо хоҳад буд.

2: Мо метавонем ба садоқати Худо таваккал кунем ва ба ҳузури Ӯ дар ҳаёти мо боварӣ дошта бошем.

1. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин ба замин афтад, гарчанде ки кӯҳҳо дар миёни баҳр ҷунбиш шаванд, агарчи обаш ғуррон ва кафк барояд, ва кӯҳҳо аз варами он ларзонанд.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 41:13 Муборак бод Худованд Худои Исроилро аз абад ва то абад. Омин ва омин.

Забурнавис муҳаббат ва баракати абадии Худоро эълон мекунад ва бо дучандон «омин» ба анҷом мерасад.

1. Баракати муҳаббати ҷовидонаи Худо

2. Боварӣ ба неъматҳои азалии Худованд

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд.

2. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад.

Таронаи 42 таронаи орзуи ҳузур ва наҷоти Худост. Он ташнагии амиқи рӯҳонии забурнавис ва умеди онҳоро ба Худо дар байни эҳсоси ноумедӣ ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис орзуи онҳоро ба Худо тасвир намуда, онро ба оҳуе, ки барои об нафас мекашад, муқоиса мекунад. Онҳо изҳори орзу мекунанд, ки дар ҳузури Худо бошанд ва Ӯро ибодат кунанд. Забурнавис аз вазъияти ҳозираи онҳо ва таъқиботи душманон изҳори таассуф мекунад ва мепурсад, ки Худо дар куҷост (Забур 41:1-6).

Сархати 2: Забурнавис худро ташвиқ мекунад, ки ба Худо умед бахшанд ва садоқатмандии Ӯро ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ эътироф мекунанд. Онхо тачрибаи пештараи некии Уро ба хотир оварда, изхори боварӣ мекунанд, ки У боз ба ёрии онхо меояд. Забурнавис бо дуо барои наҷот хотима меёбад (Забур 41:7–11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу ду тӯҳфаҳо
нола,
ва муштоқи ҳузури илоҳӣ ва раҳоӣ,
ташнагии рӯҳонӣ ва умед ба Худоро таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани хоҳише, ки тавассути изҳори орзуи амиқ барои муошират бо Худо дар ҳоле ба даст омадааст, ки дар ҳоле, ки дар бораи андӯҳ нола мекунад,
ва таъкид кардани рӯҳбаландие, ки тавассути ёдрас кардани садоқати Ӯ ва изҳори боварӣ ба наҷоти оянда ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи зарурати дахолати илоҳӣ ҳангоми дуо барои барқароршавӣ ва раҳоӣ аз таъқибот нишон дода шудааст.

Забур 42:1 Чӣ тавре ки харбе аз паси об ҷараён мегирад, эй Худо, ҷонам аз паси Ту ончунон мекашад.

Ҷони ман ба Худо ниёз дорад.

1: Қудрати қонеъкунандаи Худо

2: Орзуи нафс ба Худо

1: Ирмиё 29:13 - Вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯй, Маро ҷустуҷӯ ва хоҳӣ ёфт.

2: Матто 5:6 - Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро ки онҳо сер хоҳанд шуд.

Забур 42:2 Ҷонам ташнаи Худост, ба Худои Ҳай: Кай омада, ба ҳузури Худо ҳозир шавам?

Забурнавис орзуи дар ҳузури Худо буданро ифода мекунад.

1. Худо ҳамеша ҳозир аст: Фаҳмидани орзуи Забурнавис ба Худои Ҳай

2.Танеъ кардани ташнагии нафс: дар ҳузури Худо роҳат ёфтан.

1. Ишаъё 55:1-2 Биё, эй ҳамаи ташнагон, ба об биёед; ва шумо, ки пул надоред, биёед, харед ва бихӯред! Биёед, майу ширро бе пул ва беарзиш харед. Чаро пулро барои он чизе сарф кунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе, ки қаноат намекунад?

2. Юҳанно 4:14 Аммо онҳое, ки аз обе, ки Ман медиҳам, менӯшанд, дигар ҳеҷ гоҳ ташна нахоҳанд монд. Он дар дохили онҳо чашмаи тару тоза ва ҷуброн мешавад ва ба онҳо ҳаёти ҷовидонӣ мебахшад.

Забур 42:3 Ашкҳои ман шабу рӯз хӯроки ман шуданд, дар ҳоле ки ҳамеша ба ман мегӯянд: "Худои ту куҷост?"

Забурнавис ғаму андӯҳи худро баён карда, мепурсад, ки чаро Худо ба назар дур аст.

1. Худо дар андӯҳи мо ғоиб нест: тасаллӣ ва умед дар Забур 41:3

2. Ҳузури Худоро дар миёни андӯҳ эҳсос кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 ба Қӯринтиён 4:8-10 - "Мо аз ҳар ҷиҳат ранҷ мекашем, вале мазлум нестем; парешонем, аммо ба ноумедӣ наафтодаем; таъқиб кардаем, вале партофта нашудаем; зарба мезанем, аммо нобуд нашудаем; ҳамеша дар бадан маргро мебардорем. аз Исо, то ки ҳаёти Исо низ дар ҷисми мо зоҳир шавад».

Забур 42:4 Ва ҳангоме ки ин чизҳоро ба ёд меорам, ҷонамро дар худ мерезам, зеро ки бо мардум рафта будам, бо овози шодмонӣ ва ҳамду сано, бо издиҳоми муқаддас ба хонаи Худо рафтам. .

Забурнавис шодии рафтан ба хонаи Худоро бо издиҳом, ки рӯзи муқаддасро риоя мекарданд, ба ёд меорад ва дар андеша ҷони худро мерезад.

1. Шодии ибодат: Таҷрибаи якҷоя бо Худо

2. Ёдоварӣ аз баракатҳои ҳамдастӣ: Ҷашни мардум бо издиҳом

1. Забур 41:4

2. Аъмол 2:46-47 - Ва рӯз ба рӯз якҷоя ба маъбад рафта, дар хонаҳои худ нон мешикастанд, онҳо бо дилҳои шод ва саховатманд хӯрок мехӯрданд.

Забур 42:5 Чаро эй ҷони ман, ба замин афтодай? ва чаро дар ман ғамгинӣ? ба Худо умед дорӣ, зеро ки боз ӯро барои ёрӣ аз рӯи ӯ ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис ҳиссиёти рӯҳафтодагӣ ва ноумедии худро зери шубҳа мегузорад ва худро ташвиқ мекунад, ки ба Худо умед дошта бошад ва Ӯро барои кӯмакаш ҳамду сано гӯяд.

1. Дар лаҳзаҳои рӯҳафтодагӣ ба Худо умед пайдо кардан

2. Омӯзиши таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои тангӣ

1. Ишаъё 40:28-31 - Руҳафтода нашавед, зеро Худованд қуввати шуморо нав хоҳад кард.

2. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед, вақте ки шумо ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад.

Забур 42:6 Эй Худои ман, ҷони ман дар даруни ман афтода аст, бинобар ин ман туро аз замини Урдун ва аз Ҳермониён, аз теппаи Мизор ёд хоҳам кард.

Забурнавис ғамгинии худро баён мекунад ва Худоро аз сарзамини Урдун ва Ҳермониён, аз теппаи Мизор ёд мекунад.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Вақте ки бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд тасаллӣ ва қувватро аз Худо интизор шавем.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 23:4 - Оре, гарчанде ки дар водии сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиҳанд.

Забур 42:7 Аз ғавғои ҷӯйборҳои ту амиқ ба умқ даъват мекунад: ҳама мавҷҳои ту ва мавҷҳои ту бар ман фурӯ рафтаанд.

Дар байни обҳои пурталотум дарди амиқ дигареро садо медиҳад. Ғолиби зиндагӣ маро фаро гирифтааст.

1. Мубориза бо оби ҳаёт - Дар байни ноороми қувват пайдо кардан

2. Дар умқи рӯҳи мо - Ҷустуҷӯи тасаллӣ вақте ки ҳама ба назар гум шудаанд

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:17-18 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад. Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

Забур 42:8 Аммо Худованд меҳрубонии худро рӯзона амр хоҳад кард, ва дар шаб суруди ӯ бо ман хоҳад буд, ва дуои ман ба Худои ҳаёти ман хоҳад буд.

Худованд мехрубонии худро шабу руз ба Забурнавис ато мекунад ва Забурнавис хамеша дар дилаш суруди Худо ва дар лабонаш дуо хохад дошт.

1. Ҳузури тасаллибахши Худо дар замонҳои душворӣ

2. Ба вафодории Худованд такя кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забур 42:9 Ба Худо гӯям санги ман: Чаро маро фаромӯш кардӣ? Чаро равам аз зулми душман мотам гирам?

Забурнавис андӯҳи худро ба Худо баён карда, мепурсад, ки чаро онҳо бо вуҷуди имони содиқ буданашон азоб мекашанд.

1: Худо ҳеҷ гоҳ моро фаромӯш намекунад - Мо метавонем фаромӯш кардаем, аммо Худо ҳамеша дар лаҳзаҳои ғаму ситам бо мост.

2: Қувваи дуо - Ҳатто дар вақти ранҷу азоб мо метавонем дар дуо ба Худо муроҷиат кунем.

1: Матто 11:28 Ба назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 42:10 Душманонам мисли шамшер дар устухонҳоям маро мазаммат мекунанд; дар ҳоле ки ҳар рӯз ба ман мегӯянд: "Худои ту куҷост?"

Душманон ҳар рӯз сухангӯро таъна карда, мепурсанд, ки Худои ӯ куҷост.

1. Дар баробари душвориҳо чӣ гуна сабр кардан мумкин аст

2. Таваккал ба Худо дар замонҳои сахт

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 5: 11-12 - "Хушо шумо, вақте ки дигарон шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва аз ҳисоби ман бардурӯғ бар шумо ҳар гуна бадгӯй мекунанд. Шод бошед ва шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро онҳо ҳамин тавр таъқиб карданд. паёмбароне, ки пеш аз ту буданд».

Забур 42:11 Чаро эй ҷони ман, афтодай? ва чаро дар ман ғамгинӣ? ба Худо умед дорӣ, зеро ки боз Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт, ки солимии рӯи ман ва Худои ман аст.

Забурнавис мепурсад, ки чаро ӯ рӯҳафтода аст ва чӣ тавр ӯ метавонад аз Худо умед ва осоиштагӣ пайдо кунад.

1. "Умед ба Худо: барқарор кардани сулҳ дар замонҳои душвор"

2. "Саломатии чеҳраи мо: дарёфти шодӣ дар Худо"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Таронаи 43 бо таронаи 42 зич алоқаманд аст ва мавзӯи орзуи ҳузур ва наҷоти Худоро идома медиҳад. Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки бар зидди душманонашон сафед кунад ва ба Ӯ эътимоди онҳоро баён кунад.

Сархати 1: Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки онҳоро аз одамони беадолат ва маккор муҳофизат кунад. Онҳо хоҳиш мекунанд, ки нур ва ҳақиқати Худо онҳоро ба манзили Ӯ баргардонад. Забурнавис савол медиҳад, ки чаро онҳо бояд мотам гиранд, вақте ки душманонашон ғалаба мекунанд (Забур 42:1–4).

Сархати 2: Забурнавис худро ташвиқ мекунад, ки ба Худо умед дошта, некӣ ва наҷоти Ӯро эътироф кунанд. Онҳо нияти худро бо шодӣ ва шукргузорӣ баён мекунанд. Тарона бо илтиҷо дар бораи нур ва ҳақиқати Худо, ки онҳоро ҳидоят мекунад, анҷом меёбад (Забур 42:5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу се тӯҳфаҳо
илтиҷо барои оқои илоҳӣ,
ва ифодаи эътимод ба роҳнамоии Худо,
таъкид кардани хоҳиши наҷот аз душманон.

Бо таъкид ба дуое, ки тавассути даъват ба дифоъ аз душманони золим ва изҳори орзуи ҳузури илоҳӣ ба даст меояд,
ва таъкид кардани рӯҳбаландие, ки тавассути тасдиқи эътимод ба некии Худо ҳангоми изҳори нияти ҳамду санои Ӯ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи зарурати роҳнамоии илоҳӣ ҳангоми дархости раҳоӣ аз зулм.

Забур 43:1 Маро доварӣ кун, эй Худо, ва даъвои маро бар зидди халқи золим даъво кун: маро аз одами маккор ва золим раҳоӣ деҳ.

Худо муҳофиз ва нигаҳбони мост аз касоне, ки ба мо зарар мерасонанд.

1. Ба Худованд таваккал кунед, ки шуморо муҳофизат ва дифоъ кунад

2. Ба Худо таваккал кун, ки туро аз фиребу беадолатӣ раҳоӣ диҳад

1. Забур 43:1 - Маро доварӣ кун, эй Худо, ва даъвои маро бар зидди халқи осир бибар: Эй маро аз одами маккор ва золим раҳоӣ деҳ.

2. Матто 7:7 - Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд.

Забур 43:2 Зеро ки Ту Худои қуввати ман ҳастӣ: чаро маро мепартоӣ? Чаро равам аз зулми душман мотам гирам?

Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки чаро Худо сарфи назар аз садоқат ва қувваташ дар Ӯ зоҳиран ӯро тарк кардааст.

1. "Қуввати имони мо: Чаро мо худро аз худ ҳис мекунем?"

2. "Ҳузури Худо дар замони зулм: дарёфти роҳат дар миёни мушкилӣ"

1. Ибриён 13: 5-6 - "Бигзор рафтори шумо бе тамаъ бошад; бо он чизе ки доред, қаноат кунед. Зеро Худи Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; Ва аз дарёҳо, онҳо туро нахоҳанд пӯшонданд. Вақте ки шумо аз оташ мегузаред, шумо сӯзонда нахоҳед шуд, ва шӯъла намесузад. шумо».

Забур 43:3 Эй нури Худ ва ростии Худро бифирист; бигзор маро роҳнамоӣ кунанд; Бигзор маро ба теппаи муқаддаси Ту ва ба хаймаҳои Ту биёранд».

Худо моро ба воситаи ростӣ ва нур ҳидоят мекунад.

1. Қудрати ҳидояти Худо: Чӣ тавр ба нур ва ҳақиқати Худо такя кардан мумкин аст

2. Рӯй овардан ба Худо дар замонҳои сахт: Дарёфти нерӯ дар нур ва ҳақиқати Ӯ

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту суханеро хоҳанд шунид, ки бигӯяд: "Роҳ ин аст, вақте ки ба дасти рост ва чап гардиш кунед, бо он рафтор кунед".

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

Забур 43:4 Он гоҳ ман сӯи қурбонгоҳи Худо хоҳам рафт, ба сӯи Худо шодии беандозаи ман; Оре, Туро, эй Худои худам, ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис шодии худро дар Худо баён мекунад ва хоҳиши худро барои рафтан ба қурбонгоҳи Худо барои ҳамду санои Ӯ бо арфа баён мекунад.

1. Шодмонӣ дар Худованд: шодӣ дар ҳузури Худо

2. Мусиқӣ барои Худованд: парастиши Худо бо асбобҳо

1. Филиппиён 4:4 Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед!

2. Забур 100:1 2 Ба Худованд овози шодӣ кунед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

Забур 43:5 Чаро эй ҷони ман, афтодаӣ? ва чаро дар ман ғамгинӣ? ба Худо умед бастан, зеро ки боз Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт, ки солимии рӯи ман ва Худои ман аст.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ҳатто дарториктарин замонҳо ба Худо ва ба нақшаи ниҳоии Ӯ таваккал кунем.

1. "Умед ба Худованд: таваккал ба ҳокимияти Ӯ"

2. "Ҳузури шифобахши Худо: тасаллои муҳаббати устувори Ӯ"

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 34:18 - Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Таронаи 44 таронаи нола ва илтиҷо барои дахолати Худо дар замонҳои изтироби миллӣ мебошад. Забурнавис дар бораи садоқати гузаштаи Худо ба аҷдодони онҳо нақл мекунад ва нофаҳмиҳо ва ноумедиро аз азобҳои ҳозираи онҳо сарфи назар аз садоқат ба Худо баён мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ҳикояҳои корҳои бузурги Худоро дар гузашта ба хотир оварда, дар бораи раҳони Исроил аз Миср таъкид мекунад. Онҳо эътироф мекунанд, ки на бо қувваи худ, балки бо қудрати Худо ғалабаҳо ба даст оварда шуданд. Забурнавис ба кӯмаки Худо боварӣ дорад (Забур 43:1–8).

Сархати 2: Забурнавис аз ҳолати ҳозираи мусибат ва мағлубият изҳори таассуф мекунад ва мепурсад, ки чаро Худо онҳоро рад кард ва иҷозат дод, ки дар назди душманонашон расво шаванд. Онҳо садоқатмандии худро ба Ӯ таъкид мекунанд, вале бо таҳқири доимӣ дучор мешаванд. Забурнавис барои дахолати илоҳӣ илтимос мекунад (Забур 43:9–26).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу чор тӯҳфаҳо
нола,
ва илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,
таъкид кардани нофаҳмиҳо дар бораи ранҷу азоб сарфи назар аз садоқат ба Худо.

Бо таъкид ба ёдоварӣ, ки тавассути ёдоварӣ аз амалҳои пешинаи раҳоӣ ба даст омадааст ва эътирофи вобастагӣ аз қудрати илоҳӣ,
ва таъкид кардани нолае, ки тавассути изҳори ҳайрат аз мусибати ҳозира ҳангоми дархости барқароршавӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ниёз ба кӯмаки илоҳӣ нишон дода шудааст, ҳангоми пурсиш кардани сабабҳои ранҷу азобҳои давомдор сарфи назар аз садоқат.

Забур 44:1 Мо бо гӯши худ шунидаем, эй Худо, падарони мо ба мо гуфтаанд, ки Ту дар айёми онҳо, дар замонҳои қадим чӣ коре кардаӣ.

Забурнавис корҳои Худоро дар айёми падаронашон нақл мекунад.

1. Вафодории Худо ба халқи худ тавассути наслҳо

2. Ба ёд овардани корҳои гузаштаи Худо ва омӯхтан аз онҳо

1. Такрори Шариат 4:9-10 - Фақат ғамхорӣ кунед ва ҷони худро боғайрат нигоҳ доред, то он чиро, ки чашмони шумо дидааст, фаромӯш накунед ва тамоми айёми умратон аз дили шумо дур нашаванд. Онҳоро ба фарзандони худ ва фарзандони фарзандони худ маълум кунед.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Ман имони самимии туро ба ёд меорам, ки имоне, ки аввал дар бибии ту Луис ва модарат Юнико сокин буд ва ҳоло, боварӣ дорам, ки дар ту низ сокин аст.

Забур 44:2 Чӣ гуна халқҳоро бо дасти худ берун карда, онҳоро шинондай; чӣ гуна ту мардумро азоб медодӣ ва онҳоро бадар рондай.

Қудрат ва қудрати Худо тавассути қобилияти ӯ барои берун кардан ва берун кардани халқҳо нишон дода мешавад.

1: Тавассути қудрат ва қудрати Худо, мо метавонем ҳама мушкилот ё монеаро дар ҳаёти худ паси сар кунем.

2: Қудрати Худо ба мо имкон медиҳад, ки дар ҳама ҳолатҳо ғолиб бошем.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2:2 Қӯринтиён 12:9 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати ман дар заъф комил аст.

Забур 44:3 Зеро ки онҳо заминро бо шамшери худ тасарруф накарданд, ва бозуи худ онҳоро наҷот надоданд, балки дасти рости Ту ва бозуи Ту ва нури рӯи Туст, зеро ки Ту ба онҳо марҳамат дорӣ.

Худо буд, ки заминро ба исроилиён на бо қуввату қудрати худ, балки бо дасти рост ва файзи Худ дод.

1. Неъмати Худо - Чӣ гуна дасти рости Ӯ ва нури чеҳраи Ӯ моро баракат медиҳад

2. Ба ёд овардани ризқи Худо - Омӯзиши такя ба нерӯи Ӯ, на ба қувваи худ

1. 1 ба Қӯринтиён 1:27-29 - Аммо Худо аблаҳони ҷаҳонро баргузид, то доноонро ба ҳайрат оварад; ва Худо нотавонони ҷаҳонро баргузид, то чизҳои тавоноро халалдор созад; Ва пасттарин чизҳои ҷаҳон ва чизҳои хорнашавандаро Худо баргузидааст, бале, ва чизҳои ғайриқонуниро, то ки чизҳои мавҷударо нобуд созад: то ки ҳеҷ башар дар ҳузури Ӯ фахр накунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 44:4 Ту Подшоҳи ман ҳастӣ, эй Худо, ба Яъқуб раҳоӣ фармо.

Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки Яъқубро раҳо кунад ва Худоро Подшоҳи худ эълон кунад.

1. Худо Подшоҳи мост - Умеди бузургтарини мо дар замонҳои душворӣ

2. Таваккал ба Худо, ки моро наҷот диҳад

1. Забур 20:7 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо такя мекунанд, аммо мо исми Худованд Худои худро ба ёд хоҳем овард.

2. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол чунин мегӯяд Худованд, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми худ хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад. Зеро ки ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам.

Забур 44:5 Ба воситаи Ту душманони худро пахш хоҳем кард, Ба исми Ту онҳоро поймол хоҳем кард, ки бар зидди мо қиём мекунанд.

Худованд аз душманон қувват ва муҳофизат мекунад.

1. Қудрат ва зиреҳи Худо: бартараф кардани мушкилот бо нерӯи илоҳӣ

2. Такя ба исми Худо барои қувват ва ҳифз

1. Забур 46:1-3 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; Гарчи обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ҷунбиданд.

2. Забур 27:1 Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Забур 44:6 Зеро ки ман ба камони худ таваккал нахоҳам кард, ва шамшерам маро наҷот нахоҳад дод.

Забурнавис изҳор мекунад, ки ба Худо эътимод дорад, на ба силоҳ, то Ӯро наҷот диҳад.

1. Боварӣ ба Худованд: таваккал ба Худо барои амният ва наҷот

2. Хатари бутпарастӣ: таваккал кардан ба ҷуз Худо

1. Ирмиё 17:5-8 - Ба Худованд таваккал кунед, на ба одамони оддӣ

2. 1 Подшоҳон 16:7 - Худованд ба дил нигоҳ мекунад, на ба зоҳир.

Забур 44:7 Аммо Ту моро аз душманонамон раҳоӣ додӣ, ва онҳоро, ки аз мо нафрат доранд, расво кардӣ.

Худо халқи Худро аз душманонашон наҷот дод ва онҳоеро, ки аз онҳо нафрат доштанд, шарманда кард.

1. Ҳимоя ва қудрати Худо дар баробари мусибат

2. Пирӯзии имон бар тарс

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:31 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 44:8 Мо тамоми рӯз бо Худо фахр мекунем, ва исми Туро то абад ситоиш мекунем. Села.

Мо аз қудрати Худо фахр мекунем ва номи Ӯро беохир ситоиш мекунем.

1. Қудрати ҳамду сано: Шод шудан аз нерӯи бепоёни Худо

2. Бо Худованд фахр кардан: Таҷлили қудрати абадии Худо

1. Забур 111:1-3 - Худовандро ҳамду сано хонед! Ман бо тамоми дили худ, дар ҳузури росткорон, дар ҷамъомад ба Худованд шукр мегӯям. Аъмоли Худованд бузурганд, ки онҳоро ҳама дӯст медоранд. Кораш пур аз шукӯҳу шаҳомат аст, ва адолати ӯ то абад пойдор аст.

2. Яъқуб 1:17-18 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё соя вуҷуд надорад. Бо хости Худ Ӯ моро бо каломи ростӣ ба вуҷуд овард, то ки як навъ нахустваҳтаи офаридаҳои Ӯ бошем.

Забур 44:9 Аммо Ту худро тарк карда, моро хиҷил кардӣ; ва бо кушунхои мо ба пеш намеравад.

Худо забурнависро рад кард ва шарманда кард ва бо лашкари онҳо нарафт.

1. Мо набояд ҳеҷ гоҳ аҳамияти садоқат ба Худовандро фаромӯш кунем.

2. Мо ба Худое хизмат мекунем, ки садоқатро дӯст медорад ва мукофот медиҳад.

1. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад.

2. 2 Вақоеънома 15:2 - Ва ӯ ба пешвози Осо баромада, ба ӯ гуфт: «Маро бишнав, эй Осо ва тамоми Яҳудо ва Биньёмин: Худованд бо ту аст, вақте ки ту бо ӯ ҳастӣ». Агар ӯро биҷӯӣ, ӯ аз ҷониби ту хоҳад ёфт, аммо агар ӯро тарк кунӣ, туро тарк хоҳад кард.

Забур 44:10 Ту моро аз душман бармегардонӣ, ва нафратдорон барои худ ғорат мекунанд.

Мо аз душманони худ муҳофизат кардаем ва онҳое, ки аз мо нафрат доранд, он чизеро, ки мекоранд, дарав мекунанд.

1. Худо дар ҷангҳои мо хоҳад ҷангид ва онҳое, ки бар зидди мо меоянд, он чи коштаанд, дарав хоҳанд кард.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз душманонамон муҳофизат мекунад ва онҳое, ки ба мо муқобилат мекунанд, хоҳанд дид, ки онҳо ғолиб омада наметавонанд.

1. Ишаъё 54:17, Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

2. Забур 37:39, Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст: Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

Забур 44:11 Ту ба мо мисли гӯсфандони барои гӯшт таъиншуда додаӣ; ва моро дар байни халқҳо пароканда кард.

Худо ба халқи худ иҷозат дод, ки дар байни халқҳо пароканда шаванд ва мисли гӯсфандони кушташуда муносибат кунанд.

1. Бо вуҷуди таъқибот дар имон устувор будан

2. Қувваи ваҳдат дар баробари мушкилот

1. Румиён 8:35-39 - Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад?

2. Эфсӯсиён 6:10-20 - Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед.

Забур 44:12 Халқи Худро беҳуда мефурӯшӣ, ва сарвати худро ба қимати онҳо афзун намекунӣ.

Худо бо фуруши мардумаш моли худро зиёд намекунад.

1. Арзиши рӯҳ

2. Нархи озодӣ

1. Ишаъё 43:3-4 «Зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам; Мисрро ба фидияи ту медиҳам, Куш ва Себоро ба ивази ту медиҳам. , ва азбаски туро дӯст медорам, ба ивази шумо ба одамон, ба ивази ҷони шумо халқҳо хоҳам дод».

2. Матто 16:25-26 "Зеро ҳар кӣ ҷони худро наҷот додан мехоҳад, онро аз даст медиҳад, аммо ҳар кӣ ҷони худро барои ман барбод медиҳад, онро хоҳад ёфт. Барои касе чӣ фоида дорад, ки тамоми ҷаҳонро ба даст оварда, ҷони худро аз даст диҳад? Ё касе ба ивази ҷони худ чӣ дода метавонад?»

Забур 44:13 Ту моро дар назди ҳамсоягонамон таҳқир мекунӣ, барои атрофиёнамон масхара ва масхара мекунӣ.

Аксар вақт моро атрофиён ба ханда мегиранд.

1: Ҳамсояҳои мо ва мо - Новобаста аз фарқиятҳои мо эҳтиром кардани ҳамдигарро омӯзем

2: Ҷустуҷӯи қувват дар душвориҳо - Истифодаи озмоишҳо ҳамчун имконият барои рушд

1: Румиён 12:18 - Агар имконпазир бошад, то аз шумо вобаста бошад, бо ҳама дар сулҳ зиндагӣ кунед.

2: Эфсӯсиён 4:2-3 - комилан фурӯтан ва нарм бошед; сабр кунед, ба якдигар дар муҳаббат сабр кунед. Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Забур 44:14 Ту моро дар миёни халқҳо сухане мегардонӣ, дар миёни мардум сар меҷунбонӣ.

Халқи Худо ба шӯхии оммавӣ табдил ёфта, онҳоро халқҳо масхара мекунанд.

1: Донистани иродаи Худо ва рад кардани андешаи дунявӣ

2: Бо вуҷуди таъқибот дар имон устувор истода

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 44:15 Ҳамеша ошуфтагии ман пеши ман аст, ва хиҷи рӯи ман маро фаро гирифтааст,

Забурнавис дар ҳолати ошуфтагӣ ва шарм аст.

1: Дар ваќти парешонї ва расвої аз Худо ёрї ва њидоят биљўед.

2: Худо паноҳгоҳи онон аст, ки парешон ва шарм доранд.

1: Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 44:16 Зеро ки овози дашномдиҳанда ва куфр мегӯяд; бо сабаби душман ва интиқомгиранда.

Забурнавис аз ҳузури душманоне, ки онҳоро масхара мекунанд ва куфр мекунанд, таассуф мекунад.

1. Ба воситаи имон ба Худо рафъи душвориҳо

2. Қувваи намоз дар вақти тангӣ

1. Румиён 8:31-39 - Қудрати Худо дар миёни ранҷу азоб

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо барои муҳофизат аз душманони рӯҳонӣ

Забур 44:17 Ҳамаи ин ба сари мо омадааст; Мо туро фаромӯш накардаем ва дар аҳди ту дурӯғ нагуфтаем.

Мо бо озмоишҳои зиёд рӯ ба рӯ шудем, аммо Худоро фаромӯш накардаем ва ба аҳди Ӯ вафо кардем.

1. Вафодор дар муқобили озмоишҳо - А дар таваккал ба Худованд ҳангоми дучор шудан бо душвориҳо.

2. Иҷрои аҳд - А дар бораи аҳамияти риояи ваъдаҳои Худо.

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. 1 Петрус 1:3-5 - Муборак бод Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ! Мувофиқи марҳамати бузурги худ, Ӯ моро водор сохт, ки ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон ба умеди зинда, ба меросе, ки фано, беайб ва пажмурда аст, ки дар осмон барои шумо нигоҳ дошта мешавад, ки ба василаи Худо қувват ба воситаи имон муҳофизат карда мешавад, то наҷоте, ки дар замони охир зоҳир шавад.

Забур 44:18 Дили мо ба ақиб нарафтааст, ва қадамҳои мо аз роҳи Ту дур нашудааст;

Мо дар имонамон ба Худо устувор мондем.

1. Муҳаббати устувори Худо: Қувват барои сабр

2. Роҳи вафодорӣ: пойдорӣ дар роҳи Худо

1. Ирмиё 31:3 - Худованд аз дур ба ӯ зоҳир шуд. Туро бо ишқи ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман садоқати худро ба шумо нигоҳ доштам.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Забур 44:19 Ҳарчанд ту моро дар ҷои аждаҳо шикастай, ва моро бо сояи марг пӯшонидӣ.

Халқи Худо ранҷу азобҳои азимро аз сар гузаронидааст, вале Ӯ онҳоро тарк накардааст.

1. Вафодории Худо дар миёни ранҷу азоб

2. Дар назди Худо қувват ёфтан ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо

1. Марсияҳо 3:21-22 - "Аммо ман инро ба ёд меорам ва аз ин рӯ умедворам: аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд нестем, зеро ки раҳмдилии Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад".

2. Ишаъё 43:2 - "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад. Вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

Забур 44:20 Агар мо исми Худои худро фаромӯш карда бошем, ё дастони худро сӯи худои бегона дароз карда бошем;

Худо моро даъват мекунад, ки Ӯро ёд кунем ва худоёни козибро наҷӯем.

1. Ба Худои яктои ҳақиқӣ содиқ бошед

2. Ба худоёни козиб пайравӣ накунед

1. Такрори Шариат 6:4–9

2. Хуруҷ 20:3–6

Забур 44:21 Оё Худо инро тафтиш намекунад? зеро ки аз асрори дил огоҳ аст.

Ин порча таъкид мекунад, ки Худо асрори дилҳоро медонад ва онҳоро меҷӯяд.

1. Худованд дилҳои моро аз мо беҳтар медонад

2. Қудрати Худо дар қалби мо ошкор шудааст

1. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худовандо, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ки ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам.

2. Ибриён 4:12 - Зеро ки каломи Худо тез ва тавонотар аст ва аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки то пора-пора кардани ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо сӯрох мекунад ва фаҳмиш аст. фикру зикр ва ниятхои дил.

Забур 44:22 Бале, мо тамоми рӯз ба хотири Ту куштаем; моро гӯсфандони куштан ҳисоб мекунанд.

Мо осебпазирем ва Худо ягона паноҳгоҳи мост.

1: Мо бояд ба қувват ва муҳофизати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки худро осебпазир ва заиф ҳис мекунем.

2: Муҳаббат ва муҳофизати содиқи Худо метавонад моро дар вақти тарс ва таъқибот дастгирӣ кунад.

1: Забур 91:2 - "Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст; Худои ман, ба Ӯ таваккал мекунам".

2: Isaiah 40:11 - "Ӯ рамаи Худро мисли чӯпон мечаронад; Ӯ барраҳоро бо бозуи Худ ҷамъ хоҳад кард, ва онҳоро дар оғӯши худ хоҳад бурд, ва бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард."

Забур 44:23: Бедор шав, эй Худованд, чаро хуфтай? бархез, моро то абад дур накун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки бедор шавад ва онҳоро то абад тарк накунад.

1. Вафодории Худо дар замони душворӣ

2. Қувваи дуо бо истодагарӣ

1. Ишаъё 40:28-31 - Худованд ба хастагон қувват мебахшад

2. Яъқуб 5:13-18 - Қувваи дуо ва имони гарм

Забур 44:24 Чаро рӯи Худро пинҳон мекунӣ, ва андӯҳу зулми моро фаромӯш мекунӣ?

Дар ин порча пурсида мешавад, ки чаро Худо чеҳраи Худро пинҳон мекунад ва ранҷ ва зулмро, ки ба халқаш расонида шудааст, фаромӯш мекунад.

1. Қувваи имон дар замонҳои душворӣ: Чӣ тавр умедро зинда нигоҳ доштан мумкин аст

2. Ҳузури Худо дар миёни ранҷу азоб: Дар заъф қувват ёфтан

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 44:25 Зеро ки ҷони мо ба хок сафҷда шудааст; шиками мо ба замин часпидааст.

Рӯҳи мо ба муборизаҳои зиндагӣ сар хам мекунад ва мо аз озмоишҳое, ки дучор мешавем, фурӯтанем.

1: Мо бояд фурӯтан бошем ва муборизаҳои ҳаётро қабул кунем ва қабул кунем, ки мо дар ихтиёр нестем.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва ба Ӯ таваккал кунем, ки моро дар озмоишҳо гузаронад.

1: Филиппиён 4:13 - "Ман ҳама чизро ба воситаи касе ки маро қувват мебахшад, карда метавонам".

2: Забур 55:22 - "Гарбори худро бар Худованд андоз, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард, ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ҳаяҷон афтанд."

Забур 44:26 Бархез то ёри мо, ва моро ба хотири марҳамати Худ фидия намо.

Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки бархезад ва ба онҳо кӯмак кунад, зеро Ӯ ягона манбаи наҷот ва марҳамат аст.

1. Худо ягона манбаи наҷоти мост

2. Забурнавис барои марҳамат фарёд мезанад

1. Ишаъё 41:13 - "Зеро ки Ман, Худованд Худои ту, дасти рости туро нигоҳ медорам; Ман ҳастам, ки ба ту мегӯям: натарс, ман ба ту ёрӣ медиҳам.

2. Қӯлассиён 1:13-14 - «Ӯ моро аз домони зулмот раҳоӣ дод ва моро ба Малакути Писари маҳбуби Худ, ки дар Ӯ кафорат ва омурзиши гуноҳҳо дорем, интиқол дод».

Таронаи 45 таронаи шоҳона аст, ки тӯйи шоҳонаро таҷлил мекунад ва фазилатҳои подшоҳро васф мекунад. Он подшоҳро ҳамчун рамзи қудрат, зебоӣ ва адолати Худо тасвир мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ба подшоҳ бо суханони ҳамду сано муроҷиат карда, ба намуди боҳашамат ва баракатҳои илоҳии ӯро эътироф мекунад. Онхо дар бораи хукмронии зафарбахши подшох сухан ронда, уро хамчун намояндаи

адолат эхтиром мекунанд. Забурнавис либосҳо, аробаҳо ва аслиҳаҳои подшоҳро тасвир намуда, ба шукӯҳи ӯ таъкид мекунад (Забур 44:1–9).

Сархати 2: Забурнавис диққати худро ба малика ё маликае, ки шоҳро ҳамроҳӣ мекунад, мегардонад. Онҳо зебоии ӯро тавсиф мекунанд ва ӯро эҳтиром мекунанд. Забурнавис ӯро ташвиқ мекунад, ки халқи пештараи худро фаромӯш кунад ва ба подшоҳ итоат кунад. Тарона бо насиҳат ба ҳамаи халқҳо хотима меёбад, ки дар назди ҷуфти подшоҳӣ саҷда кунанд (Забур 44:10–17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу панҷ тӯҳфаҳо
ҷашни арӯсии шоҳона,
ва баланд бардоштани фазилатҳои подшоҳ,
нишон додани қудрати Худо, ки тавассути подшоҳон зоҳир мешавад.

Бо таъкид ба ҳайрате, ки тавассути ситоиши симои боҳашамат ва неъматҳои илоҳӣ ба подшоҳ ҳангоми ситоиши подшоҳии ӯ ба даст омадааст,
ва таъкид ба эътирофе, ки тавассути тавсифи зебоӣ ва таслими малика ба даст омадааст ва дар ҳоле ки ҳамаи миллатҳоро ба эътирофи қудрати худ даъват мекунад.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътироф кардани подшоҳон ҳамчун намояндагони қудрати Худо ҳангоми ҷашни шукӯҳи онҳо ва даъват ба эҳтироми умумибашарӣ.

Забур 45:1 Дили ман дар бораи кори нек аст: Ман аз он чиро, ки ба подшоҳ расондаам, мегӯям: забони ман қалами нависандаи омода аст.

Дили забурнавис аз подшоҳ ва қалами омодаи ӯ сухан мегӯяд.

1. Қувваи Калом: Чӣ гуна сухани мо дили моро инъикос мекунад

2. Сухан гуфтан: Овози худро барои ҷалоли Худо истифода бурдан

1. Яъқуб 3:5–10

2. Масалҳо 18:21

Забур 45:2 Ту аз фарзандони одамӣ одилонатар ҳастӣ: файз дар лабони ту рехта мешавад, бинобар ин Худо туро то абад баракат додааст.

Худо аз инсон зеботар аст ва моро бо файз баракат додааст.

1: Зебоии Худо аз зебоии мо бузургтар аст ва Ӯ ба мо файз додааст.

2: Файзи Худо барои мо неъматест, ки мо бояд шукрона кунем.

1: Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 45:3 Шамшери худро бар рони худ бибанд, эй тавонотарин, бо ҷалол ва бузургии худ.

Ин ояти Забур 45 имондоронро ташвиқ мекунад, ки қувват ва шарафи худро барои ҷалоли Худо истифода баранд.

1. "Қувват дар Худованд: пайдо кардани қудрат барои ҷалоли Худо"

2. «Ҷазрати Худо: Бозгашти ҷалоли исми Ӯ»

1. Эфсӯсиён 6:13-17 - "Бинобар ин тамоми зиреҳи Худоро бигиред, то ки шумо дар рӯзи бад истодагарӣ карда, ҳама чизро карда, устувор истода тавонед".

2. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст".

Забур 45:4 Ва дар бузургии худ ба сабаби ростӣ, фурӯтанӣ ва адолат савор шав; ва дасти ростат ба ту чизҳои даҳшатнокро таълим хоҳад дод.

Ба бузургии Худо савор шавед ва қуввати худро дар ростӣ, ҳалимӣ ва адолат пайдо кунед.

1. Қувваи адолат: таваккал ба ваъдаҳои Худо

2. Саворӣ дар бузургӣ: Дар ҳақиқат ва ҳалимӣ нерӯ ёфтан

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Зиреҳи Худоро пӯшидан

2. Филиппиён 4:13 - Қувваи Масеҳ дар мо

Забур 45:5 Тирҳои Ту дар дили душманони подшоҳ тезанд; ки мардум зери ту меафтанд.

Қудрати Худо чунон қавӣ аст, ки ҳатто метавонад ба дили подшоҳон ва душманони онҳо роҳ ёбад.

1: Қудрати Худо аз ҳар подшоҳ ё душман бузургтар аст.

2: Ҳеҷ кас аз қудрати Худо эмин нест.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Isaiah 40:29 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Забур 45:6 Тахти Ту, эй Худо, то абад аст, Асои Малакути Ту асои рост аст.

Ин порча дар бораи ҳукмронии абадии Худо ва адолати Малакути Ӯ сухан меронад.

1. Худо ҷовидона аст ва подшоҳии Ӯ одил аст

2. Дар Малакути абадии Худо шод бошед

1. Ишаъё 9:7 - Афзоиши ҳукумат ва осоиштагии ӯ, бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ, барои барқарор кардани он ва бо адолат ва бо адолат дастгирӣ кардани он аз ҳоло ва то абад хотима нахоҳад дошт.

2. Ибриён 1:8 - Аммо дар бораи Писар мегӯяд: "Тахти Ту, эй Худо, то абад аст, асои адолат асои салтанати Ту аст".

Забур 45:7 Ту адолатро дӯст медорӣ, ва аз бадӣ нафрат медорӣ; бинобар ин Худо, Худои ту, туро бо равғани шодмонӣ бар ҳамватанат тадҳин кардааст.

Худо забурнависро болотар аз ҳамкорони худ тадҳин кардааст, зеро забурнавис адолатро дӯст медорад ва аз бадӣ нафрат дорад.

1. Қувваи Муҳаббат ва Нафрат - Чӣ тавр ин эҳсосотро ба мақсадҳои Худо равона кардан мумкин аст

2. Баракати тадҳин - эҳсоси илтифот ва шодии Худо

1. Матто 22:37-40 - Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ақли ту дӯст бидор

2. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад; аз бадӣ нафрат кунед, ба некӣ даст занед

Забур 45:8 Ҳама либосҳои ту аз қасрҳои устухони фил бӯи мур ва алоё ва кассия дорад, ки бо онҳо туро шод кардаанд.

Забурнавис Худоро ҳамду сано хонда, тасвир мекунад, ки либосҳои Ӯро ҳамчун муаттар аз мур, алоэ ва кассия, ки гӯё аз қасрҳои устухони фил мебошанд, ки шодӣ ва шодӣ меоранд.

1. Шодии хидмат ба Худо: Чӣ тавр хизмат кардан ба Худо ба мо шодӣ ва шодмонӣ меорад

2. Бӯи ҳазрат: Пӯшидани бӯи ҳазрати Худо

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрӣ, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазиранд ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшиданро бипӯшед. ҳамдигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Забур 45:9 Духтарони подшоҳон дар миёни занони бонуфузи ту буданд; Малика бар дасти ростат бо зари Офир меистод.

Маликаи Офир аз занони гиромии подшоҳ буд ва дар тарафи рости ӯ меистод.

1. Шарафи хизмат дар роялти

2. Шаъну шарафи зан

1. 1 Тимотиюс 2:9-10 - Ба ҳамин монанд, ман мехоҳам, ки занон бо либоси мувофиқ, хоксорона ва оқилона оро диҳанд, на бо мӯйҳои бофташуда ва тилло ё марворид ё либосҳои гаронбаҳо, балки бо аъмоли нек, чунон ки мувофиқ аст заноне, ки ба худопарастӣ даъво мекунанд.

2. Масалҳо 31:10-12 - Зани аъло, кӣ метавонад пайдо кунад? Зеро ки арзиши вай аз ҷавоҳирот болотар аст. Дили шавҳар ба у таваккал мекунад, Аз нафъи вай кам нест. Вай тамоми рӯзҳои умраш ба ӯ некӣ мекунад, на бадӣ.

Забур 45:10 Гӯш кун, эй духтар, ва андеша кун ва гӯши худро моил кун; қавми худ ва хонаи падари худро фаромӯш намо;

1: Худоро дар ҳаёти худ дар ҷои аввал гузоред ва дар бораи оилаи худ ва роҳҳои кӯҳна фаромӯш кунед.

2: Бар Худо ва каломи Ӯ таваккал кун ва чизҳои дунёро тарк кун.

1: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода мешавад.

2: Қӯлассиён 3:2 - Фикри худро ба чизҳои болотар равона кунед, на дар бораи чизҳои заминӣ.

Забур 45:11 Подшоҳ ҷамоли туро бихоҳад, зеро ки Ӯ Худованди туст; ва ба Ӯ саҷда кун.

Подшоҳ зебоиро мехоҳад, зеро ӯ Худованд аст ва бояд саҷда шавад.

1. Дар тамоми зебоии худ Худоро парастиш кардан

2. Парвариши зебоӣ барои иззати Худо

1. 1 Петрус 3:3-4 - Нагузоред, ки ороиши шумо аз бофтани мӯй ва пӯшидани ҷавоҳироти тиллоӣ ё либосе, ки шумо мепӯшед, берунӣ бошад, балки ороиши шумо шахси пинҳонии дил бо зебогии бебозгашт бошад. рӯҳи ҳалим ва ором, ки дар назди Худо хеле азиз аст.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Забур 45:12 Ва духтари Сӯр дар он ҷо бо тӯҳфа хоҳад буд; ҳатто сарватмандони халқ аз ту илтифот хоҳанд кард.

Мардум аз Тир меоянд, то ки ба Худованд ҳадяҳо тақдим кунанд, ва ҳатто сарватмандон низ ба илтифоти Ӯ хоҳанд омад.

1. Раҳмати Худо барои ҳама новобаста аз молу мақомашон дастрас аст.

2. Саховат ва хоксорӣ хислатҳои муҳими пайрави содиқи Худованд аст.

1. Матто 5:5 - «Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд».

2. Румиён 12:16 - "Бо ҳамдигар мувофиқ зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед, ки бо одамони паст муошират кунед. Мағрур нашавед".

Забур 45:13 Духтари подшоҳ дар дарун ҷалол аст: Либосаш аз тиллои сохта шудааст.

Духтари подшоњро барои зебоии худ ва либоси тиллоие, ки мепӯшад, ситоиш мекунанд.

1. Зебоии духтари подшоњ: Аҳамияти зинат додан

2. Духтари шоҳ: Намунаи зебоии ботинӣ ва берунӣ

1. Ишаъё 61:10 - "Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷони ман дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро бо либосҳои наҷот пӯшонидааст; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст ..."

2. Масалҳо 31:22 - "Вай барои худ бистар мепӯшонад, либосаш катон ва арғувон аст".

Забур 45:14 Вай дар тан либоси дӯзандагӣ назди подшоҳ оварда хоҳад шуд; бокираҳое, ки рафиқонаш аз ақиби вай меоянд, назди ту оварда хоҳанд шуд.

Бокираҳоро бо либоси зебо ба назди подшоҳ меоранд.

1: Зебогии халқи Худо дар назари Подшоҳ.

2: Аҳамияти вафодор будан ба Подшоҳ дар рӯзгори нек ва бад.

1: Isaiah 61:10 Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст.

2: Ваҳй 19:7 Биёед шод бошем ва шодӣ кунем ва Ӯро ҷалол диҳем, зеро ки никоҳи Барра фаро расидааст, ва арӯси ӯ худро омода кардааст.

Забур 45:15 Бо шодӣ ва шодмонӣ оварда хоҳанд шуд: ба қасри подшоҳ хоҳанд даромад.

Мардумро бо шодиву ид ба қасри шоҳ меоранд.

1. Дар ҳузури Подшоҳ шодӣ кунед - Забур 45:15

2. Бо шодӣ ба Қасри Подшоҳ дохил шавед - Забур 44:15

1. Забур 45:15 - Бо шодӣ ва шодмонӣ оварда хоҳанд шуд: ба қасри подшоҳ хоҳанд даромад.

2. Ибриён 12: 22-24 - Аммо шумо ба кӯҳи Сион ва ба шаҳри Худои Ҳай, Ерусалими осмонӣ, ба гурӯҳи бешумори фариштагон, ба калисои умумӣ ва калисои нахустзодагон, ки дар осмон ба қайд гирифта шудаанд, омадаед. , ба Худои Довари ҳама, ба рӯҳҳои одилони комил, ба Исо, миёнарави аҳди ҷадид, ва ба хуни пошидан, ки аз они Ҳобил беҳтар сухан меронад.

Забур 45:16 Ба ҷои падарони ту фарзандони ту хоҳанд буд, ки онҳоро дар тамоми рӯи замин мирон созӣ.

Ваъдаҳои Худо ба банӣ-Исроил бо фароҳам кардани писаре иҷро мешаванд, ки ба василаи ӯ ба онҳо баракати фарзандони бисёр ва мероси шоҳона дода мешавад.

1. Иҷрои ваъдаҳои Худо: баракат тавассути фарзандони мо

2. Мероси Худо: Эҷоди шоҳзодаҳо ва маликаҳо

1. Эфсӯсиён 1:11-14 - Мо дар Ӯ мерос гирифтаем, ки мувофиқи нияти Ӯ, ки ҳама чизро мувофиқи маслиҳати иродаи Ӯ ба амал меоварад, пешакӣ муайян шудааст,

2. Ғалотиён 3:13-14 - Масеҳ моро аз лаънати шариат раҳо карда, барои мо лаънат шуд, зеро навишта шудааст: "Малъун аст ҳар касе, ки бар дарахт овехта шудааст, то ки баракати Иброҳим дар Исои Масеҳ ояд. ғайрияҳудиён, то ки мо Рӯҳи ваъдашударо ба воситаи имон қабул кунем.

Забур 45:17 Номи Туро дар наслҳо ёд хоҳам кард, бинобар ин қавм Туро то абад ҳамду сано хоҳанд гуфт.

Номи Худо то абад дар ёд хоҳад монд, ва халқи Ӯ то абад ҳамду сано хоҳанд гуфт.

1. Ҳузури абадии Худо: Ситоиши бепоёни халқи Ӯ

2. Мероси Худо: Ёд мондани наслҳо

1. Забур 145:2-3 - "Ҳар рӯз туро баракат хоҳам дод ва исми Туро то абад ҳамду сано хоҳам гуфт. Худованд бузург аст ва бузург аст ситоиш".

2. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

Таронаи 46 таронаи эътимод ва эътимод ба муҳофизат ва ҳокимияти Худост. Он ба амният ва осоиштагие, ки дар замони ноором дар Худост, таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо паноҳгоҳ ва қуввати онҳост ва дар вақти душворӣ мададгори ҳамешагии онҳост. Онҳо бесарусомонӣ ва бетартибиҳои заминро тасвир мекунанд, аммо тасдиқ мекунанд, ки Худо бечуръат мемонад. Забурнавис одамонро ташвиқ мекунад, ки кӯшишро бас кунанд ва бидонанд, ки Ӯ Худост (Забур 45:1-3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр Худо бар халқҳо харобӣ овардааст, аммо Ӯ инчунин ба шаҳри интихобкардаи худ сулҳ хоҳад оварад. Онҳо мардумро ташвиқ мекунанд, ки корҳои Худовандро бубинанд, ки Ӯ ҷангҳоро қатъ мекунад ва Худро дар байни ҳамаи халқҳо сарбаланд мекунад. Тарона бо чунин изҳорот ба охир мерасад, ки «Худованди Қодири Мутлақ бо мост» (Забур 45:4–11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу шаш тӯҳфаҳо
эълони эътимод,
ва эълони ҳокимияти Худо,
таъкид бехатарии дар Ӯ дар миёни ноором ёфт.

Бо таъкид ба итминон, ки тавассути эътирофи Худо ҳамчун манбаи паноҳгоҳ ва қувват ба даст оварда шудааст ва дар баробари тасдиқи устувории Ӯ бо вуҷуди бесарусомониҳои ҷаҳонӣ,
ва таъкид кардани мулоҳизаҳое, ки тавассути мулоҳиза дар бораи қудрати Ӯ барои сулҳ овардан ва даъват ба эътирофи қудрати Ӯ ба даст омадааст. Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи дахолати илоҳӣ ба корҳои инсонӣ нишон дода шудааст, дар ҳоле ки ҳузури Ӯ ҳамчун манбаи тасаллӣ ва эътимод эълон карда мешавад.

Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳост.

Худо нигахбони мост дар лахзахои танг.

1. Худо тавоноии мо дар замонҳои душвор аст

2. Дар замони душвор ба Худо паноҳ ёфтан

1. Ишаъё 41:10 - натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 46:2 Бинобар ин, мо наметарсем, агар замин барканор шавад, ва кӯҳҳо ба миёнаи баҳр бурда шаванд;

Худо дар лаҳзаҳои тангӣ бо мост, аз ин рӯ мо набояд тарсидем.

1. "Худованд нерӯи мост: Далерӣ дар замонҳои душвор"

2. "Худо ҳамеша бо мост: итминон дар замонҳои душвор"

1. Ибриён 13:5-6 Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон мегӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам.

2. Ишаъё 43:1-2 Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном даъват кардам; ту аз они ман. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

Забур 46:3 Гарчанд обҳои он ғуррон ва изтироб кунанд, Гарчи кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд. Села.

Обҳои пурталотум ва кӯҳҳои ҷунбидаи ҳузури Худо, мояи тарс ва эҳтиром аст.

1. Даъват ба ибодат: Аз бузургии ҳузури Худо шодӣ кунед

2. Натарс: итминон дар миёни тӯфон

1. Ишаъё 43:2, «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва вақте ки ту аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд гашт».

2. Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард."

Забур 46:4 Дарёе ҳаст, ки ҷӯйҳои он шаҳри Худоро, макони муқаддаси хаймаҳои Ҳаққи Таолоро шод мегардонад.

Забурнавис дарёеро тасвир мекунад, ки ба шаҳри Худо ва хаймаи Ҳаққи Таоло шодӣ ва шодмонӣ меорад.

1. Шодии ҳузури Худо: Чӣ тавр ҷараёнҳои дарёи Худо метавонанд моро шод гардонанд

2. Сарчашмаи шодии мо: Чӣ гуна шаҳри Худо ва хаймаи Ҳаққи Таоло метавонад моро шод гардонад

1. Ишаъё 12:3 - Пас, шумо бо шодӣ аз чоҳҳои наҷот об берун хоҳед кард.

2. Ваҳй 22:1-2 - Ва ӯ ба ман дарёи поки оби ҳаётро нишон дод, ки мисли булӯр шаффоф аст ва аз тахти Худо ва Барра мебарояд. Дар миёнаи кӯчаи он ва дар ду тарафи дарё дарахти ҳаёт буд, ки дувоздаҳ мева медод ва ҳар моҳ меваи худро медод; ва баргҳои дарахт барои шифо додани миллатхо.

Забур 46:5 Худо дар миёни вай аст; Вай ба ҷунбиш наояд. Худо ба ӯ ёрӣ диҳад ва ин ҳам барвақт.

Худо ҳамеша бо мост ва дар вақти ниёз ба мо кӯмак мекунад.

1. "Худо мададгори мо дар замонҳои душворӣ аст"

2. "Ҳузури бечуръати Худо"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13:5б - «...Зеро ки Ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Забур 46:6 Халқҳо ба хашм омаданд, салтанатҳо ба ҷунбиш омаданд; Ӯ овози Худро баровард, замин об шуд.

Халқҳо шӯру ғавғо мекунанд ва халқҳо дар бесарусомонӣ ҳастанд, аммо Худо сухан мегӯяд ва дар ҷавоб замин меларзад.

1. Худо назорат мекунад - новобаста аз он

2. Қудрати тавонои садои Худо

1. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

2. Эфсӯсиён 3:20 - «Акнун ба Ӯ, ки қодир аст, аз рӯи қуввате ки дар мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо металабем ё фикр мекунем, аз ҳад зиёд ба амал оварад».

Забур 46:7 Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост. Села.

Худо бо мост ва паноҳгоҳи мост.

1. Худо паноҳгоҳ ва нерӯи мост

2. Боварӣ ба муҳофизати Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 27:1 - "Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ битарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст; аз кӣ тарсам?"

Забур 46:8 Биё, корҳои Худовандро бубин, ки Ӯ дар рӯи замин чӣ харобазорҳо кардааст.

Аъмоли Худовандро бояд эътироф кард ва барои харобаҳое, ки Ӯ ба рӯи замин овардааст, қадр карда шавад.

1. Аълоҳазрати Худованд: Эътироф кардани қудрати Ӯ дар ҳаёти мо

2. Харобшавии Худованд: Фаҳмидани ҳадафҳои Ӯ дар доварӣ

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад.

2. Ҳабаққуқ 3:17-19 - Ҳарчанд дарахти анҷир намешукуфад ва мева дар токҳо набошад ҳам, ҳосили зайтун нобуд мешавад ва саҳроҳо ғизо намедиҳанд, рама аз оғил бурида мешавад ва гала вуҷуд надорад дар дӯконҳо бошам, вале ман дар Худованд шодӣ хоҳам кард; Ман дар Худои наҷоти худ шодӣ хоҳам кард.

Забур 46:9 Ӯ ҷангҳоро то охири замин қатъ мекунад; камонро мешиканад ва найзаро пора-пора мекунад; вай аробаро дар оташ месузонад.

Худо бо шикастани аслиҳаи харобкорӣ ва сӯзондан аробаҳои ҷанг ба ҷаҳон сулҳ меорад.

1. Худо Сарвари сулҳ аст - Ишаъё 9:6

2. Имонатонро ба Худованд гузоред - Масалҳо 3:5–6

1. Ишаъё 2:4 - Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва мардуми бисьёрро мазаммат хоҳад кард: ва шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба навор хоҳанд зад: халқ бар зидди халқ шамшер набардорад, ва ҳеҷ кас ҷанг нахоҳанд омӯзад. Бештар.

2. Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 46:10 Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: дар миёни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарафроз хоҳам шуд.

Ин оят моро водор мекунад, ки ором бошем ва қудрат ва бузургии Худоро эътироф кунем.

1. "Қудрати оромӣ: эътирофи ҳокимияти Худо"

2. «Ҳомил бош ва бидон: Даъват ба имон ба бузургдошти Худо».

1. Ишаъё 40:28–31

2. Забур 29:2–4

Забур 46:11: Худованди лашкарҳо бо мост; Худои Яъқуб паноҳгоҳи мост. Села.

Худованд бо мост, моро муҳофизат мекунад ва паноҳ медиҳад.

1: Худо паноҳгоҳ ва қудрати мост ва Ӯ ҳамеша бо мост.

2: Вақте ки мо мӯҳтоҷем, мо метавонем барои наҷот ва тасаллӣ ба Худованд муроҷиат кунем.

1: Забур 46: 1-3, "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, агар замин роҳ ёбад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, гарчанде ки обҳои он ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2: Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард."

Таронаи 47 таронаи ҳамду сано ва ситоиши Худо ҳамчун ҳокими олӣ бар тамоми халқҳо мебошад. Он ба ибодати шодмонӣ даъват мекунад ва ҳокимияти Худо ва қудрати Худоро эътироф мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ҳамаи одамонро даъват мекунад, ки кафкӯбӣ кунанд, фарёд зананд ва Худоро, ки Подшоҳи бузурги тамоми рӯи замин аст, ҳамду сано хонанд. Онҳо Ӯро ҳамчун тобеъ кардани халқҳо ва интихоби мероси Яъқуб тасвир мекунанд. Забурнавис таъкид мекунад, ки Худо бо нидоҳои пирӯзӣ ба осмон баромад (Забур 46:1–5).

Сархати 2: Забурнавис идома медиҳад, ки Худоро ҳамчун ҳоким бар тамоми халқҳо сарбаланд кунад. Онҳо ҳукмронии Ӯро таъкид мекунанд, бо асбобҳои мусиқӣ ба ҳамду сано даъват мекунанд. Тарона бо эътироф кардани он, ки Худо дар байни подшоҳони рӯи замин эҳтиром дорад, ба охир мерасад (Забур 46:6–9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу ҳафт тӯҳфаҳо
даъват ба ибодати шодмонӣ,

ва баланд бардоштани ҳокимияти Худо,
ҳукмронии Ӯро бар тамоми халқҳо таъкид мекунад.

Бо таъкид ба ҷашне, ки тавассути даъвати мардум ба изҳори ҳамду сано ва шодӣ бо василаҳои гуногун ва эътирофи қудрати Ӯ ба даст меояд,
ва таъкид кардани эътирофи он, ки тавассути тавсифи ҳукмронии Ӯ бар салтанатҳои заминӣ ва тасдиқи эҳтироми Ӯ дар байни ҳокимон ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи подшоҳии илоҳӣ ҳангоми даъват ба саҷдаи умумибашарӣ ва таъкид кардани интихоби мероси мушаххаси Ӯ.

Забур 47:1 Эй тамоми мардум, каф занед! бо овози зафар ба Худо нидо кунед.

Забурнавис ҳамаи одамонро даъват мекунад, ки кафкӯбӣ кунанд ва бо овози зафар ба Худо нидо кунанд.

1. Чапакзании дасту фарёд ба сӯи Худо: шодӣ аз наҷоти Худованд

2. Даъват ба ситоиш: Оғози некии Худо

1. Филиппиён 4:4-8 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед!

2. Ишаъё 12:2-6 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

Забур 47:2 Зеро ки Худованди Таоло даҳшатнок аст; вай Подшоҳи бузурги тамоми рӯи замин аст.

Таронаи 47 Худоро ҳамчун подшоҳи пурқудрате, ки бар тамоми замин ҳукмронӣ мекунад, ситоиш мекунад.

1. Эътироф кардани Худо ба сифати Подшоҳи Олӣ

2. Ҷалоли даҳшатноки Худо

1. Ишаъё 6:1–3

2. Ваҳй 4:8–11

Забур 47:3 Ӯ халқҳоро зери пои мо хоҳад бурд, ва халқҳоро зери пои мо хоҳад бурд.

Ин порча аз Забур Худоро ҳамчун шахсе тасвир мекунад, ки одамон ва халқҳои зери мост.

1. Қудрати Худо барои мағлуб кардани золимон

2. Худоро ҳамчун наҷотдиҳандаи худ донистан

1. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим

диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

2. Ишаъё 11:4 - Аммо Ӯ камбағалонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва барои ҳалимони замин бо адолат ҳукм хоҳад кард; ва бо асои даҳони худ заминро мезанад, ва бо нафаси лабонаш шарирро хоҳад кушт.

Забур 47:4 Ӯ мероси моро барои мо интихоб хоҳад кард, ҷалоли Яъқубро, ки Ӯ дӯст медошт. Села.

Худо мероси моро барои мо интихоб мекунад ва он фазилати Яъқубест, ки Ӯ дӯст медорад.

1. Интихоби мероси мо: Чӣ тавр баракати Худоро ба даст овардан мумкин аст

2. Аълочии Яъқуб: Рушд дар муҳаббати Худо

1. Забур 103:2-5 Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун, ки тамоми гуноҳҳои туро мебахшад, ҳамаи бемориҳои туро шифо медиҳад, ҷони туро аз чоҳ раҳо мекунад, туро бо муҳаббати устувор тоҷ мекунад ва раҳмат.

2. Румиён 8:17 Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбад.

Забур 47:5 Худо бо нидо, Худованд бо садои карнай.

Худо бо нидои баланд ва Худованд бо садои карнай боло рафт.

1. Нидо барои шодӣ: Ҳузури рӯҳбаландкунандаи Худо

2. Садои сур: Шод шудан аз начоти Худо

1. Сафанё 3:14-17 - Аз ҳузури Худо ва наҷоти Худо шод шавед

2. Ишаъё 12:2-6 - Аз шодӣ фарёд занед ва номи Худоро ҳамду сано хонед

Забур 47:6 Худоро ҳамду сано хонед, ҳамду сано хонед: Подшоҳи моро ҳамду сано хонед, ҳамду сано хонед.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки Худоро ҳамду сано хонем ва Ӯро Подшоҳи худ эътироф кунем.

1. Ситоиши Худо дар мусибат

2. Подшоҳи ҳама подшоҳон

1. Румиён 15:9-11 - Ва то ки халқҳо Худоро барои марҳаматаш ҳамду сано гӯянд; чунон ки навишта шудааст: "Ба ин сабаб дар миёни халқҳо туро эътироф хоҳам кард ва исми Туро тараннум хоҳам кард". Ва боз гуфт: «Эй халқҳо, бо қавми Ӯ шодӣ кунед». Ва боз: Худовандро ситоиш кунед, эй ҳамаи халқҳо! ва Ӯро ситоиш кунед, эй тамоми мардум.

2. Забур 66:1-4 - Садои шодмонӣ ба сӯи Худо кунед, эй тамоми заминҳо: Васфи исми Ӯро бихонед, ҳамду санои Ӯро ҷалол диҳед. Ба Худо бигӯ: «Чӣ гуна даҳшатнок дар аъмоли худ ҳастӣ! ба туфайли бузургии қудрати ту

душманонат ба ту итоат хоҳанд кард. Тамоми замин ба ту саҷда хоҳад кард ва бароят суруд хоҳад хонд; онҳо ба исми Ту суруд хоҳанд хонд. Села.

Забур 47:7 Зеро ки Худо Подшоҳи тамоми замин аст; бо хирад ҳамду сано хонед.

Ин порча қудрат ва ҷалоли Худоро таъкид намуда, эълон мекунад, ки Ӯ Подшоҳи тамоми замин аст ва бояд бо фаҳмиш ҳамду сано хонд.

1. "Подшоҳи тамоми замин: бо фаҳмиш ибодат кунед"

2. «Шинохтани подшоҳии Худо: даъват ба ибодат».

1. Ишаъё 6:3 - «Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо, тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст!

2. Забур 33:1 - "Аз шодӣ дар Худованд нидо кунед, эй одил! Ҳамду сано ба росткорон лоиқ аст".

Забур 47:8 Худо бар халқҳо подшоҳӣ мекунад, Худо бар тахти қудсияти Худ нишастааст.

Худо соҳибихтиёр аст ва дар ҷои муқаддас нишастааст.

1. Ҳукмронии Худо ва оқибатҳои он барои ҳаёти мо

2. Подшоҳии Худо ва посухи мо

1. Ишаъё 6:1–3

2. Ваҳй 4:2–11

Забур 47:9 Сарварони қавм, ҳатто қавми Худои Иброҳим, ҷамъ омадаанд, зеро ки сипарҳои замин аз они Худост: Ӯ бағоят баланд аст.

Халқи Худо бо сарварии миронашон ҷамъ омада, Худоро, ки аз ҳад зиёд баланд аст, ҳамду сано хонданд.

1. Нерӯи ваҳдат: Чӣ гуна ҷамъ омадан имони моро мустаҳкам мекунад

2. Талаботи Худо: Чӣ гуна ситоиши Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

1. Забур 34:3 - Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя сарафроз гӯем.

2. Ғалотиён 6:9-10 - Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем. Пас, чун имконият дорем, ба ҳама некӣ кунем, хусусан ба аҳли имон.

Таронаи 48 таронаест, ки бузургии Ерусалимро боло ва ситоиш мекунад ва ба амният ва ҳузури Худо дар деворҳои он таъкид мекунад. Он шаҳрро ҳамчун рамзи садоқат ва муҳофизати Худо ҷашн мегирад.

Сархати 1: Забурнавис бузургии Ерусалимро ситоиш карда, онро зебо ва олиҷаноб тавсиф мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки чӣ тавр Худо худро дар қалъаҳо ва қалъаҳои шаҳр машҳур кардааст. Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ

тавр подшоҳон ҷамъ омада буданд, вале аз дидани онҳо дар ҳайрат монданд ва муҳофизати Худоро эътироф карданд (Забур 48:1-7).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи муҳаббати устувори Худо фикр мекунад ва дар бораи садоқати Ӯ дар маъбади Ӯ мулоҳиза мекунад. Онхо одамонро даъват мекунанд, ки дар атрофи Сион сайру гашт кунанд, деворхои онро мушохида кунанд ва ба наслхои оянда дар бораи бузургии он накл кунанд. Тарона бо тасдиқи он хотима меёбад, ки «Ин Худо Худои мо то абад аст» (Забур 48:8–14).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу ҳашт тӯҳфаҳо
ҷашни бузургии Ерусалим,
ва эътирофи ҳузури Худо,
садоқат ва муҳофизати Ӯро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба ҳайрате, ки тавассути ситоиши Ерусалим ҳамчун шаҳри зебо ва баланд ва эътирофи зуҳури илоҳӣ дар қалъаҳои он ба даст омадааст,
ва таъкид кардани мулоҳиза, ки тавассути мулоҳиза дар бораи муҳаббат ва садоқати Худо дар дохили маъбади Ӯ ба даст оварда шудааст ва наслҳои ояндаро даъват мекунанд, ки аҳамияти онро қадр кунанд.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи моликияти илоҳӣ бар Ерусалим ва тасдиқи садоқати абадӣ ба Ӯ ҳамчун Худои онҳо.

Забур 48:1 Худованд бузург аст ва дар шаҳри Худои мо, дар кӯҳи қудсияти Ӯ ҳамду санои бузург аст.

Худованд дар шаҳри муқаддаси Худ ҳамду санои бузург аст.

1. Худо сазовори ситоиши олии мост

2. Худованд дар шаҳри муқаддаси худ сарафроз аст

1. Ваҳй 21:2-3 - Ман шаҳри муқаддас, Ерусалими навро дидам, ки аз осмон аз ҷониби Худо нозил шуда, ҳамчун арӯсе, ки барои шавҳараш ороста шудааст, омода шудааст.

2. Ишаъё 2:2-3 - Дар айёми охир чунин воқеъ хоҳад шуд, ки кӯҳи хонаи Худованд бар болои кӯҳҳо устувор хоҳад шуд ва аз болои кӯҳҳо сарафроз хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ба он ҷо хоҳанд рафт.

Забур 48:2 Зебо барои вазъият, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион, дар паҳлӯҳои шимол, шаҳри Подшоҳи бузург аст.

Кӯҳи Сион ҷои зебою шодмон, шаҳри Подшоҳи бузург аст.

1: Ҷалоли Худо дар кӯҳи Сион, ҷои шодӣ ва зебоӣ дида мешавад.

2: Мо метавонем дар шаҳри Подшоҳи бузург, кӯҳи Сион шодӣ пайдо кунем.

1: Isaiah 24:23 - Он гоҳ моҳ хиҷолат ва офтоб хиҷил хоҳад шуд, зеро ки Худованди лашкарҳо дар кӯҳи Сион ва дар Ерусалим ва дар пеши гузаштагони худ бо ҷалол подшоҳӣ хоҳад кард.

2:2 Вақоеънома 5:14 Ба тавре ки коҳинон аз сабаби абр истода, ба хизмат истода натавонистанд, зеро ки ҷалоли Худованд хонаи Худоро пур карда буд.

Забур 48:3 Худо дар қасрҳои вай барои паноҳгоҳ маълум аст.

Худоро ҳамчун як паноҳгоҳ ва паноҳгоҳ дар қасрҳои халқаш ҳама медонанд ва эҳтиром мекунанд.

1. "Паногоҳ дар замони душворӣ"

2. «Ҳифзи халқи Худо»

1. Ишаъё 25: 4 - "Зеро ки Ту барои бечорагон дифоъ будӣ, барои мискинон дар тангӣ, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо; Нафаси бераҳмонон мисли тӯфони борон аст. ба девор.

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, Дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Забур 48:4 Зеро ки инак, подшоҳон ҷамъ омада буданд, якҷоя гузаштанд.

Подшоҳони рӯи замин гирди ҳам омаданд.

1. Қувваи ваҳдат Чӣ тавр якҷоя ба манфиати умумӣ кор кардан мумкин аст.

2. Қувваи ҷомеа Муҳимияти ҳамкорӣ барои муваффақият.

1. Воиз 4:9-12 Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон фоидаи хуб доранд.

2. Эфсӯсиён 4:1-3 Саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯҳро тавассути риштаи сулҳ нигоҳ доред.

Забур 48:5 Онҳо инро дида, дар ҳайрат монданд; ба изтироб афтода, шитофтанд.

Мардум бузургии Худоро диданд ва дар ҳайрат ва изтироб афтоданд ва аз тарс гурехтанд.

1. Тарс аз Худованд: Қувваи Тарс дар Навиштаҳо

2. Омӯзиши эҳтироми Худо: дарёфти роҳат дар ҳазрати Ӯ

1. Ишаъё 6:1–5

2. Айюб 42:5–6

Забур 48:6 Он ҷо тарсу ҳарос ва дард мисли зани зоишро фаро гирифт.

Мардуми Сион аз тарс ва изтироб пур шуданд.

1. Худованд дар лахзахои дарду тарс хамрохи мост.

2. Новобаста аз он ки вазъият то чӣ андоза душвор аст, мо бояд ба Худованд таваккал кунем.

1. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро намехӯрад. "

2. Забур 33:4 "Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро иҷобат кард ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод".

Забур 48:7 Бо шамоли шарқӣ киштиҳои Таршишро мешиканад.

Худо шамоли шарқиро барои шикастани киштиҳои Таршиш истифода бурд.

1. Боди тағирот: Чӣ гуна Худо барои тағир додани ҳаёти мо чизҳои ғайричашмдоштро истифода мебарад

2. Бартараф кардани муқовимат: Чӣ гуна Худо ба мо кӯмак мекунад, ки аз душвориҳо мубориза барем

1. Забур 48:7 - "Ту киштиҳои Таршишро бо шамоли шарқӣ мешиканад".

2. Ишаъё 43: 2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд пӯшонд; вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд; ва аланга наафрӯз бар ту».

Забур 48:8 Чунон ки шунидаем, дар шаҳри Худованди лашкарҳо, дар шаҳри Худои мо дидаем: Худо онро то абад устувор хоҳад кард. Села.

Шаҳри Худованди лашкарҳо аз ҷониби Худо бунёд шудааст ва то абад боқӣ хоҳад монд.

1. Ваъдаи абадии Худо

2. Аҳди ҷовидонаи Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Матто 24:35 - Осмон ва замин гузарон аст, аммо суханони Ман гузарон нест.

Забур 48:9 Мо дар бораи меҳрубонии Ту, эй Худо, дар миёни маъбади Ту фикр кардем.

Одамон дар бораи меҳрубонии пурмуҳаббати Худо дар байни маъбади Ӯ фикр мекунанд.

1. Муҳаббати Худо дар ҳама ҷост: А дар Забур 48:9

2. Эҳсоси меҳрубонии Худо дар маъбади Ӯ

1. Забур 145:17 Худованд дар ҳама роҳҳои Худ одил аст ва дар ҳама аъмоли Ӯ муҳаббат дорад.

2. 1 Юҳанно 4:16 Ҳамин тавр, мо муҳаббатеро, ки Худо нисбати мо дорад, фаҳмидем ва ба он бовар кардем. Худо муҳаббат аст ва ҳар кӣ дар муҳаббат сокин аст, дар Худо сокин аст ва Худо дар вай сокин аст.

Забур 48:10 Ба исми Ту, эй Худо, ҳамду санои Ту то ақсои замин аст: дасти рости Ту аз адолат пур аст.

Номи Худо ба воситаи адолати Ӯ дар ҳар гӯшаи ҷаҳон ситоиш карда мешавад.

1: Адолати Худо манбаи ҳамду сано барои ҳамаи мост.

2: Мо метавонем аз Худо қувват ва адолатро интизор шавем.

1: Забур 103: 6-7 - Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва адолатро амал мекунад.

2: Isaiah 61:8 - Зеро ки ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз ғоратгарӣ ва рафтори нодуруст нафрат дорам. Подошашонро содиқона ба онҳо хоҳам дод, ва бо онҳо аҳди абадӣ хоҳам баст.

Забур 48:11 Бигзор кӯҳи Сион шод шавад, духтарони Яҳудо аз довариҳои Ту шод шаванд.

Кӯҳи Сион ва духтарони Яҳудо бояд аз довариҳои Худо шод шаванд.

1. Ҳукми Худо: Роҳ ба сӯи шодмонӣ

2. Шод шудан аз адолати Худо

1. Матто 5:6 - «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро ки онҳо сер хоҳанд шуд».

2. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

Забур 48:12 Дар атрофи Сион гардиш кунед, ва гирди вай гардед; манораҳои онро бигӯед.

Таронаи 48 хонандагонро ташвиқ мекунад, ки ба Сион сафар кунанд ва мӯъҷизаҳои онро нақл кунанд.

1. "Мӯъҷизаҳои Сион: Сафар аз шаҳри муқаддаси Худо"

2. "Даъват ба Сион: Мубодилаи паёми муҳаббати Худо"

1. Забур 48:12

2. Ишаъё 2: 2-3 "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки дар айёми охир, кӯҳи хонаи Худованд дар қуллаи кӯҳҳо устувор хоҳад шуд, ва аз болои теппаҳо сарафроз хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ҷорӣ хоҳанд шуд. Ва мардуми бисьёре рафта, хоҳанд гуфт: "Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем, ва Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, ва мо дар роҳи Ӯ рафтор хоҳем кард". зеро ки шариат аз Сион берун хоҳад омад, ва каломи Худованд аз Ерусалим».

Забур 48:13 Пойгоҳҳои ӯро хуб қайд кунед, қасрҳои ӯро дида бароед; то ки шумо онро ба насли оянда нақл кунед.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки дарк кунем ва қуввати муҳофизати Худоро барои мо дар хотир дошта бошем ва инро бо наслҳои оянда мубодила кунем.

1. Қуввати муҳофизати Худоро ёд кунед

2. Мубодилаи неъматҳои Худо ба наслҳои оянда

1. Ишаъё 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо будӣ, вақте ки таркиши даҳшатовар мисли тӯфон бар зидди девор.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

Забур 48:14 Зеро ки ин Худо Худои мо то абад аст: Ӯ то мамот роҳнамои мо хоҳад буд.

Ин тарона ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ҳатто дар вақти мамот бо мост ва моро то абад ҳидоят хоҳад кард.

1. Муҳаббати бепоёни Худо - Чӣ гуна Худо дар тӯли ҳаёти мо, ҳатто ҳангоми марг бо мо аст.

2. Роҳнамои ҷовидонӣ - Чӣ гуна Худо моро ҳидоят мекунад ва ҳеҷ гоҳ аз ҷониби мо дур намешавад.

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Таронаи 49 таронаест, ки ба воқеияти универсалии марг ва табиати зудгузари сарват ва дороиҳои заминӣ муроҷиат мекунад. Он ҳикмат ва дурнаморо дар бораи арзиши ҳақиқии ҳаёт пешниҳод мекунад ва на ба сарвати моддӣ эътимод ба Худоро ташвиқ мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз он оғоз мекунад, ки ҳамаи одамонро, чӣ сарватманд ва чӣ камбағалон, даъват мекунад, ки суханони ҳикмати онҳоро гӯш кунанд. Онҳо изҳор мекунанд, ки оқилона сухан хоҳанд гуфт ва фаҳмишҳоеро, ки аз насл ба насл мегузаранд, мубодила хоҳанд кард (Забур 48:1-4).

Сархати 2: Забурнавис бефоида будани эътимод ба сарват ё эътимод ба сарвати худро эътироф мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки ҳеҷ як сарват наметавонад ҳаёти инсонро фидо кунад ва сарнавишти абадии ӯро таъмин кунад. Забурнавис мушоҳида мекунад, ки чӣ тавр ҳатто сарватмандтарин одамон дар ниҳоят мисли дигарон мемиранд (Забур 48:5–12).

Сархати 3: Забурнавис тақдири онҳоеро, ки ба сарвати худ эътимод доранд, бо онҳое, ки ба Худо таваккал мекунанд, муқоиса мекунад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки Худо ҷони онҳоро аз қудрати марг наҷот медиҳад, дар сурате ки сарватдорон дар ниҳояти кор бе сарвати худ нобуд хоҳанд шуд (Забур 48:13-20).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи чилу нӯҳ тӯҳфаҳо
инъикоси табиати муваққатии сарват,
ва даъват ба таваккал ба кафорати Худо,
нишон додани ҳикмат дар бораи арзиши аслии ҳаёт.

Таъкид кардани таълимоте, ки тавассути пешниҳоди ақидаҳои хирадмандона дар бораи эътимод ба дороиҳои моддӣ ва эътирофи нотавон будани онҳо дар таъмини сарнавишти абадӣ ба даст омадааст,
ва таъкид бар тафовуте, ки тавассути муқоисаи сарнавишти афроде, ки ба сарват такя мекунанд ва таваккал ба Худо доранд.
Ёдоварӣ аз мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи наҷоти илоҳӣ аз марг нишон дода шудааст, дар ҳоле, ки хусусияти зудгузари сарватҳои дунёро ҳамчун даъват ба такя ба Худо, на ба дороиҳои моддӣ таъкид мекунад.

Забур 49:1 Инро бишнавед, эй ҳамаи мардум; эй ҳамаи сокинони ҷаҳон, гӯш кунед!

Ин порча даъват ба ҳама одамон аст, ки гӯш кунанд ва гӯш кунанд.

1: Ҳамаамон даъват шудаем, ки суханони Худовандро гӯш кунем ва гӯш кунем.

2: Ҳамаи сокинони ҷаҳон даъват карда мешаванд, ки Каломи Худоро бишнаванд.

1: Яъқуб 1:19-22 Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад. Пас, ҳама нопокӣ ва шарорати паҳноварро дур кунед ва каломи ба ҷо гузошташударо, ки метавонад ҷонҳои шуморо наҷот диҳад, бо фурӯтанӣ қабул кунед.

2: Масалҳо 4:20-22 Писарам, ба суханони ман диққат деҳ; Гӯши худро ба суханони ман моил кун. Аз пеши назари ту раҳо нашаванд; онҳоро дар дили худ нигоҳ доред. Зеро ки онҳо барои онҳое ки онҳоро меёбанд, ҳаёт ва барои тамоми ҷисми онҳо шифо мебошанд.

Забур 49:2 Ҳам пасту баланд, ҳам бой ва камбағал.

Ҳама одамон новобаста аз мақоми иҷтимоӣ дар назди Худо баробаранд.

1. «Баробарии нобаробари Худо: Чаро мақоми иҷтимоӣ аҳамият надорад».

2. «Худо ҳамаро мебинад: чӣ гуна мо ҳама дар назари Ӯ баробар ҳастем».

1. Ғалотиён 3:28 - "На яҳудӣ вуҷуд дорад ва на юнонӣ, на ғулом вуҷуд дорад ва на озод, на марду на зан вуҷуд дорад, зеро ки ҳама дар Исои Масеҳ як ҳастед".

2. Яъқуб 2:1-4 - "Бародарон ва хоҳарони ман, оё шумо бо аъмоли худпарастии худ дар ҳақиқат ба Худованди ҷалоли мо Исои Масеҳ имон доред? Зеро, агар касе бо ҳалқаҳои тилло ва либоси зебо ба ҷамъомади шумо ояд, ва агар мискини либоси чиркин низ меояд, ва агар шумо ба он ки либоси зебо дар бар дорад, пай бурда, гӯед: "Ин ҷо бинишинед, лутфан, ба фақир бигӯед: "Дар он

ҷо биистед ё назди пойҳои ман бинишинед". , Оё байни худ ҷудо накардаед ва бо андешаҳои бад довар нагардед?»

Забур 49:3 Даҳонам аз ҳикмат сухан хоҳад гуфт; ва мулоҳизаҳои дили ман хирад хоҳад буд.

Забур 49:3 бо хирад сухан гуфтан ва бо фаҳм мулоҳиза карданро ташвиқ мекунад.

1. Ҳикмат атои Худост

2. Дар бораи Каломи Худо мулоҳиза кунед

1. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз хирад камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад.

Забур 49:4 Гӯшамро ба масал моил хоҳам кард: Сухани сиёҳи худро бар арфа мекушоям.

Забурнавис тайёр аст, ки аз масалҳо омӯхта шавад ва барои фаҳмонидани фикрҳои душвораш мусиқӣ истифода мебарад.

1. Омӯзиш аз масалҳо: Ҳикмати Забурнавис

2. Тавассути мусиқӣ омӯхтани андешаҳои душвор

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Воиз 7:12 - "Зеро ҳифзи ҳикмат монанди ҳифзи пул аст ва бартарии дониш дар он аст, ки ҳикмат ҷони касеро, ки онро дорад, нигоҳ медорад".

Забур 49:5 Чаро дар айёми шарорат, ки гуноҳи пошнаи ман маро фаро мегирад, битарсам?

Забурнавис савол медиҳад, ки чаро ӯ бояд дар рӯзҳои шарир тарсад, вақте ки ба назар чунин менамояд, ки шарорат ӯро иҳота кардааст.

1: Вақте ки ҳаётториктарин менамояд, ба Худо таваккал кунед

2: Ҷустуҷӯи қувват дар заъф

1: Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 49:6 Онҳое ки ба сарвати худ таваккал мекунанд, ва аз сарвати фаровони худ фахр мекунанд;

Сарватдорон наметавонанд худро тавассути сарвати худ наҷот диҳанд.

1. Барои наҷоти шумо ба сарват умед набандед, зеро танҳо Худо метавонад.

2. Таваккали мо бояд ба Худо бошад, на ба моли мо.

1. Масалҳо 11:28 - Касоне, ки ба сарвати худ боварӣ доранд, меафтанд, вале одил мисли барги сабз мешукуфад.

2. Забур 61:10 - Ба тамаъҷӯӣ эътимод накунед ва бо моли дуздида фахр накунед; гарчанде ки сарвати шумо зиёд шавад, дилатонро ба онҳо надиҳед.

Забур 49:7 Ҳеҷ яке аз онҳо наметавонад бародари худро фидия диҳад ва барои ӯ ба Худо фидя дода наметавонад:

Ҳеҷ кас наметавонад каси дигарро аз оқибатҳои амали худ наҷот диҳад.

1. Муҳимияти гирифтани масъулият барои амалҳои худ.

2. Нотавон будани мо барои хариди кафорат аз Худо.

1. Масалҳо 19:15 - "Танбалӣ хоби амиқ меорад, ва бебозгашт гурусна мемонад".

2. Ғалотиён 6:7 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, онро низ даравад".

Забур 49:8 (Зеро ки фидияи ҷони онҳо гаронбаҳост ва то абад қатъ мешавад.)

Забурнавис дар бораи гаронбаҳои фидияи ҷони худ ва ҷовидонии он фикр мекунад.

1. Қимати фидя

2. Доимии наҷот

1. Қӯлассиён 1:14 - Дар Ӯ мо ба воситаи хуни Ӯ фидия дорем, ҳатто омурзиши гуноҳҳо

2. Румиён 8:1 - Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби Рӯҳ рафтор мекунанд, ҳеҷ маҳкумияте нест.

Забур 49:9 То то абад зинда бимонад, ва фасодро набинад.

Забур 49:9 дар бораи хоҳиши он сухан меравад, ки шахс то абад зиндагӣ кунад ва ҳеҷ гоҳ марг ё фасодро аз сар гузаронад.

1. Ҳаёти ҷовидонӣ: Дарсҳо аз Забур 49:9

2. Арзиши ҳаёт: Он чизе ки аз Забур 48:9 ба мо таълим медиҳад

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Воиз 7:1 - Номи нек беҳтар аз равғани атрафшон аст; ва рӯзи марг аз рӯзи таваллуди худ.

Забур 49:10 Зеро ки Ӯ мебинад, ки хирадмандон мемиранд, беақл ва ваҳшиёна низ нобуд мешаванд ва сарвати худро ба дигарон мегузоранд.

Доноён, нодонон ва нодонон ҳама мемиранд ва сарвати худро ба дигарон тақсим мекунанд.

1: Ҳеҷ кас намиранда нест, балки ҳикмате, ки мо бо он мубодила мекунем, боқӣ мемонад.

2: Ҳатто аз ҳама аблаҳони мо метавонанд тавассути инъомҳо ва истеъдодҳои мо таъсири доимӣ дошта бошанд.

1: 1 Қӯринтиён 15:51-52 - Инак, ман ба шумо як сирре нишон медиҳам; На ҳама мо хобем, балки ҳамаамон дигаргун хоҳем шуд, Дар як лаҳза, дар мижа задан, дар карнаи охирин: зеро ки карнай садо хоҳад дод, ва мурдагон бефано эҳё хоҳанд шуд, ва мо дигаргун хоҳем шуд.

2: Воиз 7:2 - Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат; зеро ин аст анҷоми кори ҳама; ва зинда онро ба дили ӯ хоҳад гузошт.

Забур 49:11 Фикри ботини онҳо ин аст, ки хонаҳои онҳо то абад боқӣ хоҳад монд, ва масканҳои онҳо то насл ба насл; заминхои худро бо номи худ мехонанд.

Мардум бовар доранд, ки соҳиби замин мешаванд ва насли онҳо то наслҳо соҳиби он хоҳанд буд ва ҳатто замини худро ба номи худ мегузоранд.

1. Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳеҷ кас дар ҳақиқат соҳиби замин шуда наметавонад ва моликияти мо муваққатист.

2. Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, на ба дороии худамон.

1. Забур 49:11

2. Матто 6:19-21 «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон. шиканед ва дуздӣ накунед, зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Забур 49:12 Бо вуҷуди ин, одамизод дар иззат боқӣ наmemонад: вай мисли ҳайвонҳои ҳалокшуда аст.

Инсон маглубнашаванда нест ва дар охир мисли хайвонхо нобуд мешавад.

1: Мо набояд аз ҳадяҳо ва дороиҳое, ки дар ин зиндагӣ дорем, фахр кунем, зеро онҳо зудгузаранд.

2: Мо бояд ҳаёти худро фурӯтанона ва бо шукрона гузаронем, зеро ҳама чиз муваққатист.

1: Яъқуб 4:14 - Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

2: Воиз 8:10 - Он гоҳ ман шарионро дидам, ки дафн шудаанд, ки аз макони муқаддас омада ва рафта буданд, ва онҳо дар шаҳре, ки ин корро карда буданд, фаромӯш шуда буданд: ин ҳам ботил аст.

Забур 49:13 Чунин аст роҳи онҳо аблаҳии онҳо, вале насли онҳо суханони онҳоро тасдиқ мекунанд. Села.

Одамон аксар вақт беақл зиндагӣ мекунанд, аммо суханони онҳоро авлоди худ қабул мекунанд.

1. Қувваи Калом - Чӣ гуна суханоне, ки имрӯз гуфта мешаванд, метавонанд ба наслҳои оянда таъсир расонанд

2. Беақлии роҳҳои мо - Чӣ гуна зиндагии беақлона метавонад ба мероси беақлӣ оварда расонад

1. Масалҳо 22:1 - «Номи нек матлубтар аз сарвати бузург аст, қадршиносӣ аз нуқра ва тилло беҳтар аст».

2. Яъқуб 3:10 - "Таъинот ва лаънат аз як даҳон мебарояд. Бародарон ва хоҳарони ман, ин набояд бошад."

Забур 49:14 Мисли гӯсфандон дар қабр гузошта шудаанд; марг онҳоро таъом хоҳад дод; ва саҳаргоҳон бар онҳо ҳукмронӣ хоҳанд кард. ва зебоии онҳо дар қабр аз манзилашон фурӯ хоҳад рафт.

Ин порча аз Забур дар бораи марг, новобаста аз сарват ва зебоии ӯ, баробаркунандаи ниҳоӣ аст.

1: Мо ҳама дар марг баробар ҳастем, новобаста аз он ки мо дар зиндагӣ чӣ қадар тавоно будем.

2: Ҳамаи мо бояд кӯшиш кунем, ки аз ҳаёти худ бештар истифода барем, зеро он муваққатӣ ва зудгузар аст.

1: Воиз 3:2 "Вақти таваллуд шудан аст, вақти мурдан аст".

2: Яъқуб 4:14 "Вале шумо намедонед, ки фардо чӣ хоҳад овард. Зиндагии шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

Забур 49:15 Аммо Худо ҷони маро аз қудрати қабр раҳо хоҳад кард, зеро ки Ӯ маро қабул хоҳад кард. Села.

Худо ҷонҳоро аз қабр наҷот медиҳад ва онҳоро қабул мекунад.

1. Наҷот додани ҷонҳо аз ҷониби Худо

2. Қудрати қабули Худо

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Ваҳй 21:4 - Ӯ ҳар ашкро аз чашмони онҳо пок хоҳад кард, ва мамот дигар нахоҳад буд, ва мотам, гиря ва дард дигар нахоҳад буд, зеро чизҳои пештара гузашт.

Забур 49:16 Натарс, вақте ки касе бой мешавад, ва ҷалоли хонаи вай афзун мешавад;

Мо набояд ба касоне, ки сарвати моддӣ доранд, ҳасад бошем, балки шукронаи неъматҳоеро, ки ба мо дода шудааст, бояд кард.

1. Бартараф кардани ҳасад ба сарватмандон ва маъруф

2. Ғаноат дар миёни фаровонӣ

1. Забур 37:1-2 - Аз бадкорон ғамгин нашав, ба ситамкорон ҳасад набар! Зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф пажмурда мешаванд ва мисли алафи сабз пажмурда мешаванд.

2. 1 Тимотиюс 6:6-8 - Ҳоло парҳезгорӣ бо қаноатмандӣ фоидаи калон дорад, зеро мо ба ҷаҳон чизе наовардаем ва аз ҷаҳон чизе гирифта наметавонем. Аммо агар мо хӯрок ва либос дошта бошем, бо ин қаноат хоҳем кард.

Забур 49:17 Зеро ки ҳангоме ки бимирад, ҳеҷ чиз намебарад: ҷалоли ӯ аз паси ӯ нозил нахоҳад шуд.

Марг як ҷузъи ногузири ҳаёт аст ва ҳеҷ молу сарват аз он монеа шуда наметавонад.

1. «Беҳудаи сарват»

2. "Зиндагии пурраи ҳаёт"

1. Матто 6:19-21 - «Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он на куя ва на занг нобуд намекунад ва дар куҷост. дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

2. Воиз 2:17 - "Аз ин рӯ, ман аз ҳаёт нафрат доштам, зеро он чи дар зери офтоб анҷом дода мешавад, барои ман ғамгин буд, зеро ҳама чиз беҳуда ва талоши шамол аст".

Забур 49:18 Ҳарчанд дар вақти зинда буданаш ҷони худро баракат дод, ва мардум Туро ситоиш хоҳанд кард, вақте ки ба худ некӣ кунӣ.

Шахс бояд саховатманд бошад ва кори хайре кунад ва баъд аз марг ҳам барои он ситоиш мешавад.

1. Ҳангоми зинда буданат некӣ кун - Масалҳо 3:27-28

2. Қувваи ҳамду сано - Забур 107:1

1. Масалҳо 3:27-28 - "Некиро аз онҳое, ки ба онҳо лозим аст, дареғ надор, вақте ки шумо метавонед амал кунед. Ба ёри худ нагӯед, ки пагоҳ баргард ва ман онро ба ту медиҳам, вақте ки ту онро аллакай бо шумо доранд.

2. Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад поянда аст».

Забур 49:19 Ӯ назди насли падарони худ хоҳад рафт; онҳо ҳеҷ гоҳ нур нахоҳанд дид.

Одам мемирад ва дигар ҳеҷ гоҳ нури ҳаётро намебинад.

1. Мо бояд эътироф кунем, ки марг як ҷузъи ногузири ҳаёт аст ва ҳаёт зудгузар аст.

2. Мо метавонем тасаллӣ ёбем, ки бидонем, ки ҳаёти мо аз ҳаёти худамон таъсире дорад ва мероси мо дар наслҳое, ки аз мо пайравӣ мекунанд, боқӣ хоҳад монд.

1. Забур 49:19 - Ӯ ба насли падарони худ хоҳад рафт; онҳо ҳеҷ гоҳ нур нахоҳанд дид.

2. Воиз 9:5-6 - Зеро зиндагон медонанд, ки хоҳанд мурд, аммо мурдагон чизе намедонанд; дигар мукофот надоранд ва хатто хотираи онхо фаромуш мешавад. Муҳаббат, нафрат ва рашкашон кайҳо аз байн рафтааст; дигар ҳеҷ гоҳ дар он чизе, ки дар зери офтоб рӯй медиҳад, иштирок намекунанд.

Забур 49:20 Одам, ки иззатманд аст, ва намефаҳмад, ба ҳайвонҳои ҳалокшуда монанд аст.

Умри инсон зудгузар аст ва ӯ бояд мавқеи худро дар нақшаи Худо барои ба даст овардани ҳаёти ҷовидонӣ дарк кунад.

1. "Дарки ҷои шумо дар нақшаи Худо"

2. «Зиндагии шаъну шараф дар назди Худо»

1. Юҳанно 3:16-17 "Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад. , балки барои он ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад».

2. Румиён 10:9-10 "Агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оваред, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳед ёфт. даҳон кас иқрор мешавад ва наҷот меёбад».

Таронаи 50 таронаест, ки ибодати ҳақиқӣ ва аҳамияти итоаткории ҳақиқӣ ба Худоро таъкид мекунад, на қурбониҳои одӣ. Он қудрат ва доварии Худоро бар халқи Худ таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис Худоро ҳамчун Қодир тавсиф мекунад ва тамоми махлуқотро аз тулӯи офтоб то ғуруби офтоб даъват мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки Худо ба қурбониҳо эҳтиёҷ надорад, зеро Ӯ ҳама чиз дар ҷаҳон аст. Забурнавис одилонро даъват мекунад, ки ба ҳузури Ӯ ҷамъ шаванд (Забур 50:1–6).

Сархати 2: Забурнавис аз номи Худо сухан ронда, халқи Ӯро барои расму оинҳои хушку холӣ ва қурбониҳои беинсофонаашон мазаммат мекунад. Онҳо ба онҳо хотиррасон мекунанд, ки ибодати ҳақиқӣ пешниҳоди шукргузорӣ ва иҷрои назрҳои ба Ҳаққи Таоло додашударо дар бар мегирад. Забурнавис аз риёкорӣ огоҳ мекунад ва таъкид мекунад, ки Худо дили самимиро мехоҳад (Забур 50:7–15).

Сархати 3: Забурнавис Худоро ҳамчун довари одил тасвир мекунад, ки ба шарирон доварӣ хоҳад кард. Онҳо ҳушдор медиҳанд, ки зиндагии бадӣ дошта бошанд, дар ҳоле ки худро одил мешуморанд. Тарона бо насиҳат барои онҳое, ки ҳамду санои ҳақиқӣ мегӯянд ва ба наҷоти Худо такя карда, ба адолат зиндагӣ мекунанд, анҷом меёбад (Забур 50:16–23).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳ тӯҳфаҳо
даъват ба ибодати холис,
ва ҳушдор аз риё,
таъкид кардани итоаткорӣ бар қурбониҳои маросимӣ.

Бо таъкиди эътирофи эътирофи қудрати Худо бар офариниш ба даст омада, ҳамзамон таъкид кардани бепарвоии Ӯ нисбат ба қурбониҳои моддӣ, ва таъкид бар ислоње, ки тавассути мазаммат ба ибодати нопок ба даст меояд, дар њоле, ки ањамияти шукрона ва поквиљдонї тасдиќ мекунад. Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи доварии илоҳӣ дар бораи рафтори риёкорӣ ва ташвиқи эътимод ба Ӯ барои наҷот дар асоси садоқати ҳақиқӣ, на расму оинҳои холӣ.

Забур 50:1 Худои тавоно, яъне Худованд, сухан ронда, заминро аз тулӯи офтоб то ғуруби он даъват кардааст.

Худованд ба тамоми замин аз шарқ то ғарб сухан гуфтааст.

1. Қудрат ва ҳузури Худо дар ҳама ҷост

2. Дастрасии умумиҷаҳонии даъвати Худо

1. Ишаъё 45:6 - То мардум аз тулӯи офтоб ва аз ғарб бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

2. Матто 28:18-20 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чи ба шумо фармудаам, ба ҷо оваранд. Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Забур 50:2 Аз Сион, ки камолоти зебоӣ, Худо дурахшид.

Ин порча зебоии Худоро, ки аз Сион мепошад, нишон медиҳад.

1. Ягонагии ҷамоли Худо

2. Чӣ тавр зебогии Худоро дар ҳаёти мо қабул кунем

1. Забур 27:4 - Аз Худованд як чизеро хостаам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам.

2. Ишаъё 33:17 - Чашмони ту подшоҳро дар зебогии худ хоҳанд дид: онҳо замини хеле дурро хоҳанд дид.

Забур 50:3 Худои мо меояд, ва хомуш нахоҳад монд: оташ пеши Ӯро фурӯ хоҳад бурд, ва гирду атрофаш сахт тундбод хоҳад буд.

Худо меояду хомуш наемонад. Ӯро оташи пурталотум ва тӯфони шадид ҳамроҳӣ мекунад.

1. Адолати Худо меояд: Омӯзиши Забур 50:3

2. Қудрати Худованд: Фаҳмидани ғазаби Худо

1. Ҳабаққуқ 3:3-5 - Худо аз Теман ва муқаддас аз кӯҳи Паран омад. Села. Шаъну шарафи Ӯ осмонро фаро гирифт, ва замин пур аз ситоиши ӯ буд. Ва равшании ӯ мисли нур буд; аз дасташ шохҳо мебаромад, ва дар он ҷо ниҳони қудрати ӯ буд.

2. Амос 5:18-20 - Вой бар ҳоли шумо, ки рӯзи Худовандро орзу мекунед! ин барои шумо чӣ аст? рӯзи Худованд зулмот аст, на рӯшноӣ. Гӯё марде аз шер гурехта, хирс бо ӯ рӯбарӯ шуд; ё ба хона даромада, дасташро ба девор такя кард, ва мор ӯро газид. Оё рӯзи Худованд зулмот нахоҳад буд, на рӯшноӣ? ҳатто хеле торик ва дар он равшанӣ нест?

Забур 50:4 Ӯ аз боло ба осмон ва ба замин нидо хоҳад кард, то ки қавми Худро доварӣ кунад.

Худо довари халқи худ аст ва осмонҳо ва заминро барои доварӣ даъват мекунад.

1. Қудрати ҳукми Худо

2. Бо дуо ҳидояти Худоро ҷустуҷӯ кардан

1. Матто 7:7-12 - Ҷустуҷӯ кунед ва хоҳед ёфт

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худо талаб кунад

Забур 50:5 муқаддасони Маро барои Ман ҷамъ кунед; Онҳое ки бо қурбонӣ бо ман аҳд бастаанд.

Худо муқаддасонашро даъват мекунад, ки ҷамъ шаванд ва аҳди худро бо Ӯ ба воситаи қурбонӣ нав кунанд.

1. Аҳди қурбонӣ: Таҷдиди ӯҳдадории мо ба Худо

2. Нерӯи гирдоварӣ: таҳкими имони мо тавассути ваҳдат

1. Ибриён 10:19-25 (Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо итминон дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем. ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комили имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шудааст. аз умеди мо бетаваққӯҳ, зеро ки ваъда додааст вафодор аст.Ва биёед дида бароем, ки чӣ тавр якдигарро ба муҳаббат ва аъмоли нек барангехта, ба вохӯрӣ беэътиноӣ накунем, чунон ки одати баъзеҳост, балки якдигарро рӯҳбаланд кардан ва ҳама бештар, чунон ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.)

2. Ирмиё 31:31-34 (Инак, айёме меояд, мегӯяд Худованд, ки Ман бо хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди нав хоҳам баст, на мисли аҳде, ки бо

падарони онҳо дар замин баста будам. рӯзе ки ман дасти онҳоро гирифтам, то онҳоро аз замини Миср берун оварам, аҳди Ман, ки онҳо вайрон карданд, гарчанде ки ман шавҳари онҳо будам, мегӯяд Худованд: Аммо ин аст аҳде, ки Ман бо хонадони Исроил баъд аз онҳо хоҳам баст. айём, мегӯяд Худованд: «Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва дигар ҳар кас ёри худро ва бародари худро таълим надиҳад. «Худовандро бишносед, зеро ки ҳама Маро хоҳанд шинохт, аз хурд то калон, мегӯяд Худованд, зеро ки гуноҳи онҳоро хоҳам бахшид, ва гуноҳи онҳоро дигар ба ёд нахоҳам овард.)

Забур 50:6 Ва осмон адолати Ӯро эълон хоҳад кард, зеро ки Худи Худо довар аст. Села.

Осмон адолати Худоро, ки довари ниҳоӣ аст, эълон мекунад.

1: Худо довари мост ва мо бояд ба адолати Ӯ таваккал кунем.

2: Адолати Худо дар осмон эълон карда мешавад ва бояд дар ҳаёти мо инъикос ёбад.

1: Румиён 3:23-24, зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва бо файзи Ӯ ҳамчун ҳадя, ба воситаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

2: Isaiah 30:18 Бинобар ин Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад, ва аз ин рӯ, Ӯ худро баланд мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

Забур 50:7 Гӯш кунед, эй қавми ман, ва Ман сухан хоҳам гуфт; Эй Исроил, ва бар зидди ту шаҳодат хоҳам дод: Ман Худоям, Худои ту.

Худо ба халқи худ сухан мегӯяд ва бар зидди онҳо шаҳодат медиҳад; Ӯ Худои онҳост.

1. Худованд сухан меронад: Гӯш кунед ва итоат кунед

2. Овози Худо аз ҳама болотар аст

1. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Забур 50:8 Ман туро барои қурбониҳои ту ва қурбониҳои сӯхтанӣ сарзаниш нахоҳам кард, ки ҳамеша пеши ман бошӣ.

Худо барои хушнуд шудан қурбониҳои доимиро талаб намекунад.

1. Қабули лутфи Худованд: Фаҳмидани маънои иродаи Худо

2. Қурбониҳои қалб: Маънии ҳақиқии ибодат

1. Юҳанно 4:24: «Худо рӯҳ аст ва онҳое ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ саҷда кунанд».

2. Ибриён 13:15: «Пас, ба воситаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано барои Худо, яъне самари лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд, тақдим кунем».

Забур 50:9 Ман аз хонаи ту гӯсолае нахоҳам гирифт, ва аз оғили ту буз намебарам.

Худо ба қурбониҳои ҷисмонӣ аз халқи худ эҳтиёҷ надорад ва онҳо набояд онҳоро ба Ӯ ато кунанд.

1. Муҳаббати Худо: атои қабули бечунучаро

2. Қувваи шукргузорӣ: додан ва гирифтан дар назди Худо чӣ маъно дорад

1. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

Забур 50:10 Зеро ки ҳар ҳайвони ҷангал аз они Ман аст, ва чорпоён дар ҳазорон теппа.

Худо ҳама ҳайвони дар ҷангал ва тамоми чорпоён дар теппаҳо дорад.

1. Худо фармонбардори тамоми махлуқот аст

2. Қудрати моликияти Худо

1. Забур 24:1 - Замин ва тамоми пур аз они Худованд аст, ҷаҳон ва сокинони он.

2. Ҳастӣ 1:26 - Он гоҳ Худо гуфт: «Бигзор одамро ба сурати Худ, мувофиқи намунаи Худ офарем; бигзор онҳо бар моҳиёни баҳр, бар паррандагони ҳаво ва бар чорпоён, бар тамоми замин ва бар ҳар хазандае, ки дар рӯи замин мехазад, салтанат дошта бошанд.

Забур 50:11 Ҳама мурғони кӯҳистонро медонам, ва ҳайвоноти ваҳшии саҳро аз они Ман ҳастанд.

Худованд хамаи махлуқот хурду бузургро медонад ва ғамхор аст.

1: Ғамхорӣ ва ғамхории Худо дар бораи тамоми мавҷудот

2: Амиқ будани дониш ва фаҳмиши Худо

1: Матто 10:29-31 - Оё ду гунҷишк ба як фартинг фурӯхта намешавад? ва яке аз онҳо бе Падари шумо ба замин нахоҳад афтод.

2: Забур 104:24-25 - Эй Худованд, корҳои Ту чӣ қадар фаровон аст! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст.

Забур 50:12 Агар гурусна мебудам, ба ту намегуфтам, зеро ки ҷаҳон ва пуррагии он аз они Ман аст.

Худо соҳиби дунё ва тамоми дороии он аст ва ниёзе ба кумак талаб намекунад.

1: Новобаста аз он ки вазъияти мо чӣ гуна аст, Худо ризқу рӯзии мост ва ҳама ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

2: Худо ҳукмрон аст ва бар тамоми махлуқоташ қудрати комил дорад.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард.

2: Забур 24:1 Замин аз ҷониби Худованд аст, ва тамоми пуррагии он, ҷаҳон ва сокинони он.

Забур 50:13 Оё гӯшти говҳоро мехӯрам, ё хуни бузҳоро менӯшам?

Ба халқи Худо панд дода мешавад, ки ҳайвонҳоро ба манфиати худ қурбонӣ накунанд, балки Худоро ҷалол ва ҷалол диҳанд.

1. Иззати Худо: Гузаштан аз қурбониҳо

2. Қалби ибодат: на танҳо он чизе ки мо пешниҳод мекунем, балки чӣ гуна онро пешкаш мекунем

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Ибодат 17:11 - Зеро ки ҷони махлуқ дар хун аст, ва Ман онро ба шумо додаам, то ки худро дар қурбонгоҳ кафорат кунед; он хунест, ки ҳаёти касро кафорат мекунад.

Забур 50:14 Ба Худо шукргузорӣ кунед; ва назрҳои худро ба Ҳаққи Таоло адо кун:

Мо бояд ба Худо шукр гӯем ва ба назрамон вафо кунем.

1. Қувваи шукргузорӣ: Шукргузорӣ ба Худо

2. Вафо кардани қасди худ: зарурати иҷрои ваъдаҳо

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед. Аҳд накардан беҳтар аз он аст, ки назр карда ва онро иҷро накунам.

Забур 50:15 Ва дар рӯзи мусибат маро бихон: Туро наҷот хоҳам дод, ва Ту Маро ҷалол хоҳӣ дод.

Худо ваъда медиҳад, ки моро наҷот медиҳад, агар мо дар вақти душворӣ Ӯро бихонем ва барои он ҷалол хоҳем ёфт.

1. Қувваи дуо: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Вафодории Худо: таваккал ба ваъдаҳои Ӯ

1. Румиён 10:13 - "Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт".

2. Забур 34:17 - «Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

Забур 50:16 Аммо Худо ба шарир мегӯяд: "Ту чӣ кор дорӣ, ки фароизи Маро эълон кунӣ, ё аҳди Маро дар даҳони худ бигирӣ?"

Худо бадкоронро барои он сарзаниш мекунад, ки вонамуд мекунанд, ки қонунҳои Ӯро риоя мекунанд ва ба онҳо амал намекунанд.

1. Меъёрҳои Худо оштинопазиранд - одил бояд ба онҳо мувофиқат кунад ва ё ба ғазаби Ӯ дучор шавад.

2. Дар Малакути Худо ҷои риё нест - танҳо имони ҳақиқӣ ва итоаткорӣ басанда аст.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 118:1-2 - Хушо касоне, ки роҳи онҳо беайб аст ва дар қонуни Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд.

Забур 50:17 Чун аз насиҳат нафрат дорӣ, ва суханони Маро пушти сари худ мепартоӣ.

Забурнавис онҳоеро насиҳат мекунад, ки насиҳатро рад мекунанд ва суханони Худоро сарфи назар мекунанд.

1. Хавфи рад кардани дастур: Омӯзиши Забур 50:17

2. Суханони Худоро нодида гирифтан мумкин нест: Чӣ тавр ба дастуроти Худо пайравӣ кардан мумкин аст

1. Масалҳо 1:7-9 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Забур 50:18 Вақте ки дуздро дидӣ, бо ӯ розӣ шудӣ ва бо зинокорон шарик шудай.

Забурнавис онҳоеро, ки бо дуздону зинокорон ҷонибдорӣ кардаанд, мазаммат мекунад.

1: Мо бояд дӯстон ва шариконӣ худро бодиққат интихоб кунем ва ҳеҷ гоҳ ба васваса наафтем, ки бо одамони бадахлоқӣ ё қонуншиканӣ ҳамроҳ шавем.

2: Мо бояд дилҳо ва ақли худро нигоҳ дорем ва ба фишори ҳамсолон ё васвасаи гуноҳ гирифтор нашавем.

1: Масалҳо 22: 24-25 "Бо марде, ки хашмгин шудааст, дӯстӣ накун ва бо марди хашмгин нарав, то ки роҳҳои ӯро омӯзӣ ва худро ба дом афтӣ".

2: Яъқуб 4:4 "Эй зинокорон! Оё намедонед, ки дӯстӣ бо ҷаҳон душманӣ бо Худост? Пас, ҳар кӣ дӯсти ҷаҳон шудан мехоҳад, худро душмани Худо мекунад".

Забур 50:19 Даҳонатро ба бадӣ медиҳӣ, ва забонат фиребро иҳота мекунад.

Одамон метавонанд суханони худро барои бад кардан ё фиреб додани дигарон истифода баранд.

1. Қувваи Калом: Чӣ тавр Каломи мо метавонад ба дигарон таъсир расонад

2. Хатарҳои фиреб: Чаро гуфтани ҳақиқат муҳим аст?

1. Яъқуб 3: 1-12 - Нигоҳе, ки чӣ гуна забонҳои моро барои некӣ ё бад истифода бурдан мумкин аст

2. Масалҳо 12:17-22 - Муҳимияти сухани рост ва канорагирӣ аз суханони дурӯғ

Забур 50:20 Ту нишаста, бар зидди бародари худ сухан мегӯй; ту ба писари модари худ туҳмат мекунӣ.

Забурнавис касеро, ки бар зидди бародари худ сухан меронад ва ба писари модари худ тӯҳмат мекунад, маҳкум мекунад.

1. Қувваи Каломи мо: Калимаҳои худро барои бунёд кардан истифода мебарем, на вайрон кардан

2. Қимати оила: арҷ гузоштан ба бародарону модарон

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст, ва дӯстдорони он меваҳои онро хоҳанд хӯрд.

2. Масалҳо 10:11 - Даҳони одилон чашмаи ҳаёт аст, аммо даҳони шарир зӯровариро пинҳон мекунад.

Забур 50:21 Ин корҳоро ту кардай, ва ман хомӯш мондам; Ту гумон мекардӣ, ки ман тамоман мисли худам ҳастам; лекин Ман туро мазаммат хоҳам кард ва онҳоро дар пеши назари ту ба тартиб хоҳам дод.

Вақте ки забурнавис хато мекард, Худо хомӯш монд, аммо акнун Худо забурнависро мазаммат мекунад ва норозигии худро маълум хоҳад кард.

1. Оқибатҳои беэътиноӣ ба таъна

2. Сукути Худо маънои ризоятро надорад

1. Масалҳо 3:11-12 - "Писари ман, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун ва аз ислоҳи Ӯ хаста нашав: барои ҳар ки Худованд дӯст дорад, ислоҳ мекунад, чунон ки падар писареро, ки аз ӯ писандидааст".

2. Ибриён 12: 5-7 - "Ва шумо насиҳатро фаромӯш кардаед, ки ба шумо мисли кӯдакон гуфта шудааст: "Писарам, ба ҷазои Худованд беэътиноӣ накун ва вақте ки ӯро мазаммат мекунанд, нотавон нашав; ҳар писареро, ки қабул кунад, ҷазо медиҳад ва тозиёна мезанад.

Забур 50:22 Акнун, эй эй Худоро фаромӯш накунед, инро ба назар гиред, мабодо шуморо пора-пора накунам, ва ҳеҷ кас наҷотдиҳандае набошад.

Огоҳии Худо ба касоне, ки Ӯро фаромӯш мекунанд: Ононро пора-пора мекунад ва ҳеҷ кас наметавонад онҳоро наҷот диҳад.

1. Хатари фаромӯш кардани Худо

2. Муҳимияти ёди Худо

1. Такрори Шариат 8:11-14 - Эҳтиёт бошед, ки Худованд Худои худро фаромӯш карда, аҳкоми Ӯ ва қоидаҳо ва фароизҳои Ӯро, ки имрӯз ба шумо амр мефармоям, риоя накунед, мабодо вақте ки хӯрда ва сер шудаед ва хонаҳои хуб бино кардаед. ва дар онҳо зиндагӣ кунед, ва ҳангоме ки рамаҳо ва гӯсфандони шумо афзун шаванд, ва нуқра ва тиллои шумо афзун гардад ва ҳар он чи доред, афзун гардад, он гоҳ дили шумо баланд мешавад, ва шумо Худованд Худои худро, ки шуморо аз замини он берун овардааст, фаромӯш мекунед. Миср, аз хонаи ғуломӣ.

2. Забур 103:1-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳар он чи дар дохили ман аст, исми муқаддаси Ӯро баракат деҳ! Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун, ки ҳама гуноҳҳои туро мебахшад, ҳама дардҳои туро шифо мебахшад, ҷони туро аз чоҳ раҳо мекунад, туро бо муҳаббат ва марҳамати устувор тоҷ мекунад, ки туро аз некӣ сер мекунад. ки чавонии шумо мисли укобон нав мешавад.

Забур 50:23 Ҳар кӣ ҳамду сано гӯяд, Маро ҳамду сано мегӯяд;

Худо мехоҳад ситоиши қавми худ ва касонеро, ки зиндагии худро ба дурустӣ фармон медиҳанд, бо наҷот мукофот медиҳад.

1. "Зиндагӣ барои ҷалоли Худо: роҳи наҷот"

2. "Қувваи ҳамду сано: ҳамду санои Худо тавассути ҳаёти мо"

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Таронаи 51 як дуои амиқ ва самимӣ дар бораи тавба ва бахшиш аст. Он ба шоҳ Довуд пас аз гуноҳаш бо Батшобаъ нисбат дода мешавад, ки пушаймонии амиқ ва хоҳиши таҷдиди рӯҳонӣ буд.

Сархати 1: Забурнавис аз эътирофи гуноҳи онҳо ва эътироф кардани ҷиноятҳои онҳо дар назди Худо оғоз мекунад. Онҳо ба марҳамати Худо мурочиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро аз шарораташон пок кунад ва гуноҳҳои онҳоро бишӯяд (Забур 50:1–4).

Сархати 2: Забурнавис умқи гуноҳи онҳоро баён карда, эътироф мекунад, ки онҳо танҳо бар зидди Худо гуноҳ кардаанд. Онҳо зарурати дили покро эътироф мекунанд ва аз Худо мехоҳанд, ки дар онҳо рӯҳи пок биёфарид. Онҳо орзуи барқароршавӣ ва шодии наҷоти Худоро доранд (Забур 51:5–12).

Сархати 3: Забурнавис дили тавбаро пешкаш мекунад ва ваъда медиҳад, ки ба дигарон дар бораи роҳҳои Худо таълим медиҳад, то гунаҳкорон ба сӯи Ӯ баргарданд. Онҳо эътироф мекунанд, ки қурбониҳои беруна кофӣ нестанд; он чизе ки дар ҳақиқат ба Худо писанд аст, рӯҳи шикаста ва дили пушаймон аст (Забур 51:13-17).

Сархати 4: Забурнавис бо илтиҷо дар бораи илтифоти Худо бар Ерусалим ба анҷом мерасад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки деворҳои онро барқарор кунад ва ибодати онро барқарор кунад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки қурбониҳои бо самимият овардашуда ба Худо мақбул хоҳанд шуд (Забур 50:18–19).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу як тақдим мекунад
дуои тавба,
ва истиғфори омурзиш,
пушаймонии самимӣ ва хохиши навсозиро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба эътирофи эътирофи гуноҳи шахсӣ ҳангоми мурочиат ба раҳмати илоҳӣ,
ва таъкид кардани дигаргуние, ки тавассути ҷустуҷӯи поксозии дил дар ҳоле, ки орзуи барқароршавӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи нокифояи расму оинҳои беруна ва тасдиқи аҳамияти тавбаи ҳақиқӣ ҳамчун роҳи мусолиҳа бо Худо.

Забур 51:1 Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби эҳсони Худ; ба ҳасби марҳаматҳои фаровони Худ гуноҳҳои маро маҳв кун.

Ин порча дуои раҳмат ва омурзиш аз ҷониби Худост.

1. Худо ҳамеша меҳрубону бахшанда аст.

2. Мо ҳамеша метавонем ба Худо барои раҳмат ва омурзиш мурочиат кунем.

1. Луқо 6:37 - "Доварӣ накунед, ва шумо маҳкум нахоҳед шуд. Маҳкум накунед, ва маҳкум нахоҳед шуд. Бибахшед, ва бахшида хоҳед шуд".

2. Ишаъё 1:18 - "Акнун биёед ва биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон ҳастанд, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи онҳо мисли арғувон сурх бошанд, мисли пашм".

Забур 51:2 Маро аз гуноҳҳои ман пок кун, ва маро аз гуноҳам пок кун.

Ин порча аз зарурати омурзиш ва пок шудан аз гуноҳ сухан меравад.

1. Биёед омурзиш талаб кунем ва худро аз гуноҳ пок кунем

2. Аҳамияти истиғфор ва покӣ аз гуноҳ

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Ишаъё 1:18 - Акнун биёед ва якҷоя мубоҳиса кунем, мегӯяд Худованд: агарчи гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, мисли барф сафед хоҳад буд; агарчи мисли арғувон сурх бошанд ҳам, мисли пашм хоҳанд буд.

Забур 51:3 Зеро ки ман гуноҳҳои худро эътироф мекунам, ва гуноҳи ман ҳамеша пеши ман аст.

Забурнавис гуноҳи худро эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки он ҳамеша дар пеши назари ӯ аст.

1. Қувваи эътирофи хатогиҳои мо

2. Роҳи эътироф: Чӣ тавр қабул ва қабул кардани бахшиш

1. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Забур 51:4 Бар зидди Ту, эй танҳо, гуноҳ кардам ва ин бадӣ дар пеши ту кардам, то ки ҳангоми сухан гӯӣ сафед шавӣ, ва ҳангоми доварӣ ошкоро бошӣ.

Забурнавис эътироф мекунад, ки ӯ бар зидди Худо гуноҳ кардааст ва ҳангоми доварӣ барои сафед кардани Худо талаб мекунад.

1. Бахши пурмуҳаббати Худо: Вақте ки мо тавба мекунем, Худованд моро чӣ гуна сафед мекунад

2. Қудрати эътироф: Муҳимияти эътироф кардани гуноҳҳои мо дар назди Худо

1. Румиён 3:23-24 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед карда шуданд".

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - "Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва пок кунад. моро аз ҳар ноинсофӣ».

Забур 51:5 Инак, ман дар шарорат шакл гирифтаам; ва модарам маро дар гуноҳ ҳомила кард.

Дар порча гуфта мешавад, ки мо дар гуноҳ таваллуд шудаем ва аз он шакл мегирем.

1. Файзи Худо: Чӣ гуна табиати гунаҳкори мо моро муайян намекунад

2. Ҷустуҷӯи сулҳ бо эътироф кардани гуноҳҳои мо

1. Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба василаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем ва дар мо ростӣ нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Забур 51:6 Инак, ту ростиро дар ботин мехоҳӣ, ва дар ниҳон ба ман ҳикмат хоҳӣ дод.

Ин оят дар бораи хоҳиши Худо ба ҳақиқат ва ҳикмат дар ботинии мо сухан мегӯяд.

1 - Мо бояд кӯшиш кунем, ки ҳақиқат ва ҳикматро дар қалби худ ҷустан ва қабул кунем, зеро Худованд онро аз мо мехоҳад.

2 - Худованд мехоҳад моро хирадманд созад, то дар ботини худ ҳақиқатро ҷустуҷӯ кунем ва намунаи адолат бошем.

1 - Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул хоҳӣ кард ва аҳкоми Маро бо худ пинҳон дорӣ; Ба тавре ки гӯши худро ба ҳикмат моил кун ва дили худро ба хирад водор кунӣ. Оре, агар аз паи дониш фарьёд кунӣ, ва овози худро барои фаҳм баланд кунӣ; Агар ӯро чун нуқра биҷӯӣ, ва ӯро чун ганҷҳои ниҳон ҷӯйӣ; Он гоҳ тарси Худовандро дарк хоҳӣ кард, ва дониши Худоро хоҳӣ ёфт.

2 - Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

Забур 51:7 Маро бо иссоп пок кун, ва ман пок хоҳам шуд: маро бишӯ, ва аз барф сафедтар хоҳам буд.

Файзи поккунандаи Худо моро аз гуноҳҳои мо пок мекунад.

1: Қувваи тозакунандаи файзи Худо

2: Бо Хуни Масеҳ пок шудааст

1: Isaiah 1:18 - Акнун биёед, биёед якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд. Ҳарчанд гуноҳҳои шумо мисли арғувон бошад, онҳо мисли барф сафед хоҳанд буд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд.

2:1 Юҳанно 1:7 - Аммо агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар муошоракат дорем ва хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуна гуноҳ пок мекунад.

Забур 51:8 Маро шодӣ ва шодмонӣ бишнав; то ки устухонхое, ки ту шикастай, шод шаванд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба ӯ шодӣ ва шодӣ ато кунад, то ӯ аз шикастае, ки аз сар гузаронидааст, шифо ёбад.

1. "Қувваи шифобахши шодмонӣ: эҳсос кардани файзи барқароркунандаи Худо"

2. "Зебоии омурзиш: раҳоӣ аз шикастан"

1. Румиён 5:1-5 - Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем. Ба воситаи Ӯ мо низ бо имон ба ин файзе, ки дар он истодаем, дастрасӣ пайдо кардаем ва бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем. На танҳо ин, балки мо аз азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷ сабру тоқат ба вуҷуд меорад ва сабр хислат ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

2. Ишаъё 61:1-3 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ Маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам; барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо; тасаллӣ додани ҳамаи мотамдорон; ба мотамдорон дар Сион ба ҷои хокистар сару либоси зебо, ба ҷои мотам равғани шодӣ, ба ҷои рӯҳи заиф либоси ҳамду сано бидиҳад; то ки онҳо дубҳои адолат номида шаванд, ниҳоли Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад.

Забур 51:9 Рӯи худро аз гуноҳҳои ман пинҳон кун, ва ҳама гуноҳҳои маро маҳв кун.

Ин порча ба зарурати тавба кардан ва талаби омурзиши Худо барои гуноҳҳои мо таъкид шудааст.

1. Қувваи тавба: талаби омурзиш аз Худо

2. Роҳ ба сӯи наҷот: саъй кардан ба муқаддасот

1. Ишаъё 1: 18-20 - "Биёед, биёед бо ҳам мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд ҳам, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд шуд. 19 Агар хоҳӣ ва итоаткор бошӣ, аз неъмати замин хоҳӣ хӯрд; 20 Аммо агар саркашӣ ва исён кунӣ, шамшер хоҳӣ хӯрд, зеро ки даҳони Худованд гуфтааст.

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Забур 51:10 Дар ман дили пок офарин, эй Худо; ва рӯҳи ростро дар ман нав кунед.

Довуд аз Худо хоҳиш мекунад, ки дили пок офарад ва ба ӯ рӯҳи дуруст диҳад.

1) Қувваи навсозӣ: Дар раҳмати Худо қувват ёфтан

2) Пок кардани қалбҳо: таваккал ба фазли Худо

1) Ҳизқиёл 36:26-27 - Дили навро ба ту хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили шумо хоҳам гузошт.

2) Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

Забур 51:11 Маро аз ҳузури Худ дур накун; ва рӯҳи муқаддаси худро аз ман нагир.

Ин порча дар бораи хоҳиши Худо сухан меравад, ки мо дар ҳузури Ӯ бимонем ва аз рӯҳулқудсаш маҳрум нашавем.

1. Қудрати ҳузури Худо дар ҳаёти мо

2. Ташаккул додани муносибати наздик бо Рӯҳулқудс

1. Юҳанно 15:4-5 - Дар Ман бимонед, чунон ки Ман низ дар шумо мемонам. Ҳеҷ шоха худ аз худ мева дода наметавонад; бояд дар ток монад. Ва шумо низ мева оваред, агар дар Ман бимонед.

2. Румиён 8:11 - Ва агар Рӯҳи Он ки Исоро аз мурдагон эҳьё кард, дар шумо зинда бошад, Он ки Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард, ба бадани мирандаи шумо низ ба воситаи Рӯҳи Худ, ки дар шумо зиндагӣ мекунад, зинда хоҳад кард.

Забур 51:12 Шодии наҷоти Худро ба ман баргардон; ва маро бо рӯҳи озоди худ дастгирӣ кун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки шодии наҷоти ӯро барқарор кунад ва ӯро бо рӯҳи озоди худ дастгирӣ кунад.

1. Кашфи шодӣ дар наҷоти мо

2. Бо қудрати Рӯҳ худро дастгирӣ кунем

1. Румиён 5:1-2 - "Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди худ Исои Масеҳ сулҳ дорем, ки ба воситаи Ӯ мо ба ин файз, ки ҳоло дар он ҳастем, ба воситаи имон дастрасӣ пайдо кардаем".

2. Ғалотиён 5:22-23 - "Аммо самари Рӯҳ ин муҳаббат, шодмонӣ, осоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, некӣ, садоқат, ҳалимӣ ва худдорӣ аст. Бар зидди ин чизҳо қонун нест."

Забур 51:13 Он гоҳ Ман ба ҷиноятқорон роҳҳои Туро таълим хоҳам дод; ва гунаҳқорон ба ту табдил хоҳанд шуд.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба дигарон дар бораи роҳҳои Худо таълим диҳем ва ба гунаҳқорон ёрӣ диҳем, ки ба Ӯ муроҷиат кунанд.

1. Қувваи таълим: Омӯзиши мубодилаи ҳақиқати Худо

2. Табдилдиҳии ҳақиқӣ: Сафари тавба ва навсозӣ

1. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд».

2. Юҳанно 3:16-17 - "Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ки ҷаҳон, балки барои он ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад».

Забур 51:14 Маро аз хунрезӣ раҳоӣ деҳ, эй Худо, эй Худои наҷоти ман; ва забони ман бо овози баланд аз адолати Ту тараннум хоҳад кард.

Диққати таронаи 51-и таронаи 51-ум раҳоӣ аз гуноҳ аст.

1. «Қудрати раҳоӣ аз гуноҳ»

2. «Шодии адолати Худо»

1. Румиён 3:23-26 - Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи кафорати дар Исои Масеҳ, ки Худо ӯро ҳамчун кафорат ба воситаи хун, ки бо имон қабул карда шавад. Ин барои нишон додани адолати Худо буд, зеро бо таҳаммули илоҳӣ ӯ аз гуноҳҳои пештара гузашта буд.

2. Ҳизқиёл 36:25-27 - Ман бар ту оби пок мепошам, ва ту аз ҳама нопокиҳои худ пок хоҳӣ шуд, ва аз тамоми бутҳоят туро пок хоҳам кард. Ва ман ба шумо дили нав хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили шумо хоҳам гузошт. Ва дили сангинро аз гӯшти ту дур хоҳам кард ва ба ту дили гӯшт хоҳам дод. Ва Ман Рӯҳи Худро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва шуморо водор хоҳам кард, ки бар тибқи фароизҳои Ман рафтор кунед, ва қоидаҳои Маро риоя кунед.

Забур 51:15 Эй Парвардигори ман, лабони маро кушо; ва даҳони ман ҳамду санои Туро баён хоҳад кард.

Дар Забур 51:15, забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки лабҳояшро кушояд, то Худовандро ҳамду сано гӯяд.

1. Нерӯи ҳамду сано - Чӣ гуна ситоиши мо метавонад дилҳои моро ба сӯи Худо боз кунад ва моро ба Ӯ наздик созад.

2. Зарурати суханронии Каломи Худо - Чӣ тавр суханони мо қудрати расидан ба дигарон ва онҳоро ба Малакути Худо овардан доранд.

1. Ишаъё 6:1-4 - Вохӯрии Ишаъё бо Худо ва даъвати ӯ барои гуфтани каломи Худо.

2. Яъқуб 3:2-12 - Чӣ тавр суханони мо қудрати баракат ё лаънатро доранд.

Забур 51:16 Зеро ки ту қурбонӣ намехоҳӣ; вагарна онро медиҳам: қурбонии сӯхтаниро дӯст намедорӣ.

Худованд ҳамчун нишонаи вафодорӣ ба қурбонӣ ва қурбонии сӯхтанӣ ниёз надорад, балки дили покро мехоҳад.

1. Қалби вафодории ҳақиқӣ - Худо мехоҳад, ки мо ба Ӯ дилу ҷони худро бидиҳем, на қурбонии сӯхтанӣ.

2. Қурбонии ҳамду сано - Мо метавонем садоқати худро ба Худо бо додани қурбонии ҳамду сано нишон диҳем.

1. Забур 51:16-17 - "Зеро ки ту қурбонӣ намехоҳӣ, вагарна ман онро медиҳам: қурбонии сӯхтаниро дӯст намедорӣ. Қурбонии Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймон, эй Худо, Ту хор накунанд».

2. Ишаъё 1: 11-17 - "Бисёрии қурбониҳои шумо барои ман барои чӣ аст? мегӯяд Худованд: Ман аз қурбониҳои сӯхтании қӯчқорҳо ва чарбуи чорпоён пур ҳастам; ва аз хун лаззат намебарам. Вакте ки шумо барои ҳозир шудан ба ҳузури ман меоед, кӣ аз дасти шумо талаб кардааст, ки ҳавлии маро поймол кунад?»

Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Худо ҳамчун қурбонӣ рӯҳи фурӯтан ва дили шикастаро мехоҳад.

1: Мо бояд худро дар назди Худо фурӯтан кунем ва ба Ӯ иҷозат диҳем, ки дилҳои моро бишкананд, то аз ҷониби Ӯ пазируфта шавад.

2: Мо бояд ғурури худро раҳо кунем ва ба Худо иҷозат диҳем, ки ҳаёти моро назорат кунад, агар мо ба манфиати Ӯ бошем.

1: Матто 5:3-4 "Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. Хушбахтанд мотамгирандагон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт".

2: Ishaiah 57:15 "Зеро ки чунин мегӯяд Таоло ва Таоло Сокини абадият, ки исми Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокинам, бо Ӯ низ, ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳи фурӯтанон ва барои эҳё кардани дили мутаассир».

Забур 51:18 Бо хушнудии худ ба Сион некӣ кун: деворҳои Ерусалимро бино кун.

Худо даъват карда мешавад, ки ба Сион илтифот нишон диҳад ва деворҳои Ерусалимро барқарор кунад.

1. Бахти нек: баракати некӣ кардан

2. Қудрати некӣ: Деворҳои Ерусалимро барқарор кунед

1. Ишаъё 58:12 - Ва онҳое ки аз ту хоҳанд буд, харобаҳои кӯҳнаро хоҳанд сохт; ва туро «Таъмиркунандаи рахна», Баркароркунандаи пайраҳаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

2. Ирмиё 29:7 - Ва осоиштагии шаҳрро, ки ман шуморо ба он ҷо бурдаам, то ба асирон бурдаам, биҷӯед ва барои он ба Худованд дуо гӯед, зеро ки дар осоиштагии он шумо осоиштагӣ хоҳед дошт.

Забур 51:19 Он гоҳ аз қурбониҳои адолат, аз қурбонии сӯхтанӣ ва тамоми қурбонии сӯхтанӣ хушнуд хоҳӣ шуд; он гоҳ бар қурбонгоҳи Ту гӯсолаҳо тақдим хоҳанд кард.

Худо нисбат ба қурбониҳо корҳои некро бештар мехоҳад.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки дар назари Худо дуруст рафтор кунем, зеро Ӯ инро аз ҳама чизи дигар қадр мекунад.

2: Мо бояд ба амалҳои худ диққат диҳем, зеро Худо ба дилҳои мо назар мекунад ва вақте ки мо кори дуруст ва адолатро меҷӯем, хушнуд мешавад.

1: Ишаъё 1:11-17 - Худованд марҳамат мехоҳад, на қурбониро.

2: Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст; ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад, ҷуз ин ки адолат рафтор кунед, марҳаматро дӯст доред ва дар назди Худои худ фурӯтанона рафтор кунед?

Таронаи 52 таронаест, ки ба маккорӣ ва суқути шарирон муроҷиат мекунад ва онро бо устуворӣ ва садоқати Худо муқоиса мекунад. Он ҳамчун ёдраскунандаи адолати Худо ва муҳофизати одил хизмат мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо муроҷиат ба шахсе, ки ҳамчун "марди тавоно" тавсиф шудааст, оғоз мекунад, ки на ба муҳаббати устувори Худо таваккал кардан дар бадӣ фахр мекунад. Онҳо забони маккоронаи Ӯро, ки қасди ҳалокат мекашад ва дурӯғ мегӯяд, маҳкум мекунанд (Забур 51:1–4).

Сархати 2: Забурнавис роҳҳои харобиовари шахси шарирро бо ҷавоби Худо муқоиса мекунад. Онњо тасдиќ мекунанд, ки Худо суқути ӯро ба вуљуд меорад ва ӯро аз мавќеи ќудраташ дур мекунад ва макри ӯро фош мекунад. Одил шоҳиди ин доварӣ хоҳанд шуд ва аз Худо метарсанд (Забур 51:5-7).

Сархати 3: Забурнавис изҳори эътимоди онҳоро ба муҳаббат ва садоқати бепоёни Худо баён мекунад. Онҳо эълон мекунанд, ки Ӯро то абад барои аъмоли одилонааш ҳамду сано гӯянд ва муҳофизати Ӯро бар онҳо эътироф мекунанд, мисли дарахти зайтун, ки дар ҳузури Ӯ мешукуфанд (Забур 51:8-9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу ду тӯҳфаҳо
маҳкумияти бадкорон,
ва изҳори таваккал ба Худо,
таъкиди адолат ва устувории илоҳӣ.

Бо таъкид ба танқид, ки тавассути маҳкум кардани лофзании фиребанда ва дарк кардани оқибатҳои он ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути таваккал ба доварии илоҳӣ ба даст оварда мешавад ва содиқ будани бепоён ба ҳамду санои Ӯ.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи вокуниши илоҳӣ ба бадӣ ва эътирофи ғамхории муҳофизатии Ӯ нисбати одилон.

Забур 52:1 Чаро бо шарорат фахр мекунӣ, эй тавоно? некии Худо ҳамеша пойдор аст.

Шахсе, ки бо аъмоли худ фахр мекунад, аз ҷониби забурнавис савол дода мешавад ва ба онҳо хотиррасон мекунад, ки некии Худо абадӣ аст.

1. Мағрурӣ пеш аз фурӯпошӣ меояд: А дар Забур 51:1

2. Муҳаббати ҷовидонаи Худо: А дар Забур 51:1

1. Масалҳо 16:18, Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ.

2. Румиён 8:38-39, Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 52:2 Забони ту фасод мекунад; мисли риштароши тез, бо фиреб кор мекунад.

Забурнавис аз хатари забонҳои фиребандае, ки боиси ҳалокат мегардад, ҳушдор дода, онро бо риштаи тез муқоиса мекунад.

1. Қудрати калимаҳо: Чӣ гуна забонҳои мо метавонанд фасод ва раҳм кунанд

2. Муҳимияти гуфтани ҳақиқат: Чаро мо бояд забонҳои фиребандаро рад кунем

1. Яъқуб 3:8-10 - Аммо ҳеҷ як инсон забонро ром карда наметавонад. Ин як бадии ноором, пур аз заҳри марговар аст. Бо забон мо Худованд ва Падари худро ҳамду сано мегӯем ва бо он одамонро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Аз як дахон таърифу дашном мебарояд. Бародарон ва хоҳарони ман, ин набояд бошад.

2. Масалҳо 12:17-19 - Шоҳиди ростқавл рост мегӯяд, аммо шоҳиди бардурӯғ дурӯғ мегӯяд. Сухани бепарво мисли шамшер мезанад, вале забони доноён шифо мебахшад. Лабҳои ростқавлона ҷовидон мемонад, аммо забони дурӯғгӯ як лаҳза мемонад.

Забур 52:3 Ту бадиро аз некӣ бештар дӯст медорӣ; ва дурӯғгӯй ба ҷои сухани одилона. Села.

Мардум майл доранд бадӣ ва дурӯғро аз некиву адолат афзалтар медонанд.

1. Хатари интихоб кардани гуноҳ бар муқаддасот

2. Фазилати сухани дуруст

1. Забур 15:2 Он ки рост рафтор мекунад, ва адолатро ба амал меоварад, ва дар дили худ рост мегӯяд.

2. Масалҳо 8:13 Тарс аз Худованд ин аст, ки аз бадӣ нафрат дорам: мағрур ва такаббур, ва роҳи бад ва даҳони бадбинро нафрат дорам.

Забур 52:4 Ту ҳама суханҳои хӯрандаро дӯст медорӣ, эй забони маккор.

Худо суханони фиребандаеро, ки дигаронро мехӯранд, рад мекунад.

1. Фирефтаи суханони дурӯғ нашавед, балки ба ҳақиқати Худо таваккал кунед.

2. Бо муҳаббат ва меҳрубонӣ ҳарф занед, на бо суханони фиребандае, ки дигаронро озор медиҳад.

1. Забур 19:14: «Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман».

2. Қӯлассиён 4:6: «Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст».

Забур 52:5 Ҳамчунин Худо туро то абад нобуд хоҳад кард, ва туро хоҳад бурд, ва аз манзилат канда, аз замини зиндаҳо решакан хоҳад кард. Села.

Худо ситамкоронро доварӣ мекунад ва ҷазо медиҳад.

1: Мо бояд ҳамеша дар бораи амалҳои худ ва оқибатҳои аз онҳо ба миён омадаро дар хотир дошта бошем, зеро Худо онҳоеро, ки ситамкоронро доварӣ мекунад ва ҷазо медиҳад.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки кори дуруст кунем, зеро Худо бадӣ бечазо намегузорад.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 52:6 Одил низ хоҳанд дид, ва битарсанд, ва ба ӯ ханданд.

Шарирон ба доварӣ дучор хоҳанд шуд ва одилон аз шодӣ ва қаноатмандӣ пур хоҳанд шуд.

1. Одил аз ҳукми Худо шодӣ мекунанд

2. Чеҳраи шарир ба ҳукми Худо

1. Забур 52:6 - Одил низ хоҳанд дид, ва метарсанд, ва ба ӯ ханданд:

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Забур 52:7 Инак, ин шахсест, ки Худоро қуввати худ накардааст; балки ба фаровонии сарвати худ боварӣ дошт ва худро дар шарорати худ мустахкам мекард.

Забурнавис аз таваккал кардан ба сарват ба ҷои ба Худо барои қувват огоҳ мекунад.

1. "Қудрати сарват: Оё пул хушбахтиро харида метавонад?"

2. «Хатари умед ба сарват ба ҷои Худо»

1. Масалҳо 11:28 - "Ҳар кӣ ба сарвати худ эътимод дорад, меафтад, вале одил мисли барги сабз мешукуфад".

2. 1 Тимотиюс 6:9-10 - "Онҳое, ки сарватманд шудан мехоҳанд, ба васвасаҳо ва дом ва ҳавасҳои зиёди бемаънӣ ва зарароваре афтодаанд, ки одамонро ба харобӣ ва ҳалокат меандозанд. Зеро муҳаббати пул решаи ҳар гуна Ба туфайли ин ҳавас аст, ки баъзеҳо аз имон дур шудаанд ва дардҳои зиёде худро сӯрох кардаанд».

Забур 52:8 Аммо ман мисли зайтуни сабз дар хонаи Худо ҳастам: Ман ба марҳамати Худо то абад таваккал мекунам.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Раҳмати Худо ҷовидон аст

2: Ба раҳмати Худо таваккал кунед

1: Марсияҳо 3: 22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 52:9 Туро то абад ҳамду сано хоҳам гуфт, зеро ки ин корро кардай; ва ба исми Ту мунтазир хоҳам буд; зеро ки ин дар пеши муқаддасони Ту хуб аст.

Вафодории Худо абадӣ аст ва сазовори ситоиш аст.

1: Вафодории Худо устувор аст

2: Худоро барои садоқаташ ҳамду сано гӯед

1: Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2: Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

Таронаи 53 таронаест, ки ба беақлӣ ва фасоди онҳое, ки мавҷудияти Худоро инкор мекунанд, муроҷиат мекунад. Он ба зарурати умумиҷаҳонӣ барои тавба ва умеде, ки ба сӯи Худо муроҷиат мекунад, таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо тасдиқи он оғоз мекунад, ки аблаҳон дар дили худ мегӯянд: «Худо нест». Онҳо ин шахсонро ҳамчун фосид ва бефаҳм, ба шарорат ва зулм машғул тасвир мекунанд (Забур 52:1-4).

Сархати 2: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо аз осмон ба инсоният нигоҳ мекунад, то бубинад, ки касе Ӯро меҷӯяд ё не. Онҳо ноумедии худро баён мекунанд, зеро онҳо ҳеҷ каси оқилона амал намекунанд ва ё Худоро меҷӯянд. Онҳо табиати умумибашарии ифротии инсониро таъкид мекунанд (Забур 52:2–3, 5).

Сархати 3: Забурнавис орзуи наҷот ва раҳоӣ аз Сионро баён мекунад. Онҳо вақтеро интизоранд, ки Худо халқи Худро барқарор мекунад ва аз фидияи халқаш шод мешавад (Забур 52:6).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу се тӯҳфаҳо

танқиди касоне, ки Худоро инкор мекунанд,
ва орзуи наҷот,
ба беақлии инсонӣ ва умеди илоҳӣ таъкид мекунад.

Бо таъкид ба арзёбиҳое, ки тавассути маҳкум кардани инкори мавҷудияти Худо ба даст омадаанд ва ҳамзамон нишон додани фасоди ахлоқӣ,
ва таъкид кардани саъю кӯшише, ки тавассути хоҳиши раҳоӣ ва интизории барқарорсозии илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи фасоди умумибашарии инсонӣ ва изҳори умед ба наҷоти илоҳӣ нишон дода шудааст.

Забур 53:1 Нодон дар дили худ гуфтааст: "Худо нест". Фосид ҳастанд ва гуноҳи зишт кардаанд; ҳеҷ кас некӯкор нест.

Нодон мавҷудияти Худоро инкор мекунад ва гуноҳҳои зишт кардааст, ҳеҷ кас одил нест.

1. "Он чизе ки Китоби Муқаддас дар бораи беимонӣ мегӯяд"

2. "Хатари инкор кардани Худо"

1. Румиён 3:10-12 «Чунон ки навишта шудааст: одил нест, ҳатто як нафар нест; касе дарк намекунад, касе нест, ки Худоро меҷӯяд. касе нест, ки некӣ мекунад, ҳатто як нафар.

2. Воиз 7:20 Дар ҳақиқат, дар рӯи замин ҳеҷ кас одил нест, касе ки кори нек мекунад ва ҳеҷ гоҳ гуноҳ намекунад.

Забур 53:2 Худо аз осмон ба фарзандони одам нигарист, то бубинад, ки оё онҳое ҳастанд, ки дарк мекунанд ва Худоро меҷӯянд.

Худо ба ҳама одамон назар мекунад, то бубинад, ки оё касе ҳастанд, ки Ӯро мефаҳманд ва меҷӯянд.

1. Ҷустуҷӯи маъно: дарк ва ҷустуҷӯи Худо

2. Ҷустуҷӯи Худо: ҷустуҷӯи як умр

1. Ирмиё 29:13 - Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед.

2. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

Забур 53:3 Ҳар яке аз онҳо баргашт, ҳама палид шуданд; касе нест, ки некӣ кунад, ҳеҷ кас нест.

Ин порча нишон медиҳад, ки ҳеҷ як аз башарият некӣ карда наметавонад ва ҳама палид ҳастанд.

1. Муҳаббат ва адолати Худо: Чӣ тавр мо метавонем дар муқобили гуноҳ одил бошем?

2. Подшоҳии Худо: Чӣ тавр мо метавонем раҳмати Ӯро қабул кунем?

1. Румиён 3:23 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд".

2. Яъқуб 2:10 - «Зеро ҳар кӣ тамоми шариатро риоя кунад, вале дар як нукта риоя накунад, барои ҳамааш ҷавобгар шудааст».

Забур 53:4 Оё бадкорон дониш надоранд? ки қавми Маро мисли нон мехӯранд, Худоро нахондаанд.

Кормандони шарир Худоро намешиносанд ва халқи Худоро несту нобуд мекунанд.

1. "Зиндагӣ барои Худо дар ҷаҳони шарорат"

2. "Халқи Худо: азиз ва ҳифзшуда"

1. Забур 34:17-20 - Вақте ки ман ӯро даъват мекунам, Худованд мешунавад. Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Забур 53:5 Онҳо дар тарси азиме буданд, ва дар он ҷо ҳарос набуд, зеро ки Худо устухонҳои Он ки бар зидди Ту ӯрду задаанд, пароканда кардааст; онҳоро шарманда кардай, зеро ки Худо онҳоро хор кардааст.

Худо устухонҳои касонеро, ки бо қавми Ӯ меҷанганд, пароканда мекунад ва онҳоро ба ҳарос меандозад, ҳатто агар ҳеҷ тарс лозим набуд, зеро ки онҳоро хор кардааст.

1. Муҳофизати Худо: Чӣ тавр Қудрат ва Муҳаббати Худо халқи Ӯро аз хатарҳо муҳофизат мекунад

2. Нафрати Худо нисбат ба гунаҳкорон: Чӣ гуна Худо бо касоне, ки ба роҳи бадӣ пайравӣ мекунанд, мухолифат мекунад ва онҳоро рад мекунад.

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар атрофи онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва Ӯ онҳоро наҷот медиҳад.

2. Румиён 8:31-32 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надоштааст, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кардааст, чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

Забур 53:6 Кошки наҷоти Исроил аз Сион берун меомад! Вақте ки Худо асирии қавми Худро бармегардонад, Яъқуб шод хоҳад шуд, ва Исроил шод хоҳад шуд.

Наҷоти Худо ба Исроил меояд ва Яъқуб вақте ки Худо халқашро аз асирӣ бармегардонад, шод хоҳад шуд.

1. Худо ҳамеша содиқ аст, ки моро ба сӯи худ бармегардонад.

2. Оқибат наҷоти Худо ба тамоми халқи Ӯ мерасад.

1. Ишаъё 66:7-8 Пеш аз таваллуд шуданаш, вай зоид; пеш аз он ки дарди вай фаро расад, писаре зоид. Кӣ чунин гапро шунидааст? Кӣ чунин чизҳоро дидааст? Магар дар як рӯз замин тавлид мешавад? Оё дар як лаҳза миллате пайдо мешавад? Зеро, ҳамин ки Сион таваллуд шуд, вай фарзандони худро ба дунё овард.

2. Ишаъё 51:3 Дар ҳақиқат, Худованд Сионро тасаллӣ хоҳад дод; Ӯ тамоми харобаҳои ӯро тасаллӣ хоҳад дод. Биёбони вайро мисли Адан хоҳад кард, ва биёбони вайро мисли боғи Худованд хоҳад кард; дар он шодию шодӣ, шукрона ва садои наво пайдо мешавад.

Таронаи 54 таронаи Довуд аст, ки дар замони тангӣ ва таъқибот навишта шудааст. Ин илтиҷо барои ёрӣ ва раҳоӣ аз Худо дар баробари душманон аст.

Сархати 1: Забурнавис аз даъват оғоз мекунад, ки Худо онҳоро бо номи худ наҷот диҳад ва онҳоро бо қудрати Ӯ сафед кунад. Онҳо душманони худро ҳамчун ғарибе тасвир мекунанд, ки ба муқобили онҳо қиём карда, ҷони худро меҷӯянд (Забур 53:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ба садоқати Худо изҳори боварӣ мекунад ва эътироф мекунад, ки Ӯ ёвари онҳост. Онҳо ба Худо қурбонии шукргузорӣ меоранд ва исми Ӯро ҳамду сано мегузоранд ва боварӣ доранд, ки Ӯ онҳоро аз мусибат наҷот медиҳад (Забур 53:4–6).

Сархати 3: Забурнавис бо изҳори итминон, ки душманонашон мағлуб хоҳанд шуд, хотима медиҳад. Онҳо ба некӯии Худо эътимод доранд ва изҳор мекунанд, ки ба Ӯ бо дили соф қурбонӣ меоранд (Забур 53:7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу чор тӯҳфаҳо
илтиҷо барои наҷоти илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таъкид мекунад, ки такя ба кӯмаки Худо дар лаҳзаҳои душворӣ.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути даъват кардани Худо барои наҷот ба даст оварда шудааст ва эътирофи таҳдиди душманон,
ва таъкиди эътимоде, ки тавассути таваккал ба вафодории илоҳӣ ва изҳори сипос ва тааҳҳуд ба ибодат ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи шикасти рақибон ва тасдиқи эътимод ба некии Худо ҳамчун манбаи умед дар вақти андӯҳ нишон дода шудааст.

Забур 54:1 Маро, эй Худо, ба исми Худ наҷот деҳ, ва маро бо қуввати Худ доварӣ кун.

Аз Худо хоҳиш карда мешавад, ки наҷот ёбад ва бо қуввати Ӯ доварӣ шавад.

1. Вақте ки мо ба қувват ва далерӣ ниёз дорем, Худо дар он ҷост

2. Тасаллият аз қуввати Худо

1. Забур 46:1, Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Матто 11:28-30, Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман

биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Забур 54:2 Дуои маро бишнав, эй Худо! ба суханони даҳони ман гӯш диҳед.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки дуоашро гӯш кунад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши гӯш кардани Худо

2. Қалби мӯъмин: Изҳори эҳтиёҷ ба Парвардигор

1. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

2. Ишаъё 65:24 - Пеш аз он ки онҳо даъват кунанд, Ман ҷавоб медиҳам; ҳангоме ки онҳо ҳанӯз сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

Забур 54:3 Зеро ки ғарибон бар зидди ман қиём карданд, ва ситамкорон ҷонамро меҷӯянд, Худоро пеши худ нагузоштаанд. Села.

Аҳнабиён бар зидди забурнавис қиём мекунанд, ва ситамкорон ҷони ӯро меҷӯянд. Забурнависон мефаҳманд, ки ин бегонагон Худоро пеши онҳо нагузоштаанд.

1. Қудрати ҳузури Худо: Фаҳмидани таваккал ба Худованд

2. Саркашӣ кардани вазъият: дар имон устувор будан

1. 2 Вақоеънома 20:15, "Аз ин лашкари бузург натарсед ва ҳаросон нашавед, зеро ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост".

2. Ишаъё 41:10, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 54:4 Инак, Худо ёвари ман аст: Худованд бо онҳост, ки ҷонамро дастгирӣ мекунанд.

Худо ёридиҳандаи касонест, ки Ӯро меҷӯянд ва ба Ӯ таваккал мекунанд, то нафси худро нигоҳ доранд.

1. Дар вақти ниёз ба Худо таваккал кардан

2. Қувваи имон ба Худо

1. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон мегӯем, ки Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам. Одамони оддӣ бо ман чӣ кор карда метавонанд?

2. Ирмиё 17:7-8 - Аммо хушбахт аст касе, ки ба Худованд таваккал мекунад ва эътимоди ӯ ба Ӯст. Онҳо мисли дарахте хоҳанд буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯй берун мекунад. Вақте ки гармӣ меояд, наметарсад; баргхои он хамеша сабзанд. Вай дар як соли хушксолӣ ташвише надорад ва хеч гох мева намедихад.

Забур 54:5 Ба душманонам бадӣ хоҳад дод, онҳоро ба ростии Худ нест кун.

Забур 53:5 моро бармеангезад, ки ба ҳақиқати Худо таваккал кунем, то ба бадӣ мукофот диҳем ва душманони моро нест кунем.

1. Ба вафодории Худо таваккал кунед, то адолатро риоя кунед

2. Ба Худо таваккул кунед, ки шуморо аз душманонатон нигоҳ дорад

1. Масалҳо 16:7 - Ҳангоме ки роҳи одам ба Худованд писанд ояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу оштӣ мегардонад.

2. Ишаъё 59:19 - Ҳамин тавр, онҳо аз исми Худованд аз ғарб ва ҷалоли Ӯ аз тулӯи офтоб метарсанд. Вақте ки душман мисли тӯфон дарояд, Рӯҳи Худованд бар зидди ӯ байрак боло хоҳад кард.

Забур 54:6 Ба ту қурбонӣ хоҳам кард, эй Худованд, исми Туро ҳамду сано хоҳам дод. зеро он хуб аст.

Забурнавис омодагии худро барои қурбонӣ кардан ба Худо ва ҳамду санои исми Ӯ эълон мекунад, зеро ин хуб аст.

1. Худро ба Худо фидо кардан ҳамчун амали ситоиш

2. Некӯии Худо

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. Забур 100:5 - Зеро ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ абадӣ аст; садоқати ӯ дар тамоми наслҳо идома дорад.

Забур 54:7 Зеро ки Ӯ маро аз ҳар мусибат раҳоӣ дод, ва чашми ман хоҳиши ӯро бар душманонам дид.

Худо моро аз ҳама мусибат раҳоӣ дод ва бар душманонамон адолат мебахшад.

1. Ҳимоя ва наҷоти Худо дар вақти душворӣ

2. Қувваи имон ба Худо барои адолат ба душманони мо

1. Забур 91:14-16 Зеро ки Ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро раҳо хоҳам кард: Ӯро боло хоҳам дод, зеро ки исми Маро шинохт. Ӯ маро бихонад, ва ман ба ӯ ҷавоб хоҳам дод: Ман бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард. Бо умри дароз ман ӯро қонеъ хоҳам кард, ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод.

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Таронаи 55 таронаи Довуд аст, ки изтироби амиқ ва хиёнатро ифода мекунад. Дар он дардҳое, ки аз хиёнати як дӯсти наздик ба вуҷуд омадааст, инъикос мекунад ва дар ҳузури Худо тасаллӣ меҷӯяд.

Сархати 1: Забурнавис бо доду фарёд ба Худо оғоз мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки илтиҷои онҳоро барои кӯмак гӯш кунад. Онҳо изтироб ва нооромии худро, ки аз садои душман ва зулми онҳо рӯбарӯ шуда буданд, тасвир мекунанд (Забур 54:1-3).

Параграфи 2: Забурнавис хоҳиши болҳои онҳоро ҳамчун кабӯтар баён мекунад, то онҳо аз душвориҳои худ парвоз кунанд. Онҳо аз хиёнати дӯсти наздики худ, шахсе, ки ба онҳо бовар карда буданд, бо суханони дурӯғ бар зидди онҳо баромад, таассуф мекунанд (Забур 54:4–11).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки бар душманонашон доварӣ кунад ва онҳоро аз зӯроварӣ раҳо кунад. Онҳо ба садоқатмандии Худо эътимод доранд ва изҳор мекунанд, ки Ӯ онҳоро дастгирӣ мекунад (Забур 54:12–15).

Сархати 4: Забурнавис эътироф мекунад, ки на душмане, ки онҳоро таҳқир мекунад, балки шахси шиноси ҳамсафарест, ки як вақтҳо аз муошират ширин баҳравар шуда буд. Онҳо хоҳиши адолатро баён мекунанд ва ба Худо таваккал мекунанд, ки онҳоро сафед кунад (Забур 54:16-23).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу панҷ тӯҳфаҳо
фарёди ёрӣ дар тангӣ,
ва даъвои адолат,
таъкид кардани хиёнат ва такя ба вафодории Худо.

Бо таъкид ба нолае, ки тавассути баёни андӯҳ ҳангоми ҷустуҷӯи дахолати илоҳӣ дар миёни зулм ба даст омадааст,
ва таъкид кардани дархосте, ки тавассути даъват ба Худо барои доварӣ кардани душманон ва тасдиқи эътимод ба қудрати устувори Ӯ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи хиёнат аз ҷониби дӯсти боэътимод ҳангоми изҳори эътимод ба адолати илоҳӣ ҳамчун манбаи ниҳоии оқои ҷалол.

Забур 55:1 Ба дуои ман гӯш деҳ, эй Худо! ва аз дуъои ман пинҳон мабош.

Ин тарона дуоест, ки Худо онро бишнавад ва аз дуои худ пинҳон нашавад.

1. Худо ҳамеша дуоҳои моро мешунавад

2. Қудрати дархости Худо

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, зеро он амал мекунад."

2. Матто 7:7-8 - Бипурс, ба шумо дода мешавад; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода мешавад. Зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад, ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

Забур 55:2 Ба ман гӯш диҳед, ва маро бишнавед: Ман аз шикояти худ гиря мекунам ва ғавғо мекунам;

Забурнавис дар дуо ба Худованд нола мекунад ва хоҳиш мекунад, ки шунида шавад.

1. "Шикояти худ ба Худованд: омӯзиши Забур 55:2"

2. "Тӯҳфаи нола: Шикояти мо ба Худо"

1. 2 Қӯринтиён 4:7–10

2. Филиппиён 4:4–7

Забур 55:3 Аз овози душман, аз зулми шарирон, зеро ки онҳо ба ман шарорат меандозанд, ва дар ғазаб аз ман нафрат мекунанд.

Душман одилонро бо шарорат ва кина зулм мекунад.

1. Худо дар ранҷ паноҳгоҳи мост.

2. Овози душман мехоҳад моро сарнагун созад, аммо Худо бузургтар аст.

1. Забур 55:22 - "Гарбори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард: Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба васваса афтанд".

2. Румиён 8:37-39 - "На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо ва на чизҳо на ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонанд».

Забур 55:4 Дилам дарднок аст, ва даҳшати марг бар ман афтодааст.

Забурнавис дар изтироб қарор дорад, зеро даҳшати марг ӯро фаро гирифтааст.

1. Чӣ тавр бо тарс ва изтироб мубориза бурдан мумкин аст

2. Тасалли шинохти Худо дар замонҳои душвор бо мост

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 55:5 Тарс ва ларза бар ман омад, ва даҳшат маро фаро гирифтааст.

Тарсу ларз ба сари забурнавис омада, ӯро фаро гирифтааст.

1. Ғалаба кардани тарс: Чӣ тавр тавассути имон ба Худо тарс ва изтиробро мағлуб кардан мумкин аст

2. Дар лаҳзаҳои душворӣ ба Худо таваккал кардан: дар замонҳои душвор дар Худо тасаллӣ ва қувват пайдо кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Забур 55:6 Ва гуфтам: «Эй кош, мисли кабутар болҳо доштам! зеро он гоҳ ман парвоз карда, ором мебудам.

Забурнавис роҳи гурез ва оромиро орзу мекунад, мисли кабӯтар бол орзу мекунад.

1. Дар Забур 55:6 оромӣ пайдо кунед

2. Дуои хасташудагон омӯхтани парвоз

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигир ва аз ман биомӯз; зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам; ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Забур 55:7 Инак, хоҳам буд, ки дур овора шавам ва дар биёбон бимонам. Села.

Забурнавис хоҳиши саргардон ва дар биёбон монданро изҳор мекунад.

1. Чӣ тавр дар замонҳои душвор тасаллӣ ёфтан мумкин аст (Забур 54:7)

2. Дар замонҳои душвор ба Худо таваккал кардан (Забур 55:7)

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 55:8 Ман аз тӯфони шамол ва тӯфон гурезам.

Забурнавис хоҳиши раҳоӣ аз тӯфон ва тӯфони шамолиро баён мекунад.

1. Паноҳ ҷустан аз душвориҳо: Дар Масеҳ тасаллӣ ёфтан

2. Хуруҷи имон: такя ба Худо дар тӯфонҳои зиндагӣ

1. Матто 11:28-29 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва барои ҷони худ оромӣ хоҳед ёфт».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 55:9 Ҳалок кун, эй Худованд, ва забонҳои онҳоро ҷудо кун, зеро ки дар шаҳр зӯроварӣ ва низоъ дидаам.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки забони онҳоеро, ки дар шаҳр зӯроварӣ ва низоъ меоранд, ҷудо кунад.

1. "Даъват барои сулҳ: Даъват барои хотима додан ба хушунат ва низоъ"

2. "Қувваи дуо: Дуо кардан дар бораи он ки Худо ба мо дар мағлуб кардани бадӣ кӯмак кунад"

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Масалҳо 16:7 - "Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳ мекунад".

Забур 55:10 Шабу рӯз бар деворҳои он гардиш мекунанд; дар миёни он фасод ва андӯҳ низ ҳаст.

Забурнавис аз мавҷудияти бадӣ ва ғамгинӣ дар шаҳр таассуф мекунад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани рӯҳафтодагӣ дар баробари мушкилот

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан, дар мусибат пурсабр будан, дар дуо дарҳол.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 55:11 Бадӣ дар миёни он аст: макр ва макр аз кӯчаҳои вай дур нашавад.

Дар оят аз бадӣ ва макру фиребе, ки дар ҷаҳон вуҷуд дорад, сухан меравад.

1: Мо набояд аз бадиҳои ҷаҳон тааҷҷуб кунем, балки ба Худованд таваккал кунем, ки дар муқобили он қувват ва роҳнамоӣ диҳад.

2: Аз бадиҳои дунё битарсед ва аз он парҳез кунед, то шуморо гумроҳ накунад.

1: Масалҳо 4:23 - "Аз ҳама чизи дигар дили худро нигоҳ доред, зеро ҳар коре, ки мекунед, аз он бармеояд."

2: Эфсӯсиён 5: 15-17 - "Пас, хеле эҳтиёт шавед, ки чӣ гуна шумо на ҳамчун беақл, балки ҳамчун оқил зиндагӣ мекунед ва аз ҳар фурсат истифода баред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки бифаҳмед, ки Худованд чӣ гуна аст. иродаи он аст».

Забур 55:12 Зеро ки душмане набуд, ки маро сарзаниш мекард; он гоҳ ман метавонистам онро бардошт: на он ки аз ман нафрат кард, ки бар ман худдорӣ кард; он гоҳ ман худро аз ӯ пинҳон мекардам:

Душман Забурнависро сарзаниш накардааст, ва нафратовар бар ӯ бузургӣ накардааст.

1. Бо душманон чӣ гуна бояд муносибат кард

2. Қувваи бахшидан

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:21 - Ба бадӣ мағлуб нашав, балки бадиро бо некӣ мағлуб кунед.

Забур 55:13 Аммо ту, эй одами баробарам, роҳнамои ман ва ошнои ман будӣ.

Ин тарона дар бораи марде сухан меронад, ки шарики баробар ва боэътимод дорад.

1: Ҳамаи мо дар ҳаёти худ ба касе ниёз дорем, ки ба он эътимод дошта бошем ва ба дастгирӣ такя кунем.

2: Дӯстии ҳақиқӣ бар эътимод ва ҳамдигарфаҳмӣ асос ёфтааст.

1: Воиз 4:9-12 Ду беҳтар аз як; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

2: Масалҳо 17:17 Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои душворӣ таваллуд мешавад.

Забур 55:14 Мо бо ҳам маслиҳати ширин кардем ва ҳамроҳ ба хонаи Худо равон шудем.

Ду дӯст бо ҳам маслиҳати ширин карда, сӯи хонаи Худо роҳ мераванд.

1. Қувваи дӯст - истифода аз Забур 55:14 барои фаҳмидани аҳамияти доштани ҳамсафари қавӣ.

2. Гузаштан ба хонаи Худо - андеша дар бораи сафари рӯҳонӣ ба хонаи Худо дар баробари ҳамроҳ.

1. Воиз 4:9-10 - "Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо ба ивази меҳнаташон фоидаи хуб доранд: Агар яке аз онҳо афтад, яке метавонад ба дигаре кӯмак кунад, ки афтидааст. Аммо ба ҳар касе, ки афтидааст ва касе надорад, раҳм кунед. ба онҳо кӯмак кунед."

2. Масалҳо 27:17 - "Оҳан оҳанро тез мекунад, ва кас дигареро тез мекунад".

Забур 55:15 Бигзор марг бар онҳо бигирад, ва зуд ба дӯзах афтанд, зеро ки шарорат дар манзилҳои онҳо ва дар миёни онҳост.

Доварии Худо бар ситамкорон аниқ аст.

1: Худо довари одил аст, ки ҳама бадиҳоро ҷазо медиҳад.

2: Мо бояд дар муқобили бадӣ ва бадӣ устувор истода, ба доварии Худо таваккал кунем.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Воиз 12:14 - Чунки Худо ҳар бир ишни, хоҳ яхшилик, хоҳ ёмонлик, ҳар бир сир билан ҳукм қилади.

Забур 55:16 Ман бошам, Худоро мехонанд; ва Худованд маро наҷот хоҳад дод.

Забурнавис ба Худо таваккал мекунад ва боварӣ дорад, ки Худованд ӯро наҷот медиҳад.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ шуморо наҷот медиҳад - Забур 54:16

2. Барои наҷоти худ ба Худо таваккал кунед - Забур 54:16

1. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 43:11 - Ман, Ман Худованд ҳастам, ва ғайр аз Ман наҷотдиҳандае нест.

Забур 55:17 Шомҳо ва саҳар ва нисфирӯзӣ дуо хоҳам кард ва бо овози баланд нидо хоҳам кард, ва ӯ овози Маро хоҳад шунид.

Намоз як ҷузъи муҳими ҳаёти мӯъмини содиқ аст ва бояд пайваста анҷом дода шавад.

1: Дили содиқ: Дар давоми рӯз дуо кардан

2: Қуввваи Дуо: Шунавидани овози Худо

1:1 Таслӯникиён 5:16-18 - Ҳамеша шодӣ кунед, пайваста дуо гӯед, дар ҳама ҳолат шукр гӯед; зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо.

2: Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад. Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро зинда мекунад. Ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Забур 55:18 Ӯ ҷони маро дар осоиштагӣ аз ҷанге, ки бар зидди ман буд, раҳо кард, зеро ки бо ман бисьёр буданд.

Худо ҷони Забурнависро аз ҷанге, ки ӯ дучори он буд, наҷот дод.

1. Худо дар озмоиш ҳамеша амин аст.

2.Худованд паноҳгоҳест дар душвориҳо.

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 55:19 Худо онҳоро мешунавад, ва онҳоро азоб хоҳад дод, ҳатто ҳар кӣ низ дар замони қадим аст. Села. Чун дигаргуние надоранд, аз Худо наметарсанд.

Худо онҳоеро, ки аз Ӯ наметарсанд, мешунавад ва ҷазо медиҳад, зеро онҳо бетағйир боқӣ мемонанд.

1. Қувваи тағирот: Чӣ тавр мо метавонем иродаи Худоро қабул кунем

2. Тарс аз Худованд: Фаҳмидани аҳамияти эҳтиром

1. Ишаъё 55: 7 - "Бигзор шарирон роҳҳои худро ва золимон андешаҳои худро тарк кунанд. Бигзор онҳо ба Худованд рӯй оваранд, ва Ӯ ба онҳо ва ба Худои мо марҳамат хоҳад кард, зеро ки Ӯ ба таври озод омурзиш хоҳад кард."

2. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

Забур 55:20 Дастҳои Худро бар зидди онҳое, ки бо Ӯ осоиштаанд, дароз кард, аҳди худро шикаст.

Худо аз онҳое, ки бо Ӯ дар сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ намекунанд ва аҳди Ӯро шикастанд, норозӣ аст.

1. Муҳимияти риояи аҳди Худо

2. Оқибатҳои шикастани аҳди Худо

1. Ишаъё 24:5 - Замин низ дар зери сокинонаш палид шудааст; зеро ки онҳо қонунҳоро вайрон карданд, ҳукмро тағйир доданд, аҳди ҷовидонаро вайрон карданд.

2. Ирмиё 11:10 - Онҳо ба гуноҳҳои падарони худ, ки суханони Маро шунидан нахостанд, баргардонида шуданд; ва онҳо аз паи худоёни дигар рафтанд, то ки ба онҳо ибодат кунанд: хонадони Исроил ва хонадони Яҳудо аҳди Маро, ки бо падаронашон бастаам, вайрон карданд.

Забур 55:21 Суханони даҳони ӯ аз равған нармтар буданд, аммо дар дили ӯ ҷанг буд; Суханони ӯ аз равған нармтар буданд, аммо шамшерҳои кашидашуда буданд.

Маърузачӣ ба мукобили онхое, ки ба назар сулхчуй ба назар мерасанд, вале нияти бадкасдона доранд, огох мекунад.

1. "Аз гургҳо дар либоси гӯсфанд ҳазар кунед: Фарқ кардани ниятҳои ҳақиқӣ аз зоҳири ботил"

2. "Хатари фиреб: Пайдоиши мунофиқон ва суханони фиребандаи онҳо"

1. Матто 7:15-20 - «Аз анбиёи козиб ҳазар кунед, ки дар тан либоси гӯсфанд назди шумо меоянд, вале дар ботин гургони дарранда мебошанд».

2. Яъқуб 1:26 - "Агар касе аз шумо худро диндор ҳисоб кунад ва забони худро нагирад, балки дили худро фиреб диҳад, ин дини вай бефоида аст".

Забур 55:22 Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард: Ӯ ҳаргиз намегузорад, ки одилон ба васваса афтанд.

Ғамҳои худро ба Худованд андозед, ва Ӯ шуморо дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ларза афтанд.

1. Дар душвориҳо ба Худо таваккал кун, ки Ӯ туро аз он пас мебарад.

2. Ба Худо имон оваред ва Ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо ноумед намекунад.

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи маро ба гардани худ бигиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

Забур 55:23 Аммо Ту, эй Худо, онҳоро ба чоҳи ҳалокат хоҳӣ фуровард; одамони хунхор ва маккор нисфи умри худ нахоҳанд монд; аммо ман ба ту таваккал хоҳам кард.

Хатти нав: Худо онҳоеро, ки хунхор ва фиребгаронанд, поён хоҳад дод ва кафолат медиҳад, ки онҳо рӯзҳои худро аз даст надиҳанд.

1. Боварӣ ба Худо ба мо осоиштагӣ ва шодмонӣ меорад, ҳатто дар муқобили душвориҳо.

2. Мо набояд ҳеҷ гоҳ имонро аз даст надиҳем, зеро Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд.

1. Ишаъё 41:10 - натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Таронаи 56 таронаи Довуд аст, ки дар байни тарс ва мухолифат эътимоди ӯро ба Худо инъикос мекунад. Ин дуо барои нақот ва изҳори боварӣ ба садоқати Худо мебошад.

Сархати 1: Забурнавис аз эътирофи душманонаш оғоз мекунад, ки ӯро ситам мекунанд, суханони ӯро таҳриф мекунанд ва ба ӯ зарар расонидан мехоҳанд. Сарфи назар аз тарс, ки ӯ эҳсос мекунад, ӯ ба Худо эътимод дорад ва изҳор мекунад, ки наметарсад (Забур 55:1–4).

Сархати 2: Забурнавис эътимоди худро ба ваъдаҳои Худо тасдиқ мекунад ва эълон мекунад, ки Ӯро барои каломи Ӯ ҳамду сано хоҳад хонд. Ӯ изҳори боварӣ

мекунад, ки Худо бо ӯ аст, ҳатто вақте ки ӯ бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавад. Ӯ боварӣ дорад, ки Худо душманони Худро нест хоҳад кард (Забур 55:5–9).

Сархати 3: Забурнавис миннатдории худро барои наҷоти Худо аз марг ва нигоҳ доштани ҳаёти худ баён мекунад. Ӯ қасам хӯрдааст, ки дар нури зиндагон ба ҳузури Худо қадам зада, қурбониҳои шукргузорӣ мекунад (Забур 55:10–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу шаш тӯҳфаҳо
дуо барои наҷот,
ва эъломияи эътимод,
такя ба Худоро дар байни мухолифат таъкид мекунад.

Бо таъкид ба дархосте, ки тавассути ҷустуҷӯи наҷоти илоҳӣ ба даст оварда мешавад, дар ҳоле ки эътирофи ҳузури душманон,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътимод ба ваъдаҳои илоҳӣ ба даст оварда мешавад ва изҳори миннатдорӣ барои наҷот.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи садоқати Худо ҳамчун манбаи далерӣ дар замони тарс ва тасдиқи ӯҳдадорӣ ба ибодат ва шукргузорӣ.

Забур 56:1 Ба ман марҳамат кун, эй Худо, зеро ки одам маро фурӯ мебарад; вай ҳар рӯз ҷанг мекунад, маро зулм мекунад.

Забурнавис аз Худо мепурсад, ки раҳмдил бошад, зеро инсон пайваста ба ӯ зулм мекунад.

1. Зарурати шафқат дар ҷаҳони бераҳм

2. Бартараф кардани зулм тавассути имон ба Худо

1. Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 56:2 Душманонам ҳар рӯз маро фурӯ мебурданд, зеро ки бар зидди ман меҷанганд, эй Ҳаққи Таоло!

Душманон кӯшиш мекунанд, ки ҳар рӯз сухангӯро истеъмол кунанд, аз сабаби шумораи зиёди онҳое, ки ба ӯ муқобилат мекунанд.

1: Худо дар вақти таъқибот қувват ва муҳофизат хоҳад кард.

2: Вақте ки душманон меоянд, ба Худо таваккал кунед, ки муҳофизат ва наҷот диҳад.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Румиён 8:35-39 - Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? Чунон ки

навишта шудааст: "Ба хотири Ту мо тамоми рӯз кушта мешавем"; моро гусфандони кушташуда хисоб мекунанд. Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

Забур 56:3 Чӣ вақт метарсам, ба Ту таваккал хоҳам кард.

Дар замони тарс ва тангӣ таваккал ба Худо беҳтарин давои аст.

1. "Натарс: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ"

2. "Осоиши эътимод ба Худованд"

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Забур 56:4 Дар Худо каломи Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт, ба Худо таваккал кардам; Ман наметарсам, ки ҷисм ба ман чӣ карда метавонад.

Каломи Худо манбаи эътимод ва қуввати мост ва Ӯ муҳофизи мо аз ҳар гуна зарараре, ки ба сари мо меояд, мебошад.

1: Эътимод ба Каломи Худо

2: Бар таваккал ба ҳимояи Худо

1: Ишаъё 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 34:7 "Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад".

Забур 56:5 Ҳар рӯз суханони Маро мекашанд: Ҳама фикрашон бар зидди Ман аст, то бадӣ.

Одамон ҳар рӯз суханони Забурнависро масхара мекунанд ва нодуруст мефаҳманд ва тамоми фикрҳои онҳо ба ӯ зарар расонидан аст.

1. Каломи Худо нодуруст фаҳмида мешавад ва беэҳтиромӣ карда мешавад

2. Қувваи тафаккури манфӣ

1. Эфсӯсиён 4:29 Нагузоред, ки ягон сухани нопок аз даҳони шумо барояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардани дигарон мувофиқи эҳтиёҷоти онҳо муфид бошад, то ба гӯшкунандагон фоида орад.

2. Масалҳо 15:4 Забони нарм дарахти ҳаёт аст, аммо забони кач рӯҳро пахш мекунад.

Забур 56:6 Онҳо ҷамъ мешаванд, пинҳон мешаванд, Қадамҳои маро нишон медиҳанд, вақте ки ҷонамро интизоранд.

Душманони Худо пайваста тамошо мекунанд, ки аз ҳар гуна хато истифода баранд.

1: Худо ҳамеша моро мушоҳида мекунад, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем.

2: Душманони Худо метавонанд тавоно бошанд, аммо Худо як муҳофизи ҳақиқӣ аст.

1:1 Петрус 5:8 - "Ҳушёр бошед, ҳушёр бошед. Душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атрофи худ овора шуда, касеро меҷӯяд, то ба коми худ кашад."

2: Забур 121: 3-4 - "Вай намегузорад, ки пои ту ҷунбид; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, хоб нахоҳад рафт. Инак, касе ки Исроилро нигоҳ медорад, на хоб хоҳад бурд ва на хоб хоҳад бурд".

Забур 56:7 Оё бо шарорат раҳо хоҳанд ёфт? бо хашми Худ мардумро ба замин парто, эй Худо.

Халқи Худо бояд аз шарорат рӯй гардонад, то аз ғазаби Ӯ раҳо ёбад.

1. Хавфи гуноҳ: чӣ гуна бояд аз хашми Худо канорагирӣ кард

2. Қувваи тавба: барқарор кардани робитаи мо бо Худо

1. Забур 33:14, «Аз бадӣ рӯй гардон ва некӣ кун; сулҳро биҷӯ ва аз паи он гард».

2. Румиён 6:23, "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 56:8 Ту саргардонии маро мегӯй: ашкҳои маро дар шишаи худ андоз: оё онҳо дар китоби Ту нестанд?

Забурнавис эътимоди худро ба Худо баён карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки саргардониҳо ва ашкҳои забурнависро дар хотир нигоҳ дорад ва онҳоро дар китоби худ нигоҳ дорад.

1. Тасаллияти ғамхории Худо - Чӣ гуна таваккал ба Худованд метавонад дар лаҳзаҳои душвор сулҳ оварад.

2. Дили имон - Чӣ гуна имони мо ба Худо метавонад моро ташвиқ кунад, ки Ӯро дар дуо даъват кунем.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 10:23 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

Забур 56:9 Вақте ки ман сӯи ту фарёд мезанам, душманонам бармегарданд; инро ман медонам; зеро ки Худо барои ман аст.

Худованд хамеша бо мост ва моро аз душманонамон нигах дорад.

1: Новобаста аз он ки шумо худро аз ҳад зиёд ҳис мекунед, Худо ҳамеша бо мост ва моро аз душманонамон муҳофизат мекунад.

2: Агар Худо дар паҳлӯи мо бошад, ба мо лозим нест, ки аз душманонамон тарсем, зеро Ӯ моро муҳофизат мекунад.

1: 2 Вақоеънома 32:7-8 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз подшоҳи Ашшур ва лашкари азиме, ки бо ӯ буданд, натарсед ва рӯҳафтода нашавед, зеро ки бо мо қудрати бузургтар аз вай аст. Бо Ӯст. танҳо бозуи ҷисм, балки Худованд Худои мо бо мост, ки ба мо мадад расонад ва дар ҷангҳои мо биҷангад».

2: Такрори Шариат 20:4 - "Зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, то ки барои шумо бар зидди душманонатон ҷанг кунад ва шуморо наҷот диҳад".

Забур 56:10 Дар Худо каломи Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт: дар Худованд каломи Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис Худо ва каломи Ӯро ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили Худо ва Каломи Ӯ

2. Дар Каломи Худо тасаллӣ ва қувват ёфтан

1. Румиён 15:13 - «Худои умед, ки ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед».

2. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нур дар роҳи ман аст".

Забур 56:11 Ба Худо таваккал кардам: наметарсам, ки одамизод ба ман бикунад.

Забурнавис ба Худо таваккал карда, аз тарси худ изҳор мекунад, ки дар баробари он чизе, ки ҳар кас бо ӯ карда метавонад.

1. «Имони нотарси Забурнавис»

2. «Қуввати таваккал ба Худо»

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 56:12 Назрҳои Ту бар ман аст, эй Худо, Туро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис садоқати худро ба Худо бо эълон кардани назрҳои худ ва нияти ҳамду санои Ӯ баён мекунад.

1. Қувваи назрҳои мо ба Худо: Фаҳмидани устувории ӯҳдадориҳои мо

2. Вафодории Худо ба халқи худ: Чӣ гуна Худо ваъдаҳои моро иҷро мекунад

1. Забур 56:12

2. Ишаъё 40:31 - «Аммо онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд.

Забур 56:13 Зеро ки ҷонамро аз марг раҳоӣ додӣ: оё пойҳои маро аз афтодан раҳоӣ намедиҳӣ, то ки дар нури зиндагон ба ҳузури Худо роҳ равам?

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро аз афтидан наҷот диҳад ва ба ӯ иҷозат диҳад, ки дар нури зиндагон зиндагӣ кунад ва дар пеши Худо роҳ равад.

1. Боварӣ ба наҷот ва муҳофизати Худо

2. Зиндагӣ дар нури Зиндагон

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:4 Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ ба ман ҷавоб дод; маро аз тамоми тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

Таронаи 57 таронаи Довуд аст, ки дар замоне навишта шудааст, ки ӯ аз Шоул гурехта буд. Ин дуо барои раҳмат ва муҳофизати Худост, ки изҳори эътимод ба садоқати Ӯст.

Сархати 1: Забурнавис аз паноҳҷӯйӣ дар сояи болҳои Худо ва нидо аз раҳмати Ӯ оғоз мекунад. Онҳо осебпазир будани худро дар байни душманоне эътироф мекунанд, ки мехоҳанд онҳоро бихӯранд (Забур 56:1-3).

Сархати 2: Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо ба муҳаббати устувор ва садоқатмандии Худо эътимод доранд. Онҳо хоҳиши худро баён мекунанд, ки Худоро аз осмон сарафроз кунанд ва дар байни халқҳо Ӯро ҳамду сано хонанд. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки муҳаббати Худо то осмон мерасад ва садоқати Ӯ то осмон паҳн мешавад (Забур 56:4-11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу ҳафт тӯҳфаҳо
илтиҷо барои муҳофизати илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таъкид мекунад, ки такя ба раҳмати Худо дар миёни душвориҳо.

Бо таъкид ба дархосте, ки тавассути паноҳ ба Худо ба даст оварда мешавад ва эътирофи таҳдидҳои душманон,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути ситоиши муҳаббат ва садоқати Худо ва эътирофи ҳокимияти Ӯ бар ҳамаи халқҳо ба даст омадааст.

Зикр кардани тафаккури теологӣ дар мавриди эътирофи сифатҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи умед ва амният дар замонҳои хатар ва тасдиқи тааҳҳуд ба ибодат ва баландӣ.

Забур 57:1 Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ман раҳм кун, зеро ки ҷонам ба Ту таваккал мекунад; Оре, дар сояи болҳои Ту паноҳ хоҳам сохт, то даме ки ин мусибатҳо аз байн набаранд.

Забурнавис аз Худо марҳамат мехонад, ба Ӯ таваккал мекунад ва дар сояи Ӯ паноҳ меҷӯяд, то он даме, ки душвориҳои онҳо аз байн набаранд.

1. Ба Худо таваккал кардан, вақте ки душвориҳо меоянд

2. Дар сояи Худо паноҳ ёфтан

1. Забур 46:1-2 «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд».

2. Ишаъё 25: 4-5 "Ту паноҳгоҳи мискинон, паноҳгоҳи мискинон дар тангӣ, паноҳгоҳ аз тӯфон ва соя аз гармо будӣ. Зеро нафаси бераҳмонон мисли тӯфони меронанда аст. ба девор».

Забур 57:2 Ман сӯи Худои Таоло фарёд хоҳам кард; ба Худое ки ҳама чизро барои ман ба амал меоварад.

Забурнавис ба Худо илтиҷо мекунад ва боварӣ дорад, ки Ӯ ҳама чизро барои ӯ иҷро мекунад.

1. «Ба ризқи Худо таваккал кардан»

2. «Қувваи дуо»

1. Матто 7:7-11, «Биталабед, ба шумо дода мешавад, биҷӯед ва хоҳед ёфт; дарро бикӯбед, он ба рӯятон кушода хоҳад шуд.

2. Ишаъё 55:6-9: «Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст.

Забур 57:3 Ӯ аз осмон мефиристад, ва маро аз мазаммати касе, ки маро фурӯ мебарад, наҷот хоҳад дод. Села. Худо раҳмату ростии худро мефиристад.

Таронаи 57 дуо мекунад, ки Худо Забурнависро аз онҳое, ки мехоҳанд ба ӯ зарар расонанд, муҳофизат ва наҷот диҳад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки марҳамат ва ростии худро фиристад.

1. Худо муҳофизи мост - омӯхтани ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат кардани мо аз онҳое, ки мехоҳанд ба мо зарар расонанд.

2. Қудрати раҳмат ва ҳақи Худо - Мумоҳизаест, ки чӣ гуна раҳмат ва ҳақиқати Худо бар ҳар вазъ бартарӣ дорад.

1. Забур 91:4 - Туро бо парҳои худ бипӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ дошт: ростии ӯ сипар ва қафои ту хоҳад буд.

2. Румиён 8:37-39 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, ки моро аз муҳаббат ҷудо карда наметавонанд. аз Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 57:4 Ҷони ман дар миёни шерҳост, ва Ман ҳатто дар миёни оташзанон, писарони одамон, ки дандонҳояшон найза ва тир ва забонашон шамшери тез аст.

Рӯҳи забурнависро одамоне иҳота кардаанд, ки мисли шери найза ва тирҳо барои дандон ва забонҳо мисли шамшерҳои тезанд.

1. Қувваи суханони мо - Чӣ тавр калимаҳои моро метавон ҳамчун силоҳ барои сохтан ё нобуд кардан истифода кард.

2. Шерҳо дар байни мо - Фаҳмидани чӣ гуна муайян кардан ва бо одамони душвор дар ҳаёти мо.

1. Яъқуб 3:5-8 - Қудрати забон.

2. Масалҳо 12:18 - Суханони хирадманд мисли чӯб аст, ва суханони беандеша мисли шамшер мезанад.

Забур 57:5 Сарбаланд бош, эй Худо, аз осмон; Бигзор ҷалоли Ту болотар аз тамоми замин бошад.

Илтимос аз Худо, ки аз осмон баланд шавад ва ҷалоли Ӯ бар тамоми замин бошад.

1. «Тазалияти Худо: Болотар аз ҳама»

2. "Ҷалоли Худо: расидан ба фаротар аз офариниш"

1. Ишаъё 6:3 Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Ибриён 4:13 Ва ҳеҷ махлуқоте аз назари Ӯ пӯшида нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва ба чашмони касе ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем.

Забур 57:6 Барои қадамҳои Ман тӯр омода кардаанд; ҷони ман фурӯ ғалтидааст: онҳо дар пеши ман чоҳ кофтаанд, ки худашон дар миёни он афтодаанд. Села.

Душманони Худо барои зер кардани Ӯ саъю кӯшиши зиёд карданд, вале дар ниҳоят ноком шуданд.

1. Душманони Худо наметавонанд Ӯро мағлуб кунанд

2. Беҳуда будани ҷанг бо Худо

1. Румиён 8:31 "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Масалҳо 21:30 "Ҳеҷ хирад, ҳеҷ ақл, ҳеҷ насиҳат ба муқобили Худованд фоида надорад".

Забур 57:7 Дилам собит аст, эй Худо, дилам собит аст: Ман суруд ва ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис азми қавӣ дорад, ки Худоро бо дили собит суруд ва ҳамду сано хонд.

1. "Дили ба ситоиш собитшуда"

2. «Шоди сурудхонӣ барои Худо».

1. Ибриён 13:15 - «Пас, ба василаи Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо тақдим кунем, яъне самараи лабони худро ба исми Ӯ шукр гӯем».

2. Забур 100:1-2 - "Барои Худованд садои шодӣ кунед, эй тамоми заминҳо. Худовандро бо шодмонӣ ибодат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед".

Забур 57:8 Бедор шав, эй ҷалоли ман! бедор, забур ва арфа: Ман худам барвақт бедор хоҳам шуд.

Забурнавис худро ба бедор шудан ва навохтани асбоби мусиқӣ ташвиқ мекунад.

1. Қувваи худтанзимкунӣ

2. Шодии мусиқӣ дар ибодат

1. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кунед, дар мусибат пурсабр бошед ва дар дуо устувор бошед.

2. Эфсӯсиён 5:19 - Бо худ бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд тарона ва наво эҷод кунед.

Забур 57:9 Туро, эй Худованд, дар миёни мардум ҳамду сано хоҳам гуфт, дар миёни халқҳо Туро тараннум хоҳам кард.

Забурнавис дар байни мардум ва халқҳо Худовандро ҳамду сано мехонад ва месарояд.

1. Ҳамду санои Худо дар рӯзи неку бад

2. Худоро ҳамду сано хонем

1. Забур 100:4 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед: ба Ӯ шукр гӯед ва исми Ӯро баракат диҳед.

2. Аъмол 16:25 - Ва дар нисфи шаб Павлус ва Сило дуо гуфта, Худоро ҳамду сано хонданд, ва маҳбусон онҳоро шуниданд.

Забур 57:10 Зеро ки марҳамати Ту бар осмон бузург аст, ва ростии Ту бар абрҳо бузург аст.

Раҳмат ва ҳақиқати Худо ба фаротар аз олами ҷисмонӣ мерасад ва то осмонҳо ва абрҳо тул кашидааст.

1. Раҳмати Худо беандоза аст

2. Дараљаи њаќиќати Худо

1. Румиён 8:38-39 Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кун.

2. 1 Петрус 1:3-5 Муборак бод Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ! Мувофиқи марҳамати бузурги худ, Ӯ моро водор сохт, ки ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон ба умеди зинда, ба меросе, ки фано, пажмурда ва пажмурда аст ва дар осмон барои шумо, ки бо қудрати Худо нигоҳ дошта шудааст, таваллуд ёбем. ба воситаи имон муҳофизат карда мешаванд, то ки наҷоте, ки дар замони охир зоҳир шавад.

Забур 57:11 Ту, эй Худо, бар осмон боло бош, ҷалоли Ту бар тамоми замин бод.

Даъват ба он ки Худо аз тамоми осмонҳо боло бошад ва ҷалоли Ӯ бар тамоми замин бошад.

1. Худо аз ҳама болотар аст: Бозёфт кардани бузургии Худо

2. Баланд бардоштани номи Худо: Таҷлили бузургдошти Ӯ

1. Ишаъё 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Эфсӯсиён 1:18-21 - Чашмони дилҳои шумо равшан бошад, то бидонед, ки чӣ умеде, ки Ӯ шуморо ба он даъват кардааст, сарвати мероси пурҷалоли Ӯ дар муқаддасон чист ва бузургии беандоза чист? аз қудрати Ӯ ба мо, ки имон меоварем, мувофиқи қуввати бузурги Худ, ки дар Масеҳ амал карда, вақте ки Ӯро аз мурдагон эҳьё кард ва дар ҷойҳои осмонӣ ба ямини Худ нишаст, аз ҳама ҳукмронӣ, ҳокимият ва қудрат ва салтанат болотар аст , ва болои ҳар номе, ки на танҳо дар ин аср, балки дар оянда низ номгузорӣ шудааст.

Таронаи 58 таронаест, ки ба фасод ва беадолатии ҳокимони шарир муроҷиат мекунад. Он изҳори илтиҷо барои доварии одилонаи Худо ва шикасти шаронро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо муроҷиат ба ҳокимони беадолат оғоз карда, онҳоро ҳамчун дурӯғгӯй ва нақшаи бадӣ аз таваллудашон тавсиф мекунад. Онҳо ин ҳокимонро ба морҳои заҳролуд монанд мекунанд, ки суханашон ба заҳри заҳрдор монанд аст (Забур 58:1-5).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки дандонҳои шаронро бишканад, ки ин рамзи қудрат ва таъсири онҳост. Онҳо изҳори боварӣ ба қобилияти Худо барои адолат ба вуҷуд овардан ва эълон мекунанд, ки одилон ҷазои шаронро дида, шод хоҳанд шуд (Забур 58:6-11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу ҳашт тӯҳфаҳо
талаби адолати илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таъкид кардани маҳкумияти ҳокимони шарир ва эътимод ба доварии Худо.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути даъват кардани Худо ба дахолат кардан ва маҳкум кардани раҳбарони беадолат ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътимод ба қудрати илоҳӣ ба даст омадааст ва дар ҳоле, ки умед ба дидани пирӯзии адолат ба даст омадааст. Ёдоварӣ аз мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи қудрати илоҳӣ ҳамчун манбаи ниҳоии адолат ва изҳори итминон, ки адолат дар ниҳоят бар бадӣ пирӯз хоҳад шуд.

Забур 58:1 Оё шумо, эй ҷамоат, дар ҳақиқат рост мегӯед? Оё шумо аз рӯи адолат ҳукм мекунед, эй фарзандони инсон?

Забурнавис ба ҷамъомад саволи риторикӣ мегузорад ва аз садоқати онҳо ба адолат ва адолат шубҳа мекунад.

1. Ахамияти адолат ва адолат дар чамъияти мо

2. Зарурати мулоҳиза кардан дар бораи ӯҳдадории мо ба доварии одилона

1. Амос 5:24 - Аммо бигзор адолат мисли об, ва адолат мисли ҷӯйе ҷорист.

2. Эфсӯсиён 4:15 - Аммо агар ростиро дар муҳаббат гӯед, дар ҳама чиз, ки сар аст, дар Ӯ ба воя расад, ҳатто Масеҳ.

Забур 58:2 Бале, шумо дар дил бадӣ мекунед; шумо зӯроварии дастҳои худро дар замин баркашед.

Дар ин порча ба бадкирдории одамон ва амалҳои зӯроваронаи онҳо дар ҷаҳон таъкид шудааст.

1. Гуноҳи инсон: Зарурати тавба кардан

2. Оқибатҳои бадӣ: Вазни аъмоли мо

1. Ирмиё 17:9 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад?"

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 58:3 Шарирон аз шиками бачадон дур шудаанд: Онҳо баробари таваллуд шуданашон гумроҳ мешаванд ва дурӯғ мегӯянд.

Бадиҳо табиати гумроҳӣ ва дурӯғгӯй таваллуд мешаванд.

1: Худо моро бо як мақсад офаридааст ва мехоҳад, ки мо дар ҳақиқат зиндагӣ кунем.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар ростӣ зиндагӣ кунем ва дурӯғҳои бадкоронро рад кунем.

1: Эфсӯсиён 4:25 - Пас, ҳар яке аз шумо дурӯғро дур карда, бигзор ба ёри худ рост бигӯяд.

2: Қӯлассиён 3:9 - Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро шумо шахси кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед.

Забур 58:4 Заҳри онҳо мисли заҳри мор аст: онҳо мисли зулфи кар, ки гӯши ӯро мебандад;

Шаришронро ба морҳо, кароне, ки ҳар гуна ишораи ҳақиқатро бозмедоранд, муқоиса мекунанд.

1. Фиреби шарирон - Чї гуна бадкорон мекӯшанд, ки мардумро аз њаќиќат ва ишќи Худо дур созанд.

2. Ғалаба кардани васвасаҳо - Чӣ гуна имондорон метавонанд ба васвасаи шабеҳи шарир монанд бошанд ва муқобилат кунанд.

1. Забур 58:4 - Заҳри онҳо мисли заҳри мор аст: онҳо мисли кароне ҳастанд, ки гӯши ӯро мебандад;

2. Масалҳо 1:10-19 - Писарам, агар гунаҳкорон туро фиреб диҳанд, розӣ нашав.

Забур 58:5 Ки ба овози диловарон гӯш намедиҳад, ҳеҷ гоҳ ин қадар хирадманд нест.

Забур 58:5 дар бораи онҳое, ки ба суханони онҳое, ки кӯшиш мекунанд, ки ба онҳо таъсир расонанд, гӯш намекунанд, сухан меравад, ҳатто агар кӯшиши оқилона бошад.

1. Муҳимияти дарк кардани ҳикмат дар суханони дигарон.

2. Қудрати таваккал ба Худо, на ба ҳикмати заминӣ.

1. Масалҳо 1:7 - "тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

Забур 58:6 Дандонҳои онҳоро, эй Худо, дар даҳони онҳо бишикан, дандонҳои бузурги шерҳои ҷавонро мешиканад, эй Худованд.

Аз Худо талаб карда мешавад, ки дандонҳои шерҳои ҷавонро барои ҷазои бадиашон шикастан.

1. Қудрати ҷазои Худо: Истифодаи Забур 58:6 ҳамчун роҳнамо

2. Қувваи ҷазои илоҳӣ: Баррасии Забур 58:6

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кас мекорад, ҳамонро дарав мекунад. Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

Забур 58:7 Бигзор онҳо мисли обҳои доимӣ об шаванд; Вақте ки ӯ камонашро хам мекунад, то тирҳои худро партояд, бигзор онҳо мисли пора-пора шаванд.

Адолати Худо пойдор мешавад ва бадкорон чазо мегиранд.

1: Мо бояд ба Худо ва адолати Ӯ таваккал кунем, то моро аз бадкорон муҳофизат кунад.

2: Мо бояд кӯшиш кунем, ки одил бошем ва зиндагии худро тавре гузаронем, ки ба Худо писанд бошад.

1: Масалҳо 12:21 - "Ба одил бадӣ намеояд, аммо шарир аз мусибат пур мешавад".

2: Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 58:8 Монанди ҳаюлое, ки об мешавад, бигзор ҳар яке аз онҳо бигзарад: Мисли таваллуди барвақти зан, то ки офтобро набинанд.

Ин порча аз зудгузар будани ҳаёт сухан меронад, зеро он аз обшавии ҳаюло ва таваллуди бармаҳал, ки офтобро намебинад, зудтар мегузарад.

1. Ҳаётро ба оғӯш гиред: Ҳар лаҳзаро бештар истифода баред

2. Фаҳмидани гузариши зиндагӣ: Чизҳоро ба таври оддӣ қабул накунед

1. Яъқуб 4:14 - Барои чӣ ҳаёти шумост? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

2. Воиз 7:2 - Ба хонаи мотам рафтан беҳтар аст аз рафтан ба хонаи зиёфат: зеро ин аст анҷоми кори ҳама; ва зинда онро ба дили ӯ хоҳад гузошт.

Забур 58:9 Пеш аз он ки дегҳои ту хорҳоро ҳис накунанд, Ӯ онҳоро мисли гирдбод, ҳам зинда ва ҳам дар ғазаби Худ хоҳад бурд.

Худо зуд ва тавоност ҳукми худ.

1: Аз қудрати Худо ва зудии Ӯ дар доварӣ ёд кунед.

2: Мо набояд раҳмати Худоро ба таври оддӣ қабул кунем, зеро доварии Ӯ зуд ва дақиқ аст.

1: Румиён 2:4-6 Ё шумо ба сарвати меҳрубонӣ, пурсабрӣ ва пурсабрии Ӯ беэътиноӣ мекунед ва намефаҳмед, ки меҳрубонии Худо нияти шуморо ба тавба бурдан аст? Аммо аз якравии худ ва дили тавбанакардаи худ, барои рӯзи ғазаби Худо, вақте ки доварии одилонаи Ӯ ошкор хоҳад шуд, бар зидди худ ғазаб ҷамъ меоварӣ.

2: Яъқуб 4:12 Танҳо як Қонунгузор ва Довар вуҷуд дорад, ки қодир аст наҷот диҳад ва нобуд кунад. Аммо шумо кистед, ки ёри худро доварӣ кунед?

Забур 58:10 Одил интиқомро бубинад, шод хоҳад шуд, Пойҳои худро дар хуни шарирон мешӯяд.

Одилҳо шод хоҳанд шуд, вақте ки онҳо ба адолати Худо бар бадкорон шаҳодат медиҳанд.

1: Адолати Худо яқин аст ва онон, ки бадӣ мекунанд, аз он раҳо нахоҳанд шуд.

2: Шодии мо бояд аз адолати Худо бошад, на аз қасос гирифтан.

1: Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2: Такрори Шариат 32:35 - "Интиқом аз они Ман аст ва подош бидеҳ, зеро ки пои онҳо лағжад; зеро ки рӯзи мусибати онҳо наздик аст, ва ҷазои онҳо зуд меояд."

Забур 58:11 Ба тавре ки одам гӯяд: «Дар ҳақиқат барои одилон мукофоте ҳаст; Ӯ Худое аст, ки дар рӯи замин доварӣ мекунад».

Худо некӯкоронро подош медиҳад ва дар рӯи замин доварӣ мекунад.

1. Неъматҳои зиндагӣ аз рӯи адолат

2. Подошҳои риояи қонунҳои Худо

1. Масалҳо 11:18 - Шахси шарир музди фиребанда ба даст меорад, аммо касе ки адолат мекорад, мукофоти боэътимод мегирад.

2. Матто 16:27 - Зеро Писари Одам бо фариштагони Худ дар ҷалоли Падари Худ хоҳад омад, ва он гоҳ Ӯ ба ҳар кас мувофиқи коре, ки кардаанд, подош хоҳад дод.

Таронаи 59 таронаи Довуд аст, ки дар замоне навишта шудааст, ки Шоул одамонро барои посбонии хонааш фиристод, то ӯро бикушанд. Ин дуо барои раҳоӣ аз душманон аст ва изҳори боварӣ ба муҳофизати Худо мебошад.

Сархати 1: Забурнавис бо тавсифи душманони онҳо оғоз мекунад, ки мисли сагҳои бадхоҳанд, ки мехоҳанд онҳоро бихӯранд ва ҳамла кунанд. Онҳо аз Худо барои раҳоӣ фарёд мезананд ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки бар зидди душманонашон бархезад (Забур 58:1–5).

Сархати 2: Забурнавис ба қудрати Худо боварӣ дорад ва изҳор мекунад, ки Ӯ қалъа ва паноҳгоҳи онҳост. Онҳо эътироф мекунанд, ки Худо манбаи қувват, муҳаббат ва муҳофизати онҳо дар баробари ҳамлаҳои душманон аст (Забур 58:6–10).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки бадкирдории душманони онҳоро доварӣ кунад. Онҳо хоҳиши адолати худро баён мекунанд ва эълон мекунанд, ки Худоро барои муҳаббати устувор ва садоқати Ӯ ҳамду сано хоҳанд хонд (Забур 58:11–17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи панҷоҳу нӯҳ тӯҳфаҳо
илтиҷо барои наҷоти илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таъкид мекунад, ки такя ба муҳофизати Худо дар байни таҳдидҳои душман.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути ҷустуҷӯи наҷот аз душманон ва эътирофи хатари онҳо ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути таваккал ба қудрати илоҳӣ ҳамчун қалъа ба даст омадааст ва изҳори сипос барои ишқи устувор.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи қудрати илоҳӣ ҳамчун манбаи ниҳоии адолат ва тасдиқи ӯҳдадорӣ ба ибодат ва ҳамду сано.

Забур 59:1 Маро аз душманонам раҳо кун, эй Худои ман, маро аз онҳое ки бар зидди ман қиём мекунанд, муҳофизат кун.

Ин порча зарурати муҳофизати Худоро аз душманон таъкид мекунад.

1. Қудрати Худо, ки моро аз душманонамон ҳифз мекунад

2. Чӣ тавр бояд ба Худо барои муҳофизат ва қувват дар замонҳои душворӣ муроҷиат кард

1. Хуруҷ 14:14 - "Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард; шумо танҳо бояд ором бошед.

2. Забур 18:2 - "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман".

Забур 59:2 Маро аз бадкорон раҳоӣ деҳ, ва маро аз хунрезон наҷот деҳ.

Довуд аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро аз бадкорон ва хунрезон муҳофизат кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр Худо ба илтимоси Довуд ҷавоб дод

2. Хатари ноадолатӣ: Нигоҳе ба таронаи Довуд

1. Масалҳо 11:6 «Адолати одил онҳоро наҷот медиҳад, вале бевафоён ба доми ҳавасҳои бади худ афтодаанд.

2. Матто 26:52-54 Исо ба вай гуфт: «Шамшери худро ба ҷояш баргардон». Зеро ҳар кӣ шамшер ба даст мегирад, аз шамшер ҳалок хоҳад шуд. Оё гумон мекунед, ки ман ба Падари худ муроҷиат карда наметавонам, ва Ӯ дарҳол ба ман зиёда аз дувоздаҳ легион фариштаҳоро хоҳад фиристод? Пас, чӣ гуна бояд Навиштаҳо иҷро шаванд, ки ин бояд чунин бошад?

Забур 59:3 Зеро ки инак, онҳо дар камари ҷони Ман қарор доранд: тавоноён бар зидди Ман ҷамъ шудаанд; на барои гуноҳи ман, на барои гуноҳи ман, эй Худованд.

Худо ҳамеша содиқ аст, ҳатто вақте ки мо бо низоъ дучор мешавем.

1: Худо ҳамеша содиқ аст ва моро ҳатто дар лаҳзаҳои душвор нигоҳ медорад. Забур 46:1-3

2: Мо метавонем ба адолати Худо таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо бо низоъ дучор мешавем. Забур 37:39-40

1: Такрори Шариат 31:6 - Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; ӯ ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 59:4 Бе айби ман давида, омода мешаванд: бедор шавед, то ба ман мадад расонанд, ва инак.

Забурнавис ба муҳофизати Худо даъват мекунад, зеро душманон ба ҳамлаи бесабаб омода мешаванд.

1. "Худованд муҳофизи мо"

2. «Дар муқобили душвориҳо устувор истода»

1. Забур 59:4

2. 1 Петрус 5:8-9 (Ҳушёр бошед ва ҳушёр бошед; зеро душмани шумо иблис мисли шери ғуррон дар гирду атроф гашта, дар ҷустуҷӯи он аст, ки киро бихӯрад: Ӯро дар имон устуворона муқобилат кунад...)

Забур 59:5 Пас, Ту, эй Худованд Худои лашкарҳо, Худои Исроил, бедор бош, то ки тамоми халқҳоро бубинӣ; ба ҳеҷ гуна таҷовузкорони шарир раҳм накун. Села.

Худованд Худои лашкарҳо даъват шудааст, ки тамоми халқҳоро дидан кунад ва ба ҳеҷ гуна таҷовузкорони шарир раҳм накунад.

1. Ҳама халқҳо аз ҷониби Худованд Худои лашкарҳо доварӣ хоҳанд шуд

2. Худованд Худо ба бадкорон раҳм намекунад

1. Ишаъё 66:15-16 - Зеро, инак, Худованд бо оташ ва бо аробаҳои Худ мисли гирдбод хоҳад омад, то ки ғазаби Худро бо ғазаб ва мазамматашро бо алангаи оташ ба амал оварад. Зеро ки Худованд бо оташ ва шамшери Ӯ тамоми башарро муҷозот хоҳад кард, ва кушташудагони Худованд бисьёр хоҳанд шуд.

2. Забур 33:4-5 - Зеро каломи Худованд дуруст аст; ва тамоми корҳои ӯ дар ростӣ иҷро мешаванд. Ӯ адолат ва довариро дӯст медорад, замин аз эҳсони Худованд пур аст.

Забур 59:6 Шомгоҳон бармегарданд: Саг барин садо баланд карда, гирди шаҳрро давр мезананд.

Шабона одамон сагон барин садои баланд бароварда, дар шаҳр овора мешаванд.

1. Садоҳои шаб: Чӣ гуна мо ба торикӣ ҷавоб медиҳем

2. Ҷустуҷӯи ҷои мо дар ҷаҳони пурғавғо

1. Забур 59:6

2. Луқо 11:21-22 - Вақте ки марди қавӣ, пурра мусаллаҳ, қасри худро посбонӣ мекунад, моли вай бехатар аст; вале чун касе аз ӯ пурқувваттар ба ӯ ҳамла кунад ва бар вай ғолиб ояд, зиреҳи худро, ки ба он боварӣ дошт, гирифта, ғанимати худро тақсим мекунад.

Забур 59:7 Инак, онҳо бо даҳони худ гурез мезананд, шамшерҳо дар лабони онҳост;

Мардум дар даҳон шамшер мезананд, мепурсанд, ки кӣ гӯш мекунад.

1. Суханони мо қудрат доранд, аз ин рӯ мо бояд бо чӣ гуна ва чӣ гуфтанамон эҳтиёткор бошем.

2. Мо барои суханоне, ки мегӯем, ҷавобгар ҳастем, бинобар ин пеш аз сухан гуфтан бояд фикр кунем.

1. Яъқуб 3:5-10 - "Инчунин забон низ узвҳои хурд аст, аммо аз чизҳои бузург фахр мекунад. Чӣ қадар ҷангале аз ин оташи хурд аланга мезанад! Ва забон оташ аст, дунёи ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шудааст, ки тамоми баданро олуда мекунад, тамоми умрро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад, зеро ҳар навъ ҳайвони ваҳшӣ ва паррандагон, хазандагон ва ҳайвоноти баҳриро ром кардан мумкин аст. инсоният ром кардааст, аммо ҳеҷ инсоне забонро ром карда наметавонад.Ин як бадии ноором ва пур аз заҳри марговар аст.Бо он мо Худованд ва Падари худро баракат медиҳем ва бо он одамонеро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. ҳамон даҳон баракат ва лаънат меояд: бародаронам, ин набояд чунин бошад».

2. Масалҳо 18:21 - "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд."

Забур 59:8 Аммо Ту, эй Худованд, ба ҳоли онҳо механдӣ; тамоми халқҳоро масхара хоҳӣ кард.

Худованд хандаи охиринро бо масхара ва масхара кардани мардуми кабира хохад дошт.

1. Ғалабаи вафодории Худо

2. Ҳукмронии Худо дар масхара

1. Румиён 12:19 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом гирифтан аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 3:34 - Ӯ масхаракунандагони мағрурро масхара мекунад, аммо ба фурӯтанон ва мазлумон илтифот мекунад.

Забур 59:9 Ба қуввати Ӯ мунтазири ту хоҳам буд, зеро ки Худо муҳофизати ман аст.

Забурнавис имон ва эътимоди худро ба қувва ва муҳофизати Худо баён мекунад.

1. «Қуввати имони мо»

2. «Интизории ҳифозати Худо».

1. Эфсӯсиён 6:10-20 - Зиреҳи Худо

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст

Забур 59:10 Худои марҳамати ман пеши ман хоҳад гирифт: Худо бигзорад, ки хоҳиши худро бар душманонам бубинам.

Худованд сухангӯро ҳифз мекунад ва бар душманонашон пирӯзӣ медиҳад.

1. Худованд муҳофизи мо: Чӣ гуна Худо моро ҳидоят мекунад ва муҳофизат мекунад

2. Имон доштан ба Худованд: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Матто 6:25-34 - Худованд ниёзҳои моро таъмин мекунад

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар бар кардани зиреҳи Худо

Забур 59:11 Онҳоро накуш, то ки қавми Ман фаромӯш накунанд: онҳоро бо қудрати Худ пароканда кун; ва онҳоро фуруд овар, эй Худованд сипари мо.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ба душманонаш раҳм кунад ва ба ҷои он ки онҳоро бо қудрати Ӯ пароканда кунад.

1. Раҳмати Худо: Чӣ тавр ба душманон файзро дароз кардан мумкин аст

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр Ӯ душманони моро пароканда мекунад

1. Хуруҷ 15:3, Худованд марди ҷанг аст; номи Ӯ Худованд аст.

2. Румиён 12:19, Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Забур 59:12 Бигзор гуноҳи даҳони онҳо ва суханони лабони онҳо ба ғурури худ гирифтор шавад; ва барои лаънат ва дурӯғе, ки мегӯянд.

Худо мардумро барои ғурур, лаънат ва дурӯғгӯӣ ҷазо медиҳад.

1. Мағрурӣ пеш аз афтодан меояд - Масалҳо 16:18

2. Қувваи Калом - Масалҳо 18:21

1. Масалҳо 16:18, "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

2. Масалҳо 18:21, "Марг ва ҳаёт дар ихтиёри забон аст, ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд."

Забур 59:13 Онҳоро дар ғазаб месӯзонед, нест кунед, то ки набошанд; ва бидонанд, ки Худо дар Яъқуб то ақсои замин ҳукмронӣ мекунад. Села.

Худо тавоност ва бар ҳама ҳукмфармост.

1. Қудрати Худо: Нишон додани қудрати Худо бар ҳама

2. Донистани ҳукмронии Худо: Таҷрибаи манфиатҳои ҳукмронии Ӯ

1. Ишаъё 40:15-17 - Инак, халқҳо мисли қатрае аз сатил ҳастанд, ва ҳамчун ғубори тарозуҳо ҳисоб карда мешаванд; инак, вай мисли ғубори маҳин заминҳои соҳилиро мегирад. Лубнон барои сӯзишворӣ басанда нест, ва ҳайвоноти ваҳшӣ барои қурбонии сӯхтанӣ басанда нест. Ҳама халқҳо дар пеши назари Ӯ ҳеҷ ҳастанд, онҳо ба назари Ӯ камтар аз ҳеҷ ва холӣ ҳисобида мешаванд.

2. Ваҳй 4:11 - Ту, эй Худованд ва Худои мо, сазовори он ҳастӣ, ки ҷалол, иззат ва қудрат ба даст орӣ, зеро ки ҳама чизро Ту офаридай, ва онҳо бо иродаи Ту вуҷуд доштанд ва офарида шудаанд.

Забур 59:14 Ва шомгоҳон баргарданд; ва бигзор онҳо мисли саг садо баланд кунанд ва дар гирду атрофи шаҳр гарданд.

Забур 59:14 мардумро ташвиқ мекунад, ки бегоҳ баргарданд ва мисли саг садои худро дар атрофи шаҳр гарданд.

1. "Дар имони худ далер бошед: барои Худо садо баланд кунед"

2. "Бозгашт: Донистани кай ва чӣ тавр ба хона"

1. Ишаъё 59:19 - Ҳангоме ки душман мисли тӯфон дарояд, Рӯҳи Худованд бар зидди ӯ байрак барад.

2. Масалҳо 21:31 - Асп бар зидди рӯзи ҷанг омода аст, аммо бехатарӣ аз ҷониби Худованд аст.

Забур 59:15 Бигзор онҳо барои хӯрок саргардон шаванд ва агар сер нашаванд, кина кунанд.

Душманони Худо агар нафсашон бароварда нашавад, сарсону саргардон мешаванд.

1. Душманони Худо аз нафси нафсонии худ қаноатманд намешаванд.

2. Душманони Худо ҳаргиз қаноатманд нахоҳанд шуд, магар он ки ба сӯи Ӯ тавба кунанд.

1. Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

2. Забур 37:4 - Аз Худованд лаззат бибар, ва Ӯ хоҳишҳои дилатро ба ту ато хоҳад кард.

Забур 59:16 Аммо қуввати Туро тараннум хоҳам кард; Оре, саҳар марҳамати Туро бо овози баланд тараннум хоҳам кард, зеро ки Ту дар рӯзи мусибатам паноҳ ва паноҳгоҳи ман будӣ.

Қудрати Худоро ситоиш кардан лозим аст, махсусан дар вақти душворӣ.

1: Вақте ки бо душвориҳо рӯ ба рӯ мешавед, Худоро барои қудрат ва раҳматаш ҳамду сано хонед.

2: Худо паноҳгоҳ ва дифоъи мо дар ранҷ аст, пас ба сӯи Ӯ тавба кун.

1:2 Вақоеънома 20:12, "Эй Худои мо, оё онҳоро доварӣ намекунӣ? Зеро ки мо қудрат надорем, ки ба ин лашкари азиме, ки ба мо ҳамла мекунад, муқобилат кунем. Мо намедонем, ки чӣ кор кунем, аммо чашмони мо дар Ту аст.

2: Ишаъё 41:10, "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам.

Забур 59:17 Туро, эй қуввати ман, суруд хоҳам гуфт, зеро ки Худо муҳофизати ман ва Худои марҳамати ман аст.

Худо қувват ва ҳимоятгари мост.

1. Қуввати имони мо: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

2. Гирифтани тасаллӣ аз раҳмати Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 55:22 - "Гарбори худро бар Худованд андоз, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард, ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ҳаяҷон афтанд."

Таронаи 60 таронаи Довуд аст, ки дар бораи замони тангии миллӣ инъикос ёфта, барқароршавӣ ва ғалабаи Худоро меҷӯяд. Он ҳам илтиҷо барои кӯмак ва ҳам эътимод ба садоқати Худоро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо эътироф кардани он оғоз мекунад, ки Худо халқи Худро рад карда, ба онҳо имкон дод, ки мағлуб шаванд ва ғамгин шаванд. Онҳо аз Худо талаб мекунанд, ки дахолат ва барқарор кардани Ӯ (Забур 60:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ғалабаҳои гузаштаеро, ки Худо ба Исроил дода буд, ба ёд меорад ва изҳори эътимоди онҳоро ба Ӯ мекунад. Онҳо боварӣ доранд, ки бо кӯмаки Худо душманони худро мағлуб мекунанд ва бар мусибатҳо пирӯз мешаванд (Забур 60:4–8).

Параграфи 3: Забурнавис бори дигар ба Худо муроҷиат мекунад ва дарк мекунад, ки онҳо ба дахолати илоҳии Ӯ эҳтиёҷ доранд. Онҳо ба Ӯ такя мекунанд ва эътироф мекунанд, ки ғалаба танҳо тавассути қудрати Ӯ ба даст меояд (Забур 60:9–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шаст тӯҳфаҳо
илтиҷо барои барқарорсозии илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таваккал ба Худоро дар байни изтироби миллӣ таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути ҷустуҷӯи дахолати илоҳӣ ба даст оварда шудааст ва эътирофи оқибатҳои рад,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътимод ба пирӯзиҳои гузашта ва тасдиқи вобастагӣ аз қудрати илоҳӣ ба даст омадааст.

Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ҳокимияти Худо ҳамчун манбаи наҷот нишон дода шудааст, дар ҳоле ки изҳори фурӯтанӣ ҳангоми дархости кӯмак аз Ӯ.

Забур 60:1 Худоё, моро дур кардӣ, пароканда кардӣ, норозӣ шудӣ; Эй боз ба суи мо ру кун.

Худо мехоҳад бо мо боз ҳам бипайвандад, бо вуҷуди он ки мо аз Ӯ рӯй мегардонем.

1. "Қувваи оштӣ: Ёдоварӣ аз муҳаббати бепоёни Худо"

2. "Шодии барқароршавӣ: Бозӣ бо Худо"

1. Ишаъё 43:1-3 - "Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они Ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва онҳо аз дарёҳо хоҳанд рафт. туро сарнагун накун; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга туро нахоҳӣ сӯзонд; зеро ки Ман Худованд Худои ту, Покқудсҳои Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам».

2. Ҳушаъ 14: 4-6 - "Ман осияти онҳоро шифо хоҳам дод; Ман онҳоро озодона дӯст медорам, зеро ки ғазаби Ман аз онҳо бармегардад. Ман мисли шабнам барои Исроил хоҳам буд; вай мисли савсан мешукуфад; вай реша хоҳад гирифт. мисли дарахтони Лубнон; навдаҳои ӯ паҳн хоҳанд шуд; зебоии ӯ мисли зайтун ва бӯи ӯ мисли Лубнон; онҳо бармегарданд ва дар зери сояи ман хоҳанд буд; онҳо мисли дона мешукуфанд; онҳо мисли ток мешукуфанд; шӯҳрат мисли майи Лубнон хоҳад буд».

Забур 60:2 Заминро ба ларза овардӣ; ту онро шикастӣ: рахнаҳояшро шифо деҳ; зеро он меларзад.

Ин порча қудрати Худоро барои офаридан ва несту нобуд кардан ва зарурати Ӯро барои шифо додани замин инъикос мекунад.

1: Қудрати Худо ва ниёз ба шифо

2: Табиати созанда ва харобкунандаи Худо

1: Isaiah 43:1-3 Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2: Ирмиё 32:17 Эй Худованд Худо! Ту осмонҳову заминро ба қудрати бузург ва бозуи дарози худ офаридай! Ҳеҷ чиз барои шумо душвор нест.

Забур 60:3 Ба қавми Худ сахтӣ нишон додӣ, ба мо шароби ҳайрат нӯшонидӣ.

Худо баъзан метавонад ба мо таҷрибаҳои душвор диҳад, то ба мо кӯмак расонанд.

1: "Косаи ҳайрат: Омӯзиши қабул кардани таҷрибаҳои душвор"

2: "Арзиши душвориҳо: Рушд дар замонҳои душвор"

1: Румиён 5:3-5 - "На танҳо ин тавр, балки мо низ дар уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр, сабр, хислат ва хислат, умедро ба вуҷуд меорад. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро Худо муҳаббат ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст».

2: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, ҳар вақте, ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро шодии комил ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори худро ба анҷом расонад, то ки шумо бодиққат бошед. баркамол ва мукаммал, аз чизе кам нест».

Забур 60:4 Ба онҳое ки аз Ту метарсанд, байрақе додай, то ки он аз рӯи ростӣ зоҳир шавад. Села.

Худо ба мо парчами ростиро ато кардааст, ки бо ифтихор нишон диҳанд.

1: Парчами ҳақиқати Худо нишонаи муҳаббат ва муҳофизати Ӯст.

2: Мо бояд бо ҷасорат ва қувват парчами ҳақиқати Худоро ба оғӯш гирем ва эълон кунем.

1: Такрори Шариат 20:4 - Зеро ки Худованд Худоят бо ту меравад, то ки барои ту бар зидди душманонат ҷанг кунад ва туро наҷот диҳад.

2: Isaiah 11:10 - Дар он рӯз решаи Йисой, ки ҳамчун парчам барои қавмҳои Ӯ хоҳад буд, халқҳо хоҳанд ҷӯянд ва оромгоҳи ӯ ҷалол хоҳад ёфт.

Забур 60:5 То ки маҳбуби Ту наҷот ёбад; бо дасти ростат наҷот деҳ ва маро бишнав».

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро наҷот диҳад ва бишнавад, то маҳбубаш наҷот ёбад.

1. Ҷавоб Худост: Кашфи қудрати Худои Мутаол

2. Қувваи дуо: Омӯзиши такя ба Худованд

1. Румиён 8:37-39 Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Забур 60:6 Худо дар қудсияти Худ сухан гуфт; Шод хоҳам шуд, Шакемро тақсим хоҳам кард, ва водии Суккӯтро берун хоҳам овард.

Худо дар муқаддасоти худ сухан гуфт ва ваъда дод, ки ғалаба хоҳад дод.

1: Ҳазрати Худо ба мо пирӯзӣ ато мекунад

2: Аз ваъдаҳои Худо шод бошед

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 60:7 Ҷилъод аз они Ман аст, ва Менашше аз они Ман аст; Эфроим низ қуввати сари ман аст; Яҳудо қонунгузори ман аст;

Худо сарчашмаи қувват ва шариат барои ҳамаи халқҳост.

1. Қувваи Худо: Омӯзиш оид ба Забур 60:7

2. Қонунгузори Худо: Фаҳмидани масъулияти мо барои итоат кардан ба иродаи Ӯ

1. Ишаъё 33:22 - Зеро ки Худованд довари мост, Худованд қонунгузори мост, Худованд подшоҳи мост; вай моро наҷот хоҳад дод.

2. Эфсӯсиён 6:10-11 - Ниҳоят, дар Худованд ва дар қудрати тавонои Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки бар зидди макрҳои шайтон истодагарӣ кунед.

Забур 60:8 Мӯоб ҷомаи шустани ман аст; бар Адӯм кафшҳои худро берун хоҳам кард: Фалиштиён, ба воситаи ман пирӯз шавӣ.

Худо бар душманони сахттарин ғолиб аст.

1: Дар Забур 60, мо мебинем, ки Худо ҳамеша ғолиб аст, новобаста аз он ки душман то чӣ андоза қавӣ аст.

2: Мо метавонем тасаллӣ диҳем, ки ҳатто вақте ки душманони мо тавонотарин ба назар мерасанд, Худои мо ҳамеша пирӯз аст.

1: Румиён 8: 37-39 - Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 60:9 Кӣ маро ба шаҳри қавӣ мебарад? ки маро ба Адӯм мебарад?

Ин порча дар бораи зарурати роҳнамое сухан меронад, ки касеро ба шаҳри қавӣ ва Адӯм мебарад.

1: Ҳамаи мо ба роҳнамое ниёз дорем, ки моро ба Худо наздиктар кунад ва ба мо роҳ нишон диҳад.

2: Қувваи мо дар Худованд аст; Ӯ моро ҳидоят мекунад ва ҳатто дар лаҳзаҳоиториктаринамон моро муҳофизат мекунад.

1: Ишаъё 41:10, Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 23:4, Гарчи аз дараи сояи марг қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 60:10 Оё намехоҳӣ, эй Худо, ки моро партофта будӣ? ва Ту, эй Худо, ки бо лашкари мо берун нарафтӣ?

Худо Исроилро тарк кард, аммо аз ӯ хоҳиш карда мешавад, ки баргардад ва бо лашкари онҳо бори дигар берун равад.

1. "Ба ҷуз аз Худо умед нест: дар душвориҳо қувват пайдо кардан"

2. "Даъват ба тавба: Бозгашт ба сӯи Худо дар замонҳои душворӣ"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Забур 60:11 Аз мусибат ба мо мадад деҳ, зеро мадади одамӣ беҳуда аст.

Забурнавис аз Худо ёрӣ талаб мекунад, зеро кӯмаки инсон беҳуда аст.

1. Худо ягона манбаи кӯмаки мост - Забур 60:11

2. Бефоида будани такя ба кӯшишҳои инсон - Забур 60:11

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: "Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?""

Забур 60:12 Мо ба воситаи Худо далерона рафтор хоҳем кард, зеро ки Ӯ душманони моро поймол хоҳад кард.

Забурнавис халқи Худоро ташвиқ мекунад, ки ба Ӯ таваккал кунанд, зеро медонанд, ки Ӯ душманони онҳоро мағлуб хоҳад кард.

1. «Далерона ба воситаи Худо: таваккал ба нерӯи Ӯ»

2. "Қувваи Худованд: Ғалаба кардани душманони мо"

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. 2 Вақоеънома 20:15 - «Ва ӯ гуфт: «Эй тамоми Яҳудо, эй сокинони Ерусалим, ва подшоҳ Еҳӯшофот, гӯш кунед: Худованд ба шумо чунин мегӯяд: аз ин анбӯҳи бузург натарсед ва натарсед; Ҷанг аз они шумо нест, балки аз они Худост».

Таронаи 61 таронаи Довуд аст, ки орзуи ҳузур ва муҳофизати Худоро ифода мекунад. Ин дуо барои ёрӣ ва устуворӣ дар миёни мушкилот аст.

Сархати 1: Забурнавис аз ақсои замин ба Худо нидо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки илтиҷои онҳоро бишнавад. Онҳо хоҳиши худро баён мекунанд, ки Худо онҳоро ба сӯи кӯҳе, ки аз онҳо баландтар аст, барад ва рамзи амният ва паноҳгоҳи Ӯст (Забур 60:1-2).

Сархати 2: Забурнавис таваккали онҳоро ба Худо ҳамчун манора ва паноҳгоҳи мустаҳками худ эълон мекунад. Онҳо аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки муҳаббат ва садоқати Ӯро паҳн кунад ва хоҳиши дар хаймаи Ӯ то абад сокин буданро баён кунад (Забур 60:3–4).

Параграфи 3: Забурнавис Худоро барои баракатҳояш ҳамду сано мегӯяд ва назр мекунад, ки назрҳои худро дар назди Ӯ иҷро мекунад. Онҳо ба таъмин ва муҳофизати Худо боварӣ доранд ва тасдиқ мекунанд, ки Ӯ умри подшоҳро дароз мекунад ва ба ӯ муҳаббати бепоён нишон медиҳад (Забур 60:5–8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту як пешкаш мекунад
дуо барои ҳузури илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
таъкид мекунад, ки такя ба муҳофизати Худо дар вақти душворӣ.

Бо таъкид ба дархосте, ки тавассути дархости кӯмаки илоҳӣ ба даст меояд ва изҳори орзуи наздикшавӣ бо Худо,
ва таъкиди эътимоде, ки тавассути таваккал ба қудрати илоҳӣ ҳамчун қалъа ба даст омадааст ва дар ҳоле ки таъаҳҳуд ба ибодат аст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътироф кардани баракатҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи шукргузорӣ ва изҳори итминон дар эҳсоси муҳаббати бепоёни Худо.

Забур 61:1 Фарёди маро бишнав, эй Худо! ба дуои ман ҳозир шавед.

Забурнавис ба Худо муроҷиат мекунад, ки дуои онҳоро гӯш кунад.

1. Фарёд барои кӯмак: Омӯзиши даъват ба Худо дар дуо

2. Худо фарёди моро мешунавад: таваккал ба раҳмати Худованд

1. Забур 61:1

2. Матто 7:7-8 - "Биталабед, ба шумо дода хоҳад шуд; биҷӯед ва хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯятон кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ биталабад, мегирад, ва ҳар кӣ биҷӯяд, меёбад; ва ба рӯи касе, ки дарро бикӯбад, кушода хоҳад шуд».

Забур 61:2 Аз ақсои замин сӯи Ту фарёд хоҳам дод, вақте ки дилам ғамгин мешавад: маро ба санги баландтар аз ман бибар.

Вақте ки мо дар муҳтоҷӣ ҳастем, Худо ҳамеша дар он ҷост.

1: Дар ранҷ бар Худо таваккал кун, зеро Ӯ санги мо ва қуввати мост.

2: Вақте ки дилҳои мо ғарқ мешавад, Худо омода ва омода аст, ки моро ба ҷои баландтар расонад.

1: Юҳанно 14:1 "Дили шумо музтариб нашавад; шумо ба Худо имон доред, ба ман низ имон оваред".

2: Isaiah 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Забур 61:3 Зеро ки ту барои ман паноҳгоҳ ва бурҷи мустаҳкам аз душман будӣ.

Худо паноҳгоҳ ва бурҷи мустаҳкамест, ки моро аз душманонамон нигоҳ медорад.

1. Қуввати муҳофизати Худо

2. Бароҳатии паноҳгоҳи Худо

1. Ишаъё 4:6 - Ва дар он ҷо хаймае хоҳад буд, ки рӯзона аз гармо соя гардад, барои паноҳгоҳ ва барои паноҳгоҳ аз тӯфон ва борон.

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 61:4 Дар хаймаи Ту то абад хоҳам монд, Ба ниҳони болҳои Ту таваккал хоҳам кард. Села.

Забурнавис хоҳиш дорад, ки ба Худованд таваккал кунад ва то абад дар хаймаи Ӯ бимонад.

1. Дар Худованд бимонед: қувват дар ҳифзи Ӯ

2. То охир содиқ мондан: Омӯзиши наздик шудан ба Худо

1. Забур 27:4-5: Аз Худованд як чизро талаб доштам, ки онро толиб хоҳам буд; то ки тамоми айёми умри худ дар хонаи Худованд сокин бошам, то ки зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади Ӯ бипурсам. Зеро ки дар вақти андӯҳ маро дар айвони худ пинҳон хоҳад кард; Ӯ маро бар санге хоҳад гузошт.

2. Забур 91:1-2: Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад. Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

Забур 61:5 Зеро ки Ту, эй Худо, назрҳои маро шунидай, ба ман мероси онҳоеро, ки аз исми Ту метарсанд, додай.

Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки дуоҳои ӯро мешунавад ва ба ӯ мероси онҳоеро, ки ба Ӯ имон доранд, ато кардааст.

1. Мероси имон: Чӣ гуна имон ба Худо фаровонӣ меорад

2. Қувваи дуо: таваккал ба Худо барои шунидани гиряҳои мо

1. Матто 7:7-11 - Биталабед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Забур 61:6 Умри подшоҳро дароз хоҳӣ кард, ва солҳои ӯро ба наслҳо дароз хоҳӣ кард.

Худо умри подшоҳро дароз мекунад ва подшоҳии ӯ барои наслҳои зиёд давом мекунад.

1. Ҳадафи Худо аз подшоҳ: дароз кардани умр ва салтанати ӯ

2. Вафодории Худо ба халқаш: дароз кардани умр ва салтанати подшоҳ

1. Забур 21:4, «Ӯ аз ту ҳаёт хост, ва ту онро ба ӯ додӣ, ҳатто рӯзҳои то абад».

2. Дониёл 4:3, "Чӣ қадар бузург аст аломоти Ӯ! ва чӣ гуна мӯъҷизотҳои Ӯ! Малакути ӯ салтанати ҷовидонӣ аст, ва салтанати ӯ аз насл ба насл аст".

Забур 61:7 Ӯ ба ҳузури Худо то абад хоҳад монд: Эй марҳамат ва ростӣ омода кун, ки Ӯро нигоҳ дорад.

Раҳмат ва ростии Худо муҳофизати абадӣ медиҳад.

1. Қувваи имон ба Худо ва раҳмати Ӯ

2. Чӣ тавр ба муҳофизати Худо тавассути раҳмат ва ростии ӯ дастрасӣ пайдо кард

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо аз муҳаббати бузурги худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, ин аст, ки шумо бо файз наҷот ёфтед.

Забур 61:8 Ҳамин тавр исми Туро то абад ҳамду сано хоҳам гуфт, то ки ҳар рӯз назрҳои худро иҷро кунам.

Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо ният доранд, ки пайваста номи Худоро ҳамду сано хонанд ва ваъдаҳои ҳаррӯзаи худро иҷро кунанд.

1. Шодии вафо кардани назрамон ба Худо

2. Таронаи ҳамду сано ба Парвардигори мо

1. Матто 5:33-37 - Исо дар бораи аҳамияти риояи назр таълим медиҳад

2. Забур 95:2 - Биёед ба ҳузури Худо бо шукргузорӣ биёем ва Ӯро ҳамду сано хонем.

Таронаи 62 таронаи Довуд аст, ки аҳамияти таваккал ба Худои якка ва дар Ӯ паноҳ ёфтанро таъкид мекунад. Он аз ботил будани қудрати инсонӣ ва устувории муҳаббати Худо сухан меронад.

Сархати 1: Забурнавис таваккали онҳоро танҳо ба Худо эълон мекунад ва тасдиқ мекунад, ки танҳо Ӯ санг ва наҷоти онҳост. Онҳо эътироф мекунанд, ки ҷони онҳо дар Худо оромӣ меёбад ва онҳо ба ларза нахоҳанд афтод (Забур 61:1-2).

Параграфи 2: Забурнавис ба онҳое муроҷиат мекунад, ки мехоҳанд онҳоро фурӯ баранд ва онҳоро ба девори такя ё девори валангор монанд мекунанд. Онҳо аз таваккал ба сарват ва тамаъҷӯӣ ҳушдор дода, таъкид мекунанд, ки қудрати ҳақиқӣ аз они Худост (Забур 61:3–10).

Сархати 3: Забурнавис бо тасдиқи эътимоди онҳо ба қудрат ва муҳаббати устувори Худо хотима медиҳад. Онҳо дигаронро ба ҳамин кор ташвиқ мекунанд ва дарк мекунанд, ки ҳам қудрат ва ҳам марҳамат аз они Худост (Забур 61:11-12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту ду тӯҳфаҳо
даъват ба боварии бепоён,
ва эъломияи эътимод,
таъкид мекунад, ки такя ба устувории Худо дар байни заъфи инсон.

Бо таъкид ба тасдиќ, ки тавассути эътирофи эътимоди илоҳи ва рад кардани сарчашмаҳои бардуруги амният ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ба даст меояд ва дигаронро даъват мекунанд, ки ба Ӯ таваккал кунанд.
Зикр кардани тафаккури теологӣ дар мавриди эътирофи сифатҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи субот ва тасдиқи бартарии қудрати Худо бар нерӯи инсон.

Забур 62:1 Дар ҳақиқат ҷони ман ба Худо мунтазир аст: наҷоти ман аз Ӯст.

Ин порча аҳамияти интизории Худоро барои наҷот таъкид мекунад.

1. "Интизори Худо барои наҷот"

2. «Қувваи сабр дар имон»

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Инак, деҳқон мунтазири меваи гаронбаҳои замин аст ва барои он сабри зиёд дорад, то даме ки борони барвақт ва охирин борид. Шумо низ сабр кунед. дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

Забур 62:2 Ӯ танҳо санги ман ва наҷоти ман аст; ӯ ҳимояи ман аст; Ман сахт рӯҳафтода намешавам.

Таронаи 62 аҳамияти эътимод ба Худоро ҳамчун манбаи муҳофизат ва наҷот таъкид мекунад.

1. Санг, ки мо бар он истодаем: Дар Худо қувват ва амният ёфтан

2. Нақот дар Худованд: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Ишаъё 26:4 - То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд санги ҷовидонӣ аст.

2. Забур 27:1 - Худованд нури ман ва нақоти ман аст, аз кӣ тарсам? Худованд қалъаи ҳаёти ман аст, ки аз кӣ битарсам?

Забур 62:3 То ба кай шумо дар бораи одам фасод мекунед? Ҳамаатон кушта хоҳед шуд: мисли девори камон ва мисли девори ларзон.

Забурнавис ба онҳое, ки бар зидди дигарон қасди бадӣ доранд, огоҳ мекунад, ки онҳо ба ҳалокат хоҳанд расид.

1. Худо интиқом аз мазлумонро хоҳад гирифт - Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо ҳамеша мазлумонро дифоъ хоҳад кард ва нисбати онҳое, ки ба бадрафторӣ дучор мешаванд, адолат хоҳад оварад.

2. Бар зидди дигарон нақшаи бадӣ накун - Мо ҳушдор додаем, ки бар зидди дигарон бадӣ накунем, зеро Худо барои касоне, ки мекунанд, адолат ва ҳалокат хоҳад оварад.

1. Масалҳо 24:17-18 - Вақте ки душманат афтод, шодӣ накун, ва дилат шод нашавад, вақте ки ӯ пешпо хӯрад: мабодо Худованд инро бубинад, ва ин ба ӯ писанд наояд, ва хашми худро аз ӯ дур кунад.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 62:4 Фақат маслаҳатлашиб, Уни улуғликдан юқтириб юборишади; Дурӯғдан завқ оладилар, Даҳон билан муборакбод қиладилар, Ботиндан лаънат айтишади. Села.

Бузургии Худоро дурӯғгӯии касоне, ки зоҳиран пуштибонӣ мекунанд, таҳдид намекунад.

1: Қувваи Калом - Чӣ гуна калимаҳои моро барои некӣ ё бад истифода бурдан мумкин аст

2: Амнияти қудрати Худо - Чӣ гуна қудрати Худо моро аз дурӯғ муҳофизат мекунад

1: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

2: Юҳанно 8:44 - Ту аз падари худ иблис ҳастӣ ва иродаи ту ин аст, ки хоҳишҳои падаратро ба ҷо оварӣ. Вай аз аввал қотил буд ва ба ҳақиқат ҳеҷ иртиботе надорад, зеро дар вай ҳақиқат нест. Вақте ки ӯ дурӯғ мегӯяд, вай аз хислати худ сухан мегӯяд, зеро ӯ дурӯғгӯ ва падари дурӯғ аст.

Забур 62:5 Ҷони ман, танҳо ба Худо мунтазир бош; зеро интизории ман аз ӯст.

Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва танҳо аз Ӯ интизор шавем.

1. Умеди худро ба Худо гузор - Забур 61:5

2. Ба Худои якка такя кунед - Забур 61:5

1. Ирмиё 17:7-8 - Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст.

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Забур 62:6 Ӯ танҳо санги ман ва наҷоти ман аст; Ӯ муҳофизати ман аст; Ман ҳаракат намекунам.

Ягона манбаи амнияту субот дар зиндагии мо Худост ва мо ба ларза намеафтем.

1. "Имони сахти сангӣ: дарёфти қувват ва устуворӣ дар Худо"

2. «Бунёди устувори начоти мо».

1. Румиён 10:9-10 (ки агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оваред, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, наҷот хоҳед ёфт. Зеро ки шумо бо дили худ имон меоваред ва сафед шуда, бо даҳони худ эътироф мекунӣ ва наҷот меёбӣ)

2. Забур 18:2 (Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман)

Забур 62:7 Наҷот ва ҷалоли ман дар Худост; санги қуввати ман ва паноҳгоҳи ман дар Худост.

Худо наҷоти мо ва қуввати мост.

1. Боварӣ ба ризқи Худо

2. Ба неруи Худо такя кардан

1. Ишаъё 26:3-4 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд Худованд қуввати ҷовидонӣ аст.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. «Пас, мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд;

Забур 62:8 Ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; Эй мардум, дили худро ба ҳузури ӯ бирезед, ки Худо паноҳгоҳи мост. Села.

Ба Худо таваккал кун ва дилатро ба пеши ӯ рехт, ки ӯ барои мо паноҳгоҳ аст.

1. Дар ҳама давру замон таваккал ба Худованд

2. Паноҳ ёфтан ба Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9: Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс; рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2. Ишаъё 41:10: Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 62:9 Ҳақиқатан, одамони паст ботиланд, ва мардони олӣ дурӯғанд; то ки дар тарозу гузошта шаванд, онҳо аз ботил сабуктаранд.

Мардони дараҷаи пасту баланд ҳам эътимод надоранд ва беҳуда ҳастанд.

1: Мо бояд на ба одамон, балки ба Худованд таваккал кунем.

2: Худо ягона касест, ки ба устувор ва одилона бовар кардан мумкин аст.

1: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 62:10 Ба зулм таваккал накун, ва дар ғоратгарӣ беҳуда нашав; агар сарват афзояд, дилатро ба онҳо нагузор.

Барои ба даст овардани сарват ба василаҳои ғаразнок ва ғайриқонунӣ такя накунед ва ба онҳо аз ҳад зиёд вобаста нашавед.

1. Хатарҳои эътимод ба сарват

2. Бехудаии тамаъ

1. Масалҳо 11:28 - Касоне, ки ба сарвати худ боварӣ доранд, меафтанд, вале одил мисли барги сабз мешукуфад.

2. Матто 6:19-21 - Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд мешаванд ва дуздон даромада медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо парвонагон ва ҳашарот нобуд намешаванд, ва дуздон дар он ҷо даромада, намедузданд. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

Забур 62:11 Худо як бор гуфт; ду бор шунидаам; ки қудрат аз они Худост.

Худо як бор гуфт ва ман ду бор шунидаам; ки қудрат танҳо аз они Худост.

1. Ҳавасмандии ҳокимияти Худо дар замонҳои душворӣ

2. Бигзор қудрати Худо роҳи шуморо ҳидоят кунад

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба

ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд.

2. Яъқуб 5:7-8 - Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бинед, ки дехкон чӣ гуна меваи гаронбахои заминро интизор аст, то он даме, ки борони барвакт ва дер борид, сабр мекунад. Ту ҳам сабр кун. Дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

Забур 62:12 Ҳамчунин аз они Ту, эй Худованд, марҳамат аст, зеро ки Ту ба ҳар кас мувофиқи кораш подош медиҳӣ.

Худо моро мувофиқи аъмоламон подош медиҳад.

1. Корҳои хуб мукофот хоҳанд гирифт

2. Кори дуруст баракат меорад

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

2. Яъқуб 2:17-18 - Ҳамин тавр, имон, агар амал накунад, мурда аст, танҳо будан. Оре, касе метавонад бигӯяд: "Ту имон дорӣ, ва ман аъмол дорам; имони худро бе аъмоли худ ба ман нишон деҳ, ва ман имони худро ба ту ба воситаи аъмоли худ нишон хоҳам дод".

Таронаи 63 таронаи Довуд аст, ки орзуи амиқ ба ҳузури Худо ва ташнагии муошират рӯҳонӣ бо Ӯро ифода мекунад. Он муносибати наздикро бо Худо ва қаноатмандиро дар ҷустуҷӯи ҷиддии Ӯ тасвир мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ташнагии онҳоро ба Худо тасвир намуда, онро ба замини хушке, ки дар он об нест, муқоиса мекунад. Онҳо орзуи дидани қудрат ва ҷалоли Худоро дар қудс баён мекунанд (Забур 62:1-2).

Сархати 2: Забурнавис муҳаббати онҳоро ба муҳаббати устувори Худо эълон мекунад ва эътироф мекунад, ки муҳаббати Ӯ аз худи ҳаёт беҳтар аст. Онҳо ӯҳдадор мешаванд, ки Худоро ҳамду сано гӯянд, то даме ки зинда бошанд ва дастҳои худро ба исми Ӯ боло бардоранд (Забур 62:3-5).

Параграфи 3: Забурнавис замонҳоеро, ки аз кӯмак ва муҳофизати Худо эҳсос карда мешуд, ба хотир оварда, изҳори боварӣ ба ҳузури содиқи Ӯро ба ёд меорад. Онҳо мегӯянд, ки ба Худо часпида хоҳанд шуд, зеро медонанд, ки Ӯ онҳоро бо дасти рости Худ нигоҳ медорад (Забур 62:6–8).

Сархати 4: Забурнавис бо изҳори хоҳиши онҳо барои нобуд кардани онҳое, ки ба онҳо зарар расонидан мехоҳанд, хотима медиҳад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки душманон нобуд карда мешаванд, дар ҳоле ки одилон аз наҷоти Худо шод мешаванд (Забур 62:9–11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту се тӯҳфаҳо
орзуи ҳузури илоҳӣ,
ва эъломияи вафодорӣ,
нишон медиҳад, ки қаноатмандӣ дар ҷустуҷӯи муносибатҳои наздик бо Худо пайдо мешавад.

Таъкид кардани хоҳише, ки тавассути эътирофи ташнагии рӯҳонӣ ҳангоми орзуи муошират бо Худо ба даст меояд,
ва таъкид кардани садоқат, ки бо арҷ гузоштани ишқи илоҳӣ аз ҳама чиз дар ҳоле, ки дар ибодат ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи кӯмаки илоҳӣ ҳамчун манбаи шукргузорӣ ва тасдиқи эътимод ба муҳофизат ва адолати илоҳӣ.

Забур 63:1 Эй Худо, Ту Худои ман ҳастӣ; Барвақт туро меҷӯям: ҷонам ташнаи ту аст, ҷисми ман дар замини хушку ташна, ки об нест, орзуи ту дорад;

Фарёди пазмони Худо дар замини хушку ташна.

1. Ташнагии рӯҳ: Ҷустуҷӯи Худо дар ҳама ҳолат

2. Орзуи ҳузури Худо: Дар вақти зарурӣ роҳат ёфтан

1. Забур 41:1-2 "Чун ки оҳуҳо ҷӯйҳои обро танг мекунанд, эй Худо, ҷони ман барои Ту ташна аст, эй Худо. Ҷони ман ташнаи Худо, ба Худои Ҳай. Кай метавонам рафта, бо Худо вохӯрам?"

2. Ишаъё 41:17-18 "Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонҳояшон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард. Ман дарёҳоро мекушоям. Дар баландиҳои харобазор, ва чашмаҳо дар миёни водиҳо; биёбонро ҳавзи об ва замини хушкро чашмаҳои об хоҳам сохт».

Забур 63:2 То бубинам қувват ва ҷалоли Ту, чунон ки ман туро дар қудс дидаам.

Ин таронаи Забур хоҳиши дидани қудрат ва ҷалоли Худоро ифода мекунад, ки он дар маъбад дида мешавад.

1. Қудрат ва ҷалоли Худо Омӯзиши он чӣ маъно дорад, ки ҷустани қудрат ва ҷалоли Худо дар ҳаёти мо.

2. Ҷустуҷӯи Худо дар маъбад Мумкин аст, ки чӣ тавр бо қудрат ва ҷалоли Худо дар маъбад дучор ояд.

1. Ишаъё 6:1-5 - Дар маъбад дидани ҷалоли Худованд.

2. Хуруҷ 33:17-23 - Мусо хоҳиш мекунад, ки ҷалоли Худовандро бубинад.

Забур 63:3 Зеро ки меҳрубонии Ту беҳтар аз ҳаёт аст, Лабҳои ман Туро ҳамду сано хоҳанд гуфт.

Ситоиши меҳрубонии Худо аз худи ҳаёт беҳтар аст.

1. Зиндагии фаровон тавассути шукрона: эътирофи раҳмати Худо

2. Қадри неъматҳои Худо: Таҷлил аз меҳрубонии Ӯ

1. Забур 103: 2-5 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 63:4 То зиндаам, Туро ҳамин тавр баракат хоҳам дод: Дастҳои худро ба исми Ту боло хоҳам кард.

Забурнавис хоҳиши онҳоро баён мекунад, ки дар вақти зинда буданашон Худоро баракат диҳанд ва дастҳои худро ба исми Ӯ боло бардоранд.

1. Нерӯи ҳамду сано: Дарки муҳимм будани даст бардоштан ба сӯи Худо дар намоз ва ибодат.

2. Баракатҳои зиндагӣ: Омӯзиши дуои Худованд дар ҳама ҳолат ва фаслҳои зиндагӣ.

1. Забур 134:2 "Дастҳои худро ба ҷои муқаддас бардоред ва Худовандро ҳамду сано хонед!"

2. Эфсӯсиён 6:18 «ҳар вақт бо тамоми дуо ва илтиҷо бо Рӯҳ дуо гӯед. Барои ҳамин бо тамоми сабр ҳушёр бошед ва барои ҳамаи муқаддасон дуо кунед».

Забур 63:5 Ҷонам мисли илик ва чарбу сер хоҳад шуд; ва даҳони ман Туро бо лабони шодмонӣ ситоиш хоҳад кард;

Забурнавис хоҳиши худро барои қаноатмандӣ ва ҳамду санои Худоро бо лабони шод баён мекунад.

1. Шодии шукргузорӣ: Зиндагӣ бо шукрона

2. Худо қаноатманд аст: Парвариши қаноатмандӣ дар зиндагӣ

1. Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате ки бошам, бо он қаноатманд бошам.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон хоҳӣ дод: дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости туст, то абад ҳаловатҳост.

Забур 63:6 Вақте ки ман туро бар бистари худ ёд мекунам, ва дар посбонҳои шаб дар бораи Ту мулоҳиза мекунам.

Забурнавис шабона дар бистари онҳо Худоро ба ёд меорад ва дар бораи он мулоҳиза мекунад.

1. Даъват ба ибодат: Ҳамеша ёди Худо

2. Даъват ба наздикӣ: Мулоҳиза дар бораи Худо дар посбонҳои шабона

1. Ибриён 4:12-13 - Зеро каломи Худо зинда ва фаъол аст, аз ҳар шамшери дудама тезтар аст, ки ба ҷудоии ҷон ва рӯҳ, буғумҳо ва иликҳо мекӯбад ва фикрҳо ва ниятҳои дил.

2. Забур 119:97-98 - Оҳ, чӣ гуна ман шариати Туро дӯст медорам! Ин тамоми рӯз медитсияи ман аст. Фармони Ту маро аз душманонам донотар мекунад, зеро ки ҳамеша бо ман аст.

Забур 63:7 Зеро ки ту мададгори ман будӣ, бинобар ин дар сояи болҳои Ту шод хоҳам шуд.

Забурнавис ба Худо барои кӯмак ва муҳофизаташ шодӣ ва миннатдорӣ баён мекунад.

1. Шод шудан аз муҳофизати Худованд

2. Дар огуши Худо қувват ёфтан

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Юҳанно 14:27 - осоиштагӣ ба шумо мегузорам; оромии худро ба ту медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳоят ғамгин нашавад ва натарсад.

Забур 63:8 Ҷонам аз паи ту меравад, дасти ростат маро дастгирӣ мекунад.

Забурнавис имони худро ба Худо бо он изҳор мекунад, ки рӯҳаш аз паи Ӯ меравад ва дасти росташ ӯро дастгирӣ мекунад.

1. Қуввати пайравӣ аз Худо

2. Донистани дасти пуштибони Худо

1. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Забур 63:9 Аммо онҳое ки ҷони Маро меҷӯянд, то ки онро нобуд кунанд, ба поёни замин хоҳанд рафт.

Забурнавис аз онҳое, ки Ӯро нобуд кардан мехоҳанд, огоҳ мекунад ва мегӯяд, ки онҳо ба қисматҳои поёнии замин хоҳанд рафт.

1. Хавфи душманон: Чӣ тавр худро аз қисматҳои поёнии замин муҳофизат кунем.

2. Қудрати Худо бар душмани мо: таваккал ба Худованд барои мағлуб кардани онҳое, ки мехоҳанд моро нобуд созанд.

1. Забур 121:3 - Ӯ намегузорад, ки пои ту ҳаракат кунад; касе ки туро нигоҳ медорад, хоб намекунад.

2. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забоне, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

Забур 63:10 Онҳо аз шамшер хоҳанд афтод; онҳо насибе барои рӯбоҳон хоҳанд буд.

Ин порча аз Забур дар бораи суқути шарирон сухан меронад, ки онҳо аз шамшер нобуд мешаванд ва тӯъмаи ҳайвоноти ваҳшӣ хоҳанд шуд.

1. Хатари гуноҳ: арзиши рад кардани раҳмати Худо

2. Раҳпаймоӣ дар тарси Худованд: баракати тоату Худо

1. Ишаъё 33:14–16; Тарси Худованд чашмаи ҳаёт аст, ки касро аз домҳои марг дур мекунад.

2. Масалҳо 11:19; Адолати беайбҳо роҳҳои онҳоро ҳидоят хоҳад кард, вале шарирон аз шарорати худ сарнагун хоҳанд шуд.

Забур 63:11 Аммо подшоҳ дар Худо шодӣ хоҳад кард; ҳар кӣ ба Ӯ қасам хӯрад, фахр хоҳад кард, лекин даҳони дурӯғгӯён баста хоҳад шуд.

Подшоҳ аз Худо шодӣ мекунад ва ҳар кӣ ба ӯ қасам хӯрад, ҷалол хоҳад ёфт, дар ҳоле ки даҳони дурӯғгӯён хомӯш мешавад.

1. «Баракати шодмонии Худо»

2. «Оқибати дурӯғгӯӣ».

1. Забур 34:1-3 - "Худовандро ҳамеша ҳамду сано хоҳам гуфт; ҳамду санои Ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷони ман фахр мекунад бо Худованд; Бигзор фурӯтанон бишнаванд ва шод шаванд. Эй Худовандро ҳамду сано кун. бо ман, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем!»

2. Яъқуб 3:10-12 - "Муборак ва лаънат аз як даҳон мебарояд. Бародарони ман, ин набояд чунин бошад. Оё чашма аз як сӯрох ҳам оби тоза ва ҳам шӯр мерезад? Оё дарахти анҷир метавонад, Эй бародарони ман, зайтуну токи хирс анҷир медиҳад? На аз ҳавзи шӯр оби тоза дода наметавонад».

Таронаи 64 таронаи Довуд аст, ки дар бораи муҳофизат аз нақшаҳо ва ҳамлаҳои шарирон хоҳиш мекунад. Он эътимодро ба адолати Худо ва итминон медиҳад, ки Ӯ ба суқути онҳо оварда мерасонад.

Сархати 1: Забурнавис аз тавсифи амалҳои ашаддии душманони худ оғоз мекунад, ки нақшаҳои бадро меандешанд ва дар пинҳонӣ тир мепарронанд. Онҳо ба Худо илтиҷо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро аз душманонашон пинҳон кунад (Забур 63:1-4).

Сархати 2: Забурнавис ба доварии одилонаи Худо боварӣ дорад. Онҳо боварӣ доранд, ки Худо шаршаронро ба васваса меандозад ва худи онҳоро ҳалок мекунад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ҳамаи онҳое ки онро мебинанд, метарсанд ва корҳои Худоро эълон мекунанд (Забур 63:5–9).

Сархати 3: Забурнавис бо шодӣ аз муҳофизати Худо ва эълон кардани ҳамду санои Ӯ хотима медиҳад. Онҳо ба муҳаббати устувори Ӯ изҳори боварӣ мекунанд ва ӯҳдадор мешаванд, ки ба Ӯ паноҳ баранд (Забур 63:10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту чор тӯҳфаҳо
илтиҷо барои муҳофизати илоҳӣ,
ва эъломияи эътимод,
такя кардан ба адолати Худоро дар байни макрҳои шарир таъкид мекунад.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути ҷустуҷӯи раҳоӣ аз душманон ва эътирофи амалҳои фиребкоронаи онҳо ба даст омадааст,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути таваккал ба доварии илоҳӣ ба даст омадааст ва тасдиқи итминон дар шоҳиди корҳои Ӯ.
Зикр кардани тафаккури теологӣ дар мавриди эътирофи сифатҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи амният ва изҳори сипос барои муҳофизати илоҳӣ ва паноҳ бурдан ба Ӯ.

Забур 64:1 Овози маро бишнав, эй Худо, дар дуои ман: Ҷонамро аз тарси душман нигоҳ дор.

Дуо ба Худо дода мешавад, ки барои бартараф кардани тарс аз душман кӯмак мепурсад.

1. «Қувваи намоз: бартараф кардани тарс аз душман».

2. «Дар замони душвориҳо қувват ёфтан».

1. 1 Петрус 5:7 - «Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузоред, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад».

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 64:2 Маро аз машварати махфии шарирон пинҳон кун; аз шуриши коргарони бадкирдор:

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро аз макрҳои бадкорон ва нақшаҳои зӯроваронаи бадкорон ҳифз кунад.

1. "Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи паноҳ аз бадкорон"

2. "Қувваи Худо: Ғалаба кардани нақшаҳои бадӣ"

1. Масалҳо 16:3 - Ҳар коре, ки мекунед, ба Худованд итоат кунед, ва Ӯ нақшаҳои шуморо амалӣ хоҳад кард.

2. Ирмиё 17:9 - Дил аз ҳама чиз маккор аст ва шифонопазир аст. Кӣ метавонад онро фаҳмад?

Забур 64:3 Онон, ки забонашонро мисли шамшер ғуррон мекунанд, ва камонҳоро хам мекунанд, то тирҳои худро парронанд, ҳатто суханони талх.

Дар порча дар бораи онҳое сухан меравад, ки суханони худро ҳамчун силоҳ барои озор додани дигарон истифода мебаранд.

1: Калимаҳоро барои зарар ба дигарон истифода набаред, онҳоро барои обод кардан истифода баред.

2: Сухани меҳрубонӣ ва муҳаббат бигӯ, на аз озор ва хашм.

1: Яъқуб 3:9-11 - Бо забон мо Худованд ва Падари худро ҳамду сано мегӯем ва бо он одамонро лаънат мекунем, ки ба сурати Худо офарида шудаанд. Аз як

дахон таърифу дашном мебарояд. Бародарон ва хоҳарони ман, ин набояд бошад. Оё аз як чашма хам оби ширин ва хам оби шур чорӣ мешавад?

2: Қӯлассиён 4:6 - Бигзор сӯҳбати шумо ҳамеша пур аз файз ва намак бошад, то бидонед, ки ба ҳама чӣ гуна ҷавоб диҳед.

Забур 64:4 То ки дар ниҳон ба сӯи комил тир парронанд: ногаҳон ба сӯи ӯ тир мезананд, ва наметарсанд.

Одамон бояд эҳтиёт бошанд, ки ба кӣ ҳамла мекунанд, зеро онҳо метавонанд аз оқибатҳои онҳо ба ҳайрат оянд.

1. Дар охир адолати Худо ҳамеша ғолиб аст.

2. Мо бояд аз кирдорҳои худ эҳтиёт бошем ва пеш аз ҳамла ба касе ду бор андеша кунем.

1. Матто 7:2 - «Зеро, ки ба он чи ки мегӯй, доварӣ хоҳӣ шуд ва ба он андозае ки ба кор мекунӣ, ба ту чен карда мешавад».

2. Румиён 12:19 - «Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ барои худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Забур 64:5 Онҳо худро дар кори бад рӯҳбаланд мекунанд: ба пинҳонӣ дом мезананд; мегӯянд: «Кӣ онҳоро хоҳад дид?

Мардум худро ба кирдорҳои бад ташвиқ мекунанд ва нақшаи пинҳон кардани домро доранд ва мепурсанд, ки аз онҳо кӣ огоҳ мешавад.

1. Хатари гуноҳ: чӣ гуна бояд шинохт ва аз домҳо худдорӣ кард

2. Қувваи рӯҳбаландкунанда: Парвариши мусбат барои муқовимат ба васвасаҳо

1. Масалҳо 28:13 - Ҳар кӣ гуноҳҳои онҳоро пинҳон мекунад, муваффақ намешавад, аммо касе ки иқрор шуда, аз онҳо даст кашад, марҳамат меёбад.

2. Яъқуб 1:14-15 - Аммо ҳар як шахс вақте ба васваса дучор мешавад, ки онҳоро ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

Забур 64:6 Онҳо шароратҳоро меҷӯянд; чустучуи богайрат ба чо меоваранд: хам фикру зикри хар яки онхо ва хам дилаш чукур аст.

Забурнавис дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр шарирон ноинсофонаро меҷӯянд ва чӣ гуна онҳо қодиранд дар андешаҳо ва дилҳои одамон амиқтар шаванд.

1. Ба қалбҳои мо аз наздик нигоҳ кардан; Имтиҳони гуноҳи мо

2. Фаҳмидани умқи гуноҳ ва чӣ гуна мо ба он меафтем

1. Ирмиё 17: 9-10 - "Дил аз ҳама чиз маккор ва ноумед аст: кӣ метавонад онро донад? Ман Худованд дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, ҳатто ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ бидиҳам, ва мувофиқи самараи корҳои худ».

2. Масалҳо 4:23 - «Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ дор, зеро ки масъалаҳои ҳаёт аз он аст».

Забур 64:7 Аммо Худо ба сӯи онҳо тир хоҳад зад; ногаҳон захмӣ хоҳанд шуд.

Худо ба душманонаш тире мезанад ва ногаҳон онҳоро захмӣ мекунад.

1. Худо назорат мекунад: ҳеҷ кас наметавонад аз ҳукми Ӯ гурезад.

2. Бо қудрати Худо мо метавонем ҳама монеаҳоро паси сар кунем.

1. Масалҳо 21:31 - Асп барои рӯзи ҷанг омода аст, аммо ғалаба аз они Худованд аст.

2. Румиён 8:31 - Пас, мо дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 64:8 Пас, забони худро бар худ хоҳанд зад: ҳар кӣ онҳоро бубинад, гурезад.

Одамоне, ки нисбат ба дигарон ситам мекунанд, дар ниҳоят ба ҷазои аъмоли худ гирифтор мешаванд, ки шоҳидони он аз тарс фирор мекунанд.

1. Оқибати гуноҳ метавонад даҳшатнок бошад ва муҳим аст, ки нагузорем, ки гуноҳҳои мо ба сари мо бирасад.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки кори шоиста кунем, зеро Худо ситамкоронро ҷазо медиҳад.

1. Забур 64:8 - Пас, онҳо забони худро бар худ хоҳанд зад: ҳар кӣ онҳоро бубинад, гурезад.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Забур 64:9 Ва ҳама хоҳанд тарсид, ва кори Худоро эълон хоҳанд кард; зеро ки онҳо дар бораи аъмоли Ӯ оқилона андеша хоҳанд кард.

Ҳама одамон бояд аз Худо битарсанд ва аъмоли Ӯро эътироф кунанд, зеро онҳо ба аъмоли Ӯ оқилона хоҳанд буд.

1. Зиндагии оқилона - шинохти корҳои Худо

2. Тарс аз Худованд - эътирофи аъмоли Худо

1. Масалҳо 9:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва шинохти Қуддус хирад аст.

2. Румиён 11:33 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Ҳукмҳои Ӯ то чӣ андоза ақлнопазиранд ва роҳҳои Ӯ чӣ қадар нофаҳмоанд!

Забур 64:10 Одил дар Худованд шод хоҳад шуд, ва ба Ӯ таваккал хоҳанд кард; ва ҳамаи ростқавлон фахр хоҳанд кард.

Одил дар Худованд шодӣ хоҳанд кард ва ба Ӯ, ки ростдил аст, таваккал хоҳанд кард.

1: Дар Худованд шод бошед ва ба Ӯ таваккал кунед.

2: Худо некӯкорон ва покдилонро подош медиҳад.

1: Ишаъё 12: 2-3 "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст.

2: Забур 33: 18-19 "Инак, чашми Худованд ба тарсҳои Ӯст, бар касонест, ки ба муҳаббати устувори Ӯ умед мебанданд, то ки ҷони онҳоро аз марг наҷот диҳад ва дар қаҳтӣ зинда нигоҳ дорад.

Таронаи 65 таронаи Довуд аст, ки Худоро барои баракатҳои фаровон ва ҳокимияти Ӯ бар офариниш ҳамду сано мегӯяд. Он хайрхоҳии Худоро дар таъмини мардумаш эътироф мекунад ва барои садоқати Ӯ изҳори миннатдорӣ мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо ҳамду санои Худо оғоз мекунад ва Ӯро эътироф мекунад, ки сазовори ҳамду сано ва парастиш аст. Онҳо боварӣ доранд, ки Худо дуоҳои онҳоро мешунавад ва ба онҳо ҷавоб хоҳад дод (Забур 64:1–4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи қудрат ва қудрати Худо бар офариниш фикр мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ баҳрҳои ғурронро ором мекунад, ғавғои халқҳоро хомӯш мекунад ва аз тамоми гӯшаҳои замин шодӣ мебарорад (Забур 64:5–8).

Параграфи 3: Забурнавис ризқу рӯзии Худоро барои халқаш ҷашн мегирад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ заминро бо ҳосили фаровон баракат медиҳад ва онро аз некӯкорӣ пур мекунад. Онҳо Ӯро ҳамчун манбаи боронҳои ҳаётбахш ва фаслҳои пурбор эътироф мекунанд (Забур 64:9–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту панҷ тӯҳфаҳо
суруди ҳамду санои Худо,
ва изҳори миннатдорӣ,
бар офариниш ва неъматҳои фаровон ҳукмронии Ӯро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба ҳамду сано, ки тавассути эътирофи шоистагии илоҳӣ ба даст меояд ва изҳори боварӣ ба посухи илоҳӣ ба дуоҳо,
ва таъкид ба шукр, ки тавассути эътирофи қудрати илоҳӣ бар табиат дар ҳоле, ки ризқу рӯзӣ ҷашн гирифта мешавад.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи қудрати илоҳӣ ҳамчун манбаи тарс ва изҳори миннатдорӣ барои ҳосили фаровон ва эътирофи вобастагӣ аз ризқи Худо.

Забур 65:1 Ҳамду сано мунтазири Ту, эй Худо, дар Сион, ва назр барои Ту иҷро хоҳад шуд.

Худо сазовори ситоиши мост ва бояд бо назрҳои мо эҳтиром карда шавад.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр ибодат кардани Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Мақсади назр: аҳдҳо дар назди Худованд

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

2. Ибодат 27:2 - Ба банӣ-Исроил сухан гӯед ва ба онҳо бигӯед: Вақте ки касе ба Худованд назри махсусе медиҳад, ки дар бораи арзиши одамон,

Забур 65:2 Эй дуоро мешунавӣ, ҳама башар сӯи ту хоҳад омад.

Ҳама одамон барои дуо ба назди Худо меоянд.

1. Намоз калиди пайвастан бо Худост

2. Худо дуъои моро мешунавад ва иҷобат мекунад

1. Филиппиён 4:6-7 "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард ва фикрҳои шумо дар Исои Масеҳ».

2. Яъқуб 5:16 "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

Забур 65:3 Гуноҳҳо бар ман ғолиб меоянд, вале гуноҳҳои моро Ту пок хоҳӣ кард.

Худо гуноҳҳои моро пок мекунад.

1: Худо ҳамеша бо мост, то гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок созад.

2: Ба воситаи файз ва марҳамати Худо, мо метавонем гуноҳҳои худро омурзида, бо Ӯ муносибатҳои дурустро барқарор кунем.

1: Isaiah 1:18 - "Акнун биёед ва якҷоя мулоҳиза кунем, мегӯяд Худованд: агар гуноҳҳои шумо мисли арғувонӣ бошанд, мисли барф сафед хоҳанд шуд; агарчи сурх мисли арғувон бошанд, мисли пашм хоҳанд буд."

2: Румиён 8:1 - "Бинобар ин, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест, зеро ба воситаи Исои Масеҳ қонуни Рӯҳ, ки ҳаёт мебахшад, шуморо аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст."

Забур 65:4 Хушбахт аст он шахсе, ки ту ӯро интихоб карда, назди Ту меоварӣ, то ки дар ҳавлии Ту сокин шавад: мо аз некӯии хонаи ту, ҳатто аз маъбади муқаддаси Ту сер хоҳем шуд.

Худо касонеро, ки баргузидааст ва ба Ӯ наздик мекунад, баракат медиҳад, то дар ҳавлии Ӯ зиндагӣ кунанд. Мо аз ободии хона ва маъбади муқаддаси Ӯ қаноатмандем.

1. «Даъвати Худо барои сокин шудан дар судҳои Ӯ»

2. «Қаноатмандии некии хонаи Худо».

1. Забур 83:1-2 "Чӣ гуна зебост манзили ту, эй Худованди Қодири Мутлақ! Ҷони ман ба ҳавлии Худованд орзу мекунад, ҳатто беҳол мешавад; дилам ва ҷисми ман барои Худои Ҳай фарёд мезанад."

2. Матто 6:33 «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд».

Забур 65:5 Бо корҳои даҳшатнок дар адолат ҷавоб хоҳӣ дод, эй Худои наҷоти мо! ки эътимоди тамоми ақсои замин ва дур аз баҳр ҳастанд;

Худо сарчашмаи наҷот аст ва ёридиҳандаи онҳое, ки дар ақсои замин зиндагӣ мекунанд ва дар баҳр аст.

1. Қувваи наҷот: Чӣ тавр Худо метавонад ба ҳама амният биёрад

2. Эътимоди ҷаҳон: ҳифз ва ғамхории бепоёни Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Марсияҳо 3:22-24 - Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки раҳмдилии Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст. Ман ба худ мегӯям: Худованд насиби ман аст; бинобар ин ман ӯро интизор мешавам.

Забур 65:6 Ки бо қуввати Худ кӯҳҳоро мустаҳкам мекунад; бо қудрат баста шудан:

Қуввати Худо кӯҳҳоро устувор месозад ва Ӯ дар либоси қудрат аст.

1. Қувва ва қудрати Худо дар ҳаёти мо беҳамто ва ҳамеша мавҷуд аст.

2. Мо метавонем ба қудрати Худо барои таъмини субот ва амният дар ҳаёти мо таваккал кунем.

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 65:7 Он ки садои баҳрҳо, ғавғои мавҷҳои онҳо ва ғавғои мардумро ором мекунад.

Худо гурриши баҳрҳо ва бесарусомонии одамонро хомӯш мекунад.

1. Осоиши Худо дар байни бесарусомониҳои ҳаёт

2. Дар замони душвориҳо дар Худо оромӣ пайдо кардан

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд.

2. Забур 4:8 - Дар осоиштагӣ мехонам ва хоҳам, зеро ки танҳо Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин кун.

Забур 65:8 Сокинони ақибмонда низ аз аломатҳои Ту метарсанд; Ту субҳу шом сафарҳоро шод мегардонӣ.

Аломатҳои Худо барои ҳама одамон, ҳатто онҳое, ки дар ҷойҳои дур зиндагӣ мекунанд, шодӣ ва оромӣ меоранд.

1: Нишонаҳои шодмонӣ ва осоиштагии Худо

2: Шодмонӣ аз баромади субҳу шоми Худо

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Isaiah 12:2 - Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва натарсам: зеро ки Худованд Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай низ наҷоти ман шуд.

Забур 65:9 Ту ба замин меравӣ ва онро об медиҳӣ; Ту онро аз дарёи Худо, ки пур аз об аст, ғанӣ медиҳӣ; Ту ба онҳо ҷуворимакка тайёр мекунӣ, вақте ки онро таъмин кардай.

Худо заминро зиёрат мекунад ва онро аз оби дарёи Худо ғанӣ мегардонад ва барои мардум ҷуворимакка медиҳад.

1. Пешниҳоди Худо барои замин ва мардуми он

2. Баракатҳои дарёи Худо

1. Ишаъё 55:10-11 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро меруёнад ва шукуфта месозад, то ки ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда: Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман ботил нахоҳад баргашт, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 65:10 Ту пуштаҳои онро ба таври фаровон об медиҳӣ, ҷӯякҳои онро сокин мекунӣ, бо борон нарм мекунӣ, чашмаҳои онро баракат медиҳӣ.

Худоё ба пуштахо оби фаровон медихад, чуякхоро чок мекунад, бо борон нарм мекунад, бах-шори заминро баракат медихад.

1: Худо ризқдиҳандаи ҳама чиз аст.

2: Худо сарчашмаи тамоми ҳаёт аст.

1: Забур 33:6-9 Бо каломи Худованд осмонҳо ва бо нафаси даҳони Ӯ тамоми лашкари онҳо ба вуҷуд омадаанд. Ӯ обҳои баҳрро ҳамчун тӯда ҷамъ мекунад; чукуриро ба анборхо мегузорад. Бигзор тамоми замин аз Худованд битарсад; бигзор тамоми сокинони дуньё аз вай бимонанд! Зеро ки Ӯ гуфт, ва ба амал омад; фармон дод ва он устувор монд.

2: Ҳастӣ 1:1-2 Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид. Замин бе шакл ва холӣ буд, ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Ва Рӯҳи Худо бар рӯи обҳо парвоз мекард.

Забур 65:11 Ту бо некии худ солро тоҷ мекунӣ; ва роҳҳои ту фарбеҳ мешавад.

Худованд ҳар сол моро бо фаровонӣ ва некӣ баракат медиҳад.

1. Фаровонии баракат: Гирифтани фаровонии Худо ба воситаи имон

2. Саховатмандии Худо: Фаҳмидани саховати Худо дар ҳаёти мо

1. Яъқуб 1:17 Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Румиён 8:32 Он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаамон таслим кард, - чӣ гуна Ӯ бо ҳамроҳии Ӯ ҳама чизро ба мо марҳамат намедиҳад?

Забур 65:12 Онҳо ба чарогоҳҳои биёбон меафтанд, ва теппаҳо аз ҳар тараф шодӣ мекунанд.

Забурнавис дар бораи он нақл мекунад, ки чӣ тавр баракатҳои Худо дар чарогоҳҳои биёбон афтида, теппаҳоро шод мекунанд.

1. Шод шудан аз неъматҳои Худо

2. Шукрона кардан дар биёбон

1. Ишаъё 55:12 - Зеро ки шумо бо шодмонӣ берун хоҳед рафт, ва бо осоиштагӣ берун хоҳед шуд: кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши шумо суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард.

2. Забур 126:2 - Он гоҳ даҳони мо аз ханда ва забони мо аз суруд пур шуд; ва дар миёни халқҳо гуфтанд: "Худованд барои онҳо корҳои бузург кардааст".

Забур 65:13 Чарогоҳҳо бо рама пӯшидаанд; водиҳоро низ ҷуворимакка фаро гирифтааст; аз шодӣ фарьёд мезананд, суруд мехонанд.

Рӯзе, ки Худо ба халқаш додааст, фаровон ва шодмон аст.

1: ризқи фаровони Худо

2: Таҷлили шодии Худо

1: Эфсӯсиён 1:3 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро дар Масеҳ бо ҳар баракати рӯҳонӣ дар осмон баракат додааст».

2: Забур 145:9 - "Худованд ба ҳама некӯст, ва марҳамати Ӯ бар ҳар чизе ки Ӯ офаридааст"

Таронаи 66 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ ба Худо барои аъмоли тавоно ва садоқати Ӯст. Он ҳама одамонро даъват мекунад, ки қудрати Худоро парастиш кунанд ва эътироф кунанд, мисолҳои мушаххаси наҷоти Ӯро нақл кунанд ва дигаронро ба ин ҷашн даъват кунанд.

Сархати 1: Забурнавис аз он оғоз мекунад, ки ҳама одамонро даъват мекунанд, ки бо шодӣ ба Худо нидо кунанд ва номи Ӯро ҳамду сано хонанд. Онҳо ҳамаро даъват мекунанд, ки биёянд ва корҳои аҷоиби Худоро бубинанд ва бузургии Ӯро эътироф кунанд (Забур 65:1-5).

Сархати 2: Забурнавис ҳолатҳои мушаххаси наҷоти Худоро нақл мекунад. Онҳо ба ёд меоранд, ки чӣ тавр Ӯ баҳрро ба хушкӣ табдил дода, исроилиёнро пиёда мебурд. Онҳо аз қудрати Ӯ бар офариниш метарсанд (Забур 65:6–7).

Сархати 3: Забурнавис дар бораи озмоиш ва тозакунии халқи Худо фикр мекунад. Онҳо эътироф мекунанд, ки Ӯ ба онҳо иҷозат дод, ки аз озмоишҳо гузаранд, вале онҳоро ба фаровонӣ оварад. Дар ҷавоб онҳо қурбонии шукргузорӣ мекунанд (Забур 65:8–15).

Сархати 4: Забурнавис бо эълон кардани ӯҳдадории онҳо ба ибодат ва ҳамду санои Худо хотима медиҳад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки Худо дуоҳои онҳоро шунид ва нисбати онҳо муҳаббати устувор зоҳир кард (Забур 65:16–20).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту шаш тӯҳфаҳо
даъват ба ситоиш ва шукргузорӣ,
ва баёни корҳои бузурги Худо,
қудрати Ӯро бар офариниш, наҷот, озмоиш ва садоқат таъкид мекунад.

Таъкид кардани даъват ба воситаи даъват ба ибодати шодмонӣ ва эътирофи бузургии илоҳӣ,
ва таъкид кардани шаҳодате, ки тавассути нақл кардани амалҳои мушаххаси наҷот ҳангоми изҳори тарс аз қудрати илоҳӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи поксозии илоҳӣ ҳамчун манбаи шукргузорӣ ҳангоми қурбонӣ ҳамчун амали шукргузорӣ ва тасдиқи эътимод ба посухгӯии илоҳӣ нишон дода шудааст.

Забур 66:1 Ба сӯи Худо садои шодӣ кунед, эй тамоми заминҳо!

Ба Худованд садои шодӣ кунед ва Ӯро барои ҳар коре ки Ӯ кардааст, ҳамду сано хонед.

1. Худоро барои раҳмати фаровонаш ситоиш кунед

2. Худовандро барои меҳрубонии пурмуҳаббаташ ситоиш кунед

1. Забур 103:8 - Худованд раҳмдил ва меҳрубон аст, оҳиста хашмгин аст ва дар марҳамати фаровон.

2. Забур 107:1 - Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Забур 66:2 Васфи исми Ӯро бихонед, ҳамду санои Ӯро ҷалол диҳед.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки Худоро ҳамду сано хонем, Ӯро эҳтиром кунем ва номи Ӯро ҷалол диҳем.

1. Тавассути суруд Худоро ситоиш кунед: Қувваи мусиқӣ дар ибодат

2. Таҷлили некии Худо: Аҳамияти изҳори сипос

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ барои Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored; ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ."

2. Забур 145:3 - "Худованд бузург аст, ва бузург аст ситоиш; ва бузургии Ӯ ақлнопазир аст".

Забур 66:3 Ба Худо бигӯ: Чӣ қадар даҳшатнок дар аъмоли худ ҳастӣ! ба туфайли бузургии қудрати ту душманонат ба ту итоат хоҳанд кард.

Қудрати Худо бузург аст ва бо корҳои Ӯ зоҳир мегардад; тамоми душманонаш ба Ӯ саҷда хоҳанд кард.

1: Биёед дар хотир дорем, ки қудрати Худо бузург аст ва бояд эҳтиром карда шавад.

2: Мо набояд фаромӯш кунем, ки душмани Худо дар ниҳоят ба Ӯ саҷда мекунанд.

1: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2: Такрори Шариат 10:17 - Зеро ки Худованд Худои ту Худои худоён ва Худованди худоён аст, Худои бузург, тавоно ва бузург аст, ки рӯйбинӣ намекунад ва ришва намегирад.

Забур 66:4 Тамоми замин ба Ту саҷда хоҳад кард, ва Туро тараннум хоҳад кард; онҳо ба исми Ту суруд хоҳанд хонд. Села.

Ҳамаи одамон дар рӯи замин бояд Худоро парастиш ва ҳамду сано гӯянд.

1: Бо ҳар чизе, ки доред, Худоро бипарастед ва ҳамду сано гӯед

2: Ӯро ҳамду сано хонед, то садоқати худро нишон диҳед

1: Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш менамоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун

қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Забур 95:6 - Биёед, саҷда кунем, дар пеши Худованди Офаридгори худ зону шавем;

Забур 66:5 Биёед ва корҳои Худоро бубинед: Ӯ дар рафтори худ нисбат ба фарзандони одам даҳшатнок аст.

Амалҳои Худо ҳайратангез ва тавоноанд ва бояд аз ҷониби ҳама одамон мавриди баррасӣ ва эҳтиром қарор гиранд.

1. Аъмоли Худо: Мулоҳиза дар бораи қудрати офариниши Ӯ

2. Тарс ва тааҷҷуб: Эҳсоси қудрати даҳшатноки Худо

1. Забур 66:5

2. Ҳабаққуқ 3:2 - Эй Худованд, ман сухани Туро шунидам ва тарсидам: Эй Худованд, кори Худро дар миёни солҳо эҳё кун, дар миёни солҳо маълум намо; дар ғазаб раҳмате ёд кун.

Забур 66:6 Ӯ баҳрро ба хушкӣ мубаддал гардонд; Онҳо пиёда аз тӯфон гузаштанд; дар он ҷо мо аз Ӯ шодӣ кардем.

Худо имконнопазирро ба имконпазир табдил дода, халқи Худро шод гардонид.

1: Мо метавонем дар ҳама ҳолатҳо, новобаста аз он ки чӣ қадар душвор бошад, дар Ӯ шодӣ пайдо кунем.

2: Вақте ки мо ба Худо имон дорем ва таваккал мекунем, Ӯ метавонад чизи ғайриимконро имконпазир созад.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 66:7 Ӯ бо қудрати худ то абад ҳукмронӣ мекунад; чашмони Ӯ ба халқҳо менигарад: исёнгарон худро сарбаланд накунанд. Села.

Худо ҳокими ниҳоии халқҳост ва Ӯ онҳоро бо қудрати худ то абад назорат мекунад. Ҳеҷ кас набояд мағрур шавад ва фикр кунад, ки худро аз ӯ болотар аст.

1. Ҳукмронии Худо: Даъват ба фурӯтанӣ

2. Қудрати Худо ва қудрати Ӯ бар халқҳо

1. Ишаъё 40:21-22 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Забур 46:10 - "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

Забур 66:8 Эй мардум, Худои моро ҳамду сано кун, ва овози ҳамду санои Ӯро ба гӯш расон!

Худо моро даъват мекунад, ки Ӯро баракат диҳем ва ҳамду санои Ӯро маълум кунем.

1. "Қувваи ҳамду сано"

2. "Даъват ба дуои Худо"

1. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед; боз мегуям, шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Забур 66:9 Ки ҷони моро дар ҳаёт нигоҳ медорад, ва намегузорад, ки пойҳои моро ҷунбонад.

Худо ҷони моро дар зиндагӣ нигоҳ медорад ва намегузорад, ки мо афтем.

1. Худо касест, ки моро нигоҳ медорад, вақте ки ҳама чиз ноком мешавад.

2. Амнияти мо дар садоқати Худост.

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 111:7, «Аз хабари бад наметарсад, дилаш устувор аст ва ба Худованд таваккал мекунад».

Забур 66:10 Зеро ки Ту, эй Худо, моро озмудаӣ, Ту моро озмудаӣ, чунон ки нуқра озмуда шудааст.

Худо моро озмудааст, чунон ки нуқра дар танӯр озмуда мешавад.

1. Оташи тозакунандаи Худо - Чӣ гуна Худо моро тавассути озмоишҳо ва мусибатҳо пок мекунад.

2. Имтиҳони Имон - Баррасии таваккали мо ба Худо ва чӣ гуна он ба мо қувват мебахшад.

1. Ишаъё 48:10 - "Инак, ман туро тоза кардам, аммо на бо нуқра; Ман туро дар кӯраи андӯҳ интихоб кардам".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Бидонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Аммо бигзор сабр кори комили худро дошта бошад, то ки шумо комил ва комил шавед ва пурра, чизе намехоҳад ».

Забур 66:11 Моро ба тӯр бурдӣ; бар камари мо ранҷ гузоштӣ.

Худо ба сари мо фитнае оварда ва моро ба тӯр андохт.

1: Мо бояд озмоишҳоеро, ки Худо ба мо додааст, ҳамчун роҳи омӯхтан ва наздик шудан ба Ӯ қабул кунем.

2: Новобаста аз он ки мо бо кадом озмоишҳо дучор мешавем, Худо бо мост ва Ӯ моро аз паси худ хоҳад дид.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Забур 66:12 Мардумро бар сари мо савор кардай; Мо аз оташ ва аз об гузаштем, вале Ту моро ба ҷои сарватманд берун овардӣ.

Худо забурнависро аз хатар наҷот дод ва онҳоро ба ҷои бехатар ва фаровонӣ овард.

1. Худованд раҳокунандаи мост - Ӯ моро ба макони ободу баракат меорад.

2. Худо амин аст - Ҳатто вақте ба назар мерасад, ки мо дар вазъияти душвор дучор шудаем, Ӯ барои мо роҳ хоҳад дод.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва натарс, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад, Ӯ туро тарк намекунад ва тарк намекунад.

Забур 66:13 Ман бо қурбониҳои сӯхтанӣ ба хонаи ту хоҳам рафт: назрҳои худро ба ту хоҳам дод,

Забурнавис садоқати худро барои иҷрои ваъдаҳояш ба Худо изҳор мекунад.

1. Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳо ба Худо

2. Қудрати иҷрои ваъдаҳо

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардай, адо кун.

2. Матто 5:33-37 - Боз шунидед, ки аз замонҳои қадим гуфта шудааст: "Худат қасам нахӯр, балки қасамҳои худро ба Худованд иҷро намо: Аммо ман ба шумо мегӯям: ҳеҷ кас қасам нахӯр. ; на ба осмон; зеро он тахти Худост, на савганд ба замин. зеро ки он зери пои Ӯст: на ба Ерусалим; зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст. Ба сари худ қасам нахӯр, зеро ки наметавонӣ як мӯйро сафед ё сиёҳ кунӣ. Аммо бигзор муошират шумо оре, оре; Не, не, зеро он чи бештар аз ин бошад, аз бадӣ меояд.

Забур 66:14 Онро, ки лабҳои ман гуфтаанд, ва даҳони ман, вақте ки дар тангӣ будам.

Забурнавис Худоро барои суханони дар вақти душворӣ гуфтааш ҳамду сано мегӯяд.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи ситоиш дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 43:2: «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2. Забур 25:1: «Ба Ту, эй Худованд Худои ман, таваккал мекунам».

Забур 66:15 Ман барои ту қурбониҳои сӯхтании фарбеҳро бо бухури қӯчқорҳо хоҳам овард; Ман говҳоро бо буз пешкаш мекунам. Села.

Бо шукрона барои Худо қурбонӣ хоҳам овард.

1. Зебоии шукргузорӣ ба Худо ба воситаи қурбонӣ.

2. Муҳимияти қурбонӣ кардан барои Худо бо фурӯтанӣ.

1. Ҳастӣ 4:3-4 - Ва бо гузашти вақт Қобил аз ҳосили замин ҳадияе барои Худованд овард. Ва Ҳобил низ аз нахустзодаҳои рамаи худ ва чарбуи онро овард.

4:5 Ва Худованд Ҳобил ва ҳадияи ӯро эҳтиром мекард:

2. Филиппиён 4:6 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад.

Забур 66:16 Эй ҳамаи онҳое, ки аз Худо метарсанд, биёед ва бишнавед, ва он чи барои ҷонам кардааст, эълон хоҳам кард.

Вафодории Худо ба мӯъмин дар корҳои бузурге, ки Ӯ кардааст, маълум аст.

1: Вафодории Худо устувор аст

2: Рӯзҳои Худо барои ҷони мо

1: Марсияҳо 3: 22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст."

2: Ибриён 13: 5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Забур 66:17 Ман бо даҳони худ ба ӯ нидо кардам, ва ӯ бо забони ман ситоиш карда шуд.

Нотик мегӯяд, ки онҳо бо даҳони худ сӯи Худо нидо мекарданд ва бо забони худ Ӯро ҳамду сано хондаанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна бояд ситоиши Худоро бигӯяд

2. Қуввати намоз: Фарёд кардан ба сӯи Худо дар вақти ниёз

1. Забур 66:17 - Ман бо даҳони худ ба ӯ нидо кардам, ва ӯ бо забони ман ситоиш карда шуд.

2. Луқо 18:1-8 - Исо масалеро дар бораи бевазани боистеъдод нақл кард, ки аз довари беадолат адолат талаб мекард ва қувваи дуои доимиро нишон медиҳад.

Забур 66:18 Агар ман дар дили худ шароратро бинам, Худованд маро намешунавад:

Агар мо гуноҳро дар дили худ нигоҳ дорем, Худо моро намешунавад.

1. Аз гуноҳ рӯй гардон ва баракати Худоро бигир

2. Худо дуъои солеҳонро мешунавад

1. Забур 34:15 - Чашмони Худованд бар одилон аст, ва гӯшҳои Ӯ барои фарёди онҳо кушода аст.

2. Румиён 8:34 - Кӣ бояд маҳкум шавад? Исои Масеҳ ҳамон касест, ки бештар аз он мурдааст, эҳьё шудааст, ки дар ямини Худост ва дар ҳақиқат барои мо шафоат мекунад.

Забур 66:19 Аммо Худо маро шунид; Ӯ ба садои дуои ман гӯш дод.

Худо дуоҳои моро мешунавад ва ҷавоб медиҳад.

1: Худо ҳамеша мешунавад

2: Худо ба гиряҳои халқаш ҷавоб медиҳад

1:1 Юҳанно 5:14-15 Ин боварии мо дар назди Худост: агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ моро мешунавад - ҳар чизе ки мо талаб кунем - мо медонем, ки он чизеро, ки аз Ӯ талаб карда будем, дорем.

2: Ирмиё 33:3 Маро даъват кунед ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва беақлро, ки шумо намедонед, ба шумо мегӯям.

Забур 66:20 Муборак аст Худое, ки дуои маро ва марҳамати Худро аз ман рад накардааст.

Забур 66:20 Худоро барои он ҳамду сано мегӯяд, ки дуои забурнависро рад накардааст ва марҳамати Ӯро нишон медиҳад.

1. Раҳмати бепоёни Худо - А дар бораи он ки чӣ тавр раҳмати Худо ҳеҷ гоҳ ном намешавад, ҳатто вақте ки имони мо суст мешавад.

2. Қувваи Дуо - А дар бораи он, ки чӣ гуна дуо метавонад моро ба Худо наздик кунад ва раҳмати Ӯро боз кунад.

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Ба воситаи марҳамати Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; Вафодории Ту бузург аст."

2. Яъқуб 5:16 - "Дуои таъсирбахш ва гарми марди одил фоидаи зиёд дорад".

Таронаи 67 таронаи ҳамду сано ва дуо барои баракати Худо ба ҳамаи халқҳо мебошад. Он хоҳиши наҷот ва роҳнамоии Худоро ифода мекунад, ки ба одамон аз ҳар гӯшаи замин маълум шавад ва онҳоро даъват мекунад, ки ба ибодати Ӯ ҳамроҳ шаванд.

Сархати 1: Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки марҳамат кунад ва онҳоро баракат диҳад. Онҳо дуо мегӯянд, ки чеҳраи Ӯ бар онҳо равшан шавад, то роҳҳои Ӯ дар рӯи замин ва наҷоти Ӯ дар байни ҳамаи халқҳо маълум шавад (Забур 66:1-2).

Сархати 2: Забурнавис хоҳиши ҳама одамонро баён мекунад, ки Худоро ҳамду сано гӯянд. Онҳо мегӯянд, ки халқҳо бояд шод шаванд ва аз шодӣ суруд хонанд, зеро Худо аз рӯи адолат доварӣ мекунад ва халқҳоро дар рӯи замин роҳнамоӣ мекунад (Забур 66:3-4).

Сархати 3: Забурнавис заминро даъват мекунад, ки ҳосили ҳосили онро диҳад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки халқашро бо фаровонӣ баракат диҳад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки вақте ки Худо баракат медиҳад, тамоми ақсои замин аз Ӯ метарсанд (Забур 66:5-7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту ҳафт тӯҳфаҳо
дуо барои баракати илоҳӣ,
ва эъломияи ситоиши умумиҷаҳонӣ,
нишон додани хоҳиши наҷоти Худо ва роҳнамоии Худо дар байни ҳамаи халқҳо маълум мегардад.

Бо таъкид бар дархосте, ки тавассути талаби илоҳӣ ва хоҳиши донистани роҳҳои илоҳӣ дар байни мардум ба даст меояд,
ва таъкид ба эълони тавассути даъват ба ибодати шодмононаи умумибашарӣ ва эътирофи адолат ва роҳнамоии илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи неъматҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи фаровонӣ ва тасдиқи эҳтиром аз тамоми гӯшаҳои замин дар посух ба неъмати илоҳӣ.

Забур 67:1 Худо ба мо раҳм кун ва моро баракат диҳад. ва чеҳраи Ӯро бар мо равшан гардон; Села.

Раҳмату баракати Худо ба мо шодиву хурсандӣ меорад.

1: Шодии раҳмату баракати Худо

2: Дар рӯи Худованд шодӣ кардан

1: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2: Румиён 5:5 - Ва умед хиҷил намекунад; зеро муҳаббати Худо аз ҷониби Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, дар дилҳои мо рехта мешавад.

Забур 67:2 То ки роҳи Ту дар рӯи замин маълум шавад, Саломатии наҷоти Ту дар миёни ҳамаи халқҳо.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки роҳи Худо дар рӯи замин маълум шавад ва наҷоти Ӯ дар байни ҳамаи халқҳо паҳн шавад.

1. Наҷоти Худо барои ҳама халқҳост

2. Биёед роҳи Худоро маълум кунем

1. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

2. Аъмол 1:8 - Аммо вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шуд, шумо қувват хоҳед гирифт ва дар Ерусалим ва дар тамоми Яҳудо ва Сомария ва то охири замин шоҳидони Ман хоҳед буд.

Забур 67:3 Бигзор халқ Туро ситоиш кунад, эй Худо! бигзор тамоми мардум Туро ситоиш кунанд.

Забурнавис ҳамаи одамонро даъват мекунад, ки Худоро ҳамду сано гӯянд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҳқиқи таронаи 67.

2. Бигзор тамоми мардум Худоро ҳамду сано гӯянд: Омӯзиши таронаи 67.

1. Забур 100:4-5: Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод! Зеро ки Худованд некӯст; муҳаббати устувори вай то абад пойдор аст, ва садокаташ ба наслҳо.

2. Қӯлассиён 3:16-17: Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Забур 67:4 Бигзор халқҳо шод шаванд ва аз шодӣ суруд бихонанд, зеро ки Ту халқҳоро ба таври одилона доварӣ хоҳӣ кард, ва халқҳоро бар рӯи замин ҳукмронӣ хоҳӣ кард. Села.

Бигзор халқҳо аз доварии одилона ва одилонаи Худо шод шаванд.

1. Шодмонӣ дар ҳукми Худо

2. Адолати Худоро ситоиш кунед

1. Ишаъё 30:18 - Аз ин рӯ, Худованд интизори он аст, ки ба шумо марҳамат кунад ва аз ин рӯ, Ӯ худро баланд мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои адолат аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд.

2. Забур 9:8 - Ӯ ҷаҳонро бо адолат доварӣ мекунад, ва халқҳоро аз рӯи адолат доварӣ мекунад.

Забур 67:5 Бигзор мардум Туро ситоиш кунанд, эй Худо! бигзор тамоми мардум Туро ситоиш кунанд.

Одамон ташвиқ карда мешаванд, ки Худоро бо тамоми дили худ ситоиш кунанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна ибодат моро ба Худо наздик мекунад

2. Шодии ситоиш: Дар ъибодат шодӣ ёфтан

1. Эфсӯсиён 5:18-20 - «Ва аз шароб маст нашавед, зеро ин зино аст, балки аз Рӯҳ пур шавед, 19 ба якдигар бо таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ муроҷиат кунед, бо сурудхонӣ ва таронаҳо ба Худованд суруд хонед. дили шумо, 20 ҳамеша ва барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед».

2. Забур 103:1-2 - "Худовандро, эй ҷони ман ва ҳар он чи дар даруни ман аст, баракат деҳ, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ! 2 Худовандро, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун"

Забур 67:6 Он гоҳ замин ҳосили худро хоҳад дод; ва Худо, ҳатто Худои мо низ, моро баракат хоҳад дод.

Вақте ки мо Худоро ҳамчун таъминкунандаи худ эътироф мекунем, замин аз фаровонӣ баракат хоҳад шуд.

1. Фаровонии неъмати Худо

2. Эътироф кардани Худо ба сифати ризқдиҳанда

1. Такрори Шариат 8:17-18 - Худо таъминкунандаи мост ва агар мо ба Ӯ итоат кунем, моро баракат медиҳад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз ҷониби Худост.

Забур 67:7 Худо моро баракат хоҳад дод; ва тамоми ақсои замин аз Ӯ метарсанд.

Худо моро баракат медиҳад ва ҳамаи халқҳо аз Ӯ эҳтиром хоҳанд кард.

1. Баракатҳои Худо: Чӣ тавр неъматҳои Ӯро гирифтан ва мубодила кардан

2. Ҷалоли Худо: Тарс аз Ӯ чӣ маъно дорад?

1. Ишаъё 45:22-25 - "Ба ман рӯ оваред ва наҷот ёбед, эй тамоми ақсои замин; зеро ки Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест. Ба Худ қасам хӯрдам, даҳони ман дар тамоми беайбӣ сухане гуфтааст. ки барҳам нахохад шуд: пеши ман ҳар зону хам хоҳад шуд, ба ман ҳар забон қасам хӯрад, дар ҳаққи

ман хоҳанд гуфт: "Адолат ва қувват танҳо дар Худованд аст. Ҳар кӣ бар зидди Ӯ хашм гирифтааст, назди ӯ омада, хиҷил хоҳад шуд". Аммо ҳамаи насли Исроил дар Худованд одил хоҳанд ёфт ва шод хоҳанд шуд.

2. Забур 22:27-28 - Тамоми ақсои замин Худовандро ёд карда, рӯ ба рӯ хоҳанд кард, ва ҳамаи қабилаҳои халқҳо дар пеши Ӯ саҷда хоҳанд кард, зеро салтанат аз они Худованд аст ва Ӯ бар халқҳо ҳукмронӣ мекунад.

Таронаи 68 таронаи зафар ва ҳамду сано мебошад, ки қудрати Худо, наҷот ва ғамхорӣ дар бораи халқи Ӯро ҷашн мегирад. Он Худоро ҳамчун ҷанговари тавоно тасвир мекунад, ки душманонашро мағлуб мекунад ва эҳтиёҷоти содиқонашро қонеъ мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо даъвати Худо оғоз мекунад, ки бархезад ва душманони Ӯро пароканда кунад. Онҳо изҳори боварӣ мекунанд, ки Худо ба қудрати ба ҳалокат расидани шарирон ва одилонро шод гардонидани мерасонад (Забур 68:1–4).

Сархати 2: Забурнавис Худоро барои ғамхорӣ дар бораи осебпазирон ҳамду сано мегӯяд. Онҳо Ӯро ҳамчун падари ятимон, ҳомии бевазанон ва касе, ки дар оилаҳо танҳоӣ мекунад, тасвир мекунанд. Онҳо эътироф мекунанд, ки Ӯ эҳтиёҷмандонро таъмин мекунад (Забур 68:5–6).

Параграфи 3: Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо халқи Худро ҳангоми хуруҷ аз Миср аз биёбон бурд. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ заминро ларзонд, аз сангҳо об ҷорӣ кард ва баргузидагони Худро фаровон таъмин кард (Забур 68:7–10).

Сархати 4: Забурнавис ғалабаи Худоро бар душманонашон ҷашн мегирад. Онҳо Ӯро ҳамчун ғолибе тасвир мекунанд, ки дар аробаҳои абрҳо дар осмон ҳаракат мекунад. Онҳо мегӯянд, ки ҳатто подшоҳон ба Ӯ хироҷ хоҳанд дод (Забур 68:11-14).

Сархати 5: Забурнавис эътироф мекунад, ки ҳарчанд онҳо бо душвориҳо рӯ ба рӯ шуданд, Худо онҳоро ба фаровонӣ овард. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ Ӯ онҳоро наҷот медиҳад ва онҳоро бо қувват роҳнамоӣ мекунад (Забур 68:15-18).

Сархати 6: Забурнавис ҳузури Худоро дар қудсаш ситоиш мекунад ва Ӯро барои аъмоли бузурги худ дар байни халқаш ҳамду сано мегӯяд. Онҳо тамоми халқҳоро даъват мекунанд, ки бо сурудҳои ҳамду сано ба Ӯ саҷда кунанд (Забур 68:19-27).

Сархати 7: Забурнавис бо эълон кардани салтанатҳо аз они Худо ва эътирофи азаматӣ ва қудрати Ӯ ба охир мерасад. Онҳо Ӯро ҳамчун манбаи қудрати худ ситоиш мекунанд ва ҳамаи халқҳоро даъват мекунанд, ки ба ҳузури Ӯ парастиш кунанд (Забур 68:28-35).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту ҳашт тӯҳфаҳо
суруди зафарбахши ситоиш,
ва эъломияи қудрати илоҳӣ,
таъкид кардани раҳоӣ аз душманон, ғамхорӣ ба осебпазирон, таъминот ҳангоми саёҳати биёбон.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути даъват ба дахолати илоҳӣ ба даст омадааст ва изҳори боварӣ ба пирӯзии илоҳӣ,
ва таъкид кардани ҷашне, ки тавассути ситоиши ғамхории илоҳӣ ҳангоми нақл кардани аъмоли таъминот ба даст омадааст.
Ёдовар шудани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ҳамчун манбаи пирӯзӣ ва эътирофи ҳузури илоҳӣ дар байни ибодаткунандагон дар саросари ҷаҳон

Забур 68:1 Бигзор Худо эҳьё шавад, душманонаш пароканда шаванд; нафратдорон низ аз пеши Ӯ гурезанд.

Қудрат ва қудрати Худо ошкор хоҳад шуд, зеро душманони Ӯ пароканда мешаванд ва бояд гурезанд.

1. Подшоҳии Худо: Қудрати ҳузури Ӯ

2. Пирӯзӣ бо қудрати Худо

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз Ман аст" мегӯяд Худовандо.

2. Румиён 8:37-39 - Бо вуҷуди ин, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на ҳозира ва на оянда, на баландӣ, на чуқурӣ, на ягон чизи махлуқ, наметавонанд моро аз муҳаббати Худо, ки дар ҷаҳон аст, ҷудо кунанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

Забур 68:2 Чунон ки дуд берун меравад, онҳоро низ дур кун: чунон ки муми дар пеши оташ об мешавад, бигзор шарир дар ҳузури Худо нобуд шавад.

Худо золимонро барои гуноҳашон доварӣ мекунад ва ҷазо медиҳад.

1: Адолати Худо ногузир аст - Забур 68:2

2: Аз Худованд битарс ва аз бадӣ рӯй гардон - Забур 68:2

1: Румиён 2:5-9 - Аммо аз сабаби дили сангин ва тавбанакардаи худ, дар рӯзи ғазаб, вақте ки доварии одилонаи Худо ошкор мешавад, ғазаби худро барои худ ҷамъ карда истодай.

2: Масалҳо 3: 7-8 - Дар назари худ хирадманд набош: аз Худованд битарс ва аз бадӣ дур шав. Зеро ки он барои нофи ту саломат ва илик то устухонҳои ту хоҳад буд.

Забур 68:3 Аммо бигзор одилон шод шаванд; Бигзор онҳо ба ҳузури Худо шодӣ кунанд; оре, бағоят шодӣ кунанд.

Одил бояд шод ва дар назди Худо бо шодии бузург шод шаванд.

1. Шод шудан дар Худо - Чӣ гуна бояд дар Худованд ҳатто дар байни душвориҳо шодӣ кард

2. Зиндагии шодмонӣ – бо қувваи Рӯҳулқудс дар ҳаёти ҳаррӯза шодӣ кардан

1. Наҳемё 8:10 - «Ғамгин нашав, зеро ки шодии Худованд қуввати ту аст».

2. Филиппиён 4:4 - "Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед; боз мегӯям: шодӣ кунед!"

Забур 68:4 Худоро бихонед, исми Ӯро ҳамду сано хонед: Саворандаро ба исми Ӯ ЯҲ, ҳамду сано хонед ва дар ҳузури Ӯ шодӣ кунед.

Мо бояд Худоро ҳамду сано хонем, Ӯро бо номи худ ҶАН ҳамду сано хонем ва аз ҳузури Ӯ шодӣ кунем.

1. Шодии ҳамду санои Худо

2. Шод шудан дар ҳузури Худо

1. Забур 96:1-2, Оҳ, барои Худованд суруди нав бихон; барои Худованд суруд хонед, эй тамоми замин! Барои Худованд суруд хонед, исми Ӯро муборак гӯед; дар бораи наҷоти ӯ рӯз то рӯз нақл кунед.

2. Забур 100:4, Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

Забур 68:5 Падари ятимон ва довари бевазанон Худо дар макони муқаддаси Ӯст.

Худо падари меҳрубону одил барои бепадарон ва ҳомии бевазанон аст.

1. Муҳофизати пурмуҳаббати Худо: Чӣ гуна Худо ба осебпазирон ғамхорӣ мекунад

2. Ҳукми одилонаи Худо: адолати Худои таъоло

1. Ишаъё 1:17 некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Забур 146:5-9 Хушо он касе ки мададаш Худои Яъқуб аст, умедаш ба Худованд Худои худ аст, ки осмону замин, баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, офарид, имонро то абад нигоҳ медорад; ки адли мазлумро ба чо меоварад, ба гуруснагон хурок медидад. Худованд бандиҳоро озод мекунад; Худованд чашмони кӯронро мекушояд. Худованд саҷдакунандагонро боло мебарад; Худованд одилонро дӯст медорад. Худованд бар муҳоҷир нигоҳ мекунад; бевазан ва ятимонро дастгирӣ мекунад, вале роҳи бадкоронро вайрон мекунад.

Забур 68:6 Худо яккаҳоро дар хонаҳо ҷойгир мекунад, занҷирҳоро берун мекунад, вале исёнгарон дар замини хушк сокинанд.

Худо ба танҳоӣ паноҳ медиҳад ва асиронро раҳо мекунад, аммо онҳое, ки Ӯро рад мекунанд, дар ҷои хилват хоҳанд монд.

1: Худо ба ҳамаи онҳое, ки Ӯро меҷӯянд, паноҳгоҳ медиҳад, ҳатто онҳое, ки дар ҳолати ноумедтарин қарор доранд.

2: Худо ба ҳаёти касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, барқароршавӣ ва оромиш мебахшад, аммо онҳое, ки Ӯро инкор мекунанд, дар ҳолати нооромиҳо боқӣ хоҳанд монд.

1: Isaiah 57:15 - Зеро ки чунин мегӯяд Таоло ва Таоло, ки сукунати абадият аст, ва исми Ӯ муқаддас аст; Ман дар макони баланд ва муқаддас сокин ҳастам, бо он ки рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, то рӯҳи фурӯтанонро эҳё кунад ва дили тавбакоронро эҳё кунад.

2: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 68:7 Эй Худо, вақте ки Ту аз пеши қавми Худ берун меомадӣ, вакте ки аз биёбон мегаштӣ; Села:

Муҳофизати Худо халқи худро дар тӯли сафарашон.

1. «Қувваи чӯпон: муҳофизати Худо дар биёбон».

2. "Худованд пешвои мост: аз паи Худо дар душвориҳо"

1. Хуруҷ 13:21-22 - "Ва Худованд рӯзона дар сутуни абр пешопеши онҳо мерафт, то онҳоро роҳнамоӣ кунад; ва шабона дар сутуни оташ ба онҳо равшанӣ диҳад; рӯзона ва шаб: Ӯ рӯзона сутуни аброро ва шабона сутуни оташро аз пеши мардум нагирифт».

2. Ишаъё 43: 2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро нахоҳанд пӯшонд; вақте ки ту аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд; ва аланга наафрӯз бар ту».

Забур 68:8 Замин ба ларза афтод, осмон низ ба ҳузури Худо фурӯ ғалтид; ҳатто худи Сино дар ҳузури Худо, Худои Исроил, ҷунбид.

Ҳузури Худо ҳам тарс ва ҳам тарс меорад.

1: Ҳузури Худо эҳтиром ва эҳтиромро амр мекунад.

2: Ҳузури Худо ҳам тарс ва ҳам тарс меорад.

1: Айюб 37:14-16 - Дар тарс биист ва гуноҳ накун: дар бистари худ бо дили худ муошират кун ва ором бош. Қурбониҳои адолат тақдим кунед, ва ба Худованд таваккал кунед.

2: Ибриён 12:22-24 - Аммо шумо ба кӯҳи Сион ва ба шаҳри Худои Ҳай, Ерусалими осмонӣ ва ба назди фариштагони бешумор дар ҷамъомади идона ва ба калисои нахустзодагон, ки дар осмон номнавис шудаанд, омадаед, ва ба Худо, Довари ҳама ва ба рӯҳҳои одилон комил ва ба Исо, ки миёнарави аҳди нав аст.

Забур 68:9 Ту, эй Худо, борони фаровон фиристодӣ, ва бо он мероси Худро, ки хаста шуд, мустаҳкам намудӣ.

Худо ризқдиҳанда ва муҳофизи содиқи халқи худ аст.

1: Худо ризқдиҳанда ва нигаҳбони мост

2: Эътимод ба вафодории Худо

1: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2: Забур 121: 2-3 - Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст. Ӯ намегузорад, ки пои ту ҳаракат кунад; касе ки туро нигоҳ медорад, хоб намекунад.

Забур 68:10 Ҷамоати Ту дар он сокин аст: Ту, эй Худо, аз эҳсони Худ барои бенавоён омода кардай.

Худованд ба фақирон ризқи худро додааст.

1. Некӯии Худо: Таҷрибаи фаровонии Худо

2. Ғамхорӣ дар бораи камбағалон: зиндагӣ дар раҳмдилӣ Худо

1. Ишаъё 58:6-7 - "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ? Оё ин нест? то ки нони худро ба гуруснагон тақсим намо ва мискинони бехонаро ба хонаи худ биёр, чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?»

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва беайб аст, ин аст: ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

Забур 68:11 Худованд каломро дод: ҷамъи интишоркунандагон бузург аст.

Худо каломро дод ва бисёр одамон онро паҳн карданд.

1. Қудрати паҳн кардани Каломи Худо

2. Қувваи ваҳдат дар паҳн кардани Каломи Худо

1. Забур 68:11

2. Аъмол 4:31 - Ва ҳангоме ки онҳо дуо карданд, маконе, ки ҷамъ омада буданд, ба ларза омад; ва ҳама аз Рӯҳулқудс пур шуданд ва каломи Худоро далерона мегуфтанд.

Забур 68:12 Подшоҳони лашкар гурехтанд, ва зане ки дар хона монд, ғаниматро тақсим кард.

Подшоҳони лашкар зуд гурехтанд ва онҳое, ки дар хона монданд, ғаниматҳоро тақсим карданд.

1. Худо касонеро, ки ҳатто дар лаҳзаҳои душвор содиқ мемонанд, подош медиҳад.

2. Чӣ тавр Худованд метавонад моро ҳатто дар вақти тангӣ истифода барад.

1. Ибриён 11: 1 - Ҳоло имон кафолати он чизҳое аст, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 68:13 Ҳарчанд дар миёни дегҳо нигоҳ дошта бошед ҳам, мисли болҳои кабӯтаре хоҳед буд, ки аз нуқра пӯшида ва парҳояш бо тиллои зард.

Худо ваъда медиҳад, ки касонеро, ки дар миёни дегҳо хобидаанд, зебо ва бо металлҳои қиматбаҳо оро медиҳанд.

1. Зебоии дигаргунсозии Худо: Чӣ гуна Худо метавонад моро аз дарун табдил диҳад.

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор роҳат ва қувватро пайдо кардан мумкин аст.

1. Ишаъё 61:3 - Барои мотамдорон дар Сион таъин карда шавад, то ки ба онҳо зебоӣ барои хокистар, равғани шодӣ барои мотам, либоси ҳамду сано барои рӯҳи вазнинӣ диҳад; то ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, шинондани Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад.

2. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист.

Забур 68:14 Вақте ки Худои Қодири Мутлақ подшоҳонро дар он пароканда кард, он мисли барф дар Салмӯн сафед буд.

Қудрати Худованди мутаъолро метавон дар тавоноии подшоҳон мисли барф дар Салмон пароканда кунад.

1. Қудрати Худо бемисл аст.

2. Бузургии Худо бемисл аст.

1. Румиён 11:33-36 - "Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! То чӣ андоза доварии Ӯ ва роҳҳои Ӯ берун аз ошкор нест! Кӣ ақли Худовандро медонист? Ё кист кист, ки ҳаргиз ба Худо ато кардааст, ки Худо ба онҳо подош диҳад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст; Ӯро то абад ҷалол бод! Омин».

2. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

Забур 68:15: теппаи Худо мисли теппаи Бошон аст; теппаи баланде мисли теппаи Бошон.

Худо аз ҳама болотар аст.

1: Худо болотар аст ва аз ҳама чиз бузургтар аст.

2: Новобаста аз вазъиятҳои мо, мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо назорат мекунад.

1: Ишаъё 40: 28-31 "Оё намедонед? Оё нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст. Ӯ медиҳад. ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад.Ҳатто ҷавонон бемадор мешаванд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд, аммо онҳо, ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли он кӯҳ хоҳанд шуд. уқобҳо; онҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд».

2: Ишаъё 55: 8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

Забур 68:16 Чаро ҷаҳидаед, эй теппаҳои баланд? Ин теппаест, ки Худо мехоҳад дар он сокин шавад. Оре, Худованд дар он то абад сокин хоҳад буд.

Забурнавис мепурсад, ки чаро теппаҳои баланд ҷаҳида истодаанд, зеро Худо мехоҳад то абад дар як теппа сокин бошад.

1. Худо мехоҳад, ки дар мо сокин бошад ва ин аз ҳар гуна манзили ҷисмонӣ муҳимтар аст.

2. Мо бояд кӯшиш кунем, ки теппае бошем, ки Худо мехоҳад дар он сокин шавад.

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Мо маъбади Худо ҳастем.

2. Юҳанно 4:21-24 - Худо парастандагони ҳақиқиро мехоҳад, ки Ӯро дар Рӯҳ ва дар ростӣ парастиш кунанд.

Забур 68:17 Аробаҳои Худо бист ҳазор, ҳатто ҳазорҳо фариштагон: Худованд дар миёни онҳост, чунон ки дар Сино, дар макони муқаддас.

Худованд дар байни мо ҳаст, ҳатто дар вақти душвориҳои зиёд.

1: Новобаста аз он ки Худо ҳамеша бо мост.

2: Сарфи назар аз бесарусомониҳои зиндагӣ, мо метавонем дар ҳузури Худо оромиро пайдо кунем.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Матто 28:20 - Ва инак, Ман ҳамеша то охири замон бо шумо ҳастам.

Забур 68:18 Ту ба баландӣ баромадӣ, асиронро ба асирӣ бурдӣ; барои одамон ҳадияҳо гирифтаӣ; Оре, барои исёнгарон низ, то ки Худованд Худо дар миёни онҳо сокин бошад.

Худо ба осмони баланд баромад ва аз мардум, ҳатто аз исёнгарон низ ато пазируфт, то дар миёни онҳо бимонад.

1. Муҳаббати Худо ба исёнгарон: Чӣ гуна муҳаббати бечунучарои Худо аз ҳама болотар аст

2. Ба осмон баромадан: Подоши вафодорӣ ба Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Эфсӯсиён 2:4-7 - Аммо аз муҳаббати бузурги худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, ин аст, ки шумо бо файз наҷот ёфтед.

Забур 68:19 Муборак аст Худованде, ки ҳар рӯз моро аз неъматҳо пур мекунад, Худои наҷоти мо! Села.

Худо, Худои наҷот, ҳар рӯз моро бо неъматҳои худ баракат медиҳад.

1. Баракатҳои ҳаррӯзаи Худо: Дарк ва қадр кардани саховати Худо

2. Шукргузорӣ кардан: Тарбияи қалби шукрона ба Худо

1. Забур 103:2-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо эҳсон ва марҳамат тоҷ мегузорад; Ки даҳони туро ба некиҳо сер мекунад; то ки ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 68:20 Он ки Худои мост, Худои наҷот аст; Ва корҳо аз марг аз они Худост.

Худо Худои наҷот аст ва қудрат дорад, ки моро аз чанголи марг раҳо кунад.

1. Қудрати Худои мо: Чӣ тавр Худо моро аз марг наҷот медиҳад

2. Ба Худо таваккал кунед: Наҷоти ҷовидонаи мо

1. Забур 68:20

2. Ишаъё 25:8 - Ӯ маргро то абад фурӯ хоҳад бурд; ва Худованд Худо ашкро аз ҳама чеҳраҳо пок хоҳад кард.

Забур 68:21 Аммо Худо сари душманони Худро захмӣ хоҳад кард, ва мӯйсафеди мӯйсафедро, ки дар гуноҳҳои худ боқӣ мемонад.

Худо касонеро, ки нофармонӣ мекунанд, ҷазо медиҳад.

1: Худо ба гуноҳкорон раҳм намекунад.

2: Мо бояд дар ҳама чиз ба Худованд итоаткор бошем.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст; балки атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Масалҳо 11:21 - Ҳарчанд даст ба даст пайваст, шарир бечазо наmemонад, аммо насли одил наҷот хоҳад ёфт.

Забур 68:22 Худованд гуфт: «Аз Бошон боз хоҳам овард, ва қавми Худро аз қаъри баҳр боз хоҳам овард.

Худо халқи Худро аз қаъри баҳр бармегардонад.

1. Қаъри кафорат: Чӣ гуна Худо моро аз поён бармегардонад

2. Қаъри баҳр: Таҷрибаи бозгашти мӯъҷизавии Худо

1. Забур 68:22 - "Худованд гуфт: "Ман аз Бошон боз хоҳам овард, ва қавми Худро аз қаъри баҳр боз хоҳам овард":

2. Ишаъё 43: 1-3 - "Аммо алҳол Худованде, ки туро офарид, эй Яъқуб, ва Он ки туро офаридааст, эй Исроил, чунин мегӯяд: Натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба номи худ хондаам; ту аз они Ман ҳастӣ, ҳангоме ки аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд, ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, ту сӯхта нахоҳӣ шуд, ва аланга бар ту намеафрӯзад».

Забур 68:23 То ки пои ту дар хуни душманонат тар шавад, ва забони сагонат дар он тар шавад.

Душманони Худо нобуд мешаванд ва мӯъминон подош хоҳанд гирифт.

1. Ваъдаҳои Худо иҷро мешаванд - Забур 68:23

2. Ғалаба тавассути имон - Забур 68:23

1. Ишаъё 63:3-4 "Ман шаробфурӯшро танҳо поймол кардаам, ва аз қавм касе бо ман набуд, зеро ки Ман онҳоро дар хашми Худ поймол хоҳам кард, ва онҳоро дар хашми Худ поймол хоҳам кард; ва хуни онҳо бар сари ман пошида хоҳад шуд. либосҳо ва ман тамоми либоси худро доғ хоҳам кард».

2. Ваҳй 19: 14-15 "Ва лашкарҳое ки дар осмон буданд, савори аспҳои сафед, либоси катони тоза, сафед ва пок аз паи Ӯ мерафтанд. Ва аз даҳони Ӯ шамшери тез мебарояд, то ки бо он халқҳоро бизанад. ва онҳоро бо асои оҳанин ҳукмронӣ хоҳад кард, ва вай шаробпазро аз хашм ва ғазаби Худои Қодири Мутлақ поймол мекунад».

Забур 68:24 Эй Худо, рафтани Туро диданд; ҳатто рафтани Худои ман, Подшоҳи ман, дар маъбад.

Ҳузури Худо дар маъбадро ҳама мебинанд.

1. Қудрати ибодат: эътирофи ҳузури Худо дар ҳарам

2. Чӣ тавр ба Худо наздик шудан мумкин аст: Ӯро дар маъбад ҷустуҷӯ кунед

1. Забур 27: 4-5 - Як чизро аз Худованд талаб кардам, ки биҷӯям: То тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин шавам, Зебоии Худовандро бубинам ва мулоҳиза кунам дар маъбади Ӯ.

2. Ишаъё 6:1-4 - Дар соли марги шоҳ Узиё ман Худовандро дидам, ки бар тахти баланд ва баланд нишаста буд ва қатори ҷомаи Ӯ маъбадро пур мекард. Серафим дар болои Ӯ истода, ҳар яке шаш бол дошт: бо ду бол рӯйи худро мепӯшид, бо ду бол пойҳои худро мепӯшид ва бо ду бол парвоз мекард. Ва яке дигареро нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо, тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

Забур 68:25 Сарояндагон аз пеш мерафтанд, навозандагон аз паси онҳо; дар байни онхо духтароне хам буданд, ки бо тембр бозй мекарданд.

Сарояндагон раҳпаймоиро сарварӣ мекарданд ва навозандагон бо асбобҳои худ аз паси онҳо мерафтанд. Занон танбур менавохтанд.

1. Чӣ тавр Худо мусиқиро барои пайваст кардани мо бо ҳамдигар истифода мебарад

2. Қувваи мусиқӣ барои шодӣ ва ҷомеа

1. Эфсӯсиён 5:19 - ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored».

2. 1 Вақоеънома 13:8 - "Довуд ва тамоми Исроил бо тамоми қуввати худ дар ҳузури Худо бо сурудҳо ва арфаҳо, лираҳо, дафҳо, санҷҳо ва карнайҳо ҷашн мегирифтанд."

Забур 68:26 Дар ҷамъомадҳо Худоро, Худовандро аз чашмаи Исроил ҳамду сано гӯед.

Худоро дар ҷамоати мӯъминон, аз чашмаи Исроил ситоиш кунанд.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили Худо дар ҷамъомадҳои мо

2. Баракати мансубият: имтиёзи ибодат бо ҷамоъат

1. Эфсӯсиён 5:19-20 Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.

2. Забур 100:1-2 Садои шодӣ ба сӯи Худованд бихонед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

Забур 68:27 Биньёмини хурд бо ҳокими онҳо, мирони Яҳудо ва шӯрои онҳо, мирони Забулун ва мирони Нафтолӣ ҳастанд.

Ин порча аз Забур дар бораи мирони Яҳудо, Забулун ва Нафталӣ сухан меронад, ки онҳоро ҳоким аз Биньёмини хурдсол роҳбарӣ мекунад.

1. «Садоқати Худо дар таъмини пешвоён»

2. «Аҳамияти пайравӣ аз пешвоёни Худо»

1. 1 Петрус 5:2-3, «Чӯпони рамаи Худо бошед, ки зери парастории шумост ва онҳоро посбонӣ кунед, на аз он сабаб, ки лозим аст, балки барои он ки омодаед, чунон ки Худо мехоҳад, ки шумо бошед; на аз паи фоидаи ноинсофона, балки боғайрат бошед. хизмат кардан;

2. Матто 23:1-3, "Он гоҳ Исо ба мардум ва шогирдонаш гуфт: "Таълимони шариат ва фарисиён дар курсии Мусо нишастаанд. Пас шумо бояд эҳтиёт бошед, ки ҳар чизе ки ба шумо мегӯянд, ба ҷо оваред. Аммо ин корро накунед. он чи мекунанд, зеро он чи мавъиза мекунанд, амал намекунанд.

Забур 68:28 Худои ту ба қуввати ту амр додааст: қувват деҳ, эй Худо, он чиро, ки барои мо кардай.

Худо ба мо амр мекунад, ки тавоно ва бовафо бошем ва дар корҳоямон ба мо кӯмак мекунад.

1. Қувваи Худо дар заъфи мо 2. Тақвият додани кори Худо дар ҳаёти мо

1. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам». 2. 1 ба Қӯринтиён 15:58 - "Бинобар ин, эй бародарони маҳбуби ман, устувор, беҷуръат ва ҳамеша дар кори Худованд фаровон бошед, зеро медонед, ки меҳнати шумо дар Худованд бар абас нест".

Забур 68:29 Ба хотири маъбади ту дар Ерусалим подшоҳон ба ту ҳадяҳо хоҳанд овард.

Подшоҳон ҳадяҳоро ба маъбади Ерусалим ҳамчун ҳадия ба Худо хоҳанд овард.

1. Муҳимияти эҳтиром кардани маъбади Худо ва ҳадяҳои худро ба Ӯ пешкаш кардан.

2. Баракатҳои ҳадяҳои мо ба Худо.

1. Забур 68:29

2. Матто 2:11 - Ва ҳангоме ки ба хона даромаданд, кӯдакро бо модараш Марьям диданд, афтода, ба Ӯ саҷда карданд; ва ганҷҳои худро кушода, ба Ӯ ҳадяҳо тақдим карданд; тилло ва ладан ва мур.

Забур 68:30 Анбӯҳи найзадорон, гӯсолаҳои барзаговонро бо гӯсолаҳои қавм мазаммат кун, то ҳар кас худро бо тангаҳои нуқра таслим кунад; қавмеро, ки аз ҷанг лаззат мебаранд, пароканда кун.

Худо ба қавми худ фармон медиҳад, ки ба Ӯ таслим шаванд ва ҷангу зӯровариро рад кунанд.

1. Қудрати таслим ба Худо

2. Гуноҳҳои ҷанг: Даъват ба тавба

1. Забур 68:30

2. Матто 26:52-54 Исо ба вай гуфт: «Шамшери худро ба ҷои Ӯ баргардон, зеро ҳамаи онҳое ки шамшер ба даст меоранд, бо шамшер ҳалок хоҳанд шуд».

Забур 68:31 Аз Миср мирон хоҳанд омад; Эфиопия ба зудӣ дастҳои худро сӯи Худо дароз мекунад.

Ин порча аз Забур 68:31 дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр шоҳзодаҳои Миср ва Эфиопия барои ҳамду санои Худо ҷамъ мешаванд.

1. Қудрати ваҳдат: Чӣ тавр ҷамъ омадан барои ҳамду санои Худо моро муттаҳид мекунад

2. Дарёфти имон дар замонҳои душворӣ: Чӣ тавр Миср ва Эфиопия дар Худо қувват пайдо карданд

1. Такрори Шариат 11:18-21 - "Пас, ин суханони Маро дар дили худ ва дар ҷони худ ҷой хоҳӣ дод, ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. онҳоро ба фарзандони худ таълим хоҳӣ дод, вакте ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй ва онҳоро дар панҷараи дари хонаат бинавис. ва бар дарвозаҳои шумо, то ки айёми шумо ва айёми фарзандони шумо дар замине ки Худованд ба падарони шумо қасам хӯрдааст, ки ба онҳо бидиҳад, то даме ки осмон аз рӯи замин аст, афзун гардад.

2. Ишаъё 12:2-4 - "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам; зеро ки Худованд Худо қуввати ман ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст. Бо шодӣ шумо хоҳед кашид. об аз чоҳҳои наҷот ва шумо дар он рӯз хоҳед гуфт: "Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли ӯро дар миёни қавмҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд аст".

Забур 68:32 Худоро бихонед, эй салтанатҳои замин; Худовандро ҳамду сано хонед; Села:

Забурнавис халқҳои рӯи заминро даъват мекунад, ки Худоро ҳамду сано хонанд.

1: Ҳама бояд дар Худованд шодӣ кунем ва Ӯро бо тамоми дили худ ҳамду сано хонем.

2: Биёед, ҷамъ омада, Худоро ҳамду сано хонем, зеро ки Ӯ сазовори ҳама ситоиши мост.

1: Забур 95: 1-2 - "Биёед, барои Худованд суруд хонем; биёед бар санги наҷоти худ садои шодмон кунем; бо шукрона ба ҳузури Ӯ дароем; Ӯро шодӣ кунем. бо сурудҳои васф!

2: Isaiah 12: 4-6 - "Ва шумо дар он рӯз хоҳед гуфт: Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар миёни қавмҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд аст. Ба Худованд ҳамду сано хонед, зеро ки Ӯ ҷалол кардааст; бигзор ин дар тамоми замин маълум шавад: фарёд занед ва бо шодӣ бихонед, эй сокини Сион, зеро ки дар миёни шумо Подшоҳи Исроил бузург аст.

Забур 68:33 Ба саворае ки бар осмони осмон, ки аз қадим буданд; Инак, Ӯ овози Худро мефиристад, ва ин овози пурқувват аст.

Овози Худованд пурқувват аст ва ҳатто дар баландии осмон шунида мешавад.

1. Овози Худо ба ҳама ҷо мерасад: Чӣ тавр даъвати Ӯро мешунавад

2. Дарк кардани тавоноии садои Худо

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Забур 29:3-4 - Овози Худованд бар об аст; Худои ҷалол раъд мекунад, Худованд бар обҳои бисьёр. Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст.

Забур 68:34 Ба Худо қувват диҳед: ҷалоли Ӯ бар Исроил аст, ва қуввати Ӯ дар абрҳост.

Қудрати Худо бемисл аст ва ҷалоли Ӯ аз ҳар чизе ки Исроил дорад, болотар аст.

1. Қудрати Худо баробар нест

2. Ҷаноби Олӣ аз ҳама болотар аст

1. Ишаъё 40:28–31

2. Румиён 11:33-36

Забур 68:35 Эй Худо, ту аз макони муқаддаси Худ даҳшатнок ҳастӣ: Худои Исроил аст, ки ба қавми Худ қувват ва қувват мебахшад. Худо муборак бошад.

Худо тавоност ва ба халқаш қувват ва қувват мебахшад.

1. Қувва ва қудрати Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба он такя кунем?

2. Неъмати Худо: Чӣ тавр мо метавонем онро ба даст орем?

1. Ишаъё 40:28-31 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Эфсӯсиён 3:14-21 - Барои ҳамин ман дар пеши Падаре зону мезанам, ки тамоми оилаи Ӯ дар осмон ва замин аз Ӯ ном гирифтаанд. Ман дуо мекунам, ки аз сарвати пурҷалоли худ Ӯ шуморо бо қувват тавассути Рӯҳи Худ дар ботинии шумо қувват бахшад.

Таронаи 69 таронаи гиря буда, изтироби амиқ ва илтиҷо барои наҷоти Худоро ифода мекунад. Он азобу таъқиботи забурнависро тасвир мекунад ва ҳамзамон изҳори эътимод ба садоқати Худо ва марҳамати Ӯст.

Сархати 1: Забурнавис вазъи ноумедии онҳоро, ки аз обҳои чуқур ғарқ шуда, дар ботлоқ ғарқ шуда буданд, тасвир мекунад. Онҳо андӯҳи худро аз айбдоркунии бардурӯғ ва таъқиби душманон баён мекунанд (Забур 68:1–4).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо ёрӣ мепурсад ва нолоиқ будани худро эътироф мекунад, вале марҳамати Ӯро талаб мекунад. Онҳо орзуи наҷоти Худоро баён мекунанд ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки дар наҷоти онҳо таъхир накунад (Забур 68:5–13).

Сархати 3-юм: Забурнавис дардееро тасвир мекунад, ки онҳо аз таънаҳои дигарон азоб мекашанд. Онҳо эҳсоси ҷудоӣ, рад ва андӯҳро баён мекунанд. Онҳо Худоро мехонанд, то онҳоро аз душманонашон раҳо кунад (Забур 69:14-21).

Сархати 4: Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки бар душманони онҳо доварӣ кунад. Онҳо изҳори боварӣ мекунанд, ки Худо дуоҳои онҳоро

мешунавад ва онҳоро бар зидди онҳое, ки ба онҳо зарар расонидан мехоҳанд, сафед мекунад (Забур 68:22–28).

Параграфи 5: Забурнавис изҳор мекунад, ки сарфи назар аз ранҷу азобҳояшон ба садоқати Худо эътимод дорад. Онҳо изҳор мекунанд, ки вақте ки Ӯ ба дуоҳои онҳо ҷавоб медиҳад ва наҷот медиҳад, Ӯро бо шукргузорӣ ҳамду сано хоҳанд гуфт (Забур 69:29–36).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи шасту нӯҳ тӯҳфаҳо
нолаи андӯҳ,
ва илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,
таъкид кардани таъқиб, айбҳои бардурӯғ, андӯҳ.

Таъкид кардани дархосте, ки тавассути муроҷиат ба раҳмати илоҳӣ ва эътирофи нолоиқии шахсӣ ба даст омадааст,
ва таъкиди баёне, ки тавассути тавсифи дарде, ки ҳангоми даъват ба доварии илоҳӣ бар рақибон бардошта шудааст, ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи садоқати илоҳӣ ҳамчун манбаи умед ва тасдиқи ӯҳдадории ҳамду сано ҳангоми наҷотдиҳӣ нишон дода шудааст.

Забур 69:1 Маро наҷот деҳ, эй Худо! зеро ки обҳо ба ҷони ман дохил мешаванд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоро наҷот диҳад, зеро ҷони онҳо дар хатар аст.

1. Дар лаҳзаҳои душворӣ мо ҳамеша метавонем ба Худо муроҷиат кунем ва ба муҳаббати Ӯ такя кунем.

2. Ба Худо дуо гӯед ва имон оваред, ки Ӯ шуморо аз ҳар хатар наҷот медиҳад.

1. Забур 34:17-18: «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад.

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 69:2 Дар ботлоқи амиқ ғарқ мешавам, дар он ҷое ки истодагарӣ нест; Ман ба обҳои чуқур омадаам, ки дар он тӯфонҳо аз ман пур мешаванд.

Ман ба ноумедии амиқ ғарқ шудам ва аз мушкилоти худ саргарм шудаам.

1: Ҳаёт пур аз муборизаҳост ва мо бояд омӯзем, ки ба Худо такя кунем, то моро аз он гузаронад.

2: Новобаста аз он ки мо дар ботлоқ чӣ қадар чуқур ҳастем, Худо ҳамеша ба мо кӯмак мекунад.

1: Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 69:3 Аз гиряам хаста шудаам, гулӯям хушк шудааст: чашмонам меафтад, вақте ки Худои худро интизорам.

Ман аз фарёди худ ба Худо хаста шудаам, аммо то ҳол ба наҷоти Ӯ умед мебандам.

1. Нагузоред, ки хастагии шумо бар имонатон ғолиб ояд

2. Ба умед дар миёни хастагӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 12:12 - Бо умед шодӣ кардан; сабр дар мусибат; давом додани дуо.

Забур 69:4 Онҳое, ки аз ман бесабаб нафрат мекунанд, аз мӯйҳои сари ман зиёдтаранд; Онҳое ки маро ба ноҳақ нобуд кардан мехоҳанд, тавоно ҳастанд, ва он чиро, ки нагирифтаам, барқарор кардам.

Душманон кӯшиш мекунанд, ки сухангӯро ноҳақ нобуд кунанд, аммо сухангӯ аз онҳо чизе нагирифтааст.

1. Худо касонеро, ки ба ситам дучор мешаванд, ҳифз мекунад.

2. Дар душвориҳо сабр кун ва бар Худо таваккал кун.

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:35-39 "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар, ё шамшер? Чӣ тавре ки навишта шудааст: "Мо ба хотири Ту ҳастем" тамоми рӯз кушта мешаванд; моро гӯсфандони забҳшаванда ҳисоб мекунанд.Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибтар ҳастем; зеро ман боварӣ дорам, ки на марг, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон ва на чизҳо на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо карда наметавонанд».

Забур 69:5 Эй Худо, ҷаҳолати маро медонӣ; ва гуноҳҳои ман аз ту пӯшида нест.

Худо аз беақлӣ ва гуноҳҳои мо огоҳ аст ва аз Ӯ пӯшида нест.

1. Худо донову биност!

2. Гуноҳҳои худро дар назди Худо эътироф кунед

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед.

2. Забур 31:5 - Ман гуноҳи худро дар назди ту эътироф кардам, ва гуноҳи худро пӯшонидам; Гуфтам: ба гуноҳҳои худ дар назди Худованд иқрор хоҳам кард, ва ту гуноҳи гуноҳи маро бахшидай.

Забур 69:6 Онон, ки Туро интизоранд, эй Худованд Худои лашкарҳо, аз барои ман хиҷил нашаванд; Бигзор толибони Ту аз барои ман хиҷил нашаванд, эй Худои Исроил.

Мардум ҳангоми ҷустани ҳузури Худо набояд хиҷил шаванд ва хиҷил нашаванд.

1. Худо ҳамеша содиқ аст - Забур 69:6

2. Ҷустуҷӯи Худо: Роҳ ба наҷоти Худо - Забур 69:6

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 25:4 - Роҳҳои Худро ба ман нишон деҳ, эй Худованд; ба ман роҳҳои худро омӯз.

Забур 69:7 Зеро ки ман ба хотири Ту таҳқир кардаам; шарм руямро фаро гирифтааст.

Нотик ба сабаби эътиқод ба Худо таъна ва шармандагӣ аз сар гузаронидааст.

1. «Вақте имони мо ба Худо боиси сарзаниш ва хиҷолат мегардад, мо бояд дар хотир дорем, ки азоби мо ба хотири Ӯст».

2. «Новобаста аз он ки мо бо ҳар маломату шармандагӣ рӯбарӯ шавем, имони мо ба Худо устувор мемонад».

1. Румиён 8:17-18 - "Ва агар фарзандон бошанд, ворисонанд; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ уқубат кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем. Зеро ман фикр мекунам, ки Уқубатҳои замони ҳозира сазовори муқоиса кардан бо ҷалоле нест, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд».

2. Ишаъё 53: 3-5 - "Ӯ хор ва аз мардум рад карда шудааст; марди ғамгин ва бо ғаму андӯҳ ошно аст; ва мо, чунон ки чеҳраи мо аз ӯ пинҳон шудем; Ӯ хор карда шуд, ва мо ӯро қадр намекардем. Ӯ ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт ва ғаму андӯҳи моро бар дӯш гирифт, вале мо Ӯро латукӯбшуда, зарбаи Худо ва ранҷу азоб донистем, вале ӯ барои гуноҳҳои мо захмдор шуд, барои гуноҳҳои мо захмдор шуд; азоби осоиштагии мо бар ӯ буд; ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтаем».

Забур 69:8 Ман барои бародаронам бегона ва барои фарзандони модарам бегона шудаам.

Нотик дар Забур 69:8 эҳсоси бегонагӣ аз аъзоёни оиларо ифода мекунад.

1. Танҳоии бегонагӣ

2. Дарёфти умед дар мансубият

1. Ибриён 13:5 - «Суҳбати шумо бе тамаъ бошад ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед: зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

2. Румиён 12:15 - "Бо шодӣкунандагон шодӣ кунед, ва бо гирьякунандагон гиря кунед".

Забур 69:9 Зеро ки ғаюри хонаи Ту маро хӯрд; ва маломати онҳое ки туро мазаммат кардаанд, бар ман афтодааст.

Забурнавис бо муҳаббат ва садоқат ба хонаи Худо фурӯ меравад. Ӯ таънаву таҳқири касонеро, ки Худоро масхара мекунанд, бо омодагӣ қабул мекунад.

1. Муҳаббат ба хонаи Худо - Қувваи вафодорӣ

2. Қабули таъна – Қуввати таҳаммули таҳқир

1. Румиён 12:19-21 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд. Баръакс, агар душманат гурусна бошад, ӯро таъом деҳ; агар ташна бошад, ба ӯ чизе бинӯшед; зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт хоҳӣ зад. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадиро бо некӣ мағлуб кун.

2. Қӯлассиён 3:12-14 - Пас, чун баргузидагони Худо, муқаддас ва маҳбуби дилҳои дилсӯз, меҳрубонӣ, фурӯтанӣ, ҳалимӣ ва пурсабрӣ, ки нисбат ба якдигар таҳаммулпазиранд ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, бахшиданро бипӯшед. ҳамдигар; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед. Ва пеш аз ҳама инҳо муҳаббатеро дар бар мегиранд, ки ҳама чизро бо ҳамоҳангии комил мепайвандад.

Забур 69:10 Вақте ки ман гиря кардам ва ҷонамро бо рӯза пок кардам, ин боиси маломати ман буд.

Забурнавис дар бораи таҳқире, ки ҳангоми гиря кардан ва рӯза гирифтан ҳис мекард, ҳамчун як намуди тарбияти худ нақл мекунад.

1. Тасаллии Худо дар замони маломат

2. Қувваи худтанзимкунӣ

1. Ишаъё 40:1-2 тасаллӣ диҳед, халқи маро тасаллӣ диҳед, мегӯяд Худои шумо. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯед, ва ба вай бигӯед, ки хизмати сахти вай анҷом ёфт, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ва вай барои ҳамаи гуноҳҳои худ аз дасти Худованд дучандон мукофот гирифтааст.

2. 1 ба Қӯринтиён 9:27 Не, ман бадани худро мезанам ва онро ғуломи худ мегардонам, то ки баъд аз мавъиза ба дигарон, худам барои ҷоиза маҳрум нашавам.

Забур 69:11 Либоси худро низ палос сохтам; ва ман барои онҳо зарбулмасал шудам.

Забурнавис мегӯяд, ки ӯ палос пӯшидааст ва дар байни мардум масал шудааст.

1. Қувваи фурӯтанӣ: Омӯзиши худро бо палос зинат додан

2. Парадокси рад: Зарбулмасали мардум шудан

1. Яъқуб 4:6 - Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

2. Ишаъё 61:3 - ва онҳоеро, ки дар Сион ғамгинанд, фароҳам оваред, ки ба онҳо ба ҷои хокистар тоҷи зебоӣ, ба ҷои мотам равғани шодӣ ва ба ҷои рӯҳи ноумедӣ либоси ҳамду сано ато кунанд.

Забур 69:12 Нишастанд, ки бар зидди Ман сухан мегӯянд; ва ман суруди майзадагон будам.

Одамоне, ки дар дарвоза нишастаанд, бар зидди ман ҳарф мезананд ва ман матлаби таронаҳои масти онҳо мешавам.

1. Хатарҳои интиқоди ҷамъиятӣ - Чӣ тавр бо тӯҳмат ва ғайбат бо меҳрубонӣ мубориза бурдан мумкин аст

2. Қувваи бахшидан - Фаҳмидани он ки чӣ гуна бахшидан ба онҳое, ки моро озор медиҳанд

1. Матто 5:44 - Аммо ба шумо мегӯям, ки душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагон дуо гӯед.

2. Румиён 12:14-21 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед. Бо шодмонон шод бошед; бо мотамдорон мотам гиред.

Забур 69:13 Аммо дуои ман ба Ту, эй Худованд, дар замони мақбул аст: Худоё, дар раҳмати фаровони Худ маро бишнав, дар ростии наҷоти Худ.

Довуд ба Худо дуо мекунад, ки ӯро дар ростӣ ва марҳамат бишнавад.

1. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи раҳмати Худо дар ҳақ

2. Фаҳмидани вақти мақбули намоз

1. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Мо намедонем, ки дар бораи чӣ дуо гуфтан лозим аст, аммо худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки суханон онҳоро ифода карда наметавонанд. 27 Ва ҳар кӣ дилҳои моро меҷӯяд, фикри Рӯҳро медонад, зеро Рӯҳ мувофиқи иродаи Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси солеҳ тавоно ва таъсирбахш аст.

Забур 69:14 Маро аз ботлоқ раҳоӣ деҳ ва ғарқ нашавам: бигзор маро аз нафратдорон ва аз обҳои чуқур раҳоӣ ёбам.

Даъват барои раҳоӣ аз вазъиятҳои душвор ва аз душманон.

1. Зиндагӣ бо бадбинон: рафъи душвориҳо тавассути имон.

2. Худо наҷот медиҳад: эътимод ба наҷоти Ӯ.

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

2. Забур 35:17 - "Худовандо, то ба кай нигоҳ мехоҳӣ? Ҷони маро аз ҳалокати онҳо наҷот деҳ, азизи ман аз шерҳо".

Забур 69:15 Бигзор тӯфон маро пур накунад, ва чуқур маро фурӯ набарад, ва чоҳ даҳони худро бар ман набандад.

Ин тарона дуо барои раҳоӣ аз мусибат аст.

1. Бартараф кардани тарс ва изтироб дар замонҳои душвор

2. Наҷот додани Худо ва қудрати дуо

1. Румиён 8:18-39 - Умеди ҷалол

2. Ишаъё 43:1-2 - Кафолати тасаллибахши Худованд

Забур 69:16 Маро бишнав, эй Худованд! зеро ки меҳрубонии Ту нек аст: ба ҳасби марҳамати ту ба ман рӯй гардон.

Худо пур аз меҳрубонӣ ва меҳрубонӣ аст ва агар мо Ӯро бихонем, ба сӯи мо тавба мекунад.

1. Даъват ба дуъо: таваккул ба лутфу раҳмати Худованд

2. Шумораи зиёди раҳматҳои меҳрубонии Худо

1. Марсияҳо 3:22-23 - Аз марҳамати Худованд аст, ки мо нобуд нашудаем, зеро раҳмдилии Ӯ ном намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой аст, барои муҳаббати бузурги Худ, ки бо он моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, моро бо Масеҳ зинда кард.

Забур 69:17 Ва рӯи худро аз бандаи худ пинҳон макун; зеро ки ман дар изтироб ҳастам: зуд маро бишнавед.

Таронаи 69 ба Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки рӯй нагардонад ва илтиҷои забурнависро зуд бишнавад.

1. Чеҳраи худро аз мо пинҳон накунед: Ҷустуҷӯи нерӯ дар замонҳои душвор

2. Дар вақти душворӣ аз Худо ёрӣ талаб кардан

1. Забур 34:17-19 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 69:18 Ба ҷони ман наздик шавед ва онро фидия диҳед: маро аз душманонам раҳо кунед.

Забур 69:18 илтимоси Худост, ки аз душманон муҳофизат кунад.

1: Мо ҳеҷ гоҳ дар муборизаҳои худ танҳо нестем, зеро Худо ҳамеша омода аст, ки моро наздик кунад ва фидия диҳад.

2: Вақте ки моро душманон иҳота мекунанд, мо метавонем нақот ва умедро ба Худо ҷӯем.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 69:19 Ту дашном ва расвоии ман ва нангини маро дарк кардай: ҳама душманони ман пеши туст.

Худо медонад ва мефаҳмад, ки мо дар зиндагӣ сарзаниш, нангу номусро дорем.

1: Худо дарди моро мебинад ва мефаҳмад

2: Эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

1: Isaiah 53:3 Ӯ аз назари одамон нафрат ва рад карда шудааст; марди ғамгин ва ошнои ғам; ва мо чун рӯйи худ аз ӯ пинҳон шудем; Ӯро хор карда буданд ва мо ӯро қадр намекардем.

2:1 Петрус 5:7 Тамоми ғамхории худро ба Ӯ вогузоред; зеро ки вай дар хакки шумо гамхорӣ мекунад.

Забур 69:20 Маҳрурӣ дили маро шикаст; Ва ман пур аз гарон ҳастам; ва барои тасаллиятдиҳандагон, аммо наёфтам.

Забурнавис худро шикаста ҳис мекунад ва тасаллӣ меҷӯяд, аммо ҳеҷ чиз намеёбад.

1. Тасаллии Худо: Чӣ тавр дар замонҳои душворӣ тасаллӣ пайдо кардан мумкин аст

2. Қувваи Дуо: Чӣ тавр дар замонҳои душвор аз Худо қувват талаб кардан мумкин аст

1. Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 69:21 Барои хӯроки ман заҳра низ доданд; ва дар ташнагӣ ба ман сирко доданд, то бинӯшам.

Мардум ба забурнавис заҳра ва сирко доданд, то дар тангии ӯ бинӯшад.

1. Қувваи таъқибот: Омӯзиши таҳаммул дар замонҳои душворӣ

2. Тасаллии Худо дар замони ранҷу азоб

1. Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

Забур 69:22 Бигзор дастархони онҳо дар пеши назари онҳо дом гардад; ва он чи бояд барои беҳбудии онҳо бошад, дом гардад.

Худо метавонад неъматҳоро барои касоне, ки Ӯро рад мекунанд, ба дом табдил диҳад.

1. Хатари қабул накардани неъматҳои Худо

2. Чӣ тавр Худованд баракатҳоро барои санҷидани садоқати мо истифода мебарад

1. Забур 118:67, Пеш аз он ки ба ранҷу азоб гирифтор шавам, гумроҳ шудам, вале ҳоло ба каломи Ту вафо мекунам.

2. Румиён 12:1 Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Забур 69:23 Бигзор чашмони онҳо тира шавад, то набинанд; ва камарашонро доимо ба ларза ованд.

Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки ба чашмони мухолифони Ӯ торикӣ оварад ва камари онҳоро аз тарс ларзонад.

1. Қувваи зулмот: Фаҳмидани ҳадафи тарс дар имон

2. Баракати таслим: Чӣ гуна бояд бо вуҷуди тарс дар имон ҳаракат кард

1. Забур 56:3-4 "Вақте ки метарсам, ба Ту таваккал мекунам. Ба Худое, ки каломи Ӯро ситоиш мекунам, ба Худо таваккал мекунам; наметарсам. Бадан ба ман чӣ кор карда метавонад?"

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 69:24 Бар онҳо ғазаби Худро бирез, ва бигзор ғазаби ту бар онҳо бигирад.

Худо мехоҳад, ки бар зидди касоне, ки ба ӯ ва қавмаш ситам кардаанд, адолат ҳукмфармо шавад.

1. Оқибатҳои нофармонӣ аз Худо

2. Қувваи ғазаби Худо

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод" мегӯяд Худованд.

2. Ирмиё 10:24 - Маро ислоҳ кун, эй Худованд, аммо танҳо бо адолат на дар хашми Худ, мабодо маро ба ҳеҷ чиз кам накунӣ.

Забур 69:25 Бигзор манзили онҳо хароб шавад; ва ҳеҷ кас дар хаймаҳои худ сокин нашаванд.

Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки бадкоронро хароб кунад ва онҳоро аз ишғоли хаймаҳояшон боздорад.

1. «Даъват барои доварӣ: Оқибатҳои бадӣ».

2. "Ваҳеҳияти адолати Худо: озодӣ барои гуноҳ нест"

1. Забур 11:5-7 Худованд одилонро меозмояд, вале ҷони Ӯ аз шарир ва дӯстдори зӯроварӣ нафрат дорад. Бигзор бар бадкорон ангишт борад; оташ ва сулфур ва шамоли сӯзон насибе аз косаи онҳост. Зеро ки Худованд одил аст; Ӯ корҳои некӯро дӯст медорад; одил чеҳраи ӯро хоҳанд дид.

2. Румиён 12:19 Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод", мегӯяд Худованд.

Забур 69:26 Зеро ки ҳар киро задаӣ, таъқиб мекунанд; ва онҳо ба ғаму андӯҳи онҳое, ки ту онҳоро маҷрӯҳ кардаӣ, сухан мегӯянд.

Одамон одамонеро, ки аз ҷониби Худо ранҷ кашидаанд, таъқиб мекунанд ва ғамгин мекунанд.

1. Адолати Худо - Фаҳмидани ҳадафи паси ранҷу азоб

2. Қувваи таъқибот - чӣ гуна бояд сарфи назар аз душвориҳо ғалаба кард

1. Забур 69:26

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 69:27 Ба гуноҳи онҳо шарорат илова кун, ва онҳо ба адолати Ту наоянд.

Ин порча як илтиҷо ба Худост, ки гуноҳкоронро ҷазо диҳад ва онҳоро набахшад.

1. Хавфҳои шарорат: Мо аз Забур 69:27 чӣ омӯхта метавонем

2. Оқибатҳои адолат: Чӣ тавр мувофиқи Забур 69:27 зиндагӣ кардан мумкин аст

1. Ишаъё 5:20-24 - Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бадӣ мехонанд; ки торикиро ба рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот мегузоранд; ки талхро ба ширин ва ширинро ба талх мегузоранд!

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

Забур 69:28 Бигзор онҳо аз китоби зиндаҳо маҳв карда шаванд, ва бо одилон навишта нашаванд.

Одил набояд бо бадкорон омехта шавад, ва шарирон бояд аз китоби ҳаёт дур карда шаванд.

1: Новобаста аз он ки мо шарironро одил гардонем, онҳо бояд аз мо ҷудо шаванд ва аз китоби ҳаёт маҳв шаванд.

2: Ҳамчун одил, мо бояд дар хотир дорем, ки аз шарирон ҷудо бошем ва бо онҳо шарик нашавем.

1: Ҳизқиёл 18: 21-24 - Аммо агар шарир аз тамоми гуноҳҳои худ рӯй гардонад ва тамоми фароизи Маро риоя кунад ва он чи ҳалол ва дуруст бошад, вай зинда хоҳад монд, на намемирад.

2: Масалҳо 10:30 - Одил ҳеҷ гоҳ аз байн нахоҳад рафт, аммо шарир дар рӯи замин сокин нахоҳад шуд.

Забур 69:29 Аммо ман камбағал ва ғамгинам; бигзор наҷоти Ту, эй Худо, маро боло бардор.

Забурнавис камбағалӣ ва ғамгинии худро баён мекунад ва аз Худо наҷот мепурсад, ки ба ӯ шодӣ ва рӯҳбаландкунанда мебахшад.

1. Қудрати наҷоти Худо: Чӣ тавр он моро дар замонҳои ниёзмандӣ рӯҳбаланд мекунад

2. Фақир ва ғам: Умеди наҷоти Худо

1. Забур 69:29

2. Ишаъё 61:1-3 (Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон эълон кунам, ва ифтитоҳи зиндон ба рӯи бастагон; барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом Худои мо; барои тасаллӣ додани ҳамаи мотамдорон;)

Забур 69:30 Номи Худоро бо суруд ҳамду сано хоҳам гуфт, ва Ӯро бо шукргузорӣ ситоиш хоҳам кард.

Забур 69:30 ба ҳамду сано ва шукронаи Худо ташвиқ мекунад.

1. Қудрати ҳамду сано: Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед

2. Шукр: Шукри Худо дар ҳама ҳолат

1. Филиппиён 4:4-5 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед! Бигзор меҳрубонии шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд дар даст аст.

2. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне самари лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

Забур 69:31 Ин ҳам ба Худованд писанд хоҳад омад, ки аз гов ё гове ки шох ва туя дорад, беҳтар аст.

Дар Забур 69:31 гуфта мешавад, ки писанд омадан ба Худованд беҳтар аз қурбонии гов ё гови шоху туядор аст.

1. Маънои ҳақиқии ибодат

2. Қувваи қурбонӣ

1. Матто 6:24-33 (Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад)

2. 1 Подшоҳон 15:22 (Итоат беҳтар аз қурбонӣ аст)

Забур 69:32 Фурӯтанон инро дида, шод хоҳанд шуд, ва дили шумо, ки Худоро меҷӯянд, зинда хоҳад монд.

Фурӯтан, вақте ки Худоро меҷӯянд, хушбахт хоҳанд шуд ва дилҳояшон пур аз ҳаёт хоҳад буд.

1) "Мукофоти фурӯтанӣ: дарёфти шодӣ дар ҷустуҷӯи Худо"

2) "Таҷдиди умед: мустаҳкам кардани дили шумо ба воситаи ҷустуҷӯи Худо"

1) Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2) Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

Забур 69:33 Зеро ки Худованд камбағалонро мешунавад, ва ба асирони Худ нафрат намекунад.

Худованд гиряи бечорагонро мешунавад ва зиндониёнро нодида намегирад.

1.Худованд ба мазлумонро меҳрубон ва ғамхор аст

2. Худованд ба ҳама, ҳатто онҳое, ки дар асирӣ ҳастанд, ғамхорӣ мекунад

1. Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованди Олӣ бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам. Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро барои асирон ва аз зулмот озод кардани маҳбусон эълон кунам.

2. Яъқуб 1:27 - Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: ба ятимон ва бевазанон дар тангдастӣ ғамхорӣ кардан ва худро аз олуда кардани ҷаҳон нигоҳ доштан.

Забур 69:34 Бигзор осмон ва замин Ӯро ҳамду сано гӯянд, баҳрҳо ва ҳар чизе ки дар онҳо ҳаракат мекунад.

Забурнавис махлуқотро ташвиқ мекунад, ки Худоро барои бузургӣ ва қудрати Ӯ ҳамду сано гӯянд.

1. "Қувваи ҳамду сано" - Чӣ гуна ҳамду санои Худо метавонад моро ба Ӯ наздиктар кунад ва ба қадри тавоноӣ ва бузургии Ӯ кумак кунад.

2. "Ваҳдати офариниш" - Чӣ гуна тамоми махлуқот барои ҳамду санои Худо муттаҳид мешаванд ва чӣ гуна ҳамаи мо бо муҳаббати Ӯ пайвастем.

1. Қӯлассиён 1:15-17 - "Ӯ сурати Худои нонамоён аст, нахустзодаи тамоми махлуқот. Зеро ки ҳама чиз дар осмон ва бар замин ба воситаи Ӯ офарида шудааст, хоҳ тахтҳо, хоҳ салтанатҳо, хоҳ ҳокимон ва чӣ ҳокимон. Ҳокимият ҳама чиз ба воситаи Ӯ ва барои Ӯ офарида шудааст, ва Ӯ пеш аз ҳама аст, ва ҳама чиз дар Ӯ муттаҳид аст».

2. Румиён 11: 33-36 - "Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар доварӣ ва роҳҳои Ӯ беақл аст! Зеро кист, ки ақли Худовандро медонист, ё кист. ё кист, ки ба вай ато кардааст, то ки подош гирад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯст, ва ба воситаи Ӯ ва аз Ӯст; Ӯро то абад ҷалол бод. Омин».

Забур 69:35 Зеро ки Худо Сионро наҷот хоҳад дод, ва шаҳрҳои Яҳудоро бино хоҳад кард, то ки дар он ҷо сокин шаванд ва онро тасарруф кунанд.

Худо Сионро наҷот медиҳад ва муҳофизат мекунад ва шаҳрҳои Яҳудоро аз нав барқарор мекунад, то ки одамон дар он зиндагӣ кунанд.

1. Худо нигаҳбону ризқдиҳандаи мост

2. Қудрати наҷоти Худо

1. Ишаъё 60:18-21 - "Дар замини ту дигар зӯроварӣ шунида нахоҳад шуд, харобӣ ва харобӣ дар ҳудуди худ; балки деворҳои худро наҷот ва дарвозаҳои худро ҳамду сано хонӣ. Офтоб дар рӯз нури ту нахоҳад буд. ; ва моҳ барои равшанӣ ба ту равшанӣ нахоҳад дод, балки Худованд барои ту нури абадӣ хоҳад буд, ва Худои ту ҷалоли ту хоҳад буд; офтоби ту дигар ғуруб нахоҳад кард; ва моҳат аз они туст, зеро ки Худованд аз они ту хоҳад буд. нури ҷовидонӣ, ва рӯзҳои мотами ту ба охир хоҳад расид; қавми Ту низ ҳама одил хоҳанд буд: онҳо заминро то абад мерос хоҳанд гирифт, шохаи ниҳоли ман, кори дастҳои Ман, то ки Ман ҷалол ёбам».

2. Ирмиё 33:7-9 - "Ва ман асирии Яҳудо ва асирии Исроилро бармегардонам, ва онҳоро мисли пештара бино хоҳам кард. Ва онҳоро аз тамоми шароратҳои онҳо, ки бо он гуноҳ карда буданд, пок хоҳам кард. ва ҳамаи гуноҳҳои онҳоро, ки бо он гуноҳ кардаанд ва бар зидди ман таҷовуз кардаанд, хоҳам бахшид, ва ин барои ман номи шодмонӣ, ҳамду сано ва шараф дар пеши тамоми халқҳои рӯи замин хоҳад буд, ки тамоми некие, ки ба онҳо мекунам, бишнав; ва онҳо аз тамоми некие, ки ман ба он мебахшам, метарсанд ва метарсанд».

Забур 69:36 Насли бандагони Ӯ низ вориси он хоҳад шуд; ва дӯстдорони исми Ӯ дар он сокин хоҳанд шуд.

Худованд онҳоеро, ки исми Ӯро дӯст медоранд, бо мерос баракат хоҳад дод.

1. Ваъдаҳо ва баракатҳои Худованд барои дӯстдорони Ӯ

2. Мероси касоне, ки Худоро дӯст медоранд

1. Такрори Шариат 28:1–14

2. Забур 33:8–10

Таронаи 70 таронаи мухтасари дуои таъҷилӣ ва илтиҷо барои наҷоти Худо мебошад. Он эҳтиёҷоти забурнависро ба кӯмаки фаврӣ баён мекунад ва Худоро даъват мекунад, ки зуд ба кӯмаки онҳо биёяд.

Сархати 1: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки онҳоро аз душманонашон раҳо кунад ва ба онҳое, ки ба онҳо зарар расонидаанд, шарманда кунад. Онҳо ба таври фаврӣ дахолати Худоро талаб мекунанд ва зарурати амали зуди Ӯро таъкид мекунанд (Забур 70:1–3).

Сархати 2: Забурнавис вобастагии худро аз Худо эътироф мекунад ва ба садоқати Ӯ эътимод дорад. Онҳо изҳор мекунанд, ки онҳое, ки Худоро меҷӯянд, вақте ки Ӯ ба дуоҳои онҳо ҷавоб медиҳад ва наҷот медиҳад, шод хоҳанд шуд (Забур 70:4-5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтод тӯҳфаҳо
дуои фаврӣ барои наҷоти илоҳӣ,
таъкид кардани зарурати ёрии таъҷилӣ, такя ба вафодории илоҳӣ.

Бо таъкид кардани дархосте, ки тавассути дархост дар бораи дахолати илоҳӣ ба даст оварда шудааст, ҳангоми изҳори таъҷилӣ,
ва таъкид кардани эътимоде, ки тавассути эътирофи вобастагии шахсӣ ба даст оварда шудааст, дар ҳоле ки тасдиқи шодӣ дар посухи илоҳӣ.

Забур 70:1 Шитоб кун, эй Худо, маро раҳоӣ кун; Ба ман шитоб кун, эй Худованд.

Забурнавис аз Худо ёрӣ ва раҳоӣ талаб мекунад.

1. Худо ёру мададгори мо дар замони сахт аст

2. Ҷустуҷӯи наҷоти Худо дар ҳаёти мо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 34:17 - «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

Забур 70:2 Бигзор онҳое ки ҷӯёи ҷони Маро доранд, хиҷил ва хиҷил шаванд; бигзор ақиб гарданд ва саргардон шаванд, ки ранҷи маро мехоҳанд.

Онҳое, ки мехоҳанд ба Забурнавис зарар расонанд, бояд шарманда ва хиҷолат диҳанд.

1: Биёед кӯшиш накунем, ки ба дигарон зарар диҳем, балки ба ҷои дӯст доштани якдигар диққат диҳем.

2: Кӯшиш кунед, ки ба шахсони бегуноҳ зарар нарасонед, балки ба онҳо муҳаббат ва меҳрубонӣ зоҳир кунед.

1: Луқо 6:35 - Аммо душманони худро дӯст доред, ва некӣ кунед ва қарз диҳед, ва ба ҳеҷ чиз умед набандед; ва мукофоти шумо бузург хоҳад буд.

2: Румиён 12:20 - Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер кун; агар ташна бошад, ба вай об деҳ, зеро ки бо чунин рафтор бар сари ӯ ангиштҳои оташ хоҳӣ андохт.

Забур 70:3 Бигзор онҳо ба мукофоти нангини худ, ки мегӯянд: "Оҳа, оҳ", баргардонида шаванд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки нисбати онҳое, ки ӯро масхара мекунанд ва ӯро масхара мекунанд, адолатро ба ҷо оварад.

1. Подоши шарм: Омӯзиши таваккал ба Худо дар баробари масхара

2. Қувваи намоз: Ғалаба кардани масхара бо имон

1. Масалҳо 13:5 - Одил аз касе, ки дурӯғ мегӯяд, нафрат мекунад, вале шарир расво ва расвоӣ меорад.

2. Забур 37:7 - Дар ҳузури Худованд ором бош ва барои Ӯ сабр кун; Вақте ки одамон дар роҳи худ муваффақ мешаванд, вақте ки онҳо нақшаҳои бади худро иҷро мекунанд, хавотир нашавед.

Забур 70:4 Бигзор ҳамаи онҳое ки Туро меҷӯянд, аз Ту шодӣ кунанд ва шод шаванд; ва онҳое ки наҷоти Туро дӯст медоранд, ҳамеша гӯянд: "Худо ҷалол бод".

Биёед Худоро бо шодӣ биҷӯем ва дар Ӯ шод бошем, зеро Ӯ наҷоти мост ва бояд ҷалол ёбад.

1: Дар Худо шодӣ ҷӯед ва дар Ӯ шод бошед, зеро ки Ӯ наҷоти мост.

2: Худоро ҷалол диҳед, зеро Ӯ наҷоти мост.

1: Isaiah 25:9 Ва дар он рӯз гуфта хоҳад шуд: "Инак, Худои мо ин аст; Мо мунтазири Ӯ будем, ва Ӯ моро наҷот хоҳад дод: ин Худованд аст; мунтазири У будем, аз начоташ шоду шод мешавем.

2: Habakkuk 3:18 Аммо ман дар Худованд шодӣ хоҳам кард, дар Худои наҷоти худ шодӣ хоҳам кард.

Забур 70:5 Аммо ман мискин ва мискинам: сӯи ман шитоб кун, эй Худо, Ту мададгори ман ва наҷотдиҳандаи ман ҳастӣ; Эй Парвардигори ман, дармон накун.

Забурнавис аз Худо талаб мекунад, ки шитоб кунад ва ба кӯмакаш биёяд, зеро ӯ ба кӯмак ва наҷот ниёз дорад.

1. Аҳамияти дуо кардан барои кӯмак дар лаҳзаҳои ниёз

2. Таваккал ба Худо дар замонҳои сахт

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Таронаи 71 таронаи эътимод ва ҳамду сано мебошад, ки дар он забурнавис дар пирӣ муҳофизат ва наҷоти Худоро меҷӯяд. Он изҳори боварӣ ба садоқати Худо дар тамоми ҳаёти онҳо ва Ӯро барои кӯмак ва наҷоти доимӣ даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис изҳор мекунад, ки ба Худо таваккал мекунанд ва ба Ӯ паноҳ меҷӯянд. Онҳо аз Ӯ раҳоӣ ёфтанро аз душманон талаб мекунанд ва изҳори боварӣ мекунанд, ки Ӯ санг ва қалъаи онҳост (Забур 70:1–3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи садоқати Худо дар тамоми умри онҳо мулоҳиза карда, ҳузур ва муҳофизати доимии Ӯро эътироф мекунад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Худо аз ҷавонӣ то пирӣ умед ва қуввати онҳо буд (Забур 70:4–9).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки онҳоро дар пирӣ тарк накунад. Онҳо ба Ӯ такя мекунанд, вақте ки бо рақибон рӯ ба рӯ мешаванд, ки мехоҳанд ба онҳо зарар расонанд. Онҳо Худоро барои доварии одилонаи Ӯ мехонанд (Забур 70:10–13).

Сархати 4: Забурнавис бори дигар эътимоди онҳоро ба наҷоти Худо тасдиқ мекунад ва адолати Ӯро ситоиш мекунад. Онҳо эълон мекунанд, ки ҳамеша Ӯро бо сурудҳои шукргузорӣ ҳамду сано хоҳанд хонд ва корҳои бузурги Ӯро баланд мебардоранд (Забур 70:14–24).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду як тақдим мекунад
дуои эътимод ва ситоиш,
таъкид кардани ҷустуҷӯи муҳофизати илоҳӣ, инъикоси садоқати илоҳӣ дар тӯли ҳаёт.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути ҷустани паноҳгоҳи илоҳӣ ва изҳори эътимод ба даст омадааст,
ва таъкиди мулоҳиза, ки тавассути эътирофи ҳузури илоҳӣ ҳангоми дархости кӯмаки доимӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи адолати илоҳӣ ҳамчун манбаи такя ва тасдиқи ӯҳдадорӣ ба ҳамду санои пайваста нишон дода шудааст.

Забур 71:1 Ба Ту, эй Худованд, таваккал мекунам, Маро ҳаргиз ошуфта накунам.

Забурнавис ба Худованд эътимод дорад ва хоҳиш мекунад, ки ҳеҷ гоҳ хиҷил нашаванд.

1. Дар вақти тангӣ ба Худованд таваккал кардан

2. Боварӣ доштан ба муҳофизати Худованд

1. Забур 61:8 - «Ҳар вақт ба Ӯ таваккал кунед; эй мардум, дили худро ба ҳузури Ӯ рехт: Худо паноҳгоҳи мост».

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Забур 71:2 Маро бо адолати Худ раҳоӣ деҳ ва раҳоӣ деҳ: гӯши Худро сӯи ман кун, ва маро наҷот деҳ.

Наҷот аз Худо ба воситаи адолат ва марҳамат талаб карда мешавад.

1. Зарурати наҷот ва посухи Худо

2. Ҷустуҷӯи раҳоӣ аз Худо ба воситаи адолат ва раҳмат

1. Забур 34:17-18 - Вақте ки одил фарёд мезанад, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон наҷот медиҳад.

2. Румиён 3:21-26 - Бо файзи Худо ба воситаи имон мо метавонем бо Ӯ рост шавем ва марҳамат ва наҷоти Ӯро қабул кунем.

Забур 71:3 Макони мустаҳками ман бош, то ки ман ҳамеша ба он мурочиат кунам; фармон додай, ки маро наҷот диҳӣ; зеро ки ту санги ман ва қалъаи ман ҳастӣ.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки ба Худо таваккал кунем ва муҳофизат ва тасаллии Ӯро ҷӯем, зеро Ӯ манзил ва санги мустаҳками мост.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои душвор

2. Таваккал ба Худованд ҳамчун қалъаи мо

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; бурҷи ман, ва шохи наҷоти ман, ва бурҷи баланди ман.

2. Ишаъё 26:3-4 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар Ту аст, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро дар Худованд, Худованд қуввати абадӣ аст.

Забур 71:4 Маро, эй Худои ман, аз дасти шарирон, аз дасти одами золим ва золим раҳо кун.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки аз дасти одамони шарир ва бераҳм халос шавад.

1. «Қувваи умед дар замони душворӣ».

2. «Ҷустуҷӯи нерӯи Худо дар баробари фитна».

1. Ишаъё 41:10-13 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ибриён 13:6 - "Пас, мо бо итминон гуфта метавонем: Худованд ёвари ман аст; ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забур 71:5 Зеро ки ту умеди ман ҳастӣ, эй Худованд Худо, Ту аз ҷавониам такягоҳи ман ҳастӣ.

Забурнавис эътимод ва умеди худро ба Худованд аз ҷавониаш баён мекунад.

1. Боварӣ ба Худованд: Қувваи имони дарозумр

2. Умед ба Худованд: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Румиён 15:13 - «Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба василаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед».

Забур 71:6 Ба воситаи Ту аз шиками модар бардошта шудаам: Ту ҳастӣ, ки маро аз шиками модарам берун овардӣ: ҳамду санои ман ҳамеша бар Ту хоҳад буд.

Забурнавис Худоро ситоиш мекунад, ки аз таваллудаш муҳофизи Ӯст ва ваъда медиҳад, ки ҳамеша Ӯро ҳамду сано хонд.

1. Қувваи ҳифзи Худо

2. Баракати ҳамду санои пайваста

1. Ишаъё 49:15-16 "Оё зан кӯдаки ширмакашро фаромӯш карда метавонад, ки ба писари шиками худ раҳм накунад? Оре, онҳо фаромӯш мекунанд, вале ман туро фаромӯш нахоҳам кард. Инак, Ман туро бар рӯи офариниш гузоштаам. кафҳои дастони ман; деворҳои ту ҳамеша дар пеши ман ҳастанд ».

2. Ибриён 13:5-6 «Суҳбати шумо бе тамаъ бошад ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед: зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман туро ҳаргиз тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард. То ки мо далерона бигӯем: Худовандо. ёвари ман аст ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ хоҳад кард».

Забур 71:7 Ман барои бисёриҳо ҳайратоварам; аммо ту паноҳгоҳи мустаҳками ман ҳастӣ.

Худо паноҳгоҳи мустаҳками забурнавис аст, ки барои бисёриҳо аҷиб аст.

1. Худо паноҳгоҳи қавӣ аст: таваккал ба қудрати Ӯ дар замонҳои душвор

2. Тааҷҷубовар барои бисёриҳо: Мулоҳиза дар бораи нерӯи муҳофизати Худо

1. Ишаъё 25:4 - "Зеро ки ту барои мискинон қувват будӣ, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ ..."

2. Забур 61: 8 - "Ҳар вақт ба Ӯ таваккал кунед; эй мардум, дили худро ба ҳузури Ӯ бирезед: Худо барои мо паноҳгоҳ аст".

Забур 71:8 Бигзор даҳони ман аз ҳамду санои Ту ва аз ҷалоли Ту тамоми рӯз пур шавад.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки даҳони ӯ тамоми рӯз аз ҳамду сано ва ҷалоли Худо пур шавад.

1. Пур кардани даҳони худ бо ҳамду сано - омӯхтани он, ки чӣ тавр мо метавонем суханони худро барои ҷалоли Худо истифода барем.

2. Тамоми рӯз Худоро эҳтиром кардан - Муайян кардани он, ки чӣ тавр мо метавонем Худоро дар тамоми ҷабҳаҳои ҳаёти худ эҳтиром кунем.

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Эфсӯсиён 5:19-20 - Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ муроҷиат кунед, бо дили худ ба Худованд суруд ва наво гӯед, ҳамеша ва барои ҳама чиз ба Худои Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.

Забур 71:9 Маро дар пирӣ дур макун; вақте ки қуввати ман суст мешавад, маро тарк макун.

Ин тарона дуои шахсеро ифода мекунад, ки ба муҳаббати бепоёни Худо дар вақти эҳтиёҷашон боварӣ меҷӯяд.

1. Муҳаббати бепоёни Худо дар замонҳои ниёз

2. Дар замони заъф такя ба Худованд

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Забур 71:10 Зеро ки душманонам бар зидди ман сухан мегӯянд; ва онҳое ки мунтазири ҷони Ман ҳастанд, машварат мекунанд,

Душманон бар зидди забурнавис сухан ронда, қасд доранд, ки ба онҳо зарар расонанд.

1. Эътироф кардан, вақте ки шумо аз ҷониби дигарон ҳамла мекунанд

2. Ғалаба кардани озмоишҳо тавассути таваккал ба Худованд

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 71:11 Гуфт: "Худо Ӯро тарк кардааст; таъқиб кунед ва бигиред". зеро касе нест, ки ӯро раҳо кунад.

Худо ҳеҷ гоҳ халқи Худро, новобаста аз вазъият, тарк намекунад.

1. Худо ҳамеша дар он ҷост: дар замонҳои душвор пайдо кардани умед

2. Қувваи ҷовидонаи муҳаббати Худо

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард. Бинобар ин мо бо итминон мегӯем, Худованд ёвари ман аст, ман наметарсам, одамиён бо ман чӣ кор карда метавонанд?

Забур 71:12 Худоё, аз ман дур мабош, эй Худои ман, барои ёриам шитоб кун.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки дур набошад ва зуд ба ёрии онҳо биёяд.

1. Худо ҳамеша наздик аст: Фаҳмидани дуои Забурнавис барои кӯмак

2. Ҷавоби шитобкоронаи Худо: Мо аз Забур 70:12 чӣ омӯхта метавонем

1. Забур 34:17-19 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисьёранд, вале Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 71:13 Бигзор онҳо, ки душмани ҷони ман ҳастанд, хиҷил ва нобуд шаванд; бигзор онҳо сарзаниш ва нангу номусро пӯшонанд, ки ранҷи маро меҷӯянд.

Худо ба мо қудрат додааст, ки бар зидди душманонамон истодагарӣ кунем.

1: Ҳимоя ва баракати Худо: Дар баробари душвориҳо устувор истодан

2: Ғалаба кардани озмоишҳо ва мусибатҳо тавассути имон ба Худо

1: Румиён 8:31 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2: Isaiah 54:17 - "Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки туро айбдор мекунад, рад хоҳӣ кард; ин мероси бандагони Худованд аст, ва ин аст сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Забур 71:14 Аммо ман ҳамеша умед хоҳам дошт ва Туро торафт бештар ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис имони онҳоро ба Худо ва ӯҳдадории онҳоро барои ҳамду санои Ӯ баён мекунад.

1. Омӯзиши умед дар замонҳои душвор

2. Донистани манбаи тавоноии мо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Забур 71:15 Даҳони Ман тамоми рӯз адолат ва наҷоти Туро баён хоҳад кард; зеро ман шумораи онҳоро намедонам.

Забурнавис тамоми рӯз адолат ва наҷоти Худоро таҷлил мекунад, бидуни он ки андозаи пурраи онро намедонад.

1. Таҷлили андозаи беандозаи муҳаббати Худо

2. Шод шудан аз сарвати адолати Худо

1. Эфсӯсиён 2: 4-6 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро ҳамроҳи Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтед ва моро бо Ӯ эҳьё кард ва бо Ӯ дар ҷойҳои осмонӣ дар Исои Масеҳ шинонд.

2. Ишаъё 53:11 - Аз андӯҳи ҷони худ вай бубинад ва сер шавад; Одил, бандаи ман, бо дониши худ бисьёр касонро одил хоҳад кард, ва гуноҳҳои онҳоро ба дӯш хоҳад гирифт.

Забур 71:16 Бо қуввати Худованд Худо хоҳам рафт, адолати Туро, ҳатто аз Туро ёд хоҳам кард.

Ман эълон хоҳам кард ва ба қуввати Худованд Худо таваккал хоҳам кард.

1: Қудрати Худо беохир аст

2: Ба Худованд ва ба адолати Ӯ таваккал кунед

1: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Такрори Шариат 31:6 Қавӣ ва далер бош, аз онҳо натарс ва натарс; зеро ки Худованд Худои ту Ӯст, ки бо ту меравад; Ӯ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад.

Забур 71:17 Эй Худо, Ту маро аз ҷавониам таълим додӣ, ва то ҳол корҳои аҷоиби Туро эълон кардаам.

Худо забурнависро аз овони ҷавониашон таълим медод ва забурнавис корҳои аҷоиби Худоро эълон мекард.

1. Муҳимияти омӯхтани Каломи Худо аз синни ҷавонӣ.

2. Чӣ тавр корҳои аҷоиби Худоро эълон кардан мумкин аст.

1. Такрори Шариат 11:19 - Онҳоро ба фарзандони худ таълим диҳед, вақте ки шумо дар хона мешинед ва ҳангоми роҳ рафтан, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо гап занед.

2. Луқо 2:19 - Аммо Марям ҳамаи ин чизҳоро ганҷ медошт ва дар дили худ андеша мекард.

Забур 71:18 Ва чун пир шудам ва мӯйсафед шудам, эй Худо, маро тарк накун; то даме ки қуввати Туро ба ин насл ва қуввати Туро ба ҳар каси оянда нишон додам.

Сарфи назар аз синну солаш, Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки Ӯро тарк накунад, то қудрати Худоро ба наслҳои худ ва оянда нишон диҳад.

1. Вафодории Худованд дар пиронсолӣ

2. Қудрати Худо дар тӯли наслҳо нишон дода шудааст

1. Ишаъё 46:4 - "Ҳатто то пирӣ ва мӯйҳои сафеди ту Ман ҳастам, Ман он ҳастам, ки туро дастгирӣ хоҳам кард. Ман туро офаридаам ва туро мебарам; Ман туро дастгирӣ мекунам ва туро наҷот хоҳам дод".

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро Худованд Худои шумо бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва тарк намекунад".

Забур 71:19 Адолати Ту низ хеле баланд аст, эй Худо, ки корҳои бузург кардааст: Эй Худое, ки ба Ту монанд аст!

Забурнавис Худоро барои адолат ва мӯъҷизаҳои бузурги Ӯ ҳамду сано мегӯяд.

1. Адолати Худо бемисл аст

2. Бузургии Худо беандоза аст

1. Ишаъё 40:18 Пас Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

2. Забур 145:3 Худованд бузург аст ва бузург аст ситоиш; ва бузургии ӯ беҷавоб аст.

Забур 71:20 Ту, ки ба ман мусибатҳои бузург ва дардовар нишон додӣ, маро боз зинда хоҳӣ кард, ва маро аз қаъри замин берун хоҳӣ кард.

Худованд ба мо кумак мекунад, ки мушкилиҳоро паси сар кунем ва моро аз пасттарин нуқтаҳоямон баргардонад.

1: Худо бо мо хоҳад буд, новобаста аз он ки мо ба водие, ки ба он чуқурӣ равем.

2: Новобаста аз он, ки Худо ба мо кӯмак мекунад, ки аз қаъри замин дубора боло шавем.

Ишаъё 41:10: «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 33:18, "Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад".

Забур 71:21 Бузургии маро афзун хоҳӣ кард, ва маро аз ҳар тараф тасаллӣ хоҳӣ дод.

Забур 71:21 моро ташвиқ мекунад, ки аз Худованд хоҳиш кунем, ки бузургии моро афзун кунад ва моро тасаллӣ диҳад.

1. Худо аз ҳама мусибатҳои мо бузургтар аст - Забур 71:21

2. Ба воситаи имон аз вазъиятҳои мо берун шудан - Забур 71:21

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Забур 71:22 Туро бо забур ҳамду сано хоҳам гуфт, эй Худои ман, Туро бо барфа хоҳам сароид, эй Қуддуси Исроил.

Ин порча ҳамду санои Худоро бо истифода аз суруд ва мусиқӣ тасдиқ мекунад.

1. Қувваи ҳамду сано: Таҷлили Худо бо мусиқӣ

2. Шод шудан аз покии Худо

1. Забур 150:3-5 «Ӯро бо садои карнай ҳамду сано гӯед: Ӯро бо забур ва барфа ҳамду сано гӯед; Ӯро бо най ва рақс ҳамду сано гӯед; Ӯро бо асбобҳои торӣ ва узвҳо ҳамду сано гӯед. Ӯро бар санҷҳои баланд садо медод.

2. Ваҳй 5:13-14 Ва ҳар махлуқоте, ки дар осмон, ва бар замин, ва зери замин, ва он чи дар баҳр аст, ва ҳар он чи дар онҳост, шунидам, ки гуфтам: Баракат ва иззат! ва ҷалол ва қувват барои Нишинандаи тахт ва барои Барра то абад бод. Ва чор ҳайвон гуфтанд: «Омин». Ва бисту чор пир афтода, ба Ӯ, ки то абад Зинда аст, саҷда карданд.

Забур 71:23 Лабҳои ман бағоят шодӣ хоҳанд кард, вақте ки туро сурудам; ва ҷони маро, ки онро фидия додаӣ.

Забурнавис аз сурудани ҳамду санои Худо барои кафорати ҷони Ӯ шодӣ мекунад.

1. Шодии ҷонҳои наҷотёфта

2. Тавассути суруд баён кардани ситоиш

1. Румиён 3:23-24 - Зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба василаи кафорате, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд.

2. Забур 51:12 - Шодии наҷоти Худро ба ман баргардон ва маро бо рӯҳи омодагӣ дастгирӣ кун.

Забур 71:24 Забони ман низ тамоми рӯз дар бораи адолати Ту нақл хоҳад кард, зеро ки хиҷолатзада шудаанд, зеро ки хиҷил шудаанд, ки толиби озори Ман мешаванд.

Забони ман тамоми рӯз адолати Худоро эълон хоҳад кард. Онҳое, ки маро озор доданӣ мешаванд, сарсону шармсор мешаванд.

1. Ғалабае, ки мо ба воситаи адолати Худо ба даст овардем

2. Чӣ тавр зиндагӣ бо имони устувор

1. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. Румиён 8:31 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Таронаи 72 таронаи шоҳонаест, ки ба подшоҳ Сулаймон тааллуқ дорад ва дуо барои ҳукмронии одилона ва одилонаи подшоҳро пешкаш мекунад. Он ба хислатҳо ва масъулиятҳои ҳокими одил тамаркуз карда, диди сулҳ, адолат ва шукуфоӣ дар замони ҳукмронии Худоро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис барои баракатҳои Худо бар подшоҳ дуо гуфта, дар ҳукмронии ӯ хирад, адолат ва адолатро талаб мекунад. Онҳо изҳори умедворӣ мекунанд, ки подшоҳ кори камбағалонро муҳофизат мекунад ва ба замин шукуфоӣ меорад (Забур 71:1-4).

Сархати 2: Забурнавис дараҷаи ҳукмронии подшоҳро тасвир мекунад ва тасаввур мекунад, ки ҳукмронии ӯ аз баҳр то баҳр мерасад. Дар онҳо халқҳои дигар тасвир шудаанд, ки дар назди ӯ хироҷ меоранд ва таъзим мекунанд. Онҳо таъкид мекунанд, ки Ӯ ниёзмандонро наҷот медиҳад ва ба онҳо раҳм мекунад (Забур 71:5–14).

Сархати 3: Забурнавис ғамхории Худоро ба камбағалон ва мазлумон таъкид мекунад. Онҳо мегӯянд, ки Худо мӯҳтоҷонро наҷот медиҳад, ҷони онҳоро аз зулм наҷот медиҳад ва онҳоро баракат медиҳад (Забур 71:12–14).

Сархати 4: Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, зеро онҳо ҳокимияти Ӯро бар ҳамаи халқҳо эътироф мекунанд. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки исми Ӯ то абад боқӣ хоҳад монд ва ҷалоли Ӯ заминро пур хоҳад кард. Онҳо бо пешниҳоди ҳамду сано ба Ӯ хотима медиҳанд (Забур 71:15–20).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду ду тӯҳфаҳо
дуо барои подшоҳии одилона,
нишон додани сифатҳои дилхоҳ дар ҳоким,
ва ба сулху осоиш, адолат, шукуфой изхори умедворӣ мекунанд.

Таъкид ба дуое, ки бо дуъо барои баракатҳои илоҳӣ дар ҷустуҷӯи ҳикмат ва адолат ба даст меояд,
ва таъкид кардани дидгоҳе, ки тавассути тавсифи мизони ҳукмронӣ дар ҳоле ба даст омадааст, дар ҳоле ки таслими дигар миллатҳоро тасаввур мекунад. Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ғамхории илоҳӣ ҳамчун манбаи наҷот ва тасдиқи ҳокимияти илоҳӣ бар тамоми миллатҳо нишон дода шудааст.

Забур 72:1 Додҳои Худро ба подшоҳ бирасон, эй Худо, ва адолати Худро ба писари подшоҳ.

Ин порча аз Худо даъват мекунад, ки барои подшоҳ ва писараш адолат ва адолатро таъмин кунад.

1. Қувваи адолат: Даъват ба роҳбарии Худо

2. Аҳамияти адолат: Даъват ба зиндагӣ бо поквиҷдон

1. Масалҳо 29:14 - Вақте ки шарир ҳукмронӣ мекунад, мардум нола мекунанд, аммо вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд.

2. Ишаъё 32:1 - Инак, подшоҳ бо адолат ҳукмронӣ хоҳад кард, ва мирон бо адолат ҳукмронӣ хоҳанд кард.

Забур 72:2 Халқи Туро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва бенавоёни Туро бо доварӣ.

Ин порча дар бораи доварии одилонаи Худо бар халқи худ ва мискинон сухан меронад.

1. Ҳукми одилонаи Худо

2. Раҳм кардан ба бечорагон

1. Забур 71:2

2. Яъқуб 1:27 - Дини пок ва нопок дар назди Худо ва Падар ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар мусибаташон дидан ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ доштан.

Забур 72:3 Кӯҳҳо ба мардум осоиштагӣ хоҳанд оварданд, ва кӯҳҳо бо адолат.

Куххою теппахо ба воситаи адолат ба мардум сулху осоишро таъмин мекунанд.

1. Қувваи адолат

2. Сулҳи кӯҳҳо

1. Ишаъё 32:17 - Ва самараи адолат осоиштагӣ ва натиҷаи адолат, оромӣ ва эътимод то абад хоҳад буд.

2. Мико 4:3 - Онҳо шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд заданд, ва найзаҳои худро ба навдаҳо табдил хоҳанд дод; халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳанд кашид, ва онҳо дигар ҷанг нахоҳанд омӯзанд.

Забур 72:4 Ӯ камбағалони мардумро доварӣ хоҳад кард, фарзандони мискинонро наҷот хоҳад дод, ва ситамгарро пора-пора хоҳад кард.

Ӯ мискинон ва мазлумонро доварӣ мекунад ва наҷот хоҳад дод.

1: Мо бояд ҳимоятгари фақирон ва ниёзмандон бошем.

2: Мо бояд бар зидди золимон ва беадолатӣ истодагарӣ кунем.

1: Яъқуб 2:1-7 - Муҳаббат бояд бе рӯйбинӣ зоҳир карда шавад.

2: Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолатро чустучу кардан, зулми дуруст кардан.

Забур 72:5 То даме ки офтобу моҳ дар тӯли наслҳо боқӣ мемонад, аз ту хоҳанд тарсиданд.

Таронаи 72 мегӯяд, ки одамон бояд дар тӯли наслҳо аз Худо битарсанд, то даме ки офтоб ва моҳ тоқат кунанд.

1. Дар тамоми наслҳо аз Худо битарсед

2. Имони пойдор дар ҷаҳони тағйирёбанда

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Ва агар ба Худованд ибодат кардан дар назари шумо бад бошад, имрӯз интихоб кунед, ки шумо ба кӣ парастиш хоҳед кард, хоҳ худоёни падарони шумо дар он тарафи дарё хизмат мекарданд, хоҳ худоёни амӯриён, ки дар заминашон шумо истикомат мекунед. Аммо ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2. Матто 22:37-39 - Ва ӯ ба ӯ гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор.

Забур 72:6 Ӯ мисли борон бар алафи даравида хоҳад фурӯд, ҳамчун боронҳое, ки заминро об медиҳанд.

Файзи Худо мисли борони тароватбахшест, ки заминро ғизо медиҳад.

1. Баракати фазли Худо

2. Руххои моро бо фазли Худо гизо додан

1. Ишаъё 55: 10-11 - "Зеро ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнагарданд, балки заминро об дода, онро нашъунамо ва сабзида, ба коранда тухм ва ба хӯранда нон медиҳад. Оё каломи Ман он чи ки аз даҳони ман мебарояд, ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи нияти доштам, амалӣ хоҳад шуд ва дар он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд».

2. Яъқуб 5:7-8 - "Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Бубинед, ки деҳқон чӣ гуна меваи гаронбаҳои заминро интизор аст ва дар бораи он сабр мекунад, то даме ки барвақт ва дерро қабул кунад. шумо низ сабр кунед, дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст».

Забур 72:7 Дар айёми Ӯ одилон нашъунамо хоҳанд ёфт; ва фаровонии осоиштагӣ то даме ки моҳ пойдор аст.

Одилон дар назди сулху осоиш нашъунамо меёбанд, то даме ки мох вучуд дорад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи сулҳу субот барои солеҳон.

2. Вафодории доимии Худо.

1. Румиён 5:1-2, Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем. Ба воситаи Ӯ мо низ бо имон ба ин файзе, ки дар он истодаем, дастрасӣ пайдо кардаем ва бо умеди ҷалоли Худо шодӣ мекунем.

2. Ирмиё 29:11, Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Забур 72:8 Ӯ низ аз баҳр то баҳр ва аз дарё то ақсои замин салтанат хоҳад дошт.

Ӯ аз дуртарин ҷойҳо то ба наздиктарин ҳукмронӣ хоҳад кард.

1: Қудрати Худо ба тамоми гӯшаҳои ҷаҳон паҳн мешавад ва новобаста аз он ки мо ба куҷо равем, Худо бо мост.

2: Мо ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки Худо бар тамоми паҳлӯҳои ҳаёти мо ҳукмфармост, новобаста аз он ки мо чӣ қадар саргардон шавем.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

Забур 72:9 Сокинони биёбон пеши Ӯ саҷда хоҳанд кард; ва душманонаш хокро лесида хоҳанд кард.

Забурнавис тасвири душманони Худоро тасвир мекунад, ки дар назди Ӯ саҷда мекунанд ва хокро мелесанд.

1. "Ҳокимияти Худо: Тасвири комили қудрати пирӯзии Ӯ"

2. «Таслими душманон: ёдоварӣ аз вафодории Худо».

1. Ишаъё 45:23 - "Ҳар зону хам хоҳад шуд ва ҳар забон ба ман байъат хоҳад кард, мегӯяд Худованд".

2. Филиппиён 2:10-11 - «Барои исми Исо ҳар зону дар осмон ва бар замин ва дар зери замин бояд хам шавад ва ҳар забон эътироф кунад, ки Исои Масеҳ Худованд аст, барои ҷалоли Худои Падар».

Забур 72:10 Подшоҳони Таршиш ва ҷазираҳо ҳадяҳо хоҳанд овард; подшоҳони Сабо ва Сабо ҳадия хоҳанд дод.

Подшоҳони кишварҳои дур барои эҳтироми Худованд тӯҳфаҳо хоҳанд овард.

1. Худованд сазовори ситоиши мост

2. Ҷалоли Худо беандоза аст

1. Эфсӯсиён 1:3-6 Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳама баракатҳои рӯҳонӣ дар ҷойҳои осмонӣ дар Масеҳ баракат додааст: чунон ки Ӯ моро пеш аз таъсиси ҷаҳон дар Ӯ баргузид, ки мо бояд дар муҳаббати Ӯ дар назди Ӯ муқаддас ва беайб бошем: Моро барои ба фарзандӣ қабул кардани Исои Масеҳ барои Худ, ба ҳасби хушнудии иродаи Худ, ба ситоиши ҷалоли файзи Худ, ки дар он моро офаридааст, муқаррар кардааст. дар махбуб кабул карда мешавад.

2. Ишаъё 55:5 Инак, ту халқеро даъват хоҳӣ кард, ки туро намешиносӣ, ва халқҳое ки туро намешинохтанд, ба хотири Худованд Худои ту ва барои Қуддуси Исроил назди ту давида хоҳанд рафт; зеро ки Ӯ Туро ҷалол додааст.

Забур 72:11 Бале, ҳама подшоҳон пеши Ӯ хоҳанд афтод; ҳама халқҳо ба Ӯ хизмат хоҳанд кард.

Ҳама подшоҳон ва халқҳо ба Худованд саҷда хоҳанд кард.

1. Қудрати ҳокимияти Худо

2. Ҳокимияти Подшоҳии Худованд

1. Матто 28:18 - Ва Исо омада, ба онҳо гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст.

2. Дониёл 7:14 - Ва ба ӯ салтанат ва ҷалол ва салтанат дода шуд, то ки ҳамаи халқҳо, миллатҳо ва забонҳо ба Ӯ хизмат кунанд; Малакути Ӯ салтанати ҷовидонист, ки гузарон нест, ва салтанати ӯ несту нобуд нахоҳад шуд.

Забур 72:12 Зеро ки мискинонро, вақте ки нидо мекунад, раҳо хоҳад дод; камбағалон низ ва касе ки ёваре надорад.

Ӯ эҳтиёҷмандон, камбағалон ва бенавоёнро наҷот медиҳад.

1: Худо касонеро, ки чизе надоранд, рӯзӣ медиҳад.

2: Эҳтиёҷмандон метавонанд ба кӯмаки Худо такя кунанд.

1: Филиппиён 4:19 Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:27 Дини пок ва беайб дар пеши Худои Падар ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳашон дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

Забур 72:13 Ӯ камбағалон ва мискинонро раҳм хоҳад дод, ва ҷонҳои мискинонро наҷот хоҳад дод.

Ин порча аз Забур 71:13 моро бармеангезад, ки ба камбағалон ва мискинон кӯмак кунем ва ҷони онҳоро наҷот диҳем.

1. Нерӯи шафқат: Даъват ба кумак ба фақиру ниёзманд

2. Қимати рӯҳ: аҳамияти ҳифз ва ҳифзи ҳаёт

1. Масалҳо 14:31: Ҳар кӣ ба бенавоён ситам мекунад, нисбат ба Офаридгори худ нафрат мекунад, аммо ҳар кӣ ба мискин меҳрубон аст, Худоро эҳтиром мекунад.

2. Ишаъё 58:10: Агар шумо худро барои гуруснагон сарф кунед ва эҳтиёҷоти мазлумонро қонеъ кунед, нури шумо дар торикӣ тулӯъ хоҳад кард, ва шаби шумо мисли нисфирӯзӣ хоҳад буд.

Забур 72:14 Ӯ ҷони онҳоро аз макр ва зӯроварӣ наҷот хоҳад дод, ва хуни онҳо дар назари Ӯ гаронбаҳо хоҳад буд.

Забурнавис тасдиқ мекунад, ки Худо онҳоеро, ки осебпазирро аз фиреб ва зӯроварӣ муҳофизат мекунад ва арзиши онҳо дар назари Ӯ гаронбаҳост.

1. Муҳаббат ва муҳофизати Худо барои осебпазирон

2. Қимати ҳаёт дар назди Худо

1. Ишаъё 43:4 - «Азбаски ту дар назари ман азиз ва гиромӣ ҳастӣ, ва азбаски туро дӯст медорам, ба ивази ту одамонро, ба ивази ҷони ту халқҳоро хоҳам дод».

2. Матто 10:29-31 - "Оё ду гунҷишк ба як динор фурӯхта намешавад? Аммо ҳеҷ яке аз онҳо бе иродаи Падари шумо ба замин намеафтад. Ва ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд. Ҳамин тавр натарс; шумо аз гунҷишкҳои зиёд арзиш доред».

Забур 72:15 Ва ӯ зинда хоҳад шуд, ва аз тиллои Сабо ба ӯ дода хоҳад шуд; ва ҳар рӯз ситоиш хоҳад шуд.

Барои одилон пайваста дуо гуфта мешавад ва онҳо ҳамарӯза ситоиш хоҳанд шуд.

1. Баракати намоз: Чӣ гуна солеҳон ҳамарӯза ҳамду сано мегиранд

2. Қувваи тилло: чӣ гуна одилон аз Сабо сарват мегиранд

1. Забур 71:15-16 - Ӯ умри дароз хоҳад дошт ва одамон пайваста барои ӯ дуо хоҳанд кард. Ӯ аз Сабо баракатҳои фаровон хоҳад гирифт ва ҳамарӯза ситоиш хоҳад шуд.

2. Масалҳо 3:13-18 - Хушо онҳое ки хирад меёбанд ва фаҳмиш мегиранд. Онҳо соҳиби сарват, сарват ва иззат мешаванд. Онҳо дар ҳама корҳояшон илтифот ва муваффақият хоҳанд ёфт.

Забур 72:16 Муште ҷуворимакка дар замин дар болои кӯҳҳо хоҳад буд; меваи он мисли Лубнон меларзад, ва сокинони шаҳр мисли алафи замин мешукуфанд.

Замин аз ҷуворимакка пур хоҳад шуд, ки меваи он мисли кедрҳои Лубнон фаровон хоҳад буд, ва мардуми шаҳр мисли алаф мешукуфанд.

1. Фаровонии ризқи Худо

2. Тарбияи хаёти шукуфон

1. Юҳанно 10:10 - Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро пурра дошта бошанд.

2. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

Забур 72:17 Номи Ӯ то абад пойдор хоҳад буд: исми Ӯ то даме ки офтоб боқӣ хоҳад монд; ва одамон дар Ӯ баракат хоҳанд ёфт; ҳама халқҳо Ӯро муборак хоҳанд хонд.

Номи у то абад боки мемонад ва ба хама баракат меорад.

1: Қудрати номи ҷовидонӣ

2: Баракат ба номи Ӯ

1: Малокӣ 3: 16-17 - Он гоҳ онҳое ки аз Худованд метарсиданд, бо якдигар сухан мегуфтанд. Худованд ба онҳо таваҷҷуҳ кард ва шунид, ва дар пеши ӯ китоби зикри касоне, ки аз Худованд метарсанд ва номи Ӯро гиромӣ медоштанд, навишта шудааст.

2: Матто 6:9-13 - Пас, чунин дуо гӯед: Падари мо, ки дар осмон аст, исми Ту муқаддас бод. Подшоҳии Ту биёяд, иродаи Ту ба амал ояд, чунон ки дар осмон аст. Имрӯз нони ҳаррӯзаи моро ба мо деҳ ва қарзҳои моро бибахш, чунон ки мо низ қарздорони худро бахшидаем. Ва моро ба васваса наандоз, балки моро аз бадӣ раҳоӣ деҳ.

Забур 72:18 Муборак аст Худованд Худо, Худои Исроил, ки танҳо корҳои аҷоиб мекунад.

Забур 71:18 Худоро барои корҳои аҷоибаш ситоиш мекунад.

1. Мӯъҷизаҳои Худо - Таҷлили Худо барои корҳои аҷибаш дар ҳаёти мо.

2. Мӯъҷизаҳои Худо - ситоиши Худо барои корҳои мӯъҷизааш.

1. Ишаъё 40:28 31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. «Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд; аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо бар болида парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва беҳуш намешаванд».

2. Забур 86:8 10 - "Дар миёни худоён ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд, ва ҳеҷ коре мисли ту нест. Ҳама халқҳое, ки Ту офаридай, омада, ба ҳузури Ту саҷда хоҳанд кард, эй Худованд, онҳо ҷалол хоҳанд дод. ба исми Ту, зеро ки Ту бузург ҳастӣ ва корҳои аҷоиб мекунӣ, танҳо Ту Худо ҳастӣ».

Забур 72:19 Ва исми ҷалоли Ӯ то абад муборак бод; ва бигзор тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур шавад; Омин ва омин.

ҷалоли Худо бояд ҳамеша ситоиш карда шавад.

1. Ҷалоли бепоёни Худованд: Чӣ гуна бояд ҳамду санои моро пойдор созад

2. Пур кардани замин аз ҷалоли Худо: чӣ гуна бояд бо шараф зиндагӣ кард

1. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. Юҳанно 1:14 - Ва Калом ҷисм шуд, ва дар миёни мо сокин шуд, (ва мо ҷалоли Ӯро дидем, ки ҷалоли Фарзанди ягонаи Падар буд), пур аз файз ва ростӣ.

Забур 71:20 Дуоҳои Довуд ибни Йисой ба охир расид.

Китоби Забур бо дуои Довуд, писари Йисой ба анҷом мерасад.

1. "Қувваи дуоҳо: Фаҳмидани мероси Довуд"

2. "Имони беҳамтои Довуд: илҳомбахш барои ҳама"

1. 1 Подшоҳон 16:1-13 - Қиссаи тадҳини Довуд

2. Румиён 4:17-21 - Имон ба Иброҳим ва Довуд

Таронаи 73 таронаи муборизаи шахсӣ ва инъикоси мушкилоти шукуфоии шарирон аст. Забурнавис бо ҳисси ҳасад ва ошуфтагӣ мубориза мебарад, аммо дар ниҳоят ба адолати Худо равшанӣ ва имони нав пайдо мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо баёни муборизаи ибтидоии худ бо ҳасад нисбат ба бадкороне, ки ба назарашон муваффақ мешаванд, оғоз мекунад. Вақте ки ба назар чунин менамояд, ки бадкорон ҳеҷ оқибате надоранд, онҳо маънои одилона зиндагӣ карданро зери шубҳа мегузоранд (Забур 72:1–5).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи сафари рӯҳонии худ фикр мекунад ва эътироф мекунад, ки нуқтаи назари онҳо бо алам ва шубҳа печида буд. Онҳо дарк мекунанд, ки шукуфоии шарирон муваққатӣ аст, мисли хобе, ки пажмурда мешавад (Забур 72:16–20).

Сархати 3-юм: Забурнавис ҳангоми ворид шудан ба маъбади Худо нуқтаи гардишро дар фаҳмиши онҳо эҳсос мекунад. Онҳо дар бораи сарнавишти ниҳоии шарирон дарк мекунанд ва дарк мекунанд, ки иҷрошавии ҳақиқӣ дар ҳузури Худост (Забур 72:21-26).

Сархати 4: Забурнавис бо тасдиқи эътимоди онҳо ба адолати Худо хулоса мекунад. Онҳо роҳнамоӣ, қудрат ва ҳузури абадии Ӯро эътироф мекунанд. Онҳо мегӯянд, ки дур аз Худо нобуд хоҳанд шуд, вале онҳое ки Ӯро меҷӯянд, паноҳ хоҳанд ёфт (Забур 72:27-28).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду се тӯҳфаҳо
инъикоси мубориза бо ҳасад,
ва сафар ба сӯи имони нав,
таъкид кардани мубориза бо шукуфоии бадкорон, дарёфти равшанӣ дар адолати илоҳӣ.

Бо таъкиди нола, ки тавассути баёни муборизаи ибтидоӣ ҳангоми шубҳа дар бораи адолат ба даст омадааст,
ва таъкид кардани тағирот тавассути мулоҳиза дар бораи сафари рӯҳонӣ ҳангоми ба даст овардани фаҳмиш.
Ёдовар шудани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ҳузури илоҳӣ ҳамчун иҷрошавии ниҳоӣ ва тасдиқи эътимод ба адолати илоҳӣ нишон дода шудааст.

Забур 73:1 Дар ҳақиқат Худо ба Исроил некӣ мекунад, ҳатто ба онҳое ки дили пок доранд.

Худо ба касоне, ки ба Ӯ содиқанд, некӣ ва амин аст.

1. Вафодории Худо пойдор аст - Некӣ ва садоқати Ӯ ҷовидон ва беист аст.

2. Дилҳои пок, виҷдони пок - Мо бояд ба Худо содиқ бошем, то сазовори некии Ӯ бошем.

1. Забур 73:1 - Дар ҳақиқат Худо ба Исроил некӣ мекунад, ҳатто ба онҳое, ки дили пок доранд.

2. Забур 25:10 - Ҳама роҳҳои Худованд марҳамат ва ростӣ барои касонест, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд.

Забур 73:2 Аммо пойҳоям қариб ки рафт; қадамҳои ман қариб лағжида буданд.

Забурнавис иқрор мешавад, ки ӯ қариб пешпо хӯрд ва қариб буд, ки пои худро гум кунад.

1. Зарурати устуворӣ дар имон

2. Дар баробари мусибат устувор будан

1. Ибриён 12:1-3 - Аз ин рӯ, азбаски моро абри шоҳидон иҳота кардааст, биёед ҳар вазн ва гуноҳеро, ки ба ин қадар сахт часпидааст, як сӯ гузорем ва дар мусобиқае, ки дар пеш гузошта шудааст, бо истодагарӣ давем. мо, 2 ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигаристаем, ки Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст. 3 Ба касе назар кунед, ки аз гунаҳкорон ба чунин душманӣ бар зидди худ тоб овард, то ки шумо хаста нашавед ва дилтанг нашавед.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, 3 зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. 4 Бигзор сабру тоқат самараи худро бахшад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Забур 73:3 Зеро ки ман ба нодонҳо ҳасад бурдам, Вақте ки ман ободии шарионро дидам.

Забурнавис ҳасадашро ба шукуфоии бадкорон баён мекунад.

1. Адолати Худо ва сабри мо: муборизаи забурнавис бо имон

2. Масъалаи ободӣ: адолат ва баракат

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. 1 Петрус 5:5-7 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, худро ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ баланд кунад. Тамоми изтироби худро ба ӯ андозед, зеро ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 73:4 Зеро ки дар мамоти онҳо банд нест, вале қуввати онҳо устувор аст.

Забурнавис эътироф мекунад, ки гарчанде ки бадкорон ҳама чизро ба даст овардаанд, анҷоми ниҳоии онҳо марг аст, дар ҳоле ки одилон дар Худои устувор қувват доранд.

1. Новобаста аз он ки мо дар зиндагӣ чӣ мебинем, қуввати одил дар Худост ва ҳеҷ гоҳ аз байн бурда намешавад.

2. Ҳарчанд ба назар чунин менамояд, ки шарирон ҳоло аз зиндагии худ лаззат мебаранд, анҷоми онҳо марг аст ва одилон дар қуввати Худованд устувор хоҳанд монд.

1. Забур 72:4 - «Зеро ки дар мамоти онҳо банд нест, аммо қуввати онҳо устувор аст».

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 73:5 Онҳо мисли одамони дигар дар мусибат нестанд; ва онҳо мисли дигар одамон азоб накашанд.

Ин тарона дар бораи шарирон сухан меронад, ки гӯё онҳо ҳеҷ мушкиле надоранд ва аз балоҳое, ки дигаронро азоб медиҳанд, озоданд.

1. Парадокси шарирон: чӣ гуна золимон пешрафт мекунанд

2. Қудрати файзи Худо: баракати Худо бар халқаш

1. Ирмиё 12:1 - Ту одил ҳастӣ, эй Худованд, вақте ки ман бо Ту илтиҷо мекунам; лекин ба ман иҷозат диҳед, ки дар бораи ҳукмҳои шумо бо шумо сӯҳбат кунам.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Забур 73:6 Пас, ғурур онҳоро ҳамчун занҷир иҳота мекунад; зӯроварӣ онҳоро ҳамчун ҷомае мепӯшонад.

Мағрур ва зӯроварӣ мисли занҷирҳо ва либосҳое мебошанд, ки одамонро иҳота мекунанд ва мепӯшонанд.

1. "Қудрати ғурур: чӣ гуна ғурур метавонад моро ғулом кунад"

2. «Оқибатҳои зӯроварӣ: чӣ гуна он ҳаёти моро хароб мекунад»

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. Ишаъё 59:6 - Торҳои онҳо либос нахоҳад шуд; Он чиро, ки мекунанд, намепӯшонанд. Аъмоли онҳо гуноҳ аст, ва зӯроварӣ дар дасти онҳост.

Забур 73:7 Чашмони онҳо аз фарбеҳӣ дурахшид: Онҳо аз дилашон зиёдтар доранд.

Баъзе одамон дорои тамоми сарвати ҷисмонӣ ва моддӣ мебошанд, ки онҳо ҳамеша орзу мекарданд ва аз он ки дилашон мехост, бештар доранд.

1. Хавфи моддпарастӣ: Нагузоред, ки сарват дили шуморо фосид кунад

2. Таъмини Худо: таваккал ба нақшаи Худо барои шумо

1. Матто 6:24, Ҳеҷ кас наметавонад ба ду оғо хизмат кунад. Ё аз яке нафрат хоҳӣ карду дигареро дӯст хоҳӣ кард, ё ба яке вафодор шуда, дигареро хор хоҳӣ кард. Шумо наметавонед ҳам ба Худо ва ҳам ба пул хизмат кунед.

2. Масалҳо 30:8-9, Ба ман на камбизоатӣ деҳ ва на сарват; Маро аз ғизое, ки бароям лозим аст, бихӯред, то сер шавам ва туро инкор карда, гӯям: "Худованд кист?"

Забур 73:8 Онҳо фосид ҳастанд, ва дар бораи зулм бадӣ мегӯянд, баланд сухан мегӯянд.

Золимон зулмро бо такаббур мегӯянд.

1. Хатари суханронии фасод

2. Нерӯи сухани одилона

1. Яъқуб 3:5-6 - "Ҳамин тавр забон узвҳои хурд аст ва аз чизҳои азим фахр мекунад. Инак, чӣ қадар кори андаке оташ аланга мезанад! Ва забон оташест, ҷаҳони шарорат аст; забон дар миёни узвҳои мо, ки он тамоми баданро палид мекунад ва роҳи табиатро оташ мезанад, ва он оташи дӯзах аст».

2. Масалҳо 15:2 - «Забони доно донишро дуруст ба кор мебарад, вале аз даҳони аблаҳон аблаҳӣ мерезад».

Забур 73:9 Онҳо даҳони худро бар осмон мегузоранд, ва забонашон дар замин мегузарад.

Шарикон бар зидди Худо сухан ронда, дар рӯи замин дурӯғ паҳн карданд.

1. Забони мо қудрати паҳн кардани ҳақиқат ё дурӯғро дорад. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки онро ба манфиати хуб истифода барем.

2. Мо набояд нагузорем, ки суханони мо хилофи роҳҳо ва таълимоти Худо бошанд.

1. Забур 19:14 - Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман.

2. Қӯлассиён 4:6 - Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва бо намак пухта бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст.

Забур 73:10 Бинобар ин, қавми Ӯ ба ин ҷо бармегарданд, ва оби коса пур ба сӯи онҳо ҷорӣ мешавад.

Мардуми Худо ба сӯи Ӯ бозмегарданд ва Худо ба он чи ниёз доранд, рӯзӣ медиҳад.

1. фаровонӣ дар ризқи Худо

2. Бозгашт ба сӯи Худованд

1. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам.

2. Ишаъё 58:11 - Худованд туро доимо ҳидоят хоҳад кард, ва ҷони туро дар хушксолӣ сер мекунад ва устухонҳои туро мустаҳкам хоҳад кард; шумо мисли боғи сероб ва мисли чашмаи обе хоҳед буд, ки обҳояш суст намешавад.

Забур 73:11 Ва мегӯянд: «Худо аз куҷо медонад? ва оё дар Худои Таоло дониш ҳаст?

Ин порча дар бораи саволе, ки Худо медонад ва оё Ҳақ таъоло дониш дорад, андеша мекунад.

1. Ягон савол барои Худо хеле душвор нест - Тадқиқоти ҳамаҷонибаи Худо

2. Худои таъоло доност - дарки дониши илохии Худо

1. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Айюб 37:16 - Оё ту тавозуни абрҳо, корҳои аҷоиби Ӯро, ки дар дониш комил аст, медонӣ?

Забур 73:12 Инак, инҳо осиёнанд, ки дар ҷаҳон комёб мешаванд; боигариро зиёд мекунанд.

Дар дунъё одамони ноадолатро ободу обод мебинанд ва сарваташон меафзояд.

1. Фаҳмиши Худо дар бораи муваффақият аз фаҳмиши ҷаҳониён фарқ мекунад ва Ӯ дар ниҳоят ноадолатонро доварӣ хоҳад кард.

2. Аз паи сарвати заминӣ метавонад боиси харобӣ гардад ва бояд дар хотир дошт, ки таърифи Худо дар бораи комёбӣ бо таърифи дунё яксон нест.

1. Забур 73:12

2. Масалҳо 11:4 - «Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, вале адолат аз марг наҷот медиҳад».

Забур 73:13 Ба ростӣ, ман диламро беҳуда пок кардам, ва дастҳоямро дар бегуноҳӣ шустам.

Забурнавис ноумедии худро аз кӯшишҳои худ барои пок кардани дил ва дастҳои худ бегуноҳ баён мекунад, аммо эҳсос мекунад, ки кӯшишҳои ӯ беҳудаанд.

1. Қудрати дастони пок ва дили пок

2. Бартараф кардани ноумедӣ дар ҷустуҷӯи покии мо

1. Матто 5:8 - «Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид».

2. Масалҳо 20:9 - "Кӣ гӯяд: "Дили худро пок кардам, пок ва бегуноҳам"?"

Забур 73:14 Зеро ки тамоми рӯз маро азоб мекашад, ва ҳар саҳар ҷазо медиҳам.

Забурнавис изтироберо баён мекунад, ки ҳар саҳар аз азобу андӯҳ ба амал меояд.

1. Мушкилии сабру тоқат

2. Ҷустуҷӯи қувват ҳангоми ранҷу азоб

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 12:11 Ҳеҷ гуна интизом дар айни замон гуворо ба назар намерасад, балки дардовар аст. Аммо баъдтар, он барои онҳое, ки аз он таълим гирифтаанд, ҳосили адолат ва осоиштагӣ меорад.

Забур 73:15 Агар гӯям, чунин хоҳам гуфт; инак, ман бояд насли фарзандони туро хафа кунам.

Забурнавис дар бораи оқибатҳои суханронии зидди насли ҳозира фикр мекунад.

1. Қувваи калимаҳо ва тарзи истифодаи оқилонаи онҳо

2. Мулоҳиза дар бораи таъсири сухани мо

1. Эфсӯсиён 4:29 - "Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад".

2. Яъқуб 3:6-10 - "Ва забон оташ аст, ҷаҳони ноинсофӣ. Забон дар миёни узвҳои мо гузошта шудааст ва тамоми баданро олуда мекунад, тамоми давраи ҳаётро оташ мезанад ва дар дӯзах оташ мезанад. Зеро ҳар навъ ҳайвони ваҳшӣ ва паррандагон, хазандагон ва ҳайвоноти баҳриро инсоният ром кардан мумкин аст ва ром кардааст, аммо ҳеҷ инсоне забонро ром карда наметавонад.Ин як бадии ноором, пур аз заҳри марговар аст.Бо он мо баракати худро дорем. Худованд ва Падар, ва бо он мо одамонеро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем: баракат ва лаънат аз ҳамон даҳон мебарояд. Эй бародарон, набояд ин тавр бошад».

Забур 73:16 Вақте ки ман фикр мекардам, ки инро донам, барои ман хеле дарднок буд;

Зиндагӣ на ҳамеша осону одилона аст, аммо мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки некиву раҳмати Худоро ба ёд орем.

1: Худо некӯ аст: Ёди раҳмати Худо дар замонҳои душвор

2: Нафаҳмидем, ки чаро: Омӯзиши эътимод ба Худо дар замонҳои душвор

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 46:10 - Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам: Ман дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Забур 73:17 То даме ки ман ба маъбади Худо даромадам; баъд фахмидам, ки охири онхо.

Ҳангоми ворид шудан ба муқаддасоти Худо, кас метавонад оқибатро беҳтар дарк кунад.

1. «Қудрати маъбад»

2. "Ҷустуҷӯи фаҳмиш дар маъбад"

1. Ибриён 10:19-22 - Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем, ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили содиқ бо итминони комил ба имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пок пошида ва ҷисми худро бо оби пок шуста.

2. 1 Қӯринтиён 6:19-20 - Ё шумо намедонед, ки ҷисми шумо маъбади Рӯҳулқудс аст, ки дар дохили шумост, ки онро аз ҷониби Худо доред? Ту аз они худ нестӣ, зеро ки ту бо баҳо харида шудай. Пас дар бадани худ Худоро ҳамду сано хонед.

Забур 73:18 Албатта, Ту онҳоро дар ҷойҳои лағжиш ҷойгир кардай, онҳоро ба ҳалокат андохтӣ.

Худо касонеро, ки гуноҳ кардаанд, дар ҳолати хатарнок ё душвор қарор медиҳад, ҷазо медиҳад.

1. Зиндагии беайбӣ калиди канорагирӣ аз доварии Худост.

2. Новобаста аз вазъият, аз ҳукми Худо раҳо нахоҳад шуд.

1. Масалҳо 10:9 - "Ҳар кӣ беайб рафтор мекунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро кач мекунад, ошкор хоҳад шуд".

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 73:19 Чӣ гуна онҳо ба харобазор оварда шудаанд, чунон ки дар як лаҳза! бо ваҳшат комилан фаро гирифта шудаанд.

Одамонро дар як лаҳза ба харобазор овардан ва даҳшатнок кардан мумкин аст.

1. Муҳимияти адолат: Чӣ тавр мо метавонем аз харобшавӣ канорагирӣ кунем

2. Қудрати Худо: Чӣ тавр Худо метавонад моро аз харобӣ наҷот диҳад

1. Масалҳо 11:4, «Сарват дар рӯзи ғазаб нафъ намедиҳад, вале адолат аз марг наҷот медиҳад».

2. Забур 33:19, "Усубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад".

Забур 73:20 Ҳамчун хобе, ки бедор мешавад; Пас, эй Худованд, ҳангоме ки бедор мешавӣ, ба сурати онҳо беэътиноӣ хоҳӣ кард.

Ин тарона дар бораи доварии Худо дар бораи бадкорон ва пур аз ғурур сухан меронад ва нишон медиҳад, ки он зудгузар ва бемаънӣ аст.

1. Мағрурӣ ва оқибатҳои он - Забур 72:20

2. Табиати зудгузари бадӣ - Забур 72:20

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин ӯ мегӯяд: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

Забур 73:21 Ҳамин тавр дилам ғамгин шуд, ва дар банди худ сӯхтам.

Дили забурнавис ғамгин шуд ва аз мусибатҳо сӯрох шуд.

1: Худо азобҳоро истифода мебарад, то моро ба Ӯ наздик созад ва ба мо хотиррасон мекунад, ки ба қувваи Ӯ таваккал кунем, на ба қувваи худ.

2: Ҳадафи Худо аз ранҷу азоб ин аст, ки моро аз эътимод ба қудрат ва ҳикмати худ дур созад ва ба таваккал ба Ӯ ва ваъдаҳои Ӯ.

1: Филиппиён 4:11-13 - На ин ки ман дар бораи камбизоатӣ сухан мегӯям: зеро ман омӯхтаам, ки дар ҳар ҳолате, ки набошам, бо он қаноатманд бошам. Ман ҳам медонам, ки чӣ тавр паст шуданро ва чӣ гуна фаровон шуданро медонам: дар ҳар ҷо ва дар ҳама чиз ба ман дастур дода шудааст, ки сер бошам ва гурусна бошам, ҳам фаровон шавам ва ҳам дар муҳтоҷӣ азоб кашам. Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Забур 73:22 Ман чунон аблаҳ ва нодон будам: пеши Ту мисли ҳайвони ваҳшӣ будам.

Забурнавис ба беақлӣ ва нодонии худ дар назди Худо эътироф мекунад ва худро ба ҳайвони ваҳшӣ ташбеҳ медиҳад.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Омӯзиш аз Забур

2. Қудрати эътироф: раҳо кардани шарм дар назди Худо

1. Масалҳо 12:15 - Роҳи аблаҳ дар назари худаш дуруст аст, вале хирадманд ба маслиҳат гӯш медиҳад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин Ӯ мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Забур 73:23 Бо вуҷуди ин Ман ҳамеша бо Ту ҳастам; Ту маро аз дасти рости Ман нигоҳ доштай.

Забурнавис имони худро ба Худо изҳор мекунад ва эътироф мекунад, ки Ӯ ҳамеша бо Ӯст ва ҳеҷ гоҳ аз ҷониби Ӯ намеравад.

1. Ҳузури бепоёни Худо: тасаллии шинохти Худо ҳамеша бо мост

2. Гузоштани дасти рости худ ба сӯи Худо: таваккал ба нерӯ ва роҳнамоии Ӯ

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:8 - "Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад. Натарсед ва ҳаросон нашавед".

Забур 73:24 Маро бо маслиҳати худ роҳнамоӣ хоҳӣ кард, ва баъд маро ба ҷалол қабул кун.

Забурнавис хоҳиши ҳидоят ва гирифтани ҷалолро баён мекунад ва ба маслиҳати Худо такя мекунад.

1. Эътимод ба маслиҳати Худо: Омӯзиши такя ба Ӯ дар ҳама ҳолатҳо

2. Сафари имон: расидан ба макони ҷалол бо ҳидояти Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. 2 ба Қӯринтиён 3:18 - "Ва ҳамаи мо, ки бо чеҳраҳои кушод дар бораи ҷалоли Худованд фикр мекунем, бо ҷалоли торафт афзоянда, ки аз ҷониби Худованд, ки Рӯҳ аст, ба сурати Ӯ мубаддал мешавем."

Забур 73:25 Ман дар осмон ҷуз Ту кист? ва дар рӯи замин ҳеҷ каси дигаре нест, ки ҷуз ту бихоҳам.

Ҳеҷ чиз дар осмон ва ҳеҷ чиз дар замин ба Худованд баробар шуда наметавонад.

1. Худованд танҳо - А дар бораи аҳамияти доштани Худои ягона ҳамчун манбаи қувват ва шодии мо.

2. Некӯии Худо - А дар бораи он ки некии Худо бо чизе баробар нест.

1. Забур 72:25 - "Ман дар осмон кист, ҷуз Ту?

2. Ишаъё 40:25-26 - "Пас Маро ба кӣ монанд мекунед ё ман баробар мешавам? - мегӯяд муқаддас. Чашмони худро боло кунед, ва инак, ки ин чизҳоро офаридааст, ки лашкари онҳоро ба воситаи шумора: ҳамаро бо бузургии қудрати худ номҳо мехонад, зеро ки Ӯ дар қувват қавӣ аст, ва ҳеҷ кас нотавон нест».

Забур 73:26 Баданам ва дили ман хаста шудааст, аммо Худо қуввати дилам ва насиби ман то абад аст.

Худо қуввати мо ва умеди мост, ҳатто вақте ки ҷисм ва дилҳоямон моро аз даст медиҳанд.

1. Худо тавоноии мо дар замонҳои заъф аст

2. Худо насиби мо то абад аст

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам. Маро чустучу хоҳӣ кард, вақте ки маро бо тамоми дил меҷӯӣ.

Забур 73:27 Зеро ки инак, дур аз ту нобуд хоҳанд шуд; Ту ҳамаи онҳоеро, ки аз Ту зино мекунанд, нобуд кардай.

Ҳамаи онҳое, ки аз Худо гумроҳ мешаванд, ҳалок хоҳанд шуд, аммо онҳое, ки содиқ мемонанд, наҷот хоҳанд ёфт.

1. Ба Худо содиқ монед, то наҷот ёбад

2. Ҳалок кардани кофирон

1. Ишаъё 55:6-7 Худовандро биҷӯед, то он даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то

ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Матто 18:12-14 Шумо чӣ фикр доред? Агар касе сад гӯсфанд дошта бошад ва яке аз онҳо гумроҳ шуда бошад, магар наваду нӯҳро дар кӯҳҳо гузошта, ба ҷустуҷӯи гӯсфанди гумроҳшуда намеравад? Ва агар вай онро ёбад, ба ростӣ ба шумо мегӯям: вай аз он наваду нӯҳ, ки ҳеҷ гоҳ гумроҳ нашудааст, бештар шод мешавад. Пас, иродаи Падари Ман, ки дар осмон аст, ин нест, ки яке аз ин тифлон нобуд шавад.

Забур 73:28 Аммо барои ман хуб аст, ки ба Худо наздик шавам: ба Худованд Худо таваккал кардам, то ки ҳама аъмоли Туро баён кунам.

Ба Худо наздик шудан хуб аст ва таваккал ба Ӯ беҳтар аст.

1: Боварӣ ба Худованд як роҳи пурқувватест барои эълон кардани корҳои Ӯ

2: Ба Худо наздик шудан мукофоти бузурге хоҳад овард

1: Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2: Ирмиё 17:7-8 Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст. «Зеро ки вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад, ва вақте ки гармӣ меояд, намебинад, балки баргаш сабз хоҳад буд; ва дар соли хушксолӣ ҳушёр нахоҳанд шуд, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳанд шуд.

Таронаи 74 таронаи навҳаест, ки дар бораи харобшавии маъбад ва тарки эҳтимолии Худо изҳори андӯҳи амиқ дорад. Забурнавис барои дахолати Худо хоҳиш мекунад ва Ӯро даъват мекунад, ки аҳди Худро дар хотир нигоҳ дорад ва халқи Худро наҷот диҳад.

Сархати 1: Забурнавис аз нақл кардани харобии маъбад оғоз карда, харобшавӣ ва харобшавии онро таъкид мекунад. Онҳо дар бораи душманоне, ки манзили Худоро палид кардаанд, изтироб баён мекунанд (Забур 73:1–8).

Сархати 2: Забурнавис ба Худо муроҷиат карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки дар партави аъмоли гузаштааш дахолат кунад. Онҳо ба Худо хотиррасон мекунанд, ки қудрати Ӯ дар офариниш ва чӣ гуна Ӯ Мисрро ҳангоми хуруҷ мағлуб карда буд. Онҳо аз Ӯ илтиҷо мекунанд, ки бархезад ва кори Ӯро ҳимоя кунад (Забур 73:9–17).

Сархати 3-юм: Забурнавис аз таъна ва таънае, ки онҳо аз душманони худ таҳаммул мекунанд, таассуф мекунад. Онҳо аз Худо хоҳиш мекунанд, ки аҳди Худро бо халқи худ дар хотир дошта, аз Ӯ талаб мекунанд, ки нагузорад, ки онҳо хиҷолат ё тарк нашаванд (Забур 73:18–23).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду чор тӯҳфаҳо
нола бар нобудӣ,
ва илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,
таъкид кардани изтироб аз таҳқир, ҷустуҷӯи ёди илоҳӣ.

Бо таъкид ба нола, ки тавассути нақл кардани харобиҳо ҳангоми изҳори андӯҳ ба даст омадааст,
ва таъкиди дархосте, ки тавассути муроҷиат ба дахолати илоҳӣ ба даст омадааст ва ҳангоми ёдоварӣ аз аъмоли гузашта.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътироф кардани аҳди илоҳӣ ҳамчун манбаи умед ҳангоми даъват ба муқобили шарм ё таркшавӣ нишон дода шудааст.

Забур 74:1 Эй Худо, чаро моро то абад дур кардӣ? Чаро хашми Ту бар гӯсфандони чарогоҳат фурӯ меравад?

Забурнавис ғамгин мешавад ва мепурсад, ки чаро Худо ба назар чунин менамояд, ки халқи Худро тарк кардааст.

1. Вафодории Худо дар замонҳои озмоиш

2. Чӣ гуна бояд ба хомӯшии Худо посух дод

1. Марсияҳо 3:22-23 "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; Онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Ирмиё 29:11-12 "Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӣ дорам, на ба бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад. Он гоҳ шумо маро мехонед ва омада дуо хоҳӣ кард. ба ман, ва ман туро мешунавам».

Забур 74:2 Ҷамоати худро, ки аз қадим харидай, ба ёд овар; асои мероси худ, ки онро фидия додай; ин кӯҳи Сион, ки дар он шумо сукунат кардаед.

Ин порча дар бораи ӯҳдадории Худо ба халқи худ сухан меронад, ки Ӯ онҳоро харида ва фидия додааст ва бо онҳо дар кӯҳи Сион сокин шуданро интихоб кардааст.

1. Муҳаббати бепоёни Худо ба халқаш

2. Мероси мо дар Исои Масеҳ

1. Ишаъё 43:1-3 Натарс: зеро ки ман туро фидия додаам, туро ба исми ту хондаам; ту аз они ман ҳастӣ. Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад. Зеро ки ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту ҳастам.

2. Титус 2:14 Он ки Худро барои мо фидо кард, то ки моро аз ҳар шарорат раҳой диҳад ва барои Худ халқи хоси ғаюр дар аъмоли некро пок гардонад.

Забур 74:3 Пойҳои худро ба сӯи харобаҳои абадӣ баланд кун; ҳатто ҳар он чи ки душман дар маъбад бадӣ карда буд.

Душман дар маъбад бадкорӣ кардааст ва забурнавис ба Худо даъват мекунад, ки таҳқиро бас кунад.

1. «Санҷишҳои маъбад: Бартараф кардани таҳқир».

2. «Дар муқобили бадӣ устувор истода».

1. Забур 74:3

2. Эфсӯсиён 6:10-13 (Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба ҳилаҳои иблис муқобилат карда тавонед.)

Забур 74:4 Душманони Ту дар миёни ҷамоатҳои Ту наъра мекунанд; барои нишонахо прапорщикхо гузоштанд.

Душманони Худо ҳузури худро дар байни ҷамъомадҳои Ӯ бо овози баланд эълон мекунанд.

1. Қувваи халқи Худо дар баробари душвориҳо

2. Тасдиқи эътимоди мо ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Такрори Шариат 31:8 - Худованд аст, ки пешопеши шумо меравад. Ӯ бо шумо хоҳад буд; вай туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад. Натарсед ё хавотир нашавед.

Забур 74:5 Марде машҳур буд, ки бар дарахтони ғафс табар бардошт.

Мардеро барои бо табар буридани дарахтони ғафс таъриф мекарданд.

1. Донистани қувватҳои худ: Донистан ва истифода бурдани тавоноии худ барои муваффақ ва тавоно будан.

2. Қувваи меҳнат: Сахт кор кардан ва устувор будан метавонад боиси комёбиҳои бузург гардад.

1. Воиз 9:10 - Ҳар он чизе, ки дастат кунад, онро бо тамоми қуввати худ иҷро кун.

2. Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

Забур 74:6 Аммо акнун онҳо бо табар ва болға кандакориҳои онро якбора вайрон мекунанд.

Кори кандакоришудаи Худованд бо болғаву табар шикаста мешавад.

1. «Вазъияти кори Худованд».

2. «Халокати санъати Худо»

1. Ишаъё 64:8-9 - "Аммо алҳол, эй Худованд, Ту падари мо ҳастӣ; мо гил ҳастем, ва Ту кулолгари мо; ва ҳамаи мо кори дасти Ту ҳастем."

2. Ишаъё 28:21 - "Зеро ки Худованд мисли кӯҳи Форасим бархоста, вай мисли дар водии Ҷибъӯн хашмгин хоҳад шуд, то кори худро, кори аҷиби худро ба ҷо оварад, ва аъмоли худ, аҷоиби худро ба амал оварад. амал."

Забур 74:7 Ба маъбади Ту оташ афканданд, макони исми Туро ба замин партофта, палид кардаанд.

Оташ ба маъбад андохта шуд ва макони исми Худо палид ва ба замин андохта шуд.

1. Номи Худо барои мубориза бурдан меарзад

2. Қувваи навсозӣ ва барқарорсозӣ

1. Ишаъё 61:3-4 - Ба онҳое ки дар Сион мотам мегиранд, ба онҳо сару либоси зебое ба ҷои хокистар, равғани шодмонӣ ба ҷои мотам, либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи заиф диҳад; то ки онҳо дубҳои адолат номида шаванд, ниҳоли Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад.

2. Ишаъё 58:12 - Ва харобаҳои қадимии ту аз нав барқарор хоҳанд шуд; пояҳои наслҳои бисьёрро баланд хоҳед кард; туро таъмиргари рахна, барқароркунандаи кӯчаҳо барои сокинон хонда хоҳанд шуд.

Забур 74:8 Дар дили худ гуфтанд: «Биёед, онҳоро якҷоя нест кунем; онҳо тамоми куништҳои Худоро дар замин сӯзонданд.

Одамон тамоми куништҳои Худоро дар ин замин сӯзонданд.

1. Хонаи Худо: паноҳгоҳ аз ҳалокат

2. Муҳимияти ҳифзи хонаи Худо

1. Забур 27:4-5 - Ман аз Худованд як чизро талаб кардам, ки дар пайи он хоҳам буд: то тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам, то зебоии Худовандро бубинам ва дар маъбади худ пурсед.

2. Эфсӯсиён 2:19-22 - Пас шумо дигар бегона ва ғарибон нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед, ки бар пояи ҳавориён ва анбиё сохта шудааст, ки худи Исои Масеҳ аст. санги гӯшае, ки дар он тамоми бино бо ҳам пайваста, ба маъбади муқаддас дар Худованд табдил меёбад. Дар Ӯ шумо низ ба василаи Рӯҳ якҷоя ба манзили Худо бино шуда истодаед.

Забур 74:9 Мо нишонаҳои худро намебинем: дигар набие нест, ва дар миёни мо касе нест, ки то кай медонад.

Забурнавис таассуф мекунад, ки дар миёни онҳо пайғамбаре нест ва касе намедонад, ки вазъият то кай идома хоҳад ёфт.

1. Худо ҳатто дар торикӣ содиқ мемонад

2. Дар замони мушкил пайдо кардани умед

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва

умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Забур 74:10 Эй Худо, душман то ба кай сарзаниш мекунад? Оё душман ба номи Ту то абад куфр гӯяд?

Забурнавис аз Худо мепурсад, ки душман то кай номи Ӯро дашном медиҳад.

1. Қудрати имон ба номи Худо

2. Ба таънаву куфр истодан

1. Забур 74:10

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - Дар тан тамоми зиреҳҳои Худоро барои истодагарӣ кардан ба нақшаҳои иблис.

Забур 74:11 Чаро дасти худ, ҳатто дасти ростатро кашӣ? онро аз синаи худ канда.

Забурнавис мепурсад, ки чаро Худо дасти Худро аз онҳо пинҳон мекунад.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ фаромӯш кунем, ки дар вақтҳои душворӣ ва мубориза ба Худо таваккал кунем.

2: Дасти Худо ҳамеша ҳозир аст, то дар лаҳзаҳои ниёзи мо ба мо кӯмак кунад.

1: Ишаъё 41:13 - "Зеро ки Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки аз дасти ростат гирифта, ба ту мегӯяд: "Натарс; Ман ба ту кӯмак мекунам".

2: Забур 37:24 - "Гарчанде ки афтад, ба таври комил сарнагун нахоҳад шуд, зеро ки Худованд ӯро бо дасти худ нигоҳ медорад".

Забур 74:12 Зеро ки Худо Подшоҳи ман аст, ки дар миёни замин наҷот медиҳад.

Худо Подшоҳест, ки дар ҷаҳон наҷот медиҳад.

1. Ҳукмронии Худо дар наҷот

2. Қудрати Худо дар офариниш

1. Ишаъё 46:10-11 - Интиҳоро аз ибтидо ва аз замонҳои қадим он чи ҳанӯз ба амал наомадааст, эълон намуда, мегӯяд: "Маслиҳати Ман амал хоҳад кард, ва Ман тамоми хоҳиши худро ба ҷо хоҳам овард".

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад.

Забур 74:13 Бо қуввати худ баҳрро тақсим кардӣ, сари аждаҳоро дар об пора кардӣ.

Худо қудрати худро вақте нишон дод, ки баҳрро тақсим кард ва сари аждаҳоро шикаст.

1. Қудрати Худо: Тавассути Қувваи Ӯ нишон дода шудааст.

2. Ба Худо таваккал кунед: Вақте ки ҳама чиз гум мешавад, Ӯ моро муҳофизат мекунад.

1. Хуруҷ 14:21-22 - Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард, ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро ба ақиб равон кард ва баҳрро хушк кард, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Забур 74:14 Ту каллаҳои левиафонро пора-пора кардай, ва ӯро барои гӯшт ба мардуми биёбон додӣ.

Худо левиафанро нест кард ва онро ҳамчун ғизо барои сокинони биёбон таъмин кард.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна Худо қудрати худро барои ҳифзи халқи худ истифода мебарад

2. Ғамхорӣ аз ҷониби Худо: Чӣ гуна Худо барои халқи худ таъмин мекунад

1. Забур 74:14

2. Ишаъё 27:1 - "Дар он рӯз Худованд бо шамшери дарднок ва бузург ва қавӣ левиафани мори сӯрохкунанда, ҳатто левиафани он мори каҷро ҷазо хоҳад дод, ва аждаҳои дар баҳр аст, хоҳад кушт".

Забур 74:15 Чашма ва тӯфонро пора кардӣ, дарёҳои пурқувватро хушк кардӣ.

Ин порча дар бораи қудрати Худо барои назорат кардани обҳо сухан меравад.

1. А дар бораи қудрати Худо барои назорат кардани об

2. А дар бораи таваккал ба қудрати Худо дар вақти сахтӣ

1. Хуруҷ 14:21-22 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонид, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Ишаъё 43:16-17 - Чунин мегӯяд Худованд, ки роҳе дар баҳр ва роҳе дар обҳои пурқувват месозад; Он ки ароба ва асп, лашкар ва қудратро ба вуҷуд меорад; якҷо хоҳанд хобид, бархоста нахоҳанд шуд: онҳо несту нобуд шудаанд, ҳамчун кашолакунанда хомӯш шудаанд.

Забур 74:16 Рӯз аз они туст, шаб низ аз они Ту; нур ва офтобро муҳайё кардай.

Худованд шабу рӯзро ва ҳар чизеро, ки дар миёни онҳост, аз ҷумла нур ва офтоб офаридааст.

1: Худо Офаридгори ҳама чиз аст, Забур 73:16

2: Нури ҷаҳон, Юҳанно 8:12

1: Ҳастӣ 1:3-5

2: Ваҳй 21:23-25

Забур 74:17 Ҳама сарҳадҳои заминро муқаррар кардаӣ, тобистону зимистонро Ту сохтаӣ.

Худо ҳудуди заминро муқаррар кардааст ва фаслҳои тобистону зимистонро офаридааст.

1. Ҳукмронии Худо дар офариниш: Дарсҳо аз Забур 74:17

2. Чӣ тавр мувофиқи офаридаҳои Худо зиндагӣ кардан мумкин аст: Омӯзиши Забур 74:17

1. Ҳастӣ 1:14-19 - Офариниши Худо замин ва фаслҳоро.

2. Ишаъё 40:28 - Қудрат ва ҳокимияти бепоёни Худо.

Забур 74:18 Инро ба ёд овар, ки душман дашном дод, эй Худованд, ва мардуми беақл номи Туро дашном доданд.

Душман Худоро дашном дод, ва нодонон номи Ӯро дашном доданд.

1. Қудрат ва истодагарии Худованд дар баробари таҳқиру куфр

2. Хатари куфр ва аҳамияти эҳтиром ба номи Худо

1. Хуруҷ 20:7 - Номи Худованд Худои худро беҳуда нагӯед, зеро Худованд касеро, ки исми Ӯро беҳуда мегирад, бегуноҳ нахоҳад монд.

2. Масалҳо 30:8-9 - Дурӯғ ва дурӯғро аз ман дур кун; Ба ман на фақру сарват ато кун; Маро аз ғизое, ки бароям лозим аст, бихӯред, то сер шавам ва туро инкор карда, гӯям: "Худованд кист?" ё мабодо камбағал бошам ва дуздӣ кунам ва исми Худои худро палид накунам.

Забур 74:19 Эй ҷони кабӯтари худро ба анбӯҳи шарирон таслим накун; ҷамоати мискинони худро то абад фаромӯш накун.

Худованд ба мо амр мекунад, ки фақиру нотавононро фаромӯш накунем.

1: Мо вазифадорем, ки ба камбахтонагон ғамхорӣ кунем.

2: Муҳаббати Худо ба тамоми халқи Ӯ, новобаста аз вазъи иқтисодии онҳо, паҳн мешавад.

1: Такрори Шариат 15:11, "Зеро ки камбағалонӣ дар замин ҳеҷ гоҳ қатъ нахоҳад шуд. Бинобар ин ба ту амр медиҳам, ки дар замини худ дасти худро ба бародари худ, ба мискинон ва мискинон васеъ намо".

2: Яъқуб 1:27, "Дине, ки дар ҳузури Худои Падар, пок ва нопок аст, ин аст: дидани ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан."

Забур 74:20 Ба аҳд эҳтиром гузоред, зеро торикии замин пур аз масканҳои зулм аст.

Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки аҳди Худоро эҳтиром кунем ва ранҷу азобҳои онҳоеро, ки дар зулмот ва бераҳм зиндагӣ мекунанд, эътироф кунем.

1. Аҳди Худо: Даъват ба амал

2. Қувваи шафқат дар ҷаҳони бераҳм

1. Матто 25:34–40

2. Ибриён 13:16

Забур 74:21 Бигзор мазлумон хиҷил барнагарданд: Бигзор мискинон ва мискинон исми Туро ҳамду сано гӯянд.

Халқи Худо набояд аз зулм ва фақри худ шарм накунад, балки бояд номи Ӯро ситоиш кунад.

1. Қувваи ҳамду сано - Чӣ тавр ситоиш метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Зулми бенавоён ва бечорагон - Фаҳмидани беадолатӣ ва рафъи беадолатӣ

1. Забур 33:3 - «Эй Худовандро бо ман ҷалол деҳ, ва биёед исми Ӯро якҷоя сарафроз гӯем».

2. Ишаъё 58:6-7 - "Оё ин рӯза нест, ки ман баргузидаам? то ки бандҳои шарирро воз кунам, бори вазнинро барҳам диҳам ва мазлумонро озод кунам, ва шумо ҳар як юғро бишканед? то ки нони худро ба гуруснагон надиҳад, ва мискинони рондашударо ба хонаи худ биёрӣ? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашавӣ?»

Забур 74:22 Бархез, эй Худо!

Худоро водор мекунад, ки бархезад ва худро аз марди нодоне, ки ҳар рӯз ӯро масхара мекунад, муҳофизат кунад.

1: Мо бояд дар ёд дошта бошем, ки дар вақти душворӣ ба Худо муроҷиат кунем ва ба қувват ба Ӯ такя кунем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки Худоро тамасхур накунем, зеро ин бар зидди Ӯ гуноҳи бузург аст.

1: Яъқуб 1:19-20 Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2: Масалҳо 15:1 Ҷавоби нарм ғазабро дур мекунад, аммо сухани сахт хашмро бармеангезад.

Забур 74:23 Овози душманонатро фаромӯш накун: шӯру ғавғои онҳое ки бар зидди Ту қиём мекунанд, доимо меафзояд.

Худо моро ҳушдор медиҳад, ки садои душманонамонро фаромӯш накунем, зеро мухолифати онҳо бо мо бо мурури замон қавитар мешавад.

1. Бо вуҷуди мухолифатҳо дар имон устувор бошед

2. Чӣ тавр ба душманон ҷавоб додан

1. Яъқуб 4:7 "Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад".

2. Матто 5:43-44 «Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед. Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед".

Таронаи 75 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ ба Худо ҳамчун Довари одил аст. Он ҳокимият ва қудрати Худоро бар тамоми халқҳо эътироф намуда, изҳори боварӣ ба доварии одилонаи Ӯ ва суқути шарирон мебошад.

Сархати 1: Забурнавис бо ҳамду санои Худо, эътирофи исми Ӯ ва корҳои аҷоиб оғоз мекунад. Онҳо мегӯянд, ки Худо дар вақти муайяншуда бо адолат доварӣ мекунад ва адолатро дастгирӣ мекунад (Забур 74:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ба мағрур ва бадкорон, ки бо қувваи худ фахр мекунанд, муроҷиат мекунад. Онҳо онҳоро огоҳ мекунанд, ки худро баланд накунанд ва ба қудрати худ такя накунанд, зеро Худост, ки якеро зер мекунаду дигареро боло мебарад (Забур 74:4-7).

Сархати 3: Забурнавис аз доварии одилонаи Худо шод мешавад. Онҳо эълон мекунанд, ки Ӯро то абад ҳамду сано хоҳанд хонд, дар ҳоле ки тасдиқ мекунанд, ки Ӯ шохҳои бадкоронро бурида, одилонро сарафроз хоҳад кард (Забур 74:8-10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду панҷ тӯҳфаҳо
суруди ҳамду санои адолати илоҳӣ,
таъкид кардани эътирофи ҳокимияти илоҳӣ, эътимод ба доварии одилона.

Таъкид кардан ба дуо, ки тавассути ситоиши номи илоҳӣ ва эътирофи аъмоли аҷиб ба даст омадааст,
ва таъкид ба таблиғе, ки тавассути огоҳӣ аз такаббур дар ҳоле ба даст омадааст, дар ҳоле ки тасдиқи қудрати илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи адолати илоҳӣ ҳамчун манбаи шодӣ ва тасдиқи суқути бадӣ ва болоравии адолат.

Забур 75:1 Туро, эй Худо, шукр мегӯем, Туро шукр мегӯем, зеро ки исми Ту ба аъмоли мӯъҷизаҳои Ту наздик аст.

Мо ба Худо барои наздикӣ ва корҳои аҷибаш шукр мегӯем.

1. Наздикии Худо: Чӣ гуна бояд ҳузури Ӯро дар ҳаёти ҳаррӯза эҳсос кунем

2. Эъломи мӯъҷизотҳои Худо: корҳои аҷиби ӯ дар ҳаёти мо

1. Забур 33:8 - бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст; хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

2. Ишаъё 12:4-5 - Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт: «Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли ӯро дар байни халқҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд

аст. Худовандро ҳамду сано хонед, зеро ки Ӯ ҷалол кардааст; бигзор ин дар тамоми замин маълум шавад.

Забур 75:2 Вақте ки ҷамъомадро қабул мекунам, аз рӯи адолат доварӣ хоҳам кард.

Худо мардумро ба адолат доварӣ мекунад, ҳангоме ки дар як ҷамоат ҷамъ шаванд.

1. Худо ҳамеша моро бо адолат доварӣ хоҳад кард - Забур 74:2

2. Амалҳои мо ҳамеша дар назди Худо ҷавобгаранд - Забур 74:2

1. Румиён 14:12 - Пас, ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

2. Воиз 12:14 - Зеро Худо ҳар кореро, аз ҷумла ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

Забур 75:3 Замин ва тамоми сокинони он пароканда шудаанд: Сутунҳои онро мебардорам. Села.

Худо замин ва аҳли онро нигаҳ медорад ва сазовори ситоиш аст.

1. Худо асоси ҳаёт ва ҷаҳони мост

2. Худо сазовори ситоиш ва шукр аст

1. Қӯлассиён 1:17 - Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз дар Ӯ муттаҳид аст.

2. Забур 100:4-5 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шавед; Ӯро шукр гӯед ва номи Ӯро ситоиш кунед. Зеро ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст; Вафодории ӯ дар тамоми наслҳо идома дорад.

Забур 75:4 Ман ба аблаҳон гуфтам: "Беақлӣ накунед; ва ба шарирон: Шоҳро набардоред".

Ин порча моро даъват мекунад, ки хирадманд бошем ва беақл амал накунем ва худро аз дигарон болотар нагузорем.

1. Ҳикмат аз Худованд аст: Омӯзиши Забур 74:4

2. Дарсҳои ҳаёт аз таронаҳои Забур: Мағрурӣ ва фурӯтанӣ

1. Масалҳо 1:7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

2. Румиён 12:3 - "Зеро ки ба воситаи файзе, ки ба ман ато шудааст, ба ҳар яке аз шумо мегӯям, ки дар бораи худ болотар аз он ки бояд фикр кунад, фикр накунед, балки бо доварии оқилона фикр кунед, ки ҳар яке ба андозаи имоне ки Худо таъин кардааст».

Забур 75:5 Шохи худро ба баланд набардор: Бо гардани сахт сухан нагӯ.

Забур 74:5 фурӯтаниро ташвиқ мекунад ва аз ғурур огоҳ мекунад.

1. Хавфи мағрурӣ: Ба огоҳии Забур 74:5 гӯш диҳед

2. Фурӯтанӣ: Калиди муваффақияти ҳақиқӣ

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат меравад, рӯҳи мағрур пеш аз афтодан.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад.

Забур 75:6 Зеро ки баландӣ на аз шарқ меояд, на аз ғарб ва на аз ҷануб.

Пешбарӣ аз як тараф нест, балки аз ҷониби Худо.

1. Пешбурди Худо: Дарк кардани он ки комёбиҳо воқеан аз куҷост

2. Масъулиятро ба дӯш гирифтан: Донистани он ки Худо, на кӯшишҳои худи мо, пешрафт меорад

1. Айюб 22:28-29 - Ту низ чизеро ҳукм хоҳӣ кард, ва он барои ту собит хоҳад шуд: ва нур бар роҳҳои ту медурахшад. Вақте ки одамон саркӯб мешаванд, ту гӯй: "Барҳӯрдор аст"

2. Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 75:7 Аммо Худо довар аст: Ӯ якеро фурӯ мебарад ва дигареро муқаррар мекунад.

Худо довари ниҳоӣ аст ва дар ниҳоят қарор хоҳад дод, ки кӣ муваффақ аст ё не.

1: Худо қарор қабулкунандаи ниҳоӣ аст, новобаста аз он ки мо чӣ қадар кӯшиш кунем, муваффақияти моро дар ниҳоят Худо муайян мекунад.

2: Мо бояд ҳамеша дар хотир дорем, ки кӯшишҳои мо дар ниҳоят дар дасти Худост.

1: Масалҳо 16:9 - Дар дили онҳо одамон роҳи худро тарҳрезӣ мекунанд, аммо Худованд қадамҳои онҳоро муқаррар мекунад.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 75:8 Зеро ки коса дар дасти Худованд аст, ва шароб сурх аст; пур аз омехта аст; ва аз он мерезад, вале боқимондаҳои он тамоми шарирони замин онҳоро берун карда, хоҳанд нӯшид.

Худо сарнавишти ситамкоронро муайян мекунад ва ба амалашон доварӣ мекунад.

1. Ҳукмронии Худо: Кӣ сарнавишти шуморо муайян мекунад?

2. Косаи доварии Худо: Кӣ менӯшад?

1. Забур 11:6 - Бар шарирон домҳо, оташ ва кибрит ва тӯфони даҳшатбор хоҳад борид: ин қисми косаи онҳо хоҳад буд.

2. Ишаъё 51:17 - Бедор, бедор, бархез, эй Ерусалим, ки аз дасти Худованд косаи ғазаби Худро нӯшид; Ки косаи ларзонро нӯшида, берун кашидаї.

Забур 75:9 Аммо Ман то абад эълон хоҳам кард; Ман ба Худои Яъқуб ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис эълон мекунад, ки онҳо то абад Худои Яъқубро ҳамду сано хоҳанд гуфт.

1. Қувваи ҳамду сано: Чаро мо бояд ҳамеша аз ҷалоли Худо шод шавем

2. Худои содиқи Яъқуб: Чӣ тавр мо метавонем дар имони худ ҳатто дар замонҳои душвор истодагарӣ кунем

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд оред ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ."

2. Забур 100:4-5 - "Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед. Ба Ӯ шукр гӯед ва исми Ӯро муборак гӯед. Зеро ки Худованд некӯ аст; марҳамати Ӯ абадӣ аст, ва ростии Ӯ ба тамоми наслҳо».

Забур 75:10 Ҳамаи шохҳои шаршаронро низ хоҳам буриданд; балки шохҳои одилон баланд хоҳанд шуд.

Одил сарбаланд хоҳад шуд, ва шарирон маҳв карда мешаванд.

1: Худо ҳамеша адолат мекунад ва некӯкоронро мукофот медиҳад.

2: Кори дуруст кардан ҳамеша баракат меорад.

1: Масалҳо 11:27 Ҳар кӣ баракат меорад, сарватдор мешавад ва касе ки об медиҳад, худаш об мешавад.

2: Яъқуб 1:25 Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандаи фаромӯшкунанда, балки иҷрокунандаи амал, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Таронаи 76 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ аст, ки ғалабаи Худо бар душманон ва ҳукмронии Ӯро ҳамчун Подшоҳи пурқудрат ва бузургвор таҷлил мекунад. Он ба наҷоти Худо ва тарс, ки ҳузури Ӯ дар байни онҳое, ки ба Ӯ мухолифат мекунанд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз эълон кардани бузургии Худо ва корҳои пирӯзии Ӯ оғоз мекунад. Онҳо мегӯянд, ки Худоро дар Яҳудо мешиносанд ва номи Ӯро дар тамоми замин эҳтиром мекунанд (Забур 75:1-3).

Сархати 2: Забурнавис саҳнаи ҷангро тасвир мекунад, ки дар он ҳузури Худо душманро мағлуб мекунад. Онҳо нишон медиҳанд, ки чӣ тавр ҳатто ҷанговарони тавоно дар назди Ӯ бетаваҷҷӯҳ мешаванд (Забур 75:4–6).

Сархати 3: Забурнавис дар бораи доварии Худо мулоҳиза карда, тасвир мекунад, ки чӣ тавр Ӯ мутакаббирону хашмгинонро мазаммат мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки ҳеҷ кас ба хашми Ӯ тоб оварда наметавонад, зеро Ӯ адолатро барои наҷот додани фурӯтанон меорад (Забур 75:7-9).

Сархати 4: Забурнавис ҳамаи одамонро даъват мекунад, ки қасди худро ба Худо иҷро кунанд ва ҳокимияти Ӯро бар ҳамаи халқҳо эътироф кунанд. Онҳо Ӯро ҳамчун ҳокими ҳайратангезе, ки рӯҳи миронро нест мекунад ва ба подшоҳони заминӣ тарс меандозад, ситоиш мекунанд (Забур 75:10–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду шаш тӯҳфаҳо
суруди ҳамду санои пирӯзии илоҳӣ,
таъкид ба эълони бузургии илоҳӣ, тафаккур дар бораи доварии илоҳӣ.

Бо таъкид ба даъват ба воситаи эълони аъмоли илоҳӣ ва эътирофи эҳтиром, ва таъкид кардани биниши тавассути тасвири саҳнаи ҷанг ба даст омада, дар ҳоле ки таъкиди нотавонӣ.
Ёдовар шудани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ҳамчун манбаи адолат ва баланд бардоштани ҳукмронии ҳайратангез

Забур 76:1 Дар Яҳудо Худо маълум аст, исми Ӯ дар Исроил бузург аст.

Худоро дар Яҳудо мешиносанд ва дар Исроил ҳамду сано мегӯянд.

1. Худо хеле шинохта ва ҳамду сано аст - Забур 75:1

2. Номи Худо дар Исроил баланд аст - Забур 75:1

1. Ишаъё 12:4-5 - Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт: «Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар байни халқҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд аст.

2. Амос 9:7 - "Оё шумо, эй қавми Исроил, барои ман мисли куштҳо нестед?" мегӯяд Худованд. «Оё ман Исроилро аз замини Миср ва фалиштиёнро аз Кафтор ва арамиёнро аз Кир наовардаам?

Забур 76:2 Дар Салим низ хаймаи Ӯст, ва маскани ӯ дар Сион аст.

Худованд хаймаи Худро дар Салим ва маскани Худро дар Сион бунёд кардааст.

1. Ҳузури ҷовидонаи Худованд: истироҳат дар амнияти муҳаббати Ӯ

2. Таъмини мӯътамади Худо: бунёди хона барои мардумаш

1. Забур 48:1-2 Худованд бузург аст ва дар шаҳри Худои мо ҳамду санои бузург аст! Кӯҳи муқаддаси ӯ, ки дар баландӣ зебост, шодии тамоми замин аст, кӯҳи Сион, дар шимоли дур, шаҳри Подшоҳи бузург.

2. Ишаъё 8:18 Инак, ман ва фарзандоне, ки Худованд ба ман ато кардааст, аз ҷониби Худованди лашкарҳо, ки дар кӯҳи Сион сокин аст, дар Исроил аломот ва нишонаҳо ҳастем.

Забур 76:3 Дар он ҷо тирҳои камон, сипар ва шамшер ва ҷангро мешиканад. Села.

Худованд қудрати худро бо шикастани тирҳо, сипарҳо, шамшерҳо ва ҷангҳо нишон дод.

1: Худованд аз ҳар гуна силоҳи ҷангӣ тавонотар аст.

2: Худо муҳофиз ва муҳофизи мост, ки силоҳҳои ҷангиро шикаста метавонад.

1: Ирмиё 51:20-24 - Ту табар ва аслиҳаи ҷангии ман ҳастӣ; зеро ки бо ту халқҳоро пора-пора хоҳам кард, ва бо ту салтанатҳоро несту нобуд хоҳам кард;

2: Isaiah 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

Забур 76:4 Ту аз кӯҳҳои ваҳшӣ пурҷалолтар ва олӣ ҳастӣ.

Худо аз ҳар қудрати заминӣ бузургтар ва бузургтар аст.

1. Бузургии Худо: Чӣ гуна волоияти Худо аз ҳама чизҳои дигар бартарӣ дорад

2. Ҷалоли биҳишт: қадршиносии зебоии табиати шарифи Худо

1. Забур 19:1 - "Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва фалак кори дасти Ӯро нишон медиҳад".

2. Ишаъё 6:3 - «Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст, Худованди лашкарҳо: тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

Забур 76:5 Далерон хароб шудаанд, хоби худ кашидаанд, ва ҳеҷ яке аз мардони тавоно дасти худро наёфтааст.

Мардони қудрат шикаст хӯрда, ғолиб омада буданд.

1: Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем ва ба қувваи худ такя накунем.

2: Вақте ки мо ба Худо такя мекунем, душманони мо мағлуб хоҳанд шуд.

1: Румиён 8:37 - «Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолиб омадаем».

2:2 Вақоеънома 32:8 - "Бо Ӯ бозуи ҷисм аст, аммо Худованд Худои мо бо мост, ки ба мо мадад расонад ва дар ҷангҳои мо биҷангад".

Забур 76:6 Дар сарзаниши ту, эй Худои Яъқуб, ароба ва асп ба хоби мурда афтоданд.

Қудрати Худо қодир аст, ки ҳатто аз ҳама нерӯмандтарин қувваҳо тобеъ шавад.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ қудрати Худоро нодида гирем - новобаста аз он ки душворӣ чӣ қадар бузург аст, Худо бузургтар аст.

2: Имони мо ба Худо ба мо имкон медиҳад, ки бо ҳар гуна монеа бо далерӣ ва итминон рӯ ба рӯ шавем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Румиён 8:37 - "На, мо дар ҳамаи ин чизҳо бештар ғолиб ҳастем, ки ба воситаи Он ки моро дӯст дошт."

Забур 76:7 Ту, эй ту, ҳаросон ҳастӣ, ва вақте ки ту хашмгин шавӣ, кист пеши назари ту истода?

Аз Худованд бояд тарсид ва ҳеҷ кас наметавонад дар пеши Ӯ истода бошад, вақте ки Ӯ хашмгин аст.

1. Тарс аз Худованд: Чаро мо бояд ба Худо итоат кунем

2. Донистани ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонии Худо

1. Ишаъё 8:13 - "Худованди лашкарҳоро тақдис намо, ва бигзор ӯ тарси шумо бошад, ва бигзор вай бими шумо бошад".

2. Масалҳо 1:7 - "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд".

Забур 76:8 Ту додӣ доварӣ аз осмон; замин тарсид ва ором буд,

Ҳукми Худо одилона ва тавоно аст.

1. Тарс аз ҳукми Худо ҳакиму солеҳ аст

2. Ба ҳукми Худо итоат кунед ва оромиши ӯро қабул кунед

1. Забур 34:11 Биё, эй фарзандон, маро гӯш кунед; Ман ба шумо тарси Худовандро таълим медиҳам.

2. Юҳанно 14:27 Ман ба шумо осоиштагӣ мегузорам; оромии худро ба ту медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳоят ғамгин нашавад ва натарсад.

Забур 76:9 Вақте ки Худо барои доварӣ бархост, то тамоми ҳалимони рӯи заминро наҷот диҳад. Села.

Худо эҳьё хоҳад шуд, то заминро доварӣ кунад ва ҳалимонро наҷот диҳад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи ҳифзи ҳалимон

2.Адолат ва раҳмати Худо

1. Забур 37:11 "Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд, ва аз фаровонии осоиштагӣ лаззат хоҳанд бурд".

2. Забур 9:9 "Худованд инчунин паноҳгоҳи мазлумон хоҳад буд, паноҳгоҳ дар вақти душворӣ".

Забур 76:10 Албатта, ғазаби одамизод туро ҳамду сано хоҳад гуфт: боқимондаи ғазабро боздор.

Қудрати Худованд ба ҳадде аст, ки ҳатто ғазаби инсон метавонад барои ситоиши Ӯ истифода шавад ва Худованд муайян мекунад, ки чӣ қадар аз ин ғазаб дар ҷаҳон вуҷуд дорад.

1. Худо тамоми паҳлӯҳои ҳаёт, ҳатто эҳсосоти моро назорат мекунад ва Ӯ ҳама чизро барои ҷалоли Ӯ истифода мебарад.

2. Мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошем, ки Худост, ки то чӣ андоза хашми мо дар ин дунё мавҷуд аст, муайян мекунад.

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Яъқуб 1:20 - зеро хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Забур 76:11 Ба Худованд Худои худ назр кун ва адо намо: бигзор ҳама гирду атрофи Ӯ ба касе ки бояд тарсонанд, ҳадяҳо биёранд.

Забурнавис ба мо дастур медиҳад, ки назрҳои худро ба Худованд иҷро кунем ва бо эҳтиром ва тарс ба Ӯ тӯҳфаҳо биёрем.

1. Қудрати гузоштан ва риояи назр

2. Тарс ва тарс аз Худо

1. Воиз 5:4-5 Вақте ки ту назди Худо назр мекунӣ, адо накун; зеро ки ӯ аз аблаҳон хушнуд нест; он чи назр кардаӣ, адо кун. Беҳтар аст, ки назр накунӣ, аз он ки назр кунӣ ва адо накунӣ.

2. Забур 51:17 Қурбониҳои Худо рӯҳи шикаста аст: дили шикаста ва пушаймонро, эй Худо, хор нахоҳӣ кард.

Забур 76:12 Рӯҳи сарваронро нест хоҳад кард, Ӯ барои подшоҳони замин даҳшатнок аст.

Худо тавоност ва қодир аст ҳокимон ва подшоҳонро сарнагун созад.

1: Худо бар ҳама чиз назорат мекунад ва ҳатто ҳокимони пурқудрат ба муқобили Ӯ истода наметавонанд.

2: Қудрати Худо беҳамто аст ва бояд эҳтиром ва тарсид.

1: Дониёл 4:17 - Ҳукм бо фармони посбонон ва талаби каломи муқаддасон аст, то зиндагон бидонанд, ки Ҳаққи Таоло дар Малакути Одамҳо ҳукмронӣ мекунад ва онро медиҳад. ба ҳар кӣ бихоҳад.

2: Isaiah 40:21-22 - Оё намедонед? нашунидаед? Оё аз аввал ба шумо гуфта нашудааст? Оё аз бунёди замин нафаҳмидаед? Ӯст, ки бар гирди замин нишастааст, ва сокинони он мисли малах ҳастанд; ки осмонро ҳамчун парда дароз мекунад ва онҳоро ҳамчун хайма барои сокин шудан паҳн мекунад.

Таронаи 77 таронаи навҳаест, ки андӯҳи амиқро ифода мекунад ва бо эҳсоси ноумедӣ мубориза мебарад. Забурнавис ба Худо илтиҷо карда, тасаллӣ меҷӯяд ва дар бораи садоқати гузаштаи Ӯ ҳамчун манбаи умед фикр мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз рехтани ҷони онҳо ба ҳузури Худо, изҳори ғамгинӣ ва орзуи кӯмаки Ӯро оғоз мекунад. Онҳо ҳис мекунанд, ки оромӣ пайдо карда наметавонанд ва мепурсанд, ки оё Худо онҳоро абадан рад кардааст (Забур 76:1-4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи таҷрибаи гузаштаи худ бо Худо фикр мекунад. Улар исроилликларни Мисрдан қутқаришда Унинг ишлари, мўъжизалари ва садоқатини эслайдилар. Онҳо савол медиҳанд, ки оё муҳаббат ва ваъдаҳои Худо ба охир расидаанд (Забур 76:5–9).

Сархати 3: Забурнавис бо шубҳа ва ошуфтагӣ мубориза мебарад ва ҳайрон мешавад, ки оё Худо раҳмдилии Худро тағир додааст ё аз худ дур кардааст. Онҳо андӯҳгинии худро аз ҳиссиёти аз ҷониби Ӯ партофташуда баён мекунанд (Забур 76:10–12).

Сархати 4: Забурнавис бо ёдоварӣ кардани амалҳои бузурги наҷотбахшии Худо тасаллӣ меёбад. Онҳо ба ёд меоранд, ки чӣ тавр Ӯ халқи Худро мисли чӯпоне, ки рамаи худро пеш мебарад, тавассути обҳо мебурд. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ба душвориҳои ҳозираи худ нигоҳ накарда, ба қудрати Худованд такя хоҳанд кард (Забур 76:13–20).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду ҳафт тӯҳфаҳо
нола бар андӯҳ,
ва сафар ба сӯи умеди нав,
таъкид кардани изтироб ҳангоми ҷустуҷӯи тасаллии илоҳӣ.

Бо таъкиди нола, ки тавассути изҳори изтироб ҳангоми шубҳа дар ҳузури илоҳӣ ба даст меояд,
ва таъкид кардани дигаргуние, ки тавассути инъикоси таҷрибаҳои гузашта ҳангоми дарёфти тасаллӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи амалҳои илоҳӣ ҳамчун манбаи умед ва тасдиқи эътимод ба қудрати илоҳӣ

Забур 77:1 Ман бо овози худ сӯи Худо, бо овози худ сӯи Худо нидо кардам; ва ба ман гӯш дод.

Забурнавис ба Худо нидо мекунад ва Худо дуои ӯро мешунавад.

1. Худо нолаи моро мешунавад - Забур 76:1

2. Бигзор Худо овози шуморо бишнавад - Забур 76:1

1. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад.

2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ташвишҳои худро ба гардани Ӯ андозед, зеро ки Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 77:2 Дар рӯзи мусибатам Худовандро меҷустам; дарди ман шабона давид ва қатъ нашуд; ҷонам тасаллӣ наёфт.

Забурнавис ғамгинии худро баён мекунад ва аз Худованд ёрӣ мепурсад, гарчанде ки ҳис мекунад, ки ӯро тасаллӣ намедиҳад.

1. "Дарки манбаи тасаллӣ дар замонҳои душвор"

2. "Ҷустуҷӯи Худо дар замонҳои душворӣ"

1. Ишаъё 40:1-2 "Тасаллӣ кун, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бихон, ки ҷанги вай ба охир расид, гуноҳи вай бахшида шудааст".

2. Юҳанно 14:27 "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, Ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва онҳо ҳаросон нашаванд".

Забур 77:3 Худоро ба ёд овардам ва ғамгин шудам, шикоят кардам, ва рӯҳи ман пур шуд. Села.

Забурнавис андӯҳи худро баён мекунад ва Худоро ёд мекунад, ки ин боиси фишори эҳсосӣ мегардад.

1. Худо дар муборизаҳои мост

2. Дар миёни нооромӣ сулҳ пайдо кардан

1. Румиён 8:38-39 (Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.)

2. Забур 50:15 (Ва Маро дар рӯзи мусибат бихон; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод.)

Забур 77:4 Чашмони маро бедор мекунӣ: чунон ғамгин шудаам, ки сухан гуфта наметавонам.

Забурнавис чунон ғамгин аст, ки сухан гуфта наметавонад.

1. Тасаллии Худо дар замонҳои душвор

2. Омӯзиши сухан гуфтан дар ҳолатҳои душвор

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 77:5 Ман айёми қадим, солҳои қадимро дидам.

Забурнавис дар бораи рӯзҳои гузашта ва солҳои гузашта фикр мекунад.

1. Қувваи Мулоҳиза: Баррасии вафодории Худо дар гузашта

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар ҳикмати бостон

1. Ишаъё 43:18-19 - Чизҳои пештараро ба ёд наоваред ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 77:6 Шабона сурудамро ба ёд меорам: Бо дили худ муошират мекунам, ва рӯҳи ман ҷустуҷу мекунад.

Суруди худамро хатто дар торикӣ ба ёдам меорам ва бо дилу чон сухбат мекунам.

1. Аҳамияти намоз дар замонҳои торик

2. Дар њузури Худо оромї ва оромї ёфтан

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 77:7 Оё Худованд то абад дур хоҳад кард? ва оё ӯ дигар мақбул нахоҳад буд?

Забурнавис савол медиҳад, ки оё Худованд онҳоро ҳамеша рад мекунад ё боз ягон бор марҳамат зоҳир хоҳад кард.

1. Худо ҳамеша мӯътамад аст - омӯхтани садоқати Худо, ҳатто дар вақти душворӣ.

2. Оё раҳмати Худо маҳдуд аст? - Имтиҳон кардан, ки оё раҳмату фазли Худо ҳадду ҳудуд дорад.

1. Марсияҳо 3: 22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст.

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 77:8 Оё марҳамати Ӯ то абад нест? Оё ваъдаи ӯ то абад барбод меравад?

Ин порча саволест, ки дар бораи он ки оё марҳамат ва ваъдаи Худо то абад боқӣ монда метавонад ё не.

1. «Раҳмат ва ваъдаи Худо абадӣ аст»

2. "Умедеро, ки мо дар муҳаббати бепоёни Худо пайдо мекунем"

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 77:9 Оё Худо марҳамат карданро фаромӯш кардааст? Оё ӯ бо хашм марҳамати худро бастааст? Села.

Забурнавис савол медиҳад, ки оё Худо марҳамат карданро фаромӯш кардааст ва марҳамати Худро бо хашм бастааст?

1. Муҳаббати бепоёни Худо: Фаҳмидани он ки гирифтани раҳмат ва файзи Худо чӣ маъно дорад

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо: Андешаҳо дар бораи таваккал ба фазли бепоёни Ӯ

1. Забур 103:8-10 - "Худованд раҳим ва меҳрубон аст, дар хашм оҳиста ва дар муҳаббати устувор. Ӯ на ҳамеша танқид мекунад ва на хашми худро то абад нигоҳ медорад. Ӯ бо мо мувофиқи гуноҳҳои мо рафтор намекунад. ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои мо ҷазо надиҳ».

2. Румиён 5:8 - "Аммо Худо муҳаббати Худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

Забур 77:10 Ва гуфтам: "Ин заъфи ман аст, аммо ман солҳои дасти рости Ҳаққи Таолоро ба ёд хоҳам овард".

Забурнавис солҳои некии Худоро ба ӯ сарфи назар аз заъфи худ ба ёд меорад.

1. Такя ба ваъдаҳои Худо дар замони душворӣ

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар замонҳои ниёз

1. Ишаъё 40:28-31 - Ба қудрати Худованд таваккал кардан

2. Забур 103:1-5 - Худоро барои муҳаббати бепоёнаш ситоиш кунед

Забур 77:11 Аъмоли Худовандро ба ёд хоҳам овард, Ва мӯъҷизаҳои қадимии Туро ба ёд хоҳам овард.

Забурнавис корҳои Худованд ва мӯъҷизаҳои қадимии Ӯро ба ёд меорад.

1. «Ба ёд овардани мӯъҷизаҳои Худованд»

2. «Ба ёд овардани мӯъҷизаҳои Худованд»

1. Забур 77:11

2. Ишаъё 40:26 - Ӯ ситораҳоро як ба як мебарорад ва ҳар якеро бо ном мехонад.

Забур 77:12 Дар бораи тамоми корҳои Ту мулоҳиза хоҳам кард, ва дар бораи аъмоли Ту сухан хоҳам гуфт.

Ин оят моро ташвиқ мекунад, ки дар бораи кори Худо андеша кунем ва корҳои Ӯро ба ёд орем.

1. Дар хотир доштани садоқати Худо - Забур 76:12

2. Мулоҳиза дар бораи кори Худо - Забур 76:12

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, беҳуш намешавад ва хаста намешавад? чустучуи фахмиши вай нест.

2. Забур 119:97-105 - Оҳ, ман шариати Туро чӣ қадар дӯст медорам! он тамоми рӯз медитсияи ман аст.

Забур 77:13 Роҳи Ту, эй Худо, дар маъбад аст: Худои бузурге мисли Худои мо кист?

Забурнавис эълон мекунад, ки роҳи Худо дар маъбад аст ва Ӯ аз ҳама худоён бузургтар аст.

1: Мо бояд бузургӣ ва қудрати Худоро дар ҳама чиз эътироф ва эътироф кунем.

2: Худои якто лоиқи парастиш ва парастиши мост ва дар ҳарам ҳамду сано бояд гуфт.

1: Isaiah 40:25 - Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас.

2: Ибриён 12:28 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед бо эҳтиром ва тарс ба Худо ибодати писандида пешкаш кунем.

Забур 77:14 Ту Худои ҳайратовар ҳастӣ: қуввати Худро дар миёни мардум эълон кардаӣ.

Худо қуввати мо ва наҷотдиҳандаи мост, ки мӯъҷизот ба амал меорад.

1. Қувваи Худо дар ҳаёти мо

2. Қудрати мӯъҷизаҳои Худо

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад.

2. Хуруҷ 15:11 - Аз худоён кист, ки ба ту монанд аст, Худовандо? Кӣ ба шумо монанд аст - дар қудсият бузургвор, дар ҷалоли олӣ, мӯъҷизот?

Забур 77:15 Ту бо бозуи Худ халқи Худро, писарони Яъқуб ва Юсуфро фидия додаӣ. Села.

Худо халқи Худро, писарони Яъқуб ва Юсуфро бо қудрати худ фидия дод.

1. Кафолати Худо - як амали тавонои муҳаббат

2. Эътироф кардани кафорати Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 3:24-26 - Фидияи Худо аз мо бо файз ба воситаи имон

2. Ишаъё 53:5 - Фидияи Худо аз мо тавассути ранҷу марги худ

Забур 77:16 Обҳо туро диданд, эй Худо, обҳо туро диданд; онҳо метарсиданд: қаъри замин низ ба изтироб афтод.

Обҳои замин аз ҳузури Худо тарсиданд.

1: Ҳузури Худо то чӣ андоза қавӣ аст?

2: Мо аз тарси об чӣ дарс гирифта метавонем?

1: Юнус 1: 4-5 - "Аммо Худованд шамоли сахте бар баҳр вазид, ва дар баҳр тӯфони шадиде ба амал омад, ба тавре ки киштӣ таҳдид кард, ки шикаста шавад. Он гоҳ баҳрчиён тарсиданд ..."

2: Хуруҷ 14: 21-22 - "Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонид, ва баҳрро ба хушкӣ табдил дод, ва обҳо тақсим карда мешавад».

Забур 77:17 Абрҳо об рехт; осмон садо дод; тирҳои Ту низ ба ҳар сӯ рафт.

Абрҳо борон бориданд ва осмон садои баланд дод, дар ҳоле ки тирҳои Худо хомӯш шуданд.

1. Қувваи тирҳои Худо: Чӣ тавр Худо метавонад қудрати Худро барои кӯмак ба мо дар вақти зарурӣ фиристад

2. Аҷиби табиат: Чӣ гуна абрҳо ва осмонҳо бузургии Худоро ошкор мекунанд

1. Забур 77:17 - Абрҳо об рехтанд: осмон садое бароварда; тирҳои Ту низ ба ҳар сӯ рафтанд.

2. Ишаъё 55:10-11 - Зеро, чунон ки борон ва барф аз осмон фуруд омада, ба он ҷо барнагарданд, балки заминро об дода, онро нашъунамо ва сабзида, ба коранда тухм ва ба хӯранда нон медиҳад. каломи Ман аз даҳони Ман берун меояд; он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чиро, ки ман ният доштам, амалӣ хоҳад кард ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Забур 77:18 Овози раъди ту дар осмон буд: барқҳо ҷаҳонро равшан мекарданд, замин меларзид ва меларзид.

Қудрати Худо ба воситаи раъд ва барқ зоҳир шуд ва заминро аз тарс ба ларза овард.

1. Натарс: Эҳсоси ҳузури Худо бо вуҷуди қудрати Ӯ

2. Тарси Худо: Фаҳмидани тарс ва тарс аз бузургии ӯ

1. Забур 29:3–9

2. Ишаъё 66:1–2

Забур 77:19 Роҳи Ту дар баҳр аст, ва роҳи Ту дар обҳои бузург, ва қадамҳои Ту маълум нест.

Роҳи Худованд барои мо пурасрор ва ношинос аст.

1. Муҳаббати бепоёни Худо

2. Дар бахри хаёт рох ёфтан

1. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақша дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонам, ба шумо умед ва оянда мебахшад".

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Чӣ тавре ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтар аст.

Забур 77:20 Халқи Худро мисли рама бо дасти Мусо ва Ҳорун мебурдӣ.

Худо халқи Худро мисли рама тавассути роҳнамоии Мусо ва Ҳорун роҳнамоӣ кард.

1. Муҳимияти пайравӣ аз ҳидояти Худо

2. Қудрати роҳбарӣ дар Салтанати Худо

1. Забур 78:52, Ӯ онҳоро рӯзона бо абр ва шабона бо нури оташ бурд.

2. Ишаъё 63:11-12, Он гоҳ қавми Ӯ айёми пештараи Мусоро ба ёд оварданд. Куҷост Он ки онҳоро бо чӯпони рамаи худ аз баҳр берун овард? Куҷост Он ки Рӯҳулқудсашро дар дохили онҳо гузошт?

Таронаи 78 таронаест, ки таърихи муносибатҳои Исроил бо Худоро нақл мекунад ва аҳамияти интиқоли таълимот ва садоқати Ӯро ба наслҳои оянда таъкид мекунад. Он ҳамчун ёдраскунандаи садоқати Худо сарфи назар аз беитоатии Исроил хизмат мекунад ва даъват мекунад, ки ӯҳдадории нав барои пайравӣ ба Ӯ.

Сархати 1: Забурнавис аз мардум даъват мекунад, ки ҳангоми нақл кардани дарсҳои аҷдодони худ бодиққат гӯш кунанд. Онҳо аҳамияти ба наслҳои оянда интиқол додани қонуни Худо ва корҳои бузурги Ӯро таъкид мекунанд (Забур 78:1-4).

Сархати 2: Забурнавис ба хотир меорад, ки чӣ тавр исроилиён дар биёбон борҳо бар зидди Худо исён карда, сабри Ӯро месанҷанд ва мӯъҷизаҳои Ӯро фаромӯш карданд. Онҳо содиқ будани Худоро дар таъмини онҳо, сарфи назар аз хиёнаташон, таъкид мекунанд (Забур 78:5–16).

Сархати 3: Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ тавр Худо халқи Худро аз Миср берун овард, Баҳри Сурхро аз ҳам ҷудо кард ва рӯзона бо абр ва шабона оташ роҳнамоӣ кард. Онҳо таъкид мекунанд, ки сарфи назар аз шоҳиди ин мӯъҷизаҳо, Исроил шубҳа кардан ва бар зидди Ӯ исён карданро давом медод (Забур 78:17-39).

Сархати 4: Забурнавис дар бораи доварии Худо бар Исроил барои беитоатии онҳо фикр мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ сибти Эфроимро рад кард, вале Яҳудоро ҳамчун манзили худ интихоб кард ва подшоҳ Довудро ҳамчун чӯпони онҳо таъин кард (Забур 78:40-72).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду ҳашт тӯҳфаҳо

инъикоси таърихӣ дар бораи муносибати Исроил бо Худо,
таъкид кардани таъкид ба интиқоли таълимот, ёдоварӣ аз садоқати илоҳӣ.

Таъкид кардани даъват ба воситаи даъвати гӯш кардани бодиққат ба даст омада, дар ҳоле ки таъкид ба интиқоли қонуни илоҳӣ,
ва таъкиди ривояте, ки бо баёни таърихи саркаш ва таъкиди сабри илоҳӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи роҳнамоии илоҳӣ ҳамчун манбаи таъминот ва мулоҳиза дар бораи оқибатҳои беитоатӣ нишон дода шудааст.

Забур 78:1 Эй қавми ман, ба шариати ман гӯш деҳ: гӯшҳои худро ба суханони даҳони Ман моил кун.

Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки ба суханони насиҳати ӯ гӯш кунанд.

1. Зарурати гӯш кардани дастуроти Худо

2. Қудрати шунидани Каломи Худо

1. Ишаъё 50: 4-5 - Худованд Худо ба ман забони онҳоеро, ки таълим гирифтаанд, дод, то бидонам, ки чӣ тавр бо сухани хасташуда дастгирӣ кунам. Субҳ то саҳар бедор мешавад; Ӯ гӯши маро бедор мекунад, то мисли онҳое ки таълим гирифтаанд, бишнаванд.

2. Яъқуб 1:19-21 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад. Пас, ҳама нопокӣ ва шарорати паҳноварро дур кунед ва каломи ба ҷо гузошташударо, ки метавонад ҷонҳои шуморо наҷот диҳад, бо фурӯтанӣ қабул кунед.

Забур 78:2 Даҳонамро бо масал мекушоям: Суханони сиёҳи қадимиро ба забон хоҳам овард:

Забурнавис ӯҳдадории худро ба нақл кардани ҳикмати гузашта тавассути масалҳо баён мекунад.

1. Хиради Худо абадӣ аст - Забур 78:2

2. Истифодаи масалҳо барои нақл кардани ҳикмати Худо - Забур 78:2

1. Масалҳо 1:1-7 - Муҳимияти ба даст овардани хирад ва фаҳмиш.

2. Забур 118:105 - Каломи Худо чароғест барои пойҳои мо.

Забур 78:3 Онро мо шунидаем ва медонем, ва падарони мо ба мо гуфтаанд.

Забур 78:3 дар бораи ҳикояҳое нақл мекунад, ки мо шунидаем ва медонем ва аз падарони мо ба наслҳо гузаштаанд.

1. Қудрати анъанаҳои шифоҳӣ: Чӣ тавр ҳикояҳо аз насл ба насл интиқол дода мешаванд

2. Муҳимияти донистан ва паҳн кардани таърихи мо

1. Еҳушаъ ибни Нун 4:21-22 Ӯ ба исроилиён гуфт: «Дар оянда, вақте ки фарзандонатон аз шумо мепурсанд, ки ин сангҳо чӣ маъно доранд? ба онҳо бигӯед

2. Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

Забур 78:4 Мо онҳоро аз фарзандонашон пинҳон намекунем, то ба насли оянда ҳамду санои Худованд ва қуввати Ӯ ва корҳои аҷоиби Ӯро, ки Ӯ кардааст, нишон медиҳем.

Забурнавис ташвиқ мекунад, ки ҳамду саноҳо ва корҳои Худовандро ба насли оянда интиқол диҳанд.

1. Ба фарзандони мо мӯъҷизаҳои Худовандро омӯзонем

2. Интиқоли муҳаббат ва тавоноии Худо ба насли оянда

1. Такрори Шариат 6:7 - "Ва ту онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ ва ҳангоми роҳ рафтан ва ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй. "

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ва вақте ки пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд».

Забур 78:5 Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард, ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки онро ба падарони мо амр фармуд, то ки онҳоро ба фарзандони худ маълум кунанд:

Қонун ва аҳкоми Худо бояд ба наслҳо интиқол дода шаванд.

1: Мо набояд асоси имони худро фаромӯш кунем ва Худоро ҷалол диҳем ва ба насли оянда чизҳоеро, ки ба мо таълим дода шудаанд, таълим диҳем.

2: Волидон ва аҷдодони мо ба мо тӯҳфаи бузурге додаанд ва масъулияти мост, ки ин ҳадя ба наслҳои оянда гузарад.

1: Такрори Шариат 6: 4-9, Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. 5Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. 6 Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. 7Ва онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишинӣ, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

2: Масалҳо 22:6, Кӯдакро ба роҳе, ки бояд биравад, таълим диҳед; пир шуда бошад хам, аз он дур намешавад.

Забур 78:6 То насли оянда онҳоро, ҳатто кӯдакони бояд таваллудшударо бишносад; ки бояд бархоста, ба фарзандони худ эълон кунанд:

Таронаи 78 волидонро ташвиқ мекунад, ки имони худро бо фарзандонашон мубодила кунанд, то наслҳои оянда Худо ва ваъдаҳои Ӯро бишносанд.

1. Мероси имон: Интиқоли эътиқоди мо ба фарзандони мо

2. Тарбияи фарзандон бо бунёди рӯҳонӣ

1. Такрори Шариат 6:4–9

2. Масалҳо 22:6

Забур 78:7 То ки онҳо ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд:

Ин порча моро бармеангезад, ки ба Худо умед бандем ва аҳкоми Ӯро риоя кунем.

1. Умеди Худо: имон овардан ба Худованд

2. Иҷрои фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи адолат

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Забур 78:8 Ва шояд мисли падарони онҳо насли якрав ва саркаш набошанд; насл, ки дили худро дуруст накардааст ва рӯҳаш дар назди Худо устувор набуд.

Ин порча аз таронаи 78 дар бораи насле сухан меравад, ки ба Худо пайравӣ намекунад ва дилҳояшон дуруст нест.

1. Қудрати пайравӣ ба Худо - Чӣ гуна зиндагии содиқ ва итоат ба Худо метавонад ба зиндагии пурмаъно ва пурфайз оварда расонад.

2. Хатари нофармонӣ - Огоҳӣ аз оқибат ва хатари гумроҳӣ аз роҳи Худо.

1. Такрори Шариат 6:5-7 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. ба фарзандони худ ғамхорӣ намо ва дар бораи онҳо сухан гӯй, ки ту дар хонаи худ менишинӣ, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ.

2. Румиён 2: 6-8 - "Ӯ ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: ба онҳое, ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод; аммо барои касоне, ки худпарастанд. - Ҷустуҷӯи ростӣ ва итоат накун, балки ба ноинсофӣ итоат кунед, ғазаб ва хашм хоҳад шуд».

Забур 78:9 Банӣ-Эфроим, ки мусаллаҳ ва камон доштанд, дар рӯзи ҷанг баргаштанд.

Фарзандони Эфроим мусаллаҳ буданд ва ба ҷанг омода буданд, вале дар ниҳоят ба ақиб баргаштанд.

1. Вақте ки ҷасорати мо ноком мешавад: дар муқобили мушкилот устувор истодан

2. Боварӣ ба вақти Худо: Кай интизор шудан ва кай амал кардан

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9, "Оё ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бош. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Забур 78:10 Онҳо аҳди Худоро риоя накарданд, ва аз рӯи шариати Ӯ рафтор накарданд;

Исроилиён ба Худо итоат накарданд ва аз риояи қонуни Ӯ саркашӣ карданд.

1: Мо бояд ба Худо итоат кунем ва қонуни Ӯро риоя кунем, агар хоҳем, ки баракатҳои Ӯро эҳсос кунем.

2: Аҳди Худо ба манфиати мост ва мо набояд онро сарфи назар кунем ё сабукфикрона қабул кунем.

1: Такрори Шариат 5:29 - "Кошки дилҳои онҳо майл дошта бошанд, ки аз Ман битарсанд ва ҳама аҳкоми Маро ҳамеша риоя кунанд, то ки ин ба онҳо ва фарзандони онҳо то абад хуб бошад!"

2: Яъқуб 1:22 - "Танҳо ба калом гӯш надиҳед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, амал кунед".

Забур 78:11 Ва корҳои Ӯ ва мӯъҷизаҳои худро, ки ба онҳо нишон дода буд, фаромӯш кард.

Исроилиён корҳо ва мӯъҷизотеро, ки Худо ба онҳо нишон дода буд, фаромӯш карда буданд.

1. Ба ёд овардани корҳо ва мӯъҷизаҳои Худо

2. Боварӣ ба ваъдаҳои Худо

1. Забур 78:11

2. Ишаъё 43:18-19 "Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои кӯҳнаро ба назар нагиред. Инак, Ман чизи нав хоҳам кард, акнун он пайдо мешавад; магар шумо онро намедонед? Ман ҳатто роҳ хоҳам сохт. дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон.

Забур 78:12 Ӯ дар пеши падарони онҳо дар замини Миср ва дар саҳрои Сӯан корҳои аҷоиб кард.

Худо барои озод кардани исроилиён аз ғуломии Миср корҳои аҷибе кард.

1. Худо қодир аст корҳои ба назар ғайриимконро анҷом диҳад.

2. Мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо дар вақтҳои душвор ба мо кӯмак мекунад.

1. Хуруҷ 14:30-31 "Бинобар ин Худованд Исроилро дар он рӯз аз дасти мисриён наҷот дод, ва Исроил мисриёнро дар соҳили баҳр мурданд. Ҳамин тавр Исроил қудрати бузургеро дид, ки Худованд бар зидди мисриён истифода бурд.

мардум аз Худованд метарсиданд ва ба Худованд ва ба бандаи Ӯ Мусо имон оварданд».

2. Ишаъё 43:18-19 "Он чи пештараро ба ёд наоваред ва ба чизҳои кӯҳна назар андозед. Инак, Ман кори нав мекунам; ҳоло он мебарояд, оё онро намефаҳмед? Ман дар биёбон роҳ хоҳам сохт. ва дарёҳо дар биёбон».

Забур 78:13 Ӯ баҳрро тақсим карда, онҳоро аз он гузаронд; ва обҳоро ҳамчун тӯда устувор сохт.

Вақте ки роҳ баста мешавад, Худо метавонад обҳоро ҷудо кунад ва барои мо роҳ диҳад.

1. Худо қодир аст, ки дарториктарин соатҳои мо роҳе созад

2. Имон дошта бошед ва бовар кунед, ки Худо ризқ медиҳад

1. Ишаъё 43:16, "Худованд чунин мегӯяд, ки роҳе аз баҳр, роҳе аз обҳои пурқувват сохт"

2. Хуруҷ 14:21-22, "Он гоҳ Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард, ва тамоми он шаб Худованд бо шамоли сахти шарқӣ баҳрро баргардонд ва онро ба хушкӣ табдил дод. Обҳо тақсим шуданд, ва банӣ-Исроил аз баҳр дар замини хушк гузашт»

Забур 78:14 Ва рӯзона онҳоро бо абр мебурд, ва тамоми шаб бо нури оташ.

Худо исроилиёнро бо абр ва нури оташ ҳидоят кард.

1. Худо роҳнамои мост, ҳатто дар замонҳои торик.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз торикӣ мебарад.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд. Вақте ки шумо аз байни оташ мегузаред, шумо намесузед; алангаи оташ туро ба оташ намеандозад.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 78:15 Ӯ сангҳоро дар биёбон шикофт, ва онҳоро чун аз қаъри бузург об дод.

Худо ба халқи худ аз сангҳои биёбон об дод.

1. Вафодории Худованд дар ризқу рӯзии мардумаш.

2. Қудрати Худо барои эҷод кардани мӯъҷизаҳо дар шароити душвор.

1. Хуруҷ 17:6 - Инак, Ман дар он ҷо бар санги Ҳӯреб пеши шумо хоҳам истод; ва сангро бизан, ва аз он об берун хоҳад омад, то ки мардум бинӯшанд.

2. Ишаъё 41:17 - Вақте ки мискинон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

Забур 78:16 Ва аз санг ҷӯйборҳо берун овард, ва обҳоро мисли дарёҳо ҷорӣ кард.

Худо аз санг ҷӯйборҳо берун овард ва онҳоро мисли дарёҳо равон кард.

1. Рок, ки ҳамеша таъмин мекунад: Омӯзиши вобастагӣ ба Худо

2. Қудрати Худо: Бубинед, ки Худо чӣ кор карда метавонад

1. Ишаъё 41:17-18 - Вақте ки камбағалон ва мискинон об меҷӯянд, ва об нест, ва забонашон аз ташнагӣ суст мешавад, Ман Худованд онҳоро мешунавад, Ман Худои Исроил онҳоро тарк нахоҳам кард.

2. Хуруҷ 17:6 - Инак, Ман дар он ҷо бар санги Ҳӯреб пеши ту хоҳам истод; ва сангро бизан, ва аз он об берун меояд, то ки мардум бинӯшанд.

Забур 78:17 Ва дар биёбон Ҳаққи Таолоро ба хашм оварда, бар зидди Ӯ боз ҳам бештар гуноҳ карданд.

Банӣ-Исроил дар биёбон Ӯро ба хашм оварда, пеши Худо гуноҳ карданд.

1. Хатари ба хашм овардани Худо

2. Зарурати тоат ба Худо

1. Такрори Шариат 4:23-24 Эҳтиёт бошед, мабодо аҳди Худованд Худои худро, ки бо ту бастааст, фаромӯш накунед ва ҳайкали кандакорӣ созед, яъне аз ҳар чизе ки Худованд Худои шумо ба шумо манъ кардааст. Зеро ки Худованд Худои ту оташи сӯзонанда ва Худои ҳасад аст.

2. Ибриён 10:26-31 Зеро, агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. Ҳар кӣ шариати Мусоро рад карда бошад, бо шаҳодати ду ё се шоҳид, бе раҳм мемирад. Ба фикри ту, он касе, ки Писари Худоро рад карда, хуни аҳдро, ки ба василаи Ӯ муқаддас гаштааст, палид кардааст ва Рӯҳи файзро ба хашм овардааст, чӣ қадар ҷазои бадтаре сазовор хоҳад шуд? Зеро ки мо Ӯро медонем, ки гуфта буд: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман пардохт мекунам. Ва боз: Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард. Ба дасти Худои Ҳай афтодан даҳшатнок аст.

Забур 78:18 Ва онҳо дар дили худ Худоро озмуда, барои ҳаваси худ гӯшт талаб карданд.

Мардум сабри Худоро санҷида, чизеро талаб мекарданд, ки барои ҳаваси худ мехостанд.

1. Худо сабр дорад, вале ҳудуди Ӯст.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки сабри Худоро бо талаб кардани чизҳое, ки мо мехоҳем, бе назардошти иродаи Ӯ санҷида нашавем.

1. Забур 78:18

2. Яъқуб 1:13–15; Бигзор ҳеҷ кас ҳангоми озмудани худ бигӯяд: «Маро Худо меозмояд», зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва худаш ҳеҷ касро намеозмояд.

Забур 78:19 Бале, онҳо бар зидди Худо сухан мегуфтанд; Гуфтанд: «Оё Худо метавонад дар биёбон дастархон омода кунад?

Исроилиён бар зидди Худо сухан ронда, мепурсиданд, ки оё Ӯ метавонад дар биёбон онҳоро бо ғизо таъмин кунад.

1. Чӣ тавр Худо дар лаҳзаҳои ниёзмандӣ таъмин мекунад

2. Бо вуҷуди вазъиятҳои душвор ба Худо таваккал кунед

1. Матто 4:4 - Аммо ӯ дар ҷавоб гуфт: «Навишта шудааст, ки одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

2. Матто 6:31-32 - Пас, фикр накунед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё: «Чӣ бинӯшем? ё: "Моро бо чӣ бипӯшем?" (Зеро ки ғайрияҳудиён пас аз ҳамаи ин чизҳо меҷӯянд,) зеро Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред.

Забур 78:20 Инак, Ӯ сангро зад, ки об ҷараён гирифт, ва ҷӯйҳо пур шуд; нон хам дода метавонад? Оё ӯ метавонад барои халқи худ гӯшт диҳад?

Худо метавонад ҳамаи ниёзҳои моро қонеъ кунад.

1. Худо ризқдиҳандаи мост - Забур 78:20

2. Худо беш аз кофист - Забур 78:20

1. Филиппиён 4:19 - Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Матто 6:31-32 - Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки ғайрияҳудиён пас аз ҳамаи ин чизҳо меҷӯянд. Зеро Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред.

Забур 78:21 Бинобар ин Худованд инро шунид, ва хашмгин шуд, ва оташе бар зидди Яъқуб аланга зад, ва хашм бар Исроил бархост.

Вақте ки қавми Ӯ аз фармонҳои Ӯ сарпечӣ мекунанд, ғазаби Худо аланга мешавад.

1: Муҳаббати Худо бечунучаро аст, аммо интизоми Ӯ нест

2: Тарбияи Худо ба манфиати мост

1: Ибриён 12: 5-6 - "Ва насиҳате, ки ба шумо ҳамчун писарон мурочиат мекунад, фаромӯш кардаед? "Писари ман, ба ҷазои Худованд сабукфикр нашав ва ҳангоми мазаммати Ӯ хаста нашав. Зеро ки Худованд касеро тарбия мекунад. ҳар писареро, ки қабул кунад, дӯст медорад ва ҷазо медиҳад».

2: Масалҳо 3: 11-12 - Писарам, аз ҷазои Худованд беэътиноӣ накун ва аз мазаммати Ӯ хаста нашав, зеро Худованд ҳар киро дӯст медорад, ҳамчун падари писаре, ки аз ӯ лаззат мебарад, мазаммат мекунад.

Забур 78:22 Зеро ки онҳо ба Худо имон надоштанд ва ба наҷоти Ӯ эътимод надоштанд.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр одамон ба наҷоти Худо эътимод надоранд.

1. Бо тамоми дил ба Худованд таваккал кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард. (Масалҳо 3:5–6)

2. Мо метавонем ба наҷоти Худо таваккал кунем ва ҳатто дарториктарин соати худ ба Ӯ имон оварем. (Забур 46:1-2)

1. Забур 20:7-8 - Баъзеҳо ба аробаҳо ва баъзеҳо ба аспҳо эътимод доранд, аммо мо ба исми Худованд Худои худ таваккал мекунем.

2. Ибриён 11:6 - Ва бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Ӯ меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва ба онҳое, ки Ӯро ҷиддан ҷустуҷӯ мекунанд, мукофот медиҳад.

Забур 78:23 Гарчи аз боло ба абрҳо фармон дода, дарҳои осмонро кушод,

Вафодории Худо барои таъмини халқи худ дар вақти зарурӣ.

1: Худо таъминкунандаи мӯътамад аст ва ҳамеша ҳангоми ба Ӯ ниёз доштани мо меояд.

2: Вақте ки мо ба Худо таваккал мекунем, Ӯ дар душвортарин замонҳо низ моро таъмин хоҳад кард.

1: Забур 145:15-16 Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва Ту ба онҳо дар сари вақт ғизо медиҳӣ. Шумо даст кушоед; хохиши хар як мавчудоти зиндаро конеъ мегардонӣ.

2: Матто 6:26-27 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? Ва кадоме аз шумо бо изтироб метавонад як соат умри худро дароз кунад?

Забур 78:24 Ва бар онҳо манн борид, то бихӯранд, ва ба онҳо аз ғаллаи осмон дод.

Худо исроилиёнро бо манна ва ҷуворимакка аз осмон баракат дод.

1. Саховати Худо: Дарки ризқи фаровони Ӯ

2. Вафодории Худо: Таҷлили муҳаббати бепоёни Ӯ

1. Ишаъё 55:1-3 Биё, эй ҳамаи ташнагон, ба об биёед; ва шумо, ки пул надоред, биёед, харед ва бихӯред! Биёед, майу ширро бе пул ва беарзиш харед. Чаро пулро барои он чизе сарф кунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе, ки қаноат намекунад? Гӯш кун, ба гапам гӯш кун, ва аз он чи некӯ бихӯр, ва ҷони ту аз ғанитарин ризқҳо шод хоҳад шуд.

2. Матто 6:25-34 Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад? Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед? Бинед, ки гулхои сахро чй тавр месабзанд. Онхо мехнат намекунанд ва ресандагй намекунанд. Аммо ба шумо мегӯям, ки ҳатто Сулаймон бо тамоми ҷалоли худ мисли яке аз инҳо либос надошт. Агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз дар ин ҷост ва фардо ба оташ андохта мешавад, ҳамин тавр пӯшонад, магар шуморо, ки имони кам доранд, зиёдтар намепӯшонад? Пас хавотир нашавед ва нагӯед: "Чӣ бихӯрем?" ё чӣ бинӯшем? ё чӣ мепӯшем? Зеро ки бутпарастон аз паи ҳамаи ин медаванд, ва Падари осмонии шумо медонад, ки шумо ба онҳо эҳтиёҷ доред. Аммо аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо низ дода хоҳад шуд.

Забур 78:25 Одам фариштаҳоро мехӯрд, ба онҳо гӯшт фиристод.

Худо исроилиёнро дар вақти дар биёбон буданашон бо ғизои фаровон таъмин кард.

1. Саховати Худованд дар ризқи мардумаш

2. Зарурати таваккал ба ризқу рӯзии Худо

1. Забур 23:1 - «Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам».

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос?»

Забур 78:26 Дар осмон шамоли шарқиро вазид, ва бо қуввати худ боди ҷанубро ба вуҷуд овард.

Қудрати Худо бузург аст ва Ӯ метавонад бодро ба ҳар тарафе, ки бихоҳад, вазад.

1. Худо назорат мекунад: Омӯзиши эътимод ба ҳокимияти Ӯ

2. Дарки қудрати Худо дар ҳаёти мо

1. Айюб 37:9–13

2. Ишаъё 40:21–26

Забур 78:27 Ва бар онҳо гӯшт борид, мисли хок, ва мурғони болдор мисли реги баҳр.

Худо бар исроилиён гӯшт борид ва паррандагони болдор мисли реги баҳр.

1. Рӯзҳои Худо бо роҳҳои ғайричашмдошт

2. Бузургии неъматҳои Худо

1. Матто 6:25-34 - Боварӣ ба рӯзии Худо

2. Забур 107:1-9 - Худоро барои некии ӯ ҳамду сано гуфтан

Забур 78:28 Ва онро дар миёни ӯрдугоҳҳои онҳо, гирду атрофи манзилҳои онҳо фурӯ бурд.

Худо ба гирду атрофи хонаҳои исроилиён дар биёбон борони бедона борид.

1. Омӯзиши такя ба ризқи Худо дар лаҳзаҳои ниёз

2. Наздик будани ҳузури Худо дар замонҳои душвори зиндагӣ

1. Забур 78:28–29

2. Такрори Шариат 8:3–4

Забур 78:29 Ва онҳо хӯрданд ва сер шуданд;

Агар ба ӯ пайравӣ кунем, Худо хоҳишҳои моро медиҳад.

1: Агар мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо мехоҳад ниёзҳои моро қонеъ созад.

2: Агар мо ба Ӯ имон дошта бошем, Худо ниёзҳои моро қонеъ мекунад.

1: Матто 6:33-34 - "Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова хоҳад шуд. Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро фардо барои худаш ғамхорӣ хоҳад кард."

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Забур 78:30 Онҳо аз ҳавасҳои худ дур набуданд. Аммо ҳангоме ки гӯшти онҳо ҳанӯз дар даҳони онҳо буд,

Банӣ-Исроил ҳатто дар ҳоле ки онҳо ҳанӯз хӯрок мехӯрданд, ба хоҳишҳои худ муқобилат намекарданд.

1: Банӣ-Исроил аз оқибатҳои даст кашидан ба ҳавасҳои худ огоҳ карда шуданд, вале онҳо рӯй нагардонданд.

2: Мо бояд огоҳиҳои Худоро гӯш кунем ва пеш аз он ки дер нашавад, аз хоҳишҳои худ рӯй гардонем.

1: Яъқуб 1:14-15 Аммо ҳар як шахс ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳо бо хоҳиши бади худ кашида мешаванд ва фирефта мешаванд. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2: Масалҳо 21:17 "Ҳар кӣ лаззатро дӯст медорад, камбағал мешавад; ҳар кӣ май ва равғани зайтунро дӯст медорад, ҳеҷ гоҳ бой нахоҳад шуд".

Забур 78:31 Ғазаби Худо бар онҳо омад, ва фарбеҳтарини онҳоро кушт, ва баргузидагони Исроилро зарба зад.

Ғазаби Худо бар исроилиён омад ва бисёре аз афроди пурқувват ва умедбахши онҳоро куштанд.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Қудрати Худо: Ҳукмронии амалҳои Ӯ

1. Румиён 2:8-9 "Аммо барои касоне, ки худхоҳанд ва ростиро рад мекунанд ва ба бадӣ пайравӣ мекунанд, ғазаб ва хашм хоҳад буд. Барои ҳар як инсоне, ки бадӣ мекунад, мусибат ва ғазаб хоҳад буд."

2. Ҳабаққуқ 3:5-6 "Пеш аз ӯ оташ мехӯрад ва дар гирду атрофи ӯ тӯфони азиме ба амал меояд. Ӯ осмонро аз ҳам ҷудо кард ва фуруд омад; абрҳои тира зери пойҳояш буданд".

Забур 78:32 Барои ҳамаи ин онҳо ҳанӯз гуноҳ карданд, ва ба корҳои мӯъҷизаҳои Ӯ имон наоварданд.

Исроилиён гуноҳ карданд ва ба корҳои мӯъҷизаи Худо эътимод надоштанд.

1. Мо бояд ба мӯъҷизаҳои Худованд имон дошта бошем

2. Мӯъҷизаҳои Худоро ба таври оддӣ қабул накунед

1. Ибриён 11: 1-3 - Ҳоло имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебанданд, боварӣ ба чизҳои нонамоён аст. Зеро ки одамони пештара ба воситаи он таърифи худро гирифтанд. Бо имон мо мефаҳмем, ки коинот бо каломи Худо офарида шудааст, ба тавре ки он чи дида мешавад, аз чизҳои намоён сохта нашудааст.

2. Юҳанно 14:11 - Ба ман бовар кунед, ки Ман дар Падар ҳастам ва Падар дар Ман аст, вагарна ба сабаби худи аъмол бовар кунед.

Забур 78:33 Бинобар ин айёми онҳоро бо беҳуда фурӯ бурд, ва солҳои онҳоро дар ранҷ бурд.

Худо рӯзҳо ва солҳои халқи Худро бо беҳуда ва душворӣ фурӯ бурд.

1. Беҳудаи ҳаёт: Паём дар Забур 78:33

2. Тарбияи Худо: Паём дар Забур 78:33

1. 1 ба Қӯринтиён 7:31 - Онҳое, ки аз ин ҷаҳон истифода мебаранд, мисли он ки суиистифода намекунанд, зеро ки тарзи ин ҷаҳон гузарон аст.

2. Яъқуб 4:14 - Дар ҳоле ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Ҳаёти шумо барои чӣ аст? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нопадид мешавад.

Забур 78:34 Вақте ки Ӯ онҳоро кушт, Ӯро ҷустуҷӯ карданд, ва онҳо баргаштанд ва барвақт аз Худо пурсиданд.

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр одамон пас аз дучори ранҷу азоб ба сӯи Худо бармегарданд, инъикос мекунанд.

1. Эътимоди устувори касоне, ки Худоро меҷӯянд

2. Омӯзиши ҷустуҷӯи Худоро дар замонҳои душвор

1. Ҳушаъ 6: 1-3 "Биёед, ба сӯи Худованд баргардем, зеро ки Ӯ моро кандааст, то шифо бахшад; Ӯ моро зад, ва моро бибандад. Пас аз ду рӯз Ӯ моро зинда хоҳад кард. ; дар рӯзи сеюм Ӯ моро эҳьё хоҳад кард, то ки дар ҳузури Ӯ зиндагӣ кунем; Бигзоред, бидонем, то ки Худовандро бишносем; берун рафтани Ӯ мисли субҳ равшан аст; Ӯ мисли борон назди мо хоҳад омад, чун борон боронӣ бахор заминро об медихад».

2. Ишаъё 55:6-7 «Худовандро биҷӯед, то он даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, вақте ки ӯ наздик аст; бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва одами ноинсоф андешаҳои худро тарк кунад; бигзор ӯ ба сӯи Худованд баргардад, то ба ӯ ва ба Худои мо раҳм кунед, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард».

Забур 78:35 Ва онҳо ба ёд оварданд, ки Худо санги онҳост ва Худои олӣ раҳокунандаи онҳост.

Забурнавис дар хотир дорад, ки Худо санг ва наҷотдиҳандаи онҳост.

1. Худо Санг ва раҳокунандаи мост: Умеди мӯъминон

2. Чӣ тавр муҳаббати бепоёни Худо моро дастгирӣ мекунад

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

Забур 78:36 Бо вуҷуди ин, онҳо бо даҳони худ ба Ӯ хушомад заданд, ва бо забонҳои худ ба Ӯ дурӯғ мегуфтанд.

Онҳо бо дурӯғ гуфтан ба Худо садоқати бардурӯғ нишон доданд.

1. Худо садоқати ҳақиқиро талаб мекунад, на ваъдаҳои бардурӯғ.

2. Бо Худо ва бо худ ростқавл бошед.

1. Қӯлассиён 3:9-10 «Ба якдигар дурӯғ нагӯед, зеро мебинед, ки шумо шахсияти кӯҳнаро бо амалҳои он тарк кардаед ва шахсияти навро пӯшидаед, ки он дар дониш аз рӯи симои офаринандаи худ нав мешавад».

2. Забур 15:1-2 "Эй Худованд, ки дар хаймаи Ту маскан хоҳад гирифт? Кӣ дар теппаи муқаддаси Ту сокин хоҳад шуд? Он ки беайб роҳ меравад ва кори нек мекунад ва дар дили худ рост мегӯяд."

Забур 78:37 Зеро ки дили онҳо ба Ӯ рост намеомад, ва дар аҳди Ӯ содиқ набуданд.

Ин порча муҳимияти доштани дили солим ва устувор будан дар аҳди Худоро таъкид мекунад.

1. Қувваи дили рост: содиқона дар аҳди Худо зиндагӣ кардан

2. Собит дар аҳди Худо: Роҳнамои зиндагии содиқона

1. Эфсӯсиён 4:17-24 (То ки шуморо мавҷҳо ба он сӯ напартофтанд ва дар ҳар боди таълимот, аз макри одамон, бо макри онҳо дар ҳилаҳои фиребанда наафтед).

2. 2 Қӯринтиён 1:20-22 (Зеро ҳар кӣ ваъдаҳои Худост, дар Ӯ оре ҳастанд; бинобар ин ба воситаи Ӯ Омини мост, то ки Худо ба воситаи мо ҷалол диҳад.)

Забур 78:38 Аммо Ӯ, ки пур аз раҳму шафқат буд, гуноҳҳои онҳоро набахшид, ва онҳоро нест накард; Оре, борҳо хашми Худро фурӯ бурд, ва тамоми ғазаби Худро барангехт.

Худо ба халқи Исроил дилсӯзӣ ва марҳамат нишон дод, ки гуноҳҳои онҳоро мебахшид ва онҳоро ба андозаи сазовор ҷазо надод.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна Ӯ раҳм ва омурзиш мекунад

2. Қувваи омурзиши Худо: Чӣ гуна мо онро қабул мекунем ва медиҳем

1. Эфсӯсиён 2:4-5 Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро ҳамроҳи Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтаед.

2. Ба Қӯлассиён 3:13 Бо якдигар муомила кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

Забур 78:39 Зеро ки Ӯ дар хотир дошт, ки онҳо танҳо ҷисманд; шамоле, ки мегузарад ва дигар намеояд.

Худо моро ёд мекунад, гарчанде ки умри мо зудгузар ва гузаранда аст.

1: Мо даъват шудаем, ки вафодории Худоро ба ёд орем

2: Худо моро ба ёд меорад, ҳатто вақте ки мо фаромӯш кардаем

1: Isaiah 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад боқӣ хоҳад монд.

2: Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 78:40 Чӣ бор Ӯро дар биёбон ба хашм оварданд, ва дар биёбон ғамгин карданд!

Исроилиён аксар вақт дар биёбон Худоро ба хашм меоварданд ва ғамгин мекарданд.

1. Сабри Худоро ба таври оддӣ қабул накунед

2. Омӯзед, ки чӣ тавр эҳтиром кардани иродаи Худо

1. Такрори Шариат 8:2-3 - Ва тамоми роҳеро, ки Худованд Худоят дар ин чил сол дар биёбон ба ту бурда буд, ба ёд овар, то туро фурӯтан созад ва туро

имтиҳон кунад, то бидон, ки он чи дар дилат ҳаст, оё аҳкоми ӯро риоя кунед, ё не.

2. Ибриён 3:7-8 - Бинобар ин (чунон ки Рӯҳулқудс мегӯяд: Имрӯз, агар овози Ӯро бишнавед, дилҳои худро сахт накунед, чунон ки дар фитнаангезӣ, дар рӯзи озмоиш дар биёбон.

Забур 78:41 Бале, онҳо баргаштанд ва Худоро озмуда, Қуддуси Исроилро маҳдуд карданд.

Мардум майл доранд, ки аз Худо рӯй гардонанд ва дар қудрат ва некӯии Ӯ маҳдуданд.

1. Оқибатҳои маҳдуд кардани Подшоҳи Исроил

2. Рӯйгардонӣ аз Худо: Хатари маҳдуд кардани қудрат ва некии ӯ

1. Ишаъё 40:28-31 - «Оё намедонӣ? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Забур 139:7-12 - 'Аз Рӯҳи Ту ба куҷо равам? Аз ҳузури ту куҷо бигрезам? Агар ман ба осмон равам, шумо дар он ҷо ҳастед; агар ман бистари худро дар умқи худ созам, шумо дар он ҷо ҳастед. Агар бар болҳои саҳар бархезам, агар дар канори дури баҳр қарор гирам, ҳатто дар он ҷо дасти ту маро роҳнамоӣ мекунад, дасти ростат маро маҳкам хоҳад дошт. Агар гӯям, ки торикӣ маро пинҳон хоҳад кард, ва рӯшноӣ дар гирди ман шаб мешавад, ҳатто торикӣ барои ту торик нахоҳад буд; шаб мисли рӯз дурахшон хоҳад шуд, зеро торикӣ бароят равшан аст».

Забур 78:42 Дасти Ӯро ба ёд наовардand, ва рӯзеро, ки онҳоро аз душман раҳо кард.

Забурнавис наҷоти Худоро аз душман ба ёд овард, аммо мардум дасти Ӯ ва рӯзи наҷоти худро ба ёд наовардand.

1. Муҳимияти ёдоварӣ аз наҷоти Худо

2. Қувваи шукргузорӣ: Тафаккур дар бораи некӯии Худо

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 78:43 Чӣ гуна ӯ мӯъҷизаҳои Худро дар Миср, ва мӯъҷизаҳои Худро дар саҳрои Сӯон нишон дод:

Худо қудрат ва қудрати Худро ба мисриён тавассути мӯъҷизаҳо ва мӯъҷизот дар сарзамини Сӯан нишон дод.

1. Аломатҳо ва мӯъҷизаҳои Худо дар Миср

2. Қудрати Худо дар амал

1. Хуруҷ 7:3-5 Ва дили фиръавнро сахт хоҳам кард, ва аломот ва мӯъҷизотҳои худро дар замини Миср афзун хоҳам кард.

2. Ишаъё 43:15-16 Ман Худованд, Подшоҳи ту, Офаридгори Исроил, Подшоҳи ту ҳастам.

Забур 78:44 Ва дарёҳои онҳоро ба хун табдил доданд; ва обхезии онҳо, ки натавонистанд бинӯшанд.

Худо халқи Исроилро ҷазо дод, ки дарёҳо ва обхезиҳояшонро ба хун табдил дода, онҳоро ношӯриш гардонид.

1. Оқибатҳои нофармонӣ - омӯхтани он, ки Худо онҳоеро, ки аз фармонҳои Ӯ саркашӣ мекунанд, чӣ гуна ҷазо медиҳад.

2. Қудрати Худо - таъкид бар қудрат ва қудрати Худо барои ба амал овардани иродаи Ӯ.

1. Хуруҷ 7:17-20 - Худо Нилро ба хун табдил медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Қудрати Худо барои муҳофизат ва наҷот додани халқи худ.

Забур 78:45 Ба миёни онҳо пашшаҳои гуногун фиристод, ки онҳоро хӯрд; ва қурбоққаҳо, ки онҳоро нобуд карданд.

Худо ҷазои илоҳӣ фиристод, то онҳоеро, ки ба Ӯ итоат накарданд, ҷазо диҳад.

1. Оқибатҳои итоат накардан ба Худо.

2. Чӣ тавр ҳатто хурдтарин махлуқотро барои доварии Худо истифода бурдан мумкин аст.

1. Хуруҷ 8:2-3 Ва агар аз рафтани онҳо сарпечӣ кунӣ, инак, ман тамоми ҳудуди туро бо қурбоққаҳо мезанам; ва дарё қурбоққаҳои фаровон ба вуҷуд хоҳад овард, ки онҳо баромада, ба хонаи ту ва ба хонаи ту хоҳанд омад. хобгоҳ ва бар бистарат, ва ба хонаи бандагони худ, ва бар қавми ту, ва дар танӯрҳои ту ва ба хамиркунии ту.

2. Ишаъё 5:24 Пас, чунон ки оташ коҳро мехӯрад, ва аланга коҳро мехӯрад, ончунон решаи онҳо мисли пӯсида хоҳад буд, ва гули онҳо мисли хок боло хоҳад рафт, зеро ки онҳо қонуни Худованди лашкарҳоро партофтаанд. , ва каломи муқаддаси Исроилро нафрат карданд.

Забур 78:46 Ва ҳосили онҳоро ба кирмак дод, ва меҳнати онҳоро ба малах.

Худо исроилиёнро фурӯтан карда, иҷозат дод, ки ҳосили онҳоро кирмакҳо ва малахҳо нобуд кунанд.

1: Худо моро фурӯтан мекунад, то нишон диҳем, ки Ӯ дар дасти худ аст ва мо бояд ба Ӯ такя кунем.

2: Худо ба мо нашъунамои моро дод, аммо агар бихоҳад, метавонад онро бигирад.

1: Яъқуб 4:10 "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад кард".

2: Масалҳо 16:18 "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ".

Забур 78:47 Токҳои онҳоро бо жола ва дарахтони ангурро бо сармо нобуд кард.

Худо ток ва дарахтони ангурро бо жола ва шабнам нобуд кард.

1. Интизоми Худо: Омӯзиши итоат кардан, ҳатто вақте ки ин душвор аст

2. Дар ранҷу азоб ба Худо таваккал кардан: Ҳатто вақте ки мо намефаҳмем

1. Ибриён 12:6–11

2. Ишаъё 55:8–9

Забур 78:48 Чорвои онҳоро низ ба жола супурд, ва рамаҳои онҳоро ба раъду барқи гарм.

Худо ба жола ва раъду барқ иҷозат дод, ки чорво ва гӯсфандони исроилиёнро бигиранд.

1. Ғазаби Худо: Оқибатҳои нофармонӣ

2. Қудрати табиат: итоат ба хости Худо

1. Забур 78:48

2. Ишаъё 10:5-6 - «Вой бар ҳоли Ашшур, асои ғазаби ман, ки дар дасти ӯст калобаи ғазаби ман! ва ғоратро бардоред, ва онҳоро мисли лой дар кӯчаҳо поймол кунед.

Забур 78:49 Ва ба миёни онҳо фариштагони бад фиристода, сахтии ғазаб, ғазаб ва ғазаби Худро бар онҳо афканд.

Худо хашму ғазаби худро нисбати банӣ-Исроил бо фиристодани фариштаҳои бад ба миёни онҳо нишон дод.

1. Хатари нофармонии Худо

2. Ѓазаб ва њукми Худо

1. Забур 78:49

2. Эфсӯсиён 4:26-27 - «Ғазаб шавед ва гуноҳ накунед; нагузоред, ки офтоб бар хашми худ фурӯ равад ва ба иблис фурсат надиҳед».

Забур 78:50 Ӯ роҳи хашми худро сохт; ҷони онҳоро аз марг раҳо накард, балки ҷони онҳоро ба вабо супурд;

Ӯ ҷони онҳоро аз марг раҳо накард, балки дар ғазаби Худ марҳамат намуд.

1. Раҳмати Худо ҳатто дар ғазаби Ӯ

2. Фаҳмидани мураккабии муҳаббати Худо

1. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Ҳизқиёл 33:11 - Ба онҳо бигӯ: «Ба қадри ман зиндаам, мегӯяд Худованд Худо, ман мамоти шарирро намеписандам, балки аз он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; Баргардед, аз роҳҳои бади худ баргардед, зеро чаро шумо, эй хонадони Исроил, хоҳед мурд?

Забур 78:51 Ва ҳамаи нахустзодагонро дар Миср зад; сардори қувваҳои онҳо дар хаймаҳои Ҳом:

Худо нахустзодагонро дар Миср ва қавитарин лашкари онҳоро дар хонаҳои Ҳом куштааст.

1. Қувваи ғазаби Худо: Чӣ гуна Худованд золимонро ҷазо медиҳад

2. Садоқати Худо: Чӣ гуна Худованд халқи Худро ҳифз кард

1. Хуруҷ 12:29 - Ва чунин воқеъ шуд, ки дар нисфи шаб Худованд ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, аз нахустзодаи фиръавн, ки бар тахти ӯ нишаста буд, то нахустзодаи асир, ки дар зиндон буд, зарба зад; ва тамоми нахустзодаи чорво.

2. Забур 33:17 - Асп барои бехатарӣ чизи беҳуда аст: ва бо қуввати бузурги худ ҳеҷ касро раҳо нахоҳад кард.

Забур 78:52 Валекин халқи Худро мисли гӯсфандон равона кард, ва онҳоро дар биёбон мисли рама роҳнамоӣ кард.

Худо қавми худро ҳидоят кард, чунон ки чӯпон рамаи худро роҳнамоӣ карда, онҳоро аз биёбон берун мебарад.

1. Худованд ҳамчун чӯпон: таваккал ба Худо дар биёбон

2. Омӯзиши пайравӣ: Ҳидоят аз чӯпон

1. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Ирмиё 31:10 - Эй халқҳо, каломи Худовандро бишнавед ва онро дар соҳилҳои дур эълон кунед; Бигӯ: "Он ки Исроилро пароканда кард, ӯро ҷамъ

хоҳад кард, ва ӯро ҳамчун чӯпон нигоҳ медорад, ки рамаи худро нигоҳ медорад".

Забур 78:53 Ва онҳоро ба саломат бурданд, ба тавре ки онҳо натарсиданд; аммо баҳр душманони онҳоро фурӯ бурд.

Худо исроилиёнро сиҳату саломат ба сӯи таъиноташон бурд, дар ҳоле ки душманонашон дар баҳр ғарқ шуда буданд.

1. Худо нигаҳбон ва роҳнамои мост.

2. Қувваи имон ва тоъат.

1. Ишаъё 41:10-13 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 91:1-2 - «Он ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокин аст, дар сояи Қодири Мутлақ хоҳад монд.

Забур 78:54 Ва онҳоро ба сарҳади муқаддаси худ, ҳатто ба ин кӯҳе, ки дасти росташ харида буд, овард.

Ӯ қавми Худро ба замине, ки ба онҳо ваъда дода буд, ҳидоят кард.

1: Ваъдаҳои Худо ҳамеша иҷро мешаванд.

2: Боварӣ ба ваъдаҳои Худо моро ба он ҷое, ки Ӯ барои мо тарҳрезӣ кардааст, меорад.

1:2 Петрус 3:9 - Худованд дар иҷрои ваъдааш суст нест, чунон ки баъзеҳо сустиро ҳисоб мекунанд, балки нисбат ба шумо пурсабр аст ва намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки ҳама ба тавба расад.

2: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то ки дар онҳо рафтор кунем.

Забур 78:55 Ва халқҳоро низ пеши назари онҳо бадар ронд, ва ба онҳо мулк тақсим кард, ва сибтҳои Исроилро дар хаймаҳои худ сокин сохт.

Ин порча дар бораи қудрати Худо сухан меронад, ки халқҳоро бадар ронад ва заминро дар байни қабилаҳои Исроил тақсим кунад, то онҳо ҷои истиқомат дошта бошанд.

1. Ҳукмронии Худо: Чӣ тавр Худованд халқи Худро муҳофизат мекунад

2. Вафодории Худо: Ӯ барои мардумаш хона фароҳам меорад

1. Такрори Шариат 1:8, "Инак, заминро пеши шумо гузоштаам; дохил шавед ва заминеро, ки Худованд ба падарони худ, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, тасарруф кунед, то ба онҳо ва пас аз онҳо насли онҳост».

2. Ҳастӣ 13: 14-15, "Худованд ба Абром, пас аз он ки Лут аз ӯ ҷудо шуд, гуфт: "Чашмҳои худро боло карда, аз он ҷое ки ҳастӣ, ба шимолу ҷануб ва ба шарқу

ғарб нигоҳ кун, ба тамоми замине ки мебинӣ, ки ба ту ва ба насли ту то абад хоҳам дод”».

Забур 78:56 Аммо онҳо Худои Таолоро озмуда, ба хашм оварданд, ва шаҳодатҳои Ӯро риоя накарданд.

Халқи Худо сарфи назар аз муҳаббат ва марҳамати Ӯ Ӯро озмуда ва хашмгин карданд.

1: Даъват ба тавба ва садоқат

2: Файзи беҳамтои Худо

1: Луқо 18: 9-14 - Масал дар бораи фарисӣ ва боҷгир

2: Румиён 5:8 - Муҳаббати Худо тавассути марги Масеҳ дар салиб зоҳир шуд.

Забур 78:57 Аммо баргаштанд, ва мисли падарони худ хиёнат карданд; онҳо мисли камони маккор ба ақиб афтоданд.

Банӣ-Исроил аз Худо рӯй гардонданд ва мисли падарони худ хиёнат карданд.

1. Вафодории Худо бар зидди бевафоии инсон

2. Ба мисли гузаштагони худ хато накунед

1. Забур 78:57

2. Румиён 3:23-24 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

Забур 78:58 Зеро ки онҳо бо баландиҳои худ Ӯро ба хашм оварданд, ва бо пайкарҳои худ ӯро ба ҳасад бурданд.

Вақте ки мо аз Ӯ рӯй гардонем ва бутҳои ботилро мепарастем, Худо ба хашм меояд.

1. Ғазаби Худо бар зидди бутпарастӣ

2. Хатари бутпарастӣ

1. Хуруҷ 20:4-5 Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ ва ё монандии он чизеро, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замин аст, ё дар зери замин аст, насоз. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

2. Такрори Шариат 5:8-9 Ту барои худ ҳайкали кандакорӣ насоз, ё ба он чизе, ки дар осмон дар боло аст, ё дар замини зери замин аст, ё дар оби зери замин аст. Ба онҳо саҷда накун ва ба онҳо хизмат накун, зеро ки Ман Худованд Худои ту Худои ҳасаднок ҳастам.

Забур 78:59 Худо инро шунид, хашмгин шуд ва аз Исроил сахт нафрат кард.

Ғазаби Худо бар Исроил барои бевафоии онҳо.

1. Оқибатҳои бевафоӣ

2. Муҳаббати Худо бо вуҷуди бевафоии мо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Ибриён 12:5-11 - Оё насиҳате, ки ба шумо ҳамчун писарон мурочиат мекунад, фаромӯш кардаед? Писарам, ба ҷазои Худованд сабукфикр набош, ва аз таънааш хаста нашав. Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Маҳз барои интизом аст, ки шумо бояд сабр кунед. Худо ба шумо ҳамчун писар муносибат мекунад. Барои кадом писаре ҳаст, ки падараш ӯро тарбия намекунад? Агар шумо бе интизом монда бошед, ки дар он ҳама иштирок кардаанд, пас шумо фарзандони ғайриқонунӣ ҳастед, на писарон. Ғайр аз ин, мо падарони заминӣ доштем, ки моро тарбия мекарданд ва мо онҳоро эҳтиром мекардем. Оё мо бештар ба Падари рӯҳҳо итоат накунем ва зиндагӣ кунем? Зеро ки онҳо моро дар муддати кӯтоҳ ҷазо доданд, чунон ки ба назари онҳо беҳтар буд, аммо Ӯ моро ба манфиати мо тарбия мекунад, то ки мо ба қудсияти Ӯ шарик шавем. Дар айни замон ҳама интизом дарднок аст, на гуворо, аммо баъдтар он ба онҳое, ки аз он тарбия ёфтаанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад.

Забур 78:60 Ба тавре ки ӯ хаймаи Шилӯро, ки хаймаеро, ки дар миёни мардум гузошта буд, тарк кард;

Худо хаймаи Шилӯро, ки рамзи ҳузури Ӯ дар байни инсоният буд, тарк кард.

1. Ҳузури Худо ба вафодории мо кафолат намедиҳад.

2. Ваъдаҳои Худо аз садоқати мо вобаста нестанд.

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 78:61 Ва қуввати Худро ба асирӣ дод, ва ҷалоли Худро ба дасти душман дод.

Худо ба душман иҷозат дод, ки қудрат ва ҷалоли Ӯро аз худ дур кунад.

1. Қудрати таслим - Раҳо шудан ва иҷозат додан ба Худоро ба дасти худ гирифтан.

2. Хоксор кардани қудрати Худо - Фаҳмидани маҳдудиятҳои қудрати Ӯ.

1. Ишаъё 40:28-31 - Қудрати Худо абадӣ аст ва ҳеҷ гоҳ пажмурда намешавад.

2. Масалҳо 21:1 - Қудрати Худованд аз ҳама чиз болотар аст.

Забур 78:62 Ӯ қавми Худро ба шамшер супурд; ва аз мероси худ хашмгин шуд.

Худо ба халқи худ иҷозат дод, ки душманро мағлуб кунад ва аз онҳо хашмгин шуд.

1. Оқибатҳои нофармонӣ

2. Ғазаб ва раҳмати Худо

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо файз бо Масеҳ зинда сохт, шумо наҷот ёфтаед.

Забур 78:63 Оташ ҷавонони онҳоро фурӯ бурд; ва канизони онҳо ба шавҳар дода нашуданд.

Сӯхтор ҷавонмардони мардумро нобуд карда, духтаронро бешавҳар монданд.

1. Оқибатҳои ҷовидонаи гуноҳ

2. Зебоӣ ва ҳадафи издивоҷ

1. Ишаъё 24:2 - "Ва он чӣ гуна аст, ки дар бораи қавм, бо коҳин, ончунон бо ғулом, бо оғои вай, чӣ тавре ки бо канiз, бо хонуми вай, ончунон ки бо харидор, бо фурӯшанда, чунон ки бо ќарздињанда, бо ќарзгир, чунон ки бо рибогир, ончунон бо рибо ба вай».

2. 1 ба Қӯринтиён 7:7-9 - "Зеро ман мехостам, ки ҳама мисли ман бошанд. Аммо ҳар кас атои мувофиқи Худоро дорад, яке аз ин ва дигаре баъд аз он. Пас, ба муҷаррадону муҷаррадҳо мегӯям. бевазанон, барои онҳо хуб аст, ки мисли ман бимонанд. Аммо агар нигоҳ дошта натавонанд, бигзор зан гиранд, зеро ки издивоҷ кардан аз сӯхтан беҳтар аст».

Забур 78:64 Коҳинони онҳо аз шамшер афтоданд; ва бевазанони онҳо нола накарданд.

Коҳинони Исроил аз шамшер кушта шуданд, ва бевазанони онҳо барои онҳо мотам нагирифтанд.

1. Қурбонӣ: Чӣ тавр коҳинони Исроил ҷони худро зери хатар мегузоранд

2. Қурбонӣ имон: Чӣ тавр бевазанони исроилӣ дар миёни душвориҳо далерӣ нишон доданд

1. Ибриён 13:15-16 - "Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд. Ва фаромӯш накунед, ки некӣ кунед ва бо дигарон мубодила кунед, зеро бо Чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. 1 ба Қӯринтиён 9:19-22 - "Гарчанде ки ман озодам ва ба ҳеҷ кас тааллуқ надорам, ман худро ғуломи ҳама кардаам, то ҳарчи бештарро ғолиб кунам. Барои тобеони шариат ман мисли тобеъони шариат шудам, (гарчанде ки худам тобеи шариат нестам), то ки тобеони шариатро ба даст оварам. Ман аз шариати Худо озод нестам, балки зери қонуни Масеҳ ҳастам), то ки онҳоеро, ки шариат надоранд, ба даст оварам. маънои онро дорад, ки ман метавонам каме наҷот ёбам."

Забур 78:65 Он гоҳ Худованд чун аз хоб бедор шуд, ва мисли марди тавоное, ки аз шароб фарёд мезанад.

Худованд ногаҳон аз хоб бедор шуд, ҳамон тавре ки марди тавоно пас аз як шаб нӯшидан буд.

1. Қудрат ва тавоноии Худованд: Баррасии Забур 78:65

2. Бедории Худованд: Мулоҳиза дар бораи Забур 78:65

1. Воиз 9:7, Бирав, нони худро бо шодӣ бихӯр ва шароби худро бо дили шодӣ бинӯш; зеро Худо аъмоли туро қабул мекунад.

2. Ишаъё 5:11-12, Вой бар ҳоли онон, ки саҳар барвақт бархоста, аз паи нӯшокии спиртӣ шаванд; ки то шаб давом мекунад, то шароб онҳоро аланга занад! Ва барфа ва най, лавҳа ва най ва шароб дар базмҳои онҳо ҳастанд, вале онҳо ба кори Худованд аҳамият намедиҳанд, ва ба кори дастҳои Ӯ аҳамият намедиҳанд.

Забур 78:66 Ва душманони худро дар ақиб торумор кард, онҳоро ба таҳқири абадӣ гузошт.

Худо душманони Худро мағлуб кард ва онҳоро ба расвоии доимӣ андохт.

1. Адолати Худо: Чӣ гуна интиқоми Худо дуруст ва зарур аст

2. Имон ва сабр: Чӣ тавр дар муқобили мушкилот устувор истодан мумкин аст

1. Румиён 12:19 "Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Ишаъё 54:17 «Ягон аслиҳае, ки бар ту сохта шудааст, ғолиб нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки туро айбдор мекунад, рад хоҳӣ кард.

Забур 78:67 Ва аз хаймаи Юсуф даст кашид, ва сибти Эфроимро интихоб накард.

Худо хаймаи Юсуфро рад кард ва ба ҷои сибти Эфроимро интихоб кард.

1. Худо рӯйбинӣ намекунад: Ӯ фурӯтан ва ҳалимро интихоб мекунад.

2. Интихоби Худо бар имон ва тоъат аст, на қудрат ва нуфузи дунявӣ.

1. Яъқуб 2:1–9

2. 1 Подшоҳон 16:6–7

Забур 78:68 Аммо сибти Яҳудоро, кӯҳи Сионро, ки ӯро дӯст медошт, интихоб кард.

Худо сибти Яҳудо ва кӯҳи Сионро, ки махсусан дӯст медошт, интихоб кард.

1. Муҳаббати бебозгашти Худо: Таҳқиқи Забур 78:68

2. Даъвати Яҳудо: Омӯзиши интихоби илоҳӣ дар Забур 78:68

1. Такрори Шариат 7: 6-8 - "Зеро ки шумо қавме муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастед. Худованд Худои шумо шуморо баргузидааст, то ки шумо барои ганҷинаи худ қавме бошед, аз миёни ҳамаи халқҳое, ки дар рӯи замин ҳастанд. На аз он сабаб, ки шумо аз ҳар қавми дигар бештар будед, ки Худованд шуморо дӯст дошта, шуморо баргузид, зеро ки шумо дар байни ҳамаи халқҳо камтар будед, балки аз он сабаб аст, ки Худованд шуморо дӯст медорад ва ба қасам вафо мекунад, ки ба падарони шумо қасам хӯрд, ки Худованд шуморо бо дасти пурзӯр берун оварда, шуморо аз хонаи ғуломӣ, аз дасти фиръавн подшоҳи Миср фидия додааст.

2. Забур 33:12 - Хушо халқе, ки Худои ӯ Худованд аст, халқе, ки Ӯ онҳоро мероси худ интихоб кардааст!

Забур 78:69 Ва маъбади Худро мисли қасрҳои баланд, мисли замине, ки то абад барпо кардааст, бино кард.

Худо маъбадеро муқаррар кард, ки то абад боқӣ бимонад, мисли қасре дар рӯи замин.

1: Аъмоли абадии Худо пойдор ва бехатар аст.

2: Вафодории Худо ба мо дар он дида мешавад, ки Ӯ барои мо маъбади муқаддасе бунёд кардааст.

1: Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2: Забур 119:89 - То абад, эй Худованд, каломи Ту дар осмон устувор аст.

Забур 78:70 Довудро низ бандаи худ баргузид, ва ӯро аз оғилҳо гирифт.

Худо Довудро барои бандааш интихоб кард.

1. Интихоби Худо - Чӣ гуна Худо интихоб мекунад ва он барои мо чӣ маъно дорад

2. Дили чупон — Нигохе ба дили пешво

1. 1 Подшоҳон 16:7 - Аммо Худованд ба Самуил гуфт: «Ба намуди зоҳирӣ ва баландии ӯ назар накун, зеро ки ман ӯро рад кардам. Худованд ба чизҳое, ки одамон ба онҳо менигаранд, нигоҳ намекунад. Мардум ба зоҳири зоҳир менигарад, аммо Худованд ба дил нигоҳ мекунад.

2. Ишаъё 43:10 - Шумо шоҳидони ман ҳастед, мегӯяд Худованд ва бандаи Ман, ки ман баргузидаам, то ки шумо Маро донед ва бовар кунед ва бифаҳмед, ки Ман Ӯ ҳастам. Пеш аз ман худое офарида нашудааст ва баъд аз ман худое нахоҳад буд.

Забур 78:71 Аз қафои мешҳои калону ҷавон ӯро овард, то ки қавми худ Яъқубро ғизо диҳад, ва мероси худ Исроилро.

Худо исроилиёнро ба ҷое роҳнамоӣ кард, ки онҳо метавонанд ба халқи худ ғизо ва ғамхорӣ кунанд.

1. Худо ҳамеша моро дар лаҳзаҳои зарурӣ ҳидоят мекунад, то ҳаёти мо пур аз фаровонӣ ва муҳаббат бошад.

2. Худованд моро бо ғизо ва муҳофизати комил таъмин хоҳад кард, то дар сафарамон устувор гардад.

1. Забур 78:71

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 78:72 Пас, онҳоро мувофиқи беайбии дили худ ғизо дод; ва бо маҳорати дастони худ онҳоро ҳидоят мекард.

Худо мардумашро бо хирад ва садоқати худ ризқ дод ва онҳоро ҳифз кард.

1. Вафодории Худо дар ҳаёти мо

2. Қувваи беайбӣ дар ҳаёти мо

1. Забур 78:72

2. Масалҳо 3:3-4 "Раҳмият ва ростӣ туро тарк накунад: онҳоро ба гарданат бибанд; онҳоро дар сари суфраи дили худ бинавис: Пас, дар назари Худо ва инсон илтифот ва фаҳмиши нек пайдо хоҳӣ кард".

Таронаи 79 таронаи нола аст, ки андӯҳ ва андӯҳро аз харобшавии Ерусалим ва таҳқири маъбади Худо баён мекунад. Забурнавис марҳамат, адолат ва барқарорсозии Худоро талаб мекунад ва Ӯро даъват мекунад, ки аз номи халқи худ дахолат кунад.

Сархати 1: Забурнавис бо тавсифи харобиҳои ба Ерусалим овардаи истилогарони хориҷӣ оғоз мекунад. Онҳо аз хароб шудани маъбад ва палид шудани шаҳри муқаддаси Худо андӯҳгинона изҳор мекунанд (Забур 78:1–4).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо дархост мекунад, ки дахолат кунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки хашми Худро бар халқҳое, ки ба халқи Ӯ ҳамла кардаанд, бирезад. Онҳо барои раҳм ва раҳоӣ илтиҷо мекунанд, гуноҳҳои худро эътироф мекунанд ва эҳтиёҷ ба омурзиши худро мефаҳманд (Забур 78:5–9).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ба зудӣ амал кунад, то аз таънаҳои минбаъдаи душманонашон пешгирӣ кунад. Онҳо фарьёд мезананд, ки онҳоро наҷот диҳад, то ки шукр гӯянд ва исми Ӯро дар миёни тамоми халқҳо ҳамду сано гӯянд (Забур 78:10-13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳафтоду нӯҳ тӯҳфаҳо
нола бар харобӣ,
ва илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,
таъкид кардани ғаму андӯҳ ҳангоми ҷустуҷӯи раҳмати илоҳӣ.

Бо таъкид ба нола, ки тавассути тавсифи харобиҳо ҳангоми изҳори андӯҳ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани дархосте, ки тавассути муроҷиат ба дахолати илоҳӣ ҳангоми эътирофи гуноҳҳо ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътироф кардани адолати илоҳӣ ҳамчун манбаи наҷот ҳангоми орзуи барқароршавӣ.

Забур 79:1 Эй Худо, халқҳо ба мероси Ту омаданд; маъбади муқаддаси Туро палид кардаанд; онҳо Ерусалимро дар болои теппаҳо гузоштаанд.

Халқҳо омада, маъбади муқаддаси Худоро палид кардаанд ва Ерусалим хароб шудааст.

1. Халқи Худо бояд дар вақтҳои душворӣ устувор бошанд

2. Муҳаббати Худо ҳамеша дар охир пирӯз хоҳад шуд

1. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад."

2. Ишаъё 40:31, "Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав хоҳанд ёфт. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо давида, хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд."

Забур 79:2 Ҷасадҳои бандагони Туро барои мурғони осмон, ва гӯшти муқаддасони Туро барои ҳайвонҳои замин хӯрданд.

Ҷасади бандагони содиқи Худо палид ва беобрӯ шудааст.

1: Мо бояд хотираи ходимони содиқи Худоро гиромӣ дорем.

2: Мо бояд қимати вафодориро дар хотир дошта бошем ва ҳеҷ гоҳ онро ба назар нагирем.

1: Ибриён 11:35-36 - Занон мурдагони худро эҳё карданд; ва дигарон шиканҷа шуданд ва раҳоиро қабул накарданд; то эҳёи беҳтаре ба даст оранд.

2:2 Қӯринтиён 4:17-18 - Зеро азоби сабуки мо, ки танҳо як лаҳза аст, барои мо ҷалоли хеле бузургтар ва абадӣ меорад.

Забур 79:3 Хуни онҳо мисли об дар гирду атрофи Ерусалим рехтааст; ва касе набуд, ки онҳоро дафн кунад.

Мардуми Ерусалим кушта шуда, ҷасадҳои онҳо бе хок мондаанд.

1. "Даъват ба адолат: Ёдоварӣ аз ҳалокати Ерусалим"

2. «Раҳмати Худо дар миёни ранҷу азоб».

1. Ишаъё 58:6-7 - "Оё ин рӯза нест, ки ман интихоб мекунам: воз кардани занҷирҳои бадӣ, кушодани тасмаҳои юғ, озод кардани мазлум ва шикастани ҳар юғ? Оё ин нест? то ки нони худро ба гуруснагон тақсим намо ва мискинони бехонаро ба хонаи худ биёр, чун бараҳнаро дидӣ, ӯро пӯшон ва аз ҷисми худ пинҳон нашав?»

2. Ҳизқиёл 16: 49-50 - "Инак, ин гуноҳи хоҳари ту Садӯм буд: вай ва духтаронаш ғурур, ризқу рӯзии зиёдатӣ ва ризқу рӯзии фаровон доштанд, вале ба мискинон ва мискинон кӯмак намекарданд. Пеши ман кори зиште буд ва чун дидам, онҳоро дур кардам».

Забур 79:4 Мо барои ҳамсоягони худ дашном ва барои атрофиёнамон масхара ва масхара шудаем.

Моро ҳамсояҳо масхара мекарданд ва атрофиён моро масхара мекарданд.

1: Мо набояд иҷозат диҳем, ки худро ба ақидаи дигарон кашола кунем. Ба ҷои ин, мо бояд далер бошем ва ба Худо содиқ бошем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ моро тавассути ҳама мушкилоте, ки мо дучор мешавем, мебинад.

2: Мо набояд андешаҳои ҳамсоягонамонро дар бораи мо ҳамчун ҳақиқат қабул кунем, балки ба ақидаи Худо дар бораи мо, ки пур аз файзу муҳаббат аст, рӯй оварем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 79:5 То ба кай, Худовандо? оё то абад хашмгин мешавӣ? Оё рашки ту мисли оташ месӯзад?

Ин порча аз Забур 79:5 ноумедии касонеро, ки ба кӯмак мӯҳтоҷанд ва аз Худо раҳмат металабанд, инъикос мекунад.

1. "Раҳмати Худованд: Чӣ тавр онро гирифтан ва чӣ гуна пешкаш кардан"

2. "Худованди мутаъол: сабр ва бурдборӣ дар баробари ранҷу азобҳои мо"

1. Матто 5:7, «Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 5:11, "Инак, мо онҳоеро, ки сабр мекунанд, хушбахт меҳисобем. Шумо дар бораи сабри Айюб шунидаед ва анҷоми Худовандро дидаед, ки Худованд хеле раҳмдил ва меҳрубон аст".

Забур 79:6 Ғазаби Худро бар халқҳое, ки Туро нашинохтаанд, ва бар салтанатҳое, ки исми Туро нахондаанд, бирез.

Худованд мӯъминонро даъват мекунад, ки ғазаби Худро бар касоне, ки Ӯро намешиносанд ва номи Ӯро мехонанд, бирезанд.

1. Ғазаби Худо: Омӯзиши фаҳмидани он, ки кай онро даъват кардан лозим аст

2. Даъват барои ба амал овардани ғазаби Худо

1. Румиён 12:19-20 "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош хоҳам дод, мегӯяд Худованд". Баръакс, «агар душманат гурусна бошад, ӯро сер деҳ, агар ташна бошад, ба ӯ нӯшон деҳ, зеро ки бо ин кор бар сари ӯ ангишт мерезӣ».

2. Ғалотиён 6:7-8 «Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар кӣ мекорад, вай низ дарав мекунад. барои Рӯҳ мекорад, ки аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро даравад».

Забур 79:7 Зеро ки Яъқубро хӯрда, маскани ӯро хароб кардаанд.

Мардум хонаи Яъқубро хароб карда, тамоми дороии ӯро фурӯ бурданд.

1. Ҳимояи Худо барои хонаву моли мо зарур аст.

2. Вобастагии мо ба Худо барои амният ва амнияти мо муҳим аст.

1. Забур 91:9-10 - «Азбаски Худовандро, ки паноҳгоҳи ман аст, Ҳаққи Таолоро маскани худ кардай, ба ту ҳеҷ бадӣ нахоҳанд расид, ва ҳеҷ бало ба манзили ту наздик нахоҳад шуд».

2. Такрори Шариат 6: 10-12 - "Ва ҳангоме ки Худованд Худоят туро ба замине, ки ба падаронат, ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, меорад, то шаҳрҳои бузург ва зебоеро, ки кардай, ба ту бидиҳад. на бино, хонаҳои пур аз ҳама чизҳои нек, ки шумо онҳоро пур накардаед, чоҳҳои тарошидае, ки накофтаед, токзорҳо ва дарахтони зайтун, ки ҳангоми хӯрда ва сер нашинондед».

Забур 79:8 Эй гуноҳҳои пешина бар зидди мо ба ёд наовар, бигзор марҳамати меҳрубонии Ту моро ба зудӣ боздорад, зеро ки мо хеле паст шудаем.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ғаму андӯҳи онҳоро ба ёд орад ва ба зудӣ раҳм кунад, зеро онҳо дар изтироби бузург ҳастанд.

1. Раҳмати Худо: Умеди наҷоти мо

2. Қувваи Намоз: Аз Худо талаби раҳм

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст".

2. Румиён 8:26-27 - "Ҳамин тавр Рӯҳ ба заъфҳои мо низ ёрӣ мерасонад: зеро намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, чунон ки лозим аст; балки Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки ба забон овардан ғайриимкон аст. Ва касе ки ҷустуҷӯ мекунад дилҳо медонанд, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад».

Забур 79:9 Ба мо ёрӣ деҳ, эй Худои наҷоти мо, барои ҷалоли исми Худ; ва моро раҳоӣ деҳ ва гуноҳҳои моро ба хотири исми Худ пок кун.

Моро аз гуноҳҳои мо раҳоӣ деҳ ва номи Худоро ҷалол деҳ.

1: Биёед аз Худо қувват биҷӯем, то наҷоти худро нигоҳ дорем ва аз гуноҳҳои худ пок шавем.

2: Биёед, файзу раҳмати Худоро биҷӯем, то аз гуноҳҳоямон пок бошем ва номи Ӯро ҷалол диҳем.

1: Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2: Isaiah 59:2 - Аммо гуноҳҳои шумо туро аз Худои худ ҷудо кард; ва гуноҳҳои шумо рӯи Ӯро аз шумо пинҳон кардаанд,

Забур 79:10 Чаро халқҳо гӯянд: "Худои онҳо куҷост?" Бигзор вай дар пеши назари мо дар миёни халқҳо шинохта шавад, бо интиқоми хуни бандагонат, ки рехта мешавад.

Забурнавис дар ҳайрат аст, ки чаро халқҳо Худоро намешиносанд ва дар натиҷаи интиқоми хуни бандагони Ӯ даъват мекунанд, ки Ӯ дар байни онҳо маълум шавад.

1. Интиқоми хуни бандагони Худованд

2. Шинохти Худо дар миёни бутпарастон

1. Ваҳй 6:10 - "Ва онҳо бо овози баланд фарьёд зада, гуфтанд: "То ба кай, эй Худованд, муқаддас ва ҳақиқӣ, намехоҳӣ ҳукм ва интиқоми хуни моро аз сокинони рӯи замин нагирӣ?"

2. Ишаъё 59:17 - "Зеро ки Ӯ адолатро чун синабанд ва хӯди наҷот бар сараш пӯшидааст; ва ӯ либоси интиқомро дар бар кардааст, ва бо ғайрат мисли ҷома пӯшида буд".

Забур 79:11 Бигзор оҳи банди асир пеши туст. Бо бузургии қудрати худ касонеро, ки барои мурдан таъин шудаанд, нигоҳ доред;

Аз Худо талаб карда мешавад, ки ба маҳбусон раҳм кунад ва онҳоеро, ки ба марг таъин шудаанд, наҷот диҳад.

1. Раҳмат ва қудрати Худо: Даъват ба ёдоварӣ аз ранҷу азоб

2. Бузургии Худо: Умеди мо дар замони ноумедӣ

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Румиён 8:18-25 - Ман фикр мекунам, ки уқубатҳои ҳозираи мо бо ҷалоле, ки дар мо зоҳир хоҳад шуд, қобили муқоиса нест. Зеро ки махлуқот интизори зуҳури фарзандони Худост. Зеро офариниш на бо интихоби худ, балки бо иродаи касе, ки онро мутеъ карда буд, дучори ноумедӣ шуд, ба умеди он ки худи махлуқот аз бандагии фаноро раҳо ёфта, ба озодӣ ва ҷалоли фарзандони Худо оварда шавад. Худоё. Мо медонем, ки тамоми махлуқот то имрӯз чун дардҳои зоиш нола мекард. На танҳо ин, балки худи мо, ки аввалин самари Рӯҳ дорем, дарун оҳу нола мекунем, вақте ки мо бесаброна интизори фарзандхондии худ, кафорати ҷисми худ ҳастем. Зеро ки мо ба ин умед наҷот ёфтем. Аммо умеде, ки дида мешавад, умуман умед нест. Кӣ ба он чизе, ки аллакай доранд, умед дорад? Аммо агар ба он чизе, ки ҳанӯз надорем, умедворем, онро бо сабр интизорем.

Забур 79:12 Ва дашномҳои онҳоро, ки Туро, эй Худованд, дашном додаанд, ҳафт маротиба ба оғӯши онҳо андоз.

Худо моро даъват мекунад, ки ба ҳамсояҳоямон сулҳу адолат оварем ва ба онҳо меҳрубоние, ки ба мо зоҳир кардаанд, ҳафт маротиба нишон диҳад.

1. Даъвати Худо барои овардани сулҳу адолат ба ҳамсоягон

2. Қудрати меҳрубонӣ дар барқарорсозии муносибатҳо

1. Румиён 12:17-18 - Ба ҳеҷ кас ба ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки фикр кунед, ки он чи дар назари ҳама шарафманд аст, кунед. Агар имконпазир бошад, то он даме, ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама осоишта зиндагӣ кунед.

2. Матто 5:44-45 - Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то писарони Падари худ, ки дар осмон аст, гардед. Зеро ки Ӯ офтоби худро бар бадӣ ва бар некӣ тулӯъ мекунад ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад.

Забур 79:13 Пас, мо қавми Ту ва гӯсфандони чарогоҳи Ту Туро то абад шукр хоҳем гуфт: ҳамду санои Туро ба наслҳо баён хоҳем кард.

Мо то абад ба Худованд шукр мегӯем ва ҳамду санои Ӯро ба тамоми наслҳо баён хоҳем кард.

1: Мо бояд ҳамеша ба Худо шукр гӯем, зеро Ӯ сарчашмаи наҷот ва умеди мост.

2: Мо бояд ҳамеша Худоро ҳамду сано гӯем, зеро Ӯ сарчашмаи шодмонӣ ва қуввати мост.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо дар як бадан ба он даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо ҳар ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед, ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

Таронаи 80 таронаи нола ва илтиҷо мебошад, ки Худоро даъват мекунад, ки халқашро барқарор ва эҳё кунад. Он изҳори хоҳиши илтифот ва дахолати Худоро ифода мекунад ва ба Ӯ ҳамчун Чӯпони Исроил мурочиат мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо мурочиат ба Худо ҳамчун Чӯпони Исроил оғоз мекунад ва Ӯро даъват мекунад, ки гӯш кунад ва нури Ӯро равшан кунад. Онҳо изтироб ва ғаму андӯҳи миллатро баён намуда, аз Худо таваҷҷуҳ ва барқароркуниро талаб мекунанд (Забур 80:1–3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи таърихи Исроил фикр мекунад ва ба хотир меорад, ки чӣ тавр Худо онҳоро аз Миср берун овард ва дар замини ваъдашуда шинонд. Онҳо афсӯс мехӯранд, ки сарфи назар аз ғамхории Ӯ, онҳо аз душманони худ ба харобӣ дучор шудаанд (Забур 80:4–7).

Параграфи 3: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки халқашро барқарор кунад. Онҳо аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки бори дигар рӯи Худро ба сӯи онҳо гардонад ва хоҳиши эҳё ва наҷоти худро баён кунад (Забур 80:8–14).

Сархати 4: Забурнавис бо тасдиқи эътимоди онҳо ба Худо хотима медиҳад. Онҳо Ӯро мехонанд, то онҳоро бори дигар қувват диҳад, то ки исми Ӯро бихонанд ва наҷот ёбанд. Онҳо ба марҳамат ва барқарорсозии Ӯ умед доранд (Забур 80:15–19).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштод тӯҳфаҳо
нола бар андӯҳ,
ва илтиҷо барои барқарорсозии илоҳӣ,
таъкид кардани ҷалби таваҷҷӯҳи илоҳӣ ҳангоми эътирофи ғамхории илоҳӣ.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути муроҷиат ба чӯпони илоҳӣ ҳангоми муроҷиат ба нури илоҳӣ ба даст омадааст,
ва таъкиди мурочиатномае, ки тавассути тафаккур дар бораи таърих ба даст омадааст ва дар баробари баёни майли эҳё.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи қувваи илоҳӣ ҳамчун манбаи наҷот ва тасдиқи эътимод ба раҳмати илоҳӣ.

Забур 80:1 Гӯш кун, эй чӯпони Исроил, ту, ки Юсуфро мисли рама роҳ мебарӣ; Ту, ки дар миёни каррубиён сокин ҳастӣ, дурахши.

Ин тарона дуоест, ки Худо ба гиряҳои шахсони дар тангдастӣ гирифторшударо бишнавад ва ба кӯмаки онҳо биёяд.

1. Худо гиря ва иҷобатҳои моро мешунавад бо лутфи худ

2. Худо нигаҳбон ва ҳидояткунандаи мост

1. Ишаъё 40:11 Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2. Ирмиё 31:10 Каломи Худовандро, эй халқҳо, бишнавед, ва онро дар ҷазираҳои дур эълон кунед, ва бигӯед: Он ки Исроилро пароканда кард, ӯро ҷамъ карда, нигоҳ хоҳад дошт, чунон ки чӯпон рамаи худро мепарварад.

Забур 80:2 Пеш аз Эфроим ва Биньёмин ва Менашше қуввати Худро барангехт, ва биё ва моро наҷот деҳ.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки қуввати Худро барангезад ва биёяд ва онҳоро дар пеши Эфроим, Бинёмин ва Менашше наҷот диҳад.

1. Қувваи Худо: Даъват ба амал

2. Барангехтани қувват барои наҷоти Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 23:10 - Яке аз шумо ҳазор нафарро таъқиб хоҳад кард, зеро ки Худованд Худои шумо Ӯст, ки барои шумо меҷангад, чунон ки ба шумо ваъда додааст.

2. Румиён 8:37 - На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Забур 80:3 Моро бозгардон, эй Худо, ва чеҳраи Худро дурахшон кун; ва мо наҷот хоҳем ёфт.

Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки ба онҳо муроҷиат кунад ва наҷот диҳад.

1. "Қувваи тавба: Ҷустуҷӯи наҷот аз раҳмати Худо"

2. "Барқарор кардани робитаи мо бо Худо: рӯй овардан ба Ӯ дар вақти ниёз"

1. Забур 80:3

2. Луқо 15:11-32: Масал дар бораи Писари исроф

Забур 80:4 Эй Худованд Худои лашкарҳо, то ба кай аз дуои қавми Худ хашмгин мешавӣ?

Халқи Худо мепурсанд, ки то ба кай Ӯ аз онҳо хашмгин мешавад.

1: Худо Меҳрубон аст - Забур 103:8-14

2: омурзиши Худо - Забур 85:5

1: Isaiah 55: 6-7 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки Ӯ наздик аст.

2: Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; Раҳмати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад.

Забур 80:5 Ту онҳоро бо нони ашк сер мекунӣ; ва ба андозаи зиёд ашк мебахшад.

Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад ва эҳтиёҷоти онҳоро қонеъ мекунад, ҳатто агар ин ашк ва ғам бошад.

1: Аз ашкҳои Худо қувват пайдо мешавад

2: тасаллӣ дар ашкҳои Худованд

1: Ишаъё 30:19-20 - Зеро ки одамон дар Сион, дар Ерусалим сокин хоҳанд шуд; Ту дигар гиря нахоҳӣ кард: вай аз овози фарьёди ту ба ту меҳрубонӣ хоҳад кард; чун бишнавад, ба ту ҷавоб хоҳад дод. Ва гарчанде ки Худованд ба ту нони мусибат ва оби андӯҳро ато кунад, аммо муаллимони ту дигар ба гӯшае дур нахоҳанд шуд, балки чашмони ту муаллимони худро хоҳанд дид.

2: Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Забур 80:6 Моро ба ҳамсоягонамон меоварӣ, ва душманони мо ба якдигар механданд.

Мо набояд дар байни ҳамсояҳо низоъ кунем, зеро он танҳо аз ҷониби душманони мо масхара мешавад.

1: Мо бояд кӯшиш кунем, ки дар дохили ҷомеаи худ сулҳҷӯ бошем.

2: Ба ҳамсояҳо нангу номус наоварем, ки фитнаангезӣ кунем.

1: Масалҳо 15:18 Одами хашмгин ҷанҷол барангехт, аммо пурсабр ҷанҷолро ором мекунад.

2: Филиппиён 2:2-4 шодии маро пурра гардонед, ки як ақл, як муҳаббат, якдилӣ ва якдил будан. Ҳеҷ коре аз шӯҳратпарастӣ ва ғурур накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон муҳимтар ҳисоб кунед. Бигузор хар яки шумо на танхо ба манфиати худ, балки ба манфиати дигарон низ назар кунед.

Забур 80:7 Моро бозгардон, эй Худои лашкарҳо, ва рӯи Худро мунаввар кун; ва мо наҷот хоҳем ёфт.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки рӯи Худро ба онҳо гардонад ва марҳамати Ӯро ато кунад, то ки онҳо наҷот ёбанд.

1. Неъмати Худо: такя ба неруи раҳмати ӯ

2. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи раҳмати Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:26-27 - Ҳамин тавр, Рӯҳ ба заъфҳои мо низ ёрӣ мерасонад, зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, ба тавре ки лозим аст, аммо худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳое шафоат мекунад, ки гуфтан ғайриимкон аст. Ва ҳар кӣ дилҳоро меомӯзад, медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро ки Ӯ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

Забур 80:8 Ту аз Миср ток баровардӣ: халқҳоро берун карда, онро шинондай.

Худованд Исроилро аз Миср берун оварда, дар замини бегона шинонд ва халқҳоро берун кард.

1. Ҳимоя ва ризқу рӯзии Худованд

2. Ҳукмронии Худованд бар халқаш

1. Ишаъё 43:14-21 - Фидияи Худованд ва муҳофизати халқи Худ

2. Такрори Шариат 32:9-12 - Вафодории Худованд ба халқи худ

Забур 80:9 Дар пеши он ҷой муҳайё кардӣ, ва онро решакан кардӣ, ва заминро пур кард.

Забурнавис Худоро барои муваффақияти халқаш ҳамду сано хонда, қудрати Худовандро эътироф мекунад, ки афзоиш ва шукуфоӣ меорад.

1. Худо Сарчашмаи нашъунамо ва фаровонии мост

2. Вафодории Худованд меваҳои муваффақият меорад

1. Ишаъё 61:3 - Ба ҳамаи онҳое ки дар Исроил мотам мегиранд, Ӯ тоҷи зебой барои хокистар хоҳад дод, баракати шодмонӣ ба ҷои мотам, ҳамду санои идона ба ҷои ноумедӣ. Дар адолати худ онҳо мисли дубҳои бузург хоҳанд буд, ки Худованд барои ҷалоли Худ шинондааст.

2. Забур 1:3 - Ӯ мисли дарахтест, ки дар канори ҷӯйҳои об шинонда шудааст ва дар мавсим мева медиҳад ва баргаш пажмурда намешавад. Ҳар коре кунад, обод мешавад.

Забур 80:10 Кӯҳҳоро сояи он фаро гирифта буд, ва навдаҳои он мисли кедрҳои зебо буданд.

Забурнавис тасвири зебои дарахтеро тасвир мекунад, ки сояҳои калон меандозад, шохаҳои он мисли кедрҳо.

1. Қувваи Санади хурд: Чӣ гуна амалҳои мо метавонанд таъсири калон дошта бошанд

2. Қувваи ҷомеа: Чӣ тавр якҷоя кор кардан метавонад ҷаҳонро тағир диҳад

1. Эфсӯсиён 4:16 Аз Ӯ тамоми бадан ба воситаи он чи ҳар буғум ба вуҷуд меорад, мувофиқи самарабахшии ҳар як узв баданро афзун мекунад, то ки худро дар муҳаббат обод кунад.

2. Матто 5:13-14 Шумо намаки замин ҳастед; лекин агар намак маззаи худро гум карда бошад, бо кадом роҳ намакин мешавад? Минбаъд ин фоидае нест, балки бадар ронда шудан ва зери пои одамон мондан. Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳреро, ки дар теппа ҷойгир аст, пинҳон кардан мумкин нест.

Забур 80:11 Вай шохаҳои худро ба баҳр фиристод, ва шохаҳои худро сӯи дарё.

Ин оят аз қудрати каломи Худо сухан меронад, ки аз ҳудуди табиат берун рафта, ба қалби инсонҳо роҳ меёбад.

1. Қувваи бездоштнашавандаи Каломи Худо

2. Расидан ба фаротар аз марзҳои табиии мо

1. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад буд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, ба амал оварад. "

2. Матто 28:19-20 - «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро таълим диҳед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед: онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд. : ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири ҷаҳон бо шумо ҳастам; омин».

Забур 80:12 Пас чаро деворҳои вайро шикастӣ, ба тавре ки ҳамаи роҳгузарон вайро мекананд?

Забурнавис изҳори таассуф мекунад, ки Худо деворҳоеро, ки одамонро муҳофизат мекарданд, шикаста, онҳоро дар назди онҳое, ки аз он ҷо мегузаранд ва аз онҳо истифода мебаранд, осебпазир мегардонад.

1. Ҳимояи Худо: Чӣ гуна бояд ба Худованд барои бехатарӣ такя кард

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна муҳофизати Худо ҷовидона аст

1. Забур 91:4-5 - Ӯ туро бо парҳои худ пӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ кард: ростии ӯ сипари ту хоҳад буд ва қафои ту. Шабона аз даҳшат натарс; на барои тире, ки рӯзона парвоз мекунад;

2. Ишаъё 30:15 - Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин мегӯяд; Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳед ёфт; Дар оромӣ ва эътимод қуввати шумо хоҳад буд, вале шумо намехостед.

Забур 80:13 Хук аз чӯб онро нобуд мекунад, ва ҳайвони ваҳшии саҳро онро мехӯрад.

Забурнавис таассуф мекунад, ки ҳезумро ҳайвоноти ваҳшӣ нобуд мекунад.

1. Хатари нодида гирифтани Каломи Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Матто 7:24-27 - Аз ин рӯ, ҳар касе, ки ин суханони маро мешунавад ва ба амал мебарорад, мисли марди доноест, ки хонаи худро бар санг бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд, ва шамолҳо вазида, ба он хона зада шуданд; вале он наафтид, зеро пояш бар санг буд. Аммо ҳар кӣ ин суханони маро мешунавад ва онҳоро ба амал наоварад, мисли одами беақл аст, ки хонаашро бар рег бино кардааст. Борон борид, ҷӯйҳо баланд шуд ва бодҳо вазида, ба он хона зад ва он бо як зарбаи сахт фурӯ рехт.

2. Ирмиё 5:21-25 - Инро бишнавед, эй одамони беақл ва беақл, ки чашм доранду намебинанд, гӯш доранду аммо намешунаванд: Оё набояд аз Ман натарсед? мегӯяд Худованд. Оё шумо набояд дар ҳузури ман ларзонед? Ман қумро сарҳади баҳр сохтам, садди ҷовидонае, ки наметавонад убур кунад. Мавҷҳо метавонанд чарх зананд, аммо онҳо ғолиб омада наметавонанд; гурриш карда метавонанд, вале аз он убур карда наметавонанд. Аммо ин одамон дилҳои якрав ва саркаш доранд; ба канор рафтаанд ва рафтаанд. Онҳо ба худ намегӯянд: "Биёед, аз Худованд Худои худ битарсем, ки боронҳои тирамоҳу баҳорро дар мавсим медиҳад, ва моро ба ҳафтаҳои муқаррарии дарав боварӣ мебахшад".

Забур 80:14 Баргард!

Раҳмат ва омурзиши Худо барои барқароршавӣ муҳим аст.

1: Токи барқароршавӣ: Дарёфти раҳмат ва омурзиши Худо

2: Рӯй овардан ба Худо дар лаҳзаҳои зарурӣ: Даъват барои тавба

1: Марсияҳо 3:22-23 Аз муҳаббати бузурги Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки раҳмдилии Ӯ ҳеҷ гоҳ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2: Isaiah 55:7 Бигзор шарирон роҳҳои худро ва золимон андешаҳои худро тарк кунанд. Бигзор онҳо ба Худованд рӯй оваранд, ва Ӯ ба онҳо ва ба Худои мо марҳамат хоҳад кард, зеро ки Ӯ озодона омурзиш хоҳад кард.

Забур 80:15 Ва токзоре, ки дасти ростат шинондааст, ва шохае ки барои худ мустаҳкам кардай.

Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо токзорро шинонда ва онро мустаҳкам кардааст.

1. Қуввати муҳаббати Худо

2. Такя ба қудрати Худо

1. Юҳанно 15:5 - Ман ток ҳастам; шумо шохаҳо ҳастед. Агар шумо дар Ман бимонед ва ман дар шумо, меваи бисьёр хоҳед овард; гайр аз ман шумо ягон кор карда наметавонед.

2. Ишаъё 5:1-7 - Бигзор ман барои маҳбуби худ суруди ишқи худро дар бораи токзори ӯ бихонам: Маҳбуби ман дар теппаи ҳосилхез токзоре дошт. Онро кофта, аз санг тоза кард ва токи интихобшуда шинонд; дар миёни он бурҷи дидбонӣ сохта, дар он зарфи шаробро кандааст; ва ӯ дар ҷустуҷӯи он буд, ки ангур диҳад, аммо он ангури худрӯй дод.

Забур 80:16 Дар оташ месӯзад, бурида мешавад; онҳо аз мазаммати рӯи Ту нобуд мешаванд.

Сарзаниши Худованд метавонад ба ҳалокат ва марг оварда расонад.

1: Қудрати мазаммати Худованд

2: Тарс аз мазаммати Худованд

1: Ишаъё 5:24-25 - Бинобар ин, чунон ки оташ коҳро мехӯрад, ва аланга коҳро мехӯрад, ончунон решаи онҳо мисли пӯсида хоҳад буд, ва гули онҳо мисли хок боло хоҳад рафт; Зеро ки онҳо шариати Худованди лашкарҳоро рад карданд, ва каломи Қуддуси Исроилро нафрат карданд.

2: Ибриён 12:29 - Зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Забур 80:17 Бигзор дасти ту бар марди дасти рости Худ бошад, бар писари одам, ки ӯро барои худ мустаҳкам кардай.

Дасти Худо барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, манбаи қувват ва муҳофизат аст.

1. Дасти Худованд: Манбаи қувват ва муҳофизат

2. Такя ба Парвардигори тавоной ва ҳидоят

1. Забур 37:39 - Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; Натарсед, зеро ки Ман Худои шумо ҳастам. Туро қувват хоҳам дод, Оре, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам.

Забур 80:18 Пас, мо аз ту барнамегардем: моро зинда кун, ва номи Туро мехонем.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоро эҳё кунад, то онҳо исми Ӯро бихонанд.

1. Қудрати номи Худо: такя ба нерӯ ва ризқи ӯ

2. Эҳё тавассути муҳаббати бепоёни Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва ба ҳар кӣ қувват надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Забур 145:18-19 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст. Ӯ хоҳиши касонеро, ки аз Ӯ метарсанд, иҷро мекунад; низ доди онҳоро мешунавад ва онҳоро наҷот медиҳад.

Забур 80:19 Моро бозгардон, эй Худованд Худои лашкарҳо, рӯи Худро мунаввар кун; ва мо наҷот хоҳем ёфт.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки раҳм кунад ва наҷот диҳад.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо дар замони душворӣ

2. Наҷот тавассути ҳузури илоҳии Худо

1. Ишаъё 44:22 - "Ман гуноҳҳои шуморо мисли абр ва гуноҳҳои шуморо мисли туман маҳв кардам; назди Ман баргардед, зеро ки Ман туро фидия додаам".

2. Румиён 10:13 - "Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт".

Таронаи 81 таронаи насиҳат ва ҷашнест, ки мардуми Исроилро ба ибодат ва итоат ба Худо даъват мекунад. Он муҳимияти гӯш кардани овози Худо, ба ёд овардани наҷоти Ӯ ва эҳсоси баракатҳои Ӯро тавассути итоат таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо даъват оғоз мекунад, ки мардумро ба суруд ва навохтани мусиқӣ дар ҳамду санои Худо даъват кунанд. Онҳо ҳангоми идҳои таъиншуда ҷашни хурсандиро даъват мекунанд ва амри навохтани карнайро ҳамчун рамзи ибодат таъкид мекунанд (Забур 81:1-3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи садоқати Худо дар раҳони Исроил аз Миср фикр мекунад. Онҳо ба мардум хотиррасон мекунанд, ки Ӯ доду фарёди онҳоро шунида, онҳоро аз ғуломӣ наҷот дод. Онҳо қайд мекунанд, ки чӣ тавр Худо онҳоро дар Мериба озмуда, дар он ҷо бар зидди Ӯ исён бардоштанд (Забур 80:4–7).

Сархати 3: Забурнавис хоҳиши Худоро барои итоаткорӣ таъкид мекунад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ Исроилро бо қудрати азим аз Миср берун овард, вале афсӯс мехӯранд, ки онҳо ба аҳкоми Ӯ гӯш надоданд ва риоя накарданд. Онҳо таъкид мекунанд, ки итоаткорӣ баракатҳо ва фаровонӣ меорад (Забур 80:8–16).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштод як пешниҳод мекунад
насиҳат барои ибодат,
ва панд аз наҷоти илоҳӣ,

таъкид кардан ба ҷашни шодмонӣ ҳангоми эътирофи садоқати илоҳӣ.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути даъвати сурудхонӣ ва навохтани мусиқӣ ба даст оварда шудааст, дар ҳоле ки таъкид ба идҳои таъиншуда,
ва таъкид кардани ривояте, ки тавассути мулоҳиза дар бораи наҷот ба даст омадааст, дар ҳоле ки таъкид бар озмоиши илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътироф кардани хоҳиши илоҳӣ барои итоат ҳамчун манбаи баракатҳо ҳангоми нола кардан аз беитоатӣ нишон дода шудааст.

Забур 81:1 Дар бораи қуввати мо Худоро бо овози баланд бихонед; барои Худои Яъқуб садои шодӣ кунед.

Ҳамду санои Худоро, ки сарчашмаи қувват ва шодӣ аст!

1: Худо қувват ва шодии мо дар ҳаёт аст.

2: Биёед якҷоя Худоро ҳамду сано кунем ва ҳузури Ӯро дар ҳаёти худ ҷашн гирем.

1: Филиппиён 4:4-7 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед. Боз мегӯям, шод бошед! Бигзор меҳрубонии шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд дар даст аст. Ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо ва шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад; ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2: Забур 100: 1-2 - Барои Худованд садои шодӣ кунед, эй тамоми заминҳои шумо. Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед; бо суруд ба ҳузури Ӯ биёед.

Забур 81:2 Забурро бигир, ва ба ин ҷо овар, ки барфи форам бо забур.

Забурнавис одамонро ташвиқ мекунад, ки асбобҳои мусиқӣ, аз қабили тембр, арфа ва забурро истифода баранд, то суруди таронаҳоро ҳамроҳӣ кунанд.

1. Мусиқӣ ҳамчун як намуди ибодат: Таҳқиқи истифодаи асбобҳо дар ситоиш

2. Садои шодмонӣ: Чӣ тавр мусиқӣ метавонад робитаи моро бо Худо мустаҳкам кунад

1. Эфсӯсиён 5:19, «Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд ored».

2. Қӯлассиён 3:16, «Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо ҳар ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад, якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед, ва бо файз дар дилҳои худ барои Худованд суруд хонед».

Забур 81:3 Дар моҳи нав, дар вақти муқарраршуда, дар рӯзи ҷашни мо карнайро навозед.

Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки дар моҳи нав, дар вақти муайяншуда ва дар рӯзи ид сурнай кашанд.

1. Муҳимияти риояи вақтҳои таъиншуда

2. Бо садои шодмон гузаронидани идҳои Худо

1. Ибодат 23:2-4 - Ба банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: Дар бораи идҳои Худованд, ки шумо онҳоро ҷамъомадҳои муқаддас эълон хоҳед кард, инҳо идҳои мананд.

2. Ибриён 12:28-29 - Бинобар ин, мо салтанатеро ба даст меорем, ки онро ҷунбондан мумкин нест, бигзор файз дошта бошем, то ки ба василаи он ба Худо ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарси илоҳӣ хизмат кунем: зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

Забур 81:4 Зеро ки ин барои Исроил қонун ва қонуни Худои Яъқуб буд.

Ин тарона қонунеро тасвир мекунад, ки Худо дар замони Яъқуб ба Исроил дода буд.

1. Муҳимияти риояи аҳкоми Худо

2. Итоат баракат ва неъмат меорад

1. Такрори Шариат 8:6 Бинобар ин, аҳкоми Худованд Худои худро риоя намуда, бо роҳҳои Ӯ рафтор кунед ва аз Ӯ тарсед.

2. Ишаъё 1:19 Агар хоҳӣ ва итоаткор бошӣ, аз неъмати замин хоҳӣ хӯрд.

Забур 81:5 Инро ӯ ба Юсуф барои шаҳодате таъин кард, вақте ки ӯ аз замини Миср мерафт, дар он ҷо забоне шунидам, ки нафаҳмидам.

Худо Юсуфро ҳамчун шаҳодати қудрат ва муҳофизати ӯ дар вақти дар Миср буданаш таъин кард.

1. Вафодории Худо ҳамеша бо мост, ҳатто вақте ки мо дар ҷойҳои ношинос ва душвор ҳастем.

2. Ҳикояи Юсуф ба мо нишон медиҳад, ки чӣ тавр ба замонҳои душвор содиқона тоб оварда, ба муҳофизати Худованд эътимод дошта бошем.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ.

Забур 81:6 Китфи ӯро аз бори гарон дур кардам, Дастонаш аз дегҳо раҳо шуданд.

Худо бори гарони мардуми худро сабук кард ва дасти онҳоро аз меҳнати сангин раҳо кард.

1. Муҳаббати Худо моро аз зулм озод мекунад

2. Даъват барои ёдоварӣ аз наҷоти Худо

1. Хуруҷ 13:3-4 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Он рӯзеро, ки шумо аз Миср, аз хонаи ғуломӣ берун омадаед, ба ёд ored, зеро ки Худованд шуморо бо қуввати дасташ аз ин макон берун овард. дар он ҷо нони хамиртуруш нахӯрад.

4. Ғалотиён 5:1 - "Пас, дар озодие, ки Масеҳ моро бо он озод кардааст, устувор бошед ва дигар ба юғи ғуломӣ гирифтор нашавед".

Забур 81:7 Туро ба мусибат даъват кардӣ, ва ман туро наҷот додам; Ман ба ту дар макони ниҳони раъд ҷавоб додам: Туро дар обҳои Мерибо озмудам. Села.

Худованд моро дар вақти душворӣ наҷот медиҳад ва ба дуоҳои мо ба таври пурасрор ҷавоб медиҳад.

1. Роҳҳои пурасрори Худо: Эҳсоси наҷот дар замонҳои душвор

2. Қувваи дуо: таваккал ба Худованд дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 81:8 Гӯш кун, эй қавми ман, ва Ман ба ту шаҳодат хоҳам дод: эй Исроил, агар ба ман гӯш диҳӣ;

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки Худоро гӯш кунем ва ба Ӯ итоат кунем.

1. "Даъват барои гӯш кардан: Даъвати Худо ба тоат"

2. "Ба Худованд гӯш диҳед: Каломи Худоро гӯш кунед"

1. Такрори Шариат 6: 4-5 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Яъқуб 1:19-20 Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Забур 81:9 Дар ту худои бегона нахоҳад буд; ва ҳеҷ худои бегонаро парастиш накун.

Худованд ба мо амр мекунад, ки ба ягон худои бегона ва бегона парастиш накунем.

1. Хатари бутпарастӣ: чӣ гуна бояд аз ибодати худоёни козиб худдорӣ кард

2. Фоидаҳои содиқ мондан ба Худо: чӣ гуна бояд ба Каломи Худо содиқ мондан

1. Такрори Шариат 32:17 Онҳо ба девҳо қурбонӣ мекарданд, на ба Худо; ба худоёне, ки намешинохтанд.

2. Румиён 1:18-25 Зеро ки ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноадолатии одамон, ки ростиро дар ноинсофӣ нигоҳ медоранд, зоҳир мешавад.

Забур 81:10 Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср берун овард: даҳони худро васеъ кушо, ва ман онро пур хоҳам кард.

Худо ба мо неъматҳои фаровон медиҳад, агар мо дилҳои худро кушоем ва онро қабул кунем.

1: Дилҳои худро кушоед ва неъматҳоеро, ки Худо ба шумо додааст, қабул кунед.

2: Аз неъматҳои Худо шод бошед ва барои неъматҳои зиёди Ӯ шукр гӯед.

1: Эфсӯсиён 3: 20-21 - Ва ҳар кӣ қодир аст, ки аз ҳар он чи металабем ё фикр мекунем, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, зиёдтар ба амал оварад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад. омин.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як ҳадяи хуб ва ҳар як ҳадяи комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё соя вуҷуд надорад.

Забур 81:11 Аммо қавми Ман ба овози ман гӯш надод; ва Исроил ҳеҷ яке аз ман намехост.

Ба ҳидояти Худо нигоҳ накарда, халқи Исроил аз паи Ӯ саркашӣ карданд.

1. Қудрати беитоатӣ: Омӯзиш аз халқи Исроил

2. Оқибатҳои гӯш накардан: Огоҳӣ аз Забур 80:11

1. Ирмиё 11:7-8 "Зеро ки ман дар рӯзе ки онҳоро аз замини Миср берун овардам, ба падарони шумо бо ҷидду ҷаҳд эътироз намудам ва то имрӯз барвақт бархоста, эътироз намуда, гуфтам: "Ба овози Ман итоат кунед. Аммо онҳо итоат карданд. на, ва ба гӯши онҳо майл накарданд, балки ҳар кас бо хаёли дили бади худ рафтор мекард; бинобар ин Ман ҳамаи суханони ин аҳдро, ки ба онҳо фармудаам, ба амал хоҳам овард, вале онҳо ин корро накарданд».

2. Ишаъё 1:19-20 «Агар шумо хоҳед ва итоаткор бошед, неъмати заминро хоҳед хӯрд; лекин агар рад карда, исён кунед, шамшер хоҳед хӯрд, зеро ки даҳони Худованд инро гуфтааст. "

Забур 81:12 Пас, Ман онҳоро ба ҳавасҳои дилашон додам, ва онҳо аз рӯи маслиҳати худ рафтор карданд.

Худо ба одамон иҷозат дод, ки ба хоҳишҳо ва интихоби худ пайравӣ кунанд.

1. Худо меҳрубон аст ва ба мо иҷозат медиҳад, ки роҳи худро интихоб кунем, аммо Ӯ мехоҳад, ки роҳи Ӯро интихоб кунем.

2. Ҳамаи мо озодии ирода дорем, аммо мо бояд эҳтиёт бошем, ки чӣ интихоб мекунем ва он ба муносибати мо бо Худо чӣ гуна таъсир мерасонад.

1. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Ғалотиён 6:7-8 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чизеро, ки мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ мекорад, то ба ҷисми худ писанд ояд, аз ҷисм нобудиро даравад; ҳар кӣ барои писанд омадани Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро дарав хоҳад кард».

Забур 81:13 Кошки қавми Ман ба ман гӯш медоданд, ва Исроил бо роҳҳои Ман мерафтанд!

Худо мехост, ки қавмаш ба Ӯ итоат кунанд ва бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кунанд.

1. Қувваи итоаткорӣ - Чаро муҳим аст, ки аҳкоми Худоро риоя кунед.

2. Шодии шогирдї – Фањми комили пайрави Худо будан.

1. Забур 81:13 - "Кошки қавми Ман ба ман гӯш медоданд, ва Исроил бо роҳҳои Ман мерафтанд!"

2. Такрори Шариат 28: 1-14 - "Ва воқеъ хоҳад шуд, ки агар ту ба овози Худованд Худои худ бодиққат гӯш диҳӣ, тамоми аҳкоми ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, риоя ва ба ҷо оварӣ, ки Худованди ту Худо туро бар ҳамаи халқҳои рӯи замин болотар хоҳад гузошт».

Забур 81:14 Ба зудӣ ман душманони онҳоро мутеъ мекардам ва дасти худро бар зидди душманонашон мебурдам.

Худо ваъда медиҳад, ки душманони халқи Худро мутеъ месозад ва дасти Худро бар зидди душманонашон бармегардонад.

1. Худованд муҳофизи мост: Омӯзиш дар Забур 80:14

2. Ғалабаи мо дар Масеҳ: Намоиши Забур 81:14

1. Ишаъё 54:17 - Ягон аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард.

2. Румиён 8:37 - Аммо дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, бештар ғолиб ҳастем.

Забур 81:15 Нафратоварони Худованд бояд ба Ӯ таслим мешуданд, вале замони онҳо то абад мемонд.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба Ӯ итоат кунем ва Ӯро ҳамчун абадӣ эҳтиром кунем.

1: Ба Худованд итоат кунед: Фармони абадӣ

2: Табиати пойдори ҳокимияти Худо

1: Румиён 13:1-7, "Бигзор ҳама ба ҳокимиятҳои ҳоким итоат кунанд, зеро ҳеҷ ҳокимияте нест, ҷуз он ки Худо муқаррар кардааст. Ҳокимиятҳои мавҷударо Худо муқаррар кардааст."

2: Ишаъё 40:28-31, "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши Ӯ ҳеҷ кас наметавонад. фахмидан».

Забур 81:16 Ӯ онҳоро низ аз беҳтарин гандум сер мекард, ва туро аз асал аз санг сер мекардам.

Худо тайёр буд, ки халқи худро бо беҳтарин гандум ва асали сангӣ сер кунад.

1. Саховати Худо: Фаҳмидани ризқи Ӯ барои халқаш

2. Ширинии ҳузури Худоро эҳсос кардан

1. Забур 81:16

2. Ишаъё 55:1-2 - "Биёед, эй ҳамаи ташнагон, ба об биёед; ва шумо, ки пул надоред, биёед, харед ва бихӯред! Биёед, шароб ва ширро бе пул ва бе арзиш харед. Чаро харҷ кунед. пул ба он чизе ки нон нест, ва меҳнати шумо барои он чизе ки қаноат намекунад?»

Таронаи 82 таронаест, ки ба доварии илоҳӣ ва масъулияти ҳокимони заминӣ муроҷиат мекунад. Он қудрати Худоро ҳамчун довари ниҳоӣ таъкид мекунад ва ба адолат ва адолат дар байни онҳое, ки қудрат доранд, даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис саҳнаро бо тасвир кардани анҷумани илоҳӣ, ки дар он Худо ҳамчун довари олӣ роҳбарӣ мекунад, мегузорад. Онҳо таъкид мекунанд, ки Худо дар байни «худоҳо» ё ҳокимон доварӣ мекунад ва онҳоро барои аъмоли худ ҷавобгар месозад (Забур 81:1).

Сархати 2: Забурнавис ин ҳокимони заминиро танқид карда, мегӯяд, ки онҳо адолат ва адолатро риоя накардаанд. Онҳо ҳукмҳои ноодилонаи онҳоро маҳкум карда, онҳоро водор мекунанд, ки нотавонону ятимонро дифоъ кунанд ва мискинонро наҷот диҳанд (Забур 81:2–4).

Сархати 3: Забурнавис ба ин ҳокимон даъвати илоҳии онҳоро хотиррасон мекунад. Онҳо иддао доранд, ки ҳарчанд ба далели қудраташон онҳоро "худо" меноманд, онҳо мирандаанд ва барои беадолатии худ ба паёмадҳо дучор хоҳанд шуд. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки дар ниҳоят ҳамаи халқҳо аз они Худо ҳастанд (Забур 81:5–8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду ду тӯҳфаҳо
даъват ба адолат,
ва панд аз доварии илоҳӣ,
таъкид бар масъулиятшиносӣ ҳангоми эътирофи қудрати илоҳӣ.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути тавсифи маҷлиси илоҳӣ ба даст омадааст ва дар баробари таъкид ба масъулияти ҳокимони заминӣ,
ва таъкид кардани панд, ки тавассути интиқоди ҳукмҳои ноодилона ба даст оварда мешавад, дар ҳоле ки ёдрас кардани оқибатҳои марговар.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи моликияти илоҳӣ ҳамчун манбаи доварии ниҳоӣ ҳангоми тасдиқи ниёз ба адолат

Забур 82:1 Худо дар ҷамоати тавоноён истодааст; дар байни худоён доварӣ мекунад.

Худо довари ҳама аст, ҳатто тавоноён.

1. Подшоҳии Худо: Ҳеҷ кас болотар аз ҳукми Ӯ нест

2. Худо довар бошад: раҳо кардани изтироб ва нигаронӣ

1. Воиз 12:13-14 Биёед хулосаи тамоми масъаларо бишнавем: Аз Худо битарс ва аҳкоми Ӯро риоят кун, зеро ки тамоми вазифаи инсон ин аст. Зеро ки Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек бошад, хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Румиён 14:10-12 Аммо чаро ту бародари худро доварӣ мекунӣ? ё чаро бародари худро ноумед мекунӣ? зеро ки ҳама дар назди курсии доварии Масеҳ истодаем. Зеро ки навишта шудааст: "То зиндаам, мегӯяд Худованд, ҳар зону ба ман хам хоҳад шуд, ва ҳар забон ба Худо иқрор хоҳад кард". Пас ҳар яки мо дар бораи худ дар назди Худо ҳисобот хоҳем дод.

Забур 82:2 То ба кай беадолатона доварӣ мекунед, ва одамони шарирро қабул мекунед? Села.

Забурнавис савол медиҳад, ки чаро шарирон қабул мешаванду адолат пойдор нест.

1: Адолат бояд пойдор бошад ва шарирон бояд ба ҳамон меъёрҳое, ки одилонро доранд, нигоҳ доранд.

2: Худо довари одил аст, ки ҳеҷ гоҳ аз аҳволи бегуноҳон нодида намегирад.

1: Ишаъё 1:17 - "Некӣ карданро омӯзед; адолатро биҷӯед, зулмро ислоҳ кунед; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро даъво кунед".

2: Яъқуб 2:12-13 - "Гуфтор кунед ва рафтор кунед, ки онҳо бояд зери қонуни озодӣ маҳкум карда шаванд. Зеро доварӣ ба касе, ки раҳм накардааст, бе раҳм аст. Марҳамат бар доварӣ ғолиб меояд."

Забур 82:3 Бечорагон ва ятимонро ҳимоя кунед: ба мискинон ва бечорагон адолат кунед.

Ин порча моро даъват мекунад, ки аз бенавоён ва ятимон дифоъ кунем ва дар ҳаққи дармондагон ва ниёзмандон адолат кунем.

1. Даъвати Худо: дифоъ аз фаромӯшшудагон ва мазлум

2. Шафќати бечуну чаро: адолат кардан ба дармондагону бенавоён

1. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

2. Мико 6:8 - Ӯ ба ту нишон дод, эй одам, чӣ хуб аст. Ва Худованд аз шумо чӣ талаб мекунад? Ба адолат рафтор кунед ва марҳаматро дӯст доред ва бо Худои худ фурӯтанона рафтор кунед.

Забур 82:4 Фақирон ва мискинонро раҳоӣ деҳ, онҳоро аз дасти шарирон раҳо кун.

Ин порча аз Забур даъват мекунад, ки мискинон ва мискинонро аз дасти шарирон раҳо кунем.

1. Қувваи шафқат: Чӣ тавр кӯмак ба камбағалон ва ниёзмандон моро бештар ба Худо монанд мекунад

2. Масъулияти адолат: Чӣ тавр мо метавонем осебпазиронро аз шарирон муҳофизат кунем

1. Яъқуб 1:27 - Дине, ки дар пеши Худои Падар пок ва покиза аст, ин аст: аёдати ятимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо дидан ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ доштан.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, даъвои бевазанро талаб кунед.

Забур 82:5 Онҳо намедонанд ва намефаҳманд; дар торикӣ кадам мезананд: тамоми асосхои замин, албатта.

Дар ин порча аз онон сухан меравад, ки бехабаранд ва пояҳои заминро намефаҳманд.

1. Эътироф кардани асосҳои имон - Истифодаи Забур 81:5 барои омӯхтани аҳамияти дарки асосҳои имон.

2. Дар рӯшноӣ рафтор кардан - Бифаҳмед, ки чӣ тавр Забур 81:5 ба мо кӯмак мекунад, ки на дар зулмот, балки дар нури имон роҳ равем.

1. «Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва чароғе барои роҳи ман аст» (Забур 118:105).

2. «Агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар нур аст, мо бо якдигар муошоракат дорем» (1 Юҳанно 1:7).

Забур 82:6 Ман гуфтам: шумо худоён ҳастед; ва ҳамаи шумо фарзандони Ҳаққи Таоло ҳастед.

Худо эълон мекунад, ки ҳама одамон фарзандони Ӯ ҳастанд ва қобилияти ба худоён монанд карданро доранд.

1. "Қудрати Худо: Потенсиал дар дохили мо"

2. «Фарзандони Худо: ба мо қувват мебахшанд, ки мисли Худо бошем»

1. Забур 81:6

2. Юҳанно 10:34-36 - «Исо ба онҳо ҷавоб дод: «Оё дар шариати шумо навишта нашудааст, ман гуфтам, ки шумо худо ҳастед? Он ки Падар Ӯро тақдис карда, ба ҷаҳон фиристод, шумо куфр мегӯед, зеро гуфтам: "Ман Писари Худо ҳастам?"

Забур 82:7 Аммо шумо мисли одамон хоҳед мурд, ва мисли яке аз сарварон афтода хоҳед шуд.

Забурнавис ҳушдор медиҳад, ки онҳое, ки қудрат доранд, мисли дигарон то ҳол марг хоҳанд дошт.

1. Қудрат дар ин ҷаҳон зудгузар аст

2. Шаъну шарафи ҳаёти ҳар як инсон

1. Румиён 5:12 - Пас, чунон ки гуноҳ ба воситаи як одам ба ҷаҳон дохил шуд, ва мамот ба воситаи гуноҳ, ва ҳамин тавр мамот ба ҳамаи одамон омад, зеро ки ҳама гуноҳ карданд.

2. Ибриён 9:27 - Ҳамон тавре ки одамон як бор мурданд ва баъд аз он ба доварӣ дучор шаванд.

Забур 82:8 Бархез, эй Худо, заминро доварӣ кун, зеро ки Ту вориси ҳамаи халқҳо хоҳӣ буд.

Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки эҳьё шавад ва заминро доварӣ кунад, зеро Ӯ тамоми халқҳоро мерос хоҳад гирифт.

1. Доварии одилонаи Худо: чӣ гуна ҳукмронии одилонаи Худо бар халқҳо ғолиб меояд

2. Мероси Худо: Фаҳмидани он, ки чӣ тавр Худо бар тамоми халқҳо ҳукмфармост

1. Ишаъё 40:22-23 - Ӯ дар болои ҳалқаи замин нишастааст, ва мардуми он мисли малах мебошанд. Ӯ осмонро чун соябоне дароз мекунад, ва онҳоро мисли хаймае, ки дар он зиндагӣ мекунанд, паҳн мекунад.

2. Румиён 14:11-12 - Навишта шудааст: «Ба ҳангоме ки зиндаам, мегӯяд Худованд, ҳар зону пеши ман хам хоҳад шуд; ҳар забон Худоро эътироф мекунад. Пас, ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот медиҳем.

Таронаи 83 таронаи нола ва илтиҷо мебошад, ки илтиҷои забурнависро дар бораи дахолати Худо бар зидди душманонашон ифода мекунад. Он таҳдидҳо ва тавтиаҳоеро, ки Исроил рӯбарӯ мешавад, тасвир мекунад ва Худоро даъват мекунад, ки душманони онҳоро мағлуб кунад.

Сархати 1: Забурнавис бо тавсифи душманони Исроил оғоз мекунад, ки иттифоқ бастаанд ва бар зидди халқи Худо тавтиъа карданд. Онҳо халқҳои гуногунеро номбар мекунанд, ки мехоҳанд Исроилро нобуд созанд ва тарсу ҳаросро баён мекунанд (Забур 82:1–4).

Сархати 2: Забурнавис ба Худо муроҷиат мекунад, то дахолат кунад. Онҳо аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки бо душманонашон ҳамон тавре ки дар гузашта рафтор карда буд, бо ёдоварӣ кардани ҳолатҳои таърихие, ки Худо душманони Исроилро мағлуб кард (Забур 82:5–12).

Сархати 3: Забурнавис шикасти душманони онҳоро тасвир мекунад ва аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоро бо қудрати худ таъқиб кунад ва онҳоро ба шарманда расонад. Онҳо мехоҳанд, ки ин халқҳо бидонанд, ки танҳо Худованд Таоло Таоло бар тамоми замин аст (Забур 82:13-18).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду се тӯҳфаҳо
нола аз таҳдиди душман,
ва илтиҷо барои дахолати илоҳӣ,

тавсифи душманони тавтиъа ҳангоми изҳори тарс.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути муроҷиат ба дахолати илоҳӣ ба даст оварда шудааст ва ҳангоми ба ёд овардани пирӯзиҳои гузашта,
ва таъкиди дархосте, ки тавассути тавсифи шикасти матлуб ба даст омадааст, дар ҳоле ки изҳори хоҳиши эътирофи илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи қудрати илоҳӣ ҳамчун манбаи пирӯзӣ ва тасдиқи ҳокимияти илоҳӣ.

Забур 83:1 Хомӯш макун, эй Худо, Хомӯш макун, ва ором мабош, эй Худо.

Муаллиф аз Худо талаб мекунад, ки хомуш нанишинад ва амал кунад.

1. Қувваи дуо: Даъво барои дахолати Худо

2. Дар хомӯшӣ қувват ёфтан: Омӯзиши гӯш кардани Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин ба гуноҳҳои худ иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил тавоно ва таъсирбахш аст".

2. Забур 46:10 - «Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Ман дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд».

Забур 83:2 Зеро ки инак, душманони Ту ошӯб мезананд, ва нафратдорони Ту сар бардоштаанд.

Душманони Худо ошуфтаанд ва такаббур кардаанд.

1. «Қудрати душманони Худо»

2. «Дар муқобили мухолифат барои Худо истодан»

1. Забур 37:1-2 - "Аз бадкорон ғамгин нашав ва ба бадкорон ҳасад набар, зеро онҳо ба зудӣ мисли алаф бурида хоҳанд шуд, ва мисли алафи сабз хушк хоҳанд шуд".

2. 2 Таслӯникиён 3:3 - "Аммо Худованд амин аст, ки шуморо устувор хоҳад кард ва аз бадӣ нигоҳ медорад".

Забур 83:3 Бар зидди қавми Ту машварат карданд, ва бар зидди ниҳононии Ту машварат карданд.

Душманони халқи Худо нақшаҳое кашидаанд, ки ба онҳо ва онҳое, ки номаълуманд, муқобилат кунанд.

1. Душманони мо ҳамеша бар зидди мо найранг хоҳанд кард, аммо бо кумаки Худо мо метавонем ғалаба кунем.

2. Қувваи дуо метавонад моро аз душманонамон муҳофизат кунад.

1. Забур 83:3

2. Матто 10:16-20 Инак, Ман шуморо мисли гӯсфандон ба миёни гургон мефиристам, бинобар ин мисли морҳо доно ва мисли кабӯтарҳо бегуноҳ бошед.

Забур 83:4 Гуфтанд: «Биё, онҳоро аз халқе нест кунем; ки номи Исроил дигар дар хотир намонад.

Ба халқи Худо онҳое таҳдид мекунанд, ки мехоҳанд онҳоро нобуд кунанд.

1. Новобаста аз он, ки Худо халқи худро аз балоҳо нигоҳ медорад.

2. Мо бояд ба қудрати Худо таваккал кунем, на ба қувваи худ, то дар ҳама гуна мушкилот ғолиб ояд.

1. Забур 37:39-40 Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст. Худованд ба онҳо кӯмак мекунад ва онҳоро наҷот медиҳад; Ӯ онҳоро аз бадкорон раҳо мекунад ва онҳоро наҷот медиҳад, зеро онҳо ба Ӯ паноҳ мебаранд.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳу қуввати мост, Дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст.

Забур 83:5 Зеро ки онҳо якдилона машварат кардаанд, бар зидди Ту муттаҳид шудаанд.

Душманони Худо бар зидди Ӯ эътилоф ташкил карданд.

1. Қувваи муттаҳидшавӣ: Чӣ тавр мо аз душманони худ омӯхта метавонем.

2. Дар муқобили мухолифат устувор будан: нерӯи Худо дар баробари мусибат.

1. Забур 27:3-5 Ҳарчанд лашкар бар зидди ман ӯрду заданд, дилам наметарсад: ҳарчанд бар зидди ман ҷанг бархост, ба ин дилпур хоҳам буд.

2. Эфсӯсиён 6:10-12 Ниҳоят, эй бародарони ман, дар Худованд ва дар қудрати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо ба макрҳои иблис муқобилат карда тавонед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

Забур 83:6 Хаймаҳои Адӯм ва исмоилиён; аз Мӯоб ва Ҳоҷариниён;

Забур дар бораи душманони Исроил сухан меронад.

1: Ҳама одамон душмани мо ҳастанд, то вақте ки онҳо дӯсти мо нашаванд.

2: Худо нигаҳбон ва сипари мост.

1: Румиён 12:20, "Бинобар ин, агар душмани шумо гурусна бошад, ӯро сер кунед; агар ташна бошад, ба вай чизе нӯшед".

2: Забур 18:2, "Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард".

Забур 83:7 Ҷабал, ва Аммӯн ва Амолеқ; фалиштиён бо сокинони Сӯр;

Душманони Худо касоне ҳастанд, ки Ӯро инкор мекунанд ва мехоҳанд ба халқи Ӯ зарар расонанд.

1: Мо бояд онҳоеро эътироф кунем, ки ба Худо муқобилат мекунанд ва ба Ӯ ва ба халқаш зарар расонидан мехоҳанд.

2: Мо ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунем, ки Худо соҳибихтиёр аст ва дар ниҳоят бар душманонаш пирӯз хоҳад шуд.

1: Забур 46:10 "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам. Дар байни халққо сарбаланд хоҳам шуд, дар замин сарбаланд хоҳам шуд!"

2: Румиён 8:31 "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 83:8 Ассур низ бо онҳо пайваст: онҳо фарзандони Лутро таҳрик кардаанд. Села.

Ин ояти Забур 83 дар бораи иттифоқе сухан меравад, ки Ассур бо фарзандони Лут ҳамроҳ мешавад.

1. Аҳамияти якҷоя истодан дар ваҳдат.

2. Кувваи дустии мустахкам дар вакти зарурӣ.

1. Қӯлассиён 3:14 - Ва пеш аз ҳама, садақа кунед, ки он пайванди комилият аст.

2. Масалҳо 18:24 - Шахсе, ки дӯст дорад, бояд худро дӯстона нишон диҳад; ва дӯсте ҳаст, ки аз бародар наздиктар аст.

Забур 83:9 Бо онҳо мисли мидёниён рафтор кунед; Чун Сисро ва Ёбин, дар рӯди Кисӯн;

Худо душманони Худро ҷазо хоҳад дод, чунон ки Мидьёниён ва подшоҳони Канъонро ҷазо дод.

1. Адолати Худо: Даъват ба тавба

2. Раҳмат ва ғазаби Худо: Фаҳмидани хислати Худо

1. Румиён 12:19-20 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Хуруҷ 15:3-4 - "Худованд марди ҷангӣ аст; Худованд номи ӯст. Аробаҳои Фиръавн ва лашкари худро ба баҳр андохт ва афсарони баргузидаи ӯ дар Баҳри Сурх ғарқ шуданд."

Забур 83:10 Онҳое ки дар Эндор нобуд шуданд, мисли саргини замин шуданд.

Ин оят дар бораи ҳалокати касоне, ки ба хости Худо мухолифат мекарданд, сухан меравад.

1: Ҳеҷ кас наметавонад муқобили иродаи Худо истода, зиндагӣ кунад.

2: Мо бояд ҳамеша омода бошем, ки бо оқибатҳои муқобилат кардан ба иродаи Худо дучор шавем.

1: Матто 10:28 - "Аз онҳое, ки ҷисмро мекушанд, аммо рӯҳро кушта наметавонанд, натарсед. Баръакс, аз Он Касе битарсед, ки ҳам рӯҳ ва ҳам ҷисмро дар дӯзах нобуд карда метавонад."

2: Румиён 8:31 - "Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 83:11 Бузургони онҳоро мисли Ореб ва мисли Зееб бисоз; Оре, ҳамаи мирони онҳо мисли Забаҳ ва мисли Салмунно.

Худо мехоҳад, ки мо новобаста аз мавқеъ ё табақаи касе, нисбат ба якдигар фурӯтан ва эҳтиром бошем.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Ореб, Зеб, Зебаҳ ва Залмунна ҳамчун намуна

2. Зебоии баробарӣ: Дарси Забур 83:11

1. Матто 23:12 - Ҳар кӣ худро баланд кунад, фурӯтан хоҳад шуд ва ҳар кӣ худро фурӯтан созад, сарафроз хоҳад шуд.

2. 1 Петрус 5:5-6 - Ҳамин тавр, эй ҷавонтар, худро ба пирони худ итоат кунед. Ҳамаи шумо, дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

Забур 83:12 Он ки гуфт: «Биёед хонаҳои Худоро ба мулки худ гирем».

Ин порча дар бораи онҳое, ки мехоҳанд хонаи Худоро зери назорат гиранд, сухан меронад.

1. Хатари тасарруфи хонаи Худо

2. Баракати ба Худо супурдани хонаи Худо

1. Матто 21:12-13 - Исо онҳоеро, ки дар маъбад харидуфурӯш мекарданд, пеш карда, мегӯяд: «Навишта шудааст, ки хонаи ман хонаи дуо номида хоҳад шуд, лекин шумо онро ба ғоратгарон табдил медиҳед».

2. 1 Петрус 4:17 - Барои замони гузашта кофист, ки он чи ғайрияҳудиён кардан мехоҳанд, дар шаҳвонӣ, ҳавасҳо, мастигарӣ, базмҳо, базмҳои нӯшокӣ ва бутпарастии ғайриқонунӣ зиндагӣ кунанд.

Забур 83:13 Эй Худои ман, онҳоро мисли чарх гардон; чун коса пеш аз шамол.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки душманонро мисли чархи пеши шамол гардонад.

1. Худо метавонад ҷараёни ҷангро тағир диҳад: такя ба Худо барои мағлуб кардани душманон

2. Қувваи бод: Ҳукмронии Худо дар миёни низоъ

1. Ишаъё 40:24-26 Қудрат ва ҳокимияти Худо нисбат ба шамол

2. Ирмиё 49:36-38 Худованд ҳамаи душманонро мисли коса дар пеши бод нобуд хоҳад кард

Забур 83:14 Чунон ки оташ ҳезумро месузонад, ва чунон ки шӯъла кӯҳҳоро аланга мезанад;

Қудрати бузурги Худо тавассути қобилияти нобуд кардани Ӯ нишон дода мешавад.

1. Қудрати Худо: Оташе, ки фурӯзон аст

2. Оташи Худо: азза ва ҷалла

1. Ҳабаққуқ 3:3-5 (Ҷазрати Худо дар оташ ва дуд дида мешавад)

2. Ишаъё 33:14-15 (Қудрат ва қудрати Худо тавассути оташ нишон дода шудааст)

Забур 83:15 Пас, онҳоро бо тӯфони худ таъқиб кун, ва онҳоро бо тӯфони худ тарсонда.

Аз Худо хоҳиш карда мешавад, ки қудрати худро барои ҷазо додан ва тарсонидани душманонаш истифода барад.

1. Қудрат ва ҳадафи Худо дар азоб

2. Қуввати имони мо дар баробари душвориҳо

1. Матто 5:44 - Душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое, ки аз шумо нафрат мекунанд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки ба шумо зулм мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед.

2. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 83:16 Чеҳраи онҳоро аз хиҷил пур кунед; то ки исми Туро, эй Худованд, ҷустуҷӯ кунанд.

Ин ояти Забур 83 моро ташвиқ мекунад, ки исми Худовандро ҷӯем ва душманони худро аз хиҷолат пур кунем.

1. Қудрати ҳамду санои Худо дар баробари мусибат

2. Раҳо кардани кина ва ҷустуҷӯи номи Худо

1. Ишаъё 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам".

2. Румиён 12:19-20 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

Забур 83:17 Бигзор онҳо то абад хиҷолат ва изтироб шаванд; оре, бигзор онҳо хиҷил шаванд ва ҳалок шаванд;

Душманони Худо саргардон, изтироб, шарманда ва ҳалок хоҳанд шуд.

1. "Огоҳӣ ба шарир: доварии Худо меояд"

2. "Раҳмати Худо: ҳатто шарирҳо наҷот хоҳанд ёфт"

1. Ишаъё 45:17 - "Аммо Исроил дар Худованд бо наҷоти ҷовидонӣ наҷот хоҳад ёфт: шумо шарм нахоҳед дошт ва ҷаҳони беохир шармсор нахоҳед шуд".

2. Ҳизқиёл 36:32 - "Ман ин корро на барои шумо мекунам, мегӯяд Худованд Худо, ки ба шумо маълум аст: аз роҳҳои худ, эй хонадони Исроил, хиҷил ва хиҷил шавед".

Забур 83:18 То мардум бидонанд, ки Ту, ки танҳо исми Ӯ ЯҲУВА ҳастӣ, бар тамоми замин баландтарин ҳастӣ.

Худо ягона ҳокими ҳақиқии ҷаҳон аст ва номи Ӯ Яҳува аст.

1: Худо бар ҳама чиз ҳоким аст.

2: Танҳо як Худо вуҷуд дорад ва номи Ӯ Яҳува аст.

1: Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2:1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузор кунед, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Таронаи 84 таронаи ҳассосият ва ҳамду сано мебошад, ки хоҳиши амиқи зиндагӣ дар ҳузури Худоро ифода мекунад. Он зебоӣ ва баракатҳои будан дар ҳузури Худоро тасвир мекунад ва орзуи муошарати забурнависро бо Ӯ ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори орзуи амиқи онҳо ба манзили Худо оғоз мекунад. Онҳо хоҳиши шадиди худро барои будан дар ҳавлии Ӯ тасвир мекунанд ва ҳатто ба паррандагоне, ки дар назди қурбонгоҳҳои Ӯ паноҳ меёбанд, ҳасад мебаранд (Забур 83:1-4).

Сархати 2: Забурнавис Худоро ҳамчун манбаи қувват ва баракат ҳамду сано мегӯяд. Онҳо эътироф мекунанд, ки онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, баракат доранд ва зиёрати Сионро ҳамчун вақти шодӣ ва мулоқот бо Худо таъкид мекунанд (Забур 83:5-7).

Сархати 3: Забурнавис дуои онҳоро ба сӯи Худо равона мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки илтиҷои онҳоро бишнавад. Онҳо ба Ӯ ҳамчун сипар таваккал мекунанд ва аз Ӯ илтиҷо мекунанд ва таъкид мекунанд, ки дар ҳузури Ӯ будан беҳтар аз сукунат дар ҷои дигар аст (Забур 83:8-12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду чор тӯҳфаҳо
орзуи ҳузури илоҳӣ,
ва ҷашни неъматҳои илоҳӣ,
ифодаи хоҳиши амиқ ҳангоми эътирофи қувваи илоҳӣ.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути изҳори орзуи шадид ба даст оварда шудааст, дар ҳоле ки таъкид кардани ҳасад,

ва таъкид бар парастиш, ки тавассути ситоиши неъматҳои илоҳӣ ва эътирофи эътимод ба даст омадааст.
Зикр кардани тафаккури теологӣ дар мавриди эътирофи неъмати илоҳӣ ҳамчун манбаи муҳофизат ва тасдиқи бартарии ҳузури илоҳӣ.

Забур 84:1 Чӣ гуна меҳрубон аст хаймаҳои Ту, эй Худованди лашкарҳо!

Забурнавис Худовандро ҳамду сано мегӯяд ва шодии худро дар ҳузури Худованд баён мекунад.

1. Шодии будан дар ҳузури Худованд

2. Ҳамду санои Худованд дар ҳама ҳолат

1. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Юҳанно 15:11 - Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки шодии Ман дар шумо бошад ва шодии шумо пур шавад.

Забур 84:2 Ҷони ман ба ҳавлии Худованд орзу мекунад, бале, беҳуш мешавад: Дилам ва ҷисми ман барои Худои Ҳай нидо мекунад.

Ин порча дар бораи орзуи Худованд ва дарборҳои Ӯ бо нидо аз дил ва ҷисм сухан меравад.

1. Фарёди дил: Орзуи Парвардигор

2. Даъвати ҷисм: барои Худои Зинда фарёд мезанад

1. Ишаъё 26:9 - Бо ҷони худ ман туро дар шаб орзу кардам; Оре, бо рӯҳи худ дар ман Туро барвақт ҷустуҷӯ хоҳам кард: зеро вақте ки доварии Ту дар замин аст, сокинони ҷаҳон адолатро хоҳанд омӯхт.

2. Забур 41:1 - Чӣ тавре ки харбе аз паси об ҷараён мегирад, эй Худо, ҷони ман аз паси Ту ончунон медарояд.

Забур 84:3 Бале, гунҷишк хонае пайдо кардааст, ва фурӯ бурдаш лонае барои худ, ки дар он ҷо бачаҳои худро, ҳатто қурбонгоҳҳои Туро мегузорад, эй Худованди лашкарҳо, Подшоҳи ман ва Худои ман.

Ин оят дар бораи он сухан меравад, ки Худо барои гунҷишк ва фурӯбарон, ҳатто дар қурбонгоҳҳои Ӯ ҷои паноҳгоҳ ва паноҳгоҳ медиҳад.

1. Паноҳгоҳи Худо: Паноҳ ҷустан дар Худованд

2. Таъмини Худо: Чӣ гуна Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

1. Ишаъё 25:4 - «Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармӣ, вақте ки таркиши даҳшатовар мисли тӯфон аст. бар зидди девор».

2. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам". ва ҷонҳои худ оромӣ хоҳед ёфт, зеро юғи Ман осон аст ва бори ман сабук аст».

Забур 84:4 Хушбахтанд сокиноне, ки дар хонаи ту ҳастанд, то ҳол Туро ҳамду сано хоҳанд хонд. Села.

Онҳое, ки дар хонаи Худо зиндагӣ мекунанд, баракат доранд ва ҳамеша Ӯро ситоиш мекунанд.

1. Зиндагӣ дар хонаи Худо: Баракат ва ҳамду сано

2. Тафовуте, ки дар хонаи Худо зиндагӣ мекунад: то ҳол ҳамду санои Худо

1. Эфсӯсиён 2:19-22 - Шумо дигар бегона ва аҷнабиён нестед, балки ҳамватанони муқаддасон ва аъзоёни хонаи Худо ҳастед.

2. Ибриён 3:1-6 - Пас, эй бародарони муқаддас, шарикони даъвати осмонӣ, дар бораи расул ва Саркоҳини эътирофи мо Исои Масеҳ фикр кунед.

Забур 84:5 Хушо марде, ки қувваташ дар туст; ки роххои онхо дар дили онхост.

Забурнавис Худовандро барои баракат додани онҳое, ки қувваташон аз Ӯст ва дилҳояшон ба Ӯ бахшида шудаанд, ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр онро гирифтан ва нигоҳ доштан

2. Роҳи вафодорӣ: Пайравӣ аз роҳи Худо дар қалби худ

1. Эфсӯсиён 3:14-21 - Дуои Павлус дар бораи эфсӯсиён, ки аз Рӯҳ қувват бахшад, то ба муҳаббати Худо имон оваранд.

2. Забур 37:3-5 - Даъват ба таваккал ба Худованд ва аз роҳҳои Ӯ лаззат бурдан.

Забур 84:6 Он ки аз водии Бако убур карда, онро чоҳ месозад; борон хам хавзхоро пур мекунад.

Ин порча дар бораи он сухан меравад, ки чӣ тавр Худо ба халқи худ, ҳатто дар замонҳои душвор, таъмин мекунад.

1. Худо бо мо дар водӣ аст - Забур 83:6

2. Таъмини Худо дар биёбон - Забур 83:6

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам, ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

2. Забур 23:4 - "Бале, гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои Ту ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

Забур 84:7 Онҳо аз қувват меафзоянд, Ҳар яке аз онҳо дар Сион ба ҳузури Худо зоҳир мешаванд.

Забурнавис Худоро барои қуввати халқаш, ки дар Сион ба ҳузури Ӯ меоянд, ҳамду сано мегӯяд.

1. «Қувваи халқи Худованд»

2. «Зоҳир ба ҳузури Худованд дар Сион»

1. Ишаъё 40:31, "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

2. Забур 46:1, «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

Забур 84:8 Эй Парвардигори лашкарҳо, дуои маро бишнав: гӯш кун, эй Худои Яъқуб. Села.

Забурнавис фурӯтанона аз Худо хоҳиш мекунад, ки дуои ӯро бишнавад ва ба илтиҷоҳои Ӯ диққат диҳад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши фурӯтанона ба Худо муроҷиат кардан

2. Дар Худои Яъқуб қувват ёфтан

1. 1 Юҳанно 5:14, "Ва ин боварӣ аст, ки мо дар назди Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад".

2. Ҳастӣ 32:24-30, вақте ки Яъқуб бо Худо меҷангад ва баракат дода мешавад ва Исроил номида мешавад.

Забур 84:9 Инак, эй Худои сипари мо, ва ба рӯи тадҳиншудаи Худ нигоҳ кун.

Забурнавис умедвор аст, ки Худо ба чеҳраи тадҳиншудаи худ нигоҳ мекунад.

1. "Қувваи умед ба Худо"

2. «Имтиёзи шафоат кардан аз номи тадҳиншудагон»

Салиб-

1. 2 ба Қӯринтиён 3:18 - Ва ҳамаи мо, бо чеҳраи кушода, ҷалоли Худовандро мебинем, аз як дараҷаи ҷалол то дараҷаи дигар ба як сурат табдил ёфта истодаем.

2. Забур 2:2 - Подшоҳони рӯи замин ҷамъ шуданд, ва ҳокимон бо ҳам машварат мекунанд, бар зидди Худованд ва бар зидди тадҳиншудаи Ӯ.

Забур 84:10 Зеро ки як рӯз дар ҳавлии Ту аз ҳазор рӯз беҳтар аст. Ман беҳтар аст дар хонаи Худои худ дарбон бошам, аз он ки дар хаймаҳои шарорат сокин бошам.

Ин порча муҳим будани вақтро дар додгоҳҳои Худо ва чӣ гуна бартарии он аз зиндагӣ дар ноадолатиро таъкид мекунад.

1. Арзиши вақт дар судҳои Худо

2. Сукунат дар адолат ва бадӣ

1. Забур 27:4 - Як чизро аз Худованд талаб мекунам, танҳо инро меҷӯям: то тамоми айёми умрам дар хонаи Худованд сокин бошам.

2. Воиз 5:1 - Вақте ки шумо ба хонаи Худо меравед, қадамҳои худро нигоҳ доред. Барои гӯш кардан наздик шавед, на қурбонии аблаҳоне, ки намедонанд, ки гуноҳ мекунанд.

Забур 84:11 Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст: Худованд файзу ҷалол хоҳад дод, аз росткорон ҳеҷ кори некро дареғ нахоҳад дошт.

Худо манбаи муҳофизат ва ризқи мост.

1. Муҳофизат ва таъминоти Худованд - Забур 83:11

2. Одил рафтор кунед ва баракати Худоро қабул кунед - Забур 84:11

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Румиён 8:32 - Он ки Писари Худро дареғ надошт, балки Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, чӣ тавр бо Ӯ ҳама чизро ба мо ба таври ройгон намедиҳад?

Забур 84:12: Эй Парвардигори лашкарҳо, хушбахт аст касе ки ба Ту таваккал мекунад.

Забур 84:12 Худованди лашкарҳоро ҳамду сано мегӯяд ва онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, баракат медиҳад.

1. Баракати имон - Фаҳмидани аҳамияти эътимод ба Худованд ва чӣ гуна он ба ҳаёти мо баракат меорад.

2. Қувваи баракат - омӯхтани қудрати баракати Худо ва чӣ гуна он моро тағир медиҳад.

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Таронаи 85 таронаи барқарорсозӣ ва оштӣ буда, илтиҷои забурнависро барои марҳамат ва омурзиши Худо ифода мекунад. Он дар бораи амалҳои пешинаи наҷоти Худо фикр мекунад ва хоҳиш мекунад, ки илтифоти Ӯ бар халқаш барқарор карда шавад.

Сархати 1: Забурнавис бо мулоҳиза кардан дар бораи амалҳои гузаштаи Худо, ки илтифот ва омурзиш дошт, оғоз мекунад. Онҳо барои барқарор кардани Яъқуб ва бахшида шудани гуноҳҳояшон миннатдорӣ баён мекунанд. Онҳо аз Худо хоҳиш мекунанд, ки илтифоти Ӯро бори дигар баргардонад (Забур 84:1-3).

Сархати 2: Забурнавис зарурати эҳё ва мусолиҳаро эътироф мекунад. Онҳо аз Худо хоҳиш мекунанд, ки муҳаббати устувор, адолат, сулҳ ва адолатро ба

халқи худ нишон диҳад. Онҳо умедворанд, ки Худо дар бораи наҷот чӣ мегӯяд (Забур 84:4–8).

Сархати 3: Забурнавис барқароршавии илоҳиро интизор аст. Онҳо омодагии худро барои гӯш кардани суханони Худо изҳор намуда, таъкид мекунанд, ки агар аз беақлӣ рӯй гардонанд, Ӯ ба халқи худ сулҳу осоиштагӣ хоҳад гуфт. Онҳо интизоранд, ки ҷалоли илоҳӣ дар замин сокин хоҳад шуд (Забур 84:9–13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду панҷ тӯҳфаҳо
илтиҷо барои раҳмати илоҳӣ,
ва инъикоси барқарорсозии илоҳӣ,
таъкид кардани изҳори миннатдорӣ дар баробари эътирофи зарурати эҳё.

Таъкид кардани даъват ба воситаи мулоҳиза дар бораи амалҳои гузашта ҳангоми дархости барқарорсозӣ,
ва таъкид кардани интизорӣ, ки тавассути изҳори умед ба шунидани каломи илоҳӣ ва интизории манзили илоҳӣ ба даст меояд.
Зикр кардани тафаккури теологӣ дар мавриди эътирофи муҳаббати илоҳӣ ба унвони манбаи адолат ва тасдиқи аҳамияти рӯйгардонӣ аз беақлӣ.

Забур 85:1 Худовандо, бар замини худ лутфу марҳамат будӣ, асорати Яъқубро баргардондӣ.

Худо ба халқи худ раҳм кард ва онҳоро ба сарзаминашон баргардонд.

1. «Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо».

2. «Бо баракати Худо ба хона баргаштан».

1. Забур 85:1

2. Румиён 8: 38-39 "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодир хоҳанд буд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Забур 85:2 Ту гуноҳи халқи Худро бахшидаӣ, тамоми гуноҳҳои онҳоро пӯшидаӣ. Села.

Худованд гуноњњои ќавми Худро бахшида ва онњоро комилан рӯйпӯш кардааст.

1. Раҳмат ва омурзиши Худо - Чӣ гуна муҳаббати Худо ба мо метавонад моро ҳамеша ба сӯи Ӯ баргардонад.

2. Файз ва кафорат - Чӣ тавр марг ва эҳёи Масеҳ ба мо имконият медиҳад, ки бо Худо оштӣ шавем.

1. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 103:12 Ҳар қадар ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Забур 85:3 Ҳама ғазаби худро дур кардай, аз шиддати хашми худ дур шудай.

Худо ғазаби Худро дур кард ва хашми Ӯро нарм кард.

1: Мо метавонем тасаллӣ диҳем, ки муҳаббати Худо пойдор аст ва файзи Ӯ абадӣ аст.

2: Ҳатто вақте ки мо дар миёни ғазаб ва ноумедии худ ҳастем, Худо то ҳол дар он ҷост ва омода аст бахшидан ва барқарор кардан.

1: Isaiah 54:8-9 Дар ғазаби пур аз ғазаб як лаҳза рӯи худро аз ту пинҳон кардам, аммо бо муҳаббати абадӣ ба ту раҳм хоҳам кард, мегӯяд Худованд, Наҷотдиҳандаи ту.

2: Ирмиё 31:3 Ман туро бо муҳаббати абадӣ дӯст доштам; бинобар ин ман садоқати худро ба шумо нигоҳ доштам.

Забур 85:4 Моро гардон, эй Худои наҷоти мо, ва хашми Худро аз мо хомӯш кун.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ба онҳо баргардад ва хашми Ӯро боздорад.

1. «Қудрати илтиҷо бо Худо»

2. «Худо Сарчашмаи наҷоти мост»

1. Яъқуб 5:16 - Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. 2 ба Қӯринтиён 5:21 - Худо касеро, ки гуноҳе надошт, барои мо гуноҳ кард, то ки мо дар Ӯ адолати Худо шавем.

Забур 85:5 Оё ту то абад аз мо хашмгин мешавӣ? Оё хашми Худро ба тамоми наслҳо берун хоҳӣ кард?

Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки ғазаби Худо ба онҳо то абад боқӣ хоҳад монд ва оё он ба наслҳои оянда мегузарад.

1. Қувваи Муҳаббати Худо: Чӣ тавр барқарор кардани муносибатҳо ҳатто пас аз хашм.

2. Табиати тағйирнопазири хислати Худо: Фаҳмидани садоқат ва раҳмат.

1. Ишаъё 54:8-10 - "Дар ғазаби андаке ман рӯи худро аз ту пинҳон кардам, аммо бо муҳаббати абадӣ ба ту раҳм хоҳам кард" мегӯяд Худованд, Наҷотдиҳандаи ту.

2. Румиён 5:5-8 - Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Забур 85:6 Оё моро дубора эҳё намекунӣ, то ки қавми Ту аз Ту шодӣ кунанд?

Забурнавис хоҳиш дорад, ки Худо ба халқи худ эҳё оварад, то онҳо аз Ӯ шод шаванд.

1. "Зиндагӣ дар эҳё: аз нав кашф кардани шодӣ дар Исо"

2. «Эҳё кардани робитаи мо бо Худо»

1. Румиён 5:1-5 - Пас, азбаски мо ба воситаи имон сафед шудаем, мо бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳ дорем.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро маълум кардӣ; Маро дар ҳузури Худ аз шодӣ пур хоҳӣ кард, аз дасти ростат лаззатҳои абадӣ хоҳӣ дод.

Забур 85:7 Ба мо марҳамати Худро бинамо, эй Худованд, ва наҷоти Худро ба мо ато кун.

Забурнавис аз Худованд хоҳиш мекунад, ки марҳамат нишон диҳад ва наҷот диҳад.

1. Қувваи дуои содиқ – Тадқиқот дар бораи он ки чӣ тавр илтиҷои забурнавис дар бораи марҳамат ва наҷоти Худованд қувваи дуоро нишон медиҳад.

2. Умеди наҷот - Тадқиқот дар бораи он, ки чӣ тавр илтиҷои забурнавис дар бораи марҳамат ва наҷоти Худованд дар бораи умеде, ки мо ба Ӯ дорем, нақл мекунад.

1. Матто 6:7-13 - Контексти қувваи дуо.

2. Румиён 10:13 - Контексти умеди наҷот.

Забур 85:8 Ман мешунавам, ки Худованд Худо чӣ хоҳад гуфт, зеро ки Ӯ ба қавми Худ ва ба муқаддасони Худ осоиштагӣ хоҳад гуфт, вале онҳо ба беақлӣ бозгарданд.

Худо ба халқи худ сулҳ мегӯяд ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки ба васвасаҳо ва беақлӣ муқобилат кунанд.

1. "Роҳҳои худро тафтиш кунед: даъвати Худо ба қудсият"

2. «Қудрати сулҳи Худо»

1. 1 Таслӯникиён 4:7 - Зеро Худо моро на барои нопокӣ, балки ба қудсият даъват кардааст.

2. Ишаъё 26:3 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар ту аст, зеро ӯ ба ту эътимод дорад.

Забур 85:9 Албатта, наҷоти Ӯ ба онҳое ки аз Ӯ метарсанд, наздик аст; ки шуҳрат дар сарзамини мо сокин бошад.

Наҷоти Худо ба онҳое, ки Ӯро метарсонанд, наздик аст ва ҷалоли Ӯ дар ҳузури мо хоҳад буд.

1. Ба Худо ва ваъдаҳои Ӯ эътироф кунед

2. Аз Худо ва ҳузури Ӯ битарсед

1. Забур 85:9

2. Ишаъё 26:3-4 - Ту ӯро дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, ки фикраш дар Ту аст, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд, Худованд қуввати ҷовидонӣ аст.

Забур 85:10 Марҳамат ва ростӣ бо ҳам вомехӯранд; адолат ва осоиштагӣ якдигарро бусиданд.

Шафқат ва ростӣ, инчунин адолат ва осоиштагӣ бо ҳам мувофиқат мекунанд.

1: Раҳмат ва ҳақиқати Худо оштӣ ёфт

2: Адолат ва сулҳ дубора муттаҳид мешаванд

1: Эфсӯсиён 2:14-16 Зеро ки Ӯ осоиштагии мост, ки ҳардуи моро як гардонид ва дар ҷисми Худ девори ҷудокунандаи адоватро вайрон кард.

2: Ирмиё 9:24 Аммо ҳар кӣ фахр мекунад, бигзор бо ин фахр кунад, ки маро мефаҳмад ва мешиносад, ки Ман Худованде ҳастам, ки муҳаббат, адолат ва адолатро дар рӯи замин ба амал меоварад. Зеро ки ман аз ин лаззат мебарам, мегӯяд Худованд.

Забур 85:11 Ҳақиқат аз замин берун хоҳад омад; ва адолат аз осмон назар хоҳад кард.

Тарона хотиррасон мекунад, ки ростӣ ва адолат ҳам аз Худо ва ҳам аз рӯи замин меояд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки чашмони худро ба осмон нигоҳ дорем ва пойҳо дар замин ва дар якҷоягӣ роҳҳои ба ҷаҳон овардани адолат ва ҳақиқатро ҷустуҷӯ кунем.

2: Гарчанде ки имон доштан дар замонҳои номуайян душвор буда метавонад, мо бояд дар хотир дошта бошем, ки ҳақиқат ва адолат дар ниҳоят ғалаба хоҳад кард.

1: Матто 5:5 - "Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд".

2: Забур 37:11 - "Аммо ҳалимон вориси замин хоҳанд шуд ва аз осоиштагии фаровон лаззат хоҳанд бурд".

Забур 85:12 Оре, Худованд некиро хоҳад дод; ва замини мо ҳосили онро хоҳад дод.

Худованд чизҳои нек медиҳад, ва замин ҳосили фаровон хоҳад дод.

1. Муҳаббат ва ризқи Худо: Чӣ гуна Худованд ба фаровонӣ медиҳад

2. Даравидани баракатҳои имон: фаровонӣ аз тариқи тоат эҳсос кардан

1. Забур 33:10 - "Шерҳои ҷавон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд; Аммо онҳое ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нахоҳанд монд".

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тафовут ё сояи гардиш вуҷуд надорад".

Забур 85:13 Адолат пешопеши Ӯ хоҳад рафт; ва моро дар роҳи қадамҳои Ӯ қарор хоҳад дод.

Забур 85:13 дар бораи адолате, ки пеш аз Худост, сухан меронад ва моро дар роҳи Ӯ ҳидоят мекунад.

1. «Роҳи ҳақ» - А дар бораи аҳамияти пайравӣ аз роҳи адолат барои пайравӣ аз Худо.

2. «Ҳидоят аз ҷониби Худо» - А дар бораи он ки Худо моро ба роҳи рост ҳидоят мекунад.

1. Масалҳо 16:17 - "Роҳи росткорон аз бадӣ дурӣ меҷӯяд; онҳое ки роҳи онҳоро посбонӣ мекунанд, ҷони худро нигоҳ медоранд."

2. Ғалотиён 5:16-17 - "Аммо ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва шумо ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҳавасҳои ҷисм бар зидди Рӯҳ аст, ва хоҳишҳои Рӯҳ бар зидди Рӯҳ аст. ҷисм, зеро ки онҳо ба якдигар мухолифанд, то шуморо аз иҷрои корҳое, ки мехоҳед кардан мехоҳед, боздоред».

Таронаи 86 таронаи дуои шахсӣ ва вобастагӣ ба Худост. Он илтиҷои забурнависро дар бораи марҳамат, роҳнамоӣ ва муҳофизати Худо дар байни душвориҳо ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо муроҷиат ба Худо барои таваҷҷӯҳ ва марҳамати Ӯ оғоз мекунад. Онҳо эҳтиёҷмандии худро эътироф мекунанд ва ба Худо таваккал мекунанд, ки Парвардигорашон аст. Онҳо илтифоти Ӯро талаб мекунанд ва Ӯро ҳамчун Худои меҳрубон ва бахшанда эътироф мекунанд (Забур 85:1-7).

Сархати 2: Забурнавис ҳидояти илоҳӣ ва раҳоӣ аз душманонро мепурсад. Онҳо ба ҳузури Худо боварӣ меҷӯянд ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки роҳҳои Ӯро ба онҳо омӯзад. Онҳо хоҳиш мекунанд, ки дили якдил бошад, то аз исми Ӯ битарсанд (Забур 85:8–13).

Сархати 3: Забурнавис бо такрори эҳтиёҷоти онҳо ба дахолати илоҳӣ хотима медиҳад. Онҳо аз Худо хоҳиш мекунанд, ки ба онҳо аломати некии Худро нишон диҳад, душманонашонро ғамгин созад ва ба воситаи муҳаббати устувори Ӯ тасаллӣ бахшад (Забур 85:14-17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду шаш тӯҳфаҳо
дуо барои раҳмати илоҳӣ,
ва илтиҷо барои роҳнамоии илоҳӣ,
таъкид кардани изҳори эътимод ҳангоми эътирофи вобастагӣ аз Худо.

Таваҷҷӯҳ ба даъвате, ки тавассути ҷалби таваҷҷӯҳ ва эътирофи сифатҳои илоҳӣ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани дуое, ки тавассути ҷустуҷӯи роҳнамоӣ ва илтиҷо барои наҷот ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи некии илоҳӣ ҳамчун манбаи тасаллӣ ва тасдиқи такя ба муҳаббати устувор.

Забур 86:1 Гӯши Худро хам кун, эй Худованд, маро бишнав, зеро ки ман мискин ва мискинам.

Забурнавис аз Худованд хоҳиш мекунад, ки ӯро бишнавад, зеро ӯ камбағал ва ниёзманд аст.

1. "Зиндагӣ дар фурӯтанӣ: роҳнамо барои қаноатмандӣ дар камбизоатӣ"

2. "Қувваи намоз: вобастагӣ аз Худои ниёзманд"

1. Масалҳо 11:24-25 - "Касе бефоида медиҳад, аммо ҳама бойтар мешавад; дигаре он чи бояд бидиҳад, нигоҳ медорад ва танҳо ранҷ мекашад. Ҳар кӣ баракат меорад, сарватдор мешавад ва касе ки об медиҳад, худаш об мешавад".

2. Филиппиён 4:19 - «Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ таъмин хоҳад кард».

Забур 86:2 Ҷонамро нигоҳ дор; зеро ки ман муқаддас ҳастам: эй Худои ман, бандаатро, ки ба Ту таваккал мекунад, наҷот деҳ.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки ӯро наҷот диҳад, зеро ба Ӯ таваккал мекунад.

1. Қувваи таваккал ба Худо

2. Баракати ҳазрат

1. Румиён 10:12-13 - Зеро байни яҳудӣ ва юнонӣ фарқият вуҷуд надорад; зеро худи ҳамон Худованд Худованди ҳама аст ва сарвати Худро ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, мебахшад. Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Забур 34:8 - Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст! Хушо марде, ки ба ӯ паноҳ мебарад!

Забур 86:3 Ба ман раҳм кун, эй Худованд, зеро ки ҳар рӯз сӯи Ту зорӣ мекунам.

Забурнавис ҳар рӯз аз Худованд марҳамат мекунад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши занг задан ба Худо ҳар рӯз

2. Зарурати шафқат: Фаҳмидан ва ба кор бурдани фазли Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. Румиён 8: 26-27 - "Ҳамин тавр Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, аммо Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳои хеле чуқур барои сухан шафоат мекунад. Ва касе ки ҷустуҷӯ мекунад. дилҳо медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад».

Забур 86:4 Ҷони бандаатро шод кун, зеро ки эй Худованд, ҷонамро ба сӯи Ту боло мебарам.

Ин оят хонандаро ташвиқ мекунад, ки Худоро ситоиш кунад ва рӯҳи худро ба сӯи Ӯ боло бардорад.

1. "Бардошти рӯҳи худ дар ситоиш: Чӣ гуна ибодат метавонад дили шуморо тағир диҳад"

2. "Дуо кардан бо шодӣ: шодӣ дар ҳузури Худованд"

1. Юҳанно 4:23-24 - "Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

2. Забур 118:145 - "Ман бо тамоми дили худ гиря мекунам; ба ман ҷавоб деҳ, эй Худованд! Ман фароизи Туро риоя хоҳам кард".

Забур 86:5 Зеро ки Ту, эй Худованд, некӣ ва барои бахшидан омода ҳастӣ; ва марҳамати фаровон ба ҳамаи онҳое ки Туро мехонанд.

Худо ба касоне, ки Ӯро мехонанд, меҳрубон ва омурзанда аст.

1. Мағфирати Худо: ҳадяи фаровон

2. Наздик шудан ба Худо: қадри раҳмати Ӯ

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2. Ҳизқиёл 36:25-26 - Ман бар шумо оби пок мепошам, ва шумо пок хоҳед шуд; Ман туро аз тамоми нопокиҳоят ва аз тамоми бутҳоят пок хоҳам кард. Ман ба ту дили нав хоҳам дод ва дар ту рӯҳи нав хоҳам гузошт; Дили сангини туро аз ту дур хоҳам кард ва ба ту дили гӯшт хоҳам дод.

Забур 86:6 Ба дуои ман, эй Худованд, гӯш деҳ; ва ба садои илтиҷоҳои ман гӯш диҳед.

Забурнавис аз Худованд хоҳиш мекунад, ки дуо ва илтиҷои онҳоро бишнавад.

1. Қувваи дуо: Фаҳмидан зарурати дархости кӯмак аз Худо

2. Бо дуо нишон додани вобастагии худ аз Худо

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 86:7 Дар рӯзи мусибатам Туро хоҳам хонд, зеро ки Ту ба ман ҷавоб хоҳӣ дод.

Дар лаҳзаҳои тангӣ забурнавис аз Худо кӯмак мепурсад, зеро медонад, ки Худо ҷавоб медиҳад.

1. Фарёди ёрӣ: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худованд таваккал кардан мумкин аст

2. Ҷавоб Худост: Такя ба имон дар замонҳои сахт

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки барои онҳое, ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 86:8 Дар миёни худоён ҳеҷ кас монанди Ту нест, эй Худованд! ва ҳеҷ коре мисли аъмоли ту нест.

Худо бемисл аст ва аъмоли У бемисл аст.

1. Ягона будани Худо - Омӯзиш дар Забур 86:8

2. Бузургии Худо - Таҷлили ягонагии Ӯ

1. Ишаъё 40:18 - Пас шумо Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

2. Забур 145:3 - Худованд бузург аст ва бузург аст ситоиш; ва бузургии ӯ беҷавоб аст.

Забур 86:9 Ҳама халқҳое ки Ту онҳоро офаридай, омада, пеши Ту саҷда хоҳанд кард, эй Худованд! ва исми Туро ҷалол хоҳад дод.

Забурнавис Худоро барои бузургии Ӯ ситоиш мекунад ва ҳамаи халқҳоро даъват мекунад, ки ба ҳузури Ӯ ҳозир шаванд ва номи Ӯро ҷалол диҳанд.

1. «Қувваи ҳамду сано: чӣ гуна дили хоксор метавонад миллатҳоро ба ҳам биёрад».

2. "Тасбеҳи Худо: Роҳи ҳақиқӣ ба сӯи ваҳдат"

1. Забур 86:9

2. Ишаъё 2:2-4 - Акнун дар айёми охир чунин воқеъ хоҳад шуд, ки кӯҳи хонаи Худованд бар қуллаҳои кӯҳҳо устувор хоҳад шуд ва аз болои теппаҳо сарафроз хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ба он ҷо хоҳанд рафт. Одамони бисьёре омада, хоҳанд гуфт: "Биёед ва ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем"; Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, ва мо бо роҳҳои Ӯ хоҳем рафт. Зеро ки шариат аз Сион берун хоҳад омад, ва каломи Худованд аз Ерусалим.

Забур 86:10 Зеро ки Ту бузург ҳастӣ, ва корҳои аҷоиб мекунӣ: Ту Худои яккаву ягона ҳастӣ.

Худо бузург аст ва корҳои аҷибе мекунад; Ӯ Худои ягона аст.

1. Бузургии Худои мо

2. Табиати ягонаи Худо

1. Такрори Шариат 6:4 "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст".

2. Ишаъё 44:6 "Худованд, Подшоҳи Исроил ва Наҷотдиҳандаи Ӯ, Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: "Ман аввалин ва охирин ҳастам; ба ҷуз Ман худое нест."

Забур 86:11 Роҳи Худро ба ман омӯз, эй Худованд! Ман дар ростии Ту рафтор хоҳам кард: дили маро муттаҳид кун, то аз исми Ту битарсан.

Тарсҳои Худоро таълим додан ва дилро бо тарси исми Ӯ муттаҳид кардан.

1. Тарс аз Худовандро омӯзед - Забур 85:11

2. Дар ҳақиқати Худо рафтор кардан - Забур 85:11

1. Масалҳо 14:2 - Касе ки бо адолат рафтор кунад, аз Худованд метарсад, аммо касе ки дар роҳҳои худ кач аст, аз Ӯ нафрат мекунад.

2. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Забур 86:12 Туро, эй Худованд Худои ман, бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳам гуфт, ва исми Туро то абад ҷалол хоҳам дод.

Забурнавис изҳор мекунад, ки ӯ Худовандро бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳад кард ва номи Ӯро то абад ҷалол хоҳад дод.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр ибодати Худо метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Аҳиби исми Ӯ: Тадқиқот дар бораи маъно ва аҳамияти тасбеҳи Худо

1. Қӯлассиён 3:17 Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Матто 5:16 Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон дурахшид, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари шуморо, ки дар осмон аст, ҳамду сано гӯянд.

Забур 86:13 Зеро ки марҳамати Ту нисбат ба ман бузург аст, ва ҷонамро аз дӯзах наҷот додай.

Худованд пур аз раҳмату муҳаббати бузург аст ва моро аз умқи ноумедӣ наҷот додааст.

1. Қаъри раҳмати Худо - омӯхтани муҳаббат ва наҷоти бепоёни Худованд.

2. Умед дар поёни ҷаҳаннам - Дар ториктарин лаҳзаҳои мо ба воситаи Худованд қувват ва тасаллӣ ёфтан.

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Забур 86:14 Эй Худо, мағрурон бар зидди ман қиём карданд, ва анҷуманҳои зӯроварон ҷони маро кофтанд; ва туро пеши онҳо нагузошт.

Забурнавис ғамгинии худро баён мекунад, ки мағрурон бар зидди ӯ қиём карданд ва мардони зӯровар ҷони ӯро, бидуни таваҷҷӯҳ ба Худо ҷустуҷӯ карданд.

1. Худо аз душманони мо бузургтар аст

2. Ба Худо таваккал кардан дар баробари фитна

1. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 28:7 "Худованд қувват ва сипари ман аст; дилам ба Ӯ таваккал мекунад, ва ман мадад меорам; дилам шод мешавад ва бо суруди худ ба Ӯ шукр мегӯям".

Забур 86:15 Аммо Ту, эй Худованд, Худои пур аз раҳму шафқат ва раҳмдил, ранҷи дароз ва дар марҳамат ва ростӣ.

Худо пур аз меҳрубонӣ, файз, пурсабр ва дар раҳмату ростӣ фаровон аст.

1. Фазлу раҳмати фаровони Худо

2. Муҳаббати меҳрубононаи Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо аз сабаби муҳаббати бузурги Худ ба мо, Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, ин аст, ки шумо бо файз наҷот ёфтед.

Забур 86:16 Эй ба сӯи ман рӯй гардон, ва ба ман марҳамат кун; Ба бандаи худ қуввати худро бидеҳ ва писари канизи худро наҷот деҳ.

Раҳмат ва қудрати Худо барои ҳамаи хоҳишмандон дастрас аст.

1: Ба марҳамати Худо таваккал кунед - Забур 86:16

2: Худо қувват хоҳад дод - Забур 86:16

1: Матто 11: 28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам.

2: Ибриён 4:16 - Пас, биёед бо эътимод ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат гирем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем.

Забур 86:17 Ба ман нишонаи некӣ нишон деҳ; То ки нафраткунандагони Ман инро бубинанд ва хиҷил кунанд, зеро ки Ту, эй Худованд, маро дастгир карда, тасаллӣ додӣ.

Худо ҳамеша дар вақти душворӣ кӯмак мекунад.

№1: Кӯмаки Худо - Забур 86:17

№ 2: тасаллии Худо - Забур 86:17

№ 1: Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; ман туро қувват хоҳам дод; бале, ман туро ёрӣ хоҳам дод; бале, ман туро бо ҳақ дастгирӣ мекунам дасти адолати ман».

2: Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

Таронаи 87 таронаест, ки ҷалол ва аҳамияти Сион, шаҳри Худоро таҷлил мекунад. Он шаъну шараф ва имтиёзи шумурда шуданро дар байни сокинони он таъкид мекунад ва эътирофи умумибашарии бузургии Сионро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз ситоиши шаҳри Худо, Сион оғоз мекунад. Онҳо онро ҳамчун маконе тавсиф мекунанд, ки худи Худо дар кӯҳҳои муқаддас бунёд кардааст. Онҳо аз обрӯи пурҷалоли он дар байни халқҳо изҳори ҳайрат мекунанд (Забур 86:1–3).

Сархати 2: Забурнавис халқҳои гуногунеро зикр мекунад, ки робитаи худро бо Сион эътироф мекунанд. Онҳо Миср, Бобил, Филистия, Тир ва Кушро ҳамчун миллатҳое қайд мекунанд, ки мансубияти онҳоро бо Ерусалим эътироф мекунанд. Онҳо таъкид мекунанд, ки дар Сион таваллуд ёфтан мояи ифтихор аст (Забур 86:4–6).

Сархати 3: Забурнавис бо тасдиқи он, ки Худи Худо Сионро барпо мекунад ва шаҳрвандони онро сабт хоҳад кард, ба охир мерасад. Онҳо шодӣ ва идро аз он изҳор мекунанд, ки дар байни онҳое ки ба Сион тааллуқ доранд, дохил мешаванд (Забур 86:7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду ҳафт тӯҳфаҳо
ҷашни шаҳри илоҳӣ,
ва тасдиқи мансубият,
тавсифи обрӯи пурифтихор ва таъкид ба эътирофи умум.

Бо таъкид ба саҷдае, ки тавассути васфи ниҳоди илоҳӣ ба даст омадааст ва бо изҳори тааҷҷуб,
ва таъкиди тасдиқ, ки тавассути зикри миллатњои эътирофшуда њангоми изњори шодї ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи интихоби илоҳӣ ҳамчун манбаи мансубият ва тасдиқи аҳамияти шаҳрвандӣ дар шаҳри илоҳӣ.

Забур 87:1 Пойгоҳи Ӯ дар кӯҳҳои муқаддас аст.

Таронаи 87 таронаи шодмонӣ ва ҷашни шаҳри Сион ва сокинони он буда, Худоро барои муҳофизат ва таъминаш ҳамду сано мегӯяд.

1. Бунёди Худо дар кӯҳҳои муқаддас аст: Ҷашни шаҳри Сион

2. Сарчашмаи шодмонии мо: Ҳимоя ва ризқи Худованд

1. Забур 87:1

2. Забур 48:1-2 Худованд бузург аст ва сазовори ситоиш аст, дар шаҳри Худои мо, кӯҳи муқаддаси Ӯ. Дар баландии зебо, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион дар паҳлӯҳои шимол, шаҳри Подшоҳи бузург аст.

Забур 87:2 Худованд дарвозаҳои Сионро бештар аз ҳама манзилҳои Яъқуб дӯст медорад.

Худованд дарвозаҳои Сионро бештар аз ҳама ҷойҳои дигаре, ки Яъқуб зиндагӣ мекард, дӯст медорад.

1. Муҳаббати Худо аз ҳама чиз болотар аст

2. Бартарии Сион

1. Ишаъё 2:2-3 - Дар айёми охир кӯҳи хонаи Худованд ҳамчун баландтарин кӯҳҳо устувор хоҳад шуд ва аз болои теппаҳо баланд хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ба он ҷо хоҳанд рафт, ва қавмҳои бисьёре омада, хоҳанд гуфт: «Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем, то ки Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим диҳад ва мо дар роххои у кадам зада метавонад.

2. Юҳанно 14:23 - Исо дар ҷавоби вай гуфт: «Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, каломи Маро риоя хоҳад кард, ва Падари Ман вайро дӯст хоҳад дошт, ва мо назди вай омада, бо ӯ хонаи худ хоҳем кард.

Забур 87:3 Дар бораи ту, эй шаҳри Худо, чизҳои ҷалол гуфта мешаванд. Села.

Дар бораи шаҳри Худо суханони пурҷалол мегӯянд.

1. Ҷалоли шаҳри Худо

2. Зиндагӣ дар шаҳри Худо

1. Ишаъё 60:18 - "Дар замини ту дигар зӯроварӣ, харобӣ ва харобӣ дар ҳудуди сарҳади ту шунида нахоҳад шуд; балки деворҳои худро наҷот ва дарвозаҳои худро ҳамду сано хонд."

2. Ваҳй 21:10-27 - «Ва Ӯ маро дар Рӯҳ ба кӯҳи бузург ва баланд бурд ва ба ман шаҳри муқаддас Ерусалимро нишон дод, ки аз осмон аз ҷониби Худо нозил мешавад».

Забур 87:4 Ба онҳое ки Маро мешиносанд, Роҳоб ва Бобилро ёд хоҳам кард: инак Фалиштиён ва Сӯр бо Ҳабашистон; ин мард дар он ҷо таваллуд шудааст.

Ин порча дар бораи эътирофи маконҳо ва халқҳои гуногун, аз қабили Роҳоб ва Бобил, Филистия, Тир ва Эфиопия, ҳамчун ҷузъи дониши Худо сухан меравад.

1. Дониши Худо васеъ ва дурдаст аст - Забур 86:4

2. Эътироф кардани ҳузури Худо дар ҳама халқҳо - Забур 86:4

1. Ишаъё 56:7 - "Зеро ки хонаи ман хонаи дуо барои ҳама одамон номида хоҳад шуд".

2. Румиён 10:12 - "Зеро ки ҳеҷ тафовуте дар байни яҳудӣ ва юнонӣ вуҷуд надорад, зеро ки як Худованд Худованди ҳама аст ва сарвати Худро ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ато мекунад".

Забур 87:5 Ва дар бораи Сион гуфта хоҳад шуд: "Ин ва он одам дар вай таваллуд шудааст, ва олитарин он кас вайро устувор хоҳад кард".

Забур 86:5 дар бораи Сион сухан ронда, эълон мекунад, ки олитаринҳо онро пойдор хоҳанд кард ва дар он ҷо бисёриҳо таваллуд хоҳанд шуд.

1. Нақшаи Худо барои Сион: Чӣ тавр мо метавонем якҷоя барои сохтани ояндаи беҳтар кор кунем

2. Қудрати ҷойгоҳ: Дарки аҳамияти он ҷое, ки мо аз куҷо омадаем

1. Забур 48:2: «Зибо дар баландӣ, шодии тамоми замин, кӯҳи Сион, дар паҳлӯҳои шимол, шаҳри Подшоҳи бузург аст».

2. Ишаъё 60:14: «Писарони ҷабрдидагон низ назди ту хоҳанд омад, ва ҳамаи онҳое ки туро нафрат карданд, зери пои ту саҷда хоҳанд кард, ва туро шаҳри Худованд хоҳанд хонд. , Сиони муқаддаси Исроил».

Забур 87:6 Вақте ки Худованд халқро менависад, ҳисоб хоҳад кард, ки ин шахс дар он ҷо таваллуд шудааст. Села.

Худованд вақте ки одамонро сабт мекунад, ҳисоб хоҳад кард, ва ин навиштаҷот қайд мекунад, ки марде дар он ҷо таваллуд шудааст.

1. Нақшаи Худованд барои ҳаёти мо - Худо ҳаёти моро бодиққат ба нақша гирифтааст, то ҳар яки мо мақсадҳои худро дар Малакути Ӯ амалӣ созем.

2. Қудрати зодгоҳ - Ҷойҳои зодгоҳи мо метавонанд дар ҳаёти мо нақши муҳим бозида, ба мо нияти Худовандро нисбати мо хотиррасон кунанд.

1. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро офаридааст, эй Исроил: «Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, ту Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва аз дарёҳо, онҳо шуморо пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту нахоҳӣ сӯхт, ва аланга туро нахоҳӣ бурд; зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту.

2. Ирмиё 29:11-13 - Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам. Маро чустучу хоҳӣ кард, вақте ки маро бо тамоми дил меҷӯӣ.

Забур 87:7 Дар он ҷо сарояндагон ва навозандагони асбобҳо хоҳанд буд: тамоми чашмаҳои ман дар туст.

Дар Забур 87:7 дар бораи ҷое сухан меравад, ки дар он сарояндаҳо ва навозандагон хоҳанд буд ва гуфта мешавад, ки ҳама чашмаҳои Худо дар он ҷо ҳастанд.

1. "Шодии мусиқӣ: Чӣ гуна сарояндаҳо ва навозандагон моро ба Худо наздиктар мекунанд"

2. «Сарчашмаи ҳаёт: Кашфи тамоми чашмаҳои Худо».

1. Юҳанно 4:14 - "Аммо ҳар кӣ аз обе, ки Ман ба вай медиҳам, бинӯшад, ҳаргиз ташна нахоҳад монд; балки обе, ки ба вай медиҳам, дар вай чоҳи об хоҳад буд, ки ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарояд".

2. Румиён 8:11 - «Аммо агар Рӯҳи Он ки Исоро аз мурдагон эҳьё кард, дар шумо сокин бошад, Он ки Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард, ҷисми мирандаи шуморо низ ба воситаи Рӯҳи Худ, ки дар шумо сокин аст, зинда хоҳад кард».

Таронаи 88 таронаи нолаи амиқ ва ноумедӣ мебошад. Он ранҷу азоби азими забурнавис, танҳоӣ ва ҳисси партофташударо тасвир мекунад. Бар хилофи бисёр таронаҳои дигар, он бо ёддошти умед ё қарор хотима намеёбад.

Сархати 1: Забурнавис бо баёни изтироб ва изтироби онҳо оғоз мекунад. Онҳо шабу рӯз ба Худо нола мекунанд ва аз мусибатҳои худ ғамгин мешаванд. Онҳо вазъияти худро ҳамчун дар наздикии марг ва эҳсоси партофташуда тавсиф мекунанд (Забур 88:1-9).

Сархати 2: Забурнавис андӯҳи онҳоро ба пеши Худо мерезад. Онҳо эҳсос мекунанд, ки аз наздикон ҷудо шудаанд, аз ҷониби дӯстон партофта шудаанд ва торикӣ фаро гирифта шудаанд. Онҳо эҳсоси нотавонӣ зоҳир мекунанд ва орзуи дахолати Худоро баён мекунанд (Забур 88:10–18).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду ҳашт тӯҳфаҳо
нолаи ранҷи сахт,
ва ифодаи ноумедии беандоза,
таъкид тавсифи изтироб ҳангоми изҳори эҳсоси партофташуда.

Бо таъкид ба дуое, ки тавассути нидо ба Худо ва эътирофи наздикии марг ба даст меояд,
ва таъкид ба дуъо, ки тавассути рехтани андуҳ ва изҳори орзуи дахолати илоҳӣ ба даст меояд.
Ёдоварӣ кардани инъикоси эмотсионалӣ дар мавриди эътирофи ҷудошавӣ ҳамчун манбаи ноумедӣ ҳангоми тасдиқи хоҳиши ҳузури илоҳӣ.

Забур 88:1 Эй Худованд Худои наҷоти ман, Ман шабу рӯз пеши Ту нидо кардам:

Забурнавис шабу рӯз Худоро барои наҷот даъват мекунад.

1. Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо: Чӣ гуна бояд ба Худо барои наҷот такя кард

2. Фарёди наҷот: дарёфти умед дар торикӣ

1. Румиён 10:13 - «Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Забур 88:2 Бигзор дуои ман пеши туст: гӯши худро ба фарьёди Ман моил кун;

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки дуои ӯро гӯш кунад ва барои кӯмак фарёд кунад.

1. Биёед дар хотир дорем, ки дуоҳои худро ба ҳузури Худо гузорем ва боварӣ дорем, ки Ӯ моро мешунавад.

2. Мо бояд ҳамеша дар лаҳзаҳои муҳтоҷи худ аз Худованд ёрӣ талаб кунем.

1. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

2. 1 Петрус 5:7 - Тамоми ташвишҳои худро ба гардани Ӯ андозед, зеро ки Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 88:3 Зеро ки ҷонам пур аз изтироб аст, ва ҳаёти ман ба қабр наздик аст.

Забурнавис дар изтироб қарор дорад ва ҳис мекунад, ки марг наздик аст.

1. Зиндагӣ дар замонҳои душвор - Чӣ тавр дар байни вазъиятҳои душвор ба Худо эътимод кардан мумкин аст

2. Ба умед даст кашидан - Рӯй овардан ба Худо вақте ки ҳама чиз ноумед менамояд

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

Забур 88:4 Ман бо онҳое ки ба чоҳ меафтанд, шуморидаам: мисли одаме ҳастам, ки қувват надорад.

Забурнавис дар чоҳи амиқи ноумедӣ қарор дорад ва худро нотавон ва нотавон ҳис мекунад.

1. "Умед дар баробари ноумедӣ"

2. «Дар заъф қувват ёфтан».

1. Ишаъё 40:29-31 - «Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад».

2. Румиён 8:18 - "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки ба мо ошкор хоҳад шуд, муқоиса кардан намеарзад."

Забур 88:5 Озод дар миёни мурдагон, мисли кушташудагоне ки дар қабр хобидаанд, ва онҳоро дигар ба ёд наоварӣ, ва онҳо аз дасти Ту бурида шудаанд.

Забурнавис ғамгинии амиқро баён мекунад ва эҳсос мекунад, ки онҳо аз ҷониби Худо фаромӯш шудаанд ва аз дасти Ӯ бурида шудаанд, гӯё онҳо дар байни мурдагон ва мисли кушташудагон дар қабр ҳастанд.

1. Зиндагӣ дар сояи қабр: дарёфти умед дар замонҳои душвор

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар замонҳои ноумедӣ

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 88:6 Маро дар чоҳи пасттарин, дар торикӣ ва дар қаъри қаъриҳо гузоштай.

Худо забурнависро дар умқи зулмот ва ноумедӣ ҷой додааст.

1. Муҳаббати Худо то ҳол дар торикӣ аст - Румиён 8:35-39

2. Худо дар муборизаҳои мо бо мост - Ибриён 13:5-6

1. Забур 34:18 - Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

Забур 88:7 Ғазаби Ту бар ман сахт аст, ва ту маро бо тамоми мавҷҳои худ ба танг овардай. Села.

Ғазаб ва ҷазои Худо барои забурнавис тоб овардан душвор буд ва онҳо марҳамат мепурсанд.

1. Дар раҳмати Худованд роҳат ва қувват ёфтан

2. Донистани хислати Худо аз ғазаби Ӯ

1. Румиён 8:1-2 Пас, ҳоло барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест. Зеро ки қонуни Рӯҳи ҳаёт шуморо дар Исои Масеҳ аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст.

2. Марсияҳо 3:22-24 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст. Худованд насиби ман аст, мегӯяд ҷони ман, бинобар ин ман ба Ӯ умед мебандам.

Забур 88:8 Шиноси маро аз ман дур кардӣ; Маро дар назди онҳо зишт кардай: ман бастаам ва наметавонам берун оям.

Забурнавис дар изтироб қарор дорад ва ҳис мекунад, ки аз ҷониби дӯстонаш партофташуда ва аз ҷониби ҷомеа рад карда шудааст.

1. Қувваи имон дар замони харобӣ

2. Тасаллии Худо дар замонҳои танҳоӣ

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 88:9 Чашми ман аз андӯҳ гиря мекунад: Худовандо!

Забурнавис ғамгинӣ ва душвориҳои зиндагиашро баён мекунад ва ӯ дар дуо ба Худо нола мекунад ва дастҳои худро боло бардошта, илтиҷо мекунад.

1. Омӯзиши намоз дар замони мусибат

2. Боварӣ ба Худо дар ҳолатҳои дардовар

1. Яъқуб 5:13-16 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад.

2. Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 88:10 Оё ба мурдагон мӯъҷизот нишон медиҳӣ? Оё мурдагон бархоста, Туро ситоиш хоҳанд кард? Села.

Забурнавис қобилияти Худоро барои мӯъҷизаҳо барои мурдагон зери шубҳа мегузорад ва мепурсад, ки оё мурдагон метавонанд эҳьё шаванд ва Худоро ҳамду сано гӯянд.

1. Зиндагии пас аз марг: Умеди киёмат

2. Қудрати Худо: Ӯ чӣ кор карда метавонад, ҳатто пас аз марги мо

1. Румиён 8:11 - "Аммо агар Рӯҳи Он ки Исоро аз мурдагон эҳьё кард, дар шумо сокин бошад, Он ки Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард, ба бадани мирандаи шумо низ ба воситаи Рӯҳи Худ, ки дар шумо сокин аст, ҳаёт хоҳад дод".

2. 1 ба Қӯринтиён 15:20-22 - "Аммо акнун Масеҳ аз мурдагон эҳьё шуд ва аввалин самари хуфтагон гашт. Зеро азбаски мамот ба воситаи одам омад, эҳёи мурдагон низ ба воситаи Инсон омад. чунон ки дар Одам ҳама мемиранд, ончунон ҳама дар Масеҳ зинда хоҳанд шуд».

Забур 88:11 Оё меҳрубонии ту дар қабр зоҳир мешавад? ё садоқати ту дар ҳалокат?

Ин тарона фарёди андӯҳест, ки дар он гӯянда ҳайрон мешавад, ки оё меҳрубонӣ ва садоқати Худо дар қабр маълум мешавад?

1. "Муҳаббати бепоёни Худо" омӯхтани умқи муҳаббати бебозгашт ва бепоёни Худо ба мо.

2. «Зиндагии содиқона» дар он омӯхта мешавад, ки чӣ тавр садоқати мо метавонад ҳамчун шаҳодати садоқати Худо, ҳатто ҳангоми марг хизмат кунад.

1. Румиён 5:8 "Аммо Худо муҳаббати Худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд".

2. Ишаъё 49:15-16 "Оё модар кӯдакро дар синааш фаромӯш карда, ба кӯдаке, ки зоидааст, раҳм намекунад? Ҳарчанд фаромӯш кунад ҳам, ман туро фаромӯш намекунам! Бубин, ман туро дар кафи дастон нақш бастаам. дастони ман».

Забур 88:12 Оё мӯъҷизоти ту дар торикӣ маълум гардад? ва адолати ту дар замини фаромӯшӣ?

Ин порча дар бораи саволи он фикр мекунад, ки оё адолати Худо то ҳол дарториктарин замонҳо маълум аст?

1: Ҳатто дарториктарин замонҳо, нури Худо ҳанӯз ҳам медурахшад.

2: Адолати Худо ҳамеша мавҷуд аст ва ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳад шуд.

1: Ишаъё 9:2 - "Мардуме, ки дар зулмот роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар онҳое ки дар замини торикии амиқ зиндагӣ мекунанд, нуре фурӯд омад".

2: Юҳанно 1:5 - "Нур дар торикӣ медурахшад, ва торикӣ онро мағлуб накардааст".

Забур 88:13 Аммо сӯи Ту нидо кардам, эй Худованд! ва саҳар дуои ман туро боздорад.

Ба суи Худованд фарьёд мешавад, Субхаш дуо мекунад.

1. Аҳамияти намоз дар ҳаёти мо

2. Дар муҳтоҷӣ ба сӯи Парвардигор фарёд задан

1. Забур 88:13

2. 1 Таслӯникиён 5:17 - Бе таваққуф дуо гӯед.

Забур 88:14 Худовандо, чаро ҷони маро мепартоӣ? Чаро рӯи худро аз ман пинҳон мекунӣ?

Ин тарона ноумедии шахсеро ифода мекунад, ки аз ранҷу азоб фаро гирифта шудааст ва худро аз ҷониби Худо партофташуда ҳис мекунад.

1. Шаби торикии ҷон: пайдо кардани умед дар замони ноумедӣ

2. Ба умед даст кашидан: Бартараф кардани эҳсоси тарк

1. Забур 34:17-18 Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад.

2. Забур 55:22 Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард; Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки парҳезгорон ба ҳаракат оянд.

Забур 88:15 Аз ҷавониам ранҷу азоб мекашам ва тайёрам бимирам; ҳангоме ки ба даҳшатҳои ту гирифтор мешавам, парешон шудаам.

Забурнавис изтироби худро баён мекунад, ки аз даҳшатҳои Худо аз айёми ҷавониаш азоб мекашид.

1. Қувваи андӯҳи мо: Фаҳмидани он ки Худо ранҷу азобҳои моро чӣ тавр истифода мебарад

2. Вафодории Худо дар байни муборизаҳои мо

1. Румиён 8:37 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 88:16 Ғазаби ту бар ман мерасад; даҳшатҳои ту маро буриданд.

Забурнавис изтироби онҳоро баён мекунад, ки аз ғазаб ва даҳшати Худо ғамгин шудааст.

1. Муҳаббати Худо дар миёни ғазаб - истинод ба Забур 88:16, бифаҳмед, ки чӣ тавр муҳаббат ва ҳамдардии Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ мавҷуд аст.

2. Қувваи Тарс – Баррасии он, ки чӣ гуна тарс метавонад афродро фалаҷ кунад ва чӣ тавр дар муҳаббат ва раҳмати Худо қувват пайдо кунад.

1. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, метавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Забур 88:17 Ҳар рӯз мисли об гирди ман мегаштанд; онҳо маро якҷоя иҳота карданд.

Забурнавис аз душманон ва мусибатҳо ғамгин аст.

1. Бартараф кардани душвориҳо дар Худованд: Истифодаи таронаи 88 ҳамчун илҳом

2. Дар Худованд устувор истодан: Чӣ тавр бояд дар иҳотаи душманон бошад ва то ҳол қавӣ бимонад

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. 2 Қӯринтиён 4:8-9 - "Мо аз ҳар ҷиҳат ранҷу азоб мекашем, аммо мазлум нестем; парешонем, аммо ба ноумедӣ наафтодаем; таъқиб карда мешавем, вале партофта нашудаем; зарба мезанем, аммо несту нобуд нашудааст".

Забур 88:18 Ошиқ ва дӯстро аз ман дур кардай, ва ошнои маро ба торикӣ андохтай.

Забурнавис танҳоӣ ва набудани ҳамсафарро баён карда, таассуф мекунад, ки ошиқон ва дӯстони ӯро бурданд ва ошноҳояшро ба торикӣ бурданд.

1. "Тасаллии Худо дар замони танҳоӣ"

2. «Қувваи ҳамду сано дар миёни ранҷу азоб».

1. Забур 33:18 - "Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад".

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - «Ситоиш ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳму шафқат ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ранҷу азобҳоямон тасаллӣ мебахшанд, тасаллӣ медиҳад. ҳар душворӣ бо тасалло, ки мо аз Худо мегирем».

Таронаи 89 таронаест, ки дар бораи аҳди Худо бо Довуд ва вафодории ваъдаҳои Ӯ инъикос меёбад. Он табиати пойдори аҳди Худоро меомӯзад ва бо зиддияти зоҳирии байни ваъдаҳои Ӯ ва вазъи кунунии корҳо мубориза мебарад.

Сархати 1: Забурнавис бо ҳамду санои Худо барои муҳаббати устувор ва садоқати Ӯ оғоз мекунад. Онҳо эълон мекунанд, ки аҳди Худо бо Довуд абадӣ аст ва таъкид мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ Довудро ҳамчун тадҳини худ интихоб кардааст (Забур 88:1–4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи ҳукмронии Худо бар офариниш фикр мекунад ва Ӯро ҳамчун Худои тавоно ва ҳайратангез ҳамду сано мегӯяд. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ бар баҳри пурталотум ҳукмронӣ мекунад ва қудрати Худро нишон медиҳад (Забур 88:5–9).

Сархати 3: Забурнавис эътироф мекунад, ки сарфи назар аз ваъдаҳои Худо, онҳо дар айни замон душворӣ ва мағлубиятро аз сар мегузаронанд. Онҳо изҳори таассуф мекунанд, ки миллати худро аз ҷониби Худо ба таври ошкор тарк карда, мепурсанд, ки оё Ӯ аҳди Худро то ҳол иҷро хоҳад кард (Забур 88:38-45).

Сархати 4: Забурнавис бо тасдиқи эътимоди онҳо ба вафодории Худо сарфи назар аз шароити ҳозираашон хулоса мекунад. Онҳо ба барқарорсозии оянда умед мебанданд ва илтиҷо мекунанд, ки Худо аҳди Худро дар хотир нигоҳ дорад ва аз номи халқи худ дахолат кунад (Забур 88:46-52).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи ҳаштоду нӯҳ тӯҳфаҳо
инъикоси аҳди илоҳӣ,
ва мубориза бо зиддияти зоҳирӣ,
таъкид баёноти ситоиш дар ҳоле ки эътирофи душворӣ.

Таъкид кардани саҷда, ки тавассути ситоиши муҳаббати илоҳӣ ба даст оварда мешавад ва тасдиқи интихоби тадҳиншуда,
ва таъкид ба дуъо, ки тавассути тафаккур дар бораи ҳокимияти илоҳӣ ва баёни нола ба даст меояд.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътироф кардани ранҷу азоби ҳозира ҳамчун манбаи пурсиш ҳангоми тасдиқи эътимод ба вафодории илоҳӣ.

Забур 89:1 Марҳамати Худовандро то абад тараннум хоҳам кард, вафодории Туро ба тамоми наслҳо маълум хоҳам кард.

Забурнавис нияти худро эълон мекунад, ки марҳамати Худовандро то абад тараннум кунад ва садоқати Худоро бо тамоми наслҳо мубодила кунад.

1. Раҳмату вафои Худоро ситоиш кунед

2. Сароидани ваъдаҳои Худованд

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 136:1-3 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

Забур 89:2 Зеро гуфтам: марҳамат то абад обод хоҳад шуд; вафодории худро дар осмон устувор хоҳӣ кард.

Забурнавис эълон мекунад, ки марҳамат ва садоқати Худо то абад дар осмон пойдор хоҳад шуд.

1. Ваъдаи бепоён: раҳмату вафои Худо

2. Бунёди имон: Таъмини раҳмату вафои Худо

1. Мико 7:18-20 - Худое мисли Ту кист, ки гуноҳро мебахшад ва аз ҷинояти бақияи мероси Худ мегузарад? Ӯ хашми Худро то абад нигоҳ намедорад, зеро ки Ӯ аз марҳамат лаззат мебарад. Ӯ боз ба мо раҳм хоҳад кард, ва гуноҳҳои моро фурӯ хоҳад бурд. Ту тамоми гуноҳҳои моро ба қаъри баҳр мепартоӣ.

2. Румиён 8:28-39 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, якҷоя ба манфиати нек аст. Барои ҳар кӣ Ӯ пешакӣ шинохт, низ пешакӣ муайян кардааст, ки ба сурати Писари Худ мувофиқат кунад, то ки Ӯ дар байни бародарони бисьёр нахустзода бошад. Ва ҳар киро Ӯ пешакӣ муайян кардааст, онҳоро низ даъват кардааст; ки Ӯ онҳоро даъват кардааст, онҳоро низ сафед кард; ва ҳар киро сафед кардааст, онҳоро низ ҷалол дод.

Забур 89:3 Бо баргузидаи худ аҳд бастаам, ба бандаи Худ Довуд қасам хӯрдам,

Худо бо Довуд, бандаи интихобкардаи худ аҳд баст.

1. Аҳди ҷовидонаи Худо

2. Вафодории Худо ба ваъдаҳояш

1. Забур 89:34 - Ман ба Довуд дурӯғ намегӯям.

2. Ишаъё 55:3 - Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд.

Забур 89:4 Насли Туро то абад пойдор хоҳам дод, ва тахти Туро барои наслҳо обод хоҳам кард. Села.

Худо ваъда медиҳад, ки халқи Худро барпо мекунад ва тахти Худро барои наслҳои оянда бунёд мекунад.

1. Ваъдаҳои Худо ҷовидонаанд

2. Барқарор кардани Салтанати Худо дар байни наслҳо

1. Забур 89:4

2. Ишаъё 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт, аммо эҳсони Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад".

Забур 89:5 Ва осмон мӯъҷизаҳои Туро ҳамду сано хоҳад гуфт, эй Худованд, вафодории Ту дар ҷамоати муқаддасон.

Ин порча мӯъҷизот ва садоқати Худоро дар байни муқаддасон таҷлил мекунад.

1. Аҷиби Худо: Вафодории Ӯро ҷашн гиред

2. Даъват ба ситоиш: Шод шудан аз мӯъҷизаҳои Худо

1. Румиён 4:20-21 - Вай дар бораи ваъдаи Худо беимонӣ намекард, балки дар имонаш қавитар шуд ва Худоро ҷалол дод ва комилан итминон дошт, ки Худо қудрати иҷрои ваъдаашро дорад.

2. Забур 145:4-5 - Як насл аъмоли Туро ба дигаре ситоиш хоҳад кард, ва аъмоли бузурги Туро эълон хоҳад кард. Ман аз шаъну шарафи бузургии ту, ва аз корҳои аҷоиби ту мегӯям.

Забур 89:6 Зеро кист, ки дар осмон ба Худованд баробар шуда метавонад? киро аз писарони тавоно ба Худованд монанд кардан мумкин аст?

Ин порча пурсида мешавад, ки дар миёни аҳли осмон киро ба Худованд монанд кардан мумкин аст ва кадомеро аз фарзандони тавоно ба Ӯ монанд кардан мумкин аст.

1. А дар бораи бузургии Худованд ва аҳамияти эътирофи волоияти Ӯ.

2. А дар бораи қудрат ва тавоноии беҳамтои Худо ва фурӯтанӣ, ки бо шинохти бузургии Ӯст.

1. Ишаъё 40:25 - Пас Маро ба кӣ монанд мекунед, ё ман баробар мешавам? мегӯяд муқаддас.

2. Ишаъё 40:18 - Пас шумо Худоро ба кӣ монанд мекунед? ё ӯро ба чӣ монанд кардан мехоҳед?

Забур 89:7 Дар калисои муқаддасон аз Худо хеле метарсанд ва аз ҳамаи онҳое ки дар атрофи Ӯ ҳастанд, эҳтиром доранд.

Бузургӣ ва қудрати Худоро бояд ҳама касоне, ки дар ҳузури ӯ ҳастанд, эҳтиром ва эҳтиром кунанд.

1. Аз Худо битарсед ва қудрати Ӯро эҳтиром кунед

2. Аз Худованди Мутаъол битарсанд

1. Ибриён 12:28-29 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеафтад, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед ба Худо ибодати мақбулро бо эҳтиром ва тарс пешниҳод кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

2. Хуруҷ 3:1-6 - Ҳоло Мусо рамаи падарарӯси худ Йитрӯ, коҳини Мидьёнро нигоҳ дошт ва рамаи худро ба тарафи ғарбии биёбон бурд ва ба Ҳӯреб, кӯҳи Худоё. Ва фариштаи Худованд дар шӯълаи оташ аз миёни бутта ба ӯ зоҳир шуд. Ӯ назар кард, ва инак, бутта сӯхтааст, аммо нахӯрдааст. Ва Мусо гуфт: «Ман рӯ мегардонам, то ин манзараи бузургро бубинам, ки чаро бутта сӯзонда нашудааст». Вақте ки Худованд дид, ки ӯ барои диданаш ба як сӯ баргашт, Худо аз даруни бутта ӯро нидо дод: Мусо, Мусо! Ва гуфт: «Инак, ман ҳастам». Он гоҳ гуфт: «Наздик нашав; пойафзоли худро аз по бардор, зеро ки ҷое ки бар он истодаӣ, хоки муқаддас аст.

Забур 89:8 Эй Худованд Худои лашкарҳо, кист Худованди пурқувват мисли Ту? ё ба садоқати ту дар гирду атрофат?

Ин порча аз таронаи 89 Худоро барои қувват ва садоқаташ ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувват ва вафодории Худо дар замонҳои душвор

2. Муҳаббати бепоёни Худо

1. Эфсӯсиён 3:20-21 - «Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо металабем ё тасаввур мекунем, ба андозаи беандоза бештар кор кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. тамоми наслҳо то абад, то абад! Омин».

2. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

Забур 89:9 Ту ба ҷӯшони баҳр ҳукмронӣ мекунӣ; Вақте ки мавҷҳои он ба вуҷуд меоянд, Ту онҳоро хомӯш мекунӣ.

Худо бар пурталотуми баҳр ҳукмронӣ мекунад ва қодир аст мавҷҳоро ором кунад.

1. Худо бар тӯфонҳои мо назорат мекунад

2. Қудрати Худо бар табиат

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед. Натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

2. Забур 46:1-2 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба қалби баҳр ҳаракат кунанд.

Забур 89:10 Роҳобро пора-пора кардай, мисли кушташуда; душманони худро бо бозуи тавонои худ пароканда кардӣ.

Қудрати Худо ба қадри кофӣ қавӣ аст, ки душманони Ӯро нест кунад.

1: Мо бояд ба қудрати Худо таваккал кунем, ки моро аз душманонамон муҳофизат мекунад.

2: Мо бояд қудрат ва қудрати Худоро дарк кунем ва ба Ӯ такя кунем, то душвориҳои худро паси сар кунем.

1: Isaiah 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2: Хуруҷ 15:3-6 Худованд марди ҷанг аст; номи Ӯ Худованд аст. Ӯ наҷоти ман шудааст; вай Худои ман шудааст, ва Ман Ӯро, Худои падари Худро ҳамду сано хоҳам гуфт, ва Ӯро сарафроз хоҳам кард.

Забур 89:11 Осмон аз они туст, замин низ аз они туст; дар бораи ҷаҳон ва пуррагии он Ту онҳоро бунёд кардай.

Забурнавис эълон мекунад, ки осмон, замин ва ҷаҳон аз они Худост, ки онҳоро офарид.

1. Худо Офаридгори ҳама чиз аст - Румиён 1:20

2. Ҳама чиз аз ҷониби Ӯ офарида шудааст - Қӯлассиён 1:16-17

1. Айюб 38:4–7

2. Ирмиё 10:12–13

Забур 89:12 Шимол ва ҷанубро Ту офаридай: Тобӯру Ҳермӯн аз исми Ту шодӣ хоҳанд кард.

Шимолу чанубро Худо офарид, Тобору Ҳермон аз номи ӯ шодӣ хоҳанд кард.

1. Офариниши Худо: Ҷашни Шимол ва Ҷануб

2. Шод шудан ба номи Худованд

1. Ишаъё 43:1-7 - Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ.

2. Забур 95:6-7 - Биёед, саҷда кунем, дар пеши Худованди Офаридгори худ зону шавем; зеро ки Ӯ Худои мост ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ, рамаи зери парастории ҳастем.

Забур 89:13 Ту бозуи пурқувват дорӣ: дасти ту қавӣ, ва дасти ростат баланд аст.

Худо бозуи тавоно ва дасти тавоно дорад ва дасти росташ баланд ва тавоност.

1. Қувваи Худо: Чӣ тавр дар вақти ниёз ба Ӯ такя кардан мумкин аст

2. Қувваи адолат: такя ба адолати Худо барои дастгирӣ кардани мо

1. Ишаъё 40:28-29 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ қобили ҷустуҷӯ аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад».

2. Эфсӯсиён 6:10 - «Дар охир, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед».

Забур 89:14 Адолат ва доварӣ маскани тахти Туст; марҳамат ва ростӣ пеши рӯи Ту хоҳад рафт.

Арши Худо макони адлу инсоф аст ва аъмоли ӯ ҳамеша аз раҳмату ростӣ ҳидояти аст.

1. Адолати Худо: Чӣ гуна адолат ва раҳмати Худо ба ҳам мепайвандад

2. Њаќиќати њузури Худо: чї тавр ба инсоф ва рањмати Худо даст ёфт

1. Ишаъё 30:18 - "Бинобар ин Худованд интизор аст, ки ба шумо марҳамат кунад, ва аз ин рӯ Худро сарафроз мекунад, то ки ба шумо марҳамат кунад. Зеро ки Худованд Худои одил аст; хушо ҳамаи онҳое ки мунтазири Ӯ ҳастанд".

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағирот ё сояе вуҷуд надорад."

Забур 89:15 Хушо мардуме, ки садои шодиро медонанд: Онҳо, эй Худованд, дар нури рӯи Ту хоҳанд рафт.

Худо ба онҳое, ки садои шодиро медонанд ва дар нури ҳузури Ӯ роҳ мераванд, баракат медиҳад.

1. Садои шодмонӣ: шодӣ дар ҳузури Худованд

2. Донистани шодӣ: роҳ рафтан дар нури Худо

1. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

2. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; ки дар сарзамини торикии амик сокинанд, бар онхо нур медурахшид.

Забур 89:16 Ба исми Ту ҳама рӯз шодӣ хоҳанд кард, ва ба адолати Ту сарафроз хоҳанд шуд.

Номи Худо шодӣ ва адолат меорад.

1. Шодии исми Худо

2. Адолат ба исми Худо

1. Забур 89:16

2. Филиппиён 4:4 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегуям, шод бошед.

Забур 89:17 Зеро ки Ту ҷалоли қуввати онҳо ҳастӣ, ва шохи мо ба файзи Ту сарафроз хоҳад шуд.

Худо манбаи қувват ва ҷалол аст.

1. Барои қувват ва ҷалол ба Худо таваккал кунед

2. Неъмати Худо моро боло мебарад

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

2. Румиён 8:37 Аммо дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, бештар ғолиб ҳастем.

Забур 89:18 Зеро ки Худованд муҳофизати мост; ва Подшоҳи Исроил Подшоҳи мост.

Худованд муҳофизат аст ва Подшоҳи мо Подшоҳи Исроил аст.

1. Дар Худованд қувват ёфтан

2. Эътироф кардани соҳибихтиёрии Подшоҳи Исроил

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Дониёл 4:34-35 - Дар охири он вақт ман, Набукаднесар, чашмонамро ба сӯи осмон бардоштам ва ақли ман барқарор шуд. Он гоҳ Ҳаққи Таолоро ҳамду сано хондам; Ман Ӯро, ки то абад зинда аст, эҳтиром ва ҷалол додам. Подшоҳии Ӯ подшоҳии абадӣ аст; салтанати вай аз насл ба насл пойдор аст.

Забур 89:19 Он гоҳ ту дар рӯъё ба муқаддаси худ сухан ронда, гуфтӣ: «Ман бар як тавоно мадад расондам; Якеро аз миёни мардум баргузидаам.

Худо дар рӯъё ба муқаддаси худ сухан гуфт ва ваъда дод, ки ба мардуми тавоно ва баргузида кӯмак хоҳад кард.

1. Қудратманд ва баргузида: ваъдаҳои Худо дар бораи кӯмак

2. Нигоҳи кумаки Худо: таваккал ба Худованд

1. Забур 46: 1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Пас, оё мо наметарсем, агар замин барканор шавад ва кӯҳҳо дар миёнаи баҳр бурда шаванд; обҳои он ғуррон ва изтироб мекунанд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он ба ларза меоянд».

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Забур 89:20 Бандаи худ Довудро ёфтам; бо равғани муқаддаси худ Ӯро тадҳин кардам:

Худо Довудро тадҳин кард, то хизматгори Ӯ шавад.

1. Аз ҷониби Худо тадҳин шудан чӣ маъно дорад?

2. Чӣ тавр мо метавонем ба Худо мисли Довуд садоқатмандӣ хизмат кунем?

1. 2 Подшоҳон 7:8–17

2. 1 Подшоҳон 16:1–13

Забур 89:21 Дасти Ман бо Ӯ устувор хоҳад шуд: бозуи Ман низ ӯро қавӣ хоҳад кард.

Забур 89:21 ба мо мегӯяд, ки Худованд онҳоеро, ки Ӯро меҷӯянд, пойдор ва қавӣ хоҳад кард.

1. Дасти тавоно ва устуворкунандаи Худо

2. Донистани тавоноӣ ва ризқи Парвардигор

1. Ишаъё 40:29-31 Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон бемадор ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

2. Филиппиён 4:13 Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

Забур 89:22 Душман аз ӯ талаб нахоҳад кард; на писари бадӣ ӯро ба уқубат намерасонад.

Худо ваъда медиҳад, ки мӯъминонро аз душманонашон ва аз бадӣ муҳофизат мекунад.

1. Ваъдаи Худо, ки моро аз торикӣ муҳофизат мекунад.

2. Қуввати имон дар замони сахтӣ.

1. Забур 18:2 - Худованд санги ман, қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман санги ман аст, ки дар он паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 89:23 Ва душманони ӯро пеши рӯяш зада хоҳам зад, ва нафраткунандагони ӯро азоб хоҳам дод.

Худо душманони касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, мағлуб хоҳад кард ва онҳоеро, ки аз Ӯ нафрат доранд, ҷазо медиҳад.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва Ӯ душманони шуморо мағлуб хоҳад кард

2. Ҷазои Худо бар касоне, ки ӯро бад мебинанд

1. Хуруҷ 15:3 - Худованд ҷанговар аст, Худованд номи Ӯст.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки роҳҳои одам ба Худованд писанд меояд, Ӯ ҳатто душманонашро бо ӯ сулҳу осоиштагӣ мегардонад.

Забур 89:24 Аммо садоқати ман ва марҳамати ман бо ӯ хоҳад буд, ва шохи ӯ ба исми Ман баланд хоҳад шуд.

Вафодорӣ ва раҳмати Худо бо мо боқӣ хоҳад монд.

1: Худо ҳамеша мӯъмин аст

2: Раҳмати Худо абадӣ аст

1: Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2: Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 89:25 Дасташро низ дар баҳр хоҳам гузошт, ва дасти росташро дар дарёҳо.

Худо бар баҳру дарёҳо пешвои тавоно ва тавоно қарор хоҳад дод.

1. «Пешво дар баҳр ва дарёҳо: қудрати қудрати Худо»

2. «Қувваи пешвои одил: таваккал ба иродаи Худо».

1. Забур 89:25

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 89:26 Ӯ ба ман нидо хоҳад кард: "Ту падари ман, Худои ман ва санги наҷоти ман ҳастӣ".

Таронаи 89 дуои миннатдорӣ ба Худо барои роҳнамоӣ ва муҳофизати нависанда мебошад. Нависанда Худоро падар, муҳофиз ва манбаи наҷоти онҳо эътироф мекунад.

1. Амнияти муҳофизати Худо - Омузиши эътимод ва оромие, ки аз шинохти Худо бармеояд, муҳофиз ва наҷоти мост.

2. Шукрона ба Худо – эътирофи неъмату неъматҳои зиёде, ки Худованд ба мо додааст.

1. Таронаи 89 - Барои омӯхтани амиқи дуои забурнавис ба Худо барои муҳофизат ва наҷоташ.

2. Эфсӯсиён 2:8-10 - Барои фаҳмидани манбаи наҷоти мо ва файзи Худо дар таъмини он.

Забур 89:27 Ва ӯро нахустзодаи худ хоҳам кард, аз подшоҳони замин болотар.

Худо баргузидаи Худро сарбаланд хоҳад кард ва онҳоро аз ҳама подшоҳони рӯи замин болотар хоҳад гузошт.

1. бахшояндаи Худо: баракат ва лутфу марҳамати Худо ба касест, ки баргузидааст.

2. Муҳаббати бепоёни Худо: Муҳаббати Худо ба баргузидагонаш бетағйир аст.

1. Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо маҳсули Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо онҳоро пешакӣ тайёр кардааст, то дар онҳо рафтор кунем.

2. Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро ҳамчун мукофоти худ аз Худованд хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед.

Забур 89:28 Марҳамати Худро барои ӯ то абад нигоҳ медорам, ва аҳди ман бо ӯ устувор хоҳад буд.

Марҳамат ва аҳди Худо то абад бо халқи худ боқӣ хоҳад монд.

1. Муҳаббати бепоён ва аҳди Худо

2. Вафодории Худо ба халқаш

1. Ишаъё 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо барҳам хоҳанд рафт, аммо эҳсони Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад".

2. Ибриён 13: 20-21 - "Акнун Худои осоиштагӣ, ки Худованди мо Исои Масеҳро аз мурдагон эҳё кард, он чӯпони бузурги гӯсфандон, ба воситаи хуни аҳди ҷовидонӣ, туро дар ҳар кори нек комил гардонад. иродаи Ӯ, ки дар шумо он чи ба назари Ӯ писандида аст, ба воситаи Исои Масеҳ амал мекунад, ки Ӯро то абад ҷалол бод. Омин».

Забур 89:29 Насли ӯро то абад пойдор хоҳам сохт, ва тахти ӯро мисли рӯзҳои осмон.

Худо ваъда медиҳад, ки насли баргузидаи Ӯ то абад боқӣ хоҳад монд ва тахти Ӯ мисли рӯзҳои осмон абадӣ хоҳад буд.

1. Табиати абадии ваъдаҳои Худо

2. Арши Худо ва ҷои мо дар Малакути Ӯ

1. Ишаъё 40:8 Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Ибриён 13:8 Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 89:30 Агар фарзандонаш шариати Маро тарк кунанд, ва дар ҳукмҳои Ман рафтор накунанд;

Вақте ки фарзандонаш аз фармонҳои Ӯ сарпечӣ мекунанд, Худо норозӣ мешавад.

1. Муҳимияти риоя кардани қонуни Худо

2. Оқибатҳои нофармонӣ аз фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Худовандро дӯст доред ва ба аҳкоми Ӯ итоат кунед

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Фармонҳо ва қонунҳои Ӯро риоя кунед, то муваффақ шавед.

Забур 89:31 Агар онҳо фароизи Маро вайрон кунанд, ва аҳкоми Маро риоя накунанд;

Қонунҳои Худо бояд риоя ва эҳтиром карда шаванд.

1: Қонуни Худо асоси ҳаёти мост.

2: Муҳимияти риояи фармудаҳои Худо.

1: Матто 22:37-40 - Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми аввалин ва бузург аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Бар ин ду аҳком тамоми Таврот ва пайғамбарон овезон аст.

2: Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина мебинад; зеро вай худро мушохида мекунад, меравад ва дархол чй гуна одам будани худро фаромуш мекунад. Аммо касе ки ба шариати комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва на шунавандаи фаромӯшхотир, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Забур 89:32 Он гоҳ гуноҳи онҳоро бо асо ва шарорашонро бо зарба хоҳам дод.

Забурнавис эълон мекунад, ки ҷиноят ва шарорат бо ҷазо дида мешавад.

1: Ҷазои Худо барои гуноҳ: Забур 89:32

2: Ҷиддии гуноҳ: Забур 89:32

1: Масалҳо 13:24 - Ҳар кӣ асоро дареғ дорад, аз писараш нафрат мекунад, аммо касе ки ӯро дӯст медорад, саъй мекунад, ки ӯро тарбия кунад.

2: Ибриён 12:5-11 - Оё насиҳате, ки ба шумо ҳамчун писарон муроҷиат мекунад, фаромӯш кардаед? Писарам, ба ҷазои Худованд сабукфикр набош, ва аз таънааш хаста нашав. Зеро ки Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар писареро, ки қабул мекунад, ҷазо медиҳад. Маҳз барои интизом аст, ки шумо бояд сабр кунед. Худо ба шумо ҳамчун писар муносибат мекунад. Барои кадом писаре ҳаст, ки падараш ӯро тарбия намекунад? Агар шумо бе интизом монда бошед, ки дар он ҳама иштирок кардаанд, пас шумо фарзандони ғайриқонунӣ ҳастед, на писарон. Ғайр аз ин, мо падарони заминӣ доштем, ки моро тарбия мекарданд ва мо онҳоро эҳтиром мекардем. Оё мо бештар ба Падари рӯҳҳо итоат накунем ва зиндагӣ кунем? Зеро ки онҳо моро дар муддати кӯтоҳ ҷазо доданд, чунон ки ба назари онҳо беҳтар буд, аммо Ӯ моро ба манфиати мо тарбия мекунад, то ки мо ба қудсияти Ӯ шарик шавем.

Забур 89:33 Бо вуҷуди ин, аз ӯ эҳсон нахоҳам кард, ва садоқати худро аз байн намебарам.

Марҳамат ва садоқати Худо ҳеҷ гоҳ аз мо дур нахоҳад шуд.

1. Муҳаббат ва вафодории бепоёни Худо

2. Уҳдадориҳои беҳамтои Худо

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва ҳар як атои комил аз боло аст, ки аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар он ҳеҷ гуна тағйирот ва сояе вуҷуд надорад.

Забур 89:34 Аҳди Худро намешиканам ва он чизеро, ки аз лабонам меравад, тағир намедиҳам.

Ваъдаҳои Худо содиқ ва тағйирнопазиранд.

1. Каломи бетағйирнопазири Худо - Чӣ гуна Худо ба ваъдаҳояш вафо мекунад.

2. Муҳаббати устувор - Фаҳмидани вафодории аҳди Худо.

1. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забур 89:35 Боре ба муқаддасии худ қасам хӯрдам, ки ба Довуд дурӯғ намегӯям.

Худо қасам хӯрдааст, ки ба Довуд содиқ мемонад ва дурӯғ намегӯяд.

1. Вафодории Худо: Дарси Забур 89

2. Чӣ тавр мо метавонем мисли Худо содиқ буданро ёд гирем?

1. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

2. Забур 36:5 - Муҳаббати устувори Ту, эй Худованд, то осмон паҳн мешавад, вафодории ту то абрҳо.

Забур 89:36 Насли ӯ то абад пойдор хоҳад буд, ва тахти ӯ мисли офтоб пеши ман хоҳад буд.

Дар Забур 89:36 гуфта мешавад, ки халқи баргузидаи Худо то абад дар қудрат хоҳанд монд, чунон ки офтоб бетағйир аст.

1: Баракатҳои Худо абадӣ боқӣ мемонад.

2: Имони бетағйир дар ҷаҳони доимо тағйирёбанда.

1: Ишаъё 40:8 - "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад хоҳад буд".

2: Psalm 117:2 - Зеро ки марҳамати Ӯ нисбат ба мо бузург аст, ва ростии Худованд то абад пойдор аст. Худовандро ҳамду сано кунед.

Забур 89:37 Он то абад ҳамчун моҳ устувор хоҳад буд, ва ҳамчун шоҳиди содиқ дар осмон. Села.

Забур 89:37 дар бораи садоқати Худо дар осмон сухан меронад ва онро ба моҳе, ки то абад устувор аст, муқоиса мекунад.

1. Вафодории Худо: Омӯзиши Забур 89:37

2. Табиати ҷовидонаи ваъдаҳои Худо: Мулоҳиза дар Забур 89:37

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Ирмиё 31:3 - Худованд аз дур ба ӯ зоҳир шуд. Туро бо ишқи ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман садоқати худро ба шумо нигоҳ доштам.

Забур 89:38 Аммо ту худро тарк карда, нафрат кардай, аз тадҳиншудаи худ хашмгин шудай.

Худованд аз баргузидаи худ норозӣ аст.

1. Муҳаббати Худо бечунучаро аст

2. Сабри Парвардигор бепоён аст

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 89:39 Аҳди бандаатро ботил кардай, тоҷи ӯро ба замин андохта, палид кардай.

Аҳди Худо бо бандааш вайрон шуда, тоҷи ӯро беобрӯ кардааст.

1. Бевафоии инсон ва вафодории Худо

2. Қудрати Аҳд ва он барои мо чӣ маъно дорад

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ҳастанд ва дар Ӯ Омин, барои ҷалоли Худо ба воситаи мо.

2. Ибриён 10:23 Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст.

Забур 89:40 Ҳама деворҳои ӯро вайрон кардай; пойгоҳҳои мустаҳками ӯро хароб кардай.

Қудрати Худо боиси харобии қалъаҳои душман шудааст.

1. Қудрати Худо бар ҳама монеаҳо пирӯз мешавад

2. Қудрати Худо бемисл аст

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2. Забур 103:19 - «Худованд тахти Худро дар осмон устувор сохт, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст».

Забур 89:41 Ҳар он ки аз роҳ мегузарад, Ӯро ғорат мекунад, Ӯ барои ҳамсоягони худ таҳқир аст.

Забурнавис афсӯс мезанад, ки ҳар касе, ки аз он ҷо мегузарад, аз ӯ дур мешавад ва ӯ барои ҳамсоягонаш маломат аст.

1. Хатарҳои зиндагӣ: Ҷустуҷӯи қувват дар замонҳои душвор

2. Бартараф кардани душвориҳо: Омӯзиши мубориза бо радкунӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 12:14 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд: баракат диҳед ва лаънат накунед.

Забур 89:42 Дасти рости душманони Ӯро устувор кардай; ҳама душманони ӯро шод кардай.

Худо дасти рости душманони Худро устувор сохт ва душманонашро шод сохт.

1. Баракатҳои душманон: Чӣ гуна Худо душманони моро барои некӣ истифода мебарад

2. Қувваи шодӣ: Чӣ тавр Худо метавонад моро тавассути шодӣ дигаргун созад

1. Румиён 12: 18-21 - "Агар имконпазир бошад, то он даме ки аз шумо вобаста аст, бо ҳама сулҳу осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Интиқом нагиред, дӯстони азизам, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст. : «Интиқом аз они Ман аст, Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд, Баръакс: «Агар душманат гурусна бошад, ӯро сер деҳ, агар ташна бошад, ба вай нӯшон деҳ, бо ин кор, бар ӯ ангишт мерезӣ. Ба бадӣ мағлуб нашав, балки ба бадро бо некӣ мағлуб кун.

2. Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша ба Худои Падар барои ҳама чиз ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.

Забур 89:43 Ту низ дами шамшери ӯро гардондай, ва ӯро дар набард истода нагардондӣ.

Худованд қувват ва қудрати шамшери одамро аз худ кардааст, ки ӯро дар ҷанг қодир нест.

1. Худо қувват ва нигаҳбони мост

2. Қувваи Намоз

1. Ишаъё 40:31 "Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

2. Филиппиён 4:13 "Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам."

Забур 89:44 ҷалоли ӯро қатъ кардай, ва тахти ӯро ба замин андохтӣ.

ҷалол ва қудрати Худо аз байн бурда шуд, ки дар натиҷа тахт фурӯ ғалтад.

1. Қудрати Худо: Омӯзиши Забур 89:44

2. Гузариши ҷалоли инсонӣ: Намоиши Забур 89:44

1. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

2. Ибриён 13:8 - «Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст».

Забур 89:45 Айёми ҷавонии ӯро кӯтоҳ кардӣ, Ӯро нангин пӯшонидӣ. Села.

Дар порча сухан меравад, ки чӣ гуна ҷавонӣ кӯтоҳ аст ва чӣ гуна шармандагист.

1. Ҷавониро қадр карданро омӯз, зеро он зудгузар аст.

2. Дар хотир доред, ки рафтори шумо чӣ гуна метавонад боиси расвоӣ ва нангин гардад.

1. Воиз 12:1 - Офаридгори худро дар айёми ҷавонии худ ёд кун, пеш аз он ки айёми мусибат фаро расад ва солҳо наздик шаванд, ки ту мегӯӣ, ки ман аз онҳо лаззат намебарам.

2. Эфсӯсиён 5:15-17 - Пас бодиққат нигоҳ кунед, ки чӣ гуна рафтор мекунед, на ҳамчун беақл, балки ҳамчун доно ва аз вақт беҳтарин истифода мебаред, зеро айём бад аст. Пас, беақл набошед, балки фаҳмед, ки иродаи Худованд чист.

Забур 89:46 То ба кай, Худовандо? Оё то абад пинҳон мешавӣ? Оё ғазаби ту мисли оташ месӯзад?

Ин порча аз таронаи 89 дар бораи ноумедӣ аз интизории ҷавоб додан ба дуо сухан меронад.

1. Қувваи сабр: Омӯзиши интизорӣ дар замони Худо

2. Табиати ишқи Худо: Чаро хашми ӯ мисли оташ месузад?

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Ибриён 4:15-16 Зеро мо саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ карда натавонад, балки касе ки дар ҳама ҷиҳат мисли мо озмуда шудааст, вале гуноҳе надорад. Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат бигирем ва дар вақти зарурӣ файзро пайдо кунем.

Забур 89:47 Ба ёд овар, ки вақти ман чӣ қадар кӯтоҳ аст: чаро ҳама одамонро бар абас сохтӣ?

Забурнавис дар бораи кӯтоҳии ҳаёт фикр мекунад ва савол медиҳад, ки чаро Худо ҳамаи одамонро офаридааст, агар ҳаёти онҳо ин қадар зудгузар бошад.

1. "Бештар истифода бурдани вақти мо: Ҷустуҷӯи маънои ҳаёт"

2. "Ҳадафи зиндагӣ: Бозёфт кардани арзиши мо дар назари Худо"

1. Воиз 3:1–14

2. Забур 90:12–17

Забур 89:48 Кадом одам аст, ки зинда асту мамотро намебинад? Оё ҷони худро аз дасти қабр раҳо мекунад? Села.

Ҳеҷ кас аз марг гурехта наметавонад.

1. Ҳар рӯз бо шукрона ва умед дар баробари марг зиндагӣ кардан

2. Қудрати Худо, ки моро аз марг наҷот медиҳад

1. Юҳанно 11:25-26 - Исо ба вай гуфт: «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурд, зинда хоҳад шуд, ва ҳар кӣ зинда ва ба Ман имон оварад, то абад нахоҳад мурд.

2. Ишаъё 26:19 - Мурдаҳои ту зинда хоҳанд шуд; баданашон баланд мешавад. Эй, ки дар хок сокинед, бедор шавед ва аз шодӣ суруд хонед! Зеро ки шабнам шабнам нур аст, ва замин мурдагонро зоид.

Забур 89:49 Худовандо, куҷост ин меҳрубониҳои пештараи Ту, ки ба Довуд дар ростии Худ қасам хӯрдай?

Ин тарона дар бораи садоқат ва меҳрубонии Худо нисбати Довуд сухан меронад ва савол медиҳад, ки чаро инҳо дар вақтҳои охир маълум нестанд.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна муҳаббати Худо ба Довуд, ҳатто дар вақти душвориҳо устувор буд.

2. Қувваи дуо: такя ба ваъдаҳои Худо ва таваккал ба вафодории ӯ.

1. Забур 33:4, «Зеро ки каломи Худованд рост ва рост аст, Ӯ дар ҳар коре, ки мекунад, амин аст».

2. Румиён 8:38-39, «Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Забур 89:50 Эй Худованд, дашномҳои бандагонатро ба ёд овар; Чӣ гуна ман дашномҳои ҳамаи тавоноёнро дар синаам мебардорам;

Ин порча дар бораи маломати бандагони Худо ва чӣ гуна бояд онро дар қалби худ нигоҳ дорад.

1. Бо фазли маломат: Сафари бандаи Худо

2. Маломати Худои бузург ва ризқи Худо

1. Румиён 12:14-17 - Бар касоне, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед. Бо шодиён шодӣ кунед, ва бо гирякунандагон гиря кунед. Нисбат ба якдигар якдил бошед. Дар бораи чизҳои баланд фикр накунед, балки бо фурӯтанон муошират кунед. Ба фикри худ хирадманд набошед.

2. 1 Петрус 4:12-13 - Эй маҳбубон, дар бораи озмоиши оташин, ки барои озмудани шумост, аҷиб нашуморед, гӯё ки бо шумо ягон чизи аҷибе рӯй дода бошад; балки ба андозае ки шумо аз уқубатҳои Масеҳ шарик мешавед, шод бошед, то вақте ки ҷалоли Ӯ зоҳир мешавад, шумо низ аз шодии беандоза шод шавед.

Забур 89:51 Душманони Ту бо он таҳқир карданд, эй Худованд; ки бо он пои тадҳиншудаи Туро маломат кардаанд.

Тадҳиншудаи Худо аз ҷониби душманон таҳқир ва таҳқир хоҳанд шуд.

1: Озмоишҳои Масеҳ: дучори таъқибот барои тадҳиншуда аз ҷониби Худо.

2: Ҷасорати имон: устувор будан дар муқобили мухолифат.

1: Isaiah 53:3 Ӯ аз назари одамон нафрат ва рад карда шудааст; марди ғамгин ва ошнои ғам; ва мо чун рӯйи худ аз ӯ пинҳон шудем; Ӯро хор карда буданд ва мо ӯро қадр намекардем.

2: Ибриён 13:12-13 Бинобар ин Исо низ, то ки мардумро бо Хуни Худ тақдис кунад, берун аз дарвоза уқубат кашид. Пас, дашномҳои ӯро гирифта, берун аз ӯрдугоҳ назди ӯ биравем.

Забур 89:52 Худованд то абад муборак бод. Омин ва омин.

Забур 89 дуои ҳамду сано ба Худост, ки ба Ӯ барои садоқат ва баракаташ шукргузорӣ мекунад.

1. Қувваи шукргузорӣ: Шукргузорӣ ба Худо

2. Муҳаббати бепоёни Худо: эътирофи садоқати абадии Ӯ

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Таронаи 90 таронаи инъикоскунандаест, ки ба Мусо тааллуқ дорад, ки дар бораи табиати абадии Худо ва кӯтоҳии ҳаёти инсон андеша мекунад. Он ба зарурати хирад ва фурӯтанӣ дар партави марги мо таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис Худоро ҳамчун макони зисти худ дар тамоми наслҳо эътироф мекунад. Онҳо дар бораи мавҷудияти абадии Худо фикр мекунанд ва онро бо табиати гузариши инсоният муқоиса мекунанд. Онҳо таъкид мекунанд, ки Худо бо вақт баста нест (Забур 90:1–4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи заифӣ ва кӯтоҳ будани ҳаёти инсон фикр мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр ҳаёт мисли хоб ё алафе, ки пажмурда мешавад, зуд мегузарад. Онҳо оқибатҳои гуноҳро эътироф мекунанд ва дар бораи марҳамати Худо илтиҷо мекунанд (Забур 90:5–11).

Сархати 3: Забурнавис барои ҳикмат ва роҳнамоии илоҳӣ дуо мекунад. Онҳо марги худро эътироф мекунанд ва фаҳмиш мехоҳанд, ки дар партави он оқилона зиндагӣ кунанд. Онҳо умедворанд, ки илтифоти Худоро эҳсос кунанд ва кори Ӯро дар байни онҳо зоҳир кунанд (Забур 90:12–17).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи навад ҳадяҳо
инъикоси ҷовидони илоҳӣ,
ва андеша дар бораи гузариши инсон,
таъкид кардани эътирофи манзил дар ҳоле, ки тафовут дар байни замонавии илоҳӣ ва муваққатии инсониро таъкид мекунад.

Бо таъкид ба даъвате, ки тавассути тафаккур дар бораи мавҷудияти абадӣ ва эътирофи табиати зудгузар ба даст омадааст,

ва таъкид кардани дуое, ки тавассути эътирофи оқибатҳои гуноҳ ба даст оварда мешавад, ҳангоми изҳори илтиҷо барои раҳмат.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи эҳтиёҷ ба хирад ҳамчун ҷавоб ба марг ва тасдиқи умед ба илоҳӣ.

Забур 90:1 Худовандо, Ту дар тамоми наслҳо макони мо будӣ.

Ин порча садоқат ва муҳофизати Худоро дар тамоми наслҳо инъикос мекунад.

1. Вафодории бепоёни Худо

2. Ҳифзи Худо дар ҳама наслҳо

1. Марсияҳо 3:23 - "Марҳамати Ӯ ҳар саҳар нав аст"

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо».

Забур 90:2 Пеш аз он ки кӯҳҳо ба вуҷуд оянд, ё замин ва ҷаҳонро ба вуҷуд наовардӣ, аз абад то абад Ту Худо ҳастӣ.

Худо ҷовидон ва ҷовидон аст.

1: Мо метавонем ба Худо, Офаридгори абадӣ ва ҷовидонаи мо таваккал кунем.

2: Дар қудрат ва ҳузури Худо маҳдудият нест.

1: Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2: Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 90:3 Одамро ба сӯи ҳалокат мегардонӣ; ва гуфт: «Баргардед, эй фарзандони одам».

Ин порча дар бораи он ки чӣ тавр Худо одамонро ба ҳалокат табдил медиҳад ва аз онҳо хоҳиш мекунад, ки ба хона баргарданд.

1. Раҳмати Худо ҳамеша мавҷуд аст, ҳатто вақте ки мо аз Ӯ дур шудаем.

2. Мо бояд вобастагии худро ба Худо дарк кунем ва ба сӯи Ӯ тавба кунем.

1. Юнус 3:10 - "Ва Худо аъмоли онҳоро дид, ки онҳо аз роҳи бади худ баргаштанд; ва Худо аз бадӣ тавба кард, ки гуфта буд, ки ба онҳо хоҳад кард, аммо ин корро накард".

2. Ибриён 4:16 - «Пас, биёед далерона назди тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва дар вақти зарурӣ файз пайдо кунем».

Забур 90:4 Ҳазор сол дар назари Ту мисли дирӯз аст, ки гузаштааст, ва чун посбон дар шаб.

Вақт зуд мегузарад ва дар назари Худо кӯтоҳ аст.

1. "Вақт зуд мегузарад: чӣ гуна вақти худро бештар истифода бурдан мумкин аст"

2. "Нигоҳи Худо: Нигоҳе ба он ки Худо вақтро чӣ гуна мебинад"

1. Забур 90:4

2. Воиз 3:1-8 (Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон аст)

Забур 90:5 Ту онҳоро мисли тӯфон мекашонӣ; онҳо мисли хобанд: саҳар онҳо мисли алафе ҳастанд, ки мерӯяд.

Худоро ба селе монанд мекунанд, ки мардумро шаб мисли хоб мебарад ва бомдодон чун алафе мерӯянд.

1. Қудрати Худо мисли тӯфони боздоштнашаванда аст

2. Ҳаёт то чӣ андоза зуд аз пеши мо мегузарад

1. Воиз 3:1-2 - "Барои ҳар чизе мавсим ва вақт барои ҳар мақсаде дар зери осмон аст: вақти таваллуд ва вақти мурдан, вақти кишт ва чидан он чи шинонда шудааст;

2. Забур 103: 15-16 - "Аммо айёми ӯ мисли алаф аст: мисли гули саҳро, ончунон мешукуфад, зеро шамол аз болои он мегузарад, ва меравад, ва ҷои он онро хоҳад шинохт. дигар на."

Забур 90:6 Бомдодон он мешукуфад ва месабзад; бегоҳӣ бурида мешавад ва хушк мешавад.

Мо аз ин порча ёдовар мешавем, ки аз вақти худ самаранок истифода барем ва зиндагии худро пурратар зиндагӣ кунем.

1. Вақти худро бештар истифода баред: Зиндагии пурраи ҳаёт

2. Нокомии зиндагӣ: Истифодаи бештари чизҳое, ки мо дорем

1. Воиз 3:1–8

2. Яъқуб 4:13–17

Забур 90:7 Зеро ки мо аз хашми Ту фурӯ рафтаем, ва аз ғазаби Ту дар ташвишем.

Мо аз хашму ғазаби Худо ба изтироб афтодем.

1. Қувваи ғазаб ва ғазаби Худо

2. Омӯзиши эҳтиром ба ғазаб ва ғазаби Худованд

1. Ибриён 4:13 - "Ҳеҷ чиз дар тамоми махлуқот аз назари Худо пӯшида нест. Ҳама чиз дар пеши назари Ӯ ошкор ва ошкор аст, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем."

2. Румиён 1:18-20 - "Зеро ки ғазаби Худо аз осмон бар зидди ҳар гуна инсофӣ ва ноинсофии одамон зоҳир мешавад, ки онҳо бо ноадолатии худ ростиро пахш мекунанд. Зеро он чи дар бораи Худо маълум аст, ба онҳо равшан аст, зеро Худо ба онҳо нишон дод.Зеро сифатҳои ноаёни Ӯ, яъне қудрати ҷовидонӣ ва табиати илоҳӣ, аз замони офариниши ҷаҳон, дар чизҳои офаридашуда ба таври равшан дарк карда шудаанд.

Забур 90:8 Гуноҳҳои моро пеши Худ гузоштӣ, Гуноҳҳои ниҳони моро дар нури рӯи Ту.

Худо аз ҳар гуноҳе, ки мо анҷом медиҳем, огоҳ аст, ҳатто он гуноҳоне, ки дар торикӣ пинҳон шудаанд.

1. Чашмони ғайби Худо – таъкид бар зоти бино ва дониши Худо.

2. Ҳузури ногузири Худо - таъкид кардани он, ки Ӯ ҳамеша ҳозир аст, ҳатто вақте ки мо Ӯро дур ҳис мекунем.

1. Ибриён 4:13 - "Ва ҳеҷ махлуқ аз назари Ӯ пинҳон нест, балки ҳама бараҳна ҳастанд ва дар пеши назари касе, ки мо бояд ба Ӯ ҳисобот диҳем".

2. Айюб 34:21-22 - "Зеро ки чашмони ӯ дар роҳҳои одам аст, ва ӯ тамоми қадамҳои ӯро мебинад. Дар он ҷо торикӣ ва торикии амиқ нест, ки бадкорон пинҳон шаванд."

Забур 90:9 Зеро ки ҳама айёми мо дар ғазаби Ту гузаштааст; Мо солҳои худро ҳамчун афсона мегузаронем.

Ҳаёти мо зудгузар аст ва онро метавон ба ҳикояе монанд кард, ки аллакай гуфта шудааст.

1. Табиати зудгузари ҳаёти мо - Забур 90:9

2. Умри мо кӯтоҳ аст: Онро барбод надиҳед - Забур 90:9

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Ишаъё 40:6 - "Овоз гуфт: "Гирья кун. Ва гуфт: "Чӣ гиря кунам? Ҳама гӯшт алаф аст, ва тамоми некӯии он мисли гули саҳро аст".

Забур 90:10 Айёми солҳои мо шаст солу даҳ сол аст; ва агар бо қуввати онҳо ҳаштсола бошанд, аммо қуввати онҳо меҳнат ва ғам аст; зеро он зуд бурида мешавад ва мо парвоз мекунем.

Забур 90:10 ба мо таълим медиҳад, ки ҳаёти мо дар рӯи замин муваққатӣ ва зудгузар аст ва аксарияти одамон ҳадди аксар 70 ё 80 сол умр мебинанд.

1. "Зиндагии комил: истифодаи бештари вақт ва ганҷи худ"

2. "Гузариши зиндагӣ: лаззат бурдан аз зиндагӣ ва тағир додан дар вақти доред"

1. Воиз 3:1-8 (Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон аст)

2. Яъқуб 4:14 (Зеро ки ҳаёти ту чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад)

Забур 90:11 Кӣ медонад, ки қудрати хашми Туро? аз рӯи тарси ту, хашми ту низ ҳамин тавр аст.

Қувваи ғазаби Худо беандоза аст ва аз он бояд тарсид.

1. Аз Худованд битарс: Фаҳмидани қудрати хашми Худо

2. ғазаби Худо ва посухи мо

1. Забур 90:11

2. Масалҳо 16:6 - Аз тарси Худованд кас аз бадӣ рӯй мегардонад.

Забур 90:12 Пас, ба мо таълим деҳ, ки рӯзҳои худро ҳисоб кунем, то ки дилҳои худро ба ҳикмат истифода барем.

Мо бояд рӯзҳои худро оқилона истифода барем ва аз Худо ҳикмат биҷӯем.

1. Вақти худро бештар истифода баред: Омӯзиши қадр кардани рӯзҳо

2. Татбиқи ҳикмат: Аз Худо ҳидояти талаб кардан

1. Қӯлассиён 4:5-6 - "Ба онҳое ки дар берун ҳастанд, бо ҳикмат рафтор кунед ва вақтро фидия кунед. Бигзор сухани шумо ҳамеша бо файз ва бо намак пухта бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст."

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро меандешад, аммо Худованд қадамҳояшро ҳидоят мекунад".

Забур 90:13 Баргард, эй Худованд, то ба кай? ва дар ҳаққи бандагонат тавба кун».

Забурнавис аз Худованд хоҳиш мекунад, ки баргардад ва ба бандагонаш раҳм кунад.

1. Раҳмати Худованд: Даъвати Забурнавис барои тавба

2. Муҳаббати бепоён: Даъвати Забурнавис ба Худованд барои бозгашт

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Ирмиё 31:18-20 - Ман албатта шунидам, ки Эфроим аз худ чунин нола мекунад; Ту маро ҷазо додӣ, ва ман мисли гове, ки ба юғ одат накарда буд, ҷазо додам; зеро ки Ту Худованд Худои ман ҳастӣ. Пас аз он тавба кардам. ва баъд аз он ба ман дастур дода шуда, ба ронам задам: хиҷил шудам, ҳа, ҳатто хиҷолат кашидам, зеро ки маломати ҷавонии худро бардоштам. Оё Эфроим писари азизи ман? оё ӯ кӯдаки хушҳол аст? зеро ки азбаски бар зидди ӯ сухан гуфтам, то ҳол ӯро дар ёд дорам; Ман ба ӯ ҳатман марҳамат хоҳам кард, мегӯяд Худованд.

Забур 90:14 Эй моро барвақт бо марҳамати Худ сер кун; то ки тамоми айёми худ шоду шод бошем.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ваъдаҳои марҳамати Ӯро барвақт иҷро кунад, то онҳо тамоми рӯзҳои умри худро аз шодӣ пур кунанд.

1. Қувваи шодӣ: Чӣ гуна такя кардан ба раҳмати Худо боиси шодии ҳаёт мегардад

2. Раҳмати барвақт: шодӣ аз фазли Худо

1. Забур 30:5 - "Зеро ки ғазаби ӯ лаҳзае аст, ва файзи ӯ як умр аст. Гиря метавонад шабро давом диҳад, аммо шодӣ бо субҳ меояд".

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Забур 90:15 Моро шод гардон аз айёме, ки дар он моро азоб додай, ва солҳое, ки дар он бадӣ дидем.

Худованд аз мо хоҳиш мекунад, ки дар лаҳзаҳои мусибат ва душворӣ шодӣ кунем.

1: Вақте ки зиндагӣ сахт мешавад, ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед.

2: Бо вуҷуди озмоишҳо ва душвориҳои зиндагӣ дар Худованд шодӣ кунед.

1: Яъқуб 1:2-4, "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир кунад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

2: Румиён 5: 3-5, "На танҳо ин, балки мо аз уқубатҳои худ шод мешавем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад, ва хислат умедро ба вуҷуд меорад, ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба воситаи Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, ба дилҳои мо рехта шуд».

Забур 90:16 Бигзор кори ту ба бандагонат зоҳир шавад, ва ҷалоли Ту ба фарзандони онҳо зоҳир шавад.

Кори Худоро мо ва фарзандони мо бояд бубинанд.

1: Ҷалоли Худоро мо ва фарзандони мо бояд бубинанд

2: Чӣ тавр кори мо кори Худоро инъикос мекунад

1: Қӯлассиён 3:23-24 - Ҳар он чи мекунед, онро аз таҳти дил ба ҷо оваред, чунон ки барои Худованд; на ба мардон.

2: Эфсӯсиён 2:10 - Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем, ки дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек офарида шудаем, ки Худо пеш аз ин муқаррар кардааст, ки мо дар онҳо рафтор кунем.

Забур 90:17 Ва бигзор ҷамоли Худованд Худои мо бар мо бод; ва кори дасти моро бар мо устувор кун; Оре, кори дасти мо онро Ту устувор намо.

Забурнавис дуо мекунад, ки зебоии Худованд бар онҳо бошад ва кори дастонашон устувор гардад.

1. Дидани ҷамоли Худо дар ҳаёти ҳаррӯза

2. Таъсиси кори дасти мо

1. Ишаъё 64:8, Аммо акнун, эй Худованд, Ту Падари мо ҳастӣ; мо гилем ва ту кулолгари мо; хамаи мо кори дасти туем.

2. 1 ба Қӯринтиён 10:31, Пас, хоҳ мехӯред, хоҳ менӯшед, хоҳ он чи мекунед, ҳамаашро барои ҷалоли Худо ба ҷо оваред.

Таронаи 91 таронаест, ки муҳофизат ва садоқати Худоро боло мебарад. Он ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, тасаллӣ ва боварӣ мебахшад ва ба амният ва паноҳгоҳ дар ҳузури Ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо эълон кардани он оғоз мекунад, ки онҳое, ки дар паноҳгоҳи Ҳаққи Таоло сокинанд ва дар зери сояи Ӯ мемонанд, амният хоҳанд ёфт. Онҳо Худоро ҳамчун паноҳгоҳ, қалъа ва наҷотдиҳандаи худ тавсиф мекунанд (Забур 90:1-4).

Сархати 2: Забурнавис муҳофизати Худоро аз хатарҳои гуногун таъкид мекунад. Онҳо Худоро ҳамчун сипари зидди вабо, даҳшат, тирҳо ва зулмот тасвир мекунанд. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ҳеҷ осебе ё фалокате намерасад (Забур 90:5–10).

Сархати 3: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо фариштаҳои Худро мефиристад, то халқи худро муҳофизат ва муҳофизат кунанд. Онҳо таъкид мекунанд, ки имондорон ба шерҳо, морҳо ва дигар таҳдидҳо бе зарар пой мезананд. Онҳо ваъдаи наҷоти Худоро барои дӯстдорони Ӯ баён мекунанд (Забур 90:11–16).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду як пешкаш мекунад
баланд шудани муҳофизати илоҳӣ,
ва тасдиқи амният,
таъкид тавсифи манзил ва таъкид кафолати амният дар ҳузури илоҳӣ.

Таъкид кардани парастиш, ки тавассути баёни сифатҳои илоҳӣ ба даст меояд ва дар ҳоле, ки паноҳгоҳро тасдиқ мекунад,
ва таъкиди тасдиќе, ки тавассути таъкиди сипари илоњи ва изњори эътимод ба даст омадааст.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътироф кардани сарпарастии фариштагон ҳамчун манбаи наҷот ва тасдиқи ваъда барои дӯстдорони Худо.

Забур 91:1 Ҳар кӣ дар ниҳони Ҳаққи Таоло сокин аст, дар зери сояи Худои Қодири Мутлақ бимонад.

Таронаи Забур моро ташвиқ мекунад, ки дар Худои Таоло паноҳ ва амният пайдо кунем.

1. Дар дохили Худованд паноҳ ёфтан

2. Ҳифзи Худованди мутаъол

1. Ишаъё 25:4 - "Зеро ки Ту барои мискинон қалъа будӣ, барои бечорагон дар тангии ӯ қалъа будӣ, Паноҳгоҳ аз тӯфон, сояе аз гармӣ; Зеро нафаси бераҳмона мисли тӯфон бар зидди девор».

2. Забур 61:7 - «Наҷот ва шарафи ман ба Худо вобаста аст; Ӯ санги тавонои ман, паноҳгоҳи ман аст».

Забур 91:2 Дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

Худо паноҳгоҳ ва санги амнияти мост.

1. Қувваи муҳофизати Худо

2. Ба Худованд таваккал кардан

1. Забур 90:2

2. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман аст; Худои ман, қуввати ман, ки ба Ӯ таваккал хоҳам кард; сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман.

Забур 91:3 Албатта, Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои ғамангез раҳо хоҳад дод.

Худованд моро аз ҳар гуна хатару бало нигоҳ медорад.

1. Худо нигаҳбони мост ва ҳамеша моро аз бадӣ наҷот медиҳад.

2. Мо метавонем ба муҳофизати Худованд таваккал кунем ва дар ғамхории Ӯ истироҳат кунем.

1. Забур 91:3 - Албатта, Ӯ туро аз доми паррандагон ва аз вабои ғамангез раҳо хоҳад дод.

2. Ишаъё 54:17 - Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

Забур 91:4 Туро бо парҳои худ бипӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ дошт: Ҳақиқати ӯ сипари ту ва ҷилави ту хоҳад буд.

Паноҳгоҳи Худо барои мӯъминон аст.

1. Амнияти сипари Худо: такя ба ҳифозати Худо

2. Ҳақиқат ҳамчун сипар: Қувваи Каломи Худо

1. Ишаъё 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо будӣ, вақте ки таркиши даҳшатовар мисли тӯфон бар зидди девор.

2. Масалҳо 30:5 - Ҳар як каломи Худо пок аст: Ӯ барои онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, сипар аст.

Забур 91:5 Аз даҳшати шабона натарс; на барои тире, ки рӯзона парвоз мекунад;

Худованд моро аз ҳар гуна хатар дар шабу рӯз нигоҳ дорад.

1. Худо моро аз замонҳои тарсу номуайян ҳифз мекунад.

2. Дар вақти тарс Худо нигаҳбону сипари мо бошад.

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 33:4 - Ман Худовандро меҷустам, ва Ӯ ба ман ҷавоб дод ва маро аз тамоми тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод.

Забур 91:6 Ва вабое, ки дар зулмот роҳ меравад; на барои ҳалокате, ки нисфирӯзӣ барбод медиҳад.

Дар Забур дар бораи муҳофизати Худо аз вабо ва ҳалокат сухан меравад.

1. Муҳофизати Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Боварӣ ба Худо дар ҷаҳони номуайян

1. Забур 91:6

2. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 91:7 Ҳазор нафар аз паҳлӯи туст, ва даҳ ҳазор нафар ба тарафи ростат хоҳанд афтод; вале он ба ту наздик нахоҳад шуд.

Ин порча хотиррасон мекунад, ки Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, новобаста аз душвориҳо, ҳифз хоҳад кард.

1. "Қувваи муҳофизати Худо"

2. "Ваъдаи Худо дар бораи муҳофизат"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 91:8 Фақат бо чашмони худ бубин ва мукофоти бадкоронро бубин.

Ин оят аз Забур 90:8 моро бармеангезад, ки оқибатҳои бадӣ бо чашмони худ мушоҳида кунем, то ки мукофотҳоеро, ки аз он бармеояд, бубинем.

1. Оқибатҳои бадӣ: Мо аз Забур 91:8 чӣ омӯхта метавонем

2. Подоши адолат: Он чизе ки мо бо чашми Худо мебинем

1. Забур 91:8

2. Масалҳо 11:31 - "Инак, одилон дар замин ҷазо хоҳанд гирифт: шарир ва гунаҳкор бештар."

Забур 91:9 Зеро ки Худовандро, ки паноҳгоҳи ман аст, ва Таолоро маскани худ сохтай;

Худованд паноҳгоҳ ва нигаҳбони мост.

1. Дар ранҷ Худо нигаҳбони мост

2. Ба Худованд таваккал кун, ки моро аз бадӣ нигоҳ дорад

1. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

2. Ишаъё 41:10 Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 91:10 Ба ту ҳеҷ бадӣ нахоҳанд расид, ва ҳеҷ бало ба манзили ту наздик нахоҳад шуд.

Худо ба онҳое, ки дар паноҳаш сокинанд, муҳофизати худро аз бадӣ ва бало ваъда медиҳад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи эмин аз бадӣ ва вабо

2. Ҷустуҷӯи амният дар паноҳгоҳи Худованд

1. Забур 91:10

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 91:11 Зеро ки Ӯ ба фариштагони Худ бар ту амр хоҳад дод, то ки туро дар ҳама роҳҳои ту нигоҳ доранд.

Худо ваъда додааст, ки моро муҳофизат мекунад ва фариштаҳояшро мефиристад, то ки моро нигаҳбонӣ кунанд.

1. Ҳимоя ва муҳаббати Худо нисбати мо

2. Қувваи фариштагон дар ҳаёти мо

1. Забур 34:7 - Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду зада, онҳоро наҷот медиҳад.

2. Ибриён 1:14 - Оё ҳамаи онҳо рӯҳҳои хидматгоре нестанд, ки барои хизмат ба хотири онҳое ки вориси наҷот хоҳанд буд, фиристода шудаанд?

Забур 91:12 Туро бо дастҳои худ бардошта хоҳанд бурд, то ки пои худро ба санг назанӣ.

Забур 91:12 моро бармеангезад, ки ба Худо таваккал кунем, ки Ӯ моро аз зарару хатарҳо муҳофизат мекунад.

1. "Ӯ моро нигоҳ медорад: Чӣ тавр ба муҳофизати Худо такя кардан мумкин аст"

2. "Санге, ки моро канда наметавонад: Забур 91:12"

1. Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки на дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ кунем, балки ба Худо таваккал кунем.

2. Масалҳо 3:5-6 - Худо ваъда медиҳад, ки моро ҳидоят мекунад ва моро таъмин мекунад, агар мо ба Ӯ таваккал кунем.

Забур 91:13 Ту бар шер ва ангур пой хоҳӣ зад: шери ҷавон ва аждаҳоро зери по хоҳӣ дод.

Худо моро аз ҳар гуна хатар нигоҳ медорад, новобаста аз он ки он чӣ қадар қавӣ бошад.

1. "Далерӣ ва имон дошта бошед: Худо шуморо муҳофизат мекунад"

2. "Қувваи имон: чӣ гуна Худо метавонад ҳар гуна мусибатро паси сар кунад"

1. Румиён 8:31-39 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

Забур 91:14 Зеро ки Ӯ муҳаббати Худро бар ман гузоштааст, ман ӯро раҳоӣ хоҳам дод; варо боло хоҳам дод, зеро ки исми Маро шинохт.

Ҳар кӣ муҳаббати худро ба Худованд гузоштааст, наҷот ёфта, бар сар баланд хоҳад шуд.

1. Муҳаббати Худо, Муҳофизати мо - Чӣ гуна муҳаббати Худованд ба мо метавонад ба наҷот ва ҳаёти шодмонӣ оварда расонад.

2. Донистани номи Худо - Чӣ гуна донистани номи Худо метавонад ба зиндагии бехатар ва баракат оварда расонад.

1. Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

2. Забур 34:8 - Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст! Хушо касе, ки ба ӯ паноҳ мебарад.

Забур 91:15 Ӯ Маро бихонд, ва Ман ба вай ҷавоб хоҳам дод: Бо ӯ дар мусибат хоҳам буд; Ман ӯро наҷот медиҳам ва ӯро эҳтиром хоҳам кард.

Худо ёридиҳандаи ҳамешагӣ дар вақти душворӣ аст.

1. Худо ҳамеша дар лаҳзаҳои душворӣ бо мост - Забур 90:15

2. Дар вақти душворӣ Худоро биҷӯед ва Ӯ содиқона ҷавоб медиҳад - Забур 91:15

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира, на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 91:16 Уни узоқ умр кӯриб, нажотларимни унга кӯрсатаман.

Худо ваъда медиҳад, ки агар касе ба Ӯ таваккал кунад, умри дароз медиҳад ва Ӯ ба онҳо наҷот медиҳад.

1. Вақте ки шумо ба Ӯ имон оваред, Худо умри дароз медиҳад

2. Ба Худо таваккал кун, ки Ӯ ба ту роҳи наҷотро нишон медиҳад

1. Забур 91:16

2. Румиён 10:9-10 Ки агар ту бо даҳони худ иқрор шавӣ, ки Худованд Исои Масеҳ аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт. Зеро ки одам бо дили худ ба адолат имон меорад; ва бо даҳон иқрор мешавад, ки наҷот ёбад.

Таронаи 92 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ аст, ки некӣ ва садоқати Худоро таҷлил мекунад. Он шодӣ ва адолати касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, таъкид мекунад ва фарқияти байни одил ва шарирро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз изҳори миннатдорӣ барои муҳаббат ва садоқати Худо оғоз мекунад. Онҳо шодии худро аз ҳамду санои Худо эълон мекунанд, махсусан ба воситаи мусиқӣ. Онҳо эътироф мекунанд, ки корҳои Худо бузурганд ва ба онҳо лаззат мебахшанд (Забур 91:1–4).

Сархати 2: Забурнавис тақдири одилонро бо тақдири шарирон муқоиса мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ гуна Худо душманони Худро ҳалок мекунад ва онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, баланд мебардорад. Онҳо таъкид мекунанд, ки одилон мисли дарахтони хурмо мешукуфанд ва мисли кедрҳо қавӣ хоҳанд шуд (Забур 91:5-9).

Сархати 3: Забурнавис эътироф мекунад, ки одилон ҳатто дар пирӣ ҳам мева меоранд ва тароват мемонанд ва адолати Худоро эълон мекунанд. Онҳо садоқати Ӯро ҳамчун санги худ тасдиқ мекунанд ва адолати Ӯро эълон мекунанд (Забур 91:12-15).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду ду тӯҳфаҳо
ҷашни некии илоҳӣ,
ва тасдиқи шодмонӣ,
таъкид кардани изҳори миннатдорӣ ва таъкид кардани фарқияти байни одил ва шарир.

Таъкид кардани саҷда, ки тавассути ситоиши ишқи илоҳӣ ба даст меояд ва дар ҳоле ки тасдиқи лаззат,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути муќоиса бо њукми илоњи ба даст омада, дар њолати изњори боварї.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи шукуфоӣ дар натиҷаи эътимод ба Худо ва тасдиқи эъломияи адолати илоҳӣ.

Забур 92:1 Хуб аст, ки шукри Худованд, ва ҳамду санои исми Ту, эй Ҳаққи Таоло!

Шукри Худоро гуфтан ва ҳамду сано хондан кори хайр аст.

1. Чӣ тавр шукргузорӣ ва ҳамду санои Худо ҳаёти шуморо дигаргун месозад

2. Нерӯи шукргузорӣ ва ъибодат барои таҳкими имони шумо

1. Қӯлассиён 3:16-17 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед.

2. Забур 100 - Садои шодмонӣ ба сӯи Худованд бихонед, эй тамоми заминҳо. Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

Забур 92:2 То эҳсони худро дар саҳар, ва садоқати худро ҳар шаб зоҳир созам,

Забур 91:2 моро бармеангезад, ки меҳрубонӣ ва садоқати Худоро ҳамеша нишон диҳем.

1. Зиндагӣ бо вафо ва муҳаббат.

2. Неъматҳои вафодор будан ба Худо.

1. Забур 91:2

2. Эфсӯсиён 4:32 - «Ва ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо ба хотири Масеҳ шуморо бахшидааст».

Забур 92:3 Бар асбоби даҳ тор, ва бар забур; дар болои арфа бо садои тантанавӣ.

Забурнавис шодии худро дар мусиқӣ, навохтани асбобҳои даҳ тор, забур ва арфа ифода мекунад.

1. Дар мусиқӣ шодӣ ёфтан: Чӣ тавр мо метавонем ба воситаи суруд Худоро ибодат кунем?

2. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр мо метавонем дилҳои худро ба сӯи Худо боло барем?

1. Забур 150:1–6

2. Қӯлассиён 3:16–17

Забур 92:4 Зеро ки Ту, эй Худованд, маро ба воситаи кори Худ шод гардондӣ: Ман дар аъмоли дастҳои Ту пирӯз хоҳам шуд.

Корҳои Худо шодӣ ва пирӯзӣ меоранд.

1: Ҷашни шодии корҳои Худо

2: Шод шудан аз пирӯзии дастони Худо

1: Isaiah 64:8 - "Аммо алҳол, эй Худованд, Ту падари мо ҳастӣ; мо гил ҳастем, ва Ту кулолгари мо; ва ҳамаи мо кори дасти Ту ҳастем."

2: Филиппиён 2:13 - "Зеро ки Худо дар шумо амал мекунад, ки ҳам барои ирода ва ҳам аз рӯи хушнудии Ӯ амал кунед".

Забур 92:5 Эй Парвардигори ман, корҳои Ту чӣ бузурганд! ва андешаҳои ту хеле амиқанд.

Ин порча аз Забур Худовандро барои корҳои бузург ва андешаҳои амиқаш ситоиш мекунад.

1. Аъмоли бузурги Худованд: Чӣ гуна корҳои бузурги Худованд қудрат ва муҳаббати бузурги Ӯро нисбати мо нишон медиҳанд.

2. Амиқҳои андешаҳои Худо: Чӣ гуна ақли Худованд аз мо дуртар аст ва чӣ гуна бояд ҳикмати Ӯро гиромӣ ва эҳтиром кунем.

1. Забур 33:11 - "Маслиҳати Худованд то абад устувор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо".

2. Ишаъё 55: 8-9 - "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои Ман низ аз роҳҳои шумо болотар аст, ва фикрҳо аз андешаҳои шумо."

Забур 92:6 Марди бераҳм намедонад; Ва беақл инро намефаҳмад.

Одами беақл роҳҳои Худовандро намефаҳмад.

1: Ҳикмати Худованд - Масалҳо 3:19

2: Хатари нодонӣ - Масалҳо 14:18

1: Забур 111:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; хамаи онхое, ки ба он амал мекунанд, нагз мефахманд.

2: Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Забур 92:7 Вақте ки шарир мисли алаф меруяд, ва ҳангоме ки ҳамаи бадкорон мешукуфанд; Ин аст, ки онҳо то абад нобуд шаванд;

Шарирон несту нобуд хоҳанд шуд ва одилон нашъунамо хоҳанд ёфт.

1. Доимии Худо барои касоне, ки бадӣ мекунанд, яқин ва зуд аст.

2. Фирефта нашавед - некиву некӯӣ подош дорад, дар ҳоле ки бадӣ ва бадкорӣ ҷазо дода мешавад.

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Матто 7:13-14 - Аз дарвозаи танг дохил шавед. Зеро ки дарвоза васеъ ва роҳ осон аст, ки сӯи ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг ва роҳе сахт аст, ки сӯи ҳаёт мебарад, ва онҳое ки онро меёбанд, каманд.

Забур 92:8 Аммо Ту, эй Худованд, то абад баланд ҳастӣ.

Таронаи 92 бузургии Худовандро ҷашн гирифта, таъкид мекунад, ки Ӯ то абад аз ҳама болотар аст.

1. Худованд Олист: Чӣ тавр бо Худо дар маркази ҳаёти мо зиндагӣ кунем

2. Ба Парвардигори азза ва ҷалла шодӣ кунед: Бо зиндагӣ бо ибодати худ шодӣ ёфтан

1. Ишаъё 5:15-16: Ва баландии одамизод фурӯ ғалтад, ва ғурури одамон паст хоҳад шуд; ва танҳо Худованд дар он рӯз сарафроз хоҳад шуд. Ва бутҳоро тамоман несту нобуд хоҳад кард.

2. Хуруҷ 15: 1-2: Он гоҳ Мусо ва банӣ-Исроил ин сурудро барои Худованд хонданд ва гуфт: "Ман барои Худованд суруд хоҳам гуфт, зеро ки Ӯ ба таври ҷалол ғалаба кардааст; асп ва савораи ӯро ба даруни худ андохтааст. баҳр. Худованд қувват ва суруди ман аст, ва ӯ наҷоти ман шудааст: Ӯ Худои ман аст, ва Ман барои ӯ маскан омода хоҳам кард; Худои падарам аст ва ман ӯро сарафроз хоҳам кард.

Забур 92:9 Зеро, инак, душманони Ту, эй Худованд, зеро ки инак, душманони Ту нобуд хоҳанд шуд; тамоми ситамкорон пароканда мешаванд.

Душманони Худованд несту нобуд хоҳанд шуд, ва ҳамаи бадкорон пароканда хоҳанд шуд.

1. Адли Худо бар ситамкорон воқеъ хоҳад шуд

2. Мо бояд ба Худованд ва қудрати Ӯ барои муҳофизати мо таваккал кунем

1. Забур 37:7-9 - "Ба ҳузури Худованд ором бош ва бо сабр интизори Ӯ бош; аз касе, ки дар роҳи ӯ комёб мешавад, ғамгин нашав, аз касе ки найрангҳои бад мекунад! Аз хашм парҳез кун ва ғазабро тарк кун! Ғамгин нашав, он танҳо ба бадӣ майл дорад; зеро ки бадкорон маҳв хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, замин вориси хоҳанд буд».

2. Забур 9:17 - «Шаридон ба шеол бармегарданд, ҳамаи халқҳое, ки Худоро фаромӯш мекунанд».

Забур 92:10 Аммо шохи Маро мисли шохи шохи ягона сарафроз хоҳӣ кард: Бо равғани тоза тадҳин хоҳам шуд.

Худо некӯкоронро сарбаланд ва онҳоро бо равғани тоза баракат медиҳад.

1: Худо одилонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, бо навсозии қувват ва шодмонӣ мукофот хоҳад дод.

2: Вақте ки мо ба Ӯ имон оварем ва моро бо энергия ва захираҳо барои пешрафт таъмин кунем, Худо моро боло мебарад.

1: Isaiah 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Яъқуб 5:7-8 Пас, эй бародарон, то омадани Худованд сабр кунед. Инак, деҳқон мунтазири меваи гаронбаҳои замин аст ва барои он сабри зиёд дорад, то даме ки борони барвақт ва охирин борид. Шумо низ сабр кунед. дилҳои худро устувор кунед, зеро ки омадани Худованд наздик аст.

Забур 92:11 Чашми ман хоҳиши маро бар душманонам хоҳад дид, ва гӯшҳои ман хоҳиши маро дар бораи шарирон, ки бар зидди ман қиём мекунанд, хоҳанд шунид.

Хоҳиши ман бар зидди душманонам иҷро хоҳад шуд.

1: Мо бояд имон дошта бошем, ки хоҳишҳои мо дар Худованд иҷро мешаванд.

2: Мо набояд ба худ такя кунем, ки аз душманонамон қасос гирем, балки имон дошта бошем, ки Худо адолатро хоҳад оварад.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2: Забур 37: 4 - Аз Худованд лаззат баред ва Ӯ хоҳишҳои дилатонро ба шумо ато хоҳад кард.

Забур 92:12 Одил мисли дарахти хурмо нашъунамо хоҳад ёфт, дар Лубнон мисли кедр мерӯяд.

Одилон мисли дарахти хурмо ва кедрҳои Лубнон муваффақият ва нашъунамо хоҳанд ёфт.

1. Рушди одилон: Муваффақият дар имон

2. Шукуфтан чун дарахт: Зиндагии адолатпарварӣ

1. Забур 1:3 - "Ва ӯ мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори дарёҳои об шинонда шудааст, ки меваи худро дар мавсими худ медиҳад; баргаш хушк нахоҳад шуд; ва ҳар коре ки мекунад, муваффақ хоҳад шуд".

2. Масалҳо 11:28 - "Ҳар кӣ ба сарвати худ таваккал мекунад, меафтад, аммо одилон ҳамчун шоха мешукуфанд".

Забур 92:13 Онҳое ки дар хонаи Худованд шинонда шудаанд, дар ҳавлии Худои мо нашъунамо хоҳанд ёфт.

Он ки дар хонаи Худованд шинонда шудааст, баракат хоҳад ёфт.

1. Хушбахтии шинонидан дар хонаи Худованд

2. Дар судҳои Худои мо шукуфоӣ

1. Забур 1:1-3 - Хушбахт аст касе, ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва дар роҳи гуноҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; аммо лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад. Ӯ мисли дарахтест, ки дар канори ҷӯйборҳо шинонда шуда, дар мавсимаш мева медиҳад ва баргаш хушк намешавад. Дар хар коре, ки вай мекунад, муваффакият пайдо мекунад.

2. Забур 84:10-12 - Зеро як рӯз дар ҳавлии Ту беҳтар аз ҳазор рӯзи дигар аст. Ман дар хаймаҳои шарорат сокин шуданро афзалтар медонам, ки дар хонаи Худои худ дарбон бошам. Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд лутфу шараф ато мекунад. Ҳеҷ кори некеро аз онҳое, ки рост мераванд, дареғ намедорад.

Забур 92:14 Онҳо ҳанӯз дар пирӣ бор хоҳанд овард; онҳо фарбеҳ ва шукуфон хоҳанд шуд;

Одилон дар пиронсолиашон пурсамар мемонанд.

1. Қувваи зиндагии одилона дар замони душворӣ

2. Тавассути зиндагии одилона пир шудан

1. Масалҳо 16:31 - «Мӯйи сафед тоҷи ҷалол аст, он дар ҳаёти одилона ба даст меояд».

2. 1 Петрус 5:6-7 - "Пас, худро дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан кунед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо бар Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад".

Забур 92:15 Барои нишон додани он ки Худованд росткор аст: Ӯ санги ман аст, ва дар Ӯ ҳеҷ ноинсофӣ нест.

Худованд одил ва одил аст; Ӯ санги мост ва дар Ӯ ҳеҷ осоре аз гуноҳ нест.

1. Мо метавонем ба хислати тағйирнопазири Худо таваккал кунем

2. Умеди мо ба Худованди одил ва одил аст

1. Ишаъё 26:4 - То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро ки дар Худованд ЯҲУВА қуввати ҷовидонӣ аст

2. Забур 61:6 - Ӯ танҳо санги ман ва наҷоти ман аст; ӯ ҳимояи ман аст; Ман ҳаракат намекунам.

Таронаи 93 таронаи кӯтоҳест, ки салтанат ва бузургии Худоро боло мебарад. Он ба ҳукмронии абадии Ӯ ва қудрати Ӯ бар офариниш таъкид карда, ҳисси тарс ва эътимодро ба устувории Ӯ бедор мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо ҳамчун Подшоҳ ҳукмронӣ мекунад ва дар либоси ҷалол ва қувват аст. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ҷаҳон устувор аст ва онро ба ҳаракат даровардан мумкин нест. Онҳо мавҷудияти абадии Худоро таъкид мекунанд (Забур 92:1-2).

Сархати 2: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр обхезиҳо ва обҳои пурталотум садои худро баланд мекунанд, ки рамзи қудрати табиат аст. Онҳо таъкид мекунанд, ки Худо тавонотар аз баҳрҳои ғуррон аст ва қудрати худро бар офариниш нишон медиҳад (Забур 92:3-4).

Сархати 3: Забурнавис бо тасдиқи содиқ будани шаҳодатҳои Худо ба итмом мерасад ва муқаддас будани Ӯро ҳамчун хусусияти абадии хонаи Ӯ таъкид мекунад (Забур 92:5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду се тӯҳфаҳо
баланд шудани ҳокимияти илоҳӣ,
ва тасдиқи устуворӣ,
таъкид ба эъломияи подшоҳӣ ва таъкид ба субот дар ҳукмронии илоҳӣ.

Бо таъкид ба саҷда, ки тавассути эълони ҷалоли илоҳӣ ба даст меояд, дар ҳоле ки тасдиқи таъсис,
ва таъкид ба тасдиқи тавассути эътирофи қудрати илоҳӣ ҳангоми изҳори эътимод ба даст овардашуда.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи қудрат бар табиат ҳамчун намоиши қудрати илоҳӣ ва тасдиқи вафодорӣ ба шаҳодатҳои илоҳӣ.

Забур 93:1 Худованд ҳукмронӣ мекунад, ҷалол пӯшидааст; Худованд қувватро дар бар кардааст, ки бо он камар бастааст; ҷаҳон низ устувор аст, ки онро ҷунбондан мумкин нест.

Худованд қудратманд аст ва бар ҷаҳон ҳукмронӣ мекунад.

1. Кудрат ва бузургии Худо - эълони пирузии Худованди мутаъол

2. Имони устувор - Чӣ тавр мо метавонем ба нерӯи бепоёни Худованд такя кунем

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё намедонӣ? Оё нашунидай, ки Худои ҷовидонӣ, Худованд, Офаридгори ақсои замин, суст намешавад ва хаста намешавад? Ҷустуҷӯи фаҳмиши ӯ нест.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - Оё ман ба ту амр накардаам? Қавӣ ва далер бошед; натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту ба ҳар ҷое ки биравӣ, бо туст.

Забур 93:2 Тахти Ту аз қадим устувор аст, Ту аз абадият ҳастӣ.

Тахти Худованд устувор аст ва Ӯ абадӣ аст.

1. "Худованд ҷовидона аст: дар замонҳои тағир устувор аст"

2. "Арши бетағйири Худо: имони устувор дар ҷаҳони доимо тағйирёбанда"

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст".

2. Ибриён 13:8 - «Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст».

Забур 93:3 Тӯфонҳо баланд шуданд, эй Худованд, обхезиҳо овози худро баланд карданд; обхезй мавчхои худро баланд мебардорад.

Қудрат ва қудрати Худованд тавассути бардоштани обхезиҳо нишон дода мешавад.

1. Қудрати Худо: Омӯзиши таронаи 93

2. Овози Тӯфонҳо: Омӯзиш дар бораи ҳокимияти Худо

1. Айюб 38:8-11 Он ки, вақте ки аз батни раҳм берун шуд, дар баҳрро бо дарҳо бастааст, вақте ки ман абрҳоро ҷомаи он ва торикии ғафсро бастаи он сохтам, ва барои он ҳудуди муқаррар намудам ва панҷараҳо ва дарҳо гузоштам, ва гуфтам. , То ин дам хоҳӣ омад, на дуртар, ва мавҷҳои сарбаланди ту дар ин ҷо бимонанд?

2. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Забур 93:4 Худованд дар боло аз ғавғои обҳои бисьёр, ва аз мавҷҳои пурқуввати баҳр тавонотар аст.

Худованд аз ҳама қувваҳои табиат тавонотар аст.

1. Худованд тавоно аст: эмин будан дар қудрати Худо

2. Қувваи бартарӣ: Таҷрибаи қудрати Худованд

1. Ишаъё 40:29 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Румиён 8:31-32 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

Забур 93:5 Шаҳодатҳои Ту хеле дақиқ аст: муқаддасӣ хонаи Ту гардад, эй Худованд, то абад.

Шаҳодатҳои Худованд дуруст аст ва хонаи Ӯ то абад хонаи қудсият аст.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ гуна бояд дар ҳузури Ӯ муқаддас бимонад

2. Таъмини Каломи Худо: Чаро мо метавонем ба ваъдаҳои Ӯ эътимод кунем

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

Таронаи 94 таронаест, ки ба масъалаи беадолатӣ ва нидо барои дахолати илоҳӣ муроҷиат мекунад. Он илтиҷои забурнависро дар бораи Худо баён мекунад, ки ба шарирон адолат орад ва одилонро тасаллӣ диҳад.

Сархати 1: Забурнавис аз Худо, ки Худои интиқомгиранда тасвир шудааст, даъват мекунад, ки бархезад ва мағрур ва бадкоронро доварӣ кунад. Онҳо ноумедии худро аз зулми одилон аз ҷониби бадкорон изҳор мекунанд (Забур 93:1-7).

Сархати 2: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо аз фикрҳо ва амалҳои инсонӣ, аз ҷумла аз фикрҳои шарир огоҳ аст. Онҳо савол медиҳанд, ки оё онҳое, ки ба дигарон зарар мерасонанд, аз доварии илоҳӣ раҳо ёфта метавонанд (Забур 93:8–11).

Параграфи 3: Забурнавис аз донистани он, ки Худо онҳоеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ба онҳо роҳҳои Худро таълим медиҳад, тасаллӣ мебахшад. Онҳо эътимоди худро ба садоқати Худо ҳамчун паноҳгоҳ ва қалъаи худ дар миёни мусибат изҳор мекунанд (Забур 93:12–15).

Сархати 4: Забурнавис барои дахолати илоҳӣ бар зидди онҳое, ки ба адолат муқобилат мекунанд ва онро вайрон мекунанд, даъват мекунад. Онҳо орзу мекунанд, ки Худо ҳамчун муҳофизати онҳо эҳё шавад ва ба онҳо итминон диҳад, ки бадкоронро мувофиқи аъмолашон ҷазо медиҳад (Забур 93:16-23).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду чор тӯҳфаҳо
талаби адолати илоҳӣ,
ва тасдиқи эътимод,
таъкид кардани даъвате, ки тавассути даъват ба интиқоми илоҳӣ ба даст омадааст ва таъкид мекунад ноумедӣ аз зулм.

Бо таъкид ба дуое, ки тавассути пурсиш дар бораи огоҳии илоҳӣ ба даст меояд ва изҳори шубҳа дар бораи фирор аз ҳукм,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути эътирофи интизом ба сифати амали муњаббат ба даст меояд ва дар баробари тасдиќи эътимод ба вафодории илоњи.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи таҳрифи адолат ҳамчун манбаи шикоят ҳангоми тасдиқи эътимод ба ҷазои илоҳӣ.

Забур 94:1 Эй Худованд Худо, ки интиқом аз они Ӯст; Эй Худое, ки интиқом аз они Ӯст, худро нишон деҳ.

Худо одил аст ва барои касоне, ки ба хости Ӯ мухолифат мекунанд, адолат хоҳад кард.

1: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки дар ҳаёти мо адолат ва сафедкуниро меорад.

2: Мо метавонем ба қудрат ва қудрати Худо такя кунем, то дар ҳаёти худ адолат ва пирӯзӣ ба даст орем.

1: Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2: Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 94:2 Худро баланд кун, эй довари замин, ба мағрурон мукофот деҳ.

Худо моро ба доварони одил даъват мекунад, ки ба мағрурон подош медиҳанд.

1. Хизмат ба Худо тавассути доварии одилона

2. Мукофоти ифтихор

1. Масалҳо 24:23-25 - Ин оятҳо муҳокима мекунанд, ки чӣ гуна бояд бо доварии одилона амал кард.

2. Румиён 12:19-20 - Ин оятҳо дар бораи мукофотҳои гузоштани қасос ба Худо муҳокима мешаванд.

Забур 94:3 Худовандо, то ба кай шарир хоҳад буд, То ба кай шарир ғалаба хоҳад кард?

Забурнавис аз Худо мепурсад, ки шарирон то кай муваффақ мешаванд.

1. Уқубатҳои одил: Чаро Худо ба густариши бадӣ иҷозат медиҳад?

2. Умеди одил: таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1. Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 16:7 - Вақте ки Худованд аз роҳи касе писанд меояд, душманони онҳоро водор мекунад, ки бо онҳо сулҳ кунанд.

Забур 94:4 То ба кай онҳо сухани сахт хоҳанд гуфт? ва ҳамаи бадкорон фахр мекунанд?

Забурнавис савол медиҳад, ки то ба кай одамон дар бораи корҳои бади худ дашном медиҳанд ва фахр мекунанд.

1. Қувваи суханони мо - Масалҳо 18:21

2. Хавфи фахр кардан - Масалҳо 25:14

1. Эфсӯсиён 4:29 - Бигзор аз даҳони шумо сухани таҳқиромез набарояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, ки он ба шунавандагон файз бахшад.

2. Яъқуб 4:16 - Тавре ки ҳаст, шумо бо такаббури худ фахр мекунед. Ҳама лофзанӣ бад аст.

Забур 94:5 Халқи Ту, эй Худованд, пора-пора мекунанд, ва мероси Туро мезананд.

Халқи Худованд шикаста ва ранҷу азоб кашидааст.

1. Бақияи мӯътамади Худо - Бо назардошти мисоли бақияи содиқи Худованд ва чӣ гуна мо метавонем ба Ӯ содиқ бошем.

2. Тасаллии Худованд дар замонҳои ноором - Нигоҳ ба Худованд дар лаҳзаҳои душворӣ ва дарёфти тасаллӣ дар тасаллои ӯ.

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2. Ирмиё 29:11 - "Зеро ки ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ки ба шумо анҷоми интизорӣ бахшам."

Забур 94:6 Онҳо бевазан ва ғарибро мекушанд, ятимонро мекушанд.

Забурнавис куштори беадолатонаи бевазанон, бегонагон ва ятимонро маҳкум мекунад.

1. «Куштори беадолатонаи одамони осебпазир»

2. «Адолат барои мазлумон».

1. Масалҳо 21:3 - "Адолат ва доварӣ ба Худованд аз қурбонӣ мақбултар аст".

2. Яъқуб 1:27 - «Дини пок ва покиза дар назди Худо ва Падар ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар мусибаташон, ва худро аз ҷаҳон пок нигоҳ дорад».

Забур 94:7 Аммо мегӯянд: "Худованд намебинад, ва Худои Яъқуб онро намебинад".

Забурнавис аз онҳое, ки қудрат ва дониши Худовандро инкор мекунанд, нола мекунад.

1. Худо биност ва доност!

2. Дар бораи ҳокимияти Худованд шубҳа накунед

1. Забур 139:1-4 - Эй Парвардигори ман, Ту маро ҷустуҷӯ кардӣ ва маро шинохтӣ!

2. Масалҳо 15:3 - Чашмони Худованд дар ҳама ҷо буда, ба бадӣ ва некӣ нигоҳ мекунад.

Забур 94:8 Бифаҳмед, эй бераҳм дар миёни мардум; ва эй аблаҳо, кай доно мешавед?

Забурнавис одамонро ба хирад ва фаҳмиш даъват мекунад.

1. Эҳтиёҷ ба хирад Чӣ тавр дурустро аз нодуруст ҷудо кардан мумкин аст

2. Дили нодон Хатари нақустани фаҳм

1. Масалҳо 3:5-7 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард. Дар назари худ хирадманд набош: аз Худо битарс. Худовандо ва аз бадӣ дур шав».

2. Яъқуб 1:5 "Агар касе аз шумо ҳикмат надошта бошад, бигзор вай аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад, ва ба вай дода хоҳад шуд".

Забур 94:9 Он ки гӯшро шинонд, нашунавад? Оё он ки чашмро офаридааст, намебинад?

Ин тарона дар бораи ҳокимияти Худо сухан меронад ва савол медиҳад, ки чӣ тавр Ӯ метавонад гӯш ва чашмро офарид ва на шунавад ва на бинад.

1. Худо Доно ва Қодир аст - Забур 93:9

2. Имон ба ҳокимияти Худо ва ихтиёри Худо - Забур 93:9

1. Ишаъё 40:28 - Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст.

2. Айюб 32:8 - Аммо дар инсон рӯҳ ҳаст, ва нафаси Худои Қодири Мутлақ ба ӯ фаҳм мебахшад.

Забур 94:10 Ҳар кӣ халқҳоро ҷазо медиҳад, оё ислоҳ намекунад? ҳар кӣ ба одам дониш меомӯзад, магар намедонад?

Худо ба ҳама чиз огоҳ аст ва гумроҳонро ҷазо медиҳад.

1: Мо бояд ба Худо имон дошта бошем, зеро Ӯ ҳамеша дар он ҷо хоҳад буд, то моро ҳидоят кунад ва дар роҳи рост нигоҳ дорад.

2: Мо бояд дар назди Худо фурӯтан бошем, зеро Ӯ қодир аст, ки моро таълим диҳад ва ҷазо диҳад.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Ибриён 12: 5-6 - Ва оё шумо ин калимаи рӯҳбаландкунандаро, ки ба шумо муроҷиат мекунад, мисли падар ба писараш комилан фаромӯш кардаед? Дар он гуфта шудааст: "Писарам, ба интизоми Худованд сабукӣ надиҳад ва вақте ки туро мазаммат мекунад, рӯҳафтода нашав, зеро Худованд касеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад ва ҳар касро, ки ӯро ҳамчун писари худ қабул кунад, ҷазо медиҳад".

Забур 94:11 Худованд фикрҳои одамиро медонад, ки онҳо ботиланд.

Худованд фикрҳои инсонро медонад ва онҳо беҳуда аст.

1. «Зиндагӣ дар нури дониши Худо»

2. «Огоҳ будан аз андешаҳои худ дар ҳузури Худо».

1. Румиён 8:27 - Ва касе ки дилҳои моро меҷӯяд, фикри Рӯҳро медонад, зеро Рӯҳ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 94:12 Хушо касе ки Ту, эй Худованд, ӯро тарбия мекунӣ, ва аз шариати Худ ӯро таълим медиҳӣ;

Худо касонеро, ки шариати Ӯро риоят мекунанд, подош медиҳад.

1: Вафодорӣ мукофот дода мешавад - Иҷрои Қонуни Худо баракат меорад

2: Тарбияи Худо - Оғоз кардани интизоми Худо ба баракат мебарад

1: Ғалотиён 6: 7-9 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. 8 Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид. 9 Ва аз корҳои нек монда нашавем, зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар таслим нашавем.

2: Ибриён 12:11 - Дар айни замон ҳама гуна интизом дардовар аст, на гуворо, аммо баъдтар он ба онҳое, ки тавассути он таълим гирифтаанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад.

Забур 94:13 То ба ӯ оромӣ бахшӣ аз рӯзҳои сахт, То он даме ки чоҳ барои бадкорон кофта шавад.

Худо некӯкоронро аз мусибат оромӣ мебахшад ва бадкорон ба азоб гирифтор хоҳанд шуд.

1. Адолати Худо: Подош барои адолат ва оқибати бадӣ.

2. Дар вақти душворӣ дар Худованд истироҳат кунед.

1. Ишаъё 3:10-11 Ба одилон бигӯед, ки кори онҳо хуб хоҳад буд, зеро онҳо самараи аъмоли худро хоҳанд хӯрд. Вой бар ҳоли бадкорон! Бар ӯ бемор хоҳад буд, зеро он чи дастҳояш карда бошад, ба ӯ хоҳад шуд.

2. Филиппиён 4:6-7 Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 94:14 Зеро ки Худованд қавми Худро тарк нахоҳад кард, ва мероси Худро тарк нахоҳад кард.

Худо халқи Худро тарк намекунад.

1. Вафодории Худо: Такя ба хислати тағйирнопазири Худо

2. тасаллои донистани муҳаббати бепоёни Худо

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Ибриён 13:5, "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Забур 94:15 Аммо доварӣ ба адолат бармегардад, ва ҳама покдилон аз паи он хоҳанд шуд.

Доварӣ роҳест, ки ҳамаи онҳое, ки дилашон солим ҳастанд, ба он хоҳанд рафт.

1. Қувваи доварии одилона - чӣ гуна бояд қарорҳои дуруст қабул кунем, то барои беҳбудии худамон ва атрофиёнамон.

2. Раҳпаймоии адолат - даъват ба зиндагии поквиҷдон ва адолат.

1. Матто 5:45 - "то ки шумо писарони Падари худ, ки дар осмон аст, бошед, зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некӯкорон тулӯъ мекунад, ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад".

2. Яъқуб 2:8 - "Агар шумо дар ҳақиқат қонуни подшоҳиро мувофиқи Навиштаҳо иҷро кунед, ёри худро мисли худ дӯст доред, кори хуб мекунед".

Забур 94:16 Кӣ барои ман бар зидди бадкорон қиём хоҳад кард? ё кӣ барои ман ба муқобили ситамкорон истодагӣ мекунад?

Дар ин порча пурсида мешавад, ки кӣ ба бадӣ ва бадӣ муқобилат мекунад.

1. Қудрати истодагарӣ барои чизи дуруст

2. Дар муқобили бадӣ устувор мондан

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. Яъқуб 4:7 - Ба Худо итоат кунед ва ба Иблис муқобилат кунед

Забур 94:17 Магар Худованд мададгори ман намебуд, ҷони ман қариб дар хомӯшӣ қарор мегирифт.

Худо ба рӯҳи забурнавис кӯмак ва дастгирии бузурге буд.

1. Худованд мададгори мо дар вақти зарурӣ аст

2. Дар муҳаббати абадии Худо қувват пайдо кардан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бошед. Аз онҳо натарсед ва натарсед, зеро ки Худованд Худои шумост, ки бо шумо меравад, Ӯ шуморо тарк намекунад ва тарк намекунад.

Забур 94:18 Вақте гуфтам: "Пойи ман лағжид"; марҳамати ту, эй Худованд, маро нигоҳ дошт.

Вақте ки вақтҳо душвор буданд ва ба назар чунин менамуд, ки умед ба муваффақият вуҷуд надорад, марҳамати Худованд забурнависро дастгирӣ ва рӯҳбаланд кард.

1. Раҳмати Худо ҳамеша дастрас аст

2. Қудрати раҳмати Худо

1. Марсияҳо 3:22-24 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 94:19 Дар бисёре аз андешаҳои ман, тасаллои ту ҷонамро шод мегардонад.

Худованд дар миёни андешаҳои мо рӯҳи моро тасаллӣ мебахшад.

1: Вақте ки мо аз фикрҳои худ ғамгин мешавем, мо метавонем дар Худованд осоиштагӣ пайдо кунем.

2: Вақте ки мо дар фикрҳои худ мубориза мебарем, Худованд метавонад ба мо тасаллӣ ва шодӣ бахшад.

1: Ишаъё 40: 1-2 "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим меҳрубонона сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай анҷом шудааст, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ҷониби Худо гирифта шудааст. Дасти Худованд барои ҳамаи гуноҳҳояш дучанд аст.

2:2 Қӯринтиён 1:3-4 «Ситоиш ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳму шафқат ва Худои ҳар тасалло, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ҳама гуна андӯҳҳоямон тасаллӣ мебахшанд, аз тасалло, ки мо аз Худо мегирем, душворӣ мекашем».

Забур 94:20 Оё тахти шарорат бо Ту шарике дошта бошад, ки шароратро бо шариат ба вуҷуд меорад?

Забурнавис савол медиҳад, ки оё Худо метавонад бо одамоне, ки қонунҳоеро эҷод мекунанд, ки беадолатиро ба вуҷуд меоранд, муносибат дошта бошанд?

1. Адолати Худо ва нақши мо дар ҳимояи он

2. Чӣ тавр бояд дар ҷаҳони беадолатӣ одилона зиндагӣ кард

1. Ишаъё 61:8 - "Зеро ки ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз ғоратгарӣ ва беадолатӣ нафрат дорам. Бо садоқати худ ман онҳоро подош хоҳам дод ва бо онҳо аҳди абадӣ мебандам".

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки Худои Падари мо ҳамчун пок ва беайб қабул мекунад, ин аст: нигоҳубини ятимон ва бевазанонро дар тангӣ ва ғамхорӣ кардан аз ифлосшавии ҷаҳон."

Забур 94:21 Онҳо бар зидди ҷони одил ҷамъ мешаванд, ва хуни бегуноҳро маҳкум мекунанд.

Одамон барои беасос махкум кардани одамони бегунох чамъ мешаванд.

1. Бо ноинсофӣ амал накунед

2. Овоз барои Бегуноҳон бошед

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Масалҳо 24:11-12 - Онҳоеро, ки ба марг бурда мешаванд, наҷот диҳед; онҳоеро, ки ба қатл пешпо мехӯранд, нигоҳ доред. Агар гӯй, ки инак, мо инро надонистаем, магар он кас, ки вазн мекунад, онро намефаҳмад? Оё он касе, ки ҷони туро посбон аст, намедонад, ва оё ба одам мувофиқи кораш подош намедиҳад?

Забур 94:22 Аммо Худованд муҳофизати ман аст; ва Худои ман санги паноҳгоҳи ман аст.

Худо паноҳгоҳи касонест, ки ба сӯи Ӯ тавба мекунанд ва аз Ӯ паноҳ меҷӯянд.

1. "Ранги паноҳгоҳи мо: эътимод ба Худо дар замонҳои душворӣ"

2. "Худованд муҳофизати мост: қувват ва тасаллӣ дар Худо"

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 46:1-3 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин роҳ ёбад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтиданд, гарчанде ки обҳояш ғуррон ва кафк ва кӯҳҳо бо ҷунбишҳои худ».

Забур 94:23 Ва гуноҳи онҳоро бар сари онҳо хоҳад овард, ва онҳоро дар шарорати худ нест хоҳад кард; Оре, Худованд Худои мо онҳоро нест хоҳад кард.

Ӯ золимонро азоб мекунад ва онҳоро аз некӯкорон дур мекунад.

1: Худо ситамкоронро азоб мекунад ва аз солеҳон ҷудо мекунад.

2: Мо бояд дар назари Худо одил бошем, то ки мо ҷазо ва маҳв нашавем.

1: Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро нишон хоҳӣ дод; дар ҳузури Ту пур аз шодӣ аст, дар дасти рости туст лаззатҳои абадӣ.

2: Масалҳо 11:20 - Дили кач дар назди Худованд зишт аст, аммо роҳҳои беайб лаззати Ӯст.

Таронаи 95 таронаи ҳамду сано ва парастиш аст, ки мардумро ба сарбаландӣ ва таъзим дар назди Худо даъват мекунад. Дар он ба бузургии Худо, нақши Ӯ ҳамчун Офаридгор ва аҳамияти тоъату таваккал ба Ӯ таъкид шудааст.

Сархати 1: Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки бо сурудҳои шодмонӣ ва нидоҳои ҳамду сано ба ҳузури Худо биёянд. Онҳо Худоро Подшоҳи бузургтар аз ҳама худоён эътироф намуда, қудрат ва қудрати Ӯро таъкид мекунанд (Забур 94:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ба одамон нақши Худоро ҳамчун Офаридгори худ хотиррасон мекунад ва Ӯро ҳамчун Офаридгори замин ва баҳр тавсиф мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки Ӯ ҳама чизро дар дасти Худ нигоҳ медорад (Забур 94:4–5).

Сархати 3: Забурнавис ҳушдор медиҳад, ки дили худро сангдил накунад, мисли аҷдодони онҳо дар биёбон. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр онҳое, ки бар зидди Худо исён бардоштанд, ба сабаби беимонии худ ба оромии Ӯ дохил шуда натавонистанд (Забур 94:6-11).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду панҷ тӯҳфаҳо
даъват ба ситоиш,
ва пандест аз тоъат,
таъкид бар даъвати тавассути даъват ба ибодати шодмонӣ ба даст омада ва таъкид ба эътирофи подшоҳии илоҳӣ.

Бо таъкид ба саҷда, ки тавассути эътирофи офариниши илоҳӣ ба даст меояд, дар ҳоле ки тасдиқи соҳибихтиёрӣ,
ва таъкид кардани огоҳӣ, ки тавассути нақл кардани беитоатии таърихӣ ҳангоми баёни оқибатҳо ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи аҳамияти итоати ибодат ҳангоми тасдиқи зарурати вафодорӣ нишон дода шудааст.

Забур 95:1 Эй биё, Худовандро тараннум кунем: бар санги наҷоти худ садои шодмон кунем.

Биёед бо шодӣ ва ҳамду сано ба Худованд саҷда кунед.

1. Ҳамду санои шодмонӣ ба Худованди наҷоти мо

2. Биёед ба Худованд суруд хонем: Санг ва Раҳокунандаи мо

1. Ишаъё 12:2 "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва натарсам, зеро ки Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2. Румиён 10:9-10 "Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исои Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт. Зеро ки одам бо дили худ ба адолат имон меорад; ва бо даҳон эътироф кардан барои наҷот дода мешавад».

Забур 95:2 Ба ҳузури Ӯ бо шукргузорӣ биёем, ва бо таронаҳои забур ба Ӯ шодӣ кунем.

Мо бояд бо шукрона ва ҳамду сано ба Худо наздик шавем.

1. Шукри Худо барои неъматҳояш

2. Шод шудан дар ҳузури Худо

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Забур 150:6 - Бигзор ҳар чизе ки нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано!

Забур 95:3 Зеро ки Худованд Худои бузург аст ва Подшоҳи бузург аз ҳама худоён аст.

Таронаи 95 бузургии Худовандро ситоиш карда, Ӯро Худои бузург ва Подшоҳ аз ҳама худоёни дигар эълон мекунад.

1. Бузургии беандозаи Худои мо

2. Подшоҳи мо аз ҳама болотар аст

1. Ишаъё 40:18 Пас шумо Худоро ба кӣ монанд мекунед? Ё чӣ гуна бо Ӯ муқоиса мекунед?

2. Дониёл 4:34-37 Дар охири рӯзҳо ман, Набукаднесар, чашмонамро ба осмон бардоштам, ва фаҳмиши ман ба ман баргашт; ва Ҳаққи Таолоро баракат додам ва Ӯро, ки то абад Зинда аст, ҳамду сано хондам ва эҳтиром кардам: зеро ки салтанати Ӯ салтанати ҷовидонӣ аст, ва салтанати Ӯ аз насл ба насл аст. Ҳама сокинони рӯи замин ҳеҷ ном доранд; Ӯ мувофиқи иродаи Худ дар лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад. Ҳеҷ кас наметавонад дасти Ӯро боздорад ё ба Ӯ бигӯяд: «Ту чӣ кор кардай?».

Забур 95:4 Дар дасти Ӯст маконҳои умқи замин, Қуввати кӯҳҳо низ аз они Ӯст.

Худо бар қаъри замин ва қудрати теппаҳо назорат мекунад.

1. Худо бар тамоми махлуқот тавоност

2. Худо манбаи ниҳоии қувват аст

1. Ишаъё 40:12-14, ки обҳоро дар ковоки дасташ чен кардааст ва осмонро бо фосила муайян кардааст, ғубори заминро ба андозае маҳкам кардааст ва кӯҳҳоро бо тарозу ва теппаҳоро дар тарозу баркашидааст. ?

2. Забур 89:11, Осмон аз они туст; замин низ аз они туст; ҷаҳон ва он чи дар он аст, ту онҳоро бунёд кардай.

Забур 95:5 Баҳр аз они Ӯст, ва Ӯ онро офарид, ва дастҳои Ӯ хушкиро ба вуҷуд оварданд.

Худо офаридгори баҳр ва хушкӣ аст.

1. Тарбияи имони мо ба Худо ҳамчун Офаридгори ҳама чиз

2. Шукрона кардан аз зебоии офаридаҳои Худо

1. Ҳастӣ 1:1-31 - Офариниши осмон ва замин

2. Қӯлассиён 1:16-17 - Зеро ки ҳама он чи дар осмон аст ва чӣ дар замин аст, намоён ва нонамоён, аз ҷониби Ӯ офарида шудааст, хоҳ тахтҳо, хоҳ салтанатҳо, хоҳ салтанатҳо ва хоҳ қудратҳо: ҳама чиз офарида шудааст. аз ҷониби Ӯ ва барои Ӯ.

Забур 95:6 Эй биёед, саҷда кунем ва саҷда кунем: ба ҳузури Худованди офаринандаи худ зону шавем.

Мо даъват шудаем, ки дар назди Худованди Офаридгори худ саҷда кунем ва саҷда кунем.

1. Даъват ба ибодат: Фаҳмидани маънои Забур 94:6

2. Қувваи ибодат: Зиндагӣ бо вафодорӣ ба Худо

1. Ишаъё 66:1 "Худованд чунин мегӯяд: Осмон тахти Ман аст, ва замин зери пои ман аст; хонае, ки барои ман месозӣ, чӣ гуна аст ва ҷои оромии ман чист?"

2. Юҳанно 4:23-24 "Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва ки ба Ӯ саҷда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ парастиш кунанд.

Забур 95:7 Зеро ки Ӯ Худои мост; ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. Имрӯз, агар овози Ӯро бишнавед,

Мо имрӯз бояд ба овози Худо гӯш диҳем ва ба Ӯ итоат кунем.

1. Имрӯз ба овози Худо итоат кунед

2. Дар ҳар қадам роҳнамоии Худоро биҷӯед

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро моил кун ва назди Ман биё: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд"

2. 1 Подшоҳон 12:14 - "Агар шумо аз Худованд тарсед ва Ӯро ибодат кунед ва ба овози Ӯ итоат кунед ва бар зидди амри Худованд исён накунед, пас ҳам шумо ва ҳам подшоҳе, ки бар шумо ҳукмронӣ мекунад, пайравӣ хоҳед кард. Худованд Худои ту"

Забур 95:8 Дили худро сахт накунед, чунон ки дар фитна ва дар рӯзи озмоиш дар биёбон.

Мисли исроилиён дар биёбон якрав ва саркаш набошед.

1. Хавфи дили сахт

2. Неъмати тоат

1. Ишаъё 48:4 - "Зеро ки ман медонистам, ки ту якрав ҳастӣ, ва гардани ту риштаи оҳан ва миси пеши ту аст";

2. Масалҳо 28:14 - "Хушо касе ки ҳамеша метарсад; аммо ҳар кӣ дилаш сахтгир аст, ба фитна меафтад".

Забур 95:9 Вақте ки падаронат маро озмуда, озмоиш карданд ва кори маро диданд.

Халқи Худо кори Ӯро озмуда ва диданд.

1: Мо бояд ба Худо имон оварем, ҳатто вақте ки ҳаёт моро озмоиш мекунад.

2: Худо ҳамеша кори Худро ба мо нишон медиҳад, агар мо имон дошта бошем.

1: Ибриён 11: 1 - "Акнун имон кафолати он чизест, ки ба онҳо умед мебандад, ва эътиқоди чизҳои нонамоён аст."

2: Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир кунад, то мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Забур 95:10 Ман бо ин насл чиҳил сол ғамгин шудам, ва гуфтам: «Он қавмест, ки дар дили худ гумроҳ мешаванд, ва роҳҳои Маро надонистаанд.

Худо ғами худро бар мардуми насл дар тӯли чиҳил сол баён кард, зеро онҳо аз роҳи Ӯ дур шудаанд.

1. Ғами Худованд: Омӯзиши шунидани овози Ӯ

2. Гузариш аз ҷанҷол ба муҳаббат: Дарсҳо аз таронаи 95

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

Забур 95:11 Ба Ӯ дар ғазаби Худ қасам хӯрдам, ки ба оромии Ман дохил нашаванд.

Халқи Худо огоҳ карда шуда буд, ки аз сабаби исёнашон ба оромии Ӯ дохил нашаванд.

1. "Ваъдаи Худо дар бораи оромӣ: Огоҳӣ барои гӯш кардан"

2. «Ғазаби Худо ва оқибатҳои нофармонӣ».

1. Забур 95:11

2. Ибриён 3:7-11, 18-19; 4:1–14

Таронаи 96 таронаест, ки тамоми халқҳоро ба ибодат ва ҳамду санои Худо даъват мекунад. Он ҷалол, қудрат ва адолати Ӯро таъкид мекунад ва одамонро даъват мекунад, ки Ӯро ҳамчун Худои ҳақиқӣ эътироф кунанд ва наҷоти Ӯро эълон кунанд.

Сархати 1: Забурнавис халқҳоро насиҳат мекунад, ки дар бораи Худо суруди нав хонанд ва ҷалоли Ӯро дар байни онҳо эълон кунанд. Онҳо даъват мекунанд, ки корҳои аҷоиби Ӯ ва эътирофи бузургии Ӯ эълон карда шаванд (Забур 95:1-3).

Сархати 2: Забурнавис таъкид мекунад, ки Худо сазовори ибодат ва иззат аст. Онҳо мардумро даъват мекунанд, ки қурбонӣ оваранд ва бо эҳтиром ба ҳавлии Ӯ ворид шаванд. Онҳо ҷалол, қувват ва бузургии Худоро таъкид мекунанд (Забур 95:4–6).

Сархати 3: Забурнавис эълон мекунад, ки ҳамаи худоёни халқҳо бутҳоянд, аммо тасдиқ мекунанд, ки Худованд осмон ва заминро офаридааст. Онҳо махлуқотро насиҳат мекунанд, ки дар ҳузури Ӯ шодӣ кунанд, зеро Ӯ меояд, то ки бо адолат доварӣ кунад (Забур 95:7-13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду шаш тӯҳфаҳо
даъват ба ибодати умумибашарӣ,
ва тасдиқи ҳокимияти илоҳӣ,
таъкид насиҳат, ки тавассути даъват ба суруди нав ба даст омадааст ва дар ҳоле, ки эълони ҷалоли илоҳӣ таъкид шудааст.

Таъкид кардани саҷда, ки тавассути даъват ба эҳтиром ба даст оварда мешавад ва тасдиқи эътирофи ҷалоли илоҳӣ,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути муқоиса кардани худоёни бардурӯғ бо Офаридгори ҳақиқӣ ҳангоми изҳори интизорӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи даъвати умумибашарӣ барои ибодат ва тасдиқи интизории доварии одилона нишон дода шудааст.

Забур 96:1 Эй барои Худованд суруди нав бихон: барои Худованд бихонед, эй тамоми замин.

Бо суруди нав ба Худованд ҳамду сано хонед.

1. Шодии суруди нав барои Худованд

2. Даъват ба ҳама одамон ба сурудани ҳамду сано ба Худованд

1. Ишаъё 42:10 - Барои Худованд суруди нав бихонед, ҳамду санои Ӯ аз ақсои замин, эй онҳое, ки ба баҳр фурӯ меравед, ва ҳар он чи дар он аст, эй ҷазираҳо ва ҳамаи сокинони онҳо.

2. Ваҳй 5:9 - Ва суруди нав хонда, гуфтанд: «Ту сазовори он ҳастӣ, ки туморро бигирӣ ва мӯҳрҳои онро кушоӣ, зеро ки ту кушта шудаӣ ва бо хуни худ барои Худо аз ҳар сибт, забон ва қавм одамон харидӣ. ва миллат.

Забур 96:2 Барои Худованд бихонед, исми Ӯро муборак гӯед; наҷоти Ӯро рӯз аз рӯз нишон диҳед.

Ин тарона даъватест барои ҳамду санои Худованд ва нишон додани наҷоти Ӯ ҳар рӯз.

1. Худовандро ҳамду сано хонед - Наҷоташро нишон диҳед: Даъват ба ибодат ва шукргузории ҳаррӯза.

2. Зиндагӣ бо ҳамду сано: Омӯзиши зиндагӣ бо шукр ва шукронаи Худованд.

1. Забур 95:1-2 - Эй биё, биёед барои Худованд суруд хонем: ба санги наҷоти худ садои шодмон кунем. Биёед ба ҳузури Ӯ бо шукргузорӣ биёем, ва бо таронаҳои забур барои Ӯ шодӣ кунем.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Ва бигзор осоиштагии Худо дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, ки шумо низ дар як бадан ба он даъват шудаед; ва шукргузор бошед. Бигзор каломи Масеҳ дар шумо бо тамоми ҳикмат ба фаровонӣ сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ барои Худованд бо файз бихонед. Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба василаи Ӯ ба Худо ва Падарро шукр гӯед.

Забур 96:3 Ҷалоли Ӯро дар миёни халқҳо, мӯъҷизаҳои Ӯро дар миёни тамоми мардум эълон кун.

Забурнавис одамонро ташвиқ мекунад, ки ҷалол ва мӯъҷизаҳои Худоро бо халқҳо мубодила кунанд.

1. Қувваи шаҳодат - эътирофи мӯъҷизаҳои Худо дар ҳаёти мо

2. Паҳн кардани муҳаббати Худо - Паҳн кардани дониш дар бораи мӯъҷизаҳои Ӯ дар саросари ҷаҳон

1. Румиён 10:14-15 - Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, мехонанд? Ва чӣ гуна онҳо ба Ӯ имон ованд, ки дар бораи Ӯ ҳаргиз нашунидаанд? Ва чӣ гуна онҳо бе мавъиза шунида метавонанд? Ва чӣ гуна онҳо мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд?

2. Ишаъё 43:10-12 - Шумо шоҳидони ман ҳастед, мегӯяд Худованд ва бандаи Ман, ки ман баргузидаам, то ки шумо Маро донед ва бовар кунед ва бифаҳмед, ки Ман Ӯ ҳастам. Пеш аз ман ҳеҷ худое офарида нашудааст ва баъд аз ман ҳеҷ худое нахоҳад буд. Ман, Ман Худованд ҳастам, ва ҷуз Ман наҷотдиҳандае нест. Ман эълон кардам ва наҷот додам ва эълон кардам, вақте ки дар миёни шумо худои бегона набуд; ва шумо шоҳидони Ман ҳастед, мегӯяд Худованд.

Забур 96:4 Зеро ки Худованд бузург аст ва сазовори ҳамду сано: Ӯ аз ҳама худоён метарсад.

Худованд бузург аст ва бояд аз ҳама худоён ҳамду сано ва тарсид.

1. Бузургии Худованд - Омӯзиши қудрат, бузургӣ ва бузургии Худованд

2. Тарс аз Худованд - Муайян кардани он, ки чаро аз Худованд болотар аз ҳама худоён тарсидан оқилона аст

1. Забур 96:4 - Зеро ки Худованд бузург аст ва сазовори ҳамду сано: Ӯ аз ҳама худоён метарсад

2. Дониёл 6:26 - Ман фармон медиҳам, ки дар ҳар салтанати Малакути ман одамон дар пеши Худои Дониёл ба ларза меоянд ва метарсанд, зеро ки Ӯ Худои Ҳай аст ва то абад устувор аст, ва Малакути Ӯ он чизест, ки нобуд нахоҳад шуд. , ва салтанати ӯ то охир хоҳад буд.

Забур 96:5 Зеро ки ҳамаи худоёни халқҳо бутҳоянд, аммо Худованд осмонро офаридааст.

Забурнавис эълон мекунад, ки ҳамаи худоёни дигар дурӯғанд ва Худованд офаридгори осмон аст.

1. "Қудрати Худованд: Фаҳмидани ҳокимияти Худо"

2. "Ботил аз худоёни козиб: дидани бефоидаии бутпарастӣ"

1. Ишаъё 40:18-20 (Пас шумо Худоро ба кӣ монанд мекунед? Ё ба чӣ монанд мекунед?)

2. Румиён 1:21-25 (Зеро ки агарчи онҳо Худоро мешинохтанд, Ӯро ҳамчун Худо ҳамду сано нагуфтанд ва шукр намекарданд, балки дар андешаҳои худ беҳуда гаштанд ва дилҳои аблаҳи онҳо тира шуд.)

Забур 96:6 Шаъну шараф дар пеши назари Ӯст, қувват ва зебоӣ дар маъбади Ӯст.

Худо бузургвор ва тавоност ва ҳузури ӯ пур аз қувват ва зебоӣ аст.

1. Ҷалоли Худо - омӯхтани зебоӣ ва қудрати ҳузури Ӯ.

2. Қувват дар маъбад – инъикоси нерӯи ҷамъшавӣ.

1. Забур 29:2 - Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ бидеҳ; Худовандро дар зебогии қудсият парастиш кунед.

2. Ибриён 10:25 - Ҷамъ омадани худро тарк накунем, чунон ки одати баъзеҳост; балки якдигарро насиҳат медиҳед, ва бештар аз он, ки мебинед, ки рӯз наздик мешавад.

Забур 96:7 Ба Худованд ато кунед, эй қабилаҳои қавм, ба Худованд ҷалол ва қувват диҳед.

Ҳама одамон бояд ба Худованд ҷалол ва қувват бахшанд.

1: Мо бояд ҳамеша дар тамоми ҷабҳаҳои ҳаёти худ ба Худо ҷалол ва қувват диҳем.

2: Ҳамаамон даъват шудаем, ки новобаста аз насли мо, Худовандро ҷалол ва қувват диҳем.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Румиён 12:1 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед.

Забур 96:8 Ба Худованд ҷалолро ба исми Ӯ бахшед: ҳадия биёред ва ба ҳавлии Ӯ дароед.

Ба Худованд саҷда кунед ва ба ҳавлии Ӯ ҳадияҳо биёред.

1: Мо бояд Худовандро ҷалол диҳем ва Ӯро бо ҳадияҳои худ ҷалол диҳем.

2: Мо даъват шудаем, ки ба ҳавлиҳои Худо ҳадияҳо орем ва Ӯро бо тамоми қуввати худ ҳамду сано хонем.

1: Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2: Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба воситаи Исо ҳамеша ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, ки самари лабҳоеро, ки исми Ӯро ошкоро эътироф мекунанд, пешкаш кунем.

Забур 96:9 Эй Худовандро бо зебогии қудсият саҷда кун: аз Ӯ битарс, эй тамоми замин.

Худоро бипарастед ва аз Ӯ битарсед.

1. "Қалби ибодат: эҳтироми Худо бо муқаддасот"

2. "Тарс аз Худованд: Ҷавоби муқаддас ба Ҷалоли Худо"

1. Ишаъё 6:1–3

2. Юҳанно 4:23–24

Забур 96:10 Дар миёни халқҳо бигӯед, ки Худованд подшоҳӣ мекунад: ҷаҳон низ устувор хоҳад шуд, ки он ҷунбида нахоҳад шуд: Ӯ қавмро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард.

Худованд бар ҳамаи халқҳо ҳукмронӣ мекунад, ва Ӯ адолат ва адолатро дар ҷаҳон пойдор хоҳад кард.

1: Худо бар ҳамаи халқҳо ҳукмронӣ мекунад ва моро ба ибодати Ӯ даъват мекунад.

2: Худо адолат ва адолатро дар ҷаҳон муқаррар мекунад ва мо бояд ба Ӯ таваккал кунем.

1: Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши Ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд, аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, онҳо мисли уқобҳо болҳо бар болида парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2: Ишаъё 2: 2-4 - "Дар айёми охир кӯҳи маъбади Худованд ҳамчун баландтарин кӯҳҳо муқаррар хоҳад шуд; он аз теппаҳо баланд хоҳад шуд, ва ҳамаи халқҳо ба он ҷорӣ хоҳанд кард; халқҳои зиёде хоҳанд омад. ва бигӯед: «Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем». Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод, то ки мо бо роҳҳои Ӯ биравем." Шариат аз Сион берун хоҳад омад, каломи Худованд аз Ерусалим. Ӯ дар байни халқҳо доварӣ

хоҳад кард, ва баҳсҳои халқҳои бисьёрро ҳал хоҳад кард; онҳо хоҳанд зад. шамшерҳояшон ба амоч ва найзаҳояшон ба навдаҳо.

Забур 96:11 Бигзор осмон шодӣ кунад, ва замин шод шавад; бигзор баҳр ғуррон кунад ва пур аз он.

Осмон, замин ва баҳр ҳама барои шодӣ ва шодӣ даъват шудаанд.

1. Аз мӯъҷизаҳои офариниш шодӣ кунед

2. Шодии Худованд қуввати мост

1. Ҳастӣ 1:1-2 - Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид.

2. Ишаъё 12:2 - Албатта Худо наҷоти ман аст; Ман бовар мекунам ва наметарсам. Худованд, Худи Худованд, қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ наҷоти ман шуд.

Забур 96:12 Бигзор саҳро ва ҳар он чи дар он аст, шодӣ кунад; он гоҳ ҳамаи дарахтони ҳезум шодӣ хоҳанд кард.

Заминро таърифу таъриф кардан лозим аст ва дар навбати худ сокинони он шод мешаванд.

1: Дар Худованд шодӣ кунед ва Заминро, ки Ӯ офаридааст, ҷашн гиред

2: Худовандро барои офаринишаш ҳамду сано гӯед ва бигзор он шуморо аз шодӣ пур кунад

1: Забур 148: 7-10 - "Худовандро аз замин ситоиш кунед, эй аждаҳо ва тамоми чуқуриҳо: Оташ ва жола, барф ва буғ, боди тӯфон, ки каломи Ӯро иҷро мекунад: Кӯҳҳо ва ҳама теппаҳо, дарахтони пурбор ва тамоми кедрҳо: ҳайвоноти ваҳшӣ ва тамоми чорпоён, хазандагон ва паррандагони парвозкунанда: подшоҳони замин ва ҳамаи одамон, мирон ва ҳама доварони замин».

2: Ҳастӣ 1:1-31 - "Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид. Ва замин бе шакл ва холӣ буд; ва торикӣ бар рӯи чуқурӣ буд. Ва Рӯҳи Худо бар рӯи он ҳаракат мекард. Ва Худо гуфт: «Бигзор рӯшноӣ бошад, ва рӯшноӣ вуҷуд дорад!» Ва Худо нурро дид, ки он хуб аст, ва Худо нурро аз зулмот ҷудо кард. Шаб ва шом ва субҳ рӯзи аввал буд».

Забур 96:13 Ба ҳузури Худованд, зеро ки Ӯ меояд, барои доварӣ бар замин меояд; Ӯ ҷаҳонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва мардумро бо ростии Худ.

Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо меояд, то рӯи заминро бо адолат ва ростӣ доварӣ кунад.

1. Рӯзи Худованд: Зиндагии одил дар пеши Худо

2. Ҳукми Худо: Зиндагӣ бо Ҳақ дар назди Худо

1. Ишаъё 2: 4 - «Ӯ дар байни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва баҳсҳои халқҳои бисьёрро ҳал хоҳад кард; ва шамшерҳои худро ба амоч хоҳанд зад, ва найзаҳои худро ба наворбардорӣ хоҳанд кард; халқ бар зидди халқ шамшер нахоҳад бардошт, ва онҳо дигар ҷангро ёд мегиранд."

2. Румиён 14:12 - "Пас, ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод."

Таронаи 97 таронаест, ки салтанат ва қудрати Худоро боло мебарад. Он ба адолат, ҳокимияти Ӯ ва ҷавоби офариниш ба ҷалоли Ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо ҳамчун Подшоҳ ҳукмронӣ мекунад ва аз ҳукмронии Ӯ шодӣ мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр адолат ва адолат асоси тахти Ӯст, бо оташе, ки пешопеши Ӯ меравад, то душманони Ӯро нест кунад (Забур 96:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ҳузури ҳайратангези Худоро таъкид мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ гуна кӯҳҳо дар назди Ӯ мисли мум об мешаванд ва бартарии Ӯро бар тамоми махлуқот таъкид мекунанд (Забур 96:4–5).

Сархати 3: Забурнавис тасдиқ мекунад, ки онҳое, ки Худовандро дӯст медоранд, аз бадӣ нафрат доранд ва аз ҷониби Ӯ муҳофизат карда мешаванд. Онҳо одилонро ташвиқ мекунанд, ки аз садоқати Худо шод шаванд ва номи муқаддаси Ӯро ҳамду сано гӯянд (Забур 96:10-12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду ҳафт тӯҳфаҳо
баланд шудани салтанати илоҳӣ,
ва тасдиқи адолат,
таъкиди эъломияе, ки тавассути эълони ҳукмронии илоҳӣ ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи адолати илоҳӣ.

Бо таъкид ба саҷдае, ки тавассути тавсифи ҳузури ҳайратангез ба даст омадааст ва дар ҳоле ки эътирофи волоияти илоҳӣ,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути муќоиса кардани муњаббат ба Худо бо нафрат ба бадӣ ба даст омадааст, дар ҳоле ки изҳори шодӣ аз садоқати илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи муҳофизати илоҳӣ барои одил ва тасдиқи даъват ба ҳамду сано.

Забур 97:1 Худованд ҳукмронӣ мекунад; замин шод шавад; Бигзор ҷазираҳои сершумор аз он шод шаванд.

Худованд ҳама чизро идора мекунад ва замин бояд аз шодӣ пур шавад.

1. Шодии шинохти Худо дар ихтиёр аст

2. Шод шудан аз ҳукмронии Худованд

1. Румиён 15:13 - «Худои умед, ки ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед».

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Вале агар ибодат ба Худованд бароятон номатлуб бошад, пас барои худ интихоб кунед, ки имрӯз ба кӣ ибодат хоҳед кард, оё худоёни аҷдодони шумо дар он тарафи Фурот ибодат кардаанд ё худоёни амӯриёнро, ки шумо дар замини онҳо ҳастед. Аммо ман ва аҳли байти ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

Забур 97:2 Гирду атрофашро абрҳо ва зулмот фаро гирифтааст: адолат ва доварӣ маскани тахти Ӯст.

Худоро торикиву абрҳо иҳота кардааст, Арши ӯ аз адолату адолат пойдор аст.

1. Адолати Худованд: Нигоҳ доштани тахти Ӯ

2. Зиндагӣ дар нури адолати Худо

1. Забур 89:14 - Адолат ва адолат асоси тахти Туст;

2. Ишаъё 9:7 - Афзоиши ҳукумат ва осоиштагии Ӯ, бар тахти Довуд ва бар салтанати Ӯ, ба он фармон дода, бо доварӣ ва адолат пойдор сохтани он хотима нахоҳад дошт.

Забур 97:3 Оташ пешопеши ӯ меравад, ва душманони Ӯро дар гирду атроф фурӯзон мекунад.

Оташ ба пеши Худо меравад ва душманони Ӯро месузонад.

1. Қудрати ҳузури Худо: Оташе, ки душманонро фурӯзон мекунад

2. Оташи поккунандаи Парвардигор: поксозӣ ва нобудкунанда

1. Ибриён 12:29 - Зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд.

Забур 97:4 Барқҳои ӯ ҷаҳонро равшан карданд: замин дид ва ларзонд.

Дунё аз баркҳои Худо мунаввар шуд ва замин аз ваҳшат меларзид.

1. Қудрати Худо бояд моро барангезад, ки дар тарс ва эҳтиром зиндагӣ кунем.

2. Кудрат ва тавоноии Худовандро набояд харгиз фаромуш кунем.

1. Ишаъё 6:1-5 - Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва боло аст; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард.

2. Ибриён 12:28-29 - Пас, биёед барои гирифтани салтанате, ки ба ларза намеояд, миннатдор бошем ва аз ин рӯ биёед бо эҳтиром ва тарс ба Худо ибодати писандида пешкаш кунем.

Забур 97:5 Дар ҳузури Худованд, дар ҳузури Худованди тамоми замин кӯҳҳо мисли мум об шуданд.

Ҳузури Худованд ба тамоми махлуқот қувват ва тарс меорад.

1. Қудрати Худованд: Чӣ гуна Худо ба ҳама қувват ва тавоноӣ меорад

2. Аълоҳазрати Худованд: Чӣ гуна ҳузури Худо дар ҳайрат ва ҳайрат меорад

1. Ишаъё 64:1 - Кошки осмонро шикофта, фуруд меомадӣ, то ки кӯҳҳо дар ҳузури Ту ларзиданд.

2. Ваҳй 1:17 - Ва ҳангоме ки ӯро дидам, мисли мурда бар пойҳояш афтодам. Аммо ӯ дасти росташро бар ман гузошта, гуфт: «Натарс, зеро ки ман аввалин ва охирин ҳастам».

Забур 97:6 Осмон адолати Ӯро эълон мекунад, ва тамоми мардум ҷалоли Ӯро мебинанд.

Осмон адолати Худоро эълон мекунад ва ҳама одамон ҷалоли Ӯро мушоҳида карда метавонанд.

1: Мо бояд ба осмон нигоҳ кунем, то ҷалоли Худоро бубинем ва адолати Ӯро ба мо хотиррасон кунем.

2: Ҳама одамон бояд ҷалоли Худоро дар осмон ва адолати Ӯро дар замин эътироф кунанд.

1: Isaiah 40:5, Ва ҷалоли Худованд зоҳир хоҳад шуд, ва тамоми башар онро якҷоя хоҳанд дид, зеро даҳони Худованд гуфтааст.

2: Румиён 1:20, Зеро хислатҳои ноаёни Ӯ, яъне қудрати абадӣ ва табиати илоҳӣ, аз замони офариниши ҷаҳон, дар чизҳои офаридашуда ба таври равшан дарк карда шудаанд. Пас, онҳо бе узр.

Забур 97:7 Ҳайратовар бод ҳамаи онҳое ки ба бутҳои кандакорӣ ибодат мекунанд, ки бо бутҳо фахр мекунанд: Ӯро саҷда кунед, эй ҳамаи худоён.

Ҳамаи онон, ки бутҳои ботил мепарастанд ва бо онҳо фахр мекунанд, шарманда хоҳанд шуд, пас биёед Худои яккаву ягонаро бипарастем.

1. Рад кардани бутҳои ботил: Худои ягонаи ҳақиқиро парастиш кунед

2. Хатар ва шарми бутпарастӣ

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Ишаъё 45:5-6 - Ман Худованд ҳастам, ва ғайр аз Ман Худои дигаре нест; Ман туро муҷаҳҳаз мекунам, агарчи маро намешиносӣ, то мардум аз тулӯи офтоб ва аз ғарб бидонанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

Забур 97:8 Сион шунида, шод шуд; ва духтарони Яҳудо аз довариҳои Ту, эй Худованд, шод шуданд.

Шодии Сион ва духтарони Яҳудо аз довариҳои Худост.

1. Шодии донистани ҳукмҳои Худо

2. Шод шудан аз ҳукмҳои одилонаи Худо

1. Ишаъё 12:6 - «Фарьёд кун ва фарьёд кун, эй сокини Сион, зеро ки муқаддаси Исроил дар миёни ту бузург аст».

2. Забур 33:5 - «Вай адолат ва довариро дӯст медорад: замин аз некӯии Худованд пур аст».

Забур 97:9 Зеро ки Ту, эй Худованд, аз тамоми замин баланд ҳастӣ, Ту аз ҳама худоён баланд ҳастӣ.

Худованд аз тамоми замин болотар аст ва аз ҳама худоён болотар аст.

1. Бузургии Худованд - Омузиши бузургии Худо ва ҷойгоҳи Ӯ дар ҳаёти мо.

2. Посухи мо ба Худованд - Дарк кардани муқаддасот ва бузургии Худо ва зиндагӣ мувофиқи хости Ӯ.

1. Ишаъё 55:9 - Чунки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

2. Қӯлассиён 2:9-10 - Зеро ки тамоми пуррагии илоҳӣ ба таври ҷисмонӣ дар Ӯ сокин аст ва шумо дар Ӯ, ки Сарвари тамоми ҳукмронӣ ва ҳокимият аст, пур шудаед.

Забур 97:10 Эй дӯстдорони Худованд, аз бадӣ нафрат кунед; Ӯ ҷонҳои муқаддасони Худро нигоҳ медорад; онҳоро аз дасти шарикон раҳо мекунад.

Муҳаббати Худо ба муқаддасонаш аз нигоҳ доштани онҳо ва раҳоии онҳо аз шарирон шаҳодат медиҳад.

1. Худовандро дӯст доред ва аз бадӣ нафрат кунед

2. Муҳофизати Худо аз муқаддасонаш

1. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 97:11 Барои одилон нур кошта мешавад, ва шодӣ барои росткорон.

Нур ва шодӣ ба касоне дода мешавад, ки одил ва дили пок доранд.

1. Рад кардани гуноҳ барои ба даст овардани подошҳои нур ва шодмонӣ

2. Дар нури Каломи Худо рафтор кардан

1. Эфсӯсиён 5:8-10 - "Зеро ки шумо як вақтҳо торикӣ будед, аммо ҳоло шумо дар Худованд нур ҳастед. Мисли фарзандони нур рафтор кунед ... ва бифаҳмед, ки чӣ ба Худованд писанд аст".

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Забур 97:12 Дар Худованд шодӣ кунед, эй одил! ва ба ёди муқаддасоти Ӯ шукр гӯед.

Одилон бояд дар Худованд шод шаванд ва барои қудсияти Ӯ шукр гӯянд.

1. Шодии шодӣ дар ҳазрати Худо

2. Изҳори сипос ба ҳазрати Худо

1. Ишаъё 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, шумо низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед, зеро навишта шудааст: "Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддас ҳастам".

Таронаи 98 таронаи ҳамду сано ва ҷашн буда, ҳамаи одамонро даъват мекунад, ки Худоро барои корҳои аҷоиб ва наҷоташ ибодат кунанд. Он вокуниши шодии офаринишро ба ғалабаи Худо таъкид мекунад ва садоқат ва адолати Ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис даъват мекунад, ки суруди наве барои Худованд ба хотири корҳои аҷибаш хонда шавад. Онҳо ҳама одамонро даъват мекунанд, ки бо шодӣ фарёд зананд, асбобҳо бозӣ кунанд ва Худоро ҳамду сано хонанд (Забур 98:1-4).

Сархати 2: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо наҷот ва адолати Худро дар пеши халқҳо ошкор кардааст. Онҳо таъкид мекунанд, ки тамоми ақсои замин шоҳиди пирӯзии Ӯ буданд ва боиси посухи шодии офариниш шуданд (Забур 98:5–9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду ҳашт тӯҳфаҳо
даъват ба ситоиши шодмонӣ,
ва тасдиқи пирӯзии илоҳӣ,
таъкид бар насиҳат, ки тавассути даъват ба суруди нав ба даст омадааст ва таъкид ба шинохти осори илоҳӣ.

Бо таъкид ба саҷдае, ки тавассути нидоҳои шодӣ ба даст меояд, дар ҳоле ки тасдиқи ҷашни наҷоти илоҳӣ,
ва таъкид кардани тасдиқи тавассути эълони адолати илоҳӣ дар назди миллатҳо ва изҳори интизории вокуниши глобалӣ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар мавриди эътирофи ваҳйи илоҳӣ ҳангоми тасдиқи эълони пирӯзӣ.

Забур 98:1 Барои Худованд суруди нав бихон; зеро ки вай корҳои аҷоиб кардааст: дасти рост ва бозуи муқаддасаш ӯро ғалаба кардааст.

Ин тарона Худоро барои корҳои мӯъҷизавӣ ва ғалабааш ҳамду сано мегӯяд.

1. Мӯъҷизаҳои Худо: Таҷлили кори Ӯ дар ҳаёти мо

2. Нерӯи ҳамду сано: Шод шудан аз пирӯзиҳои Худованд

1. Ишаъё 12: 2-3 "Албатта Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард ва наметарсам. Худи Худованд, Худованд қуввати ман ва муҳофизати ман аст; Ӯ наҷоти ман шудааст. Бо шодӣ шумо аз он об мекашед. чоҳҳои наҷот».

2. Румиён 8:37 Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем.

Забур 98:2 Худованд наҷоти Худро маълум кард, адолати Ӯро дар пеши назари халқҳо ошкор намуд.

Худованд қудрати наҷотбахши Худро ошкор кард ва адолати Худро ба халқҳо нишон дод.

1. Қудрати наҷоти Худо

2. Адолати Худо ошкор шуд

1. Ишаъё 52:10 - «Худованд бозуи муқаддаси Худро дар пеши назари тамоми халқҳо кушод, ва тамоми ақсои замин наҷоти Худои моро хоҳанд дид».

2. Румиён 10:18 - "Аммо ман мепурсам, ки оё онҳо нашунидаанд? Дар ҳақиқат шунидаанд, зеро "Овози онҳо ба тамоми замин паҳн шудааст, ва суханони онҳо то ақсои ҷаҳон паҳн шудааст."

Забур 98:3 Ӯ марҳамат ва ростии Худро нисбат ба хонадони Исроил ба ёд овард: тамоми ақсои замин наҷоти Худои моро дидааст.

Раҳмат ва ҳақиқати Худо ба воситаи наҷоти Ӯ ба ҷаҳониён зоҳир гардид.

1. Раҳмат ва ҳақиқати Худо: Чӣ тавр наҷоти ӯ муҳаббати Ӯро нисбат ба тамоми башарият ошкор мекунад

2. Ҷалоли Худо: Чӣ гуна наҷоти Ӯро тамоми халқҳо дидаанд

1. Луқо 1: 77-79 - Барои ба халқи худ дар бораи наҷот тавассути омурзиши гуноҳҳояшон дониш додан

2. Ишаъё 52:10 - Худованд бозуи муқаддаси Худро дар пеши назари тамоми халқҳо бароварда; ва тамоми ақсои замин наҷоти Худои моро хоҳанд дид

Забур 98:4 Ба Худованд, эй тамоми замин, садои шодӣ кунед: Садои баланд кунед, ва шодӣ кунед, ва ҳамду сано хонед.

Ҳама махлуқот бояд ба Худованд садои шодӣ кунанд ва ба ҳамду сано ҳамроҳ шаванд.

1. Худовандро бо садои шодмон тасбеҳ гӯед

2. Ҳамду санои Худовандро бихонед

1. Румиён 15:11 "Ва боз, эй ҳамаи халқҳо, Худовандро ҳамду сано гӯед ва Ӯро ҳамду сано хонед, эй тамоми қавмҳо."

2. Забур 96:1-3 "Эй Худованд суруди нав бихон; барои Худованд суруд хонед, эй тамоми замин! Барои Худованд бихонед, исми Ӯро муборак гӯед; аз наҷоти Ӯ рӯз то рӯз нақл кунед. Ҷалоли Ӯро дар миёни халқҳо, корҳои аҷиби Ӯ дар байни ҳамаи халқҳо!»

Забур 98:5 Бо барфа барои Худованд бихонед; бо арфа ва овози тарона.

Забурнавис ибодаткунандагонро ташвиқ мекунад, ки бо мусиқӣ ва овози худ Худовандро ҳамду сано хонанд.

1. Мусиқӣ ҳамчун асбоби ибодат: Таҷрибаи Худо тавассути суруд

2. Қувваи ҳамду сано: Ба воситаи суруд изҳори сипос ба Худо

1. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо фаровон сокин бошад, вақте ки шумо ба воситаи таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед.

2. Эфсӯсиён 5:19 - Бо ҳам бо таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сӯҳбат кунед. Аз дили худ ба Худованд суруд хонед ва навозед.

Забур 98:6 Бо карнаю карнайҳо ба ҳузури Худованд, Подшоҳ садои шодӣ кунед.

Забурнавис амр медиҳад, ки карнайҳо ва садои карнетро истифода баранд, то дар назди Худованд, Подшоҳ садои шодӣ кунанд.

1. «Қувваи садои шодмонӣ»

2. "Мусиқӣ эҷод кардан барои Худованд"

1. Филиппиён 4:4 "Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед".

2. 1 Вақоеънома 16:23-24 "Эй тамоми рӯи замин, Худовандро тараннум кунед; наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунед; ҷалоли Ӯро дар байни халқҳо, корҳои аҷоиби Ӯро дар байни ҳамаи халқҳо эълон кунед".

Забур 98:7 Бигзор баҳр ғуррон кунад ва пур аз он; ҷаҳон ва сокинони он.

Забурнавис одамонро ба шодмонӣ ва ҳамду санои Худо ташвиқ мекунад, зеро Ӯ офаринандаи баҳр ва ҷаҳон ва тамоми сокинони он аст.

1. Ситоиши Худо барои офаридаҳояш

2. Бузургӣ ва бузургии Худованд

1. Ҳастӣ 1:1-2, Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид.

2. Забур 24:1, Замин аз ҷониби Худованд аст, ва тамоми пуррагии он, Ҷаҳон ва сокинони он.

Забур 98:8 Бигзор обхезиҳо каф занад, Бигзор теппаҳо якҷоя шод шаванд

Забурнавис тамоми махлуқотро даъват мекунад, ки дар Худованд шодӣ кунанд.

1. Дар Худованд шодӣ кунед: Даъват ба ҳамду сано

2. Шодии офариниш: Мулоҳиза дар бораи Забур 98:8

1. Ишаъё 55:12 - Зеро ки шумо бо шодмонӣ берун хоҳед рафт, ва бо осоиштагӣ берун хоҳед шуд: кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши шумо суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард.

2. Румиён 8:19-22 - Зеро интизории ҷиддии махлуқот мунтазири зуҳури фарзандони Худост. Зеро ки махлуқот на бо хоҳиши худ, балки ба сабаби он

ки онро бо умед мутеъ кардааст, мутеъи ботил карда шудааст, зеро худи махлуқот низ аз ғуломии фано ба озодии ҷалоли фарзандони Худо раҳо хоҳад шуд. Зеро медонем, ки тамоми махлуқот то ҳол якҷоя бо дард нола мекунад ва азоб мекашад.

Забур 98:9 Ба ҳузури Худованд; зеро ки Ӯ меояд, ки заминро доварӣ кунад: ҷаҳонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ва мардумро бо адолат доварӣ хоҳад кард.

Худо меояд, ки замин ва одамонро бо адолат ва инсоф доварӣ кунад.

1. Доварии Худо: Он барои мо чӣ маъно дорад

2. Зиндагии адолат: Ҷавоб ба ҳукми Худо

1. Воиз 12:14, зеро Худо ҳар кореро, бо ҳар чизи ниҳон, хоҳ нек ва хоҳ бад, ба доварӣ хоҳад овард.

2. Румиён 14:12, Пас ҳар яки мо дар бораи худ ба Худо ҳисобот хоҳем дод.

Таронаи 99 таронаест, ки муқаддасӣ ва ҳокимияти Худоро боло мебарад. Он ба ҳукмронии одилонаи Ӯ, садоқати Ӯ ба халқи худ ва даъвати ҳама ба парастиш ва эҳтироми Ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худо ҳамчун Подшоҳ ҳукмронӣ мекунад ва аз тамоми халқҳо болотар аст. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ дар миёни каррубиён нишаста, бузургии Ӯро ифода мекунад (Забур 98:1).

Сархати 2: Забурнавис Худоро барои адолат ва адолаташ ҳамду сано мегӯяд. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ дар Исроил адолатро барқарор кард ва ба дуоҳои онҳо ҷавоб дод. Онҳо Мусо, Ҳорун ва Самуилро ҳамчун намунаи онҳое, ки номи Худоро хонданд, қайд мекунанд (Забур 98:6–8).

Сархати 3: Забурнавис ҳама одамонро даъват мекунад, ки дар кӯҳи муқаддаси Худо саҷда кунанд ва дар пеши Ӯ саҷда кунанд. Онҳо муқаддас будани Ӯро таъкид мекунанд ва ба итоаткорӣ ба аҳкоми Ӯ даъват мекунанд (Забур 98:9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи наваду нӯҳ тӯҳфаҳо
баланд шудани муқаддасоти илоҳӣ,
ва тасдиқи ҳукмронии одилона,
таъкиди эъломияе, ки тавассути эълони салтанати илоҳӣ ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи бузургии илоҳӣ.

Таъкид кардани саҷда, ки тавассути ситоиши адолати илоҳӣ ба даст оварда мешавад ва тасдиқи эътирофи адолати илоҳӣ,
ва таъкид бар насиҳат, ки тавассути даъват ба тоъати ибодат ва баёни эҳтиром ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи муқаррароти илоҳии адолат ва тасдиқи даъват ба саҷда ба Худои муқаддас нишон дода шудааст.

Забур 99:1 Худованд ҳукмронӣ мекунад; бигзор мардум ларзонад: вай дар байни каррубиён нишастааст; бигзор замин харакат кунад.

Худо соҳибихтиёр ва тавоност ва мардум бояд аз Ӯ битарсанд.

1. Ҷалоли Худо: Чӣ гуна тарс ва эҳтироми мо аз Ӯ бояд ба ибодати ҳақиқӣ расонад?

2. Воқеияти ҳокимияти Худо: чӣ гуна фаҳмидани қудрати Ӯ бояд ҳаёти моро тағир диҳад

1. Ишаъё 6:1-5 - Серафим нидо мекунад: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!»

2. Ваҳй 4:8-11 - Чор махлуқоти зинда ба Он ки бар тахт нишастааст ва то абад зинда аст, ҷалол, иззат ва шукр мегӯянд.

Забур 99:2 Худованд дар Сион бузург аст; ва аз тамоми мардум болотар аст.

Худованд бузург ва дар Сион болотар аз тамоми мардум аст.

1. Худовандро барои бузургӣ ва баландӣ парастиш кунед.

2. Дар Худованд шодӣ кунед, зеро ки бузургии Ӯ аз ҳама болотар аст.

1. Забур 148:13-14 - "Бигзор исми Худовандро ҳамду сано гӯянд, зеро ки танҳо исми Ӯ бузург аст; ҷалоли Ӯ бар замин ва осмон аст. Ва Ӯ шохи халқи Худро сарафроз кардааст, ва ҳамду санои тамоми муқаддасон, ҳатто аз банӣ-Исроил, қавме, ки ба ӯ наздиканд; Худовандро ҳамду сано гӯед».

2. Ишаъё 12: 4-5 - "Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт: "Худовандро ҳамду сано гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар миёни мардум эълон кунед, исми Ӯ баланд аст. Барои Худованд суруд хонед, зеро ки Ӯ дорад корҳои олиҷаноб кардааст: ин дар тамоми рӯи замин маълум аст».

Забур 99:3 Бигзор исми бузург ва даҳшатноки Туро ситоиш кунанд; зеро он муқаддас аст.

Одамон бояд номи бузург ва олиҷаноби Худоро ситоиш кунанд, зеро он муқаддас аст.

1. Номи Худо тавоно аст ва мо бояд ҳамеша эҳтироми онро дар хотир дошта бошем.

2. Номи муқаддаси Худоро ситоиш кунед ва дар хотир доред, ки онро эҳтиром кардан лозим аст.

1. Ишаъё 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо; тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2. Хуруҷ 3:5-6 - Пас ӯ гуфт: "Ба наздикӣ нашавед". Пойафзоли худро бардор, зеро ҷое ки истодай, хоки муқаддас аст.

Забур 99:4 Қудрати подшоҳ низ довариро дӯст медорад; адолатро устувор мекунӣ, дар Яъқуб доварӣ ва адолат мекунӣ.

Худованд адолатро дӯст медорад ва инсофро муқаррар мекунад ва ба халқи худ адолат ва адолат меорад.

1. Адолати Худо - Чӣ гуна Худованд ба халқи худ инсоф ва адолатро меорад

2. Қувваи Подшоҳ - Чӣ гуна қудрати Худо тавассути адолат баён карда мешавад

1. Ишаъё 61:8 - "Зеро ки Ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз ғоратгарӣ ва бадӣ нафрат дорам. Бо садоқати худ ба онҳо подош хоҳам дод ва бо онҳо аҳди абадӣ баст".

2. Забур 33:5 - «Ӯ адолат ва адолатро дӯст медорад; замин аз муҳаббати устувори Худованд пур аст».

Забур 99:5 Худованд Худои моро ҳамду сано гӯед, ва бар пояи Ӯ саҷда кунед; зеро ки Ӯ муқаддас аст.

Худовандро ситоиш кунед ва Ӯро ибодат кунед, зеро ки Ӯ муқаддас аст.

1: Худоро бипарастед, зеро Ӯ муқаддас аст.

2: Худоро барои ҳазрати Ӯ шукр гӯед.

1: Ибодат 20:7-8 "Худро тақдис кунед ва муқаддас бошед, зеро ки Ман Худованд Худои шумо ҳастам. 8 Фармонҳои Маро риоя кунед ва онҳоро риоя кунед; Ман Худованд ҳастам, ки шуморо муқаддас мегардонад.

2: 1 Петрус 1:15-16 "Лекин, чунон ки Даъваткунандаи Ту муқаддас аст, дар ҳар корат муқаддас бошед; 16 Зеро ки навишта шудааст: муқаддас бошед, зеро ки Ман муқаддас ҳастам.

Забур 99:6 Мусо ва Ҳорун дар миёни коҳинон, ва Самуил дар миёни онҳое ки исми Ӯро мехонанд; онҳо Худовандро даъват карданд, ва Ӯ ба онҳо ҷавоб дод.

Худованд ба дуоҳои Мусо, Ҳорун, Самуил ва ҳамаи онҳое ки исми Ӯро мехонанд, ҷавоб медиҳад.

1. Ваъдаи дуъои иҷобат: Донистани он ки Худованд гиряҳои моро мешунавад

2. Қувваи дуои қасд: Пайвастшавӣ бо Худо дар роҳи амиқтар

1. Ирмиё 33:3 Маро бихон, ва ман ба ту ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки надонистай, ба ту хоҳам гуфт.

2. Яъқуб 5:16 Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Забур 99:7 Ӯ дар сутуни абрнок ба онҳо сухан ронд, ва онҳо шаҳодати Ӯ ва дастуротеро, ки ба онҳо дода буд, нигоҳ медоштанд.

Худо ба исроилиён тавассути сутуни абр сухан гуфта, ба онҳо хотиррасон мекард, ки аҳком ва фароизи Ӯро риоя кунанд.

1. Каломи Худо возеҳу равшан аст

2. Итоати Парвардигор баракат ва муҳофизат меорад

1. Забур 119:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман, нуре дар роҳи ман аст".

2. Такрори Шариат 6:17 - "Ту аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя кун".

Забур 99:8 Ту ба онҳо ҷавоб додӣ, эй Худованд Худои мо: Ту Худое будӣ, ки онҳоро бахшидӣ, гарчанде ки аз ихтирои онҳо қасос гирифтай.

Худо Худои бахшанда аст, аммо аз гуноҳҳои мардум низ интиқом мегирад.

1. Раҳмат ва адолати Худо

2. Тавозуни омурзиш ва чазо

1. Ишаъё 55:7 - Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро, ва ба сӯи Худованд баргардад, ва ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

Забур 99:9 Худованд Худои моро ҳамду сано гӯед, ва дар теппаи муқаддаси Ӯ саҷда кунед; зеро ки Худованд Худои мо муқаддас аст.

Худо муқаддас аст ва бояд баланд бошад.

1: Ба Худое, ки муқаддас аст, саҷда кунед

2: Худованд Худои моро ҳамду сано гӯед

1: Isaiah 6:3 - Ва касе ба дигаре нидо карда, гуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо! тамоми замин аз ҷалоли Ӯ пур аст!

2: Левит 19:2 - Ба тамоми ҷамоати банӣ-Исроил сухан ронда, ба онҳо бигӯ: шумо муқаддас хоҳед буд, зеро ки Ман Худованд Худои шумо муқаддас ҳастам.

Таронаи 100 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано мебошад. Он ҳама одамонро даъват мекунад, ки Худоро шодона ибодат кунанд ва ба Худо хизмат кунанд, некӣ, садоқат ва муҳаббати абадии Ӯро эътироф кунанд.

Сархати 1: Забурнавис тамоми заминро даъват мекунад, ки бо шодӣ ба Худованд нидо кунанд. Онҳо ҳамаро насиҳат медиҳанд, ки ба Ӯ бо шодӣ хизмат кунанд ва бо суруди шодӣ ба ҳузури Ӯ биёянд (Забур 100:1-2).

Сархати 2: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худованд Худост ва таъкид мекунад, ки Ӯ моро халқи Худ кардааст. Онҳо ғамхории Ӯро дар бораи мо ҳамчун чӯпоне, ки рамаи худро мечаронем, таъкид мекунанд (Забур 100:3).

Сархати 3: Забурнавис мардумро насиҳат мекунад, ки бо шукргузорӣ ба дарвозаҳои Худо ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дохил шаванд. Онҳо некӣ, садоқат ва муҳаббати абадии Ӯро таъкид мекунанд (Забур 100:4–5).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад тӯҳфа
даъват ба ибодати шодмонӣ,

ва тасдиқи некии илоҳӣ,
таъкид кардани даъват ба воситаи даъват ба фарёди шодӣ ва таъкид ба эътирофи қудрати илоҳӣ.

Таъкид кардани саҷда, ки тавассути эътирофи моликияти илоҳӣ ба даст оварда мешавад ва тасдиқи мисоли ғамхории илоҳӣ,
ва таъкиди таъйид, ки тавассути ташвиқи шукр ва ситоиш ба даст омадааст ва дар баёни эътирофи сифатҳои илоҳӣ.
Қайд кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътироф кардани даъват ба хидмати шодмонӣ ва тасдиқи эътимод ба хислати Худо нишон дода шудааст.

Забур 100:1 Барои Худованд садои шодӣ кунед, эй тамоми заминҳо.

Ҳама халқҳои тамоми халқҳо бояд ба Худованд садо баланд кунанд.

1. "Шодияти ҳамду сано - ҷашни ҳузури Худо"

2. «Худовандро бо тамоми ҳастиамон ибодат кунем»

1. Такрори Шариат 10:20-21 - "Аз Худованд Худои худ битарс, Ӯро ибодат кун ва ба исми Ӯ қасам хӯр: Ӯ ҳамду санои туст, ва Ӯ Худои ту аст, ки ин корҳои бузург ва даҳшатнокро барои ту кардааст, ки чашмони ту доранд. дидааст».

2. Наҳемё 8:10 - «Ғамгин нашав, зеро ки шодии Худованд қуввати шумост».

Забур 100:2 Ба Худованд бо шодӣ хизмат кунед: ба ҳузури Ӯ бо суруд ҳозир шавед.

Мо бояд ба Худованд бо шодмонӣ хизмат кунем ва бо суруд ба ҳузури Ӯ биёем.

1. Хизмати шодмонӣ: Шод шудан дар ҳузури Худованд

2. Ситоиш ва парастиш: Дохил шудан ба ҳузури Худованд дар суруд

1. Забур 95:6-7 - "Эй биё, саҷда кунем ва саҷда кунем: ба ҳузури Худованди офаринандаи худ зону шавем, зеро ки Ӯ Худои мост; ва мо халқи чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. ».

2. Эфсӯсиён 5: 19-20 - «Бо худ бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво эҷод кунед; ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед. Масеҳ."

Забур 100:3 Бидонед, ки Худованд Ӯ Худост: Ӯст, ки моро офарид, на худамон; мо мардуми Ӯ ҳастем ва гӯсфандони чарогоҳи Ӯ ҳастем.

Мо халқи Худо ва гӯсфандони чарогоҳи Ӯ ҳастем, зеро Ӯст, ки моро офаридааст.

1. Баракат аз донистани Худованд ҳамчун чӯпони мо

2. Неъмати офаридаи Худо

1. Ирмиё 31:3 - Худованд аз қадим ба ман зоҳир шуда, гуфт: "Бале, ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман туро бо меҳрубонӣ кашидам".

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Забур 100:4 Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукрона ва ба ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед: Ӯро шукр гӯед ва исми Ӯро муборак гӯед.

Бо шукрона ва парастиш ба ҳузури Худо дохил шавед.

1: Худоро барои некӣ ва раҳматаш ҳамду сано гӯед

2: Шукргузорӣ: Изҳори миннатдорӣ ба Худо

1: Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем.

2: Қӯлассиён 4:2 - Дар дуо давом диҳед ва дар ҳамон бо шукргузорӣ бедор бошед.

Забур 100:5 Зеро ки Худованд некӯст; марҳамати ӯ абадӣ аст; ва ростии Ӯ барои наслҳо пойдор аст.

Некӣ ва раҳмати Худо ҷовидона ва ҳақиқист.

1. Некӯӣ ва раҳмати ҳамешагии Худо

2. Ҳақиқати Худо дар наслҳо боқӣ мемонад

1. Забур 136: 1-3: "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худованди оғоён шукр гӯед. , зеро муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст ».

2. Марсияҳо 3:22-23: "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст".

Таронаи 101 таронаест, ки ба Довуд тааллуқ дорад ва изҳор мекунад, ки ӯ ба ҳаёти беайбӣ ва адолат ҳамчун роҳбар зиндагӣ кунад. Он аҳамияти нигоҳ доштани меъёрҳои шахсӣ ва ахлоқиро ҳангоми идора кардани адолат таъкид мекунад.

Сархати 1: Довуд нияти сурудани муҳаббат ва адолати Худоро эълон мекунад. Ӯ қасам медиҳад, ки оқилона ва поквиҷдонона зиндагӣ карда, беайб роҳнамоӣ мекунад (Забур 100:1–2).

Сархати 2: Довуд амалҳои мушаххасеро, ки ӯ барои нигоҳ доштани адолат анҷом медиҳад, шарҳ медиҳад. Ӯ ӯҳдадор мешавад, ки аз рафтори фиребанда, тухмат ва ғурур дурӣ ҷӯяд. Ӯ хоҳиши худро барои шарикии содиқ баён мекунад ва муошират бо бадкоронро рад мекунад (Забур 100:3–8).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад як ҳадя мекунад
эъломияи ӯҳдадорӣ,
ва тасдиқи зиндагии одилона,
таъкиди баёнияе, ки тавассути баёни нияти сурудан ба даст омадааст ва таъкид ба шинохти сифатҳои илоҳӣ.

Бо таъкид ба қатъият, ки тавассути қасам ҳикмат ва беайбӣ ба даст оварда шудааст ва дар баробари тасдиқи талоши беайбӣ,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути баёни рад кардани ноинсофї ба даст омада, дар баробари баёни хоњиши шарикии содиќ.
Зикр кардани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи эътирофи даъват ба роҳбарияти одил ва тасдиқи рад кардани бадӣ нишон дода шудааст.

Забур 101:1 Дар бораи марҳамат ва доварӣ суруд хоҳам гуфт: Туро, эй Худованд, суруд хоҳам кард.

Худовандро барои марҳамат ва адолаташ ҳамду сано хоҳам гуфт.

1. Нерӯи ситоиш: Таҷлили раҳмату адолати Худо

2. Фоидаҳои ибодат: Таҷрибаи раҳмату адолати Худо

1. Забур 145:8-9 - Худованд меҳрубон ва меҳрубон аст; оҳиста хашмгин ва дар муҳаббати устувор. Худованд ба ҳама некӯст, ва раҳмати Ӯ бар ҳар коре, ки офаридааст, аст.

2. 1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад.

Забур 101:2 Ман ба таври комил оқилона рафтор хоҳам кард. Эй кай назди ман меоӣ? Бо дили комил даруни хонаам қадам мезанам.

Зиндагии оқилона ва одилона хоҳам бурд. Ту кай назди ман меоӣ? Ман дар рафтори худ дар хона ростқавл ва самимӣ хоҳам буд.

1. Дили комил - Зиндагии покиза ва адолат

2. Раҳпаймоии оқилона - Интихоби зиндагӣ бо роҳи Худо

1. 1 Петрус 1:15-16 - Аммо, чунон ки Даъваткунандаи шумо муқаддас аст, шумо низ дар ҳама гуна гуфтугӯ муқаддас бошед; Зеро ки навишта шудааст: "Муқаддас бошед; зеро ки ман муқаддас ҳастам.

2. Масалҳо 4:23-24 - Дили худро бо тамоми ҷидду ҷаҳд нигоҳ доред; зеро масъалахои хаёт аз он иборат аст. Даҳони ғафсро аз ту дур кун, ва лабҳои кач аз ту дур кун.

Забур 101:3 Дар пеши назари худ ҳеҷ бадӣ нахоҳам гузошт: аз кори рӯйгардонҳо нафрат дорам; он ба ман часпида нахоҳад шуд.

Ман содиқ хоҳам буд, ки бо парҳезгорӣ аз бадӣ ва рад кардани ҳар чизе, ки маро аз Худо дур мекунад, ҳаёти парҳезгорӣ дошта бошам.

1. Зиндагӣ бо парҳезгорӣ: рад кардани бадӣ ва рӯйгардонӣ аз гуноҳ

2. Интихоби пайравӣ ба Худо: Рад кардани бадӣ ва муқовимат ба васвасаҳо

1. Қӯлассиён 3:5-10 - Пас, он чиро, ки дар шумост, бикушед: зино, нопокӣ, ҳавас, ҳаваси бад ва тамаъкорӣ, ки бутпарастист.

2. Румиён 12:1-2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

Забур 101:4 Дили ғазаб аз ман дур хоҳад шуд: Шахси шарирро намешиносам.

Одами одил аз бадкорон дур мешавад.

1. Интихоби роҳи дуруст: баракати парҳез аз бадӣ

2. Зиндагии дуруст: Манфиатҳои муошират бо одил

1. Забур 1:1-2 - Хушбахт аст касе, ки бо шарирон қадам намезанад ва дар роҳе, ки гунаҳкорон мебаранд, намеистад ё дар байни масхаракунандагон наменишинад.

2. Румиён 12:9-10 - Муҳаббат бояд самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба чизи хуб часпида. Дар муҳаббат ба якдигар содиқ бошед. Якдигарро аз худ болотар иззат кунед.

Забур 101:5 Ҳар кӣ дар бораи ёри худ тӯҳмат кунад, Ман ӯро маҳв хоҳам кард, ва ҳар кӣ назари баланд ва дили мағрур дорад, азоб намекашам.

Забурнавис эълон мекунад, ки онҳое, ки мехоҳанд дар бораи ёри худ тӯҳмат кунанд, бурида хоҳанд шуд ва онҳое, ки дили ғурур доранд, таҳаммул карда намешаванд.

1. Хатари тӯҳмат: Чӣ гуна бояд забону диламонро ҳифз кунем.

2. Қувваи ғурур: Чаро фурӯтанӣ дар ҷустуҷӯи илтифоти Худо муҳим аст?

1. Масалҳо 10:18-19 - "Касе ки нафратро пинҳон мекунад, лабони дурӯғгӯ дорад, ва ҳар кӣ тӯҳмат мекунад, аблаҳ аст. Вақте ки сухан бисёр аст, гуноҳ нест, аммо касе ки забонашро нигоҳ дорад, доно аст".

2. Яъқуб 4:6-7 - "Аммо Ӯ ба мо файзи бештар медиҳад. Барои ҳамин, Навиштаҳо мегӯяд: Худо ба мағрурон муқобил аст, аммо ба фурӯтанон марҳамат мекунад. Пас, ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ гурезад. аз ту."

Забур 101:6 Чашмони ман ба мӯъминони замин хоҳад буд, то ки бо Ман сокин шаванд: ҳар кӣ бо роҳи комил рафтор кунад, ба Ман хизмат хоҳад кард.

Чашми ман ба содиқ аст, то бо ман зиндагӣ кунанд. Онҳое, ки ҳаёти беайб доранд, ба ман хидмат мекунанд.

1. Неъматҳои вафодорӣ

2. Қувваи зиндагии беайб

1. Масалҳо 11:20 - "Касоне ки рӯҳи содиқанд, дар миёни шукуфоӣ сокин хоҳанд буд".

2. Титус 2:11-12 - "Зеро файзи Худое, ки наҷот меорад, ба ҳама зоҳир шуда, ба мо таълим медиҳад, ки ба худоӣ ва ҳавасҳои дунявӣ инкор карда, дар ин ҷаҳони ҳозира бояд бодиққат, одил ва парҳезгорӣ зиндагӣ кунем."

Забур 101:7 Ҳар кӣ макр мекунад, дар хонаи ман сокин нахоҳад шуд; ҳар кӣ дурӯғ мегӯяд, дар назари Ман сокин нахоҳад шуд.

Дар хонаи Худо набояд дуруғ ва фиребро таҳаммул кард.

1: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ҳатто дар хонаҳои худамон ростқавлона зиндагӣ кунем.

2: Худованд ба касе итоат намекунад, ки дурӯғ мегӯяд ё атрофиёнро фиреб медиҳад.

1: Эфсӯсиён 4:25 - Пас, дурӯғро аз байн бурда, бигзор ҳар яке аз шумо ба ёри худ рост бигӯяд, зеро ки мо узвҳои якдигарем.

2: Масалҳо 12:22 - Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд зишт аст, аммо онҳое ки содиқ амал мекунанд, лаззати Ӯст.

Забур 101:8 Ҳама шарирони заминро барвақт нест мекунам; то ки ҳамаи бадкоронро аз шаҳри Худованд маҳв кунам.

Ман ба бадӣ дар замин таҳаммул нахоҳам кард ва ҳамаи бадкоронро аз шаҳри Худованд маҳв хоҳам кард.

1. Ҳукми Худованд бар зидди бадӣ

2. Меъёрҳои адолати Худованд

1. Масалҳо 11:5-6 - Адолати беайб роҳи худро рост мекунад, аммо шарир аз шарорати худ меафтад.

2. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

Таронаи 102 таронаи нола буда, дарду андӯҳи амиқи шахси ранҷу азобро ифода мекунад. Он фарёди ёриро ба Худо дар миёни мусибатҳо тасвир мекунад ва инчунин эътирофи табиати ҷовидонӣ ва садоқати Ӯст.

Сархати 1: Забурнавис бо рехтани нолаи самимии онҳо ба Худо оғоз мекунад, ҳолати ноумедии онҳоро тавсиф мекунад ва барои таваҷҷӯҳ ва дахолати Ӯ илтимос мекунад (Забур 101:1-2).

Сархати 2: Забурнавис ранҷҳои ҷисмонӣ ва эмотсионалии онҳоро ба таври равшан тасвир намуда, худро ба паррандаи танҳои болои бом муқоиса мекунад. Онҳо андӯҳи шадид ва ҷудоии худро баён мекунанд (Забур 101:3–11).

Сархати 3: Дар миёни ноумедӣ, забурнавис диққати онҳоро ба табиати абадии Худо равона мекунад. Онҳо ҳокимияти Ӯро бар офариниш эътироф мекунанд ва онро бо мавҷудияти зудгузари худ муқоиса мекунанд (Забур 101:12-22).

Сархати 4: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки дар тангӣ ба онҳо раҳм кунад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ гуна ранҷу азоб мекашанд, аммо умед доранд, ки Худо дуоҳои онҳоро мешунавад (Забур 101:23-28).

Дар ҷамъбаст,

Забур сад ду тӯҳфа
фарёди мадад дар андӯҳ,
ва тасдиқи табиати абадии Худо,
таъкиди ифодае, ки тавассути рехтани нола ва таъкид ба эътирофи дахолати илоҳӣ ба даст омадааст.

Бо таъкид ба тасвир, ки тавассути тасвири возеҳи ранҷу азоб ба даст оварда шудааст, ҳангоми тасдиқи таҷрибаи ғаму андӯҳ,
ва таъкиди мулоҳиза, ки тавассути эътирофи соҳибихтиёрии илоҳӣ ба даст омадааст ва дар муқоиса бо заъфи инсон.
Ёдоварӣ кардани дархосте, ки дар бораи эътироф кардани андӯҳи шахсӣ ва тасдиқи эътимод ба раҳмдилии Худо нишон дода шудааст.

Забур 102:1 Дуои маро бишнав, эй Худованд, ва фарёди ман сӯи Ту биёяд.

Илтимос аз Худо барои гӯш кардани дуои забурнавис.

1. Қувваи дуо: Дастрасӣ ба Худо дар лаҳзаҳои ниёз

2. Қаъри имон: Донистани Худо гиряҳои моро мешунавад

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Ишаъё 65:24 - «Пеш аз он ки онҳо бихонанд, Ман ҷавоб хоҳам дод; дар ҳоле ки онҳо ҳанӯз сухан мегӯянд, Ман мешунавам.

Забур 102:2 Рӯи худро аз ман пинҳон макун, дар рӯзе ки дар тангӣ бошам; Ба ман гӯш деҳ: дар рӯзе, ки даъват мекунам, ба зудӣ ба ман ҷавоб деҳ.

Рӯятро пинҳон макун, ки дар тангӣ бошам, ба зудӣ занг занам.

1. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дарториктарин замонҳои мо.

2. Дар душвориҳо ба Худо таваккал кардан чӣ маъно дорад?

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8: 38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Забур 102:3 Зеро ки айёми ман мисли дуд фурӯ меравад, ва устухонҳои ман ҳамчун оташдон сӯхтаанд.

Забурнавис дар бораи айёми ӯ, ки мисли дуд фурӯ меравад ва устухонҳои ӯ ҳамчун оташдон сӯхта мешаванд, нола мекунад.

1. Худо бар ҳар лаҳзаи ҳаёти мо ҳукмрон аст

2. Чӣ тавр дард ва ғамро бартараф кардан мумкин аст

1. Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. 1 Петрус 5:7 тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузор кунед, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 102:4 Дилам зад, ва мисли алаф хушк шудааст; то ки нон хӯрданро фаромӯш кунам.

Забурнавис ноумед шуда, иштиҳои худро гум кардааст, ки дар натиҷа хӯрданро фаромӯш мекунад.

1. Зарурати умед дар замонҳои ноумедӣ

2. Такя ба нерӯи Худо дар замонҳои душвор

1. Марсияҳо 3:19–24

2. Ишаъё 40:28–31

Забур 102:5 Аз овози нолаи ман устухонҳоям ба пӯстам часпидаанд.

Забурнавис ранҷу азоби худро тавассути суханони пурқувват баён карда, тасвир мекунад, ки чӣ тавр нолаи ӯ устухонҳояшро ба пӯсташ часпидааст.

1. Ҷустуҷӯи қувват дар ранҷу азоб: Чӣ тавр дар замонҳои душвор сабр кардан мумкин аст

2. Қувваи дуо: Истифодаи Навиштаҳо барои пайвастан бо Худо дар замонҳои душворӣ

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. Яъқуб 5:13-15 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

Забур 102:6 Ман мисли пеликани биёбонам: Монанди уқоби биёбонам.

Забурнавис худро ба пеликани биёбон ва уқоби биёбон монанд мекунад.

1. Омӯзиши мутобиқшавӣ: Фаҳмидани он ки чӣ тавр Худо моро бо роҳҳои гуногун истифода мебарад

2. Оғӯши биёбон: Дар танҳоӣ оромӣ ва равшанӣ пайдо кардан

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

2. Ирмиё 29:11-13 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нияти дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиён нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда диҳад. Он гоҳ шумо маро даъват хоҳед кард ва омада, ба ман дуо гӯед, ва ман ба ту гӯш медиҳам.

Забур 102:7 Ман бедорам, ва мисли гунҷишк танҳо дар болои хона ҳастам.

Забурнавис танҳо аст, мисли гунҷишк аз болои хона менигарад.

1. Қувваи танҳоӣ: Омӯзиши мӯҳтаво будан дар танҳоӣ

2. Дар Забурҳо тасаллӣ ёфтан: Чӣ тавр дар замонҳои душвор ба Худо муроҷиат кардан мумкин аст

1. Матто 26:36-46 - Вақти дуои Исо дар боғи Ҷатсамонӣ

2. Забур 23 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Забур 102:8 Душманони ман ҳама рӯз маро маломат мекунанд; ва онҳое ки бар зидди ман девонаанд, бар зидди ман қасам хӯрдаанд.

Душманон тамоми рӯз сухангӯро маломат ва қасам мехӯранд.

1. Муҳимияти таваккал ба Худо сарфи назар аз мухолифат

2. Ба онҳое, ки моро бадном мекунанд, чӣ гуна бояд ҷавоб диҳанд

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Матто 5:44 - «Лекин ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед».

Забур 102:9 Зеро ки хокистарро мисли нон хӯрдам, ва нӯшокии худро бо гиря омехта кардам,

Забурнавис андӯҳи худро тавассути рамзҳои хокистар ва гиря баён мекунад.

1. Қувваи рамзҳо: омӯхтани умқи эҳсосоти мо

2. Таъсири зиён: ғамгинӣ дар заминаи имон

1. Марсияҳо 3: 19-20 - "Азоби ман ва саргардонии ман, кирмак ва заҳраро ба ёд оваред! Ҷони ман онро ҳамеша дар ёд дорад ва дар даруни ман сақда мекунад. Аммо инро ман ба ёд меоварам ва аз ин рӯ умед дорам:"

2. Ишаъё 61:2-3 - "соли файзи Худованд ва рӯзи интиқоми Худои моро эълон кунем; барои ҳамаи мотамгирандагон тасаллӣ диҳем; ба онҳое ки дар Сион мотам мегиранд, ба онҳо сару либоси зебо бидиҳад. хокистар, равғани шодӣ ба ҷои мотам, либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи заиф, то ки онҳо дарахтони адолат номида шаванд, ниҳоли Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад».

Забур 102:10 Аз ғазаби Худ ва ғазаби Худ, зеро ки маро боло кардай ва ба зер афканӣ.

Ғазаб ва ғазаби Худо бо ҳадафи баланд кардани мо ва поён афкандан аст.

1. Тарбияи Худо: Фаҳмидани он ки чаро мо азоб мекашем

2. Нақшаи илоҳӣ: Гирифтани пастиву баландиҳои зиндагӣ

1. Ибриён 12:5–11

2. Яъқуб 1:2–4

Забур 102:11 Айёми ман мисли сояе аст, ки фурӯ меравад; ва ман мисли алаф хушк шудаам.

Забурнавис эҳсосоти ноумедӣ ва танҳоиро ифода намуда, рӯзҳои худро ба сояи зуд гузаранда ва худро ба алафи хушк монанд мекунад.

1. Дар замонҳои душвор умедро аз даст надиҳед

2. Худо дар ҷиҳод бо мост

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ибриён 13:5-6 Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

Забур 102:12 Аммо Ту, эй Худованд, то абад пойдор бошӣ; ва ёди ту барои тамоми наслҳо.

Худованд то абад пойдор хоҳад буд ва ёди Ӯ ба наслҳо мерос хоҳад монд.

1. Муҳаббати Худо абадӣ аст

2. Қудрати мерос

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. 2 Тимотиюс 2:13 - Агар мо беимон бошем, Ӯ содиқ мемонад, зеро худашро инкор карда наметавонад.

Забур 102:13 Бархез ва бар Сион марҳамат хоҳӣ кард: зеро вақти илтифоти вай, оре, вақти муқарраршуда расидааст.

Вақти он расидааст, ки Худо ба Сион раҳм кунад.

1. Вақти Худо комил аст: Фаҳмидани нақшаи илоҳӣ

2. Раҳмати Худо: Умед ва тасаллӣ дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 51:3 - "Зеро ки Худованд Сионро тасаллӣ медиҳад; Ӯ тамоми харобаҳои вайро тасаллӣ хоҳад дод. Биёбони вайро мисли Адан хоҳад кард, ва биёбони вайро мисли боғи Худованд хоҳад кард; шодӣ ва шодӣ дар вай, шукргузорӣ хоҳад ёфт. ва садои оханг».

2. Марсияҳо 3: 22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ аз байн намеравад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст".

Забур 102:14 Зеро ки бандагони Ту аз сангҳои вай лаззат мебаранд, ва хоки онро дӯст медоранд.

Забурнавис барои неъматҳои Худо ба халқи худ, ҳатто дар хоку сангҳои заминашон миннатдор аст.

1: Фазилати Худо аз ҳама ҳолатҳо болотар аст

2: қадр кардани фаровонии Худо дар ҷойҳои ғайричашмдошт

1: Такрори Шариат 33: 13-14 "Ва дар бораи Юсуф гуфт: "Муборак аст замини Худованд, барои чизҳои гаронбаҳои осмон, барои шабнам ва барои қаъри бистаре, ки дар зери он аст, ва барои меваҳои гаронбаҳое, ки аз офтоб ва барои чизҳои гаронбаҳои аз ҷониби моҳ тавлидшуда».

2: Забур 85:12 "Бале, Худованд чизи некро хоҳад дод, ва замини мо ҳосили онро хоҳад дод".

Забур 102:15 Пас, халқҳо аз исми Худованд метарсанд, ва тамоми подшоҳони замин аз ҷалоли Ту хоҳанд буд.

Ин порча дар бораи қудрат ва ҷалоли Худо ва чӣ гуна ҳамаи халқҳо номи Ӯро гиромӣ хоҳанд дошт.

1. Ҳазрати Худо: Даъват ба ибодат

2. Чӣ тавр тарси мо аз Худованд ҳаёти моро ташаккул медиҳад

1. Ишаъё 6:3 - Ва яке ба дигаре фарьёд зада, мегуфт: «Муқаддас, муқаддас, муқаддас, Худованди лашкарҳо; тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст».

2. Ваҳй 4:11 - Ту, эй Худованд, сазовори он ҳастӣ, ки ҷалол, иззат ва қувват ёбӣ: зеро ки ҳама чизро Ту офаридаӣ, ва ҳама чиз барои ризогии Ту ҳаст ва офарида шудаанд.

Забур 102:16 Вақте ки Худованд Сионро обод мекунад, дар ҷалоли Худ зоҳир хоҳад шуд.

Худованд Сионро бино хоҳад кард ва дар ҷалоли Ӯ зоҳир хоҳад шуд.

1. Такя ба ваъдаҳои Худо: Фаҳмидани дақиқи вафодории ӯ.

2. Дидани ҷалоли Худо: Чӣ тавр қадри бузургии Худованд.

1. Ишаъё 62:1 - Ба хотири Сион хомуш нахоҳам монд, ба хотири Ерусалим хомӯш нахоҳам монд, то даме ки адолати вай мисли саҳар дурахшад, наҷоташ мисли машъали фурӯзон.

2. Забур 24:7-10 - Сарҳои худро баланд кунед, эй дарвозаҳо; Боло кунед, эй дарҳои қадим, то ки Подшоҳи ҷалол дарояд. Ин Подшоҳи ҷалол кист? Худованд тавоно ва тавоно, Худованд дар ҷанг тавоно. Сарҳои худро боло кунед, эй дарвозаҳо; Эй дарҳои қадим, онҳоро боло бардор, то Подшоҳи ҷалол дарояд. Ӯ кист, ин Подшоҳи ҷалол? Худованди Қодири Мутлақ ӯ Подшоҳи ҷалол аст.

Забур 102:17 Ӯ ба дуои мискинон таваҷҷӯҳ хоҳад кард, ва дуои онҳоро рад намекунад.

Худованд дуъои мискинонро мешунавад ва ҳеҷ гоҳ онҳоро рад намекунад.

1. Қувваи Дуъо: Чӣ гуна Худованд дуъои ниёзмандонро иҷобат мекунад

2. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ба дуоҳои осебпазирон посух медиҳад

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос?»

Забур 102:18 Ин барои насли оянда навишта хоҳад шуд, ва халқе ки офарида мешавад, Худовандро ҳамду сано хоҳанд гуфт.

Наслҳои оянда аз ҷониби Худованд ситоиш хоҳанд шуд.

1: Ҳамаи мо имконият дорем, ки Худовандро ситоиш кунем, аз ин рӯ кӯшиш кунед, ки ҳаёти ба Ӯ писанд ояд.

2: Биёед ба ёд орем, ки Худоро шукр гӯем ва Ӯро барои муҳаббат ва файзаш, ки ба мо ато кардааст, ҳамду сано гӯем.

1: Румиён 15:5-6 - Бигзор Худои пурсабрӣ ва рӯҳбаландкунанда ба шумо ато кунад, ки бо якдигар мувофиқи Исои Масеҳ зиндагӣ кунед, то ки якҷоя бо як овоз Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳро ҳамду сано хонед. .

2: Забур 135:1-3 - Худовандро ҳамду сано! Номи Худовандро ҳамду сано гӯед, эй бандагони Худованд, ки дар хонаи Худованд, дар ҳавлии хонаи Худои мо истодаанд! Худовандро ситоиш кунед, зеро ки Худованд некӯст; ба исми Ӯ суруд хонед, зеро ки ин хуш аст!

Забур 102:19 Зеро ки Ӯ аз баландии маъбади худ нигарист; Худованд аз осмон заминро дид;

Худованд барои дидани замин аз муқаддасоти осмонии худ ба поён менигарад.

1. Қудрат ва ҳузури Худо

2. Раҳмат ва муҳаббати Худо ба мардумаш

1. Ишаъё 40:21-22 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Забур 121: 1-2 - Ман чашмони худро ба теппаҳо боло мекунам. Кӯмаки ман аз куҷо меояд? Ёрии ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

Забур 102:20 Барои шунидани оҳу нолаи маҳбус; онҳоеро, ки ба марг таъин шудаанд, гум кардан;

Забурнавис барои онҳое, ки дар асирӣ ва ҳукми марг ҳастанд, дуо мекунад.

1: Раҳмат ва файзи Худо метавонад ба ҳолатҳои ноумедтарин паҳн шавад.

2: Қувваи дуо, ҳатто дар душвортарин шароит бузург аст.

Ишаъё 61:1-2 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст; зеро ки Худованд маро тадҳин кардааст, то ба ҳалимон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро ба рӯи бастагон эълон кунам;

Забур 142:7 - Ҷонамро аз зиндон берун кун, то исми Туро ҳамду сано гӯям: одилон маро иҳота хоҳанд кард; зеро ки ту бо ман некӣ хоҳӣ кард.

Забур 102:21 То исми Худовандро дар Сион ва ҳамду санои Ӯро дар Ерусалим эълон кунанд;

Забурнавис ибодаткунандагонро ташвиқ мекунад, ки исми Худовандро дар Сион мавъиза кунанд ва Ӯро дар Ерусалим ҳамду сано гӯянд.

1. Қудрати ҳамду санои Худо дар Сион

2. Муҳимияти эълон кардани номи Худованд

1. Забур 96:2 - "Худовандро бихонед, исми Ӯро муборак хонед; наҷоти Ӯро рӯз ба рӯз эълон кунед".

2. Забур 145:21 - "Даҳонам дар ситоиши Худованд сухан хоҳад гуфт. Бигзор ҳар махлуқ номи муқаддаси Ӯро то абад ситоиш кунад".

Забур 102:22 Вақте ки мардум ва салтанатҳо ҷамъ мешаванд, то ба Худованд хизмат кунанд.

Одамон аз халқҳо ва салтанатҳои гуногун барои ҷамъ омадан ва ба Худованд хизмат кардан даъват карда мешаванд.

1. Муҳимияти муттаҳидшавӣ барои хидмат ба Худо

2. Қимати ҷамъ омадан барои ибодати Худованд

1. Ишаъё 43:6-7 - «Писарони Маро аз дур ва духтарони Маро аз ақсои замин биёред: ҳар касеро, ки бо номи Ман хонда мешаванд, ва онҳоро Ман барои ҷалоли Худ офаридаам, ва онҳоро ман ба вуҷуд овардаам.

2. Ибриён 10:25 - Биёед, аз вохӯриҳои якҷоя даст накашем, чунон ки баъзеҳо одат доранд, балки якдигарро рӯҳбаланд кунем ва вақте ки шумо наздик шудани рӯзро мебинед.

Забур 102:23 Дар роҳ қуввати маро суст кард; ӯ рӯзҳои маро кӯтоҳ кард.

Забурнавис дар бораи он фикр мекунад, ки чӣ тавр Худо қуввати онҳоро заиф кардааст ва рӯзҳои онҳоро кӯтоҳ кардааст.

1. Иродаи Худо ҳамеша дуруст аст - Забур 101:23

2. Сабр дар замонҳои душвор - Забур 101:23

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавонон қувват мебахшад ва ба онҳое, ки қудрат надоранд, қувват мебахшад.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; Раҳмати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; Вафодории Ту бузург аст.

Забур 102:24 Ман гуфтам: «Эй Худои ман, маро дар миёни айёми ман набар: Солҳои Ту дар тӯли наслҳост.

Ин порча дар бораи садоқат ва ҳузури абадии Худо сухан меронад.

1. Вафодории Худо ва ҳузури ҷовидонӣ

2. Муҳаббат ва ғамхории бепоёни Худо

1. Ишаъё 40:28-31 Оё намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас намефаҳмад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

2. Ибриён 13:8 Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 102:25 Аз қадим таҳкурсии заминро гузоштаӣ, ва осмон офариниши дастҳои туст.

Худованд офаринандаи осмонҳову замин аст.

1. Офариниши Худо: Нишонаи ишқи Ӯ

2. Муъҷизаҳои осмонҳову замин

1. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро берун оварда, шумора мекунад ва ҳамаро ба ном мехонад; зеро вай дар қувват бузург аст, дар қудрат тавоно аст, ҳеҷ кас намерасад.

2. Ҳастӣ 1:1 - Дар ибтидо, Худо осмонҳо ва заминро офарид.

Забур 102:26 Онҳо нобуд хоҳанд шуд, аммо ту сабр хоҳӣ кард; бале, ҳамаашон мисли ҷома пир хоҳанд шуд; ҳамчун либос онҳоро иваз хоҳӣ кард, ва онҳо иваз хоҳанд шуд;

Худованд ҷовидон аст, дар ҳоле ки ҳама чиз гузарон аст.

1: Умеди мо ба Худои абадӣ

2: Табиати тағйирнопазири Худованд

1: Ишаъё 40:8 - "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад хоҳад буд".

2: Ибриён 13:8 - "Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст."

Забур 102:27 Аммо ту ҳамон ҳастӣ, ва солҳои ту тамом нахоҳад шуд.

Худо тағйирнопазир ва абадӣ аст.

1. Худо дирӯз, имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2. Новобаста аз он ки чӣ гуна тағир меёбад, Худо ҳамон аст.

1. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2. Малокӣ 3:6 - Зеро ки Ман, Худованд, тағир намеёбам; бинобар ин шумо, эй фарзандони Яъқуб, нест нашудаед.

Забур 102:28 Фарзандони бандагони Ту боқӣ хоҳанд монд, ва насли онҳо пеши Ту пойдор хоҳанд шуд.

Ин порча дар бораи садоқати Худо сухан меронад, ки ба наслҳои оянда мерос хоҳад монд.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Мероси имон

1. Ирмиё 32:17–19

2. Румиён 8:28–30

Таронаи 103 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ буда, изҳори миннатдории амиқ барои марҳамати фаровон, омурзиш ва муҳаббати Худост. Дар он сифатҳо ва неъматҳои Ӯ, ки ба халқаш ато шудааст, таҷлил мекунад.

Сархати 1: Забурнавис ҷони худро даъват мекунад, ки Худовандро баракат диҳад ва неъматҳои Ӯро фаромӯш накунад. Онҳо баракатҳои гуногунро номбар мекунанд, ба монанди бахшиш, шифо, кафорат ва муҳаббати устувор (Забур 102:1-5).

Сархати 2: Забурнавис адолат ва адолати Худоро эътироф мекунад. Онҳо ҳамдардии Ӯро нисбат ба онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, ва табиати муваққатии ҳаёти инсониро дар муқоиса бо муҳаббати абадии Худо таъкид мекунанд (Забур 102:6–18).

Сархати 3: Забурнавис Худоро барои ҳокимияти Ӯ бар тамоми махлуқот ҳамду сано мегӯяд. Онҳо фариштагони Ӯ, лашкарҳои осмонӣ ва тамоми корҳои дастҳои Ӯро таъкид мекунанд. Онҳо дар хотима ҳамаи махлуқотро насиҳат мекунанд, ки Худовандро баракат диҳанд (Забур 103:19-22).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад се тӯҳфа
даъват ба ситоиши шахсӣ,
ва тасдиқи сифатҳои илоҳӣ,
таъкид бар насиҳат, ки тавассути даъват ба баракат ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи неъматҳои илоҳӣ.

Бо таъкид ба саҷда, ки тавассути эътирофи адолати илоҳӣ ба даст меояд ва ҳамзамон ҳамдардӣ нисбат ба мӯъминон,
ва таъкид кардани тасдиќе, ки тавассути эътирофи ҳокимияти илоҳӣ ба даст омадааст, дар ҳоле ки даъват ба ибодати умумибашариро баён мекунад. Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ дар бораи эътирофи баракатҳои шахсӣ ҳангоми тасдиқи даъват ба ҳамду сано.

Забур 103:1 Худовандро баракат де, эй ҷони ман, ва ҳар он чи даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак кун.

Худоро бо ҳар он чи дар дохили мост, ҳамду сано хонед.

1. Қувваи ҳамду сано: Чаро мо даъват шудаем, ки Худовандро баракат диҳем

2. Муҳимияти баракати Худо: вақт ҷудо кардан барои эътирофи некии Ӯ

1. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, зеро шумо ҳамчун аъзои як бадан ба сулҳ даъват шудаед. Ва шукр кунед. Бигзор паёми Масеҳ дар миёни шумо ба таври фаровон сокин бошад, вақте ки шумо якдигарро ба воситаи таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳо аз Рӯҳ бо тамоми ҳикмат таълим медиҳед ва насиҳат медиҳед ва дар дилҳои худ ба Худоро сурудед.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо дар душворӣ қарор дорад? Бигзор дуо кунанд. Оё касе хушбахт аст? Бигзор сурудхои васфй бихонанд.

Забур 103:2 Худовандро баракат де, эй ҷонам, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун.

Мо бояд Худовандро баракат диҳем ва неъматҳои зиёди Ӯро дар хотир дорем.

1. Шукр кардан: Ба ёд овардани неъматҳои Худо

2. Шукр: Фоидаҳои шукр

1. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад."

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо гӯед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, шуморо ҳифз хоҳад кард. дилҳо ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

Забур 103:3 Ки ҳама гуноҳҳои Туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад;

Ин порча ба мо некӣ ва раҳмати Худоро ба ёд меорад, зеро Ӯ гуноҳҳои моро мебахшад ва ҳамаи бемориҳоро шифо мебахшад.

1. Раҳмат ва лутфи Худо - Чӣ гуна Худованд мебахшад ва шифо мебахшад

2. Фоидаҳои имон - таваккал ба Худованд дар шифо

1. Ирмиё 30:17 - «Зеро ки Ман туро саломат хоҳам дод, ва туро аз захмҳоят шифо хоҳам дод, мегӯяд Худованд, зеро ки туро рондашуда хонда, гуфтаанд: "Ин аст Сион аст, ки ҳеҷ кас ӯро ҷустуҷӯ намекунад".

2. Яъқуб 5:14-15 - "Оё касе дар миёни шумо бемор аст? бигзор пирони калисоро даъват кунад; ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд: ва дуои имон беморро наҷот диҳед, ва Худованд ӯро эҳьё хоҳад кард; ва агар ӯ гуноҳ карда бошад, омурзида мешавад».

Забур 103:4 Ки ҷони туро аз ҳалокат наҷот медиҳад; ки туро бо эҳсон ва марҳамат тоҷ мегузорад;

Худо моро аз ҳалокат раҳо мекунад ва ба мо меҳрубонӣ ва марҳамат медиҳад.

1. Дарки муҳаббати бепоёни Худо

2. Таҷрибаи раҳмат ва меҳрубонии Худо

1. Луқо 7:47 "Бинобар ин ба шумо мегӯям, ки гуноҳҳои бисёри вай бахшида мешаванд, зеро вай бисёр дӯст дошт. Аммо касе ки кам бахшида шудааст, кам дӯст медорад".

2. Эфсӯсиён 2:4-5 «Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро ҳамроҳи Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтед. "

Забур 103:5 Ки даҳони туро бо чизҳои нек сер мекунад; то ки ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад.

Худованд моро бо неъматҳои нек сер мекунад ва бо ҳамон қуввату тавоноии уқоб навсозӣ мекунад.

1: Муҳаббати Худо моро тароват мебахшад

2: Навсозии ҷавонон

1: Isaiah 40:31 - Онҳое ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Забур 34:10 - Ҷавонони шерон камӣ мекунанд ва гуруснагӣ мекашанд, аммо толибони Худованд чизе нахоҳанд дошт.

Забур 103:6 Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва доварӣ мекунад.

Худо аз номи ҳамаи онҳое, ки зулм мекашанд, адолатро иҷро мекунад.

1. Худои муъмин ва адолати у барои мазлумон

2. Раҳмат ва раҳмати Худо барои мазлумон

1. Забур 146:7-9 - "Ӯ адолатро барои мазлумон иҷро мекунад, ба гуруснагон ғизо медиҳад. Худованд зиндониёнро озод мекунад; Худованд чашмони кӯронро мекушояд. Худованд саҷдашудагонро боло мебарад; Худованд одилонро дӯст медорад».

2. Ишаъё 61:1-3 - «Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, то озодиро ба асирон эълон кунам. , ва кушодани зиндон ба рӯи бастагон; барои эълон кардани соли файзи Худованд ва рӯзи интиқом гирифтани Худои мо; барои тасаллӣ додани ҳамаи мотамгирандагон; ба мотамдорон дар Сион ато кунем, то ба онҳо як чизи зебое ато кунем. Сарпӯши ба ҷои хокистар, равғани шодмонӣ ба ҷои мотам, либоси ҳамду сано ба ҷои рӯҳи заиф, то ки онҳо дубҳои адолат номида шаванд, ниҳоли Худованд, то ки Ӯ ҷалол ёбад».

Забур 103:7 Ӯ роҳҳои Худро ба Мусо маълум кард, аъмоли худро ба банӣ-Исроил.

Худо нақшаҳо ва корҳои худро ба Мусо ва банӣ-Исроил ошкор кард.

1: Мо бояд барои неъматҳои Худо миннатдор бошем ва кӯшиш кунем, ки нақшаи Ӯро барои мо иҷро кунем.

2: Чӣ тавре ки Худо Худро ба Мусо ва банӣ-Исроил ошкор карда буд, имрӯз низ Худро ба мо нишон медиҳад.

1: Такрори Шариат 4:32-33 - Зеро ҳоло дар бораи айёми гузашта, ки пеш аз шумо буданд, аз рӯзе, ки Худо одамро дар замин офарид, бипурсед ва аз як канори осмон то канори дигари осмон пурсед, ки оё чунин бузург чизе, ки ин ҳама вақт рӯй дода буд ё шунида буд. Оё ягон қавм овози Худоро, ки аз миёни оташ сухан меронад, чунон ки шумо шунидаед, шунидааст ва зинда мондааст?

2: Хуруҷ 3:13-15 - Ва Мусо ба Худо гуфт: «Агар назди банӣ-Исроил биёям ва ба онҳо бигӯям, ки Худои падарони шумо маро назди шумо фиристодааст, ва онҳо аз ман мепурсанд, ки номи ӯ чист? ба онҳо чӣ гӯям? Худо ба Мусо гуфт: «Ман ҳамон ҳастам». Ва гуфт: «Ба банӣ-Исроил бигӯ: «Ман маро назди шумо фиристодаам». Худо инчунин ба Мусо гуфт: «Ба банӣ-Исроил бигӯ: Худованд, Худои падарони шумо, Худои Иброҳим, Худои Исҳоқ ва Худои Яъқуб, маро назди шумо фиристод. Ин номи ман то абад аст ва аз ин рӯ, ман дар тамоми наслҳо дар ёд хоҳад монд.

Забур 103:8 Яҳова раҳимли ва раҳимли, ғазабга оҳир, марҳамати кенгдир.

Худованд оҳиста хашм мекунад ва марҳамати фаровон дорад.

1: Раҳмат ва файз дар амал

2: Сабр ва омурзиши Худованд

1: Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт.

2: Румиён 8: 38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

Забур 103:9 Ӯ ҳамеша танбеҳ нахоҳад дод, ва хашми худро то абад нигоҳ намедорад.

Муҳаббат ва раҳмати Худо бепоён аст ва ҳамеша хашмгин намемонад.

1. Файзи аҷиби Худо: Чӣ гуна муҳаббати бепоёни Ӯ устувор аст

2. Қувваи бахшидан: раҳо кардани хашм ва кина

1. Румиён 8:38-39: «Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

2. Эфсӯсиён 4:31-32: "Аз ҳар гуна кина, ғазаб ва хашм, ҷанҷол ва тӯҳмат ва ҳар гуна кина халос шавед. Нисбат ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро бахшед, чунон ки Худо шуморо дар Масеҳ бахшидааст. ».

Забур 103:10 Ӯ пас аз гуноҳҳои мо бо мо рафтор накард; ва ба мо мувофиқи гуноҳҳои худ подош надод.

Ин порча дар бораи раҳмат ва лутфи Худо сухан меронад, ки моро барои гуноҳҳоямон ҷазо намедиҳад.

1. Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо

2. Дар бахшидани фазлу омурзиши Худо

1. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. Забур 86:5 - Ту, эй Худованд, омурзанда ва некӣ ҳастӣ, муҳаббати фаровоне ба ҳамаи онҳое ки Туро мехонанд.

Забур 103:11 Зеро, чунон ки осмон аз замин баланд аст, марҳамати Ӯ нисбат ба тарсандагон он қадар бузург аст.

Раҳмати Худо бузург ва бепоён аст.

1: Раҳмати Худо бузургтар аз он аст, ки мо тасаввур карда метавонем ва он барои ҳамаи онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, дастрас аст.

2: Мо метавонем тасалло ёбем, ки раҳмати Худо он қадар бузург аст, ки аз ақли мо берун аст.

1: Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро якҷоя бо Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтед.

2: Яъқуб 5:11 - Инак, мо онҳоеро, ки устувор монданд, хушбахт мешуморем. Шумо дар бораи устувории Айюб шунидаед ва ҳадафи Худовандро дидаед, ки Худованд чӣ гуна меҳрубон ва меҳрубон аст.

Забур 103:12 Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

Худованд гуноххои моро аз мо дур кардааст, то он чи ки машрик аз магриб аст.

1: Раҳмати Худо беканор аст - Мо дар Забур 103:12 мебинем, ки марҳамати Худо беканор аст, то он даме, ки шарқ аз ғарб аст. Гарчанде ки ҳамаи мо гуноҳ кардаем ва аз ҷалоли Ӯ маҳрумем, Худо бо марҳамати худ омода аст, ки моро бибахшад ва гуноҳҳои моро аз мо дур кунад.

2: Қудрати бахшидан - Забур 102:12 ба мо хотиррасон мекунад, ки марҳамат ва қудрати омурзиши Худо қавӣ ва абадӣ аст. Гуноҳҳои мо аз мо дур мешаванд, то он даме ки шарқ аз ғарб аст ва мо метавонем озодиро дар бахшиши Худованд пайдо кунем.

1: Isaiah 43:25 - "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам".

2: Мико 7:19 - "Боз ба мо раҳм хоҳӣ кард; гуноҳҳои моро зери по хоҳӣ дод ва тамоми гуноҳҳои моро ба қаъри баҳр мепартоӣ".

Забур 103:13 Чӣ тавре ки падар ба фарзандони худ раҳм мекунад, Худованд низ ба тарсҳои Ӯ раҳм мекунад.

Худо нисбат ба парҳезгорон меҳрубон аст.

1: Худо Падари меҳрубон аст, ки ба фарзандонаш мефаҳмад ва раҳм мекунад.

2: Худои меҳрубон аст, ки бар таваккалкунандагон раҳмату меҳрубонӣ мекунад.

1: Матто 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд шуд".

2: Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад.

Забур 103:14 Зеро ки Ӯ чеҳраи моро медонад; ба ёд меорад, ки мо хокем.

Худо моро медонад ва ёд мекунад, ки мо аз хок офарида шудаем.

1. Дар хотир доред, ки Ту кистӣ: А дар Забур 103:14

2. Донистани ҷойгоҳи мо: А дар бораи фурӯтанӣ ва ризоияти Худо

1. Яъқуб 4:14, "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки андаке пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Ишаъё 40:6-7, "Овоз гуфт: "Гирья кун. Ва гуфт: "Чӣ гиря кунам? Ҳама ҷисм алаф аст, ва тамоми некӯии он мисли гули саҳро аст: Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад. : зеро ки Рӯҳи Худованд бар он дам мекунад; албатта, мардум алаф аст».

Забур 103:15 Аммо айёми одамизод мисли алаф аст: мисли гули саҳро, чунон мешукуфад.

Умри одам кутох ва нозук аст, мисли гули сахро.

1. Зиндагиро бо шодиву қаноат ба оғӯш гир, зеро он мисли гули саҳро зудгузар аст.

2. Ҳар рӯзро бо ният ва ҳадаф зиндагӣ кунед, бидонед, ки ҳаёт кӯтоҳ ва нозук аст.

1. Яъқуб 4:14 - Ҳаёти шумо чист? Зеро ту тумане ҳастӣ, ки андаке пайдо мешаваду баъд аз байн меравад.

2. Воиз 3:11 - Ӯ ҳама чизро дар вақти худ зебо кардааст. Ҳамчунин, Ӯ ҷовидонаро дар дили инсон гузоштааст, вале то он даме, ки Худо аз аввал то охир дарк карда наметавонад.

Забур 103:16 Зеро ки бод бар он мегузарад, ва нест мешавад; ва макони он дигар онро намедонад.

Табиати зудгузари зиндагӣ зудгузар ва фаромӯшшуда аст.

1. Ҳаёт буғ аст - Яъқуб 4:14

2. Гузариши ҳаёт - Воиз 3:1-8

1. Ишаъё 40:6-8 - Табиати муваққатии ҳаёт ва табиати тағйирнопазири муҳаббати Худо.

2. Ваҳй 12:12 - Муҳимияти устувор истодан дар муқобили табиати зудгузари ҳаёт.

Забур 103:17 Аммо марҳамати Худованд аз абад то абад бар тарсиёни Ӯст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон;

Марҳамат ва адолати Худованд барои онҳое, ки Ӯро метарсонанд, абадӣ аст.

1. Муҳаббати бепоёни Худованд ба халқаш

2. Моҳияти абадии адолати Худо

1. Хуруҷ 34:6-7 - Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, хитоб кард: "Худованд, Худованд Худои меҳрубон ва меҳрубон, пурсабр ва фаровон дар некӣ ва ростӣ".

2. Такрори Шариат 7:9 - Пас, бидон, ки Худованд Худои ту, Ӯ Худои амин аст, ки аҳд ва марҳаматро бо дӯстдорони Худ нигоҳ медорад ва аҳкоми Ӯро то ҳазорон насл риоя мекунад.

Забур 103:18 Ба онҳое ки аҳди Ӯро риоят мекунанд, ва ба онҳое ки аҳкоми Ӯро дар хотир доранд, то ки онҳоро иҷро кунанд.

Таронаи 103 онҳоеро, ки аҳди Худоро риоя мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат мекунанд, рӯҳбаланд мекунад.

1. «Қудрати итоат кардан ба Каломи Худо»

2. «Баракати риояи аҳди Худо»

1. Такрори Шариат 30:15-16 - "Инак, ман имрӯз ҳаёт ва некӣ, мамот ва бадро пеши шумо гузоштаам. Агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунед, бо дӯст доштани Худованд Худои худ, бо роҳҳои Ӯ рафтор карда, аҳком ва фароизи Ӯ ва қоидаҳои Ӯро риоя намуда, зинда хоҳӣ шуд ва афзун хоҳӣ шуд, ва Худованд Худои ту туро дар замине ки барои тасарруфи он медарӣ, баракат хоҳад дод.

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то бодиққат бошед, ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, амал кунед. рохи шуморо обод мегардонад ва он гох муваффакияти хуб ба даст меоред».

Забур 103:19 Худованд тахти Худро дар осмон омода кардааст; ва салтанати Ӯ бар ҳама ҳукмронӣ мекунад.

Подшоҳии Худо бар ҳама ҳукмрон аст.

1: Ҳукмронии Худо мутлақ ва бетағйир аст.

2: Мо метавонем ба ҳукмронӣ ва ҳукмронии Худо таваккал кунем.

1: Isaiah 45: 21-22 - "Дар бораи худро баён кунед ва баён кунед; бигзор онҳо якҷоя машварат кунанд! Кӣ инро аз қадим гуфта буд? Кӣ инро аз қадим эълон карда буд? Оё ман, Худованд нестам? Ва ҷуз ман худои дигаре нест. , Худои одил ва Наҷотдиҳанда, ҷуз Ман ҳеҷ кас нест.

2: Дониёл 4:35 - Ҳамаи сокинони замин ҳеҷ ҳисоб карда мешаванд, ва Ӯ мувофиқи иродаи худ дар миёни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва касе наметавонад дасти ӯро бигирад ва ба ӯ бигӯяд: "Чӣ кор кардай?"

Забур 103:20 Худовандро ҳамду сано гӯед, эй фариштагони Ӯ, ки дар тавоноӣ, ки аҳкоми Ӯро ба ҷо меоваранд ва ба овози каломи Ӯ гӯш медиҳанд.

Забурнавис Худованд ва фариштагони Ӯро барои итоаткорӣ ва қувваташон дар иҷрои аҳкоми Худованд ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши гӯш кардан ва пайравӣ кардани Каломи Худо

2. Неъмати қувват: Гирифтани қудрат ва қудрати Худо

1. Эфсӯсиён 6:10-20 (Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед бар зидди ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед)

2. Яъқуб 4:7 (Пас ба Худо итоат кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад)

Забур 103:21 Худовандро муборак бод, эй ҳамаи лашкари Ӯ! эй вазирони Ӯ, ки писанди Ӯро ба ҷо меоранд.

Ҳар касе ки ба Ӯ хизмат мекунад ва иродаи Ӯро иҷро мекунад, Худованд бояд ҳамду сано гӯяд.

1. Хизмати содиқона - эътирофи баракати Худованд дар хидмати иродаи Ӯ

2. Дуруд ба Парвардигор - қадр кардани манфиатҳои анҷом додани ризогии Худо

1. Қӯлассиён 3:23-24 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, на барои одамон, на барои Худованд, зеро бидонед, ки меросро аз Худованд ҳамчун мукофоти худ хоҳед гирифт. Шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед"

2. Эфсӯсиён 6:5-8 - «Эй ғуломон, ба оғоёни заминии худ бо тарс ва ларзон ва бо дили самимӣ итоат кунед, чунон ки ба Масеҳ мехоҳед, на ба воситаи хидмати чашм, ҳамчун одамон, балки ҳамчун бандагони Масеҳ. , ки иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо оваред, бо иродаи нек хизмат кунед, на ба инсон, на ба Худованд, ва бидонед, ки ҳар кӣ кори нек кунад, онро аз Худованд бармегардонад».

Забур 103:22 Худовандро баракат гӯй, тамоми аъмоли Ӯ дар ҳама маконҳои салтанати Ӯ: муборак бод Худованд, эй ҷони ман.

Худовандро барои ҳамаи корҳои Ӯ баракат диҳед.

1: Забур 103:22-ро ҳамчун нуқтаи ибтидоӣ истифода бурда, биёед роҳҳои зиёдеро омӯзем, ки бо онҳо ба Худо барои ҳама корҳое, ки Ӯ барои мо кардааст, миннатдории худро нишон дода метавонем.

2: Биёед каме вақт ҷудо кунем, то дар бораи бузургии ҳукмронии Худо фикр кунем ва корҳои Ӯ чӣ гуна ҳама ҷойҳоро пур мекунанд. Мо метавонем миннатдории худро ба Худо бо баракат додани Ӯ дар ҳама корамон баён кунем.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша ва барои ҳама чиз ба Худои Падар ба номи Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем.

Таронаи 104 таронаест, ки Худоро ҳамчун Офаридгор ва Сарвари ҳама чиз ҳамду сано мегӯяд. Он зебоӣ, тартиб ва таъминоти олами табииро таҷлил мекунад ва ҳикмат ва ғамхории Худоро ба офаридаҳои Ӯ таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис аз ситоиши бузургӣ ва бузургии Худо оғоз мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ Худро мисли ҷома бо нур мепӯшонад ва осмонро мисли хайма дароз мекунад (Забур 103:1-2).

Сархати 2: Забурнавис қудрати эҷодии Худоро дар бунёди замин ба таври равшан тасвир мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ барои обҳо марзҳо муқаррар кардааст, кӯҳҳо, чашмаҳо ва водиҳоро ба вуҷуд овард. Онҳо таъкид мекунанд, ки чӣ тавр Худо барои нӯшидани ҳайвонҳо об медиҳад (Забур 103:5–13).

Сархати 3: Забурнавис аз гуногунии махлуқот дар хушкӣ ва баҳр дар ҳайрат мемонад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Худо барои ҳамаи онҳо ғизо медиҳад ва нақши Ӯро ҳамчун муҳофизи онҳо эътироф мекунад (Забур 103:14-23).

Сархати 4: Забурнавис дар бораи давраи ҳаёт дар табиат, аз тулӯи офтоб то ғуруби офтоб фикр мекунад. Онҳо эътироф мекунанд, ки ҳама махлуқот барои

ризқу рӯзии худ аз Худо вобастаанд ва дарк мекунанд, ки ҳикмати Ӯ дар фаровонӣ медиҳад (Забур 103:24–30).

Параграфи 5: Забурнавис бо изҳори хоҳиши онҳо то даме ки зинда ҳастанд, Худоро ҳамду сано хонанд, ба анҷом мерасонад. Онҳо шодии худро дар Ӯ тасдиқ мекунанд ва дуо мегӯянд, ки гуноҳкорон ҳангоми баракат додани Худованд аз рӯи замин маҳв шаванд (Забур 103:31-35).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад чаҳор тӯҳфа
ҷашни офариниши илоҳӣ,
ва тасдиқи пешгӯии илоҳӣ,
таъкиди баёне, ки тавассути васфи бузургӣ ва таъкид ба эътирофи қудрати илоҳӣ ба даст омадааст.

Бо таъкид ба тасвире, ки тавассути тасвири равшани мӯъҷизаҳои табиат ба даст омадааст ва тасдиқи эътирофи ризқи илоҳӣ,
ва таъкиди мулоҳиза, ки тавассути эътирофи вобастагии мутақобила дар дохили офариниш ҳангоми изҳори хоҳиши ситоиш ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои шахсӣ дар мавриди эътирофи вобастагӣ аз ризқи илоҳӣ ва тасдиқи умед ба адолат.

Забур 104:1 Эй ҷонам, Худовандро баракат деҳ. Эй Худованд Худои ман, Ту хеле бузург ҳастӣ; туро иззату икром дар бар кардай.

Забурнавис Худоро барои бузургӣ ва азамати худ ҳамду сано мегӯяд.

1. Қудрат ва бузургии Худо

2. Неъмати ситоиши Худо

1. Забур 103:1

2. Ишаъё 6:1-3: "Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд буд; ва қатораи ҷомааш маъбадро пур кард".

Забур 104:2 Он ки худро бо нур мепӯшонад, мисли либос, ва осмонро мисли парда дароз мекунад.

Дар порча сухан меравад, ки чӣ тавр Худо худро бо нур мепӯшонад ва осмонро мисли парда дароз мекунад.

1: Худо муҳофизи мо, паноҳгоҳи мо аз тӯфонҳои ҳаёт аст

2: Офариниши ҷалоли Худо - Осмонҳо ҳамчун парда

1: Isaiah 40:22 - Он ки бар ҳалқаи замин нишастааст, ва сокинони он мисли малах мебошанд; ки осмонро ҳамчун парда дароз мекунад ва онҳоро ҳамчун хайма барои сокин шудан паҳн мекунад.

2: Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ва фалак кори дасти ӯро нишон медиҳад.

Забур 104:3 Ки чӯбҳои ҳуҷраҳои Худро дар об мегузорад, ва абрҳоро аробаи худ месозад, ки бар болҳои бод қадам мезанад.

Худост, ки чӯбҳои ҳуҷраҳои худро дар об меофаринад, абрҳоро аробаи худ месозад ва бар болҳои бод роҳ меравад.

1. Худо Офаридгори ҳама чиз аст - Забур 103:3

2. Бо Худо бар болҳои бод роҳ рафтан - Забур 103:3

1. Ҳастӣ 1:1-31 - Қудрати Эҷодии Худо

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Онҳо мисли уқобҳо дар болҳо парвоз хоҳанд кард

Забур 104:4 Ки фариштагони Худро рӯҳҳо мегардонад; вазирони ӯ оташи сӯзон:

Худованд фариштагонро барои фиристодаи худ офарид ва онон мисли оташи афрӯхтаанд.

1. Қудрати паёмбарони Худо: Чӣ гуна фариштагон мисли оташи сӯзонанд

2. Бузургии офариниши Худо: Фаҳмидани фариштагон ва нақши онҳо

1. Ибриён 1:7 - Ва дар бораи фариштагон мегӯяд: "Он ки фариштагони Худро рӯҳҳо ва хизматгорони Худро шӯълаи оташ мегардонад".

2. Матто 4:11 - Он гоҳ иблис ӯро тарк кард, ва инак, фариштагон омада, ба Ӯ хизмат мекарданд.

Забур 104:5 Он ки пояҳои заминро гузошт, то абад аз байн набарад.

Ин порча дар бораи қудрати Худо дар бунёди пояҳои замин сухан меронад.

1. Қудрати Худо дар бунёди пояҳои замин

2. Суботи абадии офариниш

1. Еҳушаъ ибни Нун 24:15-17 - «Ва агар ба шумо ибодат кардан ба Худованд бад бошад, имрӯз шуморо интихоб кунед, ки ба кӣ парастиш хоҳед кард: хоҳ худоҳое, ки падаронатон дар он тарафи тӯфон ибодат мекарданд, ё худоёни амӯриён, ки шумо дар замини онҳо сокинед, аммо ман ва хонаи ман мо ба Худованд ибодат хоҳем кард, ва қавм дар ҷавоб гуфтанд: «Худо накунад, ки мо Худовандро тарк карда, худоёни дигарро ибодат кунем, зеро Худованди мо Худоё, Ӯст, ки моро ва падаронамонро аз замини Миср, аз хонаи ғуломӣ ба воя расонд ва он мӯъҷизаҳои бузургро дар назари мо ба амал оварда, ва моро дар ҳар роҳе, ки дар он мерафтем, нигоҳ дошт, ва дар миёни ҳамаи Ва Худованд тамоми қавмро, яъне амӯриёнро, ки дар ин замин сокин буданд, аз пеши мо берун ронд, бинобар ин мо низ Худовандро ибодат хоҳем кард, зеро ки Ӯ Худои мост.

2. Ишаъё 40:22 - Он аст, ки бар гирди замин нишастааст, ва сокинони он мисли малах мебошанд; ки осмонро ҳамчун парда дароз мекунад ва онҳоро ҳамчун хайма барои сокин шудан паҳн мекунад.

Забур 104:6 Ту онро бо умқ пӯшонидӣ, мисли ҷома; Обҳо аз болои кӯҳҳо истода буданд.

Худо ҷаҳонро офарид, ки онро бо қудрат ва тавоноии худ фаро гирифт.

1. Қудрати Худо: Чӣ гуна қудрати бузурги ӯ ҷаҳонро меофарад ва нигоҳ медорад

2. Зебоии офариниш: Инъикоси ишқ ва некии Худованд

1. Румиён 1:20 Зеро аз замони офариниши ҷаҳон хислатҳои нонамоёни Худо, қудрати абадии Ӯ ва табиати илоҳӣ, ки аз он чи офарида шудааст, фаҳмида мешаванд, ба тавре ки одамон узр надоранд.

2. Забур 19:1 Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; ос-мон аз кори дастонаш хабар медихад.

Забур 104:7 Аз мазаммати Ту гурехтанд; аз садои раъди ту шитофтанд.

Қудрати Худовандро аз он дидан мумкин аст, ки сарзаниш ва раъду барқи Ӯ душманони Ӯро гурезанд.

1. Ҳокимияти Худованд: Чӣ тавр Қудрати Худованд итоаткорӣ мекунад

2. Худо мефармояд: Таъсири садои Худо дар офариниши ӯ

1. Хуруҷ 19: 16-20 - Вақте ки садои Худо дар кӯҳи Сино садо медиҳад

2. Ишаъё 30:30 - Овози Худованд шабнам ва оромиро меорад

Забур 104:8 Ба кӯҳҳо мебароянд; аз водиҳо ба он ҷое ки барои онҳо бунёд кардаӣ, мефуроянд.

Дар таронаи 104 офариниши Худо кӯҳҳо ва водиҳоро ба манфиати офаридаҳояш ситоиш мекунад.

1. Рӯзи бепоёни Худо: Такя ба некии Худо дар офариниш

2. Ғамхории Худованд дар бораи офаринишаш: қадршиносии неъматҳои табиат

1. Ишаъё 45:18 Зеро чунин мегӯяд Худованд, ки осмонро офарид (Ӯ Худост!), Ӯ заминро офарид ва онро ба вуҷуд овард (Ӯ онро барпо кард; онро холӣ наофаридааст, Ӯ онро барои сокинон сохтааст!) : Ман Худованд ҳастам, ва дигаре нест.

2. Матто 6:26 Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед?

Забур 104:9 Ту аҳд гузоштаӣ, ки аз онҳо нагузаранд; ки боз ру ба ру накунанд, ки заминро рупуш кунанд.

Худо барои ҳифзи махлуқоташ сарҳадҳое муқаррар кардааст.

1: Сарҳад атои Худост - Забур 103:9

2: Қудрати сарҳад - Забур 103:9

1: Масалҳо 22:28 Ҷойгоҳи қадимаро, ки падаронат гузоштаанд, дур накун.

2: Масалҳо 15:24 Роҳи ҳаёт бар доно болотар аст, то ки ӯ аз дӯзах дар поён биравад.

Забур 104:10 Ӯ чашмаҳоро ба водиҳо мефиристад, ки дар миёни теппаҳо ҷорӣ мешаванд.

Худо аз теппаҳо ба водиҳо чашмаҳо мефиристад, то ҳаёт ва тароват бахшад.

1. Раҳмати Худо - Чашмаҳои оби зинда

2. Рӯзҳои Худо – таровати фаровон барои рӯҳҳои хаста

1. Забур 103:10

2. Юҳанно 7:37-38 - "Дар рӯзи охирини ид, рӯзи бузург, Исо бархоста фарьёд зад: "Ҳар кӣ ташна бошад, назди Ман биёяд ва бинӯшад. Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, чунон ки Навиштаҳо гуфта шудааст гуфт: Аз дилаш дарьёхои оби зинда чорӣ мешавад.

Забур 104:11 Онҳо ба ҳар ҳайвони саҳро об медиҳанд, харҳои ваҳшӣ ташнагии худро мешикананд.

Худо ба ҳама мавҷудоти ваҳшӣ ва хонагӣ рӯзӣ медиҳад.

1. Раҳмати Худо барои ҳама мавҷудоти хурду бузург аст.

2. Ҳама махлуқот аз ризқи Худованд баракат доранд.

1. Матто 10:29-31 "Оё ду гунҷишк ба як динор фурӯхта намешавад? Ва ҳеҷ яке аз онҳо ғайр аз Падари шумо ба замин намеафтад. Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳама шумурда шудаанд. Пас, натарсед; шумо аз бисьёр гунчишкхо арзишмандтаранд.

2. Ишаъё 34: 15-17 "Дар он ҷо бум лона карда, хобида, тухм мебарорад ва дар зери сояи вай ҷамъ мешавад; дар он ҷо шохҳо низ ҷамъ шудаанд, ки ҳама бо ҳамсари худ. Биҷӯед ва аз китоби Худованд бодиққат хонед: Ҳеҷ яке аз инҳо гум хоҳанд шуд, ҳеҷ кас бе ҳамсари вай нахоҳад монд, зеро даҳони Худованд фармудааст, ва Рӯҳи Ӯ онҳоро ҷамъ кардааст, барои онҳо қуръа партофтааст, ва дасти Ӯ онро бо хати ченак тақсим кардааст. то абад соҳиби он хоҳанд шуд, ва аз насл ба насл дар он сокин хоҳанд шуд.

Забур 104:12 Ба воситаи онҳо мурғони осмон маскан хоҳанд гирифт, ки дар миёни шохаҳо суруд мехонанд.

Ин порча дар бораи паррандагон сухан меронад, ки дар осмон сукунат доранд ва дар байни шохаҳо суруд мехонанд.

1. Зебоии офариниш: Таҷлили мӯъҷизаҳои табиат

2. Ҷустуҷӯи шодӣ дар ҳаррӯза: Гӯш кардани мусиқии зиндагӣ

1. Ҳастӣ 1:20-25 - Офариниши Худо паррандагон

2. Забур 19:1-4 - Қудрати Офаридгории Худо тавассути табиат ошкор шудааст

Забур 104:13 Аз утоқҳои худ кӯҳҳоро об медиҳад: замин аз самараи аъмоли Ту сер мешавад.

Худованд ба воситаи корҳое, ки анҷом додааст, ризқу рӯзии ҳамаи махлуқоти худро медиҳад.

1. Рӯзи Худо - чї гуна Худо барои мардумаш рӯзї медињад

2. Меваи аъмоли Худо - гирифтани фоидаи офариниши Ӯ

1. Забур 103:13

2. Матто 6:25-33 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҷони худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ё бинӯшед; ё дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест, ва бадан бештар аст. Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки онҳо намекоранд, дарав намекунанд ва дар анборҳо нигоҳ медоранд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

Забур 104:14 Ӯ алафро барои чорпоён мерӯёнад ва гиёҳро барои хизмати одамон, то ки аз замин ғизо барорад;

Худо тамоми махлуқоти худро ба воситаи фаровонии замин таъмин мекунад.

1: Худо ризқдиҳандаи мост ва моро рӯзӣ ва ғамхорӣ медиҳад.

2: Мо аз фазли офариниши Худо баракат дорем ва ба воситаи он ниёзҳои моро бароварда месозад.

1: Матто 6:26-30 - Инак, мурғони ҳаво, зеро онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро ғизо медиҳад. Оё шумо аз онҳо беҳтар нестед?

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 104:15 Ва шароб, ки дили одамро шод мегардонад, ва равған барои рӯшноӣ кардани чеҳра, ва ноне ки дили одамро қувват мебахшад.

Ин порча аз Забур дар бораи шодие, ки шароб, равған ва нон ба одамон меорад, нақл мекунад.

1: Худо ба мо атоҳое медиҳад, ки ба мо шодӣ ва қувват мебахшанд.

2: Тӯҳфаҳои шароб, равған ва нонеро, ки Худо ба мо додааст, ҷашн гиред.

1: Юҳанно 10:10 - Дузд на барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд; Ман омадаам, то ки онҳо ҳаёт дошта бошанд, ва онро фаровонтар дошта бошанд.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 104:16 Дарахтони Худованд пур аз шира аст; кадрҳои Лубнон, ки Ӯ шинондааст;

Худованд замини худро бо гиёҳҳои сералаф баракат додааст.

1: Баракатҳои фаровони Худованд

2: Таъмини Худо барои халқаш

1: Ишаъё 55: 10-12 - Чунки борон ва барф аз осмон борида, ба он ҷо барнамегардад, балки заминро об медиҳад, ва онро мерӯёнад ва шукуфтааст, то ба коранда тухм диҳад, ва нон ба хӯранда:

2: Забур 65: 9-13 - Ту ба замин меравӣ ва онро об медиҳӣ: Ту онро аз дарёи Худо, ки пур аз об аст, ғанӣ медиҳӣ: Ту ба онҳо ҷуворимакка тайёр мекунӣ, ҳангоме ки онро таъмин кардай.

Забур 104:17 Дар он ҷое ки паррандагон лона месозанд, аммо арча хонаи вай аст.

Паррандагон лонаҳои худро дар ҷойҳои гуногун месозанд, лейлак дар арча хона мекунад.

1. Махлуқоти Худо ва хонаҳои онҳо: Таҳқиқи табиати ҷаҳони офаридашуда

2. Таъмини Худо: Омӯзиш дар ғамхории офариниш

1. Матто 6:26 - Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

2. Ишаъё 40:11 - Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад: Барраҳоро дар оғӯш ҷамъ мекунад ва ба дилаш наздик мебарад; ба онхое, ки чавон доранд, мулоимона рохбарӣ мекунад.

Забур 104:18 Кӯҳҳои баланд паноҳгоҳи бузҳои ваҳшӣ мебошанд; ва сангҳо барои конусҳо.

Бузи вахшӣ дар теппаю харсангхои баланд панох меёбанд.

1. Худованд барои ҳама махлуқот паноҳ медиҳад

2. Ҷустуҷӯи нерӯ дар замонҳои душвор

1. Ибриён 13:5б - Худи Ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2. Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 104:19 Моҳро барои фаслҳо таъин кард; Офтоб ғуруби ӯро медонад.

Худо моҳро таъин кард, то фаслҳоро муқаррар кунад ва офтобро барои нишон додани ғуруби худ таъин кард.

1. Нақшаи Худо - Мо ёдовар мешавем, ки чӣ гуна Худо барои ҳама чизҳои хурду бузург нақша дорад.

2. Офтоб ва Моҳ - Чї гуна Офтоб ва Моҳ таљассумгари ќудрат ва њикмати Худост.

1. Воиз 3:1-8 - Барои ҳама чиз мавсим ва вақт барои ҳар чизе дар зери осмон вуҷуд дорад.

2. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

Забур 104:20 Ту торикӣ мекунӣ, ва шаб аст: дар он ҳама ҳайвоноти ҷангал медароянд.

Худо касест, ки торикиро дар шаб меофарад ва муҳити бехатареро фароҳам меорад, ки дар он ҳайвоноти ҷангал сайру гашт кунанд.

1: Худо ба мо ҷои амне медиҳад, ки дар нури Ӯ кашф ва рушд кунем.

2: Мо бояд ба Худо барои торикие, ки шабона ба мо медиҳад, шукр гӯем.

1: Забур 104:20 - Ту торикӣ мекунӣ, ва шаб аст: дар он ҳама ҳайвоноти ҷангал медароянд.

2: Isaiah 45:7 - Ман нурро ба вуҷуд меоварам, ва зулмотро меофарам; Ман сулҳ мекунам ва бадӣ меофарам; Ман Худованд, ҳама чизро мекунам.

Забур 104:21 Ҷавонон аз паси сайд наъра мекунанд, ва аз Худо хӯрок меҷӯянд.

Шерҳои ҷавон барои ризқу рӯзӣ ба Худо таваккал мекунанд ва онро аз наъраи худ меҷӯянд.

1: Худо ризқдиҳандаи мо ва Сарчашмаи ҳама ниёзҳои мост.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро тавре ки ваъда додааст, таъмин мекунад.

1: Забур 37:25 - "Ҷавон будам ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шуда бошад, ва насли ӯ нон талаб кунад."

2: Матто 6:26-27 - "Инак, мурғони ҳаво, зеро онҳо намекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд; лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо беҳтар нестед?"

Забур 104:22 Офтоб тулӯъ мекунад, онҳо ҷамъ мешаванд, ва онҳоро дар чоҳҳои худ мегузоранд.

Махлукони худо субх чамъ мешаванд ва дар оханхои худ истирохат мекунанд.

1. Махлуқоти Худо ва атои оромӣ

2. Баракати гирд омадан

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

2. Матто 11:28-30 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи хастагон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод. Юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва шумо барои ҷонҳои шумо оромӣ хоҳад ёфт, зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст».

Забур 104:23 Одам ба кори худ ва ба меҳнати худ то шом меравад.

Одам аз руз то шаб кор мекунад.

1: Меҳнати мо инъикоси файзу раҳмати Худост.

2: Кор як ҷузъи муҳими ҳаёти мост ва он бояд бо рӯҳияи шодӣ анҷом дода шавад.

1: Қӯлассиён 3:23 - "Ҳар коре, ки мекунед, аз таҳти дил кор кунед, чунон ки барои Худованд, на барои одамон."

2: Воиз 2:24 - "Одам наметавонад чизе беҳтар аз он кунад, ки бихӯрад ва бинӯшад ва аз меҳнати худ қаноатмандӣ ёбад. Ин ҳам, ман мебинам, ки аз дасти Худост."

Забур 104:24 Эй Парвардигори ман, корҳои Ту чӣ қадар гуногунанд! Ҳамаро бо ҳикмат офаридӣ, замин пур аз сарвати туст.

Корҳои Худованд гуногунанд ва бо ҳикмат офарида шуда, заминро аз сарвати Ӯ пур мекунанд.

1. Хирад ва саховатмандии Худованд

2. Ризки фаровони Худо

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

2. Забур 65:11 - Ту солро бо неъмати худ тоҷ мекунӣ, ва аробаҳои ту аз фаровонӣ пур мешавад.

Забур 104:25 Чунин аст ин баҳри бузург ва фарох, ки дар он чизҳои бешумор хазандагон ҳастанд, ҳам ҳайвоноти хурд ва ҳам бузург.

Дар Забур 103:25 паҳнои азими баҳр тасвир шудааст, ки дар он ҷо мавҷудоти гуногуни хурду калон ҷойгир аст.

1. Офариниши Худо васеъ ва пур аз ҳаёт аст - Забур 103:25

2. Зебоии баҳр ёдоварӣ аз бузургии Худост - Забур 103:25

1. Ҳастӣ 1:20-21 - Ва Худо гуфт: «Бигзор обҳо бо тӯдаи мавҷудоти зинда пур шаванд ва паррандагон аз болои замин дар саросари осмон парвоз кунанд.

2. Айюб 12:7-10 - Аммо аз ҳайвонҳо пурс, ва онҳо туро таълим хоҳанд дод; мурғони осмон, ва онҳо ба ту хабар хоҳанд дод; ё буттаҳои замин, ва онҳо ба

шумо таълим медиҳанд; ва моҳии баҳр ба шумо хабар хоҳад дод. Кист аз ҳамаи инҳо намедонад, ки дасти Худованд ин корро кардааст? Дар дасти у умри хар як мавчудоти зинда ва нафаси тамоми инсоният аст.

Забур 104:26 Он ҷо киштиҳо равонанд; он левиафан ҳаст, ки дар он ҷо бозӣ кардаӣ.

Забурнавис Худоро барои зебоии офариниш ҳамду сано хонда, махсусан киштиҳо ва Левиафонро, ки Ӯ офаридааст, зикр мекунад.

1. Аҷиби офариниши Худо

2. Дар ризояти Худо оромӣ ёфтан

1. Забур 8:3-4 «Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки муқаррар кардаӣ, мебинам; Одам чист, ки дар бораи вай ёд мекунӣ? ва Писари Одам, ки ту ӯро дидан мекунӣ?»

2. Айюб 41:1-11 "Оё метавонӣ левиафанро бо қалмоқ берун оварӣ? ё забони ӯро бо ресмоне, ки ту поён меандозӣ? ... Кӣ метавонад дарҳои рӯи ӯро кушояд? дандонҳои ӯ дар гирду атроф даҳшатнок аст. Тарозуи ӯ. Мағрури Ӯст, мисли мӯҳри маҳкам бастаанд... Ӯ чуқурро мисли дег меҷӯшад, баҳрро мисли деги равғани атрафшон месозад».

Забур 104:27 Ҳама интизори Ту ҳастанд; то ба онҳо дар сари вақт гӯшт диҳӣ.

Худованд тамоми мавҷудоти зиндаро рӯзӣ медиҳад.

1. Ғамхорӣ ва таъминоти Худо - Забур 103:27

2. Тӯҳфаи ғизо - Забур 103:27

1. Матто 6:25-34 - Дар бораи ҳаёти худ хавотир нашав.

2. Забур 145:15-16 - Худованд дар ҳама роҳҳои худ одил аст ва дар ҳама аъмоли худ меҳрубон аст.

Забур 104:28 То ба онҳо медиҳӣ, онҳо ҷамъ мешаванд; дасти Худро мекушоӣ, онҳо аз некӣ пур мешаванд.

Худованд тамоми махлуқоташ ризқу рӯзӣ медиҳад ва мо бояд шукронаи неъматҳои саховатманди Ӯ бошем.

1. Шукрона дар баробари фаровонӣ

2. Дасти кушодаи Худо ва баракати мо

1. Матто 6:25-34 - Парво накунед

2. Луқо 12:22-31 - Ғамхорӣ накунед

Забур 104:29 Рӯи худро пинҳон мекунӣ, онҳо ғамгин мешаванд; нафаси онҳоро мегирӣ, мемиранд ва ба хоки худ бармегарданд.

Ҳузури пурқудрати Худо ҳаёти онҳоеро, ки онро аз сар мегузаронанд, тағйир медиҳад.

1: Ҳузури Худо қудрати ҳаёт ва дигаргунсозиро дорад.

2: Бузургии Худо дар қобилияти Ӯ барои ҳаёт ва марг зоҳир мешавад.

1: Хуруҷ 33: 18-19 - Мусо хоҳиш кард, ки ҷалоли Худоро бубинад ва ҷавоби Худо ин эълон кардани некӣ ва марҳамати Ӯ буд.

2:2 Қӯринтиён 3:17-18 - Худованд Рӯҳест, ки ҳаёт мебахшад ва аз қонуни гуноҳ ва мамот озод мекунад.

Забур 104:30 Рӯҳи Худро мефиристӣ, онҳо офарида шудаанд; ва Ту рӯи заминро нав мекунӣ.

Ин порча дар бораи қудрати Худо барои ба вуҷуд овардани офариниш ва навсозӣ сухан меравад.

1: Қудрати Худо барои эҷод ва навсозӣ

2: Фаҳмидани қудрати Рӯҳи Худо

1: Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши Ӯ ҳеҷ кас наметавонад. Ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати нотавононро афзун мекунад.Ҳатто ҷавонон хаста ва хаста мешаванд, ва ҷавонон пешпо мехӯранд ва меафтанд;Вале онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард, ва мисли уқобҳо болҳо бар бол парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд».

2: Ишаъё 43: 18-19 - "Он чи пештараро фаромӯш кунед; дар бораи гузашта фикр накунед. Инак, ман кори нав мекунам! Ҳоло он ба вуҷуд меояд; оё шумо онро намефаҳмед? Ман дар биёбон роҳ месозам. ва ҷӯйҳо дар замини бекорхобида».

Забур 104:31 Ҷалоли Худованд то абад пойдор хоҳад буд: Худованд аз аъмоли Ӯ шод хоҳад шуд.

Ҷалоли Худованд то абад хоҳад буд ва Ӯ аз корҳои Худ шод хоҳад шуд.

1. Шодии Худованд ҷовидона аст

2. Кори Худованд пойдор аст

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Забур 104:32 Ӯ ба замин менигарад, ва замин меларзад, ба кӯҳҳо мерасад, ва онҳо дуд мекунанд.

Қудрати Худо заминро ба ларза меорад ва теппаҳоро дуд мекунад, вақте ки ба онҳо нигоҳ мекунад.

1. Таларзи қудрати Худо

2. Дуди ламси Худо

1. Забур 29:3-9 - "Овози Худованд бар обҳо аст; Худои ҷалол, Худованд бар обҳои бисьёр раъд мезанад. Овози Худованд пурқувват аст; овози Худованд пур аз азамат аст. Овози Худованд арзҳоро мешиканад; Худованд арзҳои Лубнонро мешиканад; Ӯ Лубнонро мисли гӯсола мепартояд, ва Сириёнро мисли гови ваҳшӣ. биёбонро ба ларза меандозад, Худованд биёбони Қодешро ба ларза медарорад, овози Худованд оҳуҳоро зоид ва ҷангалҳоро бараҳна месозад, ва дар маъбади Ӯ ҳама фарьёд мезананд: "Ҷалол!

2. Ваҳй 19:6 - "Он гоҳ ман шунидам, ки овози анбӯҳи бузург, мисли ғурри обҳои бисьёр ва мисли садои раъдҳои пурқуввате буд, ки нидо мекард: Ҳалелуё! Барои Худованд Худои Қодири мо! ҳукмронӣ мекунад».

Забур 104:33 То даме ки зинда бошам, барои Худованд суруд хоҳам гуфт: Худои худро дар ҳоле ки ҳастӣ ҳамду сано хоҳам гуфт.

Ман то даме ки зиндаам, дар бораи Худованд суруд хоҳам гуфт - изҳори муҳаббат ва миннатдории худ барои ҳамаи корҳои Ӯ.

1: Биёед ҳаёти худро барои эълон кардани бузургии Худо ва ҳамду санои Ӯ истифода барем.

2: Биёед дар ҳар мавсими ҳаёти худ бо шодӣ дар бораи Худованд суруд хонем.

1: Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи мекунед, хоҳ дар сухан ва хоҳ дар амал, ҳамаашро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2: Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Забур 104:34 Тафаккури ман дар бораи ӯ ширин хоҳад буд: Ман дар Худованд шод хоҳам шуд.

Забурнавис аз мулоҳиза дар бораи Худованд шодии худро баён мекунад.

1. Шодмонӣ дар мулоҳиза дар бораи Худованд

2. Баракатҳои вақтгузаронӣ бо Худо

1. Забур 104:34

2. Забур 63:6-7 «Вақте ки туро бар бистари худ ёд мекунам, ва дар посбонии шаб дар бораи Ту мулоҳиза мекунам. 7 Зеро ки ту ёвари ман будӣ, бинобар ин дар сояи болҳои Ту шод хоҳам шуд».

Забур 104:35 Бигзор гунаҳкорон аз замин маҳв шаванд, ва шарирон дигар набошанд. Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман. Худовандро ҳамду сано кунед.

Замин аз гунаҳкорон пок мешавад ва бадкорон нест хоҳанд шуд. Мо бояд Худовандро барои некиаш ҳамду сано хонем.

1. Мо бояд ҳамеша дар ҳама ҳолат Худоро шукр гӯем.

2. Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки заминро аз гунаҳкорон ва бадӣ пок кунад.

1. Забур 103:2 - Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Таронаи 105 таронаест, ки таърихи садоқати Худоро ба халқи худ нақл мекунад, махсусан ба аҳди Ӯ бо Иброҳим ва раҳоии исроилиён аз Миср. Он ҳамчун ёдраскунандаи ваъдаҳои Худо хидмат мекунад ва ҳамду сано ва шукргузорӣ мекунад.

Сархати 1: Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки Худовандро шукр гӯянд ва корҳои Ӯро дар байни халқҳо маълум кунанд. Онҳо дигаронро даъват мекунанд, ки ҳамду сано хонанд ва дар бораи корҳои аҷоиби Худо нақл кунанд (Забур 104:1–2).

Сархати 2: Забурнавис ба хотир меорад, ки чӣ тавр Худо аҳди Худро бо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб ба ёд овард. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Худо онҳоро ҳангоми сафар дар кишварҳои бегона муҳофизат мекард (Забур 104:8–15).

Сархати 3: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр Юсуф ба ғуломӣ фурӯхта шуд, вале дар ниҳоят ҳокими Миср шуд. Онҳо таъкид мекунанд, ки чӣ тавр Худо Мусоро ҳамчун наҷотдиҳанда фиристод, то аломот ва балоҳои мӯъҷизавӣ ба амал орад (Забур 104:16-27).

Сархати 4: Забурнавис воқеаҳои Хуруҷ, аз ҷумла ҷудошавии Баҳри Сурх, таъминот дар биёбон ва ғалаба бар душманони онҳоро нақл мекунад. Онҳо садоқати Худоро дар тӯли сафарашон таъкид мекунанд (Забур 104:28–45).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад панҷ тӯҳфа
ёдоварӣ аз садоқати илоҳӣ,
ва насиҳат барои ситоиш,
таъкиди даъват ба воситаи даъвати шукр ва таъкид ба эътирофи аъмоли илоҳӣ.

Бо таъкид ба инъикоси таърихие, ки тавассути такрори ваъдаҳои аҳд ва тасдиқи ҳифзи илоҳӣ ба даст омадааст,
ва таъкид кардани тасвири ривоятӣ, ки тавассути ёдоварӣ аз раҳоӣ аз ғуломӣ ҳангоми изҳори эътирофи дахолати илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани ҷашне, ки дар робита бо эътирофи аломатҳои мӯъҷизавӣ нишон дода мешавад, дар ҳоле ки тасдиқи эътимод ба садоқати Худо.

Забур 105:1 Эй Худовандро шукр гӯй; номи уро бихон: кори уро дар байни мардум маълум кун.

Бояд шукри Худованд кунем ва аъмоли Ӯро дар миёни мардум огоҳ кунем.

1. Ситоиши Худо барои неъматҳояш

2. Ошкор кардани некии Худо ба ҷаҳониён

1. Румиён 10:14-15 - Пас чӣ гуна онҳо Онеро, ки ба Ӯ имон наовардаанд, бихонанд? ва чӣ гуна онҳо ба касе ки дар бораи Ӯ нашунидаанд, имон оваранд? ва бе воиз чӣ гуна мешунаванд? Ва чӣ гуна мавъиза кунанд, магар он ки фиристода шаванд?

2. Аъмол 1:8 - Аммо шумо қувват хоҳед ёфт, пас аз он ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шавад; ва шумо ҳам дар Ерусалим, ва ҳам дар тамоми Яҳудо, ва ҳам дар Сомария ва то ақсои олам шоҳидони Ман хоҳед буд. замин.

Забур 105:2 Барои ӯ суруд хонед, дар бораи ӯ суруд хонед; дар бораи ҳама мӯъҷизаҳои Ӯ нақл кунед.

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки Худоро барои корҳои аҷибаш ҳамду сано гӯем.

1. Таҷлили ҷалоли корҳои Худо

2. Изҳори сипос ба Худо барои мӯъҷизаҳояш

1. Забур 136:4 - Ба касе ки танҳо мӯъҷизоти бузург мекунад, зеро ки меҳрубонии пурмуҳаббати ӯ то абад пойдор аст.

2. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ! Зеро кист, ки фикри Худовандро донист, ё кист, ки машваратчии Ӯ буд? Ё кист, ки ба ӯ ҳадя додааст, то ки баргардонида шавад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Забур 105:3 Ба исми муқаддаси Ӯ ҷалол диҳед, бигзор дили толибони Худованд шод шавад.

Худоро ҳамду сано хонед ва аз ҷустуҷӯи Худованд шодӣ ёбед.

1: Ба исми Худованд шодӣ кунед

2: Ҷустуҷӯи Худованд шодӣ меорад

1: Isaiah 55:6 Худовандро биҷӯед, то пайдо шавад, Ӯро бихонед, вақте ки Ӯ наздик аст.

2: Яъқуб 1:2-3 Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо сабрро ба амал меорад.

Забур 105:4 Худовандро ва қуввати Ӯро биҷӯед; чеҳраи Ӯро то абад биҷӯед.

Забурнавис хонандагонро ташвиқ мекунад, ки Худованд ва қуввати Ӯро ҷӯянд ва пайваста чеҳраи Ӯро биҷӯянд.

1. "Ҷустуҷӯи Худованд ва қуввати Ӯ"

2. "Ҷустуҷӯи чеҳраи Худованд"

1. Румиён 12:2 - "Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст."

2. Яъқуб 4:8 - «Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик хоҳад шуд.

Забур 105:5 Аҷоиботи Ӯро, ки кардааст, ба ёд оваред; мӯъҷизот ва ҳукмҳои даҳони Ӯ;

Ин порча моро ташвиқ мекунад, ки корҳои бузург ва аҷоиб ва мӯъҷизаҳои Худо ва ҳукмҳои Ӯро ба ёд орем.

1. Ёд кардани аҷоиби Худо

2. Қудрати ҳукмҳои Худо

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонед? Оё нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ қобили ҷустуҷӯ аст".

2. Эфсӯсиён 3:20 - "Акнун ба касе, ки қодир аст, аз рӯи қудрате, ки дар дохили мо амал мекунад, аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё фикр мекунем, хеле фаровонтар аст".

Забур 105:6 Эй насли бандаи Ӯ Иброҳим, эй фарзандони Яъқуби баргузидаи Ӯ.

Забур насли Иброҳим ва Яъқубро ташвиқ мекунад, ки ба аҳди худ бо Худо вафо кунанд.

1. Аҳди Иброҳим ва Яъқуб: Даъват барои содиқ мондан

2. Вафодории Иброҳим ва Яъқуб: Намунае барои мо

1. Ҳастӣ 17: 7-8 - Ва ман аҳди худро дар байни худам ва ту ва насли ту баъд аз ту дар наслҳои онҳо барои аҳди ҷовидонӣ хоҳам гузошт, то ки барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо бошад.

2. Ҳастӣ 25:23 - Ва Худованд ба вай гуфт: «Ду халқ дар батни ту ҳастанд, ва ду халқ аз шиками ту ҷудо хоҳанд шуд; ва як қавм аз қавми дигар қавитар хоҳад буд; ва калон ба хурдӣ хизмат мекунад.

Забур 105:7 Ӯ Худованд Худои мост, Ҳукмҳои Ӯ дар тамоми замин аст.

Худованд Худои мост ва ҳукмҳои Ӯ умумист.

1. Чӣ тавр бояд дар эътирофи довариҳои умумиҷаҳонии Худованд зиндагӣ кунем

2. Зарурати эътирофи қудрати Худованд дар тамоми ҳаёт

1. Ишаъё 45:5-7 - "Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; ғайр аз Ман Худое нест. Ман туро қувват хоҳам дод, гарчанде ки маро нашинохтай, то аз тулӯи офтоб то макони гузоштани он мардум донанд, ки ҷуз Ман ҳеҷ кас нест; Ман Худованд ҳастам, ва ҳеҷ каси дигаре нест; Ман нурро ба вуҷуд меоварам ва зулмотро меофарам, ободӣ меоварам ва фалокат меоварам; Ман, Худованд, ҳамаи ин корҳоро мекунам.

"

2. Матто 28:18-20 - Он гоҳ Исо назди онҳо омада, гуфт: «Тамоми қудрат дар осмон ва замин ба Ман дода шудааст. Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд. Ва бешубҳа, ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Забур 105:8 Ӯ аҳди Худро то абад дар хотир дорад, Каломеро, ки ба ҳазор насл фармудааст.

Худованд аҳди хешро то абад ёд карда ва ба ҳазор насл фармудааст.

1. Зебоии аҳди Худо ва аҳамияти он барои наслҳо.

2. Вафодории Худо дар риояи аҳди худ.

1. Ишаъё 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо аз байн мераванд ва теппаҳо аз байн мераванд, аммо муҳаббати устувори Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии Ман аз байн нахоҳад рафт", мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм мекунад.

2. Ибриён 13:20-21 - Бигзор Худои сулҳу осоиштагӣ, ки Худованди мо Исоро, чӯпони бузурги гӯсфандонро аз мурдагон эҳё кард, бо хуни аҳди абадӣ, шуморо бо ҳар кори нек муҷаҳҳаз гардонад, то ки шумо кори Ӯро ба ҷо оваред. ба воситаи Исои Масеҳ, ки Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Забур 105:9 Ӯ бо Иброҳим чӣ аҳд бастааст, ва қасам ба Исҳоқ бастааст;

Вафодории Худо дар риояи аҳди худ бо Иброҳим ва Исҳоқ.

1. Аҳди Худо: Кафолати муборак

2. Умеди устувори мо ба ваъдаҳои Худо

1. Ҳастӣ 15:18 - Аҳди Худо бо Иброҳим

2. Румиён 4:18-21 - Имон ва умеди Иброҳим ба ваъдаҳои Худо

Забур 105:10 Ва инро барои Яъқуб барои шариат ва барои Исроил барои аҳди ҷовидонӣ тасдиқ намуд:

Худо бо Исроил ва Яъқуб аҳди абадӣ баст.

1: Аҳди абадии Худо кафолати садоқати Ӯ ва меҳрубонии пурмуҳаббати Ӯст.

2: Аҳди Худо ёдрас кардани ваъдаест, ки дар бораи халқи худ ғамхорӣ мекунад.

1: Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Ибриён 13:5-6 - Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард".

Забур 105:11 Ва мегӯянд: "Замини Канъонро ба ту хоҳам дод, ки замини мероси туро"

Худо ба мо мероси моро дар замини Канъон додааст.

1. Худо ба мо ҳама чизеро, ки барои зиндагии пурбаракат лозим аст, додааст.

2. Мероси мо ифодаи садоқат ва муҳаббати Худост.

1. Такрори Шариат 10:9; Пас, бидонед, ки Худованд Худои шумо дар ҳақиқат Худост. Ӯ Худои мӯътамад аст, ки ба аҳди худ ҳазорон насл вафо мекунад ва муҳаббати бепоёни Худро бар касоне, ки Ӯро дӯст медоранд ва ба фармонҳои Ӯ итоат мекунанд, мебахшад.

2. Румиён 8:17; Ва агар фарзандон бошанд, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбем.

Забур 105:12 Вақте ки онҳо шумораи ками одамон буданд; бале, хеле кам ва бегонагон дар он.

Забур 104:12 дар бораи муҳофизати Худо аз як гурӯҳи хурди исроилиён сухан меравад, ҳатто вақте ки онҳо дар замин кам ва бегона буданд.

1: Худо ба мо ғамхорӣ мекунад, ҳатто вақте ки мо дар кишвари бегона кам ва бегона ҳастем.

2: Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ҳатто вақте ки мо дар ҷойҳои ношинос ҳастем.

1: Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 105:13 Вақте ки онҳо аз як халқ ба халқи дигар, аз як салтанат ба халқи дигар рафтанд;

Худованд дар тамоми сафари ҳиҷрат ба қавми худ вафодор буд.

1. Вафодории Худо дар миёни мухочират

2. Чӣ тавр ба ризқи Худо дар замонҳои душвор эътимод кардан мумкин аст

1. Ишаъё 43:2 «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро намехӯрад. "

2. Забур 55:22 «Гарбори худро бар Худованд андоз, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард, ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба ҳаяҷон афтанд».

Забур 105:14 Ӯ ба ҳеҷ кас нагузошт, ки ба онҳо ситам кунад;

Худо касонеро, ки ба Ӯ пайравӣ мекунанд, ҳифз мекунад ва ҳангоми ситамкорӣ дар баробари ҳокимият истодагарӣ мекунад.

1: Вақте ки мо ба Ӯ содиқона пайравӣ мекунем, мо метавонем ба муҳофизат ва таъминоти Худо таваккал кунем.

2: Худо омода аст, ки бо шахсони мансабдор, вақте ки онҳо хато мекунанд, муқобилат кунад.

1: Забур 34:22 - Худованд ҷони бандагонашро фидия медиҳад, ва ҳеҷ яке аз онҳое ки ба Ӯ таваккал мекунанд, маҳкум нахоҳад шуд.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; Натарсед, зеро ки Ман Худои шумо ҳастам. Туро қувват хоҳам дод, Оре, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам.

Забур 105:15 Бигӯ: "Ба тадҳиншудаи Ман даст нарасонед, ва ба анбиёи Ман осебе нарасонед".

Худованд ба мардум амр мекунад, ки ба тадҳиншудагон ва паёмбаронаш озор надиҳанд.

1. Баргузидаи Худо: Ҳифз ва эҳтиром кардани онҳое, ки тадҳин кардаанд

2. Баракати итоаткорӣ: Тадҳиншудаи Худоро эҳтиром кунед

1. 1 Петрус 2:17 - Ба ҳама эҳтироми дуруст нишон диҳед, оилаи имондоронро дӯст доред, аз Худо битарсед, императорро эҳтиром кунед.

2. Забур 97:10 - Бигзор дӯстдорони Худованд аз бадӣ нафрат кунанд, зеро Ӯ ҷони содиқони Худро нигоҳ медорад ва онҳоро аз дасти шарирон раҳо мекунад.

Забур 105:16 Ва Ӯ бар замин гуруснагӣ даъват кард, тамоми асои нонро шикаст.

Худо ба гуруснагӣ дар замин даъват кард, ки дар натиҷа норасоии ғизо ба вуҷуд омад.

1. Рӯзи Худо дар замони камёфтї

2. Муҳимияти таваккал ба Худо дар ҳама ҳолат

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:9-10 - Аз Худованд битарсед, эй халқи муқаддаси Ӯ, зеро онҳое, ки аз Ӯ метарсанд, аз чизе кам нестанд. Шерҳо метавонанд заиф ва гурусна шаванд, аммо онҳое, ки Худовандро меҷӯянд, аз чизи нек кам нестанд.

Забур 105:17 Ӯ пешопеши онҳо шахсеро фиристод, ки Юсуфро ба ғулом фурӯхта буд:

Ғамхории Худо дар бораи халқи худ тавассути Юсуф, ки ба ғуломӣ фурӯхта шуд, вале дар ниҳоят илтифот пайдо кард ва мавқеи ҳокимият дода шуд, нишон дода мешавад.

1. Садоқат ва ғамхории Худо барои мо ҳатто дар ториктарин лаҳзаҳои мо.

2. Арзиши таваккал ба Худо дар зиндагии худ ва подоши тоъат.

1. Румиён 8:28 Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Яъқуб 1:2-4 Бародарони ман, вақте ки шумо ба васвасаҳои гуногун дучор мешавед, инро ҳама шодӣ ҳисоб кунед; Чун медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба амал меорад. Бигзор сабр амали комили худро дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва ҳеҷ чизро намехоҳед.

Забур 105:18 Пойҳояшро бо занҷир захмӣ карданд: Ӯро дар оҳан гузоштанд.

Забурнавис дар бораи ранҷу азобҳои халқи Худо мулоҳиза карда, дар зиндони онҳо ва дарди ҷисмонии он овардашударо қайд мекунад.

1. Қувваи ранҷу азоб: Чӣ тавр Худо дардро барои парвариши мо истифода мебарад

2. Қувваи халқи Худо: чӣ гуна имон метавонад ҳатто дар ториктарин замонҳо устувор бошад

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд; Ӯ барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; азоб бар ӯ буд, ки моро оромӣ овард ва бо захмҳои ӯ шифо ёфтем.

2. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 105:19 То он даме ки каломи Ӯ расид, каломи Худованд ӯро озмуд.

Худованд бандаашро имтиҳон кард то замоне, ки суханаш амалӣ шавад.

1. Итоати содиқона: Санҷиши ӯҳдадории мо ба Худо

2. Қудрати ваъдаҳои Худо: устувор истодан дар муқобили озмоишҳо

1. Забур 105:19

2. Яъқуб 1:2-4 "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шод донед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то комил бошед. ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз камбудӣ».

Забур 105:20 Подшоҳ фиристода, ӯро озод кард; ҳатто ҳокими мардум, ва бигзор вай озод равад.

Қудрати Худо дар қобилияти озод кардани мазлумон дида мешавад.

1: Худо моро аз золимон озод мекунад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро аз ҳама гуна бори гарон озод мекунад.

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Забур 34:18 - Худованд ба онҳое, ки дили шикастаанд, наздик аст, ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон доранд, наҷот медиҳад.

Забур 105:21 Ӯро оғои хонаи худ ва ҳокими тамоми молу мулки худ сохт:

Худованд ба онҳое, ки ба Ӯ содиқона хизмат мекунанд, қудрат ва қудрат додааст.

1. Қудрати хидмати содиқона ба Худованд

2. Неъмати тоат ба Худованд

1. Қӯлассиён 3:22-24 - «Эй ғуломон, ба оғоёни худ, ки ба ҳасби ҷисм доранд, дар ҳама чиз итоат кунед; на бо хидмати чашм, балки ҳамчун одампарастон, балки бо якдилӣ ва бо тарси Худо; Ва ҳар коре, ки мекунед, онро аз таҳти дил иҷро кунед, чунон ки Худованд, на ба одамон; Чун медонед, ки аз Худованд мукофоти мерос хоҳед гирифт, зеро ки шумо ба Худованди Масеҳ хизмат мекунед».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф намо, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Забур 105:22 То ки миронашро ба хушнудии Ӯ бибандад; ва ба сенаторони худ хирад меомузад.

Худованд қудрат дорад, ки ҳокимонро бибандад ва ба мардуме, ки барои роҳбарӣ таъин кардааст, ҳикмат омӯзад.

1. "Қудрати Худованд: Гирифтани назорат"

2. "Роҳбарӣ тавассути ҳикмат: атои Худо"

1. Яъқуб 3:13-18 - Дар байни шумо кист хирадманд ва доно? Бо рафтори некаш бигзор корҳояшро дар ҳалимати хирад нишон диҳад.

2. Масалҳо 1:1-7 - Масалҳои Сулаймон ибни Довуд, подшоҳи Исроил: Донистани ҳикмат ва насиҳат, фаҳмидани суханони хирад.

Забур 105:23 Исроил низ ба Миср омад; ва Яъқуб дар замини Ҳом маскан гирифт.

Яъқуб ва банӣ-Исроил ба Миср рафта, дар он ҷо маскан гирифтанд.

1. Вафодории бепоёни Худо дар замонҳои душвор

2. Иродаи Худо аз нақшаҳои инсон бузургтар аст

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:9 - «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту дар ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту аст.

Забур 105:24 Ва Ӯ қавми Худро бағоят афзун намуд; ва онҳоро аз душманонашон тавонотар гардонд.

Худо халқашро афзун кард ва онҳоро аз душманонашон пурқувваттар гардонид.

1. Худо таваккалкунандагонро подош медиҳад

2. Қувваи имон

1. Ишаъё 40:31 Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Забур 33:18 Инак, чашми Худованд бар касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ба марҳамати Ӯ умед мебанданд.

Забур 105:25 Ӯ дили онҳоро ба нафрат ба халқи худ табдил дод, то ки бо бандагони Худ маккорона рафтор кунанд.

Худованд дилҳои мардумро ба бадбинии қавми худ ва бо бандагонаш макр кардан гардонид.

1. Хатари рӯйгардонӣ аз Худо

2. Зарурати тоат ба Худо

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 105:26 Бандаи худ Мусоро фиристод; ва Ҳорун, ки Ӯ баргузида буд.

Худованд Мусо ва Ҳорунро ба хизматгорони худ фиристод.

1. Вафодории Худованд дар интихоби бандагонаш

2. Таъмини Худо барои мардумаш

1. Ишаъё 41:8-9 Аммо ту, эй Исроил, бандаи ман, Яъқуб, ки ман баргузидаам, насли Иброҳим, дӯсти ман; туро, ки аз ақсои замин гирифтам ва аз гӯшаҳои дуртарини он даъват намуда, ба ту гуфтам: "Ту бандаи Ман ҳастӣ; Ман туро интихоб кардам ва напартофтаам"

2. Ишаъё 43:10 Шумо шоҳидони ман ҳастед, мегӯяд Худованд ва бандаи Ман, ки баргузидаам, то ки шумо Маро донед ва бовар кунед ва бифаҳмед, ки Ман Ӯ ҳастам. Пеш аз ман ҳеҷ худое офарида нашудааст ва баъд аз ман ҳеҷ худое нахоҳад буд.

Забур 105:27 Аломатҳои Ӯро дар миёни онҳо, ва дар замини Ҳом мӯъҷизот нишон доданд.

Банӣ-Исроил дар замини Ҳом шоҳиди нишонаҳо ва мӯъҷизаҳои Худо буданд.

1. Қудрат ва ҳузури Худоро дар ҳама ҷо дидан мумкин аст.

2. Шаҳодатҳои садоқатмандии Худо дар атрофи мо ҳастанд.

1. Хуруҷ 7:3-5 - Ва ман дили фиръавнро сахт хоҳам кард, ва аломот ва мӯъҷизотҳои худро дар замини Миср афзун хоҳам кард.

2. Ишаъё 8:18 - Инак, ман ва фарзандоне, ки Худованд ба ман ато кардааст, барои аломот ва мӯъҷизот дар Исроил аз ҷониби Худованди лашкарҳо, ки дар кӯҳи Сион сокин аст.

Забур 105:28 Ӯ торикӣ фиристод ва торикӣ кард; ва онҳо бар зидди каломи Ӯ исён накарданд.

Худо торикиро фиристод ва мардум бар зидди каломи Ӯ исён накарданд.

1. Қувваи Итоат - Чӣ тавр пайравӣ аз каломи Худо ҳатто дар миёни торикӣ рӯшноӣ меорад.

2. Қувваи имон - Чӣ гуна эътимод ба ваъдаҳои Худо метавонад дар муқобили номуайянӣ қувват бахшад.

1. Забур 105:28

2. Румиён 5:3-5 Ва на танҳо ин, балки дар мусибатҳо низ фахр мекунем, зеро медонем, ки мусибат саброро ба вуҷуд меорад; ва суботкорӣ, характер; ва характер, умед. Акнун умед ноумед намешавад, зеро муҳаббати Худо дар дилҳои мо аз Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Забур 105:29 Обҳои онҳоро ба хун табдил дод, ва моҳиёни онҳоро кушт.

Худо мисриёнро ҷазо дода, оби онҳоро ба хун табдил дод ва моҳиёни онҳоро нобуд кард.

1. Адолати Худо: Чӣ гуна ҷазои Худо барои бадкорон дуруст аст

2. Қудрати Худо: Чӣ гуна амалҳои Худо қудрати Ӯро ошкор мекунанд

1. Хуруҷ 7: 17-21 - Вақте ки фиръавн иҷозати рафтани исроилиёнро рад кард, Худо ба сари мисриён даҳ бало овард, аз ҷумла обро ба хун табдил дод.

2. Ишаъё 28:17 - Ҳангоми тавсифи адолати Худо, Ишаъё менависад, ки вай "нони мусибат ва оби андӯҳ" хоҳад буд.

Забур 105:30 Замини онҳо дар хонаҳои подшоҳони худ қурбоққаҳо ба вуҷуд овард.

Замини банӣ-Исроил дар хонаҳои подшоҳони худ қурбоққаҳои фаровоне ба вуҷуд овард.

1. Худост, ҳатто дар лаҳзаҳои мусибат, сарчашмаи ниҳоии ризқ аст.

2. Таъмини Худо аксар вақт ба таври ғайричашмдошт меояд.

1. Забур 105:30-31 - Замини онҳо дар хонаҳои подшоҳони худ қурбоққаҳо ба вуҷуд овард. Ӯ сухан гуфт, ва дар тамоми қаламрави онҳо села пашшаҳо ва пашшаҳо пайдо шуданд.

2. Хуруҷ 8:1-2 - Он гоҳ Худованд ба Мусо гуфт: «Назди фиръавн даромад ва ба ӯ бигӯ: Худованд чунин мегӯяд: қавми маро бигзоред, то ки Маро ибодат кунанд. Аммо агар шумо онҳоро раҳо накунед, инак, ман тамоми кишвари шуморо бо қурбоққаҳо ба сар мебарам.

Забур 105:31 Ӯ гуфт, ва пашшаҳо ва шапушҳо дар тамоми канори онҳо пайдо шуданд.

Худо гуфт ва ба тамоми замин пашшаҳо ва шапушҳои гуногун фиристод.

1. Қудрати Худо бар табиат: Омӯзиш дар Забур 104:31

2. Ҳокими Худо: Таҳқиқи Забур 104:31

1. Хуруҷ 8:24 Ва Худованд чунин кард; ва ба хонаи фиръавн ва ба хонаҳои навкаронаш селаи пашшаҳои сахт омад; ва дар тамоми замини Миср замин аз тӯдаи пашшаҳо вайрон шуд.

2. Хуруҷ 8:21 Дар акси ҳол, агар қавми Маро нагузоред, инак, ман туда пашшаҳоро бар ту ва бар бандагони ту, ва бар қавми ту ва ба хонаҳои ту хоҳам фиристод; ва хонаҳои мисриён пур аз села пашшаҳо ва инчунин замине, ки дар он ҳастанд.

Забур 105:32 Ӯ ба онҳо жола барои борон дод, ва дар заминашон оташи аланга дод.

Худо ба исроилиён ба ҷои борон жола дод ва оташе дод, то замини онҳоро фурӯ барад.

1. Ғамхории Худо дар бораи халқаш - чӣ гуна Ӯ ниёзҳои онҳоро ҳатто дар рӯзҳои душвор қонеъ мекард.

2. Доварии Худо - чӣ гуна Ӯ шаклҳои гуногуни интизомро барои ба вуҷуд овардани тавба истифода мебарад.

1. Хуруҷ 9:23-24 - "Он гоҳ Мусо асои худро ба сӯи осмон дароз кард, ва Худованд раъду барқ ва жола фиристод, ва оташ ба замин фуруд омад. Ва Худованд бар замини Миср жола борид. жолаи бо оташе, ки пайваста дар миёни он медурахшид, хеле сахт аст, чунон ки дар тамоми сарзамини Миср аз замони пайдоиши халқ набуда буд».

2. Ирмиё 5:24 - "Онҳо дар дили худ намегӯянд:"Бигзор аз Худованд Худои худ битарсем, ки боронро дар мавсими худ, борони тирамоҳӣ ва борони баҳорӣ медиҳад ва барои мо ҳафтаҳоеро, ки барои хосил.'"

Забур 105:33 Токҳои онҳоро ва дарахтони анҷири онҳоро зад; ва дарахтони соҳили худро мешикананд.

Худо душманони исроилиён ва ҳосили онҳоро несту нобуд кард, то ки барои шарораташон ҷазо диҳад.

1. Оқибатҳои бадӣ

2. Ҳукмҳои одилонаи Худо

1. Румиён 12:19 - "Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд".

2. Ирмиё 25:15-17 - «Худованд Худои Исроил ба ман чунин гуфт: Ин косаи пур аз шароби ғазаби Ман аз дасти ман бигир ва ҳамаи халқҳоеро, ки туро ба назди онҳо мефиристам, аз он бинӯшанд. Ва ҳангоме ки онро нӯшанд, аз шамшере ки ба миёни онҳо мефиристам, ба ҳайрат афтода, девона хоҳанд шуд, ва ман косаро аз дасти Худованд гирифта, ба ҳамаи халқҳое ки Ӯ маро ба назди онҳо фиристодааст, аз он нӯшондам.

Забур 105:34 Ӯ гуфт, ва малахҳо ва кирмакҳо омаданд, ва он бешумор,

Ӯ сухан гуфт ва малахҳо ба фармони Ӯ итоат карданд, беохир села мекарданд.

1: Мо метавонем ба қудрат ва ризқу рӯзии Худо таваккал кунем, зеро медонем, ки Ӯ ҳамеша барои мо хоҳад омад.

2: Ҳатто вақте ки озмоишҳо ва душвориҳо меоянд, мо итминон дошта метавонем, ки Худо назорат мекунад ва моро ризқ медиҳад.

1: Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки ба Худо таваккал кунем, на дар бораи эҳтиёҷоти заминӣ.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагӣ дар вақти душворӣ.

Забур 105:35 Ва тамоми гиёҳҳои замини онҳоро хӯрданд, ва меваҳои замини онҳоро хӯрданд.

Халки Худо барои беитоатии худ чазо дода, аз фаровонии замини худ махрум шуд.

1: Мо набояд ризқу неъматҳои Худоро фаромӯш кунем, ҳатто дар сурати нофармонӣ кардан.

2: Мо бояд аз хатогиҳои дигарон дарс гирем ва кӯшиш кунем, ки ба Худо итоат кунем.

1: Матто 6:25-34 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо барои мо таъмин хоҳанд шуд.

2: Такрори Шариат 8:11-20 - Дар бораи баракатҳои Худо дар хотир доред ва эҳтиёт бошед, ки Ӯро фаромӯш накунед.

Забур 105:36 Ӯ инчунин ҳамаи нахустзодагонро дар замини онҳо, ки сардори тамоми қуввaҳои онҳост, зарба зад.

Худо мисриёнро ҷазо дода, нахустзодаи онҳоро, ки аз ҳама пурқувваттарин буданд, зарба зад.

1. Адли Худо зуд ва сахт аст

2. Оқибати нофармонӣ аз Худо сахт аст

1. Ибриён 12:5-11 - Оқибатҳои беитоатӣ ба Худо

2. Хуруҷ 12:29-30 - Ҷазои Худо ба мисриён

Забур 105:37 Онҳоро низ бо нуқра ва тилло ба вуҷуд овард, ва дар миёни қабилаҳои онҳо як нотавон набуд.

Худо халқи худро бо нуқра ва тилло аз Миср берун оварда, дар ҳаққи худ муҳофизат ва ғамхорӣ мекард ва ҳеҷ яке аз онҳо заиф набуд.

1. Таъмини содиқи Худованд: Чӣ тавр Худо ба халқи худ ғамхорӣ мекунад

2. Қувваи халқи Худо: Ҳеҷ яке аз мо заиф нест

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Такрори Шариат 7:21 - "Шумо аз онҳо натарсед, зеро Худованд Худои шумо дар миёни шумост, Худои бузург ва олӣ".

Забур 105:38 Миср аз рафтани онҳо шод шуд, зеро ки тарси онҳо бар онҳо афтод.

Мисриён аз рафтани исроилиён шодӣ карданд, зеро аз онҳо метарсиданд.

1. Халқи Худо: Асбоби қудрати Ӯ

2. Тарс аз Худованд ибтидои хирад аст

1. Хуруҷ 14:13-14 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро, ки имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод, бубинед: зеро мисриёне, ки имрӯз дидаед, шумо онҳоро дигар то абад нахоҳанд дид: Худованд барои шумо ҷанг хоҳад кард, ва шумо хомӯш хоҳед монд.

2. Масалҳо 9:10 - Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва дониши муқаддас хирад аст.

Забур 105:39 Ӯ абрро барои пӯшиш паҳн кард; ва оташе, ки дар шаб равшанӣ диҳад.

Худо барои соя абр ва барои равшанӣ дар шаб оташ дод.

1. Таъмини Худо барои ҳама ниёзҳои мо

2. Ғамхории Худо дар бораи ҷаҳон

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё шумо аз онҳо хеле арзишмандтар нестед? Оё касе аз шумо метавонад бо ғамхорӣ ба ҳаёти худ як соат илова кунад?

Забур 105:40 Мардум пурсиданд, ва Ӯ бедона оварда, онҳоро аз нони осмон сер кард.

Мардуми Худо мадад хостанд ва аз осмон барояшон бедона ва ноне дод.

1: Мо ҳамеша метавонем боварӣ дошта бошем, ки Худо дар вақти ниёзи мо моро таъмин мекунад.

2: Худо бахшояндаву меҳрубон аст ва ҳама ниёзҳои моро бароварда месозад.

1: Матто 6:25-34 - Исо ба мо таълим медиҳад, ки дар бораи ниёзҳои худ ғам нахӯрем, зеро Худо моро таъмин хоҳад кард.

2: Филиппиён 4:19 - Худо тамоми эҳтиёҷоти моро мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 105:41 Ӯ сангро кушод, ва об ҷорӣ шуд; дар чойхои лалмӣ чун дарьё давиданд.

Вай сангро кушод ва барои халки худ муъчизае об дод.

1: Худо моро ба таври ғайричашмдошт ризқ медиҳад.

2: Худо сарчашмаи ҳамаи ниёзҳои мост.

1: Матто 6:25-34; Исо ба мо таълим медиҳад, ки барои таъминоти худ ба Худо таваккал кунем.

2: Филиппиён 4:19; Худо тамоми ниёзҳои моро мувофиқи сарвати ҷалоли худ қонеъ хоҳад кард.

Забур 105:42 Зеро ки ваъдаи муқаддаси Худро ба ёд овард, ва Иброҳим бандааш.

Худованд ваъдаеро, ки ба Иброҳим дода буд, ба хотир овард ва ба он амал кард.

1. Худо мӯъмин аст - ҳамеша ба ваъдаҳояш вафо мекунад

2. Қувваи ӯҳдадорӣ - Мо метавонем ба Худо такя кунем, ки каломи Ӯро риоя кунад

1. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ ореи худро меёбанд.

2. Ибриён 10:23 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро Он ки ваъда додааст, амин аст.

Забур 105:43 Ва Ӯ қавми Худро бо шодӣ, ва баргузидагони Худро бо шодӣ ба вуҷуд овард.

Худованд халқи Худро бо шодӣ ва шодӣ аз асирӣ берун овард.

1: Шодии Худовандро ҷашн гиред

2: Аз некии Ӯ шодӣ кунед

1: Ирмиё 32:41 - Ман аз онҳо шод хоҳам шуд, ки ба онҳо некӣ кунанд ва онҳоро дар ин замин бо вафодорӣ, бо тамоми дили худ ва тамоми ҷонам шинонам.

2: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

Забур 105:44 Ва заминҳои халқҳоро ба онҳо доданд, ва онҳо вориси меҳнати мардум шуданд;

Худованд ба банӣ-Исроил заминҳои халқҳоро дод, ва онҳо вориси меҳнати мардум шуданд.

1. Вафодории Худо дар иҷрои ваъдаҳои худ ба исроилиён.

2. Муҳимияти эътимод ба нақшаи Худо ҳатто дар лаҳзаҳои душвор.

1. Такрори Шариат 7:1 - «Вақте ки Худованд Худои ту туро ба замине, ки медаромадӣ, барои тасарруф кардан медарорад ва халқҳои бисёреро — Ҳиттиён, Ҷирғошиён, Амӯриён, Канъониён, Фариззиён, Ҳивиён ва Ебусиёнро, ки ҳафт халқи калонтар ва пурқувваттар буданд, аз пеши ту берун мекунад. аз шумо

2. Такрори Шариат 32:8-9 - Ҳангоме ки Ҳаққи Таоло ба халқҳо мулки худро дод, вақте ки тамоми инсониятро тақсим кард, барои халқҳо аз рӯи шумораи банӣ-Исроил сарҳад муқаррар намуд. Зеро ки насиби Худованд қавми Ӯст, Яъқуб мероси ӯст.

Забур 105:45 То ки фароизи Ӯро риоя кунанд, ва қонунҳои Ӯро риоя кунанд. Худовандро ҳамду сано кунед.

Халқи Худо ташвиқ карда мешавад, ки қонунҳо ва қонунҳои Ӯро риоя кунанд, то ба Ӯ писанд оянд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Зиндагӣ дар адолат ва ҳамду санои Худованд

2. Риояи қонун: ҷалоли Худоро тавассути амалҳои худ

1. 1 Юҳанно 2:3-6 - Бо ин мо метавонем боварӣ ҳосил кунем, ки Ӯро мешиносем, агар ба аҳкоми Ӯ итоат кунем. Ҳар кӣ гӯяд, ки ман ӯро мешиносам, вале аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва дар вай ростӣ

нест; Аммо ҳар кӣ ба каломи Ӯ вафо кунад, дар вай муҳаббати ҳақиқӣ ба Худо комил аст. Бо ин мо метавонем боварӣ дошта бошем, ки мо дар Ӯ ҳастем: ҳар кӣ гӯяд, ки дар Ӯ сокин аст, бояд ҳамон тавре рафтор кунад, ки вай бо он роҳ мерафт.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Таронаи 106 таронаест, ки таърихи беитоатии Исроил ва садоқатмандии Худоро сарфи назар аз камбудиҳои онҳо инъикос мекунад. Он гуноҳҳо ва нокомии мардумро эътироф мекунад, аммо инчунин ба раҳмат, фидия ва муҳаббати устувори Худо таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо ҳамду санои Худованд ва эътирофи некии Ӯ оғоз мекунад. Онҳо мехоҳанд, ки ба Ӯ шукр гӯянд ва корҳои бузурги Ӯро эълон кунанд (Забур 105:1-2).

Сархати 2: Забурнавис гуноҳҳои Исроилро дар тӯли таърихи худ эътироф мекунад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр одамон корҳои Худоро фаромӯш карданд, дар биёбон бар зидди Ӯ исён бардоштанд ва барои парастиш гӯсолаи тиллоӣ сохтанд (Забур 105:6–20).

Сархати 3: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр ғазаби Худо бар халқи худ аз беитоатии онҳо аланга зад. Онҳо ҳолатҳои гуногунеро, ки Худо онҳоро ҷазо дод, нақл мекунад, аммо шафоати Мусоро барои онҳо таъкид мекунад (Забур 105:21-23).

Сархати 4: Забурнавис дар бораи исёни давомдори Исроил ҳатто пас аз дидани мӯъҷизаҳои Худо фикр мекунад. Онҳо иштироки худро ба бутпарастӣ, бадахлоқӣ ва ҳатто қурбонии фарзандони худро қайд мекунанд (Забур 105:24–39).

Сархати 5: Сарфи назар аз бевафоии исроилиён, забурнавис ҳамдардӣ ва омодагии Худоро барои бахшидан, вақте ки онҳо тавба карданд, таъкид мекунад. Онҳо озодии Ӯро аз асирӣ ва барқарор кардани халқи Ӯро эътироф мекунанд (Забур 105:40-48).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад шаш тӯҳфа
инъикоси беитоатии Исроил,
ва тасдиқи раҳмати илоҳӣ,
таъкиди баёне, ки тавассути ситоиши некӣ ва таъкид ба шинохти аъмоли илоҳӣ ба даст омадааст.

Бо таъкид ба эътирофи ба даст омада, тавассути бозгӯи гуноҳҳои таърихӣ ва тасдиқи ҷазои илоҳӣ,
ва таъкид кардани мулоҳизае, ки тавассути эътирофи исёни давомдор ва изҳори сипос барои бахшиши илоҳӣ ба даст омадааст.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи ҳамдардии илоҳӣ ҳангоми тасдиқи раҳоӣ аз асирӣ нишон дода шудааст.

Забур 106:1 Худовандро ҳамду сано кунед! Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худоро барои некӣ ва раҳматаш, ки абадӣ боқӣ мемонад, ҳамду сано гӯед.

1. Худованд некӯ аст: шукргузорӣ барои раҳмати бепоёни Худо

2. Шод шудан аз муҳаббати Худованд: Таҷлили атои раҳмати абадии Худо

1. Забур 107:1, "Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!"

2. Яъқуб 5:13, "Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор дуо гӯяд. Оё касе шодравон аст? Бигзор вай ҳамду сано хонад."

Забур 106:2 Кӣ метавонад мӯъҷизаҳои Худовандро баён кунад? кист, ки тамоми ситоиши Ӯро баён кунад?

Ин порча аз Забур 106:2 пурсида мешавад, ки кӣ метавонад аъмоли бузурги Худовандро эълон кунад ва кӣ тамоми ҳамду санои Ӯро баён кунад?

1. Қудрати ҳамду сано: ҳамду санои Худованд барои аъмоли бузургаш

2. Худоро дар ҳама чиз дидан: изҳори сипос ва шукргузорӣ

1. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

2. Румиён 11:33-36 - Оҳ, умқи сарват ва ҳикмат ва дониши Худо! Чӣ қадар ақлнопазиранд ҳукмҳои Ӯ ва чӣ қадар нофаҳмо аст роҳҳои Ӯ! Зеро кист, ки фикри Худовандро донист, ё кист, ки машваратчии Ӯ буд? Ё кист, ки ба ӯ ҳадя додааст, то ки баргардонида шавад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва аз они Ӯст. Ӯро то абад ҷалол бод. омин.

Забур 106:3 Хушо онҳое ки доварӣ мекунанд, ва касе ки адолатро ҳамеша ба ҷо меорад.

Баракат ба онҳое меояд, ки ба Худованд итоат мекунанд ва дар ҳама ҳолат дуруст рафтор мекунанд.

1. Баракати тоат

2. Дар ҳама ҳолатҳо дуруст рафтор кардан

1. Такрори Шариат 6:18-19 - Он чи дар назари Худованд дуруст ва нек аст, ба ҷо оваред, то ки он ба шумо нек ояд ва шумо даромада, замини некеро, ки Худованд ба аҷдодони шумо қасам хӯрдааст, тасарруф намоед.

2. Ишаъё 1:17 - дуруст рафтор карданро ёд гиред; адолат ҷӯянд. Аз мазлумон дифоъ кунед. Даъвои ятимонро бар дӯш гиред; парвандаи бевазанро даъво кунед.

Забур 106:4 Маро, эй Худованд, бо файзе ки ба қавми Худ мебахшӣ, ба ёд овар: Бо наҷоти Худ маро зиёрат кун;

Забурнавис аз Худованд барои файз ва наҷоташ илтиҷо мекунад.

1. Қувваи дуо: таваккал ба Худованд барои неъмат ва наҷот

2. Неъмати Худо: Гирифтани баракатҳои Ӯ ба воситаи имон

1. Румиён 8:37-39 Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизе дар тамоми махлуқот, ки моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Забур 103:2-5 Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун, ки ҳама гуноҳҳои туро мебахшад, ҳама бемориҳои туро шифо мебахшад, ҷони туро аз чоҳ раҳо мекунад, туро бо муҳаббати устувор тоҷ мекунад ва марҳамат, ки туро аз некӣ сер кунад, то ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад.

Забур 106:5 То ки некии баргузидаи Туро бубинам, ва аз шодии халқи Ту шод шавам, то ки бо мероси Ту фахр намоям.

Забурнавис дуо мекунад, ки некии халқи баргузидаи Худоро бубинад, аз шодии онҳо шод шавад ва дар мероси Ӯ ҷалол диҳад.

1. Шодии халқи баргузидаи Худо

2. Баракати қисми мероси Худо будан

1. Румиён 8:17 Ва агар фарзандон бошанд, ворисон; ворисони Худо ва ворисони Масеҳ; Агар ин тавр бошад, ки бо Ӯ азоб кашем, то ки мо низ якҷоя ҷалол ёбем.

2. Эфсӯсиён 1:18 Чашмони фаҳмиши шумо мунаввар аст; то бидонед, ки умеди даъвати Ӯ чист ва сарвати ҷалоли мероси Ӯ дар муқаддасон чист.

Забур 106:6 Мо бо падарони худ гуноҳ кардем, шарорат кардаем, бадӣ кардаем.

Одамон гуноҳ карданд, бадӣ карданд ва бадкорӣ карданд, чунон ки падарони худ кардаанд.

1. Маънои шарорат чист? Омӯзед, ки Китоби Муқаддас дар бораи гуноҳ ва оқибатҳои он чӣ таълим медиҳад

2. Қадам бо пои падарони мо: чӣ гуна бояд аз рафторҳои гунаҳкор канорагирӣ кард

1. Забур 106:6

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 106:7 Падарони мо мӯъҷизаҳои Туро дар Миср нафаҳмиданд; раҳмати туро ба ёд наоварданд; балки дар баҳр, ҳатто дар баҳри Сурх ӯро ба хашм оварданд.

Банӣ-Исроил дар Миср марҳамати Худоро дарк карда натавонистанд ва ба ҷои ӯ дар баҳри Сурх ба хашм оварданд.

1. Хатари фаромӯш кардани раҳмати Худо

2. Муҳимияти шинохти мӯъҷизаҳои Худо

1. Забур 103:2-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои ӯро фаромӯш накун: Ӯ ҳама гуноҳҳои туро мебахшад; ки тамоми касалихои туро шифо мебахшад; Ки ҷони туро аз ҳалокат раҳо мекунад; ки туро бо меҳрубонӣ ва марҳамати меҳрубонӣ тоҷ мегузорад.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Забур 106:8 Бо вуҷуди ин, Ӯ онҳоро ба хотири исми Худ наҷот дод, то ки қудрати бузурги Худро маълум кунад.

Муҳаббат ва қудрати Худо барои наҷот додани халқи худ.

1: Муҳаббати Худо аз ҳама монеаҳое, ки мо дучор мешавем, бузургтар ва тавонотар аст.

2: Мо метавонем ба қудрати Худо таваккал кунем, ки моро дар вақти эҳтиёҷ наҷот диҳад.

1: Румиён 8:31-39 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Ишаъё 43:1-7 - Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ.

Забур 106:9 Ӯ баҳри Сурхро низ манъ кард, ва он хушк шуд, ва онҳоро аз қаъри биёбон бурд.

Худо Баҳри Сурхро аз ҳам ҷудо кард ва исроилиёнро гӯё дар биёбон буданд, аз қаъри худ бурд.

1. Рӯзеи Худо барои мардумаш дар вақти ниёз

2. Қувваи имон ва таваккал ба Худо

1. Хуруҷ 14:21-22 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Ишаъё 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Забур 106:10 Ва онҳоро аз дасти нафратовар наҷот дод, ва онҳоро аз дасти душман фидия дод.

Вафодории Худо дар наҷот додани халқи худ аз душманон.

1. Худованд сипар ва муҳофизи мост - Забур 32:20

2. Муҳофизати Худо дар замонҳои душворӣ - Забур 45:1

1. Хуруҷ 14:13-14 - Ва Мусо ба мардум гуфт: «Натарсед, истода бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз ба шумо нишон хоҳад дод: барои мисриёне, ки имрӯз онҳоро дидаед, онҳоро дигар то абад нахоҳед дид.

2. Ишаъё 43:2-3 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

Забур 106:11 Ва обҳо душманони онҳоро пӯшониданд, ва ҳеҷ яке аз онҳо намонд.

Об душманони халқи Худоро фаро гирифт ва ҳеҷ яке аз онҳо намонд.

1. Қудрати Худо: муҳофиз ва нигаҳбони мо

2. Субот: устувор истодан дар замони душворӣ

1. Хуруҷ 14:28 - Ва обҳо баргашта, аробаҳо ва саворон ва тамоми лашкари фиръавнро, ки аз паси онҳо ба баҳр омада буданд, фаро гирифт; на он қадар зиёд, ки яке аз онҳо боқӣ монд.

2. Дониёл 3:17 - Агар ин тавр бошад, Худои мо, ки мо ибодат мекунем, қодир аст, ки моро аз кӯраи сӯзон раҳо кунад ва Ӯ моро аз дасти ту раҳо хоҳад кард, эй подшоҳ.

Забур 106:12 Он гоҳ ба суханони Ӯ имон оварданд; васфи уро суруданд.

Мардум ба суханони Худо имон оварданд ва Ӯро ҳамду сано хонданд.

1. Қувваи имон: Чаро мо бояд ба Худованд имон дошта бошем

2. Қуввати ҳамду сано: Таҷлили Худо бо суханони худ

1. Румиён 10:17 Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Забур 100:4 Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод!

Забур 106:13 Ба зудӣ корҳои Ӯро фаромӯш карданд; насиҳати ӯро интизор нашуданд:

Одамон корҳои Худоро фаромӯш карданд ва ба маслиҳати Ӯ интизор набуданд.

1. Амалҳои Худоро фаромӯш накунед ва мунтазири машварати Ӯ бошед.

2. Ба Худо таваккул кунед ва аз ӯ маслиҳат бихоҳед.

1. Забур 103:2 Худовандро баракат диҳед, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накунед.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 106:14 Аммо дар биёбон шаҳвати зиёд дошт ва Худоро дар биёбон озмуда буд.

Банӣ-Исроил аз ҳад зиёд шаҳват доштанд ва Худоро дар биёбон озмуданд.

1. Сабри Худоро насанҷед - Ибриён 3:7-11

2. Қувваи васвасаҳо - Яъқуб 1:12-15

1. Забур 78:17–21

2. Хуруҷ 17:7–8

Забур 106:15 Ва талаби онҳоро ба онҳо дод; балки ба дили онхо майл фиристод.

Худо ба дархостҳои мардум посух дод, аммо дар рӯҳи онҳо ҳисси холигии рӯҳонӣ низ фиристод.

1. Нагузоред, ки шодии шумо аз ҳадяҳои Худо вобаста бошад

2. Қаноатмандии ҳақиқӣ аз Худост, на аз ҳадяҳои Ӯ

1. Масалҳо 19:23 - Тарси Худованд ба ҳаёт мебарад ва ҳар кӣ онро дорад, ором аст; ба у зиён намерасад.

2. Забур 16:11 - Ту ба ман роҳи ҳаётро мешиносӣ; дар ҳузури ту пур аз шодӣ аст; аз дасти рости ту то абад ҳаловатҳост.

Забур 106:16 Ва онҳо дар ӯрдугоҳ ба Мусо ва муқаддаси Худованд Ҳорун ҳасад бурданд.

Мардуми ӯрдугоҳ ба Мусо ва Ҳорун, ки ҳарду муқаддасони Худованд буданд, ҳасад бурданд.

1. Хатари тамаъ: Чӣ гуна бояд аз рашк дар қалби мо худдорӣ кунем

2. Баракати итоаткорӣ: дарёфти қаноатмандӣ аз нақшаи Худо

1. Хуруҷ 32:1-10 - Мардум ба Мусо ҳасад бурданд, зеро ӯ бо Худо муносибати наздик дорад.

2. Яъқуб 4:1-3 - Мо набояд ба дигарон ҳасад диҳем, балки ба Худо наздик шавем, то қаноатмандӣ пайдо кунем.

Забур 106:17 Замин Дотонро кушода, фурӯ бурд, ва ҷамоати Абиромро фаро гирифт.

Замин кушода шуд ва Дотон ва Абиром ва ҳамроҳи онҳоро фурӯ бурд.

1. Қудрати Худо: Худо қудрати Худро бо он нишон дод, ки Замин Дотон ва Абирами саркашро кушода ва фурӯ бурд.

2. Ба Худо итоат кунед: Оқибатҳои нофармонии Худо, чунон ки Дотан ва Абиром омӯхтанд, даҳшатнок аст.

1. Забур 104:16 - Ӯ ба гуруснагӣ бар замин даъват кард; ҳар як асои нонро шикаст.

2. Ишаъё 55:6 - Худовандро биҷӯед, вақте ки Ӯ пайдо шавад; дар ҳоле ки наздик аст, ӯро бихонед.

Забур 106:18 Ва дар миёни онҳо оташ афрӯхт; шӯъла бадкоронро фурӯзон кард.

Забурнавис достонро нақл мекунад, ки чӣ тавр дар миёни бадкорон оташ афрӯхт ва алангаи оташ онҳоро фурӯ бурд.

1. Ҳукми Худо одилона ва одилона аст

2. Оқибатҳои бадӣ

1. Румиён 12:19 - "Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ интиқоми худро нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2. Ҳизқиёл 33:11 - "Ба онҳо бигӯй: "Ба ҳангоме ки Ман зинда ҳастам, мегӯяд Худованд Худо, ман мамоти шарирро намеписандам, балки аз он ки шарир аз роҳи худ рӯй гардонад ва зиндагӣ кунад; баргардед, аз худ рӯй гардонед. Барои чӣ шумо, эй хонадони Исроил, хоҳед мурд?»

Забур 106:19 Дар Ҳӯреб гӯсолае сохтанд, ва ба ҳайкали гудохта саҷда карданд.

Халқи Исроил дар Ҳӯреб гӯсолае сохта, ба пайкари гудохтаи он саҷда мекарданд.

1. Хатари бутпарастӣ - Забур 106:19

2. Қуввати имон - Забур 105:19

1. Такрори Шариат 9:7-8 - Инро дар хотир нигоҳ доред ва ҳеҷ гоҳ фаромӯш накунед, ки чӣ гуна шумо дар биёбон хашми Худованд Худои худро барангехтед. Аз рӯзе ки шумо аз замини Миср берун шудаед, то ба ин ҷо омадед, шумо бар зидди Худованд исён кардаед.

2. Хуруҷ 32:1-4 - Вақте ки мардум диданд, ки Мӯсо хеле дер аз кӯҳ мефурояд, дар гирди Ҳорун ҷамъ шуда, гуфтанд: «Биёед, моро худоён созед, ки пеш аз мо хоҳанд рафт. Дар бораи ин Мусо, ки моро аз Миср берун овард, мо намедонем, ки бо ӯ чӣ шудааст. Ҳорун дар ҷавоби онҳо гуфт: «Гӯшвораҳои тиллоеро, ки занҳоят, писаронат ва духтаронат дар бар доранд, кашида, назди ман биёр». Ва тамоми мардум гӯшворҳои худро кашида, назди Ҳорун оварданд.

Забур 106:20 Ҳамин тавр онҳо ҷалоли худро ба мисоли гове, ки алаф мехӯрад, иваз карданд.

Халқи Исроил натавонистанд ба Худо содиқ бимонанд ва ҷалоли худро бо бутҳо дар шакли гове, ки алаф мехӯранд, иваз карданд.

1. Худо ҳамеша аз халқи худ вафодорӣ мехоҳад; мо бояд эҳтиёт бошем, ки Ӯро бо бутҳо иваз накунем.

2. Мо бояд ба Худо содиқ бошем ва ба васвасаи тарк кардани Ӯ барои чизи камтар дода нашавем.

1. Хуруҷ 20:3-6 - Шуморо пеш аз ман худоёни дигар нахоҳед дошт.

2. 1 Юҳанно 5:21 - Эй фарзандон, худро аз бутҳо нигоҳ доред».

Забур 106:21 Онҳо Худоро, ки наҷотдиҳандаи худро, ки дар Миср корҳои бузург карда буд, фаромӯш карданд;

Ин порча нишон медиҳад, ки чӣ тавр халқи Худо сарфи назар аз корҳои бузурги Ӯ дар Миср наҷотдиҳандаи худро фаромӯш кардаанд.

1. Хатари фаромӯш кардани Худованд: Ёдоварӣ аз садоқати Худо дар замонҳои душворӣ

2. Фаромӯш накардани Худованд: Таҷлили муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо

1. Хуруҷ 15:13 - "Шумо бо муҳаббати устувори худ одамонеро, ки фидия додаед, роҳнамоӣ кардед; онҳоро бо қуввати худ ба макони муқаддаси худ роҳнамоӣ кардед".

2. Такрори Шариат 8:18 - Худованд Худои худро ба ёд овар, зеро ки Ӯст, ки ба ту қудрати ба даст овардани сарватро медиҳад, то аҳди худро, ки ба падарони шумо қасам хӯрдааст, тасдиқ кунад, чунон ки имрӯз аст.

Забур 106:22 Аҷоиб дар замини Ҳом, ва корҳои даҳшатнок дар соҳили баҳри Сурх.

Худо дар замини Ҳом қудрати мӯъҷизавӣ ва ҳайратангезро ба амал овард ва ба мардуми наздики Баҳри Сурх ҳукмҳои даҳшатовар фиристод.

1. Қудрати Худо боздошташаванда аст

2. Оқибатҳои нофармонӣ

1. Хуруҷ 14:21-22 Худо баҳри Сурхро барои исроилиён тақсим кард

2. Забур 105:27-30 Худо дар байни халқи худ корҳои аҷоиб ба амал овард

Забур 106:23 Бинобар ин Ӯ гуфт, ки онҳоро несту нобуд мекунад, агар Мусо баргузидаи ӯ дар рахна пеши Ӯ намеистод, то ки ғазаби Худро гардонад, то ки онҳоро несту нобуд кунад.

Худо ният дошт, ки исроилиёнро нест кунад, аммо Мусо шафоат кард ва тавонист ғазаби Ӯро баргардонад.

1. Қудрати шафоъат: Чӣ тавр Мусо аз номи исроилиён дахолат кард

2. Раҳмати Худо: Чӣ гуна шафоъаткунандаи солеҳ метавонад ғазаби Худоро дур кунад

1. Хуруҷ 32:11–14

2. Ададҳо 14:13–20

Забур 106:24 Бале, онҳо замини дилкашро нафрат карданд, ба каломи Ӯ бовар накарданд.

Халқи Исроил ба Худо таваккал накарданд ва ба ҷои он сарзамини ваъдашударо рад карданд.

1. Ба Худованд ва ваъдаҳои Ӯ таваккал кунед

2. Хавфи рад кардани Каломи Худо

1. Ирмиё 17:5–8

2. Ибриён 11:6–7

Забур 106:25 Аммо дар хаймаҳои худ шикоят карданд, ва ба овози Худованд гӯш надоданд.

Мардум шиква карда, ба овози Худованд гӯш надоданд.

1. Муҳимияти гӯш кардани Каломи Худо.

2. Оқибатҳои шиква ва нофармонии Худо.

1. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

2. Забур 95:7-8 - Зеро ки Ӯ Худои мост, ва мо мардуми чарогоҳи Ӯ ва гӯсфандони дасти Ӯ ҳастем. Имрӯз агар садои ӯро бишнавед, дилҳоятонро сахт накунед.

Забур 106:26 Бинобар ин Ӯ дасти Худро бар онҳо бардошт, то ки онҳоро дар биёбон несту нобуд кунад.

Худо исроилиёнро барои беитоатӣ ҷазо дод.

1. Аз фазлу раҳмати Худо ёд кунед ва барои иҷрои фармудаҳои Ӯ саъй кунед.

2. Ҳар кас барои аъмоли худ ҷавобгар аст ва мувофиқи он ҳукм хоҳад шуд.

1. Такрори Шариат 28:15-68 - Худо баракатҳо ва лаънатҳоеро, ки ба исроилиён вобаста ба садоқати онҳо ба Ӯ хоҳанд буд, нишон медиҳад.

2. Ибриён 12:5-13 - Худо фарзандони Худро ба манфиати худашон тарбия мекунад, то онҳо дар қудсияти Ӯ шарик шаванд.

Забур 106:27 То насли онҳоро дар миёни халқҳо сарнагун созанд ва дар заминҳо пароканда кунанд.

Худо тухми халқи Худро дар байни миллатҳо ва сарзаминҳо пароканда кард.

1. Халқи Худо бояд берун раванд: Дарсҳо аз Забур 105:27

2. Қувваи Пароканда: Фаҳмидани иродаи Худо

1. Матто 28:19-20 «Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва ба онҳо таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд».

2. Аъмол 1:8 «Аммо вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шуд, шумо қувват хоҳед ёфт ва дар Ерусалим ва дар тамоми Яҳудо ва Сомария ва то охири замин шоҳидони Ман хоҳед буд».

Забур 106:28 Онҳо низ ба Баалпеӯр ҳамроҳ шуда, қурбониҳои мурдагонро хӯрданд.

Банӣ-Исроил ба Баалпеӯр ҳамроҳ шуда, қурбониҳои бутпарастони мурдагонро хӯрданд.

1. «Хатарҳои бутпарастӣ»

2. «Қувваи ӯҳдадориҳои навшуда»

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. 1 Қӯринтиён 10:14 - Пас, эй дӯстони азизам, аз бутпарастӣ бигрезед.

Забур 106:29 Ҳамин тавр, бо ихтироъҳои худ Ӯро ба хашм оварданд, ва бало бар онҳо зад.

Халқи Исроил бо ихтироъҳои инсонии худ Худоро ба хашм оварданд ва дар натиҷа ба вабо дучор шуданд.

1.Худованд нофармонӣ ва исён бар аҳкоми Ӯро таҳаммул намекунад.

2. Мо бояд дар ҳама чиз фурӯтан ва ба Худо итоаткор бошем.

1. Румиён 6:16: «Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба ӯ итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад ?"

2. Такрори Шариат 6: 16-17: "Худованд Худои худро, чунон ки Ӯро дар Массо озмуда будӣ, наозмоиш накун; аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизҳои Ӯро, ки Ӯ туро фармудааст».

Забур 106:30 Он гоҳ Финҳос бархоста, доварӣ кард, ва бало аз байн рафт.

Финҳос бархоста, адолатро иҷро кард ва ҳамин тавр ба бало хотима дод.

1. Ахамияти татбики адолати судӣ.

2. Чӣ тавр Худо одамонро барои амалӣ кардани иродаи Худ истифода мебарад.

1. Яъқуб 1:20 - Зеро ки хашми одам ба адолати Худо намерасад.

2. Румиён 12:19 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

Забур 106:31 Ва ин барои ӯ барои наслҳо то абад адолат ҳисоб карда шуд.

Худо адолатро ба Иброҳим ва насли ӯ то абад ҳисоб кард.

1. Садоқат ва раҳмати Худо абадӣ аст

2. Худованд ба Иброҳим ва авлодаш неъмати бузурге ато кардааст

1. Румиён 4:3-6 - Иброҳим ба воситаи имон адолат эътироф карда шуд

2. Забур 103:17 - Раҳмати Худованд аз абад то абад аст

Забур 106:32 Ӯро низ аз оби ҷанҷол ба хашм оварданд, ба тавре ки Мӯсо ба хотири онҳо бад шуд.

Банӣ-Исроил дар оби ҷанҷол Худоро ба хашм оварда, боиси хашми Худо аз Мусо шуд.

1. Сабри Худо набояд ҳеҷ гоҳ ба таври оддӣ қабул карда шавад.

2. Эҳтиром накардан ба Худованд оқибат дорад.

1. Масалҳо 14:29 - ҳар кӣ дар хашм оҳиста фаҳмиши бузург дорад, аммо касе ки табъи шитоб дорад, аблаҳиро боло мебарад.

2. Ибриён 10:26-27 - Зеро, агар мо баъд аз гирифтани дониши ростӣ дидаву дониста гуноҳ карданро давом диҳем, дигар қурбонии гуноҳҳо боқӣ намемонад, балки интизории даҳшатноки доварӣ ва ғазаби оташе, ки душманонро фурӯ хоҳад бурд. .

Забур 106:33 Зеро ки онҳо рӯҳи Ӯро ба хашм оварданд, ба тавре ки Ӯ бо лабони худ бемаънӣ сухан мегуфт.

Худо ҳамеша моро барои хатоҳои мо мебахшад, аммо мо бояд бахшиш пурсем ва аз таҳрики рӯҳи Ӯ худдорӣ кунем.

1. Қувваи бахшидан: Ҷустуҷӯи фидя сарфи назар аз хатогиҳои мо

2. Муҳимияти фурӯтанӣ: худдорӣ аз барангехтани Рӯҳи Худо

1. Ишаъё 43:25, "Ман ҳамонам, ки гуноҳҳои туро ба хотири худам маҳв мекунам ва гуноҳҳои туро ба ёд намеоварам".

2. Яъқуб 5:16, "Айбҳои худро ба якдигар иқрор кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари одами одил фоидаи зиёд дорад".

Забур 106:34 Халқҳоеро, ки Худованд дар ҳаққи онҳо амр фармуда буд, нобуд накарданд.

Худо ба мо амр мекунад, ки ба дигарон, ҳатто онҳое, ки аз халқи мо нестанд, раҳм кунем.

1: Ба ҳама, новобаста аз кӣ будани онҳо, марҳамат ва муҳаббат зоҳир кунед.

2: Фармонҳои Худоро, ҳатто вақте ки онҳо душвор аст, иҷро кунед.

1: Луқо 6:27-36 - Душманони худро дӯст доред ва ба онҳое, ки аз шумо нафрат доранд, некӣ кунед.

2: Юҳанно 13:34 - Ҳамдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам.

Забур 106:35 Аммо дар байни халқҳо омехта шуда, корҳои онҳоро омӯхтанд.

Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ тавр исроилиён аз Худо дур шуданд ва бо халқҳои ҷаҳон омехта шуда, урфу одат ва роҳҳои онҳоро омӯхтанд.

1. «Хатари ассимилятсия»

2. "Таъсири васвасаҳо"

1. Забур 106:35

2. Ирмиё 2:11-13 "Оё халқе худоёни худро иваз кардааст, ки ҳанӯз худо нестанд? Аммо қавми ман ҷалоли худро ба он чизе иваз кардаанд, ки фоидае надорад. Дар ҳайрат бошед, эй осмон, аз ин ва даҳшатнок тарсед. «Бағоят хароб шавед, мегӯяд Худованд, зеро ки қавми ман ду бадкорӣ карданд: чашмаи оби ҳаётро тарк карда, маро тарк карданд, ва барои онҳо обанборҳо ва чоҳҳои шикаста, ки обро нигоҳ дошта наметавонанд, кофтаанд».

Забур 106:36 Ва бутҳои худро мепарастиданд, ва онҳо доми онҳо буданд.

Халқи Исроил ба бутҳои козиб хизмат мекарданд, ки оқибат ба доми онҳо табдил ёфт.

1. Бутпарастӣ ва домҳои худоёни бардурӯғ: Чаро мо набояд ҳеҷ гоҳ аз паси ваъдаҳои холӣ пайравӣ накунем.

2. Хатарҳои саргардонӣ: Чӣ гуна бояд дар роҳи адолат бимонад.

1. Такрори Шариат 29:19, Ва ҳангоме ки ӯ суханони ин лаънатро мешунавад, дар дили худ баракат дода, мегӯяд: "Ман оромӣ хоҳам дошт, гарчанде ки дар хаёли дили худ рафтор мекунам, то мастиро илова кунам. ба ташнагӣ.

2. Ишаъё 44:9, Онҳое ки ҳайкали кандакорӣ месозанд, ҳама ботиланд; ва неъматҳои онҳо нафъ надиҳад; Ва шоҳидони худашон ҳастанд. намебинанд ва намедонанд. то ки шарманда шаванд.

Забур 106:37 Бале, онҳо писарону духтарони худро ба иблисҳо қурбонӣ карданд,

Онҳо писарон ва духтарони худро ба худоёни козиб қурбонӣ карда, пеши Худо гуноҳ карданд.

1. Хатари худоёни козиб - аҳамияти эътимод ба Худованд ва парҳез аз бутпарастӣ

2. Ба ёд овардани вафодории Худо - сарфи назар аз гуноҳҳои мо, Худованд содиқ ва меҳрубон боқӣ мемонад

1. Такрори Шариат 6:14 - 15 "Шумо аз паи худоёни дигар, худоёни халқҳое, ки дар атрофи шумо ҳастанд, наравед"

2. Ишаъё 44: 6-8 "Худованд, Подшоҳи Исроил ва Наҷотдиҳандаи Ӯ, Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: "Ман аввалинам ва охирин ҳастам; ғайр аз Ман худое нест."

Забур 106:38 Ва хуни бегуноҳонро рехтанд, ҳатто хуни писарон ва духтарони худро, ки онҳоро ба бутҳои Канъон қурбонӣ карданд, ва замин аз хун олуда шуд.

Забурнавис аз гуноҳи банӣ-Исроил, ки фарзандони худро ба бутҳои Канъон қурбонӣ карда, заминро бо хуни онҳо олуда карданд, таассуф мекунад.

1. Хатари бутпарастӣ ва оқибатҳои рӯйгардонӣ аз Худо

2. Гуноҳи рехтани хуни бегуноҳ ва оқибатҳои нофармонӣ.

1. Такрори Шариат 12:31 - "Ба Худованд Худои худ чунин рафтор накун: зеро ҳар кори зиште, ки барои Худованд нафрат дорад, онҳо ба худоёни худ кардаанд, зеро ки писарону духтарони худро дар оташ сӯзонданд. ба худоёни худ».

2. Ҳизқиёл 20:25-26 - "Бинобар ин ба онҳо низ ҳукмҳое додам, ки хуб набуданд, ва ҳукмҳое, ки ба онҳо набояд зиндагӣ кунанд; ва Ман онҳоро бо ҳадияҳои худ палид кардам, ки онҳо аз оташи ҳар он чи мекушоянд, гузаштанд. бачам, то ки онҳоро хароб гардонам, то ба охир донанд, ки Ман Худованд ҳастам».

Забур 106:39 Ҳамин тавр онҳо бо аъмоли худ палид шуданд, ва бо ихтироъҳои худ фоҳиша шуданд.

Одамон бо кору кирдори худ палид ва гумроҳ мешаванд.

1. Оқибатҳои гуноҳ: Амалҳои мо чӣ гуна оқибатҳо доранд

2. Вафодорӣ ба Худо: Муҳимияти риояи қонунҳои Худо

1. Масалҳо 14:12: Роҳе ҳаст, ки ба назари одам дуруст менамояд, аммо анҷоми он роҳи марг аст.

2. Титус 2:11-12: Зеро файзи Худо зоҳир шуд, ки барои ҳамаи одамон наҷот оварда, моро таълим медиҳад, ки аз шарорат ва ҳавасҳои дунявӣ даст кашем ва дар замони ҳозира зиндагии худсарона, ростқавл ва парҳезгорона зиндагӣ кунем.

Забур 106:40 Бинобар ин ғазаби Худованд бар қавми Худ аланга зад, ба дараҷае ки аз мероси худ нафрат кард.

Худованд ба қавми худ хашмгин шуд ва мероси худро нафратовар донист.

1. Дили тавбанашаванда: Чӣ гуна гуноҳ моро аз Худо дур мекунад

2. Раҳмат ва ғазаби Худованд: Санҷиши таронаи 106

1. Забур 106:40

2. Румиён 1:18-32, Эфсӯсиён 4:17-19

Забур 106:41 Ва онҳоро ба дасти халқҳо супурд; ва онҳое ки аз онҳо нафрат доштанд, бар онҳо ҳукмронӣ мекарданд.

Халқи Худо ба дасти душманони худ, ки онҳоро ситам мекарданд, супурда шуд.

1. Муҳаббати Худо аз ранҷу азоби халқаш болотар аст.

2. Бо имон ва ҷасорат бо зулм рӯбарӯ шудан.

1. Забур 34:17-19 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад. Худованд ба дилшикастагон наздик аст ва онҳоеро, ки рӯҳашон шикастаанд, наҷот медиҳад.

2. Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо дар ранҷу азобҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед. Ва умед моро хиҷил намекунад, зеро муҳаббати Худо ба дилҳои мо тавассути Рӯҳулқудс, ки ба мо ато шудааст, рехта шудааст.

Забур 106:42 Душманонашон низ онҳоро ситам карданд, ва онҳо зери дасти онҳо тобеъ шуданд.

Исроилиён аз тарафи душманонашон зулм карда, маҷбур шуданд, ки дар зери ҳукмронии онҳо зиндагӣ кунанд.

1. Худо дар вақти душворӣ бо шумо хоҳад буд ва барои бартараф кардани шумо кӯмак мекунад.

2. Дар ранҷу азоб вафодории Худоро фаромӯш накунед.

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:37-39 - "Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ, на умқ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот, наметавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Забур 106:43 Борҳо онҳоро наҷот дод; вале бо маслиҳати худ Ӯро ба хашм оварданд ва барои гуноҳи худ паст шуданд.

Худо борҳо ба мо раҳм кард, вале мо аксар вақт ба огоҳиҳои Ӯ аҳамият намедиҳем ва ба оқибатҳои он дучор мешавем.

1: Мо бояд шукронаи раҳмати Худо бошем ва кӯшиш кунем, ки ба Ӯ итоат кунем.

2: Ҳангоми гуноҳ кардан мо бояд аҳамияти фурӯтанӣ ва тавбаро дар хотир дорем.

1: Яъқуб 4:6-10 Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон марҳамат мекунад.

2: Забур 130:3-4 Агар мо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Худо амин ва одил аст, ки моро мебахшад.

Забур 106:44 Бо вуҷуди ин, Ӯ ба андӯҳи онҳо назар карда, фарьёди онҳоро шунид:

Худо ҳеҷ гоҳ ба доду фарёди қавми худ дар ранҷ беэътиноӣ намекунад.

1. Рафтори Худо ба мардумаш дар ранҷу азоб

2. Худованд гиряҳои моро мешунавад

1. Забур 34:17-19 "Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми андӯҳҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисёр аст, вале Худованд ӯро аз ҳамаи онҳо халос мекунад».

2. Ишаъё 41:10 «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 106:45 Ва ӯ аҳди Худро барои онҳо ба ёд овард, ва аз рӯи марҳамати худ тавба кард.

Худо аҳди худро бо қавми худ ба ёд овард ва ба онҳо раҳм кард.

1. Аҳди Худо - Ба ёд овардани ваъдаҳои Ӯ

2. Раҳмати Худо - Муҳаббати бепоён

1. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Забур 106:46 Ӯ онҳоро низ раҳм кард, ки аз ҳамаи онҳое ки онҳоро асир гирифтанд.

Худо ба онҳое, ки ба асирӣ бурдан иҷозат дод, раҳм кард.

1. Раҳмат ва раҳмати Худо дар миёни ранҷу азоб

2. Қувваи муҳаббати Худо дар душвориҳо

1. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

2. Матто 5:43-44 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед. Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед".

Забур 106:47 Моро наҷот деҳ, эй Худованд Худои мо, ва моро аз миёни халқҳо ҷамъ овар, то исми муқаддаси Туро шукр гӯй, ва дар ҳамду санои Ту пирӯз шавем.

Забурнавис Худоро даъват мекунад, ки халқи Исроилро аз дасти ғайрияҳудиён наҷот диҳад ва ҷамъ кунад, то онҳо шукргузорӣ кунанд ва номи муқаддаси Ӯро ҳамду сано гӯянд.

1. Қудрати шукргузорӣ ва ҳамду сано

2. Муҳаббат ва муҳофизати Худо ба халқаш

1. Эфсӯсиён 5:20 Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем;

2. Забур 107:2 Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯ киро аз дасти душман раҳо кардааст.

Забур 106:48 Муборак бод Худованд Худои Исроилро аз абад то абад; ва бигзор тамоми мардум гӯянд: Омин. Худовандро ҳамду сано кунед.

Худои Исроил ситоиш карда мешавад ва то абад ҳамду сано гӯянд.

1. Худои ҷовидона: эътирофи садоқатмандии Худо

2. Ҳамду санои Худованд: Изҳори шукргузорӣ барои неъматҳои Худо

1. Забур 135:13 - «Номи Ту, эй Худованд, то абад пойдор аст, шӯҳрати Ту, эй Худованд, дар тамоми наслҳо».

2. Забур 103:17 - "Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо онҳое аст, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост".

Таронаи 107 таронаест, ки муҳаббати устувор ва наҷоти Худоро таҷлил мекунад. Он сенарияҳои гуногунро нақл мекунад, ки одамон бо душворӣ рӯ ба рӯ шуданд, ба Худо нидо мекарданд ва наҷот ва барқароркунии Ӯро аз сар мегузаронанд. Тарона муҳимияти шукргузорӣ ба Худоро барои муҳаббати бепоёнаш таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис фидияшудаи Худовандро даъват мекунад, ки барои муҳаббати устувори Ӯ шукр гӯянд. Онҳо онҳоеро даъват мекунанд, ки наҷоти Ӯро эҳсос кунанд, то онро шодона эълон кунанд (Забур 106:1-3).

Сархати 2: Забурнавис чор сенарияи гуногунро пешниҳод мекунад, ки одамон дар тангӣ қарор гирифтанд: саргардонӣ дар биёбон, зиндонӣ шудан, аз исёни худ азоб кашидан ва дучори тӯфонҳо дар баҳр. Дар ҳар вазъият онҳо ба Худо нидо мекарданд (Забур 106:4–28).

Сархати 3: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр Худо нолаи онҳоро шунид ва онҳоро аз мусибатҳояшон наҷот дод. Онҳо қудрати Ӯро бар табиат, қобилияти қонеъ кардани ташнагӣ ва гуруснагӣ ва барқарор кардани беморонро таъкид мекунанд (Забур 106:29-43).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду ҳафт тӯҳфа
ҷашни наҷоти илоҳӣ,
ва насиҳат барои шукргузорӣ,
таъкид кардани даъвати тавассути даъват ба шукргузорӣ ба даст омада ва таъкид ба эътирофи муҳаббати илоҳӣ.

Таваҷҷӯҳ ба тасвири ривоятӣ, ки тавассути нақл кардани ҳолатҳои изтиробовар ҳангоми тасдиқи дахолати илоҳӣ ба даст омадааст,
ва таъкиди мулоҳизае, ки тавассути эътирофи дуоҳои иҷобатшуда ҳангоми изҳори эътирофи қудрати илоҳӣ ба даст омадааст.
Зикр кардани ҷашне, ки дар бораи эътирофи амалҳои наҷот ҳангоми тасдиқи даъват барои шукргузорӣ нишон дода шудааст.

Забур 107:1 Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Мо бояд Худоро барои некӣ ва раҳматаш, ки абадӣ боқӣ мемонад, шукр гӯем.

1. Барои раҳмати абадии Худо шукр гӯед.

2. Эътироф кардани некии Худованд.

1. 1 Таслӯникиён 5:18, «Дар ҳар ҳолат шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо».

2. Забур 136:1-3, "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худованди оғоён шукр гӯед. , зеро муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст ».

Забур 107:2 Бигзор фидияёфтаи Худованд бигӯяд, ки Ӯро аз дасти душман раҳо кардааст;

Раҳошудагон аз ҷониби Худованд шукр мегӯянд, ки аз душман халос шуданд.

1. Худо ҳамеша мӯътамад аст, ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Қудрати шукргузорӣ

1. Забур 107:1-2 "Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯ аст, зеро ки муҳаббати устувори ӯ то абад пойдор аст! Бигзор фидияёфтаи Худованд чунин бигӯяд, ки Ӯ ҳар киро аз мусибат раҳо кардааст"

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 107:3 Ва онҳоро аз заминҳо, аз шарқ ва аз ғарб, ва аз шимол ва аз ҷануб ҷамъ оварад.

Раҳмати Худо ба ҳамаи мо мерасад, новобаста аз он ки аз куҷоем.

1. Муҳаббати Худо ба ҳама ҷо мерасад

2. Меҳрубонӣ ва файзи беандоза

1. Ишаъё 43:6-7 - «Писарони Маро аз дур ва духтарони Маро аз ақсои замин биёваред, ки ҳар касеро, ки бо номи Ман хонда мешаванд, ва Ман онҳоро барои ҷалоли Худ офаридаам, ва онҳоро ман ба вуҷуд овардаам.

2. Матто 28:19-20 - Пас, биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ба ҳар чизе ки ба шумо фармудаам, итоат кунанд. Ва бешубҳа, ман ҳамеша, то охири замон бо шумо ҳастам.

Забур 107:4 Онҳо дар биёбон дар яккаса саргардон шуданд; барои сокин шудан шаҳре наёфтанд.

Мардум дар биёбон сарсону саргардон шуда, ҷои зист наёфтанд.

1. Худо моро ҳатто дарториктарин лаҳзаҳои мо рӯзӣ медиҳад.

2. Ҳатто вақте ки умед барбод меравад, Худо ризқ медиҳад.

1. Ибриён 13:5 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 107:5 Гурусна ва ташна, ҷони онҳо дар онҳо беҳуш шуд.

Одамоне, ки дар тангӣ қарор доранд, рӯҳи худро заиф ва хаста мебинанд.

1. Қувваи шаҳодат - Чӣ гуна озмоишҳои ҳаёт метавонанд имони моро мустаҳкам кунанд.

2. Қувваи заъф - Чӣ тавр Худо худро дар шикастани мо ошкор мекунад.

1. Забур 107:5 - "Гусна ва ташна, ҷони онҳо дар онҳо беҳуш шуд".

2. Ишаъё 40: 29-31 - "Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад. Ҳатто ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд; аммо онҳое, ки интизори Худованд ҳастанд. қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд».

Забур 107:6 Он гоҳ онҳо дар изтироби худ сӯи Худованд фарёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз тангӣ раҳоӣ дод.

Ин порча таълим медиҳад, ки вақте ки мо ба танг омадаем, мо метавонем ба Худованд муроҷиат кунем ва Ӯ моро наҷот медиҳад.

1. Худо барои наҷот омода аст: дар замонҳои душвор наҷот ёфтан

2. Фарёди ёрӣ: Қувваи дуо дар замонҳои душвор

1. Ирмиё 33:3 - Маро даъват кунед, ва ман ба шумо ҷавоб хоҳам дод ва чизҳои бузург ва пинҳоние, ки шумо намедонистед, ба шумо мегӯям.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

Забур 107:7 Ва онҳоро бо роҳи рост пеш бурд, то ки ба шаҳри маскан бираванд.

Худо мардумашро ҳидоят мекунад ва онҳоро ба ҷои амн ва оромиш мебарад.

1. «Худованд чӯпони мост»

2. «Роҳнамоии бепоёни Худо»

1. Забур 23:1–4

2. Ишаъё 41:10–13

Забур 107:8 Кошки одамон Худовандро барои эҳсонаш ҳамду сано мегуфтанд, ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандони одам!

Одамон бояд Худоро барои некӣ ва корҳои аҷибе, ки Ӯ кардааст, ҳамду сано гӯянд.

1. Худовандро барои раҳматаш ҳамду сано хонед

2. Кушодани мӯъҷизаҳои Худо

1. Забур 107:8 - Кошки одамон Худовандро барои некии Ӯ ҳамду сано мегуфтанд, ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандони одамон!

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 107:9 Зеро ки Ӯ ҷони ҳавасро сер мекунад, ва рӯҳи гуруснаро аз некӣ сер мекунад.

Худованд орзумандонро сер мекунад ва гуруснагонро аз неъмат сер мекунад.

1. Каноатманд: таваккал кардан ба Худо барои расидан ба орзуҳои мо

2. Пур аз некӣ: Бигзор Худо гуруснагони моро сер кунад

1. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

2. Забур 145:16 Дасти Худро мекушӣ ва хоҳишҳои ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мекунӣ.

Забур 107:10 Онҳое ки дар торикӣ ва дар сояи марг нишастаанд, дар андӯҳ ва оҳан баста шудаанд;

Онҳое, ки ранҷу азоб кашида, дар торикӣ ва дар сояи марг қарор доранд, дар наҷоти Худо озодии ҳақиқиро пайдо хоҳанд кард.

1: Озодӣ аз торикӣ ва марг

2: Наҷот додани Худо аз мусибат

1: Isaiah 61:1 - Рӯҳи Худованд Худо бар ман аст, зеро Худованд маро тадҳин кардааст, то ба мискинон башорат диҳам; Ӯ маро фиристод, то дилҳои шикастаро бибандам, озодиро ба асирон ва кушодани зиндонро барои бастагон эълон кунам.

2: Ибриён 2: 14-15 - Аз ин рӯ, фарзандон ба ҷисм ва хун шариканд, худаш низ аз ҳамон чизҳо баҳра мебурд, то ки ба воситаи мамот касеро, ки қудрати мамот, яъне иблисро дорад, нобуд созад. ҳамаи онҳоеро, ки аз тарси марг тобеи ғуломии якумрӣ буданд, наҷот диҳед.

Забур 107:11 Чунки улар Худонинг сўзларига қарши исён қилиб, Ҳақ Таолонинг маслаҳатини инкор этишди.

Оқибатҳои исён бар зидди каломи Худо ва нодида гирифтани маслиҳати Ӯ.

1: Каломи Худо дуруст аст ва бояд риоя карда шавад

2: Хавфи нодида гирифтани маслиҳати Худо

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Isaiah 55: 8-9 - Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

Забур 107:12: «Бинобар ин дили онҳоро бо меҳнат ба замин андохт; афтоданд ва касе ёрӣ надошт.

Худо касонеро, ки мутакаббирону носипосро фурӯтан месозад ва мӯҳтоҷи ёрӣ мебинад, ки касе ба он ато кунад.

1. Хоксор кардани Худо бар мутакаббирону носипос.

2. Зарурати фурӯтанӣ ва шукргузорӣ.

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ меравад.

2. Луқо 18:9-14 - Масал дар бораи фарисӣ ва боҷгир.

Забур 107:13 Он гоҳ онҳо дар мусибаташон сӯи Худованд фарьёд заданд, ва Ӯ онҳоро аз мусибатҳояшон наҷот дод.

Худованд дуоҳои касонеро, ки дар тангдастӣ ба Ӯ мехонанд, мешунавад ва ҷавоб медиҳад.

1. Наҷоти Худованд: Тасаллият дар замонҳои душвор

2. Боварӣ ба Худованд: таваккал ба Худо дар лаҳзаҳои ниёз

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳамешагии мо дар душвориҳо. Бинобар ин мо наметарсем, гарчанде ки замин ба замин афтад ва кӯҳҳо ба дили баҳр афтода бошанд."

Забур 107:14 Ӯ онҳоро аз зулмот ва сояи марг берун овард, ва бандҳои онҳоро пора-пора кард.

Ин ояти Забур 107 дар бораи наҷоти Худо аз зулмот ва марг сухан меронад.

1: Худо манбаи наҷот ва озодии мост.

2: Мо метавонем бо кӯмаки Худо аз торикӣ ва марг берун шавем.

1: Isaiah 43:1-2 Аммо ҳоло Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро офаридааст, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ.

2: Румиён 6:23 Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 107:15 Кошки одамон Худовандро барои эҳсонаш ҳамду сано мегуфтанд, ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандони одамон!

Мардон бояд Худовандро барои некӣ ва корҳои аҷоиби Ӯ шукр гӯянд.

1. Некӯӣ ва мӯъҷизаҳои Худо

2. Шукри Парвардигор

1. Ишаъё 43:7 - ҳар касе ки ба исми Ман хонда мешавад, ва онҳоро Ман барои ҷалоли худ офаридаам, ва онҳоро ман шакл додам ва офаридаам.

2. Забур 136:1-3 - Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

Забур 107:16 Зеро ки Ӯ дарҳои мисинро шикастааст, ва панҷараҳои оҳанро пора-пора кардааст.

Худо қодир аст, ки ҳар гуна монеаро паси сар кунад.

1. Худо ҳаёти моро назорат мекунад ва метавонад ҳар монеаро убур кунад.

2. Новобаста аз душворӣ, ба қудрати Худо таваккал кунед, ки ғалаба мекунад.

1. Ишаъё 45:2 Ман пешопеши ту меравам ва ҷойҳои баландро ҳамвор хоҳам кард, дарҳои биринҷиро пора-пора хоҳам кард ва панҷараҳои оҳанинро бурида хоҳам дод

2. Матто 19:26 Аммо Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Барои одамон ин ғайриимкон аст; лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст.

Забур 107:17 Нодонҳо аз гуноҳ ва шароратҳои худ азоб мекашанд.

Оқибати амалҳои беақл ва гуноҳон мусибат аст.

1: Мо бояд аз беақлӣ ва гуноҳ рӯй гардонем ва ба ҷои он аз Худо омурзиш ва раҳмат талаб кунем.

2: Мо бояд дар хотир дорем, ки оқибатҳои амалҳои мо, ҳам хуб ва ҳам бад, метавонанд ба ҳаёти мо таъсири доимӣ расонанд.

1: Яъқуб 1:13-15 - Вақте ки васваса мешавад, ҳеҷ кас набояд бигӯяд: "Худо маро озмуда истодааст". Зеро ки Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва ҳеҷ касро намеозмояд; вале ҳар кас ба васваса дучор мешавад, вақте ки онҳоро аз ҳаваси бади худ кашола карда, фирефта мекунад. Пас аз он ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, мамотро ба вуҷуд меорад.

2: Масалҳо 14:12 - Роҳе ҳаст, ки дуруст ба назар мерасад, аммо дар ниҳоят он ба марг мебарад.

Забур 107:18 Ҷони онҳо аз ҳар гуна гӯшт нафрат дорад; ва ба дарвозаҳои марг наздик мешаванд.

Нафс метавонад ризқро рад кунад ва боиси марг гардад.

1: Худо ҷони моро, ҳатто дар вақти ниёз ё гуруснагӣ таъмин мекунад.

2: Ҳаргиз фаромӯш накунем, ки Худо ризқу рӯзии ниҳоии мост.

1: Ишаъё 55:1-2 Эй ҳар ташна, ба об биёед ва касе ки пул надорад; биёед, харед ва бихӯред; Оре, биё, май ва ширро бе пул ва бе нарх бихар. Чаро шумо барои он чизе сарф мекунед, ки нон нест? ва меҳнати шумо барои он чизе ки қонеъ намекунад?

2: Psalm 34:8 Эй бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯ аст: Хушо касе ки ба Ӯ таваккал мекунад.

Забур 107:19 Он гоҳ онҳо дар мусибаташон сӯи Худованд фарёд мезананд, ва Ӯ онҳоро аз андӯҳҳояшон наҷот медиҳад.

Худованд нолаҳои мардумашро мешунавад ва онҳоро аз мусибатҳояшон раҳо мекунад.

1: Худо ҳамеша дарториктарин лаҳзаҳои мо бо мост ва омода аст, ки моро дар тангӣ наҷот диҳад.

2: Мушкилоти мо ҳеҷ гоҳ аз ҳад зиёд нест, ки Худо бартараф кунад.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Матто 11:28 - "Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод".

Забур 107:20 Ӯ каломи Худро фиристод, ва онҳоро шифо дод, ва онҳоро аз ҳалокати онҳо наҷот дод.

Худо каломи Худро фиристод ва ниёзмандонро шифо дод ва онҳоро аз ҳалокат наҷот дод.

1. Худо манбаи ниҳоии шифо ва наҷот аст

2. Қудрати каломи Худованд бузург аст ва метавонад ба ҳама шифо бахшад

1. Забур 107:20 - Ӯ каломи Худро фиристод, ва онҳоро шифо дод, ва онҳоро аз ҳалокати онҳо наҷот дод.

2. Ишаъё 55:11 - Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба Ман барнамегардад, балки он чиро, ки ман мехоҳам, ба амал оварад, ва он чиро, ки ба он фиристодаам, муваффақ хоҳад кард.

Забур 107:21 Кошки одамон Худовандро барои эҳсонаш ҳамду сано мегуфтанд, ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандони одамон!

Одамон бояд Худовандро барои некӣ ва корҳои аҷоибаш нисбати инсоният ҳамду сано гӯянд.

1. Худованд нек аст: Чӣ тавр некии Ӯро ҷашн гирифтан мумкин аст

2. Худовандро ҳамду сано хонед: Чӣ тавр бояд корҳои Ӯро дар самти башарият қадр кунед

1. Забур 103:1–5

2. Эфсӯсиён 2:4–8

Забур 107:22 Ва бигзор онҳо қурбониҳои шукргузорӣ кунанд, ва корҳои Ӯро бо шодӣ эълон кунанд.

Халқи Худо бояд қурбониҳои шукргузорӣ кунанд ва Ӯро бо шодӣ ҳамду сано гӯянд.

1. Шод шудан дар Худованд: Шукри Худо

2. Шукргузорӣ: Таҷлили некии Худо

1. 1 Таслӯникиён 5:18 - «Дар ҳар ҳолат шукр гӯед, зеро ин аст иродаи Худо дар Исои Масеҳ барои шумо».

2. Филиппиён 4:6 - «Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад».

Забур 107:23 Онҳое ки бо қаиқҳо ба баҳр мефароянд, дар обҳои бузург тиҷорат мекунанд;

Онхое, ки дар киштихо ва дар обхои чукури укьёнус аз бахр сайр мекунанд.

1: Касоне, ки дар зиндагӣ таваккал мекунанд, баракат хоҳанд ёфт.

2: Худо касонеро, ки далер ва далеранд, подош медиҳад.

1: Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, инро шодии холис ҳисоб кунед, зеро медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2: Масалҳо 21:5 - Нақшаҳои меҳнатдӯст ба фоида меорад, чунон ки шитобкорӣ ба камбизоатӣ мебарад.

Забур 107:24 Инҳо корҳои Худовандро мебинанд, ва мӯъҷизаҳои Ӯро дар чуқурӣ мебинанд.

Ин порча дар бораи мӯъҷизаҳои корҳои Худо, ки дар чуқурӣ дида мешавад, нақл мекунад.

1. Кашф кардани мӯъҷизаҳои офариниши Худо

2. Таҷрибаи мӯъҷизаҳои Худованд

1. Забур 8:3-4 - Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштонат, моҳу ситорагон, ки дар ҷои худ гузоштай, фикр мекунам, ки инсоният чӣ гуна аст, ки шумо дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунед. онхо?

2. Ишаъё 40:26 - Чашмони худро бардошта, ба осмон нигаред: Кӣ ҳамаи инҳоро офаридааст? Он ки лашкари пурситораро як-як берун оварад ва ҳар якеро ном баровард. Аз кувваи бузург ва кувваи тавонои у ягонтои онхо намерасад.

Забур 107:25 Зеро ки Ӯ амр медиҳад, ва шамоли тундбодро бармеангезад, ки мавҷҳои онро боло мебарад.

Худо қудрат дорад, ки ба бод ва баҳр фармон диҳад.

1. Худо метавонад тӯфонро дар ҳаёти мо ором кунад.

2. Худо бар табиат ва ҳаёти мо назорати ниҳоӣ дорад.

1. Матто 8:23–27

2. Забур 107:25–30

Забур 107:26 Онҳо ба осмон мебароянд, боз ба қаърҳо мефуроянд; аз изтироб ҷони онҳо об мешавад.

Мӯъминон ба азобҳои бузург тоб меоранд, аммо Худо онҳоро аз мусибатҳояшон раҳо мекунад.

1: Новобаста аз он ки мо бо чӣ рӯ ба рӯ мешавем, Худо моро аз мушкилотамон раҳо мекунад.

2: Мо бояд дар вақти душворӣ ба Худо содиқ бошем.

1: Ишаъё 43:2 "Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд ва аланга туро нахоҳанд хӯрд. "

2: Забур 34:19 "Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад."

Забур 107:27 Онҳо ба он сӯ чарх мезананд, ва мисли одами майзада қад мезананд, ва дар ақли худ ҳастанд.

Дар порча дар бораи шахсе сухан меравад, ки дар ҳолати ноумедӣ, ба он сӯ ва ба он сӯ чарх мезанад ва мисли одами майзада ларзон мешавад.

1: Худо ҳамеша дар замони эҳтиёҷманди мост

2: Сабр кун ва ба Худованд таваккал кун

1: Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам.

Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 107:28 Он гоҳ онҳо дар тангии худ сӯи Худованд фарёд мезананд, ва Ӯ онҳоро аз тангӣ раҳо мекунад.

Одамоне, ки дар изтироб қарор доранд, метавонанд ба Худованд нидо кунанд ва Ӯ онҳоро аз мусибатҳояшон раҳо хоҳад кард.

1. Худованд ҳамеша омода аст, ки дар вақти зарурӣ ба мо ҷавоб диҳад.

2. Худо дар ранҷҳо паноҳгоҳ ва нерӯи мост.

1. Забур 91:2 - Ман дар бораи Худованд мегӯям: Ӯ паноҳгоҳ ва қалъаи ман аст: Худои ман; ба вай бовар хохам кард.

2. Ишаъё 25:4 - Зеро ки ту барои мискинон қувват, барои мискинон дар тангии ӯ қувват, паноҳгоҳ аз тӯфон, соя аз гармо будӣ, вақте ки таркиши даҳшатовар мисли тӯфон бар зидди девор.

Забур 107:29 Ӯ тӯфонро ором мекунад, то мавҷҳои он ором бошанд.

Вай то ҳол метавонад тӯфонҳои шадиди ҳаётро ба бор орад.

1: Худо қодир аст, ки рӯҳҳои дардоварамонро ором оварад.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки ба ҳаёти пуртуфони мо оромӣ меорад.

1: Isaiah 26:3 - Ту Ӯро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ.

2: Филиппиён 4:6-7 - Ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ хоҳишҳои худро ба Худо баён кунед; ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

Забур 107:30 Пас шод мешаванд, ки хомӯшанд; Пас онҳоро ба паноҳгоҳи дилхоҳашон мебарад.

Худованд касонеро, ки орому сабр доранд, ба макони дилхох мерасонад.

1. Неъмати сабр

2. Шодии дили ором

1. Ишаъё 30:15 - Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин гуфтааст: "Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати шумо хоҳад буд.

2. Яъқуб 1:19-20 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад.

Забур 107:31 Кошки одамон Худовандро барои эҳсонаш ҳамду сано мегуфтанд, ва барои корҳои аҷоиби Ӯ ба фарзандони одамон!

Одамон бояд Худовандро барои некӣ ва корҳои аҷоиби Ӯ ба инсоният ҳамду сано гӯянд.

1. Ҳамду санои Худованд барои некӣ ва мӯъҷизоташ

2. Шукри Худо барои садоқат ва муҳаббаташ

1. Эфсӯсиён 1:3-6 - Худоро барои баракатҳояш ҳамду сано гуфтан

2. Румиён 5:8 - Изҳори миннатдорӣ барои муҳаббати бечунучарои Худо

Забур 107:32 Бигзор Ӯро дар ҷамоати мардум сарафроз гӯянд, ва Ӯро дар ҷамоати пирон ҳамду сано гӯянд.

Уро дар хузури мардуму бузургон таърифу таъриф кардан лозим.

1. Дар миёни ҷамоат Худовандро ҳамду сано хонед

2. Дар ҳузури пирон Худовандро тасбеҳ гӯй

1. Ибриён 13:15 - Пас, биёед ба василаи Ӯ пайваста ба Худо қурбонии ҳамду сано пешкаш кунем, яъне меваи лабҳое, ки исми Ӯро эътироф мекунанд.

2. Забур 34:3 - Эй Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем.

Забур 107:33 Ӯ дарёҳоро ба биёбон табдил медиҳад, ва чашмаҳоро ба хоки хушк;

Вай фаровонии табиатро ба хеч чиз табдил медихад.

1. Қудрати Худо барои тағир додан: Чӣ гуна Худо метавонад ба осонӣ аз худ дур кунад, чунон ки Ӯ медиҳад.

2. Омӯзиши қадр кардани он чизе, ки дорем: Шукргузорӣ дар баробари талафот.

1. Айюб 37: 11-13 "Ӯ абрҳоро бо рутубат бор мекунад; барқи Худро дар миёни онҳо мепошад. Бо фармони Ӯ онҳо дар рӯи тамоми замин чарх мезананд, то ҳар он чизеро, ки ба онҳо фармояд, ба ҷо ованд. Ӯ абрҳоро меорад, то одамонро ҷазо диҳад. , ё заминашро об дода, мехри худро нишон дихад.

2. Ишаъё 44:3 Зеро ки ман бар замини ташна об мерезам, ва бар замини хушк ҷӯйборҳо хоҳам рехт; Ман Рӯҳи Худро бар насли Ту мерезам, ва баракати Худро бар насли Ту хоҳам рехт.

Забур 107:34 Замини ҳосилхез ба хушкӣ, Ба сабаби шарорати сокинони он.

Замин аз бадкирдории сокинонаш хушк мешавад.

1. «Оқибатҳои гуноҳ дар ҳаёти мо».

2. «Талабот ба адолат дар ҳаёти мо»

1. Ирмиё 7:23-24 - "Аммо ин аст он чизе ки ман ба онҳо фармудаам: "Ба овози Ман итоат кунед, ва Ман Худои шумо хоҳам буд, ва шумо қавми Ман хоҳед буд; ва бо тамоми роҳҳое ки ба шумо амр фармудаам, рафтор кунед. , то ки бароятон хуб бошад». Бо вуҷуди ин, онҳо итоат накарданд ва гӯши худро моил накарданд, балки ба панду насиҳат ва фармони дилҳои бадашон пайравӣ карданд ва ба ақиб рафтанд, на пеш».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 107:35 Ӯ биёбонро ба оби доимӣ ва замини хушкро ба чашмаҳо табдил медиҳад.

Вай метавонад биёбони моро ба макони фаровонхосилӣ табдил дихад.

1. Фаровонии Худо: Чӣ гуна Худованд дар вақти зарурӣ рӯзӣ медиҳад

2. Бартараф кардани душвориҳо: Чӣ гуна имон метавонад вазъияти душворро ба чизи зебо табдил диҳад

1. Забур 23:1-3 Худованд чӯпони ман аст, ман намехоҳам

2. Ишаъё 43:18-19 Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед?

Забур 107:36 Ва дар он ҷо гуруснагонро сокин мекунад, то онҳо шаҳреро барои маскан омода созанд;

Худованд барои гуруснагону ниёзмандон хонае медихад.

1: Таъмини Худо: Пур кардани ниёзҳои мо

2: Раҳмати Худо: Ғамхорӣ ба ниёзмандон

1: Филиппиён 4:19 "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

2: Ишаъё 58: 10-11 "Агар шумо худро ба манфиати гуруснагон сарф кунед ва эҳтиёҷоти мазлумонро қонеъ кунед, нури шумо дар торикӣ тулӯъ хоҳад кард, ва шаби шумо мисли нисфирӯзӣ хоҳад буд. Худованд шуморо ҳамеша роҳнамоӣ хоҳад кард. ; вай ниёзҳои шуморо дар замини офтобӣ қонеъ хоҳад кард ва чаҳорчӯбаи шуморо мустаҳкам хоҳад кард ».

Забур 107:37 Ва киштзорҳоро кошта, токзорҳо шинон, ки ҳосили фаровон диҳад.

Забурнавис барои ба даст овардани ҳосили фаровон киштзорҳо ва токзорҳоро ташвиқ мекунад.

1. Фаровонӣ тавассути меҳнати содиқона - Худо афзоиш медиҳад, вақте ки мо ба Ӯ таваккал мекунем ва боғайратона кор мекунем.

2. Кишти тухмии саховат - Бигзор мо бо вақту захираи худ саховатманд бошем ва ба Худо таваккал кунем, ки моро рӯзӣ диҳад.

1. Забур 107:37

2. Қӯлассиён 3:23-24 - «Ҳар коре, ки мекунед, бо тамоми дили худ кор кунед, чунон ки барои Худованд кор кунед, на барои оғоёни инсон, зеро медонед, ки мерос аз Худованд ҳамчун мукофот хоҳед гирифт. Худованд Масеҳ аст, ки шумо ибодат мекунед».

Забур 107:38 Ӯ онҳоро низ баракат медиҳад, ба тавре ки онҳо бағоят афзун мешаванд; ва чорпоёнашонро кам накунад.

Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, баракат медиҳад ва рӯзии онҳоро ба фаровонӣ медиҳад.

1: Худо ризқ медиҳад - Худо касонеро, ки ба Ӯ содиқанд, ризқ медиҳад ва вафодории худро тавассути афзун намудани баракатҳояшон нишон медиҳад.

2: Хушбахтона, ки неъмат бошад - Худо моро баракат медиҳад, то ки мо барои дигарон баракат бошем ва ба муҳаббати Ӯ шарик шавем.

1:2 Қӯринтиён 9:8 - «Ва Худо қодир аст, ки тамоми файзро бар шумо афзун гардонад, то ки шумо дар ҳама чиз, дар ҳар вақт, бо ҳар чизе ки ба шумо лозим аст, дар ҳар кори нек фаровон бошед».

2: Забур 84:11 - "Зеро ки Худованд Худо офтоб ва сипар аст; Худованд неъмат ва иззат медиҳад; ҳеҷ кори некро аз онҳое, ки рафторашон беайб нигоҳ медорад".

Забур 107:39 Боз, онҳо ба воситаи зулм, андӯҳ ва ғаму андӯҳ кам карда шудаанд.

Шояд мардум гирифтори зулм, ранҷ ва ғаму андӯҳ шаванд, ки боиси паст ва паст шудани онҳо гардад.

1. Ғалаба кардани зулм ва ранҷ бо имон ба Худо

2. Ба ғаму андӯҳ тоқат кардан барои шодӣ

1. Забур 107:39

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 107:40 Ӯ бар сарварон таҳқир мерезад, ва онҳоро водор мекунад, ки дар биёбоне, ки роҳ нест, саргардон шаванд.

Ӯ мағруронро фурӯтан карда, онҳоро ба сафар мефиристад, ки ягон самти равшане надошта бошад.

1: Худо мағруронро фурӯтан мекунад ва онҳоро ба ҷои номуайян мебарад.

2: Худо тавоноонро фурӯтан мекунад ва ба онҳо нишон медиҳад, ки қуввати ҳақиқӣ танҳо аз ҷониби Ӯст.

1: Марқӯс 10: 42-45 - Исо шогирдонашро даъват мекунад, ки фурӯтанона хизмат кунанд, на ба хидмат.

2: Яъқуб 4:6-10 - Худо ба мағрур муқобилат мекунад ва фурӯтанонро боло мебарад.

Забур 107:41 Бо вуҷуди ин, Ӯ камбағалонро аз андӯҳҳо баланд мекунад, ва ӯро мисли рама хонадон месозад.

Худованд мискинону мискинонро ғамхор ва рӯзӣ медиҳад.

1: ризқи Худо барои мискинон

2: Муҳаббати бепоёни Худо ба ниёзмандон

1: Такрори Шариат 15:7-11

2: Яъқуб 1:27

Забур 107:42 Одил инро дида, шодӣ хоҳад кард, ва ҳама шарорат даҳони вайро баста хоҳад кард.

Одилон аз дидани адолат шод хоҳанд шуд, ва ҳама бадӣ хомӯш хоҳад шуд.

1. Худоро барои ҳукмҳои одилона ва одилонааш ситоиш кунед

2. Чӣ тавр аз адолати Худованд шодӣ кардан мумкин аст

1. Забур 97:12 - Дар Худованд шодӣ кунед, эй одил! ва ба ёди муқаддасоти Ӯ шукр гӯед.

2. Румиён 1:17 - Зеро ки дар он адолати Худо аз имон ба имон зоҳир мешавад, чунон ки навишта шудааст: "Одил ба воситаи имон зиндагӣ хоҳад кард".

Забур 107:43 Ҳар кӣ доно бошад ва ин чизҳоро риоя кунад, меҳрубонии Худовандро хоҳанд фаҳмид.

Хирадмандон меҳрубонии Худовандро дарк хоҳанд кард.

1. Фаҳмидани муҳаббати Худо: Мулоҳиза дар бораи Забур 106:43

2. Инкишоф додани хирад барои қадр кардани меҳрубонии Худо

1. Эфсӯсиён 3:18-19 - то шумо қудрат дошта бошед, ки бо ҳамаи муқаддасон дарк кунед, ки васеъӣ ва дарозӣ ва баландӣ ва умқ чист ва муҳаббати Масеҳро, ки аз дониш болотар аст, бидонед.

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7 - Муҳаббат пуртоқат ва меҳрубон аст; ишқ ҳасад ва фахр намекунад; такаббур ва дагалӣ нест. Вай дар рохи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ намекунад, балки аз ростӣ шод мешавад. Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад.

Таронаи 108 таронаи Довуд аст, ки унсурҳои ҳамду сано, дуо ва эътимод ба Худоро муттаҳид мекунад. Он изҳори орзуи амиқ ба кӯмаки Худо ва пирӯзӣ бар душманон ва баланд бардоштани муҳаббат ва садоқати устувори Ӯст.

Сархати 1: Забурнавис аз изҳори иродаи худ барои ҳамду сано ва ибодати Худо оғоз мекунад. Ӯ вафодории худро эълон мекунад ва дар байни халқҳо Худоро ҳамду сано мегӯяд (Забур 108:1–3).

Сархати 2: Забурнавис эҳтиёҷ ба кӯмаки Худоро дар лаҳзаҳои душворӣ эътироф мекунад. Ӯ Худоро даъват мекунад, ки муҳаббат ва садоқати Худро зоҳир намуда, аз душманон раҳоӣ талаб кунад (Забур 108:4–5).

Сархати 3: Забурнавис изҳори боварӣ ба қудрати наҷот додани Худост. Ӯ изҳор мекунад, ки бо кӯмаки Худо онҳо бар душманони худ ғалаба хоҳанд кард ва ғалаба хоҳанд кард (Забур 108:6-9).

Сархати 4: Забурнавис барои кӯмаки илоҳӣ бар зидди рақибони худ дуо мекунад. Ӯ эътироф мекунад, ки танҳо кӯшишҳои инсонӣ нокифоя аст, аммо ба дахолати Худо барои муваффақият такя мекунад (Забур 108:10-13).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду ҳашт тӯҳфаҳо
изҳороти азми таъриф кардан,
ва дуо барои кӯмаки илоҳӣ,
таъкид ифодаи тавассути тасдиқи вафодорӣ ба даст омада ва таъкид эътирофи муҳаббати илоҳӣ.

Бо таъкид ба эътирофи ба даст омада тавассути эътирофи зарурати наҷот ва тасдиқи эътимод ба вафодории илоҳӣ,
ва таъкид ба дуъо, ки тавассути талаби пирӯзӣ бар душманон ва изҳори такя ба дахолати илоҳӣ ба даст меояд.

Зикр кардани мулоҳизаҳои шахсӣ дар мавриди эътирофи нокофӣ бе кӯмаки илоҳӣ ва тасдиқи эътимод ба ғалабаи ниҳоӣ.

Забур 108:1 Эй Худо, дили ман устувор аст; Ман суруд ва ҳамду сано хоҳам гуфт, ҳатто бо ҷалоли худ.

Забурнавис имон ба Худоро эътироф мекунад ва хоҳиши онро дорад, ки Ӯро бо тамоми дили худ суруд ва ҳамду сано гӯянд.

1. Дили ҳамду сано дошта бошед: Қудрати ба Худо додани ҳама чиз

2. Сурудхонӣ: Чӣ тавр ибодати Худо бояд ҳаёти моро тағир диҳад

1. Забур 103:1-5 - Худовандро ҳамду сано кун, эй ҷонам; тамоми ҳастии ман, номи муқаддаси Ӯро ситоиш кунед.

2. Қӯлассиён 3:15-17 - Бигзор осоиштагии Масеҳ дар дилҳои шумо ҳукмрон бошад, зеро шумо ҳамчун аъзои як бадан ба сулҳ даъват шудаед. Ва шукр кунед.

Забур 108:2 Бедор шав, забур ва арфа: Ман худам барвақт бедор хоҳам шуд.

Забурнавис суруд ва арфаро даъват мекунад, ки бедор шаванд, зеро ӯ барвақт бедор мешавад.

1. Қувваи барвақт бедор шудан: чӣ гуна он метавонад ба ҳаёти шумо таъсир расонад

2. Бедор шудан ба ҳузури Худо: Дастрасӣ ба Ӯ тавассути мусиқӣ

1. Ишаъё 50:4 - Худованд Худо ба ман забони онҳоеро, ки таълим гирифтаанд, дод, то бидонам, ки чӣ тавр бо сухани хасташуда истодагарӣ кунам.

2. 1 Таслӯникиён 5:10 - Ӯ барои мо мурд, то ки мо бедор бошем ё дар хоб бо Ӯ зиндагӣ кунем.

Забур 108:3 Туро, эй Худованд, дар миёни мардум ҳамду сано хоҳам гуфт, ва Туро дар миёни халқҳо ҳамду сано хоҳам гуфт.

Ман дар миёни тамоми мардум Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт, ва дар тамоми халқҳо ҳамду сано хоҳам гуфт.

1. Шодии ҳамду санои Худо - А бар шодии ҳамду санои Худо, новобаста аз шароити мо.

2. Ҡимати таронаи ситоиши ӯ - А дар бораи ҡудрат, аҳамият ва зарурати сурудани ситоиш ба Худованд.

1. Забур 100: 1-5 - Садои шодӣ ба Худованд, эй тамоми замин! Бо шодӣ ба Худованд хизмат кунед! Бо суруд ба ҳузури ӯ биёед! Бидонед, ки Худованд Худост! Ӯст, ки моро офарид ва мо аз они Ӯем; мо мардуми Ӯ ҳастем ва гӯсфандони чарогоҳи Ӯ ҳастем.

2. Ишаъё 12:5-6 - Суруд хонед ва бо шодӣ нидо кунед, эй сокини Сион, зеро ки дар миёни шумо Подшоҳи Исроил бузург аст. Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт:

"Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли ӯро дар миёни қавмҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд аст".

Забур 108:4 Зеро ки марҳамати Ту бар осмон бузург аст, ва ростии Ту ба абрҳо мерасад.

Раҳмат ва ҳақиқати Худо фарогир ва беандоза аст.

1. «Вақти раҳмати Худо»

2. «Дараҷаи ҳақиқати Худо»

1. Эфсӯсиён 2:4-5 - "Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт"

2. Ишаъё 59:19-20 - «Пас аз исми Худованд аз ғарб ва ҷалоли Ӯ аз тулӯи офтоб битарсанд, зеро ки Ӯ мисли ҷӯйборе меояд, ки боди Худованд онро меронад. «Ва Ӯ ба Сион ҳамчун Наҷотдиҳанда хоҳад омад, ба назди Яъқуб, ки аз ҷиноят рӯй мегардонанд,

Забур 108:5 Ту, эй Худо, бар осмон боло бош, ва ҷалоли Ту бар тамоми замин!

Худо бар осмонҳо баланд аст ва иззати ӯ бар тамоми замин аст.

1. Зиндагӣ дар ҳузури Худованди мутаол

2. Ҷалоли ҷалоли Худо

1. Ишаъё 6:1–4

2. Дониёл 4:34–35

Забур 108:6 То ки маҳбуби ту раҳо шавад: бо дасти рости Худ наҷот дода, ба ман ҷавоб деҳ.

Худо метавонад моро аз ҳар душворӣ наҷот диҳад ва ба илтиҷоҳои мо посух диҳад.

1: Имони мо ба муҳофизат ва наҷоти Худо ҳеҷ гоҳ беҳуда нест.

2: Вақте ки бо душворӣ рӯ ба рӯ мешавед, аз Худо ёрӣ талаб кунед, ки Ӯ иҷобат мекунад.

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Забур 108:7 Худо дар қудсияти Худ сухан гуфт; Шод хоҳам шуд, Шакемро тақсим хоҳам кард, ва водии Суккӯтро берун хоҳам овард.

Худо дар қудсият сухан гуфт, ва Ӯ шодӣ хоҳад овард ва Шакем ва Суккотро тақсим хоҳад кард.

1. Шодии ҳазрати Худо

2. Шӯъбаи Шакем ва Суккот

1. Матто 5:6 - «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро ки онҳо сер хоҳанд шуд».

2. Забур 96:10 - «Дар байни халқҳо бигӯед, ки Худованд ҳукмронӣ мекунад! Оре, ҷаҳон барпо шудааст; он ҳеҷ гоҳ ҷунбиш нахоҳад шуд; Ӯ халқҳоро аз рӯи адолат доварӣ хоҳад кард.

Забур 108:8 Ҷилъод аз они Ман аст; Менашше аз они ман аст; Эфроим низ қуввати сари ман аст; Яҳудо қонунгузори ман аст;

Забурнавис даъво мекунад, ки Ҷилъод, Менашше, Эфроим ва Яҳудоро азони худаш донист.

1. Қувваи Худованд: Чӣ гуна ҳокимияти Худо моро қувват мебахшад

2. Соҳиби шахсияти мо: даъво кардан, ки мо дар Масеҳ кӣ ҳастем

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2. Румиён 8:14-17 - Зеро ҳамаи онҳое, ки Рӯҳи Худо роҳнамоӣ мекунанд, фарзандони Худо мебошанд. Пас шумо рӯҳе нагирифтаед, ки шуморо ғуломони тарсу ҳарос гардонад. Баръакс, вақте ки Ӯ шуморо ҳамчун фарзандони худ қабул кард, шумо Рӯҳи Худоро қабул кардаед. Ҳоло мо ӯро Аббо, Падар меномем. Зеро Рӯҳи Ӯ бо рӯҳи мо ҳамроҳ мешавад, то тасдиқ кунад, ки мо фарзандони Худо ҳастем. Ва чун фарзандони ӯ ҳастем, ворисони ӯ ҳастем. Дар асл, мо бо Масеҳ ворисони ҷалоли Худо ҳастем. Аммо агар мо ба ҷалоли Ӯ шарик шавем, бояд ба ранҷу азоби Ӯ низ шарик шавем.

Забур 108:9 Мӯоб ҷомаи шустани ман аст; кафши худро бар Адӯм мепартоям; бар Фалиштиён ғалаба хоҳам кард.

Довуд даъво мекунад, ки бар Мӯоб, Адӯм ва Филистия пирӯз шудааст.

1. Бартараф кардани мушкилот бо имон

2. Эътироф кардани садоқати Худо дар пирӯзӣ

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. 1 Юҳанно 5:4-5 - Зеро ҳар кӣ аз Худо таваллуд ёфтааст, бар ҷаҳон ғолиб меояд. Ва ин галабаест, ки дар чахон имони мо галаба кардааст.

Забур 108:10 Кӣ маро ба шаҳри қавӣ мебарад? ки маро ба Адӯм мебарад?

Таронаи 108 дар бораи эътимод ба муҳаббат ва наҷоти Худо сухан меронад.

1. Муҳаббат ва наҷоти Худо: Даъват ба сулҳ

2. Дар эътимоди қавӣ: таваккал ба муҳофизати Худо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст».

Забур 108:11 Оё намехоҳӣ, эй Худо, ки моро партофтай? ва эй Худо, оё бо лашкари мо берун намеравӣ?

Вафодории Худо абадӣ аст, ҳатто вақте ки одамон аз Ӯ рӯй гардонанд.

1: Вафодории Худо - Забур 108:11

2: Муҳаббати бепоёни Худо - Забур 136:1-3

1: Ирмиё 31:3 - "Худованд аз қадим ба ман зоҳир шуда, гуфт: "Бале, ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман туро бо меҳрубонӣ кашидам".

2: Isaiah 54:10 - "Зеро ки кӯҳҳо дур хоҳанд шуд, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт; аммо эҳсони Ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман аз байн нахоҳад рафт, мегӯяд Худованде, ки ба ту раҳм кардааст".

Забур 108:12 Моро аз мусибат мадад деҳ, зеро мадади одамӣ беҳуда аст.

Одамон бояд ба Худо таваккал кунанд, ки дар вақти душворӣ ба онҳо кӯмак кунад, на ба кӯшишҳои худ.

1. "Беҳудаи инсон: таваккал ба Худо дар замонҳои душворӣ"

2. "Кӯмаки Худованд: Фаҳмидани эҳтиёҷоти мо ба кӯмаки Худо"

1. Ишаъё 40:28-31 - "Оё намедонистӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ суст намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши Ӯ ғайриимкон аст. Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе, ки қудрат надорад, қувват мебахшад, ҳатто ҷавонон бемадор мешаванд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон хаста хоҳанд шуд, аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард, бо болҳо боло хоҳанд рафт. мисли уқобҳо давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт, ва аз ҳуш намераванд».

2. 2 ба Қӯринтиён 3:4-6 - "Чунин аст эътимоде, ки мо ба воситаи Масеҳ ба Худо дорем. На ин ки мо дар худ кофӣ ҳастем, ки чизеро аз мо талаб кунем, балки кофии мо аз Худост, ки моро тавоно кардааст. то ки хизматгузорони аҳди нав бошанд, на бар тибқи ҳарф, балки бар тибқи Рӯҳ; зеро ки ҳарф мекушад, аммо Рӯҳ зинда мекунад».

Забур 108:13 Мо ба воситаи Худо далерона рафтор хоҳем кард, зеро ки Ӯ душманони моро поймол хоҳад кард.

Худо ба мо қувват мебахшад, ки корҳои бузургро анҷом диҳем ва ба мо кӯмак мекунад, ки душманонамонро мағлуб кунем.

1. "Қувваи Худо қудрати мост"

2. "Ба Худо таваккал кунед ва ба нерӯи Ӯ таваккал кунед"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Филиппиён 4:13 - «Ман ҳама чизро ба воситаи Он ки маро қувват мебахшад, карда метавонам».

Таронаи 109 як таронаи навҳаест, ки ба Довуд тааллуқ дорад. Он андӯҳи амиқ ва илтиҷоро барои адолати Худо бар зидди душманони забурнавис ифода мекунад. Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки душманони онҳоро доварӣ кунад ва аз ҳамлаҳои бадхоҳонаи онҳо раҳоӣ ёбад.

Сархати 1: Забурнавис ба Худо нидо карда, бадӣ ва макри душманони онҳоро тавсиф мекунад. Онҳо изтироб ва андӯҳи худро, ки аз айбҳои бардурӯғ ба вуҷуд омадаанд, баён мекунанд (Забур 108:1–5).

Параграфи 2: Забурнавис ба рақибони худ лаънат мехонад ва хоҳиш мекунад, ки доварии Худо бар онҳо нозил шавад. Онҳо мехоҳанд, ки оқибати аъмоли душманонашон бар сари худашон афтад (Забур 108:6–20).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки барои онҳо дахолат кунад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр ба онҳо бадрафторӣ карда шуданд ва аз Худо марҳамат ва раҳоӣ аз макри душманонашон талаб мекунанд (Забур 108:21-31).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду нӯҳ тӯҳфаҳо
нолае, ки изҳори андӯҳ,
ва илтиҷо барои адолати илоҳӣ,
таъкиди ифодаи тавассути фарёд задан ба даст омада, дар ҳоле ки таъкид ба эътирофи бадӣ.

Таъкид кардани даъват ба воситаи даъват ба доварии илоҳӣ ва тасдиқи хоҳиши оқибатҳо,
ва таъкид кардани дуое, ки тавассути илтиҷо барои раҳмат ва изҳори ниёз ба наҷот ба даст меояд.
Зикр кардани мулоҳизаҳои шахсӣ дар бораи эътирофи бадрафторӣ ҳангоми тасдиқи эътимод ба дахолати илоҳӣ.

Забур 109:1 Хомӯш нашав, эй Худои ҳамду санои ман;

Худо сазовори ситоиш аст ва набояд нодида гирифт.

1. Худо сазовори ситоиши мост: Таҳқиқи Забур 109:1

2. Ба Худо ҳамду саноиҳои сазовори Ӯ: Омӯзиши Забур 109:1

1. Ишаъё 43:21 Ман ин мардумро барои худ ба вуҷуд овардаам; онҳо ситоиши Маро баён хоҳанд кард.

2. Ваҳй 5:12 Бо овози баланд мегуфт: «Сазовори он аст Баррае ки кушта шуд, қудрат, сарват, ва ҳикмат, ва қувват, ва иззат, ва ҷалол ва баракатро ба даст орад.

Забур 109:2 Зеро ки даҳони шарирон ва даҳони маккорон бар зидди Ман кушода шудааст: онҳо бо забони дурӯғ бар зидди Ман сухан мегӯянд.

Шарирон ва маккор бар зидди забурнавис дурӯғ гуфтаанд.

1: Ҳангоми дучор шудан ба тӯҳмат ва дурӯғи дигарон ба Худо таваккал карданро фаромӯш накунед.

2: Дар баробари касоне, ки туҳмат мекунанд ва бар ту дурӯғ мегӯянд, аз Худо адолат бихоҳ.

1: Масалҳо 6:16-19 - Ин шаш чизе, ки Худованд нафрат дорад, Бале, ҳафт чиз назди Ӯ зишт аст: Нигоҳи мағрур, забони дурӯғгӯй, Дастҳое, ки хуни бегуноҳ рехтаанд, Диле, ки нақшаҳои бад меандешанд, Пойҳои тезкор дар давидан ба сӯи бадӣ, Шоҳиди козиб, ки дурӯғгӯй аст, Ва касе, ки дар миёни бародарон фитна мекорад.

2: Матто 5:11-12 - Хушо шумо, вақте ки ба хотири Ман шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва бардурӯғ бар шумо ҳар гуна бадгӯйӣ мекунанд. Шод бошед ва бениҳоят шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро онҳо анбиёи пеш аз туро ҳамин тавр таъқиб мекарданд.

Забур 109:3 Онҳо маро бо суханони нафрат иҳота карданд; ва бе ягон сабаб ба мукобили ман чангид.

Одамон забурнависро бо суханони нафрат ихота карда, бе ягон асос ба мукобили у мубориза мебурданд.

1. Қудрати калимаҳо: Чӣ гуна калимаҳо метавонанд зарар расонанд ва кӯмак расонанд

2. Дар муқобили таъқиботи ноодилона устувор истода

1. Масалҳо 12:18 - Касе ҳаст, ки сухани бемулоҳизааш мисли шамшер аст, аммо забони хирадмандон шифо мебахшад.

2. Яъқуб 1:19 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан тез, дар гуфтан суст ва дар хашм оҳиста бошад.

Забур 109:4 Зеро ки муҳаббати ман душманони мананд, вале ман худро ба дуо месупорам.

Душманон ишқи суханварро рад карданд, Пас сухангӯ рӯй ба намоз.

1. Қувваи дуо: оромиш ҳангоми дучор шудан бо душвориҳо.

2. Дар ранҷ ба Худо таваккал кардан.

1. Матто 21:22 - "Ва ҳар он чи дар дуо бо имон талаб кунед, хоҳед ёфт".

2. Яъқуб 5:13 - "Оё касе аз шумо осеб дидааст? Бигзор дуо кунад."

Забур 109:5 Ва ба ман дар ивази некӣ бадӣ, ва ба муҳаббатам нафрат доданд.

Бо вуҷуди муҳаббату меҳрубонӣ ба сухангӯй ба бадиву кинаву адоват дода шудааст.

1. Хавфи ишқи беҷавоб

2. Вақте ки некӣ кофӣ нест

1. Матто 5:44 - «Аммо ман ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред, лаънаткунандагони шуморо баракат диҳед, ба онҳое ки аз шумо нафрат мекунанд, некӣ кунед ва барои онҳое, ки аз шумо бадбинӣ мекунанд ва шуморо таъқиб мекунанд, дуо гӯед».

2. Румиён 12:17-21 - "Ба ҳеҷ кас ба ҷои бадӣ бадӣ надиҳед. Дар назари ҳама чизҳои поквиҷдонро таъмин кунед. Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, қасос гиред. на худат, балки ба ғазаб ҷой деҳ, зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер деҳ, агар ташна бошад, ба вай об деҳ; бар сари ӯ ангиштҳои оташ ҷамъ кун, бар бадӣ мағлуб нашав, балки бадро бо некӣ мағлуб кун».

Забур 109:6 Бар ӯ одами шарирро бигузор, ва шайтон ба ямини ӯ биист.

Ин порча аз Забур 109:6 ба мо хотиррасон мекунад, ки Худо метавонад ҳатто шаронро барои амалӣ кардани ниятҳои худ истифода барад.

1. Нақшаи наҷотбахшии Худо: Чӣ гуна Худо шаронро барои мақсадҳои худ истифода мебарад

2. Подшоҳии Худо: Боварӣ ба нақшаи Худо дар баробари бадӣ

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Масалҳо 16:4 - Худованд ҳама чизро барои мақсади худ офаридааст, ҳатто шарирро барои рӯзи мусибат.

Забур 109:7 Вақте ки ӯ доварӣ мешавад, маҳкум шавад, ва дуои ӯ гуноҳ гардад.

Дар Забур 108:7 гуфта мешавад, ки вақте ки шахс доварӣ мешавад, онҳо бояд маҳкум карда шаванд ва дуои онҳо бояд гуноҳ ҳисобида шавад.

1. Табиати гуноҳ: Баррасии Навиштаҳои Забур 109:7

2. Оқибатҳои ноадолатӣ: Фаҳмидани огоҳии Забур 109:7

1. Матто 7:1-5 Доварӣ накунед, ки шумо маҳкум нашавед. Зеро ба ҳамон ҳукме, ки ба забон ронӣ, маҳкум хоҳӣ шуд, ва ба он андозае ки ба кор мекунӣ, ба ту чен карда мешавад.

2. Масалҳо 28:9 Агар касе гӯши худро аз шунидани шариат рӯй гардонад, ҳатто дуои ӯ зишт аст.

Забур 109:8 Бигзор рӯзҳои ӯ кам бошад; ва бигзор каси дигарашро гирад.

Дуъо ба Худованд аст, ки умри инсонро кам кунад ва ба ҷои дигараш бигузорад.

1. Чӣ тавре ки Худо подшоҳ Шоулро иваз кард, Ӯ ҳамеша роҳи иваз кардани ҳар як шахсро дар ҳар вазъият фароҳам меорад.

2. Новобаста аз он ки мушкиле бошад, Худо дар дасти худ аст ва роҳи ҳалли онро медиҳад.

1. 1 Подшоҳон 15:26-28 - Ва Самуил ба Шоул гуфт: «Ман бо ту барнамегардам». Зеро ки шумо каломи Худовандро рад кардед, ва Худованд шуморо рад кард, ки подшоҳи Исроил бошед. Вақте ки Самуил барои рафтан рӯй гардонд, Шоул домани ҷомаашро гирифт, ва он дарида шуд. Ва Самуил ба вай гуфт: «Худованд имрӯз подшоҳии Исроилро аз ту канда, ба ёри ту, ки аз ту беҳтар аст, дод».

2. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 109:9 Бигзор фарзандонаш бепарастор ва занаш бевазана.

Забур 108:9 даъват мекунад, ки фарзандони касе ятим ва зани онҳо бевазан шаванд.

1. Қувваи Дуо: Чӣ тавр Дуо барои муҳофизат метавонад боиси имони мустаҳкамтар шавад

2. Аҳамияти оила: чӣ гуна бояд муносибатҳоро бо наздиконамон мустаҳкам кунем

1. Хуруҷ 22:24 - Агар шумо бо худ ба касе аз қавми Ман, ки камбағал аст, қарз диҳед, ба ӯ мисли пулдиҳанда набошед ва аз ӯ фоиз талаб накунед.

2. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

Забур 109:10 Бигзор фарзандони ӯ ҳамеша овора ва гадоӣ кунанд; бигзор онҳо низ аз харобаҳои худ нони худро биҷӯянд.

Забурнавис даъват мекунад, ки доварии Худо ба сари золимон ояд ва фарзандони онҳо бесарпаноҳ ва гадоӣ барои ғизо гардад.

1: Мо бояд барои неъматҳои худ шукргузор бошем ва онҳоро барои кӯмак ба одамони камбахт истифода барем.

2: Доварии Худо одилона ва одилона аст ва мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба ҳаёти ноадолатона дучор нашавем.

1: Матто 5:3-7 - Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост.

2:2 Қӯринтиён 9:6-9 - Ҳар кӣ кам мекорад, кам дарав хоҳад кард, ва ҳар кӣ фаровон мекорад, низ фаровон дарав хоҳад кард.

Забур 109:11 Бигзор горатгар ҳар он чи дорад, сайд кунад; ва бигзор бегонагон меҳнати ӯро ғорат кунанд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба онҳое, ки тамаъҷӯй мекунанд ва дуздӣ мекунанд, тамоми он чизеро, ки шахс барои он кор кардааст, аз худ кунад.

1. Хатари тамаъ – тамаъ метавонад моро ба корҳои даҳшатнок водор созад ва аз самараи меҳнатамон маҳрум гардад.

2. Адолати Худо - Худо кафолат медиҳад, ки онҳое, ки тамаъҷӯй ва дуздӣ доранд, бечазо нахоҳанд монд.

1. Масалҳо 22:16 - Ҳар кӣ камбағалонро ситам мекунад, то сарвати худро афзун кунад, ва ҳар кӣ ба сарватдор ато кунад, бешубҳа бенаво хоҳад шуд.

2. Яъқуб 5:4 - Инак, музди коргароне, ки киштзорҳои шуморо дарав кардаанд, ки аз шумо бо қаллобӣ нигоҳ дошта шудааст, фарьёд мезанад; ва фарьёди даравгарон ба гӯши Худованди шанбеҳо мерасад. .

Забур 109:12 Бигзор ҳеҷ кас ба ӯ марҳамат накунад, ва фарзандони ятими ӯро раҳм накунад.

Дар Забур 108:12 дар бораи вазъияте сухан меравад, ки дар он шахс барои худ ё фарзандони бепадари худ ягон марҳамат ё марҳамат намебинад.

1. Муҳимияти раҳм кардан ба ниёзмандон.

2. Оќибатњои ками рањму шафќат.

1. Масалҳо 14:31 - "Ҳар кӣ ба камбағал ситам кунад, Офаридгори худро дашном медиҳад, аммо касе ки ба мискинон саховатманд аст, ӯро эҳтиром мекунад".

2. Яъқуб 1:27 - "Дине, ки дар назди Худои Падар, пок ва беайб аст, ин аст: ба аёдати ятимон ва бевазанон дар андӯҳашон биравад ва худро аз ҷаҳон олуда нигоҳ дорад".

Забур 109:13 Бигзор насли ӯ нест шавад; ва дар насли оянда номи онҳо маҳв гардад.

Адолати Худо барои ҳифзи одил лозим аст.

1. Адолат ва хифзи одилони Худо

2. Қувваи дуо дар талаби адолати Худо

1. Забур 7:9 - Эй Худои одил, ки ақлу дилҳоро месанҷад, ба зӯроварии шарир хотима бахш ва одилонро эмин гардон.

2. 1 Юҳанно 5:14-15 - Ин боварӣест, ки мо дар наздик шудан ба Худо дорем: агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ ҳар чизеро, ки мо талаб кунем, мешунавад, мо медонем, ки он чизеро, ки аз Ӯ талаб карда будем, дорем.

Забур 109:14 Бигзор гуноҳи падарони ӯ ба ҳузури Худованд ёд шавад; ва гуноҳи модараш пок нашавад.

Забурнавис аз Худо даъват мекунад, ки гуноҳи падарони шахсро ба ёд орад ва гуноҳи модарашро фаромӯш накунад.

1. Аҳамияти гуноҳҳои падарони мо

2. Раҳмати Худо дар ёд кардани гуноҳҳои мо

1. Забур 103:12 - Ҳар қадаре ки шарқ аз ғарб аст, Ӯ гуноҳҳои моро аз мо дур кардааст.

2. Румиён 8:1-2 - Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест, зеро қонуни Рӯҳи ҳаёт шуморо дар Исои Масеҳ аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст.

Забур 109:15 Бигзор онҳо ҳамеша ба ҳузури Худованд бошанд, то ки хотираи онҳоро аз замин маҳв кунад.

Ин оят дар Забур 109 имондоронро ташвиқ мекунад, ки ҳамеша душманони худро пеши Худованд гузоранд, то ки Ӯ хотираи онҳоро аз замин дур кунад.

1. Қувваи дуо: Чӣ тавр бо ёрии Худованд душманонро мағлуб кардан мумкин аст

2. Адолати Худованд: Вақте ки мо душманони худро пеши Худованд мегузорем, чӣ мешавад

1. Матто 5:43-44 - "Шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

2. Яъқуб 4:6-7 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта шудааст: «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад». Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Забур 109:16 Зеро ки ӯ марҳамат карданро ба ёд наовард, балки мискин ва мискинро таъқиб мекард, то ки дили шикастаҳоро бикушад.

Раҳмату инсофи Худо барои дилшикастагон.

1. Раҳмат ва адолати Худо: Мувозинат дуруст аст

2. Муҳаббати Худо ба қалби шикаста

1. Ишаъё 57:15 - Зеро чунин мегӯяд, ки баланд ва баланд, ки сукунат дорад, абадият аст, ки номи Ӯ муқаддас аст: Ман дар баландӣ ва муқаддас сокин ҳастам, ва инчунин бо он ки аз рӯҳи пушаймон ва фурӯтан аст, рУхи камбагалонро зинда гардонад ва дили пушаймононро зинда кунад.

2. Забур 147:3 - Ӯ дилшикастаҳоро шифо мебахшад ва ҷароҳатҳои онҳоро мебандад.

Забур 109:17 Чӣ тавре ки ӯ лаънатро дӯст медошт, бигзор он ба ӯ бирасад; чунон ки ӯ баракатро дӯст намедошт, аз ӯ дур шавад.

Лаънат карданро дӯст медошт ва неъматро написандидааст, пас, ба ӯ дода шавад.

1: Мо бояд ҳамеша дар талаби баракати Худо ва аз лаънати Ӯ дурӣ ҷӯем.

2: Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба баракатҳо ва лаънатҳои Худо чӣ гуна ҷавоб медиҳем.

1: Румиён 12:14 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва лаънат накунед.

2: Яъқуб 3: 10-11 - Ҳамду сано ва лаънат аз як даҳон мебарояд. Бародарон ва хоҳарони ман, ин набояд бошад. Оё аз як чашма хам оби ширин ва хам оби шур чорӣ мешавад?

Забур 109:18 Чунон ки ӯ лаънатро дар бар карда буд, мисли либосаш, бигзор он мисли об ба даруни ӯ дохил шавад, ва мисли равған ба устухонҳои ӯ.

Ӯ баргузид, ки лаънати гуноҳро бипӯшонад, ва он мисли қувваи бебозгашт хоҳад буд, ки ба бадани ӯ ворид шавад.

1: Мо бояд либоси худро бодиққат интихоб кунем, зеро он ҳолати рӯҳонии моро инъикос мекунад.

2: Бисёр вақт мо дар гуноҳи худ қаноатманд мешавем ва оқибатҳои амали худро дарк намекунем.

1: Румиён 13: 12-14 - "Шаб дур аст, рӯз наздик аст: Пас биёед корҳои зулмотро тарк кунем ва зиреҳи нурро ба бар кунем".

2: Ғалотиён 3:27 - "Зеро ҳамаи шумо, ки дар Масеҳ таъмид гирифтаед, Масеҳро дар бар кардаед".

Забур 109:19 Бигзор он барои ӯ ҳамчун ҷомае бошад, ки ӯро пӯшонад, ва камарбанде, ки ҳамеша бо он камарбанд аст.

Ҳимояи Худо ҳамеша мавҷуд ва боэътимод аст.

1. Амнияти муҳофизати Худо

2. Табиати тағйирнопазири ғамхории Худо

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2. Забур 91:4 - "Ӯ туро бо парҳои худ хоҳад пӯшонад, ва ба зери болҳои ӯ таваккал хоҳӣ кард: ростии ӯ сипар ва қафои ту хоҳад буд".

Забур 109:20 Бигзор ин мукофоти душманони ман аз ҷониби Худованд бошад, ва онҳое ки бар ҷонам бадгӯӣ мекунанд.

Забур 109:20 дуоест барои доварии Худо бар душманон ва онҳое, ки бар зидди Забурнавис сухан мегӯянд.

1. Адолати Худо: Даъват ба тавба

2. Ҳифзи рӯҳи мо: посух додан ба мусибат бо имон

1. Румиён 12:19-20 - Эй маҳбубон, ҳеҷ гоҳ аз худ интиқом нагиред, балки онро ба ғазаби Худо гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам, мегӯяд Худованд".

2. Матто 5:43-44 - Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Ёри худро дӯст бидор ва аз душмани худ нафрат кунед". Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед.

Забур 109:21 Аммо Ту барои ман, эй Худованд Худованд, ба хотири исми Худ бикун; зеро ки марҳамати Ту нек аст, маро раҳоӣ деҳ.

Худо некӯ аст ва агар аз Ӯ бихоҳем, моро аз мусибатҳо раҳо мекунад.

1. Некӯии Худо дар замонҳои душворӣ

2. Дар вазъияти душвор таваккал ба Худо

1. Забур 34:17-19 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд онҳоро мешунавад; онхоро аз тамоми мусибатхояшон халос мекунад.

2. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 109:22 Зеро ки ман бечора ва бечора ҳастам, ва дилам дар даруни ман захмдор аст.

Забурнавис аз сабаби камбизоатӣ ва дили захмдораш ба кӯмак ниёз дорад.

1. Қувваи намоз дар вақти ниёз

2. Донистани тасаллии Худо дар азобҳои мо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Матто 11:28 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи заҳматкашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Забур 109:23 Монанди соя, ки фурӯ меравад, рафтаам, мисли малах ба боло ва поин партоб шудаам.

Забурнавис мавҷудияти зудгузар ва ноустувории худро дар ҳаёт ифода мекунад.

1. Ягона итминон дар зиндагӣ Худост

2. Дар ҳар фасли зиндагӣ ба Худо таваккал кардан

1. Забур 139:7–12

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Забур 109:24 Аз рӯза зонуҳои ман заифанд; ва ҷисми ман аз фарбеҳ нест.

Забурнавис заифии ҷисмонии худро аз рӯзадорӣ баён мекунад.

1. Қудрати Рӯза: Чӣ гуна бояд имон ва ҷисми худро мустаҳкам кард

2. Фоидаҳои Рӯза: Ба даст овардани равшанӣ ва нерӯи нав

1. Ишаъё 58:6-7 - Оё ин рӯзае нест, ки ман баргузидаам? то ки бандҳои шароратро кушоед, бори вазнинро барҳам диҳед ва мазлумонро озод кунед, ва шумо ҳар як юғро бишканед? Оё ин нест, ки нони худро ба гуруснагон диҳӣ, ва мискинонеро, ки ронда шудаанд, ба хонаи худ биёрӣ? Чун бараҳнаро дидӣ, ӯро бипӯшӣ; ва ту худро аз ҷисми худ пинҳон намедорӣ?

2. Матто 6:16-18 - Илова бар ин, вақте ки рӯза медоред, мисли риёкорон чеҳраи ғамгин набошед, зеро онҳо чеҳраи худро таҳқир мекунанд, то ба мардум рӯзадор нишон диҳанд. Ба ростӣ ба шумо мегӯям: онҳо мукофоти худро доранд. Аммо ту, вақте ки рӯза медорӣ, сари худро тадҳин кун ва рӯи худро бишӯй; То ки на дар назди мардум рӯзадор бошӣ, балки ба Падари Худ, ки ниҳон аст, ва Падари ту, ки ниҳонбин аст, ба ту ошкоро мукофот хоҳад дод.

Забур 109:25 Ман низ барои онҳо мазаммат шудам: Вақте ки онҳо ба ман нигоҳ карданд, сар ҷунбонданд.

Забурнавис таассуф мекунад, ки вақте ки одамон ба ӯ нигоҳ мекарданд, бо маломат сар ҷунбонданд.

1. Арзиши фурӯтанӣ дар баробари маломат

2. Таваккул ба Худо дар замонҳои рад

1. Яъқуб 4:10 - "Дар ҳузури Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо сарафроз хоҳад кард".

2. Ишаъё 53:3 - "Ӯро мардум хор ва рад карданд; марди ғамгин ва бо ғаму андӯҳ ошно буд; ва чун касе, ки мардум аз ӯ рӯйи худро пинҳон мекунанд, хорӣ меёфт, ва мо ӯро қадр намекардем".

Забур 109:26 Ба ман мадад деҳ, эй Худованд Худои ман, эй ба ҳасби марҳамати Худ маро наҷот деҳ!

Ин тарона илтиҷо барои кӯмак, марҳамат ва наҷот аз Худо аз замонҳои душвор аст.

1. Худо дар замонҳои душвор наҷотдиҳандаи мост

2. Қувваи дуо дар бӯҳрон

1. Забур 50:15 - «Дар рӯзи мусибат Маро бихон; Ман туро наҷот хоҳам дод, ва Маро ҷалол хоҳӣ дод.

2. Яъқуб 5:13 - "Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор дуо гӯяд. Оё касе шодравон аст? Бигзор вай ҳамду сано хонад.

Забур 109:27 То бидонанд, ки ин дасти туст; ки Ту, эй Худованд, ин корро кардаӣ.

Қудрати Худо дар тамоми махлуқот аён аст.

1. Худо ба воситаи офариниш қудрати худро ошкор мекунад

2. Эътироф ва эътирофи қудрати Худо

1. Қӯлассиён 1:16-17 - Зеро ки ҳама чиз дар осмон ва дар замин, намоён ва нонамоён ба воситаи Ӯ офарида шудааст, хоҳ тахтҳо, хоҳ салтанатҳо, хоҳ ҳокимон ва хоҳ ҳукуматдорон ҳама чиз ба воситаи Ӯ ва барои Ӯ офарида шудааст. Ва Ӯ пеш аз ҳама чиз аст, ва ҳама чиз дар Ӯ муттаҳид аст.

2. Забур 19:1 - Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад, ва осмони болотар кори дасти Ӯро эълон мекунад.

Забур 109:28 Бигзор лаънат кунанд, вале ту баракат гӯянд: ҳангоме ки бархостанд, хиҷил шаванд; балки бандаи ту шод бод.

Биёед, сарфи назар аз лаънат шудан баракатро интихоб кунем ва ба шарманда шудан шодӣ кунем.

1. Шод шудан аз фурӯтанӣ

2. Баракат бо вуҷуди лаънатҳо

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

2. Румиён 12:14 - Баракат диҳед онҳое, ки шуморо таъқиб мекунанд; баракат надиҳед ва онҳоро лаънат накунед.

Забур 109:29 Бигзор рақибони ман нанг бипӯшанд, ва бигзор онҳо худро бо нофаҳмиҳои худ пӯшонанд, мисли ҷома.

Душманони Худо бояд дар либоси шарм ва парешонӣ пӯшида шаванд.

1. Вақте ки мо ба қудрати Худо таваккал мекунем, душманони мо нотавонанд.

2. Биёед, натарсем, ки барои ҳаққият истодагарӣ кунем ва ба Худо таваккал кунем, ки ғалабаро ба даст меорем.

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд; ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд, зеро ки Ӯ маро либоси наҷот пӯшонд; Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшидааст.

2. 1 ба Қӯринтиён 15:57 - Аммо шукр ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба медиҳад.

Забур 109:30 Худовандро бо даҳони худ ҳамду сано хоҳам гуфт; Оре, дар миёни мардум Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис бо даҳони худ ва дар байни мардум Худовандро ҳамду сано мегӯяд.

1. Нерӯи ҳамду сано: Таҷлили неъматҳои Худо

2. Ситоиши зиёд: Шукри Худо бо дигарон

1. Ишаъё 12:4–6

2. Ибриён 13:15–16

Забур 109:31 Зеро ки Ӯ ба ямини мискинон хоҳад истод, то ки ӯро аз маҳкумкунандагони ҷони ӯ наҷот диҳад.

Худо бо касонест, ки дар ҳолати осебпазир ва мазлум ҳастанд ва онҳоро аз касоне, ки ба онҳо зиён мерасонанд, нигоҳ медорад.

1. Ҳимояи Худованд барои фақирон ва мазлумон

2. Дар баробари осебпазирон истодан

1. Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2. Матто 25:40 - Ва Подшоҳ ба онҳо ҷавоб хоҳад дод: "Ба ростӣ ба шумо мегӯям, чунон ки шумо ба яке аз ин бародарони хурдтарини ман кардаед, ба ман ҳам кардаед".

Таронаи 110 таронаи масеҳист, ки ба Довуд тааллуқ дорад. Он дар бораи подшоҳи оянда, ки ҳам коҳин ва ҳам ҳоким аст, сухан меронад ва табиати абадии салтанати ӯро таъкид мекунад. Тарона ба Исои Масеҳ ҳамчун иҷрошавии ниҳоии ин пешгӯӣ ишора мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки Худованд ба Худованди худ гуфт (дар бораи Масеҳ) ва ӯро даъват кард, ки ба ямини Худо нишинад, то даме ки душманонаш зери пои ӯ гузошта шаванд (Забур 110:1-2).

Сархати 2: Забурнавис қудрати подшоҳии Масеҳ ва нақши ӯро ҳамчун подшоҳи ғалабакунанда тасвир мекунад. Ӯ дар миёни душманони худ ҳукмронӣ карда, эҳтиром хоҳад кард ва доварӣ мекунад (Забур 110:3-7).

Дар ҷамъбаст,
Забур сад даҳ тӯҳфа
пешгӯӣ дар бораи Масеҳ,
ва тасдиқи подшоҳии ӯ,
таъкиди эъломияе, ки тавассути эътирофи таъиноти илоҳӣ ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи ҳукмронии ғолиб.

Бо таъкиди тавсиф, ки тавассути тасвири қудрати шоҳона ва тасдиқи нақш ҳамчун ғалаба ба даст омадааст,
ва таъкиди эъломияе, ки дар мавриди эътирофи эҳтироме, ки ҳангоми тасдиқи иҷрои ҳукм ба даст омадааст, нишон дода шудааст.

Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар бораи эътирофи пешгӯии Масеҳӣ ҳангоми тасдиқи подшоҳии абадӣ нишон дода шудааст.

Забур 110:1 Худованд ба Худованди ман гуфт: «Ба ямини Ман бинишин, то душманонатро зери пои ту наандозам».

Ин порча қудрат ва қудрати Худоро таъкид мекунад, зеро Худованд ба Худованди дигар амр мекунад, ки дар тарафи росташ нишинад.

1. Подшоҳии Худо: Дарки қудрат ва қудрати Ӯ

2. Сарварии Масеҳ: итоат кардан ба ҳокимияти одилонаи Ӯ

1. Эфсӯсиён 1:20 22 - Худо Масеҳро боло бурд ва Ӯро Худованд гардонид.

2. Ишаъё 9:6-7 - Ҳукумат бар дӯши Ӯ хоҳад буд ва Ӯ Худои тавоно номида мешавад.

Забур 110:2 Худованд асои қуввати туро аз Сион хоҳад фиристод: дар миёни душманони худ ҳукмронӣ кун.

Худованд ба онҳое, ки ба Ӯ хизмат мекунанд, қувват ва муҳофизат мебахшад ва ба онҳо имкон медиҳад, ки бар душманони худ ҳукмронӣ кунанд.

1. Ба воситаи имон Худованд қувват ва муҳофизат медиҳад

2. Қудрати Худованд: ҳукмронӣ дар миёни душманон

1. Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи Худо

2. Ишаъё 40:29-31 - Қувваи Худованд

Забур 110:3 Халқи Ту дар рӯзи қудрати Ту, дар зебоиҳои қудсият аз шиками субҳ омода хоҳад буд: шабнам аз ҷавонии худ дорӣ.

Халқи Худо дар рӯзи қудрати Ӯ омода хоҳад буд ва аз шиками субҳ аз қудсият пур хоҳад шуд.

1. Дарки қудрати муқаддасот

2. Раҳо кардани шабнам аз ҷавонии худ

1. Забур 103:5 - «Он ки даҳони туро бо чизҳои нек сер мекунад, то ки ҷавонии ту мисли уқоб нав шавад».

2. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; онҳо мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд".

Забур 110:4 Худованд қасам хӯрдааст, ва тавба намекунад: «Ту коҳин ҳастӣ то абад аз рӯи фармони Малкисодақ».

Худованд аҳди абадӣ баст, ки коҳини насли Малкисодақро таъин кунад.

1: Парвардигори мо мӯъмин ва ҳақ аст

2: Аҳди коҳиният

1: Ибриён 7:17-22

2:1 Вақоеънома 16:34-36

Забур 110:5 Худованд аз дасти ростат дар рӯзи ғазаби Худ подшоҳонро мезанад.

Худованд подшоҳонро дар рӯзи доварӣ бо ғазаб доварӣ хоҳад кард.

1. Рӯзи қиёмат: Даъват ба тавба.

2. Хикмати донистани доварии одилонаи Худованд.

1. Ишаъё 2:10-12 - Аз тарси Худованд ва барои ҷалоли бузургии Ӯ, ба санг даромад ва худро дар хок пинҳон кун.

2. Румиён 2: 5-8 - Аммо пас аз сахтдилӣ ва дили тавбанашавандаи худ ғазаби худро бар зидди рӯзи ғазаб ва зуҳури доварии одилонаи Худо ганҷ гузоред.

Забур 110:6 Дар миёни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ҷойҳоро аз ҷасадҳо пур хоҳад кард; сари бисьёр мамлакатхоро захмдор мекунад.

Худованд шарионро доварӣ мекунад ва ҷазо хоҳад дод ва заминро аз ҷасади онҳо пур мекунад.

1. Худо одил ва одил аст - Муҳимияти итоъати фармудаҳои Ӯ

2. Оқибатҳои нофармонӣ - рӯбарӯ шудан бо ғазаби Худо

1. Хуруҷ 34:6-7 - "Ва Худованд аз пеши ӯ гузашта, эълон кард: "Худовандо, Худованд, Худои меҳрубон ва меҳрубон, оҳиста хашмгин ва дар муҳаббати устувор ва садоқатмандӣ, муҳаббати устувори ҳазорон нафарро нигоҳ медорад ва бахшанда аст. шарорат ва таҷовуз ва гуноҳ аст, аммо кӣ ҳеҷ гоҳ гунаҳкоронро пок нахоҳад кард.

2. Дониёл 7:10 - Ҷараёни оташ аз пеши ӯ берун омада, берун омад; ҳазорон нафар ба Ӯ хизмат мекарданд, ва даҳ ҳазор маротиба даҳ ҳазор нафар пеши Ӯ меистоданд; суд ба хукм нишаст ва китобхо кушода шуданд.

Забур 110:7 Ӯ аз ҷӯйбор дар роҳ бинӯшад, бинобар ин сарашро боло хоҳад кард.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки дар имонамон устувор бошем, зеро медонем, ки Худо ниёзҳои моро дар роҳи сафарамон қонеъ хоҳад кард.

1: "Худо дар роҳ ризқ медиҳад"

2: "Саратро боло кун, зеро Худо бо туст"

1: Isaiah 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд."

2: Филиппиён 4:19 - "Ва Худои ман ҳама ниёзҳои шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард."

Таронаи 111 таронаи ҳамду сано ва шукргузорӣ аст, ки бузургӣ ва садоқати Худоро ситоиш мекунад. Он ба корҳо, ҳикмат ва адолати Ӯ таъкид карда, мардумро ба тарс ва ибодати Ӯ даъват мекунад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори иродаи онҳо оғоз мекунад, ки бо тамоми дили худ дар байни росткорон ба Худованд шукр гӯянд. Онҳо корҳои Худоро бузург эътироф мекунанд ва ҳамаи онҳое, ки аз онҳо лаззат мебаранд, андеша мекунанд (Забур 110:1-2).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи хислатҳои Худо мулоҳиза карда, адолат, файз ва раҳмдилии Ӯро таъкид мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки чӣ тавр Худо ба онҳое, ки аз Ӯ метарсанд ва аҳди Ӯро то абад дар хотир доранд, таъмин мекунад (Забур 110:3-5).

Сархати 3: Забурнавис қудрати корҳои Худоро эълон карда, онҳоро содиқ ва одил тавсиф мекунад. Онҳо эълон мекунанд, ки аҳкоми Ӯ эътимоднок аст ва то абад устувор аст (Забур 110:6-8).

Сархати 4: Забурнавис эҳтиромро ба Худо ташвиқ мекунад ва мегӯяд, ки тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки онҳое, ки аҳкоми Ӯро риоя мекунанд, фаҳмиш доранд (Забур 110:9-10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду ёздаҳ ҳадя
эълони ҳамду сано,
ва насиҳат ба тарс аз Худо,
таъкиди баёне, ки тавассути ҳалли шукргузорӣ ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи корҳои илоҳӣ.

Бо таъкид ба мулоҳизае, ки тавассути эътирофи адолат ва тасдиқи файз ва ҳамдардӣ ба даст омадааст,
ва таъкиди тасдиќ дар мавриди эътирофи ќудрат дар аъмоли илоњи ва тасдиќи эътимоднокї.
Зикр кардани даъват ба эҳтиром дар мавриди эътирофи тарс ҳамчун асоси хирад ва тасдиқи фаҳмиши тавассути итоат ба даст овардашуда.

Забур 111:1 Худовандро ҳамду сано кунед! Ман Худовандро бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳам гуфт, дар калисои росткорон ва дар ҷамоъат.

Дар ҳама ҳолат Худовандро аз таҳти дил ситоиш кунед.

1. Худованд сазовори ситоиш аст: Чӣ тавр Ӯро дар ҳама паҳлӯҳои ҳаёти мо ҳамду сано гӯем

2. Қувваи ҳамду сано: Чӣ гуна бояд қалби ҳамду сано ба Худовандро тарбия кард

1. Забур 150:6 - Бигзор ҳар кӣ нафас дорад, Худовандро ҳамду сано гӯяд. Худовандро ҳамду сано!

2. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед,

таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

Забур 111:2 Аъмоли Худованд бузург аст, аз ҳамаи онҳое ки аз он лаззат мебаранд, ҷустуҷӯ карда мешаванд.

Аъмоли Худованд бузург аст ва бояд аз ҷониби онҳое, ки аз онҳо лаззат мебаранд, ҷустуҷӯ кунанд.

1. Аз корҳои Худованд ҳаловат баред

2. Кадри бузургии корҳои Худованд

1. Забур 19:1 - «Осмон ҷалоли Худоро эълон мекунад; осмон кори дастҳои Ӯро эълон мекунад».

2. Забур 91:5 - «Чӣ қадар бузурганд аъмоли Ту, эй Худованд, андешаҳои Ту чӣ қадар амиқ!»

Забур 111:3 Кори Ӯ шарафманд ва ҷалол аст, ва адолати Ӯ то абад пойдор аст.

Кори Худованд пуршараф ва ҷалол аст ва то абад боқӣ хоҳад монд.

1. Чӣ тавр кори Худо то абад пойдор аст

2. Шаъну шарафи Худо

1. Забур 8:1 - Эй Парвардигори мо, Парвардигори мо, исми Ту дар тамоми рӯи замин чӣ қадар бузург аст!

2. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Забур 111:4 Ӯ корҳои аҷоиби худро ба ёд овардааст: Худованд меҳрубон ва пурмуҳаббат аст.

Аъмоли Худоро ёд кардан ва ситоиш кардан лозим аст, зеро Ӯ бахшояндаву меҳрубон аст.

1. Некӣ ва муҳаббати бепоёни Худо

2. Шукронаи раҳмати Худо

1. 1 Вақоеънома 16:34 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; мухаббаташ абадӣ мемонад.

2. Луқо 6: 35-36 - Аммо душманони худро дӯст доред, ба онҳо некӣ кунед ва ба онҳо қарз диҳед, бе интизори он ки чизе баргардонида шавад. Он гоҳ мукофоти шумо бузург хоҳад буд ва фарзандони Ҳаққи Таоло хоҳед буд, зеро ки Ӯ ба носипосону бадкорон меҳрубон аст.

Забур 111:5 Ба тарсиёни Ӯ хӯрок дод: Ӯ ҳамеша аҳди Худро ба ёд хоҳад овард.

Ӯ барои касоне, ки аз Ӯ метарсад ва ваъдаҳои Ӯро ҳамеша ёд мекунанд, рӯзӣ додааст.

1. Баракати ризқи Худо барои дӯстдорони Ӯ

2. Вафодории Худо ба аҳди худ

1. Ибриён 13:5 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам".

2. Такрори Шариат 7:9 - "Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худои амин аст, ки аҳд ва муҳаббати устуворро бо онҳое ки Ӯро дӯст медоранд ва аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, то ҳазорон наслҳо нигоҳ медорад".

Забур 111:6 Ӯ ба халқи худ қудрати аъмоли Худро нишон дод, то ки ба онҳо мероси халқҳоро диҳад.

Ӯ қуввати Худро ба халқи Худ нишон дод, то ки ба онҳо мероси халқҳо диҳад.

1. Қудрати Худо: Чӣ тавр Ӯ онро барои иҷрои ваъдаҳояш истифода мебарад

2. Рӯзи Худо барои мардумаш: Чӣ гуна ба мо мерос медиҳад

1. Эфсӯсиён 2:11-13 -Бинобар ин дар хотир доред, ки дар як вақт шумо, халқҳои ба ҳасби ҷисм, номахтунӣ номида мешудед, онро хатна меноманд, ки дар ҷисм бо дастҳо ба вуҷуд меояд. 12 Дар хотир доред, ки шумо дар он вақт аз Масеҳ ҷудо будед. , аз иттиҳоди Исроил бегона ва бегона аз аҳдҳои ваъда, бе умед ва бе Худо дар ҷаҳон. 13 Аммо акнун дар Исои Масеҳ шумо, ки як вақтҳо дур будед, бо Хуни Масеҳ наздик шудаед.

2. Румиён 8:17 - Ва агар фарзандон бошад, ворисони Худо ва ворисони Масеҳ ҳастанд, ба шарте ки мо бо Ӯ азоб кашем, то ки бо Ӯ ҷалол ёбад.

Забур 111:7 Аъмоли дастҳои Ӯ ростӣ ва доварӣ аст; тамоми аҳкоми ӯ боэътимод аст.

Аъмоли Худо боэътимод ва одилона аст ва фармонҳои Ӯ устувор аст.

1. Боварӣ ба аҳкоми Худованд

2. Нигоҳ доштани имон ба Худои одил

1. Забур 111:7

2. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд».

Забур 111:8 Онҳо то абад устуворанд ва дар ростӣ ва росткорӣ ба амал меоянд.

Аъмоли Худо дар ростӣ ва адолат то абад устувор аст.

1. Вафодории бепоёни Худо

2. Сабти адолати Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Забур 33:11 - Маслиҳати Худованд то абад боқӣ мемонад, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо.

Забур 111:9 Ба қавми Худ фидия фиристод, аҳди худро то абад фармудааст: исми Ӯ муқаддас ва мӯҳтарам аст.

Худо ба халқи худ фидия фиристод ва аҳди Ӯро амр фармуд, ки то абад пойдор бошад. Унинг исми муқаддас ва азиздир.

1. Кафолати Худо: Аҳди абадӣ

2. Подшоҳии номи Худо

1. Ишаъё 43:1-3 - Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Он ки туро ба вуҷуд овард, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондам, ту аз они манӣ. Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва дар дарёҳо шуморо фурӯ нахоҳанд гирифт; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро нахоҳанд бурд. Зеро ки Ман Худованд Худои шумо, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи шумо ҳастам.

2. Ваҳй 4:8 - Ва чор махлуқоти зинда, ки ҳар яки онҳо шаш бол доранд, пур аз чашмон дар гирду атроф ва дарун ҳастанд ва шабу рӯз аз гуфтани: «Худованд Худои Қодири Мутлақ муқаддас, муқаддас, муқаддас аст». , ки буд ва ҳаст ва хоҳад омад!

Забур 111:10 Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст; фаҳмиши нек дорад ҳамаи онҳое ки аҳкоми Ӯро ба ҷо меоваранд: ҳамду санои Ӯ то абад поянда аст.

Тарс аз Худованд асоси ҳикмат аст, ва онҳое ки аҳкоми Ӯро риоят мекунанд, фаҳмиши хуб доранд. Ситоиши ӯ абадист.

1. Ҳикмати тарс аз Худованд

2. Фоидаҳои риояи фармудаҳои Худо

1. Масалҳо 9:10 - "Тарс аз Худованд ибтидои ҳикмат аст, ва шинохти Қуддус хирад аст".

2. Забур 103: 17-18 - "Лекин марҳамати Худованд аз абад то абад ба тарсҳои Ӯст, ва адолати Ӯ ба фарзандони фарзандон; ба онҳое, ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба онҳое ки аҳкоми Ӯро ба ёд меоранд, онҳо."

Таронаи 112 таронаест, ки баракатҳо ва мукофотҳои зиндагии одилонаро таҷлил мекунад. Он сарнавишти одилонро бо тақдири шарирон муқоиса карда, марҳамати Худоро ба касоне, ки аз Ӯ метарсанд ва бо роҳҳои Ӯ қадам мезананд, таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис хушбахтии онҳоеро тасвир мекунад, ки аз Худованд метарсанд ва аз аҳкоми Ӯ лаззат мебаранд. Онҳо таъкид мекунанд, ки насли онҳо дар рӯи замин тавоно хоҳанд буд, ва сарват ва сарват дар хонаҳои онҳо хоҳад буд (Забур 111:1-3).

Сархати 2: Забурнавис тасдиқ мекунад, ки одилон меҳрубон, дилсӯз ва одил ҳастанд. Онхо ба дигарон саховатмандона карз медиханд ва корхои худро софдилона пеш мебаранд. Чунин адолат то абад пойдор аст (Забур 111:4–6).

Сархати 3: Забурнавис мегӯяд, ки одилон аз хабари бад ба ларза нахоҳанд афтод; ба ризқ ва муҳофизати Худо эътимод доранд. Дилҳои онҳо устувор аст ва ба Худованд таваккал мекунанд (Забур 111:7–8).

Параграфи 4: Забурнавис инро бо сарнавишти бадкорон муқоиса карда, изҳор мекунад, ки онҳо хоҳанд дид, ки хоҳишҳои онҳо барбод мераванд. Роҳи онҳо нобуд хоҳад шуд, дар ҳоле ки одилон иззату эҳтиром доранд (Забур 111:9-10).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду дувоздаҳ тӯҳфа
ҷашни адолат,
ва тазод байни тақдир,
таъкиди тавсифе, ки тавассути эътирофи неъматҳои гирифташуда ва таъкид ба эътирофи неъмати илоҳӣ ба даст омадааст.

Бо таъкид ба тасдиќе, ки тавассути эътирофи лутфу шафќат, шафќат ва адолат ба даст омадааст ва дар баробари тасдиќи беайбї,
ва таъкиди изҳорот дар бораи таваккал ба ризқи илоҳӣ ва тасдиқи устуворӣ. Зикр кардани тафовут дар мавриди эътирофи бефоидаӣ барои ҳавасҳои бад ва тасдиқи иззат барои адолат.

Забур 112:1 Худовандро ҳамду сано кунед! Хушо касе ки аз Худованд метарсад, ва аз аҳкоми Ӯ бағоят лаззат мебарад.

Худованд сазовори ситоиш аст ва хушо касе, ки аз Ӯ метарсад ва аз фармонҳои Ӯ лаззат мебарад.

1. Шодии итоат ба фармудаҳои Худо

2. Баракати тарс ва эҳтиром ба Худованд

1. Такрори Шариат 10:12-13 (Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худоят аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар ҳама роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ, ба Худованд Худои худ бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту)

2. Матто 5:3-7 (Хушо камбағалон дар рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост)

Забур 112:2 Насли Ӯ дар рӯи замин тавоно хоҳад буд: насли одил баракат хоҳад ёфт.

Ин порча аз неъматҳои доштани қалби пок ва имони қавӣ ва меросе, ки аз он бармеояд, сухан меравад.

1. Қувваи имони наслӣ: Чӣ гуна вафодории имрӯзаи мо барои наслҳои оянда дигаргунӣ хоҳад кард

2. Неъмати ростқавлӣ: шинохти қудрати зиндагии поквиҷдонӣ ва парҳезгорӣ

1. Масалҳо 13:22 - Одами нек ба фарзандони фарзандонаш мерос мегузорад.

2. 2 Тимотиюс 1:5 - Ман имони самимии шуморо, ки аввал дар модаркалонат Луис ва модарат Авнико зиндагӣ мекард, ба ёдам меояд ва ман боварӣ дорам, ки ҳоло дар шумо низ зиндагӣ мекунад.

Забур 112:3 Сарват ва сарват дар хонаи ӯ хоҳад буд, ва адолати Ӯ то абад пойдор аст.

Забурнавис шахси одилро ситоиш мекунад, ки дар хонаи худ сарват ва сарватро баракат хоҳад дод ва адолати онҳо то абад пойдор хоҳад буд.

1. Баракатҳои адолат - омӯхтани он ки шахси одил будан чӣ маъно дорад ва ваъдаҳои мукофот барои чунин садоқат.

2. Сарват ва сарват - Таҳқиқи нақши сарват ва сарват дар ҳаёти имонӣ ва чӣ гуна истифода бурдани ин захираҳо барои пешрафти Малакути Худо.

1. Масалҳо 11:18 - "Ширр музди фиребанда ба даст меорад, аммо касе ки адолат мекорад, мукофоти аниқ медиҳад".

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Ӯ ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо низ дода хоҳанд шуд».

Забур 112:4 Барои росткорон нур дар зулмот пайдо мешавад: Ӯ меҳрубон ва пур дилсӯз ва одил аст.

Нур ва адолат дар торикӣ барои росткорон пайдо хоҳад шуд.

1. Қудрати ростқавлӣ: Чӣ гуна вафодорӣ метавонад торикиро мағлуб кунад

2. Файзи Худо: Чӣ гуна раҳмдилӣ моро дигаргун месозад

1. Румиён 13:11-14 - "Ба ҷуз ин, шумо медонед, ки соат чанд аст, ҳоло лаҳзаи аз хоб бедор шуданатон аст. Зеро наҷот ҳоло ба мо наздиктар аст, назар ба он вақте ки мо имон овардем; шаб дур аст. рафт, он рӯз наздик аст, пас биёед корҳои зулмотро як сӯ гузорем ва зиреҳи рӯшноиро дар бар кунем: на бо айшу ишрат ва мастигарӣ, на бо зинокорӣ ва зинокорӣ, на бо ҷанҷол ва ҳасад Баръакс, Исои Масеҳи Худовандро дар бар кунед ва барои ҷисм ғамхорӣ накунед, то ки ҳавасҳои онро қонеъ созад».

2. Матто 5:14-16 - "Шумо нури ҷаҳон ҳастед. Шаҳре, ки дар теппа сохта шудааст, пинҳон намешавад. Ҳеҷ кас пас аз фурӯзон кардани чароғ онро дар зери сабади бутта намегузорад, балки бар чароғдон, ва он равшанӣ медиҳад. Ба ҳама дар хона. Ҳамин тавр, бигзор нури шумо дар пеши назари дигарон мунаввар шавад, то ки онҳо аъмоли неки шуморо бубинанд ва Падари осмони шуморо ҳамду сано гӯянд».

Забур 112:5 Одами нек эҳсон мекунад ва қарз медиҳад; корҳои худро бо оқилона роҳнамоӣ мекунад.

Одами нек лутфу марҳамат мекунад ва саховатмандона қарз медиҳад ва корҳои худро бо хирад идора мекунад.

1. Аҳамияти саховатмандӣ ва хирадмандӣ дар зиндагӣ

2. Зиндаги бо саховат ва хирад

1. Воиз 7:12 - Зеро ҳифзи ҳикмат монанди ҳифзи пул аст ва бартарии дониш дар он аст, ки ҳикмат ҳаёти касеро, ки онро дорад, нигоҳ медорад.

2. Масалҳо 13:16 - Ҳар одами оқил бо дониш амал мекунад, аммо аблаҳ аз аблаҳии худ фахр мекунад.

Забур 112:6 Албатта, ӯ то абад ба ҷунбиш нахоҳад омад: одилон дар ёди ҷовидона хоҳанд буд.

Одилон то абад дар хотир хоҳанд монд.

1.Неъмати солеҳ ва қудрати зикр.

2.Аҳамияти вафодорӣ ва подошҳои ҷовидонӣ.

1. Ишаъё 40:8 - «Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Яъқуб 1:12 - "Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

Забур 112:7 Вай аз башорати бад натарсад: дилаш устувор аст, ба Худованд таваккал мекунад.

Шахсе, ки ба Худованд таваккал мекунад, аз хабари бад наметарсад.

1. Ба Худованд таваккал кунед: Чӣ тавр дар байни душвориҳо сулҳ дошта бошед

2. Натарс: Раҳо кардани изтироб ва дарёфти эътимод ба Худо

1. Ишаъё 26:3-4 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 112:8 Дили ӯ устувор аст, вай наметарсад, то даме ки хоҳиши худро бар душманонаш набинад.

Забурнавис эътимоди одилонро тасвир мекунад, ки онҳо наметарсанд ва хоҳанд дид, ки хоҳишҳои худро бар душманонашон иҷро хоҳанд кард.

1. Қуввати имон: чӣ гуна солеҳон тарсро мағлуб мекунанд

2. Ваъдаҳои Худо ба одил: таваккал ба Ӯ барои дидани амалӣ шудани орзуҳои шумо

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Матто 6:25-33 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ

мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос аст? Малакути Худо ва адолати Ӯ, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Забур 112:9 Вай пароканда кард, ба мискинон дод; адолати Ӯ то абад пойдор аст; шохи вай бо шаъну шараф баланд мешавад.

Адолати Худо абадӣ аст ва саховатмандии Ӯ нисбати бенавоён бояд ҷашн гирифта шавад.

1. Қудрати саховатмандӣ: Инъикоси муҳаббати Худо тавассути додан.

2. Адолати абадӣ: Санҷиши вафодории Худо.

1. Матто 6:19-21 - Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг фосид мекунад ва дар он ҷо дуздон рахна карда медузданд. Аммо дар осмон барои худ ганҷҳо ғун кунед, ки дар он на куя ва на занг фосид мекунад, ва дар он ҷо дуздон намекананд ва намедузданд.

2. Масалҳо 19:17 - Касе ки ба камбағалон раҳм мекунад, ба Худованд қарз медиҳад; ва он чи додааст, ба вай бозпардохт.

Забур 112:10 Шарирон инро дида, ғамгин хоҳанд шуд; вай бо дандон ғиҷирросид ва об хоҳад шуд: хоҳиши бадкорон нобуд хоҳад шуд.

Вакте ки фосикон баракати одилонро мебинанд, бадбахт мешаванд.

1: Худо некӯкоронро баракат медиҳад, пас ҳатман дар мукофоташ ба Ӯ вафодор бошед.

2: Ба васвасаи шарирон маафтед, зеро хоҳишҳои онҳо беҳуда хоҳад буд.

1: Масалҳо 11:27 - "Ҳар кӣ баракат меорад, сарватдор мешавад, ва касе ки об медиҳад, худаш об мешавад".

2: Матто 6: 19-21 - "Дар рӯи замин барои худ ганҷҳо ҷамъ накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нест мекунад ва дар он ҷое ки дуздон даромада медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг нобуд намекунад ва дуздон намедароянд ва намедузданд; зеро ҳар ҷо ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд».

Таронаи 113 таронаи ҳамду саноест, ки исми Худовандро боло мебарад. Он бузургии Худо, ғамхории Ӯ дар бораи камбағалон ва ҳокимияти Ӯ бар тамоми махлуқотро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис хизматгорони Худовандро даъват мекунад, ки номи Ӯро ҳам ҳозир ва ҳам то абад ҳамду сано гӯянд. Онҳо номи Худоро аз тулӯи офтоб то ғуруби офтоб ситоиш мекунанд ва бузургии бепоёни Ӯро таъкид мекунанд (Забур 112:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ғамхории Худоро нисбати камбағалон ва мискинон таъкид мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Ӯ онҳоро аз хок бархоста ва аз хокистар бардошта, ба онҳо дар миёни мирон ҷой додааст (Забур 112:4-8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сездаҳ тӯҳфаҳо

даъват ба ситоиш,
ва эътирофи ғамхории илоҳӣ,
таъкиди баёне, ки тавассути даъвати ибодат ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи бузургии бартарӣ.

Таъкид кардани тавсифе, ки тавассути эътирофи баландӣ аз пастӣ ва тасдиқи таъминот барои ниёзмандон ба даст омадааст.
Зикр кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи ҳокимияти илоҳӣ бар офариниш ва тасдиқи баланд бардоштани исми Худо нишон дода шудааст.

Забур 113:1 Худовандро ҳамду сано кунед! Ҳамду сано кунед, эй бандагони Худованд, исми Худовандро ҳамду сано хонед.

Ҳамду санои Худованд вазифаи муҳими ҳамаи бандагонаш аст.

1: Биёед, Худовандро ҳамду сано хонем, зеро Ӯ сазовори ибодати мост.

2: Ҳамаи мо даъват шудаем, ки дар ҳаёти худ ва ба воситаи амалҳои худ Худовандро ҷалол диҳем.

1: Румиён 12:1-2 Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост. Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед. Он гоҳ шумо метавонед бисанҷед ва тасдиқ кунед, ки иродаи Худо иродаи нек, писандида ва комили Ӯст.

2: Psalm 100:4 Аз дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед; ба вай шукр гӯед ва номи ӯро ситоиш кунед.

Забур 113:2 Муборак бод номи Худованд аз ҳоло ва то абад.

Ин тарона Худо ва номи Ӯро, ки то абад ҳамду сано хоҳад буд, ситоиш мекунад.

1. Ситоиши бепоёни Худо - ташвиқ кардани мӯъминон ба эҳтиром ва ҳамду санои Худо ҳамеша.

2. Баракати Исм - Таълими аҳамияти гиромидошти номи Худованд.

1. Ишаъё 6:3 - «Ва яке ба дигаре нидо карда, гуфт: муқаддас, муқаддас, муқаддас аст Худованди лашкарҳо, тамоми замин пур аз ҷалоли Ӯст!

2. Ваҳй 5:13 - «Ва ман шунидам, ки ҳар махлуқоте дар осмон ва бар замин, зери замин ва дар баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, мегуфт: «Барои Нишинандаи тахт ва Барра баракат бод! шаъну шараф ва кувват то абад!

Забур 113:3 Аз тулӯи офтоб то ғуруби ҳамон номи Худованд ҳамду сано гӯянд.

Худованд бояд ҳама вақт дар давоми рӯз ҳамду сано гӯяд.

1. "Зиндагӣ бо ситоиш"

2. «Шодии ҳамду санои Худо»

1. Филиппиён 4:4–8

2. Эфсӯсиён 5:18–20

Забур 113:4 Худованд аз ҳама халқҳо баланд аст, ва ҷалоли Ӯ аз осмон болотар аст.

Худованд аз ҳар халқ баландтар аст ва ҷалоли Ӯ аз осмон бузургтар аст.

1. Бузургии Худо - Таҳқиқи бузургии Худои мо, ки аз халқҳо болотар аст.

2. Ҷалоли Худо - Имтиҳони бузурги ва қудрати беҳамтои Худованд, ки дар болои осмон аст.

1. Забур 8:1 - Эй Парвардигори мо, Парвардигори мо, исми Ту дар тамоми рӯи замин чӣ қадар бузург аст!

2. Ишаъё 55:9 - Чунки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтаранд.

Забур 113:5 Кист монанди Худованд Худои мо, ки дар осмон сокин аст,

Забурнавис Худованд Худоро барои сукунат дар баланд ҳамду сано хонда, мепурсад, ки кӣ ба Ӯ баробар шуда метавонад.

1. Подшоҳии Худо: Чӣ гуна бояд хислат ва табиати Худоро қадр кунем

2. Бузургии Парвардигор: Донистани бузургӣ ва ҷалоли Худо

1. Ишаъё 6:1-3 - Дар соле, ки шоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва баланд буд ва қатори ӯ маъбадро пур кард.

2. Ваҳй 4:8-11 - Ва чор махлуқи зинда, ки ҳар яки онҳо шаш бол доранд, пур аз чашмон дар гирду атроф ва дарун ҳастанд ва шабу рӯз мегӯянд: "Худованд муқаддас, муқаддас, муқаддас аст". Худои Мутаъол, ки буд ва ҳаст ва хоҳад омад!

Забур 113:6 Он ки фурӯтанӣ мекунад, то бубинад он чи дар осмон ва дар замин аст!

Ин ояти Забур 113 онҳоеро ситоиш мекунад, ки фурӯтаниро нигоҳ доранд, то зебоии Осмон ва Заминро қадр кунанд.

1. Нерӯи фурӯтанӣ: қадршиносии зебоии офариниш

2. Дили сипос: Шинохти муъчизахои осмону замин

1. Филиппиён 2:3-8 - Аз рӯи шӯҳратпарастӣ ё ғурури ботил ҳеҷ кор накунед, балки дар фурӯтанӣ дигаронро аз худатон беҳтар мешуморед.

2. Забур 8:3-4 - Вақте ки ман ба осмонҳои Ту, кори ангуштони Ту, моҳ ва ситорагонро, ки дар ҷои худ гузоштай, дида мебароям, инсоният чист, ки Ту дар бораи онҳо дар хотир мекунӣ?

Забур 113:7 Ӯ камбағалонро аз хок берун мекунад, ва мискинонро аз пору берун мекунад;

Ӯ ба ниёзмандон кӯмак мерасонад.

1. Муҳаббати Худо ба ниёзмандон ва чӣ гуна онро дар ҳаёти мо дидан мумкин аст.

2. Муҳимияти баланд бардоштани эҳтиёҷмандон ва чӣ гуна он метавонад ба Худо ҷалол диҳад.

1. Забур 113:7

2. Яъқуб 2:14-17 - "Эй бародарон ва хоҳарони ман, чӣ фоида дорад, агар касе даъво кунад, ки имон дорад, аммо амале надошта бошад? Оё чунин имон онҳоро наҷот дода метавонад? Фарз мекунем, ки бародар ё хоҳар бе либос ва ғизои ҳаррӯза аст. Агар яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед, гарм бошед ва сер шавед, вале дар бораи ниёзҳои ҷисмонии онҳо чизе накунад, чӣ фоида дорад? Ҳамин тавр, имон худ аз худ, агар бо амал ҳамроҳ набошад, мурда аст. ».

Забур 113:8 То ки Ӯро бо ҳокимон таъин кунад, ҳатто бо мирони қавми Худ.

Худованд метавонад моро дар байни ҳамсолонамон ба мақоми шараф ва қудрат баланд бардорад.

1. Ваъдаи Худо дар бораи баландшавӣ: расидан ба қуллаҳои муваффақият ва шараф

2. Мағрурӣ монеи баромадани шумо ба тахти адолат нагардад

1. Яъқуб 4:6 - «Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз мебахшад».

2. Масалҳо 16:18 - «Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ».

Забур 113:9 Ӯ зани нозоянро барои нигаҳбонии хона ва модари шодмонии фарзандон месозад. Худовандро ҳамду сано кунед.

Худо қодир аст, ҳатто ба онҳое, ки худро нозой ва бе умед эҳсос мекунанд, шодӣ ва баракатҳо оварад.

1. "Умед ба Худованд: Бо вуҷуди нозоиӣ шодӣ кардан"

2. «Рузи фаровони Худо: шодии волидайн»

1. Румиён 15:13 - «Худои умед, ки ба Ӯ таваккал мекунед, шуморо аз ҳар гуна шодмонӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс аз умед пур шавед».

2. Ишаъё 54:1 - Суруд хон, эй нозой, ки тоқат накард; ба овозхонӣ шитофтед ва бо овози баланд гиря кунед, эй, ки дар зоиш наомадаед! Зеро ки фарзандони харобшуда аз фарзандони зани шавҳардор зиёдтар хоҳанд буд, — мегӯяд Худованд.

Таронаи 114 як таронаи шоиронаест, ки қудрат ва ҳузури Худоро ҳангоми хуруҷи исроилиён аз Миср таҷлил мекунад. Он табиатро ҳамчун вокуниш ба

аъмоли бузурги Худо тасвир мекунад ва наҷот додани халқи Ӯро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр Исроил ҳамчун халқи баргузидаи Худо аз Миср берун шуд ва чӣ тавр Яҳудо ба муқаддасоти Ӯ табдил ёфт. Онҳо таъкид мекунанд, ки чӣ тавр баҳр ва дарёи Ӯрдун ба ҳузури Худо ба ақиб гурехта, муносибат карданд (Забур 113:1-3).

Сархати 2: Забурнавис ба кӯҳҳо ва теппаҳо муроҷиат карда, онҳоро ҳамчун ларзон дар ҳузури Худованд тасвир мекунад. Онҳо савол медиҳанд, ки чаро ин унсурҳои табиӣ ин тавр ҷавоб доданд ва тасдиқ карданд, ки ин ба туфайли қудрати Худост (Забур 113:4-7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду чордаҳ ҳадя
ҷашни наҷоти илоҳӣ,
ва тасвири вокуниши табиат,
таъкид кардани тавсифе, ки тавассути нақл кардани рафтан аз Миср ба даст оварда шудааст ва таъкид кардани эътирофи қудрати Худо.

Таъкид кардани шахсият тавассути тасвири ларзони унсурҳои табиӣ ҳангоми тасдиқи аксуламали онҳо ба ҳузури илоҳӣ.
Ёдоварӣ кардани мулоҳизаҳои теологӣ, ки дар мавриди эътирофи тақдисшавии Яҳудо ва тасдиқи эътирофи наҷоти Худо нишон дода шудааст.

Забур 114:1 Вақте ки Исроил аз Миср баромад, хонадони Яъқуб аз қавми бегона;

Вақте ки халқи Худо аз Миср берун шуд, онҳо аз замини бегона наҷот ёфтанд.

1: Халқи Худо бояд аз гузаштаи худ биравад ва барои ин ба қувваи Ӯ такя кунад.

2: Ҳатто вақте ки бо душвориҳои бузург рӯ ба рӯ мешавем, мо бояд боварӣ дошта бошем, ки Худо моро аз он паси сар мекунад.

1: Хуруҷ 14: 13-14 - "Ва Мусо ба мардум гуфт: "Натарсед, устувор бошед ва наҷоти Худовандро бубинед, ки Ӯ имрӯз барои шумо амал хоҳад кард. боз бубинед.Худованд барои шумо меҷангад ва шумо танҳо бояд хомӯш бошед.

2: Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

Забур 114:2 Яҳудо муқаддасгоҳи ӯ буд, ва Исроил ҳукмронии ӯ буд.

Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки Яҳудоро маъбад ва Исроилро ҳукмронии Ӯ кардааст.

1: Ҳукмронии Худо тавассути ғамхории махсуси Ӯ нисбати Яҳудо ва Исроил нишон дода мешавад.

2: Худо барои муҳофизат ва ғамхорӣ кардани халқи худ интихоб мекунад ва Ӯ ҳамеша содиқ мемонад.

1: Ишаъё 40:10-11 - Инак, Худованд Худо бо қувват меояд, ва бозуи Ӯ бар ӯ ҳукмронӣ мекунад; инак, мукофоташ бо ӯст ва мукофоташ дар назди ӯ аст. Ӯ

рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

2: Такрори Шариат 4: 31-34 - Зеро ки Худованд Худои шумо Худои меҳрубон аст. Ӯ шуморо тарк намекунад ва шуморо ҳалок намекунад ва аҳдеро, ки бо падаронатон ба онҳо бастааст, фаромӯш намекунад. Зеро алҳол дар бораи айёми гузашта, ки пеш аз шумо буданд, аз рӯзе, ки Худо одамро дар замин офарид, бипурсед ва аз як канори осмон то канори дигари осмон бипурсед, ки оё чунин воқеаи бузурге рӯй дода буд ё ҳаргиз буд. шуниданд. Оё ягон қавме шунида буд, ки овози худое, ки аз миёни оташ сухан меронад, чунон ки шумо шунидаед ва то ҳол зинда аст? Ё ягон худое кӯшиш кардааст, ки биравад ва халқеро аз миёни халқи дигар бигирад, бо озмоишҳо, бо аломатҳо, мӯъҷизот ва бо ҷанг, бо дасти пурқувват ва бозуи дароз ва корҳои бузурги даҳшатнок? ҳамаи он чиро ки Худованд Худои ту дар Миср барои ту дар пеши назари ту кардааст?

Забур 114:3 Баҳр инро дида, гурехт: Урдун ронда шуд.

Дарё ва Урдун қудрати Худоро диданд ва аз тарс ақибнишинӣ карданд.

1: Мо бояд аз қудрати Худо аз тарс пур шавем ва бузургии Ӯро дарк кунем.

2: Вақте ки мо аз Худованд метарсем, мо метавонем дар ҳаёти худ мӯъҷизаҳои Ӯро бубинем.

1: Хуруҷ 14:21-22, Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард, ва Худованд тамоми шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро ба ақиб ронд ва баҳрро хушк кард, ва обҳо тақсим шуданд. Ва банӣ-Исроил ба миёнаи баҳр дар хоки хушк даромаданд, ва обҳо аз ҷониби рост ва чапашон деворе барои онҳо буд.

2: Isaiah 43:16, Чунин мегӯяд Худованд, ки роҳе дар баҳр, роҳе дар обҳои пурқувват месозад.

Забур 114:4 Кӯҳҳо мисли қӯчқорҳо, ва теппаҳо мисли барраҳо.

Вақте ки Худованд банӣ-Исроилро аз Миср берун овард, кӯҳҳо ва теппаҳо шодӣ мекарданд.

1. Қудрати Худо тавассути офариниш дида мешавад

2. Шод шудан аз наҷоти Худованд

1. Хуруҷ 14:30-31 - Ҳамин тавр, Худованд дар он рӯз Исроилро аз дасти мисриён наҷот дод. Ва Исроил мисриёнро дар соҳили баҳр мурда диданд. Ҳамин тавр Исроил корҳои бузургеро, ки Худованд дар Миср карда буд, диданд.

2. Ишаъё 48:21 - Вақте ки Ӯ онҳоро аз биёбонҳо мебурд, ташна набуданд; Барои онҳо обҳоро аз санг равон кард; Ӯ сангро низ пора кард, ва об ҷорӣ шуд.

Забур 114:5 Ба ту, эй баҳр, чӣ шуд, ки гурехтӣ? Эй Ӯрдун, ки туро рондаанд?

Ин порча қудрати Худоро дар амри олами табиӣ инъикос мекунад.

1: Худо тавоност ва имконнопазир аст.

2: Мо бояд дар тамоми ҷанбаҳои ҳаёти худ ба Худо таваккал кунем.

1: Марк 4:35-41; Исо тӯфонро ором мекунад.

2: Айюб 26:12; Худо бахрро тобеъ мекунад ва сари хайвонхои бахриро мешиканад.

Забур 114:6 Эй кӯҳҳо, ки мисли қӯчқорҳо ҷаҳидаед; ва шумо теппаҳои хурд, мисли барраҳо?

Забурнавис аз қудрати офариниши Худо дар ҳайрат мемонад, зеро кӯҳҳоро ба қӯчқорҳо ва теппаҳои хурдро ба барраҳо монанд мекунанд.

1. "Қудрати Худо дар табиат - Забур 114: 6"

2. "Эҷодиёти аҷиби Худо - Забур 114: 6"

1. Ишаъё 55:12 - "Зеро ки ту бо шодмонӣ берун хоҳӣ рафт ва бо осоиштагӣ берун хоҳӣ рафт; кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши ту суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард".

2. Айюб 37: 3-5 - "Ӯ онро дар зери тамоми осмон равона мекунад, ва барқи Худро ба гӯшаҳои замин равона мекунад. Пас аз он овозе наъра мезанад, бо овози бузургии худ раъд мекунад, ва онҳоро боздошт намекунад, вақте ки овози ӯ шунида мешавад, Худо бо овози худ ба таври аҷиб раъд мезанад; Ӯ корҳои бузург мекунад, ки мо онро дарк карда наметавонем».

Забур 114:7 Биларз, эй замин, аз ҳузури Худованд, аз ҳузури Худои Яъқуб;

Замин бояд аз ҳузури Худованд, Худои Яъқуб биларзад.

1. Аз Парвардигор ва тавоноии Ӯ битарсед

2. Худованд Худои Яъқуб аст

1. Хуруҷ 15:11 - Кист ба Ту, эй Худованд, дар миёни худоён? Кист мисли ту, дар қудсият ҷалол, дар ҳамду сано тарсон ва мӯъҷизот?

2. Ишаъё 66:1 - Чунин мегӯяд Худованд: "Осмон тахти Ман аст, ва замин тахтаи пойҳои Ман аст: хонае ки барои Ман бино мекунед, куҷост?" ва ҷои оромии ман куҷост?

Забур 114:8 Ки сангро ба оби доимӣ ва гӯрро ба чашмаи об табдил дод.

Худо метавонад ҳама чизро ба манбаи ҳаёт ва ғизо табдил диҳад.

1. Худо метавонад монеаҳои бузургтарини моро ба баракатҳо табдил диҳад

2. Худо метавонад биёбонҳои моро ба воҳаҳо табдил диҳад

1. Ишаъё 43:19-20 "Инак, ман кори нав мекунам; алҳол он мебарояд, оё шумо онро намефаҳмед? Ман дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дарёҳо дар биёбон.

2. Матто 19:26 Исо ба онҳо нигоҳ карда, гуфт: «Ба одамизод ин ғайриимкон аст, лекин ба Худо ҳама чиз имконпазир аст».

Таронаи 115 таронаест, ки қудрат ва садоқати Худоро бо бефоидаии бутҳо муқоиса мекунад. Он ба ҳокимияти Худо таъкид мекунад ва халқи Ӯро даъват мекунад, ки танҳо ба Ӯ таваккал кунанд.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки ҷалол бояд танҳо ба Худо дода шавад, зеро Ӯ содиқ ва меҳрубон аст. Онҳо мепурсанд, ки чаро халқҳо дар бораи Худои худ, ки дар осмон сокин аст ва ҳар чи Ӯ мехоҳад, мекунад, мепурсанд (Забур 114:1-3).

Сархати 2: Забурнавис бутҳои бо дасти инсон сохташударо бо Худои Ҳай муқоиса мекунад. Онҳо таъкид мекунанд, ки бутҳо қудрат ва ҳиссиёт надоранд ва ҳамзамон таъкид мекунанд, ки онҳое, ки ба онҳо эътимод доранд, мисли онҳо мешаванд (Забур 114:4-8).

Сархати 3: Забурнавис исроилиёнро даъват мекунад, ки ба Худованд таваккал кунанд ва тасдиқ мекунанд, ки Ӯ мадад ва сипари онҳост. Онҳо изҳори боварӣ доранд, ки Худо ба халқаш баракат медиҳад (Забур 114:9–15).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду понздаҳ ҳадя
тафовут байни қудрати илоҳӣ ва бутпарастӣ,
ва даъват ба таваккал ба Худои якто,
таъкид кардани эъломияе, ки тавассути тасдиқи садоқат ба даст оварда шудааст ва таъкид ба эътирофи ҳокимияти илоҳӣ.

Таъкид кардани муқоиса, ки тавассути муқоиса кардани маҳдудиятҳои бутҳо ва тасдиқи тағирот барои онҳое, ки ба онҳо эътимод доранд.
Зикр кардани насиҳат дар бораи эътирофи кӯмак ва муҳофизати илоҳӣ ва тасдиқи эътимод ба баракатҳои аз Худо гирифташуда.

Забур 115:1 На ба мо, эй Худованд, на ба мо, балки исми Худро ҷалол деҳ, ба хотири марҳамати Худ ва ба хотири ростии Худ.

Шаъну шараф ба Худо дода шавад, на ба мо, аз раҳмату ростии Худо.

1. «Зиндагии шукрона аз раҳмату ҳақи Худо»

2. "Тасбеҳи Худо, на худамон"

1. Ишаъё 61:8 Зеро ки ман, Худованд, адолатро дӯст медорам; Ман аз ғоратгарӣ ва рафтори нодуруст нафрат дорам. Бо садоқати худ ба халқи худ мукофот хоҳам дод ва бо онҳо аҳди абадӣ баст.

2. Эфсӯсиён 3:20-21 Ба касе, ки қодир аст аз ҳар чизе ки мо талаб мекунем ё тасаввур мекунем, беандоза бештар кунад, мувофиқи қудрати Ӯ, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми наслҳо ҷалол бод. , то абаддудаҳр! омин.

Забур 115:2 Чаро халқҳо гӯянд: «Худои онҳо ҳоло куҷост?

Забурнавис мепурсад, ки чаро халқҳо бояд мавҷудияти Худоро зери шубҳа гузоранд.

1. Ҳукмронии Худо: Илтиҷои Забурнавис ба халқҳо

2. Тағйирнопазири табиати Худо: тасаллӣ барои мӯъмин

1. Румиён 8:31-32 (Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?)

2. Ибриён 13:8 (Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.)

Забур 115:3 Аммо Худои мо дар осмон аст, ва ҳар чи мехост, кардааст.

Худои мо дар осмонҳо подшоҳӣ мекунад ва ҳар чӣ бихоҳад, мекунад.

1. Подшоҳии Худо: Фаҳмидани он ки Худо бар ҳама чиз назорат мекунад ва Ӯ қудрати олӣ аст.

2. Қудрати Худо: Дарк кардани қудрате, ки Худо дорад ва таваккал ба иродаи Ӯ.

1. Ишаъё 46:10 Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: нияти Ман устувор хоҳад буд, ва ҳар он чи мехоҳам, мекунам.

2. Румиён 11:33-36 Оҳ, умқи сарвати ҳикмат ва дониши Худо! Довудҳои Ӯ чӣ гуна ақлнопазир аст, ва роҳҳои Ӯ берун аз он, ки ошкоро нест! Кӣ ақли Худовандро шинохт? Ё ки мушовири ӯ буд? Кист, ки ба Худо дод, ки Худо ба онҳо подош диҳад? Зеро ки ҳама чиз аз Ӯ ва ба воситаи Ӯ ва барои Ӯст. То абад ҷалол бод! омин.

Забур 115:4 Бутҳои онҳо нуқра ва тилло, кори дасти одамон аст.

Бутҳои одамон бо дасти одам сохта шудаанд, на аз ҷониби Худо.

1: Мо набояд ба бутҳои инсонӣ парастиш кунем, балки бояд ба Худо таваккал кунем.

2: Мо набояд ба зебоии ҷисмонии бутҳои одамӣ фирефта шавем, зеро онҳо наметавонанд моро наҷот диҳанд.

1: Ишаъё 44:9-20 - Худо ягонаест, ки метавонад офарид ва наҷот диҳад.

2: Аъмол 17: 16-34 - Павлус оид ба бутпарастӣ дар Афина.

Забур 115:5 Онҳо даҳон доранд, аммо намегӯянд: чашмҳо доранд, вале намебинанд.

Худованд аз маҳдудиятҳои инсонии мо бузургтар аст.

1. Қудрати Худо беканор аст

2. Ба ҳикмати Худованд таваккал кунед

1. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидай? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст".

2. Айюб 37:5 - "Худо бо овози худ ба таври аҷиб раъд мезанад; Ӯ корҳои бузурге мекунад, ки мо онҳоро дарк карда наметавонем."

Забур 115:6 Гӯш доранд, аммо намешунаванд; бинӣ доранд, вале бӯй намекунанд.

Инсон набояд ба фаҳмиши худ такя кунад, балки ба Худо таваккал кунад.

1. Боварӣ ба ҳикмати Худо

2. Ба қудрати Худованд такя кардан

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

Забур 115:7 Онҳо даст доранд, аммо даст надоранд, пойҳо доранд, вале роҳ намераванд, ва бо гулӯяшон сухан намегӯянд.

Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки гарчанде ки мо қобилиятҳои ҷисмонӣ дорем, қувваи ҳақиқии мо дар имони мост.

1: Чӣ гуна имони мо метавонад ба мо дар бартараф кардани монеаҳо кӯмак кунад.

2: Чаро имон муҳимтар аз қувваи ҷисмонӣ аст?

1: Ибриён 11:6 - Аммо бе имон ба Худо писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд бовар кунад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро боғайратона меҷӯянд, мукофот хоҳад дод.

2: Матто 21:21-22 - Исо дар ҷавоби онҳо гуфт: «Ба ростӣ ба шумо мегӯям: агар имон дошта бошед ва шубҳа надоред, на танҳо он чиро, ки ба дарахти анҷир карда мешавад, низ мекунед, балки ба ин кӯҳ бигӯ: "Дафъ шав ва ба баҳр андохта шав"; карда мешавад.

Забур 115:8 Онҳое, ки онҳоро месозанд, монанди онҳост; инчунин ҳар касе, ки ба онҳо эътимод дорад.

Бут сохтан як машқи бемаънист, зеро онҳо беарзишанд ва касоне, ки ба онҳо эътимод доранд, мисли онҳо ҳастанд.

1. Ба бутҳо таваккал накун, балки ба Худо таваккал кун.

2. Бутпарастӣ роҳи сарбаста аст, пас вақти худро ба онҳо сарф накунед.

1. Ишаъё 44:9–20

2. Забур 135:15–18

Забур 115:9 Эй Исроил, ба Худованд таваккал кун: Ӯ мададгор ва сипари онҳост.

Забурнавис халқи Исроилро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд таваккал кунанд, зеро Ӯ мадад ва сипари онҳост.

1. Қувваи имон ба Худованд: таваккали мо ба Худо

2. Вобаста ба Худо: Сипар ва нигаҳбони мо.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Ирмиё 17:7 - Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст.

Забур 115:10 Эй хонадони Ҳорун, ба Худованд таваккал кун: Ӯ мададгор ва сипари онҳост.

Забурнавис хонадони Ҳорунро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд таваккал кунанд, зеро Ӯ мададгор ва сипари онҳо хоҳад буд.

1. Худованд сипар ва ёвари мост

2. Боварӣ ба муҳофизати Худованд

1. Ишаъё 41:10: Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 46:1, Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 115:11 Эй касоне, ки аз Худованд метарсанд, ба Худованд таваккал кунед: Ӯ мададгор ва сипари онҳост.

Худованд барои касоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд ва метарсанд, мадад ва сипар аст.

1. Қудрати таваккал ба Худо

2. Ба Сипари Худованд такя кардан

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба ақли худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Забур 115:12 Худованд дар бораи мо ғамхорӣ кард: моро баракат хоҳад дод; вай хонадони Исроилро баракат хоҳад дод; вай хонаи Ҳорунро баракат хоҳад дод.

Худованд раҳим аст ва моро ба ёд оварда, моро ва хонадони Исроил ва Ҳорунро баракат медиҳад.

1. Баракатҳои Худованд: Чӣ тавр раҳмати Худоро гирифтан ва мубодила кардан мумкин аст

2. Ёдоварӣ ва таваккал ба ваъдаи вафодории Худованд

1. Ишаъё 12:2 "Инак, Худо наҷоти ман аст; ман таваккал хоҳам кард ва натарсам; зеро ки Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2. Ирмиё 17: 7-8 "Хушо марде, ки ба Худованд таваккал мекунад ва Худованд умеди вай аст, зеро вай мисли дарахте хоҳад буд, ки дар канори об шинонда, решаҳои худро дар канори дарё паҳн мекунад ва намебинад, ки вақте ки гармӣ меояд, балки баргаш сабз хоҳад шуд, ва дар соли хушксолӣ ғамхорӣ нахоҳад кард, ва аз ҳосил додан қатъ нахоҳад шуд».

Забур 115:13 Ӯ онҳоеро, ки аз Худованд метарсанд, ҳам хурду ҳам бузург баракат хоҳад дод.

Худованд ҳам хурду ҳам бузургеро, ки аз Ӯ метарсанд, баракат медиҳад.

1. Неъмати Худо бар мӯъминон

2. Даравидани подош аз тарси Худованд

1. Матто 10:30-31 Аммо ҳатто мӯйҳои сари шумо ҳам шумурда шудаанд. Пас, натарсед: шумо аз гунҷишкони бисёре бартарӣ доред.

2. Масалҳо 1:7 Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст, аммо аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

Забур 115:14: Ту ва фарзандонат, Худованд туро боз ҳам афзун хоҳад кард.

Худованд шумораи онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, аз ҷумла фарзандони онҳоро баракат медиҳад ва афзун хоҳад кард.

1. Ваъдаи афзоиш: такя ба вафои Худо

2. Неъмати имон: Интиқоли ишқи Худо ба насли оянда

1. Забур 115:14

2. Ғалотиён 6:7-10 - «Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид».

Забур 115:15 Шумо аз ҷониби Худованд, ки осмон ва заминро офаридааст, баракат доред.

Забурнавис эълон мекунад, ки имондорон аз ҷониби Худованд, Офаридгори осмон ва замин баракат медиҳанд.

1. "Баракати Худо: атои офариниш"

2. "Муҳаббати Худованд тавассути офариниш"

1. Ҳастӣ 1:1 - «Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид».

2. Румиён 1:20 - "Зеро ки аз замони офариниши ҷаҳон хислатҳои ноаёни Худо қудрати абадӣ ва табиати илоҳӣ ба таври равшан дида мешаванд, ки аз он чи офарида шудааст, фаҳмида мешавад, ба тавре ки одамон узр надоранд."

Забур 115:16 Осмон, ҳатто осмон, аз они Худованд аст, вале заминро ба фарзандони одам додааст.

Худованд осмонро ба Худ додааст ва заминро ба одамон.

1. Қудрат ва саховати Худованд: Омӯзиши Забур 115:16

2. Ҳукмронии Худо ва масъулияти мо: Баррасии Забур 115:16

1. Ҳастӣ 1:26-28 - Худо ба инсоният бар замин ҳукмронӣ медиҳад.

2. Забур 24:1 - Замин ва пуррагии он аз они Худованд аст.

Забур 115:17 Мурдагон Худовандро ҳамду сано намегӯянд, ва касе ки ба хомӯшӣ фурӯ меравад.

Мурдагон Худовандро ҳамду сано гуфта наметавонанд.

1. Зиндагӣ Худовандро ҳамду сано хонед - Насиҳат барои фаҳмидани аҳамияти ҳамду санои Худо дар вақти зинда буданамон.

2. Ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованд - Ёдрас кардани ҳаёти ҷовидонӣ, ки мо ҳангоми тарк кардани ин ҳаёт бо Худо эҳсос хоҳем кард.

1. Ваҳй 5:13 - Он гоҳ ман шунидам, ки ҳар махлуқоте дар осмон ва бар замин, зери замин ва бар баҳр ва ҳар он чи дар онҳост, ки мегуфтанд: «Барои Нишинандаи тахт ва Барра ҳамду сано бод! ва ҷалол ва қудрат то абад!

2. Ишаъё 38:18-19 - Чунки қабр туро ҳамду сано гуфта наметавонад, марг наметавонад туро ҳамду сано хонад; ки ба чоҳ фуроянд, ба вафодории ту умед баста наметавонанд. Зиндахо, зиндахо туро таъриф мекунанд, чунон ки имруз ман мекунам.

Забур 115:18 Аммо мо Худовандро аз ҳоло ва то абад ҳамду сано хоҳем гуфт. Худовандро ҳамду сано.

Забур 115:18 моро ташвиқ мекунад, ки Худовандро аз ҳоло ва то абад баракат диҳем.

1. "Баракатҳои худро ҳисоб кунед: Чӣ гуна қалби шукрона метавонад ба ҳаёти шодмонӣ расонад"

2. "Қувваи ҳамду сано: чӣ гуна миннатдорӣ метавонад ба зиндагии бойтар расонад"

1. Филиппиён 4:6-7 - Дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳар вазъият, бо дуо ва илтиҷо, бо шукргузорӣ дархостҳои худро ба Худо баён кунед. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ ҳифз хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Таронаи 116 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано барои наҷот ва садоқати Худо дар замонҳои тангӣ мебошад. Забурнавис таҷрибаи шахсии онҳоро дар бораи даъват ба Худованд дар тангӣ ва чӣ гуна Ӯ нолаи онҳоро шунида, онҳоро наҷот дод, нақл мекунад.

Сархати 1: Забурнавис муҳаббати Худовандро баён мекунад, зеро Ӯ илтиҷои онҳоро дар бораи марҳамат шунид. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр онҳо аз душворӣ ва ғаму андӯҳ мағлуб шуданд, вале исми Худовандро, ки онҳоро наҷот дод, хонданд (Забур 115:1-4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи марҳамат ва раҳмдилии Худо фикр мекунад. Онҳо изҳор мекунанд, ки Худованд соддадилонро муҳофизат мекунад, онҳоро аз марг наҷот медиҳад ва ҷони онҳоро аз ғам нигоҳ медорад (Забур 115:5-8).

Сархати 3: Забурнавис вокуниши онҳоро ба наҷоти Худо бо эълони садоқат ва миннатдорӣ эътироф мекунад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки ба ҳузури Худованд дар ҳузури Ӯ қадам зада, қурбониҳои шукргузорӣ хоҳанд кард (Забур 115:9-14).

Сархати 4: Забурнавис изҳор мекунад, ки новобаста аз он ки бо мусибат дучор мешавад, ба некии Худо эътимод дорад. Онҳо изҳор мекунанд, ки онҳо бандаи Худо ҳастанд ва лутфи Ӯро меҷӯянд ва ба кӯмак такя мекунанд (Забур 115:15-19).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду шонздаҳ ҳадя
шаҳодати шахсии наҷот,
ва изҳори миннатдорӣ,
таъкиди ифодае, ки тавассути такрори илтиҷо барои раҳм ва таъкид ба эътирофи наҷоти илоҳӣ ба даст омадааст.

Таъкид кардани мулоҳиза тавассути эътирофи меҳрубонӣ ва ҳамдардӣ ва тасдиқи нигоҳдорӣ аз андӯҳ.
Зикр кардани ӯҳдадориҳое, ки дар мавриди эътирофи вафодорӣ ва тасдиқи садоқат ба ибодат зоҳир мешаванд.
Изҳори эътимод дар мавриди эътирофи некӣ сарфи назар аз ранҷу азоб ва тасдиқи такя ба кӯмаки илоҳӣ.

Забур 116:1 Ман Худовандро дӯст медорам, зеро ки Ӯ овози ман ва илтиҷоҳои маро шунид.

Ин тарона шодии шахсеро ифода мекунад, ки Худо ӯро шунида ва ба ӯ ҷавоб додааст.

1. Қувваи Муҳаббати Худо: Таҷрибаи вафодории Худо

2. Шод шудан дар Худованд: Шукргузорӣ барои дуои ҷавоб

1. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

2. 1 Юҳанно 3:20-21 - "Зеро, вақте ки дили мо моро маҳкум мекунад, Худо аз дили мо бузургтар аст ва Ӯ ҳама чизро медонад. Эй маҳбубон, агар дили мо моро маҳкум накунад, мо ба Худо эътимод дорем."

Забур 116:2 Чунки ӯ гӯши Худро сӯи ман кардааст, бинобар ин то даме ки зиндаам, ӯро хоҳам хонд.

Худо дуоҳои моро мешунавад ва бояд барои кӯмак даъват карда шавад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна даъват ба Худо моро ба Ӯ наздиктар мекунад

2. Баракати Худованд: Омӯзиши такя ба муҳаббат ва раҳмати Худо

1. Яъқуб 5:13-18 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад.

2. 1 Юҳанно 5:14-15 - Ин боварӣест, ки мо дар назди Ӯ дорем, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе талаб кунем, Ӯ моро мешунавад. Ва агар донем, ки Ӯ моро дар ҳар чизе ки талаб кунем, мешунавад, мо медонем, ки мо хоҳишҳое дорем, ки аз Ӯ талаб кардаем.

Забур 116:3 Ғамҳои марг маро иҳота кард, ва дардҳои дӯзах бар ман афтодаанд: Ман мусибат ва андӯҳ ёфтам.

Забурнавис ба ғаму андӯҳ ва ранҷу азобҳои азим дучор мешуд.

1: Худо дар лаҳзаҳои ғаму ғуссаи мо бо мост ва ҳеҷ гоҳ моро тарк намекунад.

2: Мо метавонем тасаллӣ диҳем, ки Худо бо мост, ҳатто вақте ки мо ҳис мекунем, ки моро марг ва дард иҳота кардааст.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман дар водии сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд."

Забур 116:4 Он гоҳ ман исми Худовандро хондам; Эй Парвардигори ман, аз Ту илтимос мекунам, ҷонамро раҳо кун.

Забурнавис исми Худовандро мехонад ва аз ҷони ӯ раҳоӣ талаб мекунад.

1. Худо Наҷотдиҳандаи мост: Наҷотдиҳии худро дар замонҳои душворӣ эҳсос мекунад

2. Боварӣ ба Худованд: Чӣ тавр наҷоти Ӯро қабул кунем

1. Румиён 10:13 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро бихонад, наҷот хоҳад ёфт.

2. Забур 55:22 - Бори худро бар Худованд гузор, ва Ӯ туро дастгирӣ хоҳад кард: Ӯ ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки одилон ба васваса афтанд.

Забур 116:5 Худованд меҳрубон ва одил аст; Оре, Худои мо меҳрубон аст.

Худованд меҳрубон ва одил аст, ва раҳмати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати бепоёни Худо

2. Раҳмати Парвардигор

1. Ҳизқиёл 36: 22-23, "Бинобар ин ба хонадони Исроил бигӯ: Худованд Худо чунин мегӯяд: Ман на ба хотири шумо, эй хонадони Исроил, балки ба хотири муқаддаси худ амал мекунам. Номеро, ки ту дар миёни халқҳое, ки назди онҳо омадаӣ, палид кардаӣ, ва ман муқаддасии исми бузурги Худро, ки дар миёни халқҳо палид шудааст, ва ту дар миёни онҳо палид кардаӣ, сафед хоҳам кард: ва халқҳо хоҳанд донист, ки Ман Худовандо, мегӯяд Худованд Худо, вақте ки ман қудсияти худро ба воситаи Ту дар пеши назари онҳо сафед мекунам.

2. Марсияҳо 3:22-24, Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст. "Худованд насиби ман аст" мегӯяд ҷони ман, бинобар ин ман ба Ӯ умед мебандам.

Забур 116:6 Худованд соддадилонро нигоҳ медорад: паст шудам, ва маро мадад кард.

Худо ба онҳое, ки содда ва пастзада шудаанд, ёрӣ медиҳад.

1. Худо ёру мададгори мо дар вақти ниёз аст

2.Худованд паноҳгоҳи фақирон аст

1. Забур 3:3 - Аммо Ту, эй Худованд, сипари ман ҳастӣ; ҷалоли ман ва бардорандаи сари ман.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 116:7 Ба оромии худ баргард, эй ҷони ман; зеро ки Худованд ба ту эҳсон кардааст.

Худованд нисбати мо меҳрубон ва саховатманд буд ва мо бояд барои истироҳат ва шукргузорӣ вақт ҷудо кунем.

1. Шодии истироҳати меҳрубон: Эҳсоси саховати Худо

2. Неъматҳои фаровон: Шод шудан аз вафодории Худованд

1. Ишаъё 30:15 - Зеро ки Худованд Худо, Қуддуси Исроил чунин гуфтааст: "Дар бозгашт ва истироҳат наҷот хоҳӣ ёфт; дар оромӣ ва эътимод қуввати шумо хоҳад буд.

2. Забур 23:2 - Ӯ маро дар чарогоҳҳои сабз хобонад. Ӯ маро дар канори обҳои ором мебарад.

Забур 116:8 Зеро ки ҷонамро аз марг раҳоӣ додӣ, чашмонамро аз ашк ва пойҳоямро аз афтодан.

Худованд моро аз марг начот дод ва ашки моро пок кард.

1: Худо моро наҷот дод ва аз ноумедӣ нигоҳ дошт.

2: Мо метавонем барои наҷоти Худо шукргузор бошем ва ба муҳофизати Ӯ таваккал кунем.

1: Isaiah 43:2 - Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пур нахоҳанд кард; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; ва шӯъла бар ту намеафрӯзад.

2: Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Забур 116:9 Ман ба ҳузури Худованд дар замини зиндаҳо роҳ хоҳам рафт.

Забурнавис изҳор мекунад, ки дар тӯли умри худ ба Худованд эҳтиром ва хидмат карданро дорад.

1. Зиндагӣ бо хидмати содиқона ба Худо

2. Дар сарзамини зиндагон бо Худованд роҳ рафтан

1. Забур 119:1-3 Хушо касоне, ки роҳҳои худ беайб ҳастанд ва мувофиқи қонуни Худованд рафтор мекунанд.

2. Матто 6:33-34 Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд.

Забур 116:10 Ман имон овардам, бинобар ин гуфтам: сахт азоб кашидам.

Ман ба садоқати Худо эътимод доштам ва сарфи назар аз ранҷу азобҳоям имони худро эълон кардам.

1. "Дар имон устувор бошед: Дарси Забур"

2. "Ба Худо таваккал кардан бо вуҷуди душвориҳо"

1. Румиён 10:9-10 - "Агар ту бо даҳони худ эътироф кунӣ, ки Исои Худованд аст ва бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт. Зеро ки одам бо дили худ ба адолат имон меорад. ; ва бо даҳон эътироф кардан барои наҷот дода мешавад».

2. Забур 61:8 - «Ҳар вақт ба Ӯ таваккал кунед; эй мардум, дили худро ба ҳузури Ӯ рехт: Худо паноҳгоҳи мост».

Забур 116:11 Дар шитоб гуфтам: ҳама дурӯғгӯёнанд.

Дар лаҳзаи тангӣ Забурнавис эълон кард, ки ҳама одамон дурӯғгӯянд.

1. Хавфи ҳукмҳои шитобкорӣ

2. Дар душвориҳо ба Худо таваккал кардан

1. Масалҳо 16:18 - Мағрурӣ пеш аз ҳалокат ва рӯҳи ғурур пеш аз афтодан меравад.

2. 2 Қӯринтиён 1:9 - Дар ҳақиқат, мо ҳис мекардем, ки ҳукми қатлро гирифтаем. Аммо ин барои он рӯй дод, ки мо на ба худамон, балки ба Худое, ки мурдагонро эҳьё мекунад, такя кунем.

Забур 116:12 Ба Худованд барои тамоми неъматҳои Ӯ ба ман чӣ ҳадя диҳам?

Муаллиф мепурсад, ки онҳо чӣ кор карда метавонанд, то Худовандро барои ҳамаи неъматҳои ба онҳо додашуда шукр гӯянд.

1. "Зиндагии шукрона: шукргузорӣ ба Худованд"

2. "Манфиатҳои пайравӣ ба Худованд: Мулоҳиза дар бораи Забур 116:12"

1. Забур 116:12 - "Барои ҳамаи неъматҳои ӯ ба ман ба Худованд чӣ ҳадя диҳам?"

2. Эфсӯсиён 5:20 - «Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯем».

Забур 116:13 Ман косаи наҷотро гирифта, исми Худовандро мехонам.

Забурнавис ба Худованд барои косаи наҷот миннатдорӣ баён мекунад ва номи Ӯро мехонад.

1. Ҷоми наҷот: шукр ва даъват ба номи Худованд

2. Ёди содиқ: Ҷоми наҷот ва қудрати даъват ба номи Худованд

1. Забур 116:13

2. Румиён 10:13 - Зеро ҳар кӣ исми Худовандро мехонад, наҷот хоҳад ёфт.

Забур 116:14 Ман назрҳои худро ба Худованд ҳоло дар ҳузури тамоми қавми Ӯ адо хоҳам кард.

Забурнавис дар назди тамоми халқи худ ваъда медиҳад, ки ваъдаи худро дар назди Худованд иҷро мекунад.

1. Вафо кардани ваъдаҳои худ ба Худо - Дарси муҳим будани риояи ӯҳдадориҳои мо.

2. Ёд кардани Худо кист - Ёдоварӣ аз қудрати назр дар ҳузури Худованд.

1. Такрори Шариат 23:21-23 - Вақте ки шумо ба Худованд Худои худ назр мекунед, ҳатман онро риоя кунед.

2. Яъқуб 5:12 - Бигзор "оре"-и шумо "оре" ва "не"-и шумо "не" бошад, то зери доварӣ нашавед.

Забур 116:15 Марги муқаддасони Ӯ дар назари Худованд азиз аст.

Марги муқаддасони Худо дар назари Худованд арзишманд аст.

1. Ҳаёти муқаддасони Худо - Чӣ тавр мо метавонем онҳоро эҳтиром кунем

2. Қимати зиндагӣ - Фаҳмидани моҳияти марг

1. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

2. Воиз 3:2 - Вақти таваллуд шудан ва вақти мурдан.

Забур 116:16 Эй Парвардигори ман, дар ҳақиқат бандаи Ту ҳастам; Ман бандаи ту ва писари канизи ту ҳастам; занҷирҳои маро раҳо кардай.

Худо ба онҳое ки ба Ӯ хизмат мекунанд, содиқ аст.

1: Содиқ будани Худо дар хидмат ба Ӯ

2: Баракатҳои хидмат ба Худо

1: Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам.

2: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

Забур 116:17 Ман ба ту қурбонии шукргузорӣ хоҳам овард ва исми Худовандро бихонам.

Ман ба Худованд шукр мегӯям ва исми Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт.

1: Новобаста аз вазъият, мо бояд ҳамеша ба Худо барои неъматҳояш шукр гӯем.

2: Мо бояд ҳамеша Худовандро дар шодӣ ва дар ғаму андӯҳ бихонем.

1: Эфсӯсиён 5:20 - Ҳамеша барои ҳама чиз ба Худо ва Падар ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.

2: Филиппиён 4:6 - Ҳеҷ чиз эҳтиёт бошед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад.

Забур 116:18 Ман назрҳои худро ба Худованд ҳоло дар ҳузури тамоми қавми Ӯ хоҳам дод,

Забурнавис нияти худро эълон мекунад, ки қасди худро ба Худованд дар ҳузури тамоми халқаш иҷро кунад.

1. Иҷрои назрҳои мо: Муҳимияти вафо кардани ваъдаҳои худ ба Худо

2. Зиндагӣ дар ҳузури Худо: Таҷлили ӯҳдадории мо ба Худованд

1. Воиз 5:4-5 - Вақте ки шумо ба Худо назр мекунед, дар иҷрои он таъхир накунед. Ӯ аз аблаҳон лаззат надорад; ба ваъдаи худ вафо кунед.

2. Луқо 14:28-30 - Аммо то он даме, ки хароҷотро ҳисоб накунед, оғоз накунед. Зеро кӣ ба сохтмони бино шурӯъ мекунад, ки аввал арзиши онро ҳисоб накунад, то бубинад, ки оё барои анҷом додани он маблағ кофӣ аст?

Забур 116:19 Дар ҳавлиҳои хонаи Худованд, дар миёни ту, эй Ерусалим. Худовандро ҳамду сано кунед.

Худовандро дар ҳавлиҳои хонаи Ӯ дар миёни Ерусалим ҳамду сано бояд гӯянд.

1. Подшоҳии Худо ва вазифаи мо дар ситоиши Ӯ

2. Ҳузури Худованд дар ҳаёти мо ва посухи мо

1. Забур 150:1–6

2. Ваҳй 19:1–10

Таронаи 117 боби кӯтоҳтарин дар Китоби Забур аст ва ҳамчун даъвати умумиҷаҳонӣ барои ҳамду санои Худованд хизмат мекунад. Он муҳаббати устувор ва садоқати Худоро нисбат ба ҳамаи халқҳо таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис тамоми халқҳоро даъват мекунад, ки Худовандро ҳамду сано гӯянд ва муҳаббати бузург ва садоқати Ӯро, ки то абад пойдор аст, таъкид мекунад (Забур 117:1-2).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду ҳабдаҳ ҳадя
даъвати умумиҷаҳонӣ ба ситоиш,
таъкиди эъломияе, ки тавассути даъвати тамоми миллатҳо ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи муҳаббати устувори илоҳӣ.

Таъкид кардани насиҳат, ки тавассути даъват ба ибодати умумибашарӣ ва тасдиқи садоқати абадӣ ба даст омадааст.
Қайд кардани фарогирӣ, ки дар эътирофи муҳаббат ва садоқати Худо ба ҳамаи халқҳо паҳн шудааст.

Забур 117:1 Эй Худовандро ҳамду сано гӯед, эй ҳамаи халқҳо, Ӯро ҳамду сано гӯед, эй тамоми мардум.

Ҳама халқҳо ва халқҳо даъват шудаанд, ки Худовандро ҳамду сано гӯянд.

1. Худовандро бо тамоми дили худ ситоиш кунед: Зиндагӣ бо ибодат

2. Шукронаи Худо: Зиндагии шукрона

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - «ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан гӯед, дар дили худ ба Худованд суруд ва наво ба вуҷуд оред ва ҳамеша барои ҳама чиз ба Худои Падар, ба исми Худованди мо шукр гӯед. Исои Масеҳ"

2. Ибриён 13:15 - "Бинобар ин, биёед ба исми Ӯ ҳамеша қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро тақдим кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем".

Забур 117:2 Зеро ки марҳамати Ӯ нисбат ба мо бузург аст, ва ростии Худованд то абад пойдор аст. Худовандро ҳамду сано кунед.

Меҳрибон ва ростии Худованд абадӣ аст. Худовандро ҳамду сано.

1. Муҳаббат ва садоқати абадии Худо

2. Раҳмату раҳмати Парвардигор беохир аст

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо файз бо Масеҳ зинда сохт, шумо наҷот ёфтаед.

Таронаи 118 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано барои муҳаббати пойдор, наҷот ва наҷоти Худост. Он барои садоқати Худо дар лаҳзаҳои душворӣ изҳори сипос мекунад ва ғалабаи Ӯ бар душманонро ҷашн мегирад.

Сархати 1: Забурнавис бо нидо кардан оғоз мекунад, ки муҳаббати устувори Худованд то абад пойдор аст. Онҳо Исроилро даъват мекунанд, ки эълон кунанд, ки Худованд некӯст ва муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст (Забур 118:1-4).

Сархати 2: Забурнавис аз таҷрибаи шахсии онҳо дар бораи андӯҳ ва чӣ гуна онҳо ба Худованд муроҷиат карданд, ки бо наҷот ба онҳо ҷавоб дод, нақл мекунад. Онҳо мегӯянд, ки ба Худованд паноҳ бурдан беҳтар аст аз таваккал ба одамон (Забур 118:5–9).

Сархати 3: Забурнавис дар бораи ғалабаи онҳо бар душманон бо кӯмаки Худо фикр мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр халқҳо онҳоро иҳота карданд, аммо ба исми Худованд онҳо тавонистанд бар онҳо ғолиб оянд (Забур 118:10-14).

Сархати 4: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо онҳоро ҷазо дод, вале онҳоро ба марг нагузоштааст. Онҳо миннатдории худро барои наҷоти Худованд баён мекунанд ва аз адолати Ӯ шодӣ мекунанд (Забур 118:15-18).

Сархати 5: Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо ба Худо шукр хоҳанд гуфт, зеро Ӯ наҷоти онҳо шудааст. Онҳо Ӯро ҳамчун санге, ки бинокорон рад кардаанд, вале ҳамчун санги гӯша интихоб шудаанд, ситоиш мекунанд (Забур 118:19-23).

Сархати 6: Забурнавис даъват мекунад, ки шодӣ ва шукргузорӣ ба Худо барои некӣ ва муҳаббати устувори Ӯ. Онҳо эътироф мекунанд, ки Ӯ Худои онҳост ва Ӯро то абад ҳамду сано хоҳанд гуфт (Забур 118:24-29).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду ҳаждаҳ ҳадя
суруди шукрона,
ва ҷашни наҷоти илоҳӣ,
таъкид баёнияе, ки тавассути тасдиқи муҳаббати пойдор ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи некии илоҳӣ.

Таъкид кардани шаҳодати шахсии тавассути нақл кардани таҷрибаҳои ғамангез ҳангоми тасдиқи эътимод ба наҷоти илоҳӣ.
Зикр кардани мулоҳизае, ки дар бораи эътироф кардани ғалаба бар душманон бо кӯмаки илоҳӣ ва тасдиқи такя ба номи Худо нишон дода шудааст.
Изҳори миннатдорӣ барои эътирофи наҷот аз марг ҳангоми шодӣ аз адолати илоҳӣ.

Эътироф кардани аҳамияти теологӣ, ки дар мавриди эътирофи рад нишон дода шудааст, ҳангоми тасдиқи садоқат ба ибодат ба баландӣ табдил ёфт. Даъват ба шодмонӣ дар мавриди шинохти некӯии илоҳӣ ва ишқи устувор ва тасдиқи ҳамду санои абадӣ баён шудааст.

Забур 118:1 Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо абадӣ аст ва мо бояд барои он шукр гӯем.

1. Қувваи шукргузорӣ - таваҷҷӯҳ ба шукргузорӣ ба Худо барои раҳматаш

2. Бар пояи раҳмати Худо истодан - таваҷҷуҳ ба раҳмати Худо

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Забур 118:2 Бигзор Исроил бигӯяд, ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Исроил Худоро ҳамду сано хонда, эълон мекунад, ки марҳамати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати бепоёни Худо - Мулоҳиза дар Забур 118:2

2. Раҳмати доимӣ - Омӯзиши Муҳаббати бепоёни Худо

1. Забур 136:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; зеро ки марҳамати Ӯ абадӣ аст.

2. Марсияҳо 3:22-23 - Аз марҳамати Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; Вафодории Ту бузург аст.

Забур 118:3 Бигзор хонадони Ҳорун бигӯяд, ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Хонаи Ҳорун бояд Худоро ҳамду сано гӯяд ва ба марҳамат ва садоқати Ӯ, ки ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад, эътироф кунад.

1. Шаҳодат дар бораи раҳмати Худо - инъикоси он, ки чӣ тавр раҳмати Худо абадӣ аст ва садоқати Ӯ ҳеҷ гоҳ аз байн намеравад.

2. Қувваи ҳамду сано - омӯхтани қудрати ҳамду сано ва чӣ гуна онро барои ҷалоли Худо истифода бурдан мумкин аст.

1. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2. Забур 100:4-5 - Ба дарвозаҳои Ӯ бо шукргузорӣ ва аз ҳавлиҳои Ӯ бо ҳамду сано дароед! Ба ӯ шукр гӯед; номи ӯро муборак бод! Зеро ки Худованд некӯст; мухаббати устувори вай то абад пойдор аст, ва садокаташ ба наслхо.

Забур 118:4 Бигзор тарсандагони Худованд бигӯянд, ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Ин порча аҳамияти ҳамду санои раҳмат ва файзи Худоро, ки абадӣ боқӣ мемонад, таъкид мекунад.

1. Эътироф кардани раҳмату раҳмати бузурги Худо

2. Неъматҳои фаровон аз раҳмати Худо

1. Юҳанно 3:16 - «Зеро ки Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад».

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - "Аммо аз муҳаббати бузурги Худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, ин аст, ки шумо бо файз наҷот ёфтед".

Забур 118:5 Дар изтироб Худовандро нидо кардам; Худованд маро иҷобат кард, ва маро дар макони калон гузошт.

Худованд дуоҳои моро мешунавад ва ба онҳо ҷавоб медиҳад ва ба мо ҷои калон медиҳад.

1. Худо ба дуоҳои мо ҷавоб медиҳад ва ба мо бештар аз он чизе, ки талаб мекунем, медиҳад.

2. Вақте ки мо Худоро дар тангӣ бихонем, имони мо подош мегирад.

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузурге дорад, зеро амал мекунад."

Забур 118:6 Худованд тарафи ман аст; Ман наметарсам: одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забурнавис тасдиқ мекунад, ки ӯ наметарсад, зеро Худованд дар паҳлӯи ӯ аст ва одам ба ӯ ҳеҷ кор карда наметавонад.

1. Худо ҳамеша бо шумост - Румиён 8:31-39

2. Натарс - Ишаъё 41:10-13

1. Румиён 8:31-39 - Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2. Ишаъё 41:10-13 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 118:7 Худованд ёри маро мегирад, ки ба ман мададгоранд; Пас хоҳам дид, ки ҳаваси худро бар онҳое ки аз ман нафрат доранд.

Худованд бо касонест, ки ба мо ёрӣ мерасонанд ва ба мо барои мағлуб кардани душманонамон кӯмак мекунад.

1: Худо қувват ва ёвари мо дар замонҳои душвор аст

2: Ба Худованд таваккал кунед, то дар душвориҳо ғолиб ояд

1: Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Ибриён 13:6 - То ки мо далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

Забур 118:8 Ба Худованд таваккал кардан беҳтар аст аз таваккал ба одам.

Ба Худованд имон овардан беҳтар аст аз такя ба одамон.

1: Мо бояд ба муҳаббат ва роҳнамоии Худованд диққат диҳем, ба ҷои он ки ба қувваи худамон ё ба қувваи дигарон эътимод кунем.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем ва танҳо ба Ӯ таваккал кунем.

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки мунтазири Худованд мешаванд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 118:9 Ба Худованд таваккал кардан беҳтар аст аз таваккал кардан ба мирон.

Боварӣ ба Худованд беҳтар аз такя ба пешвоёни инсонист.

1. Такя ба Худованд: Интихоби олӣ

2. Имонатонро ба Худо гузоред, на ба одамон

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Ибриён 11:6 - "Аммо бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст: зеро ҳар кӣ назди Худо меояд, бояд имон оварад, ки Ӯ ҳаст, ва Ӯ ба онҳое ки Ӯро саъй мекунанд, мукофот медиҳад".

Забур 118:10 Ҳама халқҳо маро иҳота карданд, вале ба исми Худованд онҳоро несту нобуд хоҳам кард.

Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем, Худованд моро аз балоҳо муҳофизат мекунад.

1: Новобаста аз он ки мо чӣ қадар зиёд бошем, имони мо ба Худованд ҳамеша моро муҳофизат мекунад.

2: Қудрати Худованд бузургтар аз ҳар қуввае, ки мо дучор мешавем.

1: Эфсӯсиён 6:10-18 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди нақшаҳои иблис истодагарӣ кунед.

2: Isaiah 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 118:11 Маро иҳота карданд; Оре, онҳо маро иҳота карданд, лекин Ман онҳоро ба исми Худованд нобуд хоҳам кард.

Худованд онҳоеро, ки бар зидди мо меоянд, муҳофизат ва нобуд хоҳад кард.

1. Қудрати исми Худованд

2. Худои мо Худои нигаҳбон аст

1. Забур 91: 14-16 "Азбаски вай ба ман бо муҳаббат часпид, ман ӯро наҷот медиҳам; Ман ӯро муҳофизат хоҳам кард, зеро ки исми Маро медонад. Вақте ки маро мехонад, ман ба вай ҷавоб хоҳам дод; Ман бо ӯ хоҳам буд. Дар мусибат, ӯро наҷот медиҳам ва ӯро иззат хоҳам дод, бо умри дароз вайро қонеъ хоҳам кард ва наҷоти Худро ба ӯ нишон хоҳам дод.

2. Ишаъё 54:17 Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд, ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту мебарояд, дар доварӣ рад хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд ва сафедкунии онҳо аз ман, мегӯяд Худованд.

Забур 118:12 Онҳо маро мисли занбӯри асал иҳота карданд; онҳо мисли оташи хорҳо хомӯш карда мешаванд, зеро ки Ман онҳоро ба исми Худованд нест мекунам.

Худо касонеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ҳифз ва наҷот медиҳад.

1: Новобаста аз он ки душман то чӣ андоза тавоно ва тарсонанда ба назар мерасад, Худо ҳамеша онҳоеро, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ҳифз ва наҷот медиҳад.

2: Вақте ки мо исми Худовандро бихонем, Ӯ душманони моро несту нобуд мекунад ва моро наҷот медиҳад.

1: Ишаъё 41:10-13 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард. , ҳамаи онҳое, ки бар зидди шумо хашмгинанд, хиҷил ва хиҷолат хоҳанд шуд; онҳое, ки бар зидди шумо меҷанганд, ҳеҷ хоҳанд буд ва нобуд хоҳанд шуд; Онҳоеро, ки бо ту мубориза мебаранд, ҷустуҷӯ хоҳӣ кард, вале онҳоро нахоҳӣ ёфт; онҳое, ки бар зидди ту ҷанг мекунанд зеро ки Ман, Худованд Худои ту, дасти ростатро нигоҳ медорам; ба ту мегӯям: натарс, ки Ман ба ту мададгорам.

2: Забур 34:17 - Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.

Забур 118:13 Ту маро захм задӣ, то биафтам, аммо Худованд ба ман мадад кард.

Бо вуҷуди душвориҳо, Худованд ба забурнавис кӯмак кард.

1. Кӯмаки Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

2. Мушкилотро чӣ гуна бояд бартараф кард

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Яъқуб 1:2-4 - "Эй бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, ҳамаро шодӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Ва бигзор сабр пурра таъсир расонад, то ки шумо мукаммал ва мукаммал, аз ҳеҷ чиз намерасад».

Забур 118:14 Худованд қувват ва суруди ман аст, ва наҷоти ман аст.

Забур 118:14 тасдиқ мекунад, ки Худо манбаи қувват ва наҷоти имондор аст.

1. Сарчашмаи қувват: Чӣ гуна Худо ба мо далерӣ медиҳад, ки ғолиб ояд

2. Наҷот: Даъват ба ҳаёт дар Исои Масеҳ

1. Забур 118:14

2. Румиён 10:9-10 (Агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оваред, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кардааст, шумо наҷот хоҳед ёфт. назди Худост, ва бо даҳони худ иқрор шудан наҷот ёфтан аст.)

Забур 118:15 Овози шодӣ ва наҷот дар хаймаҳои одилон аст; дасти рости Худованд далерона амал мекунад.

Одилон аз наҷоти Худованд шод мешаванд.

1: Аз наҷоти Худованд шод бошед

2: Дасти рости Худованд далер аст

1: Румиён 8:31-39 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

2: Isaiah 33:2 - Эй Худованд, бар мо марҳамат кун; Мо мунтазири ту будем: ҳар саҳар дасти онҳо бош, ва наҷоти мо низ дар вақти тангӣ.

Забур 118:16 Дасти рости Худованд сарбаланд аст, дасти рости Худованд далерона мекунад.

Қудрат ва қудрати Худованд дар Забур 118:16 ситоиш карда, эълон мекунад, ки дасти рости Худованд сарбаланд аст ва далерона мекунад.

1. Қудрати Худованд: Дасти рости барҷастаи Худованд

2. Далерӣ ва ҷасорати Худованд: Дасти рости Худованд далерона мекунад

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Хуруҷ 15:6 - "Дасти рости Ту, эй Худованд, ҷалоли дар қудрат, дасти рости Ту, эй Худованд, душманро мешиканад".

Забур 118:17 Ман наемирам, балки зинда хоҳам монд, ва корҳои Худовандро эълон хоҳам кард.

Забурнавис эълон мекунад, ки онҳо наемиранд, балки зиндагӣ мекунанд ва корҳои Худовандро эълон мекунанд.

1. Зиндагӣ ва эълон кардани корҳои Худованд

2. Эълон кардани мӯъҷизаҳои Худованд

1. Ишаъё 40:9 Эй Сион, эй муждарасон, ба кӯҳи баланд баромад; Эй Ерусалим, эй хушхабар, овози худро бо қувва баланд кунед, онро баланд кунед, натарсед; ба шаҳрҳои Яҳудо бигӯед: «Инак Худои шумо!

2. Матто 28:19-20 Пас биравед ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед ва онҳоро таълим диҳед, ки ҳар он чиро, ки ба шумо фармудаам, риоя кунанд; ва инак, Ман ҳамеша, ҳатто то охири замон бо шумо ҳастам. омин.

Забур 118:18 Худованд маро сахт ҷазо дод, вале маро ба марг таслим накардааст.

Худованд сухангӯро сахт ҷазо дод, вале нагузошт, ки мурданд.

1. Интизоми Худо барои рушди мо зарур аст

2. Раҳмат ва кафорати Худованд

1. Ишаъё 53:5 - Аммо ӯ барои гуноҳҳои мо сӯрох шуд, вай барои гуноҳҳои мо мазлум шуд; чазое, ки ба мо сулху осоиш оварад, бар вай буд, ва аз захмхои вай мо шифо ёфтем.

2. Ибриён 12:7-11 - Ба душвориҳо ҳамчун интизом тоб оваред; Худо ба шумо ҳамчун фарзандони худ муносибат мекунад. Барои чӣ фарзандон аз ҷониби падарашон ҷазо намедиҳад? Агар шумо интизом набошед ва ҳама ба интизом гирифтор шавед, пас шумо қонунӣ нестед, на писарону духтарони ҳақиқӣ. Гузашта аз ин, ҳамаи мо падарони инсонӣ доштем, ки моро тарбия мекарданд ва барои ин онҳоро эҳтиром мекардем. То чӣ андоза мо бояд ба Падари рӯҳҳо итоат кунем ва зиндагӣ кунем! Онҳо моро барои як муддате, чунон ки беҳтар мепиндоштанд; лекин Худо моро ба нафъи мо тарбия мекунад, то ки дар қудсияти Ӯ шарик шавем. Ягон интизом дар айни замон гуворо ба назар намерасад, аммо дардовар. Аммо баъдтар, он барои онҳое, ки аз он таълим гирифтаанд, ҳосили адолат ва осоиштагӣ меорад.

Забур 118:19 Дарҳои адолатро ба рӯям кушоед: ба онҳо дохил хоҳам шуд, ва Худовандро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Ин тарона моро бармеангезад, ки дилҳо ва ақли худро ба адолати Худо кушоем ва Ӯро ҳамду сано хонем.

1: Биёед дилҳои худро ба адолати Худо кушоем ва ҳаёти худро ба ҳамду санои Ӯ мебахшем.

2: Биёед вақт ҷудо кунем, ки худро ба адолати Худо кушоем ва Ӯро бо тамоми дили худ ситоиш кунем.

1: Филиппиён 4:4-7 - Дар Худованд ҳамеша шод бошед; боз мегӯям: шод бошед! Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум бошад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғам нахӯред, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум гардад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

2: Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, ҳалок нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад. Зеро Худо Писари Худро ба ҷаҳон нафиристод, то ҷаҳонро маҳкум кунад, балки барои он фиристод, ки ҷаҳон ба воситаи Ӯ наҷот ёбад.

Забур 118:20 Ин дарвозаи Худованд аст, ки одилон ба он дохил мешаванд.

Ин порча дар бораи дарвозаи Худованд сухан меронад, ки барои одамони одил ба ҳаёти ҷовидонӣ мебарад.

1. Дарвозаи Худованд: Роҳ ба сӯи адолат ва ҳаёти ҷовидонӣ

2. Баракати дарвозаи Худованд: дастрасӣ ба зиндагӣ бо Худо абадӣ

1. Забур 23:6 - Албатта, некӣ ва марҳамат тамоми айёми умрам маро пайравӣ хоҳад кард, ва ман то абад дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

2. Ишаъё 26:2 - Дарҳоро кушоед, ки халқи одил, халқи имонро нигоҳ медорад.

Забур 118:21 Туро ҳамду сано хоҳам гуфт: зеро ки маро шунидаӣ ва наҷоти ман шудаӣ.

Ин порча наҷоти Худои забурнависро ҷашн мегирад.

1. Худо ҳамеша бо мост - новобаста аз вазъият

2. Қудрати ҳамду сипос ба Худо

1. Ишаъё 12:2 - "Инак, Худо наҷоти ман аст; Ман таваккал хоҳам кард, ва натарсам: зеро ки Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; Ӯ низ наҷоти ман шудааст".

2. Қӯлассиён 1:27 - "Худо ба онҳо маълум кунад, ки сарвати ҷалоли ин асрор дар байни халқҳо чист, ки он Масеҳ дар шумост, умеди ҷалол аст".

Забур 118:22 Санге, ки бинокорон рад карданд, санги сари кунҷ гардид.

Санге, ки бинокорон рад карда буданд, санги асосӣ бино гардид.

1. Номатлуб қиматтарин мешавад - Забур 118:22

2. Радшуда, вале тарк нашудаанд - Забур 118:22

1. Матто 21:42 - "Исо ба онҳо гуфт: "Оё шумо ҳеҷ гоҳ дар Навиштаҳо нахондаед: "Санге, ки бинокорон рад карданд, санги гӯшаи гӯша шуд; ин кори Худованд буд, ва ин дар назари мо аҷиб аст».

2. 1 Петрус 2:7 - "Пас, шумо низ мисли сангҳои зинда, ба хонаи рӯҳонӣ бино карда мешавед, то коҳини муқаддас бошед ва қурбониҳои рӯҳоние, ки ба Худо ба воситаи Исои Масеҳ мақбул мешаванд"

Забур 118:23 Ин аст кори Худованд; дар назари мо ачоиб аст.

Ин порча кори Худованд ва табиати аҷиби онро таҷлил мекунад.

1. Кори Худо аҷиб аст - Забур 118:23

2. Кори дасти Худовандро ҷашн гиред - Забур 118:23

1. Ишаъё 25:1 - "Эй Худованд, Ту Худои ман ҳастӣ; Ман Туро сарафроз хоҳам кард; Ман исми Туро ҳамду сано хоҳам гуфт, зеро ки Ту корҳои аҷоиб, нақшаҳои аз қадим сохташуда, содиқ ва боэътимод кардай.

2. Ишаъё 40:28 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Забур 118:24 Ин рӯзест, ки Худованд офаридааст; аз он шоду мамнун мешавем.

Ин рӯз рӯзи шодӣ ва ҳамду сано аст, ки Худованд ба мо додааст.

1. Шодии Худованд: Чӣ тавр аз атои ҳар рӯз шодӣ кардан мумкин аст

2. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр миннатдорӣ метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

1. Юҳанно 15:11 - Ин чизҳоро ба шумо гуфтам, то ки шодии Ман дар шумо бимонад ва шодии шумо пур шавад.

2. Филиппиён 4:4-7 - Ҳамеша дар Худованд шод бошед: ва боз мегӯям: шодӣ кунед. Бигзор фурӯтании шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд дар даст аст. Аз ҳеҷ чиз эҳтиёт шавед; балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо маълум шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар ақл болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт.

Забур 118:25 Ҳоло наҷот деҳ, эй Худованд, аз Ту илтимос мекунам: эй Худованд, аз Ту илтимос мекунам, ҳоло шукуфоӣ бифирист.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки онҳоро наҷот диҳад ва шукуфоӣ орад.

1. Қувваи дуо ва таъсири он ба ҳаёти мо

2. Ба Худо таваккал кардан дар замонҳои душвор

1. Забур 118:25 - Ҳоло наҷот деҳ, эй Худованд, эй Худованд, аз Ту илтимос мекунам, ҳоло шукуфоӣ бифирист.

2. Яъқуб 5:16 - Пас, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қувваи бузурге дорад, зеро он амал мекунад.

Забур 118:26 Хушо касе ки ба исми Худованд меояд: мо туро аз хонаи Худованд баракат додем.

Ин порча аҳамияти онҳоеро, ки ба исми Худованд меоянд, таъкид мекунад.

1. Баракати Худо: Даравидани манфиатҳои эътимод ба Худованд

2. Қудрати неъмат: Шукргузорӣ ба Худованд

1. Ирмиё 29:11-13 Зеро ки ман нақшаҳоеро медонам, ки барои шумо дорам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, ба шумо умед ва оянда мебахшад. Он гоҳ ту маро даъват хоҳӣ кард ва омада, ба ман дуо гӯй, ва ман ба ту гӯш медиҳам. Ту маро меҷӯӣ ва маро меёбӣ, вақте ки маро бо тамоми дилат меҷӯӣ.

2. Матто 19:29 Ва ҳар кӣ ба хотири Ман хонаҳо ё бародарон ё хоҳарон ё падар ё модар ё фарзандон ё киштзорро тарк кардааст, сад маротиба зиёдтар хоҳад гирифт ва вориси ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад шуд.

Забур 118:27 Худо Худованд аст, ки ба мо нур дод: Қурбониро бо ресмонҳо, то шохҳои қурбонгоҳ бибанд.

Худованд ба мо нур нишон дод ва мо бояд қурбониҳои худро ба қурбонгоҳ бо ресмонҳо бибандем.

1. Барои Худованд қурбониҳо меорем - Забур 118:27

2. Худо нури ҳаёти мост - Забур 118:27

1. Ишаъё 49:6 - «Ва гуфт: «Ин кори сабук аст, ки ту бояд бандаи Ман бошӣ, то сибтҳои Яъқубро эҳё кунӣ ва наҷотёфтагони Исроилро барқарор кунӣ; , то ки наҷоти ман то охири замин бошӣ».

2. Юҳанно 8:12 - «Он гоҳ Исо боз ба онҳо гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам: ҳар кӣ аз ақиби Ман меравад, дар зулмот роҳ нахохад рафт, балки нури ҳаётро соҳиб хоҳад шуд».

Забур 118:28 Ту Худои ман ҳастӣ, Туро ҳамду сано хоҳам гуфт: Ту Худои ман ҳастӣ, Туро сарафроз хоҳам кард.

Ин тарона изҳороти имон ба Худо ва ваъдаи ҳамду санои Ӯст.

1. Қудрати ҳамду сано: Чӣ тавр ҷашн гирифтани Худо метавонад ҳаёти моро тағир диҳад

2. Омӯзиши шодӣ: Кашфи шодии ибодат

1. Забур 103:1 5

2. Румиён 8:38 39

Забур 118:29 Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст ва мо бояд аз он шукр гӯем.

1. Биёед барои раҳмати абадии Худо шукргузор бошем.

2. Биёед муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худоро дарк кунем ва қадр кунем.

1. Забур 103:17-18 Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абадӣ бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони фарзандони худ, бо онҳое ки аҳди Ӯро риоят мекунанд ва ба аҳкоми Ӯ итоат карданро фаромӯш мекунанд.

2. Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

Таронаи 119 дарозтарин боби Китоби Забур аст ва як шеъри аҷиби акростикӣ аст, ки аз 22 мисраъ иборат аст, ки ҳар кадоме ба ҳарфи алифбои ибронӣ мувофиқат мекунад. Ин ҷашни Каломи Худо ва нақши он дар роҳнамоӣ ва дастур додани забурнавис мебошад.

Дар тамоми таронаи забурнавис муҳаббати онҳоро ба қонуни Худо баён мекунад ва дар бораи аҳкоми он мулоҳиза мекунад. Онҳо бо риояи аҳкоми Худо фаҳмиш, роҳнамоӣ ва наҷотро меҷӯянд.

Забурнавис эътироф мекунад, ки Каломи Худо манбаи баракат, хирад ва муҳофизат аст. Онҳо хоҳиши худро баён мекунанд, ки дар итоати ќонунҳои Ӯ рафтор кунанд ва барои бартараф намудани монеаҳо ва васвасаҳо кӯмак мепурсанд.

Забурнавис инчунин онҳоеро, ки қонуни Худоро беэътиноӣ мекунанд, таассуф мекунад ва дар бораи доно барои содиқона бо роҳҳои Ӯ пайравӣ кардан дуо мекунад. Онҳо садоқати худро ба шаҳодатҳои Худо баён намуда, эълон мекунанд, ки аҳкоми Ӯ одилона ва ҷовидона аст.

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду нуздаҳ тӯҳфаҳо
ҷашни Каломи Худо,
ва ифодаи садоқат,
равшансозии сохторе, ки тавассути акростикаи алифбо ба даст оварда шудааст ва дар ҳоле, ки эътирофи ҳидоятҳои илоҳӣ таъкид шудааст.

Таъкид кардани муҳаббат дар бораи эътироф кардани арзиш дар қонуни Худо ҳангоми ҷустуҷӯи фаҳмиш.
Зикр кардани хоҳише, ки дар мавриди эътирофи аҳамияти итоаткорӣ ҳангоми ҷустуҷӯи кӯмак зоҳир мешавад.
Ифодаи нола дар бораи эътироф кардани беэътиноӣ ба қонуни илоҳӣ ҳангоми дуо барои фаҳмиш.
Эътироф кардани вафодорӣ дар мавриди эътирофи адолат дар аҳком ҳангоми тасдиқи табиати абадӣ ифода ёфтааст.

Забур 119:1 Хушо нопок дар роҳ, ки мувофиқи шариати Худованд рафтор мекунанд.

Хушо онҳое ки қонуни Худоро риоя мекунанд.

1. Неъматҳои тоъат - тамаркуз ба баракатҳои риояи қонунҳои Худо.

2. Меваҳои адолат - таъкид кардани мукофотҳои зиндагии муқаддас.

1. Ғалотиён 6:7-8 - Фирефта нашавед: Худоро тамасхур намекунанд, зеро ҳар касе ки мекорад, ҳамонро дарав мекунад. 8 Зеро касе ки барои ҷисми худ мекорад, аз ҷисм фаноро хоҳад даравид, аммо касе ки барои Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад даравид.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. 23 Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай ба одаме монанд аст, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. 24 Зеро ки вай ба худ нигоҳ карда, меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. 25 Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандаи фаромӯшкунанда, балки иҷрокунандаи амал, вай дар аъмоли худ баракат хоҳад ёфт.

Забур 119:2 Хушо онҳое ки ба шаҳодатҳои Ӯ риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дил меҷӯянд.

Баракатҳо ба онҳое мерасад, ки қонунҳои Худоро риоя мекунанд ва Худоро бо тамоми дил меҷӯянд.

1: Фоидаҳои тоат

2: Худоро бо тамоми дили худ биҷӯем

1: Такрори Шариат 6:5-6, "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор".

2: Ирмиё 29:13, "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ хоҳед ҷӯяд."

Забур 119:3 Улар ҳам гуноҳ қилмайдилар, Унинг йўллари билан юрадилар.

Онҳое ки мувофиқи роҳҳои Худо зиндагӣ мекунанд, беайб ҳастанд.

1. Роҳи адолат: Зиндагӣ бо роҳи Худо

2. Қадам бо роҳи Худо: Калиди зиндагии беайб

1. Матто 7:13-14 - "Аз дарвозаи танг дароед. Зеро он дарвоза васеъ аст ва роҳ осон аст, ки ба ҳалокат мебарад, ва онҳое ки аз он медароянд, бисьёранд. Зеро ки дарвоза танг аст ва роҳ душвор аст. ки ба ҳаёт мебарад ва онҳое, ки онро меёбанд, каманд».

2. 1 Юҳанно 1:9 - «Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок кунад».

Забур 119:4 Ту ба мо фармудаӣ, ки аҳкоми Туро боғайратона риоя кунем.

Худованд ба мо амр кардааст, ки ба аҳкоми Ӯ итоат кунем.

1. Муҳимияти итоъат ба фармудаҳои Худо.

2. Неъматҳои тоъат дар зиндагии шумо.

1. Такрори Шариат 6:17-19 "Аҳкоми Худованд Худои худро, ва шаҳодатҳои Ӯ ва фароизи Ӯро, ки ба ту амр фармудааст, риоя намо. Ва он чи дар назари Худованд нек ва нек аст, ба ҷо овар, То ки он ба шумо нек ояд, ва шумо даромада, замини некӯеро, ки Худованд қасам хӯрда буд, ки ба падарони шумо ато кунад, тасарруф намоед.

2. Эфсӯсиён 6:1-3 "Фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падару модари худро эҳтиром кунед (ин ҳукми аввалин бо ваъда аст), то ки он ба шумо хуб ояд ва шумо дар замин умри дароз бинанд.

Забур 119:5 Кошки роҳҳои ман ба риоя кардани фароизи Ту равона мешуданд!

Забурнавис орзу мекунад, ки роҳҳои ӯ барои риояи қонунҳои Худо равона карда шаванд.

1. Ба итоаткорӣ нигаронида шудааст: Хоҳиши Забурнавис ба Худо пайравӣ кардан

2. Риояи аҳкоми Худо: расидан ба муқаддасот аз тариқи тоат

1. Ирмиё 29:13 - "Ва шумо Маро ҷустуҷӯ мекунед ва хоҳед ёфт, вақте ки маро бо тамоми дили худ ҷустуҷӯ мекунед".

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин худатонро фиреб дода, на танҳо шунавандагон, балки иҷрокунандагони калом бошед».

Забур 119:6 Пас, шарм нахоҳам кард, вақте ки ҳамаи аҳкоми Туро эҳтиром мекунам.

Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо ҳангоми итоат кардан ба тамоми аҳкоми Худо шарм нахоҳанд дошт.

1. Итоат ба Каломи Худо шарафи бузург меорад

2. Кувваи поквичдонӣ дар хаёти муъмин

1. Масалҳо 13:13 - Ҳар кӣ каломро беэътиноӣ кунад, бар сари худ ҳалок мешавад, аммо касе, ки ҳукмро эҳтиром мекунад, мукофот хоҳад гирифт.

2. Масалҳо 10:9 - Ҳар кӣ беайб рафтор кунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро каҷ мекунад, ошкор хоҳад шуд.

Забур 119:7 Туро бо покдилӣ ҳамду сано хоҳам гуфт, вақте ки ҳукмҳои одилонаи Туро омӯхтам.

Ин порча дар бораи ҳамду санои Худо бо дили пок сухан меравад, вақте ки кас ҳукмҳои одилонаи Худоро меомӯзад.

1. «Олиди дил: Роҳи шинохти ҳукмҳои Худо».

2. "Даъват ба ситоиш: Омӯзиши ҳукмҳои одилонаи Худо"

1. Ишаъё 26:7-8 - Роҳи одилон ҳамвор аст; роҳи росткоронро ҳамвор мегардонӣ. Дар роҳи довариҳои Ту, эй Худованд, мо интизори Ту ҳастем; ном ва ёди ту орзуи чони мост.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро назди худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

Забур 119:8 Фаризаҳои Туро риоя хоҳам кард: Маро тамоман тарк накун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро тарк накунад ва ваъда медиҳад, ки қонунҳои Худоро риоя мекунад.

1. "Ваъдаҳое, ки мо ба Худо медиҳем"

2. "Илтимоси мӯътамад барои нигоҳдорӣ"

1. Забур 119:8

2. Матто 6:33 - «Лекин аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо илова карда мешаванд».

Забур 119:9 Ҷавон роҳи худро бо чӣ пок кунад? мувофиқи каломи Худ аз он огоҳ шав.

Забурнавис мепурсад, ки чӣ тавр ҷавон метавонад роҳи худро пок кунад ва ба он бо нигоҳ ба каломи Худо ҷавоб медиҳад.

1. "Ба Каломи Худо нигоҳ карданро фаромӯш накунед"

2. «Роҳнамо барои ҷавонон»

1. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба табиати худ бодиққат нигоҳ мекунад. чеҳра дар оина аст.Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад. , дар кораш баракат хоҳад ёфт.

2. Масалҳо 3:1-2 - Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова кунанд.

Забур 119:10 Бо тамоми дили худ Туро меҷӯям: Бигзор аз аҳкоми Ту саргардон нашавам.

Забурнавис хоҳиши худро барои ҷустуҷӯ ва риоя кардани аҳкоми Худо бо тамоми дили худ изҳор мекунад.

1. Бо тамоми дил ба Худо пайравӣ кунед

2. Вафодорӣ ба фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 4:29-31 - "Аммо агар аз он ҷо Худованд Худои худро биҷӯй, Ӯро хоҳед ёфт, агар Ӯро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ҷустуҷӯ кунед. Вақте ки шумо дар тангӣ ҳастед ва ҳамаи ин чизҳо ки бо ту рӯй дод, ва дар рӯзҳои наздик назди Худованд Худои худ баргашта, ба Ӯ итоат хоҳӣ кард, зеро ки Худованд Худои ту Худои раҳим аст, ва туро тарк нахоҳад кард ва нобуд нахоҳад кард ва аҳде, ки бо аҷдодони ту ба онҳо бастааст, фаромӯш нахоҳад кард. бо савганд.

2. Матто 22:37-39 - Исо ҷавоб дод: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва бузургтарин ҳукм аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. "

Забур 119:11 Каломи Туро дар дили худ пинҳон кардам, то ки бар зидди Ту гуноҳ накунам.

Забурнавис мегӯяд, ки онҳо каломи Худоро дар дили худ пинҳон кардаанд, то худро аз гуноҳ муҳофизат кунанд.

1. Қувваи Калом: Омӯзиши Пинҳон кардани Каломи Худо дар дили мо

2. Итоаткорӣ дар амал: Чӣ гуна бояд он чизеро, ки мо бовар дорем, зиндагӣ кунем.

1. Матто 4:1-11, Исо тавассути Навиштаҳо васвасаро мағлуб мекунад

2. Румиён 12:1-2, Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба иродаи Худо

Забур 119:12 Хушо ту, эй Худованд, фароизи Худро ба ман омӯз.

Ин тарона дуоест барои роҳнамоӣ ва дастурот дар роҳи қонунҳои Худо.

1. Ваъдаҳои Худо: дарёфти ҳидоят дар аҳкоми ӯ

2. Зиндагӣ дар партави аҳкоми Худо

1. Ирмиё 31:33-34 Зеро ин аст аҳде, ки Ман баъд аз он айём бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

2. Забур 119:105 Каломи Ту чароғе барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Забур 119:13 Ҳама ҳукмҳои даҳони Туро бо лабҳои худ баён кардам.

Забурнавис ҳукмҳои Худоро бо лабони худ эълон кардааст.

1. Қудрати эълон кардани Каломи Худо

2. Муҳимияти мавъиза кардани Каломи Худо

1. Румиён 10:9-10 - "Агар шумо бо даҳони худ эълон кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оваред, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, наҷот хоҳед ёфт. Зеро ки шумо бо дили худ имон меоваред ва сафед шуда, бо даҳони худ имони худро эътироф мекунӣ ва наҷот меёбӣ».

2. Ишаъё 55:11 - «Каломи Ман, ки аз даҳони ман мебарояд, ҳамин тавр хоҳад шуд: он ба ман холӣ барнамегардад, балки он чи нияти ман ба амал ояд, ва ба он чи фиристодаам, муваффақ хоҳад шуд.

Забур 119:14 Ман аз роҳи шаҳодатҳои Ту, мисли тамоми сарват шод шудам.

Забурнавис аз пайравӣ ба шаҳодатҳои Худо мисли ҳама сарватҳо шод аст.

1. Сарвати итоаткорӣ: Чӣ тавр пайравӣ кардан ба шаҳодатҳои Худо боиси шодӣ мегардад

2. Сарвати Худо: Чӣ тавр пайравӣ кардан ба шаҳодатҳои Ӯ аз сарват дида арзишмандтар аст

1. Забур 19:10-11 Онҳо бештар аз тилло, ҳатто тиллои маҳин бештар дилхостанд; инчунин аз асал ва қатраҳои асал ширинтар аст. Ғайр аз ин, бандаат ба воситаи онҳо ҳушдор дода мешавад, ва дар нигоҳ доштани онҳо музде бузург аст.

2. Масалҳо 8:10-11 Насиҳати маро қабул кунед, на нуқра; ва дониш на тиллои интихоб. Зеро хирад аз ёқут беҳтар аст; ва ҳар он чиро, ки орзу кардан мумкин аст, бо он муқоиса кардан мумкин нест.

Забур 119:15 Дар бораи аҳкомҳои Ту мулоҳиза хоҳам кард, ва роҳҳои Туро эҳтиром хоҳам кард.

Мулоҳиза дар бораи аҳкоми Худо боиси эҳтироми роҳҳои Ӯ мегардад.

1: Бо эҳтироми роҳҳои Худованд рафтор кунед

2: Дар ҳикмат тавассути мулоҳиза афзоиш диҳед

1: Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2: Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

Забур 119:16 Аз фароизи Ту лаззат хоҳам бурд: Каломи Туро фаромӯш нахоҳам кард.

Аз аҳкоми Худо лаззат баред ва каломи Ӯро фаромӯш накунед.

1. Шодии риоя кардани Каломи Худо

2. Қудрати дар хотир доштани Каломи Худо

1. Забур 1:2 - "Аммо лаззати ӯ дар шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад".

2. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то бодиққат бошед, ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, амал кунед. рохи шуморо обод мегардонад ва он гох муваффакияти хуб ба даст меоред».

Забур 119:17 Ба бандаи Худ меҳрубонӣ кун, то ки ман зинда бошам, ва каломи Туро риоя кунам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба онҳо саховатманд бошад, то онҳо зиндагӣ кунанд ва аҳкоми Ӯро риоя кунанд.

1. Интихоб кардани зиндагӣ мувофиқи Каломи Худо

2. Подоши тоат ба Худо

1. Румиён 12:2 - Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст.

2. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

Забур 119:18 Чашмони маро кушо, то ки аз шариати Ту чизҳои аҷоибро бубинам.

Забурнавис ба Худо дуо мекунад, ки чашмони ӯро кушояд, то аз қонуни Худо чизҳои аҷоибро бубинад.

1. Қувваи дуо: Тавассути фурӯтанӣ мӯъҷизаҳои Худоро эҳсос кардан

2. Навиштаҳои Муқаддас: ошкор кардани мӯъҷизаҳои Худо тавассути омӯзиши содиқ

1. Забур 19:7-8 - "Қонуни Худованд комил аст, ки рӯҳро эҳё мекунад; шаҳодати Худованд боэътимод аст, оддиро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; ҳукми Худованд пок аст, чашмҳоро равшан мекунад».

2. Ибриён 11:6 - «Ва бе имон ба Ӯ писанд омадан ғайриимкон аст, зеро ҳар кӣ ба Худо наздик шудан мехоҳад, бояд бовар кунад, ки Ӯ вуҷуд дорад ва Ӯ ба толибони Ӯ мукофот медиҳад».

Забур 119:19 Ман дар рӯи замин ғариб ҳастам: аҳкоми Худро аз ман пинҳон макун.

Забурнавис хоҳиш дорад, ки аҳкоми Худоро ҳидоят кунад, гарчанде ки ӯ дар рӯи замин бегона аст.

1. Арзиши итоаткорӣ: Омӯзиши рафтан бо роҳи Худо сарфи назар аз номуайянии зиндагӣ

2. Зиндагӣ ҳамчун бегона дар кишвари бегона: Такя ба Каломи Худо барои роҳнамоӣ

1. Забур 119:105, Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

2. Юҳанно 14:6, Исо ба вай гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам». Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ба воситаи Ман.

Забур 119:20 Ҷони ман аз ҳавасе мешиканад, ки ҳамеша ба довариҳои Ту дорад.

Забурнавис хоҳиши қавӣ дорад, ки ҳамеша қонунҳои Худоро риоя кунад.

1. Қувваи муштоқи: Чӣ тавр хоҳиши Каломи Худоро инкишоф додан мумкин аст

2. Афзалият додан ба қонунҳои Худо: Ҷустуҷӯи қувват тавассути итоаткорӣ

1. Забур 119:20

2. Филиппиён 4:8 - «Дар охир, эй бародарон, ҳар он чи ҳақ аст, чӣ шараф аст, чӣ одилона аст, чӣ пок аст, ва чӣ зебост, ва чӣ сазовори таҳсин аст, ва агар ягон фазилат бошад, ва ҳар чизе ки сазовори таъриф аст, дар бораи ин чизҳо фикр кунед ».

Забур 119:21 Мағрурони малъунро мазаммат кардай, ки аз аҳкоми Ту гумроҳ мешаванд.

Худо касонеро, ки мағрур ва фармонҳои Ӯро иҷро намекунанд, мазаммат мекунад.

1. Сарзаниши Худо аз кибру кибр: Огоҳӣ барои ҳама

2. Неъмати итоъати фармудаҳои Худо

1. Масалҳо 16:5 - Ҳар касе, ки дилаш такаббур аст, назди Худованд зишт аст; боварӣ дошта бошед, бечазо намемонад.

2. Яъқуб 4:6 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад.

Забур 119:22 Аз ман дашном ва хориро дур кунед; зеро ки ман шаҳодатҳои Туро нигоҳ доштам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки таҳқир ва нафратро аз ҳаёти ӯ дур кунад, зеро ӯ шаҳодатҳои Худоро риоя кардааст.

1: Қувваи шаҳодат - Вақте ки мо шаҳодатҳои Худоро риоя мекунем, мо метавонем аз таъна ва нафрат озод шавем.

2: Ҳақиқати сарзаниш - маломат ва таҳқир метавонад натиҷаи риоя накардани шаҳодатҳои Худо бошад.

1:1 Юҳанно 1:9 - Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ содиқ ва одил аст ва гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок мекунад.

2: Румиён 8:1 - Пас, ҳоло барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест.

Забур 119:23 Мирон низ нишаста, бар зидди ман сухан мегуфтанд, лекин бандаи Ту дар бораи фароизи Ту мулоҳиза мекард.

Дар Забур 118:23 гуфта мешавад, ки чӣ тавр шахс аз ҷониби шахсони қудратманд таъқиб карда мешавад, аммо забурнавис аз қонунҳои Худо тасаллӣ мебахшад.

1. Тасаллии Худо дар миёни фитнаҳо

2. Дар Каломи Худо қувват ёфтан

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Матто 5:11-12 - Хушо шумо, вақте ки дигарон шуморо дашном медиҳанд ва таъқиб мекунанд ва аз ҳисоби ман бардурӯғ бар зидди шумо ҳар гуна бадгӯйӣ мекунанд. Шод шавед ва шод бошед, зеро мукофоти шумо дар осмон бузург аст, зеро онҳо анбиёи пеш аз шумо буданд, ҳамин тавр таъқиб мекарданд.

Забур 119:24 Шаҳодатҳои Ту низ лаззати ман ва машваратчиёни ман мебошанд.

Ин порча дар бораи шодии пайравӣ аз шаҳодатҳои Худо сухан меронад, зеро онҳо ҳидоят ва ҳикматро пешкаш мекунанд.

1. Ҷустуҷӯи шодӣ дар шаҳодатҳои Худованд - омӯхтани шодӣ ва тасаллӣ дар пайравӣ аз таълимот ва шаҳодатҳои Худо.

2. Шаҳодатҳо ҳамчун мушовирони мо - омӯхтани маслиҳатҳои Худо ва татбиқи он дар ҳаёти мо.

1. Забур 119:97, "Оҳ, чӣ гуна ман шариати Туро дӯст медорам! Ман тамоми рӯз дар бораи он мулоҳиза мекунам".

2. Яъқуб 1:22-25, "Танҳо ба калом гӯш надиҳед ва худро фиреб диҳед. Он чи мегӯяд, амал кунед. Ҳар касе, ки каломро мешунавад, вале он чиро, ки гуфта мешавад, иҷро намекунад, монанди касест, ки ба чеҳраи худ нигоҳ мекунад. оина ва пас аз дидани худ дур меравад ва дарҳол чӣ гуна будани худро фаромӯш мекунад.Вале ҳар кӣ ба қонуни комиле, ки озодӣ медиҳад, бодиққат нигоҳ кунад ва дар он идома диҳад, он чиро, ки шунидааст, фаромӯш накунад, балки онро иҷро кунад, дар он баракат хоҳад ёфт. чӣ кор мекунанд."

Забур 119:25 Ҷонам ба хок часпидааст: Маро мувофиқи каломи Худ зинда кун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки мувофиқи Каломи худ ӯро эҳё кунад.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр Каломи Ӯ моро эҳё мекунад

2. Зарурати эҳё: Фарёди Худо барои кӯмак

1. Юҳанно 6:63 - Рӯҳ аст, ки ҳаёт мебахшад; гӯшт ҳеҷ кӯмаке нест. Суханоне, ки ман ба шумо гуфтам, рӯҳ ва ҳаёт мебошанд.

2. Ҳизқиёл 37:1-14 - Дасти Худованд бар ман буд, ва Ӯ маро дар Рӯҳи Худованд берун овард ва дар миёнаи водӣ гузошт; пур аз устухон буд. Ва маро дар миёни онҳо бурд, ва инак, дар рӯи водӣ хеле бисьёр буданд, ва инак, хеле хушк буданд.

Забур 119:26 Ман роҳҳои Худро баён кардам, ва ту маро шунидӣ: фароизи Худро ба ман омӯз.

Забурнавис роҳҳои худро ба сӯи Худо эълон мекунад ва хоҳиш мекунад, ки қонунҳои Худо омӯхта шаванд.

1. Ба Худо таваккал кардан ба роҳҳои худ - чӣ гуна бояд ба Худо таваккал кард, ки моро ба роҳи рост ҳидоят кунад

2. Таълими аҳкоми Худо - аҳамияти омӯхтан ва татбиқи қонунҳо ва аҳкоми Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

2. Такрори Шариат 11:18-19 - Бинобар ин, ин суханони Маро дар дили худ ва дар ҷони худ ҷой диҳед ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибандед, то ки онҳо мисли пеши чашмони шумо бошанд. Ва фарзандони худро ба онҳо таълим хоҳӣ дод, вакте ки дар хонаи худ нишастай, ва ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ҳангоми хобидан ва бархостан дар бораи онҳо сухан гӯй.

Забур 119:27 Маро бифаҳмонам, ки роҳи аҳкоми Туро бифаҳмам: инчунин аз корҳои аҷоиби Ту сухан гӯям.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба ӯ дар фаҳмидани аҳкоми Ӯ кӯмак кунад, то ӯ дар бораи корҳои аҷоиби Худо сӯҳбат кунад.

1. Даъват ба итоаткории содиқона – наздик шудан ба Худо тавассути фаҳмидани Каломи Ӯ

2. Таҷрибаҳои тағирдиҳандаи ҳаёт - эҳсос кардани қудрати мӯъҷизаи Каломи Худо

1. Юҳанно 14:15-17 - Исо Рӯҳулқудсро ваъда медиҳад

2. Румиён 12:2 - Навсозии ақл тавассути тағирот дар Масеҳ

Забур 119:28 Ҷони ман аз вазнинӣ об мешавад; маро мувофиқи каломи Худ қувват деҳ.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки мувофиқи каломи Ӯ ӯро мустаҳкам кунад.

1. Қуввати Каломи Худо

2. Вақте ки рӯҳи шумо вазнин аст: Қувваи Худо

1. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад, ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

2. 2 Қӯринтиён 12:9-10 - Файзи Ман барои шумо басанда аст, зеро қуввати Ман дар заъф комил шудааст.

Забур 119:29 Роҳи дурӯғгӯиро аз ман дур кун, ва шариати Худро ба ман ато кун.

Дурӯғро аз ҳаёти мо дур карда, қонуни Худоро ҷустуҷӯ кунем.

1: Аз дурӯѓ рӯй овардан ва рӯй овардан ба ҳаќиќати Худо.

2: Дар ростии қонуни Худо рафтор кунед.

1: Масалҳо 10:9 - Касе, ки дар беайбӣ рафтор мекунад, бехатар қадам мезанад, аммо касе ки роҳҳои худро вайрон мекунад, маълум мешавад.

2: Юҳанно 8:31-32 - Сипас Исо ба яҳудиёне, ки ба Ӯ имон оварда буданд, гуфт: «Агар дар каломи Ман бимонед, дар ҳақиқат шогирдони Ман ҳастед. Ва шумо ростиро хоҳед донист, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард.

Забур 119:30 Ман роҳи ростиро баргузидаам: довариҳои Туро пеши худ гузоштам.

Забурнавис бошуурона қарор дод, ки мувофиқи ҳақиқати довариҳои Худо зиндагӣ кунад.

1. Интихоби оқилона: Намунаи Забур 118:30

2. Қадам дар роҳи ҳақиқат: зиндагӣ ба ҳукмҳои Худо

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе айб мебахшад ва ин ба ӯ дода мешавад.

Забур 119:31 Ман ба шаҳодатҳои Ту содиқ мондаам: эй Худованд, маро хиҷил накун.

Ин тарона моро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд содиқ бошем ва дар шахсият ва арзиши худ ба Ӯ такя кунем.

1. "Қувваи вафодорӣ: Чӣ гуна вафодорӣ ба Каломи Худо моро аз шарм муҳофизат мекунад"

2. «Шаҳодатҳои Худо: Муҳимияти риояи Каломи Худо дар ҳаёти мо»

1. 1 Юҳанно 5:3 - "Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест".

2. Яъқуб 1:22 - «Лекин шумо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед».

Забур 119:32 Ман роҳи аҳкоми Туро хоҳам бурд, вақте ки Ту дили маро васеъ мекунӣ.

Забурнавис ваъда медиҳад, ки вақте ки дилаш васеъ мешавад, аҳкоми Худоро иҷро мекунад.

1. Пешравӣ дар роҳи фармудаҳои Худо: васеъ кардани дилҳои мо

2. Қувваи итоаткорӣ: васеъ кардани дилҳои мо

1. Ирмиё 31:33-34 - Зеро ин аст аҳде, ки Ман баъд аз он рӯзҳо бо хонадони Исроил хоҳам баст, мегӯяд Худованд: Қонуни Худро дар дохили онҳо хоҳам гузошт, ва онро бар дилҳои онҳо хоҳам навишт. Ва Ман Худои онҳо хоҳам буд, ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд.

2. Ҳизқиёл 36:26-27 - Ва ман ба шумо дили нав хоҳам дод, ва рӯҳи навро дар дохили шумо хоҳам гузошт. Ва дили сангинро аз гӯшти ту дур хоҳам кард ва ба ту дили гӯшт хоҳам дод. Ва Ман Рӯҳи Худро дар дохили шумо хоҳам гузошт, ва шуморо водор хоҳам кард, ки бар тибқи фароизҳои Ман рафтор кунед, ва қоидаҳои Маро риоя кунед.

Забур 119:33 Ба ман омӯз, эй Худованд, роҳи фароизи Худро; ва ман онро то охир нигоҳ медорам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки барои фаҳмидан ва риоя кардани қонунҳои Ӯ роҳнамоӣ кунад.

1. «Роҳи итоаткорӣ»

2. "Даъват ба пайравӣ аз роҳи Худо"

1. Ирмиё 6:16 - "Худованд чунин мегӯяд: Дар канори роҳҳо истода, нигоҳ кунед ва аз роҳҳои қадим пурсед, ки роҳи нек дар он ҷост; ва дар он роҳ равед, ва ҷонҳои худро оромӣ ёбед.

2. Румиён 12:2 - «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Забур 119:34 Ба ман фаҳм деҳ, ва шариати Туро риоя хоҳам кард; Оре, ман онро бо тамоми дили худ риоя хоҳам кард.

Ба ман аз шариати Худо дониш деҳ ва ман ӯҳдадор мешавам, ки онро риоя кунам.

1. Қувваи ӯҳдадорӣ: риоя кардани қонуни Худо бо тамоми дил

2. Итоати Каломи Худо: Фаҳмидани фармонҳои Ӯ ва иҷрои он

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 22:37-40 - Исо ҷавоб дод: Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аввалин ва

бузургтарин ҳукм аст. Ва дуюмаш монанди он аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор. Тамоми шариат ва анбиё бар ин ду амр овехта шудаанд.

Забур 119:35 Маро ба роҳи аҳкоми Худ равам; зеро ки ман аз он лаззат мебарам.

Ин порча дар бораи лаззате, ки аз иҷрои фармудаҳои Худо бармеояд, сухан меронад.

1. Аз итоат кардан ба Каломи Худо шодӣ пайдо кардан

2. Подоши риояи фармудаҳои Худо

1. Такрори Шариат 11:26-28 - Инак, ман имрӯз баракат ва лаънатро пеши шумо мегузорам: баракат, агар шумо ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, итоат кунед, ва лаънат, агар ба ҷо оваред. ба аҳкоми Худованд Худои худ итоат накун, балки аз роҳе ки имрӯз ба ту амр мефармоям, рӯй гардон, то худоёни дигареро, ки нашинохтай, пайравӣ кун.

2. Яъқуб 1:22-25 - Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки дар оина ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. Зеро ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва истодагарӣ мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаест, ки амал мекунад, дар кори худ баракат хоҳад ёфт.

Забур 119:36 Дили маро ба шаҳодатҳои Худ моил кун, на ба тамаъ.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки дили ӯро ба шаҳодатҳои Худо ва аз тамаъ дур кунад.

1. Нигоҳ доштани қалбҳо: дурӣ аз тамаъ

2. Чӣ тавр дилҳои худро ба шаҳодатҳои Худо моил нигоҳ дорем

1. Румиён 7:7-8 "Пас чӣ гӯем? Шариат гуноҳ аст? Ба ҳар ҳол! Аммо агар шариат намебуд, ман гуноҳро намедонистам. Зеро намедонистам, ки ин чист? тамаъ кардан аст, агар шариат намегуфт: "тамаъ накун".

2. Масалҳо 4:23 "Аз ҳама чизи дигар дили худро нигоҳ дор, зеро ҳар коре, ки мекунӣ, аз он бармеояд."

Забур 119:37 Чашмони маро аз дидани ботил дур кун; ва маро дар роҳи худ зинда кун».

Аз чизҳои парешон рӯй гардонед ва диққати худро ба роҳи Худо барои ҳаёт равона кунед.

1. "Барои пайвастшавӣ ҷудо кунед: рад кардани ботил барои ба даст овардани ҳаёт"

2. "Роҳнамой: Аз ботил рӯй гардон ва ба роҳи Худо бирав"

1. Матто 6:24 - «Ҳеҷ кас ба ду оғо хизмат карда наметавонад, зеро ё аз яке нафрат карда, дигареро дӯст медорад, ё ба яке бахшида шуда, дигареро хор хоҳад дид. Шумо наметавонед ба Худо ва пул хизмат кунед».

2. Эфсӯсиён 4:22 24 - «барои он ки нафси кӯҳнаи худро, ки ба тарзи ҳаёти пештараи шумо тааллуқ дорад ва бо ҳавасҳои маккорона фосид аст, аз худ дур кунед, ва дар рӯҳи ақли шумо нав шавад, ва нафси навро дар бар кунед, ба сурати Худо дар адолат ва қудсияти ҳақиқӣ офарида шудааст».

Забур 119:38 Каломи Худро ба бандаи Худ, ки ба тарси туст содиқ аст, устувор кун.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки каломи Худо дар ҳаёти ӯ устувор бошад, зеро ӯ ба тарси Худо бахшида шудааст.

1. Қувваи вафодорӣ: Омӯзиши содиқ будан ба тарси Худо

2. Қувваи устуворӣ: Ҷойгир кардани Каломи Худо дар ҳаёти мо

1. 1 Юҳанно 2:3-5 - "Ва аз ин мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ "Ман Ӯро мешиносам" гӯяд, вале аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст ва ростӣ дар вай нест, балки ҳар кӣ каломи Ӯро риоя кунад, дар ҳақиқат муҳаббати Худо дар вай комил аст; аз ин мо метавонем донем, ки мо дар Ӯ ҳастем».

2. Ирмиё 29:11-13 - "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӣ дорам, на ба бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам. Он гоҳ шумо маро мехонед ва биёед ва ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва ёбед».

Забур 119:39 Аз таҳқири ман, ки метарсам, дур кун, зеро ки довариҳои Ту нек аст.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки таҳқире, ки онҳо метарсанд, дур кунад, зеро доварии Худо нек аст.

1. Худо некӯ аст: Чӣ тавр ба Ӯ эътимод кардан мумкин аст, ҳатто дар замонҳои душвор

2. Ғалаба кардани тарс бо такя ба хайри Худо

1. Забур 33:4-5: Зеро каломи Худованд рост ва рост аст; дар хар кораш содик аст. Худованд адолат ва адолатро дӯст медорад; замин аз мехри бепоёни у пур аст.

2. Такрори Шариат 32:4: Ӯ санг аст, аъмолаш комил ва ҳама роҳҳои Ӯ одил аст. Худои мӯътамад, ки бадӣ намекунад, росткор ва одил аст.

Забур 119:40 Инак, ман ба аҳкомҳои Ту пазмон шудам: маро дар адолати Худ зинда кун.

Забурнавис орзуи аҳкоми Худоро ва хоҳиши дар адолат зинда шуданро ифода мекунад.

1. Қудрати аҳкоми Худо

2. Дар пайи адолат ба воситаи тоат

1. Яъқуб 1:22-25 - "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худатонро фиреб диҳед. Зеро, агар касе каломро мешунавад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки чеҳраи табиии худро дар оина, зеро вай худро мушоҳида мекунад, меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна одам буд, Аммо касе, ки ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад ва шунавандаи фаромӯшнашаванда нест, балки иҷрокунандаи кор аст, вай дар кораш баракат хоҳад ёфт.

2. 1 Юҳанно 2:3-6 - "Акнун мо медонем, ки Ӯро мешиносем, агар аҳкоми Ӯро риоя кунем. Ҳар кӣ мегӯяд: "Ман Ӯро мешиносам, ва аҳкоми Ӯро риоя намекунад, дурӯғгӯй аст, ва ростӣ на дар вай. Аммо ҳар кӣ каломи Ӯро риоя кунад, дар ҳақиқат муҳаббати Худо дар вай комил аст; аз ин мо медонем, ки мо дар Ӯ ҳастем. Ҳар кӣ гӯяд, ки дар Ӯ сокин аст, худаш низ бояд ҳамон тавре рафтор кунад, ки Ӯ рафтор мекард».

Забур 119:41 Бигзор марҳамати Ту ба ман ояд, эй Худованд, наҷоти Ту, мувофиқи каломи Ту.

Забурнавис мувофиқи Каломи Ӯ марҳамат ва наҷоти Худоро талаб мекунад.

1. Раҳмат ва наҷоти Худо: Чӣ тавр мо онро қабул мекунем

2. Эътимод ба Каломи Худо: Калиди наҷот

1. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

2. Эфсӯсиён 2:8-9 - Зеро ки шумо ба воситаи файз наҷот ёфтаед. Ва ин кори дасти шумо нест; он атои Худост, на натиҷаи аъмол, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.

Забур 119:42 Пас, ба касе, ки маро таҳқир мекунад, ҷавоб диҳам, зеро ки ман ба каломи Ту таваккал мекунам.

Забурнавис дар каломи Худо қувват ва эътимод пайдо мекунад, то бо танқид ва маломати дигарон мубориза барад.

1: Мо метавонем дар каломи Худо қувват пайдо кунем, то ба мо бо душвориҳои зиндагӣ мубориза барем.

2: Ҳатто вақте ки дигарон моро танқид мекунанд, каломи Худо метавонад моро тасаллӣ ва итминон диҳад.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Ӯ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 119:43 Ва каломи ростиро аз даҳони ман тамоман нагир; зеро ки ман ба довариҳои Ту умед бастаам.

Забурнавис имони онҳоро ба ҳукмҳои Худо ва умеди онҳоро баён мекунад, ки Худо ҳақиқатро аз даҳони онҳо намегирад.

1. Умед ба ҳукми Худо: таваккал ба роҳҳои Худо

2. Қувваи Ҳақиқат: Дар Каломи Худо устувор истодан

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Забур 119:44 Пас шариати Туро то абад риоя хоҳам кард.

Забурнавис ӯҳдадор аст, ки ба қонуни Худо то абад итоат кунад.

1. Уҳдадорӣ барои итоат кардан ба Қонуни Худо

2. Фаҳмидани моҳияти абадии тоъат

1. Матто 22:37-40 "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввалин. Ва дуюмаш ба он монанд аст: Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва анбиё вобаста аст.

2. Яъқуб 1:22-25 "Аммо иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва худро фиреб дода, худро фиреб диҳед. Зеро, агар касе шунавандаи калом бошад, на иҷрокунанда, вай монанди шахсест, ки ба чеҳраи табиии худ бодиққат нигоҳ мекунад. зеро ки ба худ менигарад ва меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки чӣ гуна буд. Аммо касе ки ба шариати комил, ба қонуни озодӣ нигоҳ мекунад ва сабр мекунад, на шунавандае, ки фаромӯш мекунад, балки иҷрокунандаи амал, дар кораш баракат хоҳад ёфт».

Забур 119:45 Ва озодона роҳ хоҳам рафт, зеро ки аҳкомҳои Туро меҷӯям.

Забурнавис аҳкоми Худовандро меҷӯяд ва ваъда медиҳад, ки дар озодӣ рафтор мекунад.

1. "Зиндагӣ дар озодӣ: Ҷустуҷӯи аҳкоми Худованд"

2. «Озодӣ дар ҷустуҷӯи Худованд»

1. Юҳанно 8:36 - Пас, агар Писар шуморо озод кунад, дар ҳақиқат озод хоҳед буд.

2. Румиён 8:2 - Зеро қонуни Рӯҳи ҳаёт шуморо дар Исои Масеҳ аз қонуни гуноҳ ва мамот озод кардааст.

Забур 119:46 Ман дар бораи шаҳодатҳои Ту низ ба ҳузури подшоҳон мегӯям, ва хиҷил нахоҳам шуд.

Забурнавис изҳор мекунад, ки онҳо ӯҳдадоранд, ки дар бораи шаҳодатҳои Худо дар назди подшоҳон сухан гӯянд ва хиҷил нашаванд.

1. Қувваи эътимод ба Худо: Далер будан дар назди ҷаҳон

2. Интихоби Худо: Интихоб кардани сухан дар бораи шаҳодатҳои Худо сарфи назар аз хароҷот

1. 2 Тимотиюс 1:7 Зеро Худо ба мо на рӯҳи тарс, балки рӯҳи қудрат, муҳаббат ва худдорӣ ато кардааст.

2. Аъмол 4:13 Вақте ки онҳо ҷасорати Петрус ва Юҳанноро диданд, ва фаҳмиданд, ки онҳо одамони камсавод ва оддӣ ҳастанд, дар ҳайрат монданд. Ва онҳо фаҳмиданд, ки бо Исо буданд.

Забур 119:47 Ва аз аҳкоми Ту, ки дӯсташ медорам, ҳаловат хоҳам бурд.

Забурнавис аз риоя кардани аҳкоми Худо, ки дӯст медорад, хурсандӣ мебинад.

1. "Шодияти итоаткорӣ: дарёфти хушбахтӣ дар аҳкоми Худо"

2. «Қудрати дӯст доштани Каломи Худо: Кашфи лаззат аз аҳкоми Ӯ»

1. Матто 22:37-40 - "Ва ӯ ба ӯ гуфт: "Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор. Ин аст ҳукми бузург ва аввал. Ва дуюмаш Ба он монанд аст: Ёри худро мисли худ дӯст бидор: Ҳама шариат ва анбиё бар ин ду ҳукм вобаста аст.

2. Такрори Шариат 6:5 - «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор».

Забур 119:48 Дастҳоямро низ барои аҳкоми Ту, ки дӯсташ медорам, боло хоҳам кард; ва ман дар бораи фароизи Ту мулоҳиза хоҳам кард.

Забурнавис дастҳои онҳоро пешниҳод мекунад, то аҳкоми Худоро, ки онҳо дӯст медоранд, баланд бардоранд ва инчунин дар бораи қонунҳои Худо мулоҳиза кунанд.

1. Қувваи бардоштани дастҳои мо дар намоз

2. Зебоии мулоҳиза кардан дар бораи Каломи Худо

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Забур 1:2 - "Аммо лаззати ӯ дар шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад".

Забур 119:49 Каломеро, ки ба бандаи Худро ба ёд ор, ки маро ба он умед бахшидай.

Забурнавис аз Худованд хоҳиш мекунад, ки каломеро, ки ба онҳо умед бахшид, дар хотир нигоҳ дорад.

1. Умед ба ваъдаҳои Худо - эътимод ба вафодории Худо, ҳатто вақте ки зиндагӣ сахт аст

2. Такя ба Каломи Худо - такя ба Навиштаҳо ҳамчун манбаи умед ва қуввати мо

1. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳама шодӣ ва осоиштагӣ пур гардонад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

2. Ибриён 6:18-19 - Барои он ки бо ду чизи тағйирнопазире, ки дар онҳо дурӯғ гуфтани Худо ғайриимкон аст, мо, ки барои паноҳгоҳ гурехтаем, рӯҳбаландии қавӣ дошта бошем, то умеди дар пеши мо гузошташударо маҳкам нигоҳ дорем. Мо инро ҳамчун лангари боэътимод ва устувори рӯҳ, умеде дорем, ки ба даруни паси парда ворид мешавад.

Забур 119:50 Ин тасаллои ман дар андӯҳи ман аст, зеро ки каломи Ту маро зинда кардааст.

Забурнавис дар Каломи Худо дар замонҳои мусибат тасаллӣ ва эҳё пайдо мекунад.

1. «Тасалли Каломи Худо дар замонҳои мусибат».

2. "Дар Навиштаҳо қувват ёфтан"

1. Ишаъё 40:29–31

2. Забур 19:7–14

Забур 119:51 Мағрурон маро хеле масхара карданд, аммо аз шариати Ту саркашӣ накардаам.

Нависандаи Забур 118:51, сарфи назар аз он ки мағрурон ба масхара ва тамасхур дучор мешаванд, имони худро ба Худо баён мекунад.

1. Қувваи имон ба Худо: Бо вуҷуди тамасхур нигоҳ доштани имонамон

2. Дар ҳақиқати Худо устувор истодаед: ба кӣ рӯ меоваред?

1. Забур 119:51

2. Румиён 8:31-39 (Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, метавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.)

Забур 119:52 Ман ҳукмҳои пешинаи Туро ба ёд овардам, эй Худованд; ва худро тасаллӣ додам.

Забурнавис дар бораи доварии Худо мулоҳиза мекунад ва аз он тасаллӣ меёбад.

1. Ҳукми Худо: тасаллӣ дар миёни номуайянӣ

2. Қудрати ёдоварӣ аз вафодории Худо

1. Ишаъё 46:9-11: Чизҳои пештараро ба ёд оред, зеро ки Ман Худо ҳастам, ва дигаре нест; Ман Худо ҳастам, ва ҳеҷ кас монанди ман нест.

2. Марсияҳо 3:20-24: Ҷонам онро ҳамеша дар ёд дорад ва дар дохили ман сақда мекунад.

Забур 119:53 Аз шарирон, ки шариати Туро тарк мекунанд, даҳшат маро фаро гирифт.

Шахси шарир, ки қонуни Худоро тарк мекунад, метавонад боиси даҳшат ва тарс гардад.

1: Қонунҳои Худо ба мо қутбнамои ахлоқӣ медиҳанд, ки мо бояд ба он пайравӣ кунем, то ҳаёти одилона дошта бошем.

2: Даст кашидан аз шариати Худо, тарк кардани муҳаббат ва муҳофизати Худост.

1. Забур 25:10 - «Тамоми роҳҳои Худованд муҳаббат ва садоқат аст, барои касоне, ки аҳди Ӯ ва шаҳодатҳои Ӯро риоят мекунанд».

2. Румиён 6:23 - "Зеро ки музди гуноҳ мамот аст, аммо атои ройгони Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст".

Забур 119:54 Фаризаҳои Ту дар хонаи зиёрати ман сурудҳои ман буданд.

Забурнавис Худоро барои қонунҳои Ӯ ҳамду сано мегӯяд, ки дар давоми сафари ҳаёташ манбаи тасаллӣ ва шодӣ буданд.

1. Шодии зиндагӣ дар тоъати Худо

2. Таҷрибаи ҳузури Худо ба воситаи қонунҳои Ӯ

1. Забур 1:2 Аммо лаззати ӯ аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

2. Такрори Шариат 11:18-19 Бинобар ин, ин суханони Маро дар дили худ ва дар ҷони худ ҷойгир намо, ва онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ таълим хоҳӣ дод, вакте ки дар хонаи худ менишинӣ, ҳангоме ки аз роҳ меравӣ, ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй.

Забур 119:55 Номи Туро, эй Худованд, дар шаб ёд кардам, ва шариати Туро риоят кардам.

Забурнавис номи Худоро ба ёд меорад ва дар давоми шаб қонуни Ӯро риоя мекунад.

1. Худо ҳозир аст ва шариати Ӯ ҳамеша ҳатмӣ аст

2. Ёд кардани номи Худо ва риояи шариати Ӯ баракат меорад

1. Дониёл 6:10 - Вақте ки Дониёл донист, ки ин навиштаҷот имзо шудааст, ба хонаи худ даромад; ва тирезаҳои вай дар ҳуҷраи худ ба сӯи Ерусалим кушода буд, ва ҳар рӯз се бор зону зада, ба ҳузури Худои худ дуо мегуфт ва шукр мегуфт, чунон ки пештара.

2. Такрори Шариат 6:5-7 - Ва ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту ҷой хоҳанд гирифт: Ва онҳоро ба фарзандони худ боғайрат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоми нишастан дар хонаи худ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. бихобед ва ҳангоме ки бархезӣ.

Забур 119:56 Ман инро доштам, зеро ки аҳкоми Туро риоят кардам.

Забурнавис аз итоаткорӣ ба аҳкоми Худо аз зиндагӣ шодӣ ва қаноатмандӣ ҳис мекард.

1. "Шодияти итоаткорӣ"

2. «Баракати риояи аҳкоми Худо».

1. 1 Юҳанно 5:3 - Зеро муҳаббати Худо ин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоя кунем, ва аҳкоми Ӯ ғамгин нест.

2. Матто 7:24-27 - Пас, ҳар кӣ ин суханони Маро мешунавад ва онҳоро иҷро кунад, ӯро ба марди доное монанд мекунам, ки хонаи худро бар санг бино кардааст: Ва борон борида, обхезиҳо омад ва бодҳо вазида, ба он хона мезаданд; ва наафтид, зеро он бар санг бунёд шуда буд.

Забур 119:57 Ту насиби ман ҳастӣ, эй Худованд; Ман гуфтам, ки суханони Туро риоя мекунам.

Забурнавис эълон мекунад, ки Худо насиби онҳост ва онҳо суханони Худоро риоя хоҳанд кард.

1. Шиносоии Худо: Сарчашмаи роҳат ва шодӣ

2. Муҳимияти зиндагӣ бо итоат ба Худо

1. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 23:1 - Худованд чӯпони ман аст; намехохам.

Забур 119:58 Ман бо тамоми дили худ марҳамати Туро кардам: мувофиқи каломи Худ ба ман марҳамат кун.

Забурнавис дар асоси каломи Ӯ аз Худо марҳамат мепурсад.

1. Каломи Худо асоси раҳмати мост

2. Бо сидқан талаби ризогии Худо

1. Забур 119:1-2 - "Хушо онҳое ки роҳи онҳо беайб аст, ки дар шариати Худованд рафтор мекунанд! Хушо онҳое ки шаҳодатҳои Ӯро риоя мекунанд ва Ӯро бо тамоми дили худ меҷӯянд".

2. Румиён 8:38-39 - «Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ ва

умқ, на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад».

Забур 119:59 Ман дар бораи роҳҳои худ фикр кардам, ва пойҳои худро сӯи шаҳодатҳои Ту гардондам.

Забурнавис дар бораи роҳҳои онҳо фикр карда, қарор кард, ки ба шаҳодатҳои Худо муроҷиат кунад.

1. Пӯхтани пойҳои мо: Сафар ба сӯи Худо

2. Мулоҳиза дар бораи роҳҳои худ: дарёфти роҳнамо дар Каломи Худо

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст.

2. Масалҳо 3:5-6 Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Забур 119:60 Ман шитоб кардам ва таъхир кардам, то аҳкоми Туро риоя накунам.

Забурнавис фидокорӣ ва садоқати онҳоро ба риояи аҳкоми Худо баён мекунад ва ба итоат кардан бетаъхир мешитобанд.

1. Қувваи итоаткорӣ: Омӯзиши пайравӣ ба иродаи Худо

2. Зиндагӣ дар лаҳза: Ҷустуҷӯи қувват барои итоат ба Худо

1. Такрори Шариат 5: 32-33: "Пас, шумо бояд эҳтиёт бошед, ки он чиро, ки Худованд Худои шумо ба шумо фармудааст, ба ҷо оваред. Ба дасти рост ё чап нагардед. Бо тамоми роҳе ки Худованд аст, рафтор кунед. Худои ту ба ту амр кардааст, то зинда бошӣ, ва бароят нек гардад ва дар замине, ки соҳиби он хоҳед буд, умри дароз бикашед».

2. Филиппиён 2:12-13: «Бинобар ин, эй маҳбубони ман, чунон ки шумо ҳамеша итоат мекардед, ҳоло ҳам, на танҳо, чунон ки дар ҳузури ман, балки бештар дар вақти набудани Ман, наҷоти худро бо тарсу ларзон амал кунед, зеро Худое, ки дар шумо амал мекунад, ҳам барои ирода ва ҳам барои ризогии Ӯ кор кардан».

Забур 119:61 Дастаҳои шарир маро ғорат карданд, аммо шариати Туро фаромӯш накардаам.

Забурнависро одамони шарир ғорат карданд, вале онҳо қонуни Худоро фаромӯш накардаанд.

1. Ба Худо таваккал кардан ҳатто дар замонҳои душвор

2. Каломи Худо роҳнамои мо дар ҳаёт аст

Салиб-

1. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам мезанам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва асои Ту маро тасаллӣ медиҳанд".

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо боло хоҳанд рафт; давида, хаста нашаванд; онҳо роҳ хоҳанд рафт ва беҳуш нашаванд.

Забур 119:62 Нисфи шаб бархезам, то ки Туро барои довариҳои одилонаи Ту шукр гӯям.

Забурнавис миннатдории худро ба Худо барои довариҳои одилонааш баён мекунад ва нақша дорад, ки дар нисфи шаб шукр гӯяд.

1. Дарёфти қувват барои шод шудан аз ҳукмҳои Худо

2. Тарбияи шукргузорӣ дар миёни озмоишҳо

1. Румиён 5:3-5 - На танҳо ин, балки мо аз ранҷу азобҳои худ шодӣ мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад ва сабр хислатро ба вуҷуд меорад ва хислат умедро ба вуҷуд меорад.

2. Забур 33:1-3 - Ман Худовандро ҳамеша баракат хоҳам дод; ҳамду санои ӯ ҳамеша дар даҳони ман хоҳад буд. Ҷонам бо Худованд фахр мекунад; бигзор хоксорон бишнаванд ва шод шаванд. Оҳ, Худовандро бо ман ҳамду сано кун, ва биёед исми Ӯро якҷоя баланд бардорем!

Забур 119:63 Ман шарики ҳамаи онҳое ҳастам, ки аз Ту метарсанд, ва бо онҳое ки аҳкоми Туро риоят мекунанд.

Ман як қисми ҷомеаи одамоне ҳастам, ки Худоро эҳтиром мекунанд ва аҳкоми Ӯро риоя мекунанд.

1. Ҷомеа: Қудрати муттаҳидшавӣ дар имон

2. Баракати риояи аҳкоми Худо

1. Воиз 4:9-12 - Ду нафар беҳтар аз як нафаранд, зеро онҳо барои меҳнаташон мукофоти хуб доранд. 10 Зеро ки агар афтанд, касе рафиқи худро боло мебарад. Аммо вой бар ҳоли касе, ки ҳангоми афтодан танҳо аст, зеро ки касе надорад, ки ӯро бархоста тавонад. 11 Ҳарчанд яке аз дигаре ғолиб ояд, ду кас ба ӯ тоб оваранд, риштаи сеқабата зуд канда намешавад.

12

2. Аъмол 2:44-47 - Ва ҳамаи онҳое ки имон оварда буданд, якҷоя буданд ва ҳама чизҳои умумиро доштанд, 45 ва молу мулки худро мефурӯхтанд ва дар байни ҳама, ба қадри зарурӣ, тақсим мекарданд. 46 Ҳамин тавр, ҳар рӯз дар маъбад якдилона истода, хона ба хона нон мешикастанд ва бо шодӣ ва самимият ғизои худро мехӯрданд, 47 Худоро ҳамду сано мегуфтанд ва дар миёни тамоми мардум илтифот пайдо мекарданд. Ва Худованд ҳар рӯз наҷотёфтагонро ба калисо илова мекард.

Забур 119:64 Замин аз марҳамати Ту пур аст, эй Худованд, фароизи Худро ба ман омӯз.

Забурнавис Худовандро барои марҳаматаш ҳамду сано мегӯяд ва барои фаҳмидани қонунҳои Ӯ роҳнамоӣ мепурсад.

1. Раҳмати Худованд: Даъват ба ҳамду сано

2. Омӯзиши аҳкоми ӯ: Даъват ба рушд

1. Матто 5:6 «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро онҳо сер хоҳанд шуд».

2. Забур 119:9 "Чӣ гуна ҷавон метавонад дар роҳи покӣ бимонад? Бо каломи Ту зиндагӣ кунад."

Забур 119:65 Ба бандаи Худ некӣ кардӣ, эй Худованд, мувофиқи каломи Худ.

Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ваъдаҳояшро ба онҳо иҷро кардааст.

1. Худо мӯъмин аст - ба ваъдаҳояш вафо мекунад

2. Каломи Худо ҳақ аст - Мо ҳамеша метавонем ба он эътимод кунем

1. Такрори Шариат 7:9 - Пас бидонед, ки Худованд Худои шумо Худост; Ӯ Худои содиқ аст ва аҳди муҳаббати Худро бо ҳазорон наслҳои дӯстдорони Ӯ ва аҳкоми Ӯ риоя мекунад.

2. Ададҳо 23:19 - Худо одам нест, ки дурӯғ гӯяд, на инсон, то ақидаи худро дигар кунад. Оё ӯ сухан мегӯяду баъд амал намекунад? Оё ваъда медиҳаду иҷро намекунад?

Забур 119:66 Ба ман хирад ва дониш омӯз, зеро ки ба аҳкоми Ту имон овардам.

Забурнавис эътиқоди худро ба аҳкоми Худо баён мекунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки ба ӯ хирад ва фаҳмиш диҳад.

1. Подоши итоаткорӣ: Чӣ тавр риояи содиқонаи Каломи Худо ба ҳикмат мебарад

2. Таҷрибаи қудрати Калом: Чӣ тавр ваъдаҳои таронаи 119-ро қабул кардан мумкин аст

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад.

2. Масалҳо 1:5 - Бигзор хирадманд бишнавад ва донишро афзун кунад, ва ҳар кӣ фаҳмад, ҳидоят ёбад.

Забур 119:67 Пеш аз он ки ба ранҷу азоб гирифтор шавам, гумроҳ шудам, вале акнун каломи Туро риоя кардам.

Забурнавис эътироф мекунад, ки пеш аз ранҷу азоб онҳо аз каломи Худо дур мешуданд, вале ҳоло онҳо онро риоя мекунанд.

1. Қувваи ранҷу азоб: Чӣ гуна озмоишҳо метавонанд имони моро мустаҳкам кунанд

2. Бозгашт ба роҳ: Бозгашт ба Каломи Худо пас аз гумроҳ шудан

1. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарон ва хоҳарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед, онро шодии пок мешуморед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр корашро анҷом диҳад, то баркамол ва комил бошӣ, аз чизе кам набошӣ.

2. Масалҳо 3:11-12 - Писари ман, ба интизоми Худованд беэътиноӣ накун ва аз мазаммати Ӯ хафа нашав, зеро Худованд онҳоеро, ки дӯст медорад, ҷазо медиҳад, мисли падаре, ки аз писараш лаззат мебарад.

Забур 119:68 Ту некӣ ва некӣ мекунӣ; Шариатҳои Худро ба ман омӯз.

Забурнавис некӯии Худоро эътироф мекунад ва барои дастурот дар қонунҳои Ӯ муроҷиат мекунад.

1. Дарки некии Худо

2. Татбиқи қонунҳои Худо

1. Забур 145:9 - Худованд ба ҳама некӯст, ва марҳамати Ӯ бар ҳар чизе ки офаридааст, аст.

2. Матто 22:36-40 - Устод, ҳукми бузург дар шариат кадом аст? Исо ба вай гуфт: «Худованд Худои худро бо тамоми дили ту, бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми ҳуши ту дӯст бидор». Ин ҳукми бузург ва аввалин аст. Ва дуюмаш монанди он аст: ёри худро мисли худ дӯст бидор. Ба ин ду ҳукм тамоми шариат ва пайғамбарон вобаста аст.

Забур 119:69 Мағрурҳо бар ман дурӯғ мебанданд, аммо аҳкоми Туро бо тамоми дили худ риоя хоҳам кард.

Мағрурон дар бораи забурнавис дурӯғ мегӯянд, аммо ӯ дар риояи аҳкоми Худо устувор мемонад.

1. Фармони Худо: Роҳи пирӯзӣ бар дурӯғ

2. Қудрати итоаткории аз таҳти дил ба иродаи Худо

1. Забур 27:14 - Бар Худованд мунтазир бош: далер бош, ва Ӯ дили туро мустаҳкам хоҳад кард: Ман мегӯям, ки бар Худованд интизор шав.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун; ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои ту Ӯро эътироф кун, ва ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард.

Забур 119:70 Дили онҳо мисли равған фарбеҳ аст; вале ман аз шариати Ту лаззат мебарам.

Дили бадкирдорон аз тамаъ фурӯ меравад, вале одил аз қонуни Худо баҳра мебаранд.

1: Қонуни Худо ба одилон шодӣ ва осоиштагӣ меорад.

2: Бахилӣ ба зиндагии холӣ ва ғам мебарад.

1: Масалҳо 21:27 - Қурбонии шарир зишт аст: чӣ қадар зиёдтар, вақте ки вай онро бо ақли бад меорад?

2: Масалҳо 15:9 - Роҳи шарир назди Худованд зишт аст, аммо Ӯ дӯст медорад, ки аз паи адолат меравад.

Забур 119:71 Барои ман хуб аст, ки уқубат кашидаам; то ки фароизи Туро биомӯзам.

Ин оят ба мо нишон медиҳад, ки Худо андӯҳро барои омӯхтан ва фаҳмидани қонунҳои Ӯ истифода мебарад.

1. Мақсади Худо дар ранҷу азоб: чӣ гуна Худо барои нашъунамои мо аз душвориҳо истифода мебарад

2. Фоидаҳои ранҷу азоб: Чӣ гуна озмоишҳо метавонанд ба мо кӯмак кунанд, ки Каломи Худоро фаҳмем

1. 2 Қӯринтиён 12:7-10 - Хори Павлус дар ҷисм ва ҷавоби файзи Худо

2. Ишаъё 48:10 - Дастури содиқи Худо барои халқи худ ҳатто дар замонҳои душвор

Забур 119:72 Қонуни даҳони Ту барои ман аз ҳазорон тилло ва нуқра беҳтар аст.

Барои забурнавис қонунҳои Худо аз сарватҳои моддӣ қиматтаранд.

1. «Арзиши қонунҳои Худо»

2. «Баракати тоат»

1. Масалҳо 3:13–18

2. Матто 6:19–21

Забур 119:73 Дастҳои Ту маро офарид ва ба ман сохт; ба ман ақл деҳ, то ки аҳкоми Туро биомӯзам.

Забурнавис аз Худо барои фаҳмидани аҳкоми Ӯ фаҳмиш мепурсад.

1. Донистани иродаи Худо: Чӣ тавр фаҳмидани фармудаҳои Ӯ

2. Қудрати офариниши Худо ва ҳидоят

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бояд аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе айб мебахшад ва ин ба ӯ дода мешавад.

Забур 119:74 Онҳое ки аз ту метарсанд, маро дида, шод хоҳанд шуд; зеро ки ман ба каломи Ту умед бастаам.

Ин порча аз таронаи 119 нишон медиҳад, ки онҳое, ки аз Худованд метарсанд ва ба Каломи Ӯ умед доранд, ҳангоми дидани сухангӯ шод хоҳанд шуд.

1. "Дар Худованд шодӣ ёфтан: умеди Каломи Ӯ"

2. «Баракати касоне, ки аз Худованд метарсанд».

1. Филиппиён 4:4-7 "Ҳамеша дар Худованд шодӣ кунед; боз мегӯям: шод бошед. Бигзор оқилонаи шумо ба ҳама маълум гардад. Худованд наздик аст; дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз бо дуо ва илтиҷо. Бигзор хоҳишҳои шумо ба Худо бо шукргузорӣ маълум шавад, ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва фикрҳои шуморо дар Исои Масеҳ нигоҳ хоҳад дошт».

2. Юҳанно 14:27 "Осоиштро ба шумо мегузорам; осоиштагии Худро ба шумо медиҳам. На ончунон ки ҷаҳон медиҳад, Ман ба шумо медиҳам. Бигзор дилҳои шумо музтариб нашавад ва онҳо ҳаросон нашаванд".

Забур 119:75: Эй Парвардигори ман, медонам, ки довариҳои Ту рост аст, ва Ту маро бо вафодорӣ ба танг овардаӣ.

Забурнавис содиқ будани Худоро дар азобу уқубатҳои Ӯ эътироф мекунад ва эътироф мекунад, ки ҳукмҳои Ӯ дуруст аст.

1. Худо дар андӯҳҳои мо мӯътамад аст - эътироф мекунад, ки ҳукмҳои Ӯ мутлақ ва одилона аст

2. тасаллои имон ба ранҷу азоб - эътимод ба ҳокимияти Худо дар миёни дард

1. Такрори Шариат 32:4 - Ӯ Санг аст, аъмолаш комил ва ҳама роҳҳои Ӯ одил аст.

2. Ишаъё 40:28-29 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Забур 119:76 Бигзор эҳсони марҳамати Ту мувофиқи каломи Ту ба бандаи Худ тасаллои ман бошад.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки марҳамат ва меҳрубонӣ зоҳир кунад ва мувофиқи каломи Ӯ тасаллӣ бахшад.

1. Қудрати Каломи Худо: Имон доштан ба ваъдаҳои Худо

2. таваккал ба Парвардигор: тасаллӣҷӯӣ ва паноҳ ба раҳмати Худо

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худои ҷовидон, Худованд, Офаридгори ақсои замин, На хаста мешаваду на хаста. Фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Ирмиё 29:11-14 - Зеро ман фикрҳоеро медонам, ки дар бораи шумо фикр мекунам, мегӯяд Худованд, фикрҳои сулҳу осоиштагӣ, на дар бораи бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад.

Забур 119:77 Бигзор марҳамати ту ба ман биёяд, то ки зинда бошам, зеро ки шариати Ту лаззати ман аст.

Забурнавис хоҳиши худро баён мекунад, ки марҳамати Худо ба ӯ биёяд, то ӯ мувофиқи қонуни Худо зиндагӣ кунад.

1. Зиндагӣ бо Итоати Қонуни Худо

2. Тасалли раҳмати меҳрубонии Худо

1. Забур 119:77

2. Ишаъё 30:18 - "Бинобар ин Худованд мунтазир хоҳад шуд, то ки ба шумо марҳамат кунад, ва аз ин рӯ баланд хоҳад шуд, то ки бар шумо марҳамат кунад, зеро ки Худованд Худои доварӣ аст: хушо ҳама! Онҳое, ки ӯро интизоранд».

Забур 119:78 Бигзор мағрурон хиҷил шаванд; зеро ки онҳо бесабаб бо ман исрофкорӣ карданд, вале ман дар бораи аҳкоми Ту мулоҳиза хоҳам кард.

Забурнавис фурӯтанона аз Худо хоҳиш мекунад, ки мағруронро барои беадолатона рафтор карданаш шарм кунад ва қарор дод, ки дар бораи аҳкоми Худо мулоҳиза кунад.

1. "Қувваи фурӯтанӣ: вокуниши Худо ба муомилаи бад"

2. «Ваъдаи Худо ба касоне, ки дар бораи аҳкоми Ӯ мулоҳиза мекунанд».

1. Масалҳо 16:19 - Бо мискинон фурӯтан будан беҳтар аз тақсим кардани ғанимат бо мағрурон.

2. Румиён 12:16 - Дар ҳамоҳангӣ бо ҳамдигар зиндагӣ кунед. Мағрур нашавед, балки омода бошед, ки бо одамони пастсифат муошират кунед.

Забур 119:79 Бигзор онҳое ки аз Ту метарсанд, ба ман муроҷиат кунанд, ва онҳое ки шаҳодатҳои Туро медонанд.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки онҳое, ки аз Худо метарсанд, ба Ӯ муроҷиат кунанд ва онҳое, ки аз корҳои Худо огоҳанд, онҳоро ба ёд оранд.

1. Эҳтироми Худо ба воситаи тоат

2. Ба ёд овардани шаҳодатҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Такрори Шариат 10:12-13 - «Ва алҳол, эй Исроил, Худованд Худои ту аз ту чӣ талаб мекунад, магар ин ки аз Худованд Худои худ битарс, дар тамоми роҳҳои Ӯ рафтор намо, Ӯро дӯст дорӣ ва ба Худованд Худои худ хизмат намо. Бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ ва риоя кардани аҳком ва фароизи Худованд, ки ман имрӯз ба шумо барои некӯаҳволии шумо амр медиҳам?

2. Ибриён 13:7 - Сарварони худро, ки каломи Худоро ба шумо гуфтаанд, ба ёд ored. Натиҷаи тарзи ҳаёти онҳоро дида бароед ва ба имони онҳо пайравӣ кунед.

Забур 119:80 Бигзор дили ман бо фароизи Ту солим бошад; ки шарм надошта бошам.

Забурнавис хоҳиши онҳоро баён мекунад, ки қонунҳои Худоро риоя кунанд, то ки онҳо хиҷил нашаванд.

1. Дар адолат зиндагӣ кардан: Уҳдадории Забурнавис ба Худо

2. Ғалаба аз шарм: дастёбӣ ба пирӯзӣ бо дастури Худо

1. Румиён 6:16 - Оё намедонед, ки агар шумо худро ба касе ҳамчун ғуломи итоаткор нишон диҳед, ғуломи касе ҳастед, ки ба вай итоат мекунед, ё гуноҳе, ки ба марг мебарад ва ё итоаткорӣ, ки ба адолат мебарад?

2. Румиён 8:1 - Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, ҳеҷ маҳкумияте нест.

Забур 119:81 Ҷони ман барои наҷоти Ту хаста мешавад, аммо ба каломи Ту умед дорам.

Забурнавис орзуи амиқи худро ба наҷоти Худо баён мекунад ва имон ва умеди худро ба Каломи Худо баён мекунад.

1. Умед ба Каломи Худо: Қудрат барои мағлуб кардани заифии рӯҳ

2. Ҷустуҷӯи қувват дар Каломи Худо: Сарчашмаи наҷот

1. Ишаъё 40:31: "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Румиён 15:13: «Акнун Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур мекунад, то ки шумо ба василаи қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед».

Забур 119:82 Чашмони ман аз каломи Ту нозил шуда, мегӯянд: «Кай маро тасаллӣ медиҳӣ?

Забурнавис орзуи тасаллӣ дорад ва онро дар каломи Худо пайдо мекунад.

1. "Интизори Худованд: дар Каломи Ӯ тасаллӣ ёфтан"

2. «Каломи Худо: Сарчашмаи тасаллӣ дар замонҳои зарурӣ»

1. Ишаъё 40: 1-2 - "Тасаллам, қавми маро тасаллӣ деҳ, мегӯяд Худои ту. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯй ва ба вай бигӯй, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, гуноҳаш подош дода шудааст, ки аз ӯ гирифта шудааст. дасти Худованд дучанд барои ҳамаи гуноҳҳои вай.

2. 2 ба Қӯринтиён 1:3-4 - Ҳамду сано ба Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари раҳм ва Худои ҳар тасаллӣ, ки моро дар ҳама андӯҳҳои мо тасаллӣ медиҳад, то ки мо онҳоеро, ки дар ҳар гуна андӯҳи мо тасаллӣ медиҳанд бо тасаллӣ, ки худи мо аз Худо мегирем, душворӣ мекашем.

Забур 119:83 Зеро ки ман мисли машки дуд шудаам; вале ман фароизи Туро фаромӯш намекунам.

Забурнавис изҳор мекунад, ки сарфи назар аз душвориҳо, онҳо ба қонунҳои Худо содиқ мемонанд.

1. Қувваи вафодорӣ: риояи аҳкоми Худо бо вуҷуди мушкилоти зиндагӣ

2. Вафодории Худо: Содиқ мондан ба қонунҳои Ӯ дар замонҳои душворӣ

1. Румиён 8:37-39 - Не, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст.

Забур 119:84 Айёми бандаи Ту чанд аст? Ту кай бар онҳое ки маро таъқиб мекунанд, доварӣ хоҳӣ кард?

Забурнавис ноумедии худро аз адолат баён мекунад ва ҳайрон мешавад, ки то кай барои сафедкунӣ интизор шудан лозим меояд.

1. Вақти Худо комил аст: Боварӣ ба вақти Худованд ҳатто дар замонҳои таъқибот

2. Худо одил аст: чӣ гуна адолат дар охир пирӯз хоҳад шуд

1. Ишаъё 30:18 - Аммо Худованд орзу дорад, ки ба ту марҳамат кунад; бинобар ин вай бархоста, ба шумо раҳм хоҳад кард. Зеро ки Худованд Худои адолат аст.

2. Забур 37:11 - Аммо ҳалимон мулки замин хоҳанд шуд ва аз сулҳу шукуфоӣ баҳра хоҳанд бурд.

Забур 119:85 Мағрурон барои ман чоҳҳо кофтаанд, ки онҳо аз рӯи шариати Ту нестанд.

Мағрурон барои забурнавис монеаҳо эҷод карданд, ки ба қонуни Худо риоя намекунанд.

1. Хавфи ғурур – Мағрурӣ метавонад моро водор кунад, ки барои худамон ва дигарон монеаҳое эҷод кунем, ки хилофи қонуни Худост.

2. Аҳамияти Қонуни Худо - Мо бояд қонуни Худоро дар хотир дошта бошем ва нагузорем, ки аз ғурури дигарон парешон шавем.

1. Забур 119:85 - Мағрурон барои ман чоҳҳо кофтаанд, ки онҳо аз рӯи шариати Ту нестанд.

2. Румиён 6:23 - Зеро музди гуноҳ мамот аст, аммо атои бепули Худо ҳаёти ҷовидонӣ дар Худованди мо Исои Масеҳ аст.

Забур 119:86 Ҳама аҳкоми Ту аминанд: Маро ноҳақ таъқиб мекунанд; ту ба ман кумак кун.

Забурнавис аз Худо кӯмак мепурсад, зеро онҳо сарфи назар аз садоқат ба аҳкоми Худо ба таври ноҳақ таъқиб карда мешаванд.

1. «Мӯъминон таъқиб хоҳанд шуд»

2. «Тасалли кӯмаки Худо дар таъқибот»

1. Румиён 8:31-39 - Кафолати Павлус ба муҳаббати Худо дар миёни ранҷу азоб

2. Забур 45:1-3 - Кӯмаки Худо дар лаҳзаҳои душворӣ

Забур 119:87 Маро дар рӯи замин қариб ки бихӯранд; вале ман аҳкоми Туро тарк накардаам.

Забурнавис қариб дар рӯи замин нобуд мешуд, аммо аҳкоми Худовандро тарк накард.

1: Мо набояд ҳеҷ гоҳ аҳкоми Худовандро фаромӯш накунем, ҳатто дар вақти душвориҳо ва хатарҳои бузург.

2: Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо дар вақти душворӣ аст ва мо бояд ҳамеша аҳкоми Ӯро дар хотир дорем.

1: Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

2: Забур 18: 2 - "Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст."

Забур 119:88 Маро пас аз эҳсони худ зинда кун; инчунин шаҳодати даҳони туро риоя хоҳам кард.

Забурнавис аз Худо кӯмак меҷӯяд, то мувофиқи шаҳодатҳои каломи Худо зиндагӣ кунад.

1. Қудрати Каломи Худо: Қабули шаҳодатҳои ҳаётбахши Навиштаҳо

2. Меҳрубонӣ: Таҷрибаи файзи эҳёи Худо

1. Забур 1:1-2, «Хушо касе ки бо шарирон қадам намезанад ва дар роҳе, ки гунаҳкорон мебаранд, намеистад ё бо масхарабозон наменишинад, балки лаззати вай аз шариати Худованд аст, ва шабу рӯз дар бораи шариати Худ мулоҳиза мекунад».

2. Ишаъё 40:31, "Аммо онҳое, ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо парвоз хоҳанд кард; давида, хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд".

Забур 119:89 То абад, эй Худованд, каломи Ту дар осмон сокин аст.

Забурнавис тасдиқ мекунад, ки каломи Худо абадӣ ва абадӣ аст.

1. Табиати тағйирнопазири Каломи Худо

2. Дар Осмон устувор: Каломи Худо

1. Матто 24:35 - Осмон ва замин гузарон аст, аммо суханони Ман гузарон нест.

2. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Забур 119:90 Вафодории Ту ба наслҳост: Ту заминро барпо кардаӣ, ва он ҷовидона аст.

Вафодорӣ ва қудрати Худо абадӣ аст ва аз ибтидои замон муқаррар шудааст.

1: Вафодории Худо ва қудрати офариниши Ӯ абадӣ аст.

2: Вафодории Худо барои ҳамаи мо манбаи тасаллӣ ва амният аст.

1: Ишаъё 40:8 - "Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд".

2: Ибриён 13:8 - "Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст".

Забур 119:91 Онҳо имрӯз бар тибқи фароизи Ту зиндагӣ мекунанд, зеро ки ҳама бандагони Ту ҳастанд.

Забурнавис Худоро барои аҳкомҳои Ӯ, ки имрӯз ҳам амал мекунанд, ҳамду сано мегӯяд.

1. Қудрати ҷовидонаи Каломи Худо

2. Вафодории бандагони Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Румиён 12:1-2 - Пас, эй бародарон, аз шумо, бо марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо, ки ибодати рӯҳонии шумост, пешкаш кунед. Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашав, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шав, то ки бо озмоиш бифаҳмӣ, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб ва қобили қабул ва комил аст.

Забур 119:92 Агар шариати Ту лаззати ман намебуд, дар андӯҳи худ ҳалок мешудам.

Забурнавис аз қонуни Худо хурсандии худро баён карда, онро дар вақти тангӣ наҷоти Худ эълон мекунад.

1. Шодии итоат кардан ба Қонуни Худо

2. Тавассути Қонуни Худо дар ранҷу қувват ёбед

1. Румиён 8:3-4 - "Зеро Худо он чизеро ба ҷо оварда, ки шариати ҷисм заиф шуда натавонистааст. Ӯ Писари Худро ба монанди ҷисми гунаҳкор ва барои гуноҳ фиристода, гуноҳро дар ҷисм маҳкум кард. то ки талаби одилонаи шариат дар мо, ки на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби Рӯҳ рафтор мекунем, ба амал ояд».

2. Забур 1:1-2 - "Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва пеши роҳи гунаҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон

наменишинад; балки лаззати вай аз шариати Худованд аст. , ва дар бораи шариати худ шабу рӯз мулоҳиза мекунад».

Забур 119:93 Фармонҳои Туро ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳам кард, зеро ки Ту бо онҳо маро зинда кардай.

Забурнавис ваъда медиҳад, ки аҳкоми Худоро ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳанд кард, зеро онҳо ба онҳо ҳаёт бахшидаанд.

1. Қувваи ҳаётбахши аҳкоми Худо

2. Ба ёд овардани фармудаҳои Худо барои зиндагии нав

1. Румиён 8:11 - Аммо агар Рӯҳи Он ки Исоро аз мурдагон эҳьё кард, дар шумо сокин бошад, Он ки Масеҳро аз мурдагон эҳьё кард, ҷисми мирандаи шуморо низ ба воситаи Рӯҳе ки дар шумо сокин аст, зинда хоҳад кард.

2. Эфсӯсиён 2:1-5 - Ва шумо Ӯро, ки дар гуноҳҳо ва гуноҳҳо мурда будед, зинда кард; Дар он ҷо шумо дар гузашта аз рӯи рафти ин ҷаҳон рафтор мекардед, ба ҳасби мири қуввати ҳаво, рӯҳе ки ҳоло дар фарзандони беитоат амал мекунад; аз ҷисми мо, иҷро кардани хоҳишҳои ҷисм ва ақл; ва табиатан мисли дигарон фарзандони ғазаб буданд. Аммо Худо, ки дар марҳамат сарватманд аст, барои муҳаббати бузурги Худ, ки бо он моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда кард, (бо файз шумо наҷот ёфтаед;)

Забур 119:94 Ман аз они Ту ҳастам, маро наҷот деҳ; зеро ки ман аҳкоми Туро меҷӯям.

Забурнавис садоқати онҳоро ба Худо баён мекунад ва роҳнамоии Ӯро меҷӯяд.

1. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо: Чаро мо бояд дар ҳама чиз ҳикмати Худоро биҷӯем.

2. Ба Худо бахшидашуда: Ба василаи садоқат ва тоъат ба Парвардигорамон наздик шудан.

1. Забур 119:94

2. Масалҳо 3:5-6, "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Забур 119:95 Шарирон мунтазири он буданд, ки маро нобуд созам, вале ман шаҳодатҳои Туро дида мебароям.

Шарирон мунтазири нобуд кардани забурнавис ҳастанд, аммо ӯ ба ҷои шаҳодати Худо таваҷҷӯҳ хоҳад кард.

1. Дар Каломи Худо қувват ёфтан

2. Такя ба ваъдаҳои Худо дар замони душворӣ

1. Забур 16:8 - Ман Худовандро ҳамеша пеши худ гузоштаам; зеро ки вай дар тарафи рости Ман аст, ман ба ларза нахоҳам рафт.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 119:96 Охири тамоми камолотро дидаам, аммо ҳукми Ту бағоят васеъ аст.

Забурнавис дар бораи анҷоми тамоми камолот мулоҳиза мекунад ва Худоро барои аҳкоми Ӯ, ки васеъ ва ҳамаро фаро мегирад, ҳамду сано мегӯяд.

1. "Камоли Худо: дидани поёни ҳама камолот"

2. «Фасеъ будани аҳкоми Худо»

1. Ишаъё 55:8-9 - «Зеро ки фикрҳои Ман андешаҳои шумо нестанд, ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нест», мегӯяд Худованд. «Чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз фикрҳои шумо баландтар аст».

2. Матто 5:17-18 - "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ё анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин нест шавад, на хурдтарин ҳарф, на заррае аз қалам, то он даме ки ҳама чиз иҷро нашавад, аз шариат нопадид мешавад».

Забур 119:97 Эй, чӣ гуна дӯст медорам шариати Ту! он тамоми рӯз медитсияи ман аст.

Ин порча дар бораи ӯҳдадории забурнавис барои мулоҳиза кардан дар бораи қонуни Худо дар давоми рӯз сухан меронад.

1. Маблағи мулоҳиза кардан дар бораи Каломи Худо

2. Шодии итоат кардан ба фармудаҳои Худо

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - «Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд; балки шабу рӯз дар он мулоҳиза хоҳӣ кард, то мувофиқи он чи дар он навишта шудааст, риоя намоӣ, зеро ки он гоҳ роҳи обод бошад, ва он гоҳ муваффақияти хуб хоҳӣ дошт ».

2. Забур 1:2 - "Аммо лаззати ӯ дар шариати Худованд аст, ва дар шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад".

Забур 119:98 Ба воситаи аҳкоми Худ маро аз душманонам донотар сохтӣ, зеро ки онҳо ҳамеша бо ман ҳастанд.

Аҳкоми Худо моро аз душманонамон донотар мекунад.

1. Ҳикмати фармудаҳои Худо

2. Иҷрои аҳкоми Худо дар ҳаёти мо

1. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат ато мекунад ва ба вай дода мешавад».

2. Масалҳо 2: 6-8 - "Зеро ки Худованд ҳикмат медиҳад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм меояд; Ӯ барои росткорон ҳикмати солим ҷамъ мекунад; Ӯ сипарест барои касоне, ки дар беайбӣ рафтор мекунанд ва роҳҳои адолатро посбонӣ мекунанд ва ба роҳи муқаддасони Худ нигоҳ мекунад».

Забур 119:99 Ман аз ҳамаи муаллимони худ фаҳмиш дорам, зеро ки шаҳодатҳои Ту мулоҳизаҳои ман аст.

Ман аз ҳамаи муаллимони худ фаҳмиши бештаре дорам, зеро ман дар бораи шаҳодатҳои Худо мулоҳиза мекунам.

1. Мулоҳиза оиди Каломи Худо боиси фаҳмиши бештар мегардад

2. Такя ба Худо дар ҳикмат ва фаҳмиш

1. Забур 1:1-2 - «Хушо касе ки бо маслиҳати шарирон рафтор намекунад, ва пеши роҳи гунаҳкорон намеистад, ва дар курсии масхаракунандагон наменишинад; балки лаззати вай аз шариати Худованд аст. , ва дар бораи шариати худ шабу рӯз мулоҳиза мекунад».

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

Забур 119:100 Ман аз пешиниён бештар мефаҳмам, зеро ки аҳкомҳои Туро риоя мекунам.

Забурнавис изҳор мекунад, ки вай нисбат ба пешиниён бештар мефаҳмад, зеро ӯ аҳкоми Худоро риоя мекунад.

1. Қувваи итоаткорӣ: афзоиши ҳикмат тавассути риояи дастуроти Худо

2. Гирифтани фаҳмиш аз Навиштаҳо: Ҷустуҷӯи фаҳмиши бештар аз қадимтарин

1. Масалҳо 3:13–15; 4:7 - Ҳикмат ва насиҳат аз ҷониби Худованд аст

2. Забур 19:7-8 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаҳоро хирадманд месозад

Забур 119:101 Пойҳои худро аз ҳар роҳи бад нигоҳ доштам, то ки каломи Туро риоя кунам.

Забурнавис тасмим гирифтааст, ки каломи Худоро риоя кунад ва аз ҳар гуна роҳи бад парҳез кунад.

1. Қувваи қатъият: Мо чӣ кор карда метавонем, то Каломи Худоро риоя кунем

2. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр бояд дар роҳи адолат бимонад

1. Яъқуб 4:7-8 Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад. Ба Худо наздик шавед, ва Ӯ ба шумо наздик мешавад. Дастҳои худро пок кунед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагӣ.

2. Ишаъё 1:16-18 Туро бишӯй, пок кун; Бади аъмоли худро аз пеши назари ман дур кун; аз бадӣ даст кашидан; Хуб кор карданро ёд гиред; доварӣ ҷӯед, мазлумонро озод кунед, ятимонро доварӣ кунед, барои бевазан муроҷиат кунед.

Забур 119:102 Ман аз ҳукмҳои Ту дур нашудаам, зеро ки Ту маро таълим додаӣ.

Ин порча роҳнамоӣ ва дастуроти Худоро ба забурнавис нишон медиҳад.

1. Роҳнамоии Худо: Омӯзиш аз Каломи Ӯ

2. Итоати содиқона: риояи дастуроти Худо

1. Ирмиё 29:11-13 "Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на барои бадӣ, то ки ба шумо оянда ва умед ато кунам".

2. Ишаъё 30:21 - "Чумо ба тарафи рост ё чап гардед, гӯшҳои шумо аз паси шумо овозеро хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Роҳ ин аст, бо он бирав"."

Забур 119:103 Суханони Ту ба табъи ман чӣ ширин аст! Оре, ба даҳони ман аз асал ширинтар аст!

Забурнавис мегӯяд, ки суханони Худо аз асал ба даҳони Ӯ ширинтар аст.

1. Ширинии Каломи Худо - Чӣ тавр Каломи Худо орзуҳои амиқи моро қонеъ мекунад

2. Чашидани Навиштаҳо - Парвариши завқи Каломи Худо

1. Забур 19:10 - Онҳо аз тилло дида, ҳатто тиллои хеле маҳинтаранд; аз асал ва қатраҳои асал низ ширинтар аст.

2. Ишаъё 55:1-3 - Ҳо, ҳар кӣ ташна аст, ба об биёяд; ва касе ки пул надорад, биё, бихар ва бихӯр! Биё, майу ширро бе пулу бе нарх бихар. Чаро пули худро барои чизе сарф мекунед, ки нон нест, ва меҳнати худро барои он чизе, ки қонеъ намекунад? Маро бодиққат гӯш кунед, ва аз он чи некӯ бихӯред, ва аз хӯроки фаровон лаззат баред.

Забур 119:104 Ба воситаи аҳкомҳои Ту ман фаҳмиш пайдо мекунам, бинобар ин аз ҳар роҳи дурӯғ нафрат дорам.

Эътироф кардани аҳкоми Худо боиси фаҳмиш ва нафрат ба роҳҳои бардурӯғ мегардад.

1. Роҳи ҳикмат: Чӣ гуна дастуроти Худо ба фаҳмиш мебарад

2. Роҳи адолат: Чаро мо бояд роҳҳои бардурӯғро рад кунем

1. Масалҳо 1:7 - Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст; аблаҳон аз ҳикмат ва насиҳат беэътиноӣ мекунанд.

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашад ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфид аст, то ки марди Худо комил ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад.

Забур 119:105 Каломи Ту чароғе барои пойҳоям аст, ва чароғе барои роҳи ман аст.

Каломи Худо сарчашмаи ҳидоят ва ҳидоят аст.

1: "Нури Калом"

2: "Чароғи ҳидоят"

1: Ирмиё 29: 11-13 - "Зеро ки нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволӣ дорам, на ба бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунад. Он гоҳ шумо Маро мехонед ва биёед ва ба ман дуо гӯед, ва ман шуморо мешунавам, вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед, Маро хоҳед ҷуст ва ёбед».

2: Матто 6:25-34 - "Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо бештар нест. , ва бадан бештар аз либос?Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, вале Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад, оё шумо аз онҳо арзишмандтар нестед? метавонад ба умри худ як соат ҳам зам кунад?Ва чаро шумо дар бораи либос ғамхорӣ мекунед?Ба савсанҳои саҳро нигаред, ки онҳо чӣ гуна мерӯянд: онҳо на меҳнат мекунанд ва на мересанд, лекин ба шумо мегӯям: ҳатто Сулаймон бо тамоми ҷалоли худ либос напӯшида буд. мисли яке аз инҳо... Пас, дар бораи фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худ ғамхорӣ хоҳад кард.

Забур 119:106 Ман қасам хӯрдам ва онро иҷро хоҳам кард, ки ҳукмҳои одилонаи Туро риоя хоҳам кард.

Забурнавис қасам хӯрдааст, ки ҳукмҳои Худоро риоя мекунад.

1. Вафо кардани сухан: Қувваи савганд

2. Ҳукмҳои одилонаи Худо: Роҳнамои мо барои зиндагӣ

1. Яъқуб 5:12 "Аммо, пеш аз ҳама, эй бародарон, ба осмон ё ба замин ва ба чизи дигаре қасам нахӯред. Ба шумо танҳо як "ҳа" ё "Не" гуфтан лозим аст. Дар акси ҳол шумо маҳкум хоҳед шуд.

2. Матто 5:33-37 Боз шунидаед, ки ба мардум гуфта шудааст: «Қасами худро нашиканед, балки назрҳоеро, ки ба Худованд додаед, ба ҷо оваред». «Лекин ба шумо мегӯям, ки ҳеҷ гоҳ савганд нахӯред: ё ба осмон, зеро ки тахти Худост; ё савганд ба замин, зеро он зери пои Ӯст; ё аз ҷониби Ерусалим, зеро он шаҳри Подшоҳи Бузург аст. Ва ба сари худ қасам нахӯред, зеро шумо наметавонед ҳатто як мӯйро сафед ё сиёҳ кунед. Ба шумо танҳо гуфтан лозим аст, ки танҳо Ҳа ё Не; ҳар чизе ки ғайр аз ин аз иблис меояд.

Забур 119:107 Ман сахт андӯҳгинам: маро, эй Худованд, мувофиқи каломи Худ зинда кун.

Забурнавис хеле ранҷ мекашад ва аз Худованд даъват мекунад, ки мувофиқи Каломи худ ӯро эҳё кунад.

1. Қудрати Каломи Худо: Такя ба Худованд барои қувват дар замонҳои душвор

2. Умед дар миёни душвориҳо: Ҷустуҷӯи қувват барои истодагарӣ дар ваъдаҳои Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 1:2-4 - Эй бародарони ман, вақте ки шумо бо озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро хурсандӣ ҳисоб кунед, зеро медонед, ки озмоиши имони шумо устувориро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабру тоқат таъсири комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед ва аз ҳеҷ чиз камӣ кунед.

Забур 119:108 Аз ту илтимос мекунам, ки ҳадияҳои аз даҳони манро қабул кун, эй Худованд, ва ба ман ҳукмҳои Худро омӯз.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ҳадияҳои ӯро қабул кунад ва ба ӯ ҳукмҳои Худро омӯзад.

1. Муҳимияти ҳадяҳои ихтиёрӣ ба Худованд.

2. Омӯзиши риояи ҳукмҳои Худо.

1. Масалҳо 3:5-6: "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Румиён 12:2: «Ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед, то ки бо озмоиш бифаҳмед, ки иродаи Худо чист, чӣ хуб, қобили қабул ва комил аст».

Забур 119:109 Ҷони ман ҳамеша дар дасти ман аст, аммо қонуни Туро фаромӯш намекунам.

Забурнавис эътироф мекунад, ки ҳаёти ӯ дар дасти ӯст, аммо ӯ қонуни Худоро фаромӯш намекунад.

1. Ҳаёт дар дасти мо: Чӣ тавр бояд қарорҳои дуруст қабул кунем.

2. Дар хотир доштани Қонуни Худо: Мулоҳиза дар Забур 118:109.

1. Матто 6:25–34; Ба ҷои ғамхорӣ дар бораи зиндагӣ ба Худо таваккал кунед.

2. Такрори Шариат 6:4–9; Худоро бо тамоми қалб, ҷони мо ва қуввати худ дӯст дорем.

Забур 119:110 Шарирон барои ман дом гузоштаанд, вале ман аз аҳкоми Ту гумроҳ нашудаам.

Бадкорон кӯшиш карданд, ки сухангӯро ба дом афтонанд, аммо муваффақ нашуданд, ки онҳоро аз аҳкоми Худо дур кунанд.

1. "Каломи Худо роҳнамои мост: Қиссаи Забур 119:110"

2. «Дар муқобили васвасаҳо устувор истода»

1. Яъқуб 1:12-15 - Хушо касе ки дар озмоиш истодагарӣ мекунад, зеро он шахс тоҷи ҳаётро хоҳад гирифт, ки Худованд ба дӯстдорони Ӯ ваъда додааст.

2. Румиён 8:31-39 - Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?

Забур 119:111 Шаҳодатҳои Туро то абад мерос гирифтаам, зеро ки онҳо шодии дили мананд.

Забурнавис шаҳодатҳои Худоро ҳамчун манбаи шодӣ қабул мекунад.

1. Шод шудан аз шаҳодатҳои Худо

2. Шодии Каломи Худо

1. Забур 1:2 - Аммо лаззати ӯ аз шариати Худованд аст, ва дар бораи шариати Ӯ шабу рӯз мулоҳиза мекунад.

2. Румиён 15:4 - Зеро он чи дар айёми пеш навишта шуда буд, барои таълимоти мо навишта шудааст, то ки мо ба василаи сабр ва рӯҳбаландии Навиштаҳо умед дошта бошем.

Забур 119:112 Ман дили худро майл додаам, ки фармонҳои Туро ҳамеша, ҳатто то охир ба ҷо оварам.

Забурнавис тасмим гирифтааст, ки то охири умраш ба аҳкоми Худо содиқона итоат кунад.

1. Диле, ки итоат мекунад: Қувваи бахшидан ба роҳҳои Худо

2. Моил кардани дил: Тарзи зиндагии бодиққат ба аҳкоми Худоро инкишоф додан

1. Такрори Шариат 30: 11-14 - "Барои ин ҳукме ки ман имрӯз ба ту мефармоям, аз ту пӯшида нест ва дур нест. Дар осмон нест, ки ту гӯй: "Кӣ барои мо хоҳад баромад" ба осмон биёр, ва онро назди мо биёр, то онро бишнавем ва онро ба ҷо оварем?Ва он дар он тарафи баҳр нест, ки ту гӯй: "Кӣ барои мо аз баҳр убур карда, ба мо меорад, то бишнавем. Аммо калом ба ту дар даҳони ту ва дар дили ту хеле наздик аст, то ки ин корро кунӣ».

2. Яъқуб 1:22-25 - "Лекин иҷрокунандагони калом бошед, на танҳо шунавандагон ва нафси худро фиреб дода,. Зеро, агар касе каломро бишнавад, на иҷрокунанда, вай мисли одамест, ки онро мебинад. чеҳраи табиии ӯ дар шиша: Зеро ӯ худро мебинад ва ба роҳи худ меравад ва дарҳол фаромӯш мекунад, ки ӯ чӣ гуна одам буд, Аммо касе ки ба қонуни комили озодӣ нигоҳ мекунад ва дар он идома медиҳад, вай шунавандаи фаромӯшхотир нест, балки иҷрокунандаи кор, ин одам дар кори худ баракат хоҳад ёфт».

Забур 119:113 Ман аз андешаҳои беҳуда нафрат дорам, аммо шариати Туро дӯст медорам.

Ман қонуни Худоро дӯст медорам ва фикрҳои беҳударо рад мекунам.

1. Арзиши рад кардани андешаҳои беҳуда

2. Муҳаббат ба Қонуни Худо

1. Матто 5:17-20 - "Гумон накунед, ки ман омадаам, то Шариат ва анбиёро бекор кунам; на барои бекор кардани онҳо, балки барои ба амал овардани онҳо омадаам. Зеро ба ростӣ ба шумо мегӯям, то даме ки осмон ва замин гузарад то он даме ки ҳама чиз ба амал ояд, аз шариат на заррае, на нуқтае намегузарад, бинобар ин ҳар кӣ яке аз хурдтарин аҳкомро сабук карда, ба дигарон низ чунин амалро таълим диҳад, дар Малакути Осмон хурдтарин номида мешавад, вале ҳар кӣ ба ҷо меоварад, онҳо ва таълим медиҳанд, дар Малакути Осмон бузург номида хоҳанд шуд, зеро ба шумо мегӯям, агар адолати шумо аз шариатдонон ва фарисиён зиёдтар набошад, шумо ҳаргиз ба Малакути Осмон дохил нахоҳед шуд.

2. Яъқуб 1:19-21 - Инро бидонед, эй бародарони маҳбуби ман: бигзор ҳар кас дар шунидан зуд, дар гуфтан суст, дар хашм оҳиста бошад; зеро ки хашми одам адолати Худоро ба вуҷуд намеорад. Пас, ҳама нопокӣ ва шарорати паҳноварро дур кунед ва каломи ба ҷо гузошташударо, ки метавонад ҷонҳои шуморо наҷот диҳад, бо фурӯтанӣ қабул кунед.

Забур 119:114 Ту паноҳгоҳи ман ва сипари ман ҳастӣ: Умедворам ба каломи Ту.

Забур 118:114 эътиқод дорад, ки Худо макони муҳофизат ва умед аст.

1. Шиносоии Худо паноҳ ва сипари мост

2. Дар Каломи Худо умед пайдо кардан

1. Забур 46:1 - Худо паноҳгоҳ ва қуввати мо, мададгори ҳамешагӣ дар душвориҳост.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Забур 119:115 Аз ман дур шав, эй бадкорон, зеро ки аҳкоми Худои худро риоя хоҳам кард.

Аз бадӣ дур шавед ва аҳкоми Худоро риоя кунед.

1: Аз гуноҳ рӯй гардон ва мувофиқи аҳкоми Худо зиндагӣ кун.

2: Аз бадӣ гурезед ва ба аҳкоми Худованд содиқ бошед.

1: Матто 6:33 - Аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: Румиён 12:2 - Дигар ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

Забур 119:116 Маро мувофиқи каломи Худ дастгирӣ кун, то ки зинда шавам; ва аз умеди худ хиҷил нашавам.

Маро мувофиқи каломи Худо дастгирӣ кун, то бо умед ва бе шарм зиндагӣ кунам.

1. Қувваи умед: Омӯзиши зиндагӣ бо Каломи Худо

2. Зиндагии имон: вафо кардан ба ваъдаҳои Худо

1. Румиён 15:13 - Бигзор Худои умед шуморо дар имон аз ҳар гуна шодӣ ва осоиштагӣ пур кунад, то ки шумо бо қуввати Рӯҳулқудс дар умед фаровон шавед.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт, давида, хаста нашаванд, роҳ хоҳанд рафт ва аз ҳуш намераванд.

Забур 119:117 Маро нигоҳ дор, ва ман эмин хоҳам буд; ва фароизи Туро ҳамеша риоя хоҳам кард.

Нигоҳ доштани Худо ба Каломи Ӯ амният ва эҳтиром меорад.

1: Қудрати наздикӣ - Нигоҳ доштани Худо дар ҳаёт қувват ва амният меорад.

2: Қимати Калом - Эҳтиром ба Каломи Худо мукофотҳои бузург меорад.

1: Матто 6:33 - Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед, ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад.

2: Еҳушаъ ибни Нун 1:8 - Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза намо, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, бодиққат рафтор кунӣ. Зеро он гоҳ шумо роҳи худро обод хоҳед кард, ва он гоҳ шумо муваффақияти хуб хоҳед дошт.

Забур 119:118 Ҳама гумроҳонро аз фароизи Ту поймол кардаӣ, зеро ки макри онҳо дурӯғ аст.

Худо касонеро, ки аз фармони Ӯ сарпечӣ мекунанд, ҷазо медиҳад.

1: Оқибати нофармонӣ ҷазост

2: Ба қонунҳои Худо итоат кунед, то баракатҳои Ӯро ба даст ored

1: Яъқуб 4:17 - Пас, ҳар кӣ кори дурустро медонад ва онро иҷро намекунад, барои ӯ гуноҳ аст.

2: 2 Таслӯникиён 1: 7-9 - Ва ба шумо, ки ранҷу азоб мекашед, сабукӣ бахшад, вақте ки Исои Масеҳ бо фариштагони пурқудрати худ дар оташи алангаи аз осмон зоҳир шуда, аз онҳое ки Худоро намешиносанд, интиқом мегирад. ва бар касоне, ки ба башорати Худованди мо Исои Масеҳ итоат намекунанд. Онҳо аз ҳузури Худованд ва аз ҷалоли қудрати Ӯ дур шуда, ҷазои ҳалокати абадӣ хоҳанд дошт.

Забур 119:119 Ту тамоми шарирони заминро мисли қатра маҳв мекунӣ, бинобар ин ман шаҳодатҳои Туро дӯст медорам.

Забурнавис Худоро барои он ҳамду сано мегӯяд, ки ҳама бадиҳоро аз замин нест мекунад ва шаҳодатҳои Ӯро дӯст медорад.

1. Қувваи шаҳодатҳо: Чӣ гуна шаҳодатҳои Худо метавонанд ҳаёти моро тағир диҳанд

2. Қувваи ишқ: дӯст доштани Худо ва роҳҳои Ӯ

1. Забур 96:10, "Эй касоне, ки Худовандро дӯст медоред, аз бадӣ нафрат кунед!"

2. 1 Қӯринтиён 13:4-7, "Муҳаббат пурсабр ва меҳрубон аст; муҳаббат ҳасад ё фахр намекунад; он мағрур ё дағалӣ нест. Вай дар роҳи худ исрор намекунад; хашмгин ва хашмгин нест; аз бадӣ шодӣ кунед, вале бо ростӣ шодӣ кунед: Муҳаббат ҳама чизро мебардорад, ба ҳама чиз бовар мекунад, ба ҳама чиз умед мебандад, ба ҳама чиз тоб меорад».

Забур 119:120 Бадани ман аз тарси Ту меларзад; ва аз довариҳои Ту метарсам.

Забурнавис аз қудрати Худо метарсад ва аз доварии Ӯ метарсад.

1. Доварии Худо бояд моро ба ларза орад

2. Тарс ва тарс дар посух ба ҳазрати Худо

1. Ишаъё 6:1–5

2. Ибриён 12:28-29

Забур 119:121 Ман доварӣ ва адолатро ба ҷо овардаам: маро ба ситамкорон нагузор.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро аз ситамкоронаш муҳофизат кунад, зеро ӯ кори дуруст ва адолатро кардааст.

1. Адолат дар пайравӣ ба Каломи Худо пайдо мешавад

2. Қувваи Дуъо барои наҷот аз золимон

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

2. Матто 5:44-45 - Аммо ба шумо мегӯям: душманони худро дӯст доред ва барои таъқибкунандагони худ дуо гӯед, то фарзандони Падари осмонии худ бошед.

Забур 119:122 Ба бандаи худ ба некӣ зомин бош: мағрурон маро ситам накунанд.

Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки бар зидди зулми мағрурон кафили ӯ бошад.

1. Кафолати Худо - Чӣ гуна Худо дар баробари ситамкорон муҳофизи мост.

2. Суқути мағрурон - Чӣ гуна Худо ҳамеша мағруронро ба адолат хоҳад оварад.

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз Ман аст" мегӯяд Худовандо.

2. Забур 37:17-20 - Зеро ки бозуи шарирон мешиканад, вале Худованд одилонро дастгирӣ мекунад. Худованд айёми одилонро медонад, ва мероси онҳо то абад хоҳад буд. Онҳо дар айёми бад хиҷил нахоҳанд шуд, ва дар айёми қаҳтӣ сер хоҳанд шуд. Аммо шарир нобуд хоҳад шуд; Ва душмани Худованд, мисли ҷалоли маргзорҳо, нест хоҳанд шуд. Онҳо дар дуд нобуд хоҳанд шуд.

Забур 119:123 Чашмони ман барои наҷоти Ту ва каломи адолати Ту кам мешавад.

Забурнавис орзуи наҷоти Худо ва каломи одилонаи Ӯст.

1. "Бо умед зиндагӣ кардан: таваккал ба наҷот ва адолати Худо"

2. "Арзиши сабри мӯътамад: мунтазири наҷоти Худо ва каломи одилона"

1. Ишаъё 40:31 - "Аммо онҳое, ки ба Худованд интизорӣ мекашанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; Онҳо мисли уқобҳо бо болҳо хоҳанд баромад, Медаванд ва хаста намешаванд, роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

2. Румиён 10:17 - "Пас, имон ба воситаи шунидан меояд, ва шунидан аз каломи Худо."

Забур 119:124 Ба бандаи Худ мувофиқи марҳамати Худ рафтор кун, ва фароизи Худро ба ман омӯз.

Забурнавис хоҳиши онро дорад, ки Худо бо онҳо марҳамат кунад ва ба онҳо қонунҳои Худро таълим диҳад.

1. "Фарёди Забур: марҳамат ва таълим"

2. «Рузи Худо: раҳмат ва панд».

1. Эфсӯсиён 2: 4-5 - "Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро ҳамроҳи Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтед. ».

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

Забур 119:125 Ман бандаи Ту ҳастам; Ба ман фаҳм деҳ, то ки шаҳодатҳои Туро бидонам.

Забурнавис аз Худо мехоҳад, ки ба ӯ фаҳмиш диҳад, то шаҳодатҳои Худоро донад.

1. Қувваи дуо: Ҷустуҷӯи фаҳмиш аз Худо

2. Донистани шаҳодатҳои Худо: Роҳнамо барои зиндагии содиқона

1. Яъқуб 1:5-6 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое биталабад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2. Такрори Шариат 4:6-7 - Пас, онҳоро нигоҳ доред ва ба ҷо оваред; зеро ки ҳикмат ва фаҳмиши шумо дар пеши халқҳост, ки ҳамаи ин фароизҳоро шунида, хоҳанд гуфт: "Ба ростӣ ин халқи бузург қавми хирадманд ва хирадманд аст".

Забур 119:126 Вақти он расидааст, ки Ту, эй Худованд, кор кунӣ, зеро ки қонуни Туро ботил кардаанд.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки амал кунад, зеро одамон қонунҳои Ӯро рад кардаанд.

1. Хавфи беэътиноӣ ба Қонуни Худо

2. Чаро мо бояд аҳкоми Худоро эҳтиром кунем?

1. Румиён 3:23-24 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Ишаъё 5:20-21 - Вой бар ҳоли онҳое, ки бадро некӣ ва некиро бадӣ мехонанд, ки торикиро рӯшноӣ ва рӯшноиро ба зулмот медонанд.

Забур 119:127 Бинобар ин аҳкоми Туро аз тилло болотар дӯст медорам; бале, аз тиллои аъло.

Забурнавис аҳкоми Худоро аз ҳама бештар дӯст медорад, ҳатто аз тилло ва тиллои пок.

1. Арзиши аҳкоми Худо: Нигоҳе ба Забур 118:127

2. Дӯст доштани фармудаҳои Худо аз ҳама болотар

1. Матто 6:19-21 Барои худ дар рӯи замин ганҷҳо ғун накунед, ки дар он ҷо куя ва занг нобуд мекунад ва дуздон медароянд ва медузданд, балки барои худ дар осмон ганҷҳо ҷамъ кунед, ки дар он ҷо на куя ва на занг несту нобуд мекунад ва дар он ҷо дуздон кор мекунанд. надаромадан ва дуздидан. Зеро дар куҷо ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд.

2. Такрори Шариат 6:5 Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

Забур 119:128 Бинобар ин ман ҳамаи аҳкомҳои Туро дар бораи ҳама чиз дуруст мешуморам; ва ман аз ҳар роҳи дурӯғ нафрат дорам.

Забурнавис қонунҳои Худоро қадр мекунад ва дӯст медорад ва аз ҳар чизи хилофи онҳо нафрат мекунад.

1. Зиндагӣ бо роҳи Худо

2. Хавфи роҳҳои бардурӯғ

1. Масалҳо 3:5-6 "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун; дар ҳама роҳҳои худ ба Ӯ итоат кун, ва Ӯ роҳҳои туро рост хоҳад кард".

2. Матто 4:4 Исо ҷавоб дод: «Навишта шудааст: «Одам на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар сухане ки аз даҳони Худо мебарояд».

Забур 119:129 Шаҳодатҳои Ту аҷоиб аст, бинобар ин ҷони Ман онҳоро нигоҳ медорад.

Забурнавис шаҳодатҳои олиҷаноби Худо ва ӯҳдадории Ӯро барои нигоҳ доштани онҳо эълон мекунад.

1: Мо бояд шаҳодатҳои олиҷаноби Худоро ба ёд орем ва ӯҳдадор бошем, ки онҳоро дар дилҳои худ нигоҳ дорем.

2: Шаҳодатҳои Худо аҷибанд ва мо бояд онҳоро дар хотир дорем, зеро мо вазифадорем, ки онҳоро риоя кунем.

1: Такрори Шариат 6: 4-9 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханоне, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳанд буд. Ту онҳоро ба фарзандони худ бодиққат таълим хоҳӣ дод, ва ҳангоме ки дар хонаи худ нишастаӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ, дар бораи онҳо сухан гӯй. Ту онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд. Онҳоро дар панҷараи дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис.

2: Ибриён 10:23 - Биёед иқрор шудани умеди худро бе тардид нигоҳ дорем, зеро касе ки ваъда додааст, амин аст.

Забур 119:130 Даромади каломи Ту равшанӣ мебахшад; ба соддадилон фаҳм мебахшад.

Каломи Худо ҳатто ба соддатарин одамон равшанӣ ва фаҳмиш меорад.

1. Бигзор Каломи Худо ҳаёти шуморо равшан кунад

2. Фаҳмидани Каломи Худо бо ибораҳои оддӣ

1. Забур 119:105, "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нур барои роҳи ман аст".

2. Қӯлассиён 3:16, "Бигзор каломи Масеҳ дар шумо дар ҳар ҳикмат фаровон сокин бошад; якдигарро бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ таълим диҳед ва насиҳат кунед, дар дилҳои худ ба Худованд бо файз бихонед".

Забур 119:131 Даҳонам кушода, нафас кашидам, зеро ки аҳкоми Туро орзу мекардам.

Забурнавис аҳкоми Худоро орзу мекунад ва онро бо хоҳиши амиқ баён мекунад.

1: Вақте ки дилҳои мо ба Каломи Худо орзу мекунанд

2: Дар ҷустуҷӯи роҳҳои Худо қаноатмандӣ пайдо кардан

1: Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед."

2: Забур 63:1 - "Эй Худо, Ту Худои ман ҳастӣ; бо ҷидду ҷаҳд Туро меҷӯям; ҷони ман ташнаи Ту аст; ҷисми ман аз Ту хаста мешавад, чунон ки дар замини хушк ва хастае, ки дар он ҷо об нест".

Забур 119:132 Ба ман нигоҳ кун ва ба ман раҳм кун, чунон ки ба дӯстдорони исми Ту рафтор мекардӣ.

Ба ман нигоҳ кун ва раҳм кун: Ин ба аҳамияти дархости раҳмат аз Худо ва шукргузорӣ аз неъматҳои ӯ нигаронида шудааст.

Ба некии Худованд таваккал кунед: Ин моро бармеангезад, ки ба некии Худо таваккал кунем ва ба ваъдаҳои Ӯ такя кунем.

1. Ба ман нигоҳ кун ва раҳм кун

2. Ба некии Худованд таваккал кунед

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, то ки ба ӯ ва ба Худои мо марҳамат кунад, зеро ки ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Яъқуб 4:6-7 - Аммо ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин гуфта мешавад, ки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурӯтанон файз медиҳад. Пас худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Забур 119:133 Қадамҳои маро бо каломи Худ тартиб деҳ; ва ҳеҷ шарорат бар ман ҳукмронӣ накунад.

Ин оят моро водор мекунад, ки ба каломи Худо итоат кунем, то гуноҳ ва бадӣ бар мо нагирад.

1. Қудрати Каломи Худо: Чӣ тавр он метавонад ба мо дар мағлуб кардани гуноҳ ва бадӣ кӯмак кунад

2. Интихоби пайравӣ ба Худо: рад кардани васвасаҳои гуноҳ ва бадӣ

1. Яъқуб 4:17 - "Бинобар ин, барои касе ки кори дурустро медонад ва намекунад, барои вай гуноҳ аст".

2. Ғалотиён 5:16-17 - "Аммо ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва шумо ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҳавасҳои ҷисм бар зидди Рӯҳ аст, ва хоҳишҳои Рӯҳ бар зидди Рӯҳ аст. ҷисм, зеро ки онҳо ба якдигар мухолифанд, то шуморо аз иҷрои корҳое, ки мехоҳед кардан мехоҳед, боздоред».

Забур 119:134 Маро аз зулми одамизод раҳоӣ деҳ: ҳамин тавр ман аҳкоми Туро риоя хоҳам кард.

Наҷот аз зулми инсон барои риояи аҳкоми Худо зарур аст.

1. Донистани Каломи Худо калиди наҷот аст

2. Қувваи намоз дар замони зулм

1. Забур 34:17, «Вақте ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз тамоми мусибатҳояшон раҳо мекунад».

2. Румиён 8:35-37, "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар ё шамшер? Чӣ тавре ки навишта шудааст: "Ба хотири шумо тамоми рӯз кушта мешаванд; моро гӯсфандони забҳшаванда ҳисоб мекунанд; Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, бештар ғолиб ҳастем».

Забур 119:135 Рӯи худро бар бандаи худ равшан кун; ва фароизи Худро ба ман омӯз.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки чеҳраи Худо бар ӯ равшан шавад ва Худо ба ӯ қонунҳои Худро таълим диҳад.

1. Чеҳраи дурахшони Худо - омӯхтани лутфу марҳамати Худо ба воситаи чеҳраи Ӯ чӣ гуна зоҳир мешавад.

2. Омӯзиши аҳкоми Худо - Фаҳмидани аҳамияти итоъат ба аҳкоми Худо.

1. Забур 31:8 - «Туро насиҳат хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, туро таълим хоҳам дод; Ман туро бо чашми Худ роҳнамоӣ хоҳам кард».

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое, ки ба ҳама саховатмандона ва бе маломат медиҳад, биталабад, ва ба вай дода мешавад».

Забур 119:136 Дарёҳои об аз чашмони ман ҷорӣ мешаванд, зеро ки қонуни Туро риоя намекунанд.

Шахсе аз нотавонӣ дар риояи шариати Худо афсӯс мехӯрад ва андӯҳи онҳо бо ашк баён мешавад.

1. Ашки тавба: Чӣ тавр бояд дар риояи қонуни Худо роҳ равад

2. Малҳами раҳмати Худо: Бо вуҷуди камбудиҳоямон омурзиши Худоро эҳсос кардан

1. Забур 51:1-2 "Ба ман марҳамат кун, эй Худо, ба ҳасби эҳсони худ: ба ҳасби марҳаматҳои бузурги Худ гуноҳҳои маро маҳв кун. Маро аз гуноҳи худ пок кун ва маро аз гуноҳам пок кун".

2. Румиён 8:1 "Пас, алҳол барои онҳое ки дар Исои Масеҳ ҳастанд, на ба ҳасби ҷисм, балки ба ҳасби Рӯҳ рафтор мекунанд, ҳеҷ маҳкумияте нест".

Забур 119:137 Ту одил ҳастӣ, эй Худованд, ва довариҳои Ту рост аст.

Худо одил аст ва ҳукмаш одилона аст.

1. Адолати Худо: Чӣ тавр мо метавонем ба доварии одилонаи Ӯ такя кунем

2. Ҳукмҳои одилонаи Худо: Зиндагӣ мувофиқи иродаи Ӯ

1. Румиён 3:21-26: Аммо алҳол адолати Худо ба ғайр аз шариат зоҳир шудааст, гарчанде ки Шариат ва анбиё дар бораи адолати Худо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳамаи имондорон шаҳодат медиҳанд.

2. Масалҳо 11:1: Тарозуи бардурӯғ барои Худованд зишт аст, аммо вазн одилона лаззати Ӯст.

Забур 119:138 Шаҳодатҳои Ту, ки фармудаӣ, одилона ва хеле аминанд.

Фармонҳои Худованд одилона ва эътимодбахшанд.

1. Иҷрои фармудаҳои Худо: Роҳ ба сӯи адолат

2. Вафодории Каломи Худо

1. Забур 19:7-10 - "Қонуни Худованд комил аст, ки рӯҳро эҳё мекунад; шаҳодати Худованд боварибахш аст, оддиро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; ҳукми Худованд пок аст, чашмҳоро равшан мекунад; тарси Худованд пок аст, то абад пойдор аст; қоидаҳои Худованд ҳақиқӣ ва комилан одил аст».

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - "Тамоми Навиштаҳо аз ҷониби Худо нафас мекашад ва барои таълим, барои мазаммат, ислоҳ ва таълим дар адолат муфид аст, то ки марди Худо тавоно ва барои ҳар кори нек муҷаҳҳаз бошад. "

Забур 119:139 Гайратам маро фурӯ бурд, зеро ки душманонам суханони Туро фаромӯш кардаанд.

Забурнавис андӯҳ ва ноумедии худро баён мекунад, ки душманонаш каломи Худоро фаромӯш кардаанд.

1. Қудрати Каломи Худо: Даъват ба ёдоварӣ

2. Ғайрат барои Худо: Вақте ки ҳаваси мо фурӯ меравад

1. Такрори Шариат 6:4-9 - Худованд Худои худро бо тамоми дили худ дӯст доред

2. Румиён 12:11 - Дар хидмат ба Худованд ҷидду ҷаҳд кунед

Забур 119:140 Каломи Ту хеле пок аст, бинобар ин бандаи Ту онро дӯст медорад.

Забурнавис муҳаббати худро ба покии Каломи Худо баён мекунад.

1. Қувваи Калом: Чӣ тавр Библия метавонад ҳаётро тағир диҳад

2. Дӯст доштани Каломи Худо: Чаро мо бояд ҳақиқати Худоро қабул кунем?

1. Юҳанно 17:17 - Онҳоро ба воситаи ростӣ тақдис кунед; сухани шумо рост аст.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

Забур 119:141 Ман хурдам ва хор ҳастам, аммо аҳкоми Туро фаромӯш намекунам.

Сарфи назар аз эҳсоси ночиз ва радшуда, забурнавис аҳкоми Худоро фаромӯш намекунад.

1. Қудрати Каломи Худо дар баробари душвориҳо

2. Ғалаба кардани беаҳамиятӣ бо имон ва итоъат ба Худо

1. Ишаъё 51:1-2 - "Ба санге, ки аз он тарошидаӣ ва ба коне ки аз он кофта шудаӣ, нигоҳ кун. Ба падарат Иброҳим ва Соро, ки туро зоид, нигоҳ кун, зеро вақте ки ман даъват кардам, ӯ танҳо як буд. то ӯро баракат диҳам ва ӯро афзун гардонам».

2. Румиён 8:35-37 - "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар ё шамшер? Чӣ тавре ки навишта шудааст: "Ба хотири шумо мо тамоми рӯз кушта мешаванд; моро гӯсфандони забҳшаванда ҳисоб мекунанд; Не, дар ҳамаи ин мо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст медошт, бештар ғолиб ҳастем».

Забур 119:142 Адолати Ту адолати абадӣ аст, ва шариати Ту ростист.

Адолати Худо абадӣ аст ва шариати Ӯ ростист.

1. Адолати Худо абадӣ аст

2. Ҳақиқати қонуни Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари нурҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои ивазшаванда тағир намеёбад.

Забур 119:143 Мушкилот ва андӯҳ маро фаро гирифтааст, аммо аҳкоми Ту лаззати ман аст.

Мушкилот ва андӯҳро тавассути лаззат бурдан аз аҳкомҳои Худованд мағлуб кардан мумкин аст.

1. «Аз роҳҳои Худованд лаззат бурдан»

2. «Бо имон ба Худо рафъ кардани мушкилот ва андӯҳ».

1. Ишаъё 26:3-4 - "Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту таваккал мекунанд. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд, худи Худованд, санги абадӣ аст".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии онҳое, ки Ӯро дӯст медоранд ва мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, амал мекунад".

Забур 119:144 Адолати шаҳодатҳои Ту абадӣ аст: ба ман хирад деҳ, ва ман зинда хоҳам шуд.

Адолати абадии шаҳодатҳои Худо ба мо фаҳмиш мебахшад, то ки мо зиндагӣ кунем.

1. Адолати абадии Худо

2. Роҳ ба сӯи фаҳмиш ва зиндагӣ

1. Забур 19:7-8 Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; амри Худованд пок аст ва чашмҳоро равшан мекунад.

2. Забур 34:8 Оҳ, бичашед ва бубинед, ки Худованд некӯст! Хушо марде, ки ба ӯ паноҳ мебарад!

Забур 119:145 Ман бо тамоми дили худ гиря кардам; Маро бишнав, эй Худованд: Ман фароизи Туро риоя хоҳам кард.

Забурнавис бо тамоми дили худ ба Худованд илтиҷо мекунад ва аз Худованд хоҳиш мекунад, ки ӯро бишнавад ва ба ӯ барои риояи қонунҳои Ӯ кӯмак кунад.

1. Зиндагӣ бо садоқат ба Худо

2. Ҷустуҷӯи роҳнамоии Худо дар риояи аҳкомаш

1. Забур 119:145

2. Румиён 12:1-2 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо, хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо пешкаш кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

Забур 119:146 Туро фарёд задам; маро наҷот деҳ, ва ман шаҳодатҳои Туро риоя хоҳам кард.

Забурнавис аз Худо ёрӣ мепурсад, то ӯ минбаъд низ ба фармонҳои Худо итоат кунад.

1. Қувваи намоз: таваккал ба Худо дар вақти ниёз

2. Пайравӣ ба хости Худо: баракатҳои итоат ба шаҳодати ӯ

1. Яъқуб 5:16 - "Бинобар ин, ба гуноҳҳои худ дар назди якдигар иқрор шавед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои шахси одил қуввати бузург дорад, зеро амал мекунад."

2. 2 Вақоеънома 7:14 - «Агар қавми Ман, ки ба исми Ман хонда шудаанд, фурӯтан шаванд ва дуо гӯянд ва рӯи Маро биҷӯянд ва аз роҳҳои шариронаи худ рӯй гардонанд, Ман аз осмон мешунаванд ва гуноҳҳои онҳоро мебахшам ва замини онҳоро шифо мебахшам. "

Забур 119:147 Ман аз субҳидам монеъ шудам, ва нидо кардам: ба каломи Ту умед бастам.

Забурнавис имони худро ба каломи Худо баён мекунад ва шабона Ӯро мехонад.

1. Қувваи умед дар Каломи Худо

2. Фарёд дар торикӣ

1. Румиён 8:25 - Аммо агар мо ба он умед дошта бошем, ки намебинем, пас онро бо сабр интизорем.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Забур 119:148 Чашмони ман аз посбонии шаб манъ мекунад, то ки дар каломи Ту мулоҳиза кунам.

Забурнавис орзу мекунад, ки ҳатто дар посбонии шабона дар бораи каломи Худо мулоҳиза кунад.

1. Шодии мулоҳиза кардан дар бораи Каломи Худо

2. Кувваи тафаккури бевактии шаб

1. Еҳушаъ ибни Нун 1:8, "Ин китоби шариат аз даҳони ту дур нахоҳад шуд, балки шабу рӯз дар бораи он мулоҳиза хоҳӣ кард, то ки мувофиқи ҳар он чи дар он навишта шудааст, эҳтиёт намоӣ".

2. Забур 1:2, «Лекин лаззати ӯ аз шариати Худованд аст, ва шабу рӯз дар бораи шариати Ӯ мулоҳиза мекунад».

Забур 119:149 Овози маро ба рӯи меҳрубонии Худ бишнав: Эй Худованд, маро мувофиқи доварии Худ зинда кун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки овози ӯро бишнавад ва мувофиқи доварии Худо ӯро зинда кунад.

1. Чӣ тавр бояд бо боварӣ ва далерӣ дуо гӯед

2. Такя ба меҳрубонӣ ва доварии Худо

1. 1 Юҳанно 5:14-15 - "Ва ин итминони мо дар Ӯст, ки агар мо мувофиқи иродаи Ӯ чизе биталабем, Ӯ моро мешунавад; , мо медонем, ки мо дархостҳое дорем, ки аз ӯ мехостем."

2. Масалҳо 3:5-6 - "Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун, ва ба ақли худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кун, ва Ӯ роҳҳои туро ҳидоят хоҳад кард".

Забур 119:150 Аз паси шарорат наздик мешаванд, аз шариати Ту дуранд.

Одамоне, ки корҳои бад мекунанд, аз риояи қонуни Худо дуранд.

1. Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Каломи Худо

2. Аз фасод дур будан

1. Румиён 12:2 - Ва ба ин ҷаҳон мутобиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед, то исбот кунед, ки иродаи нек, қобили қабул ва комили Худо чист.

2. 2 Тимотиюс 3:16-17 - Тамоми Навиштаҳо бо илҳоми илҳоми Худо дода шудааст ва барои таълим, барои мазаммат, барои ислоҳ, барои ҳидоят дар адолат фоиданок аст, то ки марди Худо комил бошад ва барои ҳар неъмат муҷаҳҳаз бошад. кор.

Забур 119:151 Ту наздик ҳастӣ, эй Худованд; ва ҳамаи аҳкоми Ту рост аст.

Худованд наздик аст ва аҳкоми Ӯ рост аст.

1. Наздик будани Худованд

2. Ҳақиқати фармудаҳои Ӯ

1. Забур 145:18 - Худованд ба ҳамаи онҳое ки Ӯро мехонанд, ба ҳамаи онҳое ки Ӯро ба ростӣ мехонанд, наздик аст.

2. Юҳанно 17:17 - Онҳоро ба ростӣ тақдис кунед; сухани шумо рост аст.

Забур 119:152 Дар бораи шаҳодатҳои Ту, Ман аз қадим медонистам, ки Ту онҳоро то абад бунёд кардаӣ.

Шаҳодатҳои Худо ҷовидонаанд ва ҳамеша собит шудаанд.

1. Моҳияти тағйирнопазири ваъдаҳои Худо

2. Асоси шаҳодатҳои Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Матто 24:35 - Осмон ва замин гузарон аст, аммо суханони Ман гузарон нест.

Забур 119:153 Дарди маро дида, маро раҳоӣ деҳ, зеро ки қонуни Туро фаромӯш намекунам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ранҷу азоби онҳоро ба назар гирад ва онҳоро аз он наҷот диҳад, зеро онҳо қонуни Худоро фаромӯш накардаанд.

1. Роҳи наҷот - Қонуни Худо ва ранҷу азоби мо

2. Наҷот додани Худо ва вафодории мо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 34:19 - Одил метавонад душвориҳои зиёд дошта бошад, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон раҳо мекунад.

Забур 119:154 Маро даъво кун ва маро раҳо кун: мувофиқи каломи Худ маро зинда кун.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки кори ӯро гирифта, ӯро наҷот диҳад ва мувофиқи Каломи Худо ӯро эҳё кунад.

1. Каломи Худо: Сарчашмаи ҳаёт

2. Қувваи намоз дар вақти зарурӣ

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Яъқуб 5:16 - Айбҳои худро ба якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои пурсамари марди одил фоидаи зиёд дорад.

Забур 119:155 Наҷот аз шарирон дур аст, зеро ки онҳо фароизи Туро намеҷӯянд.

Шарикон аҳкоми Худоро намеҷӯянд ва аз ин рӯ наҷот ба даст намеояд.

1. Муҳимияти ҷустуҷӯи қонунҳои Худо

2. Чӣ тавр ба даст овардани наҷот

1. Юҳанно 3:16-17 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Матто 7:7-8 - Биталабед, ва ба шумо дода хоҳад шуд; ҷустуҷӯ кунед, хоҳед ёфт; бикӯбед, ва он ба рӯи шумо кушода хоҳад шуд: зеро ҳар кӣ талаб кунад, мегирад; ва ҳар кӣ меҷӯяд, меёбад; ва ҳар кӣ дарро бикӯбад, он кушода мешавад.

Забур 119:156 Марҳаматҳои меҳрубононаи Ту, эй Худованд, бузурганд, маро мувофиқи ҳукмҳои Худ зинда кун.

Бузургии раҳмати Худо ва эҳтиёҷ ба зиндашавӣ мувофиқи ҳукмҳои Ӯ.

1. Раҳматҳои меҳрубононаи Худо: баракатест барои гирифтан ва қадр кардан

2. Зиндагӣ дар партави ҳукмҳои Худо

1. Забур 103:1–5

2. Эфсӯсиён 2:4–10

Забур 119:157 Бисёр таъқибкунандагони ман ва душманони ман ҳастанд; вале ман аз шаҳодатҳои Ту рад намекунам.

Сарфи назар аз душманони зиёд ва таъқибкунандагон, Забурнавис дар имон ва эътимоди онҳо ба шаҳодатҳои Худо устувор мемонад.

1. «Қувваи имон дар замони таъқибот».

2. «Шаҳодатҳои Худо: қувват дар муқобили душвориҳо»

1. Румиён 8:31-39 - "Пас, дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. 1 Петрус 1:3-9 - "Гарчанде ки шумо Ӯро надидаед, Ӯро дӯст медоред; ва гарчанде ки ҳоло Ӯро намебинед, ба Ӯ имон меоваред ва аз шодии ифоданашаванда ва ҷалол пур мешавед"

Забур 119:158 Ман ҷиноятқоронро дидам, ва ғамгин шудам; зеро ки онҳо ба каломи Ту вафо накарданд.

Забурнавис аз дидани одамоне, ки каломи Худоро риоя намекунанд, ғамгин мешавад.

1. «Зиндагӣ бо итоаткорӣ ба Каломи Худо»

2. «Қудрати нигоҳ доштани Каломи Худо»

1. Масалҳо 3:1-2 Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад, то рӯзҳо ва солҳои умр ва осоиштагӣ ба ту илова кунанд.

2. Филиппиён 4:8 Дар охир, эй бародарон! ин чизҳо.

Забур 119:159 Бингар, ки чӣ гуна ман аҳкомҳои Туро дӯст медорам: маро, эй Худованд, ба рӯи меҳрубонии Худ зинда кун.

Забурнавис муҳаббати худро ба аҳкоми Худо баён мекунад ва аз Худованд хоҳиш мекунад, ки ӯро мувофиқи меҳрубонии худ зинда кунад.

1. Муҳаббати Забурнавис ба аҳкоми Худо

2. Меҳрибонии Худованд барои зинда кардани мо

1. Забур 118:159

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Забур 119:160 Каломи Ту аз ибтидо рост аст, ва ҳар як доварии одилонаи Ту то абад пойдор аст.

Каломи Худо аз аввал то охир рост ва одилона аст.

1. Моҳияти абадии Каломи Худо

2. Ба Каломи Худо итоат кардан

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Матто 24:35 - Осмон ва замин гузарон аст, аммо суханони Ман гузарон нест.

Забур 119:161 Сарварон маро бесабаб таъқиб карданд, вале дили ман аз каломи Ту метарсад.

Гарчанде ки мирон забурнависро бесабаб таъқиб мекарданд, онҳо то ҳол аз Каломи Худо дар тарс ва эҳтиром мемонанд.

1. Қудрати Каломи Худо: Дар тарси Худованд истода

2. Вақте ки бе сабаб таъқиб мешавад: Боварӣ ба муҳофизати Худованд

1. Румиён 8:31, "Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Ишаъё 41:10, "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; нотарс; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Туро бо дасти рости адолати ман».

Забур 119:162 Аз каломи Ту шодам, мисли касе ки ғанимати бузурге меёбад.

Забурнавис аз Каломи Худо шодӣ мекунад, ки гӯё он ганҷи бузург бошад.

1. Хазинаи Каломи Худо - чӣ гуна бояд ганҷҳои ниҳони онро ошкор кард

2. Шод шудан аз сарвати Худо - чӣ гуна аз ваъдаҳои Ӯ шодӣ пайдо кардан мумкин аст

1. Забур 19:7-11 - Қонуни Худованд комил аст ва рӯҳро зинда мекунад; шаҳодати Худованд дуруст аст, ки соддаро хирадманд мекунад; аҳкоми Худованд дуруст аст, дилро шод мегардонад; амри Худованд пок аст ва чашмҳоро равшан мекунад; Тарси Худованд пок аст ва то абад пойдор аст; аҳкоми Худованд рост аст ва комилан одил аст.

2. Масалҳо 2:1-5 - Писарам, агар суханони Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро назди худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

Забур 119:163 Ман аз дурӯғ нафрат дорам ва нафрат дорам, аммо шариати Туро дӯст медорам.

Ман аз дурӯғ нафрат дорам ва қонуни Худоро дӯст медорам.

1: Қонуни Худоро дӯст доред - Худованд ба мо амр медиҳад, ки қонуни Ӯро дӯст дорем ва онро риоя кунем.

2: Дурӯғро рад кунед - Мо бояд дурӯғро рад кунем ва ба ҷои он ки мувофиқи ҳақиқати Каломи Худо зиндагӣ кунем.

1: Юҳанно 8:32 - "Ва шумо ростиро хоҳед донист, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард."

2: Масалҳо 12:22 - "Лабҳои дурӯғгӯй барои Худованд нафратовар аст, аммо онҳое, ки росткоранд, писанд аст."

Забур 119:164 Туро дар як рӯз ҳафт бор ҳамду сано мегӯям, ки барои довариҳои одилонаи Ту.

Забурнавис дар як рӯз ҳафт бор Худоро барои довариҳои одилонааш ҳамду сано мегӯяд.

1. Қувваи ҳамду сано: Чӣ тавр шукргузорӣ ба Худо метавонад ҳаёти шуморо тағир диҳад

2. Муҳимияти ҳукмҳои одилона: инъикоси арзишҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Қӯлассиён 3:17 - Ва ҳар он чи дар сухан ё амал мекунед, ҳама чизро ба исми Исои Худованд ба ҷо оваред ва ба воситаи Ӯ Худои Падарро шукр гӯед.

2. Ишаъё 33:15-16 - Он ки одил рафтор мекунад ва сухани рост мегӯяд, фоидаи зулмро нафрат мекунад, дастҳояшро меафканад, то пора нагиранд, гӯшҳояшро аз шунидани хунрезӣ бозмедорад ва чашмонашро аз нигоҳи он мебандад. бад, дар баландиҳо сокин хоҳад шуд; макони дифоъи ӯ қалъаҳои сангин хоҳад буд.

Забур 119:165 Дӯстдорони шариати Ту осоиштагии бузург аст, ва ҳеҷ чиз онҳоро ба васваса наоварад.

Онҳое ки қонуни Худоро дӯст медоранд, осоиштагии бузург доранд ва ҳеҷ чиз онҳоро халалдор карда наметавонад.

1. Саломи Худо, ки аз тамоми фаҳмиш фаротар аст

2. Дӯст доштани қонуни Худо баракатҳо меорад

1. Филиппиён 4:7 - «Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳо ва ақли шуморо ба воситаи Исои Масеҳ нигоҳ медорад».

2. Масалҳо 3:1-2 - "Писари ман, шариати Маро фаромӯш накун, балки бигзор дили ту аҳкоми Маро риоя кунад: Ба ту дарозӣ ва умри дароз ва осоиштагӣ хоҳанд дод".

Забур 119:166 Худовандо, ман ба наҷоти Ту умед бастаам, ва амрҳои Туро ба ҷо овардам.

Забурнавис умедро ба наҷоти Худованд ва итоат ба аҳкоми Ӯ изҳор мекунад.

1. Умед ба наҷоти Худованд

2. Итоати фармудаҳои Худованд

1. Забур 119:166

2. Румиён 10:17 - Пас, имон аз шунидан ва шунидан ба воситаи каломи Масеҳ меояд.

Забур 119:167 Ҷони ман шаҳодатҳои Туро нигоҳ дошт; ва ман онҳоро хеле дӯст медорам.

Забурнавис муҳаббати худро ба шаҳодатҳои Худо баён мекунад ва ваъда медиҳад, ки онҳоро риоя хоҳад кард.

1. "Ваъдаҳои Худо: риоя ва дӯст доштани онҳо"

2. «Шодӣ аз нигоҳ доштани шаҳодатҳои Худо»

1. Юҳанно 14:15 - «Агар Маро дӯст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард».

2. Ирмиё 31:3 - "Ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин садоқати худро ба ту нигоҳ доштам".

Забур 119:168 Фармонҳо ва шаҳодатҳои Туро риоят кардам, зеро ки ҳама роҳҳои ман пеши туст.

Ин порча дар бораи аҳамияти зиндагии мувофиқи қонунҳо ва шаҳодатҳои Худо сухан меронад.

1. "Роҳи итоаткорӣ: зиндагӣ бо қонунҳои Худо"

2. «Каддуси Худо: Зиндагӣ дар нури ҳузури Ӯ»

1. 1 Юҳанно 1:5-7 «Ин аст хабаре ки мо аз Ӯ шунидаем ва ба шумо эълон мекунем, ки Худо нур аст ва дар Ӯ ҳеҷ зулмот нест. зулмот, мо дурӯғ мегӯем ва ростиро ба амал намеоварем, лекин агар мо дар рӯшноӣ рафтор кунем, чунон ки Ӯ дар рӯшноӣ аст, мо бо якдигар муошоракат дорем, ва Хуни Писари Ӯ Исо моро аз ҳар гуноҳ пок мекунад».

2. Матто 6:33 «Лекин шумо аввал Малакути Худо ва адолати Ӯро биҷӯед; ва ҳамаи ин ба шумо илова карда мешавад».

Забур 119:169 Бигзор фарёди ман ба ҳузури Ту наздик ояд, эй Худованд, ба ман мувофиқи каломи Худ фаҳм бахш.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки фарёди ӯро мувофиқи Каломи Ӯ бифаҳмад ва бишнавад.

1. Қувваи Дуъо: Аз Худо талаби фаҳмиш

2. Донистани Каломи Худо: Сарчашмаи ҳикмат

1. Ишаъё 55:8-9 Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Масалҳо 2:1-6 Писарам, агар каломи Маро қабул кунӣ ва аҳкоми Маро назди худ нигоҳ дошта бошӣ, гӯшатро ба ҳикмат ва дилатро ба хирад майл кунӣ; Оре, агар шумо барои фаҳмиш нидо кунед ва овози худро барои фаҳмиш баланд кунед, агар онро мисли нуқра ҷустуҷӯ кунед ва онро ҳамчун ганҷҳои ниҳон ҷустуҷӯ кунед, тарси Худовандро дарк хоҳед кард ва дониши Худоро хоҳед ёфт.

Забур 119:170 Бигзор илтиҷои ман пеши туст: Маро мувофиқи каломи Худ раҳо кун.

Ин оят ба аҳамияти намоз ва таваккал ба Худо барои наҷот таъкид мекунад.

1: Дуо ҷузъи муҳими ҳаёти масеҳӣ аст. Мо бояд ба назди Худо бо илтиҷо биравем ва боварӣ дорем, ки Ӯ дуоҳои моро мешунавад ва моро мувофиқи Каломи худ наҷот медиҳад.

2: Қувваи дуо воқеӣ аст ва мо набояд аҳамияти онро нодида гирем. Мо бояд ба Худованд бо илтиҷо мурочиат кунем ва ба Ӯ такя кунем, ки моро мувофиқи ваъдаҳои Ӯ наҷот диҳад.

1: Яъқуб 5:13-15 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад. Оё касе аз шумо бемор аст?

Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро зинда мекунад.

2:1 Петрус 5:7 - Тамоми ғамҳои худро бар Ӯ вогузор кунед, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 119:171 Лабҳои ман ҳамду сано хоҳанд гуфт, вақте ки фароизи Худро ба ман омӯхтӣ.

Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки ба онҳо қонунҳои Худро таълим медиҳад.

1. Шукрона кардан ба Худо барои ҳидояташ

2. Каломи Худо роҳнамои мо барои ҳаёт аст

1. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад ва якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед.

2. Забур 119:105 - Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нуре барои роҳи ман аст.

Забур 119:172 Забони ман аз каломи Ту сухан хоҳад гуфт, зеро ки ҳама аҳкоми Ту адолат аст.

Забурнавис мегӯяд, ки онҳо дар бораи каломи Худо сухан хоҳанд гуфт, зеро ҳамаи аҳкоми Ӯ одилона аст.

1. Адолати Худо: Фаҳмидан ва татбиқи фармудаҳои Ӯ

2. Биёед дар бораи Каломи Худо сухан гӯем: Қувваи шаҳодат

1. Такрори Шариат 6:4-5 - Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор.

2. Юҳанно 1:1 - Дар ибтидо Калом буд, ва Калом бо Худо буд, ва Калом Худо буд.

Забур 119:173 Бигзор дасти ту ба ман мадад кунад; зеро ки ман аҳкоми Туро баргузидаам.

Забурнавис аз Худо ёрӣ мепурсад, зеро онҳо аҳкоми Ӯро риоя кардан интихоб кардаанд.

1. Чӣ тавр дар ҳаёти худ аз Худо кӯмак ҷӯем

2. Фоидаҳои интихоби фармудаҳои Худо

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Яъқуб 1:5 - «Агар касе аз шумо хирад надошта бошад, бигзор аз Худое бипурсад, ки ба ҳама саховатмандона бе маломат медиҳад ва ба ӯ дода мешавад».

Забур 119:174 Орзуи наҷоти Ту, эй Худованд; ва шариати Ту лаззати ман аст.

Забурнавис хоҳиши онҳоро барои наҷоти Худо баён мекунад ва аз қонуни Ӯ лаззат мебарад.

1. Шодии донистани наҷоти Худо

2. Ҳазрати зиндагӣ Қонуни Худо

1. Ирмиё 29:11-14 - Нақшаи Худо барои наҷот ва умед ба оянда

2. Румиён 7:22-25 - Ҳазрати зиндагӣ дар қонуни Худо

Забур 119:175 Бигзор ҷони ман зинда бошад, ва Туро ситоиш хоҳад кард; ва довариҳои Ту ба ман кӯмак кунанд.

Забурнавис хоҳиши зинда кардани ҷони худро баён мекунад ва Худоро барои довариш ҳамду сано мегӯяд.

1. Қудрати ҳамду санои Худо дар замонҳои душвор

2. Қувваи ҳукмҳои Худо дар ҳаёти мо

1. Румиён 8:31 - "Пас ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?"

2. Забур 118:105 - "Каломи Ту чароғ барои пойҳои ман ва нури роҳи ман аст".

Забур 119:176 Мисли гӯсфанди гумшуда гумроҳ шудаам; бандаи худро биҷӯй; зеро ки аҳкоми Туро фаромӯш намекунам.

Забурнавис барои аз аҳкоми Худо дур шуданаш пушаймон шуда, бахшиш мепурсад.

1. "Гӯсфанди гумшуда: Аз Худо омурзиш хостан"

2. «Қудрати фармудаҳои Худо: ёдоварӣ ва пайравӣ».

1. Матто 18:12-14 - "Фикри шумо чист? Агар касе сад гӯсфанд дошта бошад ва яке аз онҳо гумроҳ шуда бошад, оё наваду нӯҳро дар кӯҳҳо гузошта, ба ҷустуҷӯи гӯсфанди рафтааш намеравад. гумроҳ?

2. Масалҳо 3:1-2 - «Писарам, таълимоти маро фаромӯш накун, балки аҳкоми Маро дар дили худ нигоҳ дор, зеро онҳо умри туро солҳои зиёд дароз мекунанд ва ба ту шукуфоӣ меоранд».

Таронаи 120 аввалин таронаи маҷмӯаест, ки бо номи "Сурудҳои авҷ" маъруф аст ва ба Довуд мансуб аст. Он изтироб ва орзуи сулҳи забурнависро дар муҳити фиребгар ва душманона ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис дар андӯҳи худ ба Худованд нидо мекунад ва эҳсос мекунад, ки дар иҳотаи лабҳои фиребгар ва дурӯғгӯй ҳастанд. Онҳо орзуи раҳоӣ аз дурӯғ ва орзуи сулҳро баён мекунанд (Забур 120:1-2).

Сархати 2: Забурнавис нола мекунад, ки дар байни онҳое, ки аз сулҳ нафрат доранд, зиндагӣ мекунанд. Онҳо худро ҳамчун шахси сулҳҷӯ тавсиф мекунанд, аммо вақте ки сухан мегӯянд, бо душманӣ дучор мешаванд (Забур 120:3-7).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бист тӯҳфаҳо
фарёди раҳоӣ,
ва нола бар душманӣ,
таъкиди ифодае, ки тавассути эътирофи изтироб ба даст оварда шудааст ва таъкид кардани эътирофи дахолати илоҳӣ.

Таваҷҷӯҳи таъкид дар бораи эътирофи муҳити фиребгар ҳангоми изҳори хоҳиши ҳақиқат.
Зикр кардани таассуф дар бораи эътирофи душманӣ нисбат ба сулҳ ҳангоми тасдиқи ӯҳдадории шахсӣ.
Изҳори ҳавас дар мавриди эътирофи зарурати раҳоӣ аз дурӯғ ва хоҳиши ҳалли осоишта.
Эътироф кардани шахсияти шахсӣ, ки дар мавриди эътирофи мавқеи осоишта ҳангоми дучор шудан бо мухолифат пешниҳод карда мешавад.

Забур 120:1 Дар тангдастӣ сӯи Худованд фарёд задам, ва Ӯ маро шунид.

Дар изтироб забурнавис ба Худованд нидо кард ва Ӯ ҷавоб дод.

1. Худованд ҳамеша омода аст, ки гиряҳои моро бишнавад

2. Вафодории Худо дар замони ниёз

1. Яъқуб 1:5 - Агар касе аз шумо аз ҳикмат камӣ дошта бошад, бигзор аз Худое талаб кунад, ки ба ҳама саховатмандона ато мекунад, ва таъна намекунад; ва ба вай дода мешавад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 120:2 Ҷони маро, эй Худованд, аз лабҳои дурӯғ ва аз забони маккор раҳо кун.

Наҷот аз дурӯғгӯй ва дурӯғгӯй ин дуо барои ёрӣ ба Худост.

1: Ҳақиқатро бо муҳаббат бигӯед - Эфсӯсиён 4:15

2: Қудрати забон - Яъқуб 3:5-6

1: Масалҳо 6:16-19

2: Қӯлассиён 3:9-10

Забур 120:3 Ба ту чӣ дода мешавад? ё ба ту чӣ хоҳад шуд, эй забони козиб?

Забурнавис мепурсад, ки нисбати онҳое, ки дурӯғ мегӯянд, чӣ гуна адолат ҳукмфармо хоҳад шуд.

1. Хатари гапҳои бардурӯғ: Чӣ гуна дурӯғ гуфтан метавонад муносибатҳоро вайрон кунад

2. Қудрати сухан: Суханони мо дар бораи мо чӣ мегӯянд

1. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст ва дӯстдорони онро хоҳанд хӯрд.

2. Қӯлассиён 4:6 - Бигзор сухани шумо ҳамеша пурфайз ва бо намак пухта бошад, то бидонед, ки ба ҳар кас чӣ гуна ҷавоб додан лозим аст.

Забур 120:4 Тирҳои тези тавоно, бо ангиштҳои арча.

Забурнавис суханони дардноки рақибони худро ба тирҳои тез ва ангишти сӯзони арча муқоиса мекунад.

1. Қувваи Калом: Чӣ тавр Каломи мо метавонад дард ва харобӣ оварад

2. Дар Худованд тасаллӣ ёфтан: таваккал кардан ба Худо дар замонҳои душворӣ

1. Масалҳо 18:21 Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст.

2. Забур 46:1 Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо.

Забур 120:5 Вой бар ман, ки дар Масех муҳоҷир шудаам, ки дар хаймаҳои Қадор сокинам!

Забурнавис дар бораи вазъиятҳои душворе, ки дар Масех ва Қадар зиндагӣ мекарданд, мулоҳиза мекунад.

1. Ҷустуҷӯи умед дар шароити душвор

2. Тасаллии Худо дар муборизаҳои зиндагӣ

1. Ишаъё 43:2, «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва аз дарёҳо туро пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд, ва алангаи аланга туро фурӯ нахоҳанд кард. ."

2. Румиён 8:28, "Ва мо медонем, ки барои дӯстдорони Худо, ҳама чиз барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 120:6 Ҷонам кайҳо боз бо касе ки аз сулҳ нафрат дорад, сокин аст.

Рӯҳи забурнавис бо касе зиндагӣ мекунад, ки сулҳро намехоҳад.

1. «Хатари сукунат бо душмани сулх».

2. «Кувваи сулх дар байни ихтилофхо».

1. Матто 5:9 - «Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо писарони Худо хонда хоҳанд шуд».

2. Яъқуб 3:17-18 - "Аммо ҳикмате, ки аз боло аст, аввал пок аст, баъд сулҳҷӯ, ҳалим, омодаи таслим, пур аз марҳамат ва меваҳои нек, бе рӯйбинӣ ва риёкорӣ аст".

Забур 120:7 Ман тарафдори сулҳ ҳастам, аммо вақте ки ман мегӯям, онҳо тарафдори ҷанг мебошанд.

Забурнавис хоҳиши сулҳро баён мекунад, аммо қайд мекунад, ки дигарон ҳангоми суханронии ӯ ба ҷанг майл доранд.

1. Сулҳ боқӣ мемонад: Омӯзиши ёфтани сулҳ, вақте ки ҳама гирду атроф ҷанг аст

2. Ҷанг дар дохили он: Бартараф кардани васвасаи ҷавоб додан ба навъ

1. Матто 8:23-27 - Исо тӯфонро дар баҳр ором мекунад.

2. Ғалотиён 5:19-26 - Самараи Рӯҳ бо аъмоли ҷисм.

Таронаи 121 таронаи дигаре аз маҷмӯаи "Сурудҳои авҷ" мебошад. Ин суруди итминон ва эътимод ба муҳофизат ва роҳнамоии Худост, махсусан дар вақти душворӣ ва сафар.

Сархати 1: Забурнавис чашмони онҳоро ба кӯҳҳо мебардорад ва мепурсад, ки кӯмаки онҳо аз куҷост. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки кӯмаки онҳо аз ҷониби Худованд, Офаридгори осмонҳо ва замин аст (Забур 120:1-2).

Сархати 2: Забурнавис изҳор мекунад, ки Худованд намегузорад, ки пои онҳо лағжад ё хобад. Онҳо таъкид мекунанд, ки Худо муҳофизи онҳост, ки шабу рӯз онҳоро посбонӣ мекунад (Забур 120:3-4).

Сархати 3: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо ҳамеша сояи онҳост ва онҳоро аз зарар муҳофизат мекунад. Онҳо мегӯянд, ки Худо онҳоро аз ҳар бадӣ нигоҳ медорад ва ҷони онҳоро нигоҳ медорад (Забур 120:5-7).

Сархати 4: Забурнавис ба садоқати Худо изҳори боварӣ карда, изҳор мекунад, ки Ӯ онҳоро дар вақти омадан ва рафтанашон ҳам ҳоло ва ҳам то абад нигоҳ медорад (Забур 120:8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту як тӯҳфаҳо
эъломияи эътимод,
ва тасдиқи муҳофизати илоҳӣ,
инъикоси мулоҳизае, ки тавассути пурсиши манбаи кӯмак ба даст оварда шудааст, дар ҳоле ки таъкид ба эътирофи кӯмаки илоҳӣ.

Таъкид кардани итминон дар бораи эътирофи муҳофизати илоҳӣ ҳангоми тасдиқи эътимод ба Офаридгор.
Зикр кардани амният дар робита ба эътирофи ҳушёрии доимӣ ҳангоми тасдиқи муҳофизат аз зарар.
Изҳори боварӣ дар бораи эътироф кардани паноҳгоҳе, ки аз ҷониби Худо дода шудааст ва тасдиқи раҳоӣ аз бадӣ.
Эътироф кардани вафодорӣ дар мавриди эътирофи парастории доимӣ ҳангоми тасдиқи ғамхории абадӣ баён шудааст.

Забур 121:1 Ман чашмонамро ба кӯҳҳо хоҳам бурд, ки аз он ҷо мадади Ман меояд.

Ман ба ёрию кувваи худ ба куххо назар мекунам.

1. Ба Худованд таваккал кунед ва барои қувват ба сӯи кӯҳҳо нигоҳ кунед

2. Ба худ такя кардан боиси бадбахтӣ ва ноумедӣ мегардад

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

Забур 121:2 Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд меояд, ки осмон ва заминро офаридааст.

Кӯмаки ман аз ҷониби Худованд аст, ки осмонҳову заминро офарид.

1. Худо Манбаи ниҳоии кӯмаки мост

2. Худованд офаридгор ва ризқдиҳандаи мост

1. Ибриён 13:5-6 Бигзор сӯҳбати шумо бе тамаъ бошад; ва ба он чи дорӣ, қаноат кун, зеро ки Ӯ гуфтааст: "Ҳеҷ гоҳ туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард". То ки далерона бигӯем: "Худованд ёвари ман аст, ва ман наметарсам, ки одам бо ман чӣ кунад".

2. Ишаъё 41:10 Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 121:3 Нагузорад, ки пои туро ҷунбонад; ҳар кӣ туро нигоҳ медорад, ба хоб нахохад рафт.

Худо моро ҳифз ва рӯзӣ медиҳад, ҳатто вақте ки мо осебпазир ва хаста шудаем.

1: Худо нигаҳбон ва ризқдиҳандаи доимии мост.

2: Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки моро муҳофизат мекунад ва моро таъмин мекунад.

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 121:4 Инак, ҳар кӣ Исроилро нигоҳ медорад, на хоб меравад ва на хоб хоҳад бурд.

Худо Исроилро назорат мекунад ва ҳеҷ гоҳ ором намегирад ва хоб намекунад.

1.Худо нигахбони вафодори мост, хамеша дар нигахбон ва хаста набошад.

2. Худованд ҳеҷ гоҳ намехобад ва намехобад, қувват ва амниятро таъмин мекунад.

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Матто 11:28 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам дод.

Забур 121:5 Худованд нигахбони туст; Худованд сояи ту бар дасти ростат аст.

Худованд нигахбону нигахбони мост ва моро нигахбону аз хатархо панох медихад.

1. Худованд нигахбони мост: дар Худо тасалло ва паноҳ ёфтан

2. Худо ҳамчун сипари мо: таваккал ба Ӯ барои қувват ва паноҳгоҳ

1. Забур 18:2 Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

2. Ишаъё 40:11 Ӯ рамаи худро мисли чӯпон мечаронад; баррахоро дар огуши худ чамъ мекунад; онҳоро дар оғӯши худ бардошта, бо нармӣ ҷавононро роҳнамоӣ хоҳад кард.

Забур 121:6 Рӯзона офтоб ба ту наафтад, шаб ба моҳ.

Худованд моро аз шабу рӯз ҳифз мекунад.

1: Муҳофизати Худованд пурра аст, шабу рӯз.

2: Муҳаббат ва ғамхории Худо ба халқаш шабу рӯз ҳама чизро фаро мегирад.

1: Isaiah 58:8-9 - Он гоҳ нури ту мисли саҳар мебарояд, ва шифои ту зуд зуҳур хоҳад кард; он гоҳ адолати шумо пеши шумо хоҳад рафт, ва ҷалоли Худованд пушти шумо хоҳад буд.

2: Забур 91:5-6 - Ту аз даҳшати шаб, на аз тире, ки рӯзона парвоз мекунад, на аз вабое, ки дар торикӣ паҳн мешавад, ва аз вабое, ки дар нисфирӯзӣ нест мекунад, натарсед.

Забур 121:7 Худованд туро аз ҳар бадӣ нигоҳ медорад, ҷони туро нигоҳ медорад.

Худованд моро аз ҳар бадӣ ҳифз ва нигоҳ медорад.

1. Қудрати муҳофизати Худованд

2. Бароҳатии шинохти Худо моро назорат мекунад

1. Ирмиё 32:17 - "Эй Худованд Худо! Инак, Ту осмонҳо ва заминро бо қудрати бузург ва бозуи дарози худ офаридай. Ҳеҷ чиз барои Ту сахт нест!"

2. Забур 33:7 - «Фариштаи Худованд дар гирди онҳое ки аз Ӯ метарсанд, ӯрду заданд ва онҳоро наҷот медиҳад».

Забур 121:8 Худованд баромади ту ва омадани туро аз ин замон ва то абад нигоҳ хоҳад дошт.

Худованд моро ҳамеша, ҳоло ва то абад ҳифз хоҳад кард.

1: Мо метавонем ба Худованд такя кунем, ки моро дар ҳама соҳаҳои ҳаёти мо муҳофизат кунад.

2: Худованд муҳофизи содиқ аст, ки ҳамеша барои мо хоҳад буд.

1: Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба сустиҳо қувват мебахшад; ва барои онҳое ки қудрат надоранд, қувват мебахшад. Ҷавонон беҳуш хоҳанд шуд ва хаста хоҳанд шуд, ва ҷавонон ба куллӣ хоҳанд афтод; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Забур 27:1 - Худованд нури ман ва наҷоти ман аст; аз кӣ тарсам? Худованд қуввати ҳаёти ман аст; аз кӣ битарсам?

Таронаи 122 таронаи дигаре аз маҷмӯаи "Сурудҳои авҷ" мебошад. Ин суруди шодӣ ва ҷашн аст, зеро забурнавис шодии онҳоро аз рафтан ба хонаи Худованд ва иштирок дар ибодат баён мекунад.

Сархати 1: Забурнавис вақте ки онҳоро ба хонаи Худованд даъват мекунанд, шодии худро баён мекунад. Онҳо омодагии худро барои ворид шудан ба Ерусалим эълон мекунанд, ки он ҳамчун шаҳри мустаҳкам тавсиф мешавад (Забур 121:1-3).

Параграфи 2: Забурнавис барои сулҳ дар Ерусалим дуо гуфта, дар деворҳои он баракат ва амният мепурсад. Онҳо хоҳиши шукуфоӣ ва ягонагии халқи Худоро баён мекунанд (Забур 121:4–7).

Сархати 3: Забурнавис ба Ерусалим дуо ва баракатҳо даъват мекунад ва онро ҳамчун манзили баргузидаи Худо эътироф мекунад. Онҳо изҳори омодагӣ мекунанд, ки беҳбудӣ ва шукуфоии онро ҷустуҷӯ кунанд (Забур 121:8-9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту ду тӯҳфаҳо
суруди шодӣ,
ва дуо барои сулҳ,
таъкид баёноти тавассути шодӣ дар ибодат ба даст омада ва таъкид ба эътирофи ҳузури илоҳӣ.

Бо таъкиди хушнудӣ дар мавриди эътирофи даъват ба ибодат ҳангоми изҳори омодагӣ.
Зикр кардани дуое, ки дар бораи аҳамияти сулҳ дарк карда мешавад, ҳангоми хоҳони баракатҳо.
Изҳори хоҳиш дар мавриди эътирофи аҳамияти ваҳдат ҳангоми ҷустуҷӯи шукуфоӣ.
Эътироф кардани ӯҳдадорӣ дар мавриди эътирофи макони зисти илоҳӣ ва тасдиқи садоқат ба некӯаҳволӣ.

Забур 122:1 Вақте ки онҳо ба ман гуфтанд: «Биёед, ба хонаи Худованд биравем».

Забурнавис аз умеди рафтан ба хонаи Худованд шодӣ мекунад.

1. Шодмонӣ дар ибодат: Саодат ёфтан дар расидан ба хонаи Худованд

2. Даъвати Парвардигор: иҷобат ба даъват ба ибодат

1. Ибриён 10: 19-25, "Бинобар ин, эй бародарон, азбаски мо боварӣ дорем, ки бо хуни Исо, бо роҳи нав ва зиндае, ки Ӯ ба воситаи парда, яъне ба воситаи ҷисми Ӯ барои мо кушод, ба ҷойҳои муқаддас дохил шавем. , ва азбаски мо бар хонаи Худо коҳини бузург дорем, биёед бо дили ҳақиқӣ бо итминони комили имон наздик шавем, бо дилҳои худ аз виҷдони бад пошида ва ҷисмамон бо оби пок шуста шавад».

2. Ишаъё 2:2-5, «Дар айёми охир чунин хоҳад шуд, ки кӯҳи хонаи Худованд ҳамчун баландтарин кӯҳҳо устувор хоҳад шуд ва аз болои теппаҳо боло хоҳад рафт; ва тамоми халқҳо ба он ҷо хоҳанд рафт, ва қавмҳои бисьёре омада, хоҳанд гуфт: "Биёед, ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем, то ки Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим диҳад, ва мо роҳ равем" дар роххои худ».

Забур 122:2 Пойҳои мо дар дохили дарвозаҳои Ту хоҳанд истод, эй Ерусалим.

Ин порча аз Забур 121:2 дар бораи хурсандие, ки аз дидани Ерусалим ва дар назди дарвозаи он истодан меояд, нақл мекунад.

1. Шодии боздид аз Ерусалим - Омӯзиши шодии рӯҳонӣ ва эмотсионалӣ, ки шахс метавонад ҳангоми боздид аз шаҳри Ерусалим эҳсос кунад.

2. Истиқомат дар дарвозаҳои Сион - А дар бораи аҳамияти устувор истодан дар имон ва эътимод ба муҳофизати Худованд.

1. Ишаъё 62:1-7 - Парчае, ки дар бораи зебоӣ ва муқаддасии Ерусалим ва аҳамияти он барои халқи Худо сухан меронад.

2. Забур 24:7-10 - Забур барои баромадан ба дарвозаҳои шаҳри муқаддаси Худо, Ерусалим.

Забур 122:3 Ерусалим ҳамчун шаҳре сохта шудааст, ки бо ҳам муттаҳид аст:

Аҳамияти ваҳдат ва нерӯи як ҷомеаи ягона.

1: Якҷоя истодаем: Қувваи ваҳдат

2: Сохтмони шаҳр: Қудрати ҷомеа

1: Забур 133:1-3 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд! Он мисли равғани атрафшони гаронбаҳо бар сари он аст, ки бар риш, ҳатто риши Ҳорун мерехт; Мисли шабнами Ҳермон ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ки ҳаёти ҷовидонӣ.

2: Воиз 4:9-12 Ду беҳтар аз як; зеро онхо ба ивази мехнаташон мукофоти хуб мегиранд. Зеро, агар афтанд, касе рафиқи худро боло хоҳад кард; зеро ки

дигаре надорад, ки барояш ёрӣ диҳад. Боз, агар ду бо ҳам хобанд, гармӣ доранд: аммо чӣ гуна метавонад танҳо гарм шавад? Ва агар яке бар вай ғолиб ояд, ду нафар ба ӯ муқобилат хоҳанд кард; ва сими сегона зуд канда намешавад.

Забур 122:4 Ба он ҷое ки сибтҳо бираванд, сибтҳои Худованд ба шаҳодати Исроил, то ки исми Худовандро шукр гӯянд.

Сибтҳои Худованд назди шаҳодати Исроил мебароянд, то ки Худовандро шукр гӯянд.

1: Ба боло равед ва шукр гӯед - Новобаста аз он ки мо дар куҷо набошем, шукр гӯед.

2: Ба боло рафтан - Муҳимияти баромадан ба шаҳодати Исроил.

1: Такрори Шариат 26: 16-17 Имрӯз Худованд Худои шумо ба шумо амр медиҳад, ки ин қонунҳо ва қоидаҳоро иҷро кунед. Пас, шумо эҳтиёт бошед, ки онҳоро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ иҷро кунед. Шумо имрӯз эълон кардаед, ки Худованд Худои шумост, ва бо роҳҳои Ӯ рафтор хоҳед кард, ва фароизҳо ва аҳкоми Ӯ ва аҳкоми Ӯро риоя карда, ба овози Ӯ итоат хоҳед кард.

2: Луқо 17:12-19 Ва ҳангоме ки Ӯ ба деҳае даромад, даҳ нафар махавиён ӯро пешвоз гирифтанд, ки аз дур истода, овози худро баланд карда мегуфтанд: «Исо, Устод, ба мо раҳм кун». Чун онҳоро дид, ба онҳо гуфт: «Биравед ва худро ба коҳинон нишон диҳед». Ва ҳангоме ки рафтанд, онҳо пок шуданд. Яке аз онҳо чун дид, ки шифо ёфтааст, бо овози баланд Худоро ҳамду сано хонд, баргашт; ва ба пеши пои Исо афтода, ба Ӯ ташаккур гуфт. Акнун ӯ сомарӣ буд. Исо дар ҷавоб гуфт: «Оё даҳ нафар пок нашуда буданд? Нӯҳ дар куҷоянд? Оё ҷуз ин аҷнабиён касе ёфт нашуд, ки баргардад ва Худоро ҳамду сано гӯяд? Ба вай гуфт: «Бархез ва бирав; имонат туро шифо бахшид.

Забур 122:5 Зеро ки тахтҳои доварӣ, тахтҳои хонадони Довуд гузошта шудаанд.

Ин порча аз Забур 121:5 дар бораи тахтҳои доварӣ дар хонаи Довуд сухан меронад.

1. Муҳимияти гузоштани тахтҳои доварии мо дар хонадони Довуд

2. Чӣ тавр хорҳои доварӣ ба мо кӯмак мекунанд, ки қарорҳои оқилона қабул кунем

1. Ишаъё 16:5 - Ва тахт бо марҳамат пойдор хоҳад шуд, ва ӯ ба ростӣ дар хаймаи Довуд бар он нишаста, доварӣ карда, доварӣ ва адолатро мешитобад.

2. 3 Подшоҳон 2:12 - Он гоҳ Сулаймон бар тахти падараш Довуд нишаст; ва салтанати вай басо устувор гардид.

Забур 122:6 Барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: дӯстдорони Ту комёб хоҳанд шуд.

Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯянд ва онҳоро ташвиқ мекунад, ки шаҳрро дӯст доранд.

1. Барои Ерусалим муҳаббат ва дуо гӯед: Даъвати Худо ба халқи худ

2. Эълон кардани сулҳи Ерусалим: амали итоаткорӣ

1. Ишаъё 52:7 Чӣ зебост бар кӯҳҳо пойҳои Ӯ, ки башорат медиҳад, осоиштагӣ, башорат медиҳад, аз хушбахтӣ, наҷот медиҳад, ва ба Сион мегӯяд: "Худои Ту подшоҳӣ мекунад".

2. Забур 128:5-6 Худованд туро аз Сион баракат диҳад! Бигзор тамоми айёми умрат ободии Ерусалимро бубин! Фарзандони фарзандонатонро бубинед! Салом бар Исроил!

Забур 122:7 Дар деворҳои ту осоиштагӣ бошад, ва дар қасрҳои ту обод бошад.

Забурнавис сулҳ ва шукуфоиро дар хона даъват мекунад.

1. Баракати сулҳ дар хонаҳои мо

2. Кушодани фаровонии неъмат

1. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукрона хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шавад. Ва осоиштагии Худо, ки аз ҳар хирад болотар аст, дилҳои шуморо ҳифз хоҳад кард. ва ақли шумо дар Исои Масеҳ».

2. Масалҳо 3:13-15 - "Хушо касе ки ҳикмат меёбад, ва касе ки хирад мегирад, зеро ки фоида аз вай беҳтар аз фоида аз нуқра ва фоидаи вай аз тилло беҳтар аст. Вай аз ҷавоҳирот гаронбаҳотар аст, ва ҳеҷ чизе, ки шумо мехоҳед, бо вай муқоиса карда наметавонад».

Забур 122:8 Ба хотири бародарон ва рафиқонам, акнун мегӯям: осоиштагӣ дар ту бод.

Забурнавис барои бародарон ва ҳамсафаронаш сулҳ мехоҳад.

1. Қувваи дуо кардан барои дигарон

2. Шодихои дустӣ

1. Яъқуб 5:16 - Дуои таъсирбахш ва гарми марди одил бисёр фоида меорад.

2. Масалҳо 17:17 - Дӯст ҳамеша дӯст медорад, ва бародар барои мусибат таваллуд мешавад.

Забур 122:9 Ба хотири хонаи Худованд Худои мо некии туро толиб хоҳам шуд.

Забурнавис изҳор мекунад, ки ӯҳдадории онҳоро барои ҷустуҷӯи некии Худо ба туфайли хонаи Худованд аст.

1. "Хонаи Худованд: дарёфти хайри Худо"

2. "Ҷустуҷӯи хайри Худо: ӯҳдадорӣ ба хонаи Худованд"

1. Забур 121:1–9

2. Ишаъё 2:3-4 - "Ва мардуми бисьёре рафта, хоҳанд гуфт: "Биёед, ва ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб мебароем; ва Ӯ ба мо роҳҳои Худро таълим хоҳад дод. , ва мо бо роҳҳои Ӯ хоҳем рафт, зеро ки шариат аз Сион берун хоҳад омад, ва каломи Худованд аз Ерусалим».

Таронаи 123 як таронаи кӯтоҳ аз маҷмӯаи "Сурудҳои авҷ" мебошад. Ин дуо барои раҳмат ва кӯмаки Худост, ки вобастагии инсонро аз Ӯ эътироф мекунад.

Сархати 1: Забурнавис чашмони онҳоро ба Худо боло карда, Ӯро ҳамчун Он ки дар осмон сокин аст, эътироф мекунад. Онҳо фурӯтанӣ ва вобастагии худро ба Худо баён намуда, худро ба хизматгороне монанд мекунанд, ки аз оғои худ марҳамат меҷӯянд (Забур 122:1-2).

Сархати 2: Забурнавис пазмони онҳоро ба марҳамати Худо тасвир мекунад ва таъкид мекунад, ки онҳо ба нафрат ва нафрати онҳое, ки ба онҳо муқобилат мекунанд, тоб овардаанд. Онҳо ба раҳмдилии Худо тавакkал мекунанд ва аз Ӯ илтифот мепурсанд (Забур 122:3-4).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту се тӯҳфаҳо
дуо барои раҳмат,
ва ифодаи вобастагии хоксорона,
инъикоси мулоҳиза, ки тавассути эътирофи манзили илоҳӣ ба даст оварда шудааст, дар ҳоле ки таъкид ба эътирофи ниёзҳои инсон.

Таъкид ба фурӯтанӣ дар мавриди эътирофи ҷалоли илоҳӣ дар ҳоле баёни вобастагии банда монанд аст.
Зикр кардани муштоқи дар мавриди эътирофи мухолифате, ки ҳангоми хоҳиши раҳмати илоҳӣ рӯбарӯ мешавад.
Изҳори эътимод дар мавриди эътирофи ҳамдардии илоҳӣ ҳангоми ҷустуҷӯи илтифот.
Эътироф кардани эътимод дар мавриди эътирофи осебпазирии инсон ва тасдиқи эътиқод ба дахолати илоҳӣ.

Забур 123:1 Чашмони худро сӯи Ту боло мекунам, эй сокинони осмон.

Забурнавис дар дуо ба Худо нигоҳ мекунад ва ҳузури Ӯро дар осмон эътироф мекунад.

1. Баландтар аз осмон: Қувваи чашмони бардошта дар намоз

2. Кӯмаки мо аз куҷо меояд: Нигоҳ ба Худо дар вақтҳои ниёз

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2. Матто 6:25-34 - Бинобар ин ба шумо мегӯям: дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ё чӣ менӯшед ва на дар бораи бадани худ, ки чӣ мепӯшед. Оё ҳаёт аз ғизо ва ҷисм аз либос болотар нест? Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед: онҳо на мекоранд, на медараванд ва на дар анборҳо ҷамъ мекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад. Оё ту аз онҳо арзишмандтар нестӣ?...

Забур 123:2 Инак, чунон ки чашмони ғуломон ба дасти оғоёни худ менигаранд, ва мисли чашмони духтар ба дасти хонуми худ; Пас чашмони мо ба Худованд Худои мо мунтазиранд, то ки Ӯ ба мо марҳамат кунад.

Мо бояд дар вақти зарурӣ ба Худованд назар кунем ва боварӣ дошта бошем, ки Ӯ раҳм мекунад.

1. Интизори Худованд: таваккал ба раҳмати Ӯ

2. Нигоҳ ба Худованд: таваккал ба фазли Ӯ

1. Ишаъё 40:31 - "Лекин онҳое, ки ба Худованд мунтазиранд, қуввати худро нав хоҳанд кард; бо болҳо мисли уқобҳо хоҳанд баромад; давида, хаста нахоҳанд шуд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд."

2. Забур 33:20 - "Ҷони мо интизори Худованд аст: Ӯ мададгори мо ва сипари мост".

Забур 123:3 Ба мо марҳамат кун, эй Худованд, бар мо марҳамат кун, зеро ки мо бағоят нафрат дорем.

Мо пур аз нафрат дорем ва ба раҳмати Худо ниёз дорем.

1. Мо дар ҳаёти худ ба раҳмати Худо ниёз дорем

2. Фаҳмидани ниёз ба раҳмати Худо

1. Румиён 3:23 - Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳруманд.

2. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

Забур 123:4 Ҷони мо аз таҳқири осудагон ва аз нафрати мағрурон бағоят пур аст.

Рӯҳи мо аз тамасхури сарбаланду қаноатманд аст.

1: Мо бояд дарк кунем, ки Худованд ба мо қувват мебахшад, то бо тамасхури мағрурон мубориза барем.

2: Мо даъват шудаем, ки дар назди ғурур ва тамасхур худамонро фурӯтан созем.

1: Яъқуб 4:10 - Дар назари Худованд фурӯтан бошед, ва Ӯ шуморо боло хоҳад бардошт.

2: Забур 34:19 - Уқубатҳои одилон бисьёранд, аммо Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад.

Таронаи 124 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано ба Худо барои раҳоӣ аз душманон ва эътирофи садоқати Ӯ мебошад.

Сархати 1: Забурнавис бо изҳори сипос ба Худованд оғоз карда, эътироф мекунад, ки агар дахолати Ӯ намебуд, душманон онҳоро зери фишор меоварданд. Онҳо мегӯянд, ки кӯмаки онҳо аз ҷониби Худованд, ки осмон ва заминро офаридааст, меояд (Забур 123:1-2).

Параграфи 2: Забурнавис дар бораи таҷрибаҳои гузаштае, ки душманонашон бар зидди онҳо қасд доштанд, мулоҳиза мекунад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр Худо ба онҳо дахолат кард ва онҳоро наҷот дод ва онро бо фирор аз доми парранда ё доми шикаста муқоиса мекунанд. Онҳо эълон мекунанд, ки кӯмаки онҳо ба исми Худованд аст (Забур 123:3-8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту чор тӯҳфаҳо
суруди шукрона,
ва эътирофи наҷоти илоҳӣ,
таъкид ифодаи тавассути шукргузорӣ барои наҷот ба даст овардашуда ва таъкид ба эътирофи кӯмаки илоҳӣ.

Таъкид кардани миннатдорӣ дар бораи эътирофи дахолати илоҳӣ ҳангоми тасдиқи ҳолатҳои фавқулодда.
Зикр кардани мулоҳизае, ки дар бораи шинохти дасисаҳои душман ҳангоми тасвири наҷоти илоҳӣ нишон дода шудааст.
Изҳори эълон дар бораи эътирофи манбаи кӯмак ба номи илоҳӣ ва тасдиқи имон ба садоқати Худо.
Эътироф кардани эътимод дар мавриди эътирофи осебпазирии инсон ва тасдиқи эътимод ба муҳофизати илоҳӣ.

Забур 124:1 Агар Худованд тарафдори мо намебуд, алҳол Исроил бигӯяд:

Худованд дар паҳлӯи мо буд ва моро аз балоҳо нигоҳ медорад.

1: Биёед ба Худованд шукр гӯем, ки Ӯ моро муҳофизат мекунад.

2: Ҳимояи Худо он қадар қавӣ аст, ки Ӯ моро рӯзӣ медиҳад ва моро аз зарар нигоҳ медорад.

1: Забур 46:1-3 "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар душвориҳо мададгори ҳозиразамон аст. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд, агарчи обҳои он ғуррон шаванд. ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варами он меларзанд».

2: Isaiah 41:10 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард".

Забур 124:2 Агар одамон ба муқобили мо қиём карданд, агар Худованд тарафи мо намебуд,

Дар вақти мусибат Худованд дар паҳлӯи мо буд.

1: Худо ҳамеша дар рӯзҳои хуб ва бад бо мост.

2: Ҳатто дар вақти душворӣ, Худованд бо мост.

1: Isaiah 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости Худ дастгирӣ мекунам."

2: Такрори Шариат 31:6 - "Қавӣ ва далер бош. Аз онҳо натарс ва ҳаросон нашав, зеро ки Худованд Худои ту бо ту меравад; Ӯ ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунад ва туро тарк намекунад".

Забур 124:3 Ва ҳангоме ки ғазаби онҳо бар зидди мо аланга зад, онҳо моро зуд фурӯ бурданд.

Ин порча аз Забур 124:3 дар бораи замоне сухан меронад, ки Худованд халқи Худро аз душманоне, ки ба онҳо зарар расонданӣ буданд, раҳо карда буд.

1: Худованд халқи Худро наҷот медиҳад - Мо метавонем ба Худованд таваккал кунем, ки моро дар вақти душворӣ муҳофизат мекунад ва Ӯ ҳамеша моро наҷот медиҳад.

2: Қудрат ва Қудрати Худованд - Қудрати Худованд аз ҳар душмане, ки мо бо он дучор мешавем, бузургтар аст ва Ӯ ҳамеша омода аст, ки моро муҳофизат кунад.

1: Ишаъё 43: 1-3 - "Аммо алҳол Худованд чунин мегӯяд: Офаридгори ту, эй Яъқуб, Офаридгори ту, эй Исроил: Натарс, зеро ки Ман туро фидия додаам; Ман туро ба ном хондаам, Вақте ки шумо аз об мегузаред, Ман бо шумо хоҳам буд; ва аз дарёҳо, онҳо шуморо пахш нахоҳанд кард; ҳангоме ки аз миёни оташ мегузарӣ, ту нахоҳӣ сӯхт, ва аланга туро нахоҳӣ бурд; зеро ки Ман Худованд Худои ту, Қуддуси Исроил, Наҷотдиҳандаи ту.

2: Забур 46:1-3 - Худо паноҳгоҳ ва қувваи мост, кӯмаки ҳозиразамон дар душвориҳо. Аз ин рӯ, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҷунбида шаванд, ва обаш ғуррон ва кафк мебарояд, гарчанде ки кӯҳҳо аз варамаш меларзанд.

Забур 124:4 Он гоҳ об моро фаро гирифт, ҷӯйбор ҷони моро фаро гирифт:

Қувваи имон ба Худо метавонад моро аз ҳар гуна хатар наҷот диҳад.

1. Ба Худованд таваккал кун ва Ӯ туро аз хатар раҳоӣ медиҳад.

2. Ҳатто вақте ки оби ҳаёт ба назар мерасад, ба Худо имон оваред ва Ӯ шуморо наҷот медиҳад.

1. Ишаъё 43:2 Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузаред, бар шумо намегузаранд.

2. Забур 23:4 Ҳарчанд аз дараиториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ; асои ту ва асои ту маро тасаллӣ медиханд.

Забур 124:5 Он гоҳ обҳои мағрур бар ҷони мо гузаштанд.

Забурнавис ба мо хотиррасон мекунад, ки мо ҳатто дар ҳолатҳои хатарноктарин аз Худо эмин ва муҳофизат ёфта метавонем.

1. "Худо қалъаи мо дар замони душворӣ аст"

2. "Худованд паноҳгоҳ ва тавоноии мо дар замонҳои душворӣ аст"

1. Ишаъё 43:2 - «Вақте ки ту аз об мегузарӣ, Ман бо ту хоҳам буд; ва ҳангоме ки аз дарёҳо мегузарӣ, онҳо бар ту нахоҳанд зад; вақте ки аз оташ мегузарӣ, сӯхта нахоҳӣ шуд; алангаи оташ туро оташ нахохад дод».

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Забур 124:6 Муборак аст Худованде, ки моро ба дандонҳои онҳо надод.

Ин порча аз Забур 124:6 моро бармеангезад, ки ба Худованд шукр гӯем, ки моро аз бало эмин нигоҳ медорад.

1. «Худо нигаҳбони мост»

2. «Шукри Худо барои нигаҳдошташ»

1. Забур 91:11-12 - "Зеро ки Ӯ ба фариштагони худ дар бораи ту амр хоҳад дод, ки дар ҳама роҳҳои ту туро муҳофизат кунанд; онҳо туро ба дасти худ хоҳанд бардошт, то пои худро ба санг назанӣ".

2. Забур 31:7 - "Ту паноҳгоҳи ман ҳастӣ; маро аз мусибатҳо муҳофизат хоҳӣ кард ва маро бо сурудҳои наҷот иҳота хоҳӣ кард".

Забур 124:7 Ҷони мо мисли парранда аз доми паррандагон раҳо шуд: дом шикаст, ва мо раҳо шудем.

Рӯҳи мо аз хатар наҷот ёфт, чунон ки мурғ аз доми шикорчӣ раҳо мешавад. Дом шикаста, моро раҳо карданд.

1: Вақте ки мо ба Ӯ таваккал кунем, Худо моро аз хатар наҷот медиҳад.

2: Вақте ки доми душманони мо шикаста мешавад, мо метавонем озодиро дар Худо пайдо кунем.

1: Ишаъё 41:10-11 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард. , ҳамаи онҳое ки бар зидди шумо хашмгин шудаанд, хиҷил ва хиҷолат хоҳанд кард; онҳое ки бар зидди шумо меҷанганд, ҳеҷ чиз хоҳанд буд ва нобуд хоҳанд шуд».

2: Забур 34:4 - "Ман Худовандро ҷустуҷӯ кардам, ва Ӯ маро иҷобат кард ва маро аз ҳама тарсу ҳаросҳоям раҳоӣ дод".

Забур 124:8 Ёрии мо ба исми Худованд аст, ки осмон ва заминро офаридааст.

Забур 124:8 ба мо хотиррасон мекунад, ки кӯмаки мо аз ҷониби Худованд аст, ки осмонҳо ва заминро офарид.

1. Такя ба Худованд дар замонҳои душвор

2. Қудрат ва ризқи Парвардигор

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Забур 45:1 - «Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, дар мусибат мададгори ҳамешагии мост».

Таронаи 125 таронаест, ки ба амният ва устувории онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, таъкид мекунад. Он одилро ҳамчун устувор ва муҳофизати Худо тасвир мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эълон мекунад, ки онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, мисли кӯҳи Сион ҳастанд, ки онро ҷунбондан мумкин нест, вале то абад устувор аст. Онҳо изҳори боварӣ мекунанд, ки чӣ тавре ки кӯҳҳо Ерусалимро иҳота мекунанд, муҳофизати Худо низ халқи Ӯро иҳота мекунад (Забур 124:1-2).

Сархати 2: Забурнавис эътироф мекунад, ки ҳарчанд бадӣ ба онҳо расад, бар одилон ғолиб нахоҳад шуд. Онҳо мегӯянд, ки Худо онҳоеро, ки некӣ мекунанд ва беайб рафтор мекунанд, мукофот хоҳад дод, дар ҳоле ки бо онҳое ки ба роҳҳои каҷ рӯй мегардонанд, муносибат мекунанд (Забур 125:3-5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту панҷ тӯҳфаҳо
эъломияи амният,
ва тасдиқи муҳофизати илоҳӣ,
инъикоси мулоҳиза, ки тавассути ташбеҳи эътимод ба кӯҳи ғайриманқул ва таъкид ба эътирофи ғамхории илоҳӣ ба даст омадааст.

Таъкид карда мешавад, ки итминон дар мавриди эътирофи табиати устувори эътимод ҳангоми тасдиқи суботи абадӣ баён карда шуд.
Зикр кардани эътироф дар мавриди эътирофи мавҷудияти бадӣ ва тасдиқи шикасти ниҳоии он.
Изҳори боварӣ дар бораи эътирофи мукофоти илоҳӣ барои адолат ва эътирофи оқибатҳои бадӣ.
Эътироф кардани садоқат дар мавриди эътирофи муҳофизати илоҳӣ ва тасдиқи эътимод ба адолати Худо.

Забур 125:1 Онҳое ки ба Худованд таваккал мекунанд, мисли кӯҳи Сион хоҳанд буд, ки онро бардоштан мумкин нест, балки то абад боқӣ мемонад.

Онҳое, ки ба Худо таваккал мекунанд, то абад дар амон хоҳанд монд.

1. Худо муҳофизи мӯътамад аст, ки новобаста аз он ки моро нигоҳ медорад.

2. Ба нерӯи Худо такя кунед ва ба ишқи абадии Ӯ таваккал кунед.

1. Ишаъё 26:3 - Онҳоеро, ки ақли онҳо устуворанд, дар осоиштагии комил нигоҳ медоред, зеро онҳо ба Ту эътимод доранд.

2. Забур 9:10 - Онҳое, ки исми Туро медонанд, ба Ту таваккал мекунанд, зеро Ту, эй Худованд, толибони Туро ҳеҷ гоҳ тарк накардааст.

Забур 125:2 Чӣ тавре ки кӯҳҳо гирди Ерусалиманд, Худованд низ аз ин ба баъд то абад гирди қавми Худ аст.

Халқи Худо ҳоло ва то абад бо муҳофизати Ӯ иҳота карда шудааст.

1: Мо метавонем ба Худо боварӣ дошта бошем, ки моро муҳофизат мекунад ва моро муҳофизат мекунад.

2: Ҳимоя ва муҳаббати Худо абадӣ ва беохир аст.

1: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2: Ибриён 13: 5-6 - Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро ӯ гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо метавонем бо итминон бигӯем: Худованд ёвари ман аст; Ман наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забур 125:3 Зеро ки асои шарирон бар насиби одилон намемонад; Мабодо одилон дастҳои худро ба сӯи шарорат дароз накунанд.

Асои бадкорон бар одилон намемонад, то одилон ба бадкорӣ наафтанд.

1: Худованд солеҳонро аз васвасаҳо ва балоҳо нигоҳ медорад.

2: Ба васвасаҳои шарир дода нашавед, балки ба Худованд барои муҳофизат таваккал кунед.

1: Филиппиён 4:13 - Ман ҳама чизро ба воситаи Масеҳ, ки маро қувват мебахшад, карда метавонам.

2: Яъқуб 1:13-15 - Бигзор ҳеҷ кас нагӯяд, ки вақте ки вай озмуда мешавад, маро Худо меозмояд; зеро Худо наметавонад бо бадӣ озмуда шавад ва Худаш касеро намеозмояд. Аммо ҳар кас вақте ба васваса меафтад, ки ба ҳавасҳои худ кашид ва фирефта шавад. Пас, ҳангоме ки ҳавас ҳомила шуд, гуноҳро ба вуҷуд меорад; ва гуноҳ, вақте ки ба воя мерасад, маргро ба вуҷуд меорад.

Забур 125:4 Эй Худованд, некӣ кун, ба некиҳо ва ба росткорон.

Ин тарона моро бармеангезад, ки ба касоне, ки дар дилашон нек ва росткоранд, некӣ кунем.

1. Баракатҳои некӣ кардан ба дигарон

2. Рост будани дил баракати Худоро меорад

1. Ғалотиён 6:9-10 - Биёед аз корҳои нек хаста нашавем, зеро дар вақти лозима, агар таслим нашавем, ҳосилро дарав хоҳем кард. Пас, чун фурсат дорем, ба ҳама одамон, махсусан ба аҳли оилаи мӯъминон некӣ кунем.

2. Масалҳо 11:17 - Одами меҳрубон ба худ фоида меорад, аммо одами бераҳм ба сари худ мушкилот меорад.

Забур 125:5 Касоне ки ба роҳҳои каҷравии худ рӯй гардонанд, Худованд онҳоро бо бадкорон берун хоҳад кард, вале осоиштагӣ бар Исроил бод.

Худованд касонеро, ки аз роҳи рост рӯй мегардонанд, ҳидоят хоҳад кард, аммо осоиштагӣ бар Исроил хоҳад буд.

1: Мо бояд аз роҳҳои каҷамон рӯй гардонем, то Худованд моро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

2: осоиштагии Худо бо онҳое хоҳад буд, ки аз паи Ӯ рафтанд.

1: Филиппиён 3: 13-14 - "Эй бародарон, ман худро дарк накардаам: ин як кореро мекунам, ки он чиро, ки дар ақиб мондаанд, фаромӯш карда, ба он чизҳои пешина даст зада, ба нишона барои мукофоти даъвати олии Худо дар Исои Масеҳ».

2: 2 Тимотиюс 2:22 - "Аз ҳавасҳои ҷавонӣ бигрезед; вале бо онҳое ки Худовандро аз самими қалб мехонанд, аз адолат, имон, эҳсон ва осоиштагӣ пайравӣ кунед."

Таронаи 126 таронаи шодмонӣ ва барқароршавӣ буда, изҳори миннатдорӣ барои садоқати Худо дар тағир додани тақдир аст.

Сархати 1: Забурнавис бо ёдоварӣ кардани замоне оғоз мекунад, ки Худованд сарвати Сионро барқарор кард. Онро чун орзуи амалӣ тавсиф карда, шодию хандаи худро баён мекунанд. Онҳо эътироф мекунанд, ки одамони гирду атроф кори Худоро эътироф карданд ва дар ҳайрат монданд (Забур 125:1-3).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи мавсими дигари барқароршавӣ дуо гуфта, аз Худо хоҳиш мекунад, ки онҳоеро, ки дар ашк коштаанд, бо нидоҳои шодӣ баргардонад. Онҳо изҳори боварӣ мекунанд, ки онҳое, ки бо ашк мекоранд, бо сурудҳои ҳосил дарав хоҳанд кард (Забур 125:4-6).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту шаш тӯҳфаҳо
суруди шодӣ,
ва дуо барои барқароршавӣ,
таъкид кардани ифодаи тавассути нақл кардани наҷоти гузашта ва таъкид кардани эътирофи дахолати илоҳӣ.

Таъкид кардани шодмонӣ дар мавриди эътирофи барқарорсозии аз ҷониби Худо овардашуда ва тасдиқи ҳайрат.
Зикр кардани дуое, ки дар бораи эътироф кардани зарурати барқарорсозии минбаъда ҳангоми изҳори умед нишон дода шудааст.
Изҳори боварӣ дар бораи эътирофи принсипи ҳосили ҳосили кошташуда ҳангоми тасдиқи интизории ҳосили оянда.
Эътироф кардани миннатдорӣ дар мавриди эътирофи вафодории илоҳӣ ва тасдиқи эътимод ба таъминоти Худо.

Забур 126:1 Вақте ки Худованд асири Сионро баргардонд, мо мисли хоб дидагон будем.

Вақте ки Худованд Сионро барқарор кард, мардум аз шодӣ ва ҳайрат пур шуданд, гӯё ин хоб буд.

1. Вафодории Худо: Чӣ гуна Худо ваъдаҳояшро иҷро мекунад

2. Шодии фидя: Сарфи назар аз шароити кунунӣ шодӣ кардан

1. Ишаъё 12:2 - Албатта Худо наҷоти ман аст; Ман бовар мекунам ва наметарсам. Худованд, худи Худованд, қуввати ман ва муҳофизати ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

2. Ишаъё 61:3-4 - Ба ҳамаи онҳое ки дар Исроил мотам мегиранд, Ӯ тоҷи зебоӣ барои хокистар, баракати шодмонӣ ба ҷои мотам, ҳамду санои идона ба ҷои ноумедӣ хоҳад дод. Дар адолати худ онҳо мисли дубҳои бузург хоҳанд буд, ки Худованд барои ҷалоли Худ шинондааст.

Забур 126:2 Он гоҳ даҳони мо аз ханда, ва забони мо аз суруд пур шуд; ва дар миёни халқҳо гуфтанд: «Худованд барои онҳо корҳои бузург кардааст».

Шодии мо дар Худованд аст, зеро ки Ӯ барои мо корҳои бузург кардааст.

1. Дар Худованд шодӣ кунед, зеро корҳои Ӯ тавоно ва тавоно аст.

2. Биёед ба Худо шукр гӯем, зеро Ӯ дар ҳаёти мо корҳои бузург кардааст.

1. Забур 103:1-5 Худоро баракат деҳ, эй ҷони ман; ва ҳар он чи дар дохили ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак гӯед.

2. Ишаъё 25:1 Эй Худованд, Ту Худои ман ҳастӣ; Туро сарафроз хоҳам кард, исми Туро ситоиш хоҳам кард; зеро ки ту корҳои аҷоиб кардай; Насиҳатҳои қадимии ту вафодорӣ ва ростӣ мебошанд.

Забур 126:3 Худованд барои мо корҳои бузург кардааст; ки мо аз он хурсандем.

Худованд барои мо корҳои бузург кардааст ва мо аз некии Ӯ шод мешавем.

1. Шод шудан аз некии Худо

2. Ҳисоб кардани неъматҳои мо

1. Ирмиё 32:17 - Эй Худованд Худо! инак, бо қудрати бузурги худ осмон ва заминро офаридӣ ва бозуи худро дароз кардай, ва ҳеҷ чизи душворе барои ту нест.

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 126:4 Асирии моро, эй Худованд, мисли дарёҳои ҷануб бозгардон.

Забурнавис дуо мекунад, ки Худо онҳоро аз асирӣ баргардонад, зеро дарёҳо дар ҷануб барқарор мешаванд.

1. Барқарор кардани асирон: Чӣ гуна бояд дар имонамон навсозӣ ва тароват пайдо кунем

2. Бозгашт ба сӯи Худованд: Бозпас гирифтани шахсияти мо дар Ӯ

1. Ишаъё 43:18-19 Он чиро, ки пештараро ба ёд ored, ва чизҳои пешинро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; Акнун он берун меояд, оё дарк намекунед? Дар биёбон роҳ хоҳам сохт ва дар биёбон дарёҳо.

2. Румиён 8:37-39 Не, мо дар ҳамаи ин чизҳо ба воситаи Ӯ, ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре, ки дар тамоми махлуқот моро аз муҳаббати Худо ҷудо карда наметавонанд. Худованди мо Исои Масеҳ.

Забур 126:5 Касоне, ки бо ашк мекоранд, бо шодӣ дарав хоҳанд кард.

Онхое, ки мехнат карда, ба душворихо тоб меоранд, нихоят хурсандӣ ва каноатмандӣ мебинанд.

1. Шод шудан аз мукофоти меҳнат

2. Меваҳои меҳнат: даравидани он чи мекорӣ

1. Ғалотиён 6:9, "Ва аз корҳои нек хаста нашавем: зеро дар вақти муайяншуда дарав хоҳем кард, агар суст нашавем".

2. Ибриён 12:11, «Ҳеҷ гуна ҷазо барои ҳозира шодӣ, балки ғамовар менамояд; лекин баъдан он барои онҳое, ки ба воситаи он амал мекунанд, самараи осоиштаи адолатро медиҳад».

Забур 126:6 Ҳар кӣ берун мебарояд ва гиря мекунад ва тухми гаронбаҳо дорад, бешубҳа, бо шодӣ бармегардад ва бонҳои худро бо худ меорад.

Ондое, ки дар кори худ софдилона мехнат мекунанд, бо шодмонӣ ва муваффакиятдо мукофотонида мешаванд.

1. Он чизеро, ки мекорӣ, дарав: Тадқиқот оид ба самари хидмати содиқона

2. Шодӣ субҳ меояд: Кашф кардани баракатҳои хидмат ба Худованд

1. Ғалотиён 6:7-9 - "Фирефта нашавед: Худоро тамасхур кардан мумкин нест. Одам он чи мекорад, дарав мекунад. Ҳар кӣ мекорад, то ба ҷисми худ писанд ояд, аз ҷисм ҳалокат хоҳад даравид; ҳар кӣ барои писанд омадани Рӯҳ мекорад, аз Рӯҳ ҳаёти ҷовидониро хоҳад даравид, биёед аз корҳои нек монда нашавем, зеро дар вақти муносиб, агар таслим нашавем, дарав хоҳем кард».

2. Ишаъё 58:11 - "Худованд ҳамеша туро ҳидоят хоҳад кард; Ӯ эҳтиёҷоти туро дар замини офтобсӯз қонеъ хоҳад кард ва чаҳорчӯбаи туро мустаҳкам хоҳад кард. Ту мисли боғи сероб, мисли чашмае, ки обаш ҳеҷ гоҳ суст намешавад. "

Таронаи 127 таронаест, ки аҳамияти такя ба ризқу хиради Худоро дар ҳама ҷанбаҳои ҳаёт таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис мегӯяд, ки агар Худованд хона насозад, меҳнати коргарон беҳуда аст. Онҳо таъкид мекунанд, ки муваффақияти ҳақиқӣ аз ҷониби Худост, на танҳо аз кӯшишҳои инсон. Онҳо инчунин қайд мекунанд, ки бе баракатҳои Худо бедор мондан ва меҳнат кардан то чӣ андоза бефоида аст (Забур 126:1-2).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи баракати кӯдакон сухан ронда, онҳоро ҳамчун мерос ва мукофоти Худованд тавсиф мекунад. Онҳо кӯдаконро ҳамчун тирҳо дар дасти ҷанговар тасвир мекунанд, ки қувват ва муҳофизатро ифода мекунанд (Забур 127:3-5).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту ҳафт ҳадия
мулоҳиза дар бораи ризқи илоҳӣ,
ва эътирофи неъматҳо,

таъкид кардани тафаккуре, ки тавассути эътирофи вобастагӣ аз Худо ба даст оварда мешавад ва таъкид кардани эътирофи неъматҳои илоҳӣ.

Таваҷҷӯҳ ба эътиқод дар мавриди эътирофи зарурати ҷалби илоҳӣ ва тасдиқи бефоида будани худбоварӣ баён шудааст.
Зикр кардани бефоида будани эътирофи маҳдудиятҳо бидуни баракатҳои илоҳӣ ҳангоми изҳори ниёз ба илтифоти Худо.
Изҳори миннатдорӣ дар бораи эътироф кардани кӯдакон ҳамчун атои Худо ва тасдиқи аҳамияти онҳо.
Эътироф кардани рамзҳо дар мавриди эътирофи қувват ва муҳофизати кӯдакон ҳангоми тасдиқи арзиши онҳо ифода ёфтааст.

Забур 127:1 Магар Худованд хонаро бино кунад, онҳо беҳуда меҳнат мекунанд, ки онро месозанд; магар Худованд шаҳрро нигоҳ медорад, посбон бедор мешавад, вале бар абас.

Худованд ободкунанда ва ҳифзкунанда аст.

1. Худованд асоси мост - Чӣ тавр мо метавонем дар ҳама чиз ба Худованд такя кунем

2. Баракати амният - Чӣ гуна Худованд барои халқи худ муҳофизат мекунад

1. Забур 33:11, «Насиҳати Худованд то абад устувор аст, андешаҳои дили Ӯ барои наслҳо».

2. Забур 4:8, "Ман ҳам маро дар осоиштагӣ хоҳам гузошт ва хоҳам рафт, зеро ки Ту, эй Худованд, маро дар амн сокин мегардонӣ".

Забур 127:2 Барои ту барвақт бархостан, дер нишастан, нони ғам хӯрдан беҳуда аст, зеро ки Ӯ маҳбуби Худро ҳамин тавр хобидааст.

Вақте ки мо ба Ӯ таваккал мекунем, Худо ба мо оромӣ ва осоиштагӣ медиҳад.

1: Ба Худованд таваккал кунед ва барои оромӣ ва осоиштагӣ ба Ӯ таваккал кунед.

2: Ба Худованд такя кунед, то осоиштагӣ ва оромие, ки ба ҳамаи мо лозим аст.

1: Матто 11:28-30 - Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам.

2: Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

Забур 127:3 Инак, фарзандон мероси Худованданд, ва меваи бачадон мукофоти Ӯст.

Кӯдакон неъмати Худованданд ва бояд онҳоро гиромӣ ва тарбия кард.

1. Баракатҳои кӯдакон

2. Тарбияи мероси Худо

1. Эфсӯсиён 6:4 - "Эй падарон, фарзандони худро ба хашм наоваред, балки онҳоро дар тарбия ва насиҳати Худованд тарбия кунед".

2. Масалҳо 22:6 - «Кӯдакро ба роҳе тарбия кун, ки бояд биравад, ҳатто вақте ки пир шавад ҳам, аз он дур нахоҳад шуд».

Забур 127:4 Чунон ки тирҳо дар дасти марди тавоно ҳастанд; фарзандони наврас низ чунинанд.

Кӯдакон неъмати Худо ва манбаи қувват мебошанд.

1: Қувваи фарзандони худотарс

2: Тӯҳфаи Худо барои кӯдакон

1: Эфсӯсиён 6:1-4 Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат кунед, зеро ин дуруст аст. Падар ва модари худро эҳтиром кунед, ки ҳукми аввалин бо ваъда аст, то ки ба шумо некӣ кунад ва шумо дар рӯи замин умри дароз бинед.

2: Масалҳо 22:6 Кӯдакро ба роҳе омӯзед, ки бояд биравад, ва чун пир шавад, аз он дур нахоҳад шуд.

Забур 127:5 Хушбахт аст он касе, ки ҷасади пур аз онҳо дорад: хиҷил нахоҳанд шуд, балки бо душманон дар дарвоза сухан хоҳанд гуфт.

Муҳимияти фарзанддоршавӣ ҳамчун манбаи хушбахтии ҳақиқӣ ва воситаи муҳофизат таъкид шудааст.

1. Волидайн: Туҳфаи шодӣ ва муҳофизат

2. Дар тӯҳфаи кӯдакон шодӣ ёфтан

1. Забур 71:3-4 - Бигзор кӯҳҳо барои мардум шукуфоӣ ва теппаҳо дар адолат! Бигузор кори бенавоёни халкро хифз кунад, ба фарзандони бечорагон начот дихад, золимро торумор кунад!

2. Масалҳо 17:6 - Набераҳо тоҷи пирон ҳастанд, ва ҷалоли фарзандон падарони онҳост.

Таронаи 128 таронаест, ки дар бораи баракатҳо ва шукуфоие, ки ба онҳое, ки дар роҳҳои Худованд метарсанд ва мераванд, сухан меронад.

Сархати 1: Забурнавис хушбахтии онҳоеро, ки аз Худованд метарсанд, тасвир намуда, таъкид мекунад, ки онҳо аз самараи меҳнати худ баҳра хоҳанд бурд. Ба онҳо шукуфоӣ, қаноатмандӣ ва баракатҳо дар ҳаёташон ваъда дода шудааст (Забур 128:1-2).

Параграфи 2: Забурнавис тасвири ҳаёти пурсамар ва шодии оиларо тасвир мекунад. Онҳо дар бораи зан ҳамчун токи пурсамар дар хона ва фарзандон ҳамчун навдаҳои зайтун дар гирди дастархон сухан мегӯянд. Ин тасвир рамзи фаровонӣ, ягонагӣ ва баракатро ифода мекунад (Забур 128:3-4).

Сархати 3: Забурнавис баракат мегӯяд, ки аз Сион ба Ерусалим. Онҳо изҳори умедворӣ мекунанд, ки сулҳ ва шукуфоӣ бар халқи Худо хоҳад буд (Забур 128:5–6).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту ҳашт тӯҳфаҳо
мулоҳиза бар неъматҳо,
ва тасдиқи неъмати илоҳӣ,
таъкид кардани тафаккуре, ки тавассути эътирофи эҳтиром ба Худо ба даст меояд ва таъкид ба эътирофи ризқи фаровон.

Таъкид кардани баракат дар бораи эътирофи тарси Худо ва тасдиқи мукофотҳо барои адолат.
Зикр кардани ваъдае, ки дар бораи эътирофи шукуфоие, ки дар натиҷаи зиндагии худотарсӣ ба вуҷуд меояд, ҳангоми изҳори қаноатмандӣ.
Ифодаи тасвирҳо дар бораи эътирофи ҳаёти пурсамари оилавӣ ҳангоми тасдиқи ягонагӣ ва баракат.
Эътироф кардани баракатҳое, ки дар мавриди эътирофи илтифоти илоҳӣ бар Ерусалим ифода ёфтаанд ва изҳори хоҳиши сулҳ ва шукуфоӣ.

Забур 128:1 Хушо ҳар касе ки аз Худованд метарсад; ки бо роҳҳои Ӯ қадам мезанад.

Баракатҳои касоне, ки метарсанд ва дар роҳҳои Худованд қадам мезананд.

1. Неъматҳои тоат ба Худо

2. Шодии қадам задан дар роҳҳои Худованд

1. Такрори Шариат 28:1-2 - Ва агар ту ба садои Худованд Худои худ содиқона итоат карда, тамоми аҳкоми Ӯро, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, бодиққат ба ҷо оварӣ, Худованд Худои ту туро аз тамоми халқҳои рӯи замин боло хоҳад гузошт. . Ва ҳамаи ин баракатҳо бар ту хоҳанд омад ва ба ту хоҳанд расид, агар ба овози Худованд Худои худ итоат кунӣ.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 128:2 Зеро ки меҳнати дастҳои худро хоҳӣ хӯрд: хушбахт хоҳӣ буд, ва ин ба ту некӣ хоҳад буд.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки бо кори дасти худ қаноат кунем ва дар натиҷа ба мо хушбахтӣ ва шукуфоӣ ваъда медиҳад.

1. Мукофоти меҳнати сахтро ба даст оред

2. Қаноатмандӣ хушбахтӣ ва шукуфоӣ меорад

1. Масалҳо 22:29 - Оё мебинӣ, ки одами боғайрат дар кори худ? вай дар назди подшоҳон хоҳад истод; вай дар назди одамони бадкор наистад.

2. Ибриён 10:36 - Зеро ба шумо сабр лозим аст, то ки пас аз ба ҷо овардани иродаи Худо, ваъдаро қабул кунед.

Забур 128:3 Зани ту мисли токи пурбор дар паҳлӯи хонаи ту хоҳад буд: фарзандони ту мисли гиёҳҳои зайтун гирди дастархони туст.

Забурнавис онҳоеро, ки зану фарзандони пурсамар доранд, баракат медиҳад.

1. Баракати оилаҳои пурсамар

2. Роҳнамои Китоби Муқаддас барои парвариши оилаи худотарс

1. Такрори Шариат 28:4-8 - баракати Худованд барои итоаткорӣ

2. Масалҳо 14:1 - Зани оқил хонаи худро месозад

Забур 128:4 Инак, он кас, ки аз Худованд метарсад, ҳамин тавр хушбахт хоҳад шуд.

Забур 128:4 моро ташвиқ мекунад, ки аз Худованд битарсем, зеро вақте ки мо мекунем, Ӯ моро баракат хоҳад дод.

1. "Баракатҳои тарс аз Худованд"

2. «Шодӣ аз шинохти Худованд»

1. Масалҳо 1:7 "Тарс аз Худованд ибтидои дониш аст"

2. Забур 34:9 "Аз Худованд битарсед, эй муқаддасони Ӯ, зеро онҳое ки аз Ӯ метарсанд, аз ҳеҷ чиз камӣ надоранд"

Забур 128:5 Худованд туро аз Сион баракат хоҳад дод, ва тамоми айёми умри худ некии Ерусалимро хоҳед дид.

Худо моро барои садоқати мо баракат хоҳад дод ва мо тамоми айёми ҳаёти худ аз некии Ерусалим эҳсос хоҳем кард.

1. Неъматҳои вафодорӣ

2. Таҷрибаи некии Худо

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2. Эфсӯсиён 2:4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой аст, барои муҳаббати бузурги Худ, ки бо он моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, моро бо Масеҳ зинда кард (бо файз шумо наҷот ёфтед;)

Забур 128:6 Бале, фарзандони худро хоҳед дид, ва осоиштагӣ бар Исроил.

Забурнавис хонандаро ташвиқ мекунад, ки Худо онҳоро наслҳои фарзандонро баракат медиҳад ва ба Исроил сулҳ меорад.

1. Баракатҳои Худо: Чӣ тавр гирифтан ва ба онҳо додан - Забур 128:6

2. Ваъдаи Худо дар бораи сулҳ дар Исроил - Забур 128:6

1. Ишаъё 54:13 - "Ва ҳамаи фарзандони ту аз Худованд таълим хоҳанд гирифт; ва осоиштагии фарзандони ту бузург хоҳад буд".

2. Забур 37:25 - «Ҷавон будам, ва ҳоло пир шудаам, вале надидаам, ки одил партофта шудааст, ва насли ӯ нон талаб мекунад».

Таронаи 129 таронаест, ки дар бораи мусибатҳо ва таъқиботҳои халқи Худо нақл мекунад, аммо эътимод ба адолат ва наҷоти Худоро ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис вақтҳои зиёдеро ба хотир меорад, ки Исроил аз ҷониби душманонашон зулм ва азоб мекашиданд. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ тавр золимон онҳоро ба муносибати бераҳмона гирифтор кардаанд, аммо онҳо тасдиқ мекунанд, ки онҳо пурра мағлуб нашудаанд (Забур 128:1-3).

Параграфи 2: Забурнавис ба душманони Сион лаънат хонда, хоҳиши шикаст ва нобудшавии онҳоро баён мекунад. Онҳо бо истифода аз тасвирҳои равшан сарнавишти касонеро, ки ба халқи Худо мухолифат мекунанд, ҳамчун алафи хушки бомҳо, ки мевае дода наметавонанд, тасвир мекунанд (Забур 128:4-8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду бисту нӯҳ ҳадя
мулоҳиза дар бораи ранҷу азоб,
ва тасдиқи адолати илоҳӣ,
таъкид кардани мулоҳизаҳое, ки тавассути ба ёд овардани зулми гузашта ба даст омадаанд ва таъкид кардани эътирофи наҷоти Худо.

Таваҷҷуҳи ёдоварӣ дар бораи эътирофи таърихи мусибатҳо ҳангоми тасдиқи устуворӣ.
Зикр кардани тасдиқи дар бораи эътироф кардани мухолифати халқи Худо ҳангоми изҳори боварӣ ба ғалаба.
Изҳори даъват дар бораи эътироф кардани хоҳиши адолат нисбати душманон ва эътирофи оқибатҳои бадӣ.
Эътироф кардани тасвирҳое, ки дар бораи эътироф кардани бефоида будани муқобилат кардан ба халқи Худо ва тасдиқи умед ба доварии илоҳӣ ифода ёфтааст.

Забур 129:1 Борҳо маро аз ҷавониам азоб доданд, бигзор Исроил ҳоло бигӯяд:

Борҳо халқи Исроил аз овони ҷавониашон аз дасти душманонашон азоб кашидаанд.

1: Худо дар ранҷу азобҳои мо бо мост ва Ӯ моро ба ҷои озодӣ хоҳад овард.

2: Мо бояд содиқ бимонем ва ба қувваи Худованд таваккал кунем, ки моро дар озмоишҳоямон гузаронад.

1: Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва нотавононро қувват мебахшад.

2:1 Петрус 5:7 - Тамоми ташвишҳои худро ба гардани Ӯ андозед, зеро ки Ӯ ба шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 129:2 Борҳо маро аз ҷавониам азоб доданд, вале бар ман ғолиб наомадаанд.

Забурнавис дар бораи душвориҳое, ки аз овони ҷавонӣ дучор мешуданд, сухан меронад, аммо ба онҳо нигоҳ накарда, онҳо натавонистанд онҳоро бартараф кунанд.

1. "Ҳимояи Худо дар замонҳои душворӣ"

2. «Кувваи суботкорй»

1. Румиён 8:35-39 - "Кӣ моро аз муҳаббати Масеҳ ҷудо мекунад? Оё мусибат, ё тангӣ, ё таъқибот, ё гуруснагӣ, ё бараҳнагӣ, ё хатар ё шамшер аст?"

2. Забур 23:4 - "Гарчанде ки ман аз дараи сояи марг мегузарам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ".

Забур 129:3 Шудгорон бар пушти ман шудгор карданд, ҷӯякҳои худро дароз карданд.

Шудгорон аз паси забур шудгор карда, чуякхои дароз мондаанд.

1. Аз дард сабр кунед: Мулоҳиза дар бораи Забур 129:3

2. Истодагарии имон: Омӯзиши Забур 129:3

1. Румиён 8:18, "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо зоҳир шавад, муқоиса кардан намеарзад."

2. Ибриён 12:2, «Ба Исо, асосгузор ва комилкунандаи имони мо нигоҳ карда, Ӯ барои шодие, ки дар пеши Ӯ гузошта шуда буд, ба салиб тоб оварда, хиҷолатро рад кард ва дар тарафи рости тахти Худо нишастааст. "

Забур 129:4 Худованд одил аст, риштаҳои шарironро буридааст.

Худо одил ва одил аст ва бадкоронро барои гуноҳҳояшон ҷазо медиҳад.

1. Адолати Худо: Фаҳмидани адолати Худо

2. Оқибатҳои бадӣ: Зиндагӣ дар нури ҳукми Худо

1. Румиён 12:19-21 - Интиқом нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст, Ман подош медиҳам" мегӯяд Худованд.

2. Масалҳо 11:21 - Боварӣ ҳосил кунед, ки шарирон бечазо наmemонанд, вале одил озод хоҳанд шуд.

Забур 129:5 Бигзор ҳамаи онҳо дар ҳайрат оянд ва аз Сион нафрат доранд, баргардонанд.

Забур 129:5 даъват мекунад, ки онҳоеро, ки аз Сион нафрат доранд, хиҷил шаванд ва баргарданд.

1. Нерӯи имон: шинохт ва бартараф кардани монеаҳо.

2. Қалби Худо: дӯст доштани касоне, ки дӯст намедоранд.

1. Ишаъё 54:17 - "Ҳеҷ аслиҳае, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки дар доварӣ бар зидди ту бархоста, ту маҳкум хоҳӣ кард. Ин мероси бандагони Худованд аст, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд».

2. Румиён 8:37-39 - "На, дар ҳамаи ин чизҳо мо ба воситаи Он ки моро дӯст дошт, ғолибон бештар ҳастем. Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо ва на чизҳо на ҳозира, на чизҳои

оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонанд».

Забур 129:6 Бигзор онҳо мисли алафи болои бомҳо бошанд, ки пеш аз сабзиданаш пажмурда мешавад.

Дар порча аз ноустувории зиндагӣ сухан меравад.

1. Умр кутох аст - Оқилона зиндагӣ кунед

2. Ҳеҷ чизро ба таври оддӣ қабул накунед

1. Яъқуб 4:14 - "Дар сурате ки шумо намедонед, ки фардо чӣ мешавад. Зеро ки ҳаёти шумо чист? Он ҳатто буғест, ки барои муддати кӯтоҳ пайдо мешавад ва баъд нест мешавад."

2. Луқо 12:15-20 - "Ва ба онҳо гуфт: "Эҳтиёт бошед ва аз тамаъ ҳазар кунед, зеро ҳаёти одам аз фаровонии дороии вай иборат нест".

Забур 129:7 Бо он даравгар дасташро пур намекунад; на касе ки бофтаи синаи худро мебандад.

Худо ба мо неъматҳои бештаре додааст, ки мо ҳисоб карда наметавонем.

1. Ҳисоб кардани баракатҳои шумо: Омӯзиш оид ба Забур 129:7

2. Дарк кардани фаровонии инъомҳои Худо: Омӯзиш дар Забур 129:7

1. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як атои комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

2. Луқо 12:48 - Зеро ба ҳар кӣ бисьёр дода шудааст, аз вай бисьёр талаб карда мешавад;

Забур 129:8 Ва роҳгузарҳо низ намегӯянд: "Мубораки Худованд бар ту бод; мо туро ба исми Худованд баракат медиҳем".

Худованд онҳоеро, ки аз он ҷо мегузаранд, баракат медиҳад ва ба номи Ӯ баракатҳои худро пешкаш мекунад.

1. Қувваи баракат: Чӣ тавр аз нерӯи баракат барои ҷалоли Худо истифода бурдан мумкин аст

2. Аҳамияти неъмат: шинохти таъсири неъмат бар дигарон

1. Эфсӯсиён 1:3-6 - Худоро барои баракаташ дар Масеҳ

2. 1 Қӯринтиён 10:31 - Зиндагие, ки ба Худо писанд аст ва дигаронро баракат медиҳад

Таронаи 130 фарёди самимӣ барои раҳм ва бахшиш аст, ки изҳори орзуи амиқ барои наҷот ва барқарорсозии Худост.

Сархати 1: Забурнавис аз эътирофи андӯҳи амиқи онҳо оғоз мекунад ва аз умқи ноумедии онҳо ба Худованд нидо мекунад. Онҳо дар бораи гӯши бодиққат ва марҳамати Худо илтиҷо мекунанд ва дарк мекунанд, ки ҳеҷ кас

дар пеши Ӯ истода наметавонад, агар Ӯ гуноҳҳоро нишон диҳад (Забур 130:1-4).

Сархати 2: Забурнавис умеди бепоёнро ба Худованд изҳор намуда, интизории онҳоро бо интизории посбононе, ки субҳро интизоранд, муқоиса мекунад. Онҳо исроилиёнро ташвиқ мекунанд, ки ба Худованд умед баста, онҳоро ба муҳаббати устувори Ӯ ва кафорати фаровони Ӯ бовар кунонанд (Забур 130:5–8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сӣ тӯҳфаҳо
илтиҷо барои раҳмат,
ва тасдиқи умед,
таъкиди ифодае, ки тавассути эътирофи изтироб ба даст оварда шудааст ва таъкид кардани эътирофи бахшиши илоҳӣ.

Талабот дар мавриди эътирофи эҳтиёҷ ба раҳмати Худо ва эътирофи заъфи инсон.
Ёдоварӣ кардани боварӣ дар бораи эътироф кардани умед ба наҷоти Худо ҳангоми изҳори боварӣ.
Изҳори рӯҳбаландӣ дар бораи эътирофи муҳаббати устувори Худо ва тасдиқи кафорати фаровон.
Эътироф кардани иштиёқ дар мавриди эътирофи бахшиши илоҳӣ ва тасдиқи эътимод ба наҷоти Худо.

Забур 130:1 Аз қаъри ту, эй Худованд, нидо кардам.

Забурнавис бо андӯҳи амиқ сӯи Худованд нидо мекунад.

1. Амиқҳои имони мо: Чӣ гуна мо дар вақти ниёз ба Худо такя мекунем

2. Нидо кардан ба Худованд: Вобастагии мо аз Худо дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 41:10, "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Румиён 8:26-27, "Ҳамин тавр Рӯҳ ба мо дар заъфи мо кӯмак мекунад. Зеро мо намедонем, ки дар бораи чӣ бояд дуо гӯем, балки Худи Рӯҳ барои мо бо оҳу нолаҳои аз ҳад амиқ барои калом шафоат мекунад. Ва касе ки ҷустуҷӯ мекунад. дилҳо медонад, ки фикри Рӯҳ чист, зеро Рӯҳ мувофиқи хости Худо барои муқаддасон шафоат мекунад».

Забур 130:2 Худовандо, овози маро бишнав: бигзор гӯшҳои Ту ба овози илтиҷоҳои ман гӯш диҳанд.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки ба дуоҳои ӯ бодиққат бошад.

1. Қувваи дуо: Омӯзиши гӯш кардани овози Худо

2. Донистани кай дуо кардан: Фаҳмидани зарурияти дархостҳои мо

1. Яъқуб 4:3 - "Шумо мепурсед ва намегиред, зеро хато талаб мекунед, то онро барои ҳавасҳои худ сарф кунед."

2. Филиппиён 4:6-7 - "Дар бораи ҳеҷ чиз ғамхорӣ накунед, балки дар ҳама чиз ба воситаи дуо ва илтиҷо бо шукргузорӣ хоҳишҳои шумо ба Худо маълум карда шаванд".

Забур 130:3 Агар Ту, эй Худованд, ба гуноҳҳо ишора кунӣ, эй Худованд, кӣ истодагарӣ мекунад?

Забурнавис савол медиҳад, ки оё касе метавонад истодагарӣ кунад, агар Худо ба гуноҳҳои онҳо аҳамият диҳад ва ҷазо диҳад?

1. омурзиши Худо: умеди кафорат

2. Эътироф кардани гуноҳи мо: Асоси тавба

1. Румиён 3:23-24 - "Зеро ки ҳама гуноҳ карданд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд ва бо файзи Ӯ ҳамчун тӯҳфа, ба воситаи фидияе, ки дар Исои Масеҳ аст, сафед карда шуданд".

2. 1 Юҳанно 1:8-9 - "Агар мо гӯем, ки гуноҳе надорем, худамонро фиреб медиҳем, ва ҳақиқат дар мо нест. Агар мо ба гуноҳҳои худ иқрор шавем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва пок кунад. моро аз ҳар ноинсофӣ».

Забур 130:4 Аммо омурзиш бо ту ҳаст, то ки ту битарсӣ.

омурзиш аз ҷониби Худост ва бояд эҳтиром карда шавад.

1. Қувваи бахшидан: Омӯзиши эҳтиром ба раҳмати Худо

2. Тарс аз Худо: эътирофи фазли бепоёни Ӯ

1. Қӯлассиён 3:13 - Ба ҳамдигар таҳаммул кунед ва агар касе аз дигаре шикоят дошта бошад, якдигарро бахшед; чунон ки Худованд шуморо бахшидааст, шумо низ бояд бибахшед.

2. 1 Юҳанно 4:7-8 - Эй маҳбубон, биёед якдигарро дӯст дорем, зеро муҳаббат аз ҷониби Худост ва ҳар кӣ дӯст медорад, аз Худо таваллуд ёфтааст ва Худоро мешиносад. Ҳар кӣ дӯст надорад, Худоро намешиносад, зеро Худо муҳаббат аст.

Забур 130:5 Ман интизори Худованд ҳастам, ҷонам мунтазир аст, ва ба каломи Ӯ умед дорам.

Муҳимияти интизории Худованд ва таваккал ба каломи Ӯ.

1. Дар душвориҳо ба Худованд таваккал кардан

2. Умед ба Каломи Худованд

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, - нақшаҳои некӯаҳволиро дорам, на барои бадӣ, то ба шумо оянда ва умед ато кунам.

2. Румиён 8:25 - Аммо агар мо ба он чизе ки намебинем, умедвор бошем, мо онро бо сабр интизорем.

Забур 130:6 Ҷони ман интизори Худованд аст, бештар аз бедорҳои саҳар;

Забурнавис орзуи Худовандро ифода мекунад, ки аз онҳое, ки саҳарро бесаброна интизоранд, болотар аст.

1. Интизори Парвардигор: Аҳамияти сабр дар имон

2. Иҷозат додан ва иҷоза додан ба Худо: таваккал ба вақти илоҳӣ

1. Румиён 8:25 - Ва агар мо ба он чизе ки ҳанӯз надорем, умедвор бошем, мо онро босаброна интизорем.

2. Ишаъё 40:31 - Онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

Забур 130:7 Бигзор Исроил ба Худованд умед бахшад, зеро ки марҳамат бо Худованд аст, ва кафорати фаровон бо Ӯст.

Умед ба Худованд, зеро ки Ӯ меҳрубон аст ва кафорати фаровон медиҳад.

1: Мо метавонем шодӣ ва умедро аз марҳамат ва кафорати Худованд пайдо кунем.

2: Боварӣ ба Худованд ба мо осоиштагӣ ва тасаллӣ меорад.

Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо аз муҳаббати бузурги худ ба мо Худо, ки дар марҳамат бой аст, моро бо Масеҳ зинда кард, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, шумо бо файз наҷот ёфтаед.

Забур 130:8 Ва Ӯ Исроилро аз тамоми шароратҳои худ раҳо хоҳад кард.

Ин ояти Забур 130 дар бораи он сухан меравад, ки Худо Исроилро аз тамоми гуноҳҳояш раҳо мекунад.

1. Қудрати кафорат: Чӣ гуна Худо моро аз гуноҳҳоямон шифо медиҳад

2. Муҳаббати Худо: Чӣ гуна Худо бо вуҷуди камбудиҳоямон моро мебахшад

1. Ишаъё 43:25 - Ман ҳастам, ки гуноҳҳои шуморо ба хотири худ маҳв мекунам ва гуноҳҳои шуморо дигар ба хотир намеоварам.

2. Титус 3: 4-7 - Аммо вақте ки некӣ ва меҳрубонии Худои Наҷотдиҳандаи мо зоҳир шуд, Ӯ моро на аз рӯи аъмоле, ки мо дар адолат анҷом медиҳем, балки аз рӯи марҳамати худ, бо шустани эҳё ва навсозӣ наҷот дод. Рӯҳулқудсро, ки Ӯ ба воситаи Исои Масеҳи Наҷотдиҳандаи мо бар мо ба таври фаровон рехт, то ки мо бо файзи Ӯ сафед шуда, вориси умеди ҳаёти ҷовидонӣ гардем.

Таронаи 131 таронаест, ки фурӯтанӣ, қаноатмандӣ ва эътимод ба Худоро ифода мекунад. Он вобастагии кӯдакиро ба Худо ташвиқ мекунад, на ба ғурур ва орзуҳои дунявӣ.

Сархати 1: Забурнавис изҳор мекунад, ки дили онҳо мағрур ё мағрур нест ва онҳо ба чизҳое, ки аз ақлашон берун аст, машғул нестанд. Баръакс, онҳо рӯҳи худро мисли кӯдаки ширхӯрда бо модараш ором ва ором карданд (Забур 131:1-2).

Сархати 2: Забурнавис исроилиёнро даъват мекунад, ки ҳам ҳоло ва ҳам то абад ба Худованд умед бахшанд. Онҳо аҳамияти қаноатмандиро дар ҳузури Худо таъкид мекунанд, на аз паи орзуҳои олӣ (Забур 130:3).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию як ҳадя
инъикоси фурӯтанӣ,
ва тасдиқи эътимод,
таъкид кардани тафаккуре, ки тавассути рад кардани кибру ғурур ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи ҳидоятҳои илоҳӣ.

Таъкид кардани фурӯтанӣ дар мавриди эътирофи набудани ғурур ҳангоми эътирофи маҳдудиятҳо.
Зикр кардани оромӣ дар робита ба эътирофи сулҳ дар дарун ҳангоми изҳори қаноатмандӣ.
Бо баёни насиҳат оид ба эътироф кардани зарурати эътимод ба роҳнамоии Худо ва тасдиқи умеди абадӣ.
Таваҷҷӯҳ ба эътирофи қаноатмандӣ дар ҳузури Худо ва тасдиқи рад кардани шӯҳратпарастии дунявӣ ифода ёфтааст.

Забур 131:1 Худовандо, дили ман мағрур нест ва чашмони ман баланд нест: на дар корҳои бузург ва на дар чизҳои аз ҳад зиёд барои ман машқ намекунам.

Дилам дар назди Худованд фурӯтан аст.

1. Қудрати фурӯтанӣ: Чӣ гуна дили фурӯтан ба баракат мебарад

2. Рад кардани мағрурӣ: Интихоби зиндагии паст дар итоат ба Худо

1. Яъқуб 4:6 - "Аммо Ӯ файзи бештар медиҳад. Бинобар ин Ӯ мегӯяд: "Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба фурӯтанон файз медиҳад."

2. 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, ҷавонон, ба пирони худ итоат кунед. Бале, ҳамаатон ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, аммо ба Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

Забур 131:2 Ман худамро мисли кӯдаке, ки аз модараш ҷудо шудааст, рафтор ва ором кардам: ҷонам мисли кӯдаки ширхӯрда аст.

Ин ояти Забур 131 моро бармеангезад, ки бо фурӯтании кӯдакона ва вобастагӣ ба Ӯ ба Худо наздик шавем.

1: "Худо мехоҳад, ки мо бо фурӯтании кӯдакӣ назди Ӯ биёем"

2: "Бигзор Худо моро бо қуввати худ тасаллӣ диҳад"

1: Матто 11:28-30 Назди Ман биёед, эй ҳамаи меҳнаткашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ медиҳам. Юғи маро ба гардани худ гиред ва аз ман

биомӯзед, зеро ки ман ҳалим ва фурӯтан ҳастам, ва ҷонҳои шумо оромӣ хоҳед ёфт. Зеро юғи ман осон аст ва бори ман сабук аст.

2:1 Петрус 5:5-7 Ҳамин тавр, шумо, ки ҷавонтар ҳастед, ба пирон итоат кунед. Ҳамаатон дар баробари якдигар фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобил аст, вале ба фурӯтанон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ дар вақти лозима шуморо сарафроз гардонад ва тамоми ғамҳои шуморо ба гардани Ӯ вогузорад, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 131:3 Бигзор Исроил аз ин баъд ва то абад ба Худованд умед бахшад.

Забур 131:3 Исроилро ташвиқ мекунад, ки ҳоло ва ҳамеша ба Худованд умед бахшанд.

1. Дар замонҳои номуайянӣ ба Худованд умед пайдо кардан

2. Қувваи умед дар ваъдаҳои Худо

1. Забур 33:22, "Муҳаббати устувори Ту, эй Худованд, бар мо бод, чунон ки мо ба Ту умед дорем".

2. Ишаъё 40:31, "Аммо онҳое ки мунтазири Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бархостанд; давида, хаста нахоҳанд шуд; роҳ хоҳанд рафт ва суст нашаванд".

Таронаи 132 таронаест, ки ба аҳде, ки Худо бо Довуд бастааст ва хоҳиши ҳузури Худо дар Сион сокин шуданро дорад.

Сархати 1: Забурнавис хоҳиши гарми Довудро дар бораи пайдо кардани манзил барои Худованд ба ёд меорад ва ваъда медиҳад, ки то даме ки ӯ барои Худо ҷой наёбад, ором намегирад. Онҳо нақл мекунанд, ки чӣ тавр Довуд сандуқи аҳдро ёфта, ба Сион овард ва мехост, ки ҳузури Худо дар он ҷо бимонад (Забур 131:1-5).

Сархати 2: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки вафодорӣ ва ваъдаҳои Довудро дар хотир нигоҳ дорад ва Ӯро даъват мекунад, ки аз тадҳиншудаи худ рӯй нагардонад. Онҳо орзуи ҳузури Худоро дар Сион баён намуда, изҳор мекунанд, ки дар ҷустуҷӯи манзили Ӯ бас нахоҳанд шуд (Забур 131:6-9).

Сархати 3: Забурнавис дар бораи ваъдаи Худованд дар бораи баракат додан ва барпо кардани насли Довуд дар тахт сухан меронад. Онҳо аз интизории садоқати Худо шодӣ мекунанд ва тасдиқ мекунанд, ки Ӯ Сионро ҳамчун манзили абадии Худ интихоб кардааст (Забур 131:10–18).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию ду тӯҳфа
инъикоси садоқати Довуд,
ва тасдиқи ваъдаҳои илоҳӣ,
таъкид кардани мулоҳизаҳое, ки тавассути ба ёд овардани ҷустуҷӯи манзил ба даст омадаанд ва таъкид кардани эътирофи садоқати Худо.

Таъкид кардани садоқат дар мавриди эътироф кардани хоҳиши Довуд ба ҷои истиқомат ва эътирофи ӯҳдадории ӯ.
Ёдоварӣ кардани дархосте, ки дар бораи эътироф кардани иштиёқ ба ҳузури илоҳӣ ҳангоми изҳори эътимод ба Худо нишон дода шудааст.

Изҳори итминон дар бораи эътироф кардани ваъдаи ба Довуд додашуда ҳангоми тасдиқи интизории иҷроиш.
Эътироф кардани шодӣ дар мавриди эътирофи интихоби Сион ҳамчун манзили абадӣ ва тасдиқи эътимод ба баракатҳои илоҳӣ.

Забур 132:1 Худовандо, Довуд ва тамоми андӯҳҳояшро ба ёд овар!

Ин тарона ба Худо ёдрас мекунад, ки Довудро ва ҳама чизеро, ки ӯ аз сар гузаронидааст, ба ёд орад.

1. Боварӣ ба Худо дар замонҳои мусибат

2. Ёдоварӣ аз вафодории Худо дар замонҳои душвор

1. Забур 131:1

2. Ибриён 13:5-6 Ҳаёти худро аз ишқи пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Худо гуфтааст, ки ман ҳеҷ гоҳ шуморо тарк намекунам; ҳаргиз туро тарк намекунам.

Забур 132:2 Чӣ гуна ӯ ба Худованд қасам хӯрд, ва ба Худои тавонои Яъқуб назр кард;

Забурнавис дар бораи садоқати Худо ва ваъдаҳои ба халқи худ нақл мекунад.

1: Худо мӯъмин аст ва ба ваъдаҳояш вафо кардааст

2: Муҳаббати аҳди Худо ба халқи худ

1: Isaiah 55:3 Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва бо ту аҳди ҷовидонӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд.

2: Яъқуб 1:17 Ҳар як инъоми нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз ҷониби Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 132:3 Албатта, ман ба хаймаи хонаи худ намеоям ва ба бистари худ нахоҳам рафт;

Забурнавис ваъда медиҳад, ки то даме ки Худованд ваъдаҳояшро иҷро накунад, аз бароҳатии хона худдорӣ мекунад.

1. Исо: Иҷрокунандаи ваъдаҳои Худо

2. Сабти имон дар замонҳои душвор

1. Ишаъё 49:23 - "Ва подшоҳон падарони ширдеҳаи ту, ва маликаҳо модарони ширдеҳи ту хоҳанд буд: ба ту рӯй ба рӯи замин саҷда хоҳанд кард, ва ғубори пойҳои туро лесид; ва ту хоҳӣ дошт, ки Ман Худованд ҳастам, зеро ки интизори Ман ҳастанд, хиҷил нахоҳанд шуд».

2. Ибриён 11:1 - «Акнун имон моҳияти чизҳои умедбахш ва далели чизҳои нонамоён аст».

Забур 132:4 Ба чашмони худ хоб нахоҳам дод, ва ба пилконам хоб нахоҳам дод,

Забурнавис азми қавӣ дорад, ки дар хидмат ба Худо ҳушёр ва ҳушёр бимонад.

1. Қувваи устувории дилчасп

2. Чӣ тавр дар хидмат ба Худо бедор монем

1. Матто 26:41 - "Бедор бошед ва дуо гӯед, то ба васвасаҳо дода нашавед. Зеро ки рӯҳ омода аст, аммо ҷисм нотавон аст".

2. 1 Таслӯникиён 5:6 - «Пас, биёед мисли дигарон, ки дар хобанд, набошем, балки ҳушёр ва худдор бошем».

Забур 132:5 То он даме, ки барои Худованд макон пайдо кунам, маскан барои Худои тавонои Яъқуб.

Забурнавис хоҳиши пайдо кардани ҷой барои Худованд ва манзил барои Худои тавонои Яъқубро баён мекунад.

1. Худо сазовори беҳтаринҳост: Қудрати дар дилҳоямон ҷой додан барои Худованд

2. Таъсиси манзил барои Худо дар ҳаёти мо

1. Матто 6:21 - Зеро ҳар ҷое ки ганҷи шумост, дили шумо низ дар он ҷо хоҳад буд

2. Юҳанно 14:23 - Исо дар ҷавоби вай гуфт: «Ҳар кӣ Маро дӯст дорад, каломи Маро риоя хоҳад кард; ва Падари Ман ӯро дӯст хоҳад дошт, ва Мо назди ӯ омада, хонаи Худро бо ӯ хоҳем сохт.

Забур 132:6 Инак, мо дар бораи он дар Эфрато шунидаем: онро дар саҳроҳои ҳезум ёфтем.

Суруди Довуд нақл мекунад, ки чӣ тавр ӯ дар бораи манзили Худованд дар Эфрато шунида, онро дар саҳроҳои ҳезум ёфт.

1. Манзили Худо паноҳгоҳ ва оромиш аст.

2. Худовандро дар ҳама ҷо биҷӯед - Ӯ пайдо мешавад.

1. Ишаъё 26:3 - "Ту ӯро, ки фикраш дар Ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ӯ ба Ту таваккал мекунад".

2. Ирмиё 29:13 - "Шумо Маро хоҳед ҷуст ва Маро хоҳед ёфт, вақте ки Маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

Забур 132:7 Мо ба хаймаҳои Ӯ меравем, дар зери пои Ӯ саҷда хоҳем кард.

Парастандагони Худо ваъда медиҳанд, ки ба хаймаҳои ӯ дохил мешаванд ва ҳамчун як эҳтиром ва эҳтиром дар назди Ӯ саҷда мекунанд.

1. Муҳимияти ибодати Худо дар хаймаи ӯ

2. Аҳамияти саҷда кардан дар назди Худо

1. Забур 95:6 - "Оё биё, биёед саҷда кунем ва саҷда кунем; дар пеши Худованд, Офаридгори худ зону шавем!"

2. Ишаъё 6:1-2 - "Дар соле, ки подшоҳ Узиё мурд, ман Худовандро дидам, ки бар тахт нишастааст, баланд ва боло буд; ва қатори ҷомааш маъбадро пур кард. Дар болои ӯ серафим меистод. Ҳар яке шаш нафар дошт. бол: бо ду бол руяшро пушонда, бо ду пой пушида, бо ду бол парвоз мекард».

Забур 132:8 Бархез, эй Худованд, ба оромии Худ! ту ва сандуқи қуввати Ту.

Худо мехоҳад, ки мо ба сӯи Ӯ биёем, Ӯ паноҳгоҳ ва қуввати мост.

1: Мо бояд ба Худованд ҳамчун паноҳгоҳ ва қуввати худ такя кунем.

2: Мо бояд ба сӯи Худованд бархезем ва Ӯро ҳамчун паноҳгоҳ ва қуввати худ қабул кунем.

1: Хуруҷ 15:2 - Худованд қуввати ман ва суруди ман аст; вай наҷоти ман шудааст.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 132:9 Бигзор коҳинонат адолатро бипӯшанд; ва бигзор муқаддасони ту аз шодӣ нидо кунанд.

Забурнавис адолатро барои ҳамаи коҳинон ва шодии ҳама муқаддасонро ташвиқ мекунад.

1. Шодии адолат

2. Дар либоси адолат

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, ва ҷомаи адолатро дар бар ман кардааст.

2. Румиён 13:14 - Аммо шумо бар Исои Масеҳи Худованд бошед ва барои ҷисм ғамхорӣ накунед, то ки ҳавасҳои онро иҷро кунед.

Забур 132:10 Ба хотири бандаат Довуд рӯи тадҳиншудаи Худро рӯй нагардон.

Ин оят ба Худо насиҳатест, ки ба аҳди худ бо Довуд содиқ бимонад ва тадҳиншудаи Ӯро аз байн набарад.

1. «Вафодории Худо ба ваъдаҳояш»

2. «Қудрати Тадҳиншуда»

1. Ишаъё 55:3 - "Гӯши худро хам карда, назди ман биёед: бишнав, ва ҷони ту зинда хоҳад шуд; ва ман бо ту аҳди абадӣ хоҳам баст, ҳатто марҳамати Довуд."

2. 2 ба Қӯринтиён 1:20 - «Зеро ки ҳама ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки ҷалоли Худо ба воситаи мо».

Забур 132:11 Худованд ба Довуд ба ростӣ қасам хӯрд; аз он рӯй намегардонад; Аз меваи бадани ту бар тахти ту хоҳам гузошт.

Худованд ваъда додааст, ки насли Довудро ҳоким месозад.

1: Ваъдаҳои Худо содиқ ва ростанд ва Ӯ ҳаргиз аз он бозмегардад.

2: Худо қудрати ниҳоӣ аст ва Ӯ қудрат дорад, ки ба мо барои иҷрои тақдирамон қувват бахшад.

1:2 Қӯринтиён 1:20 - Зеро ҳамаи ваъдаҳои Худо дар Ӯ оре ва дар Ӯ Омин аст, то ки Худо ба воситаи мо ҷалол диҳад.

2: Такрори Шариат 28:13 - Ва Худованд туро сар хоҳад кард, на дум; ва танҳо болотар хоҳӣ буд, ва дар зер нахоҳӣ буд; агар ба аҳкоми Худованд Худои худ, ки имрӯз ба ту амр мефармоям, гӯш диҳӣ, риоя ва ба ҷо овар.

Забур 132:12 Агар фарзандони ту ба аҳди Ман ва шаҳодати Маро, ки ба онҳо таълим медиҳам, риоя кунанд, фарзандони онҳо низ то абад бар тахти Ту хоҳанд нишаст.

Худо моро водор мекунад, ки аҳд ва шаҳодати Ӯро ба фарзандонамон супорем, то онҳо аз фазли Ӯ баракат пайдо кунанд.

1. Аҳди Худо: Ба фарзандони мо мероси муқаддас гузоштан

2. Таълими шаҳодат: Тарбияи фарзандони мо дар роҳҳои Худованд

1. Забур 78:5-7 - "Зеро ки Ӯ дар Яъқуб шаҳодате муқаррар кард ва дар Исроил шариат муқаррар кард, ки ба падарони мо амр фармудааст, ки ба фарзандони худ таълим диҳанд, то насли оянда онҳоро, кӯдакони ҳанӯз таваллуднашударо бишносад ва бархоста шавад. ва ба фарзандони худ бигӯед, то ки ба Худо умед баста, корҳои Худоро фаромӯш накунанд, балки аҳкоми Ӯро риоят кунанд».

2. Такрори Шариат 6: 4-9 - "Гӯш кун, эй Исроил: Худованд Худои мо, Худованд як аст. Ту Худованд Худои худро бо тамоми дили ту ва бо тамоми ҷони ту ва бо тамоми қуввати ту дӯст бидор. Ва ин суханон ки имрӯз ба ту амр мефармоям, дар дили ту хоҳад буд: онҳоро ба фарзандони худ боғайрат омӯз, ва дар бораи онҳо сухан гӯй, вақте ки дар хонаи худ нишинӣ, ва ҳангоме ки дар роҳ меравӣ, ва ҳангоми хобидан ва бархостанӣ. Онҳоро ҳамчун аломате бар дасти худ бибанд, ва онҳо мисли пеши чашмони ту хоҳанд буд, ва онҳоро бар панҷараҳои дари хонаи худ ва бар дарвозаҳои худ бинавис».

Забур 132:13 Зеро ки Худованд Сионро баргузид; Ӯ онро барои манзили худ хоста буд.

Худованд Сионро ҳамчун манзили худ баргузид.

1. Қудрати интихоби Худо - омӯхтани аҳамияти қарори Худо дар бораи хонаи худ кардани Сион.

2. Зиндагӣ дар Сион - Чӣ тавр зиндагӣ кардан мумкин аст, ки интихоби Худои Сионро эҳтиром кунад.

1. Матто 5:34-35 - «Аммо ба шумо мегӯям: ҳеҷ гоҳ ба осмон қасам нахӯред, зеро он тахти Худост ё ба замин, зеро он зери пои Ӯст ё ба Ерусалим , зеро он шаҳри Подшоҳи бузург аст».

2. Ишаъё 12:6 - «Фарьёд кун ва бо шодӣ суруд хон, эй сокини Сион, зеро ки дар миёни ту бузург аст Подшоҳи Исроил».

Забур 132:14 Ин аст оромии то абад; Ман дар ин ҷо сокин хоҳам буд; зеро ки ман инро мехостам.

Дар Забур 131:14 гуфта мешавад, ки Худо мехоҳад то абад бо халқи худ бимонад.

1. Бароҳатии оромии ваъдашудаи Худо

2. Боварӣ ба Худо, ки ҷои зистро фароҳам кунад

1. Ишаъё 11:10 - Ва дар он рӯз решаи Йисой пайдо хоҳад шуд, ки вай аломати қавм хоҳад буд; Халқҳо онро ҷустуҷӯ хоҳанд кард, ва оромии ӯ ҷалол хоҳад ёфт.

2. Ибриён 4:9-11 - Пас, барои халқи Худо оромӣ боқӣ мемонад. Зеро касе ки ба оромии Ӯ дохил шудааст, вай низ аз аъмоли худ қатъ шудааст, чунон ки Худо аз аъмоли Худ. Пас, биёед кӯшиш кунем, ки ба он оромӣ дохил шавем, мабодо касе ба ҳамон намунаи беимонӣ дучор нашавад.

Забур 132:15 Рушди ӯро баракат хоҳам дод, Бечораашро аз нон сер хоҳам кард.

Худо ваъда медиҳад, ки баракати фаровон медиҳад ва ниёзмандонро рӯзӣ медиҳад.

1. Худованд дар таъмини ниёзҳои мо мӯътмин аст

2. Неъмати фаровонӣ

1. Матто 6:25-34 Дар бораи ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ мехӯред ва чӣ менӯшед; ё дар бораи бадани худ, чӣ мепӯшед. Ба паррандагони ҳаво нигоҳ кунед; онҳо намекоранд, дарав намекунанд ё дар анборҳо захира намекунанд, лекин Падари осмонии шумо онҳоро мехӯронад.

2. Филиппиён 4:19 Ва Худои ман тамоми эҳтиёҷоти шуморо мувофиқи сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ қонеъ хоҳад кард.

Забур 132:16 Ва коҳинонашро низ наҷот мепӯшонам, ва муқаддасонаш аз шодӣ фарьёд хоҳанд зад.

Наҷоти Худо рӯҳониён ва муқаддасони Ӯро шод мегардонад.

1. Шодии наҷот

2. Дар наҷот либос пӯшидаанд

1. Забур 132:16

2. Румиён 10: 9-10: "Агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Худованд аст ва бо дили худ имон оваред, ки Худо Ӯро аз мурдагон эҳьё кард, наҷот хоҳед ёфт. Зеро ки шумо бо дили худ имон меоваред ва сафед шуда, бо даҳони худ эътироф мекунӣ ва наҷот меёбӣ».

Забур 132:17 Дар он ҷо шохи Довудро шукуфта хоҳам кард: Барои тадҳиншудагон чароғе таъин кардам.

Ин оят дар бораи ваъдаи Худо ба Довуд сухан меронад, ки ваъдаашро иҷро кунад ва барои Исроил Подшоҳ фароҳам кунад.

1. "Чароғи ваъда: Иҷрои аҳди Худо ба Довуд"

2. "Шохи Довуд: ризқи бепоёни Худо барои халқи худ"

1. 2 Подшоҳон 7:11-16 - ваъдаи Худо ба Довуд

2. Ишаъё 9:1-7 - омадани Масеҳ ва иҷрои ваъдаи Худо ба Довуд.

Забур 132:18 Душманони ӯро нангин мепӯшонам, вале тоҷи вай бар ӯ мешукуфад.

Худо душманони халқи Худро нангин мепӯшонад, вале халқи Ӯ бо тоҷи ҷалол нашъунамо хоҳад ёфт.

1. Ваъдаи ҳифзу ризқи Худо

2. Зебоии адолат подош дода мешавад

1. Ишаъё 61:10 - Ман дар Худованд хеле шод хоҳам шуд, ҷонам дар Худои худ шод хоҳад шуд; зеро ки Ӯ маро бо либоси наҷот дар бар кардааст, Ӯ маро бо ҷомаи адолат пӯшонидааст, чунон ки домод худро бо зинатҳо пӯшидааст, ва мисли арӯс бо ҷавоҳироти худ ороиш медиҳад.

2. Ваҳй 3:9 - Инак, Ман онҳоро аз куништҳои шайтон хоҳам кард, ки мегӯянд, яҳудӣ ҳастанд, вале дурӯғ мегӯянд; инак, онҳоро водор хоҳам кард, ки омада, пеши пойҳои Ту саҷда кунанд ва бидонанд, ки Туро дӯст доштаам.

Таронаи 133 таронаест, ки зебоӣ ва баракати ягонагии халқи Худоро таҷлил мекунад.

Сархати 1: Забурнавис некӣ ва хушнудии бародаронеро, ки дар ягонагӣ зиндагӣ мекунанд, эълон мекунад. Онҳо бо тасвирҳои равшан истифода мебаранд, то ин ягонагиро бо равғани қиматбаҳое, ки ба сар рехта, аз риш рехта мешавад ва мисли шабнам дар кӯҳи Ҳермон тароват медиҳад, муқоиса мекунанд (Забур 132:1-3).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию се тӯҳфаҳо
инъикоси зебоии ваҳдат,
таъкид кардани мулоҳизаҳое, ки тавассути эътирофи баракатҳое, ки аз муносибатҳои мувофиқ ба даст меоянд, ба даст оварда шудаанд.

Бо таъкиди сипосгузорӣ дар мавриди эътирофи некиву хушнудии ваҳдати бародарон.

Зикр кардани тасвирҳои пешниҳодшуда дар бораи эътирофи сарвати ҷомеаи муттаҳид ҳангоми изҳори тароват.
Ифодаи рамзӣ, ки дар мавриди эътирофи арзиши муносибатҳои ҳамоҳанг ҳангоми тасдиқи баракатҳои гирифташуда нишон дода шудааст.
Эътироф кардани ҷашн дар бораи эътирофи зебоӣ дар ягонагӣ дар байни халқи Худо ва таъкид кардани шодӣ дар муошрати муштарак ифода ёфтааст.

Забур 133:1 Инак, чӣ қадар хуб ва чӣ гуворо аст, ки бародарон дар ягонагӣ зиндагӣ кунанд!

Вакте ки одамон якдил бошанд, хуб ва гуворо аст.

1. Баракати ягонагӣ - Забур 133:1

2. Қудрати якҷоя - Забур 133:1

1. Воиз 4:9–12

2. Румиён 12:4–5

Забур 133:2 Он мисли равғани атрафшони қиматбаҳо бар сари риш, ҳатто ба риши Ҳорун, то домани ҷомаҳои ӯ мефаромад;

Забурнавис баракатҳои Худоро ба равғани атрафшон монанд мекунад, ки сар, риш ва либоси Ҳорунро мепӯшонад.

1. Неъмати Худо фаровон аст ва моро аз сар то по фаро мегирад.

2. Худо ҳамеша бо мо аст, ҳатто дар вақти ниёзи мо.

1. Забур 133:2 - Он мисли равғани атрафшони гаронбаҳо бар сари, ки ба риш, ҳатто ба риши Ҳорун мерехт: то домани ҷомаҳои ӯ мефаромад;

2. Яъқуб 1:17 - Ҳар як атои нек ва ҳар як бахшоиши комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш нест.

Забур 133:3 Мисли шабнам Ҳермон, ва мисли шабнам, ки бар кӯҳҳои Сион нозил шуд, зеро ки дар он ҷо Худованд баракатро амр фармудааст, ва ҳаёти ҷовидонӣ.

Ин оят дар бораи баракати Худо сухан меронад, ки ҳаёт ва сулҳро ҳатто ба баландтарин ҷойҳо дар рӯи замин меорад.

1. Баракати Худо ҳаёт ва оромиш меорад

2. Дуруди Худоро ба даст ored ва зиндагию оромиш пайдо кунед

1. Ишаъё 55:12 - "Зеро ки ту бо шодӣ берун хоҳӣ рафт ва бо осоиштагӣ пеш хоҳӣ рафт; кӯҳҳо ва теппаҳо дар пеши ту суруд хоҳанд хонд, ва ҳамаи дарахтони саҳро кафкӯбӣ хоҳанд кард."

2. Юҳанно 10:10 - "Дузд танҳо барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан меояд. Ман омадаам, ки онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро ба фаровонӣ дошта бошанд."

Таронаи 134 таронаест, ки бандагони Худовандро даъват мекунад, ки Ӯро баракат диҳанд ва дар иваз баракати Ӯро биҷӯянд.

Сархати 1: Забурнавис ба коҳинони левизода, ки дар вақти посбонҳои шабона дар хонаи Худованд хизмат мекунанд, муроҷиат мекунад. Онҳо онҳоро насиҳат медиҳанд, ки дастҳои худро барои сачда боло бардошта, Худовандро ҳамду сано гӯянд ва мавқеи Ӯро ҳамчун Офаридгори осмону замин таъкид мекунанд (Забур 133:1-3).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию чор тӯҳфа
даъват ба ибодат ва баракат,
таъкид кардани насиҳате, ки тавассути муроҷиат ба коҳинҳо ба даст оварда шудааст ва таъкид кардани эътирофи ҳокимияти Худо.

Даъвати таъкидкунанда дар бораи даъвати коҳинон ба ибодат ва баракати Худо.
Зикр кардани дастуре, ки дар бораи бардоштани дастҳо бо эҳтиром ва эътироф кардани нақши Худо ҳамчун Офаридгор нишон дода шудааст.
Ифодаи ёдраскунӣ дар бораи эътирофи вазифаи коҳинӣ ҳангоми тасдиқи эътирофи қудрати илоҳӣ.
Эътироф кардани ҳамду сано дар мавриди эътирофи ҳокимияти Худо ва таъкид ба эҳтиром дар ибодат.

Забур 134:1 Инак, Худовандро муборак гӯед, эй ҳамаи бандагони Худованд, ки шабона дар хонаи Худованд меистанд.

Ин тарона бандагони Худовандро ташвиқ мекунад, ки Ӯро дар хонаи Худованд баракат гӯянд, махсусан шабона.

1. Баракати баракати Худованд: Қудрати ҳамду сано дар хонаи Худованд

2. Ибодати шабона: Бозёфт кардани шодии баракати Худованд

1. Забур 134:2 - "Дастҳои худро дар қудс боло бардор, ва Худовандро ҳамду сано кун".

2. Юҳанно 4:23-24 - "Аммо соате меояд ва ҳоло расидааст, ки парастандагони ҳақиқӣ Падарро дар рӯҳ ва ростӣ парастиш хоҳанд кард, зеро Падар чунин одамонро меҷӯяд, ки Ӯро парастиш кунанд. Худо рӯҳ аст ва онҳое ки ба Ӯ сачда мекунанд, бояд дар рӯҳ ва ростӣ ибодат кунанд».

Забур 134:2 Дастҳои худро дар қудс боло бардор, ва Худовандро ҳамду сано гӯй.

Ин оят мӯъминонро ташвиқ мекунад, ки дастҳои худро ба ҳамду сано боло бардоранд ва дар қудс Худовандро баракат гӯянд.

1. Нерӯи ситоиш ва парастиш: бардоштан дастҳои худро дар ҳарам

2. Дар хонаи Худованд баракат гирифтан: омӯзиши Забур 134:2

1. Ибриён 12:28-29 - Аз ин рӯ, азбаски мо салтанатеро қабул карда истодаем, ки онро ба ларза намеандозад, биёед шукргузор бошем ва аз ин рӯ Худоро ба таври мақбул бо эҳтиром ва тарс ибодат кунем, зеро Худои мо оташи фурӯбаранда аст.

2. Забур 150:2 - Ӯро барои корҳои бузурги ӯ ситоиш кунед; Ӯро ба андозаи бузургии бузургаш ситоиш кунед!

Забур 134:3 Худованде, ки осмон ва заминро офарид, аз Сион туро баракат диҳад.

Ин тарона одамонро ташвиқ мекунад, ки Худовандро, ки осмон ва заминро офаридааст, баракат диҳанд.

1. Қудрати баракати Худованд

2. Баракатҳои Худованд дар офариниш

1. Ҳастӣ 1:1 - Дар ибтидо Худо осмонҳо ва заминро офарид.

2. Эфсӯсиён 3:20-21 - Акнун ба касе, ки қодир аст аз ҳар он чизе, ки мо металабем ё фикр мекунем, ба таври фаровонтар кор кунад, мувофиқи қуввае, ки дар дохили мо амал мекунад, дар калисо ва дар Исои Масеҳ дар тамоми ҷаҳон ҷалол бод. наслҳо, то абад. омин.

Таронаи 135 таронаест, ки Худовандро барои бузургӣ, қудрат ва садоқаташ ситоиш мекунад ва ҳамду сано мегӯяд.

Сархати 1: Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки номи Худовандро ҳамду сано гӯянд ва бузургии Ӯро ситоиш кунанд. Онҳо ҳукмронии Худоро бар тамоми худоён ва халқҳо эътироф намуда, корҳои бузурги Ӯ ва халқи баргузидаи Ӯ Исроилро таъкид мекунанд (Забур 134:1-4).

Сархати 2: Забурнавис бартарии Худоро ҳамчун касе эълон мекунад, ки дар осмон, замин ва баҳр ҳар коре, ки ба Ӯ писанд аст, мекунад. Онҳо амалҳои наҷоти Худоро дар таърихи Исроил, ба монанди балоҳо дар Миср ва забт кардани Канъон нақл мекунанд (Забур 134:5–12).

Сархати 3: Забурнавис бутҳои халқҳои дигарро бо Худои Ҳай, ки осмон ва заминро офаридааст, муқоиса мекунад. Онҳо исроилиёнро ташвиқ мекунанд, ки ба Худои худ таваккал кунанд ва Ӯро барои баракатҳо, таъминот ва муҳофизаташ ҳамду сано гӯянд (Забур 134:13-21).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию панҷ тӯҳфаҳо
даъват ба ситоиш,
ва тасдиқи ҳокимияти Худо,
таъкид бар насиҳат, ки тавассути даъвати мардум ба даст омадааст ва таъкид ба эътирофи қудрати илоҳӣ.

Даъвати таъкид дар мавриди даъвати мардум ба ҳамду ситоиши Худо баён шудааст.
Эъломияи зикршуда дар бораи эътирофи волоияти Худо бар ҳамаи худоён ҳангоми эътирофи халқи баргузидаи Ӯ.
Ифодаи баён дар бораи эътирофи амалҳои наҷот дар таърихи Исроил ва тасдиқи эътимод ба қудрати илоҳӣ.
Эътироф кардани муқобилият дар мавриди эътирофи бефоида будани бутҳо ва тасдиқи эътимод ба ризқи Худо.

Забур 135:1 Худовандро ҳамду сано кунед! Номи Худовандро ҳамду сано гӯед; Ӯро ҳамду сано гӯед, эй бандагони Худованд.

Худовандро барои бузургӣ ва раҳматаш ситоиш кунед.

1. Дарки қудрат ва бузургии ситоиш

2. Неъмати ситоиши номи Худованд

1. Ишаъё 12: 4-5 - Ва дар он рӯз шумо хоҳед гуфт: "Худовандро шукр гӯед, исми Ӯро бихонед, аъмоли Ӯро дар миёни қавмҳо маълум кунед, исми Ӯ баланд аст. Ба Худованд ҳамду сано хонед, зеро ки вай ҷалол кардааст, бигзор ин дар тамоми замин маълум гардад.

2. Забур 103:1-5 - Худовандро баракат деҳ, эй ҷони ман, ва ҳар он чи дар даруни ман аст, исми муқаддаси Ӯро муборак деҳ! Худовандро ҳамду сано кун, эй ҷони ман, ва ҳама неъматҳои Ӯро фаромӯш накун, ки ҳама гуноҳҳои туро мебахшад, ҳама бемориҳои туро шифо мебахшад, ҷони туро аз чоҳ раҳо мекунад, туро бо муҳаббат ва марҳамати устувор тоҷ мекунад, ки туро аз некӯӣ сер мекунад, ки чавонии шумо мисли укобон нав мешавад.

Забур 135:2 Эй касоне, ки дар хонаи Худованд, дар ҳавлиҳои хонаи Худои мо истодаед,

Онҳое ки дар хонаи Худованд ва ҳавлиҳои хонаи Ӯ истодаанд, баракатанд.

1. Баракати ибодат дар хонаи Худованд

2. Қудрати гирдоварӣ дар дарбори хонаи Худо

1. Закариё 8:3-5 - Худованд чунин мегӯяд: Ман ба Сион баргаштам ва дар миёни Ерусалим сокин хоҳам шуд, ва Ерусалим шаҳри амин ва кӯҳи Худованди лашкарҳо, кӯҳи муқаддас номида хоҳад шуд. Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: пиронсолон ва пиронсолон боз дар кӯчаҳои Ерусалим хоҳанд нишаст, ва ҳар яке аз пиронсолӣ асо дар даст доранд. Ва кучахои шахр аз писарону духтароне, ки дар кучахои он бозй мекунанд, пур мешавад.

2. Ишаъё 30:29 - Шумо суруде хоҳед дошт, мисли шабе, ки иди муқаддас баргузор мешавад, ва шодии дил, мисли он ки касе бо садои най барои рафтан ба кӯҳи Худованд, ба сӯи Рохи Исроил.

Забур 135:3 Худовандро ҳамду сано хонед; зеро ки Худованд некӯст; ба исми Ӯ ҳамду сано хонед; зеро он гуворо аст.

Худовандро барои некиаш ҳамду сано хонед ва ба исми Ӯ ҳамду сано хонед.

1. Қудрати ҳамду сано: қадри некӯии Худо

2. Чӣ тавр аз шодӣ ва иҷрошавӣ эҳсос кардан мумкин аст: парастиши Худо дар суруд

1. Эфсӯсиён 5:19-20 - Ба якдигар бо таронаҳо, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ сухан ронед, бо дили худ ба Худованд суруд ва наво гӯед; ҳамеша барои ҳама чиз ба исми Худованди мо Исои Масеҳ ба Худо, ҳатто ба Падар шукр гӯед.

2. Қӯлассиён 3:16 - Бигзор каломи Масеҳ дар шумо ба таври фаровон сокин бошад, якдигарро бо тамоми ҳикмат таълим диҳед ва насиҳат кунед, таронаҳо, сурудҳо ва сурудҳои рӯҳонӣ бихонед ва дар дилҳои худ ба Худо шукр гӯед.

Забур 135:4 Зеро ки Худованд Яъқубро барои Худ интихоб кардааст, ва Исроилро барои ганҷинаи хоси худ.

Худованд Яъқуб ва Исроилро ихтиёр кард, то мулки махсуси Худ бошанд.

1. Муҳаббати бепоёни Худованд ба халқаш

2. Ҳокимият ва интихоби Худо

1. Румиён 9:11-13 - Зеро ки онҳо ҳанӯз таваллуд нашуда буданд ва ҳеҷ кори нек ё бад накарда буданд, то ки нияти интихоби Худо идома ёбад, на аз рӯи корҳо, балки аз рӯи даъвати Ӯ ба вай гуфта шудааст: ба хурдсол хизмат мекунад. Чунон ки навишта шудааст: "Яъқубро дӯст медоштам, аммо Эсовро нафрат мекардам".

2. Такрори Шариат 7:6-8 - Зеро ки шумо халқи муқаддас барои Худованд Худои худ ҳастед. Худованд Худои ту туро аз миёни ҳамаи халқҳои рӯи замин баргузид, то ки қавми Худ, мулки ганҷинаи Худ бошед. Худованд ба ту муҳаббати Худро зоҳир накарда, туро интихоб накардааст, зеро шумо аз дигар қавмҳо бештар будед, зеро шумо дар байни ҳамаи халқҳо камтар будед. Аммо аз он сабаб буд, ки Худованд шуморо дӯст дошт ва қасамеро, ки ба аҷдодони шумо дода буд, вафо кард.

Забур 135:5 Зеро ман медонам, ки Худованд бузург аст, ва Худованди мо аз ҳама худоён болотар аст.

Ин ояти Забур 135:5 таъкид мекунад, ки Худованд аз ҳама худоёни дигар бузургтар аст.

1. Худованд аз ҳама болотар аст - таваҷҷӯҳ ба он, ки чӣ тавр Худо бояд диққати аввалиндараҷаи ҳаёти мо бошад

2. Бартарии Худо – таъкид бар бузургӣ ва қудрати Худо бар ҳамаи худоёни дигар

1. Ишаъё 40:25-26 - Пас, маро ба кӣ муқоиса мекунӣ, ки мисли ӯ бошам? мегӯяд муқаддас. Чашмони худро ба боло боло кунед ва бубинед: инҳоро кӣ офаридааст? Он ки лашкари онҳоро аз рӯи шумора берун оварда, ҳамаро ба ном мехонад; бо бузургии тавоно ва азбаски дар ќудрат тавоно аст, касе намерасад.

2. Ирмиё 10:11 - Ба онҳо чунин бигӯй: худоёне, ки осмонҳо ва заминро наофаридаанд, аз замин ва аз зери осмон нобуд хоҳанд шуд.

Забур 135:6 Ҳар он чи Худованд хост, дар осмон ва дар замин, дар баҳр ва дар ҳама умқҳо кард.

Қудрат ва қудрати Худо мутлақ аст - ҳеҷ коре бидуни ризоияти Ӯ анҷом дода намешавад.

1. Подшоҳии Худо: Ҳокимияти Ӯ маҳдуд нест

2. Қудрати Худо: Ҳеҷ чиз берун аз қудрати Ӯ нест

1. Румиён 8:31-39 (Пас дар ҷавоб ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад?)

2. Эфсӯсиён 1:19-21 (Қудрати бузурги Ӯ барои мо, ки имон овардаем. Ин қудрат ҳамон қувваи азимест, ки ҳангоми эҳёи Масеҳ ва дар олами осмонӣ дар дасти росташ нишастан зоҳир карда буд)

Забур 135:7 Ӯ буғҳоро аз ақсои замин боло мебарад; барои борон барқ меофарад; бодро аз хазинаи худ мебарорад.

Худо сарчашмаи тамоми махлуқот ва ризқ аст.

1: Худо ризқдиҳандаи ҳама чиз аст

2: Таваккал ба Худо дар замонҳои душвор

1: Яъқуб 1:17 "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои тағирёбанда тағир намеёбад."

2: Забур 145: 15-16 "Чашмони ҳама ба Ту менигаранд, ва ба онҳо ғизои онҳоро дар вақташ медиҳӣ. Дасти Худро мекушӣ ва хоҳишҳои ҳар мавҷуди зиндаро қонеъ мегардонӣ."

Забур 135:8 Он ки нахустзодаи Мисрро, ҳам аз одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ, зад.

Қудрати бузурги Худо дар дахолати Ӯ ба Миср дида мешавад.

1: Худо дар муборизаи мо бо мост ва ба мо дар мағлуб кардани душманонамон кӯмак мекунад.

2: Вафодории Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд ва Ӯ моро дар вақти ниёзамон муҳофизат мекунад.

1: Хуруҷ 12:12-13, Зеро ки ман ин шаб аз замини Миср убур хоҳам кард, ва ҳамаи нахустзодагонро дар замини Миср, ҳам одам ва ҳам ҳайвони ваҳшӣ мекушам; ва бар ҳамаи худоёни Миср доварӣ хоҳам кард: Ман Худованд ҳастам.

2: Ишаъё 41:10, Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 135:9 Он ки дар миёни ту аломатҳо ва мӯъҷизот фиристод, эй Миср, бар фиръавн ва бар ҳамаи бандагони ӯ.

Қудрати бузурги Худо вақте зоҳир мешавад, ки Ӯ аломатҳо ва мӯъҷизот ба миёни Миср, махсусан ба Фиръавн ва ходимони ӯ мефиристад.

1. Қудрати Худо: Дидани мӯъҷиза дар муҳаббати Ӯ

2. Қувваи Худо: Чӣ тавр Ӯ дар ҳаёти мо мӯъҷизаҳо мекунад

1. Хуруҷ 7:17-18 - Худованд чунин мегӯяд: "Аз ин шумо хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам: инак, Ман бо асое, ки дар дастам аст, ба оби дарёи Нил зарба мезанам, ва он хоҳад шуд. ба хун табдил ёфт. Моҳиҳое, ки дар Нил ҳастанд, хоҳанд мурд, ва дарёи Нил палид хоҳад шуд, ва мисриён дар нӯшидани оби Нил душвор хоҳанд буд.

2. Забур 65:5-8 - Бо аъмоли олиҷаноб Ту моро бо адолат ҷавоб медиҳӣ, эй Худои наҷоти мо, Ту, ки эътимоди тамоми ақсои замин ва дуртарин баҳр ҳастӣ; Он ки кӯҳҳоро бо қуввати Худ устувор мекунад, дар ҳоле ки бо тавоноӣ баста шудааст; ки гурриши бахрхо, гурриши мавчхо ва гавгои халкхоро хомуш мекунад. Сокинони дурдаст низ аз оёти Ту метарсанд. Баромадҳои субҳу шомро шод мегардонед.

Забур 135:10 Он ки халқҳои бузургро торумор кард, ва подшоҳони тавоноро кушт;

Худо халқҳои бузургро зарба зад ва подшоҳони тавоноро кушт.

1. Қудрати қудрати Худо

2. Қуввати Подшоҳии Худо

1. Хуруҷ 15:3 Худованд ҷанговар аст; Худованд номи Ӯст.

2. Дониёл 4:34-35 Дар охири он вақт ман, Набукаднесар, ба осмон нигоҳ кардам, ва ақли ман барқарор шуд. Он гоҳ Ҳаққи Таолоро ҳамду сано хондам; Ман Ӯро, ки то абад Зинда аст, эҳтиром ва ҷалол додам. Подшоҳии Ӯ подшоҳии абадӣ аст; Подшоҳии ӯ аз насл ба насл пойдор аст.

Забур 135:11 Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошон ва тамоми салтанатҳои Канъон:

Қудрати Худо бар ҳамаи салтанатҳо инкорнопазир ва мутлақ аст.

1: Худо бар тамоми салтанатҳо ҳукмрон аст.

2: Мо набояд ҳеҷ гоҳ қудрати Худоро фаромӯш кунем.

1: Дониёл 4:35 "Тамоми сокинони замин ҳеҷ чиз ҳисобида мешаванд, ва ӯ мувофиқи хости худ дар миёни лашкари осмон ва дар байни сокинони замин амал мекунад; ва ҳеҷ кас наметавонад аз дасти ӯ бимонад ва ба ӯ бигӯяд:" Шумо чӣ кардаед?'"

2: Забур 103:19 "Худованд тахти Худро дар осмон устувор кардааст, ва Малакути Ӯ бар ҳама ҳукмрон аст".

Забур 135:12 Ва замини онҳоро ба мулки худ, ба халқи худ Исроил дод.

Худо замини Исроилро ба халқи худ ҳамчун мерос дод.

1. Вафодории Худо ба аҳди худ бо Исроил.

2. Баракатҳои ваъдаҳои Худо.

1. Ҳастӣ 15:18-21 - Аҳди Худо бо Иброҳим дар бораи додани замини Исроил ба насли ӯ.

2. Такрори Шариат 7:12-14 - ваъдаи Худо барои баракат додани халқи Ӯ, ки аҳди Ӯро қабул мекунанд.

Забур 135:13 Номи Ту, эй Худованд, то абад пойдор аст; ва ёдгории Ту, эй Худованд, дар тамоми наслҳо.

Ном ва ҷалоли Худо дар тамоми наслҳо боқӣ хоҳад монд.

1. Табиати тағйирнопазири Худо

2. Ҷалоли абадии Худо

1. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

2. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

Забур 135:14 Зеро ки Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард, ва дар ҳаққи бандагони Худ тавба хоҳад кард.

Худованд қавми Худро доварӣ хоҳад кард ва ба бандагони Худ марҳамат хоҳад кард.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Доварии одилонаи Худованд

1. Забур 136:1 3 Ба Худованд шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст. Шукри Парвардигори парвардигорро бигӯ, ки меҳри устувори ӯ абадӣ аст.

2. Румиён 2:6 8 Зеро ки Ӯ ба ҳар кас мувофиқи аъмоли худ подоше хоҳад дод: ба онҳое ки бо сабр дар некӣ ҷалол, иззат ва ҷовидонӣ меҷӯянд, ҳаёти ҷовидонӣ хоҳад дод; балки барои касоне, ки ба дурӯғгӯй ва ростӣ итоат намекунанд, балки ба шарорат итоат мекунанд, хашму ғазаб хоҳад буд.

Забур 135:15 Бутҳои халқҳо нуқра ва тилло мебошанд, ки кори дасти одамон аст.

Бутҳои халқҳо аз нуқра ва тилло сохта шудаанд, ки бо дасти одамон сохта шудаанд.

1. Хатари бутпарастӣ

2. Беҳуда будани бутпарастӣ

1. Ишаъё 44:9–20

2. Забур 115:4–8

Забур 135:16 Онҳо даҳон доранд, аммо намегӯянд; чашмҳо доранд, вале намебинанд;

Худо бар ҳама чиз назорат мекунад, ҳатто он чизе, ки берун аз назорати мо аст, ҳатто агар он гунг ва кӯр бошад.

1. "Худо ҳама чизро мебинад ва мешунавад: такя ба вақти Худованд дар ҳаёти мо"

2. «Ҳокимияти Худо ва назорати Ӯ бар ҳама чиз».

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Масалҳо 16:9 - "Дили одам роҳи худро тарҳрезӣ мекунад, аммо Худованд қадамҳои ӯро устувор мекунад".

Забур 135:17 Гӯш доранд, аммо намешунаванд; ва дар даҳони онҳо нафасе нест.

Мардум гӯш доранд, аммо гӯш намекунанд, дар даҳонашон нафас намеравад.

1. Фаҳмидани аҳамияти гӯш кардан

2. Мулоҳиза дар бораи нафаси ҳаёт

1. Забур 19:14 "Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту, эй Худованд, қуввати ман ва Наҷотдиҳандаи ман".

2. Ҳизқиёл 37: 5-7 "Худованд Худо ба ин устухонҳо чунин мегӯяд: "Албатта Ман ба ту нафас медароварам, ва ту зинда хоҳӣ шуд; ба ту рагҳо хоҳам гузошт, ва гӯшт бар ту хоҳам овард, ва туро бо пӯст мепӯшонам ва дар худ нафас бидеҳ, ва зинда хоҳӣ шуд; он гоҳ хоҳед донист, ки Ман Худованд ҳастам“».

Забур 135:18 Онҳое, ки онҳоро месозанд, ба онҳо монанданд, ва ҳар кӣ ба онҳо таваккал мекунад, монанди онҳост.

Одамоне, ки бутҳо месозанд, монанди бутҳое ҳастанд, ки онҳо месозанд ва ҳар кӣ ба онҳо таваккал мекунад, монанди онҳо хоҳад буд.

1. Имони мо ба Худованд бояд устувор бошад, зеро таваккал ба бутҳо танҳо моро гумроҳ мекунад.

2. Мо бояд эҳтиёт бошем, ки ба чизҳои ин дунё бовар накунем, зеро онҳо ҳеҷ гоҳ ба мо хурсандӣ ё қаноатмандии ҳақиқӣ намеоваранд.

1. Ишаъё 44:9-20 Огоҳии Худо аз парастиши бутҳо.

2. Забур 115:4-8 Ёдрас мекунем, ки Худо ягона шахсест, ки баракатҳои ҳақиқӣ меорад.

Забур 135:19 Худовандро, эй хонадони Исроил, баракат бигӯй, эй хонадони Ҳорун!

Худо сазовори ҳамду сано ва баракат ҳам аз ҷониби халқи Худ ва ҳам коҳинон аст.

1: Худо дар ҳама коре, ки мо мекунем, сазовори ситоиш ва баракати мост.

2: Мо бояд ҳамеша Худоро барои некӣ ва раҳматаш шукр ва ҳамду сано гӯем.

1: Забур 107:1 - «Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некӯст; муҳаббати Ӯ то абад пойдор аст».

2: Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои хуб ва комил аз боло аст, ки аз ҷониби Падари чароғҳои осмонӣ нозил мешавад, ки мисли сояҳои тағирёбанда тағир намеёбад."

Забур 135:20 Худовандро, эй хонадони Левӣ, муборак бод!

Худо мехоҳад, ки хонадони Левӣ аз Ӯ битарсанд ва бо баракати Ӯ Ӯро эҳтиром кунанд.

1: Аз Худованд битарсед ва Ӯро баракат диҳед

2: Худо эҳтиромро мехоҳад

1: Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - «Ман ва хонаи ман, мо ба Худованд хизмат хоҳем кард.

2: Луқо 19:8 - Исо гуфт: «Эй Заккай, шитоб кун ва фуруд ояд, зеро ки имрӯз бояд дар хонаи ту бимонам.

Забур 135:21 Муборак аст Худованд аз Сион, ки дар Ерусалим сокин аст. Худовандро ҳамду сано кунед.

Забур 135:21 моро ташвиқ мекунад, ки Худовандро аз Сион дар Ерусалим ҳамду сано гӯем.

1. Даъват ба ҳамду сано: Чӣ тавр Худоро аз Сион парастиш кардан мумкин аст

2. Иҷрои иродаи Худо: баракат додан ба Худованд аз Ерусалим

1. Ваҳй 14:1-3: Ва ман нигоҳ кардам, ва инак, Баррае бар кӯҳи Сион истода буд, ва бо ӯ саду чилу чор ҳазор нафар, ки дар пешониашон исми Падари Ӯ навишта шудааст. Ва овозе аз осмон шунидам, мисли овози обҳои бисьёр, ва мисли раъди азиме, ва овози харфаҳоро шунидам, ки бо барфаҳои худ садо медоданд; пеши чор ҳайвони ваҳшӣ ва пирон, ва ҳеҷ кас натавонист он сурудро ёд гирад, ҷуз саду чилу чор ҳазор нафар, ки аз замин фидия дода шудаанд.

2. Ишаъё 12:6 Фарьёд кун ва фарьёд кун, эй сокини Сион, зеро ки муқаддаси Исроил дар миёни ту бузург аст.

Таронаи 136 таронаи шукргузорӣ аст, ки муҳаббати устувор ва садоқатмандии устувори Худоро таъкид мекунад.

Сархати 1: Забурнавис мардумро даъват мекунад, ки ба Худованд шукр гӯянд ва ба некӣ ва марҳамати Ӯ эътироф кунанд. Онҳо эълон мекунанд, ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст (Забур 135:1-3).

Сархати 2: Забурнавис амалҳои гуногуни офариниши Худоро нақл мекунад, ба монанди кори Ӯ дар ташаккули осмон, паҳн кардани замин ва таъсиси офтоб, моҳ ва ситораҳо. Онҳо таъкид мекунанд, ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст (Забур 135:4–9).

Сархати 3: Забурнавис наҷоти Худои Исроилро аз Миср, аз ҷумла балоҳои Миср ва ҷудошавии Баҳри Сурхро ба хотир меорад. Онҳо тасдиқ мекунанд, ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст (Забур 135:10–15).

Сархати 4: Забурнавис ба ёд меорад, ки чӣ тавр Худо исроилиёнро аз биёбон бурд ва эҳтиёҷоти онҳоро бо манна ва об аз сангҳо таъмин кард. Онҳо мегӯянд, ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст (Забур 135:16-22).

Сархати 5: Забурнавис Худоро ҳамду сано мегӯяд, ки бар душманонашон ғалаба кардааст ва ба онҳо замине барои соҳиб шудан баракат додааст. Онҳо садоқати пойдори Ӯро эътироф намуда, изҳор мекунанд, ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст (Забур 135:23-26).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию шаш ҳадия
суруди шукрона,
таъкид кардани сипос, ки тавассути эътирофи некии Худо ба даст оварда мешавад ва таъкид кардани эътирофи садоқати илоҳӣ.

Даъвати таъкид дар мавриди даъвати мардум ба шукр ба Худо.
Ёдоварӣ кардани эълоне, ки дар бораи эътироф кардани табиати пойдори муҳаббати устувори Худо нишон дода шудааст.
Ифодаи баён дар бораи эътирофи амалҳои офариниш ва тасдиқи табиати абадии муҳаббати илоҳӣ.
Эътироф кардани ёддоштҳо дар бораи ёдоварӣ аз раҳоӣ аз Миср ва тасдиқи доимии раҳмати илоҳӣ.
Эътироф дар бораи ба ёд овардани таъминот дар биёбон ва тасдиқи табиати бебозгашти файзи илоҳӣ оварда шудааст.
Эъломияи ситоиш дар бораи таҷлили ғалаба бар душманон ва таъкид ба садоқати абадӣ ифода ёфтааст.

Забур 136:1 Эй Худовандро шукр гӯй; зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Некӣ ва раҳмати Худо абадӣ аст.

1: Новобаста аз вазъият, мо метавонем ҳамеша ба Худованд шукр гӯем.

2: Раҳмат ва муҳаббати Худо беохир ва беохир аст.

1: Румиён 8:38-39 - Зеро ман боварӣ дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на ҳокимон, на ҳозира ва на чизҳои оянда, на қудрат, на баландӣ, на чуқурӣ ва на чизи дигаре дар тамоми махлуқот қодиранд. то ки моро аз муҳаббати Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ ҷудо кунад.

2: 1 Петрус 5:7 - тамоми ташвишҳои худро бар Ӯ вогузор кунед, зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 136:2 Ба Худои худоён шукр гӯед, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Забурнавис моро ташвиқ мекунад, ки ба Худованд барои марҳаматаш, ки абадӣ аст, шукр гӯем.

1: Қалби шукргузор: қадр кардани раҳмати Худо

2: Раҳмати ҷовидонаи Худо

1: Марсияҳо 3: 22-23 - "Ба воситаи марҳамати Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро ки раҳмҳои Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; садоқати Ту бузург аст."

2: Эфсӯсиён 2: 4-5 - "Аммо Худо, ки дар марҳамат бой аст, ба сабаби муҳаббати бузурги Худ, ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт."

Забур 136:3 Ба Худованди оғоён шукр гӯед, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худованд сазовори ситоиш ва шукронаи мост, зеро раҳмати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати бепоёни Худо

2. Шукрона кардан ба Парвардигори Парвардигор

1. Румиён 5:20-21 - "Ва шариат дохил шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд: То онҷунон ки гуноҳ барои мамот ҳукмронӣ кардааст, онҷунон файз низ ба воситаи адолат барои ҳаёти ҷовидонӣ ҳукмронӣ кунад. ба Худованди мо Исои Масеҳ».

2. Эфсӯсиён 2:4-7 - «Аммо Худо, ки дар марҳамат бой аст, барои муҳаббати бузурги Худ, ки бо он моро дӯст медошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳо мурда будем, моро бо Масеҳ зинда кард (бо файз шумо наҷот ёфтаед;) Ва моро бо ҳам эҳьё кард ва дар Исои Масеҳ якҷоя дар ҷойҳои осмонӣ шинонд, то ки дар асрҳои оянда сарвати бузурги файзи Худро дар меҳрубонии Худ ба мо ба воситаи Исои Масеҳ нишон диҳад».

Забур 136:4 Ба касе ки танҳо мӯъҷизоти бузург мекунад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Танҳо Худо мӯъҷизаҳои бузург мекунад ва раҳмати Ӯ ҳамешагӣ аст.

1. Қудрати раҳмати Худо - Чӣ тавр раҳмати Худо метавонад дар ҳаёти мо корҳои бузургро ба вуҷуд орад.

2. Аҷоиботи Худованд - Чӣ гуна Худо сарчашмаи ҳама корҳои аҷиб аст.

1. Забур 103:17 - Аммо муҳаббати Худованд аз абад то абад бо касонест, ки аз Ӯ метарсанд, ва адолати Ӯ бо фарзандони онҳост.

2. 2 Петрус 3:8-9 - Аммо як чизро, дӯстони азиз, фаромӯш накунед: дар назди Худованд як рӯз мисли ҳазор сол аст, ва ҳазор сол мисли як рӯз аст. Худованд дар иҷрои ваъдааш суст нест, чунон ки баъзеҳо сустиро мефаҳманд. Баръакс, ӯ бо шумо сабр мекунад ва намехоҳад, ки касе ҳалок шавад, балки ҳама ба тавба кунанд.

Забур 136:5 Ба он ки осмонро бо ҳикмат офарид, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст ва Ӯст, ки осмонҳоро бо ҳикмати худ офаридааст.

1. Неъмати Худо ҷовидон аст

2. Хикмати Парвардигор бепоён аст

1. Забур 136:5

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

Забур 136:6 Ба касе ки заминро бар болои об паҳн кардааст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо абадӣ аст.

1: Раҳмати Худо беохир аст

2: Раҳмати доимӣ барои мо чӣ маъно дорад

1: Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо, ба онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст.

2: Марсияҳо 3: 22-23 - Ба воситаи марҳамати Худованд мо несту нобуд намешавем, зеро раҳмдилии Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; Вафодории Ту бузург аст.

Забур 136:7 Барои он ки чароғҳои бузург сохт, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1. Бузургӣ ва раҳмати Худо

2. Муҳаббати ҷовидонаи Худо ба инсоният

1. Юҳанно 3:16 - Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худро дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад.

2. Румиён 8:38-39 - Зеро ман итминон дорам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на сарварон, на қудратҳо, на чизҳои ҳозира, на чизҳои оянда, на баландӣ, на чуқурӣ ва на ягон махлуқи дигар, метавонад моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад.

Забур 136:8 Офтоб то рӯз ҳукмронӣ кунад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худованд ҷовидон аст ва рӯзро бо хуршед идора мекунад.

1. Раҳмати Худованд абадӣ аст - Забур 136:8

2. Чӣ тавр Худо рӯзро бо офтоб ҳукмронӣ мекунад - Забур 135:8

1. Ирмиё 31:3 - "Худованд аз қадим ба ман зоҳир шуда, гуфт: "Бале, ман туро бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; бинобар ин ман туро бо меҳрубонӣ кашидам".

2. Яъқуб 1:17 - "Ҳар як атои нек ва ҳар як инъоми комил аз боло аст ва аз Падари нурҳо нозил мешавад, ки дар Ӯ ҳеҷ гуна тағирот ва сояи гардиш вуҷуд надорад".

Забур 136:9 Моҳ ва ситорагон дар шаб ҳукмронӣ кунанд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо то абад пойдор аст ва моҳу ситорагонро ба фармони шаб додааст.

1. Раҳмати Худоро чӣ гуна бояд қадр кард

2. Аҷиби офариниши Худо

1. Марсияҳо 3: 22-23 - "Ба воситаи марҳамати Худованд мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳмҳои Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд; Вафодории Ту бузург аст.

2. Ҳастӣ 1: 14-15 - "Он гоҳ Худо гуфт: "Бигзор дар фалаки осмон чароғҳо бошанд, то рӯзро аз шаб ҷудо кунанд; ва онҳо барои аломатҳо ва фаслҳо ва рӯзҳо ва солҳо бошанд; ва бигзор онҳо то чароғҳо дар фалаки осмон бошанд, то рӯи замин равшанӣ диҳанд; ва ҳамин тавр ҳам шуд».

Забур 136:10 Ба касе ки Мисрро дар нахустзодаи худ зад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Раҳмати Худо абадӣ аст ва онро дар тамоми ҳаёт эҳсос кардан мумкин аст.

2: Вақте ки мо ба таърих назар мекунем, мо метавонем шаҳодати марҳамати абадии Худоро дар гузашта мебинем.

1: Марсияҳо 3:22-23 Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2: Эфсӯсиён 2:4-5 Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт.

Забур 136:11 Ва Исроилро аз миёни онҳо берун овард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо абадӣ аст ва Ӯ исроилиёнро аз мисриён озод кард.

1. Раҳмати Худо ҳаргиз зоеъ намешавад

2. Қувваи садоқат ба Худо

1. Хуруҷ 14:30 - "Ҳамин тавр Худованд Исроилро дар он рӯз аз дасти мисриён наҷот дод; ва Исроил мисриёнро дар соҳили баҳр мурда дид".

2. Ишаъё 54:7-8 - Барои як лаҳзаи кӯтоҳ ман туро партофта рафтам, аммо бо раҳмдилӣ туро бармегардонам. Дар шиддати ғазаб лаҳзае рӯи худро аз ту пинҳон кардам, вале бо меҳрубонии абадӣ ба ту раҳм хоҳам кард, мегӯяд Худованд Наҷотдиҳандаи ту.

Забур 136:12 Бо дасти қавӣ ва бо бозуи дароз, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Мо бояд ҳамеша барои раҳмати бепоёни Худо шукр бошем.

2: Мо бояд ба Худо барои раҳмат ва файзи Ӯ таваккал кунем, ҳатто вақте ки зиндагӣ сахт мешавад.

1: Isaiah 54:10 Зеро ки кӯҳҳо ҳоҳанд рафт, ва теппаҳо аз байн хоҳанд рафт; вале эҳсони ман аз ту дур нахоҳад шуд, ва аҳди осоиштагии ман вайрон нахоҳад шуд, мегӯяд Худованд, ки ба ту раҳм кардааст.

2: Марсияҳо 3: 22-23 Аз марҳамати Худованд аст, ки мо несту нобуд нашудаем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст.

Забур 136:13 Ба касе ки баҳри Сурхро ба қисмҳо тақсим кард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад поянда аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1. Раҳмати ҷовидонаи Худо

2. Ҷудошавии Баҳри Сурх: Шаҳодат аз раҳмати Худо

1. Хуруҷ 15: 8, 11 - Ва бо таркиши бинии ту обҳо ҷамъ шуданд, обхезиҳо ҳамчун теппа рост истоданд ва умқҳо дар дили баҳр печида шуданд ... Ки ба ту монанд аст, Эй Худованд, дар миёни худоён? Кист мисли ту, дар қудсият ҷалол, дар ҳамду сано тарсон ва мӯъҷизот?

2. Забур 107:1 - Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Забур 136:14 Ва Исроилро аз миёни он гузаронд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худо марҳамати худро нишон дод, ки исроилиёнро аз баҳри Сурх мебурд.

1. Мулоҳиза дар бораи раҳмат ва сабри Худо

2. Чӣ гуна мо бояд ба раҳмати Худо ҷавоб диҳем

1. Забур 136:14 - Зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст

2. Хуруҷ 14:21 - Ва Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонид, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

Забур 136:15 Аммо фиръавн ва лашкари ӯро дар баҳри Сурх сарнагун карданд, зеро ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо то абад пойдор аст ва онро дар намоиши қудрати Ӯ тавассути сарнагун кардани Фиръавн ва лашкари ӯ дар Баҳри Сурх дидан мумкин аст.

1. Раҳмати беҳамтои Худо

2. Чӣ тавр Қудрати Худо дар Баҳри Сурх зоҳир мешавад

1. Хуруҷ 14:21-22: Сипас Мусо дасти худро бар баҳр дароз кард; ва Худованд тамоми он шаб бо шамоли сахти шарқ баҳрро баргардонд, ва баҳрро хушк сохт, ва обҳо тақсим шуданд.

2. Румиён 8:31-32: Пас мо ба ин чизҳо чӣ гӯем? Агар Худо тарафдори мо бошад, кӣ метавонад бар зидди мо бошад? Он ки Писари Худро дареғ надошта, Ӯро барои ҳамаи мо таслим кард, пас чӣ гуна Ӯ бо марҳамат ҳама чизро ба мо намедиҳад?

Забур 136:16 Ба он ки қавми Худро аз биёбон бурд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмат ва муҳаббати Худо ба халқаш ҳеҷ гоҳ аз байн нахоҳад рафт.

1. Муҳаббати пойдори Худо: Дарсҳо аз Забур 135:16

2. Қудрати раҳмати Худо: Баррасии сафари биёбонҳои Исроил

1. Хуруҷ 15:2 - Худованд қувват ва суруди ман аст, ва Ӯ наҷоти ман шудааст; Ӯ Худои ман аст, ва Ман Ӯро ҳамду сано хоҳам гуфт; Худои падарам аст ва ман Ӯро сарафроз хоҳам кард.

2. Забур 33:20 - Ҷони мо интизори Худованд аст; Ӯ мадад ва сипари мост.

Забур 136:17 Ба касе ки подшоҳони бузургро зарба зад, зеро ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Ҳамаи мо бояд шукронаи раҳмати Худоро, ки ҷовидон ва беохир аст, бошем.

2: Мо метавонем ба раҳмати Худо ҳамчун манбаи қувват ва тасаллӣ назар кунем, зеро он беист ва бетағйир аст.

1: Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро ба мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2: Матто 5:7 - Хушо раҳимон, зеро ки ба онҳо раҳм карда мешавад.

Забур 136:18 Ва подшоҳони машҳурро кушт, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Раҳмати бепоёни Худо - Биёед раҳмати фаровони Худоро баррасӣ кунем, ки он бо вақт ва фазо маҳдуд нест.

2: Раҳмати бепоёни Худо - Ҳатто дар муқобили мухолифатҳои бузург, раҳмати Худо ҳамеша мавҷуд ва беохир боқӣ мемонад.

1: Румиён 5:20 - Илова бар ин, шариат ворид шуд, то ки гуноҳ зиёд шавад. Аммо дар ҷое ки гуноҳ зиёд мешуд, файз хеле зиёд мешуд.

2: Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, аз сабаби муҳаббати бузурге ки нисбати мо дошт, моро бо Масеҳ зинда кард, гарчанде ки мо дар гуноҳҳо мурда будем. Шумо бо файз наҷот ёфтед!

Забур 136:19 Сиҳӯн подшоҳи амӯриён, зеро ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст.

1: Раҳмати Худо абадӣ аст ва мо бояд ба дигарон низ ҳамин гуна марҳамат зоҳир кунем.

2: Раҳмати Худо ҷовидон аст ва шоистаи шукр ва ситоиш аст.

1: Мат. 5:7 - "Хушо раҳимон, зеро ки онҳо марҳамат хоҳанд кард".

2:2 Қӯринтиён 1:3 - «Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, Падари марҳамат ва Худои ҳар тасаллӣ».

Забур 136:20 Ва Оҷ подшоҳи Бошон, зеро ки марҳамати ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмати Худо бар мо ҷовидона аст.

1. Раҳмати ҷовидонаи Худо

2. Қудрати раҳмати Худо

1. Эфсӯсиён 2: 4-5 - Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро якҷоя бо Масеҳ зинда кард, шумо бо файз наҷот ёфтед.

2. 1 Юҳанно 4:19 - Мо дӯст медорем, зеро Ӯ аввал моро дӯст дошт.

Забур 136:21 Ва замини онҳоро ба мерос доданд, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худо ба сабаби марҳамати абадии Худ ба исроилиён замини онҳоро ҳамчун мерос дод.

1. Вафодории Худо то абад пойдор аст - Забур 135:21

2. Қудрати марҳамати Худо - Забур 135:21

1. Румиён 8:28 - Ва мо медонем, ки Худо дар ҳама чиз барои некии дӯстдорони Ӯ амал мекунад, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд.

2. Забур 107:1 - Худовандро шукр гӯед, зеро ки Ӯ некист; мухаббаташ абадӣ мемонад.

Забур 136:22 Ҳатто мерос ба бандаи Ӯ Исроил аст, зеро ки марҳамати ӯ то абад поянда аст.

Раҳмати Худо ҷовидон аст ва ба Исроил, бандааш мерос додааст.

1. Раҳмати бепоёни Худо ёдоварӣ аз содиқ будани муҳаббати Худо ба халқаш.

2. Мероси баракат, ки ба мо аз неъматҳое, ки аз бандаи Худо будан бармеояд, ба мо хотиррасон мекунад.

1. Румиён 5:8 Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо ин нишон медиҳад: Ҳангоме ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

2. 1 Юҳанно 4:10 Ин муҳаббат аст: на ин ки мо Худоро дӯст доштем, балки Ӯ моро дӯст дошт ва Писари Худро ҳамчун қурбонии кафорати гуноҳҳои мо фиристод.

Забур 136:23 Ки моро дар пастии мо ёд кард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худованд моро дар замони муҳтоҷӣ ёд кард ва раҳмати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати Худо абадӣ аст

2. Ёд кардани Худо дар вақти ниёз

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Аз марҳамати Худованд нест, ки мо несту нобуд нашавем, зеро ки раҳму шафқати Ӯ суст намешавад. Онҳо ҳар саҳар наванд: вафодории ту бузург аст".

2. Ишаъё 41:10 - "Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ноумед нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Оре, Ман туро ёрӣ хоҳам дод; Оре, Ман туро бо дасти рост дастгирӣ хоҳам кард. аз адолати ман».

Забур 136:24 Ва моро аз душманонамон раҳо кард, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Худо моро аз душманонамон раҳоӣ дод ва раҳмати Ӯ абадӣ аст.

1. Раҳмати Худо: Чӣ гуна муҳаббати доимии Ӯ моро аз зулм наҷот медиҳад

2. Даъват ба шукргузорӣ: Таҷлили атои фидя аз ҷониби Худо

1. Марсияҳо 3:22-23 - Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар нав мешаванд; садоқати шумо бузург аст.

2. Румиён 5:8 - Аммо Худо муҳаббати худро нисбати мо бо он нишон медиҳад, ки вақте ки мо ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд.

Забур 136:25 Ки ба ҳар башар ғизо медиҳад, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Раҳмату муҳаббати Худо ҷовидон аст ва ба ҳама махлуқот ғизо медиҳад.

1. Муҳаббат ва раҳмати ҷовидонаи Худо

2. Неъмати фаровонӣ: ризқи Худо барои ҳама

1. Матто 5:45 - "Зеро ки Ӯ офтоби Худро бар бадӣ ва бар некӯкорон тулӯъ мекунад, ва бар одил ва бар золимон борон мефиристад".

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки барои онҳое ки Худоро дӯст медоранд, ҳама чиз ба манфиати нек аст, барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд."

Забур 136:26 Эй Худои осмонро шукр гӯй, зеро ки марҳамати Ӯ то абад пойдор аст.

Мо бояд ҳамеша Худоро барои раҳматаш, ки ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад, шукр гӯем.

1. Раҳмати Худо то абад пойдор аст - Таҷлили муҳаббати бепоёни Худо

2. Шукрона аз раҳмати бепоёни Худо - шодӣ аз вафодории ӯ

1. Марсияҳо 3:22-23 - "Муҳаббати устувори Худованд ҳеҷ гоҳ қатъ намешавад; марҳамати Ӯ ҳеҷ гоҳ хотима намеёбад; онҳо ҳар саҳар наванд; вафодории шумо бузург аст."

2. Забур 107:1 - "Эй Худовандро шукр гӯй, зеро ки Ӯ некӯст, зеро ки муҳаббати устувори Ӯ то абад пойдор аст!"

Таронаи 137 таронаест, ки андӯҳ ва орзуи исроилиёнро ҳангоми асирӣ дар Бобил ифода мекунад.

Сархати 1: Забурнавис тасвир мекунад, ки чӣ тавр исроилиён дар канори дарёҳои Бобил нишаста, гиря мекарданд ва Сионро ба ёд меоварданд. Онҳо андӯҳи худро баён мекунанд, ки арфаҳои худро бар дарахтони бед меовезанд ва дар кишвари бегона сурудҳои шодӣ хонда наметавонанд (Забур 136:1-4).

Сархати 2: Забурнавис нақл мекунад, ки чӣ тавр асирони онҳо аз онҳо талаб карданд, ки сурудҳои Сион бихонанд, аммо онҳо рад мекунанд, зеро дар асирӣ наметавонанд ҳамду сано хонанд. Онҳо орзуи амиқи худро нисбати Ерусалим баён мекунанд ва ваъда медиҳанд, ки онро ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳанд кард (Забур 136:5–6).

Сархати 3: Забурнавис бо нидо барои адолат бар зидди Адӯм, ки аз харобшавии Ерусалим шодӣ мекард, анҷом медиҳад. Онҳо дар бораи интиқом ва харобӣ бар Адӯм ҳамчун ҷавоб ба бераҳмии худ дуо мегӯянд (Забур 137:7-9).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию ҳафт ҳадия
нола дар асорат,
таъкид кардани андӯҳе, ки тавассути баёни ғаму андӯҳ ба даст омадааст, дар ҳоле ки таъкид ба ҳавас ба Ватан.

Тавсифи махсусе, ки дар бораи тасвири ҳолати ғамангези исроилиёни асиршуда баён шудааст.
Зикр кардани радкунӣ дар бораи қобилияти сурудани ҳамду саноҳо ҳангоми асирӣ.
Изҳори ҳассосият дар бораи орзуи амиқ ба Ерусалим ва тасдиқи ӯҳдадории дар хотир доштани он.
Эътироф кардани илтиҷо дар бораи ҷустуҷӯи адолат бар зидди онҳое, ки аз харобшавии Ерусалим шодӣ карда, дар бораи интиқом дуо мегуфтанд.

Забур 137:1 Дар канори дарёҳои Бобил, дар он ҷо нишастем, ҳа, вақте ки Сионро ба ёд овардем, гиря кардем.

Вакте ки аз Сион бадарга шуда будем, гузаштаи гамангези худро ба ёд овардем.

1: Худо дар лаҳзаҳои ғам тасаллӣдиҳандаи мост.

2: Мо метавонем дар миёни ноумедӣ умед пайдо кунем.

1: Isaiah 40: 1-2 Тасаллият диҳед, халқи маро тасаллӣ диҳед, мегӯяд Худои шумо. Ба Ерусалим бо меҳрубонӣ сухан гӯед ва ба вай бигӯед, ки хизмати сахти вай ба анҷом расидааст, ва гуноҳаш подош дода шудааст, ва барои ҳамаи гуноҳҳояш аз дасти Худованд дучанд гирифта шудааст.

2: Ирмиё 29:11 Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардонад, на ба шумо зиёне расонад, ба шумо умед ва оянда бахшад.

Забур 137:2 Мо арфаҳои худро бар бедҳои миёни он овехтаем.

Мо аз Забур 137:2 омӯхта метавонем, ки ғаму андӯҳ метавонад моро водор кунад, ки шодиро фаромӯш кунем ва аз Худо рӯй гардонем.

1. Дар замони пурташвиш шодӣ ёфтан

2. Қувваи шифобахши муҳаббати Худо

1. Ишаъё 41:10 - "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард".

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

Забур 137:3 Зеро ки дар он ҷо моро асир бурданд, аз мо суруд талаб карданд; ва зоеъкунандагони мо аз мо шодмонӣ талаб карда, гуфтанд: "Яке аз сурудҳои Сион барои мо бихонед".

Аз асирони Бобил хоҳиш карда мешуд, ки суруди Сион бихонанд, то асиронро шод кунанд.

1. Тарбияи устуворӣ дар замони душворӣ

2. Ғалаба кардани ранҷу азоб бо таваккал ба Худо

1. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қуввати нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

2. Забур 46:10 - Ӯ мегӯяд: "Хомӯш бошед ва бидонед, ки Ман Худо ҳастам; Ман дар байни халқҳо сарбаланд хоҳам буд. Ман дар замин сарбаланд хоҳам шуд.

Забур 137:4 Чӣ гуна мо дар замини бегона суруди Худовандро бихонем?

Дар Забур 137:4, забурнавис дар бораи душвории сурудани суруди Худованд дар кишвари бегона фикр мекунад.

Беҳтарин

1. Қувваи ҳамду сано дар мусибат

2. Зебоии ибодат дар ғурбат

Беҳтарин

1. Дониёл 3:16-18 - Содиқи Шадрах, Мешак ва Абднағу ба Худованд дар муқобили хатар.

2. Ишаъё 12:4-6 - Шодии сурудхонӣ Худоро дар миёни асорат ҳамду сано мегӯяд.

Забур 137:5 Агар туро фаромӯш кунам, эй Ерусалим, бигзор дасти рости ман макри ӯро фаромӯш кунад.

Забурнавис бахшидани онҳоро ба Ерусалим баён мекунад, ҳатто агар ин маънои онро дорад, ки дасти рости онҳо маҳорати худро фаромӯш карда бошад.

1. Идомаи бепоён ба шаҳри Худо

2. Қувваи вафодорӣ ба ҷое

1. Луқо 4:16-21 - Исо бахшида шудани худро ба мардуми Носира эълон мекунад

2. Еҳушаъ ибни Нун 24:15 - Уҳдадории Еҳушаъ барои хидмат ба Худо новобаста аз арзиши он

Забур 137:6 Агар туро ёд накунам, бигзор забонам ба боми даҳонам часпида; агар Ерусалимро аз шодии худ бартар накунам.

Мо бояд шаҳри муқаддаси Худо — Ерусалимро дар хотир дошта бошем ва қадр кунем.

1: Биёед диққатамонро ба аҳамияти қадр кардани шаҳри муқаддаси Худо — Ерусалим равона кунем ва ӯҳдадор шавем, ки онро дар дилу шуури худ нигоҳ дорем.

2: Мо бояд шаҳри муқаддаси Худо — Ерусалимро дар хотир дошта бошем ва интихоб кунем, ки онро аз хурсандӣ ва лаззатҳои худ болотар гузорем.

1: Забур 122:6 - Барои осоиштагии Ерусалим дуо гӯед: Бигзор онҳое, ки Туро дӯст медоранд, муваффақ шаванд.

2: Isaiah 62:1 - Ба хотири Сион хомуш нахоҳам монд, ба хотири Ерусалим хомӯш нахоҳам монд, то даме ки сафедии вай мисли субҳидам, ва наҷоташ мисли машъали сӯзон дурахшид.

Забур 137:7 Ба ёд ор, эй Худованд, банӣ-Адомро дар рӯзи Ерусалим; ки гуфта буд: «Онро баланд кун, то таҳкурсии он рез».

Забурнавис фарзандони Адӯмро, ки аз харобшавии Ерусалим шодӣ мекарданд, ба ёд меорад.

1. Шодмонӣ дар Худованд дар миёни ранҷу азоб

2. Қувваи ёдоварӣ

1. Ишаъё 55:6-7 - Худовандро биҷӯед, то даме ки Ӯ пайдо шавад; Ӯро бихонед, дар ҳоле ки Ӯ наздик аст. Бигзор шарир роҳи худро тарк кунад, ва золим андешаҳои худро тарк кунад; бигзор вай назди Худованд баргардад, ва Ӯ ба ӯ марҳамат хоҳад кард; ва ба Худои мо, зеро ки Ӯ ба таври фаровон афв хоҳад кард.

2. Яъқуб 1:2-4 - Бародарони ман, вақте ки шумо ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, онро ҳама шодӣ ҳисоб кунед, зеро бидонед, ки озмоиши имони шумо саброро ба вуҷуд меорад. Бигзор сабр кори комил дошта бошад, то шумо комил ва комил бошед, дар ҳоле ки аз ҳеҷ чиз камӣ доред.

Забур 137:8 Эй духтари Бобил, ки бояд нобуд шавад; Хушбахт аст, ки ончунон ки ба мо хизмат кардай, туро мукофот медиҳад.

Забурнавис барои интиқоми духтари Бобил даъват мекунад, ки зарари расонидаашро эътироф кунад.

1. Адолати Худо: Баррасии оқибатҳои амалҳои мо

2. Бар бадӣ бо некӣ ғолиб омадан

1. Румиён 12:17-19 - Ба касе дар ивази бадӣ бадӣ надиҳед, балки дар бораи он чизе ки дар назари ҳама олиҷаноб аст, фикр кунед.

2. Масалҳо 25:21-22 - Агар душманат гурусна бошад, ба ӯ хӯрок деҳ, то бихӯрад; агар ташна бошад, ба ӯ об диҳед.

Забур 137:9 Хушбахт аст он ки тифлони Туро гирифта, бар сангҳо мезанад.

Забурнавис онҳоеро, ки аз Бобил қасос мегиранд, кӯдакони худро ба сангҳо мезананд, рӯҳбаланд мекунад.

1. Қувваи интиқом: Чӣ тавр мо метавонем тақдири худро зери назорат гирем

2. Хатарҳои хашми беназорат: чӣ гуна бояд аз ғазаби Худо канорагирӣ кард

1. Румиён 12:19-21: Эй дӯстони азизам, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой гузоред, зеро навишта шудааст: «Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Матто 5:38-42: Шумо шунидаед, ки гуфта шудааст: "Чашм ба чашм ва дандон ба дандон". Аммо ба шумо мегӯям: ба шахси бад муқобилат накунед. Агар касе ба рухсораи рости шумо торсакӣ занад, рухсораи дигарро низ ба онҳо гардонед.

Таронаи 138 таронаи шукргузорӣ ва ҳамду сано ба Худованд барои садоқати Ӯ ва ба дуоҳои ҷавобаш мебошад.

Сархати 1: Забурнавис бо шукргузорӣ ба Худованд бо тамоми дили худ оғоз мекунад. Ӯ Худоро барои меҳрубонӣ ва садоқати Ӯ ҳамду сано хонда, эълон мекунад, ки Ӯ исми Худро баланд кардааст ва ваъдаҳояшро иҷро кардааст (Забур 138:1-2).

Сархати 2: Забурнавис таҷрибаи шахсии худро дар бораи дуои ҷавобӣ баён мекунад. Ӯ ба ёд меорад, ки чӣ тавр ӯ сӯи Худованд нидо кард ва Худо ба ӯ ҷавоб дод ва ӯро бо қуввати нав ва эътимоди нав қувват бахшид (Забур 138:3-4).

Сархати 3: Забурнавис эълон мекунад, ки ҳамаи подшоҳони рӯи замин вақте ки суханони Ӯро мешунаванд, Худовандро ҳамду сано хоҳанд хонд. Ӯ бузургии Худоро эътироф мекунад ва гарчанде ки Ӯ баланд аст, ба камбағалон бодиққат муносибат мекунад (Забур 138:5–6).

Сархати 4: Забурнавис эътимоди худро ба муҳофизати Худованд тасдиқ мекунад. Ҳатто дар лаҳзаҳои душворӣ, ӯ боварӣ дорад, ки Худо ӯро нигоҳ медорад ва дасти худро бар зидди душманонаш дароз мекунад. Забурнавис дар хотима аз Худо хоҳиш мекунад, ки нияташро нисбати ӯ иҷро кунад (Забур 138:7–8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию ҳашт тӯҳфаҳо
суруди шукрона,
таъкид кардани сипос, ки тавассути эътирофи садоқати Худо ба даст оварда шудааст ва таъкид кардани эътимод ба муҳофизати илоҳӣ.

Таъкид кардани шукргузорӣ дар мавриди ситоиши Худо бо тамоми дил.
Зикр кардани изҳороте, ки дар бораи эътирофи меҳрубонии пурмуҳаббат ва садоқати Худо ҳангоми тасдиқи иҷрои ваъдаҳо нишон дода шудааст.
Изҳори таҷрибаи шахсии пешниҳодшуда дар бораи ба ёд овардани дуои ҷавобшуда ҳангоми тасдиқи гирифтани қувват.
Эътироф кардани тасдиқ дар бораи интизории ҳамду санои умумиҷаҳонӣ ба Худо ва эътирофи ғамхорӣ нисбати фурӯтанӣ.
Таъкид кардани эътимод дар бораи такя ба муҳофизати илоҳӣ дар замонҳои душворӣ ҳангоми изҳори хоҳиши иҷрои нияти илоҳӣ.

Забур 138:1 Туро бо тамоми дили худ ҳамду сано хоҳам гуфт: ба ҳузури худоён Туро ҳамду сано хоҳам гуфт.

Забурнавис садоқати худро ба Худо ва нияти ҳамду санои Худоро бо тамоми дили худ баён мекунад.

1. Қувваи вафодорӣ: Чӣ тавр бояд зиндагии бо ситоиши самимӣ зиндагӣ кунад.

2. Муҳаббати бебозгашт: Сурудхонӣ дар назди худоён.

1. Румиён 12:1 - Бинобар ин, ман аз шумо, эй бародарон ва хоҳарон, бо назардошти марҳамати Худо хоҳиш мекунам, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда, муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед, ин ибодати ҳақиқӣ ва дурусти шумост.

2. 1 Вақоеънома 16:10 - ҷалол ба номи муқаддаси Ӯ; дили толибони Худованд шод бод.

Забур 138:2 Ман ба сӯи маъбади муқаддаси Ту саҷда хоҳам кард, ва исми Туро барои меҳрубонии Ту ва барои ростии Ту ҳамду сано хоҳам гуфт, зеро ки каломи Худро аз ҳама исми Худ бузург кардай.

Худоро барои вафодорӣ ва ростқавлии Ӯ ҳамд.

1. Каломи Худо аз ҳама болотар аст

2. Чӣ тавр Худоро барои меҳрубонии Ӯ ситоиш кардан мумкин аст

1. Ибриён 13:8 - Исои Масеҳ дирӯз ва имрӯз ва то абад ҳамон аст.

2. Ишаъё 40:8 - Алаф пажмурда мешавад, гул пажмурда мешавад, аммо каломи Худои мо то абад устувор хоҳад буд.

Забур 138:3 Дар рӯзе, ки фарьёд задам, ба ман ҷавоб додӣ, ва маро бо қувват дар ҷонам қувват додӣ.

Худо дуоҳоро иҷобат кард ва ба онҳое, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, қувват мебахшад.

1: Қувват тавассути имон - Боварӣ ба Худо ба мо имкон медиҳад, ки аз файзи Ӯ қавӣ гардем.

2: Ваъдаи дуоҳои иҷобатшуда - Мо метавонем ба Худо таваккал кунем, ки дуоҳои моро мешунавад ва иҷобат кунад.

1: Румиён 5:3-5 - На танҳо ҳамин тавр, балки мо низ бо уқубатҳои худ фахр мекунем, зеро медонем, ки ранҷу сабр ба вуҷуд меорад; устуворӣ, хислат; ва характер, умед.

2: Ишаъё 40: 29-31 - Ӯ ба хастагон қувват мебахшад ва қуввати заифонро афзун мекунад. Ҳатто ҷавонон хаставу хаста мешаванд ва ҷавонон пешпо мехӯранду меафтанд; аммо онҳое ки ба Худованд умед мебанданд, қуввати худро нав хоҳанд кард. Онҳо мисли уқобҳо бар болҳо парвоз хоҳанд кард; медаванд ва хаста намешаванд, роҳ мераванд ва суст намешаванд.

Забур 138:4 Тамоми подшоҳони замин Туро ҳамду сано хоҳанд гуфт, эй Худованд, суханони даҳони Туро шунида.

Ҳамаи подшоҳони рӯи замин, вақте ки суханони Ӯро мешунаванд, Худовандро ситоиш мекунанд.

1: Худои мо тавоно ва сазовори ситоиш аст

2: Қудрати шунидани каломи Худованд

1: Румиён 15:11 - Ва боз: "Эй ҳамаи халқҳо, Худовандро ҳамду сано хонед ва Ӯро ҳамду сано хонед, эй тамоми қавмҳо."

2: Забур 29:2 - Ҷалолеро, ки исми Ӯст, ба Худованд васф кунед; Худовандро дар ҷалоли қудсияти Ӯ парастиш кунед.

Забур 138:5 Бале, онҳо дар роҳҳои Худованд суруд хоҳанд хонд, зеро ки ҷалоли Худованд бузург аст.

Ҷалоли Худо бузург аст ва бояд ситоиш кард.

1: Суруд хондан дар ҳамду санои Худованд

2: Ҷашни ҷалоли Худованд

1: Isaiah 12:5 - "Худовандро ҳамду сано хонед, зеро ки Ӯ корҳои ҷалол кардааст; бигзор ин ба тамоми ҷаҳон маълум гардад".

2: Забур 29: 2 - "Ҷалоли Худовандро ба исми Ӯ васф кунед; Худовандро дар ҷалоли қудсияти Ӯ саҷда кунед".

Забур 138:6 Ҳарчанд Худованд баланд бошад ҳам, ба фурӯтанон эҳтиром дорад, вале мағрурро аз дур медонад.

Худо ба қалби хоксор менигарад ва ба онҳо эҳтиром зоҳир мекунад, дар ҳоле ки мағрур аз дур нигоҳ дошта мешавад.

1. Баракатҳои фурӯтанӣ дар назди Худо

2. Хатари кибр ва такаббур

1. 1 Петрус 5:5-6 - "Ҳамчунин шумо, эй ҷавонтар, ба пирон итоат кунед. Бале, ҳама ба якдигар итоат кунед ва фурӯтаниро дар бар кунед, зеро Худо ба мағрурон муқобилат мекунад ва ба мағрурон файз мебахшад. Пас, дар зери дасти тавонои Худо фурӯтан бошед, то ки Ӯ шуморо дар вақташ сарафроз гардонад».

2. Масалҳо 16:18-19 - "Мағрур пеш аз ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пеш аз фурӯпошӣ. Аз он ки ғаниматро бо мағрурон тақсим кардан, бо фурӯтанон рӯҳи фурӯтан будан беҳтар аст".

Забур 138:7 Ҳарчанд дар миёни душвориҳо роҳ равам, Ту маро эҳё хоҳӣ кард: Дасти худро бар зидди ғазаби душманонам дароз хоҳӣ кард, ва дасти ростат маро наҷот хоҳад дод.

Худо моро зинда мекунад ва моро аз душманонамон нигоҳ медорад.

1. Худо муҳофиз ва эҳёкунандаи мост - Забур 138:7

2. Дасти рости Худо наҷоти мост - Забур 138:7

1. Забур 3:7 - Бархез, эй Худованд; Маро наҷот деҳ, эй Худои ман, зеро ки ҳамаи душманони маро бар устухони рухсора задай; дандонҳои беимононро шикастӣ.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 138:8 Худованд он чиро, ки ба ман дахл дорад, комил хоҳад кард; марҳамати Ту, эй Худованд, то абад пойдор аст; аъмоли дасти Худро тарк накун.

Худованд ваъдаҳои худро ба мо иҷро хоҳад кард ва марҳамати Ӯ абадӣ аст.

1. Боварӣ ба ризқи комили Худо

2. Раҳмат ва вафодории Худованд

1. Ирмиё 29:11 - Зеро ки ман нақшаҳоеро, ки барои шумо дорам, медонам, мегӯяд Худованд, ният дорад, ки ба шумо обод гардад ва ба шумо зиёне нарасонад, нақша дорад, ки ба шумо умед ва оянда бахшад.

2. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Таронаи 139 таронаест, ки дониши ҳамаҷониба, мавҷудият ва дониши маҳрамонаи Худоро таҷлил мекунад.

Сархати 1: Забурнавис эътироф мекунад, ки Худо ӯро ҷустуҷӯ кардааст ва мешиносад. Онҳо тасвир мекунанд, ки чӣ гуна Худо ҳар як амал, фикр ва сухани онҳоро медонад. Ҷое нест, ки онҳо аз ҳузури Ӯ гурезанд (Забур 138:1-6).

Сархати 2: Забурнавис дар ҳайрат мемонад, ки онҳо аз ҷониби Худо чӣ қадар мураккаб ва аҷиб офарида шудаанд. Онҳо эътироф мекунанд, ки Худо онҳоро ҳатто дар батни модар дидааст ва нақшаи зиндагии онҳоро пеш аз таваллуд шуданашон дошт (Забур 138:13-16).

Сархати 3: Забурнавис хоҳиши онҳоро баён мекунад, ки Худо дилҳои онҳоро тафтиш кунад ва онҳоро дар роҳи адолат ҳидоят кунад. Онҳо бадиро рад мекунанд ва Худоро даъват мекунанд, ки фикрҳои онҳоро тафтиш кунад ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро дар роҳи ҳаёти ҷовидонӣ ҳидоят кунад (Забур 138:23-24).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду сию нӯҳ ҳадя
тафаккур дар бораи илми илоҳӣ,
таъкид кардани тарс, ки тавассути эътирофи дониши ҳамаҷонибаи Худо ба даст оварда шудааст ва таъкид кардан ба даъват ба роҳнамоии илоҳӣ.

Таъкиди эътироф дар бораи дониши илоҳӣ, ки ҳама паҳлӯҳои ҳастии инсонро фаро мегирад.
Ёдоварӣ кардани мӯъҷизае, ки дар бораи ташаккули мураккаби Худо нишон дода шудааст ва тасдиқи эътирофи иштироки илоҳӣ аз давраи бордорӣ.

Изҳори хоҳише, ки дар бораи даъвати санҷиши илоҳӣ ва тасдиқи садоқат ба адолат пешниҳод карда мешавад.
Эътироф кардани даъват дар бораи ҷустуҷӯи роҳнамоии илоҳӣ дар фикрҳо ва амалҳо ва хоҳиши мушоракати абадӣ бо Худо.

Забур 139:1 Эй Парвардигори ман, маро ҷустуҷӯ кардаӣ ва шинохтӣ.

Худо моро комилан ва наздик медонад.

1. Илми Худо аз мо: Донистан ва шинохта шудан

2. тасаллои илми Худо

1. Юҳанно 16:30 - "Акнун мо итминон дорем, ки Ту ҳама чизро медонед ва эҳтиёҷ надоред, ки касе аз шумо пурсад; бинобар ин мо боварӣ дорем, ки шумо аз ҷониби Худо омадаед".

2. Ишаъё 40:28 - "Оё намедонӣ? Оё нашунидаӣ? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Ӯ хаста ва хаста нахоҳад шуд, ва фаҳмиши ӯро ҳеҷ кас дарк карда наметавонад. "

Забур 139:2 Ту таназзули маро ва исёни маро донӣ, андешаи маро аз дур мефаҳмӣ.

Худо ҳар як фикру ҳаракати моро медонад.

1. Дониши ҳамаҷонибаи Худо - Румиён 11:33-36

2. Қудрати муҳаббати Худо - Забур 102:14-18

1. Забур 139:7–12

2. Ирмиё 17:10

Забур 139:3 Ту роҳи маро ва хоби маро иҳота мекунӣ, ва аз ҳама роҳҳои ман огоҳӣ.

Худо ҳар як фикру амали моро медонад.

1. Чӣ тавр Худо ҳамеша дар ҳаёти мо ҳузур дорад

2. Донистани муҳаббати Худо ба воситаи дониши ҳама чиз

1. Ирмиё 17:10 - "Ман Худованд, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ки ҳар касро мувофиқи рафтори худ, мувофиқи аъмоли онҳо подош диҳам".

2. Масалҳо 15:3 - "Чашмони Худованд дар ҳама ҷост, ки ба шарирон ва некиҳо нигоҳ мекунад".

Забур 139:4 Зеро ки дар забони ман сухане нест, аммо инак, эй Худованд, Ту ҳамаро медонӣ.

Худо моро бо ҳар як ҷузъиёт медонад, ҳатто калимаҳое, ки мо баён карда наметавонем.

1.Илми Худо - Дар ҳама ҷо мавҷудият ва дониши Ӯ дар бораи мо дар тамоми андешаҳои мо.

2. Чӣ гуна бояд бомуваффақият дуо гӯем - ба дониши Худованд дар бораи мо такя кунем, то фикру ҳиссиёти амиқи худро ба Ӯ бирасонем.

1. Забур 139:4

2. Забур 138:1–6

Забур 139:5 Ту маро аз пасу пеш иҳота кардай, ва дасти Худ бар ман ниҳодӣ.

Худо ҳамеша бо мост, моро нигоҳ медорад ва моро муҳофизат мекунад.

1. Муҳофизати Худо: Донистани он ки мо ҳеҷ гоҳ танҳо нестем

2. Худо шарики доимии мост: Ҳузури Ӯро дар ҳаёти ҳаррӯзаи мо эҳсос мекунад

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Ибриён 13: 5-6 - "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе, ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам. Пас, мо бо итминон гуфта метавонем, ки Худованд аст. ёвари ман; наметарсам; одам бо ман чӣ кор карда метавонад?

Забур 139:6 Чунин дониш барои ман хеле аҷиб аст; баланд аст, ман ба он расида наметавонам.

Забурнавис аз дониши Худо, ки аз фаҳмиши худи ӯ берун аст, ҳайрат мегузорад.

1. Тааҷҷуб ва ҳайрат: Омӯзиши қадр кардани умқи бебаҳои Худо

2. Баландии илми Худо: Даъват ба хоксорӣ

1. Ишаъё 55:8-9 - Зеро ки андешаҳои ман андешаҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо низ роҳҳои ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз андешаҳои шумо баландтаранд.

2. Айюб 11:7-9 - Оё шумо чизҳои амиқи Худоро фаҳмида метавонед? Оё шумо ҳудуди Худои Мутаолро фаҳмед? Он аз осмон баландтар аст, шумо чӣ кор карда метавонед? Аз шеол амиқтар ту чӣ медонӣ? Андозаи он аз замин дарозтар ва аз баҳр васеътар аст.

Забур 139:7 Аз рӯҳи Ту ба куҷо равам? ё аз ҳузури Ту ба куҷо гурезам?

Забурнавис дар бораи мавҷудияти Худо мулоҳиза карда, мепурсад, ки онҳо аз рӯҳ ва ҳузури Худо дар куҷо гурехта метавонанд.

1. "Ҳозир будани Худо: гурехтан аз муҳаббати Худо ғайриимкон аст"

2. "Ҳузури бепоёни Худо: Мо ба куҷо гурехта метавонем?"

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 46:1-2 - "Худо паноҳгоҳ ва қуввати мост, мададгори ҳозиразамон дар душвориҳо. Бинобар ин, мо наметарсем, ки замин роҳ диҳад, гарчанде ки кӯҳҳо ба дили баҳр ҳаракат кунанд."

Забур 139:8 Агар ба осмон сууд кунам, дар он ҷо ҳастӣ; агар бистари худро дар дӯзах созам, инак, дар он ҷо ҳастӣ.

Новобаста аз он ки дар куҷо набошем, ҳузури Худо ҳамеша бо мост.

1: Худо ҳамеша дар ҳаёти мо ҳузур дорад, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ва дур ҳис мекунем.

2: Мо ҳамеша метавонем ба ҳузури Худо умед ва тасаллӣ такя кунем.

1: Еҳушаъ ибни Нун 1:9, «Оё ба ту амр накардаам, ки қавӣ ва далер бош, натарс, рӯҳафтода нашав, зеро ки Худованд Худои ту ҳар ҷое ки биравӣ, бо ту хоҳад буд.

2: Ибриён 13: 5, "Ҳаёти худро аз муҳаббати пул озод нигоҳ доред ва бо он чизе ки доред, қаноат кунед, зеро Ӯ гуфтааст: "Ман ҳеҷ гоҳ туро тарк намекунам ва туро тарк намекунам.

Забур 139:9 Агар болҳои субҳро гирифта, дар ақсои баҳр сокин шавам;

Худо ҳама ҷузъиёти ҳаёти моро медонад, ҳатто вақте ки мо аз Ӯ пинҳон шудан мехоҳем.

1: Худо ҳамаро мебинад: аз ҳузури Ӯ гурехта намешавад

2: Бароҳатии шинохти Худо дар ҳама ҷост

1: Isaiah 46:10 - Мақсади ман устувор хоҳад буд ва ман ҳар он чи мехоҳам, мекунам.

2: Ирмиё 23:23-24 - Оё ман Худои наздик ҳастам, мегӯяд Худованд, на Худои дур? Оё одам метавонад дар пинҳонгоҳ пинҳон шавад, то ман ӯро набинам? мегӯяд Худованд. Оё ман осмонҳову заминро пур намекунам? мегӯяд Худованд.

Забур 139:10 Дар он ҷо дасти Ту маро роҳнамоӣ хоҳад кард, ва дасти ростат маро хоҳад гирифт.

Дасти пурмуҳаббати Худо ҳамеша моро роҳнамоӣ мекунад.

1. Дасти пурмуҳаббати Худо: Чӣ гуна роҳнамоии Худо ҳамеша бо мо хоҳад буд

2. Аз имони худ қувват гирифтан: дар дасти рости Худо тасаллӣ ёфтан

1. Ишаъё 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 139:11 Агар гӯям, ки зулмот маро фаро хоҳад гирифт; ҳатто шаб бар ман равшан хоҳад шуд.

Забурнавис мегӯяд, ки ҳатто дар торикӣ ҳам, Худо бо онҳост ва рӯшноӣ медиҳад.

1. Бароҳатӣ дар торикӣ: Чӣ тавр нури Худо ҳатто дарториктарин замонҳо медурахшад

2. Ҳузури ҷовидонаи Худо: таваккал ба ғамхории доимии Ӯ

1. Ишаъё 9:2 - Одамоне, ки дар торикӣ роҳ мерафтанд, нури бузургеро диданд; бар касоне, ки дар замини торикии амиқ зиндагӣ мекунанд, нуре фурӯд омад.

2. Ишаъё 40:31 - Аммо онҳое, ки ба Худованд таваккал мекунанд, қувваи нав пайдо мекунанд. Онҳо мисли уқобҳо бо болҳои баланд парвоз хоҳанд кард. Онҳо медаванд ва хаста намешаванд. Онҳо роҳ мераванд ва аз ҳуш намераванд.

Забур 139:12 Оре, зулмот аз ту пинҳон нест; аммо шаб мисли рӯз медурахшад: торикӣ ва рӯшноӣ барои ту яксонанд.

Худо ҳама чизро дар рӯшноӣ ва торикӣ мебинад ва медонад.

1. Худои биност ва доност

2. Нури Худованд ҳеҷ гоҳ хомуш намешавад

1. Ҳастӣ 1:3-4 Ва Худо гуфт: «Бигзор нур бошад, ва нур буд». Худо дид, ки нур хуб аст ва нурро аз торикӣ ҷудо кард.

2. 1 Юҳанно 1:5 Ин аст хабаре ки мо аз Ӯ шунидаем ва ба шумо эълон мекунем, ки Худо нур аст ва дар Ӯ ҳеҷ зулмот нест.

Забур 139:13 Зеро ки бандҳои маро соҳиб шудаӣ; маро дар шиками модарам пӯшонидӣ.

Худо моро ҳатто пеш аз таваллуд шуданамон медонад ва ғамхорӣ мекунад.

1. Муҳаббати бепоёни Худованд - Чӣ гуна муҳаббати Худо ҳатто пеш аз таваллуди мо бо мост.

2. Файзи аҷиби Худо - Чӣ гуна файзи Худо бо мо аст, пеш аз гирифтани нафаси аввалини мо.

1. Ишаъё 49:1 - "Маро гӯш кунед, эй ҷазираҳо; инро бишнавед, эй халқҳои дур: Пеш аз таваллуди ман Худованд маро даъват кард; аз таваллуди ман номи маро зикр кардааст".

2. Ирмиё 1:5 - «Пеш аз он ки туро дар батни бачадон офариндам, ман туро медонистам, пеш аз таваллуд шуданат туро ҷудо кардаам; Ман туро пайғамбар барои халқҳо таъин кардам».

Забур 139:14 Туро ҳамду сано хоҳам гуфт; зеро ки ман тарсончак ва аҷоиб офарида шудаам: аъмоли Ту аҷоиб аст; ва нафси ман дуруст медонад.

Корҳои Худо аҷибанд ва мо бояд Ӯро барои офаридаҳои аҷиби худ ҳамду сано гӯем.

1. Аъмоли Худо ва ҳамду санои мо

2. Офариниши даҳшатнок ва аҷиби инсон

1. Забур 8:3-5 - Вақте ки ман ба осмони Ту, кори ангуштонат, моҳу ситораҳо, ки дар ҷои худ гузоштай, фикр мекунам, ки инсоният чист, ки шумо дар бораи онҳо дар хотир доред, одамоне, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунед. онхо?

2. Ҳастӣ 1:26-27 - Он гоҳ Худо гуфт: «Биёед одамонро ба сурати худ, ба мо монанд созем, то онҳо бар моҳиёни баҳр ва паррандагон дар осмон, бар чорпоён ва тамоми ҳайвоноти ваҳшӣ ҳукмронӣ кунанд. ҳайвонҳо ва бар тамоми мавҷудот, ки дар рӯи замин ҳаракат мекунанд. Пас, Худо одамонро ба сурати Худ офарид, ба сурати Худо онҳоро офарид; онҳоро марду зан офаридааст.

Забур 139:15 Молу мулки ман аз ту пӯшида набуд, вақте ки ман ниҳон шудаам, ва дар қаъри замин ба таври аҷиб кор карда шудаам.

Худо моро аз наздик медонад, ҳатто пеш аз таваллуд шуданамон.

1. Худо доност: ҷиҳодҳои ғайби моро мебинад

2. Офаридгори мо моро аз худамон беҳтар мешиносад

1. Ишаъё 49:1–5

2. Забур 138:13–16

Забур 139:16 Чашмони Ту модияти маро дид, вале нокомил буд; ва дар китоби ту ҳамаи узвҳои ман навишта шудаанд, ки пайваста ба вуҷуд омадаанд, дар ҳоле ки ҳеҷ кадоме аз онҳо вуҷуд надошт.

Худо доно аст ва ҷузъиёти ҳаёти моро ҳатто пеш аз таваллуди мо медонад.

1. Муҳаббати ҷовидонаи Худо: Чӣ гуна дониш ва ғамхории Худо ба мо қувват мебахшад

2. Қудрати ҳамаҷониба: Чӣ гуна Худо ҳаёти моро пеш аз мавҷудияти мо мебинад

1. Ирмиё 1:5 - "Пеш аз он ки туро дар батни бачадон ташаккул диҳам, ман туро медонистам, пеш аз таваллуд шуданат туро ҷудо кардам"

2. Ишаъё 46:10 - "Ман аз ибтидо, аз замонҳои қадим маълум мекунам, ки интиҳо дар оянда аст. Ман мегӯям: "Мақсади Ман устувор хоҳад буд ва ҳар он чи мехоҳам, ба ҷо меоварам"."

Забур 139:17 Чӣ қадар азизанд андешаҳои Ту барои ман, эй Худо! шумораи онҳо чӣ қадар бузург аст!

Андешаҳои Худо нисбати мо арзишманд ва бешуморанд.

1. Муҳаббати Худо ба мо беандоза аст

2. Нақшаҳои Худо барои мо беканоранд

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд, роҳҳои шумо низ роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, роҳҳои ман низ аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман баландтар аст. аз андешаҳои шумо."

2. Румиён 8:28 "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 139:18 Агар онҳоро ҳисоб кунам, онҳо аз рег зиёдтаранд; ҳангоме ки бедор шавам, ҳанӯз бо ту ҳастам.

Муҳаббати Худо ба мо васеъ ва беандоза аст.

1. Муҳаббати бепоёни Худо ба мо: Забур 138:18

2. Дарк кардани фаровонии Худо дар ҳаёти мо: Забур 138:18

1. Ирмиё 31:3 - "Худованд дар гузашта ба мо зоҳир шуда, гуфт: Ман шуморо бо муҳаббати ҷовидонӣ дӯст доштам; Ман шуморо бо меҳрубонии бепоён ҷалб кардам".

2. Румиён 8:38-39 - "Зеро ман итминон дорам, ки на мамот ва на ҳаёт, на фариштагон ва на девҳо, на ҳозира ва на оянда, на ҳеҷ қудрат, на баландӣ ва умқ ва на чизи дигаре дар тамоми офариниш. қодир аст, ки моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо кунад».

Забур 139:19 Албатта, ту шарironро мекушӣ, эй Худо, аз ман дур шав, эй хунхор.

Худо бадкоронро ҷазо медиҳад ва одил бояд аз ин гуна одамон дурӣ ҷӯяд.

1. Биёед ба васвасаи бадӣ наафтем

2. Бо бадкорон роҳ надиҳед

1. Масалҳо 4:14-15 - Ба роҳи шарир наравед, ва дар роҳи бадӣ наравед. Аз он дурӣ ҷӯед, аз назди он нагузаред; аз он рӯй гардонед ва бигзаред.

2. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

Забур 139:20 Зеро ки дар ҳаққи Ту бадӣ сухан мегӯянд, ва душманонат исми Туро беҳуда мегиранд.

Худо медонад, ки кай моро бадгӯӣ мекунанд ва интиқом мегиранд.

1: Мо бояд дар хотир дошта бошем, ки Худо муҳофизи мост ва ҳангоми ҳамла ба мо қасос хоҳад гирифт.

2: Вақте ки мо бар зидди мо сухан мегӯянд, набояд рӯҳафтода шавем, зеро Худо моро муҳофизат мекунад.

1: Isaiah 54:17 Ҳеҷ силоҳе, ки бар зидди ту сохта шудааст, муваффақ нахоҳад шуд; ва ҳар забонеро, ки бар зидди ту бархоста, маҳкум хоҳӣ кард. Ин аст мероси бандагони Худованд, ва адолати онҳо аз ман аст, мегӯяд Худованд.

2:1 Петрус 5:7 Тамоми ғамхории худро бар Ӯ мегузоред; зеро ки Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

Забур 139:21 Оё ман аз онҳо, эй Худованд, нафрат надорам, ки аз Ту нафрат мекунанд? Оё ман аз онҳое, ки бар зидди ту қиём мекунанд, ғамгин нестам?

Забурнавис нафрат ва андӯҳи худро нисбат ба онҳое, ки ба Худо муқобилат мекунанд, баён мекунад.

1. "Худовандро дӯст доред ва аз он чи Ӯ нафрат дорад, нафрат кунед"

2. «Муҳаббат ва ғазаби Худо»

1. Румиён 12:9 - "Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ часпида гиред".

2. Ҳизқиёл 35: 5-6 - "Азбаски шумо душмании абадӣ доштед ва бар халқи Исроил дар вақти мусибаташон, дар вақти ҷазои охиринашон ба қувваи шамшер додед; бинобар ин, ба ҳангоме ки зиндаам, эълон мекунад: Худовандо, ман туро барои хун омода хоҳам кард, ва хун туро таъқиб хоҳад кард, зеро ки ту аз хунрезӣ нафрат надоштӣ, бинобар ин хун туро таъқиб хоҳад кард».

Забур 139:22 Аз онҳо бо нафрати комил нафрат дорам, онҳоро душмани худ мешуморам.

Худо аз гуноҳ нафрат дорад ва халқи Худро ба ҳамин кор даъват мекунад.

1. "Нафрати комил аз гуноҳ"

2. "Нафрат кардан аз гуноҳ мисли Худо"

1. Эфсӯсиён 4:26-27 - хашмгин шавед ва гуноҳ накунед; Нагузоред, ки офтоб бар хашми худ фурӯ равад ва ба шайтон фурсат надиҳед.

2. Румиён 12:9 - Бигзор муҳаббат самимӣ бошад. Аз бадӣ нафрат кунед; ба некӣ сахт нигоҳ доред.

Забур 139:23 Эй Худо, маро биҷӯй ва диламро бидон; маро озмуда, андешаҳои маро бидон.

Худо дилҳо ва андешаҳои моро медонад ва моро даъват мекунад, ки дилҳои худро ҷустуҷӯ кунем.

1. Кашфи шахсияти ҳақиқӣ: Ҷустуҷӯи дилҳо ва ақли мо дар партави файзи Худо

2. Ҷасорат барои муқобила бо худ: Донистан ва қабул кардани фикрҳои ботинии мо дар ҳузури Худо

1. Ишаъё 55:8-9 "Зеро ки фикрҳои ман фикрҳои шумо нестанд ва роҳҳои шумо роҳҳои Ман нестанд, мегӯяд Худованд. Зеро, чунон ки осмон аз замин баландтар аст, ончунон роҳҳои ман аз роҳҳои шумо ва андешаҳои ман аз роҳҳои шумо баландтар аст. андешаҳои шумо."

2. Забур 19:14 "Бигзор суханони даҳони ман ва мулоҳизаҳои дили ман дар назари Ту мақбул бошад, эй Худованд, санги ман ва раҳокунандаи ман".

Забур 139:24 Ва бубинед, ки оё дар ман роҳи бадӣ ҳаст, ва маро бо роҳи абадӣ ҳидоят кун.

Довуд аз Худо талаб мекунад, ки дили ӯро ҷустуҷӯ кунад ва ӯро ба роҳи рост ҳидоят кунад.

1. Роҳҳое, ки мо интихоб мекунем: Қадам дар роҳи абадӣ

2. Қалби банда: Имтиҳони худро ба бадкорӣ

1. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун.

2. Ирмиё 17:9-10 - Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст; ки онро донад? Ман, Худовандо, дилҳоро месанҷам ва ақлро месанҷам, то ки ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ, мувофиқи самараи аъмолаш бидиҳам.

Таронаи 140 таронаи нола ва илтиҷо барои раҳоӣ аз душманон ва бадӣ мебошад.

Сархати 1: Забурнавис ба Худованд барои раҳоӣ нидо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунад, ки онҳоро аз одамони шарир ва зӯроваре, ки нақшаҳои бад мекашанд, наҷот диҳад. Онҳо эътироф мекунанд, ки ин душманон маккоранд ва кӯшиш мекунанд, ки зарар расонанд (Забур 140:1–5).

Сархати 2: Забурнавис эътимоди худро ба Худованд ҳамчун Худои худ баён мекунад ва қудрати наҷоти Ӯро эътироф мекунад. Онҳо барои доварии Худо бар душманонашон дуо гуфта, аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро аз домҳои онҳо муҳофизат кунад (Забур 140:6–8).

Сархати 3: Забурнавис ба адолати Худо эътимод дошта, боварӣ дорад, ки шарирон ба домҳои худашон меафтанд. Онҳо умед ва ҳамду санои худро барои наҷоти Худованд изҳор намуда, эълон мекунанд, ки одилон дар ҳузури Ӯ сокин хоҳанд шуд (Забур 140:9–13).

Дар ҷамъбаст,
Забур саду чиҳил тӯҳфа
нола ва илтиҷо барои наҷот,
таъкид кардани такя ба воситаи ҷустуҷӯи наҷот аз душманон ва таъкид кардани эътимод ба адолати илоҳӣ.

Таъкид кардани фарёд барои кӯмак дар бораи раҳоӣ аз шахсони шарир баён карда мешавад.

Зикр кардани эътироф дар бораи эътирофи табиати маккоронаи душманон ҳангоми тасдиқи хоҳиши муҳофизат.
Изҳори эътимод дар бораи такя ба қудрати наҷот додани Худо ҳангоми дуо дар бораи доварии илоҳӣ бар зидди душманон.
Эътироф кардани эътимод дар бораи эътиқод ба адолати ниҳоӣ ҳангоми изҳори умед ва ҳамду сано барои наҷоти илоҳӣ.

Забур 140:1 Маро, эй Худованд, аз одами бад раҳоӣ деҳ; маро аз одами зӯровар нигоҳ дор;

Маро аз марди бад раҳоӣ деҳ ва аз марди зӯровар нигоҳ дор.

1. Зарурати ҳифзи Худо аз бадӣ

2. Муҳимияти дархости кӯмак аз Худо

1. Эфсӯсиён 6:11-12 Тамоми зиреҳҳои Худоро дар бар кунед, то ки шумо тавонед ба муқобили ҳилаҳои иблис истодагарӣ кунед. Зеро ки мо на бар зидди ҷисм ва хун, балки бар зидди сарварон, бар зидди қудратҳо, бар зидди ҳокимони торикии ин ҷаҳон, бар зидди шарорати рӯҳонӣ дар баландӣ мубориза мебарем.

2. Забур 37:39 Аммо наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст: Ӯ қуввати онҳо дар вақти душворӣ аст.

Забур 140:2 Ки дар дилашон фитна меоранд; пайваста барои ҷанг ҷамъ мешаванд.

Одамоне, ки нияти бад доранд, барои сар кардани чанг чамъ мешаванд.

1. Мо бояд бар зидди онҳое, ки қасди расонидани зарар ва харобиро доранд, ҳушёр бошем.

2. Мо бояд дар имони худ устувор бошем ва ба Худо таваккал кунем, ки моро аз бадӣ ҳифз кунад.

1. Забур 140:2

2. Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Забур 140:3 Забонҳои худро мисли мор тез карданд; заҳри заҳрогин зери лаб аст. Села.

Одамон забони худро барои паҳн кардани дурӯғҳои заҳрнок истифода мебаранд.

1. Қудрати забон - Масалҳо 18:21

2. Дили худро бо суханони худ нигоҳ доред - Масалҳо 4:23

1. Эфсӯсиён 4:29 - Нагузоред, ки ягон сухани нопок аз даҳони шумо барояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардани дигарон мувофиқи эҳтиёҷоти онҳо муфид бошад, то ба гӯшкунандагон фоида орад.

2. Яъқуб 3:8-10 - Аммо ҳеҷ кас наметавонад забонро ром кунад. Ин як бадии ноором, пур аз заҳри марговар аст. Бо забон мо Худованд ва Падари худро ҳамду сано мегӯем ва бо он одамонро, ки ба сурати Худо офарида шудаанд, лаънат мекунем. Таърифу лаънат аз як дахон мебарояд. Бародарон ва хоҳарони ман, ин набояд бошад.

Забур 140:4 Маро, эй Худованд, аз дасти бадкорон нигоҳ дор; маро аз марди зӯровар нигоҳ дор; ки нияти сарнагун кардани роххои маро кардаанд.

Маро аз дасти бадкорон нигоҳ дор, эй Худованд.

1: Худо муҳофизи мост ва мо метавонем ба Ӯ таваккал кунем, ки моро аз бадӣ эмин нигоҳ дорад.

2: Мо бояд ба Худо таваккал кунем, ки моро аз макрҳои бадкорон муҳофизат кунад.

1: Румиён 12:19 - Эй дӯстони азизи ман, қасос нагиред, балки барои ғазаби Худо ҷой бигузоред, зеро навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2: Забур 37:39 - Наҷоти одилон аз ҷониби Худованд аст; Ӯ дар вақти душворӣ қалъаи онҳост.

Забур 140:5 Мағрурон барои ман дом ва ресмонҳо пинҳон кардаанд; дар канори роҳ тӯр гузоштаанд; барои ман пахта тайёр кардаанд. Села.

Мағрурон домҳо гузоштаанд, то одилонро ба дом афтонанд.

1. «Хатари мағрурӣ»

2. «Ҳимояи Худо аз бадӣ»

1. Эфсӯсиён 6:11-13 - Зиреҳи пурраи Худоро дар бар кунед, то шумо тавонед бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед.

2. Забур 18:2 - Худованд санги ман ва қалъаи ман ва наҷотдиҳандаи ман, Худои ман, санги ман, ки дар Ӯ паноҳ мебарам, сипари ман ва шохи наҷоти ман, қалъаи ман аст.

Забур 140:6 Ба Худованд гуфтам: "Ту Худои ман ҳастӣ: Овози илтиҷоҳои маро бишнав, эй Худованд".

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки дуо ва илтиҷоҳои ӯро бишнавад.

1. Худо дуоҳои моро мешунавад

2. Омӯзиши дуо гуфтан ба Падари Осмонӣ

1. Яъқуб 5:16 Дуои пурсамари одами одил фоидаи зиёд дорад.

2. Ибриён 4:14-16 Пас, модоме ки мо Саркоҳини бузурге дорем, ки ба осмон гузаштааст, Исо Писари Худост, биёед касби худро маҳкам нигоҳ дорем. Зеро ки мо саркоҳине надорем, ки ба заъфҳои мо таъсир накунад; балки дар ҳама ҳолат мисли мо озмуда шуда буд, вале бегуноҳ. Пас, биёед далерона назди

тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва дар вақти зарурӣ файзро пайдо кунем, то ки ёрӣ диҳем.

Забур 140:7 Эй Парвардигори Худованд, қуввати наҷоти ман, дар рӯзи ҷанг сарамро пӯшидай.

Худованд қувват ва наҷот барои мӯъминоне, ки ба Ӯ таваккал мекунанд, ҳатто дар байни ҷанг аст.

1. "Қудрати Худованд дар ҷанг"

2. «Қувваи Худо дар замонҳои мусибат».

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Эфсӯсиён 6:10-18 - "Дар ниҳоят, дар Худованд ва дар қуввати қудрати Ӯ қавӣ бошед. Тамоми зиреҳи Худоро дар бар кунед, то ки шумо бар зидди макрҳои иблис истодагарӣ кунед".

Забур 140:8 Ҳавасҳои шарионро, эй Худованд, иҷобат макун, ба макри шарараш зид набош. мабодо худро баланд бардоранд. Села.

Худо хостаҳои ситамкоронро намедиҳад ва онҳоро намегузорад, ки бартарӣ гиранд.

1: Худо меҳрубон аст, вале ба ситамкорон не

2: Хавфи решакан кардани хоҳишҳои бад

1: Ирмиё 17:9-10 Дил аз ҳама чиз маккор ва сахт шарир аст: кӣ метавонад онро донад? Ман, Худованд, дилҳоро меҷӯям, ҷилавҳоро меозмам, то ба ҳар кас мувофиқи роҳҳои худ ва мувофиқи самараи аъмоли худ бидиҳам.

2: Масалҳо 16:5 Ҳар кӣ дар дил мағрур аст, назди Худованд зишт аст: ҳарчанд даст ба даст баста бошад ҳам, бечазо нахоҳад монд.

Забур 140:9 Аммо сари онҳое ки маро иҳота мекунанд, бигзор бадгӯии лабонашон онҳоро пӯшонад.

Адолати Худо барои ситамкорон он аст, ки ба ивази аъмоли бади худ он чиро, ки сазоворанд, бигиранд.

1. Рӯзи ҳисоб: чӣ гуна адолати Худо пирӯз мешавад

2. Аз он чӣ мегӯӣ, ҳазар кун: Оқибати лабҳои гумроҳшуда

1. Масалҳо 12:13 - "Ҳар кӣ рост мегӯяд, шаҳодати ростқавл медиҳад, аммо шоҳиди козиб фиреб медиҳад".

2. Эфсӯсиён 4:29 - «Бигзор сухани фосид аз даҳони шумо берун наояд, балки фақат он чизе ки барои обод кардан хуб аст, ба шарте, то ба шунавандагон файз бахшад».

Забур 140:10 Бигзор ангиштҳои сӯзон бар онҳо афтад; бигзор онҳо дар оташ андохта шаванд; ба чоҳҳои чуқур, то ки онҳо дубора бархоста нашаванд.

Ба бадкирдорон чазо дода, ба азоби худ фиристода шаванд.

1: Адолати Худо комил аст - ба шарирон фирефта нашавед, балки бо доварии Ӯ огоҳ шавед.

2: Ба Парвардигор таваккал кун, ки Ӯ туро аз макрҳои бадкорон ҳифз мекунад.

1: Матто 7:15-16 Аз анбиёи козиб ҳазар кунед, ки дар тан либоси гӯсфанд назди шумо меоянд, вале дар ботин гургони дарранда ҳастанд. Шумо онҳоро аз меваҳошон хоҳед шинохт.

2: Масалҳо 1:10-19 Писарам, агар гунаҳкорон туро фирефта кунанд, розӣ нашав. Агар гӯянд: «Бо мо биё, мунтазири хун бошем, бегуноҳро пинҳон кунем: онҳоро ҳамчун қабр ба зинда фурӯ барем; ва тамоми, мисли онҳое, ки ба чоҳ мефароянд: ҳама дороии гаронбаҳоро ёфта, хонаҳои худро аз ғанимат пур хоҳем кард.

Забур 140:11 Бигзор сухангӯи бад дар рӯи замин пойдор нашавад: бадӣ одами зӯроварро шикор мекунад, то ки ӯро сарнагун созад.

Забурнавис аз таъсиси сухангӯёни бад дар ҷаҳон ҳушдор медиҳад, зеро онҳо барои зӯроварии худ шикор хоҳанд шуд.

1. Хатари сухангӯёни бад: Чӣ тавр мо метавонем аз таъсири онҳо канорагирӣ кунем

2. Таъмини ҳаёти осоишта: Қудрати Забур 140:11

1. Масалҳо 12:13 - "Широн ба доми гуноҳи лабони худ меафтад, аммо одил аз мусибат раҳо хоҳад шуд".

2. Румиён 12:17-21 - "Ба ҳеҷ кас ба ҷои бадӣ бадӣ надиҳед. Дар назари ҳама чизҳои поквиҷдонро таъмин кунед. Агар имконпазир бошад, ба қадри ки дар шумост, бо ҳама осоиштагӣ зиндагӣ кунед. Эй маҳбубон, қасос гиред. на худат, балки ба ғазаб ҷой деҳ, зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст; Ман сазо хоҳам дод, мегӯяд Худованд. Пас, агар душманат гурусна бошад, ӯро сер деҳ, агар ташна бошад, ба вай об деҳ; бар сари ӯ ангиштҳои оташ андохт, бар бадӣ мағлуб нашав, балки бадро бо некӣ мағлуб кун.

Забур 140:12 Ман медонам, ки Худованд сабаби ғамгинонро нигоҳ медорад, ва ҳуқуқи мискинонро.

Худованд даъвои мазлумонро ва ҳуқуқи фақиронро ҳимоя мекунад.

1: Мо бояд ба Худованд таваккал кунем, ки Ӯ ҳамеша дар ҳолати мӯҳтоҷӣ дар дасти мо хоҳад буд.

2: Мо бояд ҳамеша кӯшиш кунем, ки ҳимоятгари мазлумону бечорагон бошем, зеро Худованд ҳамеша барои онҳо мубориза хоҳад бурд.

1: Ишаъё 1:17 - некӣ карданро ёд гиред; адолат талаб кардан, зулми дуруст кардан; ба ятимон адолат оваред, дар хакки бевазанон даъво кунед.

2: Яъқуб 2: 15-17 - Агар бародар ё хоҳар либоси бад дошта бошад ва аз ғизои ҳаррӯза камӣ дошта бошад, ва яке аз шумо ба онҳо гӯяд: «Ба саломатӣ биравед ва гарм шавед ва сер шавед ва чизҳои барои бадан лозимиро ба онҳо надиҳед, ин чӣ хуб аст?

Забур 140:13 Албатта одилон ба исми Ту шукр хоҳанд гуфт: Одил дар ҳузури Ту сокин хоҳанд шуд.

Одилон ба Худованд барои ҳузури Ӯ дар ҳаёти худ шукр хоҳанд гуфт.

1. Баракатҳои одил: қадр кардани ҳузури Худованд дар ҳаёти мо

2. Донистани одилона: шинохти неъмати вафо

1. Забур 146:5-6 - «Хушо касе ки Худои Яъқубро мадад дорад, ва умедаш ба Худованд Худои худ аст, ки осмон ва замин, баҳр ва ҳар он чи дар он аст, офарид; ҳақиқат то абад».

2. Забур 37:3-4 - "Ба Худованд таваккал кун ва некӣ кун; ҳамин тавр дар замин сокин хоҳӣ шуд, ва дар ҳақиқат сер хоҳӣ шуд. Худро низ аз Худованд ҳаловат кун; ва Ӯ хоҳишҳои туро ба ту хоҳад дод. дил».

Таронаи 141 таронаи Довуд аст, ки дуо барои ҳидоят, муҳофизат ва раҳоӣ аз бадӣ аз Худо мебошад.

Сархати 1: Забурнавис аз Худованд даъват мекунад, ки дуои онҳоро бишнавад ва онро ҳамчун ҳадия қабул кунад. Аз Худо талаб мекунанд, ки даҳонашонро нигоҳ дорад ва аз сухани бад нигоҳ дорад. Онҳо хоҳиши худро баён мекунанд, ки дуоҳои онҳо дар назди Худо мисли бухур бошанд (Забур 140:1–4).

Сархати 2: Забурнавис аз одил хоҳиш мекунад, ки агар онҳо ба гуноҳ даст зананд, онҳоро мазаммат кунанд ва онҳоро бо меҳрубонӣ ислоҳ кунанд. Онҳо эътироф мекунанд, ки онҳо ислоҳ шуданро афзалтар медонанд, на аз ширкати бадкорон (Забур 141:5–7).

Параграфи 3: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки нагузорад, ки дили онҳо ба бадӣ ҷалб шавад ва ё дар корҳои бад иштирок накунад. Онҳо аз домҳои сохтаи бадкорон муҳофизат мепурсанд ва ба Худованд ҳамчун паноҳгоҳи худ таваккал мекунанд (Забур 140:8–10).

Сархати 4: Забурнавис бо итминон изҳор мекунад, ки шарирон адолатро ба даст меоранд, дар ҳоле ки одилон бо илтифоти Худо нигоҳ дошта мешаванд. Онҳо ӯҳдадор мешаванд, ки минбаъд низ адолатро ҷустуҷӯ кунанд ва ба роҳнамоии Худо такя кунанд (Забур 140:11–12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду чилу як ҳадя
дуо барои роҳнамоии илоҳӣ,
таъкид кардани фурӯтанӣ, ки тавассути ҷустуҷӯи муҳофизат аз бадӣ ба даст оварда мешавад ва таъкид кардани хоҳиши ислоҳ.

Талаботи таъкид дар мавриди дархости бодиққат шунидани дуо ҳангоми хоҳиши қабул.
Зикр кардани дархосте, ки дар бораи талаби худдорӣ дар сухан ҳангоми изҳори хоҳиши писанд омадани дуоҳо дар назди Худо нишон дода шудааст.

Изҳори омодагӣ дар мавриди истиқболи ислоҳи шахсони одил бар муошират бо бадкорон.
Эътироф кардани илтиҷо дар бораи дархости муҳофизат аз иштирок дар бадӣ ҳангоми эътимод ба паноҳгоҳи илоҳӣ.
Таъкид кардани ӯҳдадориҳо дар бораи эътиқод ба адолати ниҳоӣ ва тасдиқи садоқат ба адолат ва такя ба роҳнамоии илоҳӣ.

Забур 141:1 Худовандо, ба ту нидо мекунам: сӯи ман шитоб кун; Ба овози ман гӯш деҳ, вақте ки туро гиря мекунам.

Дуои ман ин аст, ки Худованд овози маро бишнавад ва шитоб кунад, ки ба ман ҷавоб диҳад.

1: Мо метавонем ба Худованд дар дуо фарёд кунем ва Ӯ ба мо ҷавоб хоҳад дод.

2: Вақте ки мо ба Ӯ муроҷиат мекунем, Худованд ҳамеша омода аст ба мо ҷавоб диҳад.

1: Isaiah 59:2 - Аммо гуноҳҳои ту миёни ту ва Худои ту ҷудо шудааст, ва гуноҳҳои ту чеҳраи Ӯро аз ту пинҳон кардаанд, ки ӯ намешунавад.

2: Яъқуб 5:16 - Дуои пурсамари одами одил фоидаи зиёд дорад.

Забур 141:2 Бигзор дуои ман пеши ту чун бухур гузорад; ва боло кардани дастҳои ман ҳамчун қурбонии шом.

Дуъо ба Худо дода мешавад, то қабули он мисли бухур ва бардоштани дастҳо мисли қурбонии шом қабул шавад.

1. Қувваи дуо: Чӣ гуна дуоҳои мо тасаллӣ ва наздикиро ба Худо мебахшанд

2. Қурбонии шом: Фаҳмидани моҳияти намози шом

1. Ибриён 13: 15-16 - "Бинобар ин, биёед ҳамеша ба ҳузури Ӯ қурбонии ҳамду сано ба Худо, яъне самари лабони худро пешкаш кунем ва ба исми Ӯ шукр гӯем. Аммо некӣ кардан ва мубодила карданро фаромӯш накунед, зеро ки аз чунин қурбониҳо Худо хушнуд аст».

2. Яъқуб 5:16 - "Гуноҳҳои худро дар назди якдигар эътироф кунед ва барои якдигар дуо гӯед, то шифо ёбед. Дуои таъсирбахш ва гарми одами одил фоидаи зиёд дорад".

Забур 141:3 Пеши даҳони ман, эй Худованд, посбон гузор; дари лабони маро нигоҳ дор.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки суханони ӯро назорат кунад ва ӯро аз сухани беақлона нигоҳ дорад.

1. Қувваи калимаҳо: Чӣ гуна суханони мо моро ва ҷаҳони атрофро ташаккул медиҳанд

2. Нигоҳ доштани суханони худ: Муҳимияти хотиррасонӣ дар нутқи мо

1. Яъқуб 3:5-12 - Қудрати забон

2. Масалҳо 18:21 - Марг ва ҳаёт дар қудрати забон аст

Забур 141:4 Диламро ба ҳар кори бадӣ майл накун, то ки бо одамони бадкор аъмоли бад ба амал оварам; ва аз нӯшокиҳои онҳо нахӯрам.

Ба васвасаи таъсири бад дучор нашавед; ба ҷои ин, кори дурустро интихоб кунед.

1: Бо вуҷуди васвасаҳо дуруст рафтор карданро интихоб кунед.

2: Ба фисқу фуҷур роҳ надиҳед.

1: Масалҳо 4:27 - Ба рост ё чап нагардед; пои худро аз бадӣ гардон.

2: Яъқуб 4:7 - Пас, худро ба Худо таслим кунед. Ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз шумо мегурезад.

Забур 141:5 Бигзор одилон маро зананд; ин меҳрубонӣ хоҳад буд; ва бигзор вай маро мазаммат кунад; он равғани некӯ хоҳад буд, ки сари маро намешиканад, зеро ки дуои ман низ дар мусибатҳои онҳо хоҳад буд.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки одилон ӯро мазаммат кунанд, зеро ин як амали нек ва равғани олие хоҳад буд, ки сари ӯро намешиканад. Ҳатто дар фалокатҳо намозаш боқӣ мемонад.

1. Бо ишқ ва меҳрубонӣ мазаммат кардан

2. Қувваи дуо кардан дар мусибат

1. Эфсӯсиён 4:15 - «Ҳақиқатро дар муҳаббат сухан ронем, мо аз ҳар ҷиҳат ба бадани баркамоли Сарвар, яъне Масеҳ табдил хоҳем ёфт».

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо дар душворӣ қарор дорад? Бигзор дуо кунанд. Оё касе хушбахт аст? Бигзор сурудхои васфӣ бихонанд.

Забур 141:6 Вақте ки доварони онҳо дар санглох сарнагун шаванд, суханони Маро хоҳанд шунид; зеро онҳо ширинанд.

Забурнавис хоҳиш мекунад, ки ҳама суханони ӯро бишнаванд, зеро онҳо ширинанд.

1. Ширинии Каломи Худо: дарёфти тасаллӣ ва қувват дар ваъдаҳои Худо

2. Қувваи ҳамду сано: баланд бардоштани Каломи Худо дар замонҳои душворӣ

1. Забур 119:103 Суханони ту ба табъи ман чӣ ширин аст! [бале, ширинтар] аз асал ба даҳони ман!

2. Яъқуб 1:21 Пас, ҳама нопокӣ ва зиёдатии бадиҳоро як сӯ гузошта, каломи накандашударо, ки қодир аст ҷонҳои шуморо наҷот диҳад, бо фурӯтанӣ қабул кунед.

Забур 141:7 Устухонҳои мо дар даҳони қабр пароканда шудаанд, чунон ки касе бар замин ҳезумро бурида, меканад.

Файзи Худо ба мо ҳатто дар ноумедтарин замонҳо қувват мебахшад.

1. Умед дар миёни ноумедӣ

2. Дар ранҷу азоб қувват ёфтан

1. Ишаъё 41:10 - "Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ мекунам".

2. Румиён 8:18 - "Зеро ман фикр мекунам, ки уқубатҳои замони ҳозираро бо ҷалоле, ки бояд ба мо ошкор шавад, муқоиса кардан намеарзад".

Забур 141:8 Аммо чашмони ман сӯи Ту аст, эй Худои Худованд, таваккали ман дар Туст; ҷонамро бенаво нагузор.

Ин тарона моро ташвиқ мекунад, ки чашмонамонро нигоҳ дорем ва ба Худо таваккал кунем ва бенаво набошем.

1. "Қувваи эътимод ба Худо"

2. «Амнияти шинохти Худо»

1. Ишаъё 26:3 - «Онеро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ки ӯ ба ту таваккал мекунад».

2. Румиён 8:28 - "Ва мо медонем, ки ҳама чиз барои дӯстдорони Худо ва барои онҳое, ки мувофиқи нияти Ӯ даъват шудаанд, ба манфиати нек аст".

Забур 141:9 Маро аз домҳое, ки барои ман гузоштаанд, ва аз ҷавоҳироти бадкорон нигоҳ дор.

Аз касоне, ки моро гумроҳ мекунанд ва домҳое, ки бароямон гузоштаанд, дурӣ ҷӯед.

1. Аз онон, ки моро гумроҳ мекунанд ва аз домҳое, ки онҳо гузоштаанд, огоҳ бош.

2. Ҳушёр бошед ва худро аз онҳое, ки ба бадкорӣ машғуланд, муҳофизат кунед.

1. Масалҳо 1:10-19 - Ҳикмат моро даъват мекунад, ки ҳушёр бошем ва аз васвасаҳои бадӣ дурӣ ҷӯем.

2. Румиён 12:2 - Ба намунаҳои ин ҷаҳон мувофиқ нашавед, балки бо таҷдиди ақли худ дигаргун шавед.

Забур 141:10 Бигзор шарирон ба тӯри худ афтанд, дар сурате ки ман раҳом.

Таронаҳои Забур шарironро водор мекунад, ки ба доми худ афтанд ва одилон раҳо шаванд.

1. Хикмати фирор аз хатар

2. Домҳои бадкорон

1. Масалҳо 1:15-19 - Писарам, бо онҳо роҳ марав; пои худро аз роҳҳои онҳо боздоред.

2. Масалҳо 4:14-15 - Ба роҳи шарирон дохил нашав ва дар роҳи бадӣ нарав. Аз он канорагирӣ кунед; ба он наравед.

Таронаи 142 таронаи Довуд аст, ки дуо барои ёрӣ ва раҳоӣ дар лаҳзаҳои мусибат аст.

Сархати 1: Забурнавис шикояти худро ба ҳузури Ӯ рехта, сӯи Худованд нидо мекунад. Онҳо эҳсоси ғамгин ва танҳо буданашонро баён намуда, эътироф мекунанд, ки Худо ягона паноҳгоҳи онҳост (Забур 141:1–4).

Параграфи 2: Забурнавис вазъияти ноумедии онҳоро тасвир мекунад ва эҳсос мекунад, ки ҳеҷ кас ба ҷони онҳо ғамхорӣ намекунад. Онҳо ба Худо илтиҷо карда, аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро аз зиндон берун кунад ва ба онҳо озодӣ диҳад (Забур 141:5-7).

Сархати 3: Забурнавис бо изҳори эътимоди онҳо ба некӣ ва адолати Худованд хулоса мекунад. Онҳо интизоранд, ки одилон дар гирди онҳо ҷамъ мешаванд, вақте ки Худо ба онҳо некӣ мекунад (Забур 141:8).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду чилу ду тӯҳфа
дуо барои наҷоти илоҳӣ,
таъкид кардани осебпазирӣ, ки тавассути изҳори изтироб ва таъкид кардани эътимод ба паноҳгоҳи Худо ба даст омадааст.

Таъкид кардани фарёд барои кӯмак дар бораи рехтани шикоят ба назди Худо дар вақти тангӣ.
Зикр кардани эътироф дар бораи эҳсосоти аз ҳад зиёд ва ҷудошавӣ ҳангоми тасдиқи эътимод ба паноҳгоҳи илоҳӣ.
Изҳори ноумедӣ дар бораи орзуи раҳоӣ аз асирӣ ҳангоми ҷустуҷӯи озодӣ.
Эътироф кардани таваккал дар мавриди эътиқод ба некӣ ва адолати Худо ва интизори пуштибонии афроди солеҳ ҳангоми зуҳури фазли илоҳӣ.

Забур 142:1 Ман бо овози худ сӯи Худованд нидо кардам; бо овози худ ба Худованд илтиҷо кардам.

Дар вақти ниёз ба сӯи Худованд нидо.

1. Худо ҳамеша дар муҳтоҷӣ дар дасти мост.

2. Бо дуо ба Худо муроҷиат кунед, то тасаллӣ ёбад.

1. Ишаъё 41:10 - Пас, натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам. Ман туро қувват хоҳам дод ва ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Яъқуб 5:13 - Оё касе аз шумо дар душворӣ қарор дорад? Бигзор дуо кунанд. Оё касе хушбахт аст? Бигзор сурудхои васфӣ бихонанд.

Забур 142:2 Ман шикояти худро пеши ӯ гуфтам; Ман дар пеши ӯ дарди худро нишон додам.

Забурнавис шикоят ва дарди худро ба Худо баён мекунад.

1. Мо метавонем бо тамоми дарду шикоятамон назди Худо биёем.

2. Донистани он ки Худо дар лахзахои сахт панохи оли аст.

1. Ибриён 4:14-16, "Аз он вақт инҷониб мо саркоҳини бузурге дорем, ки аз осмон гузаштааст, Исо, Писари Худо, биёед эътирофи худро маҳкам нигоҳ дорем. Зеро мо саркоҳине надорем, ки қодир бошад. то ки ба заъфҳои мо ҳамдардӣ кунем, аммо касе ки мисли мо дар ҳама ҷиҳат озмуда шудааст, вале бегуноҳ.Пас, биёед бо дилпурона ба тахти файз наздик шавем, то ки марҳамат пайдо кунем ва файзро пайдо кунем, то дар вақти эҳтиёҷ ёрӣ ёбем. ».

2. Ишаъё 41:10, «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

Забур 142:3 Ҳангоме ки рӯҳи ман дар ман ғарқ шуд, Ту роҳи маро донистӣ. Дар роҳе, ки ман мерафтам, онҳо ба таври махфӣ барои ман дом гузоштаанд.

Ҳангоме ки зиндагӣ пуршиддат мешавад, Худо роҳи моро медонад ва моро аз домҳо нигоҳ медорад.

1: Худо ҳамеша бо мо дарториктарин лаҳзаҳои мост, то моро ҳидоят кунад ва муҳофизат кунад.

2: Новобаста аз он ки ҳаёт то чӣ андоза душвор гардад, Худо роҳи моро медонад ва ҳеҷ гоҳ намегузорад, ки мо танҳо роҳ равем.

1: Забур 23:4 - Гарчанде ки ман аз водииториктарин қадам занам, аз бадӣ наметарсам, зеро ки Ту бо ман ҳастӣ.

2: Isaiah 41:10 - Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; хавотир нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости худ дастгирӣ хоҳам кард.

Забур 142:4 Ба дасти рости худ нигоҳ кардам, ва дидам, вале касе нест, ки маро бишиносад; ҳеҷ кас ба ҷони ман ғамхорӣ намекард.

Вақте ки мо ба мо ниёз дорем, касе ба мо кӯмак намекунад.

1. Худо ҳамеша барои мо ҳаст, ҳатто вақте ки мо худро танҳо ҳис мекунем.

2. Мо метавонем дар лаҳзаҳои тангӣ барои тасаллӣ ва амният ба Худо муроҷиат кунем.

1. Ишаъё 41:10: Натарс; зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав; зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Туро қувват хоҳам дод; Оре, ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Оре, ман туро бо дасти рости адолати худ дастгирӣ хоҳам кард.

2. Забур 34:17-18: Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба онҳое ки дилшикастаанд, наздик аст; ва онҳоеро, ки рӯҳи пушаймон бошанд, наҷот медиҳад.

Забур 142:5 Ба сӯи ту фарёд задам, эй Худованд: Гуфтам: "Ту паноҳгоҳи ман ва насиби ман дар замини зиндаҳо ҳастӣ".

Ман ба Худованд нидо кардам ва Ӯ дар дунё паноҳгоҳи ман ва насиби ман шуд.

1. Кашф кардани манбаи паноҳгоҳ ва тасаллӣ

2. Дар Худованд қувват ёфтан

1. Ишаъё 41:10 - «Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; ҳаросон нашав, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод, ба ту ёрӣ хоҳам дод, Туро бо дасти рости Худ дастгирӣ хоҳам кард».

2. Забур 61:8 - «Эй мардум, ҳамеша ба Ӯ таваккал кунед; дили худро ба ҳузури Ӯ рехт; Худо барои мо паноҳгоҳ аст».

Забур 142:6 Ба доди ман гӯш диҳед; зеро ки ман хеле паст шудаам: маро аз таъқибкунандагонам раҳоӣ деҳ; зеро онҳо аз ман пурқувваттаранд.

Ба Худо зорӣ мекунам, ки аз золимонам, ки аз ман тавонотаранд, раҳоӣ бахшад.

1: Худо ҳамеша дар он ҷост, ки гиряҳои моро гӯш кунад ва моро аз душманонамон раҳо кунад.

2: Ҳатто вақте ки мо худро нотавон ва нотавон ҳис кунем ҳам, Худо метавонад моро наҷот диҳад.

1: Забур 18: 17-18 "Ӯ маро аз душманони пурқувватам, аз душманони ман наҷот дод, зеро онҳо барои ман хеле қавӣ буданд. Онҳо дар рӯзи тангӣ ба ман ҳамла карданд, аммо Худованд такягоҳи ман буд".

2: Ишаъё 41: 10-14 "Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; натарс, зеро ки Ман Худои ту ҳастам; Ман туро қувват хоҳам дод; Ман ба ту ёрӣ хоҳам дод; Ман туро бо ҳуқуқи одилонаи худ нигоҳ медорам. дасти... Ман ба ту ёрӣ хоҳам дод, мегӯяд Худованд, Наҷотдиҳандаи ту, Қуддуси Исроил».

Забур 142:7 Ҷонамро аз зиндон берун кун, то исми Туро ҳамду сано гӯям: одил Маро иҳота хоҳад кард; зеро ки ту бо ман некӣ хоҳӣ кард.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ҷони ӯро озод кунад, то исми Ӯро ҳамду сано гӯяд, зеро медонад, ки одилон ӯро иҳота мекунанд ва дастгирӣ мекунанд, зеро Худо файз аст.

1. Муҳаббат ва раҳмати бепоёни Худо

2. Қудрати иҳота кардани худ бо одамони одил

1. Матто 5:6 - «Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро онҳо сер хоҳанд шуд».

2. Эфсӯсиён 2: 4-5 - "Аммо Худо, ки дар марҳамат бой буд, ба сабаби муҳаббати бузурге ки Ӯ моро дӯст дошт, ҳатто вақте ки мо дар гуноҳҳои худ мурда будем, моро бо Масеҳ зинда сохт".

Таронаи 143 таронаи Довуд аст, ки дуо барои раҳмат, роҳнамоӣ ва наҷот дар муқобили душманон ва муборизаҳои шахсӣ мебошад.

Сархати 1: Забурнавис ба Худованд барои марҳамат ва файз нидо мекунад. Онҳо ношоиста будани худро эътироф мекунанд ва барои ошкор шудани адолати Худо талаб мекунанд. Онҳо дарди худро баён мекунанд ва аз Худо хоҳиш мекунанд, ки дуои онҳоро бишнавад (Забур 142:1-4).

Сархати 2: Забурнавис дар бораи садоқати гузаштаи Худо фикр мекунад ва дар бораи корҳои Ӯ мулоҳиза мекунад. Онҳо ҳидояти Худоро орзу мекунанд ва аз Ӯ хоҳиш мекунанд, ки онҳоро дар замини ҳамвор роҳнамоӣ кунад. Онҳо эътироф мекунанд, ки аз Рӯҳи Худо вобастаанд, то онҳоро дастгирӣ кунанд (Забур 142:5–10).

Сархати 3: Забурнавис аз Худо илтиҷо мекунад, ки онҳоро аз душманонашон раҳо кунад ва муҳаббати бепоён ва адолати Ӯро талаб кунад. Онҳо дуо мегӯянд, ки Худо душманони онҳоро нест кунад ва онҳоро ба ҳузури Худ биёрад (Забур 142:11-12).

Дар ҷамъбаст,
Таронаи яксаду чилу се тӯҳфаҳо
дуо барои раҳмати илоҳӣ,
таъкид кардани вобастагӣ, ки тавассути эътирофи муборизаҳои шахсӣ ба даст омадааст ва таъкид кардани хоҳиши роҳнамоӣ.

Таъкиди илтиҷо дар мавриди талаби раҳмат ва файзи илоҳӣ дар замони тангӣ.
Зикр кардани мулоҳизае, ки дар бораи ёдоварии садоқати гузашта нишон дода шудааст, ҳангоми хоҳиши роҳнамоии илоҳӣ.
Изҳори ҳассосият дар мавриди хоҳиши замини ҳамвор зери роҳбарии илоҳӣ ва эътироф кардани такя ба қудрати устувори Рӯҳи Худо.
Эътироф кардани илтиҷо дар бораи дархости раҳоӣ аз душманон ҳангоми ҷустуҷӯи зуҳури муҳаббати бепоён, адолат ва ҳузури Худо.

Забур 143:1 Дуои маро бишнав, эй Худованд, ба илтиҷои ман гӯш деҳ: дар садоқати Худ маро ва дар адолати Худ иҷобат деҳ.

Илтимос аз Худо барои шунидан ва ҷавоб додан ба дуоҳо бо садоқат ва адолат.

1. Чӣ тавр садоқат ва адолати Худо метавонад ба дуоҳои мо ҷавоб диҳад

2. Дар дуо бо дилпурӣ Худовандро ҷустан

1. Яъқуб 5:16 - "Дуои шахси одил қудрати бузурге дорад, ки амал мекунад".

2. Юҳанно 14:13-14 - "Ҳар он чи ба исми Ман талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард, то ки Падар дар Писар ҷалол ёбад. Агар аз Ман чизе ба исми Ман талаб кунед, ба ҷо хоҳам овард".

Забур 143:2 Ва бо бандаи худ ба доварӣ дохил нашав, зеро ки ҳеҷ кас дар назари Ту сафед нахоҳад шуд.

Илтимос барои раҳмати Худо ва барои доварӣ кардани одами зинда, зеро ҳеҷ кас дар назди Худо сафед карда наметавонад.

1. Даъват барои раҳмат: Фаҳмидани қудрати фарёди кӯмак.

2. Бо имон асоснок карда шудааст: Чӣ гуна бояд дар назди Худо дуруст зиндагӣ кард.

1. Румиён 3:21-26 - Аммо ҳоло адолати Худо ба ғайр аз шариат зоҳир шудааст, гарчанде ки Шариат ва анбиё дар бораи он шаҳодат медиҳанд, 22 адолати Худо ба воситаи имон ба Исои Масеҳ барои ҳамаи имондорон. Зеро ки ҳеҷ тафовуте вуҷуд надорад: 23 зеро ки ҳама гуноҳ карда, аз ҷалоли Худо маҳрум шуданд, 24 ва бо файзи Ӯ ҳамчун ато, ба василаи фидияе ки дар Исои Масеҳ аст, сафед мешаванд, 25 ки Худо онҳоро ҳамчун кафорат ба воситаи хун, ки бо имон қабул карда шавад. Ин барои нишон додани адолати Худо буд, зеро бо таҳаммули илоҳӣ ӯ аз гуноҳҳои пештара гузашта буд. 26 Ин барои он буд, ки адолати Ӯро дар айни замон нишон диҳад, то ки адолат ва сафедкунандаи касе бошад, ки ба Исо имон дорад.

2. Ишаъё 45:25 - Дар Худованд тамоми насли Исроил сафед шуда, ҷалол хоҳанд ёфт.

Забур 143:3 Зеро ки душман ҷони маро таъқиб кардааст; ӯ ҷони маро ба замин зад; Ӯ маро дар торикӣ сокин кард, мисли мурдагон.

Забурнавис аз таъқиби душманонаш ва дар зулмот зиндагӣ карданаш андӯҳгин аст.

1. Қувваи таъқибот: Омӯзиши бартараф кардани душвориҳо

2. Нури Худованд: Дар байни ранҷу азоб қувват ёфтан

1. 1 Петрус 5:7-9 - Тамоми ташвишҳои худро ба Ӯ вогузоред, зеро Ӯ дар бораи шумо ғамхорӣ мекунад.

2. Ишаъё 40:29-31 - Ӯ ба нотавон қувват мебахшад ва ба касе ки қудрат надорад, қувват мебахшад.

Забур 143:4 Бинобар ин рӯҳи ман дар даруни ман ғарқ шудааст; дили ман даруни ман хароб аст.

Забурнавис ғамгин аст ва дилаш дар даруни ӯ хароб аст.

1. Фарёди Забурнавис барои наҷот

2. Чӣ тавр бояд бо харобии азим мубориза барем

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст. Ба нотавон қувват мебахшад ва нотавононро қувват мебахшад.

2. Забур 34:17-20 - Ҳангоме ки одилон ба мадад муроҷиат мекунанд, Худованд онҳоро мешунавад ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад. Худованд ба дилшикастаҳо наздик аст ва рӯҳи шикастаҳоро наҷот медиҳад. Уқубатҳои одилон бисьёранд, вале Худованд ӯро аз ҳамаашон халос мекунад. Ӯ тамоми устухонҳои худро нигоҳ медорад; ягонтои онхо вайрон нашудааст.

Забур 143:5 Ман айёми пешинро ба ёд меорам; Ман дар бораи ҳамаи корҳои Ту мулоҳиза мекунам; Ман дар бораи кори дастони ту фикр мекунам.

Ин порча дар бораи корҳои Худованд ва муҳим будани вақт барои мулоҳиза кардан дар бораи онҳо инъикос меёбад.

1. "Вақти мулоҳиза: Мулоҳиза дар бораи корҳои Худо"

2. «Баракати ёдоварӣ: нигоҳ кардан ба роҳҳои Худованд»

1. Ишаъё 43:18-19 - "Он чи пештараро ба ёд наоваред, ва чизҳои кӯҳнаро ба назар нагиред. Инак, ман кори нав мекунам; ҳоло он мебарояд, оё шумо онро намефаҳмед? Ман роҳеро дар биёбон ва дарёҳо дар биёбон».

2. Забур 77:11-12 - "Аъмоли Худовандро ба ёд хоҳам овард; бале, мӯъҷизотҳои қадимии Туро ба ёд хоҳам овард. Дар бораи тамоми кори ту андеша хоҳам кард ва дар бораи аъмоли бузурги Ту мулоҳиза хоҳам кард".

Забур 143:6 Дастҳоямро сӯи ту дароз мекунам: ҷонам ташна аз паси ту, мисли замини ташна. Села.

Худоро пазмон шудам ва бо тамоми дилам Ӯро меҷӯям.

1. Ташнагии рӯҳ: Омӯзиши орзуи Худо

2. Дарёфти қаноатмандӣ аз Худованд: Дастрасӣ ба Худо дар дуо

1. Ирмиё 29:13-14 - "Шумо Маро ҷустуҷӯ хоҳед кард ва вақте ки маро бо тамоми дили худ меҷӯед".

2. Забур 41:1-2 - "Чун ки оҳу барои ҷӯйҳои равон дард мекунад, ҷони ман барои Ту, эй Худо, ончунон шим дорад. Ҷони ман ташнаи Худост, ба Худои Ҳай".

Забур 143:7 Ба зудӣ маро бишнав, эй Худованд, рӯҳи ман суст мешавад; рӯи худро аз ман пинҳон макун, мабодо мисли онҳое ки ба чоҳ меафтанд, бошам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ба дуои ӯ зуд ҷавоб диҳад, зеро рӯҳаш суст шуда истодааст ва ӯ метарсад, ки ба мурдагон монанд шавад.

1. Бароҳатии дахолати илоҳӣ - омӯхтани ваъдаи Худо дар бораи кӯмак дар замонҳои душвор

2. Қувваи Дуо - Чӣ гуна дуо метавонад рӯҳияи моро нав ва тароват бахшад

1. Ишаъё 40:28-31 - Оё шумо намедонед? Нашунидаед? Худованд Худои ҷовидонӣ, Офаридгори ақсои замин аст. Вай бехуш намешавад ва хаста намешавад; фаҳмиши ӯ ғайриимкон аст.

2. Яъқуб 5:13-15 - Оё касе аз шумо азоб мекашад? Бигзор вай дуо кунад. Оё касе хушҳол аст? Бигзор ӯ ҳамду сано хонад. Оё касе аз шумо бемор аст? Бигзор вай пирони калисоро даъват кунад, ва бигзор онҳо дар бораи ӯ дуо гӯянд ва ӯро бо равған ба исми Худованд тадҳин кунанд. Ва дуои имон беморро наҷот медиҳад, ва Худованд ӯро зинда мекунад. Ва агар гуноҳе карда бошад, омурзида мешавад.

Забур 143:8 Саҳар марҳамати Туро шунавам; зеро ки ба Ту таваккал дорам; ба ман роҳеро бидон, ки дар куҷо бояд биравам; зеро ки ҷони худро ба сӯи Ту мебардорам.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки саҳар ба ӯ меҳрубонии худро нишон диҳад ва ӯро дар роҳе, ки бояд пеш гирад, ҳидоят кунад.

1. Боварӣ ба меҳрубонии Худованд

2. Пайравӣ аз роҳи Худованд

1. Ишаъё 30:21 - Ва гӯшҳои ту аз паси ту сухане хоҳанд шунид, ки мегӯяд: "Ин роҳ аст, вақте ки ба тарафи рост ё чап гардӣ, бо он роҳ рав".

2. Масалҳо 3:5-6 - Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кун ва ба фаҳмиши худ такя накун. Дар ҳама роҳҳои худ Ӯро эътироф кунед, ва Ӯ роҳҳои шуморо рост хоҳад кард.

Забур 143:9 Маро, эй Худованд, аз душманонам раҳоӣ деҳ: Ман ба сӯи Ту меравам, то ки маро пинҳон созам.

Забурнавис ба Худованд нидо мекунад, ки аз душманонаш муҳофизат кунад ва ба Ӯ паноҳ меҷӯяд.

1. Қувваи намоз ва паноҳҷӯӣ ба Худо

2. Қувваи вобастагӣ аз Худо дар замонҳои душворӣ

1. Ирмиё 17:7-8 Хушо касе ки ба Худованд таваккал мекунад, ва таваккали ӯ Худованд аст. Вай мисли дарахте аст, ки дар назди об шинонда, решаҳои худро аз ҷӯйбор мефиристад ва аз гармӣ омадан наметарсад, зеро баргҳояш сабз мемонанд ва дар соли хушксолӣ ғам намехӯранд, зеро ки меваҳояшро қатъ намекунад. .

2. Ишаъё 26:3-4 Онеро, ки фикраш дар ту аст, дар осоиштагии комил нигоҳ медорӣ, зеро ӯ ба ту таваккал мекунад. То абад ба Худованд таваккал кунед, зеро Худованд Худо санги ҷовидонӣ аст.

Забур 143:10 Ба ман таълим деҳ, ки иродаи Туро иҷро кунам; зеро ки Ту Худои Ман ҳастӣ; рӯҳи Ту нек аст; маро ба сарзамини росткорӣ расон.

Забурнавис аз Худо хоҳиш мекунад, ки ӯро ба ҳаёти итоаткорӣ ва адолат ҳидоят кунад.

1. Омӯзиши зиндагӣ бо итоат ба Худо

2. Дар Рӯҳи Худо қувват ёфтан

1. Румиён 12:2 - Ба намунаи ин ҷаҳон мувофиқат накунед, балки бо тағдиди ақли худ дигаргун шавед.

2. Ғалотиён 5:16-17 - Ҳамин тавр, ман мегӯям, ки мувофиқи Рӯҳ рафтор кунед, ва ҳавасҳои ҷисмро қонеъ нахоҳед кард. Зеро ки ҷисм мехоҳад, ки бар хилофи Рӯҳ бошад, ва Рӯҳ он чиро, ки бар хилофи ҷисм аст, мехоҳад. Онҳо бо ҳам ихтилоф доранд, то шумо ҳар чӣ мехоҳед, накунед.

Забур 143:11 Маро, эй Худованд, ба хотири исми Худ зинда кун, ба хотири адолати Худ ҷонамро аз ғам раҳо кун.

Забурнавис аз Худованд илтиҷо мекунад, ки ба ӯ қувват бидиҳад, то ҷони ӯ аз душвориҳо наҷот ёбад.

1: Ҳатто дар замонҳои тангии бузург, мо бояд фаромӯш кунем, ки ба Худо муроҷиат кунем ва ба қувваи Ӯ такя кунем, то моро аз ин паси сар кунад.

2: Вақте ки мо ба душворӣ дучор мешавем, муҳим аст, ки худро фурӯтан кунем ва аз Худованд барои кӯмак даъват кунем.

1: Isaiah 40:31 - Аммо онҳое ки интизори Худованд ҳастанд, қуввати худро нав хоҳанд кард; мисли уқобҳо болҳо хоҳанд бардошт; давида, хаста нашаванд; ва роҳ хоҳанд рафт, ва суст нашаванд.

2: Ибриён 4:16 - Пас, биёед далерона сӯи тахти файз биёем, то ки марҳамат ба даст орем ва дар вақти эҳтиёҷ файзро пайдо кунем, то ки ёрӣ диҳем.

Забур 143:12 Ва аз марҳамати Худ душманони маро маҳв кун, ва ҳамаи онҳоеро, ки ҷони маро озор медиҳанд, нест кун, зеро ки ман бандаи Ту ҳастам.

Раҳмати Худо ва адолат ҳарду дар ҳаёти мо мавҷуд аст.

1. Раҳмат ва адолати Худо: Чӣ гуна онҳо ба манфиати мо якҷоя кор мекунанд

2. Дуо барои дахолати илоҳӣ: таваккал ба раҳмат ва адолати Худо

1. Румиён 12:19 - Эй маҳбубони азиз, интиқоми худро нагиред, балки ба ғазаб ҷой диҳед; зеро ки навишта шудааст: "Интиқом аз они Ман аст"; Ман мукофот хоҳам дод, мегӯяд Худованд.

2. Забур 34:17 - Одил фарёд мезанад, ва Худованд мешунавад, ва онҳоро аз ҳама мусибатҳояшон раҳо мекунад.